

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΗ

БОЛЬШОЙ
РУССКО-ГРЕЧЕСКИЙ
СЛОВАРЬ

ΜΕΓΑΛΟ
ΡΩΣΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΛΕΞΙΚΟ

74.000 ΛΕΞΕΙΣ

Α - Ο

ΑΘΗΝΑ
1987

ντίτυπο έχει την υπογραφή και τη
υ συγγραφέα.

Κωνσταντίνος Γρ. Λογοθέτης

γρ

ε κ δ ό τ η ς

Ξανθίππου 29, Χολαργός

K. Logothetis

Σ

Τηλ. 65 13 476

;

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ρωσο-ελληνικά λεξικά, απ' ό,τι γνωρίζω, έχουν εκδοθεί απο το 1951 μέχρι σήμερα τέσσερα: του Παπαδάτου με 20.000 λέξεις, της Ιωαννίδη με 40.000 λέξεις, του Σάλνοφ με 10.000 λέξεις και ένα τέταρτο του Τσέρστβι, στρατιωτικών και τεχνικών όρων, με 13.500 ρωσικές λέξεις. Ολα και το καθένα τους χωριστά για τον καιρό τους ήταν καλά και ανταποκρίνονταν στις τότε απαιτήσεις των αναγνωστών. Ομως, γενικά και συνεχώς, οι απαιτήσεις στην κοινωνική ζωή αυξάνουν. Έτσι αυξάνουν και οι απαιτήσεις για ένα πλήρες, σύγχρονο και πλούσιο ρωσο-ελληνικό λεξικό με πολύ μεγαλύτερο αριθμό λέξεων και με όλες τους τις σημασίες. Τα πλαίσια μέσα στα οποία κινήθηκα για τη σύνταξη του λεξικού δεν ήταν δεδομένα. Το μέγεθος αυτών το καθόρισα μόνος μου, σύμφωνα με τις ανάγκες και τις απαιτήσεις των αναγνωστών. Η πείρα με όδωξε να γνωρίσω καλά τι είδους λεξικό θέλει και τι χρειάζεται ο αναγνώστης ή ο μεταφραστής για να ξεπεράσουν ορισμένες δυσκολίες στο έργο τους, κυρίως, λέξεων και σημασιών αυτών. Ο καθένας μας έχει δοκιμάσει, πόσο μεγάλη σπαζοκεφαλιά φέρει μια μικρή λέξη. Και τότε η μόνη διέξοδος είναι η προσφυγή στο λεξικό. Και αν βρεθεί η ζητούμενη λέξη ή κάποια σημασία αυτής ή άλλης λέξης, τότε ο προσφυγών κλείνει το λεξικό του ικανοποιημένος και ξαλαφρωμένος, γιατί βρήκε εκείνο, που αναζητούσε. Και απ' εδώ ακόμα φαίνεται πόσο αναγκαία είναι η ύπαρξη ενός λεπτομερούς λεξικού.

Πριν προχωρήσω στην εργασία μου, έπρεπε να επιλέξω τη βάση πάνω στην οποία θα τη στηρίξω. Κατέληξα στο τετράτομο ερμηνευτικό λεξικό της Ακαδημίας Επιστημών της ΕΣΣΔ. Έτσι συμπεριέλαβα, σχεδόν, όλα τα λήμματα του λεξικού αυτού, εκτός των ονομασιών ενός αριθμού κατώτερων λαοτήτων καθώς και μερικών άλλων λέξεων, τις οποίες έκρινα ότι δε θα τις συναντήσει ο αναγνώστης. Κατά ελάχιστο μέρος μπήκαν στο λεξικό και λέξεις απο άλλα λεξικά επιφανών ρώσων λεξικογράφων.

Εκτός απο τη βοήθεια που μου έδωσαν τα ρωσικά και ελληνικά λεξικά, πολύ συνετέλεσε να ευοδωθεί το έργο και άλλοι παράγοντες, όπως οι αποκτημένες μου γνώσεις απο τη Σχολή φιλολογίας και ρωσικής γλώσσας του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου της Τασκένδης (1951 - 1955), η εικοσιοχτάχρονη παραμονή μου στη Σοβιετική Ένωση, η γνώση της γαλλικής γλώσσας κ. άλ.

Τον ελληνικό και ρωσικό λαό τους συνδέουν παραδοσιακοί πολιτιστικοί και αγωνιστικοί δεσμοί. Δεν τους αναφέρω, γιατί αυτοί είναι πασίγνωστοι. Αρκούμαι μόνο να υπενθυμίσω τα δυο θεσσαλονικιώτικα αδέρφια-επιστήμονες Κύριλλο και Μεθόδιο, των οποίων η συνεισφορά στη διαμόρφωση της σλάβικης γλώσσας είναι τεράστια. Και όσο πάμε προς τα πίσω χρονικά, τόσο μεγαλύτερες και περισσότερες ομοιότητες θα συναντήσομε με την ελληνική βυζαντινή γλώσσα. Το δε αλφάβητο, που αυτοί έκαναν για τους Σλάβους, φέρει το όνομα Κυρίλλιτσα (Кириллица).

Οι παραδοσιακοί δεσμοί φιλίας έχουν σαν επακόλουθο την ανάπτυξη των καλών σχέσεων ανάμεσα στην Ελλάδα και τη Σοβιετική Ένωση. Αυτό με τη σειρά του γεννά και το όλο αυξανόμενο ενδιαφέρον των Ελλήνων και Ελληνίδων για την εκμάθηση της ρωσικής γλώσσας. Κι έτσι γίνεται πια επιταχτική η ανάγκη της έκδοσης ενός ολοκληρωμένου λεξικού.

Η εργασία έγινε στη δημοτική γλώσσα, σύμφωνα με την τελευταία μεταρρύθμιση και με το μονοτονικό σύστημα. Περιέχει 74.000 λέξεις με όλες τις σημασίες, που δίνουν τα παραπάνω μονοτονικά λεξικά. Στην αρχή του 1^{ου} τόμου και μετά τον πρόλογο δίνονται οι συντομογραφίες. Ακολουθούν οι οδηγίες χρήσης και σε συνέχεια η βιβλιογραφία που χρησιμοποίησα. Στο τέλος του 2^{ου} τόμου δίνεται συνοπτική γραμματική με τις ανωμαλίες των μερών του λόγου· μερικές ανωμαλίες δίνονται μέσα στο λεξικό, αμέσως μετά το λήμμα (η ζωηρή αρχική ρωσική λέξη). Μετά υπάρχει κατάλογος όλων των ρημάτων διαρκείας και των αντίστοιχων ρημάτων στιγμιαίων. Αυτό έγινε, γιατί το θέλησαν μεταφραστές, δάσκαλοι και μαθητές της ρωσικής γλώσσας. Ακολουθεί ευρητήριο δύσκολων λέξεων, που συναντούμε στο κείμενο, κυρίως ρημάτων, ουσιαστικών, επιθέτων και αντωνυμιών, όπου η ανωμαλία είναι μεγάλη και κάποτε ασύλληπτη. Σε συνέχεια υπάρχει πίνακας των κυριότερων αρκτικόλεξων. Τελευταία δίνεται πίνακας των κυριότερων γεωγραφικών ονομασιών.

Παρακαλώ τους αγαπητούς χρήστες τούτου του λεξικού, να στείλουν τις κρίσεις τους, παρατηρήσεις, προτάσεις και ό,τι άλλο στη διεύθυνση: οδός Εανθίπου 29, Χολαργός, Αθήνα. Στο τηλ. 6513476.

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ.

<p>α.- αρσενικό αερπ.- αεροπορία αθлт.- αθλητισμός αθρσ.- αθροιστική λέξη αιτ.- αιτιατική πτώση άκλ.- άκλιτη λέξη αμ.- αμετάβατο ρήμα ανατ.- ανατομία αναφ.- αναφορική (αντωνυμία) αόρ.- αόριστη (αντωνυμία) απλ.- απλολογία απρόσ.- απρόσωπο ρήμα αριθμ.- αριθμητικό αντων.- αντωνυμία αρχт.- αρχιτεκτονική αστρν.- αστρονομία βιολ.- βιολογία βλ.- βλέπε βοτ.- βοτανική βρ:- βραχύ (επίθετο ή μετοχή) γεν.- γενική πτώση γεωγρ.- γεωγραφία γεωλ.- γεωλογία γεωμт.- γεωμετρία γεωπ.- γεωπονία γλωσ.- γλωσσολογία γραμμ.- γραμματική δ.- διαρκείας διαлк.- διαλεκτική λέξη διπλμ.-διπλωματική λέξη δοτ.- δοτική πτώση ειρν.- ειρωνική σημασία εκκλσ.-εκκλησιαστική λέξη ενεργ. φ.- ενεργητική φωνή ενκ.-ενικός αριθμός ενστ.- ενεστώτας επ.- επίθετο επίр.- επίρρημα επισт.-επιστημονική λέξη επιφ.- επιφώνημα ερωт.- ερωτηματικός ζωγρ.- ζωγραφική η'εκтр.- ηλεκτροτεχνική "- θηλυκό γένος θεατρ.- θεατρικός όρος θρησκ.- θρησκεία ιατρ.- ιατρική κ.- και κ. άλ.- και άλλα κατηγ.- κατηγορήμα κλπ.- και λοιπά κ.т.т.-και τα τέττα. κυνηγ.- κυνηγετική λέξη κυρлξ.- κυριολεξία λ.- λέξη лк.- λαϊκή λογ.- λογική</p>	<p>λογισ.- λογιστική μ.- μεταβατικό (ρήμα) μαγρ.- μαγειρική μαθ.- μαθηματικά μέл.- μέλλοντας μουσ.- μουσική μтφ.- μεταφορικά μтχ.- μετοχή ναυт.- ναυτική (λέξη) νομ.- νομικός όρος οικον.- οικονομία оргн.- οργανική (πτώση) орυкт.- ορυκτολογία. ουδ.- ουδέτερο (γένος) ουσ.- ουσιαστικό παθ. παθητική (μετοχή ή φωνή) парл.- παρελθών (χρόνος). παρм.- παροιμία παρνθ. л.- παρενθετική λέξη περιφр.- περιφρονητικά πлθ.- πληθυντικός (αριθμός) προеспн.- προεπαναστατικά πρόθ.- πρόθεση προθт.- προθετική (πτώση) προстк.- προστακτική προф.- προφορικός пт.- πτώση (γραμματική) π. χ.- παραδείγματος χάρη ρ.- ρήμα ρ.δ.- ρήμα διαρκείας ρ.σ.- ρήμα στιγμιαίο ρ.δ.к.с.- ρήμα διαρκείας και στιγμιαίο σ.- στιγμιαίο (ρήμα) σημ.- σημασία στрат.- στρατιωτικός όρος συγκр. β.- συγκριτικός βαθμός συμπлк.- συμπλεκτικός (σύνδεσμος) сύνд.- σύνδεσμος τυпгр.- τυπογραφικός όρος тéch.- τεχνική υβр.- υβριστική λέξη υπεрθ.- υπερθετικός (βαθμός) υποкор.- υποκοριστικό υψ. υψηλό (ύφος) φ.- φωνή (γραμματική) φιλγ.- φιλολογία φилс.- φιλοσοφία φυσ.- φυσική φωтогр.- φωτογραφική χα'їд.- χαϊδευτική λέξη χαρтп.- χαρτοπαίγνιο χηм.- χημεία χлеу.- χλευαστική λέξη χр.- χρόνος хυδл.- χυδαιολογία ψυχл.- ψυχολογία</p>
---	--

Θεωρώ ωφέλιμο να συστήσω στους χρήστες τούτου του λεξικού, να γνωριστούν πρώτα καλά με τις παρακάτω σύντομες οδηγίες.

Το λεξικό περιλαμβάνει το λεξιλόγιο της ρωσικής γλώσσας από την αρχή του 19^{ου} αι. μέχρι τις μέρες μας στους τομείς της λογοτεχνίας, δημοσιογραφίας, επιστημών και εν μέρει των τεχνών. Δε συμπεριλαμβάνονται: α) μερικές λέξεις, οι οποίες πάλιωσαν και σήμερα πια δε χρησιμοποιούνται, εκτός, βεβαίως, αυτών που περιέχονται στη λογοτεχνία του 19^{ου} αι. β) Οι διαλεκτικές λέξεις, εκτός αυτών, που περιέχονται στα λογοτεχνικά έργα. γ) Ασεμνες λέξεις. δ) Ειδικές λέξεις, κυρίως επιστημών και τεχνών. ε) Παράγωγα λέξεων, τα οποία σχηματίζονται εύκολα και η σημασία τους είναι ευκολονόητη, όπως είναι τα μεγεθυντικά, τα υποκοριστικά, τα χαϊδευτικά κ.άλ. ς') Επιρρήματα σε σκί: **ΑΥΤΟΜΑΤΙЧЕСΚИ** αυτόματα. Επίσης επιρρήματα σε -ски, -ьи με το πρόθεμα πο- π.χ. πο-**ЛЮДСКИ**, πο-**МЕДВЕЖЬИ** ανθρωπινά, όπως οι άνθρωποι· αρκούδιάρικα, όπως η αρκούδα. Αλλα επιρρήματα, που σχηματίστηκαν από επίθετα στη δοτική πτώση του ενικού αριθμού και με το πρόθεμα πο-, π.χ. πο-**ХОРОШЕМУ**, πο-**ПРЕЖНЕМУ** κ. άλ.

Η σύνθεση του λεξικού. 1. Τα λήμματα στο λεξικό είναι διαθετημένα κατά αλφαβητική σειρά. 2. Οπου υπάρχουν δυο τόνοι στην ίδια λέξη, σημαίνει ότι αυτή χρησιμοποιείται και με τον ένα τονισμό, καθώς και με τον άλλον. 3. Οι ομώνυμες λέξεις δίνονται ξεχωριστά, σε ιδιαίτερο λήμμα και με ένα αριθμό μικρού μεγέθους: **МЕСЯЦ**¹ (μήνας) και **МЕСЯЦ**² (φεγγάρι). **ЛУК**¹ (κρεμμύδι) και **ЛУК**² τόξο (όπλο). 4. Στα επιρρήματα σε -ο και σε -е δίνεται σ' αυτό και δεύτερη σημασία, όταν αυτό χρησιμοποιείται σαν κατηγορούμενο στο περιφραστικό κατηγορήμα. 5. Δίνονται επίσης όλα τα προθέματα με όλες τις σημασίες, τα οποία συνιστώ να προσεχτούν ιδιαίτερα, γιατί εκεί θα φανούν οι παραλλαγές και αποχρώσεις, τις οποίες προσδίνουν στις λέξεις, π.χ. **В... ВХОДИТЬ** εις... 'εισέρχομαι' **ВН... ВЫХОДИТЬ** εκ... εξ... εξέρχομαι **пред... предложение** προ... πρόταση κ. άλ. 6. Ο συγκριτικός και υπερθετικός βαθμός των επιθέτων, δίνονται, αν παρουσιάζουν κάποια ιδιαιτερότητα, στο θετικό βαθμό του επιθέτου: **проще** βλ. **простой**, **сладчайший** βλ. **сладкий**. 7. Το σημάδι-περισπωμένη (-) δηλώνει: α) επανάληψη του λήμματος. β) επανάληψη της ρίζας του λήμματος ή αμέσως προηγούμενης λέξης, κυρίως, ρωσικής και σπανιότερα ελληνικής.

Η διάρθρωση του λήμματος. Αμέσως μετά το λήμμα δίνονται οι καταλήξεις των κλιτών μερών του λόγου. Αν δεν παρουσιάζουν δυσκολία στην κλίση, τότε δίνεται μόνο η κατάληξη στη γενική πτώση, π.χ. α) για τα ουσιαστικά: **СТОЛ**, -ά, α., **КОМНАТА**, -и, θ., **ЯЙЦО**, -ά. ουδ. Όταν παρουσιάζουν ιδιαιτερότητες ή ανωμαλίες στην κλίση, τότε δίνονται περισσότερες καταλήξεις, π.χ. το ουσιαστικό **ДВЕРЬ**, -и, προθτ. ο -и, β -й, πλθ. -и, -ей, οργν. -ями κ. -ями θ., **Телёнок**, -нка, πλθ. -лята, -лят α., **Гражданин**, -а, πλθ. **Граждане**, -дан α., **селó**, -á, πλθ. **сёлá** ουδ., **Пóле**, -я, πλθ. -я ουδ. β) για τα επίθετα, επίσης, δε δίνονται οι καταλήξεις του θηλυκού και ουδέτερου γένους, γιατί αυτά σχηματίζονται εύκολα με τον γενικό κανόνα. Δίνονται μόνο, όταν αυτά έχουν μαλακή κατάληξη, π.χ. **осённый**, -яя, -ее, **малолётный**, -яя, -ее. Για τα επίθετα, που έχουν και βραχεία μορφή αναγράφεται η συντομογραφία - βρ: π.χ. **высокий** επ. βρ: -сок, -сокá, -сóко και -сокó, -сóки και -сокí; **выше**; **высший** και **высочайший**. Το ίδιο γίνεται και με τις αντωνυμίες: **таковой**, βρ: **такóв**, -á, -ó. γ) στα ρήματα δε δίνονται οι καταλήξεις όλων αυτών, τα οποία σχηματίζονται εύκολα κατά το γενικό κανόνα. Όταν όμως κλίνονται ανώμαλα, τότε αυτές δίνονται με τη σειρά ως εξής: **извлéчь**, -екý, -ечéшь, **екýт**, παρθ. χρ. **извлéк**, -еклá, -еклó, μτχ. παρθ. χρ. **извлéкший**, παθ.μτχ. παρθ. χρ. **извлечённый**. βρ; -чён, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. (η μορφή του ρήματος διαρκείας ή στιγμιαίας δίνεται, βασικά, μετά τα γραμματικά στοιχεία). Ο σχηματισμός της παθ. φωνής γίνεται με την προσθήκη, στο τέλος του ρήματος της ενεργητικής φωνής, των μορίων **ся**, **сь**: **обнимáть** - **обнимáться**, **стро́ить** - **стро́иться**, **умывáть** - **умывáться**, **нестí** - **нестíсь**, **спастí** - **спастíсь**. Τα μόρια **ся** και **сь** αντιστοιχούν με τα ελληνικά **ομαι** και **ιέμαι**: συγκρίνετε: **мыть** πλύνω, **мы́ться** πλύνομαι. Μετά τα γραμματικά στοιχεία ακολουθούν οι σημασίες αριθμητικά ή με το σημείο ||. Μετά τη σημασία, πολύ συχνά, ακολουθεί ένα ή και περισσότερα παραδείγματα με απόδοση στα ελληνικά. Αυτό γίνεται για την καλύτερη κατανόηση και την εμπέδωση της σημασίας του λήμματος. Ακολουθούν οι εκφράσεις (εκφρ.), με θέση στο τέλος του λήμματος. Αν μια έκφραση δεν υπάρχει σ' αυτό το λήμμα, τότε θα πρέπει να την αναζητήσουμε στις εκφράσεις άλλου λήμματος από την ίδια έκφραση, π.χ. **стерéть с лицá землí**. Αν αυτή η έκφραση δεν υπάρχει στο λήμμα **землíá**, τότε θα υπάρχει στο λήμμα **стерéть** ή στο λήμμα **лицó**. Αυτό γίνεται, για

να αποφευχθούν οι διπλογραφίες. Ο αστερίσκος (*), που βρίσκεται μπροστά από το λήμμα, σημαίνει ότι η λέξη αυτή είναι ξένη ή μη ρωσική. Το διαζευκτικό ή χρησιμοποιείται, το πλείστον, και μεταξύ των ρωσικών λέξεων αντί του ИЛИ.

Στην εργασία μου αυτή απέφυγα πολύ να χρησιμοποιώ στην απόδοση των παραδειγμάτων ξένες λέξεις. Και αν, κάποτε, αυτό συμβαίνει, δίνεται στα συνώνυμα στο τέλος αυτών. Το έκανα αυτό, γιατί προτιμώ την καθαρευουσιάνικη λέξη από αντίστοιχη ξένη. Εξαίρεση μπορεί να αποτελέσει μικρός αριθμός ξένων λέξεων, και τούτο γιατί αυτές ρίζωσαν βαθιά στη γλώσσα μας, έτσι που, ακόμα, ενώ τις μεταχειριζόμαστε συχνά, δε γνωρίζομε ότι είναι ξένες.

Οι σημασίες των ρημάτων δίνονται στο απαρέμφατο του ρήματος στιγμιαίου (ρ.σ.) π.χ. СӨРΕΓÄТЬ ρ.δ. βλ. СӨРӨРӨЧЬ ρ.σ. Αυτό έγινε, γιατί τα ρ.σ. παρουσιάζουν τις περισσότερες ανωμαλίες στην κλίση, τις καταλήξεις των οποίων δίνω αμέσως μετά το λήμμα. Αλλωστε, δεν είναι η πρώτη φορά, που γίνεται αυτό. Υπάρχουν και άλλα ρωσοξενόγλωσσα λεξικά αυτού του είδους. Άλλες απορίες που, τυχόν, παρουσιαστούν, μπορεί ο αναγνώστης να τις αναζητήσει στη συνοπτική γραμματική στο τέλος του 2ου τόμου.

Πολλές φορές τα γραμματικά στοιχεία δε δίνονται στο ρήμα, που έχει πρόθεμα, αλλά στο ρήμα χωρίς πρόθεμα, μια και η κλίση του είναι η ίδια με το ρήμα χωρίς πρόθεμα, π.χ. ПӨӨӨРӨЧЬ βλ. СӨРӨРӨЧЬ. Κάνω γνωστό ότι η απόδοση των παραδειγμάτων δεν είναι δεδομένο μου.

Παρακαλώ τους αγαπητούς αναγνώστες, που χρησιμοποιούν τούτο το λεξικό, να στείλουν τις κρίσεις, παρατηρήσεις και προτάσεις στη διεύθυνση: οδός Ξανθόπου 29, Χολαργός, Αθήνα.

Τηλ. 6513476 και 8224854.

Β Ι Β Λ Ι Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

1. - Τετράτομο ρωσικό ερμηνευτικό λεξικό Ακαδημίας Επιστημών της ΕΣΣΔ.
2. - » » » » προφέσορα Ουσακόφ.
3. - Ρωσογαλλικό λεξικό ακαδημαϊκού Σέρμπα.
4. - » » Μακάροφ.
5. - Μεγάλη Σοβιετική Εγκυκλοπαίδεια.
6. - Ερμηνευτικό λεξικό Οζεγκοφ.
7. - Ρωσο-γαλλικό πολυτεχνικό λεξικό.
8. - Λεξικό στρατιωτικών και τεχνικών όρων Τσέρστβι.
9. - Ρωσοελληνικό λεξικό Ιωαννίδη.
10. - Δίτρωμο ερμηνευτικό λεξικό "Πρωίας".
11. - Ερμηνευτικό λεξικό Δημητράκου.
12. - Αντιλεξικό Βοσταντζόγλου.
13. - Πεντάγλωσσο τεχνικό λεξικό.
14. - Λεξικό τεχνικό Λαδιά.
15. - Δίτρωμο εγκυκλοπαιδικό λεξικό "Πρωίας".
16. - » » » Ελευθερουδάκη.
17. - Ερμηνευτικό ή μονοτονικό λεξικό. Έκδοση Ταβουλάρη.
18. - Γαλλοελληνικό λεξικό Βαρβάτη.
19. - » » Κοντόπουλου.

Α

а¹ είναι το πρώτο γράμμα του ρωσικού αλφάβητου· **а**· **от а до зет** (παλ.) απο το α ως το ω (απο την αρχή ως το τέλος)· **кто сказал а, тот должен сказать и б** αυτός που το άρχισε πρέπει και να το τελειώσει ή συνεχίσει.

а² σύνδ. αντιθετικός· **ма, αλλά, όμως, ενώ, και**· 1 (κατ' αντιπαράθεση)· **отец трудолюбивый, а сын ленивый** ο πατέρας είναι εργατικός, αλλά ο γιος οκνηρός· **не годы старят, а горе** δε γεράζουν τα χρόνια, αλλά τα φαρμάκια· **я остаюсь в Москвѣ, а вы в Ленинградѣ** εγώ μένω στη Μόσχα και σεις στο Λένινγκραντ· 2 (μετά απο ενδοτικές προτάσεις μπορεί και να λείψει)· **хотя мне и весело, а надо уходить** αν και μου είναι ευχάριστα, (όμως) πρέπει να φύγω· 3 εξάλλου· **а вам всем известно, что...** εξάλλου όλοι σας ξέρετε ότι...· 4 και· **ученик сделал уроки, а затем вышел играть** ο μαθητής έκανε τα μαθήματα και μετά βγήκε να παίξει· 5 (στην αρχή των ερωτηματικών και επιφωνηματικών προτάσεων ή του λόγου χρησιμοποιείται σαν επιτακτικό)· **а когда ты поедешь?** και πότε θα πας; **а когда нам будет весело?** και πότε εμείς θα χαρούμε; **а всё-таки я не согласен** και παρ' όλ' αυτά, εγώ δε συμφωνώ· || εκφρ. **а то** ειδάλλως, ειδημή, αλλιώς, διαφορετικά· **спешь, а то опоздаешь** κάμε γρήγορα (βιάσου), διαφορετικά θ' αργήσεις.

а³ μόριο (για ερώτηση ή κάλεσμα)· **а пойдём гулять а?** θα πάμε περίπατο α; || (επιτακτικό)· **ε· Ваня, а Ваня** Γιάννη, ε Γιάννη.

а⁴ επιφ. (εκφράζει θαυμασμό, αγανάκτηση κλπ. αισθήματα)· **а, так это вы облы?** α, ώστε εσείς ήσαστε; **а, попался а, μου έπεσε (στα χέρια)**· **а! закричал мальчик, как увидел змею** α! φώναξε το παιδάκι, σαν είδε το φίδι.

а... (και μπροστά απο φωνήεντα **ан**) πρόθεμα απο το ελλην. στερητικό μόριο **α** και **αν**.

*абажур, -а α. ανταυγαστήρας, αμπαζούρ.

абазинец, -нца α. -ка, -и θ. Αβαζίνος, -η.

*абак, -и θ. κ. **абак**, -а α. άβανας (το άνω μέρος του κιονόκρανου).

*аббат, -а α. 1 ηγούμενος καθολικής εκκλησίας· 2 καθολικός ιερέας, φραγκόπαπας.

*аббатиса, -и θ. ηγούμενη καθολικής εκκλησίας.

аббатский επ. 1 ηγουμενικός· 2 φραγκοπαπαδίκος.

аббатство, -а ουδ. αβαείο, ηγουμενείο, καθολικό μοναστήρι.

*аббревиатура, -и θ. συντομογραφία, βραχυγραφία· τα συντετμημένα.

абберационный επ. (οπτ., αστρν.) αποπλανητικός.

*абберация, -и θ. 1 (οπτ., αστρν.) αποπλάνηση· **сферическая** ~ σφαιρική αποπλάνηση· 2 πλάνη του νου· παραλογισμός.

*абзац, -а α. 1 παράγραφος· 2 εδάφιο, περικοπή.

*абиссальный επ. αβυσσαλέος· σπύθμενος.

абисси́нец, -нца α., -ка, -и θ. Αβησσυνός, -ή, Αιθίοπας, -ίδα.

абиссинский επ. αβησσυνιακός, αιθιοπικός.

*абитуриент, -а α. υποψήφιος φοιτητής, ο διαγωνιζόμενος.

аблактирование, -я ουδ. βλ. **аблактирóвка**.

*аблактировать, -рю, -руешь ρ.δ.κ.σ. συμφνώ, προσφνώ.

аблактирóвка, -и θ. σύμφυση, πρόσφυση.

*абонемент, -а α. είδος εισιτηρίου αόριστης χρήσης· συνδρομή· || εκφρ. **|сверх** -а παρπάνω απο το συμφωνημένο.

абонент, -а α. συνδρομητής.

абонировать, -рю, -руешь ρ.δ.κ.σ. (παλ.) εγγράφω συνδρομητή· || **-ся** εγγράφομαι συνδρομητής.

*абордаж, -а α. επίπλους, πλευρίσμα σε εχθρικό σκάφος· **братъ (взять) на ~** επιπίττω σε εχθρικό σκάφος· πλευρίζω· χτυπώ.

абордажный επ. πλευριστικός· πλευρικός· **~ κржк** πλευρικός γάντζος.

*абориген, -а α. ιθαγενής, γηγενής, ντόπιος, αυτόχθονας.

*аборт, -а α. έκτρωση, αποβολή.

абортивный επ. εκτρωτικός· || (βιολ.) ατελής, πρόωρος, ανώριμος.

абразивный επ. στιλβωτικός, λειαντικός.

*абразивы, -ов πλθ. (ενκ. -йв, -а α.) στιλβωτικές ουσίες, λειαντικά μέσα.

*абракадабра, -и θ. αμπρακανταύρα, άναρθρες φω-

νές, λέξεις.

* **αβρέκ**, -α α. καυκάσιος αντάρτης κατά της τσαρικής εξουσίας. || ληστής.

* **αβρικόκ**, -α α. βερικοκιά. || βερικοκκο. **αβρικόκσνι** κ. **αβρικόκσωνι** επ. της βερικοκιάς ή του βερικοκκου· βερικοκκίσιος· -οε **дерево** η βερικοκιά· -οε **варенье** βερικοκκίσιο γλυκό· **-ный сок** χυμός βερικοκκου.

* **αβρικότιν**, -α α. λικέρ βερικοκκίσιο.

* **άβρισ**, -α α. περίγραμμα σώματος.

* **αβσέντ**, -α α. αφέντι, αφίνθιο.

* **αβσεντεϊζμ**, -α α. αποχή απο τις εκλογές· απουσία.

* **αβсолότ**, -α α. αυθυπαξία, το αυθύπαρκτο, το απόλυτο, το αυτοτελές (πνεύμα, ιδέα, θεός).

* **αβсолотизировать** ρ.δ.κ.σ. κάνω απόλυτο, οδηγώ στο απόλυτο. || **-ся** γίνομαι απόλυτος.

αβсолотизм, -α α. απολυταρχία, απόλυτη μοναρχία· αυταρχία.

αβсолотист, -α α. απολυτόφρονας.

αβсолотно επίρ. απόλυτα.

αβсолотность, -и θ. το απόλυτο.

αβсолотный επ., βρ: **-тен**, **-тна**, **-тно** απόλυτος· **-ая истина** απόλυτη αλήθεια· **-ая тишина** απόλυτη ησυχία. || εκφρ. **-οε большинство** απόλυτη πλειοψηφία· **-ая монархия** απόλυτη μοναρχία· **- чемпион** πρωταθλητής· **- слух** το τέλειο μουσικό αυτί.

* **αβсорбировать**, **-рую**, **-руешь** ρ.δ.κ.σ. (φυσ., χημ.)· απορροφώ, απομυζώ, τραβώ. || **-ся** απορροφούμαι, απομυζούμαι, τραβιέμαι.

αβсорционный επ. απορροφημένος, απομυζημένος.

* **αβсорбция**, -и θ. απορρόφηση· **- света** απορρόφηση του φωτός.

абстрагирование, -я ουδ. (φιλοσ.) αφαίρεση.

абстрагировать, **-рую**, **-руешь** ρ.δ.κ.σ.μ. (φιλοσ.)· αφαιρώ, κάνω αφαίρεση.

абстракт, -α α. αφηρημένο πράγμα, ιδέα.

абстрактность, -и θ. αφαίρεση· **- мышления** αφαίρεση της σκέψης.

абстрактный επ., βρ: **-тен**, **-тна**, **-тно** αφηρημένος· **-οε понятие** αφηρημένη έννοια· **-οε мышление** αφηρημένη σκέψη (βασισμένη στην αφαίρεση).

* **абстракция**, -и θ. (φιλοσ.) αφαίρεση. || αφηρημένη έννοια.

* **αβсүрд**, -α α. παραλογισμός, ανοησία.

αβсүрдность, -и θ. βλ. **αβсүрд**.

αβсүрдный επ., βρ: **-ден**, **-дна**, **-дно** παράλογος, ανόητος· **-οε понятие** παράλογη έννοια.

* **αβсцесс**, -α α. πύο, εμπύημα· απόστημα.

* **αβсцисса**, -и θ. (γεωμ.) η τετμημένη.

* **αβυлия**, -и θ. αβουλία.

* **άбцуг**, -α α: с первого -а, по первому -у

απο την αρχή, εξαρχής, απο το πρώτο βήμα.

αβί σύνδ. (διαλκ.) μόνο να, αρκεί να.

* **αβανγάρд**, -α α. 1 εμπροσθοφυλακή. 2 μτφ. πρωτοπορία. || εκφρ. **в -е** μπροστά, στην πρώτη γραμμή.

αβангардный επ. 1 της εμπροσθοφυλακής. 2 πρωτοποριακός· **-ая роль** πρωτοποριακός ρόλος.

* **αβανζάλ**, -α α. προθάλαμος.

* **αβανλόжа**, -и θ. θεωρείο θεάτρου.

* **αβανπόрт**, -α α. προλιμένας.

* **αβανπόст**, -α α. 1 προφυλακή. 2 μτφ. πρωτοπορία· πρωτοποριακή θέση.

* **αβάνс**, -α α. προκαταβολή, αβάνσο, προστάνζα. || εκφρ. **делать -и** κάνω τα πρώτα βήματα, την πρώτη αρχή.

αβансирование, -я ουδ. δόσιμο προκαταβολής.

αβансировать, **-рую**, **-руешь** ρ.δ.κ.σ. προκαταβάλλω, δίνω προκαταβολή. || **-ся** παίρνω προκαταβολή.

αβάνсовый επ. της προκαταβολής.

αβάνсом επίρ. πρώτα, κατ' αρχή, πρώτιστα.

* **αβансцена**, -и θ. προσκήνιο.

* **αβαντάж**, -α α. (παλ.) πλεονέκτημα· προτέρισμα, αβαντάζ.

αβантажный επ., βρ: **-жен**, **-жна**, **-жно** (παλ.) πλεονεκτικός, με πλεονεκτήματα.

* **αβανтіра**, -и θ. 1 περιπέτεια, συμβάν. 2 τυχοδιωκτισμός.

αβантуризм, -α α. τυχοδιωκτισμός· **политический** - πολιτικός τυχοδιωκτισμός.

* **αβантурин**, -α α. αβαντουρίνης ή αβεντουρίνης (είδος χαλαζία).

αβантурист, -α α., -ка, -и θ. τυχοδιώκτης, -τρα.

* **αβантуристический** επ. τυχοδιωκτικός.

αβантуристский επ. τυχοδιωκτικός.

αβантурный επ., βρ: **-рен**, **-рна**, **-рно**. 1 τυχοδιωκτικός, παράτολμος· **-οε предприятие** παράτολμη επιχείρηση. 2 περιπετειώδης· **- роман** περιπετειώδες μυθιστόρημα.

αβάρ, -α α., -ка, -и θ. Αβαρος, -η.

αβарийность, -и θ. βλάβη, αβαρία.

αβарийный επ. της βλάβης· **- сигнал** σημείο (σινιάλο) βλάβης· **- случай** περίπτωση αβαρίας. || επιδιορθωτικός, για επιδιορθωση· **-ая машина** αυτοκίνητο για την επι τόπου διορθωση βλάβης· **-ая бригада** μπριγάδα (ομάδα) διορθωτών.

* **αβарийщик**, -α α. 1 διορθωτής βλάβης. 2 ζημιάρης.

* **αβария**, -и θ. 1 βλάβη, ζημιά. 2 ατύχημα.

αβарский επ. αβαρικός, των Αβάρων.

* **αβгүр**, -α α. (στους Ρωμαίους). 1 ιερέας. 2 μάντης· οϊωνοσκόπος.

***август**, -α α. Αύγουστος (μήνας).
 ***августейший** επ. (παλ.) ἄβουστος, σεβαστός (τίτλος).
августовский επ. αυγουστιάτικος, -ανός.
авиа... (πρόθεμα) αερο...
авиабάση, -η θ. αεροπορική βάση.
авиаκονστρούκτορ, -α α. μηχανικός-κατασκευαστής αεροπλάνων.
авиалиния, -и θ. αεροπορική γραμμή.
авиамодел, -и θ. μοντέλο αεροπλάνου.
авианόση, -ща α. αεροπλανοφόρο.
авиаподдóρμκα, -и θ. αεροπορική λίπανση εδάφους.
авиапóчта, -и θ. αεροπορικό ταχυδρομείο. || ταχυδρομική αεροπορική επιστολή.
авиаразвέдка, -и θ. αεροπορική αναγνώριση.
 ***авиáτορ**, -α α. αεροπόρος.
авиáτορский επ. αεροπορικός, του αεροπόρου.
авиатрáсса, -и θ. αεροπορική γραμμή.
авиациóнный επ. αεροπορικός· -ая шкóла αεροπορική σχολή.
 ***авиация**, -и θ. αεροπορία· имéет применение в -и εφαρμόζεται στην αεροπορία· граждáнская - πολιτική αεροπορία· воéнная - πολεμική αεροπορία.
 ***авиέтка**, -и θ. (παλ.) μικρό αεροπλάνο.
 ***авиζó**¹ ουδ. áλλ. κ. **авиз**, -α α. ειδοποίηση, αβίζο.
 ***авиζó**² ουδ. áλλ. εύδρομο καταδρομικό.
авитамино́з, -а α. αβιταμίνωση.
авóсь (μόριο)· ίσως, μπορεί, μήπως (και)· ~ отпы́раюсь ίσως κερδίσω τα χαμένα· наде́яться на ~ ελπίζω στο μήπως (στην τύχη).
авóська, -и, γεν. πλθ. -сек, δοτ. -ськам θ. τσάντα διχτυωτή.
 ***аврáл**, -α α. 1 προετοιμασία· ομαδική δουλειά πληρώματος σκάφους. 2 ανοργάνωτη μαζική δουλειά.
 ***аврóра**, -и θ. (παλ.) αυγή.
австрали́ец, -ийца α., -ийка, -и θ. Αυστραλός, -ή.
австралийский επ. αυστραλιακός· -λιανός.
австри́ец, -ийца α., -ийка, -и θ. Αυστριακός, -ή.
австри́йский επ. αυστριακός.
австри́к, -а α., -ячка, -и θ. (παλ.) βλ. австри́ец.
 ***автаркiя**, -и θ. αυτάρκεια.
автентический βλ. аутентический.
автентичность βλ. аутентичность.
автентичный βλ. аутентичный.
автó ουδ. κ. α. άκλιτο· βλ. автoмобиль.
автобáση, -и θ. βάση αυτοκινήτων.
автобиографический επ. αυτοβιογραφικός.
автобиографичный επ. αυτοβιογραφικός.

***автобиография**, -и θ. αυτοβιογραφία.
автоблoκировка, -и θ. αυτόματο κλειδώμα· αυτόματη σηματοδότηση.
 ***автóбус**, -а α. λεωφορείο.
автóбусный επ. του λεωφορείου.
 ***автогéнный** επ. (παλ.): -ая свáрка η οξυγονόκλιση.
 ***автóграф**, -а α. το αυτόγραφο.
автодорóжный επ. του αυτοκινητόδρομου.
автодрéзiна, -и θ. ντρεζίνα αυτοκίνητη.
 ***автодрóм**, -а α. αυτοκινητόδρομο.
 ***автогýρ**, -а α. το αυτόγυρο.
автoзавóд, -а α. εργοστάσιο αυτοκινήτων.
автоинспéкция, -и θ. αστυνομία τροχαίας κίνησης, τροχονομία.
автокáρ, -а α. βλ. автoтелéжка.
автокράн, -а α. γερανοφόρο αυτοκίνητο.
 ***автокράт**, -а α. αυτοκράτης.
автократический επ. αυτοκρατικός, απολυταρχικός.
 ***автокράтия**, -и θ. αυτοκρατία, απολυταρχία.
 ***автóл**, -а (-у) α. αυτοκινητέλαιο.
автомагистрáль, -и θ. κύρια αυτοκινητιστική αρτηρία· εθνική οδός.
 ***автoмáт**, -а α. το αυτόματο. || мтф. ρομπότ.
автоматизация, -и θ. αυτοματοποίηση.
автоматизировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. αυτοματοποιώ. || -ся αυτοματοποιούμαι.
автоматизм, -а α. αυτοματισμός.
автoмáтика, -и θ. 1 η αυτοματική. 2 αυτόματα μηχανήματα.
автоматический επ. αυτόματος, -ατικός.
автоматичность, -и θ. αυτοματικότητα.
автоматичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; βλ. автoмáтический.
автoмáтный επ. του αυτόματου· -ая óчередь ριπή αυτόματου (όπλου).
автoмáтчик, -а α., -ца, -и θ. αυτοματιστής, -τρια, εφοδιασμένος με αυτόματο. || пром-θευτής αυτόματου όπλου.
автoмáшина, -и θ. αυτοκίνητο.
автoмoбилестрoение, -я ουδ. κατασκευή αυτοκινήτων.
автoмoбилизм, -а α. η τεχνική αυτοκινήτων. || αυτοκινητοδρομία.
автoмoбилíст, -а α. αυτοκινητιστής.
 ***автoмoбиль**, -я α. αυτοκίνητο (επιβατικό ή φορτηγό).
автoмoбильный επ. αυτοκινητιστικός, του αυτοκινήτου· -ая шина το λάστιχο του αυτοκινήτου· -ое сообщéние αυτοκινητιστική συγκοινωνία· ~ транспорт αυτοκινητιστικές μεταφορές· ~ завóд εργοστάσιο αυτοκινήτων· -ая кáтáстрофа αυτοκινητιστικό δυστύχημα· -ая дoрóга αυτοκινητόδρομος, σμαξίτη οδός· -ая прoмышленность βιομηχανία αυτοκινήτων.

-οε движение αυτοκινητιστική κίνηση· ~ ΓΥ-
 ДОК το κλάξο αυτοκινήτου.
 *автомобиль, -и θ. αυτοκινητάμαξα.
 *автономия, -и θ. αυτονομία.
 автономность, -и θ. αυτονομία.
 автономный επ., βρ: -МЕН, -МНА, -МНО αυ-
 τόνομος· -ая республика αυτόνομη δημο-
 κρατία.
 автоплуг, -а α. βενζινάροτρο.
 автопогрузчик, -а α. φορτωτής μηχανι-
 κός.
 автопоение, -я ουδ. αυτοπότισμα (με αυτό-
 ματο χύσιμο νερού).
 автопилка, -и θ. αυτόματη μηχανή ποτί-
 σματος ζώων.
 автопортрет -а α. αυτοπροσωπογραφία.
 *автор, -а α. συγγραφέας, δημιουργός· ε-
 φευρέτης.
 *авторизовать, -зую, -звешь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. авторизованный, βρ: -ВАН, -а, -ο ρ.δ.κ.
 σ. επιτρέπω (μετάφραση έργου). || επιτρέπο-
 μαί.
 *авторитарный επ. (γραπ. λόγος). 1 αυταρ-
 χικός, δεσποτικός. 2 επιβλητικός.
 *авторитет, -а α. 1 κύρος, επιρροή, επιβο-
 λή, επιβάλλον. 2 άνθρωπος με κύρος.
 авторитетность, -и θ. επιβλητικότητα, το
 επιβάλλον.
 авторитетный επ., βρ: -ТЕН, -ТНА, -ТНО. 1
 με κύρος, επιρροή, επιβάλλον. 2 αυστηρός,
 αναντίρρητος.
 авторский επ. συγγραφικός, του συγγραφέα·
 -ие поправки συγγραφικές διορθώσεις· -οе
 право συγγραφικό δικαίωμα.
 авторство, -а ουδ. πατρότητα [συγγράμμα-
 τος.
 авторучка, -и θ. αυτόματος στυλογράφος, ο
 στυλός.
 автотелёжка, -и θ. αυτοκινητάμαξα.
 *автотипия, -и θ. αυτοτυπία.
 автотормоз, -а α. αυτόματη τροχοπέδη.
 автотракторный επ. αυτοκινητοτρακτορικός.
 *автохтон, -а α. αυτόχθονας.
 агá 1 επιφ. (εκφράζει κακία, θαυμασμό, μά-
 ντευση κλπ.)· χμ..., α... ~ теперь ты бо-
 ишься! χμ... τώρα φοβάσαι! 2 (μόριο)· βέ-
 βαια, μάλιστα, ναι, αά· ты помнишь егó? -
 τον θυμάσαι; - ναι (αά).
 *агáва, -и θ. αγάυη (επιστ.), αθάνατος (λκ.).
 агáт, -а α. αχάτης (λίθος).
 агатовый επ. αχάτινος. || εκφρ. -не глаза
 αχάτινα μάτια (μαύρα γυαλιστερά).
 *а(г)гломерат, -а α. σύγκριμα ορυκτών ου-
 σιών.
 а(г)гломерация, -и θ. συσσωμάτωση (λεπτό-
 τатων τεμαχιδίων).

агглютинативный επ. 1 (βιολ.) συγκολλητι-
 κός, της συσσωμάτωσης ή της ενσωμάτωσης. 2
 (γλωσ.) συγκολλητικός· -не языки οι συγκολλη-
 λητικές γλώσσες.
 *агглютинация, -и θ. 1 (βιολ.) συγκόλληση,
 συσσωμάτωση, συνούλωση. 2 (γλωσ.) συγκόλλη-
 ση γλωσσών.
 *а(г)грегат, -а α. συγκρότημα μηχανών.
 *агeнт, -а α. πράκτορας· κατάσκοπος. || α-
 ντιπρόσωπος (οργάνωσης, ιδρύματος κ.τ.τ.).
 *агeнт, -а α. (γραπ. λόγος) αιτία γενεσιουργή.
 агeнтский επ. του πράκτορα· του κατάσκοπου.
 агeнство, -а ουδ. πρακτορείο· телеграфное
 - τηλεγραφικό πρακτορείο.
 агeнтыра, -и θ. 1 κατασκοπευτική υπηρε-
 сия. 2 (αθρσ.) οι πράκτορες.
 агeнтурный επ. κατασκοπευτικός· -не свé-
 дения κατασκοπευτικές πληροφορίες.
 *агиография, -и θ. αγιογραφία.
 агитатор, -а α. διαφωτιστής, προπαγανδι-
 стής.
 агитаторский επ. διαφωτιστικός· προπα-
 γανδιστικός.
 *агитация, -и θ. διαφώτιση· προπαγάνδα.
 агитировать, -рую, -руешь ρ.δ. διαφωτίζω·
 προπαγανδίζω. || προσπαθώ να πείσω.
 агитка, -и θ. βιβλιαράκι διαφωτιστικό.
 агитколлектив, -а α. ομάδα διαφωτιστών.
 агитпункт, -а α. κέντρο διαφώτισης.
 аглицкий επ. (παλ.) αγγλικός.
 агнец, -нца α. (παλ.) αρνάκι. || μτφ. αθώ-
 ος, πρᾶος· прикннуться агнцем προσποιούμαι
 (κάνω) την αθώα περιστέρα.
 агностик, -а α. (φιλοσ.) αγνωστικιστής, ο-
 παδός του αγνωστικισμού.
 агностицизм, -а α. αγνωστικισμός, αγνωσι-
 αρχία.
 агностический επ. του αγνωστικισμού ή του
 αγνωστικιστή.
 агонизировать, -рую, -руешь ρ.δ. αγωνιῶ.
 агонировать, -рую, -руешь ρ.δ. αγωνιῶ.
 *агoния, -и θ. αγωνία· άγχος.
 *аграмант, -а α. (παλ.) κοσμήματα ιματισμού.
 *аграрий, -я α. γαιωκτήμονας· τσιφλικάς.
 аграрник, -а α. αγρονόμος· γεωπόνος.
 *аграрный επ. αγροτικός· ~ вопрос αγροτι-
 κό ζήτημα· -ая реформа αγροτική μεταρρύθμιση.
 *аграф, -а α. (παλ.) περόνη, πόρπη, αγκράφα.
 *агрегат, -а α. 1 συγκρότημα μηχανών. 2
 σύσταση ορυκτού.
 *агреман, -а α. επιδοκιμασία, συναίνεση,
 συγκατάθεση (στη διπλωματική γλώσσα).
 агрессивно επίρ. επιθετικά.
 агрессивность, -и θ. επιθετικότητα.
 агрессивный επ., βρ: -ВЕН, -ВНА, -ВНО; ε-
 πιθετικός· ~ блок επιθετικός· συνασπισμός.

-ая πολιτική επιθετική πολιτική.

***агрессия**, -и θ. επίθεση· εισβολή, επιδρομή.

агрессор, -а α. επιθετιστής· εισβολέας, επιδρομέας.

***агрικουλтура**, -и θ. (παλ.) αγροκαλλιέργεια· γεωργία.

агροбиολογический επ. αγροβιολογικός.

агροбиология, -и θ. αγροβιολογία.

агрокультура, -и θ. αγροκαλλιεργητικά μέσα και μέθοδοι.

агрокультурный επ. αγροκαλλιεργητικός· -не мероприятия αγροκαλλιεργητικά μέτρα.

агротесомелиоративный επ. αγροδασοβελτιωτικός.

агротесомелирация, -и θ. αγροδασοβελτίωση.

агротом, -а α. γεωπόνος.

агротомический επ. γεωπονικός.

***агротомия**, -и θ. γεωπονία.

агротехник, -а α. ειδικός στη συστηματική αγροκαλλιέργεια.

агротехника, -и θ. σύστημα αγροκαλλιέργειας.

агротехнический επ. του συστήματος αγροκαλλιέργειας.

***агротомия**, -и θ. αγροχημεία.

агу επιφ. βαυκαλιστικό· αααα..., οοοο....

агукаць ρ.δ. νανουρίζω, βαυκαλίζω.

***ад**, -а, προθτ. об -е, в -у α. Αδης. || μτφ. κόλαση.

***адэжмо** μουσ. 1 επιρ. αργά, αντάξιο. || ουδ. άκλ. αργό μουσικό έργο.

***адаптация**, -и θ. προσαρμογή· εφαρμογή.

***адаптер**, -а α. προσαρμογέας, αντάπτερ.

адаптировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. προσαρμόζω. || -ся προσαρμόζομαι.

***адвокат**, -а α. δικηγόρος. || συνήγορος.

адвокатство, -а ουδ. δικηγορία (επάγγελμα).

адвокатура, -и θ. 1 βλ. адвокатство. 2 (αθρσ.) οι δικηγόροι.

адекватность, -и θ. αντιστοιχία.

адекватный επ., βρ: -тен, -тна, -тно αντιστοιχος, ανάλογος· -не понятия αντιστοιχες έννοιες.

***адеиод**, -а α. αδενοειδής επίφυση, παρασάρκιωμα.

***адепт**, -а α. (γραμ. λόγος) προσήλυτος, οπαδός· θιασιώτης.

административный επ. διοικητικός· -не органы διοικητικά όργανα· -ое внимание διοικητική τιμωρία.

администратор, -а α. διοικητής.

администраторский επ. διοικητικός, του διοικητή· -ие способности διοικητικές ικανότητες.

***администрация**, -и θ. 1 διοίκηση· διαχείριση. 2 (αθρσ.) οι διοικητές· οι διαχειριστές.

администрирование, -я ουδ. διοίκηση (κυ-

ρίως γραφειοκρατική).

администрировать, -рую, -руешь ρ.δ. διοικώ γραφειοκρατικά.

***адмирал**, -а α. ναύαρχος.

адмиралтейский επ. ναυαρχειακός.

адмиралтейство, -а ουδ. ναυαρχείο.

адмиральный επ. ναυαρχιακός· ~ корабль η ναυαρχίδα.

адмиральша, -и θ. η ναυαρχίνα (σύζυγος του ναύαρχου).

адов, -а, -ο επ. βλ. адский.

***адрес**, -а, πλθ. -а α. 1 διεύθυνση, σύσταση· вот вам мой домашний ~ νά τε τη διεύθυνση του σπιτιού μου. || διαμονή· переменить ~ αλλάζω διαμονή. 2 προσφώνηση, χαιρετισμός· поднести ~ προσφωνώ, χαιρετίζω. || εκφρ. не по -у λάθος στη διεύθυνση· по -у προς· в ~ στη διεύθυνση, στο όνομα του...

адресант, -а α. αποστολέας.

адресат -а α. παραλήπτης.

адресный επ. της διεύθυνσης· -ая книга το βιβλίο διευθύνσεων.

адресовать, -сую, -суеть, παθ. μтχ. παρλθ. χρ. адресованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. στέλλω γράμμα, τηλεγράφημα κ.т.т. με διεύθυνση. || κατευθύνω· этого человека -άλ κο мне старый друг αυτόν τον άνθρωπο τον έστειλε σε μένα ένας παλαιός μου φίλος. || απευθύνω· вопрос -ван к ним το ερώτημα απευθύνονταν σ' αυτούς. || -ся απευθύνομαι.

адский επ. 1 διαβολεμένος, ύπουλος, καταχθόνιος. 2 φοβερός, τρομερός, φρικιαστικός. || εκφρ. ~ камень πέτρα της κόλασης ή νιτρικός άργυρος· -ая машина ωρολογιακή βάμβα.

адсорбировать, -рует ρ.δ.κ.σ. προσροφώ· απορροφώ. || -ся προσροφούμαι· απορροφούμαι.

***адсорбция**, -и θ. προσρόφηση· απορρόφηση.

***адынкт**, -а α. 1 δόκιμος ανώτερων σχολών. 2 (παλ.) κατώτερος βαθμός.

адынктура, -и θ. δοκιμασία.

***адынтант**, -а α. υπασπιστής· ακόλουθος.

адынтантский επ. του υπασπιστή.

***адылтер**, -а α. (παλ.) μοιχεία.

аж (μόριο) βλ. даже. || σύνδ. ώστε, έτσι που.

***ажитаж**, -а α. 1 χρηματιστηριακή ή εμπορική κερδοσκοπία (συνδυασμένη με υπερτίμηση ή υποτίμηση). 2 ταραχή· ντόρος.

***ажитация**, -и θ. (παλ.) ταραχή, παρόξυνση.

***ажур**¹, -а α. αζούρ (διάτρητο κέντημα).

***ажур**² επιρ. (παλ.) καθημερινά.

ажурность, -и θ. η διάτρηση, το διάτρητο υφάσματος.

ажурный επ. 1 διάτρητος, τρυπητός· διαφανής. 2 μтφ. καλοφτιαγμένος, επιμελημένος.

аз, -а α. 1 παλαιά ονομασία του γράμματος а. 2 (παλ.) -а πλθ. τα γράμματα του

αλφάβητου. || εκφρ. ни азá (в глаза) не по-
нимáть, не знáть τίποτε δεν καταλαβαίνω, δεν
ξέρω, δε σκαμπάζω. от азá до ижици από το
άλφα ως το ωμέγα (απο την αρχή ως το τέλος).

*азáлия, -и θ. αζαλία, ροδόδεντρο.

*азáрт, -а α. 1 έξαψη· οργή, παραφορά· в ~е
στην οργή. 2 πάθος, μανία.

азáртничáть ρ.δ. με πιάνει πάθος, μανία.

азáртноóть, -и θ. πράξη παράτολμη.

азáртный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ευέξα-
πτος· παράφορος. || μανιώδης, παράτολμος. ||
εκφρ. -ая игра τυχερό παιχνίδι.

азбéст βλ. асбéст.

áзбука, -и θ. 1 αλφάβητο. 2 αλφαβητάριο.
3 στοιχειώδεις γνώσεις. || εκφρ. - Мόρзе то
то αλφάβητο του Μόρζε.

áзбучный επ. 1 αλφαβητικός· - порядок η
αλφαβητική σειρά· - указáтель αλφαβητικός
δείκτης. 2 μτφ. πασίγνωστος· -ая истина πα-
σίγνωστη αλήθεια.

азербáйджáнец, -ица α., -ка, -и θ. Αζερ-
μπαϊτζάνος, -α.

азербáйджáнский επ. αζερμπαϊτζάνικος· ~
язык η αζερμπαϊτζάνικη γλώσσα.

азиáт, -а α., -ка, -и θ. 1 Ασιάτης, -ίδα.
2 (παλ.) άνθρωπος καθυστερημένος.

азиáтский επ. 1 ασιατικός. 2 (παλ.) καθυ-
στερημένος, τραχύς, άξεστος.

азиáтчина, -и θ. (παλ.) καθυστέρηση, α-
γριότητα ήθους.

*áзимут, -а α. αζιμούθιο.

áзимутáльный επ. αζιμουθιακός· ~ круг με-
σημβρινογώνιος κύκλος.

áзимутный επ. βλ. áзимутáльный.

азóйский επ. αζωικός· -ая эра αζωικός ή
αρχαϊκός ή αρχαιολιθικός αιώνας.

*азóт, -а α. το άζωτο.

азóтирование, -я ουδ. η αζώτωση, ο αζω-
τισμός.

азóтирoвать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. εμφο-
ρώ, εμπλουτίζω με άζωτο· ~ почву λιπαίνω το
έδαφος με αζωτούχα λιπάσματα. || -ся εμπλου-
τίζομαι με αζωτούχα λιπάσματα.

азóтистый επ. αζωτούχος· -ая кислота α-
ζωτούχο οξύ.

азóтный επ. του άζωτου. || αζωτούχος· ~не
удобрéния αζωτούχα λιπάσματα.

азотобáктер, -а α. αζωτοβακτηρίδιο.

азям, -а α. (διαρκ.) παλαιά χωρική ενδυ-
μασία.

áйл, -а α. 1 χωριό των Αλταίων. 2 διοι-
κητική περιοχή της ΣΣΔ της Κιργιζίας.

áип, -а α. άκορος ο κάλαμος (πώδες φυ-
τό).

áист, -а α. πελαργός, λέλεκας, λελέκιν при-
летели -и ήρθαν τα λελέκια.

áистóнок, -нка α., πλθ. -тята, -тят пе-
ларáки, λελεκόπουλο, λελεκάκι.

áй¹ επιφ. (εκφράζει φόβο, τρόμο)· óι! άχ!
ωχ! áй! óольно óι! πονά· áй! снн упáл άχ!
το παιδί έπεσε. Συνήθως χρησιμοποιείται με
επανάληψη και με την ίδια σημασία: áй-áй ή
áй-áй-áй óι-óι, άχ-άχ, ωχ-ωχ κ. óι-óι-óι,
άχ-άχ-άχ, ωχ-ωχ-ωχ. 2 εκφράζει μωφή, φό-
γο, κατάκριση· πωπώ! áй! как нехорóшó!
πωπώ! πόσο (τι) άσχημα! 3 εκφράζει θαυμα-
σμό, επιδοκιμασία· άχ! πωπώ! |áй! |как онá
пóст άχ! τι ωραία που αυτή τραγουδάει. ||
εκφρ. áй да... να πως... áй да молóдéц! έ-
τσι μπράβο παλικάρι μου!

áй² σύνδ. (διαρκ.) ή, είτε.

áйвá, -я θ. 1 κυδωνιά. 2 κυδώνι.

áйвóный επ. κυδωνίσιος· -ое варéньε γλυκό
κυδωνίσιο. || της κυδωνιάς, των κυδωνιών· ~
сад κυδωνόκηπος.

áйда επιφ. áιντε, áι (πάμε ή έλα). || ε-
μπρός.

áйкать ρ.δ. φωνάζω óι, άχ, ωχ.

áйкнуть ρ.σ. βλ. áйкать.

*áйрáн, -а α. ξυνόγαλο.

áйсберг, -а α. παγόβουνο.

áйсоóр, -а α., -ка, -и θ. (παλ.) βλ. ассириéц.

áкaдeмiзм, -а α. ακαδημαϊσμός.

áкaдeмик, -а α. ακαδημαϊκός, μέλος της Α-
καδημίας καθώς και ο τίτλος.

áкaдeмичeский επ. 1 ακαδημαϊκός, της Α-
καδημίας. 2 διδακτικός· ~ год ακαδημαϊκό
ή πανεπιστημιακό έτος. 3 θεωρητικός· ~ спор
ακαδημαϊκή συζήτηση. || εκφρ. ~ театр ακα-
δημαϊκό θέατρο.

áкaдeмичнoсть, -и θ. θεωρητικότητα, ακαδη-
μαϊκότητα, απόσπαση απο τη ζωή, την πράξη.

áкaдeмичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ.
áкaдeмичeский (3 σημ.).

*áкaдeмия, -и θ. Ακαδημία· ~ СССР Ακαδημία
της ΕΣΣΔ. ~ худóжеств Ακαδημία των Καλών
Τεχνών.

*áкáнт κ. áкáмф, -а α. 1 άκανθος, η μα-
ντρούνα, απρεινιά (φυτό). 2 (αρχτ.) άκανθος.

áкáнье, -я ουδ. πρόφορά του άτονου ο σαν
а: Москвá - Масквá.

áкать ρ.δ. προφέρει το άτονο ο σαν а.

*áкáθист, -а α. (εκκλσ.) ακάθιστος ύμνος.

áкáциевый επ. ακακίηνος, της ακακίας.

*áкáция, -и θ. ακακία (δέντρο). || εκφρ. бé-
лая ~ η φαρνέσια ακακία (η κοινή, γαζία)·
сeнeгáльскáя ~ η σενεγάλια ακακία· шéлжováя
~ η αλβιζία ακακία ή ολομέταξη ή μιμόζα της
Κωνσταντινούπολης (γκιουλιμπιρσίμι).

*áквaмáрин, -а α. ακουαμαρίνης, γλαυκοσμά-
ραγδος (πολύτιμο πετράδι).

áквaмáринный επ. 1 ακουαμαρίνινος, απο

ακουαμαρίνη, γλαυνοσμοραγδένιος. 2 γαλαζοπράσινος.

акварелист, -а α. υδατογράφος, ακουαρελίστας.

***акварель**, -и θ. 1 υδατοχρώματα, νερομπογιές. 2 υδατογραφία, ακουαρέλα.

акварельный επ. υδατογραφικός, με υδατοχρώματα, με νερομπογιές.

аквариум, -а α. ενυδρείο, ακουάριο.

***акведук**, -а α. υδραγωγός.

***аквилон**, -а α. παλ. φιλγ. ο βοριάς (άνεμος)

акклиматизационный επ. εγκλιματισμένος.

акклиматизация, -и θ. εγκλιμάτιση, -μός.

акклиматизирование, -я θ. βλ. **акклиматизация**.

***акклиматизировать**, -рую, -ешь ρ.δ.и.с. εγκλιματίζω. || -ся (κυρξ., μτφ.) εγκλιματίζομαι.

аккомодационный επ. προσαρμοσμένος.

***аккомодация**, -и θ. προσαρμογή· - Глаза η προσαρμογή του ματιού.

аккомодировать, -рую, -руешь; ρ.δ.и.с.μ. προσαρμόζω. || -ся προσαρμόζομαι.

***аккомпанемент**, -а α. ακομπανιαμέντο. || ακομπανιάρισμα. || μτφ. συνοδεία.

аккомпаниатор, -а α. προσωδός, υπηχητής, ακομπανιατέρ.

аккомпанирование, -я ουδ. ακομπανιάρισμα.

аккомпанировать, -рую, -руешь; ρ.δ.(ком.) ακομπανιάρω, συναυλίζω, συνοδεύω.

***аккорд**¹, -а α. συγχορδία, συνήχηση. || εκφρ. **заключительный** - (κυρξ., κ μτφ.) η τελευταία συγχορδία· - струн το κούρτισμα των χορδών.

аккорд², -а α. συμφωνία, σύμβαση. || εκφρ. на - κατά τη συμφωνία (κατά τους όρους).

***аккордеон**, -а α. ακορντεόν.

аккордеонист, -а α. -ка, -и θ. ακορντεονίστας, -τρια.

***аккордный** επ. οιατ' αποιοπή, εργολαβικός· -ая работа η κατ' αποιοπή εργασία.

***аккредитив**, -а α. επιστολή πιστωτική.

аккредитивный επ. πιστωτικός.

аккредитование, -я ουδ. πίστωση.

***аккредитовать**, -тýю, -тýешь; παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -ованный, βρ: -ван, -а, -ο; ρ.δ.и.с.μ. 1 (οικον.) εξουσιοδοτώ. 2 (διπλωμ.) διαπιστεύομαι. || -ся 1 εξουσιοδοτούμαι. 2 διαπιστεύομαι.

аккумулярование, -я ουδ. επισώρευση, συσώρευση.

***аккумуляровать**, -рую, -руешь; ρ.δ.и.с. επισωρεύω, συσσωρεύω, συνάγω.

аккумулятор, -а α. συσσωρευτής, μπαταρία.

аккумуляторный, επ. ο του συσσωρευτή· ~ бак τό δοχείο του συσσωρευτή.

аккумуляция, -и θ. συσώρευση.

аккурат επίρ. απλ. ακριβώς· В - ακριβώς·

В -е όπως πρέπει.

аккуратно, επίρ. 1 προφυλακτικά, προσεχτι-

κά. 2 ταχτικά, κανονικά· νοικοκυρεμένα, επιμελημένα.

аккуратность, -и θ. επιμέλεια, νοικοκυροσύνη· ακρίβεια.

***аккуратный** επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 κανονικός, ταχτικός· ακριβής. 2 επιμελημένος, φροντισμένος· -ая работа επιμελημένη εργασία.

***акмеизм**, -а α. ακμησιμός, φιλολογικό ρεύμα που κυρήσσει τη θεωρία „η τέχνη για την τέχνη“.

акмеист, -а α. ακμηιστής, οπαδός του ακμηισμού.

***аконит**, -а α. (βοτ.) ακόνιτο (επιστ.), σκορπιδόχορτο (λι.).

***акр**, -а α. το ακρ, μέτρο επίφανειας στην Αγγλία και Αμερική -4.050τ.μ.

***акриды**, -йд πλθ. οι ακρίδες· **питаться акридами и диким мёдом** τρέφονται με ακρίδες και με μέλι άγριων μελισσών, ζω λιτώς (απο τον Ιωάννη τον Ευαγγελιστή).

***акробат**, -а α. -ка, -и θ. ακροβάτης, -ισσα.

акробатизм, -а α. ακροβατισμός.

акробатика, -и θ. η ακροβατική.

акробатический, επ. ακροβατικός.

***акрополь**, -я α. ακρόπολη.

***акроутих** κ. **акростих**, -а α. (φιλγ.) η ακροστιχίδα.

***аксамит**, -а α. το εξάμιτο (ύφασμα).

***акселератор** κ. **акцелератор**, -а α. (τεχ.) επιταχυντής· ποδείο, πε(ν)τάλι.

***аксельбант**, -а α. σειρήνια αξιωματικών.

***аксесоуар**, -а α. 1 εξάρτημα. 2 πλθ. -и τό πάρεργον, το επουσιώδες, τό δευτερεύον.

***аксиома**, -и θ. αξίωμα· -и геометрии τα αξιώματα της γεωμετρίας. || μτφ. αδιαφιλονύκτη αλήθεια.

аксиоматика, -и θ. το σύνολο των αξιωμάτων - геометрии τα αξιώματα της γεωμετρίας.

***аксолотль**, -я α. αξολότλ (αμβλύστομο).

***акт**, -а α. 1 πράξη, ενέργεια, έργο· **террористический** - τρομοκρατική πράξη. 2 διάταγμα· απόφαση. 3 έγγραφο, πράξη, πρακτικό· **обвинительный** - το κατηγορητήριο· **зоставить** - ο передаче имуществ συντάσσω πράξη για την παράδοση της περιουσίας· **нотариальный** - η συμβολαιογραφική πράξη. 4 (θεατρ.) πράξη· **комедия в трёх актах** κωμωδία σε τρεις πράξεις η τρίπρακτη κωμωδία. 5 η τελετή για τη λήξη του σχολικού έτους. || εκφρ. -и гражданскогo права οί ληξιαρχικές πράξεις.

***актёр**, -а α. -ка, -и θ. ο, η ηθοποιός.

актёрство, -а ουδ. η ηθοποιία, το επάγγελμα του ηθοποιού. || υποκρισία.

актёрствовать, -вую, -вуеть; ρ.δ. παλ.είμαι ηθοποιός, επαγγέλλομαι τον ηθοποιό. ||

μτφ. υποκρίνομαι.

***актив**, -а α. 1 το ακτίφ, τα στελέχη μιας οργάνωσης: **партийный** - το κομματικό ακτίφ **собрание** -α συγκέντρωση του ακτίφ. 2 τό ενεργητικό μέρος της περιουσίας. || μτφ. επιτυχίες, επιτεύξεις, τα υπέρ, τα πλεονεκτήματα.

активация, -и θ. κινήτοποίηση, δραστηριοποίηση.

активизация, -и θ. δραστηριοποίηση.

активизировать, -рую, -ешь; ρ.δ.κ.σ.μ. δραστηριοποιώ. || -ся δραστηριοποιούμαι.

активирование, -я ουδ. βλ. **активация**.

активировать, -рую, -ешь ρ.δ.κ.σ.μ. βάζω σε κίνηση, κινήτοποιώ. || -ся μπαίνω σε κίνηση, κινήτοποιούμαι.

активист, -а α. -ка, -и θ. αντιβίστας, -τρια, δραστήριο στέλεχος.

активность, -и θ. δραστηριότητα, ενεργητικότητα, ενεργή συμμετοχή: **проявлять** - δείχνω δραστηριότητα.

активный επ., βρ: -вен, -вна, -вно. 1 δραστήριος, ενεργητικός: -ое **участие** δραστήρια συμμετοχή. 2 (λογιστ.) ενεργός, αναπτυσσόμενος, εξελισσόμενος. || εκφρ. | -ое **избирательное право** το δικαίωμα του εκλέγειν.

***активия**, -и θ. ακτίνιο (θαλάσσιοι μικροοργανισμοί).

актовый επ. ο της πράξης, του πρακτικού. || ο της συγκέντρωσης, της τελετής: - зал βλ. зал.

***актриса**, -и θ. ηθοποιός.

актуальность, -и θ. επικαιρότητα: ζωτικότητα: - содержания **пьесы** η επικαιρότητα του περιεχομένου του θεατρικού έργου.

***актуальный** επ., βρ: -лен, -льна, -льно; επίκαιρος: ζωτικός: - **вопрос** ζωτικό ζήτημα. || πραγματικός.

***акύла**, -и θ. καρχαρία, σκυλόφαρο. || μτφ. άρπαγας, άγριος εμεταλλευτής.

акύлий επ. ο του καρχαρία. καρχαρίνιος.

акύловне, -их πλθ. τα καρχαριδής.

акύстик, -а α. ηχολήπτης, φωνολήπτης.

***акύстика**, -и θ. η ακουστική.

акύстический επ. ακουστικός.

***акύшөр**, -а α. μάμμος, μαιευτής.

акύшөрка, -и θ. μαμή, μαία.

акύшөрский επ. μαιευτικός.

акύшөрство, -а ουδ. μαιευτική.

акцелератор, -а α. βλ. **акселератор**.

***акцент**, -а α. 1 ο τόνος της λέξης. || τό σημείο του τονισμού, ο τόνος. 2 προφορά ιδιόζουσα, γλωσσική απόχρωση: **говорить по-русски с греческим** -ом μιλά ρωσικά με ελληνική προφορά. || εκφρ. **дэлатъ** - на чем τονίζω, υπογραμμίζω κάτι.

акцентировать, -рую, -руешь; ρ.δ.κ.σ.μ.κ.αμ

1 (γλωσ.) τονίζω. 2 μτφ. υπογραμμίζω. || -ся 1 τονίζομαι. 2 υπογραμμίζομαι.

акцентный επ. (γλωσ.) τονικός, του τόνου, του τονισμού. || εκφρ. - **стих** ο τονικός στίχος.

акцентовать, -тую, -тýешь; ρ.δ.κ.σ.μ.κ. αμ. βλ. **акцентировать**.

акцентология, -и θ. 1 τονολογία. || τμήμα γλωσσολογίας, που εξετάζει το σύστημα τονισμού στις γλώσσες καθώς και την εξέλιξη του. 2 βλ. **акцентуация**.

акцентуация, -и θ. τονισμός, τό σύστημα τονισμού μιας γλώσσας, επιγραφής μνημείου.

акцепт, -а α. παραδοχή όρων συμφωνίας.

акцептовать, -тую, -тýешь, παθ. μτχ. **парлθ. χρ. -όванный**, βρ: -ван, -а, -ο; ρ.δ.κ.σ.μ. εγκρίνω την πληρωμή (λογαριασμού γραμματίου κλπ). || -ся εγκρίνομαι.

***акциэ**, -а α. φόρος, δασμός (κυρίως σε είδη πρώτης ανάγκης). || παλ. εφορία (ίδρυμα).

акциэный επ. 1 του φόρου, του δασμού: - **сбор** η είσπραξη φόρου. 2 παλ. ο εφοριακός: - **чинóвник** ο εφορας, εφοριακός ανώτερος υπάλληλος: - **инспектор** επιθεωρητής εφορίας. 3 ως ουσ. α. παλ. βλ. 2 σημ.

акционёр, -а α. μέτοχος εταιρείας.

акционёрный επ. μετοχικός, της μετοχής.

акционёрский επ. μετοχικός, ο του μετόχου.

***акция**, -и θ. (οικον). 1 μετοχή: -и **повышаются** οι μετοχές ανεβαίνουν: -и **падают** οι μετοχές πέφτουν. 2 ενέργεια, πράξη: **дипломатическая** - διπλωματική ενέργεια.

***алармист**, -а α. (απλ) σπερμοφόβος, ο διαδίδων φοβιστικές φήμες.

алармистый επ. παλ. φοβιστικός.

албáнец, -нца α. -ка, -и θ. Άλβανός, -ή, -ίδα.

албáнский επ. αλβανικός.

***áλγεбра**, -и θ. άλγεβρα.

алгебраический επ. άλγεβρικός.

***алебáрда**, -и θ. (παλ.) αρχαίο δόρυ, δοροπέλεκυς, δοροτσέκουρο.

***алебáстр**, -а (-у) α. αλάβαστρος.

алебáстровый επ. αλαβάστρινος.

***александрийский** επ. άλεξανδρινός: - **стих** ο άλεξανδρινός στίχος (ο δωδεκασύλλαβος): - **лист**; - **стручок** σέβνα (καθαριστικό απο φύλλα κάσινας).

александрит, -а α. άλεξανδρίτης, χρυσοβήρυλλος ή κυαμοφανής.

алётъ, -ёт ρ.δ. κοκκινίζω, ερυθριώ, φαίνομαι ή γίνουμαι κόκκινος.

алжирец, -рца α. -ка, -и θ. Άλγερινός, -ή.

алжирский επ. άλγερινός.

али κ. **аль** σύνδ. (παλ. κ. διαλι.) βλ. **или**.

***áλιον** ουδ. άλι, το άλλοθι, άλλού (ότι ο κατηγορούμενος βρισκόταν άλλού, όταν διαπρά-

χτημε το έγκλημα.

***αλιβαρίη**, -α α. ερυθροδανίτιδα, χρωστική ουσία από τη ρίζα του ερυθρόδανου.

αλιβαρίνοβι επ. ερυθροδανίτικος, από ερυθροδανίτιδα.

αλιμέντνι, επ. των εξόδων διατροφής ή συντήρησης. -не платёжи οι πληρωμές των εξόδων διατροφής.

αλιμέντνικ, -α α. ο πληρωτής των εξόδων διατροφής.

***αλιμέντνι**, -οβ πλθ. έξοδα διατροφής, συντήρησης.

***αλκαλοίδ**, -α α. το αλκαλοειδές, αλκαλοειδής ουσία.

αλκάτ, άλчу, -чешь κ. αλκάκ, -άешь ρ. δ. παλ. 1 πεινώ, αισθάνομαι πείνα. 2 ποθώ, σφοδρά, επιθυμώ.

αλκοολίζμ, -α α. αλκοολισμός.

αλκοόλικ, -α α. -йчка, -и θ. αλκοολικός, -ή.

***αλκοόλ**, -я α. αλκοόλη κ. αλκοόλ.

αλκοόλνι επ. αλκοολικός.

αλκοράν, -α α. παλ. βλ. κοράν.

αλλά βλ. αλλάχ.

***αλλάχ**, -α α. κ. αλλά άιλ. α. ο αλλάχ, ο θεός τών μουσουλμάνων. || εκφρ. - знает (ή βέδαιετ) ο αλλάχ (ο θεός) ξέρει (άγνωστον): одному -у извёстно μόνο ένας αλλάχ ξέρει.

αλληγορίεσκι επ. αλληγορικός.

αλληγορίεσν, -и θ. αλληγορικότητα.

αλληγορίεσνι! επ., βρ: -чен, -чна, -чно; αλληγορικός.

αλληγορικός.

***αλληγόρια**, -и θ. αλληγορία.

***αλληγρέττο** επίρ. (μουσ.) λίγο γοργά. || μέλος λίγο ζωηρό, γοργό.

***αλληγρί**, ουδ. άιλ. παλ. είδος λοταρίας.

***αλληγρο**, (μουσ.) 1 επίρ. γοργά, ζωηρά. 2 μέλος γοργό, ζωηρό.

***αλληя**, -и θ. δεντροστοιχία.

***αλληγάτορ**, -α α. αλλιγάτορας, -τωρ, είδος κροκοδείλου.

αλληγύιшк, -α α. επαινέτης, εγκωμιστής, λιβανιστής, κόλακας.

αλληγύишина, -и θ. υπερβολική κολακεία, λιβάνισμα.

***αλληγύя** επιφ. αλληλούϊα. || ως ουσ.θ. -и η αλληλούϊα.

***αλλητεράция**, -и παρήχηση, ομοιοκαταληξία.

***αλλό** επιφ. (τηλεφ.) εμπρός, αλλό.

αλλοπάτ, -α α. αλλοπαθής, αλλοπαθητικός γιατρός.

***αλλοπάτια**, -и θ. αλλοπάθεια, αλλοπαθητική θεραπευτική μέθοδος.

αλλοτροπίεσκι επ. αλλοτροπικός.

***αλλοτρόπια**, -и θ. αλλοτροπία, -σμός.

αλλοπιάλνι επ. προσχωματικός.

***αλλόβνι**, -я α. πρόσχωση, -μα.

***αλλόρ**, -α α. το βάδισμα, η περπατησιά, ο τρόπος του βαδίσματος.

***αλμάз**, -а α. διαμάντι, αδάμας.

αλμάзνι επ. διαμαντένιος, διαμάντινος, αδαμάντινος.

***αλογίζμ**, -а α. το άλογον, το παράλογον, η αλογισία.

αλογίεσκι επ. βλ. αλογίεσνι.

αλογίεσн, -и θ. παραλογία, παραλογισμός.

αλογίεσνι επ., βρ: -чен, -чна, -чно; άλογος, παράλογος.

αλόйнн επ. αλόηνος, της αλόης, από άλόη. - лист το φύλλο της αλόης.

***αλόθ**, ουδ. άιλ. η αλόη (φυτό).

αλτάец, -áйца, α., -йка, -и θ. Αλταίος, -αία ο κάτοικος της Αλτάης (Αυτόνομης Σοβ. Σοσ. Δημοκρατίας).

αλτάйски επ. αλταϊός.

αλτάρнн επ. 1 ο του βωμού, ο του θυσιαστηρίου. 2 του ιερού.

***αλτάρь**, -я α. 1 βωμός, θυσιαστήριο. 2 το ιερό της εκκλησίας.

***αлтін**, -а α. παλαιόρωσικό νόμισμα τριών καπινιών. || εκφρ. ни -а παλ. ούτε πεντάρα, καθόλου.

***αλφавіт**, -а α. το αλφάβητο. греческии - το ελληνικό αλφάβητο.

αλφавітнн επ. αλφαβητικός. - список ο αλφαβητικός κατάλογος; - указатель αλφαβητικός δείκτης ή ευρετήριο.

αλχίμнк, -а α. αλχημιστής.

***αλχίμня**, -и θ. αλχημεία.

αλчбá, -я θ. παλ. βλ. άлчность.

άлчность, -и θ. απληστία. πλεονεξία.

άлчннн επ., βρ: -чен, -чна, -чно; 1 παλ. άπληστος, αχόρταγος, ακόρεστος. 2 μτφ. πλεονέκτης.

***άлнн** επ., βρ: ал, ала κ. άла, άλο; άλιος, ροδοκόκκινος, κατακόκκινος, κατέρυθρος.

***αλчá**, -я θ. 1 προύμνη, κορομηλιά. 2 κορόμηλο.

αλчбвнн επ. κορομηλίσιος, ο της κορομηλιάς. από κορόμηλα. -οе варёные γλυκό από κορόμηλα.

аль βλ. άли.

***αλбoатрoс**, -а α. άλμπατρος (πτηνό).

***αλбoнннзм**, -а α. αλβινισμός, λευκοπάθεια.

αλбoннoс, -а α. λευκίας, λευκίτης.

***αλбoм**, -а α. λεύκωμα, άλμπουμ.

***αλбoмннн** επ. του λευκώματος. - лист το φύλλο του λευκώματος.

***αλбoυмнн**, -а α. (βιοχημ.) λεύκωμα (ουσία).

***αλβeола**, -и θ. (ανατ.) 1 φυσαλίδα, ασπός. 2 φατνίο των δοντιών, βόθριο.

***αλчкoв**, -а á. μυχός κοιτώνα για το κρεβάτι, παστάς.

* **альманάχ**, -α α. αλμανάχ, ημερολόγιο.
альманάшный επ. ο του αλμανάχ, αλμανάχι-
 ος, αλμαναχιός.
 * **альпенштόκ**, -α α. ορειβατική ράβδος των
 αλπινιστών, αλπενστόκ.
альпийский επ. άλπειος. || ορειβατικός.
альпиниáда, -η θ. αλπινιάδα.
альпинизм, -α α. αλπινισμός, ορειβασία.
альпинист, -α, α. -ка, -и θ. αλπινιστής, -ρια,
 ορειβάτης, -ισσα.
альпинистский επ. αλπινιστικός, ορειβα-
 τικός. - лагерь ορειβατική κατασκήνωση.
 * **альт**, -ά κ. -а, πθ. **альтá** α. 1 άλτο, βα-
 θιά παιδική ή γυναικεία φωνή. 2 (μουσ.) η
 δεύτερη φωνή. 3 άλτο (μουσικό όργανο).
 * **альтерация**, -и θ. (μουσ.) εναλλαγή, επαλ-
 λαγή τόνου.
альтернатива, -и θ. μεταλλαγή, μεταβολή,
 μετάπτωση.
 * **альтимέтр**, -а α. υψόμετρο.
 * **альтруизм**, -а α. αλτρουϊσμός.
альтруист, -а α., -ка, -и θ. αλτρουιστής,
 -τρια.
альтруистический, επ. αλτρουιστικός. - по-
 стýпок αλτρουιστική πράξη.
альтруистичность, -и θ. αλτρουισμός.
альтруистичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно;
 αλτρουιστικός.
 * **άλφα**, -и θ. το άλφα (του ελληνικού αλφά-
 βητου). || εκφρ. - и оме́га το άλφα και το ω-
 μέγα (η αρχή και το τέλος. το βασιικό, το κύ-
 ριο). от -и до оме́ги απο την αρχή ως το τέ-
 λος. **άλφα-лучи** (φυσ.) ακτίνες άλφα.
 * **альфонс**, -а α. αλφόνσος, αγαπητικός (συν-
 τηρούμενος απο τις ερωμένες του).
 * **альянс**, -а α. ένωση. ούζευξη. συμμαχία.
алюминиевый, επ. του αλουμινίου. -ая про-
 мышленность βιομηχανία αλουμινίου. || αλου-
 μινένιος. -не лóжки αλουμινένια κουτάλια. ||
 αλουμινιούχος. -не сплáвы αλουμινιούχα κρά-
 ματα.
 * **алюминий**, -я α. αλουμίνι, -νιο.
алюва́то επίρ. άνοστα, άχαρα, άνομφα,
 χοντροκομμένα.
алюва́тость, -и θ. το άχαρον, το άνομφον,
 χοντροκοπιά.
алюва́тнй επ., βρ: -ва́т, -а, -о; άγαρ-
 μπος, χοντροκομμένος, άχαρος, άνομφος.
 * **αμαζόνκα**, -и θ. παλ. 1 Αμαζόνα. 2 το κου-
 στούμι ιππασίας.
 * **амальгама**, -и θ. αμάλαμα, σύγγραμμα υδραρ-
 γύρου και μετάλλου, συνυδραργύρωμα. || мтф. φύ-
 ραμα, μίγμα.
 * **амальгамация**, -и θ. αμαλάμωση.
амальгамирование, -я ουδ. αμαλάμωση.
амальгамировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ.

αμαλαγαμώνω. || -ся αμαλαγαμώνομαι.
амальгамный επ. αμαλαγαωτός, απο αμάλ-
 γαμα.
 * **аманат**, -а α. παλ. όμηρος.
 * **амарант**, -а α. αμάραντος (φυτό).
 * **амариллио**, -а α. αμαρυλλίς, -ίδα (φυτό).
амбар, -а α. αμπάρι.
амбарный επ. ο του αμπαριού. -ая дверь η
 πορτίτσα του αμπαριού.
амбициόзный επ., βρ: -зен, -зна, -зно (παλ.)
 εγωιστής. περήφανος. κομπορηόμων, αλαζονικός.
 * **амбиция**, -и θ. φιλότιμο, εγωισμός. αλα-
 ζονεία, κομπορημοσύνη. **заде́ть чьѡ**-и. -ю θί-
 γω το φιλότιμο κάποιου. || εκφρ. **вломиться** (ή
удáриться, **войти** κ.τ.τ.) в -ю προσβάλλομαι,
 θίγομαι πολύ στο φιλότιμο.
 * **амблίστοма**, -и θ. αμβλύστομο (γένος αμ-
 φιβίων).
 * **άμβρα**, -и θ. άμβρα, άμβαρικς (ζωικό ήλε-
 κτρο). || αρώματα.
амбраура, -и θ. 1 πολεμίστρα, οχυρομάτι,
 βελουθρίδα. || ναυτ. τηλεβολοθυρίδα. 2 άνοι-
 μα (διαστάσεις) πόρτας, παραθύρου.
амбрé, ουδ. άκλ. ευωδία. || (ειρν) δυσωδία.
 * **амбрózия**, -и θ. αμβροσία.
амбулатория, -и θ. ιατρείο.
амбулаторный επ. ο του ιατρείου. - приём
 οι ώρες που δέχεται το ιατρείο. - большóй α-
 σθενής επισκεπτόμενος το ιατρείο.
 * **άμβων**, | -а α. άμβωνας. || παλ. κουβούκλιο.
 * **амёба**, -и θ. αμοιβάδα.
американец, -нца, α. -ка, -и, θ. Αμερικια-
 νός, -ίδα, -άνα.
американский επ. αμερικανικός, -άνιος.
 * **амётіст**, -а α. αμέθυστος (ημιπολύτιμος λί-
 θος, παραλλαγή χαλαζία).
амётістовий επ. αμέθυστος, του αμεθύ-
 στου, απο αμέθυστο. -не сéргийи σκουλαρίκια
 απο αμέθυστο.
 * **амінь**, βεβαιωτ. μόριο. αμίν, ναϊ. || ουσ. α.
амінь, -я τέλος, πέρας, τέρμα.
 * **аммиак**, -а α. αμμωνία.
аммиачный επ. αμμωνιακός. || αμμωνιούχος.
 * **аммоний**, -я α. (χημ.) αμμώνιο.
аммонийный επ. αμμωνιακός. -не со́ли αμ-
 монιακά άλατα.
амнистірование, -я ουδ. αμνήστευση.
амнистіровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. α-
 μνηστεύω. || -ся αμνηστεύομαι.
 * **амнистія**, -и θ. αμνηστία.
аморализм, -а α. ανηθιότητα, ηθικός ξε-
 πεσμός.
аморальность, -и θ. βλ. аморализм.
аморальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно;
 ανήθιος, ο ξεπεσμένος ηθικά, χωρίς ηθι-
 κές αρχές.

αμορτισάτορ, -α α. αποσβεστήρας κρούσεων.
αμορτισασιόννι επ. αποσβεστικός.
*αμορτισάτσι, -и θ. 1 (οικον.) απόσβεση. 2 (τεχ.) απόσβεση κρούσεων.
αμορτισίροβατ, ρυθ, -руешь; ρ.δ.κ.σ.μ. α-ποσβήνω. || -ся αποσβήνομαι.
αμόρφνοστ, -и θ. αμορφία.
*αμόρφνι επ., βρ: -фен, -фина, -фно; αμορ-φοσ· -ое вещество άμορφη ουσία.
αμπέρ, -α α. το αμπέρ.
αμπερόμετρ, -α α. αμπερόμετρο.
*αμπέρ, -α α. αυτοκρατορικό καλλιτεχνικό (κυρίως αρχιτεκτονικό) στυλ της περιόδου του Ναπολέοντα· μετακλασικισμός.
*αμπλιτύδα, -и θ. το εύρος (ταλάντευσης).
*αμπλιφικάτσι, -и θ. υπερπληθωρισμός επα-λήψεων και προσδιορισμών.
*αμпуά, ουδ. άιγλ. (θεατρ.) υπόκριση, υπό-δυση· ~ комической старухи υπόδυση του ρό-λου κωμικής γριάς. || κήλιος γνώσεων.
*άμпула, -и θ. φύσιγγα, αμπούλα.
αμпутаσιόννι επ. ακρωτηριασμένος.
*αμпуτάτσι, -и θ. ακρωτηρίαση, -μός.
αμпуτίροβατ, -руо, -руешь; ρ.δ.κ.σ.μ. α-κρωτηριάζω. || -ся ακρωτηριάζομαι.
*αμυλέτ, -α α. φυλαχτό (δαισιδαίμωνων).
*αμυνίτσι, -и θ. (παλ) εξάρτηση στρατιώτη. || εφοδιασμός με ιπποσιευή (ζεύγτρα).
*αμύρ, -α α. Ερως, -τας, ο θεός του έρωτα || -и πλθ. έρωτες, ερωτοδουλιές, ερωτικές πε-ριπέτειες.
αμүрничать, ρ.δ. (παλ. κ. απλ.) ασχολούμαι μέ ερωτοδουλιές, ερωτεύομαι.
*αμφίβια, -и θ. το αμφίβιο. || αεροπλάνο προσγειώσης και προσθαλάσσης.
*αμφιβράχι, -я α. αμφίβραχης (-χυς) στίχος.
*αμφитеάτρ, -α α. αμφιθέατρο· -ом αμφι-θεατρικά.
*αμφορά, -и θ. ο αμφορέας.
ан, σύνδ. αντιθ. απλ. όμως, αλλά· дүмал отдохнүт ~ опятъ командировка υπολόγιζα να ξεκουραστώ, όμως πάλι φύλλο πορείας. || (μόριο επιταχτιό)· μπά· дай мне денег. ~ ~ нет, не получишь! δόσε μου χρήματα. ~ Μπά, ιδε θα πά ρεις! δέ σου δύνω!
*αναβαπτίзм, -а α. αναβαπτισμός.
αναβαπτίст, -а α., -ка, -и θ. αναβαπτι-στής, -τρια.
*αναβίωσ, -а α. αναβίωση.
*αναγράμμα, -и θ. αναγραμματισμός, ανά-γραμμα: нос - сон, лето - тело.
ανακόнда, -и θ. ανακόντας, ευήκτης (φίδι).
ανακρεοντιέскии, επ. ανακρεοντιός· -ая поэзия ανακρεοντική ποίηση.
*ανάλυσ, -а α. ανάλυση· подвергнуть -у по-нятие причинности υποβάλλω σε ανάλυση την

έννοια του αιτιατού· химический - χημική α-νάλυση· микроскопический - μικροσκοπική α-νάλυση· - κρόβι ανάλυση αίματος· грамматич-еский - γραμματική ανάλυση· произвести - литературного произведения κάνω ανάλυση λο-γοτεχνικού έργου.
αναлизάτορ, -а α. αναλυτής· - гáзов μερι-οαναλυτής.
αναлизирование, -я ουδ. ανάλυση.
αναлизировать, -руо, -руешь; ρ.δ.κ.σ. α-ναλύω, κάνω ανάλυση· εξετάζω· ~ прошле κá-νω εξέταση του παρελθόντος. || -ся αναλύομαι, εξετάζομαι.
αναλίτικ, -а α. αναλυτής.
αναλιτέскии επ. αναλυτικός· - метод α-ναλυτική μέθοδος· - ум αναλυτικό μυαλό, νούς || ειφρ. -ая геометрия αναλυτική γεωμετρία· -ая химия αναλυτική χημεία· -ие языки οι α-ναλυτικές γλώσσες.
*ανάлог, -а α. ανάλογο, παρόμοιο.
αναлогическии επ. αναλογικός· - метод α-ναλογική μέθοδος.
αναлогичность, -и θ. αναλογία.
αναлогичнии επ., βρ: -чен, -чна, -чно; ανάλογος, παρόμοιος· ~ случаи ανάλογη περί-πτωση· -ие условия παρόμοιες συνθήκες.
*αναλόγια, -и θ. αναλογία· полная - πλή-ρης αναλογία· частичная - μερική αναλογία· метод -и η αναλογική μέθοδος.
*аналой, -я α. (εικλσ.) το αναλόγιο.
*анальнии επ. πρωκτικός, ο του πρωκτού· -ое отверстие η όπή του πρωκτού.
*ανάμнес, -а α. ανάμνηση.
*ανανάс, -а α. ο ανανάς, η ανανάσσα.
ананаснии επ. ανανάσινος, του ανανά, απο ανανά· -ие листья τα φύλλα του ανανά.
*ανανάсовии επ. βλ. ананасный.
*анáпест κ. **анáпéст**, -а α. ανάπαιστοδ (με-τρικό πόδι).
анархизм, -а α. αναρχισμός.
анархист, -а α. -ка, -и θ. αναρχικός, -ή.
анархистскии επ. αναρχικός· -ая органи-зация αναρχική οργάνωση· -ие взгляды αναρ-χικές ιδέες.
анархическии επ. αναρχικός.
анархичность, -и θ. αναρχικότητα.
анархичнии επ., βρ: -чен, -чна, -чно; α-ναρχικός· тαραχοποιός.
*анáрхия, -и θ. αναρχία, ακυβερνησία, έλ-λειψη αρχής, εξουσίας. || έλλειψη συστηματικής οργάνωσης· - произведения αναρχία παραγωγής. || αταξία, ανατασασία, χάος.
анархо-синдикализм, -а α. αναρχοσυνδικα-λισμός.
анархо-синдикалист, -а α. αναρχοσυνδικα-λιστής.

анархо-синдикалистскиѝ επ. αναρχοσυνδικαλιστικός.

анатом, -а α. ανατόμος.

анатомирование, -я ουδ. ανατομή, ανάτμηση.

анатомировать, -рую, -руешь; ρ.δ.и.с.μ.α-νατέμνω. || -ся ανατέμνομαι.

анатомический, ανατομικός· -οε исследование ανατομική έρευνα· ~ театр ανατομείο.

анатомичка, ~и θ. το ανατομείο.

***анатомия**, ~и θ. ανατομία.

***анάφεма**, -и θ. ανάθεμα, -τισμός· αφορισμός. || απλ. υβρ. τρισκατάρατος. || εκφρ. предать ~е αναθεματίζω.

анάфемскиѝ επ. αναθεματισμένος, καταραμένος, διαβολεμένος· ~ хόлод διαβολεμένο κρύο.

***анахорет**, -а α. αναχωρητής, ασκητής, ερημίτης. || μτφ. (παλ.) μονήρης, ο ζων μακριά από την κοινοωνία.

***анахронизм**, -а α. αναχρονισμός, λαθεμένη μεταφορά γεγονότος ή φαινομένου μιας εποχής σε άλλη. || παλιός, ξεπερασμένος, ρούγχινος.

анахронический επ. αναχρονιστικός.

анахроничность, ~и θ. αναχρονισμός.

анахроничный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; αναχρονιστικός.

анаэробный επ. αναερόβιος· ~не бактерии αναερόβια βακτηρίδια.

***анаэробы**, πλθ., (ενκ. -όβ, -а α.) αναερόβια (μύκητες, βακτηρίδια).

***ангажемент**, -а α. παλ. εργασία ηθοποιού με συμβόλαιο, αγιαζάριασμα.

ангажировать, -рую, -руешь; ρ.δ.и.с.μ. 1 αγιαζάρω, προσκαλώ για εργασία ηθοποιό με συμβόλαιο. 2 (στό χορό) εξασφαλίζω για τον εαυτό μου. || -ся αγιαζάρωμαι.

***ангар**, -а α. υπόστεγο αεροπλάνων.

***ангел**, -а α. 1 άγγελος. 2 ιδεώδες, ίνδαλμα· ~ красотѝ αγγελομορφος. || ως χαϊδ. мой ангел! άγγελέ μου! 3 παλ. άγιος του οποίου το όνομα φέρει ο εορτάζων· поздравляю с ~ом χρόνια πολλά για τη γιορτή σου· день -а η ονομαστική γιορτή.

ангелочек, -чка α. άγγελούδι, αγγελάκι.

ангельский επ. αγγελικός· - πόλος αγγελική φωνή· -ая улыбка αγγελικό χαμόγελο.

***ангидрид**, -а α. (χημ.) ανυδρίτης ή ανυδρίτης οξιτικός.

***ангидрит**, -а α. ανυδρίτης, άνυδρο(ν), άνυδρος γύψος.

***ангина**, ~и θ. κινάγχη, αγγίνα, λαιμάς.

англизировать, -рую, -руешь; ρ.δ.и.с.μ. (παλ.) αγγλίζω, αγγλοφέρνω.

английский επ. αγγλικός· ~ язык η αγγλική γλώσσα.

англиканский επ. αγγλικανικός· -ая цер-

ковь αγγλικανική εκκλησία.

***англицизм**, -а α. αγγλισμός, ιδιωτισμός της αγγλικής γλώσσας.

англичанин, -а α. -ка, -и θ. Άγγλος, -ίδα, Έγγλέζος, -α. -άνε, -άν πλθ. οι Άγγλοι.

англоман, -а α. αγγλομανής.

англомания, ~и θ. αγγλομανία.

англоманство, -а α. αγγλομανία.

англофил, -а α. αγγλόφιλος.

англофильство, -а ουδ. αγγλοφιλία.

англофоб, -а α. μισαγγλος, ο μισών την Αγγλία και τον πολιτισμό της.

англофобство, -а ουδ. μισαγγλισμός, μίσος ή απέχθεια προς την Αγγλία και προς κάθε τι αγγλικό.

ангорский επ. ο της Αγκυρας· -ая кошка η γάτα της Αγκυρας· -ая козά ή γίδα της Αγκυρας· ~ кролик κουνέλι της Αγκυρας.

***анданте**, μουσ. τεπίρ. λίγο αργά, μέτρια. 2 μέλος μέτρο, ομαλό.

***аневризма**, ~и θ. ανεύρισμα, διεύρυνση· ~ арты ανεύρισμα της αορτής.

***анекдот**, -а α. ανέκδοτο· рассказывать ~и διηγούμαι ανέκδοτα. || συμβάν, περιστατικό, γεγονός.

анекдотический επ. ανεκδοτικός, ο του ανεκδότου. || απίθανος, απίστευτος.

анекдотичность, ~и ανεκδοτολογία.

анекдотичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; βλ. анекдотический.

анемический επ. αναιμικός· -οе состояние αναιμική κατάσταση.

анемичность, ~и θ. αναιμότητα, αναιμία.

анемичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; αναιμικός· девочка слаба, -чна κορίτσι αδύνατο, αναιμικό. || μτφ. μαρασμώδης, καχετικικός· χηρός.

***анемия**, ~и θ. αναιμία.

***анемометр**, -а α. ανεμόμετρο.

***анемон**, -а α. κ. ανεμόνα, ~и θ. ανεμώνη.

***анероид**, -а α. βαρόμετρο ανεροειδές ή ολοστεριό.

анестезировать, -рую, -руешь, μτχ. ενστ. анестезирующий; ρ.δ.и.с.μ. αναισθητώ, -ίζω, ναριώνω. || -ся αναισθητώ, ναριώνομαι.

анестезирующий επ. απο μτχ. αναισθητικός, επιφέρων αναισθησία.

***анестезия**, ~и θ. αναισθησία· общая ~ γενική αναισθησία· местная ~ τοπική αναισθησία.

***анилин**, -а α. ανιλίνη (χρωστική ουσία).

анилиновый επ. ο της ανιλίνης, από ανιλίνη, || ανιλινούχος.

***анимизм**, -а α. ανιμισμός, φυχολατρεία.

***анис**, -а (-у) α. 1 άνισο, γλυκάνισο, γλυκάντζο. 2 είδος μηλιάς καθώς και ο καρπός

της.
ани́совка, -и θ. 1 βότνια με άνισο, ούζο. 2 βλ. **ани́с**.
ани́совый επ. ο του άνισου, απο άνισο· -ое **масло** το ανισέλαιο.
я́нker, -а α. η άγκυρα του ωρολογιού.
я́нкерный επ. με άγκυρα· -не часи́ ωρολόγι με άγκυρα.
*анкѐта, -и θ. ερωτηματολόγιο· **заполнѐть** -у συμπληρώνω ερωτηματολόγιο.
анкѐтный επ. ερωτηματολογικός, του ερωτηματολογίου· -не данне τα στοιχεία του ερωτηματολογίου.
*аннѐлы, -ов πλθ. τα χρονιά.
аннексιονѐст, -а α. προσαρτητής, οπαδός της της προάρτησης.
аннексιονѐстский, επ. προσαρτητικός, της προάρτησης· -ая **полѐтика** πολιτική προάρτησης.
аннексιονѐнный επ. προσαρτημένος.
аннексѐровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. προσαρτώ. || -ся προσαρτιέμαι.
*аннѐсия, -и θ. προάρτηση· мир без -ий ειρήνη χωρίς προσαρτήσεις.
*аннотѐция, -и θ. σχόλιο.
аннотѐрование, -я ουδ. σχολιάση.
аннотѐровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. σχολιάζω. || -ся σχολιάζομαι.
анну́лирование, -я ουδ. ακύρωση· κατάργηση· - **государственных долгов** η ακύρωση των κρατικών δανείων.
*анну́лировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. ακυρώνω· καταργώ. || -ся ανιρώνομαι, καταργούμαι
анну́ляция, -и θ. (γραπ. λόγ.) ακύρωση, κατάργηση.
*анод, -а α. άνοδος, ηλεκτρόδιο θετικό.
анодный επ. ανοδικός· - ток ανοδικό ρεύμα.
аномѐлия, -и θ. ανωμαλία· - в **физическом развитии** ανωμαλία στή φυσική (σωματική) ανάπτυξη· **күрская магнѐтная** ~ η μαγνητική ανωμαλία (απόκλιση) του Κούρσι.
аномѐльный επ. ανώμαλος· -ое **явлѐние** ανώμαλο φαινόμενο· -ое **состояние** ανώμαλη κατάσταση.
анонѐим, -а α. ανώνυμη επιστολή ή έργο.
анонѐмка, -и θ. ανώνυμη επιστολή.
анонѐмный επ. ανώνυμος· - **автор** ανώνυμος συγγραφέας· -ое **письмо** ανώνυμη επιστολή.
*анонс, -а α. αγγελία, γνωστοποίηση.
анонсѐровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. αγγέλλω, αναγγέλλω, γνωστοποιώ, διακηρύσσω. || -ся αγγέλλομαι, αναγγέλλομαι, γνωστοποιούμαι, διακηρύσσομαι.
*анормѐльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; ο μη κανονικός, ακανόνιστος, αφύσικος, ανώ-

μαλος, έιρυθμος· -ое **явлѐние** ανώμαλο φαινόμενο.
*анόфелео, -а α. το ανώφελο κουνούπι.
ансамблевый επ. 1 του ανσάμπλ, του συνόλου. 2 του συγκροτήματος.
*ансамбль, -я α. 1 το σύνολο, το ανσάμπλ· **архитектурный** - αρχιτεκτονικό σύνολο. 2 συγκρότημα (καλλιτεχνικό, θεατρικό κ.τ.τ.).
*антаблѐмент, -а α. ο θριγκός, επιστήλιο.
антѐнта, -н θ. η αντάντ, η συνεννόηση.
*антагонѐзм, -а α. ανταγωνισμός· **классовый** - ο ταξικός ανταγωνισμός.
антагонѐст, -а α. ανταγωνιστής.
антагонистический επ. ανταγωνιστικός.
антагонистичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно ανταγωνιστικός.
*антѐрктика, -и θ. η Ανταρκτική.
антарктический επ. ανταρκτικός· - **материк** η ανταρκτική ήπειρος.
*антѐнна, -н θ. κεραία, αντένα· **наружная** - η εξωτερική κεραία· **комнатная** ~ η εσωτερική κεραία.
антѐнный επ. της κεραίας.
*антибиотик, -а α. αντιβιοτικό (φάρμακο).
антивоѐнный επ. αντιπολεμικός· - **конгресс** αντιπολεμικό συνέδριο.
антидемократический, επ. αντιδημοκρατικός.
антидиалектический, επ. αντιδιαλεκτικός.
антиимпериалистический, επ. αντιιμπεριαλιστικός.
антиисторический, επ. αντιιστορικός, αντιβαίνων στις ιστορικές αρχές.
*антик, -а α. (γραπ. λόγος) αντίνα, αρχαίο αντικείμενο. || καλλιτέχνημα αρχαίο. || πεποιησεις, συνήθειες παλιές, απαρχαιωμένες. || εκφρ. - с **гвоздником** (ειρν.) λαμπρά, θαύμα.
*антиквѐр, -а κ. παλ. **антиквѐрий**, -я α. αρχαιοσυλλέκτης. || έμπορος αρχαίων αντικειμένων.
антиквариѐт, -а α. εμπόριο αρχαίων εικόνων, βιβλίων. || παλ. φιλάρχαιος συλλέκτης.
антиквѐрный επ. αρχαίος, παλαιός· - **магнѐт** κατάσταση πώλησης αρχαίων εικόνων, βιβλίων· -ая **вещь** αρχαιο αντικείμενο.
антикоммунистический επ. αντικομμουνιστικός.
*антилопа, -н θ. αντιλόπη.
антимарксѐстский επ. αντιμαρξιστικός· -ая **теория** αντιμαρξιστική θεωρία.
антиматериалистический επ. αντιύλιστικός· **антиматериалистический** επ. αντιματεριαλιστικός.
антимилитарѐзм, -а α. αντιστρατοκρατία, αντιμιλιταρισμός.
антимилитарѐст, -а α. αντιστρατιωτικός, αντιμιλιταριστής.
антимилитарѐстический επ. αντιμιλιταρισ-

στικός.

антимилитаристский επ. αντιμικταριστικός.

***антиμίνο**, -α α. (εκκλσ.) αντιμήνσιο.

***антиμόνια**, -и θ: **разводить** -и ή -ю (απλ.) αερολογώ, λέγω κούφια λόγια, μπόσικες κουβέντες.

антиναρόдный επ. αντιλαϊκός.

антинау́чный επ. αντεπιστημονικός.

антинациональный επ. αντεθνικός.

***антиνόμια**, -и θ. αντινομία.

антиообщественный επ. αντικοινωνικός.

антипартийный επ. αντικομματικός.

антипатический επ. αντιπαθητικός.

антипатичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно α-ντιπαθητικός.

***антиπάτια**, -и θ. αντιπάθεια.

***антиπόδ**, -α α. 1 το αντίποδο. 2 μτφ. ο αντιτιθέμενος, ο αντίθετος, ο ενάντιος, ο αντιλογίας, ο αντιρρησίας.

антирелигиозный επ. βρ: -зен, -зна, -зно; αντιθρησκευτικός. -ая пропаганда αντιθρησκευτική προπαγάνδα.

антисанитарный επ. ανθυγιεινός. -не условия ανθυγιεινές συνθήκες.

антисемит, -α α., -ка, -и θ. αντισημίτης, -ισσα.

антисемитизм, -α α. αντισημιτισμός.

антисемитский επ. αντισημιτικός. -ие настроения αντισημιτικές τάσεις.

***антисептика**, -и θ. 1 αντισηψία. 2 αντισηπτικό φάρμακο.

антисептический επ. αντισηπτικός.

антисоветизм, -α α. αντισοβιετισμός.

антисоветский επ. αντισοβιετικός.

антиθέза, -и θ. 1 αντίθεση, αντίταξη, α-ντιπαράθεση. 2 βλ. **антиθέзис**.

***антиθέзис**, -α α. (φιλοσ. κ. φιλγ.) αντίθεση.

антителά, -тел πλθ. (ενκ. **антиτέλο**, -α ουδ.) αντισώματα.

антитоксин, -α α. αντιτοξίνη.

антитоксический επ. αντιτοξικός.

антифашист, -α α., -ка, -и θ. αντιφασί-στας, -τρια.

антифашистский επ. αντιφασιστικός.

***антифрѝз**, -α α. αντιφυκτικό (μέσο, ουσία).

***антиχριστ**, -α α. ο αντίχρηστος.

антихудожественный επ., βρ: -вен, -венна, -венно αντικαλλιτεχνικός, αντικαλαισθητικός.

антициклон, -α α. αντικυκλώνας.

***антициπάция**, -и θ. (γραπ. λόγος) προκατάληψη, πρόληψη· προμάντευση.

антициπировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. προλαβαίνω, προκάνω· προνοώ, προμαντεύω.

античность, -и θ. η αρχαιότητα, οι αρχαίοι

(κλασικοί κυρίως) χρόνοι.

античный επ. 1 αρχαίος (αρχαιοελληνικός, ρωμαϊκός). 2 ωραίος, όμορφος (όπως τα αρχαία αγάλματα). ~ нос όμορφη μύτη. ~ое лицо όμορφο πρόσωπο. ~ профиль ωραίο προ-φίλ.

***антология**, -и θ. ανθολογία.

***антoним**, -α α. (γλωσ.) το αντώνυμο.

антoнов, -α, -ο επ: -огонь μόλυνση του αίματος, γάγγραινα.

антoновка, -и θ. είδος μήλου γλυκοξίνου και μυρουδάτου.

антoновский επ. στην έκφραση: -ие яблoки βλ. **антoновка**.

***антракт**, -α α. (θεατρ.) διάλειμμα || η μουσική αυτών στα διαλείμματα.

***антрацит**, -α α. ανθρακίτης.

антрацитный επ. ανθρακίτικός, του ανθρακίτη.

антрацитовый επ. ανθρακίτικός, του ανθρακίτη. -ие залежи κοιτάσματα ανθρακίτη.

***антрашά** ουδ. άκλ. ελαφρό πήδημα χορευτή.

***антрекот**, -α α. μεσόπλευρο. || μπριζόλα.

***антрепренёр**, -α α. θιασάρχης, θεατρώνης. || (παλ.) επιχειρηματίας.

антрепренёрский επ. του θιασάρχη, του θεατρώνη. || (παλ.) επιχειρηματικός.

антрепренёрство, -α ουδ. θεατρική δράση.

***антреприза**, -и θ. επίχειρηση θεατρική. || επιχείρηση ιδιωτική· εργολαβία.

***антρεςόλι**, -ей πλθ. (ενκ. -ль, -и θ.) η-μιόρφος, μεσόροφος, αντρεςόλ.

антропoлог, -α α. ανθρωπολόγος.

антропoлогический επ. ανθρωπολογικός.

***антропoлогия**, -и θ. ανθρωπολογία.

***антропoморфизм**, -α α. ανθρωπομορφισμός.

антропoморфический επ. ανθρωπομορφιστικός.

антропoморфный επ. ανθρωπόμορφος.

антропoφάγ, -α α. ανθρωποφάγος.

***антропoφάγια**, -и θ. ανθρωποφαγία.

***антураж**, -α α. (παλ.) το περιβάλλον.

***анфάс** επίρ. κατά πρόσωπο.

***анфилады**, -и θ. δωμάτια στη σειρά, συνε-χόμενα.

***анчάρ**, -α α. αντίαρο (φυτό).

***анчoус**, -α α. εγκρασίχολος, μικρή αφύη, χαφί (φάρι).

***аншлаг**, -α α. πιένα, εξάντληση εισιτηρίων θεάτρου. || ανακοίνωση. || εκφρ. **идёт с -ом** η παράσταση έχει πιένα (μεγάλη επιτυχία).

***αόριστ**, -α α. ο αόριστος (χρόνος ρήματος).

***αόрта**, -и θ. η αορτή.

***апартамент**, -α α. (παλ.) δωμάτιο ή διαμέ-ρισμα πολυτελείας.

апати́т, -α α. ο απατίτης, φωσφορίτης(ο-ρυκτό).

апатитовый επ. του απατίτη· -ая рудά ορυκτό απατίτη.

апатический επ. απαθής, αδιάφορος· -ое состояние κατάσταση αδιαφορίας. || άψυχος, μη ζωηρός· - взгляд απλανές (άτονο) βλέμμα· || υψθρός, οκνός.

апатичность, -и θ. απάθεια, αδιαφορία.

апатичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. апатический.

***апатия**, -и θ. απάθεια, αδιαφορία.

***апатия**, -а α. απάτης. || ειμφ. рубашка - απάχινο πουκάμισο.

апельировать, -рую, -руешь ρ.δ.и.с. 1 υποβάλλω, κάνω έφεση. 2 απευθύνομαι, επικαλούμαι.

апельционный, επ. της έφεσης· - суд το εφετείο· -ая жалоба αίτηση προς το εφετείο· - срок η προθεσμία έφεσης.

***апельция**, -и θ. έφεση. || προσφυγή. || ειμφ. подать - υποβάλλω αίτηση στο εφετείο.

***апельсин**, -а α. 1 η πορτοκαλιά. 2 το πορτοκάλι.

апельсиновый επ. πορτοκαλίνο· -не должки οι φετίτσες του πορτοκαλιού. || πορτοκαλιένιος· -ое варенье γλυκό απο πορτοκαλόφλουδες· -ая корка η πορτοκαλόφλουδα.

апельсиновый επ. βλ. апельсиновый· -ое дерево η πορτοκαλιά· - сок ó πορτοκαλόχυμος· - сад ο πορτοκαλεώνας.

а(п)пендикс, -а α. 1 η σιωληνοειδής αποφυση. 2 (τεχ.) προσάρτημα.

а(п)пендицит, -а α. σιωληνοειδίτιδα (νόσος).

а(п)перцепция, -и θ. αντίληψη, συναίσθηση, συνείδηση (απο πείρα προηγούμενων παραστάσεων).

а(п)перципировать, -рую, -руешь ρ.δ.и.с.μ. αντιλαμβάνομαι (απο προηγούμενη πείρα).

***аплодировать**, -рую, -руешь ρ.δ. χειροκροτώ.

***аплодисменты**, -ов πλθ. χειροκροτήματα бурные - θυελλώδη χειροκροτήματα.

***апломб**, -а α. αταραξία, ευστάθεια, θάρρος στη διαγωγή, ομιλία.

***апогей**, -я α. 1(αστρν.) το απόγειο. 2 μτφ. κολοφώνας, κορωνίδα.

***апокалипсис**, -а α. (εικλ.) η αποκάλυψη.

апокрифический, επ. απόκρυφος, -φικός· -ая литература η αποκρυφική λογοτεχνία.

***апокрифы**, -ов πλθ. (επι. απόκριφ, -а α.) εικλ. τα απόκρυφα (βιβλικό έργο).

аполитизм, -а α. απολιτισμός, αδιαφορία για την πολιτική.

аполитичность, -и θ. βλ. аполитизм.

***аполитичный** επ., βρ: -чен, -чна, -чно; α-πολιτικός, αδιάφορος προς την πολιτική.

***аполлог** и. **аполог**, -а α. (φιλογ.) απόλογος,

αλληγορικό διήγημα.

апологет, -а α. απολογητής, συνήγορος, υπερασπιστής.

апологетика, -и θ. η απολογητική (ιλιάδος της θεολογίας).

апологетический επ. απολογητικός, της απολογητικής.

***апология**, -и θ. απολογία (απόκρουση κατηγορίας).

апоплексический, επ. αποπληκτικός, της αποπληξίας· - удар η αποπληξία.

***апоплексия**, -и θ. αποπληξία.

апорт, -а α. μήλο του Οπόρτου (ποικιλία).

***апостериори** επιρ. (φιλος.) αποστεριόρι, ει των υστέρων.

апостериорный επ. ει των υστέρων· -ое суждение η ει των υστέρων κρίση.

***апостол**, -а α. 1 απόστολος (μαθητής του Χριστού). 2 ένθερμος κήρυκας μιας ιδεολογίας. 3 το βιβλίο "Απόστολος" (επιστολές Αποστόλων).

апостольский, επ. αποστολικός· -ие деяния οι πράξεις των αποστόλων.

***апостроф**, -а α. η απόστροφος (πνεύμα).

апостроф, -а α. αποθέωση.

***апарат**, -а α. 1 συσκευή οργάνων, μηχανών κλπ. фотографический - η φωτογραφική μηχανή телефόнный - το τηλέφωνο. 2 σύστημα· дыхательный - το αναπνευστικό σύστημα. 3 μηχανή, μηχανισμός· государственный - η κρατική μηχανή ή ο κρατικός μηχανισμός. || ειμφ. научный - το υλιό και βοηθήματα επιστημονικής εργασίας.

апаратная, -ой θ. θάλαμος εγινατάστασης μηχανισμών.

апаратура, -и θ. οι μηχανισμοί, συσκευές.

апаратчик, -а α., -ца -и θ. ο χειριστής, -τρια συσκευής, μηχανισμού.

***апетит**, -а α. 1 όρεξη· у меня нет -а δεν έχω όρεξη· потерять - μου φεύγει η όρεξη, χάνω την όρεξη· есть без -а τρώω ανόρεχτα· вóлчий - κυνορεξία, βουλιμία· - приходит во время τρώοντας έρχεται η όρεξη· приятного -а! καλή όρεξη! 2 μτφ. επιθυμία.

апетитный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ορεχτικός· -ая колбаса ορεχτικό σαλάμι· -ие капли ορεχτικές σταγόνες. || θελιτικός, γοητευτικός, νόστιμος (κυρίως για γυναίκα).

***апликация**, -и θ. εφαρμογή, επίθεση, επίρραψη, συγκόλληση, απλινασίον. || έργο εφαρμογής.

апретирование, -я ουδ. κατεργασία, επεξεργασία, δούλεμα.

апретировать, -рую, -руешь ρ.δ.и.с.μ. επεξεργάζω, κατεργάζω, δουλεύω, αργάζω· стибвнw - κόжу κατεργάζω το δέρμα. || -ся επεξεργάζομαι, κατεργάζομαι, δουλεύομαι.

***аппретура**, -и θ. κατεργασία, επεξεργασία, δούλεμα· στίλβωση. || βερνίκι δέρματος.

аппретурный επ. επεξεργαστικός, της επεξεργασίας, της κατεργασίας.

***а(п)пробация**, -и θ. επιδοκιμασία· συγκοτάθεση, συναίνεση· έγκριση. || δοκιμή (επίτιμηση ειδών για επιλογή σπόρων).

а(п)пробовать, -рую, -руешь ρ.δ.и.с.м. 1 (γραπ. λόγος) επιδοκιμάζω συγκατατίθεμαι, συναινώ· εγκρίνω. 2 δοκιμάζω, κάνω δοκιμή πειραματίζομαι (στήν αγροκαλλιέργεια). || -ся επιδοκιμάζομαι κλπ. ρ. μ.

а(п)проб, -а α. 1 όρυγμα (πλησίαισης πολι-ορικούμενου τείχους). 2 (τυπγρ.) το διάστημα μεταξύ γραμμάτων και λέξεων.

***апрель**, -я α. Απρίλης.

апрельский επ. απριλιάτινος· -ое ύτρο απριλιάτινο πρωινό.

***априори** επίρ. απο τα πριν, ει των προτέρων, απριόρι.

априористический επ. βλ. **априорный**.

априорность, -и θ. το απο τα πριν, ει των προτέρων.

априорный επ. ο ει των προτέρων, απο τα πριν, απριόρι· -ое **утверждение** η ει των προτέρων επιβεβαίωση.

***апсида**, -и θ. αφίδα.

***аптека**, -и θ. φαρμακείο. || τα φάρμακα πρώτης βοήθειας. || ειφρ. **как в** -е ακριβέστατα (όπως στη ζυγαριά του φαρμακείου).

аптекарский επ. φαρμακευτικός, του φαρμακοποιού ή του φαρμακείου· - **помощник** ο βοηθός του φαρμακοποιού· - **склад** η φαρμακαποθήκη· -ие **весы** η φαρμακευτική ζυγαριά.

аптекарь, -и θ. (απλ.) 1 η φαρμακοποιός. 2 η σύζυγος του φαρμακοποιού.

аптекарь, -я α. (παλ. κ. απλ.) ο φαρμακοποιός. || (παλ.) ιδιοκτήτης φαρμακείου.

аптечка, -и θ. μικρό ή φορητό φαρμακείο.

аптечный επ. φαρμακευτικός· - **склад** η φαρμακαποθήκη.

***ар**, -а α. το άρ, μονάδα μέτρησης επιφάνειας ίση με 100 τ.μ.

араб, -а α., -ка, -и θ. Αραβας, -πίνα.

***арабски**, -сок κ. -сков πλθ. (ενν. -ска, -и θ. κ. -ск, -а α.) αραβουργήματα.

арабист, -а α. αραβολόγος (ως προς τον πολιτισμό και τη γλώσσα).

арабистика, -и θ. η αραβιστική, το σύνολο των επιστημών, γλώσσας και λογοτεχνίας των Αράβων.

арабский επ. αραβικός· -ая **лошадь** αραβικό άλογο· -ие **цифры** αραβικοί αριθμοί.

***арак**, -а α. είδος ραμιού.

араксёвский επ. αστυνομοκρατικός.

араксёвщина, -и θ. αστυνομοκρατία. (απο

το όνομα του υπουργού Αραξέγιεφ).

***аралия**, -и θ. αραλία (φυτό).

***аранжировать**, -рую, -руешь ρ.δ.и.с.м.μου. διασκευάζω, προσαρμόζω. || -ся διασκευάζομαι, προσαρμόζομαι.

аранжировка, -и θ. (μουσ.) διασκευή, προσαρμογή.

арап¹, -а α. -ка, -и θ. (παλ.) Αράπης, -ίνα, -ισσα.

арап², -а α. (απλ) απατεώνας, λωποδύτης.

арэпник, -а α. μαστίγιο (για τα κινηόσιυλα).

***арэхис**, -а α. αραχίδα (φυτό). || άραποφίστικα, σουδάνια (καρπού).

арэхисовый επ. αραχιδιικός, της αραχίδας· αραχιδένιος, -ίσιος· -ое **масло** αραχιδέλαιο· -ая **халва** αραχιδέσιος χαλβάς.

арба, -и θ. αραμπάς, κάρο.

***арбалет**, -а α. βαλλιστρίδα, είδος τόξου.

***арбитр**, -а α. διαιτητής, κριτής.

арбитраж, -а α. διαιτησία.

***арбитражный**, επ. της διαιτησίας· διαιτήσιμος·

арбуз, -а α. η καρπουζιά || το καρπούζι.

арбузный επ. καρπούζινος, του καρπούζιού· -ие **омена** τα σπόρια του καρπούζιού.

аргамак, -а α. (παλ.) ο κέλης.

аргентинец, -нца α. -ка, -и θ. Αργεντινός, -α.

аргентинский επ. αργεντινός.

***арго** ουδ. άιλ. αργιό· **воровское** - κλέφτικο αργιό· **картёжное** - αργιό των χαρτοπαίχτων.

***аргон**, -а α. (χημ.) αργό(ν).

арготизм, -а α. αργιοτισμός· έιφραση αργιοτική.

***арготический**, επ. αργιοτικός.

аргумент, -а α. επιχείρημα· συλλογισμός· **вэский** - σοβαρό επιχείρημα· **ложный** - ψεύτικο επιχείρημα· **убедительное** - πειστικό επιχείρημα.

аргументация, -и θ. 1 επιχείρημα. 2 επιχειρηματολογία.

аргументирование, -я ουδ. προσκόμιση, παρουσίαση επιχειρημάτων.

аргументировать, -рую, -руешь ρ.δ.и.с.м. φέρνω, παρουσιάζω επιχείρημα, -τα. || -ся υπερασπίζομαι με επιχειρήματα.

***аргус**, -а α. άργος, άγρυπνος φρουρός (απο το μυθικό πρόσωπο Άργος ο ανόπτης). || είδος φασιανού.

***аредов**, -а, -ο επ. -и **вэки жить** (απλ.κ. παλ.) ζω σαν το Μαθουσαάλα, είμαι αιωνόβιος.

***арена**, -и θ. κυρλξ. κ. μτφ. κονίστρα, παλαιόστρα, στίβος· **на литературной** -е στο λογοτεχνικό στίβο· - **политической борьбэ** στί-

ρος πολιτικής διαμάχης,

***аренда**, -и θ. 1 εκμίσθωση, μίσθωση, ενοικίαση· **ВЗЯТЬ В -У ДОМ** νοικιάζω σπίτι· **СДАТЬ В -У** εκμισθώνω, νοικιάζω· **ДОЛГОСРОЧНАЯ** - μακροπρόθεσμη εκμίσθωση ή ενοικίαση· **ВЫГОДНАЯ** - συμφέρουσα εκμίσθωση. 2 το ενοίκιο, το εκμίσθωμα. || πάχτωμα.

арендатор, -а α. ενοικιαστής, ο παίρνων τι με ενοίκιο.

арендный επ. μισθωτικός, ενοικιαστήριος· **-ДОГОВОР** συμφωνία ενοικίασης, ενοικιαστήριο· **-АЯ ПЛАТА** βλ. **аренда** (2 σημ.).

арендовать, -дүү, -дүөшү р.δ.и.с.и., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **арендованный**, βρ: **-ван, -а, -о** (ε)νοικιάζω, μισθώνω, παίρνω με ενοίκιο. || **-ся** (ε)νοικιάζομαι, μισθώνομαι.

***ареометр**, -а α. αρεόμετρο.

***ареопάγ**, -а α. Αρειος Πάγος. || μτφ. συγκέντρωση προσωπιονοτήτων (για επίλυση ζητήματος).

***арест**, -а α. 1 σύλληψη, πιάσιμο· **-И КОММУНИСТОВ** συλλήψεις κομμουνιστών· **ВЗЯТЬ ПОД -** συλλαμβάνω, πιάνω· **СИДЕТЬ ПОД -** κάθομαι (είμαι) κρατούμενος· **НОЧЬЮ** **ПРОИЗВЕДЕНИ** **-И** τη νύχτα έγινα συλλήφεις. 2 κατάσχεση· **-НА ИМУЩЕСТВО** κατάσχεση περιουσίας· **НАЛОЖИТЬ -** κατάσχω.

арестант, -а α., **-ка, -и** θ. συλληφθείς, -σα.

арестантский επ. των συλληφθέντων, των κρατουμένων· **-ИЕ КАМЕРЫ** τα κρατητήρια. || ως ουσ. **-ая** θ. το κρατητήριο.

арестованный, **-ая, -ое** ουσ. απο μτχ. συλληφθείς, **-са, κρατούμενος, -η.**

арестовать, -түү, -түөшү р.δ.и.с.и., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **арестованный**, βρ: **-ван, -а, -о** συλλαμβάνω, πιάνω· **ИМЕНЕМ** **ЗАКОНА** **-СТУЮ** **ВАС** στο όνομα (εν ονόματι) του νόμου σας συλλαμβάνω. || κατάσχω. || **-ся** συλλαμβάνομαι, πιάνομαι.

арестовывать(ся), р.δ. βλ. **арестовать(ся)**.

ариец, **арийца**, α., **арийка, -и** θ. Άριος, -α.

арийский επ. άριος, -ανός, των Άρίων.

***ариόσο**, ουδ. άιλ. μιμή άρια.

аристокράт, -а α., **-ка, -и** θ. αριστοκράτης, -ισσα.

аристократизм, -а α. αριστοκρατισμός.

аристократический επ. αριστοκρατικός· **-ИЕ САЛОНЫ** αριστοκρατικά σαλόνια.

аристократичный επ., βρ: **-чен, -чна, -чно** αριστοκρατικός.

***аристократия**, -и θ. 1 αριστοκρατία. 2 πολιτεύμα αριστοκρατικό.

аритмичность, -и θ. αρυθμία.

аритмичный επ., βρ: **-чен, -чна, -чно** ά-ρυθμος.

***аритмия**, -и θ. αρυθμία.

***арифметика**, -и θ. η αριθμητική.

арифметический επ. αριθμητικός· **-ИЕ ДЕЙСТВИЯ** οι αριθμητικές πράξεις· **-АЯ ЗАДАЧА** το πρόβλημα της αριθμητικής.

***арифмограф**, -а α. αριθμογράφος, αριθμομηχανή, λογιστική μηχανή.

арифмометр, -а α. αριθμομηχανή των τεσσάρων πράξεων.

***ария**, -и θ. (μουσ.) άρια, μονωδία όπερας.

***арка**, -и θ. αψίδα, καμάρα· **ТРИУМФАЛЬНАЯ** - η αψίδα του θριάμβου· **-И МОСТА** οι καμάρες του γεφυριού.

***аркада**, -и θ. σειρά από αψίδες.

***аркан**, -а α. βρόχι, θηλειά, συρτοθηλειά.

***аркебуз**, -а α. κ. **-за, -и** θ. αρμεβούζιο, αριμπούζο (εμπροσθογεμές όπλο).

***Арктика**, -и θ. η Αρктиκή.

арктический επ. αρτιτικός· **-ИЕ ЛЬДЫ** οι αρτιτικοί πάγοι.

***арлекин**, -а α. αρλεκίνος.

арлекинадá, -и θ. η αρλεκινάδα.

***армада**, -и θ. αρμάδα, μεγάλος στόλος.

***арматура**, -и θ. 1 μεταλλικός σκελετός.

|| (τεχ.) οπλισμός, σιδηροσκευή μηχανών 2 παλ. όπλα, πανοπλίες κ.τ.τ. || γλυπτικό έργο ή εικόνα όπλων ή πανοπλιών.

арматурщик, -а α. εργάτης σιδηροκατασκευής, μπετοσιδεράς.

армеец, **-мэйца**, α. 1 στρατιωτικός 2 (παλ.) στρατιώτης του στρατού (όχι της φρουράς).

армейский επ. στρατιωτικός (του στρατού, όχι της φρουράς).

армировать, -рую, -руешь р.δ.и.с.и. (τεχ.) εξοπλίζω με μεταλλικό σκελετό. || **-ся** εξοπλίζομαι με μεταλλικό σκελετό.

***армия**, -и θ. 1 στρατός· **Советская** - ο Σοβιετικός στρατός· **СЛУЖИТЬ В -И** υπηρετώ στο στρατό· **ДЕЙСТВУЮЩАЯ** - ο ενεργός στρατός· **РЕЗЕРВНАЯ** - ο εφεδρικός στρατός· **ПРИЗЫВ В -Ю** η κλήση στο στρατό (υπο τα όπλα)· **РЕГУЛЯРНАЯ** - ο τακτικός στρατός. 2 το πεζικό. 3 σχηματισμός στρατιωτικός, στρατιά· **ПЕРВАЯ** **КОННАЯ** - η πρώτη στρατιά ιππικού· **ТАНКОВАЯ** - η στρατιά αρμάτων μάχης. || μτφ. πλήθος· **бесработных** στρατιά ανέργων.

армяк, -á α. καφτάνι χωριάτιμο.

армянин, -а α. **-янка, -и** θ. πλθ. **-яне, -ян** Αρμένιος, -ης, -ισσα, -ίδα.

армянский επ. αρμενικός, -ένιος.

***арника**, -и θ. αρνιή, αρνόγλωσσο, πεντάνευρο (φαρμακευτικό φυτό).

***аромат**, -а α. άρωμα, ευωδιά. || **-И** πλθ. (παλ.) τα άρώματα.

ароматический επ. βλ. **ароматичный**.

ароматичный επ., βρ: **-чен, -чна, -чно** ά-αρωματικός, αρωματώδης, ευώδης, μυρουδάτος.

ароматный επ. βρ: -тен, -тна, -тно; βλ. ароматичный.

арочный επ. αφιδωτός, με καμάρες· - мост γεφύρι με καμάρες.

***арпеджио**, (μουσ.) επір. αρπέτζιο, άρπισμα.

***арсенал**, -α α. 1 οπλοστάσιο· οπλοφυλάκιο· οπλαποθήκη. || μεγάλο απόθεμα, εφοδιασμός. 2 οπλοποιείο.

арсенальный επ. του οπλοστασίου· - στόροж ο φύλακας του οπλοστασίου.

артачиться, -чусь, -чисься ρ.δ. δυστροπώ, αντιστέκομαι, πεισματώνω, καπριτσώνω. || επιμένω, εξαιολουθώ να κρατώ το πείσμα μου.

***артезианский** επ. αρτεσιανός· -ая вода αρτεσιανό νερό· - колодец αρτεσιανό πηγάδι.

артель, -и θ. συνεταιρισμός, συνεργατική, артэл· сельскохозяйственная - αγροτικός συνεταιρισμός. || ομάδα, γκρουπ.

артельный επ. 1 συνεταιριστικός· - устав το καταστατικό του συνεταιρισμού. || γενικός, ομαδικός· -ая работа ομαδική εργασία. 2 κοινωνικός· - человек κοινωνικός άνθρωπος.

артельщик, -а α. 1 συνεταιριστής, μέλος του συνεταιρισμού. 2 υπεύθυνος, συνεταιριστικό στέλεχος.

артериальный επ. αρτηριακός· -ая кровь αρτηριακό αίμα.

артериосклероз, -а α. αρτηριοσκληρώση.

***артерия**, -и θ.(ανατ.) 1 αρτηρία. 2 μτφ. συνοικονωσιακή γραμμή (κυρίως θαλάσσια).

***артікль**, -я α.(γραμμα.) το άρθρο.

***артікул**, -а α. 1 (γραμ. λόγος κ. παλ.) το άρθρο· η παράγραφος. 2 τύπος, είδος εμπορεύματος.

***артикул**, -а α.(παλ) λαβή (πιάσιμο) του όπλου.

артикулировать, -рую, -руешь ρ.δ. (γλωσ.) αρθρώνω, προφέρω.

артикуляционный επ. έναρθρος, της άρθρωσης, της προφοράς.

***артикуляция**, -и θ.(γλωσ.) άρθρωση, προφορά.

артиллерійский επ. πυροβολικός, του πυροβολικού· - полк σύνταγμα πυροβολικού· - огонь πυρά πυροβολικού· -ие снаряды βλήματα πυροβολικού.

артиллеріст, -а α. πυροβολητής.

артиллерія, -и θ. 1 το πυροβολικό· береговая - τα επάντια πυροβόλα· полевая - το πεδινό πυροβολικό· крепостная - τα τοπομαχικά, τοπομαχικό πυροβολικό· дальностная - πυροβολικό μεγάλου βεληνεκούς· тяжёлая - βαρύ πυροβολικό· противотанковая - αντιαρματικό πυροβολικό. 2 το όπλο· служить в -и υπηρετώ στο πυροβολικό.

***артіст**, -а α., -ка, -и θ. καλλιτέχνης, -и-да, αρτίστας, -а (ηθοποιός, τραγουδιστής ή μουσικός εκτελεστής)· народный - λαϊκός καλλιτέχνης· заслуженный - διακεκριμένος καλλιτέχνης.

артистизм, -а α. καλλιτεχνία, μαστοριά, δεξιότητες.

артистический επ. καλλιτεχνικός· -ая карьера καλλιτεχνική σταδιοδρομία.

артистичность, -и θ. καλλιτεχνία, δεξιότητες, μαστοριά.

артистичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. артистический.

артишок, -а α. αγρινάρα (φυτό κ. καρπός).

***аргрит**, -а α. αρθρίτιδα (νόσος).

***арфа**, -и θ. άρπα (έγχορδο μουσ. όργανο).

арфист, -а α. -ка, -и θ. αρπιστής, -τρια.

архаизация, -и θ. αρχαιοποίηση, τάση μίμησης του αρχαίου.

***архаизировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. αρχαίζω, μιμούμαι τους αρχαίους (στη φιλολογία, τέχνη κλπ.). || μεταχειρίζομαι αρχαϊσμούς.

***архаизм**, -а α. 1 αρχαϊσμός, μίμηση των αρχαίων. 2 απαρχαιομένη φράση, σύνταξη ή τύπος.

***архаика**, -и θ. αρχαιότητα, οι αρχαίοι χρόνοι.

архаист, -а α. αρχαϊστής.

архаистический επ. αρχαϊστικός (για έργα λογοτεχνίας και τέχνης).

архаичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно αρχαϊκός, (πε)παλαιωμένος· παλαιϊκός.

архалук, -а α. παλαιϊκό κοντό μαφτάνι.

***архангел**, -а α. Αρχάγγελος.

архар, -а α. αγριοπρόβατο.

архаровец, -вца α. (απλ. παλ.) 1 αστυνομικός. 2 (απλ.) ναυγατζής, φασαρίας· αλήτης, σουρτούνης· κουρελιάρης.

***архейский** επ. αρχαϊκός· -ая эра ο αρχαϊκός ή αζωϊκός αιώνας.

археограф, -а α. αρχαιογράφος.

археографический, επ. αρχαιογραφικός.

***археография**, -и θ. αρχαιογραφία.

археолог, -а α. αρχαιολόγος.

археологический επ. αρχαιολογικός· - музей αρχαιολογικό μουσείο· -ие раскопки αρχαιολογικές ανασκαφές.

***археология**, -и θ. αρχαιολογία.

***архив**, -а α. αρχείο· - иностранный дел αρχείο του υπουργείου των εξωτερικών. || αρχειοφυλάκιο. || εκφρ. славать в - παραδίνω στη λήθη, ρίχνω το σάβανο της λήθης, λησμονώ, ξεχνώ.

архиваріус, -а α. αρχειοφύλακας.

архивіст, -а α. ειδικός σε ζητήματα αρ-

χείου.

архивный επ. αρχιαιός, του αρχείου. -не материалы τα έγγραφα του αρχείου.

***архиепископ**, -а α. αρχιεπίσκοπος.

архиепископский επ. αρχιεπισκοπικός.

***архиерей**, -я α. αρχιερέας.

архиерейский επ. αρχιερατικός.

***архимандрит**, -а α. αρχιμανδρίτης.

архиастер, -а α. ιεράρχης.

***архипелаг**, -а α. αρχιπέλαγος.

***архитектоника**, -и θ. αρχιτεκτονική.

архитектонический επ. αρχιτεκτονικός.

архитектор, -а α. αρχιτέκτονας.

архитекторский επ. αρχιτεκτονικός, του αρχιτέκτονα.

***архитектура**, -и θ. αρχιτεκτονική.

архитектурный επ. αρχιτεκτονικός.

***архитрав**, -а α. (αρχτ.) επιστήλιο.

аршин, -а α. η ρωσική πήχη (0,71 μ.). || ειφρ. **мёрить на свой** ~ κρίνω υποκειμενικά. - **мёрить обыкновённым** ή **обыч** -ом κρίνω όλους αδιάκριτα το ίδιο, με τα ίδια σταθμά. **как** (слобно, бұдто) - **проглотыл** στένομαι ά-καμπτος, κόμικαλο, κορδώνομαι υπερβολικά. **видеть на два** -а под землёй βλέπω μακριά, έχω μεγάλη διορατικότητα, οξυδέρμεια, κόβει το μάτι μακριά.

аршинник, -а α. (περιφρ.) απλ., παλ. υφα-σματοέμπορας.

аршинный επ. μιας πήχης. -не дровά καυ-σόξυλα μιας πήχης.

аршк, -а α. ρυάκι (αρδευτικό).

***арьергард**, -а α. οπισθοφυλακή.

***арьергардный** επ. της οπισθοφυλακής. - не части τα τμήματα της οπισθοφυλακής.

ас, -а α. άσος, μοναδικός, άριστος.

***асбест**, -а α. ο αμίαντος.

***асептика**, -и θ. ασηψία.

асептический επ. ασηπτικός.

асесоор, -а α. πάρεδρος, σύνεδρος.

асимметрический επ. βλ. **асимметричный**.

асимметричный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; ασύμμετρος.

***асимметрия**, -и θ. ασυμμετρία.

***аскарида**, -и θ. ασκαρίδα, λεβίθα.

***аскет**, -а α. ασιητής.

аскетизм, -а α. ασηητισμός.

аскетический επ. ασηητικός. -ая жизнь α-σηητική ζωή.

аскорбиновый επ. -ая кислота φυλλικό οξύ (βιταμίνη C).

***аспарагус**, -а α. ασπάραγος, σπαράγγι.

***аспект**, -а α. (γραμ. λόγος) όψη, θέα, ά-ποψη. в -е απο την άποψη. **совсем в ином** -е εντελώς απο άλλη άποψη.

***аспид**, -а α. ασπίδα, σπίδα (δηλητ. φίδι). ||

(απλ.) ύπουλος, καιός άνθρωπος, φίδι (κολοβό).

***аспид**, -а α. παλ. ίασπις (είδος χαλαζία).

аспидный επ. 1 του ίασπη, απο ίασπη. -ая доска πλάκα απο ίασπη. 2 μαύρος, χρώμα-τος ίασπη. || ειφρ. - сланец βλ. **аспид**?

***аспирэнт**, -а α., -ка, -и θ. ασπιράντης, υ-πότροφος.

аспирэнтэра, -и θ. ασπιραντούρα, υποτροφία.

***аспирэнта**, -и θ. (γλωσ.) εασύτητα.

аспирэтор, -а α. εισπνευστήρας.

аспирин, -а α. ασπιρίνη.

***ассамблея**, -и θ. 1 συνέλευση διεθνούς χα-ραιτήρα. **генеральная** ~ ООН γενική συνέ-λευση του ΟΗΕ, 2 χορός, κοινωνική συγίε-ντρωση επι Πέτρου 1^{ου}.

ассенизэтор, -а α. εξυγιαντής· αποστραγγι-στής.

ассенизэционный επ. εξυγιαντικός. απο-στραγγιστικός.

***ассенизэция**, -и θ. εξυγίανση, αποστράγγιση (αναβαρσιών).

***ассигнация**, -и θ. (παλ.) χαρτονόμισμα.

ассигнование, -я ουδ. χρηματοδότηση. || το ποσό χρηματοδότησης, κονδύλιο.

ассигновать, -нүү, -нүешь ρ.δ.и.с.и., παθ. **мтх. ассигнованный**, βρ: -ван, -а, -ο; ψηφί-ζω, κόβω κονδύλιο. || -ся δίνομαι, χορηγού-μαι, ψηφίζομαι (για κονδύλιο).

ассигновка, -и θ. διαταγή καταβολής ποσού απο την τράπεζα.

***ассигновывать** (ся) ρ.δ. βλ. **ассигновать** (ся)

ассимилировать, -рю, -руешь ρ.δ.и.с.и. αφομοιώνω. || -ся αφομοιώνομαι.

ассимилятивный επ. αφομοιωτικός.

ассимилятор, -а α. αφομοιωτής, οπαδός της αφομοίωσης ενός λαού απο τον άλλον.

ассимиляторство, -а ουδ. αφομοίωση (ενός λαού απο άλλον).

ассимиляция, -и θ. αφομοίωση. - **пиди** α-φομοίωση της τροφής. - **народности** η αφομοί-ωση των λαοτήτων.

асиряец, -ийца, α. -ка, -и θ. Άσσύριος, -а.

асирянский επ. ασσυριακός.

***асирянин**, -а α. -янке -и θ. Άσσύριος, -а.

***асистэнт**, -а α. βοηθός (καθηγητή, για-τρού κλπ.).

асистэнтский επ. του βοηθού. -не обя-занности τα καθήκοντά του βοηθού.

асистэровать, -рю, -руешь ρ.δ.и.с. ει-τελώ καθήκοντα βοηθού, βοηθώ.

***ассонанс**, -а α. (φιλογ.) συνήχηση, ομοιοκα-ταληξία.

***ассортимэнт**, -а α. συλλογή εμπορευμάτων του αυτού είδους.

ассоциативный επ. (ψυχολ.) συνειρμικός.

***ассоциация**, -и θ. 1 εταιρία, 1 συνεταιρι-

σμός. || συνάφεια, ένωση, σύλλογος. 2 (φυχλ.) συνειρμός.

ассоциировать, -рую, -руешь ρ.δ.и.с. μ. (φυχλ.) συνευάζω, συνδέω, συνείρω. || -ся συν-έξομαι, ενώνομαι, συνεταιρίζομαι || συνέχω, είμαι συνημμένος, συνεχής.

астеник, -а α. ασθενικός, αδύνατος.

астенический επ. ασθενικός.

***астения**, -и θ. μαχεξία, αδυναμία.

***астероид**, -а α. αστεροειδής, πλανητοειδής, μικρός πλανήτης.

***астигматизм**, -а α. αστιγματισμός, -γμία.

астигматический επ αστιγματικός.

***астма**, -и θ. άσθμα· **сердечная** - καρδιακό άσθμα· **бронхиальная** - το βρογχικό άσθμα.

астматик, -а α. ο ασθματικός.

астматический επ ασθματικός.

***άстра**, -и θ. αστέρι, αστήρ (γένος σύνθετων φυτών).

***астральный** επ. αστριός· - свет η αστροφειγιά, το φως των αστεριών.

астроботаника, -и θ. αστροβοτανική, κλάδος της αστρονομίας που μελετά τη φυτική επιφάνεια των άστρων.

астролог, -а α. αστρολόγος.

***астрология**, -и θ. αστρολογία.

***астролябия**, -и θ. αστρολάβος, -ον, -άβιο (αστρονομικό όργανο).

***астрометрия**, -и θ. αστρομετρία, αστροφωτομετρία.

астронавт, -а α. αστροναύτης.

***астронавтика**, -и θ. η αστροναυτική.

астронóm, -а α. αστρονόμος.

астрономический επ. αστρονομικός· -ие наблюдения αστρονομικές παρατηρήσεις. || емфр. -ие числа (ή цифры) αστρονομικοί αριθμοί.

***астрономия**, -и θ. αστρονομία.

астрофизика, -и θ. αστροφυσική.

***асфальт**, -а α. η άσφαλτος.

асфальтирование, -я ουδ. ασφάλτωση, -ωμα, ασφαλτόστρωση.

асфальтировать, -рую, -руешь ρ.δ.и.с.μ. ασφαλτώνω, ασφαλτοστρώνω. || -ся ασφαλτώνομαι, ασφαλτοστρώνομαι.

асфальтобетон, -а α. η μεπετονάσφαλτος.

асфальтовый επ. ασφαλτικός. || ασφαλτωμένος, ασφαλτοστρωμένος.

асфиксия, -и θ. ασφυξία.

ась επιφ. (για ερωτηματική απάντηση) α; τι; дедушка! - позвала она. -? отозвался он παππούλη! - φώναξε αυτή. - Α; απάντησε αυτός.

***атавизм**, -а α. αταβισμός, κληρονομιότητα **атавистический** επ. αταβικός, αταβιστικός, προγονικός.

***атака**, -и θ. επίθεση (απο κοντά)· **фронтальная** - η κατά μέτωπο επίθεση· **фланговая**

- πλευρινή επίθεση· **отбить** -у αποιρούω επίθεση· **внезапная** - αιφνιδιαστική επίθεση· - с тѣла επίθεση απο τα νώτα· **шткoвaя** - επίθεση με εφ' όπλου λόγχη· **танковая** - επίθεση με τάνκς· **кавалерийская** - επίθεση ιππικού· **броситься (идти) в** -у επιτίθεμαι, ρίχνομαι στην επίθεση· **отразить** -у αποιρούω επίθεση.

атаковать, -кую, -күешь ρ.δ.и.с.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **атакованный**, βρ: -ван, -а, -ο επιτίθεμαι, κάνω επίθεση (κατά του εχθρού).

атаковать(ся), ρ.δ. βλ. **атаковать(ся)**.

атаман, -а α. αταμάνος, οπλαρχηγός των Κοζάκων. || **капетанιος**· - **разбійников** αρχιληστής.

атаманить, ρ.δ. βλ. **атаманствовать**.

атаманский επ. αταμάνιος.

атаманствовать, -вую, -вүешь ρ.δ. είμαι αταμάνος, αρχηγεύω,

атаманша, -и θ. αταμάνα, η σύζυγος του αταμάνου.

***атеизм**, -а α. αθεϊσμός.

атеист, -а α. αθεϊστής.

атеистический, επ. αθεϊστικός.

***ателье** ουδ. άιγλ. εργαστήριο καλλιτέχνη, ατελιέ· (κινηματογραφίας) στούντιο· - мод οί-κιοσ μόδας.

***атлант**, -а α. (αρχτ.) άτλας (ανδριάντας που υποστηρίζει βαριά επιστήλια).

***άτлас**, -а α. άτλας, συλλογή γεωγραφικών χαρτών.

***ατлас**, -а α. ατλάζι (ύφασμα).

атласистый επ. στυλπνός, γυαλιτερός, λείος, σαν το ατλάζι.

атласный επ. ατλαζένιος, ατλαζωτός, απο ατλάζι. || μτφ. βλ. **атласистый**.

***атлет**, -а α. αθλητής.

атлетика, -и θ. αθλητισμός· **лѣткая** - ελαφρός αθλητισμός· **тяжелая** - η άρση βαρών.

атлетический επ. αθλητικός· -ие упражнѣния αθλητικές ασκήσεις· -ое телoсложѣние αθλητική ειάπλαση του σώματος, αθλητικό σώμα.

***атмосфера**, -и θ. 1 η ατμόσφαιρα. 2 ο αέρας. 3 το περιβάλλον, το κλίμα, η επιρρατούσα ψυχολογική κατάσταση. 4 μονάδα πίεσης.

атмосферический и. **атмосферный**, επ. ατμοσφαιρικός· -ий кислорoд ατμοσφαιρικό οξυγόνο· -кие явления τα ατμοσφαιρικά φαινόμενα· -ное давлѣние η ατμοσφαιρική πίεση.

***ατόлл**, -а α. ατόλη, κοραλλένιο νησί.

***άτομ**, -а α. (φυσ.) το άτομο.

атомизм, -а α. βλ. **атомистика**.

атомистика, -и θ. ατομιστική, ατομολογία.

атомистический επ. ατομικός· -ая теория η ατομική θεωρία.

άτομник, -а α. ατομικός, ειδικός στην α-

τομική ενέργεια. || οπαδός της χρήσης της ατομικής βόμβας.

άτομνί επ. ατομικός: ~ вес το ατομικό βάρος· ~οе ядро ο πυρήνας του ατόμου· ~ая бόмба ατομική βόμβα· ~ая энέργiя ατομική ενέργεια· ~ая электростάνция ατομικός ηλεκτροσταθμός· ~ ледоκόл ατομικό παγοθραυστικό· ~οе ору́жие ατομικό όπλο· ~ реάктор ατομικός αντιδραστήρας.

άτομνικ, ~а α. βλ. **άτομνικ**.

***ατονία**, ~и θ. (ιατρ.) ατονία.

ατρακτιόν βλ. **ατρακτιόν**.

***ατριбу́т**, ~а α. 1 ιδιότητα· χαρακτηριστικό· φύση· дви́жение есть ~ матери́и η κίνηση είναι ιδιότητα της ύλης. 2 (γραμμ.) προσδιορισμός (ενός μέλους της πρότασης).

ατριбути́вный επ. προσδιοριστικός, του προσδιορισμού· ~ая связь слов προσδιοριστική σύνδεση των λέξεων.

ατροπίν, ~а α. η ατροπίνη (δηλητηριώδης ουσία).

ατροφированный επ., βρ: ~ван, ~а, ~ο ατροφικός· один палец на ногé ~ван ένα δάχτυλο στο πόδι είναι ατροφικό.

ατροφироваться, ~ру́ется ρ.δ.κ.σ. ατροφώ, μένω ατροφικός.

***ατροφία**, ~и θ. ατροφία. || εξασθένιση, αμβλύτητα· αδυνάτισμα· ~ во́ли χαλαρότητα της βούλησης.

***атташе́** α. άκλ. ακόλουθος· воённый ~ ο στρατιωτικός ακόλουθος.

аттестат, ~а α. 1 ενδεικτικό εκπαιδευτικού ιδρύματος· ~ зрёлости απολυτήριο δεκατάξιου σχολείου (γυμνασίου). 2 ενδεικτικό, πιστοποιητικό. 3 διατακτική. 4 πιστοποιητικό κυριότητας ζώου.

аттестацио́нный επ. του απολυτηρίου, του πιστοποιητικού· ~ая комиссия επιτροπή χορήγησης πιστοποιητικών· ~οе свидете́льство το πιστοποιητικό.

***аттестация**, ~и θ. 1 πιστοποίηση· σύσταση. 2 πιστοποιητικό.

аттестова́ть, ~ту́ю, ~ту́ешь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. аттестова́нный, βρ: ~ван, ~а, ~ο ρ.δ.κ.σ.μ. πιστοποιώ· συνιστώ. || κάνω έκθεση· егó ~ли с са́мой лучшей стороны́ του έκαναν την πιο καλύτερη έκθεση.

αττιέσκι επ. αττικός· ~ диалéкт αττική διάλεκτος. || εκφρ. ~ая соль αττικό αλάτι (λεπτότητα πνεύματος).

***ατρακτιόν**, ~а α. ατραξιόν (θέαμα ελκυστικό)· νούμερο θεάματος.

ατύ επιφ. (παρόρμησης κυνηγετικών σκύλων) πιάστο, άρπαξτο.

αύ επιφ. (φωνή, κλήση) ε!, α!, ω! || ως κατηγ. ε!, ου! (τέλειωσε, χάθηκε, πάει).

тепéрь~то уж а́у тára πια ου... (πάει).

***аудиенция**, ~и θ. ακρόαση (σε μεγάλη προσωπικότητα).

***аудиторiя**, ~и θ. 1 αίθουσα παραδόσεων (εκπαιδευτικών ιδρυμάτων). 2 (αθρσ.) οι ακροατές.

аука́нье, ~я ουδ. το φώνασμα αού..., ω...

аука́ть ρ.δ. φωνάζω αού..., ω... || ~ся φωνάζομε ο ένας τον άλλον αού..., ω... (να μη χάσομε τη σύνδεση στο δάσος κλπ.).

аукнуть(ся) ρ.σ. βλ. **аука́ть(ся)**· как а́укнется, так и откликнется (παρμ.) όπως θα στρώσεις, έτσι και θα κοιμηθείς.

***аукцион**, ~а α. δημοπρασία πλειοδοτική, πλειοδοτισμός· πλειστηριασμός.

акционiст, ~а α. ο ενεργών δημοπρασία.

аукционнiй επ. της δημοπρασίας· ~ зал αίθουσα δημοπρασίας.

а́уτ, ~а α. το άουτ.

***ауθενти́ческий** κ. **ауθενти́чный** επ. αυθεντικός· ~ текст αυθεντικό κείμενο.

ауθενти́чность, ~и θ. αυθεντικότητα.

***аутодафе́** ουδ. άκλ. αούτο ντα φε (κάφιμο των καταδικασμένων απο την Ιερή Εξέταση).

афга́нец, ~нца α., ~ка, ~и θ. Αφγανός, ~ή.

афга́нский επ. αφγανικός.

***афера́**, ~и θ. παράτολμη και κερδοσκοπική επιχείρηση· κομπίνα.

аферист, ~а α., ~ка, ~и θ. κομπιναδόρος.

афи́нский επ. αθηναϊκός· ~ народ ο αθηναϊκός λαός.

афиня́нин, ~а α., ~ка, ~и θ. Αθηναίος, ~а· ~не πλθ. οι Αθηναίοι.

***афи́ша**, ~и θ. η αφίσα.

афиши́ровать, ~рую, ~руешь ρ.δ.κ.σ.μ. τοιχοκολλώ αγγελία. || ~ся τοιχοκολλούμαι.

***афоризм**, ~а α. αφορισμός, απόφθεγμα, ρητό.

афористиче́ски επιρ. αποφθεγματικά, ρητά.

афористиче́ский επ. αποφθεγματικός, ρητός.

афористичность, ~и θ. αποφθεγματικότητα ή αποφθεγματική έκφραση.

афористичнiй επ., βρ: ~чен, ~чна, ~чно; βλ. **афористиче́ский**.

африка́ндерн, ~сов πλθ. (ενκ. ~ер, ~а α.) οι Μπόερς.

африка́нец, ~нца α., ~ка, ~и θ. Αφρικανός, ~ή.

***афронт**, ~а α. (παλ.) προσβολή· βρισιά· потерпеть ~ προσβάλλομαι.

***аффе́кт**, ~а α. έξαψη· παραφορά.

***аффе́кция**, ~и θ. προσποίηση, επιτήδευση· αφύσικος τρόπος συμπεριφοράς.

аффе́ктивнiй επ. συγκινητικός· περιπαθής.

аффе́ктированный επ. προσποιητός, επιτηδευμένος, αφύσικος.

аффе́ктировать, ~рую, ~руешь ρ.δ.κ.σ. προσποιούμαι, υποκρίνομαι.

αχ επιφ. άχ! (για φόβο, χαρά, θυμασμό κλπ. αισθήματα). || ειφρ. - да! ω, ναι (για θύμηση ή λησομούνη).

άχανье, -я ουδ. το φάνασμα αχ! ωχ!

άχать, ρ.ε. φωνάζω αχ! ωχ!

αχιλλέсов, -а, -ο επ. -а πάντα η αχίλλειος πτέρνα.

αχινέя, -и θ. ασυναρτησίες, ανοησίες, κουταμάρες.

άχнуть, -ну, -нешь ρ.σ. 1 βλ. άχать. 2 κατάρω χτύπημα.

άховнй επ. (απλ.) καιός, άσχημος, γεμάτος άγχος· -ая жизнь καιιά ζωή, όλο άγχος· -ая работа βάνουση (επίμοχθη)δουλιά. || Ιανύπακ-ιουος, αντίσασος· παραχοποιός.

***αχроматизм**, -а α. αχρωματισμός, αχρωσία.

αχроматический επ. αχρωστικός.

αχті επιφ. (παλ.) αχ· -какой позор! αχ τι ντροπή! || ειφρ. не - какой όχι και καλός· по-эт не - как δεν τραγουδά και τόσο καλά.

***αцетлен**, -а α. ασετυλίνη, ακετυλένιο.

αцетиленовый επ. της ασετυλίνης· - за-пах η οσμή της ασετυλίνης.

αцетон, -а α. ακετόνη, διμεθυλακετόνη.

***αэрация**, -и θ. αερισμός· - здания о αε-ρισμός των κτιρίων.

αερόбный, επ. αερόβιος· -не бактерии αε-ρόβια βακτηρίδια.

***αερόбы**, -ов α, αερόβια (μικροοργανισμοί), **аэровокзал**, -а α. αερολιμένας, αεροδρό-μιο.

***αεродинамика**, -и θ. η αεροδυναμική.

аэродинамический επ. αεροδυναμικός.

***αεροдрóm**, -а α. αεροδρόμιο.

***αεролит**, -а α. αερόλιθος, μετεωρίτης.

***αεροлогия**, -и θ. αερολογία.

аэронавигация, -и θ. αεροπλοία, αεροναυ-τιλία.

аэронафт, -а α. (γραπ. λόγος) αεροναύτης.

***αερονáвтика**, -и θ. η αεροναυτική.

***αεроплán**, -а α. το αεροπλάνο.

аэропорт, -а α. αερολιμένας, αεροδρόμιο.

аэросáни, πλθ. ελικοφόρο έλιηθρο.

***αεροστάτ**, -а α. το αερόστατο.

***αεροστάтика**, -и θ. η αεροστατική.

аэросъёмка, -и θ. βλ. αεροφотосъёмка.

аэрофотосъёмка, -и θ αεροφωτογράφιση, η φωτογράφιση απο τόν αέρα, την ατμόσφαιρα.

Б

б¹ βλ. бе.

б² βλ. бн· χρησιμοποιείται ύστερα από λέ-ξεις, που τελειώνουν σε φωνήεν· если б я знал αν ήξερα.

ба (επιφ.) ειφράζει απορία, έκπληξη, α-ναγνώριση, κάτι ξαφνικό· μπά! ба! это ты? μπα! εσύ είσαι;

баба¹, -и θ. 1 χωρινή, χωριάτισσα (παντρεμέ-νη). || (παλ.) γυναίκα αμόρφωτη, απολίτιστη. 2 (απλ.) η σύζυγος. 3 γυναίκα· вздорная - α-νόητη (άμυαλη) γυναίκα. 4 (ειρν. για άντρα αδύνατου χαρακτήρα) γυναίκα. 5 (παλ.) βλ. ба-бушка. || ειφρ. баба-ягá (στα ρωσ, παραμύθια) γριά μάγισσα, στρίγλα· бой-баба αποφασιστι-κή γυναίκα, αντρογυναίκα· каменная - αρχαίο πέτρινο είδωλο· снежная - γιονάνθρωπος.

баба², -и θ. κόπανος, βαριό, πασσαλομπήχτης.

баба³, -и θ. γλυκό ταφίου (μεγάλου κυλιν-δρικού σχήματος).

бабáх επιφ. (ονοματοποιία) μπάμ.

бабáханье, -я ουδ. μπουμπούνισμα.

бабáхать, ρ.ε. βλ. бабáхнуть.

бабáхнуть, -ну, -нешь ρ.σ. 1 κροτώ, κάνω μπάμ· -ул вñстред μπάμ, ακούστηκε η τουφε-κιά. 2 χτυπώ, καταφέρω χτύπημα· он меня как -ул! αυτός σαν μου 'δοσε μια, μπάμ! || -ся πέφτω με κρότο, με γδούπο, χτυπώ δυνατά.

***бабóйт**, -а α. μέταλλο λευκό ή αντιτριβής.

бабóйтнй κ. **бабóйтовнй**, επ. του λευκού μετάλλου ή απο λευκό μέταλλο.

бабёнка, -и θ. γυναίκα νεαρή, ζωηρή.

бабй, -ья, -ье επ. (απλ.) γυναικείος· -голос γυναικεία φωνή· - платок γυναικείο μαντήλι. || ειφρ. -би скáзки γυναικείες κου-βέντες, παραμύθια· -ье лето το γαΐδουροκα-λόκαιρο, το καλοκαιράκι τ' Αι-Δημητρίου.

бабин, -а, -ο επ. της χωρινής ή της για-γιάς (ανήμων). || γυναικείος.

бабиша, -и θ. γυναίκα αμόρφωτη, άξε-στη, χοντροχωριάτισσα.

бабка¹, -и θ. 1 βλ. бабушка. || γριά· 2 μαμ-μή, μαία· повивáльная - η πρακτική μαμμή.

бабка², -и θ. αστράγαλος, κότσι· игратъ в -и παίζω τα κότσι.

бабка³, -и θ. θημωνίτσα (απο δεμάτια οιτη-ρών, λιναριού).

бабка⁴, -и θ. (τεχ.) κεντροφορέας, κουκου-βάγια τόρνου.

бабник, -а, -а. (απλ.) γυναικάς, -κάικας, γυναικοθήρας.

бабничать, ρ.ε. 1 (απλ.) γυναικοφέρνω, συμπεριφέρνομαι σαν γυναίκα. 2 είμαι γυναι-κάς, κυνηγώ γυναίκες. 3 επαγγέλλομαι την πρακτική μαμμή.

δάδοшка, -и θ. 1 πεταλούδα. 2 μτφ. φιλόγυρος, παπιγιόν, λαιμοδέτης.

δαбузіам, -а α. μπαμπεφισμός, επαναστατικό κίνημα ουτοπικού κομμουνισμού, από το όνομα Μπαμπέφ.

δαбуся, -и θ. γιαγιάμα, γιαγιανούλα.

δαбуши, -уш πλθ. (εννι. -ша, -и θ.) διαλι. παντούφλες στρωτές.

δαбушка, -и θ. γιαγιά, βάβω, μπάμπω. || γιριά. || **εκφρ.** - **двѣе сказала** είναι αμφίβολο, άγνωστο, δεν το ξέρομε, είναι διφορούμενο.

δαбушкин, -а, -ο επ. της γιαγιάς, (ανήκων)· -и очкі τα ματογυάλια της γιαγιάς.

***дабѣ**, -я ουδ. αθρσ. οι γυναίκες, το γυναικολόγιο.

дагак, -а α. οι αποσιευές, τα μπαγιάζια· **ручнѣй** - οι ελαφρές (του χεριού) αποσιευές· **сдѣча** - ά παράδοση των αποσιευών (για καταγραφή)· **сдавѣть** - на хранѣние δίνω τις αποσιευές για διαφύλαξη· **отпрѣвить** - όм στέλλω σαν αποσιευές. || μτφ. απόθεμα· **уμственнѣй** - απόθεμα γνώσεων.

дагѣник, -а α. το πορτμπαγιάζ.

дагѣннѣй επ. των αποσιευών· - **вагѣн** βαγόνι αποσιευών.

***дагѣт**, -а α. σανιδίτσα, μπαγιέτα.

дагѣр, -грѣ α. αρπάγη, γάντζος, καμάκι· **τσιγγέλι**· **рѣболѣннѣй** - το καμάκι· **пожѣрннѣй** - ή πυροσβεστική αρπάγη.

дагѣрец, -ѣ α. 1 βλ. **дагѣрѣнец**. 2 ύφασμα βαθυιδόκμινο.

дагѣритѣ, -рю, -ришь ρ.δ.μ. 1 βγάζω με το τσιγγέλι. 2 φαρεύω με το καμάκι.

дагѣрѣтѣ, -ѣт, -ѣешь ρ.δ. γίνομαι βαθυιδόκμινος, κοκκινίζω, ερυθριώ· πορφυρώ· **нѣбо** -ѣет ο ουρανός ροδίζει, γίνεται ροδόχρους· - **от гнѣва** κοκκινίζω από το θυμό.

дагѣрѣннѣй επ., βρ: -рѣв, -а, -ο βαθυιδόκμινος· πορφυρός. || κοκκινογάλαξιος, κυανέρυθρος.

дагѣрѣнѣтѣ, -ѣет ρ.δ. φαίνομαι βαθυιδόκμινος. || γίνομαι βαθυιδόκμινος.

дагѣрѣнец, -нца α. χρώμα βαθυιδόκμινο, πορφυρό.

дагѣрѣнѣтѣ, -нѣт и. **дагѣрѣнитѣ**, -нит ρ.δ.μ. βάφω βαθυιδόκμινο, πορφυρό.

дагѣрѣница, -и θ. πορφύρα, πορφυρό ένδυμα

дагѣрѣннѣй, επ. βλ. **дагѣрѣннѣй**.

дагѣульнѣй, -а α. (βοτ.) κίστος, αγριοφασκομηλιά, αλάδανο ή λαδανιά.

дадан, -а α. έμπετρο φυτό.

дадѣбечннѣй επ. του καδίσιου.

дадѣйκα, -и θ. καδίσιος.

дадѣйннѣй επ. του κάδου.

***дадѣя**, -ѣ θ. καδί· βαρέλι.

дадѣяга βλ. **бодѣяга**.

баз, -а προθт. на **базу** α. (διαλι.) μαντρί· οπισθαύλιο.

***бѣза**, -и θ. 1 βάση, βάθρο· - **κολѣны** ή βάση της κολόνας. 2 το κύριο, το σπουδαιότερο στο οποίο στηρίζεται κάτι· **ѣкономѣческая** - οικονομική βάση· **снрѣвѣя** - βάση πρώτων υλών. **материѣльная** - ή υλική βάση. || αποθήκες, εγκαταστάσεις· **воѣнная** - στρατιωτική βάση· **воѣнно-морскѣя** - ναυτική βάση· **авиѣционнѣя** - αεροπορική βάση. || αποθήκη υλικών, εμπορευμάτων κλπ. 2· **τουρσ.** σταθμός· **ѣкскурсионнѣя** - εκδρομικός σταθμός.

***бѣзѣлт**, -а α. βασάλτης (πέτρωμα).

бѣзѣлтѣвннѣй, επ. βασάλτικος· -не **скалы** βράχια από βασάλτη.

***бѣзѣр**, -а α. 1 λαϊκή αγορά. || παζάρι. 2 μτφ. οχλοβοή, χάβρα των Ιουδαίων. || **εκφρ.** **птѣчнѣй** - κοπάδι πτηνών (στις θαλάσσιες απτές).

бѣзѣрѣтѣ, -рю, -ришь ρ.δ. (απλ.) πουλώ στο παζάρι, στη λαϊκή αγορά.

бѣзѣрѣннѣй επ. αγοραίος, της αγοράς, παζαρίσιος, του παζαριού· - **дѣнѣ** μέρα λαϊκής αγοράς, παζαριού· -**я жѣнщина** αγοραία γυναίκα (φωναίλου)· -**я рѣгѣнѣ** (бранѣ) αγοραία βρισιά.

***бѣзѣдов**, -а, -ο επ. -а **болѣзнь** βρογχοκήλη ή εξόφθαλμη, βασειόβια νόσος.

бѣзилѣк, -а α. βασιλικός (εύοσμο φυτό).

***бѣзилѣка**, -и θ. βασιλική, αρχιτεκτ. ρυθμός.

бѣзѣрѣванѣе, -я ουδ. εγκατάσταση, τοποθέτηση.

бѣзѣрѣватѣ, -рюк, -рѣешь ρ.δ.μ. βασίζω, στηρίζω· εγκατασταίνω. || -ся **бѣзѣрѣю**μαι, στηρίζομαι· εγκατασταίνομαι, τοποθετούμαι.

бѣзѣрѣвка, -и θ. βλ. **бѣзѣрѣванѣе**.

***бѣзѣк**, -а α. βλ. **бѣза**; - и **надстроѣйка** ή βάση και το επικοδόμημα.

бѣзѣкннѣй и. **бѣзѣвннѣй**, επ. της βάσης· -ннѣй **склад** ή αποθήκη της βάσης· -**вое имѣущество** ή περιουσία της βάσης.

бѣинѣнѣк, **νάνι**· || **εκφρ.** **хѣчѣшь** - ? θέλεις νάνι; **порѣ** - είναι ώρα για νάνι.

бай¹, -я α. μεγαλοτσιφλικιάς· αρχιτσέλιγγας.

бай² и. **бай-бай** επιφ. νάνι· **бай-бай, закрѣй свой глѣзки** νάνι-νάνι, κλείσε τα μάτια σου· **порѣ бай-бай** είναι ώρα για νάνι.

байбѣк, -ѣ α. 1 αρτιόμυς. 2 οινός, νωθρός, τεμπέλης.

байбѣк, -ѣ α. είδος αλιευτικού σκάφους.

байбѣра, -и θ. είδος μεγάλης βάριας.

байбѣрка, -и θ. βάρια· || βάρια λεμβοδρομίας.

байка¹, -и θ. είδος φανέλλας.

байка², -и θ. παραμυθάκι.

байковннѣй επ. φανελένιος.

байрам, -а α. μπαϊράμι.

байронѣзм, -а α. βυρωνισμός, λογοτεχνικό

ρεύμα απο τον ποιητή Βύρωνα.

байронический επ. βυρωνικός· -ая ποέзия η βυρωνική ποίηση.

байский επ. τσιφλιανάδικος· -ие зѣмли η τσιφλιανάδικη γη.

байховый επ. - чай τό σπυρωτό τσάι (τό μη πεπευσμένο).

***бак¹**, -α α. βαρέλι, βυτίο, ντεπόζιτο.

бак², -α α. πρόστεγο κλοίου.

***бакалавр**, -α α. μπακαλβρεά. || απόφοιτος μέσης παιδείας στή Γαλλία καί άλλες χώρες.

бакалейный επ. των αρτυμάτων, μπακά- λικος· магазин το μπακάλιο.

***бакалей**, -и θ. (αθρ.) τα αρτύματα.

бакан, βλ. **бакен**.

бакан, -α α. είδος λαδομπογιάς, μπακάμι.

***бакелиг**, -α α. βαμελίτης.

***бакен** κ. **бакан**, -α α. σημαδούρα, σημαντήρ.

***бакенбарды**, -бард πλθ. (ενν. -да, -и θ. κ. παλ. -ард, -а α.) φαβορίτες, παραγαθίδες.

бакеншик, -α α. φύλακας σημαδούρας.

бакени, -ов πλθ. (ενν. **бакен**, -а α.) βλ. **бакенбарды**.

баки, **бак** πλθ. φαβορίτες φιλοκουρεμένες.

***бакара¹** ουδ. αιλ. μπακιερά (κρύσταλλο).

***бакара²** ουδ. αιλ. μπακιεράς (χαρτοπαίγνιο).

баклага, -и θ. φιάλη (ξύλινη ή μεταλλική). || υδροδοχείο, παγούρι.

баклажан, -а, γεν. πλθ. -жан α. μελιτζάνα (φυτό κ. καρπός).

баклажанный επ. μελιτζανίσιος· -ая икра φιλοκομμένη μελιτζάνα.

баклѣйка, -и θ. μικρή φιάλη. || μικρό υ- εροδοχείο.

баклѣн, -а α. φαλακροδόρακας, καλιτζανιού.

баклѣши στήν έιφραση: бить - οιοτώνω μύ- γες (χασομερώ, τεμπελχανιάζω).

баклѣшничать, ρ.δ. βλ. **баклѣшки** (бить).

бактериальный επ. βακτηριακός, των βα- κτηριδίων. || βακτηριούχος.

бактериозовать, -зѣту, -зѣтеш ρ.δ. κ. σ. κ. βα- κτηριώνω (γάλα, έδαφος κ. τ. τ.). || -ся βακτηρι- ώνομαι.

бактериный επ. βακτηριακός.

бактериоз, -а α. βακτηρίωση, -αση (νόσος).

бактериолог, -а α. βακτηριολόγος.

бактериологический επ. βακτηριολογικός. -ое оръѣе βακτηριολογικό όπλο.

***бактериология**, -и θ. βακτηριολογία.

***бактериофаг**, -а α. βακτηριοφάγος βακτηρι- οκτόνος (ουσία).

бактериоцидность, -и θ. η βακτηριδιοκτο- νία, βακτηριδιοεξόντωση.

***бактериоцидный** επ. βακτηριοκτόνος.

***бактѣрия**, -и θ. βακτηρίδιο, βακτήριο, βά- κιλλος.

***бакшіш**, -а α. (παλ.) ερωδόδημα· δώρο.

бал, -а α. προθτ. ο -ле, на -лѣ, πλθ. -и χορός, χοροεσπερίδα. μπάλλος· - - маскарადѣ χορός μεταμφιεσμένων, μπάλ-μασκέ. || ειφρ. - **кѣнчен** - τέλειωσε η εκκλησία (τέλος οριστινός).

балаболить, -лю, -лѣшь ρ.δ. (απλ.) φλυαρώ, αερολογώ, αεροκοπανώ.

балаболка, -и θ. στολίδι κρεμάμενο. || α. κ. θ. φλύαρος, λάλος.

балаган, -а α. 1 (παλ. κ. διαλι.) παράπη- γμα. 2 χοντροκομμένος αστεϊσμός· παραγκιο- ζλίκι. 3 πρόχειρη εξέδρα λαϊκών παραστάσεων.

балаганить, -ню, -нѣшь ρ.δ. (απλ.) κουτο- φέρνω, κάνω τον κουτό· не балаганѣ, говори в чѣм дѣло μη κάνεις τον κουτό, μίλα περί τίνος πρόκειται. || κάνω τον παλιάτσο.

балаганниѣ επ. του λαϊνού θεάματος. || μτφ. παραγκιοζλίτικος.

балаганщина, -и θ. (απλ.) παραγκιοζλίκι, χοντρό αστείο, γελοία συμπεριφορά.

балагур, -а α. καλαμπουρτζής, χωρατατζής, αστεϊός· γελωτοποιός, παλιάτσος.

балагурить, -рю, -ришь ρ.δ. αστετεύομαι, αστείζομαι, χαριεντίζομαι, καλαμπουρίζω.

балагурство, -а ουδ. αστεία, χωρατά, ευ- τράπελα, καλαμπούρια.

балакать, ρ.δ. (διαλι.) βλ. **болтатѣ**?

балалаечник, -а α. οργανοπαίχτης μπαλαλάι- νας.

балалаечный επ. της μπαλαλάικας· - ор- кѣстр ορχήστρα μπαλαλάικων.

балалаѣйка, -и θ. μπαλαλάικα.

баламут, -а α. -ка, -и θ. (απλ.) ταραχοπι- ός, ταραξίας.

баламутить, -мѣчу, -мѣтишь ρ.δ. κ. μ. (απλ.) 4 φέρνω σύγχυση, ταραχή, αναστατώνω, κατα- θορυβώ. 2 θολώνω· - водѣ θολώνω το νερό.

баланда, -и θ. παπάρα νερωτή.

***баланс¹**, -а α. 1 ισορροπία, -όπιση. 2 (οι- κον.) ισοζύγιο, ισολογισμός· годовоѣ - ετή- σιος ισολογισμός· составлять - φτιάχνω τον ισολογισμό. || ειφρ. **активниѣ** - ενεργητικός ισολογισμός· **пассивниѣ** - παθητικός ισολο- γισμός.

баланс², -а α. ζυλεία για χαρτί.

балансѣр, -а α. σχοινοβάτης.

***балансѣр**, -а α. 1 αντίρροπο, κοντάρι του σχοινοβάτη. 2 (τεχ.) ζυγός αιώρησης. || ρυθ- μιστήρας ωρολογιού, ρυθμότροχο.

балансирование, -я ουδ. ισορροπία, ισορ- ρόπιση, στάθμιση, -σμα.

балансировать, -рую, -руешь ρ.δ. 1 ισορ- ροπώ, σταθμίζω, ζυγίζω. 2 μ. (τεχ.) ζυγίζω. 3 αντισταθμίζω, εξισώνω· ισοφαρίζω.

балансировка, -и θ. βλ. **балансирование**.

балансовый επ. ο του ισολογισμού, του ι-

σοζυγίου· -учёт ο ισολογισμός.

βαλαχόν, -α α. είδος παλιού χωριάτινου επενδύτη. || ένδυμα φαρδύ, τσουβάλι.

βαλαχόννικ, -α α. (παλ. κ. απλ.) χωριάτης.

βαλόβς, -α α. (για νέους) μωρός, βλάνας, κουτός· τεμπέλης.

βαλόβςνιχάτ, ρ.δ. (απλ.) τεμπελιάζω.

βαλλά, -ή θ. 1 απλ. σφυρί βαρύ, βαριό. 2 θ. (παλ.κ. διαλι.) εξόγκωμα, όγκος, ρόζος. 3 α. κ. θ. κουτός, βλάνας, χοντροκέφαλος.

***βαλδαχίν**, -α α. ημικυκλιός ουρανός κλίσης. || θόλος αμαξιού, θρόνου κ.τ.τ., κουβούκλιο.

***βαλερίνα** -η θ. μπαλαρίνα.

***βαλέτ**, -α α. χορόδραμα, μπαλέτο.

βαλετμέιστερ, -α α. χορογράφος.

βαλέτνυ επ. χοροογραφικός, του μπαλέτου· -ая музыка μουσική μπαλέτου.

βαλετομάν, -α α. μπαλετομανής.

βαλετομάνια, -η θ. μπαλετομανία.

βάλκνιτ, ρ.δ. βλ. βολέτ¹.

βάλκν¹, -η θ. δοιός, πάτερο, ζευγός.

βάλκν², -η θ. χαράδρα, ρεματιά, φαράγγι.

βαλκάνσκι επ. βαλιανιός.

***βαλκόν**, -α α. εξώστης, μπαλιόνι.

βάλκ, -α α. βαθμός, μονάδα μέτρησης σεισμού, ταχύτητας ανέμου κλπ. || βαθμός πρόδου μαθητή, σπουδαστή. || βαθμός αθλητικής επίδοσης.

βαλλάδα. -η θ. παλλάντα, ποιητικό ή μουσικό έργο.

βαλλάστ, -α α. (στα πλοία κ. αερόστατα). 1 έρμα. || μτφ. πράγμα περίσσιο, άχρηστο. 2 τασιύρα, ο άμμος επίστρωσης σιδηροδρ. γραμμής.

βαλλαστίρβκα, -η θ. επίστρωση με τασιύρα ή άμμο.

***βαλλιςτίκα**, -η θ. βαλοστατική, βληματομετρία.

βαλλιςτίτσέσκι επ. βαλλιστιός· -ая ра-кѣта βαλιστιός πύραυλος.

βαλλοβν, επ. ο του βαθμού ή με βαθμό· -ая оцѣнка ή εντίμηση με βαθμούς.

***βαλλόν**, -α α. 1 υαλοδοχείο σφαιριό. 2 λαστιχένια σφαίρα, λάστιχο· **περέδνυ** - **μασίνυ** το μπροστινό λάστιχο του οχήματος. 3 η αερόσφαιρα αεροστάτου.

βαλλοτίρβανιε, -я ουδ. φήφιση, ψηφοφορία.

***βαλλοτίρβνιτ**, -руу, -руешь ρ.δ.κ.ψηφίζω. || -ся βάζω υποψηφιότητα. || ψηφίζομαι.

βαλλοτίρβνιτ, -η θ. βλ. **βαλλοτίρβανιε**.

βαλλοτίρβνιτνυ επ. της ψηφοφορίας· -биллетѣнь τό ψηφοδέλτιο· -**ящик** η κάλη.

βαλλν επ. βαθμολογικός· -ая система βαθμολογικό σύστημα.

βαλόβαννυ επ. απο μτχ. παραχαϊδεμένος, κιοκομαθημένος, κιοκοσνηθισμένος.

βαλοβάτ, -лѣу, -лѣшь ρ.δ. παθ. μτχ. **βαλόβαννυ**, βρ: **βαν**, -а, -ο. 1 μ. παραχαϊδεύω, κιοκομαθαίνω, κιοκοσνηθίζω, χαλνώ. 2 βλ. **βαλοβάτсѣ** (1 σημ.). || ασχολούμαι με κάτι. || (για ζώα) παίζω, πηδώ. 3 ληστεύω, κάνω ληστείες. || -ся 1 αταχτώ, κάνω αταξίες. || ασχολούμαι με κάτι. 2 ληστεύω, κάνω ληστείες.

βαλοβεν, -вня α. 1 χαϊδεμένο παιδί, κιοκομαθής. || ευνοούμενος· -судьбѣ ευνοούμενος της τύχης. 2 βλ. **βαλοβν** (1 σημ.).

βαλοβλν επ., βρ: -лѣв, -а, -ο (απλ.) βλ. **βαλοβν** (1 σημ.).

βαλοβν, -ѣ α. -ца, -η θ. 1 άτακτος. 2 ο παραχαϊδεύων, ο κιοκοσνηθίζων.

βαλοβνѣ επ. (απλ.) 1 άτακτος. 2 βλ. **βαλόβανнѣ** (2 σημ.).

βαλοβνствѣ, -ѣ ουδ. 1 παραχαϊδεμα, κιοκομαθηση, κιοκοσνηθιση. 2 αταξίες.

βαλοβνнѣ επ. με δοιούς· -мост γεφύρι με δοιούς.

βαλτν επ. βαλτιός· -οε μόρε βαλτινή θάλασσα.

***βαλτζέμ**, -а α. βάλαμο, μάλαμο. || μτφ. αναιούφιση, παρηγοριά. || εκφρ. **пролѣтѣ** - **на что** (παλ.) καθησυχάζω, παρηγορώ.

***βαλτζεμн**, -а α. βαλοαμίνη, βαλοαμόδεντρο· τά βαλοαμινοειδή.

βαλτζεμнрванιе, -я ουδ. βαλοαμωση, μπαλοαμωμα.

βαλτζεμнрванιτ, -руу, -руешь ρ.δ.κ. βαλοαμώνω, ταριχεύω. || -ся βαλοαμώνομαι, ταριχεύομαι.

βαλτζεμнчѣсκι επ. 1 βαλοαμοφόρος. 2 βαλοαμινός.

βαλτζεμннѣ επ. βαλοαμοφόρος· -οε дѣрѣво βαλοαμόδεντρο.

βαλνѣолог, -а α. λουτρολόγος.

βαλνѣологнчѣсκι επ. λουτριός, λουτρολογικός.

***βαλνѣологн**, -η θ. λουτρολογία.

βαλνнѣ επ. χορευτικός, του χορού· -οε **плѣтѣ** φόρεμα χορού· -ая музыка μουσική χορού.

***βαλοστράδα**, -η θ. κιοκνλίδωμα, κιοκνιελλα, στηθαίο.

βαλνснн, -η θ. κιοκνίσιος στηθαίου, κιοκνός στύλος.

βαλνнннн¹, -а α. (αθρο.) υλιακ στηθαίου.

βαλннннн², -а α. (διαλι.) αφηγητής φαερός, αστειός.

βαλнннннчѣт, ρ.δ. (διαλι.) αστειολογώ, αστειζομαι, ευθυμολογώ, φαερολογώ.

βαλннннн, πλθ. στην έιφραση: - **тсннѣт** (ή **разводнѣтѣ**) απλ. βλ. **βαλнннннчѣт**.

βαμѣуκ, -а α. βαμβούσα, μπαμπού (φυτό).

бамбуковий επ. του μπαμπού, απο μπαμπού·
-ая трость μπαστόνι απο μπαμπού. || εικφ.
-ое полсжение (απλ.) άσχημη (δύσκολη, ζόρι-
κη) κατάσταση.

банально επ. ανάγωγα, χυδαία, κοινώς.

банальность, -и θ. χυδαιότητα· κοινοτυπία.

***банальный** επ., βρ: -лен, -льна, -льнс α-
γοραίος, χυδαίος, κοινός· τετριμένος, ξε-
φτισμένος.

банан, -а α. 1 μπανανιά. 2 μπανάνα.

***банда**, -и θ. συμμορία, σπεϊρα.

***бандаж**, -а α. 1 (ιατρ.) ζωστήρας, επίδε-
ση. 2 (τεχ.) ζώνη, περίδεσμος.

***бандероль**, -и θ. 1 ταχυδρομικό χαρτί πε-
ριτύλιξης. 2 ταχυδρομικό ρολό. 3 τελωνεια-
κή ετικέτα (στο εμπόρευμα).

банджо, ουδ. άιμλ. μπάντζο (έγχορδο μουσι-
κό όργανο).

***бандит**, -а α. ληστής, συμμορίτης· ληστο-
συμμορίτης.

бандитизм, -а α. λητοσυμμοριτισμός.

бандитский επ. συμμορίτικος, ληστρικός,
λητοσυμμορίτικος· -ая шайка λητοσυμμορία.

бандура, -и θ. μπαντούρα (έγχορδο μουσι-
κό όργανο).

бандурист, -а α. μπαντουρίστας.

банить, -ню, -нишь ρ.δ. μ. καθαρίζω τήν
κάννη όπλου.

***банк**, α. 1 τράπεζα· Государственный - κρα-
τική (ή εθνική) τράπεζα. 2 (χαρτπ.) η μπά-
γκα, η πόστα. 3 φαράω, είδος χαρτοπαιγνίου.
|| εικφ. держать ~ (χαρτπ.) είμαι μάνα, κάνω
χαρτιά.

банка¹, -и θ. 1 δοχείο γυάλινο ή μεταλλι-
κό, βάζο, κουτί· консервная - κουτί κονσερ-
βας. 2 -и πλθ. οι βεντούζες· ставить - ρί-
χνω βεντούζες. || εικφ. леденская - λαγδονι-
κή λάγινος.

***банка**², -и θ. σέλιμα, πάγιος, τουράμι (ιά-
θισμα ιωπηλάτη).

***банка**³, -и θ. σύρτη, αμμώδης ύφαλος.

***банкаброт**, -а α. βλ. ровничная (машйна).

***банкёт**, -а α. γεύμα επίσημο (προς τιμήν
κάποιου).

***банкёр**, -а α. τραπεζίτης, μπανιέρης.

банкёрский επ. τραπεζιτινός· - дом тра-
πεζιτινός οίκος· -ая контора τά γραφεία των
τραπεζιτών.

***банкнот**, -а α. τραπεζογραμμάτιο, χαρτονό-
μισμα.

банкнота, -и θ. (παλ.) βλ. банкнот.

банковский επ. τραπεζιτινός· ~, служащий
τραπεζιτινός υπάλληλος.

банковий επ. τραπεζιτινός· -ое дело тра-
πεζιτινή υπόθεση.

банкомёт, -а α. μπαγιέρης, μοιραστής.

банкрот, -а α. χρεοίπος. || μτφ. χρεοκοπημέ-
νος.

банкротство, -а ουδ. (ικρλξ. κ. μτφ.) χρε-
οιοπία· - банка χρεοιοπία τράπεζας· политї-
ческое - πολιτινή χρεοιοπία.

банник, -а α. φήιτρα (ιάβαρης κάννης δ-
πλου).

банний επ. λουτρινός, του λουτρού· - день
μέρα λουτρού. || εικφ. - лист (пристать, при-
вязаться) κολλάω σαν τσιμπούρι, γίνομαι τσι-
μπούρι (ενοχλητινός).

баночка, -и θ. βαζάνι, κουτάμι.

***бант**, -а α. φιόγγος.

бантик, -а α. φιολγάμι.

банщик, -а α. -ца, -и θ. λουτράρης, -ισα.

баня, -и θ. 1 λουτρό, μάνιιο коммунальные
-и δημοτικά λουτρά. 2 πλύση· до -и πριν το
λουτρό· после -и μετά το λουτρό. || ζέστη·
какая у вас -! τι ζέστη έχετε!(σαν στο λου-
τρό). || μτφ. λούσιμο, κατσάδα· задать баню
δίνω κατσάδα, κατσαδιάζω. 3 (τεχ.) υδατό-
λουτρο. || εικφ. кровавая - αιματοχυσία.

***баобаб**, -а α. αδαυσονία, μπαομπάμπ.

***баптизм**, -а α. βαπτισμός (άίρεση).

баптист, -а α. -ка, -и θ. βαπτιστής, -τρια.

баптистский επ. βαπτιστινός, των βαпти-
στών· -ая община κοινότητα των βαπτιστών.

***бар**¹, -а α. μπάρ, ζυθοπωλείο, ποτοπωλείο.

***бар**², -а α. βάρος, μράδα μέτρησης ατμο-
σφαιρινής πίεσης.

***бар**³, -а α. ξέρα, ύφαλος.

барaban, -а α. 1 τύμπανο, ταμπούρλο. 2
κύλινδρος κενός (μηχανισμών). 3 (αρχτ.) τύμ-
πανο τρούλου. 4 (ανατ.) τύμπανο.

барabanить, -ню, -нишь ρ.δ. 1 τυμπανίζω,
κρούω, χτυπώ το τύμπανο. 2 κροτώ σαν τύμπανο
- пальцами по столу κροτώ (παίζω) μετα δά-
χτυλα στο τραπέζι· досидь -ит в окнó η βρο-
χή χτυπά στο παράθυρο σαν τύμπανο. 3 μτφ.
τυμπανίζω στο πιάνο (παίζω ήχηρά και άτεχνα)

барabanный επ. τυμπανινός, του τυμπάνου·
- бой τυμπανοκρουσία. || εικφ. -ая перепопка
το τύμπανο του αυτιού.

барabanчик, -а α. τυμπανοκρούστης, τυμπα-
νιστής. || εικφ. оставной козý - η τελευταία
τρύπα της φλογέρας (ασήμαντος).

барabулька, -и θ. είδος πέρινης.

***барак**, -а α. 1 παράπηγμα, παραλία. 2 (παλ.)
θάλαμος ασθενών λοιμοδών νόσων.

баран, -а α. 1 κριάρι. 2 αγριοπρόβατο. ||
εικφ. как - на нóвне верóта σαν πρόβατο σε
άγνωστη είσοδο (δυσκολοπροσανατόλιστος, α-
διανόητος)· как - упёроя πεισμάτως (καρι-
τώθηκε) πολύ, γινάτεφε σαν γαιδούρι· стá-
до -ов ιοπάδι πρόβατα (άβουλοι άνθρωποι, α-
νοργάνωτο πλήθος).

бараний, -ья, -ье επ. 1 πρόβειος, προβάτινος, -τίσιος· - жир πρόβειο λίπος. 2 απο πρόβατο· - тулуп μιάπα από προβειά. || εκφρ. в - роу согнуть ή окружить συμμορφώνω, συνετίζω, σφραγίζω, βάζω μυαλό.

баранина, -и θ. το πρόβειο κρέας.

баранка, -и θ. 1 κουλούρι. 2 μτφ. τιμόνι· сестъ за -у κάθομαι στο τιμόνι· крутйтъ -у γυρίζω το τιμόνι(οδηγώ).

* **баралитъ**, -лѣ, -лѣшь ρ.δ. (απλ.). 1 (γιά μηχανές, όργανα κ.τ.τ.) δεν λειτουργώ (δουλεύω) κανονικά. 2 λέγω ανοησίες, ασυναρτησίες, άρες μάρες (μουιουνάρες).

баралѣ, -ѣ ουδ. (αθρσ.) παλιοπράγματα, ράκη, κουρέλια· υλικό άχρηστο.

баралѣлка, -и θ. (απλ.) παλιατζίδικο, παλαιοπωλείο.

барѣхтанье, -я ουδ. σπαρτάρισμα, σφάδασμα, κύλιση, -σμα.

барѣхтаться, -аюсь, -аешься ρ.δ. σπαρταρώ, σφαδάζω, κυλιέμαι.

барѣчний επ. της μπαράνας, του παραπήγματος.

барѣшек, -шка α. 1 προβατάκι. 2 αρνάκι. 3 τό αρνιακό· воротник из -а γιακιός απο αρνιακό. 4 πλθ. -и ο αφρός της κορυφής των κυμάτων. 5 πλθ. -и θυσανοσωρείτες, πρόβατα (σύννεφα). 6 πλθ. -и ταξιανθία θυσανοειδής. 7 περιόχλιο με πτερύγια, πεταλούδα.

барѣшковый επ. ο του αρνιακού, απο αρνιακό, αρνίσιος· -ая шапка σκούφια απο αρνιακό· - воротник γιακιός απο αρνιακό.

барѣшкѣ επίρ. σαν αρνιακό(κατσαρωτός).

барбарис, -а (-у) α. βερβερίδα, φυτό και ο καρπός αυτού, λουτσιά.

барбарисовый επ. της βερβερίδας, απο βερβερίδα· -ое варѣнье γλυκό απο βερβερίδα.

барбѣ, -а α. σκύλος της αυλής. || μτφ. κικός, απότομος, σκληρός, σκυλί.

барвѣнок, -нка α. κλιματίδα (φυτό).

* **бард**, -а α. βάρδος.

барда, -ѣ κ. **барда**, -и θ. στέμφυλο· αποστήματα, αποστραγγίσματα, σαβούρα.

* **барѣж**, -а α. (παλ.) μπαρέζι (ύφασμα).

* **барельѣф**, -а α. ανάγλυφο, μπαρελιέφ.

барѣтки, -ток πλθ. (ενι. -ка θ.) απλ. είδος σιαρπινιών.

баржа, -и κ. **баржа**, -ѣ θ. μαούνα, φορηγίδα.

баржѣвый κ. **баржѣбой**, επ. της μαούνας· - канѣт το καλαμάρι της μαούνας.

баржѣвый επ. ο του βάριου.

* **барик**, -я α. (χημ.) το βάριο.

барин, -а, πλθ. (απλ.) **барѣ** κ. **бары**, бар, α. 1 κύριος, αφέντης, άρχοντας. || αφεντικό, κύριος (ως προς τον υπηρέτη). 2 τεμπέλης,

φυγόπονος. || εκφρ. жить -ом ζω αρχοντικά. αρχοντοζώ, αρχοντοπερνώ· сидѣтъ -ом κάθομαι αρχοντικά, σαν άρχοντας.

* **барифѣра**, -и θ. η βαρύσφαιρα.

барит, -а α. βαρίτης (ορυκτό).

* **баритѣн**, -а α. βαρύτονος. || ευφώνιο, μουσ. όργανο.

баритѣнный επ. βαρύτονος.

барич, -а α. 1 αρχοντογίος. 2 βλ. барин.

баричѣский επ. της ατμοσφαιρ. πίεσης.

* **барка**, -и θ. φορηγό ατμόπλοιο.

* **баркарѣла**, -и θ. λεμβωδία, βαριαρόλλα.

баркас, -а α. βάρια μεγάλη και πολύκιπη.

бармы, барм πλθ. στολή των πριγκίπων της Μόσχας.

* **барѣграф**, -а α. βαρογράφος.

барѣкамера, -и θ. δωμάτιο βαρομετρικό.

* **барѣккс**, ουδ. άιλ. μαρόνι, καλλιτεχ. στυλ.

* **барѣметр**, -а α. βαρόμετρο.

барѣметриѣский, επ. βαρομετρικός.

* **барѣн**, -а α. βαρώνος.

барѣнѣсса, -и θ. βαρώνη, -ίδα, σύζυγος ή θυγατέρα του βαρώνου.

* **барѣнѣт**, -а α. βαρωνέτος (τίτλος).

барѣнский επ. βαρωνικός.

барѣнство, -а ουδ. βαρωνία (τίτλος).

* **барраж**, -а α. φράγμα αεροπορικό.

барражирование, -я ουδ. περιπολία αεροπορική.

барражировать, -рую, -руешь ρ.δ. (αερπ.) περιπολώ.

* **баррикада**, -и θ. οδοφράγμα.

баррикадировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ.φτιάχνω οδοφράγματα. || -ся προστατεύομαι με οδοφράγματα.

баррикадний επ. του οδοφράγματος· - бой μάχη οδοφραγμάτων.

барѣ, -а α. είδος πάνθηρα.

барѣкий επ. αρχοντικός· -ие замѣшки αρχοντικά καμώματα· жить на -ую нѣгу ζω αρχοντικά.

барѣтвенный επ. αρχοντικός. || περήφανος, αλαζονικός.

барѣство, -а ουδ. 1 (αθρσ.) οι άρχοντες, η αρχοντιά, το αρχοντολόδι. 2 περηφάνια, αλαζονία. 3 τεμπελιά, φυγοπονία.

барѣствовать, -вую, -вуеть ρ.δ. ζω τεμπέλικα (όπως ο άρχοντας).

барсук, -ѣ α. ασβός, τρόχος.

барсукѣвый κ. **барсукѣий**, επ. του ασβού· -чѣя нѣра η τούπα (φωλιά) του ασβού.

бархат, -а (-у) α. βελούδο, κατηφές.

бархатѣц, -тца α. ταγήτης, κατηφές (χνουδωτό φυτό).

бархатѣстный επ., βρ: -тѣст, -а, -ο βελούδινος, -ένιος. || μτφ. (για ήχο, φωνή) ευ-

χάριστος, μαλακός. || απαλός στην αφή.

бархатка, -и θ. ταινία βελούδινη.

бархатный επ. βελούδινος, -δένιος· -οε πλάτβε βελούδινο φόρεμα. || εκφρ. - севён η φθινοπωρινή εποχή.

барчѡнок, -нка, πλθ. -чѡта, -чѡт, α. αρχοντόπουλο.

барчѡк, -ѡ α. (απλ.) αρχοντόπαιδο, αρχοντογιός· αρχοντογιός, αρχοντόπουλο.

барщина, -и θ. αγγαρεία (υπέρ του τσιφλι-νιά).

барщинный επ. αγγαριός, αγγαρευτινός.

барынька, -и θ. (απλ.) αρχοντοπούλα.

барыня, -и θ. 1 αρχόντισσα, αφέντισσα, κυρία. 2 είδος χορού και τραγουδιού.

* **барыш**, -ѡ α. (παλ.) κέρδος, όφελος, απολαβή, διάφορο.

барышник, -а α. (παλ.) μεταπράτης, μεταπωλητής. || αλογοέμπορας, ιππέμπορας.

барышничать ρ.δ. (παλ.) επαγγέλλομαι (ιάνω) το μεταπράτη, το μεταπωλητή.

барышничество, -а ουδ. το επάγγελμα του μεταπράτη, του μεταπωλητή.

барышня, -и, γεν. πλθ. -шень, δοτ. -шням, θ. 1 αρχοντοκόρη, αρχοντοκόριτσο, -πούλα. 2 δεοποινίδα. 3 γυναίκα αδούλευτη, ασυνήθιστη στη δουλιά.

* **барьер**, -а α. 1 κυρξ. κ. μτφ. εμπόδιο· лѡ-шадь свободнѡ взяла - το άλογο εύνοια πήδηξε το εμπόδιο. 2 φράγμα, -ός. 3 (παλ.) γραμμή μονομαχίας.

* **бас**, -а, α. πλθ. -ѡ. 1 βαθύφωνος, μπάσοος. 2 το μπάσοο, το βαθύηχο (μουσ.όργανο). 3 πλθ. -ѡ τα μπάσοα (οι χορδές, τα πληντρα).

басенный επ. μυθιός, παραμυθένιος· - стиль το μυθιό στύλ.

басистый επ. βαρύφωνος· βαθύφωνος.

басить, -шѡ, -сѡшь ρ.δ. μιλώ ή τραγουδώ βαθύφωνα.

баск, -а α. -кѡнка, -и θ. βάσκος, -η.

* **баска**, -и θ. άιρη (κράσπεδο) ενδύματος.

* **баскетбол**, -а α. κιαλαθόσφαιρα, το μπάσιετ μπόλ.

баскетболист, -а α. -ка, -и θ. κιαλαθοσφαιροστής, -τρια, μπασιετ-μπολιστής, -τρια.

баскетбольный επ. του μπάσιετ μπόλ, της κιαλαθοσφαίρισης· -ая κѡмάνда ομάδα μπάσιετ μπόλ.

баскский, επ. βασιικός, των Βάσιων.

* **басмач**, -ѡ α. αντιδραστινός, αντεπαναστάτης (της Κεντρικής Ασίας).

басмачество, -а ουδ. η αντίδραση, οι αντεπαναστάτες (στην Κεντρική Ασία).

баснописец, -сѡ α. μυθογράφος.

баснословие, -я ουδ. (παλ.) μυθολογία.

баснословный επ. 1 μυθιός· θρυλικός. 2

παραμυθένιος, θαυμάσιος, ιδεώδης.

басня, -и, γεν. πλθ. сѡн, δοτ. -снями θ. 1 παραμύθι, μύθος. 2 επινόηση, μύθευμα, τερατολογία. || πλθ. -и αερολογίες, φλυαρίες. || εκφρ. статья (сделаться) -εѡ παλ. κουτσομπλεύομαι, γίνομαι αντικείμενο σχολών, σχολιάζομαι.

басовѡтый επ., βρ: вѡт, -а, -ο βαρύφωνος· βαθύφωνος.

басовѡный επ. ο του μπάσοου· βαθύφωνος· -ая струна η χορδή του μπάσοου· - κлѡч ο γνώμονας μπάσοου· ο γνώμονας του φα.

басѡк, -скѡ α. 1 χαμηλή φωνή. 2 πασοάσι, μιρό μπάσοο.

* **басѡн**, -а (-у) α. σειρήτι· ούγια.

* **бассеѡн**, -а α. 1 δεξαμενή· - для плѡвания δεξαμενή κολυμβητική. 2 λειάνη, λειανοπέδιο.

* **бѡста** επιφ. φτάνει, αρικεί, αρικετά, ως εδѡ, ως αυτου.

* **бѡстарѡн**, -ѡв (ενκ. -ѡрд, -а α) απόγονοι επιμειξίας, μπάσταρδοι.

* **бѡстиѡн**, -а α. προμαχώνας, προπύργιο.

бѡстовѡть, -тѡу, -тѡшь ρ.δ. απεργώ, κάνω απεργία.

бѡсурман, -а α. -ка, -и θ. αλλόθρησκος, αλλόπιστος (κυρίως για μωαμεθανούς). || (υβρ.) ασυνείδητος.

бѡсурманский επ. αλλόθρησκος, αλλόπιστος.

бѡталѡист, -а α. ζωγράφος μαχών.

* **бѡталѡия**, -и θ. 1 (παλ.) μάχη. 2 θυελλώδης συζήτηση· τσακωμός.

бѡталѡнный επ. πολεμιός, που παρασταίνει σικηνές μάχης.

* **бѡталѡѡн**, -а α. τάγμα· стрѡлкѡвѡный - τάγμα πεζιου· сапѡрный - τάγμα μηχανιου.

бѡталѡѡнный επ. του τάγατος· - κѡман-дѡр ο διοικητής του τάγατος.

бѡтарѡец, -рѡѡца α. πυροβολητής.

бѡтарѡѡйка, -и θ. ηλεκτρικός συμπτυκωτής, στήλη, μπαταρία· ηλεκτρική συστοιχία.

бѡтарѡѡный επ. της πυροβολαρχίας· - οѡѡн τα πυρά της πυροβολαρχίας.

* **бѡтарѡя**, -и θ. 1 πυροβολαρχία· зѡнѡтная - αντιαεροπορική πυροβολαρχία· прѡтивѡтѡнкѡвая - αντιαρματική πυροβολαρχία. 2 κανονιοστάσιο, τηλεβολοστάσιο. 3 ηλεκτρική συστοιχία· элѡктрѡическая - συστοιχία συσσωρευτών· элѡ-кумулятѡрная - ηλεκτρικός συσσωρευτής. 4 σѡμα· - парѡвѡѡго οτѡплѡния σѡμα κιαλοριφέρ, ραντιατέρ. 5 σειρά, αράδα· - бѡтѡлок αραδια-ομένα μπανάλια.

* **бѡтѡт**, -а α. βατάτα, γλυκοπατάτα.

* **бѡтѡнька**, -и α. (παλ.) βλ. бѡтѡшка (2οημ).

* **бѡтѡѡт**, -а α. βατίστα (ύφασμα).

бѡтѡѡтѡный επ. της βατίστας, απο βατίστα· -οε πλάτβε φόρεμα απο βατίστα.

* **δατοφέρα**, -η θ. βαθύσφαιρα, βαθύσφαιρος.
δατόγ, -ά α. (παλ.) ραβδί, ράβδος, βακτηρία, μπασιτούνι. || (μέσο τιμωρίας) αγία ράβδος, νάρθηκας.
δατοжѣ, -я ουδ. αθρσ. (παλ.) ραβδιά, -δοι.
* **δατόн**, -а α. φραντζόλα. || είδος γλυκού.
δατράκ, -ά α. εργάτης γης.
δατράцкий επ. του εργάτη γης - труд η δουλιά του εργάτη γης.
δατράческий επ. βλ. δατράцкий.
δατράчество, -а ουδ. 1 αγροτοδουλιά, δουλιά του εργάτη γης. 2 (αθρσ.) οι εργάτες γης.
δατράчий επ. βλ. δατράцкий.
δατράчить, -чу, -чишь ρ.δ. δουλεύω εργάτης γης.
δάтка, -и, γεν. πλθ. -тек, δοτ. -ткам, α. (απλ.) πατέρας.
δάтка, -и, γεν. πλθ. -шек, δοτ. -шкам, α. 1 πατέρας. 2 (προς συνομιλητή) παλ. πατερούλη. 3 (προσηγορία σέ μοναχούς, ιερείς) πάτερ. || εκφρ. -и (мой)! -и светі! θεέ μου, Χριστέ μου, Παναγιά μου! (για θαυμασμό ή φόβο)· по -е звать (величати) καλώ, φωνάζω κάποιον με το πατρώνυμο.
δάтшкин, -а, -ο επ. πατριός.
δάтя, -и α. (διαλι.) πατέρας.
* **δαўл**, -а α. μπαούλο.
δαх, επιφ. μπαμ!
δάханье, -я ουδ. το χτύπημα μπαμ.
δάхать(ся), ρ.δ. βλ. δάχнуть(ся).
δαхвал, -а α. (απλ.) καυχησιάρης, παινεσιάρης, φαναρόνος.
δαхвэлиться, -люсь, -лишь ρ.δ. (απλ.) μεγαλαυχώ, κομπορημονώ, καυχιέμαι, παινεύομαι.
δαхвэлство, -а ουδ. (απλ.) μεγαλαυχίες, καυχησιολογίες, παινεσιές.
δάхнуть, -ну, -нешь ρ.σ. 1 βροντώ, κροτώ, κάνω μπαμ. 2 χτυπώ δυνατά, με γδούπο, κρότο. || -ся πέφτω με κρότο, με γδούπο.
δαхрома, -я θ. θύσανος, φούντα, κρόσσια, κλόσσια, τούφα.
δαхромка, -и θ. κροσσάκια, φουντίτσα, τούφίτσα.
δαхромчатий επ. κροσσάτος, τσιφωτός, θυσανοειδής.
δαхарма, -я θ. η δερμίδα.
* **δαхча**, -я θ. μπιστόνι, λαχανόκηπος.
δαхчевод, -а α. μπαχτισιοβάνος, μπιστανοκαλλιεργητής, λαχανοκαλλιεργητής· κηπουρός.
δαхчеводство, -а ουδ. μπιστανοκαλλιέργεια, λαχανοκαλλιέργεια· κηπουτική.
δαхчеводий επ. κηπουτικός, κηπαίος, των μπιστανικών· -ие τα μπιστανικά, τα κολοιθοειδή, τα λαχανικά.
дац, επιφ. μπατς, μπαμ, μπαφ· он его - по лицу αυτός του 'δωσε ένα δυνατό μάτσο.

δάпать, ρ.δ. βλ. δάцнуть.
* **дацїлла**, -η θ. βάνιλλος, μικρόβιο, βακτηριδίο· туберкулезная - βακτηριδίο φυματίωσης.
дацїллоноситель, -я α. βαμιλλοφόρος.
δάцнуть, -ну, -нешь ρ.δ. κ.ο. κάνω μπαμ, επιπυροσορωτώ. || μ. κ. αμ. χτυπώ δυνατά. || -ся πέφτω με δύναμη, κρότο, γδούπο.
δάчки, -чек πλθ. βλ. δάки.
δαчок, -чка α. βαρελάκι.
δάшенка, -и, γεν. πλθ. -нск πυργίσκος.
δάшенный επ. του πύργου· -не часі το ωρολόγι του πύργου.
* **дашїбузук**, -а α. πασιμπουζούνιος, τούρμιος αντάρτης. || ληστής, κεφαλοπάρτης.
* **дашкя**, -я θ. (απλ.) κεφάλι, -ή.
дашкїр, -а κ. **дашкїрец**, -рца α., -ка, -и θ. Βάσιρος, -α, -ίδα, κάτοικος της Βασιριρίας.
дашкїрский επ. βασιρίριος, -ιος.
дашквїтний επ., βρ: -вїт, -а, -с (απλ.) κωφοκέφαλος, έξυπνος, ευφυής.
* **дашлїк**, -я α. πασάλι, κουνούλα τούρμικη.
дашмакя, -я θ, πλθ. (ενν. -мак, -я α.) 1 υπόδημα, παπούτσια· μποτάκια. 2 εποχλέας, τροχοπέδη, φρένο. || εκφρ. под -ом у него είναι υποχείριο αυτού· под -ом жєнї είναι υποχείριο της γυναίκας του.
дашмачник, -а α. (παλ.) τσαγιάρης, παπουτσή, υποδηματοποιός.
дашня, -и, γεν. πλθ. -шен, δοτ. -шням θ. 1 πύργος· кремлевские -и οι πύργοι του Κρεμλίνου. 2 πύργος πλοίου, τανκ κ.τ.τ.
даштан, -а α. (διαλι.) βλ. дахча.
даш-даш, **дашкя-даш** κ. **даш-дашкя-даш**, επιφ. (νανούρισμα) άααααααα, ώωωωωωωω.
* **дашканье**, -я ουδ. νανούρισμα, βαυαλίσιμα.
дашкяць, ρ.δ.μ. νανουρίζω, βαυαλίζω.
* **дашдєра** κ. **дашдєрка**, -и θ. μπαγιαντέρα.
дашн, -а α. μπαγιάν (φουσαρμόνια με πλήκτρα).
дашнїст, -а α. μπαγιανίστας.
дашяць, **даш**, **дашєшь** ρ.δ.μ.κ. αμ. (παλ.κ.απλ.) λέγω, μιλώ.
дашєнне, -я ουδ. (παλ. κ. γραπ. λόγος) επαγρύπνηση. || παρακολούθηση.
дашєть, **дашєшь** ρ.δ. (παλ. κ. γραπ. λόγος) αγρυπνώ. || παρακολουθώ αγρυπνά.
дашєтельно επίρ. αγρυπνά, -ως.
дашєтельность, -и θ. επαγρύπνηση· политїческ - πολιτική επαγρύπνηση.
дашєтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно άγρυπνος· - надзор άγρυπνη επίβλεψη ή παρακολούθηση· бытє -ым βλ. дашєть.
даш, ουδ. άκλ. το γράμμα δ (μπε). || εκφρ. ни да ни με ούτε κα ούτε μα (δε μπορεί να

πει)· **ни бе ни ме не знаѣт** δεν ξέρει ούτε κα ούτε μα (δε σιαμπάζει τίποτε, δεν ξέρει γρύ).

бег, -α α., προθ. ο βέγε, **на бегу**· 1 τρέξιμο. 2 δρόμος· **марафонский** - μαραθώνιος δρόμος· - **на сто метров** δρόμος εκατό μέτρων· **эстафетный** - σκυταλοδρομία· - с **препятствиями** δρόμος με εμπόδια· **на бегу** τρέχοντας. 3 πλθ. -ά ή ιπποδρομίες, κούρσες. 4 πλθ. -ά, -όβ φυγή κρυφή· λιποταξία. || **ειφρ.** - **на месте** (κυρλξ. κ. μτφ.) βήμα σημειωτό· **в -άx** στα τρεξίματα, στα τρεχάματα (για υποθέσεις).

беганье, -я ουδ. τρέξιμο. || τρεξίματα, σκούρες, φροντίδες.

бегать, ρ.δ. 1 βλ. **бежать** με τη διαφορά ότι το ρ. **бегать** σημαίνει κίνηση συνεχή ή προς διάφορες κατευθύνσεις. 2 φεύγω, δραπετεύω, αποδιδράσσω. 3 πηγαίνοέρχομαι. 4 περιφέρω, στρέφω, γυρίζω γρήγορα από ένα πράγμα σ'άλλο. 5 καταδιώκω, κυνηγώ, παίρνω κατά πόδι. || τρέχω κοντά από, κυνηγώ· **-ет за девушками** κυνηγά τα κορίτσια.

бегемот, -а α. ιπποπόταμος.

беглец, -а α. δραπέτης.

бегло επίρ. φυγαλέα, γρήγορα, γοργά, ελεύθερα, απρόσμοπτα, ευχερώς.

беглость, -и θ. ελευθερία, γρηγοράδα, ευχέρεια.

беглый επ. 1 σιαστός, φυγάτος, δραπετεύσας, αποδράσας. || ουσ. δραπέτης, φυγάς. 2 ταλαντευόμενος· αεικίνητος. || φυγαλέος, γρήγορος, πεταχτός. 3 ελεύθερος, γρήγορος, γοργός απρόσμοπτος, ευχερής. || **ειφρ.** -**не гласные** εξαφανιζόμενα και εμφανιζόμενα φωνήεντα: ονομ. лоб, γεν. лба, αιτ. лоб; - **огонь** συχνοί, ομόρπιοι πυροβολισμοί.

беглянка, -и θ. η δραπέτισσα.

беговой επ. δρομικός, του δρόμου, του τρεξίματος· ιπποδρομικός, της κούρσας· -**ая дорожка** διάδρομος στίβου· -**ая лошадь** ο δρομικός ίππος, άλογο κούρσας.

бегом επίρ. τροχάδην· - **марш** τροχάδην εμπρός, μάρς· **бежать** - καλπάζω, πιλαλώ.

***бегония**, -и θ. βεγονία, μπικνόνια (φυτό).

беготня, -и θ. 1 τρεξίματα· **дети поднялись** - ή τα παιδιά άρχισαν τα τρεξίματα. 2 ασχολίες, φροντίδες, τρεχάματα.

бегство, -а ουδ. 1 φυγή, φυγικό, το φεύγα· **обратиться в** - τρέπομαι σε φυγή, το βάζω στα πόδια, στο φεύγα. 2 απόδραση, δραπέτευση· - **из тюрьмы** απόδραση από τη φυλακή· **спастись -ом** σώζομαι με τη φυγή.

бегун, -а α., -ья, -и, γεν πλθ. -ний, δοτ. -ням **в 1** δρομέας, αθλητής, -τρια δρόμου. 2 (παλ.) ίππος δρομικός. 3 τεχ. ανάμιτρο τρεβέας.

бегущий επ., βρ: -гуч, -а, -ο τρεχούμενος· -**ие воды** τρεχούμενα νερά.

бедá, -и, πλθ. **беды** θ. 1 δυστυχία, κιαό, συμφορά· **дυστύχημα· вóручить из -и** βγάζω από τη δυστυχία· **помочь в -е** βοηθώ στη δυστυχία· **непоправимая** - ανεπανόρθωτο κιαό, **дυστύχημα· попасть в -у** παθαίνω κιαό (πέφτω σέ δυστυχία)· **утешать в -е** παρηγορώ στη δυστυχία. 2 (ως κατηγ.) είναι δύσκολο, κιαό, άσχημο· - **мне с ним** μου είναι δύσκολο μ' αυτόν, κιαό που με βρήμε μ' αυτόν· - **в том, что он не учится** το κιαό είναι που **δέ** μαθαίνει ή δε σπουδάζει. || (με το μόριο **не**) δεν είναι σοβαρό· **это не** - αυτό δεν είναι σοβαρό. 3 πάρα πολύς, πληθώρα· **людей там** -, - **сколь-ко** ήταν εκεί πολύς κόσμος, κιαό μεγάλο· **хорошая женщина**; - **хорошая** καλή γυναίκα· **пáра** πολύ καλή. || **ειφρ.** - **как** πάρα πολύ· **на -у мой** (твое κλπ.) δυστυχώς για μένα, για κιαό δικό μου, για κιαή μου τύχη· **что за -!** το κιαό δεν είναι μεγάλο, κιαό το λες αυτό; **тó-то и** -, **в том-то и** - εδώ είναι η ρίζα του κιαού.

бедерный επ. βλ. **бедренный**.

***бедлам**, -а α. χάος, σύγχυση, σαματάς, οχλαγωγία· **τρελλοκομείο**.

беднеть, -ею, -еешь ρ.δ. φτωχαίνω, πτωχεύω. || εξασθενίζω, αδυνατίζω· στερειύω.

бедно επίρ. φτωχικά.

бедность, -и θ. φτώχεια, ένδεια, πενία.

беднотá, -и θ. 1 (αθρο.) φτωχολογία, οι φτωχοί. 2 βλ. **бедность**.

бедный επ., βρ: -ден, -днá, -дно. 1 **κυρλξ. κ. μτφ.** φτωχός, πένης, ενδεής· - **человек** φτωχός άνθρωπος· -**ая фантазия** φτωχή φαντασία. || ουσ. ο φτωχός. 2 γλίσχος, ανεπαρής. 3 **дυστυχής**, άθλιος, μαύρος. || αξιολύπητος.

бедняга, -и α.κ.θ. φτωχός, -ή, **дυστυχής**· αξιολύπητος, κιαομοίρης, φουμαράς.

бедняжка, -и θ. (χαϊδ.) βλ. **бедняга**.

бедняк, -а α. 1 φτωχός, ενδεής, άπορος. || **φτωχοαγρότης**. 2 **дυστυχής**· φουμαράς, κιαομοίρης.

бедняцкий επ. φτωχικός, των φτωχών· -**ие массы** οι μάζες των φτωχών· -**ое хозяйство** το φτωχονοικοκυριό.

бедовать, -дую, -дуюшь ρ.δ. (διαλι.) φτωχοζώ, φτωχοδέρνω.

бедовый επ. θαρραλέος, τολμηρός, θρασύς, διάβολος.

бедокур, -а α. αλητάκι, μορτάκι, αλανάκι.

бедокурить, -рю, -ришь ρ.δ. αλητεύω, κάνω αταξίες, ζημιές.

бедренный επ. μηριαίος, του μηρού· -**ая кость** μηριαίο οστό.

бедро, -а, πλθ. **бедра, бедер, бедрам** ουδ.

1 ο μηρός. 2 το ισχίο, ο γοφός.

бѣдственнѣй επ. δυστυχής, δεινός, ολέθριος· -οε положение δεινή κατάσταση.

бѣдствие, -я ουδ. δεινοπάθημα, συμφορά, δυστυχία, κακό μεγάλο· **стихийное** - θεομηνία· **сигнал** -я σήμα κινδύνου· -я **войнѣ** τα δεινά του πολέμου· -я **судьбѣ** τα δεινά της τύχης.

бѣдствовать, -вую, -вуеть ρ.δ. δυστυχώ, φτωχοζώ, φτωχοπερνώ, φτωχοδέρνω, κανοζώ, κανοπορεύω.

***бедуи́н**, -а α. βεδουίνος.

***беж** επ. άιλ. μπέζ (χρώμα).

бежать, **бегу́**, **бежишь**, **бегу́т** ρ.δ. 1 τρέχω· **лошадь** -ла **рысю** το άλογο έτρεχε τρον. 2 κινούμαι γρήγορα· **секундная стрѣлка** -йт ο λεπτοδείκτης τρέχει· **облака бегу́т** τα σύννεφα κινούνται γρήγορα. || χύνομαι, ρέω· **водѣ** -йт из **крана** τό νερό τρέχει απο την κάνουλα. || κυκλοφορώ· **кровь бежит по жилам** το αίμα ρέει στις φλέβες. 2 περνώ, διαβαίνω, παρέρχομαι· **время** -йт **незамѣтно**, ο καιρός περνά χωρίς να το καταλαβαίνουμε· **годы** -йт τα χρόνια περνούν. 3 εντείνομαι (για οδό, μονοπάτι κ.τ.τ.). 4 φεύγω, το σιάζω, σώζομαι με τή φυγή· υποχωρώ εσπευσμένα. || φεύγω κρυφά, δραπετεύω. || αποφεύγω.

бѣжевы́й επ. χρώματος μπεζ.

бѣженец, -нца α. -ка, -и θ. φυγάς, πρόσφυγας (απο θεομηνία, πόλεμο).

бѣженскѣй επ. προσφυγικός.

без κ. **безо**, πρόθεση με γεν. 1 χωρίς, δίχως, άνευ· - **денег** χωρίς χρήματα· - **работѣ** χωρίς δουλιά (άνεργος)· - **потѣрь** χωρίς απώλειες· - **отвѣта** χωρίς απάντηση (αναπάντητος)· - **исключѣния** χωρίς εξαίρεση (ανεξαιρέτα)· - **сомнѣния** χωρίς αμφιβολία (αναμφίβολα)· - **причины** χωρίς αιτία (αναίτια)· - **вѣсти** χωρίς είδηση. 2 παρά· - **четверти час** η ώρα είναι μια παρά τέταρτο. || κοντά, σχεδόν, περίπου· **служил в ърмии** - **малога четыре года** υπηρέτησα στο στρατό περίπου (ούτε πολύ ούτε λίγο) τέσσερα χρόνια· **не** - **тогού** κερχει δόση αλήθειας.

без..., **безъ...**, **безо...** πρόθεμα που σχηματίζει: 1 επίθετα απο ουσιαστικά με στερητική σημασία: **безнѣгий**, **безработный**. 2 ουσιαστικά με κατάληξη -ие και -ье με σημ.α) ανυπαρξίας: **безначалье**, **безвѣтрѣе**. β) με κατάληξη -ица και σημ. ανεπάρκειας: **безголѣсица**, **безвкѣсница**.

безаварѣйный επ. ο χωρίς αβαρίες, δυστυχήματα· κανονικός.

безалаберно επίρ. ακατάστατα κλπ. επ.

безалаберный επ., βρ: -рен, -рна, -рно; ακατάστατος, άτακτος, ανάιατος.

безалаберщина, -н κ. -ность, -и θ. αταξία, ακαταστασία, τσαπατσουλιά.

безалкогольнѣй επ. μη αλκοολικός· -не **напитки** τα μη οινοπνευματώδη ποτά.

безапелляционнѣо επίρ. τελεσίδικα.

безапелляционность, -и τελεσιδικία.

безапелляционнѣй επ., βρ: όнен, -όнна, -όнно. 1 τελεσίδικος, ανέκκλητος· -οε **решѣние** τελεσίδικη απόφαση. (που δεν επιδέχεται έφεση). 2 αμετάκλητος, κατηγορηματικός.

безаѣтомный επ. αποατομιοποιημένος· -ая **зѣна** αποατομιοποιημένη ζώνη.

безбѣдный, επ., βρ: -ден, -дна, -дно εύπορος, ευνατάστατος.

безбилѣтник, -а α. -ца, -н θ. λαθρεπιβάτης, -τρια

безбилѣтнѣй επ. χωρίς εισιτήριο· -пассажир ο λαθρεπιβάτης.

безбѣжие, -я ουδ. αθεΐα, αρνηοιθεΐα.

безбѣжник, -а α. -ца, -н θ. άθεος, -η.

безбѣжнѣй επ. κ. ουσ. άθεος.

безболѣзненнѣо, επίρ. ανώδυνα.

безболѣзненность, -и θ. ανωδυνία.

безболѣзненнѣй επ., βρ: -знен, -зненна, -зненно. 1 ανώδυνος· -ая **операція** ανώδυνη εγχείρηση. 2 μτφ. χωρίς σοβαρές συνέπειες.

безборѣднѣй επ. αγένειος, χωρίς γένεια. || μτφ. ανήλικος, αμούστακος.

безбѣоязненнѣо επίρ. άφοβα, -ως.

безбѣоязненность, -и θ. αφοβία.

безбѣоязненнѣй επ., βρ: -знен, -зненна, -зненно άφοβος, αφόβητος, ατρόμητος.

безбѣрачѣе, -я ουδ. αγαμία, βίος άγαμος.

безбѣрачнѣй επ. άγαμος, μπειιάρχιος, εργένιμος.

безбѣрежнѣо, -и θ. απεραντοσύνη, το άχανές· **морская** - η απειρία (το άπειρο) της θάλασσας.

безбѣрежнѣй επ., βρ: -жен, -жна, -жно απέραντος, ατέρμονας, άχανής, ατελεύτητος. || πολύ μεγάλος, απεριόριστος, τεράστιος· -ая **скорѣ** βαρύ πένθος.

безбѣровнѣй επ. άφρυδος ή με μικρά φρύδια.

безбѣурнѣй επ., βρ: -рен, -рна, -рно ο μη θυελλώδης, γαλήνιος, ατάραχος.

безбѣрие, -я ουδ. απιστία, αθεΐα.

безбѣрхѣй επ. ακόρυφος χωρίς κορυφή.

безвѣстно επίρ. ο χωρίς ίχνος, άγνωστα. || αφανώς, σε αφάνεια.

безвѣстность, -и θ. 1 αφάνεια, άγνοια, ασημότητα· **жить в** -и ζω στήν αφάνεια. 2 έλλειψη ειδήσεων, πληροφορίων.

безвѣстнѣй επ., βρ: -тен, -тна, -тно άγνωστος· - **остров** άγνωστο νησί. || αφανής, άσημος· - **герѣй** άγνωστος ήρωας.

безвѣтрѣннѣй επ., βρ: -рен, -ренна, -ο

νήνεμος, χωρίς άνεμο, ήρεμος, ήσυχος.

безвѣтріе, -Я ουδ. νηνειμία, ηρεμία, ησυχία, γαλήνη, μπουνάτσα.

безвѣнно επίρ. άδεια, -ως.

безвѣнность, -и θ. αθώτητα.

безвѣнный επ., βρ: -вѣнен, -вѣнна, -вѣнно αθώς.

безвѣсие, -Я ουδ. ακαλαισθησία, αφιλοκαλία, απειροκαλία.

безвѣсна, -и θ. βλ. безвѣсие.

безвѣсно επίρ. ακαλαίσθητα κλπ. επ.

безвѣсный επ., βρ: -сен, -сна, -сно άνοστος· -ая едά άνοστο φαγητό. || ακαλαίσθητος, αφιλόκαλος, απειροκαλος, άχαρος, χωρίς γούστο.

безвѣстие, -Я ουδ. ακυβερνησία, ανυπαρξία εξουσίας.

безвѣдность, -и θ. ανυδρία, ξηρασία· ανομβρία. || (χημ.) στεγνότητα.

безвѣдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно άνυδρος. || (χημ.) άνυδρος, στεγνός, στερεός.

безвѣдье, -Я ουδ. ανυδρία· ανομβρία.

безвозвратно επίρ. βλ. беспрепятственно.

безвозвратно επίρ. ανεπίστρεπτα, -έπτως, -επί, για πάντα· он исчезнул - αυτός εξαφανίστηκε για πάντα.

безвозвратный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 αγύριστος, χαμένος για πάντα· -ая потеря ανεπανόρθωτη απώλεια· -ое прошѣдшее το αγυόστο παρελθόν. 2 ανεπίστρεπτος, χωρίς επιστροφή· -ая ссуда δάνειο χωρίς επιστροφή.

безвоздушный επ. κενός απο αέρα, άδειος, κούφιος· -ое пространство κενό αέρα, χώρος κενός απο αέρα.

безвозмѣдно επίρ. δωρεάν, τζάμπα, χάρισμα.

безвозмѣдный επ. χωρίς αποζημίωση, δωρεάν· -ое пользование η δωρεάν χρησιμοποίηση· - труд η δωρεάν εργασία.

безволие, -Я ουδ. αβουλία.

безвольный επ. άτριχος, φαλακρός.

безвольный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; άβουλος· - человек άβουλος άνθρωπος.

безвредно επίρ. αβλαβώς, αιίνδυνα.

безвредность, -и θ. αβλάβεια, ακεραιότητα, το αιίνδυνον.

безвредный επ., βρ. -ден, -дна, -дно; αβλαβής, ο μη βλάπτων ή ο μη βλαμμένος.

безвременно επίρ. πρόωρα, παράκαιρα.

безвременность, -и θ. το πρόωρον, το άκαιρον.

безвременный επ. πρόωρος, άκαιρος· -ая смерть ή кончина ο πρόωρος θάνατος.

безвременье, -Я ουδ. (παλ.) χρόνια δίσεκτα, δύσκολα χρόνια, χαλεποί καιροί. || μαρασμός, καιροί κοινωνιής και πολιτιστικής

στασιμότητας.

безвѣздо επίρ. μόνιμα, διαριώς, μη εξερχόμενος, οικουρών.

безвѣздный επ. μόνιμος, χωρίς έξοδο απο το σπίτι· -ое житѣ σπιτική κλεισμένη ζωή.

безвѣлазно, επίρ. βλ. безвѣздо.

безвѣлазный επ. βλ. безвѣздный.

безвѣходно επίρ. χωρίς έξοδο, οικουρών.

безвѣходность, -и θ. το αδιέξοδο· -положения το αδιέξοδο της κατάστασης.

безвѣходный επ., βρ. -ден, -дна, -дно. 1 χωρίς έξοδο (απο το σπίτι)· -ое сидѣние дома οικουρία. 2 του αδιεξόδου· -ое полсжѣние κατάσταση αδιεξόδου, το αδιέξοδο.

безглазый επ. αόμματος.

безглазый επ., βρ: -сен, -сна, -сно; 1 άφωνος, βουβός, άλαλος, 2 (παλ.) σιωπηλός (μη εκφράζων τη γνώμη του). 3 απρόφερτος· оубквѣ ѣ и ѣ называються -ми τά γράμματα ѣ και ѣ λέγονται άφωνα.

безголовый επ., βρ. -лѣв, -а, -о; 1 ακέφαλος. 2 ανήτος, κούτος, άμυαλος. || μτφ. επιλήσιμονας, ξεχασιάρης.

безголовый, -и θ. αφωνία, ισχυοφωνία.

безголовый επ. άφωνος· ισχυόφωνος· κειόφωνος.

безграмотно επίρ. αγράμματα, -ως, λαθεμένα, ανορθόγραφα.

безграмотность, -и θ. 1 αγραμματοσύνη, αναλφαβητισμός. 2 μτφ. αμάθεια, άγνοια, αμορφωσιά.

безграмотный επ., βρ: тен, -тна, -тно. 1 αγράμματος, αναλφάβητος, αμαθής. 2 ανορθόγραφος. || ατζαμιστινος, άπειρος.

безгранично επίρ. απεριόριστα, -ως.

безграничность, -и θ. το απεριόριστο(ν).

безграничный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; 1 απέραντος, ατέρμων, ατέλειωτος, ατελεύτητος· -не равнины απέραντες πεδιάδες. 2 απεριόριστος, άπειρος· ολοκληρωτικός· -не возможности απεριόριστες δυνατότητες· -ая преданность ολοκληρωτική αφοσίωση.

безгранный επ. (στην ποίηση) απεριόριστος.

безгрешность, -и θ. το αναμάρτητο(ν).

безгрешный επ., βρ: -шен, -шна, -шно. 1 αναμάρτητος· - человек αναμάρτητος άνθρωπος. 2 αθώς, αγνός· -ое дитя αθώ παιδί· -ая любовь αγνή αγάπη. || εκφρ. -не доходы (ευρων.) αναμάρτητα έσοδα (τα δωροδοήματα).

бездарность, -и θ. έλλειψη, ανυπαρξία ταλέντου.

бездарный επ., βρ: -рен, -рна, -рно; ο χωρίς ταλέντο· - поэт ποιητής χωρίς ταλέντο· -не стихий άτεχνοι στίχοι.

бездарь η. **бездарь**, -Я θ. άνθρωπος χωρίς ταλέντο.

бездéйствиный επ., βρ: -вен, -венна, -венно; αδρανής· - человек αδρανής άνθρωπος. II άπραγος.

бездéйствиe, -я ουδ. αδράνεια, οκηηρία, άπραξία· престύпное - εγκληματική αδράνεια ή αδιαφορία.

бездéйствивать, -вук, -вуеть ρ.δ. αδρανώ, ακινητώ, ακραιτώ.

бездéлица, -и θ. πράγμα τιποτένιο, μηδαμνό, φιλοπράγμα· всякая - εγώ τρεβóжит κά-θε φιλοπράγμα τον τρομάζει.

бездéлушка, -и θ. μιμιπελό, μιιροτέχνημα, μιχιλιμπίδι.

бездéлье, -я ουδ. 1 ανεργία, αναδουλιά. 2 χασομέρι, χρονοτριβή.

бездéльный, -а α. -ца, -и θ. αργόσχολος, -η, χασομέρης, -ισσα. II ακαμάτης, -ισσα, τεμπέλης, -λα.

бездéльничанье, -я ουδ. χασομέρισμα, τεμπέλιασμα.

бездéльничать, ρ.δ. χασομερώ, τεμπελιάζω.

бездéльный επ. τεμπέλιμος· -ая жизнь τεμπέλικη ζωή. II (παλ.) μηδαμινός, τιποτένιος, ασήμαντος.

бездéнежный επ. 1 με ανταλλαγή· - рас-чёт κληήριγι. 2 αχρήματος, αδένιαρος· άπορος.

бездéнежье, -я ουδ. αχρηματία, αναπαραδιά· απορία, ανέχεια.

бездéтность, -и θ. ατεινία· ακηηρία.

бездéтный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; άτεινος· άιληρος· -ая жéнщина άτεινη γυναίκα, στείρα.

бездéфициный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; ο χωρίς έλλειμμα· - бюджет προϋπολογισμός χωρίς έλλειμμα.

бездéятельность, -и θ. αδράνεια, νωθρότητα, οκηηρία.

бездéятельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; αδρανής, νωθρός, οκηηρός.

бэдна, -и θ. 1 άβυσσος, απύθμενο βάθος, χάος, χάσμα, βάραθρο· άπειρο βάθος. 2 μτφ. αφθονία, πληθώρα, σωρεία. II εκφρ. - премý-дрости μύστης, βαθυστόχαστος.

бэдóжние, -я ουδ. ανομβρία, ξηρασία.

бэдóказательность, -и θ. το αναπόδεικτο.

бэдóказательный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; αναπόδεικτος· -не обвине́ния αναπόδεικτες κατηγορίες.

бэдóлье, -я ουδ. κακομοιρία, κακή μοίρα, δυστυχία.

бэдóльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; δύσμοιρος, απόκληρος της τύχης, δύστυχος.

бэдóмность, -и θ. έλλειψη στέγης, ξεπί-τωμα. II μπειιαρλίι, εργένιη ζωή.

бэдóмный επ., βρ: -мен, -мна, -мно; άστεγος, άσπιτος. II εργένιος, μπειιαρίιος

- человек εργένης, μπειιαρίης.

бэдóнный επ. (ιυρλξ. κ. μτφ.) απύθμε-νος, άπατος. II άπέραντος, ατέρμονας, ακαηής. II εκφρ. -ая óчка α) τρυποχουλιάρα, ιατα-βόθρα (για μέθυσσο)· β) πολυέξοδος, πολυ-δάπανος, χαλαστής, σπάταλος.

бэдóрóжный επ. που δεν έχει δρόμους.

бэдóрóжье, -я ουδ. έλλειψη οδών, οδικού δικτύου. II ακιοδρομία (απο ακιοκαιρία).

бэдóхóдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно; ανεπιμερδής, μη προσοδοφόρος.

бэдóмный επ. άσιεπτος, απερισιεπτος, αστόχαστος, ασυλλόγιστος.

бэдóмье, -я ουδ. ασιεφία, απερισιεφία, αστοχασία, ασυλλογισία.

бэдóшие, -я ουδ. απονιά, αναληησία, αναισθησία, απάθεια.

бэдóшность, -и θ. βλ. бэдóшие.

бэдóшный επ., βρ: -шен, -шна, -шно. 1 άψυχος, νεκρός· -ое тéло άψυχο σώμα. 2 απάθης, αδιάφορος, άπονος, αναίσθητος, παχύδερμος· - бюрократ γραφειοκράτης-παχύδερμο. 3 άτονος, ξεψυχος, κρύος, χωρίς ζωντάνια.

бэдóшный επ. άιαπνος· - πόροх άιαπνη μαρούτη.

бэдóханный επ., βρ: -нен, -нна, -нно; άπνοος, άψυχος, νεκρός· - труп το νερό σώμα, πτώμα. II με συγκρατημένη (κοιμένη) την ανάσα.

*бэдé, ουδ. άιλ. γλύκισμα ιμπεξέ.

бэдóлостно επίρ. ανελέητα κλπ. επ.

бэдóлостность, -и θ. ασπλαχνία, απονιά, αναληησία, σιλητροικαρία.

бэдóлостный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; ανελέητος, αλύπητος, άσπλαχνος, άπονος.

бэдóжизненность, -и θ. νέικρα, νεκρότητα· ατονία.

бэдóжизненный επ., βρ: -жен, -женна, -женно. 1 άψυχος, νεκρός. 2 άτονος· -взгляд άψυχο βλέμμα.

бэдóзóбно επίρ. αμέριμνα.

бэдóзóбность, -и θ. αμεριμνησία, αφροντισία, ξενοιασία.

бэдóзóбный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; αμέριμνος, αφρόντιστος, ξενοιαστος, αδιάφορος· -ая жизнь αμέριμνη ζωή.

бэдóзéтно επίρ. αδίστακτα, χωρίς ενδοιασμό, ανεπιφύλακτα, ολόψυχα.

бэдóзéтный επ. ανεπιφύλακτος, ολόψυχος, αδίστακτος, ριφικίνδυνος· -ая прэдáнность ή ολόψυχη αφοσίωση.

бэдóзакóние, -я ουδ. 1 ανομία, ανυπαξία νόμων· совершить - παραβιάζω τους νόμους. 2 ανόμημα, παραβίαση των ηθικών νόμων· парáνομία· творить -я διαπράττω ανομήματα.

бэдóзакóнный, -а α. -ца, -и θ. παραβάτης

των νόμων.

беззаконничать, ρ.δ. ανομιώ, παρανομιώ.

беззаконно επίρ. άνομα, παράνομα, έινομα, αθέμιτα.

беззаконность, -и θ. βλ. беззаконие.

беззаконный επ., βρ: -όνης, -όνης, -όνης; άνομος, έινομος, παράνομος, αθέμιτος.

беззастенчиво επίρ. ζεδιάντροπα κλπ. επ.

беззастенчивость, -и θ. αναίδεια, αδιαντροπιά, ζεδιαντροπιά, ζετσιπωσιά, αναίσχυντία.

беззастенчивый επ., βρ: -чив, -а, -о; αδιάντροπος, ζεδιάντροπος, ζετσιπωτος, αναίδης, αναίσχυντος.

беззащитность, -и θ. έλλειψη προστασίας.

беззащитный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; ανυπεράσπιστος, απροστάτευτος· αδιαφέντευτος· -ая женщина ανυπεράσπιστη γυναίκα.

беззвёздный и. παλ. беззвёздный, επ., βρ: -ден, -дна, -дно; άναστρος· -ая ночь άναστροη νύχτα.

беззвучно επίρ. άηχα, άφωνα, αθόρυβα.

беззвучный, επ., βρ: -чен, -чна, -чно; άηχος, άφωνος, αθόρυβος.

безземелье, -я ουδ. ακτημοσύνη, ακτησία.

безземельный επ. ακτήμονας, άιληρος· -крестьянин ακτήμονας αγρότης.

беззлбие, -я ουδ. βλ. беззлбность.

беззлбно επίρ. άικακα, -ως, αθώα, -ώως.

беззлбность, -и θ. αικακία, αθωότητα, αγαθότητα.

беззлбный επ., βρ: -бен, -бна, -бно; άικακος, αθώς, αγαθός, ανεξιτακος.

беззубый επ. νωδός, ανάδωνος, ζεδοντιάρης, φαφούτης· -старик φαφούτης γέρος. || мтф. αδύνατος, ανίσχυρος.

беззёсный επ., βρ: -сен, -сна, -сно; αδάσωτος, άδεντρος.

беззёсье, -я ουδ. τόπος αδάσωτος, άδεντρος.

беззёкий επ. απρόσωπος, άμορφος.

беззёственный επ. άφυλλος, χωρίς φύλλωμα.

беззёстный и. беззёстный επ. βλ. беззёственный.

беззёчие, -я ουδ. βλ. беззёчность.

беззёчность, -и θ. η έλλειψη ιδιομορφίας· το απρόσωπον.

беззёчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; απρόσωπος, που δεν έχει ιδιομορφία. || еиφр. -не глаголы; -не обороты απρόσωπα ρήματα· -не предложения απρόσωπες προτάσεις.

безлошадный επ. που δεν έχει άλογο, ζευγάρι, άνιππος.

безлунне, -я ουδ. αφάνεια (αορατότητα) της σελήνης· έλλειψη σεληνόφωτος.

безлунный επ. βρ: -нен, -нна; -нно; αφέγγαρος, ασέληνος· -ая ночь αφέγγαρη νύχτα.

безлудно επίρ. ήσυχα, χωρίς ανθρώπους, ερημιά, νεκρα.

безлудный επ., βρ: -ден, -дна, -дно; έρημος, ασύχναστος, αιατοίμητος, χωρίς ανθρώπους.

безлудье, -я ουδ. ερημιά, έρημο μέρος, χωρίς ανθρώπους. || έλλειψη αναγκαιών (απαραίτητων) ανθρώπων.

безмала επίρ. (παλ.) περίπου, σχεδόν, κοντά, εγγύς.

безматерный, -яя, -ее επ. χωρίς μητέρα, ορφανός απο μάνα.

безмён, -а α. στατέρι, καντάρι.

безмёрно επίρ. υπέρμετρα, -ως, άπειρα.

безмёрность, -и θ. το απεριόριστο(ν), το αμέτρητο(ν), το ατέλειωτο(ν).

безмозглость, -и θ. αμυαλοσύνη, ανοησία.

безмозглий επ. άμυαλος, ανόητος, κουτός.

безмолвие, -я ουδ. σιγή, σιωπή, αφωνία· -воцарилось ησυχία βασίλεφε· наступилс полное - επειράτησε (έγινε) απόλυτη ησυχία.

безмолвный επ., βρ: -вен, -вна, -вно; αμίλητος, σιωπηλός, ήσυχος. || άφωνος. || αθόρυβος, βουβός· -не улицы βουβοί δρόμοι.

безмолвствовать, -вук, -вуешь ρ.δ. σιωπώ, αφωνώ, σιγώ, σωπαίνω· толпа -ла το πλήθος σιγούσε. || ησυχάζω πλέρια, έχω πλήρη ησυχία.

безмоторный επ. που δεν έχει κινητήρα ή χωρίς τη λειτουργία του κινητήρα· полёт η πτήση χωρίς τη λειτουργία του κινητήρα.

безмужная, -ее επ. η χωρίς σύζυγο· χήρα· -тётя η θεία χήρα· -жизнь η ζωή χωρίς άντρα.

безмятежно επίρ. ατάραχα, ήσυχα, ήρεμα.

безмятежность, -и θ. αταραξία, ησυχία, ηρεμία.

безмятежный επ., βρ: -жен, -жна, -жно; ατάραχος, ήσυχος, ήρεμος· -сон ήσυχος ύπνος.

безнадёжно επίρ. απελπισμένα, απεγνωσμένα.

безнадёжность, -и θ. απελπισία, απόγνωση.

безнадёжный επ., βρ: -жен, -жна, -жно; ανέλπιδος, απελπιστικός, απεγνωσμένος· -ое состояние απελπιστική κατάσταση· -не попытки απεγνωσμένες προσπάθειες· -больной άρρωστος ανίατος (χωρίς ελπίδα σωτηρίας).

безнадзорность, -и θ. ανεπιτηρησία.

безнадзорный επ. ανεπιτήρητος, ανεπίβλεπτος, παρατημένος, ακηδεμόνευτος.

безнаказанно επίρ. ατιμώρητα· это ему не пройдёт· αυτό δε θα του περάσει ατιμώρητα.

безнаказанность, -и θ. ατιμωρησία.

безнаказанный επ., βρ: -зан, -зана, -занно; ατιμώρητος· преступление осталось -ным το έγκλημα έμεινε ατιμώρητο.

безналичный επ. -расчёт τραπεζιτικός συμφητισμός· κλήριγι.

безначáлие, -я ουδ. αδιοικησία, αιυβερνη-
σία, αναρχία.

безнóгий επ. ο χωρίς πόδια, άπους. || χω-
λός, κουτσός. || (για αντικείμενα) χωρίς πο-
δαρικά.

безнóсий επ. κουτσομούτης, κοφομούτης.

безнравственнóсть, -и θ. ανηθιότητα, κα-
κοήθεια.

безнравственный επ., βρ: -нен и. -венен,
-венна, -венно; ανήθικος, αντιηθικός. -ая
книга ανήθικο βιβλίο.

безобóдно επίρ. ήπια, πράως, αθώα.

безобóдность, -и θ. πραότητα, ηπιότητα,
αθωότητα.

безобóдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно α-
θώς, πράος, ήπιος· άικαιος, αβλαβής.

безóблачность, -и θ. ζαστεριά, αιθρία, α-
νέφελος καιρός.

безóблачный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; α-
νέφελος, ασυνέφιαστος, ζάστερος, αίθριος. ||
μτφ. αδιατάραχος, γαλήνιος· -ая жизнь ανέ-
φελη ζωή.

безóбразие, -я ουδ. 1 ασχημία, δυσμορφία,
απρέπεια. 2 αταξία μεγάλη, ασχημίες, όργιο,
αίσχος· что за -! τι αίσχος ειν' αυτό!

безóбразить, -āju, -áзишь ρ.δ. 1 μ. πα-
ραμορφώνω, διαστρέφω, διαστρεβλώνω, ασχημίζω.
2 βλ. безóбразничать.

безóбразник, -а α. -ца, -и θ. αισχροός, -ή,
αισχουργός· ασχημονών.

безóбразничать ρ.δ. ασχημονών, ασχημοφέρ-
νομαι, κάνω ασχημίες.

безóбразность, -и θ. ασχημία, δυσμορφία,
ασχήμια.

безóбразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно. 1
άμορφος. 2 άσχημος, δύσμορφος, ασχημομούρης,
δυσειδής· -ая старýха ασχημομούρα γριά.

безóбразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно. 1
ο χωρίς ποιητικές μορφές. 2 αισχροός, απρε-
πής, επονείδιστος· απαίσιος.

безоглáдный επ. (παλ.) 1 αθέατος, άόρατος. ||
γρήγορος, άμεσος, αιαριαίος. 2 απερίσκεπτος.

безоговóрочно επίρ. αναντίρρητα, -ως, χω-
ρίς όρους ιλπ. επ.

безоговóрочность, -и θ. το αναντίρρητο(ν),
το απερίφραστο(ν), το άνευ όρων.

безоговóрочный επ. αναντίρρητος, απερί-
φραστος, ο άνευ όρων· -ая капитуляция η χω-
ρίς όρους συνθηκολόγηση.

безопáсно επίρ. ακίνδυνα, -ως, σε ασφά-
λεια, εκτός κινδύνου, σίγουρα.

безопáсность, -и θ. ασφάλεια· находиться
в полной -и βρίσκειαι σε πλήρη ασφάλεια· го-
сударственная - η κρατική ασφάλεια· Совёт
-и ООН το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ τέ-
хника -и τεχνικά μέτρα πρόληψης ατυχημάτων.

безопáсный επ., βρ: -сен, -сна, -сно α-
κίνδυνος, ασφαλής, ανεπισφαλής, σίγουρος.

безору́жный επ., βρ: -жен, -жна, -жно ά-
οπλος, άνοπλος, ξαριμάτωτος.

безосновáтельно επίρ. αβάσιμα, αστήριτα.

безосновáтельность, -и θ. το αβάσιμο(ν), το
αστήριτο(ν).

безосновáтельный επ., βρ: -лен, -льна,
-льно αβάσιμος, αστήριτος.

безостанóвочно επίρ. αδιάλειπτα, -ως, α-
σταμάτητα, αιατάπαυστα.

безостанóвочный επ., βρ: -чен, -чна,
-чно ασταμάτητος, αιατάπαυστος, αδιάκοπος,
αδιάλειπτος· συνεχής, διαριής.

безóотный επ. χωρίς άγανο· -ая пшеница си
τάρι χωρίς άγανο.

безотвéтно επίρ. αναπάντητα, χωρίς απάν-
τηση.

безотвéтность, -и θ. πραότητα, υποτακτι-
κότητα, το μη αντιμίλημα.

безотвéтный επ., βρ: -тен, -тна, -тно α-
ναπάντητος· письмó остáлось -им απάντηση
στο γράμμα δεν πήραμε. || πράος, ήπιος, πού
δεν αντιμιλά.

безотвéтственно επίρ. ανεύθυνα, -ως.

безотвéтственность, -и θ. ανευθυνότητα.

безотвéтственный επ., βρ: -вен, -венна,
-венно ανεύθυνος, ανυπεύθυνος· -ое лицó α-
νεύθυνο πρόσωπο. || αυθαίρετος, ασυνείδητος.

безотв́язный επ. έμμοнос, επίμοнос, συνε-
χής, αξειόλλητος (για παρακολούθηση).

безотговóрочный επ. αναντίρρητος, ανα-
ντίλεκτος.

безоткáзно επίρ. αδιάλειπτα, -ως ιλπ. επ.

безоткáзный, επ. αδιάκοπος, αιατάπαυστος.
αδιάλειπτος, συνεχής, διαριής.

безотлагáтельно επίρ. χωρίς αναβολή, α-
μέσως, επειγόντως.

безотлагáтельный επ. άμεσος, επείγων, μη
επιδεχόμενος αναβολή.

безотлóжный επ. (παλ.) βλ. безотлагáтель-
ный.

безотлúчно επίρ. μόνιμα, διαριώς, αξειο-
πα, αχώριστα, αξεχώριστα.

безотлúчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно α-
χώριστος, μόνιμος, σταθερός· - стóрож φύλα-
κας κέρβερος.

безотносítельно επίρ. άσχετα, ανεξάρτητα.

безотносítельный επ., βρ: -лен, -льна,
-льно; άσχετος, ανεξάρτητος· это утвержде-
ние -ο αυτός ο ισχυρισμός είναι άσχετος.

безотрáдно επίρ. άχαρα, θλιμμένα.

безотрáдность, -и θ. θλίψη, στενοχώρια.

безотрáдный επ., -ден, -дна, -дно άχα-
ρος, άτερπνος· θλιμμένος· -ая жизнь άχαρη
ζωή.

безотрывный επ. αζέινοπος, αδιάνιοπος, αδιάλειπτος· συνεχής.

безотцовщина, -и θ. απουσία πατριής· έλλειψη πατρικής επίβλεψης. || ορφανός απο πατέρα.

безотчётно επίρ. ασυνείδητα ιλπ. επ.

безотчётность, -и θ. 1 τό ασυνείδητο(ν), η μηχανικότητα. 2 ασυδοσία.

безотчётный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ασυνείδητος, ασυναίσθητος, ενστικτώδης. || ανεξέλεγκτος, ασύδοτος.

безошибочно επίρ. αλάνθαστα, αλάθητα.

безошибочность, -и θ. η μή ύπαρξη λαθών, τό αλάνθαστο(ν), το αλάθευτο(ν).

безошибочный επ., βρ: -чен, -чна, -чно αλάνθαστος, αλάθευτος, αλάθητος.

безработица, -и θ. ανεργία· αναβουλιά.

безработный επ. κ. ουσ. άνεργος.

безрадостность, -и θ. θλίψη· δυσθυμία, ακεφιά, μελαγχολία.

безрадостный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; άχαρος, άτερπνος, ανιαρός· πληγνικός. -ая жизнь άχαρη ζωή.

безраздельно επίρ. αμέριστα, αδιαίρετα.

безраздельность, -и θ. το αμέριστο(ν), το αδιαίρετο(ν).

безраздельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; αμέριστος, αδιαίρετος, ενικός· -ая власть αδιαίρετη εξουσία (απολυταρχία)· -ое господство αδιαίρετη κυριαρχία (μονοκρατία).

безразличие, -я ουδ. αδιαφορία, αμεθεξία.

безразлично επίρ. αδιάφορα, άσχετα· -кто αδιάφορα ποιός.

безразличный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; αδιάφορος, αμέτοχος· - взгляд αδιάφορη ματιά (βλέμμα).

безраосветный επ. άφωτος, αφώτιστος, σκοτεινός· - мрак οιοτάδι πηχτό, χωρίς μι άχτίδα φωτός.

безрассудно επίρ. αλόγιστα, ασυλλόγιστα, απερίσιεπτα.

безрассудность, -и θ. απερίσιεφία, ασυνεία, αφροσύνη.

безрассудный επ., βρ: -ден, -дна, -дно αλόγιστος, ασυλλόγιστος, απερίσιεπτος.

безрассудство, -а ουδ. απερίσιεφίες, τρέλλες, τρελλαμάρες совершить ~ κάνω τρέλλες.

безрасчётно επίρ. ανυπολόγιστα, αλογάριστα.

безрасчётный επ. ανυπολόγιστος, αλογάριστος.

безрезультатно επίρ. χωρίς αποτέλεσμα, ανώφελα, άκαρπα· μάταια.

безрезультатность, -и θ. η μη αποτελεσματικότητα· ~ выводов το χωρίς αποτέλεσμα (το άκαρπον) των συμπερασμάτων.

безрезультатный επ., βρ: -тен, -тна, -тно χωρίς αποτέλεσμα, άκαρπος, ανώφελος, μάταιος· -не попытки άκαρπες προσπάθειες.

безрельсовый επ. μη σιδηροδρομικός, αμαξιτός· -ая дорога αμαξιτή οδός· ~ транспорт οι αμαξιτές μεταφορές.

безрогий επ. ακέρατος, άκερως, σούτος·

безродный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 που δεν έχει συγγενείς, έρρημος, πανέρημος· - сиротά πεντάρφανος, παντέρημος. || μτφ. εμείνος που ξέκοφε με το λαό του, με την πατρίδα του, άπατρης, μη φιλόπατρης. 2 απο κατώτερο γένος, μη σοίλης.

безроптно επίρ. αγόγγυστα ιλπ. επ.

безроптноотъ, -и θ. το μη γόγγυσμα, καρτερία, ότητα, υπομονητικότητα.

безроптный επ., βρ: -тен, -тна, -тно αγόγγυστος, αμεμφίμοιρος· καρτερικός, υπομονητικός.

безрукáвка, -и θ. μπλουζα ή ξακέτα χωρίς μανίλια.

безрукáвный επ. αμανίκωτος, αχειρίδωτος.

безрукий επ. μουλός, μουλοχέρης, πειρόχειρ, άχειρ.

безрыбца, -и θ. βλ. безрыбе.

безрыбе, -я ουδ. έλλειψη ή ανεπαρίαεια φαιρών. || εκφρ. на -бе στην έλλειψη, στην άνάγκη· на -бе и рак рыба (παρμ.) απο την αναβροχιά καλό είναι και το χαλάζι.

безубóточный, επ., βρ: -чен, -чна, -чно; αποδοτικός, προσοδοφόρος, επιμερδής· -ое предприятие επιμερδής (χωρίς έλλειμα) επιχείρηση.

безудáрный επ. άτονος· - слог άτονη συλλαβή.

безудержный κ. **безудёрный**, επ., βρ: -жен, -жна, -жно ακράτητος, ασυγκράτητος, ασταμάτητος· -не рыдания и слёзы ακράτητοίλυμοί και δάκρυα· - смех ακράτητο γέλιο.

безукоризненно επίρ. άμεμπτα, άφογα.

безукоризненность, -и θ. το άμεμπτο(ν), το άφογο(ν).

безукоризненный επ., βρ: -знен, -зненна, -зненно; άμεμπτος, άφεικτος, άφογος, αφεγάδιαστος, ανεπίληπτος, αδιάβλητος· -ое поведение άμεμπτη διαγωγή.

безумец, -мца α. 1 άφρονας, παράφρονας, τρελλός. 2 άμυαλος, ανόητος, πολύ κουτός.

безумие, -я ουδ. 1 παραφροσύνη, τρέλλα. 2 ανοησία, παραλογισμός. || εκφρ. любить до -я αγαπώ μέχρι τρέλλας.

безумный επ., βρ: -мен, -мна, -мно; 1 (παλ.) τρελλός, παράφρονας. 2 παράλογος, ανόητος· απερίσιεπτος.

безумóльный επ. ασίγητος, ασίγαστος.

безумство, -а ουδ. 1 (παλ.) βλ. безумие. 2

ριφοκινδύνευμα, τρελλαμάρα.

безумствовать, -твуй, -твуйешь ρ.δ. παραλογίζομαι, ριφοκινδυνεύω, κάνω παράτολμες, ριφοκινδύνες πράξεις.

безупречно επίρ. άμεμπτα, άφογα κλπ.επ.

безупречность, -и θ. το άμεμπτον, το άφογον· - поведениеη το άμεμπτον της διαγωγής, η άμεμπτη διαγωγή.

безупречный επ., βρ: -чен, -чна, -чно άμεμπτος, άφογος, αφεγάδιαστος, ανεπίληπτος· ακηλίδωτος.

безусловно επίρ. οπωσδήποτε, απαραίτητα, αναμφίβολα, οριστικά, εξάπαντος.

безусловный επ., βρ: -вен, -вна, -вно άπεριοριστος, άπόλυτος, πλήρης· -οе доверие άπόλυτη εμπιστοσύνη. || χωρίς όρο· - рефлекс απλό, μη εξαρτημένο ανακλαστικό. || αναμφίβολος, βέβαιος, εξασφαλισμένος.

безуспешно επίρ. αποτυχημένα, ανεπιτυχώς, άστοχα, ατελεσφόρητα.

безуспешный επ., βρ: -шен, -шна, -шно άνεπιτυχής, άστοχος, ατελεσφόρητος, άκαρπος· -не попытки άκαρπες προσπάθειες.

безуспели επίρ. (παλ.) αιούραστα.

безустаный επ. (παλ.) αδιάκοπος, ασταμάτητος, αδιάλειπτος, συνεχής.

безусый επ. αμούστακος.

безутешный επ., βρ: -шен, -шна, -шно άπαρηγόρητος· -ая вдова άπαρηγόρητη χήρα.

безухий επ. άωτος, μουσαύτης.

безучастие, -я ουδ. αμεθεξία· απάθεια, άδιαφορία.

безучастный επ., βρ: -тен, -тна, -тно άμέτοχος· ακαθής, αδιάφορος, φυχρός· - взгляд αδιάφορη ματιά.

безъ..., (πρόθεμα)· χρησιμοποιείται αντί του "без" μπροστά απο γλωττικά φωνήεντα π.χ. безъязычный.

безъязыкий επ. άγλωσσος, άλαλος, μούτος.

безъязычный επ. βλ. безъязыкий.

безыдейность, -и θ. έλλειψη ιδεών προοδευτικών, ιδεολογικότητας.

безыдейный επ., βρ: -деен, -дейна, -дейно στερημένος ιδεολογικότητας, προοδευτικών ιδεών.

безызвестно επίρ. (ως κατηγ.) είναι άγνωστο(ν).

безызвестность, -и θ. βλ. неизвестность.

безызвестный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; βλ. неизвестный.

безымянный κ. **безыменный** επ. ανώνυμος· -ая высота ή возвышенность ανώνυμο ύψωμα· - палец ο παράμεσος δάχτυλος.

безынициативность, -и θ. έλλειψη πρωτοβουλίας, παθητικότητα.

безынициативный επ., βρ: -вен, -вна, -вно

ο χωρίς πρωτοβουλία· καλόβουλος.

безынтересный επ., βρ: -сен, -сна, -сно. 1 αδιάφορος, μη κινών το ενδιαφέρο. 2 (παλ.) αφιλόνηδος.

безыскусный επ., βρ: -сен, -сна, -сно; ανεπιτήδευτος, απροσποίητος, απλός.

безыскусственность, -и θ. φυσικότητα, το ανεπιτήδευτο(ν), ανυποκρισία· - речи η φυσικότητα της ομιλίας.

безыскусственный επ., βρ: -вен, -венна, -венно απροσποίητος, ανεπιτήδευτος, ανυπόκριτος, απλός, φυσικός.

безысходность, -и θ. το αδιέξοδο(ν)· - положениеη το αδιέξοδο της κατάστασης.

безысходный επ., βρ: -ден, -дна, -дно αδιέξодος· ατέλειωτος, χωρίς τέλος· -ая нужда φτώχεια χωρίς τέλος· -οе положение αδιέξοδη κατάσταση.

* **бей**, бей α. (τίτλος)μπέης. Η κύριος· Измайл - ο κύριος Ισμαήλ.

* **бейка**, -и θ. σειρήτι.

бек¹, -а α. βλ. бей.

* **бек**², -а α. (παλ.) το μπάνι, παίχτης της άμυνας στο ποδόσφαιρο και χόιεύ.

бекар, -а α. (μουσ.) η αναίρεση.

* **бекас**, -а α. μεγκατσα, ξυλόιοττα, ξυλόρ-νιθα, ορνιθοσγαλίδα, σιολόπαξ.

бекасинник, -а α. σιάγια μεγκατσας (φιλά)

бекасинный επ. μεγκατσινος.

* **бекеша**, -и θ. είδος παλαιού, ανδριού επενδύτη.

* **бекон**, -а α. το μπέινο (χοιρ. κρέας).

беленá, -í θ. υοσούαμος, αδύσικαμος, γέροντας, δαιμοναριά (φαρμ. φυτό). || εκφρ. -и обьелся (απλ.) αποβλαιώθηκε; μωράθηκε.

беленке, -я ουδ. άσπρισμα, λεύκανση.

беленный επ. ασπρισμένος.

белесный κ. **белесный**, επ. υπόλευκος, ασπρι-δερός, ασπρούτσικος.

белеть, -ёт, -ёшь ρ.δ. 1 ασπρίζω, λευκά-ζω, φαίνομαι άσπρος. 2 ασπρίζω, γίνομαι άσπρος. 3 χαράζω, φέγγω. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ. (1 σημ.).

беля, -ей πλθ. (ιατρ.) λευκόρροια.

белиберда, -í θ. ανοησίες, κουταμάρες, α-λοιήπιες.

белизна, -í θ. ασπράδα, λευκότητα.

белла, -лль πλθ. 1 άσπρο χρώμα (μπογιά). - свинцовые ανθρακινός μόλυβδος, στουπέτσι· - цинковые οξειδιο(ή λευκό) του ψευδαργύρου. 2 φιμύθιο (καλυπτική αλοιφή), φτιασίδι των η-θοποιών.

белильный επ. λευκαντιός, του ασπρίσμα-τος· - раствор διάλυμα λεύκανσης.

белильня, -и θ. λευκαντήριο.

белить, белю, белишь κ. белишь ρ.δ.μ. 1

ασπρίζω, ασβεστώνω· - КÓМНАТЪ ασβεστώνω τα δωμάτια. 2 φτιασιδώνω, φιμυθώ· - ЛИЦÓ φτιασιδώνω το πρόσωπο. 3 λευκαίνω, ασπρίζω. || -СЯ ασβεστώνομαι· ασπρίζομαι, λευκαίνομαι.

бѣличій, -ѣя, -ѣε επ. βερβερίσιος, της βερβερίτσας· -ѣя шкурá το δέρμα της βερβερίτσας· -ѣε дуплó η φωλιά (κουφάλα) της βερβερίτσας.

бѣлка, -и θ. βερβερίτσα, σκίουρος. || εκφρ. как - в колесѣ вертѣтсья ή кружйтсья φέρνω γύρα σαν τη σβούρα (έχω τρεχάματα, σκοτούρες πολλές).

белкѣ, -óβ πλθ. (διαλι.) χιλονοιορφές.

белковѣть, -кѣю, -кѣшь ρ.δ. (διαλι.) κυνηγή βερβερίτσας.

белковѣннѣ επ. λευκιματώδης, -τούχος· - не веществá λευκιματούχες ουσίες.

* **белладóна**, -н θ. άτροπος η δελεαστική, η πελλαντόνα (φυτό). || ατροπίνη (φάρμακο).

беллетрѣист, -а α. συγγραφέας πρόζας· λογοτέχνης.

* **беллетрѣистика**, -и θ. φιλολογία, λογοτεχνία. || πρόζα, πεζός λόγος, πεζογραφία.

беллетрѣистическѣ επ. φιλολογικός, λογοτεχνικός· του πεζού λόγου, πεζογραφικός.

белобѣлѣтник, -а α. ο απαλλαγμένος απο το στρατό.

белобóкнѣ επ., βρ: -óбк, -а, -о ασπρόπλευρος· сорóка -а καραιάξα ασπρόπλευρη.

белоборóднѣ επ. ασπρογένης.

белобрýснѣ επ., βρ: -брýс, -а, -о υπόξανθος, ανοιχτόξανθος, ασπρόξανθος· - мальчишка ασπρόξανθο παιδάκι. || βλ. белѣснѣ.

беловѣн, -á α. το καθαρό χειρόγραφο.

беловóй επ. καθαρογραμμένος· - экзemplяр καθαρογραμμένο αντίγραφο.

белогвардѣец, -дѣйца α. λευκοφρουρός, -ρίτης.

белогвардѣйскѣ επ. λευκοφρουρίτικος.

белогвардѣйщина, -и θ. (αθρσ.) λευκοφρουροί, -ρίτες.

белоглѣзка, -и θ. ασπρόφθαλμος, λευκόφθαλμος, που έχει άσπρο κύκλιο γύρω απο τα μάτια (για πτηνά, φάρια).

белоголóвнѣ επ. ασπροκέφαλος· ασπροάλης, λευκότριχος.

белодерѣвец, -вца α. επιπλοποιός (απλών επίπλων χωρίς οτίλβωση).

белодерѣвщик, -а α. βλ. белодерѣвец.

белозóр, -а α. παρνασία (φυτό).

белóк, -лкá α. 1 λεύκιμα, ασπράδι (αυγού). 2 λεύκιμα (οργανική ουσία). 3 ασπράδι του ματιού, ο κερρατοειδής χιτώννας.

белокáменнѣ επ. ασπροκέτρινος.

белокрóвнѣ, -я ουδ. λευχαιμία.

белокýрнѣ επ., βρ: -күр, -а, -о ξανθός·

-ая дѣвущка ξανθό κορίτσι, ξανθούλα· -не бóлосн ξανθά μαλλιά.

белолѣпнѣ επ., βρ: -лѣп, -а, -о ασπροπρόσωπος.

белолóбнѣ επ. ασπρομέτωπος, || μπάλης, που έχει λευκή κηλίδα στο μέτωπο (για ζώα).

белоподклѣдочник, -а α. φοιτητής αριστοκρατικής καταγωγής.

белорýс, -а α, -ка, -и θ. Λευκορώσος, -ίδα.

белорýсскнѣ επ. λευκορωσιός.

белорýчка, -и α. κ. θ. μαλθακός, -ή, μαμμόθρεπτος, -η, τρυφεροχέρης, -α.

белорýбнѣца, -и θ. λευκίσιμος, ασπρόφαρο.

белоснѣжнѣ επ., βρ: -жен, -жна, ' -жно; χιονόλευκος, χιονάτος· -ая скáтерть χιονόλευκο τραπεζομάντηλο.

белотѣлнѣ, επ., βρ: -тѣл, -а, -о; ασπρόσωμος, ασπρόκορμος.

белóус, -а α. νάρδος, βαλεριανή (φυτό).

белóчка, -и θ. μικρή βερβερίτσα.

белoшвѣйка, -и θ. ράφτρα εσώρουχων ασπροουχού.

белoшвѣннѣ επ. του ραφίματος ασπρόρουχων· -ая мастерскáя συνεργείο ραφίματος ασπρόρουχων.

белoшмигрáнт, -а α. λευκοφυγάς, λευκοεξόριστος, λευκοπρόσφυγας.

белoшмигрáнтскнѣ επ. λευκοπροσφυγίτικος, του λευκοπρόσφυγα. *

белýга, -и θ. οξύρρυγχος, ούσος.

белýжнѣ επ. απο οξύρρυγχο, απο ούσο· -ѣя икрá χαβιάρι απο ούσο.

белýжина, -и θ. κρέας ή φαγητό απο οξύρρυγχο.

белýха, -и θ. δελφίνι λευιό, πολικό.

* **бѣлнѣ** επ., βρ: бел, -á, -ó κ. -о. 1 λευκός, άσπρος· -ая бумáга άσπρο χαρτί. 2 επ. κ. ουσ. λευκός, λευκοφρουρός· -ая áрмия ο στρατός των λευκών· - террóρ η τρομοκρατία των λευκοφρουρών. || εκφρ. - билѣт πιστοποιητικό απαλλαγής απο το στρατό· -οе винó το άσπρο κρασί· -ая ворóна παρδαλό κουτάβι (που ξεχωρίζει ενάμεσα στ' άλλα)· -ая горýчка τρομώδης παρκερσοσύνη, ντελίριο· -ая избá, -ая бáня άσπρη ίζημα, άσπρο λουτρό (με καπνοδόχο, σε αντίθεση με τη μαύρη)· -не местá, -не пятнá α) ανεξερεύνητες περιοχές. β) ανεξήγητα, σκοτεινά σημεία· -οе мýсо το κοτίσιο ή μοσχάρισιο κρέας· - свет ο κόσμος, η γη· -οе зóлото άσπρο χρυσάφι (το βαμπάνι)· -не стнхѣ ανομοιοματάλητοι στίχοι· - хлѣб εκλεκτό σιταρίσιο ψωμί· средѣ ή средь бѣла дня μέρα-μεσημέρι (ολοφάνερα)· принѣть -οе за чѣрное παίρνω ή παρουσιάζω το άσπρο για μαύρο· - медвѣдь άσπρη αρκούδα.

* **бѣльведѣр**, -а α. (αρχτ.) πύργος. || παρα-

τηρητήριο.

белгiец, -гiйца α. -гiйка, -и θ. Βέλγος, -ίδα.

белгiйский επ. Βελγικός.

белъѣ, -ѣ ουδ. (αθρσ.) τα ασπρόρουχα· **но-сильное** - τα εσώρουχα· **столовое** - τα τραπεζομάντηλα και οι πετοέτες του εστιατορίου· **постельное** - τα σεντόνια και οι μαξιλαροθήκες.

бельевóй επ. των ασπρόρουχων· - **шкаф** η ντουλάπα των ασπρόρουχων.

***белъмéo**, -а α. (απλ.) στην έκφραση: не -а не **знатъ** ή не **пониматъ** δεν ξέρω, δεν καταλαβαίνω γρυ, δεν σκαμπάζω καθόλου, τίποτε.

белъмó, -á, πλθ. **белъма** ουδ. λεύκιμα, κηλίδα λευκή στο μάτι. || εκφρ. как - на **глазý** σαν τσάχαλο στο μάτι μου είναι· τσιμπούρι, κουνούπι μου 'γινε.

белъчóнок, -нка, πλθ. -чáта, -чáт α. Βερβεριτσάνι, -όπουλο, σμιουρίδιο.

белъэтáк, -а α. 1 ο ωραίος όροφος έπαυλης, ο δεύτερος όροφος, ο μεσόροφος. 2 ο πρώτος εξώστης θεάτρου από την πλατεία.

белъяк, -á α. 1 λαγός άσπρος. 2 (περιφρ.) λευκοφρουρός.

белъянка, -и θ. ξανθιά, ξανθούλα· ασπροπρόσωπη γυναίκα ή κορίτσι.

***бемóль**, -я α. (μουσ.) ύφεση, μπεμόλ.

бегáлец, -льца α. -лка, -и θ. Βεγγαλιανός, -ή.

бегáльский επ. Βεγγαλιός. || εκφρ. - **огóнь** τα Βεγγαλικά φώτα (πυροτεχνήματα).

***бенедиктiн**, -а α. Βενεδικτίνη (ηδύποτο).

***бенефiс**, -а α. ευεργετική θεατρική παράσταση (γιά έναν απο τους ηθοποιούς του αυτού θεάτρου). || εκφρ. **устрóитъ** - **комý** στήνω κάζο σε κάποιον.

бенефiоннýй επ. ευεργετικός· - **спектáкль** βλ. **бенефiс**.

бенефiциáнт, -а α. ηθοποιός τιμούμενος με ευεργετική παράσταση.

бензiн, -а (-у) α. Βενζίνη, -α.

бензiновы́й επ. της Βενζίνης· - **запах** η μυρουδιά της Βενζίνης. || Βενζινοκίνητος· - **двiгатель** Βενζινοκίνητος κινητήρας.

бензобáк, -а α. Βενζινοδοχείο, τεπόζιτο· ρεζερβουάρ (αυτοκινήτου κλπ.)

бензобóз, -а α. Βενζινοβυτιοφόρο αυτοκίνητο.

бензозáправщик, -а α. αυτοκίνητο εφοδιασμού με Βενζίνη.

бензoколóнка, -и θ. πρατήριο Βενζίνης.

***бензóл**, -а (-у) α. Βενζόλη.

бензoмóтór, -а α. Βενζινομηχανή.

бензoпрóвóд, -а α. Βενζιναγωγός.

бензoхранiлiще, -а. ουδ. Βενζινοδεξαμενή.

***бегуáр**, -а α. ισόγειο θεωρείο θεάτρου.

бербер, -а α. -ка, -и θ. Βερβέρος, -α, κá-τοικος της Βερβερίας ή Μπαρμπαριάς.

берберский επ. Βερβερικός, των Βερβέρων.

бергамóт, -а α. Βεργαμότο, περγαμότο.

бергамóтнýй επ. περγαμότινος· -οε **мáсло** περγαμότινο αιθέριο έλαιο. || ποιμιλία αχλαδιών.

бердáнка, -и θ. παλιό ντουφέκι του ρωσικού στρατού, μπερντάνια.

бердо, -а ουδ. χτένι αργαλειού.

***бердýш**, -á α. μαοάρι σε κουντάρι (ψυχρό όπλο).

берет, -а, προθт. о -е, на -ý, πλθ. -á α. 1 ακτή, αερογιάλι, γιалός, αγγιαλός· **крутóй** - απόρημηνη ακτή. 2 στεριά. 3 όχθη ποταμού, λίμνης.

береговóй επ. άντιος, ακταίος, επάντιος, παράντιος· -**ая дорóга** παράντια οδός· - **песóк** ο άμμος της ακτής· -**ые деревни** παράντια (παραθαλάσσια) χωριά· -**ая артиллeрия** παράντιο (επάντιο) πυροβολικό· -οε **судохóдство** η ακτοπλοία· -**ая обóрòна** η παράντια άμυνα· - **жiтель** παρόχθιος (παραθαλάσσιος) κάτοικος.
бередiть, -жý, -дiшь ρ.δ.μ. αγγίζω (πανεμένο μέρος)· - **рану** εγγίζω την πληγή. || μтφ. ερεθίζω. || εκφρ. - **раны** προικαλώ δυσάρεστες αναμνήσεις, θυμίζω τα παλιά.

берекённый επ. (διαλι.) 1 διαφυλασσόμενος, περιφρουρούμενος. 2 βλ. **бeрежнýй**.

береклiво επίρ. οικονομικά, -ώς, με οικονομία, φειδωλώς.

береклiвость, -и θ. οικονομία, φειδώ. || προσεχτικότητα, προφυλακτικότητα.

береклiвнýй επ., βр: -лiв, -а, -ο. 1 οικονομικός, ολιγοδάπανος, φειδωλός. 2 βλ. **бeрежнýй**.

берекно επίρ. προσεχτικά, προφυλακτικά.

берекность, -и θ. προσεχτικότητα, προφυλακτικότητα.

берекнýй επ. προσεχτικός, προφυλακτικός·

-οε **обращёние с ору́жием** προσεχτικός χειρισμός του όπλου.

берекóк, -жкá α. μικρή ακτή. || οχθίτσα.

берёза, -и θ. σημύδα· **белая** - άσπρη σημύδα.

берёзка, -и θ. σημυδίτσα, μικρή σημύδα.

берёзник, -а α. δάσος απο σημύδες.

березнiк, -á α. βλ. **берёзник**.

берёзовик, -а α. είδος μανιταριού που φύεται κάτω απο σημύδες.

берёзовы́й επ. 1 σημύδινος, της σημύδας, απο σημύδα· - **лист** φύλλο σημύδας· - **сок** χυμός απο σημύδα. 2 -**ые** πλθ. τα Βετουλοειδή.

***берёйтор**, -а α. δάσκαλος ιπασσίας.

берёменеть, -ею, -еешь ρ.δ. εγκυμονώ, κυφορώ, είμαι έγκυα.

берёменная, βр: **нна** επ. κ. ουσ. έγκυα.

берёменность, -и θ. εγκυμοσύνη, κυφορία,

κήση· τρίтий мѣсяц -и τρίτος μήνας της εγ-
κυμοσύνης.

берѣмя, -мени ουδ. (διαλι.) αγιαλιά (σημ.
περιληπτική)· - травѣ μια αγιαλιά χόρτο.

бересклѣт, -а α. ασπρόξυλο, ευώνυμος.

берѣста κ. **берѣста**, -и θ. η φλούδα της ση-
μύδας, σημυδόφλουδα.

берѣстовнѣ επ. απο φλούδα σημύδας.

берестяноѣ επ. βλ. берѣстовнѣ.

***берѣт**, -а α. ο μπερές.

берѣчь, -регѹ, -режѣшь, регѹт, παρλθ. χρ.
-рѣг, -реглѣ, -лѣ ρ.δ.μ. 1 διαφυλάσσω, δια-
φυλάγω, φυλάγω, διατηρώ· -Гѣте мир! διαφυ-
λάξτε την ειρήνη! - свѣто φυλάγω σάν τήν
Παναγία, σαν τα ιερά. 2 οικονομώ, φείδομαι,
υπολογίζω, τοιγικονεύομαι· λυπούμαι· он -ѣт
каждѹ копѣйкѹ αυτός λογάριαζε ανόμα και
το μαπίκι. 3 κρατώ, φυλάγω αυστηρά, με ε-
χευθεία· - тайнѹ κρατώ (θάβω) το μυστικό·
- как зеніцу όκα φυλάγω σαν την κόρη του ο-
φθαλμού. || -ся προφυλάγομαι, προσέχω, παίρ-
νω τα μέτρα μου· - простѹды φυλάγομαι απο
κουολόγημα· -Гісь! -Гітєсь! φυλάξου! φυλα-
χτείτε!

***бѣри**-**бѣри** αιλ. μπέρι-μπέρι (νόσος).

***берѣлл**, -а α. βήρυλλος, -ύλλι.

берѣллий, -я α. (χημ.) γλυκίνιο.

бѣрковец, -вца α. μπέρκοβετς, παλιό ρωσι-
κό μέτρο βάρους ίσο με 163 κιλά.

берлінскій επ. βερολίνειος. || ειφρ. -ая
лазѹрѹ κινανό πρωσιικό.

берлѹга, -и θ. χειμερινή αρκουδοφωλιά. ||
(ειρων.) το τσαρδί, το φτωχικό.

бертолѣтов, -а, -ο: -а соль κάλλιο χλω-
ριούχο.

бѣрце κ. **берцѹ**, -а ουδ. (παλ.) προκνήμιο,
αντικνήμιο, αυλός.

берцѹвнѣ επ. -ая кость βλ. бѣрце.

бес, -а α. δαίμονας, πνεύμα ακάθαρτο, του
κακού, ο τρισκατάρατος. || ειφρ. мѣлким -ом
рассѣпаться ή вертѣться κ.τ.τ. κολακεύω τα-
πεινά, γαλιφίζω, καλοπιάνω· седѣна в όρο-
лѹ, а - в ребрѹ γέρος, όμως του το λέει ή
έχει το διάβολο μέσα του.

бесѣда, -и θ. 1 συνομιλία, κουβέντα, κου-
βεντολόι. 2 ομιλία (σε ακροατές υπο τύπον συ-
ζήτησης). 3 συνέντευξη δημοσιογραφική.

бесѣдка, -и θ. κιάσκι (για κουβεντολόι, α-
νάπαυση σε κήπο, πάρκα κ.τ.τ.).

бесѣдовать, -дѹю, -дѹешь ρ.δ.μ. κουβεντιάζω,
συνομιλώ, συνδιαλέγομαι.

бесѣнок, -нка, πλθ. бесенѣта, -нѣт α. 1
διαβολάκιος, μικρός δαίμονας. 2 άταιτο παι-
δί, ταραξίας.

бесѣтъ, бесѹ, бесѣшь ρ.δ.μ. εξοργίζω, ε-
ξαγριώνω, αγριεύω, θεριεύω· егѹ упрѣмство

менѣ -ит η ισχυρογνωμοσύνη του με εξοργίζει
|| -ся 1 (για ζώα) λυσσάζω. 2 μτφ. εξοργίζο-
μαι, λυσομανώ, μανιαζώ, γίνομαι έξω φρενών·
от οβѣдн он -ится απο την προσβολή αυτός γί-
νεται έξω φρενών, 3 αταχτώ υπερβολικά. || ε-
πιδίδομαι με πάθος. || ειφρ. с жѣрѹ - κάνω
ιδιοτροπίες, καπρίτσια απο τεμπελιά, καλο-
πέραση.

бесклассовнѣ επ. αταξιικός· -ое общество
αταξιική κοινωνία.

бескѹзѣрка, -и θ. σιούφος, καπέλλο χωρίς
γείσο.

бескѹзѣрнѣ επ. που δεν έχει άσσο, ατού.

бескомпромѣсснѣ, επ. ασυμβίβαστος, αδιάλ-
λακτος.

бесконѣчно επ. ατέλειωτα, απέραντα, ά-
πειρα, -ως, ατελεύτητα.

бесконѣчность, -и θ. 1 το άπειρο(ν)· - про-
странства и времени το άπειρο του χώρου και
του χρόνου. || (μαθ.) το απειροστό(ν). 2 το
αιώνιον, η αιωνιότητα. || ειφρ. до -и επ' ά-
πειρον, ατέλειωτα, ατελεύτητα.

бесконѣчнѣ επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1
άπειρος, ατέλειωτος, απέραντος, ατέρμων, α-
χανής· время и пространство -и ο χρόνος και
ο χώρος είναι άπειροι. 2 μακρός, -ρύς, α-
τέλειωτος, ατελεύτητος· -ая дорѹга ατέλειω-
τος δρόμος· - рассказ ατέλειωτο διήγημα· -ая
дробѹ (μαθ.) το απειροστόν. || ασταμάτητος,
ακατάπαυστος, συνεχής, διαρκής· -не жалѹбы
συνεχή παράπονα.

бескѹнтрѹльно επ. ανεξέλεγκτα.

бескѹнтрѹльность, -и θ. το ανεξέλεγκτον·
- дѣйствиѣ το ανεξέλεγκτον των ενεργειών ή
των πράξεων.

бескѹнтрѹльнѣ επ., βρ: -лен, -льна, -ль-
но ανεξέλεγκτος· -ое пользование ανεξέλεγ-
κτη χρήση.

бескѹнфликтность, -и θ. η μη σύγκρουση, η
ειρήνευση.

бескѹнфликтнѣ επ. ο χωρίς συγκρούσεις,
ειρηνικός.

бескѹрмица, -и θ. έλλειψη ζωοτροφών.

бескѹрѣстие, -я ουδ. ανιλιωτέλεια, αφιλο-
κέρδεια.

бескѹрѣстно επ. ανιδιοτελής, αφιλοκερδής.

бескѹрѣстность, -и θ. βλ. бескѹрѣстие.

бескѹрѣстнѣ επ., βρ: -тен, -тна, -тно α-
νιδιοτελής, αφιλοκερδής.

бескѹстнѣ επ., βρ: -тен, -тна, -тно α-
κόμικαλος, ανόστεος.

бескѹрѣннѣ, -яя, -ее κ. **бескѹрѣннѣ**, -ая,
-ое απέραντος, ατέλειωτος, ατέρμονας, χωρίς
άκρη· - простѹр απέραντη έκταση.

бескѹризиснѣ επ. που δεν έχει, δεν γνω-
ρίζει κρίσεις (οικονομικές).

бескрóвний¹ επ., βρ: -вен, -вна, -вно. 1- ναϊμικός, άναιμος. ~не губы αναϊμικά χεί- λη. 2 αναϊμακτος· -ая операція αναϊμαιτη εγ- χείρηση.

бескрóвний² επ. άστεγος.

бескрылйй, άπτερος, άπτερυγος. || μτφ.στει- ρος· -не мечтй стейρα όνειρα.

бескультуре, -я ουδ. έλλειψη πολιτισμού, πολιτιστική καθυστέρηση.

бесновáтый επ. (παλ.) δαιμονισμένος· φυ- χοπαθής, ανώματος.

бесновáться, -нўсь, -нўсьея ρ.δ. δαιμο- νίζομαι, εξοργίζομαι, εξαγριώνομαι, λυσαάζω.

бесóвка, -и θ. κιαιά γυναίκα, σιύλα, στρί- γλα.

бесóвский επ. διαβoλεμένος, δαιμονιομέ- νος, καταραμένος· -ое наваждёние καταραμέ- νο φάντασμα.

беспáдубный επ. που δεν έχει κατάστρωμα· -ое сўгно σιάφος χωρίς κατάστρωμα.

беспáльный επ. άδάχτυλος, χωρίς άάχτυλο ή έάχτυλα.

беспáмятность, -и θ. αμνησία, αμνημοσύνη.

беспáмятный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ε- επιλήσιμονας, ξεχασιάρης, αμνήμονας.

беспáмятство, -а ουδ. 1 λιποθυμία. 2 αμνη- σία, λησμοσύνη, λήθη.

беспáрдóнный επ. (απλ.) αδιάντροπος, ξε- ειάντροπος, αυθάδης.

беспáртийность, -и θ. εξωιομματιότητα.

беспáртийный επ. κ. ουσ. εξωιομματιός.

беспáспортный επ. που δεν έχει δελτίο ταυτότητας.

беспερεбóйно επίρ. αδιάλειπτα, αδιάκοπα.

беспερεбóйность, -и θ. αδιάλειπτη, αδιά- κοπη εργασία.

беспερεбóйный επ. αδιάλειπτος, αδιάκοπος.

беспερεμένο επίρ. αμετάκλητα, οριοτινά.

беспερεрívно επίρ. αδιάλειπτα κλπ. επ.

беспερεрívный επ. αδιάλειπτος, χωρίς δι- αλείματα, αδιάκοπος.

беспερεсáдочный επ. χωρίς μετασταθεμέ- σεις, κατ' ευθεία.

беспεpeech επίρ. (απλ.) αδιάκοπα, αδιάλει- πτα, συνεχώς.

беспεрспектívно επίρ. χωρίς προοπτική.

беспεрспектívность, -и θ. έλλειψη προοπτι- κής (για το μέλλον).

беспεрспектívный επ., βρ: -вен, -вна, -вно χωρίς προοπτική (για το μέλλον).

беспεчáльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно άστενοχώρητος, αθλιβής, άλυπος.

беспéчно επίρ. αμέριμνα, αφρόντια, ξε- γυνοιαστα.

беспéчность, -и θ. αμεριμνησία, αφροντι- σία, ξεγυνοια, -σιά.

беспéчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно αμέ- ριμος, ξεγυνοιαστος, άφροντης.

беспилóтный επ. χωρίς πιλότο· - самолёт αεροπλάνο χωρίς πιλότο.

беспíсьменный επ. άγραφος, που δεν έχει γραφή· -не языкй άγραφες γλώσσες.

бесплáновость, -и θ. ανυπαξία σχεδίου.

бесплáновый επ. χωρίς πλάνο (γινόμενος).

бесплáтно, επίρ. δωρεάν, απλήρωτα, τζάμπα, χάρισμα.

бесплáтный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ο δωρεάν δινόμενος, παρεχόμενος· -ое обучёние ή δωρεάν εκπαίδευση· -ое лечёние ή δωρεάν θεραπεία· - вход ελεύθερη είσοδος (χωρίς ει- σιτήριο).

бесплóдие, -я ουδ. 1 (για γυναίκες) αγο- νία, ατομία, στείρωση. 2 αναρπία, αφορία (ε- δάφους).

бесплóдность, -и θ. 1 βλ. бесплóдие. 2 α- ποτυχία, προσπάθεια στείρα, άκαρπη.

бесплóдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 ά- γονος, άτοκος, στείρος, στέρφος. 2 άκαρπος· -ая пóчва άγονο έδαφος. 3 μτφ. χωρίς αποτέ- λεσμα, ατελεσφόρητος· -не попытки άκαρπες προσπάθειες.

бесплóтный επ., βρ: -тен, -тна, -тно άυ- λος, άσαρνος· - дух το Πνεύμα.

бесповорóтно επίρ. αμετάκλητα κλπ. επ.

бесповорóтность, -и θ. το αμετάκλητο(ν), το ανέκλητο(ν).

бесповорóтный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; αμετάκλητος, ανέκλητος· -ое решёние αμετά- κλητη απόφαση.

бесподóбно επίρ. ασύγκριτα, απaráμιλλα.

бесподóбный επ., βρ: -бен, -бна, -бно α- σύγκριτος, απaráμιλλος· θαυμάσιος· - голюс θαυμάσια φωνή.

беспозвоночный επ. ασπόνδυλος· -не жи- вóтные ασπόνδυλα ζώα. || ουσ. πλθ. -не та α- σπόνδυλα.

беспокóять, -óю, -óишь ρ.δ.κ. 1 ανησυχώ, εμποδίζω, ευσκολεύω, στενοχωρώ· шум -ит большóго ο θόρυβος ανησυχεί τον άρρωστο. || ενοχλώ· по цёлым дням егó -ят посетйтели ο- λόκληρες μέρες τον ενοχλούν οι επισιόπτες. || ереθίζω, προξενώ πόνο· óрйтва вас не -ит? το ξυράφι ιόβει καλά; 2 ταραάζω, φοβίζω· егó отсўствие -ит вас η απουσία του σας κάνει να φοβάστε. || -ся 1 ανησυχώ, στενοχωρούμαι, ταραάζομαι· мать -ится о сйне η μάνα ανηсу- χεί για το παιδί. 2 σιοτιζομαι, ενοχλούμαι· не -тесь, пожелўйста, мне и так удóбно μην ανησυχείτε για μένα σας παρακαλώ, εγω καλά βολεύτηκα.

беспокóйно επίρ. ανήσυχα κλπ. επ.

беспокóйный επ., βρ: -бен, -бйна, -бйно

1 ανησυχητικός, αγωνιώδης. 2 ανήσυχος, έμφοβος, ταραγμένος· - человек ανήσυχος άνθρωπος.

беспокойство, -а ουδ. 1 ανησυχία, ταραχή· **испытывать** - ανησυχώ, έχω ανησυχία, είμαι ταραγμένος. 2 φροντίδα, έγνοια, σκέψη. || ενόχληση· **простите за** - με συγχωρείτε για την ενόχληση.

бесполезно επίρ. ανώφελα, μάταια, άδεια, οτα χαμένα. || ως κατηγ. είναι ανώφελο, μάταιο.

бесполезность, -и θ. το ανώφελο(ν), το μάταιο(ν), ματαιότητα.

бесполезный επ., βρ: -вен, -зна, -зно ανώφελος, μάταιος, άδειος, χαμένος· -ая трагата сил ανώφελη απώλεια δυνάμεων.

бесплодный επ. ο χωρίς γενετικά όργανα, άφυλος· || εκφρ. -οе размножение άφυλος αναπαραγωγή, τεχνητή γονιμοποίηση.

беспоместный επ. (παλ.) ακτήμονας.

беспомощно επίρ. αδύναμα, ασθενώς.

беспомощность, -и θ. αδυναμία, ανικανότητα· **детская** - παιδική αδυναμία.

беспомощный επ., βρ: -шен, -шна, -шно αδύναμος, αδύνατος, ανίσχυρος. || μτφ. χωρίς ταλέντο· **не стихи** τελειώς αδύνατα ποιήματα (στίχοι).

беспорядный επ., βρ: -ден, -дна, -дно (για ζώα, φυτά) όχι καλής ράτσας, ποιμιλίας.

беспорядность, -и θ. το άμεμπτο(ν), τό άφογο(ν).

беспорядный επ., βρ: -чен, -чна, -чно άμεμπτος, άφογος, αφεγάδιαστος, άφειτος, ανεπίφογος· -οе поведение άμεμπτη διαγωγή.

беспорядок, -дка α. 1 αναταστασία, αταξία, ρεμπελιά. || -и πλθ. ταραχές· **студенческие** -и φοιτητικές ταραχές. || εκφρ. **бежать в** -е φεύγω άτακτα.

беспорядочность, -и θ. βλ. **беспорядок**.

беспорядочный επ., βρ: -чен, -чна, -чно ανατάστατος, άτακτος, ρέμπελος.

беспосадочный επ. κατ'ευθεία (χωρίς ενδιάμεσες προσγειώσεις).

беспощенность, -и θ. ανεδαφισιότητα, το ανυπόστατο(ν).

беспощенный επ., βρ: -вен, -венна, -венно ανεδαφισιός, αστήριτος, αβάσιμος, ασύστατος· - проект ανεδαφισιό σχέδιο· **не обвинения** ασύστατες κατηγορίες.

беспощинно επίρ. ατελώνητα κλπ. επ.

беспощинный επ. ατελώνητος, ατελής, αδεσμολόγητος, αφορολόγητος.

беспощадно επίρ. αλύπητα, σκληρά κλπ. επ.

беспощадность, -и θ. ασπλαχνία, αλυπησιά, αναληγσία, σκληρότητα, απήνεια.

беспощадный επ., βρ: -ден, -дна, -дно α-

λύπητος, ανηλέητος, ανάλγητος, σκληρός, αμείλιτος, απηνής.

бесправие, -я ουδ. στέρηση, ανυπαρξία δικαιωμάτων· - работ στέρηση δικαιωμάτων των δούλων.

бесправность, -и θ. βλ. **бесправие**.

бесправный επ., βρ: -вен, -вна, -вно που δεν έχει δικαιώματα, στερημένος δικαιωμάτων.

беспредельно, επίρ. απεριόριστα, ώσπου δεν παίρνει άλλο· - счастлив πανευτυχής.

беспредельность, -и θ. το απεριόριστο(ν).

беспредельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно απεριόριστος, άπεραντος, άπειρος· **-ая радость** απεριόραπη χαρά.

беспредметность, -и θ. το κενό περιεχομένου, σκοπού.

беспредметный επ., βρ: -тен, -тна, -тно κούφιος, κενός· **-ая критика** κριτική χωρίς περιεχόμενο (αβάσιμη).

беспрекословно επίρ. αναντίρρητα, ασυζητητί, αιουρμούριστα· αναμφισβήτητα.

беспрекословность, -и θ. το αναντίρρητο(ν), το αναμφισβήτητο(ν).

беспрекословный επ., βρ: -вен, -вна, -вно αναντίρρητος, αναντίλεκτος, αναμφισβήτητος· -οе подчинение αναντίρρητη (τυφλή) υποταγή.

беспремённо επίρ. (απλ.) οπωσδήποτε, απαραίτητα.

беспрепятственно επίρ. ανεμπόδιστα.

беспрепятственность, -и το ανεμπόδιστον, η ελευθερότητα.

беспрепятственный επ., βρ: -вен и. -венен, -венна, -венно ανεμπόδιστος, χωρίς εμπόδια, αιώλυτος· ελεύθερος· εύκολος.

беспрерывно επίρ. αδιάλειπτα, ασταμάτητα, συνέχεια.

беспрерывность, -и θ. το αδιάλειπτο(ν), η συνέχεια.

беспрерывный επ., βρ: -вен, -вна, -вно; αδιάλειπτος, ασταμάτητος, συνεχής· - дождь ασταμάτητη βροχή.

беспреданно επίρ. ασταμάτητα, κλπ. επ.

беспреданный επ., βρ: -танен, -танна; -танно ασταμάτητος, συνεχής, διαρκής.

бесprecedентный επ., βρ: -тен, -тна, -тно πρωτοφανής, άνευ προηγουμένου· - случай περίπτωση άνευ προηγουμένου.

бесприбыльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно αιερδής, ανεπιερδής· **-ая торговля** ανεπιερδές εμπόριο.

бесприданница, -и θ. άπρικοη, άπρικοιμητη.

беспризорник, -а α. αλητόπαιδο, αλάφι, -άφι, χαμίφι.

беспризорница, -и θ. αλαφιάρα, σοικαίου, σοικαιάρα.

беспризорничать, ρ.δ. αλητεύω, περνώ αλή-

τιμη ζωή.

беспризорность, -и θ. αλητεία, αλήτινη ζωή.

беспризорный επ., βρ: -рен, -рна, -рно α-νεπίβλεπτος, απροστάτευτος, αηδεμόνευτος. || άστεγος.

беспримёрность, -и θ. το ασύγριτο(ν), το απαράμιλλο(ν).

беспримёрный επ., βρ: -рен, -рна, -рно α-σύγριτος, απαράμιλλος, πρωτοφανής· - Пóд-виг Гагáрина το απαράμιλλο κατώρθωμα του Γκαγκάριν.

беспринципно επίρ. χωρίς αρχή, -ές.

беспринципность, -и θ. η μη ύπαρξη αρχών.

беспринципный επ., βρ: -пен, -пна, -пно ο χωρίς αρχές, ανάγωγος.

беспристрастие, -я ουδ. αμεροληφία, απροσωποληφία.

беспристрастно επίρ. αμερόληπτα.

беспристрастность, -и θ. βλ. беспристрастие.

беспристрастный επ., βρ: -тен, -тна, -тно αμερόληπτος, απροσωπόληπτος.

бесприязательность, -и θ. (παλ.) ολιγαρχία· ταπεινότητα.

бесприязательный επ., βρ: -лен, -льна, -ο παλ. ολιγαρχής, μη απαιτητικός, ταπεινός.

беспричинно επίρ. αναίτια, χωρίς αιτία.

беспричинность, -и θ. αναιτιότητα.

беспричинный επ., βρ: -чинен, -чинна, -ο αναιτιώδης, που δεν φανερώνει την αιτία, αβάσιμος.

бесприютность, -и θ. η μη ύπαρξη καταλύματος, στέγης.

бесприютный επ., βρ: -тен, -тна, -тно άστεγος, άσπιτος, ανέστιος· - СТРАННИК άστεγος ξένος (οδοιπόρος).

беспробудно επίρ. (για ύπνο) βαθιά, βαριά, αξύπνητα· спать - κοιμάμαι μονοκοπανιά.

беспробудный επ., βρ: -ден, -дна, -дно α-ξύπνητος, βάρυπος· спать -ым сном βαρτοκοιμούμαι, κοιμούμαι μονοκοπανιά. || μεθυσμένος μέχρι αναισθησίας, τύφλα.

беспрóволочный επ. ασύρματος· - телефон ο ασύρματος.

беспроглядный επ. χδιαφανής· σκοτεινός.

беспригрышный επ. που δεν χάνει, που πάντοτε κερδίζει κάτι (για λοταρίες κλπ.).

беспросвётность, -и θ. το αδιαπέραστο(ν) άπό τό φως, σιότος.

беспросвётный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 αδιαπέραστος απο το φως, κατασιότεινος· -ая тьма τυφλό (πηχτό) σιοτάδι. 2 мтф. μαύρος, δύστηχος, δύστηνος· -ая жизнь μαύρη ζωή.

беспроспанный επ. βλ. беспробудный.

беспроцентный επ. άτομος· - зáем άτομο

βάνειο.

беспутница, -и θ. (διαλι.) βλ. бездорожье.

беспутник, -а α. -ца, -и θ. (παλ.) αχρείος, -α, καιοθήθης, ακόλατος, ρυπαρός.

беспутничать, ρ.δ. περνώ ζωή έιλυτη, ανήθινη, άσκοπη.

беспутный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ά-οιοπος, άσκοπος. || παραστρατημένος, έιλυτος, ανήθικος· -ая жéнщина παραστρατημένη γυναίκα.

беспутство, -а ουδ. ζωή έιλυτη, ανήθινη.

беспутствовать, -вую, -вуеть ρ.δ. βλ. беспутничать.

беспутье, -я ουδ. βλ. бездорожье.

бессвязно επίρ. ασύνδετα, ασυνάρτητα.

бессвязность, -и θ. το ασύνδετο(ν), ασυναρτησία (λόγου, ομιλίας).

бессвязный επ., βρ: -зен, -зна, -зно α-σύνδετος, ασυνάρτητος· -ая речъ ασυνάρτητος λόγος.

бессемéнный επ. που δεν έχει οιογένεια, μπειάρης, εργένης.

бессемéнка, -и θ. καρπός άσπορος.

бессемéнный επ. άσπορος· -не плодн άποροι καρποί.

бессердечие, -я ουδ. βλ. бессердечность.

бессердечность, -и θ. απονία, απάθεια, ανάλγησία, σιληρότητα.

бессердечный επ., βρ: -чен, -чна, -чно ά-καρδος, σιληρόκαρδος, ανάλγητος.

бессéлие, -я ουδ. 1 αδυναμία. 2 ανικανότητα· половбe - σεξουαλική ανικανότητα.

бессéлить, -лю, -лишь ρ.δ.μ. (παλ.) αδυνατίζω, εξασθενίζω.

бессéльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 αδύνατος, ανίσχυρος. 2 ανίκανος.

бессистéмно επίρ. χωρίς σύστημα. τοπατσούλινα.

бессистéмность, -и θ. η μη ύπαρξη συστήματος, τοπατσουλιά.

бессистéмный επ., βρ: -мен, -мна, -мно α-συστηματοποίησης, απρογραμματίστος, τοπατσούλινος.

бесслáвие, -я ουδ. αδοξία, ντροπή.

бесслáвить, -влю, -вишь ρ.δ.μ. στερώ της δόξας, ντροπιάζω, αισχύνω.

бесслáвно επίρ. άδοξα, -ως.

бесслáвность, -и θ. βλ. бесслáвие.

бесслáвный επ., βρ: -вен, -вна, -вно ά-δοξος· - конéц άδοξο τέλος.

бесслédно επίρ. χωρίς ίχνη· он исчез - εξαφανίστηκε χωρίς ν' αφήσει ίχνη.

бесслédный επ. χωρίς ίχνη· -ое исчезно-вéние εξαφάνιση χωρίς ίχνη.

бесслézный επ. αδάκρυτος.

бессловéность, -и θ. αφωνία, αλαλιά.

бессловесный επ., βρ: -сен, -сна, -сно. 1 άλαλος, άφωνος, βωβός, άναυδος. 2 αμίλητος, σιωπηλός (που δεν έχει το θάρρος της γνώμης του).

бессленно επίρ. χωρίς αντικατάσταση ή αλλαγής· διαρκώς, μόνιμα.

бессленность, -и θ. η μη αλλαγή ή αντικατάσταση.

бессленный επ. ανάλλακτος, αναντικατάστατος· διαρκής· -ая стража αναντικατάστατη φρουρά.

бесслертие, -я ουδ. αθανασία, αιωνιότητα.

бесслертник, -а α. αγαυή, αθάνατος (φυτό).

бесслертно επίρ. αθάνατα, αιώνια.

бесслертность, -и θ. βλ. бесслертие.

бесслертный επ., βρ: -тен, -тна, -тно αθάνατος, αιώνιος· - подвиг αθάνατο κατορθωμα· -ая слава αθάνατη δόξα.

бесслышенно επίρ. άσκηπα, αδιανόητα, απέρσιεπτα, άσκειπτα.

бесслышенность, -и θ. βλ. бесслышие.

бесслышенный επ., βρ: -лен, -ленна, -нно άσκειπτος, απέρσιεπτος, αδιανόητος, ανόητος.

бесслышие, -я ουδ. άσκειψία, απερσιεψία, ακατανοησία, ακαταληψία.

бесслышца, -и θ. ανοησία, φαύλος κύβλος.

бесслезный επ. άχιονος· -ая зима άχιονος χειμώνας.

бесслезно, επίρ. 1 ασυνείδητα· ξεδιάντροπα, αδιάντροπα. 2 (απλ.) πολύ· - мало πολύ λίγο.

бесслезность, -и θ. ασυνείδησία· αδιαντροπία.

бесслезный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ασυνείδητος· αδιάντροπος, ξεδιάντροπος.

бесслодительность, -и θ. έλλειψη, πενιχρότητα περιεχομένου.

бесслодительный επ., βρ: -лен, -льна -льнс φτωχός, πενιχρός, κενός περιεχομένου· -ая книга βιβλίο πενιχρού περιεχομένου.

бессознательно επίρ. ασυνείδητα, ασυναίσθητα.

бессознательность, -и θ. 1 αναισθησία (απάθεια αισθησεων). 2 το ασυνείδητο(ν).

бессознательный επ., βρ: -лен, -льна, -но. 1 αναισθητος· -ое состояние κατάσταση αναισθησίας. 2 ασυνείδητος (ακούσιος)· - страх ασυνείδητος (ανεξήγητος) φόβος.

бессолечный επ. ανήλιος· - день ανήλια μέρα.

бессонница, -и θ. αυπνία· страдать -ей υποφέρω απο αυπνία.

бессонный επ. άπνους. || ακοίμητος, άγρυπνος· -ая стража άγρυπνη φρουρά.

бессозный επ. (γραμμ.) χωρίς σύνδεσμο, ασύνδετος· -ое предложение παρατακτική πρό-

ταση· -ая связь το ασύνδετο σχήμα· -ое сочинение ασύνδετο έργο.

беспорно επίρ. ασυζητήτα, αδιαφιλονίκητα.

беспорный επ., βρ: -рен, -рна, -рно αδιαφιλονίκητος, αναμφισβήτητος, ασυζητήτος· -ая истина αναμφισβήτητη αλήθεια.

беспробник, -а α. -ца, -и θ. αφιλόνηρος,-η.

беспрочно επίρ. απρόθεσμα, -ως, χωρίς τακτή προθεσμία, επ' άόριστο.

беспрочнось, -и θ. το απρόθεσμο(ν), το επ' άόριστο(ν).

беспрочный επ., βρ: -чен, -чна, -чно απρόθεσμος, απεριορίστου χρονικού διαστήματος.

бесточный επ. αδιάρρευστος.

бестрастие, -я ουδ. απάθεια, αδιαφορία· ηρεμία.

бестрастный επ., βρ: -тен, -тна, -тно απαθής, αδιάφορος· ήρεμος.

бестрашие, -я ουδ. αφοβία, απτοησία.

бестрашный επ., βρ: -шен, -шна, -шно άφοβος, απτόητος· ατρόμητος.

беструнный επ. άχορδος. || εκφρ. -ая балалайка φλύαρος, φαφλατάς.

бестыдник, -а α. -ца, -и θ. αδιάντροπος, ξεδιάντροπος, -η, αναιδής.

бестыдничать, ρ.δ. φέρνομαι με αναίδεια, αδιάντροπα κλπ. επιρ.

бестыдно, επίρ. αδιάντροπα, ξεδιάντροπα, αναίδως, αναίσχυντα.

бестыдность, -и θ. αναίδεια, αδιαντροπία, ξεδιαντροπία, αναισχυντία.

бестыдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно αδιάντροπος, ξεδιάντροπος, αναιδής, αναισχυντος· - поступок αναισχυντη πράξη.

бестыдство, -а ουδ. βλ. бесстыдность.

бестыжий επ. (απλ.) βλ. бесстыдный.

бесуобъектный επ. (γραμμ.) χωρίς υποκειμενο· -ое предложение πρόταση χωρίς υποκειμενο· απρόσωπη πρόταση.

бесудный επ. (παλ.) χωρίς δίκη ή διαστήριο.

бесчастный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ατυχής, δυστυχής, συ(μ)φοριασμένος.

бесчётный επ. αμέτρητος, αναρίθμητος, απειράριθμος, άπειρος.

бескжётный επ. χωρίς υπόθεση· - фильм κινηματογραφικό έργο χωρίς υπόθεση.

бестактно επίρ. χωρίς τάκτ ή λεπτότητα· αγενώς.

бестактность, -и θ. έλλειψη τάκτ, λεπτότητας, ευγένειας.

бестактный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ο χωρίς τάκτ, λεπτότητα· αγενής, ανάρμοστος.

бесталанность, -и θ. έλλειψη ταλέντου.

бесталанный επ., βρ: -анен, -анна, -анно

ο χωρίς ταλέντο.

δестάρный επ. ο χωρίς τάρα.

δестелесный επ., βρ: -сен, -сна, -сно α-
σώματος, άυλος.

δестия, -и θ. πολύ επιδέξιος απατεώνας,
λωποδύτης.

δестолковость, -и θ. διανοητική αναπηρία.

δестолковщина, -и ασυναρτησία, μπέρδεμα.

δестолковный επ., βρ: -ков, -а, -ο. 1 ψυ-
ρόμυαλος, μωρός, αβέλτερος. 2 (για λόγο)
ασυνάρτητος, μπερδεμένος.

δестолочь, -и θ. 1 βλ. δестолковщина. 2
άνθρωπος ανόητος.

δестрѣпный επ., βρ: -тен, -тна, -тно.
1 (παλ.) ατάραχος, ατρεμής. 2 άφοβος, απτό-
ητος, ατρόμητος, τολμηρός.

δестформенность, -и θ. αμορφία, έλλειψη μορ-
φής.

δестформенный επ., βρ: -мен, -менна, -нно
άμορφος, διάχυτος· -ая масса άμορφη μάζα.

δестхарактерность, -и θ. χαλαρότητα χαρα-
κτήρα.

δестхарактерный επ., βρ: -рен, -рна, -рно
αδύνατου χαρακτήρα, χαλαρός.

δестχобный επ. κολοβός, κωφονούρης, άιερ-
νος· -ая собака κολοβό σκυλί.

δестхитростность, -и θ. το απονήρευτο(ν), η
ανυστεροβουλία· απλότητα.

δестхитростный επ., βρ: -тен, -тна, -тно
άδολος, απονήρευτος, ανυστερόβουλος· απλός.

δестхлѣбца, -и θ. (απλ.) σιτοδεία, έλλει-
ψη ψωμιού.

δестхозный επ. βλ. δестхозный (1 σημ.).

δестхозный επ. 1 αδέσποτος, ανάφεντος.
2 χωρίς νοικοκυριό, φτωχός.

δестхозийственность, -и θ. το αδέσποτο(ν),
ελευθερία. || τσαπατσουλιά, κακή διαχείριση.

δестхозийственный επ., βρ: -вен, -венна,
-венно ανοικιοκύρευτος, ανοικιονόμητος, σπά-
ταλος.

δестхребѣтность, -и θ. χαλαρότητα χαρακτή-
ρα· αστάθεια απόψεων.

δестхребѣтный επ. 1 ασπόνδυλος. 2 χαλαρός
τον χαρακτήρα, πλαδαρός.

δестцѣтность, -и θ. άχροια. || μτφ. πενι-
χρότητα, φτώχεια.

δестцѣтный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ά-
χρωμος, αχρώματος, αχρωμάτιστος, άχρους. ||
μουντός, αλαμπής. || μτφ. πενιχρός, φτωχός,
γλίσχος, αναξιόλογος· - рассказ πενιχρό δι-
ήγημα.

δестцѣльно επίρ. άσκοπα, -ως.

δестцѣльность, -и θ. το άσκοπο(ν).

δестцѣльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно;
άσκοπος, ανώφελος· -οе путешествие άσκοπο
ταξίδι.

δесцензурность, -и θ. έλλειψη λογοκρισίας.

δесцензурный επ. ο μη λογοκριμένος.

δесценный επ., βρ: -ценен, -ценна, -ценно.
1 ανεκτίμητος· - дар ανεκτίμητο δώρο. || μτφ.
(παλ.) ακριβός, προσφιλής. 2 (παλ.) πάμφθη-
νος.

δесценок, -нка α. 3α - πάμφθηνα, τζάμπα.

δесцеремонно επίρ. αναίδως κλπ. επ.

δесцеремонность, -и θ. αναίδεια, αυθάδεια,
ζετσειπωσιά, κυνικότητα.

δесцеремонный επ., βρ: -мóнен, -мóнна,
-мóнно αναιδής, αναίσχυντος, αυθάδης, κυ-
νικός, ζετσίπτωτος.

δесчеловѣчно επίρ. απάνθρωπα, σιληρά.

δесчеловѣчность, -и θ. απανθρωπιά, ομη-
ρότητα.

δесчеловѣчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно
απάνθρωπος, σιληρός.

δесчѣститъ, -ѣшу, -ѣстишь ρ.δ.μ. ατιμάζω,
προσβάλλω· ντροπιάζω.

δесчѣстность, -и θ. ατιμία, προσβολή.

δесчѣстный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ά-
τιμος· αδιάντροπος· ασυνείδητος.

δесчѣстье, -я ουδ. ατίμωση, προσβολή.

δесчѣнный επ. (παλ.) που ιάνει έίτροπα.

δесчѣнство, -а ουδ. το έίτροπο· порά по-
ложитъ конѣцъ -ам είναι καιρός πια να μπει
τέρμα στα έίτροπα.

δесчѣнствовать, -твую, -твуетъ ρ.δ. εκτρέ-
πομαι, ιάνω έίτροπα· αοχημονώ.

δесчѣсленность, -и θ. το απειράριθμο(ν).

δесчѣсленный επ., βρ: -лен, -ленна, -нно
απειράριθμος, αναρίημητος.

δесчѣственность, -и θ. αναίσθησία.

δесчѣственный επ., -вен и. -венен, -вен-
на, -венно. 1 αναίσθητος. 2 μτφ. ανάλγητος,
άπονος, σιληρός.

δесчѣствие, -я ουδ. 1 αναίσθησία· λιπο-
θυμία. 2 αδιαφορία, απάθεια· ασυγκινησία.

δестпабашность, -и θ. 1 αφροντισιά, αμερι-
μνησία. 2 ριφοκινδύευση, τολμηρότητα.

δестпабашный επ. 1 αμέριμνος, αφρόντιστος,
άφροντης. 2 παράτολμος, ριφοκίνδυνος.

δестпбный επ. χωρίς ραφή, άραφος.

δестпмный επ., βρ: -мен, -мна, -мно αθό-
ρυβος, ήσυχος

***βѣта**, -и θ. το βήτα (γράμμα)· - лучи οι
ακτίνες В (βήτα).

***βѣтель**, -я α. μαλάβαθρο, ινδοπέπερι.

***βѣтón**, -а (-у) α. μετόν, σκυρόδεμα.

бетонирование, -я ουδ. τσιμεντάρισμα.

бетонировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. τσιμεν-
τάρω. || -ся τσιμεντάρομαι.

бетонировка, -и θ. βλ. бетонирование.

бетонный επ. τσιμεντένιος, -τινος· του
μετόν· -не плити τσιμεντένιες πλάκες· -за-

βόδ εργοστάσιο κατασκευής πετόν.
бетономешалка, -и θ. μετονιέρα, μαλακτήρας σκυροδέματος.
бетонщик, -а α. μετατζής.
*беф-строганов, α. αιλ. είδος φαγητού με βοδινό κρέας.
бечевá, -ы θ. παραβόσχοινο, γούμενα.
бечёвка, -и θ. λεπτή τριχιά· σπάγκος.
*бешамель, -и θ. χυλός απο αυγά, γάλα και αλεύρι.
бешенство, -а ουδ. 1 λύσσα (νόσος). 2 μτφ. μανία, παραφορά.
бешенствовать, -твую, -твуеть ρ.ε. βλ. неистовствовать.
бешенный επ. 1 λυσσασμένος. 2 μτφ. μανιώδης· ορμητικός, ανάθετος, ανατάσχετος, ασυγκράτητος. 3 πολύ δυνατός, ισχυρός. || εκφρ. -не деньги ανεμομαζώματα - διαβολοσκορπίσματα.
*бзык, -а α. (απλ.) παραξενιά, αλλομοτιά.
библейский επ. βιβλικός, της Βίβλου.
библиограф, -а α. βιβλιογράφος.
библиографический, επ. βιβλιογραφικός· - указатель βιβλιογραφικός πίνακας· -ая редкость σπάνιο βιβλίο.
библиография, -и θ. βιβλιογραφία.
библiолог, -а α. βιβλιολόγος.
*библиология, -и θ. βλ. книговедение.
библиомán, -а α. βιβλιομανής, βιβλιοθήρας.
*библиомания, -и θ. βιβλιομανία.
*библиотека, -и θ. βιβλιοθήκη. || εκφρ. - читальня βιβλιοθήκη-αναγνωστήριο.
библиотекарь, -и θ. η βιβλιοθηκάριος.
библиотекарь, -я α. ο βιβλιοθηκάριος.
библиотековедение, -я ουδ. βιβλιοθηκονομία.
библиотечный επ. ο της βιβλιοθήκης· - каталог ο κατάλογος της βιβλιοθήκης.
*библиофил, -а α. βιβλιόφιλος· βιβλιοθήρας.
библиофильский επ. βιβλιόφιλος.
библиофильство, -а ουδ. βιβλιοφιλία.
*Библия, -и θ. η Βίβλος.
бивáк и. бивуáк, -а α. διανυκτέρευση σε στρατόπεδο· καταυλισμός, επιστάθμευση.
бивáть, бивáл, -а, -о ρ.δ. βλ. бить.
бивáчный и. бивуáчный, επ. στρατοπεδευτικός, επισταθμευτικός· -не огни στρατοπεδευτικές φωτιές.
бiвeнь, -вня α. χαυλιόδοντας.
бивуáк βλ. бивáк.
бивуáчный βλ. бивáчный.
*бигудí, αιλ. πλθ. μπιγυού(ν)τί.
*бидón, -а α. δοχείο, πετόνι· - для кир-сiна πετρελαιοδοχείο.
бидónчик, -а α. μετονάκι.
биёние, -я ουδ. χτύπος· - сёрдца ο χτύπος της καρδιάς.

*бизáнь, -и θ. (ναυτ.) επίδρομος, μπούμα.
*бiзнес, -а α. κερδοσκοπική επιχείρηση.
*бизнесмен, -а α. επιχειρηματίας.
*бизón, -а α. βίσων, βόνασος.
бикарбонат, -а α. διττανθρακικό(ν) αλάτι.
биквадрáтный επ. -ое уравнение διτετράγωνη εξίσωση.
*билét, -а α. 1 εισιτήριο, πιλέτο· -в театр εισιτήριο θεάτρου. 2 βιβλιάριο· партiйный - το κομματικό βιβλιάριο. 3 (παλ.) γραμμάτιο· кредитный - τραπεζογραμματίο (το χαρτονόμισμα). 4 κλήρος, λαχνός· экзамена-ционный - ο κλήρος εξετάσεων. || εκφρ. пригласительный - πρόσκληση, επιοκεπήριο.
билетёр, -а α. -рша, -и θ. ο, η ελεγκτής εισιτηρίων.
билéтик, -а α. εισιτηράκι, πιλετάκι.
билéтный επ. του εισιτηρίου, -ων· -ая касса ταμείο εισιτηρίων.
биллиáрд βλ. бильярд.
биллиáрдный βλ. бильярдный.
*биллиón, -а α. δισεκατομμύριο.
*билль, -я α. νομοσχέδιο (που κατατίθεται στην αγγλική βουλή).
бiло, -а ουδ. 1 σήμαντρο. 2 χτύπος, κρούση (μερών μηχανής).
*бильбóкé, ουδ. αιλ. βιλβονέτο (παχνίδι).
*бильярд, -а α. μπιλιάρδο, σφαιριστήριο.
бильярдный επ. του μπιλιάρδου· - кий η οτένα του μπιλιάρδου· - шар μπίλια μπιλιάρδου. || ουσ. θ. -ая η αίθουσα των μπιλιάρδων.
биметаллизм, -а α. διμεταλλισμός.
биметаллический επ. διμεταλλικός.
*биметáлл, -а α. διμέταλλο.
*бiмс, -а α. η μεσόβμη (εσοκός πλοίου).
*бинóкль, -я α. διόπτρα, κιάλια· театральный - θεατρική διόπτρα· полевой - στρατιωτική διόπτρα.
бинокулярный επ. διοφθαλμικός· -ое зрeние διοφθαλμική όραση· - микроскоп διοφθαλμικό μικροσκόπιο.
*бинóm, -а α. (μαθ.) το διώνυμο(ν).
*бинт, -á α. επίδεσμος, γάζα.
бинтовáть, -тýю, -тýешь ρ.δ.μ. επιδένω με γάζα. || -ся επιδένομαι.
биоастронавтика, -и θ. βιοαστροναυτική.
биогеография, -и θ. βιογεωγραφία.
биограф, -а α. βιογράφος.
биографический επ. βιογραφικός.
*биография, -и θ. βιογραφία.
*биолiт, -а α. ζωόλιθος.
биóлог, -а α. βιολόγος.
биологический, επ. βιολογικός.
*биология, -и θ. βιολογία.
*биопись, -и θ. βιοψία.

βιοσφέρα, -η θ. βιόσφαιρα.
βιοφύσικα, -η θ. βιοφυσική.
βιοχημικός επ. βιοχημικός.
βιοχημία, -η θ. βιοχημία.
 * **βιπλάν**, -α α. διπλάνο(ν).
 * **βίρκα**, -η θ. χρηματιστήριο, χρηματαγορά, μπόροα.
βιρβέικ, -ά α. χρηματιστής.
βιρβέοϊ επ. χρηματιστηριακός, χρηματιστικός.
βίρκα, -η θ. πινακίδα.
βιρμάνец, -нца α., -ка, -η θ. Βιρμανός, -ή-ίδα.
βιρμάνский επ. βιρμανικός.
βίρочный επ. της πινακίδας.
 * **βίρσά**, -ή θ. περουζέες, γαλαζόπετρα, κιά-λαις (πετράδι).
βιρσόωνι επ. απο περουζέ, κυανοπράσι-νος· -не сёрьги σκουλαρίνια απο περουζέ.
βιρίκ, -ά α. 1 (ειαλι.) απομονωμένος λύ-κος, μονόλυκος. 2 μτφ. άνθρωπος μονήρης, απομονωμένος, ακοινωνήτος. || εκφρ. -**о́м смо-τρέть** ή **сидеть** κοιτάζω, κάθομαι σαν το μονόλυκο (σκυθρωπός και μόνος).
βιρίльки, -лек, -лькам πλθ. τα ραβδάνια, είδος παιδινού παιχνιδιού. || εκφρ. **игрaть в** - χάνω άδεια τον καιρό μου.
βιρίч, -ά α. (παλ.) κήρυκας, διαλαλητής, ντελάλης.
 * **βис** επιφ. όλο, ξανά, πάλι, εις (για ηθο-ποιούς, καλλιτέχνες).
βίсер, -а (-у) α. (αθρσ.) χάντρες. || εκφρ. **метaть** - **перед сви́ньями** μιλώ ακατανόητα γιά τους ακροατές.
βίсерина, -η θ. η μια χάντρα.
βίсеринка, -η θ. χαντρίτσα.
βίсерный επ. της χάντρας· με ή απο χάν-τρες. || εκφρ. - **пóчерк** φιλογραφία.
βисировать, -рую, -решь ρ.δ.κ.σ.μ. κ.α.μ. εκτελώ με απαίτηση των θεατών, με την κλή-ση "όλο".
 * **βисквίт**, -а α. 1 μπισκβίτ, αφέψημα σαν ρα-βανή χωρίς σιρόπι. 2 οκεύος πορσελάνινο.
 * **βиссектриса**, -η θ (μαθ.) διχοτόμος.
βιτά, -ή θ. ραβδί παιχνιδιών.
βίтва, -η θ. μάχη· - **под Сталинградом** η μάχη του Στάλινγκραντ.
βιτκόμ επίρ. - **набѣть(ся)** γεμίζω κάργα, καργάρω, τιλώνω.
βιτόк, -ткá α. κρεατόσφαιρα, κεφτές στρόγ-γυλος.
βιτόчек, -чка α. κεφτεδίτσα στρογγυλή.
βιτύнный επ. ασφάλτινος.
βιτύны, -ов πλθ. (ενκ. βιτύμ, -а α.) βι-τούμια.
βίтъй, 1 παθ. μτχ. παρλθ. χρ. του ρ. **бiтъ**.

2 επ. χτυπημένος. || σπασμένος, θραυμένος.
 3 νικημένος, ηττημένος. 4 σκοτωμένος, φονευ-μένος, νεκρός. || εκφρ. - **час** χαμένος χρόνος (καιρός)· ολόκληρη ώρα, πολύς χρόνος· -**не сли́вки** καϊμάκι, αφρός (απο τό χτύπημα).
бiтъ, бѣю, бѣшь, προστ. βεί παθ. μτχ. πα-ρελθ. χρ. **бiтъй**, βρ: **бiтъ**, -а, -ο, επιρ μτχ. (παλ.) βιά ρ.δ. 1 χτυπώ, πλήττω· - **МОЛО-ТКОМ** χτυπώ με το σφυρί. 2 (γιά φως, ήχο, μυ-ρουδιά) προσπέφτω, προσβάλλω· **лáмпa бѣтъ в Глазá** η λάμπα (το φως) χτυπά στα μάτια. 3 δέρνω· **не бѣйте дете́й** μη χτυπάτε τα παιδιά. 4 καταφέρω νικηφόρα χτυπήματα· - **врагá** χτυ-πώ τον εχθρό. 5 θανατώνω, φονεύω, σκοτώνω. 6 πυροβολώ, βάλλω, ρίχνω· - **из орудíй** βάλλω με τα πυροβόλα (το πυροβολικό). 7 σπάζω, συν-τρίβω, θραύω, θρυμματίζω, κάνω θρούφαλα· - **стеклó** σπóζω το τζάμι. 8 κρούω, βαρώ, σημάι-νω· - **трево́гу** ή **набáт** βαρώ συναγεμερό· - **в кóлокол** χτυπώ την καμπάνα, καμπανίζω. 9 η-χώ, βγάζω, παράγω ήχους· **часá** бѣют **пóлночь** το ρολόι χτυπά μεσαίνυχτα· **звонóк бѣтъ трé-тий раз** το κουδούνι χτυπά τρίτη φορά. 10 ξε-πηδώ, ξεπετάγομαι, βγαίνω με ορμή· - **κλп-чóм** αναβλύζω. || μτφ. κοχλάζω. 11 ταράσσω, -ζω, προικαλώ ρίγος, τρεμούλα· **егó** бѣтъ **ли-χοрадкa** τον ταράζει ο πυρετός. 12 τσοικαύζω, κόβω· - **монéту** κόβω κέρματα. || εκφρ. - **кáрт-ту** ή **стáвку** (χαρτп.) κινώ το χαρτί, κερδί-ζω· - **поклóнн** (παλ.) κáνω μετάνοιες· - **на-вернякá** ενεργώ αλάθητα, σωστά, βαρώ στο ψη-τό· - **в Глазá** κáνω μεγάλη εντύπωση· **жизнь бѣтъ κлпчóм** βράζει η ζωή, οργασμός· - **в цель** χτυπώ (βρίσκω) ακριβώς το στόχο, βαρώ στο φητό· - **мiмо цѣли** αστοχώ· - **в однú** τόчку συγκεντρώνω όλα τα πυρά σ' ένα στόχο (σκο-πό), όλα τα σφυριά βαρούν σ' ένα μέρος· - **на что** бáζω για στόχο, бáζω στο μάτι, έχω για σκοπό· - **по карма́ну** ζημιώνω, βλάπτω (οι-κονομικά). || -**ся** 1 μάχομαι· - **с неприяте-лем** μάχομαι κατά του εχθρού. 2 αλληλοχτυ-πιέμαι, αλληλοδέρνομαι· - **на кулакi** γροθο-κοπιέμαι. 3 προσκρούω, χτυπώ (αμ.), χτυπιέ-μαι· **птiца** хочет **влететь** и **бѣтся** ο στεκλό το πουλάκι θέλει να πετάξει έξω και χτυπά στο τζάμι· - **голови́й** ο στέну χτυπώ το κεφάλι στον τοίχο. 4 χτυπιέμαι, σφαδάζω, οπαρ-ταρώ· **жéнщина** бiлась в **истéρικe** η γυναίκα χτυπιόνταν πάνω στην υστερική κρίση. 5 πο-νοκεφαλώ· - **над размы́шлénиями** **вопрóса** πονο-κεφαλώ να λύσω το ζήτημα. 6 πάλλω· **сérдце бѣтся** η καρδιά χτυπά. 7 σπάζω, θραύομαι. || εκφρ. **бѣтся, как рhба** **об лѣд** σπαρταρά σαν το φάρι στον πάγο (μάταια προσπαθεί να πε-τύχει τι καλύτερο)· - **об закля́д** (παλ.) στοι-χηματίζω.

битьё, -я ουδ. 1 χτύπημα· δάρσιμο· -ём не вбъчишь με το ξύλο δε διδάσκεις. 2 σπάσιμο, θραύση· - посуды σπάσιμο των οκευών.

битог, -а α. μεγαλόσωμο άλογο δουλιάς.

* **бифуркация**, -и θ. δικράνωση, διχάλωση, δι-ακλάδωση.

* **бифтёкс**, -а α. μπιφτέκι.

* **бйцепс**, -а α. μύνας δισχιδής, διχλωτός, διφυής.

бич, -а α. 1 μάστιγα, -ίγιο, καμουτσίκι, βούρδουλας. 2 μτφ. θεομηνία.

бичевá βλ. бечевá.

бичевáть, -чýю, -чýешь ρ.δ.μ. (γραπ. λόγος). 1 μαστιγώνω. 2 μτφ. κατηγορώ, κατακρίνω δριμύτατα, καυτηριάζω. || -ся μαστιγώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

бичёвка κλπ. παράγωγα βλ. бечёвка.

бишь, μόριο (χρησιμοποιείται να θυμηθούμε κάτι που ξεχάσαμε) πες το, στο νου μου μούρχειται· как - егó зовýт? πες το... πως τον λένε; || εκφρ. то - (παλ.) ω, όχι (για α-ναίρεση προηγούμενου).

блáго, -а ουδ. 1 ευημερία, ευτυχία, καλό(ν), αγαθό(ν)· на - нарёда για το καλό του λαού· на - родины για το καλό της πατρίδας. 2 πλθ. -а та αγαθά· производството материáль-ных благ η παραγωγή των υλικών αγαθών. || εκφρ. всех благ (ευχή) όλα τα καλά(αγαθά), του θε-ου τα καλά· ни на какие блага ούτε με του θεου τα καλά, με τίποτε, σε καμιά περίπτωση.

блáго? σύνδ. αφού, μια και, μια που, εφό-οον· берй, - дайт πάρε, μια και σου δίνουν.

благοвёрная, -ой θ. η σύζυγος, ουμβία, το έτερον ήμισυ, γυναικούλα.

благοвёрный, -ого α. ο σύζυγος, σύμβιος, ο αντρούλης· мой - óлен ο αντρούλης μου είναι άρρωστος.

блáговест, -а α. (παλ.) η πρώτη κωδωνο-κρουσία (εναρτηρία της λειτουργίας).

блáговестить, -вещу, -вестишь ρ.δ. 1 (παλ.) τυπώ την πρώτη καμπάνα (την εναρτηρία της λειτουργίας). 2 μτφ. διαλαλώ, διακωδωνίζω, διατυμπανίζω.

благοвёщение, -я ουδ. ο Είς.γγελισμός.

благοвйдный επ., βρ: -ден -дна, -дно. 1 ευειδής, όμορφος, ωραίος. 2 εύσημος, ευλο-γοφανής· уйтй под -нм предлógом φεύγω με εύ-σχημο τρόπο.

благоволёние, -я ουδ. (παλ.) καλοπροαίρε-ση, αγαθή προαίρεση, καλή διάθεση.

благоволйть, -лю, -лйшь ρ.δ. 1 με δοτ. ευ-νοώ, διάνειμαι ευνοϊκά· начальник емý -йт ο προϊστάμενος τον έχει ευνοούμενό του. 2 (παλ) ευαρεστούμαι, (στο τέλος επιστολής)· -йте отвётить ευαρεστηθείτε να απαντήσετε.

благово́ние, -я ουδ. 1 ευωδιά, ευοσμία. 2

πλθ.-я οι οσμές απο τα θυμιάματα.

благово́нный επ. (γραπτ. λόγος) ευώδης, εύοσμος, αρωματώδης, μυρουδάτος.

благовоспйтанность, -и θ. η καλή αγωγή, δι-απαιδαγώγηση.

благовоспйтанный επ., βρ: -тан, -танна, -танно ευάγωγος, καλοδιδασκατωγημένος.

благовре́менный επ., βρ: -менен, -менна, -менно (παλ.) έγκαιρος, στον κατάλληλο καιρό.

благотлу́пость, -и θ. ευήθεια, αφέλεια.

благоговёйно επίρ. ευλαβικά, ευσεβώς.

благоговёйный επ. ευλαβικός, ευλαβής, ευ-σεβής.

благоговёние, -я ουδ. ευλάβεια, ευσέβεια.

благоговётъ, -ёю, -ёешь ρ.δ. ευλαβούμαι, σέβομαι.

благодарёние, -я ουδ. (παλ.) ευγνωμοσύνη, ευχαριστία.

благодарйть, ρ.δ.μ. ευχαριστώ, ευγνωμονώ. || εκφρ. -й тебá, вас σε (σας) ευχαριστώ, ευ-γνωμονώ.

благодарно επίρ. με ευγνωμοσύνη, ευγνω-μόνως.

благодарность, -и θ. ευγνωμοσύνη, ευχαρι-οτία.

благодарный επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 ευγνώμων, -ονας. 2 ευόϊνος, που υπόσχεται καλά αποτελέσματα. || εκφρ. óчень -рен вам σας ευχαριστώ πάρα πολύ, σας ευγνωμονώ πολύ.

благодарственный επ. (παλ.) ευγνώμονας· -не слова λόγια ευγνώμονα, -ούνης.

благодарствовать, -ствую; ρ.δ. (παλ.) στις εκφρ. -ствую; -ствуй(те) ευχαριστώ, ευγνω-μονώ· ευγνωμονεί, -είτε.

благодаря 1 επιρ. μτχ. ευγνωμονώντας. 2 (πρόθ.) χάρη σε, απο αιτία. εξ αιτίας, λόγω· - случáйности χάρη στην τύχη. || εκφρ. - то-мý что χάρη στο ότι.

благодáтый επ., βρ: -тен, -тна, -тно ευ-εργητικός, ωφέλιμος, αγαθοεργός· ευτυχής· εύ-φορος· - дождь ευεργητική βροχή· - край εύ-φορος τόπος (περιοχή).

благодáть, -и θ. 1 (παλ) ευδαιμονία, ευ-τυχία, ευημερία, τα καλά του θεού· какéя у вас тут -! τι ευτυχισμένοι που είστε! || εκφρ. - в дóме αφθονία αγαθών στο σπίτι, ευλογία θεού.

благодёственный επ. (παλ.) ευδαιμονι-κός, ευτυχής.

благодёствие, -я ουδ. (παλ.) ευημερία, ευτυχία, ευζωία.

благодёствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. ευη-μερώ, ευζωώ, ευδαιμονώ.

благодётель, -я α. -ница, -и θ. (παλ.) ευ-εργέτης, -ισσα, αγαθοεργός, -ή.

благодётельный επ., βρ: -лен, -льна, -но

ευεργετικός, αγαθοεργός, φιλανθρωπικός.

благодѣтельствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. με δοτ. (παλ.) αγαθοεργώ, ευεργετώ.

благодѣяние, -я ουδ. (παλ.) αγαθοεργία, αγαθοποιΐα, ευποιΐα.

благодѣшествовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. αδιαφορώ, αμεριμνῶ, δε νοιάζομαι για τίποτε.

благодѣшие, -я ουδ. καλοφυχία, -ιά, αγαθότητα, καλή διάθεση.

благодѣшный επ., βρ: -шен, -шна, -шно καλόφυχος, αγαθός, άνακος, αθώς· -ое выражение лица αγαθή έκφραση του προσώπου· -ая улыбка αθώς χαμόγελο.

благодаритель, -я α. -ница, -и θ. καλοθελητής, -τρια.

благодарительно επίρ. ευμενώς κλπ.επ.

благодарительность, -и θ. ευμένεια, καλή διάθεση, ευδοκία:

благодарительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно καλοπροαίρετος, ευμενής, καλοδιατεθειμένος, ευνοϊκός· - человек καλοπροαίρετος άνθρωπος· -ая улыбка ευνοϊκό χαμόγελο· -ое отношение ευνοϊκή διάθεση.

благодарительствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. δείχνω ευμένεια.

благовзвѣние, -я ουδ. ευφωνία, καλλιφωνία.

благовзвѣчность, -и θ. βλ. благовзвѣние.

благовзвѣчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно εύφωνος, καλλίφωνος.

благой¹, επ. (παλ.) αγαθός, καλός, χρηστός, ενάρετος· -ое намерение καλή διάθεση· -ая мысль αγαθή σκέψη.

благой² επ. (διακ.) φαντασμένος, παράξενος· ανόητος, αφελής.

благолѣние, -я ουδ. (γραπ. λόγος) μεγαλοπρέπεια, μεγαλείο, ωραιότητα, ομορφιά· - природн то μεγαλείο της φύσης.

благолѣнный επ., βρ: -пен, -пна, -пно μεγαλειώδης, μεγαλοπρεπής, πανέμορφος.

благомыслящий επ. (παλ.) 1 σάφρονας, εύφρονας, συνετός. 2 καλοδιατεθειμένος.

благонадѣжность, -и θ. (παλ.) εμπιστοσύνη, αξιοπιστία. || εκφρ. свидѣтельство о -и πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων.

благонадѣжный επ., βρ: -жен, -жна, -жно (παλ.) εμπιστος, αξιόπιστος, βέβαιος, σίγουρος, βάσιμος. || εκφρ. дѣйте -и να είστε σίγουροι, μην αμφιβάλλετε καθόλου.

благонамѣренность, -и θ. (παλ.) 1 καλή διάθεση. 2 νομιμοφροσύνη.

благонамѣренный επ., βρ: -рен, -ренна, -ренно (παλ.). 1 καλοδιατεθειμένος, αγαθοπροαίρετος. 2 νομιμόφρονας.

благонравие, -я ουδ. (παλ.) χρηστοθήεια, ηθικότητα.

благонравный επ., βρ: вен, -вна, -вно η-

θικός, χρηστοθήης.

благообразие, -я ουδ. (παλ.) ευμορφία, ομορφιά, ωραιότητα, κάλλος, θεωρία, θωριά.

благообразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно όμορφος, εύμορφος, ωραίος, ευειδής.

благополучие, -я ουδ. ζωή ευτυχισμένη (αίσια). || ευδαιμονία, ευτυχία. || ευπραγία, ευπραξία, ευδοκία.

благополучно επίρ. αίσια, -ως, με το καλό, με επιτυχία.

благополучный επ., βρ: -чен, -чна, -чно αίσιος, επιτυχής, τυχερός· - исход αίσιον πέρας.

благоприобретение, -я ουδ. απόκτηση έντιμη, με τον ιδρώτα του ίδιου, δι' ιδίων μέσων. || περιουσία έντιμη, δι' ιδίων κόπων.

благоприобретенный επ., βρ: -тен, -а, -ο επίκτητος με κόπους του ίδιου (μη κληρονομικός).

благопристойно επίρ. κοσμίως, ευκόσμως, οεμνά, -ώς.

благопристойность, -и θ. (παλ.) κοσμιότητα, ευπρέπεια, ευσχημοσύνη.

благопристойный επ., βρ: -стойен, -стойна, -стойно (παλ.) κόσμιος, εύκοσμος, ευπρεπής, σεμνός, ευσχήμονας.

благоприятный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 ευνοϊκός, ευμενής, ευεργετικός· -не условия ευνοϊκές συνθήκες. 2 ενάρετος, αρετός, ευχάριστος· -не вести ευχάριστες ειδήσεις.

благоприятствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. με δοτ. ευνοώ, βοηθώ, συντελώ· -ла и погода ευνοούσε και ο καιρός.

благоразумие, -я ουδ. σύνεση, φρόνηση, περίσκεψη, σωφροσύνη.

благоразумный επ., βρ: -мен, -мна, -мно συνετός, λογικός, σάφρονας· - человек συνετός άνθρωπος.

благорасположение, -я ουδ. (παλ.) ευνοϊκή διάθεση, καλοπροαίρεση.

благорасположенный επ., -жен, -а, -ο (παλ.) καλοδιατεθειμένος, ευμενής, καλοπροαίρετος, ευνοϊκά διακείμενος.

благорастеряние, -я ουδ., στην εκφρ. -воздухов εκκισ. ευαερία. || (αστ.) καθαρός αέρας, καλός καιρός, καλό κλίμα.

благородиe, -я ουδ. ευγενεία (τίτλος)· ваше - η ευγενεία σας (τιμητική προσφώνηση).

благородный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 ευγενής (την καταγωγή)· пансион -их девиц πανσιόν ευγενών νεανίδων. 2 ευγενικός, γενναίοφρονας· - поступок ευγενική πράξη. || ουο. ευγενής. || εκφρ. -не металлы ευγενή μέταλλα.

благородство, -а ουδ. 1 ευγένεια, λεπτότητα τρόπων. 2 κομψότητα, ωραιότητα. 3 ευγενική καταγωγή.

благосклонно επίρ. ευμενώς, ευνοϊκά.
благосклонность, -и θ. ευμένεια, εύνοια.
благосклонный επ., βρ: -λόнен, -λόнна, -λόнно ευμενής, ευνοϊκός, αγαθοπροαίρετος.
благословение, -я ουδ. 1 ευλογία, ευχή **ОН** получил - **ОТЦА** αυτός πήρε την ευχή του πατέρα. 2 μτφ. έγκριση· παρακίνηση, προτροπή, συγκατάθεση, συμφωνία. 3 (παλ.) ευγνωμοσύνη.
благословенный επ., βρ: -вѣн, -ѣнна, -ѣнно ευλογημένος· -ая земля ευλογημένη γη.
благословить, -влю́, -ви́шь ρ.δ. μ. 1 ευλογώ· σταυρώνω· **ПОП** **ЕГО** -**ИЛ** ο παπάς τον ευλόγησε. 2 ευγνωμονώ, ευχαριστώ· - **СУДЬБѢ** ευγνωμονώ την τύχη. || -ся 1 ευλογούμαι, παίρνω την ευχή· **ОРАТЪЯ** -**ЛИСЬ** **У** **ОТЦА** τ' αδέρφια πήραν την ευχή του πατέρα. 2 προσεύχομαι, κίνω το σταυρό μου πριν απο κάθε ξεκίνημα.
благословлять(ся) ρ.δ. βλ. **благословить(ся)**.
благосостояние, -я ουδ. ευημερία, ευπορία, ευτυχία· - **НАРОДА** ευημερία του λαού.
благостный επ., βρ: -тен, -тна, -тно αγαθοεργός, ευεργετικός· - **ДОЖДЬ** ευεργετική βροχή.
благостныя. -и θ. (παλ.) συμπόνια· αγαθοεργία.
благость, -и θ. αγαθότητα· συμπόνια.
благотворение, -я ουδ. (παλ.) αγαθοεργία, ευεργεσία.
благотворитель, -я α. -ница, -и θ. ευεργέτης, -ица, αγαθοεργός, -ή.
благотворительность, -и θ. βλ. **благотворение**.
благотворительный επ. ευεργετικός, αγαθοεργός, φιλανθρωπικός.
благотворительствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. ευεργετώ, αγαθοεργώ.
благотворить, ρ.δ. (παλ.) βλ. **благотворительствовать**.
благотворно επίρ. ευεργετικά κλπ. επ.
благотворность, -и θ. ευεργεσία, αγαθοεργία, ευεργετικότητα· ωφέλεια.
благотворный επ., βρ: -рен, -рна, -рно αγαθοεργός, ευεργετικός, ευνοϊκός· ωφέλιμος· -ое влияние ευνοϊκή επίδραση.
благоусмотрение, -я ουδ. (παλ.) ευθυκρισία, εξέταση δίκαιη, αμερόληπτη.
благоустраивать, ρ.δ. βλ. **благоустроить**. || -ся καλοφτιαχνόμαι, χτίζομαι με όλες τις ανέσεις, εξωραίζομαι.
благоустроенность, -и θ. καλλωπισμός, εύτρεπισμός, κατασκευή επιμελημένη· καλόχτιση.
благоустроенный επ. καλοχτισμένος, καλοφτιαγμένος· - **ДОМ** καλοχτισμένο σπίτι.
благоустроить, ρ.δ.μ. καλοχτίζω, καλοφτιάχνω, εξωραίζω, ευτρεπίζω.
благоустройство, -я ουδ. καλλιτεχνική ο-

μοδόμηση, καλοφτιαξιμο, καλοχτίσιμο· εξωραϊσμός· - **ГОРОДА** εξωραϊσμός της πόλης.
благоухание, -я ουδ. ευωδιά, ευοσμία, μοσχομουδιά, μοσχοβολιά.
благоуханный επ., βρ: -анен, -анна, -анно ευώδης, εύοσμος, αρωματώδης.
благоухать, ρ.δ. ευωδιάζω, μοσχοβολώ, μοσχομυρίζω· **ЦВЕТѢ** -**ХТ** τα λουλούδια μοσχοβολούν.
благочестивый επ. (γραμ. λόγος) θρήσκος, θρησκόληπτος, ευσεβής, θεοφοβούμενος.
благочестие, -я ουδ. (γραμ. λόγος) θρησκοληφία, ευσέβεια, θεοφοβία.
благочиние, -я ουδ. (γραμ. λόγος) ευπρέπεια, κοσμιότητα. || εφημερία, επιτροπεία, εξαρχία.
благочинный επ. 1 (γραμ. λόγος) ευπρεπής, ευσημόναος, κόσμιος. 2 ουσ. (εκκλσ.) τοποτηρητής επισκόπου, κληρικός επίτροπος, πρωτεφημέριος, έξαρχος.
благенненский επ. κ. ουσ. ευήθης, καλοΰτσιος, κουφόνοους, αγαθός.
благенный επ., βρ: -жѣн, -жѣнна, -жѣнно. 1 ευτυχέστατος, ευδαίμονας, μακάριος, δλβιος. 2 επ. κ. ουσ. παράξενος. || κουτούτσιος, αγαθός, φτωχός το πνεύμα. 3 εκκλσ. μακαριότατος. || εκφρ. -**ОИ** **ПАМЯТИ** αξιομακάριστος, αοίδιμος.
благенство, -я ουδ. υπέρτατη ευδαιμονία, ολβιότητα, μακαριότητα. || εκφρ. **ОНЪ** **НА** **ВЕРХУ** -**Я** άφθαστη καλοπέραση, ζωή χαρισάμενη.
благенствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. ευδαιμονώ, ευημερώ, πλέω στα πελάγη της ευτυχίας.
благить, -жѹ, -жѹшь ρ.δ. (απλ.) κουτοφέρνω, φέρνομαι ανόητα, ιδιότροπα, καπριτωώνω.
благной επ. (απλ.) καπριτούζος· ζευξένης, κακοκέφαλος· ανόητος.
блажь, -и θ. (απλ.) παραξενιά, παράλογη απαίτηση· **ВѢКИНЬ** - **ИЗ** **ГОЛОВѢ** διώξε απο μέσα σου την παραξενιά.
* **бланк**, -я α. έντυπο (για συμπλήρωση).
* **бланкизм**, -я α. μπλανκισμός.
бланкист, -я α. μπλανκιστής.
* **бланманжѣ** ουδ. άιλ. γλύκισμα απο κρέι χ και αμύδαλα.
* **блѣстула**, -и θ. βλάστη.
блат, -я α. (απλ.) 1 (αργκό των κλεφτών) κλοπή, κλεφιά· έγκλημα. 2 ρουσφέτι· **ПО** -**У** με ρουσφέτι.
блатной επ. κλέφτικος, των κλεφτών, φαβλόβιος· -**НЕ** **ПѢСНИ** φαβλόβια τραγούδια.
блато, -я ουδ. (παλ.) βάλτος, τέλμα.
блевать, блѣю́, блѣю́шь ρ.δ. (απλ.) ξερνώ.
блевота, -и θ. (απλ.) ξέρασμα· ξερατό.
блевотина, -и θ. (απλ.) βλ. **блевота**.

бледнѣть, ρ.δ. 1 χλωμιάζω, κιτρινίζω, ω-
χρίω· **ОН** -ѣет от страха αυτός χλωμιάζει α-
πο το φόβο. 2 υπολείπομαι, καθυστερώ κατα-
πληκτικιά (σε σύγκριση με άλλον)· **ИХ УСПѢХИ**
-ѣют перед нашими οι επιτυχίες τους χωρίς ούν
μπροστά στις δικές μας.

бледнолицій επ., βρ: -лиц, -а, -ο κιτρι-
νοπρόσωπος, κιτρινιαάρης, χλωμός, ωχρός.

блѣдность, -и θ. 1 ωχρότητα, χλωμάδα, κι-
τρινάδα· -лицά ωχρότητα του προσώπου. 2 μτφ.
μη εκφραστικότητα, χαλαρότητα· -картины η
μη εκφραστικότητα της εικόνας.

блѣдный επ., βρ: -ден, -днѣ, -дно. 1 χλω-
μός, ωχρός, κίτρινος. 2 μουντός, θαμπός, α-
μυδρός, μουχρός· -я луна μουντό φεγγάρι. 3
μτφ. που δεν έχει εκφραστικότητα, πενιχρός.

блѣклость, -и θ. μαρασμός· ξεθώριασμα, ζέ-
βαμμα.

блѣкнѣй επ. μαραμένος· ξεθωριασμένος, ζέ-
θωρος· -не цветѣ μαραμένα λουλούδια· краски
-не χρώματα ξεθωριασμένα.

блѣкнуть, -ну, -нешь· παρλθ. χρ. блѣк, -ла,
-ло ρ.δ. 1 μαραίνομαι, παραγκιάζω. 2 ξεθω-
ριάζω· μουχραίνω, γίνομαι θαμπός, μουντός.

блеск, -а (-у) α. 1 λάμψη, γυαλάδα, σιλ-
πνότητα· -сѣнца η λάμψη του ήλιου· -штѣ-
кѣ η λάμψη των λογχών. 2 μτφ. πολυτέλεια·
μεγαλοπρέπεια· -славнѣ λάμψη (φωτοστέφανος)
της δόξας· -нарядѣ η πολυτέλεια του στολι-
σμού, του ντυσίματος. 3 (σε συνδυασμό με ο-
νομασίες μερικῶν ορυκτῶν)· желѣзный - ο αι-
ματίτης, αιματοστάκτης (λίθος)· свинцовѣй -
ο πρωτοεικικός μόλυβδος. || εμφρ. во всем -е
μ' ὅλη τη μεγαλοπρέπεια (λαμπρότητα)· с -ом
λαμπρά, ἔξοχα, θαυμάσια.

блесна́, -ѣ, πλθ. блѣсны, -сѣн, -снам θ.
τεχνητό δόλωμα στο αγκίστρι.

блеснѣть, -нѣ, -нешь ρ.σ. 1 βλ. блестя́ть.
2 μτφ. (για σκέψη, αίσθημα) λάμπω, περῶ σαν
αοτραπή. στιγμήαία· у меня -ла мысль για μιά
στιγμή μου πέρασε η σκέψη· -ла надежда ἔ-
λαμψε η ελπίδα.

блестѣть, -щѣ, -стѣшь и. γραπ. λόγος блѣ-
шешь; μтχ. ενστ. блестящій и. γραп. λόγος
блѣщущій ρ.δ. 1 λάμπω, φέγγω, φωτίζω, λαμ-
πυρίζω· -ли огнѣ гόрода ελαμπαν τα φωτα
της πόλης. 2 μтф. γυαλίζω, αστράφτω· гнѣвом
-йт глазѣ αστράφτουν τα μάτια απο το θυμό·
не все то зόлото, что -йт κάθε τι που λάμ-
πει δεν είναι χρυσό· -йт лѣсина λάμπει η φα-
λάκρα (καράφλα). || διακρίνομαι, ξεχωρίζω, ε-
ξέχω, κάνω εντύπωση· **ОН** -йт своим умом αυ-
τός λάμπει με το πνεύμα του. 3 καταπλήττω,
κάνω κατάπληξη· **ОН** -шут красотѣ αυτοί λάμ-
πουν με την ομορφιά τους.

блѣстки, πλθ. (ενκ. блѣстка, -и θ.) η πού-

λια (χρυσοποίκιλο στα ενδύματα)· цыганки
украшаѣт платѣе позумѣнтами и -ами οι τσιγ-
γάνες στολίζουν το φόρεμα με σειρήνια και
πούλιες. || λάμψη, ἔλαμψη· -талѣнта η λάμ-
ψη του ταλέντου· -остроумнѣ ἔλαμψη ευ-
φυΐας.

блестѣще επίρ. λαμπρά, θαυμάσια, ἔξοχα,
υπέροχα· дела идѣт - οι υποθέσεις (δουλιές)
πάνε λαμπρά.

блестѣщій επ., βρ: -тѣщ, -а, -е λαμπρός,
σπινθηροβόλος· -не глазѣ σπινθηροβόλα μάτια
|| μтф. πολυτέλης· -нарядѣ λαμπρή στολή. || ε-
ξαιρετικός, ἔξοχος, υπέροχος· -орѣтор υπέ-
ροχος ρήτορας· -успѣх λαμπρή επιτυχία.

* блѣф, -а α. μπλόφα.

блѣяние и. блѣяние, -я ουδ. βέλασμα· -яг-
нѣт το βέλασμα των αρνιῶν.

блѣять, -блѣет и. блѣять, блѣет ρ.δ. βελάζω.

ближайшій, υπερθ. βαθμός του επ. близкій. 1
πλησιέστατος, εγγύτατος, ο πλησιέστερος· -я
пѣчѣта το πλησιέστερο ταχυδρομείο· -не родс-
твенники οι πλησιέστεροι συγγενείς· в -ем
бѣдѣшѣм στο πιο σύντομο (μοντινό) μέλλον· в
-не дни στις προσεχείς μέρες. || άμεσος· -не
задѣчи τα άμεσα καθήκοντα. 2 ο άμεσως επό-
μενος, ο άμεσος· -начѣльнѣк ο άμεσος προϊ-
στάμενος. || προσωπικός, άμεσος, χωρίς μεσο-
λάβηση άλλου· при -шем учѣстии με άμεση συμ-
μετοχή· при -шем расѣмотрѣнии ύστερα απο προ-
σωπική εξέταση.

блѣже, συγкр. β. του επιρ. близко και του
επ. близкій.

блѣжнѣй, -яя, -еε επ. 1 βλ. близкій (1οημ.).
|| ο εγγύς, ο πλησίον· -востѣк η Εγγύς Ανα-
τολή. 2 (παλ.) στενός, πλησιέστερος· -яя ро-
днѣ οι στενοί συγγενείς. 3 ως ουσ. ο συ-
νάνθρωπος· лѣбѣте -его αγαπάτε τον πλησίον·
помогѣть -им βοηθѣ τον πλησίον.

близ, πρόθ. με γεν. 1 πλησίον, κοντά, σι-
μά, εγγύς· я живѣ ~ гόрода ζω κοντά στην πό-
λη. 2 (παλ.) σχεδόν, περίπου· -полуднѣ κα-
τά (κοντά) το μεσημέρι.

блѣзитѣся, -ится ρ.δ. 1 πλησιάζω, σιμώνω,
ζυγώνω, κοντεύω· -ится зимѣ σιμώνει ο χει-
μώνας· -ится дождѣ έρχεται η βροχή.

блѣзкій επ., βρ: -зок, -зкѣ, -зко; блѣ-
же, ближѣйшій. 1 κοντινός, ο πλησίον, ο εγ-
γύς, ο παρακείμενος, ο προσκείμενος· -ок
лѣкѣть, да не укѣсишь (παροιμία) κοντά εί-
ναι ο αγκώνας σου, όμως δε φτάνεις να τον
δαγκάσεις (εύκολο, όμως ακατόρθωτο)· блѣзкое
расстѣяние κοντινή απόσταση. 2 (για χρόνο)
επικείμενος, προσεχής, επερχόμενος· -оε бѣ-
дѣшѣе το προσεχές μέλλον· -я смертѣ ο е-
πικείμενος (οσονούπω) θάνατος. 3 στενός, οι-
κείος· -друг στενός (επιστήθιος) φίλος. 4

πλθ. -ие οι στενοί συγγενείς, οι δικοί. ||
εμφρ. -ие отношения στενές σχέσεις.

близко επίρ. πλησίον, κοντά, σιμά, εγγύς
я живú - от вас εγώ ζω κοντά σε σας· - по-
знакомиться να γνωριστούμε απο κοντά· гóрод
- η πόλη είναι κοντά. || μτφ. περίπου, γύρω,
πάνω-κάτω· ей - к сорокá годáм αυτή κοντεύει
τα σαράντα.

близлежащий επ. προσεικείμενος, παρακειόμε-
νος, διπλανός, γειτονικός.

близнецы́, -όβ πλθ. (ενκ. близне́ц, -ά α.)·
είδυμα, δίδυμοι, διπλάρινα· братья -и αδέρ-
φια δίδυμα.

близорúкий επ., βρ: -рúк, -α, -ο. 1 μύ-
πας, κοντόφθαλμος· очки для -их ματογυάλια
για τους μύπες. 2 μτφ. μη οξυδερκής, μη δι-
ορατικός· политик - πολιτικός κοντόφθαλμος.

близорúкость, -и θ. 1 μυωπία· отрадáть
-бú έχω μυωπία. 2 μτφ. έλλειψη διορατικότη-
τας, οξυδέρκειας.

близость, -и θ. 1 προσέγγιση, εγγύτητα,
γειτνίαση· ~ взгля́дов προσέγγιση των από-
ψεων. 2 σύμωμα, πλησίασμα, ζύγωμα· - зимá
το πλησίασμα του χειμώνα. 3 οικειότητα· ме-
жду ними установилась ~ ανάμεσά τους έγινε
(επήλθε) προσέγγιση.

* **блик**, -α α. αναλαμπή· - от костра́ η ανα-
λαμπή της φωτιάς. || φωτεινή κηλίδα· -и в
глазáх портрета́ άσπρες κηλίδες στα μάτια
του πορτρέτου.

блин, -ά α. πλακούντιο απο αλεύρι, γάλα κλπ.
κρέπ. || εμφρ. первýй - κόμμο αρχή το ήμισυ
παντός, κάθε αρχή και εύκολη· печь как -и
(επλ.) φτιάχνω πολλά και γρήγορα.

* **блиндаж**, -ά α. (στρατ.) σιέπαστρο, οχυρό.

блиндажный επ. του σιέπαστρο, οχυρωματι-
κός· -не бálки οχυρωματικοί δοκοί.

блиндировать, -рю, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. ο-
χυρώνω, θωρακίζω.

блинок, -нкá α. μικρή κρέπ, κρεπίτσα.

блинчик, -α α. βλ. блинок.

блиста́ние, -я ουδ. λάμψη· - огне́й η λάμψη
των φωτιών.

блестáтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно
λαμπρός, ενθουσιωτικός· náτασπρος, αστραφτε-
ρός· - зимний ковёр το náτασπρο χαλί του χει-
μώνα. || μτφ. μεγαλειώδης, περιλάμπρος· - ус-
пéх λαμπρή επιτυχία· -ая карьерá λαμπρή στα-
διοδρομία.

блестáть, ρ. δ. βλ. блестя́ть. || εμφρ. - от-
сýствием λάμπω με την απουσία μου.

* **блок**¹, -α α. τροχαλία, καρούλι.

* **блок**², -α α. 1 συνασπισμός· - коммунистов
и беспартийных ο συνασπισμός των κομμουνι-
στών και εξωκομματικών. 2 όγκος, ογκόλιθος,
κυβόλιθος. || μεγάλη ομάδα. 3 ταιμέντινο οι-

κοδομικό τετράγωνο.

* **блока́да**, -и θ. 1 πολιορκία, αποκλεισμός,
μπλοκάρισμα· μπλόκο· - Ленингра́да η πολιορ-
κία του Λενινγκράντ· сня́ть -у λύνω την πο-
λιορκία. 2 μτφ. απομόνωση· политическая -
πολιτικός αποκλεισμός· эконо́мическая - οι-
κονομικός αποκλεισμός.

блока́дный επ. πολιορκητικός, αποκλειστι-
κός, του αποκλεισμού· -οе кольцо ο (πολι-
ορκητικός) κλειός.

* **блокга́уз**, -α α. στρατιωτικός πύργος.

блоки́рование, -я ουδ. βλ. блока́да.

блоки́ровать, -рю, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 πο-
λιορκώ, μπλοκάρω, αποκλείω. 2 κλείνω το δρό-
μο με σινιάλο. || -ся 1 πολιορκιούμαι, μπλο-
κάρομαι, αποκλείομαι. 2 συνασπίζομαι.

блоки́ровка, -и θ. βλ. блоки́рование.

блоки́ровочный επ. αποκλειστικός, απαγο-
ρευτικός· - сигнал απαγορευτικό σινιάλο.

* **блoкнóт**, -α α. σημειωματάριο, μπλόκ.

блoкнóтный επ. του σημειωματάριου· - лист
φύλλο σημειωματάριου.

* **блoнда**, -и θ. πλόνδα (είδος ταντέλλας).

* **блoндýн**, -α α., -ка, -и θ. ξανθομάλλης, -α,
-ούσα, ξανθούλα.

блoхá, -и́, πλθ. блóхи, δοτ. -ám ο φύλλος.

блoшны́й επ. του φύλλου· - ухýс το τσίμ-
πημα του φύλλου.

блoшка, -и θ. μικρός φύλλος. || το πηδητό
(παιδ. παιχνίδι).

блуд, -α α. (παλ.) αωτεία, σπατάλη· αιο-
λασία.

блудить¹, -жý, -дишь ρ.δ. (απλ.) 1 αωτεύω,
περνώ ζωή οπάταλη, έλυτη. 2 κλέβω, παίρνω
κρυφά (λέγεται κυρίως για μερινά ζώα).

* **блудить**², -жý, -дишь κ. -дишь ρ.δ. (απλ.)
περιπλανιέμαι· долго мы -ли по лесу πολύ πε-
ριπλανηθήκαμε στο δάσος.

блудли́вость, -и θ. (απλ.) 1 αωτεία, ει-
φυλισμός. 2 περιφορά, τριγύρισμα (για κλοπή).

блудли́вый επ., βρ: -ли́в, -α, -ο (απλ.)
(για ζώα) περιφερόμενος για κλοπή· -и́в как
кошка, трусли́в как зя́цц περιφερόμενος σαν
τη γάτα, δειλός σαν το λαγό.

блудни, -и́ πλθ. (απλ.) 1 αωτείες· ει-
φυλισμός. 2 μικροκλοπές.

блудни́ца, -и θ. έκφυλη, άσωτη, ξεπεσμένη,
παραστρατημένη γυναίκα.

блудни́й επ. άσωτος, σπάταλος· ακόλαστος·
|| εμφρ. - сын άσωτος υιός.

блудня, -и α. κ. θ. ο περιφερόμενος για
κλέψιμο· кошка-блудня́ γάτα-κλέφτρα.

блудя́ние, -я ουδ. περιπλάνηση, περιπέ-
τεια· - в лесу́ περιπλάνηση στο δάσος.

блудя́ть, ρ.δ. 1 περιπλανιέμαι, περιφέρο-
μαι άσκοπα. 2 περιπλανιέμαι αναζητώντας δι-

εξοδο. || πλανιέμαι, αλλάζω διεύθυνση.

блуждающий επ. πλανόμενος, περιφερόμενος·
- **взгляд** περιφερόμενο βλέμμα· || εκφρ. -**ая**
пóчка νεφροπρωσία· - **нерв** πνευμογαστρικό ή
πλανητικό νεύρο· -**ие** ογνή φωτεινές ατμίδες
φωσφόρου.

* **блúза**, -н θ. μπλούζα, φόρμα· **рабóчая** ~ η
εργατική φόρμα· **матрóская** ~ η ναυτική μπλού-
ζα. || (παλ.) φαρδιά γυναικεία οικιακή μπλού-
ζα.

блúзка, -и θ. μπλουζίτσα.

блúжник, -а α. (παλ.) εργάτης με φόρμα.

блúдечко, -а ουδ. 1 πιατελίτσα. 2 φαγιτά-
κι. || εκφρ. как на -е βλ. στη λέξη **блúдо**.

блúдо, -а ουδ. 1 πιατέλλα. 2 φαγητό, έδε-
σμα· **обéд из трёх блúд** γεύμα με τρία φαγη-
τά. || εκφρ. как на -е πολύ ευδιάκριτα, κα-
θαρότατα.

блудолúз, -а α. (παλ.) τοσανιογλύφτης, σε-
λέμης, παράσιτος.

блúдце, -а, γεν. πλθ. -**дец** πιατελάκι, πια-
τάκι.

* **блúминг**, -а α. μπλιούμιγκι, μηχανή ελαστι-
κοποίησης.

блúстí, **блúдú**, -**дéшь**; παρπθ. χρ. **блúл**,
-**лá**, -**лó** ρ.δ.μ. 1 τηρώ ~ **дисциплину трудá**
τηρώ την εργατική πειθαρχία· - **порýдок** τη-
ρώ την τάξη· - **закóны** τηρώ τους νόμους. 2 ε-
πιβλέπω, επιτηρώ. || -**исъ** 1 τηρούμαι. 2 ε-
πιβλέπομαι, επιτηρούμαι.

блúстítель, -я α. -**ница**, -н θ. ο, η τηρη-
τής· - **тишинú** τηρητής ησυχίας· - **закóна** τη-
ρητής του νόμου· - **порýдка** τηρητής της τά-
ξης.

блúха, -и θ. πινακίδα· μεταλλική πλάκα.

блúшка, -и θ. πινακιδίτσα· πλανίτσα.

* **боá**, **áκλ**. 1 βόας. 2 ουδ. επώμιο των γυ-
ναικών, εσάρπα· **мéხოвое** - εσάρπα απο γού-
να· **жéнщина в стрáусовом** - γυναίκα με εσάρ-
πα στρουθοκαμήλου.

боб, -á α. 1 λοβός, το περίβλημα των ο-
σπρίων. || το κουκί, το σπειρί, το σπέρμα. 2
πλθ. -**и** τα όσπρια. || εκφρ. -**и разводítть** μα-
ταιοπονώ, ματαιολογώ, φλυαρώ άσκοπα (δεισι-
δαιμονία απο το ρίξιμο των κουκιών)· **ос-
тáтсья** ή **сидéть на -áх** την πατι, πέφτω έξω.

бобёр, -**брá** α. 1 γούνα καστόρινη. 2 βλ.
бобр.

* **бобúна**, -н θ. πηνίο, μασούρι, καρούλι, μπο-
μπίνα.

бобóвнýй επ. σπερματικός, απο σπέρματα·
-**ое мáсло** λάδι απο σπόρια.

бобóвнýй επ. των οσπρίων, των ελλοβόκαρ-
πων· - **стручóк** ο λοβός των οσπρίων. || ουσ.
πλθ. -**не** τα ελλοβόκαρπα.

бобóк, -**бкá** α. σπέρμα, σπειρί των οσπρίων.

бобр, -á α. κάστορας, βύδρα, νερόσκυλο, ε-
νυδρίς. || εκφρ. **убítть -á** (παρμ.)· α) πιά-
νω μεγάλο κελεπούρι (αποκτώ μεγάλο θησαυρό).
β) ειρν. άνθρακες ο θησαυρός· πηγαίνω για
μαλλί και γυρίζω κουρεμένος.

бобрéнок, -**нка**, πλθ. -**рýта**, -**рýт** καστορά-
κι, βυδρίτσα.

бобρíковнýй επ. καστόρινος.

бобрíком, επίρ. σαν τον κάστορα (κούρεμα
κοντό με ορθόστατες μπροστά τρίχες).

бобрóвнýй επ. καστόρινος· του κάστορα.

бобúлка, -и θ. ακτήμονη, φτωχοχωρική.

бобúль, -**я** α. 1 (παλ.) ακτήμονας, φτωχο-
χωρικός. 2 εργένης, μπειλιάρης.

бог, -а, κλητ. (παλ.) **бóже**, α. θεός. ||
εκφρ. **бóже мой!** θεέ μου! - **знáет** ή **вестъ**
кто, что, **како́й**, **куда** κ.τ.τ. ο θεός ξέρει
ποιός, τι, τι λογής, πού· **не дай** - ή **не дай**
бóже (απευχή) να μη δώσει ο θεός, θεός φυ-
λάξει! **дай** - (ευχή) να δώσει ο θεός· **избáви**
- ή **бóже!** απάλλαξε θεέ μου! **сохрани** - ή **бó-**
же θεός (να) φυλάξει· **побóдсья**, -**йтесь** **бóга**
φοβήσου, φοβηθείτε το θεό (λυπήσου)· **ради**
-**а** για το θεό, για χάρη του θεού, για τ' ό-
νομα του θεού· **с -ом** με το θεό, με τη βοή-
θεια του θεού, με το καλό· **слáва -у** δόξα του
θεού (τω θεώ), **δόξα σοи** ο θεός, **δόξα** νάχει ο
θεός· **ей -у** μα το θεό· **как** - **на дýшу** **полó-**
жит όπως πεί ο θεός· **одномú -у** **извéстно** μό-
νο ένας θεός ξέρει.

богадéлка, -и θ. τρόφιμη γηροκομείου.

богадéльня, -и θ. γηροκομείο· | ενδιαίτημα
αναπήρων. || (ειρν.) τεμπελαχανείο.

* **богарá**, -**и** θ. (αθρσ.) σπαρμένα χωράφια ή
εκτάσεις.

богатéй, -я α. (απλ.) πλούσιος.

богатéть ρ.δ. πλουτίζω, -αίνω.

богатéть, -**чý**, -**тúшь** ρ.δ.μ. (παλ.) πλουταίνω.

богáтство, -а ουδ. 1 πλούτος· **огрóмное** -
τεράστιος πλούτος. 2 μτφ. πλήθος, αφθονία.
3 πολυτέλεια.

богáтнýй επ., βρ: -**гáт**, -а, -ο. 1 πλούσι-
ος· -**ая страна** πλούσια χώρα· | - **человéк**
πλούσιος άνθρωπος. || ουσ. ο πλούσιος· - **и**
в бóдни пирýет, **а бéднýй в прáздник горýет**
(παρμ.) ο πλούσιος και τις καθημερινές γλεν-
τάει, όμως ο φτωχός και τις γιορτές πικραί-
νεται. 2 πολυτελής· -**ое υбрáнство** πλούσια
επίπλωση. 3 μτφ. μεγάλος, αρκετός· - **урожа́й**
μεγάλη σοδειά· - **опыт** πλούσια πείρα. || εκφρ.
чем -тн, **тем и рáды** (σε μουσαφίρη) ό,τι υ-
πάρχει στο φτωχικό μας θα φάμε.

богатéрскýй επ. 1 πράκλειος, γιγάντιος, υ-
περφυσικός· -**ая сúла** πράκλεια δύναμη· - **гó-**
лос στεντόρεια φωνή. 2 ηρωικός· - **эпос** το
ρωσικό ηρωικό έπος. || εκφρ. - **сон** βαρύς ή

βαθύς ύπνος.

богатырство, -а ουδ. ηράκλεια δύναμη· οι ηρακλήδες.

богатырь, -я α. 1 ήρωας του ρωσικού έπους, Ηρακλής. 2 μτφ. άνθρωπος ιοχυρότατος.

богач, -а α., -ка, -и θ. πλούσιος, -α.

богаче, συγκρ. β. του επ. **богатый**.

***богдыхан**, -а α. (παλ.) κινέζος αυτοκράτορας.

***богѣма**, -и θ. 1 (αθρσ.) μπόεμηδες. 2 ζωή μπόεμικη.

богѣмный επ. μπόεμικος· - бѣт η μπόεμικη ζωή.

богѣня, -и θ. 1 θεά· - Αφίνα η θεά Αθηνά. 2 (παλ.) πανέμορφη, αξιαγάπητη γυναίκα.

богобоѣзненный επ., βρ: -знен, -зненна, -зненно (παλ.) θεοφοβούμενος.

богоискатель, -я α. θεοφάχτης.

богоискательство, -а ουδ. θεοέρευνα.

богомѣз, -а α. εικονογράφος, αγιογράφος.

|| (ειρν.) αδέξιος εικονογράφος, της κακής ώρας.

богомѣтерь, -и θ. βλ. **богорόдица**.

богомѣл, -а α. 1 προσκυνητής, λάτρης. || πελεγράνος, χατζής. 2 η μάντιδα, μάντις, μάντης ο θρήσκος ή αλογάνι της Παναγίας (ορθόπτερο έντομο).

богомѣлец, -льца α., -лка, -и θ. βλ. **богомѣл** (1σημ.).

богомѣлье, -я ουδ. (παλ.) μετάβαση σε ιεροούς τόπους, χατζηλίκι.

богомѣльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно θεοσεβής, θεοφοβούμενος.

богоотступник, -а α. (παλ.) αρνησίθρησκος, εξωμότης, αποστάτης.

богорόдица, -и θ. θεομήτωρ, Παναγία.

богослѣв, -а α. θεολόγος, ιεροκήρυκας.

богослѣвие, -я ουδ. θεολογία.

богослѣвский επ. θεολογικός.

богослужѣбный επ. θρησκευτικός· ιερός· -не κνήγι θρησκευτικά βιβλία.

богослужѣние, -я ουδ. ιερουργία, ιεροτελεστία.

богостроитель, -я α. θεοπλάστης.

богостроительство, -а ουδ. θεοπλασία.

богостворить, ρ.δ.μ. 1 λατρεύω (σαν το θεό)· мать -йт своегѣ сына η μάνα λατρεύει το παιδί της. 2 θεοποιώ· Египтяне -ли быка Аписа οι Αιγύπτιοι λάτρευαν για θεό τον Άπιδον ταύρο.

богоугодный επ., βρ: -ден, -дна, -дно (παλ.) θεάρεστος, θεοφιλής. || ειμφ. -ое заведение (παλ.) φιλανθρωπικό ίδρυμα.

богохульник, -а α., -ца, -и θ. βλάσφημος, -η, υβριστής των θεών.

богохульный επ. (παλ.) βλάσφημος.

богохульство, -а ουδ. βλαστημιά, -φημία.

богохульствовать, -ствовать, -ствуешь ρ. δ. (παλ.) βλαστημώ, βλασφημώ.

бодастый επ. (απλ.) βλ. **бодливый**.

бодать, ρ.δ. μ. (για ζώα) κερατίζω, κουτράρω, κουτουλώ, μπιτοίζω. || -ся βλ.ρ. ενεργ. φ. наша корѣва -ется η γελάδα μας κουτράει. || αλληλοχτυπιέμαι, κουτριέμαι, κουτουλιέμαι.

бодливый επ., βρ: -лив, -а, -ο κουτουλιάριμος· -ая корѣва κουτουλιάρικη γελάδα.

боднѣть, ρ.σ. βλ. **бодать**.

бодрѣть, ρ.δ.μ. ευθαρρύνω, δίνω θάρρος, κουράγιο, εμπυχώνω, ζωογονώ. || -ся ευθαρρύνομαι, θαρρεύω, παίρνω θάρρος, κουράγιο, αναθαρεύω· ζωογονούμαι.

бодро επίρ. ζωηρά, θαρρετά· σφριγηλά.

бодрость, -и θ. ζωηρότητα, σφριγηλότητα.

бодрствование, -я ουδ. αγρύπνια, αγρυπνία.

бодрствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. αγρυπνώ· **ожидаѣ нападение мы -ли всю ночь** περιμένοντας επίθεση, όλη τη νύχτα αγρυπνούσαμε.

бодрый, επ., βρ: бодр, -а, -ο ζωηρός, σφριγηλός· - вид ζωηρή όψη.

бодрящий, επ. ζωογόνος, τονωτικός.

бодун, -а α. (διαλι.) κουτουλιάρης.

бодига, -и θ. σπόγγος, σφουγγάρι του γλυκού νερού.

боевик, -а α. 1 μαχητής. 2 μεγάλη επιτυχία (σουξέ) κινηματογραφικής ταινίας ή θεατρικής παράστασης. 3 πολεμικό αεροπλάνο.

боевой, επ. 1 μαχητικός, πολεμικός, στρατιωτικός· -ая готовность στρατιωτική ετοιμότητα· -ое задание στρατιωτική αποστολή· -опыт η πολεμική πείρα· -ая тревога πολεμικός συναγεραμός· -порядок войск η μαχητική διάταξη των στρατευμάτων· -ая подготовка войск στρατιωτική (μαχητική) προετοιμασία των στρατευμάτων· -ая единица μονάδα μάχης(η ομάδα)· - конь μαχητικό άλογο· - патрѣн το φυσίγγι· -не припасы τα πολεμοφόδια· -ая задача αποστολή μάχης· -ая заслѣга πολεμική εξαιρετική υπηρεσία· -товариш συμμαχητής, συμπολεμιστής· -ая мощь στρατιωτική ισχύς· -не действия πολεμικές επιχειρήσεις. 2 πολεμικός, φιλοπόλεμος, αρειμάνιος· - дух πολεμικό πνεύμα. 3 αγωνιστικός.

бѣк, **бѣйка** α. 1 ή ακή του επικρουστήρα. 2 ο επικρουστήρας (όπλου).

боекомплект, -а α. μονάδα πυρός.

боепитание, -я ουδ. εφοδιασμός με πολεμικό υλικό.

боеприпасы, -ов πλθ. πολεμοφόδια.

боеспособнѣсть, -и θ. μαχητική ικανότητα· **потерѣть** - βγαίνω ανίκανος για το στρατό· - **армии** η μαχητική ικανότητα του στρατού.

боеспособный, επ., βρ: -бен, -дна, -дно

μάχημος.

δοέц, **δόйца** α. 1 μαχητής, πολεμιστής. 2 μτφ. αγωνιστής. 3 στρατιώτης, φαντάρος, οπλίτης.

δοждá, -и θ. ο όρκος "μα το θεό".

доже, (παλ.) κλητ. της λ. **дог**.

дожеский επ. 1 (παλ.) θεϊκός. 2 δίκαιος, λογικός. -ая ценá λογική τιμή. -ие услóния υποφερτές συνθήκες. || εκφρ. явн(те) -ую мн-лостъ (παλ. κ. απλ.) δόσε, -τε ελεημοσύνη στο φτωχό.

дожественно επίρ. θεϊκά, -ώς κλπ. επ.

дожественный επ., βρ: -вен, -венна, -венно. 1 θεϊκός, θείος. "-ая комéдия" η "θεία κωμωδία". 2 θρησκευτικός εκκλησιαστικός -ие κнiги τα θρησκευτικά βιβλία. 3 πανέμορφος, εξαίσιος, θεσπέσιος.

божество, -á ουδ. θεότητα. языческие -á οι ειδωλολατρικές θεότητες.

дожий, -ья, -ье επ. θεϊκός, του θεού. -ья воля θεού θέληση. - храм ο ναός (οίκος) του θεού. || εκφρ. -ья корóва α) μάραβος, πασχαλιά (έντομο). β) ευλογημένος, ήσυχος, βολικός. каждый - день κάθε μέρα του θεού, καθημερινά. ясно как - день πεντακάθαρα, ολοκάθαρα.

дожиться, -жусь, -жисья ρ.δ. ορκίζομαι στο θεό, λέγω "μα το θεό"

дожница, -и θ. εικονοστάσιο.

дожок, -жкá α. 1 θεούλης. 2 αγαλματάκι, μικρό είδωλο θεού, θεότητας. 3 άνθρωπος λατρευτός, πολυσέβαστος, θεοποιημένος.

дож, **до́я** (с **до́ю**), προθт. ο **дое**, в **до́ю**, κλπ. **до́й** α. 1 μάχη. наступáтельные до́й επιθετικές μάχες. до́й мéстного назначения μάχες τοπικού χαρακτήρα (σημασίας). поле до́я το πεδίο της μάχης. вступитъ в - μπαίνω (παίρνω μέρος) στη μάχη. морско́й - ναυμαχία. решáющий - αποφασιστική μάχη. рукопáшный - η μάχη σώμα πρós σώμα. ýличный - οδομαχία. - разгорáлся η μάχη άναψε. вестí - διεξάγω μάχη. взять без до́я καταλαβαίνω (καταχτώ) αμαχητί. дать - δίνω μάχη. вестí в - нóвне сiлы ρίχνω στη μάχη νέες δυνάμεις. принятъ - (μτφ.) δέχομαι τη μάχη. уклоня́ться от до́я αποφεύγω τη μάχη. отходitъ с до́ем υποχωρώ (συμπύσσομαι) μαχόμενος. сдать́сь без до́я παραδίνομαι αμαχητί. вы́коваться в до́ях ατσαλώνομαι στις μάχες. 2 αγώνας, πάλη. клáссовне до́й ο ταξικός αγώνας, ταξικές συγκρούσεις. 3 (αθлт.) αγώνας, πάλη. кула́чный - η πυγμαχία. 4 χτύπος, χτύπημα, κρούση. - часóв το χτύπημα του ξυπνητηριού. барабáнный - η τυμπανοκρουσία. 5 σπάσιμο, θραύση. - посýдн το σπάσιμο των πιατιών. я́йца-до́й αυγά σπασμένα. || εκφρ. брать (взять) с до́ю α) παίρνω (κυριεύω) με μάχη. β) αποκτώ με πάλη, α-

γώνα, δράση, με δραστήριες ενέργειες. до́й-бáба βλ. бáба.

до́йкий επ., βρ: до́ек, до́йка, до́йко; до́йче. 1 ευκίνητος, σβέλτος, επιδέξιος, γρήγορος. || επινοητικός, εφευρετικός. - ум εφευρετικό μυαλό. 2 πολυσύχναστος. ζωηρός. -ое мéστο πολυσύχναστο μέρος. -ая торгóвля ζωηρό εμπόριο. || εκφρ. - ή до́ек на языкéτοιμόλογος. -ое перó γερή πένα (ικανότητα σύνθεσης λόγου).

до́йко επίρ. ζωηρά, σβέλτα κλπ. επ.

до́йкость, -и θ. ζωηρότητα, οβελτάδα, ευστροφία, γρηγοράδα.

***до́йкот**, -а α. πουϊκοτάζ.

до́йкотировать, -рук, -руешь ρ.δ.μ. πουϊκοτάρω.

до́йница, -и θ. 1 βελουρίδα, πολεμίοτρα, τουφεκίοτρα. 2 σφυρί (φόνευσης ζώων στα σφαγεία).

до́йня, -и θ., γεν. πλθ. до́ен, δοτ. до́йням 1 σφαγείο. 2 μτφ. ανθρωποφαγή, σφαγή, μακелλειό.

до́йче, συγкр. β. του επ. до́йкий και του επιρ. до́йко.

док, -а, προθт. ο **доке**, на докú, κλπ. **дока** α. 1 πλευρά, πλευρά. перевéртываться с -у нá док γυρίζω απο το ένα πλευρό στο άλλο. спатъ на -ý κοιμάμαι στο πλευρό. 2 πλευρά αντι-κειμένου. || εκφρ. - ó - πλάι-πλάι. брать (взять, схватitъ) за -á (απλ.) πιάνω απο τ' αυτί (να δόσει λόγο ή υποχρεώνω να κάμει τι). под доком ή под до́ком δίπλα, πλάι, πολύ κοντά. лежáть нá -у το πιάνω ξάπλα (τεμπελιάζω. намя́ть, наломáть, обломáть -á σπάζω τα πλευρά (ξυλοκοπώ άγρια). отдува́ться сво́ими -áми πληρώνω τα σπασμένα (άλλου), την πληρώνω εγώ.

дока́л, -а α. κύπελλο, κρασοπότηρο, ποτήρι. поднимáть - υψώνω το ποτήρι (πίνω στην υγεία).

доковина, -и θ. η πλευρά, το πλευρικό μέρος, το πλαϊνό.

доковóй επ. πλευρικός, πλάγιος. -áя кач-ка ο σάλος του πλοίου, μπότζι, διατοίχιση. отпра́виться на -ýю пηγαίνω να ξαπλώσω, να κοιμηθώ. порá на -ýю (είναι) ώρα για ύπνο. -áя линия η αγκιστεία (οι πλάγιοι συγγενείς).

доковúшка, -и θ. διπλανό δωμάτιο, κρεββατοκάμαρα. || παράρτημα.

до́ком επίρ. 1 πλευρικά, με το πλευρό, στο πλευρό. вы́йти -ом βγαίνω πλευρικά. 2 λοξά. || εκφρ. вы́йти -ом (απλ.) βγαίνω (έρχομαι) ανάποδα, αντίθετα, παρά τους υπολογισμούς.

***докс**¹, -а α. πυγμαχία, μπόξ.

докс², -а α. είδος κουρεύματος.

***докс**³, -а α. χώρισμα, διαμέρισμα, απομονωτήριο αρρώστου.

доксёр, -а α. πυγμάχος, μποξάδορος.

бокёрский επ. πυγμαχικός· -ие перчатки γάντια πυγμαχίας.

боксировать, -рую, -руешь ρ.δ. πυγμαχώ, παίζω μόξ.

***боксит**, -а α. βωξίτης.

бокситовый επ. του βωξίτη· -ие месторождения κοιτάσματα βωξίτη.

болван, -а α. 1 (διακ.) ξύλο κακοπελεμημένο. 2 φόρμα, καλούπι (κατασκευής καπέλλων). 3 κουτός, μωρός, αβέλτερος. 4 (παλ.) είδωλο.

болванка, -и θ. 1 (τεχ.) χελώνη (ανατέργαστο μέταλλο). 2 ανατέργαστο τεμάχιο ξύλου, οιδήρου κλπ. 3 βλ. болван (3 σημ.).

болгарин, -а α. -ка, -и θ. Βούλγαρος, -άρα, -ίδα.

болгарский επ. βουλγάριμος, -ικός.

боле, (παλ.) βλ. больше.

болезной επ. του πόνου, οδυνηρός.

более, 1 βλ. больше. 2 πιο, περισσότερο· -спокойный πιο ήσυχος· - смелый πιο τολμηρός. || εκφρ. - или менее περισσότερο ή λιγότερο, λίγο-πολύ· не более (и) не менее как... ή ни более (и) ни менее как... ούτε πολύ ούτε λίγο, ακριβώς, -έστατα· - тогό εϊτός απ' αυτό, εϊτός τούτου· тем - ακόμα περισσότερο· - чем περισσότερο απ' ότι.

болезненность, -и θ. ασθένεια, αρρώστια· νοσηρότητα· πόνος, οδύνη· - ребёнка η αρρώστια του παιδιού· - убола ο πόνος της ένεσης.

болезненный επ., βρ: -знен, -зненна, -нно 1 ασθεϊνικός, αρρωστιάριμος, φιλάσθενος· νοσηρός· - ребёнок αρρωστιάριμο παιδάκι· -ое состояние νοσηρή κατάσταση. 2 μτφ. παρακαμμένος, ο πέρα από τα όρια· -ое лжодопитство αρρωστιάριμη περιέργεια. 3 οδυνηρός· укўсы осё -и τα κεντρίσματα της σφήμας είναι οδυνηρά. || μτφ. θλιβερός· -не воспоминания θλιβερές αναμνήσεις.

болезнетворный επ. παθογόνος, νοσηρός· -не микробы παθογόνα μικρόβια.

болезнеустойчивый επ. δυσκολοπρόσβλητος από τις ασθένειες.

болёзнь, -и θ. ασθένεια, αρρώστια, νόσος· заразная - μεταδοτική αρρώστια· схватить - αρπάξω αρρώστια· душевная - (υχασθένεια· -пóчек ασθένεια των νεφρών· детские -и παιδικές αρρώστιες· морская - ναυτία, -αση. || εκφρ. -и роста δυσκολίες στην ανάπτυξη (της παραγωγής, κοινωνικής ζωής κλπ.)

болёльщик, -а α. -ца, -и θ. 1 επιθυμητής, ανήσυχος, έμφροντης, 2 φίλαθλος, -η.

***болеро** ουδ. ακλ. μπολέρο, είδος ισπανικού χορού και μουσικής.

болётъ, -ёп, -ёшь ρ.δ. 1 ασθενώ, νοσώ, είμαι άρρωστος· он давно -ет αυτός είναι α-

πο καιρό άρρωστος· она -ет τίφом αυτή είναι άρρωστη από τύφο. 2 (παλ.) λυπούμαι, συμπονώ· - о нїщих и убогих λυπούμαι τους φτωχούς και τους ανάπηρους. || εκφρ. - душой ή сёрдцем βλ. 2 σημ.

болётъ², -йт ρ.δ. (για μέλος του σώματος) πονώ· ногá -йт το πόδι πονά· зўбн -йт τα δόντια πονούν. || εκφρ. душа ή сёрдце -йт η φυχή, η καρδιά πονά (λυπούμαι, θλίβομαι).

болеутоляющий επ. καταπραϋντικός του πόνου· -ие средства καταπραϋντικά φάρμακα για τον πόνο.

болівіец, -війца α. -ка, -и θ. Βολιβιανός, -ανή.

болівійский επ. βολιβιανός.

***болід**, -а α. βολίδα, αερόλιθος.

болотина, -и θ. (απλ.) βαλτότοπος.

болотистый επ., βρ: -тист, -а, -ο. 1 βαλτώδης, τελατωδης, ελώδης· -ая мёстность ο βαλτότοπος. 2 βουλιαχτερός, που βουλιάζει· -ая почва έδαφος που βουλιάζει.

болотный επ. βλ. болотистый· -ие испарёния βαλτώδεις αναθυμιάσεις. || εκφρ. - газ ελειογενές αέριο (μεθάνειο)· -ая птица πουλί του βάλτου, ελόβιο πτηνό.

болото, -а ουδ. 1 βάλτος, τέλμα, έλος. 2 μτφ. στασιμότητα, αδράνεια· обнвательское - μικροαστική αδράνεια· оппортунистическое - оппортуниστικός βάλτσς· бюрократическое - γραφειοκρατική βρωμιά (βάλτος).

болотце, -а, γεν. πλθ. -ев ουδ. μικρός βάλτος.

болт, -á α. μπουλόνι, βλήτρο. || σύρτης.

болтанка, -и θ. κούνημα, ταλάντευση στο αεροπλάνο.

болтáть¹, ρ.δ. 1 μ. ανακατώνω, -εύω, κουνώ· - лекарство ανακατεύω το φάρμακο (κουνώντας το). 2 αιωρώ, ταλαντεύω, κουνώ στον αέρα· - ногáми αιωρώ τα πόδια. || -ся 1 ανακατεύομαι. 2 αιωρούμαι, ταλαντεύομαι, κουνιέμαι στον αέρα. 3 περιφέρομαι άσκοπα.

болтáть², ρ.δ. 1 φλυαρώ, πολυλογώ, αεροκοπανίζω· - вздор λέγω ένα σωρό ανοησίες· - без умóлку φλυαρώ ασίγαστα (ανατάπαυστα). 2 (για ξένη γλώσσα) μιλώ ελεύθερα· - по рўсски μιλώ ελεύθερα τα ρωσικά. || εκφρ. - языкóм γλωσσοκοπανώ, γλωσσαλώ, με πιάνει γλωσσοδιάρροια.

болтливость, -и θ. φλυαρία, φλυαρολογία, αθυρογλωσσία, λογοδιάρροια.

болтливый επ., βρ: -лив, -а, -ο φλύαρος, πολυλογάς, αθυρότομος, αθυρόγλωσσος.

болтнўть¹, ρ.σ. βλ. болтáть¹

болтнўть², ρ.σ. βλ. болтáть²

болтовня, -и θ. φλυαρία, πολυλογία.

болтовóй επ. του μπουλονιού, του βλήτρου.
болтўн¹, -á α., -нья, -и θ. φλύαρος, -η, πο-

λυλογάς, -γού.

ΒΟΛΤΥΝ? -ά α. άβγαλτο αυγό απο την κλώσα.

ΒΟΛΤΥΣΚΑ¹; -и α. κ. θ. (χαϊδ.) βλ. ΒΟΛΤΥΝ!
ΒΟΛΤΥΣΚΑ²; -и θ. (απλ.) 1 αλευρόγαλα. 2 αυγόγαλα (αυγά χτυπητά με γάλα). 3 χτυπητήρι αυγών.

ΒΟΛΤΥΧΑΤΉ, ρ.δ.μ. (απλ.) ανεμίζω, ταλαντεύω· ανακατεύω. || -ся ανεμίζομαι, ταλαντεύομαι· ανακατεύομαι.

ΒΟΛΤΥΧΗΨΤΉ, ρ.σ. βλ. ΒΟΛΤΥΧΑΤΉ.

ΒΟΛΉ, -и θ. πόνος, οδύνη, άλγος· **ГОЛОВНÁЯ** - πονοκέφαλος, κεφαλόπονος, κεφαλαλγία· **ИСПЫТЫВАТЬ** - αισθάνομαι πόνο· **ЗУБНÁЯ** - πονόδοντος, οδονταλγία· **ОСТРАЯ** - οξύς (δυνατός) πόνος. || μτφ. θλίψη, λύπη, στενοχώρια· **ДУШЕВНÁЯ** - ψυχικός πόνος· с -ью в сердце μέ πόνο στην καρδιά.

ΒΟΛΨΝΙΨΑ, -и θ. νοσοκομείο· **ДЕТСКАЯ** - νοσοκομείο για τα παιδιά (των παιδων)· **ВЫПИСАТЬСЯ ИЗ -И** βγαίνω απο το νοσοκομείο, παίρνω εξιτήριο.

ΒΟΛΨΝΙΨΝΨΗ, επ. νοσοκομειακός· - χαλάτ η νοσοκομειακή μπλούζα. || εκφρ. - **ЛИСТОК** πιστοποιητικό νοσηλείας.

ΒΟΛΨΝΟ¹, επίρ. 1 οδυνηρά, αλγεινώς. 2 (ως κατηγορούμενο) αισθάνομαι πόνο· - **МНЕ ВЗДОХНУТЬ** πονώ όταν ανασαίνω· - **МНЕ СЛУШАТЬ ТАКЖЕ** κλεветύ πονώ, όταν ακούω τέτοια ουκοφαντία.

ΒΟΛΨΝΟ² επίρ. (απλ.) αρμετά, δυνατά, πολύ.

ΒΟΛΨΝΟΨΗ επ., βρ: βόλεν, -λνhá, -λνhó. 1 άρρωστος, ασθενής· - **СТАРИК** άρρωστος γέρος. || μτφ. αρρωστιάρικος· -όε **ВООБРАЖЕНИЕ** αρρωστιάρικη φαντασία. 2 ουσ. άρρωστος, ασθενής· **НАВЕСТИТЬ -ГО** επισκέπτομαι ασθενή· **ПРИЕМ -ИХ** εξέταση (περιλαβή) ασθενών· **ТЯЖЕЛО** - βαριά άρρωστος. || πονεμένος· - **ПАЛЕЦ** πονεμένο δάχτυλο. || εκφρ. - **ВОПРОС** φλέγον ζήτημα· -όε μέστο νευραλγικό σημείο· с -ой **ГОЛОВÁ** на здоровую (сваливать) τά φορτώνω (τά ρίχνω) όλα τα βάρη στον αθώο.

ΒΟΛΨΝÁΚ, -ά α. (διαλκ.) 1 αρχηγός της οικογένειας, νοικοκύρης, οικοδεσπότης. 2 μεγάλος δρόμος.

ΒΟΛΨΝΕ 1 συγκρ. β. του επ. **БОΛΨНОΨΗ**, **ВЕΛΨНИΚΗΨΗ** κ. του επ.ρ. ΜHÓΓΟ περισσότερος, μεγαλύτερος· **ЭТОТ ВЕΛΨНИК**, а **ТОТ ЕЩЕ** - αυτός είναι μεγάλος, αλλά εκείνος ακόμα πιο μεγάλος· - **ВНИМАНИЕ** ДЕТЯМ περισσότερη προσοχή στα παιδιά. 2 παρακέρα, στο εξής, άλλο, πια· - **НЕ ПЬЮ ВÓДКИ** άλλο (πια) δεν πίνω βότκα· **НЕ ПЛАЧЬ** - μην κλαίς άλλο· - **НЕ ОУДУ** άλλη φορά δε θα το ξαναάνω· - **ЧЕМ КОГДА ОН ТО НЫ ОН**-**ЛО** περισσότερο απο κάθε άλλη φορά. || εκφρ. **НЕ - (И) НЕ МЕНЬШЕ** как... βλ. έκφρ. στη λ.

βόлее· - **ТОГО**; - **ЧЕМ** βλ. στη λ. **βόлее**.

βόλшеβизация, -и θ. μπολσεβικοποίηση.

βόλшеβизировать, -рух, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. μπολσεβικοποιώ. || -оЯ μπολσεβικοποιούμαι.

βόλшеβизм, -а α. μπολσεβικισμός.

βόλшеβник, -ά α., -чка, -и θ. μπολσεβίκος, -α.

βόλшеβистский επ. μπολσεβίνικος.

βόλшеголовный επ. μεγαλονέφαλος.

βόλшегрудный επ. μεγάλου (βαριού) φορτίου.

βόλшний, συγκρ. β. του επ. **БОΛΨНОΨΗ** κ. **ВЕΛΨНИΚΗΨΗ** μεγαλύτερος. || εκφρ. - **ЕЙ ЧÁСТЬ**; по -ей части κατά το μεγαλύτερο μέρος, κυρίως· **СÁМОЕ** -шее το πιο πολύ.

βόλшинство, -ά ουδ. πλειοψηφία, πλειονοψηφία, πλειονότητα· - **ГОЛОСОВ** η πλειοψηφία των φήφων· **подавляющее** - καταπληκτική ή τεράστια πλειοψηφία· **абсолютное** - απόλυτη πλειοψηφία· в -е случае ως επί το πολύ (το πλείστον), τις περισσότερες φορές (περιπτώσεις).

βόλшоΨη επ., συγκρ. β. **βόλшний**, **βόλше**, **βόлее**. 1 μεγάλος, μέγας, τρανός· - **ГОРОД** μεγάλη πόλη· - **НЕ СОБЫТИЯ** μεγάλα γεγονότα· -όε **дело** μεγάλη υπόθεση. 2 σημαντικός, αξιόλογος· - **УЧЕНЫЙ** μεγάλος επιστήμονας· - **НЕГОДЯЙ** μεγάλος παλιάνθρωπος· - **ПЛУТ** μεγάλος απατεώνας. 3 μεγάλου αναστήματος, υψηλός· **ТЪ** стал **совсэм** - εσύ φήλωσες πολύ, έγινες άντρας, μεγάλος. 4 πολυάριθμος· -όε **количество** μεγάλη ποσότητα· -όε **знакомство** πολλές γνωριμίες. 5 μεγάλος (ως αντώνυμο του μικρός)· - **театр** το Μεγάλο θέατρο (σε αντίθεση με το Μικρό)· - **АЯ** Медвέдица η Μεγάλη Άρκτος. 6 ουσ. πλθ. - **НЕ** οι ηλικιωμένοι· - **НЕ** ушли, а **дети** **остались** **дома** οι μεγάλοι έφυγαν, οι δε μικροί έμειναν στο σπίτι. || εκφρ. - **АЯ** **о́кна** το κεφαλαίο γράμμα· - **палец** το μεγάλο δάχτυλο (αντίχειρας)· - **свет** η ανώτερη κοινωνία· **сам** - (παλ.) ο κύριος εαυτού, νοικοκύρης, αφέντης.

βόλшоΨα, -и θ. (διαλκ.) οικοδέσποινα.

βόλшоΨный επ. (απλ.) τεράστιος, πελώριος, πολύ μεγάλος.

βόλшчка, -и θ. σπυρί, πρήξιμο, οίδημα.

* **βόμβα**, -и θ. βόμβα, μπόμπα· **ФУГÁСНÁЯ** - βόμβα καταστροφής· **зажигательная** - βόμβα εμπρηστική· **átOMнÁЯ** - ατομική βόμβα· **водородная** - υδρογονική βόμβα· **дымовÁЯ** - καπνογόνα βόμβα· **осколочная** - εκρηκτική βόμβα· **глуби́ная** - βόμβα βυθού· - **замедленного действия** βόμβα με επιβράδυνση· - **часовÁЯ** βόμβα ωρολογιακή.

* **бомбардир**, -а α. 1 βομβαρδιστής. 2 είδος κανθάρου. 3 (αθлт.) σουτέρ.

бомбардирование, -я ουδ. βομβαρδισμός.
 бомбардировать, -рѹю, -рѹешь ρ.δ.μ.1 βομβαρδίζω· - город βομβαρδίζω την πόλη. 2 μτφ. ενοχλώ αλληπάλληλα· - πρόσѳами ενοχλώ με συνεχείς παραιλήσεις.
 бомбардировка, -и θ. βομβαρδισμός.
 бомбардировочный επ. βομβαρδιστικός· -ая авиация βομβαρδιστική αεροπορία.
 бомбардировщик, -а α. αεροπόρος βομβαρδιστής.
 бомбардирский επ. βομβαρδιστικός, του βομβαρδιστή.
 бомбѳжка, -и θ. βομβαρδισμός.
 бомбѳить, -ѳшь ρ.δ.μ. βομβαρδίζω (άπο αέρα).
 бомбовѳз, -а α. βομβαρδιστικό αεροπλάνο.
 бомбовѳный κ. бомбовѳй επ. της βόμβας, με βόμβα· -ое воорѳжение ο εξοπλισμός με βόμβες· -не ударн τα χτυπήματα (εκρήξεις) των βομβών.
 бомбомѳт, -а α. βομβοβόλο.
 бомбомѳтание, -я ουδ. εκτόξευση, ρίψη βομβών.
 бомбѳубѳжище, -а ουδ. καταφύγιο, αμπρί.
 бом-бѳрмсѳль, -я α. φωσώνιο (ιστός πλοίου).
 бѳна, -н θ. 1 ένταλμα χρηματικό, γραμμάτιο σε διαταγή πληρωμής ή παραλαβής. 2 συνάλλαγμα, ομόλογο.
 * бѳнапартѳзм, -а α. βοναпартиσμός.
 бѳнапартѳст, -а α. βοναпартиστής.
 бѳнапартѳстский, επ. βοναпартиστικός.
 * бѳмоньѳрка, -и θ. κουφετοθήκη. μπμπονιέρα.
 * бѳнвивѳн, -а α. (παλ.) καλοπερασάκιας.
 бѳндѳрнѳй επ. βαρελάδικος· -ое производ-ство βαρελοπαραγωγή, βυτιοπαραγωγή.
 бѳндѳрь, -я, бѳндѳрь, -ѳ α. βαρελάς, βαρελοποιός, βυτιοποιός.
 * бѳнза, -н θ. βόνζα, βουδιστής ιερέας ή μοναχός. || υπερόπτης, φαντασιόπληκτος, παρμένος.
 * бѳнна, -н θ. οικιακή παιδαγωγός για τα μικρά παιδιά.
 бор¹, -а, прѳт. ο όρε, в борѹ, πλθ. борн α. πευκίνας. || εκφρ. с -у да с бѳсенки бѳпс λάχει (έλαχε), бѳпс τύχει (έτυχε)· сѳр-бор загорѳлся ή горѳт απο τι άναψε αυτή η ταραχή (φασαρία, κινѳ).
 * бор², -а α. (χημ.) το βόριο.
 * бор³, -а α. οδοντιατρικό τρύπανο.
 * борѳ, -н κ. бѳра, -н θ. ο βοριάς (άνεμος).
 * бордѳ¹, ουδ. άιμλ. κρασί μπορντѳ.
 бордѳ², επ. άιμλ. βαθυκόκινος· πλάтьѳ цѳвѳта - φόρεμα βαθυκόκινου χρώματος.
 бордѳвнѳй επ. βαθυκόκινος.
 * бордѳр, -а α. μπορντούρα, παρυφή, περιχειλίωμα.
 борѳние, -я ουδ. (υψηλό ύφος) αγώνας, πάη.

борѳц¹, -рѳцѳ α. 1 αγωνιστής, μαχητής. 2 παλαιστής.
 борѳц², -рѳцѳ α. ακόνιτο, σκορπιδόχορτο.
 борѳом, -а (-у) α. ονομασία ιαματικών υδάτων.
 борѳѳй, επ. ταχύς, γοργοπόδαρος, ταχύπους. || ουσ. θ. -ѳя λαγωνικό, λαγωνίκα.
 борѳопѳсѳц, -сѳца α. συγγραφέας ή δημοσιογράφος του γλυκού νερού.
 борѳнѳй επ. ταχύς, γρήγορος, γοργοπόδαρος.
 борѳятнѳк, -а α. 1 κυναγωγός. 2 (παλ) κυνηγός με λαγωνικά.
 бормѳшнѳна, -н θ. οδοντοϊατρικό τρύπανο.
 бормѳтѳнѳе, -я ουδ. μουρμούρισμα, -ρητό, φιθύρισμα.
 бормѳтѳть, -мѳчѹ, -мѳчѳшь ρ.δ. μουρμουρίζω, φιθυρίζω.
 бормѳтѳнѳ, -ѳ α., -ѳя, -н γεν. πλθ. -нѳй, δοτ. -ѳям μουρμούρης, -α.
 борннѳй επ. βοριικός· -ая кислѳтѳ βοριικό οξύ.
 бѳров, -а, α. 1 (πλθ. бѳровн) ευνούχος χοίρος. 2 μτφ. άνθρωπος πολύ χοντρός, παχύς.
 бѳровнѳк, -ѳ α. (διακλ.) βωλίτης, είδος μα-νιταριού.
 бѳровнѳнка, -и θ. ποιικιλία μήλων.
 бѳровѳй επ. του πεύκου, πεύκινος· -ѳѳ место πευκότοπος, πευκίνας.
 борѳда, -нѳ, αιτ. бѳродѹ, πλθ. бѳродн, -ѳд θ. 1 γένι, γένια, γενιάδα· отпѳскать -у αφήνω γένια· длнннѳя - μακριά γενιάδα. 2 τα δυο υποράμφια λειριά· пѳтѹшьѳя - τα υποράμφια λειριά του κόκκορα. || εκφρ. смеѳтьѳся в -у κρυφογελώ, γελώ κάτω απο τα μουστάκια.
 борѳдѳвка, -и θ. κρεατοελιά.
 борѳдѳвчатнѳй επ. που έχει πολλές κρεατοελιές.
 борѳдѳстнѳй επ., βρ: -дѳст, -а, -ѳ (απλ.) μακρυγένης.
 борѳдѳтнѳй επ., βρ: -дѳт, -а, -ѳ γενάτος, γενειοφόρος, πωγωνάτος· - старнѳк γενειοφόρος γέρος· - козѳл γενάτος τράγος.
 борѳдѳч, -ѳ α. γενάτος, πωγωνάτος, γενειοφόρος.
 борѳдка, -и θ. 1 γενάκι. 2 η προεξοχή του κλειδιού.
 борѳздѳ, -нѳ, αιτ. бѳроздѹ κ. -ѹ πλθ. бѳроздн, борѳзд, -ѳм θ. 1 αυλακία, -άκι. 2 μτφ. ρυτίδα βαθιά.
 борѳздѳть, -зѳжѹ, -здѳшь ρ.δ.μ. 1 αυλακί-νω, αυλακίζω· ανοίγω αυλάκια. 2 ρυτιδών· морѳщннѳ -ѳт егѳ лоѳ ρυτίδες αυλακίουν το μετωπό του. 3 διασχίζω· парѳходнѳ -ѳт οκεάν τα ατμόπλοια διασχίζουν τον ωκεανό. || -сѳя αυλακίνομαι κλπ. ρ. ενεργ.φ.
 борѳздѳка, -и θ. 1 αυλακίτσα. 2 ρυτιδίτσα.

бороздовόη επ. αυλακωτός, κατ' αυλαίαια·
- посев η γραμμική (κατά γραμμές) σπορά.

борозчатый, επ. γεμάτος αυλαίαια.

борона́, -ή, αιτ. όβρονу, πλθ. όβроны, όβ-
рон θ. σβάρνα, βωλοκόπος.

боронить, ρ.δ. μ. σβαρνίζω, βωλοκοπώ· -
поле σβαρνίζω το χωράφι.

боронование, -я ουδ. σβάρνισμα, βωλοκόπημα.

бороновать, -нѹю, -нѹешь ρ.δ.μ. βλ. боро-
нить.

бороньсá, -ή θ. βλ. боронование.

бороть, борѹ, борешь ρ.δ. μ. (παλ.μ.απλ.)
νικώ, υπερνικώ, καταβάλλω· сон -ет егѹ ο ύ-
πνος του υπερνικα. || -ся 1 παλεύω, κάνω πά-
λη· - по правилам французской борьбѹ πα-
λεύω με τους κανόνες της γαλλικής πάλης. ||
мáχομαι, πολεμώ. 2 προσπαθώ, πολεμώ, αγ-
νίζομαι· - с бюрократизмом αγνίζομαι κα-
τά του γραφειοκρατισμού. 3 συγκρούομαι· в
нѹм зáвисть -лась с великодѹшием μέσα του
γίνονταν πάλη φθόνου και μεγαλοφυχίας· - с
(самим) собо́и́ κάνω αγώνα με (τον ίδιον) τον
εαυτό μου.

борт, -α, προητ. ο όρτε, на борту́, πλθ.
борта́ α. 1 η πλευρά· правый - κοραβλιά η δε-
ξιά πλευρά του πλοίου. 2 η σπόντα του μπιλ-
λιάρδου· бить от двух -ѹв χτυπώ από δυό
σπόντες. 3 η άκρη της μπροστινής του σακα-
μιού, καλτού κ.τ.τ. || ειφρ. - ѹ - πλευρό με
πλευρό, πλάι-πλάι (για πλοία)· зá - πέρα α-
πο την πλευρά, στο νερό, στη θάλασσα· зá
-ом остáтсья μένω έξω, αποικλείομαι, απορρί-
πτομαι· вѹкинуть ή вѹбросить зá - απορρίπτω
σαν άχρηστο, πετώ· на -ѹ (ναυτ.) στο πλοίο·
на -ѹ самолѣта στο αεροπλάνο· брать ή взять
на - παίρνω στο πλοίο.

бортевой, επ. (παλ.) της απλής κυφέλης.

бортмеханик, -α α. μηχανικός αεροσκαφών.

бортник, -α α. (παλ.) μελισσοκόμος.

бортничать, ρ.δ. διατηρώ μελίσιαια.

бортничество, -α ουδ. αρχέγονος τρόπος με-
λισσοκομίας.

бортовка, -и θ. (ραπτ.) καναβάτσα, -τσο.

бортовόη, επ. πλευρικός· -яя кáчка πλευ-
ρικό κούνημα του πλοίου.

борть, -и θ. (παλ.) κυφέλη, κουβέλι, με-
λισσοκόφινο.

борцá, -á (-ѹ) α. κραμπολαχανόσουπα με κοι-
κινογούλια.

борщѹк, -щкá (-ѹ) α. κραμπολαχανοσουπίτσα.
|| τευτλόσουπα.

борьбá, -ή θ. 1 η πάλη· классическая -
κλασική πάλη (ελληνορωμαϊκή)· французская
- η γαλλική πάλη. 2 αγώνας· многовековая -
грѣческого народа против турецкого ига ο
μακραιώνας αγώνας του ελληνικού λαού κατά

του τούρκικου ζυγού· - за существование α-
γώνας ύπαρξης (επιβίωσης). 3 σύγκρουση· ду-
шевная - ψυχική πάλη· - долгá с чѹвством πά-
λη καθήκοντος και συναισθηματος.

босикѹм επір. ξυπόλυτα, ανυπόδητα, -ητί.

босо́и επ., βρ: бос, -á, -ο ξυπόλυτος, α-
νυπόδητος, γυμνοπόδης, -δαρος. || ειφρ. на
босу ή босѹ нѹгу ξεκάλτσωτος.

босоноги́и επ. βλ. босо́и.

босоножка, -и θ. γυναίκα ξυπόλυτη. || πλθ. -и
γυναικεία ζώφτερα παπούτσια.

*босс, -а α. (στίς ΗΠΑ) νοικοκύρης, κύρης,
κύριος, αφέντης.

бостѹн, -а α. 1 βοστόνι, είδος χαρτοπαι-
γνίου. 2 είδος εκλεικτού υφάσματος. 3 είδος
αργού βάλς.

босѹк, -á α. ξυπόλυτος, αλήτης, λεμές.

босѹцкий επ. αλήτικος, αλητήριος.

босѹчество, -а ουδ. 1 αλήτινη ζωή. 2 (αφρ.)
αλητεία, -ταρία, -ταριό.

*бот¹, -а α. είδος πλοιαρίου.

бот² βλ. бѹтн.

ботало, -а ουδ. (διαλι.) 1 κουδούνι, -άνι
ζώνων. 2 ραβδί (για πρόγκισμα φαριών).

ботаник, -а α. βοτανολόγος.

*ботаника, -и θ. η βοτανική.

ботанический επ. βοτανικός.

ботать ρ.δ. (διαλι.) χτυπώ με το ραβδί το
νερό, προγκίζω τα φάρια. || χτυπώ, κροτώ.

ботвá, -ή θ. φυλλωσιά, φύλλωμα των κονδυ-
λόρριζων.

ботвѹнья, -и θ. φαρολαχανόσουπα.

ботѹк, -а α. πλοιαράκι.

ботѹки, -ов (ενκ. бѹтик, -а α.) μποτίτσες.

*ботѹнки, -ок πλθ. (ενκ. бѹтѹнок, -нка, α.)
μποτίνια, στιβάλια.

*ботѹрты, -ов πλθ. (ενκ. бѹтѹрт, -а α.)
μπότες ψηλές.

*бѹтн, бѹтов κ. бѹт πλθ. (ενκ. бѹт, -а, α.)
μπότες.

*бѹцман, -а α. λοστρόμος, ναύκληρος.

бѹцманский επ. ναυκληρικός, του λοστρόμου.

бѹчáг, -á α. (διαλι.) λάκκος στο βυθό του
πυθμένα.

бѹчáр, -á α. βλ. бѹндерь.

бѹчáрный, επ. βλ. бѹндáрнѹи.

бѹчечный, επ. του βαρελιού· βαρελίσιος· -
ѹбруч το στεφάνι του βαρελιού· -се пѹво βα-
ρελίσια μπύρα· -се винѹ βαρελίσιο κρασί.

бѹчка, -и θ. 1 βαρέλι, βυτίο· πίθος· де-
ревянная - ξύλινο βαρέλι, βαγένι, βουτοί· -
из-под капѹсты λαχανοβάρελο (για τουρσί)· -
водовѹзная νεροβάρελο. 2 (παλ.) ρωσικό μέ-
τρο υγρών ίσο με 480 λίτρες. || ειφρ. бездѹн-
ная - βλ. бездѹнный· пить как - πίνω υπερ-
βολικά, ρουφά σαν καταβόθρα, σουρώνω.

бoчкoм επίρ. βλ. бoкoм.
 бoчoнoк, -нкa α. βαρελάκι.
 бoязлiвoстb, -и θ. φοβία, φοβοπάθεια.
 бoязлiвнyй επ., βρ: -лiв, -a, -o φοβητοιά-
 ρικoς· ~ βзгляд φοβητοιάρικο βλέμμα.
 бoязнo, ως κατηγ. είναι (υπάρχει) φόβoς·
 oднoмy идтi - μόνoς να πάει κανένας είναι
 φόβoς.
 бoязнь, -и θ. φόβoς· из-за -и απο φόbo.
 бoярин, -a, πλθ. бoяре, бoяр α. μπογιάρoς.
 бoярский επ. μπογιάρικoς. || εκφρ. -иe дe-
 ти (παλ.) μικροτσιφλινάδες.
 бoярствo, -a ουδ. (παλ.) αθρo. μπογιάρoι.
 бoярня, -и θ. (παλ.) 1 μπογιάρινα, σύζυγoς
 του μπογιάρoυ. 2 αρχόντισσα.
 бoяршник, -a α. λευκάγιαθο, ασπράγιαθο.
 бoяршница, -и θ. είδοc πεταλούδαc με μαύ-
 ρa στίγματα στις φτερούγeс.
 бoяршница, -и, γεν. πλθ. -шeнь, δoт. -шням,
 θ. (παλ.) μπογιαροπούλα, αρχοντοπούλα.
 бoятыся, бoкoсь, бoйтcя ρ.δ. φοβoύμαι, πτο-
 ούμαι· ~ coбaк φοβoύμαι τα σκυλιά. || ανησυ-
 χώ· бoкoсь что, oн не придeт φοβoύμαι, μήπωc
 αυτοc δεν έρθει. || δεν αγαπώ, δεν μου αρέσει,
 δεν ευδοκίμώ· растeния -йтcя темнoтe τα φυ-
 τά δεν αγαπούν το σιoτάδι(θέλoυν φωc). ||
 εκφρ. не бoйтcя, -тeсь μη φοβάσαι, -στε, μην
 αμφιβάλλεις, -ete· бoкoсь сказaть, назвaть κ.
 τ.τ. φοβoύμαι (διστάζω) να πω, να ονομάσω.
 *бoя, ουδ. αιλ. λαμπτήραc τoίχoυ.
 *бoвaдa, -и θ. toλμηρότητα, παρaτολμία, πα-
 λικαριά· ριφoκινδύνευση.
 *бoвирoвaть, -рю, -рyешь ρ.δ. παλικαρίζω,
 παρaτολιώ, ριφoκινδυνεύω, αφηψώ.
 *бoвирoсимo, επιφ. υπέρευγε.
 *бoвo επιφ. εύγε, μπράβο.
 *бoвyрнyй επ. (μoυc.) θορυβώδης, ζωηρόc,
 ηχηρόc· ~ марш στρατιωτικo εμπaτήριo.
 бoвнyй επ. γενναίoς, ανδρείoς, άλκιμoς.
 бoвaгa, -и θ. μπράγια, είδοc ζύθoυ οικια-
 κήc κατασκευήc.
 бoвaдa, -и θ. (παλ.) βλ. бoрoдa.
 бoвoбрeй, -я α. (παλ.) κoυρέαc.
 бoвжкa, -и θ. (υποκορ.) βλ. бoвaгa.
 бoвжник, -a α. (παλ.) μεθύστακιαc, μπειρήc·
 γλεντζέc.
 бoвжничaть, ρ.δ. (παλ.) μεθώ· γλεντώ.
 бoвжничeствo, -a ουδ.(παλ.) κιοτί γλεντί.
 бoвздa, -и θ. (παλ.) βλ. бoрoздa.
 бoвздi, πλθ. (παλ.) χαλινά, ηνία· στοιμάδα
 χαλινoύ. || εκφρ. ~ управлeния το τιμόνι τηc
 διoίκησηc, τηc εξουcίαc, τα ηνία.
 бoвзилeц, -лцa α., -лъянка, -и θ. Βραζι-
 λιάνoς, -α, -νoς, -ή.
 бoвзилский επ. Βραζιλιανoς.
 бoяк, -a α. γάμoς· παντριά· цeркoвнyй ~

θρησκευτικoς γάμoς· гpaждaнский - πολιτικoς
 γάμoς· законный - νόμιμoς γάμoς· ~ по рас-
 четy συμφeροντολογικoς γάμoς· нeрaвнyй - α-
 νισογαμία· фиктiвнyй - λευκoς γάμoς· вcтy-
 пiть в - παντρεύομαι, έρχομαι σε γάμo· coc-
 тoятъ в - θe είμαι παντρεμένοc (έγγαμoς)· рас-
 тoргнyть - διαλύω το γάμo.
 *бoяк, -a α. το σκάρτο, μακοτεχνία (στην|
 κατασκευή)· παραφασάδα (για ύφασμα).
 бoякeр, -a α. ελεγκτήc (ποιoτηταc εξαρτη-
 μάτων ή εμπορεύματοc).
 бoякерaж, -a α. (ξε)σιαρτάρισμα, αποοικo-
 ράνιση, -μόc.
 бoякoвaннe, -я ουδ. βλ. бoякерaж.
 бoякoвaннyй: επ. σκάρτοc, αποοικορακισμέ-
 νοc, αιατάλληλοc, άχρητοc. || ελαττωματικoς,
 βλαμμένοc.
 бoякoвaть, -кyю, кyешь, παθ. μтх. παρλθ.
 χρ. бoякoвaннyй, βρ: -вaн, -a, -o ρ.δ. μ.
 (ξε)σιαρτάρω, αποοικορακίζω· ελέγχο την ποιo-
 τηта. || -cя (ξε)σιαρταρίζομαι, αποοικορακίζο-
 μαι.
 бoякoвкa, -и θ. βλ. бoякерaж.
 бoякoвoчнyй, επ. του (ξε)σιαρταρίσματοc.
 бoякoвщик, -a бoякoвщиц, -а α. -όβщица,
 -и κ. -oвщица, -и θ. ελεγκτήc, που απορρί-
 πτει τα σκάρτα.
 бoякoдeл, -a α. εργάτηc σκάρτικηc εργασίαc.
 бoякoдeльствo, -a ουδ. σκάρτικη εργασία.
 *бoякoнeр, -a α. λαθροθήραc.
 бoякoнeрский επ. του λαθροθήρα, τηc λα-
 θροθηρίαc.
 бoякoнeрствo, -a ουδ. λαθροθηρία.
 бoякoрaзвoднyй, επ. του διαζυγίου· -oе дe-
 лo υπόθεση διαζυγίου· ~ процесс δίκη δι-
 αζυγίου.
 бoякoсoчeтaвшийcя επ. κ. ουσ. (γραπ. λό-
 γoс) νιoγαμπροc· -aя νιoнуμφa· -иeя πλθ. οι
 νιoнуμφοι, τα νιoнуμφα.
 бoякoсoчeтaннe, -я ουδ. ο γάμoς, η τελετή
 του γάμoυ.
 бoямaн βλ. бoякмaн.
 бoямiн, -a α. (παλ.) βλ. бoякмaн.
 *бoямceль, -я α. (ναυт.) φωσώνιο (ιστόc).
 бoяндaхлeт, -a α. (απλ.) 1 νερομένοc ζύ-
 θoс. 2 οούπч νερόπλυμα, νεροπούλι. 3 (υβρ)
 κoυφoκέφαλοc, φυρόμυαλοc, κoκκoρoμυαλοc.
 *бoяндaхтa, -и θ. (ναυт.) φυλακίδα, ακται-
 ωρόc. || βοηθητικo πλοίο.
 *бoяндeр, -a α. 1 πυρπολικo (πλοίο). 2 πλοίο
 βυθισμένο στην είσοδο του λιμανιoύ.
 *бoяндaмaйoр, -a α. (παλ.) διευθυντήc πυρο-
 oβεστικηc υπηρεcίαc πόληc.
 *бoяндeйстер, -a α. (παλ.) διοικητήc oμά-
 δaс (ομαδάρχηc) πυροoβεστών.
 *бoяндeпoйт, -a α. 1 η άκρη τηc μάνικaс πυ-

ροσβεστικού σωλήνα. 2 υδραντλία πλοίου.

бранивать(ся) ρ.δ. βλ. бранить(ся).

бранить, -и́ть, -ишь ρ.δ.μ. μαλώνω, επιτιμώ, επιπλήττω· βρίζω· отец -и́л детей за шалости ο πατέρας μάλωνε τα παιδιά για τις αταξίες. || -ся μαλώνω· βρίζω· он -и́тся как извощик αυτός βρίζει σαν αμαξάς. || αλληλοβρίζομαι.

бранливый επ., βρ: -лив, -а, -ο (απλ.) βλ. бранчивый.

бранный¹ επ. υβριστικός· -не слова υβριστικά λόγια.

бранный² επ. της μάχης· του πολέμου· -οε πόλε το πεδίο της μάχης.

бранчивый, -чив, -а, -ο κ. **бранливый** βρ: -лив, -а, -ο επ. καυγατζής, φιλόνομος, φίλερις.

браний επ. (παλ.) πλουμιστός, κεντιστός, κεντισμένος· -ая скатерть κεντισμένο τραπέζομάντηλο.

брань¹, -и θ. βρισιά, βρισιόδι, ύβρη.

брань², -и θ. (παλ.) μάχη· πόλεμος· на поле -и στο πεδίο της μάχης.

* **брас**, -а α. (ναυτ.) ο κεραιούχος, τάσχοινα της κεραιάς, τα μπράτσα.

* **браслёт**, -а α. βραχιόλι, -όνιο, φέλιο.

браслётка, -и θ. βλ. браслёт.

* **брасс**, -а α. (αθλτ.) μπράς, τρόπος κολύμβησης.

брат, -а, πλθ. братья, -ьев α. αδερφός, αδελφός· у меня два -а έχω δυο αδέρφια· -ья по классу ταξινικά αδέρφια. || μέλος μονής· - Афанасий ο αδελφός Αθανάσιος. || (προσηγορία). αδερφέ· послушай - άκουσε αδερφέ. || ο όμοιος· ваш - ο αδερφός σας (ο όμοιος σας) свой - ο αδερφός κάποιου (ο όμοιός του). || εκφρ. на -а στον καθένα, στο κάθε άτομο· черт не - (комý) δεν λογαριάζει κανέναν, τίποτε.

братан, -а α. (διακλ.) αδερφός ή εξάδερφος.

братание, -я ουδ. συναδέλφωση, αδέλφωμα. || αδελφοποίηση, -ποιία.

брататься, ρ.δ. 1 (παλ.) γίνομαι (πιάνομαι) αδερφοποιτός, σταυράδερφος. 2 συναδελφώνομαι.

братва, -и θ. (παλ.) αθρσ. αδέρφια, σύντροφοι.

братец, -тца α. 1 αδερφάκι, -φούλης. 2 (προσηγ.) αδερφάκι.

братик, -а α. αδερφάκι, -φούλης.

братина κ. **братина**, -и θ. (παλ.) μαστραπάς (για πιωτό). || πιατέλλα.

братиска, -и, γεν. πλθ. -шек α. 1 βλ. братик. 2 ο μικρός αδερφός.

братия, -и θ. (αθρσ) συνάδελφος· учёная - οι συνάδελφοι επιστήμονες· нищая - οι ζητιάνοι. || οι μοναχοί (αδέρφια).

братний, -яя, -ее επ. (παλ.) αδελφικός· α-

νήμων στον αδερφό.

братний επ. του αδερφού, που ανήκει στον αδερφό.

браток, -тка α. βλ. братик.

братоубийственный επ. αδερφοκτόνος· -ая война αδερφοκτόνος (εμφύλιος) πόλεμος.

братоубийство, -а ουδ. αδερφοκτονία. || φόνος ομοϊδεάτη.

братоубийца, -и α. κ. θ. αδερφοκτόνος.

братски επίρ. αδερφικά.

братский επ. 1 αδερφικός· -ая любовь αδερφική αγάπη· -ие чувства αδερφικά αισθήματα. 2 συντροφικός, συναδελφικός· - привёт αδερφικός χαιρετισμός. || εκφρ. -ая мотыла ομαδικός τάφος.

братство, -а ουδ. 1 αδερφότητα, -σύνη. 2 θρησκευτική κοινότητα, εταιρία· массонское - η μασσονική εταιρία.

братъ, берý, берещь, παρλθ. χρ. брал, -лá, -ло ρ.δ. μ. 1 παίρνω, λαμβάνω· πιάνω· - руками παίρνω με τα χέρια· - своú шлÿпу παίρνω το καπέλλο μου. || υπφ. εκλέγω, εκλαμβάνω· берý в качестве примера παίρνω σαν παράδειγμα· - тему на диссертации παίρνω θέμα διατριβής. 2 παίρνω μαζί μου (φεύγοντας) мы берём продовольствия на два дня παίρνομε μαζί μας τρόφιμα για δυο μέρες· я -ý с собоú дочку παίρνω μαζί μου την κόρη. 3 дé-хоμαι, προσδέχομαι· - поручение παίρνω εντολή· - грех на дýшу παίρνω αμαρτία στην φυχή, αμαρταίνω. 4 παίρνω στην κατοχή μου ή για χρησιμοποίηση· - долг παίρνω δάνειο· - приданое παίρνω προίκα. || ενοικιάζω· - такóй παίρνω ταξί. || αγοράζω· - билетъ в театр παίρνω εισιτήρια για το θέατρο· почём -ли сÿтец? πόσο το πήρατε το τσιτάμι; 5 εισπράττω· - налогá παίρνω φόρο. || υποχρεώνω κάποιον· - слóво παίρνω λόγο· - обещание παίρνω υπόσχεση. 6 βγάζω, εξάγω, εξορύσσω· - камень βγáζω πέτρα. || υπφ. δανείζομαι· - цитáту из писáтеля βγáζω (παίρνω) τσιτάτο από τον συγγραφέα. 7 κυριεύω, καταλαβαίνω· - город παίρνω την πόλη. || πιάνω, συλλαμβάνω· - в плéнных πιάνω αιχμαλώτους, αιχμαλωτίζω. || υπφ. κυριεύω, πιάνω· дрожь егó берёт τον πιάνει τρεμούλα. 8 (αθλτ.) υπερπηδώ, ξετερωνώ· - барьер υπερπηδώ το εμπόδιο. 9 κατορθώνω, πετυχαίνω· он берёт хитростью το κατορθώνει (καταφέρνει) με την πονηριά. 10 αφαιρώ, απορροφώ, αποσπώ· чтение газет берёт у него ежедневно час το διάβασμα των εφημερίδων του τρώει κάθε μέρα μια ώρα. 11 βάλλω, κόβω, φτάνω· винтóвка берёт на 600 метров το ντουφέκι κόβει στα 600 μέτρα. 12 κατευθύνομαι, στρίβω, κόβω· прохóжий берёт налево ο διαβάτης κόβει αριστερά. 13 (με μερι-

ιά ουσ. σχηματίζει στα ρωσικά συνδυασμούς)·
 - во внимание προσέχω· - в расчёт υπολογίζω, λογαριάζω· - под защитой παίρνω υπο την προστασία· - в учёт παίρνω υπ' όψη (μου)· - курс, направление παίρνω ματεύθωση (ματεύθνομαι)· - начало αρχίζω, παίρνω ως αφετηρία. || εμφρ. - ή ВЗЯТЬ АККОРД πιάνω συγχορδία· - ή ВЗЯТЬ НОТУ πιάνω το μουσικό τόνο· - ή ВЗЯТЬ ОНКА за РОГА πιάνω τον ταύρο απο τα κέρατα· - всем έχω όλα τα προσόντα· - ή ВЗЯТЬ за сердце за душу ή за живое κυριεύω τις καρδιές, τις ψυχές, επιδρώ ζωηρά, συγκινώ· - ή ВЗЯТЬ на себя παίρνω επάνω μου, υπευθύνη μου· наша берёт νικούμε· ваша берёт νικάτε. || -ся 1 παίρνομαι, λαμβάνομαι κλπ. ρ.μ. ВЗЯТКИ -ётся без свидетелей τα δωροδοκήματα παίρνονται χωρίς μάρτυρες (κρυφά). 2 πιάνομαι, κρατιέμαι· дети в игре -ётся за руки τα παιδιά στο παιχνίδι πιάνονται απο τα χέρια. || μτφ. ασχολούμαι· - за перо πιάνομαι με το γράφιμο. 3 καταπιάνομαι, καταγίνομαι· у меня ни опыта, ни знаний... Как же - за такую работу? εγώ δεν έχω ούτε πείρα, ούτε γνώσεις... Πως να καταπιαστώ με τέτοια εργασία; 4 αναλαμβάνω· он не берётся за это αυτός δεν αναλαβαίνει τέτοια δουλιά. 5 (απρόσ.) αντλούμαι, βγαίνω, πηγάζω· откуда такие силы -ётся? απο που αντλούνται τέτοιες δυνάμεις; || εμφρ. - ή ВЗЯТЬся за ум μυαλώνω, βάζω μυαλό, σφραωνίζομαι· - за оружие παίρνω τα όπλα (εξεγείρομαι).

* **браунинг**, -а α. το μπράουνι (πιστόλι).

брахицефал, -а α. βραχυκέφαλος.

* **брахицефалия**, -и θ. βραχυκεφαλία.

брахман, -а α. βραχμάνος.

брахманизм, -а α. βραχμανισμός.

брачный επ. γαμικός, του γάμου· γαμήλιος· - договор το συμβόλαιο του γάμου· - союз η ένωση με το γάμο· -не узні οι δεσμοί του γάμου· -οε свидетельство πιστοποιητικό γάμου. || οχειανός, βατευτικός· - период η βατευτική περίοδος, το ζευγάρισμα.

бревенчатый επ. από κορμούς δέντρων· ξύλινος· -не стёны ξύλινοι τοίχοι (απο κορμούς δέντρων).

бревешко κ. **бревешко**, -а ουδ. κουτσουράκι.

бревно, -а, πλθ. брёвна, -вен, -внам ουδ. 1 κορμός δέντρου, κούτσουρο. 2 μτφ. κούτσος, βλάκος.

бревнышко, -а ουδ. κουτσουράκι, μικρός κορμός δέντρου.

брег, -а, πλθ. брега α. (παλ.) βλ. брег.

бред, -а, πρωτ. ο бреде, в бреду α. 1 παραληρημα, -ρητό, παραμίλημα ασθενή. 2 αυναρτησίες, άρες-μάρες (μουκουνάρες).

бредень, -дня α. είδος αλιευτικού δικτιού.

брédить, брédжу, брédишь ρ.δ. 1 παραμιλώ, παραληρώ. 2 κοπανίζω (επαναλαβαίνω) τα ίδια και τα ίδια. || -ся απρόσ. φαίνομαι· емý всè -ится лётнее путешествие αυτός δεν ξεχνά ούτε στιγμή το μαλοκαιρινό ταξίδι.

брédни, -ей πλθ. ανοησίες, φαντασιοπληξίες, φαντασιοκοπίες.

бредовый επ. παραληρητικός, του παραληρηματος· -де состояние κατάσταση παραληρηματος. || ανόητος, παράλογος· ανεδαφικός· φανταστικός· -ая идея παραληρητική ιδέα.

брédзгать ρ.δ. αηδιάζω, σιχαίνομαι· он не -ет ничём αυτός δεν οιχαίνεται τίποτε.

брезгливец, -вца α., -вица, -и θ. σιχασιάτης, -α.

брезгливо επίρ. σιχαμερά, αηδιαστικά.

брезгливость, -и θ. σιχασιά, οίχαμα, αηδία.

брезгливый επ., βρ: -лив, -а, -ο σιχαμερός, αηδιαστικός· - человек σιχαμερός άνθρωπος· - взгляд σιχαμερή ματιά.

брезговать, -гую, -гуешь ρ.δ. βλ. брезгать.

брезгун, -а α. -ья, -и, γεν. πλθ. -ний θ. βλ. брезгливец.

* **брезéнт**, -а α. καραβόπανο, ιολιόπανο, χοντρόπανο.

брезéнтовый επ. καραβοπάνινος, του καραβόπανου· -ая обувь πάνινα παπούτσια.

брéзжить, -ит ρ.δ. υποφώσκω, θαμποφέγω. || απρόσ. φωτίζω. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ. в óкнах -ился свет τα παράθυρα θαμποφέγγαν.

* **брéлок**, -а α. κοομηματάκι στην αλυσίδα ωρολογιού, βραχιολιού.

бременить, ρ.δ.μ. (παλ.) βαρύνω, επιβαρύνω, επιφορτίζω.

* **брéмсберг**, -а α. κεκλιμένο επίπεδο.

брéмя, -мени ουδ. βάρος, φορτίο, άχθος· -непосильное βάρος ασήκωτο. || μτφ. θλίψη, πίεση· - лет το βάρος των χρόνων. || μτφ. καταπίεση· под -ем κάτω απο την καταπίεση.

брéнность, -и θ. φθαρτότητα, το φθαρτόν.

брéнный επ. φθαρτός· -οε тело το φθαρτό σώμα· -не останки το λείψανο, η σορός.

брéнчание, -я ουδ. κρότηση, κρούση, κροτάλισμα, χτύπημα, ήχηση.

брéнчать, -чý, -чiшь ρ.δ. 1 ηχώ, κροτώ, κροταλίζω, κρούω, χτυπώ· -át шпоры κροτούν τα σπρούνια. 2 παίζω άσχημα, ατζαμήτσια, θορυβώ· девочка -ла на фортепиано το κορίτσι θορυβούσε περισσότερο παρά έπαιζε στο πιάνο.

брéстi, брédý, брédёшь, παρλθ. χρ. брёл, брелá, -лó ρ.δ. τριπλίζω, παραπαίω, σέρνομαι, βαδίζω με δυσκολία· - по Грýзi ποδοσέρνομαι στη λάσπη.

* **брéтели**, -ей πλθ. (ενι. -ль, -и θ.) ατιράντες.

бредельки, -лек, -лькам πλθ. (ενν. -лька, -и θ.) τιραντίτσες.

* **бретёр**, -а α. (παλ.) φιλόμαχος, διαξιφιστής· μονομάχος.

бретёрский επ. (παλ.) φιλομαχικός, διαξιφιστικός, του μονομάχου.

брѣх, -а α. (απλ.) 1 γαύγιωμα, αλύχτημα, υλακή. 2 βλ. брехня́.

брехать, брешу́, брѣшешь ρ.δ. (απλ.) 1 γαυγίζω, αλυχτώ, υλακτώ. 2 ψευδολογώ, ψεύδομαι, αραδιάζω φέματα, φεματίζω· λέγω ανοησίες.

брехнуть, -нү, -нёшь ρ.σ. βλ. брехать.

брехня́, -и θ. φέμα(τα), φευτιά, -ιές· ανοησία, -ιές.

брехун, -а α., -ья, -и, γεν. πλθ. -ний, δοτ. -ням θ. (απλ.) φεύτης, -τρα, φευταράς, -ρού.

* **брешь**, -и θ. (κυρλξ. κ. μτφ.) ρήγμα, ρωμή· снаряд пробил - в стѣну το βλήμα έίκαμε ρήγμα στον τοίχο· - в обороне противника ρήγμα στην άμυνα του εχθρού.

брѣшый, μτχ. ενστ. του ρ. брить. || εκφρ. ~ полёт προσγεία πτήση αεροπλάνου.

* **бриг**, -а α. (ναυτ.) μπρίκι, βρίλιον.

* **бригада**, -и θ. 1 (στρατ.) ταξιαρχία· танковая - ταξιαρχία αρμάτων μάχης. 2 κολλεχτίβα, ομάδα εργασίας, μπριγάδα· комплексная - πλήρης μπριγάδα (όλων των απαιτούμενων ειδικοτήτων)· тракторная - μπριγάδα τραχτεροδηγών· полеводческая - αγροτική μπριγάδα.

* **бригадир**!, -а α. μπριγαντίρης, ομαδάρχης.

бригадир? -а α. (παλ.) ταξίαρχος.

бригадирский επ. ταξιαρχικός, του ταξίαρχου· - чин (παλ.) ο βαθμός του ταξίαρχου.

бригадирша, -и θ. (παλ.) η σύζυγος του ταξίαρχου.

бригадник, -а α., -ца, -и θ. το μέλος της μπριγάδας.

бригадный επ. ταξιαρχικός, της ταξιαρχίας· - адъютант ο υπασπιστής της ταξιαρχίας.

* **бригантина**, -и θ. μπριγκαντίνα, βριγκαντίνον (μικρό ιστιοφόρο).

* **бридж**, -а α. το μπρίτζ, είδος χαρτοπαλγιού.

* **бриджи**, -ей πλθ. είδος παντελονιού.

* **бриз**, -а α. (ναυτ.) η θαλάσσια αύρα.

* **бризантный** επ. εκρηκτικός· -не вещества εκρηκτικές ουσίες· - снаряд εκρηκτικό βλήμα.

* **брикет**, -а α. μπρικέτα (είδος τούβλου).

брикетировать, -рую, -решь ρ.δ.μ.σ.μ. κάνω, φτιάχνω μπρικέτες.

брикетный επ. μπρικέτιμος· της μπρικέτας.

* **бриллиант** κ. **брильянт**, -а α. στιλβαδάμας, μπριλλιάντι, μπριγιάντι.

бриллиантовый κ. **брильянтовый** επ. στιλβαδαμάντινος, μπριλλάντινος, -τένιος, μπριγιάντινος, -τένιος· - перстень μπριγιάντινο

βαχτυλίδι.

британец, -нца α. Βρετανός.

британский επ. βρετανικός· -ая империя η βρετανική αυτοκρατορία.

бритва, -и θ. ξυράφι.

бритвенный επ. ξυριστικός, ξυραφιστικός· του ξυραφιού· -не принадлежности τα ξυριστικά είδη.

бритты, -ов πλθ. (ενν. бритт, -а α.). παλ. Βρετανοί.

бритый επ. ξυρισμένος, ξυραφισμένος.

брить, брею, бреешь, μτχ. ενστ. бреющий, παθ. μτχ. парлθ. χρ. бритый, βρ: брит, -а, -ο ρ.δ.μ. ξυρίζω, ξυραφίζω· - оброду ξυρίζω τα γένια· - голову ξυρίζω τό κεφάλι· - женіка ξυρίζω το γαμπρό. || -ся ξυρίζομαι, ξυραφίζομαι.

бритьё, -я ουδ. ξύρισμα, ξυράφισμα.

брѣчка, -и θ. μικρό αμαξάκι φορτηγό δίτροχο.

бровастый επ. (απλ.) πυκνοφρύδης, δαούφρυδος.

бровка, -и θ. 1 φρυδάκι. 2 μικρή προεξοχή.

бровный επ. φρυδικός· -не дуги τα γαϊτανόφρυδα.

бровь, -и, γεν. πλθ. -ей θ. το φρύδι, η οφρύν. || εκφρ. не в бровь, а (прямом) в глаз όχι σιμά στο στόχο, αλλά ακριβώς στο στόχο.

брод, -а (-у) α. πόρος, ρηχό μέρος του ποταμού. || πέραςμα ποταμού· не зная -у не суйся в воду (παρμ.) άμα δεν ξέρεις την υπόθεση, μην ανακατευέσαι· μη φυτρώνεις εκεί που δε σε σέρνουν.

бродильный επ. ζυμωτικός, της ζύμωσης.

бродить!, бродю́, бродишь ρ.δ. 1 βλ. бресті με τη διαφορά ότι τό бродить σημαίνει κίνηση επαναλαμβανόμενη, σε διάφορες κατευθύνσεις, σε διάφορο χρόνο. 2 μτφ. κυλώ, κυλίω· по лицу еѣ -ла улыбка στο πρόσωπό της κυλούσε το χαμόγελο. || μτφ. тригυρίζω· тысячи мыслей -ли в моѣй головѣ χίλιες σκέψεις τριγύριζαν στο μυαλό μου· - в потёмках φάχνω στα σκοτεινά (μάτια προσπαθώ να καταλάβω).

бродить? бродит ρ.δ. ζυμούμαι, βράζω· ви́но -ит ο μούστος βράζει.

бродяга, -и α. αλήτης, αλάνης, ρεμπεσιές, ρεμπέτης, σουρτούνης. || πλανόδιος.

бродяжий επ. αλητικός· - мальчик αλητόπαιδο. || πλανόδιος.

бродяжить, -жу, -жишь ρ.δ. (απλ.) βλ. бродяжничать.

бродяжка, -и θ. 1 αλητάμος, -νι. 2 αλητίσσα, αλάνισσα, αλανιάρα.

бродяжничать, ρ.δ. αλητεύω· περιφέρομαι, τριγυρνώ άσκοπα· πλανιέμαι.

бродяжничество, -а ουδ. αλητεία, αλητινη

ζωή. || οι αλήτες. || άσιοπη περιφορά, περιπλάνηση.

бродячий επ. περιφερόμενος άσιοπα, πλανόδιος, πλανόβιος· -ая сод́ака αδέσποτο σκυλί, κοπρόσκυλο. || περιοδεύων· -ая тpύппа ο περιοδεύων θίασος.

брон́ение, -я ουδ. 1 ζύμωση, βράση. 2 μτφ. αναβρασμός, ταραχή· -у́мóв αναβρασμός των πνευμάτων.

***бром**, -а (-у) α. (χημ.) βρώμιο.

бромистый επ. βρωμιούχος· ~ **ка́лий** βρωμιούχο κάλιο· -не со́ли βρωμιούχα άλατα.

бромовый επ. βρωμικός, του βρωμίου.

броневомоб́иль, -я α. θωρακισμένο αυτοκίνητο.

бронедо́йка, -и θ. αντιαρματικό όπλο ή βλήμα.

бронедо́йный επ. αντιαρματικός· - снаpяд анτιαρματικό βλήμα.

бронедо́йщик, -а α. σκοπευτής αντιαρματικού όπλου.

броневик, -а α. βλ. броневомоб́иль.

броневóй επ. θωρακωτός, θωρητικός· θωρακικός· -а́я до́шняя θωρακωτός πύργος· -а́я плита́ η θωρακική πλάκα.

бронекáтер, -а α. μικρό θωρητικό πλοίο.

броненосец, -сца α. 1 θωρητικό (πλοίο). 2 αρμαδύλλος ή δασύπους.

броненосный επ. θωρακοφόρος, θωρακισμένος· - кре́йсер θωρητικό πλοίο.

бронепóезд, -а α. θωρακισμένο τραίνο.

бронетáнковый επ. -не войска́ τα στρατεύματα των αρμάτων μάχης.

бронетранспoртёр, -а α. θωρακισμένο μεταφορικό όχημα.

***бронза**, -и θ. 1 ορειχάλκος, μπρούζος. 2 άγαλμα ορειχάλκινο.

бронзирoвáть, -рýю, -рýешь ρ.δ.и.с.μ. ορειχάλκων· επορειχάλκωνω. || -ся ορειχάλκωνομαι· επορειχάλκωνομαι.

бронзирoвка, -и θ. (επ)ορειχάλκιση.

бронзовы́й επ. ορειχάλκινος, μπρούζινος· -бýст ορειχάλκινη προτομή. || εκφρ. - век η εποχή του ορειχάλκου.

бронировáние, -я ουδ. θωράκιση. || εξασφάλιση.

бронированны́й επ. θωρακισμένος.

бронировáть, -рю (рýю), -руеть (-рýешь); ρ.δ.и.с.μ. 1 θωρακίζω. 2 προορίζω, εξασφαλίζω· - местá в вагóне для кypóртников εξασφαλίζω θέσεις στο βαγόνι για τους παραθεριστές. || -ся 1 θωρακίζομαι. 2 προορίζομαι, εξασφαλίζομαι.

бронировка, -и θ. βλ. бронирование.

***бронтозáвр**, -а α. βροντόσαυρος ή απατόσαυρος.

***бронхи**, -ов πλθ. (εννι. бронх, -а α.) οι

βρόγχοι.

бронхиáльный, επ. βρογχιακός· -не желе́зные βρογχιακοί αδένες· -ая а́стма βρογχιακό άσθμα.

бронхит, -а α. βρογχίτιδα.

броня́, -и (-й) θ. 1 (παλ.) θώρακας πολεμιστή. 2 θώρακας πλοίου. 3 προορισμός για ορισμένη χρήση, εξασφάλιση.

бросáние, -я ουδ. ρίψη, ρίφιμο, πέταγμα.

бросáть, ρ.δ.и. 1 ρίπτω, ρίχνω, πετώ· -

гранáту ρίχνω χειροβυβίδα· - я́корь ρίχνω άγκυρα. 2 μετακινώ, στέλλω, κατευθύνω· - войска́ в бой ρίχνω στρατεύματα στη μάχη. 3 διαχέω, σκορπίζω· - те́нь ρίχνω σκιά· со́лнце -ет лучи́ ο ήλιος ρίχνει τις ακτίνες. 4 αποβάλλω ως άχρηστο· он крох не -ет αυτός δεν πετάει ούτε τα φίχουλα. || τοποθετώ άταχτα·

- одéжду как попáло αφήνω (πετώ) τα ενδύματα όπως και όπου λάχει. 5 αφήνω, εγκαταλείπω, παραιτώ· - семьó εγκαταλείπω την οικογένεια. || μτφ. παύω, σταματώ· - куpи́ть па́у να καπνίζω, κόβω το κάπνιομα· -а́йте рабóту!

σταματήστε τη δουλιά! || (απρόσ.) με πιάνει, με καταλαμβάνει· меня́ -ает то в жар, то в хо́лод με πιάνει τότε ζέστη, τότε κρύο. || εκφρ. - де́ньги σπαταλώ (σκορπίζω) τα χρήματά· - жpе́бий ρίχνω τον κύβο, το ζάρι (λύνω τι με την τύχη)· - ка́мень ή κάμнем ή грязью

βάζω γάνες, αμαυρώνω· ~ ору́жие πετώ το όπλο (παραδίνομαι, δειλιάζω)· ~ перча́тку α) πετώ το γάντι (προκαλώ σε μονομαχία)· β) μπαίνω σε αγώνα εναντίον κάποιου· - свет ρίχνω φώς, φωτίζω (διευκρινίζω, διασαφηνίζω)· ~ те́нь μτφ. αμαυρώνω. || -ся 1 αλληλορίχνω· - снежкáми χιονοπολεμώ. || μτφ. περιφρονώ, δεν υπολογίζω· - лядьми́ δεν λογαριάζω τους ανθρώπους (τον κόσμο). 2 σπεύδω, τρέχω· - на по́мощь τρέχω σε βοήθεια. || ρίχνομαι, πέφτω·

- на колéни πέφτω στα γόνατά· ~ в о́бъятия ρίχνομαι στην αγκαλιά, -ιές. 3 επιτίθεμαι, επιπίπτω, ορμώ, χυμώ, χύνομαι· со́баки -ются на прохóжих τα σκυλιά χύνονται στους διαβάτες. || τρώγω αχόρταγα· - на едý ρίχνομαι στο φαί. 4 πηδώ απο φηλά· - в во́ду ρίχνομαι στο νερό· - в прóпасть ρίχνομαι στο γκρεμό· - с мостá ρίχνομαι απο το γεφύρι. 5 ρίχνομαι κλπ. ρ.и. ενεργ. φ. (1, 2, 3 σημ.). || εκφρ. - де́ньгами σπαταλώ τα χρήματά· - сло́вами, обеща́ниями πετώ λόγια, δίνω υποσχέσεις (μιλώ ανεύθυνα)· - в глаза́ χτυπώ στα μάτια (τραβώ την προσοχή, κάνω εντύπωση)· ви́но ή хмель -ется в го́лову με χτυπά το κρασί στο κεφάλι (με μεθά)· краска́ ή кровь -ется в ли́цо κοκκινίζω (απο κάποιο αίσθημα)· кровь -ется в го́лову μου ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι.

μετά

με πιάνει

με καταλαμβάνει

αφήνω

αμαυρώνω

αποβάλλω

αποκαταλείπω

αποκαταλείπω

αποκαταλείπω

αποκαταλείπω

αποκαταλείπω

αποκαταλείπω

αποκαταλείπω

αποκαταλείπω

αποκαταλείπω

αποκαταλείπω

αποκαταλείπω

αποκαταλείπω

бросить, бросу, бросишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. бросенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βλ. бросать. 2 (προστι.) брось(те) κάφε(τε), σταμάτησε(τε), άφησε(τε)· брось говорить глупости κάφε να λες κουταμάρες. || -ся βλ. бросаться.

броский επ., βρ: -сок, -ска, -ско χτυπητός, εντυπωσιακός, φανταχτερός· - цвет χτυπητό χρώμα.

броском επίρ. μ' ένα ρίξιμο, πέταγμα, πήδημα.

бросовый επ. (απλ.) άχρηστος, κακής ποιότητας, για πέταγμα· - товар άχρηστο εμπόρευμα. || εκφρ. -не зэмли παρατημένη (άγονη) γη· -ая цена υποτίμηση, τιμή κάτω της αξίας· - экспорт το ντάμπινγκ.

бросок, -скá α. 1 ρίξιμο, ρίψιμο, ριξιά, πέταγμα, πεταξιά. 2 (στρατ.) το άλμα.

брошировать κλπ. παράγωγα βλ. брошировать.

* **брошка** κ. брощь -и θ. μαρφίτσα (κόσμημα).

* **брошюра**, -и θ. η μπροσούρα.

брошуровальный επ. της μπροσούρας, για μπροσούρα.

брошурованье, -я ουδ. χαρτοδέτηση μπροσούρας.

* **брошуровать**, -рүү, -рүешь ρ.δ.μ. χαρτοδετώ μπροσούρα.

брошуровка, -и θ. βλ. брошурование.

брошурочный επ. της μπροσούρας, χαρτοδετικός.

брошуровщик, -а α. -ца, -и θ. χαρτοδέτης, -τρια μπροσούρων.

брр επιφ. εκφράζει άσθημα κρύου, αηδίας· ω-πω-πω, ού...

* **брудер**, -а α. αναθρεπτήρας πτηνών.

* **брудершάфт**, -а α. пить - ή пить на - πίνω για τη φιλία, εγκαινιάζω τη φιλία με πιωτό.

брус, -а πλθ. -ся, -сьев α. 1 δοκός, δοκάρι. 2 βλ. брусок (3σημ.). || εκφρ. параллельные -ся τό δίζυγο (γυμναστικό όργανο).

брусконый επ. σαν δοκάρι, σχήματος δοκαριού (τετράγωνος).

брусника, -и θ. μύρτος, μυρτίλος, μυρσίνη, μυρτιά, σμυρτιά. || мýрто (ο καρπός της μυρτιάς).

брусничник, -а θ. μυρτώνας, μυρσινώνας.

брусничный επ. μύρτινος· του μύρτου.

брусок, -скá α. 1 δοκαράκι, μικρή δοκός. 2 κάθε αντικείμενο τετράγωνο και επίμηκες· - мýла καλούπι (πλάμα) σαπούνι. 3 ακόνι, ανονόπετρα.

брусочек, -чка α. δοκαράκι.

* **бруствер**, -а α. (στρατ.) στηθαίο(ν).

брусчатка, -и θ. 1 (αθρο.) τετράγωνα πέτρες για οδόστρωση. 2 το λιθόστρωτο.

* **брутто** επ. άμλ. κ. επίρ. αναθάριστο ή μηκτό βάρος, μπρούτο.

* **бруцеллёз**, -а α. μελιταίος ή μεσογειαικός πυοετός, μελιτοκομμίαση.

бруцеллёзный επ. του μελιταίου.

брыжэйка, -и θ. το μεσέντερο.

брызгалка, -и θ. ραντιστήρας, -ήρι, η ραντιστήρα, η βρεχτούρα.

брызгать, -зжу, -зжешь κ. -гаю, -гаешь επιρ. μτχ. брызжа κ. брызгая ρ.δ. ραντίζω, ραίνω, φεμάζω· πιτσιλίζω· - кругом περιραντίζω, περιραίνω· он брызжет слюной αυτός ξαπολά ρανίδες σάλιου. || διαχέομαι, διασκορπίζομαι, (ξε)πετάγομαι, βγαίνω· брызжут йскры βγαίνουν σπίθες. || -оя 1 ραντίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 αλληλοραντίζομαι· дёти -ются τα παιδιά αλληλοραντίζονται.

брызги, брызг πλθ. ρανίδες, πιτσιλιές. || μτφ. ακτίνες φωτός.

брызнуть, -ну, -нешь ρ.σ. 1 βλ. брызгать. 2 χύνομαι, τρέχω, ρέω με πίεση, (ξε)πετάγομαι· -ла кровь πετάχτηκε αίμα.

брыкаты, ρ.δ. κλοτσώ, λακτίζω, πτερνίζω, τοινώ. || σηκώνω, υφώνω με τα πόδια· лошадь -ет пыль το άλογο σηκώνει σκόνη. || -ся αλληλολακτίζομαι κλπ.ρ. ενεργ. φ.

брыкливый επ., βρ: -лив, -а, -ο (απλ.) τοιλιάρης, τοιλιάρικος· - конь τοιλιάρικο άλογο.

брыкнуть(ся) ρ.σ. βλ. брыкаты(ся).

брыли, брыл πλθ. (ενκ. брылá, -и θ.) χοντρά, κρεμαστά χείλη μερικιών ουύλων.

* **брынга**, -и θ. τυρί-φέτα.

брысь επιφ. (για διώξιμο της γάτας) τσάτ!

брызга, -и α. κ. θ. μεμφίμοιρος, -η, μουρμούρης, -α.

брызгливость, -и θ. γογγυσμός, μουρμούρα, γκρίνια.

брызгливый επ., βρ: -лив, -а, -ο μεμφίμοιρος, μουρμούρης, παραπονιάρης, γκρινιάρης

брызгнуть, -ну, -нешь ρ.δ. μπακανιάζω, κάνω κοιλιά, χοντραίνω.

брызжание, -я ουδ. μεμφιμοιρία, μουρμούρισμα, γκρινιάσιμα· старческое - γεροντική μεμφιμοιρία.

брызжать, -зжу, -зжишь ρ.δ. μουρμουρίζω, μεμφιμοιρώ, γογγύζω, γκρινιάζω· парьха всё сёрдится и -йт η γριά όλο κακιώνει και γκρινιάζει.

брыква, -и θ. γογγυλοκράμβη, γογγύλι. || οι φαγώσιμες ρίζες αυτής.

брыквенный επ. γογγυλοκραμβικός, του γογγυλιού· -ая отва γογγυλοκραμβικά φύλλα.

брыквина, -и θ. η μια γογγυλοκράμβη.

* **брыки**, брык πλθ. παντελόνι, περισκελίδα.

* **брынет**, -а α. -ка, -и θ. μαυρομάλλης, -ούα.

бρικάν, -α α. (απλ.) μπακανιάρης, κολιάρης, σιεμπές.

бρικάστнй επ., βρ: -χάστ, -α, -ο μπακανιάρης, -ικός, κολιάρης.

бρικάτеть -εю, -εешь ρ.δ. (παλ. κ. απλ.) μπακανιάζω, κολιοφουσιώνω· εγκυμονώ.

бρικάтнй επ., βρ: -χάт, -α, -ο (απλ.) 1 βλ. бρικáстнй. 2 -ая θ. έγκυα.

бρiкхо, -α ουδ. κολιλιά, μπάικα, γαστήρ. || εκφρ. ползать на -е (перед кем) έρπω μπροστά σε κάποιον (ταπεινά κολιμεύω).

бρiкховiна, -и θ. ο προστόμαχος των μηρυκαστιών. || τα εντόσθια των ζώων.

бρiкчнй επ. του παντελονιού· -не пýгови-цы τα κουμπιά του παντελονιού.

бρiкшiна, -и θ. το περιτόνιο.

бρiкшкó, -ά ουδ. 1 κολιλίτσα. || η κολιλιά εντόμων. 2 κομμάτι γούνας απο κολιλιά ζώου. || κρέας απο κολιλιά ζώου.

бρiкшнóй επ. κολιλιακός· -тиф о κολιλιακός τύφος.

бρiк¹, -α α. (απλ.) κλαγγή, ήχος μεταλλικός.

бρiк² επιφ. με σημ. κατηγ. (κάνω) τσάγκ, ντίν, ντάν.

бρiкaньe, -я ουδ. κλαγγή.

бρiкaть(ся) ρ.δ. βλ. брiкнуть(ся).

бρiкнуть, -ну, -нешь ρ.σ. 1 βγάζω, παράγω κρότο μεταλλικό, κροτώ, κλαγγάζω· -ложка-ми κροτώ με τα κουτάλια. 2 ρίχνω με κρότο. 3 μτφ. μου ξεφεύγει (λέξη, λόγος, κουβέντα). || -ся πέφτω με κρότο, γδούπο.

бρiкaнiе, -я ουδ. κλαγγή· -орýжиem η κλαγγή των όπλων.

бρiкaть ρ.δ. κλαγγάζω, κροταλίζω, κουρταλώ· -ли кандалiи κροτάλιζαν οι χειροπέδες (τα δεσμά). || κρούω (για χορδές μουσ. οργάνου). || εκφρ. -орýжиem κλαγγάζω τα όπλα (φοβερίζω με πόλεμο).

бýбен, -бна, πλθ. -бны α. ντέφι, κροταλότυμπανο· бить в -хτυπώ (βαρώ) το ντέφι.

бубенéц, -нцá α. κρόταλο, κουδουνάκι, βραγκαλιίδι· упряж с -áми σαγή με κουδουνάκια.

бубéнчик, -а α. κουδουνάκι, βραγκαλιδάκι.

бýблик. -а α. κουλουράκι, σιμιτάκι.

бýбна, -и, πλθ. -и, -бён κ. -бөн, -бнáм κ. -бнэм θ. το καρρό (παίγνιόχαρτο).

бубнiть, ρ.δ. επαναλαμβάνω (κοπανάω) τα ίδια και τα ίδια· не бубнiй, надóел μη κοπανάς τα ίδια και τα ίδια, σε βαρέθηκα.

бубнóвнй, επ. ο καρρό· -валéт о фáнτης καρρό.

* **бубóн**, -а α. (ιατρ.) ο βουβώνας.

бугáй, -я́ α. (διαλι.) βόδι βαρβάτο, ταύρος, ταυρί, βουγάς, μπουγάς.

* **бýгэль**, -я́ α. (τεχ.) στεφάνη, δακτύλιος. || κεραία (των τράμ, τρόλεϋ, ήλεκ. σιδηρόδρομου)

бугóρ, -Грá α. 1 λοφίσκος, γήλοφος. 2 μικρό εξόγκωμα.

бугорóк, -ркá α. 1 μικρός λοφίσκος, γήλοφος. 2 φυμάτιο.

бугорчáтка, -я́ ε. (παλ.) φυματίωση.

бугорчáтнй, επ. λοφοσιέπαστος, λοφοσιεπής, λοφοκαλυμμένος· -ая мéстнoстl λοφοσιέπαστος τόπος (περιοχή). || ανώμαλος (με εσοχές και εξοχές).

бугрiстнй επ., βρ: -рiст, -а, -ο βλ. бугорчáтнй.

будáра, -и θ. (διαλι.) πλοιάριο κωπήλατο.

будáрка, -и θ. (διαλι) πλοιαράκι κωπήλατο.

буддiзм, -а α. βουδισμός.

буддiйскiй επ. βουδιστικός, του βουδισμού.

буддiст, -а α., -ка, -и θ. βουδιστής, -τρια.

бýде, υποθετ. σύνδ. (παλ. κ. απλ.) αν, εάν· -извóлят обстóятельства αν θα επιτρέφουν οι περιστάσεις.

бýдет βλ. бýду.

будiльнiк, -а α. ωρολόγι-ξυπητήρι.

* **будiрoвать**, -рyю, -рyешь ρ.δ. (παλ.) σιυθρωπάζω, αγανακτώ μέσα μου, δείχνω δυσφορία, δυσαρέσκεια.

будiть, бужý, бýдишь ρ.δ. κ. 1 ξυπνώ, αφυπνίζω, σηκώνω απο τον ύπνο. 2 μτφ. αναζωογονώ, αναζωοπυρώ, αναμοχλεύω· -нéнависть к врагý ξυπνώ το μίσος κατá του εχθρού.

бýдка, -и θ. μικρό παράπηγμα· φυλάκιο· жилáя - μικρούτσικο σπιτάκι· железнодорóжная - το οριοφυλάκιο σιδηρ. γραμμής· воéнная, посто-вáя, караýльная, сторожевáя - ή - часовóго η σκοπιά του σκοπού, του φύλακα. || θαλαμίσκος, καμπίνα· телефонáя - ο τηλεφωνικός θαλαμίσκος· сyфлёрская - το υποβολείο· сорáчья - το κουμάσι.

бýдни, -ей πλθ. (ενκ. бýдень, -дня α.) 1 εργάσιμες (καματερές) μέρες. 2 μτφ. ζωή άχαρη, μονότονη.

бýдний, -яя, -ее επ. εργάσιμη (καματερή) μέρα.

бýдничнй κ. бýднишнiй επ. 1 βλ. бýдний. || καθημερινός· -ое плáтьe καθημερινό (οικιακό) φόρεμα· -ая рaбóта η καθημερινή δουλιά. 2 πληκτικός, ανιαρός, μονότονος, άχαρος· -ая жизнь ανιαρή ζωή.

будорáжить, -жу, -жишь ρ.δ.κ. αναστατώνω, ανιαματεύω, καταθροβώ, κάνω άνω-κάτω. || φοβίζω, ανησυχώ, ταραάζω. || -бя ανησυχώ, ταραάζομαι, θορυβούμαι.

бýдочнiк, -а α. σκοπός της σκοπιάς, φύλακας φυλακίου. || (παλ.) αστυνομικός-σκοπός.

бýдто, σύνδ. 1 σαν, σα να, σάμπως, ωςάν· лежiт - мёртвнй κείται σα νεκρός· посмо-трiй, -идéт κтo-тo κοίταξε, σάμπως να έρχεται κάποιος. 2 νομίζω, μου φαίνεται· πως·

мне - ётого не говорѣл μου φαίνεται πως δεν μου ёλεγεσ τέτοιο πράγμα. 3 άραγε(ς), τάχα, σάμπως· уж - ты так сѣлен|? άραγε είσαι τόσο δυνατός; || πως, ότι· говорят - он разорѣлся лёне πως αυτόс φτώχεφε.

бўду, бўдешь, бўдет, бўдем, бўдете, бўдут. 1 μελ. του ρ. бѢТЬ. 2 (απλ.)· χρησιμοποιείται με σημ. ενστ. ты сам от кўда бўдешь? ηεσўα-πο που είσαι; 3 γ! ενι. προσ. -ет είvai, εί-σαι, ёχει, ёχειс· сколько, дёдушка, | тебё лет? Στο -ет? πόσα χρόνια είσαι παππού; Ё-κατό τάχειс; 4 γ! ενι. προσ. -ет αρμετά, αρκει, φтάνει· -ет, не плачь φтάνει, | μην κλαίс. || εκφρ. (я) не я бўду κώβω το κεφάλι μου (είμαι απόλυτα πεπεισµένος).

* **будуар**, -α α. (παλ.) το μπουντουάρ.

будуарный επ. του μπουντουάρ.

бўдучи επίρ. мтχ. του ρ. бѢТЬ.

бўдущий επ. 1 μελλοντικός, μέλλων, προσε-χής· -ее поколёние η μελλοντική γενιά. 2 ως ουσ. ουδ. -ее το μέλλον· лўчшее -ее το κα-λύτερο μέλλον· -ее покажет το μέλλον θα δεί-ξει. 3 επόμενος· - год ο ερχόμενος χρόνος. || εκφρ. -ее время (γραμμ.) ο μέλλοντας χρό-νος· в -ем στο μέλλον.

бўдушность, -и θ. 1 το μέλλον· - сёльс-κοго хозяйства το μέλλον της αγροτικής οι-κονομίας. 2 τύχη, μοίρα· емў пророчїи блес-тѣщую - του προφήτεφαν λαμπρό μέλλον.

* **бўер**, -α α., πλθ. -ά εληθηδόρομο ιστιοφό-ρο (πάνω στον πάγο).

бўерак, -α α. (διαλι.) ρεματιά, χαράδρα, φαράγγι.

бўерачный επ.(διαλι.) της ρεματίας, της χαράδρας, του φαραγγιού. || φαραγγώδης, γε-μάτος χαράδρες, ρεματιές.

бўерїст, -α α. δρομέας εληθηδόρομου ιστι-οφόρου (πάνω στον πάγο).

бўерный επ. εληθηδρομικός· - спорт ελ-κηθηδρομικό спор.

* **буж**, -ά α. καθετήρας (χειργ. εργαλείο).

буженїна, -и θ. βραστό χοιρινό κρέας.

* **бўзά**¹, -ή θ. (διαλι.) είδος μπύρας.

* **бўзά**², -ή θ. (απλ.) φασαρία, θόρυβος, ανα-σάτωση· каβгас· прекратїте -ў! σταματείστε τη φασαρία!

бўзїла, -и α.(απλ.) φασαρίας, ταραχοποι-ός· кавгачтїс.

бўзїна, -ή θ. αιτέα, κουφοξυλιά (θάμνος).

бўзїнник, -а α. θάμνοι κουφοξυλιάс, κου-φοξυλότοπος.

бўзїнный επ. κουφοξυλιάτικός.

бўзїновый επ. βλ. бўзїнный.

бўзїть, -зїшь ρ.δ. (απλ.) μάνω φασαρία, ταραχή, καβγά, καβγαδїζω· полно -, ребїта! φтάνει η φασαρία, παιδιά!

бўзотёр, -а α. -ка, -и θ. (απλ.) βλ. бўзїла.
* **бўй**, бўя, πλθ. бўї α. σηµαντήρας, επι-πλεύστης άγκυρας.

бўйвол, -а α. βούβαλος, -άλι.

бўйволица, -и θ. βουβάλα.

бўйволовый κ. **бўйловый** επ. βουβαλίσιος· -ая кожа βουβαλίσιο δέρμα.

бўйно επίρ. ορηητικά κλπ. επ.

бўйный επ., βρ: бўен, бўйна, бўйно. 1 ορ-μητικός, δυνατός, σφοδρός, φουριόξικμος· - порнв δυνατή ορηη· - вётер σφοδρός άνεμος. || γρήγορος, γοργός· - рост трав γρήγορη α-νάπτυξη των χόρτων. 2 мтφ. παράφορος· - ха-рakter παράφορος χαρακτήρας· -ая головўшка παράτολμος άνθρωπος (ριφοιίνδυνος).

бўйство, -а ουδ. εκτροπές, διαπληητισμοί, τσακισμοί· подвїпнвши, он учинїл - αυτόс, α-φού ёπие λίγο, παρεντράπηε.

бўйствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. εκτρέ-πομαι, παρεντρέπομαι, τσακίνομαι, διαπλη-ηтїζομαι.

бук, -а α. η οξυά (δέντρο).

бўка, -и α. κ. θ. 1 ξωηικό, φάντασμα (ως φόβητρο των παιδιών)· не плачь, - тебї воз-мёт μην κλαίс, θα σε πάρει το ξωηικό. 2 μο-ναστήс, μοναξιωτήс· κατσούφης, κατηφής. || εκφρ. смотрётъ -οї κοιτάζω σκυθρωπά.

букашка, -и θ. μαµμουδι, -νι (ζωώφιο).

бўква, -и θ. 1 γράμμα (αλφαβήτου)· стрόчная - το μικρό γράμμα· прописная -, заглавная - το κεφαλαίο γράμμα· начальная - το αρχικό γράμμα. 2 το τυπικό· переводчик должен пе-редавать дух, а не -у ο μεταφραστήс πρέπει να αποδίδει το πνεύμα (νόημα) και να μη με-ταφράζει κατá γράμμα. || εκφρ. - в -у κατá γράμμα (ακριβώς)· бѢТЬ, оставатъся мёртвой -οї είμαι, μένω νεκρό γράμμα (χωρίς πρακτι-κή εφαρμογή), λέγεται για νόμο, απόφαση.

буквально επίρ. 1 κατá γράμμα, κατá λέξη, πιστά· переводить - μεταφράζω πιστά. 2 ολο-κληρωηικά, εντελώς, τελείως· он - все дни за-нїят αυτόс όλες τις μέρες είναι τελείως α-πασχολημένος.

буквальноность, -и θ. 1 πιστότητα, κατá γράμ-μα. 2 ακρίβεια· κυριολεξία.

буквальный επ. 1 πιστός, κατá γράμμα, κα-τα λέξη· - перевод πιστή μετάφραση. 2 ακρι-βής· κυριολεητικός· -ое значение η ακριβής ση-μασία· -ая мысль το ακριβές νόημα (σκέψη).

букварный επ. αλφαβηταριανός, του αλφα-βηταρίου· - период обучения грамоте η αλφα-βηταριακή περίοδος μάθησης.

букварь, -я α. το αλφαβητάριο.

бўквенный επ. γραμματικός, με γράµµατα· -ое обозначение γραμμαηική παράσταση.

буквоёд, -а α. σχολασηικός, φορµαλισηής.

буквоѳдотво, -α ουδ. σχολαστικισμός, φορμαλισμός.

* **букѳт**, -α α. 1 ανθοδέσμη, μπουκέτο. 2 άρωμα, γεύση· **вино имѳет** - το κρασί είναι εύγεστο (εύοσμο)· - **чѳя** εύοσμο τσάι.

букѳтировка, -и θ. επιμελημένη καλλιέργεια φυτών.

бўки άιγλ. παλιά ονομασία του γράμματος **б**.

* **букѳнист**, -α α. παλιοβιβλιοπώλης.

букѳнистѳический, επ. παλιοβιβλιοπωλειακός· - **магазин** παλιοβιβλιοπωλείο. || **εμφρ.** - **вѳя книга** παλιό, σπάνιο, δυσεύρητο βιβλίο (πού μπορεί νά βρεθεί μόνο σε παλιοβιβλιοπωλείο)

бўкли, -ѳй πλθ. (παλ.) μπουκλιες.

бўковка, -и θ. γραμματάκι.

бўковий επ. της οξυάς, απο οξυά· - **лес** δάσος απο οξυές· - **вѳя мѳбель** έπιπλα απο οξυά || ουσ. πλθ. - **не** τά κυπελλοφόρα (φυτά).

* **букόлика**, -и θ. τα βουκολικά, η βουκολική ποίηση.

букολѳческий επ. βουκολικός· - **вѳя, поѳзия** βουκολική ποίηση.

букс, -α α. πύξος, πυξαριά, πυξάρι, τσιμισίρι.

* **бўкса**, -и θ. το έδρανο, η βάση βαγονιού.

буксѳр, -α α. ρυμούλιο (συρματόσχοινο ή καραβόσχοινο). || ρυμουλικό σιάφος. || **братъ** ή **взятъ на** - ρυμουλικό.

буксѳрный επ. ρυμουλικός, του ρυμουλιού· - **параход** ρυμουλικό ατμόπλοιο.

буксѳрование, -вѳя ουδ. ρυμούλιση.

* **буксѳровать**, -руѳ, -руѳешь ρ.δ.μ. ρυμουλικό. || - **сѳя** ρυμουλιούμαι.

буксѳровка, -и θ. ρυμούλιση.

буксоватъ, -ѳет ρ.δ. γλιστρώ, ολιοθαίνω, ντεραπάρω.

булавѳ, -ѳѳ θ. (παλ.) 1 ρόπαλο (όπλο). 2 σιήπτρο. 3 ράβδος θυρωρού (αριστοκρατικών οίκων).

булавка, -и θ. καρφίτσα ασφάλειας, παραμάνα. || κοσμητική καρφίτσα. || **εμφρ.** **дѳньги на** -и τα φιλά, το χαρτζιλίκι.

булавочный επ. της καρφίτσας· - **вѳя голѳвка** το κεφάλι της καρφίτσας. || **εμφρ.** **с -уѳ голѳвкѳ** μικρούτσιος.

буланый επ. (για άλογο) ξανθότριχος· - **конь о** αλιτζές.

булат, -α α. είδος ατσαλιού, δαμασκηνό.

булгачить, -чу, -чишь ρ.δ.μ. (απλ.) ανησυχώ, φέρω ταραχή· **чѳго ти народ** - **ишь?** τι ανησυχείς τον κόσμο;

бўлка, -и θ. φραντζολάκι· **сдѳбная** - φραντζολάκι με αρτύματα, μπουρέμι.

* **бўлла**, -и θ, μήνυμα (επιστολή) του πάπα.

бўлочная, -ѳѳ ουσ. θ. αρτοπρατήριο, αρτοπωλείο.

бўлочник, -α α. 1 (παλ.) ιδιοκτήτης αρτοποιείου ή αρτοπώλης. 2 αρτοποιός, φούρναρης.

бўлочница, -и θ. 1 η αρτοπώλης. 2 η σύζυγος του αρτοπώλη.

бўлочный επ. της φραντζόλας.

булѳчѳ επιφ. με σημ. κατηγ. πλάτς, μπλούι· (για πράγμα που πέφτει σε υγρό).

булѳчѳать, ρ.δ.μ. 1 βουτώ, βυθίζω, ρίχνω με παφλασμό. 2 βλ. **булѳчѳаться** (1 σημ.). 3 ανακατώνω· - **молоко** ανακατώνω το γάλα. || - **сѳя** 1 πέφτω με παφλασμό. 2 παφλάζω· ανακατεύομαι, κάνω γλου-γλου.

булѳчѳнѳть(сѳя) ρ.σ. βλ. **булѳчѳать(сѳя)**.

булѳжник, -α α. ποταμόπετρα, βότσαλο.

булѳжний επ. πέτρινος, λίθινος, με ποταμόπετρες· - **вѳя мостовѳя** λιθόστρωτος δρόμος, λιθόστρωτο, καλντερίμι.

буль-буль επιφ. (για υγρά) γλου-γλου.

* **бульвар**, -α α. λεωφόρος, βουλεβάρτο.

бульварный επ. 1 της λεωφόρου, του βουλεβάρτου. 2 μτφ. βουλεβαρδιέρος, κοσμικός.

* **бульдѳг**, -α α. μπουλουίκος, μπουλντόγι (ράτσα σκύλων).

* **бульдѳзер**, -α α. προωθητήρας : χωμάτων, μπουλντόζερς.

бульдѳзерѳст, -α α. οδηγός-χειριστής μπουλντόζερς.

бўльканье, -вѳя ουδ. γλουγλουισμός.

бўлькать, ρ.δ. γλουγλουίξω, κάνω γλουγλου (για υγρά).

бўлькнѳть, -ну, -нешъ ρ.σ. 1 βλ. **бўлькать**. 2 κάνω μπλουι (πέφτοντας σε υγρό).

* **бульѳн**, -α α. ζωμός κρέατος ή λάχανων, το βραστό.

бульѳнный επ. βραστός, του βραστού· - **ѳѳε** μέρος βραστό κρέας.

бум¹ επιφ. μπαμ, μπουμ.

* **бум**², -α α. θόρυβος, ταραχή· πάταγος.

* **бум**³, -α α. ράβδος ισοροπίας

бумѳга¹, -и θ. 1 χαρτί, χάρτης· **первосѳртная** - χαρτί πρώτης ποιότητας· **тряпѳчная** - χαρτί απο ράμη· **древесная** - χαρτί απο ξύλο· **пѳсчая** - χαρτί γραφίματος· **почтѳвая** - επιστολόχαρτο ή επιστολικός χάρτης· **фѳльтровѳльная** - στραγγιστικό χαρτί ή διηθητικός χάρτης· **обѳрточная** - χαρτί περιτυλίγματος· **газѳтная** - δημοσιογραφικό ή τυπογραφικό χαρτί· **промокаѳтельная** - στυκόχαρτο· **цветная** - έγχρωμο χαρτί· **сѳвѳточувствѳительная** - φωτοπαθής χάρτης (φωτογραφικός)· **наждѳчная**¹ - συμριδόχαρτο ή συμριδόπανο· **стеклѳнная** - γυαλόχαρτο· **пергаментная** - περγαμινός χάρτης· - **в одну линѳйку** χαρτί μονόγραμμο· - **в две линѳйки** χαρτί δίγραμμο· - **в клетку** δι-ατετραγωνιστικό χαρτί. 2 έγγραφο· **из цѳнтра** **пришлѳ** - απο το κέντρο ήρθε χαρτί. 3 χαρ-

τονόμισμα· -и падают на бйрже η αξία των χαρτονομισμάτων πέφτει στο χρηματιστήριο. 4 -и πλθ. τα ατομικά πιστοποιητικά έγγραφα. || τα χειρόγραφα, τα χαρτιά· рѣтсья в -ах ανασκαλεύω τα χαρτιά. || εκφρ. на -е бытє ή оставаться είμαι, μένω στα χαρτιά (για υπόθεση που δεν πραγματοποιείται)· только на -е μόνο στα χαρτιά (στην πράξη όχι)· деньги -и τα χρεόγραφα.

бумага², -и θ. βαμπάνι (ως υλικό κατασκευής προϊόντων)· ткани из шерсти с -ой ύφασματα μαλλινοβάμβακα· хлопчатая - (παλ.) βλ. хлопок.

бумагомарача, -и α. βλ. бумагомаратель.

бумагомарание, -я ουδ. (ειρν.) μωρογραφία, ανάξιο συγγραφικό έργο.

бумагомаратель, -я α. (ειρν.) μωρογράφος, γραφοκόπος.

бумагопридание, -я ουδ. (παλ.) βαμβακονηματοουργία, -τοποίηση.

бумагопридильный επ. βαμβακονηματοποιητικός, -τουργιικός.

бумажка, -и θ. χαρτάκι. || χαρτονόμισμα.

бумажник¹, -а α. πορτοφόλι (για χαρτονομίσματα και έγγραφα).

бумажник², -а α. χαρτοποιός, εργάτης χαρτοποιίας.

бумажный¹ επ. 1 χάρτινος, χαρτένιος· -не салфетки χαρτοπετσέτακια. || χαρτινός, του χαρτιού· -ое производство η χαρτοπαραγωγή, 2 μφ. που υπάρχει μόνο στα χαρτιά· демократия действительная, а не -ая δημοκρατία πραγματική κι όχι στα χαρτιά. 3 γραφειοκρατικός· -ая волокита γραφειοκράτης. || εκφρ. - тигр χάρτινη τίγρη· -не деньги τα χαρτονομίσματα.

бумажный² επ. βαμβακερός· -ая ткань βαμβακερό ύφασμα.

бумажонка, -и θ. παλιοχάρτι.

бумажильный επ. λινοβαμβακερός.

бумазейя, -и θ. ύφασμα λινοβάμβακο.

* **бумеранг**, -а α. μπούμεραχι.

Бунд, -а α. Μπούντ, πανεβραϊκή σοσιαλδημ. οργάνωση στη Ρωσία (1897-1921).

бундовец, -вца α. μέλος ή οπαδός της οργάνωσης Μπούντ.

* **бункер**, -а α. αποθήκη ουλεκτικής μηχανής.

бункеровать, -рью, -решь ρ.δ.μ. συγμεντρώνω, αποθηκεύω προσωρινά.

бункеровка, -и θ. περιουλλογή, συγκέντρωση, αποθήκευση προσωρινή.

* **бунт¹**, -а α. αυθόρμητη εξέγερση, στάση.

бунт², -а α. 1 δέμα, δεμάτι. 2 στοίβα.

бунтарский επ. στασιαστικός· ανυπόταγος.

бунтарство, -а ουδ. τάση για στάση· ανυποταγή, ανυποταξία.

бунтарь, -я α. στασιαστής. || ανυπόταγος.

бунтовать, -тью, -тешь ρ.δ. 1 στασιάζω. || δυσανασχετώ, δυσφορώ, μπουχτίζω. 2 προτρέπω, παρακινώ σε εξέγερση, στάση.

бунтовой επ. δεματιασμένος. || στοιβασμένος.

бунтовской επ. στασιαστικός· -ие речи στασιαστικοί λόγοι.

бунтовщик, -я α. -ца, -и θ. ο, η στασιαστής.

бунчук, -я α. 1 ράβδος με προσδεμένη σε αυτή αλογουρά (σύμβολο εξουσίας των αταμάτων και τούρκων πασάδων). 2 μουσικό όργανο στολισμένο με αλογουρά.

* **буря**, -я θ. βόρακας, τετραβορικό νάτριο.

бурав, -я α. τρύπανο· αρίδα.

буравить, -влю, -вишь ρ.δ.μ. τρυπανίζω, αριδίζω. || -ся τρυπανίζομαι.

буревич, -а α. τρυπανάκι, αριδίτσα.

буряк¹, -я α. (διαλι.) τεύτλο, κοκκινόγούλι.

буряк², -я α. (διαλι.) υδροδοχείο ξύλινο.

бурян, -а α. χιονοθύελλα, χιονοστρόβιλος.

буранный επ. χιονοθυελλώδης.

* **бурбон**, -а α. (παλ.) σαμαράκας· αγροίκος, άξεστος.

бурбонн, -ов πλθ. (ενμ. -он, -а α.) Βουρβάνοι.

бургомистерский επ. δημαρχιακός.

* **бургомистр**, -а α. δήμαρχος, πολιτάρχης.

* **бурда**, -я θ. υδαρό και άνοστο φαγητό, νεροζούμι.

* **бурдик**, -я α. ασκί, -ός, τουλούμι.

бурдичный επ. ασκίσιος· -ое вино ασκίσιο κρασί.

буревестник, -а α. θαλασσοβάτης, το πουλί της τρικυμίας.

буревой επ. της θύελλας· -ая туча σύννεφο θύελλας.

бурелом, -а α. δέντρα θυελλοσπασμένα.

бурение, -я ουδ. γεώτρηση, γεωτρησία. |

буреть, -еет ρ.δ. γίνομαι φαίος, σκούρος.

* **буржуа**, α. άιλ. αστός, μπουρζουάς.

* **буржуазия**, -и θ. η αστική τάξη. || οι αστοί (κάτοικοι της πόλης). || εκφρ. мелкая - η μικρή αστική τάξη· крупная - η μεγάλη αστική τάξη.

буржуазный επ., βρ: -жен, -зна, -зно αστικός· -ая пресса ο αστικός τύπος· -ая идеология η αστική ιδεολογία

буржуа, -я α. (απλ.) αστός.

буржуйка, -и θ. 1 η αστή. 2 μικρή σιδερένια θερμάστρα.

буржуйский επ. (απλ.) αστικός, μπουρζουάδικος.

бурьяльный επ. διατρητικός.

бурьяльник, -а α. εργάτης γεώτρησης.

* **буримé**, ουδ. άιλ. ομοιοκαταληξία για σιτουργία.

δυσφώνιτς, ρ.δ. γελωτοποιώ, αστείζομαι, κα-
λαμπουρίζω.

δυσφώνство, -α ουδ. αστεϊσμοί, καλαμπουρλί-
κι, γελωποιοίτα.

***δύφн**, **δυσφ** πλθ. πιέτα, πτυχή, δίπλα, οούρα.
бух, επιφ. μπούμ, μπάμ, μπούφ.

бухάνка, -и θ. καρβέλι τετραγ. σχήματος.

бۇханье, -я ουδ. κρότηση, κρότος, βρόντη-
μα. || κρούση, χτύπημα.

бۇхатъ(ся) ρ.δ. βλ. **бۇхнутъ(ся)**.

***бухгалтер**, -а α. λογιστής· λογαριαστής· κα-
ταστιχογράφος.

бухгалтерία, -и θ. 1 η λογιστική, καταστι-
χογραφία. 2 το λογιστήριο.

бухгалтерский επ. λογιστικός· -ая κνή-
γα το λογιστικό βιβλίο.

бۇхнутъ, -ну, -нешъ, παρλθ. χρ. **бۇхнул**,
-ла, -ло ρ.ο. 1 βροντώ, κροτώ, ηχώ· за ле-
сом -ли οрудия πέρα απο το δάσος βρόντησαν
τα κανόνια. 2 κρούω, χτυπώ, βαρώ· - в κόλο-
кол χτυπώ την καμπίνα. || ρίχνω με κρότο. 3
βλ. **бۇхнутъся**. 4 βλ. **бръхнутъ**. 5 φουσκώνω (α-
πο υγρασία)· доска -ет от сырости η σανίδα
φουσκώνει απο την υγρασία. || -ся πέφτω, καταρρέω.

***бۇхта¹**, -и θ. όρμος, παραβοστάσι, ναύλοχος.

***бۇхта²**, -и θ. (ναυτ.) σπείρωμα παραβόσχοι-
νου, μουλούρα, κόρμημα.

бۇхти-барáхти: с - στο άψε-σβήσε, αμέσως.

бۇхточка, -и θ. ορμίσκος.

бۇцы βλ. **бۇтсы**.

бۇча, -и θ. (απλ.) θόρυβος ταραχή, φασα-
ρία· **поднимáтъ** ή **поднйáтъ** -у ξεσηκώνω φα-
σαρία.

бۇчение, -я ουδ. βούτηγμα, εμβάπτισμα.

бۇчитьъ, -чу, -чишь ρ.δ.μ. βουτώ, εμβάπτω.

бۇшевáтъ, -шýк, -шýешь ρ.δ. 1 λυσομανώ,
μαίνομαι· **пожáр** -áл η πυρκαγιά μαίνονταν.
|| μτφ. (για αισθήματα) ανάβω, βράζω. 2 πα-
ραφέρνομαι, εκτρέπομαι, αφηνιάζω, εκτραχηλί-
ζομαι.

бۇшлáт, -а α. χιτώνιο ναυτικό, τσόχινο.

бۇян, -а α. ταραχοποιός, φασαρίας.

бۇянитъ, ρ.δ. προξενώ ταραχή, αναστάτωση,
φασαρία. || παραφέρνομαι, εξοργίζομαι.

бۇянство, -а ουδ. ταραχή, αναστάτωση, φα-
σαρία.

бн и **б**. 1 βλ. **б** στην αρχή του γράμματος.
2 (μόριο δυνητικό) θα· он - пришёл ή пришёл
-, ёсли - был здорóв αυτός θα ερχόταν, αν
θα ήταν γερός (υγιής). || (σημαίνει επιθυμία)
θα· я - погулял ещё немнóго θα έκανα ακόμα
λίγο περίπατο. || (μόριο υποθετικό) θα· ты
- сошýл немнóжко θα κοιμόσουν ακόμα λίγο. 3
(με απαρέμφατο μαζί σημαίνει επιθυμία) να·
спеть - θέλω να τραγουδώ· не вам - гово-
рjтъ εσεις (θα κάνετε καλά) να μη μιλάτε. ||

(με το αρνητ. μόριο не σαν υποθετ. έγκλιση)
δεν θα· мне - не спрáвиться, ёсли - ты не
помóг δεν θα τάβγαζα πέρα, αν δεν θα με
βοηθούσες.

бывáлец, -льца α. (διαλι.) κοσμογυρισμέ-
νος· πολύξερος, πολύπειρος.

бывáло 1 ενι., ουδ. παρλθ. χρ. του ρ. бн-
вáтъ. 2 (παρθ.) κάποτε-κάποτε, κάπου-κάπου,
που και που, καμιά φορά, μερικές φορές, ε-
νίστε· я, -, ёздил в деревню κάποτε-κάποτε
πήγαινα στο χωριό.

бывáлый επ. 1 (παλ.) πρότερος, πρωτύε-
ρος, ο πριν, ο προηγούμενος· -ая жизнь η
ζωή που ήταν πριν. || συνηθισμένος, συνήθης·
это дéло -οε τέτοιο πράγμα συνέβαινε, ήταν
συνηθισμένο. 2 κοσμογυρισμένος· πολύξερος,
πολύπειρος, πεπειραμένος.

бывáльщина, -и θ. (διαλι.) βλ. былъ (2σημ).

бывáтъ, ρ.δ. 1 είμαι. υπάρχω, υφίσταμαι·
всегда так бۇдет, как -λο πάντοτε ёτσι θα
είναι, όπως ήταν. 2 συμβαίνω, γίνομαι, λα-
βαίνω χώρα· такjх вещей не -ют τέτοια πράγ-
ματα δε συμβαίνουν. 3 βρίσκομαι, είμαι· вé-
чером я всегда -ю дóма τα βράδια πάντοτε
βρίσκομαι στο σπίτι. 4 (συνδετικό ρήμα στο
περιφραστικό κατηγορημα)· -ет жалъ, что...
είναι κρίμα ότι... 5 επισκέπτομαι συχνάζω·
он у нас чáсто -ет αυτός συχνά μας επισκέ-
πτεται. || (απρόσ.) συμβαίνει. || εκφρ. как не
-ло σα να μην ήταν ή ύπήρχε (εξαφανίστηκε
τελείως, έγινε άφαντος)· как ни в чём не
-ло σα να μη συνέβαινε τίποτε· ничегó не
-ло (παλ.) βλ. στη λ. ничýтъ.

бывáший 1 μτχ. παρλθ. χρ. του ρ. былъ. 2
ο πρώην, ο τέως· - министр ο πρώην υπουργός.

бýдло, -а ουδ. (αθрс.) διαλι. τα ζώα της
δουλιάς, τα αροτριόντα κτήνη. || (υβρ.) ζωό,
κτήνος (στη δουλιά).

бýк, -á α. βόδι, βούς, ταύρος. || εκφρ. здо-
рóв как - κατάγερος, υγιέστατος· упёрся как
- γινάτωσε σαν το γαϊδούρι.

бýккé, -óв πλθ. (ενι. бýк, -á α.) βάση, θε-
μέλια γέφυρας· οι ενδιάμεσοι στύλοι αυτής.

бýковáтнй επ., βр: -вáт, -а, -ο σκυθρω-
πός, κατηφής, κατσούφης.

бýлевóй επ. βλ. бýлiннýй.

бýлiннá, -и θ. ρωσικό, λαϊκό, επικό τρα-
γούδι.

бýлiннá? -и θ. (παλ.) βλ. бýлiннка.

бýлiннка, -и θ. ξηρόχορτο, στέλεχος χόρτου.

бýлiннýй επ. επικός· - ёпос λαϊκή επο-
ποιία.

бýлiннiк, -а α. τραγουδιστής (αιδός) λαϊ-
κού έπους.

бýло άτονο μόριο· επρόκειτο· я - со-
брáлся уезжáтъ επρόκειτο να αναχωρήσω· он

чуть - не упъл αυτός παρ' ολίγο δεν έπεσε, λίγο έλειψε να πέσει. || στην αρχή, κατ' αρχήν· я - вóвсе не хотёл приезжать στην αρχή εγώ καθόλου δεν ήθελα να έρθω.

БЫЛОЙ επ. 1 περασμένος, παρελθόντας, παλιός, παρωχημένος· -άя слава η παλιά δόξα· -όе время ο παλιός καιρός. 2 ουο. ουδ. -όе το παρελθόν· вспоминать -όе θυμούμαι το παρελθόν (τα παλιά).

БЫЛЬ, -и θ. 1 (παλ.) τα περασμένα, το παρελθόν· - молодцу не укор о άνθρωπος για το νεανικό παρελθόν δεν είναι αξιοκατάκριτος, (νέος ήταν, συγχωριέται). 2 αληθινή ιστορία, πραγματικότητα· γεγονός· я рассказываю вам не сказку, а - σας διηγούμαι όχι παραμύθι, αλλά πραγματικότητα.

БЫЛЬё, -я ουδ. αθρο. (παλ.) χόρτο, χορτάρι. || εκφρ. -ём порóсло ξεχάστηκε εντελώς, τόν σιέπασε ο πέπλος ή το σάβανο της λήθης.

БЫСТРИНА, -я, πλθ. -йны θ. ορμητικό ρεύμα ποταμού.

Быстро επίρ. γρήγορα, γοργά, ταχιά, -έως.

Быстроглазый επ. γρηγορόφθαλμος, που περφέρει γρήγορα και ζωηρά τα μάτια παντού.

Быстроногий επ. γοργοπόδης, γοργοπόδαρος, ταχύπους.

Быстрота, -я θ. ταχύτητα, γρηγοράδα, γοργότητα, τάχος.

Быстротечность, -и θ. γοργό πέρασμα, ταχεία διάβαση.

Быстротечный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; γοργοδιάβατος· -ое время ο γοργοδιάβατος χρόνος.

Быстрходность, -и θ. ταχεία κίνηση.

Быстроходный επ., βρ: -ден, -дна, -дно ταχυκίνητος.

Быстрый επ., βρ: быстр, быстра, быстро. 1 ταχύς, γοργός, γρήγορος· - без γρήγορο τρέξιμο· -ое вращение η ταχεία περιστροφή· - отвёт γρήγορη απάντηση· - на выдумку ευφυολόγος, που εύκολα επινοεί. 2 ευκίνητος, εύστροφος, αλέστος.

Быт, -а, προθт. ο быте, в быту α. η ζωή, ο τρόπος ζωής· крепостной - ο δουλοκτητικός τρόπος ζωής. || η καθημερινή ζωή, βιότευση· домашний - οικιακή ζωή, η ζωή του σπιτιού.

Бытие, -я ουδ. 1 (φιλοσ.) η ύπαρξη, η αντικειμενικότητα, το είναι. 2 το σύνολο των υλικών αγαθών, το είναι· общественное - определяет сознание το κοινωνικό είναι καθορίζει τη συνείδηση. 3 ζωή, βίος, διαβίωση, βιότευση· скоро кончится егó счастливое - γρήγορα θα τελειώσει η ευδαιμονία του.

Бытность, -и θ, στην έκφραση: в бытность στη διαμονή, στην παραμονή· в - егó на ήγε κατά την παραμονή του στο νότο (νότια μέρη).

Бытование, -я ουδ. ύπαρξη· - старинных песен η ύπαρξη αρχαίων τραγουδιών.

Бытовать, -тует ρ.δ. υπάρχω, είμαι, υφίσταμαι· απαντώμαι, συναντώμαι· много старые обшчай перестают - πολλές παλιές συνήθειες εξαφανίζονται (εκλείπουν).

Бытовизм, -а α. περιγραφή, απεικόνιση της ζωής.

Бытовик, -я α. βλ. бытописатель.

Бытовой επ. της καθημερινής ζωής· -не условия οι συνθήκες της καθημερινής ζωής· -о явление φαινόμενο καθημερινής ζωής· - уклад та ήθη και έθιμα· статья -ым явлением γίνομαι συνηθισμένο φαινόμενο· -не предметы αντικείμενα καθημερινής (η οικιακής) χρήσης.

Бытописание, -я ουδ. ιστορική περιγραφή, ιστορία.

Бытописатель, -я α. 1 εθιογράφος. 2 ιστοριογράφος, ιστορικός.

Быть ρ.δ. (στον ενοστ. απαντά μόνο στο γ' ενκ. προσ. есть και παλ. στο γ' πλθ. προσ. суть; μελ. буду, будешь; παρλθ. χρ. был, была, было; με άρνηση: не был, не была, не было; προσт. будь; мтχ. παρлθ. χρ. бывший; επίρ. мтχ. будучи). 1 υπάρχω, είμαι· υφίσταμαι· егó ещё не было, когда произошло ёто αυτός ακόμα δεν υπήρχε (δεν είχε γεννηθεί), όταν συνέβηκε αυτό. 2 έχω· у него был внук αυτός είχε εγγόνι. || βρίσκομαι· в сумажнике были документы στο χαρτοφύλακα ήταν έγγραφα. 3 παραβρίσκομαι, είμαι παρών· я был на приёме ήουν σε ακρόαση· был в отсуствии ήουν απών (απουσίαζα). 4 γίνομαι· заседание будет завтра η συνεδρίαση θα γίνει αύριο. 5 (συνδετικό ρ. στο περιφραστικό κατηγορημα) είμαι· я был облен ήουν άρρωστος. || γίνομαι, καθίσταμαι· кем хочешь -? τι θέλεις να γίνεις; (για επάγγελμα, ειδικότητα). 6 (βοηθт. ρ.) είμαι· город был взят η πόλη καταλήφθηκε. 7 (μόριο μέλλοντα) θα· он будет читать αυτός θά διαβάζει. || εκφρ. - может и. может - βλ. στη λ. мочь· - так аς είναι (ας γίνεις) έτσι· - (чему) απαρρίτητα, οπωσδήποτε θα συμβεί· - ведь οπωσδήποτε θα έρθει συμφορά· так и - аς γίνεις (ας είναι) κι έτσι· - за когó είμαι με το μέρος κάποιου· - за одно с кем έχω τις ίδιες ιδέες με κάποιον, είμαι το ίδιο με κάποιον· как -? τι να γίνεις; будь что будет аς γίνεις ό,τι θέλει· была не была πρέπει να ριφωμινδυνέψω, ό,τι βγει, ό,τι γίνεις· что будет, то будет ό,τι γίνεις аς γίνεις, ό,τι έβρεξε, κατέβασε.

Бытьё, -я ουδ. (παλ.) βλ. бытие (3 σημ.).

Бычатица, -и θ. κρέας βοδινό.

Бычачий, -ья, -ье επ. βοδινός, βοϊδίσιος,

βόειος· - жєлѹдок βοδινός στόμαχος.
бѹчий κ. **бѹчийнѹй** επ. βλ. бѹчачѹй.
бѹчѹна, -н θ. βοδινό δέρμα.
бѹчѹтѹсья, -чѹсь, -чѹшься ρ.δ. (απλ.) κα-
 τσουφιάζω, σιυθρωπάζω.
бѹчѹк;¹ -чкѹ α. δαμάλι. || κειφρ. бѹть -ѹ на
 верѹвочкє χαλιναγωγώ, περιορίζω.
бѹчѹк;² -чкѹ α. γωβιός, κωβιός, κωβίτης.
 *бѹѹф, -ѹ α. αυλάκι προσαρμογής ή απαγω-
 γής υδροηλεκτρικού έργου.
 *бѹвѹр, -ѹ α. παιέτο στυποχάρτου.
бѹвѹрнѹй επ. τοῦ στυποχάρτου· -ѹя бѹмѹ-
 га τό στυπόχαρτο.
 *бѹвѹдѹт, -ѹ α. προϋπολογισμός· госѹдѹрст-
 веннѹй - ο κρατικός προϋπολογισμός.
бѹвѹдѹтнѹй επ. του προϋπολογισμού· - год
 χρόνος (έτος) προϋπολογισμού.
 *бѹвлєтѹнѹ, -ѹя α. 1 ξελτίο· - погѹдн δελ-
 τίο καιρού. 2 περιοδική έκδοση· - Акадѹмѹи
 нѹѹк περιοδικό της Ακαδημίας επιστημών. 3
 φηφοδέλτιο. 4 πιστοποιητικό νοσηλείας.
 *бѹргєр, -ѹ α. αστός, πολίτης, κάτοικος
 πόλης. || μτφ. μικροαστός.

бѹргєрскѹй επ. αστικός, πολιτικός· -ѹ
 правѹ τα αστικά δικαιώματα.
бѹргєрство, -ѹ ουδ. (αθρο.) οι αστοί, οι
 πολίτες, οι κάτοικοι της πόλης.
 *бѹрѹткѹ, -ѹи θ. (φυσ.) φιαλίδιο, λήκυθος.
 *бѹрѹт ουδ. άιλ. 1 γραφείο· - райкѹма пѹ-
 ртѹи γραφείο της αχτιδινής επιτροπής του
 κόμματος· справѹчнѹе - γραφείο πληροφοριών.
 2 τραπέζι για γράφιμο.
бѹпрѹкрат, -ѹ α. -ка, -ѹи θ. γραφειοκράτης, -ισσα.
бѹпрѹкратѹзѹция, -ѹи θ. γραφειοκρατικοποίηση.
бѹпрѹкратѹзѹировѹть, -рѹт, -рѹешѹ ρ.δ.κ.α.ι.
 γραφειοκρατικοιώ· - госѹдѹрственный аппѹ-
 рѹт γραφειοκρατικοιώ τόν κρατικό μη-
 χανισμό.
бѹпрѹкратѹзѹм, -ѹ α. γραφειοκρατισμός. || μαν-
 δαρνισμός.
бѹпрѹкратѹческий επ. γραφειοκρατικός.
 *бѹпрѹкратѹя, -ѹи θ. 1 γραφειοκρατία. 2 (αθρο.)
 οι γραφειοκράτες.
 *бѹст, -ѹ α. 1 προτομή. 2 γυναικείο στήθος.
 *бѹстѹгѹльгєр, -ѹ α. είδος σουτιέν.
бѹзѹ, -ѹи θ. κρουστό, βαμβακερό ύφασμα.

B

В κ. во πρόθεση με αιτ. κ. προθτ. πώση.
 1 προσδιορίζει: τόπο, κατεύθυνση, θέση, το-
 μέѹ δράσης· εις, στον, στην κ.τ.τ., σε, για·
 положить в ѹщик βάζω στο κιβώτιο· товѹр на-
 ходѹтся в ѹщиках το εμπόρευμα είναι στα κι-
 βώτια· ѹѹду в Аѹины θα φύγω για την Αθήνα·
 живѹ в Аѹиных ζω στην Αθήνα· подѹть зая-
 влѹние в университет υποβάλλω αίτηση στο
 Πανεπιστήμιο· ѹчѹсь в университѹте σπουδάζω
 στο Πανεπιστήμιο· ѹйтѹ в рабѹту φεύγω για
 τη δουλιѹ· он весь день в рабѹте αυтѹς όλη
 τη μέρα είναι στη δουλιѹ. 2 προσδιορίζει
 μορφή, κατάσταση, είδος· се· лекарството в
 порошокѹ φάρμακο σε σκονάκѹ· сѹхар в ку-
 кѹкѹ ζάχαρη (σε) κομμάτια. 3 δείχνει την ε-
 ξωτερική όψη, το περίβλημα, την ενδυμασία·
 αποδίδεται στην ελληνική με τις προθέσεις :
 се, στον, στην κ.τ.τ., μπορεί όμως και χω-
 ρίς αυтѹς· одѹться в шѹбу φορώ τη γούνα· хо-
 дѹтъ в шѹбе βαδίζω (ντυμένος) με τη γούνα·
 4 σημαίνει ποσό μονάδων· се· ή και χωρίς την
 πρόθεση· комѹдия в трѹх дѹйствиѹх κωμωδία
 σε τρεις πράξεις· длинѹй в два мѹтра μακρός
 δυο μέτρα. 5 προσδιορίζει χρόνο· (μέσα) се,
 στον, στην κ.τ.τ. ή και χωρίς ελλ. πρόθεση·
 в нѹчь на четѹвѹрг τη νύχτα της Πέμπτης· в

одѹн день (μέσα) σε μια μερα· в прошлѹм го-
 дѹ τον περασμένο χρόνο (πέρυσι)· придѹ в
 пятнѹицѹ θα έρθω την Παρασκευή· рѹзница в
 годѹх διαφορά ότα χρόνια. || προσδιορίζει το-
 μέѹ· στον, στην κ.τ.τ. знѹтѹк в литерѹтурѹ
 гнѹстѹс (κάτοχος) της φιλολογίας. 6 δείχνει
 πολλαπλάσιο· в три рѹза бѹльше τρεις φορές
 περισσότερο. 7 χάριν, για, στο, στα· ска-
 зѹтъ в шѹтку λέγω για αστεία, στ' αστεία, χά-
 ριν αστειότητας. 8 δείχνει ομοιότητα· мѹль-
 чѹк весь в отцѹ το παιδί είναι ίδιος (απα-
 ράλλαχτος) πατέρας, μοιάζει σ' όλα τον πα-
 τέρα. 9 με προθετ. χρησιμοποιείται για κα-
 θορισμό απόστασης· се· в двѹх шагѹх от мѹ-
 нѹй (се) δυο βήματα απο μένα· в пятѹи минѹтах
 ходѹбѹ от гѹрода πέντε λεπτά μακριά απο
 την πόλη με τα πόδια. 10 δείχνει τη σειρά·
 κατѹ· во-пѹрѹных (κατѹ) πρώτον· в-трѹтьѹх
 (κατѹ) τρίτον· в-шєстѹх έκτον.
 В..., во..., вѹ..., πρόθεμα που σημαίνει:
 1 κατεύθυνση ενέργεια, κίνηση προς τα μέ-
 σα: вѹежѹтъ, влєтѹтъ, вѹбитѹ, влѹтъ. 2 κα-
 τεύθυνση της ενέργειας μέσα στο ενεργόν υ-
 ποκειμένο· вдѹхнѹтъ, впитѹтъ, вѹсѹтъ. 3 κα-
 τεύθυνση της ενέργειας, κίνησης μέσα και
 επί· он вѹежѹл на лѹстнѹицѹ αυтѹς έτρεξε με-

σα στη σιάλα. 4 με το μόριο ся στο τέλος των ρ. σημαίνει εισχώρηση, διείσδυση, βύθισμα σε μεγάλο βαθμό: **вдύматься, всмотрѣться, втянѣться.**

***ва-банк** επίρ. (χαρτπ.) όλη τη μπάγκα: **играть - παίζω (βάζω) όλη τη μπάγκα.**

вѣбик, -а α. (κυνηγ.) εφελευστήρας.

вѣбильщик, -а α. κυνηγός με εφελευστήρα.

вѣбить, -ѣлю, -ѣбшь ρ.δ.μ. (κυνηγ.) προσελκύω άγρια ζώα, πτηνά, μιμούμενος την φωνήν τους.

вавилѣны, -ов πλθ. κυματοειδή, διακοσμητικά σχέδια. || εμφρ. **выводить** ή **писатъ** - (για μεθυσμένο) τρικλίζω, πηγαίνω πέρα-δώθε.

вѣга, -и θ. 1 ζυγός για μεγάλα βάρη και ογκώδη πράγματα. 2 μοχλός ανύψωσης βαριών σωμάτων.

***вагон,** -а α. βαγόνι. || βαγονιά (φορτίο).

вагонѣтка, -и θ. βαγονάκι.

вагонѣтчик, -а α. -ца, -и θ. βαγονιέρης, -ισσα, οδηγός μικρού βαγονιού.

вагонник, -а α. βαγονοκατασκευαστής.

вагонный επ. του βαγονιού. -ая ось ο άξονας του βαγονιού.

вагоновожатный, -ого α. τραμβαγέρης.

вагоностроѣние, -я ουδ. κατασκευή βαγονιών.

вагоностроительный επ. της κατασκευής βαγονιών. - завод εργοστάσιο κατασκευής βαγονιών.

вагончик, -а α. βαγονάκι.

вагранка, -и θ. η φρεατοκάμιнос.

вагранщик, -а α. εργάτης φρεατοκάμινου.

важивать, -вал, -вала, -вало ρ.δ. βλ. **возить** κ. **возить.**

важнѣцкий επ. (απλ.) βλ. **важный** (3 σημ).

важничанье ουδ. σοβαροποίηση.

важничать, ρ.δ. σοβαροπολιούμαι.

важно επίρ. 1 σοβαρά. 2 (ως κατηγ.) είναι σοβαρό: **мне - знать** για μένα είναι σοβαρό να μάθω. 3 μεγαλοπρεπώς.

важность, -и θ. 1 σοβαρότητα, σπουδαιότητα. 2 μεγαλοπρέπεια. || εμφρ. **велика** - (περιφ.) μεγάλη σπουδαιότητα: **ѣка** - μωρέ σπουδαιότητα.

важный επ., βρ: -жен, -жна, -жно 1 σοβαρός, σπουδαίος. - вопрос σοβαρό ζήτημα. -οε **открытие** σπουδαία ανακάλυψη. -ая роль σοβαρός ρόλος. 2 αξιοπρεπής. 3 (απλ.) καλής ποιότητας. -не сапоги μότες καλής ποιότητας.

***ваза,** -и θ. δοχείο, βάζο. - **цветѣв** ανθοδοχείο.

***вазѣли,** -а (-у) α. βαζελίνη. **ѣбрный** - βοριούχα βαζελίνη.

вазѣлиновый επ. της βαζελίνης. -οε **мыло** σαπούνι βαζελίνης.

***вазомоторы,** -ов πλθ. αγγειοκινητικά νεύρα. **вазѣн,** -а α. ανθοδοχείο.

вазѣчка, -и θ. βαζάνι.

вѣя κ. **вѣня,** -и θ. φύλλα φτέρης ή φοίνικα, βάγια, βάια.

***ваканѣня,** -и θ. χηρεία θέσης, αρχής. || κενή θέση επιαιδ. ιδρύματος για σπουδαστή.

вакантный επ., βρ: -тен, -тна, -тно κενός, άδειος, χηреуών. -οε **мѣсто секретаря** κενή θέση γραμματιμού.

***вакѣция,** -ий πλθ. (παλ.) βλ. **канѣкулы.**

***вакса,** -и θ. μαύρο βερνίκι υποδημάτων.

ваксить, -кшу, -кшишь ρ.δ.μ. βερνικών τα παπούτσια.

***вакуѣли,** -ей πλθ. (ενκ. -ѣля κ. -ѣль, -и θ.) φυσιολ. κενοτόπια.

***вакум,** -а α. (φυσ., τεχ.) κενό αέρος, βακούμ.

***ваканѣля,** -и θ. 1 τα βακχεία, η γιορτή του Βάικχου, τα Διονύσια. 2 τα βακχικά όργανα.

ваканѣльный επ. βλ. **вакѣческий.**

ваканка, -и θ. 1 Βάικχη, Βακχιάδα, Βακχίδα (ιέρεια). 2 ηδυπαθής, φιλήδονη γυναίκα.

вакѣческий επ. βακχικός. -не **пѣсни** τα βακχικά τραγούδια.

***вакѣйна,** -и θ. θαμαλίδα, βατσίνα.

вакѣнация, -и θ. (ιατρ.) θαμαλισμός.

вакѣнировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. (ιατρ.) θαμαλίζω, εμβολιάζω με θαμαλίδα.

вал, -а, προθт. ο **вѣле, на валу,** πλθ. **-валы** α. 1 χωματοσωρός. **крепостной вал** οχυρωματικός χωματοσωρός. 2 φηλό κύμα. || εμφρ. **огневѣй** - κινητός φραγμός πυροβολιού.

вал? -а, προθт. ο **вѣле, на валу,** πλθ. **-валы** α. (τεχ.) άξονας. **колѣнчатый** - αγκωνοειδής ή στροφαλοφόρος άξονας. **приводной** - κινητήριος άξονας.

***валаѣмов,** -а, -ο επ. -а **ослѣца** (заговѣрѣла) απροσδόκητη διαμαρτυρία ευπειθούς.

валѣдаться, ρ.δ. (απλ.) 1 νωθρεύω, χαυνώνω. 2 περνά άσκοπα τον καιρό.

***валѣнсьѣн** επ. άιλ. βαλανσιέν, είδος δαντέλας.

валѣкина, -и θ. δέντρο πεσμένο.

валѣжник, -а (-у) α. (αθρο.) κλαδιά σπασμένα απο τη θύελλα.

валѣк, -лькѣ α. 1 μικρός κύλινδρος πλυσίματος. 2 κύλινδρος τυπογραφικού πιεστηρίου. 3 η λαβή του κουπιού. 4 κόπανος πλυσίματος.

валѣнки, -нок πλθ. (ενκ. -нок, -нка ω) μότες απο μάλλινο πύλημα.

***валѣнтность,** -и θ. (χημ.) σθένος.

валѣрьѣна, -и θ. βαλεριάνα, αγριομπουζούκος (φυτό).

валѣрьѣнка, -и θ. βαλεριανικές σταγόνες.

валѣрьѣновый επ. βαλεριανικός. - **кѣрень** βαλεριανική ρίζα.

* **ΒΑΛΕΤ**, -α α. βαλές, φάντης (παιγνιοχάρτο). - ПИК ο φάντης μπαστούνης· ΟΥΒΟΝΩΒΨΨ - ο φάντης καρρό.

ΒΑΛΙΒΑΤΉ, ρ.δ. βλ. ΒΑΛΙΤΉ¹.

ΒΑΛΙΚΉ¹, -α α. μικρός χωματωσώρος κλπ. υπηκρ. βλ. ΒΑΛ¹.

ΒΑΛΙΚΉ², -α α. 1 αξονίσκος. 2 υποπροσιέφαλο ντιβανιού.

ΒΑΛΙΤΉ¹, ΒΑΛΪ, ΒΑΛΙΨΨ ρ.δ.μ. 1 ρίχνω κάτω, καταρρίπτω, γιρεμίζω· ανατρέπω· σπάζω· ВѢТЕР -ИТ ΔΕΡΕΒΨΨ ο άνεμος ρίχνει κάτω (σπάζει) τα δέντρα· - ΠΡΟΤΨΨΝΙΚΑ ΗΑ ΖΕΜΛΪΟ ρίχνω καταγής (χάμω) τον αντίπαλο. || μτφ. εξολοθρεύω, εξοντώνω, αφανίζω, ρημάζω· χολέρα так и -ИТ ВСЕХ η χολέρα εξολοθρεύει όλους. 2 ρίχνω άτατα· - ΚΝΨΨΓΨ ΗΑ ΨΨΙΚ ρίχνω τα βιβλία στο κασόνι όπως λάχει. 3 ρίχνω την ενοχή, ευθύνη σε άλλον, τα φορτώνω στον άλλον· ΟΒΨΨΨΕΜΨΕ -ΛΨ ΒΕ ΔΡΥΓ ΗΑ ΔΡΥΓΑ οι κατηγορούμενοι έρριχναν την ενοχή ο ένας στον άλλον. || εκφρ. - ΒΟΨ Ψ ΟΔΨΨ ΚΨΨΥ τα βάζω όλα σ' ένα σακί (χωρίς διάκριση). || -СΨ ΠΕΨΨ ΨΑΜΨ, κάτω, καταγής· ЯΔΟΚΨ -ЯТΨ ΗΑ ΔΟΡΨΨΚΨ τα μήλα πέφτουν στο δρομάκι. || καταρρέω, γιρεμίζομαι, σωροβολιάζομαι, σωριάζομαι· ΔΟΜ -ИТΨ το σπίτι καταρρέει. || (για ζώα) φοφώ· ΟΤ ΣΙΔΨΨΡΨΚΨ ЯЗВΨ -ИТΨ ΜΝΨΤΟ ΣΚΟΤΆ απο τον άνθρακα φοφούν πολλά ζώα. || εκφρ. -ИТΨ ΗΑ ΡΥΚ Α) πέφτει απο τα χέρια (γίνεται ανεπιτυχώς)· β) πέφτω απο έλλειψη δύναμης, επιθυμίας· - С ΗΟГ πέφτω απο τα πόδια (απο κούραση, ασθένεια κ.τ.τ.).

ΒΑΛΙΤΉ², -ΨΤ ρ.δ. 1 κινούμαι, ρίχνομαι πέφτω· ΤΟΛΠΆ -ΨΤ ο όχλος κινείται· СНЕГ -ΨΤ χλόπΨΨΜΨ το χιόνι πέφτει τουλούπες (κατά νιφάδες). 2 προστκ. κίνα, κούνα, κουνήσου· -Ψ, ΟΕΓΨ! κουνήσου, τρέχε! || -СΨ ΒΛ. ρ. ενεργ. φ.

ΒΑΛΚΑ¹, -Ψ Θ. κατάρρευση, γιρεμισμα, πέσιμο· - СΤΆΡΟΓΟ ΔΌΜΑ κατάρρευση του παλιού σπιτιού.

ΒΑΛΚΑ², -Ψ Θ. κύλιση. || γνάφη. || πίληση.

ΒΑΛΚΉ, -ΨΒ πλθ. (ενν. -ΨΚ, -ΛΚΆ α.) τεχ. αξονίσκοι.

ΒΑΛΚΨ επ., βρ: -ΛΟΚ, -ΛΚΆ, -ΛΚΟ ασταθής, που γέρνει εύμολα· -ΟΕ СΨΔΝΟ ασταθές σκάφος. || εκφρ. ΗΨ ΨΆТΚΟ ΗΨ -Ο ουτε καλά ουτε άσχημα, ουτε κλαίει ουτε γελάει (μέτρια).

ΒΑΛΚΨΤΉ, -Ψ Θ. αστάθεια· - СΨΔΝΑ αστάθεια σκάφους.

ΒΑΛΨΨΨ επ. 1 ολικός, συνολικός· -ЯΨ ΠΡΟΔΨΚΨΨΑ συνολική παραγωγή. 2 γενικός, μαζικός· - ΠΡΨΛΕТ ГΨСΨΨ μαζική πτήση χηνών.

ΒΑΛΨΨ¹, -ΛΚΆ α. σωρός μακρύς κωσιομένου χόρτου.

ΒΑΛΨΨ² βλ. ΒΑΛΚΨ.

ΒΑΛΨΜ επίρ. στην έκφραση: - ΒΑΛΨΤΉ Α) κί-

νούμαι κατά μάξες. β) ρίχνω όπως λάχει, όπως τύχει· ΒΑΛΨ -, ΠΨСΛΕ ΡΑΖΨΨΨΨΜ ρίξε όπως-όπως, μετά βλέπουμε (και κάνουμε).

ΒΑΛΨΨΨΑ, -Ψ Θ. είδος πνευστού μουσικού οργάνου.

ΒΑΛΨΨ, -Ά α. κωτρώνι, ογκόλιθος.

ΒΑΛΨΨ, -Α, -Ά α. (διαλι.) κρις· Ψ ΕΥΝΟΥΧΙΟΜΕΝΟ.

* **ΒΑΛΨΨΨΨΨ**, -Α α. σκολόπανας ο αγροδιάκος, ζυλόμοτα, μπεινάτος.

ΒΑΛΨΨΨΨ, -ΨΨ, -ΨΨΨ ρ.σ. (απλ.) βλ. ΒΑΛΨΤΉ¹.

* **ΒΑΛΨ**, -Α α. βάλς (χορός ή μουσικό έργο).

ΒΑΛΨΨΨΨΨ, -ΡΥΨ, -ΡΥΨΨ κ. -ΡΨΨ, -ΡΨΨΨ ρ.δ. χορεύω βάλς, στροβιλίζω.

ΒΑΛΨΨΨΨΨ, -Я ουδ. (τεχ.) ελασματοποίηση.

ΒΑΛΨΨΨΨ, -ЦΨΨ, -ЦΨΨΨ ρ.δ.μ. (τεχ.) ελασματοποιώ, ελάσω. || -СΨ ελασματοποιούμαι.

ΒΑΛΨΨΨΨΚΑ, -Ψ Θ. 1 βλ. ΒΑΛΨΨΨΨΨ. 2 μηχανή ελασματοποίησης.

ΒΑΛΨΨΨΨΨΨΨ επ. ελασματοποιητικός, της ελασματοποίησης· - ЦЕХ τμήμα εργοστασίου ελασματοποίησης.

ΒΑΛΨΨΨΨΨΨ, -Α α. -ЦА, -Ψ Θ. ελασματοποιός (εργάτης, -τρια).

ΒΑΛΨΨΨΨ επ. του έλιυστρου, του έλαστρου, με έλαστρο, με έλιυστρο.

* **ΒΑΛΨΨ**, -ΨΒ πλθ. (τεχ.) 1 τα έλιυστρα, τα έλαστρα. 2 μηχανή ελασματοποίησης.

ΒΑΛΨΨΨΨΤΉ, -Ψ Θ. (απλ.) μεγάλο παρουσιαστικό, αρχοντικότητα, αρχοντοθωρεία.

ΒΑΛΨΨΨΨ επ., βρ: -ЖЕΨ, -ЖНА, -ЖНО (απλ.) παρουσιαστικός, αρχοντικός, αρχοντοθώρητος, επιφανής.

* **ΒΑΛΨΨΑ**, -Ψ Θ. 1 νομισματική μονάδα· Γρέτσеская - ΔΡΆΧΜΑ ελληνική νομισματική μονάδα είναι η δραχμή. 2 νόμισμα· συνάλλαγμα· χαρτονόμισμα· ЗΟΛΟТΆΨ - χρυσό νόμισμα· СЕРЕБΡЯНΆΨ - αργυρό νόμισμα· ИНОСтРΆННΆΨ - ξένο νόμισμα· КΑΛΕБΛЮЩΆΨ - ασταθές νόμισμα· ПРΨЧНΆΨ - σταθερό νόμισμα.

ΒΑΛΨΨΨΨ επ. νομισματικός· - КРΨЗΨΨ νομισματική κρίση· - КУРС η τρέχουσα αξία του νομίσματος.

ΒΑΛΨΨΨΨΨ επ. πιλοποιητικός· -ΟΕ ΠΡΨИЗΨΨΨΨΨΨ η παραγωγή πιλήματος.

ΒΑΛΨΨΨΨΨΨ, -Α α. -ЦА, -Ψ Θ. πιλητής, -τρια.

ΒΑΛΨΨΨΨ, -Я ουδ. πίληση.

ΒΑΛΨΨΨΨ επ. πιλητός, πιλωτός· -НЕ СΑΠΨГΨΨ πιλητές μπότες.

ΒΑΛΨΤΉ ρ.δ.μ. παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ΒΑΛΨΨΨΨΨ, βρ: -ЛΨΨ, -Α, -Ο. 1 κυλίω, κυλώ· - В СНЕГΨΨ κυλώ στο χιόνι· - В ΜΥΚΕ κυλώ στο αλεύρι· - В ГРΨЗΨΨ κυλώ στη λάσπη· - ПΨ ПОЛΨΨ κυλώ στο πάτωμα (χάμω). 2 γναφεύω υφάσματα, πιλώ, συμπιλώ. 3 φτιάχνω, κάνω όπως-όπως,

τσαπατσούλια. || -**ΟЯ** 1 κυλιέμαι, κυλιόμαι. 2 ξαπλώνω, -ομαι, κατακίνομαι. **ПЯНИЦА** **ВАЛЯЕТСЯ** **НА** **МОСТОВОЙ** ο μεθυσμένος είναι ξαπλωμένος στο λιθόστρωτο. || πέφτω 'κλινήρης, κρεβατώνομαι. || κείτομαι άτακτα, είμαι πεταμένος. **ШАРФ** -**ЕТСЯ** **НА** **ПОЛҮ** το κασχόλ είναι πεταγμένο στο πάτωμα. || εκφρ. - **НА** **НОГΆХ** προσπέφτω στα πόδια (ταπεινά παρακαλώ). **НА** **ДОРΟГЕ** ή **НА** **ҮЛИЦЕ** ή **НА** **ПОЛҮ** κ.τ.τ. **НЕ** **ВАЛЯЕТСЯ** στο δρόμο (καταγής) δέ βρίσκεται, δεν αποτιέται τζάμπα.

Вампир, -**α** α. 1 βρυκόλακας, μορμούλιο. 2 άγριος εκμεταλλευτής, αιμοπότης, βδέλλα του λαού, δημοβόρος, 3 τερατώδης νυχτερίδα.

Ванадиевый επ. βαναδιός. -**αЯ** **СТАЛЬ** βαναδιό ατσάλι.

***Ванадий**, -**я** α. βανάδιο (μέταλλο).

***Вандаλ**, -**α** α. 1 Βάνδαλος. 2 καταστροφέας έργων τέχνης. || απολίτιστος, καθυστερημένος.

Вандализм, -**α** α. βανδαλισμός.

Ванилин, -**α** (-**у**) α. βανιλίνη.

Ванилиновый επ. βλ. **Ванильный**.

Ваниль, -**и** θ. βανίλλια, το φυτό και ο καρπός της.

Ванильный επ. βανίλλινος, της βανιλίνης.

Ванна, -**н** θ. 1 λουτήρας, μπανιέρα. λουτροκαμπινέ. || λειάνη. 2 μπάνιο (θεραπευτικό). **НОЖНАЯ** - πόδολουτρο. **Солнечная** - ηλιόλουτρο. **Воздушная** - αερόλουτρο. **Лечебные** -**н** ιαματικά λουτρά (θερμών υδάτων). **Принять** -**у** παίρνω το λουτρό. **Грязевая** - λιυόλουτρο.

Ванная, -**ой** θ. λουτρώνας.

Ванночка, -**и** θ. μικρός λουτήρας. λειανίτσα.

Ванный επ. λουτριός, του λουτρού. -**αЯ** **КОМНАТА** το δωμάτιο του λουτρού, λουτρώνας.

***Ванты**, **ВАНТ** πλθ. (ενκ. **ВАНТА**, -**н** θ.) κάρβοτριχές (στερέωσης των καταρτιών).

Ванька, -**и**, γεν. πλθ. -**нек**, δοτ. -**нькам**, α. (παλ.) καρτοσέρης, αμαξιάς με παλιάμαξα.

Ванька-встанька, -**и** α. κούικλα αυτοανορθούμενη.

Вар, -**α** α. 1 πίσσα βρασμένη, κατράμι, πισοίτης. 2 (απλ.) βραστό νερό.

***Варвар**, -**α** α. 1 Βάρβαρος. 2 απολίτιστος, αμόρφος. || άνθρωπος βάνουσος, σιληρός, άγριος.

***Варваризм**, -**α** α. βαρβαρισμός, γλωσσικό σφάλμα στους τύπους ή τη χρήση των λέξεων.

Варварка, -**и** θ. (απλ.) γυναίκα Βάρβαρη.

Варварский επ. 1 βαρβαρινός. 2 απολίτιστος. || σιληρός, άγριος, απάνθρωπος. || ακαλαίσθητος, άτεχνος, χοντροκοιμένος.

Варварство, -**α** ουδ. 1 βαρβαρότητα. 2 βαναυσότητα, σιληρότητα. || απολιτισιά, απειθευσιά.

Варганить, ρ.δ.μ. (απλ.) καιοφτιάνω, φτιά-

χνω άτεχνα, άχαρα, όπως-όπως.

Варево, -**α** ουδ. (απλ.) ζυμός, ζουμί, νεροζούμι, υδαρή τροφή.

Варёжки, -**жек**, -**жкам** πλθ. (ενκ. **Варёжка**, -**и** θ.) γάντια (δισχιδή).

Варенёц, -**нцá** α. γινομένο γάλα, ξινωμένο.

Варение, -**я** ουδ. 1 βράση, βράσιμο. 2 -**ье** το γλυκό του κουταλιού.

Вареник, -**α** α. είδος τηγανίτας με παραγέμισμα.

Варённый επ. βραστός. -**ое** **МЯСО** βραστό κρέας. -**ая** **Риба** βραστό ψάρι.

Варенье, -**я** ουδ. το γλυκό του κουταλιού.

***Вариант**, -**α** α. παραλλαγή. ειδοχή. ετερομορφία, -σμός.

Вариационный επ. παραλλακτικός

***Вариация**, -**и** θ. παραλλαγή. απόλιση.

Вариво βλ. **Варево**.

Варировать βλ. **Варьировать**.

***Вариометр**, -**α** α. βαριόμετρο.

Варить, **варю**, **Варить** κ. **Варить**, **Варит** κ. **Варит**, παθ. **мтх**. παρλθ. **χρ**. **Варенный**, **Вр:**

-рен, -**а**, -**о** ρ.δ.μ. 1 βράζω. μαγειρεύω. - **Варенье** βράζω γλυκό. - **асфальт** βράζω πίσσα. - **кофе** φτιάχνω (ψήνω) καφέ. - **Уху** μαγειρεύω φαρόσουπα. || παρασιευάζω, φτιάχνω. - **МЯЛО** φτιάχνω σαπούνη. || συγκολλώ. - **ГАЗОВОЙ ГОРÉЛКОЙ** οξυγονοκollώ. || εκφρ. **ГОЛОВÁ** -**ИТ** κόβει το κεφάλι. **ЖЕЛУДÓК** -**ИТ** το στομάχι χωνεύει. || -**ОЯ** βράζω. μαγειρεύομαι. -**ИТСЯ** **НА** **МÉДЛЕННОМ** **ОГНÉ** βράζει με λίγη φωτιά, (σιγοβράζει). || εκφρ. - **В** **СÓБСТВЕННОМ** **СОКҮ** δουλεύω μόνος (χωρίς συνεργάτη).

Варка, -**и** θ. 1 βράση, βράσιμο. 2 μαγείρεμα.

Варкий επ. (απλ.) βραστερός.

Варнак, -**á** α. (παλ.) δραπέτης κάτεργου.

Варница, -**н** θ. εγνατάσταση αλατοποιίας με βρασιμό.

Варочный επ. του βρασιμού, για βράσιμο. -**не** **КОТЛÉ** λέβητες βρασιμού.

Варшавьнка, -**и** θ. βαρσαβιάνικα (πολωνικό επαναστατικό τραγούδι).

***Варьете** ουδ. άιλ. ελαφρό θέαμα απο εξέδρα.

Варьировать, -**рую**, -**руешь** ρ.δ.μ. ποικίλω. παραλλάσσω. μεταβάλλω. - **раскáз** παραλλάσσω διήγημα. || -**ОЯ** παραλλάσσομαι. ποικίλω. μεταβάλλομαι.

Варяги, -**ов** πλθ. (ενκ. **Варяг**, -**а** α.) Βαριάγες (παλιά ρωσική και βυζαντινή ονομασία των Νορμανδών).

Варяцкий επ. βαριάγιος.

Василёк, -**лёкá** α. κύανος, αζουριά, μπλούε.

***Васильск**, -**α** α. 1 βασιλίσκος (είδος σαύρας). 2 μυθικό τέρας, φίδι του οποίου η ματιά φονεύει κάθε ζώο.

Васильковный επ. κυανόχρωμος.

* **вассал**, -α α. υποτελής, υπόδουλος.
вассальный επ. υποτελής, υπόδουλος. -**ая зависимость** υποτελής εξάρτηση. -**не страны** οι υποτελείς χώρες.
вата, -и θ. στιβάδα, βάτα. βαμβακοστιβάδα. шерстяная - μάλλινη βάτα.
ватига, -и θ. 1 πλήθος ανθρώπων, τσούρμο. 2 συνεργατική (κυρίως αλιευτική).
ватер, -α α. βλ. **ватермашина**.
ватерклозет, -α α. (παλ.) αποχωρητήριο, αφοδευτήριο, απόπατος.
ватерлиния, -и θ. (ναυτ.) ίσαλη γραμμή, άφορτος.
ватермашина, -и θ. μηχανή κλωστοιγή.
ватерпас, -α α. αεροστάθμη, φυσαλιδωτός χωροβάτης.
ватерполист, -α α., -ка, -и θ. υδατοσφαιριστής, -τρια.
ватерполо, ουδ. άκλ. υδατόσφαιρο, ουάτερπολ.
ватин, -α α. βατίνα.
ватка, -и θ. βατίτσα, στιβαδίτσα.
ватман, -α α. χαρτί σχεδίου.
ватманский επ: -**ая бумага** βλ. **ватман**.
ватник, -α α. σακιάκι με βαμβακερό εσωτερικό στρώμα.
ватный επ. της βάτας. βαμπακερός, βαμπακίνος. -**ое одеяло** βαμπακερό πάπλωμα.
ваточный επ. βλ. **ватный**.
ватрушка, -и θ. είδος τυρόπιττας ή γλυκίσματος ταφιοῦ.
ватт, -α α. το βάττ, μονάδα μέτρησης ηλεκτρικής ισχύος.
ваттметр, -α α. βαττόμετρο.
ваттсекунда, -и θ. βάττ-λεπτό.
ватт-час, -α α. βάττ-ωριαίο.
вафельница, -и θ. ταψί για γιοφρέττες.
вафельный επ. της γιοφρέττας, της βάφλιας. -**ое производство** η παραγωγή γιοφρεττών.
вафля, -и θ. γεν. πλθ. **вафель**, δοτ. **вафлям** γιοφρέτα, βάφλια.
вахлак, -á α. (παλ.) μπουνταλάς.
вахмистр, -α α. (παλ.) λοχίας ιππικού.
вахта, -и θ. φρουρά, σκοπιά στο πλοίο. || μτφ. φρούρηση. βάρδια.
вахтенный επ. (ναυτ.) 1 της φρουρίς, του σκοπού. 2 ουσ. σκοπός σε πολεμικό πλοίο. || εκφρ. - **журнал** το βιβλίο υπηρεσίας (των συμβάντων).
вахтер κ. (απλ.) **вахтёр**, -α α. αρχιφύλακας. || φύλακας ιδρυμάτων.
ваш, -его α., **ваша**, -ей θ., **ваше**, -его ουδ. πλθ. **ваши**, -их. 1 κτητ. αντων. δικός σας, δική σας, δικό σας. **ваш дом** το σπίτι σας. **ваша книга** το βιβλίο σας. **ваше поле** το χωράφι σας. || ως κατγ. **это дело ваше** αυτό εί-

ναι δική σας υπόθεση. **ваше мнение?** η γνώμη μη σας; **по -му мнению** κατά τη γνώμη σας. || εκφρ. **ваш** (στο τέλος επιστολής) δικός σας. -**е благородие** η ευγένειά σας. -**е превосходительство** η εξοχότητά σας. -**е сийтельство** η εκλαμπρότητά σας.
вашгерд, -α α. (τεχ.) απλή συσκευή από-πλυνσης χρυσοφόρου άμμου.
ваэние, -я ουδ. 1 γλυφή, λάξευση. 2 γλυπτική τέχνη.
ваэтель, -я α. (παλ.) γλύπτης, λαξευτής.
ваэть, ρ.δ.μ. γλύφω, λαξεύω.
ваэгатъ, ρ.δ. βλ. **ваэжатъ**.
ваэкатъ, **ваэгү**, **ваэжипъ**, **ваэгүт** ρ.α μπαίνω τρέχοντας, ειστρέχω. || ανεβαίνω τρέχοντας.
ваэватъ, ρ.δ. βλ. **ваэить**. || -**оя** μπήγομαι.
ваэратъ(ся) ρ.δ. βλ. **ваэратъ(ся)**.
ваэить, **ваэю**, **ваэёшь** ρ.σ.μ. μπήγω, μπαίνω, χώνω. - **сваё** μπήγω πάσσαλο. - **клин** (κυρλξ. κ. μτφ.) βάζω σφήνα. || εκφρ. - **в голову** βάζω στο κεφάλι, στο μυαλό.
ваэлизй επίρ. πλησίον, κοντά, σιμά, εγγύς. - **от города** κοντά στην πόλη.
ваэок επίρ. πλάι, πλάγια, -ίως, δίπλα.
ваэсыватъ, ρ.δ. βλ. **ваэосатъ**, **ваэосить**. || -**оя** ρίχνομαι μέσα.
ваэрод επίρ. απο ρηχό μέρος, απο τον πόρο, χωρίς κολύμπι. **здесь не глудокó**, **мóжно** - **перейтй** εδώ δεν είναι βαθύ, μπορείς να περάσεις βαδίζοντας.
ваэосатъ, ρ.σ.μ. (απλ.) ρίχνω μέσα σε μερικές φορές.
ваэосить, **ваэошу**, **ваэосишь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ваэошенный**, βρ: -**шен**, -а, -ο ρ.σ.μ. ρίχνω μέσα. **поспéшно** - **белё** в **комóд** βιαστικά ρίχνω τα ρούχα στον κομό.
ваэухатъ, ρ.σ.μ. (απλ.) ρίχνω μέσα, χύνω μέσα, εισχέω, βάζω μέσα πολύ κ. μονοκοπανιά. || -**оя** πέφτω βαριά. - **в лүжу** πέφτω στο νερό-λάκιο.
вваэиватъ(ся), ρ.δ. βλ. **вваэлитъ(ся)**.
вваэлившийся 1 μτχ. παρλθ. χρ. του ρ. **вваэлйтъся**. 2 επ. πεσμένος, γερμένος προς τα μέσα. -**ися гүбы** γερμένα προς τα μέσα χείλη.
вваэлитъ, **вваэлю**, **вваэлишь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **вваэленный**, βρ: -**лен**, -а, -ο ρ.σ. 1 κ. ρίχνω, πετώ μέσα. - **шебень** в **яму** ρίχνω πέτρες στο λάκιο. 2 μτφ. δέρνω, χτυπώ, τις ρίχνω, τις βρέχω. - **в спину** χτυπώ στη ράχη. || -**ся** 1 πέφτω, καταπέφτω, σωροβολιάζομαι. - **в яму** πέφτω στο λάκιο. 2 πέφτω, γέρνω προς τα μέσα. -**ися шёки** βαθουλωμένα μάγουλα. 3 εισορμώ. **толпá** -**лясь** в **коридóр** το πλήθος όρμησε στο διάδρομο.
вваэиватъ, ρ.δ. βλ. **вваэитъ**. || -**ся** συγκολληθείμαι εσωτερικά.

введение, -я ουδ. 1 εισαγωγή, υπάσιμο, εμβολή· - сўдна в гáвань το υπάσιμο του σκάφους στο λιμάνι. 2 πρόλογος, εισαγωγή σε έργο· - в филоσόφιю εισαγωγή στη φιλοσοφία. 3 εκίλο. τα εισόδια της θεοτόκου.

везти́, ввезу́, ввезёшь, παρλθ. χρ. **ввёз, ввезла́, ввезло́**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ввезённый**, βρ: -зён, -зена́, -зено́ ρ.σ.μ. εισάγω, μπάζω, εμβάζω (με μεταφορικό μέσο). || μεταφέρω επάνω, ανεβάζω· - на гóру ανεβάζω στο βουνό.

ввек επίρ. 1 (παλ.) αιώνια, -ίως, πάντοτε. 2 ποτέ· έτογο лица́ - я не забуду αυτό το πρόσωπο ποτέ δε θα το ξεχάσω.

вверга́ть(ся) ρ.δ. βλ. **ввергнуть(ся)**.

ввергнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **вверг, -ла, -ло** κ. παλ. **ввергнул, -ла, -ло**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ввергнутый**, βρ: -нут, -а, -ο κ. παλ. **вверженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. ρίχνω, πετώ μέσα· - в темни́цу ρίχνω στη σκοτεινή φυλακή, στο μπουντρούμι. || -ся πέφτω με δύναμη, εισβάλλω· βυθίζομαι.

вверзяться, -зисься ρ.σ. (απλ.) πέφτω· - в грязь, в я́му πέφτω στη λάσπη, στο λάκκο.

вверить́, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **вверенный**, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ.μ. με δοτ. αναθέτω εμπιστεύομαι. || -ся εμπιστεύομαι τον εαυτό μου.

вверну́ть, -ну́, -нёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ввернутый**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 περιστρέφω, στρίβω, γυρίζω, γυρνώ, βιβώνω· - ла́мпочку βιδώνω τη λαμπίτσα. 2 παρεισάγω, βάζω στην ομιλία κ.τ.τ. || -ся εισάγομαι με περιστροφή, βιδώνομαι. || μτφ. εισχωρώ, εισδύω, εμφανίζομαι ξαφνικά.

вверста́ть, ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ввёрстанный**, βρ: -тан, -а, -ο σελιδοποιώ.

ввёрстивать, ρ.δ. βλ. **вверста́ть**. || -ся σελιδοποούμαι.

ввертёть, **вверчу́, ввёртишь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ввёрченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **вверну́ть** (1 σημ.).

ввёртывать(ся) ρ.δ. βλ. **вверну́ть(ся)**.

вверх επίρ. 1 προς τα επάνω· **поднимáться** - ανεβαίνω επάνω· **ру́ки** - 'επάνω τα χέρια! 2 (για ποτάμι) προς τα πάνω, κατά τον άνω ρουν, προς τις πηγές· - по реке́ κατά τον άνω ρουν του ποταμού· - дном ή - нога́ми τελείως αντίστροφα, αντίθετα, ανάποδα.

вверху́ επίρ. επάνω, επί, στο επάνω μέρος· - над голово́й πάνω απο το κεφάλι.

вверить́(ся) ρ.δ. βλ. **вверить́(ся)**.

ввести́, введу́, введёшь, παρλθ. χρ. **ввёл, ввела́, ввело́**, μτχ. παρλθ. χρ. **введший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **введённый**, βρ: -дён, -дена́, -денó ρ.σ.μ. 1 εισάγω, μπάζω, βάζω μέσα, εμβάζω· - лошадь в коню́шню βάζω το άλογο στο

σταύλο· - сўдно в гáвань μπάζω το σκάφος στο λιμάνι. || ανεβάζω· - на возвыше́ние ανεβάζω στο ύψωμα· - на ле́стницу ανεβάζω στη σκάλα. || οδηγώ, τραβώ, έλκω· - в заблужде́ние οδηγώ σε παραπλάνηση, παραπλανώ. 2 φέρνω· γνωρίζω· - дру́га в литерату́рный кружо́к γνωρίζω το φίλο με το λογοτεχνικό όμιλο. 3 καθιερώνω, βάζω· - пошл́ины на ввоз това́ров | καθιερώνω δασμούς στην εισαγωγή εμπορευμάτων. || θέτω, βάζω· - в употребле́ние βάζω σε χρήση· - в де́йствие θέτω σε ισχύ. || εκφρ. - во владё́ние ή в насле́дство μεταβιβάζω την κυριότητα ή την κληρονομιά. || -но́сь εισάγομαι· μπαίνω σε χρήση· καθιερώνομαι· έτο -ло́сь в обы́чай αυτό έγινε συνήθεια.

ввечеру́ επίρ. (παλ.) το βράδυ, το εσπέρας, βραδιάζοντας.

ввива́ть(ся) ρ.δ. βλ. **ввить(ся)**.

ввиду́, προθ. εξ αιτίας, λόγω, ένεκα· - то-го́, что λόγω του, ένεκα του.

ввинти́ть, ввинчу́, ввинтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ввинченный**, βρ: -чен, -а, -ο βιδώνω, κοχλιώνω. || -ся βιδώνομαι, κοχλιώνομαι.

ввинчивать(ся), ρ.δ. βλ. **ввинти́ть(ся)**.

ввить **вовью́, ввьёшь**, παρλθ. χρ. **ввил, -ла, -вило**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **вви́тый**, βρ: **ввит, -а, вви́то** ρ.σ.μ. πλέκω μέσα, εμπλέκω· - ленту́ в венóк πλέκω κορδέλλα μέσα στο στεφάνι. || -ся πλέκομαι μέσα, εμπλέκομαι.

ввод, -а α. 1 εισαγωγή, υπάσιμο· - войск в гóрод εισαγωγή στρατευμάτων στην πόλη. 2 εισαγωγή ηλεκτρικών καλωδίων. || εκφρ. - во владё́ние ή в насле́дство μεταβίβαση κυριότητας ή κληρονομιάς.

вводи́ть(ся), ρ.δ. βλ. **ввести́(сь)**.

вводный επ. 1 εισαγωγικός. || της εισαγωγής καλωδίων. 2 του προλόγου· -ая часть το εισαγωγικό μέρος, η εισαγωγή. || εκφρ. -οε слóво (παρνθ. λέξη)· -οε предложение́ εισαγωγική πρόταση (βλ.ο της ρωσικής σύνταξης).

ввоз, -а α. εισαγωγή, υπάσιμο (με μεταφορικό μέσο).

ввози́ть, ввожу́, ввозишь ρ.δ. βλ. **ввести́**. || -ся μεταφέρομαι.

ввозный επ. εισαγωγικός· -не пошл́ины εισαγωγικοί δασμοί.

ввола́кивать, ρ.δ. βλ. **вволóчь**. || -ся σύρομαι μέσα, τραβιέμαι μέσα.

вволóчь, -локу́, -лочёшь, -локу́т, παρλθ. χρ. **вволóк, -ла, -ло** ρ.σ.μ. (απλ.) σέρνω, σύρω, τραβώ μέσα· - брёвна в сара́й σέρνω τα κούτσουρα μέσα στην ξυλαποθήκη.

вволю́ επίρ. βλ. **вдóволь**.

вво́сьмеро επίρ. οχτώ φορές, οχτάκις.

вво́сьмером επίρ. οχτώ μαζί· мы эту рабо́ту сде́лали - αυτή τη δουλιά την κάναμε ε-

μεις οι οχτώ μαζί.

В-ВОСЬМИХ επίρ. ὄγδοο(ν).

ВВНОСЬ επίρ. πρὸς τα ἄνω, ἐπάνω, τ' ἀπ' ἄλλου.

ВВЯЗАТЬ, ВВЯЖУ, ВВЯЖЕШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВВЯЗАННЫЙ**, βρ: -ВАН, -А, -О ρ.σ.μ. 1 εμ-πλέκω, πλέκω μέσα, συνδέω πλέκοντας· - ПЯТ-КУ В ЧУЛОК πλέκω φτέρνα στην κάλτσα. 2 μτφ. μπλέκω, τυλίγω, μπερδεύω· - КОГО-Н. В НЕ-ПРЯТНОЕ ДѢЛО μπλέκω κάποιον σε καλιοδουλιὰ || -СЯ παίρνω μέρος, αναμιγνύομαι, μπερδεύο-μαι, αναμιτεύομαι, μπλέκομαι.

ВВЯЗКА, -и θ. πλοκή, πλέξη, -ξιμο μέσα.

ВВЯЗЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ВВЯЗКА**.

ВВЯЗЫВАТЬ(ОЯ) ρ.δ. βλ. **ВВЯЗАТЬ(СЯ)**.

ВВІТЬ, -а α. καμπή, καμπτό μέρος προς τα μέσα.

ВВІТЬ(СЯ), ρ.δ. βλ. **ВВІТЬ(СЯ)**.

ВВІТЬ επίρ. βαθιά μέσα.

ВВІТЬСЯ, **ВВІЖУСЬ, ВВІДИШЬСЯ** ρ.σ. προ-σηλώνω, καρφώνω το βλέμμα, τη ματιά.

ВВІДИВАТЬСЯ, ρ.δ. βλ. **ВВІДИТЬСЯ**.

ВВІЗДІТЬСЯ, -ітсь ρ.σ. φωλιάζω, εγναθί-σταμαι, ριζώνω.

ВВІЗІТЬ, ρ.δ. βλ. **ВВІЗІТЬ**.

ВВІЗІТЬ επίρ. (απλ.) πάνω στο θυμό, στην οργή, στην παραφορά.

ВВІЗІТЬСЯ ρ.δ. βλ. **ВВІЗІТЬСЯ**.

ВВІЗІТЬСЯ, **ВВІЗІУСЬ, ВВІЗІШЬСЯ** ρ.σ. κα-ταδαγκώνομαι, κατατρώνομαι· **СОБАКИ -ЛІСЬ ДРУГ В ДРУГА** τα σκυλιά μακελλεύτηκαν μετα-ξύ τους.

ВВІСТУ επίρ. (απλ.) πηχτός· **СВАРІТЬ КΑ-ШУ** - βράζω κουρνούτι πηχτό.

ВВІВАТЬСЯ, ВВІВІСЬ, ВВІВІШЬСЯ, προσκ. **ВВІ-ВІСЯ** επίρ. μτχ. **ВВІВІСЬ** ρ.δ. βλ. **ВВІВІСЯ**.

ВВІВІТЬ, ВВІВІТЬ, ВВІВІШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВВІВІЛЕННЫЙ**, βρ: -ЛЕН, -А, -О ρ.σ.μ. πι-έζω προς τα μέσα, βάζω, χώνω, μπήγω· - ПРѢ-ОКУ В ДУТІЛКУ βάζω το βούλωμα στο υπομάλι. || -СЯ πιέζομαι προς τα μέσα, μπαίνω, χώνομαι, μπήγομαι.

ВВІВІВІВАТЬ(СЯ), ρ.δ. βλ. **ВВІВІВІВІ(СЯ)**.

ВВІВІВІВІВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВВІВІВІВІ(СЯ)**. || -СЯ εμ-βαθύνομαι, βαθαινώ, -ομαι, βαθουλώνομαι.

ВВІВІВІ επίρ. βλ. **ВВІВІ**.

ВВІВІ επίρ. μακριά, στο βάθος· - ВІДНЕ-ЛІСЬ ОКОПЫ НЕПРЯТЕЛЯ μακριά φαίνονταν τα χαρακώματα του εχθρού· - ОТ СУЕТНІ МАΚΡІА Α-ΠΟ ΤΟ ΘѢΡΒΟ.

ВВІВІ επίρ. μακριά μπροστά, στο βάθος.

ВВІВІСЯ, ВВІВІСЯ, ВВІВІСЯ, ВВІВІСЯ, παρλθ. χρ. **ВВІВІСЯ**, -ЛАСЬ, -ЛѢСЬ, προσκ. **ВВІВІСЯ** ρ.σ. 1 εισχωρώ, εισέρχομαι, εισδύω, μπαίνω μέσα· **МѢΡΕ ДАЛЕ-ΚѢ -ЛѢСЬ** В ѦБРЕГ η θάλασσα βαθιά εισχώρησε στην ξηρά. 2 επιδίδομαι, αφοσιώνομαι, ρί-

χνομαι με τα μούτρα· **ОН -ЛСЯ В ФІЛОСѢФІИ** αυτός επεδόθημε στη φιλοσοφία. || εμφρ. - В ΚΡΑЙНОСТИ μεταπηδώ απο τη μια πλευρά στην ἄλλη, απο τη μια ἀποψη στην ἄκρως ἀντίθετη· - В ѦСМАН ξεγελιέμαι, απατώμαι· - В ПОДРѢ-ОНОСТИ ξανοίγομαι σε λεπτομέρειες

ВВІВІВІ(СЯ), ρ.δ. βλ. **ВВІВІВІ(СЯ)**.

ВВІВІВІ επ. κινητός προς τα μέσα· - ЯЩИК το συρτάρι.

ВВІВІВІ, -ну, -нешь ρ.σ.μ. κινώ προς τα μέσα, μπάζω, βάζω μέσα· - ЯЩИК В СТОЛ βάζω μέσα το συρτάρι του τραπεζιού. || -СЯ κινού-μαι προς τα μέσα, μπαίνω, εισέρχομαι· ЯЩИК С ТРУДѢМ -ЛСЯ В СТОЛ το συρτάρι με δυσκολία μπήκε στο τραπέζι.

ВВІВІ επίρ. δυο φορές, δις· - ѦБѢШЕ ДУΟ ΦΟΡѢС περισσότερο· - МѢНѢШЕ ДУΟ ΦΟΡѢС λιγό-τερο. || στα δυο, διπλά· **СЛОЖІТЬ ЛІСТѢК** ДУ-МΑΓІ - διπλώνω το φύλλο χαρτιού στα δυο.

ВВІВІ επίρ. οι δυο μαζί, οι δυο μας· **МЫ ВСЮ РАБѢТУ СДѢЛАЛИ** - ὅλη τη δουλιὰ την κά-ναμε εμεῖς οι δυο μας.

ВВІВІ επίρ. διπλά, διττώς· **ЗАПЛАТІТЬ** - πληρώνω διπλά.

ВВІВІВІ επ. του περάσματος.

ВВІВІВІ, -я ουδ. το πέραςμα, η δίδοδος.

ВВІВІВІ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВВІВІВІ(СЯ)**.

ВВІВІВІ επίρ. εννιά φορές, εννεάκις, εν-νάκις· - ѦБѢШЕ ΕΝΝІА ΦΟΡѢС περισσότερο.

ВВІВІВІ επίρ. οι εννιά μαζί, οι εννιά μας· - **МЫ ΚΑΡΑΛІ** ΟΙ ΕΝΝІА ΜΑΖІ ΟΚΑΒΑΜΕ.

ВВІВІВІ επίρ. ἑνατο (κατά σειρά),

ВВІВІВІ, -и θ. (απλ.) βλ. **ВВІВІВІ**.

ВВІВІВІ, ρ.σ.μ. βάζω, τοποθετώ μέσα· - **ΚΑ-ΜΕΝЬ В ΚΟΛΥЦѢ** βάζω πετράδι στο δαχτυλίδι. || -СЯ τοποθετούμαι, στερεώνομαι μέσα.

ВВІВІВІ, -я ουδ. τοποθέτηση μέσα.

ВВІВІВІ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВВІВІВІ(СЯ)**.

ВВІВІВІ, -я ουδ. τράβηγμα προς τα μέ-σα.

ВВІВІВІ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВВІВІВІ(СЯ)**.

ВВІВІВІ, -и θ. βλ. **ВВІВІВІ**.

ВВІВІВІ, -ну, -нешь ρ.σ.μ. τραβώ, περνώ μέσα· - ШНУРКІ В ѦУТІНΚІ ПΕΡΝѢ ΚΟΡΔѢΝІА στα υποτίνια || -СЯ περνιέμαι, τραβιέμαι μέσα (απο την οπή).

ВВІВІВІ επίρ. δέκα φορές, δεκάκις· **СО-ΚΡΑТІТЬ РАСΧѢДЫ** - περιορίζω τα έξοδα (κατά) δέκα φορές.

ВВІВІВІ επίρ. οι δέκα μαζί.

ВВІВІВІ επίρ. δέκατο (κατά σειρά).

ВВІВІВІ, **ВВІВІВІ, ВВІВІВІ**, προσκ. **ВВІВІ** ρ.σ. μ. περνώ, διαπερνώ, περνώ μέσα απο· - НІТКУ В ІГѢЛКУ περνώ την κλωστή στο βελόνι. || -СЯ περνιέμαι, διαπερνιέμαι· НІТКА -ЛАСЬ В ІГѢ-ΚУ η κλωστή πέρασε στο βελόνι, βελονιάστηκε.

ВДО́АВОК επίρ. επιπρόσθετα, επιπλέον, συμπληρωματικά· Я опоздал на поезд да - ещё один-лёт потерял άργησα για το τραίνο, έχασα και το εισιτήριο.

ВДОВА́, -́Я, πλθ. ВДОВЫ θ. χήρα.

ВДОВЕ́ТЬ, -́ЕЮ, -́ЕШЬ ο.δ. χηρεύω· она́ -́еет трéтий год αυτή είναι τρία χρόνια χήρα.

ВДОВЕ́Ц, -́ВЦА α. χήρος.

ВДОВИ́Й, -́БЯ, βε επ. της χήρας· - оγοpод ο κήπος της χήρας· -́БЯ ўчасть η τύχη της χήρας.

ВДОВИ́ЦА, -́Н θ. (παλ.) η χήρα.

ВДОВО́ЛЬ επίρ. αοιετά, επαριώς· ικανοποιητικά. || ως κατηγ. είναι (υπάρχει) αφθονία.

ВДОВСТВО́, -́А ουδ. χηρεία, χήρεψη, χηρεμός.

ВДОВСТВОВА́ТЬ, -́СТВУЮ, -́СТВУЕШЬ ο.δ. βλ. ВДОВЕ́ТЬ.

ВДОВИ́Й, -́АЯ επ., βρ: ВДОВ, -́А χηρευόμενος, -η, χήρος, χήρα.

ВДОГОН επίρ. (απλ.) βλ. ВДОГОНКУ.

ВДОГОНКУ επίρ. κατά πόδι, απο το κοντό, κατά πόδας· пуститься за кем-н. - παίρνω κάποιον καταπόδι.

ВДОЛЮ́БЬ, -́БЛЮ́, -́БИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ВДОЛЮБЛЕННЫЙ, βρ: -́ЛЕН, -́ЛЕНА́, -́ЛЕНО́ ρ.σ. μ. 1 εμβαθύνω, βαθουλώνω με κοπίδι, σιαρππέλο κ.τ.τ. 2 μτφ. εντυπώνω, βάζω στο νου, στο μυαλό, στο κεφάλι (με συνεχείς επαναλήψεις).

ВДО́ЛЬ, επίρ. κατά μήκος· - берега κατά μήκος της ακτής ή της όχθης. || ειφρ. - и попере́к κατά μήκος και κατά πλάτος (προς όλες τις κατευθύνσεις)· μτφ. καλά, λεπτομερώς.

ВДО́СТАЛЬ επίρ. 1 (απλ.) βλ. ВДО́ВОЛЬ. 2 (παλ.) κατά κόρο· они по́ели - αυτοί έφαγαν κατά κόρο.

ВДО́Х, -́А α. εισπνοή, ανάσα.

ВДО́ХНОВЕ́НИЕ, -́Я ουδ. έμπνευση, οίστρος, ενθουσιασμός.

ВДО́ХНОВЕ́ННО επίρ. εμπνευσμένα.

ВДО́ХНОВЕ́ННОСТЬ, -́И θ. βλ. ВДО́ХНОВЕ́НИЕ.

ВДО́ХНОВЕ́ННЫЙ επ., βρ: -́ВЕНЕН, -́ВЕННА, -́О; εμπνευσμένος, οιστρήλατος· -́ая речь εμπνευσμένος λόγος.

ВДО́ХНОВИ́ТЕЛЬ, -́Я α., -́НИЦА, -́Н θ. εμπνευστής, -τρια.

ВДО́ХНОВИ́ТЕЛЬНЫЙ επ. (παλ.) εμπνευστικός· ~ напиток εμπνευστικό ποτό.

ВДО́ХНОВИ́ТЬ, -́ВЛЮ́, -́ВИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ВДО́ХНОВЛЕННЫЙ, βρ: -́ЛЕН, -́ЛЕНА́, -́ЛЕНО́ ρ.σ.μ. 1 εμπνέω, ενθουσιάζω. 2 ωθή, παραινώ, σπρώχνω· ~ на преступлeние σπρώχνω στο έγκλημα. || -́ся εμπνέομαι, ενθουσιάζομαι.

ВДО́ХНОВИ́ТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВДО́ХНОВИ́ТЬ(СЯ).

ВДО́ХНУ́ТЬ, -́НУ́, -́НЁШЬ ρ.σ.μ. 1 εισπνέω, ανασαίνω· ~ свежий воздух εισπνέω φρέσιον αέρα. 2 εμψύω, εμβάλλω· ~ мужество в бойцов εμψύω την ανδρεία στους μαχητές (εμψυχώνω).

ВДРЕ́БЕЗГИ επίρ. 1 (σε) μικρά κομμάτια, θούφαλα· разб́ить стакáн в - кáνω (σπάζω) το ποτήρι θρούφαλα. 2 ολότελα, τελείως, εντελώς· - пьян τελείως μεθυσμένος, ονίπα, τύφλα.

ВДРУГ επίρ. ξαφνικά, έξαφνα, ξάφνου, αφνίδια, αίφνης. || ταυτόχρονα, μονοιώς, μια φορά.

ВДРУГО́РЯДЬ επίρ. (παλ. κ. διαλι.) άλλη φορά, ξανά, πάλι· приходите - ελάτε άλλη φορά, να ξαναόθετε.

ВДРЫ́ЗГ επίρ. (απλ.) βλ. ВДРЕ́БЕЗГИ.

ВДУ́ВÁНИЕ, -́Я ουδ. εμψύωση· φούσιωμα.

ВДУ́ВА́ТЬ, ρ.δ. βλ. ВДУ́ТЬ. || -́ся εμψουούμαι· φουσιώνομαι.

ВДУ́ВНО́Й επ. εμψυητικός, της εμψύωσης, για φούσιωμα.

ВДУ́МА́ТЬСЯ, ρ.σ. σιέφτομαι βαθιά, ολόπλευρα, βυθίζομαι σε σιέφεις.

ВДУ́МЧИВО́СТЬ, -́И θ. σιέψη βαθιά.

ВДУ́МЧИВЫ́Й επ., βρ: -́ЧИВ, -́А, -́О βαθυστόχαστος, βαθύνους, εμβριθής.

ВДУ́МЫВА́ТЬСЯ, ρ.δ. βλ. ВДУ́МА́ТЬСЯ.

ВДУ́НУ́ТЬ, ρ.σ. βλ. ВДУ́ТЬ.

ВДУ́ТЬ, ВДУ́Ю, ВДУ́ЕШЬ ρ.σ.μ. εμψύω, εμπνέω, φουσιώνω· ~ вóздyх в резинóвый мяч φουσιώνω το λαστιχένιο τόπι.

ВДЫ́ХÁНИЕ, -́Я ουδ. εισπνοή, ανάσα. || βλ. ВДО́Х.

ВДЫ́ХА́ТЕЛЬНЫЙ επ. αναπνευστικός· ~не движeния αναπνευστικές κινήσεις.

ВДЫ́ХА́ТЬ, ρ.δ. βλ. ВДО́ХНУ́ТЬ (2 σημ.). || -́ся εισπνέω.

ВЕ, ουδ. άιλ. βε, ονομασία του γράμματος "В".

ВЕГЕТАРИА́НЕЦ, -́НИЦА α., -́КА, -́И θ. χορτοφάγος· γαλαιτεροφάγος.

ВЕГЕТАРИА́НСКИЙ επ. χορτοφαγικός, της χορτοφαγίας ή της γαλαιτοτροφίας.

* **ВЕГЕТАРИА́НСТВО,** -́А ουδ. χορτοφαγία· γαλαιτοτροφία (σύστημα δίαιτας).

* **ВЕГЕТА́ТИВНЫЙ** επ. τροφοδοτικός (των ζώων και φυτών)· ~не органы τα όργανα ανάπτυξης και τροφοδοσίας των φυτών. (ρίζα, στέλεχος, φύλλα). || ειφρ. -оe размножeние μεταμοσχευτικός πολλαπλασιασμός· -́ая нервная система το συμπαθητικό νευρικό σύστημα.

ВЕГЕТАЦИ́ОННЫЙ επ. βλαστικός, ειβλαστικός. || ειφρ. ~ период η περίοδος ειβλάστησης.

* **ВЕГЕТА́ЦИЯ,** -́И θ. βλάστηση, ειβλάστηση.

ВЕ́ДАТЬ, ρ.δ. 1 μ. (παλ.) γνωρίζω, ξέρω· он не -ет, что говорит αυτός δεν ξέρει, τι λέει. 2 μτφ. (παλ.) αισθάνομαι, νοιώθω· ~ лжóбь αισθάνομαι αγάπη. 3 (με οργν) διοικώ, διευθύνω, διαχειρίζομαι, κουμαντάω· ~ он не -ет να κουμαντάρει, δεν ξέρει. || -́ся σχετίζομαι, συνδέομαι με υποθέσεις.

ведение, -я ουδ. αρμοδιότητα· вне моего -я (είναι) έξω της αρμοδιότητάς μου.

ведение, -я ουδ. 1 διεξαγωγή· - собрания η διεξαγωγή της συνέλευσης. 2 διεύθυνση, διαχείριση, κουμάντο· - хозяйства η διαχείριση του νοικοκυριού. 3 γραφείο, κράτημα· - протокола το κράτημα των πρακτικών.

ведёрко, -а ουδ. κουβαδάκι· κουβάς.

ведёрный επ. του κουβά· -я рúчка η κουβαδολαβή, το χερούλι του κουβά. || χωρητικότητα ενός κουβά· - ёмкóнок βαρελάκι χωρητικότητας ενός κουβά.

ведёрце, -а, γεν. πλθ. -реца, δοτ. -рцам, ουδ. κουβαδάκι.

веди, άιλ. παλιά ονομασία του γράμματος „в”

ведовскóй επ. (παλ.) ξοριστικός, -νικός.

ведовство, -ά ουδ. ξόρις, ξόρισμα.

ведома (с -, без -) βλ. ведомый (2 σημ.).

ведомо, παρνθ. λ. (παλ.) είναι γνωστό, όπως είναι γνωστό.

ведомость, -и θ. κατάλογος, κατάσταση, πίνακας, λίστα· платёжная - η κατάσταση πληρωμής. || πλθ. -и, -ей περιοδική έκδοση, δελτίο.

ведомственный επ. της κρατικής υπηρεσίας (διεύθυνσης, τμήματος υπουργείου).

ведомство, -а ουδ. κρατικός τομέας, διεύθυνση· τμήμα υπουργείου.

ведомый επ., βρ: -дом, -а, -ο. 1 (παλ.) γνωστός, ξακουστός, περιβόητος· - обманчик ξακουστός απατεώνας. 2 ως ουσ. с -а чьёго εν γνώσει του· без -а εν αγνοία.

ведóмый, 1 παθ. μτχ. ενστ. του р. вести́. 2 επ. κ. ουσ. οδηγούμενος. 3 (τεχ.) κινούμενος από άλλον· -οε колесо τροχός κινούμενος από άλλον ή ακόλουθος.

ведóнный, (παλ. κ. απλ.) ξάστερος, αίθριος· - день αίθρια μέρα.

ведрó, -ά ουδ. 1 κουβάς. 2 ρωσικό μέτρο 12 λιτρών. || εκφρ. льёт как из -ά βρέχει κρουνηδόν, ρίχνει με το τσουβάλι, με το αοι ή το τουλούμι.

ведро, -а ουδ. (παλ. κ. απλ) καλοκαιρία.

ведúщий 1 μτχ. ενστ. του р. вести́. 2 επ. προπορευόμενος, προηγούμενος, ο επικεφαλής. 3 μτφ. βασιικός, κύριος· -яя óтрасль промышленности βασιικός τομέας της βιομηχανίας. 4 κλητήριος· -еε колесо ο κλητήριος τροχός. || ουσ. ομιλητής, κονφερασιέρ, παρουσιαστής.

ведь, 1 (μόριο επιτακτ.) μά· μήπως, σάμπως· λοιπόν· - я не ребёнок, чтобы не понимать этого ма εγω δεν είμαι παιδάκι, για να μην το καταλαβαίνω· - это правда? ма αυτό είναι αλήθεια; || (μόριο βεβαιωτικό) αφού, μά· - я вам говорил, что он приедет ма εγω σας το έλεγα ότι αυτός θα έρθει ή δεν σας τό 'λεγα

ότι θα έρθει; 2 (σύνθετος υποταχτικός)· αφού, μια και, ενώ· vedi нас, - ты знаешь дорогу οδηγησέ μας, μια και ξέρεις το δρόμο. 3 πραγματικά· - вы обили правы πραγματικά είσείς είχατε δίκιο.

ведьма, -и θ. 1 μάγισσα, μαγεύτρα. 2 (υβρ.) στρίγλα, μέγαιρα.

вээр, -а, πλθ. -ά α. 1 βεντάλια, ριπίδιο· обмáживаться -ом αερίζω το πρόσωπό μου με τη βεντάλια. 2 -ом επίρ. ημικλιτικά, σαν τη βεντάλια.

вээрный επ. της βεντάλιας, του ριπιδίου. || ριπιδοειδής· -не листья пáльмы τα ριπιδοειδή φύλλα του φοίνικα.

веерообráзный επ., βρ: -зен, -зна, -зно; ριπιδοειδής, ριπιδιόμορφος.

вёжди, вёжд πλθ. (ενκ. вёжда, -и θ.) παλ. βλέφαρα.

вёлливо επίρ. ευγενικά, φιλόφρονα κλπ επ. **вёлливость**, -и θ. ευγένεια, φιλοφροσύνη, αβρότητα, τρυφερότητα.

вёлливый επ., βρ: -лив, -ά, -ο ευγενής, φιλόφρονας, αβρός, τρυφερός.

везде επίρ. παντού, (α)πανταχού.

вездесúщий επ., βρ: -сúщ, -а, -ο. 1 ο πανταχού παρών (για το θεό). 2 μτφ. ο παντού και πάντοτε ευρισκόμενος, Φαντομάς· он какóй-то - αυτός είναι πανταχού παρών.

вездехóд, -а α. παντρήμα, παμβάμον όχημα, κινούμενο σε παντοδαπές έδαφος.

везёние, -я ουδ. εύνοια της τύχης.

везти́, везú, везёшь, παρλθ. χρ. вёз, везла, везло р.δ. 1 μεταφέρω, μετακομίζω, μετακινώ με μεταφορικό μέσο. 2 απρόσ. ευνοεί η τύχη· емú не -ёт αυτόν δεν τον πάει (δεν τον βοηθά) η τύχη. || -йсь 1 μεταφέρομαι, μετακομίζομαι, μετακινούμαι με μεταφ. μέσο. 2 σέρνομαι χάμω καταγής· кóрка -ётся по полу η φούστα σέρνεται στο πάτωμα.

век, -а (-у), προθт. ο -е, на -ú, πλθ. -ά και (παλ.) вёки α. 1 αιώνας· двадцáтый - ο εικοστός αιώνας. 2 εποχή· каменный - η λίθινη εποχή· средние -ά ο Μεσαίωνας· золотóй - Перикла ο χρυσός αιώνας του Περιλή. 3 πολύς καιρός, χρόνος· - с тобóй мы не видáлись χρόνια και καιρούς (ή ζαμάνια) έχομε να ειδοθούμε· живи́ - -учи́сь (παρμ.) γηράσκω αεί διδασκόμενος. 4 επίρ. αιώνια, πάντοτε, μόνιμα. || εκφρ. -и вёчные αιώνια, εσαεί· на -и вёчные στον αιώνα τον άπαντα· в кои -и αραιά και που, σπανιότατα· до скончáния -а (εικλο.) ως τη συντέλεια του κόσμου· от -а; от -а -όβ; испокóн ή спокóн -όβ (-а, -у) από αιώνες, από αμνημονεύτους χρόνους, από καταβολής κόσμου.

вёки, век πλθ. (ενκ. вёко, -а ουδ.) βλέ-

φαρα.

вековѣтъ, -кѹю, -кѹешъ ρ.δ. ζω, περνώ τη ζωή· не век с тобѡй здѣсь - δεν θα ζήσους με εδώ οι δυο μας για πάντα.

вековѣчный επ. προαιώνιος· ~ враг προαιώνιος εχθρός.

вековѡй επ. αιωνόβιος· ~ дуб αιωνόβια βαλανιδιά (δρυς).

вековѹха κ. **вековѹшка**, -и θ. γεροντολόγη.

вековелѣдѣтель, -я α. εκδότης συναλλαγματικής.

векселедержѣтель, -я α. κομιστής συναλλαγματικής.

***вѣксель**, -я, πλθ. -ѣ α. χρεωστικό γραμματίο, συναλλαγματική· долготрѡчный - μακροπρόθεσμη συναλλαγματική· выдѣть - εκδίδω γραμματίο.

вѣксельный επ. συναλλαγματικός· -ое прѣво το συναλλαγματικό δίκαιο.

***вѣктор**, -а α. (μαθ.) το διάνυσμα.

вѣкторный επ. διανυσματικός· -ое исчислѣние διανυσμάτων γινόμενο ή γνώμονας.

вѣкша, -и θ. (διαλι.) βερβερίτσα, σκίουρος.

велегласный επ. (παλ.) βροντόφωνος.

велѣневый επ. -ая дѹмага μοσχεία διφθέρα, περσικηνή απο δέρμα μοσχαριού.

велѣние, -я ουδ. διαταγή, προσταγή, εντολή· υπαγόρευση· θέληση· по -ю сѣрдца με εντολή της καρδιάς, γιατί το θέλει η καρδιά· - судьбѡй, рѡка το γραφό της τύχης, της ειμαρμένης· - дѡлга η φωνή του καθήκοντος.

велеречивый επ., βρ: -чивъ, -а, -о (παλ.) ευφραδής, εύγλωτος, μεγαλόστομος.

велѣтъ, велѣю, велѣшь ρ.δ.κ.σ. στον παρλθ. χρ. μόνο σ. διατάζω, ορίζω, προσταζω, εντέλλομαι· υπαγορεύω· директор -ѣл ο διευθυντής διέταξε· долг не -йт мне молчѣть το καθήκον δέν μου επιτρέπει να σιωπήσω. || παραναλώ, αναθέτω, παραγγέλλω.

великй επ. (παλ.) βλ. великий (1 σημ.).

великанъ, -а α. -ша, -и θ. γίγαντας, -άντισσα.

великанский επ. γιγάντιος, γιγαντιαίος· τεράστιος, πελώριος.

великий επ., βρ: -ликъ, -а, -о κ. -ѣ, -ѡ, πλθ. велики κ. великі, υπερθ. величайший. 1 μέγας, μέγας· Александр - ο Μέγας Αλέξανδρος· -ие люди οι μεγάλοι άνθρωποι· -учѣный μέγας επιστήμονας. 2 πολύ μέγας, τρανός· - праздник μεγάλη γιορτή· у сѣраха глаза -и στο φόβο τα μάτια μεγαλώνουν, γουρλώνουν. 3 μεγαλύτερος του δέοντος· сапоги мне -и οι μπότες μου είναι μεγάλες. || κηφρ. от мѣла до -а μικροί καί μεγάλοι (όλοι)· -ое множество μεγάλο πλήθος· к -ому πρός το μεγάλο· к -ому моему удивлѣнию προς μεγάλη

μου κατάπληξη· - пост η Μεγάλη Σαρακοστή -ѣ важность μεγάλη σπουδαιότητα.

великовѡзрастный επ. μετασχολικής ηλικίας· υπερώριμος, προηγμένος της ηλικίας του.

великодержавный επ. μεγαλοκρατικός, μεγαλοκυριαρχικός· μεγαλοϊδεάτιος· -шовинизм μεγαλοκρατικός σβινισμός.

великодѹше, -я θ. μεγαλοφυχία, γενναιοφροσύνη, μεγαλοφροσύνη, μακροθυμία.

великодѹшничать, ρ.δ. δείχνω μεγαλοφυχία μεγαλοφροσύνη κλπ. ουσ.

великодѹшно επίρ. μεγαλόφυχα κλπ. επ.

великодѹшный επ., βρ: -шен, -шна, -шно; μεγαλόφυχος, μεγαλόφρονας, γενναίοφρονας, μακρόθυμος, μεγαλόιαρδος.

великокрѣпеский επ. μεγαλοπριγκηπιικός· - престѡл ο μεγαλοπριγκηπιικός θρόνος.

великолѣпие, -я ουδ. πολυτέλεια, χλιδή, λούσια· μεγαλοπρέπεια, λαμπρότητα.

великолѣпно επίρ. πολυτελώς· μεγαλοπρεπώς. || θαυμάσια, εξάισια.

великолѣпный επ., βρ: -пен, -пна, -пно. 1 πολυτελής, λουσάτος· μεγαλοπρεπής. 2 θαυμάσιος, εξάισιος, εξάιρετος, λαμπρός.

великомѹченик, -а α., -ца, -и θ. μεγαλομάρτυρας, -α.

великорѡдный επ. (παλ.) απο μεγάλο γένος, σοί. σοίλης.

великорѡсс, -а α. βλ. (παλ.) βλ. великорѹс.

великорѹс, -а α. -ка, -и θ. μεγαλωσός, -ίδα.

великорѹсский επ. μεγαλωρωσιικός· -ие гѡворы οι μεγαλωρωσιικές διάλεκτοι.

великосвѣтский επ. (παλ.) της ανώτερης κοινωνίας· - салон σαλόνι ανώτερης κοινωνίας (αριστοκρατικό).

великость, -и θ. μεγαλοσύνη, μεγαλοπρέπεια.

величѣво επίρ. μεγαλόπρεπα, -ώς.

величѣвость, -и θ. μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότητα.

величѣвный επ., βρ: -чѣв, -а, -о μεγαλοπρεπής, μεγαλόπρεπος, μεγαλειώδης.

величѣйший επ. υπερθ. β. του επ. великий μέγιστος.

величѣльный επ. 1 τιμητικός. 2 υμνητικός, δοξολογικός.

величѣние, -я ουδ. 1 απόδοση της ονομασίας «μέγας». 2 ύμνηση, εξύμνηση, δοξολογία.

величѣть, ρ.δ.κ.σ. 1 ονομάζω, αποκαλώ, προσαγορεύω μέγαν, μέγαν ή με τιμητική προσηγορία· егѡ -ли Гомером и Вергилием τον αποκαλούσαν Ομηρο και Βιργίλιο. 2 τραγουδώ προς τιμήν κάποιου. 3 κηφρ. (παλ.) δοξολογώ, υμνώ. || -ся 1 ονομάζομαι, αποκαλούμαι μέγας ή με τιμητική ονομασία. 2 δοξολογούμαι, υμνούμαι. 3 (απλ.) καλούμαι, φωνάζομαι

με το πατρώνυμο. 4 περηφανεύομαι, καυχιέμαι, επαίρομαι.

величественно επίρ. μεγαλόπρεπα, -ώς, μεγαλειώδεια, -ωδώς.

величественный επ., βρ: -вен, -венна, -венно μεγαλόπρεπής, μεγαλόπρεπος, μεγαλειώδης, -ώδεις· -ое зрелище μεγαλειώδες θέαμα.

величество, -а ουδ. μεγαλειότητα· вāше - η μεγαλειότητά σας.

величие, -я ουδ. το μεγαλείο· - дрэвней Грэциі το μεγαλείο της αρχαίας Ελλάδας.

величина, -и, πλθ. -чины θ. 1 μέγεθος παροχόδ срдней -ή ατμόπλοιο μέσου μεγέθους. || (μαθ.) έκταση, ποσότητα, ποσόν· постоянная - σταθερή ποσότητα, σταθερό μέγεθος. переменная - εναλλασσόμενο μέγεθος· 2 мтφ. κορυφή· крупная - в науке κορυφή της επιστήμης.

велогонка, -и θ. ποδηλατοδρομία.

велогонщик, -а α. ποδηλατοδρόμος.

***велодром**, -а α. ποδηλατοδρόμιο.

***велосипед**, -а α. ποδήλατο.

велосипедист, -а α. -ка, -и θ. ποδηλάτης, ποδηλατιστής.

велосипедный επ. ποδηλατικός· -ая шина το λάστιχο του ποδηλάτου· -не гонки ποδηλατοδρομία.

***вельодт**, -а α. φαλαινίδα, φαλαινοθηρευτικό σιάφος.

***вельвет**, -а (-у) α. βελούδο, φέλπα, μοτλέ.

вельветовый επ. βελούδινος, φέλπινος, α-πο μοτλέ.

***вельзевул**, -а α. Βεελζεβούλ, διάβολος.

вельми, επίρ. (παλ.) πολύ, αρμετά· - мýжественный πολύ ανδρείος.

вельможа, -и, γεν. πλθ. -мож α. 1 (παλ.) μεγιστάνας, προύχοντας, άρχοντας. 2 καυχησιάρης, μάλαυχος, μεγαλορρήμονας.

вельможеский επ. (παλ.) αρχοντικός· -ая фамилия αρχοντική οιογένεια.

вельможный επ. βλ. вельможеский.

велюр, -а (-у) α. βελούδο.

велюровый επ. βελούδινος.

***вена**, -и θ. φλέβα· расширение вен κηρός.

венгерец, -рца α. -ка, -и θ. 1 Ούγγρος, -αρέζα. 2 θ. ουγκρ. χορός. 3 θ. χιτώνιο ουσάρων.

венгерский επ. ουγγρικός, ουγγαρέζικος.

венгр, -а α. -ёрка, -и θ. Ούγγρος, -αρέζα, Μαγυάρος, -ρα.

венепункция, -и θ. φλεβοτομία.

венерик, -а α. (απλ.) αφροδισιοπαθής.

венерический επ. αφροδισιακός, αφροδισιοσ· -ая болезнь αφροδισιο νόσημα.

венеролог, -а α. αφροδισιολόγος.

венерология, -и θ. αφροδισιολογία.

венёц, -ица α. 1 (παλ.) στεφάνι. 2 (παλ.) στέμμα, κορώνα· διάδημα. 3 γαμήλιο στεφάνι.

4 мтφ. κορωνίδα. 5 αλώνι, άλως, φωτεινός κύκλος των ουρανίων σωμάτων. 6 περιζώμα ομοδομής. 7 στεφάνωμα, στέψη· до -ица πριν τη στέψη· после -ица μετά τη στέψη. || εκφρ. идтй под - (παλ.) στεφανώνομαι, παντρεύομαι.

венецианский επ. βενετικός, ενετικός, βενετοϊάνιος· - купец ο έμπορος της Βενετίας· -ое окно βενετικό παράθυρο.

венежный επ. 1 του στεφάνου· του φωτεινού κύκλου· του περιζώματος (ομοδομής). 2 στεφανιαίος· -не артерий οι στεφανιαίες αρτηρίες· -не сосуды στεφανιαία αγγεία.

***венежьель**, -я, πλθ. -я (παλ.) γραμματόπλεγμα, μονόγραμμα. || εκφρ. писатй -я βαδίζω τρικλίζοντας (για μεθυσμένο).

веник, -а α. σκούπα, σάρωθρο.

венозный επ. φλεβικός· -ая кровь το φλεβικό αίμα.

венок, -ица α. στέφανο, -άνι· лавровый - δαφνοστέφανο.

венский επ. βιεννέζικος, της Βιέννης· -ая мёбель βιεννέζικο έπιπλο.

вентилировать, -рую, -руешь ρ.δ.и. αερίζω (τεχνητά). || -ся αερίζομαι (τεχνητά).

***вентиль**, -я α. 1 (τεχ.) βαλβίδα. 2 γλωσσίδα (πνευστού μουσ. οργάνου).

вентилатор, -а α. ανεμιστήρας, εξαερωτήρας.

вентиляционный επ. αεριστικός, του αερισμού· -ая установка εγκατάσταση εξαερισμού.

***вентиляция**, -и θ. αερισμός, εξαερισμός.

вѣнуть, -ну, -нешь ρ.σ. (απλ.) φυσώ· -ли вѣтры φύσηξαν άνεμοι.

венценосец, -ица, α. (παλ.) εστεμμένος, άναξ, μονάρχης.

венценосный επ. στεφανοφόρος.

венчальный επ. της στέψης, του γάμου, γαμήλιος· - обряд η τελετή του γάμου· -ое платье νυφικό φόρεμα.

венчание, -я ουδ. 1 στέψη μονάρχη. 2 στεφάνωμα, τελετή του γάμου, στέψη.

венчатъ, παθ. мтφ. παρλθ. χρ. венчаный, βρ: -чан, -а, -о и. παλ. венчаный, βρ: -чан, -а, -о ρ.δ.и. 1 στέψω, ενθρονίζω. 2 στεφάνω με εκκλησ. τελετή, συζευγύω. 3 εκτελώ με επιτυχία· успех -ет мой старания επιτυχία στεφανώνει τις προσπάθειές μου. || εκφρ. - на царство στέψω βασιλιά. || -ся στέφομαι, χρίζομαι· στεφανώνομαι κλπ. ρ. ενργ.φ. || εκφρ. - на царство στέφομαι τσάρος, βασιλιάς.

венчик, -а α. 1 στεφανάκι. 2 ανθήρας, ανθοδόχη, περιάνθιο, κάλυμας. 3 ταινία στο μέτωπο νεκρού κατά τη νεκρική τελετή.

вепрь, -я α. αγριογούρουνο, αγριόχοιρος.

вѣра, -и θ. 1 πίστη· θρησκεία· - в дѣта πίστη στο θεό· - в загробную жизнь πίστη

στη μεταθανάτια ζωή· ХРИСТИАНСКАЯ - η χριστιανική θρησκεία· человек иной - η αλλόθρησκος. 2 πεποίθηση· - в успех дела πίστη στην επιτυχία της υπόθεσης. 3 εμπιστοσύνη, μέσο· торгóвля держится на -е το εμπόριο στηρίζεται στην εμπιστοσύνη. || εκφρ. -ой и правдой служить υπηρετώ φυχή τε και ούματι· - принять на веру παραδέχομαι με καλή πίστη.

*веранта, -η θ. βεράντα.

вэрба, -η θ. είδος ιτιάς.

*верóальный επ. προφορικός. || εκφρ. -ая нóта προφορική διακοίνωση.

*верóена, -η θ. βερβένα, ουέρβενο (φυτό).

верóлéd, -α α. (γ)καμήλα, κάμηλος· однóгóрный - καμήλα η δρομάδα· двугóрный - καμήλα είυβος (βακτριανή).

верóлédница, -η θ. καμήλα η θηλυκιά.

верóлóкáтина, -η θ. (απλ.) καμηλίσιο κρέας.

верóлóкáтник, -α α. καμηλιάρης, -λιέρης.

верóлóкий, -ья, -ье επ. καμηλίσιος, της καμήλας· - горó ο ύβος της καμήλας· -ье оде-яло ιουβέρτα από μαλλί καμήλας· -ья шерсть το μαλλί της καμήλας.

верóлóжина, -η θ. 1 καμηλίσιο κρέας 2 καμηλίσιο δέρμα.

вэрóнный επ. ιτέινος, από ιτιά. || εκφρ. -ое воскресéньε ή Κυριακή των Βαΐων· -ая сугóбата Σάββατο παραμονή των Βαΐων.

вэрóвание, -я ουδ. στρατολογία (εργατών, βοηθών κλπ.)· μίσθωση· προσηλύτιση.

*вэрóватъ, -óу, -úшь, καθ. μτχ. παρλθ. χρ. вэрóванный, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ. μ. στρατολογώ εργάτες, συνεργάτες κλπ., μισθώνω· προσηλυτίζω. || -оя στρατολογούμαι κλπ. ρ. ενεογ. φ.

вэрóвка, -и θ. βλ. вэрóвание.

вэрóвочный επ. στρατολογικός, μισθωτικός· προσηλυτιστικός.

вэрóвшик, -а α. -ца, -η θ. στρατολόγος, πράκτορας συγμέντρωσης, μίσθωσης εργατών.

вэрóвый επ. βλ. вэрóнный.

*вэрóдiкт, -а α. ετυμηγορία, απόφαση· -при-сýжнeх η ετυμηγορία των ενόριων· оправдá-тeльный - αθωωτική απόφαση· обвинiтeльный - καταδικαστική απόφαση.

вэрéвка, -и θ. τριχιά, || μτφ. αγχόνη, κρεμάλα.

вэрéвочка, -и θ. μικρή τριχιά· λεπτή τριχιά.

вэрéвочный επ. της τριχιάς· με ή απο τριχιά· -ое производство παραγωγή τριχιών· -ая лéстница σχοινοόμαλα, σχοινοκλίμακα.

вэрéd, -а α. (διαλι.) εμπύημα, σπυρί, σπι-θούρι· καλόγηρος, δοθιήν.

вэрédитъ, -режý, -редiшь ρ.δ.μ. (απλ.) εγγί-ζω (πανεμένο μέρος)· - рáну εγγίζω, την πληγή.

вэрéзг, -а α. διαπεραστικός ήχος, φωνή,

στριγγιλιά, τσίρισμα.

вэрéзáние, -я ουδ. (απλ.) βλ. вэрéшáние.

вэрéзáть, -жý, -жiшь ρ.δ. (απλ.) βλ. вэ-рéшáть.

вэрéница, -η θ. σειρά, στοίχος, γραμμή· -úток σειρά από πάπιες· -мыслéй (μτφ.) σει-ρά σκέψεων.

вэрéск, -а α. ερείκη, αρείκη, ρείμι (φυτό).

вэрéсковый επ. της ερείκης, από ερείκη· сeмéйство -ых το γένος των ερειμιδών.

вэрéтéница, -η θ. τυφλίνος, -ίνης, -ίτης, είδος φιδιού.

вэрéтéнный επ. της ατράιτου, του δραχτιού.

вэрéтенó, -á, πλθ. -тéна, -тéн, ουδ. 1 á-τραντος, (α)δράχτι. 2 áτραντος άξονα τροχού.

вэрéтéнце, -нца, γεν. πλθ. -нец, -нцáм, ουδ. μικρή άτραντος, δραχτάκι.

вэрéтье, -я ουδ. (διαλι.) είδος χοντρόπανου.

вэрéшáние, -я ουδ. (τσι)τσιρίσιμα, στρίγγι-ομα, ξεφώνισμα.

вэрéщáть, -щý, -щiшь ρ.δ. (τσι)τσιρίζω, στριγγίζω, ξεφωνίζω, ξεκουφαίνω· непрерывно -ли щикáды ακατάπαυστα τσιτσιρίζαν οι τζι-τζιες.

вэрéя, -й θ. (διαλι.) στύλος, ορθοστάτης πύλης.

вэрéяла, -η α. κ. θ. κρεμανταλάς, (για γυ-ναίκα) φηλογκαμήλα, φηλογταρντάνα.

вэрéгги, -йг πλθ. (ενκ. вэрéгга, -и θ.) οι αλυσίδες των ασηκτών (για αυτοβασανισμό).

вэрéтeльный, επ: -не грáмотн τα διαπι-στευτήρια.

вэрéтитъ ρ.δ. 1 (σε τι) πιστεύω· - в побé-ду πιστεύω στη νίκη· - в торжествó справе-дливости πιστεύω στον θρίαμβο της δικαιοσύ-νης· - в óгга πιστεύω στο θεό. 2 είμαι θρη-σκος· -ил, когдá я óыл малéньким πίστευα, ó-ταν ήμουν μικρός. 3 εμπιστεύομαι, έχω εμπι-στοσύνη· - дрýгу έχω εμπιστοσύνη στο φίλο. || εκφρ. - нá слово πιστεύω (έχω εμπιστοσύ-νη) στο λόγο· не - своiм глазáм ή ушáм δεν πιστεύω στα μάτια μου, στ' αυτιά μου (για κά-τι απροσδόκητο). || -оя πιστεύω, έχω εμπιστο-σύνη· -итси с трудóм είναι δυσκολοπίστευτο, δυσκολεύομαι να το πιστέψω· мне не -итси е-γώ δεν το πιστεύω.

*вэрéки, -ов πλθ. (παλ.) οχυρώματα.

*вэрéмахт, -а α. βέρμαχτ, ο γερμανικός φα-οιστικός στρατός.

*вэрéмишeль, -и θ. ο φιδές· суп с -ьò σού-πα φιδέ.

*вэрéмут, -а α. το βερμούτ, είδος κρασιού.

вэрéнее, συγκρ. β. του επ. вэрéнный και του επιρ. вэрéно· μάλλον, περισσότερο, πιο, έτι δε· - всегó το πιθανότερο. || για την ακρίβεια, πιο σωστά· - сказáть για να είμαι πιο ακριβής.

* **вернисах**, -α α. κλειστή εξέταση ειθεμάτων καλλιτεχνικής έιθεσης.

верно επίρ. 1 πιστά, αφοσιωμένα· **служить** - υπηρετώ πιστά. || σωστά· **решить задачу** - λύνω το πρόβλημα σωστά. 2 αλήθεια, αληθινά, πραγματικά, σίγουρα· - ли что он умер αλήθεια, αυτός πέθανε; είναι σωστό ότι αυτός πέθανε; 3 πιθανώς.

вернопоdанный επ. (παλ.) πιστός στο βασιλιά, στο μονάρχη. || ως ουσ. α. κ. θ. άκρωσ βασιλόφρονας, βασιλικός, μοναρχικός.

вернoсть, -и θ. 1 πίστη, σιγουριά, αλήθεια· ακρίβεια. 2 αφοσίωση, αγάπη· - рoдине πίστη στην πατρίδα· - присяге πίστη στον όρκο.

вернyть¹, -нy, -нeшь ρ.σ.μ. 1 επιστρέφω, επαναδίδω, ξαναδίνω, γυρίζω πίσω· - кнйгу επιστρέφω το βιβλίο· - долг ξεπλερώνω το χρέος. 2 επαναφέρω, αποδίδω· - здорoвье αποκατασταίνω την υγεία· прoшлогo не - το παρελθόν δεν ξαναγυρίζει. || -ся επανέρχομαι, επιστρέφω, γυρίζω πίσω· мой брат -лся из oтпyска ο αδερφός μου επέστρεψε απο την άδεια· солдaт -лся домоу ο στρατιώτης γύρισε στο σπίτι του. || мтφ. συνέρχομαι, έρχομαι στα σύγχαλά μου· емy -лось сознaние αυτός ανήλθε απο τη λιποθυμία. || мтφ. επαναλαβαίνω· - к прeжнему разговoру ξαναγυρίζω στην κουβέντα που πριν είχαμε.

вернyть², -нy, -нeшь ρ.σ. (απλ.) περιστρέφω· περιστρέφω μια φορά.

верный επ., βρ: -рен, -рнá, -рно. 1 πιστός· - друг πιστός φίλος· - слуг πιστός υπηρέτης· -ая женá πιστή σύζυγος· - своим yбeждeниям πιστός στις ιδέες του. 2 σίγουρος· - спoсoб σίγουρος τρόπος. 3 αληθινός, -θής, πραγματικός, σωστός, ακριβής· -οе изображение πραγματική απεικόνιση· -οе решение задачи σωστή λύση του προβλήματος· - перевод πιστή μετάφραση. 4 αναπόφευκτος· -ая гнoбeль αναπόφευκτη (σίγουρη) καταστροφή. 5 αλθρευτος, -θης· -ая рука σίγουρο χέρι.

верoвание, -я ουδ. 1 πεποίθηση, πίστη. 2 πλθ. -ия οι θρησκευτικές πεποιθήσεις, πίστη.

верoвать, -рюк, -рyешь, мтх. ενστ. верyю-щий ρ.δ. 1 πιστεύω στο θεό. || έχω πεποίθηση· он -ет в своe прáво αυτός πιστεύει στο δικιο του. 2 (παλ.) έχω εμπιστοσύνη σε κάποιον, εμπιστεύομαι.

верoкспoвeдaние, -я ουδ. θρησκευτική δοξασία· θρησκεία, θρήσκευμα· свобoдa -я ανεξιθρησκεία.

верoлoмно επίρ. άπιστα, δόλια, ύπουλα, μπαμπέσινα.

верoлoмнoсть, -и θ. άπιστία, μπαμπεσιά, υπουλότητα, δολιότητα· παρασπόνδηση.

верoлoмный επ., βρ: -мен, -мна, -мно άπιστος, δόλιος, ύπουλος, μπαμπέσινος· παράσπονδος.

верoлoмство, -α ουδ. βλ. верoлoмнoсть.

верoнал, -а (-у) α. η βερονάλη (φάρμακο).

верoника, -и θ. η βερονίη (λουλούδι).

верoтoтyпник, -а α., -ца, -н θ. (παλ.) αρνησίθρησκος, -η, αποστάτης, -ισσα, εξωμότης, -τρια, αλλαξόθρησκος, -η.

верoтoстyпничeство, -α ουδ. αρνησίθρησκεία, αποστασία, εξωμοσία, αλλαξοθρησκεία.

верoпoдoбие, -я ουδ. αληθοφάνεια, πιθανοφάνεια.

верoпoдoбный επ., βρ: -бен, -бна, -бно; αληθοφανής, πιθανοφανής.

верoтepпимoсть, -и θ. ανεξιθρησκεία.

верoтepпимый επ., βρ: -пim, -а, -ο ανεξιθρησκος.

верoучeние, -я ουδ. θρησκευτική διδασκαλία, δοξασία· христiанскoе - η χριστιανική διδασκαλία.

верoятие, -я ουδ. (παλ.) πιθανότητα· в oтoм мaлo -ий σ' αυτό (εδώ) υπάρχουν λίγες πιθανότητες. || εκφр. по всемy -и ή по всем -ям κατά πάσαν πιθανότητα· сверх всякого -я παρά πάσαν πιθανότητα, παρ' ελπίδα, εντελώς απροσδόκητα, κατά διαβολική ούμπτωση.

верoятнo επίρ. πιθανώς, -όν, όπως φαίνεται, κατά τα φαινόμενα· он -, не придeт αυτός, πιθανόν, να μην έρθει.

верoятнoсть, -и θ. η πιθανότητα, το ενδεχόμενο· по всей -и κατά πάσαν πιθανότητα· теория -ей η θεωρία των πιθανοτήτων.

верoятный επ., βρ: -тен, -тна, -тно πιθανός, ενδεχόμενος· - исxод дeла πιθανή έκβαση της υπόθεσης.

версификaтор, -а α. στιχουργός, ποιητής. || στιχουργός της κακής ώρας.

версификaторство, -а ουδ. στιχουργήματα αδξία, της κακής ώρας, του γλυνού νερού.

* **версификация**, -и θ. (παλ.) στιχουργία.

* **версия**, -и θ. εκδοχή, ερμηνεία· есть eше и другая - υπάρχει αιόμα κι άλλη εκδοχή.

верста, -á, αιτ. верстy и. вёрстy, πλθ. вёрсты, вёрст θ. 1 βέρστιο(ν). 2 οδικός στόλος των βερστίων. 3 άνθρωπος φηλός, γεμανταλάς, τηλεγραφόξυλο. || εκφр. за верстy απο πολύ μακριά· не мoгy с тобoй за верстy разговаривать δεν μπορώ με σένα να μιλώ απο ένα χιλιόμετρο μακριά.

верстаk, -á α. τραπέζι εργατοτεχνικό, πάγμος.

верстaть¹, ρ.δ.μ. σελιδοποιώ· - кнйгу, гaзeтy σελιδοποιώ βιβλίο, εφημερίδα.

верстaть², ρ.δ.μ. (παλ.) 1 εξισώνω, βάζω στην ίδια σειρά, μοίρα, κατηγορία. 2 διανέ-

μω, μοιράζω. 3 στρατολογώ. || -СЯ σελδοποιούμαι.

вёрстка, -и θ. 1 σελδοποίηση. 2 τυπογραφικό δοκίμιο.

верстовой επ. του βερστίου· - στολό οδόσημο βερστίου.

вертáть, ρ.δ. (απλ.) γυρίζω, γυρνάω, επιστρέφω· -áй наза́д! γύρνα πίσω! || -СЯ γυρίζω, επιστρέφω· -áйтесь наза́д! γυρνάτε πίσω!

вёртел, -а, πλθ. -á α. 1 σούβλα, σουβλί, οβελός· πтiца жаритсЯ на -е το πουλί φήνεται στο σουβλί. 2 βλ. вертлóг (1 σημ.).

вертeп, -а α. 1 (παλ.) σπηλιά, σπήλαιο. 2 τρώγλη· καταφύγιο εγκληματιών, έμφυλων. 3 (παλ.) περιοδευόν κουιλοθέατρο.

вертeть, верчý, вёртишь, παθ. μτх. παρλθ. χρ. вёрченнýй, βρ: -чен, -а, -ο ρ.δ. 1 μ. στρέφω, περιστρέφω, γυρίζω· - колесó γυρίζω τον τροχό. || στρίβω, στρέφω κλωστή κ.τ.τ. || τρυπανίζω. 2 μтф. παίζω στα δάχτυλα, κάνω όπως θέλω κάποιον· она -ла мýжем как хотeла αυτή τον έκανε τον άντρα της όπως ήθελε, τον έπαιζε στα δάχτυλα. || емфр. - хвостóм κάνω πονηριές, πονηρεύομαι, μηχανεύομαι· как ни -й να μη έρθουν έτσι τα πράγματα, να μη συμβεί, να μη γίνει. || -СЯ 1 περιστρέφομαι, γυρίζω. 2 στοιφογυρίζω, περιφέρομαι· он -лся óколо моего дóма αυτός στριφογύριζε κοντά στο σπίτι μου. || μтф. έχω σχέση, σχετίζομαι· разговор -лся вокрýг... η κουβέντα περιστρεφόνταν γύρω απο... 3 (απλ.) αποφεύγω, υπεκφεύγω· не -йсь, говори правду μη προσπαθείς να ξεφύγεις, λέγε την αλήθεια. || емфр. -иТСЯ в головe ή на языкe στριφογυρίζει στο μυαλό μου, στο νου μου και δεν μπορώ να το συλλάβω (να το θυμηθώ)· - под ногáми ή на глазáх ή перед глазáми κολλώ σε κάποιον (ενοχλώ με την παρουσία μου)· как ни -йсь ó, τι και να κάνεις.

вертикаль, -и θ. κάθετη· κατακόρυφη.

* **вертикальнýй** επ. κάθετος, κατακόρυφος· -ая линия η κάθετη γραμμή.

вертихóвстка, -и θ. (απλ.) γυναίκα ερωτότροπη, που τα θέλει, που κουνάει την ουρά.

вёрткий επ., βρ: вёрток, верткá, вёртко; εύοτροφος, ευκίνητος, οβέλτος· αεικίνητος.

вертлýг βλ. вертлóг.

вертлýжнýй, βλ. вертлóжнýй.

вертлóг, -á α. 1 (ανατ.) ο γόμφος. 2 (τεχ.) οτροφέας.

вертлóжнýй επ. 1 γομφιός. 2 (τεχ.) στροφικός, του στροφέα.

вертлóвнýй επ., βρ: -лóв, -а, -ο αεικίνητος, ανήσυχος, πολύ ζωηρός. || ασταθής, ταλαντευόμενος (για βάρια).

вертогрáд, -а α. (παλ.) κήπος· αιπέλι.

вертолёт, -а α. ελικόπτερο.

вертолётчик, -а α. πιλότος ελικόπτερου.

вертопрáх, -а α. ασταθής στη γνώμη του, ανεμόμυλος, ελαφρόμυαλος.

вертýн, -á α., -ья, -и, γεν. πλθ. -ий, δот. -ньям θ. 1 αεικίνητος, ανήσυχος, άστατος. 2 στρόβιλος. 3 είδος περιστεριού. 4 ασθένεια του πεύκου.

вертýшка, -и θ. 1 περιστρεφόμενο πράγμα, εργαλείο κλπ. 2 γυναίκα ασταθής, ελαφρόμυαλη, ανεμόμυλος.

верть επιφ. με σημ. κατηγ. (διαλι.) επιστρέφω, γυρίζω.

вертýчка, -и θ. 1 (απλ.) βλ. вертýшка (2 σημ.). 2 διστομία, αβδέλειασμα, κλαπάτσα. 3 υδροσικαρβαβίος.

вeрующ́й 1 μтх. ενστ. του ρ. вeрoвать. 2 ουσ. θρήσκος.

* **верфь**, -и θ. ναυπηγείο, ταρσανάς, νεώριο.

верх, -а (-у), προθт. о -е, на -ý, πλθ. -ий α. 1 κορυφή· -й снeжных гор οι κορυφές των χιονισμένων βουνών· -й деревьев οι κορυφές των δέντρων· задрáтьсЯ на сáмнй - σιαροφαλώνω ως την κορυφή. 2 επιτοτέγασμα οχήματος· поднiать - во врeмя дождiя σηκώνω την τέντα όταν βρέχει. 3 πρόσοψη, φάτσα, η όρθα (υφάσματος). 4 ο άνω ρους του ποταμού. 5 πλθ. -ий μтф. οι κορυφές, οι καθοδηγητές· совещáние в -áх σύσκεψη κορυφών. 6 επίρ. υπεράνω, άνω, πάνω, υπέρ· - совершeнства παραπάνω απο τέλειο. 7 πλθ. -ий οι ψηλές μουσικές νότες ή φωνές. 8 με μερικά ρ. μαζί προσδίδει ο αυτά υπέρτερη σημασία· одержáть - υπερνικώ, υπερτερώ. 9 πλθ. -ий το επιφανειακό, το εξωτερικό μέρος· усвóбить лишь -й αφομοιώνω επιπόλαια, επιφανειακά. || емфр. брать (взять) - υπερέχω, υπερτερώ· быт на -ý δλáжeнства είμαι υπερευτυχής· под - για ιππασία, της καβάλας· лóшадь под - áλογο της καβάλας.

верхáми, επίρ. (για πολλούς) καβάλα, επίτπως, ιππαστί.

вeрхн́й, -яя, -еε επ. 1 ο (ε)πάνω, ο άνω· -этáж το πάνω πάτωμα. 2 (για ποτάμια) ο άνω· -еε течeние ο άνω ρους. 3 (για ενδυμoσία) εξωτερικός· -яя одeжда τα εξωτερικά ενδύματα. 4 (για ήχους) ψηλός. || емфр. -еε вi-тbе (για σκυλιά) όσφρηση απο τον αέρα (όχι απο τα ίχνη).

вeрховeнство, -а ουδ. υπεροχή, δεσπόζουσα θέση· πρωτάτο, τα σιγήπτρα.

вeрхóвннýй επ. ανώτατος· -ая власть η ανώτατη εξουσία· - суд το ανώτατο δικαστήριο· - совет το Ανώτατο Συμβούλιο.

вeрховóд, -а α. κυβερνήτης, ιθύνων, κεφαλή.

вeрховóдить, -вóжу, -вóдишь ρ.δ. (συνήθως με οργν.) διακυβερνώ, καθοδηγώ, κουμαντάρω,

ιθύνω, έχω τα πρωτάτα.

верховодка, -и θ. διακυβέρνηση, καθοδήγηση, μουμάντο, τα ηνία.

верховой¹ επ. της ιππασίας, της καβάλας· -ая лошадь ο κέλης. || ουσ. καβαλάρης, ιππέας.

верховой² κ. **верховой** επ 1 ο άνω, επί του άνω μέρους, ο απο το άνω μέρος. 2 ο προς τον ανάρρου.

верховье, -я, γεν. πλθ. -ев, ουδ. ανάρρους, ο παρά τις πηγές του ποταμού τόπος.

верхогляд, -а α. υπερόπτης.

верхоглядничать, ρ.δ. (απλ.) εξετάζω επιφανειακά, πρόχειρα, επιπόλαια.

верхоглядство, -а ουδ. εξέταση επιφανειακή, επιπόλαιη, πρόχειρη.

верхолаз, -а α. αναβάτης μεγάλου ύψους, υφοτεχνίτης.

верхом επίρ. 1 επάνω, στο επάνω μέρος, επάνωθεν. 2 γεμάτα, πλήρως, κάργα, φίσια, ξέχειλα· **налить стакán** - γεμίζω το ποτήρι ξέχειλα· **насыпать мешок овса** - γεμίζω τό σακιά κάργα βρώμη.

верхом επίρ. καβάλα, εφίππως· **ездит** - πηγαίνω καβάλα.

верхотура, -н θ. (απλ.) το άνω μέρος, το επάνω κάτωμα· **жить на -е** ζω στο επάνω κάτωμα· **свалиться с -н** πέφτω απο πάνω, απο ψηλά.

верхушечный επ. 1 κορυφαίος, της κορυφής· - процесс в лёгких προσβολή των κορυφών των πνευμόνων. 2 ανώτερος· -не слою обществу τα ανώτερα στρώματα της κοινωνίας.

верхушка, -и θ. 1 κορυφή· - горы, дерева η κορυφή βουνού, δέντρου. 2 κορωνίδα· **правящая** - η διοικούσα κορυφή, οι κορυφαίοι (ανώτατοι) διοικητές.

верчение, -я ουδ. στροφή, περιστροφή, γύρισμα.

верчений επ. (απλ.) ελαφρόμυαλος, ανεμόμυλος· μεταβλητός.

верна, -и θ. καλάθι αλιευτικό, κύρτη, -ος.

вершина, -н θ. 1 κορυφή· - горы η κορυφή του βουνού· - углы η κορυφή της γωνίας. 2 κολοφώνας, ακμή· **на -е славн** στον κολοφώνα της δόξας.

вершинный επ. κορυφαίος, της κορυφής· -не сучья τα κορυφαία κλαδιά.

вершитель, -я α. διαφεντευτής, διαχειριστής, ρυθμιστής· - судьбó ο ρυθμιστής των τύχων· - делó ο διαχειριστής των υποθέσεων.

вершить, -шý, -шýшь ρ.δ.μ. 1 λύνω, λύω· - трудные вопросы λύνω δύσκολα ζητήματα. 2 διαχειρίζομαι, διευθύνω, ρυθμίζω· - судьбами ρυθμίζω τις τύχες. 3 κορυφώνω, υψώνω· - стог κορυφώνω, φτιάχνω τήν κορυφή της θημνιας· - дом χτίζω την κορυφή (την τελευταία σειρά) του σπιτιού. || -ся 1 διεξάγωμαι, γίνομαι,

πραγματοποιούμαι· **делá -áтся и без негó** οι δουλιές γίνονται και χωρίς αυτόν. 2 κορυφώνομαι, υψώνομαι ως την κορυφή.

вершковый επ. (παλ.) μήκος ενός βερσόνι.

вершник, -а α. (παλ.) καβαλάρης, ιππέας.

вершок, -шкá α. βερσόνι, παλιό ρωσικό μέτρο μήκους ίσον προς 4,4 εκατοστομέτρων.

вес¹, -а (-у) α. 1 το βάρος· - 8 кг. βάρος 8 κιλά· **атомный** - το ατομικό βάρος· **чýстнýй** - καθαρό βάρος· **удельный** - ειδικό βάρος· **орбсч тяжёлого** -α παλαιστής βαρέων βαρών. 2 ζυγαριά, ζυγός· **аптекарский** - φαρμακευτικός ζυγός (ακριβείας). 3 мф. κύρος, επιρροή, επιβάλλον· **человек с большým** -ομ άνθρωπος με μεγάλη επιρροή. || **эфф. на -зóлота** πανάκριβος, ακριβός σαν το χρυσάφι.

вес², -а α. **держáть на -ý** κρατώ σε εξάρτηση.

веселёт, ρ.δ. χαίρομαι, χαροποιούμαι, γίνομαι πιο χαρούμενος.

веселить, мтχ. ενστ. -лýщнй ρ.δ.μ. χαροποιώ, φαιδρύνω, διασιονεάζω. || -ся διασιονεάζω, ευθυμώ, ξεσνάζω.

весёлка, -и θ. κουτάλα αναματεύματος.

весело επίρ. χαρούμενα, φαιδρά, εύθυμα, κεφάτα.

весёлость, -и θ. 1 χαρά, ευθυμία, φαιδρότητα, κέφι. 2 (παλ.) διασιονεάση, γλέντι.

весёлый επ., βρ: **весел**, -á, -ο. 1 χαρούμενος, φαιδρός, εύθυμος, κεφάτος· -οе настроение ευδιαθεσία, καλοεφιά· -οе лицо χαρούμενο πρόσωπο· - характер εύθυμος χαρακτηρισ. 2 χαροποιός· - спектакл εύθυμο θέαμα. || ευχάριστος, τερπνός· -ая расцветка ευχάριστος χρωματισμός.

веоблье, -я ουδ. 1 διασιονεάση, τέρφη, αναφυχή, φυχαγωγία, ντιβερταμέντο. 2 γλέντι, χαρά, κέφι.

весёльный επ. κωπήλατος, κωπήρης.

весельчак, -á α. εύθυμος· γλεντζές.

веселящий, στην **έμφ.** - газ (χημ.) πρωτοξείδιο του αζώτου (αέριο ιλαρυντικό, χαροποιό).

весённый, -яя, -еε επ. ανοιξιάτικος, εαρινός· -ие дни ανοιξιάτικες μέρες· - сев ανοιξιάτικη σπορά.

вэснть, **вэшу**, **вэсншь** ρ.δ. 1 αμ. ζυγίζω, -ιάζω· груз -ит 40 кг. τό φορτίο ζυγίζει 40 κιλά. 2 мф. σημαίνω, έχω βαρύτητα· **егó словá ничего не -ят** τα λόγια του· δεν κοστίζουν τίποτε, δεν έχουν καμιά σημασία. 3 βλ. **вэшать**².

вэскнй επ., βρ: -сок, -ска, -ско. 1 βαρύς, βαριός· **зóлото и свинец** - -ие металлы ο χρυσός και ο μόλυβδος είναι βαριά μέταλλα. 2 σημαντικός, σοβαρός· **πειστικός**· - **дóвод** σοβαρό επιχείρημα.

βεσκoσtή, -и θ. 1 βαρύτητα, βάρος. - зó-
лота το βάρος του χρυσού. 2 μτφ. σοβαρότη-
τα· πειστικότητα.

βеслó, -á, πλθ. вёсла, -сел, -слаμ ουδ.
κουπί, κώπη· **плыть на -ах** πλέω με τα κουπιά.

βесна, -нá, πλθ. вёсны, -сен, -снам θ. άνοι-
ξη, έαρ. || μτφ. νιότη, νεότητα, νιάτα.

βесновáтнñ επ., βρ: -вáт, -а, -о βλ. бес-
нýчатнñ.

βесновспáшка, -и θ. όργωμα ανοιζιάτιο.

βесно́й κ. **βесно́ю** επίρ. την άνοιξη, κατά
την άνοιξη, ανοιζιάτια.

βеснýшки, -шек πλθ. (ενι. -а, γεν. -и θ.)
πανάδα, φακίδα, πιτσιλάδα.

βеснýшчатнñ επ., βρ: -чат, -а, -о φακι-
διάρικος, γεμάτος πανάδα, αλφός· -οе лицо
φακιδιάρικο πρόσωπο.

βесовóй επ. του βάρους· -áя единица мо-
νάδα βάρους. || με το ζýγι (όχι με το κομμά-
τι)· - хлеб φωιά με το ζýγι· - товар εμπό-
ρευμα με το ζýγι (όχι πακεταριομένο).

βесовшñк, -á α., -ца, -и θ. ζυγι(α)στής,
-τρια, -τρα.

βесóмoσtή, -и θ. βαρύτητα, βάρος. || μτφ.
αισθητότητα· σοβαρότητα.

βесóмнñ επ., βρ: -сóм, -а, -о. 1 Βαρύς,
-ιός. 2 μτφ. σοβαρός, σημαντικός· αισθητός·
- аргумент σοβαρό επιχείρημα.

βест, -а α. 1 Δύση. 2 άνεμος δυτικός.

βестáлка, -и θ. Εστιάδα, -άς.

βестí, ведý, ведёшь, παρλθ. χρ. вёл, ве-
лá, -лó, μтχ. ενστ. ведýшнñ, μтχ. παρлθ. χρ.
ведúшнñ, παθ. μтχ. ενστ. ведóмнñ, επίρ. μтχ.
ведá; ρ.δ. 1 κ. οδηγώ, προσάγω· - слепóго
зá руку οδηγώ τον τυφλό απο το χέρι. || βαδί-
ζω επικεφαλής· - вóйско в боñ βαδίζω επικε-
φαλής του στρατεύματος στη μάχη. || οδηγώ (ό-
χημα, πλοίο κ.τ.τ.). 2 μтφ. διευθύνω, καθο-
δηγώ· - практíческие занятия καθοδηγώ τις
πρακτικές ασκήσεις. 3 κατευθύνω· все дорóги
ведýт в Рим όλοι οι δρόμοι οδηγούν στη Ρώμη.
4 διεξάγω εργασία, φτιάχνω, κάνω· он смо-
трёл, как ведýт железные дорóги αυτός κοί-
ταζε, πως φτιάχνουν τις σιδηροδρομικές γραμ-
μές· онñ велиñ телефонные провода αυτοί περ-
νούσαν τηλεφωνικά καλώδια. 5 φέρω, άγω· κα-
ταλήγω· куда -ёт ésta дорóга? που οδηγεί αυ-
τός ο δρόμος; || μтφ. συνεπάγομαι, συνεπιφέ-
ρω, έχω σαν αποτέλεσμα· алкоголизм -ёт к вы-
рождёнию ο αλκοολισμός οδηγεί στον εκφυλισμό.
6 απρόσ. σιεβρώνω· дóску -ёт от сýрости η
σανίδα σιεβρώνει απο την υγρασία. 7 κ. κρα-
τώ· διεξάγω, τηρώ, διατηρώ, εκτελώ· - про-
токол κρατώ πρακτικό· - дневнñк κρατώ ημε-
ρολόγιο· - записи κρατώ σημειώσεις· - огóнь
ανάβω φωτιά· - знакóмство πιάνω γνωριμία· -

войнý διεξάγω (κάνω) πόλεμο· - борьбý κáνω
αγώνα (αγωνίζομαι)· - разговóр κáνω κου-
βέντα, κουβεντιάζω, συνομιλώ· - перепíску έ-
χω αλληλογραφία (αλληλογραφώ). || **εμφρ.** бес-
тí свой род от когó έλιω το γένος απο...
- началo от... έχω την αρχή απο... - сeбá
как... φέρνομαι σαν... || **-нóб** 1 διεξάγο-
μαι, γίνομαι· επιτελούμαι, πραγματοποιούμαι·
-ýтся переговóры γίνονται διαπραγματεύσεις.
2 οδηγούμαι, διευθύνομαι, διοικούμαι· ко-
рáбль -ётся óпытнñм капитáном το μαράβι ο-
δηγείται απο έμπειρο μαπετάνιο. 3 απρόс. συ-
νηθίζεται· так -ётся йóстари έτοι συνηθίζε-
ται απο παλιά. 4 πολλαπλασιάζομαι, πληθαίνω,
-θύνομαι, αβγαταίνω· хорошó -ётся кýрн καλά
προκόβουν οι κότες.

*βестíоóль, -я α. προβάλαμος, χωλ.

βестíмо, παρνθ. λ. (παλ. κ. απλ.) εννοεί-
ται, είναι αυτονόητο, βέβαια.

βέстнñк, -а θ. -ца, -и θ. ο, η αγγελιο-
φόρος.

βестовóй επ. 1 (παλ.) συνθηματικός· πλη-
ροφοριακός· - огóнь συνθηματική φωτιά. 2 ουσ.
στρατιώτης-σύνδεσμος αξιωματικού.

βестовшñк, -á α. -ца, -и θ. βλ. βέстнñк.

βέсточка, -и θ. ειδησούλα.

βестí, -я, γεν. πλθ. -ей θ. είδηση, νέο·
радостная ~ ευχάριστη είδηση. || πλθ. -и δι-
αδόσεις, κοινολογήσεις. || **εμφρ.** бés -и про-
пáсть χάνομαι χωρίς ν' αφήσω ίχνη.

βестí² (3^ο προσ. ενι. ενεστ. του ρ. вéдать,
παλ. κλήση)· ξέρει· бог вестí ο θεός ξέρει.

βесñ, -óβ πλθ. ζυγαριά, ζυγός.

весь, всегó α., вся, -ей θ., все, всегó,
ουδ. πλθ. все, всех, αντων. 1 όλος, -η, -ο, ά-
πρς, -α, -αν· - день όλη τη μέρα· - мир ό-
λος ο κόσμος· вся странá όλη η χώρα· все на-
селёние όλος ο πληθυσμός· все лúди όλοι οι
άνθρωποι· со всех сторóн απο παντού· всеми
сýлами με όλες τις δυνάμεις. || με σημ. κατηγ.
τελειώνω, εξαντλούμαι, ξοδεύομαι· молоко-то
у нас все то гáла μας τέλειωσε. 2 ολόκληρος,
όλος· акέριος· он - в потý είναι κάθιδρος·
он - в отцá αυτός είναι ίδιος πхтéρας, μοιά-
ζει καταπληκτικά τόν πατέρα. 3 ουσ. ουδ. το
παν, τα πάντα, όλα· все для погéды όλα για
τη νίκη· для менá тñ все για μενα εσύ είσαι
το παν. 4 η γεν. всегó, всех με συγвр. β. επ.
κ. επίρ. επέχει θέση υπερθ. β. чáше всегó
сυχнóтата, сунñтéстата· лýчше всех καλύτερα
ап' όλους. 5 με όλο(ν), όλη· во - гóлос μ'
όλη τη δύναμη της φωνής· йзо всех сил μ'
όλες τις δυνάμεις· при всем том παρ' όλ' αυ-
τά, εν τούτοις· во всеп сýлу μ' όλη τη δύνα-
μη. || **εμφρ.** бés κ. бéзо всегó χωρίς τί-
ποτε· все равнó το ίδιο κáνει, το ίδιο πράγ-

μα είναι, το ίδιο είναι, ένα και το αυτό· είναι αδιάφορο· είτε έτοι, είτε αλλιώς· και όμως, εν τούτοις, παρ' όλ' αυτά, μ' όλα ταύτα· **всё одно** το ίδιο είναι· **все до одного** όλοι ως τον ένα, ως τον τελευταίο· **всего хоршего** (αποχαιρετισμός) στο καλό· **вот и всё τέλος**, φτάσαμε στο τέλος, αυτό ήταν! **όλο· всё одно κ. всё единое βλ.** πιο πάνω **всё равно· по всему** απ' όλα (τα σημάδια).

весь², -и θ. (παλ.) χωριό.

весьма επίρ. πολύ, αρμετά· ~ рад χαίρω πολύ· ~ хорошо αρμετά καλά.

ветвистый επ., βρ: -вист, -а, -ο κλαδερός, κλαδωτός, πολύκλαδος, -κλωνος, -κλαρος.

ветвиться, -йтся ρ.δ. κλαδώνω, κλαρώνω, α-πολύω κλαδιά, ανακλαδώνομαι, διακλαδίζομαι.

ветвление, -я ουδ. διακλάδωση.

ветвь, -и, γεν. πλθ. -ей θ. 1 κλαδί, κλάδος, κλωνάρι, κλώνος, κλαρί. 2 μτφ. διακλάδωση· **балтийская - индоевропейских языков** ο βαλτιικός κλάδος των ινδοευρωπαϊκών γλωσσών. 3 γραμμή συγγένειας· - **дворянского рода** ο γενεαλογικός κλάδος των ευγενών.

ветер, -тра (-тру), προθτ. ο -е, на -ύ, πλθ. -и, -ов κ. -ов α. άνεμος, αέρας· **попутный** - ούριος άνεμος· - **поднялся** σηκώθηκε αέρας· - **улёгся** ο άνεμος κάμαρε· **порывистый** - ορμητικός (σφοδρός) άνεμος. || **εμφρ.** - в голове аέρα έχει στο κεφάλι (είναι ελαφρόμυαλος)· - **занёс ή -ом занесло** ο αέρας τον έφερε (άγνωστον ποιός)· - **свистит в карманах** οι τσέπες μου είναι πανί με πανί (άφραγκος, απένταρος)· **бросать (ή кидать, швырять) деньги на - спаταλώ τα χρήματα· бросать слова на - ; говорить, болтать на - αερολογώ· держать нос по -у** είμαι καιροσιόπος, πηγαίνω όπως φυσά ο αέρας, είμαι ανεμοδούρα· **идти куда - дует** προσαρμόζομαι στις εμάστοτε περιστάσεις· **иди ή догоняй** -а в поле φάχνω να βρω βελόνι στ' άχυρα, πάσε το λύκο να του πάρεις τα πέταλα, τρέχα - γύρευε· **подбитый -ом α**) ενδυμασία ανεμοδι-απερνώμενη. β) ελαφρόμυαλος, φουρλαΐδας.

***ветеран**, -а α. παλαιάμαχος, παλαιός πολεμιστής, αγωνιστής, βετεράνος. || **πειραμαμένος, έμπειρος.**

***ветеринар**, -а α. κτηνίατρος.

ветеринария, -и θ. η κτηνιατρική.

ветеринарный επ. κτηνιατρικός· - врач ο κτηνίατρος· -я лечебница κτηνιατρείο.

ветерок, -рка α. αεράκι, αύρα. || **εμφρ.** с -ком прокатить(ся) κλπ. συνών. με μεγάλη ταχύτητα, αστραπιαία περνώ, διαβαίνω· с -ком подбитый ελαφρόμυαλος, φουρλαΐδας.

ветка, -и θ. 1 κλαδάκι, κλαράκι, κλαδίσιος. 2 μτφ. σιδηροδρομική διακλάδωση.

ветля, -и, πλθ. ветлы, -тел, -тлам θ. η λευκή ιτιά.

***вето** ουδ. άιλ. αρνησικυρία, βέτο.

веточка, -и θ. κουρέλι, ράκος, τζάτζαλο, φθαρμένο ένδυμα.

веточник, -а α., -ца, -и θ. (παλ.) ρακισουλ-λέκτης, -τρια.

веточный επ. κουρελιάδικος, ρακώδης.

ветошь, -и θ. βλ. веточка.

ветр, -а α. (παλ.) άνεμος, αέρας.

ветренеть, -ёт απρός. (για καιρό) γίνο-μαι, καθίσταμαι ανεμώδης.

ветреник, -а α. ελαφρόμυαλος, κουφόμυαλος.

ветреница¹, -и θ. ελαφρόμυαλη, κουφόμυαλη.

ветреница², -и θ. ανεμώνα, -η.

ветреничатый, ρ.δ. (παλ.) αερολογώ, αερο-κοπανώ, ουιλώ περί άνέμων και υδάτων.

ветрено 1 επίρ. ελαφρόμυαλα, ανόητα. 2 ως κατηγ. φυσά, είναι αέρας, έχει αέρα.

ветренность, -и θ. ελαφρομυαλιά, κουφομυα-λιά· αστάθεια.

ветренный επ., βρ: -рен, -а, -ο. 1 ανεμώ-δης· -ая погода ανεμώδης καιρός, ανεμοίκαρος. 2 ελαφρόμυαλος, κουφόμυαλος.

ветрилс, -а ουδ. (παλ.) πανί, ιστίο.

ветровой επ. ανεμώδης.

ветрогон, -а α. 1 (απλ.) βλ. ветреник. 2 (τεχ.) εκτοξευτής αέρα (συσμευή).

ветрогонка, -и θ. (απλ.) βλ. ветреница¹.

ветродвигатель, -я α. αεροκινητήρας.

ветрозащитный επ. ανεμοπροστατευτικός· -ая полоса ανεμοπροστατευτική δασική ζώνη.

ветромёр, -а α. ανεμόμετρο.

ветросилсвой επ. (τεχ.) -ая установка α-ερομηχανική εγκατάσταση.

ветроэнергетика, -и θ. αεροενεργητική, α-νεμοενεργητική (κλάδος τεχ. επιστήμης).

ветряк, -а α. 1 βλ. ветродвигатель. 2 (απλ.) ανεμόμυλος, αερόμυλος.

ветрянка¹, -и θ. βλ. ветряк (2 σημ.).

ветрянка², -и θ. ανεμοβλογιά, ανεμευλογιά.

ветряный¹ κ. **ветряной**, επ: -ая мельница α-νεμόμυλος, αερόμυλος.

ветряный² επ: -ая оспа βλ. ветрянка².

ветхий επ., βρ: ветх, -а, -ο φθαρμένος, παλιός, παμπάλαιος· -ое платье φθαρμένο φό-ρεμα. || **ετοιμόρροπος**· - дом ετοιμόρροπο σπι-τι. || **σαραβαλιασμένος, σαράβαλο, κούσαλο**· - старик εσχατόγηρος, γεροντούσαλο· || **εμφρ.** - завёт η Παλαιά Διαθήκη.

ветхозаветный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; της Παλαιάς Διαθήκης· -не книги τα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης. || **μτφ.** αρχαίος, παλαιός, ξεπερασμένος· -не нравы αρχαία ήθη.

ветхость, -и θ. φθαρτότητα, σαθρότητα (α-πο το πέρασμα του χρόνου), ξεχαρβάλωμα, α-

ποούνθεση· разрушается от -и καταστρέφεται (ερείπώνεται) από την πάροδο του χρόνου, από τον καταλύτη χρόνο.

вечина, -и θ. χοιρομήριο, ζαμπόν.

вечнiатъ, ρ.δ. φθείρομαι, παλιώνω, ερείπώνομαι, καταστρέφομαι, γίνομαι σαράβαλο, κούσαλο· здание -ет το κτίριο ερείπώνεται· старик год от году -ет ο γέρος από χρόνο σε χρόνο γίνεται σαράβαλο.

вѣха, -и θ. μετρητικός πάσσαλος, όριο, σύνορο, διαχωριστική γραμμή, ορόσημο. || μτφ. όριο, σταθμός· свѣтлая - в исторiи челоуѣчества φωτεινό ορόσημο στην ιστορία της ανθρωπότητας.

вѣче, -а ουδ. (παλ.) λαϊκή συνέλευση.

вечевóй επ. της λαϊκής συνέλευσης· -яя площадь η πλατεία των λαϊκών συνελεύσεων.

вѣчер, -а, πλθ. -я α. 1 βράδυ, εσπέρα. 2 βραδιά, εσπερίδα, βεγγέρα, σουαρέ. || συγινετώση εσπερινή· литературный - φιλολογική, βραδιά.

вечерѣтъ, -ѣет ρ.δ. απρόσ. βραδιάζω, σουρουπώνω.

вечерiнка, -и θ. εσπερίδα οικογενειακή.

вечерком επίρ. το βραδάκι, το εσπέρας.

вечерный επ. 1 βραδινός, βραδιάτικος, απογευματινός, εσπερινός· - час βραδινή ώρα· -ая газѣта απογευματινή, βραδινή, εσπερινή εφημερίδα.

вечерник, -а α. -ца, -и θ. (απλ.) φοιτητής, -τρια, μαθητής, -τρια νυχτερινής σχολής.

вечерня, -и, γεν. πλθ. -рен, δοτ. -рням, θ. (εικιλο.) ο εσπερινός, εσπερινή ακολουθία.

вѣчером επίρ. το βράδυ, το εσπέρας, απόσπερα, βραδιάζοντας.

вечерiятъ, ρ.δ. (διαλι.) δειπνίζω.

вѣчно επίρ. 1 αιώνια, -ως. 2 πάντοτε, συνεχώς, διαρκώς· он - недобóлен αυτός πάντοτε είναι δυσαρεστημένος.

вечнозелѣнный επ. αιθαλής.

вѣчность, -и θ. αιωνιότητα. || επ άπειρο. || εκφρ. казiтся -ѣю ή цѣлая - μου φαίνεται χρόνος-καιρός· πολλές καιρός, χρόνια και ζαμάνια.

вѣчный επ., βο: -чен, -чна, -чно. 1 αιώνιος, θάνατος· -ая пiмѣть αιώνια η μνήμη· -ая слава θάνατη δόξα. 2 διαρκής, συνεχής, διηνειής· ατέλειωτος, παντοτινός· -ое владѣние παντοτινή κτήση· -не ссóры ατέλειωτες φιλονικίες. 3 ισόβιος· -ая кiторга ισόβια κιάτερα. || εκφρ. -ое перó ο στυλός (μεγάλης διάρκειας).

вѣчор επίρ. 1 (παλ.) χτες το βράδυ, το εσπέρας, (ε)φές. 2 (απλ.) βλ. вѣчером.

вѣшала, -шала πλθ. (ενκ. вѣшало, -а ουδ.)

διαλι. απλωταριά (για στέγνωμα).

вѣшалка, -и θ. 1 κρεμάστρα, -τάρι, -τήρι. || γιαρνταρόμπα, βεσιτiάριο. 2 η θηλειά εξάρτησης ενδύματος, κρεμάστρα.

вѣшанне, -я ουδ. κρέμασμα, -ση, ανάρτηση.

вѣшати, ρ.δ.μ. 1 κρεμώ, αναρτώ, εξαρτώ· - лиóстру κρεμώ το πολύφωτο. 2 απαγχονίζω. || εκφρ. - ссóбак на когó τα φορτώνω στον άλλον· και τα βαριά και τ' αλαφριά στο γάδαρο (τά φορτώνω) ή όλα τα στραβά τα κουλούρια η νύφη τα φτιάχνει. || -ся. 1 κρεμιέμαι, εξαρτιέμαι. 2 απαγχονίζομαι.

вѣшати², ρ.δ.μ. ζυγίζω, σταθμίζω. || -ся ζυγίζομαι, σταθμίζομαι.

вѣшенне, -я ουδ. χάραξη (στο έδαφος).

вѣшiтъ, -шiу, -шiшь ρ.δ.μ. χαράζω, οροθετώ· - дорóгу χαράζω δρόμο.

вѣшка, -и θ. σημαδάκι, συνοράκι, μικρό ορόσημο.

вѣшний, -яя, -ее επ. (παλ.) βλ. вѣсѣнный.

вѣшiние, -я ουδ. (παλ.) προφητεία, πρόρρηση.

вѣшiтъ, ρ.δ.μ. κ. αμ. (παλ.) 1 προφητεύω, προλέγω, προαναγγέλλω. 2 λέγω με στόμφο, με πομπώδες ύφος, φθέγγομαι.

вѣщевóй επ. των πραγμάτων, των ειδών· -ое снабженне εφοδιασμός σε είδη· - склад αποθήκη πραγμάτων.

вѣщѣственность, -и θ. ουσία, υλική ύπαρξη.

вѣщѣственный επ. 1 υλικός, ουσιαστικός· φυσικός, σωματικός· - мир ο υλικός κόσμος. 2 των πραγμάτων, των ειδών· - ущербó η ζημιά σε πράγματα. || εκφρ. -не доказiтельность τα πειστήρια.

вѣществó, -я ουδ. ουσία, ύλη· взривчiтне· -я εκρηκτικές ύλες· органические -я οργανικές ουσίες.

вѣщiй επ. (παλ.) προγνώστιος, μαντευτικός, προφητικός, χρησιμοδοτικός· -ие словá προφητικά λόγια· - сон προφητικό όνειρο.

вѣщина, -и θ. 1 πραγματάκι. 2 κομματάκι, μικρό μουσικό ή φιλολογικό έργο.

вѣщiчка, -и θ. βλ. вѣщина.

вѣщный επ. του πράγματος. || βλ. вѣщѣственный. || εκφρ. -ое прiво το δίκαιο κατοχής πραγμάτων.

вѣщун, -я α., -ья, -и θ. (παλ.) προφήτης, -ισσα, μάντης, -ισσα, προγνώστης, -τρια.

вѣшь, -и, γεν. πλθ. -ѣй θ. 1 πράγμα, αντικείμενο· неοходiмне -и τα απαραίτητα πράγματα· домашние -и τα πράγματα του σπιτιού. || ενδύματα, ιματισμός· положить -и в дорóжный мешóк βάζω τα πράγματα στον οδοιπορικό σακίο. 2 έργο, δημιουργημα· худóжник дал на вiставкакó свой лúчшие -и ο καλλιτέχνης έδωσε στην έκθεση τα καλύτερα έργα του.

3 γεγονός, κατάσταση· ты γλύβζε смотри на -и εσύ βαθύτερα να εξετάζεις τα πράγματα· странная - παράξενο πράγμα. 4 (φιλοσ.) αντικείμενο, φαινόμενο· существуют -и независимо от нашего сознания υπάρχουν αντικείμενα ανεξάρτητα απο τη συνείδησή μας· -и в себе αντικείμενα αυτά καθ' εαυτά.

вёлка, -и θ. λιχνιστική μηχανή.

вёлъщик, -а α., -ца, -и θ. λιχνιστής, -τρια.

вёлъно, -я ουδ. 1 πνοή, φύσημα. || επίδραση, επιρροή· он был отголоском чужих вёлъний αυτός ήταν φορέας ξένων ιδεών (φερέφωνο άλλων). 2 λίχνισμα· - ржи λίχνισμα της βρίζας.

вёлъный επ. λιχνισμένος· -ая пшеница λιχνισμένο σιτάρι.

вёлъть, вёлъ, вёлъшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. вёлънный, βρ: вёлън, -а, -ο. ρ.δ. 1 πνέω, φυσώ· вёлътер вёлът ο αέρας φυσά. 2 κυματίζω· вёлът знамёна κυματίζουν οι σημαίες. 3 λιχνίζω. || -ся 1 κυματίζω. 2 λιχνίζομαι.

вёлътие, -я ουδ. πίεση προς τα μέσα.

вёлъть, вожмύ, вожмёшь ρ.σ.μ. πιέζω, ζουπώ προς τα μέσα. || -ся πιέζομαι, ζουπιέμαι προς τα μέσα.

вёлъваться, ρ.δ. βλ. вёлъться.

вёлъве επίρ. (παλ.) στη ζωή.

вёлъмание, -я ουδ. βλ. вёлътие.

вёлъмать(ся) ρ.δ. βλ. вёлъть(ся).

вёлъться, вёлъвύсь, вёлъвёшься, ρ.σ. υποδύομαι, παρασταίνω, υποκρίνομαι· актёр должен - в роль ο ηθοποιός πρέπει να ζει το ρόλο.

вз..., **взо...**, **взъ...** и **вс...** πρόθεμα που σημαίνει: 1 κίνηση προς τα πάνω: взлететь. 2 ένταση, δύναμη της ενέργειας που εμφανίστηκε, γρήγορη εξέλιξη μιας κατάστασης: взалкать, взбύхнуть, взвыть, взмолить-ся. 3 ολοκλήρωση της ενέργειας, της έντασης: взбесить, взболтать.

взад επίρ. (για κίνηση) προς τα πίσω· - и вперёд προς τα πίσω και μπροστά· ни ~ ни вперёд ούτε προς τα πίσω ούτε προς τα μπρος.

взаём επίρ. (παλ. и. απλ.) βλ. взаимнй.

взаёмно επίρ. αμοιβαία· εναλλάξ.

взаёмность, -и θ. αμοιβαιότητα· εναλλαγή. **взаёмный** επ., βρ: -мен, -мна, -мно αμοιβαίος· -ое доверие αμοιβαία εμπιστοσύνη· -ая помощь αμοιβαία βοήθεια, αλληλοβοήθεια.

взаимодёйствие, -я ουδ. αλληλοεπίδραση.

взаимодёйствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. αλληλοεπιδρώ.

взаимозависимость, -и θ. αλληλοεξάρτηση.

взаимослбленность, -и θ. αλληλοκαθορισμός.

взаимотношение, -я ουδ. αμοιβαία σχέση.

взаимопомощь, -и θ. αλληλοβοήθεια.

взаимопонимание, -я ουδ. αλληλοκατανόηση.

взаимосвязь, -и θ. αλληλοσύνδεση.

взаимнй επίρ. δανεικά, με επιστροφή, ανταποδοτικά· брать (получить) - παίρνω δανεικά, δανείζομαι· давать ~ δίνω δανεικά. δανείζω.

взалкать, ρ.σ. 1 πεινώ πολύ, έχω μεγάλη πείνα. 2 μτφ. κυριεύομαι, κατέχομαι απο επιθυμία, ορέγομαι.

взамён 1 επίρ. σε αντάλλαγμα, αν' αυτού, έναντι, σε αντικατάσταση. 2 προθ. αντί· -любнй, слова αντί γι' αγάπη, λόγια.

взаперти επίρ. κλειδωμένα, κλειστά, μανταλωμένα, σφαλιστά· арестованных держат - τους συλληφθέντες τους κρατούν σφαλιστά.

взаправданный, -яя, -ее επ. (απλ.) πραγματικός, αληθινός, σωστός.

взаправду, επίρ. (απλ.) αληθινά, αλήθεια, στ' αλήθεια, πραγματικά· шүтишь или - говорншь? αστελεύεσαι ή στ' αλήθεια λές;

взапуоки επίρ. μ' όλες τις δυνάμεις, παντί σθένει (στο τρέξιμο). || με άμιλλα, αμιλλόμενος.

взасос επίρ. (απλ.) ρουφηχτά.

взатяжку επίρ. (απλ.) τραβηχτά· курить - τραβώ μέσα τον καπνό (για φουμάρισμα).

взэхатся, ρ.σ. (απλ.) ανασταινάζω, φωνάζω άχ, ώχ (απο θλίψη).

взахлб επίρ. (απλ.) λαίμαργα, καταβροχθίζοντας· γρήγορα, βιαστικά.

взашей, **взашек**, **взашей** επίρ. (απλ.) απ' το λαιμό, απ' τον τραχηλο, απ' το σβέρκο· выгнать - πιάνω απ' το λαιμό και βγάζω έξω.

взбдривать(ся), ρ.δ. βλ. взбодрнть(ся).

взбаламүтнть, -мүчу, -мүтишь ρ.σ. (απλ.) 1 φοβίζώ, ανησυχώ, ταράσσω. 2 (για υγρά) θολώνω, ταράσσω. || -ся 1 φοβομαι, ανησυχώ, ταράσσομαι. 2 (για υγρά) θολώνομαι, ταράσσομαι.

взбальмошный επ., βρ: -шен, -шна, -шно α-περίσκεπτος, ξεμυαλισμένος, ανισόρροπος.

взбальтывание, -я ουδ. ανακάτωμα, κούνημα.

взбальтывать(ся) ρ.δ. βλ. взболтать(ся).

взбегать, ρ.δ. βλ. вбежать.

взбежать, взбегү, взбежншь, взбегүт, ρ.σ. ανεβαίνω τρέχοντας.

взбеленнть, ρ.σ.μ. (απλ.) παροργίζω, εξοργίζω, εξαγριώνω. || -ся παροργίζομαι, εξοργίζομαι, εξαγριώνομαι, αγριεύω· -лась стврүха на мүжа αγρίεφε ή γρια στον άντρα της.

взбеснть, взбешү, взбесншь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. взбешенный, βρ: -шен, -шенá, -ό; ρ.σ.μ. λυσοιάζω, μανιάζω, μανιώνω. || -ся μτφ. με πιάνει μεγάλη οργή, πάθος, επιθυμία.

взбйвание, -я ουδ. βλ. взбйвка.

взбйвать(ся), ρ.ε. βλ. взбйть(ся).

взбйвка, -и θ. χτύπημα, δάρσιμο· - янц το χτύπημα των αυγών.

взбить, **взобьѣ**, **взобьѣшь**, παρθ. **взбей** ρ. σ.μ. 1 χτυπά (για να μαλακώσει, να γίνει αφράτο)· - **подушки** χτυπά τα προσέφαλα. 2 (για ρευστά) δέρνω· - **яичные белки** χτυπά τ' ασποάδια των αυγών. || **-ся** 1 χτυπιέμαι (για να μαλακώσω). || (για ρευστά) δέρνομαι. 2 όρθώνομαι, ανακατώνομαι· **взбѣвшіеся волосы** ανακατωμένα μαλλιά.

взблѣск, -а α. λάμψη, έίλαμψη· - **молнии** η λάμψη της αστραπής, το άστραμμα.

взблѣскивание, -я ουδ. βλ. **взблеск**.

взблѣскивать, ρ.δ. βλ. **взблеснуть**.

взблеснуть, -нѹ, -нѣшь ρ.σ. λάμπω, ειλάμπω· **αστράφτω**· -**ла молнія** έίλαμψε η αστραπή, άστραφε.

взбодрѣть, ρ.σ.μ., παθ. **μτχ.** παρθ. **χρόνου** - **взбодрѣнный**, βρ: -рѣн, -рѣна, -рѣно. 1 ζωογονώ, ζωηρεύω, δίνω ζωντανία· - **весѣлыми словами** ζωηρεύω με ευθυμόλογα. || **-ся** ζωογονούμαι, ζωηρεύω· σφριγώ.

взболтѣть, ρ.σ.μ., παθ. **μτχ.** παρθ. **χρ.** **взболтанный**, βρ: -тан, -а, -ο (για υγρά) ανακατεύω, κουνώ. || **-ся** ανακατεύομαι, κουνιέμαι (για υγρά).

взболтнѹть, -нѹ, -нѣшь, ρ.σ. βλ. **взболтѣть**.

взбороздѣть, -зжѹ, -здѣшь, παθ. **μτχ.** παρθ. **χρ.** **взбороздѣнный**, βρ: -дѣн, -дѣна, -дѣно ρ.σ.μ. ανοίγω αυλάκια, αυλακίωνω.

взборонѣть, ρ.σ.μ. παθ. **μτχ.** παρθ. **χρ.** **взборонѣнный**, βρ: -нѣн, -нѣна, -нѣно σβαρνίζω, βωλοκοπώ.

взбрѣснвать(ся), ρ.δ. βλ. **взбрѣснть(ся)**.

взбрѣдѣть, ρ.δ. βλ. **взбрѣстѣ**.

взбрѣстѣ, **взбрѣдѹ**, **взбрѣдѣшь**, παρθ. **χρ.** **взбрѣл**, -брѣла, -лѣ, **μτχ.** παρθ. **χρ.** -рѣд-шій ρ.σ. ανεβαίνω, ανερχομαι· - **на гору** ανεβαίνω στο βουνό. || **εμφρ.** - **в голову** ή **на ум** μου έρχεται (μου κατεβαίνει) στο κεφάλι, στο μυαλό.

взбрѣснть, **взбрѣшу**, **взбрѣсншь**, παθ. **μτχ.** παρθ. **χρ.** **взбрѣсннный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. πετώ, ρίχνω προς τα πάνω, αναρρίπτω. || **-ся** πετιέμαι, ρίχνομαι προς τα πάνω.

взбрѣзгивать(ся), ρ.δ. βλ. **взбрѣзнуть(ся)**.

взбрѣзнуть, -ну, -нешь ρ.σ.μ. 1 ραντίζω, ραίνω, ψεκάζω· - **цветѣ** ραντίζω τα λουλούδια. 2 βρέχω, πίνω, κερνώ· - **новое пальто** βρέχω το καινούργιο πανωφόρι. || **-ся** ραντίζομαι, πέφτω κατά μικρές σταγόνες.

взбрѣкнивать, ρ.δ. βλ. **взбрѣкнѹть**.

взбрѣкнѹть, -нѹ, -нѣшь ρ.σ. (για ζάα) κλωτώ, λακτίζω

взбудорѣживать(ся) ρ.δ. βλ. **будорѣжить(ся)**.

взбудорѣжить(ся) ρ.σ. βλ. **будорѣжить(ся)**.

взбулгачить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. (απλ.) ανησυχώ ταρασσω, φοβίζω.

взбунтовѣть, -тѹю, -тѹешь παθ. **μτχ.** παρθ. **χρ.** **взбунтованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. εξεγείρω, ξεσηκώνω. || **-ся** εξεγείρομαι, ξεσηκώνομαι.

взбурлѣть, ρ.σ.μ. αναταράσσω, βγάζω φουσαλίδες, πουριπουλήθρες, πομφόληγες· αφρίζω.

взбухѣть, ρ.δ. βλ. **взбѹхнѹть**.

взбѹхнѹть, -нет, παρθ. **χρ.** **взбух**, -ла, -ο ρ.σ. διογκώνω, εξογκώνω, φουσιώνω· -**ли** πόчки **на деревьях** πουμπουίκιασαν τα δέντρα. || ανυψώνομαι, φουσιώνω (για ποτάμια).

взбѹчить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. (απλ.) τις βρέχω, τις ρίχνω, ξυλοκοπώ. || μαλώνω, κατσαδιάζω.

взбѹчить², -ит ρ.σ. απρόσ. (απλ.) φουσιώνω (απο την υγρασία). || **-ся** φουσιώνω.

взбѹчка, -и θ. (απλ.) ξυλοκόπημα, ξυλοδαρμός. || μάλωμα, κατσαδιάσμα.

взбушеватѣ, -шѹю, -шѹешь ρ.σ. (για άνεμο, θάλασσα κλπ.) μαίνομαι, λυσομανώ. || **-ся** βλ. ρ. ενεργ. φ.

взвѣливать(ся) ρ.δ. βλ. **взвѣлѣть(ся)**.

взвѣлѣть, **взвѣлѣю**, **взвѣлѣшь**, παθ. **μτχ.** παρθ. **χρ.** **взвѣленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ρίχνω, πετώ επάνω, φορτώνω· - **мешок** **на спѣнку** ρίχνω το τσουβάλι στη ράχη. 2 αναθέτω, επιφορτίζω· **на меня** -**ли** эту **работу** σε μένα τη φόρτωσαν αυτή τη δουλιά. 3 αποδίδω, επιρρίπτω· - **обвинѣние** αποδίδω κατηγορία· **онѣ** -**ла** **на себѣ** **винѹ** αυτή πήρε επάνω της την ενοχή. || **-ся** ρίχνομαι, πέφτω επάνω.

взвар, -а (-у) α. (διαλι.) βραστός ζωμός (φρούτων, φύλλων, χόστων κλπ.). || κομπόστα.

взвѣватѣ(ся) ρ.δ. βλ. **взвѣятѣ(ся)**.

взвѣдѣние, -я ουδ. αναγωγή, ανύψωση, ανέβασμα. || απόδοση κατηγορίας, μομφής κλπ.

взвѣзтѣ, -взвѣзѹ, **взвѣзѣшь**, παρθ. **χρ.** **взвѣз**, **взвѣзлѣ**, -лѣ, παθ. **μτχ.** **взвѣзѣнный** ρ.σ.μ. ανεβάζω, υψώνω· **лошадѣ** -**ѣт** **его** **на гору** το άλογο θα τον ανεβάσει στο βουνό.

взвѣселѣть, ρ.σ.μ., παθ. **μτχ.** παρθ. **χρ.** **взвѣселѣнный**, βρ: -лѣн, -ленѣ, -ленѣ (παλ.) ευθυμώ, φαιδρώνω, χαροποιώ. || **-ся** έρχομαι σε ευθυμία, στο κέφι.

взвѣселѣть(ся) ρ.δ. βλ. **взвѣселѣть(ся)**.

взвѣснть, **взвѣшу**, **взвѣсншь**, παθ. **μτχ.** παρθ. **χρ.** **взвѣсннный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ζυγίζω, σταθμίζω· - **ребѣнка** ζυγίζω το παιδάκι. 2 **μτφ.** μελετώ, εξετάζω ολόπλευρα, εκτιμώ· - **все доводи** **за** **и** **прѣтив** **εξετάζω** **επισταμένα** όλα τα επιχειρήματα υπέρ και κατά· - **свой слова** μετρώ τα λόγια μου, σιέφτομαι καλά την κουβέντα μου, πριν την πω. || **-ся** ζυγίζομαι, σταθμίζομαι.

взвѣстѣ, **взвѣдѹ**, **взвѣдѣшь**, παθ. **μτχ.** παρθ. **χρ.** **взвѣдѣнный**, βρ: -дѣн, -денѣ, -денѣ ρ.σ.

μ. 1 ανεβάζω, ανάγω· ΟΝ ВЗВѢЛ МЕНЯ́ НА ΓΌΡΥ αὐτός με ανέβασε στο βουνό. || ανυφώνω, (ανα)σηκίωνω· ~ курок σηκίωνω τον επικρουστήρα· ~ όчи вверх ανασηκίωνω τα μάτια. 2 ανεγείρω, υφώνω. 3 αποβίδω, επιρρίπτω· ~ обвинение επιρρίπτω κατηγορία. || -сь ανυφώνομαι, (ανα)σηκίωνομαι· курок легко взвѣлся ο επικρουστήρας εύκολα σηκώθηκε.

ВЗвесѣ, -и θ. βλ. суспѣнзия.

ВЗвѣшивание, -я ουδ. ζύγιση, -μα, στάθμιση· - грѹза ζύγισμα του φορτίου.

ВЗвѣшивать(ся), р.δ. βλ. взвѣсить(ся).

ВЗвѣять, взвѣет ρ.σ.μ. σηκίωνω, ανυφώνω, εγείρω με φύσημα, παρασέρνω· вѣтер -ял пыль ο άνεμος σήκωσε σκόνη, || -ся σηκίωνομαι, ανυφώνομαι, εγείρομαι.

ВЗвѣять(ся) ρ.δ. βλ. взвить(ся).

ВЗвѣдетъ, -жу, -дишь ρ.σ.μ. (παλ. κ. απλ.) βλέπω· от όбли он ничегό не -ел απο τον πόνο αὐτός δεν είδε τίποτε.

ВЗВѢЗГ, -а α. κρότος οξύς, διαπεραστικός· πλατάγισμα.

ВЗВѢЗГивание, -я ουδ. ούρλιασμα· στριγγιλιά.

ВЗВѢЗГивать ρ.δ. βλ. взвѣзгнуть.

ВЗВѢЗГнуть, -ну, -нешь ρ.σ. ουρλιάζω, βγάζω στριγγλές φωνές· собака -ла от удара то σκυλί ούρλιαξε απο το χτύπημα.

ВЗВѢЗГНТЬ, -нчѹ, -нтішь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЗВѢЗГенный, βρ:** -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. εξερεθίζω, εκνευρίζω, νευριάζω· ~ нервы ερεθίζω τα νεύρα. || **εμφρ.** ~ цены ανεβάζω τις τιμές. || -ся ερεθίζομαι, εκνευρίζομαι, νευριάζω, -ομαι· нервы -лись τα νεύρα ερεθίστηκαν.

ВЗВѢЗГенность, -и θ. εκνευρισμός, νευρίασμα.

ВЗВѢЗГенный επ. ερεθισμένος, εκνευρισμένος, νευριασμένος· -ые нервы ερεθισμένα νεύρα.

ВЗВѢЗГивать(ся) ρ.δ. βλ. взвѣзгнть(ся).

ВЗВѢТЬ, взовѣю, взовѣшь, παρλθ. χρ. взвил, -лѹ, -ло, прости. взвей, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЗВѢТНЙ, βρ:** взвит, -ѹ, -ο ρ.σ.μ. ανυφώνω περιστρέφοντας, στροβιλίζω· вѣтер -ил пыль ο άνεμος στροβίλισε τη σκόνη. || -ся ανυφώνομαι, στροβιλίζομαι.

ВЗВѢХреть, ρ.σ.μ. στροβιλίζω, περιδινώ· вѣтер -ил клѹбы снѣга ο αέρας στροβίλισε τολύπες χιονιού. || -ся περιδινούμαι, στροφοδινούμαι, στροβιλίζομαι.

ВЗВод¹, -а α. (στρατ.) διμοιρία.

ВЗВод², -а α. 1 βλ. взведение. 2 ασφάλεια (όπλου)· поставитъ предохранительный - бѹζω ασφάλεια, ασφαλίζω. || **εμφρ.** быть на -е είμαι στα κέφια, τα 'χω κοπανήσει.

ВЗВодить(ся) ρ.δ. βλ. взвести(сь).

ВЗВодной επ. ανυψωτικός· -ѹя пружина α-

νυψωτικό ελατήριο.

ВЗВодный επ. της διμοιρίας· ~ командир διοικητής διμοιρίας, διμοιρίτης. || ως ουο. ο διμοιρίτης.

ВЗВОЗ, -а α. 1 ανέβασμα, άνοδος, ανύψωση. 2 ανήφορος, ανηφορικός δρόμος.

ВЗВОЗить, взвожѹ, взвóзись ρ.δ. βλ. взвезти. || -ся ανεβαίνω, ανέρχομαι, ανυφώνομαι.

ВЗВОЛѢГивать(ся) ρ.δ. βλ. взволóчь(ся).

ВЗВОЛóВанне επір. ταραγμένα, φοβισμένα, ανήσυχα.

ВЗВОЛóВанность, -и θ. φυχική ταραχή, ανησυχία, φόβος, φοβία.

ВЗВОЛóВанный επ. ανήσυχος, ταραγμένος, φοβισμένος, έμφοβος.

ВЗВОЛóВѹть, -нѹю, -нѹешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЗВОЛóВанный, βρ:** -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αναταράσσω, προικαλώ, σηκίωνω κύματα, τρικυμίζω. 2 μτφ. ταράσσω φυχικά, βάζω σε ανησυχία, φόβο, ανησυχώ, φοβίζω. || -ся 1 αναταράσσομαι, είμαι τοικυμιάδης, φουροτουνασιένος· μόре снóва -лось η θάλασσα πάλι φουροτούνιασε. 2 μτφ. ανησυχώ, ταράσσομαι, φοβούμαι.

ВЗВОЛóчь, -локѹ, -лочѣшь, -кѹт ρ.σ.μ. (απλ.) σέρνω, σύρω, τοαβώ προς τα πάνω. || -ся сѣрνομαι, σύρομαι, τραβιέμαι προς τα πάνω.

ВЗВОРѢГивать ρ.δ. βλ. взворотить. || -ся ανακατεύομαι, γίνομαι άνω-κάτω.

ВЗВОРóТить, -рочѹ, -рóтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЗВОРóЧенный, βρ:** -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) 1 ρίχνω επάνω, εναποθέτω. 2 ανακατεύω, κάνω άνω-κάτω· кто вѣщи в сунтукѣ -нѹ? ποιός ανακάτεφε τα πράγματα στο σεντούκι;

ВЗВѢТЬ, взвóю, взвóешь ρ.σ. 1 ουρλιάζω ξαφνικά· в садѹ -ла собака στον κήπο ούρλιαξε ξαφνικά το σκυλί. 2 ολολύζω. || μτφ. στενάζω, αγνομαχώ· работа такѹя, что -ешь η δουλιά είναι τέτοια, που στενάζεις, αγνομαχώ.

ВЗГѢДѢТЬ, ρ.σ. στην έκφραση: ни дѹмать, ни -, ни перóм описѢть ούτε να το στοχαστώ, ούτε να το μαντέψω, ούτε να το περιγοάψω (για κάτι κανέμορφο).

ВЗГЛѢД, -а α. 1 βλέμμα, ματιά. 2 άποψη, γνώμη, ιδέα, πεποιθήση· политическѹе -и οι πολιτικές πεποιθήσεις· правѢльный - σωστή άποψη· высказѢть свой - λέγω τη γνώμη μου· на - φαινομενικά, εξ όψεως· на мой - κατά τη γνώμη μου· на пѢрвый - ει πρώτης όψεως· с пѢрвогo -а απο (με) την πρώτη ματιά.

ВЗГЛѢДивать, ρ.δ. βλ. взглынуть.

ВЗГЛѢНѹть, -янѹ, -янешь ρ.σ. 1 παρατηρώ, ρίχνω ένα βλέμμα, μια ματιά. 2 προσέχω· ем на егó лицó ас προσέξομε το ποόσωπό του.

ВЗГОВорить, ρ.σ. λέγω, προφέρω τι.

ВЗГóрок, -рка α. (απλ.) βουναλάκι.

взгѳръе, я ουδ. βουναλάκι, ύψωμα, λόφος· по долинам и по -ям στις κοιλάδες και στα βουναλάκια.

взгрєвѳть, ρ.δ. βλ. взгрєть.

взгрєть, -ѳю, -ѳєшь ρ.σ.μ. (απλ.) δέρνω, χτυπώ, ξυλοκοπώ, τις βρέχω, τις ρίχνω· он взгрєл егѳ как слѳдовалѳ του τις έβρεξε, όπως χρειάζονταν.

взгрѳмѳдѳть(сѳ) ρ.δ. βλ. взгрѳмѳздѳть(сѳ).

взгрѳмѳздѳть, -зжѳ, -здѳшь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -дѳнный, βρ: -дѳн, -денѳ, -денѳ ρ.σ.μ. ανεβάζω με δυσκολία, επισωρεύω, στοιβάζω· -вѳщи на машинѳ στοιβάζω τα πράγματα στ' αυτοκίνητο. || -сѳ ανεβαίνω με δυσκολία, αναρριχώμαι, σιαραφαλώνω.

взгрѳстнѳть, -нѳ, -нѳшь ρ.σ. θλίβομαι, στενοχωριέμαι, βαριθυμώ, βαρυθυμώ. || -сѳ θλίβομαι κλπ.ρ. ενεργ. φ.

вздвѳивѳть ρ.δ. βλ. вздвѳить.

вздвѳить, -ѳю, -ѳишь ρ.σ.μ. 1 κάνω δυο ζυγούς (απο έναν που ήταν)· ряднѳ вздвѳой! (παράγγελμα) επι δύο ζυγών! 2 -нѳть διβολίζω - πόλε διβολίζω τό χωράφι. || -сѳ συντάσσομαι επί δύο ζυγών ή στοιχών.

вздєвѳть, ρ.δ. βλ. вздєть.

вздѳргивѳние, -я ουδ. τράβηγμα, τέντωμα ανέβασμα, ύψωση.

вздѳргивѳть(сѳ) ρ.δ. βλ. вздѳргнѳть(сѳ).

вздѳргѳка, -и θ. βλ. вздѳргивѳние. || σχοινί τραβήγματος.

вздѳргнѳтнѳй επ. υψωμένος, ανυψωμένος, ανασηκωμένος· -нє плѳчи ανασηκωμένοι ώμοι· -нос ανασηκωμένη μύτη.

вздѳргнѳть, -нѳ, -нєшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -тнѳй, βρ: -ѳт, -ѳ, -ѳ ρ.σ.μ. 1 τραβώ, τεντώνω προς τα πάνω, ανατείνω, ανασηκώνω, υψώνω· -ли ѳлаг υψωσαν τη σημαία· он высокѳ -ѳл гѳловѳ αὐτѳς ψηλά σήκωσε το κεφάλι. 2 (απλ.) απαγχονίζω, κρεμώ. || εκφρ. - нос σηκώνω ψηλά τη μύτη (το παίρνω επάνω μου, περριφανεύομαι)· -плєчѳми σηκώνω τους ώμους (διστάζω, αμφιβάλλω). || -сѳ ανασηκώνομαι, ανυψώνομαι, ανατείνομαι.

вздєть, -ѳѳу, -ѳѳєшь, προστι. -ѳѳъ ρ.σ.μ. 1 (παλ.) ανασηκώνω, ανορθώνω, ανυψώνω· -гѳзѳ на потѳлѳк σηκώνω τα μάτια προς το νταβάνι, κοιτάζω το νταβάνι. 2 (παλ.) ντύω, ριζάρѳ -ѳл лѳтъ ο ιππότης φόρεσε την πανοπλία.

вздѳр, -ѳ α. ανοησία, κουταμάρα, βλακεία, μωρία· всѳ ѳтѳ - ολ' αυτά είναι ανοησίες.

вздѳритѳ, ρ.δ. φιλονικώ, μάλωνα, ερίζω лѳди -ли из-зѳ мѳлочєй οι άνθρωποι μάλωνα για μικροπράγματα.

вздѳрнѳстѳ, -и θ. ανοησία, κουταμάρα.

вздѳрнѳнѳй επ., βρ: -рѳн, -рѳнѳ, -рѳнѳ. 1 α-

νόητος, κουτός, μωρός. 2 φιλόνηκος, καυγατζής, φίλερις.

вздѳрохѳть, -ѳєт ρ.σ. ακριβαίνω, γίνομαι ακριβότερος· продѳкѳтѳ -ли τα τρόφιμα ακριβηναν.

вздѳрщѳк, -ѳ α. -ѳѳѳ, -ѳ θ. μωρολόγος, -ѳ.

вздѳх, -ѳ α. αναστάναγμα, -μός· αναπνοή.

вздѳхнѳть, -нѳ, -нѳшь ρ.σ. 1 βλ. вздѳхѳть (1 σημ.). 2 αναπαύομαι, ξεκουράζομαι· -пѳслє бєгѳтнѳй ξεκουράζομαι ύστερα απο τα τρεξίματα. || εκφρ. - сѳвѳбѳднѳ αναπνѳѳ ελεύθερα (είμαι πια ήσυχος).

вздѳргивѳть, ρ.δ. βλ. вздѳргнѳть.

вздѳремнѳть, -нѳ, -нѳшь ρ.σ. νυστάζω· τον κλέφτη, το παίρνω λίγο· пѳслє єднѳ -ѳл нє-мнѳжѳкѳ μετѳ το φαγητѳ τον έιλεφα λίγο. || -сѳ νυστάζω, έχω μεγάλη νύστα· мнє -лѳсѳ μου ήρθε μεγάλη νύστα.

вздѳргнѳть, -нѳ, -нєшь ρ.σ. σαστίζω, συγχίζομαι, ταράσσομαι, τѳ χάνω.

вздѳвѳние, -я ουδ. 1 φύσημα, πνοή. 2 διόγκωση, εξόγκωση. 3 φούσκωμα, αύξηση, ύψωση. 4 φύσημα της φωτιάς (για ν' ανάφει).

вздѳвѳть(сѳ) ρ.δ. βλ. вздѳть(сѳ).

вздѳмѳть, ρ.σ. σκέφτομαι, μου κατεβαίνει, μου έρχεται στο νου η σκέψη, η ιδέα. || -сѳ βλ. ρ. ενεργ. φ.

вздѳрѳтьсѳ ρ.σ. (απλ.) ξαφνικά αρχίζω να μωραίνομαι, να ζαβώνω, να ξεκουτιάζω· стѳ-рѳчѳѳ -лѳсѳ η γοιά ξαφνικά κίκιωσε.

вздѳтьѳ, -я ουδ. διόγκωση, φούσκωμα· -жѳ-вѳтѳѳ φούσκωμα της κοιλιάς.

вздѳтьнѳй επ. 1 φουσκωμένος, διογκωμένος, εξογκωμένος. 2 μτφ. υπερβολικός, υπέρογος, υψηλός· -нє цѳнѳ υπέρογιες (παραφουσκωμένες) τιμές.

вздѳть, -ѳѳѳ, -ѳѳєшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. вздѳтьнѳй, βρ: -ѳѳт, -ѳѳ, -ѳѳ ρ.σ.μ. 1 φυσώ, πνѳѳ προς τα πάνω· вѳтєр -ѳл пылѳ ο άνεμος σήκωσε σκόνη. 2 διογκώνω, εξογκώνω, φουσκώνω. 3 μτφ. υψώνω, αυξάινω, ανεβάζω, παραφουσκώνω· -цѳнѳ υψώνω τις τιμές. 4 φυσώ ν' ανάφει· -огѳнѳ φυσώ ν' ανάφει η φωτιά. || -сѳ φουσκώνω, διογκούμαι· на мѳчтѳѳ -лѳсѳ парѳсѳѳ τα πανιѳ των καταρτιών φούσκωσαν· рекѳ -лѳсѳ ѳт тѳѳнѳнѳ снєгѳѳѳ το ποτάμι φούσκωσε απο το λιώσιμο των χιονιών. 2 πρήζομαι· щєкѳѳ -лѳсѳ ѳт ѳлѳсѳѳ το μάγουλο πρήστηκε απο πονόδοντο. 3 μτφ. υψώνομαι, ανεβαίνω· цѳнѳнѳ -лѳсѳѳ οι τιμές ανέβηκαν.

вздѳть, -ѳѳѳ, -ѳѳєшь ρ.σ.μ. (απλ.) χτυπώ, δέρνω· егѳ -ли τον φούσκωσαν ζύλο.

вздѳѳить, -ѳлѳ, -ѳишь ρ.σ.μ. ορθώνω, σηκώνω στα πσιονѳ πόδια· -кѳнѳѳ ορθώνω, (κάνω να σηκωθεί) το άλογο στα πσιονѳ πόδια. || -сѳ ορθώνομαι στα πσιονѳ πόδια· кѳнѳѳ -лѳсѳ το ά-

λογο ορθώθηκε στα πισινά πόδια.

ВЗДЫЛИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВЗДЫБИТЬ(СЯ).

ВЗДЫМАТЬ ρ.δ.μ. σηκώνω, ανυψώνω (σαν καπνό)· - густую ПЫЛЬ σηκώνω σιρόνη-σύννεφο ВÉ-тер раздувал ОГОНЬ и -άλ ΜΗΓΟΤΟ ИСКР ο αέρας φύσηξε τη φωτιά και σπινθηροβόλησε. || -СЯ σηκώνομαι, υψώνομαι σαν καπνός.

ВЗДЫХАНИЕ, -Я ουδ. εισπνοή· αναπνοή, ανάσα.

ВЗДЫХАТЕЛЬ, -Я α. εραστής, ερωμένος.

ВЗДЫХАТЬ ρ.δ.1 ανασαινώ, αναπνέω. 2 θλίβομαι, στενοχωριέμαι. || ερωτεύομαι, αγαπέμαι, είμαι ερωτευμένος· ОН ДАВНО -ЕТ ПО НЕЙ απο καιρό αυτός την αγαπάει.

ВЗЫМАНИЕ, -Я ουδ. είσπραξη φόρων, προστιμάτων κ.τ.τ.

ВЗЫМАТЬ ρ.δ. εισπράττω φόρους, προστίμα-τα κ.τ.τ.

ВЗЫРАНИЕ, -Я ουδ. παρατήρηση, κοιτάγμα, θέα.

ВЗЫРАТЬ ρ.δ. (παλ.) βλέπω, κοιτάζω, παρατηρώ, ορώ, θεώμαι. || **εμφρ.** HE -Я διαδιαφρώντας, παραβλέποντας.

ВЗЛАНЬВАНІЕ, -Я ουδ. βλ. ВЗЛОМ.

ВЗЛАНЬВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВЗЛОМАТЬ(СЯ).

ВЗЛЕЗАТЬ ρ.δ. βλ. ВЗЛЕЗТЬ.

ВЗЛЕЗТЬ, -ÉЗУ, -ÉЗЕШЬ, παρλθ. χρ. ВЗЛЕЗ, -ЛА, -ЛО, προστι. ВЗЛЕЗЬ ρ.σ. αναρριχίεμαι, σκαρφαλώνω· - НА ДЕРЕВО σκαρφαλώνω στο δέντρο.

ВЗЛЕЛÉАТЬ ρ.σ.μ. 1 μεγαλώνω, διαπαιδαγωγώ με αγάπη. 2 μτφ. τρέφω (ιδέα, σκέψη κ.τ.τ.).

ВЗЛÉТ, -α α. 1 πτήση προς τα πάνω. 2 μτφ. άνοδος, έμπνευση, έξαρση.

ВЗЛÉТАНИЕ, -Я ουδ. βλ. ВЗЛÉТ.

ВЗЛÉТАТЬ, ρ.ε. βλ. ВЗЛÉТÉТЬ.

ВЗЛÉТÉТЬ, -ЕЧÚ, -ЕТÍШЬ ρ.σ. 1 πετώ προς τα άνω, ανίπταμαι· -ЛА КУРОПÁТКА ИЗ-ПОД МО-ÍХ НОГ πέταξε η πέρδινια κάτω απο τα πόδια μου. 2 ανεβαίνω γρήγορα, πετάγομαι επάνω· - ПО ЛÉСТНИЦЕ ανεβαίνω γρήγορα τη σκάλα. || **εμφρ.** -ÉЛ НА ВÓЗДУХ. α) τινάχτηκε στον αέρα· СКЛАД ОМОБ -ÉЛ НА ВÓЗДУХ η αποθήκη βομβών τινάχτηκε στον αέρα. β) μτφ. σκορπίζομαι, διαλύομαι, χάνομαι, πάω περίπατο (για όνειρα, ελπίδες, σχέδια κ.τ.τ.).

ВЗЛÉТНИЙ επ. απογειωτικός, της απογειώ-σης· -Я ПЛОЩÁДКА ο διάδρομος απογειώσης.

ВЗЛÉТНВАТЬ ρ.δ. -вал, -а, -ο βλ. ВЗЛÉТАТЬ.

ВЗЛÉЗА ! κ. **ВЗЛÉЗИНА**, -И θ. φαλάιρα (μετωπιική και πλευριική).

ВЗЛОБÓК, -СКА α. (διαλι.) ύψωμα, βουναλάκι.

ВЗЛОМ, -а α. σπάσιμο, θραύση· - ЗАМКÁ το σπάσιμο της κλειδαριάς.

ВЗЛОМАТЬ ρ.σ.μ. 1 σπάζω, θραύω, ανοίγω με σπάσιμο· ВОР -ÁЛ ДВЕРЬ ο κλέφτης έσπασε την

πόρτα. || χαλνώ, ξεκαοφώνω, σπάζω· - ПОЛ χαλνώ το πάτωμα. 2 (στрат.) κάνω ρήγμα· НÁШИ ВОЙСКÁ -ЛИ ОБОРОНУ ПРОТÍВНИКА τα στρατεύματά μας έσπασαν την άμυνα του εχθρού. || -СЯ σπάζω, θραύομαι (για πάγο).

ВЗЛОМЩИК, -а α. διαρρηκτης.

ВЗЛОХМÁТНТЬ, -ÁЧУ, -ÁТÍШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -ÁЧЕННЫЙ, -ЧЕН, -а, -ο ρ.σ.μ. αναμαλλιάζω. || -СЯ αναμαλλιάζω.

ВЗЛОХМÁЧЕННЫЙ επ. αμαμαλλιάρης, -σμένος.

ВЗЛОХМÁЧИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВЗЛОХМÁТНТЬ(СЯ)

ВЗЛУЩÍТЬ, -ЩÚ, -ЩÍШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -ЩÉННЫЙ, βρ. -ЩÉН, -ЩЕНÁ, -ЩЕНÓ ρ.σ.μ. εκλοβίζω, ξεφλουδίζω.

ВЗМÁЛНВАТЬСЯ ρ.δ. βλ. ВЗМОЛÍТЬСЯ.

ВЗМÁНÍТЬ ρ.σ.μ. διεγείρω, προκαλώ την επιθυμία, κεντώ· τραβώ, έλκω.

ВЗМАХ, -а α. κίνηση, κούνημα προς τα πάνω· - РУКÍ το κούνημα του χεριού προς τα πάνω· - КРÍЛЬЕВ το φτερούγισμα· - ВÉСЕЛ το ανασήριωμα των κουπιών (κατά την κωπηλασία), κωπηλάτημα.

ВЗМÁХИВАНІЕ, -Я ουδ. βλ. ВЗМАХ.

ВЗМÁХИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВЗМАХНÚТЬ(СЯ).

ВЗМАХНÚТЬ, -НÚ, -НÉШЬ ρ.σ. κινώ, αιωρώ, κουνώ προς τα πάνω· ανεμίζω· - ПЛАТКÓМ κουνώ επάνω το μαντήλι· - КРÍЛЬЯМИ φτερουγίζω· - ФУРАЖКÓЙ κουνώ επάνω το μαπέλλο. || -СЯ κουνιέμαι προς τα πάνω.

ВЗМÁЧИВАТЬ(ОЯ) ρ.δ. βλ. ВЗМОСТÍТЬ(СЯ).

ВЗМЕСТÍ, -ЕТÚ, -ЕТÉШЬ, παρλθ. χρ. -ÉЛ, -Е-ЛÁ, -ЛÓ, μτχ. παρλθ. χρ. (παλ.) -ÉТШÍЙ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -ЕТÉННЫЙ, βρ. -ТÉН, -ТЕНÁ, -ТЕНÓ ρ.σ.μ. σηκώνω φηλά, ανεγείρω, ορθώνω, ανορθώνω· πετώ, ρίχνω επάνω.

ВЗМÉТ, -а α. 1 ανάρριψη, πέταγμα προς τα άνω. 2 το πρώτο όργωμα χερσάδας ή παρθένων εδαφών.

ВЗМÉТАТЬ, -ЕЧÚ, -ÉЧЕШЬ κ. -ÁП, -ÁЕШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ВЗМÉТÁННЫЙ, βρ: -ТАН, -а, -ο. 1 ανεγείρω, σηκώνω, παρασέρνω προς τα πάνω· ВÉТЕР -ÁЛ СОЛÓМУ ο αέρας σήκωσε πάνω τ' άχυρα. 2 οργώνω χέρσο έδαφος.

ВЗМÉТАТЬ², -ÁП, -ÁЕШЬ ρ.δ. βλ. ВЗМЕСТÍ κ. ВЗМЕТНÚТЬ.

ВЗМЕТНÚТЬ, -НÚ, -НÉШЬ ρ.σ. 1 βλ. ВЗМЕСТÍ. 2 βλ. ВЗМАХНÚТЬ. || -СЯ 1 βλ. ВЗМАХНÚТЬСЯ. 2 αναπηδώ, πετιέμαι επάνω. 3 υψώνομαι· -ЛОСЬ ОГРÓМНОЕ ПЛÁМЯ ξεπετάχτηκε τεράστια φλόγα.

ВЗМÉТНВАНІЕ, -Я ουδ. άνοδος, ανύψωση, πέταγμα προς τα πάνω.

ВЗМÉТНВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВЗМÉТАТЬ¹ κ. ВЗМЕТНÚТЬ(СЯ).

ВЗМОКÁТЬ ρ.δ. βλ. ВЗМОКНУТЬ.

ВЗМОКНУТЬ, -НУ, -НÉШЬ, παρλθ. χρ. ВЗМОК, -ЛА, -ЛО ρ.σ. μουσκεύω, διαβρέχω, εμποτίζω·

шёл дождь, земля -λα έβρεξε και η γη καλύ-
κωσε· у меня спина -ла μούσιφε η ράχη μου.

ВЗМОЛІТЬСЯ, -лѡсь, **ВЗМОЛІШЬСЯ** ρ.σ. θερμο-
παοακάλω, εκλιπαρώ, καθικετεύω, προσλιπαρώ·
~ ο προσέηι εκλιπαρώ συχώρηση.

ВЗМѢРѢ, -Я ουδ. ακρογιαλιά· παραθαλάσσιο
μέρος.

ВЗМОСТІТЬ, -ощѹ, -остѣшь ρ.σ.μ. (απλ.) ε-
πιθέτω· βάζω, θέτω επάνω, φηλά. || -ся πι-
νω θέση, τακτοποιούμαι, βολεύομαι.

ВЗМУТІТЬ, -учѹ, -утѣшь κ. -ѹтишь, παθ. μτχ.
παρλθ. χρ. -ѹченнѣй, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ.
θολώνω (άνακατεύοντας, κουνώντας). || -ся θο-
θολώνω.

ВЗМУЧИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЗМУТІТЬ(СЯ)**.

ВЗМЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЗМЫТЬ**.

ВЗМЫЛЕННѢЙ επ. απο μτχ. κάθιδρος, αφρισμέ-
νος (για άλογο).

ВЗМЫЛИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЗМЫЛИТЬ(СЯ)**.

ВЗМЫЛИТЬ ρ.σ. παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -лен-
нѣй, βρ: -лен, -а, -ο. 1 αφρίζω, κάνω να α-
φρίσει κάτι. 2 (για άλογο) κάνω να ιδροκοπή-
σει, να αφρίσει. || -ся αφρίζω.

ВЗМЫТЬ, **ВЗМОК**, **ВЗМОЕШЬ** ρ.σ. πετώ τ' αφή-
λου, υψώνομαι στον αέρα, ανίπταμαι γρήγορα
(για πτηνά, αεροπλάνο).

ВЗНЕСТІ, -есѹ, -есѣшь, παρλθ. χρ. **ВЗНѢС**,
-еслѣ, -лѡ, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. -ѣннѣй, βρ:
-сѣн, -сенѣ, -нѡ ρ.σ.μ. 1 (απλ. κ. παλ.) βλ.
ВНЕСТІ (4 σημ.). 2 σηκώνω, ανυψώνω. || -сь,
σηκώνομαι, ανυψώνομαι, πετάγομαι, ρίχνομαι
προς τα πάνω.

ВЗНЕС, -а α. εισφορά, συνεισφορά· συνδρο-
μή· срѡчнѣй - επείγουσα εισφορά· члѣнскѣй -
η συνδρομή μέλους (οργάνωσης, κόμματος).

ВЗНОСИТЬ, -ощѹ, -ѡсишь ρ.δ. βλ. **ВЗНЕСТІ**.
|| -ся βλ. **ВЗНЕСТІСЬ**.

ВЗНУДАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. -ѹз-
даннѣй, βρ: -дан, -а, -ο ενστομίζω, περνώ τη
στομίδα χαλινού στο άλογο. || μтф. υποτάσσω,
περιορίζω, χαλιναγωγώ.

ВЗНУЗДІВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЗНУЗДАТЬ**. || -ся υ-
ποτάσσομαι, περιορίζομαι, χαλιναγωγούμαι.

ВЗО... πρόθεμα (βλ. **ВЗ...**)· χρησιμοποιεί-
ται αντί του „ВЗ..." μπροστά απο το Ѣ και
και μερικѣ συμπλέγματα συμφώνων: **ВЗОЙТІ**, **ВЗО-**
ѡРАТЬСЯ, **ВЗОРВАТЬСЯ**.

ВЗОБРАТЬСЯ, **ВЗѡБЕРѹСЬ**, **ВЗѡБЕРѢШЬСЯ**, παρлθ.
χρ. **ВЗОБРАЛСЯ**, -алѣсь, -алѡсь κ. -ѣлѡсь ρ.σ.
περνώ μεσ' από..., διαχωρώ· σιαφαλώνω, αναρ-
ριχιέμαι.

ВЗОЙТІ, -йдѹ, -йдѣшь, παρлθ. χρ. **ВЗОШѢЛ**,
-шлѣ, -шлѡ, μтχ. παρлθ. χρ. **ВЗОШѢДШІЙ**, επ. ρ.
μтχ. **ВЗОЙДІ** ρ.σ. 1 ανεβαίνω, ανερχομαι ~ на
гѡру ανεβαίνω στο βουνό. 2 βγαίνω, προβάλ-
λω, εμφανίζομαι· сѡлнце **ВЗОШЛѡ** ο ήλιος ανε-

τειλε. 3 φουσιώνω· без **ВЗОЖѢЙ** тѣсто не -ѣт
χωρίς μαγιά το ζυμαρι δε φουσιώνει. 4 ανα-
φύομαι, φυτρώνω, βγάζω φύτρα· сѡменѣ **ВЗОШЛІ**
οι σπόροι φύτρωναν. 5 (παλ. κ. απλ.) εισέρ-
χομαι, μπαίνω μέσα, εισδύω· ~ в **КОМНАТУ**
μπαίνω στο δωάτιο. || χωρώ· не **МОГѹ** ѡблѡше
естѣ, не **ВЗОЙДѢТ** δεν μπορώ να φάω άλλο, δεν
περνάει, δεν κατεβαίνει, δε χωράει άλλο. 6
μπαίνω, χωρώ (για ενδύματα, υποδήματα)· ѣтѡт
сапѡг не -ѣт **МНЕ** на нѡгу αυτή η μπότα δε θα
χωρέσει στο πόδι μου.

ВЗОР, -а α. βλέμμα, ματιά· печѣлннѣй ~
θλιμμένο βλέμμα· **УСТРЕМІТЬ** - на **КОГѡ-Н**. ρί-
χνω (καρφώνω) το βλέμμα σε κάποιον. || μтф.
όραση. || μтф. πλθ. -н προσοχή, ενδιαφέρον·
-н **ЧЕЛОВѢЧЕСТВА** **ПРИКОВАНЫ** к ѣтѡм **СОБѢТІЯМ**
η προσοχή όλης της ανθρωπότητας στραφηκε
σ' αυτά τα γεγονότα.

ВЗОРВАТЬ, -вѹ, -вѣшь, παρлθ. χρ. **ВЗОРВАЛ**,
-лѣ, -лѡ, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **ВЗОРВАННѢЙ**,
βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ανατινάζω· парти-
зѣны -ли **МОСТ** οι αντάρτες ανατίναξαν τη γέ-
φυρα. 2 εξοργίζω, εξερεθίζω· егѡ -ли **РѢЗКІЕ**
слова **СОБѢСѢДНИКА** τον εξόργισαν τα βαριά λό-
για του συνομιλητή. || -ся 1 ανατινάζομαι·
здѣние -лѡсь το κτίριο ανατινάχτηκε. 2 ε-
ξοργίζομαι, εξερεθίζομαι, θυμώνω· он **ВДРУГ**
-лѡся **ΞΑΦΝΙΚѢ** αυτός **ΕΞΟΡΓΙΣΤΗΚΕ**.

ВЗРАСТАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЗРАСТІ**.

ВЗРАСТІ, -стѹ, -стѣшь, παρлθ. χρ. **ВЗРОС**,
-лѣ· -лѡ ρ.σ. (παλ.) βλ. **ВЫРАСТИ** (1, 2 σημ.).

ВЗРАСТІТЬ, -ашѹ, -астѣшь, παθ. μтχ. παρлθ.
χρ. -ашѣннѣй, βρ: -щѣн, -щенѣ, -щенѡ ρ.σ. μ.
καλλιεργώ, μεγαλώνω· -цветѣ **ΑΝΘΟΚΟΜѢ**. || α-
ναθρέφω· он -ѣл **ТРЕХ** **СЫНѡВѢЙ** αυτός **ΜΕΓΆΛΩΣΕ**
τρία παιδιѣ (γιούς).

ВЗРАЧНѢЙ επ. (διαλι. κ. παλ.) όμορφος, εύ-
μορφος, ωραίος, ευειδής.

ВЗРАЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЗРАСТІТЬ**. || -ся καλ-
λιεργούμαι. || ανατρέφομαι, μεγαλώνω.

ВЗРЕВѢТЬ, -вѹ, -вѣшь ρ.σ. μουγκρίζω, βρυ-
χώμαι απότομα, ξαφνικѣ. || σφυρίζω· **ДУНАТѢ**
пѡезд -ѣл το τρѣινο σφύριξε. || κραυγάζω.

ВЗРЕВНОВАТЬ, -нѹк, -нѹешь ρ.σ. (παλ.) βλ.
ревновѣть.

ВЗРЕЗ, -а α. κοπή, κόψιμο, τμήση. || άμοιχή.
ВЗРЕЗАТЬ, -ѣжу, -ѣжѣшь ρ.σ.μ. κόβω, ανοί-
γω, σχίζω· **ΞΕΚΟΙΛΙΑΖΩ**.

ВЗРЕЗАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЗРЕЗАТЬ**. || -ся κόβο-
μαι, σχίζομαι, ξεκοιλιάζομαι.

ВЗРЕЗНИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЗРЕЗАТЬ(СЯ)**.

ВЗРОСЛѢТЬ ρ.δ. ανδρώνομαι, μεγαλώνω, γί-
νομαι άντρας.

ВЗРОСЛѢЙ, επ. ενήλικος, μεγάλος· ты не **ΜΑ-**
ЛЕНЬКѢЙ, ты - **ЧЕЛОВѢК** εσύ δεν είσαι μικρός,
εσύ είσαι μεγάλος.

взрыв, -а α. 1 έκρηξη, σιάσιμο· - бомб и снарядов έκρηξη βομβών και βλημάτων. 2 ανατίναξη· - взбóнного склáда ανατίναξη στρατιωτικής αποθήκης. 3 μτφ. ξέσπασμα· - аππло-дисментóв ξέσπασμα χειροκροτημάτων· - негодóвания ξέσπασμα αγανάκτησης. 4 (φιλοσ.) έκρηξη, επανάσταση, βίαιο πέραςμα απο το παλιό στο καινούργιο. 5 (γλωσ.) βίαιη έξοδος αέρα απο το στόμα.

взрывание¹, -я ουδ. βλ. взрыв.
взрывание², -я ουδ. σιάσιμο, σιαφή.
взрыватель, -я α. εμπυρείο.
взрывать(ся)¹ ρ.δ. βλ. взорвать(ся).
взрывать², ρ.δ. βλ. взрывать. || -ся σιάβομαι.
взрывник, -á α. торπιλητής, υπονομευτής, μιναδόρος.

взрывной επ. 1 εκρηκτικός· - снаряд εκρηκτικό βλήμα. 2 (γλωσ.) στιγμιαίος· - не согласные звуки τα στιγμιαία σύμφωνα.
взрывчатка, -и θ. ύλη εκρηκτική.
взрывчатый επ. εκρηκτικός· - не вещества εκρηκτικές ουσίες.

взрывать, -я ουδ. σιαφή, σιάσιμο.
взрывать, взрóу, взрóешь ρ.σ.μ. ανασιαπτω, ανασιαλίζω.

взрыхлять ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. -ён-ный, βр: -ён, -енá, -енó βωλοκοπώ, τρίβω τά χώματα, κάνω τη γη αφράτη.
взрыхлять ρ.δ. βλ. взрыхлять. || -ся (για γη) βωλοκοπιέμαι, τρίβομαι, γίνομαι αφράτη.
взъ..., πρόθεμα βλ. вз..., χρησιμοποιείται μπροστά από τα γλωσσικά φωνήεντα: е, ю, я π.χ. взьерошить, взьяряться.

взъедаться ρ.δ. βλ. взъестся.
взъезд, -а α. άνοδος, ανέβασμα. || τόπος, μέρος άνόδου.

взъезжать ρ.δ. βλ. взъехать.
взьерепенить ρ.σ.μ. (απλ.) εξοργίζω, εξερεθίζω, φουριάζω. || -ся εξοργίζομαι, εξερεθίζομαι, φουριζομαι, θεριεύω.

взьерошенный επ. απο μтχ. αναμαλλιασμένος.
взьерошивать(ся) ρ.δ. βλ. взьерошить(ся).

взьерошить, -шу, -шишь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. -óшенный, βр: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 αναμαλλιάζω. 2 ορθώνω τις τρίχες· кот -ил шерсть о гáτος óρθωσε τις τρίχες. || -ся αναμαλλιάζομαι· усн -лись τα μουστάκια ανακατεύτηκαν.

взьершить, -шу, -шишь ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. взьерошить. || -ся 1 ορθώνω τις τρίχες. 2 μтф. (απλ.) βλ. взьерепениться.

взъестся, -ёмся, -ёшься, -ётся, -едймся, -едитесь, -едятся, παρлθ. χρ. -ёлся, -лась, -лось, прости. -ёшься ρ.σ. (απλ.) μαλώνω, θυμώνω, κακιώνω· βрйζω· хозяйка -лась на жильцá η νοικοκυρά μάλωσε με τον ενοικιαστή.

взъехать, -еду, -едешь ρ.σ. ανεβαίνω, ανέρχομαι (με μεταφορικό μέσο).

взьярять ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. -ён-ный, βр: -ён, -енá, -енó εξοργίζω, φουριάζω, κάνω να μαυλώσει, να λυσοάξει. || -ся εξοργίζομαι, φουριζομαι, μαυιάζω, λυσοάζω.

взывать ρ.δ. κράζω, φωνάζω, καλώ· - о помощи καλώ σε βοήθεια. || απευθύνομαι· παρακαλώ.

взырать ρ.σ. 1 παίζω· ягнёнoк -áл вóзле матери το αρνάκι έπαιξε κοντά στη μάνα του. 2 τρικυμιάζω. || (για άνεμο) φυσώ δυνατά, με μανία. || емф. -ло сёрдце фтероуγисе (χάρημε) η καρδιά· -ла душá χάρημε η ψυχή.

взыскание, -я ουδ. 1 είσπραξη, πάροισμο, (χρέους, προστίμου). 2 τιμωρία, ποινή· дисциплинарное - πειθαρχική ποινή· административное - διοικητική ποινή.

взыскательность, -и θ. απαίτηση αυστηρή.
взыскательный επ., βр: -лен, -льна, -льно; απαιτητικός· - учитель απαιτητικός δάσκαλος.

взыскать¹, взьпу, взъешешь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. взъсканный, βр: -кан, -а, -о ρ.σ. 1 εισπράττω, παίρνω αναγκαστικά· - долг εισπράττω το χρέος. 2 τιμωρώ, επιβάλλω ποινή. || емф. не взьшй(те) μην παραξηγείς, -είτε, να με συγχωρείς, -είτε· уж вы не -йте, другóго угощенья нет να μας συγχωρείτε, τίποτε άλλο δεν έχομε να σας κεράσουμε.

взыскать² ρ.σ.μ. (βλ. κλίση взыскать¹) παλ. ανταμείβω.

взыскивание, -я ουδ. βλ. взыскание.
взыскивать¹ ρ.δ. βλ. взыскать¹.

взыскивать² ρ.δ. βλ. взыскать² || -ся 1 εισπράττομαι. 2 τιμωρούμαι.

взыскующий επ. απο μтχ. ερευνητικός, -ών.
взятие, -я ουδ. κατάληψη, κυρίευση, κατάχτηση, επικόρηση, πάροισμο, άλωση· - Константинополя η άλωση της Κωνσταντινούπολης· - власти η κατάληψη της εξουσίας· - крепости κυρίευση του φρουρίου.

взятка, -и θ. δωροδοκία· δωροδοκία, δωροληφία, ρουσφετί· взять (братъ) -и παίρνω δωροδοκήματα. 2 (χαρτп.)· χαρτωσιά.

взяток, -тка α. το μέλι της μέλισσας μιας εξόδου ή μιας περιόδου, παρσιά, πάροισμο.

взяточник, -а α. -ца, -и θ. δωροδέκτης, δωροδοκούμενος, -η, δωρολήπτης, -τρια.

взяточнический επ. της δωροδοκίας· -ие приёмы τρόποι δωροδοκίας.

взяточничество, -а ουδ. δωροδοκία, δωροληφία.

взять, возьму, возьмёшь, παρлθ. χρ. взял, -лá, -ло, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. взятый, βр: взят, -á, -о ρ.σ. 1 βλ. брать. 2 συλλαβάνω, πιάνω· преступник был взят полицией ο εγκλη-

ματίας πιάστηκε απο την αστυνομία. || -ся βλ. **обратясь**. || **εμφρ.** откуда ни возьмись απρόοπτα, ξαφνικά, ανεπάντεχα, άγνωστο απο που.

* **βιαδύκ**, -α α. κοιλαδογέφυρα, οδογέφυρα.

βιοράτορ, -α α. (τεχ.) δονητής.

βιορασιόννι επ. δονητικός.

* **βιορασι**, -и θ. δόνηση, ταλάντωση· κραδαμός· παλμός.

* **βιοριόκ**, -α α. βακτηρίδιο, μικρόβιο, δονάκιο.

βιορίрование, -я ουδ. βλ. **βιορασι**.

* **βιορίровать**, -рую, -руешь ρ.δ. δονώ, κραδάλνω, ταλαντώνω. || (για φωνή) πάλλω, τρέμω.

βιορόμετρ, -α α. μετροητής δονήσεων.

* **βιβάρι**, -я α. βιβάριο, διβάρι, λιβάρι, λιβάρι.

βιβισέκτορ, -α α. ζωτόμος.

* **βιβισέκσι**, -и θ. ζωτομία.

βιγόνεβνι επ. προβατοκαμηλίσκος, απο βιγόνιο.

* **βιγόν**, -и θ. 1 βιγόνιο, προβατοκάμηλος. 2 μαλλί βιγονίου. 3 ύφασμα απο μαλλί βιγονίου.

βιδ¹, -а (-у), πρωτ. ο **βиде**, в **βиде**, в **βиду**, на **βиду** α. 1 μορφή, όψη, εμφάνιση, παρουσιαστικό· φάτσα, φιγούρα· σχήμα· **жалкий** - άθλια μορφή· **наружный** - έξωτερική εμφάνιση· **горá** éτα **имéет** - κόνуса το βουνό αυτό είναι κωνοειδές· **жемчуг** в -е **Груши** μαργαριτάρι απιοειδές. || (έκφραση προσώπου) όψη, ύφος, θωριά, αέρας· **болной** - ασθενική όψη· **строгий** - αυστηρό ύφος· **важный** - σοβαρό ύφος· **радостный** - χαρούμενη όψη. || κατάσταση· в **нормальном** -е σε κανονική κατάσταση· в **пьяном** -е σε κατάσταση μέθης. 2 προοπτική, άποψη, θέα· **кóмната с -ом** на **мóре** δωμάτιο με θέα προς τη θάλασσα· - на **Гóрод** η άποψη της πόλης. || τοπίο· **альбóм с -ами** **Грeции** λεύκιμα με τοπία της Ελλάδας. 3 με τις προθέσεις: в, из, на, при σχηματίζει γλωσσικούς συνδυασμούς· в -ý, на -ý εν όφει· в -ý **неприятеля** εν όφει του εχθρού· на -ý у **всех** εν όφει όλων, μπροστά στα μάτια όλων· **испугáтсья** при -е **звeря** φοβούμαι αντιριζοντας τс θηρίο· у **меня** нет **ничего** в -ý δε βλέπω τίποτε μπροστά μου· **ещé** на - 50 лет αυτή δείχνει για πενηντάρα· при -е **опасности** εν όφει του κινδύνου· **потеря́т** из -у χάνω από τη θέα (όραση, μάτια). 4 πλв. -н προοπτική, υπολογισμοί, προϋποθέσεις· -н на **óдущее** οι προοπτικές για το μέλλον· -н на **урожа́й** προοπτικές για τη σοδειά. 5 (παλ.) η ταυτότητα || **εμφρ.** - на **жительство** είδος ταυτότητας· в -е **сан**, **ωσαν**, εν είδει, δίκηνη· **для -а** α) για τα μάτια, για το θεαθήναι. β) για φάτσα, για επίδειξη, για μόστρα· на -, по -у, с -у εξ

όφως, απο την όψη, κατ' όφιν· **под -ом** με την πρόφαση· **видáт** -н βλέπω, περνώ, δοιμάζω πολλά· **имéт** -н υπολογίζω, σκοπεύω, έχω κατά νου, αποβλέπω, αποσκοπώ, ξαμώνω· не **подáт** ή не **показáт** -у δε δείχνομαι (δε δείχνω σημεία, πού μπορεί να με αντιληφθούν)· **дéлáт** - κάνω πώς, προσποιούμαι· **быт** на -ý τραβώ την προσοχή, φαίνομαι· **имéт** в -ý α) έχω υπ' όψη μου. β) εννοώ, υπονοώ· **ни под каки́м -ом** με κανένα τρόπο, με καμιά πρόφαση· в **лóжном** -е φεύτλια, φευδός· διαστρεβλωμένα· **стáвить на** - προειδοποιώ (για τιμωρία, ποινή)· **упустíт** ή **внпустит** из -у λησμονώ, ξεχνώ, απαλείφω απο τη μνήμη, παραδίδω στη λήθη· в -ý **лóгь**, **ένεμα**· он **увóлен** от **дóлжности** в -ý **εγó** **неспосóбности** απολύθηκε απο τη θέση λόγω ανικανότητας· в **мáлом** -е εν σμικρῶ, σε σμικρογραφία.

βιδ², -а α. είδος· τύπος· **разнне** -н **мрáмо** -ра διάφορα είδη μαριάρου. || (υποδιαίρεση)· είδος· γένος· **ветлá** - **βид** **ивн** η λευκή ιτιά είναι ένα είδος ιτιάς· **отношение** -а к **рóду** (λογ., φιλοσ.) η σχέση του είδους προς το γένος. || (γλωσ)· μορφή· **глагол несовершенного** -а **ρήμα** διαρκείας (διαρκούς μορφής)· **глагол совершенного** -а **ρήμα** στιγμιαίο (στιγμιαίας μορφής).

βιδάλνι επ. (απλ.) μομογουρισμένος.

βιδάτ¹ ρ.δ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **виданнй**, βр: -дан, -а, -о. 1 βλέπω, συναντώ, ανταμώνω, απαντώ· я не -ál **εγó** **со** **вчерáшнего** **дня** δεν τον είδα απο χτές. || γνωρίζω, περνώ, υποφέρω, δοιμάζω· **мы** -ли и **хóлод** и **гóлод** υποφέραμε και κρύα και πείνα. 2 βλ. **βидеть** (1 σημ.). || **εμφρ.** где éто **видано** που το είδες αυτό (επί απορίας, αγανάκτησης, αντικανονικότητας). || -оя βλέπομαι, συναντιέμαι.

βιδάτ² ρ. δ. (απλ.) 1 απρόσ. φαίνομαι, είμαι ορατός· от **сáда** **всё** **видно** απ' εδῶ όλα φαίνονται· **ничего** не - τίποτε δε φαίνεται. 2 προφανώς, πιθανόν· -, он **дóма** **πιθανόν** αυτός! να είναι σπίτι.

βιδένне, -я ουδ. όραση· **отлiчнне** - άριστη όραση.

βιδένне, -я ουδ. 1 όραμα, φάσμα, φάντασμα. 2 οπτασία, όνειρο.

βидеть, **βiжу**, **βидишь**, παθ. μтχ. ενεστ. **видимнй**, βр: -дим, -а, -о ρ.δ.μ. 1 βλέπω, ορώ, θωρώ· я -ел **своими** **глазáми** είδα με τα ίδια μου τα μάτια· **старiк** **ещё** **хорошó** -ит ο γέρος ακόμα καλά βλέπει. || συναντώ· **мне** **хотéлось** - **вашего** **дирéктора** **εγώ** ήθελα (θέλω) να ιδώ το διευθυντή σας. 2 αναπαρασταίνω· я **εγó** **βiжу**, **как** **живóго** τον βλέπω σαν ζωντανό. 3 παραδέχομαι, αναγνωρίζω, καταλαβαίνω, αισθάνομαι· - **своё** **οπiόкь** βλέπω το λάθος μου.

|| **εμφρ.** -ишь (-те), -ишь ли (-те ли) βλέ-
 пейς, -ετε (λοιπόν)· - **НАСΚΒΟЗЪ** διαβλέπω, δι-
 αγγινώσκω· - **НЕ МОГЪ** δεν μπορώ ν' αντικρίζω·
 как -те όπως βλέπετε, όπως σας είναι σαφές·
 не - свѣта δε βλέπω το φως της μέρας (είμαι
 υπεραπασχολημένος)· **υποφέρω** πολύ· **рад - вас**
 χαίρω που σας βλέπω (σας συνάντησα)· **Только**
и -ли (кого) μόλις τον είδαμε, εξαφανίστηκε
 κιόλας, δεν προάναμε να τον ιδούμε και χά-
 θηκε απο μπροστά μας· || **-ся** **1** φαίνομαι, είμαι
 ορατός, διακρίνομαι· **кой-где видятся дере-
 вья** κάπου-κάπου φαίνονται δέντρα· || **ονειρεύο-**
μαι, βλέπω στον ύπνο· **ему -лось сон** αυτός εί-
 δε όνειρο· **2** συναντιέμαι· **мы часто видимся**
друг с другом εμείς ταχτικά βλέπομαστε· ||
εμφρ. как -и_{тс}я όπως φαίνεται.

ВИДИМО επίρ. **1** (παλ.) προφανώς, είναι φα-
 νερό· **он - осынулся** είναι φανερό πως αυτός
 αδυνάτισε· **2** πιθανώς, πιθανόν, όπως φαίνε-
 ται, κατά τα φαινόμενα· - **он заболел** όπως
 φαίνεται, αυτός αρρώστησε.

ВИДИМО-НЕВИДИМО επίρ. πάρα πολύ, μεγάλο
 πλήθος· **народу собралось** - συγκεντρώθηκε με-
 γάλο πλήθος λαού, ήταν μεγάλη κοσμοσυρροή.

ВИДИМОСТЬ, -и θ. ορατότητα· **в пределах** -и
 στα όρια της ορατότητας· **горизонтальная** -
 οριζόντια ορατότητα· **поле -и** πεδίο ορατότη-
 τας· || **φαινομενικότητα**· **офθαλμαпάτη**· **для -и**
 για τα μάτια, για το θεαθῆναι· **по -и** όπως
 φαίνεται.

ВИДИМЫЙ επ., βρ: -дим, -а, -ο ορατός· **люд-**
ка уж не была -а η βάρια πια δε φαινόταν· ||
 φαινομενικός, προσποιητός, επιτηδευμένος· **-ая**
веселость προσποιητή ευθυμία· || **εμφρ.** -οε
 дело α) φανερή (σαφής) υπόθεση. β) κατά πά-
 σαν πιθανότητα, πιθανότατα.

ВИДНѢТЬСЯ, -ѣтс_я ρ.δ. φαίνομαι, ξεχωρίζω,
 διακρίνομαι· **вдали -лись горы** στο βάθος δια-
 κρινόνταν τα βουνά.

ВИДНО **1** απρόσ. ως κατηγ. φαίνεται, είναι
 ορατός, θεατός· **откуда всю деревню** - απ' ε-
 δώ φαίνεται όλο το χωριό· **2** επίρ. προφα-
 νώς, όπως φαίνεται· **он, как -, недобролен-**
тос, όπως φαίνεται, είναι δυσαρεστημένος· ||
εμφρ. - **будет** θα φανεί, θα δούμε·

ВИДНЫЙ επ., βρ: **виден, видна, видно, вид-**
ны и. видны. **1** ορατός, θεατός· **дом виден из-**
дали το σπίτι φαινόταν απο μακριά· || **περί-**
οπτος, περίβλεπτος· -οε **мѣсто** περίοπτη θέση·
2 επιφανής, διάσημος, διακεκριμένος· - **учѣ-**
ный διακεκριμένος επιστήμονας· **3** φηλόσωμος·
 - **мужчина** φηλός άντρας.

ВИДОВОЙ¹ επ. του τοπίου· - **фильм** φίλμ
 τοπίων.

ВИДОВОЙ² επ. του είδους· - **иѣ качества** ποι-
 ότητες ειδών.

ВИДОИЗМЕНЕНИЕ, -я ουδ. αλλαγή του είδους,
 της μορφής, του σχήματος, μεταλλαγή, μετα-
 ταμόρφωση, μετασχηματισμός· μεταποίηση.

ВИДОИЗМЕНИТЬ, -меню, -менишь и. -менишь ρ.
 σ.μ. αλλάζω το είδος, τη μορφή, το σχήμα,
 μεταμορφώνω, μετασχηματίζω· τροποποιώ· με-
 ταποιώ· - **план** τροποποιώ το σχέδιο· - **кост-**
тѣм μεταποιώ το κουστούμι· || **-ся** μεταμορφώ-
 νομαι, μεταλλάσσομαι ιλπ. ρ. ενεργ. φ.

ВИДОИЗМЕНЯЕМОСТЬ, -и θ. ικανότητα μεταλ-
 λαγής, μεταμόρφωσης.

ВИДОИЗМЕНЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВИДОИЗМЕНИТЬ(СЯ)**

ВИДОИСКАТЕЛЬ, -я α. (φωτογρ.) διόπτρα.

ВИДООБРАЗОВАНИЕ, -я ουδ. διαμόρφωση του
 είδους.

ВИДОВАТЬ, **ВИДОВАЛ**, -ла, -ло ρ.δ. βλέπω.

***ВИЗ**, -н θ. **1** θεώρηση διαβατηρίου. **2** θε-
 ώρηση ταυτότητας.

***ВИЗАВІ** **1** επίρ. απέναντι, αντίκρυ, βιζαβί.
2 ουσ. α. и. θ. ο απέναντι, ο αντικρινός.

ВИЗГ, -а α. κριγμός, στριγγιλιά.

ВИЗГЛИВОСТЬ, -и θ. διαπεραστινότητα του
 ήχου· κριγμός, στριγγιλιά.

ВИЗГЛИВЫЙ επ., βρ: -лив, -а, -ο διαπερα-
 στινός, στριγγιός.

ВИЗГНУТЬ, -ну, -нешь ρ.σ. βλ. **ВИЗЖАТЬ**.

ВИЗГОТНІЯ, -ї θ. (απλ.) στριγγιλιά, στριγ-
 γλές φωνές.

ВИЗГІУН, -а, -ья, -и θ. στριγγιλόφωνος, -η,
 οξύφωνος, -η.

ВИЗІАННЕ, -я ουδ. τσίρισμα, σιούξιμο, ουρ-
 λιασμα, στριγγιλοφώναγμα.

ВИЗІАТЬ, -жү, -жшь ρ.δ. τσιρίζω, στριγ-
 γλίζω· σιούζω, ουρλιάζω.

ВИЗІР, -а α. **1** βλ. **ВИДОИСКАТЕЛЬ**. **2** στόχα-
 στρο σιοπευτικό, διοπτῆριο, βιζέρ· **3** διόπτρα.

ВИЗІРНИЙ επ. σιοπευτικός· -**ая линия** σιο-
 πευτική γραμμή.

ВИЗІРОВАНИЕ¹, -я ουδ. θεώρηση· - **пáспорта**
 θεώρηση διαβατηρίου.

ВИЗІРОВАНИЕ², -я ουδ. σιόπευση οργάνου.

***ВИЗІРОВАТЬ**¹, -рую, -руешь ρ.δ.и.σ.μ. θεωρώ
 (έγγραφο). || **-ся** θεωρούμαι.

***ВИЗІРОВАТЬ**², -рую, -руешь ρ.δ.и.σ.μ. σιο-
 πεύω, σημαδεύω. || **-ся** σιοπεύομαι, σημαδεύομαι.

ВИЗІРОВА, -и θ. βλ. **ВИЗІРОВАНИЕ**.

***ВИЗІРЬ**, -я α. βεζίρης, υπουργός· **великий**
 - ο **μεγάλος** βεζίρης (πρωθυπουργός).

***ВИЗІТ**, -а α. επίσημη, βίζιτα. || **επίσημη**
γιατρού.

***ВИЗІТАЦІЯ**, -и θ. έλεγχος ντοκουμέντων πάνω
 στό πλοίο. || **ιατρική επίσημη** στό νοσοκομείο.

***ВИЗІТѢР**, -а α. (παλ.) επισκέπτης.

ВИЗІТКА, -и θ. ανδρικό ένδυμα επίσημης.

ВИЗІТНЫЙ επ. της επίσημης· -οε **плáтѣе**
 φόρεμα επίσημης. || **εμφρ.** -**ая кáрта** επισκεπ-

πτήριο, κάρτα, πιλέτο.

* **ВИЗУАЛЬНЫЙ** επ. οπτικός· ορατός· -НЕ НАБЛЮДЕНИЯ οι άμεσες οπτικές παρατηρήσεις.

ΒΙΚΑ, -η θ. βίκος (φυτό).

* **ВИКАРИЙ**, -я α. βικάριος, τοποτηρητής επισκόπου.

ВИКАРИЙ επ. τοποτηρητικός, του τοποτηρητή, του βικάριου.

ВИКИНГ, -а α. παλαίοσκανδιναυός ναύτης πολεμικού ναυτικού.

ВИКОВЫЙ επ. του βίκου· -НЕ ЗЕРНА οι κόκοι του βίκου.

* **ВИКОНТ**, -а α. υποκόμης.

* **ВИКОНТЕССА**, -н θ. υποκόμισσα (σύζυγος ή θυγατέρα του υποκόμη).

ВИКТОРИНА, -н θ. ερωταπαντήσεις (γραπτά ή προφορικά απο διάφορους τομείς γνώσεων), σφίγγα, σφίγγ· ЛИТЕРАТУРНАЯ - φιλολογική σφίγγα.

* **ВИКТОРИЯ**, -и θ. κηπευτικά (απο ροδανθή, χηνοποδιοειδή, πολυγονοειδή κλπ.).

ВИЛКА, -и θ. 1 κηρούνη, περόνη. 2 δίκρανο, -ιάνι, τρίκρανο (γεωργικό εργαλείο). 3 στρατ. λαβίδα. 4 βύσμα ηλεκτρικό, φς.

ВИЛЛА, -н θ. έπαυλη, βίλλα.

ВИЛОК, -лκά α. κράμβη (η κεφαλή).

ВИЛОУБРАЗНЫЙ επ., βρ: -ЗЕН, -ЗНА, -О பெρονοειδής, διχαλωτός.

ВИЛЫ, ВИЛ πλθ., βλ. **ВИЛКА** (2 σημ.), || εμφρ. -АМИ НА (ή ПО) ВОДЕ ΠΙΣΑΝΟ μια τρύπα στο νερό (άδικοι κόπος).

ВИЛЬНУТЬ, -нύ, -нёшь ρ.σ. 1 βλ. **ВИЛЯТЬ** (1 σημ.). 2 αναμερώ, -ίζω γρήγορα. 3 στρίβω απότομα, κάνω απότομη στροφή (για δρόμο, ποτάμι κ.τ.τ.).

ВИЛЯНИЕ, -я ουδ. 1 κούνημα, κίνηση προς διάφορες κατευθύνσεις, ταλάντευση. 2 μτφ. υπεκφυγή.

ВИЛЯТЬ ρ.δ. 1 κουνώ, κινώ πέρα-δώθε, ταλαντεύω· СОБАКА -ЕТ ХВОСТОМ το σκυλί κουνά την ουρά. || κινούμαι, πηγαίνω πέρα-δώθε· КОЛЕСО -ЕТ ο τροχός πηγαίνει πέρα-δώθε. 2 υπεκφεύγω, ελίσσομαι, κάνω ελιγμούς· НЕ СКАЖЕТ ПРЯМО, а ВСЁ -ЕТ δε θα πει ανοιχτά, αλλά όλο αποφεύγει (κάνει υπεκφυγές). || εμφρ. -ЕТ ХВОСТОМ α) γαλιφίζω, κολακεύω ευτελώς. β) κάνω πονηρίες, κατεργαρίες.

ВИНА, -и, πλθ. **ВИНЫ** θ. 1 σφάλμα, φταιξιμο, λάθος· ЗАГЛЯДИТЬ -ύ επανορθώνω το σφάλμα· ПРОСТИТЬ -ύ συγχωρώ το λάθος· ПРИЗНАТЬ СВОЮ -ύ παραδέχομαι το λάθος μου· ЭТА - МОЯ - αυτό είναι δικό μου λάθος, εγώ φταίω για αυτό. || ενοχή· ОТРИЦАТЬ СВОЮ -ύ αρνούμαι την ενοχή μου ή το σφάλμα μου. 2 αιτία, υπαιτιότητα· ПО СВОЕЙ -έ εξ αιτίας μου· απο λάθος μου. || εμφρ. ПО -έ λόγω, ένεκх, εξ αιτίας· по -έ НЕПОГОДЫ λόγω της καιροαιρίας.

* **ВИНОГРЭТ**, -а α. βινγκρέτ, ρωσική σαλάτα. || μτφ. ανακάτωμα (ανομοιογενών πραγμάτων και εννοιών), σαλάτα.

ВИНИ, -ей πλθ. (χαρτп.) απλ. μπαστούνι, -ια, πία.

ВИНИТЕЛЬНЫЙ επ. στην έκφρ: - ПАДЭЖ αιτιατική πτώση.

ВИНИТЬ ρ.σ.μ. κατηγορώ, ενοχοποιώ· μέμφομαι, κατακρίνω. || -СЯ παραδέχομαι το σφάλμα μου· ζητώ συγγνώμη.

ВИНОКАМЕННЫЙ επ. στην έκφρ: -АЯ КИСЛОТА τρυγικό οξύ.

ВИННИЙ επ. του κρασιού, οινικός· - СКЛАД οйнаποθήκη· - ВИНОГРАД το κρασοστάφυλο· -АЯ ОЧКА κρασοβάρελο· - ЗПАХ κρασίλα, μυρουδιά κρασιού. || εμφρ. - КАМЕНЬ α) τρυγία, κρασόλασπη. β) πουρί, κωρί, τρυγία των δοντιών. -АЯ КИСЛОТА τρυγικό οξύ· - СПИРТ στεμφυλόπνευμα (ταίπουρο σταφυλίσιο)· -АЯ АГОДА σύκο ξηραμένο (στεγνωμένο).

ВИНО, -а, πλθ. **ВИНА** ουδ. κρασί, οίνος· МОЛОДОЕ - το καινούργιο κρασί· СТАРОЕ - παλιό κρασί· КРАСНОЕ - το κοκκινέλι· КЛАДКОЕ - γλυκό κρασί· ПЕНИСТОЕ ή ИГРАЩЕЕ - ο αφρώδης οίνος· РАЗОБДЛЕННОЕ - νερομένο κρασί.

ВИНОВАТНОСТЬ, -и θ. 1 βλ. **ВИНОВНОСТЬ**. 2 φταιξιμο, υπαιτιότητα.

ВИНОВАТЫЙ επ., βρ: -ВАТ, -а, -ο. 1 φταιχτής· ένοχος· Я В ЭТОМ НЕ -ВАТ εγώ για αυτό δεν είμαι φταιχτής (δε φταίω)· -ТОГО НАШЛИ ТОН ΕΝΟΧΟ ΤΟΝ ΒΡΗΚΑΝ· В ЭТОМ ДΕΛΕ ВЫ КРУГОМ -Н σ' αυτή την υπόθεση εσείς τα φταίτε όλα· ΚΤΟ -ВАТ? ποιός φταίει; ποιός είναι ένοχος; БЕЗ ВИНН -ВАТ φταιχτής χωρίς να φταίει· -АТ, -ТА φταιχτής, -τρια (για ζήτηση συγγνώμης). 2 αίτιος, υπαίτιος· В ЭТОМ -Ο ΕΓΩ ΛΕΓКОМЫСЛИЕ για αυτό φταίει η ελαφρόνοιά του. 3 ένοχος, που δείχνει ενοχή· - ВЗГЛЯД ένοχο βλέμμα· -ОЕ МОЛЧАНИЕ ένοχη σιωπή.

ВИНОВНИК, -а α., -ца, -н θ. 1 ένοχος, -η· - ПРеступлЕНИЯ ένοχος εγκλήματος (ή αδικήματος). 2 πρωτοστάτης, πρωτεργάτης, αίτιος.

ВИНОВНОСТЬ, -и θ. ενοχή, υπαιτιότητα.

ВИНОВНЫЙ επ., βρ: -ВН, -ВНА, -ВНО ένοχος, ενεχόμενος· СУД ПРИЗНАЛ ΕΓΩ -НМ το δικαστήριο τον κήρυξε ένοχο.

ВИНОГРАД, -а α. 1 κλήμα, αμπελόκλημα, άμπελος· РАЗВЕДЕНИЕ -а αμπελοурγία, αμπελοурγική. 2 σταφύλια· СОБОРИК -а τρυγητής· СОБОР -а τρύγος· КУПИТЬ -У αγοράζω σταφύλια· ЗЕЛЕН -! είναι άγουρα τα σταφύλια! (απο το παρამύθι).

ВИНОГРАДАРСКИЙ επ. αμπελοурγικός· - ТРУД αμπελοурγική δουλιά.

ВИНОГРАДАРСТВО, -а ουδ. αμπελοурγία, αμπελοурγική.

ВИНОГРАДАРЬ, -я α. αμπελουργός.
ВИНОГРАДНА, -н θ. ρόγα σταφυλιού.
ВИНСΓΡΑДНИК, -а α. αμπέλι, αμπελοχώραφο, άμπελος.
ВИНОΓΡΑДНИЙ επ. κλημάτινος, -ένιος, του κλημάτος· -ая лозά κληματοίδα, κληματίδα, κληματοβεργα· -ая плантáция αμπελώνας, || σταφυλίσιος· του σταφυλιού· -ое вино σταφυλίσιο κρασί· -сок χυμός σταφυλιού, γλεύκος· -ные листья κληματοφύλλα, αμπελόφυλλα· -ое сýсло μούστος, γλεύκος· -ая кисть ή гроздь τσαμπί σταφυλιού, βότρυς· - сезон η εποχή του τρύγου, ο τρύγος.
ВИНОДЕЛ, -а α. οينوπαραγωγός, οينوποιός.
ВИНОДЕЛЕНЕ, -я ουδ. οينوποιία, οينوποίηση· οينوπαραγωγή.
ВИНОДЕЛЪННЙ κ. **ВИНОДЕЛЪЧЕСКИЙ** επ. οينوπαραγωγικός, της οينوποιίας, του οينوπαραγωγού.
ВИНОКýР, -а α. οينوπνευματοποιός.
ВИНОКУРЕННЕ, -я ουδ. οينوπνευματοποιία, ποτοποιία.
ВИНОКýРЕННЙ επ. της οينوπνευματοποιίας, της ποτοποιίας· - завод εργοστάσιο οينوπνευματοποιίας, ποτοποιίας, οينوπνευματοποιείο, ποτοποιείο.
ВИНОКýРНЯ, -и, γεν. πλθ. -рөн, δοτ. -рням, θ. οينوπνευματοποιείο, ποτοποιείο.
ВИНОТОРГóВЕЦ, -вца α. οινέμπορας, οινοπώλης, κρασοπώλης.
ВИНОТОРГóВЛЯ, -и θ. οινεμπόριο.
ВИНОЧÉРПИЙ, -я α. (παλ.) οινοχόος. || κεραστής.
ВИНТ, -á α. 1 βίδα, κοχλίας· гóлóвка -á το κεφάλι της βίδας· нарэзка -á το σπείρωμα της βίδας. 2 έλικας· парохóдннй - ο έλικας του ατμόπλοιου. 3 επίρ. -óm ελικοειδώς· дым -óm подымáлся из трубóй ο καπνός ελικοειδώς ανέβαινε απο την καπνοδόχο. 4 (χαρτп.) βιδωτό· игрáть в - παίζω βιδωτό.
ВИНТИК, -а α. βιδίτσα. || емф. -ов ή -а не хватáет (в гóловé) κάποια βίβα του λείπει ή του ζέστριψε (δεν είναι στα καλά του).
ВИНТИТЬ, винчý, винтíшь ρ.δ.μ. 1 βιδώνω, κοχλιώνω. 2 (χαρτп.) παίζω βιδωτό.
ВИНТóВÁЛЪННЙ επ. βλ. винторéзннй. || емф. -ая доскá πλάκα ελικοτομίδας.
ВИНТóВКА, -и θ. τουφέκι, τυφέκιο· малoкалiбepная - τουφέκι μικρού διαμετρήματος.
ВИНТóВóЙ επ. 1 της βίδας. || με κοχλία· - домкpán ανυψωτήρας με κοχλία. 2 ελικοειδής· -áя лéстница ελικοειδής σκάλα. 3 ελικοκίνητος· - парохóд ελικοκίνητο ατμόπλοιο.
ВИНТóВочннй επ. του τουφεκιού· - вiстрел πυροβολισμός, τουφεκιού, τουφεκιά· - патрóн κάλυκας φυσίγγιου.

ВИНТóВрáЗннй επ. ελικοειδής.
ВИНТОРéЗннй επ. της κατασκευής κοχλιών· - станóк μηχανή κατασκευής κοχλιών.
ВИНЦó, -á ουδ. κρασάκι.
*ВИНЧÉСТЕР, -а α. βιντσέστερ, είδος κυνηγετικού όπλου.
*ВИНЬÉТКА, -и θ. βινιέτα.
*ВИóЛА, -н θ. βιόλα.
ВИОЛОНЧЕЛIСТ, -а α., -ка, -и θ. βιολοντοελιστής, -οτας, -τρια.
*ВИОЛОНЧЕЛЪ, -и θ. βιολοντσέλο.
ВИРА¹ (επιφ. φορτοεμπορτωτών)· βίρα.
*ВИРА², -н θ. (παλ.) πρόστιμο χρηματικό για ανθρωποκτονία.
*ВИРАЖ, -á κ. -а α. 1 στροφή (οχημάτων, αεπλώνων). 2 δρόμος ελικοειδής.
*ВИРТУóЗ, -а α. δεξιοτέχνης, βιρτουόζος.
ВИРТУóЗНОСТЪ, -и θ. δεξιοτεχνία, αριστοτεχνικότητα.
ВИРТУóЗннй επ., βρ: -вен, -зна, -зно αριστοτεχνικός, υπέροχος.
ВИРУЛÉНТНОСТЪ, -и θ. μιασματικότητα, μολυσματικότητα.
*ВИРУЛÉНТннй επ. μιασματικός, μολυσματικός.
*ВИРУС, -а α. ιός, μικρόβιο· - гриппа ιός της γρίπης.
ВИРУСннй επ. του ιού, μικροβιακός, -ιώδης.
*ВИРшИ, -ей πλθ. (παλ.) στίχοι. || στίχοι της κακής ώρας, του γλυκού νερού.
ВИС, -а α. (αθлт.) άσηση εξάρτησης.
ВИСЕЛИЦА, -н θ. κρεμάλα, αγχόνη.
ВИСЕЛЪННИК, -а α., -ца, -н θ. 1 απαγχονισμένος, κρεμασμένος, -η. || (υβρ.) παλιάνθρωπος, κάθαρμα (που του αξίζει κρεμάλα).
*ВИСÉТЬ, висчý, висíшь ρ.δ. 1 κρέμωμαι, εξαρτιέμαι· лампа висíт η λάμπα κρέμεται. || είμαι ευρύχωρος· пиджáк на тебé висíт το σακιάκι σου είναι ευρύχωρο (σα να κρέμεται). 2 κολλώ, επίκολλώ, αναρτώ· на двéри висíт объявлéние στην πόρτα είναι κολλημένη (αναρτισμένη) ανακοίνωση. 3 επικρέμωμαι· дамóклов меч -éл над егó гóловóй ή δαμόκλειος οπάθη κρέμονταν πάνω απο το κεφάλι του. || επίκειται, επέρχεται, πλησιάζει· оедá висíт над егó гóловóй δυστυχία (κακό) θά πέσει στο σπίτι του. || емф. - в вóздyхе (απλ.) α) ανωρούμαι, ταλαντεύομαι. β) - на волoскé ή на нiтóчке κρέμωμαι απο μια τρίχα· мир висíт на волoскé η ειρήνη κρέμεται απο μια τρίχα.
*ВИСКИ ουδ. άιλ. ουίσι.
*ВИСКóЗА, -н θ. ο ιξός, κολλώδης ουσία.
ВИСКóЗннй επ. του ιξού· -ое проиЗвóдствo η παραγωγή ιξού. || ιξώδης· - шéлк το φυτικó μετάξι.
ВИСЛОЗáДннй επ. (για ζώα) κρεαστομαπούλιος.

ВИСЛОУΧΗΪ επ., βρ: -ύχ, -α, -ο λαπαύτινος, ωτόεις· -ая собάка λαπαύτινο σκυλί.

***ΒΪΣΜΥΤ**, -α α. 1 βισμούθιο. 2 φάρμακο από βισμούθιο.

ΒΪΣΝΥΤΪ, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **ΒΙΣ** η. **ΒΪ-СНУЛ**, -ла, -ло ρ.δ. 1 κρέμονται· **ΒΌΛΟΣΗ** -уТ на лоб τα μαλλιά κρέμονται στο μέτωπο. 2 μτφ. εξαρτιέμαι, υπάγομαι.

ΒΙΣΟΚ, -скá α. κρόταφος, μελίγγι.

ΒΙΣΟΚΌСНΪЙ επ. στην εκφρ: - год δίσεκτος χρόνος.

ΒΙΣΌСНΪЙ επ. κροταφινός· -ая кость κροταφινό οστό.

***ΒΙΣΤ**, -а α. ούιστ (χαρτοπαίγνιο).

ΒΙΣΌЛЪКА, -и θ. στολίδι κρεμάμενο· -ки λύστρα τα κρεμάμενα στολίδια του πολυέλαιου.

ΒΙΣΆСНΪЙ επ. κρεμαστός· αναρτημένος· - за мóк το λουιέτο.

***ΒΙΤΑΛΙΣΜ**, -а α. ζωτικοδοξία, βιταλισμός.

ΒΙΤΑΛΙСТ, -а α. βιταλιστής.

ΒΙΤΑΛΙСТΪСΚΪЙ επ. βιταλιστικός· -ая те- óрия βιταλιστική θεωρία.

ΒΙΤΑΜΪН, -а α. βιταμίνη.

ΒΙΤΑΜΙΝΙЗΆСЇА, -и θ. βιταμίνωση.

ΒΙΤΑΜΙΝИЗΪРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.μ.σ.μ. εισάγω, εμβάλλω βιταμίνες. || -ся μου βάζουν βιταμίνες.

ΒΙΤΑΜΙΝНΪЙ επ. της βιταμίνης.

ΒΙΤΑΜИНОЗНΪЙ επ. βιταμινούχος.

ΒΙΤΆТЬ ρ.δ. 1 (παλ.) διαμένω, ζω· - в гó- роде ζω στην πόλη· - в облакáх (μτφ.) ζω στα σύννεφα (ξενοκείμενος απ' τη ζωή, την πραγματικότητα). 2 είμαι, βρίσκομαι· περιφέρομαι, στριφογυρίζω· επικρέμαμαι· **СМЕРТЬ** -ет над бóльнѪм ο θάνατος, (ο χάρος) περιμένει τον άρρωστο. || εκφρ. - между небóм и землѪй ζω στους αιθέρες (μακριά απο την πραγματικότητα)

ΒΙΤИЕВΆТОСТЬ, -и θ. το επιτηδευμένον, τό εξεζητημένον, προσποίηση· στόμφος.

ΒΙΤИЕВΆТНΪЙ επ., βρ: -вáт, -а, -ο εξεζητημένος, επιτηδευμένος, προσποιητός· στομ- φώδης.

ΒΙΤΪЙСТВО, -а ουδ. (παλ.) ευφράδεια, ευ- γλωττία.

ΒΙΤΪЙСТВОВАТЬ, -а/ю, -вуешь ρ.δ. (παλ.) ομιλώ με ευφράδεια, έχω ευγλωττία, λέγειν.

ΒΙΤΪЯ, -и, γεν. πλθ. -Ѫй α. (παλ.) ρήτο- ρας.

ΒΙΤΌЙ επ. στριφτός, ελικοειδής· -áя лéст- ница ελικοειδής σκάλα.

ΒΙΤΌК, -ткá α. σπειρά, ελίκωμα· περιέλιξη, ελικοστροφή.

***ΒΙΤРáЖ**, -а α. τζαμαρία, τζαμιλίι, υαλοθέ- σιο, υαλοστάσιο.

***ΒΙΤРѪНА**, -и θ. βιτρίνα, υαλοθέσιο.

ΒΙТЬ, **ВЪЮ**, **ВЪЕШЬ**, παρλθ. χρ. **ΒΙЛ**, -á, **ΒΪΛΟ**

προστι. **ВѪЙ**, παθ. μτχ. **ΒΪТНѪЙ**, βρ: **ΒΙТ**, -á, -ο ρ.δ.μ. 1 πλένω, συστρέφω· - верёвкy πλένω τριχιά· - венкѪ πλένω στεφάνια. || κουβαριά- ζω, μαζεύω κουβάρι· - прѪжкy μαζεύω το νήμα κουβάρι· - шёлк περιτυλίγω το μετάξι. || κάμ- πτω, λυγίζω (το σώμα ή μέλος αυτού). || εκφρ. - верёвки из (когó) κάνω όπως θέλω (κάποιου). || -ся 1 περιπλένομαι, περιτυλίγομαι, ελίσ- σομαι, συστρέφομαι· у негó βόлосн **ВЪТСЯ** от прирóдн τα μαλλιά του είναι ματσαρά μόνα τους (απο τη φύση)· **ПлѪщ** **ВЪётся** ο κισσός πε- ριτυλίγεται· **ВЪётся пыль из-под копыт конѪй** κλωθανεβαίνει η σκόνη απο τις σπλές των α- λόγων. 2 στροβιλίζω· снег -ётся το χιό- νι στροβιλίζει· орёл **ВЪётся над горóй** ο αε- τός στριφογυρίζει πάνω απ' το βουνό. 3 περι- στρέφομαι, γυρίζω, στριφογυρίζω· **дѪти** **ВЪёт- ся** óколо **мáтери** τα παιδιά στριφογυρίζουν στη μάνα τους. 4 πλένομαι, συστρέφομαι· **верёвки** **ВЪётся из пѪнькѪ** οι τριχές πλένονται απο καννάβι.

ΒΙТѪё, -á ουδ. πλέξιμο, συστροφή· χτίσιμο· - верёвок πλέξιμο τριχιών· - гнѪзд τό χτίσι- μο των φωλιών.

ΒΙТѪТЕИЬ, -тнЯ α. φάσσα (πηινό).

ΒΙТЯЗЬ, -Я α. (παλ.) πολεμιστής γενναίος, ανδρείος, παλιάρι.

ΒΙХЛѪТЬ ρ.δ. (απλ.) τρικλίζω, παραπαίω. || στρίβω, γυρίζω, κινώ πότε απ' εδώ, πότε απ' εκεί· - рулѪм пѪδαλιουχώ. || -ся ταλαντεύο- μαι, κινούμαι, πηγαίνω πέρα-δóθε· **колесó** -ет- ся ο τροχός πηγαίνει πέρα-δóθε.

ΒΙХóР, -чрá α. τσουλούφι, βοστρίχια, τσαμ- πάς.

ΒΙХóРЬ, -чрЯ α. (παλ. η. απλ.) βλ. **ΒΙХРѪ** (1 σημ.).

ΒΙХРáСНѪЙ επ., βρ: -рáст, -а, -ο βοστρυ- χώδης, βοστρυχοειδής, ματσαρός.

ΒΙХРЕВóЙ επ. στροβιλικός, του στροβίλου.

ΒΙХРѪТЬ, -ит ρ.δ.μ. περιδινώ, στροβιλί- ζω, στροφοδινώ, σβουρίζω. || -ся περιδινού- μαι, στροφοδινούμαι, στροβιλίζομαι.

ΒΙХРѪ, -Я α. 1 στρόβιλος, ανεμοστρόβιλος, περιδίνηση αέρα· δίνη. 2 μτφ. ρους, ρεύμα в -е **СОБѪТѪЙ** στη δίνη των γεγονότων. 3 επίρ. -ем σαν στρόβιλος, σαν δίνη.

ΒΪЦѪ-... (πρώτο συνθετικό) υπό..., αντι...

ΒΪЦѪ-адмѪрáл, -а α. αντιναύαρχος.

ΒΪЦѪ-адмѪрáльскѪЙ επ. αντιναυαρχικός, του αντιναύαρχου.

ΒΪЦѪ-кóнсул, -а α. υποπρόξενος.

ΒΪЦѪ-презѪдѪнт, -а α. αντιπρόεδρος.

ΒΙЦУНѪР, -а α. (παλ.) στολή ανώτερου δη- μοσίου λειτουργού.

ΒΪШѪнкá, -и θ. βυσσωούλα.

ΒΪШѪнник, -а α. 1 βυσσινόηκος. 2 αγριο-

βυσσιινιά.

ВЫСНІВКА, -и θ. βυσσιινιάδα. || λικέρ απο βύσσινο.

ВЫСНІВНИ επ. 1 του βύσσινου, της βυσσινιάς· - сад βυσσινόκηπος· -ая κόστοчка κουκούτσι βύσσινου· -ое варенье γλυκό απο βύσσινο· - сирóp σιρόπι απο βύσσινο (βυσσιινιάδα). -ая настóйка ή налiвка λικέρ απο βύσσινο. 2 βυσσινόχρωμος, βυσσινής.

ВЫСНЯ, -и, γεν. πλθ. -шен, δοτ. -шням θ. 1 η βυσσινιά. 2 το βύσσινο (καρπός).

ВЫСНЯК, -á α. (απλ.) βυσσινόκηπος.

ВЫШЬ (μόριο απο το видишь) να, (ι)δές, κοίτα· - что он выдумал δες τι σκέφτηκε (επιινόησε) αυτός· - ты какой να τι σου είναι, νάτος μας, κοίταξέ τον τι είναι.

ВКАПЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВКОЛÓТЬ(СЯ).

ВКАПАТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) στάζω μέσα, ρίχνω μέσα σταγόνες.

ВКАПНУТЬ ρ.σ. βλ. ВКАПАТЬ.

ВКАПЫВАТЬ ρ.δ. βλ. ВКОПАТЬ. || -СЯ βλ. ВКОПАТЬСЯ.

ВКАПЫВАТЬ ρ.δ. βλ. ВКАПАТЬ. || -СЯ χύνομαι μέσα κατά σταγόνες.

ВКАРАБКАТЬСЯ ρ.σ. βλ. ВКАРАБКАТЬСЯ.

ВКАТАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. ВКАТАННИЙ, βρ: -тан, -а, -ο κυλώ μέσα, μεταφέρω μέσα κυλώντας· - óчки в подвáл κυλώ τα βαρέλια στο υπόγειο.

ВКАТИТЬ, вкачú, вкатишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ВКАЧЕННИЙ, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βλ. ВКАТАТЬ. 2 καταφέρω· он -йл нахáлу пощечину αυτός κατάφερε στον αυθάδη (νταή) ένα μπάτσο. 3 βλ. ВКАТИТЬСЯ. || -СЯ κυλώ μέσα· мяч -лся в комнату το τόπι κύλισε μέσα στο δωμάτιο. || εισέρχομαι, μπαίνω, εισδύω· брiчка -лась во двор το κáρο μπήκε στην αυλή.

ВКАТИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВКАТИТЬ(СЯ).

ВКАЧАТЬ ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ВКАЧАННИЙ, βρ: -чан, -а, -ο χύνω μέσα αντλώντας· в бак -ли воду στό νεπόζιτο έχυσαν νερό με την αντλία.

ВКАЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. ВКАЧАТЬ. || -СЯ χύνομαι μέσα με την αντλία.

ВКИДАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ВКИДАННИЙ, βρ: -дан, -а, -ο (απλ.) ρίχνω μέσα· - сéно в сарáй ρίχνω χόρτο στον αχυρώνα.

ВКИДЫВАТЬ ρ.δ. βλ. ВКИДАТЬ. || -СЯ ρίχνομαι μέσα.

ВКИНУТЬ ρ.σ.μ. ρίχνω μέσα· - мяч в сéтку ρίχνω τη μπάλα στο δίχτυ.

ВКЛАД, -а α. 1 κατάθεση, καταβολή· - дéнег в сберегáтельной кáссе κατάθεση χρημάτων στο ταμειυτήριο. 2 προσφορά, αφιέρωση, τάμα (σε εκκλησία, μοναστήρι). 3 μτφ. συμβολή, συνεισφορά, συνδρομή· цéнный - в нау́-

ку πολύτιμη συμβολή στην επιστήμη.

ВКЛАДКА, -и θ. 1 ένθεση, βάσιμο μέσα. 2 παράρτημα· журнáльная - παράρτημα στο εσωτερικό περιοδικού.

ВКЛАДЧИК, -а α., -ца, -и θ. ο, η καταθέτης χρημάτων.

ВКЛАДЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. ВКЛАДКА (1 σημ.).

ВКЛАДЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВЛОЖИТЬ(СЯ).

ВКЛАДЫШ, -а α. 1 βλ. ВКЛАДКА (1 σημ.). 2 (τεχ.) ένθεμα· έρεισμα, στήριγμα.

ВКЛЕИВАНИЕ, -я ουδ. κόλληση εσωτερικά.

ВКЛЕИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВКЛЕИТЬ(СЯ).

ВКЛЕИТЬ, -éи, -éишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -éенный, βρ: -éен, -а, -ο ρ.σ.μ. κολλώ εσωτερικά· - лист думáги в кни́гу κολλώ φύλλο χαρτιού στο βιβλίο. || μтφ. παίονω μέρος στη συνομιλία· - слóво в разговóр λέγω κι εγώ μια λέξη στην κουβέντα. || -СЯ κολλιέμαι εσωτερικά.

ВКЛЕЙКА, -и θ. 1 κόλληση εσωτερική. 2 το κολλημένο εσωτερικά.

ВКЛЕПАТЬ, -áи, -áешь и. -плó, -плeшь, προστι. -епа́й и. -епá, παθ. μτχ. ВКЛЕПАННИЙ, βρ: -пан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 πριτσινώνω. 2 μтφ. τυλίγω, μπερδεύω· зачéм -ли егó в éто дéло γιατί τον μπερδέφατε σ' αυτήν την υπόθεση. || -СЯ 1 πριτσινώνομαι. 2 μтφ. τυλίγομαι, μπερδεύομαι.

ВКЛЕПКА, -и θ. πριτσίνωμα.

ВКЛЕПЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. ВКЛЕПКА.

ВКЛЕПЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВКЛЕПАТЬ(СЯ).

ВКЛИНЕНИЕ, -я ουδ. ενσφήνωση.

ВКЛИНИВАНИЕ, -я ουδ. ενσφήνωση.

ВКЛИНИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВКЛИНИТЬ(СЯ).

ВКЛИНИТЬ ρ.σ.μ. ενσφηνώνω, βάζω σφήνα. || μтφ. εμβάλλω, παρεμβάλλω (λέξη, φράση). || -СЯ ενσφηνώνομαι, || εισχωρώ, εισβάλλω, χύνομαι· εισοορώ· διεισδύω.

ВКЛИНЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВКЛИНИТЬ(СЯ).

ВКЛЮЧАТЕЛЬ, -я α. συνδετήρας ηλεκτρικού ρεύματος.

ВКЛЮЧАТЬ ρ.δ. 1 βλ. ВКЛЮЧИТЬ. 2 (συνήθως με την αντων. себя) περικλείω, περιλαμβάνω· воспитáние -ет в себя преподавáние η αγωγή περικλείει μέσα της την διδασκαλία. || -СЯ βλ. ВКЛЮЧИТЬСЯ.

ВКЛЮЧАЯ επιρ. μтχ. 1 περικλείνοντας, συμπεριλαμβάνοντας. 2 συμπεριλαμβανομένου, -νων зрiтелей, - детей, óмло до четырёхсóт θεατές, συμπεριλαμβανομένων και των παιδιών, ήταν ως τετρακόσιοι.

ВКЛЮЧЕНИЕ, -я ουδ. 1 ένθεση. 2 έγκλιση, εσώκλιση. 3 θέση (βάσιμο) σε κίνηση.

ВКЛЮЧИТЕЛЬНО επιρ. συμπεριλαμβανομένου· с 1-го по 12-е мáя - απο την 1 ως και τις 12 Μάη· дó ста - ως το εκατό συμπεριλαμβανομένου.

ВКЛОΪΤΗΨ, -ϰύ, -ϰίψη, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -ϰέννηϊ, βρ: -ϰέν, -ϰενά, -ϰενό ρ.σ.μ. 1 συμπεριλαβαίνω· συγκαταλέγω· - в повέστкy днѧ συμπεριλαβαίνω στην ημερήσια διάταξη. 2 συνδέω, βάζω εμπρός, σε κίνηση, πατώ το κομπί· - μοτόρ βάζω μπρος στο μοτέρ. || -ся 1 συμπεριλαβαίνομαι. 2 συνδέομαι.

ВΚΟΒΆΤΗΨ, ВΚΟΒΆΝΝΗΨ, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. βάζω μέσα σφυρηλατώντας. || -ся στερεώνομαι μέσα σφυρηλατούμενος.

ВΚΟΒΚΑ, -и θ. στερέωση εσωτερικά με σφυρηλάτηση.

ВΚΟΒΨΒΑΝΗΨ, -я ουδ. βλ. ВΚΟΒΚΑ.

ВΚΟΒΨΒΑΤΗΨ(СЯ) ο.δ. βλ. ВΚΟΒΆΤΗΨ(СЯ).

ВΚΟΛΆϰΗΨΑΤΗΨ ρ.ε. βλ. ВΚΟΛΟΤΗΨΤΗΨ. || -οϰ μπήγομαι.

ВΚΟΛΟΤΗΨΤΗΨ, -λοϰύ, -λότιψη, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -λόϰенный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 μπήγω· - Гвóзды χτυπά μαφιά· - кол в зéм-лю μπήγω πάσσαλο στη γη. 2 (απλ.) βάζω, τυπώνω στο μυαλό, στο κεφάλι (με επίμονες επαναλήψεις). || εμφρ. - себé в гóлову τυπώνω στο μυαλό μου· -йл себé в гóлову, óудто егó преслéдуют του τυπώθηκε στο μυαλό πως τον καταδιώκουν.

ВΚΟΛΟΤΗΨ, -λύ, -лешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ВΚΟΛΟТНЙ, βρ: -лот, -а, -ο ρ.σ.μ. κεντρίζω, κεντώ, νύσσω· - дулávкy καρφιστώνω την παοαμάνα. || -ся κεντιέμαι, νύσσομαι, μπήγομαι.

ВΚΟΜΠΟΝОВАΤΗΨ, -нүү, -нүешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. -нóванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. διευθετώ, βάζω μέσα.

ВΚΟΝÉϰ επίρ. εντελώς, τελείως, ολότελα.

ВΚΟΠΑΤΗΨ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ВΚÓПАННЙ, βρ: -пан, -а, -ο βάζω, τοποθετώ, στερεώνω· - столó βάζω στύλο. || εμφρ. как ВΚÓПАННЙ σαν στύλος (αικίνητος). || -ся σιάβω, χώνομαι σιάβοντας.

ВΚΟΡΕΝΗΨΤΗΨ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. -нённнй, βρ: -нён, -ненá, -ненó емφυτεύω, емφυσó, емβάλλω, θεμελιώνω, κάνω να ριζώσει· - культýр-ные привёчки емφυτεύω πολιτισμένες συνήθειες. || -ся ριζώνω, -ομαι, емφυτεύομαι, θεμελιώνομαι· -лась привёчка ριζωσε η συνήθεια.

ВΚΟΡΕΝΗΨΤΗΨ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВΚΟΡΕΝΗΨΤΗΨ(СЯ).

ВΚΟΣЬ επίρ. λοξά· он глядел - αυτός κοίταζε λοξά. || εμφρ. - и вкривь ή вкривь и - α) παντού, πανταχού, σ' όλες τις μεριές. β) κι έτσι κι άλλιώς, διαφοροτόπως.

ВΚΡΆϰΗΨΙΨΟ επίρ. κολακευτικά, γαλίφια, θωπευτικά.

ВΚΡΆϰΗΨΙΨОΨТЬ, -и θ. κολακεία, θωπεία, γαλίφια, μαλαγανιά.

ВΚΡΆϰΗΨИΨИЙ επ., βρ: -чив, -а, -ο κολακευτικός, γαλίφιος· κολιμεντόζιος· -не рéчи

κολακευτικοί λόγοι· -не манéры κολακευτικοί τρόποι.

ВΚΡΆϰΗΨΑΤΗΨ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВΚΡΑΨΤΗΨ(СЯ).

ВΚΡΆИΨΑΤΗΨ ρ.δ. βλ. ВΚΡΟΪΤΗΨ. || -ся τσοντάρομαι.

ВΚΡΆΠΗΨΑ, -и θ. βλ. ВΚΡΑΠЛéНИЕ (2 σημ.).

ВΚΡΆΠΗΨΤΗΨ, -плю, -пишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ВΚΡΆΠЛЕННЙ и. -лённнй βρ: -лен, -а, -ο и. -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. 1 στιγματίζω, κáνω στίγματα. 2 μτφ. εισάγω. παρειοάγω, παρεμβάλλω. || -ся εισάγομαι, παρειοάγομαι, παρεμβάλλομαι.

ВΚΡΑΠЛéНИЕ, -я ουδ. 1 στιγματίση. 2 στίγμα (ξένο μόριο που εισχώρησε σ' άλλο σώμα).

ВΚΡΆΠΛИΨΑΝΗΨ, -я ουδ. βλ. ВΚΡΑΠЛéНИЕ.

ВΚΡΆΠΛИΨΑΤΗΨ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВΚΡΆΠΗΨΤΗΨ(СЯ).

ВΚΡΑΠЛИΨΤΗΨ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВΚΡΆΠΗΨΤΗΨ(СЯ).

ВΚΡΆΨΤΗΨСЯ, -адύсь, -адёшься, παρлθ. χρ. ВΚРΆЛСЯ, -лась, -лось ρ.σ. 1 εισέρχομαι, μπαίνω κρυφά, λαθραία, κλέφτικα· вор -лсѧ в дом ο κλέφτης μπήκε κρυφά στο σπίτι. || μτφ. емφιλοχωρώ, παρειοσφρώ, υπεισέρχομαι, περνώ απαοατήρητα· в статье -лсѧ опечáтки στο άρθρο πέρασαν απαοατήρητα τυπογραφικά λάθη. || εμφρ. - в доверёиe ή в милость αποχτώ την εμπιστοσύνη με κολακεία, πονηριά.

ВΚΡΆТЦЕ επίρ. σύντομα, σε συντομία· изложитъ дéло - ειθέτω την υπόθεση σύντομα.

ВΚΡЕΠИΨΤΗΨ, -плю, -пишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. -плённнй, βρ: -лён, -ленá, -ленó στερεώνω βάζοντας μέσα. || - ся στερεώνομαι μέσα.

ВΚΡЕПЛЯΤΗΨ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВΚΡЕПИΨΤΗΨ(СЯ).

ВΚРИΨВ επίρ. στραβά, ζαβά. || μτφ. εσφαλμένα· он воё понимáет - αυτός όλα τα καταλαβαίνει στραβά.

ВΚΡΟΪΤΗΨ, -оϰ, -оишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. -óенннй, βρ: -óен, -а, -ο ρ.σ.μ. τσοντάρω.

ВΚΡУГ επίρ. (παλ.) βλ. ВΚΡУГ.

ВΚΡУГОВАΨ επίρ. 1 κυκλιά, σε κύκλο. 2 (απλ.) συνολικά, ολικά, εν όλω.

ВΚΡУТИΨΤΗΨ, -уϰý, -ýтишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. -ýченннй, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βιδώνω· στρίβω, συστρέφω· - лампу в патрón βιδώνω τη λάμπα στη βάση (ντούι). || -ся βιδώνομαι· στρίβομαι, συστρέφομαι.

ВΚΡУТЮ επίρ. σφιχτά, σκληρά· яйца сварилсѧ - τ' αυγά έβρασαν (έγιναν) σφιχτά.

ВΚΡУϰИΨΑΤΗΨ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВΚΡУТИΨΤΗΨ(СЯ).

ВΚУΠЕ επίρ. μαζί, ομού.

ВΚУС, -а α. 1 γεύση· горький - πικρή γεύση· кислый - ξινή γεύση· органы -а τα όργανα της γεύσης· приятный - ευχάριστη γεύση· прóбовать на - γεύομαι, δοκιμάζω τη γεύση. 2 κλίση, τάση· - к поэзии κλίση στην ποίηση. || γούστο, αρέσκεια· на мой - κατά το γούστο μου· он был одéтым со -ом ήταν ντυμένος με

γούστο, γουστόζικα· у неё хорóший - αυτή είναι νόστιμη, -μούλα· приóбрести - αποκτώ καλή συνήθεια· ёто дéло -α αυτό είναι κατά το γούστο του καθενός. 3 τρόπος, στυλ· βάза в антíчном -ε δοχείο αρχαίου στυλ. || **εμφρ.** ο -ах не спóрят περί ορέξεως ουδείς λόγος· войтí во - ορέγομαι, επιδίδομαι με πάθος· вхóдитъ во - αρχίζω νά γεύομαι, να αισθάνομαι ικανοποίηση.

вкусítъ, вкушú, вкусишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **вкусённый**, βρ: -шён, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. 1 (παλ. κ. γραπ. λόγος) τρώγω, πίνω λίγο, δοκιμάζω. 2 μτφ. γεύομαι, αισθάνομαι ~ насладéния лóбви γεύομαι τις απολαύσεις της αγάπης.

вкусно επίρ. 1 νόστιμα· гоτόвить - μαγειρεύω νόστιμα· как ~! τι νόστιμα! 2 με όρεξη, ορεχτικά· есть - τρώγω με όρεξη.

вкусный επ., βρ: -сен, -сна́, -сно : εύγεστος, γευστικός· νόστιμος· -ое кúшание νόστιμο φαγητό.

вкусовой επ. γευστικός (μη θρεπτικός). **вкусовщíна**, -н θ. υποκειμενική (κατά το γούστο) εκτίμηση.

вкушать ρ.δ. βλ. **вкусítъ**. || **εμφρ.** - плодý γεύομαι τους καρπούς (παίρνω πείρα)· - сон (παλ. κ. ειρν.) κοιμάμαι καλά.

вкушение, -я ουδ. (παλ.) σίτηση. || γεύση, δοκιμή.

влага, -н θ. 1 υγρό, νερό. 2 υγρασία, νύπη· вóздух насýшен -οή ο αέρας είναι πάρα πολύ υγρός (κορεσμένος).

влаги́ще, -а ουδ. 1 κολεός, κόλπος της μήτρας. 2 κολεός φύλλου.

влагáть(ся) ρ.δ. βλ. **вложítъ(ся)**.

владéлец, -льца α., -лица, -н θ. κτήτορας, κάτοχος, κύριος, ιδιοκτήτης, -τρια.

владельческий επ. κατοχικός, της κατοχής· -ое práво το δικαίωμα κατοχής.

владéние, -я ουδ. 1 κατοχή, κυριότητα· - имúществом κατοχή περιουσίας· - ору́жием κατοχή όπλου. 2 (παλ.) κτήμα, κτηματική γη, γαιοκτησία, τα κτήματα. 3 κτήση· колониáльнне -я αποικιακές κτήσεις.

владéтель, -я α., -ница, -н θ. 1 (παλ.) κυρίαρχος κρατικής υπηρεσίας. 2 βλ. **владéлец**, -ница.

владéтельный επ. (παλ.) διάδοχος· - князь διάδοχος πρίγκιπας.

владéть ρ.δ. με όργν. πт. 1 κατέχω, είμαι κάτοχος, κύριος, ιδιοκτήτης· ~ домáми είμαι κάτοχος σπιτιών· онí ~ют ору́диями произвóдства αυτοί κατέχουν τα μέσα παραγωγής. || μτφ. έχω· ~ талантoм έχω ταλέντο. 2 εξουσιάζω, κρατώ· Англия -έет ещё Гибралтáром η Αγγλία κατέχει ακόμα το Γιβραλτάρ. || μτφ. κυριεύω,

κυριαρχώ· вдóхновенíе -έет ποόтом έμπνευση κατέχει τον ποιητή· страсть -ла ёю το πάθος την κυριεύσε. || μтφ. κρατώ, υποτάσσω στη θέλησή μου· умéние учítеля ~ клáссом η ικανότητα του δάσκαλου να κρατεί στα χέρια του την τάξη. 3 χειρίζομαι· плóтник хорóшо -ет топорóм ο ξυλουργός καλά χειρίζεται το τσε-ιούρι· ~ рýским язькóм κατέχω τη ρωσική γλώσσα. 4 ορίζω· болñо́й не -έет práвоу ру-κόй ο άρρωστος δεν ορίζει το δεξί χέρι. || αι. είμαι ικανός να πράξω κάτι· у него́ рука́ не -έет δεν του πιάνουν τα χέρια. || **εμφρ.** - перóм έχω γερή πένα (γοάφω πειοτικά, εκφραστικά)· ~ собо́й είμαι εγιορατής, κυριαρχώ στον εαυτό μου.

влади́ка, -и α. 1 (παλ.) άρχοντας, κυρίαρχος. 2 αρχιερέας, μητροπολίτης, δεσπότης.

влади́чество, -а ουδ. κυριαρχία.

влади́чествовать, -твую, -твуеть ρ.δ. (παλ.) 1 κυριαρχώ. 2 μтφ. έχω τα πρωτεία.

влади́чица, -н θ. (παλ.) κυρίαρχη.

влажéнь, -έет ρ.δ. υγραίνομαι, γίνομαι υγρός· вóздух -έет ο αέρας γίνεται υγρός.

вла́жно επίρ. υγρός. || (ως κατηγ.) είναι υγρός, υπάρχει υγρασία· у меня́ в κόмнате -το δωμάτιό μου είναι υγρό.

вла́жность, -и θ. υγρασία, νύτια.

вла́жный επ., βρ: -жен, -жна́, -жно· υγρός, νοτερός, νότιος· -ая пóчва υγρό έδαφος. || δα-κρυσμένος· -не глаза́ даκρυσμένα μάτια.

вля́мываться ρ.δ. βλ. **вломítъся**.

власоглáв, -а α. τριχοκέφαλος ο ανόμοιος.

вля́ствование, -я ουδ. κυριαρχία, εξουσία.

вля́ствовать, -твую, -твуеть ρ.δ. εξουσιάζω, άρχω, κυβερνώ. || μтφ. κυριαρχώ· ~ умáми κυριαρχώ στα πνεύματα. || διοικώ, διευθύνω· над до́мом διαφεντεύω (κουμαντάρω) το σπίτι.

властели́н, -а α. (υφ. ύφος) μονοκράτορας, μονάρχης, άναξ. || κύριος, αφέντης· ~ своёй судьбóй κύριος της τύχης του.

властítель, -я α., -ница, -н θ. βλ. **влас-тили́н**. || κυρίαρχος, καταχτητής· ~ дум κατα-χτητής των πνευμάτων.

вля́стно επίρ. κυριαρχικά, αυθεντικά, επι-ταχτικά.

вля́стность, -и θ. κυριαρχία, αυθεντία.

вля́стный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 κυ-ρίαρχος, αυθεντικός, κύριος· не ны мы в самíх себе́ δεν είμαστε εμείς κύριοι του ε-αυτού μας. 2 ο αρεσιόμενος να διατάζει· ~ че-ловéк άνθρωπος που του αρέσει να διατάζει. || προστακτικός· κυριαρχικός· ~ го́лос προστα-κτική φωνή· ~ взгля́д κυριαρχικό βλέμμα.

властолю́бец, -бца α. αρχομανής, φίλαρχος.

властолю́бный επ., βρ: -бýв, -а, -ο αρχο-μανής, φίλαρχος.

ВЛАСТОΛΟΪΚΗ, -Я ουδ. αρχουανία, φιλαρχία.
ВЛАСТЬ, -и θ. 1 εξουσία· **захватъ** -и κατάληψη της εξουσίας· **прийти к** -и έρχομαι στην εξουσία· **государственная** - κρατική εξουσία· **исполнительная** - εκτελεστική εξουσία· **верховная** - η ανώτατη εξουσία. 2 (συνήθως πλθ.) οι αρχές· **местные** -и οι τοπικές αρχές. || **εμφρ.** **ваша** - όπως σας αρέσει, όπως σας γουστάρει· **в моёй, твоёй** κλπ. -и απο μένα, σένα εξαρτάται, εγώ είμαι κύριος, εσύ είσαι κύριος· **во** -и ή **под** -βю υπό την επίδραση, υπό το κράτος· **отдаётся во** -и ή **отдётся** (**предаться**) -и υποτάσσομαι σε, βρίσκομαι κάτω απο την επίδραση, την επιρροή· **облечённый** -βю περιβεβλημένος με εξουσία· **терять** - **над** **собой** χάνω την αυτοκυριαρχία μου, εγκράτειά μου.
ВЛАСИ, -όβ πλθ. (ενν. **ВЛАС**, -а α.) παλ. μαλλιά, κόμη.
ВЛАСЯНИЦА, -и θ. ένδυμα ασκητικό απο μαλλινοσκούτι.
ВЛАСЯНОЙ επ. (παλ.) μάλλινος.
ВЛАЧИТЬ, -чѣ, -чишь ρ.δ.μ. 1 (παλ. γραμ. λόγος) σέρνω, σύρω, τραβώ· - **цепь страданий** τραβώ (υποφέρω) το ένα μετά το άλλο τα βάσανα· - **όковы** σέρνω τα δεσμά· - **Груз сомнений** σέρνω (μουβαλώ) το βάρος των αμφιβολιών. 2 ζω, διαβιώ· - **жалкое существование** περνώ άθλια (ελεεινή) ζωή. || -**ся** σέρνομαι, σύρομαι, τραβιέμαι. || πηγαίνω. || περνώ, παρέρχομαι· **часн** -**атся** οι ώρες περνούν.
Влече επίρ. (παλ.) βλ. **Влече**.
Влече επίρ. αριστερά, προς τα αριστερά, στο αριστερό μέρος.
Влегать ρ.δ. βλ. **Влечь**.
Влезать ρ.δ. βλ. **Влезть**.
Влезть, -зу, -зешь, παρλθ. χρ. **влез**, -ла, -ло, προστι. **влезь** ρ.σ. 1 σιαρφαλώνω, αναρριχώμαι, ανέρπω· - **на дерево, на мачту, на крышу** σιαρφαλώνω στο δέντρο, στο κατάρτι, στη στέγη. 2 εισχωρώ, εισδύω, μπαίνω μέσα απο στενό μέρος· - **в норы** μπαίνω στην κρύπτη· **воры** -ли **в дом** οι κλέφτες μπήκαν στο σπίτι. || λαθροχειρώ· - **в чужой карман** κλέβω απο τη τσέπη. 3 παρεισδύω, παρεισέρχομαι, τρυπώνω, παρεισφρέω· - **в кампанию** χώνομαι (μπαίνω) με τρόπο στην παρέα. 4 χωρώ· **всё белѣ в чомодан** не -ет όλα τά εσώρουχα στη βαλίτσα δέ χωρούν. 5 μπαίνω, χωρώ· **сапоги** не -ли οι μπότες δεν μπήκαν, δέ μου χώρεσαν (στο πόδι). || **εμφρ.** не -ешь **у ког**ό-н. δεν μπορείς να μπεις στη σιέφη κάποιου· **сколько** -ет όσο χωράει· όσο θέλεις.
Влепать, -плѣ, -пишь ρ.σ.μ. 1 βάζω μέσα πλάθοντας. 2 μτφ. κολλώ· χτυπώ με δύναμη **он** -ил **в него** **снежком** του κόλλησε μια χιονόσφαι-

ρα· **он** -ил **ему** **пощечину** του έδωσε (κατάφερε) ένα μπάτσο. 3 δίνω, βάζω, επιβάλλω· -ли **ему** **8 лет** **каторги** τού 'δωσαν 8 χρόνια κάτεργα· **ему** -ли **четвёрку** **по поведѣнию** του κόλλησαν διαγωγή „καλή”. || -**ся** κολλώ, -ιέμαι· **снежок** -лся **в стѣну** η χιονόσφαιρα κόλλησε στον τοίχο.

Влепать(ся) ρ.δ. βλ. **Влеп**ить(ся).

Влёт, -а α. πτήση, πέταγμα μέσα· - **птицы** **в комнату** το πέταγμα του πουλιού στο δωμάτιο.

Влетание, -я ουδ. βλ. **Влёт**.

Влетать, ρ.δ. βλ. **Влет**еть.

Влететь, **влечу**, **влетишь** ρ.σ. 1 πετώ, φτερουγίζω, ίπταμαι· **ласточки** -ли **в откритое окно** τα χελιδόνια πέταξαν μέσα απο το ανοιχτό παράθυρο. 2 μτφ. μπαίνω μέσα βιαστικά· **брат** -ёл **в комнату** ο αδερφός πετάχτηκε στο δωμάτιο. 3 απρόσ. τιμωρούμαι, μου βγαίνει ξινό, υφίσταμαι τα επακόλουθα της κακής μου διαγωγής, ανομιών, κακών πράξεων κλπ.

Влечение, -я ουδ. τράβηγμα, έλξη, κλίση, πάθος προς κάτι· - **к математике** κλίση στα μαθηματικά.

Влечь, **влѣгу**, **влѣжешь**, **влѣгут**, παρλθ. χρ. **влѣг**, **влѣгла**, -лѣ, ρ.σ. ξαπλώνω ανάμεσα, εισχωρώ, μπαίνω μέσα.

Влечь², **влечу**, **влечёшь**, **влечут**, παρλθ. χρ. **влѣк**, **влѣкла**, -лѣ, παθ. μτχ. ενεστ. **влѣкомый**, βρ: -ѣм, -а, -о ρ.δ.μ. 1 τραβώ, έλκω, ελιύω, σέρνω, σύρω· **усталая лошадь** эле **влѣкла** **повозку** το κουρασμένο άλογο μόλις μπορούσε και τραβούσε το κάρο. 2 μτφ. θέλω· **он**ά **влѣкла** **его** **к себѣ**, **как магнит** αυτή τον τραβούσε σα μαγνήτης. || - **за собою** συνεπάγομαι, έχω σα συνέπεια, συνεπιφέρω, φέρω· **преступление** -чѣт **за собою** **наказание** το έγκλημα συνεπάγεται τιμωρία· **одно несчастье** -чѣт **за собою** **другое** το ένα κακό φέρνει το άλλο. || -**ся** 1 τραβιέμαι, έλκομαι, ελιύομαι, σύρομαι· **телега** -чѣт**ся** **волами** το κάρο το τραβούν τα βόδια. || αργοβαδίζω, σέρνομαι. || (για χρόνο) παρέρχομαι, περνώ αργά, αργοδιαβαίνω. 2 μτφ. θέλωμαι, προσελιύομαι· **еб** **сёрдце** -κλόсь **к нему** η καρδιά της αιχμαλώτιστρη απ' αυτόν.

Вливание, -я ουδ. έγγυση, χύσιμο μέσα.

Вливать(ся) ρ.δ. βλ. **Влит**ь(ся).

Влипать ρ.δ. βλ. **Влип**нуть.

Влипнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **влип**, -ла, -ло ρ.σ. 1 κολλώ· **мұχα** -ла **в сироп** ή **мұχα** κόλλησε στο σιρόπι. 2 (απλ.) πέφτω, περιέρχομαι σε δύσκολη κατάσταση, μπερδεύομαι, ανακατεύομαι (σε παλιοδοουλίες).

Влитой επ: **как** (σλόβνο, τόчно) - (сидѣт) **са** να είναι χυτό· **μούπα** (έρχεται, μάθεται στο σώμα).

Влить, **вольѣ**, **вольёшь**, παρλθ. χρ. **влил**,

-λά, -λο, προστι. **влей**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **вли́тый**, βρ: **влит**, -ά, -ο ρ.σ.μ. 1 χύνω μέσα, εγχύνω, εγχέω· - **лекарство в стакан** χύνω φάρμακο στο ποτήρι· - **воду в бочку** χύνω νερό στο βαρέλι. 2 μτφ. γεμίζω, πληρώ, φέρνω, δίνω· **приятное известие -ло ему** όδδρoσtη η ευχάριστη είδηση του 'δοσε ζωντάνια. 3 ρίχνω, εφοδιάζω, ενισχύω· - **новые кадры в промышленность** ρίχνω νέα στελέχη στη βιομηχανία. || -**ся** 1 χύνομαι, ρέω μέσα. || μτφ. πληρούμαι, γεμίζω· **в меня -лась** όδδρoσtη μέσα μου πλημμύρησα ζωντάνια. 2 προστίθεμαι, έρχομαι, ενώνομαι· -**лись** **новые подкрепления** ήρθαν καινούργιες ενισχύσεις.

вли́яние, -я ουδ. 1 επίδραση, επιρροή, επίρροια, επενέργεια· **под чужим** -em κάτω από ξένη επιρροή ή την επιρροή άλλου· **благотворное** - ευεργετική επίδραση· - **личности на историю** η επίδραση (ο ρόλος) της προσωπικότητας στην ιστορία· - **солнечных лучей** η επίδραση των ηλιακών ακτίνων· **поддаваться** -ю υφίσταμαι την επίδραση, επηρεάζομαι· **оказыва́ть** - επιδρώ. 2 κύρος· **приобрести́** - αποκτώ κύρος· **пользоваться** -em έχω κύρος, απολαμβάνω κύρους.

влиятельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно με κύρος, με επιρροή· - **человек** άνθρωπος με επιρροή. || που ασκεί επίδραση· -**не круги** οι κύκλοι που ασκούν επίδραση.

влиять ρ.δ. επιδρώ, επηρεάζω, επενεργώ, ασκώ επιρροή, επίδραση· - **на детей** επιδρώ στα παιδιά· - **на события** επιδρώ στα γεγονότα.

вложение, -я ουδ. 1 βλ. вклад. 2 το εισώ-κλειστο· ένθεμα· **письмо с** -em γράμμα με ένθεμα. 3 επένδυση· **капитальное** - η επένδυση μεφαλαίου.

вложить, **вложу́**, **вложишь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **вложенный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βάζω μέσα, εμβάλλω, ενθέτω· - **сало в ножны** βάζω το σπαθί στη θήκη· - **письмо в конверт** βάζω το γράμμα στο φάκελλο. 2 (για χρήματα) καταθέτω. || επενδύω, παραχωρώ, χορηγώ, διαθέτω· - **миллионы в промышленность** διαθέτω εκατομύρια στη βιομηχανία. | **εμφρ.** - **в уста** βάζω στο στόμα· **автор -ыл в уста героя** **свои мысли** ο συγγραφέας έβαλε στο στόμα του ήρωα τις διέξ του σκέφεις. || -**ся** μπαίνω μέσα εμβάλλομαι, εντίθεμαι.

вломиться, -млeсь, -мишeся ρ.σ. εισορμώ· - **в комнату** εισορμώ στο δωμάτιο.

влопаться ρ.δ. 1 (απλ.) πέφτω ζαφνικά, απότομα· - **в грязь** πέφτω στη λάσπη. 2 περιπίπτω, περιέρχομαι· **он -лся в беду** αυτός περιέπεσε σε δυστυχία (απο σφάλμα του).

влюбить, -блb, -блшe ρ.σ.μ. κάνω ' κάποιον ν' αγαπήσει, να ερωτευτεί· **ей удалось** - ετό

в свою дочь αυτή κατόρθωσε να τον κάνει ν' αγαπήσει τη θυγατέρα της. || -**ся** ερωτεύομαι· **он -лся в нее** αυτός την ερωτεύτηκε. || **επιδίδομαι με πάθος**· **он -лся в скрипку** αυτός ερωτεύτηκε το βιολί.

влюбленность, -и θ. ερωτική 'γάπη, έρωτας.

влюбленный επ., βρ: -лен, -ленá, -ленó. 1 ερωτευμένος. 2 ερωτικός· - **взгляд, взор** ερωτική ματιά, ερωτικό βλέμμα. 3 ουσ. ο αγαπητικός, ο ερωμένος. 4 γοητευμένος· **он -лен в эту картину** αυτός ερωτεύτηκε αυτήν την εικόνα.

влюбить(ся) ρ.δ. βλ. **влюбить(ся)**.

влюбчивость, -и θ. επιρρέπεια στους έρωτες· ερωτομανία, ερωμανία.

влюбчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο ερωτύλος, ερωτιάρης, επιρρεπής σε έρωτες.

вляпаться ρ.σ. (απλ.) βλ. **влопаться**.

вмазать, вмажу, вмажешь ρ.σ.μ. κλείνω μέσα αλείφοντας εξωτερικά, σφραγίζω, στοιάρω· -ίζω. || -**ся** εγκλείομαι, σφραγίζομαι, στοικαρίζομαι.

вмазка, -и θ. άλειμμα, στοικαρίσμα, σφράγιση· - **стекла** στοικαρίσμα του τζαμιού.

вмазывание, -я ουδ. βλ. **вмазка**.

вмазывать(ся) ρ.δ. βλ. **вмазать(ся)**.

вматывать ρ.δ. βλ. **вмотать**. || -**ся** 'μουβαριάζομαι, τυλίγομαι μέσα.

вменить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **вмененный**, βρ: -нен, -нена, -нено (παλ.) θεωρώ, λογίζω, λογαριάζω, ειλαμβάνω· παραδέχομαι· - **в недостатки** θεωρώ σαν ελάττωμα. || αποδίδω· - **в вину** αποδίδω ενοχή. || **επιτιμώ**, αναγνωρίζω· - **в заслугу** αναγνωρίζω την υπηρεσία. || αναθέτω, υποχρεώνω· **ему -ли в обязанности** **следить за выполнением** **плана** του ανέθεσαν να παοακολουθεί την εκπλήρωση του πλάνου.

вменяемость, -и θ. επίγνωση της ευθύνης.

вменяемый επ., βρ: -няем, -а, -ο συνειδητός, που έχει συναίσθηση της ευθύνης.

вменять ρ.δ. βλ. **вменить**. || -**ся** θεωρούμαι, λογίζομαι. || αποδίδομαι, καταλογίζομαι. || **επιτιμείμαι**, αναγνωρίζομαι.

вмерзать ρ.δ. βλ. **вмерзнуть**.

вмерзнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **вмерз**, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **вмерший** ρ.σ. παγώνω, στερεώνομαι, σφίγγομαι μέσα στον πάγο, κολλώ στον πάγο.

вмесить, вмешу, вмесишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **вмешенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. βάζω μέσα, εισάγω ανακατεύοντας· - **изкм** **в тесто** ανακατεύω σταφίδα στο ζυμάρι.

вместе επίρ. 1 μαζί, αντάμα, ομού· **я и он работаем** - εγώ και αυτός δουλεύομε μαζί. 2 ταυτόχρονα· συνάμα. || **εμφρ.** - **с тем** βλ. 2σημ.

ВМЕСТІ́, **ВМЕТУ́**, **ВМЕТЕ́ШЬ**, παρλθ. χρ. **ВМЁЛ**, **ВМЕЛÁ**, -λό, **ΜΤΧ.** παρλθ. χρ. **ВМЁТШІЙ** παθ. **ΜΤΧ.** παρλθ. χρ. **ВМЕТЁННІЙ**, βρ: -тён, -тенá, -тенó ρ.σ.μ. σκουπίζω, σαρώνω, μαζεύω τα σκουπίδια σ' ένα μέρος.

ВМЕСТІ́ЛЦЕ, -α ουδ. δοχείο· υποδοχέας, δεξαμενή· χώρος περιεκτικός.

ВМЕСТІ́МОСТЬ, -и θ. χωρητικότητα.

ВМЕСТІ́МЫЙ επ., βρ: -тѣм, -а, -ο χωρητέος, που μπορεί να χωρέσει.

ВМЕСТІ́ТЕЛЬНОСТЬ, -и θ. χωρητικότητα, ευρυχωρία.

ВМЕСТІ́ТЕЛЬНІЙ επ., βρ: -лен, -льна, -льно; χωρητικός· ευρύχωρος, περιεκτικός· -ая κόμнáта ευρύχωρο δωμάτιο· - котёл χωρητικός λέβητας.

ВМЕСТІ́ТЬ, **ВМЕСТУ́**, **ВМЕСТІ́ТЬШЬ**, παθ. **ΜΤΧ.** παρλθ. χρ. **ВМЕСТЁННІЙ**, βρ: -щён, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. 1 χωρώ, περιλαβαίνω, περιλαμβάνω· **ЭТОТ ШКАФЪ -И́Т ВСЕ МОЙ КНІ́ГИ** αυτή η βιβλιοθήκη θα χωρέσει όλα τα βιβλία μου· **ЗАЛ НЕ -И́Л ВСЕХ ПРИШЕ́ДШИХ** η αίθουσα δε χώρεσε όλους όσοι ήρθαν. || -ся περιλαμβάνομαι, χωρώ.

ВМЕСТО πρόθ. αντί, στη θέση, οε αντικατάσταση· - **МЕНЯ́** αντί εμένα, αντί για μένα· - **ТЕБЯ́** (εγώ, εε, вас, их κλπ.) αντί για σένα (αυτόν, αυτήν, σας, αυτούς)· **ИДТИ́** - **МЕНЯ́** πήγαινε αντί για μένα· - **ТОГО́**, **ЧТО́ОΝ...** αντί (για) να....

ВМЕТÁТЬ¹ ρ.δ. βλ. **ВМЕСТІ́**. || -ся σαρώνομαι.

ВМЕТÁТЬ² ρ.σ.μ., παθ. **ΜΤΧ.** παρλθ. χρ. **ВМЁ-ТАННІЙ**, βρ: -тан, -а, -ο τρυπώνω· - **РУКАВÁ** τρυπών τα μανίκια.

ВМЁТКА, -и θ. (ραπτ.) τρύπημα.

ВМЁТНВАНІЕ, -я ουδ. βλ. **ВМЁТКА**.

ВМЁТНВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВМЕТÁТЬ**² || -ся τρυπώομαι.

ВМЕШÁТЕЛСТВО, -а ουδ. ανάμιξη· επέμβαση· - **В ЛІ́ЧНЫЕ ДЕЛÁ** ανάμιξη στις ατομικές υποθέσεις άλλου· **ВООРУЖЁННОЕ** - ένοπλη επέμβαση· **ХИРУРГІ́ЧЕСКОЕ** - χειρουργική επέμβαση.

ВМЕШÁТЬ ρ.σ.μ. 1 επιμιγνύω, προσμιγνύω. 2 **ΜΤΦ.** ανακατεύω, αναμιγνύω· **ЕГÓ - ЛІ** **В** **ЭТО ГРЯ́ЗНОЕ ДЕЛÓ** τον έμπλεξαν σ' αυτή τη βρωμερή υπόθεση (βρωμοδουλιά). || -ся 1 αναμιγνύομαι, ανακατεύομαι· - **В ТОЛПУ́** ανακατεύομαι στο πλήθος. 2 παίρνω μέρος, συμμετέχω· - **В ДРА́КУ** αναμιγνύομαι στον καβγά.

ВМЁШІВАТЬ(СЯ)¹ ρ.δ. βλ. **ВМЕШÁТЬ(СЯ)**.

ВМЁШІВАТЬ(СЯ)² ρ.δ. βλ. **ВМЕСТІ́ТЬ(СЯ)**.

ВМЕШÁТЬ ρ.δ.μ. 1 βλ. **ВМЕСТІ́**. 2 χωρώ, έχω χωρητικότητα. || -ся βλ. **ВМЕСТІ́ТЬСЯ**.

ВМІ́Г επίρ. στη στιγμή, μέσα σε μια στιγμή, αναριαία· - **ВÓЁ** **ПРОПÁЛО** στη στιγμή το παν χάθηκε.

ВМІ́НАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВМЯТЬ(СЯ)**.

ВМОНТІ́РОВАТЬ, -руу, -руешь ρ.σ.μ. συναρμολογώ μέσα, βάζω μέσα, εμβάλλω.

ВМОТÁТЬ ρ.σ.μ., παθ. **ΜΤΧ.** παρλθ. χρ. **ВМÓ-ТАННІЙ**, βρ: -тан, -а, -ο κουβαριάζω μέσα, βάζω μέσα κουβαριάζοντας.

ВМУРОВА́ТЬ, -руу, -руешь, παθ. **ΜΤΧ.** παρλθ. χρ. **-ÓВАННІЙ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. ένοικοδομώ, εντοιχίζω· - **КОТЁЛ** εντοιχίζω λέβητα.

ВМУРÓВЫВАТЬ, ρ.δ. βλ. **ВМУРОВА́ТЬ**. || -ся εντοιχίζομαι, ενοικοδομούμαι.

ВМЯ́ТИНА, -и θ. λακκούβα, γούβα· βούλα.

ВМЯ́ТНОСТЬ, -и θ. βλ. **ВМЯ́ТИНА**.

ВМЯТЬ, **ВОМНУ́**, **ВОМНЁШЬ** ρ.σ.μ. ενθλίβω, πατώ, τσαλαπατώ, τσαλακώνω. || - **СЯ** 1 ενθλίβομαι, πατιέμαι, τσαλαπατιέμαι, τσαλακώνομαι. 2 σχηματίζω, κάνω λακκούβα· ζουπίζομαι.

ВНАЁМ κ. **ВНАЙМÁ** επίρ. με ενοίκιο· **ОТДА-ВА́ТЬ** - εκμισθώνω, ενοικιάζω· **ОРА́ТЬ** - μισθώνω, ενοικιάζω· **ОТДАВА́ТЬСЯ** - εκμισθώνομαι, ενοικιάζομαι· **СДАЁТСЯ** - ενοικιάζεται.

ВНАКІ́ДКУ επίρ. ριχτά, επάνω (όχι ντυμένα)· **ПАЛЪТÓ** - πανωφόρι ριχτό.

ВНАКЛÁДКУ επίρ: **ПИТЬ** - πίνω με ζάχαρη μέσα (στο τσάι, καφέ κ.τ.τ.).

ВНАЧÁЛЕ επίρ. αρχικά, στην αρχή, κατ' αρχάς.

ВНЕ επίρ. έξω, εκτός· - **ГО́РОДА** έξω από την πόλη. || πρόθ. χωρίς, εκτός, άνευ· - **ОЧЕ-РЕДИ** χωρίς σειρά· - **ПЛÁНА** εκτός πλάνου. || **εμφρ.** - **ВСЯ́КИХ ПРА́ВИЛ** έξω από κάθε κανόνα· - **ВРЕ́МЕНИ** и **ПРОСТРАН́СТВА** εκτός χρόνου και χώρου· - **ЗАКÓНА** εκτός νόμου· - **СВЯ́** εκτός αυτού (έξω φρενών)· - **ВСЯ́КОГО СОМНЁ́НІЯ** χωρίς καμιά αμφιβολία, αναμφίβολα, εκτός πάσης αμφιβολίας.

ВНЕО́БРАЧНІЙ επ. εξώγαμος, νόθος· - **НЕ** **ДЕ́ТИ** εξώγαμα παιδιά.

ВНЕО́ВЫСКОВІ́К, -á α. ο γυμνασμένος στρατιώτα εκτός του στρατού (οργανώσεις κλπ.).

ВНЕО́ВЫСКОВÓЙ επ: -áя **ПОДГОТÓВКА** εξωστρατιωτική εκγύμναση.

ВНЕВРЕ́МЕННІЙ επ. απρόθεσμος, απεριορίστου χρόνου.

ВНЕДРЕ́НИЕ, -я ουδ. ρίζωση, εμφύτευση, θεμελίωση· εισαγωγή, μπάσιμο· - **ДОСТИЖЁ́НІЙ** **НА-У́КИ** **В** **ПРОИЗВО́ДСТВЕ** εισαγωγή των επιτεύξεων της επιστήμης στην παραγωγή· - **НÓВЫХ** **ИДЕ́Й** η εμφύτευση νέων ιδεών.

ВНЕДРІ́ТЬ ρ.σ.μ., παθ. **ΜΤΧ.** παρλθ. χρ. **-РЁН-НІЙ**, βρ: -рён, -ренá, -ренó κάνω να ριζώσει, εμφυτεύω, εμβάλλω, θεμελιώνω, εισάγω· - **В** **ПРОИЗВО́ДСТВО** εισάγω στην παραγωγή· - **В СОЗ-НА́НІЕ** **НЕО́БХОДИ́МОСТЬ** **ДИСЦИПЛИ́НЫ** εμφυτεύω στη συνείδηση (κάνω συνείδηση) την ανάγκη της πειθαρχίας. || -ся ριζώνομαι, εμφυτεύομαι, θεμελιώνομαι· μου τυπώνεται· **Е́Й** - **ЛАСЬ** **МЫСЛЬ** της ριζώσε (της τυπώθηκε) η ιδέα.

внедрять(ся) ρ.δ. βλ. **внедрить(ся)**.

внезапно επίρ. αιφνίδια, ξαφνικά, ξάφνου, έξαφνα, άξαφνα.

внезапность, -и θ. 1 αιφνιδιότητα, το αιφνίδιο. 2 το απρόοπτο, το ανέλπιστο· **жизнь так полна -ей!** η ζωή είναι τόσο γεμάτη απο απρόοπτα!

внезапный επ., βρ: -пен, -пна, -пно αιφνίδιος, αιφνιδιαστικός, ξαφνικός, άξαφνος, έξαφνος· - шум ξαφνικός θόρυβος· - отъезд ξαφνική αναχώρηση· -ая смерть αιφνίδιος θάνατος.

внеклассный επ. εξωσχολικός· ελεύθερος, εκτός αναλυτικού προγράμματος· -ая работа η εξωσχολική εργασία· -ое чтение ελεύθερα αναγνώσματα· -не занятия ελεύθερες ασχολίες ή μαθήματα.

внеклассовый επ. εξωταξικός, έξω, μακριά απο κοινωνική τάξη, αταξικός· нет -го воспитания δεν υπάρχει αταξική αγωγή.

внематочный επ: -ая беременность εξωμήτρια κύηση.

внеочередной επ. έκτακτος· - съезд έκτακτο συνέδριο· -ая сессия έκτακτη σύνοδος.

внеочередность, -и θ. κατάσταση έκτακτη.

внеплановооть, -и θ. ύπαρξη κατάστασης χωρίς πλάνο.

внеплановый επ. ο χωρίς πλάνο, εκτός πλάνου καμωμένος· -ое здание κτίριο εκτός πλάνου· -ая работа εργασία εκτός πλάνου (που δεν προβλέπεται απο το πλάνο).

внешение, -я ουδ. 1 εισαγωγή, βάλισμο μέσα. 2 εγγραφή, καταχώρηση· - в списки εγγραφή στους καταλόγους. 3 εισφορά, πληρωμή. 4 κατάθεση· - предложения κατάθεση πρότασης.

внести, -сý, -сёшь, παρλθ. χρ. внёс, внесла, -лó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -сённый, βρ: -сён, -сена, -сено ρ.σ.μ. 1 βάζω μέσα, μπαζω, εισφέρω, εισκοιζώ· - вещи в комнату βάζω τά πράγματα στο δωμάτιο. 2 εγγράφω, καταχωρώ· - в список εγγράφω στον κατάλογο. 3 πληρώνω· - плату за обучение πληρώνω τα διδάκτρα· - своё долго πληρώνω το μερτικό μου. 4 (επι)φέρω, προσιλώ· - замешательство φέρω σύγχυση· - разлад в семье φέρω διχόνοια στην οικογένεια. 5 παρουσιάζω, καταθέτω, προτείνω· υποβάλλω· - предложение κάνω πρόταση· - законопроект υποβάλλω νομοσχέδιο. || **εμφρ.**· - ясность διασαφηνίζω, διαλευκαίνω. || -сь εισορμώ, εισβάλλω, μπουιάρω.

внеурочный επ. εκτός μαθήματος· -не занятия οι εκτός μαθήματος ασχολίες (των μαθητών στο σχολείο).

внешкольный, -а α. -ца, -н θ. παιδαγωγός εξωσχολικός.

внешкольный επ. εξωσχολικός· -ая работа

εξωσχολική εργασία (εμπολιτιστική κλπ.).

внешне επίρ. εξωτερικά, φαινομενικά.

внешнеполитический επ. της εξωτερικής πολιτικής· - курс η εξωτερική πολιτική.

внешнеторговый επ. του εξωτερικού εμπορίου.

внешний, -я, -ее επ. 1 εξωτερικός· -не признаки εξωτερικά σημάδια· - вид εξωτερική μορφή· -ее сходство εξωτερική ομοιότητα. 2 επιφανειακός, επιπόλαιος, φαινομενικός· вó добротá нóсит - характер η καλοσύνη του είναι φαινομενική. 3 ο έξω απο τα σύνορα, εξωτερικός· -я политика η εξωτερική πολιτική· - враг ο εξωτερικός εχθρός· -я торговля το εξωτερικό εμπόριο· -ее вмешательство εξωτερική επέμβαση. || * **εμφρ.**· - угол εξωτερική γωνία του τριγώνου, πολυγώνου.

внешность, -и θ. εξωτερική εμφάνιση, παρουσιαστικό· фάτσα, φιγούρα· судить по -и κρίνω απο την εξωτερική εμφάνιση.

внештáтный επ. έκτακτος, προσωρινός, όχι μόνιμος· - сотрудник έκτακτος συνεργάτης.

вниз επίρ. 1 προς τα κάτω· спускаться - κατεβαίνω κάτω· глядётся - κοιτάζω προς τά κάτω. 2 (για ποτάμια) προς τις εκβολές· плáвать - по Днэпру πλέω στο Δνειπέρο προς τα κάτω.

внизú επίρ. κάτω, στο κάτω μέρος· - живёт плóтник κάτω ζει μαραγκός· - письма стояла да́та στο κάτω μέρος της επιστολής ήταν η ημερομηνία.

вникать ρ.δ. βλ. **вникнуть**.

вникнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. вник и. вникнул, -ла, -ло ρ.σ. εισχωρώ, εμβαθύνω, διεισδύω, μπαίνω (στο πνεύμα, νόημα, ουσία).

внимáние, -я ουδ. 1 προσοχή· слýшать со -ем ακούω με προσοχή· привлечь - τραβώ την προσοχή· в цэнтре -я στο κέντρο της προσοχής· достóйный -я άξιος προσοχής, αξιοπρόσεκτος. 2 φροντίδα, μέριμνα· с дóлжным -ем με την απαιτούμενη προσοχή· остáвить без -я δεν προσέχω, δε δίνω προσοχή, αδιαφορώ. || **εμφρ.**· -! προσοχή! (παράγγελμα)· -ю когó σε γνώση κάποιου, για γνώση, για να γνωρίζετ'· покупатьей για να ξέρουν οι αγοραστές· оóратить - δίνω προσοχή· оóратить на себя - τραβώ την προσοχή· уделить - δίνω προσοχή, δείχνω ενδιαφέρο· принять во - παίρνω υπ' όψη.

внимáтельно επίρ. προσεχτικά. || με φροντίδα, με ενδιαφέρο.

внимáтельность, -и θ. 1 προσεχτικότητα. 2 φροντίδα, μέριμνα, ενδιαφέρο.

внимáтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 προσεχτικός· - наблюдáтель προσεχτικός παρατηρητής· - ученик προσεχτικός μαθητής. 2 (για τρόπους) ευγενής, αβρός, λεπτός· хо-

зъян был -ден ко всем о νοικοκύρης ήταν ευγενικός σ' όλους.

ВНИМАТЬ, -аю, -аешь κ. (παλ.) ВНЕМЛЮ, ВНЕМЛЮШЬ, προστι. ВНИМАЙ κ. (παλ.) ВНЕМЛИ κ. ВНЕМЛИ επιρ. μη. ВНИМАЯ κ. (παλ.) ВНЕМЛЯ 1 (απλ.) ακούω· ВДРУГ ОН ВНЕМЛЕТ... ξαφνικά αυτός ακούει... - ГÓЛОСУ СÓБЕСТИ ακούω τη φωνή της συνείδησης. 2 συγκεντρώνω την προσοχή, έχω στραμμένη την προσοχή.

ВНИЧЬЮ επιρ. ισοπαλία, με ισοπαλία· ИГРÁ ЗАКÓНЧИЛАСЬ - το παιχνίδι τέλειωσε με ισοπαλία.

ВНОВЕ επιρ. με σημ. κατηγ. είναι νέο, καινούργιο· ΕΜΥ ΖДЕСЬ ВСЁ - γι αυτόν εδώ είναι όλα καινούργια.

ВНОВЬ επιρ. 1 εκ νέου, ξανά, πάλι. 2 τελευταία, πρόσφατα, εσχάτως, άρτι· - НАЗНАЧЕННЫЙ НАЧÁЛЬНИК νεοδιορισμένος προϊστάμενος· - ВЫШЕДШАЯ КНИГÁ επανεκδομένο βιβλίο.

ВНОС, -а α. βλ. Внесение.

ВНОСИТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. Внести(сь).

ВНОСКА, -и θ. βλ. Внесение.

ВНОШЕНИЕ, -я ουδ. βλ. Внесение.

ВНУК, -а α. 1 έγγονος, εγγόνοι, αγγόνοι. 2 πλθ. -и, -ов οι απόγονοι.

ВНУКА, -и θ. (παλ.) βλ. Внучка.

ВНУТРЕННЕ επιρ. εσωτερικά, μέσα, εντός· - ДОВОЛЕН СОБОЙ μέσα μου είμαι ικανοποιημένος.

ВНУТРЕННИЙ, -яя, -ев επ. εσωτερικός· -ЯЯ ЛÉСТНИЦА εσωτερική οιάλα· -ЯЯ ПОЛÍТИКА εσωτερική πολιτική· МИНИСТР -ИХ ДΕΛ υπουργός των εσωτερικών υποθέσεων· -ие ÓΡΓΑΝА ЧЕЛОВÉКА τα εσωτερικά όργανα του ανθρώπου· - мир ЧЕЛОВÉКА ο εσωτερικός κόσμος του ανθρώπου. || емфρ. -ие ДÓЛÉЗНИ εσωτερικές παθήσεις· -ЯЯ СЕКРЕЦИЯ εσωτερική έκκριση.

ВНУТРЕННОСТЬ, -и θ. 1 εσωτερικότητα, το εσωτερικό· - КÓМНАТН το εσωτερικό του δωματίου. || φυχικός κόσμος. || το περιεχόμενο εσωτερικά. 2 πλθ. -и, -ей τὰ εντόσθια.

ВНУТРИ επιρ. μέσα, εντός, στο εσωτερικό· - ЗДÁНИЯ μέσα στο κτίριο· - ГÓРОДА μέσα στην πόλη· ВСЕ НАХОДИЛИСЬ - όλοι βρίσκονταν μέσα.

ВНУТРИ επιρ. προς τα μέσα, προς το εσωτερικό, προς τα έσω· εσωτερικά· ОНÍ ВОШЛÍ - αυτοί μπήκαν μέσα· ПРИНИМАТЬ ЛЕКАРСТВО - παίρνω φάρμακο εσωτερικά.

ВНУЧАТА, -чат πλθ., (ευκ. δεν έχει) έγγονοι, εγγονιές, αγγόνια.

ВНУЧАТНИЙ κ. **ВНУЧАТЫЙ** επ: - ПЛЕМЯННИК οεξανεφίος, παρανεφίος, μικρανεφίος· - брат ο τρίτος εξάδερφος.

ВНУЧЕК, -чка α. εγγονάκι, -νούλι.

ВНУЧКА, -и θ. εγγονή, αγγονή, -νιά.

ВНУЧÓНОК, -нка α. εγγονάκι.

ВНУШАТЬ ρ.δ. βλ. Внудить, || -ся, -ется ε-

μπνέομαι, μου εμφυσά, μου εμπνέει.

ВНУШЕНИЕ, -я ουδ. 1 έμπνευση, εμφύσηση· - СТРАХА έμπνευση φόβου. || υποβολή· υπνωτισμός· ЛЕЧÉНИЕ -ем θεραπεία με υποβολή. 2 παρατήρηση. επίπληξη· ДÉЛАТЬ СТÓГОЕ - κάνω αυστηρή παρατήρηση.

ВНУШÍТЕЛЬНО επιρ. εντυπωσιακά, επιβλητικά.

ВНУШÍТЕЛЬНОСТЬ, -и θ. εντύπωση· επιβλητικότητα.

ВНУШÍТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛНА, -ЛНО εντυπωτικός, εντυπωσιακός· εμπνευσμένος· -ВЯ РЕЧЬ εμπνευσμένος λόγος. || επιβλητικός· -ВЯ ФИГÚΡА επιβλητική μορφή· - РОСТ επιβλητικό ανάστημα.

ВНУШÍТЬ, -шý, -шйшь, παθ. μη. παρλθ. χρ. -ШЕННЫЙ, βρ: -ШЕН, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. εμπνέω, εμφυσώ, εμβάλλω· προκαλώ· - СТРАХ εμπνέω φόβο· - ЛЮБÓВЬ К ДÓБРУ εμπνέω την αγάπη για ευεργεσία· - ОТВРАШЕНИЕ εμπνέω την απέχθεια· - ΜΟΡÁЛЬ ευθαρρώνω, δίνω θάρρος, κουράγιο, εμψυχώνω.

ВНУХАТЬСЯ ρ.σ. (απλ) οσφραίνομαι, μυρίζομαι.

ВНУХИВАТЬСЯ ρ.δ. βλ. Внудаться.

ВНУШНОСТЬ, -и θ. διαύγεια, καθαρότητα, σαφήνεια, ευκρίνεια (λόγου, νοημάτων).

ВНУШÍЙ επ., -ТЕН, -ТНА, -ТНО. 1 διαυγής, καθαρός, σαφής, ευκρινής, εναργής, λαγάρος. 2 νοητός, καταληπτός.

ВНУИТЬ ρ.σ., μελ. δεν έχει· παρλθ. χρ. -ЯЛ, -Лá, -ЛО. 1 (παλ.) βλ. Внимать (1 σημ.). 2 δίνω προσοχή, προσέχω· ОН НЕ ВНУИЛ НАШЕИ ПРÓСЬБЕ αυτός δεν έδωσε προσοχή στην παράκλησή μας.

ВО πρόθ. βλ. „В". Χρησιμοποιείται ως βο:

α) μπροστά από πολλές λέξεις που αρχίζουν από δύο ή τρία σύμφωνα, ιδιαίτερα αν τό πρώτο είναι „В" ή „Ф": ВО ВЛÁСТИ, ВО ФÍΛΟΤЕ, ВО СНЕ. β) μπροστά από τις λέξεις: весь, всý-кий: ВО весь ГÓЛОС· ВО ВСýКОМ СЛУЧÁЕ. γ) σε μερικές εκφράσεις: ВО-ПÉРВЫХ, ВО ИЗБЕЖÁНИЕ.

ВО...(πρόθεμα) βλ. В... Χρησιμοποιείται αντί του „В..." α) μπροστά από „И", „О": ВОИТÍ, ВООДУШЕВЛÁТЬ. β) μπροστά από δυο ή και περισσότερα σύμφωνα: ВОБРАТЬ, ВОГНАТЬ, ВУВОРÍТЬ, ВОМНý, ВОТКНýТЬ. γ) μπροστά από σύμφωνο, που το ακολουθεί „В": ВОЛЬК, ВОШЬФ.

ВÓБЛА, -и θ. βόμπλα, φάρι της Κασπίας θάλασσας.

ВОБРАТЬ, вберý, вберёшь, παρλθ. χρ. ВО-бРАЛ, -Лá, -ЛО, παθ. μη. παρλθ. χρ. ВÓБРАН-ный, βρ: -РАН, -а κ. -á, -О ρ.σ.μ. 1 αναρροφή, απορροφή, τραβώ, παίρνω· РАСТÉНИЯ -ЛИ ВСЮ ВЛÁГУ τα φυτά τράβηξαν όλη την υγρασία. 2 μη. συγκεντρώνω, συσσωρεύω, μαζεύω· ЛÁДНО - НÓВЫЕ впечатлÉНИЯ δε χορταίνω τις και-

ποσепенно поря́док αποκαταστάθηκε βαθμιαία η τάξη.

водворя́ть(ся) ρ.δ. βλ. **водворы́ть(ся)**.

***водева́ль**, -я α. κωμειδύλλιο, βωντεβίλ.

водева́льный επ. κωμειδυλλιακός· ~ жанр κωμειδυλλιακό είδος φιλολογίας.

води́тель, -я α. 1 οδηγός (οχημάτων). 2 παλ. καθοδηγητής, αρχηγός.

води́тельский επ. του οδηγού· -ие права του δίπλωμα του οδηγού.

води́тельство, -а ουδ. (παλ.) καθοδήγηση, η ηγεσία.

води́ть, **вожу́**, **водишь** ρ.δ.μ. 1 οδηγώ· πηγαίνω· - **детёй гуля́ть** πηγαίνω τα παιδιά περίπατο. || **βαδίζω** επικεφαλής. 2 οδηγώ (όχημα). 3 κινώ επάνω σε· - **смы́чком по стру́нам** κινώ το δοξάρι πάνω στις χορδές. 4 διατηρώ, έχω συνάπτω· - **знако́мство** αποκτώ γνωριμίες· - **дру́жбу** συνάπτω φιλία. 5 τρέφω, κρατώ, διατηρώ· - **пчёл** τρέφω μελίσσια· - **голубе́й** κρατώ περιστέρια. || **εμφρ.** - **за нос** σέρνω απο τη μύτη (έχω υποχείριο)· - **хорово́ды** χορεύω κυκλικά τραγουδώντας. || -**ся** 1 υπάρχω, ζω· **πολλαπλασιάζομαι**, ευδοκίμω, πρακίβω· **в это́й рекё** -**ится** **мно́го** **рѣбн** αυτό το ποτάμι έχει πολλά φάρια· **в это́м лесу́** -**ится** **мно́го** **дѣнчи** ο' αυτό το δάσος υπάρχει πολύ κυνήγι. || **παρτηρούμαι**· **συμβαίνω**· **это́го** **пре́жде** **не** -**лось** **за** **ва́ми** αυτό πριν δε συνέβαινε σε σας. || **συνηθίζομαι**· **здесь** **это** **и** -**ится** αυτό εδώ συνηθίζεται. 2 **σχετίζομαι**, **συνδέομαι**, **συναναστρέφομαι**· **друг**, **с** **ни́м** **не** -**ишься** φίλε, μ' αυτόν μη κάνεις παρέα. || **συχνάζω**· **дом**, **в** **ко́тором** **че́рти** -**ятся** σπίτι των διαβόλων ή φαντασμάτων. || **εμφρ.** **как** -**ится** όπως συνηθίζεται.

води́ца, -и θ. νεράκι.

води́чка, -и θ. νεράκι.

во́дка, -и θ. η βότκα, ρωσικό ούζο· **кре́пкая** ~ πρωτοξείδιο του αζώτου· **ца́рская** ~ βασιλικόν ύδωρ.

во́дник, -а α. ναύτης, εργάτης ποταμοπλοϊκών μεταφορών.

во́дность, -и θ. ύπαρξη νερού.

во́дный επ. υδάτινος, του νερού· - **расхо́р** υδάτινο διάλυμα· -**ое** **простра́нство** υδάτινη έκταση· - **транспо́рт** θαλάσσια ή ποτάμια μεταφορά· - **спорт** τα ναυτικά αγωνίσματα· - **пу́ть** θαλάσσια συγκοινωνία

водобо́язнь, -и θ. υδροφοβία.

водово́з, -а α. νεροκουβαλητής, νεροουλός, υδροφόρος.

водово́зка, -и θ. άλογο υδροφορίας, νεροκουβαλήματος.

водово́зный επ. υδροφορικός· -**ая** **до́чка** υδροφορικό βαρέλι (βυτίο).

водоворо́т, -а α. 1 δίνη νερού, ρούφουλας, ρουφήτρα, μάτι της θάλασσας. 2 μτφ. - **собы́тий** η δίνη των γεγονότων.

водогре́йка, -и θ. 1 υδροθερμαντήρας. 2 βλ. **водогре́йня**.

водогре́йный επ. υδροθερμαντικός· - **котёл** υδροθερμαντικός λέβητας.

водогре́йня, -и θ. χώρος εγκατάστασης υδροθερμαντήρα.

водоо́ём, -а α. δεξαμενή, στέρνα· **есте́ственный** - φυσική δεξαμενή· **иску́ственный** - τεχνητή δεξαμενή.

водоизмери́тельный επ. υδρομετρικός· -**ие** **прибо́ры** υδρομετρικές συσκευές.

водоизме́нение, -я ουδ. εκτόπισμα· - **судна** το εκτόπισμα του σκάφους.

водока́чка, -и θ. υδραντλία.

водолаз, -а α. δύτης.

водолазны́й επ. του δύτη· - **костю́м** το σκάφανδρο.

водоле́й, -я α. βλ. **водоли́в**. || (για ρήτορα, συγγραφέα) πολυλογάς.

водолече́бница, -и θ. υδροθεραπευτήριο.

водолече́бный επ. υδροθεραπευτικός.

водолече́ние, -я ουδ. υδροθεραπεία.

водоли́в, -а α. 1 γεμιτζής, εργάτης μαούνας. 2 αρχιναύκληρος, ο πρώτος του πληρώματος.

водоло́вны́й επ. υδροχαρής· -**ие** **расте́ния** υδροχαρή φυτά.

водомер, -а α. υδρόμετρο, υδρομετρητής.

водомерны́й επ. υδρομετρικός· - **кран** **доки-** **масти** **кός** **крано́ус**· -**ая** **тру́бка** υδροδείκτης (γυάλινος).

водомо́йна, -и θ. νερόλακκος βαθύς.

водонапо́рный επ: -**ая** **ба́шня** **υδατοδεξαμενή** ανυψωμένη.

водонепроница́емость, -и θ. το υδατοστεγές **водонепроница́емый** επ., βρ: -**аем**, -а, -ο υδατοστεγής.

водоно́с, -а α. νεροκουβαλητής, νεροουλός, υδροφόρος.

водоно́сный επ. (γεωλ.) υδροφόρος, που περιέχει νερό.

водоотво́д, -а α. σύστημα εκροής (απορροής) υδάτων.

водоотво́дный επ. της εκροής των υδάτων· -**ая** **канάва** αυλάκι εκροής υδάτων.

водоотли́в, -а α. έκχυση υδάτων.

водоотли́вный επ. της έκχυσης των υδάτων· - **насо́с** υδραντλία έκχυσης.

водоочи́стка, -и θ. κάθαρση των υδάτων.

водоочи́стный επ. υδατοκαθαριστικός.

водопа́д, -а α. καταρράχτης.

водоплава́ющий επ. απο μτχ. νηπιτικός· -**ая** **пти́ца** νηπιτικό πτηνό.

водопла́вный επ. 1 που επιπλέει, επιπλέων· -не дрoвá τα ξύλα που επιπλέουν. 2 βλ. **водоплáвающий**.

водоподъёмник, -α α. υδροανυψωτής.

водоподъёмный επ. υδροανυψωτικός· -не со-
оружения υδροανυψωτικές εγκαταστάσεις.

водопой, -я α. 1 ποτίστρα (ζώων). 2 πό-
τισμα (ζώων).

водопойный επ. ποτιστικός· -ая площáдка
η ποτίστρα (χώρος).

водополье, -я ουδ. (διαλιτ.) βλ. **половодье**.

водопользование, -я ουδ. υδροληψία.

водопользователь, -я α. υδρολήπτης.

водоприёмник, -α α. δεξαμενή, υδροδόκη.

водопровод, -α α. υδραγωγείο.

водопроводный επ. υδραυλικός, υδαταγωγός·
-ая сеть υδραυλικό δίκτυο.

водопроводчик, -α α. υδραυλικός (τεχνίτης).

водопроницаемость, -и θ. υδατοπερατότητα.

водопроницаемый επ., βρ: -аем, -а, -ο υ-
δατοπερατός.

водоразборный επ: -кран κρουνός, κρήνη.

водорадел, -а α. αιγιαλίτιδα ζώνη, γραμ-
μή χωρικών υδάτων.

водоразделный επ: -ая линия βλ. **водо-
раздел**.

водорез, -а α. θαλασσοτόμος.

водород, -а α. υδρογόνο.

водородистый επ. υδρογονούχος.

водородный επ. υδρογονικός· - атом υδρο-
γονικό άτομο· -не соединения υδρογονικές ε-
νώσεις· -не бактерии υδρογονικά βακτηρίδια·
-ая дóмба υδρογονική βόμβα.

водорóйна, -и θ. (διαλιτ.) βλ. **водомóйна**.

водоросли, -ей πλθ. (ενν. **водоросль**, -и θ.)
φύκια.

водоскат, -а α. ορμητικό ρεύμα ποταμού.

водослив, -а α. (υδροτεχ.) ρουφράντης-εκ-
χειλιστής.

водосливный επ. εκχειλιστικός, της εκχεί-
λισης· -ое устройство εγκατάσταση εκχείλι-
σης.

водоснабжение, -я ουδ. ύδρευση. || υδραυ-
λικό σύστημα.

водосток, -а α. νεροχύτης. || αυλάκι εκρο-
ής υδάτων.

водостóчный επ. του νεροχύτη· -ая труба
ο σωλήνας του νεροχύτη.

водоток, -а α. ροή νερού· ρους.

водоупóрный επ. ανθεκτικός στην υγρασία,
μή υγράνσιμος.

водохранилище, -а ουδ. τεχνητή δεξαμενή,
λίμνη. || στέρνα.

водочный επ. της βότιας· - завод εργοστά-
σιο παραγωγής βότιας· - запах η μυρουδιά της
βότιας.

водружáть(ся) ρ.δ. βλ. **водрузи́ть(ся)**.

водрузи́ть, -ужу́, -узишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. -ужённый, βρ: -жён, -женá, -женó ρ.ο.μ.
στερεώνω, σταθεροποιώ· εγκατασταίνω, τοπο-
θετώ. || -ся στερεώνομαι, σταθεροποιούμαι.
εγκατασταίνομαι, τοποθετούμαι.

водяник, -á α. (παλ.) βλ. **водяной**².

водяни́тость, -и θ. το υδατώδες, η υδαρό-
τητα. || μτφ. το ρηχό, πενιχρότητα.

водяни́стый επ., βρ: -ист, -а, -ο. 1 υδατώ-
δης, υδαρής, νερούλος. 2 άχρωμος, άχρους. ||
μτφ. ρηχός, πενιχρός· -не стихй πενιχροί στί-
χοι.

водянка, -и θ. υδροκήλη· ύδρωψ, -πας.

водяной¹ επ. 1 υδάτινος· -áя капля υδροστα-
γόνα. 2 υδρόβιος· - паук υδρόβια αράχνη. 3
υδροκίνητος· -áя мельница υδρόμυλος, νερό-
μυλος. || εκφρ. - знак φιλιγκράν· -ое отоп-
ление θέρμανση με ζεστό νερό.

водяной², -όγο α. θαλάσσια θεότητα, Νηρέας.

водяночный επ. του ύδρωπα, της υδροκήλης. ||
υδρωπικός, που πάσχει απο ύδρωπα.

воева́ть, вою́, воюешь ρ.δ. πολεμώ, μάχο-
μαι· - против врагов отечества πολεμώ κατά
των εχθρών της πατρίδας. || διεξάγω, κά-
νω ματακτητικό πόλεμο. || μτφ. ματαβάλλω με-
γάλες προσπάθειες, παλεύω, κάνω αγώνα, πάλη,
πόλεμο.

воевóда, -и α. βοεβόδας.

воевóдский επ. του βοεβόδα, του βοεβοδάτου.

воевóдство, -а ουδ. βοεβοδάτο, το αξίωμα
του βοεβόδα ή η διοικητική περιφέρεια αυτού.

воед́ино επίρ.μαζί, ομού, ενιαία, σ' ένα.

военачáльный, -а α. στρατιωτικός διοικη-
της, αρχηγός.

военизáция, -и θ. στρατιωτικοποίηση.

военизи́ровать, -рую, -руешь ρ.δ. κ. ο.μ.
στρατιωτικοποιώ. || εκπαιδεύω στρατιωτικά. ||
-ся στρατιωτικοποιούμαι.

военкóм, -а α. στρατιωτικός επίτροπος·
στρατολόγος.

военкомáт, -а α. στρατιωτικό επιτροπάτο|
(υπουργείο στρατιωτικών). || στρατολογικό γρα-
φείο.

военкóр, -а α. στρατιωτικός ανταποκριτής.

военно-возду́шный επ. στρατιωτικο-αεροπο-
ρικός· -не сйлы οι στρατιωτικές-αεροπορικές
δυνάμεις.

военно-морскóй επ. του πολεμικού ναυτικού·
-ие сйлы οι πολεμικές ναυτικές δυνάμεις.

военнообязанный επ. στρατεύσιμος.

военноплéнный, -όγο α. αιχμάλωτος πολέμου.

военно-полево́й επ. της εκστρατείας· - сýд
στρατοδικείο εκστρατείας· -áя хирургия ο-
ρεινό χειρουργείο.

военнослýжащий, -его α. στρατιωτικός εν

ενεργεία.

ВОЕННО-УЧЕБНЫЙ επ. στρατιωτικο-εκπαιδευτικός.

ВОЕННЫЙ επ. 1 πολεμικός· στρατιωτικός· -НЕ СΟΒІТІЯ πολεμικά γεγονότα· στρατιωτικές επιχειρήσεις· -ОН ПОЛОЖЕНИЕ πολεμική κατάσταση· κατάσταση πολιορκίας· -АЯ ТΑΪНА στρατιωτικό μυστικό (ή απόρρητο)· -ОН СΥДНО πολεμικό σκάφος· -АЯ СЛУЖБА στρατιωτική υπηρεσία· - ЗАВОД στρατιωτικό εργοστάσιο· - ВРАЧ στρατιωτικός γιατρός· -ОН УЧИЛИЩЕ στρατιωτική σχολή. 2 ουσ. ο στρατιωτικός. || **εμφρ.** - КОММУНИЗМ πολεμικός κομμουνισμός, οικονομική πολιτική της σοβ. εξουσίας τον καιρό του πολέμου (1918-20)· НА -УЖ НОГУ όπως συνηθίζεται στους στρατιωτικούς, κατά τους στρατιωτικούς.

ВОЕНРУК, -А α. στρατιωτικός καθοδηγητής.

ВОЕНЩИНА, -И θ. στρατοκρατία, στρατοκρατές. || στρατιωτική ζωή, συνήθειες.

ВОЖАК, -А α. 1 οδηγός· - У СЛЕПОГО οδηγός τυφλού· - С МЕДВЕДЕМ ο αρκουδιάρης· ДАТЬ ПУТНИКУ -А δίνω στον οδοιπόρο οδηγό. || γιαιέμι· КОЗЕЛ - - В СТАДЕ το τραγί είναι γιαιέμι στο κοπάδι. 2 οδηγητής, καθοδηγητής.

ВОЖАТЯЯ, -ОИ θ. οδηγήτρια, καθοδηγήτρια.

ВОЖАТНИЙ, -ОГО α. 1 (παλ.) βλ. **ВОЖАК**. 2 αρχηγός τμήματος, ομάδας πιονέρων. 3 οδηγός τράμ.

ВОЖДЕЛЕНИЕ, -Я ουδ. 1 υπερεπιθυμία, μεγάλη όρεξη, κυνορεξία. 2 γενετήσια ορμή.

ВОЖДЕЛЕННЫЙ επ. (γραπ. λόγος) υπερεπιθυμητός, περιπόθητος.

ВОЗДЕЛЕТЬ, ρ.δ. (γραπ. λόγος) 1 υπερεπιθυμώ. 2 κατέχομαι απο γενετήσια ορμή.

ВОЖДЕНИЕ, -Я ουδ. οδηγία. || οδήγηση, -μα.

ВОЖДЬ, -Я α. αρχηγός, ηγέτης· αρχιγέτης. || καθοδηγητής.

ВОЖАТЬСЯ ρ.δ. (απλ.) χρονοτριβώ, στριφογυρίζω, χασομερώ.

ВОЖИ, -ЕЙ (ενκ. -А, -И θ.) χαλινά, -ρια, γιέμια. || **εμφρ.** ОТПУСТИТЬ - αφήνω τα χαλινά (χαλαρώνω τον έλεγχο)· -А ПОД ХВОСТ ПОПАЛА δεν ξέρει τι του φταίει (για ιδιότροπο, καπριτσόζο)· ПРИОБРАТЬ - К РУКАМ ή ДЕРЖАТЬ - В РУКАХ παίονω, κρατώ τα χαλινά (ηνία) στα χέρια (διευθύνω, διοικώ εγώ).

ВОЗ, -А, προθт. ο Βόζε, на ВОЗУ, πλв ВОЗНІ и. ВОЗА α. 1 αμάξι φορτηγό, κάρο, αραμπάς. 2 αμαξοφόρτωμα, αμαξιά, αραμπαδιά.

ВОЗ... (ВОС...) πρόθεμα που σημαίνει: α) κατεύθυνση της ενέργειας, κίνησης προς τα άνω π.χ. **ВОЗВЕСТИ**, **ВОЗНЕСТИ**. β) ότι η ενέργεια επαναλαμβάνεται ξανά, ει νέου π.χ. **ВОЗОБНОВИТЬ**, **ВОЗРОДИТЬ**. γ) ότι η ενέργεια ανταποκρίνεται σε κάτι π.χ. **ВОЗДАТЬ**, **ВОЗНА-**

ГРАДИТЬ. δ) ένταση της ενέργειας που εμφανίστηκε ή ολοκλήρωση αυτής.

ВОЗБЛАГОДАРИТЬ ρ.σ.μ. (παλ.) ευγνωμονώ, υπερευχαριστώ· - СУДЬБУ ЗА СПАСЕНИЕ χρωστώ χάρη στην τύχη για τη σωτηρία.

ВОЗБРАНИТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -НЕННЫЙ, βρ: -НЕН, -НЕНА, -НЕНО (παλ.) απαγορεύω, δεν επιτρέπω· - ВЪЕЗД В СТРАНУ απαγορεύω την είσοδο στη χώρα.

ВОЗБРАНЯТЬ ρ.δ. βλ. **ВОЗБРАНИТЬ**. || -СЯ γ/ πρόσ. -ЕТСЯ απαγορεύεται· ХОДИТЬ ПО ТРАВЕ -ЕТСЯ απαγορεύεται το βάδισμα πάνω στη χλόη.

ВОЗБУДИМОСТЬ, -И θ. το ευερέθιστο, ερεθιστικότητα.

ВОЗБУДИМЫЙ επ., βρ: -ДИМ. -А, -О ευερέθιστος.

ВОЗБУДИТЕЛЬ, -Я α. 1 διεγέρτης· υποκινητής. 2 (ηλεκτρ.) ταλαντωτής.

ВОЗБУДИТЬ, -УЖУ, -УДИТЬ, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. -УЖДЕННЫЙ, βρ: -ДЕН, -ДЕНА, -ДЕНО ρ.σ.μ. 1 προκαλώ, διεγείρω, κινώ· - ЛЮБОПЫТСТВО κινώ την περιέργεια· - АППΕТИТ κινώ την όρεξη· - ИНТЕРЕС κινώ το ενδιαφέρον. || παροτρύνω, παρακινώ· - К БОРЬБЕ παρακινώ γι αγώνα. 2 ανακινώ· - ВОПРОС ανακινώ ζήτημα. 3 ερεθίζω, εκνευρίζω· - НЕРВЫ ερεθίζω τα νεύρα· || εγείρω· - СУДЕБНОЕ ДЕЛО κάνω (κινώ) δικαστήριο. || -СЯ διεγείρομαι, ερεθίζομαι. || κινούμαι, υποκινούμαι.

ВОЗБУЖДАЕМОСТЬ, -И θ. βλ. **ВОЗБУДИМОСТЬ**.

ВОЗБУЖДАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВОЗБУДИТЬ(СЯ)**.

ВОЗБУЖДАЮЩИЙ επ. απο μτχ. ερεθιστικός· διεγερτικός· -ЕЕ ЛЕКАРСТВО διεγερτικό φάρμακο.

ВОЗБУЖДЕНИЕ, -Я ουδ. 1 διεγερση, κίνηση, παρακίνηση· πρόκληση· - ЛЮБОПЫТСТВА κίνηση της περιέργειας. || υποκίνηση, παρότρυνση. 2 ερέθιση, ερεθισμός.

ВОЗБУЖДЕННОСТЬ, -И θ. ερεθισμός, εκνευρισμός.

ВОЗБУЖДЕННЫЙ επ. απο μτχ. ερεθισμένος, εκνευρισμένος, νευριασμένος· -ОН ЛИЦО εκνευρισμένο πρόσωπο.

ВОЗВЕДЕНИЕ, -Я ουδ. 1 ανέγερση· - ЗДАНИЯ ανέγερση κτιρίου. || ανύψωση, σήκωμα. 2 ιτφ. προαγωγή, προβίβαση. || ανέβασμα, αναγωγή. 3 μαθ. ύψωση· - В КВАДРАТ ύψωση στο τετράγωνο.

ВОЗВЕЛИЧЕНИЕ, -Я ουδ. (παλ.) εξύψωση, υπερύψωση, μεγάλυνση, ανέβασμα στα ουράνια.

ВОЗВЕЛИЧИВАНИЕ, -Я ουδ. βλ. **ВОЗВЕЛИЧЕНИЕ**.

ВОЗВЕЛИЧИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВОЗВЕЛИЧИТЬ(СЯ)**.

ВОЗВЕЛИЧИТЬ, -ЧУ, -ЧИТЬ ρ.σ.μ. (παλ.) ε-ξαίρω, μεγάλυνω, εξυψώνω, υπερυψώνω, εκθειάζω, αποθεώνω, ανεβάζω στα ουράνια. || -СЯ εξυψώνομαι, μεγάλυνομαι κλπ.ρ. ενεργ. φ.

ВОЗВЕСЕЛИТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **ВЗВЕСЕЛИТЬ(СЯ)**.

ВОЗВЕСЕЛЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЗВЕСЕЛИТЬ(СЯ)**.

возвестί, -εδύ, -εδέσθ, παρλθ. χρ. возвёл, -ελά, -λό, μτχ. παρλθ. χρ. -έδший, βρ: -δέη, -денά, -денό ρ.σ.μ. 1 (παλ.) ανεβάζω· - на престόλ ανεβάζω στο θρόνο. || υφώνω, σηιώνω· - глзвá σηιώνω τα μάτια. 2 προάγω, προβιάζω, κίνω· απονέμω, δίνω βαθμό. 3 ανεγείρω· - здáние ανεγείρω κτίριο. 4 σε συνδυασμό με τα ουσιαστικά: обвинένιe, клеветá, ложь κλπ. στα ελληνικά αποδίδεται με ρ., που έχει τη σημ. του ουσιαστικού: - обвинένиe κατηγορώ· - клеветý συκοφαντώ· - ложь φεύδομαι. 5 μαθ. υφώνω, ανεβάζω· - пять в квадрат υφώνω το πέντε στο τετράγωνο. 6 ανάγω· некоторые обнáчия мóжно - в глyбóкой дрéвности μερικέс су-νήθειεs μπορεί ν' αναχθούν στην πολύ μακρινή αρχαιότητα. || **εμφρ.** - на ступень ανάγω στό βαθμό (ή τη δύναμη). || -сý παλ. (για μάτια, βλέμμα κ.τ.τ.) ανυφώνομαι.

возвестίть, -εψύ, -εστίшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -εшённый, βρ: -щёη, -щенá, -шенό ρ.σ.μ. αγγέλλω, αναγγέλλω, ειδοποιώ· ανακοινώνω.

возвещáть ρ.δ. βλ. возвестίть. || -сý αναγγέλλομαι, ανακοινώνομαι.

возводίть, -ожý, -óдишь ρ.δ. βλ. возвес-τί. || -сý βλ. возвестίсь.

возврат, -á α. 1 επιστροφή, απόδοση, επανάδοση, γύρισμα· - кни́ги επιστροφή του βιβλίου· - ссýдн επιστροφή του δανείου. 2 υποτροπή, επανεμφάνιση· - болéзни υποτροπή της ασθένειας. || **εμφρ.** без -á χωρίς επιστροφή, ανεπιστρεπτί.

возвратίть, -ашý, -атίшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. -ашённый, βρ: -щёη, -щенá, -шенό ρ.σ.μ. 1 επιστρέφω, αποδίνω, επαναδίνω, γυρίζω πίσω· - взятые взаимá денéги επιστρέφω τά δανικά χρήματα, που πήρα· - плéнных επιστρέφω τους αιχμαλώτους. 2 (επ)ανακτώ· - сýлы επανακτώ τις δυνάμεις· - здорóвье επανακτώ την υγεία. 3 γυρίζω, υποχρεώνω να γυρίσει, να επιστρέφει· - гонцá с дорóги γυρίζω τον αγγελιοφόρο από το δρόμο. || **εμφρ.** - к жéзни επαναφέρω στη ζωή. || - сý 1 επανέρχομαι, επιστρέφω, ξαναγυρίζω, ξανάρχομαι, επανακάμπτω. 2 (επ)ανακτιέμαι, επανέρχομαι· сознáние у болéного -лосъ о áρρωτος επανέκτησε τις αισθήσεις.

возвратный επ. 1 της επιστροφής, της επανόδου· - путь одóс επιστροφής· на -ом пути στην επιστροφή, επιστρέφοντας. || υπότροφος· - тиф υπότροφος τύφος. 2 με επιστροφή· -áя ссýда δάνειο με επιστροφή. 3 (γραμμα.): -оε местoимéние αυτοπαθής αντωνυμία· - глагóл ρήμα παθητικό (παθητικής φωνής)· -áя фóрма глагóла η παθητική φωνή· 'возвратно-срédний' глагóл ρήμα μέσης διάθεσης· - залóг глагóла η παθητική διάθεση του ρήματος.

возвращáть(ся) ρ.δ. βλ. возвратίть(ся).

возвращένиe, -я ουδ. 1 επιστροφή, επάνοδος, γύρισμα, -μός, επανάκαμψη. 2 απόδοση, επιστροφή, γύρισμα (χρημάτων, ειδών κ.τ.τ.). 3 (επ)ανάκτηση, επαναφορά· ανάνηψη (υγείας, δυνάμεων, αισθήσεων κ.τ.τ.).

возвнáсь, -ншу, -нсьшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. (παλ.) -ншенный, βρ: -шен, -á, -о ρ.σ.μ. 1 (παλ.) υφώνω, ανυφώνω, κίνω κάτι φηλότερο· 2 μτφ. εξυφώνω, ανεβάζω. 3 (παλ.) υπερτιμώ, υφώνω, ανεβάζω (τιμή, αξία κ.τ.τ.). 4 (για φωνή) δυναμώνω, υφώνω, ανεβάζω. || -сý 1 (παλ.) υφώνομαι, ανυφώνομαι, ανεβαίνω, ανέρχομαι· ýровень водí значéтельно -лсý η στάθμη του νερού ανέβηκε αρκετά. 2 (για είδη) υπερτιμιέμαι, υφώνομαι, ανεβαίνω· цéны на товáри -лсý οι τιμές στα εμπορεύματα ανέβηκαν. 3 (για φωνή) δυναμώνω, υφώνομαι, ανεβαίνω.

возвнáть ρ.δ.μ. 1 βλ. вознáсь. 2 ανεβάζω, εξυφώνω ηθικά· ничéго не -ет человекá, как творчествo τίποτε δεν εξυφώνει τον άνθρωπο, όσο η δημιουργία (το δημιουργικό έργο). || -сý 1 βλ. вознáсь. 2 υφώνομαι· на горé -етсý дрáжня στο βουνό υφώνεται πυρός.

возвнéние, -я ουδ. (κυρλξ. κ. μτφ.). 1 ύψωση, ανύψωση, εξύψωση. 2 ύψωμα (γής), φήλωμα.

возвнéнность, -и θ. 1 ανύψωση, ανίζηση του εδάφους. 2 ύψος· - идéи το ύψος των ιδεών.

возвнéнный επ. από μτχ. 1 που εξέχει, προεξέχει· -оe место εξέχουσα θέση (τοποθεσία). 2 ανώτερος· -не идéи υψηλές ιδέες.

возглавίть, -влю, -вишь ρ.σ.μ. είμαι επικεφαλής, ηγούμαι· διοικώ· - делегáцию είμαι επικεφαλής της αντιπροσωπείας· - войсκό ηγούμαι του στρατεύματος.

возглавлáть ρ.δ. βλ. возглавίть. || -сý έχω επικεφαλής, έχω για ηγέτη, αρχηγό.

возглас, -á α. επευφημία· одобρίтельные -и επευφημίες επιδοκιμασίας.

возгласίть, -ашý, -асίшь παθ. μτχ. παρлθ. χρ. -ашённый, βρ: -щёη, -щенá, -шенό ρ.σ.μ. α-ναφωνώ, φωνάζω, κηρύσσω μεγαλόφωνα.

возгласáть ρ.δ. βλ. возгласίть. || -сý κηρύσσομαι μεγαλόφωνα.

возговорίть ρ.σ. μιλάω, λέγω.

возгóнка, -и θ. (χημ.) εξαχνωση.

возгонáть ρ.δ.μ. (χημ.) εξαχνώνω. || -сý εξαχνώνομαι.

возгорáемость, -и θ. καυσσιμότητα.

возгорáемый επ. ο εύκολα καιόμενος, ευκολόκαυστος.

возгорáние, -я ουδ. άναμμα, καύση.

возгорáть(ся) ρ.δ. βλ. возгорéть(ся).

возгордѣться, -ржѹсь, -рдѣишься ρ.ο. περηφανεύομαι, μεγαλαυχώ, κομπάζω, επαίρομαι.

возгорѣть, -рѣѹ, -рѣишь ρ.ο. (παλ.) βλ. возгорѣться. || -ся 1 ανάβω, παίρνω φωτιά· из йскры -λосъ плάμη απο τη σπίθα άναφε φωτιά. 2 δυναμώνω, εξελίσσομαι ραγδαία, αφιώνω -λасъ ожесточѣнная οίτβα άναφε σκληρή μάχη. 3 μετατέχομαι απο σφοδρό πάθος, επιθυμία κ.τ.τ. - желάνиєм славы καίγομαι (φλέγομαι) απο το πάθος για δόξα.

воздавать(ся) ρ.δ. βλ. **воздаты(ся)**.

воздаты, -дѣм, -дѣшь, -дѣст, -дадѣм, -дадите, -дадут, παρλθ. χρ. **воздѣл**, -лѣ, -ло, προοτι. **воздѣй**, παθ. μη. παρλθ. χρ. **вѣзданный**, -дан, -ѣ, -ο ρ.ο.μ. (παλ. κ. υφ. υ-φος) αμείβω, ανταμείβω· αποδίδω· -должное по заслугам ανταμείβω για τις υπηρεσίες· -справедливость αποδίδω τη δίκαιο· -должное ανταμείβω· -воинские почести αποδίδω στρατιωτικές τιμές. || μη. πληρώνω, κάνω, αποδίδω· -добрѣм за зло κάνω καλό αντί για κακό. || -ογ αμείβομαι· πληρώνομαι· -по заслугам αμείβομαι για τις υπηρεσίες.

воздаише, -я ουδ. (παλ.) αμοιβή, ανταμοιβή, αντάμειψη.

воздвигать ρ.δ.μ. ανεγείρω, χτίζω, οικοδομώ, ανιδρῶ. || -ся 1 ανεγείρομαι κλπ. ρ.ε-νεργ. φ. 2 (παλ.) υφώνομαι, ανυφώνομαι.

воздвигнуть(ся) ρ.ο. βλ. **воздвигаты(ся)**.

воздевать ρ.δ. βλ. **воздѣть**.

воздѣйствие, -я ουδ. επίδραση, επενέργεια· μοράльное - ηθική επίδραση.

воздѣйствовать, -твую, -твуеть ρ.δ. κ.ο. επιδρω, επενεργώ· -на ребёнка лаской επιδρω στο παιδάκι με το χάδι.

воздѣлать ρ.ο. βλ. **воздѣлывать**.

воздѣлывание, -я ουδ. καλλιέργεια· -полѣй καλλιέργεια των αγρών· -хлебных растѣний καλλιέργεια σιτηρών.

воздѣлывать ρ.δ.μ. 1 καλλιερῶ· -зѣмлю, поле καλλιερῶ τη γη, το χωράφι. 2 παράγω· районы -вакшие хлопчатника περιοχές που παράγουν βαμπάνι. || -ся καλλιερῶμαι.

воздержавшийся επ. απο μη. λευικός, εκεινος που φηφίζει λευικό.

воздержаніе, -я ουδ. 1 εγκράτεια, αποχή. 2 μετροπάθεια. 3 ολιγάρκεια, λιτότητα.

воздержанность, -и θ. βλ. **воздержаніе**.

воздержанный επ., βρ: -жан, -жанна, -жанно. 1 εγκρατής, εφεκτικός. 2 ολιγαρκής, λιτός. 3 μετρημένος, μετριπαθής.

воздержаты, -ржѹ, -ѣржишь ρ.ο.μ. (παλ.) συγκρατώ (απο κάποια ενεργεια). || -ся συγκρατιέμαι· απέχω, αποφεύγω· -от спиртных напитков απέχω απο τα οινοπνευματώδη ποτά, αποφεύγω τα πιοτά. || συγκρατώ (πάθος, αισθη-

ματα)· -от гнѣвн συγκρατώ τό θυμό. || απέχω, φηφίζω λευικό, κρατώ ουδετερότητα· -лись τρόε δεν φηφισαν(ή φηφισαν λευικό) τρεις.

воздерживать(ся) ρ.δ. βλ. **воздержаты(ся)**.

воздержность, -и θ. (παλ.) βλ. **воздержаніе**.

воздержный επ., βρ: -жен, -жна, -жно (παλ) βλ. **воздержанный**.

воздѣть, -ѣну, -ѣнешь, προοτι. -ѣнь ρ.ο.μ: -рѹки σηκώνω (υφώνω) τα χέρια.

воздохнуть ρ.ο. (παλ.) βλ. **вздохнуть**.

вѣздух! -я α. 1 αέρας· -состоит глѣвным образом из кислорода и азота ο αέρας αποτελείται κυρίως απο οξυγόνο και άζωτο. 2 η ατμόσφαιρα. || **εμφ.** вѣздух! αεροπλάνα! (προειδοποίηση για εμφάνιση εχθριών αεροπλάνων)· на (открѣтом) -е σε ανοιχτό χώρο, στο ύπαιθρο, έξω· на вѣльном -е α) σε ανοιχτό χώρο. β) στην εξοχή· **дышаты** (κακίμ) -ομ ο αέρας που αναπνέω (το περιβάλλον, οι τάσεις, το ενδιαφέρο)· в -е нѣсится (για κοινωνικά φαινόμενα) επίκειται, πλησιάζει, μυρίζει· **быты** (οινάты) в -е περνώ την ώρα μου έξω (στον αέρα)· **вѣйти на** -βγαίνω έξω στον αέρα· **питатыся** -ομ (ειρν.) τρέφομαι μ' αέρα.

вѣздух? -я, πλθ. -и α. (εκκισ.) το κάλυμμα του δισκοπότρου.

воздуходувка, -и θ. φυσητήρας, φυσερό.

воздухоохладитель, -я α. αεροφυσική μηχανή.

воздухоплавание, -я ουδ. αεροπλοΐα.

воздухоплаватель, -я α αεροναύτης, υφιπέτης.

воздухоплавательный επ. αεροναυτικός.

воздухоподогреватель, -я α αεροθερμαντήρας.

воздухопроницаемость, -и θ. αεροπερατότητα, το αεροπερατόν.

воздухопроницаемый επ., βρ: -ѣем, -я, -ο; αεροπερατός.

воздушность, -и θ. ελαφρότητα.

воздушный επ., βρ: -шен, -шна, -шно. 1 αέρινος, αέριος, του αέρα· -οε давлѣние πίεση του αέρα. || **εναέριος**· -бой αερομαχία. 2 αεροπλοϊκός, αεροπορικός· -вѣ линия αεροπορική γραμμή· -οε сообщѣние η αεροπορική συγκοινωνία· -οε нападѣние αεροπορική επίθεση· -флот η αεροπορία· -вѣя οβόρονα αντιαεροπορική άμυνα. 3 κινούμενος με αέρα· -молоток αερόσφυρα, -ύρα· -тѣрмѣз αεροπέδη. 4 ελαφρός· -вѣя ποχόдка πολύ ελαφρό βάδισμα. || **εμφ.** -не зѣмки αερόπυργοι (αεροβασίες, φαντασιοπληξίες, φαντασιοσημάτα, κλπ. φαντασίας)· -поцелуй φιλή απο απόσταση, με το χέρι· -вѣя τρεβόга αεροπορικός συναγερμός· -насός αεραντλία· -шар α) αερόστατο. β) μπαλλόνι, φούσκα (παιδικό παιγνίδι).

ВОЗДЫМАТЬ(СЯ) ρ.δ.(παλ.) βλ. ВЗДЫМАТЬ(СЯ).
ВОЗДЫХАНИЕ, -Я ουδ. (παλ.) 1 αναστέναγμα, -ός· αχολόγημα. 2 παράπονο πικρό.

ВОЗДЫХАТЬ ρ.δ. (παλ.) βλ. ВЗДЫХАТЬ.

ВОЗЖЕЧЬ, -ЖГҮ, -ЖЖЕШЬ, -ЖГҮТ, παρλθ. χρ. ВOЖЖЕГ, -ЖГЛÁ, -ЖГЛÓ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ВOЖЖЕННИЙ, βρ: -ЖЖЕН, -ЖЖЕНÁ, -ЖЖЕНО ρ.σ.μ. (παλ.) ανάβω, ανάπτω, αναφλέγω. || μτφ. διεγείρω, ερεθίζω, εξάπτω· - СТРАСТИ ανάβω τά πάθη. || -ОЯ ανάβω, αναφλέγομαι.

ВОЗЖИГАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВOЖЖЕЧЬ(СЯ).

ВОЗВРАЩЕНИЕ, -Я ουδ. 1 (παλ.) έκμισηση, επί-κμησηση. 2 έκμισηση προς τις μάρες.

ВОЗВРАТЬ, -ЗОВҮ, -ЗОВЕШЬ, παρλθ. χρ. ВOЗВРАД, -ЛÁ, -ЛО ρ.σ. με δοτ. απευθύνομαι, κáνω έκμισηση· επικαλούμαι.

ВОЗВРЕНИЕ, -Я ουδ. άποψη, αντίληψη, γνώμη.

ВОЗВРЕТЬ, -ЗРҮ, -ЗРИШЬ ρ.σ. (παλ.) βλέπω, θωρώ, κοιτάζω, ορώ.

ВОЗВРЯТЬСЯ, -РЯСЬ, -РЯШЬСЯ ρ.σ.(απλ.) βλέπω, κοιτάζω επίμονα, καρφώνω το βλέμμα.

ВОЗВЯТЬ, ВOЖҮ, ВÓЗИШЬ ρ.δ.μ. 1 βλ. ВЕЗТІ (1 σημ.). 2 (απλ.) σέρνω. 3 (απλ.) χτυπώ (με κάτι βαρύ). || εκφρ. - ВÓДУ НА КОМ παραφοριτώνω κάποιον με βαριά δουλειά. || -СЯ 1 στριφογυρίζω, -рνώ· ДЕТИ -ЯТСЯ НА ПОЛҮ τα παιδιά στριφογυρίζουν στο πάτωμα. 2 φροντίζω, μεριμνώ. || ασχολούμαι. 3 μεταφέρομαι, μετακομίζομαι.

ВОЗКА, -И θ. 1 μεταφορά (με μεταφ. μέσο)· - ДРОВ μεταφορά καυσόξυλων. 2 (απλ.) φορτίο, φόρτωμα, φορτιό· στρατιά.

ВОЗЛАГАТЬ ρ.δ. βλ. ВОЗЛОЖИТЬ. || εκφρ. - НАДЕЖДЫ στηρίζω τις ελπίδες· - ОТВЕТСТВЕННОСТЬ αναθέτω την ευθύνη. || -СЯ ανατίθεμαι· ОТВЕТСТВЕННОСТЬ -ЕТСЯ НА МЕНЯ η ευθύνη ανατίθεται σε μένα.

ВОЗЛЕ επίρ. κοντά, πλησίον, σιμά, πλάι, δίπλα· ОН ЖИВЕТ - НАС αυτός ζει κοντά σε μας.

ВОЗЛЕГАТЬ ρ.δ. βλ. ВОЗЛЕЧЬ.

ВОЗЛЕЖАТЬ, -ЖҮ, -ЖИШЬ ρ.δ. (παλ.) βλ. ВОЗЛЕЧЬ.

ВОЗЛЕЧЬ, -ЛЯГҮ, -ЛЯЖЕШЬ, -ЛЯГҮТ, παρλθ. χρ. -ЛЕГ, -ЛЕГЛÁ, -ЛÓ, προστι. ВОЗЛЯГ ρ.α. (παλ.) κείμαι, κείτομαι· ξαπλώνω.

ВОЗЛИКОВАТЬ, -КҮЮ, -КҮЕШЬ ρ.σ. αγαλλιάζω, αγαλλιώ, αγάλλομαι, υπερχαίρω, -ομαι.

ВОЗЛИЯНИЕ, -Я ουδ. 1 (στην αρχαιότητα). σπονδή. 2 οινοποσία.

ВОЗЛОЖЕНИЕ, -Я ουδ. 1 κατάθεση· - ВЕНКА κατάθεση στεφάνου. 2 ανάθεση (εντολής, έργου κ.τ.τ.).

ВОЗЛОЖИТЬ, -ОЖҮ, -ОЖИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -ОЖЕННИЙ, βρ: -ЖЕН, -А, -О ρ.σ.μ. 1 καταθέτω· - ВЕНОК καταθέτω στεφάνι. 2 αναθέτω (εντολή, έργο κ.τ.τ.).

ВОЗЛОБИТЬ, -ЛЮБЛЮ, -ЛЮБИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -ЛЮБЛЕННИЙ, βρ: -ЛЕН, -А, -О ρ.δ.μ. (παλ.) αγαπώ, λατρεύω, υπερφιλώ.

ВОЗЛЮБЛЕННЫЙ επ. απο μτχ. πολυαγαπημένος, λατρευτός· αγαπητός.

ВОЗМЕДИЕ, -Я ουδ. (ύφ. ύφος) τιμωρία, κόλαση, τα επίχειρα της κακίας, θεία δίκη.

ВОЗМЕСТИТЬ, -ЕЩҮ, -ЕСТИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -ЕЩЕННИЙ, βρ: -ШЕН, ШЕНÁ, -ШЕНО ρ.σ.μ. 1 αποζημιώνω. 2 αναπληρώνω· - ПОТЕРИ αναπληρώνω τις απώλειες. || -СЯ 1 αποζημιώνομαι. 2 αναπληρώνομαι, επανορθώνομαι· ВСЕ НЕДОСТАТКИ -ЯТСЯ όλες οι ελλείψεις θα καλυφθούν· ВСЕ ЛИШЕНИЯ -ЯТСЯ όλες οι στερήσεις θα εκλείφουν.

ВОЗМЕЧАТЬ ρ.σ. 1 ονειροπολώ, φαντασιοκοπώ, ρεμβάζω. 2 (απλ.) μεγαλαυχώ, καυχιέμαι, έχω μεγάλη ιδέα για τον εαυτό μου.

ВОЗМЕЧАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВОЗМЕСТИТЬ(СЯ).

ВОЗМЕЩЕНИЕ, -Я ουδ. 1 αναπλήρωση, αντικατάσταση. 2 αποζημίωση.

ВОЗМОЖНО επίρ. 1 όσο το δυνατό(ν)· СДЕЛАТЬ - ЛУЧШЕ κáνω όσο το δυνατόν καλύτερα· ПРИНЕСИТЕ ЛЕКАРСТВО - СКОРЕЕ φέρτε φάρμακο όσο μπορείτε γρηγορότερα ή το ταχύτερο. 2 απρόσ. είναι, υπάρχει η δυνατότητα. 3 ίσως, είναι ενδεχόμενο, δυνατό, ενδέχεται, μπορεί, πιθανόν· - МЕНЯ НЕ ОУДЕТ ДОМА ЗАВТРА μπορεί αύριο να μην είμαι στο σπίτι, ίσως αύριο να λείπω απο το σπίτι.

ВОЗМОЖНОСТЬ, -И θ. 1 δυνατότητα, ενδεχόμενο, πιθανότητα· БОЛЬШЕ -И μεγάλες δυνατότητες· НЕТ НИКАКОЙ -И όχι δεν υπάρχει καμιά δυνατότητα· ДАТЬ - КОМУ δίνω τη δυνατότητα σε· ЛИШИТЬ -И στερώ τη δυνατότητα. || ευκαιρία· НЕТ У МЕНЯ -И δεν έχω ευκαιρία, δεν είμαι εύκαιρος. || εκφρ. ДО ПОСЛЕДНЕЙ -И με κάθε δυνατότητα, μ' όλα τα δυνατά, μ' άτιείναι δυνατόν· ПО -И ή ПО МЕРЕ -И κατά το δυνατόν, στο μέτρο των δυνατοτήτων· ПРИ ПЕРВОЙ ή ДЛИННАЙШЕЙ -И με την πρώτη ευκαιρία· НЕТ -И δεν υπάρχει δυνατότητα, είναι αδύνατον.

ВОЗМОЖНЫЙ επ., βρ: -ЖЕН, -ЖНА, -ЖНО. 1 πιθανός, δυνατός. 2 πραγματοποιήσιμος, μεροετός, κατορθωτός.

ВОЗМОЧЬ, -ОГҮ, -ОЖЕШЬ, -ОГҮТ, παρλθ. χρ. -ОГ, -ЛÁ, -ЛÓ ρ.σ. (παλ.) δύναμαι, μπορώ.

ВОЗМУЖАЛОСТЬ, -И θ. αρρενωπότητα, ανδρικό, αρρενωπό ύφος.

ВОЗМУЖАЛЫЙ επ. αρρενωπός, αρρενωπρεπής, ανδρικός, αντρίκιος. || ώριμος (την ηλικία).

ВОЗМУЖАТЬ ρ.σ. αντρίκιομαι, ανδρούμαι.

ВОЗМУТИТЕЛЬ, -Я α. (παλ.) στασιαστής· υποκινητής στάσης.

ВОЗМУТИТЕЛЬНО επίρ. αγανακτημένα, θυμω-

μένα, με δυσανασχέτηση.

ВОЗМУΤΙΤΕΛЬНОСТЬ, -и θ. αγανάκτηση, δυσανασχέτηση.

ВОЗМУΤΙΤΕΛЬНЫЙ επ., βρ: -лен, -льна, -льно 1 που προκαλεί αγανάκτηση, δυσανασχέτηση. 2 (παλ.) στασιαστικός, εξεγερτικός.

ВОЗМУΤΙТЬ, -ущу́, -утишь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -ушённий, βρ: -щён, -шенá, -шено ρ.ο.μ. 1 (παλ.) θολώνω ~ воду θολώνω το νερό. 2 αγανακτώ, οργίζω. 3 (παλ.) εξεγείρω, παρακινώ σε εξέγερση, στάση, στασιάζω. || -ся 1 αγανακτώ, δυσανασχετώ. 2 (παλ.) στασιάζω, εξεγείρομαι.

ВОЗМУΤΑТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВОЗМУΤΙТЬ(СЯ)**.

ВОЗМУΤЕНИЕ, -я ουδ. 1 θόλωμα, -ση. 2 αγανάκτηση, δυσανασχέτηση, οργή, ψυχική ταραχή. 3 (παλ.) εξέγερση, στάση. 4 (αστρν.) διατάραξη (των ουρανίων σωματών).

ВОЗМУΤЁННЫЙ επ. απο μτχ. αγανακτισμένος, δυσανασχετημένος· θυμωμένος.

ВОЗНАΓΡΑДИТЬ, -ажу́, --адишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -аждённий, βρ: -дён, -денá, -но ρ.ο.μ. αμείβω, ανταμείβω· επιβραβεύω ~ за труд ανταμείβω για τη δουλειά. || -ся αμείβομαι, ανταμείβομαι· επιβραβεύομαι.

ВОЗНАΓΡΑЖДАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВОЗНАΓΡΑДИТЬ(СЯ)**.

ВОЗНАΓΡΑЖДЁНИЕ, -я ουδ. αμοιβή, ανταμοιβή· επιβράβευση· ~ за долголётную службу επιβράβευση για πολυετή υπηρεσία· денежное - χρηματική αμοιβή.

ВОЗНАМЕРИВАТЬСЯ ρ.δ. βλ. **ВОЗНАМЕРИТЬСЯ**.

ВОЗНАМЕРИТЬ(СЯ) ρ.ο. (παλ.) προτίθεμαι, διατίθεμαι, σκοπεύω.

ВОЗНЕГОДОВАТЬ, -дую́, -дуюшь ρ.ο. (γραπ. λόγος) αγανακτώ, δυσανασχετώ, βαρυγνομώ.

ВОЗНЕНАВИДЕТЬ, -йжу́, -йдишь ρ.ο.μ. μισώ, τρέφω μίσος.

ВОЗНЕСЁНИЕ, -я ουδ. βλ. **ВОЗНОСЁНИЕ**. || Ανάληψη (θρησκ. γιορτή).

ВОЗНЕСТÍ, -есу́, -есёшь, παρλθ. χρ. **ВОЗНЁС**, -еслá, -лó; μτχ. παρλθ. χρ. **ВОЗНЁСШИЙ**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВОЗНЕСЁННЫЙ**, βρ: -сён, -сена́, -сено ρ.ο.μ. ανεβάζω, σηκώνω φηλά, υψώνω, αίρω, επαίρω, ανάγω ~ до небёс υψώνω στα ουράνια· судьбá егó высокó -слá η τύχη τον ανέβασε φηλά. || -сь 1 υψώνομαι, ανυψώνομαι, ανεβαίνω φηλά, στα ύψη· ανεγείρομαι. 2 (απλ.) περηφανεύομαι, υψηλοφρονώ, μεγαλοφρονώ.

ВОЗНИКАТЬ ρ.δ. βλ. **ВОЗНИКНУТЬ**.

ВОЗНИКНОВЁНИЕ, -я ουδ. εμφάνιση (για πρώτη φορά)· ~ жизни на Землé η εμφάνιση της ζωής πάνω στη Γη· ~ частной сóбственности η εμφάνιση της ατομικής ιδιοκτησίας.

ВОЗНИКНУТЬ, -ну́, -нешь, παρλθ. χρ. **ВОЗНИК**,

-ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **ВОЗНИКШИЙ** ρ.ο. εμφανίζομαι, γεννιέμαι, αναφύομαι.

ВОЗНÍЦА, -и α. αμαξάς, αμαξηλάτης, αμαξοδηγός, καροτοέρης.

ВОЗНÍЧИЙ, -его α. (παλ.) βλ. **ВОЗНÍЦА**.

ВОЗНОСÍТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВОЗНЕСТÍ(СЬ)**.

ВОЗНОСЁНИЕ, -я ουδ. ανέβασμα, ύψωση, ανύψωση, σήκωμα, έπαρση.

ВОЗНÍЯ, -й θ. 1 θορυβώδης μετακίνηση, ταραχή, αταξία, φασαρία. 2 φροντίδες, σιουτούρες· мнóго -й с огорóдом πολλές φροντίδες έχει ο λαχανόκηπος. 3 αθρσ. ραδιουργίες Подозрительная - поджигáтелей войн́и ύποπτες κινήσεις των εμπρηστών του πολέμου.

ВОЗОБЛАДАТЬ ρ.ο. (παλ.) υπερτερώ, υπερίσχω, υπερέχω, υπερνικώ· чувство дóлгá -ло над стрáхом το αίσθημα του καθήκοντος νίκησε το φόβο· -ло противопóложное мнёние υπερίσχυσε η αντίθετη γνώμη.

ВОЗОБНОВÍТЬ, -влó, -вн́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -влённый, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.ο.μ. 1 επαναλαβαίνω, ξαναρχίζω, επαναρχίζω, διεξάγω ει νέου, ξανά· переговоры -лись οι διαπραγματεύσεις (συνομιλίες) ξανάρχισαν. 2 ανανεώνω, αποκατασταίνω ει νέου, επανορθώνω, ανακαινίζω· ~ живопись ανανεώνω τη ζωγραφιά. || -ся ξαναρχίζω, επαναρχίζω, επαναλαμβάνομαι· после каникул -лись зан́ятия μετά τις διακοπές ξανάρχισαν τα μαθήματα.

ВОЗОБНОВЛЁНИЕ, -я ουδ. 1 επανάληψη, ξανάρχισμα. 2 αναναίωση, επανόρθωση, ανακαινίση.

ВОЗОБНОВЛЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВОЗОБНОВÍТЬ(СЯ)**

ВОЗÓК, -зкá α. 1 (παλ.) έλιηθρο κλειστό. 2 (διαλι.) έλιηθρο.

ВОЗОМНÍТЬ ρ.ο. έχω μεγάλη ιδέα για τον εαυτό μου, είμαι όλο ιδέα, κόβομαι πολύς, υπερβαίρομαι.

ВОЗОПÍТЬ, -плó, -пн́шь ρ.ο. (παλ.) κραυγάζω, ορούομαι· мать со стрáхом -ла η μάνα με φόβο κραύγασε.

ВОЗРАДОВАТЬСЯ, -дуюсь, -дуюсья ρ.ο. (παλ.) βλ. **ОБРАДОВАТЬСЯ**.

ВОЗРАЖАТЬ ρ.δ. βλ. **ВОЗРАЗÍТЬ**.

ВОЗРАЖЁНИЕ, -я ουδ. αντίρρηση, αντιλογία, εναντιολογία· неосновáтельное ~ αβάσιμη αντίρρηση.

ВОЗРАЗÍТЬ, -ажу́, -азн́шь ρ.ο. αντιλέγω, εναντιολογώ, προβάλλω αντιρρήσεις, αντιτείνω· я -йл прóтив ётого предложёния πρόβαλα αντίρρήσεις σ' αυτή την πρόταση, αντιτάχτηκα σ' αυτή την πρόταση.

ВОЗРАСТ, -а α. ηλικία· дёти шкóльного -а παιδιά σχολικής ηλικίας· лóди одногó -а άνθρωποι συνομήλικοι. || **εμφр.** на -е σε ηλικία, ώριμος (συνήθως για γυναίκες).

ВОЗРАСТАНИЕ, -я ουδ. βαθμιαία αύξηση, α-

νάπτυξη, μεγάλωμα.

возрастать ρ.δ. βλ. возрастί.

возрастί, -στύ, -στέшь, παρλθ. χρ. воз-
рós, -λά, -λό ρ.σ. 1 (παλ.) βλ. výraсти (1
σημ.). 2 μεγαλώνω, αυξάνω (κατά μέγεθος, ό-
γχο, δύναμη κ.τ.τ.).

возрастίть, -ашύ, -астίшь ρ.σ.μ. (παλ.) βλ.
výραстítь.

возрастной επ. της ηλικίας· -не осóθεν-
ности ιδιομορφίες της ηλικίας.

возродίть, -ожύ, -одίшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. -ождённый, βρ: -дён, -денá, -денó ρ.σ.μ.
αναγεννώ, ξαναζωντανεύω· επανορθώνω, αναδη-
μιουργώ, ανανεώνω· αναστηλώνω. || -ся ανα-
γεννιέμαι, επανορθώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

возрождать(ся) ρ.δ. βλ. возродίть(ся).

возрождёние, -я ουδ. αναγέννηση, παλιγγε-
νεσία· хозяйственное - странί οικονομική α-
ναγέννηση της χώρας· эпоха -я η εποχή της
αναγέννησης· 25 марта - прáздник националь-
ного -я Греции η 25 Μάρτη είναι εθνική γιορ-
τή της παλιγγενεσίας της Ελλάδας.

возроптáть, -пщύ, -пщешь ρ.σ. (παλ.) μεμ-
φιμοιρώ, μουρμουρίζω, γογγύζω.

возрыдáть ρ.σ. (παλ.) κλαίω με λυγμούς.

вóзчик, -а α. αγωγιάτης.

возымéть ρ.σ.μ. 1 (παλ.) αποκτώ, κερδίζω,
κτώμαι. || αρχίζω να· лекарство -ло дейст-
вие το φάρμακο άρχισε να επιδρά. 2 αισθάνο-
μαι· - уважéние αισθάνομαι σεβασμό· - от-
вращéние αισθάνομαι απέχθεια.

вóин, -а α. (υφ. ύφος) πολεμιστής, μαχη-
τής· хрáсрнй - γενναίος πολεμιστής.

вóинский επ. στρατιωτικός, πολεμικός· -ое
звáние στρατιωτικός βαθμός· - устáв στρατι-
ωτικός κανονισμός· -ая часть το στρατιωτικό
τμήμα· - долг το στρατιωτικό καθήκον· -ие
преступлénия εγκλήματα πολέμου· -ие пóчести
οι στρατιωτικές τιμές.

вóинственно επίρ. μαχητικά, πολεμικά, φι-
λοπόλεμα.

вóинственность, -и θ. μαχητικότητα· πολε-
μικότητα, το φιλοπόλεμον.

вóинственный επ., βρ: -вен, -венна, -венно
μαχητικός, πολεμικός, φιλοπόλεμος, πολεμο-
χαρής, αρειμάνιος· -не племенаί οι φιλοπόλε-
μες φυλές· -не плáны πολεμικά σχέδια· -не
намéрения πολεμικές διαθέσεις· - вид αρει-
μάνιο ύφος· - дух πολεμικό πνεύμα.

вóинство, -а ουδ. (υφ. ύφος) το στράτευ-
μα, οι στρατιωτικές δυνάμεις.

вóинствующий επ. απο μτχ. μαχητικός, αγω-
νιστικός· - материáлизм μαχητικός υλισμός.

вóистину επίρ. στ' αλήθεια, στ' αληθινά,
πραγματικά.

вóитель, -я α. -ница, -н θ. 1 (παλ.) μα-

χητής, -τρια, πολεμιστής. 2 μτφ. φιλόμαχος,
φιλόνομος, φίλερης· μαχητικός.

вóй, вóя α. 1 ούρλιασμα, -χτό, ωρυγή. 2
θρήνος, κλάμα γοερό, κλαυθμός· óбáы пóдняли
- над покóйником οι γυναίκες έιλαφαν γοερά
πάνω στο νεκρό.

вóйлок, -а α. πύλημα, μετσές.

вóйлочный επ. 1 του πιλήματος· -ое произ-
вóдство η παραγωγή πιλήματος. 2 απο πύλημα·
-не тýфли παπούτσια απο πύλημα.

вóйна, -я, πλθ. вóйны θ. 1 πόλεμος· гре-
ко-персйтские -н οι ελληνοπερσικοί πόλεμοι·
пéрвая мировáя - ο πρώτος παγκόσμιος πόλε-
μος. 2 αγώνας, πάλη· постóянная - с самίми
собоú συνεχής πόλεμος με τον εαυτόν.

вóйско, -а, πλθ. вóйскá, вóйск, -ám ουδ.
στράτευμα, στρατός· регулárные -á ο τακτι-
κός στρατός· наёмные -á μισθοφορικά στρα-
τεύματα· сухопýтные -á τα στρατεύματα της
ξηράς, οι χερσαίες στρατιωτικές δυνάμεις.

вóйсковóй επ. στρατιωτικός· -не фóрмиро-
вáния στρατιωτικοί σχηματισμοί· -áя развед-
ка στρατιωτική ανίχνευση· -áя часть στρατι-
ωτικό τμήμα (ή μονάδα). || емφ. - круг су-
вέλευση των Κοζάκων για ζητήματα πολέμου.

***вóйт**, -а α. (παλ.) προεστός, πρόκριτος. ||
πρόεδρος χωριού (κοινότητας).

вóйтí, вóйдý, вóйдéшь, παρλθ. χρ. вóшёл,
-шлá, -шлó, μτχ. παρλθ. χρ. вóшедший, επιρ.
μτχ. вóйдá ρ.σ. 1 εισέρχομαι, μπαίνω, εισ-
δύω· - в кóмнату μπαίνω στο δωμάτιο· занóза
-шлá глyбóкó внyтрь η αγίδα μπήκε μέσα βα-
θιά. 2 συμπεριλαμβάνομαι· - в списóк συμπε-
ριλαμβάνομαι στον κατάλογο. || γίνομαι μέλος·
он -шёл в сoстáв комитéта αυτός μπήκε στην
επιτροπή. 3 χωρώ, περιλαμβάνομαι· белё не
-шлó в чемодáн τα ρούχα δέν μπήκαν (δε χώ-
ρεσαν) στη βαλίτσα. 4 εισχωρώ, εισδύω· - в
сyть дéла μπαίνω στην ουσία της υπόθεσης. 5
με την πρόθεση „в" και με αφηρεμένα ουσια-
στικά σημαίνει: αρχίζω να... - в переговó-
ры αρχίζω συνομιλίες (διαπραγματεύσεις)· -
в действие μπαίνω (τίθεμαι) σε εφαρμογή· -
в сýлу μπαίνω σε ισχύ, αρχίζω να ισχύω· - в
снóшения αρχίζω να πιάνω σχέσεις· - в при-
вёчку αρχίζω να γίνομαι συνήθεια· - в мóду
(αρχίζω να) γίνομαι της μόδας· - в извест-
ность γίνομαι γνωστός. || емф. - в доверёи
αποχτώ την εμπιστοσύνη· - в мýлостъ αποχτώ
την ευμένεια· - в дрýзю πιάνω φίλια· - в
óмт μπαίνω στην καθημερινή χρήση ή ζωή· - в
жизнь α) γίνομαι συνήθεια, μπαίνω στη ζωή. β)
συνηθίζω στη ζωή· - в истóрию μπαίνω στην ι-
στορία· - в колеú ή в рýсло συνηθίζω στη
ζωή· - в летá ή в годá ή в вóзраст (παλ.) η-
λικιώνομαι, ωριμάζω, έρχομαι στα χρόνια· -

В ПОДРОБНОСТИ μπαίνω σε λεπτομέρειες - В ПОЛОЖЕНИЕ ΚΟΓΟ καταλαβαίνω την κατάσταση του - В ПОСЛОВИЦУ ή В ΠΟΓΟΒΟΡΚУ γίνομαι παροιμία, γνωμικό.

* **βοκάсула**, -η θ. (παλ.) λέξη ξένη.

* **βοκαλίς**, -α α. κ. παλ. **βοκαλίза**, -η θ. φωνωδία.

βοκαλιζάция, -η θ. φωνωδία (με φωνήεντα).

* **βοκαλιζм**, -α α. φωνηεντολογία, σύστημα φωνέντων μιας γλώσσας.

βοκαλίст, -α α. φωνωδός.

* **βοка́льный** επ. φωνητικός. -ая мύзыка φωνητική μουσική.

βοκзάλ, -α α. σταθμός (το κτίριο). железнодорóжный - ο σιδηροδρομικός σταθμός.

βοка́льный επ. του σταθμού. - дуфét μπουφές του σταθμού.

вокруг επίρ. γύρω, γύρω-γύρω, ολόγυρα, ολοτρόγυρα, περίγυρα, περιτρίγυρα, πέριξ. || ειφρ. - да óколо ακροβιγώς· απ' έξω-απ' έξω.

вол, -ά α. βόδι ευνουχισμένο.

* **волán**, -α α. σφόνδυλος μηχανής, βολάν.

βόλгный επ. (διαλι.) υγρός, νότιος.

βόлгнуть, -ну, -нешь ρ.δ. (διαλι.) υγραίνονται, νοτίζω.

волдърь, -я α. πρήξιμο, φουσιάλα, οίδημα.

волево́й επ. βουλευτικός, θελητικός, με ισχυρή θέληση. - человек άνθρωπος με ισχυρή θέληση.

волеизъявление, -я ουδ. εκδήλωση, έκφραση θέλησης, επιθυμίας. свободное - народά η ελεύθερη έκφραση του λαού.

волейбóл, -α α. χειρόσφαιρα, χειροσφαίριση, βόλεϋ-μπάλ.

волейболíст, -α α. -ка, -η θ. βολεϋμπωλίστης, -τρια.

волейбóльный επ. της χειρόσφαιρας, του βόλεϋ-μπάλ. - мяч η μπάλα του βόλεϋ.

βόлей-нево́лей επίρ. θέλοντας μη θέλοντας, με το ζόρι, με το στανιό, ειών-άντων.

* **вóленс-нóленс** επίρ. (γραπ. λόγος) βλ. **βόлей-нево́лей**.

волк, -α, γεν. πλθ. -ów λύκος. || ειφρ. морскóй - θαλασοόλυκος (πεπειραμένος). - в озéчьей шкúре λύκος ντυμένος με προβιά (υποκριτής με πολύ καιρές διαθέσεις). - ом смó-трит σαν το λύκο κοιτάζει (εχθρικά, αρπαχτικά). хотè - ом во́й όσο θέλεις ούρλιαξε (τίποτε δεν μπορείς να κάνεις, να γλυτώσεις).

волк-мáшина, -η θ. (τεχ.) λύκος, μηχανή ύφανσης.

волокóв, -α α. λυκόσκυλο κυνηγετικό.

волна́, -ή, πλθ. **вóлны**, δοτ. **волна́м** κ. **вóлнам**, οργν. **волна́ми** κ. **вóлнами**, προθт. **о волна́х** κ. **о вóлнах** θ. κυρλξ. κ. μτφ. τό κύμα· морскáя - το κύμα της θάλασσας· речнáя - το

κύμα του ποταμού· сóлнце скрýлось в волна́х ο ήλιος κρύφτηκε πίσω από τα κύματα. - недóвольства κύμα αγανάκτησης. - свéта κύμα φωτός· стáчечная - απεργιακό κύμα· звуковáя - ηχητικό κύμα· электромагнiтные -η ηλεκτρομαγνητικά κύματα· длинá -ή το μήκος κύματος.

волна́, -ή θ. (διαλι.) το μαλλί.

волнéние, -я ουδ. 1 κύμανση, ταραχή του νερού. 2 μτφ. ταραχή, ανησυχία· **жизнь**, **пóлная тpeвóг** и -ий η ζωή είναι γεμάτη απο φόβους και ταραχές. 3 μτφ. αναβρασμός. - рабóчих αναβρασμός των εργατών.

волнiстýй επ., βρ: -ýст, -а, -ο κυματοειδής. -ая лiния κυματοειδής γραμμή. -ые вóлосы μαλλιά κυματιστά (οντουλέ), σπαστά, τακιστά. || λοφώδης. -ая равнiна λοφώδης πεδιάδα.

волнiтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно ανησυχητικός, ταραχώδης. **письмó óчень** -οε επιστολή πολύ ανησυχητική.

волновáть, -нýю, -нýешь, μтχ. ενστ. **волнýющий** ρ.δ.μ. 1 ταραζώω, προκαλώ σάλο, κύματα, τρικυμιζώ. 2 μтφ. ανησυχώ· óти вéсти мeнi -ήт αυτές οι ειδήσεις με ανησυχούν. 3 παλ. παρακινώ σε ταραχές. || -ся 1 (δια)κυμαίνομαι, κυματίζω· γίνομαι τρικυμιώδης. 2 μтφ. ανησυχώ, ταρασσομαι· συγκινούμαι. 3 αγαναχτώ.

волновóй επ. 1 της κύμανσης. -ая теóрия свéта η θεωρία των κυμάτων του φωτός. 2 (λαϊκή ποίηση) κυματίας, που σηκώνει κύματα.

волнолóм, -α α. κυματοθραύστης.

волномéр, -α α. κυματομέτρο.

волноóбразный επ., βρ: -zen, -зна, -зна 1 κυματοειδής, κυματώδης. 2 λοφώδης. -ая по-вérхность λοφώδης επιφάνεια.

волноρέз, -α α. βλ. **волнолóм**.

волнýшка, -η θ. είδος μανιταριού.

волнýщий επ. απο μтχ. ανησυχαστικός· συγκινητικός. -ие собóтия ανησυχαστικά γεγο-νóта.

воловiй, **ья**, -ье επ. 1 βοδινός· του βοδιού. -ье стáдо κοπάδι βοδιών. 2 μтφ. πολύ δυνατός, γερός. -ье здóровье σιδερένια υγεία. -ьи нérвы γερά νεύρα. || ειφρ. -ьи глa зá μάτια σαν του βοδιού (χαύνα κ. εξέχοντα). -ья шéя κοντός και γερός λαιμός (σαν του βοδιού).

волóвина, -η θ. δέρμα βοδινό.

волóвня, -η θ. βοϊδοστάσιο.

волоки́та, -η θ. μανδαρίνος· **доpьбá с óп-рокрáтизмом** и -о́й пάλη κατά του γραφειοκρατισμού και των μανδαρίνων.

волоки́та, -η α. γυναικός, γυναικίαιας, γυναικιωθήρας.

волоки́тый επ. σχολαστικός. -οе дéло πα-

ρελινυστινή υπόθεση.

ВОЛОКЊТСТВО, -а ουδ. γυναικοθηρία.

ВОЛОКЊТЧИК, -а α. βλ. **ВОЛОКЊТА**.

ВОЛОКЊИСТЫ επ., βρ: -НИСТ, -а, -ο ινώδης.

ВОЛОКЊΟ, -ά, ουδ. πλθ. **ВОЛОКЊА**, {-ΚΟΝ, -ΚΝΑΜ.} 1 η ίνα· **ИСКЊСΤΒΕΝНОΕ** - οι τεχνητές ίνες. 2 (βιολ.) ο τένοντας.

ВОЛОКОМ επίρ. σβαρνιστά, συρτά, σέρνοντας, τραβηχτά.

ВОЛОΚΥΝΑ, -и θ. 1 σβάρνα, βωλοκόπος. 2 έλκυστρο πάνω στο έδαφος. 3 αχυροδείκρानο ή αχυροτρίκρानο. 4 (διαλι.) συρτή (αλιευτικό μέσον).

* **ВОЛОΝΤΕР**, -а α. εθελοντής.

ВОЛОΝΤΕРНИЙ επ. εθελοντικός, του εθελοντή.

ВОЛОΝΤΕРОΚИЙ επ. (παλ.) εθελοντικός - КОРПУС εθελοντικό σώμα.

ВОЛОΟΚИЙ επ. βοΐδομάτης.

ВОЛОС, -а, πλθ. **ВОЛОСЫ** κ. απλ. **ВОЛОСА**, **ВОЛОС**, -άμ α. 1 τρίχα. || πλθ. -СЫ μαλλιά, κόμη· **СХВАТИТЬ ЗА -СЫ** πιάνω απο τα μαλλιά· **ОН СОВСЕМ БЕЗ -ОС** αυτός είναι τελείως φαλακρός· **СЕДЫЕ -Ы** γκρίζα μαλλιά. || **εμφρ.** **ДО СЕДЫХ -ОС** ώσπου ν' ασπρίσω (να γεράσω)· **НИ НА -** ούτε μια τρίχα (καθόλου)· **РВАТЬ** ή **ДРАТЬ** να σεβέ -и τραβώ τα μαλλιά μου (απελπίζομαι).

ВОЛОСАТЫЙ επ., βρ: -САСТ, -а, -ο (απλ.) βλ. **ВОЛОСАТЫЙ**.

ВОЛОСАТКИ, -а α. σκουλήκι νηματοειδές.

ВОЛОСАТОСТЬ, -и θ. 1 τρίχωμα. 2 μεγάλη τριχοφυΐα.

ВОЛОСАТЫЙ επ., βρ: -САТ, -а, -ο μαλλιαρός, τριχωτός, δασύτριχος, δασύμαλλος, πυκνόμαλλος.

ВОЛОСНИКИ, -НОК κ. **НКОВ** πλθ. παλιότριχες· παλιόμαλλα.

ВОЛОСИК, -а α. τριχίτσα.

ВОЛОСІНКА, -и θ. μιά τριχίτσα.

ВОЛОСИСТЫЙ επ., βρ: -СИСТ, -а, -ο. 1 τριχωτός, τριχώδης, μαλλωτός, μαλλιαρός. 2 τριχοειδής.

ВОЛОСНОЙ κ. **ВОЛОСНИЙ** επ. τριχοειδής· -НЕ СОСЊДЫ τριχοειδή αγγεία.

ВОЛОСНОСТЬ, -и θ. βλ. **КАПИЛЛІРННОСТЬ**.

ВОЛОСОВІДНИЙ επ., -ден, -дна, -дно τριχοειδής.

ВОЛОСОК, -скá α. 1 τριχίτσα. 2 τριχίτσοє ρίζα· **КОРНЕВЫЕ -Ы** νηματοειδείς ρίζες. 3 σύρμα, ελατήριο λεπτό, νηματοειδές· - В ЭЛЕКТРИЧЕСКОЙ ЛАМΠΟЧКЕ το νήμα της ηλεκτρικής λάμπας. || **εμφρ.** **НА -** ή **НА -Е** σε (απο) μια τρίχα (στο χείλος της καταστροφής, του θανάτου)· **ВИСЕТЬ** ή **ДЕРЖАТЬСЯ НА -Е** κρέμομαι, κρατιέμαι απο μια τρίχα (βρίσκομαι σε πάρα πολύ επικίνδυνη κατάσταση)· **НЕ ТРΟΝУТЬ -А** δε θίγω ούτε μια τρίχα (δε βλάπτω καθόλου).

ВОЛОСОΟΒΡÁЗНЫЙ επ., βρ: -ЗЕН, -ЗНА, -ЗНО τριχοειδής.

ВОЛОСТНОЙ επ. επαρχιακός, της επαρχίας· -ОЕ ПРАВЛЕНИЕ η διοίκηση της επαρχίας· - СТАРШИНА ο έπαρχος.

ВОЛОСТЬ, -и θ. 1 (παλ.) τριγυνηπάτο μικρό. 2 (μέχρι το 1930) επαρχία, τελευταία διοικητική υποδιαίρεση.

ВОЛОСЯНИК, -á α. (απλ.) στρώμα μάλλινο.

ВОЛОСЯНКА, -и θ. 1 ύφασμα πλεντό απο αλογουρά. 2 (απλ.) μαλλιотράβηγμα (τσακισμός).

ВОЛОСЯНОЙ επ. τρίχινος· μάλλινος· - МАТРАЦ μάλλινο στρώμα, μαλλινοστρωμένη· - ПОКРОВ τρίχινο κάλυμμα.

ВОЛОЧЕНИЕ, -Я ουδ. 1 σύριμο, τράβηγμα. 2 διέλιυση· - ПРОВОЛОКИ διέλιυση σύρματος· - ТРУБ διέλιυση σωλήνων.

ВОЛОЧІЛЬНЫЙ επ. (τεχ.) διελκυστικός, της διέλιυσης· - СТАН μηχανή διέλιυσης.

ВОЛОЧІЛЬЩИК, -а α. εργάτης διέλιυσης.

ВОЛОЧИТЬ, -ОЧЬ, -ОЧИШЬ ρ.δ.μ. 1 σέρνω, σύρω, τραβώ· - МЕШОК σέρνω το σακί. 2 (τεχ.) διελκίω· - ПРОВОЛОКУ διελκίω σύρμα (συρματοπολώ). || **εμφρ.** **ЕЛЕ** ή **ЕДВА -ИТ** μόλις μπορεί και σέρνει τα πόδια. || **-СЯ** 1 σέρνομαι, σύρομαι, τραβιέμαι· **ЕЩЕ ДЛІННОЕ ПЛÁТЬЕ** πό полу -ИТСЯ το μακρύ της φόρεμα σέρνεται στο πάτωμα. || **βαδίζω** με δυσκολία, σέρνομαι. 2 ερωτοτροπώ, φλερτάρω, τραβιέμαι.

ВОЛОЧЬ, -ОКЬ, -ОЧЕШЬ, -КЬТ, παρλθ. χα. **ВОЛОК**, -ЛÁ, -ЛÓ, επίρ. **μτχ.** **ВОЛОЧА** ρ.δ.μ. βλ. **ВОЛОЧИТЬ** (1 σημ.). || **-СЯ** βλ. **ВОЛОЧИТЬСЯ** (1σημ.)

ВОЛКВ, -á α. μάγος· μάντης (στους αρχαίους Σλάβους).

ВОЛКОВАТЬ, -ХВЬЮ, -ХВЬЕШЬ ρ.δ. προφητεύω, μαντεύω, προλέγω.

ВОЛЧÁNKA, -и θ. λύκος (φυματιώδης φλεγμονή του δέρματος).

ВОЛЧÁТНИК, -а α. κυνηγός λύκων.

ВОЛЧЕЦ, -ЧЦÁ α. λύκος, οροβάγγη (παράσιτο των φυτών).

ВОЛЧИЙ, -ЬЯ, -ЬЕ επ. λυγίσιος, του λύκου· -ЬЯ ШΚΥΡΑ λυγίσιο δέρμα· -ЬЯ СТЯЯ κοπάδι λύκων. 2 **μτφ.** σκληρός, καιός, απάνθρωπος· θηριώδης· αρπαχτικός· -ЬИ ЗАКОНЫ σκληροί νόμοι. || **εμφρ.** - **АППЕТИТ** κυνορεξία, λίμα· -ЬЯ ПÁСТЬ λυγίστομα· - **БИЛЕТ** ή **ПÁСПОРТ** (στην τσαρική Ρωσία) ταυτότητα με υποσημείωση· **амφίβολος** (κοινωνικών φρονημάτων)· -ЬЯ ЯМА α) λυκοπαγίδα με λάκκο. β) στρατ. τάφος, ντάπια.

ВОЛЧИКА, -и θ. λύκαινα.

ВОЛЧИЦА, -и θ. λύκαινα.

ВОЛЧКОМ επίρ: **ВЕРТЕТЬСЯ** - α) στριφογυρίζω σαν το λύκο. β) δουλεύω σκυλισία.

ВОЛЧОК, -ЧКÁ α. σβούρα, στρόβιλος· **ВЕР-**

ТЕТЬСЯ -όμ φέωνν γύρω σαν τη σβούρα. 2 μάτι, οπή (στην πόρτα της φυλακής για την παρακολούθηση των φυλακισμένων). 3 (δεντοοκ.) βλαστάρι, φιντάνι.

ВОЛЧОНОК, -НКА, πλθ. -ЧАТА, -ЧАТ α. λυκόπουλο, λυκιδεύς.

ВОЛШЕБНИК, -а α., -НИЦА, -Н Θ. μάγος, μάγισσα, γόης, γόησσα.

ВОЛШЕБНЫЙ επ. 1 μαγικός· -ая палочка μαγική ράβδος. 2 γοητευτικός· σαγηνευτικός.

ВОЛШЕСТВО, -ά ουδ. μαγεία. || γοητεία, σαγήνη, θέλητρο.

ВОЛНИТЬ ρ.δ. (απλ.) βραδύνω, καθυστερώ, παρελκίω σιόπιμα.

ВОЛНИКА, -И Θ. 1 άσκιαλος, γιάιντα. 2 απλ. παρέλιυση, καθυστέρηση σιόπιμα.

ВОЛНИЩИК, -а α. ασκιαλητής, παίκτης γιάιντας.

***ВОЛЬБОКС**, -а α. βόλβοκας, βόλβοξ (γένος μονοκύτταρων οργανισμών).

ВОЛЬГОТНО επίρ. ελεύθερα, άνετα.

ВОЛЬГОТНЫЙ επ., βρ: -ТЕН, -ТНА, -ТНО (απλ.) ελεύθερος, χωρίς περιορισμούς· -ая жизнь ελεύθερη ζωή.

***ВОЛЬЕР**, -а α. и. **ВОЛЬЕРА**, -Н Θ. κλουβά, κλουβί ζώων ή πτηνών, καφάσι.

ВОЛЬНАЯ, -ой θ. έγγραφο απελευθέρωσης δούλου.

ВОЛЬНИЦА, -Н Θ. 1 (παλ.) ανεξάρτητη κοινότητα, λαότητα. 2 α. и. θ. άνθρωπος ελεύθερος, ξέγνοιαστος.

ВОЛЬНИЧАТЬ ρ.δ. κάνω ό,τι θέλω, ό,τι μου αρέσει· я не дам вам - δε θα κάνετε ό,τι θέλετε εσείς.

ВОЛЬНО επίρ. 1 ελεύθερα. 2 ανάπαυση (παράγγελμα).

ВОЛЬНОДУМЕЦ, -мца α. (παλ.) ελευθερόφρονας, ελεύθερος στοχαστής.

ВОЛЬНОДУМЬЕ, -я ουδ. βλ. **ВОЛЬНОДУМСТВО**.

ВОЛЬНОДУМНЫЙ επ., βρ: -МЕН, -МНА, -МНО ελευθερόφρονας, ελεύθερα, σιεπτόμενος.

ВОЛЬНОДУМСТВО, -а ουδ. ελευθεροφροσύνη, ελευθερία σιέφης.

ВОЛЬНОДУМСТВОВАТЬ, -твую, -твужеш ρ.δ. (παλ.) ελευθεροφρονώ, σιέφτομαι ελεύθερα.

ВОЛЬНОДОБИВЫЙ επ., βρ: -О́В, -а, -ο φιλελεύθερος· ελεύθερος· - народ φιλελεύθερος λαός· -не стихий φιλελεύθεροι σίχοι.

ВОЛЬНОМЫСЛЕ, -я ουδ. βλ. **ВОЛЬНОДУМСТВО**.

ВОЛЬНОНАЕМНЫЙ επ. ελεύθερος μισθωτός εργάτης.

ВОЛЬНООПРЕДЕЛЯЮЩИЙСЯ, -егося α. (παλ.) εθελοντής στρατιωτικός.

ВОЛЬНООТПУЩЕННИК, -а α. απελεύθερος.

ВОЛЬНООТПУЩЕННЫЙ επ. (για δούλο) απελεύθερος.

ВОЛЬНОСЛУШАТЕЛЬ, -я α., -НИЦА, -Н Θ. ακροατής, άτρια.

ВОЛЬНОСТЬ, -И Θ. 1 (παλ.) ελευθερία, ανεξαρτησία. || μτφ. άδεια· поэтическая - ποιητική άδεια, ελευθερία. 2 οικειότητα, στενός σύνδεσμος. 3 (παλ.) προνόμιο.

ВОЛЬНЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛНÁ, -НО, **ВОЛЬНЫ** и. -НЬ. 1 ελεύθερος. || φιλελεύθερος. 2 απελεύθερος. 3 οικειός, ασύστολος, θαρρετός. 4 συνειδητός· -не и невольные погрешения συνειδητά και ασυνειδήτα σφάλματα (αμαρτήματα)· || (με διαφ. σημ.) ελεύθερος· - перевод ελεύθερη μετάφραση· -не стихий ελεύθεροι σίχοι· - стрелок ελεύθερος σκοπευτής· -ая гавань ελεύθερο (τελωνειακών δασμών) λιμάνι· -не движения ελεύθερες (γυμναστικές) ασκήσεις· -ая вода ελεύθερα ύδατα για πλύν (απαλλαγμένα απο σιάφη, πάγους)· -ая птица ελεύθερο πουλί (άνθρωπος ανεξάρτητος).

***ВОЛЬТ**; -а α. (ηλεκτρ.) βόлт.

***ВОЛЬТ?**; -а α. 1 περιαγωγή αλόγου, βόлта. 2 αποφυγή χτυπήματος (στην ξιφασκία, οπλοσκία).

ВОЛЬТА, -Н Θ. είδος ελαφρού βαμπακερού υφάσματος.

ВОЛЬТАЖ, -а α. το βολτάζ.

ВОЛЬТАМЕТР, -а α. βολτάμετρο.

ВОЛЬТ-АМПЕР, -а α. βολταμπέρ.

ВОЛЬТЕРЬЯНЕЦ, -ИЦА α. βολταιριανός.

ВОЛЬТЕРЬЯНСТВО, -а ουδ. βολταιριανισμός.

ВОЛЬТЕРЬЕР, -а α. που περιελαύνει, περιιπτεύει, κάνει βόλτες με το άλογο.

ВОЛЬТЕРЬЕРОВАТЬ, -рую, ружеш ρ.δ. περιιπτεύω, περιελαύνω, βολτάρω με το άλογο.

***ВОЛЬТЕРЬЕРОВКА**, -И Θ. εξάσκηση στην ιππασία χωρίς αναβολέα.

ВОЛЬТМЕТР, -а α. βολτόμετρο.

***ВОЛЬФРАМ**, -а α. βολφράμιο, τουγμστένιο.

ВОЛЬФРАМИТ, -а α. βολφραμίτης.

ВОЛЬФРАМОВЫЙ επ. 1 βολφραμιικός, του βολφραμίου. 2 βολφραμιούχος.

***ВОЛОНТАРИАМ**, -а α. βουλευσιαρχία, βουλευσιοκρατία.

ВОЛОНТАРИСТ, -а α. βουλευσιοκράτης.

ВОЛОНТАРИСТИЧЕСКИЙ επ. βουλευσιοκρατικός, βουλευσιαρχικός.

ВОЛОНТАРИСТСКИЙ επ. βλ. **ВОЛОНТАРИСТИЧЕСКИЙ**.

***ВОЛЮТА**, -Н Θ. (αρχτ.) σπείρα, έλιμα.

ВОЛЯ, -И Θ. 1 θέληση, βούληση, βουλή· сила -и η δύναμη της θέλησης. 2 επιθυμία, απαιτητικότητα· считаться с -ей избирателей παίρνω υπ' όψη τη θέληση των εκλογέων. 3 δικαίωμα, διάθεση· это в вашей -е αυτό είναι στη διάθεσή σας. 4 ελευθερία· выпустить на волю αφήνω ελεύθερο, αποφυλακίζω. 5 απελευθερία (δούλων). || εκφρ. на -е έξω, στον καθарόν

αέρα· с -и απ' έξω· брать (взять) -ю παίρνω θάρρος, θαρεύω· дать -ю слезám αφήνω ελεύθερα τα δάκρυα να τρέξουν· дать -ю рука́м α) απλώνω ελεύθερα τα χέρια. β) χτυπώ (δέρνω) όσο μπορώ, κατά βούληση· - вáша όπως θέλετε· -ю судéο στην τύχη, στη διάθεση της τύχης.

ВОМЧАТЬ, -мчу́, -мчи́шь ρ.σ.μ. μεταφέρω μέσο γρήγορα, βιαστικά. || -ся εισβάλλω, εισδύω γρήγορα, βιαστικά (για ζώο, όχημα).

ВОН' επίρ. έξω· вни́гать - διώχνω έξω, εκδιώκω· вни́вести вещи - βγάζω τα πράγματα έξω· - отсюда! εξ' απ' εδώ! || **εμφρ. из голо́вн** (из умá, из пáмяти) - ξεχνώ, λησμονώ, διαφεύγει τη μνήμη μου.

ВОН' μόριο. 1 (για μακρινά αντικείμενα) να (ιδού)· - он идéт να τος έρχεται· - одна́ звéздочка να ένα αστεράκι. 2 με δεικτ. αντωνυμία και επίρρημα δηλώνει: ακρίβεια· να· - ту́да нáдо идтн́ να εκεί πρέπει να πας. 3 (επιτακτικό) να και· - ка́кóй обра́зованный! να κι ένας μορφωμένος! || **εμφρ.** - что να τι, ωρίστε· - как ωρίστε, να πως.

ВОНА μόριο, βλ. **ВОН'** (2 σημ.) | 2 (μόριο θαυμ.) πωπώ!

ВОНЗАТЬ(ОЯ) ρ.δ. βλ. **ВОНЗИТЬ(СЯ)**.

ВОНЗИТЬ, -нжу́, -зи́шь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -нзённый, βρ: -зён, -зена́, -зено́ ρ.σ.μ. μπήγω· - кинжа́л в грудь μπήγω το δίκιοπο μαχαίρι στο στήθος. || -ся μπήγομαι, χώνομαι, μπαίνω· игóлка -лясь в пáлец το βελόνι μπήγε στο δάχτυλο.

ВОНИЩА, -и θ. (απλ.) βρώμα, βόχα, μπόχα.

ВОНЬ, -и θ. βρώμα, δυσωδία, δυσοσμία.

ВОНЮЧИЙ επ., βρ: -нюч, -а, -е βρωμερός, δυσώδης, δύσοσμος, βρώμιος.

ВАНЮЧКА, -и θ. είδος ικτίδας που βρωμάει.

ВОНЯТЬ ρ.δ. βρωμώ, -άω.

ВООБРАЖАЕМЫЙ επ. απο μτχ. φανταστικός· νοητός· -ая ли́ния νοητή γραμμή.

ВООБРАЖАЛА, -н α. κ. θ. φαντασμένος, ξυπασμένος, -η.

ВООБРАЖАТЬ ρ.δ., παθ. μτχ. ενστ. **ВООБРАЖАЕМЫЙ** βλ. **ВООБРАЗИТЬ**. || **εμφρ.** - о себé έχω μεγάλη ιδέα για τον εαυτό μου, είμαι φαντασμένος.

ВООБРАЖЕНИЕ, -я ουδ. 1 φαντασία· пýлкое - εξημενή φαντασία· расстрóенное - χαλαρή φαντασία· живóе - ζωνρή φαντασία. 2 επιινόηση.

ВООБРАЗИТЬ, -ажу́, -ази́шь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -ажённый, βρ: -жён, жена́, жено́ ρ.σ.μ. 1 φαντάζομαι, πλάθω, συλλαμβάνω με τη φαντασία. || επινώω, διανοούμαι, σοφίζομαι. 2 νομίζω, υπολογίζω· - что всё ужé кончeно υπολογίζω πως όλα πια τέλειωσαν. || -ся μου φαίνεται.

ВООБЩЕ, επίρ. 1 γενικά, -ώς, εν γενει· κατά γενικόν κανόνα· - ёто вёрно, но в ча́стности обнáют исключéния γενικά αυτό είναι σωστό, όμως υπάρχουν και εξαιρέσεις. || κανονικά· **ВООБЩЕ**-ТО он прав κανονικά αυτός έχει δίκιο. 2 πάντοτε, πάντα· - он та́кóй, не то́лько сейча́с πάντοτε τέτοιος ήταν, όχι μόνο τώρα. || τελείως, εντελώς· καθόλου· я - се́годня не пойдú гуля́ть εγώ σήμερα καθόλου δε θα πάω περίπατο. || **εμφρ.** - говорéя ή сказáть μιλώντας γενικά.

ВООДУШЕВИТЬ, -влó, -ви́шь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -влённый, βρ: -лён, -лена́, -ленó ρ.σ.μ. εμψυχώνω, ενθαρρύνω, ζωογονώ, εγκαρδιώνω, ενθουσιάζω. || -ся εμψυχώνομαι κλπ. ρ. ενργ. φ.

ВООДУШЕВЛЕНИЕ, -я ουδ. εμψύχωση, ενθάρρυνση, εγκαρδίωση, ενθουσίαση, -μός.

ВООДУШЕВЛЁННЫЙ επ. απο μτχ. εμψυχωμένος, ενθουσιασμένος.

ВООДУШЕВЛЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВООДУШЕВИТЬ(СЯ)**.

ВООРУЖАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВООРУЖИТЬ(СЯ)**.

ВООРУЖЕНИЕ, -я ουδ. εξοπλισμός, -ση, αρμάτωμα· - а́рмии εξοπλισμός του στρατού· сокращéние -ий περιορισμός των εξοπλισμών. || **εφοδιασμός**· **техническое** - **предприя́тия** τεχνικός εξοπλισμός της επιχείρησης· **па́русное** - **корабля́** εφοδιασμός του πλοίου με παραβόπανα.

ВООРУЖЁННОСТЬ, -и θ. βλ. **ВООРУЖЕНИЕ**.

ВООРУЖЁННЫЙ επ. απο μτχ. 1 οπλισμένος, οπλοφόρος, αρματωμένος, ένοπλος. 2 ένοπλος, με το όπλο, με τα όπλα· -ая **бóрьбá** ένοπλος αγώνας· -ое **нападéние** ένοπλη επίθεση· -ое **восста́ние** ένοπλη εξέγερση. || **εμφρ.** -им глáзом με φακό, με διόπτρα, με οπτικό όργανο· -не сн́лы οι ένοπλες δυνάμεις.

ВООРУЖИТЬ, -жу́, -жи́шь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -жённый, βρ: -жён, -жена́, -жено́ ρ.σ.μ. 1 οπλίζω, εξοπλίζω, αρματώνω· - а́рмию εξοπλίζω το στρατό· - винтóвкой οπλίζω με ντουφέκι. 2 εφοδιάζω· - промýшленность нóвой тéхники εξοπλίζω τη βιομηχανία με νέα τεχνική. || παρέχω, δίνω· - ученикóв знáниями εφοδιάζω τους μαθητές με γνώσεις. 3 παρακινώ, προτρέπω, διαθέτω εχθρικά, στρέφω κατά· - сá на прóтив отчá στρέφω το γιο κατά του γοτέρα. || -сн 1 οπλίζομαι, εξοπλίζομαι, αρματώνομαι. || μтφ. εφοδιάζομαι (με γνώσεις, πληροφορίες κ.τ.τ.). 2 ξεσηκώνομαι, εξεγείρομαι. || **εμφρ.** - терпéнием, твёрдóстью εξοπλίζομαι με υπομονή, σταθερότητα.

ВООЧИЮ επίρ. με τα μάτια μου, ιδίοις όμμασιν· уви́дел - είδα με τα ίδια τα μάτια μου. || εποπτικά, παραστατικά· ολοφάνερα.

ВОПÍTЬ, -пíю, -пíшь ρ.δ. 1 κραυγάζω, φωνάζω, ξεφωνίζω, βοώ· спаси́те меня́! -λα ονά

ώστε με! ξεφώνησε αυτή! 2 (διαλι.) μοιρολογίω, θρηνώ, κλαίω.

ВОПІЯЩИЙ επ. που κραυγάζει, φωνάζει· που προκαλεί μεγάλη αγανάχτηση· ανυπόφορος, -ferτος, αβάσταχτος· κατάφωρος, ολοφάνερος· απαράδεχτος· -не ошібіки απaráδεχτα λάθη (που προκαλούν αγανάχτηση)· -ая несправедлівость κατάφωρη αδιονία (που προκαλεί αγανάχτηση)· -ая о́бдностъ αβάσταχτη φτώχεια· -ее проти-ворэчье ολοφάνερη αντίθεση· -не безооразія αίσιχη που προκαλούν αγανάχτηση (απαράδεχτα).

ВО-ПЕРВЫХ επίρ. πρώτο(ν).

ВОПІЯТЬ, -пійу, -пійешъ ρ.δ. (υφ. ύφος) βοώ, κραυγάζω, φωνάζω. || επιφρ. камни -іт και οι πέτρες φωνάζουν (αγαναχτούν, διαμαρτύρονται)· дѣло -ѣт η υπόθεση γιαρίζει.(είναι ολοφάνερη).

Воплєница, -н θ. (διαλι.) μοιρολογίστρα.

Воплєньє, -я ουδ. (διαλι.) μοιρολόγι.

Воплотіть, -ощу, -отішь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -ощєнный, βρ: -щєн, щєна́, -щєно ρ.ο.μ. ενσαριώνω, ενωμάτων, προσωποποιώ. || πραγματοποιώ. || επιφρ. - в жизнь εφαρμόζω (πραγματοποιώ) στη ζωή. || -ся ενσαριώνομαι κλπ. ρ. ενργ. φ.

Воплочать(ся) ρ.δ. βλ. **Воплотіть(ся)**.

Воплочєніє, -я ουδ. ενσάρκωση, ενωμάτωση, προσωποποίηση. || πραγματοποίηση, εφαρμογή.

Воплочєнный επ. απο μτχ. ενσαριωμένος, ενσαρκιος, ενσώματος.

Вопль, -я α. κραυγή, βοή, ξεφωνητό. || φωνή γοερή, κλαυθμός, ορυγμός.

Вопрекі πρόθ. παρά, ενάντια, αντίθετα προς· - моему желанію παρά τη θέλησή μου· ~ при-казу παρά τη διαταγή· ~ здравому смыслу πα-ρά τη λογική.

Вопрос, -а α. 1 ερώτηση, -μα· отвечать на - απαντώ σε ερώτηση· обратіться с -ом απευθύνομαι (αποτείνομαι) με ερώτηση, κάνω ερώτηση (ερωτώ). || το αμφίβολον, το άλυτον έτο ещє - αυτό είναι αιόμα αμφίβολο· поставіть под -ом βάζω για εξέταση, για συζήτηση. 2 ζήτημα· обсудіть - συζητώ το ζήτημα· вндвину-нуть - προβάλλω ζήτημα· поднйть - (ξε)ρηιώνω (εγείρω)ζήτημα. || επιφρ. ~ чєсти ζήτημα τι-μής· ~ жизни іли смєрти ζήτημα ζωής ή θανά-του.

Вопросительный επ. ερωτηματικός· - взгляд ερωτηματικό βλέμμα· - знак το ερωτηματικό (σημείο οτίξης)· -ое предложение ερωτηματι-κή πρόταση (στη σύνταξη).

Впросіть, -ощу, -осішь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -ощєнный, βρ: -щєн, -щєна́, -щєно ρ.ο.μ. (παλ.) ερωτώ, ρωτώ, βάζω ερώτημα.

Впросник, -а α. ερωτηματολόγιο (βιβλίο που περιέχει ερωτήματα για τους μαθητές).

Впросный επ. ερωτηματικός, με ερωτήσεις· - лист ερωτηματολόγιο, φύλλο με ερωτήσεις.

Впросать ρ.δ. βλ. **Впросіть**.

Впросательный επ. απο μτχ. βλ. **Впроситель-ный**.

Вор, -а, πλθ. **Воры**, -όβ α. 1 κλέφτης· λω-ποδύτης· λαθροχέρης. || διαρρήχτης, τοιχωρύ-χος. 2 (παλ.) άπιστος· κιαούργος.

Ворвань, -и θ. (παλ.) λίπος απο θαλάσσια ζώα (φάλαινες, φώκες, δελφίνια κλπ.).

Ворваться, -вусъ, -вєшься, παρλθ. χρ. -вл-ся, -лєсь, -лосъ κ. -лосъ ρ.ο. εισορμώ, ορ-μώ μέσα, εισβάλλω βίαια· ~ в окопн протів-ника ορμώ μέσα στα χαρακώματα του εχθρού.

Ворышка, -и α. κλεφτουδάκος, λωποδυτάκος.

Воркованье, -я ουδ. (για περιστέρια, τρυ-γόνια) γρυλισμός, γούρλισμα, γρούξιμο.

Ворковать, -кѹю, -кѹєшь ρ.δ. (για περιστέ-ρια, τρυγόνια) γρυλίζω, γρούζω, γρούζω, γου-ρίζω. || μτφ. μιλώ ήπια και τρυφερά μονολογώ.

Воркотать, -очу, -όчєшь ρ.δ. (απλ.) βλ. **Ворковать**.

Воркотня, -і θ. μουρκούρισμα, μεμφιμοιρία, γιρίνιασμα.

Воркотѹн, -а α., -ья, -и θ. (απλ.) μουρ-μούρης, -α, μεμφίμοιρος, -η, γιρίνιάρης, -α.

Воробей, -обя́ α. σπουργίτης, στρουθίον. || επιφρ. стрєлянный ή старный - παλιός γάτος, ξε-σπολημένος, παλιοκαραμπίνα (πολύπειρος).

Воробушек κ. **Воробышек**, -шка α. σπουργιτάκι.

Воробьєнок, -нка, πλθ. -обя́та, -обя́т α. σπουργιτάκι (νεοσσός).

Воробьиный επ. σπουργίτινος, του σπουργί-τη· -ое гнездó η φωλιά του σπουργίτη· -ая стая σηήνος σπουργιτών. || ουσ. πλθ. -не та спиζидή. || επιφρ. -ая ночь α) νύχτα θυελλώ-δικη (με συνεχή αστραπόβροντα ή μόνο με α-στραποφεγγιές, χωρίς βροντές). β) η πιο μι-κρότερη καλοκαιρινή νύχτα· короче -го носа βραχύτερος κη απο τη μήτη (ράμφος) του σπουρ-γίτη (μικρούτσινος, σύντομος).

Воробьяка, -и θ. σπουργιτίσσα.

Ворованный επ. κλεμμένος, κλοπιμαίος· -не вєщи κλεμμένα πράγματα.

Вороватый επ., βρ: -вāt, -а, -ο. 1 κλέφτι-νος· -ая походка κλέφτινο βάδισμα. 2 δόλιος, πανοίργος· - взгляд δόλιο βλέμμα.

Воровать, -рѹю, -рѹєшь ρ.δ. κλέβω, -φτω, -πτω· - дєньги κλέβω χρήματα· мальчик стал - το παιδάκι άρχισε να κλέβει. || -ся, -ется κλέβει, είναι κλέφτης.

Воровка, -и θ. κλέφτρα.

Воровскі επίρ. κλέφτικα, σαν κλέφτης· по-ступать - ενεργώ κλέφτικα.

Воровокѹй επ. κλέφτινος· -ая шайка κλε-φτοσυμμορία. || επιφρ. - язѹк αργίο των κλε-

φτών.

воровство, -ά ουδ. κλοπή, κλεψιά, κλεψίμο.
 || **ειφρ.** литературное - η λογοκλοπία.

вóрог, -α α. (διαλι.) εχθρός. || διάβολος· ζωτικό.

ворожбá, -ή θ. μαντεία· μαγεία, μαγγανεία.
ворожея́, -ή θ. μάντισσα· μάγισσα.

ворожѣть, -жѹ, -жѣшь ρ. δ. μαντεύω, προ- λέγω· μαγεύω, μαγγανεύω. || **ειφρ.** **бабушка** -ίτ (με δοτ.)· α) τον πάει η τύχη. β) έχει μπάρμπα στην κορώνα (προστάτη).

вóрон, -α α. κόρακας, -άκι. || **ειφρ.** **куда** - **костѣй** не занесёт στον διαβόλου την τρούπα ή τη μάνα (πολύ μακριά και απόκριφα).

ворóна, -н θ. κουρούνα, κορώνη. || **μτφ.** χάχας, χαζός, μωρός. || **ειφρ.** - в павлѣиныхъ пѣрьяхъ φευτοπερήφανος, φευτομορφωμένος κ.τ.τ. пуганная - κυστά σοϊтѣся κήκε η, γρια απο το κουρνούτι, φουά και το γιούρτι· считáть -όη μετρώ τ' αστέρια (για αναρίθμητα).

воронѣние, -я ουδ. επιμετάλλωση.
воронѣнок, -нка, πλθ. -нѣта, -нѣт α. μου- ρουνόπουλο.

воронѣний επ. επιμεταλλωμένος.
воронѣц, -нцá α. αιταία (φυτό).

ворóний, -ѣя, -ѣе επ. της κουρούνας· -ѣе гнездó κορακιοφωλιά· -ѣя стáя σμήνος κουρού- νων.

ворóнить ρ.δ.(απλ.) χάσιω, χαζεύω.
воронѣть ρ.δ.μ. επιμεταλλώνω ατσάλι.

ворóнка, -и θ. 1 χωνί, χοάνη. 2 λακκούβα (απο έκρηξη).

воронкообразный επ., βρ: -вен, -зна, -зно χωνοειδής.

ворóнов επ. του κόρακα, σαν του κόρακα. || **ειφρ.** **цвѣта** -а крылá ή как -о крылó χρώμα σαν του κόρακα τις φτερούγες (κυανόμαυρο, κυανομέλαν).

ворóновне ουσ. πλθ. τα κορακιδή.
воронóй επ. 1 μαύρος, μέλας, μελανός. 2 ουσ. ο καράς (μαύρο άλογο). || **ειφρ.** **прока- тѣть** на -нх μαυρίζομαι, παίρνω μαύρο στην φηφοφορία.

воронѣ, -ѣ ουδ. (αθρα) 1 σμήνος κορακίων. 2 **μτφ.** **καυρία**, πλήθος άρπαγων ανθρώπων στί- φος.

вóрот, -а α. γιαιάς, περιλαίμιο· **широкий** - πλατύς γιαιάς. || **ειφρ.** **схватѣть** зá - αρ- πάζω (πιάνω) απο το γιαιά.

вóрот? -а α. ανελαστήρας, μαγγάνι.

ворóта, -рот πλθ. 1 πύλη, αυλόπορτα, αμα- ζόπορτα, -θυρα, πυλώνας. 2 (αθлт.) **τέρμα**· **забѣть** мѣч в - протѣвника **βάζω** γκόλ στο **τέρμα** του αντίπαλου. 3 **пύλες**· - **пѣчени** οι **пύ- λες** της φλέβας του σιμωτιού· **триумфáльные** - η αφίδα του θριάμβου· у -όт **гóрода** οτα

πρόθυρα της πόλης (πολύ κοντά στην πόλη).

воротѣла, -н α. μεγαλοεπιχειρηματίας.
воротѣть, -очѹ, -όтишь ρ.σ.μ. 1 γυρίζω, υποχρεώνω να επιστρέφει· - с полднорóги γυ- ρίζω (κάποιον) απο τη μέση του δρόμου. 2 ε- πιστρέφω, αποδίδω, γυρίζω πίσω. 3 παίρνω πί- σω· **отдáть** дѣньги легкó, да - их трѹдно να δόσεις χρήματα είναι εύκολο, αλλά να τα πά- ρεις πίσω (να σου τα επιστρέφουν) είναι δύ- σκολο.

воротѣть, -очѹ, -όтишь ρ.δ. (απλ.) 1 μ. στρέφω, γυρνώ στο πλευρό ή πίσω· - **гóлову** от **свѣта** αποστρέφω το πρόσωπο απο το φως. 2 μ. αναστρέφω· μετακινώ (πράγμα βαρύ, ογιώ- δες). 3 διευθύνω, κουμαντάρω (επιχείρηση, υ- πόθεση). || **ειφρ.** - нос ή мóрду ή рѣло απο- στρέφομαι (κάποιον), του γυρίζω τις πλάτες, τα νώτα· с душѣй -όтит αηδιάζω, μου 'ρχεται νά κάνω μετό. || -ся βλ. **вернѹтѣся**.

воротник, -á α. γιακάς, περιλαίμιο.

воротничóк, -чкá α. γιαναδάμι.

ворóтний επ: -ая **вѣна** (ανατ.) η φλέβα των πυλών.

воротóк, -ткá α. βλ. **воротничóк**.

воротóк? -ткá α. χειροκίνητο περιστροφικό εργαλείο.

ворóтца, -ев πλθ. μικρή πύλη, αυλόπορτα.

вóрох, -а α. σωρός (κυρίως ελαφρών πραγ- μάτων)· - **солóмы** αχυροσωρός· **клѣверный** - σωρός απο τριφύλλι.

ворохнѹть(ся) ρ.σ. (διαλι.) βλ. **ворошѣть(ся)**.

ворóчатъ ρ.δ. 1 μ. μετακινώ, στρέφω, γυρ- νώ, κυλώ· μετακινώ κυλώντας· с **трудóм** -ет **кáмни** με δυσκολία μετακινεί τις πέτρες. 2 **μτφ.** διαχειρίζομαι, κουμαντάρω, διοικώ όπως θέλω. 3 **μτφ.** γυρίζω, περιστρέφω. || -ся 1 γυ- ρίζω, γυρνώ απο το ένα μέρος στο άλλο, στρι- φογυρίζω· он всѣ **ночь** -лсѣя и не могъ **спáть** αυτός όλη τη νύχτα στριφογύριζε και δε μπο- ρούσε νά κοιμηθεί. 2 κινούμαι, κουνιέμαι, δρω, ενεργώ δραστήρια· зѣй, -áйтесѣ, **нáдо** **ведь** **работáть** ε, κουνηθείτε, πρέπει να βγει και δουλιά.

ворошѣть, -шѹ, -шѣшь ρ.δ. μ. αντιστρέφω, μεταγυρίζω, αναστρέφω· - сѣно αναστρέφω το χόρτο. || -ся περιφέρομαι, γυροβολώ· περιί- πταμαι· над **гóловóй** -ласѣ **птѣца** πάνω απο το κεφάλι φτερούγιζε το πουλάκι в **навóсе** -лѣсь **жукѣ** στην κόπρο γυροβολούσαν κοπρώνες (έν- τομα κολεόπτερα).

ворс, -а α. χνούδι υφάσματος.

ворсѣльный επ. βλ. **ворсовáльный**.

ворсѣнка, -и θ. 1 χνουδάμι (ζωικών ή φυ- τικών οργανισμών). 2 τριχίτοα χνουδιού. 3 (ανατ.) χνούδι των υμένων (μικρές εξοχές).

ворсίνчатнѣ επ. χνουδωτός· -ая оболόчка χνουδωτό περίβλημα.

ворсίνстнѣ επ., βρ: -сѣст, -а, -ο χνουδωτός, χνωώδης· -ая повέρχνησть χνουδωτή επιφάνεια.

ворсінть, -ршѣ, -сѣшь ρ.δ.μ. βλ. ворсовать. || -ся ξαίνομαι, αναχνουδιάζομαι.

ворсовάλнѣннѣ επ. ξαντιός· -ая машина ξαντική μηχανή, λανάρα.

ворсовάνнѣ, -я ουδ. ξάνση, λανάρισμα.

ворсовать, -сѣу, -сѣшь, καθ.μτχ. παρλθ. χρ. -сѣванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. ξαίνω, αναχνουδιάζω, λαναρίζω.

ворсѣвка, -и θ. βλ. ворсование.

ворсѣвнѣ κ. **ворсѣвѣ** επ. χνουδωτός, χνωώδης· -άя ткань χνουδωτό ύφασμα.

ворсѣнка, -и θ. δίφανος, νεράγιαθο, νεροκράτης.

ворчάνнѣ, -я ουδ. 1 γογγυσμός· τονθορισμός. 2 μουρμούρισμα, μεμφιμοιρία, γιρινιάρισμα.

ворчάτѣ, -чѣ, -чѣшь ρ.δ. 1 γογγύζω· τονθορίζω. 2 μουρμουρίζω, μεμφιμοιρώ, γιρινιάρίζω.

ворчлѣвѣсѣтѣ, -и θ. βλ. ворчание.

ворчлѣвнѣ επ., -лѣв, -а, -ο μουρμούρης, -ιος, παραπονιάριος, μεμφίμοιρος, γιρινιάριος.

ворчѣн, -а α., -ья, -и θ. μουρμούρης, -а, γιρινιάρης, -а· παραπονιάρης, -а, κλαφιάρης.

вос... πρόθεμα αντί του **вос...** Χρησιμοποιείται μπροστά απο τα άηχα σύμφωνα: **воспѣтъ**, **восходѣтъ**.

восвоѣси επίρ. για το σπίτι, στο σπίτι· **отпράвнѣтѣся** - πηγαίνω (παίρνω το δρόμο) για το σπίτι, στο σπίτι.

восемнádцатнѣ αριθμ. επ. δέκατος όγδοος.

восемнádцать, -и δεκαοχτώ· ο αριθμός 18.

вѣсѣмь, -сѣмѣ, οργν. **восемьѣ** οχτώ· ο αριθμός 8.

вѣсѣмьдѣсѣят, **восемьдѣсѣяти**, οργν. **восемьѣдѣсѣтѣ** ογδόντα, ογδοήνонта· ο αριθμός 80.

вѣсѣмьсѣт, **восемьсѣт**, **восемьсѣтам**, **восемьсѣтами**, ο **восемьсѣтах** οχτακόσια· ο αριθμός 800.

вѣсѣмьѣ επίρ. οχτώ φορές (στην πράξη του πολλαπλασιασμού).

воск, -а (-у) α. κερί, κηρός.

восклѣκнѣтѣ ρ.σ. αναφωνώ, αναβοώ, ανακράζω, ανακραυγάζω, φωνάζω, κραυγάζω δυνατά.

восклѣκнѣннѣ, -я ουδ. αναφώνηση, αναβόηση, ανακραύγασμα, -γή.

восклѣκнѣтѣлнѣннѣ επ: - знак το θαυμαστικό (!).

восклѣκнѣтѣ ρ.δ. βλ. воскликнуть.

воскѣвка, -и θ. κηρωτό χαρτί.

воскѣвѣ επ. κέρινος, -ένιος, κήρινος. ||

μτφ. χλωμός, κηρός, κίτρινος (σαν το κερί). || **εμφρ.** -άя спѣлѣсѣтѣ ή зρέлѣсѣтѣ το χρούσωμα των σιτηρών (ωρίμαση).

воскрѣсάτѣ ρ.δ. βλ. **воскрѣснѣу**.

воскрѣсѣннѣ, -я ουδ. ανάσταση. || μτφ. **ε-**σωτερική ανανέωση, αναγέννηση.

воскрѣсѣннѣ, -я, πλθ. γεν. -нѣн, **доτ** -нѣям ουδ η Κυριακή. (μέρα της εβδομάδας).

воскрѣсѣтѣ, -рѣшѣ, -рѣсѣшь, καθ.μτχ. παρλθ. χρ. -рѣшѣннѣннѣ, βρ: -шѣн, -шенá, -шенѣ ρ.σ.μ. 1 ανασταίνω, επαναφέρω στη ζωή. 2 μτφ. αναπαρασταίνω· **пáмѣятнѣκнѣ** -**лн** **пѣред** **зрѣтѣлѣямнѣ** **жнѣзнѣ** **пρόшлѣгѣ** τα μνημεία αναπαράστησαν στους θεατές τη ζωή του παρελθόντος.

воскрѣснѣκнѣ, -а α. κυριακάτινη προσωπική εργασία.

воскрѣснѣтѣ, -ну, -нешѣ, παρλθ. χρ. **воскрѣс**, -ла, -λο ρ.σ. 1 ανασταίνομαι· Χριστός **воскрѣс**! Χριστός ανέστη! || μτφ. γίνομαι καλά, τη γλυτώνω, ξαναζωντανεύω (απο βαριά αρρώστια). 2 αναγεννιέμαι, επανέρχομαι, ξαναεμφανίζομαι· -**лн** **в** **пáмѣятнѣ** **днѣ** **мѣлѣдѣсѣтѣ** **επανήρθαν** στη μνήμη τα νεανικά χρόνια, οι μέρες της νιότης.

воскрѣснѣннѣ επ. κυριακάτινος· - **дѣнѣ** η Κυριακή· - **ότднѣκнѣ** η κυριακάτινη αργία. || **εμφρ.** -**не** **шкѣлѣ** (παλ.) κυριακάτινα σχολεία (για τους ενήλιους).

воскрѣшάτѣ ρ.δ. βλ. **воскрѣсѣтѣ**.

воскрѣшѣннѣ, -я ουδ. βλ. **воскрѣсѣннѣ**.

воскрѣκнѣтѣ ρ.σ. (παλ.) βλ. **воскрѣκнѣтѣ**.

воскурѣвάτѣ ρ.δ. (παλ.) βλ. **воскурѣтѣ**.

воскурѣтѣ ρ.σ. βλ. **воскурѣтѣ**.

воскурѣтѣ ρ.δ. καίω θυμίαμα. || μτφ. - **Фнмѣям** κωλακεύω, εγκωμιάζω, θυμιατίζω, λιβανίζω. || -**сѣя** μτφ. εγκωμιάζομαι, λιβανίζομαι.

вослѣд επίρ. (παλ.) βλ. **вслѣд**.

воспáлѣннѣ, -я ουδ. φλεγμονή· - **лѣгкѣκнѣ** η πνευμονία· **гнѣлнѣ** - (πυώδης φλεγμονή.)

воспáлѣннѣннѣ επ. απο μτχ. φλογισμένος· -**не** **глазá** φλογισμένα μάτια. || ερεθισμένος, **ε-**ξημμένος.

воспáлѣтѣлнѣннѣ επ. φλεγμονικός· - **процѣс** σχηματισμός φλεγμονής.

воспáлѣтѣ ρ.σ.μ. κυρλξ. κ. μτφ. ανάβω, φλογίζω· - **стрáстнѣ** ανάβω (υποδαυλίζω) τα πάθη. || -**сѣя** φλογίζομαι, φλέγομαι, καίγομαι. || **παθαίνω** φλόγωση· **глазá** -**лн** **сѣя** τα μάτια έπαθαν φλόγωση.

воспáлѣтѣ(сѣя) ρ.δ. βλ. **воспáлѣтѣ(сѣя)**.

воспáрѣтѣ ρ.σ. (παλ.) βλ. **взлетѣтѣ**, || μτφ. εγκωμιάζω, εξυμνώ. || **εμφρ.** - **дѣхѣ** ή **мнѣслѣ** εμπνέομαι· **εμφυχώνομαι**.

воспáрѣтѣ ρ.δ. βλ. **воспáрѣтѣ**.

воспѣвáтѣ ρ.δ. βλ. **воспѣтѣ**. || -**сѣя** εξυμνούμαι· **δοξολογούμαι**.

воспѣть, -поѣ, -поѣшь, проστι. **воспѣй** ρ. σ. μ. (υφ. ύφος) εξυμνῶ, δοξολογῶ, τραγουδῶ. Я -поѣ ваши подвиги θα τραγουδήσω τα κατορθώματά σας.

воспитание, -я ουδ. ανατροφή, αγωγή, δια- παιδαγωγηση.

воспитаник, -а α., -ница, -н θ. 1 τρόφιμος, -η. 2 μαθητής, -τρια. || ανάθρεμμα, αναθρε- φτός, -ή. || φυχοπαίδι.

воспитанность, -и θ. βλ. **воспитание**.

воспитанный επ. απο μτχ. διαπαιδαγωγημέ- νος, ευάγωγος, με καλή ανατροφή.

воспитатель, -я α., -ница, -н θ. παιδαγω- γός.

воспитательный επ. διαπαιδαγωγητικός· -ая рабѣта διαπαιδαγωγητική δουλειά. || **εμφρ.** - дом (παλ.) βρεφοκομείο, ειθετοτροφείο.

воспитательский επ. βλ. **воспитательный**.

воспитать ρ.σ.μ. παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -пѣ- танный, βρ: -тан, -а, -ο. 1 ανατρέφω, δια- παιδαγωγῶ, εκπαιδεύω. 2 καλλιεργῶ (φυτά). || τρέφω, μεγαλῶνω (ζῶα). || -ся 1 ανατρέφομαι, διαπαιδαγωγούμαι· εκπαιδεύομαι. 2 καλλιε- ρούμαι. || τρέφομαι, μεγαλῶνω.

воспитывать(ся) ρ.δ. βλ. **воспитать(ся)**.

воспламенение, -я ουδ. 1 ανάφλεξη, άναμ- μα. 2 μτφ. εμφύχωση, ενθουσιασμός, φλόγιση.

воспламенить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **воспламенённый**, βρ: -нён, -ненá, -ненό. 1 αναφλέγω, ανάβω. 2 μτφ. εμφυχῶνω, ενθουσιάζω, φλογίζω, καίω, ανάβω φωτιά. || -ся 1 αναφλέγομαι, ανάβω. 2 μτφ. εμφυχῶνομαι, εν- θουσιάζομαι, φλέγομαι, φλογίζομαι, καίγομαι.

воспламеняемость, -и θ. ευφλεκτότητα.

воспламенить(ся) ρ.δ. βλ. **воспламенить(ся)**.

восполнить, ρ.σ.μ. συμπληρῶνω, αναπληρῶ- νω· - пробѣлы συμπληρῶνω τα κενά. || -ся συμ- πληρῶνομαι.

восполнить(ся) ρ.δ. βλ. **восполнить(ся)**.

воспользоваться, -зуюсь, -зуюсья ρ.σ. με οργν. επωφελοῦμαι, δράττομαι· - случаем επωφελοῦμαι της ευκαιρίας. || χρησιμοποιῶ (για όφελός μου)· он -лся чужими деньгами αυτός χρησιμοποίησε ξένα χρήματα.

вспоминание, -я ουδ. 1 ανάμνηση, (εν)θύ- μηση· -я дѣтства παιδικές αναμνήσεις· пре- даться -ям αφήνομαι να με παρασέρουν οι αναμνήσεις, αναθυμιάμαι. 2 πλθ. -я απομνημο- νεύματα· писать -я γράφω απομνημονεύματα.

вспоминать ρ.δ.μ. (παλ.) βλ. **вспоминать**.

вспоминуть, -яну́, -янешь ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. **вспоминуть**.

воспослѣдовать, -дую, -дуюшь ρ.σ. (γραπ. λόγος) επακολουθῶ, παρέπομαι.

воспрепятствовать, -вую, -вуюшь ρ.σ. με δοτ. (γραπ. λόγος) εμποδίζω, παρεμποδίζω,

(παρα)κωλύω, βάζω εμπόδια, προσκόμματα.

воспретить, -ещу́, -етитьшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **воспрещённый**, βρ: -шён, щенá, -щенό ρ. σ. απαγορεύω, δεν επιτρέπω· вход -шён απα- γορεύεται η είσοδος

воспрещать ρ.δ. βλ. **воспретить**. || -ся απαγορεύομαι· вход -ется απαγορεύεται η εί- σοδος.

воспрещение, -я ουδ. απαγόρευση.

восприёмник, -а α. -ца, -н θ. νουνός, -ά, ανάδοχος.

восприимчивость, -и θ. αντιληπτικότητα, νο- ημοσύνη. || επιδεικτικότητα, ευαισθησία, ευπά- θεια· - к инфекционным болѣзням | η ευπάθεια στις μολυσματικές αρρώστειες.

восприимчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο αντι- ληπτικός, που έχει ανεπτυγμένη αντιληπτιό- τητα, νοημοσύνη. || (ιατρ.) επιδεικτικός, ευε- πίδεκτος, ευπρόσβλητος.

воспринимать(ся) ρ.δ. βλ. **воспринять(ся)**.

воспринять, -иму́, -имешь, παρλθ. χρ. -й- нял, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **воспрѣ- нятый**, βρ: -нят, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 δέχομαι, υποδέχομαι· - тепло υποδέχομαι θερμά. 2 εν- νοῶ, αντιλαμβάνομαι, νογῶ, αφομοιώνω. || -ся αφομοιώνομαι, γίνομαι κατάληπτός, νοητός.

воспрятие, -я ουδ. 1 αντίληψη, νόηση, α- φομοίωση. 2 (ψυχολ., φιλοσ.) πρόσληψη, αντί- ληψη, ατληπτικότητα.

воспрять, -иёмлю, -иёмлешь и. -иму́, -й- мешь, παρλθ. χρ. -ийл, -ла, -ло ρ.σ.μ. (παλ., γραπ. λόγος) βλ. **воспринять**.

воспроизведение, -я ουδ. 1 αναπαραγωγή· - капиталá αναπαραγωγή του κεφαλαίου. 2 ανα- δημιουργία· αναπαράσταση· способность -я ι- κανότητα αναπαραγωγής· - звука αναπαραγωγή του ήχου. || επανάληψη ακριβής.

воспроизвести, -еду́, -едёшь, παρλθ. χρ. -вёл, -лá, -лó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **воспро- изведши**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **воспроизве- дённый**, βρ: -дён, -денá, -денό ρ.σ.μ. 1 αναπαράγω· ανανεώνω· - капитал' αναπαράγω το κεφάλαιο. 2 αναδημιουργῶ· αναπαρασταίνω· мысленно - события κηосги νοερά επαναφέρω στη μνήμη τις νεανιές πράξεις. || ειθέτω, επαναλαβαίνω· чужие мнения επαναλαβαίνω ξέ- νες γνώμες. 3 ανατυπώνω· αναπαράγω· - звук αναπαράγω ήχο.

воспроизводить, -ожу́, -одишь ρ.δ. βλ. **вос- произвести**. || - ся αναπαράγομαι, αναδημι- ουργιέμαι κλπ. ρ. ενργ. φ.

воспроизводство, -а ουδ. αναπαραγωγή· α- νανέωση· - капиталá αναπαραγωγή του κεφα- λαίου· простѣе - απλή αναπαραγωγή· расши- ренное - πλατιά (εκαυξημένη) αναπαραγωγή.

воспротивиться, -влюсь, -вишья ρ.σ. εναν-

τιώνομαι, αντιτίθεμαι, κοντραστάρω· **Все противились такому решению** όλου εναντιώθησαν σε τέτοια απόφαση.

Воспринять ρ.σ. ξανασηκώνομαι, ανορθώνομαι, σηκώνομαι επάνω, ψηλά. || ξαναζωντανεύω, ανακτώ τη χαμένη ζωτικότητα. || **εμφρ.** - **Духом** αναζωογονούμαι, ξαναζωντανεύω, ξαναπαίρω θάρρος· - **от сна** (παλ.) ξυπνώ, σηκώνομαι (συνέρχομαι) από τον ύπνο.

Воспалить ρ.σ. 1 (παλ.) φλέγομαι, καίγομαι, ανάβω. 2 **μτφ.** εξάπτομαι, βράζω· **он -эл гневом** αυτός άναφε από το θυμό.

Восседать ρ.δ. κάθομαι με επισημότητα ενθρονίζομαι· - **на престол** ενθρονίζομαι, κάθομαι στο θρόνο.

Восседеть, -сяду, -сядешь, **παρλθ.** χρ. **восседёл**, -ла, -ло, **προστι.** **восседь** ρ.σ. βλ. **восседать**· **за круглым столом -ли дипломаты** στο στρογγυλό τραπέζι κάθησαν οι διπλωμάτες.

Воссиять ρ.σ. (υφ. ύφος) ακτινοβολώ, απυγάζω.

Восславить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. (υφ. ύφος) εξυμνώ, υμνολογώ, δοξολογώ, μεγαλύνω.

Восславлять ρ.δ. βλ. **восславить**. || -**ся** εξυμνούμαι, δοξάζομαι κλπ. ρ. ενργ. φ.

Воссоединение, -я ουδ. επανένωση· - **Эльзаса с Францией** επανένωση της Αλσατίας με τη Γαλλία.

Воссоединить ρ.σ.μ. (επαν)ενώνω, ενώνω ξανά. || -**ся** (επαν)ενώνομαι, ενώνομαι ξανά, πάλι· **Семь островов -лись с Грецией** в 1864 г. τα Εφτάνησα ενώθησαν με την Ελλάδα το 1864.

Воссоединить(ся) ρ.δ. βλ. **воссоединить(ся)**.

Воссоздавать(ся) ρ.δ. βλ. **воссоздать(ся)**.

Воссоздать, -да́м, -да́шь, -да́ст, -да́дим, -дадите, -даду́т, **παρλθ.** χρ. -да́л, -ла́, -ло, **προστι.** -да́й, **παθ.** **μτχ.** **παρλθ.** χρ. **воссозданный**, βρ: -дан, -а, -ο ρ.σ.μ. αναδημιουργώ, αναπλάθω· **анασχηματίζω**. || επαναφέρω, ξαναζωντανεύω (στη μνήμη, φαντασία). || **αναπαράγω**, **αναπαρασταίνω**. || -**ся** αναδημιουργούμαι, αναπλάθομαι κλπ. ρ. ενργ. φ.

Восставать, -стаю́, -стаёшь, **προστι.** **восставай**, **επιρ.** **μτχ.** **восставая** ρ.δ. βλ. **восстать**.

Восставитъ, -влю́, -вишь ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. **восстановить**.

Восстанавливать ρ.δ. βλ. **восстановить**.

Восстанавливать(ся) ρ.δ. βλ. **восстановить(ся)**.

Восстание, -я ουδ. εξέγερση, ξεσήωμα **национальное - греков** 1821 г. η εθνική εξέγερση των Ελλήνων το 1821. - **рабов** εξέγερση των δούλων· **вооружённое** - ένοπλη εξέγερση· **крестьянское** - αγροτική εξέγερση.

Восстановитель, -я α. αποκαταστάτης, επα-

νορθωτής.

Восстановительный επ. επανορθωτικός, ανορθωτικός· αποκαταστατικός, αναζωογονητικός· **период** - ανορθωτική περίοδος (η μετά την καταστροφή).

Восстановить, -овлю́, -овишь, **παθ.** **μτχ.** **παρλθ.** χρ. **восстановленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αποκατασταίνω, αποκαθιστώ, ανορθώνω, επανορθώνω· **анαστηλώνω**· **ανακαινίζω**, επαναδημιουργώ, ξαναφτιάνω· - **разрушенное войной хозяйство** επανορθώνω το καταστραμμένο από τον πόλεμο νοικοκυριό· - **здоровье** αποκατασταίνω την υγεία· - **прежних отношений** αποκατασταίνω τις προηγούμενες σχέσεις. 2 **μτφ.** **αναπαρασταίνω**, επαναφέρω· - **происшествие в память** επαναφέρω στη μνήμη το συμβάν. 3 αποκατασταίνω, αποκαθιστώ· - **в должности, в правах** αποκατασταίνω στο αξίωμα, στα δικαιώματα. 4 (προ)διαθέτω εχθρικά, ξεσηκώνω, στρέφω· **он -йл против себя всех знакомых** ξεσήωσε εναντίο του όλους τους γνωστούς (τα χάλασε με όλους). || -**ся** 1 αποκατασταίνομαι, αποκαθίσταμαι, επανορθώνομαι. 2 **μτφ.** **αναπαρασταίνομαι**, επανέρχομαι, επαναφέρομαι (στη μνήμη, φαντασία). 3 αποκατασταίνομαι, αποκαθίσταμαι· - **в правах** αποκατασταίνομαι στα δικαιώματα.

Восстановление, -я ουδ. 1 αποκατάσταση, επανόρθωση· αναστήλωση· ανακαινίση· ανοικοδόμηση· - **разрушенной промышленности** η ανόρθωση της καταστραμμένης βιομηχανίας· - **города** η ανοικοδόμηση της πόλης· - **здоровья** η αποκατάσταση της υγείας. 2 **μτφ.** **αναπαράσταση**, επαναφορά (στη μνήμη, φαντασία). 3 αποκατάσταση, επαναφορά· - **в должности** αποκατάσταση στο αξίωμα.

Восстанавливать(ся) ρ.δ. βλ. **восстановить(ся)**.

Восстать, -тану́, -танешь **προστι.** **восстань** ρ.σ. 1 (παλ.) σηκώνομαι, εγειρόμαι· - **от сна** σηκώνομαι από τον ύπνο. || **μτφ.** **παρασταίνομαι**, έρχομαι (στη φαντασία, μνήμη). 2 **ξεσηκώνομαι**, εξεγειρόμαι, επαναστατώ.

Воссылать ρ.δ.μ. (παλ.) στέλλω προς τα πάνω, ανατέμπω· - **молитву** αναπέμπω προσευχή, προσεύχομαι.

Восток, -а α. ανατολή (σημείο του ορίζοντα)· **ветер дует с -а** ο άνεμος φυσά από την ανατολή· **на -от города** **есть лес** ανατολικά της πόλης υπάρχει δάσος. || **Аνατολή** (χώρες)· **мирное существование между Востоком и Западом** ειρηνική συνύπαρξη μεταξύ Ανατολής και Δύσης· **Ближний** - η Εγγύς Ανατολή· **Дальний** - η Απω Ανατολή· **Средний** - η Μέση Ανατολή.

Востоковед, -а α. ανατολιστής, ασιανολόγος.

Востоковедение, -я ουδ. ασιανολογία.

востоковедный и **востоковедческий** επ. ασιανολογικός· - журнал ασιανολογικό περιοδικό.

восторг, -а α. ενθουσιασμός, οίστρος· έκσταση, έξαρση, αγαλλίαση· **поэтический** - ποιητικός οίστρος· **смотреть с -ом** βλέπω ειστατικά.

восторгать ρ.δ.μ. ενθουσιάζω, εξαίρω, επαίρω. || **-ся** ενθουσιάζομαι, εξαίρομαι, επαίρομαι· αγαλλιάζω.

восторженно επίρ. ενθουσιώδεια, -στινά.

восторженность, -и θ. ενθουσιασμός, έπαρση, έξαρση· θαυμασμός.

восторженный επ., βρ: -жен, -женна, -женно ενθουσιώδης· ενθουσιαστικός - **юноша** ενθουσιώδης νέος· - **взгляд** ενθουσιαστικό βλέμμα· - **не речи** ενθουσιαστικοί λόγοι. || ενθουσιασμένος.

восторжествовать, -твѣю, -твѣшь ρ.σ. θριαμβεύω, νικώ.

восточник, -а α. ανατολιστής, ασιανολόγος.

восточный επ. 1 ανατολικός· - **ветер** ανατολικός άνεμος· - **не народы** οι ανατολικοί λαοί. 2 ανατολίτικος· - **ая музыка** ανατολίτιχη μουσική.

востребование, -я ουδ. απαίτηση, ζήτηση. || **ефр.** до -я πόστ-ρεσάν.

востребовать, -бую, -буеть ρ.σ.μ. απαιτώ, ζητώ, αξιώ· - **багаж** ζητώ τις αποσκευές.

вострепѣть, -пещѣ, -пѣшешь ρ.σ. (παλ.) (υφ. ύφος) τρέμω, τρομάζω, φοβούμαι πολύ· - **щѣ тиран!** τρέμε τύραννε!

вострѣть, -рѣ, -рѣшь ρ.δ.μ. (απλ.) τροχίζω, ακονίζω. || **ефр.** - зѣби τροχίζω τα δόντια (ορέγομαι κάτω).

востро επίρ: **держатъ ѱо** - επαγρυπνώ (δεν ξεγελιέμαι, δεν είμαι ευκολόπιστος, είμαι επιφυλακτικός).

востроглазый επ. ζωηρόφθαλμος, ζωηρομάτης.

востроносный επ. σουβλερομούτης, οξύρρινος.

вострубить, -блѣ, -бишь ρ.σ. (παλ.) διασαλπίζω, διαλαλώ.

воструха и **вострушка**, -и θ. ζωηρό κορίτσι.

вострый επ. (απλ.) βλ. **острый**.

восхваляние, -я ουδ. έπαινος, εγκωμίαση, -ός, εκθειασμός, εξύμνηση, υμνολογία.

восхвалять, -алѣю, -ѣлишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **восхваленный**, βρ: -лен, -ленά, -ленό ρ.σ.μ. επαίνω, εγκωμιάζω, εξυμνώ, υμνολογώ.

восхвалять ρ.δ. βλ. **восхвалять**. || **-ся** επαينوῦμαι, εγκωμιάζομαι, εξυμνούμαι.

восхитительно επίρ. θαυμάσια, εξαίσια.

восхитительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно θαυμάσιος, εξαίσιος, υπέροχος.

восхитить, -ищу, -ишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **восхищенный**, βρ: -щен, -а, -о ρ.σ.μ.

(παλ.) εξυφώνω, ανεβάζω στα ύψη, μεγαλύνω.

восхитить, -ищу, -ишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **восхищенный**, βρ: -щен, -шенά, -шенό ρ.σ.μ. εκπλήσω, προξενώ θαυμασμό, θέλω, κατευφραίνω. || **-ся** θαυμάζω, θέλωγομαι, ευφραίνομαι, αγαλλιάζω.

восхищать ρ.δ. βλ. **восхитить**. || **-ся** εξυφώνομαι, ανεβαίνω στα ύψη, μεγαλύνομαι.

восхищать(ся)² ρ.δ. βλ. **восхитить(ся)**.

восхищение, -я ουδ. θαυμασμός, έκσταση, έξαρση· αγαλλίαση.

восхищенный επ. απο μτχ. κατενθουσιασμένος, κατευχαριστημένος, πολύ ικανοποιημένος.

восход, -а α. 1 άνοδος, ανάβαση - на вершинѣ горѣ ανάβαση στην κορυφή του βουνού. 2 ανατολή· - **солнца** ανατολή του ήλιου· до -а **солнца** πριν την ανατολή του ήλιου, πριν ν' ανατείλει ο ήλιος.

восходить, -оуж, -одишь, μτχ. ενστ. **восходящий** ρ.δ. 1 ανεβαίνω, ανέρχομαι, ανηφορίζω· - на горѣ ανεβαίνω στο βουνό. 2 ανατέλλω, βγαίνω, προβάλλω· **солнце** -ит ο ήλιος ανατέλλει· **луна** -ит το φεγγάρι βγαίνει. 3 έχω την αρχή, αφετηρία, ανάγομαι· **многие обычаи** -ят к древности πολλές συνήθειες ανάγονται στην αρχαιότητα.

восходящий επ. απο μτχ. ανιόντας, ανοδικός· - **ая линия** η ανιούσα γραμμή, ο ανιόντας κλάδος· - **ая линия** родства οι ανιόντες συγγενείς· - **ее светило**, - **ая звезда** αναδεικνυόμενο αστέρι (διάσημο)· - **ая интонация**, - **ее ударение** βαθμιαία άνοδος του τονισμού, ανοδικός τονισμός.

восхождение, -я ουδ. βλ. **восход**.

восхотѣть, -очѣ, -очешь, -отѣм, -отѣте, -отѣт ρ.σ. (παλ.) βούλομαι, θέλω, επιθυμώ.

восчувствовать, -твѣю, -твѣешь ρ.σ. (παλ.) αισθάνομαι· - **великую радость** αισθάνομαι μεγάλη χαρά.

восшествие, -я ουδ. (παλ.) άνοδος, ανάρρηση· - на престол ανάρρηση στο θρόνο.

восшестеряк, -а α. οχτάδα (αντικειμένων)· - **свечей** οχτάδα σπερματοσέτων.

восшестеричный επ: „и" -οε (παλ.) „и" όγδοο (σέ αντίθεση απο το „и" десятирично: ο δέκατο κατά την αλφαθητική σειρά). || ο αριθμός 8.

восшестерка, -и θ. 1 ο αριθμός 8. | οχτάδα. 2 (χαρτп.) το οχτάρι. 3 βάρια οχτάωπη.

восшестерной αριθ. επ. οχταπλάσιος.

восшестеро αριθ. οχτώ μονάδες ή ζευγάρια· - **человек** οχτώ άνθρωποι· - **ножиц** οχτώ φαλίδια· - **глаз** οχτώ μάτια.

восшестерячник, -а α. το οχτάεδρο (σώμα).

восшестеричный επ. οχτάεδρος.

восшестидесятник, -а α. παράγοντας της ογδοημιονταετίας του 19 αι.

ВОСЬМИДЕСЯТНІЙ αριθ. επ. ογδοηκοστός.
ВОСЬМИДНЭВННІЙ επ. οχταήμερος.
ВОСЬМИКЛАСНИК, -а α., -ца, -н θ. μαθητής,
 -τρια της όγδοης τάξης.

ВОСЬМИЛЭТНІЙ επ. οχτάχρονος, οκταετής· -
 МЭЛЬЧИК οχτάχρονο παιδάκι· -ее ΟΤСΥСТВИЕ ο-
 χτάχρονη απουσία.

ВОСЬМИНОГ, -а α. χταπόδι, οκτάπους.
ВОСЬМИСОТНІЙ αριθ. επ. οχτακοσιοστός.
ВОСЬМИУГОЛЬНИК, -а α. οχτάγωνο.
ВОСЬМИУГОЛЬННІЙ επ. οχτάγωνος.

ВОСЬМИЧАСОВОЙ επ. οχτάωρος· - рабочий день
 οχτάωρη εργατική μέρα.

ВОСЬМОЙ αριθ. επ. όγδοος. || ουσ. θ. -άя,
 -ой, το $\frac{1}{8}$ πράγματος. || το όγδοο του μουσικού
 φθόγγου.

ВОСЬМУШКА, -и θ. (παλ.) το $\frac{1}{8}$ του φουντιού·
 - табакύ ένα όγδοο καπνού. || το όγδοο φύλλου
 χαρτιού.

ВОТ (μόριο) 1 δευτ. . να, ιδού, ιδές, δές
 (για πλησίον αντικείμενα)· - наш дом να το
 σπίτι μας· - это να αυτό, αυτό да·-он идёт
 να τος έρχεται· дайте мне - это δόστε μου
 να αυτό· - и я ναμαι (κι εγώ). 2 (για συμ-
 πέρασμα) να· - (и) να (και)· - и всё αυτό η-
 тан όλο, τέλος, αυτά είχα να σας πω. 3 (με
 αναφώνηση)· να, (ι)δές· - вздор! να ανοησία!
 4 (για απρόοπτο, δυσάρεστο)· - как! να πως!
 - что! να τι! - и отлічно! ωραία! θαυμάσια!
 περίφημα! (τα κατάφερες). || εиφр. вот ещё!
 ωρίστε μας! να τα μας! αυτό μας έλειπε αιώ-
 ма! (για ασυμφωνία). вот так... να έτσι....
 (περιφρονητικά ή για αρνητική εκτίμηση)· -
 я тебѣ, егѠ, их и.т.т. (απειλή) θα σου, του,
 τους δείξω, θα (ι)δείεις... - тебѣ να πάρ'
 ιηνε, άρπαχ'την (δαρμός).

ВОТ-ВОТ επίρ. τώρα, αυτή τη στιγμή, λίγο
 ακόμα και, παρ' ολίγο· - упадѣт να τώρα (λί-
 γο ακόμα και) θα πέσει.

ВОТИРОВАНИЕ, -я ουδ. ψηφοφορία, ψήφιση.
 ***ВОТИРОВАТЬ**, -рую, -руешь ρ.δ.и.σ. ψηφίζω.
 || -ся ψηφίζομαι.

ВОТИРѠВКА, -и θ. ψηφοφορία, ψήφιση.
ВОТКАТЬ, -ткѣ, -ткѣшь, παρλθ. χρ. воткал,
 -ла, -ло, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. вотканннй,
 βο: -кан, -а, -ο ρ.σ.μ. ενυφαίνω.

ВОТКНУТЬ ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. вѠ-
 ткнутнй, βο: -нут, -а, -ο μπήγω, χώνω, βάζω
 μέσα. || -ся μπήγομαι, χώνομαι, μπαίνω
 μέσα, εισδύω.

***ВѠТУМ**, -а α. η ψήφος· - доверія ψήφος εμπ-
 πιστοσύνης· - недоверія ψήφος απορριπτική,
 αρνητική, μαύρο.

ВѠТЧИМ, -а α. (διαλι.) βλ. Ѡтчим.
ВѠТЧИНА, -н θ. (παλ.) πατριά αγροκτηματα.
ВѠТЧИНИК, -а α. κληρονόμος πατριών α-

γροκτημάτων.
ВѠТЧИННІЙ επ. (παλ.) κληρονομικός·
ВѠТЧѠ επίρ. (παλ.) μάταια, ανώφελα, άδεια.
ВѠЦАРІТЬСЯ ρ.σ. 1 ανέρχομαι στο θρόνο, γί-
 νομαι τσάρος, βασιλιάς. 2 κυριαρχώ, επικρα-
 τώ, βασιλεύω· - ласъ тишина βασίλεφε ησυχία.
ВѠЦАРІТЬСЯ ρ.δ. βλ. вѠцарітьсѠ.

ВѠШЬ, вши, ορν. вѠшью, πλθ. вши, вшей θ.
 φείρα, φθείρα· растітѣльнѠя - φείρα των φυ-
 τών.

ВѠЩАΝКА, -и θ. κηρωμένο χαρτί ή ύφασμα.
ВѠЩАНОЙ επ. κήρινος, κερένιος.

ВѠЩѠННІЙ επ. κηρωμένος· -не нѠтки κηρωμέ-
 νες κλωστές.

ВѠЩІТЬ, -щѣ, -щѣшь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ.
 вѠщѣнннй, βο: -щѣн, -а, -ο ρ.σ.μ. κηρώνω· -
 бумагу κηρώνω χαρτί. || -ся κηρώνομαι.

***ВѠЯЖ**, -а α. (παλ.) ταξίδι, περιήγηση.

***ВѠЯЖѠР**, -а α. (παλ.) ταξιδιώτης, περιηγη-
 τής.

***ВѠЯЖІРОВАТЬ**, -рую, -руешь ρ.δ. (παλ.) τα-
 ξιδεύω, περιηγούμαι.

ВѠЯКА, -и α. (αστ. κ. ειρν.) πολεμιστής,
 -αράς, παλικάρι της φαίης. || καυγατζής, νταής.

ВПАДАТЬ ρ.δ. 1 βλ. впасть. 2 ειβάλλω, χύ-
 νομαι (για ποτάμι).

ВПАДѠНИЕ, -я ουδ. 1 πτώση. 2 ειβολή ποτα-
 μού· ένωση δυο ποταμών.

ВПАДИНА, -н θ. λάκκος, λακκούβα, κοιλότη-
 τα. || εиφр. глазнѠя - κόγχη οφθαλμού.

ВПАИВАНИЕ, -я ουδ. βλ. впайка.

ВПАИВАТЬ ρ.δ. εγκολλώ. || -ся εγκολλιέμαι.

ВПАЙКА, -и θ. 1 εγκόλληση. 2 το κολλημένο
 μέρος ή τεμάχιο.

ВПАЛНІЙ επ. βαθουλός, κοίλος· человек с-ми
 глазами κοιλόφθαλμος άνθρωπος· жѣнщина с-ми
 щеками γυναίκα βαθουλομάγουλη.

ВПАРХИВАТЬ ρ.δ. βλ. впорхнѣть.

ВПАСТЬ, впадѣ, впадѣшь, παρлθ. χρ. впѠл,
 -ла, -ло, μтχ. παρлθ. χρ. впавшнй ρ.α. 1 ει-
 σέχω, σχηματίζω εισοχή· κοιλαίνω. 2 πέφτω,
 περιπέφτω· περιέρχομαι· - в отчѠяние πέφτω
 σε απελπισία, με πιάνει απελπισία· - в бѣд-
 ность πέφτω σε φτώχεια, φτωχεύω· - в ошѠб-
 ку πέφτω σε λάθος. || εиφр. - в немѠлость πέ-
 φτω σε δυσμένεια· - в противорѣчнѠ πέφτω σε
 αντίφαση, αντιφάσιω.

ВПАЯТЬ ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. впа-
 янннй, βο: впаян, -а, -ο εγκολλώ.

ВПЕРВѠЙ επίρ. (απλ.) βλ. впервѣе.

ВПЕРВѠЕ επίρ. (για) πρώτη φορά· - приез-
 жѠ в АѠины πρώτη φορά έρχομαι στην Αθήνα.

ВПЕРЕДѠВКУ επίρ. με διακοπές, κατά δια-
 λείματα.

ВПЕРЕДѠЙ επίρ. διακόπτοντας ο ένας τον άλ-
 λον· закричѣли - άρχισαν να φωνάζουν διακό-

πτοντας ο ένας τον άλλον.

вперевáлку επίρ. τριμιλίζοντας· ОН шёл - по дороге αυτός βάδιζε στο δρόμο τριμιλίζοντας.

впередí επίρ. κυρτά, σιυφτά, καμπουριαστά.

впередóнкí επίρ. αμιλλώμενος, -οι στο τρέξιμο, ποιός θα παραβγεί.

впередóнку επίρ. βλ. впередóнки.

вперёд επίρ. 1 (δείχει κατεύθυνση) εμπρός, μπρός, προστά, προς τα μπρός· шагáть - βαδίζω προς τα μπρός· продвínуться - προχωρώ προστά· -, ребáта! εμπρός, παιδιά! -, κ πο-óδε! εμπρός, προς (για) τη νίκη! идтí - προπορεύομαι. 2 στο εξής, στο μέλλον, άλλη φορά· - бóдьте осмотровíтельнее στο εξής να είστε προσεχτικότεροι. 3 πριν, προτού, πρώτα, προηγούμενα· - подúмай, а потóм скажí πρώτα να σκεφτείς κι ύστερα να πεις, πρώτα σκέφου και μετά πες. 4 πρώτα, προηγούμενα, εκ των προτέρων· заплатítь - προπληρώνω. 5 (επιφ.) εμπρός! взвод, -! διμοιρία, εμπρός! || **εκφρ.** шаг - ένα βήμα προς (μεριωή πρόοδος).

впередí επίρ. 1 προστά, έμπροσθεν - показáлся Парфенóн προστά φάνηκε ο Παρθενώνας. 2 στο μέλλον· у тебá цéлая жíзнь - μπροστά σου έχεις μια ολόκληρη ζωή. 3 επικεφαλής· ОН шёл - всех αυτός πήγαινε μπροστα απ' όλους (προπορεύονταν). || **εκφρ.** бьтí - υπερέχω, ξεπερνά, προπορεύομαι.

вперекóр επίρ. (απλ., παλ.) παρά, ενάντια, αντίθετα.

вперемéжку επίρ. εναλλάξ, εκ περιτροπής.

вперемéшку επίρ. ανακατωτά, ανάκατα, άνω-κάτω, φύρδην-μύγδην.

вперётъ, вопрú, вопрётшь, παρλθ. χρ. впер, -ла, -ло παθ. μτχ. παρλθ. χρ. впертýй, βρ: вперт, -а, -ο, επιρ. μτχ. вперед и. впереди, ρ.σ. (απλ.) 1 μ. σπρώχνω, ωθώ μέσα, χώνω με δυσκολία. 2 αμ. βλ. παθ. φ. || -ся εισχωρώ, εισδύω, μπαίνω μέσα με δυσκολία.

вперехвát επίρ. (απλ.) 1 απο παντού, πανταχόθεν, απ' ολούθε, απ' όλες τις μεριές· вьзít егó - δένε τον γερά, απο παντού. 2 βλ. наперехвát.

вперítъ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. впер-рénный, βρ: -рén, -ренá, -ренó καρφώνω, προσηλώνω (τα μάτια, το βλέμμα), ενατενίζω. || -ся προσηλώνομαι, καρφώνομαι (για μάτια, βλέμμα)

вперítъ(ся) ρ.δ. βλ. вперítъ(ся).

впечатлénие, -я ουδ. 1 εντύπωση· дорожные -я ταξιδιωτικές εντυπώσεις· -я очевидца εντυπώσεις αυτόπτη· -я дётства εντυπώσεις παιδικής ηλικίας· пёрвое - η πρώτη εντύπωση· жалкое - αλγηνή εντύπωση. 2 επίδραση· нахóдítъ под -ем βρίσκομαι κάτω απο την επίδραση· произвестí сýльное - προξενώ ζωηρή

εντύπωση· создáлось плóхое - δημιουργήθηκε άσχημη εντύπωση.

впечатлíteльность, -и θ. ευαισθησία, αισθητικότητα.

впечатлíteльный επ., βρ: -лен, -льна, -ο ευαίσθητος στις εντυπώσεις, ευεπηρεάστος.

впечатлénность, -и θ. εντυπωτισμός, εμπρεσσιονισμός.

впечатлítъ ρ.δ., μτχ. ενστ. впечатлýющий, βρ: -ящ, -а, -е κάνω, προκαλώ, προξενώ εντύπωση· χτυπά.

впечатлýющий επ. απο μτχ. εντυπωσιακός· εντυπωτικός.

впíвать ρ.δ.μ. απορροφώ, πίνω· гýбка -ет в себé вóду το σφουγγάρι απορροφά το νερό. || -ся 1 απορροφίεμαι. 2 βλ. впítъся (3 σημ.).

впíрátъ(ся) ρ.δ. βλ. впередéть(ся).

впíсаннýй επ. απο μτχ. (εγγε)γραμμένος.

впíсátъ, впíшý, впíшешь ρ.σ. εγγράφω, καταχωρώ· - в спíсок εγγράφω στον κατάλογο. || -ся εγγράφομαι.

впíска, -и θ. εγγραφή.

впíсывáние, -я ουδ. εγγραφή.

впíсывать(ся) ρ.δ. βλ. вписátъ(ся).

впítátъ ρ.σ.μ. απορροφώ, τραβώ· - влáгу απορροφώ υγρασία. || μтφ. εννοώ, καταλαβαίνω, αφομοιώνω. || -ся απορροφίεμαι, τραβίεμαι· влáга -лась в пóчву η υγρασία απορροφήθηκε απο το έδαφος.

впítывать(ся) ρ.δ. βλ. впитátъ(ся).

впítъ, вопьó, вопьётшь, παρλθ. χρ. впил, -лá, -ло, προστι. впей ρ.σ. βλ. вπíвать. || -ся 1 κολλώ, προσκολλιέμαι (για ρούφηγμα)· пия́вка -лáсь в нóгу η βδέλλα κόλλησε στο πόδι κлеш -лся το τσιμπούρι κόλλησε. || ροφώ, ρουφώ (με τα χείλη, το στόμα). || γαντζώνομαι· волк -лся в шéю лóшадí ο λύκος έπιασε το άλογο απο το λαιμό. 2 μπήγομαι, μπαίνω· в пáлец мне впí-лáсь игóлка στο δάχτυλο μου μπήκε το βελόνι. || προσέχω πολύ, απορροφίεμαι· ιαρφώνω τα μάτια. 3 (απλ.) συνηθίζω.

впíхátъ ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. вπíхнýть.

впíхывать(ся) ρ.δ. βλ. вπíхнýть(ся).

впíхнýть, -нý, -нёшь, ιεθ. μτχ. παρλθ. χρ. вπíхнутýй, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. σπρώχνω, ωθώ μέσα, μπάζω, εμβάλλω· - в рот кусóк клé-ба βάζω στο στόμα ένα κομμάτι ψωμί. || -ся σπρώχνομαι μέσα, εμβάλλομαι.

вплáвь επίρ. κολυμβητά, -ώντας, πλέοντας.

вплéскивать и. **вплéскивать** ρ.δ. βλ. впле-снýть. || -ся βλ. впле-снýться.

вплéснýть, -нý, -нёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. вплéснутýй, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. χύνω μέσα, εγχύνω, εγχέω με φλοιόσβο. || -ся χύνομαι μέσα με φλοιόσβο.

вплéстí, вплетý, -тёшь, παρλθ. χρ. вплёл,

вплелá, -λό, μτχ. παρλθ. χρ. **вплётший**, καθ. μτχ. παρλθ. χρ. **вплетённый**, βρ: -тён, -тенá, -тенó ρ.σ.μ. 1 εμπλέκω, πλέκω μέσα· - лένту в косý πλέκω ταινία (κορδέλλα) μέσα στην πλεξούδα. || μτφ. μπλέκω, τυλίγω, αναμιγνύω, ανακατεύω· **зачём ты вплёл меня́ в эту аферу?** γιατί μ' ανακάτεψες σ' αυτή την κομπίνια; || -сб εμπλέκομαι, τυλίγομαι κλπ. ρ. ενργ. φ. **вплетáть(ся)** ρ.δ. βλ. **вплетíть(сь)**.

вплотнýю επίρ. κολλητά, σώμα με σώμα, πλησιέστατα, εγγύτατα. || μτφ. στα σοβαρά **взять-ся за дело** - καταπιάνομαι με την υπόθεση στα σοβαρά.

вплоть επίρ. 1 πολύ κοντά, σιμά, εγγύτατα. 2 (σε συνδυασμό με την πρόθεση до) εντελώς μέχρι, ως· - до утра́ μέχρι το πρωί.

вплывáть ρ.δ. βλ. **вплыть**.

вплыть, **вплывú**, **вплывёшь**, παρλθ.χρ. **вплыл**, -лá, -ло ρ.σ. εισπλέω. || μτφ. εισέρχομαι ομαλά, σιγά.

вповáлку επίρ. σωρηδόν, σωρά, (απανωτά· **все спáли** - на πολύ όλοι κοιμούνταν στο πάτωμα απανωτά).

вполгláза επίρ. με μισοκλεισμένα τα μάτια. || μτφ. μ' ένα μάτι, ελαφρά· **спал я** - λαγοκοιμώμαι.

вполгóлоса επίρ. με μισή φωνή, ημίφωνα, σιγανά, χαμηλόφωνα· **петь** - σιγανοτραγουδά.

вползáть ρ.δ. βλ. **вползти**.

вползти, **вползú**, **вползёшь**, παρλθ.χρ. **вполз**, -лá, -лó ρ.σ. 1 έρπω προς τα μέσα, μπαίνω έρποντας. 2 σκαρφαλώνω, αναρριχίεμαι.

вполнакáла επίρ. (για ηλεκτρ. λάμπα) θαμπά, αδύνατα, με ημιπυράντιση.

вполнé επίρ. πλήρως, πλέρια, πέρα για πέρα, ολωσδιόλου, απόλυτα· - **согласен с вáми** απόλυτα σύμφωνος με σας.

вполоборóта επίρ. μισοεστραμμένα, μισογυρισμένα· **стоять** - στέκομαι μισογυρισμένα.

вполовñну επίρ. κατά το ήμισυ, το μισό· **повñсить урожайí** - αυξάινω τη σοδειά κατά το μισό.

вполпñнá επίρ. (απλ.) μισομεθυσμένα.

вполсáтá επίρ. (απλ.) μισοχορτάτα, μισοχορτασμένα.

вполуоборóт επίρ. βλ. **вполоборóта**.

впопáд επίρ. έγκαιρα, σύγκαιρα, πάνω στην ώρα, απούντο.

впопñхáх επίρ. γρήγορα, (στα) βιαστικά, εσπευσμένα. || στη βιασύνη, στη βιάση, σπεύδοντας· - я забóл дéньги дóма στη βιασύνη έξχασα τα χρήματα στο σπίτι.

впóру επίρ. 1 ακριβώς (πάνω) στην ώρα, απούντο· **он пришёл** - αυτός ήρθε ακριβώς στην ώρα. 2 ακριβώς στο μέτρο· **плáтье еñ** - το φόρεμα της ήρθε ακριβώς στο σώμα της (στο μέ-

τρο, κούπα). 3 είναι δυνατόν, μπορεί μόνο· **такýю пóрцию** - **лишь обáче** есть τέτοια μερίδα φαγητού μόνο ένας φαγάς μπορεί να την καταφέρει, να την φάει.

впорхнúть, -нý, -нёшь ρ.σ. φτερουγίζοντας μπαίνω μέσα (για πουλιά, πεταλούδες). || μτφ. μπαίνω, εισέρχομαι ελαφρά και γρήγορα, πετώ μέσα.

впослédствии επίρ. ακολούθως, κατοπινά, μετέπειτα, μεταγενέστερα, αργότερα.

впостýпáх επίρ. στα σκοτεινά, στο σκοτάδι, στο σκότος.

впрáвду επίρ. (απλ) στ' αλήθεια, αλήθεια, πραγματικά.

впрáве επίρ. δικαιολογημένα· **он был** - **наказáть** εγώ δικαιολογημένα αυτός τον τιμώρησε.

впрáве² επίρ. (παλ.) προς τα δεξιά.

впрáвить, -влю, -вишь, καθ. μτχ. παρλθ.χρ. **вправленнýй**, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 βάζω, επαναφέρω στη θέση του (για στραμπούλισμα, σπάσιμο). 2 χώνω, βάζω μέσα.

вправкá, -и θ. επαναφορά στη θέση (για σπασμένο, στραμπουλισμένο μέλος του σώματος).

вправлénие, -я ουδ. βλ. **вправкá**.

вправлáть ρ.δ. βλ. **вправить**. || -сá επανέρχομαι, επαναφέρομαι στη θέση (για στραμπούλισμα, σπάσιμο).

вправо επίρ. προς τα δεξιά. || δεξιά, στο δεξιό μέρος.

впредь επίρ. στο εξής, άπ' εδώ και μπρός (ή πέρα), στο μέλλον· άλλη φορά· - **будь осторожен** στο εξής να είσαι προσεχτικός· - **до** ως που, ως (έως) ότου.

впрессовáть, -осýю, -осýешь ρ.σ.μ. εμπιέζω, πρεσσάρω μέσα, ενσφηνώνω. || -сá εμπιέζομαι, πρεσσάρομαι μέσα, ενσφηνώνομαι.

впрессовывáть(ся) ρ.δ. βλ. **впрессовáть(ся)**.

вприглáдку επίρ. (απλ.) στην εκφρ. **пить** - πίνω χωρίς ζάχαρη, σκέτο (τσάι, καφέ κλπ).

вприкúску επίρ. στην εκφρ. **пить** - πίνω εκμυζώντας κομμάτι ζάχαρη (για τσάι, καφέ κλπ).

вприпñкú επίρ. πηδηχτά, πηδώντας, με πηδήματα.

вприскóчку επίρ. (απλ.) με άλματα, -κώς.

впритáрку επίρ. ακουμπητά, -ώντας, αγγιχτά, αγγίζοντας.

впритáк επίρ. κολλητά· - к стéнé κολλητά στον τοίχο.

вприщúр επίρ. (απλ.) συνοφρυωμένα.

впрóголодь επίρ. φυτοζώνοντας, μη χορταίνοντας· **жить** - φυτοζώ, δε χορταίνω το φωμί, υποσιτίζομαι.

впрок επίρ. 1 για εφεδρεία, ρεζέρβα. 2 για όφελος, προς όφελος, για καλό· **это тебе** - **пойдёт** αυτό θα είναι για καλό δικό σου.

впросáк επίρ: **попáсть(ся)** - την παθαίνω,

πέφτω στή λάσπη, παθαίνω γιάφα.

впрообнах επίρ. στο κοντοξύπνημα.

впрообње κ. **впрособня** επίρ. (απλ.) βλ. **впросонках**.

впрочем συνδ. άλλωστε, εξ άλλου, ειτός αυτου· όμως, παρ' ολ' αυτά.

впрѣгивать ρ.δ. βλ. **впрѣгнуть**.

впрѣгнуть ρ.σ. πηδώ μέσα, εισπηδώ· - В лодку πηδώ μέσα στη βάρικα.

впрѣскивание, -я ουδ. 1 ένεση. 2 το υλικό της ένεσης.

впрѣскивать ρ.δ. βλ. **впрѣснуть**.

впрѣснуть ρ.σ.μ. κάνω ένεση.

впрягать(ся) ρ.δ. βλ. **впрячь(ся)**.

впрягать ρ.δ. βλ. **впрясть**. || -ся γνέθομαι μέσα.

впрячь μόριο (συνήθως έχοντας μπροστά το συνδ. и)· πραγματικά, αλήθεια.

впрясть, -ялү, -ядѣшь, παρλθ. χρ. **впярл**, -лā, -лo ρ.σ.μ. κλώθω, γνέθω μέσα· - шёлк в шерсть γνέθω μαζί με το μαλλί και μετάξι.

впрячь, -ягү, -яжѣшь, -ягүт, παρλθ. χρ. **впярч**, -лā, -лo, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **впярчжѣнный**, βρ: -жѣн, жѣнā, -жѣно ρ.σ.μ. ζεύγω, ζεύω· ~ коня в телегу ζεύω το άλογο στο αμάξι. || -ся ζεύομαι, ζεύομαι. || εκφρ. - В работу ή в дело συμμετέχω αναπόσπαστα στη δουλειά, στην υπόθεση.

впуск, -а α. είσοδος επιτρεπόμενη, ελεύθερη. || έκχυση. || άνοιγμα.

впускание, -я ουδ. βλ. **впуск**.

впускать ρ.δ. βλ. **впустить**. || -ся επιτρέπομαι (για είσοδο, διάβαση).

впускной επ. επιτρεπτός, ελεύθερος είσοδου, διάβασης· - день в больнице μέρα ελεύθερης είσοδου στο νοσοκομείο. || του ανοίγματος, για άνοιγμα· - шлюз για άνοιγμα της κλεισιάδας (υδατοφράχτη).

впүте επίρ. (παλ.) σε εγκατάλειψη, εγκαταλειμμένα, παραμελημένα.

впүтять, **впүцү**, **впүстишь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **впүщенный**, βρ: -шен, -а, -o ρ.σ.μ. 1 επιτρέπω την είσοδο· - пүблику в зал αφήνω το κοινό να μπει στην αίθουσα. || χύνω, ρίχνω· - капли в нос ρίχνω σταγόνες στή μύτη. 2 κεντρίζω, μπήγω, χώνω· - жало μπήγω το κεντρί.

впүтүд επίρ. στα κούφια, στο κενό, στα χαμένα, στο βρόντο, στον αέρα, μάταια, άσκοπα, ανώφελα.

впүтять ρ.σ.μ. 1 εμπλένω, πλέω μέσα. 2 μτφ. τυλίγω, μπερδεύω, αναμιγνύω. || -ся εμπλένομαι κλπ. ρ. ενργ. φ.

впүтывать(ся) ρ.δ. βλ. **впүтять(ся)**.

впүлывать(ся) ρ.δ.βλ. **впүлить(ся)**.

впүлить ρ.σ.μ. 1 τεντώνω στα δάχτυλα (ύφασμα κ.τ.τ.). 2 (απλ.) βάζω με δυσκολία·

έλε -ил νόγυ в сапог μόλις και μετά βίας φόρεσα τη μπότα. || -ся τραβώ, βάζω με δυσκολία.

впүтеро επίρ. πέντε φορές, πεντάμις· **платить** ~ дешевле πληρώνω πέντε φορές φτηνότερα· - больше, меньше πέντε φορές περισσότερο, λιγότερο.

впүтером επίρ. πέντε μαζί· мы гуляли - εμείς κάνουμε περίπατο πέντε μαζί.

впүтить, **впүчу**, **впүтишь** ρ.σ.μ. (απλ.) βάζω μέσα με κίνηση προς τα πίσω· -ли машину в гараж έβαλαν το αυτοκίνητο στο γυαράζ με σπρώξιμο προς τα πίσω.

в-пүтых επίρ. πέμπτο(ν).

впүчивать ρ.δ. βλ. **впүтить**. || -ся μπαίνω, εισέρχομαι με πεισινή κίνηση.

вработываться ρ.δ. βλ. **вработаться**.

вработаться ρ.σ. συνηθίζω στη δουλειά, παίρνω τον αέρα της δουλειάς.

враг, -ā α. 1 εχθρός· **внүтренние** и **внѣшние** враги εσωτερικοί και εξωτερικοί εχθροί· **классовый** - ταξικός εχθρός· **смертѣльный** - θανάσιμος εχθρός. 2 αντίπαλος, πολέμιος. 3 ζημιωτής· **язык мой** -- мой (παρμ.) η γλώσσα μου είναι ο εχθρός μου· η γλώσσα κόμμαλα δεν έχει και κόμμαλα σπάζει. 4 (παλ.) ο δαίμονας, ο διάβολος, ο τρισινατάρατος· - **попүтал меня** ο διάβολος με τύλιξε (ανακάτεψε).

вражда, -нѣ θ. έχθρα· **амāχη** **пнтātь** -ү **к комү**-н. τρέφω (έχω) έχθρα σε κάποιον.

враждебно επίρ. εχθρικό.

враждебность, -и θ. εχθρότητα, έχθρητα.

враждебный επ., βρ: -бен, -бна, -бно εχθρικός· -не отношения εχθρικές σχέσεις.

враждовать, -дүю, -дүешь ρ.δ. εχθρεύομαι· онѣ -дүют между собой αυτοί έχουν έχθρα (εχθρεύονται) μεταξύ τους· - друг с другом αλληλοεχθρεύομαι.

вражески επίρ. εχθρικό.

вражеский επ. εχθρικός· -ие войска εχθρικό στρατεύματα· - самолѣт εχθρικό αεροπλάνο.

вражий, ѣя, -ье επ. 1 (λι. ποίηση) εχθρικός. 2 (παλ.) διαβολικός, του διαβόλου, του Σατανά· **всѣ это дело** -ье ол' αυτά είναι έργο του διαβόλου.

враз επ.ρ. (απλ.) μια φορά, ταυτόχρονα, μονομιάς, σύγαιρα.

вразбаву επίρ. διακεκομμένα, διακοφτά, χωρίς σειρά, συνέχεια· άτακτα, ανακατωτά.

вразброд επίρ. άτακτα, σιόρπια, -πιστά, ανάκατα, ανακατωμένα. || χwürια, χωριστά, όχι απο κοινού· **соүзники дѣйствовались** - οι σύμμαχοι δρούσαν ο καθένας χωριστά.

вразбродо επίρ. πεταχτά, σιορπιστά· **сѣять** - σπέρνω πεταχτά. || σιόρπια· **все вещи лежали** - όλα τα πράγματα ήταν σιόρπια.

враздрόσκυ επίρ. (απλ.) βλ. **враздрόс**.
враздáкy επίρ. τριλιίζοντας, παραπαίοντας, ποδοσέρνοντας.

враздрόбъ επίρ. (απλ.) ξέχωρα, χωριστά, ά-ταιτα, σιόρπια.

вразлáд επίρ. (απλ.) αμόνοιαστα, ασύμφω-να· **плόхо, когдá семья живёт в** - είναι κακό, το να μην έχει η οικογένεια ομόνοια.

вразнобóй επίρ. (απλ.) σιόρπια, ασύμφωνα, χώρια, χωριστά.

вразнос επίρ. (για εμπορεύματα) κατ' οί-κον.

вразрés επίρ. αντίθετα, ενάντια, κόντρα· **идти** - с... πηγαίνω αντίθετα με...

вразрýдкy επίρ. χωριστά, διασθηματίζοντας· **набрáть** - διασθηματίζω (λέξεις, γράμματα).

вразумительнóс επίρ. κατανοητά, σαφώς· με-λετημένα· λογισιά.

вразумительность, -и θ. ευθυκρισία, γνώ-ση, περίνοια, σωφροσύνη.

вразумительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно μυαλωμένος, γνωστικός, λογικός· σαφής, κα-τανοητός.

вразумить, -млю, -мишь, παθ. μтχ. παρθ. χρ. **вразумлённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.с.μ. νουθετώ, λογικεύω, βάζω μυαλό, συνεφέρω, σω-φρονίζω, συνετίζω· **друзья ёгó** -ли οι φίλοι του 'βαλαν μυαλό.

вразумлénиe, я ουδ. νουθέτηση, λογικευση, σωφρόνιση, συνέτιση.

вразумлять ρ.δ. βλ. **вразумить**. || -ся νου-θετούμαι, λογικεύομαι, βάζω μυαλό, έρχομαι στα σύγκαλά μου, σωφρονίζομαι, συνετίζομαι.

враки, **врак** πλθ. φέματα, φευτιές· ανοησί-ες, μπουρδες· επινοήσεις.

враль, -я α. φευταράς, φεύταρος, φευτοφυλ-λάδα, φεματούρης.

враньё, -я ουδ. βλ. **враки**.

враскáчкy επίρ. με κουνήματα, με ταλαντεύ-σεις, τριλιίζοντας, παραπαίοντας.

врасплóх! επίρ. απρόοπτα, απροσδόγητα, ά-νεπάντεχα, ανέλπιστα, ξαφνικά, εξ απίνης.

врассыпýю επίρ. σιόρπια, σποραδικιά, σιορ-πιστά, εδώ κι εκεί.

врастáниe, -я ουδ. ρίζωμα, -ση, ριζοβόλημα.

врастáть, -áет ρ.δ. βλ. **врасτί**.

врасτί, **врастёт**, παρθ. χρ. **врос**, -лá, -лó ρ.с. ριζώνω, ριζοβολώ, εισδύω, μπαίνω μέσα· **кóрень врос в зéмлю** η ρίζα έπιασε στο χώμα· **нóготь врос в тéло** το νύχι μπήκε στο κρέας. || **χώνομαι μέσα, κάθομαι, βουλιάζω, καθιζάνω**· **вётчáя изδóушка врос в зéмлю** το παλιόσπιτο αργοβούλιαξε στη γη.

врастáжкy επίρ. 1 φαρδιά-πλατιά, διάπλατα. 2 (για ομιλία, λέξεις) παρατραβώντας, βρα-δύνοντας, τρενάροντας.

вратá, **врат** πλθ. (παλ.) βλ. **ворóта** (1σημ.).
вратáрь, -я α. 1 (παλ.) πυλωρός. 2 (αθлт.) τερματοφύλακας.

вратъ, **вру**, **врéшь**, παρθ. χρ. **врал**, -лá, -лó ρ.δ.μ.κ. αμ. 1 φεύδομαι, φευδολογώ, φευ-τολογώ, φεματίζω, λέγω φέματα. 2 λέγω ανοη-σίες, μπουρδες, παπαρδέλες.

врач, -á α. γιατρός, ιατρός· **глáвный** - αρ-χίατρος· **жéнщина**-- γιατρίνα, γιατρίσσα· **во-éнный** - στρατιωτικός γιατρός· **дежýрный** - ε-φημερεύων γιατρός· **взынвáть** -á **нá дом** καλώ το γιατρό στο σπίτι.

врачéбник, -а α. ο γιατρός της οικογένει-ας (βιβλίο).

врачéбный επ. ιατρικός· -ая **пóмощь** ιατρι-κή βοήθεια· -ая **комиссия** επιτροπή γιατρών· -**наздóр** ιατρική επίβλεψη.

врачeváниe, -я ουδ. (γραπ. λόγος) θεραπεία.
врачeváть, -чýю, -чýешь, μтχ. ενστ. -чýю-ший ρ.δ.μ. (γραπ. λόγος) θεραπεύω, γιατρεύω· -**недýги** θεραπεύω τις παθήσεις.

врачúха, -и θ. γιατρίνα, γιατρίσσα.

врачúщий επ. απο μтχ. ιαματικός, θεραπευ-τικός· -**еe дéйствиe** θεραπευτική επίδραση.

вращáтельный επ. περιστροφικός, περίστρο-φος· -**ое двигéниe** περιστροφική κίνηση· -ая **сúла** περιστροφική δύναμη.

вращáть ρ.δ.μ. περιστρέφω, γυρίζω· - **кó-лесó** περιστρέφω τον τροχό· || **еиφр.** - **глазá-ми** ή **белкáми** στρέφω, γυρίζω τους βολβούς των ματιών ή τ' ασπράδια. || -**ся** 1 περιστρέφομαι, γυρίζω. || μтф. περιτριγυρίζω, περιφέρομαι. 2 συχνάζω, συναναστρέφομαι· - **в учéнных кругáх** συχνάζω στους επιστημονικούς κύκλους.

вращéниe, -я ουδ. περιστροφή, γύρισμα, πε-ριφορά.

вред, -á α. βλάβη, ζημιά, φθορά, κακό· **на-воднénиe причинíло мнóго** -á η πλημμύρα προ-ξένησε πολλές (μεγάλες) ζημιές· **это мне во** - αυτό είναι προς ζημιά μου· **эти слýхи при-чинíли емý большóй** - αυτές οι διαδόσεις τον δυσαρέστησαν πολύ.

вредíтель, -я α. 1 παράσιτο φυτών και καρ-πών. 2 ζημιωτής, δολιοφθορέας, σαμποταρι-στής.

вредíтельский επ. επιζήμιος, βλαβερός, σαμ-ποταριστικός· -ие **группы** σαμποταριστικές ο-μάδες· -**ое дéйствиe** σαμποταριστική δράση.

вредíтельствó, -а ουδ. σαμποτάζ, -άρισμα, δολιοφθορά.

вредíть, **вредý**, **вредíшь** ρ.δ. με δοτ. βλά-πτω, επιφέρω, προξενώ, κάνω ζημιά, βλάβη· - **друг дрýту** αλληλοβλάπτω· **кyрénиe** -**йт здорó-вью** το κάπνισμα βλάβει την υγεία.

вредно 1 επίρ. βλαβερά, επιβλαβώς, επι-ζήμια. 2 ως κατηγ. βλάπτω, είμαι βλαβερός·

курить - το κάπνισμα είναι βλαβερό.

вредность, -и θ. βλαβερότητα, βλαπτιότητα, το επιβλαβές· - вредения η βλαβερότητα του καπνίσματος. || ανθυγιεινότητα, οι ανθυγιεινές συνθήκες.

вредный επ., βρ: -ден, -днá, -дно. βλαβερός, επιβλαβής, επιζήμιος· -ая книга βλαβερό βιβλίο. || ανθυγιεινός· -не условия жизни ανθυγιεινές συνθήκες ζωής. || κακός· - пример κακό παράδειγμα· -ая привычка κακή συνήθεια.

вреднооный επ. βλ. вредный.

врезание, -я ουδ. εγιοπή, εγχάραξη.

врезать, врежу, врежешь ρ.σ.μ. 1 βάζω μέσα εγιοπόντας· - замók в дверь βάζω εσωτερική κλειδαριά στην πόρτα. 2 μτφ. τυπώνω, βάζω (στο μυαλό, νου, μνήμη). || -ся 1 κόβοντας, σχίζοντας μπαίνω μέσα, μπήγομαι, χώνομαι μέσα· лодка -лась в песок η βάρικα κόλλησε στον άμμο. 2 εισβάλλω, εισχωρώ, εισδύω, μπαίνω· конница -лась в неприятельскую пехоту το ιππικό εισέδωσε στο εχθρικό πεζικό. 3 μτφ. τυπώνομαι (στο μυαλό, νου, μνήμη). 4 (απλ.) ερωτεύομαι· - по уши ερωτεύομαι τρελλά, είμαι φοβερά ερωτοχτυπημένος.

врезать(ся) ρ.δ. βλ. врезать(ся).

врезка, -и θ. εγιοπή, υποδοχή· - стёкол η υποδοχή των τζαμιών (στα πλαίσια).

врезной επ. εσωτερικός, με εσωτερική υποδοχή, κολλότητα· - замók εσωτερική (χωνευτή) κλειδαριά.

врезывание, -я ουδ. βλ. врезка.

врезывать(ся) ρ.δ. βλ. врезать(ся).

временами επίρ. πότε-πότε, απο καιρό σε καιρό, κατά καιρούς, κάπου-κάπου, που και πού, κάποτε-κάποτε, ενίοτε· - шёл дождь πότε-πότε έβρεχε.

временить ρ.δ. (παλ.) βραδύνω, αργώ.

временник, -á α. τα χρονικά.

временной επ. χρονικός· χρονολογικός· -ая связь χρονική σύνδεση· -ая последовательность χρονολογική σειρά.

временный επ., βρ: -енен, -енна, -енно; προσωρινός· -ое правительство προσωρινή κυβέρνηση. || παροδικός, διαβατικός, περαστικός· πρόσκαιρος, εφήμερος· - кризис παροδική κρίση· -ая радость εφήμερη χαρά.

временщик, -á α. προσωρινός αξιωματούχος (ευνοούμενος ισχυρού). || προσωρινός κυβερνήτης.

времячко, -а ουδ. καιρούλης, καιράκος.

время, -мени, πλθ. временá, -мён, -менám ουδ. 1 χρόνος, χρονικό διάστημα (αιώνας, έτος, ώρες κλπ.). || ώρα· московское - ώρα Μόσχας· - обеда ώρα φαγητού· сколько -ни? πόσο είν' η ώρα; τι ώρα είναι; || καιρός, χρόνος· - идёт ο καιρός κυλάει, τρέχει, φεύγει

в последнее - οη πβёт τελευταία αυτός πίνει. - летит ο καιρός πετά (φεύγει)· - не ждёт ο καιρός δεν περιμένει· долго - πολύ καιρό, επί μακρόν χρόνο· в настоящее - τώρα, στον ενεστώτα (παρόντα) χρόνο· потерянное - ο καιρός που πάει χαμένος· мне - дорого για μένα ο χρόνος είναι ακριβός· не теряйте -ни дэром μή χάνετε τον καιρό μάταια· вниграть - κερδίζω χρόνο· провести - περνώ τον καιρό· - покажет ο χρόνος θα δείξει· - работает на нас ο καιρός δουλεύει για μας (προς όφελός μας)· в лобот - οποτεδήποτε, οποιαδήποτε ώρα· нобые -νά νέοι καιρού· во - войнй τον καιρό του πολέμου· на некторое - για λίγο καιρό· свободное - ο ελεύθερος χρόνος. 2 η καιρική κατάσταση, ο καιρός· ненастное - ο συννεφιασμένος καιρός· дождливое - βροχερός καιρός· зимнее - χειμώνας-καιρός. 3 εποχή· -на Петра I η εποχή του Πέτρου 1ου с непáмятных -έν απο αμνημονεύτους χρόνους· -на годa οι εποχές του έτους. 4 (φιλοσ.) ο χρόνος· пространство и - - основние формы бытия ο χώρος και ο χρόνος είναι οι βασικές μορφές της ύλης. 5 (γραμμ.) χρόνος· настоящее - ο ενεστώτας χρόνος· будущее - μέλλοντας χρόνος· прошедшее - παρελθόντας χρόνος. || εиφр. во - όно (παλ.) κάποτε· во все -νά για πάντα, για πάντοτε, παντοτινά· в первое - κατ' αρχήν, στην αρχή, αρχικά· в своё - α) κάποτε στον καιρό του (στο παρελθόν). β) έγκαιρα (όταν χρειάζεται)· в скором -ни πολύ σύντομα, γρήγορα· до -ни ή до порй до -ни (παλ.) για την ώρα, ως ένα χρονικό διάστημα, ώπου να έρβει ο καιρός, η περίσταση· до сего -ни μέχρι τώρα, μέχρι αυτή τη στιγμή· ко -ни έγκαιρα, στην προθεσμία· на - προσωρινά· со -ем με τον καιρό· всё - όλη την ώρα, συνεχώς, ακατάπαυστα, διηνεώς· одно - σε λίγο (χρόνο), εντός ολίγου· раньше -ни πρόωρα, νωρίς· самое - (απλ.) η καταλληλότερη ώρα, στιγμή· тем -ем εν τω μεταξύ, στο αναμεταξύ, κατά το διάστημα αυτό· от -ни ή от -ни до -ни ή по -нам κάποτε, πότε-πότε, κάπου-κάπου, που και που, απο καιρό σε καιρό, κατά καιρούς, ενίοτε· в то - как... ενώ, καθ' όν χρόνον, αν και, μολοντί, μ' όλο που· с течением -ни με τον καιρό, με την πάροδο του χρόνου.

времячисление, -я ουδ. ημερολόγιο· кли́анское - ιουλιανό ημερολόγιο.

времянка, -и θ. 1 μικρή φορητή σάλα. 2 πρόχειρο, προσωρινό κατασκεύασμα.

времяпровождение, -я ουδ. το πέρασμα του χρόνου, του καιρού, της ώρας· скýчное - ανιαρό πέρασμα του χρόνου.

времяпровождение, -я ουδ. βλ. времяпрепро-

вρέτιше, -а ουδ. (παλ.) παλιόρουχο, τσό-
λι, τσούλι.

врид, -а α. προσωρινός αναπληρωτής.

врѠвень επίρ. στο ίδιο επίπεδο ή ύψος, ί-
σια με· вода - с краями όбчки το νερό στο
βαρέλι είναι ξέχειλα.

врѠде πρόθ. 1 σαν, ωσάν, όμοια, παρόμοια,
εν είδη, καθ' όμοίωση· пальтѠ - мѠвгѠ πανω-
φόρι σαν το δικό μου. 2 ως, όπως φαίνεται,
κατά τα φαινόμενα· он - забѠлѠл όπως φαί-
νεται, αυτός αρρώστησε. || **εμφρ.** - как ή -
он βλ. ανωτ. 2 σημ.

врождѠнность, -и θ. το έμφυτον.

врождѠнный επ., βρ: -дѠн, -денá, -денѠ έμ-
φυτος, εμφυής, φυσικός· - талант έμφυτο τα-
λέντο. || **εγγενής**, **εμ γενετής**· - порѠк сѠр-
дца **εγγενής καρδιοπάθηση**· -не идѠи **εγγε-
νείς ιδέες**.

врознь επίρ. (παλ.) βλ. врозь.

врозь επίρ. χώρια, χωριστά, ξέχωρα, κατ'
ιδίαν· жить - ζω χώρια· дръжба дръжбой, а
дѠнъги - η φιλία είναι φιλία, όμως τα χρή-
ματα χώρια· дѠло - идѠт η υπόθεση πάει κατά
διαβόλου.

вруб, -а α. (ορνικ.) εγγάραγμα.

врубáние, -я ουδ. βλ. врубáка.

врубáть(ся) ρ.δ. βλ. врубáйтъ(ся).

врубáйтъ, врубáлѠ, врубáишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χο. врубáленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. βά-
ζω μέσα σε εγκοπή, ενσφηνώνω. || -ся **χώνομαι**,
εισοδύω, εισχωρώ κόβοντας. || (ορνικ.) **εγκό-
πτω**, εγχαράσσω.

врубáка, -и θ. 1 εγκοπή. 2 σύνδεση μερών
με εγκοπές.

врубáвный επ. (ορνικ.) της εγκοπής, για εγ-
κοπή, εγκοπτικός.

врубáок, -όκα α. σφήνα (σε εγκοπή).

врукопáшную επίρ. στα χέρια· схватѠлись -
πιάστηκαν στα χέρια.

врун, -á α., -ья, -и θ. φεύτης, -τρα.

вручáть ρ.δ. βλ. вручáйтъ. || -ся **εγχειρί-
ζομαι**, παραδίνομαι στα χέρια.

вручѠние, -я ουδ. εγχείριση, παράδοση στα
χέρια, επίδοση· - удѠстоверѠний επίδοση δι-
απιστευτηρίων.

вручáтель, -я α. -ница, -и θ. εγχειριστής,
ο παραδότης, -τρια.

вручáйтъ, -чѠ, -чѠишь, παθ.μτχ. παρλθ. χρ.
вручѠнный, βρ: -чѠн, -ченá, -ченѠ ρ.σ.μ. εγ-
χειρίζω, δίνω στα χέρια προσωπικά, ιδιοχεί-
ρως, επιδίδω· он - йл еѠ дѠнъги αυτός της έ-
δοσε στα χέρια χρήματα· - Ѡрден παρασημοφο-
ρᠠ· - писъмѠ δίνω γράμμα στα χέρια. |' εμπι-
στεύομαι· - своѠ судъбѠ εμπιστεύομαι την τύ-
χη μου.

вручáнѠ επίρ. με τα χέρια (όχι με μηχανή),

χειροποίητα· обрáботка деталѠй - επεξεργα-
σία εξαρτημάτων με τα χέρια.

вруша, -и α. κ. θ. (απλ.) βλ. врун, -ья.

врывáть(ся) ρ.δ. βλ. врывтъ(ся).

врывáться ρ.δ. βλ. воровáться.

врѠть, врѠю, врѠешь ρ.σ.μ. **βάζω** σε σιαμμέ-
νο μέρος, στερεώνω· - столѠ **βάζω** στήλο. || -ся
σκάβοντας μπαίνω μέσα· крот -лся в зѠмлю ο
τυφλοπόντικας μήγνε στη γη.

вряд ли κ. παλ. **вряд** επίρ. ως κατηγ. εί-
ναι αμφίβολο, αβέβαιο, άδηλο, αμφιβάλλω αν·
мáλλον όχι, δεν· - ли он придѠт είναι αμφί-
βολο, αν αυτός θα έρθει.

во..., πρόθεμα· χρησιμοποιείται αντί του
„вз..." μπροστά απο άηχα σύμφωνα: **вскипѠтъ**,
вскружѠтъ, **встрѠвѠжить**.

всадѠтъ, **всажѠ**, **всадѠишь**, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **воáженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
μπήγω, χώνω, εμφυτεύω· - нож в спѠну **μπήγω**
το μαχαίρι στη ράχη· он - йл пѠлю в лѠб του
φύτεφε τη σφαίρα στο κεφάλι, του τίναξε τα
μυαλά στον αέρα. 2 **καταξοδεύω**, **κατασπαταλώ**.
|| -ся **μπήγομαι**, **χώνομαι**.

всадѠник, -а α. -ца, -и θ. **καβαλάρης**, -ισσα,
ιπέας, -εύτρια.

всаживáть(ся) ρ.δ. βλ. всадѠтъ(ся).

вса́сывание, -я ουδ. ρούφηγμα, -ηξη, αναρ-
ρόφηση, μύζηση, βύζαγμα· απορρόφηση.

вса́сывательный επ. **αναρροφητικός**· απορ-
ροφητικός.

вса́сывать(ся) ρ.δ. βλ. всосáтъ(ся).

все βλ. весь!

всѠ βλ. весь!

всѠ² επίρ. 1 πάντοτε, παντοτινά, πάντα δι-
αρκώς, όλον τον καιρό· он всѠ зáнят αυτός
πάντοτε είναι απασχολημένος. 2 **μέχρι** τώρα,
και τώρα· он - ещѠ бѠлен και τώρα ακόμα άρ-
ρωστος είναι. 3 **μόνο**, αποκλειστικά· **ακριβώς**·
Ѡто - вѠ винѠвáты για όλα φταίτε μόνο εσείς.
4 **όλο και**, επί μάλλον και μάλλον· погѠда -
лѠчше и лѠчше ο καιρός όλο και καλύτερεύει·
- бѠлее и бѠлее όλο και πιο πολύ. 5 **όμως**, εν
τούτοις, **αλλά**· как ни старáется, - не выхѠ-
дит· **προσπαθεί** πάρα πολύ, όμως δε βγαίνει τί-
ποτε (άιαρπες προσπάθειες). || **εμφρ.** - ж κ.
- же παρ' όλ' αυτά, εν τούτοις, όμως.

всевѠдение, -я ουδ. (υφ. ύψος) ευρυμάθεια,
πολυγλωσσία, παντογνώσια.

всевѠдуший επ. (υφ. ύψος) παντογνώστης,
πολυμαθής, πολύξερος, πανδαήμονας.

всевѠдѠщий επ. (γραμ. λόγος) που τα βλέ-
πει όλα, πανθ' ορών· -еε **όκο μάτι που τα βλέ-
πει όλα**.

всѠвлáстие, -я ουδ. παντοκρατορία.

всѠвлáстный επ., βρ: -тен, -тна, -тно κυ-
ρίαρχος, πανίσχυρος, παντοδύναμος.

Βοεβόδуч, -α α. γενική στρατιωτική εκπαίδευση.

Βοεβοζμόκνι επ. παντοειδής, πολυποίκιλος, όλων των ειδών, κάθε λογής, είδους, παντοδαπός· - **Товάρ** παντοειδές εμπόρευμα· -**не Цвети** όλων των ειδών λουλούδια.

Βοεβόλновнi επ. όλων των κυμάτων· - **радиоприёмник** ραδιοδέκτης όλων των κυμάτων.

Βοεβόλннi επ. κ. ουσ. (γραμ. λόγος, παλ.) ύψιστος (επ. του θεού).

Βοεβiдá επίρ. πάντοτε, πάντα, παντοτινά, ολόενα, όλον τον καιρό. || αιώνια.

Βοεβiдáшннi επ. παντοτινός, μόνιμος, σταθερός, διαρκής· αιώνιος.

Βοεβó επίρ. 1 συνολικά, εν όλω· **óблi 8 мужiн и 6 жéншнн** - 14 **человек** ήταν 8 άντρες και 6 γυναίκες, συνολικά 14 άτομα. 2 μόνο, μονάχα· **нашлóо** - **трóе желáкшнх** βρέθηκαν μόνο τρεις επιθυμούντες. || **εμφρ.** --**нá-воeгo** κ. παλ. --**нá-вoсe** όλο-όλο, όλο κι όλο· **oстáлoсь --нá-вoсeгo** **тpи рyблá** έμειναν όλο-όλο τρία ρούβλια· - **ннчeгó** σχεδόν τίποτε, ελάχιστα· **тóлькo** и - αυτό και μόνο, μόνον αυτό, τίποτ' άλλο.

Βοεгрéчeский επ. πανελλήνιος, πανελλαδικός.
Βοeдepжiтeль, -я α. (παλ.) παντοκράτορας (θεός).

Βοeднéвннi επ. (παλ.) καθημερινός.

Β-сeдмiч επίρ. εβδομο(ν).

Βοeзнáйкa, -и α. κ. θ. πολύξερος, -η, παντογνώστης, πανδαήμονας, πολυίδμονας.

Βοeзнáйcтвo, -а ουδ. πολυγλωσσία, παντογλωσσία.

Βοeзнáшнi επ. βλ. Βοeзнáйкa.

Βοeкoнóчнo επίρ. (παλ.) οπωσδήποτε, απαραίτητα, αναμφίβολα.

Βοeлéннe, -я ουδ. εγκατάσταση οικιακή.

Βοeлéннáя, -oй θ. 1 η υψηλός. 2 η οικουμένη.

Βοeлéнскi επ. (παλ.) παγκόσμιος. || **εμφρ.** - **сoбóр** α) πανχριστιανική σύνοδος. β) πανκαθολική σύνοδος.

Βοeлiть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Βοeлéннýй**, βρ: -лéн, -лeнá, -лeнó. 1 εγκατοικίζω, ενοικίζω, παρέχω κατοικία, εγκατασταίνω· στεγάζω. 2 μτφ. εμπνέω, εμψυσώ, εμψυτεύω, εμπέλλω· - **cтpax** εμπνέω φόβα || -**cя** 1 εγκατασταίνομαι σε σπίτι, ενοικίζομαι, στεγάζομαι. 2 μτφ. εμψυλεύω, φωλιάζω, ριζώνω· **cтpax-лeя** в **вéдó** **сéрдцe** ο φόβος φώλιασε στην καρδιά του.

Βοeлiть (cя) ρ.δ. βλ. **Βοeлiть (cя)**.

Βοeмéрнo επίρ. ολόπλευρα, ολομερώς, πλήρως, πλήρως, πολύπλευρα· παντοιοτρόπως, με όλα τα μέσα.

Βοeмéрннi επ. ολόπλευρος, ολομερής, ολικός,

πολύπλευρος, πλήρης· -**яя** **пóмощь** ολόπλευρη βοήθεια.

Βοeмeрo αριθ. επτά φορές, επτάκις.

Βοeмiлoстнвнi κ. **Βοeмiлoстнвéишнi** (κομητικό επ. των τσάρων και του θεού) πολυεύσπλαγχος, πολυέλεος.

Βοeмiрнo-иcтopиéчeский επ. κοσμοϊστορικός.

Βοeмiрннi επ. παγκόσμιος· -**яя** **иcтopиá** παγκόσμια ιστορία· - **кoнгрéсс** παγκόσμιο συνέδριο· -**oс** **знáчéниe** παγκόσμια σημασία.

Βοeмoгýщeствo, -а ουδ. παντοδυναμία· - **рéзyмa** η παντοδυναμία του λογικού.

Βοeмoгýщнi επ., βρ: -Гýщ, -а, -e παντοδύναμος· - **влáстeлiн** ο παντοδύναμος μονάρχης. || ουσ. Παντοδύναμος (ο θεός).

Βοeнáрóднo επίρ. 1 πανδήμως, -μεί. 2 δημόσια, ανοιχτά (όχι κρυφά).

Βοeнáрóдннi επ., βρ: -дeн, -днá, -днo; παλλαϊκός, πάνδημος· - **пpáздннк** παλλαϊκή γιορτή· -**oс** **двнжéниe** παλλαϊκό κίνημα.

Βοeнeпpеμéннo επίρ. (παλ.) απαραίτητα, οπωσδήποτε.

Βοeннiкáшнi επ. ταπεινότητας· -**яя** **пpóсьбá** ταπεινότητα παράκληση.

Βοeнoшнáя, -oй θ. (εκκισ.) εσπερινός, εσπερινή ακολουθία.

Βοeóбуч, -а α. γενική υποχρεωτική φοίτηση.

Βοeóбшнi επ. γενικός, καθολικός, πάγκομος· -**яя** **рáдoсть** γενική χαρά· -**eс** **иzбнрáтeльнoе** **пpáвo** καθολικό εκλογικό δικαίωμα· -**яя** **зáбá-стóвкa** γενική απεργία.

Βοeóбшнoсть, -и θ. | γενικότητα, καθολικότητα.

Βοeсóбшéишнi επ., βρ: -лiц, -а, -в καθολικός· - **yм** **áристóтeлeя** ο καθολικός νους του Αριστοτέλη.

Βοeсpýжнe, -я ουδ: **вo** -**ии** α) άάνοπλος· **встрeчáть** **вpáгá** **вo** -**ии** αντιμετωπίζω τον εχθρό άάνοπλος. β) κατέχοντας πλήρως, στην εντέλεια (θέμα, ζήτημα κλπ.)· **oн** **вiстyпнл** **вo** -**ии** **знáнiи** αυτός μίλησε άρτια ματαρτισμένος ή προετοιμασμένος.

Βοeпoбeждáшнi επ. νικηφόρος.

Βοeпoглoщáшнi επ. που κυριαρχεί (πάνω στ' άλλα αισθήματα)· -**яя** **cтpáсть** το πάθος που κυριαρχεί.

Βοeпóддáннeишнi επ. του πιστότατου, του αφοσιωμένου (στον τάρο)· -**eс** **пpóшéниe** αίτηση πιστότατου.

Βοeпoкóρнeишнi επ. (παλ.) ταπεινότητας.

Βοeпpocщáшнi επ. (παλ.) ο τους πάντες και τα πάντα συγχωρών.

Βοeпpocщéниe, -я ουδ. συγχώρηση, άφεση των πάντων.

Βοeрoссiйскi επ. πανρωσικός.

Βοeрьёз επίρ. στα σοβαρά· **пpинiмáть** - **пáйр** **в** στα σοβαρά.

ΒΟΕΒΕΤΝΉΙ επ. (παλ.) 1 γεννιός, πάνδημος, παλλαϊνός. 2 παγνόςμιος.

ΒΟΕΒΌΙΛΙΕ, -Я ουδ. παντοδυναμία.

ΒΟΕΒΌΙΛЬНОСТЬ, -И θ. παντοδυναμία.

ΒΟΕΒΌΙΛЬНΉΙ επ. πανίσχυρος, παντοδύναμος.

ΒΟΕΒΌЖΈΝΙЕ, -Я ουδ. ολοκαύτωμα, αποτέφρωση θυμάτων.

ΒΟΕΒΌΚΡУЖΆЩΉΙ επ. καταστρεπτικότητας -εя сила καταστρεπτικότητας δύναμη.

ΒΟΕΒΌСЪНΉΙ επ. πανενωσιακός - съезд πανενωσιακό συνέδριο.

ΒΟΕΒΌСТΟΡΌННӨ επίρ. πολύπλευρα, πολυμερής.

ΒΟΕΒΌСТΟΡΌННΉΙ επ. πολύπλευρος, πολυμερής· λεπτομερής· -ее развитие πολύπλευρη ανάπτυξη· - разбор дѣла λεπτομερής εξέταση της υπόθεσης.

ΒΟӨ-ТАΚΙ (φσιότακι) συνδ. αντιθ. παρ' όλ' αυτά, κι όμως, εν τούτοις· - он прав κι όμως αυτός έχει δίκαιο.

ΒΟЕУСЛЪШΆΝΙЕ, -Я ουδ: во - μεγαλόφωνα, υφηλόφωνα, που ν' ακιούν όλοι, εις υπήκοον πάντων.

ΒΟЕЦΈΛӨ επίρ. ολοκληρωτικά, εξ ολοκλήρου, πλήρως· - он предан науке ολοκληρωτικά επεδόθη (αφοσιώθηκε) στην επιστήμη.

ΒΟЕЧΆСΌННΉΙ επ. (παλ.) συνεχής, συχνός, ακατάπαυστος, κάθε ώρα και στιγμή.

ΒΟЕЖДНΉΙ επ. παμφάγος· -ое животное παμφάγο ζώο.

ΒΟΚΑКΆΤЬ, **ΒΟΚΑЧУ**, **ΒΟКΆЧЕШЬ** ρ.σ. μπαίνω μέσα καλπάζοντας.

ΒΟКΆКΙВΆΤЬ ρ.δ. βλ. **ΒΟΚΟЧЇТЬ**.

ΒΟКΆПНІВΆΤЬ ρ.δ. βλ. **ΒΟΚΟПΆТЬ**. || -ся σιάβομαι, ανασιάβομαι.

ΒΟΚΑРΆВКΆТЬСЯ ρ.σ. σκαρφαλώνω, αναρριχίαιαι.

ΒΟΚΑРΆВКІВΆΤЬСЯ ρ.δ. βλ. **ΒΟΚΑРΆВКΆТЬСЯ**.

ΒΟКΆРМІВΆΝΙЕ, -Я ουδ. θρέψιμο, μεγάλωμα. || ανατροφή, αγωγή, διαπαιδαγώγηση.

ΒΟКΆРМІВΆΤЬ ρ.δ. βλ. **ΒΟΚΟРМЇТЬ**. || -ся διατρέφομαι, τρέφομαι, μεγαλώνω. || ανατρέφομαι, διαπαιδαγωγούμαι.

ΒΟКΆТЇТЬ, **ΒΟКΆЧУ**, **ΒΟКΆТІШЬ** ρ.σ.μ. ανακυλώ, κυλώ προς τα πάνω, ανεβάζω κυλώντας. || -ся κυλιέμαι προς τα πάνω, με ανεβάζουν κυλώντας.

ΒΟКΆТІВΆΤЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΒΟКΆТЇТЬ(СЯ)**.

ΒΟКΆЧЬ επίρ. καλπάζοντας, με καλπασμό.

ΒΟКЇДКΆ, -И θ. ανάρριψη, ρίψη προς τα άνω.

ΒΟКЇДІВΆΝΙЕ, -Я ουδ. βλ. **ΒΟКЇДКΆ**.

ΒΟКЇДІВΆΤЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΒΟКЇНУТЬ(СЯ)**.

ΒΟКЇНУТЬ, -НУ, -нешь ρ.σ.μ. αναρρίπτω, ρίχνω, πετώ προς τα πάνω· - мешок на плечи ρίχνω το τσουβάλι στους ώμους. || μτφ. ανασηκίων, ορθώνω γρήγορα· - голову ανασηκίων απότομα το κεφάλι· - глаза ανασηκίων γρήγορα τα μάτια. || -ся 1 ανεβαίνω γρήγορα, πετάγομαι επάνω. 2 μτφ. επιτίθεμαι με βρισιές, κα-

τηγορίες κ.τ.τ. старуха -лась на мужа за разойтнй стакн η για ρίχτηκε με βρισιές στον άντρα της, γιατί έσπασε το ποτήρι.

ΒΟΚΙПΆТЬ ρ.δ. βλ. **ΒΟΚΙПΈТЬ**.

ΒΟΚИПΌТЬ, -плѳ, -пїшь ρ.σ. 1 βράζω, κοχλάζω· МОЛОКѳ -ЛО το γάλα έβρασε. 2 μτφ. θυμώνω, οργίζομαι, βράζω απο θυμό, αγανάκτηση.

ΒΟΚИПЇТЇТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **ΚИПЇТЇТЬ(СЯ)**.

ΒΟΚЛЕПΆТЬ, -плѳ, -плешь ρ.σ.μ. (παλ.) κολώ ρετσινιά, συκοφαντώ, διαβάλλω, δυσφημώ.

ΒΟΚЛѳПІВΆΤЬ ρ.δ. βλ. **ΒΟΚЛЕПΆТЬ**.

ΒΟΚЛЇКНУТЬ ρ.σ. (παλ.) βλ. **ΒΟСΚЛЇКНУТЬ**.

ΒΟΚЛОКΌЧІВΆΤЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΒΟСΚЛОКΌЧІТЬ(СЯ)**.

ΒΟΚЛОКΌЧІТЬ, -чу, -чишь ρ.σ.μ. ανορθώνω, ανασηκίων (τα μαλλιά, το τρίχωμα). || -ся αναμαλλιάζω, -ομαι.

ΒΟΚЛОЧІТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **ΒΟСΚЛОКΌЧІТЬ(СЯ)**.

ΒΟΚОЛӨВΆΤЬ, -ѳблѳ, -ѳблешь ρ.σ.μ. (απλ.) αναταράσσω, κουνώ, ταλαντεύω, διακυμαίνω· Вѳтер -ѳл море ο άνέμος ανατάραξε τη θάλασσα. || -ся αναταράσσομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ΒΟКОЛХЇАТЬ, -лїшу, -лїшешь κ. -ѳю, -ѳешь ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. **ΒΟКОЛХНЇТЬ**. || -ся βλ. **ΒΟСКОЛХНЇТЬСЯ**.

ΒΟКОЛХНЇТЬ, -нї, -нешь ρ.σ.μ. 1 ταράσσω, -ζω, κουνώ, ταλαντεύω, κυματίζω, κυμαίνω· Вѳтерѳк -ѳл рожь το αεράκι κυμάτισε τη βρίζα. 2 μτφ. αναδεύω, βάζω σε κίνηση, κινητοποιώ· συγινώ. || -ся ταράσσομαι, κουνιέμαι, ταλαντεύομαι· **ВанаВѳска** -лась το κουρτινάκι κουνήθηκε. || μτφ. ταράσσομαι, σιριτώ· αναταράσσομαι, κινητοποιούμαι ολόκληρος.

ΒΟКОЛХНЇТЬ ρ.σ. διεισδύω, τρυπώνω, χώνομαι γρήγορα και απαρατήρητα.

ΒΟКОЛХЬ επίρ. παρεμπιπτόντως, αμροβιγώς, εν παρενθέσει.

ΒΟΚΟПΆТЬ ρ.σ.μ., παθ, μтχ. παρлθ. χρ. **ΒΟСКѳПАННΉΙ**, βр: -пан, -а, -ο ανασιάβω, σιάβω· - грѳдкѳ в огорѳде κάνω βραγιές στο λαχανόκηπο.

ΒΟКѳРӨ επίρ. σε λίγο, εντός ολίγου, γρήγορα, σύντομα· он - придѳт αυτός σε λίγο θα έρθει.

ΒΟКОРМЇТЬ, -млѳ, -мишь, παθ, μтχ. παρлθ. χρ. **ΒΟСКОРМЛЕННΉΙ**, βр: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. τρέφω, μεγαλώνω (ζώα, πτηνά). || ανατρέφω, διαπαιδαγωγώ· Герѳя-сїна ανατρέφω παιδί-ήρѳα.

ΒΟКОРМЛЕННІК, -а α. -ница, -н θ. αναθρεφτός, -ή.

ΒΟКОРѳТИ επίρ. (απλ.) βλ. **ΒΟКѳРӨ**.

ΒΟКОСМΆЧІТЬ, -ѳчу, -ѳтишь ρ.σ.μ. (απλ.) ανακατεύω τα μαλλιά, αναμαλλιάζω. || -ся ανακατεύομαι, ορθώνομαι (για μαλλιά).

ΒΟКОЧЇТЬ, -чү, -чишь ρ.σ. 1 πηδώνω, αναπηδώνω, πετιέμαι επάνω· - на конѳ ανεβαίνω καβάλα στο άλογο| πηδηχτά, καβαλιευώ πηδηχτά. 2 τινάζομαι επάνω, σηκώνομαι απότομα, πετάγομαι

επάνω· - ΟΤ ΙΣΠΥΤΑ ΠΕΤΑΓΟΜΑΙ ΕΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟ ΦΟ-
ΒΟ. 3 ΜΤΦ. ΜΕΓΑΛΩΝΩ, ΑΥΞΑΝΩ ΓΡΗΓΟΡΑ, ΞΕΠΕ-
ΤΑΓΟΜΑΙ· ШИШКА -ЛА НА ΛΟΥΨ ΕΞΟΓΚΙΜΑ ΒΓΗΜΕ ΣΤΟ
ΜΕΤΩΠΟ.

ВСКРИК, -а α. κραυγή, ανακραυγή, ξεφωνητό.

ВСКРИКИВАНИЕ, -я ουδ. βλ. ВСКРИК.

ВСКРИКИВАТЬ ρ.δ. βλ. ВСКРИКНУТЬ.

ВСКРИКНУТЬ ρ.σ. κραυγάζω, κράζω, ξεφωνίζω.

ВСКРИЧАТЬ, -чѹ, -чійшь ρ.σ. 1 αναφωνώ, φω-
νάζω, κράζω. 2 καλώ, προσκαλώ, φωνάζω.

ВСКРУЖИТЬ, -ужѹ, -ужішь и. -ўжишь ρ.σ.μ.
στην ειφρ.: - ГόЛОВУ ΞΕΛΟΓΙΑΖΩ, ΠΑΡΑΛΟΓΙΑΖΩ,
ΞΕΜΥΑΛΙΖΩ, ΣΗΜΙΩΝΩ ΤΑ ΜΥΑΛΆ· УСПЕХ -ЙЛ ЕМУ
ГόЛОВУ η επιτυχία τον ξελόγιασε, του πήρε
τα μυαλά. || -ся: - ГОЛОВΆ η УМ ΞΕΛΟΓΙΑΖΟΜΑΙ,
ΞΕΜΥΑΛΙΖΟΜΑΙ.

ВСКРЫВАНІЕ, -я ουδ. βλ. ВСКРЫТІЕ.

ВСКРЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВСКРЫТЬ(СЯ).

ВСКРЫТІЕ, -я ουδ. 1 άνοιγμα. 2 μτφ. αποκά-
λυψη, φανέρωση. 3 ανατομή, σχίσιμο, κόψιμο.

ВСКРЫТЬ, ВСКРЮ, ВСКРЮЕШЬ ρ.σ.μ. 1 ανοί-
γω· - ПИСЬМО άνοίγω το γράμμα· - ПАКЕТ άνοί-
γω το πακέτο. 2 μτφ. αποκαλύπτω, φανερώνω,
ξεσκεπάζω, φέρω στο φως· - НЕДОСТАТКИ В РА-
БѢ ΞΕΣΚΕΠΆΖΩ ΤΙΣ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ. 3
ανατέμνω, σχίζω, κόβω· - ТРУП ΚΆΝΩ ΝΕΚΡΟΦΙΑ·
- НАРІВ ΣΧΙΖΩ ΤΟ ΑΠΌΣΤΗΜΑ. || -ся 1 ανοίγο-
μαι. 2 μτφ. αποκαλύπτομαι, φανερώνομαι, ξε-
σκεπάζομαι, βγαίνω στο φως, στα φόρα· -ЛИСЬ
ПРИЧІНЫ ПОРАЖЕНІЯ ΒΓΗΜΑΝ ΣΤΟ ΦΩΣ ΟΙ ΑΙΤΙΕΣ
ΤΗΣ ΗΤΤΑΣ. 3 ξεπαγώνω· РЕКΆ -ЛАСЬ ΤΟ ΠΟΤΆΜΙ
ΞΕΠΑΓΩΣΕ (έλιωσε ο πάγος που το κάλυπτε).

ВЛАСТЬ επίρ. κατά κόρο, μέχρι κόρου, με
την φυχή μου, όσο θέλω· Я ПОЕЛ - ΕΦΑΓΑ ΚΑΤΆ
ΚόΡΟ· ОН НАГОВОРИЛСЯ - ΑΥΤΌΣ ΜίΛΗΣΕ ΟΣΟ ΗΘΕ-
ΛΕ, ΚΑΤΆ ΒούΛηση.

ВЛОД επίρ. αμέσως μετά, 'κοντά, 'ακολουθώς,
σε συνέχεια· - ЗА ΝΙМ ΒЫСТУПИЛ ПРЕДСЕДАТЕЛЬ
ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΆ ΑΠ' ΑΥΤΌΝ ΜίΛΗΣΕ Ο ΠΡόεδροσ· -
ЗА ТЕМ ΜΕΤΆ ΑΠ' ΑΥΤΌ, σε συνέχεια.

ВЛОДСТВІЕ πρόθ. με γεν. εξ αιτίας, λόγω,
έννεκα· επειδή, γιατί· - БОЛѢЗНИ Λόγω ασθε-
νείας, γιατί αρρώστησε.

ВЛОПУЎ επίρ. τυφλά, στα τυφλά, μη βλέ-
ποντας, μη κοιτάζοντας· ПЕЧАТАТЬ НА МАШІНКЕ
- ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΉ ΣΤΑ ΤΥΦΛΆ (μη κοιτάζοντας τα
πληκτρα). || στην τύχη· ДѢЙСТВОВАТЬ - Ενεργώ
στα τυφλά.

ВОЛУХ επίρ. φωναχτά· ЧИТАТЬ - διαβάζω φω-
ναχτά.

ВОЛУШАТЬСЯ ρ.σ. αφουγκράζομαι, ακουρμαίνο-
μαι, τεντώνω τ' αυτιά μου, ακούω με προσοχή.

ВОЛУШИВАТЬСЯ ρ.δ. βλ. ВОЛУШАТЬСЯ.

ВОВАТРИВАТЬСЯ ρ.δ. βλ. ВОВАТРЕТЬСЯ.

ВОВАТРЕТЬСЯ, ВОВАТРІСЬ, ВОВАТРИШЬСЯ ρ.σ.
βυθίζω το βλέμμα, κοιτάζω καλά, προσεχτικά,

ερευνώ· - В ΜΟΡСКЮ ДАЛЬ ΚΟΙΤΆΖΩ ΒΑΘΙΑ ΣΤΟ
Πέλαγος· Я -ЛСЯ В НЕГО И СРАЗУ УЗНАЛ ΤΟΝ ΚΟΙ-
ΤΑΞΑ ΚΑΛΆ, 'κι αμέσως τον γνώρισα!

ВОМАТКУ επίρ. μελάτο, -та· СВАРИТЬ ЯЙЦА -
βράζω αυγά μελάτα. || ΕИФР. САΠΟГІ - (απλ.)
ανοησίες, κουταμάρες, μπουρδες, παπαρόδες.

ВОСАТЬ, ВСУЮ, ВСУЕШЬ ρ.σ.μ. (απλ.) βάζω
μέσα, χώνω· - ВЕЩИ В ЧЕМОДАН ΒΆΖΩ ΤΑ ΠΆΓ-
ΜΑΤΑ ΣΤΗ ΒΑΛІΤСА· - РҮКУ В КАРМАН ΒΆΖΩ ΤΟ
ΧΈΡΙ ΣΤΗ ΤΣΕΠΗ.

ВОСОВЫВАТЬ ρ.δ. βλ. ВОСАТЬ. || -ся μπαίνω
μέσα, χώνομαι.

ВОСОАТЬ, ВОСОУ, ВОСОЕШЬ, παθ. μτχ. παρλθ.
Χρ. ВОСОАННІЙ, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. ροφώ,
ρουφώ, αναρροφώ, μυζώ, βυζαίνω, τραβώ· - ВЛАГУ
ИЗ ПОЧВЫ τραβώ υγρασία απο το έδαφος. || ΕИФР.
- О ΜΟΛΟΚΟМ (ΜΆΤΕΡΗ) ΑΦΟΜΟΙΩΝΩ ΑΠΟ ΜΙΚΡΌΣ. ||
-ся ρουφιέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ВОПАИВАТЬ ρ.δ. βλ. ВОПОИТЬ. || -ся 1 γα-
λουχοῦμαι. 2 διαπαιδαγωγούμαι, μορφώνομαι.

ВОПАРХИВАТЬ ρ.δ. βλ. ВОПОРХНУТЬ.

ВОПАРИВАТЬ ρ.δ. βλ. ВОПОРѢТЬ. || -ся ξηλώ-
νομαι.

ВОПАСТЬ, ВПАДЕТ, παρλθ. χρ. ВСПАЛ, -ла,
-ЛО ρ.σ. απρόσ. στην ειφρ.: - НА УМ (ή НА
МЫСЛЬ) παλ. μου 'ρχεται, μου κατεβαίνει στο
κεφάλι, στο μυαλό, στο νου· -ЛО ЕМУ НА УМ
ЖЕНІТЬСЯ ΤΟΥ ΚΑΤΈΒΗΜΕ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΕΙ.

ВОПАХАТЬ, ВПАШУ, ВПАШЕШЬ παθ. μτχ. παρλθ.
Χρ. ВСПАХАННІЙ, βρ: -хан, -а, -ο ρ.σ.μ. ορ-
γώνω, αροτριώ, αλετρίζω, γυρίζω.

ВОПАХИВАНІЕ, -я ουδ. όργωση, -μα, αροτρι-
αση, αλέτρισμα, γύρισμα.

ВОПАХИВАТЬ ρ.δ. βλ. ВОПАХАТЬ. || -ся οργώ-
νομαι, αροτριώμαι.

ВОПАШКА, -и θ. βλ. ВОПАХИВАНІЕ.

ВОПЕНЕННІЙ и. **ВОПЕНЕННІЙ** επ. ' αφρισμένος,
αφροσιεπασμένος· -Я ЛѢШАДЬ ΑΦΡΙΣΜΕΝΟ ΑΛΟΓΟ.

ВОПЕНИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВОПЕНИТЬ(СЯ).

ВОПЕНИТЬ ρ.σ.μ. αφρίζω, κάνω ν' αφρίσει. ||
αμ. αφρίζω, βγάζω αφρό. || -ся αφρίζω, σκεπά-
ζομαι απο αφρό· ПІВО -ЛОСЬ η ΜΠύΡΑ ΑΦΡΙΣΕ.

ВОПЕТУШИТЬСЯ, -шѹсь, -шішься ρ.σ. (απλ.)
εξάπτομαι, αρπάζομαι, ανάβω, κορώνω.

ВОПЛАКАТЬ, -ачѹ, -ачешь ρ.σ. βλ. -ся. ||
-ся ξεσπώ σε κλάματα, κλαίω. || κλαυθυρίζω,
κλαίω παραπονιάρικα.

ВОПЛАКНУТЬ, -нѹ, -нѣшь ρ.σ. κλαίω λίγο.

ВОПЛАМЕНИТЬ(СЯ) ρ.σ. (παλ.) βλ. ВОПЛАМЕ-
НИТЬСЯ.

ВОПЛЕСК, -а α. παφλασμός, πάφλασμα.

ВОПЛЕСКИВАНІЕ, -я ουδ. βλ. ВОПЛЕСК.

ВОПЛЕСКИВАТЬ(СЯ) и. **ВОПЛЕСКИВАТЬ(СЯ)** ρ.δ.
βλ. ВОПЛЕСНУТЬ(СЯ).

ВОПЛЕСНУТЬ, -нѹ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
ВОПЛЕСНУТІЙ, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ. παφλάζω,

χτυπώ το νερό, φλοισβίζω. || εκφρ. - рукамі χτυπώ τα χέρια (απο έκπληξη). || -ся χτυπιέμαι, παφλάζω, φλοισβίζω.

ВСПЛОШНУ́Ю επίρ. κολλητά, συνεχούμενα, ε-φαπτόμενα· εντελώς, ολοκληρωτικά.

ВСПЛЫ́ВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ВСПЛЫ́ТИЕ**.

ВСПЛЫ́ВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВСПЛЫ́ТЬ**.

ВСПЛЫ́ТИЕ, -я ουδ. ανάδυση, εμφάνιση.

ВСПЛЫ́ТЬ, -ну́, -нёшь, παρλθ. χρ. **ВСПЛЫ́Л**, -á, -ло ρ.σ. αναδύω, -ομαι, βγαίνω στην επιφάνεια, επιφαίνομαι. || μτφ. εμφανίζομαι, προβάλλω· **этот вопрос всплыл только сегодня** αυτό το ζήτημα πρόβαλε μόνο σήμερα.

ВСПОЙТЬ, -о́й, -о́йшь и. -о́ишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВСПО́ЕННЫЙ**, βρ: -о́ен, -а, -о и. **ВСПО́ЕННЫЙ**, βρ: -о́ен, -оенá, -оенó ρ.σ.μ γαλουχώ. || μτφ. μορφώνω, ανατρέφω, διαπαιδαγωγώ.

ВСПОЛÁСКИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВСПОЛÓСНУТЬ**. || -ся ξεπλένομαι.

ВСПОЛЗÁТЬ ρ.δ. βλ. **ВСПОЛЗТ́И**.

ВСПОЛЗТ́И, -зý, -зёшь, παρλθ. χρ. **ВСПОЛЗ**, -лá, -лó ρ.σ. ανέρπω, σκαρφαλώνω, αναρριχώνομαι.

ВСПОЛÓСНУТЬ, -нý, -нёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВСПОЛÓСНУТЫЙ**, βρ: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. ξεπλένω· -стакán ξεπλένω το ποτήρι.

ВСПОЛÓХ, -а α. 1 (παλ.) συναγερμός. 2 (δι-αλι.) το βόρειο οέλας. || αναλαμπή, λαμπύρισμα.

ВСПОЛÓХНУТЬ(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. **ВСПОЛÓШИТЬ(ся)**.

ВСПОЛÓШИТЬ, -шý, -шишь ρ.σ.μ. τρομάζω, αναστατώνω, αναταράσσω, ξαφνιάζω. || -ся τρομάζω, αναστατώνομαι, αναταράσσομαι, ξαφνιάζομαι· αλαφιάζομαι.

ВСПÓЛЬЕ, -я, γεν. πλθ. -ьев ουδ. (διαλι.) άιση, παρυφή χωραφιού, όχτος, όχθος.

ВСПОМИ́НАНИЕ, -я ουδ. ενθύμηση, αναθύμηση, θύμηση, ανάμνηση, αναπόληση.

ВСПОМИ́НАТЬ(ся) ρ.δ. βλ. **ВСПÓМНИТЬ(ся)**.

ВСПÓМНИТЬ ρ.σ. αναθυμούμαι, θυμιέμαι, αναμνησκώμαι· -своё́ молодóсть θυμιέμαι τα νιάτα μου· -забýтую пёсню θυμιέμαι το ξεχασμένο τραγούδι. || -о́я 1 βλ. ρ. ενεργ. φ. 2 (παλ.) συνέρχομαι, έρχομαι στα σύμαλά μου, συνεφέρομαι, ανακτώ τις αιθήσεις μου.

ВСПОМОГÁТЕЛЬНО́Й επ. βοηθητικός, επικουρικός· -не рабóты βοηθητικές δουλειές· -гла-гóл βοηθητικό ρήμα.

ВСПОМОЖÉНИЕ, -я ουδ. (παλ.) 1 παροχή βοήθει-ας (κυρίως χρηματική). 2 το βοήθημα.

ВСПОМОЖЕСТВОВÁНИЕ, -я ουδ. (παλ.) βλ. **ВСПОМОЖÉНИЕ**.

ВСПОМОЖЕСТВОВÁТЬ, -вýю, -вýешь ρ.σ. με δοτ. (παλ.) βοηθώ, παρέχω βοήθεια, υποστηρίζω.

ВСПОМИ́НУТЬ, -мянý, -мянешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВСПОМИ́НУТЫЙ**, βρ: -нут, -а, -о ρ.σ. με αιτ. ή προθт. (απλ.) βλ. **ВСПÓМНИТЬСЯ**; - о прóшлом θυμούμαι το παρελθόν· -ните моё́ слóво θυμήσου τα λόγια μου. || -ся (απλ.) βλ. **ВСПÓМНИТЬСЯ**.

ВСПО́РОТЬ, -орó, -óрешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВСПО́РОТЫЙ**, βρ: -рот, -а, -о ρ.σ.μ. ζηλώνω. || σχίζω, κόβω, ανοίγω· -жívот σχίζω τήν κοιλιά· -посýлку ανοίγω το δέμα.

ВСПО́РХНУТЬ, -нý, -нёшь ρ.σ. πετώ προς τα πάνω, ανίπαμαι.

ВСПОТÉТЬ, -ёю, -ёешь ρ.σ. κυρτζ. и. μτφ. ιδρώνω· **ребёнок -ёл** το παιδάκι ίδρωσε· **сте-κλό -ло** το τζάμι ίδρωσε (γέμισε υδρατμούς).

ВСПР́ИГИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВСПР́ИГНУТЬ**.

ВСПР́ИГНУТЬ ρ.σ. αναπηδώ.

ВСПР́ИОКИ, -ов πλθ. (απλ.) γλεντάκι.

ВСПР́ИСКИВАНИЕ, -я ουδ. ράντισμα, φέκασμα.

ВСПР́ИСКИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВСПР́ИСНУТЬ**. || -ся ραντίζομαι, ραίνομαι· φειάζομαι.

ВСПР́ИСНУТЬ ρ.σ.μ. 1 ραντίζω, ραίνω· φειάζω· -белё́ перед глажéнием ραντίζω τα ρούχα πριν το σιδέρωμα. 2 μτφ. βρέχω, πίνω, κερνώ· -ем палýто θα βρέξουμε το (καινούριο) πα-νωφόρι.

ВСПР́ЯДЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВСПР́ЯНУТЬ**.

ВСПР́ЯНУТЬ ρ.σ. (παλ.) αναπηδώ, πετάγομαι επάνω· - с мéста πετάγομαι επάνω απο τη θέση μου· - со сна πετάγομαι επάνω απο τον ύπνο (σημώνομαι απότομα).

ВСПУ́ГИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВСПУ́ГНУТЬ**.

ВСПУ́ГНУТЬ, -нý, -нёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВСПУ́ГНУТЫЙ**, βρ: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. προγιάζω, διώχνω φοβίζοντας.

ВСПУ́ЗЫ́РИВАТЬСЯ ρ.δ. βλ. **ВСПУ́ЗЫ́РИТЬСЯ**.

ВСПУ́ЗЫ́РИТЬСЯ, -ится ρ.σ. φουσαλιάζω, κα-λύπσομαι απο φουσιάλες, φουσιάδες.

ВСПУ́ХÁТЬ ρ.δ. βλ. **ВСПУ́ХНУТЬ**.

ВСПУ́ХНУТЬ, -ет, παρλθ. χρ. **ВСПУ́Х**, -ла, -ло μτχ. παρλθ. χρ. **ВСПУ́ХШИЙ** и. **ВСПУ́ХНУШИЙ** ρ.σ. πρήζομαι, φουσιώνω· -ла ногá πρήστημε το πόδι· **ушлёбленное мéсто -ло** το τσιμπιμένο μέ-ρος φούσκωσε.

ВСПУ́ЧИВАНИЕ, -я ουδ. ρούσκωμα.

ВСПУ́ЧИВАТЬ(ся) ρ.δ. βλ. **ВСПУ́ЧИТЬ(ся)**.

ВСПУ́ЧИТЬ, -ит ρ.σ. (σπλ.) φουσιώνω· -ит жívот φουσιώνει η κοιλιά. || -ся φουσιώνω· **лёд -лся** ο πάγος φούσκωσε.

ВСПУ́ШИТЬ(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. **ПУШ́ИТЬ(ся)**.

ВСПЫ́ЛИТЬ ρ.σ. ανάβω απο το θυμό, εξάπτο-μαι, αρπάζομαι, αφαρπάζομαι, εξοργίζομαι· **из-за пустýкá -йл** απο το τίποτε αρπάχτημε.

ВСПЫ́ЛЬЧИВОСТЬ, -и θ. το ευέξαπτο.

ВСПЫ́ЛЬЧИВЫ́Й επ., βρ: -чив, -а, -о ευέξα-πτος, θυμώδης, οξύθυμος, αφίσυμος, οργίλος.

ВСПЯ́КНУТЬ ρ.δ. βλ. ВСПЯ́ХНУТЬ.

ВСПЯ́ХНУТЬ ρ.σ. 1 αναφλέγομαι, ανάβω πόροχ -ул η μαρούτη πήρε φωτιά. || πετώ φωτιές, ξεσπώ -ул **ПОЖАР** ξέσπασε πυρναγιά. 2 μτφ. ειδηλώνομαι βίαια, απότομα, ξεσπώ -ла **ВОЙНÁ** ξέσπασε ο πόλεμος -ла **СТРАСТЬ** ξέσπασε το πάθος. -ла **ΠΆΝΙΚΑ** ξέσπασε πανικός. || μτφ. κοιμινίζω αμέσως (απο αίσθημα). **ДЕ́ВОЧКА** -ла и **УБЕЖÁЛА** το κορίτσι κοιμίνισε αμέσως κι έφυγε τρέχοντας.

ВСПЯ́ШКА, -и θ. 1 ανάφλεξη, άναμμα· λάμψη· - πόροχα άναμμα της μαρούτης· - **ΜΟΛΝИИ** η λάμψη της ατραπής. 2 μτφ. ξέσπασμα, άναμμα· παραφορά· - **ΓΝÉΒΑ** ξέσπασμα θυμού. 3 το φλάς.

ВСПЯ́ТЬ επίρ. προς τα πίσω, όπισθεν повер- нуть - γυρίζω προς τα πίσω.

ВСТАВÁНИЕ, -я ουδ. σήκωμα απο τη θέση, έ- γερση· όρθια στάση· **ПОЧТÍТЬ ПÁМЯТЬ** -ем τιμώ τη μνήμη με όρθια στάση.

ВСТАВÁТЬ, **ВСТАВ**, **ВСТАВÉШЬ** ρ.δ. βλ. **ВСТАТЬ**. || **εμφρ.** не **ВСТАВÁЯ** ασήκωτα, καθήμενος· **ПИ- ОÁТЬ НЕ ВСТАВÁЯ** γράφω συνέχεια, χωρίς να ση- κωθώ.

ВСТАВÍТЬ, -влю, -вишь ρ.ο.μ. 1 βάζω μέσα, μπάζω, εμβάλλω, ενθέτω, τοποθετώ μέσα· - **портрét в рÁМУ** βάζω το πορτρέτο στο πλαίσιο· - **стéκля** βάζω (περνώ) τα τζάμια· - **себé зý- бы** βάζω τα δόντια μου. 2 εισάγω, εγγράφω· - **пропу́шенное слóво** εγγράφω παραληφθείσα λέξη. || -ся μπαίνω, τοποθετούμαι μέσα σε κάτι.

ВСТАВКА, -и θ. 1 ένθεση, τοποθέτηση, βάλ- σιμο στην υποδοχή, μέσα· - **стéкол** τό βάλσι- μο (πέρασμα) των τζαμιών. 2 εγγραφή, προ- σθήκη· **текст с помáрками и -ами** κείμενο με σβησίματα και προσθήκες. 3 (ραπτ.) τσόντα.

ВСТАВЛÁТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВСТАВÍТЬ(СЯ)**.

ВСТАВНÓЙ επ. προσθετός, βαλτός, περαστός, έτοιμος για τοποθέτηση· -**не óкна** περαστά πα- ράθυρα· -**не зýбы** βαλτά δόντια. || βαλμένος, τοποθετημένος σε, ένθετος.

ВСТАВÓЧКА, -и θ. μικρή προσθήκη.

ВСТАРЬ επίρ. (σ)τον παλιό καιρό, (σ)τα πα- λιά χρόνια.

ВСТА́СКИВАТЬ(ОЯ) ρ.δ. βλ. **ВТАШÍТЬ(СЯ)**.

ВСТАТЬ, **ВСТА́НУ**, **ВСТА́НЕШЬ** ρ.σ. 1 σηκώνομαι, εγείρομαι, ανορθώνομαι, αίσταμαι· - с **мéста** σηκώνομαι απο τη θέση. || σηκώνομαι απο τον ύπνο· **вчeрá я встал в 5 часóв** χτές σημήθηκα στις 5 η ώρα· - с **постéли** σηκώνομαι απο το κρεβάτι. || θεραπεύομαι, αναρρώνω, γίνομαι καλά· **болéной скóро** -нет ο άρρωστος γρήγορα θα σηκωθεί. 2 ξεσηκώνομαι, ορθώνομαι· - на **зашítу** **рóдины** ξεσηκώνομαι για υπεράσπιση της πατρίδας. 3 ανατέλλω, βγαίνω, προβάλλω **лунá** -ла το φεγγάρι βγήκε· **óблицe** -ло ο ήλιος

ανέτειλε. 4 παρουσιάζομαι, εμφανίζομαι, α- ναφύομαι· -ли **нóвые тρýдности** παρουσιάστη- καν κι άλλες δυσκολίες. 5 στέιομαι, ίσταμαι (όρθιος)· - на **ковёр** στέιομαι στο χαλί. 6 αρχίζω τη δουλειά, πιάνω δουλειά· - за **ста- нкóм** αρχίζω τη δουλειά στην εργατομηχανή **ра- бóчие снóва** -ли на **рабóту** οι εργάτες ξανά- πιασαν δουλειά. 7 σταματώ, παύω να λειτουρ- γώ, να δουλεύω· **часá** -ли το ρολόι σταμάτη- σε. || παγώνω, σιεπάζομαι με πάγο· **рекá** -ла το ποτάμι πάγωσε. || **εμφρ.** - на **квартíру** (к **комý**) κατοικώ (στον)· - на **колéни** γονατίζω· - на **путь** παίρνω το δρόμο (ειλέγω τρόπο ενέρ- γειας)· - на **чьò стóрону** παίρνω το μέρος κά- ποιου, υποστηρίζω κάποιον· - на **пост** ανε- βαίνω στο πόστο.

ВСТАШÍТЬ, -шý, -шишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ВСТАШЕННÝЙ**, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. σέρνω, σύρω, τραβώ προς τα άνω· - **мешóк** на **лéстни- цу** σέρνω το σακί πάνω στη σκάλα. || -ся α- νεβαίνω, ανερχομαι με δυσκολία· **он éле** -лся на **гóру** αυτός με μεγάλη δυσκολία μπόρεσε ν' ανεβεί στο βουνό.

ВСТОПÓРЩИТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **ТОПÓРЩИТЬ(СЯ)**.

ВСТРА́ИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВСТРÓИТЬ**. || -ся ενοι- κοδομούμαι, χτίζομαι εντός, εγυλιόμαι.

ВСТРЕВÁТЬ ρ.δ. βλ. **ВСТРЯТЬ**.

ВСТРЕВÓЖЕННÝЙ επ. απο μτχ. φοβισμένος, έμ- φοβος, ανήσυχος, ταραγμένος, σιαγαμένος.

ВСТРЕВÓЖИТЬ, -жу, -жишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ВСТРЕВÓЖЕННÝЙ**, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. εμφοβίζω, εμβάλλω, εμπνέω φόβο, ανησυχία, α- νησυχώ, ταράσσω, σιαζώ· **егó** -ли **слýхи** τον φόβισαν οι φήμες. || -ся φοβούμαι, κατέχομαι απο φόβο, ανησυχώ, ταράσσομαι, με κατατράχει ο φόβος· **стéп** -лся за **сýна** ο πατέρας φοβή- θηκε για το παιδί.

ВСТРÉПАННÝЙ επ. απο μτχ. ανακατεμένος, α- τακτοποιήτος, άνω-κάτω· -не **вóлосн** ανακα- τεμένα μαλλιά. || **εμφρ.** **он вскóчыл как** - αυ- τός τινάχτηκε επάνω, όπως ποτέ άλλοτε.

ВСТРЕПÁТЬ, -плó, -плeшь, προστι. **ВСТРЕПЛÍ**, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ВСТРÉПАННÝЙ**, βρ: -пан, -а, -о ρ.σ.μ. ανακατεύω, ανακατώνω, κάνω ά-νω-κάτω, χαλνώ· **вéтер** -**эл еé** **вóлосн** ο άνε-μος της έιανε τα μαλλιά άνω-κάτω.

ВСТРЕПЕНÝТЬСЯ, -нýсь, -нéшься ρ.σ. σιριρ- τώ, ανασιριρτώ, ανατινάζομαι· αναφτερουγίζω. || κουνιέμαι απο τον τόπο μου, σπαράζω· συγ- κινούμαι· **сéрдце** -**лось** η καρδιά σπάραξε.

ВСТРÉПКА, -и θ. (απλ.) τιμηρία, μάλωμα, τράβηγμα των αυτιών, κατσάδα.

ВСТРÉПЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВСТРЕПÁТЬ**.

ВСТРЕПЫКÁТЬСЯ ρ.σ. (απλ.) βλ. **ВСТРЕПЕНÝТЬСЯ**.

ВСТРЕПЫКНÝТЬСЯ, -нýсь, -нéшься ρ.σ. (απλ.) ανασιριρτώ· αναφτερουγίζω.

встрѣтить, -ѣчу, -ѣтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **встрѣченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 συναντώ, ανταμώνω, απαντώ, βλέπω, βρίσκω, εντυγχάνω· - на дороге συναντώ στο δρόμο· я -ил егѠ случайно τον αντίμασα τυχαία. 2 υποδέχομαι, προϋπαντώ, καλωσορίζω, δεξιούμαι· - гостѣй καλωσορίζω τους φιλοξενούμενους· - на аэродроме делегацию υποδέχομαι στο αεροδρόμιο την αντιπροσωπεία. || υποδέχομαι· - насмѣшками υποδέχομαι με κοροϊδίες. || εμφρ. - НѠвый год ιάνω Πρωτοχρονιά, γιορτάζω την Πρωτοχρονιά. || -ся 1 συναντιέμαι, ανταμώνομαι, απαντιέμαι. 2 συναντιέμαι γι αγώνα· на ринге -лись боксѣры στο στίβο συναντήθηκαν οι πυγμάχοι. 3 συναντιέμαι, τυχαίω να είμαι, να υπάρχω· в книгѣ -лись интересныя мѣста στο βιβλίο υπήρξαν ενδιαφέροντα σημεία.

встрѣча, -и θ. 1 συνάντηση, αντίμασμα, σμίξιμο, έντευξη· неожиданная - ανεπάντευχη συνάντησή· поздравѣться при -е χαιρετιέμαι κατά τη συνάντηση. || (αθлт.) η συνάντηση, μάτς. 2 υποδοχή, προϋπάντηση, καλωσόρισμα. || εμφρ. - НѠвого гѠда το γιόρτασμα της Πρωτοχρονιάς.

встрѣчатъ(ся) ρ.δ. βλ. **встрѣтить(ся)**.

встрѣчный επ. 1 αντίθετος, αντιθετικός, ο κινούμενος αντίθετα προς εμάς· - поезд τό αντίθετα ερχόμενο τρέινο· - ветер αντίθετος άνεμος. 2 απαντητικός· -οе наступлѣние αντιμεφόρηση, απτεπίθεση· - ѣск ανταγωγή. || ουσ. ο τυχών, ο λαχών. || εμφρ. - план η πάνω απο το πλάνο απόδοση· - и поперѣчный όποιος λάχει (τύχει), οποιοσδήποτε, οιοσδήποτε· όλοι ανεξάρητα· пѣрвый - ο πρώτος λαχών ή τυχών.

встрѣчу επір. (απλ.) βλ. **навстрѣчу**.

встрѣбить, -бѠ, -бѠишь ρ.σ.μ. ενομοδομώ, εγκλιείω, χτίζω μέσα, εντός.

встрѣбка, -и θ. ενοικοδόμηση, χτίσιμο μέσα, κλεισιμο μέσα στον τοίχο.

встрѣска, -и θ. 1 ψυχική ταραχή. 2 (απλ.) βλ. **встрѣпка**.

встрѣять, -яну, -янешь, παρλθ. χρ. **встрѣял**, **ла**, -ло ρ.σ. (απλ.) ανακατεύομαι, αναμιγνύομαι· зря ты встрѣял в ѣто дѣло άδεια ανακατεύτηνες σ' αυτή την υπόθεση.

встрѣхивание, -я ουδ. ίνάγμα, -μός, σεί, σπ, σεισμο, δόνηση.

встрѣхивать(ся) ρ.δ. βλ. **встрѣхнѣть(ся)**.

встрѣхнѣть, -нѣ, -нѣшь ρ.σ.μ. 1 τινάζω, δονώ, σείω· - пальтѠ τινάζω το πανωφόρι· - гѠлову τινάζω το κεφάλι· взрыв -ѣл зѣмлю η έρηξη έσεισε τη γη. 2 μτφ. αφυπνίζω, ξυπνώ. 3 απρόσ. ανατινάζω, τραντάζω· телѣту -ло на мостѣ το αμάξι τράνταζε στο γεφύρι. || -ся 1 τινάζομαι, σείομαι, σειέμαι, δονούμαι· πтѣ-

ца -лась το πουλάι τινάχτηκε. 2 μτφ. αφυπνίζομαι, ξυπνώ. || διασκεδάζω.

вступатъ(ся) ρ.δ. βλ. **вотупитъ(ся)**.

вступительный επ. εισαγωγικός· εναρμητήριοσ· αρχικός· -οе слѠво εναρμητήριοσ λόγос· -ая часть εισαγωγή, πρόλογос· -не экзάмены εισαγωγικές εξετάσεις· - взнос συνδρομή εγκραφής.

вступитъ, -плѠ, -пишь ρ.σ. 1 εισέρχομαι, εισχωρώ, εισδύω, μπαίνω· войска -ли в гѠрод τά στρατεύματα μπήκαν στην πόλη· - в нѠвую фάзу развитія μπαίνω σε καινούρια φάση ανάπτυξης. 2 γίνομαι μέλος· - в профсоѠз μπαίνω στο συνδικάτο. 3 αρχίζω, ανοίγω· - в перепѣску αρχίζω ν' αλληλογραφώ· - в переговѠры αρχίζω διαπραγματεύσεις· - в разговор παίρνω μέρος στη συνομιλία· - в полѣмику αρχίζω την πολεμική ή παίρνω μέρος στη διαμάχη. || εμφρ. - в дѣйствиε μπαίνω σε ισχύ· - во владѣние γίνομαι κτήτορας· - в дѠлжноотъ αναλαβαίνω τα υπηρεσιακά καθήκοντα· - в исполнѣние обѠязанностей αρχίζω την εκτέλεση των καθηκόντων· - в брак παντρεύομαι, νυμφεύομαι, συνάπτω γάμο, συνέρχομαι σε γάμο· - на путь παίρνω (ακολουθώ) το δρόμο· - на престѠл ανεβαίνω στο θρόνο. || -ся 1 υπερασπίζομαι, παίρνω υπο την προστασία. || υποστηρίζω, παίρνω το μέρος· - за обѠженных υποστηρίζω τους καταφρονεμένους. 2 (απλ.) επεμβαίνω· -лась милиция επενέβηκε η αστυνομία.

вступлѣние, -я ουδ. 1 είσοδος, είσουση, μπασιμο· - войск в гѠрод είσοδος των στρατευμάτων στην πόλη· - на престѠл ανάρρηση στο θρόνο· - в дѠлжность ανάληψη υπηρεσίας. || εισδοχή· - в партию εισδοχή στο κόμμα· - в профсоѠз εισδοχή στο συνδικάτο. 2 εισαγωγή, πρόλογос· - к поѠме εισαγωγή στο ποίημα. 3 συμμετοχή.

всѣ επір. (παλ.) άδεια, μάταια, χωρίς λόγο, στα χαμένα.

всунуть ρ.σ.μ. βάζω μέσα, χώνω· - рѣки в карманы βάζω τα χέρια στις τσέπες· - нѠгу в сапѠг βάζω το πόδι στη μπότα. || -ся 1 μπαίνω μέσα, χώνομαι. 2 μτφ. επεμβαίνω, αναμιγνύομαι, χώνω τη μύτη μου.

всучѠмѣтку επір. στα ξηρά· питатъся ή есть - τρέφομαι, τρώγω στα ξηρά, ιάνω ξηροφαγία.

всучивать ρ.δ. βλ. **всучитъ**. || -ся κλώθομαι μέσα.

всучитъ, -чѣ, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **всучѣнный**, βρ: -чен, -а, -ο κ. **всучѣнный**, -чен, -ченά, -ченѠ ρ.σ.μ. 1 κλώθω μέσα· - тонкую прядѣ κλώθω μέσα λεπτή κλωστή. 2 (απλ.) πασσαρω, αναγκάζω ν' αγοράσει· емѣ -ли плохой товар του πάσσαραν άχρηστο εμπόρευμα.

ВОХЛИП, -а α. κλαφούρισμα, κλαυθμύρισμα, -ός· λυγμός, αναφυλλητό.

ВОХЛІПНУТЬ ρ.σ. βλ. **ВОХЛІПНУВАТЬ**.

ВОХЛІПВАНІЕ, -Я ουδ. βλ. **ВОХЛИП**.

ВОХЛІПНУВАТЬ ρ.δ. κλαυθμυρίζω, κλαίω με α-
ναστεναγμούς, με λυγμούς.

ВОСХОДІТЬ, -ОЖУ́, -ОДИШЬ ρ.δ. βλ. **ВОСЙТІ**.

ВОСХОДЫ, -ОВ πλθ. οι φύτες, τα φύτρα.

ВОХОЖЕСТЬ, -И θ. βλαστικότητα.

ВОХОЖІЙ, -ая, -ее επ., βρ: **ВОХОЖ**, -а, -е
βλαστικός, που βλαστίζει εύκολα· -ие семенá
βλαστικοί σπόροι.

ВОХОЛМЭННІЙ επ. λοφοσειπής, πλήρης λοφί-
ων· -ая равніна λοφοσειπής πεδιάδα.

ВОСКРАП, -а α. (απλ.) ροχαλίσμα, ροχασιμός.

ВОСКРАПНУТЬ, -НУ́, -НЭШЬ ρ.σ. 1 βλ. **ВОСКРАП-
ВАТЬ** (2 σημ.). 2 (απλ.) κοιμούμαι, αποκοι-
μούμαι, τον κλέφτω, τον παίρνω λίγο, ένα τρο-
πάρι, ροχαλίζω λίγο.

ВОСКРАПВАНІЕ, -Я ουδ. βλ. **ВОСКРАП**.

ВОСКРАПНУВАТЬ ρ.δ. 1 ροχαλίζω. 2 (για ζώα)
ρεγγάζω, ρέγγω.

ВОСПАНИЕ, -Я ουδ. βλ. **ВОПІКА**.

ВОПІПАТЬ, -ПІЮ, -ПЛЕШЬ, προστι. **ВОПЬ** ρ.σ. 1
(για λεπτά τεμάχια, κόκκους) χύνω, ρίχνω μέ-
σα, αδειάζω, εγγύνω, εγγέω· - овес в мешок
ρίχνω τη βρώμη στο σακί. 2 (απλ.) με δοτ.
χτυπώ, δέρνω, ξυλοκοπώ, τις ρίχνω, τις βρέ-
χω· емύ здóрово -ли του τις ρίξανε γερά. ||
ειφρ. - Горічих (απλ.) βλ. 2 σημ. || -ОЯ χω-
ρώ· в ётот мешóчек килó сáхару не -плетоя σ'
αυτό το σακκουλάκι ένα κιλό ζάχαρη δε χωρά.

ВОСПАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВОПІПАТЬ(СЯ)**.

ВОПІКА, -И θ. (για τεμάχια, κόκκους) ρί-
ξιμο, χύσιμο, άδειασμα μέσα.

ВСЮДУ επίρ. παντού, ολούθε, (α)πανταχού.

ВСЯ βλ. **ВЕСЬ**.

ВСЯК, -а, -ο βρ. αντων. βλ. **ВСЯКІЙ**.

ВСЯКІЙ αντων. επιπλεριστική. 1 καθέννας, κα-
θείς, κάθε, οιοσδήποτε. || ουσ. ο καθέννας.
2 οιονδήποτε πράγμα, οτιδήποτε, ότι κι άν.
3 (με την πρόθ. без) κανέννας, καμιά, κανέ-
να· без -ой жалóсти χωρίς κανένα οίκτο, α-
νελέητα· без -го сомнѣния χωρίς καμιά αμφι-
βολία, αναμφίβολα. || ειφρ. -ая всячина βλ.
ВСЯЧИНА· во -ом слýчае εν πάση περιπτώσει,
νάτω απο οποιεσδήποτε συνθήμες, περιστάσεις,
ότι και να συμβεί, οπωσδήποτε· на - слý-
чай για κάθε ενδεχόμενο, για καλό και για
κακό· -го рóда κάθε λογής, λογής-λογής, κά-
θε είδους, παντοειδής.

ВСЯКО επίρ. (απλ.) παντοιοτρόπως, διαφο-
ροτρόπως, ποικιλοτρόπως, έτσι κι αλλιώς· -
я жил ёзпса κι έτσι κι αλλιώς· - обвáет όλα
συμβαίνουν.

ВСЯЧЕСКИ επίρ. παντοιοτρόπως, διαφοροτρό-

πως, ποικιλοτρόπως, ποικίλλως.

ВСЯЧИНА, -И θ. στην έιφρ: **ВСЯКАЯ** - παντο-
ειδή πράγματα, κάθε λογής, λογής-λογής, λο-
γιών-λογιών.

ВСЯЧИНКА, -И θ. στην έιφρ: со -ой και κα-
λά και άσχημα, τότε καλά τότε κακά, έτσι κι
έτσι· как поживáете? - со -ой πως τα περνά-
τε; - έτσι κι έτσι.

ВТÁЙНЕ επίρ. μυστικά, στα κρυφά· **держáть**
~ κρατώ μυστικό· **приготóвиться** - προετοιμά-
ζομαι μυστικά.

ВТÁЛКІВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВТОЛКАТЬ(СЯ)**, **ВТОЛ-
КНУТЬ(СЯ)**.

ВТÁПНУВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВТОПАТЬ**. || -ОЯ κατα-
πατιέμαι, τσαλαπατιέμαι, κλωτσοπατιέμαι.

ВТАСКАТЬ ρ.σ.μ., καθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВТÁ-
СКАННІЙ**, βρ: -кан, -а, -ο (απλ.) σέρνω μέσα,
μπάζω σέροντας.

ВТÁСΚΙВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВТАСКАТЬ**. || -ОЯ βλ.
ВТÁЩІТЬСЯ.

ВТАСОВАТЬ, -СЮ́, -СУ́ЕШЬ ρ.σ.μ. βάζω μέσα,
χώνω, ανακατεύω· - кáрту в колóдку ανακα-
κατεύω τα τραπουλόχαρτο στην τράπουλα.

ВТАО́ВНУВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВТАСОВАТЬ**.

ВТΑЧÁТЬ ρ.δ.μ., καθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВТÁ-
ЧАННІЙ**, βρ: -чан, -а, -ο συρράπτω· - рукавá
συρράπτω τα μανίκια.

ВТÁЧИВАНІЕ, -Я ουδ. συρραφή, συρράφιμο.

ВТÁЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВТΑЧÁТЬ**. || -СЯ συρρά-
πτομαι.

ВТÁЧКА, -И θ. βλ. **ВТÁЧИВАНІЕ**.

ВТÁЩІТЬ, -ЩУ́, -ШИШЬ, καθ. μτχ. παρλθ. χρ.
ВТÁЩЕННІЙ, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βάζω,
μπάζω τραβώντας, σύροντας. 2 ανεβάζω σύρον-
τας, τραβώντας· - на лéстницу ανεβάζω στη
σκάλα σύροντας. || -СЯ μπαίνω, εισέρχομαι με
δυσκολία.

ВТЕКАТЬ, -áет ρ.δ. εισρέω. || χύνομαι (για
ποταμό).

ВТЭМНУД επίρ. (χαρτπ.) χωρίς να ιδώ (τα
χαρτιά), σαν βουάρ. || μτφ. στα τυφλά, στην
τύχη· **дѣйствовáть** - ενεργώ στα τυφλά.

ВТЭМНУ́ЩІТЬ, -ШУ, -ШИШЬ ρ.σ.μ. βάζω, τυπώνω
στο μυαλό (κάπολου). || -СЯ μου τυπώθηκε, μου
μπήκε στο μυαλό, στο κεφάλι· - лось емύ, что
он облeн του τυπώθηκε ότι είναι άρρωστος.

ВТЭРЭТЬ, **Вотрý**, **Вотрѣшь**, παρλθ. χρ. **ВТѢР**,
-ла, -ло, καθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВТѢРТІЙ**, βρ:
ВТѢРТ, -а, -ο, επιρ. μτχ. **ВТЭРЭВ** κ. **ВТѢРШИ**,
ρ.σ.μ. 1 εντρίβω, μαλάσσω· - мазь в
кóжу κάνω εντριβή του δέρματος με αλοιφή. 2
μτφ. (απλ.) καταφέρνω να βάλλω κάποιον στη
δουλειά, υπηρεσία. || ειφρ. - очкí (комý) ρί-
χνω στάχτη στα μάτια κάποιου (ξεγελώ, απατώ).
|| -СЯ 1 εισχωρώ, διεισδύω, χώνομαι· - в тол-
пý χώνομαι στο πλήθος. || υπεισέρχομαι, ει-

σχωρώ επιτήδεια, τρυπώνω - в кампанию κολώ στην παρέα. || ειφρ. - в доверие επιτήδεια αποιτώ την εμπιστοσύνη.

втесаться, втешусь, втешешься ρ.σ. (απλ.) χώνομαι, παρεισφρώ, επιλοχωρώ.

втеснить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. втеснённый, βρ: -нён, -ненá, -ненó (παλ.) εμπάλλω, εμπιέζω, σφίγγω. || -ся στριμώχνομαι, συμπιέζομαι, σφίγγομαι.

втеснить(ся) ρ.δ. βλ. втеснить(ся).

втесиваться ρ.δ. βλ. втесаться.

втечь, втечёт, втекут, παρλθ. χρ. втёк, втеклá, -лó ρ.σ. βλ. втекáть.

втирание, -я ουδ. 1 εντριβή. 2 φαρμακευτική αλοιφή.

втирать(ся) ρ.δ. βλ. втерёт(ся).

втискать(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. втиснуть(ся).

втискивать(ся) ρ.δ. βλ. втиснуть(ся).

втиснуть ρ.σ.μ. πιέζω, πατώ, θλίβω, ζουλώ, -ίζω, ζουπώ, -ίζω, στριμώχνω - белё в чемодáн πιέζω τα ρούχα στη βαλίτσα. || -ся εισέρχομαι, χώνομαι με δυσκολία, στριμώχνομαι - в толпý στριμώχνομαι στο πλήθος.

втихомóлку επίρ. σιγά και αθόρυβα, κλέφτινα, κρυφά, απαρατήρητα, λάθρα, -αίως.

втихóу επίρ. (απλ.) νοερώς, μόνος μου, μέσα μου - дýмать - σιέφτομαι μέσα μου.

втолкáть ρ.σ.μ. (απλ.) σπρώχνω μέσα, μπάζω σπρώχνοντας - пьяного ёле -ли в дом τον μεθυσμένο μόλις να μετά βίας τον έμπασαν στο σπίτι. || -ся σπρώχνομαι, ωθούμαι μέσα.

втолкнýть, -нý, -нёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. втолкнутий, βρ: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. βλ. втолкáть. || -ся (απλ.) εισορμώ, μπουιάρω, σπρώχνομαι.

втолковáть, -кýю, -кýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. втолкованный, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. (με δοτ.) εξηγώ, βάζω στο μυαλό, τυπώνω, δίνω να καταλάβει - кýйте ей, что она не правá δóστε της να καταλάβει ότι δεν έχει δίκαιο.

втолковывать ρ.δ. βλ. втолковáть.

втолóчь, -лкý, -лчёшь, -лкýт, παρλθ. χρ. втолóк, -клá, -клó ρ.σ.μ. μπάζω μέσα τεμαχίζοντας, χτυπώντας, σπρώχνω μέσα - щёбень в мостовýг λιθοστρώω το δρόμο.

втоптáть, -пчý, -пчешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. втоптанний, βρ: -тан, -а, -о ρ.σ.μ. καταπατώ, ποδοπατώ, τσαλαπατώ, κλωτσοπατώ.

втора, -н θ. (μουσ.) η δεύτερη φωνή, σεκόντο - το δεύτερο βιολί.

вторáчивать ρ.δ. βλ. второчить.

вторгáться ρ.δ. βλ. вторгнуться.

вторгнуться, -нусь, -нешься, παρλθ. χρ. вторгся, -глась, -глось ρ.σ. εισβάλλω, επιτίθεμαι αιφνίδια - враг -гся на нашу страну

ο εχθρός εισέβαλε στη χώρα μας. || μτφ. επιτιθέμαι κατάφορα - в чужие дела επιτιθέμαι ξεδιάντροπα στις ξένες υποθέσεις. || εισχωρώ, εισβάλλω, εισδύω, μπαίνω μέσα.

вторжение, -я ουδ. εισβολή, επιδρομή, αιφνίδια επίθεση - врагá η εισβολή του εχθρού.

вторить ρ.δ. 1 τραγουδώ ή παίζω δεύτερη φωνή. 2 αντηχώ, αντιλαλώ - επαναλαμβάνω τους ήχους ή τα λόγια άλλου. 3 συμφωνώ, στέργω, συναινώ, συγκατανεύω.

вторично επίρ. (για) δεύτερη φορά, ει δευτέρου, ξανά, πάλι.

вторичный επ. 1 δεύτερος, γινόμενος για δεύτερη φορά, δις -οε извещéние δεύτερη ειδοποίηση - δεύτερο ειδοποιητήριο. 2 δευτερεύων, δεύτερος (αυτών. του πρωταρχικού). 3 δευτερεύουσας σημασίας, δευτερεύων.

вторник, -а α. Τρίτη (μέρα της εβδομάδας).

вторничныи επ. της Τρίτης.

второгóдник, -а α., -ца, -н θ. ο, η διετής, στάσιμος μαθητής, -τρια.

второгóдничество, -а ουδ. στασιμότητα (η μη προαγωγή) μαθητών.

вторóй αριθ. τακτ. 1 δεύτερος - год δεύτερος χρόνος - муж δεύτερος σύζυγος. || μουσ. δεύτερος - гóлос δεύτερη φωνή - áя скρίпка δεύτερο βιολί. 2 παρόμοιος του πρώτου - áя родина δεύτερη πατρίδα. 3 ουσ. ουδ. -όε εντράδα, δεύτερο φαγητό. 4 -όε επίρ. δεύτερο. 5 ουσ. θ. -άя το ένα δεύτερο. || ειφρ. -άя молодóсть το ξανάνιωμα - до -нх петухóв ώσπου να λαλήσουν τα κοκόρια δεύτερη φορά (κατά το πρωί). из -нх рук απο δεύτερο χέρι (όχι απ' ευθείας) μέσω τρίτου προσώπου.

второклáсник, -а α. -ца, -н θ. μαθητής, -τρια 2^{ης} τάξης.

второкýрсник, -а α. -ца, -н θ. σπουδαστής, -τρια δεύτερου έτους.

второочередной επ. δεύτερος κατά σειρά, δευτερεύων, δευτερεύουσας σημασίας - вoπpóс δευτερεύον ζητήμα.

второпяч επίρ. στη βιασύνη, στη βία, στη βιάση, βιαζόμενος - забýл взять с собой дéньги απο τη βιασύνη μου ξέχασα να πάρω μαζί μου χρήματα.

второразрядный επ. δεύτερης κατηγορίας. || μεσαίος, μέσος, μέτριος.

второсóртный επ. δεύτερης ποιότητας, κατώτερος - áя мука αλεύρι δεύτερης ποιότητας. || μέτριος, μεσαίος, μέσος.

второстепенный επ. δευτερεύων, δευτερεύουσας σημασίας - áя роль δευτερεύων ρόλος - вoπpóс δευτερεύον ζητήμα. || ειφρ. -не члéны предложéния δευτερεύοντα μέλη (ή όροι) της πρότασης.

второчить, -чý, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.

второченный, βρ: -ЧЕН, -а, -ο ρ.σ.μ. δένω πιωσάμαρα.

ВТРАВІТЬ, -ВЛІ, -ВИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВТРАВЛЕННЫЙ**, βρ: -ЛЕН, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 εξασιώ, μαθαίνω, ξεβγάζω ~ σοβάκυ ξεβγάζω το σκυλί, το μαθαίνω να κυνηγά. 2 μτφ. συνθηζώ· **ПРІЯТЕЛИ ЕГО** -λι в πѣяство οι φίλοι τον έμαθαν να πίνει (να μεθά). || -**СЯ** 1 εξασιούμαι, μαθαίνω, ξεβγαίνω. 2 μτφ. συνθηζώ, παρσύρομαι σε καιές έξεις.

ВТРАВЛИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВТРАВІТЬ(СЯ)**.

ВТРАМБОВАТЬ, -ОУ, -ОУЕШЬ, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ВТРАМБОВАННЫЙ**, βρ: -ВАН, -а, -ο ρ.σ.μ. μπήγω, χώνω χτυπώντας, κοπανώντας. || -**СЯ** μπήγομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ВТРАМБОВЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВТРАМБОВАТЬ(СЯ)**.

В-ТРЕТЬИХ επίρ. τρίτο(ν).

ВТРИДЕШЕВА επίρ. (παλ.) τρίφτηνα.

ВТРИДОРΟΓΑ επίρ. τρισάκριβα.

ВТРОЕ επίρ. τρεις φορές· σε τρία μέρη, μερίδες, στα τρία· ~ **ДОРΟЖЕ** τρεις φορές ακριβότερα· **СЛОЖИТЬ ДУМАГУ** ~ διπλώνω το χαρτί στά τρία· **УВЕЛИЧИТЬ** ~ τριπλασιάζω.

ВТРОЕМ επίρ. οι τρεις μαζί· **МЫ** ~ **ГУЛЯЛИ** οι τρεις μας κάναμε περίπατο.

ВТРОЙНЕ επίρ. τριπλός· τρεις φορές περισσότερο.

ВТУЛКА, -и θ. 1 πλύμνη, ομφαλός, μουαγιέ. 2 βύσμα, έμβυσμα, έμφραγμα, πώμα, επίπωμα.

ВТУНЕ επίρ. (παλ.) χωρίς αποτέλεσμα, χωρίς προσοχή ή σημασία. || μάταια, άδεια, άσιονπα, στα χαμένα.

ВТЯКАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВТЯКНУТЬ(СЯ)**.

ВТЯРИТЬСЯ ρ.σ. (απλ.) 1 πέφτω μέσα· ~ в **ГРЯЗЬ** πέφτω στη λάσπη. 2 ερωτεύομαι, μπλέκομαι, νταραβερίζομαι.

ВТЯГИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВТЯНУТЬ(СЯ)**.

ВТЯЖНОЙ επ. 1 (τεχ.) αναρροφητικός. 2 συμπτυσσόμενος· ~не **КОГТИ ХИЩНЫХ ЖИВОТНЫХ** τα συμπτυσσόμενα νύχια των αρπακτιών ζώων.

ВТЯНУТЫЙ επ. απο μτχ. βλ. **ВПΛΑΜЫЙ**.

ВТЯНУТЬ, -НУ, -НЕШЬ, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ВТЯНУТЫЙ**, βρ: -НУТ, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 τραβώ προς τα μέσα, εισέλνω. 2 παίρνω μέσα, ρουφώ (αέρα, υγρά). || συμπτύσσω, μαζεύω μέσα (κοιλιά κεφάλι κ.τ.τ.), χώνω. 3 μτφ. προσελιύω, παρασέρνω, τραβώ· **ЕГО** -ли в **КАРТОЧНУК** **ИГРУ** τον τράβηξαν στο χαρτοπαίγνιο. || -**СЯ** 1 συμπτύσσομαι, μαζεύομαι μέσα, μπαίνω, χώνομαι μέσα. 2 εισέρχομαι βαθμιαία. 3 προσελιύομαι, επιδίδομαι, τραβιέμαι· παίρνω μέρος· ~ в **ИГРЕ** на **БИЛЛИАРДЕ** με τραβά το μπιλιάρδο· в **РАЗГОВОР** -лишь **МАТЬ** и **СЕСТРА** στή συνομιλία πήραν μέρος η μητέρα και η αδερφή. || συνθηζώ λίγο-λίγο· ~ в **РАБОТУ** λίγο-λίγο συνθηζώ στη δουλειά.

***ВУАЛΕΤКА**, -и θ. μικρός πέπλος.

ВУАЛІРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.μ κρύβω, καλύπτω με το πρόσχημα· ~ **ПЛОХОЕ СОСТОЯНИЕ ДЕЛ** σκεπάζω την άσχημη κατάσταση των υποθέσεων.

***ВУАЛЬ**, -и θ. 1 πέπλος, πέπλο, καλύπτρα. 2 θαμπό στρώμα στη φωτογραφία.

ВУАЛЬКА, -и θ. μικρός πέπλος.

ВУЗОВЕЦ, -ВЦА α., -ВКА, -и θ. φοιτητής, -τρια ανωτάτου εκπαιδευτικού ιδρύματος.

***ВУЛКАН**, -а α. ηφαίστειο· **ДЕЙСТВУЮЩИЙ** - ηφαίστειο εν ενεργεία· **ПОΤΥΧШИЙ** ~ σβησμένο ηφαίστειο. || εκφρ. **ЖИТЬ (КАК) НА** -е κάθομαι σ' αναμμένα κάρβουνα ή στα καρφιά, στα αγιάνθια (αδημονώ, αγωνιώ, ανησυχώ άκρως).

ВУЛКАНИЗАЦИЯ, -и θ. θείωση, βουλκανισμός.

ВУЛКАНИЗИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.μ. σ.μ. (τεχ.) θειώνω, βουλκανίζω. || -**СЯ** θειώνομαι, βουλκανίζομαι.

ВУЛКАНИЗМ, -а α. ηφαιστείωση, βουλκανισμός.

ВУЛКАНИЗОВАТЬ(ОЯ) ρ.δ.μ.σ.μ. βλ. **ВУЛКАНИЗИРОВАТЬ(СЯ)**.

ВУЛКАНИЧЕСКИЙ επ. ηφαιστειακός.

ВУЛКАНОЛОΓΙЧЕСКИЙ επ. ηφαιστειολογικός.

ВУЛКАНОΛΟΓΙΑ, -и θ. ηφαιστειολογία.

ВУЛГАРИЗАТОР, -а α. χυδαίστης, χυδαιολόγος.

ВУЛГАРИЗАЦИЯ, -и θ. χυδαίωση, εκχυδαϊσμός.

ВУЛГАРИЗИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.μ.σ.μ. εκχυδαίζω. || -**СЯ** εκχυδαίζομαι.

ВУЛГАРИЗМ, -а α. χυδαιολογία, χυδαία λέξη ή φράση.

ВУЛΓΑΡНО επίρ. χυδαία.

ВУЛΓΑΡНОСТЬ, -и θ. χυδαιότητα.

***ВУЛΓΑΡНЫЙ** επ., βρ: **РЕН**, -рна, -рно. 1 χυδαίος, αισχρός· ~не **МАНЕРЫ** χυδαίοι τρόποι συμπεριφοράς. 2 διαστρεβλωμένος, εκχυδαϊσμένος· ~ **МАТЕРИАЛИЗМ** εκχυδαϊσμένος υλισμός. || εκφρ. -**ая** **Латинь** λατινική απλολογία (μη ιλασσινή).

***ВУНДЕРКИНД**, -а α. πανέξυπνο παιδάκι.

ВУРДАΛΑΚ, -а α. βρυκόλακας.

ВХОД, -а α. είσοδος, εισέλευση, εισχώρηση, το έμπα, η μπασιά· ~ **СВОБОДНЫЙ** ελεύθερη είσοδος· **ГЛАВНЫЙ** ~ η κυρία είσοδος· ~ **Воспрещен** απαγορεύεται η είσοδος.

ВХОДИТЬ, **ВХОЖУ**, **ВХОДИШЬ**, μτχ. ενεστ, **ВХОДЯЩИЙ** ρ.δ. βλ. **ВОЙТИ**.

ВХОДНОЙ επ. της εισόδου· της εισαγωγής· ~ **билет** το εισιτήριο· -**ая** **дверь** θύρα εισόδου, είσοδος· -**о** **отверстие** οπή εισαγωγής.

ВХОДЯЩИЙ επ. κ. ουσ. απο μτχ. εισερχόμενος· -**ая** **почта** τα εισερχόμενα έγγραφα· **секретарь** **отличает** -ую от **исходящей** ο γραμματικός ξεχωρίζει τα εισερχόμενα απο τα εξερχόμενα (έγγραφα).

входление, -я ουδ. (για κίνηση) βλ. ВХОД.
вхожий επ., βρ: ВХОЖ, -а, -е ο ελεύθερα εισερχόμενος. || ταχτιός επισκέπτης.

вхолосту επίρ. άδεια, άσικοπα, ανώφελα·
станок работает - η εργατομηχανή δουλεύει άσικοπα.

вцепиться, -плось, -пишья ρ.σ. αγιιστρώ-
νομαι, γαντζώνομαι, πιάνομαι, σιαλώνω· προ-
σιολλιέμαι, κολλώ.

вцепляться ρ.δ. βλ. вцепиться.

вчера επίρ. 1 χτές, (ε)χθές· - ύтром χτες
το πρωί· - ночью χτες τη νύχτα, (ε)фές τη
νύχτα. 2 ουσ. θ. η χτεσινή μέρα· однако -
не похóжет на завтра κι όμως το χτες δεν
μοιάζει με το αύριο.

вчерашний, -яя, -ее επ. χτεσινός· - день
η χτεσινή μέρα· -яя дрáка ο χτεσινός τσακω-
μός. || ως ουσ. ουδ. -ее, -его το χτεσινό. ||
εμφρ. искáть -его дня γυρεύω φύλλο (ή βελό-
νι) στ' άχυρα.

вчерне επίρ. πρόχειρα, στα πρόχειρα· до-
клад написан - η εισήγηση γραφτηκε στα πρό-
χειρα (ή στα γόνατα).

вчертять, -рчý, -ртишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
вчёрченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. σχεδιάζω
μέσα· - круг в прямоугольнике σχεδιάζω κύ-
κλο μέσα στο ορθογώνιο τετράγωνο.

вчёрчивать ρ.δ. βλ. вчертять. || -ся σχε-
διάζομαι μέσα.

вчётверо επίρ. τέσσερις φορές, τετράνις,
στα τέσσερα, σε τέσσερα μέρη· - больше τέσ-
σερις φορές περισσότερο· сложить бумагу -
διπλώνω το χαρτί στα τέσσερα· увеличить -
τετραπλασιάζω.

вчетвером επίρ. οι τέσσερις μαζί.

в-четвёртых επίρ. τέταρτο(ν).

вчинить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. вчи-
нённый, βρ: -нён, -нёна, -нёно (παλ.) πα-
ρουσιάζω, κáνω· - йск κáνω αγωγή, ενάγω.

вчинять ρ.δ. βλ. вчинить.

вчисту επίρ. (απλ.) ολότελα, τελείως, εν-
τελώς, ολοσδιόλου.

вчитаться ρ.σ. διαβάζω, μελετώ προσεχτιά,
βαθιά, εμβαθύνω· - в текст εμβαθύνω στο κεί-
μενο.

вчитываться ρ.δ. βλ. вчитаться.

вчувствоваться, -вуюсь, -вуетья ρ.σ. δι-
ασθάνομαι, διαγιγνώσκω.

вчуже επίρ. απ' έξω, άσχετα, άν και ξένος·
мне вгó - жаль άν και είναι ξένος, τον λυπά-
μαι.

вша, -и θ. (απλ.) φείρα.

вшестеро επίρ. έξι φορές, εξάνις, στα έξι,
σε έξι μέρη· сложить - διπλώνω στα έξι.

вшестером επίρ. οι έξι μαζί.

в-шестых επίρ. έμτο(ν).

вшивание, -я ουδ. βλ. вшивка.

вшивать ρ.δ. βλ. вшить. || -ся συρράπτομαι,
ράβομαι μέσα.

вшиветь, -еш, -еешь ρ.δ. φειριάζω.

вшивка, -и θ. συρραφή, ράφισο μέσα.

вшивной επ. συρραμμένος, ραμμένος μέσα.

вшивость, -и θ. φείρισμα.

вшивый επ. φειριάρης.

вширь επίρ. στο πλάτος, σε πλάτος, σε φάρ-
δος, στο φάρδος, κατά (το) φάρδος· вглубь и
- κατά βάθος και κατά πλάτος.

вшить, вошью, вошьёшь, προστι. вшей ρ.σ.μ.
συρράπτω, ράβω μέσα.

въ... πρόθεμα βλ. в... χρησιμοποιείται, αν-
τί του в... μπροστά απο τα γλωττικά φωνήεντα:
е, я π.χ. вьэхать, вьявь.

вьедаться¹, -áется ρ.δ. βλ. вьестья!

вьедаться², -áюсь, -áеься ρ.δ. βλ. вьёс-
тья²?

вьедливость, -и θ. διάβρωση.

вьедливый επ., βρ: -лив, -а, -ο. 1 δια-
βρωτικός. 2 λεπτολόγος· στρεφόμενος.

вьедчивость, -и θ. βλ. вьедливость.

вьедчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο βλ. вьед-
ливый.

въезд, -а α. είσοδος (μεταφορικών μέσων)·
- запрещён απαγορεύεται η είσοδος· - в го-
род η είσοδος στην πόλη.

въездной επ. της εισόδου· -не ворóта пý-
λη εισόδου (μεταφορικών μέσων).

въезжать ρ.δ. βλ. вьэхать.

вьестья¹, вьёстся, вьедётся, παρλθ. χρ. |
вьёлся, -лась, -лось ρ.σ. 1 μπήγομαι, χώνο-
μαι. 2 εισχωρώ, διαποτίζομαι· διαβιβρώσκομαι.

вьестья², вьёмся, вьёшья, вьёстся, вье-
пймся, вьедитесь, вьедётся, παρλθ. χρ. вьёл-
ся, -лась, -лось, προστι. вьёшья ρ.α (απλ.)
συνηθίζω σε είδος τροφής.

вьэхать, вьеду, вьедешь, προστι. δεν έχει.
1 εισέρχομαι, μπαίνω μέσα (για μεταφ. μέσο),
2 ανεβαίνω, ανέρχομαι (επί μεταφ. μέσου). -
на гóру ανεβαίνω στο βουνό. 3 εγνατοικώ, εγ-
καθίσταμαι, ενοικιώ. 4 (απλ.) χτυπώ, |δέρνω·
-ли в загóрбок του ίσιωσαν την καμπούρα, του
τις έβρεξαν στα γερά.

вьявь επίρ. (παλ. и. απλ.) πραγματινά, α-
λήθεια· да и - ёто он вαι, πραγματινά αυ-
τός είναι.

вн (вас, вам, вас, вами, о вас) πλθ. της
προσ. αντων. β' προσώπου ты ёσεις· ёто вн?
ёσεις ёисте; вчера вас не было дома χτες
δεν ήσαστε σπίτι· благодарю вас σας ευχα-
ριστώ· что с вами? τι ёχετε; τι πάθατε; τι
сας συνέβη; какоё вам дело τι σας ενδιαφέ-
ρει, τι σας νοιάζει, τι σας μέλει· я вами
недоволен δεν είμαι ικανοποιημένος απο σας·

ο вас ΜΝόγο говорят για σας πολλά λένε· быт с кем на вн δεν έχω πολλές σχέσεις (θάρος, οικειότητα) με κάποιον.

ВН... πρόθεμα, σημαίνει: α) κίνηση απο μέσα προς τα έξω π.χ. **ВНЕХАТЬ, ВНЕСТИ, ВНЕЖАТЬ.** β) αφαίρεση, βγάλσιμο, απομάκρυνση ενός μέρους του αντικειμένου ή ενός αντικειμένου απο το άλλο π.χ. **ВНБИТЬ, ВНОМАТЬ, ВВИНТИТЬ.** γ) ολοκλήρωση, τέλειωμα, τέλος της ενέργειας π.χ. **ВНБЕЛИТЬ, ВВВАРИТЬ, ВВМОКНУТЬ, ВВСУШИТЬ.** δ) επίτευξη κατόπιν ενέργειας π.χ. **ВВПРОСИТЬ, ВВСЛУЖИТЬ, ВВТРЕБОВАТЬ.** ε) με το μόριο **-СЯ** εκφράζει ολοκλήρωση της ενέργειας, αναγωγή αυτής ως το βαθμό που χρειάζεται π.χ. **ВВПЛАКАТЬСЯ, ВВСПАТЬСЯ.**

ВВБАЛТИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВВБОЛТАТЬ(СЯ).**

ВВБЕГАТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) περιτρέχω, περιέρχομαι, γυρίζω τρέχοντας· - **ВЕСЬ ГОРОД** τρέχω (γυρίζω) όλη την πόλη. || φτάνω, επιτυχάνω τρέχοντας. || **-СЯ** δεν μπορώ να τρέξω άλλο.

ВВБЕГАТЬ ρ.δ. βλ. **ВВБЕЖАТЬ.**

ВВБЕЖАТЬ, -БЕГУ, -БЕЖИШЬ, -БЕГУТ ρ.σ. ε-ξέρχομαι, βγαίνω τρέχοντας, πετάγομαι έξω· **ОТЭЦ -АЛ ИЗ КОМНАТ** ο πατέρας πετάχτηκε έξω απο το δωμάτιο.

ВВБЕЛИТЬ, ρ.σ.μ. ασπρίζω, λευκαίνω· αοβεστώνω· - **ХОЛОСТ** λευκαίνω το λινό ύφασμα· - **ПОТОЛОК** ασβεστώνω το ταβάνι. || **-СЯ** ασπρίζομαι, λευκαίνομαι· ασβεστώνομαι. || λερώνομαι απο άσπρη μπογιά.

ВВБИВАЛЬНЫЙ επ. εξορυκτικός, της εξόρυξης· **-АЯ МАШИНА** μηχανή εξόρυξης.

ВВБИВАНИЕ, -Я ουδ. 1 σπάσιμο, θραύση. || ειδίωξη εχθρού με χτυπήματα. 2 ξεσινόνισμα με χτύπημα. 3 χτύπημα. || κοπή, κόψιμο (νομισμάτων, μετάλλων κλπ.). 4 πλάτυση, εκλεπτύωση με σφυρηλάτηση.

ВВБИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВВБИТЬ(СЯ).**

ВВБИВКА, -И θ. βλ. **ВВБИВАНИЕ** (1 σημ.).

ВВБИВНОЙ επ. εξαγωγικός, της εξαγωγής με χτυπήματα· θραυστικός.

ВВБИРАНИЕ, -Я ουδ. εκλογή, επιλογή, διάλεγμα.

ВВБИРАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВВБИРАТЬ(СЯ).**

ВВБИТЬ, -БЬЮ, -БЬЕШЬ, προστι. **ВВБЕЙ** ρ.σ.μ. 1 σπάζω, θραύω· - **СТЕКЛО** σπάζω το τζάμι· - **ДВЕРЬ** σπάζω την πόρτα· - **ЗУБ** σπάζω το δόντι. || ειβάλλω, βγάζω, εκδιώνω· - **ВРАГ** из **ОКОПОВ** βγάζω τον εχθρό απο τα χαρακώματα. 2 ξεσκονίζω χτυπώντας· - **КОВЕР** ξεσκονίζω το χαλί με χτυπήματα. 3 καταστρέφω, χαλνώ· **РОЖЬ -ТА** **ГРАДОМ** η βρίζα χάλασε απο το χαλάζι. 4 βαθουλώνω, κάνω λακκούβα χτυπώντας· **ΚΟΒУ,** βγάζω ανάγλυφο (ιέρματα, μετάλλια κ.τ.τ.). 5 πλατύνω, εκλεπτύνω σφυρηλατώντας. || εκφρ. -

дорόгу ανοίγω δρόμο (με τη συχνή διάβαση οχημάτων). || **-СЯ** 1 διεξέρχομαι, βγαίνω διασχίζοντας, διασχίζω. || απαλλάσσομαι· - **ИЗ НИШЕТ** βγαίνω απο τη φτώχεια· - **ИЗ ДОЛГОВ** ξεχρεώνομαι. 2 βγαίνω, εξέρχομαι στην επιφάνεια, αναφαίνομαι (για νερό, φωτιά, φύτρες κ.τ.τ.). || **ΕΞΕΧΩ** **ΒΟЛОСН -ЛИСЬ** **ИЗ-ПОД** **ШЛЯП** τα μαλλιά βγήκαν κάτω απο το καπέλλο. || **εκφρ.** - **В ЛЮДИ** βγαίνω στην κοινωνία (αποκτώ κοινωνική πείρα). - **НА ДОРΟГУ** ευδοκίω, προκόβω στην κοινωνία· - **ИЗ** **ГРАФИКА** ή **РАСПИСАНИЯ** παραβιάζω το δρομολόγιο· - **ИЗ СИЛ** αποκάμνω, κατεξαντλούμαι.

ВВБОЛЕНКИ, -ОК πλθ. (ενν. -а, -и θ.) ναυτ. η σκαλιέρα.

ВВБОИНА, -И θ. κοίλωμα (απο χτύπημα). || λακκούβα δρόμου.

ВВБОЙКА, -И θ. (παλ. κ. απλ.) ύφασμα, εμπριμέ, σταμπάτο.

ВВБОЙЧАТЫЙ επ. (παλ. κ. απλ.) σταμπάτος, εμπριμέ.

ВВБОЛЕТЬ, -ЕЮ, -ЕЕШЬ ρ.δ. (απλ.) 'εξασθενίζω, χάνομαι, σβήνω, περνώ· -**ЛО** **ПРЕЖНЕЕ ЧВСТВО** έσβησε το προηγούμενο αίσθημα, πέρασε ο πόνος που είχα πριν. || βαρυσταλάω, βαρυσταλάομαι, κατατρώχομαι απο τους πόρους.

ВВБОЛТАТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) λέγω, κοινολογώ μυστικό φλυαρώντας· **ОН -АЛ** **ВСЕ** **НАШИ** **СЕКРЕТЫ** με τη φλυαρία του αυτός μας έβγαλε όλα τα μυστικά στα φόρα. || **-СЯ** 1 βλ. **ВВБОЛТАТЬ.** 2 φλυαρώ, μακρολογώ, μακρηγορώ, απεραντολογώ.

ВВБОР, -а α. 1 εκλογή· διάλεγμα· - **ПРОФЭС-СИИ** εκλογή επαγγέλματος· - **ПАЛ** **НА** **НЕГО** η εκλογή έπεσε σ' αυτόν· **У** **МЕНЯ** **НЕТ** **ДРУГОГО** -а για μένα δεν υπάρχει άλλη εκλογή, άλλος δρόμος. 2 συλλογή, εκλογή κατά προτίμηση· **БОЛЬШОЙ** - **ТОВАРОВ** μεγάλη συλλογή εμπορευμάτων, παντοειδή εμπορεύματα. 3 πλθ. -И εκλογές· αρχαιρεσίες· **ПАРЛАМЕНТСКИЕ** -И βουλευτικές εκλογές. || εκφρ. **БЕЗ** -а 'χωρίς εκλογή· **НА** - **КАТ'** εκλογή, **КАТ'** αρέσκεια· **ПО -У** βλ. προηγούμενη έκφραση.

ВВБОРКА, -И θ. 1 σύριμο, τράβηγμα, εξαγωγή, βγάλσιμο· - **СЭТИ** το τράβηγμα του αλευτινού διχτιού· - **ЯКОРЯ** το τράβηγμα της γκιυρας· - **ГРУНТА** το βγάλσιμο των χωμάτων. 2 πλθ. -И εκλεκτές περιουσίες, αποσπάσματα κειμένου. || εκφρ. **НА -У** (απλ.) **КАТ'** εκλογή, **КАТ** επιλογή.

ВВБОРНОСТЬ, -И θ. αιρετότητα, το αιρετόν, εκλεξιμότητα, εκλογικότητα.

ВВБОРНЫЙ επ. 1 εκλογικός· -**ОЕ** **СОБРАНИЕ** εκλογική συνέλευση. 2 αιρετός· -**НЕ** **ОРГАНЫ** τα αιρετά όργανα· -**АЯ** **ДОЛЖНОСТЬ** αιρετή δημόσια θέση. || ουσ. εκλεγμένος· **ПОСЛАЛ** **ИХ** **ДЛЯ** **ПЕРЕГОВОРОВ** έστειλαν εκλεγμένους για διαπραγ-

ματεύσεις.

βήοροchnый επ. εκλεχτός, διαλεχτός, κατ' εκλογή (μερικός, όχι όλος)· σποραδικός.

βήοорщик, -а α., -ца, -н θ. 1 εκλογέας. 2 ο επιλέγων (τσιτάτα, περικοπές κειμένου).

βήοραковать, -кую, -куешь ρ.σ.μ. βγάζω, πετώ σαν σκάρτο, σκαρτάρω, ξεσκαρτάρω.

βήοραковка, -и θ. σκαρτάρισμα, ξεσκαρτάρισμα, αποσκοράκιση.

βήοραковывать ρ.δ. βλ. βήοραковать.

βήοранить ρ.σ.μ. εξυβρίζω, καθυβρίζω, περιυβρίζω, σκυλοβρίζω. || -ся εξυβρίζω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

βήοрасывание, -я ουδ. 1 ρίζιμο, πέταγμα έξω. || μτφ. διαγραφή, σβήσιμο, πεοικοπή, κόψιμο. || μτφ. σπατάλη. 2 πρόταση, προβολή. 3 προπομπή. 4 βγάλισμο, ρίζιμο.

βήοрасыватель, -я α. εξολοκέας των καλύμνων τουφειού.

βήοрасывать(ся) ρ.δ. βλ. βήοросить(ся).

βήοратъ, -беру, -берешь ρ.σ.μ. 1 εκλέγω, επιλέγω, διαλέγω· ξεδιαλέγω, καθαρίζω - сор из сѣмян καθαρίζω το σπόρο· - цитаты из классиков βγάζω περικοπές απο τους κλασσικούς· - профессию εκλέγω επάγγελμα. - себе модное платье διαλέγω για τον εαυτό μου φόρεμα μόδας. 2 εκλέγω με ψηφοφορία· - президенту εκλέγω προεδρείο. 3 βγάζω, εξάγω· τραβώ, σύρω προς τα έξω· - все из сундука βγάζω όλα τα πράγματα απο το σεντούκι· - сеть τραβώ το δίχτυ. || εξαντλώ, καταναλώνω· - все запасы εξαντλώ όλα τα αποθέματα. 4 βοίσιω, εξοικονομώ (για χρόνο)· не могу - свободного часа δε μπορώ να βρω μια ώρα ελεύθερη. 5 λαβαίνω, παίρνω· - патент παίρνω πατέντα, || απλ. βγάζω (ύστερα απο συνδυασμούς, υπολογισμούς)· - из остатков материала платье βγάζω (κόβω), απο περισσεύματα (νομμάτια) υφασμάτων, ένδυμα. || -ся 1 βγαίνω, εξέρχομαι με δυσκολία, ανάμεσα απο· - из болота βγαίνω με δυσκολία απο το βάλτο. || απαλλάσσομαι· - из долгов βγαίνω απο τα χρέη. 2 μετοιχώ, μετακομίζομαι, αλλάζω κατοικία. 3 βλ. βήοратъ (4 σημ.).

βήοредать, ρ.δ. βλ. βήοрести.

βήοрести, -бреду, -бредешь, παρλθ. χρ. βήοредший ρ. σ. εξέρχομαι, βγαίνω· - на знакомому дороге βγαίνω σε γνωστό δρόμο· больной -ел в сад ο άρρωστος βγήκε στον κήπο.

βήοривать(ся) ρ.δ. βλ. βήοрить(ся).

βήοрить, -бреку, бредешь ρ.σ.μ. καλοξυρίζω, ξυρίζω τελείως· - голову ξυρίζω το κεφάλι. || -ся καλοξυρίζομαι, ξυρίζω τελείως.

βήοродить, -рожу, -родишь ρ.σ.μ. (απλ.) περιφέρομαι, περιέρχομαι, γυρίζω όλα ή πολλά μέρη.

βήοродить, -ит ρ.σ. ζυμούμαι τελείως, βράζω εντελώς. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

βήοрос, -а α. 1 ρίζιμο έξω, πέταγμα. 2 εξαγωγή, προβολή, πρόταση. 3 πεταγμένο πράγμα.

βήοросать ρ.σ.μ. (απλ.) ρίχνω, πετώ έξω μερικές φορές.

βήοросить, -ошу, -осишь, προστι. βήοрось. κ. βήοроси, παθ. μтх. παρлθ. χρ. βήοрошенный, βр: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 ρίχνω, πετώ έξω· он -ил окырок в окно αυτός πέταξε τη γόπα έξω απο το παράθυρο· - мýсор πετώ έξω τα σκουπίδια. || μтφ. διαγράφω, σβήνω, περικόπτω, απορρίπτω· в цензуре -ли основнóе η λογοκρισία απέρριψε το βασικό. || μтφ. σπαταλώ, ξοδεύω, δαπανώ άσκοπα, σιορπώ· - зря деньги σπαταλώ τα χρήματα· - на ветер στο рудлэй σιορπίζω στον αέρα (εξανεμίζω) εκατό ρούβλια. 2 προτείνω, προβάλλω, τεντώνω, τινάζω· - рýку вправо τεντώνω το χέρι δεξιά· - винтовку· - προτείνω το τουφέκι. 3 προπέμπω, προαποστέλλω, εξαποστέλλω. 4 αναδίδω, ειφυώ, βλαστίζω. 5 βγάζω, ρίχνω· - товары на рынок ρίχνω εμπορεύματα στην αγορά. || ειμφ. - из головы, сэрдца, пáмyти βγάζω απο το κεφάλι (νου), την καρδιά, τη μνήμη (ξεχνώ)· - лóзyнг ή призыв ρίχνω σύνθημα· - на ýлицy α) ρίχνω, πετώ στο δρόμο, διώχνω απο το σπίτι. β) στερώ των μέσων ύπαρξης, πετώ στο δρόμο. || -ся ρίχνομαι, πηδώ κάτω· он -илcя из окнá αυτός ρίχτηκε (έπεσε) κάτω απο το παράθυρο. || εξοκέλλω· προσαράσσω. || ξεσπώ, βγαίνω, πετάγομαι απότομα, με δύναμη (για καπνό, φλόγα, νερό κ.т.т.).

βήοροока, -и θ. ρίψη, -ιμο, πέταγμα έξω.

βήοрнзгать ρ.σ.μ. χύνω ραντίζοντας, ξεπλένω· ξοδεύω. || χύνομαι ραντίζοντας κλπ. ρ.μ.

βήοрнзгивать(ся) ρ.δ. βλ. βήοрнзгать(ся).

βήοрнзнуть(ся) ρ.σ. βλ. βήοрнзгать(ся).

βήοуривать, ρ.δ. βλ. βήοурить.

βήοурить ρ.σ. κάνω γεώτρηση· καθετηριάζω.

βήοубáние, -я ουδ. βλ. βήοубить.

βήοубáть ρ.δ. βλ. βήοубить.

βήοубить, -я ουδ. αναχώρηση, απέλευση.

βήοубь, -буду, -будешь ρ.σ. απέρχομαι, αναχωρώ. φεύγω· он -был из гóрода αυτός έφυγε απο την πόλη· она -была из школы αυτή έφυγε (διαγράφηκε) απο το σχολείο· - из списков διαγράφομαι (σβήνομαι) απο τους καταλόγους· команда -была из игрн́ η ομάδα βγήκε απο το παιγνίδι.

βнвáкивать ρ.δ. βλ. βнвóдить.

βнвáливать(ся)¹ ρ.δ. βλ. βнвáлить(ся).

βнвáливать(ся)² ρ.δ. βλ. βнвáлять(ся).

βнвáлить ρ.σ. 1 ρίχνω κάτω, αδειάζω, απαδειάζω, εκμινώνω τελείως· - ýгoль из тáчки

αδειάζω το κάρβουνο απο το καροτσάκι. 2 (απλ) βγαίνω, εξέρχομαι μαζικά. || -ся 1 βγαίνω, πέφτω. зуб -лся το δόντι έπεσε. 2 εξέρχομαι μαζικά.

вбвалиять ρ.σ.μ. (απλ.) κυλώ, λερώνω - в грязь κυλώ στη λάσπη. || -ся (απλ.) κυλιέμαι, λερώνομαι - в грязь κυλιέμαι στη λάσπη.

вбваривание, -я ουδ. βλ. вбварка.

вбваривать(ся) ρ.δ. βλ. вбварить(ся).

вбварить ρ.σ.μ. 1 εξάγω, βγάζω με βρασμό - соль βγάζω αλάτι με βράσιμο (θαλασσινού νερού). 2 βράζω καλά, εντελώς - мясо βράζω καλά το κρέας. 3 εξαλείφω, καθαρίζω με το βράσιμο - пятна на платье βγάζω τούς λεκέδες στο φόρεμα με βράσιμο. || -ся βράζω καλά мясо -лось το κρέας έβρασε καλά.

вбварка, -и θ. εξαγωγή, βγάλσιμο με βρασμό - соли βγάλσιμο αλατιού με βράσιμο.

вбварки, -ков πλθ. κατακάθια (απο τη βράση).

вбварной επ. βλ. вбварочный.

вбварочный επ. 1 με βρασμό (παραγόμενος) -ая соль αλάτι βγαλμένο με βράσιμο (θαλασσινού νερού). 2 για βράσιμο - котёл λέβητας για βράσιμο.

вбввать ρ.δ. βλ. вбвять. || -ся λιχνίζομαι.

вбведать ρ.σ.μ.и.αμ. μαθαίνω, γνωρίζω, εννημερώνω, πληροφορώ - πληροφορούμαι καλά.

вбведение, -я ουδ. 1 εξαγωγή, βγάλσιμο, εξαλείψη - пятен το βγάλσιμο των λεκέδων. 2 διαγραφή. 3 μετοίηση. 4 αλλαγή. || συμπέρασμα. 5 παραγωγή - εκκόλαψη. || δημιουργία ράτσας ζώων. 6 ανέγερση, οικοδόμηση, χτίσιμο. 7 εξαλείψη, καταστροφή, εξολόθρευση. 8 εξαγωγή (πορίσματος, τετραγ. ρίζας κ.τ.τ.). || εξαγωγή, βγάλσιμο, μετάπτωση - спутника на орбиту τό βγάλσιμο του σπούτνικ στην τροχιά.

вбведивать ρ.δ. βλ. вбведать. || -ся γνωστοποιούμαι, γίνομαι γνωστός, μαθαίνομαι.

вбвезти, -зу, -зешь, παρλθ. χρ. вбвез, -ла, -ло ρ.σ.μ. 1 μεταφέρω (με μεταφ. μέσο) - мýсор на свáлку μεταφέρω τα σκουπίδια στο σκουπιδιολόγιο - детей за город μεταφέρω τα παιδιά στην εξοχή. 2 μεταφέρω, κουβαλώ, προσκομίζω - овощи на рýнок μεταφέρω λαχανικά στην αγορά. || ανεβάζω, μεταφέρω επάνω. || φέρω μαζί μου. 3 (απλ.) βοηθώ (να βγει απο δύσκολη κατάσταση). || εκφρ. - в свет (παλ.) βγάζω στην κοινωνία - на себя ή на своих плечáх σηκώνω όλο το βάρος στις πλάτες μου. || -сь (απλ.) αναχωρώντας μεταφέρω (παίρνω) όλα τα πράγματά μου.

вбвевать ρ.δ. βλ. вбвять. || -ся λιχνίζομαι.

вбверить ρ.σ.μ., προστι. вбвери и. вбверь

ελέγχω καλά.

вбверка, -и θ. έλεγχος - вероб έλεγχος της ζυγαριάς.

вбвернутый επ. απο μτχ. διαστρεβλωμένος, διαστροφος, στραβωμένος, στραβός (για μέλος του σώματος).

вбвернуть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. вбвернутый, βρ: -нут, -а, -ο. 1 ξεβιδώνω, εκκοχλιώ, αποκοχλιώ - винт ξεβιδώνω τη βίδα. 2 διαστρέφω, διαστρεβλώνω, στραβώνω. || στραμπουλίζω, στραγγουλίζω, βγάζω. || αναστρέφω, αναποδογυρίζω. 3 αναστρέφω, γυρίζω το μέσο έξω. 4 αμ. βλ. вбвернуться (5 σημ.). || -ся 1 ξεβιδώνομαι, εκκοχλιώνομαι, αποκοχλιώνομαι. 2 εξαρθρώνομαι, ξεκλειδώνομαι, στραμπουλίζομαι, βγαίνω - лась негá έπαθε εξαρθρωση το πόδι. 3 αναστρέφομαι - рукав -лся το μανίκι γύρισε ανάποδα. 4 ξεγλιστρώ, διαφεύγω, ξεφεύγω. || μτφ. (τη) γλυτώνω, επιτήδεια βγαίνω απο δύσκολη κατάσταση. 5 στρίβω, γυρίζω απότομα, κάνω απότομη στροφή.

вбверт, -а α. στριφογύρισμα, λύγισμα του σώματος ή μελών αυτού. || παραξενιά, αλλοκοτία - говорит с -ами λέγω παράξενα πράγματα.

вбвертеть, -рчу, -ртишь ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. вбвернуть (1 σημ.).

вбвртывать(ся) ρ.δ. βλ. вбвернуть(ся).

вбвртывать(ся) ρ.δ. βλ. вбвернуть(ся) 1 σημ.

вбверять ρ.δ. ελέγχω καλά. || -ся ελέγχομαι καλά.

вбвесить¹, -ешу, -есишь, προστι. вбвеси и. вбвесь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. вбвешенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κρεμώ, αναρτώ - флажкí αναρτώ σημαιούλες - белье κρεμώ τα ρούχα (για στέγνωμα). 2 τοιχοκολλώ, αναρτώ - приказ, объявление, спíски τοιχοκολλώ διατάγματα, ανακοίνωση, καταλόγους.

вбвесить² (γραμμ. στοιχεία βλ. вбвесить) ρ.σ.μ. ζυγίζω - тáру ζυγίζω την τάρα - гíри ελέγχω τα σταθμά. || ελέγχω, κανονίζω, ταιριάζω τη ζυγαριά.

вбвеска¹, -и θ. επιγραφή, πινακίδα, ταμπέλα. || μτφ. πρόφαση, πρόσχημα.

вбвеска², -и θ. 1 ζύγιση, -σμα. 2 ταίριασμα, κανόνισμα, ρύθμιση της ζυγαριάς.

вбвести, -веду, -ведешь, παρлθ. χρ. вбвёл, -ла, -ло, μτχ. παρлθ. χρ. вбведный, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. вбведенный, βρ: -ден, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 μεταφέρω έξω, αποσύρω βγάζω έξω, εκδιώκω - войска из гóрода αποσύρω τά στρατεύματα απο την πόλη - нарушителá спокóйствия βγάζω έξω τον ταραχοποιό. || αποκλειώ - когó-н. из игрý αποκλειώ κάποιον απο το παιχνίδι. 2 βγάζω έξω οδηγώντας - под рýки βγάζω έξω απο το χέρι. || μετοικίζω - крестьян

В незаселённые места μεταοιούζω τους αγρότες σε ακατοίμητα μέρη. 3 βγάζω από μια κατάσταση - из состояния покоя διαταράσσω, διασαλεύω. 4 συνάγω, καταλήγω στη γνώμη, βγάζω συμπέρασμα κ.τ.τ. - формулу βγάζω τύπο (φόρμουλα). 5 (για πτηνά) παράγω, εκκολάπτω - цыплят βγάζω πουλάκια. 6 (για ζώα) παράγω, δημιουργώ ράτσα (για φυτά) παράγω, βγάζω ποικιλία - засухоустойчивую пшеницу δημιουργώ (βγάζω) ποικιλία άιταριού ξηρασίμυθηκτηκή. 7 ανεγείρω, χτίζω, οικοδομώ. 8 εξαλείφω, καθαρίζω - пятна βγάζω τους λεκέδες. || εξοντώνω, εξολοθρεύω, καταστρέφω, ξεκάνω - клопов καταστρέφω τους κοριούς - сорняки καταστρέφω τα ζιζάνια. 9 σχεδιάζω, γράφω τραγουδιό, εκτελώ με ζήλο - узоры διακοσμώ, φτιάχνω στολίδια. 10 παρασταίνω, απεικονίζω (σε φιλολογικό έργο). || εκφρ. - на ружу φανερώω, αποκαλύπτω, βγάζω στα φόρα - в ляди βγάζω, (προωθώ) στην κοινωσία - из себя κάνω κάποιον να γίνει εκτός εαυτού (να χάσει την αυτοκυριαρχία του) - из терпёния κάνω (φέρω στο σημείο) να χάσει την υπομονή (να εξοργιστεί) - на дороге βγάζω στο σωστό δρόμο (της ζωής) - на чистую ή свежую воду κογό ξεσκεπάζω, φανερώω, βγάζω στα φόρα κάποιον. || сь 1 εξαφανίζομαι, εξαλείφομαι, εκλείπω, χάνομαι - знахарі давнó - лись οι κομπογιαννίτες εξέλειψαν από καιρό. || βγαίνω από τη συνήθεια, τη χρήση κ.τ.τ., χάνομαι, εξαφανίζομαι - лись старне обичаи ξεχάστηκαν οι παλιές συνήθειες - лись сохи павε пια τα ξύλινα αλέτρια. 2 καταστρέφομαι, εξολοθρεύομαι, εξοντώνομαι, εξαλείφομαι - лась моль εξαφανίστηκε ο σιμόρος. || καθαρίζομαι, βγαίνω, εξαλείφομαι - лось пятно βγήκε ο λεκές. 3 εκκολάπτομαι - птицы давнó - лись τα πουλάκια από καιρό βγήκαν.

βίветреть, -еет ρ.σ. 1 (απλ.) στεγνώνω στον αέρα, εξαερίζομαι - бельё - ло τα ρούχα στέγνωσαν στον αέρα. 2 (γεωλ.) διαβιβρώσκομαι, φθείρομαι από τον αέρα, την ατμοσφαιρική πίεση.

βιβётривание, -я ουδ. 1 αερισμός. 2 διάβρωση, φθορά από τον ατμοσφαιρικό αέρα.

βιβётривать(ся) ρ.δ. βλ. βιβётрить(ся).

βιβётрить ρ.σ.μ. 1 αερίζω. 2 βλ. βιβётреть. || -ся 1 εξαερίζομαι, εξατμίζομαι. || μτφ. ξεχνιέμαι, λησμονιέμαι, εξαλείφομαι από τη μνήμη. 2 διαβιβρώσκομαι, φθείρομαι από την επίδραση του αέρα.

βιβёшивание, -я ουδ. 1 κρέμασμα, ανάρτηση - бельё κρέμασμα ρούχων (για στέγνωμα). 2 τοιχοδόλληση - объявление τοιχοδόλληση ανακοινώσεων.

βιβёшивание, -я ουδ. ζύγιση, -μα, στάθμιση.

βιβёшивать ρ.δ. βλ. βивесить! || -ся 1 κρέμαμαι, αναρτώμαι έξω. 2 τοιχοκολλιέμαι.

βιβёшивать ρ.δ. βλ. βивесить. || -ся ζυγίζομαι, σταθμίζομαι.

βιβёшивать ρ.δ. βλ. βивешить. || -ся χαράζομαι, ορίζομαι (για οδό κ.τ.τ.).

βивешить, -шу, -шишь ρ.σ.μ. χαράζω, ορίζω, βάζω όρια - дороге χαράζω δρόμο.

βивеять, -вев, -веешь ρ.σ.μ. λιχνίζω.

βивинтить, -нчу, -нтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. βивенченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. ξεβιδώνω, ξεστρίβω τη βίδα, εκκοχλιώ, αποκοχλιώ - гайку ξεβιδώνω τη βίδα - лампочку ξεστρίβω την (ηλεκτρική) λάμπα. || -ся ξεβιδώνομαι, ξεστρίβομαι, αποκοχλιώνομαι.

βивинчивать(ся) ρ.δ. βλ. βивинтить(ся).

βивих, -а α. 1 εξάρθρωση, διάστρεμμα, σπρέβλωση, βγάλσιμο, στραμπούλισμα, στραγγουλίσμα. 2 μτφ. διαστρέβλωση - теоретические -и θεωρητικές διαστρεβλώσεις.

βивихивать(ся) ρ.δ. βλ. βивихнуть(ся).

βивихнуть ρ.σ.μ. εξαρθρώνω, διαστρέφω, βγάζω, στραμπουλίζω, στραγγουλίζω, ξεκλειδώνω - себе ружу, νόгу στραμπουλίζω το χέρι μου το πόδι μου. || -ся εξαρθρώνομαι, στραμπουλίζομαι, ξεκλειδώνομαι, βγαίνω.

βивод, -а α. 1 έξοδος, αποχώρηση - απόσυρση - вывод войск из населённого пункта έξοδος των στρατευμάτων από τον κατοικημένο χώρο. 2 απαλλαγή, βγάλσιμο (από δύσκολη κατάσταση), || εξαγωγή (συμπεράσματος, πορίσματος μαθ. τύπου κ.τ.τ.). 3 παραγωγή - птенцов εκκόλαφη νεοσσών - новой породы скотá παραγωγή νέας ράτσας ζώων - нового сорта пшеницы παραγωγή νέας ποικιλίας σίτου.

βиводить, -ожу, -одишь ρ.σ.μ. 1 (απλ.) οδηγώ, πηγαίνω κάποιον κάπου - он -ил меня по всем комнатам αυτός με πήγε σ' όλα τα δωμάτια. 2 ξεουράζω το άλογο.

βиводить(ся) ρ.δ. βλ. βивести(сь).

βиводка, -и θ. 1 βλ. βиведение (1 σημ.). 2 το βγάλσιμο των αλόγων από το σταύλο.

βиводной επ. εξαγωγικός, της εξαγωγής - ая трудá σωλήνας εξαγωγής.

βиводок, -дка α. νεοσιά, νοσιά, γενοβόλι.

βивоз, -а α. 1 μεταφορά έξω (σε μεταφ μέσο) - детей на ляду μεταφορά των παιδιών στην εξοχή (θέρετρο). 2 εξαγωγή - товаров за границу εξαγωγή εμπορευμάτων στο εξωτερικό.

βивозить, -ожу, -озишь ρ.σ.μ. (απλ.) λερώνω - платё в грязи λερώνω το φόρεμα στη λάσπη. || -ся λερώνομαι.

βивозить, -ожу, -озишь ρ.δ.μ. 1 βλ. βивезти. 2 εξάγω, κάνω εξαγωγή (εμπορευμάτων, πρώτων υλών κ.τ.τ.). || -ся 1 βλ. βивестись. 2

μεταφέρομαι (με μεταφ. μέσο), κουβαλιέμαι. || εξάγομαι.

ВЫВОЗКА, -и θ. εξαγωγή, μεταφορά απο μέσα προς τα έξω (με μεταφ. μέσο).

ВЫВОЗНО́Й επ. εξαγωγικός, της εξαγωγής· -я́я ПОШЛИ́НА εξαγωγικός δασμός, φόρος εξαγωγής.

ВЫВОЛА́КИВАНИЕ, -я ουδ. Βήβολочка.

ВЫВОЛА́КИВАТЬ ρ.δ. βλ. Βήβολочь. || -ся σύ- ρομαι, σέρνομαι έξω, τραβιέμαι έξω.

ВЫВОЛО́ЧКА, -и θ. 1 σύρσιμο, τράβηγμα προς τα έξω. 2 χτύπημα, δάρσιμο, ξύλισμα.

ВЫВОЛО́ЧЬ, -локу, -лочешь, -локут, παρλθ. χρ. Βήволоκ, -ла, -ло ρ.σ.μ. σύρω, σέρνω έξω, τραβώ έξω· мешо́к -кли на лѣстницѹ τό τσουβάλι το έσυραν στη σκάλα.

ВЫВОРА́ЧИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. Βήворотить(ся).

ВЫВОРО́Т, -а α. (ιατρ.) μεταστροφή, γύρι- σμα του μέσα προς τα έξω.

ВЫВОРО́ТИТЬ, -рочѹ, -ротить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. Βήвороченный, -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξε- ριζώνω, εκριζώνω, αποσπώ· спáζω - ка́мень из землѣ βγάζω ριζιμιό απο τη γη· - дерѣ- вьев ξεριζώνω τα δέντρα. 2 βλ. Βήвернуть (1, 2 σημ.). 3 ανατρέπω, αναποδογυρίζω, του- μπάρω. || -ся 1 αποσπώμαι, εξάγομαι, βγαίνω, ξεριζώνομαι, εκριζώνομαι. 2 αναστρέφομαι.

ВЫВОРО́ТНЫЙ επ. αναγυρισμένος, ανάστροφος, ανάποδος (με το μέσα, έξω).

ВЫВЯ́ЗАТЬ, -яжу, -яжешь ρ.σ.μ. 1 πλένω· - цветѣ на ко́фте πλένω λουλούδια στη ζακέττα. 2 πλένω με πληρωμή, κερδίζω με το πλέξιμο.

ВЫВЯ́ЗЫВАТЬ ρ.δ. βλ. Βήввязать.

ВЫВЯ́ЛИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. Βήввялить(ся).

ВЫВЯ́ЛИТЬ ρ.σ.μ. ξηραίνω, αποξηραίνω στον ήλιο, στεγνώνω· ~ рѣсу ξηραίνω φάρια στον ή- λιο. || -ся ξηραίνομαι, στεγνώνω στον ήλιο.

ВЫГА́ДАТЬ ρ.σ.μ. κερδίζω, εξοικονομώ· βγά- ζω, ωφελούμαι· он -ал мно́го де́нег на э́том де́ле αυτός έβγαλε πολλά χρήματα απ' αυτήν την υπόθεση· ~ время κερδίζω χρόνο.

ВЫГА́ДЫВАТЬ ρ.δ. βλ. Βήгадать.

ВЫГИБ, -а α. κυρτότητα, καμπυλότητα, κυρ- το μέρος, καμπή, στροφή.

ВЫГИБА́НИЕ, -я ουδ. βλ. Βήгиб.

ВЫГИБА́ТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. Βήгнуть(ся).

ВЫГЛА́ДИТЬ, -ажѹ, -адишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. Βήглаженный, βρ: -жен, -а, -ο. 1 ειλει- αίνω, ομαλύνω, ισιάζω. 2 σιδερώνω (ύφασμα). || -ся 1 ειλειαίνομαι, ομαλύνομαι. 2 σιδερώνομαι.

ВЫГЛА́ДЫВАТЬ ρ.δ. βλ. Βήгладать.

ВЫГЛА́КИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. Βήгладить(ся).

ВЫГЛО́ДАТЬ, -оѹ, -ожешь ρ.σ.μ. καταβροχθί- ζω· κατατρώνω.

ВЫГЛЯ́ДЕТЬ, -яжу, -ядишь ρ.σ.μ. (απλ.) δι- ακρίνω, ξεχωρίζω, βλέπω в толпѣ он -ел свое-

гѠ знакѠмого αυτός διέκρινε στο πλήθος έναν γνωστόν του. || παρατηρώ, βλέπω καλά, βλα.

ВЫГЛЯ́ДЕТЬ², -яжу, -ядишь ρ.δ. φαίνομαι, δεί- χνω· он -ит бо́льнѣм αυτός φαίνεται για άρ- ρωστος· - молодѣм φαίνομαι νέος· дом -ит нѠ- вым το σπίτι φαίνεται καινούριο.

ВЫГЛЯ́ДЫВАТЬ¹ ρ.δ. βλ. Βήгладѣть¹.

ВЫГЛЯ́ДЫВАТЬ² ρ.δ. βλ. Βήгглянуть.

ВЫГЛЯ́НУТЬ, -ну, -нешь, προστι. Βήгляни и. (απλ.) Βήглянь ρ.σ. 1 προβάλλω, βγάζω έξω για να ιδώ, ξεμυτίζω· κοιτάζω, βλέπω, παρα- τηρώ· ~ в окнѠ βγάζω το κεφάλι στο παράθυ- ρο για να ιδώ· ~ из-за углá ξεμυτίζω στη γω- νία για να ιδώ. 2 βγαίνω, φαίνομαι· из-за туч -ло солнце μέσα απο τα σύννεφα πρόβαλε ο ήλιος.

ВЫГНА́ТЬ, -гоню, -гонишь ρ.σ.μ. 1 διώχνω, εκδιώκω, βγάζω έξω, ξεκουμπίζω. || απολύω, διώχνω απο τη δουλειά. || αποβάλλω ~ из шкѠ- лы αποβάλλω απο το σχολείο. || σιακρίζω, βγά- ζω στη βοσκή. 2 βγάζω πρώιμα (για γεωργικά προϊόντα). 3 (απλ.) κερδίζω, προσπορίζομαι, βγάζω χρήματα· ты скѠлько -ал? πόσα έβγαλες; 4 αποστάζω, βγάζω με απόσταξη· ~ спирт из винограда βγάζω οινόπνευμα απο σταφύλια ή βγάζω τσίπουρο σταφυλίσιο.

ВЫГНИ́ВАТЬ ρ.δ. βλ. Βήгнить.

ВЫГНИ́ТЬ, -нию, -ниешь ρ.σ. σαπίζω, σήπο- μαι εντελώς· в дере́ве ꙗла вся сердцеви́на Ѡ- лη η καρδιά (εντεριώνη) του δέντρου σάπισε εντελώς.

ВЫГНУ́ТЫЙ επ. απο μτχ. κυρτός, καμπύλος, λυ- γιστός, -μένος, καμπούρικος.

ВЫГНУ́ТЬ, -ну, -нешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. Βήгнутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. κυρτώνω, καμπυλώνω, κάμπω, λυγίζω. || -ся κυρτώνομαι, κάμπτομαι, καμπυλώνω, λυγίζω.

ВЫГОВА́РИВАНИЕ, -я ουδ. προφορά, ειφορά.

ВЫГОВА́РИВАТЬ ρ.δ. 1 βλ. Βήговорить. 2 επι- πλήττω, επιτιμώ· μέμφομαι, φέγω. || -ся ει- φέρω, λέγω ως το τέλος.

ВЫГОВОР, -а α. 1 προφορά, τρόπος προφοράς. 2 επίπληξη, επιτίμηση. || μομφή, φόγος· ~ с предупрежде́нием μομφή με προειδοποίηση (εί-δος ποινής).

ВЫГОВОРИ́ТЬ ρ.σ.μ. 1 προφέρω, αρθρώνω, λέ- γω· он не -ил ни слѠва αυτός δεν έβγαλε ου- τε λέξη. 2 επιφυλάσσω, διατηρώ· ~ себе пра- во επιφυλάσσω στον εαυτό μου το δικαίωμα. 3 αμ. (συνήθως με τις λέξεις: до концá, всѠ κλπ. τα λέγω όλα, μέχρι τέλους (κατά την ομιλία). || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ. (3 σημ.).

ВЫГО́ДА, -и θ. όφελος, κέρδος· συμφέρο· на бáзе взаимно́й -и στη βάση του αμοιβαίου συμφέροντος· имѣть ~ έχω κέρδος. || πλεονέ- ιτημα, προτέρημα.

ΒΥΓΟΔΝΟ επίρ. 1 επωφελώς, επιμερδώς, συμφερόντως. 2 ως κατηγ. είναι επιμερδές, επωφελές, συμφέρει.

ΒΥΓΟΔΝΟΤΗΣ, -и θ. ωφελιμότητα, ωφέλεια, το επιμερδές. || πλεονέκτημα, προτέρημα.

ΒΥΓΟΔΝΗ επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 επιμερδής, επωφελής· πρόσφορος, που συμφέρει. || ευνοϊκός, πλεονεκτικός. || εκφρ. в -ом освещении ή свёте σε περιωπή, σε περίωπτη θέση, στην ωραιότερη (καλύτερη) θέση.

ΒΥΓΟΝ, -а α. 1 το βγάλσιμο στη βοσική σιάρισμα, σιάρος. 2 βοσιότοπος, -όπι, λειβάδι.

ΒΥΓΟΝΚΑ, -и θ. απόσταξη. || πρόωρη, παράκαιρη ενέργεια, πράξη, βγάλσιμο κ.τ.τ.

ΒΥΓΟΝΑТЬ ρ.δ. βλ. **ΒΥΓНАТЬ**. || -ся διώχνωμαι, εκδιώκομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ΒΥΓΟΡΑЖИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΒΥГОВОРИТЬ(СЯ)**.

ΒΥГОРАТЬ¹, -ает ρ.δ. βλ. **ΒΥГОРЕТЬ¹**.

ΒΥГОРАТЬ², -ает ρ.δ. βλ. **ΒΥГОРЕТЬ²**.

ΒΥГОРЕВШИЙ επ. απο μτχ. βλ. **ΒΥГОРЕЛШИЙ**.

ΒΥГОРЕЛШИЙ επ. ξεβαμμένος, ξεθωριασμένος, ξέθωρος (απο τον ήλιο).

ΒΥГОРЕТЬ¹, -ит, μτχ. παρλθ. χρ. **ΒΥГОРЕВШИЙ** ρ.σ. 1 καίγομαι εντελώς, γίνομαι λεία, ολοκαύτωμα, παρανάλωμα του πυρός, απανθρακίζωμαι, αποτεφρώνωμαι. 2 αποχρωματίζωμαι, ξεβάφω, ξεθωριάζω, κόβει το χρώμα.

ΒΥГОРЕТЬ², -ит ρ.σ. (απλ.) πετυχαίνω, τελειώνω με επιτυχία· ДЕЛО -ЛО η υπόθεση πέτυχε.

ΒΥГОРОДИТЬ, -ожу, -одишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΒΥГОРОЖЕННЫЙ**, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 περιελίω, περιφράζω καλά· -сад περιφράζω καλά τον δεντρόκηπο. 2 μτφ. (απλ.) απαλλάσσω της ευθύνης· βγάζω απο δύσκολη κατάσταση δικαιολογώ. || -ся (απλ.) αποφεύγω την ευθύνη, βγαίνω απο δυσχερή θέση, γλυτώνω.

ΒΥГРΑВИРОВАТЬ ρ.δ. βλ. **ГРΑВИРОВАТЬ**.

ΒΥГРΑНИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΒΥГРΑНИТЬ**.

ΒΥГΡΑНИТЬ ρ.σ.μ. στιλπνώνω, στίλβω, λειαίνω τις πλευρές (έδρες).

ΒΥГРЕБ, -а α. 1 απόξεση· -нечистот αποξεση αναθαρσιών. 2 αμπαγότρυπα (εξαγωγής σίτου). 3 αποχωρητήριο σκαφτό· λάμιος αναθαρσιών, βόθρος.

ΒΥГРЕБΑНИЕ, -я ουδ. βλ. **ΒΥГРЕБ**.

ΒΥГРЕБАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΒΥГРЕСТИ(СЯ)**.

ΒΥГРЕБКА, -и θ. βλ. **ΒΥГРЕБ** (1 σημ.).

ΒΥГРЕБНОЙ επ. της εξαγωγής, της απόρριψης· -ая яма αποχωρητήριο σκαφτό· λάμιος αναθαρσιών.

ΒΥГРЕСТИ, -ебу, -ебешь, παρλθ. χρ. **ΒΥГРЕБ**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΒΥГРЕБЕННЫЙ**, βρ: -ден, -а, -о ρ.σ. 1 μ. ξύνω, αποξέω, αφαιρώ, βγάζω ξύνοντας. 2 αμ. κωπηλατώ. || -сь κωπηλατώ.

ΒΥГРУЖАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΒΥГРУЗИТЬ(СЯ)**.

ΒΥГРУЗИТЬ, -ужу, -узишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΒΥГРУЖЕННЫЙ**, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. ξεφορτώνω, εκφορτώνω· -товары ξεφορτώνω εμπορεύματα. || -ся 1 αποβιβάζομαι· **ВОЕННЫЙ ОТРЯД** -ЛСЯ το στρατιωτικό τμήμα αποβιβάστηκε. 2 ξεφορτώνομαι, εκφορτώνομαι· **СΥДНО** -ЛОСЬ у пристани το σιάφος ξεφορτώθηκε στην αποβάθρα.

ΒΥГРУЗКА, -и θ. ξεφόρτωση, -μα, εκφόρτωση.

ΒΥГРУЗАТЬ ρ.δ. βλ. **ΒΥГРУЗТЬ**. || -си ροκανίζομαι, κατατρώγομαι, τρωγαλίζομαι.

ΒΥГРУЗТЬ, -нзу, -нзешь, παρλθ. χρ. **ΒΥГРУЗ**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΒΥГРУЗЕННЫЙ**, βρ: -зен, -а, -о ρ.σ.μ. κατατρώγω ροκανίζω, τρωγαλίζω.

ΒΥГРУЗНИТЬ, -ню, -нишь ρ.σ.μ. λερώνω, ρυπαίνω, σπιλώνω, λεικιάζω. || -ся λερώνομαι, ρυπαίνομαι, λεικιάζομαι.

ΒΥГУЛ, -а α. γέρεμα, δυνάμωμα (για οικόσιτα ζώα). || μαντρί, μάντρα, ποιμνιοστάσιο (αιάλυπτο).

ΒΥГУЛИВАТЬСЯ ρ.δ. βλ. **ΒΥГУЛЯТЬСЯ**.

ΒΥГУЛЯТЬСЯ, -яется ρ.σ. γερεύω, δυναμώνω, παχαίνω (για οικόσιτα ζώα).

ΒΥПАВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΒΥПАТЬ(СЯ)**.

ΒΥПАВИТЬ, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 ειθλίβω, αποθλίβω, επιπέζω, στίβω, ξεζουμίζω· -лимон στίβω το λεμόνι. || μτφ. πωλώ, με δυσκολία συγκρατώ· καταπίνω· -слезы καταπίνω τα δάκρυα· -смех, улыбку με δυσκολία συγκρατώ το γέλιο, το χαμόγελο· из него ни слова не -ишь απ' αυτόν δε βγάζεις ούτε λέξη. 2 πιέζοντας κατασπάζω, συντρίβω, γκρεμίζω. 3 εκτυπώνω ανάγλυφα. || -ся 1 ειθλίβομαι, επιπέζομαι, στίβομαι, ξεζουμίζομαι. 2 κατασπάζομαι, συντρίβομαι, γκρεμίζομαι απο την πίεση. 3 εκτυπώνομαι ανάγλυφα.

ΒΥПАИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΒΥПОИТЬ**.

ΒΥПАЛОБИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΒΥПОЛОБИТЬ**. || -ся εικοιλαίνομαι, εγκόπτομαι, βαθουλώνομαι.

ΒΥДАНЬЕ, -я ουδ., στην έκφρ. на - (παλ. κ. απλ.) της παντρείας, για παντρεία, -ма· **Девка на** - κορίτσι της παντρείας.

ΒΥДАТЬ, -дам, -дашь, -даст, -дадим, -дадите, -дадут, прости. **ΒΥДАЙ** ρ.σ.μ. 1 δίνω· -деньги δίνω χρήματα· -аванс, удостоверение δίνω προκαταβολή, πιστοποιητικό. || παραδίνω· -преступника παραδίνω τον εγκληματία. || παντρεύω· её -ли за богатого человека την πάντρεψαν με (σε) πλούσιο, 2 αποκαλύπτω, φανερώνω· проδίνω, 3 καμώνομαι, προσποιούμαι· -себя за учёного κάνω τον επιστήμονα. 4 εξαγωγή, βγάζω· -нефть сверх пла -на δίνω πετρέλαιο πάνω απο το πλάνο. 5 (παλ) εκδίδω (βιβλίο, έργο). || (με την αντων. се-

διά) προδίνω τον εαυτό μου· - себѣ προδίνομαι μόνος μου. || παρουσιάζω· - чѣрное за бѣлоε παρουσιάζω το μαύρο για άσπρο. || εμφ. не вѣдай μή μέ φέρει, σέ δύσκολη θέση. || -ся 1 εξέχω, προεξέχω, προέχω, ξεπέχω. 2 διακρίνομαι, ξεχωρίζω. 3 εξευρισκομαι, βρίσκομαι, συμβαίνω, συμπίπτω· -лось нѣсколько часѳв свободнаго времени βρέθηκα μερικέс ώρες ελεύθερεс· как только -лся случай μόλιс δόθηκε η ευκαιρία. || εμφ. - в κοгѳ μοιάζω του χαρακτήρ -лся в дѣда ο χαρακτήραс έμοιασε του παλπού.

выдача, -и θ. 1 χορήγηση, δόσιμο, πληρωμή. || παράδοση, έκδοση. 2 αποκάλυψη, φανέρωση· προδοσία. 3 εξαγωγή, βγάλσιμο. 4 έκδοση (βιβλίου, έργου).

выдающийся επ. απο μη. έξοχος, διακεκριμένος, υπέροχος, εξαιρετικός· - учёный διακεκριμένος επιστήμονας· -еоея произведение υπέροχο έργο.

выдвижение, -я ουδ. βλ. выдвигение.

выдвигать(ся) ρ.δ. βλ. выдвинуть(ся).

выдвиженец, -нца α., -ка, -и θ. εκλεκτός, -ή· πρωτοπόρος, -α.

выдвижение, -я ουδ. προώθηση· ανάδειξη· προαγωγή, προβολή· кандидатов в депутаты ανάδειξη υποψηφίων αντιπροσώπων (βουλευτών).

выдвиженчество, -а ουδ. προώθηση, ανάδειξη (σε ανώτερεс θέσειс).

выдвижной επ. κινητός· - ящик το συρτάρι.

выдвинуть ρ.σ.μ. 1 προωθώ· - батарееи оліже к неприятелю προωθώ τις πυροβολαρχίες πѳ σιμά προς τον εχθρό. || σύρω, τραβώ, βγάζω έξω· - ящик из комода βγάζω έξω το συρτάρι του κομοу. || προβάλλω, βγάζω μπροστά· - левую ногу вперѣд προβάλλω το αριστερό πόδι. 2 μη. προβάλλω, προτείνω· φέρω, προσιομίζω, προσάγω, παρουσιάζω· - аргументы φέρω επιχειρήματα· - доказательства проσιομίζω αποδεικτικά στοιχεία· - тезисы (φιλοσ.) προβάλλω θέσειс· - вопрос бάζω (ανακινώ) ζήτημα· - обвинение εγείρω κατηγορία. 3 αναδείχνω, προάγω, ανεβάζω· προτείνω. || -ся 1 προβάλλω, βγαίνω μπροστά· из толпы -лся старик μέσα απο το πλήθος βγήκε μπροστά ένας γέρος. || εξέχω, εισέρχομαι, εισδύω. 2 αναδείχνομαι, προωθούμαι, ανεβαίνω, προάγομαι, προβιβάζομαι.

выдворить ρ.σ.μ. (παλ.) εκτοπίζω, διώχνω, κάνω έξωση.

выдворять ρ.σ. βλ. выдворить. || -ся εκτοπίζομαι, διώχομαι, μου γίνεται έξωση.

выдел, -а α. μερίδιο, μερτιδι, μοίρα. || κληρος, τμήμα, κομμάτι γης.

выделать ρ.σ.μ. 1 επεξεργάζομαι λεπτομερώс, επιμελούμαι έργου. || εκτελώ εξαιρετι-

κές κινήσειс (χορού)· κάνω διάφορα έξυπνα. 2 κατεργάζω. || -ся επεξεργάζομαι.

выделение, -я ουδ. 1 ξεχώρισμα, διαχώρηση· απόσπαση. || διάκριση, υπογράμμιση. 2 παραχώρηση (μέρους περιουσίας). 3 έγκριση· - слюна́я έγκριση σάλιου· гнойное - πυώδης έγκριση, πυόρροια.

выделительный επ. εκκριτικός, της έγκρισης· -ые органы тѣла τα εκκριτικά όργανα του σώματος.

выделить ρ.σ.μ. 1 ξεχωρίζω· - сла́бых учеников ξεχωρίζω τους αδύνατους μαθητέс. || διακρίνω, κάνω να φαίνεται, να ξεχωρίζει· υπογραμμίζω, τονίζω, σημειώνω· - цитату особым шрифтом υπογραμμίζω περιοπή με ιδιαίτερα γράμματα. 2 παραχωρώ· - часть имущества παραχωρώ μέρος της περιουσίας. 3 εκκρίνω, βγάζω· - пот βγάζω ιδρώτα. || παράγω· - углекислый газ βγάζω μονοξειδιο του άνθρακα. 4 (στρατ.) αποσπώ· - отряд αποσπώ τμήμα, βγάζω απόσπασμα. || -ся 1 χωρίζω· женатые сьновья -лись из отчѳвской семье τα παντρεμένα παιδιά χώρισαν απο τον πατέρα (ή τους γονειс). || διακρίνομαι, ξεχωρίζω· егѳ гѳлос -лся грѳмче всех η φωνή του ξεχώρησε βροντερότερη απ' όλες. 2 εκκρίνομαι, βγαίνω· -лась слюна́я βγήκε σάλιο. || παράγομαι.

выделка, -и θ. 1 επεξεργασία, κατεργασία, δούλεμα, άργασμα. 2 ποιότητα δουλειάс· хорошая - δουλειά καλής ποιότητας.

выделывать ρ.δ.μ. 1 βλ. выделать. 2 κατασκευάζω, παράγω. 3 βλ. вытворять. || -ся βλ. выделаться.

выделять(ся) ρ.δ. βλ. выдѣлѣть(ся).

выдергать ρ.σ.μ. τραβώ προς τα έξω, βγάζω· - гвозди βγάζω καρφιά.

выдёргивать(ся) ρ.δ. βλ. выдернуть(ся).

выдержанность, -и θ. εγκράτεια, αυτοκυριαρχία, εγκαρτέρηση· σταθερότητα· - характера σταθερότητα χαρακτήρα· идеологическая - ιδεολογική σταθερότητα (αδιαλλαξία).

выдержанный επ. απο μη. 1 εγκρατής, αυτοκυρίαρχος, αυτοσυγκράτητος. 2 (για τρόφιμα, υλιά) πολυχρόνιος, πολυχρονισμένος, παλιός· -еэ вино́ παλιό κρασί - табаќ παλιός καπνός.

выдержать, -жу, -жить, παθ. μη. παρλθ. χρ. выдержанный, βρ: -жан, -а, -о ρ.σ.μ. 1 αντέχω, βαστώ, κρατώ· σημιώνω· лёд -ит танк ο πάγοс θα βαστάξει το τάνη· мотор не -ит το μοτέρ δε θα σηκώσει. 2 αντέχω, υπομένω, υποφέρω· ανέχομαι· руки не -ат τα χέρια δεν θ' αντέξουν· такой жизни она́ не -ла τέτοια ζωή αυτή δεν την υποφερε· - пѣтки αντέχω τα βασανιστήρια· - оса́ду αντέχω στην πολιορκία· она́ не -ла и засмеялась αυτή δεν κρατήθηκε και ξέσπασε στα γέλια· - экзамены πετυχαίνω

στις εξετάσεις· **НОВАЯ МАШИНА** -λα **ИСПЫТАНИЕ** η καινούρια μηχανή άντεξε στη δοκιμή. 3 κρατώ, βαστώ, διατηρώ, αφήνω να παλιώσει - **ВИНО** κρατώ κρασί να παλιώσει. 4 διατηρώ (ζώα) για εξάσκηση. || **εμφρ.** - **НЕСКОЛЬКО ИЗДАНИЙ** εμπίδομαι κάμποσες φορές (χάρη στην εξαιρετικότητα)· - **ПАУЗУ** κάνω σιόπιμα παύση στο λόγο· - **РОЛЬ** τηρώ απαρέγγιλιτα· - **ΧΑΡΑΚΤΕΡ** κρατώ σταθερό χαριτήρα.

выдерживание, -я ουδ. βλ. **выдержка** (1 σημ.). **выдерживать** ρ.δ. βλ. **выдержать**. || **εμφρ.** не **-ает** κριτικής δε σημώνει κριτική.

выдержка, -и θ. 1 εγγρατέια, εγναρτέρηση, αντοχή· αυτοπειθαρχηση, αυτοσυγκράτηση, καρτεριότητα· σταθερότητα. 2 έκθεση στο φως (φωτοπαθούς χαρτιού ή ταινίας).

выдержка?, -и θ. απόσπασμα, περινοπή, χωρίο. || **εμφρ.** на -у ό,τι τύχει ή λάχει.

выдернуть ρ.σ.μ. τραβώ έξω, βγάζω, εξάγω· αποσπώ· ξεριζώνω· - **ГВОЗДЬ** βγάζω το καρφί· - **ЗУБ** βγάζω το δόντι. || **-ся** τραβιέμαι προς τα έξω, βγαίνω· αποσπώμαι.

выдирать(ся) ρ.δ. βλ. **выдрать(ся)**.

выдоить, -ою, -оишь, προστι. **выдой** ρ.σ.μ. αρμέγω, αμέλω. || **-ся** αρμέγομαι.

выдолбить, -блю, -бишь ρ.σ.μ. κοιλαίνω, εγκοιλαίνω, εκκοιλαίνω, βαθουλώνω, εγκόπτω. || (απλ.) αποστηθίζω, μαθαίνω σαν παπαγάλος.

выдох, -а α. εμπνοή.

выдохнуть ρ.σ.μ. εκπνέω, εκφυσώ. || **-ся** 1 ξεθυμαίνω, ξανοσταίνω, αδυνατίζω· **откүпоренный чай** -λεя το ξεκούπτο τσάι ξεθύμανε. 2 μτφ. εξασθενίζω, εξαντλιέμαι, αδυνατίζω· **та-ллант** -лося το ταλέντο ξέπεσε, έχασε την αίγλη· **к концу рэчи оратор стал** - προς το τέλος του λόγου ο ρήτορας άρχισε να κουράζεται. || στειρεύω, γίνομαι άγονος, άκαρπος.

выдра, -ы θ. βύδρα, σκυλοπόταμος, ποταμό-σκυλος, κάστορας. || μτφ. (απλ.) αδύνατη, ισχνή γυναίκα.

выдраивать ρ.δ. βλ. **выдраить**.

выдраить, -раю, -райшь ρ.σ.μ. (ναυτ.) 1 τεντώνω· - **парусά** τεντώνω τα πανιά. 2 καθαρίζω καλά· - **пальцу** καθαρίζω καλά το κατάστρωμα.

выдрать, -деру, -дерешь ρ.σ.μ. 1 εντείνω, τεντώνω γερά, καργάρω, τεζάρω· - **канάτ**, **парусά** τεντώνω γερά τα παλαμάρια, τα πανιά. 2 καθαρίζω καλά, παστρεύω.

выдрать?, -деру, -дерешь ρ.σ.μ. μαστιγώνω, μαστίζω, φραγγελώνω, βουρδουλίζω. || τραβώ· - **зά** уχο τραβώ το αυτί (ως τιμαυρία).

выдраться, -дерусь, -дерешься ρ.σ. (απλ.) βγαίνω, εξέρχομαι με δυσκολία.

выдрессировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. (για ζώα) εκγυμνάζω, εξασκώ. || (ειρν.) πειθαρχώ

κάποιον, συνηθίζω στην πειθαρχία.

выдубить, -блю, -бишь ρ.σ.μ. βυρσοδεφώ.

выдубание, -я ουδ. βλ. **выдубка**.

выдубать ρ.δ. βλ. **выдуть**.

выдубка, -и θ. 1 φύσημα (για καθαρίσμα), 2 (τεχ.) το φύσημα του γυαλιού.

выдувной επ. 1 φυσητός. 2 φυσητικός.

выдуманный επ. απο μτχ. επινοημένος, φανταστικός, μη πραγματικός.

выдумать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **выдуманный**, βρ: **-ман**, **-а**, **-ο**. 1 επινοώ, μηχανεύομαι, σοφίζομαι, διανοούμαι· εφευρίσκω, 2 φαντάζομαι, πλάθω με τη φαντασία, τη σκέψη. || **εμφρ.** не **-ай** μη σου περάσει απο το μυαλό· **пороха (пороху)** не **-ает** δεν λάμπει με την ε-ξυπνάδα του, έχει κι αυτός τον κοινό νου. || **-ся** φαντάζομαι, πλάθω με τη φαντασία, επινοώ, επινοούμαι.

выдумка, -и θ. 1 επινόηση, 2 αποκύημα, γέννημα, δημιούργημα, προϊόν της φαντασίας.

выдумщик, -а α., **-ца**, **-и** θ. επινοητής, -ρα. || μυθολόγος, αστείος.

выдумывание, -я ουδ. βλ. **выдумка** (1 σημ.).

выдумывать(ся) ρ.δ. βλ. **выдумать(ся)**.

выдуть, -ую, -уешь ρ.σ.μ. 1 φυσώ, διώχνω φυσώντας· - **золу** φυσώ τη στάχτη. 2 φυσώ (για να κρυώσει). 3 διαπλάθω φυσώντας· - **стекло** φυσώ το γυαλί. 4 (απλ.) ρουφώ, πίνω πολύ. || **εμφρ.** - **огонь** φυσώ τη φωτιά (ν' ανάψει). || **-ся** καθαρίζομαι με το φύσημα.

выдыхание, -я ουδ. εκπνοή.

выдыхательный επ. εκπνευστικός.

выдыхать(ся) ρ.δ. βλ. **выдохнуть(ся)**.

выдохить, -жу, -жишь ρ.σ. (διαλη.) αντέχω, υπομένω, βαστώ, κρατώ.

выедать ρ.δ. βλ. **выесть**.

выезд, -а α. 1 αναχώρηση, απέλευση. || επίσημη (γνωστών, θεάτρων κλπ.). 2 έξοδος (μέρος εξόδου). 3 άμαξα (άλογα, ζεύξη, πλήρωμα).

выездить, -езжу, -ездишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **выезженный**, βρ: **-жен**, **-а** **-ο** ρ.σ.μ. 1 εξασκώ, μαθαίνω, συνηθίζω το άλογο στη ζεύξη. 2 (απλ.) κερδίζω, τα εξοικονομώ με το άμάξι. 3 ταξιδεύω παντού (με το άμάξι). || **-ся** συνηθίζω στη ζεύξη.

выездка, -и θ. βλ. **выезд** (1 σημ.).

выездной επ. 1 εξοδικός, της εξόδου· **-не ворота** πύλη εξόδου. || (παλ.) της εξόδου, της επίσημης· **-де** **плате** φόρεμα εξόδου. 2 περιοδεύω· - **спектакль** περιοδεύω θίασος.

выезжать ρ.δ. βλ. **выехать**.

выезжать? ρ.δ. βλ. **выездить** (1 σημ.).

выезживать ρ.δ. βλ. **выездить** (1 σημ.).

выем, -а α. βλ. **выемка**.

выемка, -и θ. 1 εξαγωγή, εξόρυξη, εκσκαφή, ζέχωμα· - **грунтá** εξαγωγή χωμάτων. || ανά-

ληψη, σήμαμα· - ДЕНЕГ ИЗ БАНКА ανάληψη χρημάτων απο την τράπεζα. 2 αφαίρεση, κατάσχεση εγγράφων. 3 βαθούλωμα, κοιλότητα, εισδοχή, εσοχή. || (αρχτ.) ράβδωση, αυλάκωση. || οδόντωμα, εκγλυφή ξυλουργήματος. || εκχωμάτωση. 4 κοπή προς τα έσω (για ένδυμα, υπόδημα).

ВНЕМАЧАТНЙ επ. βαθουλός, -ωτός, με εσοχές.

ВНЕСТЬ, -ЕМ, -ЕШЬ, -ЕСТ, -ЕДИМ, -ЕДИТЕ, -ЕДЯТ, παρλθ. χρ. **ВНЕСЛ**, -ЛА, -ЛО, προστι. **ВНЕСЬ**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВНЕДЕННЙ**, βρ: -ДЕН, -А, -О ρ.σ.μ. 1 κατατρώγω, τρωγαλίζω, ροκανίζω, καταβιβρώσκω. 2 (χημ.) διαβιβρώσκω, φθείρω, τρώγω.

ВНЕСАТЬ, -ЕДУ, -ЕДЕШЬ, προστι. δεν έχει ρ.σ. 1 αναχωρώ, φεύγω (με μεταφ. μέσο). 2 φτάνω (με μεταφ. μέσο). 3 μτφ. χρησιμοποιώ προς όφελος, για κέρδος, βγάζω.

ВНЕКАРИВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ВНЕКАРИТЬ (СЯ)**.

ВНЕКАРИТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) πυρώνω, διαπυρώνω, πυρακτώνω· φήνω, καθουρδίζω, καίω, σιγαρίζω. || -СЯ πυρώνομαι, πυρακτώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ВНЕКАТЬ¹, -ЖМУ, -ЖМЕТЬ ρ.σ.μ. 1 εκθλίβω, εκπιέζω χυμό. || στίβω, ξεζουμίζω· - ЛИМОН СΤΙΒΩ το λιμόνι· - ОБЕЛЪ СΤΙΒΩ τα ρούχα. || μτφ. κατεξαντλώ οικονομικά. 2 διώχνω, βγάζω έξω με σπρωξιές· ΕΓΩ -ЛИ ИЗ ΟЧЕРЕДИ σπρώχνοντας τον έβγαλαν απο τη σειρά. 3 σηκώνω· ΟН -АЛ ЛΕВОЙ РУКОЙ 50 ΚΓ. αυτός σηκωσε με το αριστερό χέρι 50 κιλά. || -СЯ εκθλίβομαι, στίβομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ВНЕКАТЬ², -ЖНУ, -ЖНЕТЬ ρ.σ.μ. θερίζω.

ВНЕКАТЬ, -ЖДУ, -ЖДЕШЬ ρ.σ.μ. κ. αμ. περιμένω, αναμένω, καιροφυλακτώ, караδοκώ· - УДОБНЫЙ ΜΟΜΕΝΤ καιροφυλακτώ την κατάλληλη στιγμή. || περιμένω, καρτερώ πολύ χρόνο.

ВНЕКАЛТИТЬ, -ЛЧУ, -ЛТИШЬ ρ.σ.μ. βάφω κίτρινο. || λερώνομαι με κίτρινο χρώμα.

ВНЕКАЧЬ, -ЖГУ, -ЖЖЕТЬ, -ЖГУТ, παρλθ. χρ. **ВНЕКАЧЕГ**, -ЖГЛА, -ЖГЛО, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВНЕКАЧЕННЙ**, βρ: -ЖЧЕН, -А, -О ρ.σ.μ. 1 καίω, κατακαίω, αποτεφρώνω· φλέγω, φλογίζω. 2 διατρύπω (μέ καιτό όργανο ή χημ. ουσία). || (ιατρ.) καυτηριάζω. 3 καίω για μάθαρση. || στιγματίζω με καύση. || πυρογραφώ. 4 φήνω· - КИРПИЧЙ φήνω τούβλα.

ВНЕКАВАТЬ¹ ρ.δ. βλ. **ВНЕКАТИТЬ**¹.

ВНЕКАВАТЬ² ρ.δ. βλ. **ВНЕКАТИТЬ**².

ВНЕКАИГ, -А α. καύση, κάψιμο. || προϊόν της καύσης (ασβέστης, ξυλανθράκων κλπ.)

ВНЕКАИГА, -И α. κ. θ. (απλ.) καπάτσος κερδοσκοπός, μεγάλος συμφεροντολόγος.

ВНЕКАИГАННЕ, -Я ουδ. 1 πυρογραφία. 2 μάθαρση με καύση. 3 κάψιμο· - УГЛЯ η ανθράκωση.

ВНЕКАИГАТЬ ρ.δ. βλ. **ВНЕКАЧЬ**. || -СЯ καίομαι,

πυρακτώνομαι· καυτηριάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ВНЕКАИГАННЕ, -Я ουδ. αναμονή· προσδοκία.

ВНЕКАИГАТЕЛЬНЙ επ. της αναμονής· της προσδοκίας· -АЯ ΤΑΚΤΙΚΑ τακτική αναμονής.

ВНЕКАИГАТЬ ρ.δ. βλ. **ВНЕКАИГАТЬ**.

ВНЕКАИГАЩИЙ επ. απο μτχ. που αναμένει, που προσδοκεί.

ВНЕКАИМ, -А α. άρση βαρών (απο το στήθος και πάνω).

ВНЕКАИМАННЕ, -Я ουδ. 1 εκπίεση, έκθλιψη, απόθλιψη· στίψιμο, ξεζουμίσμα. 2 (παλ.) βλ. **ВНЕКАИМ**.

ВНЕКАИМАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ВНЕКАИМ (СЯ)**.

ВНЕКАИМКА, -И θ. βλ. **ВНЕКАИМАННЕ**.

ВНЕКАИМКИ, -МОК κ. -МКОВ πλθ. αποστραγγίδια, αποπίεσμα, τσίπουρα· κατακάθια.

ВНЕКАИНАТЬ ρ.δ. βλ. **ВНЕКАИТЬ**². || -СЯ θερίζομαι.

ВНЕКАИТЬ, -ЖИВУ, -ЖИВЕТЬ ρ.σ. 1 επιζώ, επιβιώνω, μένω ζωντανός, διαφεύγω τον θάνατο. || θεραπεύομαι. 2 διαμένω, ζω, κατοικώ· ΟН -ИЛ ДΟΜΑ ΟΚΟΛΟ ΓΟДА αυτός έζησε στο σπίτι ένα περίπου χρόνο. 3 διώχνω, υποχρεώνω να φύγει· **ДУРНОЙ ЗАПАХ** -ИЛ ВСЕХ ИЗ ΚΟΜНАΤИ η βρώμα τους έδιωξε όλους απο το δωμάτιο· - СΟ СЛУЖБЫ διώχνω (απολύω) απο την υπηρεσία. 4 υποφέρω, περνώ βάσανα, δοκιμασίες. 5 διώχνω απο το σπίτι. || εκφρ. - ИЗ УМА ή ИЗ ΠΑΜЯТИ γεροξεκουτιάζω, τα χάνω απο τα γεράματα.

ВНЕКАИЦ, -А α., -ЦА, -Н θ. ράτσα κυνηγόσκυλου, λαγονία.

ВНЕКАИТНИК, -А α. που διατηρεί κυνηγόσκυλα, κυναγωγός.

ВНЕКАИНИВАННЕ, -Я ουδ. 1 καμπάνισμα μελωδικό. 2 κουδούνισμα.

ВНЕКАИНИВАТЬ ρ.δ. 1 καμπανίζω μελωδικά. 2 αμ. κουδουνίζω. || -СЯ αποκτώ καλόν ήχο.

ВНЕКАИВАТЬ, -ЗОВУ, -ЗОВЕШЬ ρ.σ.μ. 1 καλώ, φωνάζω· - ИЗ ΔΟΜУ φωνάζω να βγει απο το σπίτι· - В СУД κλητεύω. || (ξανα)βγάζω στη σιηνή· -ЛИ ПЕВЦА АΠΛΟΔΙΣΜΕΝΤΑΜИ με τα χειροκροτήματα έβγαλαν τον τραγουδιστή στη σιηνή. 2 καλώ· - НА СΟΡΕВНОВАНИЕ καλώ σε άμιλλα. 3 προκαλώ, προξενώ· - РАДОСТЬ προξενώ χαρά. - НАСМΕШКИ προξενώ τα γέλια· - ГНЕВ προκαλώ την οργή· - АΠΕΤΙΤ ανοίγω την όρεξη· - ПОΔΟЗРЕНИЕ εγειρώ υποψίες· - В ΠΑΜЯΤЬ ανακαλώ στη μνήμη· - ЗАМЕШАТЕЛЬНОСТЬ προξενώ σύγχυση. || σηκώνω· УЧИТЕЛЬ -АЛ УЧЕНИКА К ДΟΣΚΕ ο δάσκαλος σηκωσε το μαθητή στον πίνακα· ЭТО ΜΟЖЕТ - ВЗРМВ αυτό μπορεί να προξενήσει έκρηξη. || -СЯ καλούμαι· προσφέρομαι.

ВНЕКАИВДИТЬ, -ИТ (για τα αστέρια) βγαίνω, φαίνομαι· -ЛО βγήκαν τ' αστέρια.

ВНЕКАИВОЛТИТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) απαλλάσσω, γλυτώνω, βγάζω απο δυσχερή κατάσταση, απαγκιστρώνω· МЫ -ЛИЛИ ΕΓΩ ИЗ ΟΕДНЬ ΕΜΕΙΣ τον βγάλαμε

απο τη δυστυχία.

вызволѣть ρ.δ. βλ. **вызволить**.

вызвонить ρ.σ. βλ. **вызвѣнивать**.

выздоровливать ρ.δ. βλ. **выздороветь**.

выздороветь, -ею, -еешь ρ.σ. ζαρρωσταίνω, γερεύω, γίνομαι καλά, ανακτώ την υγεία, αναρρώνω.

выздоровлѣние, -я ουδ. ανάρρωση, ανάντηση της υγείας.

вызеленить ρ.σ.μ. πρασινίζω, βάφω πράσινο. || λερώνω με πράσινο χρώμα. || -ся λερώνομαι με πράσινο χρώμα.

вызимовать, -мую, мьешь ρ.σ. (απλ.) περνώ το χειμώνα, ξεχειμωνιάζω, αντέχω στο χειμώνα, στο κρύο.

вызнавать, -наю, -наешь ρ.δ. βλ. **внзнать**.

внзнать, -аю, -аешь ρ.σ.μ. κ. αμ.μαθαίνω, γνωρίζω, πληροφορούμαι καλά. -аи все подро-бности μάθε καλά όλες τις λεπτομέρειες.

внзов, -а α. 1 κλήση, φώνασμα· πρόσκληση, κάλεσμα· - врачá нá дом κάλεσμα του γιατρού στο σπίτι. || ανάντηση στη σιγή (ηθοποιού, τραγουδιστή). 2 κλήση (δικαστική)· **получать** - в суд παίρνω δικαστική κλήση - **свидетелей** κλήση μαρτύρων. || κάλεσμα, πρόταση συμμετοχής· - на соревновáние κάλεσμα σε άμιλλα. || κάλεσμα σε μονομαχία· **обóсить перчатку** в знак -а πετώ το γάντι σε ένδειξη πρόκλησης σε μονομαχία. || περιφρόνηση· - советской об-щественности πρόκληση κατά του σοβιετικού κοινού· - здравому смýслу πρόκληση στην κοινή λογική.

вызолáчивать(ся) ρ.δ. βλ. **вызолотить(ся)**.

вызолотить, -лочу, -лотишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **вызолоченный**, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ. μ. επιχρυσώνω. || -ся επιχρυσώνομαι.

вызрѣвание, -я ουδ. ωρίμαση, μέστωμα.

вызрѣвать, -áет ρ.δ. βλ. **вызреть**.

вызреть, -зреет ρ.σ. ωριμάζω, μεστώνω.

вызубривать¹ ρ.δ. βλ. **вызубрить¹**.

вызубривать² ρ.δ. βλ. **вызубрить²**.

вызубрить¹, -рю, -ришь ρ.σ.μ. δοντιάζω, κό-νω δοντιές στη κόψη· - топор, нож κόνω δον-τιές στο τσεκούρι, μαχαίρι.

вызубрить², -рю, -ришь ρ.σ.μ. αποστηθίζω, παπαγαλίζω, μαθαίνω σαν παπαγάλος.

вызывать(ся) ρ.δ. βλ. **вызвать(ся)**.

вызываетий επ. απο μτχ. προκλητικός, προ-βοκατόρινος· - вид проκλητικό ύφος· -ее по-ведѣние проκλητική συμπεριφορά· -ие поступ-ки проκλητικές πράξεις.

вызывать, -áет ρ.δ. βλ. **вызбóнуть**.

вызбóнуть, -ет, παρλθ. χρ. **вызбó**, -ла, -ло ρ.σ. (διακλ.) παγώνω, καταστρέφομαι απο τον πάγο· **посѣвы** -ли τα σπαρτά καταστράφηκαν απο τον πάγο.

внзграть ρ.σ. 1 κερδίζω· - в лотарѣе мо-тоцикл κερδίζω μοτοσυκλέττα στο λαχείο· - в карты пять рублѣй κερδίζω στα χαρτιά πέντε ρούβλια· - парй κερδίζω το στοίχημα. 2 ωφε-λούμαι· **населѣние** -ло от снижѣния цен ο πλη-θυσμός (λαός) ωφελήθηκε απο τις επιπτώσεις. 3 νικώ· - процесс κερδίζω το δίκαστήριο· - сражѣние κερδίζω τη μάχη· - время κερδίζω χρόνο.

внзгривать ρ.δ. βλ. **внзграть**. || -ся ωφε-λούμαι, κερδίζω.

внзгрыш, -а α. 1 κέρδος· λαχείο· λοταρία, λότος, τυχερό παιγνίδι. 2 όφελος, ωφέλημα, πλεονέκτημα· **какой мне** -? τι το όφελός μου; 3 νίκη· **добóться** -а κερδίζω νίκη. || **εμφρ. бѣть в -е а)** είμαι κερδισμένος· **ему достáл-ся большóй** - του 'πεσε μεγάλο λαχείο. β) ω-φελούμαι.

внзгрышный επ. 1 λαχειοφόρος· - заѣм ла-χειοφόρο δάνειο· - билет το λαχείο (ενάριθ-μο δελτίο). 2 κερδισμένος· -не дѣньги κερ-δισμένα χρήματα.

внзскать, -ищу, -ищешь ρ.σ.μ. φάχνω, εξε-τάζω, ερευνώ προσεχτικά· - ошибку в расчѣ-те φάχνω να βρω το λάθος στο λογαριασμό· - удóбный слóчай παραδοκώ την κατάλληλη ευκαι-ρία. || -ся βρίσκομαι, εξευρίσκομαι· для опá-сного дѣла -лись мнóго добровóльцев για ε-πικίνδυνη υπόθεση βρέθηκαν πολλοί εθελοντές.

внзскивание, -я ουδ. φάξιμο, έρευνα, διε-ρεύνηση, αναζήτηση, εξεύρεση· - женихά ανα-ζήτηση γαμπρού.

внзскивать(ся) ρ.δ. βλ. **внзскать(ся)**.

внзйти, **внзду**, **внздешь**, παρλθ. χρ. **вншел**, -шла, -шло, προστι. **внзди**, μτχ. παρλθ. χρ. **вншедший**, επιρ. μτχ. **внздя** ρ.σ. 1 βγαίνω έ-ξω, εξέρχομαι· - из дóму βγαίνω απο το σπί-τι· - из окружѣния βγαίνω απο τον κλοιό· - на ýлицу βγαίνω έξω· βγαίνω στο δρόμο· - на охóту πηγαίνω κυνήγι· - на прогулку βγαίνω περίπατο· - на сцѣну βγαίνω στη σκηνή· - на дорогу στο δρόμο· - на добóчу εξέρχομαι προς άγραν (για κυνήγι). || μτφ. τίθεμαι εκτός, ε-ξέρχομαι, βγαίνω· - из бóя βγαίνω εκτός μά-χης· - из игръν βγαίνω απο το παιγνίδι (χάνω)· - из боли ннцн βγαίνω απο το νοσοκομείο, παίρ-νω εξιτήριο· - из шкóлы τελειώνω το σχολείο, αποφοιτώ απο το σχολείο· - на работу πηγαίνω στη δουλειά. || φυτρώνω· -шла кукуруза φύ-τρωσε το καλαμπόκι. || μτφ. απαλλάσσομαι· - из долгов βγαίνω απο τα χρέη, ξεχρεώνομαι. || μτφ. χάνω· - из терпѣния χάνω την υπομονή. || βγαίνω· - из употреблѣния αχρηστεύομαι· - из себá βγαίνω απο τον εαυτό μου, γίνομαι έ-ξω φρενών. 2 ειόδομαι· -шел пѣрвнй нóмер журнáла βγήκε το πρώτο νούμερο του περιοδικού.

3 αναδείχνομαι. ~ победителем βγαίνω νικητής. 4 φτάνω το όριο. он рѳотом не -шел αὐτός δεν βγήκε στο ανάστημα. 5 γίνομαι, προκύπτω, αποβαίνω. из него -шел прекрасный рабѳтник αὐτός έγινε θαυμαστος εργατοτεχνίτης. из ѳтого отрезѳа выйдѳет два кѳстѳма απ' αὐτό το κομμάτι υφάσματος θα βγούν δυό κοστούμια. 6 προέρχομαι, πηγάζω, προκύπτω. от οὐδα вышлѳи все недоразумѳния απ' εδѳ προέκυφαν ὅλες οι παρεξηγήσεις. 7 προέρχομαι, κατάγομαι. он -шел из нарѳда αὐτό βγήκε απο το λαό, είναι λαογένητος. 8 εξέρχομαι. ~ из воѳннѳ βγαίνω απο τον πόλεμο. 9 μέ τη λ. зѳмуж παντρεύομαι. онѳ -шла зѳмуж αὐτή παντρεύτηκε. 10 ξοδεύω, δαπανώ, καταναλώνω. за мѳсяц -шло ὁколо кубаметра дров το μήνα μου πήγε περίπου ένα κυβικό καυσόξυλα. || τελειώνω, περνώ. -шел срок τέλειωσε η προθεσμία. || εμφρ. - на пѳнсию βγαίνω (πηγαίνω) στη σύνταξη. ~ из берегов πλημμυρίζω, ξεχειλίζω. ~ из вѳзраста ξεπερνώ το όριο ηλικίας. ~ из голови (умѳ, пѳмѳти) ξεχνώ, λησμονώ. ~ из доверѳя χάνω την εμπιστοσύνη κάποιου, δε χείρω εμπιστοσύνης. ~ из положѳния βγαίνω απο δύσκολη κατάσταση. ~ из пределов ή границ ξεπερνώ τα όρια. ~ из-под перѳ ή из-под кѳсти κογѳ είμαι έργο του συγγραφέα, του καλλιτέχνη. ~ наружу φανερώνομαι, βγαίνω στα φѳρα. не -шел чем δεν έγινε ὅπως περιμένοταν. умѳм не -шел δεν του φτάνει, είναι λίγο κουτός. годѳ -шли α) τα χρόνια ήρθαν (ωρίμασε). β) τα χρόνια πέρασαν (το κανονικό όριο).

выказѳть, кажу, -кажѳшь ρ.σ.μ. δείχνω, επιδείχνω, εκδηλώνω. ~ признаки беспѳкѳйства δείχνω σημάδια ανησυχίας. ~ хрѳбрѳсть δείχνω γενναιότητα. || -сѳ 1 γίνομαι φανερός, πρόδηλος, φαίνομαι. || αποκαλύπτομαι, εμφανίζομαι, προβάλλω, παρουσιάζομαι. 2 προβάλλω, δείχνω τον εαυτό μου, δείχνομαι.

выказѳвать(сѳ) ρ.δ. βλ. **выказѳть(сѳ)**.

выкалѳвать(сѳ) ρ.δ. βλ. **выкалѳть(сѳ)**.

выкалѳть ρ.σ.μ. (απλ.) πυρακτώνω. || -сѳ πυρακτώνομαι.

выкалѳвать ρ.δ. βλ. **выколѳть**. || -сѳ εμβάλλομαι, βγαίνω με χτυπήματα, αποσπώμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

выкамѳривѳть ρ.δ.μ. κ. αμ. (απλ.) ενεργώ, πράττω απρόοπτα, απότομα.

выканѳчивать ρ.δ. βλ. **выканѳчить**.

выканѳчить, -чу, -чѳшь ρ.σ.μ. (απλ.) πετυχαίνω, κατορθώνω με επίμονες παρακλήσεις, ειλιπαρώ.

выкапѳчивать(сѳ) ρ.δ. βλ. **выкопѳть(сѳ)**.

выкапѳвать(сѳ) ρ.δ. βλ. **выкопѳть(сѳ)**.

выкарабѳкѳтьсѳ, -аѳсь, -аѳѳсьсѳ ρ.σ. βγαίνω

μέ δυσκολία. || μτφ. απαλλάσσομαι, απελευθερώνομαι. || ξαρρωσταίνω, γερεύω, αναρρώνω.

выкарабѳкѳваться ρ.δ. βλ. **выкарабѳкѳтьсѳ**.

выкармливѳние, -я ουδ. βλ. **выкорм**.

выкармливѳть(сѳ) ρ.δ. βλ. **выкормѳть(сѳ)**.

выкат, -а α. (απλ.) βλ. **выкатка**.

выкатѳть¹ ρ.σ.μ. 1 ομαλύνω, ισιάζω, στρώνω. 2 κυλώ. ~ когѳ-н. в снегѳе κυλώ κάποιον στο χιόνι. 3 (διακλ.) πληρώνομαι για τη μεταφορά. || -сѳ ομαλύνομαι, ισιώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. (1, 2 σημ.).

выкатѳть² ρ.σ.μ. (απλ.) κυλώ προς τα έξω.

выкатѳть, -аѳу, -аѳѳѳь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **выкаченнѳй**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κυλώ προς τα έξω. 2 περνώ γρήγορα. из-за улѳлѳ -ил велосипѳд απο τη γωνία βγήκε και πέρασε γρήγορα ένα ποδήλατο. 3 (απλ.) γουρλώνω τα μάτια. || -сѳ 1 κυλώ, κυλιέμαι προς τα έξω. арѳѳз -лся из корзѳны το μαρπούζι βγήκε και κύλισε έξω απο το καλάθι. 2 εμφανίζομαι, προβάλλω, βγαίνω. пѳезд медленнѳ -лся из-за поворѳта το τραίνο αργά πρόβαλε απο τη στροφή. || μτφ. ξεφεύγω, ξεγλιστρώ το σκάζω. мы поспѳшно -лись за дверь емѳις βιαστικά το σκάσαμε απο την πόρτα. 3 (απλ.) γουρλώνω τα μάτια.

выкатка, -и θ. κύλισμα. ~ брѳвен κύλισμα κορμών δέντρων.

выкатѳвание¹, -я ουδ. ομαλυνση, ίσωση, στρώσιμο.

выкатѳвание², -я ουδ. βλ. **выкатка**.

выкатѳвать(сѳ)¹ ρ.δ. βλ. **выкатѳть(сѳ)**.

выкатѳвать(сѳ)² ρ.δ. βλ. **выкатѳть(сѳ)**.

выкѳть ρ.δ. μ. κ. αμ. (απλ.) μιλώ με το σεѳς (στόν πληθυντικό).

выкачать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **выкачаннѳй, -чан, -а, -ο** αντλώ, εξαντλώ, εμχέω, αδειάζω, εκκινώνω, βγάζω, τρομπάρω. ~ воду αντλώ νερό. ~ вѳздух βγάζω τον αέρα. || μτφ. (απλ.) τραβώ, σηκώνω, παίρνω βαθμιαία. ~ все денѳги απο λίγα-λίγα σηκώνω ὅλα τα χρήματα. || -сѳ αντλούμαι, εξαντλούμαι, χύνομαι έξω, βγαίνω.

выкачѳвание, -я ουδ. βλ. **выкачка**.

выкачѳвать(сѳ) ρ.δ. βλ. **выкачѳть(сѳ)**.

выкачка, -и θ. άντληση, εξάντληση, τρομπάρισμα, τράβηγμα, βγάλισμο.

выкашѳвание, -я ουδ. βλ. **выкос**.

выкашѳвать(сѳ) ρ.δ. βλ. **выкосѳть(сѳ)**.

выкашѳливать(сѳ) ρ.δ. βλ. **выкашѳлять(сѳ)**.

выкашѳлянуть ρ.σ. βλ. **выкашѳлять**.

выкашѳлять, -аѳу, -аѳѳѳь ρ.σ.μ. βγάζω βήχοντας, αποχρέμπτομαι, ειβήσσω. || -сѳ βλ. ρ. ενεργ. φ.

выкидѳть ρ.σ.μ. ρίχνω, πετώ έξω - вещи чѳрез окнѳ ρίχνω έξω τα πράγματα απο το παρά-

θυρο.

ВЫКИДКА, -и θ. ρίψη, ρίψιμο, πέταγμα έξω.

ВЫКИДЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ВЫКИДКА**.

ВЫКИДЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫКИНУТЬ(СЯ)**.

ВЫКИДЫШ, -а α. άμβλωση. έιτρωση, αποβολή. || έιτρωμα, άπόρριγμα, άπορριξιμιό.

ВЫКИНУТЬ ρ.σ.μ. 1 βλ. **ВЫКИДАТЬ**. 2 βγάζω, κινώ προς τα μπρός, προβάλλω. || (ναυτ.) σηκίωνω, υψώνω· -ли краснйй флаг о помощи σηκισαν κόκκινη σημαία για βοήθεια. 3 αναδίδω, βγάζω, πετώ, ρίχνω (φύτρα, βλαστούς κ. τ.τ.) εκφύω. 4 (απλ.) αποβάλλω, κάνω αποβολή, το ρίχνω. 5 βγάζω για πούλημα· - товар на рынок ρίχνω εμπόρευμα στην αγορά. 6 χαριεντολογώ, καλαμπουρίζω, αστειολογώ. || εκφρ. - из головы, из сердца, памяти βγάζω απο το κεφάλι, την καρδιά τη μνήμη (ξεχνώ, λησμονώ). || -ся (απλ.) ρίχνομαι, πετάγομαι, πηδώ έξω· сумашедший -лся из окна ο τρελλός ρίχτηκε απο το παραθύρι. || ξεπετιέμαι· -лся столб дыма ξεπετάχτηκε στήλη καπνού. || (απρόσ.) λαχαίνω, πέφτει ο κλήρος, ο λαχνός.

ВЫКИПАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫКИПЕТЬ**.

ВЫКИПЕТЬ, -ит ρ.σ. εξατμίζομαι τελείως, σώνομαι· вода -ла το νερό σώθηκε βράζοντας.

ВЫКИПАТЬ, -ячу, -ятишь, παθ. μτχ. παρθθ. χρ. **ВЫКИПАЧЕННЫЙ**, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. βράζω, ζεματίζω· -обелье ζεματίζω τα ρούχα· -шприц βράζω τη σύριγγα. || -ся βράζω, ζεματίζομαι.

ВЫКИСАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫКИСНУТЬ**.

ВЫКИСНУТЬ, -ет, παρθθ. χρ. **ВЫКИС**, -ла, -ло; ρ.σ. ξινίζω· тесто -ло το ζυμάρι ξίνισε.

ВЫКЛАДКА, -и θ. 1 επίστρωση. 2 (παλ.) επίθετο, επιπρόσθετο (στολίδι, αντικείμενο). 3 άρίθμηση, λογάρισμα. 4 (στρατ.) εξάρτυση.

ВЫКЛАДЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ВЫКЛАДКА** (1, 2, 3 σημ.).

ВЫКЛАДЫВАТЬ ρ.δ. 1 βλ. **ВЫЛОЖИТЬ**. 2 (απλ.) αφαιρώ, κάνω αφάιρεση, βγάζω· - по пальцам κάνω αφάιρεση με τα δάχτυλα. || -ся 1 εντίθεμαι. 2 αφαιρούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ВЫКЛЕВАТЬ, -клож, -кложеш ρ.σ.μ. 1 ραμφίζω. 2 καταραμφίζω, κατατρώγω. || -ся 1 ραμφίζομαι. 2 καταραμφίζομαι, κατατρώγομαι. 3 βγαίνω απο το τσόφλι.

ВЫКЛЕВЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫКЛЕВАТЬ(СЯ)**.

ВЫКЛЕИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫКЛЕИТЬ(СЯ)**.

ВЫКЛЕИТЬ, -лею, -лееш, προστι. **ВЫКЛЕИ** κ. **ВЫКЛЕИ** ρ.σ.μ. 1 κολλώ, φτιάχνω κολλώντας. 2 κατακολλώ, κολλώ ολοκληρωτικά. || -ся ξεκολλώ, ξεκολλιέμαι.

ВЫКЛЕИМЫТЬ, -млю, -мишь ρ.σ.μ. 1 στιγματίζω, σημαδεύω, βάζω στίγμα, σημάδι (για αναγνώριση). 2 διασπίζω, ποικίλλω με στίγματα.

ВЫКЛЕПАТЬ ρ.σ.μ. 1 βγάζω, αφαιρώ το πρι-

τσίνι. 2 σφυρηλατώ στα κρύα, λεπτόνω.

ВЫКЛИК, -а α. 1 φωνάρα (ως κλήση). 2 διαμοφτή δυνατή φωνή.

ВЫКЛИКАНИЕ, -я ουδ. φώνασμα, κάλεσμα.

ВЫКЛИКАТЬ ρ.δ.μ.κ.α.μ. 1 φωνάζω, κράζω, κλώ ονοματίζοντας. 2 φωνάζω· газеты! -άλι газетчик εφημερίδες! φώναζε ο εφημεριδοπώλης.

ВЫКЛИКЫВАТЬ ρ.δ. (απλ.) βλ. **ВЫКЛИКАТЬ**.

ВЫКЛИКНУТЬ ρ.σ. βλ. **ВЫКЛИКАТЬ**.

ВЫКЛИКНУВАНИЕ, -я ουδ. αποσφήνωση (βαθμιαία εξάλειψη των εδιάμεσων υλών στα γεωλογικά στρώματα).

ВЫКЛИНИТЬ ρ.σ.μ. ξεσφηνώνω, αποσφηνώνω. || -ся ξεσφηνώνομαι, αποσφηνώνομαι.

ВЫКЛОНУТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **ВЫКЛЕВАТЬ(СЯ)**.

ВЫКЛОЧАТЕЛЬ, -я α. διακόπτης ηλεκτρικός.

ВЫКЛОЧАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫКЛОЧИТЬ(СЯ)**.

ВЫКЛОЧАЯ 1 επιρ. μτχ. διακόπτοντας. 2 επίρ. (παλ.) ειτός, πλην, εξαιρουμένου.

ВЫКЛОЧЕНИЕ, -я ουδ. 1 αποκλεισμός. 2 διακοπή, σταμάτημα, αποσύνδεση· - τόκα διακοπή του ηλεκτρ. ρεύματος· - мотора σταμάτημα του μοτέρ.

ВЫКЛОЧИТЬ, -чу, -чишь ρ.σ.μ. 1 αποκλείω, δε συμπεριλαβαίνω· - из списка δε συμπεριλαβαίνω στον κατάλογο· - из игры αποκλείω απο το παιγνίδι. || (παλ.) αποβάλλω, διώχνω· - из гимназии αποβάλλω απο το γυμνάσιο. 2 διακόπτω, αποσυνδέω, σταματώ, σβήνω· - свет σβήνω το φως· - радио σβήνω το ράδιο· - телефон αποσυνδέω το τηλέφωνο· - мотор σταματώ το μοτέρ. || -ся 1 εξαφανίζομαι, χάνομαι, σβήνομαι. 2 διακόπτομαι, κόβομαι, αποσυνδέομαι· свет -лся το φως κόπηκε.

ВЫКЛОЧКА, -и θ. (παλ.) αποβολή, διώξιμο.

ВЫКЛЯНЧИВАТЬ ρ.δ.μ. βλ. **ВЫКЛЯНЧИТЬ**. || -ся ειλιπαρώ, ζητιανεύω.

ВЫКЛЯНЧИТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) ειλιπαρώ, ζητιανεύω· - два рубля ζητιανεύω δυό ρούβλια.

ВЫКОВАТЬ, -кую, -куешь ρ.σ.μ. σφυρηλατώ, σφυροκοπώ, χαλμεύω. || μτφ. διαπλάθω, διαμορφώνω, εξασκώ. || επεξεργάζομαι. || -ся σφυρηλατούμαι. || μτφ. διαπλάθομαι, διαμορφώνομαι.

ВЫКОВЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫКОВАТЬ(СЯ)**.

ВЫКОВЫРИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫКОВЫРЯТЬ(СЯ)**.

ВЫКОВЫРНУТЬ ρ.σ. βλ. **ВЫКОВЫРЯТЬ**.

ВЫКОВЫРЯТЬ ρ.σ.μ. βγάζω ανασιαλίζοντας. || -ся βγαίνω ανασιαλιζόμενος.

ВЫКОЛАЧИВАНИЕ, -я ουδ. 1 εξαγωγή με χτυπήματα. || μτφ. απόσπαση βίατη. 2 ξεσιόνισμα με χτυπήματα.

ВЫКОЛАЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫКОЛОТИТЬ**. || -ся βγαίνω, εξάγομαι, αποσπώμαι με χτυπήματα.

ВЫКОЛАШИВАНИЕ, -я ουδ. στάχασμα.

ВЫКОЛАШИВАТЬСЯ, -вется ρ.δ. βλ. **ВЫКОЛОСИТЬСЯ**.

ВЫКОЛОТИТЬ, -лочу, -лотишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫКОЛОЧЕННЫЙ**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βγάζω χτυπώντας· - ГВОЗДЬ ИЗ ДООКИ βγάζω κερφί απο το ξύλο χτυπώντας το· - **КЛИН** βγάζω τη σφήνα χτυπώντας την. || μτφ. αφαιρώ, παίρνω, αποσπώ με τη βία· - **НЕДОЙМКИ** παίρνω με τη βία τὰ υπόλοιπα χρέη· - **ПОДАТИ** αποσπώ δοσίματα. 2 ξεσπονίζω χτυπώντας (ρούχα, χαλιά). 3 κερδίζω με μόχθο. 4 αργάζω· - **КОЖУ** αργάζω δέρμα.

ВЫКОЛОДКА, -и θ. 1 βγάσιμο, εξαγωγή, απόσπαση με χτυπήματα. 2 άργασμα, δούλεμα. 3 εξαγωγέας, εξολιέας (εργαλείο). 4 κόπανος· δάρτι.

ВЫКОЛОТЬ, -лю, -лешь ρ.σ.μ. 1 βγάζω με αιχμηρό αντικείμενο· - **ГЛАЗ** βγάζω το μάτι. 2 διαστίζω, ποικίλλω με στίγματα. || πυρογραφώ. 3 σπάζω, κομματιάζω· - **ГЛИБУ** **ЛЪДА** σπάζω ογκόπαγο. || **εμφρ.** (темно) **ХОТЬ** **ГЛАЗ** -**ли** σκοτάδι βαθύ, τύφλα· έρεβος.

ВЫКОЛУПАТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) βγάζω ξεσκαλίζοντας, ανασκαλεύοντας· - **ИЗ** **ОУЛКИ** **ИЗЪИМ** βγάζω τη σταφίδα απο τη φραντζόλα. || -**ся** βγαίνω, εξάγομαι.

ВЫКОЛОПНУТЬ ρ.σ. βλ. **ВЫКОЛУПАТЬ**.

ВЫКОЛУПЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫКОЛУПАТЬ(СЯ)**.

ВЫКОМАРИВАТЬ βλ. **ВЫКАМАРИВАТЬ**.

ВЫКОМУРОВАТЬ ρ.δ. (διαλι.)' μιλώ πονηρά, αλληγοριανά.

ВЫКОМУРН, -мър πλθ. (διαλι.) αλληγορικές κουβέντες, πονηρά λόγια.

ВЫКОНОПАТИТЬ, -ачу, -атишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫКОНОПАЧЕННЫЙ**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. καλαφατίζω, στουπώνω καλά, κλείνω καλά όλες τις χαραμάδες.

ВЫКОНОПАЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫКОНОПАТИТЬ**. || -**ся** καλαφατίζομαι, στουπώνομαι, κλείνομαι καλά.

ВЫКОПАТЬ ρ.σ.μ. 1 (ξε)σιάβω, εκσιάπτω, ξεχώνω, εξορύσσω· - **КОЛОДЕЦ** σιάβω (ανοίγω) πηγάδι· - **ЯМУ** σιάβω λάκκο· - **КАРТОФЕЛЬ** βγάζω την πατάτα. 2 μτφ. βρίσκω, ξετρυπώνω **ОТКУДА** **ВЫ** -**ли** **ТАКУЮ** **ПЕВИЦУ**? που την ξετρυπώσατε τέτοια τραγουδίστρια; || -**ся** ξεχώνομαι, βγαίνω (απο τη γη, άμμο, χιόνι).

ВЫКОПТИТЬ, -пчу, -птишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫКОПЧЕННЫЙ**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 καπνίζω, ταριχεύω. 2 σμετάζω, καλύπτω με καπνιά· - **СТЕКЛО** καπνίζω το γυαλί. || -**ся** 1 καπνίζομαι, ταριχεύομαι. 2 καλύπτομαι απο καπνιά.

ВЫКОРМ, -а α. εντροφή, μεγάλωμα· - **ТЕЛЯТ** εντροφή μοσχαραίων.

ВЫКОРМИТЬ, -млю, -мишь ρ.σ.μ. 1 τρέφω, διατηρώ, συντηρώ, κρατώ, μεγαλώνω. || θηλάζω, βυζαίνω. 2 ταϊζω καλά. || -**ся** ταϊζομαι καλά, χορταίνω.

ВЫКОРМКА, -и θ. εντροφή· σιτισμός· - **ШЕЛКОПРАДА** εντροφή μεταξοσκέληνα, μεταξοσκέληνα κτροφία, σηροτροφία.

ВЫКОРМОК, -мка α. 1 (απλ.) ζώο οικόσιτο. 2 αναθρεφτός.

ВЫКОРМИШ, -а α. (απλ.) βλ. **ВЫКОРМОК**.

ВЫКОРЧЕВАТЬ, -чую, -чувешь ρ.σ.μ. ξεριζώνω, εκριζώνω. || μτφ. καταστρέφω, αφανίζω, ρημάζω, ξεκληρίζω.

ВЫКОРЧЕВКА, -и θ. ξερίζωμα, εκρίζωση.

ВЫКОРЧЕВЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ВЫКОРЧЕВКА**.

ВЫКОРЧЕВЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫКОРЧЕВАТЬ**. || -**ся** ξεριζώνομαι, εκριζώνομαι.

ВЫКОΟ, -а α. (απλ.) κόσισμα, χορτοκοπή.

ВЫКОСИТЬ, -осу, -осишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫКОШЕННЫЙ**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κοσίζω τελείως. 2 μτφ. καταστρέφω, εξολοθρεύω, ξεπαστρεύω, θερίζω. || -**ся** 1 τελειώνω το κόσισμα. 2 στομώνω (για κοσιά).

ВЫКРАДЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫКРАСТЬ(СЯ)**.

ВЫКРАДЫВАНИЕ, -я ουδ. κλοπή, κόφιμο (υφάσμα· τος για ράφιμο).

ВЫКРАДЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫКРОИТЬ(СЯ)**.

ВЫКРАСИТЬ, -ашу, -асишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **ВЫКРАШЕННЫЙ**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. βάφω, χρωματίζω, μπογιατίζω. || -**ся** βάφομαι, χρωματίζομαι, μπογιατίζομαι. || λερώνομαι με μπογιές. || (για μαλλιά) βάφομαι· βάφω τα μαλλιά μου.

ВЫКРАСТЬ, -аду, -адешь, παρλθ. χρ. **ВЫКРАЛ**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫКРАШЕННЫЙ**, βρ: -ден, -а, -ο ρ.σ.μ. κλέβω επιτήδεια, υποκλέπτω. || -**ся** φεύγω κρυφά, υπειφεύγω, το σιάζω κρυφά.

ВЫКРАШИВАНИЕ¹, -я ουδ. βάφιμο, χρωμάτισμα, μπογιατίσιμα.

ВЫКРАШИВАНИЕ², -я ουδ. τρίψιμο, μετατροπή σε φίχουλα.

ВЫКРАШИВАТЬ(СЯ)¹ ρ.δ. βλ. **ВЫКРАСИТЬ(СЯ)**.

ВЫКРАШИВАТЬ(СЯ)² ρ.δ. βλ. **ВЫКРОШИТЬ(СЯ)**.

ВЫКРЕСТ, -а α., -ка, -и θ. βαφτισμένος, -η, εκχριστιανισμένος, -η.

ВЫКРЕСТИТЬСЯ, -ещушь, -естисься ρ.σ. βαφτίζομαι, εκχριστιανίζομαι.

ВЫКРИК, -а α. κραυγή, κραύγασμα, ξεφωνητό.

ВЫКРИКЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ВЫКРИК**. || κάλεσμα, κλήση, φώνασμα.

ВЫКРИКИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫКРИКНУТЬ**.

ВЫКРИКНУТЬ ρ.σ.μ.κ.α.μ. κραυγάζω, ξεφωνίζω, βάζω τις φωνές. || φωνάζω, καλώ· -**ли** **ПЯТЫЙ** **НОМЕР** φώναξαν τον αριθμό πέντε.

ВЫКРИСТАЛЛИЗОВАТЬСЯ, -зуется ρ.σ. αποκρυσταλλώνομαι.

ВЫКРИСТАЛЛИЗОВЫВАТЬСЯ, -ається ρ.δ. αποκρυσταλλώνομαι.

ВЫКРИЧАТЬ, -чу, -чишь ρ.σ.μ. (άπλ.) 1 φω-

νάζω δυνατά, κραυγάζω. 2 πετυχαίνω, κατορθώνω με τις φωνές. || -ся κουράζομαι να φωνάζω, ξελαρυγγίζομαι.

ВЫКРОИТЬ, -ОЮ, -ОИШЬ ρ.σ.μ. 1 κόβω, κόπτω για ράφιμο. - ПЛАТЬЕ κόβω φόρεμα. - САПОГИ κόβω μπότες. 2 εξοικονομώ. - ВРЕМЯ εξοικονομώ χρόνο. - ДЕНЬГИ εξοικονομώ χρήματα. || -ся 1 βγαίνω στο κόψιμο. 2 εξοικονομούμαι, εξευρισκομαι, βρίσκομαι. - ЛОСЬ СВОБОДНОЕ ВРЕМЯ βρέθηκε ελεύθερος χρόνος. - ЛИСЬ СРЕДСТВА εξευρέθηκαν τα μέσα.

ВЫКРОЙКА, -и θ. (α)χνάρι, ιχνάριο, πατρόν.

ВЫКРОШИТЬ, -ШУ, -ШИШЬ ρ.σ.μ. τρίβω, θρυμματίζω, κάνω ψίχουλα. || βγάζω, σπάζω, κομματίζω. || -ся τρίβομαι, πέφτω, χαλνώ ВУБ ВЫКРОШИЛСЯ το δόντι τρίφτηκε.

ВЫКРУТАСЯ, -ОВ πλθ. κλωθογυρίσματα, στριφογυρίσματα, τσιρτσάντζουλες. || μτφ. (στό λόγο) υπεικφυγές, στρεφοδικιές.

ВЫКРУТИТЬ, -УЧУ, -УТИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ВЬКРУЧЕННЫЙ, βρ: -ЧЕН, -А, -О ρ.σ.μ. 1 στρίβω, συστρίβω, κλώθω. 2 ξεστρίβω, ξεβιδώνω. 3 (απλ.) στίβω (ρούχα). || εξαρθρώνω, βγάζω, στραμπουλίζω. || -ся ξεστρίβομαι, ξεβιδώνομαι. || μτφ. βγαίνω, απαλλάσσομαι, ξεφεύγω, διαφεύγω, γλυτώνω.

ВЫКРУЧИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВЬКРУТИТЬ(СЯ).

ВЫКУВЫРКИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВЬКУВЫРНУТЬ(СЯ).

ВЫКУВЫРНУТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) ανατρέπω, αναποδογυρίζω, γκρεμίζω, τουμπάρω. ЯМШУК НА ПОВОРОТЕ -УЛ СЕДОКОВ ο αμαξάς στη στροφή τούμπαρα τους επιβάτες. || -ся ανατρέπομαι, τουμπάρω, αναποδογυρίζω. - ИЗ ЛОДКИ αναποδογυρίζω με τη βάρκα.

ВЫКУП, -А α. εξαγορά. лύτρα. за ПЛЕННЫХ ВНЕСЛИ БОЛЬШОЙ - για την εξαγορά των αιχμαλώτων πλήρωσαν πολλά λύτρα.

ВЫКУПАТЬ ρ.σ.μ. λούζω, κάνω μπάνιο. κολυμπώ. - РЕБЕНОК В ВАННЕ κάνω λουτρό το παιδάκι στο λουτήρα. - ЛОШАДЬ В РЕКЕ κολυμπώ το άλογο στο ποτάμι. || -ся λούζομαι, πλύνομαι, κάνω μπάνιο. κολυμπώ.

ВЫКУПАТЬ ρ.δ. βλ. ВЬКУПИТЬ. || -ся βλ. ВЬКУПИТЬ. || αναπληρώνομαι, αντινατασταίνομαι.

ВЫКУПИТЬ, -ПЛЮ, -ПИШЬ ρ.σ.μ. 1 εξαγοράζω, παίρνω πίσω το ενέχυρο. 2 απολυτρώνω, απελευθερώνω με λύτρα. 3 αγοράζω μέχρι και το τελευταίο, όλα. || -ся απολυτρώνομαι, απελευθερώνομαι με λύτρα.

ВЫКУПНО́Й επ. της εξαγοράς. λυτρωτικός. -НЕ ДЕНЬГИ τά λύτρα.

ВЫКУРивание¹, -Я ουδ. 1 κάπνισμα. 2 το δώσιμο με τον καπνό.

ВЫКУРивание², -Я ουδ. απόσταξη.

ВЫКУРивать(СЯ)¹ ρ.δ. βλ. ВЬКУРИТЬ(СЯ)¹.

ВЫКУРивать(СЯ)² ρ.δ. βλ. ВЬКУРИТЬ(СЯ)².

ВЫКУРИТЬ¹ ρ.σ.μ. 1 καπνίζω ως το τέλος (του γάρο, πούρο). || καπνίζω, τελειώνω. БРАТ -ИЛ СИГАРЕТЫ ο αδερφός κάπνισε όλα τα τσιγάρα. 2 διώχνω, βγάζω έξω με τον καπνό. -ЛИ. ЛИСУ́ ИЗ НОРЫ έβγαλαν τήν αλεπού έξω από την κρύπτη με τον καπνό. -ЛИ ПЧЕЛ ИЗ УЛЬИ έδιώξαν τις μέλισσες από την κυψέλη με καπνό. || -ся καπνίζομαι. τελειώνω. ВСЕ СИГАРЕТЫ -ЛИСЬ όλα τα τσιγάρα τέλειωσαν (τα κάπνισαν).

ВЫКУРИТЬ² ρ.σ.μ. (παλ.) αποστάζω, παίρνω με απόσταξη. || -ся αποστάζομαι.

ВЫКУРКА, -и θ. (παλ.) απόσταξη.

ВЫКУС, -А α. δαγνοφαγώμα, δαγνωματιά.

ВЫКУСАТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) τρώγω δαγμώνοντας την τροφή.

ВЫКУСИТЬ, -УШУ, -УСИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ВЬКУШЕННЫЙ, βρ: -ШЕН, -А, -О κόβω με τα δόντια.

ВЫКУСИВАТЬ ρ.δ. βλ. ВЬКУСАТЬ и. ВЬКУСИТЬ. || -ся κατατρώγομαι με τα δόντια.

ВЫКУШАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ВЬКУШАННЫЙ, βρ: -ШАН, -А, -Ο (απλ.) πίνω.

ВЫЛѦВЛИВАННЕ, -Я ουδ. φάρμακo, αλιεία.

ВЫЛѦВЛИВАТЬ ρ.δ. βλ. ВЬЛОВИТЬ. || -ся πιάνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ВЫЛѦЗ, -А α. (απλ.) τρύπα, οπή διαφυγής, περάσματος.

ВЫЛѦЗИТЬ, -АЖУ, -АЗИШЬ ρ.σ.μ. (απλ.) πηγαίνω παντού, επισικέπτομαι όλα, γυρίζω ολούθε, πολλά μέρη.

ВЫЛѦЗИТЬ, -ѦЖУ, -ѦЖИШЬ ρ.δ. (διαλι.) βλ. ВЬЛЕЗТИ.

ВЫЛѦЗКА, -и θ. 1 (στρατ.) εξόρμηση, έξοδος, εγχείρημα, γιουρούσι. 2 (στρατ.) αιφνιδιασμός. 3 (αθлт.) ειδρομή. ЛѦЖНАЯ - ειδρομή με τα σκί.

* **ВЫЛѦКАТЬ** ρ.σ.μ. λάπτω, λάφτω, καταπίνω με τη γλώσσα (για σκύλο, γάτα κλπ.)

ВЫЛѦМНѦВАННЕ, -Я ουδ. βλ. ВЬЛОМ.

ВЫЛѦМНѦВАТЬ ρ.δ. βλ. ВЬЛОМАТЬ. || -ся σπάζω, θραύομαι, τσακίζομαι.

ВЫЛѦЩИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВЬЛОЩИТЬ(СЯ).

ВЫЛѦЖАТЬ, -ЖУ, -ЖИШЬ ρ.σ. ξαπλώνω, πλαγιάζω, κατακλίνομαι (για ορισμένο χρονικό διάστημα). || -ся ξαπλώνω, πλαγιάζω, κατακλίνομαι. БОЛЬНОМУ НЕОΧΟДИМО - ο άρρωστος απαραίτητα πρέπει να ξαπλώσει. || αφήνω να ωριμάσει. ПОДОЗРЕЛЫЕ ГРУШИ ДОЛЖНЫ - τα μισογινομένα (κομμένα) αχλάδια πρέπει να αφεθούν να ωριμάσουν.

ВЫЛѦЖИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВЬЛѦЖАТЬ(СЯ).

ВЫЛѦЖКА, -и θ. παραμονή μαζεμένων καρπών για ωρίμαση.

ВЫЛѦЖАТЬ ρ.δ. βλ. ВЬЛЕЗТИ.

ВЫЛѦЗТИ и. ВЬЛЕЗТЬ, -ЕЗУ, -ЕЗЕШЬ, παρлθ. χρ. ВЬЛЕЗ, -ЛА, -ЛО, προστι. ВЬЛЕЗИ и. ВЬ-

лезь ρ.σ. 1 βγαίνω με δυσκολία ή έρποντας, σιαρφαλώνοντας· - ИЗ ЯМН σιαρφαλώνοντας βγαίνω απο το λάινο· - ИЗ АВТÓБУСА με δυσκολία βγαίνω απο το λεωφορείο (λόγω συνωστισμού). || μτφ. απαλλάσσομαι, γλυτώνω, λυτρώνομαι· - ИЗ НУЖДЫ βγαίνω απο τη φτώχεια (ένδεια). 2 εξέχω, προεξέχω, φαίνομαι, προβάλλω. 3 μαδίζομαι, πέφτω· ПОСЛЕ ТИФΑ -ЛИ ΒÓЛОСЫ μετά απο τον τύφο έπεσαν τα μαλλιά.

ВЫЛЕПИТЬ, -ПЛЮ, -ПИШЬ ρ.σ.μ. πλάθω, διαπλάθω, διαμορφώνω, φτιάχνω.

ВЫЛЕПЛЯТЬ ρ.δ. βλ. ВЫЛЕПИТЬ.

ВЫЛЕТ, -А α. πτήση, πέταγμα. || απογείωση, αναχώρηση.

ВЫЛЕТАННЕ, -Я ουδ. βλ. ВЫЛЕТ.

ВЫЛЕТАТЬ ρ.δ. βλ. ВЫЛЕТЕТЬ.

ВЫЛЕТЕТЬ, -ЛЕЧУ, -ЛЕТИШЬ ρ.σ. 1 πετώ έξω· ПТИЦА -ЛА ИЗ ГНЕЗДА το πουλί πέταξε απο τη φωλιά. || φεύγω πετώντας, αφίπταμαι. || πετάγομαι, πετιέμαι· ПРÓБКА -ЛА С ВЫСТРЕЛОМ το βούλωμα εκπυρσοκρότησε. || βγαίνω έξω γρήγορα· В ИСПЫГЕ ОН -ЕЛ ИЗ КАБИНЕТА καταφοβισμένος πετάχτηκε έξω απο το γραφείο· МАШИНА ОΠΡΟΚΙΝУЛАСЬ И Я -ЕЛ ВОН το αυτοκίνητο ανατράπηκε κι εγώ πετάχτηκα έξω. 2 εμφανίζομαι ξαφνικά, βγαίνω με ταχύτητα. 3 μτφ. απολύομαι, διώχνομαι, πετιέμαι· - ИЗ ИНСТИТУТА διώχνομαι απο το ινστιτούτο· - ИЗ СЛУЖБЫ απολύομαι απο την υπηρεσία. || εμφρ. - ИЗ ГОЛОВЫ, ИЗ ПАМЯТИ ξεχνώ, δε θυμάμαι, μου διαφεύγει· - В ТРУДУ χρεοσιώ, φαλίσω· - ПЫЛЕЙ, СТРЕЛОЙ βγαίνω σαν σφαίρα, σαν βέλος, με αστραπιαία ταχύτητα.

ВЫЛЕЧИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВЫЛЕЧИТЬ(СЯ).

ВЫЛЕЧИТЬ, -ЧУ, -ЧИШЬ ρ.σ.μ. θεραπεύω, γιατρεύω, γιαίνω. || -СЯ θεραπεύομαι, γιατρεύομαι, γιαίνω.

ВЫЛИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВЫЛИТЬ(СЯ).

ВЫЛИВАТЬ, -ИЖУ, -ИЖЕШЬ ρ.σ.μ. γλείφω τελείως· - ТАРЕЛКУ γλείφω τελείως το πιάτο. || -СЯ (απλ.) λείχομαι, γλείφομαι (για γάτες, σκυλιά κλπ. ζώα).

ВЫЛИЗЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВЫЛИЗАТЬ(СЯ).

ВЫЛИЗЫВАТЬ ρ.σ. 1 ξεθωριάζω, ξεβάφω. 2 μαδιέμαι, πτερορροώ, τριχορροώ.

ВЫЛИТЫЙ επ. απο μтχ. πανόμοιος, ίδιος, απάραλλαχτος· Я ВАС СРАЗУ УЗНАЛ, - ОТЕЦ АМÉСΩС σας γνώρισα, ίδιος πατέρας.

ВЫЛИТЬ, -ЛЬЮ, -ЛЬЕШЬ, παρлθ. χρ. ВЫЛИЛ, -ЛА, -ЛО ρ.σ.μ. 1 εκχύνω, ξεχύνω, αδειάζω, εκκενώνω· - ВÓДУ ИЗ ÓЧКИ ξεχύνω νερό απο το βαρέλι. 2 χύνω μέταλλο· - КÓЛОКОЛ ИЗ МЭДИ χύνω καμπάνα απο χαλιό. || μтф. ξεσπώ (για θυμό, αγανάχτηση κ.т.т.). 3 (διαλι.) εκδιώνω, βγάζω ζώο έξω απο τη φωλιά χύνοντας νερό. || -СЯ 1 εκχύνομαι, ξεχύνομαι, χύνομαι· ВИНÓ

-ЛОСЬ ИЗ БУТЫЛКИ το κρασί χύθηκε απο το μπουκάλι. || μтф. εμφανίζομαι, φαίνομαι, εκφράζομαι· ТВОЯ ПРИВЯЗАННОСТЬ -ЛАСЬ В ПИСЬМЭ η αφοσίωσή σου ήταν διάχυτη στο γράμμα. 2 μεταβάλλομαι, μετατρέπομαι, παίρνω άλλη μορφή, όψη· НЕСОУВЪСТВИЕ -ЛОСЬ В ФÓРМУ óУРНОГО ΠΡΟТЭСТА η αντιπάθεια πήρε μορφή θυελλώδους διαμαρτυρίας.

ВЫЛОВ, -А α. 1 φάρμα, αλίευση, αλιεία. 2 το αλίευμα, η φαριά.

ВЫЛОВИТЬ, -ВЛЮ, -ВИШЬ ρ.σ.μ. 1 πιάνω, συλλαμβάνω· βγάζω· - ОРЕВНО ИЗ ВОДЫ πιάνω το κούτσουρο στο νερό. || φαρεύω, αλιεύω. || (απλ.) ανακαλύπτω, εξιχνιάζω, ανευρίσκω. 2 πιάνω όλα· - ВСЮ РЫБУ В ПРУДУ πιάνω όλα τα φάρια στη δεξαμενή.

ВЫЛОЖИТЬ, -ЖУ, -ЖИШЬ ρ.σ.μ. 1 βγάζω και τοποθετώ, εκθέτω· - ВЭЩИ ИЗ ЧЕМОДАНА βγάζω τα πράγματα απο τη βαλίτσα και τα τοποθετώ· - ТОВАР εκθέτω το εμπόρευμα. 2 μтф. εκμυστηρεύομαι, ανακοινώνω. 3 στρώνω, καλύπτω· ПОЛ ВЫЛОЖЕН ЦВЕТНЫМИ ПЛИТКАМИ το πατωμα στρώθηκε με έγχρωμα πλακίδια. || (παλ.) διακοσμώ, στολίζω, πλουμίζω (ύφασμα). 4 (διαλι.) ευνουχίζω.

ВЫЛОМ, -А α. σπάσιμο, θραύση, τσάνισμα. || το σπασμένο μέρος.

ВЫЛОМАТЬ ρ.σ.μ. σπάζω, θραύω, τσανίζω, βγάζω σπάζοντας· διαρυγνύω· - ДВЕРЬ σπάζω την πόρτα· - РЫКУ σπάζω τó χέρι. || -СЯ σπάζω, θραύομαι, τσανίζομαι.

ВЫЛОМИТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВЫЛОМАТЬ(СЯ).

ВЫЛОМКА, -И θ. βλ. ВЫЛОМ.

ВЫЛОЩЕННЫЙ επ. απο μтч. αστραφερός, γυαλιστερός. || μтф. περίκομος, σιμ, σμάρτ, ζαρίφης.

ВЫЛОЩИТЬ, -ЩУ, -ЩИШЬ, παθ.μтч. παρлθ. χρ. ВЫЛОЩЕННЫЙ, βр: -ЩЕН, -А, -О ρ.σ.μ. (κυρлξ. κ. μтф.) γυαλίζω, λουστράρω, νάνω αστραφερό, στιλβώνω. || -СЯ αστράφτω, άπαστράφτω, γυαλίζω, λάμπω.

ВЫЛУДИТЬ ρ.σ.μ. βλ. ЛУДИТЬ.

ВЫЛУПИТЬ, -ПЛЮ, -ПИШЬ ρ.σ.μ. (απλ.) 1 ξεφλουδίζω, αποφλοιώ, ξετσοφλίζω. 2 γουρλώνω τα μάτια. || -СЯ 1 εκκολάπτομαι, βγαίνω απο το τσόφλι. 2 μένω εμβρόντητος, με γουρλωμένα τα μάτια.

ВЫЛУПЛИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВЫЛУПИТЬ(СЯ).

ВЫЛУПЛЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ВЫЛУПИТЬ(СЯ).

ВЫЛУЩИВАТЬ ρ.δ. βλ. ВЫЛУЩИТЬ. || -СЯ αποφλοιώνομαι, ξεφλουδίζομαι· απολεπίζομαι.

ВЫЛУЩИТЬ, -ЩУ, -ЩИШЬ ρ.σ.μ. 1 αποφλοιώνω, ξεφλουδίζω· απολεπίζω, εκλεπίζω· ξετσοφλίζω. 2 (ιατρ.) καθαρίζω (όγνο, κόκκιο κ.т.т.).

ВЫМАЗАТЬ, -АЖУ, -АЖЕШЬ, προστι. ВЫМАЗИ κ. ВЫМАЗЬ ρ.σ.μ. 1 (επ)αλείφω, (επ)χοίω. 2 κα-

ταλερώνω, καταλεκιάζω, καταλιγδώνω, καταλασπώνω. 3 (απλ.) ξοδεύω, καταναλώνω για άλεσμα. || -ся καταλερώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ВЫМАЗЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫМАЗАТЬ(СЯ)**.

ВЫМАЛИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫМОЛИТЬ**.

ВЫМАНИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫМАНИТЬ**.

ВЫМАНИТЬ, -аню, -анишь ρ.σ.μ. 1 καλώ, βγάζω έξω γνέφοντας. 2 (απλ.) απατώ, παίρνω με απάτη, πονηριά, κολακεία· αποσπώ - **ОБЕЩАНИЕ** αποσπώ με πονηριά υπόσχεση· - **ДЕНЬГИ** αποσπώ χρήματα με δόλο.

ВЫМАРАТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) 1 καταλερώνω· - **РҮКИ** в краске λερώνω τα χέρια στη μπογιά· - **ПЛАТЬЕ** чернилами λερώνω το φόρεμα με μελάνη. 2 διαγράφώ, ξεγράφω, σβήνω. || -ся καταλερώνομαι.

ВЫМАРЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫМОРИТЬ**. || -ся καταστρέφομαι, εξοντώνομαι, εξολοθρεύομαι.

ВЫМАРКА, -и θ. (απλ.) 1 διαγραφή, σβήσιμο. 2 σβησιά, σβησιμένο μέρος.

ВЫМАРЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ВЫМАРКА** (2 σημ.).

ВЫМАРЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫМАРАТЬ(СЯ)**.

ВЫМАТЫВАНИЕ, -я ουδ. ξετύλιγμα, εκτύλιξη.

ВЫМАТЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫМОТАТЬ(СЯ)**.

ВЫМАХАТЬ ρ.σ. (απλ.) 1 διώχνω με μίνηση του χεριού· - **МҮХИ** из ПОЛОГА διώχνω τις μύγες από την κουρτίνα με κινήσεις του χεριού. 2 κουράζω με τις πολλές κινήσεις. 3 μεγαλώνω, αυξάνω, φηλώνω.

ВЫМАХИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫМАХАТЬ**. || -ся 1 διώχνομαι με κινήσεις του χεριού. 2 κουράζομαι από τις πολλές κινήσεις.

ВЫМАХНУТЬ ρ.σ. (απλ.) 1 ρίχνω, πετώ. 2 εξέρχομαι, βγαίνω γρήγορα, απότομα, ξεπετιέμαι. 3 μεγαλώνω, αυξάνω, φηλώνω.

ВЫМАЧИВАНИЕ, -я ουδ. μούσιεμα, διαπότιση.

ВЫМАЧИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫМОЧИТЬ(СЯ)**.

ВЫМАЩИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫМОСТИТЬ**. || -ся πλακοστρώνομαι, λιθοστρώνομαι.

ВЫМЕНИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫМЕНИТЬ**. || -ся ανταλλάσσομαι.

ВЫМЕНИТЬ ρ.σ.μ. ανταλλάσσω, διαειίβω, κίνω αλλαξιά, τράμπα.

ВЫМЕРЕТЬ, -мрет, παρλθ. χρ. **ВЫМЕР**, -ла, -ο ρ.σ. πεθαίνω, καταστρέφομαι ολοσχερώς, αφανίζομαι. || εκλείπω, εξαλείφομαι, εξαφανίζομαι (για φυτά). || ερημώνομαι, ρημάζω, -ομαι.

ВЫМЕРЗАНИЕ, -я ουδ. πάγωμα, καταστροφή από τον πάγο· - **ДЕРЕВЬЕВ** το πάγωμα των δέντρων.

ВЫМЕРЗАТЬ, -ает ρ.δ. βλ. **ВЫМЕРЗНУТЬ**.

ВЫМЕРЗНУТЬ, -ет, παρλθ. χρ. **ВЫМЕРЗ**, -ла, -ло ρ.σ. 1 παγώνω, καταστρέφομαι, ξηραίνομαι από τον πάγο. 2 ψύχομαι, μεταβάλλομαι σε πάγο, παγώνω.

ВЫМЕРИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫМЕРИТЬ**. || -ся κατα-

μετρίεμαι, μετρίεμαι.

ВЫМЕРИТЬ ρ.σ.μ. μετρώ, καταμετρώ.

ВЫМЕРЯТЬ ρ.σ., **ВЫМЕРАТЬ** ρ.δ. βλ. **ВЫМЕРИТЬ**.

ВЫМЕСИТЬ, -ешу, -есишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫМЕШЕННЫЙ**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. ζυμώνω, ανακατεύω (ζυμάρι, λάσπη κ.τ.τ.).

ВЫМЕСТИ, -ету, -етешь, παρλθ. **ВЫМЕЛ**, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫМЕШИЙ**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫМЕТАННЫЙ**, βρ: -тен, -а, -ο ρ.σ. σκουπίζω, σαρώνω καλά, παστρεύω. || -ся βλ. **ВЫМЕТАТЬСЯ** (2 σημ.).

ВЫМЕСТИТЬ, -ешу, -естишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫМЕШЕННЫЙ**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. κ.αμ. 1 εκδικούμαι, βγάζω το άχτι μου. 2 ξεσπώ, ξεσπάζω· **ОН** -ил своѢ досаду на жену ξέσπασε το πείσμα του στη γυναίκα του.

ВЫМЕТАТЬ¹, -ешу, -ечешь ρ.σ.μ. 1 ρίχνω· - **НЕВОД** ρίχνω την τράτα. 2 (για φάρια) γεννώ, αφήνω το γόνο. 3 αναδίδω, αναφύω, πετώ (βλαστούς, στάχνα κ.τ.τ.). || -ся 1 αναφύομαι, βλασταίνω. 2 (για φάρια) αποθέτω το γόνο.

ВЫМЕТАТЬ², -аю, -аешь ρ.σ.μ. ράβω, φτιάχνω - **ПЕТЛИ** φτιάχνω κουμπότρυπες. || -ся 1 ράβομαι. 2 φεύγω, το στρίβω.

ВЫМЕТИТЬ, -ешу, -етишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫМЕЧЕННЫЙ**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) σημαδεύω παντού, βάζω σημάδια ολούθε.

ВЫМЕТНУТЬ ρ.σ.μ. ρίχνω, πετώ βίαια, απότομα. || -ся 1 ρίχνομαι, πετάγομαι έξω. 2 ορμώνω, τρέχω ορμητικά έξω.

ВЫМЕТЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫМЕТАТЬ¹** κ. **ВЫМЕТНУТЬ**.

ВЫМЕШАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫМЕШАННЫЙ**, βρ: -шан, -а, -ο ανακατεύω, -ώνω, αναμιγνύω· - **ИЗВЕСТИ** с песком ανακατεύω την ασβέστη με τον άμμο.

ВЫМЕШИВАТЬ¹ ρ.δ. βλ. **ВЫМЕСИТЬ**.

ВЫМЕШИВАТЬ² ρ.δ. βλ. **ВЫМЕШАТЬ**.

ВЫМЕЩАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫМЕСТИТЬ**.

ВЫМИНАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫМЯТЬ**. || -ся ζυμώνομαι, ανακατεύομαι, μαλακώνω.

ВЫМИРАНИЕ, -я ουδ. θάνατος, αργοθάνατος. || αφανισμός, εξαφανισμός· **ОБРЕЧЬ** на нищету и - καταδικάζω στη φτώχεια και τον αφανισμό.

ВЫМИРАТЬ, -ает ρ.δ. βλ. **ВЫМЕРЕТЬ**.

ВЫМОГАНЬЕ, -я ουδ. εξαναγκασμός, εκβιασμός.

ВЫМОГАТЕЛЬ, -я α., -ница, -и θ. εκβιαστής, -τρια.

ВЫМОГАТЕЛЬСТВО, -а ουδ. βλ. **ВЫМОГАНЬЕ**.

ВЫМОГАТЬ ρ.δ.μ. εξαναγκάζω, βιάζω, αποσπώ· - **ВЗЯТКИ** αποσπώ δωροδογήματα· - **СОГЛАСИЕ** αποσπώ συγκατάθεση· - **ДЕНЬГИ** αποσπώ χρήματα.

ВЫМОКНА, -и θ. (διαλι.) βλ. **ВОДОМОКНА**.

ВЫМОКАНИЕ, -я ουδ. μούσιεμα, βρέξιμο, διάβρεξη, διύγρανση.

ВЫМОКАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫМОКНУТЬ**.

ВЫМОКНУТЬ, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **ВЫМОК**,

-λα, -λο ρ.σ. 1 μουσεύω, διαβρέχομαι, διυ-
γραίνομαι, διαποτίζομαι, εμποτίζομαι. 2 ξε-
πέφτω, εξασθενίζω, αδυνατίζω μουσειούμενος·
селёдка -ла το παστό φάρι ξαρμύρισε στο νε-
ρό. 3 καταστρέφομαι, χαλνώ απο την υγρασία.

ВМΟΛ, α α. αλευροπίτουρά.

ВМΟΛАЧИВАНІЕ, -Я ουδ. αλώνισμα, στούμπι-
σμαι αλέσμα.

ВМΟΛАЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВМΟЛОТИТЬ**. || -ся α-
λωνίζομαι· στουμπίζομαι αλέθομαι.

ВМΟΛИТЬ, -ВЛЮ, -ВИШЬ ρ.σ.μ. ζεστομίζω,
εκστομίζω, εκφέρω, προφέρω· **ВА ВЕСЬ ВЕЧЕР**
ОН СЛОВА НЕ -ИЛ όλο το βράδυ αυτός δεν έ-
βγαλε ούτε μια λέξη· **-ВИ СЛОВЕЧКО** πες μια
λεξούλα.

ВМΟЛИТЬ ρ.σ.μ. εκλιπαρώ, θερμοπαρακαλώ,
καθιμετεύω· **-ДЕНЬГИ** εκλιπαρώ χρήματα· **-СЕ-**
ОБЕ ПРОЩЕНИЕ ζητώ συγχώρηση.

ВМΟЛОТ, -α α. βλ. **ВМΟЛОТКА**.

ВМΟЛОТИТЬ, -ЛОЧУ, -ЛОТИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **ВМΟЛОЧЕННЫЙ**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. α-
λωνίζω, στουμπίζω· αλέθω.

ВМΟЛОТКА, -и θ. αλώνισμα, στούμπισμα. ||
η αλωνισμένη ποσότητα. || αλέσμα.

ВМΟЛОТКИ, -ТКОВ κ. -ТОК πλθ. (διαλι.) ά-
χυρα.

ВМОРАЖИВАНІЕ, -Я ουδ. βλ. **ВМОРΟЗКА**.

ВМОРАЖИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВМОРΟЗИТЬ**. || -ся πα-
γώνω, ξεπαγιάζω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ВМΟΡΙТЬ ρ.σ.μ. καταστρέφω, εξοντώνω, ε-
ξολοθρεύω, ξεπατώνω· εξαφανίζω, αφανίζω, ξε-
κάνω· **-ГОЛОДОМ** **ОСАЖДЕННЫХ** εξοντώνω με την
πείνα τους πολιορκημένους.

ВМΟΡΟЗИТЬ, -РОЖУ, -РОЗИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **ВМΟΡΟЖЕННЫЙ**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
καταφύχω, παγώνω, ξεπαγιάζω. 2 καταστρέφω,
εξολοθρεύω, εξοντώνω με το φύχος· **-КЛОПОВ**
εξοντώνω τους κοριούς με το φύχος. || κρυώ-
νω, φύχω.

ВМΟΡΟЗКА, -и θ. 1 φύξη, κρύωμα, πάγωμα.
2 καταστροφή, εξολόθρευση, εξόντωση με φύ-
χος. || εμφρ. - **СЪДНА** το περί τον ύσαλο του
σιάφους σπάσιμο του πάγου.

ВМΟΡΟЧНЫЙ επ. έρημος, χωρίς κληρονόμους·
- **ДЪМ** έρημο σπίτι.

ВМΟСТИТЬ, -ОЩУ, -ОСТИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **ВМΟШЕННЫЙ**, βρ: -щен, -а, -ο επιστρώνω·
- **УЛИЦУ** **ДУЛДЖИКАМИ** λιθοστρώνω οδό.

ВМΟТАТЬ ρ.σ.μ. 1 ζετυλίζω, εκτυλίσσω. 2
κατακουράζω, καταπονώ, κατεξαντλώ. || εμφρ. -
(**ВСЯ**) **ДЪШУ** βγάζω την φυχή (ανάποδα), βγάζω
το θεό (καταβασανίζω). || -ся 1 ζετυλίζομαι,
εκτυλίσσομαι. 2 (απλ.) κουράζομαι, καταπονού-
μαι, κατεξαντλούμαι, μου βγαίνει ο θεός.

ВМΟЧИТЬ, -ЧУ, -ЧИШЬ ρ.σ.μ. μουσεύω, δια-
ποτίζω, εμποτίζω, διαβρέχω. || -ся μουσεύω,

διαποτίζομαι, διαβρέχομαι, εμποτίζομαι.

ВМΟЧКА, -и θ. μουσεμα, διαπότιση· **- ΚΟ-**
ЖИ μουσεμα του δέρματος. || χάλασμα, φθορά,
βλάβη απο την υγρασία.

***ВМΠЕЛ**, -а α. 1 (ναυτ.) ο επισείων. 2 πα-
ράσειο, σήμα.

ВМΥЧЕННЫЙ επ. απο μτχ. βασανισμένος, ε-
πίμοχος· **-АЯ МЫСЛЬ** βασανισμένη σιέψη.

ВМΥЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВМΥЧИТЬ**. || -ся απο-
κτιέμαι, βγαίνω με βάσανα, αποσπώμαι βίαια.

ВМΥЧИТЬ, -ЧУ, -ЧИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
ВМΥЧЕННЫЙ, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (παλ.)
αποκτώ, βγάζω με το ζόρι, με βάσανα, αποσπώ
βίαια. 2 φτιάχνω, βγάζω με δυσκολία· **έλε**
ОН -ИТ **ИЗ** **СЕБЯ** **СТИШКІ** με μεγάλη δυσκολία θα
μπορέσει αυτος να φτιάσει στιχάκια.

ВМΥШТРОВАТЬ ρ.σ.μ. βλ. **МУШТРОВАТЬ**.

ВМΥЧАТЬ, -ЧУ, -ЧИШЬ ρ.σ.μ. βγάζω έξω με
ταχύτητα. || -ся βγαίνω έξω με ταχύτητα.

ВМΥВАНІЕ, -Я ουδ. ξέπλυμα.

ВМΥВАТЬ(ся) ρ.δ.βλ. **ВМЫТЬ**(ся).

ВМΥСЕЛ, -СЛА α. επινόηση, -μα, αποιύη-
μα, δημιούργημα της φαντασίας. || φέμα.

ВМΥСЛИТЬ, -ЛЮ, -ЛИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
ВМΥШЛЕННЫЙ, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. (παλ.)
επινώω, εξευρίσχω, μηχανεύομαι, τεχνάζομαι,
σοφίζομαι, σκαρφίζομαι.

ВМΥМЬ, -МОЮ, -МОЕШЬ ρ.σ.μ. 1 πλένω, πλύ-
νω· **νίβω**, **νίπτω**· **- ПОСЪДУ** πλένω τα πιάτα· **-**
ОБЕЛЬ πλένω τα ασπρόρουχα. 2 ξεπλένω· **- ПΟ-**
ЧВУ ξεπλένω το έδαφος. || κάνω νεροφάγωμα ή
λάκικο. || -ся πλένομαι, πλύνομαι.

ВМΥШЛЕННЫЙ επ. απο μτχ. επινοητός, φαντα-
στιικός, κλαστός· ανύπαρκτος.

ВМΥШЛЯТЬ ρ.δ. βλ. **ВМЫСЛИТЬ**.

ВМΥЯ, -МЕНИ ουδ. (για ζώα) μαστός, μαστάρι

ВМΥЯТЬ, -МНУ, -МНЕШЬ ρ.σ.μ. 1 ζυμώνω, ανα-
κατεύω, πατώ, μαλακύνω. 2 βαθουλώνω, κάνω
βαθούλωμα σε μαλακή υλη. 3 πατώ, χαλνώ· **ЛΟ-**
ШАДИ **-ЛИ** **ТРАВУ** τα άλογα πάτησαν το χορτάρι.

ВМΥЯШІВАТЬ(ся) ρ.δ. βλ. **ВМΥНОСИТЬ**(ся).

ВМΥНОСЕНІЕ, -Я ουδ. το βγάσιμο απόφασης,
ετυμηγορία· **- ПРИГОВОРА** το βγάσιμο της κα-
ταδικαστικής απόφασης.

ВМΥНЕСТИ, -ЕСУ, -ЕСЕШЬ, παρλθ. χρ. **ВМΥНЕС**,
-ла, -λο ρ.σ.μ. 1 βγάζω έξω μεταφέρω, μετα-
κομίζω, κουβαλώ· **- МΕБЕЛЬ** **ИЗ** **КОМНАТЫ** βγάζω
τα έπιπλα έξω απο το δωμάτιο. || γράφω, ση-
μειώνω· **- ЗАМЕЧАНИЯ** **В** **КОНЕЦ** γράφω τίς πα-
ρατηρήσεις στο τέλος. || υποβάλλω, φέρω· **-**
РЕШЕНИЕ **КОМИССІИ** **НА** **ОБЩЕЕ** **СОБРАНИЕ** φέρω την
απόφαση της επιτροπής στη γενική συνέλευση.
2 μεταφέρω γρήγορα. 3 μτφ. βγάζω, εξαγω· α-
ποκτώ· **Я** **ВМΥНЕС** **УБЕЖДЕНИЕ** **ИЗ** **ОПЫТА** σχηματί-
σα την πεποίθηση απο πείρα. 4 προβάλλω βγά-
ζω μπροστά· **- НОГУ** **В** **ТЯНШЕ** βγάζω μπροστά το

πόδι στο χορό. 5 αντέχω, υπομένω, υποφέρω, βαστώ, κρατώ. ДУШÁ ΜΟΪ НЕ -ла η ψυχή μου δε βάσταξε. 6 ειδίδω, βγάζω, παίρνω. - ПРИГОВÓР βγάζω καταδικαστική απόφαση. - РЕЗОЛЮЦИЮ παίρνω απόφαση. - БЛАГОДÁРНОСТЬ εκφράζω τις ευχαριστίες (την ευγνωμοσύνη). - РЕШÉНИЕ, РЕЗОЛЮЦИЮ, ПОСТΑΝΩΒΛÉНИЕ παίρνω απόφαση (αποφασίζω). || εκφρ. - НА СВОЙХ ПЛЕЧÁХ σηκώνω το βάρος μόνος μου (τα βγάζω πέρα μόνος μου). - ВПЕЧАТЛÉНИЕ έχω (σχηματίζω, αποκομίζω) την εντύπωση. || -СЯ βγαίνω, εμφανίζομαι, προβάλλω ξαφνικά, ορμητικά, απότομα.

ВННІЗАТЬ, -нижу, -нижешь ρ.σ. (παλ.) νοσώ, επικοσμά, στολίζω με χάντρες. || -СЯ νοσούμαι, στολίζομαι με χάντρες.

ВННІЗЫВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ВННІЗАТЬ (ОЯ)**.

ВННІМÁНИЕ, -я ουδ. εξαγωγή, βγάλσιμο, τράβηγμα, σύρσιμο προς τα έξω.

ВННІМÁТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ВННУТЬ (СЯ)**.

ВННÓС, -а α. 1 εξαγωγή, μεταφορά, μετακόμιση, κουβάλημα. 2 ειβολή, προβολή. 3 εκφορά. - ТÉЛА ИЗ КВАРТИРЫ η εκφορά του νεκρού από την κατοικία. 4 τρόπος ζεύξης των αλόγων στο αμάξι. 5 πρόσχωμα.

ВННÓСИТЬ, -ношу, -носишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВННÓШЕННЫЙ**, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 εγκυμονώ, κυφορώ. || μτφ. καλοσικέπτομαι, καλομελετώ, μελετώ ολόπλευρα. || μαθαίνω, εξασκώ, βγάζω στο κυνήγι. 2 φθείρω φορώντας, αχρηστεύω, κουρελιάζω, κάνω κουρέλι, ράκος. 3 μεταφέρω, μετακομίζω, κουβαλώ όλα, πλήρως. || εκφρ. - НА СВОЙХ РУКÁХ νταντεύω. || -СЯ 1 ωριμάζω. τελειοποιούμαι. 2 φθείρομαι, κουρελιάζομαι, αχρηστεύομαι.

ВННÓСИТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ВННЕСТИ (СЯ)**.

ВННÓСКА, -и θ. 1 βλ. **ВННÓС** (1 σημ.). 2 υποσημείωση ή σημείωση στο περιθώριο.

ВННÓСЛИВОСТЬ, -и θ. αντοχή, ανθετικότητα.

ВННÓСЛИВЫЙ επ., βρ: -лив, -а, -о ανθετικός, γερός, βασταγερός, αντοχής. - ЧЕЛОВÉК βασταγερός άνθρωπος. || (για φυτά) ανθετικός (στις κλιματολογικές συνθήκες).

ВННÓШЕННЫЙ επ. απο μτχ. 1 καλομελετημένος, ώριμος. -АЯ ИДÉЯ καλομελετημένη ιδέα. 3 άχρηστος απο τη χρήση, φθαρμένος, κουρελιασμένος, λιωμένος.

ВННУДИТЬ, -нужу, -нудишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВННУЖДЕННЫЙ**, βρ: -ден, -а, -о ρ.σ.μ. 1 υποχρεώνω, αναγκάζω, εξαναγκάζω. ζορίζω. 2 κατορθώνω, πετυχαίνω με εξαναγκασμό.

ВННУЖДАТЬ ρ.δ. βλ. **ВННУДИТЬ**. || -СЯ υποχρεώνομαι, αναγκάζομαι, εξαναγκάζομαι.

ВННУЖДЕННЫЙ επ. απο μτχ. υποχρεωτικός, αναγκαστικός, καταναγκαστικός. -оЕ МОЛЧÁНИЕ αναγκαστική σιωπή. -АЯ ПОСÁДКА αναγκαστική

προσγείωση.

ВННУТЬ, -ну, -нешь, προστι. **ВННЬ** ρ.σ.μ. 1 βγάζω, εξάγω, τραβώ, σύρω έξω. - ДÉНЬГИ ИЗ КАРМÁНА βγάζω χρήματα απο τη τσέπη. - НОЖ τραβώ μαχαίρι. 2 (κοπτική) φτιάχνω εσοχή. || εκφρ. - ДУШУ ή ДУХ (διαλι.) βγάζω την ψυχή (καταβασανίζω). - ДУШУ ή СÉРДЦЕ (παλ.) βγάζω την ψυχή (βασανίζω ψυχικά, ηθικά). || -СЯ βγαίνω, εξάγομαι, εμφανίζομαι.

ВННІРІВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВННІРНУТЬ**.

ВННІРНУТЬ ρ.σ. αναδύομαι, ξενερίζω, επιφαίνομαι. || μтφ. εμφανίζομαι, παρουσιάζομαι. ξαφνικά, απρόοπτα.

ВННÓКАТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) φάχνω οσφραίνοντας, οσφραίνομαι, οσμώ, μυρίζω.

ВННÓКІВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВННÓКАТЬ**.

ВННІНЧІВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВННІНЧИТЬ**.

ВННІНЧИТЬ, -чу, -чишь ρ.σ.μ. ανατρέφω, βαγιουλεύω, -ίζω, κανακεύω, νταντεύω.

- ВНПÁД, -а α. 1 πτώση, πέσιμο. 2 (αθлт.) προβολή, προεκβολή και στήριξη. - ЛÉВОЙ НОГÍ προβολή και στήριξη στο αριστερό πόδι. 3 επίθεση (εχθρικού χαρακτήρα).

ВНПÁДÁНИЕ, -я ουδ. πτώση, πέσιμο.

ВНПÁДАТЬ ρ.δ. βλ. **ВНПÁСТЬ**.

ВНПÁДÉНИЕ, -я ουδ. πτώση, πέσιμο.

ВНПÁНІВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВНПÓИТЬ**. || -СЯ τρέφομαι (για ζώα).

ВНПÁЛІВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВНПÁЛІТЬ**.

ВНПÁЛІТЬ ρ.σ. 1 πυροβολώ. || μтφ. προφέρω, λέγω, μιλώ γρήγορα, σαν το πολυβόλο πηγαίνει η γλώσσα. 2 (διαλι.) καταναίω.

ВНПÁЛІВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВНПÓЛОТЬ**. || -СЯ εκριζώνομαι, ξεριζώνομαι (για χόρτα).

ВНПÁРІВÁНИЕ, -я ουδ. εξάτμιση, εξάχνιση.

ВНПÁРІВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ВНПÁРІТЬ (СЯ)**.

ВНПÁРІТЬ; -рю, -ришь, προστι. **ВНПÁРІ** и.

ВНПÁРЬ ρ.σ.μ. 1 εξατμίζω, εξαχνίζω. ατμοποιώ. 2 ζεματίζω με ατμό. κλιβανίζω. 3 πλύνω με ατμό το σώμα. || -СЯ εξατμίζομαι, 1 εξαχνίζομαι. 2 ζεματίζομαι με ατμό. κλιβανίζομαι. 3 κάνω ατμόλουτρο.

ВНПÁРКА, -и θ. 1 εξάτμιση, εξάχνιση. 2 ζεμάτισμα με ατμό.

ВНПÁРНОЙ επ. εξατμιστικός, της εξάτμισης.

ВНПÁРХІВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВНПÁРХНУТЬ**.

ВНПÁРХІВАТЬ ρ.δ. ζηλώνω. || -СЯ ζηλώνομαι.

ВНПÁС, -а α. (διαλι.) 1 βόσκιση, -μα. 2 βοσκοτόπι, λειβάδι.

ВНПÁСНОЙ επ. της βοσκής. βοσησίσιμος. -НЕ УЧÁСТКИ τα βοσκοτόπια.

ВНПÁСТИ, -пасу, -пасешь, παρлθ. χρ. **ВНПÁС**, -ла, -ло ρ.σ.μ. (διαλι.) βοσκώ, βοσκίζω.

ВНПÁСТЬ, -паду, -падешь, παρлθ. χρ. **ВНПÁЛ**, -ла, -ло ρ.σ. 1 πέφτω, πέπτω. зУбИ -ли τα δόντια έπεσαν. || βγαίνω. Я -ал ИЗ ИГРÁ ВГÍ-

να απο το παιγνίδι. || βγαίνω, χάνομαι, εξαφανίζομαι. -ЛО ИЗ ПΑΜЯТИ ξεχάστηκε εντελώς. 2 πέφτω στη γη. -ЛА РОСÁ έπεσε δροσιά. -АЛ ОНΕГ έπεσε χιόνι. 3 λαχαίνω. -АЛ ЖРÉБИЙ έπεσε ο κλήρος (λαχνός). 4 τυχαίνω, λαχαίνω, συμβαίνω. -АЛ ТРÝДНЬЙ ДЕНЬ έτυχε δύσκολη μέρα. 5 (αθлт.) προβάλλω, προεκβάλλω. 6 (παλ.) πηγάζω (για ποτάμια, ρυάκια). || εκφρ. - НА ДÓЛЮ πέφτω στο μερίδιο.

ВЫПАХАТЬ, -пашу, -пашешь ρ.σ.μ. 1 εξαντλώ, αδυνατίζω το έδαφος (με τη συνεχή καλλιέργεια). 2 βγάζω, εξάγω οργώνοντας. 3 κερδίζω, βγάζω χρήματα σαν οργωτής. || -СЯ εξασθενίζω, αδυνατίζω (για έδαφος).

ВЫПАХИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫПАХАТЬ(СЯ)**.

ВЫПАЧКАТЬ ρ.σ.μ. λερώνω, λεμιάζω, ρυπαίνω. || -СЯ λερώνομαι, λεμιάζομαι, ρυπαίνομαι.

ВЫПЕВАТЬ ρ.δ. 1 τραγουδώ ευκρινώς, μελωδώς. 2 μιλώ μελωδικά.

ВЫПЕКАНИЕ, -Я ουδ. φήση, -ιμο· φούρνισμα.

ВЫПЕКАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫПЕЧЬ(СЯ)**.

ВЫПЕРЕДИТЬ, -режу, -редить ρ.σ.μ. (παλ.) ξεπερνάω, προσπερνάω, βγαίνω μπροστά, προπορεύομαι, προηγούμαι.

ВЫПЕРЕТЬ, -пру, -прешь, παρлт. χρ. **ВЫПЕР**, -ла, -ло, παθ. μтχ. παρлт. χρ. **ВЫПЕРТЫЙ** ρ.σ.μ. 1 σκουντώ, σπρώχνω, ωθώ· βγάζω έξω με σπρωξιές. 2 (απλ.) αποκλείω, αποβάλλω, διώχνω. || -СЯ σκουντιέμαι, σπρώχνομαι, ωθούμαι.

ВЫПЕРХНУТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) ξεβήχω, εκβήχω, βγάζω βήχοντας.

ВЫПЕСТОВАТЬ, -тую, -туешь ρ.σ.μ. (παλ.) ανατρέφω, μεγαλώνω, κανακεύω. || μтф. διαπαί-δαγωγώ.

ВЫПЕТЬ, -пою, -поешь ρ.σ.μ. 1 βλ. **ВЫПЕВАТЬ** (1 σημ.). 2 (απλ.) τα λέω έξω απο τα δόντια, κατάμουτρα.

ВЫПЕЧКА, -и θ. φήση, φήσιμο. || η φουρνιά.

ВЫПЕЧЬ, -пеку, -печешь, -пекут, παρлт. χρ. **ВЫПЕК**, -ла, -ло ρ.σ.μ. 1 φήνω, φένω, (ξε)φουρνίζω. 2 καλοφήνω. || -СЯ φήνομαι, φένομαι.

ВЫПИВАЛА, -и α. πιότης, μπεκρός, μεθύστακας.

ВЫПИВАНИЕ, -Я ουδ. πόση, πίσσιμο.

ВЫПИВАТЬ ρ.δ. 1 βλ. **ВЫПИТЬ**. 2 μου αρέσει να πίνω λίγο (όχι για μέθη). || -СЯ πίνω οινοπνευματώδη ποτά.

ВЫПИВКА, -и θ. 1 βλ. **ВЫПИВАНИЕ**. || γλέντι, διασιμέδαση. 2 οινοπνευματώδη ποτά.

ВЫПИВОХА, -и α. κ. θ. μεθύστακας, μπεκρός, μπεκρόμουτρο, μπεκρούλιακας.

ВЫПИВШИ επιρ. μтч. ενώ ήταν πιομένος. || σαν κατηγ. πιομένος· ОН БЫЛ СЫЛЬНО - αυτός ήταν παραπιομένος, σκνίπα, στουπί στο μεθύσι.

ВЫПИЛИВАНИЕ, -Я ουδ. βλ. **ВЫПИЛКА**.

ВЫПИЛИВАТЬ ρ.δ.μ. πριονίζω. || -СЯ πριονί-

ζομαι.

ВЫПИЛИТЬ ρ.σ.μ. βλ. **ВЫПИЛИВАТЬ**.

ВЫПИЛКА, -и θ. πριόνιση, -μα. || πριονισμέ-νο μέρος.

ВЫПИЛОВКА, -и θ. (απλ.) πριόνιση, -μα.

ВЫПИРАТЬ ρ.δ. 1 βλ. **ВЫПЕРЕТЬ**. 2 προβάλλω, εξέχω. || μтф. ειδηλώνομαι, φανερώνομαι (για σκέψεις, αισθήματα). || -СЯ 1 σπρώχνομαι, ωθούμαι. 2 βλ. ρ. ενεργ. φ.

ВЫПИСАТЬ, пишу, пишешь ρ.σ.μ. 1 αντιγρά-φω (περιοχές, αποσπάσματα), ξεσηκώνω. 2 καθαρογράφο. || σχεδιάζω, παρασταίνω με επιμέ-λεια. 3 γράφω, δίνω έγγραφο· - КВИТАНЦИЮ δί-νω απόδειξη· - счёт дίνω γραπτό λογαριασμό. 4 γράφομαι, εγγράφομαι συνδρομητής· - газету, журнал γράφομαι συνδρομητής στην εφημερίδα, στο περιοδικό. 5 δίνω εξιτήριο· - ИЗ ГÓСПИ-ТАЛЯ δίνω εξιτήριο απο το στρατιωτικό νοσο-κομείο. || -СЯ 1 παίρνω εξιτήριο· ОН -ЛСЯ ИЗ ГÓСПИТАЛЯ πήρε εξιτήριο απο το στρατιωτι-κό νοσοκομείο. 2 (παλ.) χάνω τη συγγραφική| λογοτεχνική ικανότητα.

ВЫПИСКА, -и θ. 1 αντίγραφή (περιοχής, α-ποσπάσματος). 2 αντίγραφο περιοχής. || έκδο-ση, δόσιμο· - КВИТАНЦИИ έκδοση απόδειξης. || εγγραφή συνδρομητή· - газет эγγραφή συνδρο-μητών στις εφημερίδες. 3 περιοχή, απόспа-σμα, χωρίο. 4 εξιτήριο νοσοκομείου.

ВЫПИСНОЙ επ. (παλ.) ξένος, απ' έξω, ξενο-φερμένος, επακτός.

ВЫПИСИВАНИЕ, -Я ουδ. βλ. **ВЫПИСКА**.

ВЫПИСИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫПИСАТЬ(СЯ)**.

ВЫПИСЬ, -и θ. (παλ.) βλ. **ВЫПИСКА** (2 σημ.)

ВЫПИТЬ, -пью, -пьешь, προστι. **ВЫПЕЙ** ρ.σ. 1 μ. πίνω· - СТАКÁН ВОДЫ πίνω ένα ποτήρι νερό· - ДО ДНА πίνω ως τόν πάτο. 2 αμ. πίνω (οι-νοπνευματώδη ποτά). || μεθώ· ОН ВЫПИЛ αυτός έπιε.

ВЫПИХАТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) σπρώχνω έξω, βγάζω έξω σπρώχνοντας.

ВЫПИХИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫПИХАТЬ**.

ВЫПИХНУТЬ ρ.σ.μ. βλ. **ВЫПИХАТЬ**.

ВЫПЛАВЕТЬ ρ.σ.μ. λιώνω, τήνω (μέταλλα). || -СЯ λιώνω, τήνομαι.

ВЫПЛАВКА, -и θ. λιώσιμο, τήξη· χύσιμο (για μέταλλα). || το χυτό μέταλλο· сýточная -стá-ли η καθημερινή (εισοσι τετράωρη) παραγωγή α-τσαλιού.

ВЫПЛАВЛЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫПЛАВИТЬ(СЯ)**.

ВЫПЛАКАТЬ, -лачу, -лачешь ρ.σ.μ. 1 κλαίω, θρηνώ. 2 προσκλαίω, παρακλώ κλαίοντας, εκ-λιπαρώ. || εκφρ. - все гЛАЗА παρακλαίω, κλαίω υπερβολικά. || -СЯ κλαίω υπερβολικά.

ВЫПЛАТА, -и θ. πληρωμή, εξόφληση, ξεπλέ-ρωμα. || (απλ.) πληρωμή με δόσεις· Я КУПИЛ пальтоhá -у αγόρασα πανωφόρι με δόσεις.

ВЫПЛАТИТЬ, -ачу, -аишь παθ. μιχ. παρλθ. χρ. **выплаченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. πληρώνω· - **заработную плату** πληρώνω τον εργατικό μισθό. || πληρώνω χρέος με δόσεις.

ВЫПЛАЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫПЛАТИТЬ**. || -ся πληρώνομαι.

ВЫПЛЕВАТЬ, -люю, -люешь ρ.σ.μ. φτύνω, εκπτύω, αποπτύω.

ВЫПЛЕВЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫПЛЕВАТЬ**. || -ся βλ. **ВЫПЛЕВАТЬ**.

ВЫПЛЕСЬ, -а α. (απλ.) χύσιμο, έκχυση με φλοίσβο. || φλοίσβος.

ВЫПЛЕСКАТЬ, -ещу, -ещешь ρ.σ.μ. χύνω, εκχύνω με φλοίσβο. || -ся χύνομαι με φλοίσβο.

ВЫПЛЕСКИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫПЛЕСКАТЬ(СЯ)**.

ВЫПЛЕСНУТЬ ρ.σ. χύνω, αδειάζω μονομιάς. || εκβράζω, ξεβράζω, βγάζω, πετώ έξω, ξερνώ (για κύμα, ρεύμα ποταμού). || -ся ξεχειλίζω, πλημμυρίζω.

ВЫПЛЕСТИ, -ету, -тешь, παρλθ. χρ. **выплел**, -ла, -ло ρ.σ.μ. ξεπλέγω, βγάζω ξεπλέγοντας· - **ленту из косы** ξεπλέγω την κορδέλλα από την πλεξίδα. || -οβ ξεπλέκομαι.

ВЫПЛЕТАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫПЛЕСТИ(ОБ)**.

ВЫПЛИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫПЛЫТЬ**.

ВЫПЛЫТЬ, -лыву, -лывешь, παρλθ. χρ. **выплыл**, -ла, -ло ρ.σ. 1 αναδύομαι βγαίνω στην ξηρά κολυμπώντας. 2 μτφ. εμφανίζομαι, βγαίνω, προβάλλω, παρουσιάζομαι· - **ыл нобый вопрос** γεννήθηκε καινούριο ζήτημα· **из-за облака опять -ла луна** μέσα από το σύννεφο πάλι πρόβαλε το φεγγάρι. 3 αποκλέω, εκπλέω, εξορμίζομαι.

ВЫПЛОНУТЬ, прости. **выплони** κ. **выплонь** ρ.σ. μ. βλ. **ВЫПЛЕВАТЬ**.

ВЫПЛЯСЫВАТЬ ρ.δ.μ.κ.αμ. κάνω φιγούρες στο χορό.

ВЫПОИТЬ, -ою, -оишь, прости. **выпой** κ. **выпой** ρ.σ.μ. ταΐζω, τρέφω με γάλα ή άλλη υδατό τροφή (για ζώα).

ВЫПОЙКА, -и θ. ταΐσιμα με γάλα ή άλλη υδατό τροφή (για ζώα).

ВЫПОЛАСКИВАТЬ ρ.δ. ξεβγάζω, ξεπλένω, αποπλένω· - **бельё** ξεπλένω τά ρούχα. || ξεπλένω, κάνω γαργάρα· - **рот** ξεπλένω το στόμα· - **гортло** κάνω γαργάρα. || -ся ξεπλένομαι.

ВЫПОЛЗАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫПОЛЗТИ**.

ВЫПОЛЗОК, -зка α. 1 τό φιδοπουνιάμισο. 2 | αποπτέρωση, αποπτίλωση, μάδημα· τριχόπτωση, τριχόρροια.

ВЫПОЛЗТИ, -зу, -зешь, παρλθ. χρ. **выполз**, -ла, -ло ρ.σ. βγαίνω έρποντας. || μτφ. βγαίνω αργά, με δυσκολία· **старик выполз из дому** ο γέρος βγήκε από το σπίτι αργοσέρνοντας.

ВЫПОЛНЕНИЕ, -я ουδ. εκπλήρωση, εκτέλεση, πραγματοποίηση· - **плана** εκπλήρωση του πλά-

νου· - **задачи** εκτέλεση της αποστολής· - **обещаний** εκπλήρωση των υποσχέσεων.

ВЫПОЛНИМОСТЬ, -и θ. δυνατότητα εκπλήρωσης, εκτέλεσης, πραγματοποίησης.

ВЫПОЛНИМЫЙ επ., βρ: -ным, -а, -ο εκτελέσιμος, πραγματοποιήσιμος· - **план** πραγματοποιήσιμο πλάνο.

ВЫПОЛНИТЬ ρ.σ.μ. εκπληρώνω, εκτελώ, πραγματοποιώ· - **поручение** εκπληρώνω την παραγγελία· - **работу** εκτελώ, (φέρω σε πέρας) τη δουλειά. || δημιουργώ, φτιάχνω.

ВЫПОЛНЯТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫПОЛНИТЬ**. || -ся εκπληρώνομαι, εκτελούμαι, πραγματοποιούμαι.

ВЫПОЛОСКАТЬ, -лошу, -лошешь ρ.σ.μ. βλ. **ВЫПОЛАСКИВАТЬ**.

ВЫПОЛОТЬ, -лю, -лешь ρ.σ.μ. ξεριζώνω, εκριζώνω· **καθαρίζω** από τα ζιζάνια· - **траву** ξεριζώνω τα χόρτα· - **грязь** καθαρίζω τις βρογιές από τα ζιζάνια.

ВЫПОРОК, -рка α. (απλ.) κομμάτι ξηλωμένο. **ВЫПОРОТКОВЫЙ** επ. του απορρίγματος· από απόρριγμα· - **ая шапка** σκούφια από απόρριγμα.

ВЫПОРОТОК, -тка α. (για ζώα) θνησιγενές. || γούνα από απόρριγμα.

ВЫПОРОТЬ¹, -рю, -решь ρ.σ.μ. ξηλώνω, ξεράβω. || (απλ.) ξεκοιλιάζω· - **кнтрó** βγάζω τα εντόσθια.

ВЫПОРОТЬ², -рю, -решь ρ.σ.μ. (απλ.) μαστιγώνω, βουρδουλίζω, φραγγαλώνω.

ВЫПОРХНУТЬ ρ.σ. ξεπετάγομαι, φτερουγίζω, πετώ (για πτηνά, πεταλούδες κλπ.). || μτφ. εξέρχομαι, βγαίνω γρήγορα, πετάγομαι έξω.

ВЫПОТ, -а α. εξίδρωμα.

ВЫПОТЕВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫПОТЕТЬ**.

ВЫПОТЕТЬ, -ею, -еешь ρ.σ. (απλ.) ιδρώνω, καταϊδρώνω, γίνομαι μούσμεμα στον ιδρώτα.

ВЫПОТРОШИТЬ, -шу, -шишь ρ.σ.μ. βλ. **ПОТРОШИТЬ**.

ВЫПРАВИТЬ¹, -влю, -вишь, прости. **выправь** κ. **выправи** ρ.σ.μ. 1 ισιάζω, ισιώνω, ομαλώνω, ευθειάζω· - **согнувшийся гвоздь** ισιώνω στραβωμένο καρφί. 2 διορθώνω· - **положение** διορθώνω την κατάσταση. || επιφέρω, κάνω διορθώσεις· - **корректуре** διορθώνω το τυπογραφικό δοκίμιο. || ακονίζω, τροχίζω. 3 συμμαζεύω, συγυρίζω, τακτοποιώ. || -ся 1 διορθώνομαι. 2 τακτοποιούμαι, συγυρίζομαι. 3 γερεύω, δυναμώνω, άναρρώνω.

ВЫПРАВИТЬ² (γραμμ. στοιχεία βλ. **ВЫПРАВИТЬ**¹); ρ.σ.μ. (απλ.) κατορθώνω να βγάλω (να πάρω) έγγραφο· - **паспорт** κατορθώνω να πάρω ταυτότητα.

ВЫПРАВКА¹, -и θ. 1 ίσιωση, ομαλυνση. 2 διορθωση· - **рукописи** διορθωση χειρογράφου. || ακόνισμα, τροχισμα. 3 συγύρισμα, συμμαζέμα, τακτοποίηση.

вiπρακκα², -и θ. (απλ.) απόκτηση εγγράφου.
вiπραвлéние, -я ουδ. βλ. **вiπρακκα**¹.
вiπравлiть(ся)¹ ρ.δ. βλ. **вiπρακκα**¹.
вiπравлiть² ρ.δ. (απλ.) βλ. **вiπρακκα**² || -ся αποικτιέμαι (για έγγραφο).
вiπρiстыватi(ся) ρ.δ. βλ. **вiπростатi(ся)**.
вiπрiшиватi(ся) ρ.δ. βλ. **вiπрoοитi(ся)**.
вiπрeвiтi ρ.δ. βλ. **вiπрeтi**.
вiπрeтi, -рeт ρ.σ. σαπίζω (για φυτά, σπαρτά κάτω απο το χιόνι). || (απλ.) βράζω καλά, τελείως. || (απλ.) σώνομαι, λιγοστεύω απο το βράσιμο (για υγρά).
вiπрoвiживатi ρ.δ. βλ. **вiπрoвoдитi**. || -ся διώχνομαι, ειιδιώομαι, αποέμπομαι.
вiπрoвoдитi, -вожу, -водишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **вiπрoвoжeнный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. υποχρεώνω να φύγει, διώχνω, αποέμπω - непрoшeнных гoстéй διώχνω τους ακάλεστους μου σαφίρηδες.
вiπрoкiдыватi(ся) ρ.δ. **вiπрoкiнуть(ся)**.
вiπрoкiнуть ρ.σ.μ. (απλ.) αναποδογυρίζω, ανατρέπω. || -ся ανατρέπομαι, αναποδογυρίζω.
вiπрoситi, -ошу, -осишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **вiπрoшeнный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. πετυχαίνω, κατορθώνω με παρακλήσεις· προσλιπαρώ, εκλιπαρώ, θερμοπαρακαλώ. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ. он -лся в oтпyск αυτός με παρανάγια κατόρθωσε και πήρε άδεια.
вiπрoстатi ρ.σ.μ. (απλ.) αδειάζω, ειμενώνω· - ведрó αδειάζω τον κουβά. || απαλλάσσω, απελευθερώνω. || -ся απαλλάσσομαι, απελευθερώνομαι, ανακουφίζομαι.
вiπрiгиватi ρ.δ. βλ. **вiπрiгнуть**.
вiπрiгнуть ρ.σ. πηδώ έξω, ξεπηδώ· он -ул в окнó αυτός πήδηξε έξω απο το παράθυρο.
вiπрiскатi ρ.σ.μ. (απλ.) αδειάζω, καταναλώνω ραντίζοντας.
вiπрiскиватi ρ.δ. βλ. **вiπрiскатi**. || -ся αδειάζω, καταναλώνομαι με το ράντισμα.
вiπрiснуть ρ.σ.μ. διώχνω ραντίζοντας, παρoσύρω.
вiπрiгiтi(ся) ρ.δ. βλ. **вiπрiгчi(ся)**.
вiπрiдiтi ρ.δ. βλ. **вiπрiстi**.
вiπрiмiтeль, -я α. (ηλεκτρ.) ανορθωτής.
вiπрiмiтeльнiй επ. (ηλεκτρ.) του ανορθωτή, ανορθωτικός· -οе устрóйство ανορθωτική συσκευή.
вiπрiмитi, -млю, -мишь ρ.σ.μ. ισιάζω, ισιάνω, ευθύνω· ορθώνω· - согнýвшийя гвоздi ισιάνω το στραβωμένο καρφί. || εκφρ. - ток μετατρέπω το εναλλασσόμενο ρεύμα σε συνεχές. || -ся γίνομαι ισίος, ισιάζω, -ώνω ορθώνομαι.
вiπрiмlнeнiе, -я ουδ. ίσιωση, -μα, ευθύαση· όρθωση.
вiπрiмlятi(ся) ρ.δ. βλ. **вiπрiмитi(ся)**.
вiπрiютi, -яду, -ядeшь, παρлθ. χρ. **вiπрiял**,

-ла, -ло, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **вiπрiдeнный**, βρ: -ден, -а, -ο ρ.σ.μ. κερδίζω, βγάζω χρήματα με το γνέσιμο, ξενογέθω.
вiπрiччi, -ягу, -яжeшь, -ягут, παρлθ. χρ. **вiπрiяг**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **вiπрiяжeнный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. ξεζεύω. || -ся ξεζεύομαι.
вiπýгиватi ρ.δ. βλ. **вiπýгнуть**.
вiπýгнуть ρ.σ.μ. (απλ.) προγινίζω, διώχνω.
вiπýκлинa, -н θ. κύρτωση.
вiπýκлo-вóгнyтiй επ. κοιλόκυρτος.
вiπýκлoстi, -и θ. 1 κυρτότητα. || κύρτωση. || μтφ. καθαρότητα, ενάργεια, ευμρίνεια.
вiπýκлнiй επ. 1 κυρτός, καμπύλος· -не стéкла κυρτοί φανοί. 2 μтφ. ανάγλυφος, παραστατικός. 3 εξέχων· - лoб εξέχον μέτωπο.
вiпýск, -а α. 1 παραγωγή· - прoдýкциjα παραγωγή προϊόντων, υλικών. 2 έκδοση, εκτύπωση· δημοσίευση. 3 (παλ.) αφαίρεση απο κείμενο. 4 τεύχος. 5 οι τελειόφοιτοι (συμμαθητές, συμφοιτητές). 6 το βγάλσιμο των ζώων στη βοοική· σιάρος.
вiпýскiнeнiе, -я ουδ. απόλυση, ελεύθερη έκδοση, βλ. κ. **вiпýск**.
вiпýскiтi(ся) ρ.δ. βλ. **вiпýститi(ся)**.
вiпýскiтiщiй -его ουс. απο μтч. εκδότης (εφημερίδας, περιοδικού).
вiпýскнiк, -i α., -ца, -н θ. τελειόφοιτος.
вiпýскнóй επ. 1 απολυτήριος· -нe экзiмeннi απολυτήριες εξετάσεις· - вeчeр εσπερίδα των τελειοφοίτων. 2 της εξαγωγής· - oтвeрстiе οπή εξαγωγής ή διαφυγής· - κλάпан βαλβίδα εξαγωγής· - iя тpyбi σωλήνας εξαγωγής.
вiпýститi, -ушу, -устишь, παθ. μтч. παρлθ. χρ. **вiпýшeнный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αφήνω να βγει, να φύγει· я вас не -ушу oтoб-да δε θα σας αφήσω να βγείτε απ' εδώ. || βγάζω στη βοοική, σμαρίζω. || αδειάζω, χύνω, αφήνω να τρέξει· - вoдy из вiннi αδειάζω το νερό απο το λουτήρα. || αφήνω, δεν κρατώ. 2 ελευθερώνω, απολύω, αμολάω. 3 βγάζω, χορηγώ (απολυτήρια, διπλώματα). 4 παράγω· - прoдýкциjα свeрх плiнa βγάζω παραγωγή πάνω απο το πλάνο. || ειιδίδω, τυπώνω· δημοσιεύω. || βγάζω σε κυκλοφορία. 5 αφαιρώ, βγάζω, απομειώ (απο βιβλίο, έργο). 6 βγάζω έξω· - кóгтi βγi-зω έξω τα νύχια. || μεγάλωνω, μακραίνω· - рyкaвi μακραίνω τα μανίκια. || εκφρ. - снapiд, пýлю πυροβολώ, ρίχνω βλήμα, σφαίρα· - в свeт βγiзω, ειιδίδω έργο· - из пiмiтi ξεχνώ, λησμονώ· - из рук μου ξεφεύγει η ευκαιρία.
вiпýтатi ρ.σ.μ. ξεμπερδεύω, ξεμπλέκω, ξετυλίγω. || μтφ. βγάζω, απαλλάσσω· - из бeдi βγiзω απο τη δυστυχία. || -ся ξεμπερδεύω, ξεμπλέκω. || βγαίνω, απαλλάσσομαι.
вiпýтыватi(ся) ρ.δ. βλ. **вiпýтатi(ся)**.

выпучивать(ся) ρ.δ. βλ. **внпучить(ся)**.
внпучить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. 1 κυρτώνω. 2 προτείνω, προβάλλω· οН -ил Грудь αυτός πρότεινε το στήθος· || **εμφρ.** - Глазá γουρλώνω τα μάτια· || -ся κυρτώνω, -ομαι, κοιλιάζω, κάνω κοιλιά· старýй дом -лся το παλιόσπιτο έκανε κοιλιά.
внпущка, -и θ. περίρραμα ενδύματος, φιλέτο.
внпытать ρ.σ.μ. γνωρίζω, μαθαίνω καλά, εξιχνιάζω· - секреты μαθαίνω τá μυστικά· - правду μαθαίνω την αλήθεια.
внпытывать ρ.δ. βλ. **внпытать**. || -ся γίνομαι γνωστός, μαθαίνομαι, κοινολογούμαι.
внпыхивать ρ.δ. βλ. **внпыхнуть**.
внпыхнуть, -нет ρ.σ. (απλ.) ξεπετάγομαι, ξεσπώ· -ло пламя ξεπετάχτηνε φλόγα· -ул дым ξεπετάχτηνε καπνός.
впшь, -и θ. ερωδιός ο αστερίας, νυχτοκόρονας.
внпяливать(ся) ρ.δ. βλ. **внпялить(ся)**.
внпялить, -лю, -лишь ρ.σ.μ. βλ. **внпучить**. || **εμφρ.** - Глазá γουρλώνω τα μάτια· || -ся βλ. **внпучиться**. || (διαλι.) κορδώνομαι.
внпятить, -ячу, -ятишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **внпяченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. προβάλλω, προτείνω, βγάζω έξω, φουσιώνω· - живóт βγάζω προς τα έξω την κοιλιά· - Грудь προτείνω τό στήθος· || μτφ. προβάλλω, βγάζω στην πρώτη θέση, κατά πρώτο λόγο· -недостáтки произведéния προβάλλω στην πρώτη γραμμή τα μειονεκτήματα του έργου· || -ся προβάλλομαι, προτείνομαι, βγαίνω μπροστά, εξέχω, κοιλιάζω· || μτφ. ξεχωρίζω, βγαίνω στην πρώτη θέση.
внпячивать(ся) ρ.δ. βλ. **внпятить(ся)**.
выработывание, -я ουδ. βλ. **внработка**.
выработывать(ся) ρ.δ. βλ. **внработать(ся)**.
внраостать ρ.σ.μ. 1 παράγω, κατασιμευάζω, φτιάχνω· || καλλιτεχνώ, φιλοτεχνώ· || μτφ. καλλιεργώ, δουλεύω· || μτφ. διαπαιδαγωγώ, αναπτύσσω, διαμορφώνω· - **вндержку и настóйчивость** διαπαιδαγωγώ στην καρτερία και υπομονή· || εξασιώ· - лóшадь εξασιώ το άλογο· 2 επεξεργάζομαι, ειπονώ, δουλεύω· 3 βγάζω χρήματα, κερδίζω· 4 εξαντλώ· рудник был -ан το μεταλλείο εξαντλήθηκε· || -ся 1 επεξεργάζομαι· ειπονούμαι· || γίνομαι, καθίσταμαι, διαμορφώνομαι· 2 (για μεταλλεία) εξαντλούμαι.
внработка, -и θ. 1 κατασιμευή, φτιάξιμο, φαιμποινάρισμα· 2 κέρδισμα, βγάλσιμο χρημάτων· 3 παραγωγή· || παραγωγικότητα, αποδοτικότητα, απόδοση· 4 επεξεργασία, ειπόνηση· || δουλειά· грýбая - χοντροδουλειά· прекрасная - υπέροχη εργασία· 5 συνήθως πλθ. -и τα ορυχεία.
внравнивать(ся) ρ.δ. βλ. **внровнять(ся)**.
внражать ρ.δ.μ. 1 βλ. **внразить**. 2 απεικιο-

νίζω· σημαίνω, δηλώνω· || -ся 1 βλ. **внразить-ся**. 2 (απλ.) βρίζω, ειστομιζω βρισιές.
выражение, -я ουδ. 1 έκφραση, φανέρωση· εξωτερικευση, εκδήλωση· ценá является денéжным -ем стóимости η τιμή είναι η χρηματική έκφραση του κόστους· 2 λέξη φράση, έκφραση λόγου· образное - παραστατική έκφραση· не-пристóйные -я άσεμνες (άπρεπες) εκφράσεις· 3 (μαθ.) τύπος· алгебраическое - αλγεβρικός τύπος· || **εμφρ.** без -я χωρίς έκφραση, ανέκφραστα, μονότονα, άχαρα· с -ем |με έκφραση,| εκφραστικά, με χάρη.
выразитель, -я α., -ница, -и θ. εκφραστής· - интерессов народá εκφραστής των λαϊκών συμφερόντων.
выразительно επίρ. εκφραστικά.
выразительность, -и θ. εκφραστικότητα· εύγλωττία, ευφράδεια.
выразительный, επ., βρ: -лен, -льна, -льно εκφραστικός· εύγλωττος, ευφραδής· -ое дви-жение εκφραστική κίνηση· -не Глазá εκφραστικά μάτια· - взгляд εκφραστικό βλέμμα· -ое чтéние εκφραστική ανάγνωση.
выразить, -ажу, -азишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **внраженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 εκφράζω· εκδηλώνω, φανερώνω, εξωτερικεύω, δείχνω· - своú мысль εκφράζω τη σιέψη μου· - же-лание εκφράζω την επιθυμία· лицо -ло досáду έδειχνε πως ήταν βαριόθυμος· 2 διατυπώνω, παρασταίνω (σε μονάδες, φόρμουλες κλπ.)· || -ся 1 εκφράζομαι· εκδηλώνομαι, φαίνομαι, δείχνω· 2 διατυπώνομαι, παρασταίνομαι· || (απλ.) εκφράζομαι άσχημα.
внразуметь, -ею, -еешь ρ.σ.μ. (παλ.) κα-ταλαβαίνω, εννοώ, αντιλαμβάνομαι.
вырастание, -я ουδ. ανάπτυξη, αύξηση, με-γάλωμα.
вырастать ρ.δ. βλ. **внрасти**.
вырасти, -ту, -тешь, παρλθ. χρ. **внрос**, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **внросший** ρ.σ. 1 ανα-πτύσσομαι, αυξάινω, μεγαλώνω (για ανθρώπους, ζώα, φυτά)· 2 εκφύομαι, ξεφυτρώνω, εμφανίζομαι, βγαίνω (για φυτά, τρίχες)· || χτίζομαι, οικοδομούμαι, ανεγείρομαι, ορθώνομαι· в се-лэ -ло большóе здáние στο χωριό χτίστηκε με-γάλο χτίριο· 3 προβάλλω, εμφανίζομαι, φαί-νομαι, διαγράφομαι, ξεχωρίζω· вдáли -ли очер-тáния гор στο βάθος ξεχώρησαν τα βουνά· 4 εξελίσσομαι, αναδείχνομαι - в крупного ученóного εξελίσσομαι σε μεγάλο επιστήμονα· || **εμφρ.** - в Глазáх έχω την εκτίμηση κάποιου, χαίρω εκτίμησης.
внрастить, -ащу, -астишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **внрашенный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. καλ-λιεργώ, περιποιούμαι, μεγαλώνω· - цветú αν-θοομώ· || τρέφω, ανατρέφω· - детéй μεγαλώ-

ων παιδιά. || δημιουργώ, εκπαιδεύω, αναδει-
χνω - кадры αναδείχνω στελέχη.

выращивание, -я ουδ. φυτοκομία· καλλιέρ-
γεια· - плодовых деревьев καλλιέργεια καρ-
ποφόρων δέντρων. || ανάπτυξη, μέγισμα. || δη-
μιουργία, ανάδειξη· - кадров ανάδειξη στε-
λεχών.

вырастить ρ.δ. βλ. **вырастить**. || -ся καλ-
λιεργούμαι κλπ.ρ. ενεργ. φ.

вредить, -ву, -вешь ρ.σ.μ. 1 βγάζω βίαια,
αποσπώ· - зуб βγάζω το δόντι· - писемό из
рук αποσπώ το γράμμα από τα χέρια. 2 ξερι-
ζώνω, εκριζώνω. || μτφ. παίρνω, αποκτώ· - се-
крет αποσπώ μυστικό. || εκφρ. - из сердца ко-
го-что βγάζω από την καρδιά μου κάποιον-κά-
τι (ξεχνώ, παύω να ενδιαφέρομαι, ν' αγαπώ). ||
- ся 1 αποσπώμαι βίαια· ξεφεύγω, ξεγλιστρώ,
γλυτώνω. 2 βγαίνω, σχίζομαι· в книге -лись
страницы από το βιβλίο είναι βγαλμένα (λεί-
πουν) φύλλα. || ξεγλιστρώ, πέφτω· лампа -лась
из рук η λάμπα γλίστρισε από τα χέρια.

вредить², рвет ρ.σ. κάνω έμετό, εμώ, εξεμώ.

врез, -а α. 1 εκκοπή, εκτομή, εγχοπή, ε-
ντομή τοξοειδής· пιάте с -ом φόρεμα μέ ντε-
κολτέ. 2 κομμένο μέρος.

врезание, -я ουδ. βλ. **врез**.

врезать, -ежу, -ежешь, προστι. **врежи** κ.
врезь ρ.σ.μ. 1 κόβω, αποκόπτω, εκκόπτω, εκ-
τέμνω, αφαιρώ, βγάζω· - опухоль αφαιρώ τον
όγκο· - картинки из книги κόβω τις εικόνες
από το βιβλίο. 2 σκαλίζω, χαράσσω· - свое
имя на кольце χαράσσω το όνομά μου στο δα-
χτυλίδι. 3 ξεχωρίζω, δίνω· беднякам -ли луч-
шие зэмли στη φτωχολογιά έδωσαν τα καλύτερα
χωράφια. 4 σφάζω, κατασφάζω· бандиты -ли
все население деревни οι ληστές έσφαξαν ό-
λους τους κατοίκους του χωριού· волк -ал
полстада ο λύκος έκοψε το μισό κοπάδι. || -ся
1 κόβομαι, αποκόπτομαι. 2 μτφ. ξεχωρίζω, δια-
κρίνομαι, φαίνομαι ζωηρά.

врезать(ся) ρ.δ. βλ. **врезать(ся)**.

врезка, -и θ. 1 απόκομμα (εφημερίδας, πε-
ριοδικού κ.τ.τ. || κομμάτι, τεμάχιο. 2 φιλέ-
το, μπουφιλέ (μέρος κρέατος).

врезной επ. σκαλιστός, χαρακτός. || το-
ξοειδής, με τοξοειδή τομή.

врезание, -я ουδ. βλ. **врез**.

врезывать(ся) ρ.δ. βλ. **врезать(ся)**.

вредить, -шу, -шишь ρ.σ.μ. (απλ.) λύνω ο-
ριστικά, τελειωτικά. || -ся λύνομαι οριστι-
κά, τελειωτικά.

вырисовать, -сую, -суешь ρ.σ.μ. ζωγραφίζω
καλαισθητικά, καλλιτεχνώ. || -ся ξεχωρίζω,
διακρίνομαι καθαρά.

вырисовка, -и θ. καλαισθητικό ζωγράφισμα,
καλλιτεχνία.

вырисовывание, -я ουδ. βλ. **вырисовка**.

вырисовывать(ся) ρ.δ. βλ. **вырисовать(ся)**.

выровнять ρ.σ.μ. 1 ισιώνω, ισιάζω, ισοπε-
δώνω, ομαλύνω. 2 ευθυγραμμίζω· - шеренгу зу-
гίζω, ευθυγραμμίζω το ζυγό. || εκφρ. - шаг
субвадіζω, πηγαίνω το ίδιο βήμα. || -ся ισο-
πεδώνομαι, ισιάζω, ομαλύνομαι. 2 ευθυγραμ-
μίζομαι. 3 (στрат.) ζυγίζομαι. 4 αναπτύσσομαι
σωματικά, φτάνω στο κανονικό όριο. || εξαλεί-
φω τα ελαττώματα βαθμιαία, στρώνω· характер
-лся ο χαρακτήρας έστρωσε.

выродиться, -ится ρ.σ. 1 εκφυλίζομαι. 2
αλλάζω· μεταμορφώνομαι, μετατρέπομαι.

выродок, -дка α. 1 έκτρωμα, εξάμβλωμα, α-
σχημάνθρωπος, τέρας· - рода человекского έ-
κτρωμα του ανθρώπινου γένους, τέρας της κοι-
νωσίας. || σκιάχτρο, μορμούκειο, μούμια.

вырождаемость, -и θ. εκφυλισμός.

вырождаться ρ.δ. βλ. **выродиться**.

вырожденец, -нца α., -ка θ. έκφυλος, -η,
εκφυλισμένος, -η.

вырождение, -я ουδ. εκφυλισμός (απώλεια πο-
λύτιμων προγονικών ιδιοτήτων)· признаки -я
σημάδια εκφυλισμού.

вырожденческий επ. εκφυλιστικός, του εκ-
φυλισμού· -ие признаки σημάδια εκφυλισμού.

выроиться, -ится ρ.σ. (για μέλισσες) κάνω
σημουργία, μεταναστεύω.

выронить, ρ.σ.μ. χάνω, μου πέφτει άθελα,
χωρίς να το αντιληφθώ· - платок χάνω το μα-
ντήλι.

вырост¹, -а α. 1 (απλ.) ανάπτυξη, αύξηση,
μέγισμα. 2 βλαστός, -άρι. || εξόγκωμα κορ-
μού δέντρου ή ζωού· || εκφρ. шить на - рάβω
αφήνοντας γύρισμα.

вырост², -а α. (απλ.) εκτροφή, ανατροφή, με-
γάλωμα· καλλιέργεια.

выростковый επ. μοσχαρίσιος· -ая кожа μο-
σχαρίσιο δέρμα.

выростной επ. της εκτροφής· -ие пруды рн-
боводного хозяйства ιχθυοτροφείο, βιβάρι.

выросток, -тка α. 1 (διαλι.) ζωο οικόσιτο.
2 δέρμα μοσχαρίσιο.

выруб, -а α. (διαλι.) βλ. **вырубка**.

вырубание, -я ουδ. βλ. **вырубка** (1, 2 σημ.).

вырубать(ся) ρ.δ. βλ. **вырубить(ся)**.

вырубить, -блн, -бишь ρ.σ.μ. 1 κόβω, κό-
πτω, κατακόβω· - рощу κόβω το δασάκι. 2 εκ-
κόπτω, αφαιρώ, βγάζω κόβοντας· - сук из
древна κόβω το χοντρό κλαδί από τον κορμό
δέντρου. || εκκόπτω, εντέμνω, κάνω εκκοπή, ε-
ντομή. || πελειώ, λαξεύω, σκαλίζω. 3 εξορύσ-
σω. || εκφρ. - огнь приоболіζω, πιάνω φωτιά
με τον πριόβολο. || -ся βγαίνω, εξέρχομαι, α-
νοίγω δρόμο κόβοντας τα εμπόδια.

вырубка, -и θ. 1 κοπή, κόψιμο, τομή. || υ-

λοτόμηση. 2 (απλ.) το κομμένο μέρος, εγκοπή, εντομή. 3 κομμένο μέρος δάσους.

ВЫРУГАТЬ ρ.σ.μ. βρίζω, περιλουζώ, λούζω (πατόιορφα), καθυβρίζω. || -**СЯ** βρίζω κλπ. ρ.μ

ВЫРУЛИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫРУЛИТЬ**.

ВЫРУЛИТЬ ρ.σ. οδηγώ το αεροπλάνο πάνω στη γη.

ВЫРУЧАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫРУЧИТЬ(СЯ)**.

ВЫРУЧИТЬ, -чу, -чишь ρ.σ.μ. 1 (παλ.) ελευθερώνω, παίρνω με εγγύηση. 2 βγάζω απο δύσκολη κατάσταση, δίνω χείρα βοηθείας. 3 κερδίζω, βγάζω με το εμπόριο. || -**СЯ** 1 βγαίνω απο δύσκολη κατάσταση. 2 αμείβομαι, παίρνω ως αμοιβή.

ВЫРУЧКА, -и θ. 1 βοήθεια. 2 το κέρδος, έσοδο απο την πώληση. 3 το συρτάρι των εισπραξων, μεζαχτάς. || **εμφρ.** на -у (прийти и.т.т.) σε βοήθεια (αρωγή) έρχομαι.

ВЫРВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫРВАТЬ**. || -**СЯ** 1 βλ. **ВЫРВАТЬСЯ**. 2 προσπαθώ να ξεφύγω, ν' απαγκιστρωθώ, ν' απαλλαγώ.

ВЫРВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫРТЬ(СЯ)**.

ВЫРТЬ, -роу, -роешь ρ.σ.μ. 1 σιάβω, εκσκάπτω - яму σιάβω λάκκο. 2 ξεθάβω, εκθάπτω, ξεχνώνω. || -**СЯ** σιάβοντας βγαίνω στην επιφάνεια· **крот** -лся ο τυφλοπόντικας σιάβοντας βγήκε έξω (στην επιφάνεια).

ВЫРЯДИТЬ, -яжу, -ядишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫРЯЖЕННЫЙ**, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. (απλ.) λουσαάρω, στολίζω. || -**СЯ** λουσαάρομαι, στολίζομαι, καλλωπίζομαι.

ВЫРЯЖАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫРЯДИТЬ(СЯ)**.

ВЫСАДИТЬ, -ажу, -адишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫСАЖЕННЫЙ**, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 αποβιβάζω, ξεμπαριάρω· βγάζω, εξάγω· κατεβάζω. || βοηθώ να κατέβει· - **БОЛЬНОГО** из **кρέсла** σηκώνω τον άρρωστο απο την πολυθρόνα· - **ребёнка** из **коляски** κατεβάζω το παιδάκι απο το καροτσάκι. 2 μεταφυτεύω. 3 (απλ.) σπάζω, ξεκαρφώνω· **ли дверь** έσπασαν την πόρτα. || -**СЯ** αποβιβάζομαι, ξεμπαριάρω· βγαίνω, εξέρχομαι κατεβαίνω.

ВЫСАДКА¹, -и θ. 1 αποβίβαση, ξεμπαριάρισμα. 2 μεταφύτευση.

ВЫСАДКА², -и θ. βλ. **ВЫСАДКИ**.

ВЫСАДКИ, -док и. -дков πλθ. (ενμ. **ВЫСАДКА**, -и θ. и. **ВЫСАДОК**, -дка α.) φυτά μεταφυτευμένα.

ВЫСАЖИВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ВЫСАДКА**¹.

ВЫСАЖИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫСАДИТЬ(СЯ)**.

ВЫСАСЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫСОСАТЬ**. || -**СЯ** απορροφιέμαι.

ВЫСАТАТЬ ρ.σ.μ. (παλ.) παίρνω τη συγκατάθεση των γονέων του κοριτσιού ή του παιδιού για γάμο.

ВЫСАТЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫСАТАТЬ**.

ВЫСВЕРЛИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫСВЕРЛИТЬ(СЯ)**. **ВЫСВЕРЛИТЬ** ρ.σ.μ. τρυπανίζω, τριβελλίζω. || -**СЯ** τρυπανίζομαι, τριβελλίζομαι.

ВЫСВЕТИТЬ, -ечу, -етишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫСВЕЧЕННЫЙ**, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. φωτίζω, διαφωτίζω, φέγγω δυνατά. || -**СЯ** φωτίζομαι δυνατά.

ВЫСВЕТИТЬ ρ.σ.μ. κάνω κάτι να λάμπει ν' αστράφτει. || -**СЯ** λάμπω, αστράφτω.

ВЫСВИСТ, -а α. (απλ.) τραγούδι σφυριχτό.

ВЫСВИСТАТЬ и. **ВЫСВИСТЕТЬ**, -ищу, -иотишь ρ.σ.μ. σφυρίζω τραγούδι, μελωδία. || καλώ με σφύριγμα.

ВЫСВІСТЫВАНИЕ, -я ουδ. σφύριγμα. || σφύριγμα τραγουδιού.

ВЫСВІСТЫВАТЬ ρ.δ. 1 βλ. **ВЫСВИСТАТЬ**. 2 σφυρίζω· **-ла метель** σφύριξε η χιονοθύελλα. || -**СЯ** σφυρίζω τραγούδι. || καλώ με σφύριγμα.

ВЫСВОБОДИТЬ, -божу, -бодишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫСВОБОЖДЕННЫЙ**, βρ: -ден, -а, -о ρ.σ.μ. 1 απελευθερώνω, λευτερώνω, ξεσιναλώνω, λυτρώνω, απαλλάσσω. 2 βγάζω, ξεσιναλώνω, απαγκιστρώνω, ελευθερώνω. || -**СЯ** απελευθερώνομαι· απαλλάσσομαι. || απαγκιστρώνομαι. || δεν εφαρμόζομαι, δε χρησιμοποιούμαι.

ВЫСВОБОЖДАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫСВОБОДИТЬ(СЯ)**.

ВЫСВОБОЖДЕНИЕ, -я ουδ. 1 απελευθέρωση, απαλλαγή, ξεσιναλώμα· λύτρωση. 2 ξεσινάλωμα, απαγκιστρωση.

ВЫСЕВ, -а α. 1 σπορά, σπάρσιμο. 2 το ποσό του σπόρου.

ВЫСЕВАНІЕ, -я ουδ. σπορά, σπάρσιμο.

ВЫСЕВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫСЕЯТЬ(СЯ)**.

ВЫСЕВАЮЩИЙ επ. απο μτχ. σπαρτικός· **-ая машина** σπαρτινή μηχανή.

ВЫСЕВКА, -и θ. (απλ.) σπορά, σπάρσιμο.

ВЫСЕВКИ, -вков и. -вок πλθ. σιύβαλα, αποκοσινίσματα.

ВЫСЕИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫСЕЯТЬ(СЯ)**.

ВЫСЕКАНИЕ, -я ουδ. λάξευση, -μα, σιάλισμα, γλυφή.

ВЫСЕКАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫСЕЧЬ**. || -**СЯ** λαξεύομαι, σιαλίζομαι.

ВЫСЕЛЕНЕЦ, -ица α., -ка, -и θ. μετοίκος, -η.

ВЫСЕЛЕНИЕ, -я ουδ. ξεσπίτωμα· έξωση. || μεταίκηση.

ВЫСЕЛИТЬ ρ.σ.μ. ξεσπιτώνω, κάνω έξωση. || μετοικίζω. || -**СЯ** μετοικώ, μεταναστεύω· - из **отечества** **εμπατρίζομαι**.

ВЫСЕЛОК, -лка α. и. **ВЫСЕЛКИ** -ов πλθ. αγροτικός συνοικισμός, οικισμός.

ВЫСЕЛІТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫСЕЛИТЬ(СЯ)**.

ВЫСЕМИНІТЬСЯ, -ится ρ.σ. υπερωριμάζω, μου πέφτουν οι σπόροι.

ВЫСЕРОБИТЬ ρ.σ.μ. επαργυρώνω.

ВЫСЕЧЕНИЕ, -я ουδ. λάξευση, σιάλισμα, γλυφή.

βήοεϑκα, -и θ. βλ. βυσεϑένηε.

βήσεϑ¹, -εϑυ, -εϑεϑ, -εϑυτ, παρλθ. χρ. βή-
σεϑ, -λα, -λο ρ.σ.μ. λαξεύω, σκαλίζω, γλύ-
φω. || **εμφρ.** - οΓόнь ή ήσϑρυ πριοβολίζω, πιά-
νω φωτιά με τον πριοβολο.

βήσεϑ² ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιϑεία βλ. βήσεϑ¹)
μαστιγώνω, φραγγελώνω, βουρδουλίζω βιτσιζω.

βήσεϑть, -εϑυ, -εϑεϑ ρ.σ.μ. σπέρνω ολονη-
ρωτικά. || -ся υπερωριμάζω, μου πέφτουν οι
σπόροι.

βήсидеть, -ижу, -идишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. βήсиденный, βρ: -жен, -а, -ο. 1 κάθο-
μαι, μένω, παραμένω πολύ, αριετό χρόνο. 2
εμκολάπτω, κλωσσώ, επώάζω, βγάζω πουλάμια. 3
αμ. μτφ. (απλ.) πετυχαίνω, κατορθώνω με την
πάροδο του χρόνου. || -ся παραμένω πολύ χρό-
νο, επ' αριετόν· - дόμα после болéзни οιοου-
ρώ μετά την ασθένεια.

βήсидка, -и θ. 1 κλώσσημα, επώαση. 2 παρα-
μονή στο κρατητήριο.

βήсидивание, -я ουδ. 1 παραμονή· - дόμα η
παραμονή στο σπίτι (οιοουρία). 2 κλώσσημα,
επώαση.

βήсидивать(ся) ρ.δ. βλ. βήсидеть(ся).

βήсинить ρ.σ.μ. βάφω κυανό χρώμα. || λερώ-
νομαι με κυανό χρώμα. || (απλ.) λουλακίζω· -
бельё λουλακίζω τα ρούϑα.

βήситься, -иτся ρ.δ. υφώνομαι, ορθώνομαι.

βήскабливать ρ.δ. βλ. βήскаблить. || -ся ζύ-
νομαι. || καθαρίζομαι με απόξεση.

βήсказать, -кажу, -кажешь ρ.σ.μ. ειφρά-
ζω, ειφέρω, λέγω· - своё мнслъ ειφράζω τη
σιέψη μου· - своё мнёние λέγω τη γνώμη μου·
- пожелание ειφράζω την ευχή (εύχομαι)·
- предположение ειφράζω εινασία· - увёренность
ειφράζω την πεποίθηση. || αποκαλύπτω φανερώ-
νω· он -ал своё тайну αυτός ειπε το μυστικό
του. || -ся ειθέτω, ειφράζω κλπ. ρ. ενεργ. φ.
|| αποφαίνομαι, ειφράζομαι· - за коГό απο-
φαίνομαι για (υπέρ) κάποιον· - против коГό
ειφράζομαι κατά κάποιου.

βήсказывание, -я ουδ. 1 ειφραση. 2 γνώμη,
κρίση, απόφανση.

βήсказывать(ся) ρ.δ. βλ. βήсказать(ся).

βήскакать, -скачу, -скачешь ρ.σ.μ. βγαίνω
καλπάζοντс.

βήскакивать ρ.δ. βλ. βήскакать.

βήскальзывать ρ.δ. βλ. βήскользнуть.

βήскаблить, -лю, -лишь ρ.σ.μ. 1 ζύνω κά-
λά· λειαίνω. 2 καθαρίζω, εξαλείφω, σβήνω ζύ-
νοντс· - оубву σβήνω το γράμμα ζύνοντс. ||
(ιατρ.) απόξεση.

βήскользвть ρ.δ. βλ. βήскользнуть.

βήскользнуть ρ.σ.μ. 1 γλιστρώ, πέφτω. || μτφ.
ξεγλιστρώ, ξεφεύγω. 2 φεύγω κρυφά, διαφεύγω.

βήскочить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. 1 ξεπηδώ, ξε-

πετιέμαι, πηδώ έξω· διαφεύγω, ξεφεύγω. 2 μτφ.
εμφανίζομαι απροσδόητα· σχηματίζομαι, γί-
νομαι· у меня чйрей -ил μου έγινε (ξεπετά-
χτηνε) καλόγηρος. 3 ξεφεύγω, αποσπώμαι. 4
σημώνομαι, ξεπετάγομαι χωρίς την έγκριση· -
со своїми замечаниями ξεπετιέμαι και κάνω
τις παρατηρήσεις μου. 4 φτάνω γοήγορα στο
σκοπό μου. || **εμφρ.** - из голобв ή из пámяти
ξεχνώ, λησμονώ· - зáмуж βιάζομαι να παντρε-
φτώ.

βήскочка, -и α. κ. θ. 1 επιδειξιάς. 2 κα-
ταφερτζής, καπάτοος, επιτήδειος στο ν' ανα-
δείχεται.

βήскребать ρ.δ. βλ. βήскрести. || -ся ζύ-
νομαι, αποξύνομαι.

βήскрести, -ебу, -ебешь, παρλθ. χρ. βή-
скреб, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. βή-
скребенный, βρ: -бен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ζύνω,
αποξύνω, καθαρίζω ζύνοντс. 2 βθαουλώνω ζύ-
νοντс.

βήслать, βήслю, βήслешь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. βήсланный, βρ: -лан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 α-
ποστέλλω, στέλλω, εξαποστέλλω. 2 διώχνω, ει-
διώνω, αποπέμπω. 3 εξορίζω, ειτοπίζω, εξο-
στρακίζω.

βήследить, -ежу, -едишь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. βήслеженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. α-
κολουθώ τα ίχνη, παοαιολουθώ κατά πόδας, ε-
ξιχνεύω, ιχνηλατώ· παίρνω στο μοντό.

βήслéживание, -я ουδ. παοαιολούθηση των
ιχνών, εξιχνίαση.

βήслéживать ρ.δ. βλ. βήследить. || -ся πα-
οαιολουθούμαι.

βήслуга, -и θ. συμπλήρωση του χρονικού ο-
ρίου υπηρεσίας· за -у лет για ευδόκημη υπη-
ρεσία ή συμπλήρωση του χρονικού ορίου· за
-ой лет (παλ.) για υπηρεσία πέραν του хро-
νικού ορίου.

βήслуживание, -я ουδ. βλ. βήслуга. || ει-
δούλευση, εξυπηρετήση για απόκτηση της εύ-
νοιας των ανωτέρων.

βήслуживать(ся) ρ.δ. βλ. βήслужить(ся).

βήслужить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. 1 συμπληρώ-
νω το χρονικό όριο υπηρεσίας. 2 παίρνω σύ-
νταξη. || -ся 1 (παλ.) προάγομαι, προβιβά-
ζομαι. 2 αποκτώ την εύνοια με εξυπηρετήσεις.

βήслушать ρ.σ.μ. 1 ακούω προσεχτικά ως το
τέλος· ακροώμαι, -άζομαι. 2 (ιατρ.) ακούω,
ακροώμαι (ασθενή).

βήслушывание, -я ουδ. 1 άκουσμα· - приго-
вора το άκουσμα της καταδικαστικής απόφασης.
2 (ιατρ.) ακρόαση· - сёрдца ακρόαση της καρ-
διάς.

βήслушывать ρ.δ. βλ. βήслушать.

βήсмáливать(ся) ρ.δ. βλ. βήсмолить(ся).

βήсмáтривать ρ.δ. βλ. βήсмотреть. || -ся κοι-

τάζω, διαζλέπω κλπ. ο. ενεργ. φ.

ВЫСМЕИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫСМЕЯТЬ(СЯ)**.

ВЫСМЕЯТЬ, -ею, -еешь ρ.σ.μ. περιγελώ, εμπαιζώ, περιπαίζω, χλευάζω, κοροϊδεύω. || -ся καταγελώ, ξεκαρδίζομαι στα γέλια, γελώ με την καρδιά μου, με την ψυχή μου.

ВЫСМОЛНТЬ ρ.σ.μ. πισώνω, αλείφω με πίσσα. || -ся πισώνομαι, αλείφομαι με πίσσα.

ВЫСМОРКАТЬ ρ.σ.μ. στην έκφρ. - нос σκουπίζω, σφουγγίζω, καθαρίζω τη μύτη, απομάσσω. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

ВЫСМОТРЕТЬ, -ру, -ришь ρ.σ.μ. 1 κοιτάζω, διακρίνω· παρατηρώ. 2 κοιτάζω όλα· он -ел всю **ВЫСТАВКУ** αυτός κοίταξε (είδε) όλη την έκθεση. || **εμφρ.** - **ГЛАЗА** (απλ.) κοιράζω τα μάτια κοιτάζοντας.

ВЫСОБНВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫСУНУТЬ(СЯ)**.

ВЫСОКИЙ, επ., βρ: -оок, -сока, -ооко και -соко, -соки και -соки; **ВЫШЕ**; **ВЫШИЙ** κ. **ВЫСОЧАЙШИЙ**. 1 (υ)ψηλός, υφιστηής· - дом ψηλό σπίτι· - рост μεγάλο ανάστημα· -ая горá ψηλό βουνό· - потолок ψηλή οροφή· -οε дерево ψηλό δέντρο. 2 μεγάλος· - урожа́й μεγάλη σοδειά· -οε напряжение υψηλή τάση (ηλεκ. ρεύματος)· -ая производительность труда υψηλή παραγωγικότητα της δουλειάς· -οε давление μεγάλη πίεση· -ая температура υψηλή θερμοκρασία. 3 πολύ καλός, εξαιρετικός· -аριστος· -ая оценка υψηλή εκτίμηση· товар -го качества εμπόρευμα εξαιρετικής ποιότητας. 4 πολύ μεγάλος· -ая часть μεγάλη τιμή· - пост μεγάλο πόστο· -οε звание υψηλός τίτλος· -ая награда μεγάλο βραβείο· - гость ο μεγάλος φιλοξενούμενος (επισκέπτης). 5 πανηγυρικός· - стиль υψηλό ύφος. 6 (για ήχους) λεπτός, οξύς. || **εμφρ.** - лоб φαρδύ (ψηλό) μέτωπο· -ая грудь ψηλό (ορθό) στήθος· бытъ -го мнѣния έχω καλή γνώμη (για κάποιον).

ВЫСОКО κ. **ВЫСОКО** επίρ. (υ)ψηλά, επάνω. || σε μεγάλο βαθμό, μέγας.

ВЫСОКОВОЛЬТНЫЙ επ. (ηλεκτρ.) υψηλής τάσης· -ая линия ηλεκτρική γραμμή μακράς μεταφοράς ή κύριος αγωγός.

ВЫСОКОГОРНЫЙ επ. ορεινός, σε ψηλά βουνά· -не пастбища ορεινά βοσκοτόπια· -οε озеро ορεινή λίμνη· - район πολύ ορεινή περιοχή.

ВЫСОКОИДЕЙНЫЙ επ. με ψηλά (ανώτερα) ιδεώδη (ιδανικά)· -οε произведение ιδεώδες έργο (με μεγάλα ιδανικά).

ВЫСОКОКАЧЕСТВЕННЫЙ επ. άριστης ποιότητας, έξτρα· -ая продукция προϊόντα (παοαγωγή) άριστης ποιότητας.

ВЫСОКОКВАЛИФИЦИРОВАННЫЙ επ. άρτια καταρτισμένος, ειδικευμένος.

ВЫСОКОМАСЛИЧНЫЙ, επ. μεγάλης περιεκτικότητας σε λάδι, πολύ ελαιούχος.

ВЫСОКОМЕРИЕ, -я ουδ. υπεροφία, αλλαζονεία, έπαρση, οίηση.

ВЫСОКОМЕРНОС επίρ. υπεροπτικά, αλλαζονικά.

ВЫСОКОМЕРНОСТЬ, -и θ. βλ. **ВЫСОКОМЕРИЕ**.

ВЫСОКОМЕРНЫЙ επ., βρ: -рен, -рна, -рно υπεροπτικός, αλλαζονικός, υψηλόφρονας· - че-ловѣк υπερόπτης, αλλαζών, φαντασμένος, οηματίας.

ВЫСОКОИРÁВСТВЕННЫЙ επ. ηθιότατος, αγνότατος, πάναγνος, πανάμμος.

ВЫСОКООБРАЗОВАННЫЙ επ. πολυμαθής, ευρυμαθής, πολυμορφωμένος.

ВЫСОКООДАРѢННЫЙ επ. προικισμένος με ιδιοφυία, ιδιοφυής, ταλαντούχος.

ВЫСОКООПЛАЧИВАЕМЫЙ επ. μεγαλόμισθος.

ВЫСОКОПÁРНО επίρ. με στόμφο, στομφώδως.

ВЫСОКОПÁРНОСТЬ, -и θ. στόμφος, έμφαση.

ВЫСОКОПÁРНЫЙ επ., βρ: -рен, -рна, -рно; στομφώδης, πομπώδης.

ВЫСОКОПОСТАВЛЕННЫЙ επ. ο υψηλά ιστάμενος, αξιωματούχος.

ВЫСОКОПРОБНЫЙ επ. (κυρλξ. κ. μτφ.) καθαρός· γνήσιος· -οε зóлото καθαρός χρυσός· -οε вино γνήσιο κρασί.

ВЫСОКОПРОДУКТИВНЫЙ επ., βρ: -вен, -вна, -внс γονιμότητας, αποδοτικότητας, παοαγωγικότητας.

ВЫСОКОПРОИЗВОДИТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -лен, -ль-на, -льно υψηλής (μεγάλης) παοαγωγικότητας, παοαγωγικότητας.

ВЫСОКОРАЗВИТЫЙ επ. πολύ αναπτυγμένος, προηγμένος· -не страны οι πολύ προηγμένες χώρες.

ВЫСОКОРОДИЕ, -я ουδ. ευγένεια· **ВЫШЕ**, **ЕГО** κ.τ.τ. - η ευγένειά σας, του.

ВЫСОКОСОРТНЫЙ επ. άριστης, πρώτης ποιότητας, έξτρα.

ВЫСОКОСТЬ, -и θ. (γραμ. λόγος) υψηλότητα, βαθύτητα, βάθος· - мѣли το βάθος της σιέφης.

ВЫСОКОТАЛАНТЛИВЫЙ επ., βρ: -лив, -а, -ο; εξαιρετικού ταλέντου, μεγάλος ταλαντούχος.

ВЫСОКОУВАЖАЕМЫЙ επ. αξιοσέβαστος, πολυσέβαστος.

ВЫСОКОЧАСТОТНЫЙ επ. (ηλεκτρ.) υψηλής συχνότητας.

ВЫСОСАТЬ, -осу, -осешь ρ.σ.μ. ροφώ· - сок из апельсина ροφώ τό χυμό του πορτοκαλιού. || μτφ. απομυζώ, ξεζουμίζω, εξαντλώ (οικονομικά). || **εμφρ.** - все соки ξεζουμίζω, κατεξαντλώ, ροφώ το αίμα· - из пѣльца βυζαίνω το δάχτυλο, μωρολογώ, λέγω στα κουτουρού, απερίσμηπτα.

ВЫСОТА, -и θ. 1. ύφος, το φήλος· - дóма το ύφος του σπιτιού· - над уровнем моря το υψόμετρο· υψοδείχτης· - полѣта το ύφος πτήσης· набирáтъ -ý πετώ προς τα πάνω, ανίπτα-

μαι, υψώνομαι· в -έ στα ύψη· на -έ 10 м. σε ύψος 10 μ. 2 ύψωμα, λόφος, βουναλάμι· κομάντнне -и (στρατ.) τα δεσπόζοντα υψώματα. 3 βαθμός· μέγεθος· - давλέния ύψος πίεσης· - температурн то ύψος της θερμοκρασίας· - знáний то μέγεθος των γνώσεων· - τέχνικη то ύψος της τεχνικής. || εκφρ. быть ή okazáться на -έ положéния στένομαι στο ύψος των περιστάσεων.

BNCÓTKA, -и θ. υψωματάμι, γήλοφος.

BNCÓTHIK, -a α. 1 χτίστης υψηλών οικοδομών. 2 αεροπόρος υψηλών πτήσεων.

BNCÓTHHИ επ. (υ)ψηλός· -не здáния ψηλά χτίρια· - полёт υψηλή πτήση· -не самолёты αεροπλάνα υψηλής πτήσης. || εκφρ. -ая болéзнь ίλιγγος ύψους.

BNCOTOMÉP, -a α. υψομέτρης, υψόμετρο (όργανο).

BHCOXHYTb, -Hy, -нешь, παρλθ. χο. BHCOX, -ла, -ло ρ.σ. στεγνώνω, ξηραίνομαι· обелё -ло τα ρούχα στέγνωσαν. || στειρεύω, στερεύω· слёзы -ли τα δάκρυα στέρεφαν. 2 (για φυτά) μαραίνομαι, μαραγκιάζω. 3 μτφ. αδυνατίζω, φθίνω, λιώνω· он -ул от тоскн αυτός μαράθηκε από τη θλίψη.

BHCOYÁHИHИ υπερθ. βαθ. του επ. BHCÓKHИ ύψιστος. || αυτοκρατορικός· - указ αυτοκρατορικό διάταγμα.

BHCOYÉHHИ επ. (απλ.) πανύψηλος.

BHCOYÉCTBO, -a ουδ. (προσηγορία) υψηλότητάς· ваше - η υψηλότητά σας.

BHCHΠATbCЯ, -плусь, -пншься ρ.σ. χορταίνω (τον) ύπνο.

BHCHΠEBAHHE, -я ουδ. ωρίμαση, γίνωμα· плодóв η ωρίμαση των καρπών.

BHCHΠEBAТЬ ρ.δ. βλ. BHCHΠETb.

BHCHΠETb, -пеет ρ.σ. ωριμάζω πλήρως, γίνομαι.

BHCHΠPÁHИBAHHE, -я ουδ. διερώτηση, επίμονη ερώτηση.

BHCHΠPÁHИBAТЬ ρ.δ. βλ. BHCHΠPCCИТЬ.

BHCHΠPENNИИ, -яя, -ее επ. (ειρν.) βλ. BHCOKOΠÉPHHИ.

BHCHΠPENNOCТЬ, -и θ. βλ. BHCOKOΠÉPHHOCТЬ.

BHCHΠPCCИТЬ, -рошу, -росншь, παθ. μτφ. παρλθ. χρ. BHCHΠPCCИHHИ, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. и. αμ. ερωτώ, φιλορωτώ, ξεφαχνίζω, εξιχνιάζω.

BHCTABИТЬ, -влю, -вншь ρ.σ.μ. 1 βγάζω, αφαιρώ· - раму из окнá βγάζω το πλαίσιο του παραθύρου. 2 μετακινώ, τοποθετώ αλλού· - шкаф в коридóр βγάζω τη ντουλάπα στο διάδρομο. || μτφ. (απλ.) διώχνω, εκδιώκω· - когó-н. из комнáты βγάζω κάποιον έξω από το δωμάτιο. || ειθέτω σε θέα. 3 προβάλλω, προειβάλλω· - грудь протееίνω το στήθος. 4 βάζω, ειθέτω· - кандидáтуру βάζω υποψηφιότητα· - требованиá βάζω τα αιτήματα. 5 τοποθετώ· - охрану βá-

ζω φρουρά· - часовнх βάζω σκοπούς. 6 παρουσιάζω, παρασταίνω· - в смешнóм внде παρουσιάζω γελοίων· - себá учéнным παρουσιάζομαι σαν επιστήμονας. 7 εγγράφω· - оцéнки за чёт-верть βάζω τους μαθητικούς βαθμούς του τρίμηνου. 8 παραιτάσσω· - большúю áрмию παραιτάσσω πολύ στρατό· - вéские аргумéнты αρραδιάζω σοβαρά επιχειρήματα· - возражéния проβάλλω αντιρρήσεις. || -ся βγαίνω, προβάλλω, -ομαι· из окнá -лась лохмáтая голóва από το παράθυρο πρόβαλε αναμαλλιασμένο κεφάλι.

BHCTABKA, -и θ. 1 τοποθέτηση, βάσιμος. 2 έκθεση για θέα. 3 έκθεση προϊόντων, δημιουργημάτων· сельскохозáйственная - αγροτική έκθεση (αγροτικών προϊόντων)· худóжественная - καλλιτεχνική έκθεση· посещáть -у επισκέπτομαι την έκθεση. || προθήκη, μόστρα.

BHCTABЛÉHHE, -я ουδ. 1 υποβολή υποψηφιότητάς. 2 προβολή (αιτημάτων, διενδιδιήσεων κλπ). 3 έκθεση. || εγγραφή· - годовнх оцéнок εγγραφή του γενικού σχολικού βαθμού.

BHCTABЛЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. BHCTABИТЬ(СЯ).

BHCTABHÓИ επ. της έκθεσης· για έκθεση της τοποθέτησης. || κινητός, αφαιρούμενος, αρμολογητός.

BHCTABOYHИИ επ. της έκθεσης· - зал η αίθουσα της έκθεσης.

BHCTABИBAТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. BHCTOCЯТЬ(СЯ).

BHCTEГATb¹ ρ.σ. βλ. CTETATb¹.

BHCTEГATb² ρ.σ. βλ. CTETATb².

BHCTÉГИBAТЬ(СЯ)¹ ρ.δ. βλ. CTETATb(СЯ)¹.

BHCTÉГИBAТЬ(СЯ)² ρ.δ. βλ. CTETATb(СЯ)².

BHCTÉГИBAТЬ³ ρ.δ. βλ. BHCTETHYTb¹. || -ся μαστιγώνομαι.

BHCTETHYTb¹ ρ.σ.μ. βγάζω μαστιγώνοντας· - глаза βγάζω τα μάτια με το μαστίγιο.

BHCTETHYTb² ρ.σ.μ. ζευομπώνω.

BHCTEЛИТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. BHCTЛATb.

BHCTЛЯТЬ ρ.δ.μ. βλ. BHCTЛATb. || -ся στρώνομαι.

BHCTИPATb ρ.σ.μ. πλένω, λευαίνω· - белё λευαίνω τα ρούχα.

BHCTЛATb, -стелю, -стелешь ρ.σ.μ. στρώνω, επιστρώνω, σκεπάζω, καλύπτω.

BHCTOЯТЬ, -ою, -оишь, προστι. BHCTOИ и. BHCTOИ ρ.σ. 1 στένω, -ομαι όρθιος, ίσταμαι· я -ял в очереди оди́н час στάθηκα στη σειρά μια ώρα. 2 μτφ. υποφέρω, υπομένω, αντέχω, τα βγάζω πέρα. || -ся 1 παραμένω πολύ χρόνο και καλύτερεύω, παλιώνω· винó -лось и стáло крéпче и вкуснéе το κρασί πάλιωσε κι έγινε πιο δυνατό και πιο εύγεστο. 2 ζευοράζομαι, αναπαύομαι (για άλογο).

BHCTPÁГИBAТЬ ρ.δ. βλ. BHCTPOГATb. || -ся πλανίζομαι.

BHCTPACATb ρ.σ.μ. 1 υπομένω, υποφέρω πολ-

λά. 2 ακορθώνω με βάσανα, δυσκολίες.

внотраивать(ся) ρ.δ. βλ. **внстроить(ся)**.

внотрачивать ρ.δ. βλ. **внстрчить**. || -ся γαζώνομαι.

внстрел, -а α. 1 πυροβολισμός· **разд́ался** - αιούστημε πυροβολισμός, έπεσε τουφεκιά· **он сд́ался без** -а παραδόθηκε χωρίς να ρίξει τουφεκιά· **произвести** - πυροβολώ. 2 εμπυρσοκρότηση· **звук** -а ο κρότος της εμπυρσοκρότησης· **орудийный** - η κανονιά. || βολή· **холостой** - άσφαλη βολή. || **εμφρ.** **на** - όσο κόβει το τουφέκι.

внстрелить ρ.σ. πυροβολώ, τουφεκώ, ρίχνω, βάλλω· - **в б́о́здух** πυροβολώ στον αέρα.

внстрелять ρ.σ. 1 ρίχνω, ξοδεύω, καταναλώνω· - **все пат́роны** ρίχνω όλα τα φυσίγγια. 2 (κυνηγ.) κατασκοτώνω, καταφονεύω, εξολοθρεύω, ξειάνω.

внстригание, -я ουδ. **внстрижка**.

внстригать ρ.δ. βλ. **внстричь**. || -ся κούρευομαι.

внстрижка, -и θ. κούρευμα.

внстричь, -игу, -ижешь, -игут, παρλθ. χρ. **внстриг**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **внстриженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. κούρευω.

внстрогать ρ.σ.μ. πλανίζω, ροκανίζω.

внстроить, -оу, -оишь ρ.σ.μ. 1 χτίζω, οικοδομώ, ανεγείρω· **τελειώνω** την ανέγερση της οικοδομής. 2 (στρατ.) **сυντάσσω**· - **полк** **сυντάσσω** το σύνταγμα· - **солд́ат** **в одн́у шеренгу** **сυντάσσω** τους στρατιώτες εφ' ενός ζυγού. || -ся 1 (στρατ.) **сυντάσσομαι**, **μπáινω** στη γραμμή. || **τοποθετούμαι**· **на тропи́нке** - **лишь** **в́о́семь** **пулемётов** στο μονοπάτι στήθηκαν οχτώ πολυβόλα. 2 χτίζομαι, οικοδομούμαι, ανεγείρομαι. 3 (απλ.) **τελειώνω** την οικοδομή μου.

внстрочить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. φιλογαζώνω· γαζώνω ολοκληρωτικά.

внстругать ρ.σ.μ. βλ. **внстрогать**.

внстругивать ρ.δ. βλ. **внотрагивать(ся)**.

внстудить, -ужу, -удишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **внстуженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) **αποφύχω**, **φυχραίνω**, **κρυώνω**· - **кóмнату** **φυχраίνω** το δωμάτιο. || -ся **φύχομαι**, **φυχραίνομαι**, **κρυώνω**· **кóмната** - **лась** το δωμάτιο **κρύωσε**.

внстуживать(ся) ρ.δ. βλ. **внстудить(ся)**.

внстукать ρ.σ.μ. 1 χτυπώ, κροτώ, μεταδίδω με συνθηματικούς χτύπους. 2 ελικρούω, εξετάζω με επίκρουση, ακροώμαι το εσωτερικό. 3 χτυπώ (πλήττρα κ.τ.τ.)· - **телеграмму** **μεταδίδω** τηλεγράφημα· - **на пишущей машинке** **δακτυλογραφώ**, **χτυπώ** στη γραφομηχανή.

внстуживать ρ.δ. βλ. **внстукать**. || -ся χτυπιέμαι, επικρούομαι κλπ. ρ.ενργ. φ.

внступ, -а α. εξοχή, προεξοχή.

внступать ρ.δ. 1 βλ. **внступить**. 2 **εξέχω**, **προεξέχω**, **προέχω**, **προεμβάλλω**, **ξέχω**, **ξεπέχω**. 3 **βαδίζω** με αξιοπρέπεια, σοβαρότητα.

внступить, -плю, -пишь ρ.σ. 1 **βγαίνω**, **εξέρχομαι**. 2 **ξεκινώ**, **εκκινώ**, **παίρνω** **κατεύθυνση**, **αναχωρώ**. 3 **εμφανίζομαι**, **παρουσιάζομαι**· **слёзы** - **ли** **на** **глаз́ах** **δάκρυα** **εμφανίστηκαν** **στα** **μάτια**· - **на** **сц́ене** **εμφανίζομαι** **στη** **σηηνή**. 4 **αγορεύω**, **βγάζω**, **εκφωνώ** **λόγο**, **ομιλώ**, **δημηγορώ**· - **на** **собрáнии** **ομιλώ** **στη** **συνέλευση**. || **εμφρ.** - **в** **ро́ли** **кóгó-н.** **υποδύομαι** **το** **ρόλο** **κάποιου**.

внступление, -я ουδ. 1 **ξεκίνημα**, **εκκίνηση**, **αναχώρηση**· **прика́з** **о** - **ии** **διαταγή** **εκκίνησης**. 2 **εμφάνιση** **στη** **σηηνή**· **η** **εκτέλεση** **απο** **τη** **σηηνή**. || **ενέργεια**. || **δήλωση**. 3 **εκφώνηση** **λόγου**, **αγόρευση**, **ομιλία**, **λόγος**, **δημηγορία**. || **πάλη**, **αγώνας**.

внств́ать ρ.δ. βλ. **внстыть**.

внстыть, -стынет ρ.σ. **φύχομαι**, **κρυώνω**· **кóмната** - **тыла** το δωμάτιο **κρύωσε**.

внсудить, -ужу, -удишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **внсуженный**, βρ. -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) **παίρνω**, **κερδίζω** **δικαστικώς**.

внсуживать ρ.δ. βλ. **внсудить**. || -ся **παίρνωμαι**, **κερδίζομαι** **δικαστικώς**.

внсунуть ρ.σ.μ. **βγάζω** **έξω**, **εξάγω**· - **го́лову** **из** **окна́** **βγάζω** **το** **κεφάλι** **έξω** **απο** **το** **παράθυρο**· - **язы́к** **βγάζω** **τη** **γλώσσα**. || **εμφρ.** **нелз́я** **нóсу** - (**из** **дóму**) **δεν** **τον** **αφήνουν** (**επιτρέπουν**) **να** **ξεμυτίσει** **έξω** **απο** **το** **σπίτι**. || -ся **βγαίνω**, **προβάλλω**, **φαίνομαι**.

внсушивать(ся) ρ.δ. βλ. **внсушить(ся)**.

внсушить, -ушу, -ушишь ρ.σ.μ. 1 **στεγνώνω**, **ξηραίνω**· - **бельё** **στεγνώνω** **τα** **ρούχα**. 2 (παλ.) **πίνω** **ως** **τον** **πάτο**. 3 **βασανίζω**, **κατατυραννώ**. || -ся **στεγνώνω**, **ξηραίνομαι**· **бельё** - **лось** **τα** **ρούχα** **στέγνωσαν**.

внсчитать ρ.σ.μ. 1 **λογαριάζω**, **υπολογίζω**, **κάνω**, **βγάζω** **το** **λογαριασμό**. 2 **κρατώ**, **αφαιρώ** **απο** **το** **ποσό** **καταβολής**.

внсчитывать ρ.δ. βλ. 1 **внсчитать**. 2 (παλ.) **αριθμώ**, **μετρώ**, **καταμετρώ**.

внсши́й, -ая, -ее **υπερθ.** β. του επ. **внсо́кий**. 1 **ανώτατος**, **υπέρτατος**· -**ая** **суде́бная** **инста́нция** ο **ανώτατος** **δικαστικός** **οργανισμός**· - **комáндный** **соста́в** **το** **ανώτατο** **διοικητικό** **σώμα**· -**ее** **начáльство** **η** **ανώτατη** **διοίκηση**· -**ая** **тóчка** **το** **ανώτατο** **σημείο**· -**ая** **фо́рма** **организа́ции** **ανώτατη** **μορφή** **οργάνωσης**· -**ее** **уче́бное** **заведéние** **ανώτατο** **εμπαιδευτικό** **ίδρυμα**. 2 **ανώτερος**· -**ее** **образова́ние** **ανώτερη** **μόρφωση**· -**ая** **матема́тика** **τα** **ανώτερα** **μαθηματικά**· -**ая** **шкóла** **ανώτερη** **σχολή**· -**ее** **ка́чество** **ανώτερη** **ποιότητα**. || **εμφρ.** - **пилотáж** **εναэ́рия** **αεροβασία**, **αεροπορική** **επίδειξη**· -**ая** **ме́ра** **наказа́-**

νια η εσχάτη των ποινών· -ее όσшествο η ανώτερη κοινωνία· в -ей стéпени στον ανώτατο (υπερθετικό) βαθμό.

внсмлать ρ.δ. βλ. **внслать**. || -ся στέλλομαι, αποστέλλομαι, πέμπομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

внсмлка, -и θ. 1 αποστολή, στάσιμο. 2 εκτόπιση, εξορία· απέλαση.

внсмпанне, -я ουδ. βλ. **внсмпка** (1 σημ.).

внсмпать, -плю, -плешь ρ.σ. 1 μ. αδειάζω, εκιενώνω, χύνω· -мυкы из мешкá αδειάζω το αλεύρι απο το σακί. 2 (για πλήθος) εξέρχομαι, βγαίνω έξω, ξεχύνομαι. || εμφανίζομαι, φαίνομαι· -ли звéзды βγήκαν τ' αστέρια· -ла смпы βγήκαν εξανθήματα. || -ся 1 (για στερεά) πέφτω, τρίβομαι. || αδειάζω, εκιενώνομαι. 2 εξέρχομαι, βγαίνω έξω, ξεχύνομαι.

внсмпать(ся) ρ.δ. βλ. **внсмпать(ся)**.

внсмпатьсья, -аюсь, -аешься ρ.δ. βλ. **внспатьсья**.

внсмпка, -и θ. 1 (για στερεά) άδειασμα, εκιένωση, έκχυση. || διασκόρπιση, διασπορά. 2 (κυνηγ.) ερχομός πολλών θηραμάτων.

внсмхать ρ.δ. βλ. **внсмхнть**.

внсь, -и θ. το ύφος· недосятáемая - άφθαστο (απρόσιτο) ύφος. || κορυφή· -и гср βουνοκορφές.

внтявать ρ.δ. βλ. **внтять**.

внтякнвать ρ.δ. βλ. **внтолкнть**. || -ся εξαίνομαι, βγαίνω.

внтяцеватьсья ρ.σ. βλ. **внтяцöвнваться**.

внтяцöвнвать, -аю, -аешь ρ.δ.μ.κ.αμ. χορεύω· κáνω φηγούρες στο χορό. || -ся πετυχαίνω, -ομαι, γίνομαι, στέργω.

внтяпливание¹, -я ουδ. άναμμα. || θέρμανση, ζέσταμα.

внтяпливание², -я ουδ. λιώσιμο, τήξη.

внтяпливать(ся)¹ ρ.δ. βλ. **внтопить(ся)**¹.

внтяпливать(ся)² ρ.δ. βλ. **внтопить(ся)**².

внтяпнвать ρ.δ. βλ. **внтоптать**. -ся ποδοπατιέμαι, καταπατιέμαι.

внтярашивать ρ.δ. βλ. **внтярашить**.

внтярашить, -щү, -щишь ρ.σ.μ. γουρλώνω· -глазá γουρλών τα μάτια. || -ся μένω εκστατικός, έκθαμβος, εμβρόντητος, αποσβολωμένος.

внтяскать ρ.σ.μ. βγάζω έξω, εξαίγω· βγάζω σέρνοντας.

внтяскивать(ся) ρ.δ. βλ. **внтящить(ся)**.

внтятуировать, -рю, -руешь ρ.σ.μ. καταστίζω, διαστίζω το σώμα (με σχήματα, γραφές).

внтячать ρ.σ.μ. γαζώνω απο τις δύο πλευρές.

внтячивание, -я ουδ. τórνευση· τρόχισμα.

внтячивать ρ.δ. βλ. **внточить**. || -ся 1 εκπεξεργάζομαι στον τórνο, τорνεύομαι. 2 τροχίζομαι. 3 κατατρώνομαι, φθειρόμαι.

внтячка, -и θ. (ραπτ.) πιέτα.

внтячить, -щү, -щишь ρ.σ.μ. 1 βγάζω έξω,

εξαίγω· σέρνω, τραβώ προς τα έξω· -мешöк со склáда σέρνω το τσουβάλι έξω απο την αποθήκη. 2 εμπάλλω, εκδιώνω· -ли пýного из пивнöй έβγαλαν έξω το μεθυσμένο απο τη μπυραρία. 3 αφαιρώ, αποσπώ· -гвоздь βγάζω το καρφί· -зүд βγάζω το δόντι· -занöзү βγάζω την αγίδα. 4 κλέβω, υπεξαιρώ· часá -ли у менá в автöбусе μου 'κλεφán το ρολόι στο λεωφορείο. 5 μτφ. τρομάζω, δυσκολεύομαι, δυσχεραίνομαι· -мýжа в театрé τρομάζω να πάρω το σύζυγο στό θέατρο. 6 γλυτώνω, απαλλάσσω· -друга из бедé βγάζω το φίλο απο τη δυστυχία. || -ся βγαίνω, εξαίνομαι· гвоздь -лся το καρφί βγήκε.

внтять, -тает ρ.σ. 1 λιώνω, τήνομαι· снег -ял το χιόνι έλιωσε. 2 εμφανίζομαι, προβάλλω κάτω απο το χιόνι· -ла тропннка με το λιώσιμο του χιονιού φάνηκε το μονοπάτι.

внтвердить, -ржу, -рдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **внтверженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. αποστηθίζω, απομνημονεύω, παπαγαλίζω.

внтворить ρ.σ. βλ. **внтворать**.

внтворать ρ.δ.μ. κáνω· (βια)πράττω· -всáкие шýтки κáνω διάφορα αστεία· что ты тут -яешь? τι κáνεις εδώ; || -ся γίνομαι, διαπράττομαι, εκτελούμαι.

внтекание, -я ουδ. (εκ)ροή, τρέξιμο, έκχυση.

внтекать, -áет ρ.δ. 1 βλ. **внтечь**. 2 πηγάζω. 3 μτφ. απορρέω, προκύπτω, βγαίνω· от сýда -áет, что... απ' εδώ προκύπτει ότι...

внтеребить, -óлю, -óишь ρ.σ.μ. ξεριζώνω, εκριζώνω, βγάζω τραβώντας· -лөн βγάζω το λινάρι.

внтереть, -тру, -трешь, παρλθ. χρ. **внтер**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **внтертый**, βρ: -терт, -а, -ο, επιρ. μτχ. **внтерев** κ. **внтерши** ρ.σ.μ. 1 σκουπίζω, καθαρίζω τρίβοντας, ξεσκονίζω. 2 σφουγγίζω· -лицö полотёнцем σκουπίζω το πρόσωπο με την πετσέτα. 3 φθείρω, τρίβω (με τη χρήση). || -ся 1 σκουπίζομαι, σφουγγίζομαι. 2 φθειρόμαι, λιώνω, τρίβομαι (απο τη χρήση).

внтерпеть, -плю, -пишь ρ.σ.μ. υπομένω, υποφέρω, αντέχω, βαστώ, κρατώ· -боль βαστώ τον πόνο. || συγκρατιέμαι.

внтертый επ. απο μτχ. τριμμένος, φθαρομένος, λιωμένος (απο τη χρήση).

внтесать, -ещү, -ешешь ρ.σ.μ. φτιάχνω πελεκιώντας, πελεκώ· -топорнше φτιάχνω στυλιári τσεκουριού.

внтесание, -я ουδ. εκδιώξη, αποκοιπή, διώξιμο με σπρώξιμο.

внтеснить ρ.σ.μ. 1 βγάζω έξω σπώνοντας, διώνω, εκδιώνω. 2 εκτοπίζω, αντικαθιστώ· нöвая τέχника -ла старую η νέα τεχνική α-

ντιατεστήσε (απώθησε) την παλιά.

ВЫТЕСНЯТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫТЕСНИТЬ**. || -ся σπρώχνομαι έξω, απωθούμαι· εκδιώνομαι.

ВЫТЭСНВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫТЕСАТЬ**. || -ся φτιάχνομαι, γίνομαι με πελέκημα, πελεκιέμαι.

ВЫТЕЧЬ, -ечет, -екут, παρλθ. χρ. **ВЫТЕК**, -ла, -ло ρ.σ. ειρέω, απορέω, χύνομαι, τρέχω.

ВЫТИРАНИЕ, -я ουδ. σκούπισμα, καθάρισμα· ξεσιόνισμα· τριβή, τρίψιμο. || σφούγγισμα.

ВЫТИРАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫТЕРЕТЬ(СЯ)**.

ВЫТЭСНИТЬ ρ.σ.μ. εντυπώνω, τυπώνω με πίεση. || -ся εντυπώνομαι, τυπώνομαι με πίεση.

ВЫТЭСНЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫТЭСНИТЬ(СЯ)**.

ВЫТКАТЬ, -ку, -кешь ρ.σ.μ. 1 υφαίνω. 2 ενυφαίνω (σχέδιο κ.τ.τ.).

ВЫТКНУТЬ ρ.σ.μ. βγάζω με κάτι αιχμηρό· - глаз βγάζω το μάτι. || -ся εκπίπτω, πέφτω.

ВЫТОЛКАТЬ ρ.σ.μ. βγάζω έξω, εκδιώκω σπρώχνοντας, σπρώχνω έξω, εξωθώ. || ειβάλλω, βγάζω, πετώ με πίεση· - пробокυ ειπωματίζω με πίεση.

ВЫТОПИТЬ¹, -плю, -пишь ρ.σ.μ. ανάβω, καίω· ζεσταίνω, θερμαίνω· - печь ανάβω τη σόμπα· - комнату ζεσταίνω το δωμάτιο. || -ся ανάβω, καίω· ζεσταίνομαι, θερμαίνομαι.

ВЫТОПИТЬ², -плю, -пишь ρ.σ.μ. λιώνω, τήνω· - сало λιώνω το λίπος (ξίγυι). || -ся λιώνω, τήνομαι.

ВЫТОПКА, -и θ. λιώσιμο, τήξη με θέρμανση.

ВЫТОПКИ, -ов πλθ. κατακάθια, υποστάθμη, ζούρες.

ВЫТОПАТЬ, -пчу, -пчешь ρ.σ.μ. 1 ποδοπατώ, καταπατώ, τσαλαπατώ· - посеви καταπατώ τα σπαρτά. || ανοίγω δρόμο με πατήματα. 2 (απλ.) λερώνω με ακάθαρτα παπούτσια· - пол λερώνω το πάτωμα με ακάθαρτα παπούτσια.

ВЫТОРАЧИВАТЬ ρ.δ. βγάζω, αποσυνδέω απο τα λουριά του σάγματος.

ВЫТОРГОВАТЬ -гуя, -гуешь ρ.σ.μ. κερδίζω με το εμπόριο ή παζαρεύοντας. || καταφέρω να υποχωρήσει στην τιμή.

ВЫТОРГОВЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫТОРГОВАТЬ**. || -ся παζαρεύομαι.

ВЫТОРОЧИТЬ, -чу, -чишь ρ.σ. (κυνηγ.) βλ. **ВЫТОРАЧИВАТЬ**.

ВЫТОЧИТЬ, -чу, -чишь ρ.σ.μ. 1 τорνεύω, επεξεργάζομαι σε τόρνο. 2 (απλ.) τροχίζω, ακονίζω. 3 (απλ.) κατατρώγω, σαραμοτρώγω. || εκφρ. слóвно (óудно, как) **ВЫТОЧЕННЫЙ** σαν απο τόρνο (μομφότατος).

ВЫТОЧКА, -и θ. 1 τórνευση. 2 τρόχισμα. 3 (απλ.) σαραμοφάγωμα, σαραμοφαγωμένο μέρος.

ВЫТРАВИТЬ¹, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 δηλητηριάζω, καταστρέφω, εξολοθρεύω, ξειάνω με δηλητήριο. 2 καθαρίζω χημικώς· - пята βγάζω τους λεκέδες με χημική ουσία. 3 χαράσσω (με

χημική ουσία σε μέταλλο). 4 καταπατώ, ποδοπατώ, τσαλαπατώ. 5 (κυνηγ.) σηκώνω, βγάζω, κάνω να βγει, να ξεπεταχτεί το θήραμα. || -ся 1 καθαρίζομαι, βγαίνω, εξαλείφομαι με χημική ουσία. 2 χαράσσομαι με χημική ουσία.

ВЫТРАВИТЬ², -влю, -вишь ρ.σ.μ. (ναυτ.) ξελασκάρω, χαλαρώνω, ξεσφίγγω λίγο. || -ся κατεβαίνω αργά, λίγο-λίγο (για άγκυρα, παλαμάρι).

ВЫТРАВКА, -и θ. χάραξη με χημική ουσία.

ВЫТРАВЛЕНИЕ, -я ουδ. 1 εξολόθρευση, καταστροφή, εξόντωση, ξείκαμα με δηλητηρίαση. 2 καθάρισμα με χημική ουσία. 3 βλ. **ВЫТРАВКА**. 4 καταπάτημα, τσαλαπάτημα. 5 (κυνηγ.) ξεσήκωμα θηράματος.

ВЫТРАВЛИВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ВЫТРАВЛЕНИЕ**.

ВЫТРАВЛИВАТЬ(СЯ)¹ ρ.δ. βλ. **ВЫТРАВИТЬ(СЯ)¹**.

ВЫТРАВЛИВАТЬ(СЯ)² ρ.δ. βλ. **ВЫТРАВИТЬ(СЯ)²**.

ВЫТРАВЛЯТЬ(СЯ)¹ ρ.δ. βλ. **ВЫТРАВИТЬ(СЯ)¹**.

ВЫТРАВЛЯТЬ(СЯ)² ρ.δ. βλ. **ВЫТРАВИТЬ(СЯ)²**.

ВЫТРАВНОЙ επ. διαβρωτικός, καυστικός. || χαρακτηριστικός· -όе срéдство χημική ουσία χάραξης.

ВЫТРАЛИВАТЬ ρ.δ. πιάνω με την τράτα. || -ся πιάνομαι με την τράτα.

ВЫТРАЛИТЬ ρ.σ. βλ. **ВЫТРАЛИВАТЬ**.

ВЫТРАМБОВАТЬ ρ.δ. βλ. **ТРАМБОВАТЬ**.

ВЫТРЕБОВАТЬ, -буж, -бужешь ρ.σ.μ. 1 ζητώ να πάω. 2 ζητώ την προσαγωγή· - свидéтеля в суд ζητώ την προσαγωγή του μάρτυρα στο δικαστήριο. || (απλ.) ζητώ, καλώ, προτείνω να έρθει· - жену из деревни ζητώ να έρθει η σύζυγός μου απο το χωριό.

ВЫТРЕЗВИТЕЛЬ, -я α. υγειονομικό τμήμα αποκραιπαλισμού (ξεμεθύσματος).

ВЫТРЕЗВИТЬ, -влю, -вишь ρ.σ.μ. ξεμεθώ. || -ся ξεμεθώ, απομεθύσομαι.

ВЫТРАВЛЕНИЕ, -я ουδ. ξεμέθυσμα.

ВЫТРЕЗВЛЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫТРЕЗВИТЬ(СЯ)**.

ВЫТРЕПАТЬ, -плю, -плешь ρ.σ.μ. 1 μοκανίζω, στομπίζω· - лён μοκανίζω το λινάρι. 2 (απλ.) τραβώ· - ύши τραβώ τ' αυτιά (τιμωρώ).

ВЫТРУБИТЬ, -блю, -бишь ρ.σ. 1 μ. παίζω το ζουρνά. 2 μтφ. υπηρετώ πολύ κειρό.

ВЫТРУСИТЬ, -ушу, -усишь, παθ. μтφ. παρлθ. χρ. **ВЫТРУШЕННЫЙ**, -шен, -а, -о ρ.σ.μ. (απλ.) αδειάζω, χύνω· τινάζω.

ВЫТРСАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫТРСЯТИ(СЯ)**.

ВЫТРСЯТИ, -ясу, -ясешь, παρлθ. χρ. **ВЫТРСЯ**, -ла, -ло ρ.σ.μ. αδειάζω, χύνω· τινάζω· - мучу из мешка τινάζω το αλεύρι απο το σακί· - скáтерть τινάζω το τραπεζομάντηλο. || εκφρ. -карман τινάζω την τσέπη (καταξοδεύω, μένω πανί με πανί)· - дышу α) τινάζω, τραντάζω τα σωθικά (σε παλιόδρομο, κáρο κ.τ.τ.)· β) βασανίζω φυχινά, κατατρώχω. || -ся τινάζομαι,

πέφτω με το τίναγμα.

ВЫТЯГÁТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫТЯХНУТЬ(СЯ)**.

ВЫТЯХНУТЬ ρ.σ.μ. τινάζω για να πέσει. || -ся τινάζομαι, πέφτω με το τίναγμα.

ВЫТΥРÍВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫТУРИТЬ**.

ВЫТУРИТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) διώχνω, ξεκουμπίζω.

ВЫТЯГÁТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫТКНУТЬ(СЯ)**.

ВЫТЬ, **ВЬЮ**, **ВЬЕШЬ** ρ.δ. 1 μουγκρίζω, ουρλιάζω, ωρούμαι· **СОБАКА** **ВЬЕТ** το σκυλί ουρλιάζει· **СИРÉНА** **ВЬЕТ** ή σειρήνα μουγκρίζει. 2 κλαίω γοερά, ολολύζω, ούρομαι.

ВЫТЬ, **ВЬЮ**, **ВЬЕШЬ** ρ.δ. (απλ.) ούρλιασμα, -ιαχτό, μουγκρισμα, ωρυγή.

ВЫТЯГÁТЬ ρ.σ.μ. (παλ.) κερδίζω, κατορθώνω, πετυχαίνω με αγώνα.

ВЫТЯГÍВАНÍЕ, -я ουδ. 1 τέντωμα. 2 εξαγωγή, τράβηγμα προς τα έξω.

ВЫТЯГÍВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫТЯХНУТЬ(СЯ)**.

ВЫТЯГÍВАНÍЕ, -я ουδ. βλ. **ВЫТЯГÍВАНÍЕ**.

ВЫТЯЖКА, -и θ. 1 τέντωμα. 2 τράβηγμα, απορρόφηση. 3 εκχύλισμα, επίεσμα (διάλυμα).

ВЫТЯЖНÓЙ επ. της εξαγωγής, απορροφητικός· -я **ТРУБÁ** σωλήνας εξαγωγής· - **ПЛАСТЯРЬ** διάχυλο, έμπλαστρο με χυλούς.

ВЫТЯХНУТЬ επ. απο μτχ. ντεντωμένος, τεταμένος· -я **РУКÁ** τεντωμένο χέρι. || **εμφρ.** -οε **ЛÍЦО** ειστατινό (έιθαμβο) πρόσωπο.

ВЫТЯХНУТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫТЯХНУТЬ**, βρ: -хнут, -а, -ο. 1 τεντώνω· - **ПРÓ-ВОД** τεντώνω το καλώδιο· - **ΚÓЖУ** τεντώνω το δέρμα. 2 ισιάζω, ισιώνω, ευθυάζω τεντώνοντας. 3 τραβώ, σύρω, βγάζω έξω. || αποσπώ, παίρνω· - **БЛАГОПРÍЯТНÝЙ** **ОТВÉТ** αποσπώ ευνοϊκή απάντηση. 4 τραβώ, βγάζω έξω· - **ДЫМ** **ВЕНТИЛЯ-ЦИИ** τραβώ τον καπνό έξω με τον εξαεμιστήρα. || καταπίνω, κατεβάζω, τραβώ. 5 αντέχω, βαστώ, κρατώ, υπομένω· **ОН** **ДÓЛГΟ** **НЕ** -**ЕТ** αυτός πολύ δε θ' αντέξει. 6 (απλ.) ξεπερνώ, υπερβαίνω (για ζύγι). 7 χτυπώ, μαστιγώνω. || **εμφρ.** - (**ВОЮ**) **ДÝШУ** ή **ВОЕ** **ЖÍЛЫ** βγάζω την ψυχή, καταβασανίζω ψυχικά· - **НÓГИ** τα τινάζω (τα πέταλλα), πεθαίνω. || -ся 1 τεντώνομαι, 2 ξαπλώνω, -ομαι. 3 ισιάζω, ισιώνω, γίνομαι ίσιος, ευθύς· ευθυγραμμίζομαι. 4 εκτεινóμαι, απλώνομαι. 5 μεγαλώνω, αυξάνω στο ανάστημα, δίνω ανάστημα. || **εμφρ.** **ЛÍЦО** -**ЛОСЬ**, **ФÍЗИΟΝÓМÍЯ** -**ЛАСЬ** έγινε ειστατινός, έμεινε έιθαμβος.

ВЫУДИТЬ, -ужу, -удишь, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫУЖЕННÝЙ**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. φαρεύω με αγιόστρι. || (απλ.) βγάζω απο· - **ИЗ** **КАРМÁНА** βγάζω απο τη τσέπη. 2 μτφ. βγάζω, μαθαίνω με δόλο, φαρεύω· **ОТ** **КÝДА** **ТЫ** **ÉТО** -**ИЛ?** που το ξετρύπωσες αυτό;

ВЫУЖÍВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫУДИТЬ**. || -ся πιάνομαι (για φάρια).

ВЫУТОЖИТЬ, -жу, -жишь, προστι. **ВЫУТОЖИ** и. **ВЫУТОЖЬ** ρ.σ.μ. καλοσιδερώνω (για ρούχα).

ВЫУЧЕНИК, -а α., -ца, -и θ. μαθητής, -τρια γνωστής σχολής, γνωστού δασκάλου.

ВЫУЧИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫУЧИТЬ(СЯ)**.

ВЫУЧИТЬ, -чу, -чишь ρ.σ.μ. 1 μαθαίνω· - **УРÓК** μαθαίνω το μάθημα· - **НАИЗÝСТЬ** μαθαίνω απ' έξω, απομνημονεύω, αποστηθίζω· - **ФÍЗИΚУ** μαθαίνω τη φυσική. 2 διδάσκω· - **РЕБÉНКА** **ЧИ-ТÁТЬ** μαθαίνω το παιδάκι να διαβάσει. || **δασκαλεύω, ορμητεύω, κατηγώ.** || -ся 1 μαθαίνω· διδάσκομαι· - **ПИСÁТЬ** и **ЧИТÁТЬ** μαθαίνω να γράφω και να διαβάζω. || συνηθίζω· - **КУРÍТЬ** μαθαίνω να καπνίζω. 2 αποφοιτώ.

ВЫУЧКА, -и θ. 1 μάθηση, μαθητεία, διδασχά. 2 το μάθος (κεκτημένη ικανότητα ή συνήθεια).

ВЫУРАНТÍТЬСЯ, -нчусь, -нться ρ.σ. (παλ.) ντύνομαι κομφοτάτα, στην τρίχα, σίι.

ВЫХÁЖÍВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫХОДИТЬ**¹.

ВЫХÁЖÍВАТЬ² ρ.δ. βλ. **ВЫХОДИТЬ**².

ВЫХÁРКАТЬ ρ.σ. βλ. **ВЫХÁРΚΙΒÁТЬ**.

ВЫХÁРΚΙΒÁТЬ ρ.δ.μ. αποφλεγματίζω, βγάζω φλέγματα. || -ся αποχερέμπομαι, αποφλεγματίζομαι, ξεροχαλίζομαι.

ВЫХÁРΚИХНУТЬ ρ.σ. βλ. **ВЫХÁРΚΙΒÁТЬ**.

ВЫХВÁЛÍВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫХВАЛÍТЬ(СЯ)**.

ВЫХВАЛÍТЬ ρ.σ.μ. επαινώ· εμβαιάζω, εξυμνώ. || -ся **ΚΑΥΧÍΕΜΑΙ**, **ΠΑΙΝΕΥΟΜΑΙ**.

ВЫХВАЛÁТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫХВАЛÍТЬ(СЯ)**.

ВЫХВÁΤÍТЬ, -ачу, -атишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЫХВАЧЕННÝЙ**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αρπάζω, αδράζω· παίρνω. 2 βγάζω, εξάγω· - **ПÍСТОЛÉТ** βγάζω (τραβώ) το πιστόλι. || πιάνω, περιλαβαίνω (χώρο, έιταση). 3 (μοπ.) κόβω πολλά ή μεγάλο κομμάτι.

ВЫХВÁТЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫХВÁΤÍТЬ**.

ВЫХЛÉБÁТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) τρώω ως το τέλος (για υδαρή τροφή)· - **УХÝ** τρώω ως το τέλος την φαρόσουπα.

ВЫХЛÉБНУТЬ ρ.σ.μ. καταπίνω· καταβροχθίζω.

ВЫХЛÉСТАТЬ, -ещу, -ещешь и. -аю, -аешь ρ.σ.μ. (απλ.) 1 μαστιγώνω. 2 βγάζω μαστιγώνοντας (κυρίως για μάτι). 3 πίνω ως τον πάτο, αδειάζω· - **ЦÉЛУЮ** **ОУБÝЛКУ** **ВÓТΚИ** πίνω ως τον πάτο ένα υπονάλι βότκια.

ВЫХЛÉСТНУТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) 1 βγάζω μαστιγώνοντας· - **ГЛАЗ** βγάζω το μάτι με το μαστίγιο. 2 χύνω· - **ПОМÓИ** χύνω τα αποπλύματα.

ВЫХЛÉСТЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫХЛÉСТАТЬ** и. **ВЫХЛÉСТНУТЬ**.

ВЫХЛÓΠ, -а α. εξαγωγή, εκφόρση καυσαερίου απο το πιστόνι· εκροή.

ВЫХЛÓΠÁТЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫХЛÓΠÓΤÁТЬ**.

ВЫХЛÓΠÁТЬ ρ.σ. (απλ.) ξεσιονίζω χτυπώντας· - **ΚΟΒÉР** ξεσιονίζω το χαλί με χτυπήματα.

ВЫХЛÓΠНÓЙ επ. της εξαγωγής, της εκροής· -я

ΓΆΞΥ τα κουσαέρια· - κΛΆΠΑΝ βαλβίδα εκροής.

ВЫХОПОΤΑТЬ, -очу, -очешь ρ.σ.μ. κατορθώνω να πάρω φροντίζοντας· - разрешение κατορθώνω να πάρω άδεια.

ВЫХОД, -а α. 1 έξοδος· - из дóму έξοδος από το σπίτι· - кораблѣй на мóре απόπλους των πλοίων. 2 έκδοση· - кнѣги в свет έκδοση του βιβλίου. 3 εμφάνιση στη σκηνή. 4 θύρα έξόδου· запасной - έξοδος κινδύνου. || μτφ. απάλλαγή· - из τρúдногo пoлoжѣнѣя έκθοδος από δύσκολη κατάσταση. 5 εξαγωγή· - мáсла из подoблнечных семѣяη εξαγωγή λαδιού από ηλιοσπορο. 6 (για ορυκτά) έκθοδος, εμφάνιση στην επιφάνεια. || εκφρ. дать - чýвствy, гнѣбy κтп αφήνω να ξεσπάσει το αίσθημα, ο θυμός· знать все входы и -и ξέρω όλες τις τρύπες (τα αρμόδια γραφεία)· на -е и. на -ách στα βουβά, στους βουβούς ρόλους· дать - δίνω τη δυνατότητα να εμφανιστεί.

ВЫХОДЕЦ, -дцa α. 1 ξένος, ξενοφερμένος, αλλοδαπός· αλλόδημος, ετερόδημος. 2 καταγόμενος, προερχόμενος, βγαλμένος, έλκων την καταγωγή· - из двoрѣη καταγόμενος από ευγενεία.

ВЫХОДИТЬ¹, -ожу, -одишь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **ВЫХОЖЕННЫЙ**, βр: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. περιέρχομαι, περιφέρομαι, γυρίζω, επισιέπτομαι πολλά μέρη.

ВЫХОДИТЬ² ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **ВЫХОДИТЬ**). 1 περιποιούμαι ασθενή. 2 ανατρέφω, μεγαλώνω.

ВЫХОДИТЬ, -ожу, -одишь ρ.δ. 1 βλ. **ВЫЙТИ**. 2 βλέπω, κοιτάζω, είμαι εστραμμένος, έχω θέα προς· όкна -ят в oад τά παράθυρα βλέπουν προς το δεντρόκηπο. 3 απρόσ. βγαίνω, συμπεραίνωμαι, πηγάζω, απορρέω. || εκφρ. - в oтста-вкy (παλ.) πηγαίνω σε σύνταξη· не -ит из гoлoвнѣ ή из yмá δε μου βγαίνει από το κεφάλι, το μυαλό, το νου (θυμάμαι συνέχεια).

ВЫХОДИТЬСЯ, -ится ρ.σ. γίνονται· вино -лось το κρασί έγινε (τέλειωσε η ζύμωση).

ВЫХОДКА, -и θ. 1 συμπεριφορά ανάγωση, κακή διαγωγή, αγενής, ανάρμοστη πράξη, ενέργεια. 2 (για χορό) προβολή του ποδιού, ξεκίνηση, έναρξη.

ВЫХОДНОЙ επ. 1 της έξόδου· -áя дверь θύρα έξόδου· -де oтвѣрстѣη oπή διαφυγής ή εκροής. 2 γιορτινός, επίσημος· - кoстѣм γιορτινό κοστούμι. 3 της αργίας· - день мѣра αργίας. 4 ουσ. που δεν εργάζεται, έχει αργία· она сeгoдня -áя αυτή σήμερα δε δουλεύει, έχει ρεπό. || εκφρ. -де пoсoбѣη χρηματικό βοήθημα που δίνεται στον απολυόμενο· -áя роль βοηθητικός (δευτερεύων) ρόλος ηθοποιού· -не свѣдѣнѣя ή дáннѣη στοιχεία έκδοσης βιβλίου (χρόνος, τόπος, αριθμός αντιτύπων κтп.).

ВЫХОЛÁЖИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫХОЛОДИТЬ**. || -ся

ψύχομαι, κρυώνω.

ВЫХОЛÁЖИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫХОСТИТЬ**. || -ся ευνουχίζομαι.

ВЫХОЛЕННЫЙ επ. από μтχ. καλοπεριποιημένος.

ВЫХОЛИТЬ ρ.σ.μ., παθ. μтч. παρлθ. χρ. **ВЫХОЛЕННЫЙ**, βр: -лен, -а, -о καλοπεριποιούμαι.

ВЫХОЛОДИТЬ, -ложу, -лодишь, παθ. μтч. παρлθ. χρ. **ВЫХОЛОЖЕННЫЙ**, βр: -жен, -а, -о ρ.σ. ψυχραίνω, ψύχω, κρυαίνω, -ώνω· - кóмнату κρυαίνω το δωμάτιο.

ВЫХОЛОСТИТЬ, -лощу, -лостишь, παθ. μтч. παρлθ. χρ. **ВЫХОЛОШЕННЫЙ**, βр: -щен, -а, -о ρ.σ.μ. ευνουχίζω. || μтф. στείρεύω, κáνω στείρο, στερώ της ζωτικότητας, της ζωντάνιας.

ВЫХОЛОЩЕННЫЙ επ. από μтч. στείρος, άγονος· -не мѣсли στείρες ιδέες.

ВЫХУХОЛЕННЫЙ επ. από δέρμα μοσχόμυος· του μοσχόμυος· -ая шýба γούνα από μοσχόμυο.

ВЫХУХОЛИЙ επ. βλ. **ВЫХУХОЛЕННЫЙ**.

ВЫХУХОЛЬ, -я α. κ. -и θ. μοσχόμυος· γούνα από μοσχόμυο.

ВЫПÁРАПАТЬ ρ.σ.μ. 1 γρατσοονίζω, ξεγδέρνω. 2 μтф. αποσπώ με δυσκολία· он -ал у кaсoвѣра авáно με δυσκολία αυτός μπόρεσε να πάρει προκαταβολή από τον ταμιά. 3 γράφω κάτι σε σκληρό αντικείμενο, σκαλίζω. || -ся γρατσοονίζομαι κтп. ρ. ενεργ. φ. || δυσκολεύομαι πολύ (τρομάζω) να βγω από δύσκολη κατάσταση.

ВЫПÁРÁПЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЫПÁРАПАТЬ(СЯ)**. **ВЫЦВЕСТИ**, -етет, παρлθ. χρ. **ВЫЦВЕЛ**, -ла, -ло, μтч. παρлθ. χρ. **ВЫЦВЕТШИЙ** ρ.σ. ξεβάφω, αποχρωματίζομαι, ξεθωριάζω, αλλαξοθωριάζω, ξασπρίζω.

ВЫЦВЕТАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫЦВЕСТИ**.

ВЫЦЕДИТЬ, -ежу, -едишь, παθ. μтч. παρлθ. χρ. **ВЫЦЕЖЕННЫЙ**, βр: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 στραγγίζω, σουρώνω. 2 αργοπίνω, αργοκατεβάζω. 3 μтф. (απλ.) αργοιλάω.

ВЫЦЕЖИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫЦЕДИТЬ**. || -ся στραγγίζομαι κтп. ρ. ενεργ. φ.

ВЫЦЕЛИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫЦЕЛИТЬ**.

ВЫЦЕЛИТЬ ρ.σ.μ. σκοπεύω, ματιάζω, σημαδεύω· - звѣрѣη σκοπεύω το θηρίο.

ВЫЧÁЛИВАТЬ ρ.δ. μ. λύνω τα παλαμάρια. || -ся λύνομαι (για παλαμάρια).

ВЫЧÁЛИТЬ ρ.σ.μ. βλ. **ВЫЧÁЛИВАТЬ**.

ВЫЧЕКАНИВАТЬ ρ.δ.μ. νομισματοποιώ, χαράζω, κόβω μεταλλικό νόμισμα. || -ся νομισματοποιούμαι, χαράσσομαι, κόβομαι.

ВЫЧЕКАНИТЬ ρ.σ., προστι. **ВЫЧЕКАНЬ**, βλ. **ВЫЧЕКАНИВАТЬ**.

ВЫЧѢРКИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ВЫЧЕРКНУТЬ**. || -ся διαγράφομαι, ξεγράφομαι, σβήνομαι.

ВЫЧЕРКНУТЬ ρ.σ.μ. 1 διαγράφω, ξεγράφω, σβήνω, περνώ μολυβιά· - из спискa διαγράφω από τον κατάλογο· - нѣсколькo слoв σβήνω με-

ρινές λέξεις. 2 μτφ. εξαφανίζω, εξαλείφω, απαλείφω. || εκφρ. - из пАМЯТИ λησμονώ, ξεχνώ τελείως· - из овоёй жИЗНИ για μένα είναι σαν να μην υπάρχει πια στη ζωή.

вЪчёрнить ρ.σ.μ. βάφω μαύρο, μαυρίζω· - вóлосн и óрóвнι βάφω μαύρα τα μαλλιά και τα φρύδια.

вЪчёрпать ρ.σ.μ. εξαχντώ, αδειάζω, εκκενώνω, βγάζω τελείως· - вóду βγάζω όλο το νερό.

вЪчёрпнуть ρ.σ.μ. βλ. **вЪчёрпать**.

вЪчёрпывать ρ.δ. βλ. **вЪчёрпать**. || -ся εξαχντούμαι, αδειάζω τελείως.

вЪчёртить, -рчу, -ртишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **вЪчёрченный**, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. σχεδιάζω· ιχνογραφώ.

вЪчёрчивать ρ.δ.μ. βλ. **вЪчёртить**. || -ся σχεδιάζομαι· ιχνογραφούμαι.

вЪчесать, -ещу, -ешь ρ.σ.μ. 1 χτενίζω, βγάζω με το χτένι· - пёрхотъ βγάζω την πιτυρίδα με τό χτένι. 2 χτενίζω· - вóлосн χτενίζω τα μαλλιά. 3 καθαρίζω· - лён χτενίζω το λινάρι.

вЪческа, -и θ. χτένισμα· καθάρισμα με το χτένι.

вЪчески, -сков и. -оок πλθ. απορρίμματα· **льнянне** - λιναρίσια απορρίμματα.

вЪчестъ, -чту, -чтешъ, παρλθ. χρ. **вЪчестий**, -чла, -чло, μτχ. παρλθ. χρ. **вЪчестний**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **вЪчтенный**, βρ: -тен, -а, -о, επιρ. μτχ. **вЪчтя** ρ.σ.μ. 1 (μαθ.) αφαιρώ, βγάζω· - семь от десяти αφαιρώ επτά απο τα δέκα. 2 κρατώ, κάνω κράτηση απο το ολιγό ποσό· - задóлжнoсть κρατώ το χρέος.

вЪчёсывание, -я ουδ. βλ. **вЪческа**.

вЪчёсывать ρ.δ.μ. βλ. **вЪчесать**. || -ся χτενίζομαι.

вЪчет, -а α. 1 (μαθ.) αφαίρεση. 2 κράτηση· **небóльшóй** - μικρή κράτηση. || εκφρ. **за -ом** αφαιρουμένου (του ποσού).

вЪчинить ρ.σ.μ. (απλ.) επιδιορθώνω, μερμετίζω.

вЪчислénне, -я ουδ. λογαριασμός, υπολογισμός· **произвести** - κάνω λογαριασμό, υπολογισμό, λογαριάζω, υπολογίζω.

вЪчислитель, -я α. 1 λογιστής. 2 αριθμομηχανή, αριθμογράφος, λογιστική μηχανή.

вЪчислительный επ. λογιστικός· -ая рАбóта λογιστική εργασία· -ая машíна βλ. **вЪчислитель** (2 σημ.).

вЪчислить ρ.σ.μ. λογαριάζω, λογίζω, υπολογίζω, κάνω λογαριασμό, υπολογισμό.

вЪчислѣть ρ.δ.μ. βλ. **вЪчислить**. || -ся υπολογίζομαι, λογαριάζομαι.

вЪчиотить, -ищу, -истишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **вЪчищенный**, βρ: -щен, -а, -о ρ.σ.μ. καθαρίζω· - пальтó καθαρίζω το πανωφόρι· - щёткой καθαρίζω με τη βούρτσα, βουρτσίζω. || -ся καθαρίζομαι (για ενδυμασία).

вЪчитáемое, -ого ουδ. (μαθ.) ο αφαιρετέος.

вЪчитáние, -я ουδ. (μαθ.) αφαίρεση (πράξη αριθμητική)· - цѣлыхъ чíсел αφαίρεση αμεραιών αριθμών· знак -я το σημείο της αφαίρεσης.

вЪчитать ρ.σ.μ. 1 μαθαίνω, πληροφορούμαι διαβάζοντας· - что-н. в газéтах μαθαίνω κάτι απο τις εφημερίδες. 2 αντιπαραβάλλω έγγραφο με το πρωτότυπο, συγκρίνω, ελέγχω. || -ся μαθαίνομαι, γίνομαι γνωστός με το διάβασμα, την ανάγνωση.

вЪчитка, -и θ. αντιπαραβολή, σύγκριση, έλεγχος γραπτού.

вЪчитывать(ся) ρ.δ. βλ. **вЪчитать(ся)**.

вЪчихать ρ.σ.μ. (απλ.) φτερνίζομαι, πταρνίζομαι.

вЪчихать(ся) ρ.δ. βλ. **вЪчистить(ся)**.

вЪчурность, -и θ. επιτήδευση, το εξεζητημένο, προσποίηση.

вЪчурный επ., βρ: -рен, -рна, -рно επιτηδευμένος, εξεζητημένος, προσποιητός· καταλελεπτυσμένος, αλλόμοτος.

вЪчурн, -чур πλθ. (ενκ. **вЪчуря**, -и θ.) 1 (παλ.) διακόσμηση πολυσύνθετη, επιτηδευμένη. 2 μτφ. παραξενιές, αλλομοτιές, ιδιοτροπίες.

вЪшагать ρ.σ. πηγαίνω, κάνω βηματισμό.

вЪшагивать ρ.δ. βλ. **вЪшагать**.

вЪшагнуть ρ.σ. κάνω βήμα μπρός, βγαίνω μπροστά.

вЪшаривать ρ.δ. βλ. **вЪшарить**.

вЪшарить ρ.σ. 1 φάχνω, ερευνώ παντού. 2 βρίσκω φάχνοντας.

вЪшвѣривать ρ.δ. βλ. **вЪшвѣрнуть**. || -ся ρίχνομαι, πετιέμαι έξω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

вЪшвѣрнуть ρ.σ. † πετώ, ρίχνω έξω απότομα, φρουτζολίζω. 2 μτφ. διώχνω με άσχημο τρόπο (σκαϊώς), πετώ έξω.

вЪшвѣрять ρ.σ. (απλ.) βλ. **вЪшвѣрнуть** (1 σημ.).

вЪше 1 συγκρ. β. του επ. **вЪсóкий** и. του επιρ. **вЪсóкó**. 2 επιρ. ψηλότερα, πιο ψηλά· ανώτερα· άνω, πιο πάνω, παραπάνω· ανώτέρω· **температура** - нóлѣ θερμοκρασία άνω του μηδενός· **какъ скáзано** - όπως ειπώθηκε παραπάνω· **дѣти семí лет и** - παιδιά επτά χρονών και πάνω· **это - моёх сил** αυτό ξεπερνά τις δυνάμεις μου· **какъ óблo упомáнуто** - όπως αναφέρθηκε παραπάνω· **летáтъ** - **всех** πετώ ψηλότερα απ' όλους.

вЪшелушивать ρ.δ.μ. εκμοκνίζω, ξεκοκνίζω. || -ся εκμοκνίζομαι, ξεκοκνίζομαι.

вЪшелушить, -шу, -шишь ρ.σ.μ. βλ. **вЪшелушивать**.

вЪшенáзванный επ. προνομασμένος, που ονομάστηκε, αναφέρθηκε παραπάνω.

вышестоящий επ. ο υψηλά ιστάμενος· προϊστάμενος.

вышеуказанный επ. ο ανωτέρω υποδειγμένος, προαναφερμένος.

вышеупомянутый επ. προμνημονευμένος.

вышибала, -н α. (απλ. κ. παλ.) θυρωρός-διώκτης μεθυσμένων κ. ταραχοποιών.

вышибать ρ.δ. βλ. **вышибить**.

вышибить, -бу, -бешь, παρλθ. χρ. **вышиб**, -ла, -ло ρ.σ.μ. 1 σπάζω, θραύω· - дверь спάζω την πόρτα. || χτυπώ. 2 διώχνω βάνουσα, με τις σπρωξιές, σπρώχνω· - пьяного из пивной βγάξω έξω απο τη μπυραρία το μεθυσμένο μακην κακώς. 3 αποκλύω, αποβάλλω, διώχνω· διαγράφω (απο υπηρεσία, σχολείο). || εκφρ. - дух χτυпώ ώσπου να βγει η ψυχή.

вышибальный επ. του κεντήματος· -ая иглá βελονάκι του κεντήματος· -ая нитка κλωστή κεντήματος.

вышивальница, -н θ. κεντήστρια, -τρα.

вышивание, -я ουδ. κέντημα, -σμα.

вышивать ρ.δ. βλ. **вышить**. || -ся 1 κεντιέμαι. 2 πλουμίζομαι.

вышивка, -и θ. βλ. **вышивание**.

вышивной επ. κεντητός, -μένος· - воротник κεντημένος γιακάς.

вышина, -и θ. το ύψος· το φήλος.

вышитый επ. απο μτχ. βλ. **вышивной**.

вышить, -шью, -шьешь, προστκ. **вышей**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **вышитый**, βρ: -шит, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κεντώ· - узор на платье κεντώ σχέδιο στο φόρεμα. 2 πλουμίζω.

вышка, -и θ. 1 πύργος· κορυφή. 2 κίριωμα· εξέδρα· наблюдательная - παρατηρητήριο· ду-ровая - κίριωμα γεώτρησης· судейская - τό κάθισμα (εξέδρα) του διαιτητή· прыжок в воду с -и πήδημα στο νερό απο την εξέδρα.

вышколить ρ.σ.μ. εκπαιδεύω· ηθικοποιώ, σωφρονίζω· συνηθίζω στην πειθαρχία.

вышлифовать, -фую, -фуеть ρ.σ.μ. λειαίνω, στιλβώνω, γυαλίζω. || διαπαιδαγωγώ λαμπρά, λαμπρύνω. || -ся λειαίνομαι, στιλβομαι.

вышлифовывать(ся) ρ.δ. βλ. **вышлифовать(ся)**.

вышмыгнуть ρ.σ. διεκπεύγω, υπεκφεύγω, διολισθαίνω, το σκάζω κανονικά, επιτήδεια.

вышний, -яя, -ее επ. (παλ.) 1 ψηλός, ουράνιος, θεϊκός· -яя сила ανώτερη (θεϊκή) δύναμη. 2 ανώτατος· -ее начальство ανώτατοι αξιωματούχοι. 3 ουσ. (παλ.) θεός, θεότητα.

вышныривать ρ.δ. βλ. **вышнырять** κ. **вышнырнуть**.

вышнырнуть ρ.σ. (απλ.) εμφανίζομαι, προβάλλω απρόοπτα, ξεπετάγομαι, ξεπηδώ· он -ул из-за угла αυτός ξεπετάχτηκε απο τη γωνία.

вышнырять ρ.σ.μ. (απλ.) 1 τρέχω, γυρίζω παντού. 2 φάχνω τριγυρίζοντας, ερευνώ.

вышпаривать ρ.δ. βλ. **вышпарить**. || -ся 1 καθαρίζομαι με ζεμάτισμα. 2 καταστρέφομαι με ζεμάτισμα.

вышпарить ρ.σ.μ., προστκ. **вышпари** κ. **вышпарь** (απλ.). 1 ζεματίζω για κάθαρση· - бочку ζεματίζω το βαρέλι. 2 καταστρέφω· - клопów ζεματίζω τους κοριοούς.

выштамповать, -пую, -пуеть ρ.σ.μ. εντυπώνω, τυπώνω με πίεση, εκτυπώνω ανάγλυφα.

выштамповывать ρ.δ. βλ. **выштамповать**. || -ся εντυπώνομαι, εκτυπώνομαι ανάγλυφα.

выштукатуривать(ся) ρ.δ. βλ. **выштукатурить(ся)**.

выштукатурить ρ.σ.μ. σοβατίζω. || -ся σοβατίζομαι.

вышутить, -учу, -утишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **вышученный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. αστείευομαι, πειράζω αστειευόμενος.

вышучивать(ся) ρ.δ. βλ. **вышутить**.

вышелачивать(ся) ρ.δ. βλ. **вышелочить(ся)**.

вышелкать ρ.σ.μ. (απλ.) βγάξω, εξάγω με χτυπήματα.

вышелкивать¹ ρ.δ.μ. κροτώ, χτυπώ, παράγω ήχους κοφτούς.

вышелкивать² ρ.δ.μ. βλ. **вышелкать** κ. **вышелкнуть**.

вышелкнуть ρ.σ.μ. βγάξω, εξάγω μ' ένα χτύπημα.

вышелочить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. αποβάλλω, διώχνω τα αλιάλια. || -ся αποβάλλομαι, διώχνομαι (για αλιάλια).

выщербить, -блю, -бишь ρ.σ.μ. δοντιάζω, κάνω δοντιές, στομώνω· - лезвие δοντιάζω τη λεπίδα. || -ся δοντιάζομαι, στομώνω.

выщероблять(ся) ρ.δ. βλ. **выщеробить(ся)**.

выщипать, -плю, -плешь ρ.σ.μ. μαδών, -ίζω· - перья у курицы μαδίζω τα φτερά της κότας, μαδίζω την κότα.

выщипнуть ρ.σ.μ. βλ. **выщипать**.

выщипывать ρ.δ.μ. βλ. **выщипать**. || -ся μαδίζομαι, -ίζομαι.

выщупать ρ.σ.μ. φηλαφώ, πασπατεύω, φάχνω να βρω με την αφή.

выщупывать ρ.δ. βλ. **выщупать**. || -ся φηλαφώ, πασπατεύω, φαύω, φάχνω να βρω με την αφή.

выя, -и θ. (παλ. υφ. ύφος) τράχηλος, αυχέννας, λαιμός.

выявить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 εκδηλώνω, φανερώνω, δείχνω, προβάλλω. 2 αποκαλύπτω, ξεσκεπάζω, φέρω στο φως· - недостатки в работе ξεσκεπάζω τις αδυναμίες στη δουλειά. || -ся αποκαλύπτομαι, ξεσκεπάζομαι, φανερώνομαι, έρχομαι στο φως, βγαίνω στα φανερά, στα φώρα.

выявление, -я ουδ. αποκαλύψη, φανέρωση, ξεσκεπάσμα, εκδήλωση.

ВЯВЛЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЪЯВИТЬ(СЯ)**.

ВЪЯСНЕНИЕ, -Я ουδ. αποσαφήνιση, διασάφιση, διασαφήνιση, διαλεύμανση, διευκρίνιση, ξεκαθάρισμα, ξεδιάλυμα.

ВЪЯСНИТЬ³ ρ.σ.μ. αποσαφηνίζω, διασαφηνίζω, διευκρινίζω, διαλευκαίνω, ξεκαθαρίζω, ξεδιάλυνω. || -**СЯ** διασαφηνίζομαι, διευκρινίζομαι, διαλευκαίνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ВЪЯСНИТЬ², -ИТ ρ.σ. (διαλι.) ζαστερώνω.

ВЪЯСНІТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ВЪЯСНИТЬ(СЯ)**.

ВЪЕТНÁМЕЦ, -МЦА, α., -КА, -И θ. Βιετναμέζος, -α.

ВЪЕТНÁМСКІЙ επ. βιετναμιός, -μέξιμος.

ВЪЮГА, -И θ. χιονοστρόβιλος, χιονοθύελλα.

ВЪЮЖИТЬ, -ИТ ρ.δ. μαίνομαι (για χιονοθύελλα)
ВЪЮЖНО 1 επір. χιονοθυελλώδης, -δισια. 2 ως κατηγ. είναι χιονοθυελλώδης.

ВЪЮЖНІЙ επ. χιονοθυελλώδης· -**ЯЯ** ПОГÓДА χιονοθυελλώδης καιρός.

***ВЪЮК**, -а α. φορτίο, -ιό, -ωμα ζώου. || σακί, τσουβάλι.

ВЪЮН, -á α. 1 νημάχειλος, μπριάνα, στροσίδι (ψάρι). 2 μτφ. ευνιήντος, σβέλτος άνθρωπος. 3 (απλ.) στρόβιλος· δίνη. 4 βλ. **ВЪЮНОК**. || **εμφρ.** **ВІТЬСЯ** ή **ВЕРТÉТЬСЯ** -**ОМ** α) είμαι αεικίνητος. β) στριφογυρίζω γύρω από... , κολιανεύω, περιποιούμαι δουλοπρεπώς.

ВЪЮНКÓВНЕ, -НХ плθ. τα αναρριχητικά φυτά.

ВЪЮНОК, -НКА́ α. σμίλιανας, η κουβαλαρία (θάμνος).

ВЪЮРКÓВНЕ, -НХ плθ. τα σπιζιδή (πτηνά).

ВЪЮРОК, -РКА́ α. βόρειο πτηνό της ταϊγάς (απο τα σπιζιδή).

ВЪЮЧИТЬ, -ЧУ, -ЧИШЬ ρ.σ.μ. (για ζώα) φορτώνω με σακιά.

ВЪЮЧНІЙ επ. φορτωτικός, της φόρτωσης· -**НЕ** **РЕМНІЙ** τα λουριά της φόρτωσης. || φορτηγός, φορτιάρικος· -**НЕ** **ЖИВÓТННЕ** φορτιάρικα ζώα.

ВЪЮЩКА, -И θ. 1 κλείστρο, σύρτης, μεταλλικό διάφραγμα καπνοδόχου. 2 πηνίο, καρούλι.

ВЪЮЩИЙСЯ επ. απο μτχ. 1 αναρριχητικός· -**ИЕСЯ** **РАСТÉНІЯ** αναρριχητικά φυτά. 3 σγουρός, κατσαρός, βοστρυχοειδής· -**ИЕСЯ** **ВÓЛОСН** κατσαρά μαλλιά.

ВЪЮЩИЙ επ. απο μτχ. σιφός, στυπτικός. || (τεχ.) συγκολλητικός.

ВЪЯ, -а α. ο φτελιάς, η φτελιά, η πτελέα.

ВЪЯЗÁЛЬНІЙ επ. κλεντικός του πλεξίματος· -**ЯЯ** **СПІЦА** κλεντική βελόνα· -**ЯЯ** **МАШІНА** η κλεντομηχανή.

ВЪЯЗÁЛЬНИК, -а α. -ЦА, -И θ. πλέκτης, -τρα.

ВЪЯЗÁНИЕ, -Я ουδ. πλέξιμο· -**НОСКÓВ** πλέξιμο καλτσών. || **δέσιμο**· -**СНОПÓВ** δεμάτιασμα.

ВЪЯЗÁНКА, -И θ. το κλεντό.

ВЪЯЗÁНКА, -И θ. το δεμάτι, το φόρτωμα, το ζαλίκι· -**ДРОВ** το φορτιό των καυσόξυλων· -

СОЛÓМН δεμάτι άχυρο.

ВЪЯЗÁННІЙ καθ. μτχ. παρλθ. χρ. του ρ. **ВЪЯЗÁТЬ**.

ВЪЯЗÁННІЙ επ. κλεντός· -**НЕ** **ПЕРЧАТКИ** κλεντά γιάντια.

ВЪЯЗÁНИЕ, -Я ουδ. βλ. **ВЪЯЗÁНИЕ**.

ВЪЯЗÁТЬ, -ЖУ́, -ЖЕШЬ, μτχ. ενστ. **ВЪЯЖУЩИЙ**, καθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ВЪЯЗÁННІЙ**, βρ: -**ЗАН**, -**А**, -**О** ρ.σ.μ. 1 **δένω**· - **РУКИ** **СУЯ́НУ** **δένω** τα χέρια του καυγατζή· - **СНОПÁ** **δένω** δεμάτια, δεματιάζω. || μτφ. περιορίζω. 2 **πλένω**· - **НОСКІ** **πλένω** κάλτσες. 3 **στύφω**, είμαι **στυφός**· **ВО** **РТУ** -**ЕТ** το στόμα μου είναι **στυφό**. 4 **συνδέω**, **δένω**· -**КИРПИЧІ** **ЦЕМÉНТОМ** **δένω** τα τούβλα με τσιμέντο. || -**СЯ** 1 **δένομαι**. 2 **πλένομαι**. 3 **συνδέομαι**, **δένω**, **πιάνω**. 4 μτφ. αντιστοιχώ, **ταιριάζω**· **ДÉЛО** **НЕ** -**ЕТСЯ** η υπόθεση δεν πάει καλά, δε στρώνει.

ВЪЯЗКА, -И θ. 1 **δέσιμο**. 2 **πλέξιμο**. 3 **σύνδεση**. 4 (απλ.) **δέμα**. 5 (διαλι.) **υλιό** **δέσης**.

ВЪЯЗКІЙ, επ., βρ: -**ЗОК**, -**ЗКА́**, -**О**; **ВЪЯЗЧЕ** συγκολλητικός. || **γλωώδης**, **λασπώδης**, που βουλιάζει· -**ЯЯ** **ПÓЧВА** βουλιαχτερό έδαφος.

ВЪЯЗКОСТЬ, -И θ. συγκολλητική ιδιότητα.

ВЪЯЗНУТЬ, παρλθ. χρ. **ВЪЯЗ**, -**ЛА**, -**ЛО** ρ.δ. 1 **βυθίζομαι**, **βουλιάζω**, **βαλτώνω**· **КОЛЕСÁ** -**УТ** **В** **ГРЯЗИ** οι τροχοί **βουλιάζουν** στη λάσπη· **НОГИ** -**УТ** **В** **ПЕСКÉ** τα πόδια **βουλιάζουν** στον άμμο. || **φονεύω** με **δέσιμο**. 2 **κολλώ**· **МЯСО** -**ЕТ** **В** **ЗУБÁХ** το κρέας **κολλά** στα δόντια.

ВЪЯЗОВНІЙ επ. φτελιαδίσιος. || ουσ. **πλθ.** -**НЕ** **ТА** **ΟΥΛΜΟΕΙΔΗ**.

ВЪЯЗЧЕ συγκρ. β. του επ. **ВЪЯЗКІЙ**.

ВЪЯЗЬ, -И θ. εμπλεγμένο στολίδι. || **πυκνή** γραφή. || (απλ.) **δέσιμο**.

ВЪЯКАТЬ ρ.δ. (απλ.) 1 **γαυγίζω** **αδύνατα**· **μιαουρίζω** **υποτονθορίζω**. 2 **λέγω** **ανοησίες**.

ВЪЯЛЕННІЙ επ. στεγνός, ξηρός, λιασμένος.

ВЪЯЛИТЬ ρ.σ.μ. **στεγνώνω**, **ξηραίνω** στον ήλιο, στον αέρα (για διατήρηση). || -**СЯ** **ξηραίνομαι** στον ήλιο.

ВЪЯЛОСТЬ, -И θ. χαλαρότητα, χαυνότητα, **πλαδαρότητα**, **νωθρότητα**· **καχεκτινιότητα**.

ВЪЯЛНІЙ επ., βρ: -**ВЯЛ**, -**А**, -**О**. 1 **μαραμένος**, **μαραγκιασμένος**. 2 μτφ. **καχεκτινιός**, **καχέκτης**, **άτονος**, **χαύνος**, **μανός**. || **χαλαρός**, **λάσκος**.

ВЪЯНУТЬ, -НУ, -НЕШЬ, παρλθ. χρ. **ВЯЛ**, -**ЛА**; -**ЛО** и. (παλ.) **ВЪЯНУЛ**, -**А**, -**О**, μτχ. παρλθ. χρ. **ВЪЯНУШІЙ** ρ.δ. (για φυτά) 1 **μαραίνομαι**, **μαραγκιάζω**, **γουριάζω**· **ЛІСТЯ** -**УТ** τα φύλλα **μαραίνονται**. 2 μτφ. **φθίνω**, **ρεύω**. || **εμφρ.** **УШИ** -**УТ** **βαριέμαι**, **αηδιάζω** ν' ανοούω.

ВЪЯКІРЬ, -Я α. βλ. **ВІТЮТЕНЬ**.

ВЪЯКІЙ, -**ЯЯ**, -**ЕЕ** επ. (γραπ. λόγος, παλ.) **περισσότερος**, **μεγαλύτερος**, **δυνατότερος**· **ДЛЯ** -**ЕЙ** **УБЕДІТЕЛЬНОСТІ** για **μεγαλύτερη** **πειστικιότητα**· **ДЛЯ** -**ЕГО** **УСПÉХА** για **καλύτερη** **επιτυχία**.

Г

Γ βλ. γε.

***габардин**, -а α. γκαπαρτίνα, καπαρτίνα.

габардиновый επ. της καπαρτίνας, απο καπαρτίνα· - плащ αδιάβροχο απο καπαρτίνα.

***габарит**, -а α. όγκος, διαστάσεις σώματος. || η απόσταση απο τη σιδηροδρομική γραμμή ως τη γραμμή οικοδομών.

габаритный επ. του όγκου.

***габитус**, -а α. (βιολ.) εξωτερική όψη, μορφή, σχήμα, είδος· παράστημα· атлетический - αθλητικό παράστημα· изменение -а растенный в результате скрещивания αλλαγή του είδους των φυτών λόγω της διασταύρωσης.

***габана**, -н θ. ποιμιλία μαπνού. || πούρο, σιγάρο.

гаванский επ. λιμενικός, του λιμένα.

***гавань**, -и θ. λιμάνι, λιμένας, σκάλα, πόρτο.

гавкать ρ.δ. (απλ.) γαυγίζω.

гавкнуть ρ.σ. βλ. гавкать.

***гавот**, -а α. γκαβότα, παλ. γαλλικός χορός.

гавга, -и θ. πολιμή πάπια.

гавгавать, -ает ρ.δ. (απλ.) κράζω για - για (για χήνες).

гавгара, -н θ. κόλυμβος, μεγάλο νηπιτικό πτηνό των βορείων θαλασσών.

***гагат**, -а α. γαγάτης, ημιπολύτιμη πέτρα.

гагатовый επ. γαγάτινος· -ая пуговица γαγάτινο κουμπί.

гагачий, -ья, -ье επ. του κόλυμβου· απο κόλυμβο· - пух πούπουλο απο κόλυμβο.

гад, -а α., πλθ. -ды, -ов. 1 ερπετό, σερπετό. 2 μτφ. χαμερπής, ποταπός άνθρωπος, καλιοσέρπετο.

гадалка, -и θ. 1 μάντισσα, ριχτολόγισσα. 2 μάντευμα.

гадальщик, -а α., -ца, -н θ. μάντης, -ισσα, ριχτολόγισσα.

гадальный, επ. μαντικός, -ευτικός.

гадание, -я ουδ. μάντευμα, μαντεία.

гадатель, -я α., -ница, -н θ. βλ. гадальщик, -ца.

гадательный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 βλ. гадальный. 2 αμφίβολος.

гадать ρ.δ. μαντεύω, προλέγω, προγιγνώσκω, || ειμάζω, προειμάζω. || περιμένω, ελπίζω· никто не думал и не -ал κανένας δεν το σκέφτηκε και δεν το περίμενε. || εκφρ. - на бо-бách οίχνω τα κουριά (μαντεύω)· - на кофее-ной гущё μαντεύω απο το φλιτζάνι.

гадина, -н θ. βλ. гад.

гадить, гадю, гадить ρ.δ. 1 (για ζώα) μο-

πρίζω. 2 βλάπτω, ζημιώνω, κάνω βρωμοδουλιές. 3 μ. (απλ.) λερώνω, μουτζουρώνω, χαλνώ. || βρωμίζω. || -ся κοπρίζομαι, λερώνομαι.

гадкий επ., βρ: -док, -дка, -дко; гадже βρωμερός, συχαμερός· - человек βρωμερός άνθρωπος, καλιάνθρωπος.

гадко 1 επίρ. βρωμερά, συχαμερά. 2 ως κα- τηγ. είναι βρωμερός, συχαμερός.

гадливость, -и θ. βρωμερότητα, βρωμιά, συ- χαμερότητα.

гадливый επ., βρ: -лив, -а, -о βρωμερός, συχαμερός, αηδιαστικός, απεχθής.

гадостный επ., βρ: -тен, -тна, -тно βλ. гадкий.

гадость, -и θ. 1 βρωμιά, αηδία, συχαμιά, μυσαρότητα. 2 αισιόχρη διαγωγή· какъа -! τι καλιανθρωπιά! сделать - кому-л. σιαρώνω βρωμοδουλιά σε κάποιον.

гадка, -и θ. 1 οχιά, εχιδνα, όχεντρα. 2 μτφ. (απλ.) άνθρωπος μακεντρεχής και δόλιος, φαρμακερός.

гадочий, -ья, -ье επ. της οχιάς· -ья кожа δέρμα οχιάς.

гаер, -а α. (παλ.) γελωτοποιός, παλιάτσος.

гаерничать ρ.δ. (παλ.) βλ. гаерствовать.

гаерский επ. (παλ.) κωμικός, γελοίος.

гаерство, -а ουδ. κωμικότητα, γελοιοότητα, το γελοίο.

гаечный επ. του περινοχλίου· -ая резьбá η ελαιοειδής εγκοπή του περινοχλίου· - ключ κλειδί περινοχλίου.

гаже συγκρ. β. του επ. гадкий.

***газ**, -а (-у), προθт. на газе κ. (απλ.) на -у α. 1 αέριο, γκάζι· гремучий - κροτόν αέ- ριο· угарный - μονοξειδίο του άνθρακα· руд- нический αέριο ορυχείων, μοφέτα· слезоточивый - δακρυγόνο αέριο· светильный - φωταέριο ή ανθρακαέριο ή αεριόφως· удущливый - ασφυ- ξιογόνο αέριο· выходящие -н та αέρια εξα- γωγής· природный - φυσικό αέριο· болот- ный - ελαιογενές αέριο ή ελώδες αέριο ή με- θάνιο. 2 πλθ. газы, -ов τα αέρια του στομά- χου και των εντέρων. || εκφρ. дать - πατώ γιά- ζι (αυξάνω τις στροφές μηχανής)· сбавить - ελαττώνω το γκάζι (τις στροφές)· на полном -е ή -у μ' όλο το γκάζι (μ' όλη την ταχύτητα)

***газ?**, -а (-у) α: γάζα, ύφασμα λεπτό.

***газават**, -а α. ιερός πόλεμος των μουσουλ- μάνων κατά της χριστιανικής θρησκείας.

газавать, -нү, -нөш ρ.σ. (απλ.) βλ. газо- вать.

газация, -и θ. βλ. газирование.
*газгольдер, -а, α. αεριοφυλάκιο.
газель¹, -и θ βλ. газель².
*газель¹, -и θ. κεμάς, είδος ορεινής αντιλόπης, γαζέλα.
*газель², -и θ. ανατολικό ποιητικό σχήμα.
газета, -и θ. εφημερίδα· ежедневная - καθημερινή (ημερήσια) εφημερίδα· вечерная - απογευματινή (εσπερινή, βραδινή) εφημερίδα· еженедельная - εβδομαδιαία εφημερίδα. Иллюстрация - εφημερίδα τοίχου· живая ή ходячая - άνθρωπος-πρακτορείο ειδήσεων.
газетный επ. της εφημερίδας· -ая статья το άρθρο της εφημερίδας· - язык η δημοσιογραφική γλώσσα· - стиль δημοσιογραφικό στυλ· -ая кампания εκστρατεία τύπου· -ое сообщение ανακοίνωση των εφημερίδων· -ая заметка αρθρίδιο εφημερίδας· - работник δημοσιογράφος ή εργάτης τύπου· -ая бумага τυπογραφικό χαρτί· -ые вырезки αποκόμματα εφημερίδων· - ки-όск περίπτερο εφημερίδων.
газетчик, -а α., -ца, -и θ. 1 πλανόδιος εφημεριδοπώλης, εφημεριδάς. 2 δημοσιογράφος, συνεργάτης εφημερίδας.
газик, -а α. αυτοκίνητο μάρκας „γκιάζ“.
газирование, -я ουδ. βλ. газировка.
газированный επ. απο μτχ. αεριούχος· -ая вода η γκαζόζα.
газировать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. газированный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. εισάγω, προσθέτω αέριο σε υγρό· εμφιαλώνω.
газировка, -и θ. εμφιάλωση.
газификатор, -а α. εργάτης παραγωγής αερίου.
газификация, -и θ. 1 αεριοποίηση, εξαέρωση. 2 εγκατάσταση αερίου.
газифицировать, -рую, -руешь ρ.δ.и.с.м. 1 αεριοποιώ. 2 κάνω εγκατάσταση αερίου. II -ся αεριοποιούμαι.
газовать, -зую, -зуюшь ρ.δ. (απλ.) βάζω μπρός στη μηχανή· πατώ γκαζί (δίνω περισσότερες στροφές).
газовик, -а α. εργάτης βιομηχανίας αερίου.
газовщик, -а α. εργάτης εγκατάστασης αερίου ή ελέγχου τέτοιων εγκαταστάσεων.
газовый¹ επ. του αερίου, του φωταερίου· -ое освещение φωτισμός με φωταέριο· - завод εργοστάσιο (παραγωγής) αερίου, αεριοφωτοποιείο· - розок καυστήρας φωταερίου, μπέκ· -ая плита γκαζοσυσκευή· - счётчик γκαζομετρητής, ωρολόγι γκαζιού· -ое отопление θέρμανση με φωταέριο. 2 χημικός· -ая война χημικός πόλεμος. II εκφρ. -ая гангрена χημικά εγκαύματα· -ая сварка αυτογενής συγκόλληση, οξυγονοκόλληση· -ая резка (για μέταλλα) κοπή με οξυγόνο ή αυτογενής.

газовый² επ. απο γάζα· -ое платье φόρεμα απο γάζα.
газогенератор, -а α. αεριοπαραγωγός συσκευή.
газогенераторный επ. αεριοπαραγωγικός.
газолин, -а (-у) α. γκαζολίνη, αιθέρας πετρελαϊκός, βενζίνη.
газомёр, -а α. μετρητής (ωρολόγι) αερίου.
газомётр, -а α. εργαστηριακός μετρητής αερίου.
газон, -а α. χλόη βραχεία, πρασινάδα· γρασίδι των πάρκων, γκαζόν.
газонепроницаемость, -и θ. το αεριοστεγές.
газонепроницаемый επ., βρ: -цаем, -а, -ο; αεριοστεγής.
газоносность, -и θ. η ύπαρξη αερίου.
газоносный επ., βρ: -сен, -сна, -сно αεριοφόρος, γκαζοφόρος.
газооsmен, -а α. (βιοχημ.) εναλλαγή αερίων.
газообразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно αεριώδης, αεριοειδής· -ое состояние αεριώδης κατάσταση· -ое вещество αεριώδης ουσία.
газообразование, -я ουδ. αεριοποίηση.
газопровод, -а α. αεριοαγωγός.
газопроводный επ. του αεριοαγωγού· -ая труба αεριοσωλήνας.
газопроницаемость, -и θ. αεριοπερατότητα.
газопроницаемый επ., -цаем, -а, -ο αεριοπερατός.
газосветный επ. αεριοφωτιστικός· -ая лампа ηλεκτρική λυχνία νέου.
газоубережение, -а ουδ. αντιασφυξιογόνο καταφύγιο.
газохранитель, -а ουδ. αεριοφυλάκιο.
газырь, -ей πλθ. (ενμ. газырь, я α.) φυσιγγιοθήκη, φυσειλίγια.
гай, -я α. (διαλη.) δασύλιο.
гайда επιφ. (απλ.) βλ. айда.
гайдамак, -а α. ουκρανός στασιαστής.
*гайдук, -а α. 1 επαναστάτης κατά της τουρκοκρατίας. 2 υπηρέτης σε τσιφλικάδιο σπίτι.
гайка, -и θ. περιπόχλιο, παξιμάδι. II εκφρ. - слабая ανικανότητα, αδυναμία εκτέλεσης, δεν τα καταφέρεις, δεν τα βγάζεις πέρα· подкрутить -у ή -и (απλ.) σφίγγω τα λουριά, εξαναγκάζω, ζουρίζω, περιορίζω όλο και ποσώλ σφίγγω τη βίδα.
гайморит, -а α. ιγμορίτιδα, νόσος του ιγμόρειου άντρου.
*гайморов, -а, -ο επ. -а полость ιγμόρειο άντρο.
гайтάν, -а α. γαϊτάνι.
гак¹, -а α. (ναυτ.) γάντζος, άγκιστρο.
гак², -а α. (απλ.) с -ом πάνω, παραπάνω· с тех пор прошло 18 лет с -ом απο τότε πέρασαν πάνω απο 18 χρόνια.

*Γαλάктика, -и θ. γαλαξίας.

γαλακτικός επ. του γαλαξία.

Γαλαντερέйнность, -и θ. (παλ.) γαλαντομία.

Γαλαντερέйнный επ. φιλικατζίδικος. || φιλόφρονας.

Γαλαντερέян, -и θ. τα φιλικά. || φιλικατζίδικο.

Γαλάνтность, -и θ. αβρότητα, φιλοφροσύνη.

*Γαλάνтный επ. γαλαντόμος, φιλοφρονητικός.

Γαλдеж, -дежá α. (απλ.) οχλοβοή, χάβρα.

Γαλдець, -дѣшь ρ.δ. (απλ.) θορυβώ, ξεφω-
νίζω, χαλώ τον κόσμο με τις φωνές.

*Γαλέра, -и θ. γαλέρα.

*Γαλεрѣя -и θ. 1 στοά, γαλαρία. || υπόστε-
γο. 2 υπερώο θεάτρου, γαλαρία. 3 σήραγγα υ-
πόγεια. 4 πινακοθήκη, γκαλερί. 5 σειρά, α-
κολουθία, γραμμή, στοίχος.

Γαлѣрка, -и θ. Γαλεрѣя (2 σημ.).

Γαлѣрный επ. της γαλέρας· - флот στόλος
γαλερών.

*Γαλέта, -и θ. γαλέτα, φωμί διπλοσημένο.

Γαлечный επ. πετρώδης· -οε дно πετρώδης
βυθός (πυθμένας).

*Γαлиматѣя, -ѣ θ. (απλ.) ανοησίες, ασυναρ-
τησίες, κουταμάρες, μωρολογίες· нестѣ -λύμω-
ρολογώ, λέγω ανοησίες, κουταμάρες.

*Γαлифѣ άιλ. πλθ. παντελόφι φουσκωτό.

Γάλка, -и θ. κορούνα, κορώνη. || εκφρ. счи-
тáтЬ Гáлок (ως αναρίθμητες) μετρώ τ' αστέ-
ρια (τεμπελιάζω· χαζεύω).

Γαлл βλ. Γáллн!

*Γάллиѣ, -я α. (χημ.) γάλλιο.

*Γαллицизм, -а α. γαλλισμός.

Γαллиман, -а α. γαλλομανής.

Γαллиманѣя, -я θ. γαλλομανία.

*Γαллион, -а α. γαλόφι (μέτρο χωρητικότητας)

Γαллофоб, -а α. γαλλόφοβος.

Γαллофобѣя, -и θ. γαλλοφοβία.

*Γáллн! -ов πλθ. (ενν. Γαлл, -а α.) 1 Γαλά-
τες. 2 (παλ.) Γάλλοι.

Γáллн? -ов πλθ. (βοτ.) εκφύματα.

Γáллский επ. γαλατινός, των Γαλατών· -οε
плѣмя η γαλατινή φυλή. || (παλ.) γαλλινός.

Γαллоцинатóрный επ. της παραίσθησης, της
φευδαίσθησης· -οε состояние κατάσταση φευ-
δαίσθησης.

*Γαллоцинатѣя, -и θ. παρεμπροπή της φαντα-
σίας, παραίσθηση, φευδαίσθηση.

Γαллоцинатѣровать, -рую, -руешь ρ.δ. πάσχω
απο φευδαίσθηση.

*Γαлогѣн, -а α. αλογόνο (χημ. στοιχείο).

Γαлогѣнный επ. αλογονικός.

*Γαλόид, -а α. βλ. Γαлогѣн.

Γαλόидный επ. βλ. Γαлогѣнный.

*Γαλόп, -а α. 1 καλασμός, γκαλόπ. 2 είδος
παλαιού γρήγορου χορού καθώς και η μουσική του.

Γαлопировать, -рую, -руешь ρ.δ. καλπάζω,
πηλαλώ.

Γαλόпом επίρ. καλπάζοντας, με καλασμοί,
πηλαλώντας. || μτφ. ταχύτατα, ραγδαία· собѣ-
тѣя пошлѣ - τα γεγονότα εξελίχτηκαν ραγδαία.

Γάлочий, -ья, ъе επ. της κορούνας, κορώ-
νης· -ѣе Гнездó κορουνοφιλία· -ѣи крики οι
κορουνοκρηγμοί.

Γάлочка, -и θ. 1 μικρή κορούνα, κορουνάκι.
2 βλ. Птѣчка (2 σημ.).

Γαλόши, -лѣш πλθ. (ενν. Γαλόша, -и θ.) γα-
λότσες.

Γαлошница, -и θ. εργάτρια κατασκευής γα-
λοτσών.

Γαλόшный επ. των γαλοτσών· -οε производ-
ство η παραγωγή γαλοτσών.

*Γαлс, -а α. (ναυτ.) 1 πρότονος, στάντζος.
2 λοξοδρομία, πλαγιασμός πλοίου.

*Γáлстук, -а α. λαιμοδέτης, γραβάτα· кол-
лѣкция -οβ συλλογή γραβατών. || εκφρ. столѣ-
пинский - η αγχόνη του Στολίπιν (μετά την α-
ποτυχία της επανάστασης στη Ρωσία το 1905)·
пионерский - η πιονέρινη γραβάτα· заложѣть ή
залѣть за - (απλ.) πίνω πολύ κρασί, τα κο-
πανώ.

Γáлстучный επ. της γραβάτας· -οε производ-
ство η παραγωγή γραβατών.

*Γαлѣн, -ѣ α. γαλόφι, σειρήνη.

*Γαлѣргѣя, -и θ. αλατοχημεία, αλοχημεία.

Γαлѣшки, -шек (ενν. Γαлѣшка, -и θ.) σούπα
με λαζάνια.

Γαлчóнок, -нка, πλθ. -чáта, -чáт α. κορου-
νόπουλο.

Γαлванизація, -и θ. γαλβάνιση, -σμός, ε-
πιφειδαργύρωση.

Γαлванизація, -я ουδ. βλ. Γαлвани-
зація.

*Γαлванизація, -рую, руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1
διοχετεύω ηλεκτρ. ρεύμα. 2 γαλβανίζω. || -ся
γαλβανίζομαι.

Γαлванизація(ся) ρ.δ. βλ. Γαлваниза-
ция(ся).

Γαлванический επ. γαλβανικός· - ток γαλ-
βανικό ρεύμα· -ие элементы ηλεκτρικές στή-
λες.

Γαлванóметр, -ѣ. α. γαλβανόμετρο.

Γαлваноплáстика, -и θ. γαλβανοπλαστική.

Γαлваноскоп, -а α. γαλβανοσκοπιο.

*Γαлваностѣгѣя, -и θ. γαλβανοστεγία ή γαλ-
βανοπλαστική.

Γαлванотѣхника, -и θ. γαλβανοτεχνική.

Γáлка, -и θ. ποταμόπετρα, ποταμόλιθος.

*Γαльбѣн, -а α. αποχωρητήριο πλοίου.

Γам, -а (-у) α. χάβρα, οχλοβοή· ορμαγάδος.

Γамадрѣл, -а α. αμαδρυάδα (πίθηκος).

*Γαмак, -ѣ α. αιώρα, κρεμαστό κρεβάτι.

*Γαмаши, -мáш πλθ. (ενν. Γαмаша, -и θ.) καλ-
τσόν.

***гамбйт**, -α α. αρχική κίνηση στο σιάι.
 ***γάμμα**, -η θ. 1 (μουσ.) κλίμακα· *мажорная* - η μείζονα κλίμακα· *минорная* - η ελάσσονα κλίμακα. 2 μτφ. αλυσίδα, κομπολόι, σειρά (για πράγματα, φαινόμενα κλπ.).
 ***γάμμα**, -η θ. το ελληνικό γράμμα - γάμα Γ. || *εμφρ.* - *лучи* ακτίνες Γ.
 ***γάγγλι**, -я α. το γάγγλιο.
 ***гангрéна**, -η θ. γάγγραινα.
гангрéнознь επ. γαγγραινώδης.
 ***гангстер**, -α α. γιάγκστερ.
 ***гáндикап**, -α α. (αθлт.) το χάντικαп. || *ιπποδρομία*.
 ***гангέль**, -η θ. (αθлт.) αλτήρας δίσφαιρος.
 ***гарáж**, -ά α. γκαράζι.
гарáжньй επ. του γκαραζιού· -*не мастерские* τα συνεργεία του γκαραζιού.
гарáнт, -α α. εγγυητής.
гарáнтíньй επ. εγγυητικός, -τήριος· - *договор* εγγυητήριο συμβόλαιο· - *срок* χρονικό όριο εγγύησης.
гарáнтíрованньй επ. απο μтχ. εγγυημένος.
 ***гарáнтíровать**, -*рую*, -*руешь*, παθ. μтχ. παρлт. χρ. *гарáнтíрованный*, βр: -*ван*, -α, -ο ρ.δ.μ.σ.μ. εγγυούμαι, εγγυοδοτώ. || εξασφαλίζω.
 ***гарáнтia**, -η θ. εγγύηση. || εξασφάλιση.
 ***гардемарíн**, -α α. (παλ.) δόκιμος ναυτικού ή απόφοιτος σχολής ναυτικού.
 ***гардéνια**, -η θ. γαρδενία κ. γαρδένια, καλλιπωπιστικό φυτό.
 ***гардерóб**, -α α. 1 γ(и)αρδαρόμπα, ντουλάπα. 2 ιματιοθήκη, -οφυλάκιο, βεστιάριο. 3 όλη η ενδυμασία ενός ατόμου.
гардерóбная, -οή θ. βλ. *гардерóб* (2 σημ.).
гардерóбньй επ. της γκαρδαρόμπας.
гардерóбщик, -α, α., -ца, -η θ. ιματιοφύλακας.
 ***гардiána**, -η θ. κουρτίνα, μπερντέс· παραπέτασμα.
гардiíньй επ. της κουρτίνας.
гаревóй επ. του καφίματος· καπνισμένος. || τσιγκνωμένος. || των αποκαφισμάτων, των αποκαϊδιών.
гарém, -α α. 1 γαρέμι, χαρεμλίни. 2 οι γυναίκες και οι παλλακίδες των μουσουλμάνων.
гарémньй επ. χαγέμιος.
гáркать ρ.δ. βλ. *гáркнуть*.
гáркнуть ρ.σ. (απλ.) ξεφωνίζω, κραυγάζω, κράζω. || κραυγοφοβίζω.
гармонизáция, -η θ. (μουσ.) αρμόνιση, εναρμόνιση.
гармонизáровать(ся) ρ.δ.μ.σ. βλ. *гармонизовáть(ся)*.
гармонизовáть, -*зýю*, -*зýешь* ρ.δ.μ.σ. μ. (μουσ.) αρμονίζω, εναρμονίζω. || -*ся* αρμο-

νίζομαι, εναρμονίζομαι.

гармóника, -η θ. 1 αρμόνικα· *губнáя* - φυσαρμόνικα. 2 ως επίρ. -*οή* κ. β -*у* εν είδη αρμόνικας, σαν αρμόνικα.

гармонíровать, -*рую*, *руешь* ρ.δ. συμφωνώ, συνταυτίζομαι στους ήχους, αρμονίζομαι.

Гармонíст, -α α. 1 αρμονιστής (παίχτης). 2 ειδικός στην αρμονία.

Гармонíческий επ. αρμονικός.

Гармонíчно επίρ. αρμονικά.

гармонíчность, -η θ. αρμονιότητα.

Гармонíчний επ.βρ: -*чен*, -*чна*, -ο αρμονικός.

Гармóния, -η θ. αρμονία. || αρμόνικα.

Гармóнь, -η θ. αρμόνικα.

Гармóшка, -η θ. 1 αρμόνικα. 2 ως επίρ. -*οή* κ. β -*у* εν είδη αρμόνικας, σαν αρμόνικα.

***Гарнец**, -*нца* α. (παλ.) μέτρο βάρους στη Ρωσία ίσο με 3,28 του κιλού.

***Гарнизóн**, -α α. φρουρά· *начáльнiк* -α φρούραρχος· *стоít* - είναι (υπάρχει) φρουρά.

Гарнизóнный επ. της φρουράς· -*ая служба* υπηρεσία φρουράς.

***Гарнiр**, -α α. συμπλήρωμα φαγητού, γαρνιτούρα.

Гарнiровать, -*рую*, *руешь* ρ.δ.μ.σ.μ. 1 βάζω συμπλήρωμα στο φαγητό. 2 ευτρεπίζω, στολίζω, διακοσμώ· διασμευάζω.

Гарнiровка, -η θ. 1 γαρνίρισμα φαγητού. 2 στόλισμα, διακόσμηση.

***Гарнiтýр**, -α α. κομπλέ επίπλων ή εσωρούχων.

Гáрницевы́й επ. της πληρωμής σε είδος· - *сбор* η πληρωμή σε είδος (αλεστικά, αλωνιστικά).

Гáрньй επ. της καύσης· φωτιστικός· -*ое маcло* φωτιστικό λάδι.

***Гарпýн**, -ά α. καμάνι· *бить* -*óм* χτυπώ με το καμάνι.

Гарпунёр, -α α. βλ. *Гарпýнщик*.

Гарпýнить ρ.δ.μ. καμακίζω, χτυπώ με το καμάνι.

Гарпýньный επ. του καμακιού· -*ая пýшка* μηχανισμός εκτόξευσης καμακιού.

Гарпýнщик, -α α. καμακιστής.

***Гарсóн**, -α α. γκαρσόνι, σερβιτόρος.

***Гарцевáть**, -*зýю*, -*зýешь* ρ.δ. περιπτεύω, περιελαύνω· επιδεικτικά, καμαρωτά.

Гарь, -η θ. 1 κάφα, μυρουδιά από κάφιμο· *пáхнет Гáрью* κάτι καίγεται. 2 τσίγκνα. 3 κατάλοιπα καμένου κάρβουνου, αποκαϊδία. 4 καφέλα, βασική καμένη ένταση.

Гасiльнiк, -α α. (παλ.) κηροσβέστης (όργανο).

Гасiтель, -я α. 1 αποσβεστήρας, αποσβέστης. 2 μтφ. φωτοσβέστης. 3 αμορτιζέρ.

Гасiть, *Гашý*, *Гáсишь* ρ.δ.μ. κυρλξ. κ. μтφ. σβήνω· - *костёр*, *свет* σβήνω τη φωτιά, το φως· - *стáрше долгi* σβήνω τα παλιά χρέη· - *почтó-*

вую марку σφραγίζω (ακυρώνω) γραμματόσημο.
 - известь σβήνω την ασβέστη. || -ся σβήνομαι.
Гаснуть, παρλθ. χρ. Гаснул и. Гас, -ла, -ло ρ.σ. 1 σβήνω. 2 εξασθενίζω, χάνομαι. надежды -ут οι ελπίδες σβήνουν. 3 αδυνατίζω, φθίνω, λιώνω.
 *Гастрит, -а α. γαστρίτιδα.
Гастрический επ. γαστριικός. -ие явления γαστρικά συμπτώματα.
Гастролёр, -а α., -ша, -и θ. περιοδεύων καλλιτέχνης, -ουσα καλλιτέχνιδα. || περαστικός, διαβατικός, διαβατάρης.
Гастролёрство, -а ουδ. περιοδεία θιάσου. || προσωρινότητα.
 *Гастрόλι, -ей πλθ. (ενκ. гастрόль, -и θ.) περιοδεία θιάσου ή καλλιτέχνη.
Гастроліровать, -рую, -руешь ρ.δ. περιοδεύω, μάνω καλλιτεχνικό τουρνέ.
Гастрόль βλ. гастрόли.
Гастрόльный επ. περιοδεύων. - спектакль ο περιοδεύων θιάσος. -ая труппа περιοδεύων θιάσος (τα μέλη).
 *Гастроном, -а α. 1 καλοφαγάς, γαστρονόμος, λιχούδης. 2 μπακάλιο, εδωδιοπωλείο.
Гастрономический επ. γαστρονομικός.
 *Гастрономія, -и θ. γαστρονομία. || εστιατόριο. κυλικείο, μπουφές.
Гатіть, гачу, гатіть ρ.δ.μ. επιστρώων βαλτώδες μέρος με κλαδιά, κούτσουρα.
Гать, -и θ. επίστρωση βαλτώδους μέρους με κλαδιά, κούτσουρα.
 *Гачица, -и θ. βομβιδοβόλο, οβιδοβόλο.
 *Гаупвächта, -и θ. 1 κρατητήριο στρατιωτικόν. 2 (παλ.) φυλάκιο στρατιωτικόν.
Гачи, -ей (ενκ. Гача, -и θ.) διακμ. 1 τα σκέλη του παντελονιού. 2 οι μηρούί, τα μπούτια. τα καπούλια.
Гашение, -я ουδ. σβήσιμο, σβέση.
Гашенный επ. σβηστός, σβησμένος. -ая известь σβησμένη ασβέστη.
 *Гашетка, -и θ. η ουρά της σκαντάλης. нажаты на -у πιέζω τη σκαντάλη.
Гашіш, -а α. χασίς.
Гашник, -а α. (διακμ.) βρακοζώνα. ζώνα παντελονιού.
Гашивать, Гашивал, -ла, -ло ρ.δ. βλ. Гостить.
 *Гвалт, -а α. θόρυβος, πανδαμιόνιο.
Гвардеец, -дейца α. αξιωματικός ή στρατιώτης της φρουράς, φρουρίτης.
Гвардэйский επ. φρουριτικός, της φρουράς.
 *Гвार्дия, -и θ. φρουρά. национальная - εθνοφρουρά. красная - κόκκινη φρουρά. белая Гвार्дия λευκή φρουρά. старая - παλαιά φρουρά.
Гвоздевóй επ. βλ. Гвоздильный.
Гвоздик, -а α. καρφάκι, πρόμα.

Гвоздїка, -и θ. 1 γαρυφαλιά. 2 γαρούφαλο (λουλούδι ή άρτυμα).
Гвоздильный επ. του καρφιού, -ιών. -ое производство η παραγωγή καρφιών.
Гвоздїть, -зжү, -зжїшь ρ.δ.μ.μ.μ. 1 δέρνω γερά, ξυλοκοπώ. 2 επιμένω στα ίδια, κοπανά τα ίδια και τα ίδια.
Гвоздїчний επ. του γαρούφαλλου, γαρυφαλλένιος. - запах η μυρουδιά του γαρούφαλλου. || -не πλθ. τα καρυφυλλοειδή.
Гвоздодер, -а α. οχλέας, καρφοεξαγωγέας.
Гвоздок, -дка α. (απλ.) βλ. Гвоздик.
Гвоздь, -я, πλθ. Гвозди, -ей α. καρφί, καρφοβελόνα, ποντίλλα. Деревянный - ξυλοκάρφι. прибить -ями καρφώνω. || μτφ. ο πιο βασικός, ο κυριότερος, το κλειδί. || εκφρ. -ем заcéсть ή сидеть κ.τ.τ. μου τυπώνεται, μου κολλά (για ιδέα, σκέψη κλπ.). никакїх -ей (απλ.) τίποτε άλλο, τίποτε παραπάνω.
Гвоздяной, επ. καρφιός, του καρφιού. -ая шляпа το κεφάλι του καρφιού.
Где επίρ. 1 ερωτ. που; - вы работáете? που δουλεύετε; 2 τοπ. πού. вот - να που. 3 αναφ. όπου. вездé хорошо, - нас нет παντού είναι καλά, όπου εμείς δεν είμαστε. 4 αόρ. παντού, όπου και αν, οπουδήποτε. - он ни останáвливается... παντού, όπου κι αν αυτός σταματά... - он то нé было οπουδήποτε, παντού όπου και να μη. больше чем - он то нї было περισσότερο παρά πουθενά αλλού ή οπουδήποτε αλλού. где-где (παλ.) α) κάπου-κάπου, εδώ κι εκεί, αραιά και που. β) παντού, -αχού. || εκφρ. - емύ опрáвиться (с этим дéлом) που να τα βγάλει πέρα (μ' αυτή την υπόθεση). - (уж) емύ понáть! που να καταλάβει αυτός! - ; - уж; - (уж) только παντού, πανταχού. - он αντί να. - он нам плáкать - пéсни поём αντί να κλαίμε - τραγουδάμε.
Гдé-либó επίρ. βλ. Гдé-нибóдь.
Гдé-нибóдь επίρ. τοπ. κάπου. όπου να είναι, οπουδήποτε.
Гдé-то επίρ. τοπ. κάπου (εδώ).
Ге ουδ. άκλ. γμε, ο φθόγγος του ρωσικου γράμματος „Г“.
 *Гебраїзм, -а α. εβραϊσμός, λέξη ή φράση εβραϊκή.
Гебраїст, -а α. εβραϊολόγος.
Гебраїстика, -и θ. εβραϊολογία.
Гегельянец, -нца α. εγελιανός, οπαδός του Εγελου.
Гегельянский επ. εγελιανός. -ая школа εγελιανή σχολή.
Гегельянство, -а ουδ. εγελιανισμός.
Гегемон, -а α. ηγεμόνας.
 *Гегемонія, -и θ. ηγεμονία.
 *Гедонїзм, -а α. ηδονισμός.

Γεδονίστ, -α α. ηδονιστής, οπαδός του ηδονισμού.

Γεδονίτσеский επ. ηδονικός, του ηδονισμού· ηδονιστικός.

***Γεέννα**, -η θ. (εμιλλσ.) γέεννα, τόπος κόλασης και τιμωρίας.

Γεή επιφ. ε, έι· ~! все скпá ε! όλοι (ελάτε) εδώ.

***Γεΐζερ**, -α α. θερμοπίδακας, γιεύζερ.

***Γεΐμ**, -α α. (αθлт.) βαθμός, πόντος.

***Γεκατόмса**, -η θ. εκατόμβη.

***Γεκζάметр**, -α α. (φιλγ.) εξάμετρο.

***Γεκζάдр**, -α α. εξάεδρο.

***Γεκτάρ**, -α α. εκτάριο.

***Γεκτόграф**, -α α. πολύγραφος.

Γεκτογραφировать, -рую, -руешь р.δ.μ. πο-λυγραφώ.

Γεκτοграфический επ. πολυγραφικός.

***Γελέρтер**, -α α. (γραπ. λόγος) βλ. начётчик.

Γελέρтерство, -α ουδ. (γραπ. λόγος) βλ. начётничество.

Γελіевый επ. του ηλίου (χημ. στοιχείο).

***Γελій**, -я α. το ήλιο (χημ. στοιχείο).

***Γελікόν**, -α α. χάλκινο μουσικό όργανο.

***Γελікоптер**, -α α. ελικόπτερο.

Γελіοграфіа, -η θ. ηλιοτυπία, ηλιογραφία.

***Γελіограф**, -α α. ηλιογράφος.

***Γελіографія**, -и θ. ηλιογραφία.

***Γελіометр**, -α α. ηλιόμετρο.

Γελіотехніка, -и θ. ηλιотехνική.

***Γελіотрóp**, -α α. 1 ηλιотρόπιο (φυτό). 2 ημιπολύτιμος λίθος.

***Γελіоцентризм**, -α α. ηλιοκεντρικό σύστημα.

Γеліоцентрический επ. -ая система міра το ηλιοκεντρικό σύστημα.

***Γеліминтологія**, -и θ. ελμινθολογία.

***Γематогέν**, -α α. αιματοποιητικό διάλυμα.

***Γематóма**, -η θ. αιμάτωμα, μάτωμα.

***Γέμμα**, -η θ. πολύτιμος λίθος (σάπφειρος, ρουμπίνι, σμαράγδιμπ.).

***Γемоглобін**, -α α. αιμοσφαιρίνη.

Γеморроидальный επ. αιμορροϊδικός.

***Γеморроїд**, -я α. αιμορροΐδα.

Γеморроїдний επ. βλ. Γеморроидальный.

***Γемофιλія**, -и θ. αιμοφιλία, αιμορροφιλία.

Γенеалогіческий επ. γενεαλογικός.

***Γенеалогія**, -и θ. γενεαλογία.

Γένεσις, -α α. γένεση.

***Γенерал**, -α α. στρατηγός· --майór υποστράτης· --лейтенант αντιστράτηγος· ~ армии ο στρατηγός στρατιάς.

Γенерал-губернатор, -α α. γενικός διοικητής, κυβερνήτης και με στρατιωτικά καθήκοντα.

***Γенералиссимус**, -α α. αρχιστράτηγος.

***Γенералитét**, -α α. το σώμα των ανώτατων α-

ξιωματιών-διοικητών, οι στρατηγοί.

***Γенеральный** επ. γενικός· - секретарь γενικός γραμματέας· -ая линия партии γενική γραμμή του κόμματος· -ая уборка γενική καθαριότητα· - план γενικό πλάνο· - консул γενικός πρόξενος· -ая стáчка γενική απεργία· - штаб γενικό επιτελείο· -ая репетиция γενική πρόβα.

Γенеральский επ. στρατηγικός· -ие погóны στρατηγικές επωμίδες.

Γенеральство, -α α. στρατηγία.

Γенеральствовать, -вую, -вуеть р.δ. (απλ.) στρατηγεύω.

Γенеральша, -и θ. στρατηγίνα, η σύζυγος στρατηγού.

Γенеративный επ. (βιολ.) γεννητικός.

***Γенератор**, -α α. 1 γεννήτρια, ηλεκτρογεννήτρια· - постоянного тока γεννήτρια συνεχούς ρεύματος. 2 παραγωγός. 3 βλ. газогенератор.

Γенераторный επ. παράγωγος· - газ παράγωγο αέριο.

***Γенерация**, -и θ. παραγωγή. || γενιά.

Γенетик, -α α. γενετιστής, ο ειδικός στον τομέα της γενετικής.

***Γенетика**, -и θ. (βιολ.) η γενετική.

Γенетический επ. γενετικός· - метод η γενετική μέθοδος.

Γеніальность, -и θ. μεγαλοφυΐα, διάνοια.

Γеніальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 μεγαλοφυής· -ое произведение μεγαλοφυές έργο· -ая идея μεγαλοφυής ιδέα.

***Γеній**, -я α. ιδιοφυΐα, δαιμόνιος νους· великий - μεγάλη ιδιοφυΐα. || δαίμονας, δαιμόνιο· добрый - το αγαθό δαιμόνιο· злой - το κακό δαιμόνιο (πνεύμα).

Γенштаб, -α α. γενικό επιτελείο.

Γенштабист, -α α. στρατιωτικός του γενικού επιτελείου.

Γεóграф, -α α. γεωγράφος.

Γεοграфический επ. γεωγραφικός· -ая карта міра παγκόσμιος χάρτης· -ая средá το γεωγραφικό περιβάλλον.

***Γεοграфія**, -и θ. γεωγραφία.

Γεοдезіст, -α α. γεωδαίτης.

Γεοдезический επ. γεωδαιτικός.

***Γεοдезія**, -и θ. γεωδαισία.

Γεóлог, -α α. γεωλόγος.

Γεοлогический επ. γεωλογικός.

***Γεολóгия**, -и θ. γεωλογία.

Γεологоразведка, -и θ. γεωλογική αναζήτηση (κοιτασιμάτων).

Γεологоразведочный επ. γεωλογοερευνητικός.

Γεологоразведчик, -α α. γεωλογοερευνητής.

Γεóметр, -α α. γεωμέτρης· γεωδαίτης.

Γεομετρический επ. γεωμετρικός.

***геомέτρία**, -и θ. γεωμετρία.
геоморфολογία, -и θ. γεωμορφολογία.
георгίν, -а α. κ. **георгίνα**, -и θ. δάλεια, δαλία, ντάλια (φυτό κ. λουλούδι).
геοφύσικα, -и θ. γεωφυσική.
геοφυσικός επ. γεωφυσικός.
геохимический επ. γεωχημικός.
геохимия, -и θ. γεωχημεία.
***геоцентризм**, -а α. γεωκεντρισμός.
***гепатит**, -а α. ηπατίτιδα (νόσος).
***гепард**, -а α. μελανόστικτη γάτα των Ινδών.
***геральдика**, -и θ. εραλδική, οικιοσημολογία.
геральдический επ. εραλδικός.
гераниевый επ. γεράνιος· - лист φύλλο γερανιού· -οе μάσλο γερανιέλαιο.
***герань**, -и θ. γεράνι. || πελαργόνιο.
***герб**, -а α. σύμβολο (κράτους, πόλης κλπ.).
гербаризировать, -рую, -руешь ρ.σ. βοτανολογώ, συλλέγω και αποξηραίνω φυτά για διατήρηση.
***гербарий**, -я α. βοτανολόγιο.
***гербицид**, -а α. (χημ.) ζιζανιοκτόνο.
гербовый επ. συμβολικός, του συμβόλου. || με σύμβολο· -ая печать σφραγίδα με κρατικό σύμβολο· -ая бумага χαρτόσημο χαρτί· -ая пубовица κουμπί με σύμβολο. || εκφρ. - сбор φόρος χαρτοσήμου.
геркулес, -а α. 1 Ηρακλής. 2 ισχυρότατος άνθρωπος. 3 ονομασία χόνδρου βρώμης.
геркулесов, -а, -ο επ. ηράκλειος, του Ηρακλή· -и столб ή столп ή οι ηράκλειες στήλες (Γιβραλτάρ) ή το τελευταίο άκρο όριο· дойти до -их столбов φτάνω ως το τελευταίο άκρο, όριο.
геркулесовский επ. ηράκλειος, πανίσχυρος.
герльга, -и θ. (διαλι.) αγκλίτσα, γκλίτσα.
германец, -нца α., -ка, -и θ. Γερμανός, -ίδα.
германизация, -и θ. εκγερμάνιση, -μός.
германизировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. εκγερμανίζω. || -ся εκγερμανίζομαι.
германизм, -а α. γερμανισμός, λέξη ή φράση γερμανικής προέλευσης.
германизовать(ся) ρ.δ.κ.σ. βλ. германизировать(ся).
германист, -а α. γερμανιστής, ειδικός στη γερμανική γλώσσα και πολιτισμό.
германистика, -и θ. γερμανιστική, επιστήμη που σπουδάζει τη γερμανική γλώσσα και πολιτισμό.
германофил, -а α. γερμανόφιλος.
германофильство, -а ουδ. γερμανοφιλία.
германофоб, -а α. γερμανόφοβος, που μισεί κάθε τι γερμανικό.
германофобство, -а α. γερμανοφοβία, μίσος προς κάθε τι γερμανικό.

Германский επ. γερμανικός· -ие племена οι γερμανικές φυλές.
гермафродит, -а α. ερμαφρόδιτος, αρσενικοθήλυκος.
гермафродитизм, -а α. ερμαφροδιτισμός.
герметизация, -и θ. στεγανοποίηση.
герметизировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. κλείνω ερμητικά, στεγανά.
герметически επίρ. ερμητικά, στεγανά.
герметический επ. ερμητικός, στεγανός.
герметичность, -и θ. ερμητικότητα, στεγανότητα.
герметичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно ερμητικός, στεγανός.
геронизировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. ηρωποιώ.
героизм, -а α. ηρωισμός.
героика, -и θ. ηρωισμός, ηρωικές πράξεις, ηρωισμοί.
героиня, -и θ. ηρώδα. || εκφρ. мать-- μητέρα ηρώδα (πολύτεκνη άνω των εννιά τέκνων).
героически επίρ. ηρωικά.
героический επ. ηρωικός· - подвиг ηρωικό κατορθωμα, ανδραγάθημα· -ие усилия ηρωικές προσπάθειες. || εκφρ. -эпос ηρωικό έπος.
***герой**, -я α. ήρωας· - великой Отчественной войны ήρωας του Μεγάλου Πατριωτικού πολέμου· - Греции ήρωας της Ελλάδας· - социалистического труда ήρωας της σοσιαλιστικής δουλειάς· - романа ήρωας του μυθιστορήματος. || εκφρ. - не моего романа άνθρωπος που δεν με τραβά, δεν τον συμπαθώ.
геройский επ. βλ. героический.
геройство, -а ουδ. ηρωισμός.
геройствовать, -твую, -твует ρ.δ. δείχνω ηρωισμό· κάνω, διαπράττω κατορθώματα, ανθραγαθώ.
***герольд**, -а α. (παλ.) αγγελιαφόρος, άγγελος, κήρυκας, διαλαλητής. || ρυθμιστής διευθέτης σε ιπποτικά τουρνούα, κοινωνικές γιορτές.
***герц**, -а α. χέρτζ, μονάδα μέτρησης συχνότητας ταλαντώσεων.
***герцог**, -а α., -гiня, -и θ. δούκας, -ισσα.
герцогокiй επ. δουκιός, του δούκα.
герцогство, -а ουδ. δουκάτο.
гестапо ουδ. άκλ. γκεστάπο.
гестаповец, -вца α. γκεσταπίτης.
***гетера**, -и θ. 1 εταιρία (της αρχαίας Ελλάδας). 2 (γραμ. λόγος) γυναίκα ελευθέρων ηθών.
***гетерогенный** επ. (γραμ. λόγος) ετερογενής.
гётман, -а α. (παλ.) 1 αταμάνος. 2 αρχιστράτηγος.
гётманец, -нца α. αταμάνος.
гётманский επ. αταμάνικος.
гётманство, -а ουδ. αταμάνικη εξουσία.
гётманщина, -и θ. 1 περίοδος αταμανοκρα-

τίας. 2 αντεπαναστατική στρατιωτική δικτατορία στην Ουκρανία το 1918.

***гѣтры**, гетр πλθ. (гѣтра, -н θ.) γκέτρες, περινημίδες.

***гѣтто** ουδ. άιιλ. γκέττο.

***гешѣфт**, -а α. (παλ.) παζάρεμα; παζαρλίιι.

гѣацiнт, -а α. 1 υάκινθος, ζουμπούλι. 2 ημιπολύτιμος λίθος.

гѣацiнтoвiй επ. 1 υακίνθινος, ζουμπούλιος· -я лѣковица βολβός υάκινθου. 2 απο υάκινθο· - перстень δαχτυλίδι με πετράδι απο υάκινθο.

***гiбoн**, -а α. γίββονας, είδος πιθήκου.

гiбeль, -и θ. καταστροφή, θάνατος, χαμός, όλεθρος· απώλεια· - Помпѣи η καταστροφή της Πομπηίας· - самолѣта συντριβή του αεροπλάνου· - кораблѣ συντριβή (βύθιση) πλοίου, το ναυάγιο· - надѣжд απώλεια των ελπίδων· ицтi на βѣрнуу - βαδίζω προς σίγουρο θάνατο, πηγαίνω κατά χαμό· найтi своѣ гiбeль βρίσκω το θάνατό μου· трагiческая - τραγικός θάνατος· оспрѣчь на - καταδικάζω στην καταστροφή (στο χαμό). || (απλ.) πλήθος· народу - оудет θα είναι πλήθος λαού (ανθρωποθάλασσα)· - командоу στίφος κουνουπιών· - дѣнег χρέμα (παράς) με ουρά. || εμφρ. оыть ή находiтcя на краѣ гiбeли είμαι, βρίσκομαι στο χείλος της αβύσσου (της καταστροφής), στην άκρη στο γκορεμό.

гiбeльнiй επ., βр: -лен, -льна, -льно καταστρεπτικός, ολέθριος· -я полiтика ολέθρια πολιτική· - шаг ολέθριο βήμα· -не послѣдствiя καταστρεπτικές συνέπειες.

гiбска, -и θ. κύρτωση μεταλλικών αντικειμένων.

гiбскiй επ., βр: -оок, -ока, -око. 1 ευλύγιστος, λυγερός, εύκαμπτος· -я вѣтка λυγερό κλαδί (βέργα)· - стан λυγερό κορμί. 2 μтφ. ευμετάβλητος· -я полiтика ευλύγιστη πολιτική· - гoлoс εύστροφη φωνή· -ое законoдательство ευλύγιστη νομοθεσία.

гiбскo επiр. ευλύγιστα, εύκαμπτα.

гiбскoсть, -и θ. ευλυγισία, λυγεράδα, λυγερότητα, ευκαμψία· ευστροφία.

гiбснiй επ. (απλ.) ολέθριος, επικίνδυνος. || εμφρ. -ое дѣло πολύ επικίνδυνη υπόθεση.

гiбснуть ρ.δ., παρлθ. χρ. Гiб, -ла, -ло; χάνομαι, καταστρέφομαι. || θανατώνομαι, εξολοθρεύομαι, εξοντώνομαι. || μтφ. εξαφανίζομαι, χάνομαι.

гiбсчнiй επ. κάμπτικός, της κάμψης· για κάμψη, για λύγισμα.

***гiбрiд**, -а α. ετεροφυής· νοθογενής· απο διασταύρωση (για ζώα ή φυτά).

гiбрiдизацiя, -и θ. (για ζώα και φυτά) διασταύρωση.

гiбрiднiй επ. απο διασταύρωση· -не семенá

σπόροι απο διασταύρωση.

***гiг**, -а α. (αθл.) μικρή βάρια.

***гiгaнт**, -а α. γίγαντας. || μтφ. μεγάλος, μέγας· - наўки γίγαντας της επιστήμης.

гiгaнтскiй επ. γιγαντιαίος, γιγάντιος, τεράστιος. || εμφρ. -ими шагiми ицтi ή двiгаться вперед προοδεύω αλματώδεια.

***гiгiѣна**, -н θ. η υγιεινή.

гiгiѣнiческiй επ. υγιεινός, της υγιεινής· -ие прáвила οι κανόνες υγιεινής.

гiгiѣнiчнoсть, -и θ. υγιεινότητα.

гiгiѣнiчнiй επ., βр: -чен, -чна, -чно βл. гiгiѣнiческiй.

***гiгpометр**, -а α. υγρόμετρο.

***гiгpоскoпiческiй** επ. υγροσκοπικός.

гiгpоскoпiчнoсть, -и θ. η ύπαρξη υγρασίας.

гiгpоскoпiчнiй επ., βр: -чен, -чна, -чно υγροσκοπικός.

***гiд**, -а α. 1 οδηγός, ξεναγός. 2 οδηγός περιηγητή (βιβλιαράκι).

***гiдaльгo** άιιλ. α. ισπανός ευγενής.

***гiдpa**, -н θ. 1 ύδρα, μυθικό φίδι. 2 μικρότατο κοιλεντερωτό υδρόζωο.

***гiдpавлiка**, -и θ. η υδραυλική.

гiдpавлiческiй επ. υδραυλικός.

***гiдpáнт**, -а α. υδρεία, πηγή, κρήνη, κρουός.

***гiдpάт**, -а α. υδρικό σώμα (χημ. ένωση).

***гiдpiд**, -а α. υδρογονούχος ένωση.

гiдpоакýстика, -и θ. υδροακουστική, κλάδος της ακουστικής.

гiдpоакýстiческiй επ. υδροακουστικός.

гiдpоaεpοдрoм, -а α. αερολιμένος ναυτικός.

гiдpоснoлoгiя, -и θ. υδροβιολογία.

гiдpогенерáтop, -а α. υδραυλική γεννήτρια.

гiдpогeолoгiя, -и θ. υδρογεωλογία.

гiдpoгpаф, -а α. υδρογράφος.

гiдpοгpафiческiй επ. υδρογραφικός.

гiдpοгpафiя, -и θ. υδρογραφία.

гiдpοдiнáμiкa, -и θ. υδροδυναμική.

гiдpοдiнáμiческiй επ. υδροδυναμικός.

гiдpóлiз, -а α. υδρόλυση.

гiдpóлог, -а α. υδρολόγος.

гiдpοлогiческiй επ. υδρολογικός.

***гiдpοлoгiя**, -и θ. υδρολογία.

гiдpομεтeοροлогiческiй επ. υδρομετεωρολογικός.

гiдpομεтeοροлогiя, -и θ. υδρομετεωρολογία.

гiдpομεтpиcт, -а α. υδρομετρητής.

гiдpομεтpическiй επ. υδρομετρικός.

***гiдpομεтpия**, -и θ. υδατομετρία, υδρομετρία.

гiдpοмеханiзáтop, -а α. υδρομηχανικός.

гiдpοмеханiзaцiя, -и θ. υδρομηχανοποίηση.

гiдpοмехáμiкa, -и θ. υδρομηχανική.

гiдpοплáн, -а α. υδροπλάνο.

гiдpοпýльт, -а α. φορητή αντλία.

гiдpοсамолѣт, -а α. υδροπλάνο.

гидростάνция, -и θ. υδροηλεκτρικός σταθμός.

гидростάτιка, -и θ. υδροστατική.

гидροατάτικός επ. υδροστατικός.

гидросφэра, -и θ. υδρόσφαιρα.

гидротераπία, -и θ. υδροθεραπεία.

гидротэχник, -а α. υδροτεχνικός.

гидротэχника, -и θ. υδροτεχνική.

гидротехνικός επ. υδροτεχνικός.

* гидрофίτ, -а α. υδρόφυτο.

* гидрофόν, -а α. υδρόφωνο.

гидροχίμια, -и θ. υδροχημεία.

* гидроцэлле, -я ουδ. υδροκήλη.

гидроэлектростάνция, -и θ. υδροηλεκτρικός σταθμός.

гидроэнергэтика, -и θ. υδροενεργητική.

гидроэнергетический επ. υδροενεργητικός.

* гиэна, -и θ. ύαινα.

гик, -а α. βλ. γίκанье.

γίκанье, -я ουδ. ντε, παροτρυντική φωνή πρὸς τα ζώα.

γίκать ρ.δ. φωνάζω στα ζώα ντε.

γίκнуть ρ.σ. βλ. γίκать.

гиль, -и θ. (παλ.) ανοησίες, κουταμάρες.

гильдэйский επ. συντεχνιακός.

* гильдия, -и θ. 1 συντεχνία (μεσαιωνική). 2 κατηγορία εμπόρων στην τσαρική Ρωσία.

* гильза, -и θ. 1 κάλυμα πυροβόλου όπλου. 2 χάρτινος σωληνίσκος σιγαρέττου.

* гильотина, -и θ. λαμητόμος, καρμανιόλα.

гильотинировать, -рую, -руешь ρ.δ.и.σ.и. κασατομά.

* гимн, -а α. ύμνος· национальный - εθνικός ύμνος. || εγνώμιο.

гимназист, -а α., -ка, -и θ. μαθητής, -τρια γυμνασίου, γυμνασιόπαιδο, γυμνασιοκόριτσο.

гимназический επ. γυμνασιακός· -ая φόρμα γυμνασιακή στολή.

* гимназия, -и θ. το γυμνάσιο.

гимнаст, -а α. -ка, -и θ. γυμναζόμενος, -η, γυμνασμένος, -η. || καλλιτέχνης τσίρκου γυμναστικών επιδείξεων.

гимнастёрка, -и θ. χιτώνιο, αμπέχνο.

* гимнастика, -и θ. γυμναστική· лечéбная - θεραπευτική γυμναστική.

гимнастический επ. γυμναστικός.

гинеκόлог, -а α. γυναικολόγος.

гинекологический επ. γυναικολογικός.

* гинекология, -и θ. γυναικολογία.

гинéя, -и θ. παλαιό αγγλικό χρυσό νόμισμα ίσο με 21 σελλίνια.

* гипербола, -и θ. υπερβολή. || γεωμτ. υπερβολή.

гиперболический επ. υπερβολικός.

гиперболичность, -и θ. υπερβολή.

гиперболический επ., βρ: -чен, -чна, -чно υπερβολικός· -ая оцéнка υπερβολική εκτίμηση.

гипербóлид, -а α. (γεωμτ.) υπερβολοειδής επιφάνεια.

* гиперемία, -и θ. υπεραιμία.

гипертóник, -а α. ο υπερτονικός.

гипертонический επ. υπερτονικός· -ая бóлезнь η υπερτονία.

* гипертония, -и θ. υπερτονία.

гипертрофированный επ. υπερτροφικός.

* гипертрофия, -и θ. υπερτροφία.

* гипнóз, -а α. υπνωτισμός, -ση.

гипнотизация, -и θ. υπνώτιση.

гипнотизёр, -а α. υπνωτιστής.

гипнотизирование, -я ουδ. υπνώτιση.

гипнотизировать, -рую, -руешь ρ.δ.и.σ.и. υπνωτίζω. || -ся υπνωτίζομαι.

гипнотизм, -а α. υπνωτισμός.

гипнотический επ. υπνωτικός.

* гипотéза, -и θ. υπόθεση (επιστημ. φύσης), ειμασία· стрóить -и κáνω υποθέσεις.

* гипотенуза, -и θ. (γεωμτ.) ὑποτείνουσα.

гипотетический επ. υποθετικός.

гипотичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно υποθετικός.

* гипотония, -и θ. υποτονία.

* гипóфиз, -а α. (ανατ.) υπόφυση.

* гиппопóтам, -а α. ιπποπόταμος.

* гипс, -а α. ο γύψος. || γύψινο καλλιτεχνικό έργο.

гипсование, -я ουδ. γύψωση.

гипсовать, -сую, -суеть ρ.δ.и.σ.и. 1 γυφώνω, βάζω στο γύψο. 2 προσθέτω γύψο στο γλεύκος. 3 λιπαίνω το έδαφος με άσβηστο γύψο.

гипсовый επ. γυφωτός, γυφούχος· -не пóчвы γυφωτά έδαφη. || γύψινος· -ая повязка γύψινος επίδεσμος· -ая статуя γύψινο άγαλμα· -а слéпок γύψινο εμπαγείο.

* гипс, -а α. είδος δαντέλλας, τρίχαπτο.

гиревик, -á α. αθλητής αλτήρων.

гиревóй επ. των αλτήρων.

гирло, -а ουδ. τα στόμια της εκβολής ποταμού.

* гирлянда, -и θ. γιρλάντα.

гирокóмпас, -а α. πυξίδα γυροσκοπική.

* гиросκόп, -а α. γυροσκόπιο.

гироскопический επ. γυροσκοπικός· -кóмпас γυροσκόπιο.

гирька, -и θ. μικρό σταθμό, βαριδάκι.

гиря, -и θ. 1 σταθμό, βαρίδι, ζύγι. || αλτήρας. 2 βαρίδι εκκρεμούς ωρολογίου. || (τεχ.) αντίβαρο, βάρος για ανύψωση.

гистóлог, -а α. ιστολόγος.

гистологический επ. ιστολογικός.

* гистология, -и θ. (βιολ.) ιστολογία.

* гитарá, -и θ. κιθάρα.

гитарист, -а α. -ка, -и θ. κιθαριστής, -τρια. гитарный επ. της κιθάρας· -не струны χορ-

δές κιθάρας.

γитлеризм, -α α. χιτλερισμός.

γίτлеровец, -вца α. χιτλερικός.

γίτлеровский επ. χιτλερικός.

γίτска, -и θ. είδος στενής και χαμηλής βάρ-
κας.

глава¹, -ή, πλθ. -и θ. 1 (παλ.) κεφάλι, -ή
ανθρώπου ή ζώου. || μτφ. κορυφή (βουνού ή δέ-
ντρου). 2 τρούλος, θόλος, κουπές εκκλησίας.
3 αρχηγός, διοικητής, ο ανώτερος, ο επικε-
φαλής· - правительствa ο πρωθυπουργός· - се-
мбй ο αρχηγός της οικογένειας· - партии ο
αρχηγός του κόμματος· - делегации ο επικε-
φαλής της αντιπροσωπείας. || εκφρ. во -έ ε-
πικεφαλής· **στάвить во -ý** γιλά βάζω στην κο-
ρυφή (προτιμώ).

глава², -ή, πλθ. -и θ. κεφάλαιο βιβλίου.

главарь, -я α. αρχηγός, καθοδηγητής· - мя-
тэжников αρχηγός στασιαστών.

главенство, -а α. αρχηγιά, κυριαρχία, πρω-
τεία, πρωτάτα.

главенствовать, -стую, -ствуешь κυριαρχώ,
αρχηγεύω, είμαι αρχηγός, κατέχω τα πρωτεία.

главк, -а α. (главный комитет) τμήμα υ-
πουργείου.

главкoвэрх, -а α. (главнокомандующий вер-
хoвный) ανώτατος στρατιωτικός διοικητής.

главкoм, -а α. βλ. главнокомандующий.

главнокомандующий, -его α. αρχιστρατήγος
ενός μετώπου· верхoвный - αρχιστρατήγος ό-
λων των στρ. δυνάμεων στον καιρό του πολέμου.

главный επ. 1 κύριος, πρώτιστος, βασικός·
κεφαλαιώδης, ουσιώδης· -ая идея книги η κύ-
ρια ιδέα του βιβλίου· -ые силы противника οι
κύριες δυνάμεις του αντίπαλου· это самое
-οε αυτό είναι το κυριότερο. || γενικός· -ая
квартира το γενικό στρατηγείο· - инженер ο
γενικός μηχανικός, αρχιμηχανικός· - врач ο
αρχίατρος· - редактор αρχισυντάκτης. || εκφρ.
-οε предложение (γραμμ.) κύρια πρόταση· -ая
книга (λογιστ.) το καθολικό (βιβλίο)· -ым
образом κυρίως, κατά κύριο λόγο, κατά πρώτο,
βασικά· -οε дело πρώτο και κύριο, ιδιαίτερα
σοβαρό, πολύ ουσιώδες.

глагол, -а α. 1 (παλ.) λόγος, ομιλία. 2
(γραμμ.) το ρήμα· переходные и непереходные
-и μεταβατικά και αμετάβατα ρήματα· возврат-
ные -и ρήματα παθητικής φωνής.

глаголица, -и θ. γλαγολικό αλφάβητο (το
προ του κυριλλικού).

глаголь, -я α. 1 παλαιά ονομασία του γράμ-
ματος „Г". 2 (παλ.) το σχήμα Г.

глагольный επ. ρηματικός· -οε окончание
ρηματική κατάληξη· -ая рифма ρηματική ομοι-
οαναταλξία.

глад, -а α. (παλ.) πείνα, λιμός.

***гладиатор**, -а α. μονομάχος (ρωμ. εποχής).

гладиаторский επ. μονομαχικός.

гладилка, -и θ. ομαλιστήρας (όργανο).

гладильный επ. του σιδερώματος· -ая дос-
κά σανίδα σιδερώματος.

***гладилуc**, -а α. γλαδίολος, γλαδίολο (μο-
σητητικό φυτό).

гладить, -жу, -дишь, παθ. μтχ. παρλθ. χρ.
гладенный, βр: -жен, -а, -ο ρ.δ. 1 σιδερώνω
(ρούχα). 2 χαϊδεύω, θωπεύω. || εκφρ. - πρό-
тив шерсти πηγαίνω αντίθετα, μόντρα· - по
головице επαινώ, εγκρίνω άσχημη συμπεριφορά,
πράξεις. || -ся σιδερώνομαι.

гладкий επ., βр: -док, -дка, -дко. 1 ομα-
λός, λείος, ίσιος, γλιστερός· -ая повёрх-
ность λεία επιφάνεια. || ευθύς, ίσιος· -ие
волосы ίσια μαλλιά (όχι ματοαρά). || απλό κό-
φιμο· -οе платье απλό φόρεμα. || μονόχρωμο,
χωρίς σχέδια. 2 μтφ. ρέων, ομαλός (για στί-
χους, λόγο κ.τ.τ.). 3 (απλ.) καλοθρεμμένος,
καλοζωισμένος. || εκφρ. с него взятки гладки
απ' αυτόν δε βγάζεις (δεν παίρνεις) τίποτε.

гладко επίρ. ομαλά, λείως, γυαλιστερά· -
вбритый καλοξυρισμένος· - вшугать καλο-
πλανίζω· - причёсывать χτενίζω ίσια τα μαλ-
λιά μου· - говорите μιλά ομαλά, στρωτά· чи-
тате - διαβάζω στρωτά.

гладкоствольный επ. με λεία κάννη· -οе ру-
жьё όπλο με λεία κάννη (χωρίς ραβδώσεις κ.
αυλακίωσεις).

гладкость, -и θ. ομαλότητα, λειότητα.

гладш, -а, -ά α. (απλ. κ. διαλι.) ποτα-
μόπετρα.

гладь¹, -и θ. επιφάνεια ομαλή, ίσια. || εκφρ.
тишь да - ήσυχη (αμέριμνη) ζωή.

гладь², -и θ. πλουμίδι, πλουμί.

гладже συγκρ. β. του επ.с. **гладко** και του
επ. **гладкий**.

гладженный επ. σιδερωμένος· - костюм σιδε-
ρωμένο κοστούμι.

гладjenje, -я ουδ. σιδέρωμα.

глаз, -а (-у), πρωτ. ο -е, в -ý, πλθ. гла-
зэ, глаз, -ам α. 1 μάτι, όμμα, οφθαλμός. ||
ματιά, βλέμμα. 2 όραση· он лишился глаз αυ-
τός έχασε τα μάτια (την όραση, το φως). ||
μтφ. επίβλεψη· у семи нянек дитя без -у οι
πολλές μαμές βγάζουν στραβό το παιδί ή οι
πολλοί παραβοικυραίοι πνίγουν γρήγορα το κα-
ράβι ή (αρχ. παροικία) πολλοί στρατηγοί Κα-
ρίαν απώλεσαν. 3 μάτιασμα, μάτι. || εκφρ. в
-эх чьих α) στα μάτια (γνώμη, κρίση) του ή
των. β) παλ. επί παρουσία· на -эх επί παρου-
σία, με την παρουσία (κάποιου)· с безумных
глаз (απλ.) σε κατάσταση παραλογισμού· с ка-
кими -ами появиться ή показаться με τι πρό-

σπο (ή μούτρα) να εμφανιστώ (ή να βγώ, να παρουσιαστώ). -ά бы (μοί) не смотрели ή не глядели; -ά б (μοί) не видели να μην έβλεπαν τα μάτια μου (για μεγάλη απέχθεια). -ά горят на что καίγομαι απο τον πόθο, επιθυμώ πάρα πολύ. -ά на лоб лезут (απλ.) τα μάτια γουρλώνουν απο θαυμασμό. СМОТРЕТЬ БОЛЬШИМИ ГЛАЗАМИ γουρλώνω τα μάτια, βλέπω με θαυμασμό. СМОТРЕТЬ ή ГЛЯДЕТЬ в -ά κοιτάζω στα μάτια, κατάματα (προσπαθώ να εξιχνιάσω, να μαντέψω). СМОТРЕТЬ ή ГЛЯДЕТЬ во все -ά έχω τα μάτια μου τέσσερα (άγρυπνα παρακολουθώ) СМОТРЕТЬ ή ГЛЯДЕТЬ прѣмю (ή смѣло) в -ά κοιτάζω, βλέπω κατάματα (άφοβα). СМОТРЕТЬ ή ГЛЯДЕТЬ на что чѣйми -άми βλέπω με ξένα μάτια (δεν έχω διή μου γνώμη). в -ά не видят να μην ιδώ στα μάτια μου. в -ά сказатъ ή назватъ н.т.т. λέγω κατά πρόσωπο, κατάμουτρα. в -άχ ή перед -άми стоятъ στο νου μου, μπροστά μου το έχω, μου έρχεται στη σκέψη острый - οξεία όραση. дурной - κακό μάτι (βάσκανο). куда не кинь -ом όπου και να ρίξεις (να στρέψεις) το μάτι. на -ά показывается (ή попадаетъ) н.т.т. εμφανίζεται, παρουσιάζεται μπροστά μου. настолько хватает - ή куда достаёт - όσο φτάνει ή κόβει το μάτι. ни в одном -у, -е καθόλου δεν είναι μεθυμένος. с глаз долой (уйти, убраться) συνήθως με προστι. έξω, φύγε απ' εδώ, να μη σε δουν τα μάτια μου. с -у на - ένας μ' έναν, тет а тет. между глаз απαρατήρητα. закрыватъ -ά κλείνω τα μάτια (κάνω, προσποιούμαι πως δε βλέπω). закрыть -ά κλείνω τα μάτια (πεθαίνω). закрыть -ά кому-то а) κλείνω τα μάτια του πεθαμένου. б) παρευρίσσομαι στο θάνατο συγγενούς. откритъ, открыватъ -ά кому ανοίγω τα μάτια κάποιου (διαφωτίζω). на -άχ με το μάτι (η περίπου εκτίμηση). в -ά φάτσα, απέναντι, εν όψει. за -ά а) εν απουσία, ερήμην. б) χωρίς να ιδώ. купить что-л. за -ά αγοράζω γουρούνι στο σαικί. -ά не казатъ να μην εμφανιστεί μπροστά μου. идти куда глаза глядят ενεργώ απερίσμηπτα, ριφονιδυλεύω. лгать в -ά φεύδομαι κατάφορα. очки не по -ам та ματογυάλια δεν κάνουν, δεν αντιστοιχούν στην όραση. не пускатъ с глаз с кого-л, с чего-л. δεν ξεκολλω τα μάτια απο κάποιον, απο κάτι (θέλλομαι). у страха -ά великй (παρμ.) ο φόβος μεγαλώνει το κακό. с - долой из сердца вон μάτια που δε βλέπονται γρήγορα ξεχνιούνται.

Глазастый επ., βρ: -заст, -а, -о. 1 βοϊβομάτης, βοώπης. 2 οξυδερής. 3 (απλ.) χτυπητός στα μάτια, εντυπωσιακός. - ситчик χτυπητό τσιτάκι.

Глазёнки, -нок πλθ. ματάκια, ματουλάκια.

Глазёт, -а α. γιλαζέτ, είδος στιλπνού υ-

φάσματος.

***глазётъ**, -ёю, -ёешь ρ.δ. (απλ.) χαζεύω παρατηρώντας. - разинув рот χαζεύω με ανοιχτό το στόμα, χάσιω.

глазирование, -я ουδ. εφυσάλωση, -μα, υαλογάνωμα.

глазированный επ. απο μτχ. εφυσάλωτος, εφυσάλωμένος.

глазирова́ть, -рѣю, -рѣешь, καθ.μτχ. παρλθ. χρ. **глазированный**, βρ: -ван, -а, -о. 1 εφυσάλωνω. 2 στιλπνώνω, λειαίνω, κάνω γυαλιστερό, γυλασέ. || -ся 1 εφυσάλνομαι. 2 στιλπνώνομαι, λειαίνομαι, γυαλίζομαι.

глазирóвка, -и θ. βλ. **глазирование**.

глази́щи, -зищ πλθ. (ενκ. **глази́ще**, -а α.) ματάρες (μεγεθυντικό).

глазні́к, -ά α. οφθαλμιάτρος, οφθαλμολόγος.

глазні́ца, -и θ. κόγχος, κοίλωμα οφθαλμού.

глазні́чный επ. κογχικός, του κόγχου.

глазно́й επ. οφθαλμικός, οπτικός, του ματιού. -όе я́блоко ο βολβός του οφθαλμού. -я́я болѣзнь οφθαλμική νόσος. - нерв οπτικό νεύρο. -я́я мазь αλοιφή για τα μάτια. -я́я при́мóчка κολλύριο. -не ка́пли σταγόνες για τα μάτια. - зуб το δόντι του ματιού, το σιυλόδοντο, ο κυνόδους.

глазо́к, -зкá, πλθ. **глазки**, -зок, -зкам н. **глазкі́**, -ов α. 1 ματάκι, οφθαλμίδιο. 2 κηλίδα χρωματιστή σε έντομα, πτηνά κλπ. 3 οπή παρακολούθησης στις φυλακές. 4 μάτι, οφθαλμός φυτού, πατάτας. || **εμφρ. анѣтины** -и ίον το τρίχρωμο, πανσές. на - με το μάτι (η περίπου εκτίμηση). **хоть одним -ом взглянутъ**, **посмотрѣтъ** н.т.т. να ρίξω έστω και μια ματιά, να ιδώ λιγάκι. **стрóить** ή **дѣлать** -и κάνω γλυκά μάτια, φλερτάρω.

глазомѣр, -а α. η με το μάτι (χωρίς όργανο) εκτίμηση μήκους, απόστασης. || η ικανότητα για τέτοια εκτίμηση.

глазомѣрный επ. με το μάτι (χωρίς όργανο). || **εμφρ. -ая сѣёмка** απλή σχεδιογράφηση.

глазу́нья, -и, γεν. πλθ. -ний, δοτ. -нѣям, θ. αυγά μάτια τηγανισμένα.

глазу́рный επ. εφυσάλωτικός.

глазу́рование, -я ουδ. βλ. **глазирование**.

глазу́рова́ть, -рѣю, -рѣешь, καθ.μτχ. παρλθ. χρ. **глазу́рованный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.и. σ.и. βλ. **глазирова́ть**.

глазу́ровка, -у θ. βλ. **глазирование**.

***глазу́рь**, -и θ. 1 εφυσάλωτική ουσία. 2 ζαχαρόπηκτο.

глазча́тнй επ. στιγματικός, στικτός, που φέρει στίγματα, κηλίδες.

***гланци**, **гланц** πλθ. (ενκ. **гланца**, -и θ.) αμυδαλές, αντιάδες.

глас, -а α. 1 (καλ.) βλ. **Гόлос** (1,46 σμ.)

2 μουσικός εκκλησιαστικός τόνος. || **εμφρ.** - **вопиющего в пустыне** φωνή βοώντος εν τη ερήμω· **НИ -Α**, **НИ ВОЗДЫХАНИЯ** ούτε ανάσα δεν ακουόταν (απόλυτη ησυχία).

ГЛАСНО, -α α. (στρατ.) πρόχωμα.

ГЛАСИТЬ, -ашύ, -асишь ρ.δ.μ.κ. αμ. 1 (παλ.) αγγέλλω, μηνώ. 2 μιλώ, λέγω· περιλαβαίνω, ορίζω· **послѡвица** -ίτ η παροιμία λέει· **Парά-Граф устѡва** -ίτ η παράγραφος του καταστατικού ορίζει.

ГЛАСНО επίρ. 1 ανοιχτά, δημόσια. 2 ως κατηγ. είναι πασιγνωστο.

ГЛАСНОСТЬ, -и θ. δημοσιότητα, δημόσια ανακοίνωση· **предать** -и φέρω στη δημοσιότητα, γνωστοποιώ.

ГЛАСНИЙ¹ επ. 1 φωνητικός· - звук το φωνήεν. 2 ουσ. (γλωσ.) το φωνήεν.

ГЛАСНИЙ² επ., βρ: -сен, -сна, -сно ανοιχτός, δημόσιος, ελεύθερης εισόδου· - суд ανοιχτό δικαστήριο.

ГЛАСНИЙ³, -ого α. εκλεγμένο μέλος της αυτοδιοίκησης στην προεπαναστατική Ρωσία.

***ГЛАУБЕРОВ** επ. -а соль θειϊκό νάτριο.

***ГЛАУКОМА**, -и θ. γλαύκωμα, πάθηση του οφθαλμού.

ГЛАШАТАЙ, -я α. 1 (παλ.) κήρυκας, διαλαλητής, ντελάλης. 2 μτφ. άγγελος, αγγελιαφόρος· - **мира** κήρυκας της ειρήνης.

***ГЛЕТЧЕР**, -а α. βλ. **ЛЕДНИК** (2 σημ.).

***ГЛИКОГЕН**, -а α. γλυκογόνο, ηπατοζάκχαρο.

ГЛІНА, -и θ. άργιλος, αργιλόχωμα· **бѣлая** ή **фарφόровая** - λευκή άργιλος, ασπρογή, ασπρόχωμα, καολίνη· **огнеупорная** - πυρίμαχος άργιλος ή χωμα της φωτιάς. || **пѣлός**· **λάσπη**· **издѣлія** из -и πήλινα αγγεία (είδη)· **осмазывать** -οί **стѣны** αλείφω τους τοίχους με λάσπη.

ГЛІНИСТОСТЬ, -и θ. περιεκτικότητα σε άργιλο.

ГЛІНИСТЫЙ επ., βρ: -ист, -а, -ο αργιλώδης, -λούχος· -ая **пѡчва** αργιλώδες έδαφος.

ГЛІНИЩЕ, -а ουδ. αργιλωρυχείο.

ГЛІНКА, -и θ. λασπούλα, -ίτσα, πηλάκι. || **νκολίνα**.

ГЛІНОБІТНЫ επ. αχυρόλασπος· -не **стѣны** αργιλότοιχοι (χωμάτινοι, αχυρόλασποι) τοίχοι.

ГЛІНОЗЕМ, -а α. λευιάργιλος, ασπρόχωμα, ασπρογή.

ГЛІНОЗЕМІСТЫЙ επ. λευιαργιλώδης.

ГЛІНОЗЕМНИЙ επ. λευιαργιλιός· - завод εργοστάσιο επεξεργασίας αργίλου.

ГЛІНЯНИЙ επ. 1 πήλινος, χωμάτινος· -ая **посуда** πήλινα αγγεία· - **горшѡк** πήλινο δοχείο. 2 αργιλώδης, αργιλούχος.

ГЛІПТ, -а α. βλ. **КАМѢЯ**.

***ГЛІПТИКА**, -и θ. λιθογραφία.

ГЛІПТОТѢКА, -и θ. γλυπτοθήκη.

***ГЛІССЕР**, -а α. είδος βενζιναίου.

ГЛІСТ, -а α. έλιμινς, λεβίθα· **лѣнточны** - η ταινία· **крύглий** - η ασιαρίδα.

ГЛІОТѢ, -ѣ θ. (απλ.) βλ. **ГЛІСТ**. || ισχνότατος άνθρωπος, τσινιιάς.

ГЛІСТОГОННИЙ επ. ανθελμινθικός· -οε **срѣдство** ανθελμινθικό φάρμακο.

***ГЛІЦЕРІН**, -а α. γλυκερίνη.

ГЛІЦЕРІНОВЫЙ επ. γλυκερινικός, της γλυκερίνης. || γλυκερινούχος· -οε **мѣло** γλυκερινούχο σαπούνι.

***ГЛІЦІНІЯ**, -и θ. γλυκίνη, βισταρία, γλυτοίνα (αναρριχητικό φυτό).

***ГЛѢДУС**, -а α. γήινος ή υδρόγειος σφαίρα.

ГЛОДѢТЬ, -жύ, -жешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ГЛОДАННИЙ**, βρ: -дан, -а, -ο, επιρ. μτχ. **ГЛОДѢ** κ. **ГЛОДѢЯ** ρ.δ.μ. περιτρώγω, ροκανίζω· **СО-бѡка** -жет **кость** το σκυλί περιτρώγει το κόκαλο. 2 **басανίζω**, **κατατρώγω**· **Тоскѡ менѣ** -жет με τρώει η θλίψη.

ГЛѢССѢ¹, -и θ. γλώσσα, ερμηνεία δυσνόητων λέξεων στο κείμενο.

***ГЛѢССѢ**², -и θ. γλώσσα (φάρι).

ГЛОССѢРИЙ, -я α. γλωσσάριο, λεξιμό· κειμένου.

ГЛОТѢНИЕ, -я ουδ. κατάποση, κατέβασμα. || **καταβρόχθιση**.

ГЛОТѢТЕЛЬНИЙ επ. καταποτικός, της κατάποσης· -οε **двигѣние** η κίνηση της κατάποσης.

ГЛОТѢТЬ ρ.δ.μ.κ.αμ. καταπίνω, περνώ κάτω, κατεβάζω· - **пѣлѡли** καταπίνω χάπια· **бѡльно** - πονώ όταν καταπίνω. || τρώγω **λαίμαργα**. || μτφ. **διαβάζω** γρήγορα και αχόρταγα· **αινούω** προσεχτικά· - **ромѡны** **одѣн** за **другѣм** καταβροχθίζω τα μυθιστορήματα ένα κοντά τ' άλλο. || **εμφρ.** - **вѡздух** ανασπνέω αέρα· - **слѣзы** καταπίνω (συγκρατώ) τα δάκρυα· - **словѡ** **μασώ** τα λόγια· - **слѡнки** μου κινούν τα σάλια (κοιτάζω αχόρταγα). || -ся καταπίνομαι.

ГЛОТКА, -и θ. 1 φάρυγγας. 2 (απλ.) λάρυγγας. || **εμφρ.** **во всю** -у (**орѡть**, **кричѡть**, **пѣть** κ.τ.τ.) μ' όλη τη δύναμη της φωνής, ξελαρυγίζομαι· **взѣть** (**орѡть**) **за** -у πιάνω απο το λαιμό, το λαρύγγι.

ГЛОТКѢТЬ ρ.σ. βλ. **ГЛОТѢТЬ**.

ГЛОТѢК, -ткѡ α. 1 γουλιά, ρουφηξιά, καταφιά. 2 μικρή ποσότητα υγρών. || **εμφρ.** **однѣм** -**ѡм** μονορούφι, μονοκοπανιά· **сдѣлѡть** - πινω μια γουλιά.

ГЛѢХНУТЬ ρ.σ. παρλθ. χρ. **ГЛОХ**, -ла, -ло. 1 **κουφαίνομαι**, κωφεύω. 2 **εξασθενίζω**, χάνομαι (για ήχους). 3 **σβήνω**. || **σταματώ**· **МОТѡр** **ГЛОХ** το **μοτέρ** σταμάτησε (έσβησε). 4 **γειμίζω**, **σπεπάζομαι** απο αγριόχορτα, ερημώνομαι.

ГЛѢБѢ συγκρ. β. του επιρ. **ГЛУБОКѢ** και του επ. **ГЛУБОКІЙ**.

ГЛУБІНА, -ѣ θ. (κυρλξ. κ. μτφ.) βάθος· -

όзера το βάθος της λίμνης· - пешеры το βάθος της σπηλιάς· в -έ души, сέρдца στο βάθος της ψυχής, της καρδιάς ή στα μύχια (ενδόμυχα) της ψυχής, της καρδιάς· до -ή души, сέρдца ως τα βάθη της ψυχής, της καρδιάς от -ή души, сέρдца απο τα βάθη της ψυχής, της καρδιάς· в -έ веков στο βάθος των αιώνων.

Глубо́инный επ. βαθύς, του βυθού· -ая όμωβα βόμβα βυθού.

Глубо́кий επ., βρ: -о́к, -о́ка, -о́ко; Глүбже, Глубо́чайший βαθύς· ~ колодец βαθύ πηγάδι· -ая река βαθύ ποτάμι· -ие морщины βαθιές ρυτίδες· -ая вспашка βαθύ όργωμα· -ие корни βαθιές ρίζες· - вздох βαθύ αναστέναγμα· ~ вдох βαθιά εισπνοή· -ие знания βαθιές γνώσεις· - траур βαθύ (βαρύ) πένθος· -ая тайна βαθύ μυστικό, απόρρητο· -ое молчание βαθιά (νεκρική) σιγή· - сон βαθύ ύπνος· -ая старость βαθιά γεράματα· ~ мрак βαθύ σκοτάδι (ζόφος, έρεβος)· в -ой древности στα πολύ παλιά χρόνια. || **εμφρ.** - взгляд ή взор δι-απεραστική (εκφραστική) ματιά, βλέμμα· - по-клон βαθιά υπόκλιση· - Гόлос βαθιά φωνή· - старик ο υπέρηρος, γερομπαπαλής· -ая старуха μπαμπόγρια.

Глубоко́ επίρ. (κυρλξ. κ. μтφ.) βαθιά. || ως κατηγ. είναι βαθιά.

Глубоководный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 βαθύς· -ая река βαθύ ποτάμι. 2 του βυθού· -ие рёны φάρια βυθού, βαθύφαρα, πατόφαρα.

Глубокомысленность, -и θ. βλ. Глубокомыслие.

Глубокомысленный επ., βρ: -лен, -ленна, -ленно βαθύνοος, βαθυστόχαστος, βαθυνόητος, εμβροιθής.

Глубокомыслие, -я ουδ. βαθύνοια, εμβροίθεια.

Глубокоуважаемый επ. βαθυσέβαστος.

Глубомер, -а α. βαθόμετρο.

Глубо́чайший υπέρθ. β. του επ. Глубо́кий.

Глубь, -и, προθт. в Глүбй θ. το βάθος.

Глум, -а α. (απλ.) κοροϊδία, εμπαιγμός, περιγέλασμα, χλευασμός.

Глумиться, -млсь, -мишься (над кем) ρ.δ. κοροϊδεύω εμπαιξω, περιπαίζω, περιγελώ.

Глумленге, -я ουδ. βλ. Глум.

Глумлячи επ., βρ: -лив, -а, -ο εμπαικτι-κός, περιπαικτικός, κοροϊδευτής, -τικός.

Глупеть ρ.δ. μωραίνομαι, κουτιαίνω, απο-βλακίζομαι.

Глупец, -пца α. κουτός, μωρός, αβέλτερος.

Глупить, -плй, -пийь ρ.δ. φέρνομαι κουτά, ανόητα, κάνω ανοησίες, κουταμάρες.

Глупость, -и θ. ανοησία, κουταμάρα, μωρία.

Глупый επ., βρ: Глуп, -а, -ο κουτός, ανόητος, μωρός· -ая затея ανόητος σκοπός (επιδίωξη)· -ое поведение βλακώδης συμπεριφορά· -ая книга αχαμνό βιβλίο.

Глупи́ш¹, -а α. -ка, -и θ. αφελής, αγαθός, αβέλτερος, κουτούτσιος.

Глупи́ш², -а α. είδος γλάρου των βορείων θα-λασσών.

Глухаринный επ. του αγριόγαλλου.

Глуха́рь, -я α. -рка, -и θ. 1 τετράονας, αγριόγαλλος, αγριόρνιθα. 2 (απλ.) κουφός, κω-φός, κουφούλιανας. 3 (τεχ.) μεγάλη βίδα με εξάεδρη ή τετράεδρη κεφαλή.

Глухо επίρ. αθόρυβα, αόφητα, αφοφητί· σι-γανά.

Глухо́й επ., βρ: Глух, -а, -ο; Глүше. 1 κου-φός, κωφός· - от рожде́ния κουφός γεννητάτος. || μтφ. αδιάφορος· он Глух ко всем просьбам αυτός είναι αδιάφορος σ' όλες τις παραλή-σεις. 2 υπόκωφος, βαθύς, σαν απο βάθος προ-ερχόμενος. || κρυφός, άδηλος, αφανέρωτος· -ое недовольствие κρυφή δυσαρέσκεια. 3 πυκνός, α-αδιαπέραστος απο χαμόκλαδα· άγριος. 4 από-μακρος, απομακρυσμένος· απόκεντρος. || έρη-μος, ασύχναστος· -ая улица νεκρή οδός. 5 κα-τάκλειστος, κλειστός απο παντού. 6 μтφ. βα-θύς, προχωρημένος (για νύχτα, φθινόπωρο). || **εμφρ.** -ое время ή -ая пера καιρός μαρασμού, παραμής, νεκρή εποχή· -ая дверь ψευτόπορτα· -ое окно ψευτοπαράθυρο· -ая стена τυφλός τεί-χος (χωρίς πόρτα και παράθυρα)· -ая -крапiва είδος τσουκνίδας που δεν προκαλεί κνησμό· - согласный άηχο σύμφωνο· -ая плотина φράγμα χωρίς οπές· - хирургический шов συρραφή των χειλέων πληγής.

Глухома́нь, -и θ. βλ. Глүшь.

Глухонемо́й επ. κ. ουσ. κωφάλαος.

Глухонемота́, -й θ. κωφαλαλία.

Глухота́, -й θ. κωφότητα, κώφωση, κωφαμάρα. Глүше συγκρ. β. του επ. Глухо́й και του επίρ. Глүхо.

Глушитель, -я α. 1 (τεχ.) σιγαστήρας, σι-λανσιέ. 2 βλ. демфер. 3 μтφ. πνίχτης, στραγ-γαλιστής· - свободн στραγγαλιστής της ελευ-θερίας· - просвещения φωτοσβέστης.

Глушить, -шү, Глүшiшь ρ.δ.μ. 1 βλ. оглу-шаты. 2 πνίγω, σβήνω τον ήχο. 3 (για βοτά-νια, ζιζάνια) πνίγω, εμποδίζω την ανάπτυξη. 4 σβήνω· - үгли σβήνω τα κάρβουνα. 5 (απλ.) χτυπώ, ρίχνω κάτω αναίσθητο. || **εμφρ.** - вод-ку, вино κ.т.т. σουρώνω βότνια, κρασί· - мо-тор, трактор κ.т.т. σβήνω το μοτέρ, το τρα-κτέρ· - рёбу φαρεύω με δυναμίτη ή με χτυπή-ματα πάνω στον πάγο (οπότε το φάρι χάνει τα νερά του). || -ся κωφαίνομαι κλπ.ρ.ενεργ.φ.

Глүшь, -й θ. 1 λόγγος, ρουμάνι. 2 μέρος απόκεντρο, απόμακρο, ερημιά. || μέρος πολύα-ραιοματοποιημένο και μακριά απο τά πολιτι-στικά κέντρα· καθυρτηρημένη επαρχία.

Глүба, -и θ. όγκος άμορφος· каменная - ο-

γινόλιθος· ГРАНИТНАЯ - γροανίτινος όγκος· -
ЛЪДА ογιόπαγος.

* **ГЛЮКОЗА**, -Н θ. γλυκόζη, σταφυλοζάχαρο.

ГЛЯДЕЛКИ, -ЛОК πλθ. (χυδ.) τα στραβά (μά-
τια).

ГЛЯДЭТЬ, -ЯЖУ́, -ЯДІШЬ, επιρ. μτχ. ГЛЯДЯ́ κ.
λι. ποίηση ГЛЯЩУЧИ ρ.δ. 1 βλέπω, κοιτάζω,
παρατηρώ, ορώ, θεωρώ, θωρώ· - НЕ ГЛЯДЕТЬСЯ
δε χορταίνω να κοιτάζω· ПРИСТА́ЛЬНО - μαρφώ-
νω τα μάτια. 2 προσέχω, επιβλέπω, παρακολου-
θώ· επιτηρώ· - ЗА ДЕТЬМІ́ επιβλέπω τα παιδιά
|| (απλ.) κοιτάζω (προσπαθώ) να διακρίνω στο
πλήθος. 3 έχω θέα προς, βλέπω, κοιτάζω· ΟΚНА
-Я́Т НА ДВО́Р τα παράθυρα είναι (βλέπουν) προς
την αυλή. 4 φαίνομαι· ИЗ-ЗА ТУЧ -ЛА ЛУНА́ μέ-
σα απο τα σύννεφα πρόβαλε το φεγγάρι. 5 δεί-
χνω, φαντάζω, έχω θωριά. 6 (προστι.) -Й(ТЕ)
πρόσεχε, -έχετε (για κίνδυνο ή απειλή)· -Й,
НЕ УСНІ́! κοίτα, μην αποκοιμηθείς! || **εκφρ.** - В
О́БА ГЛАЗА́ τα μάτια σου τέσσερα· - В ГРО́Б ή
В МОГІ́ЛУ είμαι εν όφει του μοιραίου, του τέ-
λους, πεθαίνω οσονούπω, είμαι του θανάτου· -
ВОН ΚΟΙΤΆΖΩ για φευγικό, για να το σκάσω· -
ΚΌСА НА ΚΟГО́ στραβοκοιτάζω κάποιον (δείχνω
δυσαρέσκεια)· - СМЕР́ТИ (ΟПАСНО́СТИ, ГІ́БЕЛИ
κ.τ.τ.) αντιριζώ το θάνατο, βλέπω το χάρο
με τα μάτια· -Я́ ПО КОМУ́-ЧЕМУ́ ανάλογα (κατά)
τον, το κ.τ.τ.· -Я́ ПО ΟΒСТО́ЯТЕЛЬСТВАМ ανάλο-
γα με (κατά) τις περιστάσεις· ПО ПОГО́ДЕ -Я́
ανάλογα με (κατά) τον καιρό· НА НОЧЬ -Я́ αρ-
γά το βράδυ, περασμένη η ώρα· ТОГО́ И -Й́ αυ-
το και να περιμένεις· НЕ -Е́Л О́Н НА СВЕ́Т (ΌЖИ-
Й) δε σήκωνε κεφάλι απο τη στενοχώρια· -Я́
НА... κατά το παράδειγμα του... ПОДПИСА́ТЬ
НЕ -Я́ υπογράφω με κλειστά τα μάτια (χωρίς να
ελέγξω). || -СЯ ΚΟΙΤΆΖΟΜΑΙ· - НА ЗЕРКА́ЛО ΚΟΙ-
ΤΆΖΟΜΑΙ στον καθρέφτη· МЕСЯ́Ц -Й́ТСЯ В РЕ́ЧКУ
το φεγγάρι φαίνεται στο ποταμάκι.

ГЛЯДЬ επιφ. κοίταξε (για κάτι ξαφνικό).

* **ГЛЯ́НЕЦ**, -НЦА α. γυαλάδα, στιλπνότητα.

ГЛЯ́НУТЬ, ρ.σ. βλ. ГЛЯДЕ́ТЬ (1,4,5 σημ.).

ГЛЯ́НЦЕВА́ТЬ, -ЦЮ́, -ЦУ́ЕШЬ ρ.δ.μ. στιλβώνω,
γυαλίζω· λειαινώ.

ГЛЯ́НЦЕВІ́ТНІ́ επ., βρ: -ВІ́Т, -А, -О βλ. ГЛЯ́-
НЦЕВНІ́ (1 σημ.).

ГЛЯ́НЦЕВНІ́ επ. 1 γυαλιστερός, στιλπνός, λεί-
ος· -АЯ ОУ́МА́ΓА γυαλιστερό χαρτί. 2 που προσ-
δίνει γυαλάδα, στιλπνότητα.

ГМ επιφ. (αμφιβολίας, δυσπιστίας, ειρωνί-
ας) ουμ, μ... || **εκφράζει** δυσκολία, αναπο-
φαστισιότητα.

ГНА́ТЬ, ΓΟΝО́, ΓΌНІШЬ, παρλθ. χρ. ГНА́Л, -ЛА́,
-ЛО, μτχ. ενεστ. ΓΟΝЯ́ЩИЙ, παθ. μτχ. ενεστ.
ΓΟΝЯ́МЫЙ, βρ: -НІ́М, -А, -О ρ.δ.μ. 1 οδηγώ, βγά-
ζω κοπάδι στη βοσκή, σκαρίζω. || στέλλω, κα-
τευθύνω. 2 παροτρύνω, προτρέπω· βιάζω, επι-

σπεύδω. || οδηγώ με μεγάλη ταχύτητα (αυτοί-
νητο κ.τ.τ.). 3 (κυρλξ. κ. μτφ.) κυνηγώ, κα-
ταδιώκω. 4 διώχνω, απελαύνω. 5 αποστάζω, βγά-
ζω οινόπνευμα. 6 (χυδ.) δίνω· ΓΟΝІ́ ДЭ́НЬГІ
βγάλε λεφτά, κατέβαινε. || **εκφρ.** - В ШЕ́Ю ή
ВЗА́ШЕЙ (απλ.) πιάνω απο το λαιμό (το γιακά)
και διώχνω. || -СЯ 1 κυνηγώ, καταδιώκω, παί-
νω κατά πόδι, στο κοντό. 2 επιδιώκω, επιζη-
τώ· - ЗА ПРІ́БЫ́ЛЬЮ κυνηγώ το κέρδος· - ЗА
СЛА́ВОЙ κυνηγώ τη δόξα.

ГНЕВ, -А α. θυμός, οργή· ВСПЫ́ШКА -А ξέ-
σπασμα οργής· НЕ ПО́МНІТЬ СЕБЯ́ В -Е γίνεται
έξω φρενών· ПОДПАС́ТЬ ПОД ЧЕ́Й-Л. - πέφτω σε ε-
ξοργισμένον· НАВЛЭ́ЧЬ НА СЕБЯ́ - επισύρω την
οργή· - О́ЖИЙ οργή θεού· ВОСПЛАМЕНІ́ТЬ - α-
νάβω το θυμό· СДЭ́РЖИВА́ТЬ СВОЙ - συγκρατώ το
θυμό· ИЗЛІ́ТЬ СВОЙ - ξεσπώ το θυμό· СМЕНИ́ТЬ -
НА МІ́ЛОСТЬ ξεθυμώνω, μαλακώνω· НЕ ВО - ОУ́ДЬ
СΚΆЗАНО (με συγχωρείτε) δεν το είπα για να
θυμώσετε.

ГНЕВА́ТЬСЯ ρ.δ. (παλ.) οργίζομαι, θυμώνω.

ГНЕВІ́ТЬ, -ВЛЮ́, -ВІ́ШЬ ρ.δ.μ. (παλ.) θυμώ-
νω, οργίζω, εξοργίζω, κάνω να θυμώσει.

ГНЕВЛІ́ВНІ́ επ., βρ: -ЛІ́В, -А, -О (παλ.) θυ-
μώδης, θυμοσιάρης, ευόργιστος, ευέξαπτος.

ГНЕВНІ́ επ., βρ: -ВЕН, -ВНА́, -ВНО θυμωέ-
νος, οργισμένος, χολωμένος, οργίλος.

ГНЕДО́Й επ. κομμινούτριχος (για άλογα) -
ΚΟΝЬ ο ντολής.

ГНЕЗДІ́ТЬСЯ, -ЗЛ҃҃҃СЬ, -ЗДІ́ШЬСЯ ρ.δ. 1 φωλιά-
ζω, φωλεύω, εμφωλεύω· κάνω τη φωλιά. || μτφ.
έχω το γιατάκι, την κοίτη. 2 βλ. ГНЕЗДОВА́ТЬ-
СЯ. 3 μτφ. ριζώνω· -Я́ТСЯ МЫ́СЛИ В ГО́ЛОВЭ́ φω-
λιάζουν σκέψεις στο κεφάλι.

ГНЕЗДО́, -А́, πλθ. ГНЭ́ЗДА ουδ. 1 φωλιά· СВИ́ТЬ
- πλέκω τη φωλιά. || γιατάκι, κοίτη, κλίνη. ||
(για ζώα) τρώγλη, τρύπα, μονιά, κοιμησιά. ||
διαμονητήριο, διαμονή· ДВО́РЯ́НСКОЕ - διαμο-
νητήριο των ευγενών. || κρησφύγετο, κρυφώνας·
ВО́РОВСКО́Е - κρησφύγετο των κλεφτών. 2 οικο-
γένεια ζώων, πτηνών· ВО́ЛЧЬЕ - λυκοφωλιά. 3
πληθώρα, σωρεία, στιβάδα. || (γλωσ.) συγγе-
νική ενότητα λέξεων, συγγενικές λέξεις. 4
κοτύλη, κοιλότητα, έσοχή, υποδοχή. 5 (γρωп.)
φωλιά, είδος σποράς. || **εκφρ.** пу́лемЭ́ТНОЕ -
φωλιά πολυβόλου (πολυβολείο).

ГНЕЗДОВА́НИЕ, -Я ουδ. φωλεοποίηση, πλέξιμο,
φτιάξιμο της φωλιάς. || επώαση.

ГНЕЗДОВА́ТЬСЯ, -ДУ́ЕТСЯ ρ.δ. (για πτηνά) φω-
λεοποιώ, πλέκω, χτίζω, φτιάχνω τη φωλιά. ||
κλωσώ, επώάζω.

ГНЕЗДОВА́КА, -И θ. βλ. ГНЕЗДОВА́ЬЕ.

ГНЕЗДОВА́Й επ. κατά φωλιές· - ПОСЭ́В σπορά
κατά φωλιές.

ГНЕЗДОВА́ЬЕ, -Я ουδ. τόπος πολλών φωλιών.

ГНЭ́ДЫШКО, -А ουδ. φωλίτσα.

*ΓΝΕΪς, -α α. γνεύσιος (ορυκτό).

ГНестί, ГНетύ, ГНетѣшь, παρθ. χρ. δεν έχει· μτχ. ενεστ. ГНетύщий ρ.δ.μ. 1 πιέζω, βαραινώ, σφίγγω. || μτφ. καταθλίβω, κατατρύχω, βασανίζω· меня -ūt мрѣчные мѣсли με βασανίζουν σκοτεινές (απαίσιες) σκέψεις. 2 καταπιέζω, τυραννώ.

ГНѣт, -а α. 1 βάρος, άχθος, πέζο. || στενοχώρια, θλίψη, βάσανο, βασάνισμα. 2 καταπίεση· царство -а и насѣлїя βασιλείο καταπίεσης και βίας· національный ~ εθνική καταπίεση.

Гнетύщий επ. απο μτχ. καταθλιπτικός, βαρύς, επαχθής, τυραννικός, βασανιστικός· -ая тоска βαριά στενοχώρια, θλίψη.

ГНѣда, -ы θ. κόνιδα, αυγά των φειρών. || (απλ. υβρ.) κάθαρμα, βρώμα, λέρα.

Гниѣние, -я ουδ. σάπισμα, σήψη, αποσύνθεση. || μτφ. διαφθορά· παρακμή.

ГНИЛОЙ επ., βρ: ГНИЛ, -ѣ, -о. 1 σάπιος, σαπισμένος· очень - σαπρός· -ѣ яблочи σάπια μήλα. || (για νερό) βρώμικος, δυσώδης· -ѣя болотная вода βρώμικο βαλτόνερο. 2 (για καιρό, κλίμα) υγρός· βροχερός· -ѣя погода υγρός καιρός· -ѣя очень βροχερό φθινόπωρο. 3 μτφ. διεφθαρμένος, χαλασμένος· душа у него -ѣя είναι ουπαρός την ψυχή.

Гнилокрѣвие, -я ουδ. σφαιμιά.

Гнилоствность, -и θ. σήψη, σηπτισιότητα.

Гнилоствный επ. σηπτισιος, σαπρογόνος· της σήψης· -ые бактерии σηπτισιοί μύκητες.

Гнилость, -и θ. σηπτισιότητα. || μτφ. σαπρία.

Гнилушка, -и θ. σάπιο μέρος κορμού δεντρού || κάθε κομμάτι σάπιο.

Гниль, -и θ. 1 κάθε τι σάπιο, σαπίλα. 2 μούχλα, ευρωτίαση. 3 μούχλα φυτών (ασθένεια).

Гнильѣ, -ѣ ουδ. (αθρσ.) σάπια πράγματα.

Гнильѣя, -ѣ θ. (απλ.) μικρή σήψη.

Гнить, ГНИЮ, ГНИѣшь, παρθ. χρ. ГНИЛ, -лѣ, -ло, прости. δεν έχει· ρ.δ. σαπίζω, σήπαιμι. || μτφ. αποσυντίθεται, παρακμάζω.

Гноекрѣвие, -я ουδ. βλ. пиемїя.

Гноеѣние, -я ουδ. πυογένεια, εμπύηση.

Гноеотделѣние, -я ουδ. έκκριση πύου.

Гноеродный επ. πυογενής, πυογόνος.

Гноетечѣние, -я ουδ. πυόρροια.

Гнойть, ГНОЮ, ГНОИшь ρ.δ.μ. σαπίζω· αφήνω να σαπίσει· дождь ГНОИТ сѣно η βροχή σαπίζει το χορτάρι. || μτφ. λιώνω, φθίνω, μαραζώνω· в тпрѣмѣ σαπίζω στη φυλακή.

Гнойться, -йтся ρ.δ. εμπυάζω, ομπυάζω, μαζεύω πύο· рана -йтся η πληγή εμπυάζει.

Гнойше, -а ουδ. (παλ.) βορβορότοπος.

Гной, ГНОЯ, прошт. в ГНОѣ κ. в ГНОЮ α. το πύο, έμπυο, όμπυο· τσίμπλα, λήμη.

Гнойник, -ѣ α. εμπύημα, εμπυασμένο μέρος.

ГНОЙНИЙ επ. πυώδης, έμπυος. || που πυορροεί, πυορροών.

*ГНОМ, -а α. γνώμιο, δαίμονας.

*ГНОМА, -ы θ. γνωμικό, απόφθεγμα.

ГНОМѣческий επ. του γνωμικού, του αποφθέγματος, αποφθεγματικός.

*ГНОМОН, -а α. γνώμονας, ηλιακό ωρολόγιο.

ГНОСЕОЛОГѣческий επ. γνωσιολογικός.

*ГНОСЕΟΛΟГІЯ, -и θ. γνωσιολογία.

ГНОСТИК, -а α. γνωστικιστής, οπαδός του γνωστικισμού.

*ГНОСТИЦИЗМ, -а α. γνωστικισμός.

ГНОСТѣческий επ. του γνωστικισμού.

ГНУ α. κ. θ. άκλιτο· είδος αντιλόπης.

ГНУС, -а α. (αθρσ.) τα κωνωπιδή έντομα.

ГНУСѣВИТЬ, -влю, -вишь ρ.δ. ερρινίζω, μονθουνίζω, μιλώ με τη μύτη, ένρινα.

ГНУСѣВОСТЬ, -и θ. ρινοφωνία, ρινολαλία, ρινοισμός.

ГНУСѣВНІЙ επ., βρ: -сѣв, -а, -о ρινόφωνος, ένρινος· - ГόЛОС ένρινη φωνή.

ГНУСѣТЬ, -ушý, -уσίшь ρ.δ. βλ. ГНУСѣВИТЬ.

ГНУСЛѣВНІЙ επ., βρ: -лѣв, -а, -о βλ. ГНУСѣВНІЙ.

ГНУСНОСТЬ, -и θ. ελεεινότητα, αθλιότητα, αχρειότητα. || πράξη ελεεινή.

ГНУСНІЙ επ., βρ: -сен, -снѣ, -сно ελεεινός, άθλιος, απεχθείς, απομρουστικός. || πρόστυχος, αχρείος.

ГНУСЬ, -и θ. (απλ.) κάθε τι ελεεινό.

ГНУТНІЙ επ. απο μτχ. λυγιστός, -μένος, γυριστός, κάμπτος.

ГНУТЬ, ГНУ, ГНѣшь, επιρ. μτχ. δεν έχει· ρ.δ.μ. 1 λυγίζω κυρτώνω, κάμπτω. 2 μτφ. αποβλέπω, αποσκοπώ, τείνω· куда он ГНѣт? για που αυτός το πάει ή το τραβάει; || εκφρ. - Горб ή спінку δουλεύω βαριά και σκυφτά, δε σηκώνω κεφάλι· - шею ή спінку перед кем σκύβω το κεφάλι σε κάποιον, ταπεινά υποτάσσομαι· в дýту, ~ в три дýти, ~ в три погѣбели, ~ в бараний рог πειθαναγκάζω· εξαναγκάζω σε υποταγή, λυγίζω. || -ся λυγίζω, κάμπτομαι, κυρτώνομαι. || υποτάσσομαι.

ГНУТЬѣ, -ѣ ουδ. λύγισμα, κάμψη· - труб лýгичи σωλήνων.

ГНУѣТЬСЯ ρ.δ. 1 απαξιώ, περιφρονώ, αντιπαύ, απεχθάνομαι. 2 σιχαίνομαι, αηδιάζω, απιστρέφομαι.

*ГОбелѣн, -а α. χειροποίητο χαλί του τοίχου. || διανοσητητιό ύφασμα.

ГОбѣст, -а α. ομπούστας (οργανοπαίκτης).

*ГОбѣй, -я α. οξύαυλος, οξυβόας, όμποε.

ГОбѣривать, -вал, -а, -о ρ.δ. 1 λέγω. 2 συνομιλώ.

ГОбѣње, -я ουδ. νηστεία για εξομολόγηση.

ГОбѣть, -ѣю, -ѣешь ρ.δ. νηστεύω για εξς-

μολόγηση. || νηστεύω απο ανάγκη, πεινώ.

ГОВОР, -α α. 1 ομιλία, κουβέντα· за стеною слышался тихий - πίσω απο τον τοίχο ακούονταν σιγανή κουβέντα. || κοφτός θόρυβος· φίθυρος. 2 (απλ.) φήμη, διάδοση, λόγια. 3 προφορά. || (γλωσ.) διάλεκτος.

Говорильня, -и θ. χώρος όπου συζητούνται αναξιόλογα ζητήματα, αεροκοπανιστήριο.

Говорить ρ.δ., παθ. μτχ. παρθ. χρ. Говорённый, βρ: -рён, -ренá, -рено. 1 ομιλώ, μιλώ, κρένω· ребёнок ещё не -йт το παιδάκι ακόμα δέ μιλά. || κατέχω ξένη γλώσσα· - по-русски μιλώ ρωσικά. 2 λέγω, λέω· - правду λέγω την αλήθεια· - ложь λέγω ψέματα, ψεύδομαι. || διηγούμαι. || μτφ. εμφυσώ, εμπνέω. || μτφ. υπαγορεύω. 3 συνομιλώ, κουβεντιάζω. || φημολογώ· -йт, что вы нелицким лένε πως είστε ακοινώνητος. || μαρτυρώ, αποδείχνω· факты -йт τα έργα (πράξεις) λένε. || εμφρ. - на разных языках μιλούμε σε διάφορες γλώσσες (δεν καταλαβαίνομε ο ένας το άλλον, δεν συνεννοούμαστε)· тебэ -йт εσένα λένε (άκουσε)· вам -й εσάς μιλώ (ακούτε)· и не -йте ούτε λόγος να γίνεται, δε χρειάζεται κουβέντα (αναμφίβολα, οπωσδήποτε)· иначе -я με άλλα λόγια· самó за себá -йт μιλάει το ίδιο, είναι αυτονόητο, αυτοφανές, αυτόδηλο· что и - τι να πω (είναι βωστό)· что ή как ни -й ό,τι, όσο και να πείς· что вы -йте! τι λέτε! это -йт в егó пользу αυτό είναι υπέρ αυτού, προς όφελός του· не -я ужé για να μην πω ακόμα. || -ся 1 λέγομαι, μιλιέμαι· προφέρομαι. || αναφέρομαι. 2 έχω διάθεση για κουβέντα. 3 φημολογούμαι· λέγομαι· как -ится όπως λέγεται.

Говорливость, -и θ. ομιλητικότητα.

Говорливый, επ., βρ: -лив, -а, -ο ομιλητικός, στωμύλος. || (για νερό) που φλοισβίζει, φλοισβίζων.

Говорок, -рká α. 1 σιγανσκοιβέντα, σιγανοφωνή. 2 προφορά.

Говорун, -á α., -ья, -и θ. πολυλογάς, -γού, φλύαρος, -η.

Говору́ха κ. **Говоруша**, -и θ. πολυλογού, φλύαρη

Говядина, -и θ. κρέας βοδινό, γελαδινό.

Говяжий, -ья, -ье επ. γελαδινός, βοδινός· -ьз мясо βοδινό κρέας.

Гог κ. **Гόга** στις εμφρ: гог и магóг, Гόга и магóга, гог-магóг, Гόга-магóга σατράπης, ντερβέναγας.

Гόголь, -я α. είδος πάπιας. || εμφρ. ходи́ть, выступáть κ.τ.τ. -ем βαδίζω καιαρωτά, σαν την πάπια.

* **Гόголь-мóголь** -я α. κρόνοι χτυπητοί-ζαχαρωτοί.

Гόгот, -а α. 1 η κραυγή της χήνας για. 2 καγχασμός.

Гоготáнье, -я ουδ. βλ. Гόгот.

Гоготáть, -чý, -чешь ρ.δ. (για χήνες) κράζω για-για. || (απλ.) καγχάζω.

Гоготýн, -а α., -ья, -и θ. φωναλιάς, -λού.

ГОД, -а (-у), προθт. в -ý, о -е, πλθ. Годы κ. Годá, γεν. Годóв κ. лет α. 1 χρόνος, χρονιά, έτος· нóвый - ο καινούριος χρόνος, το νέον έτος· астрономический - αστρικό έτος· текущий - το τρέχον έτος· солнечный - ηλιακό έτος· хозяйственный -, ождётный - οικονομικό έτος· учебный - εκπαιδευτικό έτος, εκπαιδευτική χρονιά· урожайный - χρονιά μεγάλης σοδειάς, καρπερός χρόνος· круглый - ολόκληρο χρόνο, ολοχρονίς· из -а в - απο χρόνο σε χρόνο· в óдущем -ý τόν еρχόμενό χρόνο, την áλλη χρονιά, το επόμενο έτος· в прошлом -ý τον περασμένο χρόνο, το παρελθόν έτος· котóрый емý -? πόσων χρονών είναι αυτός; емý пошёл двацáтый - αυτός μπήκε στα είκοσι χρόνια· через - μετά απο ένα χρόνο· три -а томý назáд πριν τρία χρόνια· с нóвым -ом (ευχή) καλή χρονιά· óз году недéля πριν λίγο (χρόνο)· - óт -у κ. - óт -а απο χρόνο σε χρόνο· нá - σ' ένα χρόνο· зá - για ένα χρόνο ή για το χρόνο· с -у нá - απο τον ένα χρόνο στον άλλο. 2 πλθ. -и δεκαετία· шесть-десять -и η έβδομη δεκαετία· люди сороко-вých Годóв άνθρωποι της πέμπτης δεκαετίας. 3 πλθ. Годá κ. Годы, γεν. -óв περίοδος χρόνου, καιρός· дётские -и τα παιδικά χρόνια, η παιδική ηλικία· -и граждáнской во́иннi τα χρόνια (ο καιρός) του εμφυλίου πολέμου· старне -и τα παλιά χρόνια, ο παλιός καιρός. || εμφρ. он в -áч αυτός είναι ώριμος, στην ηλικία που πρέπει· не по -ám δεν έφτασε στα χρόνια, είναι ανωρίμαστος· - нá - не прихóдится οι καιροί δε μοιάζουν (δύσκολη είναι η πρόβλεψη τί θά συμβεί).

Годáми επίρ. 1 κάμποσα χρόνια συνέχεια· он -áми живёт за границей αυτός κάμποσα χρόνια ζεί στο εξωτερικό. 2 (απλ.) κάποτε, όχι κάθε χρόνο.

Гóдик, -а α. χρονάκι.

Годíна, -и θ. (υψ. ύφος) ενικτός, έτος, χρόνος· - бедствий έτος δεινών χρόνος δεινοπαθημάτων. || (παλ.) η ώρα.

Годíть, гожý, годíшь ρ.δ. (απλ.) περιμένω· αργώ, βραδύνω.

Годíться, гожýсь, годíшься ρ.δ. χρειάζομαι, είμαι κατάλληλος, ταιριάζω, αρμόζω, κáνω· никудá не -йтся δεν κάνει για τίποτε· éти бо́итнки мне -йтся αυτά τα μποτίνια μου κáνουν (ταιριάζουν στο πόδι μου). || απρόσ. με το αρνητικό μόριο не· не -йтся δεν αρμόζει, δεν ταιριάζει, δεν πρέπει, δεν κάνει. || εμφρ. - в отцá έχω την ίδια ηλικία με τον πατέρα

κάποιου· - В СЫНОВЬЯ είμαι συνομήλιος με το γιο κάποιου... .

ГОДИЧНЫЙ επ. χρονιάτικος, ετήσιος· - ОТ-ПУСК χρονιάτικη άδεια· - СРОК προθεομία ενός χρόνου· - ПЛАН χρονιάτικο πλάνο· - ОТ-ЧЕТ ο χρονιάτικος απολογισμός. || **εμφρ.** -НЕ КОЛЬЦА ή СЛОЖЬ ετήσιοι δάκτυλοι κορμού δέντρου (σαν μέσο εκτίμησης της ηλικίας αυτού).

ГОДНОСТЬ, -И θ. 1 καταλληλότητα, χρησιμότητα. || εγκυρότητα, το έγκυρον, ισχύς (χρο- νιακής διάρκειας).

ГОДНЫЙ, επ., βρ: Гóден, -днá, -дно, πλθ. Гóдны и. Годнý χρήσιμος, κατάλληλος, χρησι- μοποιήσιμος· ικανός· семенá -не для посева σπόροι κατάλληλοι για σπορά· вода -ая для питья νερό πόσιμο· Гóден к строевóй слýжбе ικανός για το στρατό, μάχημος· ни на что не - για τίποτε δεν κάνει, είναι άχρηστος.

Годовальный επ. χρονιάρικος, ενός χρόνου· - ребёнок χρονιάρικο παιδάκι· -ая тёлка хро- νιάρικο θηλυό μοσχάρι. || ενός χρόνου (δι- αρκείας)· -ое вино κρασί ενός χρόνου.

Годоваты́, -дýю, -дýешь р.δ. (απλ.)· (μαζί με τη λ. год) ζω, περνώ ένα χρόνο κάπου.

Годовик, -á (απλ.) ζώο χρονιάρικο.

Годовичок, -чкá α. ζώο μικρούτσικο, τρυ- σεραδάκι.

Годовой επ. χρονιάτικος, ετήσιος· - дохóд ετήσιο έσοδο· - отчёт χρονιάτικος απολογι- σμός· -ая оцёнка γενικός σχολικός βαθμός· - план χρονιάτικο πλάνο. || (παλ.) βλ. ГОДО- ВАЛЬНÝ.

Годовщина, -И θ. επέτειος, επετηρίδα· - 25 мáрта 1821 Гóда επέτειος της 25^{ης} Μάρτη 1821. - освобождёния επέτειος απελευθέρωσης.

Годок, -дкá α. χρονάκι.

Гой επιφ. με τη λ. есý ή και χωρίς αυτή· (λι. ποίηση) ω! -, ты, родина моá ω, πατρί- ου εσύ!

Гол, -а α. 1 (παλ.) τέρμα (απ' όπου πρέ- πει να περάσει η ποδόσφαιρα). 2 γιόλ· забýть одýн - βάζω ένα τέρμα.

Голáвль, -á α. μύλλ κ, μυλλοκόπι, είδος κυπρίνου του γλυκού κρού.

* **Голáрктика**, -И θ. κριτική περιοχή.

Голарктический ει· -ая óбласть αριτική πε- ριοχή.

Голенастый επ. του έχει μακριά και λεπτή γαστροκνημία. || ουο. -не, -нх πλθ. μακρύπο- σα ή μακρόταρα (ελόβια πτηνά).

Голенище, -а ουδ. λαιμός της μπότας.

Голеностóпный επ: - систáв αστράγαλος.

Голень, -И θ. κνήμη, άντζα.

Голéц, -льцá α. 1 είδος κυπρίνου του γλυ- κού νερού. 2 είδος σολομού των βορείων θα- λασσών.

Голéц² βλ. ГОЛЬЦЫ́.

Гольк, -á α. τσαλόσκουπα (απο λεπτές βέρ- γες).

Гольца, -И θ. γάντι δερμάτινο χωρίς φόδρα.

* **Голькипер**, -а (παλ.) τερματοφύλακας.

Голлáндец, -дцá α., -ка, -И θ. Ολλανδός, -ή.

Голлáндка, -И θ. 1 θερμάστρα ολλανδική. 2 αγελάδα ολλανδική. 3 ναυτικό πουκάμισο.

Голлáндский επ. ολλανδικός· -ая печь ол- лανδική θερμάστρα.

Головá, -á, αιτ. Гóлову, πλθ. Гóловы, -лóв, -áм θ. 1 κεφάλι, -ή· - бóлит το κεφάλι πο- νά· повернýть -у στρέφω το κεφάλι· лысая - φαλακρό κεφάλι· отрубóить престýпнику -у κό- βω το κεφάλι του εγκληματία. 2 μτφ. νους, δι- άνοια, μυαλό, πνεύμα· свётлая - φωτεινό μυα-λό· пустáя - κούφιο κεφάλι (κουφιοκέφαλος, φυρόμυαλος)· замечáтельная - μεγαλόνοους, ε- ξαιρετικός νους, αξιόλογο πνεύμα· бóть (че- ловёком) с -óй είμαι άνθρωπος μυαλωμένος· сумасбóрдная - μισότρελλος, ημιπαράφρονας.

3 α. и. θ. καθοδηγητής, αρχηγός, ιθύνων· он им - αυτός είναι αρχηγός τους· городскóй - (παλ) δήμαρχος. 4 κεφαλή φάλαγγας. 5 κομμά- τι, τεμάχιο (σαν μονάδα μέτρησης)· στο -лóв σκοτά ειατό κεφάλια ζώα· - сýра κεφάλι τυ- ριού. || **εμφρ.** бeз -á ανόητος, κούτος· с -óй μυαλωμένος, έξυπνος, νοητικός· в -áх στο κε- φαλάρι του κρεβατιού· обрýшиться на -у чью επιτίθεμαι κατά τινος· с -á από τον καθένα, απο το κάθε άτομο· чéрез -у чью εν αγνοία κάποιου, κρυφά απο κάποιον· закρýжилось в -é ζαλιστήνα· - κрýжится ζαλίζομαι μου έρ- χεται ζαλάδα· вéшать (повéсить) -у κρεμώ, κα- τεβάζω το κεφάλι (απο θλίψη κλπ.), αποθα- ρύνομαι· вéмьт (намéлить) комы -у τιμωρώ αχστηρά, τσεκουριάζω κάποιον· сложíть -у φο- νεύομαι, πέφτω, χάνομαι· не сносíть -у δεν φέρω το κεφάλι (πληρώνω με το κεφάλι, με τη ζωή)· вéдать -óй παραδίνω για εξόντωση, προ- δίνω· вéдать себя с -óй εκμισυτηρεύομαι (λά-θος, ενοχή)· заплатíть -óй πληρώνω με τό κε- φάλι (με τη ζωή)· отвечáть ή рυχáться -óй εγγυώμαι με το κεφάλι, κόβω το κεφάλι μου, να μη ζήσω· вóбить ή вколóтíть себе в -у емφωσώ, εμπνέω στον εαυτό μου, ριζώνω (πε- ποιθήσεις κ.τ.τ.)· вéбрасíть ή вéкинуть из Гóловы αποβάλλω, βγάζω απο το μυαλό (λησο- νώ)· вéйти ή вéлететь, вéскочить из -á δια- φεύγω του νου (δε θυμάμαι, ξεχνώ)· не вьхо- дíть ή не идтí из -á δε μου βγαίνει απο το μυαλό, το νου (θυμάμαι συνεχώς)· в пéрвую -у στην πρώτη σειρά, πριν απ όλα· -у давáть на отсечёние κόβω το κεφάλι μου (έγγυώμαι απόλυτα)· есть - на плечáх το 'χω το κεφάλι μου (το νου, τα λογικά μου)· бóть нá -у вé-

ше κογό; **ОНТЬ -ОЙ** βίше κογό κατά πολύ υπερέχω από κάποιον· **НА СВОЮ -У** προς βλάβην του εαυτού μου (του κ.τ.τ.), καιό του κεφαλιού του (μου κ.τ.τ.) θα κάμει, κάμω κ.τ.τ. **С -ОЙ ПОГРУЗИТЬСЯ** ή **ОКУНУТЬСЯ** ρίχνομαι με τα μούτρα (αφοσιώνομαι ολοκληρωτικά)· **С БОЛЬНОЙ -И** **НА ЗДОРОВУЮ** τα ρίχνω η τα φορτώνω στον άλλον (που είναι αθώς)· **С (ή ОТ) -И ДО ПЯТ** από το κεφάλι ως τα πόδια ή ως τα νύχια· **САМ СЕБЕ** - είμαι (είναι κλπ.) αυτεξούσιος, αυτοκέφαλος· **ХОТЯ ТЫ ЗДЕСЬ, А - ТАМ** αλλού έχεις το νου σου ή αν και παρών, αποδημείς· **ХОДИТЬ НА -Е** ατακτώ, θορυβώ, κάνω ο,τι θέλω (συνήθως για παιδιά)· **НА СΒΕЖУЮ -У** μέ ξεκουράστο κεφάλι, με ξεσηοιοτουριασμένο το μυαλό· **ПОДНИМАТЬ -У** σηκώνω κεφάλι (παίρνω θάρρος, απειθαρχώ, αυθαδιάζω)· **РАЗБИТЬ НА -У** κατασυντρίβω, κατανικώ, νικώ κατά κράτος· **У МЕНЯ ЭТОГО ДАЖЕ И В -Е** **НЕ** ή **БЫЛО** ούτε καν το σιέφτηκα ή ούτε καν μου πέρασε από το νου· **МНЕ ПРИШЛА МЫСЛЬ В -У** μου ήρθε (κατέβηκε) η σιέφη· **АДАМОВА - А** νεκροκεφαλή. β) είδος νυχτερινής πεταλούδας· **СНЯТЬ -У** **С** **КОГО** κάνω κάποιον να κρεμάσει το κεφάλι (ταπεινώνω).

ГОЛОВАН, -А α. (απλ.) κεφάλας.

ГОЛОВΑΣТИК, -А α. 1 γυρίνος (είδος αμφιβίου). 2 (απλ.) κεφάλας.

ГОЛОВАОТНІ επ., βρ: -**ВАСТ, -А, -О** (απλ.) μεγαλοκέφαλος.

ГОЛОВЕНКА, -И θ. κεφαλάκι.

ГОЛОВЕШКА, -И θ. δαυλός, -ί.

ГОЛОВІЗНА, -И θ. κεφάλι φαριού για φαγητό.

ГОЛОВКА, -И θ. 1 κεφαλάκι. 2 μτφ. κεφάλι, -άκι διαφόρων αντικειμένων· - **ВИНТА** κεφάλι της βίδας· **СПИЧЕЧНАЯ** - το κεφαλάκι σπύριτου. 3 αρχηγού, καθοδηγητές, κεφάλια. 4 τα φέδια (υποδημάτων). 5, (παλ.) κεφαλόδεσμος, -μα.

ГОЛОВНОЙ επ. κεφαλιός, του κεφαλιού· - **АЯ БОЛЬ** κεφαλόπονος, πονοκέφαλος, κεφαλαγία· - **МОЗГ** εγκέφαλος· - **ПЛАТОК** κεφαλομάντηλο ή τσεμπέρι· - **УБОР** καπέλλο· - **АЯ ВОЩЬ** φείρα του κεφαλιού· - **НЕ НЕРВЫ** εγκεφαλικά νεύρα. 2 ο επικεφαλής· - **БАТАЛЬОН** το επικεφαλής τάγμα. || **εμφρ.** - **ГОЛОС** ή **РЕГІСТР** κεφαλική φωνή, φωνή κεφαλής, φαλτσέτο.

ГОЛОВНІЙ, -ІЙ, γεν. πλθ. -**ЄЙ** θ. κούτσουρο α-ναμμένο, φλεγόμενο. || ερεσίβη, ερεβίθη, κ-πνιά, στάχτη, σιναπίδι (ασθένεια οιτηρών).

ГОЛОВОКРУЖЕНИЕ, -Я ουδ. ζαλάδα, ζάλη, σιοτοδίνη, σιοτούρα, ίλιγγος· **ЧУВСТВОВАТЬ** - αισθάνομαι ζαλάδα· - **ОТ УСПЕХОВ** παίρνουν αέρα τα μυαλά από τις επιτυχίες, με συνεπαίρνουν οι επιτυχίες, ζαλάδα από τις επιτυχίες.

ГОЛОВОКРУЖИТЕЛЬНЫЙ επ. ζαλιστικός, ίλιγγιώδης, που προκαλεί ζαλάδα. || μτφ. εξαίρετος, εξαιρετικός, λαμπρός· - **УСПЕХ** καταπλη-

κτική επιτυχία.

ГОЛОВΟΛΟМКА, -И θ. σπασμοκεφαλία.

ГОЛОВΟΛΟМНЫЙ επ. σπασμοκεφαλιστικός, δυσνόητος, δυσκολοιατανόητος.

ГОЛОВОМΟΪКА, -И θ. κατσάδα, -διασμα, γερό λούσιμο, αυστηρή τιμωρία· **ЗАДАТЬ -У** δίνω, βάζω κατσάδα.

ГОЛОВОНОГІЙ επ: -**НЕ** **МОЛЛІОСКИ** κεφαλόποδα μαλάκια.

ГОЛОВОРЕЗ, -А α. κεφαλοπάρτης, σφαγιαστής, μακελάρης.

ГОЛОВОТЯП, -А α. τσαπατούλης, άτσαλος, ατάσθαλος.

ГОЛОВОТЯПСКИЙ επ. τσαπατσούλιος, άτσαλος, ατάσθαλος.

ГОЛОВОТЯПСТВО, -А ουδ. τσαπατσουλιά, ανατασσία, ατασθαλία.

ГОЛОВУШКА, -И θ. 1 κεφαλάκι. 2 (συνήθως με προσδιορισμό) πλάσμα, ύπαρξη· **СЕДНАЯ** - δυστυχισμένο πλάσμα (ή παιδάκι)· **ПРОПАНВШАЯ** - χαμένη ύπαρξη· **СΥЙНАЯ** - ο ευέξαπτος.

ГОЛОД, -А (-У) α. 1 πείνα· **ИСПИТЫВАТЬ** - πεινώ, έχω πείνα· **УТОЛИТЬ** - καταπραΰνω την πείνα, κόβω την πείνα· **УМЕРЕТЬ С -У** πεθαίνω από την πείνα· - **ЛУЧШИЙ ПОВАР** ο πεινασμένος τρώει ό,τι βρει (δε διαλέγει)· **МОРИТЬ -ОМ** εξοντώνω, ξεικάνω, πεθαίνω κάποιον με την πείνα. 2 λιμός σιτοδεία· **ВО ВРЕМЯ** -α τον καιρό της πείνας. || μτφ. έλλειψη, ανεπάρκεια· **КНИЖНЫЙ** - έλλειψη βιβλίων· **ТОВАРНЫЙ** - έλλειψη εμπορευμάτων. || **εμφρ.** **СИДЕТЬ -ОМ** κά-θουαι πεινασμένος, πεινώ.

ГОЛОДАНІЕ, -Я ουδ. πείνα διαρκής.

ГОЛОДАТЬ ρ.δ. 1 πεινώ, υποφέρω από πείνα. || στερούμαι απαραίτητων, δεν επαρκώ. 2 ασι-τώ, δεν τρώω, απέχω τροφής· μένω χωρίς τροφή.

ГОЛОДАЮЩИЙ επ. από μτχ. πεινασμένος· **ПОМОГАТЬ -ИМ** βοηθώ τους πεινασμένους (τους πεινώντες).

ГОЛОДНЫЙ επ., βρ: -**ДЕН, -ДНА, -ДНО**. 1 πεινασμένος, νηστικός· **ОЧЕНЬ** - πειναλέος· -**АЯ СОБΑКА** πεινασμένο σκυλί· **ОНТЬ -ДЕН** είμαι πεινασμένος, πεινώ· -**АЯ СМЕРТЬ** θάνατος από την πείνα· -**НЕ** **ОБЛИ** νυγμοί του στομάχου από την πείνα. 2 άφορος, άγονος, άκαρπος· - **ГОД** άκαρπος χρόνος· - **КРАЙ** άγονη περιοχή, φτωχότοπος. 3 φτωχικός, πενιχρός, λιτός, γλί-σχος· - **ОБЕД** φτωχικό φαγητό· - **ПАЕК** πενι-χρό βοήθημα τροφής, βοήθημα πείνας.

ГОЛОДОВАТЬ, -ДЮ, -ДУЕШЬ ρ.δ. (απλ.) βλ. **ГОЛОДАТЬ** (1 σημ.).

ГОЛОДОВКА, -И θ. 1 πείνα διαρκής. 2 απεργία πείνας· **ОБЪЯВИТЬ -У** κηρύσσω απεργία πείνας.

ГОЛОДОДРАНЕЦ, -НИЦА α. (απλ.) πάμφτωχος, φτωχοδαρμένος, κουρελής, -ιάρης.

ГОЛОДҮХА, -и θ. (απλ.) πείνα.
 ГОЛОЛЁД, -а α. βλ. ГОЛОЛЁДИЦА.
 ГОЛОЛЁДИЦА, -ы θ. ξηροπαγωνιά, υαλόπαγος.
 ГОЛОЛЁДКА, -и θ. (διαλι.) βλ. ГОЛОЛЁДИЦА.
 ГОЛОЛЁДНЫЙ επ. της ξηροπαγωνιάς, του υαλόπαγου.

ГОЛОЛЁДЬ, -и θ. (απλ.) βλ. ГОЛОЛЁДИЦА.
 ГОЛОНОГҮЙ επ. γυμνοπόδης, γυμνοπόδαρος, γυμνόπους· ανυπόδητος, ξυπόλητος.

ГОЛОПҮЗҢҢЙ επ. (απλ.) γυμνόκοιλος. || φτωχός, κουρελής.

ГОЛОПЯТҢҢЙ επ. (απλ.) γυμνόφτερος, με τρύπιες κάλτσες ή παπούτσια στο μέρος της φτέρνας.

ГОЛОС, -а (-у), πλθ. ГОЛОСА α. 1 φωνή, φθόγγος· ВЫСОКИЙ - ψηλή φωνή НИЗКИЙ - χαμηλή φωνή· ТОНКИЙ - φιλή (λεπτή) φωνή· СОЛОВЬЯ φωνή αηδονιού· ЗВОНКИЙ - ηχηρή φωνή· ГЛУХОЙ - υπόκιωφη φωνή· МУЖСКОЙ - ανδρική φωνή· ЖЕНСКИЙ - γυναικεία φωνή· УЗНАТЬ ПО -у γνωρίζω απο τη φωνή· ВО ВСЕ - μ' όλη τη δύναμη της φωνής, στεντόρεια· ПРИСЛУШИВАТЬСЯ К -у масο αφουγκράζομαι τη φωνή (γνώμη) των μαζών. 2 (μούσ.) φωνή· ВТОРОЙ - δεύτερη φωνή. 3 ήχος· - ВЕТРА η βουή του ανέμου. 4 мф. υπαγόρευση· - РАССҮДКА η φωνή της λογικής· - СОВЕСТИ η φωνή της συνείδησης· - КРОВИ η φωνή του αίματος (εσωτερική παρόρμηση εκδίκησης φόβου)· - СТРАСТИ η φωνή του πάθους. 5 η ψήφος· ПРАВО -а δικαίωμα ψήφου· РЕШАЮЩИЙ - θετική ψήφος· СОВЕЩАТЕЛЬНЫЙ - συμβουλευτική ψήφος· ЛИШАТЬ ПРАВА НА -а στερώ το δικαίωμα ψήφου (του εκλέγειν)· «ПРОИЗВЕОТІ ПОДСЧЁТ -όβ κίνω διαλογή των ψήφων» ИЗОРАТЬ, БОЛЬШИНСТВОМ -όβ εκλέγω με πλειοψηφία. || εκφρ. В - ή НЕ СВОИМ -ОМ кричатъ, плакатъ μεγαλόφωνα, δυνατά κράζω, κλαίω· (все) в ОДИН - (όλοι) με μια φωνή, ομόφωνα· В -е (быть) ηχώ καλά· С -а учить, заповинать φωναχτά μαθαίνω, απομνημονεύω· с чужого -а говорять είμαι μεγάλφωνο άλλου, είμαι φερέφωνο, δεν έχω δική μου γνώμη.

ГОЛОСЕМЯННІЕ, -ых, -ых πλθ. (βοτ.) τα γυμνόσπερμα.

ГОЛОСІНА, -ы θ. (απλ.) φωνάρα, αγριοφωνάρα.

ГОЛОСІСТҢҢЙ επ., βр: -сіст, -а, -о. 1 μεγалоφωνος. 2 ηχηρός, βροντερός, βροντόφωνος, βροντόλαλος.

ГОЛОСІТЬ, -ощу, -осішь ρ.δ. 1 (απλ.) τραγουδώ βροντόφωνα ή μονότονα. || φωνάζω δυνατά και μονότονα· -ли торгѳвцы φώναζαν δυνατά οι πωλητές. 2 κλαίω, θρηνώ, οδύρομαι· - по покойнику κλαίω πάνω στον πεθαμένο (μακαρίτη)· невеста -ла на девічнике η νύφη έκλαιγε στην εσπερίδα με τις φιλενάδες της (ρωσικό έθιμο).

ГОЛОСІШКО, -а α. φωνούλα, φωνίτσα.
 ГОЛОСІЩЕ, α. φωνάρα.
 ГОЛОСЛѳВНОСТЬ, -и θ. ωραία και αστήριχτα λόγια, ανακριβολογία, λόγια, κουβέντες.

ГОЛОСЛѳВНҢҢЙ επ., βр: -вен, -вна, -вно α-βάσιμος, αστήριχτος, ωραίος μόνο στα λόγια· -οе обвинение αβάσιμη κατηγορία.

ГОЛОСНҢҢТЬ ρ.σ. βλ. ГОЛОСОВАТЬ.

ГОЛОСОВАНИЕ, -Я ουδ. ψηφοφορία, ψήφιση· - по спискам ψηφοφορία με καταλόγους· ОТКРЫТОЕ - φανερή ψηφοφορία· ТАЙНОЕ - μυστική ψηφοφορία· СТАВИТЬ ВОПРОС НА - бάζω (θέτω) το ζήτημα οε ψηφοφορία· ВОЗДЕРЖАТЬСЯ ОТ -Я απέχω της ψηφοφορίας, δεν ψηφίζω.

ГОЛОСОВАТЬ, -сую, -суеть ρ.δ. 1 ψηφίζω, ψηφοφορώ· - поднятием руки ψηφίζω με ανάταση του χεριού. 2 бάζω σε ψηφοφορία. || -ся μπαίνω σε ψηφοφορία.

ГОЛОСОВЕДЕНИЕ, -Я ουδ. συνήχηση.

ГОЛОСОВОЙ επ. φωνητικός· -не связи φωνητικές χορδές.

ГОЛОСОК, -ска α. φωνούλα, φωνίτσα.

ГОЛОШЕИЙ, -яя, -ее επ. γυμνόλαιμος.

ГОЛОШТАННИК, -а α. (απλ.) ξεβράικωτος, θεόφτωχος.

ГОЛОШТАННҢҢЙ επ. (απλ.) ξεβράικωτος, κουρελής, κουρελιάρης, ραιένδυτος.

ГОЛУБА, -ы α. и. θ. (απλ.) βλ. ГОЛУБЧИК.

ГОЛУБОВОДСТВО, -а ουδ. περισσεροτροφία.

ГОЛУБЕТЬ, -еет ρ.δ. γαλαζιώνω, κυανίζω. || γίνομαι γαλάζιος, κυανός.

ГОЛУБЕЦ βλ. ГОЛУБИЦА.

ГОЛУБИЗНА, -н θ. χρώμα γαλάζιο, κυανό.

ГОЛУБИКА, -и θ. 1 ελώδης μυρτίλος. 2 (αθρ.) οι καρποί του ελώδους μυρτίλου.

ГОЛУБИНЫЙ επ. περιστερίσιος· -οе яйцо περιστερίσιο αυγό· -ая почта ταχυδρομείο με περιστέρια· -ая связь σύνδεση με περιστέρια. || мф. άκικος, αθώς.

ГОЛУБИТЬ, -блю, -бишь ρ.δ.μ. (λι. ποίηση) χαϊδεύω, θωπεύω.

ГОЛУБИЦА¹, -ы θ. (διαλι.) βλ. ГОЛУБИКА.

ГОЛУБИЦА², -ы θ. (παλ.) 1 η περιστέρα. 2 мф. αθώς, αθώ πλάσμα (συνήθως για κορίτσια).

ГОЛУБКА, -и θ. 1 η περιστέρα. 2 мф. καλή μου, χρυσή μου.

ГОЛУБОВАТЫЙ, επ. γαλαζωπός, κυανωπός.

ГОЛУБОГЛАЗНҢҢЙ επ., βр: -лаз, -а, -о γαλανομάτης, γαλανομάτιος· - мальчик γαλανομάτιο παιδάκι· -ая женщина γαλανομάτα γυναίκα· - мужчина γαλανομάτης άντρας.

ГОЛУБОЙ επ. γαλάζιος, γαλανός, κυανός, κυανόχρωμος, θαλασσής· -не глаза γαλανά μάτια· -ое небо γαλάζιος ουρανός. || εκφρ. -ая кровь γαλάζιο (κυανό) αίμα (για ευγενική καταγωγή).

голубок, -ока, α. περιστεράκι. || βλ. голубчик.

голубушка, -и θ. βλ. голубка.

голуби́н, -о́в πλθ. (ενν. голубец, -бца α.) ντολμάδες.

голубчик, -а α. (θωπευτική προσφώνηση) αγαπητέ μου, καλέ μου, χρυσέ μου.

голубь, -я, γεν. πλθ. -ей α. 1 περιστέρι, -ά· почтовые -и ταχυδρομικά περιστέρια. 2 (απλ.) βλ. голубчик. || εκφρ. - мiра περιστέρι της ειρήνης.

голубятина, -и θ. περιστερίσιο κρέας.

голубятник, -а α. 1 περιστερόφιλος, περιστεροτρόφος. 2 περιστεροφάγος (γεράκι). 3 βλ. голубятня.

голубятня, -и θ. περιστερώνας.

голый επ., βρ: гол, -á, -о. 1 γυμνός, γδυμνός· -не нoги γυμνά πόδια· -οе тeлo γυμνό σώμα. || φτωχός, ελεεινός, άθλιος. 2 αποψιλωμένος, μαδαρός, σπανός, φαλακρός· αβλάστητος, άβλαστος, αφύτρωτος. 3 ακάλυπτος. 4 ανόθευτος, καθαρός, γνήσιος, σιέτος· - спирт καθαρό οινόπνευμα. || μονάτος, μόνο· μονάχα· -не факты σιέτα γεγονότα· -не цифры μόνο (μονάχα) αριθμοί. || εκφρ. - прoвод γυμνό κλώδιο (χωρίς μονωτική ουσία)· -не стeны γυμνοί τοίχοι (χωρίς στολίδια)· -ми руками με τα χέρια (μόνο), χωρίς όπλο ή εργαλείο.

голытьса, -á θ. (αθρσ.) φτωχολογία, κουρελαρία.

голыш, -á α. 1 γυμνό παιδάκι, γυμνός άνθρωπος. 2 (παλ.) φτωχός, πένης, ενδεής. 3 βότσαλο, κροκάλη, κοχλάδι.

голышом επίρ. γυμνά, αδαμιαία, ταιτσιδι.

голь, -и θ. (παλ.) 1 (αθρσ.) φτωχολογία, φτωχόκοσμος, η φτώχεια, οι φτωχοί. 2 τόπος αποψιλωμένος, αβλάστητος, σπανός, φαλακρός.

гольц, -á ουδ. 1 φαχνό κρέας ή εντόσθια. 2 δέρμα έτοιμο για βυρσοδέφηση.

гольцовый επ. του φαχνού κρέατος ή εντοσθίων· - вес το βάρος του καθαρού (φαχνού) κρέατος.

гольцм επίρ. (απλ.) βλ. нáгoлo. || καθαρά, γνήσια, ανόθευτα, σιέτα.

гольцeпá, -á θ. (αθρσ.) κ.λ. η φτωχολογία, κουρελαρία, κουρελήδες· ξεβράκιωτοι.

***гольц**, -а α. αθλοπαιδιά, γκόλφ. || εκφρ. брúки-- παντελόκι-γκόλφ· бoскú-- κάλτσες-γκόλφ (ως το γόνα).

гольци, -ов πλθ. παντελόκι-γκόλφ.

гольци́н, -о́в πλθ. (ενν. голец, -льцá, α.) (διαλι.) γυμνοορφές βουνών.

голяк, -á α. (απλ.) ξεβράκιωτος, πάμφτωχος, θεόφτωχος.

голяком επίρ. βλ. голышом.

голяшка, -и θ. (απλ.) βλ. голень.

гомеопат, -а α. γιατρός ομοιοπαθητικός.

гомеопатический επ. 1 ομοιοπαθητικός· -ке средства ομοιοπαθητικά φάρμακα (κατά της ομοιοπάθειας). 2 μτφ. ελάχιστος, ασήμαντος· -ая дoзa ελάχιστη δόση· -ая пoрция η παραμικρή μερίδα.

гомеопатия, -и θ. ομοιοπάθεια.

гомерический επ. ομηριός (μεγάλος, μέγας), όπως των θεών (για γλέντι, φαγοπότι κλπ.) || εκφρ. - смех ή χόχοτ ομηρικό γέλιο, καγχασμός.

гомеровский επ. ομηρικός· - вопрос ομηρικό ζήτημα.

гоминдán, -а α. γκομιντάν, πολιτικό αστυνομικό κόμμα στην Κίνα, το οποίο διαλύθηκε το 1949.

гоминдánовский επ. γκομιντανικός.

***гомогенный** επ. (γραμ. λόγος) ομογενής.

гомозить, -о́жy, -о́зись ρ.δ. (διαλι.) βλ. гoмoзúтьcя. || -ся κινούμαι, γυρίζω, περιφέρωμαι ομαδικά, κατά κοπάδια, σμήνη· βoίθw.

гомон, -а α. βουητό, βόμβος, θόρυβος, χλαλοή, ορυμαγδός.

гомонить ρ.δ. (απλ.) βουίζω, βομβώ· θορυβώ· χλαλαώ.

***гомосексуализм**, -а α. ομοφυλοφιλία.

гомосексуальный επ. ομοφυλόφιλος· -не нaκλoннoсти ομοφυλόφιλες επιρρέπειες.

гон, -а α. 1 σκάρος, σκάρισμα, βγάλσιμο, οδήγημα στη βουική· κυνήγημα, -τό, τρέξιμο. 2 κυνήγι, -μα, καταδίωξη αγρίων ζώων. 3 βάτευμα, απήδημα. 4 έργος, κομμάτι χωραφιού για όργωμα, καλλιέργεια κ.τ.τ. || εκφρ. бóровне -и (παλ.) μέρη καστοροθηρίας.

***гонг**, -а α. γιόνγκι (σήμαντρο).

***гондола**, -и θ. 1 γόνδολα. 2 ακάτιο, κοφίνι, καλάθι του αεροστάτου. 3 βαγόνι εκφόρτωσης με άνοιγμα της καταπακτής.

***гондольер**, -а α. γονδολιέρος, -ρης.

гондольера, -и θ. τραγούδι των γονδολιέρων της Βενετίας.

гонение, -я ουδ. 1 δίωξη, καταδίωξη, διωγμός, καταδιωγμός, κατατρεγμός· подвергáтьcя -ям υποβάλλομαι σε διωγμούς, κατατρέχομαι, καταδιώκομαι.

гонец, -нцá α. αγγελιαφόρος πεζός ή έφιππος.

***гониметр**, -а α. γωνιόμετρο.

гонитель, -я α., -ница, -и θ. δώκιτης, -τρια

гонка, -и θ. 1 κυνηγητό, κυνήγι, -ημα· -вооруженный το κυνήγι των εξοπλισμών. || δρόμος, τρέξιμο. 2 βία, βιασύνη, σπουδή· ταχύτητα, γρηγοράδα. 3 (αθлт.) αγώνας δρόμου, δρόμος· велосипедные -и ποδηλατοδρομία· автoмoбúльные -и αυτοκινητοδρομία· гребные -и κωπηλατοδρομία· пáрусные -и ιστιοδρομία. 4 τιμωρία, κατασάδα, κατασάδιασμα.

ΓΟΗΚΙЙ επ., βρ: ΓΟΗΟΚ, ΓΟΗΚÁ, ΓΟΗΚΟ. 1 κυνηγετικός, κυνηγιάρικος· -ЯЯ σοβάκα κυνηγετικό σκυλί, λαγονίνα. || (για βάρια) απλ. ταχύπλοος. 2 αναπτυσσόμενος γρήγορα (για δέντρα, δάσος).

ΓΟΗΚΟСТЬ, -И θ. η γρήγορη ανάπτυξη δέντρων, δάσους.

ΓΟΗΟΒΕЛЬ, -Я α. κ. **ΓΟΗΟΒЪЛЪ**, -И θ. βλ. ГОЛУБИКА.

* **ΓΟΗΟΚΟΚΚ**, -α α. (ιατρ.) γονόκοκκος.

* **ΓΟΗΟΡ**, -а (-у) α. 1 (παλ.) τιμή, αξία, αξιολογία. 2 έπαρση, αλαζονία, οίηση, υπερσούηση, ζυπασία.

* **ΓΟΗΟΡÁР**, -а α. αμοιβή, ανταμοιβή, πληρωμή.

ΓΟΗΟΡΕЙННЙ κ. **ΓΟΗΟΡΟЙННЙ** επ. γονορροϊκός.

* **ΓΟΗΟΡΕЯ**, -И θ. γονόρροια.

ΓΟΗΟЧННЙ επ. δρομικός, αγωνιστικού τύπου· - АВТОМОБІЛЪ αυτοκίνητο αγωνιστικού τύπου· -ЯЯ ЯХТА γιότ λεμβοδρομίας.

ΓΟΗΟШІТЬ, -ШУ, -ШІШЬ ρ.δ. (απλ.) 1 πολυπραγμονώ, φιλοπραγμονώ. 2 μτφ. αποταμιεύω, αποθηκεύω, συγκεντρώνω, μαζεύω· - ДЕНЬГИ μαζεύω χρήματα. 3 ετοιμάζω στα γρήγορα· ПОКÁ ТЫ ЯИЧНИЦУ -ШІШЬ, МЫ ХВАТІМ ПО РЪКОЧКЕ ЫС-ΠΟΥ ΕΣΥ ΝΑ ΤΗΓΑΝΙΣΕΙΣ Τ'ΑΥΓÁ, ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΤΣΟΥΞΟΜΕ ΑΠΟ ΕΝΑ ΠΟΤΗΡÁΝΙ.

* **ΓΟΗТ**, -а α. (αθρο.) πέταυρο επιστεγάσης.

ΓΟΗТОВОЙ επ. με πέταυρα· -ЯЯ КРЪША στέγη ύλινη (με πέταυρα).

ΓΟΗЧÁР, -Á α. αγγειοπλάστης, κεραμοποιός, κεραμοπλάστης, κανατάς.

ΓΟΗЧÁРНИЧАТЬ ρ.δ. ασχολούμαι με την αγγειοπλαστική.

ΓΟΗЧÁРННЙ επ. αγγειοπλαστικός· κεραμικός, κεράμινος· Πήλινος· -ОЕ ИСКУССТВО η αγγειοπλαστική τέχνη· -НЕ ИЗДЕЛІЯ είδη αγγειοπλαστικής· -ОЕ ПРОИЗВОДСТВО παραγωγή αγγειοπλαστικών ειδών· - КРУГ κεραμικός τροχός.

ΓΟΗЧÁРСКІЙ επ. αγγειοπλαστικός, του αγγειοπλάστη.

ΓΟΗЧÁРСТВО, -а ουδ. το επάγγελμα του αγγειοπλάστη ή η αγγειοπλαστική τέχνη.

ΓΟΗЧІЙ επ. δρομικός, καταδρομικός· -ЯЯ СО-ВÁКА κυνηγετικό σκυλί. || ουσ. το λαγωνικό.

ΓΟΗЧІК, -а α. 1 (αθлт.) δρομέας. 2 βοσκός, ποιμένας, τσομπάνος.

ΓΟΗЪОÁ, -Ы θ. 1 (απλ.) τρεχάλα, πηλάλα. 2 βλ. ΓΟΗ (2 σημ.).

ΓΟΗÁТЬ ρ.δ.κ. 1 (σημαίνει ενέργεια προς διάφορες κατευθύνσεις και σε διάφορο χρόνο) βλ. ΓΗÁТЬ (1, 2, 3, 4 σημ.). 2 στέλλω, κατευθύνω με παραγγελία. 3 μτφ. (απλ.) εξελέγχο, εξετάζω τις γνώσεις ενός μαθήματος· || ειφρ. - ГОЛУБЕЙ αφήνω ή υποχρεώνω τα περισσότερά να πετάξουν· ЛОДЫРЯ -, СОВÁК - σιωνών μύγες (τεμπελιάζω)· - ПОЧТУ μεταφέ-

ρω ταχυδρομείο. || -СЯ 1 βλ. ΓΗÁТЬСЯ (με σημασία επαναληπτική). 2 (παλ.) αμιλλώμαι στο τρέξιμο.

ΓΟП επιφ. ώπ, ύπα.

ΓΟПÁК, -Á α. γιοπάκι, ουκρανικός χορός κιάθως και η μουσική του.

ΓΟПЛÁ επιφ. βλ. ΓΟП.

ΓΟрÁ, -Ы θ. 1 βουνό, όρος· ЛЕДЯНÁЯ - παγόβουνο· СНЕЖНÁЯ - χιονόβουνο (για παγοδρομίες). 2 σωρός μεγάλος, πλήθος, στίβα· - ЯИЧ-КОВ βουνό απο κιβώτια. 3 επίρ. -ОЙ σαν βουνό (μεγάλος σωρός). || ειφρ. - НА ДУШЕ ЛЕЖІТ έχω βάρος μεγάλο στην ψυχή (σαν βουνό)· - С ПЛЕЧ (СВАЛІЛАСЬ) μου 'φυγε ένα μεγάλο βάρος απο πάνω μου (ξαλάφρωσα)· -У СВОРОТІТЬ, СДВІНУТЬ αναποδογυρίζω, κουνώ βουνά (επιτελώ μεγάλες πράξεις)· НЕ ЗА -АМИ δεν είναι μακριά, είναι κοντά, σιμά, φαίνεται· В -У ИЛТІ (ή ПОДНИМАТЬСЯ) ανέρχομαι τις βαθμίδες της ιεραρχίας, αναδειχνομαι· ПОД -У ИЛТІ ή КАТІТЬСЯ κ.τ.т. παίρνω τόν κατήφορο, τόν κατιόντα κιάδο (παρακιάζω)· НАДЕЯТЬСЯ КАК НА КÁМЕННУЮ -У βασιζομαι, στηρίζομαι απόλυτα (σε κάποιον)· ПИР -ОЙ γλέντι τριουίβερτο· - МЫШЬ РОДИЛÁ κοιλιοπόνεσε βουνό και γέννησε ποντίκι ή ώδινεν όρος, έτεκε μυν· (СТОЯТЬ) -ОЙ ЗА КОГÓ-ЧТО στέκομαι βουνό (αιλόνητος) στο πλευρό κάποιου· - С -ОЙ НЕ СДВІНЕТСЯ, а ЧЕЛОВЕК С ЧЕЛОВЕКОМ СВІДІЛІТЬСЯ βουνό με βουνό δε συναντιέται, όμως ο άνθρωπος με τον άνθρωπο συναντιέται (παρμ.)· СМЕРТЬ НЕ ЗА ГОРÁ-МИ, а ЗА ПЛЕЧÁМИ (παρμ.) ο θάνατος δεν είναι μακριά, μπορεί να επέρθει απο ώρα σε ώρα, απο στιγμή σε στιγμή.

ΓΟрÁзд, -а, -о επ. με σημ.κατηγ. (απλ.) ικανός, επιδέξιος, επιτήδειος· ОН НА ВСЕ - ΕΙ-ΝΑΙ ικανός για όλα· КТО ВО ЧТО - ο καθένας όπως μπορεί, όπως ο ίδιος νομίζει.

ΓΟрÁздо επίρ. 1 (μόνο για σύγκριση)· Πιο πολύ, πολύ πιο, ασύγκριτα· - ЛУЧШЕ πολύ (πιο) καλύτερα· - ХУЖЕ πολύ (πιο) χειρότερα· БОЛЬ-НОМУ - ЛУЧШЕ с άρρωστος είναι πολύ καλύτερα.

ΓΟрб, -Á, προστ. на ГОрбУ, ο ГОрбé α. 1 καμπούρα, κίρτωμα, κύφωμα. 2 μτφ. μαστός του βουνού· γήλοφος. 3 επίρ. -ОМ καμπουρωτά, σαν καμπούρα. 4 ύβος, υβωμα· - ВЕРОЛЮДА ο ύβος τής γιαμήλας. || ειφρ. СВОІМ (ή СОБСТВЕННМ) -ОМ με τον ιδρώτα μου, με τον κόπο μου· ИСПЫТЪВАТЬ НА СВОЕМ ή СОБСТВЕННОМ -У δοκιμάζω στην καμπούρα μου· НАЛОЖІТЬ НА -У ζυλοκοπώ, μπαγαλώνω· НАМЯТЬ КОМУ - ισιώνω την καμπούρα κάποιου (χτυπώ, ζυλοκοπώ).

ΓΟрбÁтІТЬ, -ÁЧУ, -ÁТІТЬСЯ; -СЯ βλ. ГОрбІТЬ- (СЯ).

ΓΟрбÁТОСТЬ, -И θ. καμπούριασμα, κύφωση, ύβωση.

γορβάτνй, επ., βρ: -βάτ, -а, -ο. 1 καμπούρης, -ρικός, κυφός. 2 εξογιωμένος, κυρτός, καμπύλος. - мост τοξωτή γέφυρα. - нос κυρτή μύτη. || ουσ. καμπούρης. -ого μοгила испрáвит (παρμ.) τόν καμπούρη ο τάφος τον ισιάζει, το στραβό το ξύλο η φωτιά το ισιάζει.

γορβάч, -ά α. (απλ.) βλ. горбýн.

Γόρβик, -а υ. καμπουρίτσα.

γορβίνα, -н θ. κύρτωση, -μα· εξογιωμα· καμπούρα· нос с -ой μύτη καμπουρωτή.

γορβίнка, -и θ. καμπουρίτσα.

Γόρβить, -блю, -бишь ρ.δ.μ. λυγίζω, κάμπω, καμπουριάζω, κυρτώνω. - спίνку λυγίζω τη ράχη. || -ся λυγίζω, κάμπτομαι, κυρτώνομαι, καμπουριάζω· καμπυλώνομαι.

γορβók, -óká α. καμπουρίτσα.

γορβонóснй επ., βρ: -нóс, -а, -ο καμπουρομήτης, γρυπός.

γορбýн, -ά α., -бя, -и θ. καμπούρης, -а, καμπουριάρης, -α.

γορбунóк, -нká α. βλ. 1 μικροκαμπουριάρης. 2 ιππόκαμπος, αλογάκι της θάλασσας

γορбýша¹, -и θ. είδος σολομού.

γορбýша², -и θ. είδος κοσιιάς.

γορбóль, -я α. σανίδα εξακριβίων.

γορделíвoсть, -и θ. υπερηφάνεια, μεγαλοφροσύνη, υψηλοφροσύνη.

γορделíвнй επ., βρ: -лív, -а, -ο υπερήφανος, μεγαλόφρονος, υψηλόφρονος, υπερόπτης· αγέρωχος. -ая ocáнка αγέρωχο ύφος· -ое чýвство αίσθημα υπερηφάνειας.

γορδέц, -ά α., -ячка, -и θ. υπερόπτης, -и да, υψηλόφρονος, -η, περήφανος, -η.

Γόрдиев, -а, -ο επ: - ýзел γόρδιος δεσμός· рассéчь, разрубítь - ýзел κόβω το γόρδιο δεσμό.

γορδίться, -ржýсь, -рдíшься ρ.δ. 1 υπερηφανεύομαι, περηφανεύομαι. 2 ειμαι υπερόπτης, αλλαζών, ξυπάζομαι, κομπάζω.

Γόрдoсть, -и θ. περηφάνεια· говорíть с -ью μιλά με περιφάνεια (περήφανα). || δόξα, καμάρι, καύχημα· Парфенóн - ~ Γρέцции ο Παρθενώνας είναι το καμάρι της Ελλάδας. 3 υπεροφία, έπαρση, υπερφροσύνη.

Γόрднй επ., βρ: горд, -á, -ο, πλθ. гóрдн и. гордý. 1 περήφανος· - человек περήφανος άνθρωπος· - взгляд περήφανο βλέμμα. 2 αυτάρεστος, καμαρωτός. 3 ανιατάδεχτος· υπεροπτικός, υπερόπτης.

γορδня, -и θ. (παλ.) βλ. гóрдoсть (3 σημ.)

Γόρε, -я ουδ. 1 στενοχώρια, πίκρα, φαρμάκι· λύπη, θλίψη· с -я απο στενοχώρια. 2 δυστυχία, κακοτυχία, ατυχία, καιό· нас поcтíгло большóе - μας βρήκε μεγάλο καιό. || εκφρ. с -ем пополáм κουτά-στραβά, με δυσκολία, μετά βασάνων, κούτοα-κούτοα· и -я má-

ло λίγη είναι η στενοχώρια μου, στενοχώρια που έχω (αδιαφορώ)· помóчь, посóбить -ю βοηθώ στη δυστυχία· хлебнýть, хватítь -я πίνω πολλά φαρμάκια, περνώ πολλές στενοχώριες· - мне с тоóбй με ποτίζεις φαρμάκια, με καταστενοχωρείς.

Γорé επίρ. (παλ.) άνω, προς τον ουρανό· возвестí очи - κοιτάζω προς τον ουρανό· воздéть рýки - υψώνω τα χέρια προς τον ουρανό.

Горевáть, -рéю, -рéешь ρ.δ. στενοχωριέμαι, πικραίνομαι, θλίβομαι, λυπούμαι· горéй не горéй мёртвoго не воротíшь στενοχωρηθείς δε στενοχωρηθείς τον πεθαμένο δεν τον ανασταίνεις. || (απλ.) φτωχοζώ, φτωχοδέρνω, δυστυχώ· двóе оράтьев догáто живýт, а трéтий кое-как горéет τα δυο αδέρφια ζούν πλούσια, όμως ο τρίτος δυστυχεί. || εκφρ. Гóре - καταπιμαίνομαι, καταφαρμακίωνομαι, καταστενοχωριέμαι.

Горевóй επ. (απλ.) δυστυχής, πικραμένος, φαρμακωμένος· καιότυχος.

Γορέлка¹, -и θ. καυστήρας, μπέν· гáзовая - καυστήρας του αερίου.

γορέлка², -и θ. (διαλι.) η βότνια.

γορέлки, -лок πλθ. κυνηγητό, τα σικλαβάνια (παιδικό παιγνίδι).

Γορέлнй επ. 1 καμένος· -ая κόрка καμένη κοριά· - лес καμένο δάσος. 2 καταστραμμένος, χαλασμένος· -не кóжи καμένα δέρματα.

***Горельёф**, -а α. υψηλό ανάγλυφο (περισσότερο απο το μισό του φυσικού όγιου).

Горемýка, -и α. и. θ. καιόμοιρος, -η, φουκαράς, -ριάρα ιιλπ. επ.

Горемýчннй επ. καιόμοιρος, δύστυχος, -ής, ταλαίπωρος· καιότυχος.

Горéние, -я ουδ. 1 καύση. 2 λάμψη.

Γόренка, -и θ. (παλ. и. διαλι.) δωματιάκι, καμαράκι.

Γόреcтннй επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 θλιβερός, λυπητερός· -не соóбитя θλιβερά γεγονότα· -ое извéстие θλιβερή είδηση. || θλιμμένος· -ая улóбка θλιμμένο χαμόγελο. 2 ελεεινός, άθλιος· в -ом óстоя́нннй σε ελεεινή κατάσταση.

Γόреcть, -и θ. 1 πίκρα, φαρμάκι, στενοχώρια· θλίψη, λύπη. 2 πλθ. -и βάσανα, ταλαιπωρίες, δυστυχίες· он пережíl мнóго -еý· κυτός πέρασε πολλά βάσανα.

Γορέть, -рéю, -рíшь ρ.δ. 1 καίγομαι· дровé -я́т в пéчке τα καυσόξυλα καίγονται στη θερμάστρα· дом -я́т το σπίτι καίγεται. || καίω, είμαι ανάμμενος· пéчка -я́т η θερμάστρα καίει· лáмпа -я́т η λάμπα καίει (φωτίζει). 2 φλέγομαι, φήνομαι· ребёнок -я́т - температурá 40° το παιδάκι φήνεται απο τον πυρετό, έχει 40 βαθμούς. 3 κοικινίζω, ερυθριώ· я -рéю от cтыдá κατακοικινίζω απο ντροπή· ýши -я́т τα

αυτιά καίνε (κοικινίζουν). ЛИЦО -ΉΤ το πρόσωπο καίει (κοικινίζει). 4 καταλαμβάνομαι απο δυνατό πάθος, αίσθημα, οργή κλπ., ανάβω, φλέγομαι, καίγομαι. 5 αστράφτω, στραφταλίζω, λάμπω. 6 σαπίζω, χαλνώ (απο υγρασία και μη αεριισμό). МОКΡΟΕ СΕНО -ΉΤ В СТОΓΆΧ το βρεγμένο χόρτο σαπίζει στις θημωνιές. 7 φθείρομαι, χαλνώ, αχρηστεύομαι (για ενδύματα, υποδήματα). 8 βγαίνω απο το παιγνίδι, καίγομαι. || εκφρ. -ΉΤ ТРАВΆ ПОД НОГΆΜΙ φωτιές (σπίθες) βγάζουν (πετούν) τα πόδια του (για ταχύποδα). ЗЕМЛΉ -ΉΤ ПОД НОГΆΜΙ κάθεται σ' αναμμένα κάρβουνα (είναι έτοιμος να φύγει, ανυπομονεί να το σκάσει· τρέχει ολοταχώς). НЕ -ΉΤ δεν είναι καμιά βία, δε μας κυνηγά κανέναν. ДΈЛΟ (РАБΌТΆ И.Τ.Τ.) -ΉΤ В РУКΆХ у κογό τον βλέπει η δουλειά και τον φοβάται ή την πιάνει η ζάλη (για δουλευταρά).

ГÓРЕЦ, -рца α., -я́нка, -и θ. κάτοικος ορεσίβιος, βουνήσιος.

ГÓРЕЧЬ, -и θ. 1 πίκρα, πικράδα, -ρίλα, φαρμακιάδα. 2 στενοχώρια, πίκρα, φαρμάκι. 3 πικρό πράγμα.

* ГОРЖΈТ, -а α. περιλαίμια γούνα γυναικεία.

горжѣтка, -и θ. βλ. горжѣт.

* ГОРИЗΌНТ, -а α. 1 ορίζοντας· СΌЛНЦЕ СКРΉЛОСЬ ЗА -ΟΜ ο ήλιος κρύφτηκε πίσω απο τον ορίζοντα. 2 μτφ. κύκλος γνώσεων, έιταση αντίληψης· ЧЕЛОВΈΚ С ШИРΌΚИМ -ΟΜ άνθρωπος με πλατύ ορίζοντα. 3 πλθ. -и ορίζοντες, κύκλος ενεργειών, δυνατοτήτων· ОН ОТКРΉЛ НΌВЫЕ -и В НАΥΚЕ αυτός άνοιξε νέους ορίζοντες στην επιστήμη. 4 υδροστάθμη. || εκφρ. ПОЯВΊТЬСЯ НА -е εμφανίζομαι στον ορίζοντα (κοινωνικό κλπ). ИЗЧΈЗНУТЬ С -а εξαφανίζομαι απο τον ορίζοντα (κοινωνικό ή άλλον).

ГОРИЗΌНΤΆΛЬ, -и θ. 1 οριζόντια γραμμή· ПО -и οριζόντια, -ως. 2 η ισούψης καμπύλη.

ГОРИЗΌНΤΆЛЬНО επίρ. οριζόντια.

ГОРИЗΌНΤΆЛЬНОСΤЬ, -и θ. οριζοντιότητα.

ГОРИЗΌНΤΆЛЬНΉ ΕΠ., βρ: -лен, -льна, -льно οριζόντιος· -ая лΊΝΙΑ οριζόντια γραμμή.

ГОРЉΚΆ, -и θ. (διακι.) η βότκα.

ГОРЉЛЛА, -и θ. ο γορίλλας (πίθηκος).

ГОРЉСТНΉ ΕΠ., βρ: -рїст, -а, -ο ορεινός, βουνώδης.

ГОРИΧВΌСТКА, -и θ. κίσσα η φοινικόσουρη.

ГОРИЦВΈТ, -а α. λυχνίδα (φυτό).

ГÓРКА, -и θ. 1 βουναλάκι. 2 μικρή στίβα, μικρός σωρός. 3 εταξέρα· πιατοθήκη. 4 είδος αεροπορικής πτήσης. 5 είδος αγροτικής μηχανής διαλογής. || εκφρ. КРΆСНΆЯ - (παλ.) η πρώτη εβδομάδα μετά το Πάσχα (εβδομάδα γάμων).

ГÓРΚНУТЬ, -нет, παρλθ. χρ. ГОРК, -ла, -ло ρ.δ. χαλνώ, πικρίζω· В ТЕПЛΈ ΜΆСЛΌ -εТ στη ζέστη το λίπος χαλάει.

ГОРΚΌМ, -а α. επιτροπή πόλης.

ГОРЛΆΝ, -а α. (απλ.) φωνακιάς, φωνασιός.

ГОРЛΆΝИТЬ ρ.δ. (απλ.) ξελαρυγγίζω, -ομαι, ξεκουφαίνω, -ομαι· φωνασιώ.

ГОРЛΆСТНΉ ΕΠ., βρ: -лΆст, -а, -ο. (απλ.) κραυγαλέος, βροντόφωνος, βροντόλαλος. || φωνασιός, φωνακιάς.

ГОРЛΆЧ, -я́ α. 1 είδος γωβιού. 2 γαλακτοδοχείο στενόλαιμο.

ГÓРЛИΝΚΆ, -и κ. ГÓРЛИЦΆ, -и θ. τρυγόνα, -ι, τουρτούρα. || (παλ.) βλ. ГОЛЉБКА.

ГÓРЛО, -а ουδ. 1 λαιμός, το μπροστινό μέρος αυτού· СХВАТΊТЬ ЗА -α αρπάζω (πιάνω) απο το λαιμό. || λάρυγγας· у ΜΕΝΆ БОЛΊТ - μου πονά ο λαιμός· у ΜΕΝΆ ПЕРШΊТ В -е με τρώει ο λαιμός· у ΜΕΝΆ ПЕРЕСΌΧЛО В -е μου στέγνωσε ο λάρυγγας. 2 στενό μέρος αντικειμένου· -БУТЉЛКИ ο λαιμός του μποκαλιού· -ЗАЛΊВА ο λαιμός του κόλπου. || εκφρ. ПО - ως το λαιμό (για βάθος)· КРИЧΆТЪ ВО ВОΈ - ξελαρυγγίζομαι απο τις φωνές· СЛОВΆ ЗАСТРΆЛИ В - κομπιάζω κατά την ομιλία· ОНТЪ ЗΆНЯТЪМ ПО - είμαι πνιγμένος απο δουλειά· СЫТ ПО - (κυρλξ. κ. μτφ.) είμαι χορτάτος ως το λαιμό· ПРИ-СТΆТЪ С НОЖΌМ К -у βάζω το μαχαίρι στο λαιμό (απατιώ επίμονα)· БРАТЬ (ВЗЯТЬ), СХВА-ТΊТЬ ЗА - πιάνω απο το λαιμό (εξαναγκιάζω)· ПРΌΜΌЧИТЬ - βρέχω λιγάκι το λάρυγγα (πίνω λιγάκι)· СЛΈЗН Η РЫДΆНΙΑ ПΌСТУПΊЛИ К -у είναι έτοιμος να κλάψει, τον πήρε το παράπονο· ПО-ПЕРΈК СТАТЬ Η ВСТАВΆТЪ И.Τ.Τ. μου κάθεται τσάχαλο στο μάτι (ενοχλεί, εμποδίζει).

ГОРЛОВΊΚ, -я́ α. (απλ.) γιατρός λαρυγγολόγος.

ГОРЛОВΊΝΆ, -и θ. 1 στόμιο, λαιμός· - ВУЛ-КΆΝΆ ο κρατήρας του ηφαιστείου. || στενό πέ- *ρασμα, περασιά· πόρος. 2 ξελαίμηση.

ГОРЛОВΌЙ ΕΠ. 1 λαιμικός, του λαιμού· ΛΑ-ΡΥΓΓΙΚΌС, του λάρυγγα· -я́ ЧАХΌТКА φυματίωση του λάρυγγα· -я́ БОЛΈЗНЬ ασθένεια του λάρυγγα. 2 λαρυγγικός· - ГΌЛОС λαρυγγική φωνή.

ГОРЛОДΈР, -а α. (απλ.) φωνακιάς, φωνασιός.

ГОРЛОПΆΝ, -а α, (απλ.) φωνακιάς, φωνασιός.

ГОРЛОПΆΝИТЬ ρ.δ. (απλ.) βλ. ГОРЛΆΝИТЬ.

ГÓРЛЫШΚΌ, -а ουδ. 1 λαιμάκης, λαιμούλης. 2 στενό μέρος αντικειμένου· - БУТЉЛКИ ο λαιμός του μποκαλιού.

* ГОРΜΌН, -а α. η ορμόνη.

ГОРΜОНΆЛЬНΉ ΕΠ. ορμονικός.

ГОРНΉ, -а α. 1 φούρνος, κάμινος. || καμίνι σιδηρουργού. 2 χωνευτήριο υψικαμίνου.

* ГОРН? -а α. σάλπιγγα, τρομπέτα.

ГÓРНИЉ, -яя, -ее ΕΠ. (παλ.) ουράνιος, που βρίσκεται στα ύψη. || υψηλός, ανώτερος.

ГОРНЉЛО, -а ουδ. (παλ.) 1 φούρνος, κάμινος. 2 μτφ. καμίνι (δυσκολίες, δοκιμασίες, ταλαι-

παρίες).

горниѣст, -а α. σαλπικιτής, τρουμπετίστας.

гóрница, -н θ. 1 (παλ.) δωμάτιο, κάμαρα. 2 (διαλι.) ξενώνας ίζμπας.

гóрничная, -ой θ. η καμαριέρα.

горно́, -á ουδ. (διαλι.) βλ. горн¹ (1σημ).

горновóй επ. 1 της καμίνου. 2 ουσ. βλ. горновшій.

горновщίк, -á α., -ца, -н θ. τεχνίτης, -ισσα χυτηρίου.

горнодобывáющий επ. μεταλλευτικός, της εξόρυξης.

горнозавóдский επ. μεταλλουργικός.

горнозавóдчик, -а α. εργοστασιάρχης μεταλλουργίας.

горнолѣжник, -а α. (αθлт.) ο σιέρ.

горнолѣжнίк επ. του σιέρ. - σπόρτ το σπόρ του σιέρ. -ая стáнция ορεινός σταθμός για σιέρ.

горнопрóмышленник, -а α. βιομήχανος μεταλλουργίας.

горнопрóмышленность, -и θ. μεταλλοβιομηχανία.

горнопрóмышленнίк επ. μεταλλοβιομηχανικός, μεταλλευτικός. - район μεταλλευτική περιοχή.

горнорабóчий, -его α. μεταλλευτής, μεταλλωρύχος.

горнорóдный επ. μεταλλευτικός, του μεταλλείου, του μεταλλωρυχείου.

горностаéвнίк επ. απο ερμίνα. - мех γούνα απο ερμίνα.

горноста́й, -я α. ικτίδα, ερμίνα, νυφίτσα. || η γούνα ερμίνα.

гóрнίк επ. 1 ορεινός, βουνίσιος. -οε óβε-ρο ορεινή λίμνη. -ая цепь οροσειρά. - воз-дух βουνίσιος αέρας. -ая страна ορεινή χώρα. -ая артиллѣрия ορειβατικό πυροβολικό. 2 ορυκτός. -не обгáтства ορεινός πλούτος. 3 μεταλλευτικός, των μεταλλείων. -οε дѣло μεταλλειολογία. - инженер μεταλλειολόγος. μηχανικός μεταλλείων. -ая порóда πέτρωμα. - хру-стáль ορυκτό κρύσταλλο. || εκφρ. - лён ο α-ιάντος.

горнѣк, -á α. 1 βλ. горнорабóчий. 2 μηχανικός μεταλλείων ή σπουδαστής μεταλλειολογίας.

горнѣцкίк επ. του μεταλλωρύχου. - посёлок οινοικισμός μεταλλωρύχων.

гóрод, -а, πλθ. -á, -óв α. 1 πόλη, πολι-τεία, χώρα. столічнίк - πρωτεύουσα. глáвннй - πρωτεύουσα νομού ή επαρχίας. -á-герóк πό-λεις-ηρωίδες. в чертѣ -а μέσα στα τείχη της πόλης, στο εσωτερικό αυτής. за -ом έξω απο την πόλη, στα προάστεια, στα περίχωρα. στην εξοχή. зелѣннй - πράσινη πόλη (με πολύ πρά-σινο). 2 (παλ.) πόλη εντός φρουρίου. 3 (στα σιλαβάκια) το διαχωρισμένο μέρος κάθε οιά-δας. || εκφρ. зá -ом στα προάστεια. ни к се-

лѹ ни к -у χωρίς αιτία και αφορμή, χωρίς λόγο.

городѣть, -рожѹ, -рóдншъ и. -родішъ ρ. δ. μ. 1 φράζω, περιφράζω. 2 (απλ.) λέγω ανοησίες, κουταμάρες. || εκφρ. огород - επιχειρώ κάτι ανεπιτυχώς, ανώφελα.

городіще, -а ουδ. μεγαλούπολη. || οχυρά α-χαίας πόλης.

городкί, -óв πλθ. (ενι. городóк, -дкá α.) είδος παιδιάς.

городнίчнй, -ейо α. (παλ.) πολιτάρχης.

городовóй, επ. αστικός. (παλ.) -áя поли-ция αστυνομία.

городовóй², -óго α. (παλ.) αστυφύλακας.

городóк¹, -дкá α. 1 πολιτειούλα. 2 συνου-κιομός, παροιμία.

городóк² βλ. городкί.

городскóй επ. αστικός, της πόλης. -áя ýли-ца οδός πόλης. -óе населѣние πληθυσμός της πόλης ή των πόλεων. || ουσ. αστός, πολίτης.

городьóá, -ý θ. (διαλι.) 1 φράξιμο, περί-φραξη. 2 φράχτης, περίφραγμα.

горожáнин, -а, πλθ. -áне, -áн α., -áнка, -и θ. αστός, -ή, πολίτης, -ισσα, χωραίτης, -ισσα.

гороно́ α. αιγλ. αστικό τμήμα της λαϊκής παι-δείας.

* **горосκόп**, -а α. ωροσκόπιο.

горóх, -а (-у) α. μπιζελιά. || μπιζέλι, α-ρακιάς. || εκφρ. как об стѣну ή в стѣну, от стѣн - στου κωφού την πόρτα όσο θέλεις βρό-ντα (αδύνατο να επιδράσεις). при царѣ Горó-хе про αμνημονεύτων χρόνων, τον καιρό του λ'άε. -ом сáпать, сáпаться и.т.т. φλυαρώ πο-λύ, σαν το πολυβόλο πάει η γλώσσα.

горóвина, -н θ. η μπιζελιά.

горóховица, -н θ. σούπα μπιζέλια.

горóховнй επ. του μπιζελιού. απο μπιζέλι, *μπιζελίσιος. - стѣбелъ το στέλεχος της μπι-ζελιάς. - суп σούπα μπιζέλια. || πρασινωπός, χρώμα μπιζελιού. || εκφρ. чýчело -οε ή шут -α) ο γελοία ντυμένος. β) περιγέλαστος, ανε-διήγητος, σάχλας, σαχλαμάρας.

горóшек, -шка (-шку) α. 1 μπιζελάκι. душί-стнй - μοσχομπίζελο. зелѣннй - χλωρά (φρέ-σια) μπιζέλια. 2 ύφασμα σπικτό σαν μπιζέλια.

горóшина, -н θ. ένα σπέρμα μπιζέλι.

горóшинка, -и θ. ένα μπιζελάκι.

гóрскй επ. ορεινός, βουνίσιος. -ая дере-внйα ορεινό χωριό.

горсовѣт, -а α. το συμβούλιο της πόλης.

гóрстка, -и θ. βλ. горсть.

гóрсточка, -и θ. χουφτούλα, χουφτίτσα.

горсть, -и θ., γεν. πλθ. -ѣй. 1 φούχτα, χαύ-φτα. φουχτιά, δράγμα. - мѹкί μια φούχτα α-λεύρι. 2 μτφ. λίγοι, ασήμαντος αριθμός ή πο-σότητα. - храбрѣóв μια φούχτα παλιάρια.

гортáннй επ. 1 λαρυγγικός. -не мѹщцί οι

λαρυγγιοί μυώνες. 2 (γλωσ.) λαρυγγόφωνος·
-не согласные λαρυγγόφωνα σύμφωνα· - гóвор
λαρυγγινή ομιλία.

Гортáнь, -и θ. λάρυγγας, λαρύγγι· у него
язы́к прили́п к -и αυτός κατάπιε τη γλώσσα του
(έμεινε άναυδος).

Гортéнзия, -и θ. ορτανσία, κοσμητικό φυτό.

Гору́шка, -и θ. βουναλάκι.

Горча́йший υπερθ. βαθμός του επ. Гóрький.

Гóрче συγκρ. βαθμός του επ. Гóрький και
του επιρ. Гóрько.

Горчи́нка, -и θ. στην έιφραση: с -ой (απλ.)
με πιερούτσινη γεύση, πιεροφέρει.

Горчи́ть, -и́т ρ.δ. πιερίζω, έχω πιερή γεύ-
ση· мука́ -и́т το αλεύρι πίερισε.

Горчи́ца, -и θ. 1 σινάπι το λευκό, λαφάνα.
2 σιναπόσκονη. || μουστάρδα· после ѱжина -
(είναι) κατόπιν εορτής.

Горчи́чник, -а α. συναπισμός, κατάπλασμα α-
πο σινάπι· σιναπούχο χαρτί.

Горчи́чница, -и θ. μουσταρδέρα, σιναποδο-
χείο.

Горчи́чный επ. του σιναπιού· σιναπούχος·
-се се́мя σιναπόσπορος· - компрéсς σιναποκο-
μπρέσσα· -се ма́сло σιναπέλαιο, σιναπόλαδο.

Горше́ня, -и θ. (παλ.) βλ. Горше́чник.

Горше́чник, -а α. αγγειοπλάστης,

Горше́чный επ. αγγειοπλαστικός· του πήλι-
νου δοχείου, της γλάστρας·

Гóрший συγκρ. βαθμός του επ. Гóрький (2,
3 σημ.).

Горшо́к, -шкá α. 1 πήλινο δοχείο, αγγείο·
|| γλάστρα. 2 ουροδοχείο, καθήκι, γιογιό.

Горшо́чек, -чка α. υποκορ. του ουσ. Горшо́к.

Гóрький επ., βρ: -рек, -рькá, -рько; Гóр-
че и. παλ. Гóрше, Гóрший; Горча́йший. 1 πι-
ερός· -се лека́рство πιερό φάρμακο. 2 μτφ.
γεμάτος φαρμάκια, στενοχώριες· καιός· -ая
жизнь καιή ζωή· -ая до́ля καιή τύχη. || λυπη-
ρός, θλιβερός, αλγηνός, οδυνηρός. || μτφ. α-
φύς, δριμύς, τσουχτερός, δηκτικός, καυστικός,
φαρμακερός· - сме́х πιερό γέλιο. 3 δυστυχής,
-ισμένος, δύσμοιρος, δύστηνος· -ая сиротá
πεντηρφανός. 4 ουσ. θ. -ая η βότνα. || επιφρ.
-ая исти́на πιερή αλήθεια· - опы́т πιερή πεί-
ρα· -ие во́ды πιερές υδάτινες πηγές· - ή -ая
пáница αλισολιός· -ая соль είδος καθαρτι-
νού (θειϊκό μαγγάνιο)· Гóре -се μεγάλο φαρ-
μάκι (δυστυχία, καιό)· -им опы́том прийт́и ή
узнáть и.т.т. γνωρίζω εξ ιδίας πείρας, δοκι-
μάζω στην καμπούρα μου· пить -ую πίνω, με-
θοικοπώ.

Гóрько 1 επίρ. πιερά. 2 ως κατηγ. είναι πι-
ερό· во рту у меня́ - το στόμα μου είναι πι-
ερό· у него́ - в душе́ είναι καταπιεραμένος.

Гóрьон, -á α., -ья, -и θ. (απλ.) καημένος, κα-

κόμοιρος, μαύρος, καφαρός.

Горóниться ρ.δ. (απλ.) δυστυχώ, πέφτω σε
δυστυχίες, περνώ δυστυχίες. || θλίβομαι, λυ-
πούμαι, πιεραίνομαι.

Горóчность, -и θ. καυστισιότητα, αναφλετι-
σιότητα.

Горóчий¹ επ. βρ: -рýч, -а, -е. 1 καύσιμος,
εύφλεκτος· -ая жýткость καύσιμο υγρό· - ма-
териáл εύφλεκτη ύλη. 2 ουσ. ουδ. -ее καύ-
σιμη ύλη, τα καύσιμα.

Горóчий² επ: -ие слéзы καυτά (καυτερά) δά-
κρυα.

Горóша, -и α. и. θ. βλ. Горемéшка.

Гóршáкo, -а ουδ. υποκορ. βλ. Гóре (1,2σημ.).
εμφρ. и -а ма́ло βλ. ίδια έιφρ. στη λ. Гóре.

Горя́нка βλ. στη λ. Гóрец.

Горя́чный επ. πυρετικός, του πυρετού· -
бред παραλήρημα πυρετού.

Горя́чий επ., βρ: -рýч, -á, -ó. 1 θερμός,
ζεστός. || καυτός, καυτερός, ζεματιστός. ||
μτφ. διακαιής, ένθερμος, διάπυρος· -ее желá-
ние διακαιής πόθος. 2 μτφ. θερμός· - привéт
θερμός χαιρετισμός· - защítчик θερμός υπο-
στηρικτής. || ζωηρός· - спор ζωηρή συζήτηση.
|| μεγάλος· - покλόнный μεγάλος θαυμαστής,
λάτρης. || οξύθυμος, θυμικός· -ая голо́ва θερ-
μόαιμος, θερμοκέφαλος. || σφοδρός· -ая лю-
бо́вь σφοδρός έρωτας. 3 ευέξαπτος, ευερέθι-
στος, ευδιέγερτος, αράθυμος, τσινιάρης. || ορ-
μητικός, ακράτητος, ατίθασος (για άλογα). 4
εντατικός (για καιρό, εποχή)· -ая порá και-
ρός εντατικής δουλειάς (θέρος-τρύγος- πόλε-
μος)· -ие дни μέρες φούριας. 5 καυτός· -ая
о́бработка металла καυτό δούλεμα μετάλλου. 6
ουσ. ουδ. -ее το ζεστό φαγητό. || επιφρ. -ая
кровь у когó ο θερμοάιμος· -ие напíтки (παλ.)
αινοπνευματώδη ποτά· по -им следáм α) στα
νυπά ίχνη. β) αμέσως μετά (απο ένα γεγονός)·
под -ую рýку (попáсть) πέφτω επάνω σε εξορ-
γισμένο.

Горя́чительный επ. (παλ.) αινοπνευματώδης.

Горя́чить ρ.δ.μ. ζεσταίνω, θερμαίνω. || ε-
ρεθίζω, παρορμώ, παροτρύνω. || -ся εξάπτομαι,
ανάβω, αρπάζομαι, αφώνω.

Горя́чка, -и θ. (παλ. и. απλ.) 1 υψηλός πυρε-
τός, υπερπυρεξία, κάφα· ролéйная - επιλό-
χειος πυρετός. 2 δραστηριότητα, φούρια· эк-
заме́нацио́нная - ο πυρετός των εξετάσεων· -
пéред отъéздом η φούρια πριν την αναχώρηση·
биржева́я - ο πυρετός του χρηματιστηρίου. 3
α. и. θ. οργίλος, -η, θυμώδης. || επιφρ. по-
рóть -у ενεργώ κατεπευσμένα, φουριόζικα.

Горя́чность, -и θ. θέρημη, πυρετός· πάθος. ||
ιδιοσυγκρασία χολερινή, αιματώδης.

Горячо́ 1 επίρ. θερμά, ζεστά, ένθερμα, δι-
καιώς, διαπύρως· Ion прýнялся - за рабóту

αυτός στα ζεστά έπιασε τη δουλειά. 2 ως κα-
τηγ. είναι ζεστός, θερμός· МНЕ - рукам τα
χέρια μου καίνε.

госпитализация, -и θ. εισαγωγή στο νοσοκο-
μείο (για θεραπεία).

госпитализировать, -рую, -руешь ρ.δ.и.σ.μ.
εισάγω στο νοσοκομείο (για θεραπεία).

***госпиталь**, -я α. νοσοκομείο (κυρίως στρα-
τιωτικό)· полевой ή походный - ορεινό χει-
ρουργείο.

госпитальный επ. νοσοκομειακός· -ое лече-
ние νοσοκομειακή θεραπεία.

господарство, -а ουδ. ηγεμονία, χώρα δι-
οικουμένη απο ηγεμόνα.

господарь, -я α. ηγεμόνας, (γ)οσποδάρος.

господин, -а, πλθ. -дa, -од, -ам α. 1 κύ-
ριος, κυριάρχης, άρχοντας. II αφέντης, αφε-
ντικό. II οικιοδεσπότης. 2 κύριος (από προνο-
μιούχα τάξη). II κύριος (τιμητική προσηγορία,
ειρωνικά ή περιφρονητικά). II εκφρ. быть -ом
своего слова ή овоему слову κρατώ το λόγο
μου, τηρώ την υπόσχεση· служить двум -ам υπη-
ρετώ δυο αφεντικά (δυο γραμμές, δυο κόμμα-
τα κ.τ.τ.)· сам себе - είμαι κύριος του ε-
αυτού μου, είμαι αυτεξούσιος.

господский επ. (παλ.) του κυρίου, του α-
φέντη· αρχοντικός· - дом το σπίτι του α-
φέντη, το αρχοντόσπιτο· -ие зёмли τα αφεντο-
χώραφα· -ие привички αρχοντικές συνήθειες.

господство, -а ουδ. κυριαρχία, ηγεμονία,
υπεροχή· - человека над природой κυριαρχία
του ανθρώπου πάνω στη φύση· политическое -
πολιτική κυριαρχία· мировое - παγκόσμια κυ-
ριαρχία.

господствовать, -ствую, ствуешь ρ.δ. 1 κυ-
ριαρχώ, άρχω, εξουσιάζω, δεσπόζω· - на мо-
ре κυριαρχώ στη θάλασσα. II υπερέχω, υπερτε-
ρώ, υπερισχύω, επικρατώ· здесь -от юго-вос-
точные ветры εδώ επικρατούν νοτιοανατολικοί
άνεμοι. 2 δεσπόζω, είμαι φηλότερος ή Ολύμπι
-ет над Оссой ο Ολυπος δεσπόζει της Οσσας

господствующий επ. απο μтх. κυριαρχών, ε-
πικρατών, άρχων· -ие классы ο άρχουσες τά-
ξεις· -ее мнение η επικρατούσα γνώμη. II που
δεσπόζει, δεσπόζων.

господь, господа πλθ. δευ έχει Κύριος (ο
θεός). II εκφρ. господи!; ах ты, господи! θεέ
μου! не дай (не приведи) господи να μη δό-
σει ο θεός· упаси господи θεός φυλάζει· -
знаёт ή ведает ο Κύριος ξέρει· слава тебе
-и бόга να 'χει ο θεός· прости -и συγχώρησε
θεέ μου.

госпожа, -и θ. βλ. господин.

гостевать ρ.δ. (διαλι.) βλ. гостить.

госпожинки πλθ. νηστεία πριν τη γιορτή της
Κοίμησης της θεοτόκου.

гостевой επ. επισκεπτικός, του επισκέπτη,
του φιλοξενούμενου.

гостеприимность, -и θ. βλ. гостеприимство.

гостеприимный επ., βр: -мен, -мна, -мно φι-
λοξενούμενος.

гостеприимство, -а ουδ. φιλοξενία.

гостиная, -ой θ. 1 αίθουσα υποδοχής, οά-
λα, σαλόνι. 2 τα έπιπλα του σαλονιού.

гостинец, -нца α. (σπλ.) φιλοδώρημα, δώρο.

гостиница, -и θ. ξενοδοχείο, ξενώνας.

гостиничный επ. ξενοδοχειακός, του ξενο-
δοχείου.

гостинодворец, -рца α. μαγαζάτορας στην
αυλή ξενοδοχείου.

гостинчик, -а α. δωράκι, φιλοδωρηματάκι.

гостиний επ: - двор οειρά μικρομάγαζων
στην αυλή ξενοδοχείου.

гостить, гощу, гостить ρ.δ. φιλοξενούμαι.

гость, -я, γεν. πλθ. -ей. 1 φιλοξενούμε-
νος, επισκέπτης, μουσαφίρης· идти в -и πη-
γαίνω μουσαφίρης· быть в -ях φιλοξενούμαι·
незванный - ακάλεστος μουσαφίρης· желанный
- ευπρόσδεκτος μουσαφίρης· почетный - τιμη-
τός ξένος (φιλοξενούμενος)· вы у нас редкий
- σπάνια μας επισκέπτεστε, σαν τα χιόνια. II
ομοπάρεζος, συνδαιτημόνας, προσκαλεσμένος.
2 προσκαλεσμένος (οε συνέλευση, συνεδρίαση
κ.τ.τ.)· места для -ей θέσεις για τους προ-
σκαλεσμένους. 3 έμπορος (συνήθως αλλοδαπός).
II εκφρ. из -ей прийти (вернуться κ.τ.τ) έρ-
χομαι απο φιλοξενία· в -ях хорошо, а дома
лучше σπίτι μου σπιτάκι μου, φτωχοκαλυβάκι
μου ή ιδία εστία πάντων άριστος (παρμ.).

гостья, -и, γεν. πλθ. -тiй, δοτ. -тьям θ.
φιλοξενούμενη, μουσαφίρισα.

государственность, -и θ. το κρατικό σύ-
στημα, κρατική οργάνωση, διάρθρωση.

государственный επ. κρατικός· - строй το
κρατικό σύστημα· - аппарат ο κρατικός μηχαν-
ισμός· - герб το κρατικό έμβλημα· -ая гра-
ница κρατικά σύνορα· - язык η επίσημη γλώ-
σα του κράτους· - преступник εγκληματίας κα-
τά του κράτους· -ая тайна κρατικό μυστικό· -
бюджет κρατικός προϋπολογισμός· -ие учреж-
дения κρατικά ιδρύματα· - человек ή деятель
κρατικός παράγοντας· - заём κρατικό δάνειο
(λαμβάνόμενο)· - ум κρατικός νους, πολιτι-
κός άντρας. II δημόσιος· -ие служащие δημό-
σιοι υπάλληλοι. II εκφρ. -ое право κρατικό
δίκαιο· -ие экзамены πτυχιακές εξετάσεις.

государство, -а ουδ. κράτος, πολιτεία, ε-
πικράτεια· социалистическое - σοσιαλιστικό
κράτος· буржуазное - καπιταλιστικό κράτος·
союзное - ενωσιακό κράτος· многонациональное
- πολυεθνικό κράτος.

государыня, -и θ. άνασσα, βασίλισσα.

Госудáрь, -я α. άναξ, άρχων, βασιλιάς. || (πσλ.) αφέντης, κύριος. || ενφρ. МІЛОСТІВЫЙ - ή - мой (παλ.) μεγάθυμε, μεγαλόφυχε.

ГОТ βλ. ГÓТЫ.

*ГÓТИКА, -и θ. (αρχτ.) γοθθικός ρυθμός.

ГОТЧЕСКИЙ επ. γοθθικός. -ая άρκα γοθθική ασίδα. - храм γοθθικός ναός. - шрифТ γοθθική γραφή.

ГОТОВА́ЛНЯ, -и θ. συλλογή μαθηματικών οργάνων.

ГОТОВИТЬ, -ВЛЮ, -ВИШЬ ρ.δ.μ. 1' ετοιμάζω, καταρτίζω, κάνω. - кадры καταρτίζω στελέχη. - уроки κάνω τα μαθήματα. 2 μαγειρεύω. - обёд ετοιμάζω το γεύμα (το φαγητό). 3 εφοδιάζομαι, προμηθεύομαι, αποθηκεύω. - дровá на зίму εφοδιάζομαι καυσόξυλα για το χειμώνα. 4 μηχανεύομαι, βουλεύομαι, επινοώ, προσχεδιάζω. επισυλάσσω. - скрпíз επισυλάσσω έκπληξη. || -ся 1 ετοιμάζομαι, προετοιμάζομαι, προπαρασκευάζομαι. - к отбэдзу ετοιμάζομαι για άναχώρηση. || προτίθεμαι. 2 επίκειμαι. -ся крупне собóтия επίκεινται μεγάλα γεγονότα. 3 καταρτίζομαι, παρασκευάζομαι. || εφοδιάζομαι.

ГОТÓВКА, -и θ. 1 ετοιμασία, κατάρτιση. 2 μαγείρεμα.

ГОТÓВНОСТЬ, -и θ. ετοιμότητα. боевáя - πολεμική ετοιμότητα. || διάθεση, επιθυμία. изъáвить полную готóвность сдéлать что-л. είμαι πλήρως διατιθεμένος να πράξω κάτι.

ГОТÓВО 1 επίρ. έτοιμα, -ως. 2 ως κατηγ. (απλ.) τέλειωσε, είναι έτοιμο.

ГОТÓВЫЙ επ., βρ: -тóв, -а, -ο. 1 έτοιμος. - костюм έτοιμο κοστούμι. обёд - το φαγητό είναι έτοιμο. 2 διατεθειμένος, πρόθυμος. 3 (απλ.) πέθανε. || (απλ.) μεθυμένος σκνίπα. || ενφρ. - к услýгам (παλ.) στη διάθεσή σας (στο τέλος της επιστολής πριν την υπογραφή) на всём -ом (жить) βασιέμαι γερά. будь -όв! να είσαι έτοιμος! всегда -όв πάντσε έτοιμος!

ГОТСКІЙ επ. γοθθικός.

ГОТТЕНТÓТ, α. -ка θ. βλ. ГОТТЕНТÓТЫ.

ГОТТЕНТÓТСКИЙ επ. οττεντοτικός.

ГОТТЕНТÓТЫ, -ов πλθ. (ενι ГОТТЕНТÓТ, -а α., -ка, -и θ.) οι Οττεντότοι.

ГОТЫ, -ов πλθ. (ενι. Гγ, -а α.) Γόθθοι.

ГОФФІРОВА́ЛЪННЫЙ επ: -а́т машина μηχανή κατασάρματος.

ГОФФІРОВА́НІЕ, -я ουδ. βοστρυχισμα, κατασάρωμα, οντουάρισμα, φριζάρισμα.

ГОФФІРОВА́ННЫЙ επ. απο μηχ. βοστρυχισμένος, κατασάρος, φριζαρισμένος, οντουαρισμένος.

ГОФФІРОВА́ТЬ, -рýю, -рýешь ρ.δ.μ. σχηματοποιώ, διαποικίλλω ύφασμα, δέρμα κλπ., πλουμίζω. || (παλ.) κατασάρωνω, σγουραίνω, βοστρυχίζω, φριζάρω, οντουάρω. || -ся (πσλ.) διαποικίλλομαι, πλουμίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ГОФФІРОВА́КА, -и θ. βλ. ГОФФІРОВА́НІЕ. || κυματοειδείς δίπλες.

ГОФФІТЬ (ся) ρ.δ. (παλ.) βλ. ГОФФІРОВА́ТЬ (ся).

ГРáб, -а α. ζυγία (δέντρο σφενδαμνοειδές).

ГРáБáрь, -я, -я́ α. (διαλι.) σιαφτιάς.

ГРáБáрка, -и θ. γυναίκα-σιαφτιάς. || κάρο για μεταφορά χωμάτων.

ГРáБáстáть ρ.δ.μ. (διαλι.) πιάνω, αρπάζω, τσακάνω.

ГРáБéж, -бежá α. λεηλασία, κούρσεμα, δήυση, διαγούμισμα. || αρπαγή, διαρπαγή, άρπασμα. ληστεία.

ГРáБітeль, -я α. -ница, -и θ. ληστής, άρπαγας, αρπάχτης. || λεηλάτης, λαφυραγωγός, διαγουμιστής, κουρσάρος.

ГРáБітeльскі́й επ. ληστρικός, αρπαχτικός.

ГРáБітeльствo, -а ουδ. βλ. ГРáБéж.

ГРáБітeль, -блю, -блшь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. ГРáБлeннЫй, βρ: -лeн, -а, -ο ρ.δ.μ. λεηλατώ, αρπάζω, δηλώνω, διαγουμίζω, ληστεύω, κουρσεύω. || μηχ. ληστεύω εύσημα (με φορολογία, δοσίματα κ.τ.τ.). чинóвники -ли народ οι αξιωματούχοι λήστευαν το λαό.

ГРáБітeль? -блю, -блшь ρ.δ.μ. (διαλι.) βλ. ГРeстí (2 σημ.).

ГРáБлeннe, -я ουδ. συσώρευση (με δίκρανο, φτυάρι).

ГРáБлeннЫй επ. αρπαχτός, αρπαγμένος. -не вéди αρπαγμένα πράγματα (πλιάτσιμα).

ГРáБлИ, -белы κ. -блeй, -блям πλθ. τσουγκράνα, χτένι. || δίκρανο, δίμελα, αρπαγή.

ГРáБовнЫй επ. της ζυγίας, απο ζυγία.

*ГРáвeр, -а α. χαράκτης.

ГРáвeрнЫй επ. χαραντικός, του χαράκτη. -ое искусство η χαραντική τέχνη. -ая мастерскáя εργαστήρι του χαράκτη.

*ГРáвИЙ, -я α. (αθρσ.) χαλίι.

ГРáвИЙнЫй επ: -не карьерн λατομεία χαλιιού.

ГРáвИРОВА́ЛЪННЫЙ επ. χαραντικός. - резец γλύφανο, γλυφίδι.

ГРáвИРОВА́НІЕ, -я ουδ. εγχάραξη, εγμόλαφη, εγγλυφή.

*ГРáвИРОВА́ТЬ, -рýю, -рýешь ρ.δ.μ.κ.αμ. εγχαράσσω, χαράσσω, εγμόλάπτω. - портрeт χαράσσω προσωπογραφία. - по дeревy ξυλογραφώ. - на мeтáллe χαράσσω σε μέταλλο. - на кóсти χαράσσω σε οστό.

ГРáвИРÓВКА, -и θ. βλ. ГРáвИРОВА́НІЕ. || διαικόσμηση.

ГРáвИРÓВЩИК, -а α., -ца, -и θ. βλ. ГРáвeр.

ГРáвИтáЦИóННЫЙ επ. κεντροβαρικός.

*ГРáвИтáЦІЯ, -и θ. το κεντροβαρές, η προς το κέντρο τάση των σωμάτων, παγκόσμια έλξη.

*ГРáвІ́РА, -и θ. η χαραντική καθώς και το έργο. - на дeрeвe ξυλογραφία. - на мeдИ η

χαλιογραφία· цветная - έγχρωμη γλυπτική. || εικόνα βιβλίου.

град¹, -α α. 1 χαλάζι· дождь с -ом βροχο-
χάλαζο· - илёт πέφτει (ρίχνει) χαλάζι· по-
бойный -ом χαλαροχτυπημένος, βλαμμένος απο
το χαλάζι· - величиной с орех χαλάζι ισαμε
καρύδι. 2 μτφ. πλήθος, αφθονία· - насмешек
απανωτές κοροϊδίες· пот катился -ом πήγαινε
(έτρεχε) ο ιδρώτας ποτάμι· пύли сьпались -ом
οι σφαίρες έπεφταν βροχή· - палочных ударов
βροχή ξυλοκοπημάτων.

град², -α α. βλ. Город.

***градация**, -и θ. διαβάθμιση, βαθμολογία.

***градиент**, -а α. βαθμίδα· αναλογία· κλίμακα.

градина, -и θ. ο χαλαζόκοικος.

градинка, -и θ. μικρός χαλαζόκοικος.

градирня, -и θ. 1 συσκευή εξάτμισης δια-
χυμάτων· συμπυκνωτής. 2 συσκευή φύξης ζε-
στού νερού.

градирование, -я ουδ. βλ. градировка.

***градировать**, -рую, -руешь ρ.δ.и.σ.μ. εξα-
τμίζω· συμπυκνώνω.

градировка, -и θ. εξάτμιση· συμπύκνωση.

градобитие, -я ουδ. χαλαροχτύπημα, βλάβη,
καταστροφή απο το χαλάζι.

градовый επ. του χαλαζιού. || χαλαζοφόρος·
-ая τύча χαλαζοφόρο σύννεφο.

градоначальник, -а α. πολιτάρχης.

градоначальство, -а ουδ. 1 (παλ.) επαρχια-
κή πόλη με τα προάστειά της. 2 τα γραφεία
τέτοιας πόλης.

градоостроение, -я ουδ. βλ. градоостройтель-
ство.

градоостройтель, -я α. πολιτικός μηχανικός.

градоостройтельный επ. πολεοδομικός· -ие
работы πολεοδομικές εργασίες.

градоостройтельство, -а ουδ. πολεοδομία, πο-
λεοδομική.

градской и. градский επ. (παλ.) βλ. город-
ской.

градуирование, -я ουδ. βαθμολόγηση, βαθ-
μονόμηση.

градуировать, -рую, -руешь ρ.δ.и.σ.μ. βαθ-
μονομώ, βαθμολογώ, χαράσσω κλίμακα.

градуировка, -и θ. βλ. градуирование.

***градус**, -а α. 1 μοίρα· угол в 45 -ов γω-
νία 45 μοιρών· - широты μοίρα γεωγραφικού
πλάτους. 2 βαθμός θερμομέτρου κλπ. οργάνων·
температура у больного 40 -ов ο άρρωστος έ-
χει 40 πυρετό· коньяк 65 -ов κονιάκι 65 βαθ-
μούς. || εκφρ. в последнем -е στο τελευταίο
στάδιο· чахотка в последнем -е φυματίωση στο
τελευταίο στάδιο· под -ом λίγο πιομένος, εν
ευθυμία, στο κέφι, μεφάτος.

градусник, -а α. θερμομετρο.

градусный επ. βαθμολογικός. || εκφρ. -ая сέ-

тка γεωγραφική κλίμακα.

гражданин, -а, πλθ. граждaне· -дaн α., -ка
-и θ. 1 πολίτης, -ισσα, ιδιώτης, -ισσα· по-
чётный - επίτιμος πολίτης. 2 (παλ.) βλ. го-
родянин. || εκφρ. потомственный почётный -
(παλ.) επίτιμος πολίτης μη ευγενούς καταγω-
γής (τίτλος).

гражданский επ. 1 πολιτικός· αστικός· -ие
законы πολιτική δικονομία· -ое право αστικό
δίκαιο· - кодекс αστικός κώδικας· - долг το
χρέος του πολίτη· акты -го состояния ληξι-
αρχικές πράξεις· лηξιαρχείο· -ие власти οι
πολιτικές αρχές· - иск πολιτική αγωγή. 2 ι-
διωτικός (μη στρατιωτικός)· -ая служба πο-
λιτική υπηρεσία· - воздушный флот πολιτική
αεροπορία· -ое платят πολιτική ενδυμασία. 3
πολιτικός (μη θρησκευτικός)· - брак πολιτι-
κός γάμος. || εκφρ. -ая смерть πολιτικός θά-
νατος (στέρηση όλων των πολιτικών δικαιωμά-
των).

гражданственность, -и θ. πολιτειακή συνεί-
δηση (υποχρεώσεις κλπ. προς την πολιτεία).

гражданство, -а ουδ. 1 υπηκοότητα· совет-
ское - σοβιετική υπηκοότητα· принять - πο-
λιτογραφούμαι, παίρνω υπηκοότητα. 2 (παλ.)
οι πολίτες. || εκφρ. дать права (право) -βα
παραδέχομαι, αναγνωρίζω· получить (приобре-
сти и.т.т.) права (право) -α αναγνωρίζομαι,
γίνομαι παραδεκτός απ' όλους.

град, -ая α. κακάβισμα πουλιών, γρούζιμο.

грамзапись, -и θ. φωνογράφηση.

***грамм**, -а α. γραμμαρίο.

***грамматика**, -и θ. 1 γραμματική. 2 εγχει-
ρίδιο γραμματικής.

грамматист, -а α. γραμματιστής, ειδικός στη
γραμματική.

грамматический, επ. γραμματικός· -ие пра-
вила οι κανόνες της γραμματικής· -ая ошйб-
ка ορθογραφικό λάθος.

***граммофон**, -а α. γραμμόφωνο, φωνόγραφος.

граммофонный, επ. φωνογραφικός.

грамота, -и θ. 1 γράμματα (γραφή и. ανά-
γνωση)· учиться -ε μαθαίνω γράμματα (να γρά-
φω и. να διαβάζω). || στοιχειώδεις γνώσεις. 2
γράμμα· почётная - τιμητικό γράμμα· похваль-
ная - γραπτός έπαινος. || δίπλωμα (τίτλος)·
дворянская - δίπλωμα ευγενείας· жалованная
- έγγραφο περιβολής με εξουσία ή με αξίωμα·
верительные -и τα διαπιστευτήρια· отзывные
-и εύφημη γραπτή μνεία· судная - δικαστικό
έγγραφο, δικόγραφο· ратификационная - επι-
κυρωμένο έγγραφο· купчая - πράξη αγοραπωλη-
σίας· государственная - απόφαση του άνακτα. 3
(παλ.) επιστολή, γράμμα. || εκφρ. филькина -
κουρελόχαρτο, παλιόχαρτο, όλο ανορθογραφίες.
грамотей, -я α. (παλ.) εγγράμματος, γραμ-

ματισμένος.

Грамотка, -и θ. γραμματάκι, σημειωματάκι.

Грамотность, -и θ. 1 μόρφωση, πνευματική κατάρτιση· **повышение** -и **населения** η μορφωτική ανάπτυξη του λαού· **всеобщая** - γενική στοιχειώδης εκπαίδευση· **добыться всеобщей** -и εξαλείφω την αγραμματοσύνη· **катартиση**· **техническая** - τεχνική κατάρτιση. 2 αρτιότητα, πληρότητα· - **сочинения** αρτιότητα της έκθεσης (χωρίς γραμματικά και συνταχτικά λάθη).

Грамотный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 εγγράμματος, γραμματισμένος. **||** καταρτισμένος· - **инженер** καταρτισμένος μηχανικός. 2 άρτιος (χωρίς γραμματικά και συνταχτικά λάθη).

грамплаотинка, -и θ. δίσκος γραμμοφώνου.

***Гран**, -а α. (παλ.) φαρμακ. μονάδα βάρους ίση προς 0,062 γραμ. **||** εκφρ. **ни -а истины** ούτε κόκκος (ίχνος) αλήθειας· **ни -а совести** ούτε κόκκος συνείδησης.

***Гранат¹**, -а α. 1 ροδιά, ροϊδιά. 2 ρόδι, ροϊδο.

***Гранат²**, -а α. γρανάτης λίθος· φοινικοχρυσός. **||** ροδόχρμος πολύτιμος λίθος, καρχιδώνιος.

***Граната**, -и θ. 1 βλήμα πυροβολικού· **осколочная** - εκρηκτικό βλήμα. 2 η χειροβομβίδα· **противотанковая** - αντιαρματική χειροβομβίδα· **ружейная** - η οπλοβομβίδα· **ручная** - χειροβομβίδα. **||** (αθлт.) χειροβομβίδα ρίψης.

Гранатный επ. της χειροβομβίδας· -не **осколки** θραύσματα χειροβομβίδας.

Гранатовый¹ επ. της ροδιάς· -ое **дерево** η ροδιά. **||** κόκκινος (σαν ροϊδο).

Гранатовый² επ. γρανάτινος, φοινικοχρυσός. **||** ροδόχρμος.

гранатомёт, -а α. οπλοβομβιδοβόλο.

гранатомётчик, -а α. οπλοβομβιστής.

гранд, -а α. μεγάλος, μέγας (ισπαν. τίτλος).

грандиозность, -и θ. μεγαλοπρέπεια.

***грандиозный** επ. τεράστιος, παμμεγέθης, μεγαλοπρεπής, μεγαλειώδης, επιβλητικός.

гранение, -я ουδ. κοπή κατά πλευρίες.

гранёный επ. πολυεδρικός· - **стакан** πολυεδρικό ποτήρι. **||** λαξευμένος, λαξευτός, με έδρες· - **хрусталь** κρύσταλλο με έδρες.

гранильный επ. γλυπτικός, της λάξευσης· -ое **искусство** η τέχνη αδαμαντογλυφίας, κρυσταλλοτομίας, λιθοτομίας· - **станок** η μηχανή κρυσταλλοτομίας.

гранильня, -и θ. εργαστήριο κρυσταλλοτομίας, κρυσταλλοτεχνίας, αδαμαντογλυφίας κ.τ.τ.

гранильщик, -а α., -ца, -и θ. επεξεργαστής διαμαντιών, κρυστάλλων, πετραδιών.

***Гранит**, -а α. γρανίτης.

гранитный επ. γρανίτινος.

гранитоль, -я α. δέρμα τεχνητό, γρανιτόλ.

гранитчик, -а α. γρανιτοεργάτης.

Гранитъ ρ.δ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Гранённый**, βρ: -нён, -ненá, -ненó **κόβω** κατά πλευρίες, φτιάχνω έδρες (για διαμαντια, κρύσταλλα κλπ.). **||** εκφρ. - **мостову** α) τρώγω τους δρόμους (παραβαδίζω). β) περιφέρωμαι άσσοπα. **||** -ся **κόβομαι** κατά πλευρίες.

Граница, -и θ. 1 όριο, σύνορο· **меθόριος**· -и **колхоза** τα σύνορα του κολχός· **государственная** - κρατικά σύνορα· **морская** - χωριά ύδατα (αιγιαλίτιδα). 2 (επιτρεπόμενο) όριο· **акриное** σημείο, όριο· **всему** **есть** - σε όλα υπάρχει όριο· **не знать** -и **де** λογαριάζω περιορισμούς· **сверх** **всѣх** -и **περά** απο κάθε όριο· **ставитъ** -и **βάζω** όρια (περιορίζω)· **внѣти** **из** -и **приличия** βγαίνω απο τα όρια της ευπρέπειας· **это** **переходит** **все** -и αυτό ξεπερνάει όλα τα όρια· **ѣхать** **за** -у **πηγαίνω** στο εξωτερικό· **он** **жил** **за** -ей αυτός ζούσε στο εξωτερικό· **она** **приѣхала** **из** -за -и αυτή ήρθε απο το εξωτερικό.

Граничить, -ит ρ.δ. (με δοτ.) 1 συνορεύω, συνομορώ, γειτονεύω. 2 προσεγγίζω, πλησιάζω, εγγίζω τα όρια· **его** **смѣлость** -ит **с** **наглостью** το θάρρος του εγγίζει τα όρια της αυθάδειας.

Гранка¹, -и θ. (τυποгр.) 1 δοκίμιο. 2 συνθετήριο.

Гранка², -и θ. επεξεργασία σε πλευρίες (αδάμαντα, κρύσταλλο κλπ.).

Гранула, -и θ. κοκκίσκος, σπυράκι.

Гранулирование, -я ουδ. κοκκοποίηση, χονδροποίηση.

Гранулированный επ. απο μτχ. κοκκοποιημένος, κοκκώδης, χονδροποιημένος.

***Гранулировать**, -рую, -руешь ρ.δ.μ.σ. χονδροποιώ, κοκκοποιώ, μετατρέπω σε φήγματα.

Грануляция, -и θ. 1 βλ. **Гранулирование**. 2 (ιατρ.) κοκκίωση, εισβλάστηση κοκκώδους ιστού.

Грань, -и θ. 1 όριο, σύνορο, διαχωριστική γραμμή. **||** άκρη, έπακρον, άκρον άωτον, χείλος· **μεταίχμιο**· **на** -и **войнѣ** στα πρόθυρα του πολέμου· **на** -и **безумия** πολύ κοντά στην τρέλλα· **на** -и **жизни** и **смерти** στο μεταίχμιο ζωής και θανάτου. 2 (μαθ.) έδρα, πλευρά· **куб** **имѣет** **шесть** -ей ο κύβος έχει έξι έδρες. **||** **любопытная** άκρη. 3 βλ. **Гранение**. 4 γωνία, εξέχουσα άκρη αντικειμένου, αγκωνή.

Грассирование, -я ουδ. η γαλλική προφορά του γράμματος «р».

***Грассировать**, -рую, -руешь ρ. δ. προφέρω το γράμμα «р» σαν το γαλλικό.

***Граф**, -а α. κόμης, κόντης, κόντες.

***Графа**, -ѣ θ. 1 στήλη γραφής· ευθυγραμμία. 2 στήλη κειμένου.

***График**, -а α. 1 διάγραμμα· - **движения** πο-

ездов διάγραμμα κίνησης των τραίνων. 2 πρόγραμμα εργασίας· **рабóтатъ по** -у εργάζομαι με πρόγραμμα· **выйти из** -а παραβιάζω το πρόγραμμα. 3 χαράκτης, σχεδιογράφος· καλλιγράφος.

Графика, -и θ. οι γραφικές τέχνες (ιχνογραφία, ζωγραφική, χαραντική). || έργα γραφικών τεχνών· **вЫставка советской** -и έκθεση σοβιετικών γραφικών τεχνών. 2 (γλωσσ.) γραφή, παράσταση των φθόγγων με γράμματα.

* **графин**, -а α. φιάλη, καράφα

графиня, -и θ. κόμισσα, κοντέσσα.

* **графит**, -а α. 1 γραφίτης. 2 η εσωτερική στήλη του μολυβδιονδουλου.

Графитный επ. του γραφίτη· απο γραφίτη.

Графитовый επ. βλ. **графитный**.

графитъ, -флѣ, -фѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **графленный**, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ρ.δ.μ. ριγώνω, χαραινώνω· - бумагу χαραινώνω το χαρτί.

Графический επ. γραφικός. || ιχνογραφικός, σχεδιογραφικός.

Графление, -а ουδ. ρίγωση, διαγραμμισμός, χαράκισμα, -ση.

Графленный επ. ριγωτός, ριγωμένος, χαραινωμένος· -ая бумага ριγωμένο χαρτί.

графолог, -а α. γραφολόγος.

Графологический επ. γραφολογικός.

* **графология**, -и θ. γραφολογία.

графоман, -а α., -ка, -и θ. γραφομανής.

* **графомания**, -и θ. γραφομανία.

Графский επ. του κόμη· - титул ο τίτλος του κόμη.

Графство, -а ουδ. 1 ο τίτλος του κόμη. 2 τα τσιφλίικια του κόμη. 3 κομητεία.

Грациозный επ., βρ: -зен, -зна, -зно χαριτωμένος, εύχαρης, χαριτόβρυτος.

* **Грация**, -и θ. 1 χάρη· κομψότητα. 2 ουορφιά, θέλητρα.

Грач, -á α. είδος μικρής κορούνας.

Грѣять, грѣет ρ.δ. βλ. **кѣркатъ**.

Гребенка, -и θ. βλ. **Гребень**. || εκφρ. под -у стричъ κουρεύω σύρριζα· **стричь** всех под одну -у βάζω όλους στο ίδιο τσουβάλι, κρίνω όλους με τα ίδια σταθμά.

Гребенной επ. οδοντωτός.

Гребенчатый επ. οδοντωτός· οδοντοειδής.

Гребень, -оня α. 1 χτένι, χτένα· **частный** - πυκνό χτένι· **редкий** - αραιό χτένι· **черепалный** - χτένι απο κόκκαλο χελώνας. 2 τεχ. ξάνιο λιναριού, κανναβιού, ξάντης, λανάρα. || είδος ηλακιάτης (ρόκας). 3 το λειρί των πτηνών. 4 άκρη, ράχη, κορυφή· φρούδι κύματος. 5 βραγιά, βραγός. 6 τσάμπουρα σταφυλιών.

Гребецъ, -оца α. κωπηλάτης, λαμνοκόπος, ερέτης.

Гребешокъ, -шкá α. χτενάκι, χτενίτσα. || λειράκι κλπ. υποκορ. βλ. **Гребень**.

Гребло, -á ουδ. ξέστρο, απόαιτρο, ομάλιστρο.

Гребля, -и θ. 1 κωπηλασία, τράβηγμα κουπιού. 2 συσσώρευση. 3 (απλ.) επιχωμάτωση. || φράγμα.

Гребневидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 χτενοειδής. 2 σαν το λειρί.

Гребнечесальный επ: -ая машина ξαντική μηχανή, λανάρα.

Гребнистый επ. χτενοειδής (για κύματα).

Гребной επ. 1 κωπηλατικός· - спорт κωπηλασία. 2 κωπηλάτος, κωπήρης· -όе сýдно κωπήλατο σκάφος. 3 ωθητικός, κινήτηριος· - вал ο άξονας του έλικα· - винт έλικας πλοίου, ο προωστήρας.

Гребнѹть ρ.σ. βλ. **Гресті**.

Гребокъ, -ока α. 1 η κουπιά, κωπηλάτημα. 2 το ουράδιο, πρυμναίο κουπί. 3 πτερύγιο του τροχού του μύλου ή του έλικα του πλοίου.

Грѣза, -и θ. 1 ονειροπόλημα, όνειρο, φαντασιοκόπημα. 2 όνειρο, ενύπνιο.

Грѣзить, грѣжу, грѣзишь ρ.δ. 1 ονειροπολώ, φαντασιοκοπώ, ρεμβάζω. 2 ονειρεύομαι. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

* **Грѣйпер**, -а α. αποξέστης οδών, ομαλυντήρας (μηχανή). || αποξεσημένη οδός.

Грѣйперистъ, -а α. εργάτης αποξέστη (μηχανής).

Грѣйперный επ. αποξεστικός. || αποξεσημένος· -ая дорога αποξεσημένη οδός.

* **Грѣйпрут**, -а α. κίτρος, κίτρο (δέντρο εσπεριδοειδές). || κίτρο, φράπα (καρπός).

* **Грѣйпер**, -а α. (τεχ.) αρπάγη εισαφέα.

Грек, -а α. Έλληνας.

Грѣлка, -и θ. η θερμοφόρα.

Греметь, -млѣ, -мѣшь ρ.δ. 1 κροτώ. || βροντώ, βροντοβολώ, μπουμπουνίζω· -йт μπουμπουνίζει· **пѹшка** -йт τό κανόνι βροντάει. || ηχώ, βουίζω δυνατά, βομβώ. || κλαγγάζω. || κροταλίζω, κουρταλώ. || μτφ. βροντοφωνώ, βροντολαλώ. 2 μτφ. φημίζομαι πολύ, γίνομαι περιώνυμος· καταπλήττω, κάνω κρότο.

Гремучий επ., βρ: -мѹч, -а, -е βροντερός, βροντώδης, ηχηρός, βουηρός, πολύβουος. || εκφρ. - газ εκρηκτικό αέριο (μείγμα υδρογόνου κ. οξυγόνου)· -ая змея ο κροταλίας (φίδι)· - ртуть βροντώδης υδράργυρος.

Гремушка, -и θ. κουδουνίστρα, σειστρο.

* **Грена**, -и θ. (αθρο.) μεταξόσπορος.

* **Гренадер**, -а α. γρεναδιέρος.

Гренадерокий επ. γρεναδιέριος, του γρεναδιέρου· - полк σύνταγμα γρεναδιέρων.

Гренаж, -а α. η λήψη μεταξόσπορου.

Гренокъ, -нкá α. η φρυγανιά.

Гресті, грѣбѹ, грѣбѣшь, παρλθ. χρ. **Грѣс**, **Грѣблá**, -лѣ. 1 κωπηλατώ, τραβώ κουπί, λά-

μνω. 2 συσσωρεύω, μαζεύω (μέ φτυάρι, δικρά-
νι). || ξύνω, αποξέω, καθαρίζω. || ειφρ. - ло-
пáтой дÉньги χρήμα με το φτυάρι, λεφτά (πα-
ράς) με ουρά. || -сь 1 συσσωρεύομαι. 2 αποξέ-
ομαι, αποξύνομαι, καθαρίζομαι.

греть, грéю, грéешь ρ.δ. 1 ζεσταίνω, θερ-
μαίνω· сóлнце грéет ο ήλιος ζεσταίνειν - вó-
ду ζεσταίνω νερό. 2 (απλ.) μαλώνω, επιπλήττω.
|| -ся ζεσταίνομαι, θερμαίνομαι.

грех, -а α. 1 (θρησκ.) αμαρτία, αμάρτημα,
ανόμημα· вπáсть в - πέφτω σε αμαρτία, αμαρ-
ταίνω. 2 πράξη αξιοκατάκριτη· -й мóлoдoсти
αμαρτίες της νεανικής ηλικίας. || ειφρ. дý-
рен, как смéртный - ασχημομούρης, κακομού-
τσινος, δυσειδέστατος· как на - σα να τον έ-
βαλε ο διάβολος (επίτηδες)· от -а пoдáльшe
μακριά από αμαρτίες (ανόσιες πράξεις)· с -óm
пoпoлáм óπως-óπως, μόλις και μετά βίας, τσί-
μα-τσίμα, κούτσα-κούτσα, κουτσά-στραβά· что
ή héчeго -á тáйтъ δεν πρέπει να το κρύβομαι
(να το λέμε ανοιχτά).

грехóвный επ., βρ: -вен, -вна, -вно αμαρ-
τωλός· -ая жизнь αμαρτωλή ζωή.

греховóдник, -а α., -ца, -н θ. αμαρτωλός·
κακοήθης, ακόλαστος. || (απλ.) άταχτο παιδί.

греховóдничать ρ.δ. (παλ.) αμαρταίνω, α-
σχημονώ, ακολασταίνω, κάνω κακοήθειες.

грехопáдéние, -я ουδ. αμάρτημα προς το θεό·
προπατορικό αμάρτημα. || κακή κοινωνική συ-
μπεριφορά.

грецiзм, -а α. ελληνισμός, ιδιωματισμός
της ελληνικής γλώσσας.

грецкiй επ. παλ. χρησιμοποιείται σήμερα μό-
νο σε μερικές ονομασίες: - орéч ελληνική κα-
ρυδιά ή ελληνικό καρύδι.

грéча, -и θ. 1 βλ. гречiча. 2 χόνδροι μαυ-
ροσίταρου.

гречáнка, -и θ. Ελληνίδα.

грéчeский επ. ελληνικός· - язык ελληνική
γλώσσα. || ειφρ. - нос ελληνική μύτη (ευθεία).

гречiча, -и θ. μαύρο σιτάρι, μαυροσίταρο.

гречiшный επ. του μαυροσίταρου· μαυροσι-
ταρένιος· -ое пóле χωράφι σπαρμένο μαυροσί-
ταρο.

грéчка, -и θ. βλ. гречiча.

грéчневый επ. βλ. гречiшный.

грéшить, -шý, -шiшь ρ.δ. 1 αμαρταίνω. 2
σφάλω, κάνω λάθη, σφάλματα.

грéшник, -а α., -ца, -н θ. αμαρτωλός, -ή.

грéшнó ως κατηγ. είναι αμαρτία, κρίμα, α-
μαρταίνω· - вам гoвoрiтъ так είναι κρίμα να
μιλάτε έτσι.

грéшный επ., βρ: -шен, -шнá, -шно. 1 α-
μαρτωλός. 2 ένοχος. || ειφρ. -ым дéлом ду-
стυχώς πρέπει να παραδεχτώ ή δυστυχώς λέγω
την αμαρτία μου· - человек (παλ.) ένοχος,

φταιχτής.

грéшóк, -шкá, αμαρτίτσα.

гриб, -á α. μανιτάρι, αμανίτης, μύκης. ||
ειφρ. рáстi ή вiрастi как -н пóслe дoждя
(μτφ.) εμφανίζομαι σαν τα μανιτάρια ύστερα
απο τη βροχή.

грибóчный επ. του μανιταριού· απο μανιτάρια.

грибóник, -á α. μανιταροσυλλέκτης.

грибóница¹, -н θ. μανιταροσυλλέκτρια, -τρα.

грибóница², -н θ. 1 υμενίνη. 2 (απλ.) μανι-
ταρόσουπα, μανιταροζωμός.

грибóй επ. του μανιταριού· μανιταρένιος,
-ίσιος, απο μανιτάρια· - зáпах oσμi μανιτα-
ριού· -áя шáпка το κεφάλι του μανιταριού· -
суп μανιταρόσουπα. || ειφρ. - дождь ήλιος και
βροχή.

грибóк, -óкá, α. 1 μανιταράμι. 2 μύκης (ως
μικροοργανισμός).

грiва, -н θ. 1 χαιίτη, λοφιζ. 2 βραγιά. 3
σύννεφα σαν οροσειρά.

гривáстный επ. (απλ.) που έχει μακριά χαιίτη.

гривенник, -а α. δειάρα, κέρμα 10 κιαπιών.

гривистый επ. 1 που έχει χαιίτη. 2 σαν χαιί-
τη, εν είδη χαιίτης.

грiвна, -н θ. 1 (παλ.) αργυρό νόμισμα. 2
βλ. гривенник. 3 μεταλλικό περιδέραιο σε αρ-
χαίους λαούς.

* гривуáзный επ., βρ: -вен, -зна, -зно (παλ.)
αναιδής, άσεμνος, ελαφρόμυαλος.

* григорiáнский, επ. γρηγοριανός· - кален-
дáрь ή -ое лeтoиcчiслéние γρηγοριανό ημερο-
λόγιο.

грiдница, -н θ. φυλάκιο φρουράς στην αυλή
δούκα.

грiдня, -и θ. βλ. грiдница.

грiдь, -и θ. (αθρσ.) νεαρή φρουρά δούκα.

* грizéтка, -и θ. (παλ.) ευάλωτο εργαζόμενο
κορίτσι.

* грiльáк, -а α. καραμέλα, ζαχαράτο (εσωτε-
ρικά με φουντούκι, αμύγδαλο κ.τ.τ.).

* грiм, -а α. 1 φιμυθίωση, μακιγιάζ· нaлo-
жiть - μακιγιάρω· снять - βγάλω το μακιγιάζ.
2 μολύβια μακιγιαρίστιατος.

* грiмáса, -н θ. 1 μορφασμός, γκριμάτσα, στρα-
βομούριασμα, στραβομουτοούνιασμα. 2 μτφ. δι-
αστρέβλωση, παραμόρφωση.

грiмáсник, -а α., -ца, -н θ. μορφαστής, που
κάνει μορφασμούς.

грiмáсничáньe, -я ουδ. μορφασμός.

грiмáсничать ρ.δ. μορφάζω, κάνω μορφασμούς.

грiмёр, -а α., -ша, -и θ. μακιγιαριστής,
φιμυθιωτής, φιμυθιστής.

грiмёрный επ. μακιγιαριστικός, του μακι-
γιαρίστιατος· -не прiнадлéжнoсти τα χρειώδη
του μακιγιαρίστιατος. || ουσ. θ. -ая δωμάτιο
μακιγιαρίστιατος.

гриµέρский επ. μακιγιαρίστικος, του μακιγιαριστή.

гриµирсвάνне, -я ουδ. φιµυθίωση, μακιγιαρίσµα.

гриµировать, -рýк, -рýешь, καθ. µτχ. παρλθ. χρ. **гриµированный**, βρ: -ван, -а, -ο φιµυθιῶ, μακιγιαρῶ. || -ся φιµυθιούµαι, μακιγιαροῦµαι. || αλλοιώνοµαι, αλλάζω µορφή.

гриµировка, -и θ. βλ. **гриµирование**.

***грипп**, -а α. γρίππη, ινφλουέντζα.

гриппозный επ. γριππώδης· -не явлéния συμπτώµατα γρίππης· -ое состояние γριππώδης κατάστασις· -ое заболевание ασθένεια γρίππης.

***гриф**, -а α. γρύφονας, γρύφος, γρύφ (µυθικό τέρας). || γυπαετός.

***гриф**? -а α. λαβή μουσικού οργάνου.

***гриф**? -а α. μονογραφή, τζίφρα.

***грифель**, -я α. πλανοκόντυλο.

***грифельный** επ: - слáнец ο σχιστόλιθος. || από σχιστόλιθο, σχιστολιθικός· -ая доскá πλάνα, αβάνιο.

грифон, -а α. 1 βλ. **гриф**? 2 ράτσα σκύλου.

гроб, -а, προθτ. в -ý, на -е κ. на -ý, ο -е, πλθ. -ñ κ. -á. 1 φέρετρο (νεκρού), κάσση, κιβούρι, νεκροσέντουκο, νεκροκρέβατο. 2 (παλ.) µνήµα, τάφος. 3 (απλ.) χαµός, θάνατος, τέλος· πολύ άσχηµα. || εμφρ. до -а ως τον τάφο, ως το θάνατο· βёрность до -а πίστη ως το θάνατο· по - (жизни) απλ. ως το θάνατο· в - вогнáть ή вколотить, свестить κ.т. εξωθώ, χτυπώ, φέρω, βασανίζω µέχρι θάνατο· в - глядéть ή смотрéть βλέπω το χάρο (µε τα µάτια)· быть на краё -а; стоять одной ногой в -ý είµαι στο χείλος του τάφου· είµαι µε το ένα πόδι στον τάφο· близок к -у ετοιµοθάνατος, κοντόµερος, µελλοθάνατος· идти за -ом πηγαίνω στην κηδεία, ακολουθώ την κηδεία· хоть в - ложись (για κατάσταση) είναι άξιόβρήνητη, για χαµό, για κλάµατα.

гробик, -а α. µικρό φέρετρο.

гробить, -блю, -бишь ρ.δ.κ. χαλνώ, καταστρέφω, θάβω· - дело θάβω την υπόθεση.

гробница, -и θ. τάφος, µνήµα.

гробовóй επ. νεκρικός· επιτάφιος, επιτύµβιος· -ое молчáние νεκρική σιγή· -я тишина νεκρική σιωπή· - камень επιτάφια πλάνα, ταφόπετρα· - гóлос φωνή παραγγώδης· до -ой доски µέχρι θανάτου, ως τον τάφο.

гробовщик, -á α. φερετροποιός.

гробокопáтель, -я α. 1 (παλ.) ενταφιαστής, νεκροθάφτης. 2 (ειρν.) ανασιαλιστής αχρήστων λεπτοµερειών του παρελθόντος.

***гроз**, -а (-у) α. γιρόγι (αγγλικό ποτό).

грозá, -ñ θ., πλθ. грóзы. 1 αστραπόβροντο, αστροπελέκι. || µτφ. γεγονόςτα θυελλώδη, συταρακτινά, κοινωνικό τράνταγμα, µπόρα. 2

δυστυχία, καιό· κίνδυνος. 3 τρόµος, φόβητρο· он был -оу нашего райóна αυτός ήταν το φόβητρο της περιοχής µας. 4 (απλ.) απειλή, φοβέρα.

гроздь, -и, πλθ. грóзди, -éй θ. κ. грóздья, -ьев (ενκ. παλ. грозд, -а α.) τσαµπί, βότρυς· - виногрáда τσαµπί σταφυλιού.

грозить, грожу́, грозитьсá ρ.δ. 1 απειλώ, φοβερίζω. || χειρονοµώ απειλητικά. 2 επίκειµαι, επαπειλούµαι, (επι)µρέµαται· еµý -йт καταστροφή απειλείται µε καταστροφή· еµý -йт банкротство τον περιµένει χρεοκοπία. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ. (1σηµ).

грозный, επ., βρ: -зен, -знá, -зно. 1 τροµερός, φοβερός· τροµακτικός· -ое оръжие τροµερό όπλο· - взгляд τροµακτικό βλέµµα· -не соóбитя φοβερά γεγονότα· - час τροµερή ώρα· - мститель τροµερός εκδικητής. 2 (απλ.) σκληρός, αυστηρός· - муж αυστηρός σύζυγος.

грозовой επ. θυελλώδης, της καταιγίδας· -áя тýча, -ое óблако σύννεφο καταιγίδων.

гром, -а α., γεν. πλθ. -óв βροντή, µπουµπουνητό· κεραυνός. || θόρυβος, πάταγος· - аплодисментов θύελλα χειρικροτηµάτων. || εμφρ. (как) - среди ясного неба τελείως απροσδόκητα· как -ом поражённый, ошеломлённый κ.т. εµβρόντητος· метáть -и и молнии εντοξεύω (εξακοντίζω) µύδρους· απειλώ θεούς και δαίµονες· пока - не грáнет όσο ακόµα είναι νωρίς, πριν ξεσπάσει η µπόρα.

громáда?, -и θ. µεγάλος όγκος, µπούγιο. || µεγάλος σωρός, µάζα· βουνό.

громáда?, -и θ. οϊαγροτικός |συνεταιρισµός στην Ουκρανία-Λευκορωσία προεπαναστατικά.

громáдина, -и θ. πράγµα υπέρογµο.

громáдность, -и θ. το ογκώδες.

громáдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно υπερµεγέθης, υπέρογκος, πελώριος, τεράστιος· -ое здáние πελώριο κτίριο· -ое значéние τεράστια σηµασία.

громáла, -и α. 1 διαρρήχτης, τοιχωρύχος· νυχτοκλέφτης. 2 σφαγιαστής, συµµέτοχος σε σφαγή.

громить, -млю, -мишь ρ.δ.κ. γκρεµίζω, καταστρέφω, χαλνώ, ποτεδαφίζω. || κατασυντρίβω, κατανιώ, νικώ ποτά κράτος· κατατροπώνω. || µτφ. κατακυραυνώνω.

громкий επ., βρ: -мок, -мкá, -мко; грóмче. 1 βροντερός, βροντώδης· - гóлос βροντερή φωνή· - смех καγχασιµός. 2 µτφ. πολύφηµος, πολύκροτος, παταγώδης· - успех επιτυχία που έκανε (κάνει) κρότο· -ие именá µεγάλα ονόµατα (πολυξαιουσµένα)· -ое судéбное дело πολύκροτη δίκη. || πομπώδης, στοµφώδης· -ие словá παχιά λόγια· -ие фразы πομπώδεις φράσεις· -ая угрóза κούφια φοβέρα. 2

громко επίρ. βροντερά, ηχηρά, δυνατά.
громкоговоритель, -я α. ηλεκτροδυναμικό με-
γάφωνο.

громкоголосный επ. βροντόφωνος, -όλαλος.

громкость, -и θ. ηχηρότητα, βροντισμός.

громовёржец, -жца α. κεραυνοβόλος, ερίγδου-
πος, υψιβρεμέτης (επίθετα του Δία).

громовой κ. παλ. **громовый** επ. 1 της βρο-
ντής, του κεραυνού· -отвод αλεξιέραυνο·
-ая туча σύννεφο καταγίδας· -не раскаты οι
βροντές, το μπουμπουνητό· -удар κεραυνός,
κεραυνοβόλημα, χτύπημα κεραυνού. 2 ηχηρότα-
τος, ξεκουφαντικός, επικουφαντικός, βροντερός·
-голос βροντερή φωνή. 3 μτφ. κεραυνοβόλος.

громоглазный επ., βρ: -сен, -сна, -сно βρο-
ντόφωνος, βροντόλαλος, μεγαλόφωνος.

громозвучный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1
πολύ ηχηρός, μεγαλόφωνος, βροντερός. 2 μτφ.
τομπώδης, στομφώδης· πανηγυριός.

громоздить, -зжý, -здишь ρ.δ.μ. συσσωρεύω,
επισωρεύω, συνεπισωρεύω. || συννοθυλεύω. ||
-ся συσσωρεύομαι. || σιαρφαλώνω, ανεβαίνω με
δυσκολία.

громоздкий επ., βρ: -док, -дка, -дко ογκώ-
δης· δυσκολομετακίνητος.

громоздкость, -и θ. το ογκώδες, ογκώδεις
διαστάσεις.

громотвод, -а α. αλεξιέραυνο.

громоподобный επ., βρ: -бен, -бна, -бно
βροντερός, σαν τη βροντή.

громыхание, -я ουδ. βρόντημα, βρόντος βρο-
ντοβόλημα, -κόπημα, μπουμπουνισμα.

громыхать ρ.δ. βροντώ, μπουμπουνίζω, βρο-
ντοβολώ, -κοπή· κροτώ.

***гросс**, -а α. δώδεκα δωδεκάδες (εμπόρευμα).

***гроссбóх**, -а α. (λογστ.) το καθολικό βι-
ολίο.

***гроссмейстер**, -а α. 1 πρωταθλητής σκακιού.
2 αρχηγός ιπποτικής ομάδας (ή τάγματος).

гросфáтер, -а α. (παλ.) χορός γερμανικός.

***грот**¹, -а α. σπηλιά, σπήλαιο, άντρο.

***грот**², -а α. (ναυτ.) το μεγάλο πανί· --мá-
чта το μεγάλο κατάρτι.

***гротéск**, -а α. παραδοξότητα, αλλοκοτία, το
γελοίο, τερατώδεια, γκροτέσκο.

гротéский επ. τερατώδης, τραγελαφικός, αλ-
λόκοτος, γκροτέσκιος.

гротéсковый επ. βλ. **гротéский**.

Грох επιφ. με σημ. κατηγ. μπούμ· я - об
зёмлю μπούμ σωριάστεια καταγής.

Грóхать ρ.δ. βλ. **Грóхнуть**.

Грóхнуть ρ.ο. 1 πέφτω με γδούπο. || κροτώ,
βροντώ, βροντοκοπώ. || χτυπώ δυνατά· - кула-
кóм по столý χτυπώ δυνατά τη γροθιά στο τρα-
πέζι. || ρίχνω με κρότο· μου πέφτει με κρότο.
-ся πέφτω με κρότο, με γδούπο.

грóхот¹, -а α. γδούπος, βρόντος, πάταγος.

грóхот², -а α. κόσμινο.

грóхотáние, -я ουδ. βρόντημα, βροντοκόπη-
μα, κρότημα, -ση.

грóхотáть, -хочý, -хóчешь ρ.δ. βροντώ, κρο-
τώ, βροντοκοπώ, καταβορυβώ. || καγχάζω.

грóхотítь, -хочý, -хотítшь ρ.δ.μ. (τεχ.) κο-
σινίζω.

Грóхотнýть ρ.σ. βλ. **Грóхотáть**.

Грóхочéние, -я ουδ. (τεχ.) κοσίνισμα.

***Грош**, -á α. 1 γρόσι. 2 πλθ. -й, -ёй λίγα
χρήματα· ёто стóит -и αυτό κοστίζει φτηνά. 3
πλθ. -и, -ёй (διαλι.) χρήματα. || **еифр.** - це-
нá ή -á мéдногo (ή лóманогo) не стóит τίπο-
τε δεν αξίζει, είναι άχρηστο· ни -á (-а) нет;
-á (-а) нет; (ни) -á за душóй нет καθόλου,
διόλου, απολύτως τίποτε· в - не стáвить ко-
гó-что θεωρώ για τίποτε, δεν λογαριάζω κα-
θόλου, πεντάρα δε δίνω σημασία· ни за -(по-
гíбнуть, пропáсть κ.τ.τ.) άδεια, μάταια, στα
χαμένα, ανώφελα, τζάμπα· ни за - нет καθό-
λου, διόλου, ούτε σταλιά· бытъ без -á είμαι
απένταρος, αδέκιος, άφραγκος.

Грóшик, -а α. γροσάκι.

Грóшóвый επ. φτηνός, κατώτερης ποιότητας.
|| μτφ. αναξιόλογος, ασήμαντος, μηδαμνός, τι-
ποτένιος. || πάμφτηνος· ευτελής.

Грубéть, -ёп, -ёешь ρ.δ. 1 σιληραίνω, γί-
νομαι σιληρός, τραχύς· рýки -ли τα χέρια
σιληρουναν. || γίνομαι τραχύς, άγαρμος (για
φωνή). 2 βλ. **Грубóйт**.

Грубóйт, -блñ, -бñшь ρ.δ. φέρομαι άγαρ-
μα, άσχημα, αγενώς, απολίτιστα.

Грубóйñ, -а α. -ка, -и θ. αγροίκος, ανά-
γωγος, αγενής, απολίτιστος, -η.

Грубóйñить ρ.δ. φέρομαι ανάγωνα, άγρια.

***Грубóйñство**, -а ουδ. συμπεριφορά ανάγωνα,
άσχημη, αγενής.

Грубóсть, -и θ. χοντροκοπιά, απειροκαλία.
|| τραχύτητα, αδρότητα. || κακή, άσχημη συ-
μπεριφορά. || λέξη άσχημη, άσεινη.

Грубóшерстñый επ. χοντρόμαλλος.

Грубóйñ επ., βρ: **Грубó**, -á, -о. 1 τραχύς, ά-
γριος, αδρός, χοντροειδής, χοντροφτιαγμένος·
-ая мэшель χοντροειδές έπιπλο· -ая рабóта
χοντροδουλειά· -не чертý лишá τα αδρά χαρα-
κτηριστικά του προσώπου· -ая кожа τραχύ δέρ-
μα, τραχεία επιδερμίδα. 2 τραχύς, άγαρμος·
-голос άγαρμη φωνή. 3 ανάγωγος, αγενής, α-
γροίκος· - человек αγροίκος άνθρωπος· -ое
обращéние ανάγωνα συμπεριφορά. 4 μεγάλος, χο-
ντρός· -ая ошíбка χοντρό λάθος· -ое нáруше-
ние дисциплиñы μεγάλη παραβίαση της πειθαρχίας·
-ая ложь χοντρό ψέμα.

Грýда, -и θ. σωρός· - камнéй σωρός απο πέ-
τρες· - развáлин σωρός ερειπίων.

грудáстный επ., βρ: -дáст, -á, -ο ευρύτερο-νος, πλατύστερνος. || στηθωτός, στηθάτος· -άя δάδα στηθάτη γυναίκα.

грудíна, -н θ. 1 στήθος, στέρνο. 2 βλ. ГРУ-дiнka.

грудiнka, -и θ. στηθούρι.

грудiтсья ρ.δ. (απλ.) συσσωρεύομαι, σω-ριάζομαι. || συνωστίζομαι, στρυμώχνομαι, συ-νωθούμαι, σκουντιέμαι.

грудka¹, -и θ. μικρός σωρός, σωρούλης.

грудka², -и θ. στηθάκι.

грудница, -н θ. μαστίτιδα (νόσος).

грудно́й επ. στηθικός, θωρακικός· -áя κλέ-тка ο θώρακας· -áя пóлость θωρακική κοιλό-τητα· -áе мýшцы θωρακικοί μύες (στερνώνες)· -áя чахóтка φυματίωση των πνευμόνων· ~ вóз-раст βρεφική ηλικία· ~ ребéнок βρέφος, βυ-ζανιάρικο. || **εμφρ.** ~ гóлос βαθιά φωνή· -áя жáба (παλ.) στηθάγχη.

грудобрiтный επ: -áя прегрáла (ανατ.) το διάφραγμα.

Грудь, -и, προθт. ο -и, в -й, на -й, γεν. πλθ. -éй θ. 1 στήθος, στέρνο· θώρακας. 2 μασ-τός, βυζί, στήθος· **кормить** -бю θηλάζω, βυ-ζαίνω· **дать** ~ ребéнку θηλάζω το βρέφος· **от-нять** от -й αποθηλάζω, ξεκόβω. 3· επιστήθιο υποκαμίσου, η μπροστινή. || **εμφρ.** ~ ο -бю ή ~ на -óйтсья, **сражáтсья** στήθος με στήθος, σώμα με σώμα χτυπιέμαι, μάχομαι· -бю проло-жить себе дорóгу με το στήθος ανοίγω δρόμο, βάζω στήθος (υπερνηκιά μεγάλες δυσκολίες)· **сто-ять** (стать, встать) ~бю προβάλλω, προτείνω το στήθος (μαχόμενος, υποστηρίζοντας).

Гружение, -я ουδ. βλ. Грýзка.

Груженный и **Гружённый** επ. φορτωμένος· φο-ρτισμένος· ~ вагóн φορτωμένο βαγόνι.

Груз, -á α. 1 βάρος· **подвэсить** ~ κρεμάω βάρ-ος. 2 φορτίο, φορτιό, φόρτωμα, άχθος.

Грузóк, -дкá α. μανιταράκι.

Груздь -á, πλθ. -и, -éй α. μύκης βρουοφυής (φαγώσιμος).

Грузило, -á ουδ. βαρίδι (προσδεμένο σε βυ-θιζόμενα σώμα π.χ. αγκιστριού).

Грузи́н, -á α., -ка, -и θ. Γεωργιανός, -ή.

Грузи́нский επ. γεωργιανός.

Грузить, **Грузи́ть**, **Грузишь** и. -ишь, παθ. **итх.** παρλθ. χρ. **Груженный**, βρ: -жен, -á, -ο и. **Гружённый**, βρ: -жён, -женá, -женó ρ.δ.μ. 1 φορτώνω, φορτίζω (για πλοίο) **μπαριάρω**, **επιβιβάζω**. 2 τοποθετώ φορτίο. || -ся φορτώ-νομαι, φορτίζομαι· **επιβιβάζομαι**, **μπαριάρω**.

Грýзка, -и θ. φόρτωση, φόρτωμα επιβίβαση, μπαριάρισμα.

Грузнёт ρ.δ. βαρύνω, γίνομαι βαρύς, απο-τιώ βάρος· χοντραίνω.

Грýзность, -и θ. βαρύτητα, βάρος.

Грýзнуть, παρλθ. χρ. **Груз**, -ла, -λο ρ.δ. βυθίζομαι, χώνομαι μέσα.

Грýзный επ., βρ: -зен, -знá, -зно. 1 βα-ρύς· -áя вещь βαρύ πράγμα. || (για άνθρωπο) δυσκίνητος. 2 βαρύφορτος, -ωμένος· παραφορ-τωμένος.

Грузови́к, -á α. αυτοκίνητο φορτηγό.

Грузовладе́лец, -льца, α. ιδιοκτήτης φορ-τίου.

Грузово́й επ.· 1 φορτωτικός. 2 φορτηγός. ~ транспорт φορτηγό μεταφορικό μέσο ή και φορτηγό αυτοκίνητο· -бе сýдно φορτηγό σιά-φος· ~ самолёт μεταγωγικό αεροπλάνο.

Грузообо́рот, -á α. κίνηση φορτίων.

Грузоотправите́ль, -я α. αποστολέας φορτίων.

Грузоподъёмник, -á α. αναβατήρας φορτίων.

Грузоподъёмность, -и θ. (τεχ.) γερανού ύ-φος ανύψωσης. || χωρητικότητα πλοίου· **полёз-ная** ~ φορτίο ωφέλιμο.

Грузоподъёмный επ. ανυψωτικός· ~ кран γε-ρανός, βίντσι· -áя маши́на ανυψωτική μηχανή.

Грузополуча́тель, -я α. παραλήπτης φορτίου.

Грузопото́к, -á α. κίνηση φορτίων, εμπορευ-μάτων.

Грýзчик, -á α. φορτωτής, φορτοεκφορτωτής.

***Грум**, -á α. ίπποκόμος, γιρούμ.

***Грунт**, -á α. 1 χώμα, γη· έδαφος. 2 ο πρώ-τος χρωματισμός, το πρώτο χέρι βαφίματος, α-στάρι.

Грунтова́ние, -я ουδ. το πρώτο χρωμάτισμα, αστάρωση, -μα.

Грунтова́ть, -тýю, -тýешь ρ.δ.μ. ασταρώνω, περνώ το πρώτο χρώμα, το πρώτο χέρι. || -ся χρωματίζομαι το πρώτο χέρι.

Грунто́вка, -и θ. 1 βλ. **Грунтова́ние**. 2 βλ. **Грунт** (2 σημ.).

Грунтово́й επ. 1 χρωμάτινος· -áя дорóга ε-πιχρωματισμένος δρόμος (ασινυρόστρωτος)· -áе вóды υπόγεια ύδατα. 2 ασταριικός· -áе краски ασταριικά χρώματα.

Грунтово́чный επ. ασταριικός.

***Группа**, -н θ. ομάδα, γιρούμ· παρέα. || á-θροισμα, σύναγμα. || συγκρότημα· артиллери́йс-кая ~ συγκρότημα πυροβολικού. || óмiлог.

Группировáние, -я ουδ. βλ. **Группировка**.

Группировáть, -рýю, -рýешь ρ.δ.μ. ενώνω, συγκεντρώνω σε ομάδες· κατανέμω σε γιρούμ· συγκροτώ. || -ся ενώνομαι, συγκεντρώνομαι κα-τά ομάδες· συγκροτούμαι.

Группирóвка, -и θ. ένωση, συγιέντρωση κα-τά ομάδες· συγκρότηση· κατανομή σε ομάδες.

Грýпка, -и θ. ομαδίτσα.

Групповóд, -á α. ομαδάρχης, γιρουπάρχης.

Группово́й επ. ομαδικός· -áе и́гры ομαδικά παιχνίδια· ~ портрét ομαδικό πορτρέτο.

Групповщи́на, -н θ. φατριασμός.

группόργ, -α α. ομαδάρχης, καθοδηγητής οργανωμένης ομάδας.

грустить, **грущу́**, **грусти́шь** ρ.δ. θλίβομαι, λυπούμαι· μελαγχολώ, βαρυσθυμώ.

гру́стно επίρ. θλιμμένα, λυπημένα, μελαγχολικά. || ως κατηγ. είμαι θλιμμένος· **мне** - είμαι θλιμμένος, θλίβομαι.

гру́стный επ., βρ: -тен, -тнá, -тно. 1 λυπημένος, θλιμμένος, θλιφτός, τεθλιμμένος· -ая пéснѧ θλιμμένο τραγούδι· -не воспоμινáния θλιμμένες αναμνήσεις· -ое лицó θλιμμένο πρόσωπο· -ая улáдка θλιμμένο χαμόγελο. || θλιβερός. 2 άσχημος, ανεπιτυχής, για κλάψιμο· -не резултáты рабóты άσχημα αποτελέσματα της δουλειάς.

грусть, -и θ. θλίψη, λύπη, σειλέτι.

гру́ша, -и θ. 1 αχλαδιά, απιδιά. 2 αχλάδι, απίδι· **земляна́я** - η βολβογογγύλη.

грушеви́дний επ., βρ: -ден, -дна, -дно α-πιοειδής.

грушеви́й κ. **грушо́вий** επ. της αχλαδιάς· από αχλαδιά· -ое де́рево η αχλαδιά· - сад αχλαδοκήπος. || απο άχλάδι, αχλαδίσιος· - си-ρόп σιρόπι απο άχλάδι.

грушо́вка, -и θ. 1 αχλαδόκρασο, απιδόκρασο, αχλαδίτης, απιδίτης. 2 αχλαδομηλιά και αχλαδόμηλα.

гру́шка, -и θ. κήλη· **пýпочная** - ομφαλοκήλη· **пахова́я** - βουβωνοκήλη. || φλόγωση, φλεγμονή, φούσκα, φλύταινα.

гру́жеви́й κ. **гру́жево́й** επ. της κήλης· -о́й бандáж κηλεπίδεσμος.

гру́жный επ. βλ. **гру́жеви́й**.

гру́зλο, -а ουδ. ενστόμισμα, στομίδα.

гру́зня́, -и θ. 1 (για ζώα) φάγμα, τσακωμός· **собáчья** - σκυλοκαυγάς, σκυλοφάγμα. 2 μτφ. φαγωμάρα, γκρίνια.

гру́зово́й επ. τρώξιμος, τρωκτός.

гру́зятъ, -зý, -зёшь, παρλθ. χρ. **гру́з**, -ла, -ло ρ.δ.μ. 1 τρωγαλίζω, γριτσανίζω, τραγανίζω, ροκανίζω. || ξεμονικαλίζω, περιτρώγω. 2 μτφ. ενοχλώ, τρώγω με τη γκρίνια· **ты** -зёшь **мεί** с ут́ра до вéчера με τρώς με τη γκρίνια απο το πρωί ως το βράδυ. 3 τύπτω, βασανίζω, κατατρώχω· **меня́** -зёт **сомнёние** με τρώει ή αμβολία· **его́** -зёт **о́бвестъ** τον τύπτει η συνείδηση. || -ся κυριλξ. κ. μτφ. αλληλοτρώγομαι, αλληλοφαγώνομαι· **собáки** -зýтсѧ τα σκυλιά αλληλοτρώγονται· **сосéди вéчно** -ýтсѧ οι γείτονες όλο τον καιρό αλληλοτρώγονται.

гру́зýн, -á α. (ζωολ.) το τρωκτικό.

гру́мза, -и α. κ. θ. γερομίζερος, γερογκρινιάρης· για μίζερη, γκρινιάρα.

* **гру́ндер**, -а α. επιχειρηματίας, κερδοσκοπός.

гру́ндерски́й επ. επιχειρηματινός, κερδοσκοπικός.

гру́ндерство, -а ουδ. ίδρυση κερδοσκοπικών επιχειρήσεων.

гря́дá, -и θ. 1 οροσειρά, βουνοκορφή, λοφοσειρά. 2 βραγιά· πρασιά. 3 σειρά ομοειδών πραγμάτων· - **облако́в** οι σωρείτες· - **камне́й** μακρύς σωρός πετρών.

гря́диль, -я α. αλετροπόδι, -δα.

гря́дка, -и θ. 1 βραγίτσα. 2 οι άκρες πλευρές του αμαξώματος.

гря́дкови́й κ. **гря́дово́й** επ. της βραγιάς, βραγίσιος· -и́е **огурци́** αγγουράκια απο βραγιά.

гря́днóй επ. (απλ.) βλ. **гря́дкови́й**.

гря́дýши́й 1 (παλ.) μτχ. ενεστ. του ρ. **гря́сти́**. 2 επ. (υφ. ύφος) επερχόμενος, επιεικέμενος, προσεχής. 3 ως ουσ. ουδ. -ее το μέλλον. || **εμφρ.** **на сон** - πριν τον ύπνο, κατά την προ του ύπνου προσευχή.

гря́зевóй επ. της λάσπης· - **кyрóрт** λασπόλουτρα, ιλυόλουτρα (τοποθεσία)· -и́е **ва́нны** λασπόλουτρα, ιλυόλουτρα (μέσο θεραπείας).

гря́зелече́бница, -и θ. θεραπευτήριο με λασπόλουτρα.

гря́зелече́ние, -я ουδ. θεραπεία με λασπόλουτρα.

гря́знéть ρ.δ. λασπώνομαι, λερώνομαι.

гря́знить ρ.δ.μ. 1 λασπώνω, λερώνω. 2 μτφ. χώνω στο βούρνο, ατιμάζω. || -ся βλ. **гря́знéть**.

гря́зно 1 επίρ. λασπωμένα, λερωμένα. || ως κατηγ. είναι λασπωμένος, λερωμένος· **в κόмнате** - το δωμάτιο είναι λερωμένο.

гря́зну́ля, -и α. κ. θ. λερωμένος, βρωμιάρης, μουρτάρης.

гря́знуть, παρλθ. χρ. **гря́з**, -ла, -ло ρ.δ. βουλιάζω· **но́ги** -у́т τα πόδια βουλιάζουν στη λάσπη. || μτφ. ξεπέφτω ηθικά.

гря́зну́ха, -и α. κ. θ. βλ. **гря́зну́ля**.

* **гря́зни́й** επ., βρ: -зен, -знá, -зно. 1 λασπώης, λασπωμένος, βορβορώδης· - **двор** λασπωμένη αυλή. 2 ακάθαρτος, λερωμένος, ρυπαρός, μουρντάρικος· -не **ру́ки** λερωμένα χέρια· -ая **рабóта** ακάθαρτη δουλειά. 3 μτφ. βρωμερός, απεχθής, αχρείος, ανήθικος· -ое **де́ло** βρωμερή υπόθεση, βρωμοδουλειά· -ая **личность** βρωμερό πρόσωπο (άνθρωπος), ιούτρο. 4 για τα άχρηστα, των αχρήστων· -се **ведро́** κάλαθος των αχρήστων, σκουπιδοτενεκές. || **εμφρ.** **рýть-ся** ή **копáтьсѧ в -ом** **белё** **чёр** μουτσομπολεύω κάποιον, βγάζω τα μυτσια του.

гря́зь, -и, προθт. ο -и, в -и θ. 1 λάσπη· **валáтьсѧ в -и́** κυλιέμαι στη λάσπη· **непрола́зная** - αδιάβατη λάσπη. 2 λάσπη θεραπευτική. 3 ακαθαρσία, σκουπίδια. 4 ηθικός ξεπεσμός, βούρνος. 5 λέρα, λειές. || **εμφρ.** **месíть** - άνακατεύω τη λάσπη, βαδίζω στη λάσπη, τσαλαβουτώ· **смешáть с -ью**; **втопáтýт** ή **затопáтýт** в -и συκοφαντώ, δυσφημίζω, αμαυρώνω, κολλάω

ρετσινιά· **вѣтاحتъ из** -и μτφ. ξελασπώνω (απαλλάσσω, βγάζω απο δυσχερή κατάσταση).

грянуть ρ.σ. βροντώ, αναβροντώ, κροτώ απότομα, μπουμπουνίζω, αντηχώ ξαφνικά· -ул гром μπουμπούνισε ξαφνικά· -ул вѣстрел αντήχησε ξαφνικά πυροβολισμός· -ла музыка ξαφνικά και δυνατά αντήχησε η μουσική. || μτφ. ξεσπώ· ανάβω· εκδηλώνομαι βίαια κ. απρόοπτα· -ла война ξέσπασε ο πόλεμος· -ул бой άναψε η μάχη· -ул дождь ξαφνικά έβρεξε δυνατά. || -ся πέφτω με κρότο, με γδούπο, βροντοκοπώ, σωριάζομαι με κρότο.

грястѣ, грядѹ, грядѣшь, παρλθ. χρ. δεν έχει· μτχ. ενεοστ. грядѹщий ρ.δ. (παλ.κ. γραπ. λόγος) επέρχομαι, πλησιάζω, ζυγώνω, σιμώνω· -дѣт нѳвое время πλησιάζει νέος καιρός.

***гряно** ουδ. άιλ. κοπριά των πτηνων της Περουβίας ως λίπασμα.

***гряшь**, -и θ. υδροκομμιογραφία (χρῶμα). || εικόνες υδροκομμιογραφίας.

губа¹, -ή θ. πλθ. губы, δοτ. -ам θ. 1 το χείλος, χείλι· **накрашенне** -и βαμμένα χείλη· **жатъ** -и σφίγγω τα χείλη. 2 πλθ. -и τα σιαγόνια, οι δηκτήρες των διαφόρων λαβίδων. || **εμφρ.** у него губа не дыра αυτος ξέρεи να διαλέγει· не по твоим -ам δεν είναι για σένα, για τα δόντια σου· по -ам помазывать (απλ.) γλυκαίνω (ερεθίζω) και δε δίνω· молоко на -ах не обόхло το γάλα δε στέγνωσε αиόμα στα χείλη (είναι μικρός αиόμα).

губа², -ή θ. κόλπος, όρμος (βορ. θαλασσών).

губа³, -ή θ. (παλ.) επαρχία.

губастнѣ επ., βρ: -аст, -а, -ο παχύχειλος, χοντροχείλης.

губернатор, -а α. 1 κυβερνήτης, νομάρχης (στην προεπν. Ρωσία). 2 κυβερνήτης σε μερικές αποικίες καθώς και στις πολιτείες της Αμερικής.

губернаторскѣ επ. κυβερνητικός· -ая должность το αξίωμα του κυβερνήτη.

губернаторство, -а ουδ. το αξίωμα του κυβερνήτη.

губернаторствовать, -ствуг, -ствуешь ρ.δ. είμαι κυβερνήτης, κυβερνώ, ειοικώ.

губернаторша, -и θ. η σύζυγος του κυβερνήτη.

губернѣ, -и θ. κυβερνείο. || (απλ.) πρωτεύουσα του κυβερνείου. || **εμφρ.** пошла пиcать - τα πάντα και οι πάντες κινητοποιήθηκαν· έγινε μεγάλη αναταραχή.

губернскѣ επ. κυβερνητικός, του κυβερνείου· -ое управление το κυβερνείο· - город η πρωτεύουσα του κυβερνείου.

губитель, -я α., -ница, -и θ. καταστροφέας, ρημαχτής, ερημητής, χαλαστής.

губительность, -и θ. καταστροφικότητα, ο-

λεθριότητα.

губительнѣ επ., βρ: -лен, -льна, -льно; καταστρεπτικός, -οφικός, ολέθριος, θανάσιμος, επιβλαβέστατος· -ое влияние ολέθρια επίδραση· -не последствия ολέθριες συνέπειες.

губить, гублю, губишь ρ.δ.μ. 1 καταστρέφω, εξολοθρεύω, ρημάζω, αφανίζω, χαλνώ· **губеница** -ит листвѹ η κάμπια καταστρέφει τα φύλλα. || μτφ. ξοδεύω άσκοπα, σπαταλώ. 2 φέρω, (εν)σπείρω τον όλεθρο, το θάνατο, το χαμό, την καταστροφή. || -ся καταστρέφομαι, εξολοθρεύομαι κλπ. ρ. (1 σημ.). || ξοδεύομαι άσκοπα, σπαταλιέμαι.

губка¹, -и θ. χειλάκι.

губка², -и θ. σφουγγάρι, σπόγγος (ζωόφυτο)· μέσο καθαρισμού· **лѳбля** -ок η σπογγαλεία. || σφουγγάρι ελαστικό (χημικό).

губной επ. χειλιός, των χειλέων· -ие мышцы μύνες των χειλέων· -ая помада помаδα των χειλέων· -ая краска κραγιόνι των χειλέων, κοκκινάδι. || χειλόφωνος· -ие сопляснне χειλόφωνα σύμφωνα.

губопветные, -нх πλθ. τα χειλανθή.

губоплѣп, -а α. (απλ.) 1 τραυλός, βατταριστής, που έχει χειλόφωνα προφορά. 2 (υβρ.) χάχας, χαζός· μάκας.

губчатнѣ επ. σπογγώδης πορώδης.

***губернанта**, -и θ. γμουβερνάντα.

***губернѣр**, -а α. παιδαγωγός στις οικογένειες των πλουσίων.

гугенот, -а α., -ка, -и θ. Ουγενότος, -α.

гугнѣвнѣ επ., βρ: -нѣв, -а, -ο (παλ.κ. απλ.) ρινόφωνος, ρινόλαλος.

гугу: ни -а) ούτε τσιμουδιά, μη πείς, μη βγάλεις λέξη. β) σπαίνω, δε μιλώ καθόλου.

гуд, -а α. (απλ.) βλ. гудѣние.

гудѣние, -я ουδ. βουή, βόμβος, βουητά, βούισμα· καμπάνισμα, ζουζούνισμα. || σφύριγμα, σύριγμα. || κορνάρισμα.

гудѣть, гужѹ, гудишь ρ.δ. 1 καμπανίζω κόλοкол -ѣл η καμπάνα χτυπούσε (σήμαινε). || βουίζω· в ушах -йт τ' αυτιά βουίζουν. 2 σφυρίζω, συρίζω· -ѣл пароход σφύριζε το βαπόρι гудок -йт η σειρήνα σφυρίζει. || κορνάρω· автѳбус -йт η λεωφορείο κορνάρει. 3 (απλ) πονώ· нѳги -йт τα πόδια μου πονούν.

гудок¹, дкά α. σειρήνα (εργοστασίου, πλοίου κλπ.). || σφυρίχτρα τραίνου. || κλάξο, κόρνο αυτοκινήτου. || **εμφρ.** тревѳжнѣ - το σημά κινδύνου, συναγερμού (με τη σειρήνα).

гудок², -дкá α. παλιό ρωσικό τρίχορδο μουσικό όργανο με δοξάρι.

гудочник, -а α. οργανοπαίχτης βλ. гудок².

***гудрон**, -а α. (τεχ.) πίσσα, πισσάσαφαλτος, υγρόπισσα. || ασφαλτόδρομος.

гудронировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. α-

σφαλτοστρώνω, ασφαλτώνω. || -ся ασφαλτοστρώνομαι, ασφαλτώνομαι.

Гудронный επ. ασφαλτώδης, ασφαλτικός· πιασώδης· ασφαλτόστρωτος· -ая смесь πιασώδες μίγμα· -ое шоссе 'ασφαλτόστρωτος' αμαξιτός δρόμος.

Гуж, -á α. το λουρί της λαιμαριάς των υποζυγίων· **натягивай** κρέπче -и σφίγγε (τέντωνε) πιο γερά τα λουριά· **взялся за - не говорí, что не дож** (παρμ.) μπήκες στο χορό, θα χορέψεις· μια και τ' άρχισες, θα το τελειώσεις.

Гужевóй επ. 1 της λαιμαριάς· - ремéнь το λουρί της λαιμαριάς. 2 της έλξης· -не пере-вóзки μεταφορές με μέσα έλξης (έλικηθρα, κάρρα).

Гужом επίρ. με μέσο έλξης (έλικηθρο, κάρρο).

Гўзка, -и θ. το άμρο πιασινό μέρος των πτηνών και κατ' επέκτ. ουδθήποτε πράγματος, ουρίτσα.

Гўзно, -а ουδ. (απλ.) ο πιασινός.

Гўканье, -я ουδ. κραύγασμα, κράξιμο, κραυγή, κρωγμός.

Гўкать ρ.δ. κράζω, κραυγάζω· φωνάζω.

Гўкнуть ρ.σ. βλ. **Гўкать**.

Гул, -а α. βουή, βούισμα, βουητό· **подземный** - υπόγεια βουή· - мóря το βουητό της θάλασσας. || οχλαβοή· - **голосóв** οχλαγωγία, χάβρα.

Гулевóй επ. (διαλι.). 1 μη εργάσιμος, της αργίας· -не дни μέρες αργίας. || ακαλλιέρητος, αχρησιμοποίητος. 2 ανήθικος, έικλυτος.

Гулена, -н α. κ. θ. βλ. **Гуляк**.

Гуливать ρ.δ. βλ. **Гулять** (1, 2, 3 σημ.).

Гўлкíй επ., βρ: -лок, -лкá, -лко βουερός. || ηχηρός.

Гульiвнiй επ., βρ: -лiв, -а, -о χασομέρης, τεμπέλης, σουλατσαδόρος.

Гульóá, -í θ. (απλ.) γλέντι, γλεντοκόπημα.

Гўльбище, -а ουδ. (παλ.) τόπος μαζιού περίπατου. || γλέντι, γλεντοκόπημα.

Гуль-Гўль κ. **Гўля-Гўля** επιφ. γούρ-γούρ (μαύλισμα περιστοιχιών).

***Гўльден**, -я α. φλορίν, φιορίνι (νόμισμα).

Гўлькин, -а, -о επ: с - нос (απλ.) ελάχιστο, μια σταλίτσα, στη μύτη απο το βελόνι.

Гульнўть ρ.σ. (απλ.) βλ. **Гулять** (3 σημ.).

Гўля, -и α. κ. θ. περιστεράνι.

Гуляй-Гóрод, -а α. (παλ.) κινητός πολιορκητικός πύργος του κράτους της Μόσχας.

Гуляка, -и α. κ. θ. αργόσχολος, χασομέρης, σουλατσαδόρος. || γλεντζές, ξεφαντωτής.

Гулянка, -и θ. 1 βλ. **Гулянье**. 2 φαγοπότι, γλέντι.

Гулянье, -я, γεν. πλθ. -ний, -ням ουδ. 1 περίπατος, βόλτα, σεργιάνι, σουλάτσο. 2 δια-

σκεδάση σε ανοιχτό χώρο. || μαζικός γιορτασμός, γιορτή· **народное** - λαϊκός γιορταστικός περίπατος· **праздническое** - γιορταστική διασκεδάση. 3 τόπος διασκεδάσης, φυχαγωγία.

Гулять ρ.δ., επιρ. μτχ. **Гуляя** κ. **Гуляючи**.

1 περιπατώ, μάνω περίπατο, βολτάρω, σεργιανίζω. || μτφ. περιφέρομαι, κόβω βόλτες. || διαδίδομαι, μεταδίδομαι γρήγορα, ανεμπόδιστα· **холéра** -ετ по странé η χολέρα γρήγορα διαδίδεται στη χώρα. 2 έχω αργία, ρεπό, αργώ, σχολάζω, δε δουλεύω. || (για γη) μένω ακαλλιέρητος. 3 διασκεδάζω, γλεντώ. 4 (с кем) έχω ερωτικές σχέσεις. || μάνω έικλυτη ζωή, έξωκέλλω, παραστρατώ. || ειμφρ. по рука́м -ετ (για επιστολή, βιβλίο κλπ.) περιέρχεται, κυκλοφορεί απο χέρι σε χέρι. || -ся έχω διάθεση για περίπατο.

Гуляш, -а α. είδος φαγητού γιαχνί.

***Гулячий** επ. (απλ.) 1 γλεντοκόπος, γλεντζές, ξεφαντωτής. 2 (για γυναίκα) έικφυλη, έικλυτη, παραστρατημένη.

***Гулянизм**, -а α. ανθρωπισμός, ουμανισμός.

Гулянист, -а α. ανθρωπιστής, ουμανιστής.

Гулянистический επ. 1 ανθρωπιστικός, ουμανιστικός. 2 βλ. **Гулянный**.

Гулянистэрный επ. 1 (για κοινωνικές επισημές) βλ. **Гулянистический**. 2 βλ. **Гулянный**.

Гуляность, -и θ. βλ. **Гулянизм**.

***Гулянный** επ., βρ: -мáнен, -мáнна, -мáнно ανθρώπινος, -ός, ανθρωπιστικός· - человек ο φιλόανθρωπος· - поcтýпок φιλόανθρωπη πράξη.

Гулянный, -а α. (διαλι.) η μάντρα γύρω απο το αλώνι.

Гулянный επ. του αλωνιού· -не ворóта πόρτα της μάντρας του αλωνιού· -не кормá αχυροτροφή.

Гулянце, -а α. 1 μικρή αποθήκη για τα δεμάτια σιτηρών. 2 (παλ. κ. απλ.) τριχοκουρία (κατά την χειροτόνηση καθολικών εκκλησιαστικών θεραπόντων).

***Гўляца**, -н θ. (ιατρ.) συφίλημα.

***Гўляци** ουδ. άιλ. βλ. **камéдь**.

***Гулярабик**, -а α. κόμμα αραβικό.

***Гулягўт**, -а α. κομμιορητίνη, ρετσινώλλα.

Гуляровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.ι. επαλείφω με λεπτό στρώμα κόλλας ή ελαστικώδους ουσίας.

Гуляός, -а α (βοτ.) κομμίωση.

Гуляозный επ. κομμιώδης· - óпухоль κομμιώδης όγκος.

Гуляозный² επ. 1 της κομμίωσης. 2 κομμιώδης, που περιέχει κόμμιο· - **пластёрь** κολλητικό έμπλαστρο.

Гуляό, -á, πλθ. **Гўмна**, **Гўмен** κ. **Гулян**, **Гўмнам** ουδ. 1 αποθήκη δεματιών σιτηρών. 2 αλώνι.

* **γύμυς**, -α α. φυτική λιπαρή γη.
γυндόсѣтъ, -дóшу, -дóсѣшь ρ.δ. (απλ.) μι-
 λώ ένρινα, με τη μύτη.
γυндóсѣнѣ επ. (απλ.) ρινόφωνος.
γύνнѣ, -ов πλθ. (ενκ. γυнн, -а α.) Ούννοι.
 * **γύνтер**, -а α. ράτσα αλόγου ιπποδρομίας.
γύня, -и θ. (παλ.) πανωφόρι παλιό και φθαρ-
 μένο.
γυрán, -а α. βλ. κοσύля.
γύрия, -и θ. Ουρή, νύμφη του παραδείσου
 κατά τη μωαμεθανική θρησκεία. || (παλ.) πε-
 ντάμορφη.
 * **γυрман**, -а α., -ка, -и θ. καλοφαγάς, κα-
 λοστόμαχος, -η.
γυрманство, -а ουδ. το κυνήγημα των ειλε-
 κτών φαγητών.
 * **гурт¹**, -á α. κοπάδι, ποίμνιο.
 * **гурт²**, -а α. 1 πλευρά κέρματος. 2 (αρχτ.)
 διάζωμα.
гуртовóй επ. κοπαδιάρικος, ποιμενικός· -ая
 содáка τρομπανόκυκλο. || (συνήθως για ζώα)
 χοντριός· -áя продáжа χοντρική πώληση. ||
 мтф. (παλ.) μαζικός.
гуртовщíк, -á α. 1 βοσκός, ποιμένας, τσο-
 μπάνος. 2 τσέλιγκας.
гуртóм επίρ. 1 χοντριά, -ώς. 2 μαζί, α-
 πό κοινού.
гуртопράв, -а α. βλ. гуртовщíк.
гурóá, -нѣ θ. πλήθος ανθρώπων· όχλος.
гусáк, -á α. ο χήνος.
 * **гусáр**, -а α. ουσάρος.
гусáрскíй επ. του ουσάρου· - полк σύνταγ-
 μα ουσάρων.
гусéк, -сýкá α. 1 χηνάκι. 2 είδος παιγνι-
 διού.
гýсем επίρ. (παλ.) βλ. гусýкóм.
гусеница, -нѣ θ. 1 κάμπια. 2 (τεχ.) ερπύ-
 στρια.
гусеничнýй επ. 1 της κάμπιας. 2 ερπυοτρι-
 οφόρος· - тра́ктор ελκυστήρας ερπυοτριοφόρος.
гусéнок, -нка, πλθ. -сýта, -сýт α. χηνά-
 κι, χηνόπουλο, χηνάριο.
гусéныш, -а α. βλ. гусéнок.
гусýннýй επ. χηνίσιο· της χήνας· -οε нáцó
 χηνίσιο αυγό· -οε стáдо κοπάδι χηνών. || **εμφ.**
 -ая кóжа ανατριχίασμα, ανατριχίλα (άπз κρύο
 ή εκνευρισμό)· -не лéпки οι ρυτίδες των μα-
 τιών (που εμφανίζονται στα γεράματα)· -οε
 перó χηνίσιο φτερό γραφής.
гýсли, -ей πλθ. φαλτήρι, παλιό έγχορδο μου-
 σικό όργανο.
гуслár, -а κ. -á, πλθ. -нѣ α. οργανοπαίχτης
 φαλτηριού.
гуслárнýй επ. του φαλτηριού.
густéтъ, -éет ρ.δ. 1 πυκνώνω, γίνομαι πυ-
 κνός· συμπυκνώνομαι· лес -éет το δάσος πυ-

κνώνει. 2 πήζω, πηχτώνω· сирóп -éет το σιρό-
 πι δένει.
густá, **гужý** κ. гудý, гудéшь ρ.δ. | παίζω σε
 μουσικό όργανο (φαλτήρι κ.τ.τ.). 2 βλ. гу-
 дéтъ.
густáтъ, **гущý**, **густáшь** ρ.δ.μ. πυκνώνω, συ-
 μπυκνώνω. || πήζω. || -ся πυκνώνω, -ομαι, συ-
 μπυκνώνομαι, || πήζω, πηχτώνω.
гýсто 1 επίρ. πυκνά, -ώς. || πηχτά. 2 ως
 κατηγ. είναι άφθονος, πλήρης, γεμάτος· το -,
 το пýсто (παρμ.) τότε γεμάτο, τότε άδειο.
густóй επ., βр: густ, густá, -гýсто· гýще.
 1 πυκνός· -нѣ вóлосн πυκνά μαλλιά· -áя лис-
 твá πυκνό φύλλωμα· -нѣ облáкá πυκνά σύννε-
 φα. 2 πηχτός· - сирóп πηχτό σιρόπι. || (για
 χρώμα) βαθύς· - цвет βαθύ χρώμα. 3 (για φω-
 νή, ήχο) χαμηλός, βαρύς, βαθύς.
густолíственнýй επ. πυκνόφυλλος.
густолíстнýй επ. βλ. густолíственнýй.
густонаселённýй επ. πυκνοκατοικημένος, πυ-
 κνοκατοικητος.
густопóсóвнýй επ. 1 (κυνηγ.) σιύλος δαούτρι-
 χος. 2 мтф. γνησιότατος, βέρος, βαμμένος, α-
 κραιφνής· - белогвардéец βαμμένος λευκοφρου-
 ρός· - троцкíст βέρος τροτσικιστής.
густотá, -нѣ θ. πυκνότητα.
гусýня, -и θ. χήνα (το θηλυκό).
гусъ, -я, γεν. πλθ. -éй α. χήνα. || μωρός,
 ανόητος, ευήθης· κοροΐδο, φώνι· что за -! τι
 κοροΐδο! хорóшнýй -! καλά φώνι! || **εμφ.** -éй
 дразнíтъ μάταια προσπαθεί να ερεθίσει· как
 с -á водá (комý) δέν τον κολλά (ή δέν επι-
 δρά) τίποτε (σ' αυτόν).
гускóм επίρ. σε φάλαγγα κατ' άντρα, στη
 σειρά, στη γραμμή, στην αράδα, κορδόνι, κο-
 μπολόι (σαν τις χήνες).
гусýтина, -нѣ θ. χηνίσιο κρέας.
 * **гусýтнíк**, -а α. 1 χηνοκοπέτσι. 2 μεγάλο γεράκι.
гусýтница, -нѣ θ. 1 η χηνοβοσκός, η χηνο-
 τρόφος. 2 αγγείο για ψήσιμο μεγάλων πτηνών.
гүталín, -а α. βερνίκι υποδημάτων.
гүтóрнть ρ.δ. (διαρκ.) ομιλώ, συνομιλώ.
 * **гүттапéрча**, -и θ. γουταπέρινα.
гүттапéрчевнýй επ. γουταπέρινος· -ая тpy-
 бá σωλήνας απο γουταπέρινα.
гүдá, -и θ. 1 καθίζημα, κατακάθι, -ισμα,
 υποστάθμη, αποκαθίδι, καταπάτι· μούργα· ка-
 фéйнáя - ο ντελβές. 2 λόγγος, λογγιά. 3 κέ-
 ντρο μάζας, πλήθους.
гүдe συγκρ. β. του επ. густóй κ. του επιρ.
 гýсто βλ. λ.
гүцнá, -нѣ θ. (απλ.) 1 βλ. густотá. 2 βλ.
 гүца (2 οημ.).
 * **гýнс**, -а α. σημαία πρωρατικού ιστού.
 * **гүър**, -а α. γυιαούρης, άπιστος (περιφρο-
 νητικά για κάθε μη μωαμεθανό).

Д

да¹ μόριο. 1 βεβαιωτικό· ναι, μάλιστα· все здесь? - да όλοι είναι εδώ; - ναι· отвечай-те: да или нет απαντάτε: ναι ή όχι· хочешь чай? - да θέλεις τσάι; - ναι. || πραγματικά, αλήθεια· там было хорошо, да, очень хорошо εκεί ήταν καλά, πραγματικά, πολύ καλά. 2 (ξαφνική ενθύμηση) α ναι· я, кажется, всё сказал...да! вот ещё νομίζω πως τα είπα όλα... α ναι! να αιόμα τι. 3 (δυσπιστία, αντίρρηση κλπ.) ναι πως, αμ πως· я хлопоту чтобы ты скорее отправиться. - Да хлопотешь еγώ φροντίζω ν' αναχωρήσεις το γρηγορότερο. - Ам πως φροντίζεις. 4 (ερωτηματικό) ναι; αλήθεια; я изменился, да? еγώ άλλαξα, ναι; 5 (επιτακτικό) да, ντε, και, λοιπόν· кто сказал? - Да тот койός είπε; Εμείνος да· да что с вами говорите! και τι να πω με σας! куда идти? - Да прями κατά πού να πάω;-Κατ' ευθεία да (ντε)· да отправляйтесь вы поскорее αναχωρείτε λοιπόν το γρηγορότερο. || (μεσα στην πρόταση και μπροστά απο το κατηγορούμενο επιτείνει τη σημασία) να· και. 6 (επίμονη παράκληση, παρότρυνση) да· да садись, садись, чего ты стойшь! κάθισε да, κάθισε, τι στένεσαι ορθός! || (επιτακτικό-προτρεπτικό)· айντε, έλα· - ну, брат, поскорее! айντε, καημένε, πιο γρήγορα! 7 (με προστακτική και σημασία υποθετική· και αν (αιόμα)· да будь он... κι αν αιόμα αυτός... 8 (με ρήμα 3^{ου} ενκ. προσ. ενεστώτα ιαί μέλλοντα)· άς, είθε να· ζήτω да здравствует мир во всем мире! ζήτω η ειρήνη σ' όλο τον κόσμο! да здравствует дружба между народами! ζήτω η φιλία ανάμεσα στους λαούς! || **εμφρ.** ну да! (απλ.) αμπώς! (вот) έτο да! (απλ.) αυτό μάλιστα! (για θαυμασμό, επιδοκιμασία)· ай да βλ. ай; ну да (απλ.) βλ. да¹ (1, 3 σημ.).

да² σύνδ. 1 συμπλκ. και· он да я αυτός κι еγώ· день да ночь μέρα και νύχτα· хлеб да соль φωμί κι αλάτι. 2 επίτακτ. καιί, επί· шел я ночью один, да ещё лесом βάδιζα τη νύχτα μόνος κι αιόμα (επί πλέον) μέσα στο δάσος. 3 σύνδ. αντιθετικός· όμως, αλλά, μα· я согласен, да только с условием είμαι σύμφωνος, όμως μ' ένα όρο. || **εμφρ.** да и... α) και. β) ξαφνικά, απότομα· жил, жил, да помер έζησε, έζησε και ξαφνικά πέθανε. γ) επί πλέον, και, αιόμα· да и говорите-то об этом не стоит айόμα και να μιλήσεις γι' αυτό δεν αξίζει да и только (καιί) μόνο, διαρκώς· плáчет, да и только κλαίει και μόνο (συνεχώς)· смеётся,

да и только γελά αιατάπαυστα.

да³ σύνδ. τελικός· (παλ.) για, να, για να, δια να, ίνα.

давануть ρ.σ. (απλ.) βλ. давить.

давать, даю, даёшь; προστι. давай, επιρ. мтх. давая ρ.δ. 1 βλ. дать. 2 προστι. давай(те) έλα, ελάτε· давай бегать έλα να τρέξουμε· давайте вбьем еλάτε να πλουίμε. 3 προστι. давай με σημ. άρχισα· онй - егό бить, а я - бежать αυτοί άρχισαν να τον χτυπούν κι еγώ το 'βαλα στο φευγιό (στα πόδια). 4 προστι. давай εμπρός· - отвечай εμπρός απάντα. || -ся βλ. даться.

давеца επιρ. (απλ.) πριν λίγο.

давешний, -яя, -ее επ. (απλ.) πρωύτερος, πρότερος, προηγούμενος.

давило, -а ουδ. πιεστήριο, εκπιεστήριο, πρέσσα.

дави́льный επ. εκθλιπτικός, εκπιεστικός· - пресс πιεστήριο, πρέσσα· - чан πατητήρι των σταφυλιών (καδί).

дави́льная, -и, γεν. πλθ. -лен, βοτ. -льням θ. πιεστήριο (χώρος ή μηχανήμα).

дави́льник, -а α. πατητής (σταφυλιών).

давить, давлó, давишь, παθ. мтх. παρλθ. χρ. давленнйй, βρ: -лен, -а, -о ρ.δ.μ. 1 βαράινω, πιέζω με το βάρος· снег -ит на крышу το χιόνι βαραίνει τη στέγη· жёткости -ят на стёнки сосудов τα υγρά πιέζουν τα τοιχώματα των δοχείων. || мтφ. καταπιέζω, καταδυναστεύω· сильный всегда -ит сла́бого ο δυνατός πάντοτε καταπιέζει τον αδύνατο. || мтφ. βαοανίζω, κατατρούχω· тоска её -ит την τρώγει η μελαγχολία. || мтφ. πνίγω, καταπνίγω, υποτάσσω, δεν εκδηλώνω, συγκρατώ· она -ла свои слёзы αυτή έπνιγε τα δάκρυά της. 2 σφίγγω, στενεύω· воротник -и: шею ο γιακάς με στενεύει· сапог -ит ногу τ' πότα με σφίγγει στο πόδι. || мтφ. αισθάνομαι· βάρος· -ит грудь αισθάνομαι βάρος στο στήθος· -ит сердце αισθάνομαι βάρος στην καρδιά. 3 πνίγω, στραγγαλίζω ли-са -ит кур η αλεπού πνίγει τις κότες. 4 ζουπώ, -ίζω, συνθλίβω· - клопов ζουπώ τους κοριούς. || πατώ, θανατώνω· транспорт -ит не мало людей τα μεταφορικά μέσα πατούν πολλούς ανθρώπους. 5 στίβω· - лимон стίβω το λεμόνι. || -ся 1 πνίγομαι· - ко́стью μου σάβηκε κόκκαλο στο λαιμό. || μου πιάνεται η ανάσα (απο βήχα, γέλιο, λυγμούς κ.τ.τ.). 2 απαγχονίζομαι, κρεμιέμαι. 3 πνίγομαι, θανατώνομαι με πνιγμό. 4 ζουπιέμαι, συνθλίβομαι.

5 πατιέμαι· στίβομαι.

δάвка, -и θ. 1 συνωστισμός, στρίψιγμα. 2 πάτημα, ζούπισμα.

давлéние, -я ουδ. 1 πίεση· кровяное - πίεση του αίματος· атмосферное - ατμοσφαιρική πίεση· повышенное кровяное - υπέρταση, υπertonία· пониженное кровяное - υπόταση. 2 μτφ. εξαναγκασμός· экономическое - οικονομική πίεση· оказывать - ασκώ πίεση. || **εμφρ.** под -ем κάτω απο πίεση· под -ем общественногo мнэния κάτω απο την πίεση της κοινής γνώμης.

давлéнный επ. 1 ζουπισμένος, πατημένος -не покидóры ζουπισμένες ντομάτες. 2 πνιγμένος, στραγγαλισμένος· -не кúры πνιγμένες κότες.

давнéнько επίρ. έχω καιρό· - я у вас не óмl καιρό έχω να σας επισκεφτώ.

давний, -яя, -ее επ. παλιός· в -ие время -há στα παλιά χρόνια· с -их пор απο τα παλιά χρόνια.

давнiшний, -яя, -ее επ. βλ. давний· -яя подру́га παλιά φιλενάδα· -ее дéло παλιά υπόθεση.

давно επίρ. πριν απο πολύ χρόνο, είναι πολλές καιρός που, έχω πολύ καιρό να· так - ύστερα από τόσο καιρό· - ли егó не видели? έχετε καιρό να τον ιδήτε; éто óμlο - αυτό συνέβηκε πριν πολύ καιρό· не так - δεν είναι και πολλές καιρός. || **εμφρ.** - бы так (εννοείται надо óμlο) απο καιρό έτσι έπρεπε η χρειάζóταν.

давнопрошédший επ. προπαρελθόντας, προπερασμένος· παρωχημένος. || **εμφρ.** -ее время ο υπερσυντέλικος χρόνος.

давность, -и θ. 1 το απώτερο παρελθόν, παλαιότητα, αρχαιότητα. 2 (νομ.) παραγραφή, απόσβεση· υπερορία.

давнýть ρ.σ. (απλ.) βλ. давить.

давным-давно επίρ. πολύ παλιά, πριν πολύ καιρό, προ πολλού, πάλαι.

давать, παρλθ. χρ. -ал, -а, -о ρ.δ. (απλ.) βλ. давать, дать.

дагеротип, -а α. ξυγγερότυπο.

***дагеротипия**, -и θ. δαγγεροτυπία.

дагеротипичный επ. δαγγεροτυπικός.

дагестáнец, -нiε α. -ка, -и θ. Νταγεστανός, -α.

даже (μόριο επιτακτικό) κι αióμα, κιόλας, επιπρόσθετα, επί πλέον· он потерял всё своё состояние и - жизнь αυτός έχασε όλη την περιουσία του, αióμα και τη ζωή του· он лóбит - своиx врагóв αυτός αγαπά αióμα και τους εχθρούς του.

дакать ρ.δ. (απλ.) λέγω „ναί“, συμφωνώ, συναινώ (ρ. απο το μόριο да).

дакнуть ρ.σ. (απλ.) βλ. дакать.

дактилiческий επ. δακτυλικός· - размер το

δακτυλικό μέτρο (στην ποίηση)· -ая строфа δακτυλική στροφή.

ДАКТИЛОЛóгия, -и θ. δακτυλογολία.

дактилоскопiческий επ. δακτυλοσκοπιικός.

***дактилосκόπiя**, -и θ. δακτυλοσκοπία.

***дактиль**, -я α. (φιλγ.) δάκτυλος.

далáй-láма, -нi α. Δαλάι Λάμα.

далé επίρ. (παλ.) βλ. дáльше.

дáлее επίρ. βλ. дáльше. || **εμφρ.** и так - και óτw καθεξής· - - óблee βλ. дáльше-óблee· не - как... ή не - чем βλ. iδiα **έμφρ.** στή λ. дáльше.

далéкий επ., βρ: -лéк, -лeкá, -лeкó και -лéко, πλθ. далeкi и. далéки; дáльше. 1 μακρινός, αλαργινός, απώτερος· - путь μακρινός δρόμος· -ие стрáны μακρινές χώρες· -οe óудущее απώτερο μέλλον· -οe прóшлоe μακρινό παρελθόν· - мой друг! μακρινέ μου φίλε! (πού ζεί μακριά). 2 ξένος, άσχετος, αδιάφορος· он далéк от нáших интeрeсов είναι ξένος προς τα συμφεροντά μας· вáши слова -и от iстiны τα λόγια σας απέχουν πολύ απο την αλήθεια· онi -ие друг гpyгy лóди αυτοί οι άνθρωποι δεν έχουν τίποτε το κοινό μεταξύ τους ή είναι ξένοι ο ένας προς τον άλλον· я -лéк от подозрénия δεν υποφιάζομαι καθόλου· я -лéк от мýсли... δε σκεφτομαι καθόλου... 3 (με άρνηση)· éξυπνος, ευφής, νοητικός· он не óчень - человек δεw είναι και τόσο έξυπνος άνθρωπος, δεν του κόβει και τόσο πολύ.

далeкó и. далéко 1 επίρ. μακριά, αλάργα, πέρα, απόμακρα· я живý - от вас ζω μακριά απο σας. 2 ως κατηγ. είναι μακριά· до фрóнта от сóдa - το πολεμικό μέτωπο απ' εδώ είναι μακριά· емý - до совершénства απέχει πολύ απο του να γίνει τέλειος. 3 (με την πρόθεση „в" и. ουσ.) βαθιά· зайтi - в лес μπαίνω βαθιά στο δάσος. || **εμφρ.** - за... α) αργά, πάρωρα· - за пóлночь αργά μετά τα μεσάνυχτα. β) πολύ περισσότερο απο, πάνω απο· емý - за сóрок είναι πολύ περισσότερο απο σαράντα (χρόνια)· - не... καθόλου διόλου· - не тpyc δεν είναι καθόλου δειλός· - не глyп δεν είναι καθόλου κουτός· - до... δε φτάνει πολύ, θέλει (χρειάζεται) πολύ αióμα· емý - до менé θέλει πολύ αióμα για να με φτάσει· - не yдeшь ή не yйдeшь μακριά δε θα πας (δε θα πετύχεις το σκοπό σου, δε θα προοδέσεις). - пойтi κάνω την καριέρα μου, προοδεύω, διαπρέπω, προοίβω· с егó способностями он - пойдeт με τις ικανότητες που έχει θα προοίφει πολύ· - зайтi прохвóρw πολύ· выхóдитъ - за... ξεπερνά τα όρια...

далéче επίρ. (παλ.) βλ. далeкó.

дáлия, -и θ. (παλ.) βλ. георгiн.

даль, -и, прoвт. ο дáли, в далi θ. 1 μα-

κρινή έκταση, μακρινό μέρος, το βάθος της έκτασης. 2 ορίζοντας· голубάя - γαλανός ορίζοντας. || **εμφρ.** такáя - ή такúю - τόσο μακριά, τόσο μακρινή απόσταση.

дальневосточный επ. της Απω Ανατολής.

дальнеэпийский, -ая, -ее επ. επόμενος, ακιόλουθος, κατοπινός, ο παραπέρα, ο παρακάτω· я откáзываюсь от -их переговоров δε δέχομαι παραπέρα συνομιλίες· он не дал -их объяснений δεν έδωσε παραπέρα (περισσότερες) εξηγήσεις. || **εμφρ.** в -ем α) στο εξής, στο μέλλον. β) παρακάτω (στο βιβλίο, χειρόγραφο κλπ.)

дальный επ. 1 μακρινός· -ее расстояние μακρινή απόσταση· -ее плавание υπερπόντιος πλους, ωκεανοπλοία ή μακρινό ταξίδι. 2 απομακρυσμένος, απόμακρος, αλαργινός· -ие деревни απομακρυσμένα χωριά· в -ие времена στα παλιά χρόνια, τον παλιό καιρό. 3 (για συγγενεία) μακρινός· - родственник μακρινός συγγενής· онí -я родня αυτοί είναι μακρινοί συγγενείς· -ее родство μακρινή συγγένεια. 4 (παλ.) έξυπνος, οξυδερκής νους, τετραπέρατος· человек он -го умá του κόβει πολύ το μυαλό· он не из -их δεν είναι απο εικείνους τους έξυπνους. || **εμφρ.** без -их слов, разговоров, околичностей χωρίς μακρολογίες, κουβέντες, περιστροφές.

дальнообитность, -и θ. βεληνεκές, εμπέλεια.

дальнообитный επ. μεγάλου βεληνεούς, τηλεβόλος· -ая артиллерия πυροβολικό μεγάλου βεληνεούς, τα τηλεβόλα.

дальновидение, -я ουδ. (παλ.) βλ. телевидение.

дальновидность, -и θ. διορατικότητα, οξυδέρκεια, οξυωπία.

дальновидный επ. διορατικός, οξυδερκής, προβλεπτικός.

дальнозоркий επ., βρ: -рок, -рка, -рко οξυδερκής· μακρύθωρος.

дальнозоркость, -и θ. οξυδέρκεια, οξυωπία.

дальномер, -а α. τηλεμετρο, διαστημόμετρο· акустический - ακουστικό τηλεμετρο· оптический - οπτικό τηλεμετρο.

дальномерщик, -а α. τηλεμετρητής.

дальность, -и θ. 1 το μακρος, μακρότητα, μεγάλη απόσταση· - пути το μακρος του δρόμου· средняя - перевозок грузов μέσω απόσταση μεταφοράς φορτίων. 2 το βεληνεκές, η εμπέλεια· полёта снаряда το βεληνεκές του βλήματος.

дальтонизм, -а α. (ιατρ.) δαλτωνισμός, αχρωματοφία, αχρωματωπία.

дальтоники, -а α. δαλτωνικός, που πάσχει απο αχρωματοφία.

дальше 1 συγκρ. β. του επ. далёкий και του επιρ. далекó. 2 επίρ. μετά, επείτα, ύ-

στερα, κατόπιν, ακιολούθως· а - что óбло? και μετά τι έγινε; что же -? και μετά; 3 παρακάτω, κατωτέρω· пишiте - γράφετε παρακάτω· рассказывай - διηγήσου παρακάτω. || περισσότερο, άλλο, πιο πέρα· я - не могу терпеть άλλο δε μπορώ να υποφέρω. || **εμφρ.** -! παρακάτω! - ехать нeкуда παραπέρα δεν έχει, δεν πάει, ως αυτού και πίσω· не - как... ή не - чем (για τόπο, χρόνο) ακριβώς, συγκεκριμένα, καθόλου παραπάνω ή πιο πέρα.

*дáма, -и θ. (παλ.) 1 κυρία, ντάμα· светская - κοσμική κυρία. || γυναίκα. 2 παντρεμένη γυναίκα. 3 η ντάμα χορού. 4 ντάμα (παιγνιόχαρτο)· - пiксовая ντάμα μπαστούνι. || **εμφρ.** - сёрдца η αγαπημένη, η εκλεκτή της καρδιάς.

дамáск, -а α. το δαμασί.

дамáский επ. δαμασιηνός, της δαμασκιάς, απο τη δαμασκó. || απο δαμασιηνό ατσάλι. || **εμφρ.** -ая сталь δαμασιηνό ατσάλι.

*дáмба, -и θ. φράγμα, κοιλαδοφράχτης.

дáмка, -и θ. ντάμα (παιγνίδι). || το πούλι (πεσός) που βγαίνει „ντάμα“.

дамóклов επ: - меч δαμοκλεια σπάθη.

дамóкий επ. γυναικίος· -ая óбувь γυναικεία υποδήματα· - велосипед γυναικείο ποδήλατο· -ое óщество ο γυναικίοςμομος, ο φραιόμομος. || **εμφρ.** - угóдник γυναικίφιλος, φιλογύνης, φίλος του φραίου φύλου.

дáнный, -а α. (παλ.) υποτελής φόρου, ο φορολογούμενος, ο δοσιματίας.

дáнные, -их πλθ. 1 τεμμήρια, στοιχεία, δεδομένα. 2 χαρίσματα, προιμίματα, προσόντα.

дáнный επ. απο μτχ. δοσμένος· в -ом слýчае στη δοσμένη περίπτωση· в -ое время στο δοσμένο καιρό· в - момент στη δοσμένη στιγμή.

*дантiст, -а α. οδοντογιατρός, οδοντίατρος. || (απλ. παλ.) χτηνάνθρωπος, βάνουος προς τους κατώτερους.

дань, -и θ. 1 (παλ.) δόσιμο (είδος φόρου). 2 μτφ. χρέος, ηθική υποχρέωση· принести уважения εκδηλώνω το σεβασμό· - уважения ένδειξη σεβασμού. || **εμφρ.** отда́ть ή запла́тити, κ.τ.τ. - α) δίνω (αποτίω) φόρο τιμής, β) κίνω υποχρεωτική υποχώρηση.

дар, -а, πλθ. -я α. 1 δώρο· -я данé дeв τα δώρα των δαναών· - бесценный ανεκτίμητο δώρο. 2 χάρισμα, προίμισμα· природный - το προίμισμα της φύσης (ταλέντο)· дiвный - θαυμάσιο ταλέντο. 3 πλθ. -я, -óв ειμολο: святые -я θεία Μετάληψη. || **εμφρ.** - слова ή рeчи. α) χάρισμα του λόγου· живóтное не обладает -ом рeчи το ζώο στερείται του χαρίσματος του λόγου. β) ταλέντο του λέγειν (της ευφράδειας)· -я фортúны εύνοια της τύχης.

дарвиныйзм, -а α. δαρβινισμός.

дарвиныйст, -а α. δαρβινιστής.

дарένιe, -я ουδ. δωρεά, δώρημα, δώρηση.

дарённый επ. δωρισμένος, χαρισμένος. -ая вещь δωρισμένο πράγμα. -ому коню в зύβѣ не смóтрят (παρμ.) σε κάποιον χάριζαν γάιδαρο κι αυτός τον κοίταζε στα δόντια.

даривать, даривал, -ла, -ло ρ.δ. βλ. дарить.

даритель, -я α., -ница, -и θ. δωρητής, -τρια.

дарить, дарю, даришь ρ.δ.μ. 1 δωρίζω, χαρίζω, δίνω δώρο. 2 προσφέρω, παρέχω, απονέμω. он всех -ил благосклонностью σ' όλους έδειχνε ευμένεια.

дарма επίρ. (απλ.) βλ. даром.

даровой επ. (απλ.) βλ. даровой.

даровщина, -и θ. κ. даровщинка, -и θ. (απλ.) στην έκφρ. на -у βλ. даровщина.

дармоёд, -а α., -ка, -и θ. χαραμοφάης, χαραμοφάισσα, χαραμοφάγος, -ισσα. паразитος, -η.

дармоёдничать ρ.δ. παρασιτώ.

дармоёдство, -а, ουδ. παρασιτία, -σμός.

дарование, -я ουδ. (παλ.) 1 χάρισμα. - поёды χάρισμα της νίκης. 2 προίκισμα της φύσης, ταλέντο. музыкальное - μουσικό ταλέντο.

даровать, -рю, -руешь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. дарованный, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.κ.σ.μ. (παλ.) χαρίζω, δωρίζω, προσφέρω. || έκφρ. - жизнь χαρίζω τη ζωή (σε μελλοθάνατο). - своему χαρίζω τη λευτεριά.

даровитость, -и θ. ταλέντο, χάρισμα.

даровитый επ., βρ: -вйт, -а, -о προικισμένος απο τη φύση, ταλαντούχος, μέ ταλέντο.

даровой επ. που δίνεται δωρεάν. απлёрωτος. - билет то δωρεάν εισιτήριο.

даровщина, -и θ. κ. даровщинка, -и θ. (απλ.) στην έκφρ. на -у τζάμπα, απлέρωτα.

даром επίρ. 1 δωρεά, χάρισμα, τζάμπα, απлέρωτο, έτσι. и - не нýжно και τζάμπα δεν το παίρνω. || πάμφθηνα. я ёто купил совершенно - το αγόρασα τελείως τζάμπα. 2 άδεια, ανώφελα, μάταια, στα χαμένα, άσκοπα, τζάμπα. весь день - пропал όλη ημεέρα πέρασε στα χαμένα. ёто вам не пройдёт - αυτό δε θα οας περάσει έτσι. ёто не - досталось αυτό δεν αποκτήθηκε χωρίς κόπο. || έκφρ. - что ан γα - что старнй, а глупей ребёнка αν και γέρο, όμως κουτότερος κι άπο παιδάκι.

даронóсица, -и θ. (εκκλσ.) αρτοφόριο της Μετάληψης (όταν χρησιμοποιείται έξω απο την εκκλησία).

дарохранительница, -и θ. (εκκλσ.) αρτοφυλάκιο.

дарственный επ. 1 (παλ.) δωρισμένος, χαρισμένος. 2 δωρητικός. -ая запись δωρητική επιγραφή. || ουσ. -ая θ. δωρητήριο (έγγραφο).

*дáта, -и θ. ημερομηνία, χρονολογία. знаменительная - χρονολογία μεγάλης σημασίας. представить -у на документе бάζω ημερομηνία

ото έγγραφο.

дательный επ. (γραμμα.) - падеж δοτική πώση.

датирование, -я ουδ. χρονολόγηση.

датированный επ. απο μτχ. χρονολογημένος, που φέρει ημερομηνία. -ая рýкoпись χειρόγραφο με χρονολογία.

датировать, -рю, -руешь ρ.δ.κ.σ. χρονολογώ, бάζω χρονολογία, ημερομηνία. || -ся χρονολογούμαι, φέρω χρονολογία, ημερομηνία.

дaтiрoвka, -и θ. χρονολόγηση.

дaтcкiй επ. δανικός.

дачанин, -а α., πλθ. -не, -ка, -и θ. Дачнός, -ίδα.

дать, дам, дашь, даст, дадим, дадите, дадут; παρлθ. χρ. дал, далá, далó, дали (με το αρνητικό: не дал, не далá, не дало, не дали); проστι. дай; παθ. μτχ. παρлθ. χρ. данный, βρ: дан, данá, данó ρ.σ.μ. 1 δίνω. егχειρίζω. - деньги δίνω χρήματα. - книгу δίνω βιβλίο. || παρέχω, χορηγώ, προσφέρω. - помещение δίνω χώρο. || παραχωρώ. - место δίνω τη θέση. || πληρώνω. сколько ты дал за гáлстук? πόσο έδοσες για τη γραβάτα; 2 απονέμω. - награду απονέμω βραβείο, βραβεύω. || μтφ. καθορίζω. - задание нá дом δίνω σπιτική δουλιά (στους μαθητές). || επιφέρω, μεταφέρω. он дал емý помёчину του έδωσε ένα μπάτσο. || χτυπώ, δέρνω, πλήττω. - по рукам χτυпá στα χέρια. 3 παραθέτω. παρουσιάζω. κάνω εκδήλωση. - обед δίνω γεύμα. - концерт δίνω συναυλία. - бал δίνω χορό. 4 φέρω, αποφέρω, προσκομίζω. - большóй доход δίνω μεγάλο έσοδο. || φέρω, επιφέρω. - успокоёние φέρω καθησύχηση, καθησυχάζω. 5 εμφανίζω, παρουσιάζω. - трёшину ραγίζομαι, παρουσιάζω ρωγμή. - течь κάνω νερά, αφήνω να τρέχει. - осёчку παθαίνω αφλογιστία. - осáдок αφήνω κατακάθια. 6 με πολλά ουσ. σχηματίζει συνδυασμούς: - распоряжение δίνω εντολή (εντέλλομαι). - соглашение συμφωνώ, συγκατατίθεμαι, δίνω συγκατάθεση. - позволение επιτρέπω. - отвёт δίνω απάντηση (απαντώ). - разрешение δίνω άδεια (επιτρέπω). - обещание δίνω υπόσχεση (υπόσχομαι). - отсрóчку δίνω αναβολή, παράταση (αναβάλλω, παρατείνω). - указания υποδείχνω, δίνω οδηγίες. || μεταδίνω, κάνω. - сигнал δίνω σήμα, κάνω σινιάλο. - знак κάνω νεύμα. || χτυпá, κρούω. - звонок χτυпá το κουδούνι. 7 παρέχω τη δυνατότητα, αφήνω, επιτρέπω. дайте мне отдыхать αφήστε με να ξεκουραστώ. он не даёт мне спать αυτός δε με αφήνει να κοιμηθώ. 8 проστι. дай ως προτρεπτικό μόριο: εμπρός, μπρός, άι, δός(ε), δός' του. || έκφρ. - беру πιστεύω, δίνω πίστη. - - вожжi ή поводок κ.т.т. χαλαρώνω τα χαλινά. - знать κάνω γνωστό, γνωστοποιώ. - началó

κάνω την αρχή, πρωταρχίζω· - себѣ знать υποχρεώνω τον εαυτό μου να καταλάβει, να αισθανθεί· - свет ανάβω το φως· - себѣ труд κουράζω, βασανίζω· не дал себѣ труда подумать δε βασάνισε καθόλου το μυαλό του· - слово α) δίνω το λόγο (να μιλήσει), β) υποσχομαι· ни - ни взять ούτε πολύ ούτε λίγο, ακριβώς το ίδιο· я тебѣ (те) дам θα σου τις δώσω, θα σε δείρω, θα τις φας (απειλή)· дай бог (ευχή) να δώσει ο θεός· не дай бог (απευχή) να μη δώσει ο θεός· || -ся 1 πιάνομαι· не - в оumāн δε θα πέσω στην παγίδα, δε θα πιαστώ κοροϊδο· || υποκίπτω, υποχωρώ· 2 πετυχαίνω, ευδοκίμω, είμαι ευμαθής· математика емύ не далась τα μαθηματικά αυτός δεν τα έπαιρνε· история емύ далась лучше грамматикι αυτός την ιστορία την έπαιρνε καλύτερα απο τη γραμματική· || δίνομαι, αποκτιέμαι· ничтo даром не даётся τίποτε δε δίνεται δωρεαν (τζάμπα)·

дѣча¹, -и θ. 1 δόσιμο· - показаний, μαρτυρία, κατάθεση· - корма скоту τάισμα των ζώων· 2 μερίδα, ταγή· две -и овса δυο ταγές βρώμη·

дѣча², -и θ. έπαυλη, βίλλα· снять -у νοικιάζω (μισθώνω) έπαυλη· приобрести -у αποικτώ έπαυλη· || θέρετρο·

дѣчевладѣлец, -льца α. -ница, -н θ. ιδιοικτήτης, -τρια έπαυλης·

дѣчник, -а α. -ца, -н θ. παραθεριστής, -ρίστρια σε έπαυλη·

дѣчный επ. εξοχικός, της έπαυλης· -ая мѣстность τόπος παραθερισμού, θέρετρο· -не развлечѣния παραθεριστικές διασκέδασεις· -отдых παραθερισμός στην έπαυλη·

дѣяние, -я ουδ. (παλ.) υφ. ύφος· δώρο, προσφορά·

два α. κ. ουδ., две θ., двух, двум, двумя, ο двух αριθμ. απόλυτο· δύο, δύο· πό - απο δύο, ανα δύο, δύο-δύο· - стакана δύο ποτήρια· дважды - - четыре δύο επί δύο - τέσσερα· || емф. ни - ни полтора ούτε ναι ούτε όχι (ακαθόριστα)· через - дня μετά από δύο μέρες· каждые - дня μέρα παρά μέρα, κάθε δύο μέρες· в двух словах σύντομα, με δύο λόγια· в два счѣта αμέσως, στη στιγμή, στο πι και στο φι, ώσπου να πεις ένα-δύο· --три δύο-τρία· --три рѣза δύο-τρεις φορές· чертѣ с -! (απλ.) γρυ, ούτε γρυ, καθόλου, ούτε σταλιά·

двадцатилѣтие, -я ουδ. εικοσαετία·

двадцатилѣтний επ. εικοσαχρονος, εικοσαετής·

двадцатипятилѣтие, -я ουδ. εικοσιπενταετία·

двадцатипятилѣтний επ. εικοσιπεντάχρονος, εικοσιπενταετής·

двадцѣтний αριθμ. τακτ. εικοστός· - век ο εικοστός αιώνας· сегодня - -οе число σήμερα

ο μήνας έχει είκοσι· -не годн столѣтия η 3^η δεκαετία του αιώνα·

двадцать, -ѣ, οργν. -ѣθ αριθμ. απόλυτο· είκοσι (20)· - рублѣй είκοσι ρούβλια· - один είκοσι ένα· - первый εικοστός πρώτος·

двадцатью επίρ. είκοσι φορές· - пять -στο είκοσι επί πέντε - εκατό·

дважды επίρ. δύο φορές· - в день δύο φορές τη μέρα· || емф. как - два (четыре) όπως δύο και δύο κάνουν τέσσερα (απλά, ολόκληρα)·

дванадесѣтнѣ и. двунадесѣтнѣ επ: - праздник μια απο τις 12 κυριότερες γιορτές της Ορθόδοξης εκκλησίας·

две βλ. два·

дванадцатипѣрстнѣ επ: -ая кишкѣ το δωδεκαδάκτυλο έντερο, ο δωδεκαδάκτυλος·

дванѣцѣтнѣ αριθμ. τακτ. δωδέκατος·

дванѣцѣть, -и αριθμ. απόλυτο· δώδεκα (12)·

двѣрка, -и θ. πορτίτσα, πορτούλα·

дверной επ. της πόρτας· - замок η κλειδαριά της πόρτας·

двѣрца, -н θ. πορτίτσα· || θυρίδα·

дверь, -и, προθт. ο -и, в -ѣ, плθ. -и, -ѣй, οργν. -ѣми κ. -рѣми θ. πόρτα, θύρα· заперѣть - κλειδώνω την πόρτα· входная - η είσοδος· потайная - κρυφή πόρτα· парадная - κυρία είσοδος· решѣтчатая - καγιελωτή (κιγυλιωτή) πόρτα· || емф. ~ в - πόρτα με πόρτα, απέναντι, βιζαβί· у -ѣй επί θύραις (πολύ κοντά)· при закрытых -ѣх με κλειστές τις πόρτες, κλεισμένων των θυρών· при открытых -ѣх με ανοιχτές τις πόρτες (ελεύθερης εισόδου)· день, открытых -ѣй μέρα ελεύθερης εισόδου· ломитьсѣ в открытую - προσπαθώ ν' αποδείξω κάτι που είναι ολοφάνερο· показѣть ή указѣть на ~ δείχνω την πόρτα (για να φύγει), αποπέμνω· стучѣтьсѣ в - χτυπώ την πόρτα (επίκειμαι)·

двѣсти, двухсот, двумстам, двумястами, ο двухстах αριθμ. απόλυτο· διακόσια (200)·

двѣгатель, -я α. κινητήρας, μηχανή, μοτέρ· паровой - ατμομηχανή· - внутреннего стора-ния μηχανή εσωτερικής καύσης· || мтф. κινητήρια δύναμη· наука - ~ прогресса η επιστήμη είναι η κινητήρια δύναμη της προόδου·

двѣгательный επ. 1 κινητήριος· -ая сила η κινητήρια δύναμη· 2 κινητικός· -не нѣрвы κινητήρια νεύρα·

двѣгать, -аю, -аешь κ. двѣжешь, -жет; καθ. мтχ. ενστ. двѣжимнѣй, βρ: -жим, -а, -ο ρ.δ. 1 κινώ, κουνώ, σαλεύω, μετακινω, μετατοπίζω· - мебель μετακινώ το έπιπλο· || мтф. προωθώ, μετακινώ· - батальон в атаку προωθώ το τάγμα για επίθεση· || κινώ με· - руками κινώ με τα χέρια· 2 мтф. βάζω, θέτω σε κίνηση, κινώ· 3 мтф. συμβάλλω, συντελώ (στην ανάπτυξη, πρό-

οδο), ωθώ, προωθώ, δίνω ώθηση - науку συντελώ στην πρόοδο της επιστήμης - Дело προωθώ την υπόθεση. 4 υποκινώ, παρακινώ· **ИМ ДВИЖЕТ ЧУВСТВО ЖАЛОСТИ** κινείται απο αίσθημα οίκτου· **ИМ ДВИГАЕТ СТРАСТЬ** κινείται απο πάθος· **ИМ ДВИЖЕТ ТЩЕСЛАВИЕ** κινείται απο φιλοδοξία (ματαλοδοξία). 5 ξεκινώ, μπαίνω σε κίνηση. **И** **εμφρ.** έλε ή с трудом κ.τ.τ. - **НОГÁ-МИ** μόλις μπορώ και παίρνω (σέρνω) τα πόδια. **И -СЯ** 1 κινούμαι, κουνιέμαι, μετακινούμαι, μετατοπίζομαι, σαλεύω. **И** **μτφ.** αναπτύσσομαι, ανεβαίνω, προωθούμαι, προάγομαι· - **ПО СЛУЖ-БЕ** προάγομαι στην υπηρεσία, ανεβαίνω στην υπηρεσιακή ιεραρχία. 2 ξεκινώ, εκκινώ, μπαίνω σε κίνηση.

ДВИЖЭНЕЦ, -нца υπεύθυνος μεταφορών.

ДВИЖЭНИЕ, -я ουδ. 1 κίνηση· **вращáтельное** - περιστροφική κίνηση· **ритмическое** - ρυθμική κίνηση· **поступáтельное** - βαθμιαία κίνηση· **прийтí в** - μπαίνω σε κίνηση· **нет материи без -я и** - без материи δεν υπάρχει ύλη χωρίς κίνηση και κίνηση χωρίς ύλη· **вэчное** - η αέναη κίνηση της ύλης· **равномэрное** - ομοιόμορφη κίνηση· **калебáтельное** - παλμική κίνηση· **рэзкое** - απότομη κίνηση. **И** **κυκλοφορία**· - **поездóв** η κίνηση των τραίνων· **трамвáйное** - κίνηση των τράμ· **пράвила үличного** -я οδικός κώδικας κυκλοφορίας· **товáрное** - η κυκλοφορία εμπορευμάτων· **железнодорожное** - σιδηροδρομική κίνηση· **естэственные** -я сэрдца φυσιολογικές κινήσεις της καρδιάς. 2 κίνημα· **революциóнное** - επαναστατικό κίνημα· - **сторóнников мiра** το κίνημα των οπαδών της ειρήνης· **национально-освободитэльное** - εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα· **забастóвочное** - απεργιακό κίνημα· - **сопротивлэния** το κίνημα της αντίστασης· **агрáрное** - αγροτικό κίνημα· **рабóчее** - εργατικό κίνημα. 3 αύξηση, προσαύξηση· - **народонаселэния** η αύξηση του πληθυσμού.

ДВИЖИМОСТЬ, -и θ. κινήτη περιουσία· **ДОМ И ВСЯ** - το σπίτι κι όλη η κινήτη περιουσία.

ДВИЖИМЫЙ **επ.** απο **μτχ.** κινήτος· κινούμενος· **И** ως **ουσ.** ουδ. -οε η κινήτη περιουσία. **И** **εμφρ.** -οε **имүщество** κινήτη περιουσία.

ДВИЖИТЕЛЬ, -я α. (τεχ.) τροστήρας.

ДВИЖÓК, -жкá α. 1 σύρτης. 2 μεγάλο ξύλινο φτυάρι (για χιόνι κλπ.). 3 μοτεράκι φορητό.

ДВИЖУЩИЙ **επ.** απο **μτχ.** κινήτηριος· -ая сý-ла κινήτηρια δύναμη.

ДВИНУТЬ **ρ.σ.** 1 **βλ.** **ДВИГАТЬ**, 2 (απλ.) χτυπώ· **ОН ЕГÓ -УЛ** в үхо αυτός τον χτύπησε στο αυτί. **И** **εμφρ.** **лень** - **пáльцем** απο την τεμπελιά δεν κάνω τίποτε, ούτε το δάχτυλο δεν κουνώ· **И пáльцем** не -ну δεν κάνω την παραμικρή προσπάθεια, δεν προσπαθώ καθόλου.

И -СЯ **βλ.** **ДВИГАТЬСЯ**.

ДВОЕ αριθμ. (για πρόσωπα ή ουσ. που έχουν μόνο πλθ.) - **братэв** δυο αδέρφια· - **οчкóв** τα ματογυάλια· - **сүток** δυο ειμοσιετετράωρα· - **нóжниц** το φαλίδι. **И** (σε ονομ. ή αιτ.) **ζευγáρι**, **ζεύγος**· - **чүлók** δυο ζευγάρια κάλτσες. **И** **εμφρ.** **на сво́йх** (на) **дво́йх** με το υπ' αριθμόν 2 (πεζός).

ДВОЕБОРЬЕ, -я ουδ. δίαθλο.

ДВОЕБРАЧЬЕ, -я ουδ. διγαμία, δευτερογαμία.

ДВОЕВЭРЬЕ, -я ουδ. διθεισμός, διθειά.

ДВОЕВЛÁСТЬЕ, -я ουδ. δυαδική εξουσία.

ДВОЕДУШЬЕ, -я ουδ. (παλ.) διπλοπροσωπία, υποκρισία.

ДВОЕДУШНИЧАТЬ **ρ.δ.** (παλ.) παρουσιάζομαι διπλοπρόσωπος, υποκρίνομαι.

ДВОЕДУШНЫЙ, **επ.**, **βρ:** -шен, -шна, -шно διπλοπρόσωπος, υποκριτής.

ДВОЕЖЭНЕЦ, -нца α. δίγαμος, που έχει ταυτόχρονα δυο γυναίκες με γάμο.

ДВОЕЖЭНСТВО, -а α. διγαμία, το να έχει κάποιος ταυτόχρονα δυο γυναίκες με γάμο.

ДВОЕМҮЖЬЕ, -я ουδ. διγαμία, το να έχει μια γυναίκα ταυτόχρονα δυο άντρες με γάμο.

ДВОЕМҮЖНИЦА, -и θ. δίγαμη, γυναίκα που έχει ταυτόχρονα δυο άντρες με γάμο.

ДВОЕТОЧЬЕ, -я ουδ. το δίστιγμο, οι δυο τελειες (:).

ДВОЭЧНИК, -а α. -ница, -и θ. δυαρίστας, -τρα. μαθητής που παίρνει βαθμό δυάρι, κάτω του 3, που είναι η βάση.

ДВО́И, -йх αριθμ. (απλ.) **βλ.** **ДВО́Е**.

ДВО́ИТЬ, **ДВО́И**, **ДВО́ИШЬ** **ρ.δ.μ.** 1 χωρίζω στα δυό, 2 διπλώνω στα δυό. 3 **βλ.** **ВЗДВО́ИТЬ**. (2 σημ.). **И** **εμφρ.** **в глázах** -йт **βλέπω** διπλά τα αντικείμενα. **И -СЯ** **διχάζομαι**. **дорóга здесь -лась** ο δρόμος εδώ διχάζονταν. **И** φαίνομαι διπλός· - **в глázах** **βλέπω** διπλά τα αντικείμενα.

ДВО́ЙКА, -и θ. δυάρι, ο αριθμός 2. **И** ο σχολικός βαθμός 2, που είναι κάτω της βάσης 3. **И** το δυάρι στο παιγνιόχαρτο, ζάρια κλπ. **И** βάρια δίκοπη.

ДВО́ЙНИ, **ДВО́ЕН**, **ДВО́ЙНЯМ** **πλθ.** **βλ.** **ДВО́ЙНЯ**.

ДВО́ЙНИК, -á α. 1 οσωίας. 2 δίδυμος, διπλόριμος, γέμελλος. 3 κάθε διπλό αντικείμενο· **орéч--** διπλό καρύδι.

ДВО́ЙНО́Й **επ.** 1 διπλός· **матэрия -óй шири-ннй** ύφασμα διπλόφαρδο· -**áя дверь** δίφυλλη πόρτα. 2 διπλάσιος. 3 διπλοπρόσωπος, διπρόσωπος· **вэстí -үр игрý** παίζω διπλό παιγνίδι. **И** **εμφρ.** -**áя бухгалтэрия** διπλογραφική λογιστική.

ДВО́ЙНЯ, **ДВО́ЕН**, **доτ.** **ДВО́ЙНЯМ** θ. δίδυμα, διπλάρινα, γέμελλα.

ДВО́ЙНЯШКА, -и θ. 1 δίδυμος, διπλάριμος. 2 **βλ.** **ДВО́ЙЧАТКА**.

ДВО́ЙОТВЭННОСТЬ, -и θ. 1 διφυΐα, το διφυές,

το δισυπόστατο, διττότητα. 2 διπλοπροσωπία, διπροσωπία, υπόκριση. 3 αμφιλογία, επαμφοτερισμός, το διφορούμενο.

ДВОЙСТВЕННЫЙ επ., βρ: -вен, -венна, -венно. 1 διπλός· -οε **мнение** διπλή γνώμη. 2 διπλοπρόσωπος, διπρόσωπος· -ая **полίтика** διπλοπρόσωπη πολιτική· -ая **игра** διπλό παιχνίδι. 3 διμερής· -οε **соглашение** διμερής συμφωνία· -οε **совещание** διμερής σύσκεψη. || **εμφρ.** -οε **число** (γραμμ.) ο διϊκός αριθμός.

ДВОЙЧАТКА, -и θ. (για καρπούς, είδη κλπ.) δίδυμος, διπλός, διφυής, συμφυής· **орехи**--и δίδυμα καρύδια· **вильн**--и το δίκρανο, -ιάνι.

ДВОР, -á α. 1 αυλή, προαύλιο· **игрaть во** -έ παίζω στην αυλή· **задний** -οπισθαύλιο. 2 το αγροτικό νοικοκυριό, οικογένεια. 3 σταύλος· **скóтный** -κτηνοστάσιο· **птiчий** -ορνιθώνας, ορνιθαρείο, κοτέτσι. || **εμφρ.** **ко -ý** (быть, прийтись) είμαι απο τους προσκειμένους, τα 'χω καλά· **на -έ** έξω (στην αυλή)· **ко -ám** ή **по -ám** (παλ.) για το σπίτι (κατεύθυνση)· **со -á** (παλ.) απο το σπίτι· **на - (пойти, сходитъ)** πηγαίνω στο αποχωρητήριο· **весна** **на -έ** έφτασε η Άνοιξη.

Двор?, -á α. Αυλή· **цáрский** - η τσαρική Αυλή.

Дворец, -рцá α. 1 παλάτι, ανάκτορο. 2 μέγαρο· - **культуры** μέγαρο πολιτισμού· - **пионеров** μέγαρο πιονέρων· - **искусств** μέγαρο Καλών Τεχνών.

Дворецкий, -го α. ο επικεφαλής των αυλικών υπηρετιών (αυλοθεραπόντων). || αρχιμάγειρας ανακτόρων.

Дворик, -а α. αυλίτσα.

Дворник, -а α. 1 σκουπιδιάρης, οδοκαθαριστής. 2 υαλοκαθαριστής (ηλεκτροκίνητο όργανο στ' αυτοκίνητα κλπ. μεταφορικά μέσα).

Дворничий επ. 1 σκουπιδιάριος. 2 ουσ. το φτωχικό του σκουπιδιάρη.

Дворничать ρ.δ. (απλ.) επαγγέλλομαι, μάνω το σκουπιδιάρη, δουλεύω σκουπιδιάρης.

Дворничиха, -и θ. 1 σκουπιδιάρα, -ρισσα, καθαρίστρια. 2 η σύζυγος του σκουπιδιάρη.

Дворной κ. **Дворный** επ. (παλ.) βλ. **дворовый**. **Дворня**, -и θ. (αθρσ.) υπηρετικό προσωπικό, οι υπηρέτες.

Дворняга κ. **Дворняжка**, -и θ. μαντρόσυλο.

Дворовый επ. 1 αυλικός, της αυλής· -ая **содáка** σπιτόσκυλο· -не **пристро́йки** παραρτήματα του σπιτιού· -ая **жéнщина** υπηρέτρια. 2 ουσ. -, -ая υπηρέτης, -τρια.

Дворский επ. (παλ.) αυλικός, της Αυλής.

Дворцовый επ. αυλικός, παλατιανός· -ая **στράжа** ανακτορινή φρουρά· - **переворот** αυλικό πραξικόπημα.

Дворянин, -а, πλθ. -рyне, -рyн α., -ка, -и θ. ο, η ευγενής, ευπατρίδης.

Дворянский επ. ευγενής, ευγενικός, της ευγενείας· -οε **сослóвие** το κοινωνικό στρώμα των ευγενών· -ая **усáдьба** αρχοντική έπαυλη· -οε **собрáние** σύνοδος ευγενών επαρχίας ή νομού· -**банк** τράπεζα των ευγενών· -οε **происхождéние** ευγενική καταγωγή· - **род** το γένος των ευγενών· - **тiтул** ο τίτλος ευγενείας.

Дворянство, -а ουδ. η ευγένεια, η τάξη των ευγενών. || οι ευγενείς, οι ευπατρίδες· **предводiтель** -βα αρχιετής ευγενών· **уэздное** - οι ευγενείς επαρχίας· **русское** - οι ευγενείς της Ρωσίας. || τίτλος ευγένειας· **пожаловатъ комý**-н. - κηρύσσω ευγενή κάποιον, δίνω τον τίτλο ευγενείας.

Двоiродный επ: - **брат** εξάδερφος· -ая **сестра** εξαδέρφη· -ая **тётя** η θεία (πρωτεξαδέρφη του πατέρα ή της μάνας)· - **дядя** ο θείος (ο πρωτεξαδέρφος του πατέρα ή της μάνας).

Двоiкий επ., βρ: -як, -а, -ο δύο ειδών, διπλός, διττός, δίμορφος, διπλόμορφος· διφορούμενος· -οε **значéние** διπλή σημασία· - **спóсoб** διπλός τρόπος· -ая **пóльза** διπλή ωφέλεια· -ая **опáсность** διπλός κίνδυνος· - **смысл** διπλή έννοια· -οго **рóда** δύο ειδών.

Двоiко επίρ. κατά δύο τρόπους, με δύο τρόπους· διφορούμενα· **задачу можно решитъ** - το πρόβλημα μπορεί να λυθεί κατά δύο τρόπους· **егó слова слéдует понимáть** - τα λόγια του είναι διφορούμενα.

Двоiковóгнутый, επ. αμφίκοιλος· -не **очкi** αμφίκοιλα ματογυάλια· -ая **лiнза** ή -οε **стеклó** αμφίκοιλος φακός.

Двоiковóвыпуклый επ. αμφίυρτος· -не **очкi** αμφίυρτα ματογυάλια· -ая **лiнза** ή -οε **стеклó** αμφίυρτος φακός.

Двоiкóдышание, -их πλθ. (ζωολ.) τα δίπνοα, δίπνευστα (που αναπνέουν με βράγχια και με πνευμόνια).

Двоiшка, -и θ. (απλ.) 1 βλ. **двоiчáтка**. 2 βλ. **двоiнyшка** (1 σημ.).

Двоiбóртный κ. **двухбóртный** επ: - **пиджáк** το οταυρωτό σακιάκι.

Двувесéльный επ. βλ. **двухвесéльный**.

Двуглáвный επ. οκέφαλος· - **орéл** δικέφαλος αετός· -ая **мiшшi** (ανατ.) διεέφαλος μυώνας.

Двуглáсный επ. κ. ουσ. δίφθογγος.

Двугóлóсный κ. **двухгóлóсный** επ. δίφωνος· -οε **пéние** δίφωνο τραγούδι.

Двугóрный επ. δίυβος· - **верблiд** δίυβη καμήλα (η βακτριανή).

Двугрáнный επ. (γεωμ.) δίεδρος.

Двугрiвенник, -а α. (παλ.) βλ. **двугрiвенный**, **двугрiвенный**, -οго α. κέρμα είκοσι καπικιών, είκοσάρι, -άιι.

Двудóльный κ. **двухдóльный** επ. δισύλλαβος· - **размéр стихá** δισύλλαβο μετρικό πόδι στίχου.

|| διανοητήδονος. || ουσ. πλθ. -νε τα διανοη-
λήδονα.

δвуδώννй επ. κ. ουσ. (βοτ.) δίοικος, δί-
κλινος.

δвυдшашце, -их πλθ. (ζωολ.) βλ. двояко-
дшашце.

δвυдшєрнє, -нх πλθ. (ζωολ) τα διβράγχια.

δвυκίλннй κ. **δвυκίλннй** επ. 1 δίκλωνος.

2 (απλ.) ανθεκτικός, γερός, νοσοανάτος.

δвυзнáчннй επ: -οε число διήφιος αριθμός.

δвυзубчатый επ. διπλόδοντος, με δύο σειρές
δόντια.

δвυзубный επ. που έχει δύο δόντια, διόδους.

δвυκлáссннй επ. βλ. двуклáссннй.

δвυκόλκa, -и θ. δίτροχο όχημα.

δвυκóнннй επ. δίκιπος· -ая подвóда αμάξι
με δύο άλογα.

δвυκοпíтннй επ. δίχηλος.

δвυкράтннй κ. **δвυкράтннй** επ. διπλός, δι-
πλάσιος· - в́звov διπλή κλήση взыскáть штраф
в -ом размєре бáзw διπλάσιο πρόστιμο.

δвυкрýлннй επ. 1 δίπτερος· -οε насекóμoe
δίπτερο έντομο. || διπτέρυγος· -οε здáние κτί-
ριο με δύο πτέρυγες. 2 ουσ. πλθ. (ζωολ.) τα
δίπτερα.

δвυлєстннй επ. διπέταλος· - цветóк δι-
πέταλο λουλούδι.

δвυлíкннй επ., βр: -лíк, -а, -ο διπλοπρό-
σωπος, διπρόσωπος. || мтф. υποκριτής. || εκφρ.
- Янус ο διπρόσωπος Ιανός.

δвυлíчннй επ. διπρόσωπος, διπλοπρόσωπος.

δвυлíчнє, -я ουδ. διπλοπροσωπία, διπροσω-
πία, υποκρισία.

δвυлíчннчєт ρ.δ. εμφανίζομαι με δύο πρό-
σωπα, υποκρίνομαι.

δвυлíчннчєст, -и θ. βλ. двυлíчннє.

δвυлíчнннй επ., βр: -чєн, -чнa, -чнo διπρό-
σωπος, διπλοπρόσωπος, υποκριτής.

δвυнóгннй επ. δίποδος, δίπους.

δвυóкнє, -и θ. (χημ.) διοξειδίο.

δвυпáлубннй βλ. двυхпáлубннй.

δвυпáлннй επ. διδόντυλος.

δвυпóлннй επ. διγενής γίγδρυ - живóтннє -νε
οι ύδρες είναι τρία διγενή. || (βοτ.) αρсени-
κοθήλυκος, αρρ. ασθήλυς.

δвυпóлнє, -я ουδ. αγρανάπαυση του μισού
χωραφιού.

δвυпóлнннй κ. **δвυхпóлнннй** επ. της αγρανά-
παυσης.

δвυрóгннй επ. διεράτος, δίμερος.

δвυрýчннй επ. δίλαβος, που έχει δύο λαβές.

δвυрýшннк, -а α., -ца, -н θ. διπρόσωπος,
διπλοπρόσωπος, υποκριτής.

δвυрýшннчєт ρ.δ. είμαι διπρόσωπος, διπλο-
πρόσωπος, υποκρίνομαι.

δвυрýшннчєскнй επ. διπρόσωπος, διπλοπρό-

σωπος, υποκριτικός.

δвυрýшннчєствo, -а ουδ. διπροσωπία, διπλο-
προσωπία, υποκρισία.

двурýдннй βλ. двυхрýдннй.

двυсемяцóлнннй επ. διανοητήδονος.

двυскáтннй κ. **двυхскáтннй** επ. επικλινής κα-
τα δύο πλευρές· -ая крыша стéгн επικλινής
προς δύο πλευρές.

двυслoгoвóй βλ. двυслóбнннй.

двυслóбнннй κ. **двυхслóбнннй** επ. διούλλαβος·
-οε слóво διούλλαβη λέξη· -ая стопá διούλ-
λαβο πόδι.

двυсмýшлєннчєст, -и θ. διφορούμενη έννοια,
διφορούμενο νόημα. || αμφιλογία, διφορούμενη
λέξη ή έκφραση, κεντιά, πάρθιο βέλος.

двυсмýшлєнннй επ., βр: -лєн, -лєннa, -лєн-
нo διφορούμενος, δισημαντος, χρησιμώδης. ||
του υπαινιγμού· -нє шýткн αστεία με υπαι-
νιγμό.

двυсмýслнє, -я ουδ. (παλ.) βλ. двυсмýшлєн-
нчєст.

двυсмýслнцa, -н θ. κάθε τι διφορούμενο.

двυсoстáвнннй κ. **двυхсoстáвнннй** επ. διμερής,
διουπόστατος· -οε предложение διμερής πρό-
ταση (που έχει υποκείμενο και κατηγορημα).

двυспáлнннй κ. **двυхспáлннннй** επ: -ая кро-
вáтн διπλό κρεβάτι.

двυствóлкa κ. **двυхствóлкa**, -и θ. το δίκανο
(όπλο).

двυствóлнннй κ. **двυхствóлннннй** επ. δίκανος·
-οε ружьє δίκανο όπλο. || δίκομος· -ая οε-
рєзa δίκομη σημόδα.

двυствóрчатннй κ. **двυхствóрчатнннй** επ. δί-
φυλλος· -ая дверь δίφυλλη πόρτα. || (ανατ.)
δίθυρος· -ая рáковннa το δίθυρο όστρεο.

двυстýшнє, -я ουδ. δίστιχο.

двυстóпнннй επ. δίμετρος· - ямó δίμετρος ή-
αμβος.

двυсторóннннй κ. **двυхсторóнннннй** επ. δίπλευ-
ρος, διπλός· -ее воспáлєннє лєгкнх η διπλή
πνευμονία· -ее ýлнчнoє двнжєннє διπλή οδική
κίνηση. || δίφατος, απο τις δύο μεριές όρθα,
ντουμπλεφάς· -ее сυкнó δίφαση τούχα. || δι-
μερής· -ее соглáшєннє διμερής συμφωνία.

двυтаврóвнннй κ. **двυхтаврóвннннй** επ. (τεχ.)· αί
бáлкa δοκός με δύο πλατιά πέλαμα.

двυтáктнннй βλ. двυхтáктннннй.

двυуглєкíслннй επ. (χημ.) διττανθρακικός.

двυутрóбкa, -и θ. (ζωολ.) δίδελφης.

двυхáктнннй επ. δίπραχτος· -ая комєдня δί-
πραχτη κωμωδία.

двυхáтoмнннй επ. διατομικός, διοθενής· -οε
сoєднєннє διατομική ένωση.

двυхóбáллнннй επ. δύο βαθμών.

двυхóбóртнннй βλ. двυбóртннннй.

двυхвєдєрнннй επ. δυο κουβάδων (πериєк-тáς).

двухвековόι επ. δύο αιώνων.
двухвёрстка, -и θ. γεωγραφικός χάρτης με κλίμακα δύο βέροτες σε μια ίντσα.
двухвершинный επ. δίκορφος.
двухвесельный и. **двувесельный** επ. δίκοπος· -ая λόдка δίκοπη βάρια.
двухвóстки, -ток πλθ. (ενι. -а, -и θ.) τα δίκορα (έντομα).
двухгоди́чный επ. δίχορος, διετής.
двухгодова́лый επ. δίχορονίτιος· - жеребёнок δίχορονίτιο πουλάρι.
двухгодово́й επ. 1 βλ. **двухгоди́чный**. 2 (παιλ) διετής, δίχορος· - ребёнок δίχορο παιδάκι.
двухго́ловный επ. δικέφαλος· -οε **чудовище** δικέφαλο τέρας.
двухго́ловный и. **двуго́ловный** επ. βλ. **двуго́ловный**.
двухдне́вный επ. διήμερος· - срок προθεσμία δυό ημερών· - запас απόθεμα δυό ημερών.
двухдо́льный βλ. **двудо́льный**.
двухдо́нный επ. διπύθμενος.
двухдо́ймовка, -и θ. σανίδα δύο ιντσών.
двухдо́ймовый επ. διδάκτυλος, δύο ιντσών· - гвоздь καρφί δύο ιντσών.
двухжи́льный βλ. **двужи́льный**.
двухкварты́рный επ: - дом διπλοκατοικία.
двухкиломе́тровка, -и θ. χάρτης κλίμακας 2000 : 1.
двухкиломе́тровый επ. δυό χιλιόμετρων· - путь δρόμος δυό χιλιόμετρων· -ая **карта** χάρτης κλίμακας 2000 : 1.
двухклас́сный и. **двуκлас́сный** επ. διτάξιος, που έχει δυό σχολικές τάξεις.
двухко́лeйный επ. δυό σιδηροτροχιών· - путь μονή σιδηροδρομική γραμμή (οδός).
двухко́лeсный επ. δίτροχος· -ая **теле́жка** δίτροχο αμάξι.
двухко́мнатный επ. δύο δωματίων· -ая **кварти́ра** διαμέρισμα δύο δωματίων, δυάρι.
двухкомплéктный επ. (για πράγματα) δυό συλλογών.
двухкопéечный, -а α. κέρμα δυό κοπικιών.
двухкопéечный επ. δυό κοπικιών· -ая **монéта** κέρμα δυό κοπικιών.
двухкрасочный επ. δίχορος· δυό χρωμάτων.
двухкратный βλ. **двуκратный**.
двухла́мпный επ. δυό λαμπών· μέ δυό λάμπες.
двухле́менный επ. δίυνος· - **плуг** αλέτρι με δυό υνιά, δίυνο άροτρο.
двухлётне, -я ουδ. διετία.
двухлётка, -и θ. βλ. **двулётка**.
двухлётный и. **двулётный**, -ная, -ее επ. δίχορος, διετής.
двухлётник и. **двулётник**, -а α. (για φυτά) διετής, δίχορος.
двухлётка, -тка α. ο δίχορος, ο διετής.

двухли́тровый επ. δύο λιτρών.
двухмáчтовый επ. δικάταρος, διϊοτιος.
двухмéстный и. παλ. **двумéстный** επ. διθέσιος· -ая **каю́та** διθέσια καμπίνα.
двухмeся́чный επ. δίμηνος· - **óтпуск** δίμηνη άδεια· - **журна́л** δίμηνο περιοδικό· - **ребёнок** δίμηνο βρέφος.
двухмeтро́вый επ. δύο μέτρων· -ая **высо́та** ύφος δυό μέτρων.
двухмoтoрный επ. δικινητήριος· - **самолёт** δικινητήριο αεροπλάνο.
двухнедeльный επ. δυό εβδομάδων· **декапeνθήμερος**· - **óтпуск** άδεια δυό εβδομάδων ή δεκαπενθήμερη άδεια· - **журна́л** δεκαπενθήμερο περιοδικό· -не **кoтáта** γατάκια δυό βδομάδων.
двухóсный επ. διάξονος· - **вагон** διάξονο βαγόνι.
двухпалáтный επ. δύο βουλών· -ая **систéма** κοινοβουλευτικό σύστημα των δύο βουλών.
двухпáдуóнный επ. με δυό καταστώματα· -οε **сýдно** σιάφος με δυό καταστώματα.
двухпарты́йный επ. δικομματικός· -ая **систéма** το δικομματικό σύστημα.
двухпóльный επ. βλ. **двупóльный**.
двухпроцéнтный επ. που περιέχει 2%· - **раствóр** διάλυμα 2%.
двухпýтный επ. βλ. **двухко́лeйный**.
двухру́лeвный επ. δυό ρουβλιών.
двухрýдка, -и θ. δίσειρη φυσαρμόνικα.
двухрýдный и. **двурýдный** επ. δίσειρος, που έχει δυό σειρές.
двухсвeтный и. **двусвeтный** επ. που έχει δυό σειρές παράθυρα.
двухскáтный βλ. **двускáтный**.
двухслóжный βλ. **двуслóжный**.
двухслóйный επ. που έχει δυο στρώματα (για έδαφος, σώματα κλπ.).
двухсмéнный επ. που έχει δυό βάρδιες· -ая **рабóта** εργασία σε δυό βάρδιες.
двухсoстáвный βλ. **двусoстáвный**.
двухсóтенный επ. διακοσίων ρουβλιών.
двухсотлётне, -я ουδ. 1 διακοσιαετία. 2 διακοσιετηρία.
двухсотлётный επ. 1 διακοσαετής. 2 της διακοσιετηρίδας.
двухсóтный αριθμ. τακτικό· **διακοσιοστός**· - **нóмер** διακοσιοστός αριθμός.
двухспáльный βλ. **двуспáльный**.
двухствóлка βλ. **двуствóлка**.
двухствóльный βλ. **двуствóльный**.
двухствóрчатный βλ. **двуствóрчатный**.
двухстепéнный επ: -не **выбóры** έμμεσες εκλογές.
двухсторóнный βλ. **двусторóнный**.
двухстру́нный επ. δίχορδος.
двухсýточный επ. δυό ειμοσιετραώρων.

φευγαλέος· -βЯ пάμντ φευγαλέα μνήμη.

ΔΕΒΪΧΝΙΚ, -α α. αποχαιρετιστήρια εσπερίδα στο σπίτι της νύφης με τις φιλενάδες της την παραμονή του γάμου (ρωσικό έθιμο).

ΔΕΒΪΧΪΪ, -βει θ. (παλ.) δωμάτιο υπηρετριών στα αρχοντικά σπίτια.

ΔΕΒΚΑ, -и θ. (απλ. κ. διαλι.) 1 βλ. ДЭУ-ШКА. 2 χωριατοκόριτσο. || εκφρ. ўличная - κορίτσι του δρόμου (πόρνη)· оСтάтєся в -ах μένω γεροντοκόρη· засидѣтєся ή сидѣт в -ах παραινάθωμαι ανύπαντρη.

ΔΕΒΟΝ, -α α. (γρωλ.) δεβόνια περίοδος.

ΔΕΒΟΝСΚИЙ επ. δεβόνιος· -περίοδ δεβόνια περίοδος· -ая система δεβόνιο σύστημα.

ΔΕΒΟЧКА, -и θ. κοριτσάκι.

ΔΕΒСтВЕННИК, -α α. παρθένος (άντρας που δεν έχει συνουσιαστεί).

ΔΕВСтВЕННИЦА, -и θ. γυναίκα παρθένα.

ΔΕВСтВЕННОСтЬ, -и θ. παρθενιά, -ία.

ΔΕВСтВЕННИЙ επ., βρ: -вен, -венна, -венно. 1 παρθενικός. || μτφ. παρθένος, αγνός, καθάρος, αδιάφθορος. 2 άθιχτος μέχρι τώρα· -не лесά παρθένα δάση· -ая почва παρθένο έδαφος. || εκφρ. -ая плевá παρθενικός υμένας.

ΔΕВСтВО, -α ουδ. (παλ.) προγαμινή ηλικία των θηλέων.

ΔΕВУШКА, -и θ. κορίτσι, κόρη, νεάνιδα, δεοποινίδα. || (παλ.) υπηρέτρια, καμαριέρα. || εκφρ. красная - βλ. ίδια έκφρ. στη λ. девѪца.

ΔΕВЧАТА, -át πλθ. (απλ.) κορίτσια.

ΔΕВЧОНКА, -и θ. 1 (παλ. κ. απλ.) υποκοριστικό-καμιστικό· παλιοκόριτσο, κακοαναθρεμμένο κορίτσι. 2 κορίτσι.

ΔΕВЧОНЧИЙ, -ья, -ье επ. κοριτσιάτικος.

ΔΕВЧУРКА, -и θ. (χαϊδ.) κοριτσάκι, κοπελλάτσα.

ΔΕВЧУШКА, -и θ. (χαϊδ.) κοριτσόπουλο, κοπελλούλα, κοπελλάτσα.

ΔΕВЯНОСтО, -α αριθμ. ενενήντα (90).

ΔΕВЯНОСтИЙ αριθμ. τακτ. ενενηκοστός· -нóмєр ο ενενηκοστός αριθμός· -не гóдн η ένατη δεκαετία του αιώνα.

ΔΕВЯТєРНóЙ αριθμ. αναλγ. εννεαπίόλιος.

ΔΕВЯТєРО, -Ѫх αριθμ. άθρσ. εννιά, εννέα, εννεάδα· нас бѪло - εμείς είμασταν εννιά· -сынóвѪй εννιά γιοί.

ΔΕВЯТидєСЯТИЙ (παλ.) βλ. девѪноСтИЙ.

ΔΕВЯТικлáССНИК, -α α., -ца, -и θ. μαθητής, -τρια της ένατης τάξης 10αξείου σχολείου.

ΔΕВЯТικράТНИЙ αριθμ. αναλγ. εννεαπλάσιος· в -ом размѣре στο εννεαπλάσιο.

ΔΕВЯТилѪТКА, -и θ. εννεατάξιο σχολείο στην ΕΣΣΔ (1918-1934).

ΔΕВЯТилѪТНИЙ, -ья, -ее επ. εννιάχρονος· -мáльчик εννιάχρονο παιδάκι· -ее отсу́ствие εννιάχρονη απουσία.

ΔΕВЯТисóТНИЙ αριθμ. τακτ. εννιαιοκοιστοός, εννεακοιστοός· -километр εννιαιοκοιστό χιλιόμετρο· -не гóдн η ένατη εικοσιετία της χιλιετίας.

ΔΕВЯТКА, -и θ. 1 ο αριθμός 9. || (απλ.) το υπ' αριθ. 9, εννιάρι (για τράμ, λεωφορεία κ.τ.τ.). 2 εννιάρι· -пик εννιά μπαστούνι· || εννιάρα, εννεάδα (είδος χαρτοπαιγνίου).

ΔΕВЯТНАЦАТИЙ αριθμ. τακτ. δέκατος ένατος.

ΔΕВЯТНАЦАТь αριθμ. απόλ. δεκαεννιά (19).

ΔΕВЯТНИЙ αριθμ. τακτ. ένατος. || εκφρ. -вал το ένατο κύμα: α) σαν το πιο μεγάλο και πιο επικίνδυνο κύμα. β) μτφ. φοβερός και κορυφαίος.

ΔΕВЯТь, -Ѫ, οργν. -Ѫθ αριθμ. απόλ. εννιά (9)· тѪжє три - - τρία επί τρία = εννιά.

ΔΕВЯТсóТ, девѪтисóТ, девѪтисТáм, девѪтисТáми, ο девѪтисТáх αριθμ απόλ. εννιαιοκία (900)· -километров εννιαιοκία χιλιόμετρα.

ΔΕВЯТьЮ επίρ. εννιά φορές· -два -восемна́дцатъ εννιά επί δύο δεκαοχτώ.

ΔЕГАЗáТОР, -α α. απολυμαντήρας απο τα αέρια, συσκευή απολύμανσης. || απολυμαντής. || απολυμαντική ουσία.

ΔЕГАЗАЦИóННИЙ επ. απολυμαντικός αερίων.

ΔЕГАЗАЦИЯ, -и θ. απολύμανση απο τα αέρια, αεριοαφαίρεση.

***ΔЕГАЗИРОВАТЬ**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. α-πολυμαίνω απο τα αέρια, αεριοαφαιρώ. || -ся απολυμαίνομαι απο τα αέρια.

***ΔЕГЕНєРАТ**, -α α. έμφυλος, εκφυλισμένος (που έχασε τα χαρακτηριστικά του είδους του, της φυλής του).

ΔЕГЕНєРАТИВНОСтЬ, -и θ. τάση προς εκφυλισμό (του είδους, της φυλής).

ΔЕГЕНєРАТИВНИЙ επ., βρ: -вен, -вна, -вно; έμφυλος, εκφυλισμένος· -ая фóрма εκφυλισμένη μορφή· -тип еφυλισμένος τύπος.

***ΔЕГЕНєРАЦИЯ**, -и θ. 1 εκφύλιση, εκφυλισμός, 2 αλλοίωση.

ΔЕГЕНєРИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. 1 εκφυλίζομαι. 2 εξαφανίζομαι, χάνομαι, καταστρέφομαι, σβήνω.

ΔΕГóТЬ, -ГТЯ α. πίσσα, υγρόπισσα· дрєвѪсннѪй - ξυλόπισσα.

***ΔЕГРАДáЦИЯ**, -и θ. 1 παρακμή, μαρασμός· -искусства παρακμή της Τέχνης. 2 εξασθένιση, εξάντληση· -почв εξασθένιση των εδαφών.

ΔЕГРАДИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. 1 παρακμάζω, βρίσκομαι σε κατάσταση μαρασμού. 2 φθείρομαι, εξασθενίζω, εξαντλούμαι αδυνατίζω, χάνω τις καλές ιδιότητες.

ΔЕГТЯРНИК, -α α. πισσωτής.

ΔЕГТЯРНИЦА, -и θ. πισσοδοχείο

ΔЕГТЯРНИЙ επ. πισσώδης, της πίσσας· -зáпах μυρουδιά πίσσας· -ая мазь η πισσαλοφή.

дегустатор, -α α. προγεύστης, δοκιμαστής (ποτών, καπνών κλπ.).

дегустационный επ. προγευστικός, δοκιμαστικός.

***дегустация**, -и θ. πρόγευση, δοκιμή (ποτών, καπνού κλπ.).

дегустировать, -рую, -решь ρ.δ.и.σ.μ. δοκιμάζω, προγεύομαι (ποτό, καπνό κλπ.).

дед, -α α. 1 παππούς, πάππος. 2 γέρος· -, проходи скорее! γέρο, πέρνα γρήγορα! 3 πλθ. -и, -ов πρόγονοι, προπάτορες. || **εμφρ.** -и и прадеды ή οτιца и деды πρόγονοι, προπάτορες· --мороз ο Αη-Βασίλης· ёлочный - ή рождественский - Αη-Βασίλης (παιγνίδι).

дядка, -и, γεν. πλθ. -док, δοτ. -кам α. παππούλης, παππουλάιης.

дядов, -α, -ο επ. του παππού, που ανήκει στον παππού· - дом το σπίτι του παππού.

дядовский επ. 1 του παππού, που ανήκει στον παππού· - шалаш η καλύβα του παππού. 2 προγονικός· προπατορινός· -ие οβчаи οι συνηθειές των προγόνων· -ое наследство πατρογονική κληρονομιά.

дедуктивный επ. (λογ.) αφαιρετικός, της αφαίρεσης· - метод αφαιρετική μέθοδος.

***дедукция**, -и θ. (λογ.) αφαίρεση.

дедуцировать, -рую, -решь ρ.δ.и.σ.μ. (λογ.) κάνω αφαίρεση, βγάζω συμπέρασμα με τηναφαιρετική μέθοδο.

дедушка, -и θ. 1 παππούς, πάππος. 2 γέρος.

дедушкин, επ. του παππού· -и очки τα μαγούλια του παππού.

деепричастие, -я ουδ. επιρρηματική μετοχή.

деепричастный επ. επιρρηματικός· -ие формы επιρρηματικά είδη· -оборот συνημμένη επιρρηματική μετοχή.

деепособность, -и θ. 1 ικανότητα για δράση. 2 νομική ικανότητα.

деепособный επ., βρ: -бен, -бна, -бно. 1 ικανός για δράση. 2 πολίτης που έχει νομική ικανότητα.

дежурить ρ.δ. 1 εφημερεύω, είμαι της υπηρεσίας, εκτελώ υπηρεσία· - в школе είμαι της υπηρεσίας στο σχολείο. 2 επιβλέπω, επαγρυπνώ, κοιτάζω· - у постели больного επιβλέπω συνεχώς τον άρρωστο.

дежурка, -и θ. δωμάτιο υπηρεσίας, το οφίς.

дежурный επ. 1 της υπηρεσίας, εφημερεύων· - врач γιατρός της υπηρεσίας· - офицер αξιωματικός της υπηρεσίας· - магазин διανυκτερεύον κατάστημα· -ая аптека διανυκτερεύον φαρμακείο· -ая телефонистка διανυκτερεύουσα τηλεφωνήτρια. || ως ουσ. ο υπάλληλος· - по станции ο σταθμάρχης της υπηρεσίας. 2 ουσ. θ. -ая δωμάριο της υπηρεσίας. 3 έτοιμος για χρήση, πρόχειρος, εφεδρικός· -ое блáдо в

ресторáне εφεδρικό πιάτο φαγητού στο εστιατόριο.

дежурство, -α ουδ. υπηρεσία· βάρδια· ночное - νυχτερινή υπηρεσία, διανυκτέρευση.

***дез...** πρώτο συνθετικό μέ σημασίες: απομάκρυνσης, διακοπής, έλλειψης, καταστροφής.

***дезабилье** ουδ. άιλ. (καλ.) ξέφυτος, μισό-γυμνος· γυμνός. || ελαφρό ένδυμα του σπιτιού.

***дезаурировать**, -рую, -решь ρ.δ.и.σ.μ. (γραμ. λόγος) αποκηρύσσω, στερώ της εμπιστοσύνης. || αρνούμαι, ανακαλώ ό,τι είπα ή έπραξα.

***дезертир**, -α α. λιποτάχτης· αυτόμολος. || мф. αποστάτης.

дезертировать, -рую, -решь ρ.δ.и.σ. λιποταχτώ αυτομολώ. || αποστατώ.

дезертирство, -α ουδ. λιποταξία· φυγοστρατεία. || αποστασία.

***дезидератн**, -рат πλθ. (καλ.) επιθυμίες· απαιτήσεις. || ελλείψεις, ελλειπή αντικείμενα (συλλογών, μουσείων κλπ.).

дезинсектор, -α α. ο εντομοκτόνος.

дезинсекционный επ. εντομοκτόνος.

***дезинсекция**, -и θ. εντομοκτονία.

дезинтегратор, -α α. μηχανή αποσύμφυρσης.

***дезинтеграция**, -и θ. αποσύμφυρση διάσπαση.

дезинфектор, -α α. απολυμαντής.

дезинфекционный επ. απολυμαντικός, απολυμαντήριος, της απολύμανσης· -ая камера απολυμαντικός κλίβανος· -отряд υγειονομικό τμήμα απολύμανσης.

***дезинфекция**, -и θ. απολύμανση, απομόλυνση.

дезинфицирование, -я ουδ. βλ. дезинфекция.

дезинфицировать, -рую, -решь ρ.δ.и.σ.μ. απολυμαίνω. || -ся απολυμαίνομαι.

дезинформационный επ. διαστρεβλωμένος, παραμορφωμένος· αποπροσανατολιστικός.

дезинформация, -и θ. παραμόρφωση, διαστρ-ση.

дезинформировать, -рую, -решь ρ.δ.и.σ.μ. διαστρεβλώνω, παραμορφώνω, διαστρέφω σκόπιμα για παραπλάνηση. || -ся διαστρεβλώνομαι, παραμορφώνομαι, διαστρέφομαι.

дезодоратор, -α χ. αποσμητικό.

***дезодорация**, -и ι. ατόσμηση.

дезорганизатор, -α α. αποδιοργανωτής.

дезорганиза́торский επ. αποδιοργανωτικός.

дезорганиза́торство, -α ουδ. βλ. дезорганиза́ция.

***дезорганиза́ция**, -и θ. αποδιοργάνωση.

дезорганизовать, -зую, -зуюшь ρ.δ.и.σ.μ. αποδιοργανώνω. || -ся αποδιοργανώνομαι.

дезорганизовыва́ть(ся) ρ.δ. βλ. дезорганизовать(ся).

***дезориента́ция**, -и θ. αποπροσανατολισμός, αποπλάνηση, παραπλάνηση.

дезориентировать, -рую, -решь ρ.δ.и.σ.μ.

αποπροσανατολίζω, αποπλανώ, παραπλανώ. || -ся αποπροσανατολίζομαι.

*дейзм, -а α. δεισμός.

дейст, -а α. δειστής.

дейстический επ. δειστικός.

действенность, -и θ. δραστηριότητα, ενεργητικότητα, ζωηρότητα, ζωντάνια.

действенный επ., βρ: -вен, -венна, -венно δραστήριος, ενεργητικός, δραστικός, ζωηρός· оείκτης· - человек δραστήριος άνθρωπος· -не меры δραστικά μέτρα· -ое средство δραστικό φάρμακο.

действие, -я ουδ. 1 δράση, ενέργεια, πράξη· план -я σχέδιο δράσης· - равно противодействию η δράση είναι ίση προς την αντίδραση· математика в -и τα μαθηματικά στην πράξη· радиус -я ακτίνα δράσης· самовольные -я αυθαίρετες ενέργειες (πράξεις). || πλθ. -я (στρατ.) επιχειρήσεις· военные -я πολεμικές επιχειρήσεις. 2 λειτουργία, ενέργεια, δουλιά, εργασία· быть ή находиться в -и λειτουργώ, δουλεύω· привести машину в - βάζω εμπρός τη μηχανή. || εφαρμογή στην πράξη, ισχύς· продлить - договора παρατείνω την ισχύ της συμφωνίας· вести указ в - εφαρμόζω τις οδηγίες στην πράξη· закон обратного -я не имеет ο νόμος δεν έχει αναδρομική ισχύ· входите в - μπαίνω σε ισχύ, ισχύω. 3 επίδραση, επενέργεια· επιρροή, επίρροια· мина ή бомба замедленного -я νάρκη, βόμβα ωρολογιακή· магнитное - τόκα η μαγνητική επίδραση του ρεύματος· химическое - χημική επίδραση· бомба фугасного -я βόμβα εκρηκτική· биологическое - βιολογική επίδραση· душное - αποπνικτική (ασφυκτική) επίδραση· не оказывает никакого -я δεν επιδρά καθόλου· разрушающее - καταστρεπτική επίδραση· под -ем κάτω από την επίδραση. 4 υπόθεση, δράση, θέμα λογοτεχνικού έργου· - происходит в XX веке η υπόθεση εξελίσσεται τον 20^ο αιώνα. 5 πράξη (θεατρικού έργου)· пьеса в трёх -ях θεατρικό έργο σε τρεις πράξεις. 6 πράξη (αριθμητική)· четыре -я αριθμητικής οι τέσσερις πράξεις της αριθμητικής.

действительно επίρ. πραγματικά, πράγματι, όντως, αλήθεια, αληθινά.

действительность, -и θ. πραγματικότητα· не сон, а - όχι όνειρο, αλλά πραγματικότητα· современная - η σύγχρονη πραγματικότητα. || εγκυρότητα· - документа εγκυρότητα του εγγράφου· емф. в -и στην πραγματικότητα.

действительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 πραγματικός, αληθινός, σωστός· -ое событие πραγματικό γεγονός. || ουσιαστικός· -ая мощь πραγματική (ωφέλιμη) ισχύς. 2 που έχει ισχύ, πέραση· éγκυρος· проездной билет

-лен τρόπε σύτοκ το εισιτήριο ταξιδίου ισχύει για τρία εισοισιτετράωρα. || (παλ.) δραστήριος, αποτελεσματικός. || емф. - залог (грамм) ενεργητική διάθεση· - ружейный огонь (στρατ.) δραστικό πυρ· -ая военная служба η ενεργή στρατιωτική υπηρεσία· - член Академии наук ταχτικό μέλος της Ακαδημίας των επιστημών.

действие, -а ουδ. (παλ.) θεατρική παράσταση (κατ' αρχή θρησκευτικού περιεχομένου).

действитель, -я α. (παλ.) παράγοντας.

действовать, -твуют, -твуеть, мтч. ενστ. действующий, ρ.δ. 1 ενεργώ, δω, πράττω· - осторожно ενεργώ προσεκτικά (επιφυλακτικά)· - в тылу врага δω στα μετώπισθεν του εχθρού· - наоборот закону ενεργώ σύμφωνα με το νόμο· - сообща ενεργώ απο κοινού. 2 λειτουργώ, δουλεύω, εργάζομαι· машина хорошо -ет η μηχανή καλά δουλεύει· телефон не -ет το τηλέφωνο δε δουλεύει· у меня не -ет правая рука δεν ορίζω το δεξί μου χέρι. || ισχύω μπαίνω σε ισχύ. 3 χρησιμοποιώ, κάνω χρήση, εφαρμόζω· - ножом χρησιμοποιώ το μαχαίρι· - убеждением, угрозами χρησιμοποιώ την πειθώ, τις απειλές· - логтями σπρώχνω με τους αγώνες, διαγωνίζομαι. 4 επιδρώ, επενεργώ, έχω επιρροή· ισχύω· - на нервы επιδρώ στα νεύρα· -ет новый закон ισχύει ο νέος νόμος. || κάνω εντύπωση· пфос оратора -л на аудиторию το πάθος του ρήτορα επιδρούσε στο ακροατήριο.

действующий мтч. ενστ. του ρ. действовать. || емф. -ая армия ο στρατός του μετώπου· - вулкан ενεργό υφαίστειο· -е лицо α) το πρόσωπο που δρα. β) συμμετοχος.

*дек, -а α. κατάστρωμα μικρών σιαφών.

*дека, -и θ. το ηχείο των μουσικών ξύλινων θργάνων.

декабрист, -а α. δεκεμβριστής.

декабристский επ. δεκεμβριανός, των δεκεμβριστών.

*декабрь, -я α. Δεκέμβρης.

декабрьский επ. δεκεμβριανός· -ие события τα δεκεμβριανά γεγονότα.

*декада, -и θ. δεκάδα. || δεκαήμερο.

*декаданс, -а α. παρακμή, κατάπτωση, ντεκαράνς.

декадент, -а α., -ка, -и θ. οπαδός του ρεύματος της παρακμής.

декадентский επ. της παρακμής· -ие стихи ποιητικοί στίχοι παρακμής.

*декадентство, -а ουδ. (ρεύμα στη λογοτεχνία και τέχνη) βλ. декаданс.

декадник, -а α. βλ. декада.

декадный επ. της δεκάδας· δεκαήμερος· - срок δεκαήμερη προθεσμία.

декалькирование, -я ουδ. αντιτύπωση, ξε-

σήματα (σχεδίου, ιχνογραφήματος κλπ.).

декальκίρω, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. α-ντιτυπώνω, ξεσηκώνω (σχέδιο, ιχνογράφημα). || -ся αντιτυπώνομαι.

***декалькомάνια**, -и θ. χαλκομανία.

***деκάν**, -а α. κομήτορας.

деканát, -а α. το γραφείο του κομήτορα.

деканство, -а ουδ. κομητεία.

деκατίρoвание, -я ουδ. βλ. δεκατίρoвка.

***деκατίρoвать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. α-ποστιλβώνω, αφαιρώ την κόλλα μάλλινου υφάσματος. || -ся αποστιλβώνομαι.

деκατίρoвка, -и θ. αποστίλβωση.

деκατίρoвочный, επ. αποστιλβωτικός.

***деκάεдр**, -а α. (μαθ.) τό δεκάεδρο (σώμα).

деквалифика́ция, -и θ. απώλεια της ειδικότητας, των γνώσεων, πείρας, αποειδικοποίηση.

деквалифици́роваться, -руксь, -руешься χά-νω την επαγγελματική ειδικότητα.

***деклама́тор**, -а α. απαγγελτής.

деклама́торский επ. απαγγελτικός.

декламациoнный επ. απαγγελτικός. || εμφαντικός, πομπώδης, στομφώδης.

***деклама́ция**, -и θ. απαγγελία. || στόμφος.

деклами́рование, -я ουδ. απαγγελία.

***деклами́ровать**, -рую, -руешь ρ.δ. απαγγέλλω. || -ся απαγγέλλομαι.

декларативность, -и θ. εμφαντικότητα, στάμφος, έμφαση.

декларативный επ., βρ: -вен, -вна, -вно της διακήρυξης, πομπώδης, στομφώδης, εμφαντικός· επίσημος.

декларациoнный επ. βλ. δεκларативный.

***деκларация**, -и θ. διακήρυξη, δήλωση επίσημη.

деκларирование, -я ουδ. βλ. декларация.

***деκларировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. διακηρύσσω, δηλώνω επίσημα. || -ся διακηρύσσομαι, δηλώνομαι επίσημα.

***деκлассированный** επ. έιπτωτος, ξεπεσμένος απο την τάξη του, λούμπεν.

деκлассироваться ρ.δ.κ.σ. ξεπέφτω απο την τάξη μου, εκφυλίζομαι, γίνομαι λούμπεν.

деκлинáтор, -а α. μετρητής μαγνητικής απωλειής.

***деκлина́ция**, -и θ. απόκλιση.

***деκóкт**, -а α. (παλ.) αφέψηση, αφέψημα.

***декольтé** ουδ. άιλ. έξωμος, ντεκολτέ.

декольтированный επ. έξωμος, με ντεκολτέ.

декольтироваться, -руксь, -руешься ρ.δ.κ.σ. (παλ.) φορώ ενδύματα με ντεκολτέ.

декомпенсация, -и θ. (ιατρ.) χαλάρωση της εξισορρόπισης, της αντιστάθμισης.

декоративность, -и θ. διακόσμηση.

***декоративный**, επ., βρ: -вен, -вна, -вно. 1 διακοσμητικός· -не искусства διακοσμητικός

τέχνες· -не ткáни διακοσμητικά υφάσματα. || κοσμητικός, καλλιπιστικός· -не растения κοσμητικά φυτά. 2 σιηνογραφικός.

декорáтор, -а α. 1 διακοσμητής. 2 σιηνογράφος.

декорáторский επ. διακοσμητικός, του διακοσμητή.

декорациoнный επ. διακοσμητικός, της διακόσμησης.

***декорация**, -и θ. σιηνογραφία· σιηνιά. || μτφ. πρόσχημα, προκάλυμμα.

декорирование, -я ουδ. διακόσμηση.

***декорировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. διακοσμάω, στολίζω· - комнату цветáми ανθοστολίζω το δωμάτιο· - дом флагáми σημαίοστολίζω το σπίτι. || -ся διακοσμούμαι, στολίζομαι.

***декóрум**, -а α. (γραπ. λόγος) ευπρέπεια, κοσμιότητα, ευσημοσύνη.

***декрéτ**, -а α. διάταγμα ανώτατης εξουσίας. || θέσπισμα, νόμος.

декретировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. καθιερώνω με διάταγμα. || -ся καθιερώνομαι με διάταγμα.

декрéтный επ. καθιερωμένος με διάταγμα· -óтпуск άδεια τομετού.

***декстрίν**, -а α. η αμυλίνη.

делание, -я ουδ. κατασκευή φτιάξιμο, παραγωγή.

деланность, -и θ. προσποίηση, επιτήδευση.

деланный επ. απο μτχ. προσποιητός, επιτηδευτός, επιτηδευμένος.

делатель, -я α. (γραπ. λόγος) κατασκευαστής, πλάστης, πλαστοουργός, ποιητής.

делать ρ.δ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. деланный, βρ: -лан, -а, -о. 1 φτιάχνω, κάνω, κατασκευάζω· - мебель φτιάχνω έπιπλο. || δημιουργώ. 2 ασχολούμαι, διεξάγω· - óпыты κάνω πειράματα. || κάνω· - вñбор κάνω εκλογή, εκλέγω· - урóки κάνω τα μαθήματα· - ошñбкy κάνω (διαπράττω) λάθος· - предложение κάνω πρόταση, προτείνω· - попытку κάνω απόπειρα, αποπειρώμαι· κάνω προσπάθεια· - подáрок κάνω δώρο, δωρίζω· - покýпки κάνω τα φώνια, φωνίζω· - различия κάνω διακρίσεις· - прогулку κάνω περίπατο· - глýпости κάνω (διαπράττω) ανοησίες. || επιβάλλω· - рéговор επιβάλλω ποινή. || ειτελώ· - сто оóрóтов в минýту κάνω εκατό στροφές στο λεπτό. 3 συμπεριφέρομαι, ενεργώ· - всё по свóему κάνω πάντα απο κεφαλιού μου, όπως μου αρέσει. || παρέχω προξενώ· - добрó κάνω καλό· - одолжение δα-νείζω. || εκφρ. éто -ет вам честь αυτό σας τιμά· что с ним -? τι να κάνεις μ' αυτόν; нечего· - δεν έχω τι να κάνω· - всеóбщим γενικεύω· - на скóрую рýку κάνω (διεκπεραι-νω) στα γρήγορα· - мñну (ή лицó, физиoнóмию)

κάνω μορφασμό, μορφάζω - упрёки μέμφομαι, κικίζω, φέγω - под себя τα κάνω ή κατουριέμαι στο κρεβάτι. от нечего - μη έχοντας τι να κάνω. || -ся 1 γίνομαι, καθίσταμαι - злым γίνομαι κικιός (ή αγριεύω) погода -ется хуже и хуже ο καιρός όλο και χειροτερεύει. -ется темно σκοτεινιάζει. - скупым γίνομαι τσιγγούνης. он -ется смешным αυτός γίνεται γελοίος (γελοιοποιείται). 2 συμβαίνω. что у вас -ется дома? τι συμβαίνει (τι γίνεται) στο σπίτι σας; что с ним -ется? τι του συμβαίνει; как это -ется? πως συμβαίνει (γίνεται) αυτό; с ним иногда -ются обморки συμβαίνει κάποτε αυτός να λιποθυμά. там -ются странные вещи εκεί συμβαίνουν παράξενα πράγματα. ему -ется дурно от этого питья αυτός γίνεται χάλια απ' αυτό το πιτό. || αναφύομαι, αναπτύσσομαι, βγαίνω. у него -ется нарыв на ноге στο πόδι του βγαίνει οπυρί. 3 σχηματίζομαι, δημιουργούμαι. на стене -ются трещины ο τοίχος σχηματίζει ρωγμές (ραγίζεται, σκάζει). 4 κατασιευάζομαι, φτιάχνομαι. || συμπεριφερόμαι. -йтесь с ним, как знаете συμπεριφερθήτε του, όπως ξέρετε. || εμφρ. что ему (тебе, мне и.т.т.) -ется τι μπορεί να του συμβαίνει.

*делегат, -а α., -ка, -и θ. αντιπρόσωπος, απεσταλμένος. -н съезда αντιπρόσωποι συνεδρίου.

делегатский επ. του αντιπροσώπου. -ое обращение σύσκεψη των αντιπροσώπων.

делегационный επ. αντιπροσωπειακός, της αντιπροσωπείας.

*делегация, -и θ. αντιπροσωπεία, αποστολή, επιτροπή. торговая - εμπορική αντιπροσωπεία.

*делегировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ.σ.μ. εκλέγω αντιπρόσωπο. || -ся εκλέγομαι αντιπρόσωπος.

делёж, -лѣж α. μοιρασιά, μοίρασμα.

делѣжка, -и θ. βλ. делѣж.

делѣние, -я ουδ. 1 διανομή, διαμοιρασμός, μοίρασμα, διαμερισμός. 2 διαίρεση, χωρισμός. - общества на классы ο χωρισμός της κοινωνίας σε τάξεις. - клетки (βιολ.) η διαίρεση του κυττάρου 3 (μαθ.) διαίρεση. - дробей η διαίρεση κλασμάτων. 4 η γραμμή στη βαθμολογική κλίμακα (υποδιαίρεση). ртуть в термометре поднялась на одно - ο υδράργυρος στο θερμόμετρο ανέβηκε κατά μια γραμμή.

делѣц, -льцá α. επιχειρηματίας, επιχειρηματικός νους, επιχειρηματικό πνεύμα, μυαλό.

*деликатѣс, -а α. εκλεκτό, περιζήτητο φαγητό.

деликатѣсный επ. εκλεκτός στη γεύση, ευγεστότατος.

деликатничать ρ.δ. φέρνομαι με λεπτότητα,

με αβρότητα, με τρυφερότητα довольно - φτάνουν οι τρυφερότητες.

деликатность, -и θ. λεπτότητα, τρυφερότητα, αβρότητα, φιλοφροσύνη.

*деликатный επ., βρ: -тен, -тна, -тно λεπτεπίλεπτος, αβρότατος, υπελιμάτος. || λεπτός. - вопрос λεπτό ζήτημα.

делѣное, -ого ουδ. (μαθ.) ο διαιρετέος.

делѣмость, -и θ. η διαιρετότητα, το διαιρετόν.

делѣтель, -я α. (μαθ.) ο διαιρέτης.

делѣтельный επ. της διαίρεσης. || διαιρητικός.

делѣть, делѣ, делѣшь ρ.δ.μ. 1 μοιράζω, χωρίζω σε μέρη. - имущество μοιράζω την περιουσία. - поровну μοιράζω εξ ίσου. - пополам μοιράζω στη μέση. 2 διανέμω, διαμοιράζω. || мф. συμμετέχω, συμπονώ. она -ла с нами горе и радость αυτή μοιράζονταν μ' αυτές τις πίκρες και τις χαρές. 3 (μαθ.) διαιρώ. || εμφρ. - нечего δεν έχουμε να μοιράσουμε (για να μαλώσουμε). - шкуру негодного медведя τα φάρια στη θάλασσα, το τηγάνι στη φωτιά. || -ся 1 διαιρούμαι. διχάζομαι, χωρίζομαι, διχοτομούμαι. διακλαδίζομαι. || υποδιαιρούμαι. искѣство -ится на школы η τέχνη χωρίζεται σε σχολές. || χωρίζω, ζω χώρια. он с отцом -лся αυτός χώρισε απο τον πατέρα του. 2 αλληλομοιράζομαι. он делился с другим последней копѣйкой αυτός μοιράζονταν με το φίλο του και το τελευταίο κοπίκι. 3 ανταλλάσσω. - опытом работи ανταλλάσσω την πείρα της δουλειάς. - знаниями ανταλλάσσω τις γνώσεις. - впечатлениями λέμε τις εντυπώσεις μας. 4 (μαθ) διαιρούμαι.

делѣшки, -шек πλθ. (ενν. делѣшко, -а ουδ.) δουλίτσες. как -? [πως πάνε οι δουλίτσες; темные - σκοτεινές υποθέσεις, παλιοδουλιές.

делѣ, -а, πλθ. делá, дел, делám ουδ. 1 δουλειά, ασχολία, υπόθεση. - кипит η δουλειά βράζει (είναι στη φούρια). хозяйственные -ά οικονομικές υποθέσεις. домашние -ά οι δουλειές του σπιτιού. какие у вас с ним -ά οι σχέσεις (δοσοληφίες, νταραβέρια) έχεις μ' αυτόν. государственные -ά κρατικές υποθέσεις. сидеть без -а κάθομαι αργός (χασουέρης). за -! στη δουλειά! επί το έργον! странное -! περίεργο πράγμα! быть занятым -ом είμαι απασχολημένος, έχω δουλειά. приняться за -ом καταπιάνομαι με τη δουλειά (ή την υπόθεση). ни до кого -а нет δε μ' ενδιαφέρει για τίποτε. я занят важным -ом είμαι απασχολημένος με σοβαρή υπόθεση. мне до ваших нужд мало -а για τις ανάγκες σας λίγο μ' ενδιαφέρει по -ám слѣжон για υπηρεσιακές δουλειές (υποθέσεις). текущие -ά καθημερινές υποθέσεις ми-

нистерство внутренних дел υπουργείο των εσωτερικών (υποθέσεων). **курение - привычки** το κάπνισμα είναι συνήθεια. **моё -!** δική μου δουλειά! **какое мне до этого -а?** τι δουλειά έχω εγώ μ' αυτό; **без -а не входит** χωρίς να έχεις δουλειά (υπόθεση) μη μπαίνεις ή απαγορεύεται η είσοδος. **я к вам по -у** έρχομαι σε σας για μια υπόθεση. **у меня к нему по -у** έχω κάποια υπόθεση σ' αυτόν. **2 πράξη. доброе - καλή πράξη. 3 τέχνη. воённое - στρατιωτική τέχνη, τα πολεμικά. столёрное - η ξυλουργική. горное - μεταλλευτική (τέχνη) ή ορυκτολογία. газётное - η εφημεριδογραφία. в совершенстве знать своё - στην εντέλεια πρέπει να κατέχεις την τέχνη σου. || έργο, υποχρέωση, καθήκον. 4 επιχείρηση, οίκος. он закрыл своё - αυτός έκλεισε την επιχείρησή του. он ворочает -άми αυτός είναι επιχειρηματίας. 5 υπόθεση διοικητική, δικαστική. δίκη, διαδικασία. - **Дре́йфуса** υπόθεση Ντρέιφους. **уголовное -** ποινική υπόθεση. **6 φάκελλος** (τα έγγραφα μιας υπόθεσης). **личное -** ατομικός φάκελλος. **7 μάχη. - под Бородиным** η μάχη στο Μποροντινό. **он участвовал в -άx** πρότιν неприя́теля αυτός πήρε μέρος στις μάχες κατά του εχθρού. **8 συμβάν, γεγονός. это - случи́лось** давнó αυτό το γεγονός συνέβηκε πριν πολύ καιρό. || πράγμα, υπόθεση. **это совсе́м друго́е** (ή **иное**) - αυτό είναι τελείως διαφορετικό πράγμα. - **идёт к о́сени** το πράγμα τραβάει για το φθινόπωρο. **в чём -?** τι συμβαίνει; - **в том, что...** η υπόθεση είναι ότι... **главное - в том, что...** το βασικό πράγμα είναι ότι... **не в том -** δεν πρόκειται γι αυτό (το πράγμα). - **прошлое** καλιά υπόθεση. **вот како́е -** να τι υπόθεση. **всё - сводится** к слéдующему όλη η υπόθεση συνίσταται στο εξής. **9 κατάσταση πραγμάτων, τα πράγματα, οι δουλιές. -á** на фрóнте **поправляются** η κατάσταση πραγμάτων στο μέτωπο διορθώνεται. **положение дел** κατάσταση πραγμάτων. **как обсто́ит - с ва́шим дру́гом?** πως τα πάτε με το φίλο σας; **10 αρμοδιότητα, δικαιοδοσία. это - мили́ции** αυτο είναι υπόθεση της αστυνομίας. **не наше** - **говори́ть** об этом δε μας πέφτει λόγος να μιλούμε εμείς γι αυτό. **11 έργο. это - все́й его́** **жизнь** αυτό είναι έργο όλης του της ζωής. || **εικφ. пёрвым -ом** πριν απ' όλα, πρώτα-πρώτα, πρώτιστο, στην πρώτη γραμμή ή πρώτη σειρά. **за -** δίκαια, όπως αξίζει, σωστά (για τιμωρία ή βράβευση). **к -у!** ή **бли́же к -у!** στην ουσία! στο θέμα! **между́ -ом** ανάμεσα στις άλλες δουλιές. **на -е** στην πράξη. **на са́мом -е** στην πραγματικότητα. **не у дел** απολυμένος απο την υπηρεσία. - **в шля́пе** (απλ.) τελειώνω με επιτυχία, με το καλό, καπάνι η δουλειά. -**

с концо́м ή -у **конёц** τέλειωσε η υπόθεση, τέλος στην υπόθεση. - **доходи́т** (дошлó) до... η υπόθεση φτάνει (έφτασε) ως... - **идёт, - ка-са́ется** πρόκειται, γίνεται λόγος. - **за...** η υπόθεση εξαρτιέται απο... - **ста́ло за** η δουλειά σταμάτησε (καθυοτέρησε, κόλλησε) λόγω, εξ αιτίας. - **не ста́нет за...** η καθυστέρηση δεν προέρχεται απο το(ν)... **за ма́лым -ом** **ста́ло** η καθυστέρηση προήρθε απο ένα μικροπράγμα. - **де́лать** δουλεύω, ασχολούμαι οτα σοβαρά. **име́ть - с ...** σχετίζομαι με ... **пусти́ть в -** **βάζω** σε εφαρμογή, εφαρμόζω, χρησιμοποιώ στην πράξη. **идти́ (пойти́) в -** χρησιμοποιώ, μεταχειρίζομαι. **в -е** **бы́ть** χρησιμοποιούμαι, εργάζομαι. **мπαίνω** σε κίνηση. **в са́мом -е** στην πραγματικότητα. **в чём -?** τι συμβαίνει; τι τρέχει; **моё - ма́ленькое** ποιός με ρωτάει εμένα, ποιός ρωτάει το χασάνη ποτε κάνουν ραμαζάνι, δε με ενδιαφέρει. δεν είμαι υποχρεωμένος. - **сторона́** κάθομαι στην άκρη, είμαι αμέτοχος, τραβώ χέρι. **то и -** συνέχεια, ανατάπαυστα, κάθε στιγμή, επαναλειπτικά. **то ли -** τελείως διαφορετικά, πολύ καλύτερα, δε μπορεί κανένας να πει τίποτε (για σύγκριση). **вот како́е -á!** να τι δουλειές! - **его́ рук** είναι έργο του. - **случа́я** γεγονός τυχαίο, τυχαία σύμπτωση. - **не теря́ть му́жества** προ παντός να μη αποθαρρυνόμαστε. - **á** **давнó** **мину́вших** **дне́й** αυτό είναι καλιά ιστορία. **это осóбое** - αυτό είναι μια ιδιαίζουσα περίπτωση. **наде́лал он мне** **дел** μου δημιούργησε αυτός ιστορίες. **это послéднее** - αυτό είναι το χειρότερο απ' όλα. **по личному -у** για ατομική υπόθεση. **что е́му за - до** **меня́?** τι τον ενδιαφέρει για μένα; - **идёт на ла́д** η υπόθεση πάει καλά (ρέγουλα). **о́богáнное -** θεάρεστο έργο. **поря́док -á** ημερήσια διάταξη. **по сво́йм -ám** για καθαρά δικές του υποθέσεις. **заве́дыва́ть -áми** διαχειρίζομαι τις υποθέσεις. **вёра без дел - мертва́** (παρμ.) η πίστη χωρίς έργα είναι νεκρή. **пойма́ть ко́го на -е** πιάνω κάποιον επ' αυτοφόρω. **приступи́ть** **прямо** **к -у** μπαίνω κατ' ευθεία στην ουσία (στο φητό). - **милосе́рдия** πράξη ευπλαχνίας. **у** **меня́** **мно́го -á** έχω πολλές φροντίδες. **нужны́ -á,** **а** **не** **слова́** **хреиа́зуются** **εργα** **ни** **όχι** **λόγια.** **е́му** **ни** **до** **чего́,** **ни** **до** **кого́** **нет -á** αυτός είναι αναρμόδιος, δεν έχει καμιά δουλειά ν' ανακατευτεί στην υπόθεση. **не берите́сь** **не за** **своё** **де́ло** μην ανακατεύεσαι σε ξένες υποθέσεις, μη φυτρώνεις εκεί που δε σε σπέρουν. **говори́ть -** **μιλώ** δίκαια, λογικά. **слыха́нное** **ли** **это -** αιούστηκε ποτέ τέτοιο πράγμα. **ви́данное** **ли** **это -** είδε ποτέ κανένας τέτοιο πράγμα. **это** **прои́гранное** - αυτό είναι χαμένη υπόθεση. **он** **нака́зан,** **и** **за -** αυτός τιμωήθηκε και με το

παραπάνω· в том то и - ακριβώς γι αυτό είναι, περί αυτού ακριβώς πρόκειται.

деловйк, -ά α. άνθρωπος δραστήριος.

деловйтость, -и θ. δραστηριότητα, επιχειρηματικότητα, εμπειρία πραγμάτων.

деловйтный επ., βρ: -вйт, -а, -ο δραστήριος, ρέκτης, έμπειρος, έντριβής στις υποθέσεις, εμπειροπράγμονας. || πολυάσχολος, πολυμέριμος.

деловой επ. 1 της υπόθεσης, των υπηρεσιακών υποθέσεων, της υπηρεσιακής δουλειάς, υπηρεσιακός· -όε письмо υπηρεσιακό έγγραφο· -не связи υπηρεσιακές ή εμπορικές σχέσεις· -όε разговор συνομιλία υπηρεσιακών υποθέσεων· -день υπηρεσιακή μέρα· -όε время ώρα, χρόνος δουλειάς· -ая поезда ταξίδι υπηρεσιακού χαρακτήρα. || πραχτικός· -όε обсуждение πραχτική συζήτηση· -όε руководство πραχτική καθοδήγηση. 2 έμπειρος, γνώστης. || πολυάσχολος, πολυμέριμος. || εμπορικός· -не круги εμπορικοί κύκλοι. 3 χρήσιμος· εύχρηστος.

делопроизводитель, -я α. διεκπεραιωτής υποθέσεων, εγγράφων.

делопроизводственный επ. διεκπεραιωτικός, της διεκπεραίωσης.

делопроизводство, -а ουδ. διεκπεραίωση, οι λογαριασμοί, τα κατάστιχα.

дельность, -и θ. πραχτικότητα, θετικότητα, αποτελεσματικότητα.

дельный επ. 1 πραχτικός, έμπειρος, γνώστης. 2 πραγματικός, ουσιαστικός, πραχτικά ωφέλιμος. 3 χρήσιμος· εύχρηστος.

***дельта**, -и θ. 1 δέλτα, το γράμμα του ελληνικού αλφάβητου. 2 το δέλτα ποταμού. || εμφρ. --лучй (φυσ.) ακτίνες-δέλτα· --железо σίδηρο-δέλτα.

дельтовый επ. του δέλτα· -не отложения οι προσχώσεις του δέλτα.

***дельфин**, -а α. δελφίνι.

дельфинный, -ья, -ье επ. δελφινικός· - жир δελφινικό λίπος.

дельфиновый επ. δελφινικός· δελφινοειδής.

дельце, -а α. δουλίτσας, υποθεσούλα.

деляга, -и θ. 1 συμφεροντολόγος, φιλάργαγας. 2 (παλ.) άνθρωπος φίλεργος, φιλόπρονος.

деляна, -и θ. (απλ. и. διαλι) βλ. делянка.

делянка, -и θ. κοιμητήι, μέρος γης, δάσους γιά χρήση· опытная - πείραματικός αγρός.

деляческий επ. ωφελιμιστικός, συμφεροντολογικός, χρησιμοθηρικός· - подход к делу ωφελιμιστικός τρόπος ενέργειας προς την υπόθεση.

делячество, -а ουδ. συμφεροντολογία, ατομική ωφελιμοκρατία, χρησιμοθηρία· меркантиλισμός.

демагог, -а α. δημαγωγός, δημοκόπος.

демагогический επ. δημαγωγικός, δημοκοπικός.

демагогичность, -и θ. δημαγωγικότητα.

демагогичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. демагогический.

***демагогия**, -и θ. δημαγωγία, δημοκοπία.

демаркационный επ. οροθετικός, διαχωριστικός. || εμφρ. -ая линия οροθετική γραμμή.

***демаркация**, -и θ. οροθεσία, διαγραφή (χάραξη) ορίων.

***демарш**, -а α. (διπλμ.) διάβημα.

***демаскировать**, -рую, -руешь ρ.δ.и.с.и. αποκαλύπτω, ξεσκεπάζω, ξεμασιάρω. || -ся αποκαλύπτομαι, ξεσκεπάζομαι.

демаскировка, -и θ. αποκάλυψη, ξεσιέπασμα, ξεμασιάρωμα.

***демикотон**, -а α. ύφασμα μισοβαμβαμερό.

демикотонный επ. μισοβαμβαμερός.

демилитаризация, -и θ. αποστρατιοποίηση.

***демилитаризовать**, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. демилитаризованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.и.с.и. αποστρατιοποιώ.

***демисезонный** επ. φθινοπωριάτικος, ανοιξιάτικος, ντεμί-σαιζόν.

***демиург**, -а α. (γραμ. λόγος) δημιουργός.

демобилизационный επ. αποστρατευτικός, της αποστράτευσης. || μτφ. εξασθενητικός.

***демобилизация**, -и θ. αποστράτευση.

демобилизированный επ. απρ μτχ. αποστρατευμένος.

демобилизовать, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. демобилизованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.и.с.и. αποστρατεύω. || -ся αποστρατεύομαι.

***демография**, -и θ. δημογραφία.

демократ, -а α., -ка, -и θ. Ίδημοκράτης, δημοκράτισσα.

демократизация, -и θ. εκδημοκρατισμός.

демократизировать, -рую, -руешь ρ.δ.и.с.и. εκδημοκρατίζω. || -ся εκδημοκρατίζομαι.

демократизм, -а α. δημοκρατισμός.

демократический επ. δημοκρατικός· - централизм δημοκρατικός συγκεντρωτισμός· -ая республика δημοκρατία (δημοκρατικό πολίτευμα)· - строй δημοκρατικό καθεστώς· -οе законодательство δημοκρατική νομοθεσία· -ие преобразования δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις· -ие права δημοκρατικά δικαιώματα. || (παλ.) λαϊκός· -οе чувство το λαϊκό αίσθημα.

демократичность, -и θ. δημοκρατικότητα.

демократичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно δημοκρατικός. || (παλ.) λαϊκός.

***демократия**, -и θ. δημοκρατία· буржуазная - αστική δημοκρατία· народная - λαϊκή δημοκρατία· внутрпартйная - εσωκομματική δημοκρατία.

***δέμον**, -α α. δαίμονας, δαιμόνιο.
δemonizm, -α α. δαιμονισμός.
δemoničeskij επ. δαιμονικός, του δαίμονα.
 || **μτφ.** δαιμόνιος, δαιμονιώδης.
δemonologičeskij επ. δαιμονολογικός.
 ***δemonologija**, -и θ. δαιμονολογία.
δemonskij επ. (παλ.) βλ. **δemoničeskij**.
δemonstrant, -α α., -κα, -и θ. διαδηλωτής, διαδηλώτρια.
δemonstrativno επίρ. επιδεικτικά, προκλη-
 τικά.
δemonstrativnyj επ., βр: -вен, -вна, -вно. 1
 επιδεικτικός, προκλητικός. - **отказ** επιδεικ-
 τική άρνηση. 2 παραστατικός. - **метод препо-
 давания** παραστατική (εποπτική) μέθοδος δι-
 δασκαλίας. 3 (στρατ.) επιδεικτικός, της ε-
 πίδειξης. παραπλανητικός.
демонстратор, -α α. εκείνος που επιδεικνύ-
 ει, ο επιδεικνύων.
демонстрационный επ. της προβολής, για
 προβολή. - **зал** αίθουσα προβολής κιν. φιλμ.
 ***демонстрация**, -и θ. 1 διαδήλωση. - **протέ-
 ста** διαδήλωση διαμαρτυρίας. **первомáйская** -
 η πρωτομαγιάτικη διαδήλωση. 2 επίδειξη, προ-
 σέλιυση της προσοχής σε κάτι. 3 δείξη, δεί-
 ξιμο. προβολή. - **физических опытов** επίδειξη
 πειραμάτων φυσικής. - **кинофильмов** προβολή
 κινηματογραφικών ταινιών. 4 εμφάνιση, μαρ-
 τυρία. - **единства и сплочённости** διαδήλωση
 ενότητας και συσπείρωσης. 5 επίδειξη στρα-
 τικτική.
демонстрирование, -я ουδ. επίδειξη.
демонстрировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. 1
 διαδηλώνω, κάνω διαδήλωση. 2 επιδείκνω, δεί-
 χνω δημόσια. **пробáλλω**. - **нову кинокартίνу**
пробáλλω καινούρια κινηματογραφική ταινία.
 || **εμφανίζω, δείκνω.** || **-ся** 1. επιδεικνύομαι,
 δείκνομαι. **пробáλλομαι.** 2 εμφανίζομαι.
 ***демонтаж**, -а α. (τεχ.) λύση (αντώνυμο της
 αρμολόγησης).
 ***демонтировать**, -рую, -руешь ρ.δ. κ.σ.μ.
 (τεχ.) λύνω, αποσυνδέω, αποσυνθέτω, διαλύω
 αρμολογημένο μηχανισμό. || **-ся** λύνομαι, απο-
 συνδέομαι, αποσυνθέτομαι σε μέρη.
 ***деморализация**, -и θ. 1 διαφθορά, εξαχρεί-
 ωση, ηθική κατάπτωση. 2 πτώση ηθικού.
деморализованный επ. απο μтχ. με πεσμένο
 (σμπαραλισμένο) το ηθικό.
деморализовать, -зую, -зúешь, **παθ.** **μтχ.**
παρλθ. χρ. **деморализованный**, βр: -ван, -а,
 -о ρ.δ.κ.σ.μ. ρίχνω, σμπαραλιάζω το ηθικό.
 ***демос**, -а α. (γραπ. λόγος) δήμος, λαός.
 ***демпинг**, -а α. (οικον.) ντάμπινγκ.
демпинговый επ. του ντάμπινγκ.
 ***демпфер**, -а α. (τεχ.) απορροφητής κρούσης.
денáрий βλ. **динáрий**.

***денатурализация**, -и θ. (νομ.) στέρωση α-
 φαιρεση, απώλεια ιθαγένειας.
денатурализовать, -зую, -зúешь ρ.δ.κ.σ.μ.
 (νομ.) αφαιρώ, στερώ την ιθαγένεια. || **-ся** χά-
 νω, στερούμαι την ιθαγένεια.
денатурат, -а α. οινόπνευμα καύσιμο.
 ***денатурация**, -и θ. μετουσίωση, νόθευση. -
спírта νόθευση οиноπνεύματος (σαν ακατάλλη-
 λο για πιотό).
денатурирование, -я ουδ. βλ. **денатурация**.
денатурировать, -рую, -руешь ρ.δ. κ.σ.μ.
 μετουσιώνω, νοθεύω (καθιστώντας ακατάλληλο
 για κόση). || **-ся** μετουσιώνομαι, νοθεύομαι.
денационализация, -и θ. βαθμιαία απώλεια
 εθνικών ιδιοτήτων (πολιτισμού, γλώσσας κλπ.)
 || επιστροφή εθνικοποιημένης περιουσίας στους
 πρώην κατόχους.
денационализировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.
 σ.μ. επιστρέφω την εθνικοποιημένη περιουσία
 στους πρώην κατόχους.
денацификация, -и θ. αποναζικοποίηση, α-
 ποφασιστικοποίηση.
денацифицировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ.
 αποναζικοποιώ, αποφασιστικοποιώ.
 ***дэндзи** α. άκλ. (παλ.) δανδής, κομφευόμενος.
 ***дендрáрий**, -я α. δασύλιο, άλσος.
 ***дендрит**, -а α. δεντρίτης (λίθος).
дендрологический επ. δεντρολογικός.
 ***дендрология**, -и θ. δεντρολογία.
денежка, -и θ. 1 μισό καπικάκι. 2 παραδά-
 κι, νομισμάκι.
денежки, -жек **πλθ.** χρηματάκια, παραδάκια,
 λεφτουδάκια.
денежный επ. 1 χρηματικός. νομισματικός. -
ýжик χρηματοκιβώτιο. - **ая** **пóмощь** χρηματική
 βοήθεια. - **ая рефóрма** νομισματική μεταρρύθ-
 μιση. - **ое** **обращéние** νομισματική κυκλοφορία.
 - **знак** χαρτονομίσμα. - **перевóд** χρηματικό έμ-
 βασμα (επιταγή). - **штраф** χρηματικό πρόστιμο.
 - **доход** χρηματικό έσοδο. - **ая** **прéмия** χρημα-
 τική επιβράβευση. - **не** **ресúрсы** χρηματικοί πό-
 ροι. - **не** **срédства** το ρευστό χρήμα. - **мешóк**
 το βαλάντιο, το πουγγί. - **не** **затруднёния** χρη-
 ματική (οικονομική) δυσχέρεια. 2 παραδούχος,
 παραλής.
денёк, -нёк α. υποκορ. μερούλα.
денник, -á α. (διαλμ.) σταύλος.
денница, -н θ. (παλ.) αυγή. || αυγερινός.
денно επίρ: - и **но́шно** μέρα-νύχτα, ακατά-
 παυστα.
денно́й επ. (παλ.) βλ. **дневно́й**.
 ***деноминация**, -и θ. υποτίμηση της ονομασ-
 τικής αξίας του χαρτονομίσματος.
 ***денонсация**, -и θ. καταγγελία, καταμήνυση.
денонсирование, -я ουδ. βλ. **денонсация**.
 ***денонсировать**, -рую, -руешь ρ.δ. κ. σ.μ.

(διπλμ.) καταγγέλλω, καταμηνύω. || -ся καταγγέλλομαι.

***ДЕНТИН**, -а α. η οδοντίνη.

денщик, -а α. ιπποκόμος, ορντινάντσα.

денщикий επ. του ιπποκόμου.

денщикий -ья, -ве επ. βλ. **денщикий**.

день, **дня** α. 1 μέρα, ημέρα· **солнечный** - η λιόλουστη μέρα· **будничный** - εργάσιμη μέρα, η καθημερινή· **рабочий** - εργάσιμη μέρα· **праздничный** - γιορτινή μέρα· **наступит** - θά έρθει η μέρα· **следующий** - η επόμενη μέρα, η επαύριο· **санитарный** - μέρα καθαριότητας των εδωδιωπωλείων. 2 εικοσιτετράωρο, μερόνυχτο· **он пять дней болел** αυτός ήταν άρρωστος πέντε μέρες. 3 ημερομηνία. || γιορτή· - **печати** μέρα του τύπου· - **радио** μέρα του ραδίου· - **артиллерии** μέρα του πυροβολικού· - **победы** μέρα της νίκης· - **военно-морского флота** μέρα του πολεμικού ναυτικού· - **рождения** τα γενέθλια· **международный женский** - διεθνής μέρα της γυναίκας. 4 καιρός, χρόνος, εποχή, χρονική περίοδος· **в дни молодости** στα νεανικά χρόνια· **в наши дни** στον καιρό μας, στις μέρες μας. || ζωή· **конец дней** το τέλος των ημερών· **закат дней** τό βασιλεία της ζωής. || ειφρ. **считанные дни** μετρημένες είναι οι μέρες, πλησιάζει το τέλος· **чёрный** - δύστυχος καιρός, μαύρες (δυστυχημένες) μέρες· **повёстка** ή **порядок дня** ημερήσια διάταξη· **третьего дня** προχτές· **дни (чьи) сочтены** οι μέρες του είναι μετρημένες, έφτασε το τέλος· - **в** - ακριβώς στην καθορισμένη μέρα· - **за** - μονότονα, στερεότυπα· **изю дня в** - καθημερινά· - **ото дня** απο μέρα σε μέρα (βαθμιαία)· **со дня на день** α) απο μέρα σε μέρα. β) μια απο τις προοεχείς μέρες· **на дню** (παλ.) στη διάρκεια της μέρας, τη μέρα· **на днях** αυτές τις μέρες· **не по дням**, **а по часам** растёт με τις ώρες μεγαλώνει· **скоромный** - αρτήσιμη μέρα (μη απαγόρευση κρεάτων και γαλακτερών)· **постный** - νηστήσιμη μέρα· **несколько дней тому назад** πριν μερικές μέρες· **в назначенный** - την καθορισμένη μέρα· **каждый** - κάθε μέρα, καθημερινά· **с каждым днём** μέρα με τη μέρα, κάθε μέρα και (βαθμιαία)· **в один прекрасный** - ένα ωραίο πρωί, μιά καλή μέρα· **за два дня** до δύο μέρες πριν, τήν προπαραμονή· **на другой** - τήν άλλη μέρα, την επαύριο· - **спустя** μια μέρα μετά, ύστερ' απο μια μέρα· **завтрашний** - η αυριανή μέρα, η αύριο· **в течение** **сегоднешнего дня** στη διάρκεια της σημερινής μέρας, όλη τη μέρα σήμερα· **до сего дня** ή **до сегоднешнего дня** μέχρι σήμερα· - **на** - **не приходится** η μιά μέρα με την άλλη δε μοιάζει.

дёнзгá, -и, -й θ. 1 παλιά μονέδα αξίας μουσού καπνιού. 2 -ά αθροσ. (απλ.) παράς, λε-

φτά, χρήμα.

дёнзги, **дёнзг**, **дёнзгам**, **дёнзгами**, **о дёнзгáх** πλθ. χρήματα, λεφτά, παράς· **мёдные** - χάλκινα νομίσματα· **оумáжные** - χαρτονομίσματα· **наличныне** - τα μετρητά (χρήματα)· **мёлкие дёнзги** τα φιλά, τα λιανώματα· **бóльшие** - πολλά λεφτά, πολύ χρήμα· **быть при** -άχ έχω χρήματα, βρίσκομαι με χρήματα· **не при** -άχ δέν έχω χρήματα, πάσχω οικονομικά, δυσπραγώ. || ειφρ. **на мёдные** - με μεγάλες οικονομικές δυσκολίες· **игрáть на** - παίζω με χρήματα· **игрáть не на** - δεν παίζω με χρήματα (χωρίς ενδιαφέρον)· - **давáемые на чай, вóдку** το χαρτζιλίμι· **у него дёнзг κύры не κловёт** (παρμ.) αυτός κολυμπά (πλέει) στο χρήμα.

дёнзгáта, -жáт πλθ. (απλ.) παράδες, λεφτά, άσπρα, φως.

дёнзгáшки, -шек πλθ. (απλ.) παραδάνια, λεφτοδάνια, χρηματάνια. || παλιοπαραδάνια, παλιολεφτοδάνια, παλιοχρηματάνια.

дёнзгóнки, -нок πλθ. (απλ.) χρηματάνια, παραδάνια, λεφτοδάνια.

дёнзгóй επ: **день**-- όλη τη μέρα, ολημερίς.

***депáртáмент**, -а α. 1 (προεπν.) τμήμα υπουργείου, κρατικού ή δικαστικού ιδρύματος. 2 (στις ΗΠΑ και Ελβετία) υπουργείο· **государственный** - υπουργείο των εξωτερικών. 3 διαμέρισμα διοικητικό.

депáртáменский επ. του τμήματος. || του υπουργείου· - **чинóвник** ανώτερος υπάλληλος του υπουργείου. || του (διοικητικού) διαμερίσματος.

***депéша**, -и θ. 1 επιστολή επίσημη, άγγελμα. 2 τηλεγράφημα.

депó ουδ. άκλ. 1 πάρκο, σταθμός, χώρος για στάθμευση ή και επισκευή οχημάτων. 2 (παλ.) αλθόηνη. || ειφρ. **пожáрное** - ο πυροσβεστικός σταθμός.

депóвский επ. του πάρκου κλπ. ουσ. βλ. **депó**.

***депóзит**, -а α. (οικον.) παρακαταθήκη.

депóзитный επ. της παρακατάθεσης· -**ая квiтáнция** απόδειξη παρακαταθήκης· -**ая кáсса** ταμείο παρακαταθηκών.

депóзитор, -а α. (οικον.) καταθέτης.

депóнент, -а α. (οικον.) βλ. **депóзитор**.

депони́рование, -я ουδ. παρακατάθεση.

***депони́ровать**, -рую, -руешь ρ.δ.и.с.и. παρακαταθέτω. || (νομ.) δίνω για φύλαξη.

депрессивный επ., βρ: -вен, -вна, -вно κα-ταπιστευτικός, βασανιστικός.

***депрессия**, -и θ. καταπίεση ψυχική, κατάθλιψη, μελαγχολία. || (οικον.) μαρασμός, παραιμία.

***депу́тáт**, -а α., -ка, -и θ. 1 βουλευτής, -ίνα, αντιπρόσωπος· - **Верхóвного Совéта СССР** αντιπρόσωπος του Ανώτατου Σοβιέτ της ΕΣΣΔ.

- грέцесκογο парламента βουλευτής της ελληνικής Βουλής· палáта -οβ Κοινοβούλιο, Βουλή.

2 απεσταλμένος, αντιπρόσωπος, πληρεξούσιος.

депутáтский επ. βουλευτικός· **-ая неприкосновенность** βουλευτική ασυλία.

***депутáция**, -и θ. αντιπροσωπεία, επιτροπή, πληρεξούσιοι· **приня́ть** -π δέχομαι αντιπροσωπεία.

дёр, -у α: **зада́ть** ή **да́ть** -у (απλ.) το δί-νω στα πόδια, ξεφεύγω, ξεγλιστρώ, το σιάζω.

дёра, -и θ. (απλ.) μαστίγωμα, καμτσίκισμα. **зада́ть** ή **да́ть** -у (απλ.) μαστιγώνω, καμτσικίζω.

***дератизáция**, -и θ. εξόντωση ποντικιών, ποντικοκαταστροφή.

***дёрю** ουδ. άιλ. ιπποδρομία με τρίχρονα και τετράχρονα άλογα, ντέρμπυ.

***дёрвиш**, -а α. δερβίσης, ντερβίσης.

дёрг επιφ. με σημ. κατηγ. τραβάει.

дёрганье, -я ουδ. **1** τράβηγμα. **2** σύσπαση μυών. **3** ξερίζωμα, εκρίζωση.

дёргать ρ.δ. **1** τραβώ κουνώντας· **юН** -адιέго за рукав αυτός τον τράβηξε απο το μανίκι. **2** πονώ, αισθάνομαι νυγμούς. || **треμουлиáζω**, **τρέμω**· **егó** **всегó** -ет **треμουлиáζει** ολόκληρος. || **κινώ** απότομα μέλος του σώματος· - **орóвнó** **α**-νεβοκατεβάζω τα φρύδια. **3** **μτφ.** ενοχλώ, εμποδίζω, γίνομαι κουνούπι, φόρτωμα. **4** **ξεριζώνω**, **εκριζώνω**, **αποσπώ**, **βγάζω** τραβώντας· - **зуб** **βγάζω** το δόντι· - **лён** **βγάζω** το λινάρι. **5** **αμνηχώ**, **κραυγάζω** με διαανοητή φωνή. || **εκφρ.** - **нóсом** **εισπνέω** ηχηρά με τη μύτη, ρουφώ. || **-ся** **1** **κινούμαι** απότομα, **κάνω** απότομες κινήσεις. **2** **ξεριζώνομαι**, **εκριζώνομαι**, **αποσπώμαι**. || **κινούμαι** απότομα· **у** **негó** -**лась** **орóвь** του κουνιούνταν το φρύδι.

дёргáч? -á α. βλ. **коростель**.

дёргáч? -á α. μαρφοεξαγωγέας.

деревенёт ρ.δ. σιληραίνω, ξυλιάζω. || **μτφ.** **μουδιάζω**· **от** **морóза** **у** **менá** **нóги** -**ли** απο το κρύο μου ξύλιασαν τα πόδια.

деревёнский επ. χωριάτικος, αγροτικός· **-ая** **жизнь** χωριάτικη ζωή· - **житель** χωριάτικος, χωριάτης.

деревёнщина, -и θ. α. κ. θ. (απλ.) περιφρ. χωριάτης, -ισσα (άξεστος, απολίτιστος).

деревёншка, -и θ. χωριουδάκι.

деревина, -и θ. (διαλι.) κορμός δέντρου.

деревня, -и, γεν. πλθ. -вёнь, δοτ. -внѣм, θ. **1** χωριό. **2** η ύπαιθρος.

дерево, -а, πλθ. **дерёвья**, -ёв κ. (παλ.) **деревá**, -рёв ουδ. **1** δέντρο· **хвóйные** -**ья** κω-νοφόρα δέντρα· **фруктóвое** - οπωροφόρο δέντρο. || **κορμός** δέντρου (χωρίς κλαδιά). **2** **ξυλεία**, **ξύλο**· **красное** - το ανακάρδιο, **ανάιο** **ξύλο**, **μάονι**· **чёрное** - έβενος, **αμπαζόνι**. || **εκφρ.**

родослóвное - γενεαλογικό δέντρο· **за** -**ьями** ή **из-за** -**ёв** **леса** **не** **видеть** **βλέπω** το δέντρο και **де** **βλέπω** το δάσος (επισημαίνω μιροποάγ-ματα και **де** **βλέπω** το βασιό, το γενιό).

дерёвообделочник, -а α. ξυλουργός.

дерёвообделочный επ. ξυλουργικός· - **завóд** **ξυλουργείο**· -**не** **рабóты** **ξυλουργικές** **εργασίες**.

дерёвообрабóтывающий επ. απο μτχ. ξυλουργικός, της επεξεργασίας ξύλου· **-ая** **промѣш-****ленность** **ξυλοβιομηχανία**.

дерёвообрабóтка, -и θ. ξυλουργία, επε-ξεργασία ξύλου.

деревушка, -и θ. χωριουδάκι.

дереvце, -а κ. **деревцо**, -á, πλθ. -вца, γεν. -вёц, δοτ. -вцáм ουδ. **δεντράκι**.

деревянистый επ., βρ: -йст, -а, -ο. **1** **δε-****ντροειδής**· **ξυλώδης**. **2** **μτφ.** **σιληρός**, **άζουμος**, **στεγνός**· -**οε** **яóλοκο** **σιληρό** (ξυλώδες) **μήλο**.

деревянный επ. **1** **ξύλιнос**· - **дом** **ξύλοσπιτο**· **-ая** **лóжка** **ξύλινο** **κουτάλι**. || **μτφ.** **ανέκφρα-****στος**, **άτονος**, **άψυχος**· -**οε** **лицó** **χαύνο** **πρό-****σωπο**. || **αναίσθητος**, **ευήθης**, **μωρός**. || **αφύσι-****κος**, **αουνηθιστος**. || **εκφρ.** -**οε** **мáсло** **πυρηνέ-****λαιο**.

деревяшка, -и θ. **1** **κούτσουρο**, **ξύλο**. || **άν-****θρωπος** **αναίσθητος**, **απαθής**, **χαύνος**. **2** **ξύλινο** **πόδι**, **ξυλοπόδαρο**· **он** **хóдит** **на** -**е** **αυτός** **βα-****δίζει** **σε** **ξυλοπόδαρο**.

держáва, -и θ. **1** **κράτος**, **δύναμη**· **морскáя** - **ναυτική** **δύναμη**· **Великие** -**и** **οι** **μεγάλες** **δυνά-****μεις**. **2** (παλ.) **ανώτατη** **εξουσία**, **κυριαρχία**. **3** (παλ.) **έμβλημα** **μοναρχικής** **εξουσίας**.

держáвный επ. (υφ. ύφος, παλ.) **1** **κυριαρχι-****κός**, **δεσποτικός**. || **κρατικός**. **2** **μεγαλοπρεπής**, **ισχυρός**, **δυνατός**.

держáк, -á α. (διαλι.) **λαβή**, **χειρολαβή**.

держáлка, -и θ. (απλ.) **λαβή**, **χειρολαβή**.

держáнный, επ. **μεταχειρισμένος**, **χρησιμοποιο-****ημένος**, **φορεμένος**, **παλιός**· -**не** **вёщи** **μετα-****χειρισμένα** **πράγματα**.

держáтель, -я α. **1** **άτοχος**· - **цённых** **оу-****мáг** **άτοχος** **αξιών** (χρηματοόγραφων). **2** **κρατη-****τήρας**, **πιάστρα**.

держáть, **держú**, **дёржиль**, καθ. μτχ. παρθ. χρ. **дёржанный**, βρ: -жан, -а, -ο ρ.δ.μ. **1** **κρα-****τώ**, **βαστώ**· - **зóнтик** **κρατώ** την ομπρέλα. || **ε-****μποδίζω**· **кто** **менá** -**ит?** **ποιός** **με** **κρατάει**; || **μτφ.** **δεν** **αφήνω** **να** **μυ** **ξεφύγει**· -**йте** **вóра!** **πιάστε** **τον** **κλέφτη!** - **в** **повиновёнии** **κρατώ** **σε** **υποταγή**· - **собáку** **в** **цепи** **έχω** **δεμένο** **το** **σινιέ** **με** **αλυσίδα**. || **μτφ.** **διατηρώ**, **διαφυλάσ-****σω**. **2** **υποβαστάζω**· **балкóн** -**ат** **четыре** **κολλόνη** **το** **μακαλιόνι** **το** **κρατούν** **τέσσερις** **κολλόνες**. || **συγκρατώ**, **παρεμποδίζω**. || **κατέχω**. **3** **βάζω** (θέ-**τω**) **υπο** **κράτηση**· - **в** **плёну** **κρατώ** **σε** **αιχμα-****λωσία**· - **под** **стражей** **κρατώ** **υπο** **φρούρηση**. **4**

κρατώ σε· - Город в осадном положении κρατώ την πόλη σε κατάσταση πολιορκίας· - в ведении κρατώ σε άγνοια. || (παλ.) συμπεριφέρνομαι. 5 αφήνω· - окна открытыми αφήνω τα παράθυρα ανοιχτά· - глаза опущенными κρατώ τα μάτια χαμηλωμένα. 6 φυλάσσω, διαφυλάσσω· έχω· - деньги в сберкассе φυλάσσω τα χρήματα στο ταμειευτήριο. 7 έχω, διατηρώ, διατρέφω· - домашнюю птицу κρατώ οικίσματα πουλερική. || κατέχω, είμαι κάτοχος, διατηρώ· - гостиницу κρατώ ξενοδοχείο. 8 κατευθύνω· - и вправо! τράβα όλο δεξιά! || εκφρ. - и кармам (шире) απλ. ειρν. κάνε όρεξη, περίμενε... - курс ή путь παίρνω κατεύθυνση προς· - себя φέρνομαι, συμπεριφέρνομαι· - (свое) слово κρατώ το λόγο (μου)· - сторону чью ή руку παίρνω το μέρος κάποιου· - в уме ή в голове, в мыслях κρατώ στο μυαλό, στο κεφάλι, στη σκέψη (θυμούμαι)· - себя в руках συγκρατιέμαι· - когo в руках συγκρατώ κάποιον· - при себе κρατώ μέσα μου (δεν εκδηλώνω)· ноги не -ат δεν κρατιέμαι στα πόδια (απο ιούραση ή αδυναμία)· - пост κρατώ σαρακοστή, νηστεία· - экзамены δίνω εξετάσεις· никто вас не -ит κανένας δεν σας κρατάει, ο δρόμος είναι ανοιχτός· - речь βιάζω λόγο, αγορεύω· - ответ απαντώ, δίνω απάντηση· - в тайне ή в секрете κρατώ μυστικό· - обещание κρατώ (τηρώ) την υπόσχεση. || -ся 1 κρατιέμαι, βαστιέμαι· я -юсь за вас, что-бы не упасть κρατιέμαι απο σας, για να μη πέσω. 2 υποβαστάζομαι, στηρίζομαι· мост -ится на пяти опорах η γέφυρα στηρίζεται σε πέντε στύλους. || μτφ. υποστηρίζομαι, βασίζομαι. 3 στένομαι· он с трудом -лся на ногах με δυσκολία κρατιόνταν στα πόδια. || φέρομαι, συμπεριφέρνομαι· он -ится очень скромно αυτός φέρεται πολύ ταπεινά. 4 διατηρούμαι, σώζομαι· эта краска долго -ится αυτή η μπογιά κρατάει πολύ καιρό· ветхий дом· еще -ится το παλιό σπίτι ακόμα κρατιέται. 5 (στρατ.) αντιστένομαι· крепость долго -лась το φρούριο κρατούσε πολύ καιρό. 6 έχω κατεύθυνση· - прѣзид. сторонѣ κατευθύνωμαι δεξιά. 7 ακολουθώ, παραδέχομαι, είμαι υπέρ· - строгих прав· είμαι υπέρ των αυστηρών κανόνων (ηθών)· - либеральных взглядов ακολουθώ φιλελεύθερες ιδέες. || εμμένω, δεν παρεκκλίνω· - прѣжнего мнѣния κρατώ τη γνώμη που είχα· - намеченной цели δεν παρεκκλίνω απο τον καθορισμένο σκοπό. 8 φυλάσσομαι, διαφυλάσσομαι. 9 διατηρούμαι. 10 συγκρατιέμαι· она долго -лась, но наконец расплакалась αυτή πολύ κρατήθηκε, όμως τελικά ξέσπασε σε κλάματα. || εκφρ. только -ись! μόνο κρατήσου! (για δύσκολη κατάσταση)· - вместе ενεργώ απο κοι-

νού· - особняком απέχω, αποτραβιέμαι, ζω κατά μόνας, μόνος.

дерзание, -я ουδ. 1 ενατένιση, προσήλωση. 2 τόλμη, τόλμημα, παράτολμη πράξη.

дерзать ρ.δ. 1 (υφ. ύφος) ατενίζω, ενατενίζω, στρέφω, προσηλώνω (το νου, την προσοχή). 2 τολμώ, αποτολμώ, βαστώ, μου βαστάει, κοιτώ· врагѣ не -ли приблизиться к крепости οι εχθροί δεν τολμούσαν να πλησιάσουν στο φρούριο.

дерзкий επ., βρ: -зок, -зка, -зко. 1 αυθάδης, θρασύς, ιταμός, αναιδής· ανάγωγος· - мальчишка ανάγωγο παιδί, παλιόπαιδο· - отвѣт αυθάδικη απάντηση· -ая вѣходка αυθάδεια, θρασύτητα. 2 τολμηρός, παράτολμος, ριψοκίνδυνος, απόκοτος.

дерзко επίρ. αυθαδώς, αναιδώς κλπ. επ.

дерзновение, -я ουδ. (παλ.) βλ. дерзание.

дерзновенность, -и θ. (υφ. ύφος) βλ. дерзание (2 σημ.).

дерзновенный επ., βρ: -венен, -венна, -венно (παλ.) βλ. дерзкий (1, 2 σημ.).

дерзнуть ρ.σ. βλ. дерзать.

дерзостный επ., βρ: -тен, -тна, -тно (παλ.) βλ. дерзкий.

дерзость, -и θ. 1 αυθάδεια, θρασύτητα, αναιδεια, ιταμότητα, προπέτεια. || ιταμή πράξη, άσχημες εκφράσεις, λόγια. 2 τολμηρότητα, το παράτολμον, αποκοιτιά.

***дериват**, -а α. παράγωγο· нитробензол - бензола το νιτροβενζόλιο είναι παράγωγο της βενζόλης.

derivационный επ. παροχетеυτικός, διοχетеυτικός.

***derivация**, -и θ. 1 απόκλιση, παρέκκλιση (οβίδας, σφαίρας). 2 παροχетеυση, διοχетеυση* νερού.

***дерматин**, -а α. τεχνητό δέρμα, δερματοειδές ύφασμα.

дерматиновый επ. απο τεχνητό δέρμα.

***дерматит**, -а α. δερματίτιδα (νόσος).

***дерматоз**, -а α. δερματοπάθεια, δερμάτωση.

дерматолог, -а α. δερματολόγος (γιατρός).

дерматологический επ. δερματολογικός.

***дерматология**, -и θ. δερματολογία.

дѣрн, -а α. γρασίδι, γρασιδότοπος. || τεμάχια από γρασίδι (χλόη με ρώμα).

дернѣть, -ѣет ρ.δ. χλοίζω, χορταριάζω, καλύπτομαι απο χλόη.

дерница, -и θ. 1 βλ. дѣрн. 2 μέρος, τεμάχιο γρασιδιού.

дернистый επ., βρ: -нист, -а, -ο χλοερός· -ая почва χλοερό έδαφος.

дерновать, -нѣю, -нѣшь ρ.δ.μ. καλύπτω με χλόη.

дерновка, -и θ. κάλυψη με χλόη.

дерно́вий επ. χλοερός. || καλυμμένος με χλόη.
дерно́сний, -α α. προϋνίο(ν).

дёрнуть ρ.σ. 1 βλ. дёргать. || (απλ.) περνώ, κινώ απότομα. 2 κινούμαι, ξεκινώ απότομα. 3 (απλ.) πίνω, τραβώ, τσούζω· -ем ещё ας τσούξομε ακόμα λίγο. 4 (απλ.)· αναχωρώ με μεταφορικό μέσο. 5 (απλ.) καταπιάνομαι με ζήλο, στα ζεστά. || εκφρ. чёрт ή нелёгкая дёрнул (-ла) ο διάβολος μ' έσπρωξε, με παρακίνησε· чёрт -ул за язык; -ло за язык когó ο διάβολος μ' έβαλε και είπα τέτοια λέξη. || -ся βλ. дёргаться.

***дёррик**, -α α. γερανός περιστρεφόμενος, βαρούλιο, ντέρρι.

дёрть, -и θ. ιτηνάλευρο· овсяная - ιτηνάλευρο απο βρώμη.

дёріга, -и θ. χοντρόπανο. || στρωματοσόπανο.

дёрікина, -и θ. (απλ.) βλ. дёріга.

дёріжка, -и θ. βλ. дёріга.

дёріжний επ. χοντροπάνινος· - мешóк χοντροπάνινο τσουβάλι.

дёріонуть ρ.σ. (απλ.) τραβώ, αποσπώ, αρπάζω απότομα. || (για οינוπν. ποτά) πίνω, κατεβάζω μονοιοπανιά.

***деса́нт**, -α α. (στρατ.) απόβαση· воздушный - απόβαση απο τον αέρα· морскóй - απόβαση απο τη θάλασσα· выса́дить - κάνω απόβαση· про-извести́ воздушный - ρίχνω αλεξιπτωτιστές.

деса́нтник, -α α. μαχητής αποβατικού αγήματος.

део́вантний επ. αποβατικός· -ая опера́ция αποβατική επιχείρηση· -ые войска αποβατικά στρατεύματα.

***деса́рт**, -α α. τραγήματα, επιδόρπια, επίδειπνα.

деса́ртний επ. επιδόρπιος.

дэ́скать (μόριο) όπως λένε· ты, -, сам ви-новат еσύ, όπως λένε, μόνος σου φταίς.

десна́, -і, πλθ. дэсны, -сен, -снам θ. το ούλο, το γούλι.

десна́ца, -и θ. (παλ.) το δεξί χέρι και γενικά χέρι.

***дэ́спот**, -α α. δεσπότης, ανώτατος κυβερνήτης, ανώτατος άρχων. || δυναστίς, τύραννος.

дэспоті́зм, -α α. δεσποτισμός, αυταρχισμός.

дэспоті́ческий επ. δεσποτικός, απολυταρχικός, τυραννικός. || αυταρχικός· - характер αυταρχικός χαρακτήρας.

дэспоті́чность, -и θ. βλ. дэспоті́зм.

дэспоті́чний επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. дэспоті́ческий (2 σημ.).

***дэспотія**, -и θ. δεσποτεία.

дэсть, -и, γεν. πλθ. -іи θ. δεσμίδα (50 φύλλων χαρτιού).

дэсятёрік, -а α. δεκάρι (παλ.ρωσ. μέτρο βάρους, όγμου κλπ.).

дэсятёрікóвий επ. δεκάριος· -ая гі́ря το δεκάρινο βαρύδι (σταθμό).

дэсятёрі́чний επ. δεκαπλάσιος. || εκφρ. „и” -οε το „и” πριν την ορθογρ. μεταρρύθμιση του 1917. || (παλ.) ο αριθμός 10.

дэсятёрно́й αριθμ. δεκαπλάσιος.

дэсятєρο, -іх αριθμ. δεκάδα.

дэсятібóрьє, -я ουδ. το δέκαβλο.

дэсятйгרא́нник, -а α. (γεωμτ.) σώμα δεκάεδρο.

дэсятйгרא́нний επ. δεκάεδρος.

дэсятйднё́вка, -и θ. δεκαήμερο.

дэсятйднё́вний επ. δεκαήμερος· δέκα μερών· - óтпуск δεκαήμερη άδεια· - запáс εφόδια δέκα μερών.

дэсятйκйлометрóвка, -и θ. χάρτης με κλίμακα: $\frac{1}{10.000}$.

дэсятйκля́сник, -а α., -ца, -и θ. μαθητής, -τρια της 10ης τάξης του σοβιετικού σχολείου.

дэсятйкопéечный επ. δέκα καπικιών· -ая мо-нέта κέρμα δέκα καπικιών· -ая мάρка ένοσημο δέκα καπικιών.

дэсятйкρά́тний αριθμ. δεκαπλάσιος· в -ом размэре στο δεκαπλάσιο.

дэсятйлётне, -я ουδ. 1 δεκαετία. 2 δεκαετηρίδα.

дэсятйлётка, -и θ. δεκατάξιο σχολείο στην ΕΣΣΔ.

дэсятйлётний επ. δεκαετής, δεκάχρονος.

дэсяті́на, -и θ. (παλ.) 1 ρωσική μονάδα επιφάνειας ίση προς 1,09 του εκτάριου. 2 η δεκάτη (φόρος εκμηλιαστικός την εποχή του φεουδαρχισμού).

дэсятйрублё́вка, -и θ. το δεκαρούβλιο, χαρτονόμισμα δέκα ρουβλιών.

дэсятйрублё́вний επ. αξίας δέκα ρουβλιών.

дэсятйугóльник, -а α. (γεωμτ.) δεκάγωνο.

дэсятй́чний επ. δεκαδικός· -ая систéма мер и весóв δεκαδικό σύστημα μέτρων και βαρών.

дэсáтка, -и θ. 1 ο αριθμός 10 (δέκα). || το δεκάρι· пёковая - το δέκα μαστούνι. || το νούμερο 10 (για τράμ, λεωφορείο κλπ.). 2 βλ. дэсятйрублё́вка. 3 δεκάκιπη βάρια.

дэсáтник, -а α. εργοδηγός ομάδας οικοδόμων.

дэсáток, -тка α. 1 δεκάδα (ομοειδών αντικειμένων)· - яіц δεκάδα αυγών. || δεκαετία· ему́ пошёл шестóй - αυτός πέρασε τα πενήντα. 2 πλθ. -и οι δεκάδες, ο πριν τις μονάδες αριθμός. || εκφρ. он не рóбóкого -тка δεν είναι απ' εκείνους που φοβούνται, είναι τολμηρός.

дэсáтский, -ого α. χωροφύλακας ειλεγμένος απο τους χωρικούς στην προεπαν. Ρωσία.

дэсáтйй αριθμ. ταχτ. δέκατος· - километр δέκατο χιλιόμετρο· -οε (ή -ого) декабрá τις δέκα του Δεκέμβρη (ημερομηνία). || εκφρ. из пýтoго в -οε ή с пýтoго на -οε ασυναρτησίες,

άρες μάρες (κουκουάρες). Это дело -οε (απλ.) αυτό δεν είναι τίποτε, είναι ασήμαντο.

десять, -ί, οργ. -ιβ (αριθμ. απόλυτο) δέκα (10). - человек δέκα άνθρωποι.

десятью επίρ. δέκα φορές. - **десять** - στο δέκα επί δέκα = εκατό.

детализация, -и θ. λεπτολογίες, λεπτομέρειες, μερικότητες.

***детализировать**, -рую, -руешь ρ.δ.и.с.и. ε-πεξεργάζομαι, καθορίζω λεπτομερώς, λεπτολογώ. || -ся καθορίζομαι λεπτομερώς.

детализовать(ся) ρ.δ.и.с.ο. **детализировать(ся)**.

***деталь**, -и θ. 1 λεπτομέρεια. 2 εξάρτημα μηχανής. || στοιχεία (γνώσεις) μηχανών.

детальность, -и θ. λεπτομέρεια.

детальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно λεπτομερής, λεπτομερειακός, λεπτολόγος, λεπτολογικός, αναλυτικός.

детвѣ, -ѣ θ. (αθρσ.) νύμφη, ο γόνος των μελισσών· οι νέες μέλισσες.

детворѣ, -ѣ θ. (αθρσ.) παιδολόγι, παιδοβόλι, παιδομάνι, παιδοθέμι.

детдом, -а α. παιδική αναμορφωτική σχολή. **детдомовский** επ. της παιδικής αναμορφωτικής σχολής.

***детектив**, -а α. αστυνομικός. ιδιωτικός, ντέντεκτιβ. || αστυνομικό λογοτεχνικό έργο.

детективный επ. αστυνομικός· - роман αστυνομικό μυθιστόρημα.

***детектор**, -а α. (ράδιο) φωρατής.

детекторный επ. φωράτριος, φωρατρικός, με φωρατή· - приёмник δέκτης με φωρατή.

детёныш, -а α. μικρό, νεογνό, νεογέννητο.

***детерминизм**, -а α. αιτιοκρατία, ντετερμινισμού.

детерминист, -а α., -ка, -и θ. αιτιοκράτης, -ισσα, ντετερμινιστής, -τρια.

детерминистический επ. αιτιοκρατικός, ντετερμινιστικός.

детерминистский επ. βλ. детерминистический.

дети, -ей, детям, детьмѣ, о детях πλθ. (ενκ. дитѣ βλ. дитѣ) 1 παιδιά ανήλικα· книга для -ей παιδικό βιβλίο. || (για ζ'κ, πτηνά) νεογνά, νεογέννητα· νεοσσοί. || αφελής, άπειρος. 2 τέκνα. || η νέα γενιά.

детина, -и α. (απλ.) παίδαρος, παλιάρι.

детинец, -нца α. (παλ.) μεντριό φρούριο της πόλης.

детинushка, -и α. (διαλι.) παιδαράμι, παλιαράμι.

детѣшки, -шек, -шкам πλθ. παιδάμια.

детѣше, -а, γεν. πλθ. детьиш ουδ. 1 (παλ.) παιδί, τέκνο. 2 μτφ. γέννημα, έργο, δημιούργημα· любимое - έργο εξαιρετικής αγάπης, ιδιαίτερης προτίμησης. || εμφρ. мертворождён-

ное - θνησιγενές παιδί (σχέδιο που είναι, άπο την πρώτη στιγμή, καταδικασμένο σε αποτυχία).

дѣтка, -и θ. (κλήση) μικρό μου, μωρό μου. **дѣтки**, -ток, -ткам πλθ. παιδάμια, παιδαράμια, παιδαρούλια.

дѣтний επ. έντεκνος.

детолубивий επ. που αγαπά τα παιδιά.

детолубие, -я ουδ. αγάπη προς τα παιδιά.

детонатор, -а α. 1 πυροκροτής. 2 εκρηκτική, καφούλι.

***детонация**, -и θ. εκπυροσκόρπηση, έκρηξη, εκτόνωση.

детонирование, -я ουδ. (μουσ.) παραφωνία.

детонировать¹, -рую, -руешь ρ.δ.κάνω έκρηξη, εκπυροσκορώ, σκάζω.

***детонировать**², -рую, -руешь ρ.δ. (μουσ.) παραφωνώ.

детородный επ. (παλ.) τεκνογονικός.

деторождение, -я ουδ. τεκνογονία, παιδοποιία, τεκνοποιία, τεκνοποίηση.

детоубийство, -а α. ουδ. παιδοκτονία.

детоубийца, -и α. и. θ. παιδοκτόνος.

дѣточка, -и θ. παιδάμι. μωρό, μικρό.

детплощадка, -и θ. παιδική πλατεία.

***детрѣт**, -а α. δαμαλίδα, αντιευλογικός ορός.

детсад, -а α. παιδικός σταθμός, νηπιαγωγείο.

дѣтская, -ой θ. δωμάτιο παιδικό.

дѣтский επ. 1 παιδικός· -ие болезни παιδικές αρρώστιες· -ие игры παιδικά παιχνίδια· -ая литература παιδική λογοτεχνία· -ие шалости παιδικές αταξίες· -ая энциклопедия παιδική εγκυκλοπαίδεια· -ая смертность παιδική θνησιμότητα· -ая психология η ψυχολογία του παιδιού. 2 παιδίαστικός, παιδιάστικος, παιδιάστικος, παιδαριώδης· мωρός· -ие рассуждения παιδιάστικοι συλλογισμοί· -пóчepк παιδικός χαρακτήρας γραφής. || εμφρ. -Городок παιδούπολη· -дом παιδικό οικιοτροφείο· -ие если βρεφικός σταθμός, βρεφονακείο· -сад βλ. детсад· время -οε ακόμα είναι νωρίς· νεος είσαι ακόμα, έχεις καιρό μπροστά σου· -οε место (ανατ.) ο πλακούς, το ύστερον, ο κύτταρος, ακόλουθο της τεκνοσύνης.

дѣтскость, -и θ. παιδικότητα.

дѣтство, -а ουδ. η παιδική ηλικία, τα παιδικά χρόνια· απο την παιδική ηλικία, απο πολύ μικρός. || εμφρ. впасть в дѣтство γεροξεμουτιάζω, ξαναμωραίνομαι.

дѣтушки, -шек, -шкам πλθ. (απλ.) παιδάμια.

дѣть, дѣту, дѣнешь; проств. день (χρησιμοποιείται με τα επίρ. „куда", „некуда"). 1 βάζω, τοποθετώ (έτσι που δύσκολα μπορεί να βρεθεί)· куда я дел авторучку? που έβαλα το στυλό; он не знает куда - свой дѣньги αυτός

δεν ξέρει που να κρύφει τα χρήματά του. 2 ταχτοποιώ, βολεύω, βάζω σε θέση. || διαθέτω. || **εμφρ.** - **некуда** δε χωρά άλλο (για μεγάλη ποσότητα). **этого никуда не -нешь** αυτό δε θα σου περάσει πουθενά, μ' αυτό δε ξεγελάς κανένα. **не знать куда глаза** - δεν έχω που να κρύψω το πρόσωπό μου (απο ντροπή). **не знать куда** - **себя** δεν ξέρω τι να κάνω, που να τα βολέψω. || **-ся** 1 εξαφανίζομαι, χάνομαι. κρύβομαι. **куда -лся карандаш?** τι έγινε (που πήγε) το μολύβι; **куда он делся?** τι έγινε αυτός; που είναι τος; **куда он теперь -ется?** που θα πάει (ή θα κρυφτεί) τώρα; 2 βρίσκω κατάλυμα, διαμένω, κονεύω.

***де-факто** επίρ. (γραπ. λόγος) έμπρακτα, ντέ φάκτο.

***дефект**, -α α. ελάττωμα, μειονέκτημα, βλάβιμο, ατέλεια κατασκευής. || ελάττωμα φυσικό ή ψυχικό.

дефективность, -и θ. ελαττωματικότητα, ατέλεια.

дефективный επ., βρ: -вен, -вна, -вно ελαττωματικός, ατελής. - **ребёнок** ελαττωματικό παιδάκι. || (γραμμ.) ελλειπτικός (για ρήμα, ουσιαστικό, επίθετο).

дефектность, -и θ. ελαττωματικότητα, ατέλεια κατασκευής.

дефектный επ. βλ. **дефективный**. -**ая** βέδο-**мость** κατάσταση (κατάλογος) ατελειών.

***дефензива**, -и θ. 1 (στρατ., παλ.) άμυνα. 2 (παλ.) αστυνομική ασφάλεια στην Πολωνία.

***дефиле** ουδ. άκλ. (στρατ.) στενό, κλειζούρα. **дефилирование**, -я ουδ. παρέλαση.

***дефилировать**, -рую, -руешь ρ.δ. παρελαύνω.

***дефиниция**, -и θ. (γραπ. λόγος) ορισμός, καθορισμός ακριβής.

***дефис**, -α α. το ενωτικό (-), σημείο στίξης.

***дефицит**, -α α. 1 έλλειμμα, **увеличение** **опл-жётного** -α αύξηση του ελλείμματος του προϋπολογισμού. 2 έλλειψη, ανεπάρκεια. - **в топливе** έλλειψη καυσίμων.

дефицитность, -и θ. έλλειψη, ανεπάρκεια.

дефицитный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 ανεπιμερδής, μη αποδοτικός, μη προσοδοφόρος. -**ое предприятие** ανεπιμερδής επιχείρηση. 2 ανεπαρκής, ελλιπής, λειψός.

***дефляция**, -и θ. 1 αποπληθωρισμός. 2 (ορνιτ.) αποφύσηση.

***деформация**, -и θ. παραμόρφωση, διαστροφή.

деформирование, -я ουδ. βλ. **деформация**.

деформировать, -рую, -руешь ρ.δ.и.с.и. παραμορφώνω, διαστρέφω, μετασχηματίζω. || **-ся** παραμορφώνομαι, διαστρέφομαι, μετασχηματίζομαι.

децентрализация, -и θ. αποκέντρωση, παροχή αυτοδιοίκησης. || κατάργηση ή εξασθένηση της συγκεντρωτικής εξουσίας.

децентрализовать(ся) ρ.δ.и.с. βλ. **де-централизовать(ся)**.

децентрализовать, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **децентрализованный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.и.с.и. αποκεντρώνω, παρέχω αυτοδιοίκηση. || **-ся** αποκεντρώνομαι, αποκτώ αυτοδιοίκηση.

***дещима**, -и θ. (μουσ.) δεκάδα.

***дещимальный** επ. δεκαδικός. -**ая** система **классификации** δεκαδικό σύστημα ταξινόμησης.

дещиметр, -α α. υποδεκάμετρο, δεκατόμετρο, παλάμη.

дешеветь, -еет ρ.δ. φτηναίνω, υποτιμιέμαι.

дешевизна, -и θ. φτηνία.

дешевить, -влю, -вишь ρ.δ. (απλ.) υποτιμώ, κατεβάζω την τιμή.

дешёвка, -и θ. 1 φτηνία. 2 πράγμα πάμφτηνο.

дешёво επίρ. 1 φτηνά. **очень** - πάμφτηνα. 2 εύκολα, χωρίς δυσκολία. - **отделаться** τη γλυτώνω φτηνά. **это вам** - **не пройдёт** αυτό δε θα σας περάσει έτσι. - **стоит** δεν έχει καμιά σημασία. **его слова** - **стоят** τα λόγια του δεν έχουν καμιά σημασία (ή βαρύτητα). - **и сердито** εύκολα και καλά.

дешёвый επ., βρ: **дешев**, **дешевá**, **дешёво**. 1 φτηνός. - **товár** φτηνό εμπόρευμα. -**не цены** χαμηλές τιμές. - **труд** φτηνή δουλειά. **очень** - πάμφτηνος. 2 μτφ. ασήμαντος, αναξιόλογος.

дешифрирование, -я ουδ. αποκρυπτογράφηση.

***дешифрировать**, -рую, -руешь ρ.δ.и.с.и. αποκρυπτογραφώ. || **-ся** αποκρυπτογραφούμαι.

дешифровка, -и θ. αποκρυπτογράφηση.

деэскалация, -и θ. αποιλμάκωση.

***де-пре** επίρ. ντε γιούρε. || τυπικά.

деяние, -я ουδ. (υφ. ύφος) έργο, δημιουργημα, πράξη, δράση, κατόρθωμα. **преступные** -**я** εγκληματικές πράξεις. -**я** **апостолов** οι πράξεις των Αποστόλων.

дейтель, -я α., -ница, -и θ. παράγοντας. **Государственный** - κρατικός παράγοντας. **литературный** - άνθρωπος των γραμμάτων. **научный** - παράγοντας της επιστήμης.

деятельность, -и θ. 1 δραστηριότητα, δράση. **революционная** - επαναστατική δράση. **общественная** - κοινωνική δράση. 2 λειτουργία. - **сердца** λειτουργία της καρδιάς. **высшая нервная** - η ανώτατη λειτουργία των νεύρων. || επίδραση, επενέργεια. **разрушительная** - **волна** η καταστροφική ενεργής δύναμη του νερού.

дейтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно ενεργητικός, δραστήριος. - **человек** δραστήριος άνθρωπος. **принимать** -**ое** **участие** παίρνω δραστήριο μέρος.

деться, **дётся**, παρλθ. χρ. **дёялось** συμβαίνω, γίνομαι.

***джаз**, -α α. μουσική, χορός, ορχήστρα τζάζ.

Джаз-бэнд, -а α. τζάζ-μπάντ.
Джазист, -а α. τζαζίστας.
Джазовый επ. της τζάζ.
*Джем, -а α. πολτός, μπελτές, γλυκό.
*Джемпер, -а α. μπλούζα πλεκτή, χωρίς γιακά και κουμπιά.
*Джентльмен, -а α. 1 άνθρωπος αριστοκρατικών τρόπων συμπεριφοράς, τζέντλεμαν. 2 κολοδιαπαιδαγωγημένος άντρας, ευγενής, χρηστοήθης· κομψός.
Джентльменский επ. του τζέντλεμαν, ευγενικός· χρηστοήθης· κομψός.
Джентльменство, -а ουδ. ευγενιότητα τρόπων, συμπεριφοράς· κομψότητα· χρηστοήθεια.
*Джерсе κ. **Джерси** ουδ. άιλ. ζέρεσϋ (πλεκτό ύφασμα)· μπλούζα απο ύφασμα ζέρεσϋ.
*Джигга, -и θ. ζυηρός ιρλανδικός χορός.
*Джигит, -а α. τζικίτης, ασήης καβαλάρης.
Джигитоваты, -түү, -түшө ρ.δ. πάνω ασήεις (επιδειξεις) πάνω στο άλογο.
Джигитовка, -и θ. ασήεις | (επιδειξεις) πάνω στο άλογο.
*Джин, -а α. τζιν, αγγλικό ποτό.
*Джингоизм, -а α. αγγλικός σωβινισμός.
Джинны, -ов πλθ. (ени. Джинн, -а α.) τα τζίνια, αγαθά και κακά πνεύματα στους Αραβες και Πέρσες.
Джю-Джитсу ουδ. άιλ. ζίου-ζίτσου, ιαπωνική πάλη.
*Джокер, -а α. το 53^ο χαρτί της τράπουλας.
Джонка, -и θ. βάριδα, ιστιοφόρο πλοίο της Κίνας και Ιαπωνίας.
*Джоуль, -я α. τζάουλ, μονάδα μέτρησης ενέργειας.
Джугара, -и θ. είδος σόργου.
*Джугли, -ей πλθ. ζούγλα.
*Джут, -а α. κόρχορος, γιούτη (φυτό).
Джүтовнй επ. κορχόρινος, γιούτινος.
Дзёканье, -я ουδ. προφορά του φθόγγου „Д" σαν δίφθο „Дз" και του φθόγγου „Т" σαν „Ц": дзень αντί день, цень αντί тень.
Дзёнь επιφ. (ονομασποιητικό) σβήν.
Дзёнькаты, -ает ρ.δ. σβηνίζω, κάνω σβην.
Дзёнькуть, -нет ρ.σ. βλ. Дзёнькаты.
ДЗОТ, -а α. σιέκαστρο πολυβολείου.
Диабаз, -а α. ο διαβάσης, πέτρωμα κατάλληλο για σκυρόστρωση και πλακόστρωση.
Диабазовнй επ. του διαβάση· απο διαβάση.
*Диабёт, -а α. διαβήτης (νόσος)· сáхарный - ζαχαροδιαβήτης.
Диабётник, -а α. διαβητικός, που πάσχει απο διαβήτη.
*Диагноз, -а α. διάγνωση.
Диагност, -а α. γιατρός που κάνει διαγνώσεις.
*Диагностика, -и θ. διαγνωστική, κλάδος της

ιατρικής. || διάγνωση.
Диагностироваты, -рую, -руешь ρ.δ.и.с. м. (ιατρ.) κάνω διάγνωση, διαγι(γ)νώσκω.
Диагностическй επ. διαγνωστικός· -ие методы διαγνωστικές μέθοδες.
Диагональный επ. λοξός, διαγώνιος (για ύφασμα).
*Диагональ, -и θ. 1 διαγώνια γραμμή. 2 (για ύφασμα) λοξότητα, φαροκόκκαλο. || **εμφ.** πο -и διαγώνια, λοξά.
Диагональный επ. διαγώνιος.
*Диаграмма, -и θ. διάγραμμα.
*Диадема, -и θ. διάδημα, στέμμα, κορώνα. || στολίδι του κεφαλιού των γυναικών.
Диакоп βλ. Дякоп.
*Диаκριтический επ.: - знак διακριτικό γνώρισμα ή σημάδι.
*Диалёкт, -а α. διάλεκτος, τοπολαλιά.
Диалектальный επ. βλ. Диалектнй.
Диалектизм, -а α. ιδιωματισμός.
Диалектик, -а α. οπαδός της διαλεκτικής μεθόδου ή φιλοσοφίας. || (παλ.) κάτοχος της διαλεκτικής μεθόδου συζήτησης.
*Диалектика, -и θ. 1 (φιλοσ.) διαλεκτική· материалистическая - υλιστική διαλεκτική. 2 εξέλιξη, πορεία κίνησης, ανάπτυξης· - со-бщнй η εξέλιξη των γεγονότων. 3 (παλ.) μέθοδος συζήτησης ενός θέματος με ερωταποκρίσεις.
Диалектический¹ επ. διαλεκτικός· - материализм διαλεκτικός υλισμός.
Диалектический² επ. (παλ.) βλ. Диалектнй.
Диалектннй επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. Диалектическй¹.
Диалектннй επ. διαλεκτικός, της διάλεκτου.
Диалектолог, -а α. διαλεκτολόγος, ειδικός σε ζητήματα διαλεκτολογίας.
Диалектологическй επ. διαλεκτολογικός.
Диалектология, -и θ. διαλεκτολογία.
*Диалог, -а α. διάλογος, συνομιλία· λογοτεχνικό ή φιλοσοφικό έργο με μορφή διαλόγου· -и Платона οι διάλογοι του Πλάτονα.
Диалогическй επ. διαλογικός· ποёма в -ой фёрме ποίημα με μορφή διαλόγου· -ая речь ομιλία με μορφή διαλόγου.
Диаматннй επ. (φυσ.) διαμαγνητικός.
*Диамант, -а α. 1 (παλ.)· διαμάντι. 2 είδος μικρών τυπογραφικών στοιχείων.
Диамат, -а α. διαλεκτικός υλισμός.
Диаматчик, -а α. ειδικός στο διαλεκτικό υλισμό.
*Диаметр, -а α. διάμετρος.
Диаметрально επίρ. διαμετριά.
Диаметральный επ. διαμετρικός.
*Диапазон, -а α. 1 (μουσ.) η διαπασών. 2 **μτφ.** όγκος, μέγεθος, έκταση· - знанйи πολυ-

γνωσία, ευρυμάθεια, πολυμάθεια.

***диапозитивъ**, -а α. (φωτογρ.) το διαθετικό, η θετική εικόνα.

диапозитивный επ. διαθετικός· -ая пласти́нка διαθετική πλάκα.

***диатеза**, -а α. (ιατρ.) διάθεση, προδιάθεση του οργανισμού για μεριές ασθένειες.

***диатермия**, -и θ. διαθερμία, ηλεκτροθεραπεία.

***диатонический** επ. (μουσ.) διατονικός· -ая гамма διατονική κλίμακα.

***диатриба**, -н θ. διατριβή, αυστηρή κριτική.

***диэфон**, -а α. ραδιοφάρος.

***диафрагма**, -н θ. (ανατ. κ. οπτ.) διάφραγμα.

диафрагмировать, -рую, -руешь ρ.δ. (οπτ.) βάζω διάφραγμα.

див, -а α. δαίμονας, διάβολος (στη μυθολογία των ανατολικών λαών).

***дѣва**, -н θ. (παλ.) θεοπεσία, έξοχη καλλιτέχνηδα, τραγουδίστρια.

***диванъ**¹, -а α. ντιβάνι, ανάκλιτρο.

***диванъ**², -а α. διβάνιο, αίθουσα συνεδριάσεων της τουρκικής σουλτανικής κυβέρνησης· η τουρκική κυβέρνηση, η Υψηλή Πύλη. || ονομασία ποιητικής συλλογής των ανατολικών χωρών.

диванный επ. του ντιβανιού· -ая подушка το προσέφαλο του ντιβανιού. || ουσ. θ. (παλ.) δωμάτιο ανάπαυσης σε ντιβάνια.

***дивергенция**, -и θ. διχασμός, διακλάδωση. || μτφ. διχογνωμία, διαφωνία, διχόνοια.

диверсант, -а α. σαμποταριστής, σαμποτέρ.

диверсионный επ. σαμποταριστικός· - акт σαμποταριστική πράξη.

***диверсия**, -и θ. 1 (στρατ.) αντιπερισπασμός, 2 σαμποταριστική πράξη, σαμποτάρισμα.

***дивертиsmент**, -а α. φυχαγωγία, φυχαγώγηση, ντιβερτιμέντο.

дивертиsmентный επ. φυχαγωγικός· - номер φυχαγωγικό νούμερο.

***дивиденд**, -а α. κέρδος μετόχων, μέρισμα.

дивидендный επ. μερισματικός· μετοχικός.

***дивизион**, -а α. ουλαμός μοίρα· артиллерийский - ουλαμός πυροβολικού· - миноно́вец μοίρα торπιлобóλων.

дивизионный επ. του οίλαμου· της μοίρας· - командир διοικητής ουλαμού, ουλαμηγός. || μεραρχιακός, της μεραρχίας· - штаб το επιτελείο της μεραρχίας.

***дивизия**, -и θ. μεραρχία· пехотная (стрелкóвая) - μεραρχία πεζικού· танковая - μεραρχία αρμάτων μάχης.

дивитьсѣ, -влю́, -вишь ρ.δ.μ. εκπλήττω, κάνω, προξενώ έκπληξη, καταπλήττω. || -ся εκπλήττομαι, καταπλήττομαι, θαυμάζω.

дивный επ., βρ: -вен, -вна, -вно. 1 εκπληκτικός, καταπληκτικός. 2 θαυμάσιος, έξοχος,

υπέροχος, εξαίσιος.

дѣво, -а ουδ. 1 θαύμα, θαυμάσιο, καταπληκτικό πράγμα. 2 ως κατηγ. είναι εκπληκτικό (παράξενο)· -, что он не пришёл προξενεί έκπληξη το ότι αυτός δεν ήρθε. || εκφρ. дѣву да́ться εκπληχθώμαι, καταπληχθώμαι, παραξενεύομαι, απορώ· на - θαυμάσια, λαμπρά, υπέροχα, άριστα· что за -! (τι) παράξενο πράγμα! ёто не - αυτό δεν είναι τίποτε το παράξενο.

дивоваться, дивуюсь, дивуешься ρ.δ. (παλ. κ. διαλι.) βλ. дивитьсѣ.

дивчина, -н θ. (απλ. κ. διαλι.) βλ. дѣвушка.

дигиталис, -а α. 1 δακτυλίτιδα (φυτό). 2 (φαρμ.) διγίταλίνη.

дидактизм, -а α. (γραπ. λόγος), διδαχή, ηθική αγωγή.

дидактик, -а α. ο ειδικός στη διδασκτική.

***дидактика**, -и θ. διδακτική, κλάδος της παιδαγωγικής. || βλ. дидактизм.

дидактический επ. 1 διδακτικός, της διδασκτικής· -ие принципы διδακτικές αρχές. 2 ηθοπλαστικός.

***диѣз**, -а α. (μουσ.) δίεση.

***диѣта**, -н θ. δίαιτα· молóчная - γαλακτοδίαιτα· стрóгая - αυστηρή δίαιτα· соблю́даты -у κάνω δίαιτα· поса́дять на - е βάζω σε δίαιτα.

диетѣтика, -и θ. η διαιτητική.

диетѣтический επ. διαιτητικός, της διαιτητικής· -ое питáние διαιτητική τροφή.

диетический επ. διαιτητικός, της δίαιτας· -ая пи́ща τροφή δίαιτας· -ая столóвая εστιατόριο δίαιτας.

***дѣзель**, -я α. ντίζελ (μηχανή εσωτ. καύσης).

дѣзельный επ: - тра́ктор τραχτέρ-ντίζελ· - поезд тра́ино-ντίζελ.

дизентерийный επ. δυσεντερικός, -ιώδης.

***дизентерия**, -и θ. δυσεντερία.

дикарский επ. άγριος· -ая жизнь ζωή άγριου, αγριανθρώπου· - вид μορφή αγριάνθρωπου.

дикарство, -а ουδ. αικινωησία, αποφυγή απο τα εγκόσμια, άγρια κατάσταση.

дикарь, -я α., -ка, -и θ. άγριος άνθρωπος, άγρια γυναίκα. || άνθρωπος απολίτιστος, άμορφωτος. || αικινώνητος άνθρωπος, άγριμ, άγρι-άνθρωπος.

дикий επ., βρ: дик, дика, -дико. 1 άγριος· -ая коза άγριόγίδα· -ая ўтка άγριόπαπια· - виногра́д άγριόβλημα· -ая яблоня άγριομηλιά || άγλιχτος, άθικτος, παρθένος· αικτοίκτης. || ερημικός, καιοτράχαλος· -ие скáлы άγρια βράχια. 2 απολίτιστος, άμορφωτος, άγροίκος. || ως ουσ. βλ. дикарь. 3 ακράτητος, βίαιος, ορμητικός, άτίθασος· - нрав άγριο ήθος. 4

φριχτός, φρικώδης, φοβερός· -ая боль φριχτός πόνος. 5 παράδοξος, παράλογος, άφρονας· - восторг έξωφρενικός ενθουσιασμός· -ая мысль άφρονη σκέψη. 6 ακοινωνήτος, απομονωμένος, κλεισμένος στο καβούκι του. 7 (παλ.) γκρίζος, σταχτής, φαίος· - камень γκρίζια πέτρα. || εκφρ. -οε мѣсо (παλ.) ιατρ. παρασάρωμα.

Дѣко επίρ. άγρια κλπ. επ.

ΔΙΚΟΒΡΑΣ, -α α. είδος ακανθίονα (τρωιτικό θηλαστικό).

ΔΙΚΟΒΙΝΑ, -η θ. πράγμα περίεργο, εκπληκτικό, ασυνήθιστο, παράξενο· что за -! τι παράξενο πράγμα! в -у быть, okazάτbся κ.τ.τ. είμαι, φαίνομαι παράξενος.

ΔΙΚΟΒΙΝΚΑ, -и θ. βλ. ДИКОБИНА.

ΔΙΚΟΒΙΝΝΗ επ., βр: -нна, -нно (α. δεν έχει) ασυνήθιστος, παράξενος, αλλόμοτος· εκπληκτικός.

ΔΙΚΟΡΑΣΤΥΨΗ επ. αυτοφής, άγριος.

ΔΙΚΟΣΤΉ, -и θ. 1 αγριότητα. 2 ερημιά, άγριο μέρος. 3 βαρβαρότητα, απολιτισιά. || θηρωδιά, ιτηνωδιά. 4 φρίκη. 5 πράγμα εκπληκτικό, παράδοξο· παραλογισμός, έξωφρενιότητα. 6 ακοινωνησία, αποφυγή απο τα εγκόσμια.

***ΔΙΚΤΑΝΤ**, -α α. 1 γύμνασμα γραπτό με υπαγόρευση· πρόχειρο διαγώνισμα. 2 (παλ.) βλ. ДИКТОВКА (1 σημ.).

***ΔΙΚΤΑΤ**, -α α. πολιτική καθ' υπαγόρευση.

***ΔΙΚΤΑΤΟΡ**, -α α. 1 δικτάτορας. 2 έπαικτος άρχων του ρωμαϊκού κράτους με απεριόριστη εξουσία.

ΔΙΚΤΑΤΟΡΣΚΗ επ. δικτατορικός.

ΔΙΚΤΑΤΟΡСТВО, -α ουδ. δικτατορευση.

ΔΙΚΤΑΤΟΡСТВОВАТЬ, -ствую, -ствуешь р.δ. 1 δικτατορεύω, είμαι δικτάτορας. 2 φέρνομαι σαν δικτάτορας.

***ΔΙΚΤΑΤУРА**, -η θ. 1 δικτατορία· воённая - στρατιωτική δικτατορία· - пролетариата δικτατορία του пролетарιάτου. 2 το αξίωμα του ρωμαίου δικτάτορα.

***ΔΙΚΤОВАТЬ**, -гую, -гешь р.δ.μ. 1 υπαγορεύω (σέ κάποιον να γράφει). 2 ορίζω, επιβάλλω, υποχρεώνω· - своё волю победённому υπαγορεύω τη θέλησή μου στο νικημένο. || -ся 1 υπαγορεύομαι. 2 ορίζομαι, επιβάλλομαι.

ΔΙΚΤОВКА, -и θ. 1 υπαγόρευση· писать под -у γράφω καθ' υπαγόρευση. 2 βλ. ДИКТАНТ (1 σημ.). || εκφр. под -у чью καθ' υπαγόρευση του... , κατ' επιβολή του...

***ΔΙΚТОР**, -α α. εκφωνητής (κυρίως ραδιοφώνου).

ΔΙΚТОРСΚΗ επ. εκφωνητικός, του εκφωνητή.

***ΔΙΚЦΙΑ**, -и θ. άρθρωση λέξεων, προφορά, συνειφωρά, συνειφώνηση.

***ΔΙΛΕΜΜΑ**, -η θ. δίλημμα.

***ΔΙΛΕΤΑΝΤ**, -α α., -ка, -и θ. ερασιτέχνης, -иδα, ντελιτάντης.

ΔΙΛΕΤΑΝΤΙЗМ, -α α. ερασιτεχνισμός, ερασιτεχνία, ντελιταντισμός. || επιφάνεια, φαινομενική όψη, επίφαση.

ΔΙΛΕΤΑΝТСΚΗ επ. ερασιτεχνικός, ντελετάντιος. || επιφανειακός, κατ' επίφαση.

ΔΙΛΕΤΑΝΤСТВО, -α ουδ. βλ. ДИЛЕТАНТИЗМ.

***ΔΙΛΕΞΑΝС**, -α α. άμαξα πολυθέσια ιππλάτη, αλογάμαξα· ταχυδρομική άμαξα.

***ΔΙΛΟΓΙΑ**, -и θ. διλογία, δυό μυθιστορήματα ή δραματικά έργα που συνδέονται μεταξύ τους.

***ΔΙΜΗΝΟΥНДО** επίρ. (μουσ.) ντιμινουέντο, βαθμιαία ελάττωση του ήχου.

***ΔΙΜΟΡΦΙЗМ**, -α α. διμορφισμός, διμορφία.

ΔΙΜΟΡΦНΗ επ. δίμορφος· -οе вещество δίμορφη ουσία.

***ΔΙΝΑ**, -η θ. δύνη (μονάδα δύναμης).

ΔΙΝΑΜΙЗМ, -α α. δυναμισμός.

ΔΙΝАМик, -α α. μεγάφωνο ηλεκτροδυναμικό.

***ΔΙΝАМИКА**, -и θ. 1 δυναμική, κλάδος της μηχανικής. 2 δυναμισμός. || μтφ. κίνηση, δράση, ενέργεια. 3 (μουσ.) ηχηρότητα.

***ΔΙΝАМИТ**, -α α. δυναμίτιδα, δυναμίτης.

ΔΙΝАМИТНΗ επ. της δυναμίτιδας, του δυναμίτη· - склад αποθήκη δυναμίτιδας.

ΔΙΝАМИЧЕСΚΗ επ. 1 δυναμικός, της δυναμικής. 2 ισχυρός, δυνατός.

ΔΙΝАМИЧНОСТЬ, -и θ. δυναμικότητα.

ΔΙΝАМКА, -и θ. βλ. ДИНАМО.

ΔΙΝАМО ουδ. άιλ. δυναμό, δυναμομηχανή.

ΔΙΝАМО-МАШИНА, -η θ. δυναμομηχανή.

***ΔΙΝАМОМЕТР**, -α α. δυναμόμετρο.

ΔΙΝАМОМЕТРИЧЕСΚΗ επ. δυναμομετρικός.

ΔΙΝАМОМЕТРЯ, -и θ. δυναμομέτρηση.

ΔΙΝАР, -α α. 1 βλ. ДИНАРИЙ. 2 νόμισμα της Γιουγκοσλαβίας, Ιράν και άλλων κρατών.

ΔΙΝАРИЙ κ. **ДЕНАРИЙ**, -я α. αργυρό νόμισμα του ρωμαϊκού κράτους.

***ΔΙНАС**, -α α. πλίνθος (τούβλο) πυρίμαχος.

ΔΙΝАСТИЧЕСΚΗ επ. δυναστικός.

***ΔΙΝАСТИЯ**, -и θ. δυναστεία· - Романовех η δυναστεία των Ρωμανόφ.

***ΔΙΝГО** ουδ. άιλ. αγριόσκυλο της Αυστραλίας.

***ΔΙΝОВАВР**, -α α. δεινόσαυρος.

***ΔΙΝΟТЭРИЙ**, -я α. δεινοθήριο.

ДИН(Ь)-ДИН(Ь), **ДИНЬ-ДОН**, **ДИНЬ-ДОМ** (ονοματοποιητικά) ντίν-ντάν, ντάγι-τούγι, τίμ-τάι.

***ΔΙΟΠТР**, -α α. διόπτρα (γεωδαιολογικών οργάνων ή τουφεκιού).

ДИОПТРЕННΗ επ. διοπτρικός.

ДИОПТРИКА, -и θ. η διοπτρική, μέρος της φυσικής.

***ΔΙΟПТРИЯ**, -и θ. διοπτρία, μονάδα μέτρησης φακών.

***диорáμα**, -и θ. διόραμα.
дипкурьёр, -а α. διπλωματικός ταχυδρόμος.
*диплоκόκк, -а α. (ιατρ.) διπλόκοκκος.
*диплóm, -а α. δίπλωμα, πτυχίο, πιστοποιητικό σπουδών. || δίπλωμα αξιώματος, 'ευρεσιτεχνίας κλπ., προνομιακό έγγραφο.
дипломáнт, -а α. -ка, -и θ. βλ. дипломник.
*дипломáт, -а α., -ка, -и θ. διπλωμάτης, -ισσα. || επιτήδειος στις συνεννοήσεις.
дипломáтика, -и θ. η διπλωματική.
дипломáτικόςкíи επ. 1 διπλωματικός· -ие от-ношения διπλωματικές σχέσεις· -körper διπλωματικό σώμα· -курьёр βλ. дипкурьёр. 2 μτφ. επιδέξιος, επιτήδειος· κρυφίνους· -от-вёт διπλωματική απάντηση.
дипломáτικόςность, -и θ. διπλωματία, διπλωματικό τάιτ.
дипломáτικόςный επ., βρ: -чен, -чна, -ο βλ. дипломáτικόςкий (2 σημ.).
*дипломáтия, -и θ. 1 διπλωματία, διπλωματικό σώμα. 2 πονηριά, κρυφίνοια.
дипломáτικόςμένος επ. πτυχιούχος, διπλωματούχος.
диплómник, -а α., -ца, -и θ. τελειόφοιτος ανωτάτων σχολών.
диплómный επ. πτυχιτικός· -ая работа πτυχιακή εργασία (μελέτη).
*директíва, -и θ. οδηγία, ντιρεκτίβα.
директíвный επ. της οδηγίας, της ντιρεκτίβας, κατευθυντήριος· -не указáния οδηγίες, ντιρεκτίβες.
*дирéктор, -а α., πλθ. директорá. διευθυντής, -τρια.
дирéкторáт, -а α. 1 διευθυντήριο. 2 βλ. директорция.
*дирéктория, -и θ. διευθυντήριο, όργανο εξουσίας της γαλλικής επανάστασης.
дирéкторский επ. του διευθυντή· -кабинét το γραφείο του διευθυντή.
дирéкторство, -а ουδ. η υπηρεσία του διευθυντή, διευθυντηλίτι.
дирéкторствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. είμαι διευθυντής, ασκώ τα καθήκοντα του διευθυντή.
дирéкторша, -и θ. (απλ.) η σύζυγος του διευθυντή.
*директрíса, -и θ. (παλ.) διευθύντρια γυναικείου εκπαιδευτικού ιδρύματος.
*директрíса?, -и θ. (γερμ.) κατευθυντήρια γραμμή.
*дирéкция, -и θ. διεύθυνση· -инститúта η διεύθυνση του Ινστιτούτου. || το γραφείο του της διεύθυνσης.
директíβельный επ. του πηδαλιοχούμενου αεροστάτου· διευθύνσιμος.
*директíβель, -я α. πηδαλιοχούμενο αερόστατο.

***дирижёр**, -а α. διευθυντής ορχήστρας, αρχιμουσικός, μάϊστρος.
дирижёрский επ. του αρχιμουσικού, του μαέστρου· -ая пáлочка η μπαγκέτα του μαέστρου.
дирижёрство, -а ουδ. η διεύθυνση της ορχήστρας.
дирижёрство, -я ουδ. βλ. дирижёрство.
*дирижёрствовать, -рую, -руешь ρ.δ. διευθύνω (ορχήστρα, χορωδία).
дисгармонíровать, -рует ρ.δ. 1 παραφωνώ. 2 δεν υπάρχει συμφωνία, ομόνοια, υπάρχει διχόνοια.
дисгармонíческий επ. δυσαρμονικός, παράφω-νος, παράτονος.
дисгармонíчний επ., βρ: -чен, -чна, -чно δυσαρμονικός, αταίριαστος.
*дисгармонíя, -и θ. 1 δυσαρμονία, παραφω-νία, παρατονία. 2 μτφ. ασυμφωνία, αταίρια-ξιά· διχόνοια.
*диск, -а α. 1 δίσκος, πλάκα τρογγυλή. || αθλητικός δίσκος· метáние -а δισκοβολία. || δίσκος ήλιου, φεγγαριού. || δισκοειδές εξάρ-τημα μηχανής. 2 δίσκος αυτόματου όπλου (όπου χωρούν τα φυσίγγια).
*дискáнт, -а α. οξεία παιδική φωνή. || παι-δί-τραγουδιστής υψίφωνο.
дисквалíфикация, -и θ. ανικανότητα απόκτη-σης ειδικότητας. || απώλεια της ειδικότητας. || αποκλεισμός αθλητή απο τους αγώνες.
дисквалíфицировать, -рую, -руешь ρ.δ.и.σ.μ. (γραπ. λόγος) εξαιρώ, αποκλείω, στερώ για ανικανότητα, αναξιοότητα. || -ся εξαιρούμαι, α-ποκλείομαι, στεροούμαι του δικαιώματος.
*дискóбóл, -а α. δισκοβόλος.
дíсковый επ. δισκοειδής.
*дискóнт, -а α. έκπτωση· προεξόφληση.
дискóнтíровать, -рую, -руешь ρ.δ.и.σ.μ. (οικον.) εκπίπτω, προεξοφλώ. || -ся εκπίπτω, προεξοφλούμαι.
дискóнтный επ. προεξοφλήσιμος.
дéскос, -а α. (εικισ.) ο δίσκος.
дискредитáция, -и θ. ανυποληψία, δυσφήμη-ση, υπόσκαφη του κύρους.
дискредитáрование, -я ουδ. δυσφήμιση, υ-πόσκαφη του κύρους.
*дискредитáровать, -рую, -руешь ρ.δ.и.σ.μ. ρίχνω (υποσκάπτω) το κύρος, δυσφημώ. || -ся υποσιιάπτομαι (για κύρος), δυσφημούμαι.
дискриминацíонный επ. της διάκρισης· -ая полíтика πολιτική διάκρισης.
*дискримíнация, -и θ. διάκριση· расовая - φυλετική διάκριση.
дискримíнировать, -рую, -руешь ρ.δ.и.σ.μ. κáνω διάκριση (σε δικαιώματα, φυλές). || -ся υφίσταμαι διάκριση.
*дискурсивный επ. συλλογιστικός, δια του

συλλογισμού, με λογικά συμπεράσματα.

дискуссионный επ. συζητικός, της συζήτησης· - клуб λέσχη συζητήσεων. || συζητήσιμος.

***дискуссия**, -и θ. συζήτηση· **вступить в -ю** παίρνω μέρος στη συζήτηση.

***дискутировать**, -рую, -руешь ρ.δ. μ.κ. αμ. συζητώ· - вопрос συζητώ το ζήτημα· - о роли личности в истории συζητώ για το ρόλο της προσωπικότητας στην ιστορία.

дислокационный επ. της διάταξης, της τοποθέτησης.

***дислокация**, -и θ. 1 διάταξη στρατιωτική. 2 διάταξη γεωλογική. 3 (ιατρ.) εξάρθρωση.

дисциплинировать, -рую, -руешь ρ.δ. κ.σ.μ. (στρατ.) κάνω διάταξη, διατάσσω τό στρατεύμα. || -ся 1 διατάσσομαι, μπαίνω σε διάταξη. 2 (γεωλ.) αναμειγνύομαι, ανακατεύομαι, παίρνω άλλη διάταξη.

***диспансер**, -а α. αστυλινική, πολικλινική για ειδική θεραπεία.

диспансеризация, -и θ. αστυλινική θεραπεία.

диспансерный επ. της αστυλινικής.

***диспепсия**, -и θ. δυσπεψία.

***дисперсия**, -и θ. διασπορά· διαχωρισμός, διαμελισμός.

***диспетчер**, -а α. ρυθμιστής μεταφορικών μέσων επιχείρησης.

диспетчерский επ. 1 ρυθμιστικός, του ρυθμιστή. 2 ουσ. -ая θ. ρυθμιστικό κέντρο.

***диспозиция**, -и θ. 1 διάταξη, παράταξη των στρατευμάτων ή του στόλου. 2 (καλ.) διαταγή μάχης ή πορείας.

диспропорциональность, -и θ. δυσαναλογία.

диспропорциональный επ., βρ: -лен, -льна, -льно δυσανάλογος.

диспропорция, -и θ. δυσαναλογία.

диспут, -а α. 1 συζήτηση (πάνω σε θέμα επιστημονικό, λογοτεχνικό κλπ.)· λογομαχία· **вести** - διεξάγω, κάνω συζήτηση, συζητώ. 2 δημόσια υποστήριξη διατριβής.

диспутировать, -рую, -руешь ρ.δ. συζητώ, λογομαχώ, φιλονικώ, ερίζω.

диссертант, -а α., -ка, -и θ. αυτός που ετοιμάζει διατριβή.

диссертационный επ. της διατριβής· -ая тема θέμα διατριβής.

***диссертация**, -и θ. διατριβή, πραγματεία· **докторская** - εναίσιμη διατριβή για διδακτορία· **кандидатская** - εναίσιμη διατριβή δoκίμου διδάκτορα.

***диссидент**, -а α. (καλ.) ετερόδοξος· σχισματικός.

диссидентский επ. ετερόδοξος, σχισματικός.

диссимилятивный επ. ανόμοιος.

***диссимиляция**, -и θ. 1 ανομοιότητα. 2 (βιολ.)

παύση της εξομοίωσης.

***диссонанс**, -а α. (μουσ.) 1 παραφωνία, φάλτσο. 2 μτφ. ασυμφωνία, αταριαξιά, διχόνοια.

диссонировать, -рую, -руешь ρ.δ. (μουσ.) παραφωνώ, απάδω, φαλτσάρω.

***диссоциация**, -и θ. 1 (φυσ.-χημ.) διάλυση στοιχείων σώματος. 2 (ψυχλ.) το ασύνδετο των ψυχικών προτάξε.

дистанционный επ: -ая **Граната** εγκαιροφλεγής χειροβομβίδα· -ая **дóмба** εγκαιροφλεγής βόμβα· -ое **управление самолёта** η διεύθυνση αεροπλάνου χωρίς πιλότο. || του χώρου του σταθμού.

***дистанция**, -и θ. 1 απόσταση· διάστημα. 2 σταθμός· **начальник** -и ο διοικητής του σταθμού, σταθμάρχης (μεταφορικών μέσων). || **εμφр. сойт́и с** -и παραιτούμαι (βγαίνω) απο το αγώνισμα δρόμου.

***дистиллировать**, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -**рòванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ. κ.σ.μ. διυλίζω, αποστάζω, αποσταλάζω. || -ся διυλίζομαι.

дистиллят, -а α. απόσταγμα.

дистилляционный επ. διυλιστήριο.

дистилляция, -и θ. διύλυση· απόσταξη.

дистрофик, -а α. αυτός που πάσχει απο δυστροφία.

дистрофический επ. της δυστροφίας· -ие **изменения** αλλαγές δυστροφίας.

***дистрофия**, -и θ. δυστροφία.

***дисциплина**¹, -и θ. 1 πειθαρχία· **вóнская** - στρατιωτική πειθαρχία· **партийная** - κομματική πειθαρχία· **трудова́я** - εργατική πειθαρχία· **соблюдать** -у πειθαρχώ, είμαι πειθαρχικός. 2 αντοχή, εγυρότητα· **внутренняя** - η εγυρότητα.

***дисциплина**², -и θ. κλάδος επιστήμης.

дисциплинарный επ. πειθαρχικός· -ое **взыскание** πειθαρχική τιμωρία· -ая **ответственность** πειθαρχική ευθύνη· - суд πειθαρχικό δικαστήριο.

дисциплинированность, -и θ. πειθαρχία.

дисциплинированный επ. απο μτχ. πειθαρχικός, ευπειθής, υπάκουος.

дисциплинировать, -рую, -руешь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -**рòванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ. κ.σ.μ. πειθαρχώ, συνηθίζω κάποιον στην πειθαρχία. || -ся είμαι πειθαρχικός, πειθαρχώ, υπακούω, ευπειθώ.

дитя́, γεν. κ. δοτ. **дидя́ти**, οργν. **дидя́тею**, προθт. ο **дидя́ти**, ουδ., πλθ. **дéти** (βλ. **дéти**)· στις πλάγιες πτώσεις του εννι. σπάνια χρησιμοποιείται. 1 (καλ.) παιδάκι, μωρό, μπεμπέξ. || άπειρος, αφελής, παιδάκι. 2 τέκνο. || **εμφр. природн** φυσιολόγος, άσχετος με τον πολιτισμό της πόλης.

дидя́тко, -а ουδ. (απλ.) χαϊδ. μωρό· - **моё**

παιδάκι μου, μωρό μου.

δλυρετίν, -α α. διουρητικό φάρμακο.

***δλυφράμω**, -α α. διθυράμβος. || υπερβολικός έπαινος. || **εμφρ.** **πετѣ** -η φάλλω διθυράμβους, εγκωμιάζω υπερβολικά.

δλυφράμωβίος επ. διθυραμβικός· -ие στιχί διθυραμβικοί στίχοι.

***δλυφράκτση**, -и θ. διάθλαση· - **свѣта** διάθλαση του φωτός.

δλυφтерійνй επ. διφθερικός.

δλυфтерит, -а α. βλ. **дифтерія**.

δλυфтеритнй επ. διφθερικός.

***δλυфтерія**, -и θ. διφθερίτιδα.

***δλυфтонг**, -а α. η δίφθογγος.

δλυфтонгизация, -и θ. δίφθογγοποίηση.

δλυфтонгическй επ. δίφθογγος.

***δλυффарация**, -и θ. δυσφήμηση.

***δλυфференциал**, -а α. 1 (μαθ.) το διαφορικό. 2 (τεχ.) το διαφορικό, διαφορικός μηχανισμός ή ντιφερεντσιάλ.

δλυфференциальнй επ. 1 διάφορος· -ая **рѣнта** διαφορική έγγεια πρόσοδος. 2 (μαθ.) διαφορικός· -ое **исчисление** διαφορικός συλλογισμός· -ая **геометрия** διαφορική ή απειροστική γεωμετρία.

δλυфференциация, -и θ. διάκριση, διαστολή, διαφοροποίηση, διαχωρισμός.

δλυфференцирование, -я ουδ. βλ. **дифференциация**.

δλυфференцировать, -рую, -руешь ρ.δ.и.с.и. 1 διακρίνω, διαχωρίζω, διαφοροποιώ. 2 (μαθ.) βρίσκω το διαφορικό.

δλυффузионнй επ. διαχυτικός.

***δλυффузия**, -и θ. (φυσ.) διάχυση.

δλυффузйнй επ. ασαφής, αξεκαθάριστος, διάχυτος, συγκεχυμένος.

δλυффузор, -а α. (τεχ.) 1 χοάνη ηχητική. 2 μεμβράνα ηχητική.

дичать ρ.δ. αγριεύω, γίνομαι άγριος, περιέρχομαι σε άγρια κατάσταση· **вдали от людѣй κόшки** -**ит** μακριά από τους ανθρώπους οι γάτες γίνονται άγριες. 2 γίνομαι, καθίσταμαι ακοινωνητής· **в этой глуші люди скóро** -**ит** σ' αυτό το απόκεντρο μέρος οι άνθρωποι γοήγορα χάνουν την κοινωνικότητα. || -**ся** αγριεύω, απροεύγω τους ανθρώπους, αποξενώνομαι.

дичина, -и θ. βλ. **дичь** (1 σημ.).

дичковнй επ. άγριος, ανεμβόλιαστος.

дичок, -чкá α. 1 (βοτ.) δέντρο άγριο, ανεμβόλιαστο· **яблоня**-- αγριοληλιά. 2 άνθρωπος ακοινωνητος, αποξενωμένος· ντροπαλός.

дичь, -и θ. 1 (αθρσ.) θηράματα, άγρια, κυνήγι. || κρέας αγρίων ζώων και πτηνών. 2 (в -**й**) ερημιά, ερημότοπος, αγριότοπος. 3 αρλούμπες, ψευδολογίες.

днэлэктрик, -а α. δυσηλεκτραγωγό σώμα.

днэлэктрический επ. δυσηλεκτραγωγός.

диѣта κλπ. παράγωγα βλ. **диѣта**.

длань -и θ. (απλ.) ύφος, παλ.) χέρι, παλάμη, καρπός.

длинá, -**й** θ. 1 μήνος, μάκρος· **мѣры** -**й** μέτρα μήνους· - **окръжности** μήνος περιφέρειας· - **пути, реки** το μήνος δρόμου, ποταμού· **он растянулся во всю** -**й** αυτός ξάπλωσε φαρδιάπλατιά. 2 διάρκεια· - **рабóчего дня** διάρκεια εργατικής μέρας· - **рассказá** το μάκρος διηγήματος.

длиннѣть, -ѣет ρ.δ. μακραίνω, επιμηκύνομαι.

длиннобóроднй επ., βρ: -**рòд**, -а, -ο μακρογένης.

длиннобóлновнй επ. (ράδιο) μακρών κυμάτων· -ая **стáнция** ραδιοσταθμός μακρών κυμάτων.

длинноволокнистй επ. μακρόνινος.

длинноднѣвнй επ. (για φυτά που απαιτούν) μακράς διαρκείας φως κατά το 24ωρο.

длиннокрýлнй επ. μακρόπτερος.

длиннолйцнй επ., βρ: -**лйц**, -а, -е μακροπρόσωπος.

длинноногнй επ., βρ: -**нòг**, -а, -ο μακρόποδης, μακρόποδαρος, μακρόπους.

длинноноснй επ., βρ: -**нòс**, -а, -ο μακρομύτης.

длиннопóлнй επ., βρ: -**пòл**, -а, -ο (για ένδυμα) μακρός, ποδήρης.

длинноручнй επ., βρ: -**рýк**, -а, -ο μακροχέρης, μακρόχειρος.

длиннотá, -**й**, πλθ. -**нòты** θ. 1 (παλ.и.απλ.) το μάκρος, μακρότητα· το μακροκελές. 2 πλθ. μακρότητες, περίσσιες λεπτομέρειες ίλογοτεχνικού έργου.

длинноýснй επ., βρ: -**ýс**, -а, -ο μουστακλής.

длинноýхнй επ., -**ýх**, -а, -ο που έχει μακριά αυτιά, ωτόεις.

длиннохвóстнй επ., βρ: -**òст**, -а, -ο μακρούρος· -ая **сòрòка** μακρούρη καραιάξα.

длинношѣнй, -**яя**, -**еѣ** επ. μακρόλαιμος, μακρολαίμης.

длиннýшнй, -**ая**, -**еѣ** επ. (απλ.) πολύ μακρύς, μεγάλος· - **день** μεγάλη μέρα.

длиннй επ., βρ: -**нен**, -**ннá**, -**нно**. 1 μακρύς, μακρός, μακρικός· επιμήκης· -**не** **вóлосы** μακριά μαλλιά. || φηλόσωμος, ευμεγέθης. 2 μεγάλης διάρκειας· - **день** μεγάλη μέρα. || **ε**-**и**τενής, **ε**κτεταμένος, **σ**χοινοτενής· **δ**ιεξοδικός· **π**αρατραβηγμένος· - **рассказ** μακροσκελές διήγημα· - **доклад** παρατραβηγμένη εισήγηση. || **εμφρ.** - **рубль** πολλά λεφτά, παράς με ουρά· **у него** - **язык** αυτός είναι φλύαρος, αθυρόγλωσσος, αθυρόστομος.

длительность, -и θ. διάρκεια· - **рабóчего**

дня διάρκεια της εργατικής μέρας.

длительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно μακράς διαρκείας, μακροχρόνιος, παρατεταμένος, μακρός· -ая переписка μακροχρόνια αλληλογραφία· -ое молчание μακρά σιγή.

длитель, **длю**, **длитель** ρ.δ. μακραίνω, μακρύνω, επιμηκύνω· παρατείνω, παρατραβώ (για χρόνο). || -ся μακραίνω, παρατείνομαι, παρατραβώ, δυαριώ.

для πρόθ. με γεν. 1 για, δια· - детей για τα παιδιά· - взрослых για τους ενήλικους. || υπέρ, χάριν· - бедных για τους φτωχούς, - υπέρ των φτωχών· я это делал только для вас αυτό το κάνω μόνο για (χάριν) εσάς· каждый - себя καθένας για τον εαυτό του. 2 (σκοπό, προορισμό) για, δια· всё - победил όλα για τη νίκη· - нужна για το κέρδος· альбом - рисования τετράδιο ιχνογραφίας· ящик - писем γραμματοκιβώτιο· книга - детей παιδικό βιβλίο. 3 όσον αφορά, ως προς· вредно - детям είναι βλαβερό για τα παιδιά· полезно - здоровья είναι ωφέλιμο για την υγεία· - меня время дорого για μενα ο χρόνος είναι πολύτιμος. 4 με την ευκαιρία· угостить - праздника κερνώ για τη γιορτή. || **еифр.** --ради βλ. для; не - чего δεν υπάρχει λόγος για να· не - чего торопиться δεν υπάρχει λόγος για να βιαστώ.

дневальник ρ.δ. (στρατ.) ειτελώ υπηρεσία, είμαι της υπηρεσίας.

дневальный, -ого α. στρατιώτης της υπηρεσίας. || εφημερεύων.

дневальство, -а ουδ. η υπηρεσία στρατιώτη.

дневать, **днюю**, **днёшь** ρ.δ. διημερεύω, περνώ τη μέρα. || **еифр.** - и ночевать у кого-л. ξημεροβραδυάζω σε κάποιον.

днёвка, -и θ. διημέρευση.

дневник, -а α. 1 ημερολόγιο, υπόμνημα βесті - κρατώ ημερολόγιο. 2 ο καθημερινός έλεγχος του μαθητή (όπου σημειώνονται τά μαθήματα, οι βαθμοί και η διαγωγή).

дневной επ. 1 ημερήσιος, της ημέρας· - свет το κοκκίνο φως, το φως της ημέρας· лампа -го свёта λάμπα λευκού φωτός· -де время ο ημερήσιος χρόνος, η μέρα· -не часы το απομессήμερο· -спектакль απογευματινή παράσταση· -ая смёна ημερήσια βάρδια· -заработок ημερομίσθιο, μεροκάματο. 2 ημερόβιος (για έντομα, ζώα). || **еифр.** -ая повёрхность η επιφάνεια της γης.

днём επίρ. μέρα, κατά την ημέρα, τη μέρα, στη διάρκεια της μέρας· это случилось - αυτό συνέβηκε τη μέρα· я не имёю покоя ни -, ни ночью δεν έχω (βρίσκω) ησυχία ούτε μέρα, ούτε νύχτα. || **еифр.** - с огнём не найтй (απλ.) ψάχνεις να βρεις βελόνι στ' άχυρα.

днесъ επίρ. (παλ.) σήμερα, τώρα.

днеще, -а ουδ. πυθμένας, πάτος· - обчки ο πάτος του βαρελιού· - сѹдна ο πυθμένας του σκάφους.

дно, **дна** ουδ. 1 πυθμένας, πάτος, βυθός, φόντος, φούντο· - корабля ο πυθμένας του καραβιού· - стакана ο πάτος του ποτηριού· - моря ο βυθός της θάλασσας· перевернуть вверх дном αναποδογυρίζω. 2 μτφ. τα κατακάθια της κοινωνίας. || **еифр.** золотое - ανεξάντλητος πλούτος (θησαυρός)· до дна ως τον πάτο, όλο· пустить ή отправлять на - βυθίζω· ни дна ни покрьшки χαϊρι να μην ιδείς (ιδεί κλπ.).

дноочистительный επ. βυθοκαθαριστικός.

дноуглубительный επ: -ая машина βυθοκόρος.

до πρόθ. με γεν. (όριο) 1 μέχρι, ως, έως· - последней капли крови ως την τελευταία ραβίδα αίματος· с головнй - ног απο το κεφάλι ως τα πόδια· от Москвн - Афин απο τή Μόσχα ως την Αθήνα· от начала - конца απο την αρχή ως το τέλος· ждать - вечера περιμένω ως το βράδυ· отложить - возвращёния αναβάλλω ως την επιστροφή· - сих пор ως τώρα· - мая ως το Μάη· - завтра ως αύριο. 2 πριν, προ, προτού· заплатить - срёка πληρώνω πριν την προθεσμία· - обёда πριν το μεσημέρι ή πριν το γεύμα· - ноября года ως το τέλος του χρόνου, πριν τον καινούριο χρόνο· - революции πριν την επανάσταση, προεπαναστατικά· - нашей ёры πριν Χριστό· - отъезда πριν την αναχώρηση· - войннй πριν τον πόλεμο, προπολεμικά· - темнотнй πριν σκοτεινιάσει. 3 (οριο, βαθμό) - ужаса μέχρι φρίκης· - чего он хитёр τι πονηρός που είναι· промóк - костюм βράχηνια μέχρι το κόνιαλο· мне не - смёху δεν έχω τιποτε το γελείο· тепёръ не - шёток τώρα δεν έχει (де χωρούν) αστεία· - некоторой стёпени ως ένα βαθμό. || (ποσοτικό όριο)· это обойдётся - пять рублёй αυτό θα στοιχίσει μέχρι πέντε ρούβλια. 4 περίπου, ίσασαμε, ως; περί· их обло - двадцати человек αυτοί ήταν περίπου είκοσι άτομα. 5 (σχέση) για· мне не - шёток, не до смёху δεν έχω διάθεση γι' αστεία, για γέλια· мн; не - вас δεν έχω καιρό ν' ασχοληθώ με σας· мне нет - ётого αυτό δε με αφορά εμένο, δε μ' ενδιαφέρει. || **еифр.** что - όσον αφορά· что - меня όσον αφορά εμένα.

*до² ουδ. άιλ. ο μουσικός φθόγγος ντό.

до³.. (πρόθεμα) προσδίνει στά ρήματα τις εξής σημασίες: 1 ολοκλήρωση, περάτωση της ενέργειας: дочитатъ, допитъ, доестъ, доэхать. 2 συμπλήρωση ως το κανονικό ή επιπρόσθετα: докупитъ, дополучатъ, доспать. 3 με το μόριο -ся σημαίνει ενέργεια μέχρι ενός αποτελέσματος, μέχρι ενός βαθμού: дозвонитъся,

добудіться, дозв'ятися, доболт'ятися. 4 про: дошк'ольний, дореволюційний. 5 σε συνδυασμό με βραχέα ποιοτικά επίθετα σχηματίζονται επιρρήματα, που αντιστοιχούν με τα: κατά..., ολο... : *д'обела* κάτασπρα, *д'осуха* κατάξερα, *д'огола* ολόγυμνα.

доб'авит'ь, -влю, -вишь ρ.σ.μ. προσθέτω, επιπροσθέτω, συμπληρώνω, βάζω επί πλέον, ακιόμα· -*вте мне с'упу* βάλτε μου ακιόμα σουπα· *ск'олько д'енег не хват'ают*, я -влю όσα χρήματα δε φτάνουν, θα τα βάλλω εγώ. || λέγω γραφω επί πλέον, ακιόμα· - *следующее έχω* να προσθέσω το εξής· *мне нечего* - κ' όтому δεν έχω να προσθέσω τίποτε σ' αυτό. || -ся προστίθεμαι· -*лось ещё одно огорч'ание* προστέθηκε ακιόμα μια στενοχώρια (θλίψη).

доб'авка, -и θ. προσθήκη, συμπλήρωση, -μα.
доб'авл'ение, -я ουδ. 1 πρόσθεση. 2 συμπλήρωση, -μα, προσθήκη.

доб'авл'ять(ся) ρ.δ. βλ. **доб'авит'ь(ся)**.

доб'авок, -вка α. συμπλήρωμα, προσθήκη.

доб'авочный επ. πρόσθετος, επιπρόσθετος, προσθετός· συμπληρωματικός· -*ое время πρόσθετος χρόνος*· - *п'аёк* συμπληρωματικό δελτίο τροφίμων· - *налог* πρόσθετος φόρος, επιφορολογία.

доб'алт'иваться ρ.δ. βλ. **доб'алт'аться**.

доб'еж'ать ρ.δ. βλ. **доб'еж'ать**. || -ся τρέχω μέχρι, ώπου· *он -лся до того, что уп'ал* αυτός έτρεξε τόσο πολύ, που τελικά έπεσε.

доб'еж'ать, -беж'у, -бежишь, -г'ут ρ.σ. τρέχω ως, φτάνω τρέχοντας.

доб'ел'а επίρ. καθαρότητα, αστραφτοκάθαρα. || μέχρι λευκοπύρωση· *раскал'енный* - θερμασμένος μέχρι λευκοπύρωσης.

доб'еливание, -я ουδ. τέλειωμα του ασβεστώτος, της λεύκανσης.

доб'еливать ρ.δ. βλ. **доб'елит'ь**.

доб'елит'ь ρ.σ. τελειώνω το άσπρισμα.

доб'елка, -и θ. (απλ.) βλ. **доб'еливание**.

доб'ив'ать(ся) ρ.δ. βλ. **доб'ит'ь(ся)**.

доб'ир'ание, -я ουδ. απομάζευμα, συλλογή, μάζευμα, συγκέντρωση, συγκομιδή ως το τίλος.

доб'ир'ать(ся) ρ.δ. βλ. **доб'р'ать(ся)**.

доб'ит'ь, -б'ёт, -б'ьёшь 1 ρ.σ.μ. αποκιωτώνω, αποτελειώνω, φονεύω, χτυπώ ώπου να ξεφυχήσει· -*б'ей соб'аку, чтоб'и не м'училась* αποσιώτωσε το σκυλί, για να μη βασανίζεται. 2 κάτασπάζω, καταθραύω· *καταθρυμματίζω*, κ'άνω θρύφαλα· *стак'аны -ли* κάτασπασαν τα ποτήρια. 3 ξυλοκοπώ άγρια, κατασιωτώνω, σακιατεύω χτυπώντας. 4 κατανικώ, συντρίβω· - *враг'а* κατασυντρίβω τον εχθρό. 5 χτυπώ, κουδουνίζω ως το τέλος (για ωρολόγια κλπ.).

доб'ит'ься, -б'ьёсь, -б'ьёшься ρ.σ. πετυχαίνω, επιτυγχάνω, κατορθώνω, πραγματοποιώ κατόπιν

προσπαθειών· *након'ец он -лся ётого м'еста* επιτέλους αυτός κατορθωσε να πάρει αυτή τη θέση· *он'а -лась сво'его* αυτή πέτυχε εκείνο που ήθελε (επεδίωκε). || εισχωρώ, εισδύω, εισέρχομαι, φτάνω ως· *к нем'у не -ёшься* ως αυτόν δεν μπορείς να φτάσεις, αυτόν δεν μπορείς να τον ιδείς. || **εμφρ.** *не - сл'ова*, *отб'ета* δεν μπορώ να του αποσπ'ασω (να του βγάλω) λέξη, απάντηση· *не - толку* δεν μπορώ να βγάλω κανένα νόημα.

доб'лестный επ. -тен, тна, -тно (υφ. ύφος) αντρείος, γενναίος, ένδοξος, λαμπρός, δοξασμένος· -*не воённые с'илы* γενναίες στρατιωτικές δυνάμεις· - *п'одвиг* λαμπρό κατορθωμα· -*ая армия* ένδοξος στρατός. || εξαίρετος, εξαίρετικός· - *муж* λαμπρός σύζυγος. || ηρωικός· -*ая заш'ита* ηρωική υπεράσπιση (αντίσταση)· - *труд* ηρωική δουλειά.

доб'лесть, -и θ. (υφ. ύφος) αντρεία, αντραγαθία, αντρειοσύνη, γενναιότητα. || ηρωισμός, παλικαριά· *воёнская* - πολεμική αντρεία *прояв'ить* - *в труде* δείχνω ηρωισμό στη δουλειά. || πλθ. -и, γεν. -ей ικανότητες, εξαίρετικές ιδιότητες του ανθρώπου.

доб'олт'аться ρ.σ. φλυαρώ τόσο, που..., μέχρι...· -*ёшься до того, что в'ьгонят со сл'ужб'и* φλυαρείς τόσο, που θα σε διώξουν απο την υπηρεσία· -*лась он'а до абс'урда* αυτή φλυαρήσε μέχρι παραλογισμό.

доб'ор, -а α. μάζευμα, συλλογή, συγκομιδή, συγκέντρωση ως το τέλος. || πρόσληψη πλήρης.

доб'ражив'ать ρ.δ. βλ. **доб'родит'ь**.

доб'расыв'ать ρ.δ. βλ. **доб'росит'ь**. || -ся ρίχνομαι ως.

доб'р'ать, -бер'у, -бер'ёшь, παρλθ. χρ. *доб'р'ал*, -л'а, -ло, παθ. *μτχ.* παρлθ. χρ. *доб'ранный*, βρ: -ран, -'а κ. -а, -ο ρ.σ.μ. 1 απομαζεύω, αποτελειώνω την περισυλλογή, τη συγκομιδή, τη συγκέντρωση· - *ягоды* αποικαροπολώ, απομαζεύω τους καρπούς. 2 παίρνω, προσλαμβάνω ώπου, αποσυμπληρώνω. 3 (τυπгр.) τελειώνω τη στοιχειοθέτηση.

доб'р'аться, -бер'усь, -бер'ёшься, παρлθ. χρ. *-бр'ался*, -л'ась, -л'ось κ. -лось ρ.σ. 1 φτάνω, κατορθώνω να φτάσω, φτάνω με δυσκολία· - *до дома* κατορθώνω να φτάσω ως το σπίτι· *мы не могли* - *до верш'ины гор'и* δεν μπορέσαμε ν' ανεβούμε ως την κορυφή του βουνού· *након'ец -лись до истины* (μτφ.) επιτέλους φτάσαμε ως την αλήθεια· - *до с'утьи д'ела* φτάνω ως την ουσία της υποθεσης 2 (απλ.) λογαριάζομαι, ξεκαθαρίζω τους λογαριασμούς· *погоди*, я *доб'ерусь до теб'а* περίμενε, θα λογαριαστούμε.

доб'рачный επ. άγαμος, ανύπαντρος, εργένικος, μπекιάρικος· -*ая жизнь* εργένικη ζωή.

доб'ред'ать ρ.δ. βλ. **доб'рест'и**.

добрестѣ, -бреду́, -бредѣшь, παρθ. χρ. добрѣл, -брелá, -лб; μτχ. παρθ. χρ. добрѣд-ший ρ.σ. φτάνω μέ δυσκολία, σέρνομαι ως так мы устáли, что éλε до дóму -лѣ τόσο κουρα-στήκαμε, που μόλις και μετά βίας φτάσαμε ως το σπίτι. || φτάνω σιγοβαδίζοντας· гуляя, мы -лѣ до реки περιπατώντας φτάσαμε ως το ποτάμι.

добрѣтъ, -ѣю, -ѣешь ρ.δ. 1 γίνομαι καλός, αγαθός, καλόφυχος. 2 παχαίνω, χοντραίνω.

добрѣваться(ся) ρ.δ. βλ. добрѣтъ(ся).

добрѣтъ, -ѣю, -ѣешь ρ.δ. αποξυρίζω, -ρα-φίζω. || -ся αποξυρίζομαι, -ραφίζομαι.

добрó, -á ουδ. 1 το καλό, το αγαθό, η αρετή· -и зло το καλό και το κακό. 2 το ωφέλιμο, το ευχάριστο· из éтого -á не выйдеτ απ'αυτό καλό δε βγαίνει· неτ хýда без -á ουδέν κακόν αμιγές καλού· от -á -á не йдут κά-με το καλό και ρίχτο στο γιαλό. 3 καλή, αγαθή πράξη· делатъ мнóго -á κάνω πολλά κα-λά. 4 η περιουσία, τα πράγματα, τα υπάρχον-τα, το βίος, ο πλούτος· сундукѣ полнѣ -á τα σεντούκια είναι γεμάτα πλούτο. 5 (ειρων.) παλιοπράγμα, άχρηστο πράγμα· такогó -á нам и даром не нýжно τέτοια παλιοπράγματα και τζάμπα δεν τα παίρνομε. || εκφρ. поминáтъ -óm δεν ξεχνώ το καλό· éто не к -ý α) αυτό δεν οδηγεί σε καλό, δε θα βγει σε καλό. β) παλ. αυτό είναι προάγγελος κακών συνεπειών.

добрó² επίρ. καλά· έτσι, ως είναι έτσι· -! сдѣлаем так! καλά! θά κάνουμε έτσι! - он сам сдѣлал καλά θα ήταν να το έφτιαχνες μό-νος σου· εκφρ. - пожаловатъ καλώς ήρθατε, καλώς ωρίσατε.

добрó³, -á ουδ. παλιά ονομασία του ρωσικού γράμματος „д“.

добрóвoлeц, -лѣца α. εθελοντής.

добрóвoлeннo επίρ. εθελοντικά.

добрóвoлeннoстѣ, -и θ. εθελοντικότητα.

добрóвoлeннѣ επ., βρ: -лен, -лѣна, -лѣно; εθελοντικός· - взнос εθελοντική εισφορά.

добрóвoлeчeскѣ επ. εθελοντικός· - отряд εθελοντικό τμήμα.

добрóвoлeстѣ, -а ουδ. εθελοντικότητα.

добрóдѣтeлѣ, -и θ. αρετή, χρηστότητα, η-θική τελειότητα. || ηθική ανωτερότητα, τιμι-ότητα. || αγαθοεργία.

добрóдѣтeлeннѣ επ., βρ: -лен, -лѣна, -но; ενάρετος, χρηστοθήης, αγνός· αγαθοεργός· -ая жизнь ενάρετη ζωή.

добрóдѣтѣ, -ѣдит ρ.σ. ζυμώ, βράζω ως το τέλος, τελειώνω τη ζύμωση (για κρασί, μύρα κλπ.).

добрóдyшнe, -я ουδ. αγαθότητα, αγαθοσύνη, καλοσύνη, καλοφυχία, καλοκαγαθία.

добрóдyшнѣ επ., βρ: -шен, -шна, -шно; α-γαθός, καλός, άκαιοσ, φιλάγαθος, καλοιάγα-

θος, καλόφυχος.

добрóжeлáтeлѣ, -я α. -ница, -и θ. καλοθε-λητής, καλοπροαίρετος, ευμενής, ευνοϊκός.

добрóжeлáтeлeннo επίρ. καλοπροαίρετα, ευ-μενώς.

добрóжeлáтeлeннoстѣ, -и θ. αγαθή προαίρεση, ευνοια, ευμένεια· ευδοκία.

добрóжeлáтeлeннѣ επ., βρ: -лен, -лѣна, -но; καλοπροαίρετος, αγαθοπροαίρετος, ευμενής, ευνοϊκός.

добрóжeлáтeлeстѣ, -а ουδ. βλ. добрóжeлá-тeлeннoстѣ.

добрóжeлáтeлeстѣ, -стѣуѣ, -стѣуешь ρ.δ. ευνοώ, διάκειμαι ευνοϊκά, έχω καλές (αγα-θές) διαθέσεις, εμφορούμαι, διαπνέομαι απο αγαθές διαθέσεις.

добрóкáчeстѣннoстѣ, -и θ. η καλή ποιότη-τα, λαγάρα.

добрóкáчeстѣннѣ επ., βρ: -вен, -венна, -венно καλής ποιότητας· -не продýкты προϊó-ντα καλής ποιότητας· -ая рáбóта δουλιά κα-λής ποιότητας. || (ιατρ.) καλοήθης· -ая óпу-холь καλοήθης όγκος.

добрóк επίρ. με το καλό, εθελοντικά· лýч-ше -отдáйте, а то хýже óдет καλύτερα δό-στε με το καλό, αλλιώς θα σου βγει σε κα-κό.

добрóнрáвнe, -я ουδ. (παλ.) φρόνηση, σύ-νεση, χρηστή διαγωγή, χρηστοθήεια.

добрóнрáвнѣ επ., βρ: -вен, -вна, -вно; (παλ.) χρηστοθήης, κόσμιος.

добрóпoрáдoчнoстѣ, -и θ. ευπρέπεια, ευτα-ξία, κοσμιότητα.

добрóпoрáдoчнѣ επ., βρ: -чен, -чна, -чно ευπρεπής, εύτακτος· ευπρόσωπος.

добрóсáтѣ ρ.σ. αποπερατώνω, τελειώνω τή ρίψη, το πέταγμα.

добрóсeрдѣчнe, -я ουδ. εγκαρδιότητα, κα-λοκαγαθία, καλοφυχία, καλοκάρδισμα.

добрóсeрдѣчнo επίρ. εγκάρδια κλπ. επ.

добрóсeрдѣчнoстѣ, -и θ. βλ. добрóсeрдѣчнe.

добрóсeрдѣчнѣ επ., βρ: -чен, -чна, -чно; καλόκαρδος, καλόφυχος, εγκάρδιος, καλοιάγα-θος, ανεξίκακος.

добрóсѣтѣ, -óшу, -óсѣшь ρ.σ.μ. ρίχνω, πε-τώ ως· - мяч до чертá ρίχνω το τόπι ως τη γραμμή (όριο).

добрóсóвeстнo επίρ. ευσυνείδητα.

добрóсóвeстнoстѣ, -и θ. ευσυνειδησία.

добрóсóвeстнѣ επ., βρ: -тен, -тна, -тно ευσυνείδητος. || υπερακριβής· επιμελής, πε-ριεσιμεμένος.

добрóсoсѣдскѣ επ. καλής γειτονίας, φιλι-κός· -не oтнoшѣнѣя σχέσεις καλής γειτονίας.

добрóсoсѣдстѣ, -а ουδ. καλή γειτονία.

добрóтá, -á θ. αγαθότητα, αγαθοσύνη, κα-

λοσύνη.

δοβρότα, -и θ. (παλ.) καλή ποιότητα.

δοβρόтностъ, -и θ. καλή ποιότητα· στέρεο πράμα.

δοβρόтний επ., βρ: -тен, -тна, -тно καλής ποιότητας, στέρεος, γερός, καλοφτιαγμένος.

δοβροхотъ, -а α. (παλ.) βλ. доброжелатель.

δοβροхотний επ., βρ: -тен, -тна-тна, -тно παλ. βλ. доброжелательный. || φιλικός. || εθελοντικός, θεληματικός, εκούσιος.

δοβροхотство, -а α. ουδ. (παλ.) βλ. доброжелательность.

δοβρний επ., βρ: добр, добра, добро, добры κ. добръ. 1 καλός, αγαθός, καλόκαρδος, χρηστός· -не люди καλοί άνθρωποι· -ая душа καλή ψυχή· -ое сердце καλή καρδιά· вы слышном -и είστε παραπάνω από καλός· -не дела καλά έργα· -не отношения καλές σχέσεις. 2 ευχάριστος· αίσιος· ευνοϊκός· -не известия ευχάριστα νέα. || (για ευχές) καλός· -ое утро, - день καλημέρα, -ой ночь καληνύχτα· - вечер καλησπέρα· (в) - час ώρα καλή· (в) - путь καλό ταξείδι· -го здорovia υγειαίνετε. 3 (παλ.) πολύ καλός, άριστος. || καλής ποιότητας. 4 άμεμπτος, αηλίδωτος· -ая память καλή ανάμνηση· -ое имя καλό όνομα· -ая слава καλή φήμη. 5 ολόκληρος, πλήρης· я просидел -ых два часа κάθησα δυό ολόκληρες ώρες. || πραγματικός. || **εμφρ.** - малый ανθρωπάκος, -аи· всегд -го (ευχή) α) στο καλό. β) χαίρετε (αποχαιρετισμός)· чего -го μπορεί, δυνατόν, πιθανόν· чего -го нас в дороге гроза застигнет μπορεί να μας πιάσει θύελλα στο δρόμο· оудьте -и έχετε την καλοσύνη νά ..., ευαρεστηθείτε· по -ой воле θεληματικά, εκουσίως· απο καλή θέληση· люди -ой воли άνθρωποι καλής θέλησης.

добряк, -а α., -чка, -и θ. άνθρωπος άκακος, ντόμπρος· ανθρωπάκι.

добудяться, -бужьсь, -оудисься (κοτό) ρ.σ. τρομάζω, δυσκολεύομαι πολύ νά ξυπνήσω κάποιον.

добывание, -я ουδ. βλ. добыча (1 σημ.).

добывать ρ.δ. βλ. добыть.

добывающий μτχ. ενστ. -ая промышленность βιομηχανία μεταλλευτική η εξόρυξης.

добыток, -тка α. (παλ. κ. απλ.) έσοδο, απολαβή.

добытчик, -а α. 1 εργάτης ορυχείων, μεταλλωρύχος. 2 (απλ.) καταφερτζής.

добытчица, -и θ. καταφερτζού.

добыть, -буду, -будешь; παρλθ. χρ. добыл κ. добыл. -ла, добыло κ. добыло; прость добудь; παθ. μτχ. παρλθ. χρ. добытний, добыт, -а, -ο κ. добыт, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 φτάνω, βρίσκω· я с трудом -ил необходймне книги με ду-

σκολία κατόρθωσα να βρώ τα απαραίτητα βιβλία. || εξευρίσκω, αποκτώ, προμηθεύομαι· -средства 'к существованию εξευρίσκω τα προς του ζειν. || (κυνηγ.)· χτυπά, σκοτώνω, φονεύω· πιάνω. 2 εξάγω, εξορύσσω, βγάζω.

добыча, -и θ. 1 εξαγωγή, εξόρυξη - каменного угля εξόρυξη πετροκάρβουνου. || επίτευξη, επίτευγμα. || λεία, λάφυρο. 2 θήραμα, άγρα, κυνήγι. 3 το εξορυγμένο προϊόν, η παραγωγή. 4 καταστροφικό έργο, παρανάλωμα, βορά· дом стал -ей огня το σπίτι έγινε παρανάλωμα του πυρός.

добычливый επ., βρ: -лив, -а, -ο τυχερός, (στο κυνήγι, επιχείρηση κλπ.). || επικερδής.

доваривать(ся) ρ.δ. βλ. доварить(ся).

доварить, -варю, -варишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. доваренный ρ.σ.μ. βράζω τι εντελώς, καλοβράζω. || -ся βράζω εντελώς.

доведать ρ.σ. (παλ. κ. διαλι.) βλ. доведаться.

доведаться ρ.σ. (παλ. κ. απλ.) γνώριζω, μαθαίνω, πληροφορούμαι.

доведение, -я ουδ. πληροφόρηση, γνώση.

доведывать(ся) ρ.δ. βλ. доведать(ся).

дovезти, -везу, -везёшь; παρλθ. χρ. довёз, -везла, -лo, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. довезённый, -зён, -зена, -везено ρ.σ.μ. φέρω, μεταφέρω ως (για μετάβαση)· автoбус -везёт вас до самого вокзала το λεωφορείο θα σας μεταφέρει ως το σιδηροδρομικό σταθμό.

довёкватъ ρ.δ. βλ. довёять. || -ся αποφυσώ, τελειώνω το φύσημα. || απολιχνίζω, τελειώνω το λίχνισμα.

дoвeкy επίρ. (διαλι.) παντοτινά, όλη τη ζωή, ως το τέλος, αιώνια.

доверенность, -и θ. 1 εξουσιοδότηση, πληρεξουσιότητα. 2 βλ. доверие.

доверенный επ. απο μτχ. έμπιστος, πιστός, πιστευμένος, πιστικός. || ουσ. έμπιστος.

доверие, -я ουδ. εμπιστοσύνη, πίστη, αξιοπιστία· войти в - αποκτώ την εμπιστοσύνη· облёчь -ем περιβάλλω με εμπιστοσύνη· оказать - кому-н. δίνω εμπιστοσύνη σε κάποιον, εμπιστεύομαι· питать кому-н. - τρέφω εμπιστοσύνη σε κάποιον· лишиться -я στερούμαι της εμπιστοσύνης· терять - χάνω την εμπιστοσύνη· нарушить чьё-н. - απιστώ, κάνω απιστία· слепое - τυφλή εμπιστοσύνη· употреблять во зло чьё-лидо - καταχρώμαι της εμπιστοσύνης κάποιου· я имёю от него - είμαι εξουσιοδοτημένος απ' αυτόν· полное - πλήρης εμπιστοσύνη· человек достойный -я αξιοπιστος άνθρωπος· не внушать - δεν εμπνέω εμπιστοσύνη· пользоваться полным -ем είμαι αξιοπιστος· завоевать - αποκτώ την εμπιστοσύνη.

доверитель, -я α., -ница, -и θ. εντελοδό-

της, -τρια. εξουσιοδοτών.

Доверительно επίρ. εμπιστευτικά· μυστικά.

Доверительность, -и θ. εμπιστευτικότητα.

Доверительный επ. 1 εμπιστευτικός, εμπιστεύσιμος. 2 (παλ.) μυστικός, απόρρητος· -ое письмо εμπιστευτικό έγγραφο. 3 (παλ.) εξουσιοδοτικός, της εξουσιοδότησης· - документ εξουσιοδότηση, πληρεξουσιότητα (έγγραφο).

Доверять ρ.σ.μ. εμπιστεύω, εμπιστεύομαι, έχω εμπιστοσύνη· - тайну другу εμπιστεύομαι μυστικό στο φίλο. || -ся εμπιστεύομαι σε κάποιον· - обманщику εμπιστεύομαι τον απατεώνα.

Довернуть ρ.σ.μ. στρίβω, βιδώνω ως το τέλος· -нй тайку βίδωσε γερά το παξιμάδι. || -ся στρίβομαι, βιδώνομαι ως το τέλος.

Довертеть, -верчу, -вертишь ρ.σ.μ. 1 στρέφω, περιστρέφω, στρίβω, βιδώνω· осталося - несколько гаек απόμεινε να βιδώσω μερικά παξιμάδια. 2 καταστρέφω απο το πολύ γύρισμα· кино-ленту -ли до дыр η κινηματογραφική ταινία τρύπησε απο το πολύ γύρισμα. || -ся περιστρέφομαι, στρίβομαι ως το τέλος. || γυρίζοντας φτάνω ως, καταλήγω· -лся до трымй γύρισε-γύρισε ώσπου κατέληξε στή φυλακή.

Довертывать(ся) ρ.δ. βλ. довернуть(ся).

Доверху επίρ. ως επάνω, ως την κορυφή, άργα· налить воду в бочку - γεμίζω το βαρέλι νεοό ξεχειλά· взобраться - σιαρφαλώνω ως την κορυφή.

Доверчиво επίρ. ευκολόπιστα κλπ. επ.

Доверчивость, -и θ. ευπιστία, ευκολοπιστία, αγαθοπιστία· излишняя - вредна η μεγάλη ευπιστία είναι βλαβερή.

Доверчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο ευκολόπιστος, εύπιστος, ελαφρόπιστος, αγαθόπιστος.

Довершат(ся) ρ.δ. βλ. довершат(ся).

Довершение, -я ουδ. αποτελείωση, -μα, αποπεράτωση. || εμφρ. в -, для -я, к -ю επί πλέον, επιπρόσθετα.

Довершить, -шу, -шишь ρ.σ.μ. αποτελειώνω, αποπερατώνω, αποτερματίζω, αποσώνω, νετάρω, ξενεταρίζω. || -ся αποτελειώνω, αποπερατώνομαι, τερματίζομαι.

Доверять ρ.δ. 1 βλ. доверить. 2 έχω εμπιστοσύνη, επαφίεμαι· αναθέτω. || -ся βλ. довериться.

Доверить, -вещу, -весишь ρ.σ. 1 ζυγίζω ακριβώς, ως το γραμμάριο· продавец не доверил мне сто граммов ο μπακάλης μ' έφαγε εκατό γραμμάρια. 2 αποζυγίζω, τελειώνω τό ζύγισμα.

Доверсок, -ска α. συμπλήρωμα στο ζύγισμα, παρασυμπλήρωμα, συμπληρωματική προσθήκη.

Довестй, -веду, -ведёшь; παρλθ. χρ. -вёл, -ла, -лó; μτχ. παρλθ. доведший ρ.σ.μ. 1 ο-

δηγώ ως, συνοδεύω, πηγαίνω κάποιον, φέρω ως· -ите меня до дому πηγαίνετέ με ως το σπίτι· 2 ανοίγω, διανοίγω, εκτείνω, φέρω· - дороге до районного центра διανοίγω δρόμο ως το επαρχιακό κέντρο. || φέρνω, φτάνω ως· - дело до конца φέρω την υπόθεση σε πέρας. 3 περιάγω, φέρω σε, οδηγώ, ωθώ· - до отчаяния φέρω ως την απελπισία· пьянство -лó егó до преступления το μεθύσι τον οδήγησε ως το έγκλημα· - вещи до крайности ωθώ τα πράγματα ως τα άκρα· - когó до раскаяния κάνω κάποιον να μετανοήσει· - преступника до сознания κάνω τον εγκληματία να παραδεχτεί το έγκλημά του· - когó до слёз κάνω κάποιον να δακρύσει· - когó до бешенства κάνω κάποιον να λυσσάζει (να εξοργιστεί)· - когó до абсýрда ξελογιάζω, παραλογιάζω, ξεμυαλίζω κάποιον. 4 ανακιοιώνω, γνωστοποιώ, μεταδίνω· до сведения пýблики γνωστοποιώ, φέρω σε γνώση του κοινού. 5 φέρω ως, ανεβάζω, αυξάνω ή ελαττώνω· - до мίνимума μειώνω στο ελάχιστο· - продýкциу до αυξάνω την παραγωγή ως. || -сь απρόσ. συμβαίνω, λαχαίνω, τυχαίνω· έρχομαι, ωθαύμαι κλπ. ρ.μ.

Довёять ρ.δ.μ. απολιχνίζω, τελειώνω το λιχνισμα.

Довивать ρ.δ. βλ. довить. || -ся κλώθομαι ως το τέλος.

Довить, -вьё, -вьёшь ρ.σ.μ. κλώθω ως το τέλος, αποκλώθω.

Довлёт, -ёт ρ.δ. με δοτ. (παλ.) αρέσω, ικανοποιώ· ακιω. || (απλ.) κυριαρχώ, καταπιέζω, βασανίζω. || εμφρ. - себé (παλ.) είμαι αυτοκυρίαρχος, αυτεξούσιος, ανεξάρτητος.

Довод, -а α. επιχείρημα, ισχυρισμός· συλλογισμός· неоспоримый - αδιαμφισβήτητο επιχείρημα· убедительный - πειστικό επιχείρημα· приводить -и φέρω επιχειρήματα· беский - σοβαρό επιχείρημα.

Доводить, -вожу, -водишь ρ.δ. 1 βλ. довести. 2 (τεχ.) ετοιμάζω ολόπλευρα τη δουλιά (για μηχανή, εργοστάσιο κλπ.). || -ся 1 βλ. довестись. 2 με δοτ. φέρνομαι, κάνομαι για συγγενής.

Доводка, -и θ. (τεχ.) τελειοποίηση, ολοκληρωμένη επεξεργασία.

Доводочный επ. τελειοποιημένος, καλά επεξεργασμένος, δουλεμένος.

Довоевать, -воюю, -воеешь ρ.σ. τελειώνω τη μάχη, τον πόλεμο, πολεμώ, μάχομαι ως το τέλος. || -ся χάνω τη μάχη, τον πόλεμο, νικιέμαι

Довоённый επ. προπολεμικός· - уровень το προπολεμικό επίπεδο.

Довозить¹, -вожу, -возишь ρ.δ. βλ. довести.¹ || -ся βλ. довести.

Довозить², -вожу, -возишь ρ.σ.μ. τελειώνω

τη μεταφορά, απομεταφέρω.

ΔΩΒΟΖΪΤΣЯ, -ΒΟΖΪСЬ, -ΒΟΖΪСЬСЯ ρ.σ. αταχτώ ώσπου· - ΔΟ ΓΟΛΩΝΟΪ ΟΒΛИ αταχτώ ώσπου με πονά το κεφάλι.

ΔΩΒΟΛΑΚΪΒΑΤΪ(СЯ) ρ.δ. βλ. ΔΩΒΟΛΟΧΪΤΪ(СЯ), ΔΩΒΟΛΟΧΪ(СЯ).

ΔΩΒΟΛΟΧΪΤΪ(ΟЯ) ρ.σ. βλ. ΔΩΒΟΛΟΧΪ(СЯ).
ΔΩΒΟΛΟΧΪ, -ΛΟΧΪ, -ΛΟΧΪСЬ, παρλθ. χρ. -ΛΟΚ, -ΚΛΑ, -ΚΛΟ ρ.σ.μ. (απλ.) σέρνω, σύρω, τραβά ως· с τρудом -ΛΟК мешОК ΔΟ ΔΟΥΜУ με δυσκολία έσυρα το τσουβάλι ως το σπίτι. || φέρω, οδηγώ ως· ПЬЯНОГО -ΚΛИ ΔΟ ΜΙΛИЦИИ το μεθυσμένο τραβώντας-τον τον πήγαν ως την αστυνομία. || -СЯ φτάνω με δυσκολία, σέρνομαι.

ΔΩΒΟЛЬНО επίρ. 1 ικανοποιητικά, με ικανοποίηση· - УЛЫΒАТЪСЯ χαμογελά με ικανοποίηση. 2 (ως κατηγ.) είναι αριετό· с тебЯ έτοГО и - για σένα αυτό είναι αριετό. 3 αριετά, επαριώς· - ПОЗДНО αρκετά αργά· - КРАСІВАЯ-арιετά όμορφη· - хорОШО арιετά καλά· - МОЛОД арιετά νέος· прошлО ужЕ - врЕмени пЕ-рассЕ πιά αριετός καιρός. 4 φτάνει, αριετά, αριεί, σταμάτα· - бездЕлЬничать! φтάνει να τεμπελιάζεις! -! φтάνει! αριετά! - ли с вас ЭТИХ дЕнег αυτά τα χρήματα σας φтάνουν; σας αριούν; туШЕ за глазА - έχει αριετή θαμπομάρα ή τυφλαμάρα· - об ЭТОМ φтάνει γι' αυτό να μιλάμε· σταμάτα την κουβέντα.

ΔΩΒΟЛЬНІЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛьНА, -ЛьНО ικανοποιημένος, ευχαριστημένος· - РАБОТОЙ ικανοποιημένος απο τή δουλιά· - жИЗНЬЮ ευχαριστημένος απο τη ζωή· бИТЬ, оСтАТЪСЯ - είμαι, μένω ικανοποιημένος· он - своЕЮ уча-СТЬЮ αυτός είναι ευχαριστημένος απο την τύχη του· я вполнЕ -лен είμαι απόλυτα ικανοποιημένος· - ВИД όψη που δείχνει ικανοποίηση.

ΔΩΒΟЛЬСТВО, -Я ουδ. (στрат.) εφόδια· веЩЕВое - ιματισμός· ПИЩЕВое - τροφοδοσία, επισιτισμός· заЧІСлИТЬ ЕГО в - τον εγγράφω στην τροφοδοσία· СНЯТЪ с -Я διαγράφω απο την τροφοδοσία.

ΔΩΒОЛЬСТВО, -а ουδ. 1 ικανοποίηση, ευχαρίστηση· ИСПЫТывАТЬ - αισθάνομαι ικανοποίηση, ευχαριστιέμαι· ЛИШО ВЪРАЖАЛО - το πρόσωπο έδειχνε ικανοποίηση. 2 επάρκεια, ευπορία· άνεση· жИТЬ в -е καλοζώ, καλοπερνώ, ευζωώ.

ΔΩΒОЛЬСТВОВАТЪ, -ствую, -ствуюешь ρ.δ.μ. 1 (παλ.) ικανοποιώ (κάποια ανάγκη). 2 (στрат.) εφοδιάζω, προμηθεύω (με τρόφιμα, ιματισμό, οικονομικά). || -СЯ 1 ικανοποιούμαι, είμαι ικανοποιημένος· αριούμαι· - МАЛЫМ αριούμαι στα λίγα· - немнОГИМ είμαι ολιγαριής, αριούμαι στα λίγα. 2 (στрат.) εφοδιάζομαι, προμηθεύομαι.

ΔΩΒΟΟΡУЖАТЪ(СЯ) ρ.δ. βλ. ΔΩΒΟΟΡУЖИТЪ(СЯ).

ΔΩΒΟΟΡУЖИТЪ, -жУ, -жИШЬ ρ.σ.μ. 1 τελειώνω τον εξοπλισμό. 2 συμπληρώνω τον εξοπλισμό. || -СЯ 1 τελειώνω τον εξοπλισμό μου. 2 συμπληρώνω τον εξοπλισμό μου.

ΔΩΒРАТЪСЯ, -врУСЬ, -врЕШЬСЯ; παρлθ. χρ. -ЛСЯ, -ЛАСЬ, -ЛОСЬ и. -ЛОСЬ ρ.σ. 1 ψεύδομαι, λέγω φέματα· он -ЛСЯ ΔΟ ТОГО, ЧТО емУ НИКТО не ВЕРИТ· είλε τόσα φέματα, που κανένας δε τον πιστεύει. 2 ψεύδομαι ασύστολα.

ΔΩВРЕМЕННІЙ επ. (παλ.) πρόωρος.

ΔΩВІБОРН, -ОВ πληθ. εκλογές συμπληρωματικές.

ΔΩВЯЗАТЪ, -вЯжУ, -вЯжЕШЬ ρ.σ.μ. 1 αποπλέκω, αποτελειώνω το πλέξιμο. 2 αποδένω, αποτελειώνω το δέσιμο.

ΔΩВЯЗывАТЬ ρ.δ. βλ. ΔΩВЯЗАТЪ.

*ΔΩΓ, -а α. σιύλος ο μολοσσός, μαντρόσιυλο, τσομπανόσιυλο.

ΔΩΓАДАТЪСЯ ρ.σ. μαντεύω, ειιάζω, καταλαβαίνω· все -ЛИСЬ на КОГО он намеКНУЛ· όλοι κατάλαβαν ποιόν αυτός υπαινίσσονταν.

ΔΩΓАДКА, -И θ. 1 υποψία, υπόνοια, ειιασία· должнА достовЕрнЕе фАКТы, а не однИ -И χρειάζονται αξіόπιστα στοιχεία και όχι μόνο ειιασιές. 2 βλ. ΔΩΓАДЛИВОСТЬ. || εκφр. терЯТЪСЯ в -ах πελαγώνω μέσα στις υπόνοιες.

ΔΩΓАДЛИВОСТЬ, -И θ. προνοητικότητα, προορατικότητα, προβλεπτικότητα.

ΔΩΓАДЛИВІЙ επ., βρ: -ЛІВ, -а, -о προγνώστιός, μαντευτικός, προνοητικός, προβλεπτικός, προορατικός.

ΔΩΓАДывАТЪСЯ ρ.δ. βλ. ΔΩΓАДАТЪСЯ.

ΔΩГЛАДИТЪ, -АЖУ, -АДИШЬ ρ.σ. αποσιδερώνω, αποτελειώνω το σιδέρωμα· - белЬЕ αποσιδερώνω τα ρούχα.

ΔΩГЛАЖИВАТЪ ρ.δ. βλ. ΔΩГЛАДИТЪ.

ΔΩГЛЯД, -а α. (διαλι.) παρατήρηση, επίβλεψη.

ΔΩГЛЯДЕТЪ, -яжУ, -яДИШЬ ρ.σ.μ. βλέπω, κοιτάζω ως το τέλος· я -ЕЛ представлЕние коІ-тажа την παράσταση ως το τέλος. || καλοκοιτάζω, μεριωνώ, φροντίζω· не -ли за ребЕнКОМ - упАл и расшІбСЯ δεν πρόσεξαν το παιδί, γι' αυτό έπεσε και χτύπησε.

ΔΩГЛЯДывАТЬ ρ.δ. βλ. ΔΩГЛЯДЕТЪ.

*ΔΩГМА, -и θ. 1 δόγμα. 2 πληθ. δοξασίες, εντολές. || εκφр. - ВЕрН άρθρο πίστης.

*ΔΩГМАТ, -а α. 1 δόγμα θρησκευτικό· - не-погрЕШИМОСТИ ПАПЫ το δόγμα του αναμάρτητου του Πάπα. 2 βλ. ΔΩГМА.

ΔΩГМАТІЗМ, -а α. δογματισμός.

ΔΩГМАТІК, -а α. δογματιστής.

ΔΩГМАТІКА, -И θ. τα δόγματα, οι δοξασίες, η δογματική.

ΔΩГМАТІЧЕСКІЙ επ. δογματικός.

ΔΩГМАТІЧНОСТЬ, -и θ. δογματικότητα, δογ-

ματισμός.

δογματικός επ., βρ: -чен, -чна, -чно δογματικός.

δογνάτ, -гонѣ, -гѣнишь, παρλθ. χρ. -гнѣл, -лѣ, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. догнанный, βρ: -нан, -а, -о ρ.σ.μ. 1 φτάνω, προφτάνω, πλησιάζω· он -ѣл егѣ на полдорѣге αυτός τον πρόφτασε στα μισά του δρόμου. || εξισώνομαι, αναδείχνομαι εφάμιλλος. 2 προωθώ, βγάζω· -стадо до пѣстоѣца βγάζω το κοπάδι στη βοοική.

δογνιβάτ ρ.δ. βλ. догнѣть.

δογνѣт, -гнѣѣ, -гнѣшь ρ.σ. αποσακίζω, αποσώπομαι, σήπομαι εντελώς.

δοговѣривать(ся) ρ.δ. βλ. договорѣть(ся).

δοговѣр, -а, πλθ. -вѣры κ. договор, -а, πλθ. договора α. συμφωνία, σύμφωνο, σύμβαση· συμφωνητικό· συνθήκη· - о дружбѣ и взаимной помощи σύμφωνο φιλίας και αλληλοβοήθειας· мирный - συνθήκη ειρήνης· заключѣть - κλείνω συμφωνία· расторгнуть - ξεσκίζω τή συνθήκη· - о ненападѣнии σύμφωνο μη επίθεσης· - о мореплѣванѣнии συνθήκη θαλασσοπορίας· торгѣбный - εμπορική συμφωνία· - о социалистическом соревнованѣнии συμφωνητικό σοσιαλιστικής άμιλλας· словѣсный, письменный - προφορική, γραπτή συμφωνία· - о сдаче крѣпости συμφωνία παράδοσης οχυρού (φρουρίου).

δοговорѣнность, -и θ. συνεννόηση, συμφωνία.

δοговорѣть, -рѣ, -рѣшь ρ.σ.μ. κ.αμ. αποτελειώνω το λόγο την ομιλία· мне не дали - δε με άφησαν ν' αποτελειώσω την ομιλία μου· послѣдние слова он с трудом -ѣл τα τελευταία λόγια αυτός πρόφερε με δυσκολία· он не -ѣл своей мысли αυτός δεν αποείπε τη σκέψη του. || -ся συμφωνώ, συνομολογώ, συνδιαμολογώ, έρχομαι σε συμφωνία· κάνω, κλείνω, συνάπτω συμφωνία.

δοговорѣник, -а α. εργάτης έργου με σύμβαση (συμφωνία).

δοговорѣный επ. συμβατικός, συνομολογημένος, συμφωνημένος· -ая ценѣ συνομολογημένη (διομολογημένη) τιμή· на -ых началѣх επί συμβατικών αρχών· -не обязѣтельность συμβατικές υποχρεώσεις.

доголѣ επίρ. γυμνά· раздѣтсьѣ - ξεγυμνώνομαι. || εντελώς, ολωσδιόλου (ξυρίζω, κόβω).

догонѣлки, -лок πλθ. (παιδικό πιγνίδι) το κυνηγητό.

догонѣть ρ.δ. βλ. догнѣть.

догорѣть ρ.δ. βλ. догорѣть.

догорѣть, -рѣт ρ.σ. καίομαι, αποκαίομαι, καίομαι ως το τέλος, σβήνω· свѣчи -ли τα κηριά κήκικαν· зарѣ -ла το λυκαυγές έσβησε, έφεξε καλά.

догрѣбѣть ρ.δ. βλ. догрѣстѣ.

догрѣстѣ, -грѣбѣ, -грѣбѣшь, παρλθ. χρ. до-

грѣбѣ, -грѣблѣ, -лѣ ρ.σ. 1 φτάνω κωπηλατώντας ως· 2 μαζεύω με το δίκρανο, τρίκρανο ή το γράβαλο ως το τέλος· - сѣно απομαζεύω το χόρτο.

догружѣть(ся) ρ.δ. βλ. догрузѣть(ся).

догрузѣть, -грузѣ, -грузѣшь κ. -грузѣшь ρ.σ.μ. 1 τελειώνω τή φόρτωση. 2 αποφορτώνω, συμπληρώνω τή φόρτωση. || -ся αποφορτώνομαι, φορτώνομαι πλήρως, κάργα.

догрузѣка, -и θ. 1 το τελειωμα της φόρτωσης. 2 το συμπληρωματικό φόρτωμα.

догружѣть ρ.δ. βλ. догрѣзѣть. || -ся κατατρώγομαι, κατατραγαλίζομαι.

догрѣзѣть, -грѣзѣ, -грѣзѣшь, παρλθ. χρ. догрѣзѣ, -ла, -ло ρ.σ.μ. κατατρώγω, κατατραγαλίζω, τραγαλίζω, ρομανίζω ως το τέλος.

догулѣвать(ся) ρ.δ. βλ. догулѣть(ся).

догулѣть ρ.σ.μ. 1 διασιμεδάζω, γλεντώ τον υπόλοιπο χρόνο· - отпуск - и на работѣ θ' απογλεντήσω την άδεια και μετά στη δουλιά. 2 ξοδεύω εντελώς· я -ѣл послѣдние дѣньги ξοδεφα στα γλέντια και τα τελευταία χρήματα, ξεπαραδιάστηκα στα γλέντια. || -ся παραγλεντώ, παραδιασιμεδάζω· - до простѣды αρρωσταίνω απο το πολύ γλέντι.

додавѣть ρ.δ. βλ. подѣть.

подѣть (γραμμ. στοιχεία βλ. στο ρ. дать) ρ.σ.μ. δίνω το υπόλοιπο· получите покѣ половѣну, остальное подѣм завтра πάρτε τώρα το μισό, αύριο θα σας δώσω το υπόλοιπο.

подѣча, -и θ. 1 το δόσιμο του υπολοίπου. 2 το δοθέν υπόλοιπο.

доделѣть ρ.σ.μ. αποκαίμνω, αποπερατώνω, αποτελειώνω. || επεξεργάζομαι, διορθώνω συμπληρωματικά.

доделѣка, -и θ. το αποκαίμμα, αποτελείμμα, αποπερατώση· остѣлась небольшая - απόμεινε μια μικρή δουλίτσα.

доделѣвание, -я ουδ. βλ. доделѣка.

доделѣвать ρ.δ. βλ. доделѣть.

додержѣть, держѣ, -дѣржишь ρ.σ.μ. 1 (για χρον. όριο) κρατώ ως· -ѣ чѣжѣка до лѣта и вѣпущу θα κρατήσω το ναναρινάκι ως το καλοκαίρι και μετά θα τ' αφήσω ελεύθερο. 2 κρατώ ως το τέλος, όσο χρειάζεται· - экзѣмены δίνω με επιτηχία τις τελευταίες εξετάσεις. || -ся κρατώ ως πού· гарнизѣн -лся до прѣхода подкрѣплѣния· η φρουρά κράτησε ώσπου έφτασε ενίσχυση.

додержѣвать(ся) ρ.δ. βλ. додержѣть(ся).

додрѣть(ся) ρ.δ. βλ. додрѣть(ся).

додрѣсь επίρ. (παλ.) μέχρι σήμερα, μέχρι τήν σήμερα, ως τώρα.

додрѣть, -дерѣ, -дерѣшь, παρλθ. χρ. -дрѣл, -лѣ, -ло ρ.σ.μ. (απλ.) 1 απογδέρνω, τελειώνω το γδάρσιμο. 2 κατακουρελιάζω, καταφθειρώ.

ΔΟΛΥΜΑΤΗ ρ.σ.μ. καλοσιέφτομαι, μου κόβει, σιέφτομαι ως· я ещё не ~ал ётого до конца ακόμα δεν το σιέφτηκα ολοκληρωτικά. || -ся ε-πινοώ, σοφίζομαι, φτάνω με τη σιέφη μου ως, σιέφτομαι ως.

ΔΟΛΥΜΒΑΤΗ(СЯ) ρ.δ. βλ. ΔΟΛΥΜΑΤΗ(СЯ).

ΔΟΕΔΑΤΗ ρ.δ. βλ. ΔΟΕΪΣΤΗ.

ΔΟΕΖΔΙΤΗ, -ёзжу, -ёздишь ρ.σ. 1 μεταβαίνω ακόμα λίγο (με μεταφ. μέσο). 2 ταλαιπωρούμαι απο τη μετάβαση. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ. (2 σημ.).

ΔΟΕΖΑΤΗ ρ.δ. βλ. ΔΟΕΧΑΤΗ.

ΔΟΕΖΙΚΑΤΗ, -его α. έμπειρος κυναγωγός.

ΔΟΕΖΙΚΒΑΤΗ ρ.δ. βλ. ΔΟΕΖΔΙΤΗ.

ΔΟΕΪΣΤΗ, -я ουδ. άρμεγμα.

ΔΟΕΪΣΤΗ (γραμμ. ίστοιχεία βλ. ρ. естѣ) ρ.σ.μ. αποτρώγω, τελειώνω το φαγητό μου· доём и пойду́ θ' αποφάγω και θα πάω. || τρώγω ως το τέλος· он доёл о́лку χлѣба αυτός έφαγε όλο το φραντζολάκι.

ΔΟΕΧΑΤΗ, -еду, -едешь ρ.σ. φτάνω ως, αφινοούμαι· ну, -ли, вылезáйте λοιπόν, φτάσα-με, αποβιβαστείτε. || (μτφ.) στενοχωρώ, σε-κλετίζω, προξενώ στενοχώρια, δυσφορία.

***ΔΟЖ**, -а α. δόγης (τίτλος).

ΔΟЖАРИВАΤΗ(СЯ) ρ.δ. βλ. ΔΟЖАРИΤΗ(СЯ).

ΔΟЖАРИΤΗ ρ.σ.μ. αποφήνω, αποιαβουρδίζω, αποτηγανίζω. || -ся αποφήνομαι κλπ. ρ. ενεργ.φ.

ΔΟЖАΤΗ, -жну́, -жнёшь ρ.σ.μ. αποθερίζω, τελειώνω το θέρισμα, θερίζω ως το τέλος.

ΔΟЖАТΗ? -жну́, -жнёшь ρ.σ. αποστίβω, απο-θλίβω, ξεζουμίζω· - лимон αποστίβω το λεμόνι.

ΔΟЖАТЯСЯ, -ждусь, -ждёшься, παρλθ. χρ. -ждáлся, -ждáлась, -ждáлось κ. -лосъ ρ. σ. με αιτ. περιμένω, αναμένω, καρτερώ ώπου· - до побѣды περιμένω ως τη νίκη. || (2° κ. 3° πρόσωπο του ενι. κ. πλθ. με σημ. απειλής) περιμένε, να περιμένεις, να περιμένει.

ΔΟЖДЕВАЛНΗ επ. της τεχνητής βροχής· - аппарат συσκευή τεχνητής βροχής.

ΔΟЖДЕВАНИЕ, -я α. άρδευση, πότισμα με τε-νητή βροχή.

ΔΟЖДЕΒΙΚ, -á κ. 1 το αδιάβροχο. 2 λυκό-περδο, αλεπουκροτή, πορδομανίταρο.

ΔΟЖДЕΒΟЙ ε. βρόχινος, βροχίσιος, βρόχιος, όμβριος· -áи вода́ βρόχινο νερό. || βροχοφόρος, όμβροφόρος· -áя тýча βροχοφόρο σύννεφο. || βροχερός, βροχάρης· -áя погóда βροχερός καιρός. || αλεξιβροχος· - плащ το αδιάβροχο· - зóнтик ομπρέλα, αλεξιβρόχιο. || εμφρ. - гриб βλ. дождевик (2 σημ.).· -áе черви γαιω-σιώληκες.

ΔΟЖДЕМѢР, -а α. βροχόμετρο, όμβρόμετρο, υ-ετόμετρο.

ΔΟЖИК, -а α. βροχούλα, βροχίτσα, φιχάλα.

ΔΟЖИЛКА, -и θ. βροχοσταλαματιά.

ΔΟЖИТΗ, -йт ρ.δ. απρόσ. βρέχω· весь день -йт όλη τη μέρα βρέχει.

ΔΟЖИЧЕК, -чка α. βροχούλα, βροχίτσα. || εμφρ. после -чка в четвёрг (σπλ.) άγνωστον πότε, ποιός ξέρει πότε.

ΔΟЖИЛВОСΤΗ, -и θ. πολυουβρία, καιρός βρο-χερός.

ΔΟЖИЛВНΗ επ., βρ: -лив, -а, -ο βροχερός, βροχάρης, υετώδης· -ая погóда βροχερός και-ρός.

ΔΟЖИЬ, -я α. 1 βροχή, υετός· проливной - νεροποντή, όμβρος· - идёт βρέχει· - моросит φιχαλίζει· - перестáл η βροχή σταμάτησε· со-бирается - ο καιρός είναι για βροχή· мелкий - φιλή βροχή· - лёт как из ведра βρέχει με το τουλούμι, ρίχνει με τ' ασπί, ρίχνει κα-ρειλοπόδαρα· переждáт - αφήνω (περιμένω) να περάσει (να σταματήσει) η βροχή. 2 μτφ. πλή-θος, αφθονία· - вопросоβ βροχή ερωτημάτων· - похвáл σωρός επαίνων. 2 επίρ. βροχηδόν. || εμφρ. золотой - μεγάλο κελεπούρι.

ΔΟЖЕВАТΗ, -жуд, -жуёшь ρ.σ.μ. απομασώ, τε-λειώνω το μάσημα, μασώ ως το τέλος.

ΔΟЖЕВВАΤΗ ρ.δ. βλ. ΔΟЖЕВАТΗ.

ΔΟЖЕЧ, -жту́, -жнёшь, -жгýт, παρλθ. χρ. -жѣг, -жгlá, -жгλό, καθ. μτχ. παρλθ. χρ. дож-жённий, βρ: -жжён, -жженá, -жжено ρ.σ.μ. α-ποκαίω, καίω εντελώς· - остáток дров καίω και τα τελευταία καυσόξυλα. || καίω ως· - све-чý до половини καίω το μισό κηρί.

ΔΟЖИВАТΗ ρ.δ. 1 βλ. ΔΟЖИТΗ. 2 (για χρόνο) ζω τις τελευταίες μέρες, ώρες κ.τ.τ.

ΔΟЖИГАТΗ ρ.δ. βλ. ΔΟЖЕЧ.

ΔΟЖИГАТЯСЯ ρ.δ. βλ. ΔΟЖАТЯСЯ.

ΔΟЖИМАТΗ ρ.δ. βλ. ΔΟЖАТΗ?

ΔΟЖИНАТΗ ρ.δ. βλ. ΔΟЖАТΗ!

ΔΟЖИНКИ, -нок πλθ. (διαλι.) γιορτασμός της τελευταίας μέρας του θερισμού.

ΔΟЖИТНЕ, -я ουδ. ο υπόλοιπος χρόνος ζωής· страховáние на ~ ασφάλεια εφ' όρου ζωής.

ΔΟЖИТΗ, -живу́, -живёшь, παρλθ. χρ. ДОЖИЛ, -лá, -ло, καθ. μτχ. παρλθ. χρ. ДОЖИТНΗ, βρ: -жит, -а, -ο ρ.σ. 1 ζω ως· - до возвращенiя σiна ζω ως το γυρισμό του γιου· он не -лёт до веснi αυτοs δε θα ζήσει ως την άνοιξη. || φτάνω, καταντώ, περιέρχομαι σε κατάσταση· до чего он -йл! που έφτασε! πως κατάντησε να ζει! 2 περνάω, διαβίω· он -йл лето на дáше πέ-ρασε αυτός στην έπαυλη όλο το καλοαίρι. 3 ξοδεύω για να ζήσω· - последние денъги ξο-δεύω για να ζήσω και τα τελευταία χρήματα.

***ΔΟЖА**, -н θ. δόση (κυρίως φάρμακου). || με-ρίδα, μερίδιο, μερτικό.

ΔΟЖАРИВАНИЕ, -я ουδ. βλ. ΔΟЖРЕВАНИЕ.

ΔΟЖАРИВАТЯСЯ ρ.δ. βλ. ΔΟЖОНИТЯСЯ.

ΔΟЖАТЯСЯ, -зовусь, -зовёшься, παρλθ. χρ.

μάτες ωρίμασαν. 6 κατορθώνω· οη дошёл своим умом до разрешения задачи αυτός ιπότερεσε κι έλυσε το πρόβλημα μόνος του. || εμφρ. - до сведения πληροφορούμαι, φτάνει στ' αυτιά μου ρύκι не шлй ή не дохόдыт δεν έχω καιρό (να κάνω κάτι)..

***δοκ**, -α α. ναυπηγείο (για επιδιόρθωση)· πλάβучий - πλωτή δεξαμενή.

δοка, -и α. κ. θ. (απλ.) ειδικός, ειδημόμονας, κατεχάρης, μάνα· οη в этом деле - για τέτοια δουλιά αυτός είναι μάνα.

доказательный επ., βρ: -лен, -льна, льно; αποδεικτικός, πειστικός· ~ пример πειστικό παράδειγμα.

доказательство, -а ουδ. 1 απόδειξη, αποδεικτικό στοιχείο, μαρτυρία, τεκμήριο, σημάδι· δείγμα ένδειξη· для -а приведу ряд документов για απόδειξη θα σας προσκομίσω μια σειρά απο έγγραφα· вещественные -а та πειστήρια· я считаю достаточным -ом θεωρώ ότι είναι αρκετό για απόδειξη· этот поступок служить -ом егó чёстности αυτή η πράξη είναι μαρτυρία της τιμιότητάς του· в - уважéния, дру́жон σε ένδειξη σεβασμού και φιλίας· неопровержимые -а αδιάφευστα τεκμήρια· представление -ств παρουσίαση αποδεικτικών στοιχείων. 2 (μαθ.) απόδειξη· теорéма имéет нéсколькó -ств το θεώρημα έχει κάμποσες αποδείξεις.

доказать, -кажý, -кажешь ρ.σ. 1 μ. αποδείχνω, καταδείχνω· доказать что и требовалось όπερ έδει δείξαи· это ничегó не -ет αυτό δεν είναι απόδειξη ή δε λέει τίποτε· доказано что... αποδείχτηκε ότι... я -ý вам противное θα σας αποδείξω το αντίθετο· осязательно ~ кому что απτά αποδείχνω σε κάποιον ότι. || υποδείχνω· οη ясно -эл мне не обходимость этой мёрн αυτός καθαρά μου υπέδειξε την ανάγκη αυτού του μέτρου. 2 (απλ.) καταδίδω, δείχνω.

доказуемость, -и θ. το ευαπόδεικτο.

доказуемый επ., βρ: -зýем, -а, -ο αποδεικτός, αποδείξιμος.

доказчик, -а, -ца, -н θ. (παλ.) καταδότης, -τρια.

доказывание, -я ουδ. (ενέργεια) απόδειξη.

доказывать ρ.δ. βλ. доказать. || -ся αποδείχνομαι.

докалывать(ся) ρ.δ. βλ. докалить(ся).

докалить ρ.σ.μ. 1 αποπυρακτώνω, πυρακτώνω τελείως. || -ся πυρακτώνομαι εντελώς.

докалывать ρ.δ. βλ. доколóть.

докалчивать ρ.δ. βλ. доколóчить. || -ся αποτελειώνομαι, αποπερατώνομαι.

докапиталистический επ. прокапиталистικός.

докапывать(ся) ρ.δ. βλ. докопáть(ся).

докармливать ρ.δ. βλ. докормить. || -ся αποταγίζομαι, ταγίζομαι καλά, πλήρως.

докатать ρ.δ. αποκυλώ, τελειώνω το κύλισμα κλπ.σημ. βλ. докатить. || -ся γλιστρώ τόσο πολύ που... -лся до простýды γλίστρησα τόσο πολύ, που κρυολόγησα. || τρέχω στο.

докатить, -качý, -катишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. докáченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ. 1 μ. κυλώ ως· - обóчку до погребá κυλώ το : βαρέλι ως το υπόγειο. 2 μεταβαίνω, μετακινούμαι ταχιά. || -ся 1 κυλώ ως· мяч -лся до крáя το τόπι κύλισε ως την άκρη. 2 καταντώ· οη -лся до тpеpмý αυτός κατάντησε στη φυλακή. 3 φτάνω ως· вñстрел -лся до нас ο πυροβολισμός ακούστηκε ως εμάς.

докатывать(ся) ρ.δ. βλ. докатить(ся).

докашивать ρ.δ. βλ. докосить.

***докер**, -а α. λιμενεργάτης.

докидать ρ.σ.μ. τελειώνω το πέταγμα, το ρίσιμο· - снег с крéши τελειώνω το πέταγμα του χιονιού απο τη στέγη.

докинуть ρ.σ. ρίχνω, πετώ ως· - камень до противоположного бёрега реки πετώ την πέτρα ως την αντίπερα όχθη του ποταμού.

докипать ρ.δ. βλ. докипéть.

докипéть, -йт ρ.σ. αποβράζω, βράζω εντελώς.

доклад, -а α. 1 εισήγηση, έκθεση· ομιλία, διάλεξη· отчётный ~ απολογιστική έκθεση· -ο происхождении человека διάλεξη για την καταγωγή του ανθρώπου. 2 αναφορά (γραφτή ή προφορική)· - директору αναφορά στο διευθυντή. 3 ειδοποίηση· без -ав кабинет не вхóдыт χωρίς ειδοποίηση δεν μπαίνουν στο γραφείο.

докладной επ. 1 αναφορικός· -ая запискa αναφορικό σημείωμα. 2 -ая ουσ. θ. σημείωμα.

докладчик, -а α., -ца, -н θ. εισηγητής, -ήτρια, ομιλητής, αγορητής.

докладывать(ся) ρ.δ. βλ. доложить(ся).

доклассовый επ. προταξικός· -ое общество προταξική κοινωνία.

доклевать, -клюб, -клюешь ρ.σ.μ. ραμφίζω, τσιμπώ ως το τέλος.

доклёвывать ρ.δ. βλ. доклевать.

доклёвывать ρ.δ. βλ. доклéить.

доклéить ρ.σ.μ. τελειώνω το κόλλημα.

доклéяться, -кличусь, -кличешься ρ.σ. (με αυτ.) απλ. βλ. дозвáться.

доковать, -кую, -кúешь ρ.σ.μ. τελειώνω τη σφυρηλάτηση, αποσφυρηλατώ, αποσφυροκοπώ.

доковывать ρ.δ. βλ. доковать.

доковный επ. λιμενικός· -не сооружения λιμενικές εγκαταστάσεις· -не рабóчие λιμενεργάτες.

доковылять ρ.σ. φτάνω κούτσα-κούτσα ως.

доколе κ. **доко́ль** επίρ. 1 (παλ.) ως πότε; ως πού; - я бóду терпéть ως πότε θα υπομέ-

νω; - будешь верить словам ως πότε θα πιστεύεις στα λόγια; 2 όπου· ωσούτου, όσο· - хватáет глаз όσο κόβει (βλέπει, φάνει) το μάτι.

ΔΟΚΟΛΟΤΪΤΪ, -лoчý, -лoтuшь ρ.σ.μ. 1 τελειώνω το χτύπημα, το κάρφωμα, το μπήξιμο· - кол τελειώνω το μπήξιμο πασσάλου· oстáлoсь - два гвoздя απόμεινε να χτυπήσω δυο καρφιά. 2 χτυπώ όπου· -ли eгó до тoгó, что он тепeрь калéка τον χτύπησαν τόσο πολύ, που έμεινε σακάτης. 3 κατασπάζω, καταθραύω· - все пoсýду κατασπάζω όλα τα πιατικά.

ΔΟΚΟΛOΤЬ, -колé, -кoлuшь ρ.σ.μ. 1 αποσχίζω, τελειώνω το σχίσσιμο· - дpoвá αποσχίζω τα ξύλα (καυσόξυλα). 2 κατατρυπώ, κατασουβλίζω· χτυπώ μέχρι θανάτου· -ли páнного штыкáми κατατρύπησαν τον τραυματία με τις λόγχες.

ΔΟΚΟΝÁΤЬ ρ.σ.μ. θανατώνω, αποτελειώνω, αφανίζω, τρώγω, ξιάνω· бoльнoгo -лa лuхoрáкa τον άρρωστο τον αφάνισε ο φηλός πυρετός.

ΔΟΚOНЧИТЬ ρ.σ.μ. αποτελειώνω, αποπερατώνω· я -ил нáчaтoе вчepá pucýнoк αποτέλειωσα το σχέδιο, που άρχισα χτες. || αποτρώγω, τρώγω ως το τέλος· αποπίνω, πίνω ως το τέλος.

ΔΟΚΟПÁТЬ ρ.σ.μ. αποσιάφτω, τελειώνω το σιάφιμο· σιάφτω ως. || -cя 1 σιάφτω ως· он -лeя до вoдu αυτός έσκαφε όπου βρήκε νερό. 2 (απλ.) ερευνώ, μαθαίνω, πληροφορούμαι· - до ýстuнu φάχω να μάθω την αλήθεια.

ΔΟΚΟPМИТЬ, -кoрмлé, -кoрмuшь ρ.σ.μ. αποταγίζω· τελειώνω το τάγισμα, τή σίτηση· τρέφω, ταγίζω ως, όπου.

ΔΟΚOСИТЬ, -кoшý, -кoсuшь ρ.σ.μ. τελειώνω το κόσισμα, αποκοσίζω· χορτοκοπώ ως· я -ыл до кaнáвкu έκοψα το χορτάρι ως το αυλάκι.

ΔΟΚPÁСИТЬ, -кpáшy, -кpáсuшь ρ.σ.μ. αποβάφω, τελειώνω το βάφιμο· βάφω ως· - пол aпoбáфo το πάτωμα· cтéну - до cepedíны βάφω τον τοίχο ως τη μέση.

ΔΟΚPАСНÁ επίρ. ως το κόκκινο χρώμα, όπου να κοκκινίσει· pаскaлéнный - ερυθροπυρακτωμένος· нaкaлuть - πυρακτώνω· нaтuрáть cпuну - τρώω τη ράχη όπου να κοκκινίσει.

Δοκpáшuвaть ρ.δ. βλ. докpáсuть.

Δοκpучúтúсь, -чýсь, -чúсья ρ.σ. 1 κράζω, φωνάζω, καλώ κάποιον ν' απαντήσει· нuкoгó не -чúсья φώναζε όσο θέλεις, κανένας δε θα σου απαντηθεί. 2 φωνάζω, κράζω δυνατά, ξελαρυγγίζομαι απο τις φωνές· - до хpупoтú βραχνιάζω απο τις φωνές.

Δοκpутúть, -кpучý, -кpутuшь ρ.σ.μ. αποστρίβω, τελειώνω το στρίφιμο· στρίβω ως το τέλος· - нuткu στρίβω τις κλωστές όπου δεν παίρνει άλλο· - гáйкy στρίβω το παξιμάδι ως το τέλος. || -cя 1 περιτυλίγομαι ως ένα ση-

μείο ή ως το τέλος. 2 περιστρέφομαι, βιδώω ως ένα σημείο ή ως το τέλος.

Δοκpучúвaть (oя) ρ.δ. βλ. докpутúть (cя).

***Δόκτοp**, -a, πλθ. -á α. γιατρός, δόκτορας, ντοντόρος· cxoдuть зa -oм πηγαίνετε για το γιατρό, φωνάζτε το γιατρό. || διδάκτορας, δόκτορας, ντόχτορας· - нáук διδάκτορας επιστημών· - фuлoсoφuи διδάκτορας φιλοσοφίας.

***Δοκτοpάльный** επ., βρ: διδακτορικός, κατηγορηματικός, σχολαστικά αποφθεγματικός· Γpвoрúть -ым тóнoм μιλώ με διδακτορικό τόνο.

Δοκτοpáнт, -a α. υποψήφιος, επίδοξος διδακτορίας.

Δοκτοpáнтyрa, -н θ. διδακτορία, διδακτορικό σύστημα σύστημα στην ΕΣΣΔ για την προετοιμασία επιστημονικών συνεργατών και διδακτόρων επιστημών.

Δοκτοpскuй επ. διδακτορικός, του διδάκτορα· -aя cтéпeнь διδακτορία, το αξίωμα του διδάκτορα· -aя дuссepтáцuя εναίσιμη διατριβή για διδακτορία· пoлyчúть -yж cтéпeнь αναγορεύομαι διδάκτορας, παίρνω τό βαθμό ή το αξίωμα του διδάκτορα· -oе cвuдeтeльcтвo το δίπλωμα του διδάκτορα.

Δοκτοpoтвo, -a ουδ. διδακτορία (τίτλος, αξίωμα).

Δοκτοpшa, -и θ. (απλ.) γιάτρισσα, -ίνα. || η σύζυγος του γιατρού.

***Δοκτpúнa**, -н θ. διδασκαλία· нáучнaя - επιστημονική διδασκαλία.

***Δοκτpунёр**, -a α. τυφλός και σχολαστικός οπαδός μιας διδασκαλίας· δογματιστής.

Δοκτpунёрскuй επ. σχολαστικός· - пoдчoд к дéлy σχολαστικός τρόπος χειρισμού της υπόθεσης.

Δοκτpунёрcтвo, -a ουδ. τυφλή και σχολαστική παραδοχή μιας διδασκαλίας· δογματισμός.

Δοκyдa επίρ. (απλ.) 1 (ερωτ.) ως πότε, ως πού· - óдy ждaть? ως πότε θα περιμένω; - нaм идтú? ως που πρέπει να πάμε; 2 (αναфор) όπου, ως εκεί που, όσο, οσούτου· - хватáет глаз όπου φάνει (κόβει) το μάτι.

Δοкyкa, -и θ. (παλ. κ. απλ.) 1 παράκλιση, -ιάλι, -ιαλετό. 2 στενοχώρια· ανησυχία.

***Δοκyмéнт**, -a α. 1 έγγραφο, γράπτο, χαρτί, ντοκουμέντο· oпpавдáтeльнuй - θεσικαιολογητικό έγγραφο· - пpúзнaнный нецeлúствúтeльнuм το έγγραφο θεωρήθηκε άκυρο (μη πραγματικό)· cекpétный - μυστικό έγγραφο· иcтopúчeскuй - ιστορικό ντοκουμέντο. 2 πιστοποιητικό· δελτίο ταυτότητας, ταυτότητα· пpедúявлúть cвoй - δείχνω την ταυτότητά μου· пpоvеpкa -oв éлeγxoс των εγγράφων· вúпpавuть ceбé - (απλ.) βγάζω ταυτότητα.

Δοκyмéнтáльный επ. έγγραφος, εγγραφικός· -не дáнные έγγραφα στοιχεία. || ακριβής (σαν

το έγγραφο)· -ая τόχность μεγάλη ακριβολογία· - фильм φιλμ ντοκιμαντέρ.

документация, -и θ. 1 στήριξη έγγραφη με βάση τα έγγραφα. 2 το σύνολο των εγγράφων.

документирование, -я ουδ. βλ. документация (1 σημ.).

документировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. βα- αίζω, στηρίζω σε έγγραφα.

докупать¹ ρ.δ. βλ. докупить.

докупать² ρ.σ.μ. απολούζω, τελειώνω το λούσιμο· - ребёнка απολούζω το παιδάκι. || -ся 1 αποπλύνομαι. 2 πλύνομαι, μολυμπώ ώσπου· я -лся до простуды εγώ κολύμπησα τόσο, που κρουολόγησα.

докупить, -куплю, -купишь ρ.σ.αγοράζω συμπληρωματικά· я -ил метр сукна αγόρασα συμπληρωματικά ένα μέτρο τσόχα.

докуривать(ся) ρ.δ. βλ. докурить(ся).

докурить, -курю, -куришь ρ.σ.μ. αποκαπνίζω το τσιγάρο, τελειώνω το κάπνισμα του τσιγάρου· καπνίζω ως το τέλος. || -ся 1 παύω να καπνίζω, σβήνω· трубка -лась о καπνός στο τοιμπόυμι τέλειωσε, κάημε ως το τέλος. 2 καπνίζω ώσπου· - до головной боли θα καπνίσω ώσπου θα μου πονέσει το κεφάλι.

докучать ρ.δ. στενοχωρώ, ενοχλώ, γίνομαι φόρτωμα (με συνεχή παραμάλια, παρατηρήσεις κλπ.).

докучливость, -и θ. ενοχλητικότητα, οχληρότητα.

докучивий επ., βρ: -лив, -а, -о ενοχλητικός, οχληρός, βαρετός, φορτικός· -ая мύχα ενοχλητική μύγα· -не мысли ενοχλητικές σκέψεις.

докучный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. докучливый.

дол, -а, δοτ. πλθ. по долам κ. παλ. по долам α. (παλ.) κοιλάδα. || **ефр.** за горáми, за долáми πίσω απο βουνά και κοιλάδες (μακριά)· по горáм, по долáм σε βουνά και σε κοιλάδες (παντού).

доламывать(ся) ρ.δ. βλ. доломать(ся).

долбануть ρ.δ.μ. χτυπώ, πλήττω, βαρώ· τρα- κάρω.

долбить ρ.δ. (απλ.) βλ. долбить (2 σημ.).

долбёжка, -и θ. βλ. долбление.

долбёжный επ. εμβαθυντικός, της εκβάθυνσης, της εκκοιλάνσης· - станок εργατομηχανή εκκοιλάνσης.

долбить, -блёт, -бьёт, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. долблённый, βρ: -лён, -ленá, -лено ρ.σ.μ. 1 σιάβω, βαθαίνω, εκκοιλανώ, βαθουλώνω· -блёт стéну σιάβω τον τοίχο· - камень κáνω λακ- κούβα στην πέτρα· дятель дéрево -йт ο δρυο- κολάπτης τρυπά το δέντρο· ка́пля и ка́мень -йт οι σταλαματιές και την πέτρα τρώνε· -

ύλει σιαλίζω κυφέλη (απο κορμό δέντρου). 2 χτυπώ διαρκώς. || χτυπώ, βάλλω συνεχώς με πυροβόλα, σφυροκοπώ. 3 (απλ.) επαναλαμβάνω, κοπανώ τα ίδια και τα ίδια. 4 (απλ.) αποστηθίζω, απομνημονεύω, παπαγαλίζω· он часáми -йт урёк αυτός ώρες ολόκληρες αποστηθίζει το μάθημα. || -ся σιάβομαι, κοιλαινομαι κλπ. ρ.μ

долбление, -я ουδ. σιάφιμο, εκκοιλάνση, βάθυνση.

долблённый επ. απο μτχ., βρ: -блён, -ленá, -ленó σιαμμένος, βαθουλός, έγκλυφος.

долг, -а (-у), προθτ. ο долге, в долгу, πλθ. долги. 1 καθήκον, χρέος, υποχρέωση· - перед родиной το καθήκον προς την πατρίδα· чувство -а συναίσθηση του καθήκοντος· исполнить свой - κáνω το καθήκον μου· считаю сво- им -ом θεωρώ καθήκον μου· нарушить свой - παραμελώ το καθήκον μου· защита отечества свящённый - η υπεράσπιση της πατρίδας είναι ιερό καθήκον· человек -а άνθρωπος του καθή- κοντος· по -у слýжбн еκτελώντας το υπηρεσι- ακό καθήκον. 2 οφειλή, χρέος· отда́ть - δίνω πίσω το χρέος· получа́ть - παίρνω το χρέος· брать в -ý χρεώνομαι, δανείζομαι· pagaшáть - ξεοφλώ το χρέος· сде́лать - χρεώνομαι· неот- лóжные -и μικρά χρέη άμεσης εξόφλησης· упла- тить -и ή разделáться с -áми ξεοφλώ τα χρέη. **ефр.** пёрвым -ом στην πρώτη σειρά, πριν απ' όλα, πρώτα-πρώτα, πρώτο καθήκον· в -ý δα- νεικά· (быть) в -ý у когó ή перед кем έχω υποχρέωση, είμαι υποχρεωμένος σε κάποιον· войти ή влезть, залéзть в -и μπαίνω σε χρέη, χρεώνομαι· жить в - ζω με δανεικά· не oc- тáться в -ý θα το ξεπλερώσω, ό,τι μου έκανε θα του κáνω, θα πάθει· в -áх по ýши ή по гóрло είμαι χρεωμένος ως τ' αυτιά, ως τό λα- μό, είμαι πνιγμένος στα χρέη· отда́ть послé- дний - πηγαίνω στην κηδεία, αποχαιρετώ το νεκρό, δίνω τον τελευταίο ασπασμό.

долгий επ., βρ: долго, долгá, долго; дол- ше κ. долее. 1 μακρός, μακρύς, παρατεταμέ- νος· μακρόχρονος· - путь μακρινός δρόμος· - взгляд παρατεταμένη ματιά· -ие аплодисмéнтн παρατεταμένα χειροκροτήματα· -ая разлýка μα- κρόχρονος χωρισμός. 2 (γλωσ.) μακρόχρονος· - глáсный μακρόχρονο φωνήεντο· - слог μα- κρόχρονη συλλαβή. || **ефр.** -ие гóды πολλά χρόνια, επί μακρόν (χροονιόν διάστημα)· -ая пéсня μακριά ανιαρή ιστορία· на -их (με σημ. ουσ.) παλ. ταξιδεύω μακριά με τα ίδια άλυσγα (χωρίς αντικατάσταση αυτών)· отложитъ на - щик βάζω στο χρονοντούλαπο.

долго επір. πολύ (χρόνο), επί μακρόν χοό- νον, πολύν καιρό, πολλή ώρα· μακρώς, παρα- τεταμένα· διεξοδικά· - пришлóсь ждать χρεϊ- άστηκε πολύ να περιμένω· - жить ζω πολλά χρο-

νια, μακροημερεύω· ΟΗ - болел αυτός ήταν πολύν καιρό άρρωτος· ЗА - до πολύν (καιρό) πριν· Это дело - τήνεται αυτή η υπόθεση πολύ τραβάει (τραινάρει)· мы разговаривали - εμείς μιλούσαμε πολύ ώρα. || **εμφρ.** - ли, коротко ли αργά ή γρήγορα· άγνωστο πόσον καιρό, πολύ-λίγο καιρό· - ли до грéχα ή до бедí δεν αργεί να συμβεί το καιρό· как - πόσον καιρό.

долговéчность, -и θ. μακροζωία, μακροβιότητα.

долговéчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно μακρόβιος, πολυετής· -не растéния μακρόβια φυτά. || στερεός, γερός, αιώνιος· -ая кровля γερή στέγη.

долговóй επ. χρεωστικός, του χρέους· -не обязáтельствa τα χρεωστικά γραμμάτια· -áя распискa χρεωστική υπογραφή.

долговре́менный επ. μακροχρόνιος, πολυετής, μακρός, μακρύς· -ая разлука πολύχρονος χωρισμός. || **εμφρ.** -ая огнева́я тóчка ή -ое огневóе сооруже́ние μόνιμο πολυβολείο.

долговáзный επ., βρ: -ва́з, -а, -ο; φηλόλιγνος.

долгогρί́вный επ., βρ: -гρί́в, -а, -ο που έχει μακριά χαιτίη.

долгоде́нствие, -я ουδ. (παλ.) μακροβιότητα, μακροζωία. || η μεγαλύτερη μέρα του χρόνου.

долгожа́данный επ. περιπόθητος, πολυπόθητος, λαχταριστός· -ое писе́мó το πολυπόθητο γράμμα (επιστολή).

долголе́тие, -я ουδ. μακροζωία, μακροβιότητα.

долголе́тний επ. μακρόχρονος, -όνιος, πολυετής· - о́пыт μακρόχρονη πείρα· -ая служба: πολυετής υπηρεσία.

долгоно́гий επ., βρ: -но́г, -а, -ο μακροπόδης, μακροπόδαρος.

долгоно́жка, -и θ. μακροπόδης, μακροπόδαρος. || σίληφα (γένος διπτέρων εντόμων), τα μακρύποδα έντομα.

долгоно́сик, -а α. σιταρόφειρα, τρωξ.

долгоно́сый επ., βρ: -но́с, -а, -ο μακρομούτης· μακρόραμφος.

долгоно́лый επ., βρ: -ло́., -а, -ο (για ένδυμα) μακρύς, μακρός, ποτήρης.

долгосро́чный επ. μακροπρόθεσμος· -ая со́удa μακροπρόθεσμο δάνειο.

долготá, -á, πλθ. -го́ты θ. 1 μακρός, μήκος· - дня το μακρός της μέρας. 2 γεωγραφικό μήκος. 3 (γλωσσ.) μακρότητα (χρόνος προφοράς γράμματος ή συλλαβής).

долготерпели́вый επ., βρ: -ли́в, -а, -ο άκρως υπομονητικός, καρτερικός, στωικός· μεγάθυμος, μακρόθυμος.

долготерпéние, -я ουδ. μεγάλη υπομονή, καρτερία· ιώβεια υπομονή.

долгоу́хий επ. που έχει μεγάλα, μακριά αυτιά, ωτόεις.

долгохвóстный επ., βρ: -хвóст, -а, -ο μακρούρος.

долгошéй, -яя, -ее επ. μακρόλαιμος, μακρολαίμης.

долгошёрстный επ. μακρόμαλλος· -не о́вцы μακρόμαλλα πρόβατα.

долгу́нец, -нца α. το μακρόκλωστο λινάρι.

долгу́ша, -и θ. (παλ.) μακρύ όχημα.

долево́й¹ επ. επιμήτης.

долево́й² επ. μεριός, μη ολόκληρος.

доледнико́вый επ. προπαγετιός, ο πριν των παγετώνων.

дóлее συγκρ. β. του επ. дол́гий βλ. λ.

долежа́ть, -жу́, -жишь ρ.σ. ξαπλώνω· я -áл до вéчера ξάπλωσα ως το βράδυ. || -ся 1 βλ. долежа́ть. 2 ξαπλώνω ώσπου· - до головно́й о́бли ξαπλώνω ώσπου να μου πονέσει το κεφάλι. 3 (για μαζεμένους καρπούς) παραμένω ακόμα για ωρίμανση.

долёжива́ть(ся) ρ.δ. βλ. долежа́ть(ся).

долеза́ть ρ.δ. βλ. долéзть.

долéзть, -лэзу́, -лэзешь, παρθ. χρ. долéз, -ла, -до ρ.σ. σιαφαλώνω, αναρριχώμαι ως.

долета́ть ρ.δ. βλ. долетéть.

долетéть, -лечу́, -летишь ρ.σ. 1 πετώ, ίπταμαι ως. 2 διαδίδομαι, φτάνω ως (για ήχο, μουσικά κλπ.).

долéчивание, -я ουδ. αποθεραπεία.

долéчива́ть(ся) ρ.δ. βλ. долечи́ть(ся).

долечи́ть, -лечу́, -лечишь ρ.σ. άποθεραπεύω. || -ся αποθεραπεύομαι.

должа́ть ρ.δ. (παλ.) παίρνω δάνειο, δανείζομαι, χρεώνομαι, μπαίνω σε χρέη.

дол́жен, -жнá, -жнó (χρησιμοποιείται σαν κατηγ. με το ρ. бы́ть ή και χωρίς αυτό) 1 οφείλω, χρεωστώ· я - вам пять рублéй εγώ σας χρωστώ πέντε ρούβλια. 2 είμαι υποχρεωμένος, πρέπει· ΟΗ - скóро вернóться αυτός πρέπει να γυρίσει (επιστρέφει) γρήγορα. || είμαι ανακαωμένος, αναγκάζομαι. || **εμφρ.** дол́жно ή дол́жно бы́ть μπορεί, μπορεί να είναι, πιθανόν, είναι πιθανόν, όπως φαίνεται, κατά τα φαινόμενα· - стáться βλ. дол́жно бы́ть; дол́жно полага́ть πρέπει να υποθέσω· βλ. και дол́жно бы́ть.

дол́женствование, -я ουδ. υποχρέωση· τό δε-ον, το πρέπει· το επιβαλλόμενο.

дол́женствовáть, -ствую́, - ствуеть ρ.δ. παλ. οφείλω, είμαι υποχρεωμένος· πρέπει (απρόσ.), επιβάλλομαι (απρόσ.).

дол́жник, -á α. -ца, -н θ. χρεώστης, οφειλέτης, χρεοφειλέτης. || μτφ. υπόχρεος, υπο-

χρεωμένος.

ΔΟΛЖНО απρόσ. πρέπει, χρειάζεται, είναι αναγκαίο, απαραίτητο, επιβάλλεται - **убеждать праздности** πρέπει να μην τεμπελιάζουμε **разобтать, как** - να δουλεύουμε όπως πρέπει **говорить то, что** - λέγω εκείνο που χρειάζεταιται - **слушать советы старших** πρέπει ν' ακούμε τις συμβουλές των μεγαλύτερων.

ДОЛЖНОСТНОЙ επ. υπηρεσιακός.

ДОЛЖНОСТЬ, -и θ. αξίωμα· υπηρεσιακή θέση, πόστο· **административная** - διοικητική θέση· - **судьи** το αξίωμα του δικαστή· **получить** - πιάνω θέση· **быть без -и** είμαι εκτός υπηρεσίας· **удвердить в -и** εγκρίνω το διορισμό ως. || τα καθήκοντα· **вступить в -и** αναλαμβάνω τα καθήκοντα· **несовместимость -ей** το ασυμβαστόν με την υπηρεσία· **временно исполняющий** - προσωρινός αναπληρωτής· **в -и** **идти** ή **ехать** κ.τ.τ. πηγαίνω υπηρεσία.

ДОЛЖНИЙ επ. που πρέπει, που αρμόζει, προπύμενος, οφειλόμενος· **оказывать -ое уважение** δείχνω τον οφειλόμενο σεβασμό· **ответить -ым образом** απαντώ όπως αρμόζει· **с -ым вниманием** με την πρόποσα προσοχή· || υποχρεωμένος, αναγκασμένος· || -οε ουσ. ουδ. το δέον, το πρόπον, το αναγκαιόν· **отдать** - αποδίδω το δίκαιο, δικαίων· **воздать** - αποδίδω (προσφέρω) αυτό που πρέπει.

ДОЛЖОК, -жкá α. μικρό δάνειο.

ДОЛИВАННЕ, -я ουδ. επιπρόσθετη χύση, απογέμισμα.

ДОЛИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ДОЛИТЬ(СЯ)**.

ДОЛИВКА, -и θ. χύση, χύσιμο συμπληρωματικό, ως.

ДОЛИЗАТЬ, -лижу́, -лижешь ρ.σ. απογλείφω, απολείφω, τελειώνω το γλείψιμο· γλείφω τελείως, ως το τέλος.

ДОЛИЗЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ДОЛИЗАТЬ**.

ДОЛИНА, -и θ. κοιλάδα.

ДОЛИННЫЙ επ. της κοιλάδας.

ДОЛИТЬ¹, -льё́, -льёшь, παρλθ. χρ. **ДОЛИЛ** κ. **ДОЛИЛ**, **ДОЛИЛА**, **ДОЛИЛО** κ. **ДОЛИЛО**, **ПРОСТИ** **ДОЛЕЙ**, παθ. **ΜΤΧ**. παρλθ. χρ. **ДОЛИТНЙ**, βρ: **ДОЛИТ** κ. **ДОЛИТ**, **ДОЛИТА**, **ДОЛИТО** κ. **ДОЛИТО** ρ.σ. μ. 1 χύνω, ρίχνω συμπληρωματικά, αιώμα· - **чайник** ρίχνω αιώμα νερό στο τσαερό. 2 απογεμίζω· χύνω ως· - **в стакан молока** απογεμίζω το ποτήρι με γάλα· - **воды до половины бутылки** ρίχνω νερό ως τη μέση του μπουκαλιού. || -**ся** χύνομαι ως, τρέχω, ρέω· χύνομαι ολοκληρωτικά.

ДОЛИТЬ², -йт ρ.δ.μ. (παλ. κ. απλ.) βασανίζω, καταπονώ, κατατρέχω· πιάνω, κυριεύω· **кашель егó** -йт τον πιάνει ο βήχας.

ДОЛХОЦЕФАЛ, -а α. δολιχοκέφαλος.

***ДОЛХОЦЕФАЛИЯ**, -и θ. δολιχοκεφαλία, δολι-

χοκρανία.

ДОЛЛАР, -а α. δολλάριο.

ДОЛОЖИТЬ¹, -ложу́, -ложшь ρ.σ.μ. κ. αμ. 1 αναφέρω, ειθέτω· - **результаты** αναφέρω τα αποτελέσματα (των παρατηρήσεων)· - **обстановку** ειθέτω την κατάσταση· - **командиру** αναφέρω στο διοικητή. 2 ανακοινώνω, ειδοποιώ, αγγέλλω, αναγγέλλω. || **ειφρ.** **Я тебе -жу** να σου πώ. (κάτι επιληπτικό) || -**ся** βλ. **ДОЛОЖИТЬ** (2 σημ.).

ДОЛОЖИТЬ², -ложу́, -ложшь ρ.σ.μ. 1 βάζω, θέτω συμπληρωματικά, συμπληρώνω, επιπροσθέτω· απογεμίζω· συμπληρώνω ως. 2 τελειώνω το βάψιμο, την τοποθέτηση· - **печь** τελειώνω το χτίσιμο του φούρνου.

ДОЛОЙ επίρ. κάτω, χάμω, καταγής· **ОН СБИЛ ЕГÓ С НОГ** - αυτός τον έρριξε χάμω. || **μακριά απ' εδώ, έξω· βγάλε·** - **с глаз моих** να μη σε δουν τα μάτια μου, φύγε από μπροστά μου· - **с дороги** αναμέρησε από το δρόμο· - **с лошади!** κατ' από τ'άλογο! **прочь, -!** έξω απ' εδώ! - **войну!** κάτω ο πόλεμος! - **насилие!** κάτω η βία! **с плеч ή с рук** - ξελαφρώνω, απαλλάσσομαι από το βάρος.

***ДОЛОМАН**, -а α. χιτώνας των ουσσάρων.

ДОЛОМАТЬ, παθ. **ΜΤΧ**. παρλθ. χρ. **ДОЛОМАННЙ**, βρ: **-ман**, -а, -ο ρ.δ.μ. σπάζω εντελώς· τελειώνω το σπάσιμο. || -**ся** σπάζω τελείως, αποσπάζω· **студ -лся** το μάθημα έσπασε εντελώς.

***ДОЛОМИТ**, -а α. δολομίτης (μαγνησιακός αζβεστόλιθος).

ДОЛОМИТОВНЙ επ. δολομιτικός.

ДОЛОТÓ, -á, πλθ. **ДОЛОТá**, -лót ουδ. σμίλη, σμιλári, κοπίδι, σιαρπέλο.

ДОЛУ επίρ. (παλ.) προς τα κάτω. || **ειφρ.** **опустить ή потупить глаза́ (óчи)** - χαμηλώνω τα μάτια.

ДОЛЬКА, -и θ. μικρό μερίδιο, μικρή μερίδα. || **φέτα, σιελίδα· λοβί·** - **апельсына, мандарына** φετίτσα πορτοκαλιού, μανταρινιού· - **чеснокá** λοβί σκόρδου.

***ДОЛМЕН**, -а α. αρχαίο μονόλιθο μνημείο.

ДОЛННЙ, -яя, -ее κ. **ДОЛННЙ**, -ая, -οε (παλ.) 1 της κοιλάδας. 2 γήινος (ως αντώνυμο του επ. ουράνιος).

ДОЛНЦК, -é α. (φιλγ.) σπονδειός (μετρικό πέδι).

ДОЛЪЧАТНЙ επ. αποτελούμενος από μέρη, φέτες, λοβιά.

ДОЛЪШЕ συγκρ. β. του επ. **ДОЛГНЙ** κ. του επ. **ДОЛГО** μακρύτερος, πιο μακρύς· περισσότερο, πλεόν· περισσότερο χρόνο, πιο μακριά, μακρύτερα· **этот путь - тогó** αυτός ο δρόμος είναι μακρύτερος από εκείνον· **Я - вас в этом долме живу́** σ' αυτό το σπίτι εγώ ζω περισσότερο καιρό από σας.

ДОЛЪЦК, -а α., -ца, -и θ. (παλ. κ. διαλι.)

μέτοχος, συνέταιρος.

ДОЛЖКА, -и θ. μεριδίτσα.

ДОЛЯ, -и γεν. πλθ. -ѣй θ. 1 μερίδιο, μερίδα, μέρος, μερτικό, μοίρα, μοιράδι(ο). **ДЕЛІТЬ** на **РАВНЕ** -и χωρίζω σε ίσια μέρη. **ЭТО** **ИМѢНИЕ** **ДОСТАЛОСЯ** на -ю αυτό το κτήμα μου 'πεσε στο μερτικό μου. **МОЯ** - **НАСЛѢДСТВА** το μερίδιο μου απο την κληρονομιά. **КАПѢЙКА** **ЕСТЬ** **ОБЪЯ** - **РУБЛЯ** το καπίκι είναι το ένα εκατοστό του ρουβλιού. **ТРЕТЬЯ**, **ЧЕТВѢРТАЯ**, **ПЯТАЯ** - **ЛИСТА** σχήμα φύλλου σε ένα τρίτο, τέταρτο, πέμπτο. || δόση, κόμμος. В **ЕГО** **СЛОВАХ** **НѢ** **БЫЛО** и -и **ИСТИНЫ** στα λόγια του δεν υπήρχε ούτε κόμμος αλήθειας. - **ЗДРАВОВО** **СМЫСЛА** κόμμος ορθού λόγου (λογικής σκέψης). 2 τύχη, μοίρα, ειμαρμένη, ριζικό. || (απλ.) ευτυχία. 3 (παλ.) ρωσικό μέτρο βάρους ίσον προς 44 χιλιοστά του γραμμαρίου. || **ЕМФР.** **БЫТЬ** в -е είμαι μέτοχος. **ВОЙТИ** в -ю μπαίνω μέτοχος, γίνομαι μέτοχος. **ПРИНЯТЬ** в -ю παίρνω μέτοχο. на -ю στο μερίδιο. на **МОЮ** -ю στο μερίδιο μου.

ДОМ, -а (-у), προθт. в -е, на -у, πλθ. -ѣ α. 1 σπίτι, οικία. **КАМЕННЫЙ** - πέτρινο σπίτι. **ДЕРЕВЯННЫЙ** - ξυλόσπιτο. **ЖИЛОЙ** - κατοικία. в -е στάλο τίχο στο σπίτι έγινε ηουχία. **МНОГОКВАРТИРНЫЙ** - πολυκατοικία. **ЗАГОРОДНОЙ** - εξοχικό σπίτι. 2 οίκημα, ενδιαίτημα, εστία. **ВЫГНАТЬ** из **ДОМА** ή **ИЗ** **ДОМУ** διώχνω απο το σπίτι. 3 οι κάτοικοι του σπιτιού, το σπιτικό η οικογένεια. **ВЕСЬ** - **ОБЕЖАЛСЯ** на **КРИК** όλο το σπίτι έτρεξε στην κραυγή. в **ГОСТИ** **ВСЕМ** -**ОМ** **ПОШЛИ** μουσαφίρηδες πήγε όλο το σπίτι. || νοικοκυριό. **БОГАТЫЙ** - πλούσιο σπίτι. **ХЛОПОТАТЬ** по -у ασχολούμαι (περιποιούμαι) το νοικοκυριό. 4 δυναστεία, οίκος. - **РОМАНОВЫХ** ο οίκος των Ρομανόφ. 5 (διάφορα ιδρύματα) σπίτι, οίκος. - **КУЛЬТУРЫ** σπίτι πολιτισμού. - **ОТДЫХА** σπίτι ανάπαυσης. **ДЕТСКИЙ** - παιδικό δημόσιο άσυλο. - **ПИОНЕРОВ** σπίτι των πιονέρων. **РОДИЛЬНЫЙ** - μαλειτήριο. **ВОСПИТАТЕЛЬНЫЙ** - βλ. **ДЕТСКИЙ** -. 6 κατάσταση. **БАНКІРСКИЙ** - τραπεζιτικός οίκος. **ТОРГОВЫЙ** - εμπορικός οίκος. **ИСПРАВИТЕЛЬНЫЙ** - σωφρονιστήριο. **ИГОРНЫЙ** - χαρτοπαικτείο, κυβετήριο. **ПИТЪЙНЫЙ** - ταβέρνα, καμπαρέ. || **ЕМФР.** **НА** - στο σπίτι. **СРАТЬ** **РАБОТУ** **НА** - παίρνω δουλιά στο σπίτι. на -у στο σπίτι, οίκοι. **РАБОТАТЬ** на -у εργάζομαι στο σπίτι. **ОТКАЗАТЬ** от -а (кому) δε δέχομαι στο σπίτι μου κάποιον.

ДОМА επίρ. στο σπίτι. **НИКОГΟ** **НЕТ** - κανένας δεν είναι στο σπίτι. **КОГДА** **ВАС** **МОЖНО** **ЗАСТАТЬ** - τότε μπορώ να σας βρω στο σπίτι. || **ЕМФР.** **КАК** - όπως στο σπίτι σας (ελεύθερα, άνετα). **ЕГО** **НЕТ** - αυτός δεν είναι στο σπίτι. в **ГОСТЯХ** **ХОРОШО**, а - **ЛУЧШЕ** (παρμ.) σπίτι μου

σπιτάκι μου και σπιτοκαλυβάκι μου ή ιδία: ε-στία πάντων άριστος ή οίκος φίλος, οίκος άριστος (αοχ.). у **НЕГО** **НЕ** **ВСЕ** - αυτός δεν είναι στα καλά του (λογικά του).

ДОМАЗАТЬ, -мажу, -мажешь ρ.σ.μ. 1 τελειώνω το άλειμμα. αλείφω ως. 2 (απλ.) ξοδιάζω ως το τέλος στο άλειμμα.

ДОМАЗЫВАТЬ ρ.δ.μ. βλ. **ДОМАЗАТЬ**.

ДОМАЛЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ДОМОЛОТЬ**.

ДОМАРКОИСТСКИЙ επ. προμαρξιστικός.

ДОМАТЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ДОМАТАТЬ**.

ДОМАХАТЬ ρ.σ. (απλ.) αποτελειώνω το γενέυμα.

ДОМАХИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ДОМАХАТЬ**.

ДОМАШНИЙ, -яя, -ее επ. 1 σπιτίσιος, σπιτικός, οικιακός, οικείος. - **ТЕЛЕФОН** τηλέφωνο του σπιτιού. - **АДРЕС** η διεύθυνση του σπιτιού. -**ЕЕ** **ИМУЩЕСТВО** το νοικοκυριό, τα πράγματα του σπιτιού. -**ЯЯ** **ХОЗЯЙКА** οικοκυρά, νοικοκυρά. -**ИЕ** **ТЪФЛИ** παντόφλες. - **ОБЕД** σπιτίσιο φαγητό. -**ЕЕ** **ВОСПИТАНИЕ** διαπαιδαγώγηση στο σπίτι. - **БЫТ** το νοικοκυριό, οικιοσκηνές. - **ВРАЧ** οικογενειακός γιατρός. -**ЯЯ** **ЖИЗНЬ** οικιακή ζωή. по -**ИМ** **ОБСТОЯТЕЛЬСТВАМ** για οικογενειακές υποθέσεις. - **АРЕСТ** ο κατ' οίκον περιορισμός. -**ИЕ** **НЕПРИЯТНОСТИ** οικογενειακές γκρίνιες. 2 κατοικίδιος, ήμερος. -**ИЕ** **ЖИВОТНЫЕ** κατοικίδια ζώα. -**ЯЯ** **ПТИЦА** τα οικόσιτα πτηνά, τα πουλερικά. -**ИЕ** **ГОЛУБЫ** τα ήμερα περιστερία. 3 σπιτίσιος, δικός, οικείος. - **ЧЕЛОВЕК** δικός άνθρωπος. 4 όνο. πλθ. -**ИЕ** οι σπιτίσιοι, οι οικείοι, οι δικοί μας, σας κλπ.

ДОМАШНОСТЬ, -и θ. (απλ.) 1 νοικοκυριό, νοικοκυροσύνη. 2 οικιακά σκευή. 3 οικογενειακότητες. в **ОБЩЕСТВЕННОЙ** **РАБОТЕ** **НЕЛЬЗЯ** **ДОПУСКАТЬ** στην κοινωνική δουλιά δεν επιτρέπονται οι οικογενειακότητες.

ДОМАШНИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ДОМОСТИТЬ**.

ДОМЕКАТЬ ρ.δ. βλ. **ДОМЕКНУТЬ**.

ДОМЕКНУТЬ ρ.σ. καταλαβαίνω, εννοώ, ουλαμβάνω, πιάνω.

* **ДОМѢН**, -а α. κτήμα. φέουδο.

ДОМЕННЫЙ επ. της υφιακμίνου. -**ЯЯ** **ПЕЧЬ** βλ. **ДОМКА**.

ДОМЕНЩИК, -а α. εργάτης υφιακμίνου.

ДОМЕРИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ДОМЕРИТЬ**.

ДОМЕРИТЬ ρ.σ.μ. απομετρώ, τελειώνω τη μέτρηση. μετρώ ως το τέλος.

ДОМЕСИТЬ, -мешу, -месишь ρ.σ.μ. τελειώνω το ανακάτωμα. ανακατώνω, αναμιγνύω ως το τέλος.

ДОМЕСТІ, -мету, -метёшь; παρλθ. χρ. **ДОМѢЛ**, -мелѣ, -лѣ, παθ. **МТХ**. παρлθ. χρ. **ДОМЕТѢННЫЙ**, **ВР**: -тѢн, -тенѣ, -тенѣ ρ.σ.μ. αποσκουπίζω, τελειώνω το σκουπίσμα. σκουπίζω ως. - **ПОЛ** αποσκουπίζω το πάτωμα. - по **УГЛА** σκουπίζω ως τη γωνία.

ως τη γωνία.

дометать¹ ρ.δ. βλ. **доместі**.

дометать² ρ.σ.μ. αποτρυπώνω, τελειώνω το τρύκωμα· - рукав αποτρυπώνω το μανίκι.

дометать³, -мечу, -мечешь ρ.σ.μ. τελειώνω τη ρίψη, εξακόντιση· εξακοντίζω ως.

дометить, -мечу, -метишь ρ.σ.μ. τελειώνω το σημάδεμα.

дометнуть ρ.σ.μ. βλ. **дометать¹**.

домѣтывать¹ ρ.δ. βλ. **дометать²**.

домѣтывать² ρ.δ. βλ. **дометать³**.

домѣтывать³ ρ.δ. βλ. **дометнуть**.

домешать ρ.σ.μ. τελειώνω το ανακάτωμα.

домешивать¹ ρ.δ. βλ. **домесить**.

домешивать² ρ.δ. βλ. **домешать**.

домик, -а α. σπιτάκι, οικίσιος.

доміна, -н α. σπίταρος, σπιταρώνα.

***доминанта**, -н θ. επικρατούσα -, δεσπόζουσα -, κυριαρχούσα-ιδέα.

доминать ρ.δ. βλ. **доміть**.

***доминіон**, -а α. προτεκτοράτο.

***доминировать**, -рует ρ.δ. κυριαρχώ, δεσπάζω, επικρατώ· υπερέχω, υπερισχύω. || εξέχω, υπέρνικμαι.

***домино** ουδ. άιλ. ενδυμασία των απόκρεω.

***домино** ουδ. άιλ. ντόμινο (παιγνίδι).

домішко, -а ουδ. μικρό καλιόσπιτο.

доміще, -а α. σπίταρος, σπιταρώνα.

***домкрат**, -а α. ανυψωτήρας· гидравлический - υδραυλικός ανυψωτήρας· ручной - χειρονίκητος ανυψωτήρας.

домна, -н θ. υφιαμίσιος.

домовіна, -н θ. (διαλι.) νεκροοέντουμο, κιβούρι, κάσα.

домовітость, -и θ. νοικοκυροσύνη.

домовітій επ., βο: -віт, -а, -ο νοικοκυρόστικος.

домовіше, -а ουδ. (διαλι.) βλ. **домовіна**.

домовладелец, -льца α., -ница, -н θ. σπιτονοικοκύρης, -ά, οικοδεσπότης.

домовладение, -я ουδ. κατοχή (ιδιοκτησία) σπιτιού.

домовніца, -н θ. (απλ. κ. διαλι.) αντικαταστάτρια νοικοκυράς.

домовнічатъ ρ.δ. (απλ. κ. διαλι.) αντικαθιστώ το νοικοκύρη, τη νοικοκυρά· κάνω τη νοικοκυρά.

домоводство, -а ουδ. οικοκυριακή· курс -α μαθήματα οικοκυριακής.

домовој, -όγο επ. α. 1 βλ. **домовній**. 2 φάντασμα, δαιμόνιο, μορμώ· στοιχειό σπιτιού.

домовній επ. 1 οπιτικός, οικιακός· - обнск έρευνα σπιτιού. 2 (παλ.) οικογενειακός· - лекарь οικογενειακός γιατρός. 3 οικοδίαιτος· -ая мышь οικοδίαιτος ποντικός. || емфр. -ая кнїга μητρώο ενοίκων· -ая контора γραφείο

διαχείρισης δημοσίων σπιτιών.

домогание, -я ουδ. βλ. **домогательство**.

домогательство, -а ουδ. εκβιασμός, -ση, επίμονη επιδίωξη, επιζήτηση· πίεση· отвѣргнуть чьи-л. -а αποκρούω αποφασιστικά τούς εκβιασμούς κάποιου· поддерживать -а κορό-н. υποστηρίζω τις πιέσεις κάποιου.

домогаться ρ.δ. επιδιώκω, κυνηγώ, επιζητώ επίμονα, τρώγομαι· αποβλέπω, εποφθαλιμώ· - власти επιδιώκω να πάρω την εξουσία· - признания επιζητώ την αναγνώριση· - повышение по службе επιδιώκω επίμονα την προαγωγή στην υπηρεσία· он долго -лося этого мѣста απο καιρό αυτός κυνηγούσε αυτή τη θέση· - известной должности εποφθαλιμώ περίφημο αξίωμα· - почестей επιζητώ τιμές.

домодельный επ. σπιτικός, σπιτίσιος, φτιαγμένος στο σπίτι, χειροποίητος.

домой επір. (πάντοτε με σημ. μετάβασης)· 1 για το σπίτι, στο σπίτι, σπίτι· он ушел - αυτός έφυγε για το σπίτι· я идѹ - πηγαίνω στο σπίτι. || στην πατρίδα, στη γενέτειρα· я съѣзжу - на побывку θα πάω στην πατρίδα για λίγες μέρες.

домок, -мкá α. (απλ.) σπιτάκι.

домокнуть ρ.σ. τελειώνω το βούτηγμα, την εμβάπτιση.

домолáчивать ρ.δ. βλ. **домолотить**.

домолотить, -лочѹ, -лотишь ρ.σ.μ. αποαλνίζω, αποκοπανίζω, τελειώνω το αλώνισμα, το κοπάνισμα.

домолотъ, -мелл, -мелешъ, παθ. μτχ. παολθ. χο. **домолотий**, βο: -лот, -а, -ο ρ.σ.μ. αποαλέθω, ξαλέθω, τελειώνω το άλεσμα.

домоправитель, -я α., -ница, -н θ. (παλ.) διαχειριστής, οικονομός οικίας, μάνατζερ.

домоправление, -я ουδ. (παλ.) διαχείριση, επιμέλεια οικίας.

доморощенный επ. 1 οικοδίαιτος, οικόσιτος. 2 μτφ., ειρν. απλός, αρχέγονος, άκομπος, καθυστερημένος, αναλαίσθητος, άγαρμος.

домосѣд, -а α., -ка, -и θ. οικουρός, -ή.

домостѣтъ, -мощѹ, -мостішь ρ.σ.μ. τελειώνω τη λιθοστρωση, απολιθοστρώνω· - улицу απολιθοστρώνω το δρόμο.

домостроевский επ. παλαιός οικογενειακός διαπαιδαγωγότης.

домостроение, -я ουδ. η οικοδομική.

домостроительный επ. οικοδομικός.

домострой, -я α. ρωσικός κώδικας οικογενειακής αγωγής τον 16^ο αιώνα.

домотать ρ.σ.μ. αποτυλίγω, αποπεριτυλίγω, τελειώνω την περιτύλιξη· - клубок нїток τελειώνω το κουβάρισμα των κλωστών.

домотканный επ. σπιτοϋφασμένος, σπιτίσιος, χειροποίητος· -ая скáтерть χειροποίητο τρα-

πεζομάντηλο.

домοуправление, -я ουδ. διεύθυνση (διοίκηση) οικιών. || γραφείο της διεύθυνσης οικιών.

домохозяин, -а α. πλθ. -ява, -ява α.(παλ) 1 νοικοκύρης, αρχηγός της οικογένειας. 2 βλ. домовладелец.

домохозяйка, -и θ. νοικοκυρά, οικοκυρά.

домохозяйство, -а ουδ. βλ. домоуправление.

домочадцы, -ев πλθ. (ενμ. -адец, -дца α.) (παλ.) τα μέλη της οικογένειας, οι οικιοί· он приехал со всеми своими чадом и -ами αυτός ήρθε συν γυναίξί καί τέκνοις.

домра, -и θ. ντόμρα, ρωσικό μουσικό έγχορδο όργανο σαν μαντολίνο.

домработница, -и θ. παραδουλεύτρα.

домрачѣй, -я α. (παλ.) βλ. домръст.

домръст, -а α. οργανοπαίχτης ντόμρας.

домучивать(ся) ρ.δ. βλ. домучить(ся).

домучить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. καταβασανίζω, κατατυραννώ. || -ся 1 καταβασανίζομαι, κατατυραννιέμαι· παύω να βασανίζομαι. 2 βασανίζομαι ώσπου, ωσότου.

домчаты, -чү, -чишь ρ.σ. 1 μ. μεταφέρω ολοταχώς ως· лошади мигом -ли нас до дому τα άλογα με μια ανάσα μας πήγαν ως το σπίτι. 2 βλ. домчатъся. || -ся φτάνω ολοταχώς ως· мы -лись до вокзала φτάσαμε ολοταχώς ως το σταθιά.

домываты(ся) ρ.δ. βλ. домить(ся).

домысел, -сла α. κ. παλ. домьсл, -а α. εισασία, συμπερασμός· необоснованные -и αστήριχτα πιθανολογήματα.

домысливать(ся) ρ.δ. βλ. домслить(ся).

домслить, -лю, -лишь ρ.σ.μ.κ.αμ. σιέφτομαι, επινωώ, στοχάζομαι, επινωώ· σιέφτομαι καί επί πλέον. || -ся (παλ.) βλ. додуматься.

домить, -мю, -мешь, -мёт ρ.σ.μ. αποπλύνω, τελειώνω το πλύσιμο· πλύνω ως· она -ла пол αυτή απόπλυσε το πάτωμα· - до половъны мισοπλύνω. || -ся αποπλύνομαι.

домыслять(ся) ρ.δ. βλ. домслить(ся).

домять, -мнү, -мнешь ρ.σ.μ. τελειώνω το πάτημα, το τσαλάκιμα, αποθλίβω.

дон επιφ. νταν (για ήχο καμπάνας).

доната επίρ. ολγύμνα, τσιτσιδι.

донашивание, -я ουδ. τέλειωμα μεταφοράς.

донашивать ρ.δ. βλ. доносить.

донашиваться ρ.δ. 1 βλ. доноситься. 2 μτφ. καλοσιέφτομαι, καλομελετώ· καταστρώνω σχέδια κ.τ.τ.

донельзя επίρ. ώσπου δεν παίρνει άλλο, στο έπακρο.

донесение, -я ουδ. αναφορά, έίθεση υπηροειακή.

донесті, -несү, -несёшь, παρλθ. χρ. донёс, -неслѣ, -лѣ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. до-

несённый, βρ: -сён, -сенѣ, -сенѣ ρ.σ. 1 μ. φέρω, κομίζω, μεταφέρω ως· - үзел до вагона μεταφέρω το μπόγο ως το βαγόνι. || (για ήχο, μυρουδιά) φέρω, παρασύρω.

донесті, -несү, -несёшь, παρλθ. χρ. донёс, -неслѣ, -лѣ ρ.σ. 1 κάνω γνωστό, γνωστοποιώ, ειδοποιώ· ενημερώνω, κατατοπίζω. || αναφέρω, ειθέτω, κίνω (υποβάλλω) αναφορά, έίθεση. 2 καταγγέλλω, καταμηνύω, καταδίδω, μαρτυρώ.

донестісь, -сүсь, -сёшься, παρλθ. χρ. донёсся, -неслѣсь, -лѣсь ρ.σ. 1 διαδίδομαι ως, ξαπλώνω, -ομαι, φτάνω ως· -нёсся зѣпах дѣма έφτασε ως εμάς η μυρουδιά του καπνού· донёсся слух διαδόθηκε η φήμη. 2 φτάνω ολοταχώς ως.

донжуан, -а α. δονζουάν, ερωτύλος.

донжуанский επ. δονζουανικός, ερωτύλος, σαγηνευτικός.

донжуанство, -а ουδ. δονζουανισμός.

донизаты, -нижү, -нижешь ρ.σ.μ. τελειώνω το αρμάθιασμα· αρμαθιάζω ως· - жѣмчуг τελειώνω το αρμάθιασμα των μαργαριταριών.

донису επίρ. ως κιάτ· свѣрху - απο πάνω ως κιάτω.

донизывать ρ.δ. βλ. донизаты. || -ся αρμαθιάζομαι.

дониматы ρ.δ. βλ. донять.

донкикот, -а α. ονειροπαρμένος, φαντασιόπληκτος, Δον Κιχώτης.

донкикотский επ. δονκιχώτικος, ουτοπικός, απραγματοποίητος.

донкикотство, -а ουδ. δονκιχώτισμος.

донкикотствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. φαντασιοποιώ, καταδιώχνω χίμαιρες.

донна, -и θ. βλ. донья.

донник, -а α. μελίλωτο, νυχάκι, άγριο τριφύλλι.

донниковый επ. μελίλωτος, του μελίλωτου· - зѣпах μυρουδιά μελίλωτου· - пластырь έμπλαστρο από μελίλωτο.

донный επ. του βυθού, του πάτου· -ая мѣна νάρη βυθού· -не доски πατόξυλα· -не рѣбы φάρια βυθού.

*донор, -а α. αιμοδότης.

донорский επ. αιμοδοτικός, του αιμοδότη.

донорство, -а ουδ. αιμοδοσία.

донос, -а α. αναφορά κρυφού χαρακτήρα, καταγγελία, κατάδοση, μήνυση.

доносительство, -а ουδ. (παλ.) επαγγελματικός χαφιεδισμός.

доносить, -ношү, -носишь ρ.σ.μ. 1 απομεταφέρω, τελειώνω τη μεταφορά· - дровѣ в сараѣй τελειώνω τη μεταφορά καυσόξυλων στην ξυλαποθήκη. 2 αποφορώ, φορώ ως το τέλος· - тѣ-фли до дыр φορώ τις παντούφλες ώσπου να τρυπήσουν. 3 γεννώ κανονικά, στον καιρό· она

не -λα αυτή γέννησε παράκαιρα (απόβαλε). || -ся 1 τρίβομαι, φθείρομαι, λιώνω από την πολλή χρήση (για ενδύματα, υποδήματα). 2 βλ. **донестісь** (1 σημ.). || βλ. κ.ρ. **донесті(сь)**.

донóчник, -а α., -ца, -н θ. καταδότης, καταδότρια, μαντατευτής, χαφιές.

дóнце, -а ουδ. πυθμενίσκος.

доніне επίρ. ως (μέχρι) τώρα, ως αυτή τη στιγμή, μέχρι του παρόντος, μέχρις ώρας.

донырнύть ρ.σ. βουτώ ως, κάνω βούτα ως.

доньшко, -а ουδ. πυθμενίσκος.

дóнья, -и θ. δόνα, τίτλος ευγενείας στην Ισπανία.

доня́ть, доймý, доймёшь, παρλθ. χρ. **дóнял, -лá, -ло**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **дóнятнй**, βρ: -нят, -а, -о ρ.σ.μ. ενοχλώ, γίνομαι ενοχλητικός, κατατρώγω, κατατρώχω, πρήζω το συνώτι· -прóсьбами γίνομαι φόρτωμα με τις παρακλήσεις.

дообéдать ρ.σ. τελειώνω το γεύμα μου, απογευματίζω.

дообéденнй επ. ο πριν του γεύματος· -ая прогу́лка ο πριν του γεύματος περίπατος.

дооборóдование, -я ουδ. συμπλήρωση του εξοπλισμού.

дооборóдовать, -дую, -дуюшь ρ.δ.κ.α.μ. συμπληρώνω τον εξοπλισμό. || -ся, συμπληρώνω τον εξοπλισμό μου.

дооктáбрьскй επ. προοιτωβριανός· -ая Рос-Сйя η προοιτωβριανή Ρωσία.

допáивать ρ.δ. βλ. **допáять**.

допáивать² ρ.δ. βλ. **допо́ить**.

допáлзывать ρ.δ. βλ. **доползтй**.

допáлывать ρ.δ. βλ. **дополóть**.

допáривать(ся) ρ.δ. βλ. **допáрить(ся)**.

допáрить ρ.σ.μ. τελειώνω το μαγείρεμα, απομαγειρεύω πνικτό· βράζω αεροστεγώς ως. || -ся 1 βλ. **допáрить**. 2 κάνω ατιμόλουτρο ώσπου να.

допáрывать ρ.δ. βλ. **допорóть**.

допáстй, -пасý, -пасёшь, παρλθ. χρ. **допáс, -лá, -лó** ρ.σ.μ. αποβοσιώ, περνά όλη τη μέρα στη βοσική· τρώγω τη βοσική ως· παύω να βοσιώ.

допахáть, -пахý, -пáшешь ρ.σ.μ. τελειώνω το όργωμα, αποοργώνω· οργώνω ως· -пóле τελειώνω το όργωμα του χωραφιού· -пóле домé-жи οργώνω το χωράφι ως το σύνορο.

допахивать ρ.δ. βλ. **допахáть**. || -ся οργώνομαι ως.

допáять ρ.σ.μ. τελειώνω τη συγκόλληση συγκολλώ ως.

допéвать(ся) ρ.δ. βλ. **допéть(ся)**.

допéкáть(ся) ρ.δ. βλ. **допéчь(ся)**.

допéть, -пóб, -пóёшь ρ.σ.μ. τελειώνω το τραγούδι, αποτραγουδώ· τραγουδώ ως το τέλος. || -ся τραγουδώ ώσπου· - до хрипотй́ τραγου-

δώ ώσπου να βραχνιάσω.

Допечáтáть ρ.σ.μ. 1 τυπώνω ως το τέλος· τυπώνω ως. 2 τυπώνω συμπληρωματικά.

Допечáтка, -и θ. τύπωση ή δακτυλογράφηση ως το τέλος ή ως ένα όριο. || συμπληρωματική τύπωση.

Допечáтывание, -я ουδ. βλ. **допечáтка**.

Допечáтывать ρ.δ. βλ. **допечáтáть**. || -ся τυπώνομαι ως το τέλος.

допéчь, -пéкý, -пéчёшь, -пéкýт, παρλθ. χρ. **допéк, -пéклá, -лó**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **допéчённй**, βρ: -чён, -ченá, -нó ρ.σ.μ. 1 αποφήνω, τελειώνω το φήσιμο· καλοφήνω. 2 φήνω συμπληρωματικά. 3 μτφ. (απλ.) βλ. **доня́ть**. || -ся καλοφήνομαι.

допéвáть(ся) ρ.δ. βλ. **допéть(ся)**.

допéливáть ρ.δ. βλ. **допилíть**.

допилíть, -пилó, -пíлмшь ρ.σ.μ. αποπριονίζω, τελειώνω το πριόνισμα· πριονίζω ως.

дописáть, -пíшý, -пíшешь ρ.σ.μ. 1 απογράφω, τελειώνω το γράφιμο· γράφω ως. || αποζωγραφίζω, τελειώνω το ζωγράφισμα. 2 γράφω συμπληρωματικά. || -ся 1 γράφω μέχρι· он -лся до глúпостей έγραφε μέχρι ανοησίες· я -лся до переутомлénия έγραφα μέχρι που κουράστηκα. 2 βλ. **дописáть** (1 σημ.).

дописывáть(ся) ρ.δ. **дописáть(ся)**.

допéть, -пéб, -пéёшь, παρλθ. χρ. **допил** κ. **допил, допиlá, допило** κ. **допéло**, προστι. **допéй**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **допéтнй**, βρ: **допéйт, -á, -о** ρ.σ.μ. αποπίνω, πίνω όλο, ως το τέλος. || -ся πίνω ώσπου· он -лся до тогó, что не мог говорíть αυτός έπικε, ώσπου δεν μπορούσε να μιλήσει.

доплáта, -и θ. συμπληρωματική πληρωμή· αποπληρωμή, ξεπλέρωμα, εξόφληση.

доплáтитй, -плáчý, -плáтишь ρ.σ.μ. 1 πληρώνω συμπληρωματικά, επιπρόσθετα· αποπληρώνω, ξεπλερώνω, εξοφλώ.

доплáтнй κ. (παλ.) | **доплáтннй** επ. της ουμπληρωματικής πληρωμής, εξοφλητικός.

доплáчивание, -я ουδ. βλ. **доплáта**.

доплáчивать ρ.δ. βλ. **доплáтитй**.

доплéскивать ρ.δ. βλ. **доплеснýть**.

доплеснýть ρ.σ. φτάνω ραντίζοντας.

доплéстй, -плéтý, -плéтёшь, παρλθ. χρ. **доплéл, -плéлá, -лó**, μτχ. παρλθ. χρ. **доплéт-шй**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **-плéтённй**, βρ: **-тён, -тенá, -тенó** ρ.σ.μ. αποπλέιω, τελειώνω το πλέξιμο· πλέιω ως· - корзйну αποπλέιω το καλάθι.

доплéстйсь, -плéтýсь, плéтёшься, παρλθ. χρ. **-плéлся, -плéлáсь, -лóсь** ρ.σ. βαδίζω με δυσκολία, σέρνομαι· με δυσκολία φτάνω ως.

доплéтáть ρ.δ. βλ. **доплéстй**.

доплéтáтсья ρ.δ. βλ. **доплéстйсь**.

доплывѣть ρ.δ. βλ. **доплѣть**.

доплѣть, -плыву́, -плывѣшь, παρλθ. χρ. до-
плѣл, -лѣ, -ло ρ.σ. πλέω ως· κολυμπώ ως· -
до берега реки πλέω ως την όχθη του ποτα-
μού. || μτφ. διαδίδομαι ως· чей-то гóлос -ήλ
до нас η φωνή κάποιου έφτασε ως εμάς.

допляоѣть, -пляшú, -плѣшешь ρ.σ.μ. αποχο-
ρεúω, τελειώνω το χορό. || -ся! παραχορεúω, χο-
ρεúω ώσπου.

допляоивать(ся) ρ.δ. βλ. **доплясѣть(ся)**.

допóдлинно επίρ. αυθεντικά· αλάνθαστα, α-
ναμφισβήτητα, αναμφίβολα· ακριβώς.

допóдлинный επ. αληθινός, γνήσιος, πραγ-
ματικός, καθ' εαυτού, βέβαιος, ακριβής.

допознѣ επίρ. ως αργά, σε περασμένη ώρα,
κατάβραδα, αργά· τη νύχτα, πάρωρα.

допойть, -поѣ, -пойшь, προστι. допой ρ.σ.
μ. αποποτίζω, τελειώνω το πότισμα.

дополѣокивать ρ.δ. βλ. **дополскѣть**.

доползѣть ρ.δ. βλ. **доползти**.

доползти, -ползу́, -ползѣшь, παρλθ. χρ. до-
пóлз, -лѣ, -лѣ ρ.σ. σέρνομαι, έρπω ως. || μτφ.
με δυσκολία φτάνω ως.

дополнѣ επίρ. γεμάτα, πλήρως, ολόγεμα, ζέ-
χειλα.

дополнѣние, -я ουδ. 1 συμπλήρωση, -μα. 2
προσθήκη, παράρτημα. 3 (γραμμ.) αντικειμε-
νο· прямое - άμεσο αντικειμενο· косвенное
- έμμεσο αντικειμενο. || ειφρ. в - επί πλέ-
ον, επιπρόσθετα.

дополнительно επίρ. συμπληρωματικά, επί
πλέον, επιπρόσθετα.

дополнительный επ. συμπληρωματικός, επι-
πρόσθετος, παραπανίσιος· - óтпуск συμπληρω-
ματική άδεια· -ая кáрточка συμπληρωματικό
δελτίο· -не дáнные συμπληρωματικά στοιχεία.
|| (γραμμ.) αντικειμενικός· -οе придáточное
предложѣние δευτερεύουσα αντικειμενική πρό-
ταση. || ειφρ. -не цветá χρώματα δευτερεύо-
ντα ή σύνθετα.

дополнить ρ.σ.μ. συμπληρώνω, επιπροσθέτω,
απογεμίζω· - скáзанное однѣм замечáнием су-
πληρώνω τá λeχсѣντα με μια παρατήρηση· -
стакáн απογεμίζω το ποτήρι. || -ся συμπληρώ-
νομαι, απογεμίζομαι.

дополнѣть(ся) ρ.δ. βλ. **дополнить(ся)**. ||
ειφρ. -ѣть друг друга ο ένας συμπληρώνει
τον άλλον, αλληλοσυμπληρωνόμαστε.

дополоскѣть, -лошú, -лóшешь ρ.σ.μ. αποξε-
πλένω, τελειώνω το ξέπλυμα.

дополóть, -полѣ, -пóлешь ρ.σ.μ. αποβοτα-
νίζω, τελειώνω το βοτάνισμα· βοτανίζω ως.

дополучѣть ρ.δ. βλ. **дополучить**.

дополучить, -лучу́, -лучишь ρ.σ.μ. παίρνω
συμπληρωματικά ή το υπόλοιπο· - прoдúкты
παίρνω τα υπόλοιπα τρόφιμα· мне ещё - έχω

αιόμα να λάβω.

допорóть, -порѣ, -пóрешь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. допорóтнѣй, βρ: -рот, -а, -ο αποξηλώνω,
τελειώνω το ξήλωμα· ξηλώνω ως· - старое плѣ-
тѣ αποξηλώνω το παλιό φόρεμα.

допотóпный επ. 1 προιατακλισμαίος· -не
живóтные προιατακλισμαίια ζώα. 2 (αστ. κ.
ειρν.) απαρχαιωμένος, παλιός, του παλιού και-
ρού. || ασυγχρόνιστος, καθυστερημένος, εκτός
συρμού, ντεμοντέ.

допрáшивание, -я ουδ. 1 βλ. **допрóс**. 2 ε-
πίμονη ερώτηση.

допрáшивать ρ.δ.μ. 1 βλ. **допрóсить**. 2 ρω-
τώ επίμονα (να πληροφορηθώ). || -ся βλ. до-
прóситься.

допривѣивник, -а α. ο στρατεύσιμος.

допривѣивный επ. προστρατιωτικός· - вóзраст
προστρατιωτική ηλικία.

допрóдавѣть ρ.δ. βλ. **допрóдѣть**.

допрóдѣть, -дѣм, -дѣшь, -дѣст, -прóдѣм,
-дѣдите, -дѣдут, παρλθ. χρ. -прóдал, á, -ο;
μτχ. παρλθ. χρ. **допрóдѣвший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
допрóданный, βρ: -дан, -а, -ο ρ.σ.μ. πουλώ
ως το τέλος, ξεπουλώ· πουλώ συμπληρωματικά.

допрóс, -а α. ανάκριση, εξέταση· - свидѣ-
телей εξέταση μαρτύρων· **вызнѣвать** на - καλώ
για ανάκριση· **сдѣлать комú** - ανακρίνω κά-
ποιον· **подвѣргнуть** -у υποβάλλω σε ανάκριση·
перекрѣстный - αντεξέταση. || διερώτηση, ε-
ξουχιστική ερώτηση.

допрóсить, -прóшу́, -прóсишь; παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. -прóшенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. α-
νακρίνω, εξετάζω· - обвинѣемого ανακρίνω τόν
κατηγορούμενο. || -ся 1 επίμονα ρωτώ να μάθω,
διερωτώ, φιλορωτώ, ξεφαχνίζω. 2 πετυχαίνω με
παρακλησεις· у него не **прóсисься** όσο και να
τον ρωτήσεις δεν του βγάζεις τίποτε.

допрóсный επ. ανακριτικός, της ανάκρισης·
-не пúнкты τα σημεία της ανάκρισης.

допрóсчик, -а α. (παλ.) ανακριτής.

допрóгѣть ρ.σ. πηδώ ως. || -ся παραπηδώ,
κατακουράζομαι από το πολύ πήδημα. || πηδώ
πολλά παλούκια, κάνω πολλές τρέλλες.

допрóгѣивать(ся) ρ.δ. βλ. **допрóгѣять(ся)**.

допрóгѣнуть ρ.σ. (παλ.) αναπηδώ, φτάνω με
το πήδημα· **я́блoки висѣт висoкó**, не **-ешь** τα
μήλα κρέμονται ψηλά, όσο κι αν πηδήσεις δεν
θα τα φτάσεις.

допрáгнуть ρ.σ. (παλ.) πηδώ ως, αναπηδώ ως

допрáсть, -прáду́, -прáдѣшь, παρλθ. χρ. до-
прáл, -лѣ, -λο, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **допрá-**
дѣнный ρ.σ.μ. αποκλώθω, τελειώνω το κλώσιμο.

допóсук, -а α. 1 άδεια, έγκριση εισόδου· -
в бoльницú άδεια εισόδου στο νοσοκομείο. 2
(τεχ.) περιθώριο, επιτρεπομένη απόκλιση.

допóсукѣть ρ.δ.μ. 1 επιτρέπω, αφήνω να εισέλ-

θει, δίνω, χορηγώ άδεια εισόδου· εγώ не ~ли до большого δεν του επέτρεπαν να δει τον ασθενή· έτο не ~ет сомнения αυτό είναι έξω κάθε αμφιβολίας, είναι αναμφίβολο. || επιτρέπω, δίνω το δικαίωμα· ~ азартные игры επιτρέπω τα τυχερά παιγνίδια. || επιτρέπω να πάρει μέρος· ~ к экзаменам επιτρέπω να δώσει εξετάσεις. 2 ανέχομαι, υποφέρω· υπομένω· удивляюсь, как ~ит такие беспорядки απορώ (εκπλήσσομαι) πως ανέχονται τέτοιες αταξίες. 3 δέχομαι, παραδέχομαι· ~аю, что έτο так, как вы говорите παραδέχομαι ότι αυτό είναι έτσι, όπως εσείς λέτε. || κάνω, διαπράττω· ~ общоу κάνω λάθος. || περιορίζω не ~ до короткости κρατώ σε απόσταση. || ~ся επιτρέπομαι· дети до 16 лет не ~ются δεν επιτρέπεται για παιδιά κάτω των 16 χρονών не ~ется δεν επιτρέπεται, απαγορεύεται. || έχω άδεια, δικαίωμα ασχολίας, συμμετοχής κλπ. ~ к голосованию μου επιτρέπεται να πάρω μέρος στην ψηφοφορία (να ψηφίσω).

допустимый επ., βρ: ~тым, ~а, ~ο επιτρέπόμενος, επιτρεπτός, επιτρεπτικός· δεκτός, παραδεκτός.

допустить, ~пуцý, ~пустить, παθ.μτχ.παρλθ. χρ. допущенный, βρ: ~щен, ~а, ~ο ρ.σ. 1 βλ. допускать. 2 πλθ. 1^ο πρόσ. ~пустим ας παραδεχτούμε, ας πούμε· ~ что ας παραδεχτούμε ό·τι· ~ так ας πούμε πως είναι έτσι.

допущение, ~я ουδ. 1 άδεια εισόδου. 2 άδεια, δικαίωμα συμμετοχής. 3 παραδοχή, αποδοχή, υπόθεση.

допытать ρ.σ.μ. (παλ. κ. απλ.) βλ. допроситься (1 σημ.). || ~ся βλ. допроситься (1 σημ.).

допытывать(ся) ρ.δ. βλ. допытать(ся).
дольная επίρ. σκνίπα, στουπί, τάπα, τύφλα ό·το μεθύσι.

дорабатывать(ся) ρ.δ. βλ. доработать(ся).
доработать ρ.σ. 1 τελειώνω τη δουλιά· δουλεύω ως· ~ до утра δουλεύω ως το πρωί. 2 αποτελειώνω τη δουλιά, το έργο. || ~ся 1 δουλεύω, εργάζομαι ως, ώσπου· он ~лся до полного истощения αυτός δούλεφε ώσπου εξαντλήθηκε τελείως. 2 φτάνω, κατορθώνω με τη δουλιά.

доработка, ~и θ. αποτελείωση, αποτεράτωση (δουλιάς, έργου κλπ.)· ~ проекта αποτελείωση του σχεδίου· вернуть рукопись для ~и επιστρέφω το χειρόγραφο για περισσότερο δουλεμα.

дорасветный επ. ο πριν τα χαράματα· ~ая тишина η πριν να φέξει ησυχία.

дорастать ρ.δ. βλ. дорасти.

дорастить, ~растý, ~стешь, παρλθ. χρ. до-рós, ~лá, ~лó, μτχ. παρλθ. χρ. дорóший ρ.

δ. 1 μεγαλώνω, αναπτύσσομαι ως· дерево ~лó до κρίши δόμα το δέντρο έφτασε ως τη στέγη του σπιτιού. 2 φτάνω στην ηλικία· он еще не ~рós, что бы ходить в кино αυτός είναι ακόμα μικρός για να πηγαίνει στον κινηματογράφο· онí не ~сли до философии (μτφ.) αυτοί είναι μικροί ακόμα για φιλοσοφία. || εμφρ. нос не ~рós (αστ.) είναι (είσαι κλπ.) μικρός ακόμα.

дорасти́ть, ~растý, ~растишь ρ.σ.μ. μεγαλώνω ως.

доращивать ρ.δ. βλ. дорасти́ть.

дорвать, ~рвý, ~рвешь, παρλθ. χρ. дорвал, ~лá, ~ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. дорванный, βρ: ~ван, ~а, κ. ~á, ~ο ρ.σ.μ. 1 κατασχίζω· κατακόβω· καταξεριζώνω. 2 καταφθείρω, καταρακώνω. || ~ся 1 (για ενδύματα, υποδήματα) καταξεσχίζομαι, καταρακίνομαι. 2 (απλ.) ρίχνομαι, πέφτω με τα μούτρα, μπαίνω με ζήλο, στρώνομαι για καλά· он ~лся наконец до едá αυτός επιτέλους στρώθηκε για καλά στο φαί.

дореволюционный επ. προεπαναστατικός.

дорезать, ~жу, ~жешь ρ.σ.μ. τελειώνω την κοπή, αποκόβω, κόβω ως το τέλος ή ως ένα σημείο.

дорезать ρ.δ. βλ. дорезать.

дорезывать ρ.δ. βλ. дорезать.

дореформенный επ. προμεταρρυθμιστικός, ο πριν την μεταρρύθμιση.

дорисовать, ~сýю, ~сýешь ρ.σ.μ. 1 αποσχεδιάζω, αποζωγραφίζω, τελειώνω τη σχεδιάση ή το ζωγράφισμα· ~ портрет τελειώνω την προσωπογραφία. 2 μτφ. περιγράφω· ~ характер περιγράφω το χαρακτήρα.

дорисовка, ~и θ. αποτελείωση σχεδίασης, ζωγράφισης ή περιγραφής.

дорисовывание, ~я ουδ. βλ. дорисовка.

дорисовывать ρ.δ. βλ. дорисовать.

доричский επ. δωρικός· ~ диалéкт δωρική διάλεκτος· ~ орде́ρ (αρχτ.) δωρικός ρυθμός.

***дормез**, ~а α. κλινάμαξα.

дорога, ~и θ. 1 δρόμος, οδός· просéлочная ~ αγροτικός δρόμος· автомобильная ~ αυτοκινητόδρομος, δημοσιά, αυτοκινητόδρομος. шосéйная ~ αμαξόδρομος, αμαξιτή οδός· водная ~ υδάτινη οδός· воздушная ~ εναέρια οδός· ширóкая ~ φαρδύς δρόμος· торная ~ (κυρλξ. κ. μτφ.) πεπατημένη (τετριμμένη) οδός· большáя ~ κύρια οδός· сóбйтся с ~и ξεφεύγω από το δρόμο, παραπλανιέμαι, χάνω το δρόμο, παρεκτρέπομαι· не знай ко мне ~и να μην πατήσει το πόδι σου στο σπίτι μου· на половíне ~и στη μέση του δρόμου, μισοδρομίζ, μισόστρατα· я встрéтил егó на ~е τον συνάντησα καθ' οδόν· пустíться в ~у ξεκινάω, παίρνω δρόμο· воро-тíться (вернýться) с ~и (ή назад) γυρίζω

πίσω, επαναστρέφω, καλινδρομώ, αναποδίζω, επανακιάμπω. 2 πέραςμα, διάβα, δίοδος, διάβαση, διέλευση· **встать на -е** στέκομαι στο δρόμο (εμποδίζω το πέραςμα). **дайте мне -у** κάνετε μου μέρος να περάσω· **уступить -у** κομύ-н. κάνω μέρος να περάσει κάποιος. 3 ταξίδι· **утомительная** - κουραστικό ταξίδι· **весёлая** - ευχάριστο ταξίδι· **запасті провізії на -у** εφοδιάζομαι τρόφιμα για το δρόμο· **отправиться в -у** ξεκινώ για δρόμο· **собраться в -у** ετοιμάζομαι για δρόμο (ταξίδι)· **счастливой -и** καλό ταξίδι. 4 μέσο· **упорный труд - верная** - κ **знанию** η επίμονη εργασία είναι το σίγουρο μέσο για τη γνώση. || **εμφρ.** **канатная** - εναέριος σιδηρόδρομος· **конно-железная** - βλ. **кони**· **туда и - εκεί** οδηγεί ο δρόμος, έτσι του χρειάζονταν ή του άξιζε, **τά 'θελε και τά 'παθε**· **без -и** χωρίς καθορισμένη κατεύθυνση, απρογραμμάτιστα· **по -е** α) πηγαίνοντας. β) ίδια κατεύθυνση. γ) ίδια επιδίωξη, ίδια σκέψη· **дать ή уступить -у** κ.τ.τ. α) αναμερώ, παραχωρώ τη θέση (κυρλξ. κ. μφ.)· **знать -у** ξέρω το δρόμο (γνωρίζω πως να ενεργήσω)· **перейти (перейти, перебежать** κ.τ.τ.)· **προλαβαίνω (προιάνω)** πρώτος· **пойти по плохой ή дурной -е** παίρνω κακό (άσχημο) δρόμο· **стать ή стоять на -е чьей; стать ή стоять попереk -и** κομύ στέκομαι, μπαίνω εμπόδιο σε κάποιον· **стоять на хорошей ή правильной -е** κρατώ καλή θέση, ακολουθώ σωστό δρόμο· **он не попал на своё -у** δεν έπεσε εκεί που είχε κλίση.

дорого επίρ. ακριβά· **очень** - πολύ ακριβά, πανάκριβα· **он - продал** αυτός το πούλησε ακριβά· **- заплатит** πληρώνω ακριβά· **- да мило** ακριβό, όμως καλό.

дороговизна, -н θ. ακρίβεια. || υπερτίμηση.

дорогой επίρ. καθ' οδόν, στο δρόμο, ταξιδεύοντας· **- у нас украли чемодан** στο δρόμο μας έκλεψαν τη βαλίτσα.

дорогой επ., βρ: **дорог**, -γά, **дорого**; **дороже**. 1 ακριβός, πολύτιμος· **- мех** ακριβή γούνα· **ваш совет мне -дорог** η συμβουλή σας μου είναι πολύτιμη· **каждая минута -гá** κάθε λεπτό είναι πολύτιμο. 2 προσφιλής, αγαπητός· **мой - друг** αγαπητέ μου φίλε. || **εμφρ.** **-гой ценной** ακριβά· **заплатить -гой ценной** πληρώνω ακριβά.

дородность, -и θ. ευτροφία, παχυσαρμιά.

дородный επ., βρ: **-ден**, **-дна**, **-дно** ευτραφής, τροφαντός, καλοθρεμμένος· **-ая женщина** νταρντάνα γυναίκα.

дородство, -а ουδ. 1 βλ. **дородность**. 2 (παλ.) γενναιότητα, αντρεία.

дорожат, -ает ρ.δ. ακριβαίνω, ανεβαίνω, ανατιμιέμαι· **хлеб -ает** το ψωμί ακριβαίνει.

дороже συγκρ. β. του επ. **дорогой** και του επир. **дорого**.

дороженька, -и θ. δρομάκος.

дорожить, -жy, -жись ρ.δ. εκτιμώ, λογαριάζω, υπολογίζω· **им на службе очень -ат** στην υπηρεσία πολύ τον εκτιμούν ή αυτός στην υπηρεσία χαίρει μεγάλης εκτίμησης. || φυλάγω, προσέχω να μη χάσω, υπολογίζω, μετρώ· **- каждой минутой** υπολογίζω και το κάθε λεπτό· **- своим временем** φείδομαι χρόνου· **он не -ит своё жизнью** αυτός δεν λογαριάζει τη ζωή του· **- своё чéстью** κρατώ φηλά την τιμή μου. || **-ся** πουλώ ακριβότερα, ζητώ περισσότερα.

дорожка, -и θ. 1 δρομάκος, -άκι. 2 διάδρομος, χαλί στενόμακρο. 3 τραπεζομάντηλο στενόμακρο. 4 (αλιεία) συρτή, συρταρόλι. 5 (τεχ.) αυλακιά. || **εμφρ.** **водная** - (σπορ) κολυμβητικός διάδρομος· **лётная** - διάδρομος απογειώσης και προσγείωσης.

дорожник, -а α. οδοποιός.

дорожный επ. 1 οδικός· **-ое** **строительство** οδοποιία. 2 ταξιδιωτικός· **-не впечатления** ταξιδιωτικές εντυπώσεις· **-ая пыль** σιόνη του δρόμου· **-не вещи** ταξιδιωτικές αποσκευές· **-не расхóды** έξοδα ταξιδιού. || οδοιορικός· **-костóm** οδοιορικό κοστούμι. 3! ουσ. (παλ.) οδοιπόρος. || **εμφρ.** **-мастер** επόπτης οδού.

дорсальный επ. 1 της ράχης, νωπιαίος. 2 (γλωσ.) της γλωσσικής ράχης.

***доруаr**, -а α. κοιτώνας (μονών και εκπαιδευτηρίων).

дорубать ρ.δ. βλ. **дорубить**.

дорубить, -рублю, -рубишь ρ.σ.μ. τελειώνω την κοπή· κόβω ως τό τέλος ή ως ένα σημείο.

доругать ρ.σ.μ. (απλ.) τελειώνω το μάλωμα. || **-ся** 1 τελειώνω το μάλωμα. 2 παραμαλώνω· μαλώνω ώσπου.

доругивать(ся) ρ.δ. βλ. **доругать(ся)**.

дорвát¹ ρ.δ. βλ. **дорвát**.

дорвát² ρ.δ. βλ. **дорít**.

дорít, -рóу, -рóешь ρ.σ.μ. αποσιάβω, τελειώνω το σιάφιμο· σιάβω ως. || **-ся** σιάβοντας φτάνω ως.

досáда, -н θ. πείσμα, αγανάκτηση, θλιφοργή, θλίψη· **πίρα**, κακό· **вместить на ком своё -у** ξεσπώ σε κάποιον· **подавить -у** πνίγω την οργή· **скрыват** своё -у κάνω τον αδιάφορο, κρύβω τη θλιφοργή· **сдёрживать -у** συγκρατώ το πείσμα· **трéснуть с -н** σιάζω απο το κακό μου· **он заплакал от -н** αυτός έκλαψε απο το κακό του· **какая -!** τι κακό! **что за -!** τι κακό ειπ' αυτό!

досадít¹, -сажу, -садишь ρ.σ. (κομύ) φουρκίζω, πεισματώνω, αφώνω, χολιάζω, κάνω να οιάσει.

досадít², -сажу, -садишь ρ.σ.μ. τελειώνω

το φύτευμα, αποφυτεύω. || φυτεύω συμπληρωμα-
τινά.

досадливый επ., βρ: -лив, -а, -ο λυπηρός,
·θλιβερός· δυσάρεστος, οχληρός, πληκτικός.

досадно επίρ. 1 λυπηρά κλπ. επ. 2 με σημ.
κατηγ. είναι λυπηρό, δυσάρεστο.

досадный επ., βρ: -ден, -дна, -дно βλ. **до-
садливый**; - случай θλιβερό συμβάν.

досаждать, -дую, -дуюшь ρ.δ. θλίβομαι, χο-
λώνομαι, στενοχωρούμαι, πεισματώνω, χολιάζω.

досажать ρ.δ. βλ. **досадить**?

досаживать ρ.δ. βλ. **досадить**?

досаливание, -я ουδ. βλ. **досолка**.

досаливать(ся) ρ.δ. βλ. **досолить(ся)**.

досевать ρ.δ. βλ. **досеять**.

досеивать ρ.δ. βλ. **досеять**.

доселе κ. **досель** επίρ. 1 μέχρι τώρα, ως
τώρα. 2 (παλ.) ως εδώ.

досеять, -сею, -сеешь ρ.σ.μ. 1 αποσπέρνω,
τελειώνω τη σπορά. 2 αποκοσμινίζω, τελειώνω
τό κοσμίσιμα.

досидеть, -сидю, -сидишь ρ.σ. κάθομαι, πα-
ραμένω ως· -сидю до конца спектакля θα κα-
θίσω ως το τέλος της παράστασης. || -ся 1 βλ.
досидеть. 2 παρακάθεται, κάθεται πολύ ή τό-
σο που· в гостях -лся до того, что опоздал
на автобус κάθισα φιλοξενούμενος τόσο πολύ,
που δεν πρόκανα το λεωφορείο.

досидивать(ся) ρ.δ. βλ. **досидеть(ся)**.

досиная επίρ. ως το μπλέ, ως το κινανόχρωμα.

доска, -и, αιτ. **доску**, πλθ. **доски**, **досок**,
доскам θ. 1 σανίδα· **досно́вая** - πεύκινη σα-
νίδα· **дубо́вая** - δρύινη σανίδα. 2 **πλάνα**· **πί-
νακας**· **медная** - χάλκινη **πλάνα**· **мраморная** -
μαρμάρινη **πλάνα**· **грифельная** ή **аспичная** - το
αβάκιο ή **πλάνα** του μαθητή· **клас́сная** - ή μό-
νο **доска** ο (μαυρο)πίνακας· **ша́хматная** - σια-
κιέρα, πεσσευτήριο· - **почёта** ή **красная** - **πί-
νακας** τιμής· **чёрная** - μαύρος **πίνακας** (όπου
γράφονται τα ονόματα των υστερούντων ή ενό-
χων κακής πράξης)· **от -й до -й** (για διάβα-
σια) από την αρχή ως το τέλος (παλιά τα βι-
βλία αντί χαρτόνι είχαν λεπτή σανίδα)· **как
- αδύνατος, λεπτός, ισχνός, σαν τή 'βέργα**·
наборная - η τυπογραφική **πλάνα**.

доскабливать(ся) ρ.δ. βλ. **доскоблить(ся)**.

досказать, -скажу, -скажешь ρ.σ. τελειώνω
τη διήγηση· διηγούμαι ως· - **сказку до сере-
дины** διηγούμαι το μισό παραμύθι.

досказывать ρ.δ. βλ. **досказать**.

доскакать, -скачу, -скачешь ρ.σ. φτάνω ως
(τρέχοντας ή καλπάζοντας). || -ся παρατρέ-
χω, τρέχω τόσο πού (βιάζομαι).

доскакивать ρ.δ. βλ. **доскакать**.

доскакнуть ρ.σ. μ' ένα πήδημα φτάνω ως.

доскоблить, -скоблю, -скоблишь ρ.σ.μ. α-

ποξύνω, αποξέω, τελειώνω το ξύσιμο· **ξύνω** ως·
он -лил до дна αυτός έξυσε ώπου τρύπησε. ||
-ся **ξύνω** ως·

доскона́льно επίρ. λεπτομερειακά.

***доскона́льный** επ., βρ: -лен, -льна, -льно;
(παλ.) λεπτομερής, λεπτομερειακός· **-ое изу-
чэние** λεπτομερειακή μελέτη.

доскочить, -скочю, -сκόчишь ρ.σ. πηδώντας
φτάνω ως.

доскреба́ть(ся) ρ.δ. βλ. **доскрести́(сь)**.

доскрести́, -ебу́, -ебёшь; παρλθ. χρ. **до-
скребу́**, -ребу́, -лбу́ ρ.σ.μ. τελειώνω το ξύσι-
μο, **ξύνω** ως.

досла́ть, -шлю́, -шлёшь; παρλθ. χρ. **досла́л**,
-ла, -λο, παθ. **μτχ.** παρλθ. χρ. **досла́нный** ρ.
σ. στέλλω, αποστέλλω συμπληρωματικά. || (στρατ.)
бáзю· **-патрón в ствол** **бáзю** φυσέκι στην κάννη.

досле́дование, -я ουδ. συμπληρωματική ανά-
κριση, εξέταση.

досле́довать, -дую, -дуюшь ρ.σ.μ. ανακρίνω,
εξετάζω συμπληρωματικά.

досло́бно επίρ. κατά λέξη, επί λεξει, λέ-
ξη πρός λέξη, αυτολεξειί.

досло́бный επ. επακριβής, ο γινόμενος κα-
τά λέξη κλπ. επιρ.

дослу́живать(ся) ρ.δ. βλ. **дослужи́ть(ся)**.

дослужи́ть, -ужу́, -ужишь ρ.σ. υπηρετώ ως·
- **до ста́рости** υπηρετώ ως τά γεράματα. || α-
πομένει, υπολείπεται να υπηρετήσω. || -ся υ-
πηρετώντας φτάνω ως· **он -лся до ме́ста завé-
дующего** αυτός έφτασε ως το βαθμό του διευ-
θυντή.

дослу́шать ρ.σ.μ. ακιούω ως το τέλος ή ως
ένα σημείο· **я -ал лекцию и пошёл помóй** εγώ
άκουσα τη διάλεξη και μετά πήγα στο σπίτι· **он
-ал то́лько до полови́ны** αυτός άκουσε μόνο ως
τα μισά. || -ся ακιούω τόσο πολύ που· **я -лся
до головно́й óбли** άκουσα τόση πολύ ώρα, που
με πόνησε το κεφάλι.

дослу́шивать(ся) ρ.δ. βλ. **дослу́шать(ся)**.

досма́тривать ρ.δ. βλ. **досмотрéть**.

досмея́ться, -ебсь, -ебёшься ρ.σ. γελάω ως
που· **он -лся до слёз** αυτός γέλασε ως που δά-
κρυσε.

досмо́тр, -а (-у) α. 1 **πίβλεψη**, επιτήρη-
ση· **стро́гий** - αυστηρή **είβλεψη**· **пору́чить** -
за детьми αναθέτω την επίβλεψη των παιδιών.
2 έλεγχος, επιθεώρηση, έρευνα· **тамóжный** -
τελωνειακός έλεγχος.

досмотрéть, -отрú, -óтришь ρ.σ.μ. 1 βλέπω
ως το τέλος ή ως ένα σημείο· **я -ёл пьёсу до
вторóго дéйстви́я** παρακολούθησα τη θεατρική
παράσταση ως τη δεύτερη πράξη. 2 επιβλέπω,
επιτηρώ, παρακολουθώ. 3 ελέγχω, κáνω έλεγ-
χο· - **товáры на Грани́це** κáνω έλεγχο των ε-
μπορευμάτων στα σύνορα.

ΔΟΣΜΌΤΡШИК, -α α. τελωνειακός ελεγκτής.
ΔΟΣОВΈΤСΚИЙ επ. προσοβιετινός.
ΔΟΣΌΔ, -α α. τέλειωμα του αλατίσματος· αλάτισμα ως το τέλος.
ΔΟΣΌΛИТЬ, -ολλά, -όλίшь ρ.σ.μ. τελειώνω το αλάτισμα· -огурциτέ τελειώνω το αλάτισμα των αγγουριών. || αλατίζω συμπληρωματικά. || -ся αλατίζομαι καλά.
ΔΟΣΌЛКА, -и θ., αλάτισμα· συμπληρωματικό αλάτισμα.
ΔΟΣΌХНУТЬ ρ.σ. αποξηραίνω· τελειώνω την ξήρανση.
ΔΟΣΌЧИНИТЬ ρ.σ.μ. συμπληρώνω τη σύνθεση, τη συγγραφή.
ΔΟΣΌЧИНЯТЬ ρ.δ. βλ. досочинить.
ΔΟΣПΆТЬ, -сплѣ, -сплшь, παρλθ. χρ. -спъл, -лѣ, -ло ρ.σ. κοιμούμαι ως. || -ся κοιμούμαι ώπου.
ΔΟΣПЕВΆТЬ ρ.δ. βλ. доспѣть.
ΔΟΣПΈТЬ, -спѣет ρ.σ. 1 ωριμάζω, γίνομαι καλά· фрукты ещё не -ли τα φρούτα ακόμα δεν ωρίμασαν καλά. 2 (παλ.)· (για καιρό) έρχομαι. || (διαλι.) γίνομαι (για φαγητά).
ΔΟΣПΈХ, -а α. πανοπλία· рѣцарские -и ιπποτική πανοπλία. || (ειρν.) τα εξαρτήματα.
ΔΟΣПΌРИТЬ ρ.σ. τελειώνω τη συζήτηση· συζητώ ως· -им в слѣдующий раз θα τελειώσουμε τη συζήτηση άλλη φορά. || -ся συζητώ τόσο ώπου· -лись до ссбры συζήτησαν τόσο, πού στο τέλος μάλωσαν.
ΔΟΣПРОСИТЬ, -спрошѣ, -спросишь ρ.σ.μ. ερωτώ συμπληρωματικά, βάζω συμπληρωματική ερώτηση.
ΔΟΣРΌЧНИЙ επ. πριν την προθεσμία· -ое вы-полнение плѣна εκπλήρωση του πλάνου πριν την προθεσμία.
ΔΟΣТАВΆТЬ, -стаѣ, -стаѣшь, προστι. -ста-вѣй, επιρ. мтх. -ставѣя βλ. достѣть παραδείγματα με το αρνητικό μόριο не: у него не -ѣт терпѣния αυτός δεν έχει υπομονή· нам не -ло вас сегодня μόνο εσείς λείπατε σήμερα· этого толькo не -ло αυτό ακόμα δεν έφτανε. || -ся βλ. достѣться.
ΔΟΣТАВИТЬ, -ѣвлю, -ѣвишь ρ.σ.μ. 1 φέρω, μεταφέρω, κοιμίζω (στον προορισμό)· я на автомобиле -ѣвлю вас домой θα σας μεταφέρω με το αυτοκίνητό· στο σπίτι. || παραδίδω, εγχειρίζω. || εφοδιάζω, παρέχω· προσφέρω, δίνω· -свѣдения παρέχω πληροφορίες· он -ил мне место αυτός μου πρόσφερε θέση (υπηρεσιακή). 2 προσξενώ, προκαλώ· -горе προσξενώ θλίψη· -удовольствие προσξενώ ευχαρίστηση.
ΔΟΣТАВКА, -и θ. παράδοση, εγχείριση с -ой нѣ дом παραδοτέον στο σπίτι. || διανομή επιτολών, εφημερίδων κλπ.
ΔΟΣТАВЛЕНИЕ, -я ουδ. 1 βλ. достѣвка. 2

προξένηση.
ΔΟΣТАВЛЯТЬ ρ.δ. βλ. достѣвить. || -ся μεταφέρομαι· παραδίδομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
ΔΟΣТАВЩИК, -а α., -ца, -и θ. κομιστής, παραδότης.
ΔΟΣТАВИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. достѣйть(ся).
ΔΟΣТАТОК, -тка.α. 1 ευπορία, ευημερία, ευμάρεια· άνεση. 2 επάρκεια, αφθονία. 3 πλθ. -и έσοδα· невеликий нѣши -и τα έσοδά μας είναι μικρά.
ΔΟΣТАТОЧНО επίρ. 1 αριετά, επαρκώς· -силъ-ный αριετά δυνατός. || σημαντικά. 2 ως κατηγ. φτάνει, αρκεί, είναι αριετό· этого для менѣ - αυτό για μένα φτάνει, μου είναι αριετό· -взглянѣть, напомнимъ, сказѣть αρκεί να ρίξεις μια ματιά, να υπενθυμίσεις, να πεις.
ΔΟΣТАТОЧНОСТЬ, -и θ. 1 επάρκεια· - дово-дов επάρκεια επιχειρημάτων. 2 (παλ.) ευημερία, ευμάρεια.
ΔΟΣТАТОЧНИЙ επ., βρ: -чен, -чна, -чно αρ-μετός, επαρκής, ικανός· -не основѣния для откѣза αριετοί λόγοι για άρνηση. 2 (παλ.) εύπορος, ευιατάστατος· -ая семья εύπορη οικογένεια.
ΔΟΣΤΆТЬ, -ѣну, -ѣнешь, προστι. -ѣнь ρ.σ. 1 φτάνω, σώνω, παίρνω, βγάζω· -книгу с полъ-ки φτάνω το βιβλίο απο το ράφι· -платок из кармана βγάζω το μαντήλι απο τη τσέπη· -оу-магу из портфѣля βγάζω το χαρτί απο το χαρτοφύλακα. 2 αγγίζω, θίγω, άπτομαι· -рукой до потолка φτάνω με το χέρι ως την οροφή. 3 εφοδιάζομαι, βρίσκω, εξεβρίσκω· -материал для построѣики βρίσκω οικοδομικό υλικό· -билѣт в театре κατορθώνω να πάρω εισιτήριο για το θέατρο. 4 (απρόο.) φτάνει, αρκεί, επαρκεί· -нет ли вам на дороге ѣтих денег θα σας φτάσουν άραγε για το δρόμο αυτά τα χρήματα. || емφр. - из-под земли; - со dna мор-ского βρίσκω παντί σθένει, πάση θυσία, ο-πωσδήποτε· βρίσκω έστω και κάτω απο τη γη, στα τρίσβαθα της θάλασσας. || -ся 1 περιέρ-χομαι στην κυριότητα· дом -лся емѣ по на-слѣдству το σπίτι το κληρονόμησε, το έχε· ем-πο κληρονομία. || πέφτει στο μερτικό μου, λα-χαίνει· емѣ -лся фотоаппарѣт του έπεσε (στο λαχνό) φωτογραφική μηχανή· емѣ -лся счаст-ливый номер του έπεσε τυχερός αριθμός (λα-χνός). 2 επιπλήττω, επιτιμώ, τιμωρώ.
ΔΟΣΤИГΆТЬ ρ.δ. βλ. достѣгнѣть.
ΔΟΣΤИГНУТЬ κ. **ΔΟΣΤИЧЬ**, -ѣгну, -ѣгнешь; до-стѣг, -ла, -ло ρ.σ. 1 φτάνω, πλησιάζω· ег-γίζω· -портѣ φτάνω στο λιμάνι. 2 φτάνω ως· мороз -ѣг 40° το φύκος έφτασε τους 40· βα-μούς· травѣ -гла человекѣского роста τό χορ-τάρι έφτασε το ανθρωπίνο ανάστημα. 3 ζω ως· -старости ζω ως τα γεράματα. 4 πετυχαίνω,

κατορθώνω (το επιδιωκόμενο), φτάνω· - Цέλι πετυχαίνω το σκοπό. 5 μ. (παλ.) φτάνω, προφτάνω, πλησιάζω.

Достижение, -я ουδ. 1 άφιξη. || φτάσιμο· πο-
-ии **совершеннолетия** στην ενηλικιότητα. 2 ε-
πίτευξη, επίτευγμα, επιτυχία· - Цέλι επί-
τευξη του σκοπού· -я науки и техники επι-
τεύξεις της επιστήμης και της τεχνικής.

Достижимость, -и θ. δυνατότητα επίτευξης·
- Цέλι δυνατότητα επίτευξης του σκοπού.

Достижимый επ., βρ: -жим, -а, -ο επιτευ-
κτός, κατορθωτός, εφικτός, προσιτός.

Достичь βλ. Достигнуть.

Достоверно επίρ. 1 αξιόπιστα, αυθεντικά. 2
(ως ματηγ.) είναι βέβαιο, σίγουρο.

Достоверность, -и θ. το αξιόπιστο, αυθε-
ντικότητα, εγκυρότητα· γνησιότητα· прове-
рить - сведения ελέγχω την εγκυρότητα των
πληροφοριών.

Достоверный επ., βρ: -рен, -рна, -рно α-
ξιόπιστος, αυθεντικός, έγκυρος· γνήσιος· не
сообщения επίσημες ανακοινώσεις· не сведе-
ния έγκυρες πληροφορίες· из -ых источников
απο έγκυρη πηγή.

Достоюлкий επ. (παλ.) δέων, αρμόζων, ό-
πως πρέπει, πρόπων.

Достоинство, -а ουδ. 1 πλεονέκτημα, προ-
τέρημα, αρετή· -а и недостатки προτερήματα
και ελαττώματα. || αξία, σπουδαιότητα. 2 α-
ξιοπρέπεια· считать ниже своего -а θεωρώ
κατώτερο της αξιοπρέπειάς μου. || υπερηφά-
νεια, αυτοσεβασμός. 3 αξία, τίμημα· монета
десятирублевого -а νόμισμα αξίας δέκα ρου-
βλιών. 4 (παλ.) αξίωμα, κοινωνική θέση. ||
εμφρ. оценить по -у εκτιμώ κατά την αξία.

Достоинно επίρ. 1 άξια, επάξια, αντάξια. 2
με αξιοπρέπεια, αξιοπρεπώς.

Достойный επ., βρ: -оин, -ойна, -ойно. 1
άξιος (καλού ή κακού)· - похвалы αξιέπαινος,
επαινέσιμος· - наказания άξιος τιμωρίας· -
уважения αξιοσεβαστός· - осуждения αξιοκα-
τάκριτος. 2 δίκαιος, πρόπων, αρμόζων· -ая
кара δίκαια τιμωρία. 3 ταιριασμένος, ται-
ριαστός, ευάρμοστος, προσήκων, αρμόζων. 4
(παλ.) αξιοπρεπής, έντιμος, σεβαστός.

Достопамятный επ., βρ: -тен, -тна, -тно α-
ξιολογημένος, μνημειώδης, μνημονευτέος.

Достопочтённый επ., βρ: -нен, -нна, -нно ;
(παλ. κ. ειρν.) αξιότιμος· αξιοτίμητος.

Достопримечательность, -и θ. το αξιοθέα-
το, το αξιοπερίεργο· -и города τα αξιοθέατα
της πόλης.

Достопримечательный επ., βρ: -лен, -льна,
-льно αξιοθέατος, αξιοπερίεργος, αξιόλογος.

Достоуважаемый επ. (γραμ. λόγος παλ.) α-
ξιοσεβαστός.

Достохвальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно;
(γραμ. λόγος παλ.) αξιέπαινος.

Достоуважный επ. (παλ.) βλ. Достопочтённый.

Достоанье, -я ουδ. (κυρλξ. κ. μτφ.) κτή-
μα, κτήση, ιδιοκτησία, περιουσία, βίος· все-
народное - κτήμα όλου του λαού· вот всё моё
- να αυτή είναι όλη μου η περιουσία· промо-
тать своё - κατασπαταλώ την περιουσία μου·
- немущих κτήμα των φτωχών· опыт передови-
кός - - всех рабочих η πείρα των ποωτοπόρων
είναι κτήμα όλων των εργατών.

Достоятъ, -ош, -ошь ρ.σ.μ. στέκομαι ως ή
ώσου να τελειώσει· - до восьми часов στέ-
κομαι όρθιος ως οχτώ ώρες· часово́й -ял своё
время ο σκοπός τέλειωσε τη σκοπιά του. || -ся
παραστέκομαι, στέκομαι ώσου.

Достраивание, -я ουδ. αποτελείωμα της οι-
κοδόμησης.

Достраивать(ся) ρ.δ. βλ. достроить(ся).

Достреливать ρ.δ. βλ. дострелить, достре-
лять.

Дострелить, -елш, -елишь ρ.σ. βάλλω, ρί-
χνω, πυροβολώ ως.

Дострелять ρ.σ.μ. 1 τελειώνω τη βολή. ||
κατατρύπω με τα βέλη ή τις σφαίρες. 2 ρίχνω
όλα τα πυρομαχικά· - все патроны ρίχνω όλα
τα φυσίγγια.

Достригать ρ.δ. βλ. достричь.

Достричь, -игу, -ижешь, -игут, παρλθ. χρ.
-ίγ, -λα, -λο, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -ίжен-
ный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. αποκουρεύω, τε-
λειώνω το κούρεμα· κουρεύω ως το τέλος.

Достроить, -ош, -ошь ρ.σ.μ. αποτελειώνω
την οικοδόμηση. || -ся οικοδομούμαι ολοκλη-
ρωτικά.

Достройка, -и θ. αποπεράτωση της οικοδο-
μής, της οικοδόμησης.

Достука́ться, -аюсь, -аешься ρ.σ. (απλ.) το
παρακάνω· την παθαίνω (απο απερισκεψία, α-
φέλεια).

Доступ, -а α. 1 πλησίαση, -μα, ζύγωμα, σί-
μμα, φτάσιμο, προσέλευση. 2 είσοδος, δυνα-
τότητα εισόδου ή επίσκεψης· егó талант даѣт
ему - повсюду χάριν του ταλέντου· του όλες
οι πόρτες γι αυτόν είναι ανοιχτές. 3 διείσι-
δυση, εισχώρηση, μπάσιμο. || εμφρ. найтй -
к чьему сердцу αποκτώ τη συμπάθεια κάποιου.

Доступность, -и θ. το ευπρόσιτο, το ευ-
πλησίαστο. || ευληπτότητα, ευληψία, το εύλη-
πτο, το ευνόητο.

Доступный επ., βρ: -пен, -пна, -пно. 1 ευ-
πρόσιτος, προσιτός· -ая местность προσιτό
μέρος· -не ценн проσιτές τιμές. 2 ανοιχτός,
ελεύθερος· музеи должны быть -и для широких
масс τα μουσειά πρέπει να είναι ανοιχτά για
τις πλατιές μάζες. || ευκολονόητος, εύληπτος,

ευκατάληπτος, ευκατανόητος. 4 απλός, καταδεχτικός. || ευαίσθητος, συναισθηματικός· επιδεικτικός. || εκφρ. -**ая жѣниѡина** ευάλωτη γυναίκα, φυχιανάρα, καλοκαθούμενη· - **зрѣнiю** ή **глáзу** ευδιάκριτος.

достучáться, -чýсь, -чítься ρ.σ. κρούω, χτυπώ ώπου ν' ακούσει· **онí так κρέπκο спá-ли, что я едвá -лся** αυτοί είχαν τόσο βαθύ ύπνο, που τρόμαξα να τους ξυπνήσω, χτυπώντας την πόρτα· **никáк не могý** - χτυπώ-χτυπώ και καθόλου δεν ακούνε ή κανένας δεν απαντά.

досýг, -а α. 1 σχόλη, απραξία· ευκαιρία, ανάπαυση· **у него máло -а** αυτός λίγο αναπαύεται· **он свой** ~ **прóводит** **дóма** αυτός τις ώρες της σχόλης τις περνά στο σπίτι του· **я свой** ~ **посвящáю** **чтѣнiю** τις ώρες της ανάπαυσης τις περνά με το διάβασμα. 2 ελεύθερος, διαθέσιμος χρόνος· **сдѣлайте éто на -е** φτιάξτε το ό-ταν ευκαιρέσετε. 3 ανακούφιση, αναφύχη. || εκφρ. **на -е** στη σχόλη, τις ώρες ανάπαυσης.

досýжий επ. αναπαυόμενος, ξεκουραζόμενος. || τεμπέλικος, οκνηρός, οκνός.

дóсуха επίρ. κατάστεγνα· **внѣтереть** - σφυγ-γίζω κατάστεγνα.

досýшивать ρ.δ.μ. βλ. **госусúить**. || -ся α-ποστεγνώνομαι.

досусúить, -усú, -úшишь ρ.σ. 1 μ. στεγνώνω τελείως, αποστεγνώνω· τελειώνω τη στέ-γνωση. 2 στεγνώνω συμπληρωματικά.

досчитáть ρ.σ.μ. κ. αμ. απομετρώ, τελειώ-νω τη μέτρηση· μετρώ ως. || -ся βρίσκω το λά-θος λογαριάζοντας· **дóлго я не мог - пятí ру-блѣй; наконѣц -áл** πολύ ώρα δεν μπορούσα να βωω, πώς λείπουν πέντε ρούβλια στο λογα-ριασμό· επιτέλους βοήια γιατί· **я тут не -áл двух рублѣй** εδώ δεν συμπεριέλαβα στο λογα-ριασμό δυο ρούβλια· || -ся (για λογαριασμό) λείπω, δε φτάνω· **пóсле столкновѣнiя не -лись нѣскольких человек** μετά τη συμπλοκή έλειψαν κάμποσα άτομα.

досчítывáть(ся) ρ.δ. βλ. **досчитáть(ся)**.

досчлáние, -я ουδ. αποστολή συμπληρωματική.

досчлáть ρ.δ. βλ. **досчлáть**.

досчпáть¹ ρ.δ. βλ. **досчпáть**.

досчпáть² ρ.δ. βλ. **досчпáть**.

досчпáть, -плá, -плѣшь, προστι. **досчпá** ρ.σ.μ. (για μικρά, λεπτά σώματα) χύνω συμπλη-ρωματικά· χύνω ως· χύνω, γεμίζω τελείως· - **мукí в тѣсто** προσθέτω αλεύρι στο ζυμάρι· - **мешóк дóверху** γεμίζω το τσουβάλι κάργα.

досчпá, -и θ. γέμιση, χύσιμο, ρίψη· συ-μπληρωματική χύση, ρίψη· γέμιση ολοκληρωτική.

досчпá επίρ. μέχρι κόρου, κατά κόρο, κο-ρεστικά, χορταστικά.

досчпáть ρ.δ. βλ. **досчпáть**.

досчѣ ουδ. άλιτο· χαρτοφύλακας, φάκελ-

λος εγγράφων.

досчда επίρ. ως εδώ· **перепишí** - αντέγραφε ως εδώ.

досчгáемость, -и θ. όριο, απόσταση στην ο-ποία φτάνει το εκτοξευόμενο αντικείμενο, φο-ρά βλ. και **досчпность**· **вне предѣлов -и** ε-κτός βολής.

досчгáемнiй επ., βρ: -áем, -а, -ο (παλ.) βλ. **досчжимнiй, досчпннiй**.

досчгáть ρ.δ. βλ. **досчгáть**.

досчгáть ρ.σ. (παλ.) βλ. **досчгáть**.

дот, -а α. μόνιμο πολυβολείο.

дотáивáть ρ.δ. βλ. **дотáять**.

дотáнцевáть, -цýю, -цýешь ρ.σ.μ. αποχο-ρεύω, τελειώνω το χορό· χορεύω ως το τέλος. || -ся χορεύω τόσο πολύ που... (για άσχημα επακόλουθα).

дотáскáть ρ.σ.μ. αποκουβαλώ, τελειώνω το κουβάλημα· τα κουβαλώ όλα. || φορώ ώπου να φθαρεί εντελώς, κατακουρευλιάζω, καταρακινώνω.

дотáскивáть ρ.δ. βλ. **дотáскáть, дотáшiть**.

***дотáция**, -и θ. επιχορήγηση χρηματική (σε ε-πιχειρήσεις, ιδρύματα).

дотáшiть, -áщý, -áщишь ρ.σ.μ. κουβαλώ, σύ-ρω, σέρνω, σβαρίζω ως· - **лóдку до водá** τρα-βώ τη βάρκα ως το νερό. || εκφρ. **έλε** ή **едвá** - **нóги** μόλις μπορώ και σέρνω τα πόδια. || -ся σέρνομαι, με δυσκολία φτάνω· **дóлгой έλε -лся до кровáти** ο άρρωστος μόλις μπόρεσε να φτάσει ως το κρεβάτι·

дотáять, -áет ρ.σ. λιώνω, τήνομαι εντελώς

дотекáть ρ.δ. βλ. **дотέчь**.

дотемнá επίρ. ως το σούρωπο.

дотерпѣть, -плá, -тѣрпишь ρ.σ. υπομένω, υ-ποφέρω, βαστώ, αντέχω ως το τέλος ή ως ένα βαθμό.

дотέчь, -екý, -ечѣшь, -екýт, παρλθ. χρ. **-тѣк, -еклá, -лó** ρ.σ. φτάνω ρέοντας ως· ρέω ως.

дотлá επίρ. ολότελα, ολοκληρωτικά, εντε-λώς, ολοσδιόλου· **сгорѣть** ~ αποτεφρώνομαι.

дотлевáть ρ.δ. βλ. **дотлѣть**.

дотлѣть, -ѣет ρ.σ. αποκαίγομαι, καίγομαι εντελώς, αποτεφρώνομαι· **-ли ýгли в пѣчи** κάρ-καν εντελώς τα κάρβουνα στη θερμάστρα.

дотóле κ. **дотóль** επίρ. (παλ.) ως τώρα.

дотóшность, -и θ. μικρολογία, λεπτολογία, σχολαστικότητα.

дотóшннiй επ. λεπτολόγος, -γινός, λεπτομε-ρής, -ρειανός, αναλυτικός, σχολαστικός.

дотрáгивáться ρ.δ. βλ. **дотрóнуться**.

дотрóнуться, -нусь, -нешься ρ.σ. εγγίζω, θίγω, άπτομαι· φαίω.

дотýда επίρ. (απλ.) ως εκεί.

дотýгивáть(ся) ρ.δ. βλ. **дотýгáть(ся)**.

дотýнуть, -яnú, -янешь ρ.σ.μ. 1 σέρνω, σύ-

ρω, τραβώ ως. || φτάνω με δυσκολία. 2 τεντώνω, απλώνω, εκτείνω· ~ ΠΡΟΒΟΔ ΔΟ ΣΤΟΛΟΒά απλώνω το καλώδιο ως το στύλο. 3 τραβώ ως το τέλος. 4 περνώ τον καιρό. || ζω, διαβιώς ως· **СОЛНЦА ДО ВЕСНІ** не -ет ο άρρωστος ως την άνοιξη δε θα αντέξει. 5 βραδύνω, παρατείνω. 6 περνώ, τα βολεύω. || -СЯ 1 τεντώνομαι να φτάσω· φτάνω ως. 2 εκτείνομαι, επεκτείνομαι. 3 φτάνω αργά ως (για τόπο). || περνώ αργά ως (για χρόνο).

доучивать(ся) ρ.δ. βλ. доучить(ся).

доучить, -учу, -учишь ρ.σ.μ. 1 απομαθαίνω· μαθαίνω τέλεια ή ως ένα βαθμό· - табличку умножения μαθαίνω καλά την προπαίδεια της αριθμητικής· - реёнка до осени μαθαίνω ή προγυμνάζω το παιδί ως το φθινόπωρο· - стихотворёние до середины μαθαίνω το ποίημα ως τη μέση. || -СЯ 1 αποπερατώνω τις σπουδές. 2 μαθαίνω, σπουδάζω ως· ~ до восьмого клáсса φοιτώ ως την όγδοη τάξη· ~ до зимы φοιτώ ως το χειμώνα. 3 μελετώ τόσο πολύ που... ОН -лся до того, что заболёл αυτός αρρώστησε απο την πολλή μελέτη.

дофеодальный επ. προφεουδαρχικός.

дофилософствовать, -ствую, -ствуешь ρ.σ. (ειρν.) παραφιλοσοφώ.

***дофин**, -а α. προσηγορία επίδοξου διαδόχου των Βουρβώνων απο την ονομασία της επαρχίας Ντοφίν.

дохá, -й πλθ. δόχι θ. ντοχά (πανωφόρι με γούνα εσωτερικά και εξωτερικά).

дохаживать ρ.δ. (για έγκυα) περιπατώ ως τον τοκετό.

дохать ρ.δ. (απλ.) βηχολογώ, βήχω δυνατά, με πιάνει γαϊδουρόβηχας.

дохлый επ. 1 φόφιος. 2 (απλ.) ισχνός, αδύνατος, ξερακιανός.

дохлятина, -н θ. (απλ.) 1 φοφίμι. || κρέας απο φοφίμι. 2 άνθρωπος ισχνός, κουνιαλιάρης, σκέλεθοο, τσίχλα.

дохнуть ρ.δ. φοφώ. || емфρ. мўхи -ут βαρογεστιμάρα ανυπόφορη, σκασίλα.

дохнуть ρ.σ. 1 αναπνέω, ανασαίνω. || емπνέω, емφυσώ. 2 φυσώ, πνέω· ~ул слабый ветерόк φύσηξε ελαφρό αεράκι. || емфр. ~ негде ασφυκτικός συνωστισμός, ανάσα δεν παίρνεις· ~ некогогда δεν αδειάζω να πεθάνω (πάρα πολύ απασχολημένος): не сметь ή дытьса ~ παραλύω απο φόβο, κόβεται η αναπνοή μου.

доход, -в α. έσοδο, εισόδημα, πρόσδοος, κέρδος· ежегодный - ετήσιο έσοδο· национальный -εθνικό εισόδημα· приносят - φέρω (δίνω) κέρδος· извлекать - (κυρλεξ. κ. мтφ.) αποκομίζω (βγάζω) κέρδος (όφελος)· трудовые -н εργατικά έσοδα.

доходец, -ца α. εσοδάκι.

доходить ρ.δ. βλ. дойти.

доходность, -и θ. ποσό εσόδων.

доходный επ. 1 του εσόδου· -ая часть бюджета τα έσοδα του προϋπολογισμού. 2 προσοδοφόρος, επικερδής.

доходчиво επίρ. κατανοητά κλπ. επ.

доходчивость, -и θ. ευληπτότητα, ευληφία, το ευκολονόητο, το κατανοητό.

доходчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο ευκολονόητος, ευκατανόητος, ευκατάληπτος, εύληπτος.

дохристианский επ. προχριστιανικός.

доцвети, -етёт, παρλθ. χρ. -вёл; -вела, -лó, мтχ. παρλθ. χρ. доцветший ρ.σ. ανθίζω εντελώς, ανθοβολώ· ανθίζω ως ένα σημείο.

доцветать ρ.δ. βλ. доцвети.

доцент, -а α. υφηγητής.

доцентский επ. υφηγητικός.

доцентура, -н θ. 1 υφηγεσία. 2 οι υφηγητές.

доченька, -и θ. μικρή θυγατέρα, κοριτσάκι, θυγατρίδιο.

дочерин βλ. дочернин.

дочерна επίρ. ως το μαύρο.

дочерний, -яя, -ее επ. της θυγατέρας· -дом το σπίτι της θυγατέρας. || ξεχωριστός, παραφυαδικός· -ие стёбля αδελφώματα των στάχων· -ие предприятия παραρτήματα επιχειρήσεων· -ие акционерные общества μετοχικά υποκαταστήματα.

дочернин, -а, -ο επ. (απλ.) της θυγατέρας.

дочерпать ρ.σ.μ. τελειώνω την άντληση, αντλώ ως το τέλος ή ως ένα σημείο. || -СЯ αντλώντας φτάνω.

дочерпывать(ся) ρ.δ. βλ. дочерпать(ся).

дочертить, -ерчу, -чёртишь ρ.σ.μ. τελειώνω το σχέδιο· σχεδιάζω ως ένα σημείο.

дочерчивать ρ.δ.μ. βλ. дочертить.

дочесть, -чту, -чтёшь, παρλθ. χρ. дочёл, -члá, -члó, επιρ. мтχ. дочтя ρ.σ.μ. (παλ.)· βλ. дочитатъ.

дочиста επίρ. 1 καθαρότατα, παστρινιά· -мнть пол πλύνω το πύτωμα παστρινιά. 2 εντελώς, ολοσδιόλοι, ολοκληρωτικά· они съели всё - αυτοί τ. εφαγαν όλα, τα ξεπάστρεφανόλα· их обворовали - τους κατάλεφαν.

дочистить, -ищу, -истишь ρ.σ.μ. αποκαθαρίζω· τελειώνω το καθάρισμα· καθαρίζω ως ένα σημείο· ~ рёбу αποκαθαρίζω (απολεπίζω) το φάρι.

дочитатъ ρ.σ.μ. αποδιαβάζω, τελειώνω το διάβασμα· διαβάζω ως ένα σημείο. || -СЯ διαβάζω ώσπου· - до головной боли διαβάζω ώσπου μου πονά το κεφάλι.

дочитать(ся) ρ.δ. βλ. дочитатъ(ся).

дочищать ρ.δ. βλ. дочистить.

δόчка, -и θ. 1 βλ. дочь. 2 (χαϊδ.) κοριτσάκι.

дочкин, -а, -ο επ. της θυγατέρας, που ανήκει στη θυγατέρα.

дочурка, -и θ. βλ.дочка (2 σημ.).

дочь, γεν. κ. δοτ. дочери, οργν. дочерью, πλθ. дочери, дочерей, дочерям, дочерью, ο дочерях θ. θυγατέρα, κόρη· единственная - μοναχοκόρη. || εμοφ. - Евы θυγατέρα της Εύας (γυναίκα πολύ περίεργη).

дошагáть ρ.σ. βαδίζοντας φτάνω ως το τέρμα ή ως ένα σημείο.

дошагивать ρ.δ. βλ. дошагáть.

дошагнύть ρ.ο. μ' ένα βήμα φτάνω ως.

дошалиться, -лбсь, -лйсья ρ.σ. (απλ.) αταχτώ τόσο πολύ, πού... я -лсья до тогó, что чуть всю посуду не перебйл έκανα τόσες πολλές αταξίες, που παρ' ολίγο να σπάσω όλα τα πιατικά.

дошвыривать ρ.δ. βλ. дошвырнύть κ. дошвырять.

дошвырнύть ρ.σ.μ. (απλ.) ρίχνω, εκτοξεύω, πετώ ως· - камень до водн ρίχνω την πέτρα ως το νερό.

дошвырять ρ.σ.μ. (απλ.) ρίχνω, εκτοξεύω όλα ως το τέλος.

дошивáть ρ.δ.μ. βλ. дошйтъ.

дошйтъ, -шьб, -шьбшь, προστι. дошбй ρ.σ.μ. απορράβω, τελειώνω το ράφιμο· ράβω ως ένα σημείο.

дошкóльник, -а α. παιδί προσχολικής ηλικίας. || παιδαγωγός παιδιών προσχολ. ηλικίας.

дошкóльница, -и θ. κορίτσι προσχολικής ηλικίας.

дошкóльный επ. προσχολικός· -οе воспитáние προσχολική αγωγή· - вóзраст προσχολική ηλικία.

дошлый επ. (απλ.) μαπάτσος, επιτήδειος.

дошутйтсья, -учсь, -йтйсья κάνω τόσα αστεία, που... (έχουν άσχημα επακόλουθα).

дошáник, -а α. βάρκα ή ποταμόπλοιο με επίπεδο πυθμένα.

дошáнбй επ. (παλ.) βλ. дошáтнй.

дошáтнй επ. σανίδινοσ.

дошбчка, -и θ. σανιδίτσα.

дошйрка, -и θ. αρμέχτρα.

*дрáга, -и θ. δράγα, βυθιοκόρος. || μέσα αλιείας.

драгйровать, -рюу, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. εισιάπτω, εμβαθύνω με τη δράγα. || πιάνω με τη δράγα.

драгóй επ. (παλ.) βλ. дорогóй.

*драгомáн, -а α. δραγομάνος, διερμηνέας.

драгомáнский επ. δραγομάνικος.

драгоценность, -и θ. 1 τιμαφή αντικείμενα, τζοβαίρικá. 2 πολύτιμο πράγμα. || θη-

σαυρός.

драгоценный επ., βρ: -ένен, -ένна, -ένно; 1 πολύτιμοσ, τιμαλής· ανεκτίμητοσ· - подáрок πολύτιμο δώρο· теря́ть -οе вре́мя χάνω τον πολύτιμο χρόνο. 2 (προσηγορία) φίλτατοσ, ακριβόσ, προσφιλήσ. || εμοφ. -не κάμни πολύτιμα πετράδια, -μες πέτρες, -μοι λίθοι.

*драгун, -а α. δραγόνος.

драгунский επ. δραγονικός, δραγόειοσ· -ая сабля δραγονικό σπαθί· - полк σύνταγμα δραγόνων.

дражáтнй επ. (παλ. κ. ειρν.) υπερθ. β. του επ. дорогóй προσφιλέστατοσ, φίλτατοσ, πολυαγαπητόσ, -μένος. || εμοφ. -ая половйна το τουφερό ήμισυ, η πολυαγαπημένη.

*дражé ουδ. áιλ. ζαχαράτο, κουφέτο.

дрáжнй επ. δράγινοσ, της δράγασ, με δράγα.

дрáжнйтъ, -азнб, -áзнйсь ρ.δ.μ. 1 πειράζω, ερεθίζω, εννευρίζω, αφώνω· - собáку πειράζω το σκυλί. 2 θίγω, γγίζω, κεντρίζω. || -сья βλ. ενεργ. φ. (1 σημ.).

дрáжнйшй επ. απο μτχ. ερεθιστικός, προκλητικός· - смех προκλητικό γέλιο· - зάпах ερεθιστική μυρουδιά.

*дрáйтъ, дрáю, дрáйшь ρ.δ.μ. (ναυτ.) καθαρίζω καλά, γυαλίζω, κάνω ν' αστράφτει απο την καθαριότητα.

дрáка, -и θ. καβγάσ, τσακωμόσ, διαπλητισμόσ· перепылсь и затбйли -у έπιαν καλά και άρχισαν τον καυγά· лезть в -у παίρνω μέρος στον καβγά. || μάχη.

*дракóн, -а α. δράκιοσ, δράιοντασ. || μтφ. άσπλαχνοσ, σιληρόσ άνθρωποσ. || δράκιοσ ο υπάμενοσ, χλαμυδόσαυροσ.

дракóновский επ. δρακόντειοσ, πολύ σιληρόσ· -ие мбры δρακόντεια μέτρα· -ие закóны δρακόντειοι νόμοι.

дрáла με σημ. κατηγ. έφυγε τό 'σιασε. || εμοφ. дать ή задáть - (απλ.) φεύγω, το σιάζω, γίνομαι άφαντοσ, το βάζω στα πόδια.

*дрáма, -и θ. 1 δράμα. 2 мтφ. συγκλονιστικό, τραγικό γεγονόσ· семейная - οικογενειακό δράμα.

драматизáция, -и θ. δραματοποίηση.

драматизйровать, -рюу, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. δραματοποιώ. || -сья δραματοποιούμαι.

драматйзм, -а α. δράμα· δραματική κατάσταση, δραμатικότητα.

драматйческий επ. δραματικός· - театр драматйκό θέατρο· - кружóк δραματικός όμιλοσ.

драматйчность, -и θ. δραματικότητα.

драматйчнй επ. βλ. драматйческий.

драматйург, -а α. δραματοурγόσ.

драматургйческий επ. δραματοурγικός.

*драматургйя, -и θ. δραματοурγία. || το σύνολο των δραματικών έργων. || θεωρία συγγρα-

φής δραματιών έργων.

драмкружок, -жкá α. δραματικός όμιλος.

драчулет, -а α. (απλ.) κάρο, παλιοκάρο.

драніца, -н θ. (διαλι.) βλ. **дранка**.

дранка, -и θ. 1 πηγάκι. 2 (αθρσ.) τα πέταυρα· **покріть -ой крiшу** πεταυρώνω τη στέγη.

драночный επ. πεταύρινος· με πήχεις.

драный επ. ξεσχισμένος, μουρελιάρικος, καταρρακωμένος· || **εμφρ.** -ая κόшка (απλ.) τσιμούχα, γυναίκα ισχυή και άσχημη.

дрань, -и θ. (διαλι.) βλ. **дранка** (2 σημ.)

драньё; -я ουδ. (απλ.) 1 ξέσχισμα. 2 ξεσχίδι. 3 αποφλοίωση· ειδορά. || δάρσιμο. 4 ερέθιση, φαγούρα.

драньё; -я ουδ. (διαλι.) βλ. **дранка** (2 σημ.).

***драп**, -а α. τσόχα.

дрáпать ρ.δ. (απλ.) το βάζω στα πόδια, κόβω λάσπη, το σιάζω για να σωθώ.

драпировáние, -я ουδ. βλ. **драпировка**.

***драпировáть**, -рýю, -рýешь ρ.δ.μ. περικαλύπτω, σκεπάζω με ύφασμα. || περικοσμή, στολίζω. || -ся ρίχνω επάνω μου, φορώ τι ριχτά με ωραίες πτυχές. || **μτφ.** καλύπτομαι, καλύπτω το πραγματικό πρόσωπο.

драпировка, -и θ. 1 περιιάλυση με ύφασμα. || περικόσμηση, στόλισμα. 2 κουρτίνα, μπερντές.

драпировщик, -а α., -ца, -н θ. ταπετσήρας, -ισσα, επιπλοποιμητής.

драповый επ. τσόχινος.

***драпрі** ουδ. άκλ. πλθ. βλ. **драпировка**.

дрáтва, -н θ. νήμα πισσάλειωτο ή κερωμένο για χρήση των υποδηματοποιών.

дрáтвенный επ. πισσωμένος, κερωμένος· -ая нiтка κερωμένη κλωστή.

драть, дерý, дерёшь, παρλθ. χρ. драл, -ла, -ло ρ.δ.μ. 1 σχίζω, ξεσχίζω· - **бумáгу** ξεσχίζω το χαρτί. || τρυπώ, φθείρω από τη χρήση. 2 ξεφλουδίζω, αποφλοιώνω, γδέρνω, εκδέρω· - **лыко с дeрева** βγάζω τη φλούδα από το δέντρο. || **εκριζώνω, ξεριζώνω, αποσπώ**· - **зý-он** βγάζω τα δόντια. 3 κατασπαράζω, θανατώνω. 4 μαστιγώνω, βουρβουλίζω, βιτσίζω· - **рoзгá-ми** χτυπώ με τη βέργα. || **τραβώ**· - **ýши** τραβώ τ' αυτιά· - **вiлoеn** τραβώ τα μαλλιά· - **за ви-кoр** τραβώ από τον τσαμπά. 5 **μτφ.** παίρνω ακριβά, γδέρνω, ξυρίζω. 6 ζύνω, παραζύνω, παρατρίβω, ξεφλουδίζω. 7 **τραβώ, προκαλώ πόνο**· **бpитва** -**ёт** το ξυράφι τραβάει. 8 **ερεθίζω, καίω**· **горчичник** -**ёт** σπiну ο συναπισμός καίει τη ράχη· **пeрец** -**ёт** гoрлo το πιπέρι καίει στο λαιμό. || **μτφ.** κάνω άσχημη εντύπωση, χτυπώ άσχημα· **эта мýзика** -**ёт** ýши αυτή η μουσική μου τρυπά τ' αυτιά. 9 (απλ.) φεύγω, το σιάζω, το βάζω στα πόδια· - **со всех сил** φεύγω ολόταχώς. || **εμφρ.** - **гoрлo** ή **глoткy** (απλ.) ξελα-

ρουργίζομαι (φωνάζοντας, τραγουδώντας κλπ.). - **зернó** χοντραλέθω· - **нос** είμαι φηλομούτης, φηλοπερήφανος· **κρατώ πόζα**. || -**оя** 1 μαλώνω, τσακίζομαι, καβγαδίζω, διαπλητιζομαι, αλληλοδέρνομαι. || **χτυπώ, καταφέρω χτυπήματα**. 2 **μάχομαι, πολεμώ**· - **до послéднегo патрoна** μάχομαι ως το τελευταίο φυσίγγι. || **αγωνίζομαι**· **παλεύω**· - **за перевoпoлнéние** πλáна **αγωνίζομαι** για την υπερεκπλήρωση του πλάνου. || **χτυπιέμαι, μάχομαι, αγωνίζομαι**· - **на шпá-тах** **ξιφομαχώ**.

***дрáхма**, -н θ. 1 δραχμή, ελληνική νομισματική μονάδα. 2 (παλ.) μονάδα φαρμακευτικού βάρους ίση με 3,73 του γραμμαρίου.

драцéна, -н θ. δρανόντιο (φυτό).

драч; -á α. είδος στενής πλάνης.

драч; -á α. (απλ.) γδάρτης.

дрáчка, -и θ. μικρός τσακωμός, καβγαδάκι.

драчлiвoсть, -и θ. τάση για καβγά.

драчлiвнiй επ., βρ: -лiв, -а, -ο **καβγα-τλής, καβγατζίδικος**.

драчýн, -а α., -ья, -и θ. **καβγατζής, -ζού**.

дребедéнь, -й θ. ανοησίες, κουταμάρες, κουροφέξαλα.

дребезг, -а α. ήχος (από σπάσιμο γυαλιού ή κρούση μετάλλου).

дребезги πλθ. θρύφαλα· **разбiть в мéлкие** - **καταθρυματίζω**.

дребезжáние, -я ουδ. τρίξιμο, τριγμός.

дребезжáть, -жiт ρ.δ. **τρίζω** **стéкла** -**át** τα τζάμια τρίζουν. || **ηχώ** **διακοφτά**.

древесiна, -н θ. ξύλο (η ξυλώδης ουσία ανάμεσα από τη φλούδα και την εντεριώνη). || **ξύλεία**.

древесiнный επ. ξύλινος· -не волóкна **ξύ-λινες ίνες**.

древесница, -н θ. 1 βάτραχος πράσινος. 2 κάμπια (τρεφόμενη από ξύλο).

древесный επ. δέντρινος· - **ствoл** δέντρινος κορμός· -**ая** κορά φλούδα δέντρου. || **ξύ-λινος**· - **ýгoль** **ξύλάνθρακας, ξυλοκάρβουνο**· - **спирт** **ξύλόπνευμα**· -**ая смoлá** **ξύλόπισσα**· -**ая мáсса** **πολτός ξύλου**. || **πράσινος**· -**ая лягýшка**. βλ. **древесница** (1 σημ.).

дрéвкo, -а ουδ. **κοντάρι, κοντός**· - **кc.п.á** **κονταρόξυλο**· - **знáмени** **σημαióξυλο**.

дрéвле επiρ. (παλ.) **παλαιά, στον παλιό καιρό**.

дрéвнiй επ., βρ: -вен, -вня, -вне. 1 **αρχαίος, παλαιός**· - **oбiчáй** **παλαιά συνήθεια**· -**яя** **Грéция** η αρχαία Ελλάδα· -**ие** **пáмятники** **исскýства** **αρχαία μνημεία Τέχνης**· - **Грéчeский** **язýк** η αρχαία ελληνική γλώσσα· -**яя** **рý-копись** **αρχαίο χειρόγραφο**. || **ουσ. πλθ.** -**ие** **οι αρχαίοι**. 2 **γηραιός, γέρινος**· -**ие** **oлiв-ковне** **дерéвья** **γέρινα ελαιόδεντρα**· - **старiк** ο

υπέρογρος. || **ειφρ.** -ие ЯЗЫКІ οιαρχαίες γλώσσες (ελληνική και λατινική).

древность, -и θ. 1 αρχαιότητα, αρχαία εποχή· в -и στην αρχαιότητα· седая - τα πολύ παλιά χρόνια, η βαθιά αρχαιότητα. || ο αρχαίος κόσμος, οι αρχαίοι· идея Аристотеля раздѣляла вся - τις ιδέες του Αριστοτέλη τις παραδέχονταν όλη η αρχαιότητα. 2 οι αρχαιότητες, τα αρχαία μνημεία· музей -ей μουσείο αρχαιοτήτων. 3 (απλ.) βαθιά γηραιά.

древо, -а, πλθ. дресва, -вѣс, -ам ουδ. (παλ.) βλ. дѣрево.

древовидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно δευτροειδής· - папоротник δευτροειδής φτέρη.

древоед, -а α. ξυλοφάγος (έντομο).

древноаожпение, -я ουδ. δευτροφύτευση, δευτροφυτεία. || δευτροστοιχία.

древοобразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно βλ. древовидный.

древостой, -я α. τα δέντρα του δάσους· дасάи· μέρος δάσους.

древоточец, -ца α. είδος νυκτηρινής κάμπιας.

***дредноут**, -а α. ντρέντων (πολεμικό σκάφος).

***дрезина**, -и θ. τροχήλατο, ντρεζίνα.

***дрейф**, -а α. έικλιση, παρέικλιση σκάφους. || κίνηση (πάγων, πλοίων κλπ.) κατά τη φορά του ανέμου. || **ειφρ.** лечь в - (για σκάφος) ακινητώ· διαθέτω τα πανιά έτσι, ώστε το σκάφος να μένει ακίνητο· снѣтъся с -а (για σκάφος) ξεκινώ.

дрейфить, -ѣлю, -ѣшь ρ.δ. (απλ.) φοβάμαι, та διπλώνω, υποχωρώ.

дрейфовать, -ѣвет ρ.δ. 1 εκτρέπω, εκκλίνω απο τον άνεμο ή το ρεύμα. || κινούμαι, πλέω κατά την φοράν του ανέμου, του ρεύματος. 2 (απρόс.) παρασέρνω (για σκάφος).

дрейфовый επ. απο мтх. μετακινούμενος, μετατοπιζόμενος, επιπλέον· -ая льдина επιπλέον ογκόπαγος· -ая станция σταθμός επί επιπλέοντος ογκόπαγου.

дреколье, -я ουδ. (αθρσ.) κ. дреколья, -ев πλθ. κοντάρια, ξύλα, παλούκια, μαγιούρες.

***дрель**, -и θ. (τεχ.) τρύπανο, -άνι· ручная - χειροκίνητο τρυπάνι.

дрема, -ѣ θ. βλ. дремота.

дремать, дремлѣ, дрѣмлешь ρ.δ. νυστάζω. || οινηρεύω, οινώ, τεμπελιάζω. || **ειφρ.** не - επαγρυπνώ. || -ся νυστάζω· вам дрѣмлется ε-зеΐς νυστάζετε.

дремляньи επ., βρ: -лив, -а, -ο νυσταλέος, υπνιάρης, πνηλός.

дремота, -и θ. νύστα, νυσταγμός, υπνηλία, γλάρα· превозмочь -у κατανικό τη νύστα· мѣня одолевала - μ' έπιασε η νύστα.

дремотно επίρ. κατάσταση νύστας.

дремотный επ. νυσταλέος, υπναλέος. || υπνωτικός, (απο)κοιμιστικός.

дремучий επ., βρ: -муч, -а, -ѣ πυκνός, αδιαπέραστος, σκοτεινός· - лес πυκνό δάσος.

***дрѣна**, -и θ. τάφρος στραγγιστική.

дрѣнаж, -а α. 1 αποξήρανση με αποχέτευση ή με υπόγειους σωλήνες. 2 (ιατρ.) εξαγωγή πύου ή άλλου υγρού με σωλήνακι.

дрѣнажировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.с.м. 1 αποχέτεω, αποξηραίνω με αποχέτευση. 2 εξαγωγή πύο ή άλλο υγρό με σωλήνακι.

дрѣнажный επ. αποχέτευτικός.

дрѣнирование, -я ουδ. βλ. дрѣнаж.

дрѣнировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.с.м. βλ. дрѣнажировать.

дресва, -ѣ χαλικιάκια, πετρίτσες.

дресвяный επ. εύθραυστος, εύθριπτος.

дрессированный επ. από мтх. γυμνασμένος, εξασκημένος· δαμασμένος· εξημερωμένος.

***дрессировать**, -рѣю, -рѣешь ρ.δ.μ. (για ζώα) δαμάζω, τιθασεύω· εξασκώ, ειγυμνάζω, συνηθίζω· εξημερώνω. || (ειρν.) υποτάσσω, συνηθίζω σε αυστηρή πειθαρχία. || -ся δαμάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

дрессировка, -и θ. δάμαση τιθάσευση· εξάσκηση· εξημέρωση.

дрессировщик, -а α., -ца, -и θ. δαμαστής, -άστρια, τιθασειτής.

дрѣда, -и θ. Δρυάδα, νύμφη της αρχαίας ελληνικής μυθολογίας.

дробилка, -и θ. (τεχ.) θραυστήρας, κοκκοθραύστης, σπαστήρας· каменная - πετροσπαστήρας.

дробильный επ. της θραύσης· -ая машина ο σπαστήρας.

дробина, -и θ. σιαγί.

дробинка, -и θ. σιαγάκι· ένα σιαγί.

дробить, -блѣ, -бшь, παθ. мтх. παρлθ. χρ. дрѣбленный, βρ: -лѣн, -ленѣ, -ленѣ. 1 σπάζω, θραύω. 2 мтф. διαμερώ, διαιρώ σε μέρη, τεμάχια, κομματιάζω, χωρίζω· διασπώ· во-прѣс χωρίζω (κατατέμνω) το ζήτημα σε μέρη· - силы διασπώ τις δυνάμεις. 3 χτυπώ διαιοφτά και συχνά. || -ся θραύομαι, σπάζω, διαμερίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

дрѣбление, -я ουδ. 1 σπάσιμο, θραύση, τεμάχισμα, κομματίασμα. || мтф. διαμερισμός. 2 (βιολ.) βλ. сегментация.

дрѣбница, -и θ. σακκούλα σιαγιών.

дрѣбность, -и θ. θραυστότητα. || διαίρεση, μοίρασμα.

дрѣбный επ. 1 σπασμένος, θραυσμένος. || διαμοιρασμένος. 2 συχνός, συνεχής (για ήχους, βήματα κλπ.). 3 κλασματικός· -не числа κλασματικοί αριθμοί· -не числительные κλασματικά αριθμητικά επίθετα.

дробовѣк, -ά α. κυνηγετικό όπλο με σιγάγια.
дробовѣй επ. των σιαγιών, με ή για σιγάγια.
 - зарѣд γέμισμα με σιγάγια.

дрось, -и θ. 1 (αθρσ.) σιγάγια. 2 ήχος συ-
 νεχής, συχνός. 3 (μαθ.) κλάσμα· десятичные
 -и δεκαδικοί αριθμοί.

дровά, дров, -άμ πλθ. καυσόξυλα, ξύλα· сн-
 рѣе - χλωρά ξύλα· сухѣе - ξηρά ξύλα· вѣзѣн-
 ка дров μια αγιαλιά ξύλα· мешάτѣ - (в пѣч-
 ке) συνδουλιζω τα ξύλα (στη θερμάστρα).

дровѣшкѣ, -шек πλθ. παλιόξυλα.

дрѳвни, -ей κ. -ей πλθ. έλιυθρο (αγροτικό
 χωρίς αμάξωμα).

дровозаготѳвка, -и θ. εναποθήκησηση ξύλων.

дровокѳл, -а α. 1 (παλ.) ξυλοκόπος, ξυλο-
 οκίστης, ξυλάς. 2 (διαλι.) τσεκούρι-ξυλο-
 οκίστης.

дровосѳк, -а α. 1 (παλ.) ξυλοκόπος. 2 εί-
 δος κανθάρου.

дровосѳка, -и θ. (διαλι.) υλοτόμιο.

дровянік, -ά α. 1 ξυλαποθήκη. 2 έμπορας
 καυσόξυλων.

дрвяніѳй επ. των ξύλων· - склад ξυλαποθή-
 κη. || ξύλινος, με ξύλα· -όе отοπленіе θερ-
 μανση με ξύλα. || χρήσιμος μόνο για ξύλα.

дрогά, -ή, αιτ. -όгу, πλθ. -όги ρυμός.

дрѳги, дрог πλθ. 1 κάρο, αραμπάς. 2 νε-
 κροφόρα.

дрѳгнуть¹, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. дрог, -ла,
 -ло ρ.δ. παγώνω, τρέμω απο το κρύο, ριγώ,
 τουρτουρίζω.

дрѳгнуть², -ну, -нешь, παρλθ. χρ. -нул, -ла,
 -ло ρ.σ. 1 σκιρτώ, ανασκιρτώ, ανατινάσσομαι,
 αναπηδώ (απο ζωηρό αίσθημα). || τρεμοσβήνω. ||
 αλλάζω, μεταβάλλω, μετατρέπω γρήγορα, από-
 τομα (για φωνή, έκφραση προσώπου). 2 διστά-
 ζω, αμφιβάλλω, αμφιρρέπω, (αμφι)ταλαντεύομαι,
 ενδοιάζω.

дрѳкание, -я ουδ. τρόμος, τρεμούλα, τρε-
 μουλιασμα. || δόνηση· παλμός. || φόβος (για κά-
 τι). || ρίγος. || τρεμόσβημα.

дрѳкательнѳй επ. τρομώδης.

дрѳжάτѣ, -жѳ; -жѳшь ρ.δ. 1 τρέμω, ριγώ· -
 всем телом τρέμω σύγχομος· - от холода τρέ-
 μω απο το κρύο. || τρεμοσβήνω, υποτρέμω, τρε-
 μοφέγγω· звѳздά -ла το αστέρι τρεμόσβηνε. ||
 (για φωνή, ήχο) τρέμω, τρεμουλιάζω. || έχω
 σπασμούς, σφαδάζω. || δονούμαι, πάλλομαι. 2
 φοβούμαι, τρομάζω. || με πιάνει φόβος για κά-
 ποιον· мать -йт за своѳх детѳй η μάνα τρέ-
 μει για τα παιδιά της· он -йт за своѳ жѳзнь
 αυτός τρέμει για τη ζωή του (φοβάται μήπως
 πεθάνει). || προφυλάγω πολύ· - над детѳми!
 τρέμω μην πάθουν καμό τα παιδιά. ||τσιγγου-
 νεύομαι πολύ· - над κάждѳй копѳйкѳй τρέμω
 για το κάθε καπίκι.

дрѳжевание, -я ουδ. εμβολή ζύμης.

дрѳжевоѳй επ. της ζύμης, της μαγιάς· - за-
 пах μυρουδιά ζυμαριού.

дрѳжки, -ей πλθ. ζύμη, προζύμι, μαγιά τέ-
 στο на -ах ζυμάρι με μαγιά· пивнѳе - ζυθο-
 ζύμη. || **εμφρ.** как на -ах (растѳ, поднимάτѳ-
 ся) αναπτύσσομαι, μεγαλώνω με τις ώρες (γρή-
 γορα).

дрѳжки, -жек, -жкам πλθ. ντρόσκι, ελαφρό
 τετράτροχο αμάξι.

дрѳжѳй επίρ. - дрѳжάτѣ τρέμω σαν το φάρι.

дрѳжь, -и θ. 1 τρεμούλα, -λιασμα, τρόμος,
 ρίγος· - берѳт με πιάνει τρεμούλα. || τρά-
 νταγμα, ταλάντευση. || ελαφρά κυμάτωση των
 υγρών, ρύσωση, ρυτίδωση. || φωνή τρεμουλιαστή
 ήχος τρεμουλιαστός.

дрѳзд, -ά α. κότσυφας, -ύφι· пѳвчѳй - τσί-
 χα, κίχλη.

дрѳздѳвнѳй επ. του κότσυφα· κοτσυφίσιος.

дрѳк, -а α. σπάρτο (φυτό).

дрѳковнѳй επ. σπάρτινος, απο σπάρτο.

***дрѳмадѳр**, -а α. δρομάδα, γκαμήλα με έναν
 ύβο.

***дрѳссель**, -я α. (ηλεκτρ.) πηνίο στραγγα-
 λιστικό με σιδηροпуρήνα. || βαλβίδα στραγγα-
 λιστική.

дрѳт, -а α. (παλ.) βλ. дрѳтѳк.

дрѳтѳк, -а α. ακόντιο, κοντάρι· δόρο.

дрѳѳά, -ή θ. ωτίδα, αγριόγαλλος, άγρια μι-
 σίρια.

друг¹, -а, πλθ. друзѳѳ, -ей κ. (παλ.) дрѳ-
 ги α. φίλος· старѳй - παλαιός φίλος· любѳз-
 нѳй - αγαπητέ φίλε· - дѳма οικογενειακός φί-
 λος· будѳ -ом ή будѳ - (προσαγόρευση παρα-
 κλητική) φίλε μου.

друг² επ. βρ. απο το другѳй άλλος, ένας·
 - дрѳга ο ένας τον άλλον, αλληλο... ненавѳ-
 деть - дрѳга αλληλομισούμαστε· - на дрѳга
 ο ένας στον άλλον· - за -ом ο ένας κοντά
 στον άλλον· перед -ом ποιός περισσότερο· онѳ
 старάѳтся - перед дрѳгом αυτοί προσπαθούν
 ποιός περισσότερο· - с дрѳгом ο ένας με τον
 άλλον· - около -а ο ένας δίπλα στον άλλον,
 παραπλεύρως· - на -е ο ένας πάνω στον άλλον·
 - прѳтив -а ο ένας κατά του άλλου· - оѳ -е
 ο ένας για τον άλλον· дѳма сам - (χχρτп.) η
 ντάμα τον αγαπά (τον ευνοεί η τύχη, είναι
 παιδί της τύχης).

другѳй 1 αντων. άλλος, έτερος· и тот и
 - κι ο ένας κι ο άλλος, και οι δυο· прихѳ-
 дѳте - раз ελάτε άλλη φορά· он работάет
 дѳ-
 лее, чем кто-лѳбо - αυτός εργάζεται όσο κα-
 νένας άλλος· ни тот ни - ούτε ο ένας ούτε ο
 άλλος· и те и -ѳе και οι μεν και οι δε (όλοѳ
 и тот и - και ο ένας και ο άλλος, και ο μεν
 και ο δε, αμφότεροι, και οι δυο· тем ѳли

-ίμ' όβραζομ με τον ένα ή τον άλλον τρόπο· κτο-το ~ κάποιος άλλος· НИКТО ~ κανένας άλλος· с другой стороны από το άλλο μέρος, απ' ετέρου· -ίми словáми μ' άλλα λόγια. 2 διάφορος, διαφορετικός· после жениτβóи он стал ~ σαν παντρεύτηκε έγινε άλλος (άνθρωπος), διαφοροποιήθηκε· это -όε дело αυτή είναι άλλη υπόθεση, διαφέρει το πράγμα. || αντικείμενος, αντίθετος, ο απέναντι, ο αντίπερα· перейтí на -ýю сторону ýлицы περνά στο απέναντι μέρος του δρόμου· доплътítь до -гóго бóрега πλέω ως την απέναντι ακτή (ή όχθη). || πλθ. -ίе οι υπόλοιποι, οι άλλοι· не обрашáй внимáние на -íх, делáй по свóему μη κοιτάξεις τους άλλους, κάμε όπως καταλαβαίνεις ο ίδιος. 3 δεύτερος, επόμενος, άλλος· ужé -áя недéля, как он уéчал είναι δεύτερη βδομάδα που έφυγε· на -день την άλλη μέρα· одíн за -ím ο ένας μετά τον άλλον. || κάποιος άλλος· -óму чéловéку так не поня́ть, как он понимáет ένας άλλος δε θα καταλάβει, όπως αυτός εννοεί || εκφρ. смотрétь -íми глазáми βλέπω μ' άλλο μάτι (διαφόρετικά). -ίми словáми μ' άλλα λόγια.

δρýжба, -н θ. φιλία· свестí -у πiάνω φιλία· под вíдом -н iάνοντας το φίλο· бытí в -е είμαι φίλος, συνδέομαι με φίλία· не в слýжбу, а в -у όχι υπηρεσιανά, αλλά φιλικιά, χάρη φιλίας, σαν φίλος.

дружелóбие, -я ουδ. φιλικιότητα, φιλοφροσύνη, περιποιητικότητα.

дружелóбный επ., βρ: -бен, -бна, -бно φιλικιός, φιλόφρονας, περιποιητικός, ευμενής.

дружески επίρ. φιλικιά ~ жму вáшу рýку φιλικιά σας σφίγγω το χέρι· по - φιλικιά· это не по - αυτό δεν ταιριάζει σε φίλους.

дружеский επ. φιλικιός· -привét φιλικιός χαιρετισμός· -тон φιλικιός τόνος· -ая улыбóка φιλικιό χαμόγελο· -ая услýга φιλικιή εξυπηρέτηση· -ая атмосфéра φιλικιή ατμόσφαιρα.

дружественность, -и θ. φιλικιότητα.

дружественный επ., βρ: -вен, -венна, -венно φιλικιός, της φιλίας· φίλιος· -ое со-трудничество φιλικιή συνεργασία· -не свáзи δεσμοί φιλίας· -ая полíтика πολιτικιή φιλίας. || βλ. дружеский и дружелóбный.

дружество, -а ουδ. (παλ.) βλ. дрýжба.

дружина, -н θ. 1 (παλ.) φρουρά, ντρουζίνα· στρατιωτικιό τμήμα. 2 τμήμα, απόσπασμα пожарной ~ πυροσβεστικιό τμήμα ή λόχος· пионерская ~ πιονέρικιо τμήμα ή ομάδα· санитарная ~ υγειονομικιό τμήμα.

дружинник, -а α., ца, -н θ. ντρουζίνικος, -ισα· μέλος της ντρουζίνας.

дружинный επ. της ντρουζίνας.

дружить, -жý, -жýшь ή. -ýжишь ρ.δ. είμαι

φίλος με κάποιον, πιάνομαι φίλος, συνδέομαι με φιλία. || -ся βλ. ενεργ. φ.

дружiце, -а α. (προσαγόρευση) φίλε (μου).

дружка! -и θ. συμποσίαρχος, αρχιτριλίβινος του γαμπρού.

дружка² στις εκφρ: друг -у; друг -е; друг -ой κλπ. βλ. друг².

дружно επίρ. 1 μονοισμένα, συσπειρωμένα, αρμονικιά, αγαπημένα, με σύμπνοια. 2 ομόφωνα, ταυτόχρονα· όλοι μαζί. || γρήγορα, γοργά.

дружность, -и θ. γρηγορότητα· -прорастáния семéи η γρηγορότητα της ανάδοσης των σπόρων.

дружный επ., βρ: -жен, -жна, -жно. 1 μονοισασμένος, ενωμένος, συσπειρωμένος, αγαπημένος· -ая семья μονοισασμένη οικογένεια. || ως κατηγ. είμαι φίλος· я с ним -жен εγώ μ' αυτόν είμαστε φίλοι. 2 ομαδικός, σύσσωμος, αθρόος· συλλογικός· ~ смех ομαδικό φιλικιό γέλιο· -не аплодисменты ζωηρά φιλικιά χειροκροτήματα· -ая работа εργασία συλλογικιή (με σύμπνοια). || γρήγορος, γοργός, ταχύς.

дружок, -жкá α. 1 φιλαρίκος. 2 φίλος.

***друза**, -н θ. αδέννας ορυντιού, ορυντικός αδέννας.

друид, -а α. δρυϊδης, ιερέας των Κελτών.

друидизм, -а α. δρυϊδισμός, θρησκεία των Κελτών.

дрýгать ρ.δ. κουνώ, κάνω απότομες, διακοφτές κινήσεις· - ногáми κουνώ τα πόδια. || -ся βλ. ενεργ. φ.

дрýгнуть ρ.σ. βλ. дрýгать.

дрýгать ρ.δ. (απλ.) λερώνω, πιτσιλίζω. || -ся λερώνομαι, πιτσιλίζομαι.

дрýготня, -й θ. (απλ.) πιτσιλιόμα, ράντισμα!

дрýхать ρ.δ. (απλ.) βλ. дрýхнуть.

дрýхнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. дрýх и. дрýхнул, -ла, -ло ρ.δ. (απλ.) κοιμάμαι.

дрýчить, -чу, -чишь ρ.δ. (απλ.) χτυπώ με το παλούκι.

дрýчок, -чкá α. (διαλι.) μαγκιούρα.

дрýблость, -и θ. στεγνότητα, μαρασμός, μη θαλερότητα.

дрýблый επ., βρ: дрýбл, -лá, -ло 1 στεγνωμένος· μαραζωμένος, -ζιάρης, -ζιάρικος· α-θαλής· -ое тéло μαραζωμένο κορμί· -ая кóжа μαραζωμένο δέρμα, χωρίς φρεσιάδα. 2 μτφ. ά-βολός, χαλαρός, πλαδαρός, άτονος.

дрýбнуть ρ.δ. στεγνώνω, μαραζώνω, εξασθενίζω, χάνω τη θαλερότητα.

дрýгать(ся) ρ.δ. (διαλι.) βλ. дрýгать(ся).

***дрýгль**, -я α. (παλ.) αχθοφόρος, χαμάλης.

дрýг, -а (-у) α. (αθρσ.) σκουπίδια, φρόκαλα, σκύβαλα.

дрýзги, дрýзг πλθ. (παλ.) γκρίνιες, φαγωμάρες· домашние ~ οικογενειακές γκρίνιες.

дрýнный επ. κιαός, άσχημος, άχρείος· άθλιος.

δρυνιό, -ά ουδ. (παλ.) βλ. δρυνή (2 σημ.).
δρυνή, η θ. 1 (αθρσ.) παλιοπράγματα, ανα-
 θαρσίες, βρώμες. || μτφ. ανοησίες, κουταμά-
 ρες, μωρολογίες· **сущая** - ανοησίες πέρα για
 πέρα. 2 ως κατηγ. (απλ.) είναι κιαός, άσχη-
 μος, παλιο... **ποτόδα** - παλιόκαιρος· **δέλο** -
 βρωμοδουλειά, παλιοδουλειά. || (για άνθρωπο)
 τιποτένιος, ποταπός, πρόστυχος· **такáя** - τέ-
 τοιος παλιάνθρωπος.

δρυνιέτ, -έю, -έешь ρ.δ. απογεράζω, κα-
 ταγεράζω, γίνομαι γερομούσαλο.

δρυνιότη, -η θ. απογέραςμα, απολεύανση,
 έσχατον γήρας.

δρυνιότη επ. βρ: δρυνιότη, -ότη, -ότη εσχατόγη-
 ρος, υπέργηρος, γερομπαμπάλης, μπαμπόγερος·
 - **старик** γεροκούσαλο. || μτφ. παλιός, ετοι-
 μόρροπος, σαθρός, σαράβαλο.

***δρυνιότη**, -α α. 1 (φιλοσ.) δρυνιότη ή διαρ-
 χία. 2 δυαδισμός, χωρισμός σε δύο.

δρυνιότη, -α α. δρυνιότης, οπαδός δρυνιότης.

δρυνιότη επ. δρυνιότης· -α **φιλοσο-
 φία** δρυνιότη φιλοσοφία· -ο **мировозрѣние** δρ-
 υνιότη κοσμοθεωρία.

δρυν, -α, προθ. в δρυνε κ. в δρυνѣ, на δρυνе
 κ. на δρυνѣ, πλθ. δρυνѣ. 1 η δρυν, βαλανιδιά·
пробковий - η φελλόδρυν (φελλοφόρα δρυν)· **ка-
 менний** - το πουρνάρι (δρυν η αρία). || τό ξύ-
 λο της βαλανιδιάς. 2 μτφ. κούτσουρο, ντου-
 βάρι (κουτός, ανόητος). 3 (διαλι.) ντουμπ,
 είδος βάριας.

δρυνιότη, -άшу, -άсишь ρ.δ. 1 μ. (απλ.) δέρ-
 νω, ξυλοφορτώνω, μαγκουρώνω, ξυλοκοπώ. 2
 κρούω, χτυπώ δυνατά· - в дверь χτυπώ δυνατά
 την πόρτα.

δρυνιότη επ. βρσοδεφικός.

δρυνιότη, -η, γεν. πλθ. -лен θ. βρσοδε-
 φείο, ταμπάκιο.

δρυνιότη, -α α. βρσοδέφης, βρσοδεφερ-
 γάτης, πετσάς, ταμπάκης.

δρυνιότη, -η θ. 1 μαγκούρα, ματσούκα, ρόπα-
 λο. 2 (απλ.) κρεμανταλάς, μαγιλάρας, μα-
 ντράγγαλος, νταγιλαράς. 3 (απλ.) κουτός, χο-
 ντροκέφαλος, κόπανος.

δρυνιότη, -η θ. μαγκουρίτσα· **резинοва** -
 λαστιχένιο γιλομπ.

δρυνιότη, -η θ. μαγκουρίτσα.

δρυνιότη, -α α. δεφίνη, ταννίνη, δεφικό
 οξύ· **искусственный** - τεχνητή δεφίνη.

δρυνιότη, -облѣ, -обшь, μτχ. ενστ. **δρυνιότη**,
 παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **δρυνιότη**, βρ: -лен,
 -а, -ο ρ.δ.μ. βρσοδεφώ, δέφω.

δρυνιότη, -α ουδ. βρσοδέφηση, δέψη, άρ-
 γασμα.

δρυνιότη, -η θ. (απλ.) κοντογούνι αργα-
 σμένο (βρσοδεφημένο).

δρυνιότη παθ. μτχ. παρλθ. χρ. του ρ.δρυνιότη.

δρυνιότη επ. 1 βρσοδεφημένο, κατεργα-
 σμένο, αργασμένο· -α **κόζα** κατεργασμένο
 δέρμα. 2 σκληρός, φημένος, καμένος (για δέρ-
 μα προσώπου κλπ.).

***δρυνιότη**, -α α. 1 δεύτερος ειτελεστής ίδιας
 δουλειάς, εφεδρικός. 2 ηθοποιός-αναπληρωτής
 πρωταγωνιστή. || (κινημτγ.) ηθοποιός-μεταφρα-
 στής.

δρυνιότη, -α α. αντίγραφο, αντίτυπο, διπλό-
 τυπο, απόγραφο. || (κινημτγ.) διπλή και ταυτό-
 χρονη εκτυπωτική του δίκανου, μπανταριά.

***δρυνιότη**, -α α. 1 αντίγραφο, ντουμπλικιά-
 τα. 2 (παλ.) βλ. δρυνιότη.

δρυνιότη επ. του αντίγραφου, της ντου-
 μπλικιάς.

δρυνιότη, -α ουδ. 1 δευτέρωμα, -ωση,
 ντουμπλάρισμα. 2 (θεατρ.) αντικατάσταση πρω-
 ταγωνιστή στο ρόλο του. 3 (κινημτγ.) μετα-
 γλώττιση.

***δρυνιότη**, -ρүү, -рueшь ρ.δ.μ. 1 δευτε-
 ρώνω, επαναλαμβάνω δεύτερη φορά· ειτελώ την
 ίδια εργασία. 2 (θεατρ.) αντικαθιστώ πρωτα-
 γωνιστή στο ρόλο του, ντουμπλάρω. 3 μετα-
 γλωττίζω. || -ся μεταγλωττίζομαι κλπ. ρ.μ.

***δρυνιότη**, -α α. δουβλόνη, παλαιό ισπανικό,
 γαλλικό χρυσό νόμισμα.

***δρυνιότη**, -α α. μεταγλώττιση.

δρυνιότη, -ά α. δρυνός, δρυνώνας.

δρυνιότη, -η θ. αχαρπιά, ανομφία, κα-
 νογουστία.

δρυνιότη επ., βρ: -βάτ, -α, -ο άγαρπος,
 χοντροειδής, μπατάλικος, άχαρος. || κουτού-
 τσιος, ελαφρόνους, βραδύνους, λειφός.

δρυνιότη, -ά α. δρυνονομανιτάρι.

δρυνιότη επ. 1 δρυνός, βαλανιδένιος, δέ-
 ντρινος· - лист δρυνόνα φύλλο· -не двѣри δέ-
 ντρινες πόρτες· -а **ρόща** μικρός δρυνώνας. 2
 μτφ. άγαρπος, χοντροειδής, βαρύς, άχαρος, ά-
 ξεστος, απολίτιστος. || κουτός, μωρός. 3 μτφ.
 σκληρός, που δεν τρώγεται· -не **яблoки** σκλη-
 ρά μήλα.

δρυνιότη, -όк ά α. 1 μικρή βαλανιδιά. 2 μτφ.
 κουτούτσιος.

δρυνιότη κ. παλ. **δρυνιότη**, -η θ. 1 δρυνός,
 δρυνώνας. 2 δάσος.

δρυνιότη κ. **δρυνιότη** επ. δρυνός· του
 δρυνώνα.

δρυνιότη κ. **δρυνιότη**, -η θ. μικρός
 δρυνώνας.

δρυνιότη, -ά ουδ. (αθρσ.) 1 μαγκούρες, κο-
 ντάρια, παλούκια. 2 (απλ.) ανόητοι, μωροί,
 κουτοί· κείσμονες, σκληροτράχηλοι.

δρυνιότη επ. απο μτχ. δεφικός.

δρυνιότη, -α α. (παλ.) 1 μοιρασιά θηράματος,
 εσόδου ή λείας. 2 θήραμα· λεία, αρπαγή, πλι-
 τοϊκό· - **δρυνιότη** μοιράζω τη λεία.

дубанить ρ.δ.μ. (παλ.) μοιράζω τη λεία.
дуга́, -и́, πλθ. **дуги** θ. 1 λαιμαργιά, περι-
 αυχένιο, το τοξοειδές ξύλο της λαιμαργιάς. 2
 τόξο κύβλου. 3 κεραία των τραμ. || **ειφρ.** **дуби́-**
ви -ой γαϊτανόφρυδα, καμηλόφρυδα, καμαρό-
 φρυδα· **электрическая** - ή **вольтова** - βολταιϊ-
 κό τόξο.

дуговой επ. 1 της λαιμαργιάς, περιαυχέ-
 ος. 2 βολταιϊνός, του βολταιϊνού τόξου· -**ая**
сварка συγιόλληση με ηλεκτρικό τόξο· -**ая** **ла-**
мпа βολταιϊνή λάμπα.

дугообразный επ., βρ: -**зен**, -**зна**, -**зно** το-
 ξοειδής, αψιδωτός.

дуда́, -и́ θ. (παλ.) βλ. **дудка**.

дударь, -и́ α. (παλ.) παίχτης της φλογέρας.

дудеть, -и́шь ρ.δ. παίζω τη φλογέρα ή άλ-
 λο πνευστό όργανο. || **ειφρ.** **в одну́ дуду́** ή
дудку - ενεργώ ντουγγρού· κοπανώ τα ίδια και
 τα ίδια.

дудка, -и θ. φλογέρα, αυλός· **пасту́шная** -
 φλογέρα, ποιμενικός αυλός. **плясáть под чью́**
-у ή **под чьей -е** είμαι ετεροκίνητο (πιόνι,
 ρομπότι, φερέφωνο)

дудки επιφ. (απλ.) κολοκύθια με ρίγανη ή
 πάτερο (ανοησίες, πράγματα που δε γίνονται).

дудочка, -и θ. μικρή φλογέρα.

дудочки επιφ. (απλ.) βλ. **дудки**.

дуду́к, -а α. πνευστό μουσικό όργανο των
 Καυκασίων.

дудчатый επ. αυλοειδής.

дужка, -и θ. 1 μικρή λαιμαργιά. 2 χερού-
 λι, χειρολαβή καμπλωτή· **ведёрная** - το χε-
 ρούλι του κουβά· - **шпа́ги** η λαβή του σπα-
 θιού. 3 στηθιοκόκκαλο των πτηνών (διχάλα, -ι,
 φούρια).

* **дукáт**, -а α. δουκάτο.

дýло, -а ουδ. στόμιο όπλου, μπούκα. 2 η
 κάννη του όπλου.

дýльный επ. του στομίου της κάννης ή της
 κάννης του όπλου.

дýльце, -а ουδ. μικρό στόμιο όπλου. || οπή
 πνευστού όργάνου.

дудльцин, -а α. (χημ.) δουλιίνη.

дудльцинéя, -и θ. (αστ. κ. ειρν.) ερωιένη,
 αγαπητικιά.

дýля, -и θ. 1 (διαλι.) είδος αχλαδού. 2
 βλ. **кýкиш**.

дýма, -и θ. 1 σιέφη, στόχαση· **тяжёлая** - ο-
 δυνηρή σιέφη. 2 (φιλυ.) ελεγείο, ελεγεία. 3
 (στη Ρωσία) η Δούμα, κεντρικό ή τοπικό όρ-
 γανο διοίκησης· **бо́йская** - η Δούμα των βο-
 γιάρων· **горо́дская** - η Δούμα της πόλης· **го-**
сударствéнная - η κρατική Δούμα (Κοινοβούλιο).

дýмать ρ.δ. 1 σιέφτομαι, -πτομαι, διανο-
 ούμαι, στοχάζομαι, συλλογιέμαι, διαλογίζο-
 μαι· **о чём вы -ете?** τι σιέφτεστε; **емý лeнь**

- αυτός βαριέται που ζει· **тут нéчего** - γι'
 αυτό δε χρειάζεται καμιά σιέφη· **и не -ете** έτο
дéлать έιυτε καν· να το σιέφτεστε να το πράξετε. 2
 υποθέτω, έχω τη γνώμη, νομίζω **придéт ли он?**
-:Я -ю θα έρθει άραγε αυτός; νομίζω - ναι·
не -ю δε νομίζω, δεν πιστεύω· **что вы о́б этом**
-ете? τι γνώμη έχετε γι' αυτό; || **εινιάζω**, υ-
 ποφιάζομαι, υποθέτω. 3 προτίθεμαι, σκοπεύω,
 σχεδιάζω, λογαριάζω· **мне éтот дом не нрá-**
вится; я -ю **продáть** εγώ αυτό το σπίτι δε μου
 αρέσει· σκοπεύω να το πουλήσω. 4 φροντίζω,
 νοιάζομαι, ενδιαφέρομαι· **-ю тóлько** ο σεβέ
 κοιτάζω μόνο τον εαυτούλη μου· **он не -ет** ο
други́х αυτός δε νοιάζεται για τούς άλλους.
 || **ειφρ.** **и не -ю** ούτε καν σιέφτομαι, δε με α-
 πασχολεί καθόλου· - **дýму** ή **дýмушку** σιέφτο-
 μαι, σπάζω το κεφάλι μου· **он мнóго -ет** ο σε-
 βέ αυτός έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του·
не дóлго - χωρίς πολλή σιέφη (αδίσταχτα)· **не**
дýмано απρόοπτα· **я -ю!** και βέβαια! εννοεί-
 ται! || **-ся** μου φαίνεται, λογιάζω, κάνω τη
 σιέφη· **мне -ется**, **что не приéдет** νομίζω
 πως δε θά 'ρθει· **всё вéшло так, как -лось**
 όλα ήρθαν έτσι, όπως τα λογάριαζα.

* **дум-дýм** στην έκφρ: **пýли** - σφαίρες ντουμ
 -ντούμ.

дýмец, -ица, α. μέλος της Δούμας.

дýмка, -и θ. 1 μικρή σιέφη, σιεφούλα. 2
 είδος ουκρανικού λαϊνού λυρικού τραγουδιού.
 3 προοκεφαλάκι.

дýмный επ. της Δούμας· **-не бо́йсь** οι βογιαί-
 ροι της Δούμας.

дýмский επ. βλ. **дýмный**.

дýмушка, -и θ. σιέφη· σιεφούλα.

дунáйский επ. του Δούναβη· παραδουνάβιος·
-не стрáны παραδουνάβιες χώρες.

* **дуновéние**, -я ουδ. φύσημα· πνοή ανέμου.

дýнуть ρ.σ. βλ. **дуть** (1, 2 σημ.).

дýпель, -я, πλθ. -и́ α. μπεικατσόνι, σκολο-
 πακίδα, βαλτομπενκάτσα.

* **дуплéт**, -а α. 1 δίσποντη καραμπόλα. 2 βλ.
дублéт (2 σημ.).

дуплéстный επ., βρ: **-лiст**, -а, -ο κουφα-
 λιασμένος, -λωτός· **-ая лiпа** κουφαλιασμένη
 λίπα (φιλύρα).

дуплó, -á, πλθ. **дýпла**, **дýпел**, **дýплам** ουδ.
 κουφάλα (δέντρου ή δοντιού).

* **дýра**, -и θ. ανόητη, κουτή, χαζή.

дура́к, -á α. 1 βλάκας, κουτός, ανόητος,
 χαζός. 2 βλ. **дурачо́к** (2 σημ.). 3 (παλ.) γε-
 λωτοποιός. 4 πλθ. -и́ είδος χαρτοπαιγνίου. ||
ειφρ. - **дурако́м** βλάκας με περικεφαλαία ή με
 πατέντα, βλακόμετρο· **валáть** (ή **ломáть**, **кор-**
чiть) -á (απλ.) α) σκνεύω, τεμπελιάζω. β) κά-
 νω τον κουτό· **свалáть** -á (απλ.) κάνω (δια-
 πράττω) ανοησίες, βλακίες, κουταμάρες· **на-**

дѣл (нашли) -ά! βρήμε (βρήκαν) κοροΐδο! οσ-
тáвить в -άx (-όμ) α) κερδίζω, κάποιον στο
χαρτοπαίγνιο ντουρακί. β) εξαπατώ, φενακί-
ζω· -όβ нет δεν είμαι τόσο κουτός· οσtάтыся
в -άx (-όμ) α) χάνω στο χαρτοπαίγνιο ντου-
ρακί. β) εξαπατώμαι, γελιέμαι, πιάνομαι κο-
ροΐδο.

дураковάτнй επ., βρ: -βάτ, -α, -ο κουτού-
τσικος, χαζούτσικος.

дураλέй -я α. (απλ.) βλ. дурák.

дуранда, -н θ. πιττάρι, πίττα, πλακούς ε-
λαιόπιττα.

дурачкий επ. βλαιώδης, κουτός, ανόητος. ||
καιός, άσχημος· -ая привічка καική συνήθεια·
- характер παλιοχαρακτήρας.

дурачество, -а ουδ. τρέλλα, ανοησία, απε-
ρισκεφία.

дурачина, -н α. (απλ.) βλ. дурák (1 σημ.).

дурачить, -чу, -чишь ρ.δ.μ. απατώ, εμπαι-
ζω, κοροΐδεύω. || γελωτοποιώ, προξενώ τα γέ-
λια. || -ся κáνω τρέλλες, ανοησίες. || δια-
σκεδάζω με τ'αστεία, τις τρέλλες.

дурачок, -чкá α. 1 μωρός, κουτός, βλάνας.
|| γελωτοποιός. 2 (παλ. κ. απλ.) τρελλός, φυ-
χοπαθής.

дурачѣѣ, -я ουδ. αθρσ. (απλ.) κουτοί, μω-
ροί, βλάνες.

дурачка, -и θ. κουτούτσινη, χαζούτσινη.

дурашливий επ., βρ: -лив, -а, -ο κουτού-
τσικος, χαζούτσικος. || αστείος, γελωτοποι-
ός, τρελλάκιος.

дурашний επ. (απλ.) βλ. дурашливий.

дурень, -рня α. (απλ.) βλάνας, κουτός, βλα-
κόμουτρο, κουτούλιακος.

дуреть, -ѣт, -ѣшь ρ.δ. αποβλακίζομαι, α-
πομωραίνομαι, ξεκουτιαίνω.

дурій, -ья, -ье επ. στην έμφραση: -ья го-
ловá ή башкá κουτούλιακος, βλάνας.

дурить, -рѣ, -рѣшь ρ.δ. ειτρέπομαι, παρε-
κτρέπομαι, κáνω απρέπειες, τρέλλες. || κα-
πριτσώνω, κáνω καπρίτσια· πεισματώνω· лó-
шадь -йт το άλογο κáνει καπρίτσια. || **ειφρ.**
- гóлову комý σιοτίζω το κεφάλι κάποιου, θο-
ζώνω τα μυαλά.

дурница, -и θ. (απλ.) βλ. дуря.

дурка, -и θ. (παλ.) τρελλή, ψυχοπαθής. ||
η γελωτοποιός.

дураковáтнй επ., βρ: -βάτ, -а, -ο βλ. ду-
раковáтнй.

дурман, -а α. 1 στραμώνιο, τάτλας, τάτου-
λα ή πορδόχορτο. 2 μτφ. όπιο, αφιόνι, ναρ-
κωτικό· религия - - для народа η θρησκεία
είναι το αφιόνι του λαού.

дурманить ρ.δ.μ. ζαλίζω, (συ)σιοτίζω. ||
θολώνω το νου, το μυαλό, τη διάνοια. || -ся
ζαλίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

дурманнй επ. 1 στραμώνιος· - κόρηνь στρα-
μώνια ρίζα. 2 αποβλακιστικός, πνευματοκτόνος.

дурнѣть ρ.δ. ασχημίζω, γίνομαι άσχημος.

дурно 1 επίρ. άσχημα, κακά, -ώς· он посту-
пил очень - αυτός συμπεριφέρθηκε πολύ άσχη-
μα· - воспитанный καιοσιανθρεμμένος· - обра-
щáться с кем-л. καιομεταχειρίζομαι κάποιον.
2 (ως κατηγ.) είμαι, αισθάνομαι άσχημα· еѣ
- αυτή αισθάνεται άσχημα· мне - αισθάνομαι
άσχημα· ей стáло - αυτή έγινε χειρότερα· емý
сдѣлалось - αυτός κόντεφε να λιποθυμήσει.

дурно́й επ., βρ: дурен κ. απλ. дурѣн, дур-
нá, -но. 1 καιός, άσχημος, απεχθής, αποικρου-
στικός· - пóчерк άσχημος γραφικός χαρακτή-
ρας· - запах άσχημη μυρουδιά, καιοσιμία· -не
привічки καιές συνήθειες· -не манѣры άσχη-
μοι τρόποι συμπεριφοράς. 2 αισχρός, ανήθι-
κος· - постýпок καιή διαγωγή· - человек αι-
σχρός άνθρωπος· -áя жѣнщина αισχρή γυναίκα·
-не наклóнности καιές κλίσεις (τάσεις). 3
δυσάρεστος· -áя примѣта καιό σημάδι· -де на-
строѣние καιή διάθεση· - сон άσχημο όνειρο·
-не вѣсти καιά μαντάτα· -де предчýвствие και
κή προαίσθηση. 4 δυσειδής, καιόμορφος, δύ-
σμορφος· ασχημομούρης, 5 κουτός, βλάνας. ||
ειφρ. кричáть (визжáть, вскри́кивать κ.τ.τ.)
-ым гóлосом βγάζω στριγγλές φωνές· не ду́дь
дурѣн (дурнá) μην είσαι κουτός· -áя болѣзнь α-
φροδίσιο νόσημα.

дурно́та, -я θ. ζαλάδα, ζάλη, σκουτούρα.

дурну́шка, -и θ. ασχημογυναίκα, ασχημοί-
οριτσο.

дурость, -и θ. ανοησία, βλακεία, μωρία.

дурочка, -и θ. 1 χαμένη, κουτή, χαζή. 2
(παλ.) η γελωτοποιός.

дурра, -н θ. κ. дурро ουδ. άνλ. η δούρα.
γταρί, λιανοκαλάμπο, οκούπα.

дуршлаг, -а α. διατρυτήρας, σουρωτήρι,
στραγγιστήρι, τρυπητό. || τρίφτης, -ήρας.

дурь, -и θ. αλλόκοτη ιδιοτροπία, παλαβα-
μάρα, κουταμάρα, τρέλλα. || **ειφρ.** вѣбѣть -
чьей гóловѣ (απλ.) ή вѣбѣть ή вѣколотить -из
κογó σφρωνίζω, συνετίζω κάποιον, υποχρεώ-
νω να το βγάλει απο το νου του, να συμорφω-
θεί.

***дуст**, -а α. απολιμαντική σκόνη, πού περι-
έχει ντι-ντι-τί.

дуть επ. 1 φυσητός, γελάτος αέρα, κού-
φιος, άδειος, κενός. || φυσικωμένος. 2 μτφ.
υπερβολικός· -не цѣфры παραφουσκωμένοι α-
ριθμοί.

дуть, дую, дуеть ρ.δ. 1 φυσώ, πνέω· -ет
сѣльный вѣтер φυσά δυνατός άνεμος· в это ок-
нó -ет απ' αυτό το παράθυρο φυσά· - в тры́-
ку φυσώ στο σωλήνα. 2 μτφ. κατασκουεάζω με
φύσημα· - бутылки φυσώ μπουιάλια. 4 φυσικώ-

νω, διογιώνω. 5 ποάττω, επιδίδομαι με ζήλο. || πίνω πολύ, -κατεβάζω - вóдкy πίνω πολλή βότκα. || μτφ. ξυλοκοπώ, ξυλοφορτώνω, φουσιώνω στο ξύλο. || εκφρ. - Гýбн (Гýбкн) φυσώ απο το κακό и в ус (себѣ) - καρφί δε μου καίγεται, δε με νοιάζει καθόλου. || -ся φουσιώνω, διογιώνομαι. живóт -лсЯ φούσκωνε η κοιλιά. || μτφ. περηφανεύομαι, κορδώνομαι, φουσιώνω σαν το γάλο. || πεισματώνω, γινατώνω, φουρμάζομαι, τσατίζομαι. || παίζω με πάθος - в кáртн παίζω με μανία τα χαρτιά.

ДУТЬ, -я ουδ. (τεχ.) φυσητήρας. || φύσημα (κατασκευής γυαλιού).

ДУХ, -а (-у) α. 1 νους, διάνοια, νόηση, πνεύμα. в здорóвом тѣлѣ здорóвный - γερό μυαλό σε γερό κορμί. в том же -е στο ίδιο πνεύμα. в этoм -е σ' αυτό το πνεύμα. || (φιλοσ.) το Πνεύμα. абсолю́тнѣй - το απόλυτο Πνεύμα. || (θρησμ.) ψυχή. 2 ηθικό. боевóй - μαχητικό πνεύμα. морáльнѣй - το ηθικό. - вóйска το ηθικό του στρατεύματος, του στρατού сýлa -α ηθική δύναμη. подбѣм -α ανέβασμα (άνοδος) ηθικού. упáдок -α πτώση ηθικού. || θάρρος. поднáть - ενθαρρύνω, εμπυχνώνω. не хвáтáет -α δεν έχει το απαιτούμενο θάρρος. 3 νόημα, ουσία. этo противорéчит -у закóна αυτό είναι αντίθετο προς το πνεύμα του νόμου. - врѣмѣннι το πνεύμα των καιρών. 4 άυλη υπόσταση. дóбрый - το αγαθό πνεύμα. злой ή нечýстнѣй - το κακό ή πονηρό πνεύμα (οι δαίμονες). 5 αναπνοή. захвáтнвaет (ή заннмáет, замнрáет) μου πιάνεται η αναπνοή. загайтѣ - κρατώ την ανάσα. дайтѣ перевестн - αφήστε με να πάρω αναπνοή, ν' ανασάνω. 6 (παλ.) αέρας. 7 μυρουδιά. 8 (με σημ. κατηγ.) -oм γογγύρα, τάχιστα. скакáть во весь - καλπάζω στα τέσσερα. он -oм этo сдѣлaет αυτός θα το φτιάσει στο πι και στο φι. || με μια ανάσα, χωρίς διακοπή, μονοκοπανιά. он однѣм -oм внпнл большóй бoкáл αυτός έπιε ένα μεγάλο ποτήρι μονοκοπανιά. || εκφρ. свyтóй - Άγιο Πνεύμα. свyтѣм -oм (узнáть κ.τ.τ.) άγνωστο απο που το ξέρω. бытѣ в -е είμαι σε ευθυμία. бытѣ не в -е είμαι σε δυσθυμία; έχω κακιοκεφιά. во весь - ή что есть -у (бежáть, мчáться κ.τ.τ.) ολοταχώς. бытѣ на -ý εξομολογούμαι στον πνευματικό. как на -ý ειλικρινά, χωρίς να κρύψω τίποτε (σαν στον πνευματικό). покáятсЯ на -ý μεταμελούμαι στον πνευματικό. располoжѣннє ή состоáнннє -α ψυχική διάθεση. нн слýху нн -у ούτε φωνή ούτε ακρόαση, μήτε φωνιά μήτε λαλιά (κανένα σημείο ζωής). чтóбы -у нѣ было να μη μείνει ούτε ψυχή. - противорéчнЯ πνεύμα αντιλογίας.

* дyкáн, -а α. χάνι, πανδοχείο.

дyкáнчнк, -а α. πανδοχεάς.

ДУХИ, -ов πλθ. αρώματα, ευωδιές, μύρα.

ДУХОБОРСТВО и. ДУХОБОРЧЕСТВО, -а ουδ. ντουχομπόρστβο, αντιπνευματισμός (θρησμ. αίρεση στη νότια Ρωσία τον 18 αι.).

ДУХОВѢНСТВО, -а ουδ. (αθρσ.) κλήρος, κληρικοί, ιερατείο.

ДУХОВИТНЙ επ., βρ: -внТ, -а, -o (απλ.) μυρουδάτος, αρωματικός.

ДУХÓВКА, -и θ. φουρνάκι μαγειρικό.

ДУХОВННК, -á α. ο πνευματικός, εξομολογητής.

ДУХÓВНОСТЬ, -и θ. (παλ) πνευματικότητα, το άυλον.

ДУХÓВННЙ επ. 1 πνευματικός, διανοητικός, ψυχικός. - мир чeлoвѣка ο ψυχικός κόσμος του ανθρώπου. -ая о́лнзoстѣ πνευματική συγγένεια. 2 θρησκευτικός, εκκλησιαστικός. κληρικός. - сан ιερατικό αξίωμα. -не кннги θρησκευτικά βιβλία. -ая мýзыкa εκκλησιαστική μουσική. -ая цензýра κληρική λογοκρισία. -οе лнцó ο εκκλησιαστικός. -οе учнлнщє ιερατική σχολή. 3 ουσ. θ. -ая η διαθήκη. || εκφρ. -οе заветчáннє διαθήκη. - отѣц βλ. дyхoвннк. - сын, -ая дочь ο εξομολογούμενος, η εξομολογούμενη.

ДУХÓВÓЙ! επ. 1 πνευστός. - оркѣстр μπάντα, φανφάρα. -не ннструмѣнты πνευστά όργανα. 2 με πιεσμένο αέρα. -οе ружьѣ αεροβόλο όπλο.

ДУХОВОЙ² επ: -áя печь βλ. дyхóвкa. -οе мý-со κρέας του φούρνου.

ДУХОТá, -á θ. πνιγηρότητα, κουφόβραση, αναβρασία.

* дyш, -а α. ντους, καταίονηση. холóдннѣй - ψυχρολουσία. горячнй - θερμόλουτρο. прнннмáтѣ - κάνω ψυχρολουσία.

ДУШá, -ы, αιτ. дýшу, πλθ. дýшн θ. 1 ψυχή. в глyбннѣ -ή στα μύχια της ψυχής. -óй и тѣлом ψυχή τε και σώματι. от всей -нн μ' όλη μου την καρδιά, ολόψυχα. о́лагорóдство -ή ευγενικότητα της ψυχής. любнть всей -óй αγαπώ ολόψυχα. -и усóпнх οι ψυχές των πεθαμένων. чeлoвѣк дóбрoй -ή άνθρωπος καλόψυχος. 2 άνθρωπος, κάτοικος, άτομο. на ýлицѣ нн -нн что δρόμο δεν είναι ούτε ψυχή. нн однá - ннчѣгó не знáет κανένας απόλυτα δεν ξέρει. скóлькo с -нн? πόσο κατ' άτομο; на -у населѣннЯ στο άτομο, κατ' άτομο. 3 δουλοπάροικος. он о́пл о́блaдáтeлeм двѣстн дyш αυτός ήταν κάτοχος διακοσίων δουλοπάροικων. 4 το βασικό, το κύριο, η ουσία. || καθοδηγητής, εμπυχνότης. || εκφρ. о́умáжнЯ - γραφειοκράτης, γραφιάς. зάячья - δειλός, κιοτής (σαν το λαγό). черннльнЯ - καλαμαράς, γραφειοκράτης. без -нн (παλ.) α) άψυχος (απο ζωνρό αίσθημα ή φόβο). β) χωρίς ενθουσιασμό, φόβιος. в -é α) μέσα, εσωτερικά. β) έμφυτα, απο τη φύση.

всέми φίβραμι -ή ολόφυχα· πο -έ του γούστου, της αρέσειας· πο -άμ ή πο -έ φιλιιά, ειλικρινιά· (жить) - в -у ζω αρμονιιά· - нараспáшкy ανοιχτόκαρδα· - не лежítь· αισθάνομαι αντιπάθεια· - не на μέστε σπάραξε η καρδιά· - не принимáет αντιπαθώ, δε χωνεύω· - ушлá (ухóдит) в пýткy μου πήγε (πηγαίνει) η ψυχή στην κούλουρη (καταφοβήθηκα)· вдохнýть -у εμπυχώνω, αναζωογονώ, τονώνω, ενθαρρύνω· излítь -у ανοίγω την καρδιά (εμπυστηρεύομαι όλα)· вложítь -у επιδίδομαι ολόφυχα· отвeстítь -у ξαλαφρώνω, ξεσιάζω· ικανοποιώ μεγάλη μου επιθυμία· отдáть óбгy -у παραδίδω το πνεύμα (πεθαίνω)· - моá ψυχή μου (συμπάθειά μου)· отпyстítь -у на покáяние αφήνω ήσυχο· полoжítь -у за κοгó-чeгó θυσιάζω τη ζωή μου για κάποιον, για κάτι· полoжítь -у на что бάζω όλα τα δυνατά μου σε κάτι· не чáятъ -ή υπεραγαπώ, λατρεύω· кривítь -όй γίνομαι ανειλικρινής· υποκρίνομαι· ни -όй ни тéлом καθόλου· έτο мне πο -έ αυτό πολύ μου αρέσει· влeзть ή залéзть в -у κομý αποκτώ την εμπιστοσύνη κάποιου· заглáнýть в -у κομý ψυχολογώ καλά κάποιον· мне не πο -έ δε μου αρέσει, δεν είναι της καρδιάς μου· хватáть зá -у ταράσσω, συγκινώ την ψυχή· вzятъ ή принítь κ.τ.τ. что нá -у ή на своó -у αναλαμβάνω την ευθύνη για κάποιον· стоýть ή торчáть над чьей -όй κάθομαι πάνω στο κεφάλι (γίνομαι ενοχλητικός)· пeть -όй τραγουδώ συναισθηματιιά· в чем - (тóлько) дeржитcя άφυχος, φόφος, μόνο που δεν του βγήμε αιόμα η ψυχή· за мýдy -у м' όλες τις ανέσεις· за -όй (у κοгó) eсть ή имeется έχει κάτι (να περάσει, να ζήσει)· за -όй (у κοгó) нет чeгó δεν έχει τίποτε (να περάσει, να ζήσει)· зá -у бeрeт что-н. ανησυχώ, φοβούμαι· на -é κόшки стрeбýт έχει σαράμι στην καρδιά· ή τον τρώει το σαράμι· скóлькo -έ υγóдно όσο θέλει η ψυχή σου.

душевнобольной επ. ψυχοπαθής, φρενοβλαβής.

душевно επίρ. εγκάρδια.

душевнолítь, -и θ. εγκραδιότητα.

душевлáк επ. 1 ψυχικός· -οε потрясéние ψυχικός κλόνισμός· с -ым прискóрбием με θλιμμένη τηδ' ψυχή· -οε спoкóйствие ψυχική γαλήνη, ψυχική λύτρωση (σωτηρία)· -οε беспoкóйствo ψυχική ταραχή (αγωνία, αδημονία)· -ая трeвóга ψυχικός τρόπος· - большóй ψυχοπαθής. 2 εγκάρδιος, ειλικρινής· - разгoвóр εγκάρδια συνομιλία· -ая признáтельность ειλικρινής ευγνωμοσύνη. || καλός, χρηστός, φιλάγαθος, καλόφυχος· - человек καλόφυχος άνθρωπος. || εμφρ. -не болéзни (ή забoлeвáния) ψυχικές ασθένειες.

душевóй επ. ο γινόμενος κατ' άτομο· -οε

распределéние дохóдов ο κατ' άτομο καταμερισμός των εσόδων.

душевоy² επ. καταιονητικός, της καταιόνησης· -ая устанóвка εγκατάσταση ντους. || ουσ. θ. -ая τα λουτρά ντους (χώρος).

душегрéйка, -и θ. είδος ρούσινης ζακέτας χωρίς μανίλια.

душегрéя, -и θ. βλ. душегрéйка.

душегýб, -а α. (παλ. κ. απλ.) στραγγαλιστής, φονιάς, καιούργος.

душегýбец, -оца α. (παλ. κ. απλ.) βλ. душегýб.

душегýбка, -и θ. 1 στραγγαλίστρια, φόνισσα, καιούργα. 2 είδος στενόμακρης βάριας. 3 αυτοκινητοθάλαμος δηλητηρίασης (που χρησιμοποίησαν οι γερμανοί φασίστες).

душегýбство, -а ουδ. στραγγάλισμα, φόνος, καιούργημα.

дúшенька, -и θ. 1 ψυχούλα. 2 καλή μου, ψυχή μου.

душеполéзный επ., βρ: -зeн, -знá, -ο (παλ) ο ψυχικά ωφέλιμος, εποικοδομητικός.

душеприкáзчик, -а, α., -ца, -и θ. εκτελεστής διαθήκης, διαθέτης·

душераздирáющий επ. σπαραχτικός, σπαραξικάρδιος· -ая сцéна σπαραξικάρδια σιηνή· - крик σπαραχτική κραυγή.

душеспасítельный επ., βρ: -лeн, -льнá, -ο ψυχοσωτήριος· -ая кнiга ψυχοσωτήριο βιβλίο.

дúшечка, -и α. κ. θ. άνθρωπος χαριτωμένος, χαριτόβρυθος. || καλέ μου.

душещипáтельный επ., βρ: -лeн, -льнá, -ο; συναισθηματικός· - ромáн συναισθηματικό μυθιστόρημα.

душístный επ., βρ: -ýст, -а, -ο αρωματώδης, αρωματικός, ευώδης, μυρουδάτος· -οе мýло αρωματικό σαπούνι.

душítель, -я α. πνίχτης, στραγγαλιστής· - свобóды στραγγαλιστής της λευτεριάς.

душítь¹, душý, дýшимь ρ.δ.μ. 1 πνίγω, θανατώνω, στραγγαλίζω· κόшка -ит циплít η γάτα πνίγει τα πουλάκια. || περιορίζω· εκμηδενίζω· - критикy πνίγω την κριτική· - свобóду στραγγαλίζω τη λευτεριά. 2 συγκρατώ· σφίγγω· смeх eгó -ит τον πνίγει το γέλιο· мeня -ит кáшель με πνίγει ο βήχας· мeня -ит ýзкий вóрот με σφίγγει ο γιαιάς. || мтф. καταπιέζω, βασανίζω, κατατρύχω (για σιέφεις, αισθήματα κ.τ.τ.). || εμφρ. - в обzятiях σφιχτάγκαλιάζω· - поцелýями καταφιλώ. || -ся πνίγομαι.

душítь², душý, дýшимь ρ.δ.μ. αρωματίζω. || -ся αρωματίζομαι.

душiца, -и θ. ρίγανη.

дúшка, -и α. κ. θ. βλ. дúшенька.

душник, -á α. ρυθμιστής θερμοτήτας φούρνου.

дúшно (με οημ. κατηγ.) είναι πνικιτιά.

душный επ., βρ: -шен, -шнá, -шно πνιγ-
ρός, αποπνιχτικός· -ая κόμната αποπνιχτικό
δωμάτιο·

душок, -шкá α. μυρουδίτσα, ελαφρά μυρου-
διά· рѣба с -óm το φάρι πήρε να μυρίσει. ||
μτφ. κλίση προς κάτι· либеральный - μυρίζει
φιλελευθερισμός. || **εμφρ.** с -óm με αμφιβολία,
με αβεβαιότητα· με υποφία.

душонка, -и θ. φυχή (με αρνητ. σημ.) дрян-
ная - ελεεινή φυχή· гáдкая - πρόστυχη φυχή
(πρόστυχος άνθρωπος)· мелкая - μικρόφυχος.

***дуэли́ст**, -а α. μονομάχος· ξιφομάχος.

***дуэль**, -и θ. μονομαχία· ξιφομαχία.

дуэльный επ. της μονομαχίας· -не правила
κανόνες μονομαχίας· - пистолéт πιστόλι μο-
νομαχίας.

дуэлянт, -а α. βλ. дуэли́ст.

***дуэнья**, -и θ. (παλ.) γριά ακιλόλυθη νεά-
νιδας, παρθεναγωγός.

***дуэт**, -а α. δυωδία, ντούέτο. || διφωνία.

дуэтный επ. της δυωδίας. || δίφωνος.

дщерь, -и θ. (παλ.) βλ. дочь.

дѣба, -и θ. σχοινομός, μεσαιωνικό είδος
Βασανισμού ανθρώπου.

дѣбѣться, -ится ρ.δ. ορθώνομαι, ανασηκώ-
νομαι· вóлосн -лись οι τρίχες σηκώθηκαν. ||
(για άλογα) σηκώνομαι στα πσινά πόδια.

дѣбѣ στην έκφραση: встать на - σηκώνομαι
στα πόδια (για μικρό παιδάκι).

дѣбом επίρ. ανορθωμένα; ορθά, (ανα)σηκωτά.

дѣбѣ στην έκφραση: на - (встать, поднѣть-
ся κ.τ.τ.) α) σηκώνομαι στα πσινά πόδια. β)
ιάθετα. γ) μτφ. αντιτίθεμαι, ξεσηκώνομαι ε-
νάντια, διαμαρτύρομαι· προβάλλω το εγώ μου.

дѣлда, -и α. κ. θ. (απλ.) μαγκιλάρας, κρε-
μανταλάς, μαντράχαλος, νταγιλαράς.

дым, -а (-у), προθт. ο -е, в -у́, πλв. -и α.
1 καπνός· пороховой - καπνός μαρπούτης· гу-
стой - πυκνός καπνός· нет -а без огня δεν
υπάρχει καπνός χωρίς φωτιά (υπάρχει αιτία)·
рассеяться как - διαλύομαι σαν καπνός· -
столобom στήλη καπνού. || φάντασμα, φάσμα ό-
ραμα· зиá, χίμαιρα. 2 (παλ.) σπίτι, ατομι-
κό σѣνοκυριό· дань с -а δόσιμο (φόρος)
κατά σπίτι. || φόρος ανάλογα με τίς καπνοδό-
χους σε κάθε σπίτι. || **εμφρ.** в - (απλ.) δυ-
νατά, (στα) γερά· - коромѣслом, - столобom
θόρυβος, ταραχή, πατιρντί, σαματάς. Я пору-
гáлся в - μάλωσα στα γερά.

дымѣть, -млѣ, -мѣшь ρ.δ. καπνίζω, βγάζω
καπνό· печь -йт ο φούρνος καπνίζει. || ατμί-
ζω, εξατμίζω, αχνίζω. || -ся 1 καπνίζω, βγά-
ζω καπνό. 2 υφώνομαι κατά τολύπες· εκτείνο-
μαι σαν στρώμα· тумán -йтся над болóтом πά-
νω απο το βάλο ξαπλώθηκε στρώμα ομίχλης.

дымка, -и θ. 1 λεπτό στρώμα σαν καπνός· -

тумána λεπτό στρώμα ομίχλης. || μтφ. λεπτό
στρώμα. 2 λεπτό ύφασμα (διαφανές).

дымно 1 επίρ. με καπνό· καπνίζοντας. 2 ως
κατηγ. είναι, υπάρχει καπνός· в κόмнате о́м-
ло - το δωμάτιο ήταν γεμάτο καπνό.

дымный επ. 1 καπνώδης, που βγάζει καπνό. ||
γεμάτος καπνό. 2 ελαφρός (σαν ο καπνός). ||
εμφρ. - πόροх μαύρη μαρπούτη.

дымовой επ. του καπνού· - столó στήλη κα-
πνού· -ая труба καπνοδόχος, φουγάρο, καμι-
νάδα. || καπνογόνος· - снаряд καπνογόνο βλή-
μα. || **εμφρ.** -ая завѣса προπέτασμα καπνού.

дымогарный επ. (τεχ.) - котéл ατμολέβητας
με αυλούς φλογών.

дымок, -мкá α. μικρός καπνός.

дымоход, -а α. καπνοδόχος, -η, καμινάδα,
καпναγωγός, φουγάρο, τσιμινιέρα.

дымчатый επ. γκριζός, σταχτής, φαιός. ||
εμφρ. - кварц χαλαζίας ο καπνίας.

дынный επ. πεπονίσιος.

дыня, -и θ. 1 πεπονιά. 2 πεπόνι.

дыра, -я, πλв. дыры θ. 1 τρύπα, οπή· - в
забрé τρύπα στον περίβολο· заштóпать -ύ
μπαλώνω την τρύπα. 2 μέρος απόμειντρο, απο-
μουνωμένο, ερημιά.

дырка, -и θ. τρυπίτσα, τρυπούλα, μι-
κρή οπή· τρύπα, οπή.

дырокóл, -а α. χαρτοδιατρητής.

дырочка, -и θ. τρυπίτσα, τρυπούλα.

дырывать, -влю, -вѣшь ρ.δ.μ. (απλ.) ανοί-
γω (κάνω) τρύπες.

дырвный επ., βρ: -рѣв, -а, -ο τρύπιος· -
мешок τρύπιο τσουβάλι· -ое ведрó τρύπιος κου-
βάς· -ое плáтьε τρύπιο φόρεμα. || **εμφρ.** -ая
голова τρύπιο κεφάλι (που δεν κρατάει)· -ая
пáмѣть ασθενής μνήμη.

дыхание, -я ουδ. αναπνοή, πνοή, ανάσα, α-
νάσεμα· органы -я αναπνευστικά όργανα· ис-
күственное! - τεχνητή αναπνοή· затруднённое
- δύσπνοια· переводить - παίρνω ανάσα. || ει-
σπνοή. || εκπνοή. || μтφ. φύσημα, πνοή· дýр-
ное - βέτρα δυνατό φύσημα ανέμου· - веснѣ
πνοή της Άνοιξης. || **εμφρ.** до послéднего -я
μέχρι τελευταίας πνοής (όσο θx ζω)· испус-
титъ послéднее - εκπνέω (παρхδίδω) την τε-
λευταία (ύστατη) πνοή.

дыхательный επ. αναπνευστικός· -не органы
αναπνευστικά όργανα· -ое гóрло η τραχεία.

дыхнуть ρ.σ. (απλ.) βλ. дохнѣть.

дышатъ, дышѣ, дышишь, μтφ. ενστ. дышащий ρ.
δ. 1 αναπνέω, ανασαινω· - нóсом αναπνέω με τη
μύτη· тяжело -ύ με δυσκολία αναπνέω· легко
-ύ αναπνέω ελεύθερα· éле -ύ μόλις μπορώ και
αναπνέω· он ужé не -ит αυτός πια πέθανε· -
свѣжим вóздухом αναπνέω φρέσκιο αέρα. || ει-
σπνέω. || εκπνέω. || μтφ. φυσώ, πνέω· не -шѣ

να μενά μη φυσάς σε μένα (στο πρόσωπό μου).
 здесь всё -ит радость εδω είναι χαρά θεού.
 2 αφοσιώνομαι, κατέχομαι απο το πνεύμα που
 επικρατεί. || εμφανίζομαι, προβάλλω. || εκφρ.
 он -ит ладан μυρίζει χωματίλα, πλησιάζει το
 τέλος του ή είναι του θανατά· έλε ή чутъ -ит
 α) είναι ετοιμοθάνατος., β) είναι ερείπιο. Дом
 έλε -ит το σπίτι μόλις κρατιέται· не - δεν
 παίρνω ανάσα, κρατώ την αναπνοή. || -ся ανα-
 πνέω· - легко αναπνέω ελεύθερα.

***дѣло**, -а ουδ. ρυμός, τιμόνι.

***дѣвол**, -а α. 1 διάβολος. 2 (απλ.) διάβο-
 λε (βρισιά). || εκφρ. κακόγο ή для каkého -а;
 за каkým -ом; на коѣ - γιατί, τι στο διάβο-
 λο (ήθελε, του χρειαζόταν κ.τ.τ.).

дѣволѣнок, -нка, πλθ, -лѣта, -лѣт α. 1
 διαβολόπουλο. 2 διαβολάκος, -ι (άταχτο παιδί).

дѣволѣница, -н θ. διαβόλισσα.

дѣволѣски επίρ. διαβολικά.

дѣволѣскии επ. 1 διαβολικός· διαβολεμένος·
 -ое наважлѣние διαβολικό φάντασμα· - χαρά-
 ктер διαβολεμένος χαρακτήρας. 2 πολύ μεγά-
 λος, καταπληκτικός· -ое терпѣние γαϊδουρι-
 νή υπομονή. 3 κωούργος, δόλιος ύπουλος· -ая
 улѣска διαβολικό χαμόγελο. || βαρύς, δύσομ-
 λος, επαχθής· -ая работά δουλιά του διαβό-
 λου· -ая погѣда διαβολόκαιρος.

дѣволѣщина, -н θ. διαβολιά, μπερδεφιά· что
 за -! τι μπερδεφοδουλιά ειν' αυτή!

***дѣл**, -ѣ α. 1 (παλ.) γραφιάς. || κρατικός
 υπάλληλος. 2 βλ. дѣчѣк.

***дѣлѣк**, -а α. διάκος, διάκονος.

дѣлѣница, -н θ. διακόνισσα, διάκαινα.

дѣлѣкѣскии επ. διακονικός.

дѣлѣкѣство, -а ουδ. 1 διακόνιο (βαθμός ι-
 ερωσύνης). 2 οι διάκονοι.

дѣлѣкѣствоватъ, -ствую, -ствуешь ρ.δ. εκ-
 τελώ καθήκοντα διακόνου, διακονώ.

дѣлѣчка, -и θ. η σύζυγος του υποδιάκονου,
 του νεωκόρου.

дѣлѣчѣк, -чкѣ α. υποδιάκονος, νεωκόρος.

дѣлѣ επίρ. (απλ.) πολύ δυνατά.

дѣлѣи επ., βο: дож, дожѣ, дожѣ ρωμαλέος,
 εύρωστος, άλκιμος.

дѣлѣина, -н θ. ντουζίνα, δωδεκάδα. || εκφρ.
 чѣртова - ο 13^{ος} αριθμός, εβρείμος πόντος.

дѣлѣиннии επ. συνήθης, συνηθισμένος.

***дѣлѣ**, -а α. δάκτυλος αγγλικός, ίντσα,

дѣлѣѣвка, -и θ. 1 σανίδα πάχους μιας ίν-
 τσας. 2 καρφοβελόνες μιας ίντσας.

***дѣлѣ**, -н θ. σύρτη, αμμόδεις ύφαλοι.

дѣлѣлѣ, -я α. βλ. дѣлѣлѣиннии.

***дѣлѣлѣиннии**, -я α. σκληραργίλλιο, ντου-
 ραλουμίνιο.

***дѣлѣс**, -а α. είδος αχλαδιού.

дѣлѣлѣ, -я α. ρίζα συριακή, η αγγελική, το
 σέσελι.

дѣлѣнѣка, -и θ. ο θείος.

дѣлѣнѣкин, ѣ, -ο επ. του θείου.

дѣлѣин, -а, -ο επ. του θείου.

дѣлѣчка, -и α. 1 βλ. дѣлѣ. 2 (υποτιμητικό)
 παλιοθείος.

дѣлѣска, -и α. βλ. дѣлѣнѣка.

дѣлѣ, -и, γεν. πλθ. -ей α. θείος, μάρμπας.

дѣлѣлѣ, -тѣл α. δρυοκολάπτης, τσιμιλιδάρα,
 δεντροφάγος.

Ε

евѣнгѣлие, -я ουδ. 1 ευαγγέλιο· - от Мат-
 Фѣя το κατά Ματθαίου ευαγγέλιο. 2 μτφ. ειρν.
 κάθε κήρυγμα που υπόσχεται σωτηρία ή ευ-
 τυχία.

евѣнгѣлик, -а α. βλ. евангѣлиѣст.

евѣнгѣлиѣст, -а α. 1 ευαγγελιστής. 2 ευαγ-
 γελισός.

евѣнгѣлиѣстка, -и θ. ευαγγελική· ευαγγελί-
 στρια.

евѣнгѣлиѣческии επ. ευαγγελικός, του ευαγ-
 γελίου.

евѣнгѣлиѣчка, -и θ. βλ. евангѣлиѣстка.

евѣнгѣлѣскии επ. ευαγγελικός.

***евѣнгѣлика**, -и θ. εξευγένιση, εξευγενισμός.

евѣнгѣлиѣст, -а α. οκαδός της θεωρίας του ε-
 ξευγενισμού.

***евѣнѣх** κ. παλ. евѣнѣх, -а α. ευνούχος.

евѣрѣзия, -и θ. Ευρώπη και Ασία.

евѣрѣѣ, -я α., -ѣка, -и θ. Εβραίος, -α.

евѣрѣѣскии επ. εβραϊός, εβραϊνός.

евѣрѣѣство, -а ουδ. οι Εβραίοι.

евѣрѣѣѣц, -пѣйца α., -пѣйка. -и θ. Ευρω-
 παίος, -αία. || (παλ.) πολιτισμένος.

евѣрѣнѣзѣция, -и θ. εξευρωπαϊσμός.

евѣрѣнѣзѣрѣватъ, -рѣу, -рѣуешь ρ.δ.κ.σ. ε-
 ξευρωπαϊζω. || -оя εξευρωπαϊζομαι.

евѣрѣѣскии επ. ευρωπαϊός.

евѣрѣѣѣд, -а α. ευρωπαϊοειδής (λευνός).

евѣрѣѣѣдннии επ: -ая рѣса ευρωπαϊοειδής
 φυλή.

***евѣрѣѣѣстер**, -а α. εγμερμείστερ, αξίωμα
 κινήγετικό στην αυλή του τσάρου.

έγερoκίη επ. κυνηγετικός, του κυνηγού.
*έγερь, -я, πλθ. -я́, -ей и. έгери, -ей. 1 κυνηγός επαγγελματίας. 2 οπλίτης ειδικών συ-
 νταγμάτων. ☞

егίπeтскίη επ. αιγυπτιακός. || εμφ. -ая казнъ οι δέκα πληγές του Φαραώ (τιμωρία) | -ая рабóта βαριά (εξαντλητική) δουλειά (ό-
 πως των πυραμίδων)· -ая тѣма τρισκόταδο, θε-
 σσικόταδο, Αδης.

египтoлoг, -а α. αιγυπτιολόγος.

египтoлoгíя, -и θ. αιγυπτιολογία.

египтáнци, -а, πλθ. -яне, -яи; α. -янка, -и θ. αιγύπτιος, -а.

егó 1 γεν. и. αιτ. ενκ. α. и. ουδ. γένους της προοп. αντων. 3^ο προσώπου: он, онó αυ-
 τού (του), αυτόν (τον), αυτό (το). 2 κτητ. αντων: δικός του, δικό του, δικοί του, δι-
 κά του· егó семья η οικογένειά του· егó вé-
 ши τα πράγματά του· по егó мнένию κατά τη γνώμη του.

егoзá, -я́ α. и. θ. αεικίνητος, ανήσυχος, ασταμάτητος, σβούρα.

егoзýт, -oкý, -oзýшь ρ.δ. 1 κινούμαι δι-
 ακριώς, δε σταματώ σ' ένα μέρος, δεν ησυχά-
 ζω. 2 μτφ. καλοπιάνω, κολακειώ· γλείφω.

егoзлíвoстъ, -и θ. δραστηριότητα.

егoзлíвнýй επ., βρ: -лív, -а, -o αεικίνη-
 τος, ανήσυχος, ασταμάτητος.

едá, -я́ θ. φαγητό, φαί· - и пítьё φαγοπό-
 τι· во врéмя -я́ την ώρα του φαγητού. || τρο-
 σή· жéрная - λιπαρή τροφή.

едáть, едáл, -ла, -ло ρ.δ. βλ. естъ (1σημ).

едвá επίρ. и. σύνδ. υποταν. 1 μόλις. 2 ε-
 λάχιστα· он - хромáет αυτός ελάχιστα (πολύ
 λίγο) κουτσαίνει. 3 με δυσκολία, δύσκολα· он
 - хóдит αυτός μόλις μπορεί και βαδίζει. 4
 παρα-λίγο, λίγο έλειψε να· он - не упáл αυ-
 τός παρα-λίγο να πέσει· || εμφ. едвá - едвá
 (επιταν.) μόλις-μόλις· - ли είναι αμφίβο-
 λο· - ли он придéт скóρο αμφιβάλλω αν θα έρ-
 θει γρήγορα.

едýм 1^ο πλθ. πρόσ. του ρ. естъ.

единéние, -я ουδ. ένωση, ενότητα· в -и сý-
 ла η ένωση κάνει τη δύναμη.

единíть ρ.δ.μ. (παλ.) ενώνω, συνδέω.

единíца, -и θ. 1 μονάδα. || το τελευταίο
 ψηφίο του πολυψήφιου αριθμού. 2 ο πιο κατώ-
 τερος βαθμός στο βαθμολογικό εκπαιδευτικό σύ-
 στημα στην ВΣΣД. 3 μονάδα μέτρησης· денéж-
 ная - νομισματική μονάδα· - длиннá, мéрн, вé-
 са μονάδα μήκους, μέτρου, βάρους. || ένας, μο-
 νάδα. || πλθ. -и μερικοί ελάχιστοι· тóлько -и
 не выпoлнiяют план ελάχιστοι είναι αυτοί που
 δεν εκπληρώνουν το πλάνο.

единíчнoстъ, -и θ. σπανιότητα, μοναδικό-
 τηта· - явлéний η μοναδικότητα των φαινο-

μένων.

единíчнýй επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 μο-
 ναδικός, σπάνιος· - слýчай μοναδική περίπτω-
 ση. 2 μεμονωμένος, ξεχωριστός· ιδιαίτερος·
 -не примéрн μεμονωμένα παραδείγματα.

единобóжие, -я ουδ. μονοθεϊσμός, μονοθεϊά.

единобóрец, -рца α. μονομάχος.

единобóрство, -а ουδ. μονομαχία.

единобóрствовáть, -ствую, -ствуешь ρ. δ.
 (παλ.) μονομαχώ.

единобóрчiе, -я ουδ. μονογαμία.

единобóрчнýй επ. μονογαμικός.

единобéрец, -рца α., -ка, -и θ. 1 ομόθη-
 σιος, -η, ομόδοξος, -η. 2 οπαδός παλαιάς ορ-
 θόδοξης χριστιανολειτουργικής αίρεσης.

единобéрие, -я ουδ. 1 ομοδοξασία. 2 πα-
 λαία χριστιανολειτουργική αίρεση.

единобéрнýй επ., βρ: -рен, -рна, -рно ο-
 μόθησιος, ομόδοξος.

единобéрчeскýй επ. βλ. единoбéрнýй.

единовлáстiе, -я ουδ. μονοκρατορία, απο-
 λυταρχία.

единовлáстнýй επ., βρ: -тен, -тна, -тно;
 μονοκρατορικός, απολυταρχικός.

единоврéменный επ. γινόμενος μια φορά, ά-
 παξ. || ταυτόχρονος, σύγχρονος.

единоглáсiе, -я ουδ. ομοφωνία, ομοθυμία.

единоглáснýй επ., βρ: -сен, -сна, -сно ο-
 μόφωνος, ομόθυμος· -οе мнένiе ομόφωνη γνώμη.

единодeржáвiе, -я ουδ. μονοκρατορία, μο-
 ναρχία, απολυταρχία.

единодeржáвнýй επ. μονοκρατορικός, μοναρ-
 χικός, απολυταρχικός.

единодýшiе, -я ουδ. ομοθυμία, ομοφωνία,
 ομογνωσύνη.

единодýшнýй επ., βρ: -шен, -шна, -шно ο-
 μόθυμος, ομόφωνος. -οе решéние ομόφωνη α-
 πόφαση.

едíноклi επίρ. (παλ.) μια φορά, άπαξ. ||
 κάποτε, κάποια φορά.

единокрóвнýй επ., βρ: -вен, -вна, -вно.
 (παλ.) 1 ομοκάτριος· -не брáтья ομοκάτρια α-
 δέρφια. 2 συγγενικός, όμαιμος (για κράτη ή
 λαούς).

единолíчнiк, -а α., -ца, -и θ. 1 μονονοι-
 κριύρης αγρότης (σε αντίθεση με τον κoλχóз-
 νiкo). 2 ατομικιστής, ατομιστής.

единолíчнýй επ. 1 ατομικός· -οе мнένiе α-
 τομική γνώμη. || μοναδικός, μόνος, ένας· -
 царь ο μονάρχης. 2 μονονομιοκυρτικός, μονο-
 νονομιοκυρίστικος.

единоμýслeннýй επ. (παλ.) βλ. единoμýс-
 лящýй.

единоμýслiе, -я ουδ. ομοφροσύνη, ομογνω-
 σύνη, ταυτογνωμία, ομοδοξία.

единоμýслящýй επ. ομόγνωμος, ομόφρονος.

единомышленник, -а α. 1 ομοϊδεάτης, ομό-
γυωμος. 2 συνεργός, συνένοχος· οπαδός.

единоначальиe, -я ουδ. διεύθυνση μονοπρό-
σωπη.

единоначальиe, -я ουδ. (φιλγ.) βλ. ανάφορα.

единообразие, -я ουδ. ομοιομορφία.

единообразный επ. ομοιόμορφος, ομοειδής.

единоплемённик, -а α. ~ница, -и θ. ομόφυλος.

единоплеменный επ. ομόφυλος, της ίδιας φυ-
λής.

единорог, -а α. 1 μονόδοντας (θαλάσσιο κή-
τος). 2 (παλ.) πυροβόλο που ομοίαζε με μο-
νόμερο (μυθικό ζώο). 3 μονόμερος.

единородный επ.: - сын μοναχοπαίδι· -ая
дочь μοναχοκόρη.

единоушный επ. (εκιισ.) ομοούσιος.

единоутробный επ., βρ: -бен, -бва, -бно·
ομομήτριος· - брат ομομήτριος αδερφός· -ая
сестра ομομήτρια αδερφή.

единственно επίρ. μόνο, μονάχα, μονα-
δικά· αποκλειστικά.

единственный επ., βρ: -вен, -венна, -но
1 μοναδικός, ένας και μόνο· - сын μοναχο-
γιός· -ая дочь μοναχοκόρη· - брат μοναδι-
κός αδερφός· -ая сестра μοναδική αδερφή· -
выход из положения μοναδική διέξοδος απο την
κατάσταση· -ое решение μοναδική λύση· -
в своём роде μοναδικός στο είδος του. 2 παλ.
εξαιρετικός, υπέροχος. || εκφρ. -ое число ε-
νικός αριθμός· один - - βλ. единственный
(1 σημ.).

единство, -а ουδ. ενότητα· - теория и πρά-
ктики ενότητα θεωρίας και πράξης. || κοινό-
τητα, κοινή ιδιότητα, σύμπτωση, ταυτότητα· -
взглядов ταυτότητα απόψεων· - интересов η
σύμπτωση συμφερόντων.

единый επ., βρ: один, -а, -ο. 1 ένας· ни
-ої опіоки ούτε ένα λάθος· ни -ої души ούτε
(μια) φυχή. || (παλ.) μοναδικός, μόνο ένας. 2
ενιαίος, αδιάσπαστος· - фронт ενιαίο μέτωπο.
3 κοινός, ίδιος, ένας (για όλους)· -ая цель
κοινός σκοπός· -ая воля κοινή θέληση. -ое
командование κοινή διοίκηση. || εκφρ. все до
-ого όλοι χωρίς εξαίρεση, όλοι ως τον ένα.

едкий επ., βρ: едок, едка, едко; едче. 1
καυστικός· διαβρωτικός· - натрий καυστικό
νάτριο· -ое вещество διαβρωτική ουσία. 2
δριμύς, οξύς, τσουχτερός, διαπεραστικός· -
запах δριμεία οσμή. 3 μτφ. δητικός, φαρμα-
κερός, αφύς· καυτερός, πειραχτικός.

едкость, -и θ. 1 καυστικότητα· διαβρωτι-
κότητα. 2 μτφ. δητικότητα, τσουχτερότητα,
δριμύτητα· καυστικότητα.

едок, -ά α. 1 στόμα, άτομο, μέλος· φαγάς·
выдаёт по два килограмма на -ά χορηγούν απο
δυο κιλά το άτομο· семья на семь -όβ εφτα-

μελής οικογένεια· -όβ μήγο, а работников
только двое οι φαγάδες είναι πολλοί, αλλά
οι δουλευτάδες μόνο δυό.

едун, -ά α. στην έκφραση: - напал (απλ.)
μας ήρθε λιπασμένος, πειναλέος.

едче συγκρ. β. του επ. едкий.

еѐ 1 προσωπική αντων. 3^α προσ. θ., γεν. κ.
αιτ., ιονομ. она; αυτής (της), αυτήν (την)· вче-
ра я - встретил еγώ τη συνάντησα χτες. 2
κητ. αντων. - мать η μητέρα της· - отец ο
πατέρας της· - платё το φόρεμά της· - вещи
τα πράγματά της.

ѐж, **еж** α. σκαντζόχοιρος, ακανθόχοιρος, ε-
χίνος ο χερσαίος· - свернулся в клубок ο
σκαντζόχοιρος μαζεύτηκε κουβάρι. || κακός, δη-
κτικός, κακοήθης. 2 αντιαεροπορικοί σιδερένιοι
πάσσαλοι μηγμένοι στη γη. 3 επίρ. ежом σαν
τον σκαντζόχοιρο. || εκφρ. морской - αχίνος.

еже... κάθε ...

ежевечёрный επ. ο κάθε βραδάκι.

ежевика, -и θ. 1 το βάτο, ο βάτος. 2 βα-
τόμouro.

ежевичник, -а α. οι βασινιές.

ежевичный επ. του βάτου· - куст βασινιά.
|| απο βατόμouρα· -ое варенье γλυκό απο βα-
τόμouρα.

ежегодник, -а α. ετήσιο περιοδικό.

ежегодно επίρ. κάθε χρόνο, ετησίως.

ежегодный επ. χρονιάτικος, ετήσιος.

ежедневно επίρ. καθημερινά.

ежедневный επ. 1 καθημερινός, ημερήσιος·
-ая газета καθημερινή εφημερίδα. || συνηθι-
ομένος, απλός, καθημερινός· -не работи ка-
θημερινές φροντίδες· -ое платё καθημερινό
φόρεμα.

ѐжи σύνδ. (παλ. κ. απλ.) βλ. ёсли.

ежемеслячник, -а α. μηνιαίο περιοδικό.

ежемеслячный επ. μηνιατικός, μηνιαίος, έμ-
μηνος· - отчёт μηνιατικός απολογισμός.

ежеминутный επ. επαναλαμβανόμενος κάθε λε-
πτό. || συνεχής, αδιάκοπος, ακατάπαυστος.

еженедельник, -а α. εβδομαδιαίο περιοδικό.
еженедельный επ. βδομαδιάτικος, εβδομαδι-
αίος· - журнал βδομαδιάτικο περιοδικό.

еженочно επίρ. κάθε νύχτα.

еженочный κ. **еженощный** επ. επαναλαμβανό-
μενος κάθε βράδυ (νύχτα).

ежесекундный επ. επαναλαμβανόμενος κάθε
δευτερόλεπτο. || συνεχής, αδιάκοπος, ακατά-
παυστος.

ежеуточный επ. γινόμενος κάθε 24ωρο.

ежечасно επίρ. κάθε ώρα.

ежечасный επ. γινόμενος κάθε ώρα. || συνε-
χής, αδιάκοπος, ακατάπαυστος.

ѐжик, -а α. μικρός σκαντζόχοιρος.

ѐжить, **ѐжу**, **ѐжишь** ρ.δ.μ. συστέλλω, μαζεύω,

σουφρώνω· καμπουριάζω· - ΓΥΩΝ σουφρώνω τα χείλη· - πλέτσι ανασηκώνω τούς ώμους. || -СЯ 1 συστέλλομαι, συμαζεύομαι, κουβαριάζομαι. 2 μτφ. ντρέπομαι, συστέλλομαι.

εжіха, -и θ. η σταντζοχοίρινα.

εјовниј επ. σταντζοχοίρινος· εχινοειδής. || εμφρ. **держатъ** κοτό в -их рукавицах σφίγγω τα λουριά κάποιου, χαλιναγωγώ, περιορίζω.

εјенок, -нка, плθ. ејата, ејат α.σταντζοχοιράκι.

εјдѣ, -ѣ θ. 1 διαδρομή, ταξίδι, πορεία, όδευση (με μεταφορικό μέσο)· скόрая - γρήγορη διαδρομή· верхόвная - ιππασία, καβαλαρία. || πέραςμα, δίοδος· κυκλοφορία - по мосту откρήта το πέραςμα απο τη γέφυρα είναι ελεύθερο (για μεταφ. μέσο). 2 απόσταση δρόμου· в трѣх часѣх -ή от τρεις ώρες μακριά απο...

εјдѣтъ, ејду, ејдишь ρ.δ. 1 βλ. ехатъ (με τη διαφορά ότι η κίνηση εδώ επαναλαμβάνεται ή γίνεται σε διάφορες κατευθύνσεις), 2 έρχομαι, επισιέπτομαι (με μεταφ. μέσο)· он к нам -ит кажднй день αυτός έρχεται σε μας κάθε μέρα. 3 μπορώ να οδηγώ· на велосипѣде он -ит отлїчно αυτός πηγαίνει με το ποδήλατο άριστα. 4 μτφ. κινούμαι, μετατοπίζομαι, ξεφεύγω. || εμφρ. - (верхом) на ком πηγαίνω (ή είμαι) καβάλα (υποτάσσω για τα συμφεροντά μου).

εјдка, -и, γεν. плθ. -док, dot. -джам θ. διαδρομή, μεταφορά· привезті дровѣ в две -и μεταφέρω καυσόξυλα σε δυο διαδρομές.

εјдовѣ επ. αμαξιτός· -άя дорѣга αμαξιτός δρόμος. || ζεύξιμος· -ће собѣки ζεύξιμα σκυλιά. || στοατιώτης μεταγωγικός.

εјдок, -ѣ α. καβαλάρης, ιππέας. || εμφρ. не - куда δεν ξαναπηγαίνω ή δεν ξανάρχομαι κάπου.

εјдѣлнй επ. (απλ.) πολυγυρισμένος, πολυταξιδεμένος. || ζεύξιμος.

εјхатъ, ејхѣл, -ла, -ло ρ.δ. βλ. ездѣтъ.

εјженнй επ., βρ: -жен, -а, -ο. 1 της καβάλας· - конь άλογο της καβάλας. 2 πεπατημένος· -ая дорѣга πεπατημένη οδός.

εјживатьъ, ејживал, -ла, -лв ρ.δ. βλ. ездѣтъ.

ей-ѣдугу 'επιφ. μα το θεό.

ей-ей κ. (απλ.) **ей-же-ей** επιφ. μα το θεό.]

ѣканье, -я ουδ. γόγγυσμα.

ѣкѣтъ ρ.δ. γογγύζω. || (ανα)σκιρτώ, αναπεταρίζω· сѣрдце -ет η καρδιά ανασκιρτά.

ѣкнуть ρ.σ. βλ. ѣкѣтъ.

***ектеня**, -нй θ. (εμιλσ.) εκτενης (είδος δέησης).

эле επίρ. ποσοτ. 1 λίγο, λιγάκι· ελαφρά· μόλις. 2 βλ. едѣ (2, 3 σημ.) - живѣй μισοπεθαμένος. || εμφρ. эле-эле (επιτακτικό) μόλις· παρά λίγο.

элевнй επ. (παλ.) βλ. еловнй.

***елѣ**, -я α. ευχέλαιο. || μτφ. βάλαμο.

елѣнкоотъ, -и θ. γαλιφιά, γλυκυθυμία.

елѣннй επ. γαλίφικος, γλυκυθυμος· κολακευτικός· -ое выражение лица γαλίφικη έκφραση του προσώπου· -не рѣчи 'μελιστάλαχοι λόγοι.

елѣко επίρ. (παλ. κ. γραπ. λόγος) όσο.

ѣлка, -и θ. 1 βλ. ель. 2 πρωτοχρονιατικό δέντρο. 3 ως επίρ. ѣлкоѣ ή в ѣлку σαν το έλατο, ελατοειδής. || εμφρ. ѣлки-пѣлки ή ѣлки зелѣные να το πάρει ο διάβολος, στο διάβολο.

елѣвнй επ. ελάτινος· -ая шншка κουκουναρί, -άρα. || εμφρ. головѣ еловѣя (απλ.) κουτός, βλάνας.

елѣзѣтъ, -ѣжу, -ѣзишь ρ.δ. (απλ.) σέρνομαι, έρπω· - по полу сέρνομαι στο πάτωμα.

ѣлочка, -и θ. 1 ελατάκι. 2 ως επίρ. ѣлочкоѣ ή в ѣлочку σαν το έλατο, ελατοειδής.

ѣлочннй επ. του πρωτοχρονιατικού δέντρου· -не украшеня τα στολίδια του πρωτοχρονιατικού δέντρου.

ель, -и θ. έλατο.

ѣльннк, -а α. 1 δάσος απο έλατα. 2 ελατόιλαδα.

ем βλ. ρ. естѣ.

ѣмкнй επ., βρ: ѣмок, ѣмка, -ο περιεκτικός, περιληπτικός, χωρητικός.

ѣмкостннй επ. (ηλεκτο.) της χωρητικότητας.

ѣмкость, -и θ. 1 χωρητικότητα, περιεκτικότητα. 2 плθ. -и δοχεία ειδικά για διαφύλαξη ουσιών· -и с горючим δοχεία με εύφλεκτες ύλες. || εμφρ. электрїческая - ηλεκτρική συμπύκνωση· мѣры -и мѣтра περιεκτικότητας.

емѣ dot. ενι. της αντων. он, онѣ.

ендовѣ, -нй θ. (παλ.) είδος μικρού οиноδοχείου.

енѣт, -а α. προκύνας. || γούνα απο προκύονα· воротннк из -а γιακάς απο προκύονα.

енѣтовнй επ. του προκύονα, απο προκύονα, προκύνειος· -ая шѣба γούνα απο προκύονα.

***епанѣ**, -нй θ. επενδύτης, μανδύας.

епархїальннй επ. επισκοπικός, της επισκοπής· - ѣкруг επισκοπική περιφέρεια.

***епѣрхїя**, -и θ. (εμιλσ.) επισκοπή, -πάτο.

***епїскоп**, -а α. επїσκοπος, δεσπότης.

***епїтнмѣя**, -нй θ. (εμιλσ.) επιτίμιο (ποινή).

ер, -а α. ονομασία του γράμματος ѣ (γιερλ)

***ералѣш**, -а α. 1 ανακατωσούρα, -ωσιά, αναμπομπούλα, φασαρία. 2 παλαιό είδος χαρτοπαιγνїου σαν την πρέφα.

ерепѣнїтьсѣя, -нѣсь, -нншсѣя ρ.δ. (απλ.) πεισιμώνω, πεισιματώνω, καπριτσώνω.

ереснѣрх, -а α. αιρεσιάρχος, αιρεσιάρχης.

***ερεсь**, -и θ. αίρεση θρησκευτική. || αποστασία, απάρνηση.

***ερετικός**, -ά α., -ήτκα, -η θ. αιρετικός, -ή
 || μτφ. αποστάτης, -τρια.
ερετικόςκη επ. αιρετικός.
ερετικότητα, -α ουδ. βλ. έρесь.
έρзать ρ.δ. στριφογυρίζω, κλωθογυρίζω.
έρικ, -α α. συνδετικός αύλακας.
έρικ, -α α. (παλ.) βλ. ерь.
*ερίολκα, θ. σκουφια.
έρινκ, -α α. (παλ. κ. απλ.) μπερμπάντης, α-
 χρείος, μπαγάσας, κάθαρμα.
έρινчать ρ. δ. (παλ. κ. απλ.) αισχροουργώ,
 ασχημονώ, αισχρολογώ.
εροφένч, -α (-у) α. (παλ.) παλαιό εί-
 δος βότνιας.
ερόшить, -шу, -шить ρ.δ.μ. αναμαλλιάζω, α-
 νανατεύω τα μαλλιά. || ορθώνω, ανασηκίωνω (τα
 μαλλιά, φτερά). || -ся ορθώνομαι, ανασηκίω-
 μαι (για μαλλιά, φτερά κ.τ.τ.).
εрундά, -ή θ. ανοησία, κουταμάρα, αρλού-
 μπα. || τιποτένιο, μηδαμινό πράγμα.
εрундистика, -и θ. (απλ.) βλ. ерундά.
εрундить, -йт ρ.δ. (απλ.) λέγω ανοησίες,
 κουταμάρες, μπουρδες.
εрунтόвский επ. (απλ.) ανόητος, κουτός,
 κούφιος, βλακώδης.
εрунтóвнй επ. βλ. ерунтóвский.
έρш; ершά α. 1 σαργός, καστρεύς. 2 είδος
 βούρτσας. 3 ορθωμένες τρίχες. || ως επίρ. -όμ
 ανασηκωτά, όρθια. 4 μαρφι μεγάλο.
έρш? ершά α. μίγμα βότνιας και πύρας.
έρшик, -а α. βουρτσάκι. || αφίθυμος, αφύς,
 ευερέθιστος.
ερшóстнй επ., βρ: -йст, -а, -ο. 1 ορθωμέ-
 νος, ανασηκωτός, όρθιος· προτεταμένος. 2
 μτφ. αδιάλλακτος, ανένδοτος, πείσιμονας, σκλη-
 ροτραχήλος.
ερшáть, -шý, -шйшь ρ.δ.μ. ορθώνω, αναση-
 κίωνω, εγείρω. || -ся 1 ορθώνομαι, ανασηκίω-
 μαι, εγείρομαι. 2 αφώνω, φουρνίζομαι, χολώνω
ερшóвнй επ. του σαργού, από σαργό, σαργί-
 σιος· -ая ухά σαργόσουπα.
ерш ουδ. άιλ. ονομασία του γράμματος ш.
ерь, -я α. (παλ.) ονομασία τού γράμματος ъ.
*есаýл, -а α. μαπ-τάνιος των Κοζάκων.
если σύνδ. υποθετικός· αν, εάν - растένия
 не поливáть, то знй засóхнуть αν τα φυτά δεν
 ποτιστούν, τότε αυτά θα ξηραθούν· в слýчае
 ... σε περίπτωση· που... - бы αν, εάν, άμα·
 - бы он мог, работал бы άμα αυτός μπορούσε,
 θα δούλευε· - бы он знал, éтого не сдéлал
 αν αυτός το ήξερε, δε θα το έκανε· - бы он
 жив! αν αυτός ήταν ζωντανός! ~ бы не éта πο-
 μέχα, мы бы уéчали зáвтра αν δεν ήταν αυτό
 το εμπόδιο, θα φεύγαμε αύριο· если бы тóль-
 ко знал μόνο να το ήξερα· - я прошý, то знá-
 чит éто необходимо όταν ζητώ κάτι, αυτό ση-

μαίνει ότι μου είναι απαραίτητο· - éхать, так
 éхать άν πρόκειται να δουλέψεις, δουλέφε ό-
 πως πρέπει· - тóлько не μόνο αν, εκτός αν·
 он придёт, - тóлько не заболéет θα έρθει,
 εκτός μόνο αν αρρωστήσει· придёт, - не он,
 то друг егó αν δεν έρθει αυτός, θα έρθει ο
 φίλος του· - он не дождь, мн он гуляли αν
 δεν έβρεχε, θα πηγαίναμε περίπατο· - не кá-
 жднй день, то чéрез день αν όχι κάθε μέρα,
 τότε μέρα πάρα μέρα· - бы да кабó (αστ.) ο
 νάχας και ο θάχας (πέθαναν)· - (уж) на то
 пошлó μια και (εφόσον) η υπόθεση έφτασε ως
 εκεί· что - (он)? τι θα; (γινόταν, έκανες,
 έλεγες κ.τ.τ.)· дáже - αιόμα κι άν· - тóль-
 ко αρκεί μόνο.

εοτέόвннйк, -а α., -ца, -н θ. φυσιοδί-
 φης, φυσιολόγος.

εοτέόвннo επίρ. φυσικά· όπως είναι φυ-
 σικό, κατά φυσική συνέπεια.

εοτέόвннoст, -и θ. φυσικότητα (το απρο-
 σπούητο).

εοτέόвннй επ., βρ: -вен, -венна, -венно
 1 φυσικός· -не границы φυσικά ούνορα· -не
 науки φυσικές επιστήμες· -не бога́тства φυ-
 σικός πλούτος· -ая смeртъ φυσικός θάνατος. 2
 έμφυτος. 3 κανονικός, συνηθισμένος, συνήθης.
 4 απροσπούητος. || εκφρ. -οε дéло· -ая вещь·
 -нм óбразом φυσικά, είναι φυσικό, κατά φυ-
 σικό τρόπο· -ая истóрия (παλ.) το μάθημα της
 φυσικής ιστορίας· - отóбр (βιολ.) φυσική ε-
 πιλογή.

εοτεέвó, -ά ουδ. 1 φυσικό, φυσική, έμ-
 φυτη ιδιότητα, ουσία. 2 (παλ.) η φύση, φυ-
 σικός κόσμος.

εοτεόвoвéд, -а α. φυσιολόγος.

εοτεόвoвéдeннe, -я ουδ. βλ. естествознá-
 ннe.

εοτεόвoзнáннe, -я ουδ. φυσιολογία.

εοτεόвoспитáтeль, -я α. φυσιολόγος, φυ-
 σιοδίφης.

εсть, ем, ешь, ест, едйм, едите, едят, χρ.
 παρθ. ел, éла, éло, προστι. ешь, επιρ.μτχ.
 δεν έχει· ρ.δ. 1 τρώγω· мне хочeтся - θέλω
 νά φάω· - суп τρώγω сóупα· - скорóмное τρώ-
 γω μη νηστήσιμο φαγητό· я цéлнй день ничeгó
 ни ел όλη τη μέρα δεν έφαγα τίποτε· он не
 ест мýса αυτός δεν τρώγει το κρέας. || τρω-
 γαλίζω, ροκανίζω. 2 διαβιβρώσκω, φθείρω, κα-
 ταστρέφω· ржавчина! ест жeлéзо η σιουριά τρώ-
 γει το σίδηρο. || ερεθίζω· дым ест глaзá απο
 τον καπνό τσούζουν τα μάτια μου. 3 μτφ. βα-
 σανίζω· егó éла грусть τον έτρωγε η θλίψη. 4
 μτφ. (απλ.) γκρινιάζω, τρώγω με τη γκρίνια·
 жeнá éла егó с утра до вéчeра η γυναίκα του
 τον έτρωγε με τη γκρίνια απο το πρωί ως το
 βράδυ. || εκφρ. - чужóй хлеб είμαι παράσιτος,

χαραιοφάγης· - ГЛАЗЭМИ τρώγω με τα μάτια, επίμονα κοιτάζω· - ПРΟΣИТ (αστ.) είναι τρύπιος (σαν το ανοιχτό στόμα), χρειάζεται διόρθωμα (για ενδύματα, υποδήματα κλπ.) -- НЕ ХОЧУ χορταίνω βλέποντας (για αφθονία φαγώσιμων).

ЕСТЬ² 1 γ/ ενι. πρόσ. ενεστ. του ρ. БЫТЬ. 2 με σημ. των άλλων προσώπων του ενεστ. του ρ. БЫТЬ: КАКАВН МЫ - ΚΡΑΣΑВЦЫ τι ομορφονιοί που είμαστε εμείς· КТО ТЫ - ? ποιος είσαι εσύ; НАДО ЗНАТЬ, КАК ВΕЩИ - πρέπει να μάθω πώς έχουν τα πράγματα· Я - (σπάνια) εγώ είμαι, 3 υπάρχει, υπάρχουν, υφίσταται, υφίστανται· - ТАКАЯ ПАРТИЯ υπάρχει τέτοιο κόμμα. || Εμφρ. - ТАКОЕ ДΕΛΟ καλά, σύμφωνος, έτσι και θα γίνει· ... И - ναι, πραγματικά.

ЕСТЬ³ επιφ. (στρατ.) στις διαταγές σας, όπως διατάζετε· διατάζετε.

*ЕФРЭЙТОР, -а α. δεκανέας.

ЕФРЭЙТОРСКИЙ επ. του δεκανέα.

ΕΧΑТЬ, ΕДУ, ΕΔЕШЬ, ΜΤΧ. ΕΝΕΣΤ. ΕДУЩИЙ επιρ. ΜΤΧ. ΕΧАВ κ. (παλ., απλ.) ΕДУЧИ ρ.δ. 1 πηγαίνω (με μεταφ. μέσο) ταξιδεύω· - ВΕΡΧΟМ πηγαίνω καβάλα (έφιππος)· - НА ПАΡΑΧΟДЕ ταξιδεύω με το κλοίο· ΕΧАТЬ НА ВЕЛОСИПЕДЕ πηγαίνω με το ποδήλατο. || κινούμαι, βρίσκομαι σε κίνηση, κυλώ· ПΟΕЗД ΕΔΕΤ το τραίνο πηγαίνει. 2 αναχωρώ, φεύγω· ЗΑВТРА Я ΕДУ В ΑΦΙΝЫ αύριο φεύγω για την Αθήνα. 3 ΜΤΧ. μετακινούμαι, γλιτοτρώ, μετατοπίζομαι· ΓΕΛСТУК - ΕΤ ΗΑΒΟΚ η γραβάτα στραβώνει.

ΕΧΙΔΑ, -Η Θ. (απλ.) βλ. ΕΧΙΔΝΑ (3 σημ.).

*ΕΧΙΔΝΑ, -Η Θ. 1 είδος εχίνου που ζει στην Αυστραλία και άλλα νησιά του Ελληνικού ωκεανού. 2 έχιδνα δηλητηριώδης της Αυστραλίας. 3 (απλ.) κακός, δόλιος άνθρωπος, οχιά, φίδι (κολοβό).

ΕΧΙΔНИЧАТЬ ρ.δ. ειρωνεύομαι δηκτικά.

ΕΧΙΔНИЙ ΕΠ, ΒΡ: -ДЕН, -ДНА, -ДНО δόλιος, δολερός, ύπουλος· φαρμακερός, κακεντρεχής, κακόβουλος, μοχθηρός, οχιά.

ΕΧΙΔОТВО, -а ουδ. κακεντρέχεια, μοχθηρία, κακοβουλία.

ΕΧИДСТВОВАТЬ, -СТВУЮ, -СТВУЕШЬ ρ.δ. βλ. ΕΧИДНИЧАТЬ.

ЕЩЕ επίρ. 1 ακόμα, επί πλέον, προσέτι· ОН ГЛУП ДА - ЛЕНИВЫЙ είναι κουτός και επί πλέον τεμπέλης· - РАЗ ακόμα μια φορά· ΟΝА - ЖИВА αυτή είναι ακομα ζωντανή· - СКАЖИТЕ ΕΜΥ ακόμα πέστε του· - ΕΜΥ ΕΤΟГО ΜΑΛΟ? ακόμα δεν του φτάνει; δεν είναι ευχαριστημένος; НЕТ - όχι ακόμα. 2 μέχρι τώρα, ως τώρα· ΟΝА - НЕ СПАЛА αυτή ακόμα δεν κοιμήθηκε· ОН НЕ ЖЕНАТ - αυτός είναι ακόμα ανύπαντρος· Я - НЕ УСТАЛ ακόμα δεν κουράστηκα. 3 πια, ήδη· ДОМ СТОРΕЛ - В ΠΡΟШЛОМ ГОДУ το σπίτι κήνηκε πια απο πέρσι. 4 περισσότερο, πιο πολύ, ακόμα πιο· ΟΝА ΣΤАЛА - ΚΡΑΣИВΕЕ! αυτή έγινε πιο ομορφότερη. || Εμφρ. - ОН α) βέβαια, ναι, μάλιστα, ασφαλώς, εννοείται, και ρωτάς; θέλει ρώτημα; ΗΡΑВИТСЯ ВАМ ΜΥЗНКА ЧАЙКОВСКОГО? - - ΟН σας αρέσει η μουσική του Τσαϊκόβσκι; - και ρωτάς (ακόμα). β) αυτό λείπει ακόμα· - ТЫ БЫЛ ΟН НЕДОВОДЕН! αυτό έλειπε (έφτανε) ακόμα να είσαι και δυσαρεστημένος! - И - ακόμα και ακόμα, κι άλλο κι άλλο· а - ... (επιτίμηση) ακόμα ... ЧЕГО ВН ЛΕΖЕТЕ БЕЗ ОЧЕРЕДИ? а - В ОЧКАХ! γιατί παραβιάζετε τη σειρά; ακόμα φοράτε και γυαλιά! ΜΟЖНО ΟΥΛΟ ПРИВЕСТИ - И - ДЕСЯТКИ ПРИМΕΡОВ μπορούσα να αραδιάσω δεκάδες παραδείγματα· ВСЕ - ως τώρα ακόμα, μέχρι τώρα ακόμα· ОН ВСЕ - ЖИЕТ αυτός μέχρι τώρα περιμένει ακόμα. ΕΠ οργαν. πτ. της αντων. ΟΝА.

Ж

Ж¹ βλ. ЖЕ².

Ж² βλ. ЖЕ².

ЖАВА, -Η Θ. φούνος, μπράσια (βάτραχος).

ЖАВΑ, -Η Θ. (παλ.) βλ. ΑНГІНА: ГРУДНАЯ - στηθάγχη.

ЖАВЕРНИЙ επ. βραγχιανός.

ЖАВИЙ επ. του φούνου· φруνοειδής.

ЖАВНИК, -а α. βατράχιο (φυτό).

*ЖАВΟ ουδ. άκλ. 1 κολποτολίδι (πολύπτυχη δαντέλλα στο στήθος). 2 είδος γιακά σε ανδρικό υποκάμισο.

ЖАВРА, -Η, πλθ. ЖАВРЫ, ЖАВР Θ. βράγχιο φα-

ριών, σπάρα(γ)χνο. || Εμφρ. ВЗЯТЬ (ΟΡΑТЬ) ЗА -Η (απλ.) α) πιάνω από το λαιμό. β) καταναγκάζω, υποχρεώνω, ζορίζω.

*ЖАВЕЛЕВ, -а, -ο στην έκφραση: -а ВОДА νερό του Ζαβέλ (διάλυμα υποχλωριώδους καλίου).

ЖАВЕЛЬ, -Я α. βλ. ЗАВЕЛЕВА ВОДА.

ЖАВОРОНОК, -НКА α. κορυδαλός, σιταρίθρα.

ЖАВЭЙТ, -а α. ιαδεΐτης, νεφρίτης (σκληρή υποπράσινη πέτρα).

ЖАВИНА, -Η α. κ. θ. (απλ.) γουλιάρης, γουλόζος, λιμάρης.

ЖАВНЕТЬ ρ.δ. γίνομαι λαίμαργος, λαιμαργώ.

κάδιηχανье, -я ουδ. λαιμαργία.

κάδιηчатъ ρ.δ. 1 λαιμαργώ. 2 τσιγγουνεύομαι, φείδομαι, αφυχώ, λυπάμαι.

κάдио επίρ. λαίμαργα, αχόρταγα, άπληστα. II με πάθος, ένθερμα. II μτφ. γρήγορα, αμέσως. με μεγάλη προσοχή ή ενδιαφέρο· ανυπόμονα.

κάдиость, -и θ. 1 αδηφαγία, απληστία, λαιμαργία· πλεονεξία. II κυνορεξία, βουλιμιά, λιμα. 2 τσιγγουνιά, φυλαργυρία, καρμιριά. II εμφρ. с -ью αχόρταγα, με μεγάλο ενδιαφέρο, με μεγάλη προσοχή· απερίσπαστα.

κάдиный επ., βρ: -ден, -днѣ, -дно. 1 αχόρταγος, ανεχόρταγος, άπληστος, αδηφάγος· жѣден к деньгам παραδόπιστος, τσιφούτης. II πεινασμένος, λιμασμένος, θεονήστικος. II διφασμένος, βουλιμιακός· смотрѣть -ыми глазами εποφθαλιώ. 2 τσιγγούνης, τσιφούτης, καρμίρης, σπαγκοραμμένος, φιλάργυρος.

кадіга, -и α. κ. θ. (απλ.) βλ. жадина.

кажда, -н θ. 1 δίφα· чрезмѣрная - ανατάσχετη δίφα· утoлѣть -у καταπραΰνω (σβήνω) τη δίφα· томѣться -oй καίγομαι (φλέγομαι) απο τη δίφα (γανιάζω). 2 σφοδρός, ακράτητος πόθος· - знѣний δίφα για γνώσεις· - мѣнѣния δίφα εκδίηξης· - слѣвы, влѣсти δίφα για δόξα, για εξουσία.

каждатъ, -ду, -дешъ ρ.δ. 1 (γραπ. λόγος παλ.) διψώ. 2 μτφ. ποθώ σφοδρά, έχω μεγάλο καημό· -у учѣться διψώ για μάθηση.

жакерія, -и θ. ζακερί, αγροτική, γαλλική επανάσταση το 14^ο αι.

***жакѣт**, -а α. 1 (παλ.) ο ζακές, το ζακέ. 2 ζακέτα,

жакѣтка, -и θ. ζακετίτσα.

жалѣть ρ.δ. 1 ευσπλαχνίζομαι, συμπονώ, λυπάμαι, ψυχοπονώ· - ширѣт λυπάμαι τα ορφανά. 2 θλίβομαι· я -ѣю ο ποτέρε дрѣгта λυπάμαι για το χαμό του φίλου· -ѣю ο своѣй ошѣоке λυπάμαι για το λάθος μου. 3 μτφ. φειδωλεύομαι, φείδομαι, αφυχώ· - время φείδομαι του χρόνου· не -ѣй хлеб μην αφυχάς το φωμί· не -себѣ, своѣй жѣзни δε λυπάμαι τον εαυτό μου, τη ζωή μου. II φυλάγω, διαφυλάσσω· - здорѣвѣе προσέχω την υγεία. 4 (διαλι.) αγαπώ. II εμφρ. не -ѣя сил χωρίς να λυπούμαι δυνάμεις.

жалитъ ρ.δ.μ. κεντρίζω, πηγήω το κεντρί· τσιμπώ. II δαγκώνω (για φίδι). II -ся 1 βλ. ρ. ενεργ. φ. 2 (διαλι.) βλ. жаловаться.

жалки επ., βρ: -лок, -лѣка, -лѣко. 1 ελεεινός, αξιολύπητος, οικτρός· -оѣ зрѣлище ελεεινό θέαμα· -оѣ существо ελεεινό υποκείμενο (ή ύπαρξη)· - вид ελεεινή όψη· -ая улыбка (παρα)πονεμένο χαμόγελο· бытъ -им είμαι αξιολύπητος· он нахѣдится в -ом состоѣнии (ή положѣнии) αυτός βρίσκεται σε ελεεινή κατάσταση. II κακόμοιρος, καημένος, ταλαιπωρη-

μένος, μαύρος. 2 άθλιος, ευτελής· тикотѣνιος· - меловѣк άθλιος άνθρωπος· -ие острѣткѣ ελεεινά ύπολείμματα· -ая роль тикотѣνιος ρόλος· - трус ελεεινός κιοτής. 3 (διαλι., κ. παλ.) βλ. жалобный. II εμφρ. -ие словѣ λόγια πονετικά, συγιννητικά.

жалко επίρ. ελεεινά, οικτρά, άθλια κλπ. επ. II ως κατηγ. είναι κρίμα· - смотрѣть на него είναι κρίμα να τον βλέπεις, είναι αξιολύπητος· мне егѣ оченъ - λυπάμαι πολύ γι αυτόν· - ѣсли дѣло не удѣстся είναι κρίμα αν δεν πετύχει η υπόθεση. II δυστυχώς.

жало, -а ουδ. 1 κεντρί εντόμου· пчелѣное - κεντρί της μέλισσας (οσκρός). 2 γλωσσίδι του φιδιού. 3 μτφ. κόνος ψυχικός. 4 ακίδα, αιχμή, μύτη (για κάθε αιχμηρό αντικείμενο).

жалоба, -н θ. 1 παράπονο· гѣрѣкая - πικρό παράπονο· слезливая - κλαψοπαράπονο· оуρѣ жалоб; кнѣга жалоб βιβλίο παραπόνων. 2 μήνυση, καταγγελία· он завладѣл моѣм имѣнием; вот в чѣм состоѣт моѣ - μου πήρε τήν περιουσία· γι αυτό τον καταγγέλλω. II αίτηση, έφεση· кассациѣнная - έφεση αναίρεσης.

жалобитъ, -олю, -ошь ρ.δ.μ. (διαλι.) λυπάμαι, πονώ, συμπονώ. II -ся βλ. жаловаться.

жалобно επίρ. θλιμμένα, παραπονεμένα, παραπονιαρία κλπ. επ.

жалобный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 θλιβερός· θλιμμένος, παραπονεμένος, παραπονιαρισός· -ая улыбка θλιμμένο χαμόγελο· - гѣлос, - шикс πονεμένη στριγγλιά. II λυπηρός, αλγεινός, περιαλγής, οδυνηρός, λυπητερός· - воѣ ιαχή, αλγεινή κραυγή. 2 των παραπόνων· -ая кнѣга βιβλίο παραπόνων.

жалобщик, -а α., -ца, -н θ. ενάγων, -ουσα, εγκάλων, -ούσα, μηνυτής, -τρια.

жалованны επ. 1 δωρισμένος (δοσμένος ή παριμένος ως δώρο). 2 (παλ.) βραβευμένος. II εμφρ. -ая граммота παλ. προνομιακό έγγραφο.

жалованье, -я ουδ. 1 μισθός, αποδόχες· двойное - διπλός μισθός· половинное - μισός μισθός, ημιμίσθιο· получѣть - от, состоѣтъ в -ѣи у ... μισθοδοτούμαι απο· мѣсячноѣ - ο μηνιατικός μισθός (το μηνιατικό). 2 (παλ.) αμοιβή, δώρο (για υπηρεσία κ.τ.τ.). 3 (παλ.) βράβευση, επιβράβευση.

жаловать, -лю, -луетъ ρ.δ. 1 μ. (παλ.) βραβεύω. II μτφ. αμοιβώ, δωρίζω (για υπηρεσίες κ.τ.τ.)· - комѣ зѣмлю ή комѣ землѣю δωρίζω σε κάποιον γη. II προάγω, απονέμω τίτλο ή βαθμό. 2 αγαπώ, δείχνω ευμένεια ή προσοχή. 3 (παλ.) έρχομαι, επισκέπτομαι· он рѣдко к нам -ет αυτός αραιά μας επισκέπτεται. II -ся 1 παραπονούμαι, λέγω τα παράπονά μου, τον πόνο μου· πονώ· он -ется, что писем не получѣет αυτός παραπονεύεται ότι δεν

παίρνει γραμμάτα· врач спросил больного: на что вы -тесь? ο γιατρός ρώτησε τον άρρωστο: τι σας πονά; 2 μηνύω, καταγγέλλω.

калоноёр, -α α. (στρατ.) στοιχιστής.

калонобоний επ. κεντροφόρος, έγιεντρος.

калоствивость, -и θ. ευσπλαχνία, οίκτος, συμπάθεια.

калоствивий επ., βρ: -лив, -а, -ο. 1 ευσπλαχνικός, εύσπλαχνος, πονετικός· -ая старуха πονετική γριά. 2 θλιβερός· θλιμμένος, ουγινητικός.

калоотний επ., βρ: -тен, тна, -тно. 1 λυπητερός, θλιβερός· -стон θλιβερός στεναγμός· -ое выражение лица θλιμμένη έκφραση του προσώπου. 2 θλιμμένος, παραπονιαρίκος· ουγινητικός· -ая песня θλιμμένο τραγούδι.

калость, -и θ. ευσπλαχνία, συμπόνια, πόνος, λύπηση, οίκτος, οικτιρισμός· возбудить - προικαλώ (διεγειρώ) τον οίκτο· из -и απο ευσπλαχνία (συμπόνια)· какáя -! τι κρίμα!

каль επιφ. με σημ. κατηγ. (είναι) κρίμα, λυπηρό, λυπάμαι, συμπονώ, σπλαχνίζομαι, ψυχοπονώ· мне тебá - σε λυπάμαι· -пáрия κρίμα το παλιμάρι· -на него смотреть είναι να τον βλέπεις και να λυπάσαι· мне стáло - εγώ τον λυπήθηκα· он так скуп, что емý - кускá κλέβα είναι τόσο τσιγγούνης, που λυπάται ένα κομμάτι φωμί· мне - этого человека лυπάμαι αυτόν τον άνθρωπο· мне - потраченного времени κρίμα το χρόνο που έχασα· мне -, что вы уежаете лυπούμαι πού φεύγετε· -, что он уехал κρίμα που έφυγε· мне -, что я уехал λυπάμαι που έφυγα· мне - слышать это μου προικαλεί λύπη να το ακούω· - дрáга κρίμα τον αδερφό· (это) очень - (αυτό) είναι πολύ λυπηρό. || δυστυχώς· поестъ-то здесь, -, нечего δυστυχώς, εδώ δεν έχει τίποτε για φαί.

***калозі** ουδ. άκλ. εξώφυλλο παραθύρου με κινητές περσίδες, γρίλια (γερμανικό).

камка, -и θ. (διακλ.) είδος κουραμπιέ.

камкать ρ.δ. σφίγγω, πιέζω, ζουπώ, -ίζω. || σφίγγω τα σιαγόνια.

камакнуть ρ.σ. βλ. камакать.

кандарм, -а α. χωροφύλακας.

кандармерия, -и θ. χωροφυλακή.

кандармский επ. χωροφυλακιστικός, της χωροφυλακής.

капр, -а α. 1 είδος (τέχνης ή λογοτεχνίας). 2 ζωγραφική (με περιεχόμενο απο την καθημερινή ζωή). || νατουραλιστικό λογοτεχνικό έργο. 3 στυλ, τρόπος, τύπος, ρυθμός.

капрóт, -а α. ρωπογράφος, ζωγράφος εικόνων απο την καθημερινή ζωή.

капровий επ. 1 του είδους. 2 της ζωγραφικής απο την καθημερινή ζωή· -не сдены (ζωγραφικές) σιηνές απο την καθημερινή ζωή.

капильничать ρ.δ. (παλ.) χαριεντίζομαι, διωματεύομαι, κάνω σιέρτσα, νάζια φλερτάρω.

капильний επ. (παλ.) διωματάρης, κομφός, αβρός, χαριτωμένος.

кар, -а (-у), προθ. ο -е, в -ý, на -ý α. 1 ζέστα, ζεστασιά, θάλπος. || καύσωνας, καύμα, κάφα, λιοπύρι· -спал ο καύσωνας έπεσε, μειώθηκε. || αναμμένα κάρβουνα, ανθρακιά, θράκα. 2 πυρετός, θερμη, κάφα. || έξαψη, άναμμα· егó срóсило в -от этых слов αυτά τα λόγια τον φούρμισαν (τον κόρωσαν). 3 ένθερμος ζήλος· πάθος· говорите с -ом μιλώ με πάθος. 4 μτφ. φούρια, άναμμα, κορυφωμα έξαψης. || εκφρ. с -ом επίρ. ένθερμα· чужими руками - загребать (παρμ.) με ξένα κόλλυβα μακιαρίζει τους γονιούς του ή το ξένο βιος. ο καλόγηρος για την φυχή του δίνει.

кара, -ή θ. καύσωνας, μεγάλη ζέστη, καύμα, κάφα, λάβρα, λιοπύρι.

***каргón**, -а α. αργκό· κορακίστικα· вороскóе - αργκό λωποδυτών.

каргónний επ. αργιστικός· -ое выражение αργιστική έκφραση.

***кардиньерка**, -и θ. ανθοκιβώτιο δωματίου.

каренный επ., βρ: -рен, -а, -ο. 1 φητός, φημένος· -ая баранина φητό πρόβειο κρέας. || τηγανιστός, -μένος· -ая картошка τηγανιστές πατάτες. 2 ουσ. ουδ. жареное (παλ.) βλ. жаркóе.

каренье, -я ουδ. φήοιμο· καβούρδισμα. || τηγάνισμα.

карить ρ.δ. 1 μ. τηγανίζω, τσιγαρίζω· καβουρδίζω, γιαχνίζω· -картóшку на масле τηγανίζω πατάτες με λάδι· -рhóу τηγανίζω φάρια. || φήνω· -семенчки φήνω σπόρια. 2 καίω, θερμαίνω δυνατά· солнце -ит ο ήλιος φένει. 3 μ. υπερθερμαίνω, πυρακτώνω, κορώνω. 4 (παλ.) χρησιμοποιείται αντί των αντίστοιχων ρημάτων με σημασία επιτακτική: -ит дождь брече δυνατά· -наизусть αποστηθίζω καλά· -ли егó рóзгами τον χτύπησαν γερά με τις βέργες· -в гармонике παίζω πολύ στη φουσαρμόνια· жарь в аптеку τρέξε γρήγορα στο φαρμακείο· так и -ит книгу за книгой καταβροχθίζει τα βιβλία το ένα κοντά τ' άλλο. || -ся 1 φήνομαι· καβουρδίζομαι. || τηγανίζομαι, τσιγαρίζομαι. 2 θερμαίνομαι, ζεσταίνομαι (στον ήλιο, φωτιά κλπ.).

карский επ., βρ: -рок, -рка, -рко; жарче. 1 θερμός, ζεστός, καυτερός· -день ζεστή μέρα. || τροπικός· -ие страны οι θερμές χώρες. || καυτός· -ие слезы καυτά δάκρυα. 2 μτφ. διακαιής, φλογερός, ένθερμος. || ζωηρότατος, θυελλώδης· -спор ζωηρότατη συζήτηση. 3 δυνατός, ισχυρός, γερός· -ая перестрелка γερή ανταλλαγή πυρών. 4 (παλ.) πυρόχρωμος.

жάρκο 1 επιρ. θερμά, καυτερά κλπ. επ. 2 ως κατηγ. είναι ζέστα· в комнате - στο δωμάτιο είναι ζέστα. || αισθάνομαι ζέστη· мне о́бло -, я снял пальто αισθανόμουν ζέστη, έβγαλα το πανωφόρι.

жарко́е, -ότο ουδ. το κοκκινιστό (φαγητό).

жаро́вня, -и, γεν. πλθ. -вен, δοτ. -вням, α. πύραυνο, μαγιάλι, φουφού. || φήστης καφέ, καβουρδιστήρι.

жарово́й επ. 1 θερμός, ζεστός, καυτός. 2 θερμοπλαηκτικός· - удар θερμοπληξία.

жаровни́чность, -и θ. αντοχή στη μεγάλη θερμοκρασία.

жаровни́сливый επ. (βοτ.) ανθεκτικός στη μεγάλη θερμοκρασία· -не растения φυτά των θερμών χωρών.

жаро́к, -ркά α. μικρή ζέστη.

жаропонижа́ющий επ. αντιπυρετικός (για φάρμακα). || ως ουσ. ουδ. -ее φάρμακο αντιπυρετικό.

жаропро́чный επ. πυρίμαχος, πυράντοχος, αλεξίπυρος.

жаросто́йкий επ. βλ. жаропро́чный.

жаротру́бный επ: - котёл ατμολέβητας με αυλούς φλογών ή λέβητας αυλοφόρος.

жароупо́рный επ. βλ. жаропро́чный.

жар-пти́ца, -и θ. (λαϊκή ποίηση) φλογόφτερο μαγικό πουλί, φοίνικας.

жарче συγкр. β. του επ. жаркий και του επιρ. жарко.

жари́нь, -и θ. (απλ.) κάφα, λάβρα, λισπίρι.

* **жасми́н**, -а α. γιασεμί, ίασμος.

жасми́нный επ. γιασεμένιος, του γιασεμιού.

жасми́новый επ. βλ. жасми́нный.

жати́ва, -и θ. 1 θέρος, θέρισμα, θερισμός. || η εποχή του θερισμού. 2 (παλ.) ώριμοι δημητριακοί καρποί. 3 συγκομιδή, σοδειά.

жати́венный επ. του θέρου· - сезон η εποχή του θέρου. || θεριστικός· -ая машина θεριστική μηχανή.

жати́ка, -и θ. θεριστική μηχανή.

жати́, жму, жмёшь ρ.δ.μ. 1 σφίγγω, πιέζω, θλίβω· ζουλίζω, ζουπίζω· - рýкy σφίγγω το χέρι· - друг дру́га в толпé συνωθούναι στο πλήθος. || στηρίζω γερά· - ру́жьё к плечý στηρίζω γερά το όπλο στον ώμο. || συμπιέζω, συμπυκνώνω. || καταπιέζω, καταδυναστεύω. 2 στένεύω· ту́пли жмут τα παπούτσια με σφίγγουν· воротни́к жмёт ο γιακάς με σφίγγει. 3 στίβω, εκθλίβω· - сок из лимона στίβω το λεμόνι· - виногра́д патý τα σταφύλια· - ма́сло βιάζω λάδι. 4 (αθлт.) ανυψώνω, σηκώνω, αίρω· - штáнгу σηκώνω βάρη (αλτήρες). 5 (απλ.) πατώ, αυθαίνω (για ταχύτητα κλπ)· водите́ль воё жал и жал ο οδηγός πατούσε κι όλο πατούσε (γιας). || -ся 1 μαζεύομαι, συμπύσσομαι, ζα-

ρώνω· - от холода μαζεύομαι απο το κρύο. || συνωστίζομαι. 2 σφίγγομαι, κολλώ· реде́нок -лся к матери το παιδάκι κόλλησε στη μάνα· он испýтанно -лся в ýгол φοβισμένος μαζεύτηκε στη γωνία. 3 μαζεύομαι, συστέλλομαι, διαστάζω· он -лся, не зная, что сказа́ть αυτός μαζεύτηκε, μή ξεροντας τί να πει. 4 τσιγγουνεύομαι, αφυχώ· не жми́тесь, дава́йте что есть μη μαζεύεστε, δόοτε ό,τι υπάρχει.

жати́², жну, жнёшь ρ.δ.μ. θερίζω. || -ся θερίζομαι.

жати́ть ρ.δ. σιαμπιλίζω, χαστουκίζω, σφαλιαρίζω.

жати́уть ρ.σ. βλ. жати́ть.

жати́, -а α. λαγήνι, στάμνα, υδρία.

жати́ка, -и θ. 1 μηρυκασμός, αναχάραγμα. 2 τροφή μασημένη. || (απλ.) μάζα, μασούλιμα (καπνού, μαστίχας κλπ.). || ειφρ. жевáть (переже́вывать) -у та ίδια Παντελάκη μου, τα ίδια Παντελή μου· αναμασώ (επαναλαβαίνω) τα ίδια και τα ίδια.

жати́нный επ. 1 μηρυκαστικός· -не животи́ные μηρυκαστικά ζώα. 2 ουσ. πλθ. -не та μηρυκαστικά.

жати́, -á α. 1 σύστρεμμα, πλέγμα, στρεπτό. 2 πλθ. -я, -ов κορδόνια, σειρίτια.

жати́тик, -а α. 1 μικρό σύστρεμμα. 2 (ζωол.) μαστιγοφόρο, μαστιγωτό.

жати́тникове, -их πλθ. μαστιγοφόρα, -γυτά.

жати́товый επ. σαν το στρεπτό.

жати́честь, -и θ. θερμότητα, καυσιμότητα.

жати́чий επ., βр: жгуч, -а, -е 1 θερμός, καυστικός, πυρωμένος, καυτός· - вóздух пусты́ни ο θερμός αέρας της ερήμου· -ее о́лнце καυτερός ήλιος. || καυτερός, τσουχτερός· -ее пере́ц καυτερή πιπεριά. || δυνατός· ανυπόφορος· -ая о́ль σουβλερός πόνος· - мороз тсухτερό κρύο. 2 мф. δριμύς, πικρός, δητητικός, οξύς· πολύ δυνατός· - стýд ξεροκοκκίνισμα από ντροπή· -ая тоска́ καημός, μαράζι· -ее раскáяние πικρή μεταμέλεια· -не о́лэзи καυτά δάκρυα· -ая о́ида βαριά προσβολή· -ее впе-чатлэние αλγεινή εντύπωση· - вэгляд φλογερή ματιά. || ειφρ. - вопрós φλέγον ζήτημα· -ая раскэшка τσουχτερή μοροϊδία· -ая сати́ра δητική σάτυρα· - оркнёт, -ая оркнётка πολύ μελαχροινός, -ή.

жати́ть, жду, ждёшь, παρлθ. χρ. ждал, --лá, -ло ρ.δ. 1 μ. περιμένω, αναμένω, καρτερώ· - поездa περιμένω το τραίνο· -, когдá пере-станет дождь περιμένω να σταματήσει η βροχή· жди меня́ περιμένε με· - письмó περιμένω γράμμα· - тебá не о́уду де θα σε περιμένω· - удо́бногo слýчая περιμένω την κατάλληλη ευκαιρία· - егó возвращэ́ния περιμένω αυτόν να επιστρέφει· он не заста́вил до́лго - αυτός

γρήγορα ήρθε· - подўтного βέτρα περιμένω ευνοϊκό άνεμο· - чего-н. как небесной ма́нны περιμένω σαν το μάννα · что ждёт меня? τι με περιμένει; ждёт тебѣ гѣбелъ σε περιμένει ο χαμός. 2 προσδοκώ, ελπίζω, θέλω· мы пощѣды не ждём δεν ελπίζομε σε οίκο· он только того и ждал αυτός μόνο αυτό και περίμενε. II εμφρ. время (ή δέλο) не ждѣт ο καιρός ή η υπόθεση δεν περιμένει (μη βραδύνεις)· - не дождѣтсѣ ανυπομονώ, αδημονώ· того и жди αυτο και να περιμένεις.

Же² и. ж σύνδ. αντιθ. 1 όμως, αλλά, μα, μα και· врач мне велел бросить курить, сам же две карόвки в день закуривает ο γιατρός μου απαγόρευσε το κάπνισμα, όμως ο ίδιος καπνίζει δυο κουτιά τη μέρα· если - вы не хотѣте ма αν εσεις δε θέλετε· что - я сдѣлал? μα τι έκανα; 2 да· почему вы емύ не верите, он - доктор γιατί δεν τον εμπιστεύεστε, αυτός да είναι γιατρός.

Же² ж μόριο. 1 (επιτακτικό) επιτέλους, τέλος πάντων, λοιπόν, κιόλας· когда - бۇдетε гоtоbы? πότε τέλος πάντων θα ετοιμαστήτε; говорите - μιλάτε λοιπόν· когда -? πότε λοιπόν; я это знаю так - хорошо, как и вы το ξέρω τόσο καλά όσο και σείς. 2 σημαίνει ταυτότητα, ίδιο (πράγμα)· επίσης, βέβαια· тот -, этот - εκείνος ο ίδιος, αυτός ο ίδιος· эти - растения встречаются и на севере автá τα ίδια φυτά τα συναντούμαι και στο βοριά· здесь - εδώ σ'αυτό (το ίδιο) μέρος· сегодня - приедем и мы σήμερα επίσης θα έρθουμε κι εμείς· в тс - время την ίδια ώρα (ή χρόνο), ταυτόχρονα· есть - такие мерзавцы на свете υπάρχουν, βέβαια, τέτοιοι παλιάνθρωποι, στον κόσμο· такoй - πανομοιότατος.

Жевáние, -я ουδ. μάσηση, μάσημα.

Жевáнный επ., βρ: -ван, -а, -ο μασημένος. II κατατσαλακωμένος· - пиджак κατατσαλακωμένο σακάκι.

Жевáтельный επ. μασητικός· -не мýшцы μασητικοί μύωνες· -не движéния μασητικές κινήσεις· - табák καπνός για μάσημα· -ая резина μαστίχα για μάσημα.

Жевáть, жу́, жуёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. жéванный ρ.δ.и. 1 μασώ· - кусок хлéба μασώ ένα κομμάτι φωιά· лошадъ -эт сéно το άλογο μασά το χορτάρι. 2 μтф. συζητώ, εξετάζω πολύ χρόνο το ίδιο ζήτημα. II -ся μασώ, -έμαι.

Жевóк, -вкá α. (απλ.) μασησιά· μασημένο κομμάτι.

Жел, -á α. ράβδος, ραβδί, βακτηρία· паcтýшеский - αγιλίτσα· мáршальский - στρατορχική ράβδος· волшебный - μαγική ράβδος. II ζηήτρο.

Желáние, -я ουδ. επιθυμία, διάθεση, αποθυμιά, πόθος· όρεξη· καημός, μεράμι· имѣть - επιθυμώ· горѣть -ем καίγομαι απο τον πόθο, έχω μεγάλο καημό· сдѣрживать -я συγκρατώ τις ορέξεις· горячее - καημός· исполнѣние -ий ικανοποίηση των επιθυμιών (πόθων)· по. -ию κατά θέληση· против -я παρά τη θέληση. II βουλημα, θέλημα.

Желáнный επ., βρ: -лáнен, -лáнна, -лáнно. 1 ποθητός, επιθυμητός, βουλητός. II ευπρόδοκτος, καλωσόριστος· - гостъ καλωσόριστος, μουσαφίρης. 2 αγαπητός, προσφιλής. II ως ουσ. ο αγαπητός.

Желáтельно επίρ. με σημ. κατηγ. είναι ευκαίριο, ευχής έργο, καλό είναι, θα ήταν καλά κ.τ.τ.

Желáтельность, -и θ. επιθυμία, πόθος.

Желáтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; επιθυμητός, ευκαίριος· ваше присýствие очень -ο η παρουσία σας είναι πολύ επιθυμητή.

Желáтин, -а α. и. Желáтина, -н θ. ζελατίνα, οστεόκολλα.

Желáтинирование, -я ουδ. ζελατινοποίηση.

Желáтиновый επ. ζελατινίνος.

Желáть ρ.δ. 1 μ. επιθυμώ, θέλω· - познакóмиться θέλω να γνωριστούμε· родители не -ют этого брáка οι γονείς δεν τον θέλουν αυτόν τον γάμο. II ποθώ, έχω καημό· - егó видѣть ποθώ να τον ιδώ. II εύχομαι· - доброго пути εύχομαι καλό ταξίδι· - вам здорóвье и счáстье σας εύχομαι υγεία και ευτυχία· -ю вам успéхов σας εύχομαι (καλές) επιτυχίες· -вам всего хорóшего (ή доброго) σας εύχομαι ό,τι καλό. 2 αγαπώ· я её -ю егώ την θέλω. II εμφρ. оставлѣет - μνόγοτο (ή лýчшего) έχει αιώμα ελλείψεις. II -ся απρόσ. θέλω.

Желáющий επ. и. ουσ. επιθυμών· есть -ие? υπάρχουν επιθυμούντες; μνόго -их πολλοί είναι οι επιθυμούντες.

Желвáк, -á α. πρήξιμο, οίδημα, καρούλα, καρούμπαλο. II μύνας· ζυγωματικός, μούσκουλο της παρειάς.

*Желé ουδ. άιλ. πήτιωμα, πηιτή, ζελές.

Железá, -é, πλθ. Жéлезы, желéз, железáх α. αδένας, βαλανθήθρα, γλυκάδι· слóнная - σιελογόνος αδένας· -н внýтренной секретии αδένες εσωτερικής έκκρισης ή ενδοκρινείς· Поджелýдочная - το πάγκρεας· одноклѣточные -н μονοκύτταροι αδένες· мнoгoклѣточные -н πολυκύτταροι αδένες· потoвные -н υδρατοποιοί αδένες· миндaлевидные -н οι αμυδαλές.

Желéзина, -н θ. (απλ.) σιδερικό.

Желéзистый επ., βρ: -ист, -а, -ο σιδηρούχος· - источник σιδηρούχα πηγή· - кварцит о χαλαζιάς σιδηρομιγής· -ая вода σιδηρούχο νερό· -не препараты σιδηρούχα φάρμακα.

желѣзистий² επ. αδενοειδής, -ИСТ, -а, -ο αδενικός· -ая клетка αδενώδης κύτταρο· -ая ткань αδενώδης ιστός.

желѣзка¹, -и θ. σιδηρικό, κομμάτι σίδηρο.

желѣзка², -и θ. (απλ. παλ.). 1 σιδηροδρομική γραμμή. 2 είδος χαρτοπαιχνίδιου.

желѣзка, -и θ. 1 μικρός αδένας, αδενίσκος. 2 αδενικό κύτταρο φυτών έκκρισης ρητίνης, λάδιου.

желѣзко, -а ουδ. 1 μαχαίρι πλάνης. 2 (παλ. κ. διαλι.) σιδερένια άκρη, αιχμή.

желѣзнение, -я ουδ. (τεχ.) 1 επιχαλύβωση· επιμετάλλωση. 2 επιτσιμέντωμα.

железнодорожник, -а α., -ца, -и θ. σιδηροδρομικός υπάλληλος.

железнодорожник επ. σιδηροδρομικός· -не путі σιδηροδρομικές οδοί· - транспорт σιδηροδρομική μεταφορά· -ая ветка σιδηροδρομική διακλάδωση· - узел σιδηροδρομικός κόμπος· -ая сеть σιδηροδρομικό δίχτυ.

железний επ. 1 σιδερένιος· -ая кровать σιδερένιο κρεβάτι. || σιδηρούχος· -ая руда σιδηρομετάλλευμα· -не рудникі σιδηρωρυχεία. - лом παλιοσίδηρα. 2 μτφ. δυνατός, ισχυρός, άκαμπτος· -ая воля ισχυρή θέληση· - закон σιδερένιος νόμος· - кулак σιδερένια γροθιά· -ая дисциплина σιδερένια πειθαρχία. || εиφр. - блеск οξειδίου του σιδήρου· - век εποχή του σιδήρου· -οе дерево το σιδηρόξυλο· -ая дорога σιδηροδρομική οδός ή γραμμή ταξιδύματα των σιδηροδρομικών· - шпат ο σιδερίτης.

железник, -á α. (πάντοτε με έκπιθητικό προσδιορισμό): красный - αιματίτης ή ερυθρός σιδηρόλιθος ή σιδηρολαμπρίτης ή σπειουλαρίτης. бурый - λειμονίτης· магнитный - μαγνητίτης, μαγνητικό οξείδιο σιδήρου· шпатовый - σιδηρίτης ή ανθρακικός σίδηρος.

железо, -а ουδ. 1 σίδηρος, σίδηρο· кованое - σίδηρο ελατό η σφυρήλατο· листовое - σιδερόφυλλα· прокатное - ελιύστρου ή ελάστρου χάλυβας ή σίδηρο ή ράβδος ελατή· оруское - σιδερένια ράβδος τετραγωνικής διατομής· кровельное - λαμαρίνα, έλασμα, φύλλο σιδήρου· оцинкованное - φύλλο σιδήρου επιφειδαργυρωμένο. 2 φάρμακο σιδηρούχο· принимать - παίρνω σιδηρούχο φάρμακο. 3 (παλ.) δεσμά, αλυσίδες, σίδηρα.

железобетонный επ. απο (με) μπετόν αρμέ, σιδηροπαγής.

железорудный επ. σιδηρομεταλλευτικός.

железоуглеродный επ. στην έκφραση: -не сплавн ατσάλι και χυτοσίδηρος (μαντέμι).

желѣнный επ. πηκτικός. || απο πήκτωμα, απο ζελέ.

желна, -ή θ. δρυοκολάπτης ο μαύρος.

желод, -а, πλθ. -á α. 1 λούι· υδροσωλή-

νας· οχετός στέγης. 2 υδαταγωγός σωλήνας μύλου. 3 ποτίστρα ζώνων. 4 κυλίστρα, κατολισθητήρας, μεταφορέας.

желобок, -бкá α. μικρό λούι· μικρός υδροσωλήνας κλπ. υποκορεστικά. || εγχοπή επιμήκης, αυλακιά.

желобчатый επ. αυλακωτός. || με λούι.

желтѣть ρ.δ. κίτρινίζω· γίνομαι κίτρινος. || -ся κίτρινίζω.

желтѣна, -ή θ. κίτρινάδα, κίτρινόχροια.

желтѣнка, -и θ. κίτρινάδι, κίτρινο στίγμα.

желтѣть, -лчѣ, -лтѣшь ρ.δ.μ. κίτρινίζω. || -ся γίνομαι, βάφομαι κίτρινος.

желтѣвый επ. κροκάτος, κρόκινος.

желтозем, -а α. κίτρινόχωμα.

желток, -ткá α. κρόκος, κροκάδι.

желтокожий επ. κίτρινόδερμος.

желтокрылый επ. κίτρινοπτέρυγος, -όφτερος.

желтолѣпый επ., -лѣпц, -а -е κίτρινοπρόσωπος.

желтоносный επ. ραμφοκίτρινος.

желтооузык, -а α. σαύρα κίτρινοκοιλη.

желторотый επ., βр: -рот, -а, -ο. 1 ραμφοκίτρινος. 2 μτφ. νέος άπειρος, αφελής.

желтофиоль, -и θ. κίτρινη βιολέτα, χείρανοθος.

желтоцвет, -а α. κίτρινολούλουδα.

желточный επ. κρόκινος· κροκάτος· -ая оболочка η μεμβράνη του κρόκου.

желтуха, -и θ. χρυσή, ίκτερος (ασθένεια).

желтушный επ. της χρυσής· κίτρινος.

желтый επ., βр: желт, желтá, желто κ. желтó. 1 κίτρινος· -ая краска κίτρινο χρώμα. 2 μτφ. συμφιλωτικός, υποχωρητικός· προδοτικός· -ая пресса κίτρινος τύπος. || εиφр. -ая рáса η κίτρινη φυλή· - билет (προεπαν.) κίτρινη ταυτότητα πόρνης· - дом (παλ.) ψυχιατρείο· -ая лихорадка κίτρινος πυρετός.

желть, -и θ. 1 κίτρινη βαφή. 2 (απλ.) κίτρινάδα.

желтък, -á α. (απλ.) αγγούρι κίτρινο (υπερώριμο).

желудѣнный επ. βαλανιδίσιος, από βαλανίδια.

желудок, -дка α. 1 στομάχι, στόμαχος· злорóбный - γερó στομάχι· катарр -дка γαστρικός κατάρρους· раб своего -дка κοιλιόδουλος. 2 (παλ.) κοιλιά· υπογάστριο.

желудочек, -чка α. 1 κοιλίτσα. 2 κοιλιά καρδιάς. 3 εσοχή, αύλακας· мозговне -ки οι αύλακες του εγκεφάλου.

желудочный επ. στομαχικός, γαστρικός· -не заболевания νόσοι του στομάχου· - сок γαστρικό υγρό. || για το στομάχι· -не капли οι σταγόνες για το στομάχι.

желудь, -я, γεν. πλθ. -ей α. βαλανίδι.

желчность, -и θ. οξυθυμία, αφιθυμία, ορ-

γιλότητα, χολώδης κράση.

ЖЕЛЧНИЙ επ., βρ: -ЧЕН, -ЧНА, -ЧНО. 1 χολώδης, χολικός, της χολής· - ПУЗЫРЬ χοληδόχος κύστη· -НЕ КАМНИ χολόλιθοι· - ПРТОК χολαγωγός. 2 μτφ. χολώδης, οργίλος, πικρόχολος, οξύχολος, οξύθυμος. || μτφ. φαρμακερός, πικρός, δητικός.

ЖЕЛЧЬ, -И θ. χολή. || θυμός, οργή, χόλος· ИЗЛИТЬ - ξεσπώ το θυμό μου, ξεθυμαίνω.

ЖЕΜΑΝИТЬСЯ ρ.δ. κάνω καμώματα, σκερτσάρω· σιέμαι και λυγιέμαι· προσπολούμαι, κάνω πας.

ЖЕΜΑΝНИЦА, -И θ. καμωματού, κατσαμαλιού, ναζιάρα, σκερτσόζα.

ЖЕΜΑΝНИЧАНЬЕ, -Я ουδ. νάζι. σιέρτσο· αναπετάρισμα, ακιτισμός.

ЖЕΜΑΝНИЧАТЬ ρ.δ. βλ. ЖЕΜΑΝИТЬСЯ.

ЖЕΜΑΝНОСТЬ, -И θ. φιλαρέσκεια, κομεταρία, μαργιολιά.

ЖЕΜΑΝНИЙ επ., βρ: -ΜΑΝЕН, -ΜΑΝНА, -ΜΑΝНО; σκερτσόζος, -ιος, καμωματάς, ναζιάρης, διωματάρης.

ЖЕΜΑΝСТВО, -а ουδ. βλ. ЖЕΜΑΝНОСТЬ.

ЖЕΜЧУГ, -а, πλθ. -А α. μαργαριτάρι, μαργαρίτης, μάργαρος· ИСКАТЕЛЬ -а αγρευτής μαργαριταριών.

ЖЕΜЧУЖИНА, -И θ. κόκκος μαργαριταριού. || μτφ. το εξαιρετικό, το εξαίσιο, το θαυμάσιο.

ЖЕΜЧУЖИΝКА, -И θ. μαργαριταράκι.

ЖЕΜЧУЖИЦА, -И θ. μελεαγρίνη (ή μαργαριτάνη) η μαργαριτοφόρα.

ЖЕΜЧУЖИНИЙ επ. μαργαριταρένιος· -οε ОЖЕРЕЛЪ μαργαριταρένιο περιδέρατο. || μτφ. σαν μαργαριτάρι· -НЕ ЗУБЫ μαργαριταρένια δόντια.

ЖЕНА, -И, πλθ. ЖЕНЫ, ЖЕН θ. 1 σύζυγος, γυναίκα, συμβία. 2 (παλ.) βλ. ЖЕНЩИНА.

ЖЕНАТИЙ επ., βρ: -НАТ παντρεμένος, έγγαμος, συζευγμένος. || εκφρ. -Я ЖИЗНЬ; -οε ПОЛОЖЕНИЕ η παντρεμένη ζωή, η ζωή των παντρεμένων.

ЖЕНИН, -а, -ο επ. συζυγικός, της συζύγου, της γυναίκας· -И ДЕНЬГИ τα χρήματα της συζύγου.

ЖЕНИТЬ, женю, ЖЕНИШЬ ρ.δ.и.σ.и. παντρεύω, συζευγνύω· - НАСИЛЬНО παντρεύω με το ζόρι. || εκφρ. без меня -ли (παρμ.) έπραξαν, ενήργησαν· χωρίς να με ρωτήσουν (πίσω από τής πλάτες μου). || -СЯ παντρεύομαι, νυμφεύομαι.

ЖЕНИТЬСЯ, -И θ. παντρεύω, ζευγαρώμα.

ЖЕНИХ, -А α. αρραβωνιαστικός, μνηστήρας, ο καλός. || εργένης, μπεικάρης, παλικάρι. || εκφρ. СМОТРЕТЬ -ОМ φαίνομαι σαν γαμπρός, έχω παρουσιαστικό γαμπρού.

ЖЕНИХАТЬСЯ ρ.δ. (απλ.) είμαι της παντρειάς· γαμπρίζω· κάνω όπως οι αρραβωνιασμένοι.

ЖЕНИХОВСКИЙ επ. του αρραβωνιαστικού, του μνηστήρα· - ПОДАРОК δώρο του αρραβωνιαστι-

κού· - ВИД όψη (εμφάνιση) αρραβωνιαστικού.

ЖЕНИХОВСТВО, -а ουδ. αρραβωνιαστικός καιρός.

ЖЕНКА, -И θ. 1 (απλ.) βλ. ЖЕНА (1 σημ.). 2 βλ. ЖЕНЩИНА.

ЖЕНОЛЮБ, -а α. γυναικάκιας, φιλογύνης.

ЖЕНОЛЮБИВЫЙ επ., βρ: -ОБИВ· γυναικοφίλης, γυναικόφιλος.

ЖЕНОЛЮБИЕ, -Я θ. γυναικοφιλία, φιλογυνία.

ЖЕНОНЕНАВИСТНИК, -а α. μισογύνης.

ЖЕНОНЕНАВИСТНИЧЕСКИЙ επ. του μίσους προς τις γυναίκες.

ЖЕНОНЕНАВИСТНИЧЕСТВО, -а ουδ. μισογυνία.

ЖЕНОПОДОБНЫЙ επ., βρ: -ОЕН, -ОНА, -ο θηλυπρεπής, γυναικώδης· - МУЖЧИНА θηλυπρεπής άντρας.

ЖЕНОУБИЙСТВО, -а ουδ. συζυγοκτονία.

ЖЕНОУБИЙЦА, -И α. συζυγοκτόνος.

ЖЕНСКИЙ επ. γυναικείος, -κίσιος, -ώδης, θηλυικός· -АЯ ОБУВЬ γυναικείο παπούτσι· - ТРУД γυναικεία εργασία· -АЯ ХИТРОСТЬ γυναικεία πονηριά· МЕЖДУНАРОДНЫЙ - день διεθνής μέρα της γυναίκας· - ПОЧЕРК γυναικείος γραφικός χαρακτήρας· -АЯ НЕЖНОСТЬ γυναικεία τρυφερότητα· -ИЕ ПРИХОТЛИ γυναικεία μακρίτσια. || των θηλέων, για τα θήλεα· -АЯ ШКОЛА παρθεναγωγείο· -АЯ ГИМНАЗИЯ γυμνάσιο θηλέων· -ИЕ ОРГАНЫ γυναικεία όργανα· -ИЕ ЦВЕТКИ у РАСТЕНИЙ τα θήλεα άνθη. || εκφρ. -ИЕ БОЛЕЗНИ γυναικολογικές παθήσεις· - ВОПРОС το γυναικείο ζήτημα (της κοινωνικής χειραφέτησης της γυναίκας)· -АЯ ЛОГИКА (ειρн. и. аст.) γυναικεία λογική· - ПОЛ γυναικείο φύλο (τα γενετικά όργανα ή οι γυναίκες)· -АЯ ЛИНΙΑ συγγένεια από το μέρος της γυναίκας· -АЯ РИФМА θηλυκές ομοιοκαταληξεις (που λήγουν σε άφωνη συλλαβή).

ЖЕНСТВЕННОСТЬ, -И θ. γυναικεία χάρη, τρυφερότητα, κομψότητα.

ЖЕНСТВЕННЫЙ επ., -ВЕН, -ВЕННА, -ВЕННО γυναικείος, τρυφερός, θελκτικός· -АЯ НАТУРА γυναικεία φύση.

ЖЕНУШКА, -И θ. (χαϊδ.) γυναικούλα.

ЖЕНЩИНА, -И θ. γυναίκα· ЗАМУЖНЯЯ - παντρεμένη γυναίκα· - ВРАЧ γιατρίνα, γιάτρισσα· ВОЛЕВАЯ ή ЭНЕРГИЧНАЯ - δραστήρια γυναίκα· ПУСТАЯ - άμυαλη γυναίκα, γύναιο· СВАРЛИВАЯ - μίζερη γυναίκα· МУЖЕПОДОБНАЯ - άντρογυναίκα· *ЖЕНШЕНЬ, -Я α. ζινσέν (φυτό).

ЖЕРДЕВОЙ επ. παλουκωτός· του κονταρόξυλου.

ЖЕРДИНА, -И θ. βλ. ЖЕРДЬ.

ЖЕРДИННИК, -а α. (αθρσ.) βλ. ЖЕРДНЯК.

ЖЕРДНЯК, -А α. (αθρσ.) δέντρα κατάλληλα για κονταρόξυλα, πασσάλους.

ЖЕРДОЧКА, -И θ. ράβδος, μικρό κονταρόξυλο· παλουκάκι, πασσαλίσκος.

ЖЕРДЬ, -И θ. ραβδί μακρύ, κονταρόξυλο,

πάσσαλος, παλούμι, σταλίμι.

жєрдяно́й επ. απο παλούμια κλπ. ουσ. -άЯ
изгородь παλουμοφράχτης.

жєрѣбѣя, -рѣбѣ έγινα, γιαστρωμένη (για
φοράδα, γαιδάρα, γιαμήλα).

жєрєбѣнок, -нка, πλθ. -бѣята, -бѣят α. που-
λάρι, -άνι, πώλος.

жєрєбѣц, -бѣц α. άλογο, -άνι· επιβήτορας.

жєрєбѣй, -ѣя α. 1 (παλ. κ. απλ.) βλ. жрѣ-
бѣй. 2 σιδεράμι, μολυβάμι.

жєрєбѣтѣся, -ѣтѣя ρ.δ. γεννώ (για φοράδα,
γαιδάρα, γιαμήλα).

жєрєбѣчѣй επ. πουλαρίσιος.

жєрєбѣк, -бѣк α. δέρμα πουλαρίσιο.

жєрєбѣоотѣ, -и θ. εγκυμοσύνη (φοράδας, γαι-
δάρας, γιαμήλας).

жєрєбѣчѣнѣй επ. του αλόγου, του επιβήτορα.

жєрєбѣчик, -а α. αλογάνι· βαρβατσελάμι. ||
εμφρ. мѣшинѣй - γερόγατος, (παλαιός γάτος κυ-
νηγά τρυφερά ποντίκια).

жєрєбѣѣвка, -и θ. ζαριά· το ρίξιμο των ζα-
ριών.

жєрєбѣѣвѣшѣк, -а α. ζαράνιας, αυτός που
παίζει ζάρια ή ρίχνει τα ζάρια.

жєрєбѣѣтина, -и θ. πουλαρίσιο κρέας· αλο-
γινό κρέας.

жєрєбѣчѣй επ. πουλαρίσιος, του πουλαριού.
|| εμφρ. -ѣя порѣда (παλ. απλ.) περιφρ. πα-
παδαριό, παπαβολόγι, παπαδομάνι, τραγογένη-
δες.

жєрєх, -а α. είδος κυπρίνου του γλυκού νε-
ρού.

жєрлѣца, -и θ. είδος αλιευτικού δικτιού.

жєрлѣ, -ѣ, πλθ. жєрла, жєрл ουδ. 1 στόμιο
όπλου. 2 κρατήρας υφαιστείου. 3 θυρίδα θερ-
μάστρας.

жєрлѣнка, -и θ. είδος φρύνου κитρινόκοι-
λου.

жєрнов, -а, πλθ. -ѣ α. μυλόπετρα, μυλόλι-
θος, μύλη· ручно́й - ο χειρόμυλος.

жєрновѣй επ. της μυλόπετρας ή για μυλόπε-
τρα· - ка́мень μυλόπετρα.

жєртѣя, -и θ. 1 θυσία (στο θεό)· прино-
сѣтъ -у προσφέρω θυσία. 2 βλ. жєртѣопрѣно-
сѣние. 3 (παλ.) δωρεά. 4 θυσία (για κάτι α-
νώτερο, ιδανικό). || προσφορά. 5 θύμα· пожар
с чєловѣчєскими -ами πυρκαγιά με ανθρώπινα
θύματα· -и ѹлично́го движѣния θύματα της τρο-
χαίας κίνησης· - клеветѣ θύμα συκοφαντίας.
|| ολοκαύτωμα. || εμφρ. пастѣ -ой πέφτω θύμα·
прѣносѣтъ в -у (κυρλξ. κ. μτφ.) θυσιάζω· -
искуплѣния εξιλαστήριο θύμα.

жєртѣвѣнѣнѣк, -а α. 1 θυσιαστήριο, βωμός. 2
Αγία Τράπεζα.

жєртѣвѣнѣнѣоствѣ, -и θ. αυταπάρνηση, ανδραγα-
θία, ηρωισμός.

жєртѣвѣнѣнѣй επ. 1 θυσιαστήριος, της θυσι-
ας. 2 ηρωικός, με αυταπάρνηση, ριφοκίνδυνος.

жєртѣвѣватѣлѣя, -я α., -ница, -и θ. (παλ.)
δωρητής, -ήτρια.

жєртѣвѣватѣ, -тѣвѣю, -тѣвѣшѣя ρ.δ. 1 δωρίζω·
- в пѣльзѣ бѣдных δωρίζω για τους φτωχούς.
2 θυσιάζω· - жѣзнѣю θυσιάζω τη ζωή· - собо́й
θυσιάζομαι. || -ся δωρίζω.

жєртѣвѣопрѣношѣние, -я ουδ. θυσία, προσφο-
ρά θυσίας. || θύμα.

*жєстѣ, -а α. 1 χειρονομία· νεύμα. 2 αξιέ-
παινη πράξη· - благагорѣднѣй - ευγενική χει-
ρονομία· красѣвнѣй - ωραία χειρονομία.

жєстѣкулѣдрѣвание, -я ουδ. χειρονομία.

*жєстѣкулѣдрѣватѣ, -рю, -рушѣя ρ.δ. χειρο-
νομώ, κάνω χειρονομίες.

жєстѣкулѣдрѣция, -и θ. χειρονομία.

жєстѣкѣй επ., βρ: -ток, -тѣкѣ, -тѣко. 1 σκλη-
ρός· τραχύς· - матрац σκληρό στρώμα· -иє
вѣлосн σκληρά μαλλιά. || αλύγιστος, άκαμπτος.

|| στιφός. || δυσμάσητος (για κρέας). 2 μτφ.
αδρός, τραχύς· πικρός φαρμακερός· -иє чер-
тѣ лицѣ αδρά χαρακτηριστικά του προσώπου· -
харѣктер σκληρός χαρακτήρας· -иє словѣ фар-
макѣерѣ λόγια. || δυνατός, σφοδρός· - морѣз
δριμύ φύχος· - вѣтер σφοδρός άνεμος. || κα-
κόηχος, κακόφωνος. 3 αυστηρός, απарέγγιλιτος·
- гра́фик αυστηρό πρόγραμμα εργασίας· - срок
αμετάκλητη (ανένκλητη) προθεσμία· -иє мѣры
σκληρά μέτρα· -ая позѣция έμμونه (ανένδοτη)
θέση. || εμφρ. - вагон βαγόνι τρίτης θέσης·
-ая вода γλυφό νερό.

жєстѣкѣкрылѣне, -нх πλθ. -иє насєкѣомѣе τα
κολεόπτερα (έντομα).

жєстѣкѣоствѣ, -и θ. 1 σκληρότητα, τραχύτητα.
|| ακαμψία. || στιφότητα. |2 μτφ. δριμύτητα, α-
δρότητα· αυστηρότητα.

жєстѣокиѣй επ., βρ: -тѣок, -ѣ, -ο; жестѣоцѣй-
шѣй. 1 σκληρός, ανελέητος, άσπλαχνος, αλύ-
πητος· απάνθρωπος· -οє обрѣщение с плѣннѣми
σκληρή μεταχείριση των αιχμαλώτων· - рок
αδυσώπητη μοίρα. 2 δυνατός, δριμύς· -ая обѣ-
да κόλαφος, μεγάλη προσβολή· -ая стѣжа τσου-
χτερό κρύο· -ая зимѣ βαρύς χειμώνας· - вѣ-
тер σφοδρός άνεμος. || αυστηρός· -иє закѣны
αυστηροί νόμοι. || δεινός, επίμονος, ανένδο-
τος· σθεναρός· -ая борѣбѣ δεινός αγώνας· -иє
обо́й σκληρές μάχες· -οє сопѣотивлѣние σθενα-
ρή αντίσταση.

жєстѣоковѣнѣнѣнѣй επ. (παλ.) άκαμπτος, αλύγι-
στος.

жєстѣоковѣрдѣние, -я ουδ. σκληροκαρδία, απο-
νιά, ασπλαχνία, απήνεια, αναλγησία.

жєстѣоковѣрдѣнѣнѣй επ., βρ: -ден, -дна, -дно;
σκληρόκαρδος, σκληρόφυχος, άκαρδος, πετρό-
καρδος, άπονος, άσπλαχνος, ανελέητος.

жестокооёрднѣй επ., βρ: -сёрд, -а, -ο βλ. жестокосёрднѣй.

жестόκοοτ̄ь, -и θ. σκληρότητα, ωμότητα, α-πλαχνία, αναληγσία, ανοικτιρμούση.

жесточай̄шѣй υπερθ. β. του επ. жестόκιѣй.

жѣстче συγвр. β. του επ. и. του επιρ. жѣсткий, жестόκο.

жесть, -и θ. σιδηρόφυλλο, τενειές.

жестяник, -а α. βλ. жестя́нник.

жестя́нникий επ. του σιδηρόφυλλου, απο σιδηρόφυλλο.

жестя́нка, -и θ. 1 κουτί τενειεδένιο. 2 τεμάχιο σιδηρόφυλλου.

жестяно́й επ. τενειεδένιος.

жестя́нник, -а α. λευκοσιδηρουργός, τενειετζής.

***жетон**, -а α. σήμα, σύμβολο μεταλλικό.

жечь, жгу, жжѣшь, жгут; παρλθ. χρ. жѣгъ, жгла, жгло ρ.δ.μ. 1 καίω, βάζω φωτιά, πυρπολώ. || ανάβω. || καταναλώνω (ηλεκτρ. ρεύμα κ.τ.τ.). 2 καίω, φήνω· **сѣднце жжѣт** ο ήλιος καίει· - **кѣфе фѣνω кафѣ**· - **кирпичѣ фѣνω** τούβλα. || κνίζω, τσουκνίζω, προκαλώ κνισμό, φαγούρα· **кrapива жжѣт** η τσουκνίδα κνίζει. 3 μτφ. ανάβω, επιφέρω ισχυρό πάθος, προκαλώ μεγάλη λύπη, καίω, φλογίζω. || -ся καίω. || καίγομαι, παθαίνω εγχαύματα. || (απλ.) είμαι πανάκριβος, απρόσιτος στην τιμή.

жѣние, я ουδ. πύρωση, κάφα, μεγάλη ζέστη του σώματος.

жѣнка, -и θ. ποτό καυτερό.

жѣнѣй επ. καμένος, ψημένος· -οε **кѣфе фѣ- μένος кафѣс**· -ая **прѣвка** καμένη (ηλεκτρική) ασφάλεια· -ая **йзвесть** σβησμένη ασβέστη.

живать, -а̄м, -ла, -ло ρ.δ. βλ. жить.

живѣте ουδ. άκλ. παλαιά ονομασία του γράμματος ж.

живѣц, -вцѣ α. δόλωμα απο μικρό ζωντανό φαράκι.

живѣтѣльность, -и θ. ζωογόνηση, ζωοποίηση, ζωπύρωση.

живѣтѣльнѣй επ., βρ: -лѣн, -лѣна, -лѣно; ζωογόνος, ζωογονητικός, ζωοποιός, ζωοπάροχος, ζείδωρος.

живѣть, -влѣ̄, -вѣшь ρ.δ.μ. ζωογονώ, ζωηρεύω, τονώνω, ενδυναμώνω, емφυχώνω.

живѣтѣсья, -влѣ̄сья, -вѣшься ρ.δ. βλ. поживѣтѣсья.

живѣца, -ы θ. βλ. терпентѣн.

живмя επιρ. - жить ενδιαμένω, ενδιατρίβω, επιχυριάζω.

живность, -и θ. (αθρσ.) ζωύφια. || κατοικίδια ζώα και πουλερινά, τα ζωντανά.

живо επιρ. 1 ζωντανά, παραστατικά. || καθαρά, σαφώς, με σαφήνεια· **он - помнит все событѣя** αυτός θυμάται όλα τα γεγονότα λεπτο-

μερέστατα. 2 έντονα, (στα) γερά, φόρτα. 3 ζωηρά, με ζωντάνια, με σφρίγος. 4 γρήγορα, γοργά, ταχιά, σβέλτα· -! -ѣй γρήγορα! επίσπευσε! σπεύδε!

живоглѣт, -а α. (απλ.) αγιογδύτης, γδάρτης, αισχρομερής.

живодѣр, -а α., -ка, -и θ. (απλ.). 1 σφαγιαστής, χασάπης, γδάρτης. 2 σκληρός, άσπλαχνος, ωμός, βάνουσος.

живодѣрство, -а ουδ. (απλ.) σκληρότητα, α-γριότητα, απήνεια, ωμότητα.

живой επ., βρ: жив, -а̄, -ο. 1 ζωντανός· **он ещѣ жив** αυτός είναι ακόμα ζωντανός· -**а̄я рѣба** ζωντανό φάρι· **пока жив о̄уду** όσο θα είμαι ζωντανός· -**о̄е существо** ζωντανό πλάσμα· - **труп** ζωντανό πτώμα· **взятъ -ѣм** πιάνω ζωντανό· **похоронѣли** -го τον έθαψαν ζωντανό. || (με σημ. ουσ.) άνθρωπος ζωντανός· **остатѣсья в -ѣх** μένω ζωντανός, επιζώ. 2 ζωικός, οργανικός· -**а̄я прирѣда** ζωική φύση· -**а̄я матерѣя** ζωική ύλη. || ζωηρός· - **взгляд** ζωηρή ματιά, ζωηρό βλέμμα· - **интерѣс** ζωηρό ενδιαφέρο· - **смѣх** ζωηρό γέλιο· -**ѣе глѣза** ζωηρά μάτια· -**ѣе краски** ζωηρά χρώματα· -**о̄е воспоминанѣе** ζωηρή ανάμνηση. || ζωτικός, δραστήριος, ενεργητικός. 3 πραγματικός, ζωντανός· - **примѣр** ζωντανό παράδειγμα· -**ѣе факты** απτά γεγονότα· 4 εκφραστικός· σαφής· -**о̄е повествованѣе** εκφραστική διήγηση. 5 αξέχαστος, άσβεστος. || **еифр**· - **вес** ζωντανό βάρος· -**а̄я вода** το αθάνατο νερό· -**а̄я йзгородѣ** φράχτης με πράσι- νους θάμνους· -**ѣе картѣны** ταμπλώ βιβάν· -**а̄я очередь** προσωπική σειρά· - **портрѣт** ζωντανή προσωπογραφία· -**а̄я рана** ανοικτή πληγή· -**а̄я связь** άμεση σύνδεση· -**а̄я сила** ζωντανή δύναμη (ανθρώπων, ζώων), μη μηχανική· - **товар** εθυλεμπόριο· σωματεμπόριο· ~ **ум** έξυπνος, εφευρετικός, ευφυής· -**ѣе цветѣ** φυσικά λουλούδια, όχι τεχνητά· -**го мѣста нет** ή не **остаѣтсѣя** δεν μένει άθικτο (αβλαβές) μέρος· -**о̄й рукѣй** ή -**ѣм дѣхом** ή -**ѣм манѣром** πολύ γρήγορα· με ζωντάνια· **на -ѣу рѣку** στα γρήγορα **ни -о̄й души** ούτε ψυχή, ούτε γατί· -**о̄е мѣсто** (παλ.) πιασμένη θέση· **сратъ (взятъ) за -о̄е**· **задѣтъ** ή **затрѣнута** κ.τ.τ. **за -о̄е** συγκινώ, προκαλώ ζωηρή εντύπωση, κεντώ, θίγω· **на -ѣу нѣтку** (ραπτ.) α) τρύπωμα. β) μτφ. τσαπατσουλιά, προχειρότητα· **по -о̄му рѣзатъ** σκληρός ακόμα και στους δικούς· **жив-здоров** ή **жив и здоров** σώος και αβλαβής· **ни жив ни мѣртв** μισοπεθαμένος (απο φόβο)· - **язык** ζωντανή γλώσσα (η ομιλουμένη).

живописанѣе, -я ουδ. (παλ.) ζωντανή περιγραφή.

живописатѣ, -сѣ̄у, -сѣ̄шь ρ.δ.и.σ.μ. (παλ.) περιγράφω ζωηρά, ζωντανά.

ЖИВОПÍСΟΕЦ, -сца α. ζωγράφος.
ЖИВОПÍСНО επίρ. γραφικά, θελιτικά.
ЖИВОПÍСНОСТЬ, -и θ. γραφικότητα, ζωγραφιά, ομορφιά.
ЖИВОПÍСНЫЙ επ., βρ: -сен, -сна, -сно. 1 ζωγραφικός. 2 γραφικός, θελιτικός. 3 μτφ. (για ύφος) περιγραφικός, ζωντανός, εκφραστικός.
ЖИВОПÍСЬ, -и θ. ζωγραφική· акварельная - υδατογραφία, νερομπογιά, ακουρέλα· масляными красками ελαιογραφία· фресковая - νεπογραφία, φρέσιο. стенная - τοιχογραφία· постельная - ή - сухими красками κρητιδογραφία, παστέλ· выставка -и έκθεση ζωγραφικής.
живорéз, -а α. (απλ.) σφαγιαστής, σφάχτης, κιαούργος· ληστής.
живородящíй επ., βρ: -дядя, -а, -е ζωτόμος· -ая йщерица σαύρα που γεννά ζωντανά.
живорождéние, -я ουδ. ζωτοκία.
живорóжньíй επ. - садок ιχθυοτροφείο.
живосечéние, -я ουδ. βλ. вивисéкция.
живóсть, -и θ. ζωντάνια, ζωηρότητα, ζωηράδα· ζωτικότητα· с -ью ζωηρά· - изложéния ζωντάνια αφήγησης· - картины η ζωντάνια της ειμόνας.
живóт? -á α. κοιλιά· вздýтýй - φουσιωμένη κοιλιά.
живóт? -á α. (παλ.) ζωή· ни на -, а на смерть μέχρι θάνατο, μέχρι τελευταίας πνοής.
живóт? -á α. (παλ.) ζωó εργατικό (συνήθως το άλογο). || πλθ. -й, -ов περιουσία, πλούτος.
животворíть ρ.β.μ. (παλ.) ζωογονώ, τώνω· || -ся ζωογονούμαι, τώνομαι.
животворнóсть, -и θ. ζωογόνηση, τόνωση.
животворнóй επ., βρ: -рен, -рна, -рно ζωογονικός, ζωογονητικός, ζωογόνος.
животворящíй επ. από μтχ. βλ. животворнóй.
живóтник, -а α. κοιλίτσα.
живóтíна, -и θ. (απλ.) κατοικίδιο ζωó.
животновóд, -а α. ιτηνοτρόφος, ζωοτρόφος.
животновóдство, -а ουδ. ιτηνοτροφία, ζωοτροφία.
животновóдческий επ. ιτηνοτροφικός· -ие колхóзы ιτηνοτροφικά κολχόζ.
живóтное, -ого ουδ. 1 ζωó, κτήνος· безпозвонóчные -не ασπόνδυλα ζωά· домашние -не κατοικίδια ζωά· хýшное -οε αρπαχτικό ζωó· млéкопитáющие -не τα θηλαστικά ζωά· двухнóгое - δίποδο ζωó· вьючнóе - φορτηγό ζωó, υποζύγιο· всеяднóе - πανφάγο ζωó· сýмчатое - μαρσιποφόρο ζωó. || ζωική ύπαρξη. 2 μтφ. άξεστος, απολίτιστος, αμαθής, βλάγιας.
живóтнóй επ. 1 ζωικός· - организм ζωικός οργανισμός· - мир, -οε царство ζωικό βασίλειο. 2 (κυρλξ. κ. μтφ.) ζωώδης, ιτηνώδης.
животрeпéщущíй επ. σπαρταριστός· -ая рí-

за σπαρταριστό φάρι. || (αστ.) που τρίζει, τάλαντευόμενος, ετοιμόρροπος. || μтφ. φλέγων, επίκαιρος, επίμαχος· συνταρακτικός· - во-прóс φλέγον ζήτημα· -ая тéма επίκαιρο θέμα· -ие нóвosti συνταρακτικές ειδήσεις (νέα).
живучесть, -и θ. ζωηρότητα· ζωτικότητα.
живучíй επ., βρ: -вуч, -а, -е. 1 ζωηρός, δραστήριος, ενεργητικός· -ая жéнщина δραστήρια γυναίκα (γοργόνα). 2 μтφ. σταθερός, γερός· ζωηρός, σφριγηλός.
живчик, -а α. 1 βλ. живéц. 2 (απλ.) ζωηρός, ευκίνητος άνθρωπος. 3 μтс ο μεγάλος, ο ζυγματικός. 4 σπερματοζωάριο, ζωοσπέρμιο.
живьё, -я ουδ. (διαλι.) αθρο. τα ζωντανά.
живьём επίρ. ζωντανός· - проглóтила κόшка рíоку ζωντανό κατάπие (καταβρόχθισε) η γάτα το φαράνι· - захватíть κοτό-н. πιάνω ζωντανό κάποιον· - никoмý не сдавáться ζωντανός κανένας να μην παραδοθεί. || (διαλι.) όπως-όπως· γρήγορα, βιαστικά.
живáлка, -и θ. μύγα που κεντά.
живанýть ρ.σ.μ. (απλ.) καίω, ζημιώνω· он меня́ -ýл на тýсячу рублéй αυτός μου έκανε ζημιά χίλια ρούβλια. || χτυπά, βιταίζω, μαστιγώνω.
жид, -á α. 1 (παλ.) ββραίος. 2 (χλευαστικά) οβριός.
жидкíй επ., βρ: -док, -дка, -дко; жéже. 1 υγρός· ρευστός· -ие телá υγρά σώματα· -οε топливо υγρό καύσιμο· -οε состоáние υγρή κατάσταση· -οε мáло ρευστό σαπούνι. 2 υδαρής, νερούλος· - суп νερούλη σούπα, νερομπούλι. 3 αραιός, άπυκνος, σποραδικός· -ие bóлосы αραιά μαλλιά. 4 (για ήχους) χαμηλός, αδύνατος. 5 μαλακός, μαλακός· -ие мýскулы μαλακοί μύες. || ισχνός, λεπτός. || ασταθής. 6 μтф. μη εμπεριστατωμένος, φτωχός στο περιεχόμενο.
жидкóстнóй επ. υγρός, υδατώδης· ρευστός.
жидкóсть, -и θ. 1 υγρό· сосúд с· -ью δοχείο· με υγρό. 2 αραιότητα. || ηχηρότητα αδύνατη.
жидóвка, -и θ. (χλευαστικά) οβριά.
жидóвскíй επ. (χλευαστικά) οβρείκος.
жéжа, -и θ. χυλός, χύλισμα· навóзная - χυλοποιημένο λίπασμα. || χυλός σούπας.
жéже συγκρ. β. του επ. жидкíй.
жéжеобóрник, -а α. κοπρώνας.
жéжица, -и θ. (υποκορ.) βλ. жéжа.
жизнедеятéльность, -и θ. ζωική δραστηριότητα, ζωτικότητα.
жизнедеятéльный επ., βρ: -лен, -льна, -о. 1 ζωτικός. 2 μтф. δραστήριος, ενεργητικός.
жизнелóб, -а α. φιλόζωος, που αγαπά τη ζωή.
жизнелóбец, -бца α. βλ. жизнелóб.
жизнелóбóвнóй επ., βρ: -óив, -а, -о φιλό-

ζωος.

жизнелюбие, -я ουδ. φιλοζωία, αγάπη για τη ζωή.

жизненность, -и θ. 1 ζωτικότητα, ζωτική δύναμη - организм ζωτική δύναμη του οργανισμού. 2 προσέγγιση της πραγματικότητας, της ζωής.

жизненный επ., βρ: -жен, -женна, -женно. 1 της ζωής - опыт η πείρα της ζωής - путь η πορεία της ζωής - процесс η εξέλιξη της ζωής - не припасы τα προς του ζειν τρόφιμα. 2 ζωτικός - ое пространство ζωτικός χώρος - не интересны ζωτικά συμφέροντα.

жизнеописание, -я ουδ. βιογραφία, ζωή, βίος - великих людей η ζωή των μεγάλων ανδρών - мучеников ο βίος των μαρτύρων, μαρτυρολόγιο.

жизнеощущение, -я ουδ. η αίσθηση της ζωής.

жизнепонимание, -я ουδ. αντίληψη της ζωής.

жизнерадостно επίρ. χαρούμενα.

жизнерадостность, -и θ. χαρά της ζωής.

жизнерадостный επ., βρ: -тен, -тна, -тно χαρούμενος, χαρωπός.

жизнеспособность, -и θ. βιωσιμότητα.

жизнеспособный επ., βρ: -бен, -бна, -бно βιώσιμος.

жизнестойкий επ., βρ: -стойк, -стойка, -о ανθεκτικός, αντοχής, βασταγερός.

жизнестойкость, -и θ. ανθεκτικότητα στις δυσκολίες της ζωής.

жизнеутверждающий επ. γεμάτος ζωντάνια, ζωτικότητα· ζωποικός, ζωοδότης.

жизнодавец, -вца α. (εικισ.) ζωοδότης.

жизнь, -и θ. 1 ζωή (κίνηση της ύλης) возниковение -и на Земле η εμφάνιση της ζωής στη Γη. 2 διάρκεια ζωής από τη γέννηση μέχρι το θάνατο ή μέχρι ενός ορίου· остаток -и ο υπόλοιπος χρόνος της ζωής. 3 ο τρόπος της ζωής· общественная - κοινωνική ζωή· хозяйственная - странн οικονομική ζωή της χώρας· образ -и ο τρόπος της ζωής· праздная - τεμπέλικη ζωή. || βίος, ζωή· семейная - οικογενειακή ζωή· духовная - πνευματική ζωή· сидячая - καθιστική ζωή· борьба за - αγώνας για επιβίωση· вопрос -и и смерти ζήτημα ζωής ή θανάτου· защитная - ευπορία, καλοπέραση· средства к -и τα μέσα για τη ζωή, τα προς του ζειν· зарабатывать на - κερδίζω (βράζω) τα του ζειν· лишить себя -и динω τη ζωή μου αυτοτονώ· - бьет ключом η ζωή βράζει ή σφύζει· никогда в -и ποτέ στη ζωή· покушение на - απόπειρα φόνου· обычная - συνηθισμένη ζωή· - великих людей η ζωή των μεγάλων ανδρών. || εμοφ. дать - кому γεννώ, φέρω στο φως, στον κόσμο· прожигать - βλάπτω, καταστρέφω την υγεία με αιολασίες· подруга -и το έτερον ή-

μιου (σύζυγος)· право -и и смерти δικαίωμα ζωής και θανάτου· условия -и συνθήκες ζωής· между -ью и смерти μεταξύ ζωής και θανάτου, στο μεταίχμιο ζωής και θανάτου· -и не рад δυσαρεστημένος απο τη ζωή· ни в -; в - (ή в -и) не... ποτέ στη ζωή.

***жилёр**, -а α. σωλήνας εκροής, ακροστόμιο. || εκτοξευτήρας, -τής αερίου ή υγρού.

жила¹, -и θ. 1 φλέβα· -и надлись οι φλέβες φούσκισαν· кровь течёт в -ах - το αίμα κυλά στις φλέβες. || τένοντας (νεύρο). 2 μεταλλοφόρο σημείο (μέρος)· рудная - μεταλλοφόρα φλέβα· золотоносная - χρυσοούχα φλέβα. 3 κλωνί καλωδίου.

жила², -и α.κ.θ. (απλ.) τσιγγούνης, τσιφούτης.

***жилёт**, -а α. γιλέκο.

жилётка, -и θ. γιλέκο.

жилётный επ. του γιλέκου· - карман η τσέπη του γιλέκου.

жилец, -льцá α. 1 (παλ.) κάτοικος. 2 ενοικιαστής, νοικιάρης· ένοικος· - нанимающий у другого -льцá υπεκμισθωτής, υπενοικιαστής. || εμοφ. не - (в ёлом свете) λίγη είναι η ζωή του, λίγο είναι το φωμί του.

жилестный, επ., -лист, -а, -о. 1 νευρώδης, γεμάτος τένοντες. 2 φλεβώδης, γεμάτος φλέβες.

жилить, -лю, -лишь ρ.δ. (απλ.) μανουβράρω, κάνω μανούβρες, άνομες, άδικες πράξεις· αποφεύγω να επιστρέψω κάτω. || -ся 1 προσπαθώ πολύ, κοπιάζω, σφιγγομαι, βάζω τα δυνατά μου. 2 τσιγγουνεύομαι.

жилыца, -и θ. (παλ.) βλ. жилец.

жилычка, -и θ. (υποκορ.) βλ. жилец (2σημ.).

жилыце, -а ουδ. κατοικία, οικία, οίκημα, οίκος, σπίτι.

жилыщный επ. της κατοικίας· -оε строительство οικοδόμηση κατοικιών, χτίσιμο σπιτιών· - фронт κεφάλαιο (κονδύλιο) οικοδόμησης κατοικιών· -не условия συνθήκες στέγασης· - вопрос ζήτημα στέγασης. || του οικισμού.

жилака, -и θ. 1 φλεβίτσα. 2 ίνα (στα φύλλα των φυτών και πτερούγες εντόμων). 3 ράβδωση (σε μάρμαρο, μέταλλο). 4 μτφ. κλίση, ταλέντο· поэтическая - ποιητική φλέβα· литературная - λογοτεχνική φλέβα. || εμοφ. по-пасть в -у τα καταφέρω θαύμα, ευοδώω.

жилкование, -я ουδ. νεύρωση· ίνες (στα φύλλα των φυτών και στις πτερούγες των εντόμων).

жило, -а ουδ. (παλ.) κατοικία, οίκημα, οίκος, σπίτι, ενδιαίτημα.

жиловатный επ., βρ: -ват, -а, -о (απλ.) βλ. жилистый.

жилой επ. της κατοικίας, για κατοικία· -оε

помещение κατοικία, κατοικίσιμος χώρος - дом σπίτι, οικία, κατοικία. || κατοικούμενος, κατοικημένος· έτα κόμната не -άη αυτό το δωμάτιο είναι ακατοίκητο (ελεύθερο)· -не комнаты κατοικημένα (πιασμένα) δωμάτια.

жилочка, -и θ. 1 φλεβίτσα. || μικρή ίνα, ιλωστίτσα.

жилощакъ, -и θ. ο κατοικούμενος χώρος, η κατοικία σε τετραγωνικά μέτρα· ο κατοικήσιμος χώρος.

жилоустройтельный επ. της οικοδόμησης οικιών.

жилоустройство, -а ουδ. οικοδόμηση κατοικιών, χτίσιμο σπιτιών.

жизуправление, -я ουδ. διεύθυνση κρατικών κατοικιών.

жилофонд, -а α. κεφάλαιο οικοδόμησης κατοικιών.

жилище, -я ουδ. 1 κατοικήσιμο μέρος. 2 κατοικία, σπίτι, οικία· в поисках -я για αναζήτηση κατοικίας. 3 διαμονή. 4 (παλ.) όροφος, πάτωμα.

жиловый επ. 1 (γερμ.) ραβδωτός, γραμμωτός, -ая порода πέτρωμα επαφής. 2 φλεβικός.

жим, -а α. (αθλητ.) το ντεβελοπέ.

жиломостный επ. του αγιομλήματος· απο α-γιόμλημα.

жиломооть, -и θ. αγιόμλημα, αιγόμλημα.

жинка, -и θ. (διαλι.) η σύζυγος, γυναίκα.

жир, -а (-у), προθτ. ο -е, в -у, πλθ. -и α. λίπος· πάχος, ζύγι· στέαρ· растительный - φυτικό λίπος· животный - ζωικό λίπος· рыбный - φαρόλαδο, ιχθυέλαιο. || μουруνέλαιον, μουруνόλαδο, ηπατέλαιο·

*жирандоль, -и θ. (παλ.) πολύφωτο, καντηλέρι.

*жирáf, -а α. κ. жирáфа, -и θ. καμηλοπάρδαλη.

жиреть ρ.δ. παχαίνω.

жирник, -а α. (διαλι.) καντήλι.

жирномолочность, -и θ. περιεκτικότητα βουτύρου στο γάλα.

жирномолочный επ. που δίνει λιπαρό γάλα· -скот ζώα που δίνουν λιπαρό γάλα.

жирность, -и θ. λιπαρότητα, περιεκτικότητα σε βούτυρο. || παχύτητα, παχυσαρμιά.

жирный επ., βρ: -рен, -рнá, -рно. 1 λιπαρός, λιπώδης, λιγδερός· -ая пшца λιγδερή τροφή· -ое мясо παχύ κρέας· -обед λιπαρό φαγητό. || απο λίπος· -ое пштно λεκές απο λίπος. 2 παχύς, χοντρός, παχύσαρκος. || (για φυτά) ζωηρός, ζουμερός, γεμάτος, θραφερός. 3 μτφ. ποιοτικός, καλής ποιότητας· -ая йз-весть ασβέστη σαν γιαούρτη· -ая земля па-χιá γη. 4 μтφ. πηχτός, παχύρρευστος· -ая грязь πηχτή λάσπη. 5 χοντρός, εξογκωμένος, μεγάλος· - шрифт χοντρά στοχεία τύπου· -за-гоλόвок μεγάλη επικεφαλίδα· -не оуқвн хо-

ντρά γράμματα. || емф. - күсөк κέρδος ανε-πάντεχο, μελεπούρι· жирно оудет θα είναι πά-ρα πολύ.

*жиро ουδ. άιλι. οπισθογράφηση (συναλλαγμα-τικής, γραμματίου κλπ.).

жирование, -я ουδ. 1 λίπανση. 2 βλ. жи-рówka?

жировать, -рүү, -рүеш ρ.δ.μ. 1 λιπαίνω· -кожу λιπαίνω το δέρμα. 2 -рүет (κυνηγ.) τρώω, βοσκώ· περιφέρομαι· зверь тут -άλ το θηρίο εδώ περιφέρονταν. 3 (για δέντρα) ανα-πτύσσομαι, μεγαλώνω (σε βάρος της καρποφο-ρίας).

жировик, -á α. 1 λίπωμα (όγκος καλοήθης). 2 βλ. жирник.

жировка, -и θ. 1 λίπανση. 2 βοσκότοπος. 3 βλ. жироприказ.

жировой επ. λιπώδης, λιπαρός· -ая ткань ο στεατώδης ιστός.

жирок, -ркá α. ζυγκάκι.

жиронца, -и θ. Γιρόνδα, το κόμμα των γι-ρονδίνων. || μтφ. γιρονδισμός, κόμμα που κλι-νει για συνδιαλλαγή με τους αντεπαναστάτες.

жиронцист, -а α. γιρονδίνος.

жиронцистский επ. γιρονδισμός.

жиропот, -а α. σαριά (λιπώδης ουσία των μαλλιών των προβάτων).

жироприказ, -а α. οπισθογράφηση σε (εις) διαταγή(ν).

жироскоп, -а α. βλ. Гироскоп.

жиротопление, -я ουδ. το λιώσιμο λίπους σκοτωμένων ζώων.

житейский επ. της ζωής· του κόσμου· -опыт η πείρα της ζωής. || καθημερινός, συνηθισμέ-νος· -не дела и заботы οι καθημερινές υπο-θέσεις και φροντίδες. || емф. дело -ое συ-νηθισμένο φαινόμενο (τίποτε το παράξενο).

житель, -я α. -ница, -и θ. ο, η κάτοικος· городской - πολίτης, κάτοικος πόλης· сель-ский -, деревенский - χωρικός· коренной - αυτόχθονας, ιθαγενής, ντόπιος· горный - βου-νίσιος, ορεινός, ορεσίβιος κάτοικος.

жительство, -а ουδ. διαμονή· место (πο-стоánного) -а τόπος (μόνιμης) διαμονής· пе-ременит место -а αλλάζω τόπο διαμονής· не-удобный для -а ανατάλληλος για διαμονή· || емф. вид на - βλ. вид.

жительствовать, -ствую, -ствуешь ο.δ. (παλ.) διαμένω, διαβίω, ζω.

житие, -я ουδ. ο βίος των αγίων (σαν λο-γοτεχνικό κ. βιογραφικό έργο). || (παλ.) ζωή· беззаботное - αμέριμνη ζωή.

житийный επ. αγιογραφικός· -ая литература αγιογραφική λογοτεχνία.

житник, -а α. (διαλι.) φωμί, άρτος.

житница, -и θ. 1 (παλ.) αμπάρι. 2 μтφ.

σιτοβολώννας, φωμομάνα.

ЖИТНЫЙ επ. δημητριακός, απο δημητριακά.

ЖИТНЯК, -ά α. είδος χορτονουής.

ЖИТО, -α ουδ. (διαλι.) σίκαλη, βρίζα· κριθάρι· δημητριακά.

ЖИТЬ, живѹ, живѣшь; παρλθ. χρ. жил, -λά, жило (με αρνητ. μόριο нѣ жил, не жила, нѣ жило, нѣ жили); επιρ. μτχ. живѣи. (απλ.) живѹчи ρ.δ. 1 ζω, βιώ· я живѹ только для вас ζω μόνο για σας· цветѣи не мѹгут - в темнотѣ τα λουλούδια δεν ζουν στο σκοτάδι· - мѣслью о рѹдинѣ ζω με τη σκέψη για την πατρίδα. 2 κατοικώ, διαμένω, μένω· он живѣт в Афинѣх αυτός ζει στην Αθήνα· отец живѣт в провинциѣ ο πατέρας ζει στην επαρχία. 3 πορίζομαι τα προς του ζειν, (απο)ζώ· - сѹдбѣннѣм трудѹм αποζώ με τη δουλειά μου. 4 διαβιώ, κάνω ζωή, περνά· он живѣт богаго αυτός ζει πλούσια· - в доволѣствѣ καλοζώ, ευζώ, καλοπερνά, περνά ζωή και κότα· - зажиточно ευπορώ· - бѣрином ζω αρχοντικά· - чѣстно ζω τίμια· - на ширѹкѹю нѹгѹ ζω πλουσιοπάροχα. 5 συζώ, συμβιώ. 6 έχω ερωτικές σχέσεις· она жила со многими αυτή τα 'χε με πολλούς. || **εμφρ.** мне надоело - βαρέθηκα τη ζωή· жил-был μια φορά κι έναν καιρό· - помаленькѹ ζω έτσι κι έτσι, καλούτσικα· прикажѣл (ή велѣл) долго - μας άφησε χρόνους(πέθανε)· - надеждой ζω με τήν ελπίδα· - своим умѹм (ή разумѹм) μένω με τις απόψεις μου τη γνώμη μου, διατηρώ τίς απόψεις μου. || -ся ζω, διαβιώ (για συνθήκες).

ЖИТЬЕ, -ή ουδ. ζωή, βίος (για συνθήκες)· солдатское - η ζωή του στρατιώτη· емѹ плѹхѹе - αυτός ζει (περνά) άσχημα· житьѣ-нѹтъѣ τρόπος ζωής· емѹ - αυτός ζει πλουσιοπάροχα· нет -ή ζωή ανυπόφορη.

ЖИТЬЕШКО, -α ουδ. (απλ.) παλιοζωή.

ЖМОТ, -α α. (απλ.) τσιγγούνης, τσιφούτης, εξηνταβελόνης, σπαγκοραμμένος.

ЖМҮРИТЬ ρ.δ.μ. μισοικλείνω, χαμηλώνω τα βλέφαρα, σιαρδαμύσσω· Глазѣи мисοικλείνω τα μάτια. || -ся μισοικλείνομαι, συνοφρύνομαι.

ЖМҮРКИ, -рок тлѹ. τυφλόμουα (παιγνίδι).

ЖМІХІ, -ов и. -ѹв πλθ. ελαιόπιττες, ελαιοπλανκούντες.

ЖМІХОВІЙ επ. απο ελαιόπιττες· - корм ζωοτροφή απο ελαιόπιττες.

ЖМХОДРОБІЛКА, -и θ. ελαιοπλανκουντοθραύστης (μηχανή).

ЖНЕЙКА, -и θ. θεριστική μηχανή.

ЖНЕЦ, -ά α., -нїца, -и θ. θεριστής, τρια.

ЖНЕЯ, -ї θ. 1 (παλ.) θερίστρια. 2 βλ. жнеїка.

ЖНІВА, -и θ. (διαλι.) βλ. жнивѣ.

ЖНІВО, -α ουδ. (διαλι.) 1 βλ. жнивѣ (1, 2,

3 σημ.). 2 θέρος, θερισμός, θέρισμα· εποχή θερισμού.

ЖНИВѢ, -ѣ, πλθ. жнівѣя, -ев ουδ. 1 χωράφι ανόργωτο (μετά το θέρισμα). 2 καλαμιές (που μένουν μετά το θέρισμα). 3 (διαλι.) θέρος (εποχή).

***ЖОКѢЙ**, -я α., -ка, -и θ. τζόμεϋ, ιππαστής. || ιπποκόμος.

ЖОКѢЙСКИЙ επ. του τζόμεϋ, του ιππαστή.

ЖОМ, -α α. πικρσθήριο· маслобѹйный - ελαιοπικρσθήριο.

***ЖОНГЛѢР**, -α α. ταχυδακτυλουργός, τερατοουργός.

ЖОНГЛѢРСКИЙ επ. ταχυδακτυλουργικός, τερατοουργικός.

ЖОНГЛѢРСТВО, -α ουδ. ταχυδακτυλουργία.

ЖОНГЛѢРОВАНИЕ, -я ουδ. ταχυδακτυλουργία.

ЖОНГЛѢРОВАТЬ, -рю, -рѹешь ρ.δ. κάνω, επιτελώ ταχυδακτυλουργίες. || κάνω, διαπράττω απάτες.

ЖОР, -α α. τσίμπημα δυνατό του δολώματος.

ЖОХ, -α α. (απλ.) καταφερτζής, καπάτσος.

ЖРАТѢ, -ѣ θ. (απλ.) μάζα, τροφή, φαγητό.

ЖРАТЬ, жру, жрѣшь; жрал, -ά, -о ρ.δ. (απλ.) μασώ, τρώω· нечего - δεν υπάρχει τίποτε για να μασήσω.

ЖРѢЙИЙ, -я α. 1 λαχνός, κλήρος· тянѹть - τραβώ κλήρο· бросить - ρίχνω τον κύβο (ζάρυ· достаться по - π κερδίζω με τον κλήρο. 2 μτφ. τύχη, μοίρα, γραφτѹ, μοιραίο. || **εμφρ.** - бросен ο κύβος ερρίφθη.

ЖРЕЦ, -ά α., -їца, -и θ. 1 ιερέας, ιέρια (της αρχαιότητας)· θύτης. 2 μτφ. θεράπων· - искѹсства θεράπων της Τέχνης· -щї наѹки θεράποντες της επιστήμης.

ЖРЕЧЕСКИЙ επ. ιερατικός· -ая каста ιερατική каста.

ЖРЕЧЕСТВО, -α ουδ. ιερατείο. || το αξίωμα του ιερέα, του θύτη.

ЖРУН, -α α., -ѣя, -и θ. (απλ.) φαγάς, φαγού,

ЖУЖЕЛИЦА, -и θ. κάραβος.

ЖУЖАНИЕ, -я ουδ. βόμβος, βούισμα, βουητό· ζιζινίσμα, ζουζούνισμα (για έντομα, πτηνά).

ЖУЖАТЬ, -жѹ, -жїшь ρ.δ. βομβώ, βουίζω, ζιζινίζω, ζουζουνίζω. || μτφ. επαναλαβαίνω συχνά. || σφουρίζω· пѹли -жжѣт над головоѹ οι σφαίρες σφουρίζουν πάνω απο το κεφάλι. || βορυβώ· что ты -жжїшь над ѹхом? τι μου βουίζεις στ' αυτί;

ЖУЙР, -α α. (παλ.) απολαυστής.

***ЖУИРОВАТЬ**, -рю, -рѹешь ρ.δ. (παλ.) απολαυβάνω, χαίρω, ευχαριστοῦμαι, τέρπομαι.

ЖУК, -ά α. κάρβουρος, σιαραβαίος, σιαθάρι, μπουρμπουλας· майский - μηλολόνη, χρυσοκάρβουρος· навѹзный - κοπρίονας, κοπροβίαιος· - мѹгїльщик κάρβουρος νεκροφό-

ρος, πτωματοδίαιτος.

жук? -ά α. (απλ.) απατεώνας μεγάλης ολκής.

жулик, -α α. λαθροχέρης, κλέφτης, λωποδύτης. || απατεώνας.

жуликоватость, -и θ. κλίση (τάση) για λωποδυσία.

жуликоватый επ., βρ: -ВАТ, -а, -ο λωποδύτικος. - ВИД λωποδύτικη όψη. || με λωποδύτικη κλίση. - человек άνθρωπος με λωποδύτικη κλίση.

жульё, -я ουβ. (αθρσ.) οι λωποδύτες, οι λαθροχέρηδες.

жульничать ρ.δ. λαθροχειρώ, κλέβω. κάνω απάτες, κατεργαριές. - В ИГРÉ κάνω απάτες στο παιγνίδι, κλέβω.

жульнический επ. λωποδύτικος.

жульничество, -а ουβ. λωποδυσία. απάτη.

***жупан**, -а α. 1 ιαφτάκι κοντό. 2 (παλ.) δι οικητής νοτιοσλαβικής περιοχής.

жупел, -а α. σιμάχτρο, φόβητρο.

журáвль, -влá α. (διαλι.) βλ. жура́вль.

журáвлёнок, -нка, πλθ. -я́та, -я́т α, γερανάκι.

журáвлинйй επ. γεράνιος, του γερανού. || σαν του γερανού. -ая ποχόдка βάδισμα γερανού. -не нóги πόδια σαν του τσικνιά.

жура́вль, -я́ α. -я́ха, -и θ. 1 γερανός, γέρανος (πτηνό). 2 κηλώνιο, γεράνι (μακρύ ξύλο με το οποίο βγάζουν νερό από το πηγάδι).

жури́ть ρ.δ.μ. μαλώνω, επιπλήττω. στολίζω. || -ся (διαλι.) θλίβομαι, λυπούμαι κατάκαρδα.

***журнал**, -а α. 1 περιοδικό. επιθεώρηση. - „Наука и жизнь" το περιοδικό „Επιστήμη και ζωή". - мод περιοδικό μόδας (φιγουρίνι). -на-правлénиe -а το χρώμα (τάση) του περιοδικού. 2 κατάλογος, πίνακας, βιβλίο εγγραφής школь-ный - ο σχολικός κατάλογος. судовóй - ημε-

ρολόγιο πλοίου. - заседáний πρακτικό συνεδριάσεων. || протóколло - вхoдящих протóколло εισερχομένων (εγγράφων). занестй в - καταγράφω έγγραφο, πρωτοκολλά.

журналист, -а α., -тка, -и θ. ο, η δημοσιογράφος.

журналистика, -и θ. δημοσιογραφία. || δημοσιογραφικά έργα.

журналистский επ. δημοσιογραφικός.

журнальний επ. του περιοδικού. -ая статья άρθρο περιοδικού.*

***жури́ко**, -а α. (παλ.) καθορισμένη μέρα.

журча́ние, -я ουβ. κελάρυσμα. || μουρμούρισμα.

журча́ть, -чйт ρ.δ. κελарύζω. || μουρμουρίζω.

жүткий επ., βρ: -ТОК, -ТКá, -ο φοβερός, στυγρός, φρικώδης, απαίσιος.

жүтко επίρ. 1 φοβερά κλπ. επ. 2 ως κατηγ. φοβούμαι. мне - με πιάνει ο φόβος. мне что-то - έχω κάποιο φόβο, ανησυχώ. 3 (απλ.) πολύ, εξαιρετικά, φοβερά, τρομερά.

жүткость, -и θ. φόβος, προαίσθημα κιαού. || εμф. до -и βλ. жуть.

жуть, -и θ. 1 φόβος, δέος, τρόμος, φρίκη. 2 με σημ. κατηγ. βλ. жүтко (2!σημ.). || εμф. до -и σε αφάνταστο βαθμό, πάρα πολύ.

жүхлийй επ., βρ: жүхл, -а, -ο ξεθωριασμένος, ξεβαμμένος, ξέθωρος. || (για χλόη, φύλλα) μαραμμένος, αθαλής. ξηραμένος.

жүхцүть, -нет ρ.δ. ξεβάφω, ξεθωριάζω, αλλαξεθωριάζω. || μαραίνομαι, μαραγκιάζω, ζουριάζω. ξηραίνομαι.

жүчить, -чу, -чишь ρ.δ.μ. (απλ.) νουθετώ, παραινώ. ορμηνεύω, διαζάζω.

жүчóк, -чкá α. 1 μικρός κάρβουρος, σκαθαράκι. 2 ξυλοφάγος (έντοιο). 3 ηλεκτρική ασφάλεια (απο μικρό κλωνί καλωδίου).

***жүри** άκλ. 1 ουβ. (αθρσ.) οι κριτές, η κριτική επιτροπή. 2 α. (παλ.) άθλ. διαιτητής.

3

за πρόθεση με αιτ. ή οργανική. 1 πέρα(ν), έξω. жить - Гóродом ζω έξω από την πόλη. - предéлами πέραν των ορίων, έξω από τα όρια. вййти - дверь βγαίνω έξω από την πόρτα. уé-хать - Границу φεύγω για το εξωτερικό. - мó-рем, - моря́ми πέραν των θαλασσών. 2 πίσω, όπισθεν, κοντά. заперéть дверь - соσόй κλείνω πίσω μου την πόρτα. идите - мнóю éλατε κοντά μου (ακολουθείστε). он уéчал вскорь - ним αυτός έφυγε άμέσως κοντά από 'κεινον. - сáдом πίσω από τον κήπο. заложите рүки -

спинку βάζω τα χέρια πίσω. гоня́ться - πό-честями επιδιώκω τιμές. он пйшет мне писемó - писмóм μου γράφει γράμματα το ένα κοντά τ' άλλο. спря́таться - шйрмы κρύβομαι πίσω από το παραβάνι. он оставил егó далекó - со-сóй τον άφησε μακριά πίσω του. у негó ни - соσόй ни - женóй δεν έχει τίποτε ούτε αυ-τός ούτε η γυναίκα του. 3 για, διά. он на-кáзан за своó винү αυτός τιμωρήθηκε για το σφάλμα του. вступитсья - когó παίρνω το μέ-ρος κάποιου. просйт - когó παρακαλώ για κά-

ποιον· работать - двоίχ δουλεύω για δύο. -
 кого вы меня принимаете για ποιόν με περνά-
 τε· ручаться - κοτό εγγυώμαι για κάποιον· я
 купил это - десять рублей το αγόρασα για δέ-
 κα ρούβλια· благодарить - ...ευχαριστώ για...
 все - одногό, один - всех όλοι για τον ένα,
 ο ένας για όλους· - наличные деньги σε με-
 τρητά (τους μετρητοίς)· платё это прелёс-
 тно, - то же онό и дόрого το φόρεμα αυτό εί-
 ναι θαυμάσιο, γι' αυτό είναι και ακριβό· вы-
 даёт - достовёрное το παρουσιάζουν για έ-
 γκυρο· я бранил егó - лёность τον μάλωνα για
 την τεμπελιά του· - раз, - один раз για μια
 φορά· я зайду́ - вáми в два часа́ θα σας επι-
 σιμετώ στίς δυο η ώρα· послать - лекарством
 στέλλω για φάρμακο· ходитъ - детьмí πηγαίνω
 για τα παιδιά· он смóтит - моём дóмом αυ-
 τός επιβλέπει το σπίτι μου. || (σημαίνει σιο-
 πό)· - великое дело για μεγάλο έργο· сорóть-
 ся - первенство αγωνίζομαι για το πρωτάθλη-
 ма. 4 αντί, για· око - око οφθαλμόν αντί ο-
 φθαλμού· зуб за зуб обóнτα αντί обóнτος. 5
 υπέρ· говоритъ - и прóтив μιλώ υπέρ και κα-
 τά· (στην ψηφοφορία) кто -? ποιός είναι υ-
 πέρ; стоятъ - правду υπερασπίζω την αλήθεια
 (το δίκαίο)· - кем ή - чем дело στάло για
 ποιόν ή για ποιό πράγμα πρόκειται. 6 (για
 χρόνο) κατά, την ώρα· это случилось - обéдом
 αυτό συνέβηκε την ώρα του φαγητού. 7 απο-
 взять за руку πιάνω απο το χέρι· повесить
 за ноги κρεμάω απο τα πόδια· водить за нос
 ζέρνω απο τη μύτη· обóсить - окнó ρίχνω α-
 πο το παραθύρι· схватить когó за ворот πιá-
 νω κάποιον απο το γιακά· принимáться - ра-
 зóту αρχίζω (πιάνω) τη δουλειά· заткнёт что
 за пояс κρεμάω κάτι απο τη ζώνη. 8 στον, στην,
 στο· сестъ - стол, за обéд, - ужин κάθομαι
 (παίρνω θέση) στο τραπέζι, στο γεύμα, στο
 δείπνο· сидеть - столóm, - обéдом, - уж-
 ном κάθομαι (παραβρίσκομαι) στο τραπέζι, στο
 γεύμα στο δείπνο· он даёт - дочерью миллион
 драхм αυτός δίνει (προίκα) στη θυγατέρα του
 ένα εκατομύριο δραχμές· - ваше здорóвье στην
 υγεία σας. 9 (σημαίνει απόσταση)· - версты
 от сюда ένα βέροτιο απ' εδώ. 10 προς· ногá
 за ногу, шаг - шагом βήμα προς βήμα. 11 με·
 она вышла - воённого αυτή παντρεύτηκε (με)
 στατιωτικό. 12 λόγω, για λόγους, για, ένε-
 ка, εξ αιτίας· σαν, ως· - неспособнóстью λό-
 γω ανικανότητας· - старóстью лет σαν παρή-
 λιος· награждáть - службу βραβεύω για υπη-
 ресία· - недостáток времени λόγω έλλειψης
 χρόνου. 13 εν, κατά· - отсутствием εν απου-
 сία, άπόντος. 14 (για εργασία, ασχολία)·
 взяться - работу πιάνω τη δουλειά· взяться
 - перó πιάνω την πένα, αρχίζω να γράφω. 15

μέσα, εντός, στον, στην, στο· держáть, спрý-
 тать кáмень - páзухом κρατώ, κρύβω πέτρα στον
 κόρφο (έχω ύπουλο σιοπό). 16 αντί, για, στη
 θέση· расписáться - óрáта υπογράφω για τον
 αδερφό. 17 (διάφορες επί μέρους σημασίες)·
 - вáми остаётся ещё два рубля мένετε ακόμα
 χρέος δυο ρούβλια· запишítе это - мнóю γρά-
 фетеτέ το στο λογαριασμό μου (θα σας το χρω-
 στώ εγώ)· - мой счёт με δικά μου έξοδα· -
 все́ми расхóдами остáлось ещё сто рублей α-
 φαιρουμένων όλων των εξόδων, έμειναν ακόμα
 εκατό ρούβλια· е́мý за сорок лет αυτός είναι
 πάνω απο σαράντα φρόνια, πέρασε τα σαράντα·
 что за шум? τι θόρυβος είν' αυτός· это гáло
 - врéмя... αυτό έγινε τον καιρό... || (με την
 ιδιότητα) - подпíсью министрa με την υπογρα-
 φή του υπουργού· - то (αντιδιαστολή) γι' αυ-
 τό. || σαν, ως, για· признáть - óлáго ευδο-
 κώ, συγκατανεύω. || (αντικείμενο επιδίωξης)·
 охóтитесь - куропáтками κυνηγώ πέρδιες. ||
 (άλλες σημασίες)· взáться - ору́жием παίρνω
 τα όπλα (επαναστατώ)· - исключéнием εξαίρέ-
 σει, εκτός· он - все́ сёрдится óла του φαί-
 νε· за́работок за год οιετήσιες αποδοχές· -
 неделёю, - мéсьяц σε μια βδομάδα, σ' ένα μή-
 να· ни - что με κανένα τρόπο.

3α... (πρόθεμα) I μ' αυτό σχηματίζονται
 ρήματα με τις εξής σημασίες: 1 έναρξη, αρ-
 χή ενέργειας, δράσης: заплóдировать, за-
 пётъ κλπ. 2 επίτευξη αποτελάσματος της ε-
 νέργειας ή κατάστασης: завоевáть, закрепитъ
 κλπ. 3 (με το μόριο „ся" ή κ. χωρίς αυτό)
 πέρα απο τα όρια: захвалítъ, закормítъ. 4
 (κατεύθυνση της ενέργειας) πίσω απο· завер-
 нуть за угол στρίβω πίσω στη γωνία. 5 (κί-
 νηση) πέρα, μακριά: завезтí, загнáть κλπ.
 6 (μπαίνω για λίγο, περνά βιαστικά, στο πό-
 δι) забежáть, занестí κλπ. 7 (ενέργεια μό-
 νο κατά την επιφάνεια ή στην άκρη: заплитъ.
 II χρησιμοποιείται για σχηματισμό ουσ. κ. επ.
 με σημ. πέρα, αντίπερα, απο πέρα, πέρα απο:
 зарéчье, зарéчный.

заавансировать, -рю, -руешь ρ.δ.μ. προ-
 πληρώνω, προκαταβάλλω.

заадресовáть, -сýю, -сýешь ρ.σ.μ. γράφω
 την ταχυδρομική διεύθυνση.

заактíровать, -рю, -руешь ρ.σ.μ. εγγράφω
 στην πράξη· συντάσσω πράξη.

заалéть, -éет ρ.σ. 1 κοιμνίζω· щёки мálъ-
 чика -ли τα μάγουλα του παιδιού κοιμνίσαν.
 2 αρχίζω να κοιμνίζω. || -ся βλ. ρ. ενεργ. α
 зааплóдировать, -рю, -руешь ρ.σ. αρχίζω
 να χειροκροτώ.

заарендовáть, -дýю, -дýешь ρ.σ.μ. ενοικι-
 άζω ακίνητα.

заарендóвывать ρ.δ. βλ. заарендовáть.

заарестовать, -тýп, -тýешь ρ.σ.μ. βλ. арестовать.

заарестовывать ρ.δ. βλ. арестовать.

заарканыть ρ.σ.μ. πιάνω με το λάσσο. Πμφ. (απλ.) βροχιάζω, πιάνω στο βρόχο.

заартачиться, -чусь, -чишься ρ.σ. αρχίζω να πεισμώνω.

заасфальтировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. ασφαλτοστρώνω.

заатлантический επ. υπερατλαντικός.

заахать ρ.σ. αρχίζω να στενάζω.

забава, -и θ. διασκέδαση, τέρψη, ψυχαγωγία, αναψυχή.

забавить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. βλ. забавлять.

забавлять ρ.δ.μ. διασκεδάζω, τέρπω, ψυχαγωγώ. ОН -ЯЛ гостей шутками и анекдотами αυτός διασκεδάζε τους φιλοξενούμενους με αστεία και ανέκδοτα. ВАШИ угрозы меня только -ЯЛ οι φοβέρες σας με διασκεδάζουν (μόνο). || -ся διασκεδάζω, τέρπομαι, ψυχαγωγούμαι.

забавник, -а α., -ница, -и θ. ευτράπελος, αστειολόγος, αστείος.

забавно 1 επίρ. διασκεδαστικά, τερπνά. 2 ως κατηγ. είναι διασκεδαστικό. МНЕ - μου είναι διασκεδαστικό.

забавность, -и θ. διασκεδαστικότητα.

забавный επ., βρ: -вен, -вна, -вно διασκεδαστικός, ψυχαγωγικός, τερπνός. - рас-скáz τερπνό διήγημα. || αστείος, ευτράπελος, φιλοσοφώμμος.

забагривать ρ.δ. καμανιάζω, πιάνω με το καμάκι. || -ся καμανιάζομαι, πιάνομαι με το καμάκι.

забагрить ρ.σ. βλ. забагривать.

забазировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. εφοδιάζομαι, προμηθεύομαι, εναποθηκεύω.

забалансировать, -рую, -руешь ρ.σ. αρχίζω να ισορροπώ, να κρατώ ισορροπία.

забалластировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. χαλικοστρώνω, σιυροστρώνω.

забаллотировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. καταψηφίζω, μαυρίζω.

забаллотировывать ρ.δ. βλ. забаллотировать.

забаловать¹, -лýю, -лýешь ρ.σ.μ. (απλ.) καλομαθαίνω, χαλώ το χαρακτήρα με τήν υπερμετρη περιποιητικότητα.

забаловать², -лýю, -лýешь ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να ατακτώ. || -ся αρχίζω να ατακτώ.

забалонивать ρ.δ. βλ. забаловать¹.

забалтывать(ся) ρ.δ. βλ. забалтать(ся).

забаробанить ρ.σ. αρχίζω να τυμπανίζω.

забаррикадировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. οδοφράσσω, εγείρω, φτιάχνω οδοφράγματα. || -ся προφυλάσσομαι πίσω από τα οδοφράγματα.

забасить, -башý, -басишь ρ.σ. αρχίζω να

κάνω μπάσο.

забастовать, -тýп, -тýешь ρ.σ. 1 απεργώ, κάνω απεργία. 2 παύω να κάνω κάτι, να ασχολούμαι. αδρανών.

забастовка, -и θ. απεργία. всеобщая - γενική απεργία. всегрéческая - πανελλαδική απεργία. - протéста απεργία διαμαρτυρίας. - солидарности απεργία αλληλεγγύης. объявить -у κηρύσσω απεργία.

забастовочный επ. απεργιακός. -ое движение απεργιακό κίνημα. - комитét απεργιακή επιτροπή.

забастовщик, -а α., -ца, -и θ. απεργός.

забабкать ρ.σ.μ. νανουρίζω, βαυκαλίζω, αποκοιμίζω.

забабкивать ρ.δ.μ. βλ. забабкать.

забвение, -я ουδ. 1 λησμονιά, λησμοσύνη, ξεχασμα, ξεχασιά, λήθη. || παραμέληση. - своегó долга παραμέληση του καθήκοντος. 2 (παλ.) βλ. забытьё. || сѣфр. предáть в -ю παραδίνω στη λήθη, ξεχνών. рекá -я η Λήθη.

забвенный επ. βλ. забытый.

забег, -а α. 1 τρέξιμο. 2 (αθлт.) δρόμος. - 800 мéтров δρόμος 800 μέτρων.

забегание, -я ουδ. τρέξιμο.

забегать ρ.σ. αρχίζω να τρέχω. || (για μάτια, βλέμμα) περιφέρωμαι. глазá егó трусли-во -ли τα μάτια του δειλά περισκοπούσαν. || -ся κουράζομαι από το πολύ τρέξιμο.

забегать ρ.δ. βλ. забегать.

забеднеть ρ.σ. (απλ.) φτωχαίνω.

забежать, -бегý, -бежишь, -бегýт ρ.σ. 1 μπαίνω μέσα τρέχοντας. волк в деревню -άλ ο λύκος μπήκε στο χωριό. || μπαίνω για λίγο, επισκέπτομαι στα γρήγορα, στα πεταχτά. ОН НИКОГДА к нам не -άλ δεν πέρασε ούτε και για λίγο ποτέ από το σπίτι μας. - в магазинε-тиéμαι στο μαγαζί. 2 απομακρύνομαι, ξεμακραίνω, αλαργεύω. 3 προηγούμαι, προπορεύομαι, προτρέχω, προβοδίζω. || сѣфр. - вперёд προτρέχω, προπορεύομαι. ξεπερνών, υπερβάλλω.

забелеть, -éет ρ.σ. 1 ασπρίζω, φαίνομαι άσπρος. из далекá -ли домики деревни από μακριά άσπριζαν τα σπιτάκια του χωριού. 2 αρχίζω ν' ασπρίζω. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

забеливание, -я ουδ. βλ. забелка.

забеливать ρ.δ.μ. βλ. забелить. || -ся ασπρίζομαι.

забелить, -белю, -белишь ρ.σ.μ. 1 ασπρίζω, λευκαίνω. 2 (απλ.) καρυεύω οσύπα με κρέμα, ασπρίζω.

забелка, -и θ. 1 άσπρισμα, λεύκανση. 2 (απλ.) καρύευμα οσύπας με κρέμα ή γάλα, άσπρισμα.

забелить(ся) ρ.δ. (παλ. и. απλ.) 3λ. забелить(ся).

заберег, -а α. (διαλι.) όχη ποταμού ή λίμνης ξεπαγωμένη. || παρόχθια λωρίδα πάγου.

забеременеть, -ею, -еешь ρ.σ. μένω έγκυα.

забеседоваться ρ.σ. πιάνω την κουβέντα, το στήνω (στρώνω) στην κουβέντα.

забеспокоить ρ.σ. αρχίζω νά ανησυχώ. || -ся αρχίζω να ανησυχώ.

забетонировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. τσιμεντάρω.

забивание, -я ουδ. χτύπημα.

забивать(ся) ρ.δ. βλ. забить(ся).

забивка, -и θ. χτύπημα· - гвоздѣй χτύπημα καρφιών.

забинтовать, -тѹю, -тѹешь ρ.σ.μ. επιδένω· - рѹку επιδένω το χέρι. || -ся επιδένομαι.

забинтовывать(ся) ρ.δ. βλ. забинтовать(ся).

забрание, -я ουδ. πάρισμο· πιάσιμο.

забрать ρ.δ.μ. 1 βλ. забрать. 2 φωνίζω ταχτινά, είμαι πελάτης· φωνίζω με πίστωση, βερεσέ. 3 αυξάνω την ταχύτητα, επιταχύνω, πατώ γνάξι. 4 δίνω (κάνω) να καταλάβει, επιδρώ πολύ. || -ся βλ. забраться.

забрать ρ.δ. βλ. забраться.

забрѣтость, -и θ. κωκοπάθηση, δεινοπάθηση· φοβία.

забрѣтый επ. απο μτχ. 1 χτυπημένος, μπηγμένος. 2 βασανισμένος, τυραννισμένος, παραδαρμένος, πολύπαθος. || καταφοβισμένος, έμφοβος.

забить, -бѣю, -бѣешь, προστι. -бѣй, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. забѣтый, βρ: -бѣт, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 μπήγω, καρφώνω· - свѣю μπήγω πάσσαλο· - гвозди χτυπώ καρφιά· - клин βάζω σφήνα. || (αθлт.) βάζω, περνώ στο στόχο· - гол βάζω γκολ, σημειώνω τέρμα· - шар в ѳгол περνώ μέσα τη μπίλα (στο μπιλιάρδο). 2 κλείνω, σφαλίζω, σφραγίζω, ταπώνω, βουλώνω· εμφράζω, φράζω· - окна досками κλείνω τα παράθυρα με σανίδες· - щѣли паклей βουλώνω τις χαραμάδες με στουπί· - проход εμφράζω τη διόδο. || μπουιάνω. || γεμίζω, καργάρω· - сарѣй γεμίζω κάργα την ξυλαποθήκη με καυσόξυλα. 3 ξεμπερδεύω, ξεκάνω ξυλοκοπώντας. 4 αποβλακώνω, ξεκουτιαίνω. 5 κνίγω, εμποδίζω την ανάπτυξη· сорняки -ли всходы та ζιζάνια έπνιξαν τις φύτες. || ξεπερνώ, υπερτερώ· эго инженеръ всех забѣт αυτός ο μηχανικός θα τους φάει όλους. 6 σκοτώνω, φονεύω (στο κυνήγι, στον πόλεμο κ.τ.τ.). 7 αρχίζω να χτυπώ· -ли барабаны άρχισαν να χτυπούν τα τύμπανα· - тревогу αρχίζω να χτυπώ συναγερμό. || αρχίζω να τουφεκίζω. || ηχώ, χτυπώ. || βγαίνω, εξέρχομαι με δύναμη. || προικαλώ τρόμο, τρεμούλα. || εμφρ. - голову кому συσκοτίζω το μυαλό κάποιου· емѹ -ли голову метафизикой του 'σχισαν το κεφάλι με τη μεταφυσική· -

в себѣ в голову χτυπώνω στο μυαλό, μου κολλά (χτυπώνεται) η ιδέα. || -ся 1 μαζεύομαι, περιορίζομαι· κρύβομαι· - в ѳгол μαζεύομαι στη γωνία. 2 διαπερνώ, εισχωρώ, πέφτω (για χιόνι, σκόνη κ.τ.τ.). 3 μπουικώνω, βουλώνω· тρυбѣ -лась ο σωλήνας βούλωσε. || αρχίζω να χτυπώ. || χτυπώ, χτυπιέμαι· - головой ο ότέκυ χτυπώ το κεφάλι στον τοίχο. || χτυπιέμαι (σε παραφορά θλίψης). || αρχίζω να πάλλω· сердце -лось η καρδιά άρχισε να χτυπά.

забѣйка, -и α. κ. θ. καβγατζής, -τζού, φιλόνομος.

забѣчливость, -и θ. εριστική διάθεση, εριστικό πνεύμα· διάθεση για καβγά.

забѣчливый επ., βρ: -лив, -а, -ο φιλόνομος, φίλερης, φιλοτάραχος, καβγατζής.

заблаговременно επίρ. επίκαιρα, έγκαιρα· предупредѣть - προειδοποιώ έγκαιρα.

заблаговременный επ. (παλ.) έγκαιρος, επίκαιρος· πρότερος, νωρίτερος.

заблагорассудить, -сѹжу, -сѹдишь ρ.σ. παλ. θεωρώ, κρίνω, βρίσκω λογικό, σκόπιμο· емѹ -лось приказѣть το βρήκε ορθό να διατάξει. || -ся (απρόσ.) θεωρώ λογικό, σωστό· емѹ -лось уѣхать θεώρησε σωστό να φύγει.

заблаговухать ρ.σ. αρχίζω να μωσχοβολώ, να ευωδιάζω.

заблѣкить ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να κουτοφέρνω κλπ. ρ. βλ. блажить.

заблѣвать, -блѣю, -блѣешь ρ.σ. (απλ.) λερώνω με ξερατά, ξερασματολερώνω.

заблестѣть, -блѣстѹю, -блѣстѣшь κ. -блѣшешь; ρ.σ. 1 λάμπω, φαίνομαι λαμπρός. 2 αρχίζω να λάμπω· глаза бѣсело -ли τα μάτια άρχισαν να λάμπουν απο χαρά.

заблѣять, -ѣет κ. заблѣѣть, -ѣет ρ.σ. αρχίζω να βελάζω.

заблѣстѣть ρ.σ. 1 βλ. заблестѣть (1 σημ.). 2 λάμπω· глаза -ли τα μάτια έλαμψαν.

заблудѣть, -лудѹю, -лудѣшь ρ.σ. (διαλι.) βλ. заблудѣться.

заблудѣться, -лудѹсь, -лудѣшься ρ.σ. περιπλανιέμαι, χάνω το δρόμο. || εμφρ. - в трѣх сѣснах δεν ξέρει να μοιράσει δυο γαϊδάρων άχυρο· κνίγεται σ' ένα κουτάλι νερό.

заблудѣший επ. 1 περιπλανώμενος. 2 μτφ. άσωτος, ακόλαστος. || εμφρ. -ая овца το απολωλός πρόβατον.

заблудѣший επ. (απλ.) περιπλανημένος. || τυχαίος, συμπτωματικός.

заблудѣться ρ.δ. πλανώμαι, απατώμαι, λαθεύω, γελιέμαι· вы -етесь считѣя εγό ѳскренним человеком απατάστε αν θεωρείτε αυτόν ειλικρινή άνθρωπο.

заблудѣние, -я ουδ. πλάνη· αντίληψη, κρίση, πίστη εσφαλμένη· ввести в - πλανώ, οδηγώ

γώ, παρασύρω σε πλάνη· **ИСКОРЕНЯТЬ** -Я βγάζω, αφαιρώ όλες τις πλάνες (δείχνω τον αληθινό δρόμο)· **ВПАСТЬ В** - πέφτω σε πλάνη· **ВЫВЕСТИ ИЗ** -Я βγάζω απο την πλάνη (μεταπειθώ).

заболать ρ.σ.μ. κερατίζω, κουτουλώ, κουτρώ, -ίζω.

забóй! -Я α. (στα ορυχεία) μέτωπο.

забóй? -Я α. σκότωμα, σφαγή, σφάξιμο ζώων.

забóйщик, -а α. μιναδόρος, ανθρακωρύχος.

заболáчивание, -я ουδ. τεлма́τωση, λίκνισμα.

заболáчивать(ся) ρ.δ. βλ. **заболоты́ть(ся)**.

заболева́емость, -и θ. νοσηρότητα.

заболева́ние, -я ουδ. 1 αρρώστημα. 2 αρρώστεια, ασθένεια, νόσος, νόσημα, πάθηση.

заболева́ть ρ.δ. βλ. **заболéть**.

заболéть ρ.σ. 1 αρρωσταίνω, ασθενώ, νοσώ. || μου πονά, έχω πόνο· **У МЕНЯ** -έλα **ГОЛОВА** μου πόνεσε το κεφάλι. 2 αρχίζω ν' αρρωσταίνω.

заболóнный επ. στεατικός (για δέντρα).

заболонь, -и θ. στέαρ, το ξύλο που βρίσκεται αμέσως μετά το φλοιό.

заболóтитъ, -лóчу, -лóтишь ρ.σ.μ. τεлмаτώνω, βαλτώνω, μεταβάλλω σε βάλτο. || -ся τεлмаτώνομαι, μετατρέπομαι σε βάλτο.

заболóченность, -и θ. τεлма́τωση, βάλτωση, μετατροπή σε βάλτο.

заболóченный επ. τεлмаτωμένος, βαλτωμένος, ελοποιημένος· -ая μέσтность βαλτότοπος.

заболтáть ρ.σ.μ. (απλ.) 1 ανακατεύω (για ρευστά). 2 αρχίζω ν' ανακατεύω. || -ся 1 αρχίζω να ανακατεύομαι. 2 αρχίζω να ταλαντεύομαι.

заболтáть ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να φлуαρώ. || -ся φлуαρώ. || αρχίζω να φлуαρώ.

забóр! -а α. περίβολος, περιτειχισμα, μάντρα· περίφραγμα, φράχτης.

забóр? -а α. πάρσιμο, λήψη· ~ **водá из рé-** κή πάρσιμο νερού απο το ποτάμι.

заборáнивать ρ.δ. βλ. **заборонить**. || -ся -ется σβαρίζομαι.

забóрный επ. βρ: -рист, -á, -о. 1 οξύς, δριμύς, δραστηνός· καυστικός· δυνατός· -ое **ВИНО** δυνατό κρασί· **табáк** βαρύς καπνός· -ая **ГОРЧИЦА** καυστικό σινάπι ή μουστάρδα. 2 μτφ. συναρπαστικός, ελκυστικός. || μτφ. θλιπτικός, προσβλητικός.

забóрка, -и θ. (διαλι.) ξύλινο μεσότοιχο.

забормотáть ρ.σ. αρχίζω να μουμουρίζω, να μεμφιμοιρώ, να γκρινιάζω.

забóрник επ. του περίβολου, της μάντρας· - столб ο στύλος της μάντρας. || μτφ. απρεπής, ευτελής· άγαρμος, άκοσμος· -ая **литература** ευτελής φιλολογία· -ая **орань** (зýгань κ.τ.τ.) χυδαιοβρисиές, χυδαιοότητες.

забóрник επ. της λήψης, του παρσίματος. || της εισαγωγής, της εισδοχής· -ая **трубá** σω-

λήνας εισδοχής.

заборонить ρ.σ. βλ. **боронить**.

забóта, -н θ. 1 φροντίδα, σκέψη, έγνοια· **ОН ПРИЧИНЯЕТ МНЕ МНОГО** -ότ αυτός με βάζει σε πολλές έγνοιες. 2 μέριμνα, φροντίδα, επίβλεψη, περιποίηση· - **О ПОЛЬНОМ** περιποίηση ασθενή· **ПРОЯВИТЬ** -у δείχνω φροντίδα. || πλθ. -н φροντίδες, σιοτούρες. || **εμφ.** **без** -ότ α-μέριμνα, ξέγνοιαστα· **НЕ ТВОЯ** (εγó κ.τ.τ.) - δεν είναι δική σου, δική του κλπ. δουλιά, δε σ' ενδιαφέρει· **НЕ БЫЛО** -н! σα να μην έφταναν αυτά! αυτό χρειάζονταν (ή έλειπε) ακόμα! (για απρόοπτο, δυσάρεστο γεγονός).

забóтитъ, -óчу, -óтишь ρ.δ.μ. ανησυχώ, με ανησυχεί, με τρώει η σκέψη· φοβούμαι· **ОТЦА** -ла **СУДЬБА** **СВОЕГО** **СЫНА** τον πατέρα ανησυχούσε η τύχη του παιδιού του· **ЭТО** **ЕГÓ** **МАЛО** -ит αυτό λίγο τον ανησυχεί. || - **ся** 1 ανησυχώ, φοβούμαι. 2 ενδιαφέρομαι, φροντίζω, μεριμνώ, κοιτάζω, νοιάζομαι· **Я НИМАЛО** **НЕ** -чусь **О** **НЕМ** καθόλου δε φροντίζω γι' αυτόν· **ОН** **МАЛО** -ит-ся **О** **СВОЕМ** **ЗДОРОВЬЕ** αυτός λίγο ενδιαφέρεται για την υγεία του· - **О** **ЧЬИХ** **ВЫГОДАХ** φροντίζω για τα συμφέροντα κάποιου.

забóтливость, -и θ. ανησυχία. || φροντίδα, μέριμνα· επιμέλεια.

забóтливый επ., -лив, -а, -о έμφροντης, περίφροντης, πολυμέριμος, νοιασμένος. || επιμελής, προβλεπτικός· - **ХОЗЯИΝ** προνοητικός νοικοκύρης.

забóтний επ. (παλ.) βλ. **забóтливый**.

забóяться, -бóсь, -бóшься ρ.σ. (απλ.) φοβούμαι, αισθάνομαι φόβο.

забракóвать, -кýю, -кýешь, παθ. μτχ. -кó-**ванный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. βγάζω άχρηστο, σιάρτο, απορρίπτω σαν κακοτεχνία.

забракóвывать(ся) ρ.δ. βλ. **забракóвати(ся)**.

забрáло, -а ουδ. (παλ.) γείσο κράνους, περικεφαλαίας. || **εμφ.** **с** **открýтым** (ή **пóднятým**) -ом ανοιχτά, φανερά και ξάστερα, ανεπιφύλαχτα, αναφανδόν.

забранить, ρ.σ.μ. μαλώνω, επιτιμώ, επιπλήττω· βρίζω. || -ся αρχίζω να μαλώνω, να αλληλοβρίζομαι.

забрáсывание?, -я ουδ. γέμισμα με ρίψη· - **ЯМЫ** **ЗЕМЛÉЙ** γέμισμα του λάκκου με χώμα.

забрáсывание?, -я ουδ. ρίψη, ρίξιμο.

забрáсывать ρ.δ. βλ. **забросáть**?

забрáсывать ρ.δ. βλ. **забросить**.

забрáть?, -берý, -берéшь, παρλθ. χρ. **забрáл**, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **забранный**, βρ: -ран, -а, -о ρ.σ.μ. 1 παίρνω, πιάνω, λαβαίνω με τα χέρια. || (παλ.) παίρνω δανεικά, δανείζομαι (κυρίως για χρήματα). 2 παίρνω· **ВЗЯТЬ** **с** **СОБОЙ** παίρνω μαζί μου. 3 αφαιρώ, αρπάζω· **за** **ДОЛГ** -άλ εγó πόλε για το

χρέος του πήρε το χωράφι-του. || συλλαμβάνω· εγώ -άλ πατρώλ τον πήρε (έπιασε) η περίπολος. 4 μτω. κυριεύω, κατέχω, καταλαβαίνω· εγώ -λά οχότα τον κυριεύσε η επιθυμία· εγώ -άλ страх τον κυριεύσε ο φόβος· εθ -λά мысль την κυριεύσε η σιέψη. 5 (ραπτ.) μαζεύω, κοντεύω, παίρνω· - шов μαζεύω λίγο τη ραφή· - рукав κοντεύω λίγο το μανίκι. 6 αποκλίνω, κόβω· - вправо κόβω δεξιά. 7 αγκιστρώνομαι, σιαλώνω· якорь -άλ η άγκυρα έπιασε. || **εμφρ.** - сяду παίρνω (αντλώ) δύναμη· αποκτώ επίδραση· - (себѣ) в голову μου κολλά (τυπώνεται) στο μυαλό η ιδέα.

забрать² (γραμμ. στοιχ. βλ. забрать³) ρ.σ.μ. κλειίνω, φράζω.

забраться, -берусь, -берёшься, παρλθ. χρ. забрался, -бралась, -бралось ρ.σ. 1 σιαραφλώνω· εισχωρώ, χώνομαι, εισδύω· - на самую верхушку дѣрева σιαραφλώνω ως την ψηλότερη κορυφή του δέντρου· вѣры -лись в комнату чѣрез окно οι κλέφτες μπήκαν στο δωμάτιο απο το παραθύρι. || διαπερνώ, μπαίνω (για άνεμο, βροχή, χιόνι κ.τ.τ.). 2 φεύγω μακριά. || κρύβομαι· - в глубόкое, подполье μπαίνω σε βαθιά παρανομία.

забрелать ρ.δ. βλ. забрести.

забрѣдѣть, -брѣжу, -брѣдишь ρ.σ. αρχίζω να παραμιλώ.

забрѣжить, -ит ρ.σ. υποφώσιω, αρχίζω να φέγγω· чутъ -ил свет μόλις άρχισε να φέγγει, να χαράζει. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

забрѣчатъ, -чѣ, -чѣшь ρ.σ. αρχίζω να κροτώ, κροταλίζω, βροντώ.

забрести, -брѣдѣ, -брѣдѣшь, παρλθ. χρ. забрѣл, -лѣ, -лѣ, μτχ. παρλθ. χρ. забрѣдшии ρ.σ. μπαίνω, πέφτω· скотина -лѣ в сад τα ζώα έπεσαν στον δεντρούηπο. || μπαίνω, περνώ διαβατικός. || περιπλανώμενος απομακρύνομαι· мы -ли далеко в лес εμείς μπήκαμε βαθιά στο δάσος.

забривать ρ.δ. βλ. забрѣть.

забрѣть, -рѣю, -рѣешь ρ.σ.μ. (παλ.) παίρνω στρατιώτη, στρατολογώ (γιατί εκείνους που κρίνονταν „κιανοί" απο τους στρατολόγους τούς ζύριζαν το μπροστινό μέρος του κεφαλιού). || **εμφρ.** - лоб комѣ βλ. ρ. забрѣть.

забродѣть¹, -бродѣ, -бродѣшь ρ.σ. αρχίζω να περιπλανιέμαι.

забродѣть², -бродѣт ρ.σ. αρχίζω να ζυμούμαι. **забродѣть**³, -бродѣ, -бродѣшь ρ.σ.μ. (απλ.) λερώνω, λασπώνω τίς άκρες του ενδύματος.

забронировать(ся) ρ.σ. βλ. бронировать(ся). **забрѣс**, -а α. παραμέληση, παράβλεψη, αφροντισιά, εγκατάλειψη.

забрѣсать¹ ρ.σ.μ. ρίχνω, γεμίζω με· - ров землѣи γεμίζω την τάφο με χώμα. || βάζω, θέ-

τω· докладчика -ли вопросами στον ομιλητή έπεφταν βροχή οι ερωτήσεις· -ал вас писѣма-ми σας έστειλα ένα σωρό γράμματα (πάρα πολλά).

забрѣсать² ρ.σ. αρχίζω να ρίχνω. || -ся αρχίζω να ρίχνομαι.

забрѣсѣть, -ѣшу, -ѣсишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. забрѣсѣннѣи, βρ: -шеи, -а, -о ρ.σ.μ. 1 ρίχνω, πετώ· - нѣвод ρίχνω το δίχτυ. || κάμπω, γέρνω· - гѣлову назад ρίχνω πίσω (ανακάμπω) το κεφάλι· - одну нѣгу на другѣго βάβάζω το πόδι απαντά· судѣбѣ εγώ -ла далеко η τύχη τον έρριξε μακριά. 2 αφήνω, ξεχνώ· я -ил кудѣ-то ключѣ, а тепѣрь не найду άφησα κάπου τα κλειδιά και τώρα δεν τα βρίσκω. 3 εγκαταλείπω, παραμελώ· она совсѣм -ла детѣи αυτή εντελώς παραμέλησε τα παιδιά. 4 σταματώ, παύω να ασχολούμαι· - музыку παρατώ τη μουσική· - чтѣние παρατώ το διάβασμα.

забрѣсѣнность, -и θ. παραμέληση, εγκατάλειψη, παράτημα.

забрѣсѣннѣи επ. απο μτχ. εγκαταλειμμένος, παρατημένος· - сад παρατημένος δεντρούηπος· - рѣбѣнок παρατημένο παιδάκι. || ανεπίβλεπτος, παραμελημένος, ανεπιμέλητος, απεριποίητος· - вид παραμελημένη όψη (εμφάνιση).

забрѣсѣтъ¹ ρ.σ.μ. ραντίζω, πιτσιλίζω· - чернилами πιτσιλίζω με μελάνη. || -ся ραντίζομαι, πιτσιλίζομαι.

забрѣсѣтъ² ρ.σ. αρχίζω να ραντίζω, να πιτσιλίζω. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

забрѣсѣвать(ся) ρ.δ. βλ. забрѣсѣтъ(ся)¹. **забрѣсѣннѣи** επ. (απλ.) ακόλαστος, διεφθαρμένος, ανήθικος· άσωτος. || ασελής· τολμηρός. || **εμφρ.** -ая голова ανήθικος άνθρωπος.

забрукѣсѣвать, -брукѣ, -брукѣшь ρ.σ.μ. σέρνω, ρυμουλκώ.

забрукѣсѣвать, -сѣет ρ.σ. αρχίζω να γλιστρώ. **забрукѣсѣтъ**, -и α. (απλ.) άνθρωπος ανήθικος, έκδοτος, έκλυτος, έκφυλος.

забрукѣсѣннѣи επ. (απλ.) ανήθικος, έκφυλος, έκλυτος, έκδοτος.

забрукѣсѣтъ ρ.σ. αρχίζω να γουγλουίζω.

забрукѣсѣвать, -тѣю, -тѣешь ρ.σ. αρχίζω να στασιάζω, να εξεγειρόμαι.

забрукѣсѣть, -ѣет ρ.σ. αρχίζω να γίνομαι φαί-ός, γκρίζος. || φαίνομαι γκρίζος.

забрукѣсѣвать(ся) ρ.δ. βλ. забрукѣсѣтъ(ся).

забрукѣсѣтъ¹ ρ.σ.μ. βλ. пробрукѣсѣтъ.

забрукѣсѣтъ² ρ.σ. αρχίζω να κάνω γεώτρηση, να καθετηριάζω. || -ся 1 καθετηριάζομαι. 2 εκτροχιάζομαι, βγαίνω απο τη σιδηροδρ. γραμμή, κάθομαι στο χώμα.

забрукѣсѣтъ ρ.σ. αρχίζω να βράζω, να κοχλάζω. **забрукѣсѣтъ**, -чѣ, -чѣшь ρ.σ. αρχίζω να μουρμουρίζω. || αρχίζω να γουργουλίζω.

забрукѣсѣтъ, -брукѣ, -брукѣшь ρ.σ.μ. γεμίζω με

χαλίτσια.

забўтка, -и θ. γέμισμα με χαλίτσια.

забўтўнка, -и θ. βλ. забўтка.

забўхатъ ρ.σ. αρχίζω να κροτώ.

забухатъ, -ает ρ.δ. βλ. забўхнуть.

забўхнуть, -нет, παρλθ. χρ. забўх, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. забўхий ρ.σ. φουσκώνω (απο υγρασία)· όчка -ла το βαρέλι φούσκωσε.

забўчиватъ ρ.δ. βλ. забўтїть.

забушеватъ, -шўю, -шўешь ρ.σ. αρχίζω να μαίνομαι· βλ. и. бушеватъ.

забуїнитъ ρ.σ. αρχίζω να καβγαδίζω.

забўванне, -я ουδ. λησμονιά, ξεχασιά.

забўватъ ρ.δ. βλ. забўть. || -ся 1 βλ. забўтїсь. 2 πέφτω σε αναισθησία.

забўвчивость, -и θ. ξεχασιά, ξεχαμάρα, επιλησμοσύνη· αφηρημάδα· по -и απο ξεχαμάρα.

забўвчивий επ., βρ: -чив, -а, -ο. 1 ξεχασιάρης, ξεχνιάρης, λησμονιάρης, επιλησμονας. 2 κμνηστικός, πρόξενος λήθης.

забўтїй επ. απο μτχ. λησμονημένος, ξεχασμένος· вражда била -а η έχθρα ξεχάστηκε· -не вещи в вагоне οι ξεχασμένες αποσκευές στο βαγόνι· - писателъ λησμονημένος συγγραφέας.

забўть, -бўду, -бўдешь, проστι. забўдь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. забўтїй, βρ: -бўт, -а, -ο ρ.σ. 1 λησμονώ, ξεχνώ· - нόμερ телефόна ξεχνώ τον αριθμό του τηλεφώνου· -дем πρό-шлоε λήθη στο παρελθόν· вы нас совсэм -ли εσείς μας ξεχάσατε τελείως. 2 παραμελώ, αφήνω χωρίς επίβλεψη. || **смор.** забўл дорόгу кудά ξεχάσα το δρόμο για κάπου (έπαυσα να μεταβαίνω κάπου)· забўл дўматъ έπαφα να σκέφτομαι (δε με ενδιαφέρει)· - чью ή какўю хлєб-солъ ξεχνώ το καλό που μου έκανε (είμαι αγνώμονας)· не - а) κοτό δεν ξεχνώ κάποιον (για σμοιβή)· β) комў-чегό δεν ξεχνώ κάποιον, δεν συγχωρώ· себѣ не - δεν ξεχνώ τον εαυτό μου (προκειμένου για κέρδος, όφελος)· что я -бўл? (там κ.τ.τ.) τι δουλειά έχω εγώ εκεί; τι να κάνω εκεί; || -ся 1 κοιμούμαι λιγάκι, με παίρνει λίγο ο ύπνος. 2 ξεχνιέμαι, αφαίρουμαι. 3 παραφέρομαι, εξοργίζομαι. || εντρέπομαι, παρεντρέπομαι, εντραχηλίζομαι. 4 λησμονώ, ξεχνώ.

забўтїѣ, -я, проθт. в забўтїѣ ουδ. 1 λήθαργος, -ία, λήθη. 2 λησμονιά, -σύνη, ξεχασιά. 3 αλλοφροσύνη, παραφροσύνη. || **смор.** впасть в - περιπίπτω σε λήθη· лежит в -бїй κείται αναίσθητος.

зав, -а α. βλ. забєдующий.

заваживатъ ρ.δ. βλ. завожатъ.

заважничатъ ρ.σ. αρχίζω να σοβαρεύομαι.

завал, -а α. σωρός, σωρεία· снєжнїй -χιονοστιβάδα· - брєвен σωρός κορμών δέντρων ή

απο κούτσουρα.

заваливанне, -я ουδ. σώριασμα, επισώρευση.

заваливатъ(ся) ρ.δ. βλ. завалїть(ся).

завалина, -и θ. πεζούλα, -ι· ανάχωμα κατά μήκος των τοίχων οικοδομών.

завалинка, -и θ. πεζουλάκι.

завалїть, -валю, -валишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заваленнїй, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 γεμίζω· - яму камнїами γεμίζω το λάκκο με πέτρες. || κλείνω, φράζω· брєвнами -ли ўлицу με κούτσουρα έκλεισαν το δρόμο. || συσσωρεύω, στοιβάζω. || μтф. είμαι παραφορτωμένος· работой я завален всєгдѣ απο δουλειά είμαι πάντοτε παραφορτωμένος. 2 γέρνω, κλίνω· большой -йл рόлову назад ο άρρωστος έγειρε πίσω το κεφάλι. 3 ρίχνω κάτω, γκρεμίζω· - стєну γκρεμίζω τον τοίχο. 4 μтф. (απλ.) χαλαρώνω, ξεχαρβαλώνω. 5 απρόσ. (απλ.) αισθάνομαι βάρος (στο λαιμό, στήθος, αυτιά κ.τ.τ.). || -ся 1 πέφτω κнїга -лась за диван το βιβλίο έπεσε πίσω στο ντιβάνι. || χώνομαι, εισδύω. 2 γέρνω, κλίνω· головѣ -лась το κεφάλι έγειρε. 3 γκρεμίζομαι, πέφτω, σπριάζομαι· старнїй дом -лся το παλιόσπιτο έπεσε. 4 μтф. (απλ.) αποτυχαίνω· дєло -лось η υπόθεση ναυάγησε. || **смор.** (хотъ) завалїсь (απλ.) αθλονία.

завалка, -и θ. γέμισμα· σωρός. || χωρητικότητα.

заваль, -и θ. (αθρσ.) απλ. εμπορεύματα πολυκαιρισμένα.

завалїть¹ ρ.σ.μ. (απλ.) λερώνω, λασπώνω κυλώντας.

завалїть² ρ.σ. αρχίζω να κυλώ κλπ. ρ. βλ. валїть.

завалїтїсь ρ.σ. παραπετιέμαι· писемю -лось в почте το γράμμα ήταν παραπεταγμένο στο ταχυδρομείο.

завалїщїй επ. (απλ.) παραπεταγμένος, παρατημένος· -ая книжонка παραπεταγμένο παλιοβιβλίο.

завариванне, -я ουδ. βλ. заварка.

завариватъ(ся) ρ.δ. βλ. заварїть(ся).

заварїть, -варю, -варїшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. завареннїй, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ρίχνω να βράσει (τσάι, καφέ κ.τ.τ.)· - белѣ ζεματίζω τα ρούχα· - ухў βράζω φαρόσουπα. 2 (τεχ.) βράζω, συγκολλώ. 3 μтф. (απλ.) ετοιμάζω, οργανώνω, μαγειρεύω. || -ся 1 βράζω, γίνομαι, είμαι έτοιμος· чай -лся το τσάι είναι έτοιμο. 2 οργανώνομαι, μαγειρεύομαι· дєло -лось η υπόθεση μαγειρεύτηκε.

заварка, -и θ. βράσιμο· ζεμάτισμα. || δόση στεγνού τσαγιού για βράσιμο.

заварнїй επ. για βράσιμο. || βρασμένος.

заварочнїй επ. για βράσιμο.

заварўχα, -и θ. (απλ.) σύγχυση, ανησυχία

σούρα, βαβυλωνία.

завезать ρ.δ. βλ. **завезать**. || -ся σκεπάζομαι, παρασύρομαι (απο άνεμο).

заведение, -я ουδ. 1 ίδρυμα· высшее учебное - ανώτερο εκπαιδευτικό ίδρυμα· исправительное - (παλ.) αναμορφωτικό ίδρυμα, αναμορφωτήριο· лечебное - θεραπευτήριο· догубодное - φιλανθρωπικό ίδρυμα. 2 κατάσταση, οίκος· торговое - εμπορικό κατάστημα· трактёрное (ή питётное) - πανδοχείο, καμπαρέ. 3 ίδρυση, ανέγερση, φτιάξιμο· - школ ανέγερση σχολικών κτιρίων. 4 (απλ.) συνήθεια· у нас такое - εμείς έχομε τέτοια συνήθεια.

заведование κ. (παλ.) **заведывание**, -я ουδ. καθοδήγηση· διεύθυνση· διαχείριση.

заведовать, -дую, -дуешь κ. (παλ.) **заведывать** ρ.δ. καθοδηγώ· διευθύνω· διαχειρίζομαι· - складом διαχειρίζομαι αποθήκη· - учреждением διευθύνω ίδρυμα· - хозяйственным отделом διευθύνω τον οικονομικό τομέα.

заведомо επίρ. προφανώς, πρόδηλα· σαφώς.

заведомый επ. προφανής, καταφανής, ολοφάνερος, πρόδηλος· γνωστός, πασίγνωστος, ονομαστός, ξακουστός· -ая ложь ολοφάνερο ψέμα· он - лентый αυτός είναι γνωστός τεμπέλης.

заведующий, -его α., -ая, -ей θ. διευθυντής, -τρια, διαχειριστής· - библиотечной διευθυντής βιβλιοθήκης· - хозяйственной частью διευθυντής οικονομικού τομέα, γενικός διαχειριστής· - отделом διευθυντής τμήματος, τμηματάρχης.

завезти, -везу́, -везёшь, παρλθ. χρ. завёз, -везла́, -лó, мтχ. παρлθ. χρ. завёзший, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. завезённый, βр: -зён, -зена́, -зено́ ρ.σ. 1 μεταφέρω διερχόμενος. || μεταφέρω απο μακριά. 2 μεταφέρω, παραδίνω (εμπορεύματα, υλια). 3 μεταφέρω μακριά.

завезовать(ся) ρ.σ. βλ. **версовать(ся)**.

завезовывать(ся) ρ.δ. βλ. **версовать(ся)**.

завере́ние, -я ουδ. βεβαίωση· διαβεβαίωση· еγγύηση· дать - διαβεβαίωνω.

заверитель, -я α. θεωρητής· подпись -я υπογραφή του θεωρητή.

заверить ρ.σ.μ. 1 διαβεβαίωνω· еγγυώμαι· доктор -ил меня́, что ничего́ страшного нет ο γιατρός με διαβεβαίωσε ότι δεν υπάρχει τίποτε το σοβαρό. 2 θεωρώ, εξελέγχω, εγκρίνω έγγραφο· - копию документа θεωρώ αντίγραφο εγγράφου.

завёрка, -и θ. θεώρηση· - документов θεώρηση εγγράφων.

завёрнуть, -ну́, -нёшь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. завёрнутый, βр: -нут, -а, -ο ρ.σ. 1 μ. τυλίγω, περιτυλίσω· - покупки в сумáгу τυλίγω τα φώνια με χαρτί. 2 μ. γυρίζω, ανεβάζω, μαζεύω· - рука́в μαζεύω το μανίκι· - подóл

μαζεύω το γύρο (ποδόγυρο). 3 αμ. στρίβω, κάνω, παίρνω στροφή, κόβω, γυρίζω· - налёво στρίβω αριστερά. 4 περνώ, μπαίνω διερχόμενος· он проёздом -ύл в деревню διαβαίνοντας αυτός κοντά πέρασε με απο το χωριό. 5 βιδώνω· - га́йку βιδώνω το περιπόχλιο. || κλείνω, σταματώ, σβήνω· - кран ή вóду κλείνω τη βρύση, το νερό· - газ σβήνω το φωταέριο. 6 επιπίπτω, πέφτω, ενσιήπτω· -ли морóзη έπεσε παγετός. || -ся 1 τυλίγομαι, κουκουλώνομαι· - в одеяло τυλίγομαι με το πάπλωμα· - в шинкель κουκουλώνομαι με τη χλαίνη. 2 ανασύρομαι, ανασηκώνομαι. 3 βιδώνομαι σφιχτά, σφίγω· кран -лся η βρύση έσφιξε (έκλεισε καλά).

завертéть, -верчу́, -вёртишь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. завёрченнйй, βр: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξελογιαζώ, ξεμυαλίζω, γυρίζω τα μυαλά. 2 αρχίζω να περιστρέφω κλπ. ρ.μ. βλ. **вертéть**. || -ся 1 πολυπραγμονώ, παραφροντίζω, καταπιάνομαι με πολλές δουλειές. 2 αρχίζω να (περι)στρέφομαι κλπ. ρ. βλ. **вертéться**.

завёртка, -и θ. 1 περιτύλιξη, -γμα· сумáга для -и χαρτί περιτυλίγματος. 2 δέμα περιτυλιγμένο. 3 μάνταλο, σύρτης. || **εκφρ.** **Храпéть во все носовёе** -и ροχαλίζω (ρεγχάζω) δυνατά.

завёрточный επ. του περιτυλίγματος, για περιτύλιξη· -ая машина μηχανή περιτύλιξης.

завёртывание, -я ουδ. 1 (περι)τύλιξη. 2 γύρισμα, μάζεμα. 3 στρίψιμο. 4 βίδωμα.

завёртывать(оя) ρ.δ. βλ. **завернуть(ся)**.

завершатъ(ся) ρ.δ. βλ. **завершить(ся)**.

завершающий επ. απο мтχ. τελειωτικός, τελικός· τελευταίος.

завершение, -я ουδ. ολοκλήρωση, αποπεράτωση, αποτελείωση, κατακλείδα.

завершить, -шу́, -шишь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. завершённый, βр: -шён, -шенá, -шено́ ρ.σ.μ. 1 (παλ.) τελειώνω ως την κορυφή, κορυφώνω. 2 αποτελείωνω, αποπερατώνω, αποτερματίζω· επιτελώ. || -ся αποπερατώνομαι, επιτελούμαι.

заверять ρ.δ. βλ. **заверить**. || -ся 1 βεβαιώνομαι. 2 θεωρούμαι

завесо, -а α. (παλ.) βλ. **завеса**.

завеса, -и θ. 1 κουρτίνα, στόρι. 2 πέπλος, παραπέτασμα (κάθε τι που εμποδίζει τή θέα, σαφή αντίληψη, γνώμη)· - дыма παραπέτασμα καπνού· - огнёй φραγμός πυρών· - тумána παραπέτασμα ομίχλης. || **εκφρ.** **приподнять**, ή **приоткрéть** κ.τ.τ. -у σηκώνω την αυλαία (φανερώνω, αποκαλύπτω)· упáла ή спáла - έπεσε το προσωπείο, σηκώθηκε η αυλαία (φανερώθηκε, αποκαλύφθηκε).

завесить, -вешу́, -весишь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. завешенный, βр: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. κρε-

δεφοδοιειά· φασαρία.

зависать ρ.δ. (αερπ.) αιωνιτώ στον αέρα.

зависеть, -вѣшу, -вѣсишь ρ.δ. εξαρτιέμαι έπο -ИТ ΟΤ ΟΒΣΤΟЯТΕЛЪСТВ αυτό εξαρτιέται απο τις περιστάσεις· Я НИ ΟΤ ΚΟΓΟ НЕ -шу δεν εξαρτιέμαι απο κανένα· ΤΟΛΥΚΟ ΟΤ ΒΑΣ -ИТ ΜΟΝΟ απο σας εξαρτιέται· Я ΟΔΕΛΑД ВСӨ, ЧТО ΟΤ ΜΕΝЯ -ЛО έμανα παν ό,τι περνούσε απο το χέρι μου.

зависимость, -и θ. εξάρτηση· ΠΟЛНЯЯ - πλήρης υποταγή· КРЕΠΟΣТНЯЯ - φεουδαρχική υποτέλεια· В -И ΟΤ εξαρτιέται απο.

зависимый επ., βρ: -СИМ, -а, -ο εξαρτημένος· -НЕ СТРАННЫ εξαρτημένες χώρες· -ΟΕ ПОЛОЖЕНИЕ κατάσταση εξάρτησης.

завистливость, -и θ. ζηλία· φθόνος.

завистливый επ., βρ: -ЛИВ, -а, -ο ζηλιάρης, -ιος· φθονερός, ζηλόφθονος, ζηλότυπος· - ЧЕЛОВΕК ΖΗΛΙΑΡΗΣ άνθρωπος· - ВЗГЛЯД ΖΗΛΙΑΡΙΚΗ ματιά.

завистник, -а α., -ница, -и θ. ζηλιάρης, -α· φθονερός, -ή.

завистный επ. (παλ.) βλ. завистливый.

зависть, -и θ. ζηλία· φθόνος, ζηλοφθονία, ζηλοτυπία· ΟΝА ΟΤ -и кусАла себе гҮБЫ αυτή απο τη| ζηλία δάγκωνε τα χείλη της· НА -и έτσι που να ζηλεύουν, για ζηλία.

завитой επ., βρ: зАВИТ, -ά, -ο. 1 κατσαρωμένος· -НЕ ВОЛОСЫ κατσαρωμένα μαλλιά. 2 ελικοειδής, συστριμμένος.

завиток, -ткі α. μπούιλα, βόστρυχος·||σπειρά (μια στροφή του πηνίου). || (αρχτ.) γλυφή ελικοειδής· -И КАПИТЕЛИ ελικοειδείς γλυφές κιονόκρανου.

завитуща, -и θ. 1 μπούιλα, βόστρυχος. 2 σπείρα, έλιγμα. || μτφ. περιστροφή· ευφυολογία.

завить, -вѣю, -вѣешь, παρλθ. χρ. завѣл, -λά, -λο; προστι. завѣй, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. завѣтѣй, βρ: -ВѢТ, -ά, -ο ρ.σ.μ. κατσαρώνω, σγουραίνω, βοστρυχίζω, κάνω μπούιλες· στρίβω. || πλένω· - венкі πλέω στεφάνια. || || περιτυλίγω, περιελίσσω. || **сѣфр.** i- гóре вєрѣвочкой πνίγω τη θλίψη. || -α 1 βλ. ρ. ενεργ. 2 στρίβωμαι, κλώθομαι. 3 οντουλάρομαι. 4 αρχίζω να περιπλένομαι κλπ. ρ. βλ. вѢТЬСЯ.

завихрение, -я ουδ. στροβιλισμός, στριφογύρισμα.

завихрять, -ИТ ρ.σ.μ. στροβιλίζω, περιδινώ. || -сЯ στροβιλίζομαι, περιδινούμαι.

завком, -а α. (заводской комитет) εργοστασιακή επιτροπή (συνδικαλιστική).

завкомовский επ. της εργοστασιακής επιτροπής.

завладѣвать ρ.δ. βλ. завладѣть.

завладѣть ρ.σ. 1 κυριεύω, παίρνω, καταλα-

βαίνω· - неприятной κρέπостью κυριεύω εχθρικό οχυρό. || ιδιοποιούμαι, σφετερίζομαι, αρπάζω· - чужим имением αρπάζω ξένη περιουσία. || συναρπάζω, κατέχω, τραβώ, προσελιύω· - общим вниманием τραβώ την προσοχή όλων· - нитью разговора συναρπάζω με την ομιλία. 2 μτφ. υποτάσσω φυχικά.

завлекательность, -и θ. ελκυστικότητα.

завлекательный επ., βρ: -лен, -льна, -ο; ελκιστικός, ελκυστικός.

завлекать(ся) ρ.δ. βλ. завлѣчь(ся).

завлѣчь, -влекѹ, -влекѣшь, -влекѹт, παρλθ. χρ. завлѣк, -влеклѣ, -лѣ, μτχ. παρλθ. χρ. завлѣкшии, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. завлѣченнѣй, ρ.σ.μ. 1 τραβώ, έλκω. || μτφ. προσελκύω, παρασέρνω. 2 μτφ. δελεάζω, μαγεύω. || -сЯ τραβιέμαι, έλκομαι, ελκίνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

завод¹, -а α 1 εργοστάσιο· металлургический - μεταλλουργικό εργοστάσιο· сталелитейный - χαλυβουργείο· машиностроительный - εργοστάσιο κατασκευής μηχανών. 2 ιπποφορβείο. || **сѣфр.** рнѣводнѣй - ιχθυοτροφείο.

завод², -а α. 1 κούρδισμα. 2 κουρδιστήρι. || **сѣфр.** НА - ή ДЛЯ -а για αναπαραγωγή, για πολλαπλασιασμό· (и) В -е нет (απλ.) ποτέ δεν είχα (ή ήταν)· κлопѣв у нас и в -е нет κούρους ούτε έχομε, ούτε είχαμε ποτέ.

заводѣла, -и α.μ.θ. (απλ.) πρωταίτιος, υποκινητής· κειραχτήριο.

заводить(ся) ρ.δ. βλ. завестѣ(сь).

заводить², -вожѹ, -водѣшь ρ.σ.μ. (απλ.) ταιπρωώ, κουράζω.

заводка, -и θ. κούρδισμα.

заводнение, -я ουδ. βάσιμο νερού, ενυδάτωση.

заводнить ρ.σ.μ. βάζω νερό, κάνω ενυδάτωση.

заводной επ. 1 κουρδίζομενος· -άя игръшка κούρδίζομενο παιγνίδι. 2 για κούρδισμα· -άя рѹчка λαβή κούρδίσματος· - κλειч κλειδιού κούρδίσματος.

заводнить ρ.δ. βλ. заводнить.

заводоуправление, -я ουδ. διεύθυνση εργοστασίου.

заводский κ. заводской επ. εργοστασιακός, του εργοστασίου. || ως ουσ. εργάτης εργοστασίου.

заводчик¹, -а α., -ца, -и θ. εργοστασιαάρχης.

заводчик², -а α., -ца, -и θ. οργανωτής, υποκινητής.

заводь, -и θ. κολπίσιος (ποταμού, λίμνης).

завоевание, -я ουδ. 1 κατάκτηση, κυριεύση. 2 μτφ. πλθ. επιτεύξεις.

завоеватель, -я α. κατακτητής.

завоевательный επ. κατακτητικός.

завоевать, -вожѹ, -вожѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. завѣванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1

καταχτώ, κυριεύω - странѣ καταχτώ χώρα -
οδράτη επαναχτώ, ξανακυριεύω. 2 αποικτώ, κερ-
δίζω, παίρνω - побѣду καταχτώ τη λευτεριά·
- доверіе αποικτώ την εμπιστοσύνη· - побѣду
κερδίζω τη νίκη. || ελικύω, σαγηνεύω, αιχμα-
λωτίζω· он -эл еѣ с пѣрвого взглѣда αυτός
την κατάχτησε με τήν πρώτη ματιά.

завоевывать ρ.δ. βλ. завоевѣть. || -оѣ κα-
ταχτιέμαι, κυριεύομαι. || αποχτιέμαι, κερδί-
ζομαι με αγώνα.

завоклѣть ρ.σ.μ. βάζω τα χαληνά, χαληνώνω.

завозъ, -ѣ α. μεταφορά, μετακίνηση· - ма-
териѣлов, товѣров μεταφορά υλικών, εμπορευ-
μάτων.

завозить¹, -вожѣ, -вѣзисъ ρ.δ. βλ. завезті.
|| -сѣ μεταφέρομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

завозить², -вожѣ, -вѣзисъ ρ.σ.μ. (απλ.) λε-
ρώνω, λασπώνω. || -сѣ λερώνομαι, λασπώνομαι.

завозить³, -вожѣ, -вѣзисъ ρ.σ. αρχίζω να
μεταφέρω. || -оѣ αρχίζω να μεταφέρομαι.

завѣзка, -и θ. μεταφορά, μετακίνηση.

завѣзній επ. εισαγωγικός, ξένος, μη ντόπιος.

завѣзня, -и θ. (διαλι.) είδος ποταμόπλοου.

заволѣкивать(сѣ) ρ.δ. βλ. заволѣчь(сѣ).

заволновѣть, -нѣю, -нѣешь ρ.σ. αρχίζω να
ανησυχώ, να ταράσσομαι. || -сѣ αρχίζω να α-
νησυχώ, να ταράσσομαι.

заволѣчь, -локѣ, -лочѣшь, -локѣт, παρλθ.
χρ. заволѣок, -κλѣ, -ό, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
заволѣочѣнный, βρ: -чѣн, -чѣнѣ, -чѣнѣ ρ.σ.μ.
1 κλείνω, σιεπάζω, καλύπτω· тѣчи -κλί ήѣσο
τα σύννεφα σιεπάσαν τον ουρανό· слѣзы -κλί
еѣ глѣзѣ τα μάτια της γέμισαν δάκρυα 2 (απλ.)
σέρνω, τραβώ. || -сѣ σιεπάζομαι, καλύπτομαι.

завонѣть, -ѣт ρ.σ. αρχίζω να βρωμώ.

завопить, -пѣю, -пѣешь ρ.σ. αρχίζω να κραυ-
γάζω κλπ. ρ. βλ. вопить.

заворѣкивать ρ.δ. βλ. заворожить. || -сѣ
γοητεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

заворѣчивать ρ.δ. βλ. заворотить. || (απλ.)
διευθύνω, διοικώ, κουμαντάρω. || -сѣ βλ. за-
воротитьсѣ.

заворковѣть, -кѣю, -кѣешь ρ.σ. αρχίζω να
γυρλίζω κλπ. ρ. βλ. ворковѣть.

заворожѣнный επ. απο μτχ. γοητευμένος, μα-
γεμένος.

заворожить, -жѣ, -жѣшь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. заворожѣнный, βρ: -жѣн, -жѣнѣ, -жѣнѣ ρ.
σ.μ. 1 μαγεύω. 2 μτφ. θέλω, γοητεύω· αιχ-
μαλωτίζω.

заворонить ρ.σ.μ. βλ. воронить.

заворотъ, -ѣ α. στροφή απότομη. || **εμφρ.** -
κισѣок ειλεός, στρόφος, συστροφή (κλώσιμο)
των εντέρων.

заворотить, -рочѣ, -рѣтишь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. заворѣченный, βρ: чѣн, -ѣ, -ѣ ρ.σ. 1

στρέφω, στρίβω, γυρίζω, κόβω· γυρίζω πίσω·
как проѣдешь мост, -и напѣрѣво μόλις περά-
σεις τη γέφυρα, στρίψε δεξιѣ· телѣжка -ла
на двор το αμάξι έστριψε για την αυλή. 2 μ.
κατευθύνω, μπάζω. 3 μαζεύω, αναστρέφω· -ру-
кавѣ μαζεύω τα μανίκια. || -сѣ 1 στρέφω,
στρίβω· γυρίζω. 2 αναστρέφομαι, μαζεύομαι.

заворѣчатъ(сѣ) ρ.σ. αρχίζω να στρέφω κλπ.
ρ. βλ. ворѣчатъ(сѣ).

заворошѣть(сѣ) ρ.σ. αρχίζω να αντιστρέφω
κλπ. ρ. βλ. ворοшѣть(сѣ).

заворчатъ, -чѣ, -чѣшь ρ.σ. αρχίζω να γογ-
γύζω κλπ. ρ. βλ. ворчатъ.

заврѣтсѣ ρ.σ. ψευδολογώ, κοπανάω ψέματα.

завсе επίρ. (απλ.) διαρκώς, πάντοτε.

завсегдѣ επίρ. (απλ.) πάντοτε.

завсегдѣтай, -ѣ α. θαμώνας.

завсегдѣшний, -ѣѣ, -ѣε επ. παντοτινός.

завтра επίρ. αύριο· до - ως αύριο· - ύт-
ром αύριο πρωί· - вѣчером αύριο βράδυ. || ως
ουσ. η αύριο· не отклѣдывай на - μην ανα-
βάλλεις για την αύριο.

завтрак, -ѣ α. το πρόγευμα· час -ѣ ώρα για
πρόγευμα. || **εμφρ.** кормить -ами χορταίνω με
υποσχέσεις.

завтракать ρ.δ. προγευματίζω, κολατσίζω.

завтрашний -ѣѣ, -ѣε επ. αυριανός· - день
η αυριανή μέρα, η αύριο· -ѣε числѣ η αυρια-
νή ημερομηνία· с -его дня απο αύριο. || **εμφρ.**
позабѣтитсѣ о - ем днѣ φροντίζω για την αύ-
ριο (για το μέλλον).

завуалированный επ. απο μτχ. θαμπός, ασα-
φής, καλυμμένος, σιεπασμένος.

завуалировать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. πα-
релθ. χρ. завуалированный, βρ: -ван, -ѣ, -ѣ ρ.
σ.μ. καλύπτω, σιεπάζω· επισκοτίζω, επι-
σκιαζώ. || μτφ. αποκρύπτω, τηρώ μυστικό, συ-
γκαλύπτω.

завуч, -ѣ α. (завѣдующий учебной частью)
υποδιευθυντής σχολείου, υπεύθυνος του διδα-
κτικού τομέα.

завчѣс, -ѣ α. (завѣдующий хозяйственной
частью) διαχειριστής, επιμελητής.

завѣветъ ρ.σ. (απλ.) φειδιάζω.

завѣвание, -ѣ ουδ. ούρλιασμα, ωρυγή· βού-
ισμα· - волка ούρλιασμα λύκου· - вѣтра βού-
ισμα του ανέμου· - сирѣны мούγκρισμα της
σειρήνας.

завѣвать ρ.δ. ουρλιάζω, ωρούμαι· μουγκρί-
ζω· βουίζω.

завѣвающий επ. ουρλιαστικός

завѣсить, -вѣшу, -вѣсисъ, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. завѣшенный, βρ: -шѣн, -ѣ, -ѣ ρ.σ.μ. υ-
περβάλλω, παραφουσκώνω, εξογκώνω.

завѣть, -вѣю, -вѣешь ρ.σ. αρχίζω να ουρ-
λιάζω κλπ. ρ. βλ. вѣть.

zavnyat' r.δ. βλ. zavysit'. || -ся υπερβάλλομαι, εξογκώνομαι.

zavnyonno, -я ουδ. υπερβολή, εξόγκωση, παραφούσκωμα.

zavnyonnyj επ. απο μηχ. υπερβολικός, υπερμετρος, εξογκωμένος, παραφουσκωμένος.

zavnyit', -it r.σ. 1 απρόσ. αρχίχω, να μαίνομαι. 2 ξεχειονίζω, παρασύρω το χιόνι.

zavnyivat' r.δ. βλ. zavnyit'.

zavnyit', -чу, -чипь r.σ.μ. σαμαρώνω· φορώνω.

zavnyat' r.δ. βλ. zavnyut'.

zavnyat', -vnyj, -vnyesh, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. zavnyannyj, -zan, -a, -o r.σ.μ. 1 δένω· - верёвку δένω την τριχιά· - галстук δένω τη γραβάτα· - двойной узел διπλοκομποδένω. 2 πιάνω, συνάπτω· αρχίζω πρώτος· - дружбу πιάνω φιλία· - разговор πιάνω κουβέντα· - переписку ανοίγω αλληλογραφία· - бой συνάπτω μάχη· - отношения πιάνω σχέσεις· - спор αρχίζω συζήτηση· - перестрелку αρχίζω πρώτος τους πυροβολισμούς. 3 (για φυτά) γονιμοποιούμαι· - плод πιάνω (δένω) καρπό. || -ся 1 δένομαι. 2 αρχίζω, συνάπτομαι, πιάνομαι. ~лся бой πιάστηκε η μάχη. 3 (για φυτά) γονιμοποιούμαι· плод ~лся ο καρπός έδεσε.

zavnyat', -no, -noesh r.δ. βλ. zavnyut'.

zavnyit', -zish r.σ.μ. χώνω, βάζω μέσα, βουλιάζω· - нόгу в гλίне χώνω το πόδι στη λάσπη· - рúку в дуплѣ χώνω τό χέρι στην κουφάλα.

zavnyzka, -и θ. 1 δέσιμο. 2 υλικό δεσίματος. 3 αρχή, έναρξη, ξεκίνημα (γεγονότων, ενέργειας κ.τ.τ.). || η αρχική πλοκή λογοτεχνικού έργου.

zavnyznut', -ny, -nesh, παρλθ. χρ. zavnyz, -la, -lo, μηχ. παρλθ. χρ. zavnyznushij, επρ. μηχ. zavnyznuv, r.σ. βουλιάζω· ενσφηνώνομαι· - в болóте βουλιάζω στο βάλτο· - в зубάχ ενσφηνώνομαι στα δόντια. || καθυστερώ, αργώ να φτάσω. || μτφ. βρίσκομαι σε δύσκολη θέση, σε αδιέξοδο· - в долгáх πνίγομαι στα χρέη· - в делáх πνίγομαι στις υποθέσεις.

zavnyzvanie, -я ουδ. δέσιμο, δέση:

zavnyzvat'(sia) r.δ. βλ. zavnyzat'(sia).

zavnyz', -и θ. (βοτ.) σπερματοθήκη, θηλακίδα. || το δέσιμο του καρπού.

zavnyzvanie, -я ουδ. ξήραση, στεγνώση.

zavnyzvat'(sia) r.δ. βλ. zavnyzlit'(sia).

zavnyzlit' r.σ.μ. ξηραίνω, στεγνώνω (κυρίως στον ήλιο). || -ся ξηραίνομαι, στεγνώνω.

zavnyzlij επ. (παλ.) μαραμένος.

zavnyznut', -ny, -nesh, παρλθ. χρ. zavnyz, -la, -lo, μηχ. παρλθ. χρ. zavnyzshij κ. zavnyznushij r.σ. μαραίνομαι, μαραγιιάζω· цветѣли τα λουλούδια μαράθησαν. || μτφ. εξασθε-

νίζω, ατονώ, αδυνατίζω, ξεπέφτω.

zagadat' r.σ. 1 βάζω αίνιγμα. 2 μτφ. σιέ-φτομαι, βάζω στο νού ή με το νού· -йте како-λίцо число βάλτε με το νού σας έναν οποιοδήποτε αριθμό. 3 προεικάζω, προμαντεύω.

zagadit', -gaju, -gadish, παθ. μηχ. παρλθ. zagazhennyj, βρ: -zen, -a, -o r.σ.μ. 1 μαί-νω, μολύνω, βρωμίζω· λερώνω. 2 μτφ. περιυβρίζω, βρίζω χυδαία, περιλούζω.

zagadka, -и θ. αίνιγμα. || μτφ. ενέργεια ή κατάσταση αβέβαιη, δυσχεχνίαστη. || сифр.го-ворит' -ами ομιλώ αινιγματικά.

zagadchnost', -и θ. αινιγματικότητα.

zagadchnij επ., βρ: -chen, -chna, -chno αινιγματικός, μυστηριώδης· -ое явлѣние μυστηριώδες φαινόμενο· -ая картинá αινιγματική εικόνα.

zagadivanie, -я ουδ. το βάλσιμο αινίγματος. || το βάλσιμο με το νού. || προμάντευση.

zagadivat' r.δ. βλ. zagadat'.

zagadivat' r.δ. βλ. zagadit'.

zagadjet', -dish r.σ. (απλ.) αρχίζω να θορυβώ κλπ. r. βλ. galzet'.

zagaznut' r.σ.μ. (απλ.) βλ. zagadat'.

zagaz', -a α. ηλιόκα(υ)μα.

zagaznyvat' r.δ. βλ. zagaznyit'.

zagaznyit' r.σ.μ. καμακίζω.

zagazat' r.δ. βλ. zagaznut'.

zagazit', -gashj, -gashish, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. zagazhennyj, βρ: -shen, -a, -o r.σ.μ. σβή-νω· - лампу σβήνω τη λάμπα.

zagaznut', -net, παρλθ. χρ. zagaz, -la, -lo r.σ. σβήνω· свечá -ла το κηρί έσβησε.

zagazit', -gachj, -gachish, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. zagazhennyj, βρ: -chen, -a, -o r.σ.μ. ε-πιστρώνω με ξύλα βαλτώδες μέρος για πέραςμα.

zagazivat' r.δ. βλ. zagazit'. || -ся επι-στρώνομαι με ξύλα.

zagazat' r.δ. (παλ.) βλ. zagazit'.

zagazivatsja r.δ. βλ. zagostitsja.

zagvozdit', -zhu, -zdish r.σ.μ. 1 (παλ.) καρφώνω· притиснóνω. 2 (απλ.) βάζω ερώτηση, αίνιγμα κ.τ.τ.

zagvozka, -и θ. δυσκολία, δυσχέρεια, κό-μπος· в этом вся - εδώ είναι όλο το κουμπί.

zagib', -a α. 1 στροφή, καμπή, αγκώνας (πο-ταμού, δρόμου κ.τ.τ.). || παρέκλιση· правнij - δεξιά παρέκλιση. 2 πτυχή, δίπλα· - стра-ницы книги η δίπλα του φύλλου του βιβλίου.

zagibanie, -я ουδ. κάμψη, λύγισμα, δίπλω-μα· - проволокi λύγισμα του καλωδίου.

zagibat'(sia) r.δ. βλ. zagnut'(sia).

zagibka, -и θ. βλ. zagibanie.

zagibshik, -a α. ο παρεκκλίνων (στην πο-λιτική, επιστήμη, τέχνη).

zagipnotizirovat', -ruj, -ruesh r.σ.μ. υ-

πνωτίζω.

загипсовать, -сую, -суеть, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **загипсованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. **βάζω** στο γύφο· - **ногу** **βάζω** το πόδι στο γύφο.

заглавие, -я ουδ. επικεφαλίδα, τίτλος.

заглавный επ. της επικεφαλίδας· - **лист** η προμετωπίδα, το εξώφυλλο. || **εμφρ.** -**ая** **буква** κεφαλαίο γράμμα· -**ая роль** ο πρωτεύων ρόλος, ο ρόλος του πρωταγωνιστή.

заглазить, -ажу, -адишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **заглаженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 **ισιώνω**, **ισιάζω**, **ομαλύνω**· **λειαίνω**· - **волосы** **ισιάζω** τα μαλλιά· - **складки** **ισιώνω** τις πιάτες· - **морщины** **ομαλύνω** τις ρυτίδες. 2 **μτφ.** **δι-ορθώνω**, **επανορθώνω**, **αποκαθιστώ**· - **ошибку** **δι-ορθώνω** το λάθος· - **несправедливость** **επανορθώνω** την αδικία. || - **ся** 1 **ισιώνω**, **ισιάζω**, **ομαλύνωμαι**· **λειαίνωμαι**. 2 **διορθώνομαι**, **επανορθώνομαι**· **μετριάζομαι**, **καμάρω**.

заглаживать(ся) ρ.δ. βλ. **заглазить(ся)**.

заглазно επίρ. εν απουσία, απόντος, απουσιάζοντος.

заглазный επ. ο γινόμενος εν απουσία του.

заглаживание, -я ουδ. καταβρόχθιση.

заглаживать ρ.δ. βλ. **заглотать**.

заглот, -а α. καταβρόχθιση.

заглотать ρ.σ.μ. καταβροχθίζω (συνήθως για φάρια).

заглотнуть ρ.σ.μ. (απλ.) ρουφώ, καταπίνω.

заглохлый επ. εγκαταλειμμένος, παρατημένος.

заглохнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **заглох**, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **заглохший** κ. **заглохнувший**, επιρ. μτχ. **заглохнув** ρ.σ. 1 (για ήχο) **σβήνω**, **κοπάζω**· **ησυχάζω**. || (για μηχανές) **σταματώ**· **мотór** -όχ η μηχανή **έσβησε**. 2 **λησιμονώ**, **ξεχνώ**, **δε θυμάμαι**. 3 **ξεπέφτω**, **εκπίπτω**· **ερημώνω**. || **είμαι** **παραμελημένος**· **πνίγομαι**, **σιεπάζομαι** απο χόρτα. || **μτφ.** **σταματώ**, **εμποδίζω** την ανάπτυξη.

заглохший επ. απο μτχ. παραμελημένος, έρημος, παρατημένος, σιεπασμένος απο χόρτα.

заглубить, -облѣ, -бѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **заглубленный**, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. **εμβυθίζω**.

заглубить ρ.δ. βλ. **заглубить**. || -**ся** **εμβυθίζομαι**.

заглушить(ся) ρ.δ. βλ. **заглушить(ся)**.

заглушить, -шѹ, -шѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **заглушенный**, -шен, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. 1 **πνίγω**, **σιεπάζω**· **оркѣстр** -**ѣл** **голос** **певцá** η ορχήστρα **σιεπασε** τη φωνή του τραγουδιστή· **ковѣр** -**ѣл** **звук** **шагóв** το χαλί **έσβησε** τον ήχο των βημάτων. 2 **μετριάζω**, **καταπραΰνω**, **μαλακώνω**, **απαλύνω**, **καθησυχάζω**· - **боль** **μαλακώνω** τον πόνο. || **μειώνω**, **ελαττώνω**, **ολιγοστεύω**. 3 **εμποδίζω** την ανάπτυξη· **сорные** **травы** -**ли** **хлеб**

τα **ζιζάνια** **έπνιξαν** το **σιτάρι**. 4 **μτφ.** **κατα-στέλλω**, **καταπνίγω**. 5 **σταματώ**· - **мотór** **σβήνω** το **μοτέρ**· - **ýтоль** **σβήνω** τα **κάρβουνα**. || -**ся** **σιεπάζομαι**, **σβήνω** κλπ. ρ. ενεργ. φ.

заглушка, -и θ. έμφραγμα, επίπωμα, πάμα, βούλωμα.

заглушье, -я ουδ. (απλ.) βλ. **глушь**.

загляденье, -я ουδ. χαρά ματιών, χάσμα οφθαλμών, τζόγια, τρέλλα· **этот** **ребѣнок** - **од-νό** αυτό το παιδάκι **είναι** να το βλέπεις και να **χαίρεσαι**· **на** - να **κοιτάξεις** και να **χαί-ρσαι**.

заглядѣться, -гляжѹсь, -глядишься ρ.σ. με **τραβά** η **θέα**, **ξεχνιέμαι** **κοιτάζοντας**, **γοητεύομαι**, **θέλγομαι**.

заглядывать ρ.δ. βλ. **заглянуть**. || -**ся** βλ. **заглядѣться**.

заглянуть, -яну, -янешь ρ.σ. 1 **κοιτάζω**, **βλέπω**, **ρίχνω** μια **ματιά**· **он** -**ýл** **в** **окно** αυτός **κοίταξε** στο παράθυρο· - **под** **стол** **κοιτάζω** **κά-τω** απο το τραπέζι· - **в** **глазá** **κοιτάζω** στα **μάτια**· - **в** **словáрь** **κοιτάζω** στο **λεξικό**· **он** **не** -**ýл** **в** **книгу** αυτός **δεν** **κοίταξε** (δεν **άνοιξε**) το **βιβλίο**· - **в** **кóмнату** **ρίχνω** μια **ματιά** στο **δωμάτιο**· - **в** **чужѣ** **кáртѣ** **κοιτάζω** **τά** **παι-γνιόχαρτα** του **διπλανού** μου. || **μτφ.** **εισχωρώ**, **φέγγω**· **солнце** **в** **ту** **сторóну** **не** -**янет** την **ά-λη** **πλευρά** ο **ήλιος** **δεν** την **βλέπει**. || **μτφ.** **διαβάζω** στα **πεταχτά**, **ρίχνω** μια **ματιά** (στο **κείμενο**). || **μτφ.** **εισχωρώ**, **μπαίνω**, **διεισδύω**· - **в** **дѹшу** **εισχωρώ** στην **ψυχή**. 2 **επισκέπτομαι** για **λίγο**, **περνώ** στο **πόδι**. || **εμφρ.** - **вперед** **κοιτάζω** **μπροστά**, **βλέπω** (**οραματίζομαι**) το **μέλλον**.

загнать(ся) ρ.δ. βλ. **загноить(ся)**.

загнанность, -и θ. καταπόνεση, ταλαιπωρία, **παιδεμός**, **τυράγνια**.

загнанный επ. απο μτχ. 1 **καταπονεμένος**, **κα-τακουρασμένος** απο το **τρέξιμο**. 2 (**κυρλξ.** κ. **μτφ.**) **κατατρεγμένος**· **как** - **зверь** **σαν** **κατα-διωγμένο** **θηρίο**· - **ребѣнок** **κατατρεγμένο** **παι-δάκι**.

загнуть, -гнѹ, -гнѣшь, παρλθ. χρ. **загнáл**, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **загнан-ный**, βρ: -нан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 **βάζω** μέσα, **μπάζω**· - **скот** **в** **двор** **μπάζω** τα **ζώα** στην **αυλή**· - (**футóбóльный**) **мяч** **в** **ворóта** **протѣвника** **βάζω** **γκολ** στο **τέρμα** του **αντίπαλου**. 2 **διώχνω**, **κυ-νηγώ**· **собáка** -**ла** **кóшку** **на** **крьшѹ** το **σιυλί** **κυ-νήγησε** τη **γάτα** στη **στέγη**. 3 **καταπονώ**, **κατα-κουράζω** με το **πολύ** **τρέξιμο**· - **лóшадѣ** **νάνω** το **άλογο** να **λαχανιάσει**. 4 **μπήγω**· **χώνω**· **он** -**áл** **нож** **в** **спѣну** αυτός **έμπηξε** το **μαχαίρι** στη **ράχη**· - **свáи** **μπήγω** **πασοάλους**. 5 (απλ.) **που-λώ**· **он** -**áл** **пальтó** **на** **бáзаре** αυτός **πώλησε** το **πανωφόρι** στο **παζάρι**· - **копѣйку** (ή **дѣньги**)

βγάζω, κερδίζω τη δεκάρα, τα χρήματα.

загнѣтка, -и θ. ο παρά τη θυρίδα χώρος της θερμάστρας.

загнивание, -я ουδ. σήψη, σάπισμα.

загнивать ρ.δ. βλ. загни́ть.

загни́ть, -гнию́, -гниёшь, παρθ. χρ. загни́л, -ла, -ло ρ.σ. αρχίζω να σαπίζω, να σήπομαι. || μτφ. αποσυνθέτομαι, παρακινιάζω.

загно́ять, -ою́, -о́ишь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. загноённый, βρ: -оён, -оена́, -оено́ ρ.σ.μ. 1 σαπίζω, κάνω να σαπίσει. 2 εμπυώ, εμπυάζω· - рáну εμπυάζω την πληγή. || -ся εμπυούμαι, μαζεύω πύο.

загну́тый επ. απο μτχ. (ανα)διπλωμένος, (ανα)στραμμένος, (ανα)γυρισμένος.

загну́ть, -ну́, -нёшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. загну́тый, βρ: -ут, -а, -о ρ.σ. 1 μ. αναδιπλώνω, αναστρέφω, γυρίζω· κάμπω, λυγίζω· - угол страницы διπλώνω τη γωνία της σελίδας (του φύλλου)· - рукава́ αναδιπλώνω τα μανίκια· - палец κάμπω το δάχτυλο. 2 (απλ.) στρίβω, γυρίζω, κόβω· - за угол στρίβω στη γωνία. 3 μτφ. το παρακάνω, περνώ τα όρια. || βωμολοχώ, βρίζω χυδαία. || **εμφρ.** - пиро́г απλ φτιάχνω πίττα· - салáзки (απλ.) αναστρέφω τα πόδια. || -ся 1 διπλώνω, -ομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 (απλ.) πεθαίνω, τινάζω τα πέταλα, τα κιακάρωνω.

заговáривание¹, -я ουδ. άνοιγμα συνομιλίας.

заговáривание², -я ουδ. συσιότιση, ζάλισμα με την πολυλογία.

заговáривать¹ ρ.δ. ανοίγω κουβέντα· παίρνω μέρος στη συνομιλία. || -ся 1 μιλώ ασυνάρτητα, ξεφεύγω κατά τη συνομιλία. 2 βλ. заговóряться.

заговáривать² ρ.δ. βλ. заговóрить¹. || -ся βλ. заговóрить(ся)¹.

загове́нье, -я ουδ. η Κυριακή των Αποκριών.

заговéться, -ёксъ, -ёшься ρ.σ. αποκριεύω, κάνω Αποκριά. || μτφ. επωφελούμαι· παίρνω για τελευταία φορά.

заговля́ться ρ.δ. βλ. заговéться.

заговóр¹, -а α. συνωμοσία· противоправительственный - αντικυβερνητική συνωμοσία· - Катилины συνωμοσία Κατιλίνα· составлять - συνωμοτώ, κάνω συνωμοσία· бы́ть в -е συμμετέχω στη συνωμοσία. || σκευωρία.

заговóр², -а α. ξόρι, ξόρισμα· - против зубно́й боли ξόρισμα οδοντόπουνου. || **εμφρ.** - молча́ния γενική αποσιώπηση.

заговóрить¹ ρ.σ.μ. 1 σιοτίζω, ζαλίζω φλυαρώντας· δεν αφήνω άλλον να μιλήσει· этот балтýн всех -ήλ αυτός ο φλύαρος όλους τους ζάλισε. 2 ξορίζω. || -ся 1 παρουσιάζω, παρατραβώ το κουβεντολόγι. 2 φλυαρώ, πολυλογώ, περιττολογώ· ψευδολογώ.

заговóрить² ρ.σ. αρχίζω να μιλώ· рече́нок -ήλ το παιδάκι άρχισε να μιλά· все рáзом -ли όλοι μαζί άρχισαν να μιλάν· в нём впрυг -ла со́весть ξαφνικά μέσα του άκουσε τη φωνή της συνείδησης.

заговóрщик, -а α., -ца, -н θ. συνωμοτής, -ιδα.

заговóрщицкий επ. συνωμοτικός. || μυστικός.

заговóрщический επ. βλ. заговóрщицкий.

загого́тать, -гогочу́, -гого́чешь ρ.σ. αρχίζω να καγχάζω.

загогу́лина, -н θ. (απλ.) στριφογύρισμα, κλωθογύρισμα· писа́ть с -ами γράφω με στριφογυρίσματα.

заго́дя επίρ. (απλ.) ει των προτέρων, νωρίτερα· έγκαιρα.

заго́лить ρ.σ.μ. (απλ.) απογυμνώνω μέλος του σώματος· - грудь ξεστηθώνω· - рýку ξεμπρατσώνω. || -ся απογυμνώνομαι, ξεγυμνώνομαι.

заго́ловок, -вка α. βλ. загла́вие.

заго́лово́чный επ. του τίτλου, της επικεφαλίδας.

заголоу́ить, -лошу́, -лоси́шь ρ.σ. αρχίζω να τραγουδώ, να φωνάζω δυνατά βλ. и. ГОЛОСИ́ТЬ.

заголу́ю́ть, -ёет ρ.σ. 1 γαλαζιώνω, κυανίζω. 2 αρχίζω να γαλαζιώνω.

заго́лѣть(ся) ρ.δ. βλ. заго́лѣть(ся).

загомонѣ́ть ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να βομβώ κλπ. ρ βλ. ГОМОНѣ́ТЬ.

заго́н, -а α. 1 μάντριομα. 2 μαντρί, μάντρα· σtάνη. 3 χωράφι καλλιεργημένο. || **εμφρ.** в -е σε εγκατάλειψη· σε περιφρόνιση.

заго́нка, -и θ. 1 μάντριομα. 2 (διακλ.) χωράφι καλλιεργημένο ή τμήμα χωραφιού.

заго́нщик, -а α. παγαναστής.

* **заго́нять** ρ.δ. 1 βλ. загна́ть. 2 καταπονώ, λιώνω, τσακίζω στη δουλειά. 3 αρχίζω να βάζω μέσα κλπ. ρ. βλ. загна́ть.

загора́живание, -я ουδ. περίφραξη, περίφραγμα. || διαχωρισμός.

загора́живать(ся) ρ.δ. βλ. загороди́ть(ся).

загора́ние, -я ουδ. κάψιμο, φλόγισμα, άναμμα. || ηλιόκαυμα.

загора́ть(ся) ρ.δ. βλ. загорéть(ся).

заго́рбок, -бка α. (απλ.) καμπούρα· κούρτωμα ράχης.

загорди́ться, -ржусь, -рдѣшься ρ.σ. περηφανεύομαι, κορδώνομαι, καμαρώνω.

загорéвать, -ржю· -ржешь ρ.σ. αρχίζω να θλίβομαι κλπ. ρ. βλ. горéвать.

загорéвший επ. απο μτχ. βλ. загорéлый.

загорéлый επ. (η)λιοκαμένος, ηλιοκαής.

загорéть, -ржю́, -рѣшь, μτχ. παρθ. χρ. загорéвший ρ.σ. καίγομαι στον ήλιο, μαυρίζω· κάνω ηλιοθεραπεία· у него́ лица́ -ло το πρό-

σώπό του κάηκε στον ήλιο. || **-ся** 1 καίγομαι, παίρνω φωτιά· αρχίζω να καίγομαι· **ДОМ -ЛОЯ** το σπίτι πήρε φωτιά. || **ανάβω**· **-ЛИСЬ ОГНЬ** άναφάν φωτιές. || **μτφ.** φλογίζομαι, βγάζω φωτιές, αστράφτω· **ГЛАЗА -ЛИСЬ ЗЛОБОЙ** и **КЕНА-ВИСТЬЮ** τα μάτια πετούσαν φωτιές από κακία και μίσος· **-ЛОЯ ЖАЖДОЙ МЩЕНИЯ** άναφε από δίψα εκδίκησης· **-ЛОЯ МЕЖДУ НИМИ СПОР** άναφε μεταξύ τους η συζήτηση. 2 **μτφ.** κοκκινίζω· **ЕЁ ЛИЦО -ЛОСЬ СТЫДОМ** το πρόσωπό της κοκκίνησε από ντροπή. || **εμφρ.** **ЧТО ЭТО ВАМ -ЛОСЬ?** τι βιάζεστε έτσι; (σα να σας καίγεται κάτι).

загорлани́ть ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να ξελαρυγγίζομαι κλπ. ρ. βλ. **горлани́ть**.

загоро́да, -и θ. (παλ.) 1 φράχτης, περίβολος. 2 μάντρα, φραγμένο μέρος, φραξίδι.

загороди́ть, -рожу́, -роди́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **загоро́женный**, βρ: **-жен**, -а, -ο ρ. σ.μ. (περι)φράζω, περιμεινώνω· - **сад** φράζω το δεντρόκηπο. || εμποδίζω τη διόδο· **ОНИ СТО-ЛЯМИ И СТУ́ЛЯМИ -ЛИ ВХОД В ДОМ** με τραπέζια και καθίσματα έφραξαν την είσοδο του σπιτιού· - **СВЕТ** εμποδίζω (πιάνω) το φως. || εμποδίζω, βάζω εμπόδια. || **-ся** χωρίζομαι, φράζομαι. || καλύπτομαι, προφυλάσσομαι· - **ЩИРМОЙ** χωρίζομαι με παραπέτασμα· - **рукой** от **СОЛНЦА** προφυλάσσομαι από τον ήλιο με το χέρι.

загоро́дка, -и θ. 1 περίφραγμα, φράχτης. || διαχώρισμα. 2 περιφραγμένο μέρος.

загородни́й επ. εξοχικός· - **ДОМ** εξοχικό σπίτι, έπαυλη, βίλλα.

загорячи́ть ρ.σ. αρχίζω να ζεσταίνω κλπ. ρ. βλ. **горячи́ть**. || **-ся** αρχίζω να εξάπτομαι κλπ. ρ. βλ. **горячи́ться**.

загости́ться, -гощу́сь, -гости́шься ρ.σ. παρ-οαφιλοξενούμαι, μένω για πολύ φιλοξενούμενος

загото́вливание, -я ουδ. βλ. **загото́вка**.

загото́вливать(ся) ρ.δ. βλ. **загото́вливать(ся)**.

загото́витель, -я α. κατασκευαστής - προμηθευτής, εφοδιαστής.

загото́вительни́й επ. της συγκέντρωσης, του εφοδιασμού· - **пункт** κέντρο συγκέντρωσης (κυρίως γεωργ. προϊόντων)· - **ая** **цена** τιμή συγκέντρωσης (προϊόντων).

загото́вить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. (προ)ετοιμάζω. || εξασφαλίζω, προμηθεύομαι, εφοδιάζομαι· - **дрова́** на зиму εξασφαλίζω καυσόξυλα για το χειμώνα.

загото́вка, -и θ. 1 συγκέντρωση (αγροτικών προϊόντων). 2 τεμάχιο, κομμάτι για επεξεργασία.

загото́вление, -я ουδ. προετοιμασία, προ-κατασκευή.

загото́влиать ρ.δ. βλ. **загото́вить**. || **-ся** προετοιμάζομαι. || εφοδιάζομαι, προμηθεύομαι.

загото́вочни́й επ. της επεξεργασίας τεμαχίων.

загото́вщик, -а α., -ца, -и θ. προκατασκευαστής, -άστρια· κόφτης, κόφτρα.

заграба́стать ρ.σ.μ. (απλ.) αρπάζω, ιδιοποιούμαι.

заграба́стывать ρ.δ. βλ. **заграба́стать**.

загра́бить, -блю, -бишь ρ.σ.μ. (παλ.μ. απλ.) (δι)αρπάζω, λεηλατώ, ληστεύω.

загради́тель, -я α. ναριοθέτης, ναριοβόλο (σιάφος)· **МЫННИЙ** - ναριοθέτης· **ПОДВОДНИЙ** **МЫННИЙ** - υποβρύχιος ναριοθέτης.

загради́тельный επ. του φραγμού, για φραγμό, για παρεμπόδιση· - **ОГОНЬ** φραγμός πυρών.

загради́ть, -ажу́, -ади́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **заграждённи́й**, βρ: **-дён**, -денá, -денó ρ. σ.μ. φράζω, (παρ)εμποδίζω, (παρα)κωλύω· κλείνω· - **Доро́гу** φράζω το δρόμο· - **проход** εμποδίζω το πέρασμα (δίοδο).

загражда́ть ρ.δ. βλ. **загради́ть**. || **-ся** φράζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

загражде́ние, -я ουδ. φραγμός, φράγμα· **МЫН-НЕ** -я ναριοπέδια· **прóволочные** -я συρματοφράγματα, συρματοπλέγματα.

заграница, -и θ. το εξωτερικό, αλλοδαπή, ξένες χώρες· **СВЯЗЬ** с -ей σύνδεση με το εξωτερικό.

заграни́чный επ. εξωτερικός, αλλοδαπός, ξένος· -**не** **товáры** εμπορεύματα εξωτερικού.

загреба́ть ρ.δ. 1 μ. μαζεύω, συγκεντρώνω, συσσωρεύω· - **де́ньги** μαζεύω σωρό τα χρήματα· **чужими** **руками жар** - (μτφ.) βάζω άλλον να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά. || **μτφ.** κερδίζω, βγάζω· **ОН** **МНОГО** **де́нег** -**ет** αυτός βγάζει πολλά λεφτά. 2 τραβώ κουπί, κωπηλατώ· - **впра́во** κωπηλατώ δεξιά. || **-ся** μαζεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

загреби́стый επ. (απλ.) αρπανκτιός· **αχόρ-καγος**.

загребно́й επ: -**де** **весло́** ουράδιο, γουργούλα, πρυμίο-κουπί· -**а́я** **СТОРОНА** αριστερή πλευρά της βάριας (βλέποντας από την πρύμνη κατά την πώρη). || ως ουσ. πρώτος κωπηλάτης (από την πρύμνη).

загребу́шнй επ. (απλ.) αρπανκτιός, φιλάρπαγος· -**ие** **ру́ки** αρπαχτικά χέρια.

загребме́ть, -млю́, -мишь ρ.σ. (απλ.) πέφτω με κρότο, βροντώ. || αρχίζω να κροτώ, να βροντώ κλπ. ρ. βλ. **гребме́ть**.

загребсти́¹ ρ.σ. βλ. **загребáть**.

загребсти́² ρ.σ. αρχίζω να κωπηλατώ.

загрэ́вок, -вка α. το παρά τη ρίζα μέρος της χαίτης· η ρίζα της χαίτης. || (απλ.) αυχέννας ανθρώπου ή ζώου.

загримиро́вать(ся) ρ.σ. βλ. **Гримировáть(ся)**.

загримиро́вывать(ся) ρ.δ. βλ. **Гримировáть(ся)**.

загробни́й επ. 1 μεταθανάτιος· - **мир** ο άλλ-

λος κόσμος· -ая жизнь μεταθανάτια ζωή· - суд μεταθανάτια κρίση, θεία δίκη.

загромождать ρ.δ. βλ. загромождать. || -ся φράζομαι.

загромождение, -я ουδ. επιώρευση εμποδίων· φράξιμο.

загромождать, -зжү, -здишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. загромождённый, βρ: -дён, -денá, -денó; ρ.σ.μ. φράζω, εμποδίζω το πέρασμα, κλείνω (με πολλά και χοντρά πράγματα)· επισωρεύω· -дорóгу φράζω το δρόμο· - комнату мебелию κλείνω το δωμάτιο με έπιπλα. || μτφ. επιφορτίζω, παραφορτώνω.

загромыхать ρ.σ. αρχίζω να βροντώ κλπ. ρ. βλ. громыхать.

загрохотать, -хочү, -хочешь ρ.σ. αρχίζω να κροτώ, θορυβώ κλπ. ρ. βλ. грохотать.

загрубелость, -и θ. (απο)σιληήρυνση· ρόζασμα.

загрубелый επ. 1 σιληρός· ρόζασμένος, -τικός. 2 μτφ. ανάλητος, άπικος· αναίσθητος.

загрубеть ρ.σ. σιληραίνω, γίνομαι σιληρός· кожа -ла το δέρμα σιληήρυνε. || μτφ. γίνομαι ανάλητος, άπικος· αδιαφορώ.

загрузать(ся) ρ.δ. βλ. загрузить(ся).

загруженность κ. -женность, -и θ. φόρτος εργασίας, απασχόλησης.

загрузить, -грузү, -грузишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. загруженный, βρ: -жен, -а, -о κ. -жен, -женá, -женó ρ.σ.μ. 1 φορτώνω κάργα. 2 μτφ. επιφορτίζω. 3 γεμίζω πλήρως. || -оя φορτώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

загрузка, -и θ. 1 φόρτωση. 2 μτφ. εξασφάλιση δουλειάς· работа при полной -е δουλειά φόρτωση ή κάργα.

загрузку ρ.σ. (απλ.) βυθίζομαι.

загрузочный επ. φορτωτικός· -ая машина φορτωτική μηχανή.

загрунтовать, -түп, -түешь ρ.σ.μ. προχρωματίζω, βάφω προικαταρτινά, περνώ το πρώτο χέρι. || -ся προχρωματίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

загрунтовывать(ся) ρ.δ. βλ. загрунтовать(ся).

загрустить, -ущү, -устишь ρ.σ. αρχίζω να θλίβομαι κλπ. ρ. βλ. грустить. || -ся θλίβομαι κλπ. ρ. βλ. грустить.

загрнзать(ся) ρ.δ. βλ. загрнзть(ся).

загрнзть, -грнзү, -грнзёшь, παρλθ. χρ. загрнз, -ла, -лю, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. загрнзённый, βρ. -зен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 κατατρώγω· ξεικονικαλιάζω· κατασπαράζω, κατασχίζω. 2 μτφ. τύπτω, επιτιμώ· совесть егó -ла τον έτυφε η συνείδηση· тоска меня -ла με έφαγε η θλίψη. || -оя αρχίζω να αλληλοτρώγομαι κλπ. ρ. βλ. грнзться.

загрнзнение, -я ουδ. λέρωμα, ρύπανση, μό-

λυση· μίανση. || μτφ. σπίλωση, στιγμάτισμα.

загрнзнить ρ.σ.μ. λερώνω, λασπώνω, κηλιδώνω· - одежду λερώνω το ένδυμα· - пол лерώνω το πάτωμα· - руки лерώνω τα χέρια. 2 μτφ. ατιμάζω, καταισχύνω, σπιλώνω. || -оя лерώνω, -омай· стеклó -лось το γυαλί (τζάμι) λέρωσε.

загрнзнуть ρ.σ. (απλ.) βυθίζομαι, βουλιάζω, βαλτώνω.

загс, -а α. (запись áктов граждáнского состояния) ληξιαρχείο.

загубить, -гублő, -губишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. загубленный, -лен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 θανατώνω, καταστρέφω, οδηγώ στο χαμό, χαλώ· - жизнь καταστρέφω τη ζωή· зря человек -ли á-бия χάλασαν (θανάτωσαν) τον άνθρωπο· он -ил свой талант κατέστρεψε το ταλέντο του. 2 (απλ.) σπαταλώ.

загудеть, -ужү, -удишь ρ.σ. αρχίζω να βουίζω κλπ. ρ. βλ. гудеть.

загудронировать ρ.σ.μ. βλ. гудронировать.

загуд, -а α. (απλ.) γλεντοκόπι, ξεφάντωμα.

загудивать(ся) ρ.δ. βλ. загудят(ся).

загудят ρ.σ. (απλ.) γλεντοκοπώ, το ρίχνω στο γλέντι, μεθοικοπώ, ξεφαντώνω· на свадьбе -ли στο γάμο γλεντοκοπήσαν. || -ся 1 περιπατώ πολύ· - до вечера κάνω περίπατο ως το βράδυ. 2 βλ. ρ. ενεργ. φ.

загустелый επ. πηχτός, πηχτωμένος.

загустеть, -еет ρ.σ. πηχτώνω, πήζω, δένω· πυκνώνω· сирóп -ёл το σιρόπι έδесе.

загуститель, -я α. πυκνωτής, που έχει πυκνωτικές ιδιότητες.

загустить, -ущү, -устишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. загущённый, βρ: -щён, -щенá, -щено ρ.σ. μ. πηχτώνω. || πυκνώνω. || -ся πηχτώνω. || πυκνώνω.

загустать(ся) ρ.δ. βλ. загустить(ся).

зад, -а, προθτ. ο -е, на -ү, πλθ. -ή α. 1 το πιοινό μέρος· τα νώτα· статья (ή повернүться) -ом комү γυρίζω τις πλάτες σε κάποιον· она надéла плáтье -ом наперед αυτή έντυσε το φόρεμα ανάποδα (το πίσω μπροστά)· - у телеги очень узок το πιοινό μέρος του αμαξιού είναι πολύ στενό. || (για ζώα) τα καπούλια. || ο πιοινός του ανθρώπου· он ударил егó в - τον χτύπησε στον πιοινό. 2 πλθ. заднő, -όв το πίσω μέρος των σπιτιών, οδών κ. τ.τ. 3 πλθ. τα προηγούμενα, τα περασμένα· повторят -ή επαναλαβαίνω τα περασμένα (μαθήματα κλπ.).

задабривание, -я ουδ. καλόπιασμα, κολάκισμα.

задабривать ρ.δ. βλ. задобрить. || -ся κολοπιάνομαι, κολανεύομαι.

задавака, -и α. κ. θ. φαντασμένος, -η, φευ-

τοπερήφανος, ξιπασμένος.

задавание, -я ουδ. δόσιμο.

задавать, -даю, -даёшь; προστι. задавай; επιρ. μτχ. задавая ρ.δ. βλ. задать. || -**ОЯ** (απλ.) κορδώνομαι, καμαρώνω, ι κάνω πως κأتي είμαι, κίβομαι πολύς, κομπάζω.

задавить, -авлю, -авишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. задáвленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 πλακίωω, πατώ· машина -ла ребёнка το αυτοκίνητο πάτησε το παιδάκι. 2 πνίγω, στραγγαλίζω· кошка -ла цыплят η γάτα έπνιξε τα πουλάκια· егó -ли верёвкой τον έπνιξαν με την τριχιά. 3 καταπνίγω, καταστέλλω. || -**СЯ** πνίγομαι, κρεμιέμαι, απαγχονίζομαι.

задавленность, -и θ. καταπίεση· κικοπάθηση, τυράγνια.

задавленный επ. απο μτχ. καταπιεσμένος· βασανισμένος, τυραγνισμένος.

задавливать(ся) ρ.δ. βλ. задавить(ся).

задавливать ρ.δ. βλ. задолбить.

задание, -я ουδ. καθήκιο, έργο υποχρεωτικό· производственное - παραγωγικό καθήκιο· выполнить - εκπληρώνω το ανατεθέν έργο· плановое - έργο προβλεπόμενο απο το πλάνο. || εργασία, δουλειά· домашнее - учеников σπιτική εργασία των μαθητών. || παραγγελία, εντολή· υποχρέωση. || αποστολή· боевое - αποστολή μάχης· осóбое - ειδική αποστολή· смённое - δουλειά για μια βάρδια· не справиться с -ем δεν εκπληρώνω την αποστολή.

заданный επ. απο μτχ. δοσμένος.

задаривать ρ.δ. βλ. задарить.

задарить, -дарю, -дарிшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. задáренный, βρ: -рен, -а, -ο. 1 γεμίζω με δώρα. 2 ξαγοράζω, δωροδοκώ.

задаром επιρ. (απλ.) δωρεάν, τζάμπα· работать - δουλεύω χωρίς απολαγή. || πάμφτηνα· купить - αγοράζω πάμφτηνα. || άδεια, άσσιοπα, στα χαμένα· пропáсть - χάνομαι (πεθαίνω) άδεια.

задастны επ. (απλ) κίπουλάτος, με ευτραφή κίπουλία.

задасток, -тка α. 1 κιάρος, προκαταβολή· дать - κίπαρώνω, δίνω κιάρο. 2 πλθ. -тки κίλιση, ροπή, φυσικές ικανότητες.

задать ρ.σ. μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. дать). 1 δίνω· βάζω· - работу δίνω δουλειά· - задачу δίνω πρόβλημα· - вопрос бάζω ερώτηση· - уроки δίνω κат' οίον εργασία (σπιτική δουλειά) προφορική ή γραπτή· - бали δίνω χορό· - страх ενσπείρω το φόβο· - головомóйку δίνω (βάζω) κιασάδα· - загадку бάζω αίνιγμα. || τιμωρώ· я емú задám θα του τις δώσω (βρέξω), θα τις φάει. 2 δίνω τροφή στα ζώα· - овсá лошади δίνω βρώμη στο άλογο. || **εμφ.**

- жáру α) δίνω κιασάδα, τράνο· περιαρπάζω. β) επιφορτίζω, παραφορτώνω· - пёрцу кому бάζω πόστα, στολίζω, δίνω την παπάρα· - τον δίνω τον τόνο ή το παράδειγμα. || -**СЯ** 1 προτίθεμαι, βάζω, καθορίζω· - целью изучить русский язык бάζω για σιοπό (σιοπέω) να μάθω τη ρωσική γλώσσα. 2 συμβαίνω, λαμβάνω χώραν, τυχαίνω, λαχαίνω. 3 στέργω, ευδοκώ.

задача, -и θ. 1 καθήκιο, έργο, δουλειά· выполнить - εκπληρώνω το καθήκιο· наши -и τα καθήκοντά μας· основная - το βασικό καθήκιο. || σιοπός αντικειμενικός· поставитъ себе -у бάζω για σιοπό μου. || ζήτημα, υπόθεση, πρόβλημα· очередные -и τα τρέχοντα (καθημερινά) ζητήματα. 2 μαθ. πρόβλημα· алгебраическая - αλγεβρικό πρόβλημα. 3 (απλ.) επιτυχία· ευτυχία.

задачник, -а α. συλλογή προβλημάτων ή ασκήσεων.

задви́гание, -я ουδ. κίνηση, κίνημα.

задвигать ρ.σ. αρχίζω να κινώ.

задвигать(оя) ρ.δ. βλ. задвигнуть(ся).

задвигаться ρ.σ. αρχίζω να κινούμαι.

задви́жка, -и θ. 1 σύρτης, περάτης, ζεμπερέκι, μετούγια, ζυγόθυρο, ζύγωθυρο. 2 θυρίδα κινητή· печная - η θυρίδα της θερμάστρας.

задвижной επ. κινητός· -ая дверь κινητή πόρτα.

задвигнуть ρ.σ. 1 σπρώχνω, ωθώ· χώνω· - сапоги под кровать σπρώχνω τις μπότες κάτω απο το κρεβάτι. || κλείνω· - дверь засóвом κλείνω την πόρτα με το μάνταλο. || φράζω, εμποδίζω τη θέα· - кровать ширмой κλείνω το κρεβάτι με παραβάν. 2 τραβώ, σύρω· - занавёс κλείνω την κουρτίνα· - задвигну перνώ το σύρτη. || -**СЯ** σπρώχνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. -**лся** засóв περάστημε ο σύρτης.

задрóиться, -воюсь, -воишься ρ.σ. αρχίζω να διχάζομαι.

задрóрки, -рок, -ркам πλθ. θ. η πισινή όψη του σπιτιού, το πίσω μέρος. || μτφ. τα καθυστερημένα, τα απόμακρα μέρη μιας χώρας, περιοχής. || **εμφ.** на -ах σε δευτερεύουσα θέση ή σειρά.

задрóрок, -рка α. (διακλ.) οπισθαύλιο.

задевать ρ.δ. βλ. заде́ть.

задевать ρ.σ.μ. (απλ.) βάζω άγνωστον που· куда я очки -άλ? που έβαλα τα ματογυάλια; || -**СЯ** χάνομαι, εξαφανίζομαι· молоток куда-то -лся τι έγινε το σφυρί, ποι δε βρίσκειται.

задел, -а α. (τεχ.) 1 μισοτελειωμένη (μισοφτιαγμένη) εργασία. 2 περίσσειμα επεξεργασμένων τεμαχίων.

заделать ρ.σ.μ. κλείνω, βουλώνω, στουπώ-

νω, επιστομώνω - щели βουλώνω τις χαραμάδες - дыры βουλώνω την τρύπα. || φράζω, κλείνω - дверь каменной кладкой κλείνω την πόρτα με πέτρινο τοίχο. || συσκευάζω - ящик συσκευάζω κιβώτιο. || **εμφρ.** - семенά σπέρνω, σιεπάζω τους σπόρους. || **-ся** (διαλι.) γίνομαι, καθίσταμαι - машиністом γίνομαι μηχανοδηγός.

заделка, -и θ. κλείσιμο, βούλωμα, στούπωμα, έμφραξη. || συσκευασία.

заделывание, -я ουδ. βλ. заделка.

заделывать(ся) ρ.δ. βλ. заделат(ся).

задерганность, -и θ. τυράγνια, ταλαιπωρία, παιδεμός.

задерганный επ. απο μτχ. μτφ. βασανισμένος, καταπονεμένος· κατακουρασμένος.

задергать¹ ρ.σ.μ. καταπονώ, βασανίζω, παιδεύω· κατακουράζω.

задергать² ρ.σ. αρχίζω να τραβώ. || **-ся** αρχίζω να τραβιέμαι.

задергивать(ся) ρ.δ. βλ. задернуть(ся).

задеревенелый επ. (απο)σιληραμένος. || μτφ. ξυλιασμένος, αναίσθητος· -не пальцы ξυλιασμένα δάχτυλα.

задеревенеть ρ.σ. σιληρώνομαι, ξυλιάζω. || μτφ. γίνομαι αναίσθητος· нОГИ от холода -ли та πόδια απο το κρύο ξύλιασαν.

задержание, -я ουδ. 1 κράτηση, προληπτική κάθειρξη - престúпника κράτηση του εγκληματία. 2 καθυστέρηση προσωρινή· -мо'я' κράтμα των ούρων.

задержать, -держу, -держишь ρ.σ.μ. 1 διακόπτω την πορεία ή την ενέργεια, σταματώ ανακόπτω, αναχαϊτίζω. || μτφ. κρατώ, καθυστερώ· я вас не -у' δε θα σας καθυστερήσω· траур -ал свадьбу το πένθος καθυστέρησε το γάμο. || συγκρατώ, βραδύνω, περιορίζω· - шагi κονταίνω (μικραίνω) τα βήματα· - дыхание συγκρατώ την αναπνοή. 2 καθυστερώ, δε δίνω έγκαιρα. 3 φυλακίζω προσωρινά· συλλαμβάνω. || **εμφρ.** - взгляд καρφώνω το βλέμμα. || **-ся** 1 καθυστερούμαι· писемO -лось на почте η επιστολή καθυστέρησε (καθυστερήθηκε) στο ταχυδρομείο. || σταματώ για λίγο, βραδύνω. || καθυστερούμαι, φτάνω καθυστερημένα. 2 καθυστερώ το φτιάξιμο.

задерживание, -я ουδ. βλ. задержание.

задерживать(ся) ρ.δ. βλ. задержат(ся).

задержка, -и θ. κράτηση· συγκράτηση. || καθυστέρηση· σταμάτημα.

задернуть ρ.σ.μ. τραβώ, χαμηλώνω, σύρω, κλείνω· - полог κλείνω το στόρι. || καλύπτω, σιεπάζω· небо -ло облаками ο ουρανός έκλεισε απο σύννεφα. || **-ся** σιεπάζομαι, καλύπτομαι, κλείνομαι· - туманом, днмом καλύπτομαι απο ομίχλη, καπνό.

задѣтъ, -дѣну, -дѣнешь; προστι. задѣнь ρ.σ.μ. αγγίζω, θίγω, άπτομαι, εφάπτομαι, ακουμπώ· рукавом -ел он стакан и опрокинул егO με το μανίκι έγγιξε το ποτήρι και το ανέτρεφε. || μтφ. πειράζω, πληγώνω· егO выступление сильно меня -ла η ομιλία του πολύ με έθιξε. || μтφ. επιλαμβάνομαι ακροθιγώς.

задешевеο επίρ. (απλ.) φτηνά.

задѣра, -и α. κ. θ. πειραχτήρι(ο), ζιζάνιο· σιανταλιάρης.

задрать ρ.δ.μ. βλ. задратъ. || θίγω, αγγίζω. || προκαλώ, πειράζω. || **-ся** βλ. задратъ(ся). || προκαλώ, πειράζω.

задрянность, -и θ. προκλητικότητα· πέτρα του σιαντάλου.

задрянный επ., βр: -рнст, -а, -о πειραχτικός, θικτικός· προσβλητικός· πέτρα του σιαντάλου.

заичать ρ.σ. 1 μένω εγκυαταλειμμένος, παραμελημένος, παρατημένος (για ιήπο, δάσος κ. τ.τ.). 2 αγριεύω, γίνομαι άγριος.

заичный, -яя, -ее επ. πισινός, οπίσθιος· - двор οπισθαύλιο· -яя дверь πισόπορτα· -ее колесо πισινός τροχός· - проход πρωκτός· - карман κωλοτσέπη· - ход η προς τα πίσω κίνηση. || **εμφρ.** -яя мысль υστεροβουλία· -им умом крепок στερνή μου γνώση να σ' είχα πρώτα· -им числOм α) προχρονολογώ (επιστολή κ. τ.τ.). β) αργότερα, βραδύτερα· без -их ног μου κόπηκαν τα γόνατα (αпр την κούραση)· подымать -им умом σιέφτομαι κάτω κατόπιν εορτής (παράκαιρα).

заичик, -а α. 1 η φτέρνα των παπουτσιών. 2 ο φόντος της σιηνής του θεάτρου.

заичорить, -рю, -ришь ρ.σ.μ. καλοπιάνω, κολλαιεύω.

заичить, -дйт ρ.σ. απρόσ. αρχίζω να βρέχω·*

заичок, -дкá α. 1 μικρό πισινό μέρος, πισινάκι. 2 πισινό μέρος αμαξιών. || ράχη καθίσματος, ακουμπηστήρι. 2 φτέρνα παπουτσιών.

заичить, -длѣ, -дѣшь ρ.σ.μ. 1 ραμφίζω, σιοτώνω με το ράμφος· петух -ил жука ο κόκορας σιότωσε με το ράμφος το σιαθάρι. 2 αποσθηθίζω, παπαγαλίζω. || **εμφρ.** - себѣ что είμαι αδιάλλακτος, έχω αγύριγο κεφάλι.

заичго επίρ. πολύ πριν· - до рассвета πολύ πριν να φέξει· - до зимы πολύ πριν το χειμώνα.

заичить ρ.σ. χρεώνομαι, μπαίνω σε χρέη.

заичность, -и θ. χρέος, οφειλή· пога-сйтѣ - σβήνω τα χρέη, ξεχρεώνομαι.

заичом επίρ. με τα νύα, με τη ράχη, με τις πλάτες· дѣвушка сидѣла - к обнцу η γιαγιά καθόταν με τα νύα κατα τον ήλιο надѣтъ платье - вперѣт ντύνω το φόρεμα ανάποδα (το πι-

οινό -μπροστά)· ДВІГΑΤЬСЯ -, ИДТІ - οπισθοβατώ, καρινοβατώ.

задор¹, -а α. ένθερμος ζήλος, ζέση, θέρημ, φλόγα· διακαής πόθος· πάθος, μένος· с юношеским -ом με νεανική φλόγα· полемический - πολεμικό μένος· войти в - εμφороύμαι (κατέχουαι) απο ζήλο. || οργή, παραφορά, θυμός.

задор², -а α. βλ. заборина.

заборина, -ы θ. αμυχή, γρατσουιά, ξεσκαλισμένο μέρος, ανώμαλη επιφάνεια· доска с -ами σανίδα με ξεσκαλίσματα.

заборинка, -и θ. μικρή αμυχή, γρατσουίτσα. || **ειφρ.** без -и; без сучка́, без -и; ни сучка́, ни -и οιαλά, απρόσκοπτα, ανεμπόδιστα.

забористый επ. βρ: -рист, -а, -ο (απλ.) βλ. заборный.

задориться, -рюсь, -ришься ρ.δ. (απλ.) εξάπτομαι, ανάβω.

задорно επίρ. ένθερμα, με ζήλο, με ζέση, με θέρημ· με πάθος. || θυμωμένα, οργίλως. || φιλόνικα, εριστικά.

заборный επ., βρ: -рен, -рна, -рно οργίλος, οξύχολος· φουριόζος, ευεξαπτος, ευερέθιστος. || εριστικός, φιλόνικος.

задохнуться, -ется; παρλθ. χρ. задохся ρ.σ. (απλ.) φθειρομαι πολύ, χαλνώ, μουχλιάζω.

задохнётся ρ.σ. βλ. задыхаться.

задрознить¹, -азно́, -азнишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. задрознённый, -нён, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. εξοργίζω, δαιμονίζω, μουρλαίνω.

задрознить² ρ.σ. αρχίζω να ερεθίζω κλπ. ρ. βλ. дразнить.

задрáивать ρ.δ. βλ. задрáить. || -ся, -ется κλείνεται ερημητικά.

задрáить, -áю, -áишь ρ.σ.μ. (ναυτ.) κλείνω ερημητικά.

задрáйка, -и θ. (ναυτ.) μηχανήμα ερημητικού κλεισίματος.

задрапировать(ся) ρ.σ. βλ. драпировать(ся).

задрапировывать(оя) ρ.δ. βλ. драпировать(ся).

задрáть, -деру́, -дерёшь, παρλθ. χρ. задрáл, -lá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. задрáнный, задрáн, задрáнá, -ο ρ.σ.μ. 1 (ανα)σηκώνω, (αν)υψώνω, (αν)ορθώνω· - хвост σηκώνω την ουρά· - голову σηκώνω το κεφάλι· - ноги σηκώνω τα πόδια. || αναδιπλώνω. 2 γρατσουνίζω, ξεσκαλίζω (δέρμα, φλοιό κ.τ.τ.). 3 ξεσχίζω, κατασπάράζω· волки -ли двух овёц οι λύκοι κατασπάραζην δυο πρόβατα. 4 μαστιγώνω, βουρδουλιζω, βιτσιζω. || -ся 1 γρατσουνίζομαι, ξεσκαλίζομαι. 2 ανασηκώνομαι. || αναδιπλώνομαι. 3 αρχίζω να καθγαδίζω κλπ. ρ. βλ. дрáтьсЯ.

задрезать, -жёт ρ.σ. αρχίζω να τρίζω.

задремáть, -емлю́, -ёмлешь ρ.σ. νυστάζω πο-

λύ, με παίρνει λίγο ο ύπνος, αποκοιμούμαι.

задремáвать ρ.δ. βλ. задремáть.

задрóгнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. -дрóг, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. задрóгший; ρ.σ. (απλ.) παγώνω, ξεπαγιάζω. || κρυώνω, φύχομαι· рука -ла το χέρι κρύωσε.

задрожáть, -жý, -жишь ρ.σ. αρχίζω να τρέμω κλπ. ρ. βλ. дрожáть.

задрóгá, -и θ. (παλ.) πατριαρχική ομογενειακή κοινότητα των νοτιοσλάβων.

задубелый επ. (απλ.) σκληρός, άιαμπτος (όπως το βαλανιδόξυλο). || μτφ. άπονος, άσπλαχνος.

задубенеть ρ.σ. (απλ.) βλ. задубеть.

задубеть, -еет ρ.σ. (απλ.) σκληρώνω, -áишь, ζυλιάζω, κοικαλιάζω· кожа -ла το δέρμα σκληρυνε.

задувание, -я ουδ. σβήσιμο με φύσημα.

задувáть¹ ρ.δ. βλ. заду́ть¹.

задувáть² ρ.δ. (για άνεμο). 1 φυσώ, πνέω· -áет северный ветер φυσά βοριάς. 2 διαπερώ, εισχωρώ. 3 παρασύρω, φυσώ, μπάζω· ветер -áл на чердак снег ο άνεμος έμπασε χιόνι στη σοφίτα.

задувка, -и θ. (τεχ.) φύσημα, άναμμα· - дóменной пёчи άναμμα υφιαίμινου.

заду́мáть ρ.σ.μ. 1 σιέφτομαι, σχεδιάζω, σκεπύω, προτίθεμαι· - жени́ться σιέφτομαι να παντρευτώ. 2 βάζω με το νου μου, σιέφτομαι νοερά· -айте какýю-н. однý кáрту βάλτε με το νου σας ένα οποιοδήποτε παιγνιόχαρτο. || -ся 1 σιέφτομαι, στοχάζομαι, διανοούμαι, διαλογίζομαι· μελετώ· - над вопросом σιέφτομαι ένα ζήτημα· - о будущем σιέφτομαι για το μέλλον. || πέφτω (βυθίζομαι) σε σιέφεις· απορροφούμαι. 2 ταλαντεύομαι, διστάζω· не -лся сказáть правду δε δίστασε να πει την áληθεια.

заду́мчивость, -и θ. σκεπτικότητα, στοχασμός, διαλογισμός, σύννοια.

заду́мчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο σκεπτικός, συλλογισμένος, βυθισμένος σε σιέφεις.

заду́мивать ρ.δ. βλ. заду́мáть. || -ся 1 βλ. заду́мáтьсЯ. 2 (παλ. κ. απλ.) μελαγχολώ, πέφτω σε μελαγχολία.

задурáчиться, -чусь, -чишься ρ.σ. αρχίζω να κάνω τρέλλες, ανοησίες.

задурáить, -рёт, -рётшь ρ.σ. 1 (απλ.) συσκοτίζω, σκοτίζω, συγχίζω· - голову σκοτίζω το κεφάλι (τα μυαλά). 2 αρχίζω να παρεκτρέπομαι κλπ. ρ. βλ. дурáить.

задурмáнивать ρ.δ., задурмáнить ρ.σ. βλ. дурмáнить.

заду́ть, -дýю, -дýешь ρ.σ.μ. 1 σβήνω· - све-чý σβήνω το κερι. 2 φυσώ, ανάβω· - дóмну ανάβω την υφιαίμينو. 3 αρχίζω να φυσώ.

задушено επίρ. εγκάρδια, ολόψυχα. || μύ-
χια, ενδόμυχα.

задушевность, -и θ. εγκαρδιότητα.

задушевный επ. εγκάρδιος· - разговор ε-
γκάρδια συνομιλία· - друг εγκαρδιακός (επι-
στήθιος) φίλος. || μύχιος, ενδόμυχος.

задушить ρ.σ.μ. βλ. души́ть. || -о́я (απλ.)
κρεμιέμαι, απαγχονίζομαι.

задымить, -млѐ, -мишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
задымлённый, βρ: -лѐн, -ленá, -ленѐ ρ.σ.μ.
1 καπνίζω, μαυρίζω· -ли весь потолок μαύ-
ρισαν όλο το νταβάνι με τον καπνό. 2 αρχίζω
να καπνίζω, να βγάζω καπνό. || -о́я 1 καπνί-
ζομαι, γίνομαι μαύρος απο τον καπνό. 2 αρ-
χίζω να καπνίζω, να βγάζω καπνό.

задымление, -я ουδ. κάπνισμα, μαύρισμα α-
πο τον καπνό.

задымлённый επ. απο μτχ. καπνισμένος, μαυ-
ρισμένος απο τον καπνό.

задышаться, -áюсь, -áешся ρ.δ. 1 ασφυ-
κτιώ, πνίγομαι, μου πιάνεται η ανάσα, ασθ-
μαίνω, λαχανιάζω· - от бѣга ασθμαίνω απο το
τρέξιμο· - от гнѣва με πνίγει ο θυμός. || μτφ.
καταπιέζομαι, καταδυναστεύομαι. 2 πνίγομαι,
πεθαίνω απο ασφυξία.

задышать ρ.σ. αρχίζω να αναπνέω.

заебозить ρ.σ. αρχίζω να στριφογυρίζω, να
τα φέρω όλα γύρω.

заедать(ся) ρ.δ. βλ. заестъ(ся).

заедіно επίρ. (παλ. κ. διαλι.) μαζί, μια
φορά.

заѣдки, -ок πλθ. (διαλι.) επιδόρπια.

заѣжиться, -ѣжусь, -ѣжишься ρ.σ. αρχίζω
να κουβαριάζομαι κλπ. ρ. βλ. ѣжиться.

заезд, -а α. 1 πέρασμα, διαβατική επίση-
μη с -ом в Афины περνώντας απο την Αθήνα. 2
(αθлт.) ιπποδρομία· полуфинальный - ημιτε-
λικός αγώνας ιπποδρομίας.

заездить, -ѣзжу, -ѣдишь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. заѣженный, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. κα-
ταπονώ, κατακουράζω με επίμοχθο βάδισμα· -
лошадей κατακουράζω τα άλογα. || μτφ. κατα-
βασανίζω· κατατρώνω· κατατρώνω.

заездка, -и θ. (αθлт.) εξάσπηση, εκγύμνα-
ση αλόγου.

заезжать ρ.δ. βλ. заехать.

заѣженный επ. απο μτχ. κατακουρασμένος, ε-
ξαντλημένος, καταπονεμένος απο το τρέξιμο·
-ая лошадь εξαντλημένο άλογο απο το τρέξιμο.
|| μτφ. γνωστός· τετριμμένος, κοινός· -ая
фрása τετριμμένη φράση.

заѣзжий επ. περαστικός, διαβατικός· - гость
περαστικός μουσαφίρης. || ξένος, αλλοφερμένος·
- пробится ночевать у нас ο ξένος παρακαλεί
να διανυτερεύσει σε μας. || **еюфр.** - дом, -
двор πανδοχείο.

заѣхать ρ.σ. αρχίζω να γογγύζω.

заелозить, -ѣжу, -ѣзишь ρ.σ. (απλ.) αρχί-
ζω να έρπω, να σέρνομαι.

заём, заѣма α. δάνειο· дать в - δίνω δά-
νειο· взять в - παίρνω δάνειο· беспроцент-
ный - άτοικο δάνειο· - за проценты έντοικο δά-
νειο· выигранный - λαχειοφόρο δάνειο· пре-
доставить - χορηγώ δάνειο· государственнй
- κρατικό δάνειο· внѣтреннй - εσωτερικό
δάνειο· внѣшнй - εξωτερικό δάνειο.

заѣмный επ. 1 του δανείου, δανειακός· -ое
письмо ομολογία χρέους, ομόλογο· - процент
επιτόκιο. 2 δανεικός· -не деньги δανειακά
χρήματα.

заѣщик, -а α. (παλ.) χρεώστης, χρεοφει-
λέτης.

заѣрзать ρ.σ. αρχίζω να στριφογυρίζω κλπ.
ρ. βλ. ѣрзать.

заѣоть ρ.σ.μ. (γραμμα. στοιχεία βλ. есть).
1 κατατρώνω, κατασπαράσσω· волк -ѣл овцу ο
λύκος κατασπάραξε το πρόβατο. || τσιμπώ, κε-
ντώ, νύσσω· егѐ -ли комары τον κατάφαγαν τα
κουνούπια. || κατενοχλώ· бабушка -ла меня
воркотней η γιαγιά μ' έφαγε με τη μουρμού-
ρα. || φθείρω, λιώνω· тоска егѐ -ла η θλίψη
τον έφαγε. 2 μαγιώνω, πιάνω, σιαλώνω· -лю
жкорную цепь σιάλωσε η αλυσίδα της άγιουρας
3 τρώνω κάτι (μετά απο καιόγευστη κατάποση)·
- лекарство τρώνω κάτι μετά το φάρμακο. 4
απρόσ. (απλ.) θίγω, ανησυχώ. || -ся παραχοο-
ταίνω, είμαι παραχορταμένος.

заѣхать, -ѣду, -ѣдешь, ποοστι. δεν έχει ρ.
σ. 1 επισιέπτομαι περαστικός, περνώ διαβα-
τικός. || έρχομαι να πάρω· я -ѣду за вами θα
έρθω να σας πάρω· за мной -ли ήρθαν να με
πάρουν. || μπαίνω εισέρχομαι· - во двор μπαί-
νω στην αυλή. 2 απομακρύνομαι, προχωρώ μα-
κριά· он -ал в трясину αυτός προχώρησε μα-
κριά στο βαλτότοπο. 3 στρίβω, στρέφω, γυρί-
ζω· κρύβομαι· - за угол στρίβω στη γωνία, 4
μπαταίζω, χτυπώ.

зажаривать ρ.δ 1 βλ. жарить. 2 (απλ.)
ειτελώ κάτι με θερμη, ζήλο, μανία κ.τ.τ. ишь
как -ет για δεσ πως τρέχει. || -ся βλ. за-
жариться.

жарить ρ.σ.μ. τηγανίζω· καβουριζώ· φή-
νω· - рѣду τηγανίζω φάρι· - баранину κα-
βουριζώ πρόβιο κρέας· - мясо на костре φή-
νω κρέας στη φωτιά. || -о́я τηγανίζομαι, κα-
βουριζομαι· φήνομαι.

жарение, -я ουδ. σφίξη, -ιμο, ρύσφιξη. ||
σύνθλιψη· ζούπισμα· συμπίεση.

жарить, -жмѹ, -жмѹшь ρ.σ.μ. 1 (сυ)σφίγγω,
πιέζω· (сун)θλίβω· - в руке σφίγγω στο χέρι·
- болт σφίγγω το μπουλόνι. || κρατώ, κρύβω
(χρήματα). 2 βουλώνω σφίγγοντας, φράσσω, κλεί-

νω· - нос, ύψι βουλώνω τη μήτη, τ' αυτιά. || ζουπά, ζουλίζω, πιέζω· егó совсём -ли в толпé τον παραζουλιαν στο πλήθος. 3 μτφ. πνίγω· - критику πνίγω την κριτική· - инициати́внy πνίγω την πρωτοβουλία. || **εμφρ.** - рот βουλώνω το στόμα.

зажаты́², -жнý, -жнёшь ρ.σ. αρχίζω να θερίζω.

заждáться, -ждýсь, -ждёшься, παρλθ. χρ. заждáлся, -лáсь, -лóсь κ. -лoсь ρ.σ. περιμένω πολύ χρόνο, κουράζομαι να περιμένω· порá пойтí, дóма навёрно -лiсь менá πρέπει να πάω, στο σπίτι σίγουρα βαρέθηκα να με περιμένουν.

зажевáть, -жyб, -жyёшь ρ.σ. αρχίζω να μασώ.

зажелтётъ, -ёет ρ.σ. 1 κιτρινίζω. 2 αρχίζω να κιτρινίζω. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

зажелтíть, -лчý, -лтíшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. зажелчённýй, βρ: -чён, -ченá, -ó ρ.σ.μ. λερώνω, βάφω με κιτρινή μπογιά· - рýки ле-ρώνω τα χέρια με κιτρινή μπογιά. || -oя λερώνω, -ομαι με κιτρινο χρώμα.

зажемáниться ρ.σ. αρχίζω να κάνω νάζια κλπ. ρ. βλ. жемáниться.

зажестикyли́ровать, -рyю, -рyешь ρ.σ. αρχίζω να χειρονομώ.

зажéчь, -жгý, -жжéшь, -жгýт, παρлθ. χρ. за-жéг, -жгlá, -жглó, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. за-жённýй, βρ: -жён, жженá, -жженó ρ.σ.μ. 1 ανάβω· - лáмпу ανάβω τη λάμπα· - спíчку ανάβω το οπίρτο· - свет ανάβω το φως. 2 μτφ. διεγείρω, τονώνω, ζωηρεύω, ζωπυρώ. || -ся ανάβω, καίω, φέγγω· в домáх -лiсь oгнi στα σπίτια άναψαν τα φώτα (ή φωτιές). || εμφανίζομαι φωτεινός. || μτφ. (για μάτια) λάμπω, αστράφτω. || εμφανίζομαι (για αισθήματα κλπ.). || κυριεύομαι, κατέχομαι, ανάβω.

зажéние, -я ουδ. (παλ.) άναμμα.

заживáние, -я ουδ. επούλωση· - рáны επούλωση της πληγής.

заживáть(ся) ρ.δ. βλ. живáть(ся).

заживíть, -влó, -вишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. заживлённýй, βρ: -лён, -ленá, -ó ρ.σ.μ. θεραπεύω, γιατρεύω· рáну θεραπεύω την πληγή. || (για πληγή) επούλώνομαι, κλείνω. || -ся επούλώνομαι, κλείνω· рáна -лiсь η πληγή επούλώθηκε.

заживлénие, -я ουδ. επούλωση.

заживлáть(ся) ρ.δ. βλ. живíть(ся).

заживо επίρ. ζωντανός (για θανάτωση)· - похоронíть θάβω ζωντανό· погребённýй - θαμμένος ζωντανός. || **εμφρ.** - похоронíть себá καλογερεύω από νέος (αποχωρώ από τα εγινόςια).

зажигáлка, -и θ. 1 αναπτήρας, τσακιάκι. 2 εμπρηστική βόμβα.

зажигáние, -я ουδ. άναμμα, έναυσμα.

зажигáтельность, -и θ. εμπρηστικότητα· -

речёй εμπρηστικότητα των λόγων.

зажигáтельнýй επ. 1 για·προσάναμμα. 2 εμπρηστικός· -ая óбoмá εμπρηστική βόμβα· -ая смесь εμπρηστικό μίγμα· -не срéдства εμπρηστικά μέσα· -оe стеклó αμφίκυρτος φακός. 2 μτφ. διεγερτικός, ερεθιστικός, προκλητικός, παροξυντικός· -ая речъ εμπρηστικός λόγος.

зажигáть(оя) ρ.δ. βλ. зажéчь(ся).

зажiлить ρ.σ.μ. (απλ.) ιδιοποιούμαι, κρατώ, δεν επιστρέφω· он -ил y менá пятёрку ατός μου 'φαγε πέντε ρούβλια δανεικά.

зажiм, -а α. 1 σφίξιμο, σύσφιξη· σύνθλιψη, συμπίεση· - в тискáх σφίξιμο στη μέγγενη. || μτφ. καταπίεση, πνίξιμο· - критики το πνίξιμο της κριτικής. 2 (τεχ.) ακροδέτης, (су)σφιγκτήρας, σφιχτήρας, στραγγάλη.

зажiмáние, -я ουδ. βλ. зажiм.

зажiмáть ρ.δ. βλ. зажаты́. || -ся σφίγγομαι, συμπιέζομαι κλπ. ρ. βλ. жeжáть.

зажiмистнýй επ., βρ: -мист, -а, -о που σφίγγει γερά· -ая рyкá χέρι σαν τανάλια. || τσιγγούνης, σφιχτοχέρης, σφιχτός.

зажiмка, -и θ. βλ. зажiм.

зажiмнýй επ. της σύσφιξης· -оe устрóйство συσφιγκτήρας, σφιχτήρας.

зажiмщик, -а α., -ца, -и θ. καταπιεστής, πνίχτης· - критики πνίχτης της κριτικής.

зажiн, -а α. (διαλι.) αρχή θερισμού.

зажiнáть ρ.δ. (διαλι.) αρχίζω το θέρο. || -oя θερίζομαι.

зажiрелнýй επ. παχύς, ευτραφής· -ая κορόβα παχιά αγελάδα.

зажiреть ρ.σ. παχαιίνω· κορόβα -ла η αγελάδα πάχυνε. || μτφ. (απλ.) πλουτίζω, -αίνω.

зажiточно επίρ. εύπορα, πλουσιопάροχα.

зажiточность, -и θ. ευφορία, ευημερία.

зажiточныйнýй επ., βρ: -чен, -чна, -о εύπορος, ευκατάστατος.

зажiть¹, -живёт, παρлθ. χρ. зажил, -лá, -ло ρ.σ. επούλώνομαι, θρέφω· γερεύω.

зажiть², -живý, -живёшь, παρлθ. χρ. зажил, -лá, -ло ρ.σ.μ. 1 (παλ. απλ.) κερδίζω σαν υπηρέτης. 2 ξεπλερώνω με δουλειά. 3 αρχίζω να ζω κλπ. ρ. βλ. жить. || -ся ζω πολλά χρόνια, μακροημερεύω.

зажiмýривать(ся) ρ.δ. βλ. зажiмýрить(ся).

зажiмýрить ρ.σ.μ. μισοικλείνω (για τα μάτια). || -ся μισοικλείνομαι· -лiсь глazá от солнцá μισοίκλεισαν τα μάτια από τον ήλιο.

зажiр, -а α. συσώρευση πάγων. || (διαλι.) νερό κάτω από το χιόνι.

зажiра, -и θ. (διαλι.) νερό κάτω από το χιόνι.

зажyкáть ρ.σ. αρχίζω να βουβώ, να βουβίζω.

зажyливáть ρ.δ. βλ. зажyлить.

зажyлить ρ.σ.μ. (απλ.) παίρνω με απάτη.

зажyрiться ρ.σ. (διαλι.) βλ. журiться.

закурчаты́, -йт ρ.σ. αρχίζω να κελарύζω.
закύхнутъ, -нет ρ.σ. 1 βλ. жүхнутъ. 2 σιληραίνω, σιληρύνομαι.
завбáть, -зову́, -зовёшь, παρλθ. χρ. -звáл, -лá, -ло ρ.σ.μ. καλώ, φωνάζω (να έρθει).
завзвeнeтý ρ.σ. αρχίζω να ηχώ κλπ. ρ. βλ. звенeтý.
завзвoнистýй επ., βρ: нист, -а -ο (απλ.) η-χηρός, ηχητικός· δυνατόφωνος.
завзвoнítъ, -нó, -нítъ ρ.σ. αρχίζω να κουδουνίζω κλπ.ρ. βλ. звoнítъ.
завзвучáть, -чít ρ.σ. αρχίζω να ηχώ κλπ. ρ. βλ. звучáть.
завзвúкaтý ρ.σ. αρχίζω να κροτώ κλπ. ρ. βλ. звúкaтý.
завздáвннýй επ. της υγείας· για την υγεία· -тост πρόποση. || (εικλσ.) ευχετικός, ευχετήριος, δεητικός· -мoлeбeн η δέηση υπέρ της υγείας.
завзeвáтý ρ.σ. αρχίζω να χαζεύω. || -ся χαζεύω, χαλαρώνω την παρατήρηση· переходíт ýлицу, смoтρίт нe áйcя - нe тo пoд тpамвáй пoпaдéшь περνώντας το δρόμο, κοίταζε, διαφορετικά να σε πατήσει το τραμ.
завзелeнeтý, -éет ρ.σ. 1 αρχίζω να πρασινίζω. 2 πρασινίζω. || -ся πρασινίζω.
завзелeнítъ ρ.σ.μ. λερώνω (λεκιάζω) με πράσινη μπογιά. || -ся λερώνομαι με πράσινη μπογιά.
завземлeннe, -я ουδ. προσγείωση ηλεκτρική, γείωση· δίχτυ γείωσης.
завземлítъ ρ.σ.μ. βλ. заземлúть.
завземлúть ρ.δ. (ηλεκτρ.) γειώνω, προσγειώνω. || -ся γειώνομαι, προσγειώνομαι.
завзимовáтý, -мýю, -мýешь ρ.σ. βλ. зимoвáтý.
завзúмoк, -мкa α. (διαλι.) 1 το πρώτο χιόνι. 2 ο πρώτος πάγος.
завзúмe, -я ουδ. (διαλι.) βλ. зазúмoк.
завзнавáтýcя ρ.δ. βλ. зазнáтýcя.
завзнáйтa, -и α. κ. θ. ξυπασμένος, φαντασμένος, μεγαλόφρονας, φευτοπερήφανος.
завзнáйтвo, -a ουδ. ξυπασία, αλαζονεία, υπεροφία, αυτοϋπερεκτίμηση.
завзнáтý ρ.δ.μ. (παλ.) γνωρίζω, γνωρίζομαι.
завзнáтýcя, -знáюcь, -знáеcьcя ρ.σ. υψηλοφρονώ, μεγαλοφρονώ, ξυπάζομαι, επαίρομαι, το παίρνω επάνω μου.
завзнóбa, -н θ. (διαλι. κ. δημοτ. ποίηση) 1 πάθος ερωτικό. 2 ερωμένος, εραστής.
завзнóбítъ, -блú, -бúшь ρ.σ.μ. (διαλι.). 1 παγώνω, ξεπαγιάζω, αποξυλιάζω. 2 αρχίζω να ριγώ.
завзнóбítъ, -блú, бúшь ρ.σ.μ. (διαλι. κ. δημοτ. ποίηση) ερωτεύομαι.
завзнóбúшкa, -и θ. (υπομορ.) βλ. зазнóбa.

завзолотítъ, -лoчý, -лoтúшь ρ.σ.μ. χρυσώνω, προσδίδω χρυσαφί χρώμα. || -ся αρχίζω να γίνομαι χρυσαφένιος. || φαίνομαι χρυσαφής.
завзóр, -а α. διάνεινο, τζόγος.
завзóр, -а α. (παλ. κ. απλ.) αίσχος, ντροπή, αισχύνη· ατιμία.
завзóрнo επίρ. επονείδιστα κλπ. επ. || (ως κατηγ.) είναι επονείδιστο, αξιόμηπτο κλπ. επ.
завзóрннýй επ., βρ: -рен, -рна, -рно (παλ. κ. απλ.) επονείδιστος, αξιοκαταφρόνητος, αξιοκατάκριτος, αξιόμηπτος· в éтoм нeт ничeгó -нoгo eдú δεν υπάρχει τίποτε το αξιόμηπτο.
завзрeннe, -я ουδ. στην έκφραση: без -я a-διάντροπα, ξεδιάντροπα, αναίσχυντα, χωρίς τύψη της συνείδησης.
завзрítъ, -ит ρ.σ. στην έκφραση: сóбeстъ -ит ή -ла η συνείδηση θα τύψει ή έτυφε.
завзубрeнннýй επ. απο μτχ. δοντιασμένος, οδοντωτός, στομωμένος· -тoпóр δοντιασμένο τσεκούρι.
завзубрeнннýй² επ. απο μτχ. απο μνήμης, μηχανικός· απερίσκεπτος· -oтвeт aδιανόητη απάντηση.
завзубривaннe¹, -я ουδ. δοντιασμα, στόμωμα· -нoжá δοντιασμα του μαχαριού.
завзубривaннe², -я ουδ. αποστήθηση, παπαγάλισμός, φιλτακισμός· -yрóкa αποστήθηση του μαθήματος.
завзубривaтý(ся)¹ ρ.δ. βλ. зазубрítъ(ся)¹.
завзубривaтý(ся)² ρ.δ. βλ. зазубрítъ(ся)².
завзубрúнa, -н θ. δοντιά· нoж с -ами μαχαίρι δοντιασμένο.
завзубрítъ¹, -брú, -брúшь κ. -зубрúшь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. зазубрeнннýй, βρ: -брен, -а, -o ρ.σ.μ. δοντιάζω, κάνω δοντιές· -тoпóр δοντιάζω το τσεκούρι. || -ся δοντιάζω.
завзубрítъ² ρ.σ. (γραμμ. στοιχεία βλ. зазубрítъ)¹ παπαγαλίζω, φιλτακίζω, αποστηθίζω. || -ся αποστηθίζω πολύ χρόνο, ξεκουτιάζω.
завзúмeрítъ, -ит ρ.σ. αρχίζω να βουίζω.
завзúвáлa, -н α. κ. θ. διαλαλητής, κράχτης.
завзúвáннe, -я ουδ. διαλάληση· διαφήμιση.
завзúвáтý(ся) ρ.δ. βλ. зазвáтý(ся).
завзúвнóй κ. зазúвннýй επ. προσκαλεστικός· προσκλητικός· -нe κрúкú προσκλητικές φωνές.
завзúбнутъ, -ну, -нешь, παρлθ. χρ. зазúб, -ла, -ло ρ.σ. (απλ.) ξεπαγιάζω, μαργώνω.
завзúгрaнннýй επ. απο μтχ. φθοαμένος απο τη χρήση· -ая плáстúнкa φθοαμένος (φωνογραφικός) δίσκος. || τετριμμένος· -ая пéсa τετριμμένο (παραπαιγμένο) θεατρικό έργο.
завзúгрáтý ρ.σ.μ. 1 φθείρω παίζοντας· -плáстúнкú φθείρω το δίσκο· -кáртý φθείρω τα παιγνιόχαρτα. 2 παραπαίζω· -пéсú παραπαίζω θεατρικό έργο. 3 αρχίζω να παίζω. || -ся

ξεχνιέμαι στο παιχνίδι.

заигрывание, -я ουδ. 1 φθορά απο το παιχνίδι. - карт φθορά των παιγνιόχαρτων απο το παίξιμο. 2 παιγνίδισμα, αστείσμος, χωρατό. || ερωτοτροπία.

заигрывать(ся) ρ.δ. βλ. заиграться(ся).

заизвестковать, -кѹю, -кѹешь ρ.σ.μ. ασβεστώνω, εμπλουτίζω έδαφος με ασβέστιο.

зайка, -и α.μ. θ. τραυλός, βραδύγλωσσος.

заикание, -я ουδ. βραδυγλωσσία, τραύλισμα, βατταρισμός, κόμπιασμα.

заика́ться, -аюсь, -аешься ρ.δ. 1 τραυλίζω, βατταρίζω, κομπιάζω. 2 υπαινίσσομαι, κάνω υπαινιγμό.

заикнуться ρ.σ. 1 κομπιάζω στην ομιλία. 2 βλ. заикаться (2 σημ.).

заилёние, -я ουδ. γέμισμα κοιλότητας με λάσπη.

заилвание, -я ουδ. βλ. заилнение.

заилиться, -лится ρ.σ. γεμίζω κοιλότητα με λάσπη.

зайка, -и θ. 1 το πρώτο κατελημμένο μέρος γης. || ξεχερωμένο έδαφος. 2 απομακρυσμένο κατοικημένο μέρος.

заимодавец, -вца α. δανειστής, πιστωτής.

заимобразно επίρ. με μορφή δανείου, σαν δάνειο, υπο τύπον δανείου.

заимобразный επ. ο σαν δάνειο. -ая видяча χορήγηση υπο τύπον δανείου.

заимствование, -я ουδ. δανεισμός, δάνεισμα, πάρισμο απ' αλλού, απομίμηση.

заимствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ.μ.σ.μ. δανείζομαι, παίρνω απ' αλλού, απομιμούμαι. - тѣму δανείζομαι θέμα. || -ся 1 (απλ.) παίρνω δανεικά, δανείζομαι. 2 βλ. ρ. ενεργ. φ.

заиндевелший επ. απο μτχ. σιεπασμένος με πάχνη.

заиндевелый επ. βλ. заиндевелший.

заиндеветь, -ею, -еешь ρ.σ. σιεπάζομαι με πάχνη.

заинтересованность, -и θ. ενδιαφέρο, συμφέρο, κίνητρο. материальная - υλικό συμφέρο.

заинтересованный επ. απο μτχ. 1 που έχει ενδιαφέρο. 2 ενδιαφερόμενος.

заинтересовать, -сѹю, -сѹешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заинтересованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. τραβώ, κινώ το ενδιαφέρο, την προσοχή. егѳ рассказ всех -άλ η διήγησή του τράβηξε την προσοχή όλων. || -ся με τραβά, ενδιαφερόμαι, δείχνω ενδιαφέρο.

заинтересовывать(ся) ρ.δ. βλ. заинтересовать(ся).

заинтриговать ρ.σ. βλ. интриговать.

заинтриговывать ρ.δ. βλ. интриговать.

заинька, -и θ. λαγουδάκι.

заискивание, -я ουδ. κολαμεία, γαλιφιά, κολοπιασμά. μαλαγαριά.

κολοπιασμά. μαλαγαριά.

заискивать ρ.δ. κολαμεύω, γαλιφίζω, θωπεύω, κολοπιάνω.

заискивающий επ. απο μτχ. κολαμευτικός, γαλιφικός, κολπιμεντόζικος.

заискрыться, -рится ρ.σ. αρχίζω να σπινθηρίζω.

зайка, -и α. λαγουδάκι.

зайкаце, -а ουδ. (διακλ.) παρόχθια πλημμυρισμένη λωρίδα γης.

заимовий επ. του δανείου.

заимодержатель, -я α. ομολογιούχος.

зайти, зайдѹ, зайдѣшь, παρλθ. χρ. зашёл, -шла́, -шло́, προστι. зайдѣ́, μτχ. παρλθ. χρ. зашёлший, επιρ. μτχ. зайдѣ́ ρ.σ. 1 μπαίνω, εισέρχομαι. - в комнату μπαίνω στο δωμάτιο. || εισχωρώ. коза зашла в огород η γίδα μπήκε στον κήπο. || περνώ απο κάπου, επισκέπτομαι διαβατικός. по пути домо́й я зашёл в магази́н πηγαίνοντας για το σπίτι πέρασα (μπήκα) στο μαγαζί. - в редакцию περνώ απο τη σύνταξη. || πηγαίνω να πάρω. - в детский сад за ребёнком πηγαίνω στον παιδικό σταθμό (νηπιαγωγείο) να πάρω το παιδάκι. 2 στρίβω, πηγαίνω πίσω, χάνομαι πίσω απο, κρύβομαι. солнце зашло за тучку ο ήλιος κρύφτηκε πίσω απο το συννεφάκι. || (για ουράνια σώματα κ. μτφ.) βασιλεύω. солнце зашло ο ήλιος βασίλευσε. || παρατραβώ, ξεπερνώ τα όρια. бесѣда зашла за ночь η κουβέντα συνεχίστηκε και πέρα απο τα μεσάνυχτα. дело зашло далеко η υποθεση τράβηξε μακριά. || -сь (απλ.) λυποθυμώ, πέφτω αναίσθητος. || μαργώνω, μουδιάζω απο το κρύο. || εμφ. дух зашёлся η αναπνοή πιάστηκε. вы зашли далеко προχωρήσατε πολύ (πέραν του επιτρεπτού).

заичатьина, -и θ. κρέας λαγού.

заичик, -а α. λαγουδάκι. || αντανάκλαση ηλιακών ακτίνων.

заичиха, -и θ. λαγουδίνα.

заичонок, -нка, πλθ. -чата, -чат α. λαγουδάκι.

закабаление, -я ουδ. υποδούλωση, εξανδραπόδιση, υποτέλεια, σιλάζωμα.

закабалить, -лю́, -лишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. закабалѣнный, βρ: -лѣн, -ленá, -ленѳ ρ.σ.μ. σιλαβώνω, υποδουλώνω, εξανδραποδίζω, υποτάσσω. || -ся σιλαβώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

закабалить(ся) ρ.δ. βλ. закабалить(ся).

закавказский επ. υπεριαιβάσιος.

закавѣка, -и θ. (απλ.) βλ. закавѣчка.

закавѣчка, -и θ. 1 (στη γραφή) κλωθογυρίσματα, κλωθογύρες, ουρίτσες. 2 εμπόδιο, πρόσκομμα. καθυστέρηση. 3 υπεισυγή, στριφοβικία, πονηριά.

закалѣнный επ. εγιάρδιος, ειλιμρινής, επι-

δόξα του βασίλεφε. **3** βλ. **zakatítъ** (2 σημ.). **4** σιάζω απο τα γέλια, πηγαίνουν δάκρυα απο τα γέλια, βήχω απο τα πολλά γέλια. || (για ήχο) ακούομαι, διαδίδομαι, ξεπλύνομαι. -**лсЯ свнсто́к** ακούστηκε σφύριγμα. || **сифр.** **глаза́ -лиць** τα μάτια γούρλωσαν.

zakátka, -и θ. **1** (περι)τύλιξη, τύλιγμα. **2** αναδίπλωση, ανασιούμπωμα. **3** ίσωση, ισοπέδω-δω, ομάλυνση.

zakátный επ. του βασιλέματος, της δύσης.

zakátывание, -я ουδ. βλ. **zakátka**.

zakátывать(ся) ρ.δ. βλ. **zakatítъ(ся)**.

zakachátъ ρ.σ.μ. **1** κουνώ, λικνίζω, αποκοι-μίζω. - **редѣнка на качѣлях** αποκοιμίζω το παιδάκι στην κούνια. **2** παρατραμποαλίζω, ζα-λίζω. - **на качѣлях** ζαλίζω στην κούνια ή τρα-μάλα. **егó -ло** (απρόσ.) τον ζάλισε, τον έ-πιασε η θάλασσα. **3** τρομπάρω. αντλώ. **4** αρ-χίζω να κουνώ, να τραμποαλίζω. || -**сЯ 1** μου-ράζονται απο το τραμποάλισμα. **2** αρχίζω να κου-νιέμαι.

zakáchивание, -я ουδ. κούνημα, λίκνιση. σεί-σιμο. ταλάντευση.

zakáchивать(ся) ρ.δ. βλ. **zakachátъ(ся)**.

zakáchka, -и θ. τρομπάρισμα. άντληση.

zakáchивать(ся) ρ.δ. βλ. **zakosítъ(ся)**.

zakáchlyatъ ρ.σ. αρχίζω να βήχω. || -**сЯ** βή-χω.

zakáyatъся, -káюсь, -káeshъся ρ.σ. δίνω το λόγο, υπόσοχομαι, οριζομαι να μη. -**лсЯ Я вóдкy пить** οριίστηνα να μη ξαναπιώ βότνια. Я -**лсЯ к ним ходитъ** οριίστηνα να μη ξαναπα-τήσω στο σπίτι τους.

zakvákatъ ρ.σ. αρχίζω να κοάζω.

zakváokhtъ, -áшу, -áshipъ, παθ. **мтх.** **парлθ.** χρ. **zakváshennyй**, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. βά-ζω μαγιά. - **тѣсто бáзω** προζύμι στο ζυμαρί. - **молоко́ рίχνω** γιαουρτάρι στο γάλα, πήζω για ούρτι. || -**сЯ** ξυνίζω, γίνομαι ξυνός. **тѣсто -лосъ** το ζυμαρί ξύνισε.

zakváoka, -и θ. **1** ζύμωση. **2** μαγιά, ζύμη, προζύμι. **3** **мтф.** φύση, ποιόν, φύραμα, πάστα.

zakváshивание, я ουδ. βλ. **zakváoka**.

zakváshивать(ся) ρ.δ. βλ. **zakváokhtъ(ся)**.

zakivátъ ρ.σ. αρχίζω να γνέφω.

zakidátъ ρ.σ.μ. **1** βλ. **zabrosátъ**. **2** αρχί-ζω να ρίχνω **κλπ.** ρ. βλ. **kidátъ**. || -**сЯ** αρχί-ζω να ρίχνω, να πετώ.

zakidывать ρ.δ. βλ. **zakidátъ**, **zakínutyъ**. || -**сЯ** βλ. **zakínutyъся**.

zakínutyъ ρ.σ.μ. **1** ρίχνω, πετώ. - **невод рί-χνω** το δίχτυ. - **мѣчик на крѣшy** πετώ το τό-πι στη στέγη. **2** **мтф.** φέρω σε δυσχερή θέση. **судьдá -ла меня́ сюдá** η τύχη μ' έρριξε εδώ. - **пѣтлю рίχνω** θηλειά. - **но́гу нá ногу** ρίχνω το πόδι. **аканвотó. высоко́ - гóлову** σηκώνω ψη-

λά το κεφάλι, τινάζω το κεφάλι επάνω. - **гó-лову наза́д** γέρνω απότομα το κεφάλι πίσω. **дѣ-рей -ло корáбль к неизвѣстнѣм бeрегáм** η τρικυμία έρριξε το καράβι σε άγνωστες ακτές. - **дѣло** παραμελώ υπόθεση. || **сифр.** - **словѣч-ко а)** πετώ μια λεξούλα (κάνω υπαινιγμό). β) λέγω ένα καλό λόγο (συνηγορώ). - **ýдочкy** φα-ρεύω, προσπαθώ να μάθω. || -**сЯ 1** ρίχνομαι, πετάγομαι, σιαλώνω, αγκιστρώνομαι. **2** γέρνω πίσω. **3** τρέχοντας πετάγομαι στην άκρη (για άλογο).

zakipátъ ρ.δ. βλ. **zakipétъ**.

zakipétъ, -плѣ, -пѣшь ρ.σ. αρχίζω να βρά-ζω.

zakisátъ ρ.δ. βλ. **zakíchnutyъ**.

zakíchnutyъ, -ну, -нешъ, **парлθ.** χρ. **zakís**, -ла, -ло ρ.σ. ξυνίζω, γίνομαι ξυνός. || **мтф.** αδρανώ, μουχλιάζω.

zákicъ, -и θ. υποξειδίο. - **жeлѣза** υποξει-διο του σιδήρου. - **мѣди** υποξειδίο χαλκού.

zakládъ, -а α. (παλ.) βλ. **залóгъ** (1 κ. 2 σημ.) **часá в -е** το ωρολόγι το έβαλα ενέχυρο.

zakládka, -и θ. **1** τοποθέτηση, βάλοιμο. || βούλωμα. **2** δίπλωση σελίδας. **3** γέμισμα, κά-λυψη. || **мтф.** εμφύτευση. **4** σελιδοδείχτης. **5** θεμελίωση.

zakladnoй επ. της υποθήκης. || ως ουσ. -**áя** θ. έγγραφο υποθήκης.

zakládчкъ, -а α. -ца, -н θ. **1** (παλ.) ενε-χυριοδότης, -τρια. **2** ενέχυροδανειστής, -τρια.

zakládывание, -я ουδ. βλ. **zakládka**.

zakládывать ρ.δ. βλ. **zalozhítъ**. || -**сЯ** το-ποθετούμαι **κλπ.** ρ. βλ. **zalozhítъ**.

zaklánie, -я ουδ. στην έκφρ: **на -** στην κα-ταστροφή, στο θάνατο, στο χαμό.

zaklevátъ, -клю́ю, -клюёшь, παθ. **мтх.** **парлθ.** χρ. **zaklevannyй**, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. **1**

καταραμφίζω, κατατσιμπώ. || **βασανίζω**, κατα-τρώω, τρώω. αγαναχτώ. **2** αρχίζω να ραμφίζω

zaklevыvatъ ρ.δ. βλ. **zaklevátъ**. || - **сЯ** κα-ταραμφίζομαι.

zaklevыvание, -я ουδ. κόλληση, συγκόλληση.

zaklevыvatъ(ся) ρ. βλ. **zaklevítъ(ся)**.

zaklevétъ, -ѣю, -ѣипъ ρ.σ. κολλώ. - **кон-вѣрт** κολλώ το φάκελλο. - **ка́меру** κολλώ τη σαμπρέλα. || -**оЯ** κολλώ. **конвѣрт не -лсЯ** το φάκελλο δεν κόλλησε.

zakléyka, -и θ. **1** κόλληση. **2** λωρίδα (χαρ-τιού ή υφάσματος) κολλημένη.

zakleymítъ, -млѣ, -мѣшь, παθ. **мтх.** **парлθ.** χρ. **zakleymennyй**, βρ: -мѣн, -менá, -менó ρ.σ.μ. **1** στιγματίζω, εγναίω. || **μαριάρω**, στα-μπάρω, σημαδεύω. **2** **мтф.** καταδικάζω, κατα-κρίνω.

zaklepátъ, -áю, -áeshъ κ. -еплѣ, -ѣплешъ, **простн.** **zaklepáй** κ. **zaklepáй**, παθ. **мтх.** **парлθ.**

χρ. **заклёпанный**, βρ: -пак, -а, -ο ρ.σ.μ. γυρώ, -ώνω, πριτσινάρω, τζαβετάρω. || **εμφρ.** - **пύшку** (παλ.) κλείνω το κλείστρο πυροβόλου. || **-ся** πριτσινάρομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

заклёпка, -и θ. 1 γύρωση, πριτσινάρισμα. 2 πριτσίνι, καζανόκαρφο, τζαβετά. || **εμφρ.** - **ё-пок не хватáет** του λείπει βίδα, τού στριφε.

заклёпочный επ. γυρωτικός· -οε **соединёние** γυρωτική ένωση.

заклёпывание, -я ουδ. βλ. **заклёпка** (1 σημ). **заклёпывать(оя)** ρ.δ. βλ. **заклепáть(ся)**.

заклика́ть ρ.δ.μ. (απλ.) κράζω, φωνάζω, καλώ, βάζω τις φωνές.

закли́нание, -я ουδ. (ε)ξορισμός, ξόρισμα, ξόρι. || **ικέτευση**, δέηση, παράκληση.

закли́натель, -я α., -ница, -и θ. (ε)ξοριστής, -τρια, -τρα.

закли́нать ρ.δ.μ. 1 (ε)ξορίζω, διώχνω· - **дύхов** ξορίζω τα δαιμόνια. 2 θερμοπαραινάλω, ικετεύω (στο όνομα μεγάλου ιερού προσώπου). 3 (παλ.) ορίζομαι, κάνω όριο. || **-ся** (ε)ξορίζομαι.

закли́нивание, -я ουδ. ενσφήνωση, βάσειμο σφήνας.

закли́нивать(оя) ρ.δ. βλ. **заклинить(ся)**.

закли́нить ρ.σ.μ. (εν)σφηνώνω, βάζω σφήνα. || φράζω, εμποδίζω την κίνηση. || **-оя** (εν)σφηνώνομαι· σφίγγω.

заклокотáть, -кóчет ρ.σ. αρχίζω να κοχλάζω.

заклуо́бить, -о́йт ρ.σ. αρχίζω να κλωθανεβαίνω. || **-ся** αρχίζω να κλωθανεβαίνω.

заклочáть ρ.δ. 1 βλ. **заклочить**. 2 συμπεραίνω, βγάζω το συμπέρασμα· **из чего́ это заклучáете?** από που το συμπεραίνετε αυτό; 2 περιέχω, περικλείνω, κλείνω μέσα· **кни́га э́та -ет в себе́ мнóго и́стин** αυτό το βιβλίο περιέχει πολλές αλήθειες· - **в скóбки** κλείνω σε παρένθεση. || **-ся** 1 περιέχομαι, περικλείνομαι· βρίσκομαι, είμαι· **в пакéте -лось сто рудлéй** στο πακέτο ήταν εκατό ρούβλια· **никтó не пóнял, какóй смýсл -лся в егó слóвáх** κανένας δεν κατάλαβε τι σημασία είχαν τα λόγια του. 2 συνίσταμαι, σύγινεμαι, αποτελούμαι, απαρτίζομαι· **всё егó догáтство, -ется в однóм дóме** όλος ο πλούτος του είναι μόνο ένα σπίτι· **делó -ется в слéдующем** η υπόθεση έχει ως εξής. 3 τελειώνω, κλείνω· **письмó -ется пожелáниями** το γράμμα τελειώνει με ευχές.

заклочéние, -я ουδ. 1 έγχιλειση, κλείσιμο· - **в скóбки** κλείσιμο σε παρένθεση. 2 φυλάκιση, εγιάθειρξη· - **под страж** φυλάκιση με σιρόπό (φύλακα)· **подвергáть -ю** φυλακίζω, βάζω φυλακή· **приговóрять к -ю** καταδικάζω σε φυλάκιση· **тюре́нное** - φυλάκιση, εγιάθειρξη **пожизненное** - ισόβια δεσμά· **одино́чное** - εγιά-

θειρξη στο απομονωτήριο· **предварительное** - προφυλάκιση. 3 συμπέρασμα, πόρισμα, εξαγόμενο· **прийтí к заклучéнию** καταλήγω, (φτάνω) στο συμπέρασμα· - **экспертíзы** (ή **экспéртов**) πόρισμα των εμπειρογνομώνων· **обвинительное** - (νομ.) κατηγορητήριο έγγραφο. 4 τέλος, κατακλείδα, φινάλε· **аκροτελεύτιο**· **в** - στο τέλος, στην κατακλείδα, τελειώνοντας. || **сúнаφη** - **мíра** σύναφη ειρήνης· - **договóра** σύναφη συνθήκης.

заклочéнный ουσ. απο μτχ. κρατούμενος, φυλάκισμένος, κατάδικος, εγιάθειριτος.

заклочéтельный επ. τελειός· -οε **слóво** ο τελειός λόγος στο κλείσιμο (συνέλευσης, συνεδρίασης κ.τ.τ.)· -**ая часть доклáда** το τελικό (τελευταίο) μέρος της εισήγησης· -οε **заседáние** τελευταία συνεδρίαση· - **бáланс** ισολογισμός στο τέλος του καθολικού· -**ая сцéна** τελευταία πράξη (φινάλε) θεατρικού έργου· -**ая часть** επίλογος· - **áкт** τελική πράξη.

заклочéть, -чý, -чíшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **заклочённый**, βρ: -чён, -чена́, -чено ρ.σ. μ. 1 κλείνω φυλακή, φυλακίζω. 2 εγχιλείω, κλείνω μέσα· - **в монастéрь** κλείνω στο μοναστήρι· - **в скóбки** κλείνω (βάζω) σε παρένθεση. 3 τελειώνω, ολοκληρώνω· - **речь** τελειώνω το λόγο· - **счёт** κλείνω το λογαριασμό. 4 συμπεραίνω, συνάγω, πορίζομαι, καταλήγω στο συμπέρασμα. 5 συνάπτω, κλείνω· - **договóр** κλείνω συμφωνία· - **сошз** κλείνω συμμαχία, συμμαχώ· - **контрáкт** κλείνω σύμβαση· - **парí** βάζω στοίχημα· - **брак** συνάπτω γάμο. || **εμφρ** - **в объáтия** σφίγγω στην αγκυαλιά. || **-ся** (παλ.) κλείνομαι· **зимóю мы -лись в дóме** το χειμώνα κλειστήκαμε στο σπίτι· **онá -лась в монастéрь** αυτή κλειστήκε στο μοναστήρι.

заклýать, -клянý, -клянёшь, παρλθ. χρ. **закля́л**, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **закля́тый**, βρ: -лýт, -а, -ο ρ.σ. βλ. **закли́нать** (1, 3 σημ.). || **-ся** 1 ορίζομαι, κάνω ή δίνω όριο· υπόσχομαι, τάζω. 2 αρχίζω να ορίζομαι.

заклýтие, -я ουδ. 1 όρκος, υπόσχεση, τάξιμο. 2 βλ. **закли́нание**.

заклýтый επ. απο μτχ. αναθεματισμένος, καταραμένος, επάρατος· - **дом** καταραμένο σπίτι. || **άσπονδος**· - **враг** άσπονδος εχθρός.

закóвать, -кю́, -кюёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **закóванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αλυσοδένω, δεσμεύω, βάζω στα δεσμά· **арестáнтов** -ли в кандалы́ στους συλληφθέντες πέρασαν τις χειροπέδες. || **θωρακίζω**, βάζω θώρακα. || **μτφ.** καταθλίβω, καταπιέζω, στενοχωρώ. || **μτφ.** παγώνω, ακινητοποιώ (ποτάμι λίμνη κ.τ.τ.). 2 πιάνω (με το καρφί) θίγω τα νεύρα· **лóшадь** κρομάετ, **её** -ли το άλογο κουτσαίνει, **γιατί** τό 'πιασαν με το καρφί. 3

συνδέω με συρρηλάτηση. II - **СЯ** αλυσοδένομαι, δεσμεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

Закóвка, -и θ. πιάσιμο κατά το πετάλωμα.

Закóвывание, -я ουδ. αλυσόδεμα, -ση.

Закóвывать(ся) ρ.δ. βλ. **Закóвать(ся)**.

Закóвылать ρ.σ. 1 αρχίζω να κουτσαίνω. 2 κουτσαίνω, πηγαίνω κουτσαίνοντας.

Закóвистый επ., βρ: -рист, -а, -ο. (απλ.) πολύπλοκος, δυσκολοξεχνιάστος.

Закóвирка, -и θ. βλ. **Закáвирка**.

Закóзлить, -лю, -лишь ρ.σ.μ. (απλ.) αχρηστεύω υφικείμενο· αφήνω να πήξει το μέταλλο στην υφικείμενο.

Закóл, -а α. 1 τρύπημα, σούβλισμα, μαχαίρωμα, λόγχισμα, σιότωμα. 2 πασσαλόφραγμα για αλιεία.

Закóлáчивание, -я ουδ. κάρφωμα, χτύπημα, μπήξιμο· - Гвоздéи χτύπημα των καρφιών· - óкoн κάρφωμα των παραθυριών.

Закóлáчивать ρ.δ. βλ. **Закóлотить**. II -**СЯ** καρφώνομαι. II με χτυπά, -ούν άγρια.

Закóлдóванный επ. απο μτχ. μαγεμένος· - клад μαγεμένος θησαυρός· - мéсто μαγεμένο μέρος. II **εμφρ.** - круг α) μαγεμένος κύκλος (απόρθητο σημείο για τους εχθρούς). β) φαύλος κύκλος. γ) επεξηγήσεις για κάτι αυταπόδεικτο.

Закóлдóвать, -дýю, -дýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Закóлдóванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 μαγεύω, κάνω μάγια, γοητεύω· - меч μαγεύω το ξίφος. 2 αρχίζω να μαγεύω.

Закóлдóвывать ρ.δ. βλ. **Закóлдóвать**. II -**СЯ** μαγεύομαι, γοητεύομαι.

Закóлeбáть, -лéблю, -лéблешь ρ.σ. αρχίζω να κουνώ, να κλονίζω, να ταλαντεύω. II -**ОЯ** 1 κλονίζομαι· вéтви -листья τα κλαδιά άρχισαν να κουνιούνται. 2 μτφ. αμφιβάλλω· Судýи **Закóлeбáлись** пóсле рéчи зашýтника οι δικαστές άρχισαν να κλονίζονται ύστερ' απο την ομιλία του συνήγορου.

Закóлка, -и θ. πιάστρο μαλλιών.

Закóлóдить, -дит ρ.σ. απρόσ. (απλ.) συναντώ (βρίσκω) εμπόδιο.

Закóлoоúться, -óйтся ρ.σ. αρχίζω να βγά-
ζω στάχυα.

Закóлотить, -лoчý, -лóтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Закóлóченный**, βρ: чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 χτυπά, καρφώνω, μπήγω· - Гвоздé в стéну χτυπά καρφί στον τοίχο. 2 κλείνω· - йщик καρφώνω το κασόνι· - Грóб καρφώνω το φέρετρο. 3 χτυπά, ξυλοκοπώ άγρια. 4 αρχίζω να χτυπά κλπ. ρ. βλ. **Кóлотить**. II -**СЯ** χτυπιέμαι κλπ. ρ. βλ. **Кóлотиться**.

Закóлоть, -колó, -кóлешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Закóлотый**, βρ: -лот, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 φο-
ρεύω, ειστώνω με αιχμηρό ή κοφτερό όργανο. 2

πιάνω, σταθεροποιώ· - вóлoсы шпýлкoй πιάνω τα μαλλιά με τη φουριέτα. 3 αρχίζω να νύσσω κλπ. ρ. βλ. **Кóлоть**. II -**СЯ** αυτοκτονώ με κο-
φτερό ή αιχμηρό όργανο.

Закóлнхáть, -лýчу, -лýшешь ρ.σ. αρχίζω να κουνώ, να ανεμίζω κλπ. ρ. βλ. **Кóлнхáть**. II -**СЯ** αρχίζω να κουνιέμαι κλπ. ρ. βλ. **Кóлн-
хáться**.

Закóльцевáть, -цýю, -цýешь, παθ. μτχ. παρλθ. **Закóльцóванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. ση-
μαδεύω, βάζω ειδικό δαχτυλίδι (σε πτηνά, φά-
ρια για επιστημονική παρακολούθηση), επιση-
μαίνω.

Закóльцóвывать ρ.δ. βλ. **Закóльцевáть**. II -**СЯ** σημαδεύομαι, επισημαίνομαι.

Закóмпoоúтýрoвать, -рyю, -рyешь ρ.σ.μ. βλ. **Кóмпoоúтýрoвать**.

Закóмýристый επ., βρ. -рист, -а, -ο (απλ.)
πονηρός, ματεργάρης.

Закóн, -а α. 1 νόμος· **оснoвнóй** - θεμελιώ-
δης (βασικός) νόμος· **избирáтeльнýй** - εκλο-
γικός νόμος· **чрезвýчáйный** - έκτακτος νόμος,
έκτακτο μέτρο· **сoблyдáть** -и τηρώ τούς νό-
μους· **свод** -ов συλλογή νόμων, κώδικας· **υγo-
лóвные** -и ποινικοί νόμοι· **oбнáρóдoвать** -и δη-
μοσιεύω νόμους· **нáрушáть** -и παραβιάζω τούς
νόμους, παρανομώ. 2 αρχή· - **Архимéда** η αρχή
του Αρχιμήδη· **всeмýрный** - **тягoтéния** ο νόμος
της παγκόσμιας έλξης· - **тягoтéния** ο νόμος
της βαρύτητας· -и **развúтия** **πρiрoдý** и **óбщeс-
твa** οι νόμοι εξέλιξης της φύσης και της κοι-
νωνίας· -и **клáссoвoй** **бoрýбý** οι νόμοι της
ταξικής πάλης. 3 κανόνας· -и **πρaвoπiсáния** οι
ορθογραφικοί κανόνες· -и **пáшхатнoй** **игрý** κα-
νόνες σιακιού· -и **πρiлiчия** κανόνες καλής
συμπεριφοράς. 3 (παλ.) θρησκεία. II **εμφρ.**
Дрaкóновские ή **Дрaкóновы** -и δρακόντειοι νό-
μοι· - **óбýий** τα θρησκευτικά (σχολ. μάθημα)
Моисéев - οι (δέκα) εντολές του Μωϋσή· **нe-
нáπiсáнный** - άγράφος νόμος· - **нe πiсáн** (для
кoгó) δεν τον πιάνει ο νόμος (δεν είναι υ-
ποχρεωμένος)· **вoπрeкú** -а παρά το νόμο· **вне**
-я εκτός νόμου· **имeнeм** -а εν ονόματι του νό-
μου· **сoстoять** ή **жить** в -е ζω με νόμο γάμο·
óýква -а το γράμμα του νόμου (αντίθετα προς
το πνεύμα του νόμου).

Закóнник, -а α. νομομαθής. II πρητής του
νόμου.

Закóннoрoждéнный επ. απο νόμιμο γάμο· -
сын νόμιμος γιός.

Закóннoсть, -и θ. 1 νομιμότητα, το νόμιμο·
το έγκυρο· - **требóваний** το νόμιμο των διεκ-
δικήσεων· - **докумéнтoв** εγκυρότητα των εγ-
γράφων· **oтсýствие** -и έλλειψη νόμων (ανομία). 2 νομοθεσία, οι νόμοι· **революциóнная** - οι
επαναστατικοί νόμοι· **социалистiческая** - σο-

σιαλιστική νομοθεσία.

ЗАКОННИЙ επ., βρ: -кóнен, -кóнна, -кóнно. **1** νόμιμος, έννομος· - наследник νόμιμος κληρονόμος· -не фóрмы борьбы νόμιμες μορφές πάλης· -не притязáния νόμιμες διεκδικήσεις· на -ом основáнии σε νόμιμη βάση· -ым путём με τή νόμιμη οδό· -ая власть νόμιμη εξουσία. **II** έγκυρος· - документ έγκυρο έγγραφο. **2** δίκαιος, σωστός, δικαιολογημένος· -οе возмущение δικαιολογημένη αγανάκτηση· -ая гордость δίκαια περηφάνεια· -οе недоумение δικαιολογημένη αμηχανία. **II** **сифф.** - брак νόμιμος γάμος.

законопéдение, -я ουδ. νομομάθεια· νομική επιστήμη.

законодáтель, -я α., -ница, -ы θ. νομοθέτης. **II** εισηγητής (κανόνων κοινωνικής συμπεριφοράς, μόδας κ.τ.τ.).

законодáтельный επ. νομοθετικός· - орган νομοθετικό όργανο· -ая власть νομοθετική εξουσία· -ая комиссия νομοθετική επιτροπή.

законодáтельство, -а ουδ. νομοθεσία· трудовое - εργατική νομοθεσία· угольное - πολιτική νομοθεσία.

закономéрно επίρ. νομοτελειαιά.

закономéрность, -и θ. νομοτέλεια· - явлéний νομοτέλεια των φαινομένων.

закономéрный επ., βρ: -рен, -рна, -рно νομοτελειαιός· мир есть -οе движение материи ο κόσμος είναι νομοτελειαική κίνηση της ύλης.

законопáтитъ, -пáчу, -пáтишь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. законопáченный, -чен, -а, -ο ρ. σ.μ. **1** βλ. конопáтитъ. **2** μτφ. (απλ.) βάζω, στοιβάζω· στέλλω· -ли сто арестóванных в одну кóмнату έβαλαν εματό συλληφθέντες σ' ένα δωμάτιο· -ли сóрок коммунистов на кáторгу έστειλαν σαράντα κομμουνιστές στα κάτεργα.

законопáчивать ρ.δ. βλ. законопáтитъ. **II** -ся καλαφατίζομαι. **II** τοποθετούμαι.

законопóложение, -я ουδ. νόμος· по существующим -ям κατά τούς ισχύοντες νόμους. **II** το σύνολο των νόμων, κώδικας.

законопрóект, -а α. νομοσχέδιο.

законоучéтель, -я α. καθηγητής θερηκειτικών.

законосервировать(ся) ρ.σ.βλ. консервировать(ся).

законоспéктировать ρ.σ.μ. βλ. конспектировать.

законоспирировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. τηρώ, κρατώ μυστικό· - явочную квартиру κωτώ μυστικά τη γιάφια.

законокóнтрактовать, -тýю, -тýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. закóнкóнтрактованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. κλείνω σύμβαση. **II** μισθώνω, προσ-

λαμβάνω· - работчих προσλαμβάνω εργάτες με σύμβαση. **II** -ся κλείνω σύμβαση· υποχρεώνομαι απο τη σύμβαση.

законофύзиться ρ.σ. αρχίζω να συγχύζομαι κλπ. ρ. βλ. конфύзиться.

зако́нченность, -и θ. εντέλεια, τελειότητα, ολοκλήρωση, αρτιότητα, πληρότητα· - фóрмы η τελειότητα της μορφής· - мýсли ολοκλήρωση της σκέψης.

зако́нченный επ. απο μτχ. τέλειος, εντελής, παντέλειος, ολοτελής, ολοκληρωμένος. **II** πλήρης, άρτιος, κομπλέ· -οе обрaзовáние άρτια μόρφωση. **II** μτφ. (με αρνητική σημ.) πρώτος, μεγάλος· - негодяй μεγάλος παλιάνθρωπος· - болван βλάνας με περινεφαλαία.

зако́нчить, -чу, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. закóнченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. τελειώνω, αποτελειώνω, ολοκληρώνω. **II** -ся τελειώνω, ολοκληρώνομαι· -лось строительство τέλειωσε η οικοδόμηση.

закопáть ρ.σ.μ. **1** παραχώνω, κρύβω στη γή. **2** γεμίζω, ισοπεδώνω· - яму γεμίζω το λάκκο. **3** αρχίζω να σιάβω. **II** -ся **1** παραχώνομαι. **2** (απλ.) καθυστερώ, αργώ, βραδύνω. **3** αρχίζω να σιάβομαι.

закопéрник, -а α., -ца, -ы θ. **1** εργοδότης πασσαλωτών. **2** (απλ.) πρωτεργάτης, πρωτουργός· υποκινητής.

закопóииться ρ.σ. αρχίζω να κινούμαι μαζικά κλπ. ρ. βλ. копóииться.

закопéвший επ. απο μτχ. βλ. закопéльный.

закопéльный επ. καπνισμένος, αιθαλώδης.

закопéтеть, -тít, μτχ. παρλθ. χρ. закопéвший ρ.σ. βλ. закопéтиться.

закопéтить, -пчý, -птíшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. закопéнный, βρ: -чён, -ченá, -чено ρ. σ.μ. **1** καπνίζω, καλύπτω με καπνιά· - стекλό καπνίζω το γυαλί· - кáстрилю καυρίζω την κατσαρόλα. **II** ταριχεύω με κάπνισμα. **2** αρχίζω να καπνίζω κλπ. ρ. βλ. копéтить. **II** -ся καπνίζομαι, σιεπάζομαι απο καπνιά· стéны -лись οι τοίχοι καύρισαν απο τον καπνό. **II** ταριχεύομαι με κάπνισμα· рёба хорошó -лась το φάρι καλά καπνίστηκε.

закопéнный επ. απο μτχ. βλ. закопéльный.

закоренéлость, -и θ. ρίζωση, θεμελίωση· παλαιότητα· σκληρήυση.

закоренéлый επ. ριζωμένος, θεμελιωμένος, παλαιός· - предрассýдок ριζωμένη πρόληψη· -ая болéзнь καλιά αρρώστεια. **II** αδιόρθωτος, ασωφρόνιστος, ασυμμόρφωτος.

закоренéть ρ.σ. ριζώνω, θεμελιώνομαι· παλιώνω, σκληραίνω· привéчки -ли οι συνήθειες ρίζωσαν. **II** γίνομαι αδιόρθωτος, ασυμμόρφωτος.

закорíть ρ.σ.μ. (απλ.) **1** βλ. корíть. **2** αρχίζω να φέγω κλπ. ρ. βλ. корíть.

закорки πλθ. (απλ.) πλάτες, ώμοι· нести на - ή на -ах κουβαλώστίς πλάτες.

закормить, -кормлю, -кормишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. закорμленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 παραταίζω, παραχορταίνω· θλάπτω· ребёнок от того облен, что егó - ли το παιδάκι· είναι άρρωστο, γιατί το παραταίισαν. 2 αρχίζω να τρέφω.

закоробить, -ит ρ.σ. απρόσ. αρχίζω να σκεβρώνω. || -ся αρχίζω να σκεβρώνω.

закорүзлий επ. βλ. закорүзлий.

закорүчка, -и θ. 1 αγκίστρι, τσιγγέλι. || ουρίτσα· писать -ами γράφω με ουρίτσες:(κλωθογυρίσματα). 2 τέχνασμα, δολιότητα· μυστικό. || δυσχέρεια, δυσκολία ξαφνική.

закосить, -кошү, -кóσιшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. закошенный, βρ: -шен, -а, -ο. 1 κοσίζω, θερίζω πέρα απο το σύνορο (ξένο). 2 αρχίζω να κοσίζω.

закоснёдность, -и θ. σιλήρυνση, ριζωση· ρουτίνα.

закоснёный επ. παλιός· ριζωμένος· -ая привычка παλαιά συνήθεια. || αδιόρθωτος, επιμόνος, αμετάτρεπτος, σιληρός.

закоснётъ ρ.σ. βυθίζομαι, περιπίπτω(σε κάτι δεινό, θλιβερό)· - в невежество βυθίζομαι στην αμάθεια (αμορφωσιά). || παύω να αναπτύσσομαι, να εξελίσσομαι· μαραζώνω.

закостенётъ ρ.σ. 1 κοικαλιάζω, σιληρύνομαι, σιληραίνω· палыцы -ли τα δάχτυλα κοικάλιασαν· он -ёл от ужаса αυτός κοικάλωσε απο το φόβο (φρίκη). 2 βλ. закоснётъ.

закоулок, -лка α. 1 στενό σοκάκι. 2 μέρος κρυφισιότεινο ή απομακρυσμένο.

закоченёвший επ. απο μτχ. βλ. закоченёлый.

закоченёлый επ. ξυλιασμένος, κοικαλιασμένος απο το κρύο, ξεπαγιασμένος.

закоченётъ ρ.σ. ξυλιάζω, κοικαλιάζω απο το κρύο, ξεπαγιαζώ.

закраиваться ρ.δ. βλ. закрáсться.

закраёк, -крайка α. и. **закрайка**, -и θ. (διαλι.) βλ. закрайна.

закраивание, -я ουδ. βλ. закрóйка.

закраивать ρ.δ. βλ. закрóить. || -ся, -ет-ся (για ύφασμα) κόβομαι για ράφιμο.

закрайна, -ы θ. 1 άκρη, άκρο· παρυφή· түйчи с бёлыми -ами σύννεφα με άσπρες άκρες. 2 πάγος στην άκρη όχθης, ακτής. 3 άκρες αποσπασμένου πάγου απο την όχθη.

закрайка, -и θ. βλ. закрáек.

закрапать, -аю, -аешь и. -плю, -плешь ρ.σ.μ. 1 βλ. крапать. 2 αρχίζω να φιχαλίζω.

закрасить, -áшу, -áсишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. закрашенный, -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. βάφω, χρωματίζω, μπογιατίζω. || -ся βάφομαι, χρωματίζομαι, μπογιατίζομαι.

закраска, -и θ. βάψιμο, χρωμάτισμα, μπογιατίσιμα.

закраснётъ ρ.σ. κοικινίζω, ερυθριώ. || αρχίζω να κοικινίζω. || -ся κοικινίζω, ερυθριώ. || αρχίζω να κοικινίζω.

закрасться, -крадётся, παρлθ. χρ. закрáл-ся, -лась, -лось ρ.σ. μπαίνω, εισδύω κρυφά· вóры с вéчера -лись в магазин οι κλέφτες αποβραδύς απараτήρητοι μπήκαν στο μαγαζί. || μтφ. υπεισέρχομαι, γεννιέμαι, μου μπαίνει· - сомнёние μπαίνει η αμφιβολία· - подозрёние μπαίνει η υποφία.

закрашивание, -я ουδ. βλ. закрáска.

закрашивать(оя) ρ.δ. βλ. закрáсить(ся).

закрепитель, -я α. (φωτοгр.) στερεωτής.

закрепительный επ. στερεωτικός.

закрепить, -плó, -пíшь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. закреплённый, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. 1 στερεώνω, στεργιώνω, σταθεροποιώ· -й доску гвоздём κάρφωσε τη σανίδα. || δένω· -й верёвку δέσε γερά την τριχιά. || σφίγγω, τεντώνω· -й нйтку, чтобы не распускался шов οφίξε γερά την κλωστή, για να μην ανοίξει η ραφή (να μην ξηλώσει). || (φωτοгр.) στερεώνω, φιξάρω. 2 (στρατ.) διατηρώ, κρατώ· завоёванные позиции κρατώ τις κατελημμένες θέσεις. 3 εξασφαλίζω, σιγουράρω, παγιώνω, εδραιώνω. 4 επικυρώ, κατοχυρώνω. 5 καθιστώ δυσκοίλιο, προκαλώ δυσκοιλιότητα, σταματώ τη διάρροια. || - ся στερεώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. (1, 2, 3 σημ.).

закрепка, -и θ. 1 στερέωση, στέργισμα. || σφύξιμο. || δέσιμο. 2 συσκευή στερέωσης.

закреплёние, -я ουδ. 1 βλ. закрепка (1 σημ). 2 εξασφάλιση. || μόνιμη παραχώρηση. 3 σταμάτημα της διάρροιας, 4 (φωτοгр.) στερέωση, φιξάρισμα.

закрепляющий επ. απο μтχ. δυσκοιλιοτικός· -ее срéдство φάρμακο κωλυτικό ή στατικό ή στυπτικό.

закрепостить, -пощү, -постішь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. закрепощённый, βρ: -щён, -щенá, -щенó ρ.σ.μ. 1 υποδουλώνω, κάνω δουλοπάροικο. 2 μтφ. κάνω υποχείριο. || -ся υποδουλώνομαι, γίνομαι δουλοπάροικος. || μтφ. γίνομαι υποχείριο.

закрепостятъ(ся) ρ.δ. βλ. закрепостить(ся).

закрепощёние, -я ουδ. υποδούλωση, μετατροπή σε δουλοπάροικο.

закрестить ρ.σ. 1 βλ. крестить. 2 αρχίζω να βαφτίζω. || -ся βλ. креститься.

закривить, -влó, -взíшь ρ.σ. 1 βλ. кривить.

2 αρχίζω να στραβώνω. || -ся 1 βλ. кривить-ся. 2 αρχίζω να στραβώνω.

закривлёние, -я ουδ. στραβωμα, σιέβρωμα, λύγισμα, καμπύλωμα.

закристаллизовάτe, -зύπ, -зύeшь ρ.σ.μ. κρυσταλλοποιώ. || -**ся** κρυσταλλοποιούμαι.
закрича́тe, -чý, -чíшь ρ.σ. αρχίζω να κραυγάζω.
закрѳечный επ. της κοπτινής.
закрѳѳик, -а α., -ца, -н θ. κόπτης, -ρια, κόφτης, -τρα.
закром, -а, πλθ. -á α. σιταποθήκη, αμπάρι.
закруглѳние, -я ουδ. 1 στρογγύλωση, -ωμα. 2 στροφή, καμπή.
закруглѳнность, -и θ. στρογγυλότητα, -άδα.
закруглѳнный επ. απο μτχ. 1 στρογγυλός, κυλοτερής. 2 μτφ. (για στυλ λόγου) ολοκληρωμένος, τέλειος, άρτιος.
закруглѳтe ρ.σ.μ. 1 στρογγυλεύω. 2 μτφ. ολοκληρώνω. || -**ся** 1 στρογγυλεύομαι, 2 μτφ. (απλ.) τελειώνω (ομιλία, λόγο).
закруглѳтe (ся) ρ.δ. βλ. **закруглѳтe (ся)**.
закружѳтe, -ужý, -ужíшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **закружѳнный**, βρ: -жѳн, -женá, -ó κ. **закружѳнный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ζαλίζω. - в тáнцѳ ζαλίζω στο χορό. || συσμοτίζω, ξεμυαλίζω, παίρνω τα μυαλά, ξελογοιάζω. || προσελιύω, τραβώ με το μέρος μου. 2 αρχίζω να (περι)στρέφω κλπ. ρ. βλ. **кружѳтe**. || -**ся** 1 ζαλίζομαι, αντραλίζομαι. || ξεχνώ αποτις πολλές σκιοτούρες. 2 αρχίζω να περιστρέφομαι βλ. κ. **кружѳтeся**.
закрутáсы, -ов πλθ. (παλ.) κλωθογύρες, ουρίτσες στη γραφή.
закрутѳтe, -учý, -úтишь ρ.σ.μ. 1 στρίβω, συστρέφω· περιστρέφω· - прѳволоку στρίβω το σύρμα· - уcнί στρίβω το μουστάκι· - сигарѳту στρίβω το τσιγάρο. 2 περιτυλίγω, κουβαριάζω, ουσπειρώνω. 3 (απλ.) βιδώνω· κλείνω περιστρέφοντας· - гáйку βιδώνω το παξιμάδι· - кран κλείνω την κáνουλα. 4 (απλ.) ευφουολώ, εκφράζομαι πετυχημένα. 5 αρχίζω να στρίβω κλπ. ρ. βλ. **крутѳтe**. || -**оя** 1 στρίβομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. (1, 2, 3 σημ.). 2 αρχίζω να περιστρέφομαι, να στρίβομαι βλ. κ. **крутѳтeся**.
закрутѳка, -и θ. 1 στρίψιμο, στροφή, γύρισμα. 2 σφιγτήρας σχολινιών. 3 στριμμένο τσιγάρο. 4 στρίψωμα.
закручѳвание, -я ουδ. βλ. **закрутѳка**.
закручѳвать (ся) ρ.δ. βλ. **закрутѳтe (ся)**.
закручѳнѳтeся ρ.σ. (λαϊκή ποίηση) αρχίζω να θλίβομαι, να στενοχωριέμαι, να πικραίνομαι, να μελαγχολώ.
закрѳивáние, -я ουδ. κλείσιμο.
закрѳивáтe (ся) ρ.δ. βλ. **закрѳѳтe (ся)**.
закрѳѳтe, -я ουδ. 1 κλείσιμο, κλείδωμα· - магазинá κλείσιμο του μαγαζιού. 2 τέλος· - вѳстáвки το κλείσιμο της έκθεσης. 3 καλυμμένο οχυρό, σιέπαστρο, αμπρί.
закрѳѳтѳ επ. απο μτχ. 1 κλεισμένος, κλει-

στός· дверь -ая на замѳк η πόρτα είναι κλειδωμένη· -ая машинá κλειστό αυτοκίνητο· га-зѳта, -ая правѳтельствоμ εφημερίδα, κλεισιέ-μένη απο την κυβέρνηση (που κλείστηκε απο την κυβέρνηση)· - воротнѳк κλειστός γιακάς· -не грáницѳ κλειστά σύνορα. 2 όχι, για όλους, για περιορισμένο αριθμό· -οε партѳйное со-брáние κλειστή κομματική συνέλευση. 3 κρυφός μη φανερός· -ая фѳрма туберкулѳза κλειστή μορφή φυματίωσης. || **εμφρ**. -οε голосовá-ние μυστική ψηφοφορία· -οε писѳмѳ κλειστό γράμμα· -не тýпли κλειστά παπούτσια· -οε учѳбное заведѳние οιοτροφείο, εκπαιδευτήριο εσωτερικών μαθητών· в -οи помещѳнии σε κλειστό χώρο.
закрѳѳтe, -крѳю, -крѳѳшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **закрѳѳтѳ**, βρ: -крѳт, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κλείνω· - дверь κλείνω την πόρτα· - зѳнтѳк κλείνω το ομπρελάκι· - детѳ в комнáте κλείνω τα παιδιά στο δωάτιο. || φράζω, εμποδίζω τη διάβαση· - путь κλείνω το δρόμο. 2 σκεπάζω, καλύπτω· - голову платкѳм καλύπτω το κεφάλι με το μαντήλι· - лицѳ рукáми κρύβω το πρόσωπο με τα χέρια· тýча -ла лунý το σύννεφο έκουφε το φεγγάρι. 3 σταματώ· - вѳ-ду κλείνω το νερό· - свет σβήνω το φως· - га-з κλείνω το γινάκι· - фáбрику κλείνω τη φάμπρικα. || τελειώνω· - собрáние, заседáние κλείνω τη συνέλευση, τη συνεδρίαση. || **εμφρ**. - глазá κλείνω τα μάτια· (κάνω πως δε βλέπω)· - двери дѳма (перед кем ή для когѳ) κλείνω την πόρτα σε κάποιον (δεν τον δέχομαι στο σπίτι μου)· - кáвѳчки, скѳбки κλείνω τα εισαγωγικά, την παρένθεση· - счѳт а) κλείνω το λογαριασμό. β) σταματώ την έκδοση χρημάτων. || - **ся** 1 κλείνομαι. 2 καλύπτομαι, σκεπάζομαι. 3 επουλώνομαι· рáна -лaсь η πληγή έιλεισε.
закрѳѳтe ρ.σ. αρχίζω να κωάζω.
закрѳѳтѳтe, -хчý, -хтѳшь ρ.σ. αρχίζω να ξεφωνίζω κλπ. ρ. βλ. **кряхтѳтe**.
закудáхтe, -хчет κ. απλ. -ает ρ.σ. αρχίζω να κιακαρίζω.
закудрѳвѳтeся, -ится ρ.σ. γίνομαι κατσαρός. || αρχίζω να κατσαρώνω.
закукарѳкáтe, -ает ρ.σ. αρχίζω να φωνάζω κουκουριού.
закукувáтe, -кýет ρ.σ. αρχίζω να φωνάζω κού· - μου.
закулѳсны επ. 1 παρασηνιακός. 2 μυστι-κός, κρυφός· -не переговѳры παρασηνιακές συνομιλίες· -ая жѳзнѳ ζωή σιότους (άνομη).
закулѳтивѳрѳвать, -рѳю, -рѳѳешь ρ.σ.μ. καλλιέργω.
закуп, -а α. (παλ.) υποτελής, υπόδουλος απο χρέη.

закупание, -я ουδ. βλ. закупка.

закупать¹ ρ.δ. βλ. закупить.

закупать² ρ.σ.μ. παραλούζω, βλάπτω με τόπο-
λύ μπάνιο. || -ся παραλούζομαι· παθαίνω απο
το πολύ μπάνιο.

закупка, -и θ. αγορά, φώνισμα· - нужных
вещей αγορά χρειωδών.

закупоривание, -я ουδ. βούλωμα, τάπωμα.

закупоривать(ся) ρ.δ. βλ. закупорить(ся).

закупорить, -рю, -ришь, прости. закупори
ρ.σ.μ. βουλώνω, ταπώνω, πωματίζω· - бутылку
βουλώνω το μπουκάλι. || μτφ. κλείνω· - в κό-
мнату κλείνω στο δωμάτιο. || -ся βουλώνομαι,
ταπώνομαι, πωματίζομαι.

закупорка, -и θ. 1 βούλωμα, τάπωμα, πωμά-
τισμα· κλείσιμο. 2 έμφραξη· - кишечника έμ-
φοαξη του εντέρου.

закупочный επ. αγοραστικός· -ая цена τι-
μή αγοράς.

закупщик, -а α., -ца, -н θ. αγοραστής, α-
γοράστρια.

закуривать ρ.σ. (διαλι.) παχνώ, σκεπάζο-
μαι απο πάχνη.

закуривание, -я ουδ. κάπνισμα.

закуривать(ся) ρ.δ. βλ. закурить(ся).

закурить, -урю, -уришь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. закурённый, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ. 1 α-
νάβω (τσιγάρο, πούρο κ.τ.τ.). 2 αρχίζω να
καπνίζω, να φουμάρω· γίνομαι καπνιστής. 3
μ. καπνίζω, μαυρίζω με καπνό. || ενοχλώ με
τον καπνό· вы меня совсём -ли με πνίξατε με
το τσιγάρο σας. 4 (απλ.) γλεντοιοπώ, ξεφα-
ντώνω. || -ся 1 ανάβω· сигарёта -лась лег-
κό το τσιγάρο άναψε εύκολα. 2 αρχίζω να κα-
πνίζω, να γίνομαι καπνιστής.

закурка, -и θ. (απλ.) κάπνισμα (σιγαρέτου
κ.τ.τ.).

закурчиваться, -влюсь, -вишься ρ.σ. αρχί-
ζω να σγυραίνω.

закусать ρ.σ.μ. 1 βλ. кусать. 2 αρχίζω να
δαγκώνω. || -ся βλ. кусаться.

закусить¹, -ушý, -úсишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. закусённый, θρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. δα-
γιώνω· - губú δαγιώνω το χείλι. || εμφρ. -
удилá α) εξανίσταμαι, δεν υπακούω πια (για
άλογο). β) αποχαλινώνομαι· - язык δαγιώνω
τη γλώσσα (σιγώ, το βουλώνω).

закусить², -ушý, -úсишь ρ.σ. 1 κολατσιώ,
τρώγω πρόχειρα, τσιμπώ· - наскоро τρώγω στα
πεταχτά. 2 μ. πίνω με ... - водку рёбкой πί-
νω βότνια με μεζέ φαράκι· - лекарство конфё-
ткой παίρω φάρμακο και αμέσως μετά καραμέ-
λα. || παίρω μεζέ πριν το φαγητό. || -ся δα-
γιώνομαι.

закуска, -и θ. 1 κολάτσισμα, τσιμπημα. 2
μεζές, μεζελίμι· на -у για μεζέ· холодные -и

πρόχειρα κρύα φαγητά (μεζέδες)· лёгкая - το
κολατσιό (πρόχειρο φαγητό).

закуочная, -ой θ. μαγειρείο, μαγέριμο,
καπηλειό.

закусывание¹, -я ουδ. δάγιωμα.

закусывание², -я ουδ. βρώση, φάγωμα.

закусывать¹ ρ.δ. βλ. закусить¹. || -ся δα-
γιώνομαι.

закусывать² ρ.δ. βλ. закусить².

закут, -а α. κ. **закута**, -н θ. (διαλι.) 1
μικρός στάβλος. 2 τζάνι, γωνιά· θερμάστρα ||
σποτεινό κιαμαράνι.

закутать ρ.σ.μ. τυλίγω, κουκουλώνω· - ре-
бёнка в одеяло τυλίγω το παιδάκι με την κου-
βέρτα· - шёю шарфом τυλίγω το λαιμό με το
κασιόλ. || -ся τυλίγομαι, κουκουλώνομαι.

закутить, -учý, -úтишь ρ.σ. αρχίζω να γλε-
ντοιοπώ κλπ. ρ. βλ. кутить.

закутка, -и θ. κ. **закуток**, -тка α. βλ. за-
кút κ. закута.

закутывать(ся) ρ.δ. βλ. закутывать(ся).

*зал, -а α. αίθουσα, σάλα· áктовнй - αί-
θουσα σχολικών εορτών και συγκεντρώσεων чи-
тáльнй - αναγνωστήριο· зрительнй - η αί-
θουσα του θεάτρου· концертнй - αίθουσα συ-
ναυλιών· - ожидания αίθουσα αναμονής· тан-
цевáльнй - αίθουσα χορού.

зала, -н θ. (παλ.) αίθουσα, σάλα· трóнная
- η αίθουσα του θρόνου.

залавож, -вка α. μακρύς κισόπαγνος μισρο-
πωλητή. || τραπέζι μακρύ με ράφια.

заладить, -áжу, -áдишь ρ.σ. (απλ.) λέγω,
κοπανώ τα ίδια και τα ίδια· что ты -ил ду-
ра́к да дура́к τι κοπανάς συνέχεια βλάκας και
βλάκας. || επαναλαβαίνω την ίδια πράξη· он
-ит к нам в дом αυτός έρχεται ταχτιμά στο
σπίτι μας. || -ся λειτουργώ κανονικά· рабó-
та не -лась η δουλειά δεν πάει καλά (δεν έ-
στρωσε), κουτσαίνει.

залакировать, -рýю, -рýешь ρ.σ.μ. βερνι-
κώνω, στιλβώνω. || -ся βερνικιώνομαι

залакировывать(ся) ρ.δ. βλ. залакировать-
(ся).

залáмывать ρ.δ. βλ. заломить.

залáпать ρ.σ.μ. (απλ.) λερώνω με τα χέρια.

залáсить, -áшу, -áсишь ρ.σ.μ. (διαλι.) λε-
ρώνω, λιγδώνω. || -ся λερώνομαι, λιγδώνομαι.

заласкáть ρ.σ.μ. παραχαϊδεύω.

залатáть ρ.σ.μ. συρράπτω, επιρράπτω, μπα-
λώνω.

залáшивать(ся) ρ.δ. βλ. залáсить(ся).

залáщивать ρ.δ. βλ. залощить.

залáять ρ.σ. αρχίζω να γαβγίζω.

залгáться, -гýсь, -жéшься, -гýтся, παρлθ.
χρ. залгáлся, -лáсь, -лось κ. -лóсь ρ.σ. λέ-
γω πολλά φέματα, κόβω ένα σωρό φέματα.

залезобэзіць, -бежы́, -безы́ш р.σ. αρχίζω να κολακεύω, να γλείφομαι.

залеганне, -я ουδ. ξάπλωμα. || κοίτασμα ορυκτού.

залегать ρ.δ. βλ. залёчь.

заледенёный επ. απο μτχ. βλ. заледенённый.

заледенёный επ. παγοσιεπασμένος· -ая трупá παγοσιεπασμένος σωλήνας. || παγωμένος, ξεπαγιασμένος· -не рýки ξεπαγιασμένα χέρια.

заледенёние, -я ουδ. κατάψυξη, πάγωμα.

заледенётъ ρ.σ. παγώνω, παγοσιεπάζομαι. || κρυώνω φοβερά, ξεπαγιάζω, μαργώνω.

залеканый επ. αχρησιμοποίητος απο πολύν καιρό· πολυκαιρισμένος, παλιός, χαλασμένος.

залекаться, -жýсь, -жýсья ρ.σ. μένω, είμαι παρατημένος, παραπεταγμένος· ПИСЬМА ЗАЛЕКАЛИСЬ В ПОЧТЕ τα γράμματα ήταν παραπεταγμένα στο ταχυδρομείο. || παλιώνω, φθείρομαι, χαλνώ απο την πολυκαιρία, πολυκαιρίζω.

залёпка, -и θ. φωλιά τριχοφόρου και φώκας. || κοπάδιασμα τριχοφόρων και φωκιών.

залёкный επ. χέρσος· -не зéмли χέρσα εδάφη.

залёкь, -и θ. 1 κοίτασμα, στρώμα ορυκτών· -и ка́менного ўгля κοιτάσματα πετροκάρβουνου. 2 σωρός πολυκαιρισμένων πραγμάτων ή εμπορευμάτων. 3 χέρσο έδαφος.

залезать ρ.δ. βλ. залёзть.

залёзть, -ёзу, -ёзешь, παρλθ. χρ. залёз, -ла, -ло, προστι. залёзь ρ.σ. 1 σιαρφαλώνω, αναρριχίεμαι· - на мáчту, на дéрево σιαρφαλώνω στο κατάρτι, στο δέντρο. 2 σέρνομαι, έρπω· χώνομαι, κρύβομαι. || φορώ· ποδένω· - в халáт φορώ τη ρόμπα· - в отцóвские сапоги φορώ τις μπότες του πατέρα. 3 εισχωρώ, διεισδύω κρυφά, τρυπώνω, χώνομαι· вóры -ли в чулáн οι κλέφτες μπήκαν στο κελάρι. || κλέβω, λαθροχειρώ· - в карма́н κλέβω απο τη τσέπη. || μπαίνω, εισέρχομαι, ανεβαίνω· - в трамвáй μπαίνω στο τραμ.

заленітьсоя, -еніóсь, -éнишья ρ.σ. τεμπελιάζω. || αρχίζω να τεμπελιάζω.

залепотать, -лепечý, -лепéчь ρ.σ. αρχίζω να φελλίζω κλπ. ρ. βλ. лепетать.

залепить, -леплý, -лéплешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. залéпленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βουλώνω, κλείνω· - дырý вóском βουλώνω την τρύπα με κερι. || κολλώ. 2 σιεπάζω, προσκολλώ. 3 χτυπώ, καταφέρω χτύπημα· - пощéчину δίνω μπάσο. || (απλ.) βάζω, δίνω· κολλώ· - ученикú двóйку βάζω (σχολιοκό βαθμό) δικάρι στο μαθητή.

залеплять ρ.δ. βλ. залепить. || -ся κολλώ.

залесить, -сйшь ρ.σ.μ. δασώνω.

залесный επ. πίσω απο το δάσος ή ανάμεσα απο δάση.

залёсье, -я ουδ. οπισθόδασος ή ενδόδασος χώρος.

залёт, -а α. πτήση, πέταγμα.

залетать 1 ρ.δ. βλ. залететь. 2 ρ.σ. αρχίζω να πετώ.

залететь, -лечý, -летйшь ρ.σ. 1 πετώ μέσα· вáбочка -ла в кóмнату η πεταλούδα πέταξε μέσα στο δωμάτιο. 2 πετώ μακριά ή ψηλά· аεροплáн -ёл за полáрный круг το αεροπλάνο πέταξε πέρα απο τον πολικό κύκλο· - большýю высóту πετώ πολύ ψηλά. 3 προσγειώνομαι για· - за горóчим προσγειώνομαι για ανεφοδιασμό σε καύσιμη ύλη. || μτφ. (απλ.) πετιέμαι, πηγαίνω κάπου στα γρήγορα, πεταχτά, για λίγο.

залётный επ. 1 που ήρθε πετώντας απο αλλού· αδέσποτος· -ая птйца επιδημητικό πουλί· -ая пýля αδέσποτη σφαίρα. || μτφ. ξενοφερμένος· παρεπιδημών· τυχοφερμένος. 2 (δι-αλι.) τολμηρός· φουριόζος. 3 (διαλι.) υψηλός (για φωνή).

залёчивать(ся) ρ.δ. βλ. залечить(ся).

залечить, -ечý, -éчишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. залéченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 θεραπεύω· - язвы θεραπεύω τις πληγές. 2 θεραπεύω βασανιστικά. || - ся 1 θεραπεύομαι. 2 κάνω κατάχρηση θεραπείας.

залёчь, -лйгу, -лйжешь, -лйгут, παρλθ. χρ. залéг, -лeглá, -лó, προστι. залéг, μτχ. παρλθ. χρ. залéгший ρ.σ. 1 ξαπλώνω, πλαγιάζω πολύ· он -лéг до вéчера αυτός πλάγιασε ως το βράδυ. || κρύβομαι, ξαπλώνω για να κρυφτώ· - в засáду στήνω ενέδρα, καρτέρι. 2 μτφ. κείμαι χαμηλά. || ριζώνομαι, χαράσσομαι· в моéй душé глyбоκό -гли впечатлéния дéтства στην φυχή μου βαθιά ρίζωσαν οι παιδικές εντυπώσεις. 3 κοιτομαι, σχηματίζομαι σαν κοίτασμα. 4 σημειώνομαι, σχηματίζομαι (για ρητίδες, δίπλες κ.τ.τ.). 5 (για δρόμο) γίνομαι αδιάβατος.

залёв, -а α. κόλπος· коринфский - κορινθιακός κόλπος. || διάχυση δυνατών ήχων.

заливание, -я ουδ. πλημμύρισμα.

заливать ρ.δ. 1 βλ. залить. 2 (απλ.) πίνω πολύ, σουρώνω, μεθοικοπώ. 3 (απλ.) λέγω (κόβω, αραιδιάζω) φέματα. || -ся 1 βλ. залиться. 2 βλ. залиться?

заливистый επ., βρ: -вист, -а, -ο ηχηρός, διάχυτος.

заливка, -и θ. 1 χύση, -ιμο, στρώσιμο με στερεοποιούμενα ρευστά. || χύση, γέμισμα.

заливное, -όγο ουδ. η πηχτή, το ζελέ.

заливное¹ επ. 1 πλημμυρίζομενος. 2 για πηχτή, για ζελέ. || με πηχτή, με ζελέ.

заливное² επ. ηχηρός, διάχυτος.

заливочный επ. για πηχτή, για ζελέ.

заливчатый επ. βλ. залиvistый.

зализанный επ. απο μτχ. 1 ίσος, ιωμένος, στρωμένος· -не вóлосъ ίσα μαλλιά. 2 λείος, γυαλιστερός.

зализать, -ижу́, -ижешь ρ.σ.μ. 1 γλείφω, καθαρίζω γλείφοντας. 2 ισώνω το μαλλί. 3 μτφ. λειαινών.

зализы, -лиз πλθ. (ενι. -за, -н θ.) φαλάκρες, φαλακρά μέρη του κεφαλιού.

зализывание, -я ουδ. 1 γλείφιμο. 2 ίσωμα, στρώσιμο των μαλλιών. 3 λείανση.

зализывать ρ.δ. βλ. зализать. || -ся γλείφομαι ιλπ. ρ. ενεργ. φ.

залиловать, -еет ρ.σ. αρχίζω να φαίνομαι κυανός.

залипать ρ.δ. βλ. залипнуть.

залипнуть, -ну, -пнешь, παρλθ. χρ. залип, -ла, -ло ρ.σ. καλύπτομαι με κολλώδη ουσία· колёса -ли грязью οι τροχοί σιεπάστησαν απο λάσπη.

заличь, -льчó, -льчешь, παρλθ. χρ. зάλыл, -а, -о, προστι. залей, μτχ. παρλθ. χρ. заливший, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. залитый, βρ: залит, -а, -о ρ.σ.μ. 1 πλημμυρίζω, κατακλύζω река -ла низменные места το ποτάμι πλημμύρισε τα χαμηλότερα μέρη. || μτφ. γεμίζω топла -ла плóшадь το πλήθος πλημμύρισε την πλατεία. || διασχέομαι, ξεπλώνομαι, καλύπτω· блéднось -ла егó лицó το πρόσωπό του χλώμιασε. || μτφ. διασχορπίζω, πληρώ, γεμίζω· - свéтом κόμнату χύνω άπλετο φως στο δωμάτιο. 2 χύνω, λερώνω· - скáтерть винóм χύνω κρασί στο τραπεζομάντηλο. 3 σβήνω με νερό· - пожар сβήνω την πυρκαγιά με νερό. 4 ρίχνω· - двор асфáльтом σιεπάζω την αυλή με άσφαλτο· - фундамéнт бетóном χύνω μετόν στο θεμελο· - смолóй дно лóдки αλείφω με πίσσα τον πυθμένα της βάρικας. || (απλ.) κλείνω, βουλώνω οπή με επίχυση. 5 γεμίζω, πληρώ με· - бак го-рýчим γεμίζω το βαρέλι με καύσιμη ύλη. || **εμφρ.** - гóре ή тоскú κ.τ.т. πίνω για να πάνε τα φαρμάκια παραιάτω. || - ся 1 πλημμυρίζω, κατακλύζομαι· лугá -лась водóй το λειβάδι το σιέπασε η πλημμύρα. 2 λερώνομαι· - сóусом λερώνομαι με σάλτσα. 3 ειςχωρώ, χύνομαι μέσα.

заличься ρ.σ. 1 αρχίζω να ηχώ· - пéсней αρχίζω να τραγουδώ ή να κελαιδών· - на гармóшке αρχίζω να παίζω τη φουσαρμόνια. 2 αρχίζω να· - слезáми αρχίζω να δακρύζω· - смéхом αρχίζω τα γέλια. 3 (απλ.) κατευθύνομαι, ξεκινάω· в Москвú -лúсь πάω για τη Μόσχα. || **εμφρ.** - солóвбém μιλάω υπέροχα, κελαιδών.

залихватски επір. αγέρωχα, θαρραλέα, τολμηρά.

залихватский επ. θαρραλέος, τολμηρός, ριψοκίνδυνος· αγέρωχος. || ζωηρός, χαρούμενος, εύθυμος.

залишек, -шка α. (διαλι.) βλ. излúшек.

зало, -а ουδ. (παλ.) αίθουσα, σάλα.

залог, -а α. 1 εγγύηση· - мύρα εγγύηση ειρήνης· чистотá - здорóвья η καθαριότητα είναι εγγύηση για την υγεία· освободíть под -ом απελευθερώνω με εγγύηση. 2 υποθήκη· ενέχυρο, αμανάτι· отдáть в - бázω υποθήκη· || ιαπάρος, προκαταβολή. 3 τεκμήριο, δείγμα, εχέγγυο· - дрýжбн δείγμα φιλίας.

залог? -а α. (γραμμ.) διάθεση· действí-тельный - ενεργητική διάθεση· возвратно-срédний - ουδέτερη διάθεση· страдáтельный - παθητική διάθεση.

залог? -а α. (διαλι.) πολυετή χέρσα εδάφη.

залоговнй επ. υποθήκος, ενυπόθηκος, υποθηκειμένος· -ая квитáнция απόδειξη υποθήκης· -ое свидéтельство δικαιοόγραφο (ή τίτλος) υποθήκης. || ενεχυριασμένος, υποδέσμιος.

залоговнй επ. (γραμμ.) της διάθεσης.

залогодатель, -я α., -ница, -н θ. ενεχυριαστής, -άστρια, ενεχυριοδότης, -ότρια.

залогодержатель, -я α., -ница, -н θ. ενεχυριούχος, -α, ενεχυριοδανιστής, -στρια.

заложение, -я ουδ. 1 (παλ.) τοποθέτηση, εγκατάσταση, εγκαθίδρυση. 2 θεμελίωση.

заложить, -ожу́, -óжишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. залóженный, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 τοποθετώ, εγκαθιστώ, βάζω· - мýну τοποθετώ νάριη· - нóгу нá ногу бázω το πόδι απανωτό. || бázω· кудá-то я -йл пúсьмó и никак не мoгú найтí κάπου έβαλα το γράμμα και με κανένα τρόπο δεν μπορώ να το βρώ. || εμβάλλω, εμφυτεύω, μπάζω. 2 εμβάλλω κάτι στο βιβλίο ως ευρετήριο. 3 βουλώνω, κλείνω· - дырú βουλώνω την τρύπα· - ýши вáтой βουλώνω τ' αυτιά με βαμπάκι. || εμποδίζω, φράζω. || γεμίζω καλύπτω· весь стол он -йл кнúгами óλο το τραπέζι αυτός το γέμισε με βιβλία. 4 μανταλώνω, περνάω το μάνταλο. 5 απρόσ. πονώ, αισθάνομαι πόνο (στ' αυτιά, μύτη, στήθος). 6 θεμελιώνω, βάζω, ρίχνω τα θεμέλια· - пéрвнй кáмень бázω τον θεμέλιο λίθο· - дом ρίχνω τα θεμέλια του σπιτιού. 7 ζεύγω, ζεύω· - лошаде́й ζεύω τα άλογα. 8 ενεχυριάζω, βάζω ενέχυρο· - дом бázω ενέχυρο το σπίτι. || **εμφρ.** - оснóву ή фундамéнт бázω τή βάση ή τα θεμέλια (για την παραπέρα ανάπτυξη)· - склáдку κáνω πτυχή στο ύφασμα.

заложник, -а α., -ца, -н θ. όμηρος.

залом, -а α. σπάσιμο, τσάνισμα· σπασμένο μέρος.

залом? -а α. είδος μεγάλης σαρδέλας της Κασπίας θάλασσας.

заломать ρ.σ.μ. (διαλι.) σπάζω, τσακίζω.

заломить, -омлю́, -óмишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. залóмленный, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. 1

σπάζω, τσανίζω· - βέτκυ σπάζω το κλαδάκι. 2 ζητώ ακριβά (υψηλή τιμή). 3 αρχίζω να σπάζω. || **εμφρ.** - ρύκι λυγίζω τα χέρια πίσω· - шáπкy βάζω το καπέλο στραβά ή πίσω.

ЗАЛОСНИТЬ ρ.σ.μ. λειαίνω, γυαλίζω τρίβοντας. || -οЯ λειαίνομαι.

ЗАЛОЖИТЬ, -жý, -жИшь ρ.σ.μ. λειαίνω, γυαλίζω. || -сЯ λειαίνομαι, γυαλίζομαι.

ЗАЛП, -а α. ομοβροντία· **ружéйннй** - ομοβροντία όπλων· **орудíйннй** - ομοβροντία πυροβόλων· **ДАТЬ** - ρίχνω ομοβροντία· **ОГОНЬ** -ами πυρ με ομοβροντίες.

ЗАЛПОВИЙ επ. με ομοβροντία.

ЗАЛПОМ επίρ. ομαδικά· **ВЫСТРЕЛИТЬ** - βάζω ομαδικά πυρά, ρίχνω μπανταριές. || **μτφ.** μονομιás, μονοκοπανιά, με μια ανάσα.

ЗАЛУБЕНÉТЬ, - ёет ρ.σ. (διαλι.) σιληραίνω, κοιναλιάζω.

ЗАЛУЖАТЬ ρ.δ. βλ. залужить.

ЗАЛУЖИТЬ, -жý, -жИшь ρ.σ.μ. μετατρέπω σε λειβάδι, λειβαδοποιώ.

ЗАЛУЖÉНИЕ, -я ουδ. λειβαδοποίηση.

ЗАЛУПИТЬ, -уплú, -úпишь ρ.σ.μ. ξεγδέρνω· αποδερματίζω· - κόжу на пáльце ξεγδέρνω το δάχτυλο. || -сЯ βγαίνει το δέρμα, αποδερματίζομαι· **КОЖА** -лась на пáльце το δέρμα βγήκε απο το δάχτυλο.

ЗАЛУПИТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. залупить(ся).

ЗАЛУЧИТЬ ρ.δ. βλ. залучить. || -сЯ τραβιέμαι, έλκομαι, προσελιύομαι.

ЗАЛУЧИТЬ, -учý, -úчишь ρ.σ.μ. τραβώ, έλκω, ελιύω, προσελιύω, δελεάζω.

ЗАЛÛСИНА, -и θ. φαλάιρα, καραφλά.

ЗАЛУСЫЙ επ. φαλακρός, καραφλός.

ЗАЛУСНЫЙ επ. της αίθουσας.

ЗАЛУЦЕ, -а ουδ. (παλ.) μικρή αίθουσα.

ЗАЛÛСОВАТЬСЯ, -бýпсь, -бýешься ρ.σ. αρέσκομαι να κοιτάζω· - восхóдом сóлнцa μου αρέσει να βλέπω την ανατολή του ήλιου.

ЗАЛÛСГАТЬ ρ.σ. αρχίζω να κροτώ, να κλαγγάζω.

ЗАЛÛПАТЬ ρ.σ. (απλ.) λερώνω, κηλιδώνω, πιτσιλίζω.

ЗАМ, -а α. (απλ.) βλ. заместитель.

ЗАМÁЗАТЬ, áжу, -ájешь ρ.σ.μ. 1 βάζω· αλείφω· επιχρωματίζω, επιχρειώ. 2 (συγ)καλύπτω, σκεπάζω, αποσιωπώ· κρύβω· - недостáтки καλύπτω τις αδυναμίες· - противорéчия συγκαλύπτω τις αντιθέσεις. 3 βουλώνω με κολλώδη ουσία· - óкнa στοιάρω τα παράθυρα· - щéли βουλώνω τις χαραμάδες. 4 λερώνω, πασαλείφω. || **εμφρ.** - Глазá кому́ ρίχνω στάχτη στα μάτια κάποιου (εξαπατώ επιτήδεια)· - рот βουλώνω το στόμα (αποστομώνω). || -сЯ λερώνομαι, πασαλείφομαι.

ЗАМÁЗКА, -и θ. 1 άλειμμα, βούλωμα με κολλώδη ουσία· στοιάρισμα. 2 κολλώδης ουσία·

óконная - ο στόκος.

ЗАМÁЗЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. замázка (1 σημ.).

ЗАМÁЗЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. замázать(ся).

ЗАМАЛЕВАТЬ, -лúю, -лúешь, παθ. **μτχ.** παρλθ. χρ. замалéванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βλ. замázать (1 σημ.). 2 χρωματίζω, αλείφω.

ЗАМАЛÉВЫВАТЬ ρ.δ. βλ. замалевать. || -сЯ χρωματίζομαι, αλείφομαι.

ЗАМАЛИВАНИЕ, -я ουδ. παράκληση, δέηση.

ЗАМАЛИВАТЬ ρ.δ. βλ. замолить. || -сЯ παρακαλώ, ικετεύω· δέομαι, προσεύχομαι.

ЗАМАЛЧИВАНИЕ, -я ουδ. αποσιώπιση, παρασιώπιση, απόκρυψη.

ЗАМАЛЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. замолчать. || - сЯ σιωπώ, σιωπώ.

ЗАМАНИВАНИЕ, -я ουδ. προσέλιυση, τράβηγμα, δελέασμα.

ЗАМАНИВАТЬ, -аю, -аешь ρ.σ.μ. 1 τραβώ, προσελιύω, έλκω, δελεάζω, μαυλίζω. 2 απατώ, ξεγελώ, παρασύρω, παγιδεύω· - в засáду παρασύρω στην ενέδρα. || σαγηνεύω· εξαπατώ.

ЗАМАНИТЬ, -анú, -áнишь, παθ. **μτχ.** παρλθ. χρ. замáненнй, βρ: -нен, -а, -ο κ. замáненнй, βρ: -нéн, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. βλ. замáнивать.

ЗАМАНИЧИВО επίρ. ελιυστινά κλπ. επ.

ЗАМАНИЧИВОСТЬ, -и θ. ελιυστικότητα, δελεαστικότητα.

ЗАМАНИЧИВЫЙ επ., βρ: -чив, -а, -ο ελιυστικός, δελεαστικός, επαγωγός, σαγηνευτικός, απατηλός.

ЗАМАРАННЫЙ επ. απο **μτχ.** λερωμένος, λεκιασμένος. || **μτφ.** κηλιδωμένος, αμαυρωμένος.

ЗАМАРАТЬ ρ.σ.μ. 1 λερώνω, κηλιδώνω, λεκιάζω. || **μτφ.** αφαιρώ την αίγλη, αμαυρώνω. 2 (παλ.) διαγράφω, σβήνω, βγάζω άκυρο. || -сЯ λερώνομαι, κηλιδώνομαι, λεκιάζω. || **μτφ.** κιντροπιάζομαι, ασχημονώ.

ЗАМАРАШКА, -и α. κ. θ. μουρντάρης, -а, λέος, λερός, θρωμάρης.

ЗАМАРИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. заморить(ся).

ЗАМАРИНОВАТЬ(ОЯ) ρ.σ. βλ. мариновать(ся).

ЗАМАРИНОВЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. мариновать(ся).

ЗАМАРКИРОВАТЬ ρ.σ. βλ. маркировать.

ЗАМАРШИРОВАТЬ, -рю, -руешь ρ.σ. αρχίζω να βηματίζω· αρχίζω τη δοκιμαστική παρέλαση.

ЗАМАСКИРОВАННЫЙ επ. απο **μτχ.** 1 μασικαρεμένος, μεταμφιεσμένος. 2 **μτφ.** κρυφός, μυστικός, καλυμμένος, καμουφλαρισμένος· -не нáмéрения κρυφές (ύπουλες) διαθέσεις· в -ом вíде καμουφλαρισμένα, καλυμμένα.

ЗАМАСКИРОВАТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. маскировать(ся).

ЗАМАСКИРОВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. маскировать(ся).

ЗАМÁСЛЕННЫЙ επ. απο **μτχ.** λιγδωμένος, λιγδιάρης, λαδωμένος, λερωμένος.

замасливать(ся) ρ.δ. βλ. замаслить(ся).

замаслить, -лю, -лишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. замасленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 λιγδώνω, λερώνω, λαδώνω, ρυπαίνω· - одéждy λερώνω τη φορεσιά. 2 (τεχ.) λαδώνω. 3 μτφ. δωροδοκώ, λαδώνω. || -ся 1 λιγδώνομαι, λαδώνομαι, λερώνομαι. 2 γυαλίζω, λάμπω (απο χαρά, ικανοποίηση κ.τ.τ.).

заматерáли επ. 1 ώριμος την ηλικία· ηλικιωμένος. 2 παλιός, παλιωμένος. || αποστεωμένος, σκληρός· ριζωμένος, αδιόρθωτος.

заматерéть, -éю, -éшь ρ.σ. 1 (παλ.) ηλικιώνομαι, μεγαλώνω, ωριμάζω, μεστώνω. 2 γίνομαι αρτηριοσκληρωτικός (μτφ.).

заматовáть, -тýю, -тýешь ρ.σ.μ. (στο σιάκι) δίνω ματ· - κορολιά δίνω ματ στο βασιλιά.

заматрицирóвать ρ.σ.μ. βλ. матрицировать.

замáтывание, -я ουδ. περιτύλιξη, κουβάρισμα, μάζωμα. || κουκούλωμα. || καταπόνηση, ζεθέωμα.

замáтывать(ся) ρ.δ. βλ. замотать(ся).

замáть, -áю, -áешь, проστι. замáй ρ.σ. μ. (παλ.) στην έκφραση: не замáй(те) μην εγγίζεις, -ετε, μη θίγεις, -ετε.

замáх, -а α. σήκωμα, ύψωση (για καταφορά χτυπήματος).

замáхáть, -мáшý, -мáшешь κ. -áю, -áешь ρ.σ. αρχίζω να κουνώ στον αέρα. || -ся βλ. замáхнýться.

замáхивание, -я ουδ. βλ. замáх.

замáхнýть ρ.σ.μ. (παλ. κ. απλ.) σηκώνω, υψώνω για να καταφέρω χτύπημα. || -ся 1 βλ. ενεργ. φ. - пáлкoй на гpyднýйна σηκώνω το ραβδί να χτυπήσω τον αυθάδη - сáблeй σηκώνω το σπαθί να χτυπήσω. 2 μτφ. τολμώ, είμαι διαθετημένος να πράξω κάτι ανώτερο, σημαντικό, σπουδαίο κ.τ.τ.

замáчивание, -я ουδ. βλ. мочéние.

замáчивать(ся) ρ.δ. βλ. замочить(ся).

замáчка?, -и θ. συνήθεια, τρόπος, ήθος, συμπεριφορά, φέροισμο· дáрские -и αρχοντική συνήθεια ή αρχοντικό φέροισμο.

замáчка?, -и θ. (διακλ.) είδος κανναβιού.

замáчивать ρ.δ. βλ. замостить. || -ся επιστρώνομαι με πέτρες.

замáять, -мáю, -мáешь ρ.σ.μ. (απλ.) βασανίζω, ταλαιπωρώ· κατακουράζω, εξαντλώ. || -ся κατακουράζομαι, εξαντλούμαι.

замáячить, -чу, -чишь ρ.σ. φαίνομαι, ξεχωρίζω, διακρίνομαι.

замéдлéние, -я ουδ. 1 επιβράδυνση· - движéния επιβράδυνση της κίνησης. 2 (παλ.) καθυστέρηση, αργοπορία.

замéдленность, -и θ. επιβράδυνση.

замéдленный επ. απο μτχ. επιβραδυντικός, αργός, αργητός· -не шáгú αργά (συγκρατημένα)

βήματα· -ая речь αργητή ομιλία· - ход επιβραδυντική κίνηση (ή πορεία)· бóмбa -го дéйствiя βόμβα εγκαιροφλεγής.

замéдлить ρ.σ. 1 μ. επιβραδύνω την κίνηση· ελαττώνω, κόβω την ταχύτητα· - шаг κουντεύω το βήμα· - движéние пóезда ελαττώνω την ταχύτητα του τραίνου. 2 αμ. χρονοτριβώ· καθυστερώ, αργώ. || -ся επιβραδύνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

замéдлiть(ся) ρ.δ. βλ. замéдлить(ся).

замежéвать, -жýю, -жýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. замежéванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (παλ.) βάζω σύνορα· κλείνω μέσα στα σύνορα.

замежéвывать ρ.δ.μ. βλ. замежéвать. || -ся κλείνομαι μέσα στα σύνορα.

замéливать ρ.δ.μ. βλ. замелить. || -ся κλύπτομαι, αλείφομαι με κιμωλία.

замелить ρ.σ.μ. καλύπτω, αλείφω με κιμωλία· - стéну αλείφω τον τοίχο με κιμωλία.

замелькáть ρ.σ. αρχίζω να τρεμοσβήνω κλπ. ρ. βλ. мелькáть.

замельтепáть ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να φαίνομαι ακαθόριστα, δυσδιάκριτα.

замéна, -и θ. 1 αντικατάσταση· αναπλήρωση· αλλαγή· - одногó спектáкля другóйм αντικατάσταση ενός θεάματος με άλλο. || μετατροπή· - наказáния μετατροπή της ποινής. 2 αντικαταστάτης· αναπληρωτής· найтi -у для когó βρίσκω αντικαταστάτη κάποιου.

замéнность, -и θ. δυνατότητα αντικατάστασης.

замéнный επ., βρ: -нiм, -а, -ο αντικαταστατός, αντικαταστήσιμος.

замéнитель, -я α. βλ. сyбститýт.

замéнить, -менó, -мéнишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. замéнный, βρ: -нéн, -ненá, -ненó ρ.σ. μ. 1 αντικατασταίνω, αλλάζω· - секретаря αντικατασταίνω το γραμματικό. 2 αναπληρώνω, αντικαθιστώ. || μετατρέπω· - смéртную казнь кáторжной рáботой μετατρέπω τη θανατική ποινή σε κάτεργα.

замéнить ρ.δ.μ. βλ. заменить. || -ся αντικατασταίνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

зámэр, -а α. μέτρηση, -μα· - длинi тpyб μέτρηση μήκους σωλήνων.

зámэрéть, -мрý, -мрéшь, παρλθ. χρ. зámэр, -лá, -лo, μτχ. παρλθ. χρ. зámэршiй ρ.σ. 1 κοικαλώνω, μαρμαρώνω, παγώνω· - от стрáха κοικαλώνω απο το φόβο· сéрдце -лo η καρδιά πάγωσε. 2 σταματώ, στέκομαι, νεκρώνω· рáботa -лá η δουλειά νέκρωσε· движéние -лo η κίνηση νέκρωσε. || (για λόγια, ήχους) σβήνω, ησυχάζω, χάνομαι, εκλείπω.

зámэрзáние, -я ουδ. φύξη, πάγωμα· тóчка -я σημείο φύξης· на тóчке -я στο ίδιο μέρος, ακίνητα.

замерзѣти ρ.δ. βλ. замёрзнуть.

замёрзливий επ. (παλ. κ. απλ.) παγωμένος.

замёрзнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. замёрз, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. замёршил ρ.σ. 1 παγώνω, ψύχομαι· вода -ла το νερό πάγωσε. || καλύπτομαι, σιεπάζομαι· οκνό -ло το παράθυρο σιεπάστηκε απο πάγο. 2 ξεπαγιάζω, μαργώνω.

замёривать ρ.δ. βλ. замёрить. || -ся (κατα)μετρίεμαι.

замёрить ρ.σ.μ. (κατα)μετρώ· - длину μετρώ το μήκος· - напряжéние μετρώ την τάση του ηλεκτρ. ρεύματος.

замёртво, -а α. επίρ; упáсть - πέφτω νεκρός, πεθαμένος, αναίσθητος.

замёрзѣти, -ѣет ρ.σ. αρχίζω να τρεμοσβήνω.

замёрзѣть(ся) ρ.δ. βλ. замёривать(ся).

замёс, -а α. ανάμιξη, ανακάτωμα· - тэста ανακάτωμα του ζυμαριού. || мίγμα, ανάμιγμα.

замёсѣть, -ешý, -ёсѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. замёшенний, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 αναμιγνύω, ανακατώνω. 2 αρχίζω να αναμιγνύω, να ανακατώνω. || -ся αναμιγνύομαι, ανακατώνομαι.

заместѣ, -метý, -метёшь, παρλθ. χρ. замёл, -мелá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. замётший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заметённый, βρ: -тён, -те-нá, -тенó ρ.σ.μ. 1 σκουπίζω, σαρώνω, μαζεύω τα σκουπίδια· - сор в ýгол μαζεύω τα σκουπίδια στη γωνία. || μτφ. (απλ.) πιάνω, συλλαμβάνω. 2 σιεπάζω, εξαλειφώ· - следá α) εξαφανίζω τα ίχνη, τα αποτυπώματα. β) μτφ. εξαφανίζω κάθε ίχνος μαρτυρίας. 3 αρχίζω να σκουπίζω.

заместѣтель, -я α., -ница, -н θ. αντικαταστάτης, -ισσα, αναπληρωτής, -ώτρια.

заместѣтельство, -а ουδ. αντικατάσταση, αναπλήρωση.

заместѣть, -мешý, -местѣшь ρ.σ. βλ. замещѣть (1, 3 σημ.).

замёсто (πρόθεση, ελλην. - επίρ.) απλ βλ. вмести.

замёт, -а α. ρίξιμο του διχτείου.

замёта, -н θ. σημάδι, σημείο. || μτφ. παρατήρηση· εντύπωση.

замётанье, -я ουδ. 1 σκούπισμα, σάρωμα. 2 κάλυψη, σκέπασμα (με χιόνι, άμμο κ.τ.τ.). 3 μτφ. εξαλειφίη ίχνους μαρτυρίας.

заметѣть ρ.δ.μ. βλ. заместѣть.

заметѣть?, -ѣю, -ѣешь κ. -мешý, -мешёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. замётанный, βρ: -тан, -а, -о ρ.σ.μ. (ραπτ.) τρυπώνω. || αρχίζω να τρυπώνω. || -ся τρυπώνομαι. || αρχίζω να τρυπώνω. || κουράζομαι απο τις πολλές φροντίδες, τα τρεξίματα, πελεκιέμαι.

замётѣть, -мечу, -мётѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. замеченный, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ. 1 πα-

ρατηρώ, βλέπω, διακρίνω· παρακολουθó· - за движéниями неприятеля παρακολουθó τις κινήσεις του εχθρού. || ξεχωρίζω, διακρίνω. || αντιλαμβάνομαι, προσέχω· он пёрвнй -ил ёту ошйóку αυτός πρώτος παρατήρησε αυτό το λάθος. 2 σημειώνω, βάζω σημάδι, σημαδεύω· - дорóгу βάζω σημάδια στο δρόμο (για αναγνώριση). 3 κάνω παρατήρηση, επιστήνω την προσοχή. || μέμφομαι, επικρίνω, κάνω παρατήρηση. || **εμφ.** дать - (παλ.) δίνω να καταλάβει.

замётка, -и θ. 1 σημάδι, σημείο. 2 σημείωση· путевиё -и ταξιδιωτικές (γραπτές) εντυπώσεις. || ανακοίνωση (με τον τύπο). || αρθρίδιο, πλαγιότιτλο· газётная - αρθρίδιο εφημερίδας. || **εμφ.** брать (взять) на -у παίρνω (κρατώ) υπο σημείωση, λαβαίνω υπ' όψη· на -е быть (παλ.) βλ. замечáние.

замётка, -и θ. (ραπτ.) τρύπωμα.

замётливый επ., βρ: -лив, -а, -о. (απλ.) παρατηρητικός.

замётно 1 επίρ. αισθητά. 2 με σημ. κατηγ. απρόσ. είναι αισθητό.

замётный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 αισθητός, αντιληπτός, διακριτός. || αξιοσημείωτος, αξιοπαρατήρητος, αξιόλογος. 2 επιφανής, διάσημος.

замётывание, -я ουδ. βλ. замётка.

замётывать ρ.δ. (ραπτ.) τρυπώνω. || -ся τρυπώνομαι.

замечáние, -я ουδ. 1 παρατήρηση· επιτήρηση· διερεύνηση. || πλθ. σχόλιο, κριτικές παρατηρήσεις· -я рецензёнтов παρατηρήσεις των κριτικών. || κατάκριση· я вам одёлаю одно - θα σας κάνω μια παρατήρηση. 2 είδος τιμωρίας· он полугчйл стрóгое - αυτός τιμωρήθηκε με αυστηρή παρατήρηση. 3 εποπτεία· παρακολούθηση. || **εμφ.** брать (взять) на - παίρνω υπο την επίβλεψη· быть на -ии είμαι υπο παρακολούθηση· быть на хорóшем ýли дурнóм -ии у когó χαιρώ ή δεν χαιρώ καλής ή κακής εκτίμησης απο κάποιον.

замечáтельно επίρ. εξαιρετικά κλπ. επ.

замечáтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 εξαιρετικός, εξαίρετος, εξάισιος, έξοχος, θαυμάσιος, υπέροχος, περίφημος, έιτακτος. 2 εντυπωσιακός, αξιοπρόσεχτος.

замечáть ρ.δ.μ. βλ. замётить. || -ся παρρητρούμαι· φαίνομαι, διακρίνομαι, ξεχωρίζω, σημειώνομαι κλπ. ρ. βλ. замётить.

замечáтýсья ρ.σ. ονειροπολώ, φαντασιολογώ.

замечáтельство, -а ουδ. σύγχυση, ταραχή, καταθρόρυβηση· произошлó - в рядáх войск επήρθε σύγχυση στις τάξεις του στρατού· вносйтъ - φέρω σύγχυση. || αμηχανία, ενδοιασμός.

замечáть ρ.σ. 1 αναμιγνύω, ανακατεύω, μπλέ-

ιω, μπερδεύω (σε επικίνδυνη, άσχημη υπόθεση).
2 αρχίζω να αναμιγνύω κλπ. ρ. **1** σημ. || -ся **1** ανακατεύομαι, χάνομαι· - в толпѣ ανακατεύομαι στο πλήθος. **2** μπλέκομαι, μπερδεύομαι, αναμιγνύομαι (σε επικίνδυνη, βρωμερή υπόθεση). **3** (παλ.) παθαίνω σύγχυση, τα χάνω. **4** αρχίζω να αναμιγνύομαι, να ανακατεύομαι, να μπλέκομαι, να μπερδεύομαι.

замешивать(ся) ρ.δ. βλ. замесить(ся).

замешать(ся) ρ.δ. βλ. замешать(ся).

замешкаться ρ.σ. καθυστερώ· я -лся у приятеля καθυστέρησα στο σπίτι του φίλου.

замещать ρ.δ.μ. **1** αντικατασταίνω, -θιστώ, αλλάζω· - мужской персонал женским αντικατασταίνω το ανδρικό προσωπικό με γυναικείο. **2** αναπληρώνω· - начальника αναπληρώνω τον προϊστάμενο. **3** συμπληρώνω κενή θέση. **4** (χημ.) υποκαθιστώ. || -ся αντικατασταίνομαι, αντικαθίσταμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

замещение, -я ουδ. **1** αντικατάσταση. **2** συμπλήρωση. **3** αναπλήρωση. **4** χημ. υποκατάσταση· метод -я μέθοδος υποκατάστασης· реакция -я αντίδραση υποκατάστασης.

замигать ρ.σ. αρχίζω να σκαρδαμυκτώ.

заминать(ся) ρ.δ. βλ. замять(ся).

заминировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. ναρκοθετώ, υπονομεύω.

заминка, -и θ. πρόσκομμα, εμπόδιο, σιάλωμα καθώς και η απ' αυτό καθυστέρηση.

замирание, -я ουδ. πάγωμα, κέρωμα, κοκκίασμα απο φόβο. || νέκρωμα, σταμάτημα. || (για ήχους) σβήσιμο, χάσιμο. || **εμφρ.** с -ем сердце με φόβο στην καρδιά.

замирать ρ.δ. βλ. замереть.

замирение, -я ουδ. ειρήνευση· καθησυχάση.

замирить, -рю, -ришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. замиренный, -рен, -ренá, -рено ρ.σ.μ. (απλ. παλ.) ειρηνεύω, πραϋνω, καθησυχάζω. || (χαρτ.) συμφωνώ με την πόστα. || -ся **1** ειρηνεύω, κλείνω ειρήνη. **2** υποτάσσομαι, ενδίδω, φρονημεύω.

замирять(ся) ρ.δ. βλ. замирить(ся).

замкнутость, -и θ. επιφυλακτικότητα, κούμπωμα· απομόνωση, αποκωννησία.

замкнутый επ., βρ: -нут, -а, -о. **1** κλειστός, περιορισμένος, απομονωμένος· -ая жизнь απομονωμένη ζωή· - характер κλειστός χαρακτήρας. || απρόσιτος για άλλους· -ая среда κλειστό περιβάλλον. **2** (ηλεκτρ.) -ая цепь κλειστό κύκλωμα. || αδιέξοδος.

замкнуть, -нѹ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. замкнутый, βρ: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. **1** (παλ. κ. απλ.) κλειδώνω· - дверь κλειδώνω την πόρτα· замкнѹ еѣ в комнату κλείσε την στο δωμάτιο. **2** (ηλεκτρ.) ανοίγω· - электрическую цепь ανοίγω το κύκλωμα· - кольцо окружения ελασπλώνω τον κλοιό της πολιορκίας. || κυ-

κλώνω απο παντού. || -оя **1** κλειδώνομαι, κλεινομαι· замок -лся η κλειδωνιά έκλεισε. **2** κλειδώνομαι μέσα. **3** (ηλεκτρ.) ανοίγω, κυκλοφορώ· -лась цепь άνοιξε το κύκλωμα. || **εμφρ.** - в себе κλείνομαι στον εαυτό μου, απομονώνομαι.

замковнѹ επ. του πύργου.

замковнѹ επ. της κλειδαριάς.

замкѣть ρ.σ. (απλ.) **1** μουδιάζω, ξενεύω· ногá -ла το πόδι μουδιάσε. **2** αποθαρρύνομαι.

замогильнѹ επ. **1** (παλ.)· μεταθανάτιος, μετακόσμιος· -ая жизнь μεταθανάτια ζωή. **2** (για φωνή) υπόκωφος, σπηλαιώδης.

замок, -мка α. **1** πύργος· средневековнѹ - μεσαιωνικός πύργος. **2** (παλ.) φυλακή (κτίριο).

замок, -мкá α. **1** κλειδαριά, -ωνιά, κλείθρο· внѹтреннѹ - εσωτερική (χωνευτή) κλειδαριά· висѹщнѹ - κρεμαστή κλειδαριά (λουκέτο). **2** κλειστόρο όπλου. **3** ξυλοδεσία. **4** (αρχτ.) κλειδί θόλου. **5** φερμουάρ, πόρπη, κουμπωτήρι. || **εμφρ.** быть на -ѣ ή под -ом είμαι κλειδωμένος, держáть под -ом κρατώ κλειδωμένον (περιορισμένον)· за сѣмью (ή десѣтью) -áми διπλοκλειδωμένος (εξασφαλισμένος).

замокáние, -я ουδ. μουσικευμα, διαπότιση.

замокáть ρ.δ. βλ. замóкнуть.

замóкнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. замóк, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. замóкншнѹ ρ.σ. **1** (απλ.) μουσικεύω, διαποτίζομαι, διυγραίνομαι. **2** φουσκώνω απο την υγραδία· дóчка -ла. το βαρέλι φούσκωσε.

замóкнить, -влѹ, -вишь ρ.σ.μ. στην έιφραση: - слóво λέγω ένα καλό λόγο σε κάποιον για καλό κάποιου· -нѹ у него (ή перед ним) за менѹ словѣчко πѣς του κανένα καλό λόγο για μένα.

замóлить, -олѹ, -óлишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. замóлѣннѹ, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ρ.σ. μ. (παλ.) προσεύχομαι· - грѣхí προσεύχομαι για άφεση των αμαρτιών.

замóлкáть ρ.δ. βλ. замóлкнуть.

замóлкнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. замóлк, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. замóлкншнѹ κ. замóлкнѹвшнѹ ρ.σ. **1** σιγώ, σιωπώ, σιωπαίνω· ребѣнок замóлк и заснѹл το παιδάκι σώπασε και αποκοιμήθηκε· -ли пѹшки σίγησαν τα κανόνια. || σταματώ την αλληλογραφία, τηρώ σιγή. **2** παύω, σταματώ (για ήχο)· шагí на лѣстнице -ли τα πατήματα στη σιάλα σταμάτησαν· шум -óлк ο θόρυθος έπαψε. **3** (για αισθήματα, λογικό) δεν λειτουργώ· рассѹдок -óлк το λογικό έπαψε να λειτουργεί.

замóлѹть, -мелѹ, -мѣлеш ρ.σ. αρχίζω να αλέθω ή να κοπανίζω.

замóлчáть! -чѹ, -чѹшь ρ.σ. σιγώ, σιωπώ, σιωπαίνω κλπ. ρ. βλ. замóлкнуть.

замолчѣть² ρ.σ.μ. αποσιωπώ, παρσιωπώ.

замор, -а α. μαζιική καταστροφή φαριών (απο δηλητηρίαση κλπ.).

замораживание, -я ουδ. 1 φύξη, κατάφυξη, πάγωμα. || ξεπαγίασμα. 2 μτφ. σταμάτημα· καθήλωση, πάγωμα· - зарплатъ πάγωμα των αποδοχών. 3 η μη χρησιμοποίηση (υλικών μέσων).

замораживать ρ.δ. 1 βλ. заморозить. 2 απλ. απρόσ. κάνει δυνατό κρύο. || -ся κρυώνω, ψύχομαι· παγώνω.

заморзгать ρ.σ. βλ. замизгать.

замордовѣть, -дѣю, -дѣешь ρ.σ.μ. (απλ.) βαναυσολογώ, αισχρολογώ, αχρειολογώ, κοπρολογώ, ασχημοφέρνομαι.

заморѣнный επ. απο μτχ. εξασθενημένος, αδυνατισμένος, βασανισμένος, ταλαιπωρημένος.

заморѣть ρ.σ. μ. 1 ξεθεώνω, ξεπατώνω στη δουλειά, κατακουράζω· - скотину κατακουράζω τα ζώα. || πεθαίνω, εξοντώνω με την πείνα. 2 φτιάχνω βαθμιαία (προσδίδοντας ιδιότητες). || 'εμφρ. - червячкѣ ή червякѣ τρώω λίγο, τσανίζω την πείνα. || -ся κατακουράζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. (1 σημ.).

замороженный επ. απο μτχ. καταφυγμένος, παγωμένος· -се мѣсо καταφυγμένο κρέας. 2 μτφ. αδιάφορος, απαθής, ψυχρός, κρύος.

заморозить, -ѣжу, -ѣзишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заморозенный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (κατα)ψύχω, παγώνω. || κρυαίνω. 2 ξεπαγιάζω. 3 μτφ. παγιώνω, καθηλώνω· - зарплатъ παγιώνω τις αποδοχές. || μτφ. ψυχραίνω. 4 μπλοκάρω, αφήνω αχρησιμοποίητο.

заморозки, -ов πλθ. (ενι. заморозок, -зки α.) ελαφρά παγωνιά, λεπτό στρώμα πάγου.

заморосить, -сит ρ.σ. απρόσ. αρχίζει να φυχαλίζει.

заморочить ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. морочить.

заморокиѣ επ. 1 (παλ.) υπερόντιος, ξένος, αλλοδαπός, ξενοφερμένος· -ие гѣсти υπερόντιοι φιλοξενοούμενοι. || εξωτερικός· -ие то-вары εμπορεύματα εξωτερικού. 2 (παλ.) πρωτοφανής, ασυνήθιστος, περίεργος, παράξενος.

заморыш, -а α. ισχνός, καχεκτικός, του θανάτα, για φόφο.

замостить, -остѣ, -остѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. замощенный, βρ: -щен, щенѣ, щенѣ ρ.σ.μ. λιθοστρώνω, σιυροστρώνω, πλακοστρώνω.

замотѣть¹ ρ.σ.μ. 1 (περι)τυλίγω, κουβαριάζω, μαζεύω· - удочку μαζεύω την πετονιά. || (περι)δένω· - поклѣжу верѣвкоѣ δένω τις αποσκευές με τριχιά. || κουκουλώνω, περιβάλλω, περικαλύπτω· - шѣю шѣрфом τυλίγω το λαϊμό με κασιόλ. 2 κουνώ πέρα-δῶθε· собѣка -ет хвостом το σκυλί κουνά πέρα-δῶθε την ουρά. 4 κατακουράζω, καταπονώ, καταβασανίζω, ξεθεώ-

νω. 5 (απλ.) κατακρατώ, κρατώ παράνομα. || -ся 1 (περι)τυλίγομαι κλπ.ρ. ενεργ. φ. (1, 2, 3 σημ.). 2 (απλ./παλ.) μεπρδεύομαι, πελαγώνω.

замотѣть² ρ.σ.μ. αρχίζω να τυλίγω κλπ. ρ. βλ. замотѣть¹. || -ся αρχίζω να τυλίγομαι.

замочек, -чка α. μικρή κλειδαριά, κλειδωνίτσα κλπ. υποκορ. βλ. замѣк.

замочѣть, -очѣ, -ѣчишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. замоченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 μουσικεύω, διαβρέχω, διαποτίζω. 2 εμβάπτω, εμποτίζω, εμβαπτίζω. || -ся μουσικεύω, διαβρέχομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

замочка, -и θ. μούσικευμα, διαπότιση, διάβροξη. || εμπότιση, εμβάπτιση.

замочный επ. της κλειδαριάς· -ая скважина κλειδαρότρυπα.

замоченке, -я ουδ. λιθόστρωση, πλακίοστρωση· σκυρόστρωση.

замуж επίρ. στις εκφράσεις: вѣйти ή пойти - за кого παντρεύομαι· вѣдѣть ή отдѣть - παντρεύω· братъ (взять) - (παλ. κ. απλ.) παντρεύομαι, παίρνω γυναίκα.

замужам επίρ. (είμαι) παντρεμένη· бытъ - είμαι παντρεμένη.

замужество, -а ουδ. παντρεία, έγγαμος βίος της γυναίκας· счастливое - καλοτυχιά.

замужний, -няя, -ее επ. 1 παντρεμένος, συζυγικός βίος· -няя жизнь η ζωή των παντρεμένων. 2 ουσ. θ. -няя η παντρεμένη.

замурлыкать, -лычу, -лычешь κ. -аю, -аешь ρ. σ. αρχίζω να νιαουρίζω.

замурованке, -я ουδ. 1 λιθόχτιση. 2 κλείσιμο μέσα στον τοίχο.

замуровѣть, -рѣю, -рѣешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. замурованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 λιθοχτίζω, κλείνω με πέτρες· - окнѣ λιθοχτίζω το παράθυρο. 2 εσωκλείω σε λιθόχτιστο· - в стѣнѣ оружье κλείνω όπλο μέσα σε λιθότοιχο. || -ся 1 χτίζομαι με πέτρα. || κλείνομαι μέσα στο λιθότοιχο. 2 μτφ. απομονώνομαι· онъ -лся в деревне αυτός απομονώθηκε στο χωριό.

замуровывание, -я ουδ. 3λ. замурование.

замуровывать(ся) ρ.δ. βλ. замуровѣть(ся).

замусливать(ся) ρ.δ. βλ. замуслить(ся).

замуслить(ся) ρ.σ. 3λ. замусолить(ся).

замусоливать(ся) ρ.δ. 3λ. замусолить(ся).

замусолить ρ.σ.μ. σαλιώνω, λερώνω, ρυπαίνω. || -ся σαλιώνομαι, λερώνομαι, ρυπαίνομαι.

замусоривание, -я ουδ. γέμισμα μερούς με σκουπίδια.

замусоривать(ся) ρ.δ. βλ. замусорить(ся).

замусорить ρ.σ.μ. γεμίζω με σκουπίδια· - комнату κάνω το δωμάτιο όλο σκουπίδια. || -ся γεμίζω (γίνομαι) όλο σκουπίδια.

замутить, -учѣ, -ѣтѣшь ρ.σ.μ. 1 θολώνω· -

βόδυ θολώνω το νερό. 2' μτφ. συγχύζω, ταράσσω, ανησυχώ. 3 αρχίζω να θολώνω. || **εκφρ.** он и вода не -ит αυτός δεν πειράζει ούτε μурμήγι (είναι τελείως άκιστος). || **-ся** 1 θολώνω· вода -лась το νερό θόλωσε. || θαμπώνω, γίνομαι θαμπός. 2 (παλ.) στασιάζω. 3 αρχίζω να θολώνω, να γίνομαι θολός. || **εκφρ.** в глазах -лось θόλωσαν (θάμπωσαν) τα μάτια· **замутнение**, -я ουδ. 1 θόλωση, -μα. 2 θάμπωμα.

замутнѣть, -ѣет ρ.σ. 1 θολώνω. 2 θαμπώνω. **замучи́шка**, -и α. κ. θ. (απλ.) λέτσος, α-περιποίητος.

замучать(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. замучить(ся) **замучивать** ρ.δ. βλ. замучить.

замучить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. 1 βασανίζω, τυραγνώ· егѠ -ли дѠ смерти τον πέθαναν στα βασανιστήρια. 2 καταπονώ, εξαντλώ, ξεθεώνω, ξεπατώνω· егѠ -ли работы τον ξεπάτωσαν στη δουλειά. || κατατρώχω· совесть -ла егѠ τον κατέτρωχε η συνείδηση. || **-ся** κατακουράζομαι, αποιάω, λιώνω.

замша, -и θ. δέρμα πλύσης, σαμοά.

замшевы́й επ. του σαμοά· απο σαμοά.

замшемы́й επ. μουσιλοσιεπασμένος, βρουσιεπής.

замше́ть, -ѣет ρ.σ. βρουσιάλυπτομαι, σιεπάζομαι απο μούσιλα.

замывание, -я ουδ. βλ. замывка.

замывать ρ.δ. βλ. замывать. || **-ся** ξελενιάζω, καθαρίζομαι με πλύσιμο. || ξεπλένομαι.

замывка, -и θ. καθάρισμα με πλύσιμο, ξελένιασμα.

замы́зганны́й επ. απο μτχ. λερωμένος, βρούπιος, ρυπαρός.

замы́згать ρ.σ.μ. (απλ.) λερώνω, ρυπαίνω. || **-ся** λερώνομαι, ρυπαίνομαι.

замыкание, -я ουδ. ένωση. || **εκφρ.** короткое - (ηλεκτρ.) βραχυκύκλωμα.

замыкать(ся) ρ.δ. βλ. замыкнѣть(ся).

замыкающий επ. απο μτχ. (στρατ.) ουραγός -σύνδεσμος (τημημάτων φάλαγγας).

замисел, -сли α. 1 σκοπός, διάθεση, πρόθεση, βλέψη. 2 (φιλεγ., καλλιτχ.) η κύρια ιδέα έργου.

замислѣть ρ.σ. σκοπεύω, προτίθεμαι, σχεδιάζω, έχω κατα νου.

замисловѣтость, -и θ. το πολυσύνθετο, το περίπλοκο· πονηρότητα, κρυφίνοια.

замисловѣтны́й επ., βρ: -вѣт, -и, -ο πονηρόπλοιος, περίπλοιος, υπερδεμένος, πολυσύνθετος. || δυσκολοκατανόητος, δυσνόητος, στρουφνός, κρυφίνους.

заміть, -мѠю, -мѠешь ρ.σ.μ. 1 πλένω, καθαρίζω με πλύσιμο. 2 ξεπλένω, παρασύρω με το ρεύμα. || φέρνω, μπάζω παρασέρνοντας.

замычатѣ, -чѣ, -чѣшь ρ.σ. αρχίζω να μουγκρίζω.

замыслѣние, -я ουδ. (παλ.) βλ. замысел.

замысли́ть ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να φελλίζω, να τσευδίζω.

замы́ть, -мнѣ, -мнѣшь ρ.σ.μ. 1 ζουπώ, -ίζω, πατώ, θλίβω, πιέζω. 2 σταματώ, ανακόπτω, κόβω· - скандалъ σταματώ τον καβγά· - разговоръ σταματώ τη συνομιλία. || τραβώ την προσοχή· αποσιωπώ, σιεπάζω. || **-ся** 1 συγχύζομαι, τα χάνω, ακινητώ. 2 κομπιάζω, δεν έχω τι να πώ, δε βρίσκω την κατάλληλη λέξη. 3 σταματώ, κόβομαι, αναστέλλομαι.

замы́кать ρ.σ. αρχίζω να νιαουρίζω.

занавѣжива́ть ρ.δ. βλ. занавѣзѣть. || **-ся** φουσιίζομαι (για έδαφος).

занавес, -а α. παραπέτασμα απο ύφασμα. || αυλαία θεάτρου· опусти́ть - κατεβάζω, κλείνω την αυλαία· поднимѣть - ανεβάζω, ανοίγω την αυλαία· под - στο τέλος της σιηνής.

занавѣса, -и θ. (παλ. κ. απλ.) βλ. занавѣска (1 σημ.).

занавѣсѣть, -ѣшу, -ѣсишь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. занавѣшенны́й, βρ: -шеи, -шена, -шено ρ.σ.μ. βάζω κουρτίνα· - окно́ βάζω κουρτίνα στο παραθύρι. || **-ся** καλύπτομαι με κουρτίνα.

занавѣска, -и θ. κουρτίνα, στόρι, μπερντές· задѣрнуть -и τραβώ (κλείνω) τις κουρτίνες. || (διαλιτ.) μπροστѣла, ποδιά.

занавѣсочны́й επ. για κουρτίνα· - материѣл ѣфасма για κουρτίνα.

занавѣсь, -и θ. 1 βλ. занавѣска (1 σημ.). 2 (παλ.) βλ. занавес.

занавѣшива́ние, -я ουδ. κάλυψη με κουρτίνα.

занавѣшивать(ся) ρ.δ. βλ. занавѣсѣть(ся).

занавѣзѣть, -Ѡжу, -Ѡзишь ρ.σ.μ. 1 φουσιίζω, κοπρίζω. 2 γεμίζω, λερώνω με κόπρο· - двор γεμίζω με κόπρο την αυλή.

занѣдобѣтѣся, -блѠсь, -бишься ρ.σ. (απλ.) βλ. понѣдобѣтѣся.

занѣпрѣсно επір. (απλ.) βλ. напѣрѣсно.

занѣркотѣзѣровать, -рю, -руешь ρ.σ.μ. ναρκώνω.

занѣрядѣть, -ѣжѣ, -ѣдѣшь ρ.σ.μ. καθορίζω με γραπτή εντολή.

занѣрядка, -и θ. καθορισμός με γραπτή εντολή.

занѣряжѣть ρ.δ. βλ. занѣрядѣть. || **-ся** καθορίζομαι με γραπτή εντολή.

занѣряжива́ние, -я ουδ. занѣрядка.

занѣряживать(ся) ρ.δ. βλ. занѣряжѣть(ся).

занѣшива́ть(ся) ρ.δ. βλ. занѣсѣть(ся)².

занѣ σύνδ. (απλ.) επειδή, γιατί.

занѣвѣстѣтѣся, -вѣщѣсь, -вѣстишься ρ.σ. γίνομαι της παντρειάς, φτάνω το όριο της παντρειάς.

занеда́жкѣть, -жу, -жишь ρ.σ. (διαλι.) αδι-
αθετώ, αρρωσταίνω. || -ся αδιαθετώ, αρρωσταίνω.

занемѣть ρ.σ. **1** μουδιάζω· рука -ла το
χέρι μουδιάσε. **2** (απλ.) σπαίνω, το βουλώνω.

занемόчь, -огý, -όжешь, -όгут, παρλθ. χρ.
занемόг, -λά, -λό, μτχ. παρλθ. χρ. занемόг-
ший ρ.σ. εξασθενώ, εξαντλούμαι· αρρωσταίνω.

занѣрвничать ρ.σ. αρχίζω να εκνευρίζομαι.

занесѣние, -я ουδ. **1** προσκόμιση. || μετα-
φορά. **2** εγγραφή. **3** ύψωση, σήνωμα.

занестѣ, -есý, -есѣшь, παρλθ. χρ. занѣс,
-слá, -слó, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. занесѣнный,
вр: -сѣн, -сенá, -сенó ρ.σ.μ. **1** φέρω, προ-
σκομίζω: друг -нѣс мнѣ нóвую кнѣгу ο φίλος
μου έφερε καινούργιο βιβλίο· судьбá мѣнѣ
-слá сюдá η τύχη με έφερε εδώ· как вас έто
-слó сюдá τι σας έφερε εδώ· πως κι έτσι εδώ.
2 βάζω, μεταφέρω μέσα· - вѣщи в кóмнату βά-
ζω τα πράγματα στο δωμάτιο. **3** εγγράφω· - в
спѣсок εγγράφω στον κατάλογο. **4** βάζω· σημά-
νω, υφώνω· - нóгу на стрѣмя βάζω το πόδι
στον αναβολέα (της σέλας)· - рýку для удáра
σηιώνω το χέρι για να χτυπήσω. || ειτρέπω, ρί-
χνω, πετώ στην άκρη. **5** σιεπάζω, καλύπτω (με
λεπτά σώματα)· - пескóм σιεπάζω με άμμο. ||
απρός. вся дорóга -слó пескóм óλος ο δρό-
μος σιεπάστηκε με άμμο· какйм вѣтром вас
сюдá -слó? ποιό καράβι σας έβγαλε εδώ;

занестѣсь, -есýсь, -есѣшься, παρлθ. χρ.
занѣсся, -еслáсь, -слóсь ρ.σ. **1** (παλ.) προ-
πορεύομαι, απομακρύνομαι πολύ. **2** μτφ. παρα-
σύρομαι από φαντασιοπληξίες, φαντασιοκοπώ.
3 περηφανεύομαι, αλαζονεύομαι. **4** αρχίζω να
προπορεύομαι ιλπ. ρ. ενεργ. φ.

занижáть ρ.δ. βλ. занíзить. || -ся μειώνου-
μαι, ελαττώνομαι.

заниженіе, -я ουδ. μείωση, ελάττωση.

заниженный επ. απο μτχ. μειωμένος, ελατ-
τωμένος.

зани́зить, -íжу, -íзишь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. занíженный, вр: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. ε-
λαττώνω, μειώνω, λιγοστεύω, χαμηλώνω.

занимáние¹, -я ουδ. δανεισμός, -μα.

занимáние², -я ουδ. κατάληψη χώρου.

занимáтельно επίρ. με ενδιαφέρο, με ζήλο.

занимáтельность, -и θ. διασκειδαστικότητα,
τερπνότητα, ψυχαγωγικότητα, ενδιαφέρο.

занимáтельный επ. вр: -лен, -льна, -льно;
διασκειδαστικός, τερπνός, ψυχαγωγικός, ενδι-
αφέρων.

занимáть¹ ρ.δ. δανείζομαι. || -ся δανείζο-
μαι.

занимáть² ρ.δ. βλ. занíять² || -ся **1** βλ. за-
нíться² **2** ασχολούμαι (με πνευματική εργασία)
μαθαίνω, σπουδάζω. **3** βλ. занíться²

зáново επίρ. εκ νέου, πάλι, ξανά. || εξ αρ-

χής, απ' αρχής, απο την αρχή. || με νέο τρό-
πο, όχι όπως πρώτα, αλλιώς, διαφορετικά.

занóза, -ы θ. αγκίδα. || (απλ.) ενοχλητι-
κός άνθρωπος, κουνούπι, τσιμπούρι.

занóзистый επ., вр: -зист, -а, -ο. **1** α-
γκιδωτός, γεμάτος αγκίδες. **2** μτφ. ενοχλητι-
κός, μελαλής, μελαλίδικος.

занóзѣть, -ожý, -озѣшь ρ.σ.μ. μου μπαίνει
αγκίδα· - пáлец μου μπαίνει αγκίδα στο δά-
χτυλο.

занóс, -а α. **1** φέρσιμο, προσκόμιση. **2** ύ-
ψωση, ανύψωση, σήνωμα. **3** η στιβάδα, ο
σωρός λεπτών σωμάτων σχηματισμένος απο ά-
νεμο.

занóсѣть¹, -ошý, -óсишь ρ.σ.μ. βλ. занестѣ.
|| -ся βλ. занестѣсь.

занóсѣть², -ошý, -óсишь ρ.σ.μ. φθείρω απο
τη συχνή χρήση, τρίβω, παλιώνω. || -ся φθει-
ρομαι, τρίβομαι, παλιώνω, οώνομαι· пиджáк
-лся το σακιάκι τρίφτηκε. || αρχίζω να τρέ-
χω ολοταχώς, καλπασμό.

занóсный επ. αλλοφερμένος, ξενοφερμένος,
ξένος· -ое влѣяние ξένη επίδραση.

занóсчиво επίρ. αλαζονικά, υπεροπτικά.

занóсчивость, -и θ. αλαζονεία, υπεροφία.

занóсчивый επ., вр: -чив, -а, -ο αλαζω-
νικός, υπεροπτικός.

заночевáть, -чýю, -чýешь ρ.σ. διανυκτερεύω.

заночѣвывать ρ.δ. βλ. заночевáть.

занóшенность, -и θ. φθορά απο τη χρήση· -
одѣжды φθορά της ενδυμασίας.

занóшенный επ. απο μτχ. φθαρμένος απο τη
χρήση, τριμμένος, σωμένος.

зануздáть ρ.σ.μ. ενστομίζω, περνώ το χα-
λινό.

зануздáвать ρ.δ.μ. βλ. зануздáть.

занумеровáть, -рýю, -рýешь ρ.σ.μ. αριθμι-
ζώ, αριθμολογώ, βάζω αριθμό. || -ся αριθμι-
ζομαι, αριθμολογούμαι.

занумеровáвать(ся) ρ.δ. βλ. занумеровáть-
(ся).

занíть, -нóю, -нóешь ρ.σ. αρχίζω να πονώ.

занíтие, -я ουδ. **1** κατάληψη. **2** απασχόλη-
ση, εργασία· ασχολία. || πλθ. -я μαθήματα·
шкóльные -я σχολικά μαθήματα.

занíтность, -и θ. ελκυστικότητα, διασκει-
δαστικότητα.

занíтный επ., вр: -тен, -тна, -тно ελκυ-
στικός, ενδιαφέρων, διασκειδαστικός.

занятóй επ. πολυάσχολος, πολυμέριμος, με
μεγάλο φόρτο εργασίας.

занíтость, -и θ. απασχόληση· - мешáет емý
ходíть чáсто в теáтр οι πολλές ασχολίες του
τον εμποδίζουν να πηγαίνει συχνά στο θέατρο.

занíтный επ. απο μτχ. απασχολημένος· он
очень зánят αυτός είναι πολύ απασχολημένος·

Я ничѐм не зánят είμαι ελεύθερος, δεν απασχολούμαι με τίποτα· у менѝ рýки -н έχω τα χέρια πιασμένα· все местá -н όλες οι θέσεις είναι πιασμένες· на предпρίάтии -ο 600|рабóчих στην επιχείρηση απασχολούνται 600 εργατάες.

заня́ть¹ ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. заня́ть²) δανείζομαι χρήματα.

заня́ть? займу́, займёшь, παρλθ. χρ. зánял, -лá, -лo, μτχ. παρлθ. χρ. заня́вший, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. зánятый, βρ: -нят, -а, -o ρ.σ.μ. **1** (για χώρο) καταλαμβάνω, πιάνω· кнѝги -ли всю пóлку τα βιβλία έπιασαν ολο το ράφι. || πιάνω θέση· сýдби -ли своѝ местá οι δικαστές κατέλαβαν τις θέσεις τους. || πιάνω υπηρεσιακή θέση· - место секретаря́ πιάνω δουλειά γραμματιού. || παίρνω θέση σε αγώνισμα. **2** κυριεύω· - крепóсть κυριεύω φρούριο. **3** απασχολώ, τρώγω (για χρόνο). **4** απασχολώ, δινω δουλειά. **4** τραβώ, κινώ το ενδιαφέρο. || προξενώ χαρά, διασιεδιάζω, φαιδρύνω, καλοκαρδίζω. || **εμφρ.** дух (ή дыхáние) зánяло (занимáет) μου πιάστηκε (μου πιάνεται) η αναπνοή - обóрону πιάνω αμυντική γραμμή.

заня́ться¹ займу́сь, займёшься, παρлθ. χρ. занялoсь, -лáсь, -лóсь, μτχ. παρлθ. χρ. заня́вшийся, ρ.σ. **1** ασχολούμαι, καταγινομαι με κάτι· - спóртом ασχολούμαι με τον αθλητισμό· - политикoй ασχολούμαι με την πολιτική· - пустякáми ασχολούμαι με τιποτένια πράγματα. **2** αρχίζω, καταπιάνομαι· он -лсá писемóм αυτός άρχισε να γράφει· онá -лáсь делoм αυτή άρχισε τη δουλειά. || **εμφρ.** дух -лсá (занимáется); дыхáние -лóсь (занимáется) μου πιάστηκε (πιάνεται) η αναπνοή.

заня́ться² ρ.σ. **1** ανάβω, παίρνω φωτιά· сá-жи в трубé -лáсь η καπνιά στην καπνοδόχο πήρε φωτιά. **2** αρχίζω να (ανα) φαίνομαι· заря́ -лáсь άρχισε να φέγγει, πήρε να φέξει.

заоблачный επ. **1** πάνω από τα σύννεφα, πανύψηλος· -не вершѝны Олѝмпа οι πανύψηλες κορυφές του Ολύμπου. **2** μτφ. ανεδαφικός, απροσγείωτος, χιμαιρικός· φαντασιοκόπος· ουτοπικός· -не мечтá όνειρα θερινής νυκτός (φαντασιοκοπήματα).

заодно επίρ. **1** από κοινού, μαζί, ομού, αντάμα, ομόφωνα· дéйстви́вать (быть) - с кем δωο από κοινού με κάποιον, είμαι ένα με κάποιον. || ταυτόχρονα, σύγχρονα, συνάμα.

заозёрный επ. υπερλίμνιος.

заокеáнский επ. υπερωκεάνιος· υπερπόντιος. **заорáть**, -орý, -орéшь ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να ορούμαι κλπ. ρ. βλ. орáть.

заострѐние, -я ουδ. όξυνση. || αιχμή.

заострѐнность, -и θ. όξύτητα, αιχμηρότητα, μυτεράτα, σουβλεσάτα.

заострѐнный επ. απο μτχ. αιχμηρός, μυτερός, σουβλερός, όξύς.

заострѐть, -рý, -рѝшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. заострѐнный, βρ: -рѐн, -ренá, -ренó ρ.σ.μ. **1** όξύνω, κάνω τι αιχμηρό, μυτερό ή κοφτερό· - кольá φτιάχνω μυτερούς τους πασσάλους· - карандаш κάνω μύτη στο μολύβι. **2** μτφ. τονίζω, υπογραμμίζω· - внимáние на чем-л. εφιστώ την προσοχή σε κάτι. || μτφ. κάνω να πάρει τι μεγάλες διαστάσεις· - вопрóс όξύνω το ζήτημα· - мысль όξύνω τη σκέψη (ή το νου). || -oя όξύνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

заострѐть(ся) ρ.δ. βλ. заострѐть(ся).

заóхать ρ.σ. αρχίζω να φωνάζω οχ.

заóчник, -а α., -ца, -н θ. σπουδαστής, -άστρια χωρίς καθημερινή φοίτηση.

заóчно επίρ. ερήμην, εν απουσία, απόντος, απούσης· приговóрѝть - καταδικάζω ερήμην· целýю - φιλώ απο μακριά (εξ αποστάσεως). || (για σπουδή) χωρίς καθημερινή φοίτηση (εργαζόμενος και σπουδάζων).

заóчный επ. πού γίνεται εν απουσία· -ая любóвь αγάπη απο μακριά (εξ αποστάσεως). || γινόμενος χωρίς παρακολούθηση μαθημάτων, με σπιτική μελέτη, учѝться в -ом инститýте σπουδάζω στο ινστιτούτο με σπιτική μελέτη.

запáвший επ. απο μτχ. κρεμαστός, κρεμάμενος· -ие щѝки κρεμάμενα μάγουλα.

запáд, -а α. δύση· на - προς δυσάς (δυτικά)· к -у προς τη δύση, προς τα δυτικά· с -а απο τα δυτικά. || η δυτική Ευρώπη· торгóвля мѝжду Востóком и Запáдом εμπόριο (μεταξύ) Ανατολής και Δύσης.

запáдaть ρ.σ. αρχίζω να πέφτω κλπ. ρ. βλ. пáдaть.

запáдaть, -áет ρ.δ. βλ. запáсть.

запáднa, -н θ. (διαλι.) βαθούλωμα, λαμιιά.

запáдник, -а α. οπαδός του δυτικοευρωπαϊκού πολιτισμού.

запáднический επ. δυτικοευρωπαϊκός· -ие симпáтии δυτικοευρωπαϊκές συμπάθειες.

запáдничество, -а ουδ. (παλ.) πολιτιστικό ρεύμα στη Ρωσία προσηλωμένο στη Δύση.

запáдноевропéйский επ. δυτικοευρωπαϊκός.

запáдный επ. δυτικός· - вѐтер δυτικός άνεμος· -ая Грaнѝца τα δυτικά σύνορα· в -ом направлѝнии προς τα δυτικά· -ая цѝрковь η ρωμαιοκαθολική εκκλησία.

запáднá, -я́ θ. **1** παγίδα, φάια, δόκιανο. || μτφ. ενέδρα, δόλος, απάτη. **2** (διαλι.) γλαβανή, καταπακτή.

запáздывaние, -я ουδ. βλ. запоздáние.

запáздывать ρ.δ. βλ. запоздáть.

запáивaние¹, -я ουδ. βλ. запáйка.

запáивaние², -я ουδ. πότισμα ζώων.

запáивaть¹ ρ.δ. βλ. запáять. || -ся κολλιέ-

μαι, συγκολλιέμαι.

запáкватѣ² ρ.δ. βλ. запойтѣ. || -ся (για ζυά) ποτίζομαι.

запáйка, -и θ. συγκόλληση μετάλλων.

запáковáтъ, -кѣу, -кѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. запáковáнный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. συσκευάζω, πακετάρω, αμπαλλάρω. || -ся συσκευάζομαι, πακετάρομαι.

запáковáка, -и θ. συσκευασία, πακετάρισμα, αμπαλάρισμα.

запáковáвание, -я ουδ. βλ. запáковáка.

запáковáвать(ся) ρ.δ. βλ. запáковáтъ(ся).

запáкоститѣ, -кошу, -костить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. запáкoщеннѣй, -щен, -а, -ο ρ.σ.μ. λερώνω, μουντареύω, ρυπαίνω. || -ся λερώνομαι, ρυπαίνομαι.

запáк! -а α. 1 εμπυρείο, εμπύρευμα, καφούλι. 2 έξαψη, παραφορά. || **εμφρ.** ПОД - (απλ.) στην παραφορά.

запáк!² -а α. άσθμα των υποζυγίων, λαχάνιασμα, πνευστίαση, εμφύσημα· лóшадь с -ом άλογο ασθματικό (ή με εμφύσημα).

запáк!³ -а α. (για σιτηρά) κάψιμο (απο ξηρασία, λίβρα).

запáлѣннѣй επ. απο μτχ. λαχανιασμένος, ασθμαίνων.

запáливáтъ ρ.δ. βλ. запáлитѣ! || -ся ανάβω, παίρω φωτιά.

запáливáтъ² ρ.δ. βλ. запáлитѣ!² || -ся βλ. запáлитѣся.

запáлитѣ¹ ρ.σ.μ. (απλ.) ανάβω, βάζω φωτιά.

запáлитѣ² ρ.σ.μ. 1 παραποτίζω, βλάπτω καθιδρωμένο άλογο. 2 λαχανιάζω, κάνω να λαχανιάσει. 3 αρχίζω να λαχανιάζω. || -ся παθαίνω εμφύσημα, άσθμα.

запáлѣннѣк, -а α. εμπύρευμα (φιτίλι, καφούλι κ.τ.τ.).

запáлѣннѣй επ. εμπυρευματικός, του εμπυρέματος.

запáлѣчнѣво επίρ. παράφορα.

запáлѣчивóсть, -и θ. παραφορά έξαψη, μπουρίνι.

запáлѣчнѣнѣй επ., βρ: -чив, -а, -ο παράφορος, φουριόζος. || ευέξαπτος, ευερέθιστος, οργίλος, οξύθυμος.

запáмятовáтъ, -тую, -туешь ρ.σ. (παλ. κ. απλ.) ξεχνώ, λησμονώ, χάνω τη μνήμη.

***запáнибрáта** επίρ. απλοϊνά, με οικειότητα.

запáнибрáтскѣй επ. φιλικός, οικειός· -ие отношения φιλικές σχέσεις.

запáнибрáтство, -а ουδ. οικειότητα, φιλικότητα.

запáнь, -и θ. φράγμα ποτάμιο (για συγκέντρωση επιπλέουσας ξυλείας).

запáривáние, -я ουδ. βλ. запáрка.

запáривáтъ(ся) ρ.δ. βλ. запáрить(ся).

запáрить ρ.σ.μ. 1 διαβρέχω, μουσιεύω με ζεστό νερό (για να φουσιώσει). - бóчку μουσιεύω το βαρέλι. 2 (για μπάνιο) βλάπτω με υπερβολική χρήση ατμόλουτρου. || ιδροκοπώ· - лóшадѣй ιδροκοπώ τα άλογα. 3 αρχίζω να βράζω με τον ατμό κλπ. ρ. βλ. пáрить!¹ || -ся (απλ.). 1 μουσιεύω. 2 ιδροκοπώ· κατακουράζομαι. 3 αρχίζω να βράζω με τον ατμό κλπ. ρ. βλ. пáриться!¹

запáрка, -и θ. 1 μούσιευμα με ζεστό νερό. 2 είδος ατμοσυσκευής (για υφάσματα).

запáрник, -а α. λέβητας, κάδος για μούσιευμα ζωοτροφών.

запáрнóй κ. **запáрнѣй** επ. για μούσιευμα· чан καδί για μούσιευμα.

запáрочнѣй επ. βλ. запáрнóй.

запáривáтъ ρ.δ. запорхнѣтъ.

запáршívетъ ρ.σ. βλ. паршívетъ.

запáривáтъ¹ ρ.δ. βλ. запорóтъ!

запáривáтъ² ρ.δ. βλ. запорóтъ?²

запáс, -а α. 1 προμήθεια, εφεδρεία, εφόδια, ρεζέρβα· - дров προμήθεια καυσόξυλων· - продóвольствѣй προμήθεια τροφίμων· - боеприпáсов εφεδρεία πολεμοφοβίων· неприкóснóвѣннѣй - προμήθειες ασφαλείας (ή ώρας ανάγνισης). - снрѣя άπόθεμα πρώτων υλών· - знáннѣй πολυμάθεια, πολυγλωσσία, πλούτος γνώσεων· - слов πλούτος λέξεων· в -е για εφεδρεία от-ложитѣ про - βάζω κατά μέρος (κρατώ για εφεδρεία). 2 (για ενδύματα) γύρισμα· внѣпυс-титѣ - βγάζω το γύρισμα (για φάρδεμα, μάκρεμα). 3 (στρατ.) εφεδρεία· офицѣр в -е έφεδρος αξιωματικός· увóлнитѣ в -е αποστρατεύω· бѣтъ в -е είμαι σε εφεδρεία· вѣйтѣ в -ε αποστρατεύομαι.

запáсáние, -я ουδ. προμήθεια, εφοδιασμός· - дров εφοδιασμός σε καυσόξυλα.

запáсáтъ(ся) ρ.δ. βλ. запáстѣ(сь).

запáслнвóсть, -и θ. προμηθευτικό πνεύμα ή τάση.

запáслнвѣй επ., βρ: -лив, -а, -ο οικονομός, προβλεπτικός· -ая хозяй-ка προνοητική νοικοκυρά.

запáсник, -а α. (απλ.) (στρατ.) έφεδρος.

запáснóй κ. **запáснѣй** επ. 1 εφεδρικός· - экзѣмплѣр εφεδρικό αντίτυπο· - ѣе чáсти ανταλλακτικά· - оѣй внѣход έξοδος κινδύνου· - путь εφεδρική οδός. γραμμή· - ѣе лóшадѣ άλογα ταχυδρομικού σταθμού. 2 (στρατ.) έφεδρος, εφεδρικός. || ουσ. α. έφεδρος.

запáстѣ, -пáсѣ, -пáсѣшь, παρλθ. χρ. запáс, -лá, -лó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. запáсѣннѣй, βρ: -сѣн, -сенá, -сенó ρ.σ.μ. προμηθεύω, -ομαι· - мукѣ εφοδιάζομαι με αλεύρι. || -ѣсѣ προμηθεύομαι, εφοδιάζομαι· - продѣктами εφοδιάζομαι με τρόφιμα. || **εμφρ.** - терпѣнием

οπλίζομαι με υπομονή.

запáсть, -падёт, παρλθ. χρ. запáл, -ла; -ο μτχ. παρλθ. χρ. запáвший ρ.σ. **1** πέφτω μέσα, σκαλώνω, αγκιστρώνομαι· κλάβιши -ли τα πλήτρα σιάλωσαν μέσα. **2** χώνομαι, μπαίνω μέσα, βαθυλώνω· глaзá у негó -ли τα μάτια του χώθησαν μέσα (στις κόγχες). || (για φως) εισχωρώ. **3** εντυπώνομαι, χαράσσω, αποτυπώνω γερά στη μνήμη, φυχή κ.τ.τ.

запатентовáть, -тýю, -тýешь ρ.σ.μ. παίρνω δίπλωμα· - изобретéние παίρνω δίπλωμα ευρεσιτεχνίας.

запатентóвывать ρ.δ. βλ. запатентовáть.

запах, -а α. μυρουδιά, οσμή· острый - δριμεία οσμή· дурно́й - άσχημη μυρουδιά· вещь без -а ουσία άοσμη.

запáх, -а α. σταύρωμα, κλείσιμο των φύλων του ενδύματος.

запахáть, -пашý, -пáшешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. запáхачиный, βρ: -хан, -а, -ο ρ.σ.μ. **1** βλ. пахáть. **2** σιεπάζω οργώνοντας. **3** παίρνω μέσα οργώνοντας (περίσσιο ή ξένο έδαφος). **4** αρχίζω να οργώνω. || -ся οργώνομαι.

запахивание? -я ουδ. όργωμα, -ση.

запахивание? -я ουδ. κλείσιμο των φύλων ενδύματος.

запахнуть ρ.σ. αρχίζω να μυρίζω.

запахнýt ρ.σ.μ. κλείνω τα φύλλα ενδύματος· - полý халáта κουμπών τη ρόμπα. || κλείνω απότομα (πόρτα, παράθυρο κ.τ.τ.). || -ся καλύπτομαι, τυλίγομαι, κουκουλώνομαι· - в шýбу τυλίγομαι στη γούνα.

запáчка ρ.σ.μ. λερώνω, λειιάζω, κηλιδώνω, σπιλώνω. || μτφ. καταισχύνω, ντροπιάζω, μουντζουρώνω. || -ся λερώνομαι κλπ. ρ.μ.

запáшка, -и θ. όργωμα, -ση, αροτρίαση.

запáшник, -а α. άροτρο, αλέτρι.

запáшок, -шкá α. ελαφρά μυρουδιά.

запáять, -я́ю, -я́ешь ρ.σ.μ. (συγ)κολλά μέταλλα.

запéв, -а α. **1** εναρτηήριο τραγούδι σολί-στα χορωδίας. **2** (φιλγ.) έναρξη μπιλίνας (ρωσικού λαϊνού έπους).

запевáла, -ы α. κ. θ. μονωδός, σολίστας χορωδίας. || μτφ πρωτεργάτης, πρωτουργός, πρωταίτιος.

запевáть ρ.δ. αρχίζω να τραγουδώ (για σολίστα)· оди́н -ет, другíе подхвáтываюτ ένας ξεκινάει το τραγούδι και οι άλλοι το λένε όλοι μαζί.

запевáть ρ.δ. βλ. запéть (1 σημ.)

запéвка, -и θ. **1** βλ. запéв (1 σημ.) **2** τραγούδι, δίστιχα.

запекáнка, -и θ. **1** πουτίγγα, φητό φαγητό. **2** ηδύποτο· λιμέρ.

запекáть(ся) ρ.δ. βλ. запéчь(ся).

запéкнiйся επ. απο μτχ. στεγνός· πηχτός· -иeся гýбн στεγνά χείλη· -аяся кровь πημέ-νο αίμα.

запеленáть ρ.σ.μ. σπαργανώνω, φασκίλωνω.

запеленговáть, -гýю, -гýешь ρ.σ.μ. γωνιο-μετρώ, καθορίζω το μέρος με το γωνιόμετρο.

запéнить ρ.σ.μ. αφρίζω, κáνω να αφρίσει. || -ся αφρίζω, σιεπάζομαι με αφρούς. || αρχίζω να σιεπάζομαι με αφρούς.

заперéть, -прý, -прéшь, παρλθ. χρ. záпер, -лá, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. запéршии, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. záпертый, βρ: -перт, -á, -ο, επιρ. μτχ. заперéв ρ.σ.μ. **1** κλειδώνω, κλείνω με· - на ключ, на замóк κλείνω με το κλειδί, την κλειδωνιά· - заóбом манталóνω, περνώ το μάνταλο. **2** περιορίζω· - в монастéрь κλείνω στο μοναστήρι. || μτφ. εμποδίζω τη διάβαση, φράζω. || **εμφρ.** -ло дух ή дыхáние μου κλειστήκε ο λαιμός, μου πιάστηκε η αναπνοή. || -ся **1** κλειδώνομαι μέσα. || μτφ. περιορίζομαι, απομονώνομαι. **2** κλείνω· дверь κρέπκο -лáсь η πόρτα γερά έκλεισε. **3** βλ. заπирáть-ся (2 σημ.).

заперши́ть, -и́т απρού. ρ.σ. αρχίζει να με τρώει ο λαιμός.

запестрéть, -éет ρ.σ. **1** βλ. пестрéть. **2** πέφτει (χτυπά) στα μάτια (για ζωηρή εντύπωση). || ταχτικά συναντιέμαι· ймя егó -ло во всех газéтах το όνομά του το διάβαζες σ' όλες τις εφημερίδες. **3** βλ. пестрéть (2 σημ.). || -ся ποιηίλλω, παρδαλίζω.

запéтнiй επ. απο μτχ. παρατραγουδισμένος, ανιαρός, πληκτικός.

запéть, -пою́, -поéшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. запéтый, βρ: -пéт, -а, -ο ρ.σ.μ. **1** παρατραγουδώ, καθιστώ ενοχλητικό, βαρετό, ανιαρό. **2** αρχίζω να τραγουδώ, να φάλλω. || -ся με τραβáει το τραγούδι.

запечáлiтьcя, -лýсь, -лишьcя ρ.σ. λυπούμαι, θλίβομαι, φαρμακίωνομαι, πιικραίνομαι.

запечáтáть ρ.σ.μ. **1** σφραγίζω, σταμπάρω· - пакéт σφραγίζω το πακέτο. **2** κλείνω, κολλάω φάκιελλο. **3** κατýτχω, κατασχέτω· - дом σφραγίζω το σπίτι. **4** α· ίζω να τυπώνω κλπ. ρ. βλ. печáтáть. || -ся σφραγίζομαι· писéмо -лось το γράμμα σφραγίστηκε (κόλλησε).

запечатлeвáть(ся) ρ.δ. βλ. запечатлeть(ся)

запечатлeть, -éю, -éешь, παρλθ. χρ. -éл, -а, -ο ρ.σ. **1** αποτυπώνω, απεικονίζω με ακρίβεια. **2** εντυπώνω, εγχαράσσω κάτι (στη μνήμη κ.τ.τ.). **3** σημειώνω, επικυρώνω, επιβεβαιώνω· - при-кiрéние поцелýем επικυρώνω τη συμφιλίωση με φιλή. || **εμφρ.** - поцелýем (παλ.) φιλώ κάτι. || -ся αποτυπώνομαι, εντυπώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. (1, 2 σημ.).

запечатывание, -я ουδ. **1** σφράγισμα, στα-

μπαρίσιμα. 2 κλείσιμο, κόλλημα. 3 κατάσχεση.

запечатывать(ся) ρ.δ. βλ. запечатать(ся).

запечный επ. ο παρεϊθείθεν της θερμάστρας.

запечь, -пекý, -печёшь, -пекýт, παρλθ. χρ. запёк, -пеклá, -лó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. запечённый, -чён, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. φήνω. || -ся 1 φήνομαι. 2 πήζω. 3 στεγνώνω· гýбы -κλίς τα χείλη φήθησαν.

запивать¹ ρ.δ. βλ. запить¹. || πίνω αμέσως μετά απο μάτι· - лекарство водóй πίνω νερό μετά απο το φάρμακο. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

запивать² ρ.δ. αρχίζω να πίνω. || υποφέρω για πιωτό.

запиво́ха, -и (απλ.) μπεκρής, μπεκρούλιακας, μπεκρόπουτρο.

запи́ливание, -я ουδ. 1 πριόνισμα. 2 λιμάρισμα.

запи́ливать ρ.δ. βλ. запилить. || -ся 1 πριονίζομαι. 2 λιμάρομαι.

запи́лить, -пилó, -пи́лишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. запи́ленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βλ. пилить (1, 3 σημ.). 2 αρχίζω να πριονίζω ή να λιμάρω.

запи́ловка, -и θ. βλ. запи́ливание.

запи́нать ρ.σ.μ. 1 χτυπώ με τις κλωτσιές, κατακλωτώ. 2 σπρώχνω κλωτσώντας. || -ся βλ. запнётся.

запінка, -и θ. κόμπιασμα στην ανάγνωση, ομιλία.

запирание, -я ουδ. κλείδωμα, κλείσιμο, μαντάλωμα· σφάγισμα.

запирательство, -а ουδ. ισχυρογνωμοσύνη, στενοκέφαλιά· γινάτι.

запирать ρ.δ. βλ. запереть. || -ся 1 βλ. заперётся (1, 2 σημ.). 2 γινατεύω, με πιάνει το γινάτι· δεν παραδέχομαι το φταίξιμό μου.

запировать ρ.σ. αρχίζω να γλεντώ, αρχίζω το γλέντι.

записáть, -пишý, -пи́шешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. записанный, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 γράφω· - доклад γράφω την εισήγηση· - адрес γράφω τη διεύθυνση. 2 εγγράφω (σε τακινία, δίσιο). 3 εγγράφω σε κατάλογο, πρακτικό κ.τ.τ. - с́на в школу εγγράφω το γιο στο σχολείο. -пите это за мнóю γράψτε το στο λογαριασμό μου. || σημειώνω. 4 γράφω στο όνομα, διαθέτω, κληροδοτώ· - дом на жене γράφω το σπίτι στη γυναίκα. 5 μουτζουρώνω· - всю страницу каракулями γεμίζω όλη τη σελίδα με ορνιθοσκαλισματα. 6 αρχίζω να γράφω κλπ. ρ. βλ. писать. || -ся 1 εγγράφομαι. 2 παραγράφω, γράφω πολλή ώρα· -лся, шёл долóит παρόγραφα, ο λαιμός μου πονά. || κουράζομαι απο το πολύ γράψιμο· με τραβάει το γράψιμο.

записка, -и θ. 1 σημείωμα, γραμματάκι· pá-

мятная - μνημονικό σημείωμα· служебная - υπηρεσιακό σημείωμα· лобóвная - ερωτική επιστολή, ραβαόκι. 2 σημείωση· объяснительная - επεξηγηματική σημείωση· докладная - υπόμνημα. 3 πλθ. -и παρατηρήσεις, αναμνήσεις· путевые -и ταξιδιωτικές σημειώσεις. || (φυλγ.) ημερολόγιο, αναμνήσεις. 4 πλθ. απομνημονεύματα.

записно́й¹ επ. των σημειώσεων, για σημειώσεις· -ая кни́жка σημειωματάριο· -ая тетрадь τετράδιο σημειώσεων.

записно́й² επ. ένθερος, ζηλωτής, μανιώδης.

запи́сочка, -и θ. σημειωματάκι.

записывание, -я ουδ. εγγραφή, γράψιμο.

записывать(ся) ρ.δ. βλ. записать(ся).

запись, -и θ. 1 γραφή, γράψιμο. 2 εγγραφή. 3 καταγραφή. 4 σημείωση. 5 (παλ.) διαθήκη, γραπτή κληροδότηση· επίσημο έγγραφο.

запить¹, -пью, -пёшь, παρλθ. χρ. запил, -лá, -ло κ. запил, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. запитый, βρ: -пít, -á, -ο, προστι. запей ρ.σ.μ. βλ. запивать¹

запить², -пью, -пёшь, παρλθ. χρ. запил, -á, -ο ρ.σ. αρχίζω να πίνω, να μεθοιστώ.

запи́хать ρ.σ.μ. 1 χώνω, σπρώχνω μέσα. 2 αρχίζω να χώνω, να σπρώχνω. || -ся χώνομαι, σπρώχνομαι μέσα.

запи́хивать(ся) ρ.δ. βλ. запи́хать(ся).

запи́хнуть ρ.σ. βλ. запи́хать.

запи́чка ρ.σ.μ. τρέφω.

запи́щать, -щý, -щи́шь ρ.σ. αρχίζω να μεμφιμοιρώ, να τσιρίζω κλπ. ρ. βλ. пища́ть.

запла́канный επ. απο μτχ., βρ: -кан, -а, -ο) κλαμένος· -не глаза́ κλαμένα μάτια.

запла́кать, -пла́чу, -пла́чешь ρ.σ. αρχίζω να κλαίω.

заплани́ровать, -рую, -решь ρ.σ.μ. συμπεριλαβαίνω στο πλάνο.

запла́та, -ы θ. μάλωμα· наложитъ -у μπαλώνω, βάζω μάλωμα· пальто в -ах πανωφόρο μπαλωμένο, όλο μπαλώματα.

заплатáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. запла́танный, βρ: -тан, -а, -ο; μπαλώνω.

заплати́ть, -плачу́, -плати́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. запла́ченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ. 1 πληρώνω· - за покупки πληρώνω για τα φώνια. || εξοφλώ, ξεπλερώνω· - по счёту εξοφλώ το λογαριασμό· - долг εξοφλώ το χρέος· - за квартиру πληρώνω το ενοίκιο του διαμεοίσματος. 2 μτφ. ανταποδίδω· ты за это дóрого -платишь θα το πληρώσεις ακριβά αυτό (που έκανες)· - жизнью, голово́й πληρώνω με τη ζωή, το κεφάλι.

запла́тка, -и θ. μπαλωματάκι.

запла́чка, -и θ. θρήνος της νύφης στην τελετή του γάμου· θρήνος κατά τον ενταφιασμό.

заплевать, -плюю́, -плюе́шь ρ.σ.μ. 1 φτύνω. 2 αρχίζω να φτύνω. || -ся αρχίζω να φτύνω.
заплёвывать(ся) ρ.δ. βλ. заплева́ть(ся).
заплескаты́, -плещу́, -плеще́шь κ. -аю́, -ае́шь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заплёсканный, βρ: -кан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 πιτσιλίζω. 2 αρχίζω να πιτσιλίζω. 3 αρχίζω να χειροκροτώ. 4 βλ. заплесну́ть. || -ся αρχίζω να πιτσιλίζω.
заплёскивать(ся) ρ.δ. βλ. заплеска́ть(ся).
заплёсневелость, -и θ. μούχλα, ευρωτίαση.
заплёсневелый επ. μουχλιασμένος.
заплёсневеть ρ.σ. μουχλιάζω, ευρωτιώ.
заплёснетъ ρ.σ. (απλ.) βλ. заплёсневеть.
заплесну́ть ρ.σ. 1 καταιλύζω, πλημμυρίζω· волна́ -λα λόδκυ το κύμα πλημμύρισε τη βάρικα. 2 (για κύμα) χτυπά. || -ся (για κύμα)· χτυπά.
заплетя́, -плету́, -плетё́шь, παρλθ. χρ. заплёл, -плелá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. -плётший παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -плетённый, βρ: -тён, -тенá, -тенó ρ.σ.μ. 1 πλέκω· - вóлосы πλέκω τα μαλλιά· - κόсь πλέκω κοιταίδες· - венки́ πλέκω στεφάνια· - кру́жево πλέκω δαντέλα. 2 τυλίγω, καλύπτω, περιβάλλω. 3 αρχίζω να πλέκω. || -ясь βλ. заплетáться.
заплетáть ρ.δ. βλ. заплестя́. || -ся 1 (για πόδια) μπλεיוμαι, μπερδεύομαι, τριλίζω. 2 μτφ. (για γλώσσα) μπερδεύομαι· от волнёнiя у меня́ языкъ -ется απο την ταραχή η γλώσσα μου μπερδεύεται.
заплётный επ. τίσω του ώμου· - мешóк σάκι, σακιδάκι, -ούλι, ή εμφρ. -οε дело (παλ) το επάγγελμα του δήμιου· - мастер (παλ) δήμιος, μακελάρης.
заплётче, -я ουδ. 1 ωμπολάτη. 2 προσκέφαλο αχθοφόρου.
запломбирова́ть, -рýю, -рýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. запломбирóванный, βρ: -ван, -и, -ο ρ.σ.μ. 1 σφραγίζω, βουλώνω· - зубъ σφραγίζω δόντι. 2 βάζω σε εμπόρευμα μολύβδινη σφραγίδα.
запломбирóвывать ρ.δ. βλ. запломбирóвать. || -ся σφραγίζομαι.
заплóт, -а α. (διαλι.) βλ. забóр.
запломáть ρ.σ. (διαλι.) χειροτερεύω.
запутáть ρ.σ. (απλ.) χάνω το δρόμο, περιπλανιέμαι. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.
заплыв, -а α. (αθлт.) κολύμβηση, διάπλους· тренирóвочный - προπόνηση στην κολύμβηση.
заплывáть ρ.δ. 1 βλ. заплывáть. 2 πλέοντας βγαίνω κάπου ή απομακρύνομαι πολύ.
заплыть, -плыву́, -плывё́шь, παρлθ. χρ. заплыл, -лá, -лo ρ.σ. 1 κολυμπώ, πλέω· ýтка -лá за плывёшь η πάπια κολυμπώντας κούφτηρε τίσω απο τα καλάμια. || μαζεύομαι, συστέλλομαι, κινεῖται. || ερφοάσω, κλείνω· труд -лыв

ýлом η δεξαμενή έιλεισε απο τη λάσπη. 2 παχαίνω, χοντραίνω, φουσιώνω· - жи́ром παχαίνω, βάζω λίπος.
запляоáть, -пляшý, -пляше́шь ρ.σ. αρχίζω να χορεύω. || -ся με τραβάει ο χορός· παραχορεύω.
запнýться, -нýсь, -нёшься ρ.σ. 1 σιοντάφτω, προσιρούω· σιαλώνω. 2 (για ομιλία) κομπιάζω.
заповéдать ρ.σ. (υφ. ύφος) επιτάσσω, παραγγέλλω, εντέλλομαι, ορίζω. || (παλ.) απαγορεύω. || -ся εντέλλομαι, παραγγέλλω, επιτάσσω. || απαγορεύομαι, είμαι απαγορευμένος.
заповéдник, -а α. απαγορευμένο μέρος (για κυνήγι, αλιεία κ.τ.τ.), εθνικός δρυμός.
заповéдный επ. 1 απαγορευμένος· - лес απαγορευμένο δάσος (για ξυλεία, ξύλευση). 2 μυστικός, κρυφός, απόρρητος. 3 προσφιλής, ακριβαγάπητος, πολυφίλητος.
заповедь, -и θ. 1 (θρησκ.) εντολή· де́сять -ей οι δέκα εντολές (του θεού στον Μωύση). 2 μτφ. (υφ. ύφος) επιταγή, κέλευση, -μα.
запогáнивать ρ.δ. βλ. запогáнить.
запогáнить ρ.σ.μ. (απλ.) λερώνω, μουνταρεύω.
заподлицó επίρ. στο ίδιο επίπεδο ή ύφος.
заподóзривать κ. заподáзривать ρ.δ βλ. заподóзрить. || -ся υποπτεύομαι, υποφιάζομαι.
заподóзрить ρ.σ.μ. 1 υποπτεύομαι, υποφιάζομαι, ιδεάζομαι· - когó-л. в кра́же υποφιάζομαι κάποιον για κλοπή. 2 αρχίζω να υποφιάζομαι, να υποπτεύομαι, να με τρώνε οι φύλλοι, μου μπαίνουν φύλλοι στ' αυτιά. 3 αρχίζω να αμφιβάλλω, να θεωρώ ύποπτο.
запо́ем επίρ. αδιάνοχα, ασταμάτητα.
запозда́лость, -и θ. οφειμότητα, οφειδιά, καθυστέρηση, άργεμα.
запозда́лый επ. όφειμος, καθυστερημένος, αργοπορημένος· αργός, αργητός· бра́дýс· -ая ве́сная όφειμη Ανοιξη· -οε развiтiе βραδεία ανάπτυξη. || (παλ.) παλαιός, παλιωμένος· -ая мóда παλαιά μόδα.
запозда́ние, -я ουδ. καθυστέρηση, αργοπορία, αργοπορία, η άργητα.
запозда́ть ρ.σ. αργώ, αργοπορώ· βραδύνω, καθυστερώ· товáрищи! -ли! σύντροφοι! αργήσατε! - отвéтитъ αργώ να απαντήσω.
запозднiтьсá ρ.σ. (διαλι.) καθυστερώ, αργώ, αργοπορώ, βραδύνω.
запоздно επίρ. πολύ αργά το βράδυ.
запойть, -пою́, -пойё́шь ρ.σ. ποτίζω· παραποτίζω (ζώο).
запойный επ. της διφομανίας· - периодъ пе́риодος διφομανίας· - вредъ βλάβη απο τη διφομανία. || διφομανής· - пьяница αλκοολικός.
заполóскивать(ся) ρ.δ. βλ. заполоска́ть(ся)

Заполєвѣть, -лѣю, -лѣшь ρ.σ.μ. (κινηγ.) πιάνω, συλλαμβάνω.

заполєзѣть ρ.σ. αρχίζω να έρπω.

заполєзѣть ρ.δ. βλ. заполєзѣти.

заполєзѣти, -полєзѣ, -полєзѣшь, παρλθ. χρ. за- πόлєз, -лѣ, -лѣ ρ.σ. εισδύω έρποντας.

заполєнѣе, -я ουδ. συμπλήρωση· - анкѣты συμπλήρωση ερωτηματολογίου. || γέμισμα, πλή- ρωση· - όзера пескѣм и йлом γέμισμα της λί- μνης με αμμόλασπη.

заполєнитѣль, -я α. συμπλήρωμα, πρόσμιγμα.

заполєнитѣ ρ.σ.μ. 1 γεμίζω· - котлѣ γεμίζω το λέβητα· зрители -ли зал οι θεατές γεμι- σαν την αίθουσα· - своё время работѣи χρη- σιμοποιώ τον ελεύθερο χρόνο με εργασία. 2 συμπληρώνω (ερωτηματολόγιο, σελίδα κ.τ.τ.). || **εμφ.** - пробѣл συμπληρώνω τα κενά. || -ся γεμίζω, πληρούμαι.

заполєнитѣ(ся) ρ.δ.μ. βλ. заполєнитѣ(ся).

заполєнитѣ ρ.σ.μ. 1 (παλ. κ. διαλι.) αιχ- μαλωτίζω. || μτφ. κάνω κάποιον υποχείριο, σα- γηνεύω. 2 γεμίζω, κατακλύζω· толпѣ -ла ўл- цы το πλήθος κατέκλυσε τους δρόμους.

заполєнитѣ ρ.δ. βλ. заполєнитѣ. || -ся 1 αιχ- μαλωτίζω. || μτφ. σαγηνεύω. 2 πλημμυρίζω, κα- τακλύζω.

заполєскаѣть, -лѣцѣ, -лѣщєшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заполєсканный, βρ: -кан, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) ξεπλένω. || αρχίζω να ξεπλένω. || -ся αρχίζω να ξεπλένομαι.

заполєснѣть ρ.σ.μ. (απλ.) ξεπλένω.

заполєчѣть ρ.δ. βλ. заполєчѣти.

заполєчѣти, -учѣ, -ѣчишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заполєченнѣи, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) παίρνω, πιάνω· я -йл нѣсморк άρπαξα συνάχι. || προμηθεύομαι έγκαιρα.

заполєчѣть, -ѣет ρ.σ. αρχίζω να καίω με δυνατή φλόγα ή να φωτίζω άπλετα.

заполєе, -я ουδ. (διαλι.) απομακρυσμένα χωράφια.

заполєннѣ επ. (διαλι.) που είναι πέρα α- πο τα καλλιεργημένα εδάφη.

заполєрннѣ επ. ο πέραν του πολικού κϋ- κλου, πολιικός.

заполєрьє, -я ουδ. πολιική περιοχή.

заполєнѣе, -я ουδ. θύμηση, μνήμη· απο- μνημόνευση· μηχανическое - μηχανική απομνη- μόνευση (αποστήθηση)· - фѣктов ανάμνηση των γεγονότων.

заполєнитѣ(ся) ρ.δ. βλ. заполєнитѣ(ся).

заполєнитѣ ρ.σ. (εν)θυμούμαι. || -ся (εν)- θυμούμαι.

заполєнка, -и θ. κουμπί, ξενοκούμπι (για μα- νικέτι, γιακά).

заполє! -а α. κλειδαριά, μάνταλο. || κου- μπωτήρι. || **εμφ.** бѣтъ на -е είμαι μανταλω-

μένος· за семью -ами διπλοκλειδωμένος (σί- γουρος, ασφαλισμένος).

заполє? -а α. δυσκοιλία, -ότιηα, έμφραγμα του πρωκτού.

заполєшитѣ, -ѣет ρ.δ. βλ. заполєшитѣ.

заполєрннѣ επ. του κλεισίματος· - стѣржень το μάνταλο.

заполєрѣе, -я α. Заполєρός.

заполєрѣ, -порѣ, -пѣрєшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заполєрѣннѣи, βρ: -рот, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κα- ταμαστιγώνω, μαστιγώνω θανάσιμα. 2 (απλ.) κατασπαράσσω, ξεσχίζω, ξεκοιλιάζω. 3 (απλ.) χαλνώ απο αδεξιότητα, χαρβαλιάζω· - станѣк χαρβαλιάζω την εργατομηχανή.

заполєшитѣ, -шитѣ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. за- порѣшитѣннѣи, βρ: -шен, -шенѣ, -ѣ ρ.σ.μ. 1 καλύπτω, σιεπάζω, κάνω· - рѣчки мѣкѣи κατα- λειρώνω τα χέρια· - снѣгом καλύπτω με λε- πτόστρώμα χιονιού. 2 (απλ.) απρόσ. κλεινω, βουλώνω (για μάτια, αυτιά)· пѣльє емѣ -λο глѣзѣ του 'κλεισαν τα μάτια απο τη σιόνη. 3 αρχίζω να καλύπτω κλπ. ρ. βλ. порѣшитѣ.

заполєчатѣ ρ.σ. αρχίζω να φτερουγίζω, να περιύπταμαι.

заполєчнѣть, ρ.σ. μπαίνω φτερουγίζοντας. || μτφ. μπαίνω βιαστικά, στα πεταχτά.

заполєвѣть ρ.δ. βλ. заполєтѣть.

заполєвѣннѣ επ. απο μτχ. βλ. заполєтѣннѣи.

заполєтѣннѣ επ. 1 κατάϊδρωμένος, κἀθιδρος. 2 (απλ.) κἀθυγρος, μούσιεμα απο τους υδρα- τμούς· ιδρωμένος.

заполєтѣть ρ.σ. 1 (απλ.) ιδρώνω· лѣшадѣ -ла το άλογο ιδρωσε. 2 καλύπτομαι απο υδροστα- γόνες· стѣκλα -ли τα τζάμια ιδρωσαν.

заполєчивѣть ρ.σ. (παλ.) ξαπλώνω να κοιμη- θώ, αποκοιμούμαι.

заполєчивѣть ρ.δ. βλ. заполєшѣть.

заполєшѣть, -шѣѣ, -шѣєшь ρ.σ.μ. στριφώνω.

заполєсѣть, -ѣшу, -ѣшєшь ρ.σ.μ. (απλ.) ζώ- νω, σφίγγω τή ζώνη. || -оя ζώνομαι, βάζω τη ζώνη.

заполєсѣватѣ(ся) ρ.δ. βλ. заполєсѣтѣ(ся).

заправѣдшннѣ κ. -шннѣ επ. (απλ.) αληθι- νός, πραγματικός· γνήσιος.

заправѣду επ. (απλ.) πραγματικά, αληθι- νά, αλήθεια.

заправѣла, -я α. (απλ.) αρχηγέτης, κεφά- λι, ταγός.

заправѣть, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 διευθετώ, τακτοποιώ, συμμαζεύω· - рубѣшкѣ в дрѣкѣи βάζω το πουλιάμισο μέσα στο παντελόνι· - дрѣкѣи в сапогѣи βάζω τα πατζάνια στις μπότες. 2 κα- ρυκεύω, αρταίνω. 3 ετοιμάζω· - шѣйиу ма- шинѣи ετοιμάζω τη ραφτομηχανή (για ράφιμο)· - машинѣи ετοιμάζω το αυτοκίνητο (για εκκίνη- ση). || **εμφ.** - κѣйкѣ συγουρίζω το κρεβάτι. ||

-ся 1 εφοδιάζομαι με καύσιμη ύλη· - бензи- ном ρίχνω βενζίνη (στη μηχανή). 2 τρώω και πίνω καλά· προετοιμάζομαι· хоршо - на до- рогу τρώω και πίνω καλά πριν να πάρω δρόμο.

заправка, -и θ. 1 διευθέτηση, τακτοποίη- ση. 2 ετοιμασία, προετοιμασία. 3 εφοδιασμός με καύσιμη ύλη.

заправлять ρ.δ. 1 βλ. заправить. 2 διοι- κώ, διευθύνω, αρχηγεύω. II -ся βλ. заправить- (ся).

заправочный επ. του εφοδιασμού· -ая стán- ция σταθμός εφοδιασμού βενζίνης.

заправский επ. πραγματικός, αληθινός, ό- πως πρέπει, με τα όλα του.

заправщик, -а α., -ца, -и θ. βενζινοεφο- διαστής.

заправшванне, -я ουδ. βλ. запрос.

запрашивать ρ.δ. βλ. запросить (1, 2 σημ.). II -ся απαιτούμαι. II καθορίζομαι σε φηλές τι- μές.

запревать ρ.δ. βλ. запретъ.

запредельный επ. υπερόριος, ο πέραν των ο- ρίων.

запрестольный επ. (εικιλσ.) ο πίσω απο την Αγία Τράπεζα· - крест ο σταυρός πίσω απο την Αγία Τράπεζα.

запрёт, -а α. απαγόρευση· наложить - απα- γορεύω· находится ή быть под -ом είμαι α- παγορευμένος.

запретительный επ. απαγορευτικός· -не μέ- рь απαγορευτικά μέτρα· -не пошлины ή тарифы κ.τ.τ. απαγορευτικοί δασμοί ή δασμολογικά τείχη (υψηλοί δασμοί).

запретить, -ещу, -етишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. запрещенный, βρ: -щен, -ценá, -ó ρ.σ. απαγορεύω· - курение απαγορεύω το κάπνισμα· - азартные игры απαγορεύω τα τυχερά παιγι- νία.

запретный επ. απαγορευμένος· -ая зóна α- παγορευμένη ζώνη. II **ефр.** - плод απαγορευ- μένος καρπός.

запреть, -ёт ρ.σ. σαπίζω. II αρχίζω να σα- πίζω.

запрещать ρ.δ. βλ. запретить. II -ся απα- γορεύομαι, είμαι απαγορευμένος.

запрещение, -я ουδ. απαγόρευση· - атомно- го оружия απαγόρευση του ατομικού όπλου· не- смотря на - παρά την απαγόρευση.

запрещенный επ. απο μτχ. απαγορευμένος· она читáла -не кни́ги αυτή διάβαζε απαγορευ- μένα βιβλία.

заприметить, -ёчу, -ётишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. запримеченный, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. (απλ.) παρατηρώ, βλέπω, παίρνει το μάτι μου. II σημειώνω, σημαδεύω, ζάξω σημάδια (για να μη ξεχάσω).

заприходовать, -дую, -дуешь ρ.σ.μ. κατα- γράφω, εγγράφω στα έσοδα.

запричитать ρ.σ. αρχίζω να θρηνώ, να κλαίω.

запродавать(ся) ρ.δ. βλ. заprodать(ся).

запродажка, -и θ. πούληση, -μα.

заprodать, -дам, -дашь, -даст, -дадим, -дадите, -дадут, παρлθ. χρ. заprodал, -лá, -ло, μтχ. παρлθ. χρ. заprodавший, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. заprodанный, βρ: -дан, -а, -о ρ. σ.μ. πουλώ παζαρεύοντας ή με καπάρο. II -ся παίρνω προκαταβολή, καπάρο.

запроектировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. про- σχεδιάζω.

запрокидывать(ся) ρ.δ. βλ. запрокинуть(ся).

запрокинуть ρ.σ.μ. (για κεφάλι) γέρνω πί- σω. II ανατρέπω, αναποδογυρίζω. II -ся γέρνω πίσω.

запроцастить, -ащú, -астішь ρ.σ.μ. (διαλεκ.) βάζω κάπου κάτι χωρίς να θυμάμαι που, κρύ- βω. II -ся κρύβομαι, χάνομαι, εξαφανίζομαι.

запроцастъ, -ащú, -адёшь, παρлθ. χρ. за- процад, -ла, -ло ρ.σ. (απλ.) εξαφανίζομαι, χάνομαι· опять ты -дёшь целый день páли θα λείψεις όλη τη μέρα.

запрос, -а α. 1 αξίωση, απαίτηση (έπιση- μου χαρακτήρα). 2 συνήθως πλθ. -и, -ов α- παιτήσεις. II (για προϊόντα) ζήτηση. 3 υπερ- τίμηση· цены без -а τιμές ορισμένες, πριφίξ.

запросить, -ошú, -óсишь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. запрошенный, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 αξιώνω, απαιτώ· (εξ)αιτώ, ζητώ. 2 καθορίζω υψηλές τιμές, ζητώ πολύ ακριβά. 3 αρχίζω να παραναλώ. II -ся αρχίζω να παραναλώ.

запросто επίρ. απλά, απλούστατα· με οικειό- τητα.

запротестовать, -тую, -тúешь ρ.σ. διαμαρ- τύρομαι. II αρχίζω να διαμαρτύρομαι.

запротоколировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. εγ- γράφω στα πρακτικά· κρατώ πρακτικά· - вы- ступление на собрании γράφω την ομιλία στα πρακτικά της συνέλευσης.

запруда, -и θ. 1 υδατόφραξη. 2 υδατοφρά- χτης, υδροφράχτης, νεροδεσιά. 3 δεξαμενή με φράγμα.

запрудить, -ужú, -удішь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. -уженный κ. -уженный, βρ: -жен, -а, -о κ. -жен, -женá, -жено ρ.σ.μ. 1 φτιάχνω υδα- τοφράχτη ή νεροδεσιά· - воду υδατοφράσσω· - реку φτιάχνω υδατόφραγμα στο ποτάμι. 2 μтφ. γεμίζω, κατακλύζω, πλημμυρίζω· толпá -ла всю úлицу το πλήθος κατέκλυσε όλη την οδό. II -ся γεμίζω, κατακλύζω, πλημμυρίζω· улица -лась толпóй η οδός πλημμύρισε απο το πλήθος.

запружить(ся) ρ.δ. βλ. запрудить(ся).

запруживание, -я ουδ. υδατόφραξη.

запруживать(ся) ρ.δ. βλ. запрудить(ся).

запрягать ρ.σ. αρχίζω να πηδώ.

запрягивать ρ.δ. βλ. запрягнуть.

запрягнуть ρ.σ. 1 πηδώ μέσα· κόσκα -λα в кладовку η γάτα πήδησε μέσα στην αποθήκη. 2 υπερπηδώ· - чертý πηδώ πέρα απο τη γραμμή.

запрягать ρ.δ. βλ. запрячь. || -ся ζεύομαι.

запряжка, -и θ. 1 ζεύξη, ζέφιμο. 2 αμάξι, άμαξα, κάρο. || σαγή. χάμουρα (εξαρτήματα ζεύξης για έλξη).

запрягать, -ячу, -ячишь ρ.σ.μ. κρύβω σε ασφαλές μέρος· - деньги κρύβω τα χρήματα. || βάζω μέσα· - рýки в карманы βάζω τα χέρια στις τσέπες. || (απλ.) κλείνω, περιορίζω (σε φυλακή κ.τ.τ.). || -ся κρύβομαι σε ασφαλές μέρος.

запрягивать(ся) ρ.δ. βλ. запрягать(ся).

запрячь κ. παλ. запрéчь, -рягý, -ряжéшь, -рягýт, παρλθ. χρ. запряг, -гlá, -ó, μτχ. παρλθ. χρ. запрягший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. запряжённый, βρ: -жён, -женá, -женó, επιρ. μτχ. запрягши ρ.σ.μ. 1 ζεύω· - лошадей ζεύω τα άλογα. 2 μτφ. παραφορτώνω, βάζω σε δύσκολη δουλειά· - в работý στρώνω στη δουλειά. || -ся καταπιάνομαι με βαριά δουλειά.

запуганность, -и θ. εκφόβιση, -μός.

запуганный επ. απο μτχ. φοβισμένος, πτοημένος· - ребёнок φοβισμένο παιδάκι.

залугать ρ.σ.μ. (εκ)φοβίζω, πτω.

запугивание, -я ουδ. εκφόβιση, -μός.

запугивать ρ.δ. βλ. запугать. || -ся εκφοβίζομαι, πτοούμαι.

запугивать ρ.δ. πουδράρω. || -ся πουδράρομαι.

запугить ρ.σ.μ. πουδράρω.

запуск! -а α. 1 εκτόξευση· - искусственного спýтника Земли εκτόξευση τεχνητού δορυφόρου της Γης. 2 βάσιμο σε κίνηση μηχανής. 3 άφημα, απόλυση.

запуск? -а α. σταμάτημα αρμέγματος της αγελάδας πριν τη γέννα.

запусканье! -я ουδ. 1 βλ. запуск (1 σημ.). 2 βούτηγμα, βύθισμα, χώσιμο.

запусканье? -я ουδ. παραμέληση, εγνατάλειψη.

запускать! ρ.δ. βλ. запустить!. || -ся εκτοξεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. запустить!.

запускать? ρ.δ. βλ. запустить?. || -ся εγναταλείπομαι, παραμελούμαι. || αφήνομαι.

запустелый επ. (παλ.) εγναταλειμμένος, παραμελημένος, παρατημένος, έρημος· - сад παρατημένος δεντρόκηπος.

запустение, -я ουδ. εγνατάλειψη, ερήμωση. ελάττωση, μείωση.

запустеть, -éет ρ.σ. εγναταλείπομαι, παρατιέμαι, παραμελούμαι· ερημώνομαι· αδειάζω.

запустить! -ущý, -ýтишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. запущенный, βρ: -щен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 εκτοξεύω, εξαπολύω· εκτοξευδονίζω· εξακισνίζω· - искусственного спýтника εκτοξεύω τεχνητό δορυφόρο· - камень εκτοξευδονίζω πέτρα. 2 (για μηχανή) βάζω σε κίνηση, βάζω εμπρός. 3 βυθίζω· μπήγω· χώνω μέσα. 4 αφήνω· απόλυω· - лошадей в луг απολύω τα άλογα στο λειβάδι. || **εκφρ.** - глазá ρίχνω τα μάτια, κοιτάζω· - рýку ή лáпу απλώνω το χέρι, τους πλοιάμους (αρπάζω). - словéчко α) πετώ μια λεξούλα, (κάνω υπαινιγμό)· β) λέγω έναν καλό λόγο (συνηγορώ)· - ýдочку προσπαθώ να πληρωφορηθώ (φαρεύω).

запустить? ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. запустить!). 1 εγναταλείπω, παραμελώ, παρατώ, αφήνω. 2 δε δίνω την απαιτούμενη προσοχή ή σημασία· - болéзнь αφήνω την αρρώστεια να χειροτερέψει· - рану αφήνω την πληγή να μεγαλώσει. 3 σταματώ το άρμεγμα της αγελάδας πριν τη γέννα. 4 αφήνω χέρσα τη γη.

запутанность, -и θ. 1 ανακατάτωμα, μέρδεμα, περιπλοκή. 2 μτφ. σύγχυση. || το συγχευμένο, το σκοτεινό.

запутанный επ. απο μτχ. 1 μπερδεμένος, ανακατεμένος, περιπλεγμένος, περίπλοκος. 2 μτφ. συγχευμένος.

запутать, -аю, -аешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. запутанный, βρ: -тан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 μπερδεύω, ανακατεύω, περιπλέκω (για κλωστές κ.τ.τ.). 2 μτφ. συγχύζω, συγχέω· - дело μπερδεύω την υπόθεση. 3 μτφ. σκοτίζω, θολώνω. 4 μτφ. μπλέκω, τυλίγω (σε βρωμερή, ανήθικη υπόθεση). || -ся 1 μπερδεύομαι κλπ. ρ.μ. 2 μτφ. συγχύζομαι, παθαίνω σύγχυση (στην ομιλία, σκέψη κ.τ.τ.). 3 χάνω το δρόμο, περιτλανιέμαι.

запутывать(ся) ρ.δ. βλ. запутать(ся).

запутать ρ.δ. βλ. запутать.

запутать, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. запут, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. запутший ρ.σ. πρήζομαι· φουσιώνω· глазá -кли τα μάτια πρήστηκαν.

запутать, -йт, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. запутанный, βρ: -шен, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. (για χιόνι, πάχνη) καλύπτω, σιεπάζω. || -ся 1 καλύπτομαι, σιεπάζομαι· деревья -лисы снегом τα δέντρα σιεπάστηκαν με χιόνι. 2 (για φυτά) γίνομαι αφοάτος.

запущение, -я ουδ. (παλ.) παρακμή· εγνατάλειψη, παραμέληση.

запущенность, -и θ. εγνατάλειψη, παραμέληση, παράτημα.

запущенный επ. απο μτχ. 1 εγναταλειμμένος, παραμελημένος, παρατημένος· αφορόντιστος· - сад παρατημένος δεντρόκηπος. 2 παλαιός· - брønхит παλαιά βρογχίτιδα (που δε θεραπεύ-

τημε). -ая рана πληγή που δε θεραπεύτηκε έ-
γιαира.

запыжить, -жу, -жишь ρ.σ. βάζω στουπί, τά-
πα, γεμίζω· - ружьё βάζω στουπί στο μπρο-
σθογεμί όπλο.

запылать ρ.σ. αρχίζω να φλέγομαι ιλπ. ρ.
βλ. пылать.

запылить ρ.σ.μ. 1 σιονίζω· - тўфли σιο-
νίζω τα παπούτσια. 2 αρχίζω να σηκώνω σιό-
νη. II -ся σιονίζομαι· вы -лись σιονιστήκατε.

запытать ρ.σ.μ. καταβασανίζω, κατατυραν-
νώ, πεθαίνω, σκοτώνω στο ξύλο.

запыхаться ρ.δ. λαχανιάζω, κοντανασαίνω,
ασθμαίνω, πνευστιώ.

запыхаться² ρ.σ. αισθάνομαι δύσπνοια, πνιγ-
μονή απο το γρήγορο τρέξιμο ή κινήσεις.

запыхтеть, -хчў, -хтїшь ρ.σ. αρχίζω να
λαχανιάζω ιλπ. ρ. βλ. пыхтеть.

запынеть ρ.σ. (απλ.) μεθώ.

запынствовать, -ствую, -ствуешь ρ.σ. αρ-
χίζω να μεθώ, το ρίχνω στο πιοτί.

запынцовский επ. (απλ.) 1 μέθυσος, με-
θισκόπος. 2 αλιοολιός· - вид μορφή (όψη)
μεθύστανα.

запыствие, -я ουδ. 1 ο καρπός του χεριού.
2 (παλ.) βραχιόλι, φέλιο.

запятая, -ой θ. 1 κόμμα (σημείο στίξης).
2 μτφ. εμπόδιο, δυσκολία.

запятить, -ячу, -ятишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. запятенный, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1
κινώ, σπρώχνω προς τα πίσω· - телегу σπρώ-
χνω το αμάξι προς τα πίσω. 2 χώνω, σπρώχνω
μέσα.

запятки, -ток πλθ. το πίσω μέρος του αμα-
ξιού (για τούς υπηρέτες).

запятнать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. за-
пятанный, βρ: -нан, -а, -о. 1 κηλιδώνω,
λειδιάζω, λερώνω. 2 μτφ. καταισχύνω, κατα-
ντροπιάζω, μουντζουρώνω. 3 στιγματίζω, χα-
ράζω στίγματα με κάψιμο. 4 (ε)γγίζω, χτυπώ
με το χέρι, βγάζω εκτός παιγνιδιού. II -ся
κηλιδώνομαι ιλπ. ρ. ενεργ. φ.

запятчивать ρ.δ. βλ. запятить. II -ся 1 κι-
νούμαι, σπρώχνομαι προς τα πίσω. 2 χώνομαι,
σπρώχνομαι μέσα.

зарабатывание, -я ουδ. η δούλεψη, τα χρή-
ματα απο τη δουλειά.

зарабатывать(ся) ρ.δ. βλ. заработать(ся).

заработать ρ.σ. κερδίζω, βγάζω χρήματα· -
1200 рублѣй βγάζω 1200 ρούβλια· - себѣ на
жизнь βγάζω τα προς του ζειν. II αποκτώ με
τη δουλειά μου· - право на отдых αποκτώ με
τη δουλειά μου το δικαίωμα ανάπαυσης II (σικ-
πτικά) αμείβομαι, πληρώνομαι για τη συμπε-
ροφορά· - выговор τιμωρούμαι για τη συμπε-
ροφορά. II αρχίζω τη δουλειά ή να δουλεύω. II

-ся παραδουλεύω, κουράζομαι απο τη δουλειά.
заработный επ. στην έκφραση: -ая плата ο
μισθός, οι αποδοχές, η απολαβή.

заработок, -тка α. μισθός, αποδοχές· μέ-
сячный - μηνιαίος μισθός, μηνιαίο, μηνιατι-
κο· годовόй - ετήσιες αποδοχές, χρονιάτικο.

заравнивать(ся) ρ.δ. βλ. заровнять(ся).

заразѧемость, -и θ. μολυσματικότητα, μι-
σματικότητα· понижение -и μείωση της μολυ-
σματικότητας.

заразѧть(оя) ρ.δ. βλ. заразить(ся).

заразѧение, -я ουδ. μόλυνση, μίανση.

заразѧнность, -и θ. (κατάσταση) μόλυνση,
μίανση.

заразѧнный επ. απο μτχ. μολυσμένος, μι-
σμένος, μολεμένος.

зараз επίρ. μια φορά· μονοκοπανιά.

зараз επίρ. (διαλι.) τώρα, αμέσως, αυτή
τη στιγμή.

зараза, -н θ. 1 μόλυνση, μίανση. 2 μτφ.
μίανση, διάδοση ανεπιθύμητων ιδεών. 3 μτφ.
μίασμα (βρωμερός, βλαβερός άνθρωπος).

заразѧтельность, -и θ. μεταδοτικότητα α-
σθένειας, κολλητικότητας.

заразѧтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно
1 μολυσματικός, μεταδοτικός, κολλητικός· -ая
болѧзнь μολυσματική νόσος. 2 μτφ. μεταδοτι-
κός· - примѣр μεταδοτικό αρνητικό παράδειγ-
μα· - смех μεταδοτικό γέλιο.

заразѧть, -ражў, -разѧшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. заразѧнный, βρ: -жѧн, -женá, -женó ρ.σ.
μ. 1 μολύνω, μιαίνω· - гриппом μολύνω με
γρίπη. II μολύνω την ατμόσφαιρα. 2 μτφ. με-
ταδίνω, εμπνέω, εμψυώ· - стрáхом μεταδίνω
το φόβο· - примѣром μεταδίνω το κακό παρά-
δειγμα. II διαδίδω, ξαπλώνω, αγχαιλιάζω. II -ся
1 μολύνομαι· - оспой μολύνομαι απο ευλογιά.
2 επηρεάζομαι· - суевѣрием μολύνομαι απο δει-
σιδαιμονία.

заразѧха, -и θ. (φут.) οροβάγχη, λύκος.

заразѧный επ., βρ: -зен, -зна, -о μολυσμα-
τικός, μεταδοτικός, κολλητικός· -ая болѧзнь
μολυσματική νόσος. II των μολυσμένων· -оθ
отделѧние τμήμα μολυσμένων. II ως ουσ. μο-
λυσμένος.

зарáне επίρ. (παλ.) βλ. зарáнее.

зарáнее επίρ. απο πριν, ει των προτέρων,
απο πρώτα· έγιαира·я - к этому годóвился απο
πριν ετοιμάστηκα γι αυτό· я - предупре-
ждáю вас что... σας προειδοποιώ ότι... - об-
дўманный προμελετημένος, εσμεμένος.

зарапортовáться, -тўюсь, -тўешься ρ.σ. λέ-
γω ανοησίες, κουταμάρες· τα μπερδεύω· φευ-
βολογώ.

зарастáть ρ.δ. βλ. зарастї.

зарастї, -тў, -тѧшь, παρλθ. χρ. зарóс, -лá,

-λό, μτχ. παρλθ. зарόσний ρ.σ. 1 σκεπάζομαι, καλύπτομαι, γεμίζω· сад -ρός κραπίβοι ο κήπος γέμισε τσουινίδες· Лицо -ρόсло чёрной бородой το πρόσωπο γέμισε μαύρα γένια. 2 (για πληγή κ.τ.τ.) θρέφω, κλείνω· επουλώνομαι. || **εμφρ.** - грязью καταλερώνω· - мόхом αγριεύω, γίνομαι αγρίμι, ξεπέφτω ηθικά.

зарасти́ть, -расту́, -расти́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заращённый, βρ: -щён, -щенá, -щено ρ.σ. μ. 1 καλύπτω με πράσινο, κάνω να πρασινίσει, να χλοΐσει. 2 (για πληγή) επουλώνω, βοηθώ στην εκούλωση.

заращивать ρ.δ. βλ. зарасти́ть. || -ся πρασινίζω, χλοΐζω, καλύπτομαι από πράσινο.

зарва́ться, -вусь, -вёшься, παρλθ. χρ. зарва́лся, -ла́сь, -лось κ. -лось ρ.σ. ξεπερνώ τα όρια, το παραξηλώνω, το παραιάνω. || στρατ. προχωρώ βαθιά, μακριά.

зарде́ть, -ёт, -ёшь ρ.σ. κοκκινίζω, ερυθριώ, πορφυρίζω, φαίνομαι κόκκινος. || κοκκινίζω (απο ντροπή, θυμό). || -ся βλ. ενεργ. φ.

зареве́ть, -еву́, -евёшь ρ.σ. αρχίζω να μουγκρίζω κλπ. ρ. βλ. реве́ть.

за́рево, -а ουδ. ανταύγεια, απαύγασμα.

заревóй επ. αυγινός, ορθρινός.

зарегистр́ировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. εγγράφω, καταγράφω, καταχωρώ, πρωτοκολλώ. || -ся εγγράφομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

заредéть, -ёт ρ.σ. αρχίζω να αραιώνω· де-ретья -λι τα δέντρα αραιώσαν.

зарéз, -а α. 1 σφάξιμο ζώων. 2 δυστυχία, κακοτυχιά, συμφορά, χαμός. 3 χάραξη με μαχαίρι. || **εμφρ.** до зарéзу πάρα πολύ, σφάζε με καλύτερα, είναι υπέρτατη ανάγκη· мне до -у нýжно сто рублéй έχω απόλυτη ανάγκη για εκατό ρούβλια.

зарéзатъ, -éжу, -éжешь ρ.σ.μ. 1 σφάζω, κατασφάζω. || κατασπαράζω, ξεσχίζω· κόβω· волк -ал овцу́ ο λύκος κατασπάραξε την προβατίνα. 2 (για άλογο) τρέχω με όλη την ταχύτητα. 3 μτφ. βλάπτω, συφοριάζω, ποτίζω φαρμάκια. || **εμφρ.** без но́ж - καταστενοχωρώ, ποτίζω φαρμάκια· хотъ зарéжь α) είναι απόλυτη ανάγκη (είναι προτιμότερο να με σφάξεις παρά να μη μου δώσεις αυτό που ζητώ). β) κατ' ουδένα τρόπο· хотъ зарéжьте, не понимáю με κανένα τρόπο δεν μπορώ να καταλάβω. || -ся σφάζομαι, μαχαιρώνομαι.

зарезáть ρ.σ. κόβω, κόπτω, τέμνω.

зарезв́иться, -влóсь, -вйсь ρ.σ. 1 βλ. резв́иться. 2 αρχίζω να διασπιδάζω.

зарезерв́ировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. κρατώ ρεζέρβα, εφεδρεία, βάζω κατά μέροσ.

зарекáться ρ.δ. βλ. зарéчься.

зарекомендовáть, -дую, -дúешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -дованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.

μ. (παλ.) συνιστώ, συστήνω, -αίνω, παρουσιάζω· дίνω ενδείξεις.

зарекомендóвывать ρ.δ. βλ. зарекомендовáть.

заретуш́ировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. περνώ με σιλική μελάνη, κάνω ρετούς.

зарéчный επ. ο πέρα από το ποτάμι.

зарéчье, -я ουδ. περαποτάμια τοποθεσία.

зарéчься, -екúсь, -ечёшься, -екúтся, παρλθ.

χρ. зарéкся, -еклáсь, -лóсь ρ.σ. οριζομαι να μην πράξω στο εξής, οριοδοτώ, κάνω όριο.

зарешéтитъ, -шéчу, -шéтитъ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. -шеченный κ. -шечённый, βρ: -чен, -а, -ο κ. -чéн, -á, -ó ρ.σ.μ. καγιελώνω, κλείνω με καγιελα, κλιγλιδώνω.

зарешéчивать ρ.δ. βλ. зарешéтитъ. || -ся καγιελώνομαι, κλείνομαι με σίδερα.

зарéять ρ.σ. αρχίζω να κυματίζω κλπ. ρ. βλ. реéть.

заржавéлый επ. σκουριασμένος, οξειδωμένος.

заржавéть, -еет ρ.σ. σκουριάζω, οξειδώνομαι.

заржавленнýй επ. βλ. заржавéлый.

заржав́ный επ. (παλ.) βλ. заржавéлый.

заржа́ть, -ржу́, -ржéшь ρ.σ. αρχίζω να χλιντριζώ, να χρεμετίζω.

зарисовáть, -сую, -сúешь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. зарисóванный, βρ: -ван, -а, -ο. 1 ιχνογράφω, σχεδιάζω, σκιτσάρω, σκιαγραφώ. 2 γεμίζω με σκίτσα, σχέδια, ιχνογραφήματα. || -ся 1 διαγράφομαι, διακίρνομαι, ξεχωρίζω, φαίνομαι. 2 ξεχνιέμαι σχεδιάζοντας, με τραβά το σχεδιάσμα.

зарисóвка, -и θ. βλ. зарисóвывание.

зарисóвывание, -я ουδ. σχεδίασμα, σχεδίαση, σχεδιαγράφηση, ιχνογράφηση.

зарисóвывать(ся) ρ.δ. βλ. зарисовáть(ся).

зарй́ться, -рюсь, -ришься ρ.δ. (απλ.) κοιτάζω με ζήλο· ζηλοφθονώ, εποφθαλιώ, υποβλέπω, έχω στο μάτι.

зариф́ить ρ.σ., зарифля́ть ρ.δ. βλ. рифлйть.

зарифмóвать ρ.σ. βλ. рифмóвать.

зарифмóвывать(ся) ρ.δ. βλ. рифмóвать(ся).

зарй́ща, -ы θ. αστραπόφεγγο, -εγγιά.

зарй́чный επ. του αστραπόφεγγου.

заробéть ρ.σ. (απλ.) βλ. робéть.

заровн́ять ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. зарóвненный, βρ: -нен, -а, -ο ισοπεδώνω, ισιάζω, -ώνω, ομαλύνω. || -ся ισοπεδώνομαι.

зарóд, -а α. (διαλι.) χορτοθημνιά.

зарод́ить, -ожу́, -одйшь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. зарóждённый, βρ: -дён, -денá, -денó ρ.σ.μ. 1 (παλ. κ. απλ.) γεννώ. 2 μτφ. προικαλώ, ξυπνώ (αίσθημα, σιέψη κ.τ.τ.). || -ся 1 γεννιέμαι· такая́ я -ла́сь τέτοια γεννήθηκα. 2 μτφ. αναφύομαι, προικύπτω.

зарóдыш, -а α. 1 έμβρυο. 2 μτφ. αρχή, έναρξη. || **εμφρ.** в -е σε εμβρυώδη κατάσταση

подавить в -ε πνίγω στη γέννηση.

зародышевый επ. εμβρυώδης, εμβρυικός· -οε состояние εμβρυώδης κατάσταση.

зародятъ(ся) ρ.δ. βλ. зародить(ся).

зарождение, -я ουδ. 1 γέννηση. 2 μτφ. α-ναφύηση, εμφάνιση.

зарозовѣть ρ.σ. αρχίζω να ροδίζω. || κοι-κινίζω, ροδοκοκινίζω· лицó еѣ -до το πρό-σωπό της κοκκίνισε.

заройт́ся, -йт́ся ρ.σ. αρχίζω να πετώ κλπ. ρ. βλ. роить́ся.

зарокъ, -а α. όρκος· он дал - не пить αυ-τός οριόστηκε να μη ξαναπιεί (οιν. ποτά)· я взял с него -, что он не оудет курить τον έ-κανα να οριστεί οτι θα κόφει το τσιγάρο· он положил на себя - не игратъ в карты ορι-όστηκε να μη ξαναπαίξει χαρτιά.

зарокотать, -кочет ρ.σ. αρχίζω να βουίζω.

заронить, -оню, -онить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. зароненный, βρ: -нен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 μου πέφτει άθελα· - κληχ за сундук μου πέ-φτει άθελα το κλειδί πίσω από το σεντούκι. 2 προικαλώ, επιφέρω, εγείρω· - сомнение σπέρνω την αμφιβολία· - в душе тоску προικαλώ θλίψη στην ψυχή. || -ся (παλ.) εισχωρώ, μπαίνω μέ-σα, τυπώνομαι (στη μνήμη, ψυχή κ.τ.τ.).

зароптатъ, -оптү, -оптешь ρ.σ. αρχίζω να μουρμουρίζω κλπ. ρ. βλ. роптатъ.

заросль, -и θ. πυκνοί θάμνοι ή δέντρα· - ορέσника λεπτοκαρεώνας· водяные -и υδροχα-ρή φυτά.

зарплата, -н θ. σύνθ. λ. μισθός, αποδοχές.

зарубание, -я ουδ. βλ. зарубка.

зарубатъ(ся) ρ.δ. βλ. зарубить(ся).

зарубежный επ. ο έξω των συνόρων, εξωτε-ριικός, ξένος· -не страны οι ξένες χώρες· -ая печатъ ο τύπος του εξωτερικού· -не гóсти οι τιλοξενούμενοι του εξωτερικού.

зарубина, -н θ. βλ. зарубка (2 σημ.).

зарубить, -ублю, -убишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. зарубленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 φονεύω με τσεκούρι ή με σπαθί. 2 εγκόπτω, εντέμνω, εγχαράσσω· σημαδεύω. 3 (για ορυτά) υποσκάπτω. || εифр. - на носу ή на лбу ή в памяти το βάζω καλά στο μυαλό μου, το χάρα-ζω καλά στη μνήμη μου. || -ся (απλ.) φονεύο-μαι, σκοτώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. || κόβο-μαι με το τσεκούρι.

зарубка, -и θ. 1 εγκοπή, εντομή· σημάδι. 2 (για ορυτά) υποσκαφή.

зарубцеват́ся, -цүет́ся ρ.σ. επουλώνομαι, θρέφω, κλείνω (για πληγή).

зарубцовыват́ся ρ.δ. βλ. зарубцеват́ся.

заругатъ ρ.σ.μ. 1 (απλ.) βρίζω, μαλώνω ά-σημα. 2 αρχίζω να βοίζω, να μαλώνω. || -ся αρχίζω να μαλώνω, να βοίζω.

зарука, -и θ. (απλ.) βλ. зарубка.

зарукавье, -я ουδ. 1 μισομάνικο πλουμισμέ-νο. 2 βραχιόλι επιμάνικο.

зарукоплескать, -лещү, -лешешь ρ.σ. αρχί-ζω να χειροκροτώ.

заруливатъ ρ.δ. βλ. зарулить.

зарулить ρ.σ. οδηγώ αεροπλάνο στη γη (πριν την απογείωση ή μετά την προσγείωση).

зарумяниватъ(ся) ρ.δ. βλ. зарумянить(ся).

зарумянить ρ.σ.μ. κοκκινίζω· мороз -ил щёки η παγωνιά κοκκίνισε τα μάγουλα. || φή-νω, τηγανίζω, καβουρδίζω (μέχρι να κοκκινί-σει). || -ся 1 κοκκινίζω· она -лась от сты-да αυτή κοκκίνησε απο ντροπή· вѣшня -лась η βυσσιλιά κοκκίνησε. 2 φήνομαι, τηγανίζομαι, καβουρδίζομαι μέχρι κοκκίνισμα· пирог -лся η πίτα κοκκίνησε.

заручат́ся ρ.δ. βλ. заручит́ся.

заручит́ся, -чүсь, -чүсься ρ.σ. προεξα-σφαλίζω· - чүим-н. соглáсием, подпёржской ε-ξασφαλίζω τη συγκατάθεση, την υποστήριξη κά-ποιου.

заручка, -и θ. (απλ.) υποστήριξη, βοήθεια, μέσον.

зарыбить, -блн, -бишь ρ.σ.μ. μετατρέπω σε ιχθυοοικμικό· - нóвые водоёмы кáνω ιχθυοοο-μικές τις καινούριες δεξαμενές.

зарыбятъ ρ.δ. βλ. зарыбить.

зарывание, -я ουδ. 1 παράχωμα, θάψιμο. 2 κάλυψη, κρύψιμο.

зарыватъ ρ.δ. βλ. зарыть.

зарыват́ся ρ.δ. βλ. зарыт́ся.

зарыват́ся ρ.δ. βλ. зарыват́ся.

зарычатъ ρ.σ. αρχίζω να κλαίω με λυγμούς.

зарысать, -сйшь ρ.σ. (για ζώα) τριποδίζω, τροχάζω, πηγαίνω τροκί.

зарыть, -рю, -рөшь ρ.σ.μ. 1 παραχώνω, θάβω. || (για πρόσωπο, κεφάλι) κρύβω, χώνω μέσα. 2 αρχίζω να σιάβω. || -ся χώνομαι, κρύ-βομαι μέσα· - в песок χώνομαι μέσα στον άμ-μο· - в одеяло χώνομαι μέσα στο πάπλωμα. || (παλ.) εγινατασταίνομαι σε απόκεντρο μέρος· - в деревне αποχωρώ στο χωριό. || αποβίδομαι εν-τελώς, ρίχνομαι με τα μούτρα· - в книги το ρίχνω στο διάβασμα. 2 (απλ.) γίνομαι παχύ-δερμο· ρίχνομαι σαν το παχύδερμο.

зарычатъ, -чү, -чүшь ρ.σ. αρχίζω να βρυ-χάμαι, να μουγκρίζω.

заря, -я, πλθ. зоря, зорь, зарям κ. зорям, θ. 1 αυγή, χαραυγή, όρθρος, διαύγασμα· ве-чёрная - λυκόφως· ўтренняя - λυκαυγές· ру-мяная - ροδοχάραμα, ροδοδαίτυλη αυγή· заго-релась - ρόδισε η αυγή. || (για χρόνο) в -έ ή с -ёю την αυγή, με το φέξιμο· - занимаёт-ся ξημερώνει, φέγγει. 2 μτφ. αρχή, απαρχή· - счáстья αυγή της ευτυχίας· на -é нóвой

жизни στην αυγή (ή στο κατώφλι) της καινούριας ζωής. **З** (στρατ.) αιτ. зорю σάλπισμα εγερτηρίου ή σιωπητηρίου· бить ή играти зорю χτυπά (σημαίνω) εγερτήριο ή σιωπητήριο. || **ειφρ.** от -й до -й α) απο την αυγή ως το βράδυ (ολημερίς). β) απο το βράδυ ως το πρωί (ολουχτής).

зарядить, -бйт ρ.σ.μ. βλ. рядить. || αρχίζω ρυτιδώνω. || -оя ρυτιδώνω· вода -лась το νερό ρυτιδωσε. || αρχίζω να ρυτιδώνω, -ομαι.

заряд, -а α. **1** γέμισμα, γόμος· подрывной - εκρηκτικό γέμισμα· пороховой - μπαρουτογέμισμα. **2** όπλιση, γέμιση. **3** φόρτιση ηλεκτρική. **4** εφεδρεία, απόθεμα· понапрасну израсходовать - οστρουμία άδεια ξοδεύω κίτταρα (εγκεφαλικά).

зарядить, -яжy, -ядишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. зарядженный, βр: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. **1** γεμίζω, οπλίζω· - ружьё οπλίζω το όπλο· - фотоаппарат бάζω φιλμ στη φωτογραφική μηχανή· - капкан χτίζω την παγίδα. **2** φορτίζω· - батарею γεμίζω το συσσωρευτή. **3** αρχίζω να κοπανώ τα ίδια και τα ίδια. **4** βρέχει συνέχεια. || -ся **1** οπλίζομαι· ружьё -лось το τουφέκι οπλίστηκε (όπλισε)· мйна -лась η νάρκη εμπυρευματίστηκε. || ετοιμάζομαι. **3** φορτίζομαι· батарея -лась ο συσσωρευτής φορτίστηκε (γέμισε). **4** εφοδιάζομαι.

зарядка, -и θ. **1** γέμιση, όπλιση. || φορτίο, φόρτιση (ηλεκτρική). **2** γυμναστική.

зарядный επ. **1** της γέμισης, της όπλισης. **2** για γέμισμα. || **ειφρ.** - ящик κάρο μεταφοράς οβίδων πυροβολικού.

зарядание, -я θ. βλ. зарядка.

зарядать(ся) ρ.δ. βλ. зарядить(ся).

заряженный κ. **заряденный** επ. απο μтχ. οπλισμένος, γεμισμένος· -ая винтовка οπλισμένο τουφέκι· -ая батарея γεμισμένος ή φορτισμένος (ηλεκτρικός) συσσωρευτής· -ая мйна εμπυρευματισμένη νάρκη.

зарянка, -и θ. ουλβία, υπολαϊδα (πηγνό).

засада, -ы θ. ενέδρα, καρτέρι· попасть в -у πέφτω σε ενέδρα· устроить - у στην ενέδρα. || τμήμα που ενεδρεύει.

засадить, -сажy, -садишь, παθ. μтч. παρлθ. χρ. засаженный, βр: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. **1** φυτεύω· - плодовыми деревьями φυτεύω με καρποφόρα δέντρα. **2** εγχειλώ, κλείνω μέσα, φυλακίζω· -ля егo на два года τον έβαλαν δυο χρόνια φυλακή. **3** αναγκάζω, υποχρεώνω· - за рабoту στρώνω στη δουλειά. **4** χώνω, μπήγω· - топoр в бревно μπήγω το τσεκούρι στο κούτσουρο.

засадка, -и θ. φύτευση, φύτευμα.

засаднить, -ит ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να γρατσουνίζω.

засадный επ. ενεδρευτικός, της ενέδρας· -ая группа ενεδρεύουσα ομάδα.

засаживание, -я ουδ. βλ. засадка.

засаживать ρ.δ. βλ. засадить.

засаживаться ρ.δ. **1** (απλ.) κάθομαι, πιάνω θέση. || καταγίνομαι, ασχολούμαι με ζήλο. **2** φυτεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. засадить.

засаленный επ. απο μтч. λερωμένος, λειιασμένος, κηλιδωμένος.

засаливание¹, -я ουδ. λέρωμα, λείιασμα.

засаливание², -я ουδ. αλάτισμα.

засаливать ρ.δ. βλ. засалить. || -ся λερώνομαι, λειιάζομαι.

засаливать(ся) ρ.δ. βλ. засолить(ся).

засаривать(ся) ρ.δ. βλ. засорить(ся).

засасывание, -я ουδ. ρόφηση, ρούφημα, απορρόφηση.

засасывать ρ.δ. βλ. засосать. || -ся ρουφιέμαι, απορροφούμαι.

засахаренный επ. απο μтч. ζαχαρωμένος, ζαχαρωτός· -ые фрукты ζαχαρωμένα φρούτα.

засахаривание, -я ουδ. ζαχάρωση, -μα, ζαχαροπήκωση.

засахаривать(ся) ρ.δ. βλ. засахарить(ся).

засахарить ρ.σ.μ. ζαχαρώνω· - фрукты ζαχαρώνω φρούτα. || -ся ζαχαρώνω· варенье засахарилось το γλυκό ζαχάρωσε.

засвѣтатъ ρ.σ.μ. (απλ. παλ.) προξενεύω, αποσπώ τη συγκατάθεση των γονέων του κοριτσιού.

засвѣтывать ρ.δ. βλ. засвѣтатъ.

засвежеть, -ѣет ρ.σ. (για άνεμο) δυναμώνω.

засверкѣть ρ.σ. αρχίζω να λαμπυρίζω κλπ. ο. βλ. сверкѣть.

засветить, -ечy, -ѣтишь, παθ. μтч. παρлθ. χρ. засвѣченный, βр: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. **1** ανάβω (λαμπάδα κ.τ.τ.). **2** μπασιζώ, χαστουκίζω, αστράφτω. **3** (για φωτοπαθείς ταινίες) φωτίζω, αχρηστεύω, αφήνω να περάσει φως. **4** -ит αρχίζει να φέγγει. || -ся **1** παίρνω φως, αχρηστεύομαι (για φωτογραφ. ταινία). **2** -ит-ся αρχίζει να φωτίζεται.

засветлѣть, -ѣет ρ.σ. **1** λάμπω, καθαρολάμπω. **2** αρχίζω να γίνομαι αίθριος· небо -ло ο ουρανός έγινε αίθριος. || απρόσ. φωτίζω· неожиданно -ло ξαφνικά φώτισε.

засветло επίρ. πριν νυχτώσει, πριν σκοτεινιάσει, όσο αιόμα φέγγει.

засвѣчивать ρ.δ. βλ. засветить (3 σημ.). || -ся βλ. засветиться.

засвидѣтельствование, -я ουδ. (επι)μαρτυρία, (επι)βεβαίωση, πιστοποίηση. || επικύρωση.

засвидѣтельствовать, -ствую, -ствуешь ρ.σ.μ. **1** (επι)μαρτυρώ, (επι)βεβαιώνω, πιστοποιώ. **2** επικυρώνω· θεωρώ. || **ειφρ.** - почтѣние (παλ.) υποβάλλω τα σέβη.

засвистать, -вищú, -вищешь ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να σφυρίζω.

засвистеть, -вищú, -вистить ρ.σ. αρχίζω να σφυρίζω.

заобв, -а α. σπορά, σπάρσιμο.

заобване, -я ουδ. σπορά, σπάρσιμο.

заобвать ρ.δ. βλ. засеять. || -ся σπέρνομαι.

заседание, -я ουδ. συνεδρίαση· судёбное - συνεδρίαση δικαστηρίου· закрýтое, откρύтое - κλειστή, ανοιχτή συνεδρίαση.

заседа́тель, -я ουδ. σύμβροσ, πάρεδρος· на- ρόдный - λαϊνός σύμβροσ· прися́жный - ο έ- νορκος.

заседа́тельский επ. της συνεδρίασης· του σύμβροσ.

заседа́ть¹ ρ.δ. συνεδριάζω. || μετέχω στή συ- νεδρία.

заседа́ть² ρ.δ. βλ. засесть (4 σημ.).

заседа́ть, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. засе́длан- ный, βρ: -лан, -а, -ο ρ.σ.μ. σελώνω.

засе́дывать ρ.δ. σελώνω.

засе́ивание, -я ουδ. σπορά, σπάρσιμο· δια- σπορά.

засе́ивать ρ.δ. βλ. засеять. || -ся σπέρνο- μαι.

засе́ка, -и θ. 1 κομμένα δέντρα (σαν εμπό- διο). 2 (παλ.) δάσος απαγορευμένο.

засека́ние¹, -я ουδ. χάραξη. || επισημείωση.

засека́ние², -я ουδ. μαστίγωση· βίτσισμα.

засека́ть¹ ρ.δ. βλ. засечь.¹ || -ся 1 εγχα- ράσσομαι. 2 βλ. засе́чься.

засека́ть² ρ.δ. βλ. засе́чь. || -ся μαστι- γώνομαι.

засекре́тить, -ёчу, -ётишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. засекре́ченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 τηρώ (κρατώ, φυλάγω) μυστικό, απόρρητο. 2 εκμυστερεύομαι, κρατώ κάποιον ενήμερον του μυστικού.

засекре́чивать ρ.δ. βλ. засекре́тить. || -ся τηρούμαι μυστικός, απόρρητος.

заселе́ние, -я ουδ. κατοίκηση, -σιός, ε- γινατάσταση κατοίκων.

заселе́нность, -и θ. πυκνότητα πληθυσμού.

заселе́нный επ. απο μτχ. κατοικημένος.

засели́ть, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заселе́н- ный, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. εγικατοι- κίζω. || -ся κατοικιούμαι.

засели́ть(ся) ρ.δ. βλ. засели́ть(ся).

засемене́ть ρ.σ. βαδίζω με γοργά και μιρά 3ήματα, γοργοβαδίζω.

засеребри́ть ρ.σ.μ. αργυρώνω, επαργυρώνω, ασημώνω, ασημομαπνίζω. || -ся επαργυρώνομαι ιλπ. ρ. ενεργ. φ.

засере́ть, -ёет ρ.σ. 1 φαίνομαι γιρίζος, γιριζοφέρονω. 2 αρχίζω να γίνομαι γιρίζος. ||

-ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

засе́сть, -ся́ду, -ся́дешь, παρλθ. χρ. за- се́л, -ла, -ло, προστι. заса́дь ρ.σ. 1 κάθο- μαι, παίρνω θέση καθήμενου. || επιδίδομαι, στρώνομαι, καταγίνομαι· - за рабо́ту στρώνο- μαι στη δουλειά. 2 κάθομαι, κλείνομαι στο σπίτι, δε βγαίνω έξω. 3 κάθομαι κρυμμένος, κρύβομαι, ενεδρεύω, λουφάζω (σε ενέδρα). 4 εισχωρώ, μπαίνω βαθιά. || μτφ. μπαίνω, ριζώ- νω (στη συνείδηση, καρδιά κ.τ.τ.)· -ла у не- го в голо́вё мыслё του μπήκε στο μυαλό· ηδέαι

засе́чка, -и θ. 1 (εγ)χάραξη, χαρακιιά, χα- ραγματιά. 2 πληγή (απο αλληλοχτύπημα των ποδιών κυρίως των αλόγων). || επισημείωση (σε χάρτη κ.τ.τ.).

засе́чный επ. της χάραξης, χαρακιωτός.

засе́чь¹, -еку́, -ечёшь, -еку́т, παρλθ. χρ. за- се́к, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. засе́кший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. засе́ченный, βρ: -чён, -че- на́, -ченó ρ.σ.μ. 1 εγχαράσσω, εγκόπτω, εντέ- μνω, χαρακιάζω. 2 επισημειώνω (σε χάρτη κ. τ.τ.). 3 πληγώνω, αλληλοχτυπώ τα πόδια κατά το βάδισμα. || **сѣфр.** - вре́мя επισημαίνω το χρόνο (αρχή ή τέλος κ.τ.τ.). || -ся βλ. ενεργ. φ. (3 σημ.).

засе́чь², -еку́, -ечёшь, -еку́т, παρλθ. χρ. засе́к, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. засе́кший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. засе́ченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. μαστιγώνω, βουρδουλίζω, φραγ- γελώνω· βιτσιίζω.

засе́ять ρ.σ.μ. 1 σπέρνω. 2 μτφ. σκεπάζω, καλύπτω.

заси́деть, -и́т, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заси́- женный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. λερώνω κα- θίζοντας· мүхи -ли всю карти́ну οι μύγες λέ- ρωσαν όλη την εικόνα.

заси́дётся, -сиду́сь, -сиди́шься ρ.σ. παρα- ριακάθομαι, θροναίζομαι, καλονιάθομαι, καλο- στρώνομαι, στρογγυλιανάθομαι· - в гостя́х πα- ριακάθομαι μουσαφίρης. || μτφ. μένω επί πολύ σ' ένα μέρος. || **сѣфр.** - в де́вках ή в деви́- цах, в невестах μένω πολύν καιρό ανύπαντρη, αργώ να παντρευτώ.

заси́живать(ся) ρ.δ. βλ. засидеть(ся). || λερώνομαι (απο έντομα, πτηνά).

заси́лосова́ть ρ.σ. βλ. си́лосова́ть.

заси́лье, -я ουδ. καταπίεση.

заси́м επίρ. (παλ.) μετά, ύστερα, έπειτα α- πο αυτό.

заси́неть, -ёет ρ.σ. 1 κυανίζω, φαίνομαι κυανός, γαλάζιος. 2 αρχίζω να κυανίζω. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

заси́нивать(ся) ρ.δ. βλ. заси́нить(ся).

заси́нить ρ.σ.μ. χρωματίζω κυανό. || -ся χρωματίζομαι κυανός.

заси́ять ρ.σ. 1 αρχίζω να λάμπω (απο χαρά,

ικανοποίηση κ.τ.τ.). 2 φαίνομαι λαμπερός.

заскака́ть, -скачу́, -скачешь ρ.σ. αρχίζω να καλπάζω κλπ. ρ. βλ. скака́ть.

заскаки́вать ρ.δ. βλ. заскочи́ть.

заскакива́ть ρ.σ. αρχίζω να καβγαδίζω.

засквози́ть, -зѣт ρ.σ. 1 αραιώνω, αρχίζω να διαπερνιέμαι από το φως. 2 φαίνομαι, διακρίνομαι ανάμεσα από* через ветви деревьев -λο héβο ανάμεσα από τα κλαδιά των δέντρων φάνηκε ο ουρανός.

заскирдовáть ρ.σ. βλ. скирдовáть.

заскóк, -а α. 1 βλάβη μηχανισμού. 2 μτφ. παραξενιά, αλλοιοσιά, παραδοξότητα.

заскользи́ть, -льзѹ́, -льзишь ρ.σ. αρχίζω να γλιστρώ κλπ. ρ. βλ. скользи́ть.

заскору́зность, -и θ. ρόζιασμα, τύλωση* εκτράχυνση.

заскору́зный επ. ροζιασμένος, ροζιάριος* -не рѹки ροζιασμένα χέρια. || μτφ. παλαιός* απαρχαιωμένος, ριζωμένος* ρουτινιέριος* -не привѣчки παλαιές συνήθειες.

заскору́знуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. заскору́з, -ла, -ло ρ.σ. σιληραίνω, ροζιάζω.

заскочи́ть, -очѹ́, -очишь ρ.σ. 1 κηδών, πετάγομαι, ρίχνομαι. || μπαίνω, εισχωρώ γοργά, ορμητικά. || αναπηδών από τη θέση μου, ξεφεύγω* пружина -ла το ελατήριο πετάχτηκε. 2 πηγαίνω στα πεταχτά, στα γρήγορα, πετάγομαι. 3 προτρέχω.

заскрежега́ть, -жещѹ́, -жещешь ρ.σ. αρχίζω να τρίζω.

заскрестѹ́, -ебѹ́, -ебѣшь, παρλθ. χρ. заскрѣб, -блá, -блó ρ.σ. αρχίζω να ξύνω. || -сь αρχίζω να ξύνω.

заскрипѣ́ть, -плѹ́, -пѣшь ρ.σ. αρχίζω να τρίζω.

заскули́ть ρ.σ. βλ. скули́ть.

заскучáть ρ.σ. βλ. скучáть.

засластѹ́, -ацѹ́, -астѣшь ρ.σ.μ. γλυκαίνω* παραγλυκαίνω.

заслáть, -шлѹ́, -шлѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. зáсланный, βρ: -лан, -а, -ο ρ.σ.μ. στέλλω, εξαποστέλλω* - груз στέλλω φορτίο* - в кáторгу στέλλω στα κιάτεργα* - агѣнтов στέλλω πράκτορες.

заслащивáть ρ.δ. βλ. засластѣ́ть. || -ся γλυκαίνομαι, γίνομαι γλυκός* παραγλυκαίνομαι.

заследи́ть, -ежѹ́, -едишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заслѣженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. λερώνω, λασπώνω, αφήνω αποτυπώματα, ίχνη.

заслѣживáть ρ.δ. βλ. заследи́ть. || -ся λερώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

заслезѣ́ться, -ѣтсѹ́ ρ.σ. αρχίζω να δακρύνω* δακρύνω πολύ.

заслепѣ́ть, -плѹ́, -пѣшь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. заслеплѣнный, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó; ρ.σ.μ. (απλ.) ειθαμζώνω, θαμπώνω, τυφλώνω.

заслепѣ́ть ρ.δ. βλ. заслепѣ́ть.

заслóн, -а α. 1 προπέτασμα, εμπόδιο, πρόοιομα, κώλυμα. 2 (στρατ.) τμήμα, κλιμάκιο κάλυψης. 3 βλ. заслóнка (1 σημ.).

заслонѣ́ть, -нѹ́, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заслонѣнный, βρ: -нѣн, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. 1 καλύπτω, σιεπάζω* тѹча -ла сóлнце το σύννεφο σιέπασε τον ήλιο. || εμποδίζω, φράζω, κλείνω* - дорóгу κλείνω το δρόμο. || προφυλάσσω* - от ветра προφυλάσσω από τον άνεμο. 2 μτφ. επισιαιάζω, επισκοτίζω, βάζω σε δεύτερη μοίρα* ξεχνώ για λίγο. || -ся καλύπτομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

заслóнка, -и θ. 1 επιστόμιο φούρονου. 2 βύσμα, έμφραγμα, πώμα, κλάπα. || ρουφράκιτης, υδατοφράκιτης, υδροφράκιτης.

заслóночный επ. της έμφραξης.

заслоня́ть(ся) ρ.δ. βλ. заслонѣ́ть(ся).

заслѹ́га, -и θ. υπηρεσία* большѣе -и перед нау́кой μεγάλες υπηρεσίες στην επιστήμη* -и перед родино́й υπηρεσίες προς την πατρίδα. || συμβολή. || ежѹр. по -ам όπως αξίζει ή άξιζε* получил по -ам τιμωρήθηκε όπως του άξιζε, έλαβε τα επίχειρα της μακίας αυτών.

заслѹ́женный επ. από μτχ. 1 άξιος, επάξιος, αντάξιος* -ая награ́да επάξιο βραβείο. || δίκαιος, δικαιολογημένος, προπούμενος* -ая кáра δίκαια τιμωρία. 2 διακεικριμένος, επιφανής, διάσημος. || μτφ. (αστ.) παλαιός, που έχει πολυετή υπηρεσίαν, καραβανάς.

заслѹ́живать ρ.δ. 1 βλ. заслу́жить (1 σημ.). 2 αξίζω* сообщѣние -ет доверѣния η ανακοίνωση είναι αξιόπιστη. || -ся είμαι άξιος, αξίζω.

заслѹ́жить, -ужѹ́, -ѹжишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заслѹ́женный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αξίζω, είμαι άξιος, μου αξίζει, μου πρέπει* - награ́ду αξίζω αμοιβής* - наказáние αξίζω τιμωρίας. 2 αξίζω προσφέροντας υπηρεσία, εκδούλευση. 3 ανταποδίδω (εξυπηρέτηση, εκδούλευση κ.τ.τ.).

заслѹ́шание, -я ουδ. άκουσμα.

заслѹ́вать ρ.σ.μ.и.ам. ακούω* - сообщѣние, докλάдчика, отчѣт ακούω την ανακοίνωση, τον εισηγητή, τον απολογισμό. || -ся ξεχνιέμαι ακούοντας. || ακούομαι.

заслѹ́шивание, -я ουδ. άκουσμα.

заслѹ́шивать(ся) ρ.δ. βλ. заслу́шать(ся).

заслѹ́шать, -шу, -шишь ρ.σ. 1 ακούω (από μακριά)* -ав гóлос отца́ я побежал к нему́ ακούοντας τη φωνή του πατέρα, έτρεξα προς αυτόν να τον συναντήσω. 2 μαθαίνω, πληροφορούμαι, ακούω. 3 οσφραίνομαι, μυρίζομαι, οσμίζομαι. || -ся ακούομαι* -лся шум ακούστηκε θόρυβος.

заслѳнявать(ся) ρ.δ. βλ. **заслѳнить(ся)**.
заслѳнить, -нѳю, -нѳшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **заслѳненный**, βρ: -нѳн, -нѳнѳ, -нѳнѳ ρ. σ.μ. σαλιολερώνω. || -**ся** σαλιολερώνομαι.
заслѳнявить(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. **заслѳнить(ся)**.
засмѳливание, -я ουδ. πίσσωση, πίσσωμα.
засмѳливать ρ.δ. βλ. **засмѳлѳть**. || -**оя** αλείφομαι με πίσσα.
засмѳривать(ся) ρ.δ. βλ. **засмѳркѳть(ся)**.
засмѳтривание, -я ουδ. κοίταγμα.
засмѳтривать ρ.δ. κοιτάζω, βλέπω· - в ѳк-на к сосѳдям κοιτάζω στα παρѳθυρα των γειτόνων. || **εμφρ.** - в глазѳ, в лицѳ комѳу κοιτάζω στα μάτια, στο πρόσωπο κάποιου (προσπαθѳ να διαγνѳσω). || -**ся** 1 βλ. **засмѳтрѳться**. 2 κοιτάζω ζηλιάρια.
засмѳивать ρ.δ. βλ. **засмѳѳть**.
засмѳѳть, -ѳѳю, -ѳѳшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **засмѳѳанный**, βρ: -ѳѳн, -ѳ, -ѳ ρ.σ.μ. περιγελάω, περιπαίζω, κοροϊδεύω. || -**ся** αρχίζω να περιγελάω, να περιπαίζω, να κοροϊδεύω.
засмѳлѳть, -лѳю, -лѳшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **засмѳлѳнный**, βρ: -лѳн, -лѳнѳ, -лѳнѳ ρ.σ.μ. 1 πισσώνω, πισσαλείφω· ματραμώνω. 2 λερώνω με πίσσα.
засмѳлка, -и θ. πίσσωση, -μα, πισσάλειμμα.
засмѳркѳть ρ.σ.μ. (απλ.) λερώνω με μѳξες, ιάνω ѳλο μѳξες· - платѳк ιάνω το μαντήλι ѳλο μѳξες. || -**ся** αρχίζω να ξεμουξίζομαι, να βγάζω μѳξες.
засмѳтрѳться, -отрѳсь, -ѳтришься ρ.σ. ξεχνιѳμαι κοιτάζοντας.
засмѳущѳться ρ.σ. συγχѳζομαι.
заснежѳнный и **заснежѳнный** επ. χιονοσειασμένος, χιονοσειεπής.
заснѳмѳть ρ.δ. βλ. **заснѳѳть**.
засновѳть, -нуѳю, -нуѳшь ρ.σ. αρχίζω να υφαίνω, να στημονιάζω.
заснѳѳть, -нѳѳю, -нѳѳшь ρ.σ. αποκοιμιѳμαι, με παίρνει βαθѳς ѳπνος. || (απλ.) εμπνѳω, φοφѳ (για φѳρι).
заснѳѳть, -нимѳю, -нимѳшь, παρλθ. χρ. **заснѳѳл**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **заснѳѳный**, βρ: -нѳѳт, -ѳ, -ѳ ρ.σ.μ. (απλ.) φωτογρѳφίζω· - фильм γυρίζω φιλμ.
засѳб, -ѳ α. μάνταλο, μѳρα.
засѳбѳвиться, -вещѳсь, -вѳстишься ρ.σ. βλ. **сѳбѳвиться**.
засѳбывать ρ.δ. βλ. **засѳбнуть**. || -**ся** χώνομαι, κρύζομαι.
засѳл, -ѳ α. αλάτισμα, ταρίχευση, πάστωμα. || τροφѳ αλατισμένη, ταριχευμένη.
засѳлѳние, -я ουδ. αλμύρισμα, αρομύρισμα.
засѳлѳнный επ. αρομυρός· -ѳя пѳчва αρομυρός ѳδαφος.

засѳлѳть, -ѳлѳю, -ѳлѳшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **засѳлѳнный**, βρ: -лѳн, -ѳ, -ѳ ρ.σ.μ. αλατίζω, παστώνω· - ογυρѳѳ αλατίζω αγγουράκια· - рѳѳн παστώνω φѳρια. || -**ся** αρμυρίζω, γίνομαι αρμυρός.
засѳлка, -и θ. αλάτισμα, ταρίχευση, πάστωμα.
засѳлочный επ. για αλάτισμα, για ταρίχευση, για πάστωμα.
засѳльный επ. του αλατίσματος.
засѳльщик, -ѳ α., -ѳѳа, -ѳѳ θ. ταριχευτής.
засѳлѳться, -ѳѳся ρ.δ. βλ. **засѳлѳться**.
засѳпѳть, -плѳю, -пѳшь ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να ρουθουνίζω ιλπ. ρ. βλ. **сѳпѳть**.
засѳрѳние, -я ουδ. ѳμφραξη, στοѳπωμα, βούλωμα· - желѳдка δυσπεφѳια. || λέρωμα, ρύπανση· γέμισμα με ξѳνες, άχρηστες, επιβλαβѳς ουσѳες, αντικειμενα.
засѳрѳнность, -и θ. βλ. **засѳрѳние**.
засѳрѳнный επ. απο μτχ. βουλωμένος, στουπωμένος. || λερωμένος, ρυπαρός· γεμάτος σιουπίδια.
засѳрѳтель, -ѳ α. ζιζάνιο (αγριѳχορτο).
засѳрѳть, -рѳю, -рѳшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **засѳрѳнный**, βρ: -рѳн, -рѳнѳ, -рѳнѳ ρ.σ. μ. λερώνω, ρυπαίνω, γεμίζω με αναθαρσѳες, σιουπίδια. || βλάπτω εσωτεριαѳ· - глазѳ μου πηγαίνουn τѳχαλα στα μάτια· - желѳдок προξενѳ ѳμφραξη του στομάχου. || εμφρѳσσω, βουλώνω, στουπώνω· - раковину βουλώνω το νεροχѳτη. || γεμίζω με ζιζάνια (αγριѳχορτα). || μτφ. βάζω, χρησιμοποιѳ· - рѳчь вульгѳрными словами χρησιμοποιѳ στην ομιλία χυδαѳες λέξѳες. || -**ся** λερώνομαι, ρυπαίνομαι ιλπ. ρ. ενεργ. φ.
засѳрѳть(ся) ρ.δ. βλ. **засѳрѳть(ся)**.
засѳс, -ѳ α. απορρόφηση· - вѳздуха απορρόφηση αѳρα.
засѳсѳть ρ.σ. 1 καταβροχθίζω, ματαπίνω ρουφѳ· болѳто -λο οχѳтника ο βάλτος κατѳπτε τον κυνηγѳ. || μτφ. τραβѳ (στο περιβάλλον ή στον κύκλο μου).
засѳхлѳнѳ επ. (παλ.) στεγνός· ξηρός.
засѳхнуть, -ну, -нѳшь, παρλθ. χρ. **засѳх**, -ла, -ло ρ.σ. 1 ξηραίνομαι, στεγνώνω. 2 μαραίνομαι, μαραγιιάζω, ζουριάζω. 3 μτφ. εξασθενίζω, φθίνω· χτινιαζω.
засѳпанный επ. απο μτχ. μαχμουρλής, μαχμουρής, -ρλίδιος, υπναλѳς· -ѳе лицѳо μαχμουρλίδιο πρόσωπο· -не глазѳѳ μαχμουρλίδικα μάτια· хѳдит каждый день -ѳя γυρίζει ιάθε μέρα μαχμουρлѳ· - вид υπναлѳѳ ѳφη.
засѳпѳть, -плѳю, -пѳшь, παρλθ. χρ. **засѳпѳл**, -лѳ, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **засѳпанный**, βρ: -пан, -ѳ, -ѳ ρ.σ.μ. 1 (απλ.) κοιμούμαι (για να ξεχάσω). 2 πιѳζω, πατѳ κατѳ τον ѳπνο, θανατώνω· мать -лѳ рѳбѳнка η μάνα πά-

τησε το παιδάκι στον ύπνο και πέθανε. || -**ся** παρακοιμούμαι.

заспешить, ρ.σ. αρχίζω να βιάζομαι κλπ. ρ. βλ. спешить.

заспиртовать, -тýп, -тýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заспиртованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. βάζω στο οινόπνευμα (για συντήρηση). || -**ся** διατηρούμαι στο οινόπνευμα.

заспиртовывать(ся) ρ.δ. βλ. заспиртовать(ся).

заспорить ρ.σ. αρχίζω να συζητώ, να ερίζω κλπ. ρ. βλ. спорить. || -**ся** με τραβά η συζήτηση· παρασυζητώ.

заспориться, -йтся ρ.σ. (για εργασία, υποθεση) πηγαίνει καλά.

засрамить, -млѐ, -мишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. засрамленный, βρ: -лѐн, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. ντροπιάζω· προσβάλλω· ατιμάζω.

застава, -н θ. 1 (παλ.) πύλη (είσοδος πόλης)· φυλάκιο διορίων πόλης. 2 βλ. шлагбá-ум. 3 (στрат.) φυλάκιο μεθοριακό. 4 φρουρά (στρατιωτικό τμήμα).

заставать, -таѐ, -таѐшь, προστι. заставáй, επιρ. μτχ. заставáя ρ.δ. βλ. застáть.

заставить¹, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 καταλαμβάνω, πιάνω χώρο. 2 φράζω, κλείνω, εμποδίζω. 3 βάζω, τοποθετώ τα πράγματα όπου λάχει. || -**ся** (δια)χωρίζομαι· - ширмой χωρίζομαι με παραβάν. || (για χώρο) καταλαμβάνομαι, πιάνομαι.

заставить², -влю, -вишь ρ.σ. (εξ)αναγκάζω, υποχρεώνω· - работатъ υποχρεώνω να δουλεύει· он не -ит ждатъ себѣ αυτός δεν αργεί, κάνει γρήγορα· он не -ит проситъ себѣ αυτός δεν ρωτά τον εαυτό του, εκτελεί πρόθυμα· он -ил ждатъ себѣ, проситъ себѣ αυτός τον υποχρέωσε να περιμένει, να παρακαλέσει.

заставка¹, -и θ. βινιέτα.

заставка², -и θ. υδροφράκτης, κλεισιάς.

заставлять(ся) ρ.δ.βλ. застáвить(ся).

заставлять ρ.δ. βλ. застáвить¹.

заставный επ. 1 της πύλης. 2 του φυλακίου. 3 της φρουράς.

заставочный¹ επ. της βινιέτας· - рисунок διακοσμητικό σχέδιο βιβλίου.

заставочный² επ. του υδροφράκτη· - клин η σφήνα του υδροφράκτη.

заставляться ρ.δ. βλ. застойтýсь.

застаревать ρ.δ. βλ. застарѐть.

застарелость, -и θ. παλαιώση, πάλιση, ρίψωση, χρόνιση· - болѐзнь χρόνιση ασθένειας.

застарелый επ. παλαιός, ριζωμένος, χρόνιος· -ая áстма παλαιό άσθμα· -не привѐчки παλαιές συνήθειες.

застарѐть, -ѐет ρ.σ. παλαιώνω, ριζώνω, χρονίζω· болѐзнь -ла η αρρώστεια έγινε χρόνια.

застáть, -тáну, -тáнешь, προστι. застáнь ρ.σ.μ. προικάνω, προφταίνω. || βρίσχω, πετυχαίνω· война -ла егó в Афинах ο πόλεμος τον 3ρήνιε στην Αθήνα· я еѐ -áл дóма την πέτυχα στο σπίτι.

застѐгивать(ся) ρ.δ. βλ. застегнýtь(ся).

застегнýtь, -нý, -нѐшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. застѐгнутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. κουμπώνω. || -**ся** κουμπώνομαι.

застѐжка, -и θ. αγκιράφα, πόρπη, φερμουάρ κλπ. είδη κουμπώματος.

застеклѐние, -я ουδ. βάλοιμο, πέρασμα τζαμιών, υαλοθέτηση.

застеклýtь, -лѐ, -лѐшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. застеклѐнный, βρ: -лѐн, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. τζαμιώνω, βάζω, περνώ τζάμια, υαλοθετώ.

застеклять ρ.δ. βλ. застеклýtь.

застелýtь ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. застлáть (1 σημ.).

застенографировать, -руп, -руешь ρ.σ.μ. βλ. стенографировать.

застѐнок, -нка α. μπουντρούμι, άντρον (τόπος βασιανιστηρίων).

застѐнчивость, -и θ. ντροπαλότητα, -σύνη.

застѐнчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο ντροπαλός, ντροπιάρικος, ντροπιάρης, συνεσταλμένος, συσταζόμενος.

застеснýtся ρ.σ. ντρέπομαι, συστέλλομαι.

застигáть ρ.δ. βλ. застíгнуť. || -**ся** καταλαμβάνομαι (με πιάνει) ξαφνικά.

застíгнуть βλ. застíчь.

застíл, -а α. βλ. застíлка.

застíлание, -я ουδ. βλ. застíлка (1 σημ.).

застíлáть ρ.δ. (κυολεξ. κ. μτφ.) στρώνω, απλώνω, καλύπτω, σιεπάζω· - весь пол коврáми στρώνω όλο το πάτωμα με χαλιά· тýча -ла сóлнце το σύννεφο σιεπάζε τον ήλιο· дѐм -áл нѐбó ο καπνός σιεπάζε τον ουρανό· тумáн -áл глázá η ομίχλη μου κάλυπτε την όραση· слѐзы -ли глázá τα δάκρυα επισκότιζαν την όραση. || -**ся** καλύπτομαι, σιεπάζομαι· равнiна -ласъ тумáном η πεδιάδα σιεπάζονταν με ομίχλη.

застíлка, -и θ. στρώσιμο, στρώση, κάλυψη, σιεπάσμα· - πόλα στρώσιμο του πατώματος. || στρωσίδι.

застíрать ρ.σ.μ. 1 πλένω το λερωμένο μέρος (όχι όλο)· - пáтна скáтерти πλένω τους λειβές του τραπεζομάντηλου. 2 παραπλένω, φθείρω με το ταχτικό πλύσιμο, λιώνω.

застíрывать ρ.δ. βλ. застíрать. || -**ся** πλένομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

зástитъ, зáщу, зástишь, προστι. зástи κ. засть ρ.δ.μ. (απλ.) εμποδίζω, πιάνω το φως. || -**ся** (για φως) εμποδίζομαι, πιάνομαι.

зástичъ κ. застíгнуť, -íгну, -íгнешь; застíг, -ла, -ло, προστι. застíгни, παθ. μτχ.

παρθ. χρ. **засты́гнутый**, βρ: -нут, -а, -ο; ρ.σ.μ. πιάνω, συλλαμβάνω επ' αυτοφώρω, τη στιγμή της διάπραξης· - на месте преступлєния συλλαμβάνω πάνω στο έγκλημα· - врасплóх ξαφνιάζω, αιφνιδιάζω· нас -Гла дýря ξαφνικά μας έπιασε θύελλα.

застлать(ся) ρ.σ. βλ. **застилать(ся)**.

застоговать, -гýю, -гýешь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **застогованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. θημωνιάζω· - сєно θημωνιάζω χορτάρι.

застой, -я α. στάση, σταμάτημα, στασιμότητα, αιμνησία· - κρόви αιμοστασία, αιμάσταση. || μτφ. μαρασμός.

застойный επ. 1 στάσιμος, αιμήνητος. || αζητήτος· - товάρ εμπόρευμα που στέκεται απούλητο. || μτφ. μαρασμένος, ανεξέλικτος. 2 συνεχής, διαρκής· -οє πýяство συνεχής μέθη.

застолойт, -блѣ, -бѣшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **застолоблѣнный**, βρ: -лѣн, -лєнá, -лєнó; ρ.σ.μ. βάζω στύλους οροθετικούς.

застольный επ. 1 του τραπεζιού, της τάβλας· -ая пѣсня τραγούδι της τάβλας· -ая речѣ πρόποση· προσφώνηση· -ая десѣда συνομιλία κατά το γεύμα. 2 -ая ουσ. θ. τραγούδι της τάβλας, βακχικό άσμα.

застонать, -онý, -όнешь ρ.σ. αρχίζω να στενάζω.

застопоривать(ся) ρ.δ. βλ. **застопорить(ся)**.

застопорить ρ.σ.μ. (για μηχανή) σταματώ. || μτφ. επιβραδύνω, συγκρατώ, φρενάρω. || -ся σταματώ. || μτφ. στέκομαι, δεν προωθούμαι, ακινητώ· дѣло -лосѣ η υπόθεση σταμάτησε, σιό-νταφε.

застойный επ. (απλ.) αδρανής· ακίνητος.

застояться, -оѣсь, -οѣшься ρ.σ. 1 πολυστέιω, παραστέιω, στέκομαι όρθιος πολύ χρόνο· конь -лєя το άλογο παραστάθηκε. 2 παραμένω επι πολύ. 3 ακινητώ, χάνω τη φρεσιάδα.

застрагивать ρ.δ. βλ. **застрогать**. || -ся πλανίζομαι αιχμηρά, οξύνομαι.

заstrавание, -я ουδ. κάλυψη τοποθεσίας με οικοδομές.

заstrавать(ся) ρ.δ. βλ. **заstrобить(ся)**.

заstrахование, -я ουδ. ασφάλεια (ζωής, περιουσίας κλπ.). || προύλαξη, εξασφάλιση απο κίνδυνο.

заstrаховать, -хýю, -хýешь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **заstrахованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ασφαλίζω· - жизнь, имýщество ασφαλίζω τη ζωή, περιουσία· - дом от пожара ασφαλίζω το σπίτι απο πυροκαγιά. 2 μτφ. προφυλάσσω, εξασφαλίζω, περιφρουρώ απο κίνδυνο. || -ся 1 ασφαλιζομαι. 2 προφυλάσσομαι, εξασφαλίζομαι απο κίνδυνο.

заstrаховывание, -я ουδ. βλ. **заstrахование**.

заstrаховывать(ся) ρ.δ. βλ. **заstrаховать(ся)**.

заstrачивать ρ.δ. βλ. **заstrочить**. || -ся γαζώνομαι.

заstrацать, -áю, -áешь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **заstrацанный**, βρ: -шан; -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) ειφοβίζω, εμφοβίζω, εμπνέω φόβο, πτώ.

заstrащивать ρ.δ. βλ. **заstrацать**. || -ся φοβούμαι, με πιάνει, με κατέχει ο φόβος, πτοούμαι.

заstrевать ρ.δ. βλ. **заstrрять**.

заstrекотать, -очý, -όчєшь ρ.σ. αρχίζω να τρίζω κλπ. ρ. βλ. **стрекотать**.

заstrрливать(ся) ρ.δ. βλ. **заstrрлиться(ся)**.

заstrрлить, -елѣю, -έλιшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **заstrрленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. φονεύω, σιοτώνω με πυροβόλο όπλο, ντουφεκίζω. || -ся αυτοιτονώ με πυροβόλο όπλο.

заstrрельщик, -а α., -ца, -н θ. 1 ακροβολιστής. 2 πρωτεργάτης, πρωτουργός.

заstrрлять ρ.σ. αρχίζω να πυροβολώ κλπ. ρ. βλ. **стррлять**.

заstrрча, -и θ. (διαλι.) αστρέχα, γείσον.

заstrригать ρ.δ. βλ. **заstrрчь**. || -ся κόβομαι.

заstrрчь, -игý, -ижѣшь, -игýт, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **заstrрженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (για νύχια) κόβω σύρριχα. 2 αρχίζω να κουρεύω.

заstrрогать ρ.σ.μ. πλανίζω, κάνω αιχμηρόν πλανίζοντας, οξύνω.

заstrрбить, -рѣю, -бѣшь ρ.σ.μ. 1 οικοδομώ, καλύπτω μια τοποθεσία με οικοδομές. 2 αρχίζω να οικοδομώ κλπ. ρ. βλ. **стрбить**. || -ся οικοδομούμαι, καλύπτομαι απο οικοδομές· при-городы -лись τα προάστεια γέμισαν σπίτια.

заstrрбика, -и θ. οικοδόμηση, χτίσιμο.

заstrрбщик, -а α., -ца, -н θ. αυτός που οικοδομεί για τον εαυτό του.

заstrрчить, -очý, -бѣшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **заstrрченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 γαζώνω· - воротничá γαζώνω το γιακά. 2 αρχίζω να γαζώνω.

заstrрчь, -а α. (διαλι.) βλ. **заstrрча**.

заstrруга, -и θ. (διαλι.) χιονοστιβάδα στενόμακρη.

заstrругать ρ.σ.μ. βλ. **заstrрогать**.

заstrруйтся, -йтся ρ.σ. 3λ. **струйтся**.

заstrрять, -яну, -янишь, προστι. -янь ρ.σ. 1 βουλιάζω, βυθίζομαι, χώνομαι μέσα, κολλώ· колесó -ло в грязи ο τροχός βούλιαξε στη λάσπη· пýля -ла в кость η σφαίρα σφηνώθηκε στο κόκκαλο· пѣща -ла в гóрло η τροφή σιάλωσε στο λαιμό. 2 μτφ. καθυστερώ· где ты -áл? που καθυστερήθηκες; || **ειφρ.** слóво -ло в гóрле η λέξη έμεινε απρόφερτη, κόμπιασα.

застудить, -ужу́, -у́жишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. застýженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 φύγω, κρυώνω. || αμ. κρυώνω· -ли пáльцы крý-ωσαν τα δάχτυλα. 2 κρυολογώ· -жишь ребѐнка θα κρυολογήσεις το παιδάκι. || -οια κρυολογώ, **застудивание**, -я ουδ. πήξη, -ιμο, πάγωμα. **застудивать**, -ает ρ.δ. πήζω. **застуживать(ся)** ρ.δ. βλ. застудить(ся). **засту́кать** ρ.σ.μ. (απλ.) 1 καταλαμβάνω εξ απροόπτου, πιάνω επι τόπου. 2 ξυλοκοπώ ανε-λέητα. 3 αρχίζω να χτυπά, να κρούω. **заступ**, -а α. σιαπάνη, τσάπα, τσαπί. **засту́па**, -и θ. (απλ. παλ.) προστασία, προ-άσπιση, υποστήριξη, υπεράσπιση. **заступать(ся)** ρ.δ. βλ. заступитъ(ся). **заступи́ть**, -уплю́, -у́пишь ρ.σ. 1 μ. (παλ. κ. απλ.) αντικαθιστώ, αντικατασταίνω, ανα-πληρώνω. 2 αρχίζω, πιάνω (εργασία, υπηρεσία). 3 πατώ με το πόδι. 4 μπαίνω, εισέρχομαι, εισ-δύω. 5 υπερασπίζω, υποστηρίζω. || εμφρ. - дорóгу коμý κλείνω το δρόμο σε κάποιον, ε-μποδίζω. || -ся υπερασπίζομαι κάποιον, υπο-στηρίζω, παίρνω το μέρος κάποιου. **заступление**, -я ουδ. 1 αντικατάσταση, α-ναπλήρωση. 2 πάτημα με το πόδι. 3 μπάσιμο, εισχώρηση, είσδυση. || υπηρεσία, αποστολή. 4 υπεράσπιση, υποστήριξη. **заступник**, -а α., -ца, -и θ. υπερασπιστής, υποστηρικτής· προστάτης. **заступнический** επ. της υπεράσπισης, της υποστήριξης: προστατευτικός. **заступничество**, -а ουδ. υπεράσπιση, υπο-στήριξη, προάσπιση· προστασία. **застучать(ся)** ρ.σ. αρχίζω να κρούω, **заотвѣание**, -я ουδ. πήξη, -ιμο. **заотвѣать** ρ.δ. βλ. застѣть. **застѣвший** επ. απο μτχ. 1 πηχτός, πηγμένος. 2 παγωμένος· -ая рекá παγωμένο ποτάμι. 3 ξε-παγιασμένος, κρυωμένος. 4 ακίνητος, ασάλευ-τος, σταθερός. **засты́дѣть**, -ыжý, -ы́дишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. засты́женный, βρ: -жѣн, -женá, -женó κ. засты́женный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ντρο-πιάζω· совсѣм -ли ребѐнка καταντρόπιασαν το παιδάκι. 2 αρχίζω να ντροπιάζω. || -ся ντρέπομαι· ντροπιάζομαι· τα χάνω απο ντροπή. **засты́ный** επ. (απλ.) βλ. засты́вший. **засты́ть**, -ыну́, -ы́нешь, προστι. засты́нь μτχ. παρλθ. χρ. засты́вший ρ.σ. 1 πήζω, παγώνω сá-ло -λο το λίπος έπηξε· кровь -λα το αίμα πά-γωσε. 2 παγώνω· κρουσταλλιάζω. 3 κρυώνω πο-λύ, ξεπαγιαίζω. || πεθαίνω απο το κρύο. 4 (για πτώμα) ξυλιάζω, κομμαλιάζω. 5 μαργώνω, ναρ-κίνομαι απο το κρύο, μουδιάζω. || εμφρ. - от ўжаса παγώνω απο τη φρίκη· - от удивлѣния μένω κατάπληκτος, εμβρόντητος· - от восхи-

шения μένω έκθαμβος, άναυδος, με ανοιχτό το στόμα.

засудить, -ужу́, -у́дишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. засýженный, -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) δικάζω σε φυλάκιση, καταδικάζω.

засуети́ться, -ечýсь, -ети́шься ρ.σ. κουρά-ζομαι απο τις πολλές φροντίδες, τρεχάματα. || αρχίζω τις φροντίδες, τα τρεχάματα.

засудивать ρ.δ. βλ. засудить. || -οια κατα-δικάζομαι σε φυλάκιση.

засу́нуть ρ.σ.μ. 1 χώνω, βάζω μέσα· - рýку в кармáн βάζω το χέρι στη τσέπη; || (χυδ.) ο-χεύω. 2 τοποθετώ, βάζω (σε μέρος που δυσκο-λεύομαι να βρώ· куда я -ул карандаш? που έ-βαλα το μολύβι;

засу́пнивать ρ.δ. (για λουριά) σφίγγω. || -ся (για λουριά) σφίγγομαι.

засу́пнить ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. засу́пнивать.

засу́сливать ρ.δ. (απλ.) σαλιώνω, λερώνω, λε-κιάζω. || -ся σαλιώνομαι, λερώνομαι, λεκιάζω.

засу́слить ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. засу́сливать.

засу́ха, -и θ. ξηρασία, ξεραίλα, ξέρα, α-ναβροχή, ανομβρία.

засухоустóйчивость, -и θ. αντοχή στην ξη-ρασία.

засухоустóйчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο α-ντοχής στην ξηρασία· -не растѣния φυτά αν-θεκτικά στην ξηρασία.

засу́чивать(ся) ρ.δ. βλ. засучи́ть(ся).

засучи́ть, -учý, -у́чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. засýченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. ανα-σιουμπώνω, ανασηκώνω αναδιπλώνω - рукавá ανασηκώνω τα μανίκια. || -ся ανασιουμπώνομαι.

засу́шивание, -я ουδ. ξήρανση, στέγνωση.

засу́шивать(ся) ρ.δ. βλ. засу́шить(ся).

засу́шить, -ушý, -у́шишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. засýшенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξηραίνω· στεγνώνω· - цветý ξηραίνω τα λου-λούδια. 2 παρατηγανίζω, παραναβουοδίζω. 3 μτφ. κάνω τι αμυδρό, άτονο, στερώ της ζω-ντανίας. || -ся ξηραίνομαι, στεγνώνω.

засу́шливость, -и θ. ξηρότητα, στεγνότη-τα, στέγνα.

засу́шливый επ., βρ: -лив, -а, -ο. ξηρός, της ξηρασίας· - год χρόνος ξηρασίας, ξερική χρονιά· -οε лѣто ξηρό (άβρεχο)καλοκαίρι -не зѣмли ξηριά έδαφη.

засчи́тать ρ.σ.μ. βλ. зачѣсть.

засчи́тывать(ся) ρ.δ. βλ. зачѣсть(ся).

засы́лание, -я ουδ. βλ. засы́лка.

засы́лать ρ.δ. βλ. заслáть. || -ся στέλλομαι.

засы́лка, -и θ. αποστολή, στάλσιμο.

засы́пание, -я ουδ. βλ: засы́пка.

засы́пать! -плю́, -плешь, προστι. засы́п ρ. σ.μ. 1 γεμίζω· - яму, ров, могýлу γεμίζω το λάκιο, την τάφο, τον τάφο. 2 σκεπάζω, κα-

λύπτω· **дорόγα засыпана лісьцямі** ο δρόμος σιεπάστηκε απο φύλλα. || απρόσ. **зёмлю -ло пушыстым снёгом** η γη σιεπάστηκε με αφράτο χιόνι. **Глаза -ло песком** τα μάτια γέμισαν άμμο. **3** μτφ. παρέχω άφθονα· - **подарками γεμίζω** με δώρα. || **бáзьω**, στέλλω απανωτά· **ЕГО -ли во-просами** του έβαλαν βροχή ερωτήματα· **ЕГО -ли жалобами** του έφαγαν τ' αυτιά με τα παράπονα. **4** ρίχνω· - **уголь в топку бáзьω** κάρβουνα στη θερμάστρα· - **чáш ρίχνω** στεγνό τσάι. **5** αρχίζω να ρίχνω κλπ. ρ. βλ. **сýпать**. || **-ся 1** πέφτω, εισδύω· **песок -лся за воротник** ο άμμος μου πήγε στο λαιμό. **2** γεμίζω, σιεπάζομαι με· **дорóжка -лась сухими листьями** ο δρομάκιος σιεπάστηκε με ξηρά φύλλα. **3** αρχίζω να ρίχνομαι κλπ. ρ. βλ. **сýпаться**.

засыпáть¹ ρ.δ. βλ. **засы́ть**.

засыпáть² ρ.δ. βλ. **засыпáть**.

засыпáть³ ρ.δ. βλ. **засыпáть**.

засыпáться, -плюсь, -плешься, прости. **засы́ться** ρ.σ. (απλ.) πιάνομαι ως ένοχος, αποδείχνομαι ένοχος· παθαίνω συμφορά. || αποτυχαίνω στις εξετάσεις.

засыпáться¹ ρ.δ. βλ. **засыпáться**.

засыпáться² ρ.δ. βλ. **засыпáться**.

засы́пка¹, -и θ. **1** γέμισμα. **2** σιέπασμα, κάλυψη. **3** ρίξιμο, βάλισμο. **4** κάθε τι που ρίχνεται.

засы́пка², -и θ. **1** εργάτης εφοδιαστής, προμηθευτής, τροφοδότης. **2** (διαλι.) βοηθός μυλωνά, ρίχτης.

засы́щик, -а α. -ца, -ы θ. ρίχτης, εφοδιαστής, προμηθευτής, τροφοδότης (μηχανών κ. τ.τ.).

засы́ханье, -я ουδ. ξήρανση, στέγνωση, -μα.

засы́хáть ρ.δ. βλ. **засы́хнуть**.

засы́сáкáть ρ.σ. αρχίζω να προφέρω το ш σαν το συριστικό с.

затавρί́ть, -врú, -врúшь, παθ. μτχ. παρλθ. χο. **затаврèнный**, βρ: -врèн, -врèнá, -врèκό; . τ.τ. (για ζάα) στιγματίζω, στίζω, εγκλιώ.

затаённость, -и θ. μυστικότητα, απόκρυψη.

затаённый επ. απο μτχ. κουφός, κρύφιος, μυστικός· -не мечтá искуфá όνειρα (ιδιαιτέρως πόθοι)· с -ым дыхáнием με συγκοατημένη την αναπνοή· - гóвор σιγανή φωνή· -ая рáдость κρυφή χαρά.

зата́ивать(ся) ρ.δ. βλ. **зата́ить(ся)**.

зата́ить, -та́й, -та́ишь, παθ. μτχ. παρλθ. χο. **затаённый**, βρ: -таён, -таенá, -ó ρ.σ.μ. **1** κούβω, αποκούβω· - дèньги κούβω χρήματα. **2** μτφ. δε φανερώνω· - злóбу κούβω την καϊιά· - подозрèния κούβω τις υποψίες. || **-ся** κούβομαι, αποφεύγω τα зλέχεια. || μτφ. κούβω, αποκουβώ (σκοπούς, σιέφεις κ.τ.τ.).

затáкт, -а α. (μουσ.) ελλιπές αρχικό μέτρο

затáктный επ. (μουσ.) του ελλιπούς αρχικού μέτρου.

затáлкивать ρ.δ. βλ. **затолкáть**, **затолкнúть**. || **-ся** απρώχομαι. .

затанцевáть, -цúю, -цúешь ρ.σ. αρχίζω να χορεύω. || **-ся** με τραβά ο χορός· παραχορεύω.

затáпливание¹, -я ουδ. άναμμα.

затáпливание², -я ουδ. βλ. **затоплèние**.

затáпливать(ся)¹ ρ.δ. βλ. **затопíть(ся)¹**.

затáпливать(ся)² ρ.δ. βλ. **затопíть(ся)²**.

затáптывать ρ.δ. βλ. **затоптáть**. || **-ся** καταπατιέμαι, ποδοπατιέμαι, τσαλαπατιέμαι. || λερώνομαι απο τα πατήματα.

затарáторить ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να φлуαρώ, να βαρδαρίζω.

затарáхтèть, -хчú, -хтíшь ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να τρίζω κλπ. ρ. βλ. **тарáхтèть**.

затáсканность, -и θ. παρατραβήγμα, παραξήλωμα, υπερβολική χρήση.

затáсканный επ. απο μτχ. τριμμένος, φαρμένος, λιωμένος, σμμένος, παραφορεμένος· - пиджáк φθαρμένο σακάκι. || μτφ. τετριμμένος, καθημαξευμένος, κοινόχρηστος, χιλιοειπωμένος· -οε выражèние κοινόχρηστη φράση.

затáскáть ρ.σ.μ. **1** φθείρω, τρίβω, λιώνω, παραφορώ. || μτφ. παλιώνω, παρατραβώ, παραξηλώνω, χρησιμοποιώ υπέρ το δέον. **2** κουράζω, ταλαιπωρώ, παιδεύω με τα τρεχάματα. || **-ся 1** φθείρομαι κλπ. ρ.μ. **2** κουράζομαι ταλαιπωρούμαι πηγαίνοέρχοντας.

затáскивать(ся)¹ ρ.δ. βλ. **затáскáть(ся)**.

затáскивать(ся)² ρ.δ. βλ. **заташúть(ся)**.

затачáть ρ.σ.μ. βλ. **затачивать**.

затачивание¹, -я ουδ. γάζωμα, ράφιμο.

затачивание², -я ουδ. τρόχισμα, ακόνισμα.

затачивáть¹ ρ.δ.μ. ράβω, γαζώνω. || **-ся** ράβωμαι, γαζώνομαι.

затачивáть² ρ.δ.μ. βλ. **заточúть**. || **-ся** τροχίζομαι, ακονίζομαι.

заташúть, -тащú, -тащúшь, παθ. μτχ. παρλθ. χο. **затащенный**, βρ: -щен, -а, -ο ρ.σ.μ. **1** σέρνω, σύρω, τραβώ· - мешóк в сарáй τραβώ το τσουβάλι στην αποθήκη. **2** μεταφέρω μακριά· **содáка -ла тúфли** το σιυλί πήγε τα παπούτσια μακριά. **3** μτφ. φέρω (με βία ή με παράκληση, πειθώ)· - к себе приятèля обèдать φέρω με παραιάλια το φίλο να φάμε σπίτι μου. || **-ся** (απλ.) έρχομαι· πηγαίνω.

затвердевание, -я ουδ. βλ. **затвердèние**.

затвердевáть, -áет ρ.δ. βλ. **затвердèть**.

затверделость, -и θ. σιλήρυνση, -ωση.

затверделый επ. σιληρυμένος, σιληρός.

затвердèние, -я ουδ. σιλήρυνση, -ωση, -ωμα. || σιληρός όγκος του οφθαλμισμού.

затвердèть, -éет ρ.σ. σιληραίνω, γίνομαι σιληρός· **óпухоль -ла** ο όγκος έγινε σιληρός.

затвердѣть, -рѣ́жy, -рдѣ́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. затвержденный, βρ: -жѣн, -женá, -ό κ. затверженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αποστηθίζω, απομνημονεύω, μαθαίνω απ' έξω· -урόκ μαθαίνω το μάθημα απ' έξω· -речъ αποστηθίζω το λόγο. 2 αρχίζω να επαναλαβαίνω τα ίδια.

затверживать ρ.δ. βλ. затвердѣть. || -ся αποστηθίζομαι, απομνημονεύομαι.

затвор, -а α. 1 μάνταλο, σύρτης, περάτης, μπάρα, μπετούγια. 2 κινητός μηχανισμός για έμφραξη και απόφραξη· κλειστόρο (πολυβόλου, πυροβόλου)· κινητόν ουραίο (όπλου)· κλειώνας (φωτογραφ. μηχανής)· δικλειδα, βάννα (υδατοφράχτη).

затворѣть, -орѣ́, -όришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. затворенный, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κλείνω με το μάνταλο, μανταλώνω, συρτώνω, αμπαρώνω. 2 κλειδώνω μέσα, εγκλείω, περιορίζω. || -ся 1 βλ. ρ. ενεργ. φ. дверь -лась η πόρτα έκλεισε. 2 κλείνομαι, κλειδώνομαι, αμπαρώνομαι· οκн -лись втроём и что-то тайно обсуждают κλειδώθηκαν οι τρεις και μυστικά κάτι συζητούν. || απομονώνομαι, κλείνομαι στον εαυτό μου, αποφεύγω τα εγκόσμια.

затворник, -а α., -ца, -н θ. ασκητής, ήτρια, μοναχός, -ή, ερημίτης. || μτφ. άνθρωπος απομονωμένος, κλειστός, κλεισμένος στον εαυτό του, μονήρης.

затворнический επ. ασκητικός, μοναχικός, καλογερίστικος. || απομονωμένος.

затворничество, -а ουδ. ζωή ασκητική, μοναχική, καλογερίστικη. || μτφ. απομόνωση.

затворить(ся) ρ.δ. βλ. затворить(ся).

затевать(ся) ρ.δ. βλ. затѣять(ся).

затѣливо επίρ. εύστοχα, επινοητικά.

затѣливость, -и θ. αγχίνουα, ευφυΐα, επινοητικότητα, εφευρετικότητα.

затѣливый επ., βρ: -лив, -а, -ο ευφυής, επινοητικός, εφευρετικός, πολυμήχανος. || σοφός.

затѣльник, -а α. -ца, -н θ. 1 εφευρέτης, επινοητής. 2 ευφυολόγος, αστείος, γελωτοποιός, πνεύμα.

затѣйничество, -а ουδ. διασκέδαση, ευφυολογήματα, αστεία οργανωμένου χαρακτήρα.

затѣйный επ. βλ. затѣливый.

затѣйник, -а α., -ца, -н θ. (απλ.) πρωτεργάτης, -τρια, πρωτουργός· υποκινητής, -τρια.

затѣк, -а α. (παλ. κ. απλ.) βλ. отѣк.

затеканье, -я ουδ. εισροή.

затѣкать, -áет ρ.δ. βλ. затѣчь.

затѣм επίρ. 1 μετά, έπειτα, ύστερα, κατόπι απ' αυτό· вслед - αμέσως ύστερ' απ' αυτό· 2 για το σκοπό αυτό· με το σκοπό αυτό· я приѣхал -, чтобы окончательно объясниться с

вами ήρθα με το σκοπό να εξηγηθούμαι μια και καλή. 3 γι' αυτό, γι' αυτήν την αιτία. || επειδή, γιατί.

затемнение, -я ουδ. 1 συσκοτίση, -σμός· -города συσκοτισμός της πόλης· -сознания συσκοτίση της συνείδησης. 2 (ιατρ.) οκιά· -лѣтких σκιά στα πνευμόνια.

затемнѣть, -áет ρ.σ. 1 αρχίζω να σκοτεινιάζω· γίνομαι σκοτεινός. 2 φαίνομαι σκοτεινός. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

затемнить, -нѣ́, -нѣ́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. затемненный, βρ: -нѣн, -ненá, -ненό ρ.σ. μ. 1 πιάνω, εμποδίζω το φως, σκιάζω, επισκοτίζω. || καμουφλάρω, καλύπτω, συσκοτίζω· -όκ-на συσκοτίζω τα παράθυρα (απο αεροπορία κ. τ.τ.). 2 μτφ. αμαυρώνω, || συγχύζω, συσκοτίζω, μπερδεύω, θολώνω. || -ся 1 σκοτεινιάζω· нѣ́со -лось ο ουρανός σκοτεινίασε. 2 συσκοτίζομαι, συγχύζομαι, σκοτουριάζομαι, θολώνω· мысль -лась η σκέψη θόλωσε.

затемно επίρ. 1 πριν να φέξει, κοντά το φέξιμο· он ушѣл ѳѣ́ - αυτός έφυγε κοντά το φέξιμο ή πριν ακόμα να φέξει. 2 σκοτεινιάζοντας, βραδυάζοντας, κατά το βράδυασμα.

затемнить(ся) ρ.δ. βλ. затемнить(ся).

затенѣние, -я ουδ. σκίαση, επισκίαση.

затенить, -нѣ́, -нѣ́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. затемненный, βρ: -нѣн, -ненá, -ненό ρ.σ.μ. 1 σκιάζω, επισκιάζω, ισκιώνω, ρίχνω σκιά. 2 καλύπτω, εμποδίζω το φως.

затенять ρ.δ. βλ. затемнить. || -ся σκιάζομαι, επισκιάζομαι.

затѣпливать(ся) ρ.δ. βλ. затѣплить(ся).

затѣплить, -лю, -лишь ρ.σ.μ. (παλ.) ανάβω (λαμπάδα, κερί κ.τ.τ.). || -ся 1 ανάβω. 2 (μτφ.) βγαίνω, αναφύομαι, εμφανίζομαι, λάμπω· -лась надѣжда έλαμψε η ελπίδα.

затѣпло επίρ. (διαλι.) πριν πιάσουν τα κρύα, όσο είναι ακόμα ζέστη.

затѣплять ρ.δ.μ. βλ. затѣплить.

затерѣбѣть ρ.σ. (απλ.) βλ. терѣбѣть(2σημ).

затерѣть, -рѣ́, -рѣ́шь, παρλθ. χρ. затѣр, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. затѣртый, βρ: -тѣрт, -а, -ο, επιρ. μτχ. затѣрши κ. затѣрѣв ρ.σ.μ. 1 τρίβω, σβήνω με τριβή· -на́д-пись на стѣнѣ τρίβοντας σβήνω την επιγραφή στον τοίχο. || σφουγγίζω. 2 φθείρω με τη συχνή χρήση. 3 ζουλιζώ, ζουπώ· в толпѣ менѣ -ли στον όχλο με ζούλιασαν. || μτφ. διώνω, εμποδίζω την ανάδειξη κάποιου, καθλώνω. || -ся 1 αρχίζω να τρίβομαι. 2 εισδύω, παίνω, χώνομαι· -в толпѣ χώνομαι στο πλήθος· как сю-дá -рся? πως εισχώρησε εδώ;

затерзать ρ.σ.μ. βασανίζω, τυραννώ.

затерзывать(ся) ρ.δ. βλ. затерзать(ся).

затѣрянность, -и θ. εγκιατάλειψη, παραμέληση.

затѣрлянный επ. απο μηχ. παρατημένος, εγκαταλειμμένος, παραμελημένος.

затѣрять, -яю, -яешь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. затѣрлянный, βρ: -рян, -а, -ο ρ.σ.μ. χάνω· я -ял ключ έχασα το κλειδί. || -ся 1 χάνομαι· письмо -лось το γράμμα χάθηκε. 2 μτφ. εξαφανίζομαι· - в толпѣ χάνομαι στο πλήθος.

затѣс, -а α. εγιοπή, κοφιιά, τσεκουριά στο δέντρο (για σημάδι).

затѣсать, -ешу, -тѣшешь, παθ. μηχ. παρлθ. χρ. затѣсанный, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 πελειώ. 2 εγιοπτω, κάνω εγιοπή (σε δέντρο), σημαδεύω.

затѣсаться, -ешусь, -ѣшешься ρ.σ. (απλ.) εισχωρώ, εισδύω, χάνομαι.

затѣска, -и θ. βλ. затѣс.

затѣсниться ρ.σ. βλ. тесниться.

затѣсывать ρ.δ. βλ. затѣсать. || -ся πελειέμαι.

затѣсь, -и θ. (διαλι.) βλ. затѣс.

затѣчь, -ечѣт, -екүт, παρлθ. χρ. затѣк, -еклѣ, -ѳ, μηχ. παρлθ. χρ. затѣкший ρ.σ. 1 (για υγρά) εισρέω. 2 πρήζομαι, φουσιώνω· затѣк глаз πρήστηκε το μάτι. 3 μουδιάζω.

затѣя, -и θ. 1 επινόηση, -μα, σχέδιο, εσκεμμένη ενέργεια, πράξη. 2 διασκέδαση, τέρψη, ψυχαγωγία. || εμφ. без -ѳи ανεπιτήδευτα, απλά, χωρίς πονηριές.

затѣять ρ.σ. αρχίζω πρώτος, ανοίγω, ξεκινώ, επιχειρώ· - ссору αρχίζω πρώτος τη φιλονικία. || σιέφτομαι, διανοούμαι, σχεδιάζω. || -ся αρχίζω, ξεκινώ.

затиранье, -я ουδ. βλ. зати́рка.

затиранить ρ.σ.μ. (απλ.) κατατυραννώ.

затирать(ся) ρ.δ. βλ. затѣреть(ся).

зати́рка, -и θ. τριβή, τρίψιμο. || φθορά.

затискать ρ.σ.μ. 1 βασανίζω πιέζοντας, καταπιέζω. 2 σπρώχνω μέσα, χώνω πιέζοντας. || -ся εισχωρώ, εισδύω, σφίγγομαι, σφηνώνομαι.

затискывание, -я ουδ. 1 βασάνισμα, καταπίεση. 2 σπρώξιμο, πίεση.

затискывать(ся) ρ.δ. βλ. затискать(ся).

затиснуть(ся) ρ.σ. βλ. затискать(ся).

затихание, -я ουδ. σιγή, καλμάρισμα, πάψη, σιώπηση, ησυχασία.

затихать ρ.δ. βλ. затихнуть.

затихнуть, -ну, -нешь, παρлθ. χρ. затих, -ла, -ло ρ.σ. 1 σιωπώ, σωμαίνω, σιγώ, παύω· -ли шагй прохόжих σταμάτησαν (ν' ακούονται) τα βήματα των διαβατών· голосѣ -ли οι φωνές σάπασαν. 2 (καθ)ησυχάζω· καλμάρω, κοπάζω, μαλαιώνω· ветер -их ο άνεμος κόπασε· -ли страсти καθησυχασαν τα πάθη.

затйшек, -шка α. (διαλι.) βλ. затйшье (2 σημ.).

затйшний επ. απάνεμος.

затйшь, -и θ. (διαλι.) βλ. затйшье (2 σημ.).

затйшье, -я ουδ. 1 κάλμα, γαλήνη, ηνεμία, ηρεμία. || σιωπή, σιγή, ησυχία, σιγαλιά. 2 απάγκιο, απανέμι, απανεμιά. || μέρος απόμακρο, απομονωμένο. 3 μτφ. νέκρα, στασιμότητα.

заткѣть, -кү, -кѣшь, παρлθ. χρ. заткѣл, -лѣ, -ло ρ.σ.μ. ενυφαίνω, διυφαίνω· - зѳлотом χρυσοπλέκω· - серебрѳом ασημοπλέκω. || αρχίζω να πλέκω, να υφαίνω.

заткнүть, -нү, -нѣшь, παθ. μηχ. παρлθ. χρ. заткнүтый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. βουλώνω, ταπώνω, επιπωματίζω, κλείνω· - үши вѣтой βουλώνω τ' αυτιά με βαμπάνι· - бυтѣлку βουλώνω το μπανάλι. || χώνω, βάζω· - нож, пистолѣт за пояс бάζω το μαχαίρι, το πιστόλι στο ζωνάρι. || εμφ. - за пояс бάζω κάτω (ξεπερνώ)· - рот (ή γόρλο, γλόтку) комү βουλώνω το στόμα κάποιου (αποστομώνω). || -ся 1 βουλώνομαι, κλείνομαι. 2 (απλ.) σωμαίνω· заткнйсь βούλωσ' το (μη μιλάς).

затлѣть, -ѣет ρ.σ. αρχίζω να σαπίζω.

затмѣвать(ся) ρ.δ. βλ. затмйть(ся).

затмѣние, -я ουδ. έκλειψη· - луннѣ έκλειψη σελήνης· Пόлное - ολική έκλειψη· Чѣстное - μερική έκλειψη. || διάλειψη, σιοτοδίνη· на менѣ чѣсто нахόдит - ταχτινά με πιάνει σιοτοδίνη.

затмйть, -мйшь ρ.σ.μ. 1 επισιοτίζω, επισιοιάζω, σιεπάζω, καλύπτω· луннү -ли облакѣ το φεγγάρι το σιέπασαν τα σύννεφα. 2 μτφ. επισιοιάζω, ξεπερνώ, υπερτερώ. || -ся 1 σιοτεινιάζω, γίνομαι σιοτεινός, επισιοιάζομαι· сѳлнце -лось ο ήλιος σιοτεινίασε. 2 μτφ. επισιοιάζομαι, υστερώ, υπολείπομαι. 3 (παλ.) πάσχω απο διαλείψεις, σιοτοδίνη.

затѳ σύνδ. 1 όμως, αλλά, μα· я заплатйл дѳрого, - хорόшую вещь купйл πλήρωσα ακοιβά, όμως αγόρασα καλό πράμα. 2 γι' αυτό, συνεπεία αυτού.

затовáренность, -и θ. βλ. затовáрение.

затовáрение, -я ουδ. υπεραποθήευση εμπορευμάτων, καργάρισμα των αποθηκών.

затовáривать(ся) ρ.δ. βλ. затовáрить(ся).

затовáрить ρ.σ.μ. υπεραποθηκεύω εμπορεύματα. || -ся (για εμπορεύματα) πλεονάζω.

затолкѣть ρ.σ.μ., παθ. μηχ. παρлθ. χρ. затолканный, βρ: -кан, -а, -ο. 1 σπρώχνω μέσα, συνωθώ. || χώνω μέσα. 2 σπρώχνω, πιέζω, ζουλιζώ, ζουπώ. 3 αρχίζω να σπρώχνω. || -ся αρχίζω να σπρώχνομαι.

затолкнүть, -нү, -нѣшь, παθ. μηχ. παρлθ. χρ. затолкнүтый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. σπρώχνω μέσα.

затолкнѣваться, -күпсь, -күпешься ρ.σ. (απλ.) τιάνω την κουβέντα· παρακουβεντιάζω.

затоπήτςα, -ίτςα ρ.σ. αρχίζω να πληθαί-
νω, να γίνουμαι πλήθος.

затоμίτςα, -млѳ, -мишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
затоμлѳнный, βρ: -лѳн, -ленá, -ленѳ ρ.σ.μ.
κατακυράζω, καταπονώ, ξεθεώνω, βγάζω την
φυχή (ανάποδα). || -ογя 1 κατακυράζομαι κλπ.
ρ. ενεργ. φ. 2 αρχίζω να κυράζομαι, να κα-
ταπονούμαι.

зато́н, -а α. ποταμόκολπος· λιμανάκι.

зато́нύτςα, -онý, -онешь ρ.σ. βυθίζομαι, πο-
ντίζομαι, βουλιάζω, φουντάρω.

зато́патъ ρ.σ. αρχίζω να χτυπώ τα πόδια.

зато́пѳтъ¹, -оплѳ, -опишь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. затѳпленный, βρ: -лен, -а, -о ρ.δ.μ. α-
νάβω (θερμάστρα, φούρνο κ.τ.τ.). || -ογя ανά-
βω· пѳчка -ласъ η σόμπα άναφε.

зато́пѳтъ² (γραμμα. στοιχεία βλ. затоπίτςα)¹ 1
κατακλύζω, πλημμυρίζω. 2 βυθίζω, βουλιάζω,
φουντάρω· - корáблъ βυθίζω το πλοίο. || -сгя
πλημμυρίζω· лугá -лисъ разлѳившейся рекѳй τα
λειβάδια πλημμύρισαν απο το ξεχειλισμένο πο-
τάμι.

зато́плѳние, -гя ουδ. πλημμύρηση, -σμα, κα-
τάκλυση, -μός.

зато́плѳтъ(сгя)¹ ρ.δ. βλ. затоπίτςα)¹.

зато́плѳтъ(сгя)² ρ.δ. βλ. затоπίτςα)².

зато́пѳритςα, -итςα ρ.σ. αρχίζω να ανορ-
θώνω.

зато́потáтъ, -пѳчý, -пѳчешь ρ.σ. αρχίζω
να ποδοκροτώ.

зато́птáтъ, -опчý, -опчешь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. затѳптаннный, βρ: -тан, -а, -о ρ.σ.μ. 1
ποδοπατώ, καταπατώ, τσαλαπατώ. || λερώνω, λα-
σπώνω, γεμίζω με πατημασιές. 2 χώνω μέσα πα-
τώντας. 3 σβήνω πατώντας. 4 θανατώνω πατώ-
ντας. || -сгя αρχίζω να ποδοπατώ.

зато́р¹, -а α. συσσώρευση, συρροή· ледяной
- συσσώρευση πάγων. || συνωστισμός· φραιάρι-
σμα. || μτφ. καθυστέρηση (λόγω συσσώρευσης).

зато́р², -а α. το γλεύκος, μούστος.

зато́ргоβάτςα(сгя) ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να ε-
μπορεύομαι κλπ. ρ. βλ. торгоβάτςα(сгя).

зато́рмáκивание, -гя ουδ. φρενάρισμα, τρο-
χοπέδη.

зато́рмáκиватъ(сгя) ρ.δ. βλ. затормозίτςα(сгя).

зато́рмозίтъ, -ожý, -озίшь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. заторможѳнный, -жѳн, -женá, -женѳ ρ.σ.
μ. κ. αμ. 1 φρενάρω, τροχοπεδώ. 2 μτφ. ανα-
στέλλω, ανακόπτω την κίνηση ή την ανάπτυξη.
3 αρχίζω να φρενάρω. || -сгя φρενάρω. || μτφ.
καθυστεώ, βραδύνω· работá -ласъ η δουλειά
καθυστέρησε.

зато́рмошίтъ(сгя) ρ.σ. 1 βλ. тормошίтъ(сгя).
2 αρχίζω να τραβώ κλπ. ρ. βλ. тормошίтъ(сгя).

зато́рный επ. της ζύμωσης· - чан κάδος ζύ-
μωσης.

зато́ропѳтъ(сгя) ρ.σ. αρχίζω να βιάζω, -ομαι.

зато́рцевáтъ ρ.σ. **зато́рцѳвывáтъ** ρ.δ. βλ.
торцевáтъ.

зато́скоβάтъ ρ.σ. αρχίζω να μελαγχολώ κλπ.
ρ. βλ. тосковáтъ.

зато́чáтъ ρ.δ. βλ. заточίтъ¹. || -сгя κλείνο-
μαι στή φυλακή, μοναστήρι κ.τ.τ.

зато́чѳние, -гя ουδ. (παλ.) κλείσιμο στη φυ-
λακή, μοναστήρι κ.τ.τ. || χρόνος παραμονής
στη φυλακή ή εξορία.

зато́чίтъ¹, -чý, -чίшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ.
зато́чѳнный, βρ: -чѳн, -ченá, -ченѳ ρ.σ.μ.
(παλ.) κλείνω στη φυλακή, στο μοναστήρι κ.
τ.τ.

зато́чίтъ², -очý, -όчишь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. затѳченный, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1
τροχίζω, ακονίζω. || ζύνω, κáνω τι αχμηρό· -
карандáш ζύνω το μολύβι. 2 αρχίζω να τροχί-
ζω, να ακονίζω.

зато́чка, -и θ. τρόχισμα, ακόνισμα.

зато́чный επ. της τρόχισης, της ακόνισης.

зато́ннίтъ, -ίт απρός. αρχίζω να αισθάνο-
μαι τάση για εμετό.

затравенѳлýй επ. χορταριασμένος.

затравенѳтъ, -ѳет ρ.σ. (διαλι.) χορταριά-
ζω.

затравίтъ, -травлѳ, -травишь, παθ. μτχ.
παρлθ. χρ. затравлѳнный, βρ: -лен, -а, -о ρ.
σ.μ. 1 κυνηγώ, πιάνω με σιυλιά ή επικαιρευ-
μένα πουλιά. || (για σιυλιά) παρακινώ, χύνω
τα σιυλιά, χυμίζω. 2 κατατρέχω, καταβασανί-
ζω, κατατυραννώ. || -сгя κυνηγιέμαι κλπ. ρ.μ.

затравка, -и θ. 1 πυράμβη πυροβόλου όπλου.
2 μτφ. (απλ.)· μίζα, εκκινητήρας.

затравлѳнный επ. απο μτχ. 1 (κυνηγ.) πια-
σμένος· - зверь πιασμένο θηρίο. 2 μτφ. κυ-
νηγημένος, καταδιωγμένος, καταβασανισμένος.

затравлѳвание, -гя ουδ. πιάσιμο, σύλληψη·
- зáйца πιάσιμο λαγού.

затравлѳивáтъ ρ.δ. βλ. затравίтъ. || -сгя
πιάνομαι, συλλαμβάνομαι.

затравѳочный επ. της πυράμβης· της μίζας.

затравлѳивание, -гя ουδ. θίξη, άγγισμα, πεί-
ραγμα.

затравлѳиватъ(сгя) ρ.δ. βλ. затρόнуть(сгя).

затрамбѳвáтъ ρ.σ.μ. βλ. трамбѳвáтъ.

затрамбѳвывáтъ(сгя) ρ.δ. βλ. трамбѳвáтъ(сгя).

затрапѳз, -а χ. κ. **затрапѳза**, -и θ. δίμι-
το ύφασμα. || (παλ.) ένδυμα από δίμιτο ύφασμα.
затрапѳзка, -и θ. (παλ.) ένδυμα απο δίμι-
το ύφασμα.

затрапѳзный¹ επ. (παλ.) 1 δίμιτένιος. 2 κα-
θημερινός· -гя одѳжда καθημερινѳ ένδυμα.

затрапѳзный² επ. την ώρα του φαγητού, του
τραπεζιού· -гя бесѳда συνομιλία κατά το γεύ-
μα.

затра́та, -и θ. 1 ξόδευση, -εμα, δαπάνη· -
большѳй сýммы δαπάνη μεγάλου ποσού. 2 πλθ.

έξοδα, δαπάνες· **снижение** -άτ μείωση των δαπανών· **не шадя́** -άτ μη αφηφώντας τα έξοδα.

затра́тить, -άчу, -άτιшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **затра́ченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. ξοδεύω, δαπανώ, καταναλώνω· **χάνω** - **дѣньги попусту** ξοδεύω χρήματα στα χαμένα (άσκοπα)· **на это дело он -ил пять дней** γι' αυτήν την υπόθεση αυτός έχασε πέντε μέρες.

затра́чивание, -я ουδ. βλ. **затра́та**.

затра́чивать ρ.δ. βλ. **затра́тить**. || **-ся** ξοδεύομαι, δαπανώμαι, καταναλώνομαι.

затре́бование, -я ουδ. απαίτηση, ζήτησή· **документов** ζήτηση παρουσίας εγγράφων.

затре́бовать, -бую, -буешь ρ.σ.μ. ζητώ, απαιτώ· **-свидетелей** απαιτώ παρουσίαση μαρτύρων.

затре́панный επ. απο μτχ. φορεμένος, φθαρμένος, τριμμένος, ράκος. || μτφ. κοινόχρηστος, ξεφτισμένος· **-не фразы** τετριμμένες φράσεις.

затрепа́ть, -еплю́, -éплешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **затре́панный**, βρ: -пан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 τρίβω; φθείρω, κουρελιάζω, κάνω ράκος. 2 αποιώνω, καταπονούμαι, απαυδώ. 3 αρχίζω να τρίβω, να φθείρω, να κουρελιάζω. || **-ся** τρίβομαι, φθείρομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. || αρχίζω να τρίβομαι, να φθείρομαι.

затрепетáть, -пещу́, -пéчешь ρ.σ. αρχίζω να τρεμουλιάζω κλπ. ρ. βλ. **трепетáть**.

затре́пывать(ся) ρ.δ. βλ. **затрепа́ть(ся)**.

затрелы́хаться, -áется ρ.σ. αρχίζω να σφαλιάζω, να σπαρταρώ.

затреша́ть, -щý, -щíшь ρ.σ. αρχίζω να τρίω κλπ. ρ. βλ. **трещáть**.

затре́щина, -н θ. (σπλ.) σφαλιάρα, χαστούκι.

затро́гивать ρ.σ.μ. (καλ.) βλ. **затра́гивать**.

затро́нуть ρ.σ.μ. 1 εγγίζω, θίγω, πειράζω· **осκόлок -ул сердце** το θοαύσμα έθιξε την καρδιά. 2 μτφ. προσβάλλω· **μεντώ**· **он -ул больное место** αυτός έθιξε νευραλγικό σημείο· **он -ул мою́ честь** αυτός μου έθιξε την τιμή· **онí -ли егó интересы** αυτοί του έθιξαν τα συμφέροντά του· **-чью-н. слабую стру́нку** θίγω κάποιου την αδύνατη χορδή (αδύνατο σημείο)· **-вопрос** θίγω ζήτημα· **-самолёбие** θίγω το φιλότιμο· **у него -утн лёгкие** του πειράχτηκαν (προσβλήθηκαν) τα πνευμόνια· **вы первые ή вы сами -ли меня́** εσείς πρώτοι με θίξατε.

затруби́ть, -блú, -бúшь ρ.σ. αρχίζω να σαλπίζω κλπ. ρ. βλ. **труби́ть**.

затрудне́ние, -я ουδ. δυσχέρεια, δυσκολία, δυσολέεια· **денежные** -я οικονομικές δυσκολίες· **-в дыха́нии** δυσκολία στην αναπνοή· **непреодоли́мые** -я ανυπέρβλητες δυσκολίες· **нахожýсь в -ии** βρίσκομαι σε αμηχανία· **встреча́ть** - συναντώ δυσκολία· **вывести из -я** βγά-

ζω απο δύσκολη κατάσταση· **избáвить из -ий** βγάζω (απαλάσσω) απο τις δυσκολίες· **создава́ть** -я δημιουργώ εμπόδια, παρεμβάλλω δυσκολίες, δυσκολεύω, δυσχεραίνω.

затрудне́нность, -и θ. δυσκολία, δυσχέρεια.

затрудне́нный επ. απο μτχ. κοπιώδης, δύσκολος, δυσχερής· **-ое дыха́ние** δύσπνοια· **-ое движе́ние** δυσκινησία.

затрудни́тельность, -и θ. δυσκολία, δυσχέρεια.

затрудни́тельный επ. δύσκολος, δυσχερής, ζόρικος· **быть в -ом** положéнии βρίσκομαι σε δύσκολη κατάσταση (σε αμηχανία)· **это -ο** αυτό είναι δύσκολο· **-не обстоя́тельства** δυσκολες περιστάσεις.

затрудни́ть, -ню́, -ни́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **затрудне́нный**, βρ: -нен, -ненá, -ненó. 1 στενοχωρώ, ενοχλώ. 2 δυσκολεύω, δυσχεραίνω, παρεμβάλλω εμπόδια. || φράσσω, εμποδίζω το πέρασμα. || **εμφ.** **если вас не -ит** αν δε σας κάνει κόπο. || **-ся** δυσκολεύομαι, δυσχεραίνομαι.

затрудня́ть(ся) ρ.δ. βλ. **затрудни́ть(ся)**.

затру́сить, -úшу, -úсишь ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να δειλιάζω.

затру́сить, -ушý, -уси́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **затру́шенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) πασκαλίζω, επιπάσσω.

затрясти́, -ясу́, -се́шь, παρλθ. χρ. **затря́с**, -лá, -лó ρ.σ. αρχίζω να σείω, να τινάζω. || **-сь** σείομαι, τινάζομαι.

зату́жить, -ужу́, -úжишь ρ.σ. (λι. ποίηση)· αρχίζω να θλίβομαι κλπ. ρ. βλ. **тужи́ть**.

затумáнивать(ся) ρ.δ. βλ. **затумáнить(ся)**.

затумáнить ρ.σ.μ. 1 καλύπτω, σιεπάζω· **θολώνω, θαμπώνω**· **слёзы -ли** глаzá τα δάκρυα θάμπωσαν τα μάτια. || μτφ. σκοτιζώ· **-мысль** θολώνω τη σκέψη (το μυαλό). || **-ся** 1 ανταριάζω, θολώνω, θαμπώνω· **-лись** глаzá θάμπωσαν τα μάτια. || μτφ. συσκοτιζώ (για συνείδηση, σκέψη κ.τ.τ.). 2 θλίβομαι, λυπάμαι· **βαουθυμά**.

зату́пить, -уплю́, -úпишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **зату́пленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. στομώνω, αμβλύνω την κόψη. || **-ся** στομώνω.

зату́плять(ся) ρ.δ. βλ. **зату́пить(ся)**.

зату́ркать ρ.σ.μ. (απλ.) καταβασανίζω, κάνω τη ζωή ανυπόφορη.

затухáние, -я ουδ. σβήσιμο, σβέση.

затухáть, -áет ρ.δ. βλ. **зату́хнуть**.

зату́хнуть, -нет, παρλθ. χρ. **зату́х**, -ла, -ло ρ.σ. 1 σιγοσβήνω· **огонёк -ýх** η φωτούλα σιγόσβησε. 2 αποσβήνω ταλάντωση (για ραδιοκύματα κ.τ.τ.).

затушевáть, -шýю, -шýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **затуше́ванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 χρωματίζω με επιχρώστη, σφομιλώνω, φωτο-

οσιάζω. 2 μτφ. σιεπάζω, συγκαλύπτω, αποκρύπτω. || -ся φωτοοσιάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

затушёвка, -и θ. σφομίλωση, φωτοοσίωση. || μτφ. συγκαλύψη, απόκρυψη· συσκοτίση.

затушёвание, -я ουδ. βλ. затушёвка.

затушёвать(ся) ρ.δ. βλ. затушёвать(ся).

затушить, -ушý, -úшишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. затушенный, -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. σθήνω - лампы, свечý, пожар σθήνω τη λάμπα, το κηρί, την πυριαιγιά. || μτφ. καταπνίγω.

затхлость, -и θ. 1 μούχλα, ευρωτίαση. 2 βόχα, καισομία. 3 πνευματική καθυστέρηση, ηθική κατάπτωση, αποσύνθεση.

затхлый επ. 1 μουχλιάριος· - вóздýх μουχλιάριος αέρας· -ая водá μουχλιάρινο νερό. || μουχλιασμένος· -ая мýкá μουχλιασμένο αλεύρι. 2 πνιγηρός, αποπνιχτικός· σάπιος· -ая средá αποπνιχτικό περιβάλλον· пáхнет -ым μυρίζει μούχλα ή σακίλα (πνευματική-ηθική κατάπτωση).

затхание, -я ουδ. βούλωμα, τάπωμα, κλείσιμο, σφράγισμα.

затхать!, -ήчу, -ήчешь ρ.σ. αρχίζω να μπήγω κλπ. ρ. βλ. тхать!

затхать?, -аю, -аешь ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να μιλώ στον ενικό, με το «εσύ».

затхать(ся) ρ.δ. βλ. затхнýть(ся).

затхлок, -лка α. αυχένιας, σβέρκος. || το ινίο, ινιακό οστό. || **ειφρ.** в - (идтý, шагáть, стоáть) ένας κοντά τον άλλον, πλησιέστατα· σε φάλαγγα κατ' άντρα.

затхлочный επ. αυχενικός· -ая кость το ινιακό οστό.

затхлынок, -а α. πέδιλο, (υπο)κόπανος οπλοπολυβόλου.

затхка, -и θ. βούλωμα, πώμα βυτίου. || **ειφρ.** на -у (απλ.) πρόχειρος (της κιαής ώρας) αντικαταστάτης, αναπληρωτής.

затюковать ρ.σ.μ. βλ. тюковать.

затюковывать(ся) ρ.δ. βλ. тюковать(ся).

затягивать ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να γαυγίζω.

затягивание, -я ουδ. 1 σφίξιμο, δέσιμο. 2 τέντωμα, τεζάρισμα. 3 ρούφημα καπνού. 4 τράβηγμα, έλξη, μπλέξιμο. 5 παρατράβηγμα, καθυστέρηση.

затягивать! ρ.δ. βλ. затянýть! || -ся βλ. затянýться.

затягивать? ρ.δ. βλ. затянýть?

затяжелеть ρ.σ. (απλ.) βαραίνω (για έγγρα).

затяжка, -и θ. 1 σφίξιμο, δέσιμο γερά. 2 τέντωμα, τεζάρισμα. 3 σκέπασμα, κάλυψη. 4 παρατράβηγμα, παράταση· καθυστέρηση. 5 σφίξιμο της βίδας. 6 ρούφημα καπνού. 7 τέντωμα δέρματος υποδημάτων. 8 βλ. затяжнóй прыжок.

затяжнóй επ. 1 συνεχής, διαρκής, παρατεταμένος· -ая болéзнь χρόνια ασθένεια· -ие

Дождý συνεχείς βροχές. || **ειφρ.** - прыжок πήδημα αλεξιπτωτιστή (με καθυστερημένο άνοιγμα του αλεξιπτωτού).

затяну́ть!, -яну́, -янешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. затянутýй, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 σφίγγω· δένω· - ремéнь σφίγγω το λουρί· - узлóm δένω κόμπο· - пéтлю δένω θηλιά. 2 τεντώνω, τεζάρω. 3 τραβώ μέσα, ρουφώ· болóто -ло κορόβυ ο βάλτος κατάπτε την αγελάδα. 4 μτφ. τραβώ, παρασύρω, μπλένω. 5 καλύπτω, σιεπάζω με ελαφρύ στρώμα· тýчи -ли нéсо та σύννεφα σκέπασαν ελαφρά τον ουρανό· пруд -ло тýной η δεξαμενή σιεπάστηκε με βόρβορο. || μτφ. επουλώνομαι, θρέφω, κλείνω· рáну -ло η πληγή έιλεισε. 6 παρατραβώ, παρατείνω· καθυστερώ· - дéло παρατραβώ την υπόθεση· - игрý παρατείνω το παιχνίδι. 7 σφίγγω τη βίδα. || -ся σφίγγομαι· δένομαι· τεντώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. || ρουφώ, τραβώ μέσα καπνό.

затяну́ть? ρ.σ.μ. αρχίζω να τραγουδώ.

затуживать ρ.δ. βλ. затужить. || -ся στενεύομαι, γίνομαι στενός.

затуждáть ρ.σ.μ. (λι. ποίηση) χαλιναγωγώ.

затуждывать ρ.δ. βλ. затуждáть. || -ся χαλιναγωγούμαι.

затужить, -úжу, -úзишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. затуженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. στενεύω· - κόcky στενεύω τη φούστα.

затýлок, -лка α. (απλ.) στενοσόκινο.

затýлибáться, -áюсь, -áешься ρ.σ. αρχίζω να γαμογελώ.

затýмничать ρ.σ. αρχίζω να κáνω τον έξυπνο.

затýмный επ. βαθύνοσος, στρυφνός, ευσνόητος.

затýмь κ.(παλ.) **затýмь** -и θ. αιαταληφία, ακατανοησία, στρυφνότητα.

затýмно επίρ. μελαγχολικά.

затýмность, -и θ. μελαγχολία· μεράκι.

затýмный επ., βρ: -вен, -вна, -вно μελαγχολικός· -ая пéсня μελαγχολικό τραγούδι.

заупокóй επίρ. στην έιφραση: α) помяну́ть за - (εικισ.) προσεύχομαι για ανάπαυση της ψυχής. β) начáть за здравие, а кончить (ή свестý) - αρχίζω με επαίνους και τελειώνω με έικριση· αρχίζω χαρούμενα και τελειώνω θλιμμένα.

заупокóйный επ. (εικισ.): -ая молítва νεκρώσιμη ευχή υπέρ αναπαύσεως των νεκρών.

заупрýмиться, -млюсь, -мишься ρ.σ. αρχίζω να πεισμώνω, να καπριτσώνω.

заурчáть, -чý, -чýшь ρ.σ. αρχίζω να γουρ-γουρίζω.

зауряд! επίρ. (παλ.) εξ ίσου, το ίδιο όπως και...

зауряд? πρώτο συνθετικό με σημασία αντικαταστάτη, αναπληρωτή, αντι...

заурядность, -и θ. μετριότητα, απλότητα.

заурядный επ. συνηθισμένος, κοινός· απλός, μέτριος· - человек συνηθισμένος άνθρωπος· - ум κοινός νους· -ая внѣшность απλή εξωτερική εμφάνιση.

заусенец, -нца α. (παλ. κ' απλ.) βλ. заусеница.

заусеница, -ы θ. 1 ειδαρμένη παρωνυχίδα. 2 (τεχ.) παρωπή συρματοειδής.

заўтра επір. (παλ.) αύριο-πρωί.

заўтренний, -яя, -ее επ. (παλ.) πρωινός, αυγινός, ορθρινός.

заўтрениа, -и θ. (εκιλλο.) όρθρος, πρωινές πρόσευχές.

заўтѣживаць(ся) ρ.δ. βλ. заўтѣжить(ся).

заўтѣжить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. σιδερώνω· - шов σιδερώνω ραφή. || -ся σιδερώνομαι.

заўхаты ρ.σ. αρχίζω να φωνάζω ψχ, ουχ.

заўченность, -и θ. απομνημόνευση, αποστήθιση.

заўченный επ. απο μηχ. αποστηθισμένος, απομνημονευμένος· ανέκφραστος, άτονος· -не фразы αποστηθисμένες φράσεις.

заўчивание, -я ουδ. αποστήθιση, απομνημόνευση.

заўчивать(ся) ρ.δ. βλ. заучить(ся).

заучить, -учу, -учишь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. заўченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 μαθαίνω καλά, αφομοιώνω, αποστηθίζω· - роль μαθαίνω καλά το ρόλο· - наизусть стихотворение μαθαίνω απ' έξω το ποίημα. 2 καταπονώ, παιδεύω για να μάθει. || -ся διαβάζω πολύ. || παθαίνω, βλάπτομαι απο το πολύ διάβασμα.

заушательский επ. προσβλητικός, ταπεινωτικός, δυσφημιστικός.

заушательство, -а ουδ. κατάκριση (δυσφημιστικού, ταπεινωτικού χαρακτήρα).

заушаты ρ.δ. βλ. заушить.

заушение, -я ουδ. (παλ.) 1 πιάτσισμα, ράπιασμα. 2 μτφ. προσβολή, ντροπιασμο· κατάκριση, δυσφήμιση, ταπείνωση.

заушить, -шў, -шишь ρ.σ.μ. (παλ.) 1 πιατσίζω, χτυπώ στο αυτί. 2 μτφ. προσβάλλω, ταπεινώνω, ντροπιάζω, κατακρίνω, δυσφημώ.

заушница, -и θ. παρωτίτιδα, μαγουλήθρα.

заушний επ. της παρωτίτιδας· - нарѣв παρωτίτιδα.

зафальшивить, -влю, -вишь ρ.σ. αρχίζω να προσποιούμαι κλπ. ρ. βλ. фальшивить.

зафантазировать, -рю, -руешь ρ.σ. αρχίζω να φαντασιοκοπώ, να ονειροπολώ. || -ся φαντασιοκοπώ, ονειροπολώ.

зафаршировать, -рўю, -рўешь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. зафаршированный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. παραγεμίζω, κώνω παραγεμιστό φαγητό.

зафиксировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. βλ. фиксировать.

зафилософствовать, -ствую, -ствуешь ρ.σ. αρχίζω να φιλοσοφώ. || -ся με τραβά η φιλοσοφία· φιλοσοφώ μέχρι ανοησίας.

зафлэжить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. (κυνηγ.) περικλείω με σημαιούλες σε σχοινί μπλοκαρισμένο μέρος, μπλοκάρω.

зафорсать, -ршў, -сїшь ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να κομφεύομαι κλπ. ρ. βλ. форсать.

зафрантить, -нчў, -нтішь ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να ντύνομαι κομψά κλπ. ρ. βλ. франтить.

зафраховаты, -тўю, -тўешь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. зафрахованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. ναυλώνω σιάφος για μεταφορά.

зафраховываць ρ.δ. βλ. зафраховаты. || -ся ναυλώνομαι.

зафэркаты ρ.σ. αρχίζω να ρουθουνίζω.

зафэрчаты, -чў, -чїшь ρ.σ. (διαλκ.) αρχίζω να ρουθουνίζω.

захάживание, -я ουδ. βλ. заход.

захάживаць ρ.δ. βλ. заходить (1 σημ.).

захάиваць ρ.δ.μ. κιαολογώ, δυσφημώ, προσβάλλω, ντροπιάζω. || -ся προσβάλλομαι, ντροπιάζομαι· δυσφημούμαι.

захандраты, -рў, -рїшь ρ.σ. αρχίζω να μελαγχολώ.

захάпаты ρ.σ.μ. (απλ.) χάφτω, αρπάζω.

захάпываць ρ.δ. βλ. захάпаты. || -ся αρπάζομαι, χάφτομαι.

захаркаты ρ.σ.μ. (απλ.) λερώνω αποχρεμπτόμενος. || αρχίζω να αποχρεμπτομαι.

захаркываць ρ.δ. βλ. захаркаты. || -ся αποχρεμπτομαι, λερώνομαι απο φλέγματα.

захаяты ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. захάиваць.

захвэливание, -я ουδ. ειθειασμός, εξύμνηση, εγκωμιασμός.

захвэливаць ρ.δ. βλ. захвалить (1 σημ.). || -ся εξυμνούμαι, ειθειάζομαι, εγκωμιάζομαι.

захвалить, -алў, -áлишь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. захвэленный, βρ: -лен, -а, -ο. 1 επαινώ, ειθειάζω, εξυμνώ, εγκωμιάζω. 2 αρχίζω να επαινώ κλπ. ρ. (1 σημ.).

захвэрываты ρ.δ. βλ. захвораты.

захвэстаты ρ.σ. αρχίζω να καυχιέμαι. || -ся παρακαυχιέμαι, μου αρέσει να καυχιέμαι. || αρχίζω να καυχιέμαι.

захвэат, -а α. 1 πάρισμο, κατάληψη. || άρπαγμα, αρπαγή. 2 πιάσιμο, κυρίευση. 3 μόλυψη, άρπαγμα ασθένειας. 4 βλ. запáл?

захвэатанный επ. απο μηχ. λερωμένος απο το πολύ πιάσιμο.

захвататы ρ.σ.μ., παθ. μηχ. παρλθ. χρ. захватанный, βρ: -тан, -а, -ο λερώνω με το συγνό πιάσιμο· - грѣзными пáльцами λερώνω με τα αιάθαρτα δάχτυλα.

захватить, -ачў, -áтишь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. захваченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1

παίρνω· - горсть орехов παίρνω μια φούχτα καρύδια· - порцию табака παίρνω μια τσιγαριά καπνό· поезд успел - всех пассажиров το τραίνο μπόρεσε και πήρε όλους τους επιβάτες. **2** παίρνω μαζί μου· - сѣна в театр παίρνω το γιο στο θέατρο. **3** μολύνομαι, πιάνω, αρπάζω αρρώστεια. **4** καταλαβαίνω· - власть παίρνω την εξουσία. || παίρνω, καταλαβαίνω (χώρο, έκταση). **5** (επ)εκτείνομαι. **6** μτφ. κυριεύομαι, κατέχομαι, καταλαμβάνομαι (από πάθος, αισθήματα κ.τ.τ.). **7** επιπίπτω, βρίσκω· нас -йль дождь μας έπιασε βροχή· - κοτό-н. дома βρίσκω κάποιον στο σπίτι· - ночь θα πιάσει η νύχτα, θα νυχτώσει· - в расплѳх αιφνιδιάζω. || συλλαμβάνω· - престѳпника πιάνω τον εγκληματία. **8** επεμβαίνω, επιλαμβάνομαι, προλαβαίνω. || εκφρ. дух (ή дхание) -ло (ή захватывает) μου πιάστηκε (μου πιάνεται) η αναπνοή.

захватнический επ. αρπαχτικός, καταχτητικός· -ие вѳйны καταχτητικοί πόλεμοι· -ая политика αρπαχτική πολιτική.

захватный επ. **1** (παλ.)· του παρσίματος, της λήψης. **2** (παλ.) βλ. захватнический.

захватчик, -а α. άρπαγας, επιδρομέας, καταχτητής.

захватывание¹, -я ουδ. βλ. захват.

захватывание², -я ουδ. λέρωμα απο το συχνό πιάσιμο.

захватывать¹ ρ. δ. βλ. захватить. || -ся παίρνομαι· πιάνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. захватить.

захватывать² ρ. δ. βλ. хватать. || -ся λερώνομαι απο το συχνό πιάσιμο.

захватывающий επ. απο μτχ. ελιυστικός, συναρπαστικός.

захворать ρ. σ. αδιαθετώ· αρρωσταίνω.

захлеть ρ. σ. (απλ.) αδυνατίζω, ισχναίνω, εξασθενίζω.

захирѳлый επ. **1** ισχνός, αδύνατος, καχεκτικός· - мальчик καχεκτικό αγοράκι. **2** μτφ. ξεπεσμένος, παρηλιασμένος· -ое хозяйство ξεπεσμένο νοικοκυριό.

захирѳть ρ. σ. **1** αδυνατίζω, εξασθενίζω, ισχναίνω. **2** παραινάζω, ξεπέφτω.

захихикать ρ. σ. αρχίζω να χαχανίζω.

захлამить, -млѳ, -мишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. захлამлѳнный, βρ: -лѳн, -ленά, -ленѳ ρ. σ. μ. γεμίζω με παλιοπράγματα, με σκουπίδια.

захлამленность, -и θ. ύπαρξη παλιοπραγμάτων, σκουπιδιών.

захлამленный επ. απο μτχ. γεμάτος παλιοπράγματα· - двор αυλή γεμάτη παλιοπράγματα· -ая лѳстница σιάλα γεμάτη σκουπίδια.

захлამливать ρ. δ. βλ. хлამить. || -ся γεμίζω με παλιοπράγματα, με σκουπίδια.

захлამлить(ся) ρ. δ. βλ. хлამливать(ся).

захлამостить, -ощѳ, -остить, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. захлამощенный, βρ: -щен, -а, -ѳ и. захлამощѳнный, βρ: -щѳн, -щенά, -щенѳ ρ. σ. μ. (απλ.) βλ. хлამить.

захлѳб, -а α. (απλ.) κόμπιασμα, πιάσιμο της αναπνοής.

захлѳбнуть ρ. σ. μ. **1** καταπίνω· - водѳ при купании καταπίνω νερό κατά το λουτρό. **2** πιάνω, ρουφώ, περνώ κάτω. || -ся **1** πνίγομαι (από υγρά, καπνό κ.τ.τ.), μου πιάνεται ο λαιμός· он -лся и утонѳл αυτός έπια νερό και πνίγηκε. **2** μου πιάνεται η αναπνοή, κομπιάζω· он -лся от радости του πιάστηκε η αναπνοή απο χαρά. **3** διστάζω να προχωρήσω σε ενέργεια. **4** σταματώ, παύω να λειτουργώ, σβήνω (για μηχανή, αυτόματο όπλο κ.τ.τ.).

захлѳбывание, -я ουδ. κόμπιασμα, πιάσιμο της αναπνοής.

захлѳбывать(ся) ρ. δ. **1** βλ. захлѳбнуть(ся). **2** μου πιάνεται η αναπνοή, κομπιάζω, πνίγομαι (απο τα γέλια, λυγμούς κ.τ.τ.). || μτφ. ηχώ διακοφτά.

захлѳстать, -ещѳ, -ѳщешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. захлѳстанный, βρ: -тан, -а, -ѳ ρ. σ. μ. **1** μαστιγώνω, καμουτσικίζω. **2** αρχίζω να μαστιγώνω, να καμουτσικίζω.

захлѳстнуть, -нѳ, -нѳшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. захлѳстнутый, -нут, -а, -ѳ ρ. σ. **1** ρίχνω θηλιά, πιάνω, συλλαμβάνω, τυλίγω, σφίγγω. || δένω το άκρο. **2** παρασέρνω, χτυπώ, πλημμυρίζω. || μτφ. καταλαβαίνω, κυριεύω (για αισθήματα). || εκφρ. -ло (пáмьятъ, в пáмьятъ) απλ. ξέχασα εντελώς. || -ся σφίγγομαι με τη θηλιά, πιάνομαι γερά.

захлѳстывать¹ ρ. δ. βλ. захлѳстнуть. || -ся βλ. захлѳстнѳться.

захлѳстывать² ρ. δ. βλ. хватать. || -ся μαστιγώνομαι.

захлѳпать ρ. σ. (απλ.) αρχίζω να κλαίω με λυγμούς.

захлѳпать ρ. σ. αρχίζω να χτυπώ, να κροτώ κλπ. ρ. βλ. хлѳпать.

захлѳпнуть ρ. σ. μ. κλείνω απότομα ή με δύναμη, με κρότο· птѳцу -ла западнѳ το πουλί τό πιασε η παγίδα· он -ул дверь αυτός έκλεισε την πόρτα με δύναμη. || -ся κλείνομαι απότομα, με δύναμη, με κρότο.

захлѳпотать, -ощѳ, -ѳчешь ρ. σ. αρχίζω να φροντίζω, να μεριμνώ. || -ся χάνω πολύ χρόνο με τις φροντίδες· καταιουράζομαι απο τις πολλές φροντίδες.

захлѳпывать(ся) ρ. δ. βλ. хлѳпнуть(ся).

захлѳороформировать, -рѳю, -рѳешь ρ. σ. хлѳороформίζω.

захлѳпать ρ. σ. αρχίζω να ηλοβατώ.

захмелѣть ρ.σ. (απλ.) μεθώ· он бѣстро -ѣет αυτός γρήγορα μεθά.

захнѣкаты, -ѣчу, -ѣчешь ρ.σ. αρχίζω να κλαυθμυρίζω βλ. κ. хнѣкаты.

заход, -а α. 1 επίσημη. || πηγαϊμός. 2 το μπάσιμο, εισχώρηση. 3 γύρισμα, στρίψιμο, εξαφάνιση. 4 δύση· - сѡлнца δύση του ήλιου. 5 (στρατ.) εξόριση· προσέγγιση.

заходѣть, -хожѹ, -хѡдишь ρ.δ. βλ. зайтѣ. || αρχίζω να εισέρχομαι κλπ. ρ. βλ. зайтѣ. || -ся βλ. зайтѣсь. || βαδίζω πολύ· κουράζομαι απο το πολύ βάδισμα.

захолдѣние, -я ουδ. βλ. заход.

захолдѣнѣ επ. (απλ.) επισκέπτης περαστικός.

захолдѣнничать ρ.σ. αρχίζω να νοικοκυρεύω· κουράζομαι. || -ся κουράζομαι νοικοκυρεύοντας.

захолодѣть, -ѣет ρ.σ. (απλ.) απρόσ. κάνει (έκανε) κρύο· -ло κρύωσε ο καιρός. || κρυώνω· у менѣ -ли нѡги μου κρύωσαν τα πόδια· печь у нас -ла η θερμάστρα-μας κρύωσε.

захолодѣть, -ѣет ρ.σ. (απλ.) βλ. захолодѣть.

захолонѹть ρ.σ. (απλ.) παγώνω· у менѣ -ло сѣрдце μου πάγωσε η καρδιά· дѣвочка -ла от испѹга το κορίτσι πάγωσε απο το φόβο.

захолѹстѣнѣ επ. απομακρυσμένος, απόκεντρος, καθυστερημένος. || επαρχιακός.

захолѹстѣе, -я, γεν. πλθ. -тѣй κ. (απλ.) -тѣев, δοτ. -тѣям ουδ. μέρος απομακρυσμένο, απόκεντρο, ερημιά. || οι ακρινές συνοικίες πόλης.

захомутѣть ρ.σ.μ. (διακλ.) βάζω λαιμαριά.

захоровѡдѣть, -вѡжу, -вѡдишь ρ.σ.μ. (απλ.) τραβώ, έλκω κάποιον· ξεμυαλίζω, ξελογιαζώ.

захоронѣние, -я ουδ. (γραμ. λόγος) ενταφιασμός, -ση. || μνήμα, τάφος.

захоронѣть, -ронѡ, -ронѣшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. захороненнѣй, βρ: -нен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 θάβω, ενταφιάζω. 2 (απλ.) κρύβω βαθιά, καταχνιαζώ.

захорохѡрѣться, -рюсь, -ришься ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να κάνω τον παλιανρά, το νταή.

захотѣть, -очѹ, -ѡчешь, -ѡчет, -отѣм, -отѣте, -отѣт ρ.σ. θέλω· если он -ѡчет, это дѹдет άμα αυτός το θελήσει, θα γίνει. || -ся θέλω· мне -лось пить чаѹ θέλω να πιω τσάι.

захохѡтѣть, -хочѡчѹ, -хочѡчешь ρ.σ. αρχίζω να χαχανίζω.

захрапѣть, -плѹ, -пѣшь ρ.σ. αρχίζω να ροχαλίζω.

захребѣтник, -а α. (απλ.) τεμπέλης, χαραιοφάγης.

захрипѣть, -плѹ, -пѣшь ρ.σ. αρχίζω να ροχαλίζω ή να βραχνιαζώ.

захромѣть ρ.σ. αρχίζω να κουτσαίνω.

захрустѣть, -уцѹ, -устѣшь ρ.σ. αρχίζω να

τρίζω.

захрѡкаты ρ.σ. αρχίζω να γρουλλίζω.

захрѣснутѣ, -ну, -нешь, παρлθ. χρ. захрѣс, -ла, -ло ρ.σ. (διακλ.) 1 βουλιάζω. || μτφ. περιέρχομαι, περιπίπτω σε άσχημη κατάσταση (κυρίως οικονομική). 2 σκληραίνω.

захудалѡстѣ, -и θ. ξεπεσμός, παρακμή, φτώχεψη.

захудалѣнѣ επ. 1 (παλ. κ. απλ.) φτωχεμένος, καταστραμμένος, χρεωκοπημένος, ξεπεσμένος. 2 ασήμαντος, αναξιόλογος.

захуданѣе, -я ουδ. (παλ. κ. απλ.) ξεπεσμός, φτώχεψη.

захудѣть ρ.σ. (παλ. κ. απλ.) φτωχαίνω, ξεπέφτω.

зацѣпаты ρ.σ.μ. (απλ.) πιάνω, τσακιώνω· - ѡкуня πιάνω πέριη. || κάνω συλλήψεις· дрѡта моегѡ дрѹга -ли τον αδερφό του φίλου μου τον συνέλαβαν. || αρπάζω, ιδιοποιούμαι.

зацѣпаты ρ.σ. αρχίζω να γρατσουνίζω.

зацѣстѣ, -етѣт, παρлθ. χρ. зацѣвл, -елѣ, -елѡ, μτχ. παρлθ. зацѣвѣтшиѣ ρ.σ. 1 (για νερό) πρασινίζω, σιεπάζομαι απο πρασινάδα. 2 μουχλιάζω, σιεπάζομαι απο μούχλα· клеѡ зацѣвл το φωμί μούχλιασε. 3 (για γυαλί) γεμίζω κηλίδες.

зацѣстѣ² (γραμμ. στοιχεία βλ. цѣстѣ) ρ.σ. αρχίζω να ανθίζω.

зацѣтѣть, -ѣет ρ.δ. βλ. зацѣстѣ.

зацѣловѣть, -лѹю, -лѹешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. зацѣлованныѣ, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 καταφιλώ. 2 αρχίζω να φιλώ. || -ся αρχίζω να φιλιέμαι.

зацементѣровать(ся) ρ.σ. βλ. цементѣровать(ся).

зацентровѣть, -рѹю, -рѹешь ρ.σ.μ. (τεχ.) επισημαίνω το κέντρο, φέρω στα κέντρα.

зацентрировка, -и θ. επισημάνση του κέντρου.

зацѣп, -а α. 1 αγκίστρωση, γάντζωμα. 2 βλ. зацѣпка (2 σημ.).

зацѣпа, -ы θ. 1 βλ. зацѣпка. 2 (κυνηγ.) τα νύχια και παρανύχια των σκυλιών, το αρπάγι.

зацѣпѣть, -еплѹ, -ѣпишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. зацѣпленнѣй, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ. 1 μ. αγκιστρώνω, γαντζώνω. || εγγίζω, θίγω άθελα. || σιαλώνω, στεργιώνω, αναρτώ. 2 μτφ. θίγω (αισθήματα, συμφέροντα), γγίζω εκεί που πονά. || -ся προσιόπτω, πιάνομαι, σιαλώνω, αγκιστρώνομαι· рукав -лся за гвѡздѣ το μανίκι σιάλωσε στο καρφί. || γαντζώνομαι, πιάνομαι, αρπάζομαι, κρατιέμαι.

зацѣпка, -и θ. 1 αγκίστρωση, γάντζωμα. 2 αρπάγη, άγκιστρο, γάντζος. || δεσμοί, γνωριμίες. 3 πρόφαση, αφορμή· - для сѡфы аφορμή για καθγά. 4 εμπόδιο, σιάλωμα.

зацѣпленѣе, -я ουδ. βλ. зацѣпка (1, 2 σημ.).

зацеплять(ся) ρ.δ. βλ. зацепить(ся).
зацока́ть ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να κροτώ.
заці́каты ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να τσιριζώ.
заца́вкаты ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να μασώ ηχηρά.
зачади́ть, -аду́, -адишь ρ.σ.μ. μαπνίζω, γεμίζω με μαπνό ή με μαπνιά. || αρχίζω να μαπνίζω.
зача́ливаты ρ.δ. βλ. зачали́ть. || -ся δένομαι (για πλοιάρια, σκάφη).
зача́лить ρ.σ.μ. (για πλοιάρια, σκάφη) δένω (με παραβόσχοινο, αλυσίδα).
зачарова́нный επ. απο μτχ. μαγεμένος, που του έγιναν μάγια. || μτφ. γοητευμένος, σαγηνευμένος. || **εμφρ.** - взгля́д εκστατικό βλέμμα.
зачарова́ть, -ру́ю, -ру́ешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. зачарова́нный, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. μαγεύω, κάνω μάγια. || μτφ. γοητεύω, θέλω.
зачарова́ывать ρ.δ. βλ. зачарова́ть. || -ся μαγεύομαι. || μτφ. θέλωγομαι, γοητεύομαι.
зачасті́ть, -ащú, -астишь ρ.σ. 1 γίνομαι πιο συχνός ή πιο πυκνός. **дождь** -ήλ η βροχή δυνάμωσε. 2 (μουσ.) παίζω με γρηγορότερο ρυθμό. || μτφ. μιλώ γρήγορα. 3 αρχίζω να συχναίω.
зачасту́ю επίρ. συχνά, ταχτινά.
зача́тие, -я ουδ. σύλληψη εμβρύου· κύηση.
зача́ток, -тка α. 1 σπέρμα, γονή. || πλθ. -тки μτφ. η πρώτη εμφάνιση, τα πρώτα φύτρα. 2 (βιολ.) έμβρυο. || υποτυπώδες ανεξέλικτο μέλος του σώματος.
зача́точность, -и θ. εμβρυακή, υποτυπώδης κατάσταση.
зача́точный επ. εμβρυώδης, υποτυπώδης, ανεξέλικτος. -ое состояние εμβρυώδης κατάσταση.
зача́ть! -чнú, -чнешь, παρλθ. χρ. зачáл, -лá, -ло ρ.σ.μ. πιάνω, συλλαμβάνω, μένω έγκυα. - снá, дочь πιάνω αγόρι, κορίτσι. сын был зачат в ночь το παιδί πιάστηκε τη νύχτα. || -ся πιάνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
зача́ть² ρ.σ. (απλ.) αρχίζω, κάνω αρχή. || -ся αρχίζω, κάνω αρχή.
зача́хнутъ, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. зачáх, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. зачáхший ρ.σ. βλ. ча́хнутъ.
зачва́ниваться ρ.σ. αρχίζω να ξιπάζομαι κλπ. ρ. βλ. чва́ниваться.
заче́м επίρ. κ. σύνδεσμος υποτακτικός-ερωτηματικός: γιατί, για ποιο σκοπό, για ποιο λόγο, προς τί, για ποιá αιτία, ποιός ο λόγος, ποιός ο σκοπός.
заче́м-то επίρ. με κάποιο σκοπό, για κάποιο λόγο.
зачервиве́ть, -еет ρ.σ. σκουληκιάζω.
зачере́доваты́, -дúю, -дúешь ρ.σ. αρχίζω να εναλλάσσω. || -ся αρχίζω να εναλλάσσομαι.

заче́ркивание, -я ουδ. διαγραφή, εξάλειψη, σβήσιμο.
заче́ркиваты́ ρ.δ. βλ. зачеркнúть. || -ся διαγράφομαι, εξαλείφομαι, σβήνομαι.
заче́ркнúть, -нú, -нешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заче́ркнутый, βρ: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. διαγράφω, εξαλείφω, σβήνω, τραβώ μολυβιά.
заче́рне́ть, -еет ρ.σ. 1 βλ. черне́ть. 2 αρχίζω να μαυρίζω. || -ся 1 μαυρίζω, γίνομαι μαύρος. 2 αρχίζω να μαυρίζω.
заче́рнить, -нú, -нiшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. заче́рненный, βρ: -нен, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. μαυρίζω· μελανώνω. || -ся μαυρίζομαι· μελανώνομαι.
заче́рнить(ся) ρ.δ. βλ. заче́рнить(ся).
заче́рпать ρ.σ. αρχίζω να αντλώ.
заче́рпнúть, -нú, -нешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. заче́рпнутый, βρ: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. 1 αντλώ. 2 παίρνω, βάζω (νερό, άμμο κ.τ.τ.)· **лодка** -ла водé η βάρικα έμπασε νερό. || -ся 1 αντλώμαι. 2 βλ. ενεργ. φ. (2 σημ.).
заче́рпыва́ть(ся) ρ.δ. βλ. заче́рпнúть(ся).
заче́рствéлость, -и θ. 1 ξηρότητα· χλέδα ξηρότητα ψωμιού. 2 μτφ. σιληρότητα, αναισθησία, απονιά.
заче́рствéльный επ. 1 ξηρός, μπαγιατίσιος· хлеб μπαγιατίσιος ψωμί. 2 μτφ. σιληρός, άπονος, ανάλητος, αναισθητός, πωρωμένος.
заче́рствéть, -éю, -éешь ρ.σ. 1 ξηραίνομαι, μπαγιατεύω. 2 μτφ. γίνομαι σιληρός, άπονος, αναισθητός, παθαίνω πώρωση.
заче́рти́ть, -черчú, -чéртишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. заче́рченный, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 γεμίζω με γραμμές, καταγραμμώνω. 2 αρχίζω να χαράσσω, να σχεδιάζω. || -ся καταγραμμώνομαι, γεμίζω με γραμμές.
заче́рчива́ть(ся) ρ.δ. βλ. заче́рти́ть(ся).
заче́с, -а α. χτένισμα.
заче́саты́, -чешú, -чéшешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. зачéсанный, βρ: -сан, -а, -о ρ.σ.μ. 1 χτενίζω· **волосы** назад χτενίζω τα μαλλιά πίσω. 2 αρχίζω να χτενίζω. || -ся 1 χτενίζομαι. 2 αρχίζω να χτενίζομαι.
заче́сть, -чтú, -чтéшь, παρлθ. χρ. зачéл, -члá, -члó, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. зачтéнный, βρ: -тэн, -тенá, -тенó, επιρ. μτχ. зачтá ρ.σ.μ. 1 συμπεριλαβαίνω στο λογαριασμό, υπολογίζω, λογαριάζω, καταχωρώ· συμψηφίζω δαπάνη. 2 εξετάζω σπουδαστή, κρίνω επαρκείς τις γνώσεις του. || -ся υπολογίζομαι, λογαριάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
заче́сыва́ть(ся) ρ.δ. βλ. заче́саты́(ся).
заче́т, -а α. 1 καταχώρηση, εγγραφή στο λογαριασμό· **произвестú** - καταχωρώ. 2 είδος εξέτασης των σπουδαστών, έλεγχος γνώσεων. || θετικός χαρακτηρισμός του ελέγχου, || **εμφρ.**

В - (παλ.) καταχωρημένος στο λογαριασμό· не В - μη καταχωρημένος στο λογαριασμό· εκτός λογαριασμού.

зачётный επ. εξεταστικός· -ая сессия εξεταστική περίοδος· -ая книжка βιβλιάριο ελέγχου γνώσεων του σπουδαστή.

зачехлить, -лѣо, -лѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. зачехлённый, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. βάζω στη θήκη, ενθηκεύω.

зачин, -а α. 1 (απλ.) αρχή, έναρξη, ξεκίνημα· сѣфтѣс· - дѣло красит (παρμ.) η καλή μέρα φαίνεται απο το πρωί. 2 (φιλγ.) προοίμιο.

зачинатель, -я α., -ница, -н θ. πρωτεργάτης, -ισσα, πρωτουργός.

зачинать(ся) ρ.δ. βλ. зачатъ(ся)².

зачинивать ρ.δ. βλ. зачинить. || -ся επιδιорθώνομαι, επισκευάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

зачинить, -инѣо, -инѣшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. зачиненный, βρ: -нен, -а, -ο ρ.σ.μ. επιδιорθώνω, επισκευάζω, μαστορεύω, μερεμετίζω· - орѣки επιδιорθώνω το παντελόни. || κάνω τι αιχμηρό, ξύνω· - карандаш ξύνω το μολύβι.

зачинщик, -а α., -ца, -н θ. πρωταίτιος, -α, πρωτεργάτης, -ισσα, υποκινητής, -τρια (κυρίως με αρνητική σημασία).

зачирькать ρ.σ. αρχίζω να τιτιβίζω, να τετερίζω.

зачирькать ρ.σ. αρχίζω να προσοίβω.

зачисление, -я ουδ. εγγραφή, καταγραφή. || καταχώρηση.

зачислить ρ.σ.μ. συμπεριλαβαίνω στον αριθμό, εγγράφω, καταχωρώ (στο μητρώο, κατάλογο κλπ.)· παίρνω· - в институтъ εγγράφω στο ινστιτούτο· - в армию κατατάσσω στο στρατό· - на работу παίρνω στη δουλειά (εγγράφω ως εργάτη)· - на службу προσλαμβάνω στην υπηρεσία· - в штатъ εγγράφω στο προσωπικό. || -ся εγγράφομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. || είμαι καταχωρημένος· είμαι γραμμένος.

зачислять(ся) ρ.δ. βλ. зачислить(ся).

зачистить, -ишу, -истишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. зачищенный, βρ: -щен, -а, -ο ρ.σ.μ. καθαρίζω· ισιάζω, ομαλύνω.

зачистка, -и θ. καθάρισμα, κάθαρση· εξομάλυνση.

зачитатъ ρ.σ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. зачитанный, βρ: -тан, -а, -ο. 1 διαβάζω φωναχτά, εις υπήκοον· - приказъ διαβάζω διαταγή. 2 καταστρέφω απο το πολύ διάβασμα· письмо было зачитано до дыр το γράμμα τρύπησε απο το πολύ διάβασμα. 3 ιδιοποιούμαι βιβλίο. 4 καταπονώ με το πολύ διάβασμα. 5 αρχίζω να διαβάζω. || -ся 1 ξεχνιέμαι διαβάζοντας. 2 παρδιαβάζω· παθαίνω απο το πολύ διάβασμα.

зачитывать(ся) ρ.δ. 1 βλ. зачѣсть(ся). 2

βλ. зачитатъ(ся).

зачихать ρ.σ. αρχίζω φτερνίζομαι.

зачищать ρ.δ. βλ. зачистить. || -ся καθαρίζομαι· είμαι καθαρισμένος.

зачмокать ρ.σ. αρχίζω να πλαταγώ κλπ. ρ. βλ. чмокать.

зачумкённый επ. κ. ουσ. πανουκλιάρης, πανουκλιασμένος, πανωλόβλητος.

зачураться ρ.σ. (απλ.) απεύχομαι, λέγω απευχές: μακριά απο μας ή απ' εδώ, έξω απο μας ή έξω απ' εδώ.

зачутья, -ѹю, -ѹешь ρ.σ.μ. οσφραίνομαι, οσμίζομαι, μυρίζομαι. || μτφ. προαισθάνομαι.

зашабащить, -шу, -шишь ρ.σ. (απλ.) κάνω διάλειμμα, ξεκουράζομαι.

зашагать ρ.σ. αρχίζω να βηματίζω.

зашалить ρ.σ. αρχίζω να ατακτώ.

зашамкать ρ.σ. αρχίζω να φιθυρίζω, μурмурίζω.

зашарить ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να φάχνω, να φηλαφώ.

зашаркать ρ.σ. 1 λερώνω, πατώ 2 αρχίζω να σέρνω κλπ. ρ. βλ. шаркать.

зашатать ρ.σ. αρχίζω να σειώ, να κλονίζω. || -ся αρχίζω να σειέμαι, να κλονίζομαι, να ταλαντεύομαι.

зашвартовать, -тѹю, -тѹешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. зашвартованный, βρ: -ван, -а, -ο (ναυτ) δένω σκάφος στην προικυαία. || -ся (για σκάφος) δένομαι.

зашвартовывать(ся) ρ.δ. βλ. зашвартовать(ся).

зашвыривать ρ.δ. βλ. зашвырнуть. || -ся εξαιοντίζομαι.

зашвырнуть, -нѹ, -нѹешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. зашвырнутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. πετώ, ρίχνω, εξαιοντίζω.

зашвырять ρ.σ.μ. 1 βλ. зашвырнуть. 2 αρχίζω να ρίχνω, να πετώ, να εξαιοντίζω. || -ся (απλ.) αρχίζω να ρίχνω, να πετώ, να εξαιοντίζω.

зашевелить, -велѣо, -вѣлѣшь ρ.σ. αρχίζω να κουνώ. || -ся αρχίζω να κουνιέμαι.

зашѣек, -шѣйка, α. (απλ.) βλ. зашѣина.

зашѣина, -н θ. (απλ.) αυχέννας, σβέρκος.

зашѣйный επ. αυχενικός.

зашелестѣть, -тѣшь ρ.σ. αρχίζω να θροώ.

зашелудиветь, -веш, -вешь ρ.σ. (απλ.) φωριάζω· собака -ла το σκυλί φώριασε.

зашелуниться, -и́тсѹ ρ.σ. αρχίζω να ξεφλουδίζομαι, να απολεπίζομαι.

зашепелѣвить, -влѣю, -вишь ρ.σ. αρχίζω να φευδίζω, να τσευδίζω.

зашептатъ, -епчѹ, -ѣпчешь ρ.σ. αρχίζω να φιθυρίζω. || -ся αρχίζω να φιθυρίζω.

зашикать ρ.δ. (απλ.) βλ. зашио́тъ. || πίνω·

μεθώ.

зашйбйтъ, -бў, -бёшь, παρλθ. χρ. зашйб, -λα, -λο, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. зашйбленнй, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) 1 μωλωπίζω, χτυπώ. 2 κερδίζω, βγάζω τα προς του ζειν. II -ся μωλωπιζομαι, χτυπιέμαι.

зашивание, -я ουδ. ράφιμο.

зашивать(ся) ρ.δ. βλ. зашйтъ(ся).

зашйвка, -и θ. ράφιμο.

зашйвочнй επ. ραφτικός.

зашйкаты ρ.σ. αρχίζω να σιγοφωναζω σουτ.

зашипётъ, -плё, -пйшь ρ.σ. να σφυρίζω ιιλτ. ρ. βλ. шипётъ.

зашйтъ, -шйб, -шйбшь, προστι. зашй ρ.σ.μ. 1 ράβω - παλτό ράβω πανωφορι - ράνυ ράβω την πληγή. 2 κλείνω πυκνά (με ζύλα κ.τ.τ.). II κλείνω μέσα ράβοντας - в мешок ράβω μέσα στο σακί. II -ся δεν τα βγάζω πέρα, δεν ζέρω τι να ιάνω, πελαγώνω.

зашифроваты, -рўю, -рўешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. зашиφρωанный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. κρυπτογραφώ.

зашифровка, -и θ. κρυπτογράφηση.

зашифрoвание, -я ουδ. κρυπτογράφηση.

зашифрoвать ρ.δ. βλ. зашифроваты. II -ся κρυπτογραφούμαι.

зашлётъ ρ.σ.μ. (απλ.). 1 λερώνω, λασπώνω. 2 αρχίζω να λερώνω, να λασπώνω.

зашлифoваты, -фўю, -фўешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. зашлифованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (τεχ.) λειάνω, στίλβώνω, γυαλίζω.

зашлифoвка, -и θ. λείανση, στίλβωμα.

зашлифoвание, -я ουδ. βλ. зашлифoвка.

зашлифoвать(ся) ρ.δ. βλ. зашлифoваты(ся).

зашмыгаты ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να πηγαίνο-έρχομαι ιιλτ. ρ. βλ. шмыгаты.

зашнурoваты(ся) ρ.σ. βλ. шнурoваты(ся).

зашнурoвывать(ся) ρ.δ. βλ. шнурoваты(ся).

зашнйрять ρ.σ. αρχίζω να τρέχω εδώ κη κηε.

зашпаклеваты, -лўю, -лўешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. зашпаклёванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. στοιάρω.

зашпаклётвка, -и θ. στοιάρισμα.

зашпаклётвoвание, -я ουδ. στοιάρισμα.

зашпаклётвoвать ρ.δ. βλ. зашпаклеваты. II -ся στοιάρομαι.

зашпйговаты ρ.σ.μ. βλ. шпйговаты.

зашпйливать(ся) ρ.σ. βλ. зашпйлитъ(ся).

зашпйлитъ ρ.σ.μ. κηροφισώνω, κερονίζω, τρυπώ. II -ся κηροφισομαι.

зашпунтоваты ρ.σ.μ. βλ. шпунтоваты.

зашпунтовoвать(ся) ρ.δ. βλ. шпунтоваты(ся).

заштамповаты ρ.σ. βλ. штамповаты.

заштатынй επ. (παλ.) επαρχιακός - чинo-вник επαρχιακός κρατικός υπάλληλος - πόρος επαρχιακή πόλη.

заштемпелеваты ρ.σ. βλ. штемпелеваты.

заштемпелётвoвать(ся) ρ.δ. βλ. штемпеле-βάτ(ся).

заштилeваты, -лўет ρ.σ. βλ. заштилётъ (2 σημ.).

заштилётъ, -έет ρ.σ. (ναυτ.) 1 γαληνεύω. 2 (για ιστιοφόρο) σταματώ (λόγω γαλήνης).

заштoпаннй επ. απο μτχ. μπαλωμένος.

заштoпаты ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. заштoпанный, βρ: -пан, -а, -ο μπαλώνω.

заштoпoвать ρ.δ. βλ. заштoпаты. II -ся μπαλώνομαι.

заштoриваты ρ.δ. βάζω στόρι.

заштoрйтъ ρ.σ. βάζω στόρι.

заштoрмйтъ, -мйт ρ.σ. απρoс. βλ. штoρμο-βάτ.

заштoρmovаты, -мўю, -мўешь ρ.σ. (ναυτ.) 1 απρoс. πέφτω σε τρικυμία, με βρίσκει τρι-κυμία. 2 αρχίζω να τρικυμιάζω.

заштpихoваты ρ.σ.μ. βλ. штpихoваты.

заштpихoвoвать ρ.δ.μ. βλ. штpихoваты.

заштpихoвoвка, -и θ. γραμμοσίαιση, -σιιά.

заштpихoвoвание, -я θ. βλ. заштpихoвка.

заштpихoвoвать(ся) ρ.δ. βλ. штpихoваты(ся).

заштyкатыpиваты(ся) ρ.δ. βλ. штyкатыpитъ(ся).

заштyкатыpитъ ρ.σ. βλ. штyкатыpитъ.

заштyкoваты ρ.σ.μ. βλ. штyкoваты.

заштyкoвoвать(ся) ρ.δ.μ. βλ. штyкoваты(ся).

зашумётъ, -млў, -мйшь ρ.σ. αρχίζω να θο-ρουζώ.

зашурваты, -шў, -шйшь ρ.σ. αρχίζω να θρο-ίζω.

зашушкатыся ρ.σ. αρχίζω να φιθυρίζω.

зашебётvать ρ.δ. βλ. зашебёнйтъ. II -ся χαλικίωομαι, στρώνομαι με χαλίγια.

зашебёнйтъ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. зашебёнйнный, βρ: -нён, -ненά, -ненó χαλι-κίωνω, στρώνω με χαλίγια.

зашебетаты, -бечў, -бечешь ρ.σ. αρχίζω να τετερίζω, να κηλαηώ.

зашекотаты, -очў, -очешь ρ.σ.μ. 1 παρα-γαργαλίζω. 2 αρχίζω να γαργαλίζω.

зашёлка, -и θ. 1 σύρτης, περαστάρι. 2 μά-νταλο, ζυγόθυρο, μοχλός - ζάμκα μάνταλο του πύργου.

зашёлкаты ρ.σ. αρχίζω να κρούω, να χτυπώ ιιλτ. ρ. βλ. щёлкаты.

зашёлкoвать(ся) ρ.δ. βλ. защёлкнутъ(ся).

зашёлкнутъ ρ.σ.μ. κλείνω, κλειδώνω με κρό-το, μανταλώνω κουμπώνω με χαρακτηριστικό ή-χο. II -ся κλείνομαι, μανταλώνομαι.

зашемйтъ, -млў, -мйшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. зашемлённый, βρ: -лён, -ленά, -ленó ρ.σ.μ. συμπιέζω, μαγώνω. II αρχίζω να συμπιέ-ζω, να μαγώνω. II -ся συμπιέζομαι, μαγίωνο-

μαί· πλάττε -лось в двѣри το φόρεμα πιάστη-
κε στην πόρτα.

защемление, -я ουδ. συμπίεση, μάγιωμα.

защемлять(ся) ρ.δ. βλ. защемить(ся).

защипа, -ы θ. βλ. защипка (2 σημ.).

защипать, -иплѣ, -иплешь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. защипанный, βρ: -пан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
κατατσιμπώ. 2 (για ζυμάρι) ζουπώ τις άκρες.
|| -ся αρχίζω να τσιμπώ.

защипка, -и θ. 1 τσίμπημα· τσιμπιά, τσι-
μπηματιά. 2 μικρή γαζωμένη πτυχή.

защипнуть, -нѹ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.

защипнутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. τσιμπώ.

защипывание, -я ουδ. βλ. защипка.

защипывать ρ.δ. βλ. защипать, защипнуть. ||
|| -ся τσιμπιέμαι.

защита, -и θ. 1 υπεράσπιση, προάσπιση, προ-
στασία, υποστήριξη· προφύλαξη· - міра υπε-
ράσπιση της ειρήνης· взять когѠ под -у παίρ-
νω κάποιον υπο την προστασία· - интересов η
υπεράσπιση των συμφερόντων· - от солнца про-
φύλαξη απο τον ήλιο· меры социальной -и μέ-
τρα κοινωνικής προστασίας· искать -и αναζη-
τώ προστασία· стоять на -е παίρνω το μέρος,
υποστηρίζω· - диссертации υποστήριξη δια-
τριβής· без -и, без прикрѣтия (στρατ.) α-
προφύλακτα, απροκάλυπτα. 2 (στρατ.) άμυνα·
противотанковая - αντιαρματική άμυνα. 3 (νομ.)
η υπεράσπιση (οι συνήγοροι). 4 (αθлт.) άμυ-
να (οι παίχτες).

защитительный επ. της υπεράσπισης· -ая
речь αγόρευση της υπεράσπισης.

защитѣть, -щицѹ, -щитишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. защищённый, βρ: -щён, -щёнѧ, -щёнѠ ρ.σ.
μ. υπερασπίζω, -ομαι, υποστηρίζω προστατεύω·
- своё родину υπερασπίζω την πατρίδα μου· -
диссертацию υποστηρίζω διατριβή· - слабым
и угнетѣнных υποστηρίζω τους αδύνατους και
καταπιεζόμενους. || (νομ.) συνηγορώ· - обви-
няемого υπερασπίζω τον κατηγορούμενο. 2 προ-
φυλάσσω· - глаза ладонью от солнца проφυ-
λάσσω τα μάτια απο το φως του ήλιου με την
παλάμη· - от вѣтра проφυλάσσω απο τον άνεμο.
|| -ся проφυλάσσομαι· - от неприятеля про-
φυλάσσομαι απο τον εχθρό· - от холода про-
φυλάσσομαι απο το κρύο.

защитник, -а α., -ца, -и θ. 1 υπερασπι-
στής, -τρια, προασπιστής· προστατής, πρόμα-
χος. 2 (νομ.) συνήγορος, δικηγόρος υπερά-
σπισης· коллѣгия -οβ το δικηγορικό σώμα. 3
(αθлт.) παίχτης άμυνας.

защитный επ. προστατευτικός, προφυλακτι-
κός· -не лесные полосы προστατευτικές δασι-
νικές ζώνες. || **εμφρ.** - цвет το χακί χρώμα· -ая
окраска (ζωολ.) ομοχρωμία.

защитять ρ.δ.μ. 1 βλ. защитѣть. 2 (νομ.)·

υπερασπίζω. || -ся βλ. защитѣться.

защуривать(ся) ρ.δ. βλ. защурить(ся).

защурить ρ.σ.μ. μισοκλείνω τα μάτια, σκαρ-
δαμύσσω. || -ся (για μάτια) μισοκλείνομαι.

защлѣть ρ.σ. 1 αρχίζω να στριφογυρίζω. 2
αρχίζω να ιολακειεύω.

заявитель, -я α., -ница, -и θ. δηλών, -ούσα.

заявить, -явлѣ, -явишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. заявленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ. 1 δη-
λώνω· - о своём согласии δηλώνω ότι συμφω-
νώ. || ρ.μ. (παλ.) εμφανίζω, παρουσιάζω, δεί-
χνω. || εκδηλώνω· - протѣст διαμαρτύρομαι· -
о своём желаніи ειδηλώνω την επιθυμία· -
своей правѧ на что-л. προβάλλω δικαιώματα σε
κάτι· он -йл мне своё намерение ή ο своёμ
намерении αυτός μου εκμυστηρεύτηκε (φανέρω-
σε) τις διαθέσεις του. 2 αναφέρω καταθέτω он
-йл в милицію о происшествіи αυτός ανέφερε
στην αστυνομία για το συμβάν. || -ся εμφανί-
ζομαι, παρουσιάζομαι, έρχομαι.

заявка, -и θ. 1 δήλωση. 2 αίτηση, ζήτηση,
παράκληση· сдѣлать -у κάνω αίτηση, ζητώ· -
на билѣты ζήτηση εισιτηρίων· концерт по -ам
радиослѹшателей συναυλία κατά παραγγελία των
ραδιοακροατών.

заявление, -я ουδ. 1 δήλωση επίσημη. || ει-
δήλωση, έκφραση. 2 αίτηση, παράκληση· по-
дать - δίνω αίτηση.

заявлять(ся) ρ.δ. βλ. заявить(ся).

заявочный επ. δηλωτικός· δηλωμένος, ζητη-
μένος.

заядливъ επ. μανιώδης, φανατικός, ξεροελ-
λαμένος.

заякорить ρ.ο. αγκυροβολώ.

заяривать ρ.δ. (απλ.) παίζω, τραγουδώ ιιλπ
με ζήλο, ζωντάνια, ένθερμα.

заяц, зайца α. 1 λαγός. || γούνα λαγίσια. 2
βλ. зайчик (2 σημ.). || **εμφρ.** ёхать -ем τα-
ξιιδεύω λαθραία (χωρίς εισιτήριο), ως λαθρο-
πιβάτης· гоняться (ή гнѧться) за двумя
зайцами κυνηγώ ταυτόχρονα δυο δουλειές ή
бѧзь ταυτόχρονα δυο σκοπούς· за двумя -ами
погоняишься, ни одного не поймѧешь (παρμ.) ό-
ποιος κυνηγά δυο λαγούς δεν πιάνει κανένα·
одним ударом двух -ев убѣть м' ένα σμπάρο
δυο τρυγόνια (για ταυτόχρονες επιτυχίες).

заячий, -ья, -ѣ επ. 1 λαγίσιος· - мех ла-
γίσια γούνα. 2 δειλός, κιοτής. || **εμφρ.** -чьѧ
капустѧ (βοτ.) σόγχος, τσόχος, ζοχος, γαλα-
ταίδα· -чьѧ губѧ λαγοχειλία.

званіе, -я ουδ. 1 τίτλος· - герѧ Советс-
кого Соѹза τίτλος του ήρωα της Σοβιετικής Έ-
νωσης· учённое - επιστημονικός τίτλος· по-
чѣтное - τιμητικός τίτλος· графское - ο τίτ-
λος του κόμη· княжеское - ο τίτλος του πρί-
γκιπα. || βαθμός, αξίωμα· вѠинское - στρατι-

ωτικὸς βαθμὸς ἢ υπηρεσιακὴ θέσις. 2 (παλ.) ὄνομα, ονομασία. 3 κοινωνικὸ στρώμα, κοινωνικὴ κατάσταση· **мещанское** - μικροαστικὸ στρώμα· **духовное** - κλήρος, ἡγερατεῖο· **низкое** - κατώτερο κοινωνικὸ στρώμα· **люди всякого** - ἄνθρωποι ὅλων των στρωμάτων. || **εμφρ.** **одно** - **осталося** (απλ.) μόνον τὸ ὄνομα ἀπόμεινε (χάθηκε ἡ αἴγλη κ.τ.τ.)· **и -я нет** οὔτε τὸ ὄνομα δὲν ἔμεινε (εξαφανίστηκε εντελῶς).

званный ἐπ. 1 (προσ)καλεσμένος, προσκεκλημένος. 2 ἐπίσημος (για γεύμα, ἐσπερίδα κλπ.).

звательный ἐπ. στις **εμφρ.**: - **падѣж** ἢ **-ая** φόρμα ἢ κλητικὴ πτώσις.

звать, **зову́**, **зовѣшь**, παρλθ. χρ. **звал**, **-лѣ**, **звало**, παθ. **μτχ.** παρλθ. χρ. **званный**, **вр:** **зван**, **звана́**, **звано** ρ.δ.μ. 1 καλῶ, φωνάζω· **на по́мощь** καλῶ σε βοήθεια. || **προσκαλῶ**· - **к себѣ в гóсти** προσκαλῶ στο σπίτι μου σαν φιλοξενούμενο· - **на свѣдѣбу** καλῶ στο γάμο. 2 **ονομάζω**, **ονοματίζω**· **его́ зову́т аристократа́м** τον φωνάζουν αριστοκράτη. || **ἀπρόσ. как вас зову́т?** πῶς σας λένε; **меня́ зову́т Алекса́ндр** με λένε Αλέξανδρο. || **-ся** **ονομάζομαι**, καλούμαι, λέγομαι.

звезда́, **-ѣ**, πλθ. **звѣзды** θ. 1 ἀστέρι, ἀστρο, ἀστέρας· **падающая** - διαττόντας ἀστέρας, ἀστροβολίδα, πεφτάστρι· **неподви́жная** - ἀπλανής ἀστέρας· **полю́рная** - πολικὸς ἀστέρας· **у́тренняя** - ο ἀυγερινός· **вечѣрняя** - ο ἀποσπερίτης· **не́бо**, **усе́янное** - **ами** ουρανός ἀστερόεις. || **κάθε** τι πού ἔχει σχῆμα ἀστερίου· **пя́тиконѣчная** - τὸ πεντάλοφα· **ма́ршальская** - τὸ στραταρχικὸ ἀστέρι (παράσημο). || **προσωπικότητα**· - **лю́бви́** ἀστρο τῆς ἀγάπης. || ἀσπρο σημάδι στὸ μέτωπο ἀλόγου· **ко́нь с бѣлой -о́й** **на лбу** ἀστεράτο ἀλόγο (μπάλης). || **εμφρ.** **морская́** - τὸ εχινόδερμο, ἀστερίας· **до -ѣ** **ως** τὸ βράδυ, ὥσπου νὰ βγουν τ' ἀστέρια· **-и с не́ба хватѣет** πιάνει πουλιά στον αέρα (ικανότατος)· **он родилсѣя под счастливо́й -о́й** αὐτός εἶναι σαζατογεννημένος (τον πάει ἡ τύχη)· **экра́на** ἀστέρι τοῦ κινηματογράφου· **счита́ть**· **-и** **μετρώ** τ' ἀστρο (χάσιω)· - **па́дучая** (παλ.) **μετέωρο**.

звездану́ть ρ.σ.μ. (απλ) **χαστουκίζω**, δίνω σφαλιάρα, ἀστράφτω (μπάτσω).

звѣздный ἐπ., **вр:** **-днѣст**, **-а**, **-о**. 1 **βλ.** **звѣздный**. 2 **μτφ.** (παλ.) **σπινθηροβόλος**, **λαμπερός**.

звѣздиться, **-йтсѣя** ρ.δ. (παλ.) 1 **γεμίζω** με ἀστέρια, γίνομαι ἀστερώδης. 2 **σπινθηρίζω**.

звѣздный ἐπ. 1 **αστρικός**, **ἀστρινός**· - **свѣт** **αστροφεγγιά**. 2 **έναστρος**, **ἀστεροπληθής**, **-βρισης**, **ἀστερόεις**: **-оѣ** **не́бо** **έναστρος** **ουρανός**. || **εμφρ.** - **год** **αστρικὸ** **έτος**· - **дождь** **βροχή** **διαττόντων** **αστέρων**.

звѣздообразный ἐπ. **αστεροειδής**.

звѣздопад, **-а** α. **πτώση** (βροχή) **διαττόντων** **αστέρων**.

звѣздоцѣт, **-а** α. 1 (παλ.) **αστρολόγος**, **αὐτός** **που** **προλέγει** **τὴ** **μοῖρα** **με** **τ'** **ἀστέρια**. 2 **ουρανοσκοπός** (ψάρι).

звѣздочка, **-и** θ. **αστεράκι**. || **αστερίσκος** (σημάδι).

звѣздчатый ἐπ. 1 **αστεροειδής**. 2 (παλ.) **λαμπερός**, **σπινθηροβόλος**.

звенѣть ρ.δ., **μτχ.** **ενεστ.** **звенѣющий**; (για **μέταλλα**) **ηχώ**, **κροτώ**, **κροταλίζω**· **σημαίνω**, **χτυπῶ**· **κουδουνίζω**· - **шпóрами** **κροταλίζω** **με** **τα** **σπιρούνια**· - **монѣтами** **κροταλίζω** **με** **τα** **κέρματα**· **колокольчик** **-йт** **το** **καμπανάκι** **χτυπά**· **-йт** **струны** **гитары** **ηχούν** **οι** **χορδές** **τῆς** **κιθάρας**· **-йт** **голоса́** **ηχούν** **οι** **φωνές**. || **εμφρ.** **в уша́х** **-йт** **τ'** **αυτιά** **βουίζουν**.

звенó, **-ѣ**, πλθ. **звѣнья**, **-ев** ουδ. 1 **κρίκιος**, **δακτύλιος**· **-бѣя** **цепи́** **οι** **κρίκοι** **τῆς** **αλυσίδας**. || **τμήμα**, **μέρος** **ομοειδές**, **ομοιότυπο**. 2 **ομάδα**, **γκρουπ**· **пионерское** - **πιονέρινη** **ομάδα**. || **μτφ.** **πυρήνας**. || (στρατ.) **σημῆνος**.

звенóвѣи ἐπ. **τῆς** **ομάδας**.

звенѣвѣи ἐπ. **τῆς** **ομάδας**. || **ουσ.** **α.** - **и**. θ. **-ѣя** **ομαδάρχης**, **-ισσα**.

звенѣющий ἐπ. **απο** **μτχ.** **ηχηρός**, **οξύηχος**.

зверѣк, **-рѣкѣ** **и**. **зверóк**, **-рѣкѣ** α. **θηρίδιο**.

зверѣнок, **-нка** α., πλθ. **-рѣята**, **-рѣят**; **νεογνό** **θηρίο**· **θηρίδιο**.

зверѣный, **-а** α. **βλ.** **зверѣнок**.

зверѣть, **-ѣю**, **-ѣешь** ρ.δ. **εξαγριώνομαι**, **αγριεύω**, **θεριεύω**, **γίνομαι** **θεριό**, **εξοργίζομαι**.

зверѣна, **-и** θ. (απλ.) **μεγάλο** **θηρίο**· **θεριό**.

зверѣнец, **-нца** α. (παλ.) **θηριοτροφείο**.

зверѣнный ἐπ. 1 **του** **θηρίου**· **-не** **следѣи** **ίχνη** **θηρίου**· **-не** **кóгти** **νύχια** **θηρίου**. 2 **μτφ.** **σιληρός**, **θηριώδης**, **ιτηνώδης**· **-не** **инстинкты** **ιτηνώδη** **ένστικτα**· **-ая** **не́нависть** **άγριο** (θανάσιμο) **μίσος**. || **υπέρμετρος**, **υπερβολικός**· **-ая** **тоска́** **σπαραγμός**. || **εμφρ.** - **стиль** (ἢ **ορνάμεντ**) **θήρεια** **γραφή**.

зверобóй¹, **-я** α. **κυνηγός** **φώκης**, **τριχοφόρου**, **πολικού** **δελφινιού** **и**. **άλ.**

зверобóй², **-я** α. 1 (βοτ.) **τὸ** **υπερικό**, **θηριόχορτο**. 2 **εἶδος** **βότκας**.

зверобóйный¹ ἐπ. **κυνηγετικός**· **αλιευτικός**· **-оѣ** **судно** **αλιευτικὸ** **σκάφος** (για **φώκη**, **τριχοφόρο** κλπ.)· - **про́мысел** **ἡ** **θηριευτικὴ**.

зверобóйный² ἐπ. **του** **υπερικού**, **απο** **υπερικό**. **зверова́ть**, **-рѣю**, **-рѣешь** ρ.δ. (διαλι.) **θηρεύω**, **κυνηγῶ**.

зверова́дный ἐπ. **θηριόμορφος**, **θηριώδης**.

зверова́д, **-а** α. **θηριότροφος**,

зверова́дство, **ουδ.** **θηριοτροφείο**.

зверова́дческий ἐπ. **θηριοτροφικός**· **-ая** **φέ-**

ρμα θηριοτροφείο· - совχός 'σοβχόζικο' θηρι-
οτροφείο.

зверовой επ. του θηρίου, για θηρία· -де
μέστο κυνηγότοπος· -ая τροπά μονοπάτι άγριων
ζώων· -ая οχότα κυνήγι άγριων ζώων· -ая из-
бўшка σπιτάκι των κυνηγών (στα δάση, βουνά).
|| κυνηγετικός, θηρευτικός· -ая собáка κυνη-
γετικό σκυλί.

зверовщик, -á α. κυνηγός άγριων θηρίων.

зверок βλ. зверёк.

зверолов, -а α. ποδαγρός, θηρευτής.

звероловный επ. κυνηγετικός, θηρευτικός.

звероловство, -а ουδ. κυνήγι, θήρα.

зверообразный επ. θηριόμορφος· κτηνώδης.

звероподобие, -я ουδ. θηριομορφία.

звероподобный επ., βρ: -бен, -бна, -бно;
θηριώδης.

зверосохός, -а α. θηριοτροφείο του σοβχόζ.

звероферма, -н θ. θηριοτροφείο.

зверски επίρ. θηριώδεια, κτηνώδεια, άγρια.
|| υπερβολικά· я - голоден είμαι φόφιος (πε-
θαίνω) απο την πείνα.

зверский επ. 1 βλ. звериный. 2 θηριώδης,
άγριος, σιληρός, θηριόψυχος, απάνθρωπος. 3
υπερβολικός, πολύ δυνατός, γερός· - аппетит
κυνορεξία· -ая жарá υπερβολική ζέστη.

зверство, -а ουδ. 1 θηριωδία, κτηνωδία, α-
γριότητα, απανθρωπία. 2 πράξη θηριώδης.

зверствовать, -твую, -твуеть ρ.δ. διαπράτ-
τω θηριωδίες, ωμότητες.

зверушка κ. **зверёшка**, -и θ. μικρό θηρίο,
θηρίδιο.

зверь, -я, γεν. πλθ. -ей α. 1 θηρίο, θε-
ριό, άγριο ζώο· хищный - αρπакτικό ζώο· пуш-
ной - άγριο ζώο με δέρμα για γούνα· дикие -и
άγρια θηρία· плотоядные -и σαρκοβόρα (σαρ-
κοφάγα) ζώα· красный - ξανθό ζωο (ελάφι). 2
μτφ. κτήνος, ζώο· это -, а не человек αυτός
είναι θηρίο κι όχι άνθρωπος. || **εμφρ.** смо-
тréть -ем αγριοκοιτάζω· будить в ком -я зу-
пνώ σε κάποιον τα άγρια ένστικτα.

зверьё, -я ουδ. (αθρσ.) τα άγρια ζώα, τα
θηρία.

зверёга, -и α. κ. θ. (απλ.) 1 θηρίο, ά-
γριο ζώο. 2 βλ. зверь (2 σημ.).

звон, -а α. 1 ήχος, κρότος (μετάλλου, γυα-
λιού)· - шпор κροτάλισμα των σπιρουινών· -
колоколóв καμπάνισμα, καμπανοκρουσία· похо-
рónный - πένθιμη καμπανοκρουσία· - в ушах
βούισμα των αυτιών· слышал -, да не знает.
где он (παρμ.) άκουσε κάτι, μα δεν ξέρει τι
και πως. 2 κουτσομπολιό. || **εμφρ.** -у задáть
(απλ.) μαλώνω, καταδιάζω· δέρνω.

звонáрь, -я α. 1 κωδοнокρούστης. 2 μτφ.
κουτσομπόλης· φλύαρος.

звонить ρ.δ. 1 χτυπώ, βαρώ, σημαίνω. 2

διαδίδω, φημολογώ, κουτσομπολεύω. 3 τηλε-
φωνώ, καλώ στο τηλέφωνο, παίρνω τηλέφωνο. ||
εμφρ. - во все колоколá κοινολογώ, διαλαλώ,
διακυρήσσω σ' όλους τους τόνους. || - ся κου-
δουνίζω, χτυπώ το κουδούνι της πόρτας.

звонкий επ., βρ: -нок, -нкá, -нко ηχηρός·
-ая пёсня ηχηρό τραγούδι· -ие гoлoсá ηχηρές
φωνές· - поцелуй σιαστό φιλί· -ие соглáсные
ηχηρά σύμφωνα. || **εμφρ.** -ая монéта τα κέρμα-
τα· -ая фpáза μπομπώδεις φράσεις, παχιά λό-
για.

звонко επίρ. ηχηρά.

звонковый επ. του κουδουνιού· -ая κнóпка
το κουμπί του κουδουνιού.

звонкоголосый επ., βρ: -лός, -а, -о λα-
μπρόφωνος, εύηχος, οξύηχος.

звонкость, -и θ. ηχηρότητα.

звонница, -н θ. ιδιαίτερο είδος καμπανα-
ριού κατά εκκλησία.

звонок, -нкá α. 1 κουδούνι· председáтель-
ский - το προεδρικό κουδούνι· дверной - το
κουδούνι της πόρτας· электрический - ηλε-
κτρικό κουδούνι· раздался - χτύπησε (σήμανε)
το κουδούνι· - в телефóном аппарáте κουδού-
νι τηλεφώνου· даватъ - χτυπώ το κουδούνι.

звончатый επ., βρ: -чат κ. -чát, -а, -ο;
(λι. ποίηση) ηχητικός, ηχογόνος· ηχηρός.

звук, -а α. ήχος· αχή, αχός· слáбый - α-
δύνατος ήχος· монотóнный - μονότονος ήχος·
музыкальный - μουσικός ήχος· - гoлoсá ήχος
φωνής· стрáнный - παράξενος ήχος· - вóстре-
ла η εκπυροσοκρότηση· глáсный - το φωνήεν·
соглáсный - το σύμφωνο· чýстный - καθαρός ή-
χος· посторóнный - (ράδιο) παράσιτα· изда-
ватъ - ηχώ, αναδίδω, επέμπω ήχο· ни -а ού-
τε λέξη (δεν πρόφερε)· скóрoсть -а ταχύτητα
ήχου· под -и мýзыка υπό τους ήχους της μου-
σικής. || φθόγγος· -и и бýквы φθόγγοι και
γράμματα. || **εμφρ.** пустóй - κούφια λόγια, α-
ερολογήματα· ни -а ούτε τσιμουδιά, απόλυτη
σιγή.

звуковик, -á α. μηχανικός ηχοληφίας, φω-
νοληφίας.

звукový επ. ηχητικός· -ая волна ηχητικό
κύμα· -ие колебáния ηχητικές ταλαντώσεις· -
фильм ομιλούσα ταινία· -де кино ομιλών κινη-
ματογράφος· - сигнал ηχητικό σήμα· - метод
φωνητική μέθοδος (διδασκαλίας).

звукoсπpоизвeдéние, -я ουδ. αναπαραγωγή
ήχου, ηχογράφηση.

звукoсπpоизвoдýющий επ. της αναπαραγωγής
ήχου· - аппарат συσκευή αναπαραγωγής ήχου.

звукoзaписывающий επ. ηχογραφικός, φωνο-
γραφικός· - аппарат ηχογραφική συσκευή.

звукoзáпись, -и θ. ηχογράφηση· φωνοληφία.

звукoизоляциóнный επ. της ηχητικής μόνω-

σης, αλεξιθόρουβος.

звукоизоляция, -и θ. μονωτική ουσία ήχου.

звукомаскировка, -и θ. ηχητικό καμουφλάζ.

звукометрический επ. ηχομετρικός.

звукометрия, -и θ. ηχομετρία.

звуконепроницаемость, -и θ. το αδιαπέραστο από τον ήχο, μόνωση του ήχου.

звуконепроницаемый επ. μονωτικός του ήχου, αδιαπέραστος από τον ήχο· αλεξιθόρουβος.

звукооператор, -а α. μηχανικός φωνοληψίας, οπερατέρ.

звукооператорский επ. του μηχανικού φωνοληψίας.

звукоспись, -и θ. (φιλεγ., μουσ.) ευφωνία.

звукопоглощающий επ. απορροφητικός ήχου.

звукопоглощение, -я ουδ. απορρόφηση ήχου.

звукотражение, -я ουδ. ονοματοποιία, ονοματοποίηση, μίμηση ήχου.

звукотражатель, -я α. ονοματογράφος, ονοματοποιός.

звукотражательность, -и θ. ονοματοποιία.

звукотражательный επ. ο μιμούμενος τον ήχο. || (γλωσ.) ονοματοποιητικός· -не слова ονοματοποιητικές λέξεις.

звукотроводимость, -и θ. βλ. **звукотроводность**.

звукотроводность, -и θ. ηχητική αγωγιμότητα.

звукотроводный επ. καλός αγωγός ήχου.

звукотроницаемость, -и θ. διαπερατότητα ηχητική.

звукотроницаемый επ. διαπερατός από τον ήχο.

звукоряд, -а α. (μουσ.) μελωδικοί συνεισφορές φθόγγοι.

звукосниматель, -я α. βλ. **адаптер**.

звукосочетание, -я ουδ. συνδυασμός ηχητικός.

звукоулавливатель, -я α. συσμευή ακουστική.

звукоулавливающий επ. από μηχαν. ηχοληπτικός, φωνοληπτικός.

звукоуловитель, -я α. βλ. **звукоулавливатель**.

звукосиление, -я ουδ. ενίσχυση ήχου.

звукосилитель, -я α. ενισχυτής ήχου.

звучание, -я ουδ. ήχηση.

звучать, -чү, -чійшь, μηχαν. ενεεστ. **звучающий** ρ.δ. 1 ηχώ, σημαίνω· **κόλοкол** -ίτ ηχεί η καμπάνα. 2 αντηχώ, αντιλαλώ· -άτ **голосά** αντιλαλούν φωνές. || είμαι εύηχος, έχω φωνή· **роль** -ίτ **неважно** το πιάνο δεν έχει και τόσο καλή φωνή. || μηχαν. εμφανίζομαι, φαίνομαι, προβάλλω, διακρίνομαι· **в вопросе** -ίτ **сомнение** στο ερώτημα φαίνεται κάποια αμφιβολία· **в её голосе** -ίτ **радость** στη φωνή της διακρίνε-

ται η χαρά· **это** -ίτ **фальшиво** αυτό είναι φανερό ψέμα. || κάνω την εντύπωση συμπίπτω με· **это утверждение** -ίτ **совсем не по-марксистски** αυτή η άποψη δεν είναι καθόλου μαρξιστική. || **εμφρ.** - **в ушах** (в **памяти**, в **сердце**) ηχώ ακόμα στ' αυτιά, διατηρούμαι ακόμα στη μνήμη, δεν ξεχνιέται.

звучающий επ. από μηχαν. ηχητικός· - **буи** σημαντήρας (σημαδούρα) με κουδούνι.

звучно επίρ. ηχηρά, ηχητικά.

звучность, -и θ. ηχητικότητα, ηχηρότητα· ευηχία, ευφωνία.

звучный επ., βο: -чен, -чна, -чно ηχητικός, ηχηρός· - **колокольчик** ηχηρό κουδουνάκι· - **смех** ηχηρό γέλιο. || εύηχος, εύφωνος· -οε **слово** εύηχη λέξη.

звяк, -а α. 1 (απλ.) ήχος, κρότος (μετάλλου ή γυαλιού). 2 (επιφ. με σημ. κατηγορ.) κρακ.

звяканье, -я ουδ. κρότηση, κρότημα, κρούση· **κουδούνισμα**· - **кляцями** κρότηση με κλειδιά· - **шпор** κρότηση σπιρουινών.

звякать ρ.δ. βλ. **звякнуть** (1 σημ.).

звякнуть ρ.σ. (για μέταλλα κ. γυαλιά) ηχώ, κροτώ, κουδουνίζω, βροντώ. || κρούω, χτυπώ. 2 (απλ.) τηλεφωνώ, κουδουνίζω· **звякни мне, когда решишь уехать** πάρε με τηλεφωνόταν αποφασίσεις να φύγεις.

зги στις εμφρ: (**ни**) - **не видно** (ή **не видать**) καθόλου δε βλέπω.

здание, -я ουδ. κτίριο, οικοδόμημα· **ίδρυμα**· **новое** - καινούριο κτίριο· **общественное** - κοινωνικό ίδρυμα· **каменное** - λιθόκτιστο οικοδόμημα.

здесь επίρ. εδώ, σ' αυτό το μέρος, ενταύθα, ενθάδε· **кто** -? ποιος είν' εδώ; - **никогд** **нет** εδώ δεν είναι κανένας· - **и там** εδώ και 'κει· - **погребён такой** -το εδώ κείται τάδε· || σ' αυτή την περίπτωση, σ' αυτό το σημείο· - **председатель прервал обвиняемого** εδώ ο πρόεδρος διέκοψε τον κατηγορούμενο.

здешний -я, -ее επ. ο εδώ· -ие **условия жизни** οι εδώ συνθήκες ζωής. || **ντόπιος**· - **житель** ντόπιος κάτοικος.

здороваться ρ.δ. χαιρετώ, χαιρετίζω, χαιρετιέμαι· - **за рүкү** χαιρετώ με χειραφία· - **кивком головá** χαιρετώ με νεύμα του κεφαλιού.

здоровенный επ. (απλ.) 1 γερός, δυνατός, ρωμαλαίος. 2 τεράστιος, πελώριος· - **ая дуо́йна** πελώρια μαγκούρα.

здороветь ρ.δ. γερεύω, δυναμώνω.

здоровёхонек κ. **здоровёшенек**, -нька, -нько κατάγερος, υγιέστατος άνθρωπος.

здоровила, -ы α. (απλ.) άνθρωπος πολύ δυνατός, θεοδύναμος, ρωμαλέος, εύρωστος.

здоровиться, -ится ρ.δ. απρόσ. **как** -ится?

πως έχει (πάει) η υγεία; не очень -ится δεν πάει και καλά η υγεία.

здорово επίρ. (απλ.) 1 πολύ· γερά, δυνατά· ονή вчера - **впили** αυτοί χτες ήπιαν πολύ· мы - **проголодали** εμείς πεινάσαμε πολύ. 2 καλά, έντεχνα· επιθήδεια· - **сделано** είναι καλοφτιαγμένο.

здорово επίφ. (απλ.) γειά σου (σας)· - **земляк** γεια σου πατριώτη· - **ребята** γειά σας παιδιά. || **εμφρ.** - **живёшь (живёте)!** (απλ.) γειά σου (σας)! (за) - **живёшь** (απλ.) χωρίς καμιά αιτία, χωρίς τίποτε, στα καλά καθούμενα.

здорово επίρ. υγιώς. || ως κατηγ. είναι καλό για την υγεία· **это для вас** - αυτό είναι ωφέλιμο για την υγεία σας· **дétям** - **спать** на **вóздyх** για τα παιδιά είναι καλό το να κοιμούνται στο ύπαιθρο.

здоровость, -и θ. υγιεινότητα.

здоровущий επ. (απλ.) 1 εύρωστος, ρωμαλέος. 2 πελώριος, τεράστιος.

здоровый επ., βρ: -р0в, -а, -ο υγιής, γερός· ζηηρός· - **организм** γερός οργανισμός· - **вид** ζωηρή όψη· в -ом теле - **дух** γερό μυαλό σε γερό κορμί (vous υγιής εν σώματι υγιεί). || **μτφ.** σωστός, λογικός, ορθός· -**ая** **политика** σωστή πολιτική· -**ая** **критика** σωστή κριτική· -**ая** **идея** σωστή ιδέα (σιέψη). 2 υγιεινός· -**ая** **пища** υγιεινή τροφή· - **вóздyх** καθαρός αέρας. 3 ουσ. ρωμαλέος, εύρωστος, εύεντος, γερός. 4 (με σημ. κατηγ.) ακούραστος· επιθήδειος, ικανός. 5 (απλ.) δυνατός, ισχυρός. || **εμφρ.** **бyдь -0в!** α) χαίρετε, αντίο, γεια σας! β) (μετά απο φтάρνισμα) υγεία! γ) (στην πρόποση) στην υγεία σας! βίβα! по добрý по -**вy** με το καλό· **убирайтесъ** по добрý по - **вy** φύγετε απ' εδώ με το καλό.

здоровье, -я ουδ. υγεία· **слабое** - καχεξία· **крепкое** - ευεξία· **беречь** - **проφyλάσσω** την υγεία· не **беречь** - **αδιαφορώ** για την υγεία· **кyшайте на** - **τρώγετε** καλό **νά** 'χετε· **за вáше** - (στην πρόποση) στην υγεία σας· **как вáше** -? πως είναι η υγεία σας; πως είστε; πως έχετε; τι κάνετε; πως πάτε απο υγεία; κ.τ.τ.

здоровик, -á α., -чка, -и θ. άντρας κατάγερος· γυναίκα κατάγερη.

здравне, -я ουδ. (παλ.) βλ. **здоровье**. || **εμφρ.** **во** - (παλ.) στην υγεία· - **желáю** (παλ.) σας ευχόμεστε υγεία (απάντηση κατωτέρων αξιωματιών σε χαιρετισμό ανωτέρου)· **начáть за** -, **а** **кóнчить** ή **свестй** за **упокóй** αρχίζω με γέλια και τελειώνω με κλάματα, αρχίζω με το καλό και τελειώνω με το κακό (για συνομιλία, τραγούδι κ.τ.τ.).

здравница, -и θ. πρόποση· προσφώνηση· **про-**

возгласить -**y** **кого-н.** **пίνω** στην υγεία κάποιου.

здравница, -и θ. θεραπευτήριο, ανατορίο· σπίτι ανάπαυσης· - **для тyберкyлезных** φθισατρείο.

здраво επίρ. υγιώς, υγιεινώς. || ορθώς -ά, σωστά.

здравомыслие, -я ουδ. ορθή σιέψη· ευθυκρισία.

здравомыслящий επ. ο υγιώς σκεπτόμενος, λογικός, γνωστικός.

здравоохранение, -я ουδ. δημόσια υγεία, υγιεινή· **министёрство** -я **υπουργείο** υγιεινής **óрганы** -я υγειονομικά όργανα (γιατροί, νοσοκόμοι κλπ.).

здравоохранительный επ. υγειονομικός· -**не мероприятия** υγειονομικά μέτρα.

здравость, -и θ. λογικότητα· σωστότητα.

здравотдел, -а α. υγειονομικό τμήμα.

здравпункт, -а α. υγειονομικό κέντρο.

здравствование, -я ουδ. ευεξία.

здравствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. 1 υγιαίνω· ευεκτώ. 2 προστι. -**ствуй(те)** υγιάινε(τε), γειά σου (σας). 3 προστι. -**ствуй(те)** επιφ. (απλ.) α-ά, αμπώς, μωρέ τι λές, ωρίστε μας, νάτος μας, νάτη μας κ.τ.τ. || **εμφρ.** **да -ствует!** ζήτω! **да -ствует мир во всём мйре!** ζήτω η ειρήνη σ' όλον τον κόσμο.

здравный επ., βρ: **здрав**, -а, -ο. 1 λογικός, σωστός, σφύρονας, ορθόφρονας· - **ум** ή **мысль** κοινός νους, συνήθης αλλά υγιής σιέψη. -**ое сyждénие** η κοινή αλλά σωστή κρίση. 2 (παλ.) υγιής, γερός. || **εμφρ.** **здрав и невредлйм** σώος και αβλαβής· в -ом **уме** и **твёрдой** **пáмyти** με εχεφροσύνη (ορθοφροσύνη) και σταθερότητα.

зёбра, -и θ. ζέβρα, όναγρος.

зёбровый επ. της ζέβρας, του όναγρου.

зёбу άιλ. ζεβού κ. ζεμπού (ινδιικό βόδι).

зев κ. (απλ.) **зёв**, -а α. 1 **φάρυγγας**. 2 **στόμα**. || **μτφ.** **στόμιο**, **οπή**, **τρύπα**.

зевáка, -и α. κ. θ. **χάχας**, **χαζός**.

зевáнье, -я ουδ. **χασμούρημα**, **χάσμηση**.

зевáтельный επ. **χασμουρίστικος**· -**ая** **сýдор0га** **χασμουρίστικος** **σπασμός**.

зевáть ρ.δ. 1 **χασμουριέμαι**, **χασμώναι**. 2 **χαζεύω**, **χάσιω**· - **по сторонáм** **χαζεύω** **εδώ** και **κει**. 3 (διαλι.) **φωναζώ**, **κραυγάζω**. || -**ся** **απρόσ.** βλ. ρ. ενεργ. φ.

зевáют ρ.σ. βλ. **зевáть** (1 σημ.).

зев0к, -вкá α. 1 **χασμούρημα**, **χάσμημα**. 2 (απλ.) **απροσεξία**, **λάθος**.

зев0та, -и θ. **χάσμημα**, -ση, -μούρημα, -ητό. **зейгер0вание**, -я ουδ. **διαχωρισμός** με θερμότητα.

***зейгер0вать**, -рýю, -рýешь ρ.δ.и. (τεχ.) δι-

αχωρίζω με θερμότητα.

зеландец, -дца α. -дка, -и θ. Ζηλανδός, -ή.

зеландский επ. ζηλανδικός.

зеленение, -я ουδ. πρασίνισμα.

зеленеть ρ.δ. 1 πρασινίζω, γίνομαι ή είμαι πράσινος. || κίνω τι πράσινο. || εξοργίζομαι πολύ. - от злости πρασινίζω απο το κακό. 2 καλύπτομαι απο πρασινάδα. орнза и медь от времени -πт ο μπρούντζος και ο χαλκός απο τον καιρό πρασινίζει. хлеб -ет το ψωμί πρασινίζει (μουχλιάζει). в глазах -ет τα μάτια πρασινίζουν (θαμπώνουν). || -ся: πρασινίζω, φαίνομαι πράσινος.

зеленить ρ.δ.μ. πρασινίζω, χρωματίζω πράσινο.

зеленый επ. χορταρικός, των πράσινων, κηπευτικός. -ая лавка μανάβικο. λαχανοπωλείο.

зеленоглазый επ. βρ: -глаз, -а, -ο πρασινομάτης. - кот πρασινομάτης γάτος.

зеленность, -и θ. το πράσινο, η πράσινη χροιά, πρασινάδα.

зеленушка, -и θ. 1 χλωρίδα, φλώρος (ωδιό πτηνό). 2 φάρι πρασινωπό. 3 πράσινη μύγα.

зеленца, -я θ. (απλ.) 1 βλ. зeлeнь (1 σημ). 2 χρώμα πρασινωπό.

зеленчик, -я α., -ца, -и θ. μανάβης, -ισσα, λαχανοπώλης, -ήτρια.

зелёный επ., βρ: зeлeн, -я, -ο. 1 πράσινος. - цвет πράσινο χρώμα. -ая ткань πράσινο ύφασμα. 2 χλωρός. - корм χλωρή τροφή ζώων, χλωρό χορτάρι. -не фасóли χλωρά φασόλια. -не щи λαχανόσουπα από σπανάνια, ξυνήθρες ή τσουνιδίες. - борщ λαχανόσουπα με φρέσκο κρεμμυλόλαχανο. 3 άγουρος, άωρος, ανωρίμαστος, αγίνωτος, αγουρμαστος. 4 μτφ. νέος, άπειρος. - юнeц άπειρο παλιάρι. || **саф.** -не насажeния δευτροφυτείες. -ая тоска (ή скýка) πίκρα, θλίψη, οδύνη, φαρμάκι. - стол πράσινο τραπέζι (με πράσινη τσόχα για παιγνίδι). -ая ýлица α) ανοιχτός (ελεύθερος) δρόμος για μεταφορικά μέσα. β) мтφ. ανοιχτός δρόμος (χωρίς εμπόδια). γ) (προεπανσ.) είδος τιμωρίας (ο τιμωρούμενος περνούσε ανάμεσα απο δυο σειρές στρατιωτών, που κρατούσαν χλωρές βέργες και χτυπούσαν τον τιμωρούμενο). - чай πράσινο τσάι.

зeлeнь, -и θ. 1 (αθρσ.) πρασινάδα. γλόη, φύλλωμα. тут мaлo -и eдw έχει λίγη πρασινάδα. 2 (αθρσ.) χόρτα φαγώσιμα. ζαρζαβατινά. 3 το πράσινο χρώμα, πράσινος χρωματισμός. || πρασινωπή χροιά του προσώπου. 4 πράσινο στρώμα, οξύεωση. медь покрýлась -бю ο χαλκός επικάστηκε απο πρασινάδα. хлеб покрýлся -бю το ρομί πρασίνισε (μούχλιασε). 5 πράσινη μπογιά.

зеленя, -ей πλθ. (διακλι.) φύτες δημητρι-

αίων.

зелó επίρ. (παλ. κ. αστείο) 1 πολύ, αρκετά. 2 παλαιό σλαβικό γράμμα προφερόμενο όπως το „з“.

зeльe, -я, γεν. πλθ. -лий, δοτ. -льям. 1 χόρτο δηλητηριώδες. 2 (παλ.) βότανο, φίλτρο. любóвное - φάρμακο της αγάπης (φίλτρο). || απλ. καφές, τσάι, καπνός κ.τ.τ. || βότνια ή κρασί απο ψωμί. 3 (παλ.) άνθρωπος κακεντρεχής. 4 (παλ.) μαπαρούτη.

***зeльц**, -а α. σαλτσιότο, σαλάμι.

земeльный επ. 1 της γης, γήινος. έγγειος. - участок γήπεδο, κτήμα, οικόπεδο. - надел κλήρος, κομμάτι γης. - налог έγγειος φόρος. - фонд έγγεια ιδιοκτησία, γεωκτησία. 2 αγροτικός. -ая рефóрма αγροτική μεταρρύθμιση. -ая рeнта έγγεια πρόσοδος. -οе законодaтельство αγροτική νομοθεσία. -ая ошýина αγροτική κοινότητα. - кодекс αγροτικός κώδικας. - банк αγροτική τράπεζα. -ая сóбст-венность γεωκτησία. - кредит αγροτική πίστωση.

зeмeц, -мца α. παράγοντας του ζεμιστβ.

землевед, -а α. γεωπόνος.

землеведение, -я ουδ. γεωφυσική (επιστήμη).

землевлaдeлец, -льца α., -лица, -и θ. γαιοκτημόνας. крупный - μεγάλος γαιοκτημόνας.

землевлaдeльчeский επ. κτηματικός. -ие доходы κτηματικά έσοδα.

землевлaдeние, -я ουδ. γαιοκτησία.

землeдeлец, -льца α. αγρότης, γεωργός, καλλιεργητής.

землeдeлие, -я ουδ. 1 γεωργία. 2 γεωπονική επιστήμη, γεωπονία.

землeдeльчeский επ. αγροτικός, γεωργικός. -ая машýна αγροτική μηχανή. - район αγροτική περιοχή.

землекóп, -а α. σιαφτιάς, σιαφεάς.

землекóпный επ. σιαφευτικός, σιαπτικός. - инструмент σιαπτικό εργαλείο. -не работы σιαφευτικές δουλειές.

землемeр, -а α. γεωμέτρης, γεωδαίτης. χωρομέτρης.

землемeрия, -я ουδ. γεωδαισία. γεωμετρία. χωρομετρία.

землемeрный επ. γεωμετρικός, χωρομετρικός, της γεωδαισιομετρίας.

землеописáние, -я ουδ. (παλ.) γεωγραφία.

землепáшество, -а ουδ. (παλ. γεωργία.

землепáшец, -шца α. (παλ.) βλ. земледелец.

землепóльзование, -я ουδ. χρησιμοποίηση (καλλιέργεια) της γης.

землепóльзователь, -я α. εκμεταλλευτής της γης (καλλιεργητής).

землепpoxóдец, -дца α. εξερευνητής παρθέ-

ωνων εδαφών.

землероб, -а α. (διαλι.) βλ. земледéлец.

землеройка, -и θ. (ζωολ.) μυγαλή.

землеройный επ. εικασπτιός· -ая машина εικασπτιή μηχανή.

землесос, -а α. εικασφέας αναρροφητικός.

землесосный επ. αναρροφητικός των χωμάτων· -ая установка εγκατάσταση αναρροφητική των χωμάτων.

землетрясение, -я ουδ. σεισμός· пострадавшие от -я οι σεισμοπαθείς, σεισμόπληκτοι.

землеустроитель, -я α. ειδικός διακανονισμού της γης.

землеустроительный επ. του διακανονισμού γαιών· -ые мероприятия μέτρα διακανονισμού της γης.

землеустройство, -а ουδ. αγροτικό σύστημα διακανονισμού της γης (χωροταξία).

землечерпалка, -и θ. εικασφέας, φαγάνα.

землечерпание, -я ουδ. εικασφή, εξόρυξη, ειχωμάτωση.

землечерпательный επ. σιαφευτικός, σιαπτικός.

земли́тость, -и θ. περιεκτικότητα σε χώμα.

земли́стый επ. 1 γαιούχος· - песок αμμόχωμα. 2 (για χρώμα) γεωειδής, γεώδης.

земля¹, -й, αιτ. зéмлю, πλθ. зéмли, γεν. земéль, δοτ. зéмлям θ. 1 γη, γήινη σφαίρα, ο πλανήτης μας· - вращáется вокрýт сóлнца η γη περιστρέφεται γύρω από τον ήλιο. 2 η ξηρά. 3 έδαφος· плодородная - εύφορη γη· бесплодная - άγονη γη· песчаная - αμμώδης έδαφος· пахотная - καλλιεργήσιμη γη· обетовáнная - γη της επαγγελίας· национализация -й εθνικοποίηση της γης· церковные -и τα τσιφλίκια της εκκλησίας (βασιλεία): помещи́чья - η τσιφλικιάδικη γη· колхозная - κολλοζινική γη. || χώμα· жирная - παχύ χώμα· рыхлая - αφράτο χώμα· бросить на -ю ρίχνω καταγής (χάμω)· лечь на -ю ξαπλώνω καταγής. || χώρα, τόπος, κράτος· он живёт в чужо́й землѣ αυτός ζει σε ξένη χώρα· необыта́емые -и ακατοίμητα μέρη. 4 (παλ.) άμρη, φόντος με διακόσμηση υφάσματος ή χαρτιού. || **εμφρ.** слóвнo из -й ή из-под -й εμφανίζομαι σαν τον φαντομά (απροσδόκητα)· -й под собо́й не слы́шать ή не чýять и.т.т. πετώ από τη χαρά μου.

земля², -й θ. παλαιά ονομασία του γράμματος "з".

земляк, -á α., -чка, -и θ. συχωριανός, -ή, συμπατριώτης, -ισσα, συντοπίτης, -ισσα, συμπολίτης, -ισσα.

земляника, -и θ. 1 χαμοκαρασιά, κουκουμαριά. 2 χαμοκέρασο, φράουλα· лесная - ορεινό χαμοκέρυσο.

земляничка, -и θ. (απλ.) ρόγα φράουλας.

земляничка, -и θ. 1 φραουλίτσα. 2 ρόγα φράουλας.

земляничный επ. της φράουλας ή απο φράουλα· - запах μυρουδιά φράουλας· -ое варенье γλυκό απο φράουλα.

землянка, -и θ. χαμόγι, τρώγλη.

земляной επ. 1 χωματουργικός· -ые работы χωματουργικές εργασίες. 2 χωματινος, -τένιος· - пол χωματινο πάτωμα· -ая насыпь ανάχωμα. || γεωειδής, γαιώδης. 2 που ζει ή βρίσκεται στη γη· - червь γαιωσιώληκας· - орех фи́стичный· -ая грýша βολβογγύλη (είδος πατάτας)· - зάяц αλάιταγα (γένος τρωτιών).

земляночный επ. της τρώγλης.

земляцкий επ. πατριώτικος.

земляческий επ. τοπικιστικός.

землячество, -а ουδ. τοπικισμός· αδελφότητα τοπικιστική, ενότητα πατριώτικη.

земно επίρ. στην έμφρ: - кланя́ться (παλ.) κάνω μετάνοια (υπόκλιση) εδαφιαία.

земноводный επ. 1 αμφίβιος. 2 ουσ. αμφίβιο.

земной επ. 1 γήινος, της γης· -ая κόρα ο φλοιός της γης· -ая повéрхность η επιφάνεια της γης· -ая ось ο άξονας της γης· - шар η γήινη σφαίρα. 2 επίγειος, εγκόσμιος· - рай επίγειος παράδεισος· -ые о́блака επίγεια αγαθά· - покλόн εδαφιαία υπόκλιση· окончить -ое странствие τελειώνω το δρόμο της ζωής (πεθαίνω).

земнородный επ. γεωγέννητος· - Антѣй γεωγέννητος Ανταίος.

земский επ. (παλ.) του ζέμσβου· - собо́р ίδρυμα κρατικό καθώς και η συνέλευση των αντιπροσώπων ανώτερου κλήρου, φεουδαρχών και ευγενών (16 - 17 αι.)· -ая упра́ва τοπική αυτοδιοίκηση.

земснаряд, -а α. (землесосный снаряд) βλ. землесос.

земство, -а ουδ. ζέμσβo, τοπική αυτοδιοίκηση (στην προεπαν. Ρωσία).

* **земзубель**, -я α. πλάνη ραμποταρίσματος.

* **зени́т**, -а α. 1 (αστρν.) ζενίθ. 2 μφ. κολοφώνας, μεσουράνημα.

зени́тка, -и θ. αντιαεροπορικό πυροβόλο.

зени́тный επ. 1 ζενίθειος, ζενιθιαίος· -ое расстояние ζενίθεια απόσταση. 2 αντιαεροπορικός· -ая артиллѣрия αντιαεροπορικό πυροβολικό.

зени́тчик, -а α., -ца, -и θ. πυροβολητής, -τρια αντιαεροπορικού πυροβολικού.

зени́ца, -и θ. (παλ.) κόρη οφθαλμού· берѣчь (ή храні́ть) как -у о́ка φυλάγω σαν την κόρη του οφθαλμού.

* **зѣнке́р**, -и α. τρύπανο διευρυντικό.

зѣнке́рование, -я ουδ. (τεχ.) διεύρυνση με τρύπανο.

зенкерова́ть, -рю́ю, -рюе́шь ρ.δ.μ. (τεχ.) διευρύνω με τρύπανο.

зенкеро́вка, -и θ. βλ. зенкерова́ние.

зѣнки, -нок πλθ. (απλ.) τα μάτια.

зенко́вание, -я ουδ. διεύρυνση του στομίου οπής με τρύπανο.

***зенкова́ть**, -кѹю, -кѹе́шь ρ.δ.μ. (τεχ.) διευρύνω το στόμιο της οπής με τρύπανο.

зенко́вка, -и θ. τρύπανο διεύρυνσης στομίου οπής.

зеркало, -а πλθ. -ла́, -а́λ ουδ. 1 καθρέφτης, κάτοπτρο· ручно́е - καθρεφτάκι· сме́трѣся в - κοιτάζομαι στον καθρέφτη, καθρεφτίζομαι. || μτφ. γαλήνη υδάτινης επιφάνειας. 2 πλήρης απεικόνιση. 3 επιφάνεια.

зерка́льность, -и θ. λαμπρότητα, λάμψη, λαμπροκοπή, γυαλάδα.

зерка́льный επ. του καθρέφτη, του κάτοπτρου· -ое произво́дство παραγωγή καθρεφτών. || εφοδιασμένος με καθρέφτη· - шка́ф ντουλάπα με καθρέφτη. 2 μτφ. γυαλιστερός, λαμπερός· λείος. || εμφρ. -ое стекло́ χοντρό γυαλί.

зерка́льце, -а ουδ. καθρεφτάκι.

зерка́льщик, -а α. καθρεφτάς, κατοπτροποιός.

зерни́стость, -и θ. σπυροτότητα, κοικιώδης πυκνότητα.

зерни́стый επ., βρ: -ни́ст, -а, -ο. 1 κοικιώδης, κοικιωτός, κοικιαστικός, σπυρωτός· - известня́к ωλίγιθος ή ωλιθιός ασβεστόλιθος· - спег κοικιορόχινο· -ая икра́ σπυρωτό χαβιάρι. 2 μτφ. εμφραστικός· εμφαντικός.

зерно́, -а́, πλθ. зѣрна, зѣрни, -рнам ουδ. 1 κόκκος, σπόρος φυτών, σπέρμα, σπυρί· горчи́чное - σινάπι, σιναπόσπορος· конопля́ное - κανναζόσπορος· крупя́ные, мелкия́е -а μεγάλοι, μικροί κόκκοι· кофе в -ах καφές άτρωτος· хлѣба ни -а́ ούτε σπυρί σιτάρι. 2 (αθρ.) γέννημα, τα δημητριακά· хлѣб в -ѣ σιτάρι σε κόκκους ή σπυρί-σιτάρι· семенно́е - σπόρος σιτοειδής. 2 μόριο, τρίμμα· жемчу́жные -и κόκκοι μαργαριτασιού. || μτφ. ελάχιστη δόση, μόριο, σπυρί· ни -а́ морали нет ούτε κόκκος ήθος δεν υπάρχει. 3 μτφ. βασιική αρχή (αφετηρία), πωήνας· - теорѣи πυρήνας της θεωρίας· рациона́льное - λογικός πυρήνας· поэти́ческое - ποιητικός πυρήνας.

зернобо́бный επ. 1 ελλοβόκαρπος. 2 ουσ. πλθ. -ые τα όσπρια.

зерновѣдны́й επ. κοικιοειδής, κοικιώδης.

зерновѣк, -а́ α. γεωπόνος ειδικός για τα δημητριακά.

зерно́вка, -и θ. 1 (βοτ.) καρύοψη. 2 άνναρος των ψυχανθών.

зерновόз, -а α. σιάφος σιτομεταφοριό.

зерновόзка, -и θ. αμάξι σιτομεταφοριό.

зерновѣй επ. 1 σιτοειδής, σιτώδης, αγρο-

σιτώδης· -ые культу́ры δημητριακοί καρποί, τα δημητριακά· - фура́ж η ζωοτροφή. 2 σιτοπα-
ραγωγικός.

зернодробѣлка, -и θ. κοικιοθλάστης (μηχανή)
зернодробѣльный επ. κοικιοθλαστικός· -ая ма́шина κοικιοθλαστική μηχανή.

зерноо́бразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно βλ. зерновѣдны́й.

зерноочи́стительный επ: -ая ма́шина λιχνιστική μηχανή.

зерноотчи́стка, -и θ. καθάρισμα, εκιάθαρση δημητριακών.

зернопогру́зчик, -а α. φορτωτήρας δημητριακών.

зернопоставка, -и θ. παράδοση δημητριακών.

зернопу́льт, -а α. σύνθετη μηχανή εκιάθαρσης, διαλογής, μεταφοράς και ξήρανης δημητριακών.

зерносуши́лка, -и θ. ξηραντήριο (θάλαμος). || ξηραντήρας (συσκευή).

зерноубо́рочный επ. θεριζοαλωνιστικός· - комба́йн θεριζοαλωνιστική μηχανή.

зерноувлажнѣтель, -я α. διαβρεχτική μηχανή δημητριακών.

зернофура́ж, -а α. νομή ξηρών δημητριακών.

зернохрани́лище, -а ουδ. σιταποθήκη, σιτοβολώνιας.

зерноядны́й επ. τρεφόμενος με κόκκους· -ые пти́цы πουλιά που τρέφονται με κόκκους φυτών.

зѣрнишко, -а α. μικρός κόκκος.

зѣрнь, -и θ. (παλ.) τα κότσια (παιγνίδι).

***зѣро** ουδ. άιλ. μηδέν, μηδενικό, ζερό.

зерца́ло, -а ουδ. 1 (παλ.) καθρέφτης. 2 έμβλημα με πρίσμα και κάτω απ' αυτό διατάγματα του Πέτρου 1^{ου}. 3 ασπίδα 14 - 17 αι.

зѣт, -а α. το λατινικό γράμμα „Z" (ζετ). || (μαθ.) ο άγνωστος.

зѣфир, -а α. 1 (παλ.) ζέφυρος (άνεμος). 2 (ύψασμα) ζεφύρι ή οξφόρ. 3 ελαφρό ζαχαρόπηκτο.

зѣфирны́й επ. (παλ.) ελαφρός· φρέσιος.

зѣфировы́й επ. ζεφύρινος, -ρένιος· -ая со-
рочка ζεφύρινο πουλιάμισο.

***зѣгзаг**, -а α. 1 ζιγι ζάγι. 2 μτφ. περι-
στροφή, υπεκφυγή.

зѣгзаговѣдны́й επ., βρ: -ден, -дна, -дно; ελικοειδής, οφιοειδής, σαν ζιγι ζαγι.

зѣгзагоо́бразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно βλ. зѣгзаговѣдны́й.

***зѣгота**, -ы θ. ζυγωτή (κίτταρο).

зѣкдѣтель, -я α., -ница, -ы θ. (παλ.) θε-
μελιωτής, δημιουργός, ιδρυτής.

зѣкдѣтельны́й επ. (παλ.) δημιουργικός, ι-
δρυτικός, θεμελιωτικός.

ζιζιδάτς, -ζιδυ, -ζιδιшь ρ.δ.μ. (παλ.) ιδρύω, δημιουργώ, θεμελιώνω. -|| -ся βασίζομαι, στηρίζομαι. -ется на пескѣ χτιζεται στην άμμο.

ζιζιά, -ζιά, αιτ. ζιζιу, πλθ. ζιζи θ. χειμώνας· сурóвая - βαρύς χειμώνας, βαρυχειμωνιά. снѣжная - χιονώδης χειμώνας. || **εμφρ.** -у и лѣто χειμώνα - καλοκαίρι· всю -у όλο το χειμώνα· прошлой, óдудшей -όй τον περασμένο, τον ερχόμενο χειμώνα.

ζιζιный επ. χειμωνιάτικος, χειμερινός· -вѣчер χειμωνιάτικη βραδιά· -еε время χειμωνιάτικος καιρός· εποχή του χειμώνα· -еε помѣщение το χειμωνιάτικο (δωμάτιο)· -яя одѣжда χειμερινή ενδυμασία· -яя грýжа χειμωνιάτικο αχλάδι· -яя спячка χειμερινή νάρπη -еε солнцестояние χειμερινό ηλιοστάσιο.

ζιζиоbáлнй επ. (διαλι.) χειμωνανθεκτικός.

ζιζиоbáлннй επ. της διαχείμασης, του ξεχειμωνιάσματος.

ζιζиоbáннe, -я ουδ. βλ. ζιζиóвкa.

ζιζиоbáть, -мýю, -мýешь, мтχ. ενεστ. ζιζиу-ющйй ρ.δ. **1** διαχειμάζω, παραχειμάζω, ξεχειμάζω, ξεχειμωνιάζω. **2** αντέχω στο χειμώνα (στο κρύο).

ζιζиóвннe, -а ουδ. (παλ.) βλ. ζιζиóвкa (1σημ.).

ζιζиóвкa, -и θ. **1** διαχείμαση, παραχείμαση, ξεχειμάσμα, ξεχειμωνιάσμα. **2** χειμαδιό.

ζιζиóвннк, -а α. χειμαδιό μελισσοκομικό.

ζιζиóвочннй επ. της διαχείμασης· -не гнѣзда φωλιές διαχείμασης.

ζιζиóвннк, -а α., -ца, -н θ. ο διαχειμάζων, -ουσα.

ζιζиóвнe, -я, γεν. πλθ. -внй, δοτ. -внм ουδ. βλ. ζιζиóвкa.

ζιζиогóρ, -а α. (διαλι.) ζυπόλητος, αλήτης.

ζιζиóй κ. **ζιζиóв** επίρ. το χειμώνα, κατά το χειμώνα, χειμώνα καιρό.

ζιζиорóдок, -дка α. αλιών, φαροφάγος, βασιλοπούλι, μπιρμπίλι της θάλασσας.

ζιζиоотóкннй επ., βρ: -óек, -óйкa, -óйкo φυκρόφιλος, ανθεκτικός στο φύκος· που ευδοκимεί στο φύκος· -ие сортá яблoк χειμωνιάτικες ποικιλίες μήλων.

ζιζиоотóкнoсть, -и θ. αντοχή στο κρύο, στις χειμερινές συνθήκες· -растѣния ανθεκτικότητα του φυτού στο φύκος.

ζиζиушкa, -и θ. χειμωνούλης.

ζиζиушчнй επ. απο мтχ. χειμωνιάτικος, ανθεκτικός στο φύκος, διατηρούμενος στο φύκος.

ζипýн, -а α. κάπα, καπότα.

ζи́лнe, -я ουδ. **1** χάσμα, κενό· -бѣзднy αβυσσαλέο χάσμα. **2** (γλωσ.) χασμηδία.

ζи́лть, -лѣт ρ.δ. **1** χάσκω, χαίνω, ανοίγομαι· -ла бѣздна под ногами ανοίγονταν άβυσσος κάτω απο τα πόδια. **2** (παλ.) ανοίγω το στόμα (για θηρία).

ζлак, -а α. **1** (παλ.) χορταριά, χόρτα φαγώσιμα. **2** πλθ. -и δημητριακά· хлѣбннe -и δημητριακοί καρποί.

ζлакoвннй επ. σιτοειδής, αγρωστοειδής· -не растѣния αγρωστοειδή φυτά. || ουδ. πλθ. -не та δημητριακά.

ζлатίтть, злачý, златишь ρ.δ.μ. (παλ.) βλ. золотитть. || -ся βλ. золотитться.

ζлаткa, -и θ. βουπρηστίδα, βουπρήστι (είδος κανθαρίδας).

ζлатo, -а α. (παλ.) χρυσός, χρυσάφι.

ζлатoвѣрчнй επ. (παλ.) βλ. златоглáвннй.

ζлатoвлáсннй επ. (παλ.) χρυσόμαλλος.

ζлатоглáвннй επ. χρυσαφής στη κορυφή· χρυσότρουλος, χρυσόβολος.

ζлатогрýвннй επ. (παλ.) με χρυσόξανθη χαίτη· -конь άλογο με χρυσόξανθη χαίτη.

ζлатóй επ. (παλ.) χρυσός, χρυσαφένιος.

ζлатокóванннй επ. χρυσοφτιαγμένος, χρυσοικαμωμένος.

ζлатокýдрнй επ. (παλ.) χρυσοικασαρομάλης, -όμαλλος.

ζлаторóгнй επ. (παλ.) χρυσοκέρατος.

ζлатострýвннй επ. (παλ.) χρυσόχορδος.

ζлатоткáнннй επ. (παλ.) χρυσοúφαντος· χρυσοκέντητος.

ζлатоýст, -а α. (αστ., ειρν.) χρυσόστομος, μελίρρυτος.

ζлачѣнннй επ. (παλ.) επίχρυσος, -μένος. || **εμφρ.** -се мѣсто (ειρν.) χρυσό μέρος (ανήθικα κέντρα).

ζлѣшнй υπερθ. β. του επ. злoй.

злеть, злѣю, злѣешь ρ.δ. γίνομαι κιαός.

злeц, -á α. (παλ.) κιαός.

злнть, злю, злишь ρ.δ.μ. εξοργίζω, ερεθίζω, ταινώ, αγριεύω· -содáкy ερεθίζω τό σιυλί. || -ся εξοργίζομαι, ερεθίζομαι, αγριεύω. || μαίνομαι (για τριυμία, άνεμο κ.τ.τ.).

злo, -а, πλθ. μόνο γεν. зoл ουδ. **1** κιαό· причини́ть - кому-н. προξενώ (κάνω) κιαό σε κάποιον· желáть злa кому́ θέλω το κιαό κάποιου· употреблѣть что-л. во - κáνω κατáχρηση ενός πράγματος· пресѣчь - в κόρне ξεριζώνω το κιαό. **2** δυστυχία, ατυχία· κόрeнь злa η ρίζα του κιαού· из двух зoл вышрáть мѣншeе ει зýо κιαών το μη χείρον βέλτιστον· плати́ть злoм за добрó απο το κηλό σου να зρεις το διαβολό σου· αντί του μάνα χολή. **3** κιαία, θυμός φούρια· со злa απο το κιαό (μου, του κ.τ.τ.)· -обращáться с кем-л. κιαομεταχειρίζομαι κάποιον· -подшути́ть над кем χλευάζω κάποιον· -улыбнúться χαμογελάω με κιαία· -кусáться τρώγω τα νύχια απο το κιαό μου.

злóбa, -н θ. κιαία, μοχθηρία, μνησικιαία· питáть -у прóтив когó-н. τρέφω κιαία για

κάποιον· **затаить** -у κρύβω την κακία. || **εμφρ.**
- **дня** το κύριο θέμα της μέρας· **на -у дня**
το φλέγον ζήτημα· **дышать -ой** σιάζω απο το
κακό, πνίγομαι απο την οργή.

злобить, -блю, -бйшь ρ.δ.μ. (παλ.) οργί-
ζω, θυμώνω, ερεθίζω, χολώνω, φουριίζω. || **-ся**
οργίζομαι, θυμώνω, ερεθίζομαι, φουριίζομαι,
κακιώνω.

злобно επίρ. με κακία, μοχθηρά.

злобность, -и θ. κακία, μοχθηρία, μνησι-
κακία, κακοήθεια.

злобный επ., βρ: -бен, бна, -бно κακός,
μοχθηρός, μνησίκακος· κακοήθης: - **взгляд**
μοχθηρό βλέμμα· - **человек** μοχθηρός άνθρω-
πος· -**ая** υλμόκα πιερό χαμόγελο· - **враг** βαμ-
μένος εχθρός.

злободневность, -и θ. επικαιρότητα, та
φλέγοντα ζητήματα.

злободневный επ. επίμαχος, επίκαιρος, κύ-
ριος, πρώτιστος· φλέγων· - **вопрос** φλέγον ζή-
τημα· -**ая** θέμα το κύριο θέμα της μέρας· -**ые**
события τα πρόσφατα σοβαρά γεγονότα.

злобствование, -я ουδ. εξόργιση, θύσημα,
κάκιωμα, δαιμόνισμα, χόλιασμα.

злобствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. βράζω
απο κακία, πνέω μένεα, είμαι πυρ και μακία,
αφρίζω απο το κακό μου· **бессильно** - τρώγω
(ή δαγιώνω) τα σίδερα.

зловещий επ., βρ: -вещ, -а, -о κακός, α-
παίσιος, αποτρόπαιος, -ιαστικός· κάκιστος· -
γόλος απαίσια φωνή· -**ие** признаки κακά ση-
μάδια· - **сон** κακό (άσχημο) όνειρο· -**е** пре-
ступление στυγερό έγκλημα· -**е** **карканье** α-
παίσιος κρωγμός· -**ая** птица κακός οιωνός. ||
βλοσυρός· δεινός· φοβερός· -**ая** тишина φοβε-
ρή ησυχία· - **кашель** φοβερός βήχας.

зловоние, -я ουδ. δυσωδία, δυσοσμία, κα-
κοσμία, βρώμα, βόχα.

зловонный επ., βρ: -нен, -нна, -нно δυ-
σώδης, δύσοσμος, κάκοσμος, βρώμιος.

зловредность, -и θ. κακεντρέχεια, μοχθη-
ρότητα, κακοβουλία.

зловредный επ. κακεντρεχής, κακόβουλος,
μοχθηρός, κακοποιός.

злодей, -я α. κακοποιός. || κακούργος, ε-
γκληματίας. || (παλ.) θεατρικός ρόλος κακο-
ποιού.

злодейка, -и θ. η κακοποιός κλπ. ουσ. βλ.
злодей.

злодейский επ. κακοποιός, εγκληματικός. ||
δόλιος, ύπουλος, επίβουλος, μοχθηρός.

злодейство, -а ουδ. 1 κακοποιία, μοχθηρό-
τητα. || εγκληματιότητα. 2 έγκλημα, κακή
πράξη.

злодействовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. ε-
γκληματώ, κακουργώ. || κάνω κακό, βλάπτω ύ-

πουλα.

злодеяние, -я ουδ. εγκληματική πράξη· α-
νοσιούργημα.

злободневный επ. δόλιος, ύπουλος, οχιά· κα-
κοποιός· -**ые** люди δόλιοι άνθρωποι· **задать**
- **вопрос** βάζω ύπουλη ερώτηση.

зложелатель, -я α. (παλ.) κακοθελητής, κα-
κεντρεχής.

зложелательный επ. (παλ.) κακόβουλος, κακε-
ντρεχής.

зложелательство, -а ουδ. (παλ.) κακεντρέ-
χεια, κακοβουλία.

злой επ., βρ: зол, зла, зло; злѣйший. 1
κακός· - **человек** κακός άνθρωπος· -**е** начало
κακή αρχή· - **дух** το κακό πνεύμα· - **умысел**
κακός σκοπός, κακή πρόθεση· **быть злым** **на**
кого-н. είμαι κακοδιατεθειμένος προς κάποιον·
злая судьба κακή τύχη· - **недуг** κακία αρρώ-
στεια· **злое дело** κακή πράξη. 2 όλος κακία.
3 οργισμένος, αγριεμένος. 4 καυτερός, οξύς·
-**я** горчица καυτερό σινάπι· - **перец** καυτε-
ρό πιπέρι· - **табак** βαρύς καπνός. || **мф.** δη-
ιτικός· - **фельетон** δηιτική επιφυλλίδα· -**я**
карикатура δηιτική γελοιογραφία· - **язык** δη-
ιτική (φαρμακερή) γλώσσα. 5 δυνατός, γερός·
- **мороз** δυνατό κρύο· -**я** оура δυνατή θύελλα.
|| **μανιώδης**· - **рыбак** μανιώδης φαράς. || **εμφρ.**
-**ѣ** **языки** οι κακές γλώσσες, τα κακά στόμα-
τα (κουτσουπόληδες, συκοφάντες κ.τ.τ.).

злочаственность, -и θ. κακοήθης μορφή
νόσου.

злочаственный επ., βρ: -вен, -венна, -о
1 κακοήθης· -**ая** опухоль κακοήθης όγκος· -**ая**
лихорадка κακοήθης πυρετός. 2 (παλ.) μοχθη-
ρός, κακεντρεχής.

злочлчѣние, -я ουδ. ατύχημα, κακοπάθημα,
δεινολάθημα, συμφορά.

злочазненность, -и θ. δολιότητα, υποουλότη-
τα· - **намерений** δολιότητα των διαθέσεων.

злочазненный επ. (παλ.) ύπουλος, δόλιος·
- **враг** ύπουλος εχθρός.

злочамеренность, -и θ. κακοβουλία, κακή
διάθεση, εθελοκακία, εμπάθεια.

злочамеренный επ., βρ: -рен, -ренна, -о
κακόβουλος, κακοδιατεθειμένος, εθελοκακός.

злочравие, -я ουδ. (παλ.) κακοήθεια, κα-
κεντρέχεια.

злочравный επ., βρ: -вен, -вна, -о (παλ.)
κακοήθης, κακεντρεχής.

злочпамятность, -и θ. μνησικακία.

злочпамятный επ., βρ: -тен, -тна, -тно
μνησίκακος.

злочпамятство, -а ουδ. μνησικακία.

злочполучие, -я ουδ. ατυχία, κακοτυχία. ||
γρουσουζία, κασιποδιά.

злочполучный επ., βρ: -чен, -чна, -чно α-

τυχής, καιότυχος, δύστυχος, καιορίζιος. || γρουσουζίος, κατσιπόδαρος, κατσιπόδης.

злопыхатель, -я α. καιόβουλος, φθονερός, καιεντρεχής· κριτικά -я κριτική καιόβουλου ανθρώπου.

злопыхательский επ. καιόβουλος, φθονερός, καιεντρεχής· -ая κριτικά καιόβουλη κριτική.

злопыхательство, -а ουδ. καιοβουλία, καιεντρέχεια.

злопыхательствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. είμαι καιόβουλος, καιεντρεχής, έχω καιία.

злорадно επίρ. χαιρέκακα.

злорадный επ., βρ: -ден, -дна, -дно χαιρέκακος.

злорадство, -а ουδ. χαιρεκακία.

злорадствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. χαιρεκακώ.

злоречивый επ., βρ: -чив, -а, -о (παλ.) καιολογιός, ονειδίστικος, φειτικός· - язык φαρμακερή γλώσσα.

злоречие, -я ουδ. (παλ.) βλ. злословие.

злословие, -я ουδ. καιολογία, καιογλωσσία.

злословить, -влю, -вишь ρ.δ. καιολογώ, καιογλωσσεύω.

злостно επίρ. με καιία, με καιεντρέχεια.

злостность, -и θ. καιία, καιεντρέχεια, εμπάθεια, μοχθηρία.

злостный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 ακός, καιεντρεχής, μοχθηρός, εμπαθής. 2 ασυνεπής· - неплательщик καιοπληρωτής.

злость, -и θ. καιία, μοχθηρία, ακό· поблденнть от -и κιτρινίζω απο το ακό μου.

злосчастие, -я ουδ. (παλ.) βλ. злополучие.

злосчастный επ., -тен, -тна, -тно. 1 δυστυχής, δύστηνος. 2 βλ. злополучный.

зловѣрный επ., βρ: -рен, -рна, -о (παλ.) επιβλαβής, βλαβερός, καιοποιός.

злѣтный, -ого α. το ζλότι (νομισματική μονάδα της Πολωνίας).

злумышление, -я ουδ. (παλ.) καιή, καιούργα σιέφη, καιουργία.

злумышления, -а α., -ца, -ы θ. (παλ.) καιούργος· καιοποιός, εγκληματίας.

злумышленный επ. (παλ.) καιόβουλος, καιοποιός, καιούργος, εγκληματικός.

злумышлять ρ.δ. (παλ.) επιβουλεύομαι (μελετώ) καιό.

злоупотребить, -блѣ, -бѣшь ρ.σ. κιαχωρώμαι, κάνω κατάχρηση· - доверием κιαχωρώμαι της εμπιστοσύνης· - властью κάνω κατάχρηση της εξουσίας· - добротой κιαχωρώμαι της καλοσύνης.

злоупотребление, -я ουδ. κατάχρηση· - доверием κιαχρηση εμπιστοσύνης.

злоупотреблять ρ.δ. βλ. злоупотребить.

злосъзъние, -я ουδ. (παλ.) καιογλωσσία, καιολογία.

καιολογία.

злосъзъник, -а α., -ца, -ы θ. (παλ.) καιογλωσσοσ, καιόλογος κλπ. επ.

злосъзъный επ., βρ: -чен, -чна, -чно (παλ.) καιογλωσσοσ, καιόλογος, καιηγοριάρης, φιλόφογος.

злѣдень, -дня α. (παλ.) απατεώνας, καιεργάρης, λωποδύτης. || καιούργος, καιοποιός.

злѣдник, -ей κ. -ден πλθ. (διαλι.). 1 φτώχεια, ανέχεια. 2 σκευωρίες· ραδιουργίες, δολοπλοκίες, μηχανορραφίες.

злѣдня -и θ. βλ. злѣдень.

злѣтка, -и α. κ. θ. μοχθηρός, ακός, καιεντρεχής· γρουσουζης· στρίγλα.

злѣчка, -и θ. βλ. злѣтка.

злѣщѣй επ. πολύ καιός.

змееборец, -ца α. φιδομάχος, οφιομάχος.

змееборство, -а ουδ. φιδομαχία, οφιομαχία.

змеевидный επ. οφιοειδής, οφιώδης, φιδωτός· -ая труба οφιοειδής σωλήνας.

змеевик, -ѣ α. σπειροειδής· ελικοειδής. || (орунт.) οφίτης, σερπανίτης.

змеѣныш, -а α. φιδάκι. || μτφ. καιόπαιδο.

змееобразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно βλ. змеевидный· -ая дорога οφιοειδής δρόμος.

змеѣнный επ. 1 φιδίσιος, του φιδιού· - яд δηλητήριο φιδιού. 2 ύπουλος· δητικός, φαρμακερός, ιοβόλος· -ое коварство υποουλότητα οχιάς· -ая улыбка φαρμακερό χαμόγελο. -ая мудрость φαρμακερή εξυπνάδα.

змеѣстый επ. ελικοειδής, οφιοειδής.

змеѣться, -ѣтся ρ.δ. 1 ελίσσομαι, ανελίσσομαι οφιοειδώς. 2 μτφ. (συνήθως για χαμόγελο) γλυστρώ, παίρνω οφιοειδή μορφή κίνησης.

змеѣ, змеѣ, γεν. πλθ. змеѣв α. 1 (παλ. κ. απλ.) βλ. змеѣ. 2 δράκοντας (φερωτό φίδι). 3 χαρταετός· запустить змеѣ απολύω χαρταετό· думажный - χαρταετός. || **εμφр.** змеѣ-Горѣныч (λι. ποίηση) φερωτός δράκοντας (προσωποποίηση του καιού και της βίας)· аэрологический - δέσμιο αερόστατο.

змеѣка, -и θ. 1 φιδάκι. 2 καθαριστική μηχανή δημητριακών. 3 πτητικός ελιγμός αεροπλάνου.

змеѣковный επ: - аэроστάт δέσμιο αερόστατο.

змеѣ, -ѣ, πλθ. змеѣи, змеѣ θ. 1 φίδι· греμύчая - ο κροταλιάς· оцкѣвая - κόμπρα, νάγια· ядовѣтая - δηλητηριώδες φίδι· егѣ ужалѣлила - τον δάγκωσε το φίδι· - медѣчка τύφλωπας, τυφλιάς. 2 άνθρωπος ύπουλος. 3 επίρ. змеѣй οφιοειδώς. || **εμφр.** -ѣ на груди στο-грѣть, пригрѣть κ.τ.τ. είναι σα να κρατάς φίδι στον κόρφο (για επικίνδυνο και αχάριστο).

ЗМІЙ, ЗМІЯ α. (παλ.) βλ. ЗМЕЙ (1, 2 σημ.) до зелёного ЗМІЯ (допытъся) μέχρι καιπάλης (πίνω).

ЗНАВАТЬ, -άλ, -ла, -ло ρ.δ. βλ. ЗНАТЬ.

ЗНАК, -а α. 1 σημάδι, σημείο· опознавательно-и τα διακριτικά (γνωρίσματα) αεροσκάφους. || μαρτυρία, τεκμήριο, ένδειξη· В - дружбы σε ένδειξη φιλίας· молчание - знак сотласия η σιωπή είναι κατάφαση. 2 ίχνος, ακνάρι, πατημασιά· αποτύπωμα· у него остались -и после раны του έμειναν σημάδια απο την πληγή. || στίγμα, βούλα, κουίδα. 3 οϊωνός, προμήνυμα· дόбрий - καλό σημάδι· дурной - κακό σημάδι. 4 σινιάλο, σήμα· условный - συμβατικό σήμα· дать - δίνω σήμα. 5 συμβολικό σημάδι· иероглифические -и ιερογλυφικά σημάδια· стенографические -и στενογραφικά σημάδια· математические -и μαθηματικά σημάδια· алфавитные -и та φοβογγόσημα. || μάρια, στάμπα· факричный - το σήμα της φάμπριας. 6 βλ. значок. 7 νεύμα, γνέμα, γνέψιμο· оделать (подать) - Головоу, κάνω νεύμα με το κεφάλι. || εμφρ. -и отлїчия τα εύσημα· - почтовой оплаты ταχυδρομικό ένσημο· -и различия διάσημα, γαλόνια· В - памяти για ενθύμιο· под -ом με το σύνθημα ή με το χαρακτηριστικό γνώρισμα.

ЗНАКОВЫЙ επ. του σημείου· του ίχνους.

ЗНАКОМЦ, -мца α., -ка, -и θ. (παλ.) γνωστός, -ή, γνώριμος, -η.

ЗНАКОМИТЬ, -млю, -мишь ρ.δ.μ. 1 συστήνω, συνιστώ, γνωρίζω έναν μ' άλλον. 2 κατατοπίζω, ενημερώνω· - с делом γνωρίζω με την υπόθεση. || -ся γνωρίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ЗНАКОМСТВО, -а ουδ. 1 γνωριμία· завязать ή заводитъ - πιάνω γνωριμία· состоятъ в -е γνωρίζομαι, έχω γνωριμία· прекратить с кем-л. всякое - κόβω κάθε σχέση με κάποιον· поддърживать с кем-л. - διατηρώ (έχω) σχέσεις με κάποιον. 2 πλθ. -а γνωριμίες, γνωστοί· большоё - πολλές γνωριμίες· иметь -а в городе έχω γνωστούς στην πόλη. 3 ύπαρξη γνώσεων· - с ядерной физикой γνωριμία με την πυρηνική φυσική. || εμφρ. по -у με γνωριμία· с первого -а απο την πρώτη στιγμή που γνωρίστηκα.

ЗНАКОМЫЙ επ., Зр: -ком, -а, -ο. 1 γνωστός, γνώριμος· -ая мелодия γνωστή μελωδία· -ые места γνωστά μέρη· егό лицо мне -ο η φυσιογνωμία του μου είναι γνωστή· быть -ым λίγο τον γνωρίζω· егό имя -οε το όνομά του μου είναι γνωστό· мы уже давно -мы εμείς απο καιρό γνωριζόμαστε· скажи с кем ты -ом, а я скажу кто ты таков πες μου με ποιόν κάνεις παρέα να σου πώ ποιός είσαι. 2 ως ουσ. γνωστός· у меня много -ых έχω πολλούς γνω-

στούς.

ЗНАМЕНАТЕЛЬ, -я α. ο παρονομαστής. || εμφρ. привести к одному ή к όбщему -ю α) μετατρέπω τα κλάσματα σε ομώνυμα. β) μтφ. βάζω στην ίδια μοίρα.

ЗНАМЕНАТЕЛЬНОСТЬ, -и θ. σπουδαιότητα.

ЗНАМЕНАТЕЛЬНЫЙ επ., βр: -лен, -льна, -ο 1 σημαντικός, μεγάλης σημασίας, σπουδαίος, εξαιρετικός· μεγάλος, τρανός· -ая дата χρονολογία μεγάλης σημασίας· - день τρανή (ιστορική) μέρα. 2 (γλωσ.) σημασιολογικός, που ενέχει σημασία.

ЗНАМЕНИЕ, -я ουδ. (παλ.) 1 σημείο, σημάδι· σύμβολο. 2 οϊωνός, προμήνυμα. || εμφρ. - времени σημείο των καιρών· крестное - το σημείο του σταυρού.

ЗНАМЕНИТОСТЬ, -и θ. 1 καλή φήμη, εύκλεια, κλέος. 2 διάσημος άνθρωπος· он стал -ью ауτός έγινε διάσημος.

ЗНАМЕНИТЫЙ, επ., βр: -нит, -а, -ο. 1 διάσημος, ξακουστός, περιφανής· διακεκριμένος· - учёный διακεκριμένος επιστήμονας· - оратор ξακουστός ρήτορας. 2 έξοχος, υπέροχος.

ЗНАМЁННЫЙ επ. της σημαίας· -ое дрёвко το κοντάρι της σημαίας (σημαίοξυλο).

ЗНАМЕНОВАТЬ, -нью, -нѣшь ρ.δ.μ. σημαίνω, μαοτυρώ, δείχνω. || -ся (παλ.) σημειώνομαι.

ЗНАМЕНОНОСЕЦ, -сца α. (παλ.) βλ. знаменосец.

ЗНАМЕНОСЕЦ, -сца α. σημαιοφόρος.

ЗНАМЁНЩИК, -а α. σημαιοφόρος.

ЗНАМО (απλ.) ως κατηγ, είναι γνωστό· -ο делo γνωστή υπόθεση.

ЗНАМЯ, -мени, πλθ. знамёна, -мён ουδ. 1 σημαία, μπαϊράκι, μπαντιέρα, φλάμπουρο, λάβαρο· красное - κόκκινη σημαία· голубоделое - γαλανόλευκη σημαία· переходящее - η επαμειβόμενη σημαία· боевое - το φλάμπουρο· с развевающимися -ёнами με ξεδιπλωμένες τις σημαίες· полковоё - η σημαία του συντάγματος· водрузитъ - στήνω τη σημαία· поднятъ - восстанїя υφώνω τη σημαία της εξέγερσης· σηκώνω μπαϊράκι· призыватъ под -ёна καλώ κάτω απο τις σημαίες. 2 μтφ. καθοδηγητική ιδέα· под -ем κάτω απο τη σημαία (υπο την καθοδήγηση). || εμφρ. высоко держатъ - (κυρλξ. и. μтφ.) κοατώ ψηλά τη σημαία· стать (или встать) под - μπαίνω κάτω απο τη σημαία (μετέχω στον αγώνα).

ЗНАНИЕ, -я ουδ. γνώση, κατανόηση· - закон развития γνώση των νόμων εξέλιξης· - языкá γνώση γλώσσας. || πλθ. -я οι γνώσεις· повёрхностные -я επιπόλαιες γνώσεις, πασσάλειμμα γνώσεων· обшїрные -я ευρυμάθεια.

ЗНАТНОСТЬ, -и θ. διάκριση, διασημότητα.

ЗНАТНЫЙ επ., βр: -тен, -тнá, -тно. 1 (παλ)

ευγενής, ευπατρίδης, σοϊλίτιος. -ая δάμα κυρία ευγενικής καταγωγής. 2 (μόνο ως πλήρες επ.) επιφανής, διάσημος, διακεκριμένος, II εξαιρετικός, εξαίρετος, εκλεκτός. II μεγάλος, δυνατός, σημαντικός. -ая сýμμα σεβαστό ποσό. - морóз γερή παγωνιά, δριμύ φύχος.

ЗНАТОК, -á α. γνώστης, ειδικός, ειδήμονας. - в искýсстве ειδικός στην Τέχνη. - в поó-зии ειδικός σε ζητήματα ποίησης. - своеóго дéла κατεχάρης.

ЗНАТОЧЕСТВО, -а ουδ. (για Τέχνη, Γράμματα) γνώση, ειδημοσύνη.

ЗНАТЬ¹ ρ.δ.μ. 1 μαθαίνω, πληροφορούμαι. - намерéния протíвника μαθαίνω τις διαθέσεις του εχθρού. - о роднóх μαθαίνω για τους συγγενείς. 2 γνωρίζω, ξέρω. - жизнь ξέρω τη ζωή. - матемáтику ξέρω μαθηματικά. - дей-ствítельность γνωρίζω την πραγματικότητα. - рýсский язýк ξέρω ρωσική γλώσσα. II μπορώ, δύναμαι. тепéрь зная писáть, читáть τώρα μπορώ να γράφω, να διαβάζω. 3 είμαι γνώριμος, γνωρίζομαι. я еóго зная с дéтства γνωρίζομαι μ' αυτόν απο τα παιδικά χρόνια. - лýчно γνωρίζω προσωπικά. II ξεχωρίζω απο|τους άλλους. собáка меня -ετ το σκυλί με γνωρίζει. 4 καταλαβαίνω, εννοώ. я зная зачéм вы éто говорíte καταλαβαίνω γιατί το λέτε αυτό. 5 δοκιμάζω. он не знал с дéтства ни лáска, ни рáдости αυτός δε γνώρισε απο τα παιδικά του χρόνια ούτε χάδι, ούτε χαρά. 6 ξέρεις, ξέρετε. я, -ешь, читáл „отвéрженные“ В. Югó егώ, ξέρεις, διάβασα τους „Αθλιούς“ του В. Ουγιό. II ειφρ. - мéру δείχνω μετριοπάθεια, είμαι στα όρια. - сóвесть δείχνω συνειδητότητα, έχω επίγνωση. - свое мéсто ξέρω που βρίσκομαι, ξέρω τι κάνω. είμαι σεμνός. - про себя ξέρω μόνο егώ (για μυστικό). - толк в чéм; - прок в чéм (παλ.) ξέρω απο..., οιαμπάζω. - ценý ξέρω τι αξίζει, σωστά εκτιμώ. - грáммоте (παλ.) ξέρω γραφή και ανάγνωση, είμαι εγγράμματος. - не зная δεν έχω ιδέα απ' αυτά, δεν καταλαβαίνω τίποτε απ' αυτά. не - вéку (ή изнóсу) αιώνιος, άφθαρτος, στερεός. не - жéнщин είμαι παρθένος. не - сна, покóя, óтдыха δεν ξέρω τι θα πει ύπνος, ησυχία, ανάπαυση. не могу - δε μπορώ να καταλάβω. не знай себе δεν ενδιαφέρεται για τίποτε άλλο παρά... знай нáших! μάθε ποιοί (τι) είμαστε! сам -ю; про éто я -ю γι' αυτό ξέρω μόνος μου, είναι δική μου δουλειά. то и знай διακριώς, ακατάπαυστα. тóлько и -ет, что... τίποτε άλλο δεν κάνει παρά... -ем мы вас сáς ξéроме (για δυσπιστία κ.τ.τ.) как -ешь óπως θέλεις. кто егó -ет ποιος τον ξέρει (είναι άγνωστο). нáдо (ή порá) и честь - φτάνει, πρέπει να τελειώνω, πρέπει να

φύγω. по наследýшке - έχω ακουστά. я -ю с кем имéю дéло ξέρω με ποιόν έχω να κάνω. я -ю, за ним мнóго недостáтков ξέρω πως έχει πολλά ελαττώματα. как мне егó не - πως να μην τον ξέρω. делáйте как -ετε κάνετε óπως καταλαβαίνετε. я не зная за собóй никакóй винý δε θεωρώ τον εαυτό μου ένοχο για τίποτε. -ет κόшка чéбé мýсо сбéла (παρμ.) ξέρει ο μάστορας που θα καρφώσει το καρφί ή ξέρει η πάπια που είν' η λίμνη. II -ся γνωρίζομαι, αναπτύσσω (πιάνω) σχέσεις. II δοκιμάζω, παίρνω πείρα.

ЗНАТЬ² óπως φαίνεται, κατά τα φαινόμενα. - он не придéт óπως φαίνεται αυτός δε θα έρθει.

ЗНАТЬ³, -и θ. αριστοκρατία.

ЗНАХАРИТЬ ρ.δ. (διαλι.) κάνω (επαγγέλλομαι) τον κομπογιανίτη.

ЗНАХАРСКИЙ επ. κομπογιανίτιος.

ЗНАХАРСТВО, -а ουδ. το επάγγελμα του κομπογιανίτη.

ЗНАХАРЬ, -я α., -ка, -и θ. κομπογιανίτης, -ισσα.

ЗНАЧАЩИЙ επ. (γλωσ.) σημασιολογικός.

ЗНАЧÉНИЕ, -я ουδ. 1 σημασία, έννοια, νόημα. - слов σημασία των λέξεων. прямóе - слов κυριολεξία. перенóсное - слова μεταφορική σημασία της λέξης. 2 σπουδαιότητα. исторýческое - ιστορική σημασία. придавáть - δίνω (προσίδω) σημασία. éто не имéет никакóго -я αυτό δεν έχει καμιά σημασία мéстного -я τοπικής σημασίας.

ЗНАЧÍМОСТЬ, -и θ. 1 σημασία. 2 σπουδαιότητα.

ЗНАЧИТ επίρ. δηλαδή. συνεπώς. λοιπόν.

ЗНАЧИТЕЛЬНО επίρ. σημαντικά, πολύ, κατά πολύ. - изменítься к лýчшему σημαντικά καλύτερεύω. - лýчший κατά πολύ καλύτερος. - бóльше πολύ περισσότερο.

ЗНАЧИТЕЛЬНОСТЬ, -и θ. σημαντικότητα, σημασία. II σπουδαιότητα.

ЗНАЧИТЕЛЬНЫЙ επ., βο: -лен, -льня, -льно. 1 σημαντικός. μεγάλος. -ая часть σημαντικό μέρος. в -ой стéпени σε μεγάλο βαθμό. -ая сýμμα σημαντικό ποσό. 2 σπουδαίος, σοβαρός. игрáть -ую роль παίζω σοβαρό ρόλο. -ое мéсто σπουδαία θέση. 3 ειφραστικός, εμφαντικός. πολυσήμαντος.

ЗНАЧИТЬ, -чу, -чишь, мтх. ενεοστ. значащий ρ.δ. σημαίνω, δηλώνω, φανερώνω. δείχνω. ειφράζω. что -ит по-грéчески éто рýсское слóво? τι σημαίνει στα ελληνικά αυτή η ρωσική λέξη; что éто -ит? τι σημαίνει αυτό; éто -ит, что... αυτό σημαίνει ότι... если я молчý, éто не -ит, что я сержýсь αν егώ σπακίω, αυτό δε θα πει πως είμαι θυωμένος. éто для

меня ровно ничего не -ит αυτό για μένα δε σημαίνει τίποτε ή δεν έχει καμιά σημασία· вот что -ит быть неосторожным να τι θα πει να είναι κανένας απρόσεχτος. || -ся εγγράφομαι, είμαι γραμμένος (στον κατάλογο).

значист, -а α., -ка -и θ. ευσημούχος, ευσημόφορος.

значок, -чка α. 1 σήμα· нагрудный - επιστήθιο σήμα· университетский - το φοιτητικό σήμα. 2 σημείο, σημάδι· σημείωση. 3 (παλ.) σημαίουλα (στρατ. τμημάτων).

знание επ. απο μετχ. γνώστης, πολύξερος, έμπειρος.

знобитъ, -бит ρ.δ.μ. 1 (απρόσ.) ριγώ, με πιάνει ρίγος (απο κρύο ή πυρετό). 2 φύχω, κρυώνω, παγώνω. || -ся (απλ.) ριγώ, με πιάνει ρίγος.

знобкий επ., βρ: -бок, -бка, -боко. 1 ριγηλός· тремουλιάρης, ευαίσθητος στο κρύο. 2 κρύος και διαπεραστικός· - ветер διαπεραστικός αέρας.

зной, зноя α. καύσοντας, κάφα, καύμα.

знойно 1 επίρ. ζεστά, θερμά. 2 ως κατηγ. είναι καύσοντας, μεγάλη ζέστη.

знойный επ., βρ: зноен, знойна, знойно κυρξ. κ. μτφ. ζεστός, θερμός· καυτερός, δικιατής.

зоб, -а α. 1 πρόλοβος των πτηνών. || λαιμός. 2 Βρογχοκήλη, λαιμοκήλη.

зобастый επ., βρ: -аст, -а, -ο που έχει πρόλοβο, γκουσάτος.

зобатый επ., βρ: -ат, -а, -ο (απλ.) βλ. зобастый.

зобный επ. Βρογχοηλητικός· - опухоль βρογχοκήλη.

зов, -а α. 1 κλήση, φώναγμα. 2 πρόσκληση, κάλεσμα.

***зодиак**, -а α. ζωδιακή ζώνη ή ζωδιακός κύκλος· знаки -а τα ζώδια.

зодиакальный επ. ζωδιακός· - свет ζωδιακό φως.

зодческий επ. αρχιτεκτονικός· -ое искусство η αρχιτεκτονική.

зодчество, -а ουδ. η αρχιτεκτονική.

зодчий, -его α. αρχιτέκτονας.

зол, -а α. επιριτής (Ζωίλος).

зола, -й θ. στάχτη, τέφρα.

золёние, -и ουδ. Βυρσοδέφηση.

золёный επ. Βυρσοδεφμένος.

золильный επ. βυρσοδεφικός.

золистость, -и θ. περιεκτικότητα σε στάχτη.

золистый επ., βρ: -ист, -а, -ο τεφρώδης, σταχτερός, περιεκτικός σε στάχτη.

золить ρ.δ.μ. 1 πλένω με αλισίβα, αλισιβάζω, μπουγαδιάζω. 2 βυρσοδεφώ, δέφω, αρ-

γάζω δέρματα. || -ся 1 πλένομαι με αλισίβα. 2 (για δέρματα) επεξεργάζομαι.

золка, βυρσοδέφηση.

золёвка, -и θ. κουνιάδα, αντραδέλφη.

золотарник, -а α. σολιδάγινο το χρυσόχρωμο, χρυσόβεργα.

золотарь, -й α. 1 (παλ.) χρυσοχόος. 2 επιχρυσωτής. 3 (παλ.) βοθροκαθαριστής.

золотёть, -ёт ρ.δ. 1 χρυσίζω, χρυσολάμπω. 2 γίνομαι χρυσαφής.

золотильный επ. της επιχρύσωσης, για επιχρύσωση.

золотильник, -а α. επιχρυσωτής.

золотистость, -и θ. το χρυσαφί χρώμα.

золотистый επ., βρ: -ист, -а, -ο χρυσαφής, χρυσαφένιος· -ые зёлынь χρυσαφένια μαλλιά (ξανθά).

золотить, -лочу, -лотить, παθ. μετχ. παρθ. χρ. золочённый, βρ: -чен, -чена́, -чено ρ.δ. μ. 1 επιχρυσώνω, μαλαματοκωνίζω. || μτφ. ομορφαίνω. 2 χρυσώνω, χρυσίζω· сдлнце освещает и -ит горизонт ο ήλιος φωτίζει και χρυσώνει τον ορίζοντα. || -ся 1 χρυσίζω, λάμπω σαν το χρυσάφι. 2 γίνομαι χρυσαφής. 3 επιχρυσώνομαι.

золотко, -а ουδ. προσφιλής, υπεραγαπητός, ακριβός.

золотник¹, -а α. ζολοτνί, παλαιό χρυσό νομισμα. || εκφρ. мал - да дорог (παρμ.) μικρό είν' το χρυσάφι αλλά ακριβό, μικρός αλλά θαυμαστός.

золотник², -а α. (τεχ.) σύρτου (ατμο-), μηχανισμός.

золотниковый¹ επ. βάρους ενός ζολοτνιού.

золотниковый² επ. (τεχ.) του σύρτου ατμομηχανισμού.

золото, -а ουδ. 1 χρυσός, χρυσάφι, μάλαμα. 2 χρυσαφικά. || κλωστή χρυσαφένια· вышивать -ом χρυσοϋφαίνω, χρυσοκεντώ. 3 χρυσά νομίσματα. 4 μτφ. μεγάλης αξίας, μάλαμα. || εκφρ. червонное - καθαρός χρυσός· чёрное - το πετρέλαιο· белое - το βαμπάκι.

золотовольный επ. χρυσομάλλης, ξανθόμαλλος.

золотодобывающий επ. της εξόρυξης χρυσού· -ая промышленность βιομηχανία εξόρυξης χρυσού.

золотоискатель, -я α. χρυσοθήρας.

золотой επ. 1 χρυσός· χρυσαφένιος· μαλαματένιος· - песок χρυσοφόρος άμμος ή χρυσίτιδα γη· - перстень χρυσό δαχτυλίδι. || χρυσαφής· -ые кудры χρυσόξανθες μπούκλες· -ая рёда το χρυσόφαρο· - жук ο χρυσοιάναθος. 2 μτφ. θαυμάσιος, υπέροχος, λαμπρός· -ые слова χρυσά λόγια· - характер μάλαμα-χαρακτήρας· - человек μάλαμα-άνθρωπος. 3 μτφ.

ευτυχής, ευτυχισμένος. 4 μτφ. αγαπητός, προσφιλής, ακριβός· - **мáльчик** χρυσό μου παιδάκι· - **áя моá** χρυσή μου. || **εμφρ.** - **βек** χρυσός αιώνας (εποχή ακμής των επιστημών και των Καλών Τεχνών)· - **áя óσень** το χρυσό φθινόπωρο (απο το κιτρινισμα των φύλλων)· - **áя мολодёжь** (ειρν.) η μαμμόθρεπτη νεολαία (ευγενών, αστών)· - **áя рóта** (παλ.) τάγμα ξυπόλυτων ή ξεβράκιωτων (οι αλήτες)· - **áе рýки** τα χρυσά (προκομμένα) χέρια· - **áя свáдьба** χρυσοί γάμοι· - **óе сечёние** χρυσός αριθμός ή χρυσή τομή· - **ста́ндарт** χρυσός κανόνας· - **фóнт** χρυσό απόθεμα (εφεδρεία ύψιστης σημασίας)· - **óе вре́мя** ο πολύτιμος χρόνος· **сули́ть** ή **обещáть** - **áе гóры** τάξω λαγούς με πετραχήλια· - **áк дел мáстер** ο χρυσοκόος.

ЗОЛОТОНÓСНОСТЬ, -и θ. περιεκτικότητα σε χρυσό.

ЗОЛОТОНÓСНЫЙ επ., βρ: -сен, -спа, -сно; χρυσοφόρος, χρυσούχος· - **Песóк** χρυσοφόρος άμμος· - **áя жiла** χρυσοφόρα φλέβα.

ЗОЛОТОПРОМЫШЛЕННИК, -а α. ιδιοκτήτης χρυσορυχείου.

ЗОЛОТОПРОМЫШЛЕННОСТЬ, -и θ. βιομηχανία χρυσοú.

ЗОЛОТОПРОМЫШЛЕННЫЙ επ. της βιομηχανίας χρυσοú· - **áя компáния** εταιρία βιομηχανίας χρυσοú· - **райóн** περιοχή χρυσορυχείων ή χρυσοφόρα.

ЗОЛОТОРОТЕЦ, -тца α. (παλ.) αλήτης, αλάνης, ξυπόλυτος, ξεβράκιωτος.

ЗОЛОТОСОДЕРЖАЩИЙ επ. χρυσοúχος.

ЗОЛОТОТЫСЯЧНИК, -а α. κενταύριο, κενταυρίδα (φυτό).

ЗОЛОТОШВЕЙКА, -и θ. χρυσοκεντήτρα, χρυσοποιλίτρια, χρυσοπλέχτρα, συρμακίζα.

ЗОЛОТОШВЕЙНЫЙ επ. χρυσοκέντητος, χρυσοúφαντος, χρυσοπλούμιστος, χρυσοποιμίλτος.

ЗОЛОТÝХА, -и θ. (παλ.) χοιράδες, χελώνια.

ЗОЛОТÝШНЫЙ επ. χοιραδικός. || που πάσχει απο χοιράδωση. || αδύνατος, μαχετικός.

ЗОЛОТЦЕ, -а ουδ. 1 χρυσαφάκι. 2 μτφ. βλ. зóлотко.

ЗОЛОТЧИК, -а α. επιχρυσωτής.

ЗОЛОУДАЛЕНИЕ, -я ουδ. βγάλσιμο της στάχτης.

ЗОЛОЧЁНИЕ, -я ουδ. επιχρύσωση, μαλαματοκιάπνισμα.

ЗОЛОЧЁНЫЙ επ. επίχρυσος, επιχρυσωμένος, μαλαματοκιάπνισμένος.

ЗОЛУШКА, -и θ. (ηρωίδα παραμυθιού) σταχτοπούτα.

***Золь**, -я α. σιόνη ουσίας (ύλης).

Зольник, -а α. 1 τεφροδόχη. 2 καθί βυσοδεφιάς.

Зольность, -и θ. τεφροπεριεκτικότητα.

Зóльный επ. της στάχτης· σταχτερός· τεφρώδης, τεφροειδής· - **áя кýча** σωρός στάχτης· - **áе удобрёния** τεφρώδη λιπάσματα.

***Зóна**, -ы θ. ζώνη, λωρίδα εδάφους· περιοχή· **лесная** - βασιική ζώνη· **пограничная** - μεθοριακή ζώνη· **арктическая** - κατεφυγμένη ζώνη· **географическая** - γεωγραφική ζώνη· - **воённых оперáций** ζώνη πολεμικών επιχειρήσεων· **запрётная** - απαγορευμένη ζώνη. || (γεωλ) στρώμα.

ЗОНÁЛЬНОСТЬ, -и θ. ύπαρξη ζωνών.

ЗОНÁЛЬНЫЙ επ. ζωνοφόρος, σ κατά ζώνες.

***Зонд**, -а α. 1 καθετήρας, μήλη, σόντα. 2 γεωτρύπανο· **пóчвенный** - γεωτρύπανο. 3 αερόστατο μετεωρολογικό.

Зондáк, -а α. βλ. зондiрование.

Зондiрование, -я ουδ. γεώτρηση (ερευνητική ή δοκιμαστική).

Зондiровать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. 1 (ιατρ.) καθετηριάζω, εξετάζω με καθετήρα. 2 (γεωλ.) κάνω γεώτρηση, καθετηριάζω. 3 μτφ. βολιδοσκοπώ, εξιχνιάζω, ερευνώ τις διαθέσεις, σιέφεις κ.τ.τ. || **εμφρ.** - **пóчву** βολιδοσκοπώ, κνιχνεύω, προσπαθώ να διαγνώσω (διαθέσεις ή σιέφεις κ.τ.τ.). || -**ся** καθετηριάζομαι.

Зондiровка, -и θ. βλ. зондiрование.

Зóнный επ. ο κατά ζώνες.

Зонт, -á α. 1 βλ. зóнтик (1 σημ.). 2 υπόστεγο στρογγυλό.

Зóнтик, -á α. 1 ομπρέλα· - **от дождя** ομπρέλα για τή βροχή (αλεξιζόοχλιο)· - **от сóлнца** ομπρέλα για τον ήλιο (αλεξήλιο). 2 το γείσο καπέλου κ.τ.τ. 3 σιιάδι(ο).

Зонтиковýдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно; βλ. зонтикообразный.

Зонтикообразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно σαν ομπρέλα, πετασοειδής, πετασώδης.

Зóнтичный επ. 1 της ομπρέλας. 2 πετασοειδής. 3 πλθ. -**áе** ουσ.(βοτ.) τα σιαδαυθή.

Зóнтовýй επ. της ομπρέλας.

Зонтообразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно; βλ. зонтикообразный.

зооветеринарный επ. κτηνοτροφικός.

зоогеóграф, -а α. ζωογεωγράφος.

зоогеографический επ. ζωογεωγραφικός.

зоогеография, -и θ. ζωογεωγραφία.

зоогигиёна, -ы θ. ζωούγεινή (επιστήμη).

зоóлог, -а α. ζωολόγος.

зоологический επ. ζωολογικός· - **музéй** το ζωολογικό μουσείο. || μτφ. ζωώδης, κτηνώδης.

зоóлогия, -и θ. ζωολογία.

зооморфiзм, -а α. ζωομορφισμός.

зооморфический επ. ζωομορφισματικός.

зоопáрк, -а α. ζωολογικός κήπος.

зоосáд, -а α. ζωολογικός κήπος.

зооспóра, -ы θ. ζωοσπόριο.

зоотехник, -а α., -ца, -и θ. ζωοτέχνης.
зоотехника, -и θ. ζωοτεχνία.
зоотехнический επ. ζωοτεχνικός.
зоотехния, -и θ. ζωοτεχνία.
зобенька, -и θ. αυγούλα, αυγίτσα.
зобритъ ρ.δ. (διαλι.) βλ. **разорять**.
зобритъ ρ.δ.μ. ωριμάζω ανωρίμαστους καρπούς στον ήλιο ή σε θερμό μέρος.
зобкий επ., βρ: зорок, зорка, зорко. 1 οξυδερκής, μακρούθρος. 2 μτφ. διορατικός - ум διορατικό μυαλό, διορατικός νους.
зобкость, -и θ. 1 οξυδέρκεια, οξυωπία. 2 μτφ. διορατικότητα.
зобька, -и θ. 1 αυγούλα, αυγίτσα. **пионерская** - πιονέριο εγερτήριο (σάλπισμα). || (διαλι.) πρωινή αύρα.
*зрѣза, -и θ. είδος κωστή.
зрак, -а α. (παλ.) 1 ματιά, βλέμμα. 2 μορφή.
зрачковый επ. της κόρης του οφθαλμού.
зрачок, -чка α. κόρη του οφθαλμού.
зрелище, -а ουδ. 1 θέαμα - **пожара** το θέαμα της πυρκαγιάς. 2 (παλ.) θέα, θεωρία, θωριά, όψη. 3 παράσταση (θεατρική κ.τ.τ.).
зрелищный επ. της παράστασης, του θεάματος - **не предприятия** επιχειρήσεις θεαμάτων.
зрелость, -и θ. ωρίμαση, ωριμότητα, γίνωμα - **винограда** ωρίμαση των σταφυλιών. || ωριμότητα ηλικίας. || μτφ. ανάπτυξη διανοητική - **мысли** ωριμότητα σκέψης.
зрѣлый επ., βρ: зрел, -а, -ο (κυρλξ. κ. μτφ.) ώριμος - **не плоды** ώριμοι καρποί - **возраст** ώριμη ηλικία - **учѣнный** ώριμος επιστήμονας - **ум** ώριμο μυαλό.
зрѣние, -я ουδ. όραση. **слабое** - αδύνατη όραση. **лишйтѣся** -я στεροúμαι της όρασης ή του φωτός, χάνω την όραση, το φως. **осман** -я οπτική απάτη (οφθαλμαπάτη). || **εμφρ.** **поле** -я πεδίο όρασης, οπτικό πεδίο. **ноγη** έκταση ενός τομέα, επιστήμης κλπ. **точка** -я άποψη, γνώμη. **изложитъ свою точку** -я ειθέτω την άποφή μου. **под углом** -я με γωνία όρασης (όπως το βλέπω ή το εκτιμώ εγώ).
зреть, зрѣю, зрѣешь ρ.δ. (κυρλξ. κ. μτφ.) ωριμάζω - **ют хлебу** ωριμάζουν τα σιτηρά. **рассудок** -έет το λογικό ωριμάζει.
зреть, зрю, зрѣшь, μтх. ενεστ. **зрѣмый**, βρ: зрим, -а, -ο ρ.δ.μ. (παλ.) βλέπω, κοιτάζω, ορώ. || **-ся** φαίνομαι, είμαι ορατός. || οραματίζομαι.
зрѣмость, -и θ. ορατότητα. θεαματικότητα.
зрѣмый επ. απο μтх. ορατός, θεατός. || μтφ. αισθητός, φανερός. αξιοπαρατήρητος.
зритель, -я α., -ца, -и θ. θεατής.
зрительный επ. 1 οπτικός - **нерв** οπτικό νεύρο. - **ая память** οπτική μνήμη. - **ая труса** οπτικός σωλήνας. 2 των θεατών - **зал** αί-

θουσα θεάτρου.

зрительский επ. των θεατών - **интерѳо** το ενδιαφέρον των θεατών.

зря επір. άδεια, άσκοπα, μάταια, στα χαμένα - **я купилъ эту книгу...** άδεια αγόρασα αυτό το βιβλίο... - **тратитъ деньги** άσκοπα ξοδεύω τα λεφτά. **болтатъ** - φλυαρώ στα χαμένα - **старался** μάταια προσπαθούσα. || **εμφρ.** **почѣм** - όπως τύχει (λάχει, αρέσει). **куда** - (διαλι.) όπου λάχει.

зрячий επ. που βλέπει, που έχει την όραση, ο ορών.

зряный επ. (απλ.) μάταιος, άσκοπος, χαμένος.

зуб, -а α. ζουάβος, γάλλος στρατιώτης ακοιμιστικού στρατού απο ντόπιους βορειοαφρικανούς.

зуб, -а, πλθ. **зубы**, -όβ κ. **зубья**, -ев α. 1 δόντι. **коренной** - ο τραπεζίτης. **молочный** - ο γαλαξίας (γαλακτίας). **глазевые** -и οι κυνόνοντες. ~ **мудрости** ο φρονιμίτης. **вставные** -и τα βαλτά δόντια. -и **передние** τα μπροστινά δόντια (οι κοπτήρες). -и **прорѣзались** τά δόντια ήσκασαν (αναφύησαν). 2 μтφ. κάθε οδοντοειδής εξοχή οργάνου. **зубья** **пилы** δόντια του πριονιού. || **εμφρ.** - **зѣ** - τρωγώμαστε σαν τα σκυλιά. - **нѣ** - **не попадѣет** μου φεύγει το κατακλείδι (απο κρύο, φόβο κ.τ.τ.). - **ами держатѣся** κρατιέμαι με τα δόντια (επίμονα δεν υποχωρώ). -и **разгорѣлись** καίγομαι απο την επιθυμία. **глядѣть** ή **смотреть** в -и κοιτάζω με ποιόν έχω να κάνω και ανάλογα να συμπεριφερθώ. **вооруженный до** -όβ (εξ)οπλισμένος ως τα δόντια (σαν ασταυός). **зѣрватъ** от -όβ αποσπώ απο τα δόντια (με μεγάλη δυσκολία). **имѣть** - на **когѳ** ή **прѳтив** **когѳ** έχω άχτι. (αμάχη) για κάποιον. -и на **пол положитъ** ή **класть** δεν έχω τίποτε για να φάω, τα δόντια μου μένουν άπραγα. **ломатъ** -и на **чем** σπάζω τά μούτρα (αποτυγαίνω οι κτρά). **показыватъ** -и δείχνω τα δόντια (την κωκία). **стиснѣть** -и σφίγγοντας τα δόντια (υπερεντείνοντας τις δυνάμεις) -и **сѣсть** на **чем** έχει τεράσει πολλά η **каμπούρα** μου, είναι πεπειραμένος (παθός - μαθός). **точитъ** -и α) σου, του κλπ. έχω ράμματα για τη γούνα. β) τροχά τα δόντια (ετοιμάζομαι ν' αρπάξω). **чесатъ** -и (απλ.) φλυαρώ. **кутσομπολεύω**. **навязлѳ** в -άχ **толѳ** τον (την κλπ.) βαρέθηκα. **не по** -άμ δεν είναι για τα δόντια (σου, του κ.τ.τ.). **ни в** - **толкнѣть** δεν ξέρω γρυ, δε σκαμπάζω τίποτε. **сквозь** -и (говορίтъ, **δормοτатъ** κλπ.) μουρμουρίζω, μεμφιοιρώ.

зубастость, -и θ. 1 οδόντωση. 2 μтφ. οξύτητα, δηκτικότητα.

зубастый επ., βρ: -аст, -а, -ο. 1 δοντάς, δονταράς, οδοντώδης. 2 μтφ. δηκτικός, οξύς.

зубάτκα, -и θ. ανάρριχος (φάρι).
зубάτнн επ. με πολλά ή μεγάλα δόντια. || οδοντοφόρος· οδοντωτός.
зубец, -бца α. 1 βλ. зуб (2 σημ.). 2 έ-παλλη τείχους.
зубик, -а α. δοντάκι.
зубило, -а α. κοπίδι, ζουμπάς, στιγέας. || σφήνα λατόμου.
зубильный επ. του κοπιδιού, του ζουμπά.
зубной επ. 1 του δοντιού, οδοντικός· -ая боль πονόδοντας, οδοντόπονος, οδονταλγία· - нерв νεύρο του δοντιού· -ая пάста οδοντό-παστα· -ая щётка οδοντόβουρτσα· - врач οδο-ντογίατρος· - порошок οδοντόσκονη. 2 (γλωσ.) οδοντικός· - согласный οδοντιό σύμφωνο.
зубовный επ: - скрежет τριγμός των δο-ντιών (μεγάλη κακία)· со скрежетом -ым με σπαραγμό της καρδιάς.
зубово́й επ. οδοντωτός, οδοντοφόρος.
зубоврачебный επ. οδοντοϊατρικός· - ка-бинет οδοντοϊατρείο.
зубоврачевание, -я ουδ. οδοντοθεραπεία.
зубодёр, -а α. (απλ.) δοντοβγάλτης, οδο-ντογίατρος.
зубок, -бкá α. δοντάκι. || **εμφρ.** на - (по-дарить, принести) γενέθλιο δώρο· попасть на - кому γίνομαι αντικείμενο γέλιου ή κακό-βουλης κριτικής κάποιου.
зуболечебница, -и θ. οδοντοϊατρείο.
зуболечебный επ. οδοντοϊατρικός.
зуборезный επ. της κατασκευής δοντιών ερ-γαλείων· - станок μηχανή κατασκευής γρανα-ζιών.
зубоска́л, -а α., -ка, -и θ. χλευαστής, πε-ριπαίχτης, κοροϊδευτής, μώμος.
зубоскалить ρ.δ. (απλ.) κοροϊδεύω, περι-παίζω, χλευάζω.
зубоскальство, -а ουδ. εμπαιγμός, κοροϊ-δία, χλευασμός.
зубот́ичина, -и θ. (απλ.) δοντοχτύπημα.
зубочистка, -и θ. οδοντογλυφίδα.
зубр, -а α. βίσονας, βόναςος. || μτφ. αντι-δραστηκός.
зубре́жка, -и θ. αποστήθιση, παραγαλισμός.
зубре́ние, -я ουδ. 1 φτιαξιμο δοντιών (σε πριόνι κλπ.). 2 δόντιασμα, δοντιές (σε ερ-γαλεία).
зубри́ла, -и α. κ. θ. που αποστηθίζει χω-ρίς να κατανοεί, παραγάλος.
зубри́лка, -и α. κ. θ. βλ. зубри́ла.
зубри́ть¹, зубри́, зубри́шь ρ.δ.μ. 1 φτιάχνω δόντια (σε εργαλείο κλπ.)· - пилу́ φτιάχνω δόντια στο πριόνι. 2 δοντιάζω, κάνω δοντιές· - нож κάνω δοντιές στο μαχαίρι.
зубри́ть², зубри́, зубри́шь ρ.δ. παραγαλίζω, μαθαίνω σαν τον παραγάλο. || -ая μαθαίνο-

μαι παραγαλιστί· -йтся урóки μαθαίνονται παραγαλιστί τα μαθήματα.
зубро́вка, -и θ. 1 είδος αγρωστωδών. 2 ζου-μπρόφια, είδος βότιας.
зубровый επ. του βίσονα, του βόνασου.
зубчáткa, -и θ. γρανάξι, δόντι.
зубчáтнн επ. οδοντωτός· -ое колесо́ οδο-ντωτός τροχός· -ая железная доро́га οδοντω-τός σιδηρόδρομος.
зубчик, -а α. δοντάκι.
зуд, -а α. 1 φαγούρα, κνησμός. 2 μтφ. με-γάλος πόθος, κνημός.
зудá, -и α. κ. θ. (απλ.) άνθρωπος ενοχλη-τικός, τσιμπούρι.
зудение, -я ουδ. ζουζούνισμα· - комаро́в ζουζούνισμα των κουνουπιών.
зуде́нь, -дня α. σαρκιολόπτης, ο φωριός ά-καρης.
зуде́ть¹, -йт ρ.δ. με τρώει, έχω φαγούρα. || μтφ. ποθώ πολύ, με τρώει ο πόθος· θεριακί-ζομαι.
зуде́ть², жу́, зуди́шь ρ.δ. ζουζουνίζω· ко-мары́ -йт τα κουνούπια ζουζουνίζουν. || μтφ. ενοχλώ, γίνομαι τσιμπούρι, κουνούπι.
зуди́ть¹, -йт ρ.δ. (απλ.) βλ. зуде́ть¹.
зуди́ть², жу́, зуди́шь ρ.δ. (απλ.) βλ. зу-де́ть².
зуйк, зуйкá α. χαραδριός ή πάρδαλος (πη-νό παρυδάτιο).
зуммер, -а α. βομβητής (ηλεκτρ. συσκευή).
зуммерить, -ит ρ.δ. βομβώ, βουίζω.
зурна́, -и θ. ζουρνάς (μουσικό όργανο).
зурна́ч, -á α. βλ. зурни́ст.
зурни́ст, -а α. ζουρναλάς.
зю́бить, -блю, -блешь ρ.δ.μ. (παλ.) ταλα-ντεύω, ανεμίζω. || -ся ταλαντεύομαι, ανεμί-ζομαι.
зю́бка, -и θ. (διακн.) η κούνια.
зю́бкнн επ., βр: зю́бок, -бкá, -бко που εύ-κολα ταλαντεύεται, κουνιέται. || κνμακίζω, ταλαντευόμενος. || ασταθής, κλονιζόμενος, τα-λαντευόμενος, αφιρορεπής.
зю́бкость, -и θ. κλονισμός, ταλάντευση. || μтφ. αστάθεια, αφιρορέπεια.
зю́бн, -á α. βαλτότοπος.
зю́бчнн επ. -буч, -а, -е βλ. зю́бкнн -ие Пескнн η σύρτης (κινούμενη αμμουδιά).
зю́бь, -и θ. 1 φουσιοθαλασσιά, καραντί ή κουφοθάλασσα· рутидωση· озеро подёрнулось -ю η λίμνη άρχισε να ρυτιδώνει. 2 (παλ.) γεν. πλθ. зю́бей κύματα.
знь, -а α. (απλ.) ήχος δυνατός· αχός, α-χή· κραυγή· φωνάρα.
зньать ρ.δ. βλ. знькнуть.
знькнуть ρ.с. (απλ.) 1 κράζω, κραυγάζω, ξεφωνίζω. 2 σφουρίζω δυνατά· -ля пýля σφύ-

ριξε η σαίρα.

ЗЫЧНОСТЬ, -и θ: ηχηρότητα.

ЗЫЧНЫЙ επ., βρ: -чен, -чна, -чно ηχηρός· κρίкнул -ым гóлосом αυτός φώναξε δυνατά.

ЗЭ ουδ. άκλιτο· ζε (ο φθόγγος του γράμματος „з“).

ЗУЗЯ, -и α. κ. θ. (απλ.) στις εκφρ: как - ή --зубей εντελώς, τελείως, πέρα για πέρα. как - пьяный τελείως μεθυσμένος (σκινίπα).

***ЗУЙД**, -а α. 1 η κατεύθυνση προς νότο. 2 νότιος άνεμος, νοτιάς, όστρια.

ЗУЙД-ВЭСТ, -а α. (ναυτ.) 1 η κατεύθυνση κατ'ά το νότο. 2 νοτιοδυτικός άνεμος, γαρμπής.

ЗУЙДВЭСТКА, -и θ. αδιάβροχος επενδύτης ή καπέλο.

ЗУЙД-ВЭСТОВЫЙ επ. νοτιοδυτικός.

ЗУЙДОВЫЙ επ. νότιος.

ЗУЙД-ÓСТ, -а α. 1 νοτιοανατολική κατεύθυνση. 2 νοτιοανατολικός άνεμος, σιρόνος.

ЗУЙД-ÓСТОВЫЙ επ. (ναυτ.) νοτιοανατολικός.

ЗЯ́КОУЙ επ., βρ: -бок, -бóкá, -бóкó ευαίσθητος στο κρύο.

ЗЯ́КО 1 επίρ. μαργώνοντας. 2 ως κατηγ. είναι (κάνει) κρύο.

ЗЯ́КОУТЬ, -и θ. ευαισθητότητα στο κρύο· от-личáется -ью ξεχωρίζει για τη μη ανθετικότητα στο φύχος.

ЗЯ́ОЛЕВЫЙ επ. φθινοπωρινός· -ая πάχота το φθινοπωρινό όργωμα.

ЗЯ́ОЛК, -а α. σπίνος, σπίζα.

ЗЯ́ОЛЫЙ επ. (απλ.) παγωμένος, βλαμμένος απο το κρύο· -лук παγωμένο κρεμμύδι.

ЗЯ́ОУТЬ ρ.δ., παρλθ. χρ. зяó, -ла, -ло. 1 παγώνω, ξεπαγιάζω, μαργώνω. 2 βλάπτομαι, καταστρέφομαι, χαλνώ απο το κρύο.

ЗЯ́ОЬ, -и θ. το φθινοπωρινό όργωμα.

ЗЯ́ТЭК, -тýкá α. γαμπρούλης.

ЗЯ́ТЬ, -я, πλθ. зятýя, -ьёв α. γαμπρός απο θυγατέρα, αδερφή ή αντράδερφη.

ЗЯ́ТУШКА, -и α. (απλ.) καίδ. γαμπρούλης.

И

И¹ ουδ. άκλ. είναι το δέκατο γράμμα του ρωσικού αλφάβητου και αντιστοιχεί με την προφορά των ελληνικών „ι“.

И² σύνδεσμος. 1 συμπλ. και· συνδέει ομογενή μέλη της πρότασης, προτάσεις ή και ξεχωριστές λέξεις· я работáю и учýсь εργάζομαι και σπουδάζω· я и ты εγώ και συ и отец и мать ο πατέρας και η μητέρα· стыд и срам ντροπή και αίσχος· был дан сигнал и раздался залп έδόθηκε το σύνθημα και ακούστηκε η ομοβροντία. 2 επιτακτικός (της αιόλουθης λέξης)· αιόμα, όλο και· метель становίлась сильнёе и сильнёе η χιονοθύελλα γινόταν όλο και δυνατότερη. 3 εναντιωματικός· αν και, μολοντί· мы и пошли, да нас не пустили αν και πήγαμε, (όμως) δεν μας επέτρεφαν να μπούμε μέσα. 4 αντιθετικός· όμως, αλλά· он обещал прийти и не пришёл αυτός υποσχέθηκε πως θα έρθει, όμως δεν ήρθε ή και δεν ήρθε. 5 επιτακτικός-εμφαντικός· και· и как ты добрался до сёда? και πως κατόρθωσες να φτάσεις ως εδώ; 6 μόριο· επίσης, το ίδιο· и в этом слýчáе экoнóμικá игpáет глáвную роль ии εδώ η οικονομία παίζει τον κύριο ρόλο. И αιόμα· не хочý и дóрой нóчи пóжелать тебé δε θέλω αιόμα να σου πώ (ευχηθώ) καληνύχτα. 7 επιφώνημα σε ένδειξη ασυμφωνίας ή σε μεγάλη ζαθιό· ии, πω-πω-πω· и-и какóй вздор! ии τι ανόησι! и-и-и скóлько мнóгс! πω-πω-πω τι

πολλά! ή πολύ!.

ИБЕРЬЕЦ, -рийца α. -рийка, -и θ. Ιβηρός, -ίδα.

ИБЕРЬЙСКИЙ επ. ιβηρικός.

ИБЕРЬИ, -ов πλθ. οι Ιβηροί.

***ИБИС**, -а α. ίβιδα, χαλιόμοτα (πτηνό).

И́О σύνδεσμος (παλ. κ. γραμ. λόγος)· επειδή, γιατί· αφού.

ИВА, -ы θ. ιτιά, ιτέα· плакúчая - ιτιά η ιλαίουσα (η κρεμοκλαδής).

ИВÁN-ДА-МА́РЬЯ, γεν. ивán-да-мáрьи θ. 1 μελάμπυρο (ζιζάνιο των δημητριακών). 2 βιολέτα η τρίχρωμη.

ИВАН КУПА́ЛА ή κυπάλο κ. И. К. γεν. -на -лы ή -ла, πλθ. δεν έχει· Ιωάννης ο Βαπτιστής.

ИВÁНОВСКИЙ επ: во всю -ую α) με όλη τη δύναμη (απο τη δυνατή κωδωνοκρουσία όλων των καμπάνων του κωδωνοστασίου του Ιβάν του Μεγάλου). 2 (διαλι.) κωλοφωτιά, πυρολαμπίδα (απο το ότι εμφανίζεται τον Ιούνη, που γιορτάζεται ο Ιωάννης ο Βαπτιστής).

ИВÁN-ЧÁЙ, γεν. ивán-чáя α. βλ. кипрэй.

ИВНЬЯК, -á α. 1 ιτιά, ιτέα· ιτεώνας. 2 ιτιόβεργες.

ИВНЯКÓВЫЙ επ. βλ. ивовый.

И́ОВЫЙ επ. ιτέινος· απο ιτιά.

И́ОЛГА, -и θ. χλωρίδα, χλωρίο, φλώρος (ωδικό πτηνό).

ιγλά, -ιά, πλθ. ίγлы, игл θ. 1 βελόνι, -η· швейная - βελόνι ραφίματος· машинная - βελόνι ραπτομηχανής· патефонная - βελόνι γραμμοφώνου· хирургическая - χειρουργικό βελόνι· вязальная - βελονάκι πλεξίματος· вдеть нитку в -ý βελονιάζω την κλωστή· ушко -ή η βελονότρυπα. 2 το βελονοειδές φύλλο των κωνοφόρων δέντρων. || αγνάθι φυτών και μερικιών ζώων· -н ежά αγνάθια του σκαντζόχοιρου. 3 πυργίσκος, μιναρές, βέλος. || **εμφρ.** морская - βλ. иглá-рѣба.

ιγλά-рѣба, γεν. иглѣ-рѣбы θ. βελόνα, ζαργάνα, ραφίδα.

ιγλίственный επ., βρ: -йст, -а, -ο. 1 αγιαθερός, ακανθώδης, αγιαθιάριος· αγιαθένιος, ακάνθινος. 2 βελονοειδής.

ιγловатный επ., βρ: -ват, -а, -ο βλ. иглѣ-ственный.

ιγлови́дный επ., βρ: -ден, -дна, -дно βελονοειδής.

ιγлодержатель, -я α. το βελονοκάτοχο.

ιγлокóжкe, -их πλθ. τα εχινόδερμα (ζώα).

ιγлообразный επ., βρ: -вен, -зна, -зно βλ. иглови́дный.

ιγду ουβ. áιλ. ίγιλους (χιονόσπιτο των Εσκιμώων).

ιγнорирование, -я ουβ. αγνόηση, άγνοια.

***ιγнорировать**, -рую, -руешь ρ.δ.и.с.м. αγνώω, κάνω πως δεν ξέρω. || περιφρονώ, δε δίνω προσοχή, δεν παίρνω υπ' όψη. || **-ся** αγνοούμαι.

ιγто, -а ουβ. ζυγός· турецкое - ο τουρικός ζυγός· - рабства ο ζυγός της σκλαβιάς· сбросить с себя - αποτινάσσω το ζυγό. || (παλ.) βάρος, φορτίο· под -ом лет κάτω από το βάρος των χρόνων.

ιγóлка, -и θ. βλ. иглá (1, 2 σημ.). || **εμφρ.** до -и με το ну και με το σίγμα, καταλεπτώς, λεπτομερέστατα· с -и βλ. с игóлочкi· как - в стoгý (исчезнуть, затеряться) φάχνω βελόνι στ' άχυρα (για κάτι που εξαφανίστηκε, χάθηκε)· быть (ή сидеть и.т.т.) как на -ах ιάθoμαι στα βελόνια ή στα ιαρφιά ή στ' αγνάθια (ανησυχώ πολύ, αδημονώ)· -и не подпуститъ ή подточитъ (παλ.) δε δίνω ούτε την παραμικρή αφορμή.

ιγóлочка, -и θ. βελονάκι· || **εμφρ.** с -и α) (για ένδυμα) από το βελόνι, μόλις το πήρα από το ράφτη (καινούργιο). β) φρέσκος, της ώρας, της στιγμής.

ιγóлочный επ. του βελονιού· -οε производство η παραγωγή βελονιών· - укол βελονοσυγμός.

ιγóльник, -а α. 1 βελονοθήκη, ραφιδοθήκη. 2 (διακι.) τα πεσμένα φύλλα των κωνοφόρων.

ιγóльный επ. του βελονιού· -οε ушко βε-

лонότρυπα, η τρυμαλιά.

ιγóльчатый επ. 1 αγιαθωτός, ακανθωτός, βελονωτός· βελονούχος. 2 βελονοειδής.

ιγóрный επ. χαρτοπαικτικός· - дом χαρτοπαικτική λέσχη· -ая зάла χαρτοπαικτική αίθουσα· -οе общество οι χαρτοπαίχτες.

ιγрá, -я, πλθ. ίгры, игр θ. 1 παιγνίδι (ως φυχαγωγία)· - как метод обучения το παιγνίδι σαν μέθοδος διδασκαλίας· - в тѣнис το παιγνίδι της αντισφαίρισης· спортивные -н οι αθλοπαιδιές· азартные -н τυχερά παιγνίδια. || χαρτοπαιξία, χαρτοπαίγνιο. 2 άθυρμα· дѣтские -н παιδικά παιγνίδια· распечатать -ý ανοίγω το καινούριο παιγνίδι. 3 πλθ. αγώνες· олимпійские -н ολυμπιακοί αγώνες· коринфские -н τα Ισθμια. 4 ειτέλεση (μουσικού έργου ή σιηνικού ρόλου), παίξιμο. 5 παιγνίδι (με διάφορες σημασίες)· опасная - επικίνδυνο παιγνίδι· политическая - πολιτικό παιγνίδι· сейчас моя - τώρα παίζω εγώ, είναι η δική μου οειρά να παίζω· эτα - не в счѣт αυτό το παιγνίδι (φορά, χαρτωσιά κλπ) δε λογίζεται, δεν πιάνεται· - вина́ το άφρισμα του κρασιού· - бриллиантов η μαρμαρυγή των διαμαντιών. || **εμφρ.** - воображения αποκήνυμα φαντασίας· - слов λογοπαίγνιο, μαλαμπούρι· - природы ιδιοτροπία της φύσης· - случая ή судьбá φορά της τύχης· биржевая - το παίξιμο στο χρηματιστήριο· - не стóит свеч δεν αξίζει τον κόπο· игрáть ή вести большúю -ý επιχειρώ μεγάλη υπόθεση (που μπορεί να έχει δυσάρεστες συνέπειες).

ιγрáлицe, -а ουβ. (παλ.) παιγνίδι, παίγνιο.

ιγрáльный επ. του παιγνιδιού· για παιγνίδι· -не карты τα παιγνιόχαρτα, τράπουλα.

ιγранный επ. χρησιμοποιημένος στο παιγνίδι· -ая колóда карт μεταχειρισμένη τράπουλα.

ιγрáть ρ.δ., мтχ. ενεστ. игрáющий, παθ. мтχ. παρλθ. χρ. игранный, βρ: -ран, -а, -ο, επιρ. мтχ. -ая и. -áчи. 1 παίζω (για διασκέδαση)· - в кýклы παίζω τις κούκλες· - в мяч παίζω το τόπι ή τη μπάλα· - в жмурки παίζω την τυφλόμυγα. || (για διάφορα παιγνίδια)· - в шáхматы παίζω σιάκι· - в зyтóл παίζω ποδόσφαιρο· - в бильярдe παίζω μπιλιάρδο. 2 μαίνομαι, μανιάζω, λυσομανώ· бýря -ет μαίνεται η θύελλα. 3 αφορίζω, βράζω· вино -ет το κρασί αφορίζει. 4 λάμπω, λαμπυρίζω· солнце -ет на повѣрхности водѣ ο ήλιος λάμπει στην επιφάνεια του νερού· -ют звѣзды λαμπυρίζουν τ' αστέρια· бриллиант -ет το διαμάντι λαμπυρίζει· румянец -ет у неѣ на щекáх τα μάγουλά της ροδοκοκκινίζουν. || κινούμαι, πάλλομαι· моршáнн -ют οι ρυτίδες παίζουν. || προσποιούμαι, κάνω· - в великодýшие κάνω τον μεγαλόφυχο. 5 ειτελώ·

- на σκρίπκε παίζω βιολί. -ετ мύзыка παίζει η μουσιή. || μτφ. επιδρώ. - на нέρвах επιδρώ στα νεύρα. || (διάφορες σημασίες). - в дѣньги παίζω με χρήματα. - с огнѣм (κυρλξ. κ. μτφ.) παίζω με τη φωτιά. - своѣй жѣзнѣ παίζω με τη ζωή (διακινδυνεύω τη ζωή). в грудѣ у него -ло радостное чѣвство μέσα του ήταν όλο χαρά. в ѣтом слўчае он -ал не осббѣнно почтѣнную роль σ' αυτήν την περίπτωση αυτός δεν έπαιξε καθόλου τίμιο ρόλο. улыбка -ετ на еѣ лицѣ το χαμόγελο σιγοπαίζει στο πρόσωπο. || **εμφρ.** - большўю роль παίζω μεγάλο ρόλο (επιδρώ πολύ). - свадьбу (παλ.) κάνω γάμο. играть пѣрвую скρίпку πρώτο βιολί (πρωτεύοντα ρόλο). - вторўю скρίпку παίζω δεύτερο βιολί (δευτερεύοντα ρόλο). - глазами γλυκοβλέπω, γλυκιοιοιτάζω, κάνω γλυκά μάτια. флестарь - с ловами α) παίζω με τις λέξεις (αποικρύπτω την ουσία του ζητήματος). β) καλαμπουρίζω. - на бѣрже παίζω στο χρηματιστήριο. - на руку кому παίζω το παιγνίδι κάποιου (βοηθώ, συντελώ). судьба -ετ людмѣ (παλ.) η τύχη παίζει με τούς ανθρώπους. || **-ся** 1 παίζω. 2 επιθυμώ. έχω διάθεση.

игрāvчи επιρ. μτχ. 1 παίζοντας. 2 σαν παιγνιδάκι.

игрāvиѣ 1 μτχ. ενεστ. του ρ. играть. 2 ως ουσ. παίχτης.

игрек, -а α. 1 το ύφילו. 2 (μαθ.) ποσό, ποσότητα. || ο άγνωστος, η άγνωστη ποσότητα.

игрѣневый επ. ξανθότριχο άλογο, αλιτζές.

игрѣний επ. βλ. игрѣневый.

игрѣц, -ѣ α. (παλ.) οργανοπαίχτης. || **εμφρ.** и швец, и жнец, и в дущу - πολυτεχνίτης, χρυσοχέρης.

игрѣцкий επ. (παλ.) του παίχτη.

игриво επιρ. παιγνιδιάρικα κλπ. επ.

игривость, -и θ. φιλοπαιγμοσύνη, αστεϊότητα, χαριεντισμός.

игривый επ., βρ: -ив, -а, -ο. 1 παιγνιδιάρικος, τσιγνιδώδης. -οε дитя παιγνιδιάρικο παιδάκι. || -ая ουσ. παιγνιδιάρικα, ερωτοτροπούσα, ερωτύλα. 2 φιλοπαιγμονας, ευτραπέλος, χωρατατζής. || εύθυμος, φαιδρός, ιλαρός. || διφορούμενος. άσεμνος, απρεπής.

игрѣстый επ., βρ: -ист, -а, -ο αφρώδης. -οε вино αφρώδης οίνος.

игрише, -а ουδ. παιδοσύναξη, παιδομάζωξη, παιδική συγκέντρωση.

игровой επ. του παιγνιδιού, για παιγνίδι.

игрок, -ѣ α. παίχτης. - футбблной коман-ды παίχτης ποδοσφαιρικής ομάδας. запасной - εφεδρικός παίχτης. || οργανοπαίχτης. || хар-тоπαίχτης. записной - διαβόητος χαρτοπαίχτης.

игротѣка, -и θ. παιγνιοθήκη.

игрун, -ѣ α., -ья, -и, γεν. πλθ. -ий παίχτης, -τρια. φιλοπαιγμονας.

игрушечка, -и θ. παιγνιδάκι.

игрушечник, -а α. αθურματοποιός.

игрушечный επ. του παιγνιδιού, των παιγνιδιών (ως αντικείμενο). -οε производство παραγωγή παιγνιδιών. || για παιγνίδι (μηπραγματικό). -ая сдбля σπαθί-παιδικό παιγνίδι. || μικρός (σαν παιγνιδάκι).

игрушка, -и θ. παιχνίδι. дѣтские -и παιδικά παιχνίδια. || μτφ. έρμαιο άλλου, ξενοκίνητο. || **εμφρ.** как (σλόβно) игрушка σαν παιγνίδι (όμορφος, κομψός, χαριτωμένος).

игрывать, -ал, -ла, -ло ρ.δ. βλ. играть.

***игүмен**, -а α., -ья, -и θ. ηγούμενος, -ένη.

идальго α. άιλ. βλ. гидальго.

***идеал**, -а α. ιδανικό, ιδεώδες. ίνδαλμα.

идеализация, -и θ. βλ. идеализирование.

идеализирование, -я ουδ. (εξ)ιδανίκευση.

***идеализировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. ιδανικεύω, εξιδανικεύω. || **-ся** ιδανικεύομαι, εξιδανικεύομαι.

***идеализм**, -а α. ιδεαλισμός, ιδεοκρατία.

идеалист, -а α., -ка, -и θ. ιδεαλιστής, ιδεοκράτης.

идеалистический επ. ιδεαλιστικός, ιδεοκρατικός.

идеалистичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; ιδεαλιστικός, γεμάτος ιδεαλισμό.

идеально επιρ. ιδανικά, ιδεωδώς.

идеальность, -и θ. ιδανικότητα, ιδεώδες.

идеальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно ιδανικός, ιδεώδης. - тип ιδανικός τύπος. || θαυμάσιος. -ая погбда θαυμάσιος καιρός.

идейка, -и θ. ασήμαντη (χαμένη) ιδέα.

идейность, -и θ. ιδανικότητα, ιδεώδες, που περιλαμβάνει προοδευτικές τάσεις, σιέψεις.

идейный επ., βρ: -еен, -ейна, -ейно. 1 ιδεολογικός. -οε единство партии ιδεολογική ενότητα του κόμματος. -οε оружие ιδεολογικό όπλο. 2 ιδανικός, ιδεώδης. -οε содержание произведения η ιδέα του έργου. 3 προοδευτικός, προοδευτικών ιδεών. -οε искусство про-οδευтичѣ τέχνη. - человек άνθρωπος προοδευτικών ιδεών.

идентификация, -и θ. (συν)ταύτιση, -μός.

***идентифицировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. (συν)ταυτίζω, εξομοιώνω. || (συν)ταυτίζομαι, εξομοιώνομαι.

идентичность, -и θ. ταυτότητα, ομοιότητα, το πανομοιότυπο. - мнѣний ταυτότητα αντιλήψεων.

***идентичный** επ., βρ: -чен, -чна, -чно ταυ-τόσημος, πανόμοιος, ίδιος κι απαράλλαχτος.

***идеогрāμμα**, -и θ. (γλωσ.) ιδεόγραμμα.

ιδεογραφικός επ. ιδεογραφικός.
*ιδεογραφία, -и θ. ιδεογραφία.
ιδεόλογ, -α α. ιδεολόγος.
ιδεολογικός επ. ιδεολογικός.
*ιδεολογία, -и θ. ιδεολογία.
*ιδεφίкс, -α α. έμμονη ιδέα, προκατάληψη.
*ιδέα, -и θ. 1 ιδέα· έννοια· абсолютная ~ απόλυτη ιδέα (θεός)· господствующие -и οι κυριαρχούσες ιδέες· политические -и οι πολιτικές ιδέες· ~ романа, картины η κεντρική ιδέα του μυθιστορήματος, της εικόνας· переводные -и προοδευτικές ιδέες. 2 σκέψη· в Голлову пришла счастливая ~ στο μυαλό μου ήρθε μια καλή σκέψη. || μορφή· έννοια· ~ добрая η έννοια του καλού.
идиллик, -α α. συγγραφέας ειδυλλίων.
идиллический επ. 1 ειδυλλιακός· ~ жанр ειδυλλιακό φιλολογικό είδος. 2 ειρηνικός, απαθής, ατάραχος.
идиллический επ. βλ. идилический.
*идиллия, -и θ. 1 ειδύλλιο. 2 (ειρν.) ειρηνική και ευτυχησμένη ζωή.
*идиом, -α α. κ. **идиома**, -и θ. ιδιωματισμός, ιδίωμα, ιδιόγλωσσο.
идиоматизм, -α α. ιδιωματισμός.
идиоматика, -и θ. 1 ιδιωματική (κλάδος γλωσσολογίας). 2 τα ιδιώματα (ως σύνολο).
идиоматический επ. ιδιωματικός.
*идиосинкразия, -и θ. ιδιοσυγκρασία.
*идиот, -α α., -ка, -и θ. ηλίθιος, ιδιώτης.
идиотизм! -α α. βλ. идиотия.
идиотизм? -α α. (παλ.) βλ. идиом.
идиотический επ. (παλ.) βλ. идиотский.
идиотия, -и θ. ηλιθιότητα, ιδιωτεία· βλακεία· ευήθεια.
идиотский επ. ηλίθιος· βλακώδης, κουτός.
идиотство, -α ουδ. ηλιθιότητα· βλακεία.
*идол, -α α. 1 είδωλο. 2 (παλ.) ίνδαλμα. 3 (υβρ.) ομοίωμα, φάντασμα. || εκφρ. стоять (ή сидеть) -ом στέκομαι σαν είδωλο (ακίνητος, απαθής).
идолопоклонник, -α α. ειδωλολάτρης.
идолопоклоннический επ. ειδωλολατρικός.
идолопоклонничество, -α ουδ. ειδωλολατρεία.
идолопоклонство, -α ουδ. ειδωλολατρεία.
идольский επ. ειδωλολατρικός· ~οε κάπιще ειδωλολατρικός ναός.
идти, **идύ**, **идешь**; παρλθ. χρ. шёл,шла,шло; μτχ. παρλθ. χρ. шедший, επір. μτχ. идя κ. идучи ρ.δ. 1 πηγαίνω, πορεύομαι, μεταβαίνω, βαδίζω πεζός· ~ на цыпочках βαδίζω στα δάχτυλα· ~ медленно βαδίζω αργά. || έρχομαι· я идю из библиотеки έρχομαι απο τη βιβλιοθήκη. || τρέχω· идю с большой скоростью τρέχω με μεγάλη ταχύτητα. || κινούμαι, κατευθύνομαι· ~ в магазин πηγαίνω στο μαγαζί. 2 μτφ. μπαίνω

(σε υπηρεσία, οργάνωση κ.τ.τ.)· идю в партию μπαίνω στο κόμμα (γίνομαι μέλος του κόμματος)· идю добровольцем πηγαίνω εθελοντής. 3 επιτίθεμαι· на нас идёт, неприятельское войско εναντίον μας έρχεται εχθρικό στρατεύμα. || εναντιώνομαι, πηγαίνω αντίθετα· он против всех идёт αυτός εναντιώνεται σ' όλους. 4 εξελίσσομαι, αναπτύσσομαι· всё идёт к лучшему όλα πάνε στο καλύτερο. || (για φυτά) αναπτύσσομαι, βγάζω, κάνω· картофель идёт к ботву η πατάτα κάνει φύλλωμα· дерево идёт в ствол το δέντρο κάνει κορμό· растение шло в корень το φυτό ρίζωσε. 5 ακολουθώ, έπομαι, πηγαίνω κοντά. 6 βγαίνω, εξέρχομαι· рёв, трёхω· дым идёт из печи καπνός βγαίνει απο το φούρνο· из раны шёл гной απο την πληγή έβγαине πύο· у него кровь идёт из носу του πάει αίμα απο τη μύτη. 7 χρησιμοποιούμαι· πηγαίνω· κάνω· тряпьё идёт на бумагу та ράκη πάνε για χαρτί. 8 πλησιάζω· весна идёт η Άνοιξη έρχεται· сон идёт ο ύπνος έρχεται. 9 δέχομαι· είμαι διατεθημένος, κλίνω προς· ~ на уговоры δέχομαι τις συστάσεις· ~ на уступки κάνω υποχωρήσεις. || τραβιέμαι, έλκομαι, αρέσκομαι. 10 καταναλώνομαι, πουλιέμαι· костянная пуговица не идёт, предпочитают металлическую та κοκιάλινα κουμπιά δεν πουλιούνται, προτιμούνται τα μεταλλικά. 11 χορηγούμαι, δίνωμαι· емү идёт 125 рублём в месяц зарплаты του χορηγείται 125 ρούβλια μισθός το μήνα. || χρειάζομαι, απαιτούμαι· на костюм идёт три метра материи για το κουστούμι χρειάζονται τρία μέτρα ύφασμα. || διαδίδομαι· слух (ή молва) идёт φημολογείται· сплётни идёт κουτσομπολεύεται. || εκτείνομαι, απλώνομαι, εξαπλώνομαι. 12 λειτούργώ, εργάζομαι, δουλεύω· часи идёт верно το ρολόι πάει καλά (σωστά)· мотор идёт хорошо το μοτέρ δουλεύει καλά. 13 (για βροχή, χιόνι, χαλάζι) дождь идёт βρέχει· снег идёт χιονίζει. 14 περνώ, διαβαίνω, ταρέρχομαι· годы шли та χρόνια περνούσαν· вторая неделя идёт с тех пор, как он умер πάει δεύτερη εβδομάδα που αυτός πέθανε· как-то время идёт! πως περνάει ο καιρός! идёт 1982 год κυλάει το 1982 έτος· идёт ей четвертый год αυτή διανύει το τέταρτο έτος. 15 διεξάγομαι, γίνομαι, λαμβάνω χώραν· идёт экзамены γίνονται εξετάσεις· идёт приготовления к отъезду γίνονται ετοιμασίες για αναχώρηση· бой идёт γίνεται μάχη· идёт переговоры διεξάγονται συνομιλίες. || (για θέαμα) παίζομαι· идёт новая пьеса παίζεται καινούριο θεατρικό έργο. 16 χρησιμοποιούμαι, προορίζομαι· идёт на растопку κάνει για προσάναμμα. || εοδεύομαι, δαπανώμαι· на книги идёт много де-

нег στα βιβλία πάνε πολλά χρήματα. 17 ταιριάζω, αρμόζω· ей очень идёт красный цвет αυτήν πολύ την πηγαίνει το κόκκινο χρώμα. 18 ποδένομαι, χωρώ στο πόδι· сапог не идёт на ногу η μπότα δεν μπαίνει στο πόδι. || μπήγομαι· гвоздь не идёт в стёну το καρφί δε μπαίνει στον τοίχο· нитка не идёт в игóлку η κλωστή δε περνά στο βελόνι. 19 (για γυναίκα) παντρεύομαι· иди́ за меня́ παντρεύομαι εμένα· она́ идёт замуж αυτή παντρεύεται. 20 (στο παιγνίδι) βγαίνω· ~ конём, козырем, с туза βγαίνω με άλογο, με ατού, με άσο. || (χαρτοπ.) είμαι τυχερός, μου έρχεται καλό χαρτί· карта́ ему́ не шла το χαρτί δεν τον πήγαине. 21 εισάγομαι· чай́ идёт с Индии το τσάι έρχεται από την Ινδία. 22 προοδεύω (στην υπηρεσία ή στα μαθήματα)· ваш сын хорошо́ идёт по математике το παιδί σας καλά πάει στα μαθηματικά. 23 τραβάω, πηγαίνω, βαδίζω· дело́ идёт к женитьбе η υπόθεση τραβάει για παντρεία· переговоры́ идут к концу́ οι συνομιλίες πηγαίνουν προς το τέλος. 24 εκτεινόμεαι, εξαπλώνομαι· вправо́ шла горная цепь δεξιά εκτεινόταν οροσειρά· дорога́ идёт лесом ο δρόμος περνάει μέσα από το δάσος. || διαβίδομαι (για ήχο, φωνή κ.τ.τ.). 25 (με την πρόθεση в σε αιτ. πτ. αποδίδεται με ρήμα που έχει τη σημασία του ουσ.) υπόκειμαι· πηγαίνω· ~ в про́дѣжу πουλιέμαι· ~ в обрабо́тку επεξεργάζομαι· ~ в сравне́ние συγκρίνομαι· ~ в почи́нку διορθώνομαι· ~ в счёт λογίζομαι, λογαριάζομαι. || αρχίζω να κάνω κάτι· ~ в пляс αρχίζω να χορεύω. 26 (με την πρόθεση на και αιτ. πτ. αποδίδεται με ρήμα που έχει τη σημ. του ουσιαστικού)· температу́ра идёт на пониже́ние η θερμοκρασία πέφτει· дело́ идёт на лад η υπόθεση διευθετείται· ~ на сме́ну кому́-н αντικαθιστώ κάποιον. 27 επιβεβαιωτική λέξη: идёт σύμφωνος, εν τάξει, καλά, ναι· ёдем? - идёт πάμε; - ναι· ну что же, идёт, что ли? λοιπόν σύμφωνος, τι λες; 28 έχω σαν περιεχόμενο· у них шла речь о вчерашнем спектакле αυτοί μιλούσαν για τη χτεςινή θεατρική παράσταση· дело́ идёт о жизни́ или сме́рти πρόκειται περί ζωής ή θανάτου· о чём идёт речь? περί τίνος γίνεται λόγος; || εκφρ. ~ к де́лу έχω σχέση, αφορώ· из голо́внѣ (ή из ума́) не ~ де μου βγαίνει από το μυαλό, δεν ξεχνώ ούτε στιγμή· (ещё) куда́ ни шло α) έστω, ας είναι. β) προφανώς, μαθές· (дело́) идёт к чему́ ή на что η υπόθεση κλίνει (γέρνει) προς· как де́ла (иду́т)? πως πάνε οι δουλιές;

иды πλθ. ειδοί (στους Ρωμαίους).

***незуи́т**, -а α. 1 ιησουίτης. 2 υποκριτής ύπουλος.

незуи́тский επ. 1 ιησουητικός. 2 μτφ. υ-

ποκριτικός· ύπουλος, δόλιος.

незуи́тство, -а ουδ. ιησουιτισμός, υποκρισία.

и́ена, -ы θ. το γιέν.

***иера́рх**, -а α. ιεράρχης, επίσκοπος.

иера́рхический επ. ιεραρχικός· -ая ле́стница ιεραρχική κλίμακα, ιεραρχία.

***иера́рхия**, -и θ. ιεραρχία· церко́вная - εκκλησιαστική ιεραρχία· служе́бная ~ υπηρεσιακή ιεραρχία. || οι ιεράρχες.

***иера́тический** επ. ιερατικός· -ая ма́нтия ο ιερατικός μανδύας.

***иере́й**, -я α. ιερέας.

иере́йский επ. ιερατικός.

иере́йство, -а ουδ. ιερατεία, ιερωσύνη. || ιερατείο (το σύνολο των ιερέων).

иере́йствовать ρ.δ. ιερατεύω.

***иеремиа́да**, -ы θ. ιερεμιάδα.

иерихо́нский επ. -ая труба́ σάλπιγγα της Περιχώ.

***иеро́глиф**, -а α. ιερογλυφο. || το ακατάληπτο.

иерогли́фический επ. ιερογλυφικός.

***иероди́акон**, -а α. ιεροδιάκονας.

***иеромона́х**, -а α. ιερομόναχος.

иеромона́шеский επ. ιερομοναχικός.

иждиве́нец, -ница α. ο συντηρούμενος ή τρεφόμενος από άλλον ή σε βάρος άλλου, παράσιτος.

иждиве́ние, -я ουδ. 1 (παλ.) χρήματα, μέσα (για συντήρηση). 2 εξασφάλιση· συντήρηση· взять на своё - αναλαβαίνω τη συντήρηση (κάποιου)· состоя́ть на чём-л. ~ии ζω σε βάρος κάποιου· жить на ~ии родни́х ζω σε βάρος των συγγενών.

иждиве́нка, -и θ. βλ. иждиве́нец.

иждиве́нство, -а ουδ. συντήρηση, εξασφάλιση, παροχή των προς του ζειν· справка об ~е πιστοποιητικό (βεβαίωση) συντήρησης.

иждиве́нский επ. της συντήρησης. || παραιοτικός.

иждиве́нчество, -а ουδ. τάση για παρασιτισμό.

и́же (παλ.) ο όμοιος, οι όμοιοι· и́же с ним και οι όμοιοί του (ομοϊδέατες του).

и́жица, -ы θ. ίζιτσα (ονομασία παλαιού ρωσικού γράμματος σαν το ελλην. „ν“, όμως προφέρονταν σαν το „и“). || εκφρ. от аза до ~ы από το άλφα ως το ωμέγα (από την αρχή ως το τέλος)· прописа́ть ~у кому́ νουθετώ· дёрну́тá ~ю из ~и к ~и από το σπίτι· при́ехать ~ го́рода έρχομαι από την πόλη· из-влече́ть пýлю ~ ра́ны βγάζω τη σφαίρα από την

из κ. **и́зо** πρόθεση· απο, εκ· σημαίνει: 1 κίνηση από κάποιο σημείο ή απομάκρυνση ή έξοδος· вы́йти из до́му βγαίνω από το σπίτι· при́ехать ~ го́рода έρχομαι από την πόλη· из-влече́ть пýлю ~ ра́ны βγάζω τη σφαίρα από την

πληγή· **поезд пришёл** ~ **Москвы** το τραίνο ήρθε απο τη **Μόσχα**· **достать платок** ~ **кармана** βγά-
ζω το μαντήλι απο τη τσέπη· **река вышла** ~
берегов το ποτάμι ξεχειλίσε· **вырасти** ~ **платье**
το φόρεμα μου είναι μικρό (επειδή ανα-
πτύχτηκα σωματικά)· **вйти** ~ **терпения** χάνω
την υπομονή· **выбиваться** ~ **сил** εξαντλούμαι, α-
ποκάμω· **исчезать из виду** χάνω απο τα μάτια
μου, εξαφανίζεται, γίνεται άφαντος. 2 προ-
έλευση, πηγή· **знать** ~ **газет** μαθαίνω απο τις
εφημερίδες· **цитата** ότα ~ **Виргилия** το τσιτά-
το αυτό είναι απο το Βιργίλιο· ~ **достовер-**
ных источников απο έγκυρες πηγές· **человек** ~
Парижа παριζάνος. || καταγωγή· ~ **рабочей**
семьи απο εργατική οικογένεια· **он** **происхо-**
дит | **дворян** αυτός κατάγεται απο ευγενείς ||
(δια)χωρισμό· **некоторые** ~ **учеников** μερικοί
απο τους μαθητές· **один** ~ **них** ένας απ' αυ-
τούς· **младший** ~ **братев** ο μικρότερος αδελ-
φός. 3 πολλαπλότητα· σύνθεση· **букет** ~ **роз**
ανθοδέσμη απο τριαντάφυλλα· **комиссия** ~ **трех**
членов επιτροπή τριμελής· **стадо** ~ **коров** и
овец κοπάδι απο αγελάδες και πρόβατα. 4 δη-
λώνει την ύλη απο την οποία κατασκευάστηκε·
ложка ~ **серебра** ασημένιο κουτάλι· **дрожка** ~
золота χρυσή καρφίτσα· **κύкла** ~ **тряпок** κού-
κλα απο κουρέλια· **варенье** ~ **вишен** γλυκό α-
πό βύσινα· **мост** ~ **железобетона** γέφυρα απο
(με) μπετόν-αρμέ. 5 διά, με· **из** **всех сил**
με όλες τις δυνάμεις. 6 ανάπτυξη· ~ **желуда**
вырос дуб απο το βαλανίδι μεγάλωσε βαλανι-
διά· ~ **посёлка** **возник город** από συνοικία έ-
γινε πόλη· ~ **либерала** **он стал реакционером**
απο φιλελεύθερος έγινε αντιδραστής. 7 δη-
λώνει αιτία, αφορμή, σκοπό· ~ **зависти** απο
ζήλεια· **убийство** ~ **ревности** φόνος απο ζηλο-
φθονία· ~ **личных** **выгод** απο προσωπικά ωφέλη,
απο ιδιοτέλεια· **много шума** ~ **пустяков** πολύς
θόρυβος από το τίποτε· ~ **уважения** από σεβα-
σμό. || (παλ.) στον, στην, στο· **он** **получил**
двойку ~ **истории** αυτός πήρε δυάρι στην ι-
στορία. || (μαζί με την πρόθεση **в** σημαίνει ε-
πανάλειψη, συνέχεια, διάρκεια· ~ **года** **в год**
απο χρόνο σε χρόνο· **из** **дня** **в день** από μέρα
σε μέρα· ~ **края** **в край** από άκρη σε άκρη· ~
дома **в дом** απο σπίτι σε σπίτι· ~ **рук** **в руки**
απο χέρι σε χέρι· ~ **угла** **в угол** απο γωνία
σε γωνία.

из... (κ. **изо...**, **изъ...**, **ис...**) πρόθεμα.
I. Χρησιμοποιείται για το σχηματισμό ρημάτων
και σημαίνει: 1 κατεύθυνση της ενέργειας ή
της κίνησης απο μέσα προς τα έξω· απο τα ό-
ρια ενός μέρους· αφαίρεση, εξαγωγή απο κάτι
(αντιστοιχεί με το πρόθεμα **вн...**). 2 επέ-
κταση της ενέργειας σε όλο το αντικείμενο,
προς όλες τις κατευθύνσεις. 3 φορά της ε-

νέργειας ως το ανώτατο όριο, ολοκλήρωση της
ενέργειας. 4 πλήρη κατανάλωση του αντικειμέ-
νου στο οποίο μεταβαίνει η ενέργεια. 5 (με
το μόριο **-ся**) απόκτηση κάποιας ποιότητας, ι-
διότητας σαν συνέπεια της συνεχούς επανάλη-
ψης μιας ενέργειας ή και αντίθετα απώλεια
κάποιας ιδιότητας, ικανότητας. II. Χρησιμο-
ποιείται για το σχηματισμό επιρρημάτων απο
επίθετα και σημαίνει ύπαρξη κάποιας απόχρω-
σης ενός χρώματος.

избá, -бá, αιτ. -ý κ. **избу**, πλθ. **избы**. 1
ίσημα. 2 (παλ.) μαγκελαρία· **Посольская** ~ η
κάτω [Βουλή· **съезжая** ~ αστυνομικό κρατητήριο.

избавитель, -я α. -ница, -ы θ. λυτρωτής,
απελευθερωτής, σωτήρας.

избавительный επ. λυτρωτικός.

избавить, -влю, -вишь ρ.σ.π. 1 (απο)λυ-
τρώω, γλυτώνω· **исбá**ζω· ~ **от смерти** γλυτώνω α-
πο το θάνατο. || απαλλάσσω· ~ **ьте** **меня** **из** **его**
присутствия **исбá**ζετε με απο την παρουσία του.
2 αφήνω ήσυχο· **сам** **идти**, **а** **меня** **избá**вь πή-
γαινε μονάχος σου, εμένα άφησέ με ήσυχο. ||
-ся γλυτώνω, απαλλάσσομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

избавление, -я ουδ. απαλλαγή, (απο)λύτρω-
ση, γλύτωμα· σωσμός.

избавлять(ся) ρ.δ. βλ. **избáвить(ся)**.

избалованность, -и θ. παραχαϊδεμα (διαφθο-
ρά απο τα πολλά χαιδία).

избалованный επ. απο μτχ. παραχαϊδεμένος,
κακομαθημένος, κακοαναθρεμμένος.

избаловать, -лүү, -лүүшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **избалóванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ.
παραχαϊδεύω, κακομαθαίνω, κακοανατρέφω. ||
-ся είμαι παραχαϊδεμένος, με παραχαϊδεύουν.
|| αταχτώ πολύ.

избалóвывать(ся) ρ.δ. βλ. **избаловáть(ся)**.

избáч, -á α. διευθυντής πολιτιστικού -δι-
φωτιστικού ιδρύματος στο χωριό.

избá-читáльня, γεν. **избá-читáльни** θ. λέ-
ση-αναγνωστήριο στο χωριό.

избéгать ρ.σ.μ. περιέρχομαι, γυρίζω, πε-
ριτρέχω· ~ **ал** **за** **день** **весь** **город** για μια μέ-
ρα γύρισα όλη την πόλη. || ~ **ся** 1 κουράζο-
μαι απο τα πολλά τρεξίματα. 2 μτφ. (για παι-
διά) παρεκτρέπομαι, εξωκέλλω.

избегáть ρ.δ. 1 αποφεύγω· **он** ~ **ет** **знако-**
мых, **предпочитáет** **уединéние** αυτός αποφεύ-
γει τους γνωστούς, προτιμά τη μοναξιά· **онá**
-ет **смотрéть** **в** **глазá** αυτή αποφεύγει να κοι-
τάζει στα μάτια· ~ **встрéчи** **с** **кем-л.** αποφεύ-
γω να συναντηθώ με κάποιον. 2 διαφεύγω, ξε-
φεύγω· ~ **наказáния** αποφεύγω την τιμωρία· ~
опáсности αποφεύγω τον κίνδυνο.

избéгнуть ρ.σ. βλ. **избегáть**.

избежáние, -я ουδ. στην έκφραση: **во** ~ προς
αποφυγήν· **во** ~ **неприятностей** προς αποφυγήν

παρεξηγήσεων.

избежать, -егý, -ежшь, -егýt ρ.σ. βλ. избега́ть.

избѣнка, -и θ. μικρή ίσμπα.

избыва́ть(ся) ρ.δ. βλ. избѣ́ить(ся).

изби́ение, -я ουδ. 1 δαρμός, ξυλοκόπημα. 2 μαζική εξόντωση. || **εμφρ.** ~ **младѣнцев** σφαγή νηπίων (για μαζικές διώξεις).

избирате́ль, -я α., -ница, -ы θ. εκλογέας, ψηφοφόρος, εκλέχτορας.

избирательность, -и θ (τεχ.) ευαισθησία οργάνου (συσκευής).

избирательный επ. 1 εκλογικός· -ое пра́во εκλογικό δικαίωμα· -ая кампа́ния εκλογική καμπάνια· ~ уча́стки εκλογικό κέντρο· ~ бюлле-тѣнь ψηφοδέλτιο· ~ спи́сок εκλογικός κατάλο-γος· -ая систе́ма εκλογικό σύστημα· ~ зако́н εκλογικός νόμος· ~ о́круг εκλογική περιφέ-ρεια. 2 της ευαισθησίας οργάνου (συσκευής).

избирательский επ. του εκλογέα.

избирать ρ.δ. βλ. избра́ть. || -ся εκλέγο-μαι.

изби́тость, -и θ. το τετριμμένο (λέξης) φρά-σης κ.τ.τ.).

изби́тый επ. απο μτχ. 1 δαρμένος, χτυπημέ-νος. 2 κοινός, κοινοτοπικός, πεζός, τετριμ-μένος, καθημαξευμένος, πεπατημένος, ρουτι-νιέριμος· -ое выра́жение κοινή (τετριμμένη) έκφραση· - путь πεπατημένη οδός· -ая доро́га καθημαξευμένη οδός. 2 πασίγνωστος· -ая исто-рина πασίγνωστη αλήθεια· -ые слова χιλιοει-πωμένα λόγια.

изби́ть, избобѣ́, избобѣшь, προσκ. избѣ́й, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. избѣ́тъй, βρ: -би́т, -а, -о ρ.σ.μ. 1 δέρνω, χτυπώ· ~ до полу-смерти δέρνω μέχρι αναισθησίας. 2 (παλ.) εξοντώνω, ξεκάνω, αφανίζω· **ворва́вшись в го-род завсѣватели** -ли все́ население пого́бно σαν εισόρησαν στην πόλη οι καταχτητές, αφάνισαν όλον τον πληθυσμό. 3 βλάπτω, χαλνώ, αχρηστεύω· ~ли всю доро́гу теле́гами χάλασαν όλο το δρόμο με τα κάρα. || -ся 1 χτυπιέμαι, μωλωπίζομαι· па́дая с ле́стницы, он весь ~йл-ся πέφτοντας αυτός απο τη σιάλα καταχτυπή-θηκε. 2 βλάφτομαι, χαλνώ, αχρηστεύομαι.

избо́й επ. (παλ.) της ίσμπας.

избодать, -ает ρ.σ.μ. χτυπώ, πληγώνω.

избо́ина, -и θ. ελαιοπίτες, ελαιοπληκούντες.1

изболѣ́ть, -ѣшь κ. ~лишь ρ.σ. (απλ.) κα-ταπονούμαι, καταβασανίζομαι, παιδεύομαι. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

изболта́ться ρ.σ. (απλ.) 1 αταχτώ πολύ. 2 φλυαρώ πολύ.

избо́рник, -а α. (φιλγ.) συλλογή χειρογρά-φων.

изборозда́ть(ся) ρ.δ. βλ. изборозди́ть(ся).

изборозди́ть, -зжу́, -здишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. изборозде́нный, βρ: -де́н, -денá, -денó; ρ.σ.μ. 1 αυλακώνω, γεμίζω με αυλακιές. || μτφ. καταρτυιδώνομαι, γεμίζω με ρυτίδες, ου-λές κ.τ.τ. **вре́мя** -ло егó **лицó** τα χρόνια του ρυτίδωσαν το πρόσωπό του. 2 μτφ. περιέρχο-μαι, γυρίζω, περιτρέχω, διασχίζω, διανύω. || -ся καταρτυιδώνομαι.

избоче́ниваться ρ.δ. βλ. избоче́ниться.

избоче́ниться ρ.σ. βάζω το χέρι στο πλευρό· λυγίζω, γέρνω προς το πλευρό. || στραβώνω.

избочи́ться ρ.σ. (παλ.) βλ. избоче́ниться.

избо́рание, -я ουδ. εκλογή· - но́вой главѣ́ госуда́рства εκλογή νέου αρχηγού κράτους.

избо́раніть ρ.σ.μ. (απλ.) κατασδιάζω· επιτι-μώ, βρίζω χυδαία, μαλώνω άσχημα.

избо́ранный, -а α., -ца, -ы θ. 1 εκλεκτός· ~ на́рода λαοπρόβλητος. || εκλεκτός της καρδιάς, ταίρι· она́ **приѣхала с** -ом своѣ́м αυτή ήρθε με τον εκλεκτό της. || ευνοούμενος· ~ судьбо́й ευνοούμενος της τύχης. 2 (παλ. υφ. ύφος) ε-πίλεκτος, εξαιρετος, έκτακτος.

избо́ранный επ. απο μτχ. 1 εκλεκτός, διαλε-χτός· ~ые сочи́нения Че́хова εκλεκτά έργα του Τσέχοφ· -ое о́бщество εκλεκτή κοινωνία. 2 με σημ. ουσ., πλθ. ~ые οι εκλεκτοί οι δια-κεκριμένοι.

избо́рать, -беру́, -берѣшь, παρλθ. χρ. из-бра́л, -ла́, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **избо́ран-ный**, βρ: -бран, -а, -о ρ.σ.μ. 1 εκλέγω, δια-λέγω, προτιμώ· он ~ал своѣ́й специа́льностью χημικю αυτός διάλεξε για ειδικότητά του τη χημεία. 2 ψηφίζω· егó ~ли **депутáтом** (ή **в де-путáты**) τον έβγαλαν βουλευτή (ή αντιπρόσωπο).

избу́ра-... πρώτο συνθετικό λέξεων με ση-μασία γκριζας απόχρωσης, γκριζούτσικος.

избу́шка, -и θ. μικρή ίσμπα.

избыва́ть(ся) ρ.δ. βλ. избѣ́ить(ся).

избо́йток, -тка α. 1 περίσσειμα, πλεόνασμα. 2 αφθονία, πληθώρα· **жить в** -е ζω πλουσιοπά-ροχα· по -у απο το περίσσειμα· с -ом ή в -е άφθονα, υπόλινα, υπεραρκετά.

избо́йточный επ., βρ: -чен, -чна, -чно του περισσεύματος, του πλεονάσματος.

избо́ить, -бу́ду, -бу́дешь, παρλθ. χρ. ~бу́л, ~ла́, ~ло, προσκ. ~бу́дь ρ.σ.μ. (παλ.) απαλ-λάσσομαι, γλυτώνω· ~ απαλλάσσομαι απο τη στε-νοχώρια. || -ся (παλ.) παλιώνω, αχρηστεύομαι.

избо́яной επ. της ίσμπας.

изва́лять, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изва́лянный** βρ: -лян, -а, -о ρ.σ.μ. (απλ.) τσαλαβουτώ, καταλερώνω. || -ся τσαλαβουτιέμαι, καταλερώ-νομαι.

изва́яние, -я ουδ. άγαλμα· γλυπτικό έργο.

изва́ять, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изва́янный**, βρ: -я́н, -а, -о κ. παλ. **изва́янный**, βρ: -я́н

-α, ~ο ρ.σ.μ. γλύφω, λαξεύω· σμιλεύω.

извѣдать ρ.σ.μ. γνωρίζω, δοκιμάζω, περνώ·
- гóре περνώ στενοχώρια.

извѣдывать ρ.δ. βλ. **извѣдать**.

извѣка επίρ. (παλ.) από τα παλαιά χρόνια,
изверг, -α α. 1 τέρας, απόβρασμα, κάθαρμα·
- человекѣства απόβρασμα της κοινωνίας·
- природý τέρας της φύσης. 2 τύραννος, φυχοβγάλης, σταυρωτής.

извергать(ся) ρ.δ. βλ. **извергнуть(ся)**.

извергнуть, παρλθ. χρ. **изверг**, -ла, -ло; παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изверженный**, βρ: -жен, -а, -ο κ. **извергнутый**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αναδίδω, βιάζω, εκπέμπω, εκτοξεύω, εξακοντίζω· **вулкан изверг лаву** το υφαιστειο έβγαλε λάβα. || μτφ. λέγω, εκφέρω, απευθύνω·
- проклятія λέγω κατάρες. 2 αποβάλλω, διώχνω. || -ся βγαίνω, εκπέμπομαι κλπ. ρ. ενεργ.φ.

извержение, -я ουδ. 1 ανάδοση, εκπομπή, εξακόντιση. 2 έκρηξη· ~ **вулкана** έκρηξη υφαιστειου. 3 πλθ. -я απορρίματα, κόπρανα.

изверженный επ. απο μτχ. υφαιστειακός, απο υφαιστειο σχηματισμένος.

извѣриваться ρ.δ. βλ. **извѣриться**.

извѣриться ρ.σ. χάνω την εμπιστοσύνη· **друзья -лись во мне** οι φίλοι δε μου έχουν πια εμπιστοσύνη· **он -лся в свой сѣлы** αυτός δεν έχει πια εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του.

извернѹться ρ.σ. 1 στρίβω, γυρίζω· αποφεύγω· **егó схватили, но он лóвко -лся и убежал** τον έπιασαν, όμως αυτός επιδέξια έστριψε και έφυγε τρέχοντας. 2 μτφ. βρίσκω διέξοδο· τα βολεύω, τα βιάζω πέρα· **без зѣйма емý трудно бýдет** ~ χωρίς δάνειο θα του είναι δύσκολο να τα βγάλει πέρα.

извѣртываться ρ.δ. βλ. **извернѹться**.

извѣсті, -ведý, -ведѣшь, παρλθ. χρ. **извѣл**, -велá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. **извѣдший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **извѣденный**, βρ: -дѣн, -денá, -денó ρ.σ.μ. 1 ξοδεύω, δαπανώ· καταναλώνω· ~ **мнóго дѣнег** ξοδεύω πολλά χρήματα· ~ **мнóго бумáги** καταναλώνω πολύ χαρτί. 2 εξοντώνω, εξολοθρεύω, καταστρέφω, αφανίζω, ξεκάνω· ~ **мышѣй** εξολοθρεύω τα ποντίκια· **этот злодѣй хотѣл меня** ~ αυτός ο κακούργος ήθελε να με εξοντώσει· ~ **лесá** καταστρέφω τα δάση.

извѣстие, -я ουδ. είδηση, νέο· πληροφορία· ~ **об оставке правѣтельства** η είδηση για την παραίτηση της κυβέρνησης· ο **нѣм нет никакóго** -я γι' αυτόν δεν υπάρχει καμιά πληροφορία· **газѣта „извѣстия“** η εφημερίδα τα „νέα“· || **делѣтіо**· -я **Академіи наук** **делѣтіо** της Ακαδημίας επιστημών. || **εκφр.** **последние** -я οι τελευταίες ειδήσεις.

извѣстѣсь, -ведýсь, -ведѣшься, παρλθ. χρ. -вѣлся, -велáсь, -лóсь, μτχ. παρλθ. χρ. **из-**

вѣдшийся ρ.σ. 1 βασανίζομαι, καταπονούμαι, κατατρώχομαι, τυραννιέμαι. || φθίνω, αδυνατίζω, εξαντλούμαι, λιώνω. 2 χάνομαι, εξαφανίζομαι, παύω να υπάρχω.

извѣстѣть, -ведýсь, -дѣшься, παρλθ. χρ. **извѣлся**, -велáсь, -велóсь, μτχ. παρλθ. χρ. **извѣдшийся** ρ.σ. ειδοποιώ, αγγέλλω, γνωστοποιώ· πληροφορώ· ~ **о дне заседáния** ειδοποιώ για τη μέρα της συνεδρίασης. || -ся ειδοποιούμαι· πληροφορούμαι.

извѣстка, -и θ. βλ. **известь**.

известковáние, -я ουδ. ασβέστωση (λίπανση με ασβέστη).

известковáть, -кѹю, -кѹешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **известкованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. (γεωπ.) ασβεστώνω (λιπαίνω με ασβέστη). || -ся ασβεστώνομαι (λιπαίνομαι με ασβέστη).

известкóвный επ. 1 της ασβέστης· -ая **печѣ** ασβεστοκάμιнос· ~ **завóд** εργοστάσιο παραγωγής ασβέστης. || ασβεστούχος· -ая **водá** ασβεστόνερο· -ые **удобрѣния** ασβεστούχα λιπάσματα. 2 βλ. **известнякóвный**.

извѣстно 1 επίρ. βέβαια, φυσικά· εννοείται. 2 (απρόσ. με σημ. κατηγ.) είναι γνωστό· ~, **что это бѣлá клеветá** είναι γνωστό ό τι αυτό ήταν συκοφαντία· **всáкому** ~ ο καθένας το ξέρει· ~ **ли вам это собѣтіе** σας είναι γνωστό αυτό το γεγονός; **на скóлько мне** ~ απ' ότι εγώ ξέρω· **как**· ~ όπως είναι γνωστό· **хорошó** ~, **что...** είναι πολύ γνωστό ότι...

извѣстность, -и θ. φήμη, εύκλεια, καλό όνομα. || άνθρωπος φημισμένος, διάσημος· **привѣсті** в ~ καθιστώ γνωστό, διασαφηνίζω, διευκρινίζω·

извѣстный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 γνώριμος, γνωστός· ~ **оε дѣло** γνωστή υπόθεση. 2· διάσημος, ξακουστός, ονομαστός, φημισμένος. || πασίγνωστος· διαβόητος· -ая **жѣнщина** πασίγνωστη γυναίκα· ~ **бандѣит** διαβόητος ληστής. 3 ορισμένος, δοσμένος, κάποιος· **есть** -ая **дóля свободы** υπάρχει κάποια ελευθερία· в ~ **момѣнт** στη δοσμένη στιγμή. || καθορισμένος· **сυνθησιμένος**· в ~ **час** **открѣлось** **окнó** την καθορισμένη ώρα άνοιξε το παράθυρο· **при -ых услóвиях** κατά τα συνηθισμένα. 4 πληροφoρημένος, κατατοπισμένος· я **про то извѣстен** **стал** για κείνο εγώ πληροφορήθηκα.

известняк, -á α. ασβεστόλιθος, ασβεστόπετρα.

известнякóвный επ. ασβεστολιθικός.

***известь**, -и θ. ασβέστη· **гашѣнная** ~ σβησμένη ασβέστη· **негашѣнная** ~ άσβηστη ασβέστη.

извѣт, -а (παλ.) κατάδοση· καταγγελία.

извѣтчик, -а α. (παλ.) καταδότης.

извѣтшáлый επ. (παλ.) παλαιός· ~ **дом** παλαιό (ετοιμόρροπο) σπίτι.

извети́ать, -áет ρ.σ. (παλ.) φθείρομαι απο τη χρήση, λιώνω, κουρευιάζω· σαραβαλιάζω.

извѣчностъ, -и θ. αρχική ύπαρξη, αρχεγονία.

извѣчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно παλαιόγενής, αρχέγονος, πρωταρχικός, αρχικός. || προαιώνιος, πανάρχαιος.

извещáть ρ.δ. βλ. **известítъ**.

извещéние, -я ουδ. ειδοποίηση· αγγελία. || ειδοποιητήριο.

извѣв, -а α. ελιγμός, κλωθογύρα, μαϊανδρος, ζιγκ-ζάγκ· -ы рекѣ μαϊανδρος ποταμού.

извивáть ρ.δ. βλ. **извítъ**. || -ся ελίσσομαι, συστρέφομαι, εκτείνομαι ελικοειδώς. || κινούμαι ελικοειδώς, συσπειρούμαι, κουλουριάζομαι (για φίδια σκουλήκια).

извѣлина, -ы θ. πτυχή, ανακαμπή, κλωθογύρα, ελιγμός, σκολήωση. || έλικα· -ы мѡзга οι έλικες του εγκεφάλου.

извили́тость, -и θ. ύπαρξη πτυχών, ελιγμών.

извили́тый επ., βρ: -лíst, -а, -ο ελικοειδής, οφιοειδής, σπειροειδής· μαϊανδροειδής· -ая рекá μαϊανδροειδής ποταμός· -ая улица οφιοειδής οδός.

извинéние, -я ουδ. 1 συγγνώμη, συγχώρεση· прошу́ -я за беспокойство ζητώ συγγνώμη για την ενόχληση. 2 δικαιολογία· болéзнь служит емý -ем αυτός προβάλλει την αρρώστεια σαν δικαιολογία.

извини́тельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно 1 συγχωρητέος, συγχωρήσιμος, συγχωρητός· αφέσιμος· -ая ошлбка συγχωρητέο λάθος. 2 συγχωρητήριο, συγχωρητικός· -ое письмо συγχωρητήριο γράμμα (που ζητά κάποιος συγγνώμη).

извини́ть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **извинѣнный**, βρ: -нѣн, -ненá, -ненó. 1 συχωρώ· -ните! συγγνώμη! прошу́ ~ меня́ за беспокойство ζητώ συγγνώμη για την ενόχληση· -те что я пришёл не во время με συγχωρείτε που ήρθα σε ακατάλληλη ώρα. || εκφρ. **извини́(те)**; нет, извини́те; нет уж (έτο) **извини́те** (για διαφωνία, διαμαρτυρία)· με συγχωρείτε, όχι με συγχωρείτε, με συγχωρεί η αγάπη σας· **извини́те за выражение** με συγχωρείτε για την έκφραση. || -оя 1 ζητώ συγγνώμη. 2 (παλ.) δικαιολογούμαι (ζητώ συγγνώμη δικαιολογούμενος).

извиня́ть(ся) ρ.δ. βλ. **извини́ть(ся)**.

извиня́ющий επ. απο μτχ. συγχωρητικός· δικαιολογητικός· ~ гóлос φωνή συγγνώμης, ~ тон τόνος συγγνώμης.

извѣтый επ. απο μτχ. βλ. **извили́тый**.

извѣтъ, **изовьѣу**, **изовьѣшь**, παρλθ. χρ. **извѣл**, -лá, -ло, προσκ. **извѣй**, παθ.μτχ.παρλθ. χρ. **извѣтъ** κ. **извѣтѡй**, βρ: -вѣт, -á, -ο ρ.σ.μ. ελίσσω, περιστρέφω, τυλίγω. || -ся συστρέφομαι, ελίσσομαι, εκτείνομαι ελικοειδώς. || (για φίδια, σκουλήκια) έρπω.

извлека́ть(ся) ρ.δ. βλ. **извлéчь(ся)**.

извлечéние, -я ουδ. εξαγωγή, βγάλσιμο, αφαίρεση.

извлéчь, -екý, -ечѣшь, -екýт, παρλθ. χρ. **извлéк**, -еклá, -еклó, μτχ. παρλθ. χρ. **извлéкший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **извлечéнный**, βρ: -чѣн, -ченá, -ó ρ.σ.μ. **βγάζω**: - оскóлок из рáны! βγάζω το θραύσμα απο την πληγή· ~ сок из растéний! βγάζω χυμό απο τα φυτά· ~ нарóда из невѣжества βγάζω το λαό απο την αμάθεια· ~ урóк из собóтѣй! βγάζω δίδαγμα απο τα γεγονότα· ~ пользу έχω όφελος· ~ бýгоду βγάζω κέρδος. || **εκφρ.** ~ **квадрáтный корéнь** βγάζω τετραγωνική ρίζα. || -ся! βγαίνω, εξαγομαι· **пýля легко -класъ из рáны** η σφαίρα εύκολα βγήκε απο την πληγή.

извѣ επίρ. απ' έξω· απο το εξωτερικό.

извóд! -а α. (απλ.) ξόδεμα, δαπάνη, κατανάλωση· **пустóй - денег** άσκοπο ξόδεμα χρημάτων· ~ **дров** το ξόδεμα των καυσόξυλων.

извóд? -а α. (παλ.) μετάφραση (κυρίως στη μητρική γλώσσα).

изводи́ть(ся) ρ.δ. βλ. **извести́(сь)**.

извóз, -а α. (προεπαν.) αγωγή (για τη μεταφορά ανθρώπων ή φορτίου με άλογα)· он **занимáется -ом** αυτός κάνει τον αγωγιάτη· **держáть** ~ διατηρώ άλογα για αγωγή.

извози́ть, -ожý, -óзѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **извóженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.(παλ.). καταλερώνω, καταλασπώνω. || -ся καταλερώνομαι, καταλασπώνομαι· πασαλείφομαι.

извóзничать ρ.δ. (παλ.) ασχολούμαι με το αγωγή, κάνω τον αγωγιάτη.

извóзный επ. του αγωγιάτη· ~ **прóмысел** το επάγγελμα του αγωγιάτη.

извóзчик, -а α. 1 αμαξάς, αμαξηλάτης, αμαξοδηγός, καροτσέρης. 2 αμάξι νοικιασμένο.

извóзчицки επίρ. σαν ο αμαξάς.

извóзчицкий επ. της αμαξας ή του αμαξά. || βλ. **извóзничий**.

извóзчий επ. αμαξάδιος. || μτφ. (παλ.) χυδαίος· -ие **выражéния** χυδαίες εκφράσεις (όπως των αμαξάδων).

изволéние, -я ουδ. (παλ.) θέληση, επιθυμία· άδεια· по бáрскому -ю με την άδεια του άρχοντα, όπως το θελήσει ο άρχοντας.

извóлить ρ.δ. 1 (παλ.) θέλω, επιθυμώ· **чегó -те?** τι επιθυμείτε; 2 χρησιμοποιείται με απαρέμφατο άλλου ρήματος αντί των προσώπων αυτού του ρήματος και εκφράζει: εκτίμηση, φιλοφροσύνη, αβρότητα, δυσαρέσκεια, αγανάκτηση, μομφή, ειρωνεία· **господá -яг спать** τα αφεντικά κοιμούνται· ~ите **са́ми суди́ть** κρίνετε μονάχοι σας· **вы -ите шути́ть** αστειεύστε· ~ите **ли ви́детъ** βλέπετε; **вместо тогó, чтóбы работáть, вы все -ите полéжива́ть** αντί

να δουλεύετε, όλοι σας το πιάσατε ξαπλωταριά. || προστι. **извóль(те)** σημαίνει: α) καλά· -те, **остáнусь ещё на час** καλά, θα περιμένω ακόμα μια ώρα· **извóль, я соглáсен** καλά, είμαι σύμφωνος. β) να, πάρε, ωρίστε· **да́йте мне па-пирóсу. - извóльте** δόστε μου ένα τσιγάρο. - ωρίστε. γ) προσταγή· -те **в́йти** βγίτε έξω· -те **сначáла поуч́иться, а потóм друѓим ука́зывать** πρώτα να μάθετε εσείς καλά και μετά να υποδείχεται στους άλλους. || -те! παρακαλώ! || εκφρ. **чегó -ите?** (παλ.) τι επιθυμείτε;

изво́лновáться, -нýсь, -нýсьеся ρ.σ. ανησυχώ πολύ, αδημονώ, αγωνιώ· ~ **ожи́дая извэ́стий** αγωνιώ περιμένοντας ειδήσεις.

изво́лок, -а α. (διαλεκ.) λόφος, ύψωμα.

изво́лочить, -лочý, -лóчьшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изво́лоченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) λερώνω, λασπώνω σέρνοντας. || -ся λερώνομαι, λασπώνομαι.

изво́льничáться ρ.σ.μ. (απλ.) ατακτώ, κάνω ό,τι θέλω, όπως θέλω, δεν υπακούω.

изво́рачивáться ρ.δ. βλ. **извернýться**.

изво́рот, -а α. 1 (παλ.) στροφή, καμπή. 2 πλθ. -ы μτφ. στροφές, μεταπτώσεις (στη σκέψη κ.τ.τ.). 3 μτφ. πονηριά, υπεκφυγή· στρεφοδικία.

изво́ротистый επ., βρ: -тист, -а, -ο (απλ.) βλ. **изво́ротливый**.

изво́ротливóсть, -и θ. ευστροφία, επιδεξιότητα. || επιτηδεϊότητα, κατασώση.

изво́ротливый επ., βρ: -лив, -а, -ο εύστροφος, εύκαμπτος, επιδέξιος. || επιτήδειος, ικανός, καπάτσος, καταφερτζής· ~ **человéк** καπάτσος άνθρωπος.

изврат́ить, -ачý, -ат́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **извращéнный**, βρ: -шён, -щенá, -шенó ρ.σ.μ. διαστρεβλώνω, διαστρέφω· **параμορφóньω**· ~ **исти́ну** διαστρέφω την αλήθεια· ~ **собы́тия** διαστρεβλώνω τα γεγονότα· ~ **смысл** слов διαστρεβλώνω το νόημα των λέξεων. || χαλνώ, διαφθείρω, εκφυλίζω. || -ся διαστρεβλώνομαι· μεταστρέφομαι, χειροτερεύω.

извращáть(ся) ρ.δ. βλ. **изврат́ить(ся)**.

извращéние, -я ουδ. διαστροφή, διαστρέβλωση· παραποίηση· ~ **исти́ны** διαστρέβλωση αλήθειας. || διαστροφή, εκφυλισμός.

извращéнность, -и θ. βλ. **извращéние**.

извращéнный επ. απο μτχ. διαστρεβλωμένος, διεστραμμένος, παραμορφωμένος· παραποιημένος. || εκφυλισμένος, εξαχρειωμένος.

извязáть, -язý, -яжешь ρ.σ.μ. ξοδεύω, καταναλώνω για δέσιμο· ~ **клубóк шéрсти** ξοδεύω ένα κουβάρι μάλλινη κλωστή.

извязáвать ρ.δ. βλ. **извязáть**. || -ся ξοδεύομαι, καταναλώνομαι.

изгáдить, -áжу, -áдшь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **изгáженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) μαγαρίζω, λερώνω με τα κόπρανα. || καταλερώνω, καταλεκιάζω. || μτφ. χαλνώ, φθείρω. || -ся λερώνομαι, λεκιάζομαι. || χαλνώ, γίνομαι κακός· **о́дл ма́льчик хоро́ший, а тепе́рь -лся** ήταν καλό παιδί, αλλά τώρα χάλασε.

изгáб, -а α. καμπή, στροφή, κλώσιμο· **αγκώνας· река́ де́лает** ~ τοποτάμι κάνει αγκώνα· ~ **дорóги** στροφή του δρόμου· **краси́вый ~ лебеди́ной шéи** το όμορφο τσάκισμα του λαιμού του κύκνου.

изгáбемóсть, -и θ. ικανότητα κάμψης, καμπύλωσης, λυγίσματος.

изгáбание, -я ουδ. κάμψη, λύγισμα, κύρτωση, καμπύλωση.

изгáбать ρ.δ.μ. λυγίζω, κάμπτω, κυρτώνω, καμπυλώνω· ~ **сп́ину** λυγίζω τη μέση· ~ **гýбы** καμπυλώνω τα χείλη. || -ся κάμπτομαι, λυγίζω, καμπυλώνομαι, κυρτώνομαι· **гвоздь -ется** το καρφί λυγίζει.

изгáбистый επ., βρ: -бист, -а, -ο πολύκαμπτος, με πολλές στροφές, πολλά λυγίσματα.

изгáбнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. изгáб, -ла, -ло (απλ.) καταστρέφομαι τελείως, εξολοθρεύομαι, αφανίζομαι.

изгáдить, -áжу, -áдшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изгáженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (για επιφάνεια) λιαίνω, ομαλύνω, λισιώνω. 2 μτφ. εξαλείφω, απαλείφω, αποσβήνω, αφαιρώ, διαγράφω· ~ **из пáмяти** εξαλείφω απο τη μνήμη· ~ **печáльное воспоми́нание** διώχνω τη θλιβερή ανάμνηση. || αδυνατίζω, μαλακώνω. || -ся λιαίνομαι, ομαλύνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

изгáживáть(ся) ρ.δ. βλ. **изгáдить(ся)**.

изгáдáть, -о́жý, -óжешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изгáданный**, βρ: -дан, -а, -ο ρ.σ.μ. κατάρτρω, καταβροχθίζω.

изгáние, -я ουδ. εκδίωξη, διώξιμο. || εξορία, εξοστρακισμός.

изгáнный, -а α., -ца, -ы θ. διωγμένος, εκδιωγμένος. || εξόριστος, εξοστρακισμένος, ετοπισμένος.

изгáнныйческий επ. του εξόριστου, του εκτοπισμένου· **-ая жизнь** η ζωή του εξόριστου.

изгáнать, -гоню́, -гони́шь, παρλθ. χρ. изгáн, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. изгáн-ный, βρ: -гнан, -а, -ο ρ.σ.μ. διώχνω, εκδιώκω. || εκτοπίζω, εξορίζω, εξοστρακίζω· εκπατρίζω. || αποβάλλω (συνήθεια, χρήση κ.τ.τ.)· ξεριζώνω, καταργώ. || εκφρ. ~ **плод** κáνω έκπτωση.

изгни́вать ρ.δ. βλ. **изгни́ть**.

изгни́ть, -гнию́, -гниёшь, παρλθ. χρ. изгни́л, -лá, -ло, προστι. δεν έχει· ρ.σ. σαπίζω τελείως.

изгóй, -я α. (παλ.) ξεπεσμένος· απελεύθε-

ρος. || μτφ. άνθρωπος ακοινωνήτος; απομονωμένος, απόκοσμος.

изголубье, -я, γεν. πλθ. -вий, δοτ. -вьям; ουδ. κεφαλόκλινο, κεφαλάρι· у -я στο κεφαλάρι. || προσκέφαλο (απο στιδήποτε αντικείμενο).

изголодаться ρ.σ. 1 λιγώνομαι απο την πείνα. 2 μτφ. θέλω, επιθυμώ πολύ, έχω όρεξη· -лся по хоробшей музыке διψώ για καλή μουσική.

изгонять ρ.δ. βλ. изгнать. || -ся εκτοπίζομαι, εξορίζομαι. || διώχνομαι, εκδιώκομαι. || αποβόλιζομαι, ξεριζώνομαι, καταργούμαι.

изгорать ρ.δ. βλ. изгореть.

изгорбить, -блю, -бишь ρ.σ.μ. (απλ.) καμπουριάζω, κάνω καμπούρα. || -ся καμπουριάζω.

изгореваться, -рюсь, -решься ρ.σ. περνώ πολλές πίκρες, δοκιμάζω πολλές στενοχώριες.

изгореть, -рёт ρ.σ. (απλ.) καίω, ξεοδεύω, καταναλώνω.

изгородка, -и θ. (απλ.) φράχτης μικρός.

изгородь, -и θ. φράχτης: живая - φυσικός φράχτης (απο χλωρά δέντρα, θάμνους).

изготавливать(ся) ρ.δ. βλ. изготовить(ся).

изготовить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 φτιάχνω, κάνω, κατασκευάζω. || ετοιμάζω· ~ снасть ετοιμάζω τα σύνεργα. 2 μαγειρεύω· ~ курицу к обеду ετοιμάζω κότα για γεύμα. || εκφρ. - ружьё σκοπεύω το όπλο. || -ся (στрат. κ. αθлт.) (προ)ετοιμάζομαι.

изготовька, -и θ. 1 (απλ.) φτιάξιμο, επεξεργασία. || ετοιμασία. || μαγείρεμα. 2 (στрат. κ. αθлт.) (προ)ετοιμασία. || εκφρ. Взять ружьё на -у σκοπεύω (ετοιμάζω) το όπλο για βολή.

изготовление, -я ουδ. βλ. изготовька.

изготавливать(ся) ρ.δ. βλ. изготовить(ся).

изгрызать ρ.δ. βλ. изгрызть. || -ся κατατρώγομαι, καταροκανίζομαι.

изгрызть, -изу, -изёшь, παρлθ. χρ. изгрыз, -ла, -ло, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. изгрызённый, βр: ~зен, ~а, ~о ρ.σ.μ. κατατρώγω, καταροκανίζω, τρωγαλίζω.

изгряднить, -нё, -нишь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. изгряднённый, βр: ~нён, ~ненá, ~ненó ρ.σ.μ. καταλερώνω, καταλεκιάζω· καταλασιώνω· ~ пол καταλερώνω το πάτωμα. || ~ся καταλερώνομαι, καταλεκιάζομαι· καταλασιώνομαι.

изгубить, -блю, -бишь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. изгублённый, βр: ~лен, ~лена, ~лено ρ.σ.μ. (παλ. κ. διαлк.) καταστρέφω, θανατώνω, αφανίζω, ρημάζω.

издавать ρ.δ. βλ. издать. || -ся 1 εκδίδομαι· журнал перестал - το περιοδικό έπαψε να εκδίδεται. 2 αναδίδομαι, διαχέομαι, εξαπλώνομαι (για ήχο, μυρουδιά κ.τ.τ.).

издавна επίρ. απο τα παλαιά χρόνια, πα-

λαιόθεν, προ αμνημονεύτων χρόνων.

издалбливать ρ.δ. βλ. издолбить. || -ся κατатρυπιέμαι.

издалека κ. **издалёка** επίρ. απο μακριά· я ещё ~ видел егó απο μακριά ακόμα τον είδα· он приёхал - αυτός ήρθε απο μακριά. || εκφρ. начатыть - βαθμιαία μπαίνω στο θέμα (στο φητό).

издалеча κ. **издалече** επίρ. (απλ. κ. διαлк.) απο μακριά.

издали επίρ. απο μακριά. || (απλ.) απο μακρινό μέρος. || μтφ. έμμεσα, πλάγια.

издание, -я ουδ. έκδοση· ~ книги έκδοση βιβλίου. || δημοσίευση· ~ законы, указы· δημοσίευση νόμου, διατάγματος.

издатель, -я α., ~ница, ~ни θ. εκδότης, ~τρια.

издательский επ. εκδοτικός· ~ая фирма εκδοτικός οίκος, το εκδοτικό.

издательство, -а ουδ. εκδοτικός οίκος, το εκδοτικό· государственное - το κρατικό εκδοτικό· частное - ιδιωτικός εκδοτικός οίκος.

издать, -дам, -дашь, -даст, πλθ. -дадим, -дадите, -дадут, παρлθ. χρ. издал, -ла, -ло, простκ. издай, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. изданный, βр: ~дан, ~á, ~о ρ.σ.μ. 1 εκδίδω, βγάζω· газету εκδίδω εφημερίδα· вновь - επανεκδίδω. || δημοσιεύω· ~ закон βγάζω νόμο· ~ указ εκδίδω διάταγμα. 2 αναδίδω, εκπέμπω· бгάζω· этот цветок даёт приятный запах αυτό το λουλούδι βγάζει ευχάριστη μυρουδιά. || ~ся 1 εκδίδομαι· δημοσιεύομαι. 2 αναδίδομαι.

издательский επ. κοροΐδευτικός, χλευαστικός, περιπαιχτικός.

издательство, -а ουδ. κοροΐδία, χλευασμός, εμπαιγμός.

издваться ρ.δ. (над кем-чем) εμπαιζω, περιπαιζω, κοροΐδεύω, χλευάζω, περιγελώ.

издёвка, -и θ. βλ. издательство.

изделие, -я ουδ. κατασκευή· έργο· είδος, πράγμα, αντικείμενο· чулки фабричного и кустарного -я γυναικείες κάλτσες έτοιμες και χειροποίητες· скатерть домашнего -я трапезοάντηλο οικιακής κατασκευής· трикотажные -я πλεκτά είδη· металлические -я μεταλλικά είδη· фарфорные -я είδη πορσελάνης. ручное - εργόχειρο, χειροτέχνημα. || καλλιτέχνημα.

издёрганность, -и θ. εκνευρισμός, νευρίασμα.

издёрганный επ. απο μтχ. νευρικός· ~ человек νευρικός άνθρωπος.

издёргать ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. издёрганный, βр: ~ган, ~а, ~о ρ.σ.μ. εκνευρίζω, νευριάζω, σπάζω τα νεύρα. || -ся εκνευρίζομαι, νευριάζω.

издержать, -ержу, ~ержишь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. издержанный, βр: ~жан, ~а, ~о ρ.σ.μ. ξε-

δεύω, δαπανώ· καταναλώνω· ~ все ДЕНЬГИ· Ξο-
 δεύω όλα τα χρήματα. || ~СЯ Ξοδεύομαι, κα-
 ταναλώνομαι, δαπανώμαι· все ДЕНЬГИ· ~ЛИСЬ ό-
 ла τα χρήματα Ξοδεύτηκαν· ΟН СОВСЕМ· ~ЛСЯ αυ-
 τός καταΞοδεύτηκε (Ξεπαραδίστηκε).

издѣрживать(ся) ρ.δ. βλ. **издержать(ся)**.

издержки, ~жек, ~жкам πλθ. (ενκ. ~а, ~и
 θ.) έξοδα, δαπάνες· ~производства τα έξοδα
 παραγωγής· судѣбные ~ δικαστικά έξοδα· ~ на
 стол ή на еду έξοδα φαγητού.

издирать(ся) ρ.δ. βλ. **издрать(ся)**.

издолбить, ~блѣ, ~блѣшь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **издолбленный**, βρ: ~лен, ~а, ~ο ρ.σ.μ.
 κατατρυπώ· διαβιβρώσκω, κατατρύγω· ДЯТЕЛЬ
 ~ИЛ κορύ ο δρυκολάπτης κατατρύπησε τη φλού-
 δα· κάπλι ~ли камень οι σταλαματιές κατάφα-
 γαν την πέτρα.

издольник, ~а α. μισιακάρος, σέμπρος, κο-
 λίγας.

издольщик, ~а α. βλ. **издольник**.

издольщица, ~ы θ. το γεώμορο.

издбхнуть, ~ну, ~нешь, παρλθ. χρ. **издбх**,
 ~ла, ~ло ρ.σ. (για ζώα και ακούργο άνθρω-
 πο)· φοφώ.

издревле επίρ. απο τα παλαιά χρόνια, προ-
 αιώνια.

издробить, ~блѣ, ~блѣшь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **издробленный**, βρ: ~лѣн, ~ленά, ~ленό κα-
 татеμαχίζω, κατακομματιάζω, κατατρίβω.

издрогнуть, ~ну, ~нешь, παρλθ. χρ. **издрог**,
 ~ла, ~ло ρ.σ. τρέμω απο το κρύο, Ξεπαγιάζω.

издрывить, ~влю, ~вишь ρ.σ.μ. κατατρυπώ.
 || ~СЯ κατατρυπιέμαι.

издрывливый(ся) ρ.δ. βλ. **издрывить(ся)**.

издыхание, ~я ουδ. στις εκφρ: до послѣ-
 днего ~я μέχρι τελευταίας πνοής· при послѣ-
 днем ~и στο Ξεφύχισμα.

издыхать ρ.δ. βλ. **издохнуть**.

изжалить ρ.σ.μ. (για έντομα, φυτά ακανθώ-
 δη)· κατακεντρίζω.

изжарить ρ.σ.μ. φήνω, τηγανίζω, καβουρδί-
 ζω. || ~СЯ 1 φήνομαι, τηγανίζομαι, καβουρ-
 δίζομαι. 2 ζεσταίνομαι υπερβολικά· ~ на сол-
 нце φήνομαι στον ήλιο.

изжѣванный επ. απο μτχ. κατατσαλακωμένος.
 || μτφ. τετριμμένος, Ξεφτισμένος, συνηθισμέ-
 νος· ~ая тема συνηθισμένο θέμα.

изжевать, ~жуют, ~жуешь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **изжеванный**, βρ: ~ван, ~а, ~ο ρ.σ.μ. κα-
 ταμασώ, καστρέφω μασώντας· телѣннок ~άλ πο-
 вѣшенное на дворѣ белѣ το μοσχάρι κατα-
 μάσισε όλα τα κρεμασμένα ρούχα στην αυλή. ||
 καταναλώνω μασώντας· матрѳс ~άλ весь свой
 табάκ ο ναύτης μάσισε όλο τον καπνό του.

изжѣвывать ρ.δ. βλ. **изжевать**. || ~СЯ μα-
 σιέμαι.

изжелтить, ~елѣу, ~елтѣшь ρ.σ. κίτρινίζω,
 λερώνω με κίτρινο χρώμα.

изжечь, **изожгý**, **изожжѣшь**, **изожгýт**, παρλθ.
 χρ. **изжѣг**, **изожгlá**, ~жглѳ ρ.σ.μ. 1 κατακαίω,
 καίω σε πολλά μέρη. 2 καταναλώνω για κάψιμο·
 ~ весь ýголь καίω όλο το κάρβουνο. || ~СЯ και-
 γομαι.

изживание, ~я ουδ. εξαλείφω· Ξερίζωμα· α-
 κάλλαξη· υπερνίκηση.

изживать(ся) ρ.δ. βλ. **изжить(ся)**.

изжигать(ся) ρ.δ. βλ. **изжечь(ся)**.

изжитие, ~я ουδ. Ξερίζωμα, εκρίζωση.

изжить, ~живý, ~живѣшь, παρλθ. χρ. **изжил**,
 ~лá, ~лo, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изжитьи**, βρ:
 ~жит, ~á, ~ο κ. **изжитой**, βρ: ~жит, ~á, ~ο;
 ρ.σ.μ. 1 εξαλείφω, Ξερίζώνω· ~ недостатки
 εξαλείφω τις αδυναμίες. 2 τρώγω το ψωμί μου,
 πλησιάζω προς το τέλος· ΟН ~жил свой жизнь,
 свой век αυτός τό 'φαγε το ψωμί του (πλησι-
 άζει προς το θάνατο). || υποφέρω, περνώ, τρα-
 βώ, δοκιμάζω, γεύομαι· ~ горе περνά φαρμά-
 κια· ~ печáли περνά θλίψη. || εκφρ. ΟН ~йл
 себя τό 'φαγε το ψωμί του, γέρασε, έγινε ά-
 χρηστος. || ~СЯ Ξοδεύω, δαπανώ (για δυνάμεις,
 μέσα κλπ.).

изжѳга, ~и θ. καίλα, πύρωση, Ξυνίλα, ~άδα.

из-за πρόθεση. 1 απο, πίσω απο· απο πέρα·
 смотрѣть ~ дверь κοιτάζω |απο την πόρτα· встать
 ~ столá σηκώνομαι απο το τραπέζι· வீσκοचितъ
 ~ углá Ξεπετιέμαι απο τη γωνία | ~ όβλαка вñ-
 плыла опáть луна απο πίσω απο το | σύννεφο
 Ξαναβγήκε το φεγγάρι· ΟН приѣхал ~ мѳря αυ-
 τός ήθεε απο υπερπόντια χώρα· приѣхаты ~
 Границы έρχομαι απο το εξωτερικό. 2 λόγω, α-
 πο, εξ αιτίας· разошлись ~ пустяков χώρισαν
 απο το τίποτε· ~ шýма ничегѳ не слышно απο
 το θόρυβο τίποτε δεν ακούεται· ~ дождя опѳ-
 здáл λόγω της βροχής άργησα· ~ тогѳ απο αυ-
 τό.(ένεκα τούτου)· ~ какѳго-то обстоятель-
 ства απο κάποιο περιστατικό· ~ тебá все не-
 приятности εξ αιτίας σου όλα τα δυσάρεστα· ~
 мелочей дерýтся απο μικροπράγματα τσακώνο-
 νται· жениться ~ денег παντρεύομαι για χρή-
 ματα· ~ тебá мы мýчимся здесь απο σένα емείς
 βασανιζόμαστε εδώ.

иззеленить ρ.σ. πρασινίζω, λερώνω με πρά-
 σινο χρώμα. || ~СЯ πρασινίζω, λερώνομαι με
 πράσινο χρώμα.

иззубривать(ся) ρ.δ. βλ. **иззубрить(ся)**.

иззубрить, ~зубрý, ~зубришь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **иззубренный**, βρ: ~рен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. δο-
 ντιάζω, κάνω δοντιές (για κοφτερό όργανο). ||
 ~СЯ δοντιάζομαι, γίνομαι όλο δοντιές.

иззѳбнуть, ~ну, ~нешь, παρλθ. χρ. **иззѳб**,
 ~ла, ~ло ρ.σ. Ξεπαγιάζω, μαργώνω. || ~СЯ Ξε-
 παγιάζω, μαργώνω.

изла́вливать ρ.δ. βλ. **излови́ть**.
излагáть ρ.δ. βλ. **изложи́ть**. || -ся εκτίθε-
 μαι, αναπτύσσομαι, εξιστορούμαι.
изла́дить, -áжу, -áдишь ρ.σ.μ. (διαλκ.) μα-
 στορεύω, φτιάχνω με τέχνη. || ετοιμάζω, τα-
 χτοποιώ. || -ся ετοιμάζομαι για κάτι.
изла́живать(ся) ρ.δ. βλ. **изла́дить(ся)**.
изла́зить, -áжу, -áзись ρ.σ.μ. σκαρφαλώνω,
 εισχωρώ, χώνομαι παντού.
изла́мывать(ся) ρ.δ. βλ. **изломáть(ся)**.
изла́ять ρ.σ.μ. (απλ.) μαλώνω γερά, φάλλω
 τον αναβαλλόμενο ή τον εξάφαιμο.
излежáться, -йтся ρ.σ. χαλνώ, φθείρομαι α-
 πο την μακρόχρονη παραμονή.
изле́живаться, -ается ρ.δ. βλ. **излежáться**.
изле́ниваться ρ.δ. βλ. **излени́ться**.
излени́ться, -енісь, -энишь ρ.σ. τεμπε-
 λιάζω, γίνομαι τεμπέλης.
излёт, -а α. η κατιούσα (της τροχιάς βλή-
 ματος, σφαίρας κλπ.).
излетáть¹ ρ.δ. βλ. **излетéть**.
излетáть² ρ.σ.μ. 1 πετώ παντού, σε διάφο-
 ρα μέρη. 2 καταναλώνω κατά την πτήση* - всё
 горючее καιώ δη την καύσιμη ύλη.
излетéть, -ечý, -етишь ρ.σ. πετώ έξω, βγαί-
 νω* εκστομίζομαι* из уст егó ~ли какие-то
 неприятные слова εκστομίστηκαν απ' αυτόν κά-
 τι άσχημες λέξεις.
излечéние, -я ουδ. θεραπεία, γιατρεία, γιά-
 треца, ίαση.
излечивáть(ся) ρ.δ. βλ. **излечи́ть(ся)**.
излечи́мый επ., βρ: -йм, -а, -ο θεραπεύσι-
 μος, ίάσιμος, ιατός.
излечи́ть, -ечý, -эчишь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **излеченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. θε-
 ραπεύω, γιατρεύω, κάνω καλά. || -ся θεραπεύο-
 μαι, γιατρεύομαι, γίνομαι καλά.
излива́ть ρ.δ. βλ. **изли́ть**. || μτφ. αναδίδω,
 επέμπω, βγάζω (ήχο, μυρουδιά, φως). || -ся
 βλ. **изли́ться**. || μτφ. αναδίδομαι, εκπέμπομαι,
 βγαίνω.
изли́ть, **изольó**, **изольёшь**, παρλθ. χρ. **изли́л**,
 ~лá, ~лó, προστι. **излёт**, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **излётный**, βρ: -лёт, -á, -ο ρ.σ.μ. 1 χύ-
 νω* ~ потоки слёз χύνω ποτάμια δάκρυα. 2 ξε-
 σπώ, εκδηλώνομαι βίαια. || εκφράζω. || δια-
 χέω, διασιορπίζω, αναδίδω, εκπέμπω. || -ся
 (εκ)χύνομαι, ξεχύνομαι* εκρέω* ~лись потоки
 слёз χύθηκαν ποτάμια δάκρυα. || μτφ. ξεθυμαί-
 νω. || εμφανίζομαι, εκφράζομαι, διαχέομαι. ||
 μτφ. ξεσπαθώνω, ξεσπώ, εξαφρώνω.
изли́шек, -шка α. 1 περίσσευμα, πλεονάσμα*
 отнять ~ αφαιρώ το περίσσευμα* сдáча ~ов
 παράδοση πλεονασμάτων. 2 αφθονία, πληθώρα.
 || το υπέρμετρο* ~ храбрости υπέρμετρη αν-
 δρεία. || **εμφρ.** с ~ом με το παραπάνω* нам

это хвáтит с ~ом емáς αυτό μας φτάνει και
 περισσεύει.
изли́шество, -а ουδ. 1 (παλ.) αφθονία, πε-
 ρίσσευμα. 2 υπερβολή, κατάχρηση, το υπέρμε-
 τρο, το περίσσιο, το περιττό* всёкое ~ вре-
 дно κάθε κατάχρηση είναι βλαβερή* с ~ом, до
 ~а υπερβολικά, υπέρμετρα, υπέρ το δέον.
изли́шествовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. α-
 ποβίδομαι σε καταχρήσεις.
изли́шний, -ья, -ее, βρ: -шен, -шня, -шне.
 1 περίσσιος, περιττός, παραπανίσσιος, υπερ-
 βολικός* -ее любопытство υπερβολική περιέρ-
 γεια* -ие подробности περιττές λεπτομέρειες*
 ~ья рóскошь περίσσια πολυτέλεια* егó при-
 сýтствие ~е η παρουσία του είναι περιττή. 2
 άδικος, χαμένος, άχρηστος.
изли́яние, -я ουδ. 1 (παλ.) εκροή, τρέξι-
 μο, χύσιμο. 2 (συνήθως πλθ. -я) διαχύσεις*
 дружеские -я φιλικές διαχύσεις* -я чувст-
 аχύσεις αισθημάτων.
излови́ть, -овлó, ~овишь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **изловленный**, βρ: -вен, -а, -ο ρ.σ.μ.
 πιάνω, συλλαμβάνω* ~ вóра πιάνω τον κλέφτη*
 ~ мýху πιάνω τη μύγα* ~ птицу πιάνω το που-
 λί.
изловчáться ρ.δ. βλ. **изловчи́ться**.
изловчи́ться, -чýсь, ~чишь ρ.σ. καταφέρ-
 νω, κινούμαι εύστοφα, επιδέξια* ενεργώ έ-
 ντεχνα, δράττομαι (επιφελοῦμαι) της ευκαιρί-
 ας* μηχανεύομαι, πονηρεύομαι.
изложéние, -я ουδ. 1 έκθεση, διατύπωση. 2
 εξιστόριση, περιγραφή, αφήγηση. 3 έγγραφη α-
 νάπτυξη θέματος* ученики вчера написáли ~
 οι μαθητές χτες έγραφαν έκθεση.
изложина, -ы θ. (διαλκ.) στενή και αβαθής
 χαραδρίτσα.
изложи́ть, -ожý, ~ожись, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **изложенный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. εκ-
 θέτω* εξιστορώ, αφηγούμαι* αναπτύσσω* ~ мнé-
 ние εκθέτω (λέγω) τη γνώμη* ~ подробности α-
 φηγούμαι (εκθέτω) λεπτομερειακά* ~ в немно-
 гих словах εκθέτω με λίγα λόγια (σύντομα).
излóm, -а α. 1 σπάσιμο, τσάκισμα, θραύση*
 ~ произошёл на краё бáлки τό σπάσιμο έγινε
 στην άκρη της δοκού. 2 το σπασμένο μέρος α-
 ντικειμένου* на самóм ~е столó оказался
 гнилým το μέρος που έσπασε ο στύλος ήταν σά-
 πιο. 3 επιφάνεια θραύσης* определéние мнe-
 рáла по ~у ο καθορισμός του μετάλλου απο
 την επιφάνεια της θραύσης* мелкозернистый ~
 λεπτόκοκκη επιφάνεια θραύσης* волокну́стый ~
 ινώδης επιφάνεια θραύσης. 4 στροφή, καμπή α-
 πότομη* агónας (για δρόμο, ποτάμι κ.τ.τ.).
 5 συντριβή* душевнýй ~ ψυχική συντριβή.
изломáнность, -и θ. σπάσιμο, θραύση, θλάση.
изломáнный επ. απο μτχ. σπασμένος, θραυ-

σμένος, τσακισμένος. 2 τεθλασμένος, σπαστός· -ая **λίния** τεθλασμένη γραμμή· -ая **дорόга** πολυκαμπής δρόμος. 3 **μτφ.** διαστρεμμένος, χαλασμένος· αφύσικος· - **χαράκτηρ** διαστρεμμένος χαρακτήρας.

изломать ρ.σ.μ., παθ. **μτχ.** παρλθ. **χρ.** **изломанный**, βρ: -ман, -а, -ο. 1 **σπάζω**, **θραύω**, τσακίζω· **θλω**· ~ **πάλκυ** σπάζω τον πάσσαλο. || **χαλνώ**, **παραβιάζω** (κανονικότητα, στίχο, σειρά κ.τ.τ.). 2 **συντρίβω**, **κάνω κομμάτια**, **σκατεύω**. || **βασανίζω**, **κατατρώχω** (για κούραση, ασθένεια κ.τ.τ.): 3 **μτφ.** **διαστρέφω**, **χαλνώ**· **σακατεύω**· ~ **χαράκτηρ** χαλνώ το χαρακτήρα. || -ся **θραύομαι**, **σπάζω** κλπ. ρ. ενεργ. φ.

изломить, -омлю, -омишь, παθ. **μτχ.** παρлθ. **χρ.** **изломленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. (παλ. κ. απλ.) **θραύω**, **σπάζω**, **τσακίζω** (σ' ένα μέρος). || -ся **θραύομαι**, **σπάζω**, **τσακίζομαι**. || **λυγίζω**, **κάμπτομαι**.

излúка, -и θ. (παλ.) βλ. **излúчина**.

излукáвиться, -влюсь, -вишсья ρ.σ. **γίνομαι** πολύ **πονηρός**, **μηχανεύομαι**, **τεχνάζομαι**.

излупítь, -уплю, -ýпшь, παθ. **μτχ.** παρлθ. **χρ.** **излупленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) **χτυπώ γερά**, **ξυλοκοπώ**, **ξυλοφορτώνω**.

излучáть ρ.δ.μ. **ακτινοβολώ**. || **εκπέμπω**, **αναδίδω**· **διαχέω**· **солнце** -ет тепло ο ήλιος **εκπέμπει** θερμότητα. || **μτφ.** **έχω περιχαρή όψη**· её **глазá** -ли **тúхую рáдость** τα μάτια της **έλαμπαν** απο σιωπηλή **χαρά**. || -ся **ακτινοβολούμαι**. || **εκπέμπομαι**, **αναδίδομαι**· **λάμπω**. || **μτφ.** **έχω περιχαρή όψη**· из **его** **глаз** -лась **добротá** τα μάτια του **έλαμπαν** απο **καλοσύνη** (ή **σκόρπούσαν**) **καλοσύνη**.

излучéние, -я ουδ. **ακτινοβολία**· **солнечное** -ηλιακή **ακτινοβολία**· ~ **теплá** **εκπομπή** **θερμότητας**· **радиоактúвное** ~ **ραδιενεργή** **ακτινοβολία**.

излúчина, -и θ. **στροφή**, **καμπή** **αγκώνας** (ποταμού, δρόμου κ.τ.τ.). || **ιδιομορφία**· **απότομη** **στροφή** (στη σκέψη, αισθήματα, ιδέες).

излúчистýй επ. **πολυκαμπής**.

излучítь(ся) ρ.σ. βλ. **излучáть(ся)**.

излюбítь, -люблю, -любишь, παθ. **μτχ.** παρлθ. **χρ.** **излюбленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. (παλ.) **υπεραγαπώ**, **προτιμώ**, **εκλέγω**.

излюбленный επ. **απο** **μτχ.** **αγαπητός**, **αγαπημένος**, **εκλεκτός**, **προτιμούμενος**· ~ **приём** το **αγαπημένο** **τέχνασμα** (κόλπο)· ~ **μέστο** **для** **прогýлки** το **αγαπημένο** **μέρος** **για** **περίπατο**. ~ **оε** **занýтие** **αγαπημένα** **απασχόληση**.

измáзать, -áзу, -áжешь ρ.σ.μ. 1 **καταλερώνω**, **καταρρυπαίνω**, **πασαλείφω**. 2 **ξοδεύω**, **δαπανώ**, **καταναλώνω** **αλείφοντας**. || -ся **καταλερώνομαι**, **πασαλείφομαι** κλπ. ρ. ενεργ. φ.

измáзывать(ся) ρ.δ. βλ. **измáзать(ся)**.

измáлевáть, -лбю, -лбешь, παθ. **μτχ.** παρлθ. **χρ.** **измáлеванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) **κακοσχεδιάζω**, **κακοζώγραφίζω**.

измáлевывать ρ.δ. βλ. **измáлевáть**.

измáлывать(ся) ρ.δ. βλ. **измóлóть(ся)**.

измарáть ρ.σ.μ., παθ. **μτχ.** παρлθ. **χρ.** **измаранный**, βρ: -ран, -а, -ο (απλ.) **καταλερώνω**, **καταρρυπαίνω**, **κατασπιλώνω**. || **μουτζουρώνω**, **γεμίζω** με **σημειώσεις**, **διορθώσεις** κλπ. || -ся **καταλερώνομαι**, **μουτζουρώνομαι** κλπ. ρ. ενεργ. φ.

измáсливать(ся) ρ.δ. βλ. **измáслить(ся)**.

измáолить ρ.σ.μ. **καταλιγδώνω**, **καταλαδώνω**, **καταλερώνω**. || -ся **καταλιγδώνομαι**, **καταλαδώνομαι**, **καταλεκιάζομαι**.

измáтывание, -я ουδ. **καταπόνηση**, **εξάντληση**, **αδυναμία**, **τσακισμα**.

измáтывать(ся) ρ.δ. βλ. **измóтáть(ся)**.

измáчивать(ся) ρ.δ. βλ. **измóчítь(ся)**.

измáять ρ.σ.μ. (απλ. κ. διακλ.) **βασανίζω**, **καταπονώ**, **κατατρώχω**. || -ся **βασανίζομαι**, **καταπονούμαι**, **κατατρώχομαι**.

измельчáние, -я ουδ. **μίκρεμα** (ως προς τις **διαστάσεις**).

измельчáть¹ ρ.σ. 1 **μικραίνω** (κατά τις **διαστάσεις**). 2 **γίνομαι** **ρηχός** (αβαθής). 3 **μτφ.** **γίνομαι** **μικροπρεπής**, **ξεπέφτω**.

измельчáть² ρ.δ. βλ. **измельчítь**. || -ся βλ. **измельчítься**.

измельчéние, -я ουδ. **κομμάτισμα**, **τεμάχισμα**, **τρίψιμο**, **θρυμάτισμα**.

измельчítь, -чý, -чúшь, παθ. **μτχ.** παρлθ. **χρ.** **измельчённный**, βρ: -чён, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. **κόβω** σε **μικρά κομμάτια**, **κατακομματιάζω**, **κατατεμαχίζω**, **θρυμματίζω**. || -ся **κατακομματιάζομαι**, **κατατεμαχίζομαι**, **θρυμματίζομαι**.

· **измéна**, -и θ. 1 **προδοσία**· ~ **рóдине** **προδοσία** της **πατρίδας**· **совершáть** -у **διαπράττω** **προδοσία**. 2 **απάτη** (συζυγικής **πίστης**, **αγάπης**)· **супрýжеская** - **συζυγική** **απιστία**.

изменéние, -я ουδ. **αλλαγή**· **μετατροπή**, **τροποποίηση**, **μεταλλαγή**· **μεταβολή**· ~ **гóлоса** **αλλαγή** της **φωνής**· -я в **состáве** **правítельства** **αλλαγές** στη **сύνθεση** της **κυβέρνησης**· ~ **к** **лýчшему**, **к** **хýдшему** **αλλαγή** προς το **καλύτερο**, προς το **χειρότερο**· **внести** -я **επιφέρω** **τροποποιήσεις**.

изменítь¹, -енó, -éнишь, παθ. **μτχ.** παρлθ. **χρ.** **изменённный**, βρ: -нён, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. **αλλάζω**, **μεταβάλλω**· **αλλοιώνω**, **μετατρέπω**, **μεταστρέφω**· **τροποποιώ**· **вётер** -йл **направлéние** ο **άνεμος** **άλλαξε** **κατεύθυνση**· ~ **χαράκτηρ** **αλλάζω** το **χαρακτήρα**· ~ **пóчерк** **αλλάζω** το **γραφικό** **χαρακτήρα**· **прóект** **закóна** -ли **το** **νομοσχέδιο** **το** **τροποποίησαν**. || -ся **αλλάζω**, **μεταβάλλομαι**· **αλλοιώνομαι**, **μετατρέπομαι**, **με-**

ταστρέφομαι· τροποποιούμαι· ПОГОДА -лась ο καιρός άλλαξε· ~ В ЛИЦЕ αλλάζω στο πρόσωπο.

ИЗМЕНИТЬ? -ενή, -ένηшь ρ.σ. (με δοτ.). 1 προδίνω· ΟΗ -ИЛ СВОЕЙ РОДИНЕ αυτός πρόδωσε την πατρίδα του. 2 παραβαίνω, αθετώ, (απ)αρνούμαι· παραβιάζω· ~ УБЕЖДЕНИЯ απαρνούμαι τις πεποιθήσεις· ~ ПРИСЯГУ παραβαίνω τον όρκο (επιοριώ)· - СВОЕМУ ДОЛГУ παραβαίνω το καθήκο μου. || απατώ, απιστώ· МУЖ ЕЙ -ИЛ ο σύζυγος την απάτησε. 3 εγκαταλείπω· ПАМЯТЬ -ЛА ЕМУ η μνήμη τον εγκατέλειψε· СІЛЫ -ЛИ ЕМУ οι δυνάμεις τον εγκατέλειψαν. || εκφρ. - СЕБЕ αλλάζω, πράττω, ενεργώ αντίθετα, παρά τα καθιερωμένα.

ИЗМЕНИК, -А α., -ЦА, -Ы θ. προδότης, -τρια. || άπιστος, -η (για αγάπη, φιλία κ.τ.τ.).

ИЗМЕНИЧЕСКИ επίρ. προδοτικά. || άπιστα.

ИЗМЕНИЧЕСКИЙ επ. προδοτικός. || άπιστος.

ИЗМЕНИЧЕСТВО, -А ουδ. προδοσία. || άπιστία.

ИЗМЕННИЙ επ. (παλ.) βλ. **ИЗМЕНИЧЕСКИЙ**.

ИЗМЕНЧИВОСТЬ, -И θ. το ευμετάβλητο, ευμεταβλησία· αστάθεια· ~ ПОГОДЫ αστάθεια του καιρού· АЛТЕРНАТИВНАЯ - εναλλαγή.

ИЗМЕНЧИВЫЙ επ., βρ: -ЧИВ, -А, -О ευμετάβλητος, ευμετάβολος· ασταθής, άστατος, ακατάστατος· -АЯ ПОГОДА άστατος καιρός· ~ ХАРАКТЕР ασταθής χαρακτήρας· -ОЕ НАСТРОЕНИЕ ευμετάβλητη διάθεση.

ИЗМЕНЩИК, -А α., -ЦА, -Ы θ. βλ. **ИЗМЕНИК**.

ИЗМЕНЯЕМОСТЬ, -И θ. το μεταβλητό, η μεταβλητότητα, η αλλαγή.

ИЗМЕНЯЕМЫЙ επ. απο μτχ. μεταβλητός· -АЯ ЧАСТЬ СЛОВА το μέρος της λέξης που αλλάζει (οι καταλήξεις).

ИЗМЕНЯТЬ¹ ρ.δ. βλ. **ИЗМЕНИТЬ**! || -СЯ αλλάζω, μεταβάλλομαι, μετατρέπομαι· τροποποιούμαι.

ИЗМЕНЯТЬ² ρ.δ. βλ. **ИЗМЕНИТЬ?**

ИЗМЕРЕНИЕ, -Я ουδ. μέτρηση, μέτρημα· ~ ВЫСОТѢ μέτρηση του ύψους· ~ ТЕМПЕРАТУРЫ μέτρηση θερμοκρασίας.

ИЗМЕРЗНУТЬ, -НУ, -НЕТЬ, παρлθ. χρ. **ИЗМЕРЗА**, -ЛА, -ЛО (απλ.) ξεπαγιάζω, μαργώνω, ξυλιάζω απο το κρύο.

ИЗМЕРИМОСТЬ, -И θ. το καταμετρητό, δυνατότητα μέτρησης.

ИЗМЕРИМЫЙ επ., βρ: -РИМ, -А, -О καταμετρητός, που μπορεί να μετρηθεί.

ИЗМЕРИТЕЛЬ, -Я α. μετρητής (όργανο).

ИЗМЕРИТЕЛЬНЫЙ επ. μετρικός, της μέτρησης· ~ ПРИБОР όργανο εκμέτρησης.

ИЗМЕРИТЬ ρ.σ.μ. 1 μετρώ, καταμετρώ· ~ ТЕМПЕРАТУРУ ТЕЛА μετρώ τη θερμοκρασία του σώματος· ~ ДЛИНУ μετρώ το μήκος· ~ ГЛУБИНУ ЧУВСТВА (μτφ.) μετρώ το βάθος του αισθήματος. 2 μτφ. γυρίζω πολλά μέρη, περιέρχομαι, περιοδεύω. || εκφρ. ~ ВЗГЛЯДОМ (ή ГЛАЗАМИ,

ВЗОРОМ) κοιτάζω απο πάνω ως κάτω, απο το κεφάλι ως τα πόδια.

ИЗМЕРЯТЬ ρ.δ. βλ. **ИЗМЕРИТЬ**. || -СЯ μετριέμαι.

ИЗМОЖДЕНИЕ, -Я ουδ. εξάντληση καταβολή δυνάμεων, αποκάμωμα· κάματος.

ИЗМОЖДЕННОСТЬ, -И θ. βλ. **ИЗМОЖДЕНИЕ**.

ИЗМОЖДЕННЫЙ επ., βρ: -ДЕН, -ДЕНА, -ДЕНО; εξαντλημένος, καταβλημένος, εξασθενημένος.

ИЗМОКАТЬ ρ.δ. βλ. **ИЗМОКНУТЬ**.

ИЗМОКНУТЬ, -НУ, -НЕТЬ, παρлθ. χρ. **ИЗМОК**, -ЛА, -ЛО ρ.σ. καταβρέχομαι, καταμουσκεύω, βρέχομαι (μουσκεύω) ως το κόκκιο.

ИЗМОЛТЬ, -МЕЛЮ, -МЕЛЕТЬ, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **ИЗМОЛТЫЙ**, βρ: -ЛОТ, -А, -О ρ.σ.μ. αλέθω όλο, ως το τέλος. || -СЯ αλέθομαι ως το τέλος.

ИЗМОР, -А α. στην έκφραση: ОРАТЬ (ВЗЯТЬ) -ОМ ή ОРАТЬ (ВЗЯТЬ) НА - А) κυριεύω, παίρνω, καταλαμβάνω με αποκλεισμό (με την πείνα). β) πετυχαίνω, κατορθώνω επιμένοντας, κολλώ, γίνομαι τσιμπούρι (ενοχλητικός).

ИЗМОРИТЬ, -ОРИЮ, -ОРИШЬ, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **ИЗМОРЕННЫЙ**, βρ: -РЕН, -РЕНА, -РЕНО ρ.σ.μ. (απλ.) εξασθενώ, εξαντλώ με την πείνα, λιμοκτονώ. || κουράζω, βασανίζω, αδυνατίζω. || -СЯ καταπονούμαι, εξαντλούμαι, εξασθενίζω, αποκάμω.

ИЗМОРОЗЬ, -И θ. δροσόπαγος. || αχνός της γης.

ИЗМОРОСЬ, -И θ. φιχάλα πολύ λεπτή.

ИЗМОТАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **ИЗМОТАННЫЙ**, βρ: -ТАН, -А, -О καταπονώ, κατακουράζω, τσακίζω, εξαντλώ· УТОМИТЕЛЬНАЯ РАБОТА -ЛА ЕГО η κουραστική δουλειά του εξάντλησε· ~ ВРАГА В БОЯХ εξαντλώ τον εχθρό με τις μάχες. || -СЯ καταπονούμαι, εξαντλούμαι, κατακουράζομαι.

ИЗМОЧАЛЕННЫЙ επ. απο μтχ. καταβλημένος, καταπονεμένος, καταβασανισμένος.

ИЗМОЧАЛИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ИЗМОЧАЛИТЬ(СЯ)**.

ИЗМОЧАЛИТЬ ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **ИЗМОЧАЛЕННЫЙ**, βρ: -ЛЕН, -А, -О. 1 ξεφτίζω μαστιγώνοντας· - КНУТ ОВ ЛОШАДЕЙ ξεφτίζω το μαστιγίο χτυπώντας τα άλογα. 2 μтφ. καταπονώ, εξαντλώ· βασανίζω, τυραννώ, παιδεύω. || -СЯ ξεφτίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ИЗМОЧИТЬ, -ОЧУ, -ОЧИШЬ, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **ИЗМОЧЕННЫЙ**, βρ: -ЧЕН, -А, -О ρ.σ.μ. (απλ.) καταμουσκεύω, καταβρέχω. || -СЯ καταμουσκεύω, καταβρέχομαι.

ИЗМУСЛИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ИЗМУСЛИТЬ(СЯ)**.

ИЗМУСЛИТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) λερώνω, μουτζουρώνω με σάλιο ή βρεγμένα, λιγδωμένα χέρια· ~ КНИГУ λερώνω το βιβλίο. || -СЯ λερώνομαι με σάλιο, μουτζουρώνομαι.

измусóбить(ся) ρ.δ. (απλ.) βλ. **измýслиТЬ-**
(ся).

измýчатъ(ся) ρ.σ. βλ. **измýчить(ся)**.

измýченный επ. απο μτχ. κατάκοπος, αποκαμωμένος, κατακουρασμένος· κ βέχery **возвращаюся ~ работой** κατά το βράδυ γυρίζω κατάκοπος απο τη δουλειά. || μτφ. ταλαιπωρημένος, βασανισμένος· ~οε **лицó** βασανισμένο πρόσωπο· ~ вид ταλαιπωρημένη όψη.

измýчить, ~чу, ~чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **измýченный**, βρ: ~чен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. βασανίζω, τυραννώ. || εξαντλώ, λιώνω, τσακίζω· **непосильная работа ~ла меня** η βαριά δουλειά με τσάκισε. || ~οя υποφέρω, βασανίζομαι, τυραννιέμαι. || εξαντλούμαι, τσακίζομαι, λιώνω.

измывáтельскиИ επ. βλ. **издевательскиИ**.

измывáтельство, ~а ουδ. βλ. **издевательство**.

измывáться ρ.δ. βλ. **издеβάТЬся**.

измýзганныИ επ. απο μτχ. (απλ.) φθαρμένος, τριμμένος· λερωμένος.

измýзгать ρ.σ.μ. (απλ.) φθείρω, τρίβω· λερώνω. || ~ся φθείρομαι, τρίβομαι· λερώνομαι.

измýливать(ся) ρ.δ. βλ. **измýлить(ся)**.

измýлить ρ.σ.μ. ξοδεύω για πλούσιμο· ~ **кусок мýла** ξοδεύω για πλούσιμο ένα σαπούνι. || ~ся ξοδεύομαι στο πλούσιμο (για σαπούνι).

измýслить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **измýшленныйИ**, βρ: ~лен, ~а, ~ο σκέφτομαι, διαλογίζομαι. || επινοώ, σοφίζομαι, εξευρίσκω. || ~ся επινοούμαι, σοφίζομαι.

измытáрить ρ.σ.μ. (απλ.) βασανίζω, καταπονώ, κατακουράζω, βαλαντώνω. || ~ся βασανίζομαι καταπονούμαι, κατακουράζομαι.

измышлénие, ~я ουδ. επινόηση, επινόημα· εφεύρεση· τέχνασμα.

измышлáть(ся) ρ.δ. βλ. **измýслить(ся)**.

измýтныИ επ. απο μτχ. τσαλακωμένος· ~я **постéль** τσαλακωμένο κρεβάτι. || μτφ. ζαρωμένος, ρυτιδωμένος· ~οε **лицó** ζαρωμένο πρόσωπο. || μτφ. χτυπημένος, τσακισμένος ηθικά.

измýть, **изомнý**, **изомнéшь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **измýтныИ**, βρ: ~мýт, ~а, ~ο ρ.σ.μ. 1 τσαλακώνω· πατώ· ~ **плáтьε** τσαλακώνω το φόρεμα· ~ **травý** πατώ το χορτάρι· ~ **гилíну** πατώ τη λάσπη. || μτφ. ζαρώνω, ρυτιδώνω· ~ **лицó** ζαρώνω το πρόσωπο. || μτφ. σακατεύω, τσακίζω ηθικά. || ~ся τσαλακώνομαι, πατιέμαι.

изнаглéть ρ.σ. (απλ.) εξαχρειώνομαι, αποθρασύνομαι, αυθαδιάζω.

изнáнка, ~и θ. όψη ανάποδη (οπίσθια)· ~ **ткáни** η ανάποδη όψη υφάσματος. || μτφ. η άλλη πλευρά· ~ **событiИ** η άλλη (αντίθετη) άποψη των γεγονότων. || **εκφρ.** с ~и απο την ανάποδη, απο το πίσω μέρος.

изнасáлование, ~я ουδ. 1 βιασμός γυναίκας. 2 εκβιασμός, εξαναγκασμός.

изнасáловать, ~люю, ~луешь ρ.σ.μ. 1 βιάζω γυναίκα. 2 εκβιάζω, εξαναγκάζω.

изнасáловнычаты ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **изнасáловать** (1 σμ.).

изначáла επίρ. (παλ.) απο την αρχή, απο αμνημονεύτους χρόνους.

изначáльность, ~и θ. η αρχή, το πανάρχαιο, η αρχαιότατη εποχή.

изначáльныИ επ. πανάρχαιος, αρχαιογενής, προαιώνιος.

изнáшиваемость, ~и θ. βλ. **изнáшивание**.

изнáшивание, ~я ουδ. φθορά, τριβή ενδυμάτων, υποδημάτων.

изнáшивать(ся) ρ.δ. βλ. **износáть(ся)**.

изнэженноотъ, ~и θ. μαλάκυνση, απαλότητα, μαλακότητα· τρυφερότητα, αβρότητα.

изнэженный επ. απο μτχ. τρυφερός, μαλακός, μαλακός, τρυφηλός· αβρός· ~οε **тéло** τρυφερό σώμα· ~я **кóжа** τρυφερό δέρμα· ~ **челóвек** μαλακός άνθρωπος. || (παλ.) μτφ. εξεζητημένος, εκλεπτυσμένος.

изнэживать(ся) ρ.δ. βλ. **изнэжить(ся)**.

изнэжить, ~жу, ~жишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изнэженныйИ**, βρ: ~жен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. καλομαθαίνω, καλοσυνηθίζω, μαλακώνω· μαλακύνω, απαλώνω, τρυφεραίνω· ~ **ребéнка** κάνω το παιδί μαλακό· ~ **кóжу** τρυφεραίνω το δέρμα. || ~ся καλομαθαίνω, γίνομαι τρυφερός.

изнемогáть ρ.δ. βλ. **изнемогéть**.

изнеможéние, ~я ουδ. εξασθένηση, εξάντληση, καταβολή δυνάμεων.

изнеможéнный επ. εξασθενημένος, εξαντλημένος, καταβλημένος, αδύναμος, κατακουρασμένος· ~ **от гóлода**, **жáжды** λιγωμένος απο την πείνα, τη δίψα· ~ **от жары** λιωμένος απο φοβερή ζέστη· ~ **от тяжéлой работы** αποκαμωμένος απο βαριά δουλειά· ~ **под тяжéстью** βεβερημένος, καταβλημένος.

изнемогéть, ~огý, ~óжешь, ~огýт, παρλθ. χρ. **изнемог**, ~лá, ~лó, μτχ. παρλθ. χρ. **изнемогшиИ**, **простк.** δεν έχει· ρ.σ. αποκάμω, εξαντλούμαι, καταβάλλομαι· ~ **от устáлости** πέφτω απο την κόυραση· ~ **от гóлода**, **жáжды** πεθαίνω απο την πείνα, τη δίψα· ~ **от жары** λιώνω απο τη φοβερή ζέστη· ~ **от тяжéлой работы** αποκάμω απο τη βαριά δουλειά· ~ **под тяжéстью** υποκύπτω απο το βάρος.

изнэर्वничатыся ρ.σ. εκνευρίζομαι, νευριάζω, με πιάνουν τα νεύρα.

изничтожáть(ся) ρ.δ. βλ. **изничтожить(ся)**.

изничтожить, ~жу, ~жишь ρ.σ.μ. (απλ.) καταστρέφω εντελώς, εξολοθρεύω, ξεκάνω, αφανίζω. || ~ся καταστρέφομαι εντελώς, εξολοθρεύομαι, αφανίζομαι.

изнищáть ρ.σ. φτωχαίνω, γίνομαι φτωχός.

изнóжье, ~я ουδ. ποδόκλινο.

износ, -а, α. φθορά, τριβή, χάλασμα, πάλιωμα. || **εκφρ.** до -у ή -а μέχρι φθοράς· не знать -у ή -а δε φθείρομαι· нет -у ή -а δε φθείρεται (είναι γερός, στέρεος).

износить, -ошý, -ошишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изношенный**, βρ: -шен, -а, -о ρ. σ. μ. φθείρω, τρίβω, χαλνώ (για ενδύματα, υποδήματα). || **-ся** 1 φθείρομαι, τρίβομαι, χαλνώ, παλιώνω (για ενδύματα, υποδήματα, μηχανήματα). 2 εξαντλούμαι, εξασθενίζω, αδυνατίζω, χάνω τις δυνάμεις.

износостойкий επ., βρ: -тоек, -ойка, -о; (τεχ.) ανθεκτικός· άφθαρτος.

износостойкость, -и θ. (τεχ.)· ανθεκτικότητα· αφθαρσία, το άφθαρτο.

износоустойчивость, -и θ. (τεχ.) βλ. **износостойкость**.

износоустойчивый επ. (τεχ.) βλ. **износостойкий**.

изношенность, -и θ. φθορά, τριβή, πάλιωμα (απο τη χρήση).

изношенный επ. απο μτχ. 1 φθαρμένος, τριμμένος, λιωμένος, παλιωμένος (απο τη χρήση). 2 εξαντλημένος, εξασθενημένος, γηρασμένος.

изнурение, -я ουδ. αποκάμωμα, υπερκόπωση, καταπόνηση, εξάντληση.

изнурённость, -и θ. βλ. **изнурение**.

изнурённый επ. απο μτχ. κατάκοπος, κατακουρασμένος, αποκαμωμένος, κατεξαντλημένος.

изнурительность, -и θ. υπερκόπωση, κάματος, κατεξαντληση.

изнурительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно εξαντλητικός, κοπιαστικός, καταπονητικός.

изнурить, -рý, -ришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изнурённый**, βρ: -рён, -ренá, -ренó ρ. σ. μ. καταπονώ, εξαντλώ, λιώνω. || **-ся** καταπονούμαι, εξαντλούμαι, λιώνω.

изнурить(ся) ρ. δ. βλ. **изнурить(ся)**.

изнутри επίρ. απο μέσα· запереть комнату - κλειδώνω το δωμάτιο απο μέσα.

изнывать ρ. δ. βλ. **изныть**.

изныть, -ноу, -ноешь ρ. σ. βασανίζομαι· μαρμαζώνω, φθίνω, λιώνω· σβήνω· ~ от жары λιώνω απο τη ζέστη· ~ от жарды σβήνω απο τη δίψα· ~ от тоски λιώνω απο τη θλίψη.

изо πρόθεση· χρησιμοποιείται αντί του **из**· (βλ. **из**): α) μπροστά απο λέξεις που αρχίζουν απο δύο ή περισσότερα σύμφωνα, απο τα οποία το πρώτο πρέπει να είναι ρ ή л: **изо рта, изо льда**. β) μπροστά απο τις λέξεις: **весь, всякий**. γ) σε μερικές εκφράσεις: **изо дня в день**.

изо.. πρόθεμα· χρησιμοποιείται αντί του **из**.. α) μπροστά απο **й** π.χ. **изойти**. β) μπροστά απο δυο ή περισσότερα σύμφωνα: **изогнуть, изорвать**. γ) μπροστά απο σύμφωνο που

μετά-του υπάρχει **ь**, π.χ. **изобью, изолью, изобью**.

***изо**.. πρώτο συνθετικό σύνθετων λέξεων· (απο το ελληνικό επ. **ίσος**): **изотопы, изотопы**.

***изобара**, -ы θ. ισοβαρής (ισοπνευστική) γραμμή, **изобарический** επ. ισοβαρής.

***изобата**, -ы θ. γραμμή ισοβαθής.

изобидеть, -йжу, -йдешь ρ. σ. μ. (απλ.) θίγω προσβάλλω χοντρικά· καταντροπιάζω. || **-ся** θίγομαι, προσβάλλομαι χοντρικά, καταντροπιάζομαι.

изобилие, -я ουδ. αφθονία, υπερεπάρκεια· -сырý αφθονία πρώτων υλών· в -и αφθονα· σε αφθονία· **жить в -и** ζω πλούσια· ~ **продуктов** αφθονία προϊόντων.

изобиловать, -лует ρ. δ. με οργν. πτ. αφθονώ· **бρίθω**· страна́ ésta -лует хлебом αυτή η χώρα παράγει άφθονο σιτάρι· **этот лес -лует дичью** αυτό το δάσος έχει άφθονο κυνήγι.

изобильный επ. βρ: -лен, -льна, -льно άφθονος, υπερεπάρκης· πλούσιος.

изобличать ρ. σ. μ. 1 βλ. **изобличить**. 2 δείχνω, εκδηλώνω, φανερώνω, εξωτερικεύω. || **-ся** αποκαλύπτομαι, ξεσκεπάζομαι, φανερώνομαι.

изобличение, -я ουδ. αποκάλυψη, ξεσκεπάσμα, φανέρωση· ~ преступника αποκάλυψη του εγκληματία.

изобличитель, -я α., -ница, -ы θ. κατήγορος, αποκαλυπτής, μαστιγωτής, καταμηνυτής.

изобличительный επ. αποκαλυπτικός, καταμηνυτικός· **-ые документы** αποκαλυπτικά έγγραφα.

изобличить, -чý, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изобличённый**, βρ: -чён, -ченá, -ненó αποκαλύπτω, ξεσκεπάζω, φανερώνω· **его -ли в обман** τον ξεσκεπάσαν σαν απατεώνα· ~ **во лжи** ξεσκεπάζω σαν ψεύτη· ~ **сосёда в воровстве** ξεσκεπάζω το γείτονα σαν κλέφτη· ~ **взяточников** ξεσκεπάζω τους δωρολήπτες.

изобразать ρ. δ. 1 βλ. **изобразить**. 2 (απ)εικονίζω, παρασταίνω, φανερώνω, δείχνω· ésta картина изображает закát солнца αυτή η εικόνα παρασταίνει το ηλιοβασίλεμα. 2 (συνήθως με τις λέξεις **из себя**) κερουσιάζομαι σαν, δείχνομαι σαν, προσποιούμαι (κάνω) τον. || **-ся** 1 (απ)εικονίζομαι, παρασταίνομαι. 2 (για αισθήματα) εκφράζομαι, εκδηλώνομαι, φανερώνομαι.

изображение, -я ουδ. απεικόνιση, παράσταση· **эικόνα, πίνακας, ζωγραφιά**· ~ действительности απεικόνιση της πραγματικότητας. || αντανάκλαση, αντικατοπτρισμός· ~ в зёркале το καθρέφτισμα.

изобразительность, -и θ. απεικόνιση, παραστατικότητα, γραφικότητα· εκφραστικότητα.

изобразительный επ., βρ: -лен, -льна, -но

παραστατικός, απεικονιστικός, εικονιστικός, εικαστικός· γραφικός. || εκφρ. -не искѹства εικαστιμέс τέχνες.

изобразить, -ажу́, -азішь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. изображённый, βρ: жён, -женá, -женó ρ. σ.μ. 1 απεικονίζω, φανερώνω, παρασταίνω, δείχνω· картина -ла закáт облнца ο πίνακας απεικόνισε το ηλιοβασίλεμα. 2 υποδύομαι· артист -ил хорошó Тартóфа ο ηθοποιός παράστησε καλά τον Ταρτούφο. || -ся (για αισθήματα) εκδηλώνομαι, φανερώνομαι· εκφράζομαι.

изобрести, -етý, -етёшь, παρλθ. χρ. изобрёл, -релá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. изобрётший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. изобретённый, βρ: -тён, -тенá, -тенó ρ.σ.μ. εφευρίσκω, ανακαλύπτω· επινοώ· -мáшину εφευρίσκω μηχανή.

изобретатель, -я α., -ница, -ы θ. εφευρέτης, -τρια.

изобретательность, -и θ. εφευρετικότητα· επινοητικότητα.

изобретательный επ., βρ: -лен, -льна, -но εφευρετικός· επινοητικός.

изобретательский επ. βλ. изобретательный.

изобретательство, -а ουδ. εφεύρεση· επινοητικότητα.

изобретать ρ.δ. βλ. изобрести. || -ся εφευρίσκομαι, επινοούμαι.

изобретение, -я ουδ. εφεύρεση· επινόηση. **изовратиться**, -врýсь, -врётся, παρλθ. χρ. изовратился, -лáсь, -áлось ρ.σ. (απλ.) ψευδολογώ, κοπανάω ψέματα.

изогнутость, -и θ. καμπυλότητα, κυρτότητα.

изогнутый επ. απο μτχ. κυρτός, καμπύλος, λυγισμένος, λυγιστός.

изогнуть, -нý, -нёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. изогнутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ. βλ. изгибáть. || -ся βλ. изгибáться.

изограф, -а α. (παλ.) ζωγράφος, εικονογράφος.

***изография**, -и θ. ακριβής αντιγραφή επιστολών, γραφικού χαρακτήρα κλπ. || (παλ.) εικονογραφία.

изодранный επ. απο μτχ. (ξε)σχισμένος.

изодрать, -дерý, -дерётся, παρλθ. χρ. изодраный, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. изодранный, βρ: -дран, -а, -ο ρ.σ.μ. ξεσχίζω, κατασχίζω· -письмó ξεσχίζω το γράμμα· я -áл брóки ο Γβόзди έσχισα το παντελόνι στο καρφί. || γρατσοειάζω, ξεγδέρνω. || -ся (ξε)σχίζομαι, κατασχίζομαι. || γρατσοειάζομαι, ξεγδέρνομαι.

изойти, изойдý, изойдёшь, παρλθ. χρ. изошёл, -шлá, -шлó, μτχ. παρλθ. χρ. изошёдый; ρ.σ. εξασθενίζω, εξαντλούμαι (απο κάτω)· -крóвью εξαντλούμαι απο την αιμορραγία. || (απλ.) ξοδεύω.

изойти² (γραμμ. στοιχ. βλ. изойтý)¹; πε-

ριέρχομαι, γυρίζω πολλά μέρη· - весь свет γυρίζω όλο τον κόσμο.

изолагаться, -гýсь, -жётся, -гýтся, παρλθ. χρ. -áлся, -лáсь, -лось ρ.σ. φεύδομαι· γίνομαι φεύτης.

изолирование, -я ουδ. μόνωση· απομόνωση.

изолированно επίρ. απομονωμένα.

изолированность, -и θ. μόνωση, χωρισμός· μοναξιά. || μόνωση, απομόνωση καλωδίου.

изолированный επ. απο μτχ. απομονωμένος, ξεμοναχιασμένος· μονήρης· - большóй απομονωμένος ασθενής. || σπάνιος· αραιός· - слýчай μεμονωμένη περίπτωση. || (ηλεκτρ.) (απο)μονωμένος· ~ прóвод μονωμένο καλώδιο.

***изолировать**, -рую, -руешь, μτχ. ενστ. изолирующий, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. изолированный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. 1 απομονώνω, ξεχωρίζω· - большóх от здорóвнх απομονώνω τους άρρωστους απο τους υγιείς. 2 περιβάλλω με μονωτική ουσία· ~ прóвод μονώνω καλώδιο. || -ся απομονώνομαι· - от общёственнóй средё απομονώνομαι απο το κοινωνικό περιβάλλον.

изолировка, -и θ. απομόνωση, χώρισμα. || μόνωση (ηλεκτρική). || (απλ.) μονωτική ταινία.

изолировочный επ. (τεχ.) μονωτικός· -не материалы μονωτικές ύλες.

изолировщик, -а α., -ца, -н θ. μονωτής.

изолирующий επ. απο μτχ. μονωτικός· -не материалы μονωτικά υλικά.

изолятор, -а α. 1 μονωτήρας, μονωτής ηλεκτρικού ρεύματος. 2 απομονωτήριο (νοσοκομείου κ.τ.τ.).

изоляторный επ. των μονωτήρων· ~ завод εργοστάσιο κατασκευής μονωτήρων.

изоляциянизм, -а α. πολιτική απομόνωση.

изоляциянист, -а α. οπαδός της πολιτικής απομόνωσης.

изоляциянистский επ. απομονωτικός· -ая политика πολιτική απομόνωσης.

изоляциянный επ. μονωτικός· -ая лéнта μονωτική ταινία.

изоляция, -и θ. απομόνωση· ~ заразнóх больнóх απομόνωση των μολυσμένων ασθενών· ~ преступника απομόνωση του εγκληματία· морáльная ~ ηθική απομόνωση. || (ηλεκτρ.) μόνωση· ~ электрических проводов μόνωση ηλεκτρικών καλωδίων. || μονωτική ουσία.

изомерия, -и θ. (χημ.) ισομερία.

***изомер**, -а α. (χημ.) το ισομερές.

***изоморфизм**, -а α. (χημ.) ισομορφισμός.

изоморфный επ. (χημ.) ισομορφος.

изорванный επ. απο μτχ. κατασχισμένος, καταξεσχισμένος.

изорвать, -рвý, -рвётся, παρλθ. χρ. изорвал, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. изорван-

ний, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. κατασχίζω, κατασχίζω. || **-ся** σχίζομαι, φθείρομαι. КОСТЯМ СОВСЕМ -ЛЮЯ το κοστούμι κατασχίστηκε.

ИЗОСТЛÁТЬ, -телб, -тѣлешь ρ.σ.μ. στρώνω, καλύπτω εντελώς.

ИЗОСТРÍТЬ, -рб, -рѣшь ρ.σ.μ. (παλ.) οξύνω, κάνω τι κοφτερό ή αιχμηρό.

***ИЗОТѢРА**, -н θ. ισοθέρεια (γραμμή).

***ИЗОТѢРМА**, -н θ. ισοθερμη (γραμμή).

ИЗОТЕРМÍЧЕСКИЙ επ. ισοθερμος, ισοθερμικός.

ИЗОТКÁТЬ, -кѹ, -кешь ρ.σ.μ. υφαίνω διακοσμητικά - зóлотом матѣрию χρυσοϋφαίνω. || καταναλώνω υφαίνοντας.

***ИЗОТÓП**, -а α. ισότοπο.

ИЗОΧΡÓННОСТЬ, -и θ. ισοχρονισμός· το ισόχρονο.

***ИЗОΧΡÓННЫЙ** επ. ισόχρονος, ισοχρονικός.

ИЗОШРѢНИЕ, -я ουδ. 1 λεπτότητα, φινέτσα. 2 πονηριά, πονηράδα.

ИЗОШРѢННОСТЬ, -и θ. λεπτότητα, οξύτητα, εκλεπτυνση - умá λεπτότητα πνεύματος.

ИЗОШРѢННЫЙ επ. απο μτχ. λεπτός, εκλεπτυσμένος, οξύς - ум οξύνοια - слух : οξεία ακοή.

ИЗОШРÍТЬ, -рб, -рѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ИЗОШРѢННЫЙ**, βρ: -рѣн, -ренá, -ренó ρ.σ.μ. εκλεπτύνω, οξύνω, αναπτύσσω, καλλιεργώ - пáмьятъ καλλιεργώ τη μνήμη - слух οξύνω την ακοή - ум εκλεπτύνω το πνεύμα - внимáние αναπτύσσω (εντείνω) την προσοχή. || **-ся** 1 εκλεπτύνομαι, οξύνομαι, αναπτύσσομαι, καλλιεργούμαι. 2 επιτηδεύομαι, επιδίδομαι· μηχανεύομαι, σοφίζομαι.

ИЗОШРÍТЬ ρ.δ. βλ. **ИЗОШРÍТЬ**. || **-ся** 1 βλ. **ИЗОШРÍТЬСЯ**. 2 καταβάλλω όλη τη μαστοριά, τις ικανότητες, τη δεξιοτεχνία.

ИЗ-ПОД κ. **ИЗ-ПÓДО** (πρόθεση με γεν.). 1 σημαίνει το κάτω μέρος απ' όπου αρχίζει η κίνηση, ενέργεια· απο κάτω (απο)· мальчик вѣлез - столá το αγόρι βγήκε απο κάτω απο το τραπέζι. 2 απο τα πέριξ· он приѣхал - Москвѣ αυτός ήρθε απο τα πέριξ της Μόσχας. 3 (σημαίνει αλλαγή) απο· освободить - следствия απαλλάσσω απο την ανάκριση· вывести - удара αποσεύγω το χτύπημα· войти - влияния απαλλάσσομαι απο την επίδραση· войти - стражи δε φρουρούμαι πια. 4 (σημαίνει δοχείο απο προηγούμενη χρήση ή για χρήση)· απο· бутылка - молокоá μπουκάλι απο γάλα· мешки - муку́ τσουβάλλια απο αλεύρι· банка - варенья βάζο απο γλυκό. || **εκφρ.** - нóса κάτω απο τη μύτη (πλησιέστατα) - пáлки με το παλούκι (με το στανιό, με το ζόρι).

ИЗРАБÓТÁТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) καταναλώνω δουλεύοντας, εξαντλώ. || **-ся** αχρησρεύομαι απο τη μακρόχρονη χρήση. || εξαντλούμαι (απο τη

μακρόχρονη εντατική δουλειά).

ИЗРАЗѢЦ, -зцá α. πλακάκι, πλακίδιο (επενδύσεων).

ИЗРАЗЦÓВЫЙ επ. με πλακάκια· - пол πάτωμα με πλακάκια· -ая стена τοίχος με πλακάκια.

ИЗРАÍЛЬСКИЙ επ. Ισραηλινός, -τικός.

ИЗРАÍЛЬТЯНИН, -а, πλθ. -тяне α., -ка, -и θ. (παλ.) Ισραηλίτης, Ιουδαίος. || Ισραηλινός (κάτοικος του κράτους του Ισραήλ).

ИЗРÁНИТЬ ρ.σ.μ. καταπληγώνω, κατατραυματίζω.

ИЗРАСТÁНИЕ, -я ουδ. εξασθένιση φυτού.

ИЗРАСΧÓДОВАНИЕ, -я ουδ. κατανάλωση, ξόβεμα, δαπάνη.

ИЗРАСΧÓДОВАТЬ, -дую, -дуюшь ρ.σ.μ. καταναλώνω, ξοδεύω, δαπανώ. || **-ся** καταναλώνομαι, ξοδεύομαι, δαπανώμαι.

ИЗРЕДÍТЬ, -ежѹ, -едѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ИЗРЕЖѢННЫЙ**, βρ: -жѣн, -женá, -женó κ. **ИЗРЕЖЕН**, -а, -ο ρ.σ.μ. (συνήθως για φυτά)· αραιώνω.

ИЗРЕДКА επίρ. αραιά, αραιά και που, κατ' αραιά διαστήματα, σπάνια, πότε-πότε, κάπου-κάπου, που και που· спораδικá· αριά και ανάρια.

ИЗРЕЖѢННОСТЬ κ. **ИЗРЕЖЕННОСТЬ**, -и θ. αραιότητα, σποραδικότητα (για φυτά).

ИЗРЕЖѢННЫЙ κ. **ИЗРЕЖЕННЫЙ** επ. αραιός, σποραδικός - лес αραιό δάσος.

ИЗРЕЖИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ИЗРЕДÍТЬ**.

ИЗРЕЗАННЫЙ επ. απο μτχ. δαντελωτός (για ακτή). || ανώμαλος (για επιφάνεια γης).

ИЗРЕЗÁТЬ, -ѣжу, -ѣжешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ИЗРЕЗАННЫЙ**, βρ: -зан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κατακόβω, κατατεμαχίζω, κατακομματιάζω, διамελίζω - матѣрию κατακόβω το ύφασμα. 2 τραυματίζω, πληγώνω - рѹку κατακόβω το χέρι. || **-ся** τραυματίζομαι, πληγώνομαι, κόβομαι.

ИЗРЕЗÁТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ИЗРЕЗÁТЬ(СЯ)**.

ИЗРЕЗЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ИЗРЕЗÁТЬ(СЯ)**.

ИЗРЕКÁТЬ ρ.δ. βλ. **ИЗРЕЧЬ**.

ИЗРЕЧѢНИЕ, -я ουδ. απόφθεγμα, ρητό· χρησμός· древнегрѣческие -я τα αρχαία ελληνικά ρητά.

ИЗРЕЧЬ, -ежѹ, -ечѣшь, -ежѹт, παρλθ. χρ. **ИЗРЕК** κ. (παλ.) **ИЗРЕК**, -еклá, -лб, μτχ. παρλθ. χρ. **ИЗРЕКШИЙ**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ИЗРЕЧѢННЫЙ**, βρ: -чѣн, -ченá, -ченó κ. **ИЗРЕЧЕННЫЙ**, βρ: -чѣн, -á, -ó ρ.σ. 1 (παλ.) προφέρω, εκστομίζω, λέγω. 2 αποφθέγγομαι, μιλώ αποφθεγματικά.

ИЗРЕШЕТИТЬ, -шечѹ, -шетѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ИЗРЕШЕЧЕННЫЙ**, βρ: -чен, -а, -ο κ. **ИЗРЕШЕЧЕННЫЙ**, βρ: -чѣн, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. κατатρυπώ, κάνω κόσκινο. || **-ся** κατатρυπιέμαι,

γίνομαι κόσκινο.

изрешечивать(ся) ρ.δ. βλ. **изрешетить(ся)**.

изрѣнуть ρ.σ. (παλ.) διώχνω, εκβάλλω* πε-
τώ, βγάζω έξω.

изрисовать, -сую, -суеть, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **изрисованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ.
γεμίζω με σχέδια, σχήματα.

изрисовывать(ся) ρ.δ. βλ. **изрисовать**. || -ся
πληρούμαι, γεμίζω με σχέδια, σχήματα.

изрубать ρ.δ. βλ. **изрубить**. || -ся κατα-
κόβομαι.

изрубать, -ублю, -убишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **изрубленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
κατακόβω, κατατέμνω. 2 κατασφάζω.

изрубцевать, -цую, -цуеть, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **изрубцованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ.
καλύπτω με χοντρές ραφές.

изрубцовывать ρ.δ. βλ. **изрубцевать**. || -ся
καλύπτομαι με χοντρές ραφές.

изругать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **из-
руганный**, βρ: -ган, -а, -ο καθυβρίζω, πε-
ριυβρίζω, περιλούζω, λούζω πατόκορφα. || -ся
καθυβρίζω κλπ ρ. ενεργ. φ.

изрывать(ся) ρ.δ. βλ. **изорвать(ся)**.

изрывать ρ.δ. βλ. **изрывать**. || -ся κατασκά-
βομαι* ανασκάβομαι.

изрыгать ρ.δ.μ. 1 εξεμώ, ξερνώ. 2 μτφ. βγά-
ζω* τρύбы -ли чёрный дым οι καπνοδόχες έ-
βγαζαν μαύρο καπνό. || εκστομίζω* ~ прокля-
тия λέγω κατάρες.

изрыгнуть ρ.σ. βλ. **изрыгать**.

изрыскать, -аю, -аешь κ. рыщу, -рыщешь ρ.
δ.μ. περιφέρομαι, γυρίζω φάχνοντας* волк -ал
весь лес в поисках добычи ο λύκος γύρισε
όλο το δάσος για να βρεί λεία.

изрытый επ. απο μτχ. κατασκαμμένος* ανα-
σκαμμένος.

изрыть, -рю, -решь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
изрытый, βρ: -рыт, -а, -ο ρ.σ.μ. κατασκάβω,
ανασκάβω* снаряды -ли поле οι οβίδες ανά-
σκαφαν το πεδίο. || μτφ. ρυτιδώνω, αυλακώνω,
βλάπτω* лицо егó ойло изрыто морщинами το
πρόσωπό του ήταν γεμάτο απο βαθιές ρυτίδες*
-οε лицо бспой πρόσωπο βλαγισκομμένο.

изрядно επίρ. 1 καλά. 2 σημαντικά, αρκε-
τά, πολύ.

изрядный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 κα-
λός. 2 σημαντικός, μεγάλος.

изубыточивать(ся) ρ.δ. βλ. **изубыточить(ся)**.

изубыточить κ. изубытчить, -чу, -чишь ρ.
σ.μ. (παλ. κ. απλ.) βάζω σε έξοδα, ξεοδεύω. ||
-ся μπαίνω σε έξοδα, ξεοδεύομαι.

изувёр, -а α., -ка, -и θ. θρησκομανής, φα-
νατικός, -κιά.

изувёрский επ. θρησκομανής, φανατικός. ||
μτφ. σκληρόκαρδος, άτεγκτος, απάνθρωπος.

изувёрство, -а ουδ. θρησκομανία, θεολη-
ψία. || μτφ. σκληρότητα, σκληροκαρδία, απαν-
θρωπία.

изувёрствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. φέρ-
νομαι σκληρά, απάνθρωπα.

изувеченный επ. απο μτχ. κατασκατεμένος,
σακάτης, ανάπηρος.

изувечивать(ся) ρ.δ. βλ. **изувечить(ся)**.

изувечить, -чу, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
изувеченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. σακα-
τεύω, κάνω ανάπηρο. || αχρηστεύω, φθείρω, χαλ-
νώ. || -ся σακατεύομαι, γίνομαι ανάπηρος.

изузрить ρ.σ.μ. (απλ.) γεμίζω με σχέδια.

изукрасить, -ашу, -асишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **изукрашенный, -шен, -а, -ο** ρ.σ.μ. 1
(παλ.) στολίζω, διακοσμώ* - κόμнату цветáми
στολίζω το δωμάτιο με λουλούδια. 2 καταλε-
ρώνω, χαλνώ, παραμορφώνω* воё лицо себё -ил
сáжей όλο το πρόσωπό του το καταγάνωσε. ||
-ся στολίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

изукрасивать(ся) ρ.δ. βλ. **изукрасить(ся)**.

изумительно επίρ. καταπληκτικά* она -
красίва αυτή είναι καταπληκτικά όμορφη.

изумительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно;
καταπληκτικός, θαυμάσιος, εξαίσιος* υπέρο-
χος* -ая сίла во́ли καταπληκτική δύναμη θέ-
λησης* -ая жизнь υπέροχη ζωή.

изумить, -млю, -мишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
изумлённый, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ.
καταπλήσσω, προκαλώ το θαυμασμό. || -ся κα-
ταπλήσσομαι, μένω έκθαμβος.

изумление, -я ουδ. έκπληξη, κατάπληξη,
έκσταση, θάμβος.

изумлённый επ. απο μτχ. βλ. **изумительный**.

изумлять(ся) ρ.δ. βλ. **изумить(ся)**.

***изумруд, -а α.** σμαράγδι.

изумрудный επ. 1 σμαράγδινος* σμαραγδένιος*
-ые κόπι σμαραγδορυχείο* ~ перстень σμαρα-
γδένιο δαχτυλίδι. 2 (για χρώμα) βαθυπράσι-
νος.

изуродованный επ. απο μτχ. τερατόμορφος,
τερατοειδής* παραμορφωμένος* -οε лицо παρα-
μορφωμένο πρόσωπο. || χαλασμένος, φθαρμένος*
βλαμμένος* -ая доро́га χαλασμένος δρόμος.

изуродовать(ся) ρ.σ.μ. βλ. **уродовать(ся)**.

изустный επ. προφορικός, ο μεταδιδόμενος
απο στόμα σε στόμα* -οε предáние η παράδο-
ση* -ая литерату́ра δημοτική λογοτεχνία (πα-
ροιμίες, αινίγματα κλπ.)

изучать ρ.δ. βλ. **изучить**. || -ся μαθαίνω,
διδάσκομαι.

изучение, -я ουδ. μάθηση, εκμάθηση* спου-
дής* μελέτη.

изученность, -и θ. βλ. **изучение**.

изученный επ. απο μτχ. καλά μαθημένος* πο-
λύ γνωστός* -ая доро́га πολύ γνωστός δρόμος.

изучить, -учу́, -у́чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изученный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. μαθαίνω ~ ρύσский язык μαθαίνω ρωσική γλώσσα ~ **электросварку** μαθαίνω ηλεκτροκόλληση. || σπουδάζω, ερευνώ, μελετώ ~ **причины** οικονομического κρίσις φάχνω να βρω τις αιτίες της οικονομικής κρίσις ~ **древнюю рукопись** μελετώ αρχαίο χειρόγραφο ~ **обстановку** μελετώ την κατάσταση.

изы.. πρόθεμα (βλ. **из**...)· χρησιμοποιείται αντί του **из**... μπροστά από γιωτισμένα φωνήεντα: е, ю, я π.χ. **изъездить**, **изъявить**.

изъедать ρ.δ. βλ. **изъесть**.

изъездить, -ѣзжу, -ѣдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изъезженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 περιέρχομαι, περιοδεύω, γυρίζω (με μεταφορικό μέσο). 2 φθείρω, καταστρέφω, χαλνώνω ~ **дорбгу** χαλνώ το δρόμο με την κίνηση τροχοφόρων ~ **брйчку** αχρηστεύω το κάρο με τη συχνή χρήση. || -ся αχρηστεύομαι, χαλνώνω **дорбга** ~ λась ο δρόμος χάλασε από την κίνηση των τροχοφόρων.

изъезженный επ. από μτχ. χαλασμένος από την κίνηση των τροχοφόρων.

изъесть, -ѣст, -ѣдят, παρλθ. χρ. **изъеденный**, βρ: -ден, -а, -ο ρ.σ.μ. κατατρώω, τρωγαλίζω, ροκανίζω ~ **моль** ~ ла мех ο σκόρος κατάφαγε τη γούνα· **жучок** ~ **ѣл** **мебель** το σαράκι κατάρφαγε τα έπιπλα· **муравьи** в **труху** ~ **ли** **старый** **пень** τα μυρμηγκια κατάρφαγαν το παλιό κούτσουρο. || (για οξέα) διαβιβρώσκω, τρώω, φθείρω, χαλνώνω **кислоты** ~ ла **ткань** το οξύ έφαγε το ύφασμα.

изъявительный επ. στην έκφρ: -οе **наклонённые** οριστική έγκλιση.

изъявить, -явлю́, -явишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изъявленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. εκδηλώνω, φανερώνω, εμφανίζω· εξωτερικεύω ~ **желание** εκδηλώνω την επιθυμία ~ **согласие** εκφράζω συγκατάθεση. || -ся εκδηλώνομαι, φανερώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

изъявление, -я ουδ. εκδήλωση, φανέρωση, εξωτερικεύση, ένδειξη ~ **благодарности** ένδειξη ευγνωμοσύνης ~ **чувств** εκδήλωση αισθημάτων.

изъявлять(ся) ρ.δ. βλ. **изъявить(ся)**.

изъязвить, -влю́, -вишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изъязвленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. εκδηλώνω, φανερώνω, εμφανίζω· εξωτερικεύω ~ **желание** εκδηλώνω την επιθυμία ~ **согласие** εκφράζω συγκατάθεση. || -ся εκδηλώνομαι, φανερώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

изъявление, -я ουδ. εκδηλωση, φανέρωση, εξωτερικεύση, ένδειξη ~ **благодарности** ένδειξη ευγνωμοσύνης ~ **чувств** εκδήλωση αισθημάτων.

изъявлять(ся) ρ.δ. βλ. **изъявить(ся)**.

изъян, -я (-у) α. ελάττωμα, ατέλεια, σφάλμα, κομσούρο. || (παλ.) βλάβη φθορά, ζημιά. || **εκφρ.** ο -си: ελαττωματικός, με ελάττωμα.

изъянный επ. (παλ.) ελαττωματικός, σκάρτος, πλημμελής.

изъяснение, -я ουδ. (παλ.) εξήγηση, επεξήγηση, διασαφήνιση, διευκρίνιση.

изъяснительный επ. (παλ.) εξηγηματικός, επεξηγηματικός, διευκρινητικός, αποσαφηνιστικός.

изъяснить, -ню́, -нишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изъяснённый**, βρ: -нён, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. (παλ.) εξηγώ, επεξηγώ, διασαφηνίζω, διευκρινίζω, ξεκαθαρίζω. || -ся εξηγούμαι, διασαφηνίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

изъяснить ρ.δ. βλ. **изъяснить**. || -ся 1 βλ. **изъясниться**. 2 μιλά, συνομιλώ.

изъятие, -я ουδ. 1 αφαίρεση, ανάκληση, απόσυρση. || **пáρσιμο**: κατάσχεση. 2 εξαίρεση· **все без** -я όλοι χωρίς εξαίρεση.

изъять, **изыму́**, **изымешь** ρ.σ. βγάζω, αποσύρω, ανακαλώ· αφαιρώ ~ **из обращения** **старые денежные знаки** αποσύρω από την κυκλοφορία τα παλιά νομίσματα ~ **книгу** **из** **продажа** αποσύρω το βιβλίο από την πώληση. || παίρνω, κατάσχω.

изымать, -аю, -аешь κ. (παλ.) **изымлю**, **ѣмлю** ρ.δ. βλ. **изъять**. || -ся αποσύρομαι, ανακαλούμαι. || αφαιρούμαι· κατάσχομαι.

изыскание, -я ουδ. αναζήτηση, έρευνηση, φάξιμο ~ **дополнительных средств** αναζήτηση συμπληρωματικών μέσων. || έρευνα· **научные** ~я επιστημονικές έρευνες.

изысканно επίρ. λεπτά, εξεζητημένα· κομψά.

изысканность, -и θ. λεπτότητα, το εξεζητημένο.

изысканный επ. από μτχ. λεπτός, εξεζητημένος· κομψός ~ **вкус** εξεζητημένος γούστος· **-ые манеры** λεπτοί τρόποι· -οе **общество** η εκλεχτή κοινωνία.

изыскатель, -я α. έρευνητής, εξερευνητής.

изыскательский επ. έρευνητικός, εξερευνητικός· **-ые работы** εξερευνητικές έργασίες.

изыскать, -ыщу́, -ыщешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **изысканный**, βρ: -кан, -а, -ο ρ.σ.μ. αναζητώ, ερευνώ, φάχνω να βρω ~ **средства** φάχνω να βρω μέσα. || καιροφυλακτώ· παραδοκώ. || -ся ανερευνώμαι, αναζητιέμαι· **лишь** **новые источники** **доходов** αναζητήθηκαν καινούριες πηγές εσόδων.

изыскивать(ся) ρ.δ. β. **изыскать(ся)**.

избор, -а κ. **изборь**, -я α. ελάφι μεγαλόσωμο της ανατολικής Σιβηρίας.

***избм**, -а (-у) α. σταφίδα· **хлеб** с -ом σταφιδώφωμο. || **εκφρ.** не **фунт** ~у δεν είναι παίξε - γέλασε.

избушка, -и θ. ρόγα, κλωνί σταφίδας.

избушка, -и θ. ρογίτσα σταφίδας. || **μτφ.** ελκτικότητα, ελκυστικότητα, θελκτικότητα· **в**

нѐм нет -и αυτός δεν έχει τίποτε το ελκυστικό· человек -οἱ άνθρωπος ελκυστικός.

избѣнный επ. σταφιδίσιος· - вкус γεύση σταφίδας· -οε вино κρασί απο σταφίδα.

изѣщество, -α ουδ. κομψότητα, χάρη, σικ φιλοκαλία· γλαφυρότητα· ~ архитектуры αρχιτεκτονική κομψότητα· ~ костюма κομψότητα κοστούμιού· ~ движѣний η χάρη των κινήσεων· ~ изложѣния η γλαφυρότητα της αφήγησης

изящно επίρ. κομψά, με χάρη· γλαφυρά.

изящнооть, -и θ. βλ. изящество.

изящный επ., βρ: -щен, -шна, -шно κομψός, χαριτωμένος· λεπτός, λεπτεπίλεπτος· -ая фигура κομψή φιγούρα· -ые манѣры λεπτοί τρόπου· ~ стиль κομψό στυλ· ~ почерк καλλιγραφικός γραφικός χαρακτήρας. || **εμφρ.** -ые искусства οι Καλές Τέχνες· -ая литература ή словѣсность (παλ.) φιλολογία.

икание, -я ουδ. βλ. икота

иканье, -я ουδ. η προφορά των φωνήεντων е, я σαν и όταν βρίσκονται μπροστά απο την τονιζόμενη συλλαβή: весна - висна, кипятѣк - кипитѣк.

икать ρ.δ. έχω λόξιγκα. || -ся έχω λόξιγκα.

икать ρ.δ. προφέρω τα γράμματα е, я σαν „ι“, όταν αυτά βρίσκονται μπροστά απο την τονιζόμενη συλλαβή.

икнуть(ся) ρ.σ. βλ. икать(ся).

***икона**, -и θ. εικόνα, εικόνισμα· ~и святѣх εικόνες αγίων.

иконный επ. της εικόνας· -ая живопись εικονογραφία· αγιογραφία.

иконоборец, -рца α. (παλ.) εικονομάχος.

иконоборческий επ. εικονομαχικός.

иконобортство, -а ουδ. εικονομαχία.

иконографический επ. εικονογραφικός.

***иконография**, -и θ. εικονογραφία.

иконописец, -сца α. εικονογράφος, αγιογράφος.

иконописный επ., βρ: -сен, -сна, -сно. 1 εικονογραφικός, αγιογραφικός. 2 μτφ. σαν την εικόνα· -οе лицо πρόσωπο εικόνας· -ая красота ομορφιά εικόνας.

иконопись, -и θ. εικονογραφία, αγιογραφία.
иконопочитание, -я ουδ. (παλ.) εικονολατρεία.

***иконоскоп**, -а α. εικονοσκόπιο (τηλεόρασης).

***иконостас**, -а α. (εκκλσ.) εικονοστάσιο.

***иконотема**, -и θ. εικονοθήκη.

икорка, -и θ. γόνος φαριών, γονίδι. || χαβιάρικι.

икорный επ. του χαβιαριού· -οе дело η χαβιαριακή τέχνη.

икота, -и θ. λόξιγκας.

икра! -и θ. γόνος, γονίδι φαριών· метание -и απόθεση του γόνου. || χαβιάρι, αυγοτάραχο·

зернистая ~ σπειρωτό χαβιάρι· пашная ~ πεπιασμένο χαβιάρι· осѣтровая ~ μαύρο χαβιάρι· кѣтовая ~ κόκκινο χαβιάρι, μπρικ· метать -ύ γονοβολώ, γονεύω. || τροφή λεπτοτεμαχισμένη· баклажанная ~ κονσερβοποιημένες, λεπτοτεμαχισμένες μελιτζάνες.

икра? -и, πλθ. икры, γεν. икр θ. γάμπα, γαστροκνήμη.

икринка, -и θ. ένας κόκκος γόνου· ωάριο.

икристый επ., βρ: -ист, -а, -ο βλ. икры-ной.

икромѣт, -а α. βλ. икрометание.

икрометание, -я ουδ. εναπόθεση γόνου.

икряник, -а α. εργάτης ειδικός στην κατασκευή χαβιαριού.

икряной επ. του γόνου, ωφόρος. || του χαβιαριού, για χαβιάρι· ~ бочѣнок βαρελάκι για χαβιάρι.

икс, -а α. ο άγνωστος „x“. || **εμφρ.** ~ лучи (παλ.) οι ακτίνες ρέντικεν.

ил, -а α. ιλύς, λάσπη του βυθού.

или σύνδ. διαζευκτικός 1 ή, είτε· или... или... ή... ή..., είτε... είτε... 2 μήπως, άραγε· ~ вы это не знаете? μήπως αυτό δεν το ξέρετε; 3 εν εναντία περιπτώσει, άλλως, διαφορετικά· уходи, ~ хуже будет φεύγα, διαφορετικά θάναι χειρότερα. || επεξηγηματικός· δηλαδή· земноводные, ~ амфибии (συνώνυμα)· Константинополь, ~ Царьград· Κωνσταντινούπολη, δηλαδή Βασιλούπολη.

илистый επ., βρ: илист, -а, -ο λασπώδης.

иллюзионизм, -а α. 1 φαινομενικότητα, απάτη, πλάνη. 2 οφθαλμαπάτη (των ταχυδακτυλουργών).

иллюзионист, -а α. οπαδός της φαινομενικότητας. || ταχυδακτυλουργός.

иллюзионистический επ. της φαινομενικότητας· -ая философия φιλοσοφία της φαινομενικότητας.

иллюзионистский επ. βλ. иллюзионистический.

иллюзионный επ. φαινομενικός, απατηλός, ψεύτικος.

***иллюзия**, -и θ. αυταπάτη, παραίσθηση, ψευδαίσθηση· оптическая ~ οφθαλμαπάτη· стрѣбить (создавать) себе ~и τρέφω αυταπάτες.

иллюзорно επίρ. απατηλά.

иллюзорность, -и θ. απατηλότητα.

***иллюзорный** επ., βρ: -рен, -рна, -рно απατηλός, φανταστικός· της παραίσθησης· фру́дос, μάταιος· ~не надежды απατηλές ελπίδες· ~ые результаты απατηλά αποτελέσματα.

***иллюминатор**, -а α. φινέστρα, φιλιστρίνι.

иллюминатор? -а α. εργάτης φωταγωγήσης.

иллюминационный επ. φεγγοβόλος, φωτοβόλος.

***иллюминация**, -и θ. φωταγύγηση, φωταγία.

иллюминировать(ся) ρ.δ. βλ. иллюминировать-

(СЯ).

ИЛЛМИНОВАТЬ, -нүү, -нүүшь, παθ. μτχ. παρθλ. χρ. **ИЛЛМИНОВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. δ.μ. 1 φωταγωγώ. 2 (παλ.) χρωματίζω, πακίλ-λω με χρώματα. || -СЯ φωταγωγούμαι. || χρωματίζομαι με ποικίλλα χρώματα.

ИЛЛЮСТРАТИВНЫЙ επ. εικονογραφικός: ~ материал εικονογραφικό υλικό. || με εικόνες, με εικονογραφίες: ~ метод μέθοδος μεπαραστατικά (εποπτικά) μέσα.

ИЛЛЮСТРАТОР, -а α. εικονογράφος βιβλίου. ***ИЛЛЮСТРАЦИЯ**, -и θ. 1 εικόνα, εικονογραφία: кни́га с ~ми βιβλίο με εικόνες. 2 εικονογράφιση. 3 μτφ. εποπτική εικόνα: παραστατική επεξήγηση.

ИЛЛЮСТРИРОВАНИЕ, -я ουδ. εικονογράφιση: ~ журна́ла εικονογράφιση περιοδικού. || μτφ. ανάγλυψη (παραστατική) παρουσίαση.

ИЛЛЮСТРИРОВАННЫЙ επ. απο μτχ. εικονογραφημένος: ~ журна́л εικονογραφημένο περιοδικό.

ИЛЛЮСТРИРОВАТЬ, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρθλ. χρ. **ИЛЛЮСТРИРОВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. εικονογραφώ (βιβλίο, περιοδικό). || μτφ. επεξηγώ ~ своей доказáтельства цитáтами επεξηγώ τη μαρτυρία μου με περιηγοπές έργων. || εικονογραφούμαι. || μτφ. επεξηγούμαι.

ИЛОВАТЫЙ επ., βρ: -вát, -а, -ο λίγο ιλώδης, λασπώδης.

ИЛОВЫЙ επ. βλ. **ИЛИСТЫЙ**.

***ИЛОТ**, -а α. (κυρλξ. κ. μεφ.) είλωτας.

ИЛЬ σύνδ. βλ. **ИЛИ**.

ИЛЬИН день, -á дня α. η γιορτή του αϊ-Αϊά.

ИЛЬКА, -и θ. είδος ικτίδας.

ИЛЬМ, -а α. φτελιάς, πτελέα (δέντρο).

ИЛЬМЕННЫЙ επ. της λιμνίτσας.

ИЛЬМЕНЬ, -я α. (διακλ.) λιμνίτσα ποτάμια.

ИЛЬМОВНИК, -а α. φτελιάθαμνοι

ИЛЬМОВЫЙ επ. φτελιάδίσιος. || ως ουσ. πλθ.

-ые та ουλμοειδή.

***ИМAGИНИЗМ**, -а α. επινόηση, φαντασία, φαντασιοκοπία, ιμαζινισμός.

ИМAGИНИСТ, -а α. οπαδός του ιμαζινισμού.

ИМAGИНИСТСКИЙ επ. του ιμαζινισμού.

***ИМáM**, -а α. ιμάμης.

ИМáТЬ (παλ.) έμлю, έмлешь κ. (διακλ.) **ИМáЮ**, **ИМáШЬ** ρ.δ.μ. παίρνω: πιάνω. || -СЯ πιάνομαι.

ИМóBPHНЫЙ επ. του ζιγγίβερι, απο ζιγγίβερι, ζιγγίβερίσιος.

ИМóBРЬ, -я α. ζιγγίβερι, πιπερόριζα, τζίντζερι. || άρτυμα με ζιγγίβερι.

ИМéНИЕ, -я ουδ. 1 κτήμα: αγρόκτημα:τσιφλίκι. 2 περιουσία: ιδιοκτησία.

ИМЕННИК, -а α., -ца, -ы θ. ο γιορτάζων, η γιορτάζουσα.

ИМЕННИКИЙ επ. της ονομαστικής γιορτής: -

обéд трапéзи (γεύμα) για την ονομαστική γιορτή: ~ пирóг πίτα για την ονομαστική γιορτή.

ИМЕННИК, -НИК πλθ. ονομαστική γιορτή: сего́дня моё - σήμερα έχω την ονομαστική μου γιορτή, σήμερα γιορτάζω: поздравляю вас с ~ами σας εύχομαι χρόνια πολλά για τη γιορτή σας: справля́ть свои́ ~ γιορτάζω την ονομαστική γιορτή με διασκέδαση, γλέντι. || γιορτασμός της ονομαστικής γιορτής.

ИМЕНИТЕЛЬНЫЙ επ. ~ паде́ж ονομαστική πτώση.

ИМЕНИТОСТЬ, -и θ. φήμη, όνομα (ξακουστό).

ИМЕНИТЫЙ επ., -НЙТ, -а, -ο. 1 (παλ.) υψηλά ιστάμενος στην κοινωνία, επιφανής. 2 ονομαστός, ξακουστός, φημισμένος, περιώνυμος: ένδοξος.

Именно επίρ. 1 συγκεκριμένα, για την ακρίβεια, ονομαστικά: δηλαδή: для́ этого́ тре́буются три́ вещи́, а ~: уменье́, терпéние и де́ньги γι' αυτό χρειάζονται τρία πράγματα, συγκεκριμένα: ικανότητα, υπομονή και χρήματα: вот ~! να ακριβώς! (ό, τι χρειάζεται): ~ об́ этом иде́т речъ ακριβώς γι' αυτό γίνεται λόγος: кто ~? ποιος ακριβώς; сколько ~? πόσο ακριβώς; 2 ναι, έτσι, πραγματικά.

Именно́й επ. ονομαστικός: ~ пригласи́тельный билéт ονομαστική έγγραφη πρόσκληση ή ονομαστικό προσκλητήριο: ~ спи́сок ονομαστικός κατάλογος: -де кольцо́ δαχτυλίδι ονοματισμένο. || (γραμμα.) ονοματικός, του ονόματος: -де склoнeнiе η κλίση των ονομάτων: -де сказуе́мое ονομαστικό κατηγορημα. || **имфр** - указ βασιλικό διάταγμα, κυβερνητική διάταξη υπογραμμένη απο το βασιλιά.

Именованный επ. απο μτχ: -ое число́ συγκεκριμένος αριθμός.

Именовáть, нүү, -нүүшь, παθ. μτχ. παρθλ. χρ. **Именованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. ονομάζω, αποκαλώ, λέγω, ονοματίζω, βγάζω το όνομα: те, котóрых ~нүүт φιλοσόφами αυτοί, τους οποίους τους λένε φιλόσοφους. || -СЯ ονομάζομαι, αποκαλούμαι, λέγομαι.

Именьище, -а ουδ. κτηματάκι.

Именьишко, -а ουδ. παλιοκτηματάκι.

Иметь, -ёю, -ёшь ρ.δ.μ. 1 έχω, κατέχω: ~ де́ньги έχω χρήματα: ~ пра́во έχω δικαίωμα: ~ талант έχω ταλέντο: это́ ~еет большóе значéние αυτό έχει μεγάλη σημασία: ~ мужество́ откρήто призна́ть свои́ оши́бку έχω το θάρρος ανοιχτά να παραδεχτώ το λάθος μου: ~ возмо́жность έχω τη δυνατότητα: ~ стыд ντρέπομαι. || (για μήκος, ύψος κ.τ.τ.) έχει, είναι: это́ матери́я ~еет метр шири́ны αυτό το ύφασμα έχει ένα μέτρο φάρδος: это́ башня́ ~еет сто ме́тров в вы́соту αυτός ο πύργος είναι εκατό μέτρα ψηλός.

|| διαθέτω, χρησιμοποιώ: ~ когó-н. помо́шни-

κα έχω κάποιον βοηθό. 2 (παλ.) με απαρμφ. σ. σχηματίζει μέλλοντα σ. και αντιστοιχεί με το μόριο „ε“: завтра это сообщение - будет появляться в газетах αύριο αυτή η ανακοίνωση θα δημοσιευθεί στις εφημερίδες. 8 марта - будет быть концерт στις 8 του Μάρτη θα έχει συναυλία. вместе с именными поступить... μαζί με κείνους που θα εισαχθούν... Я имею к вам просьбу θα σας παρακαλέσω. 3 με ουσ. σε αιτ. πτώση εκφράζει ενέργεια αυτού του ουσ. - отношение σχετίζομαι. - применёние εφαρμόζομαι. - притязание διεκδικώ. - хождение κυκλοφορώ. 4 έχω αγαπητικό. || εκφρ. - место συμβαίνω, γίνομαι, λαμβάνω χώρα. это событие имело место позавчера αυτό το γεγονός έγινε προχτές. - целью (ή цель) επιδιώκω, έχω ως σκοπό (σκοπεύω): ничего не - против δεν έχω καμιά αντίρρηση. || -ся υπάρχω. препятствий (к чему-н.) не -ётся εμπόδια δεν υπάρχουν. -ются в продаже υπάρχουν για πούλημα (πουλιούνται). по имеющимся сведениям κατά τις υπάρχουσες πληροφορίες. || εκφρ. - в виду παίρνομαι (λαμβάνομαι) υπ' όψη.

имитатор, -а α. μιμητής, μίμος.

имитаторский επ. μιμητικός. -ие способности μιμητικές ικανότητες.

***имитация**, -и θ. μίμηση: - звуков животных μίμηση των φωνών των ζώων. || απομίμηση. - мрамора απομίμηση μάρμαρου. это не настоящий бриллиант, а - αυτό δεν είναι πραγματικό μπριλάντι, αλλά απομίμηση (τεχνητό).

имитировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. μιμούμαι. - голос животных μιμούμαι τη φωνή των ζώων. || κάνω απομίμηση (τεχνουργώ). - жемчуг κάνω απομίμηση μαργαριταριού. || -ся μιμούμαι. || κάνω απομίμηση (τεχνουργώ).

имманентность, -и θ. το έμφυτο, έμφυτη ιδιότητα.

***имманентный** επ., βρ: -тен, -тна, -тно έμφυτος, ενυπάρχων, σύμφυτος.

***иммигрант**, -а α. -ка, -и θ. μετανάστης, -и-да.

иммигрантский επ. μεταναστευτικός, του μετανάστη.

иммиграционный επ. μεταναστευτικός, της μετανάστευσης.

иммиграция, -и θ. μετανάστευση· προσφυγιά. || οι μετανάστες· οι πρόσφυγες, η προσφυγιά. || εκφρ. - капитала εισροή σε μια χώρα ξένου κεφαλαίου.

***иммигрировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μεταναστεύω.

иммобилизация, -и θ. ακινησία, ακινητοποίηση.

***иммобилизовать**, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ.

παρθ. χρ. иммобилизованной, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (ιατρ.) ακινητοποιώ.

иммориализм, -а α. ιμμοριαλισμός, ξεπεσμός ηθικών αξιών.

***имморальный** επ., βρ: -лен, льна, -льно ανήθικος.

***иммортель**, -и θ. αθάνατος (για μερικά φυτά).

иммунизация, -и θ. ανοσοποίηση.

иммунизировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ. 1 (ιατρ.) ανοσοποιώ. 2 (νομ.) παρέχω άσυλο.

иммунитет, -а α. 1 (ιατρ.) ανοσία. || μτφ. ανθεκτικότητα, αντοχή σε επιδράσεις. 2 (νομ.) άσυλο.

***имунный** επ., βρ: -унен, -унена, -унено ασ-πρόσβλητος απο δηλητήριο, άνοσος.

иммунология, -и θ. (ιατρ.) ανοσία.

иммунотерапия, -и θ. (ιατρ.) θεραπεία με επίκτητη ανοσία.

***императив**, -а α. 1 επιταγή· нравственный - ηθική επιταγή. 2 η προστακτική έγκλιση.

императивный επ. επιτακτικός, προστακτικός.

***император**, -а α. -рица, -ы θ. αυτοκράτορας, -τειρα.

императорский επ. αυτοκρατορικός.

***империял**, -а α. (παλ.) ρωσικό παλαιό νόμισμα.

***империял**, -а α. (παλ.) επίστεγο οχήματος.

***империализм**, -а α. ιμπεριαλισμός.

***империалист**, -а α. ιμπεριαλιστής.

империалистический επ. ιμπεριαλιστικός, του ιμπεριαλισμού.

империалистский επ. ιμπεριαλιστικός, του ιμπεριαλισμού ή του ιμπεριαλιστή.

***империя**, -и θ. αυτοκρατορία.

имперский επ. αυτοκρατορικός.

импозантность, -и θ. επιβλητικότητα.

***импозантный** επ., βρ: -тен, -тна, -тно επιβλητικός, μεγαλοπρεπής.

***импонировать**, -рую, -руешь, μτχ. ενεστ. импонирующий, ρ.δ. επιβάλλω, επιβάλλομαι. εμπνέω (σεβασμό, φόβο κ.τ.τ.).

импонирующий επ. απο μτχ. που επιβάλλεται, που εμπνέει σεβασμό.

***импорт**, -а α. 1 εισαγωγή (εμπορευμάτων). 2 το σύνολο (ποσό) εισαγωγής.

импортёр, -а α. εισαγωγέας (εμπορευμάτων).

***импортировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. εισάγω (εμπορεύματα). || -ся εισάγομαι.

импортный επ. εισαγωγικός. -ые пошлины εισαγωγικός φόρος (δάσμος). -ые товары εμπορεύματα απο το εξωτερικό.

импотент, -а α. ανίκανος για συνουσιασμό.

импотентный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 ανίκανος σεξουαλικά. 2 μτφ. στείρος, άγονος.

***ИМПΟΤΕΝЦΙΑ**, -и θ. 1 ανικανότητα σεξουαλική. 2 μτφ. στείρωση, στειρότητα.
 ***ИМΠΡΕΣΑΡΙΟ** α. άκλ. θεατρώνης, ιμπρεσάριος.
 ***ИМΠΡΕССИΟΝΙЗМ**, -α α. ιμπρεσιονισμός.
ИМΠΡΕССИΟΝИСТ, -α α. ιμπρεσιονιστής.
ИМΠΡΕССИΟΝИСТИЧЕСКИЙ επ. ιμπρεσιονιστικός.
ИМΠΡΕССИΟΝИСТИЧНЫЙ επ., βρ: -чен, -чна, -ο ιμπρεσιονιστικός.
ИМΠΡΕССИΟΝИСТСКИЙ επ. ιμπρεσιονιστικός.
ИМΠΡΟΒΙΖΑТОР, -α α. αυτοσχεδιαστής.
ИМΠΡΟΒΙΖАТОРСКИЙ επ. αυτοσχεδιαστικός.
ИМΠΡΟΒΙΖАТОРСТВО, -α ουδ. η τέχνη του αυτοσχεδιαστή.
ИМΠΡΟΒΙΖАЦИЯ, -и θ. αυτοσχεδιασμός· αυτοσχεδίασμα.
ИМΠΡΟΒΙΖИРОВАННЫЙ επ. απο μτχ. αυτοσχεδιασμένος.
 ***ИМΠΡΟΒΙΖИРОВАТЬ**, -рую, -решь ρ.δ. κ. σ. αυτοσχεδιάζω. || -ся αυτοσχεδιάζομαι.
 ***ИМΠУЛЬС**, -α α. ώθηση, προτροπή, παρόρμηση εσωτερική. || (φυσ.) κίνηση.
ИМΠУЛЬСВНОСТЬ, -и θ. ώθηση εσωτερική.
ИМΠУЛЬСВНЫЙ επ. ωθητικός, κινήτηριος· ανακλαστικός· -не движения ανακλαστικές κινήσεις. || ορμητικός, απότομος, φουριόζικος· - человек φουριόζος άνθρωπος.
ИМΠУЛЬСНЫЙ επ. (ηλεκτρ.) ωθητικός.
ИМУТ 3^ο πρδσ. πλθ. του παλ. ρ. ЯТИ παίρνω· στην έκφρ. Мёртвые сраму не ~ μη θίγεις τους νεκρούς, να σέβεσαι τους νεκρούς.
ИМУЩЕСТВЕННЫЙ επ. περιουσιακός, κτητορικός, κτηματικός· -не права περιουσιακά δικαιώματα· -не отношения περιουσιακές σχέσεις.
ИМУЩЕСТВО, -α ουδ. περιουσία· движимое и недвижимое ~ κινήτη και ακίνητη περιουσία. || τα πράγματα, τα υπάρχοντα, το βιός.
ИМУЩИЙ επ. εύπορος, ευκατάστατος· πλούσιος· -ие классы οι εύπορες τάξεις· власть -их η εξουσία των πλουσίων.
ИМЯ, имени, πλθ. именá, имён, именám ουδ. 1 όνομα· по имени Пётр ονομάζομαι Πέτρος· знать кого по имени ξέρω κάποιον ονομαστικά· крёстное ~ βαπτιστικό όνομα· ~ и фамилия ονοματεπώνυμο. || ονομασία· ~ судна όνομα σκάφους· под именем με το όνομα (που φέρει το όνομα). 2 φήμη· человек с большим именем άνθρωπος με μεγάλο όνομα· крупные имена τα μεγάλα ονόματα (οι φημισμένοι, οι ξακουστοί)· очернить чьё доброе ~ αμαυρώνω τη φήμη κάποιου. 3 (γραμμ.) όνομα· ~ существительное όνομα ουσιαστικό. || εκφρ. именем στο όνομα, εν ονόματι· именем закона στο όνομα του νόμου· во имя στο όνομα, χάριν, για χάρη, προς όφελος· на ~ στο όνομα, επ' ονόματι· заявление на ~ дирёктора αίτηση στο διευθυντή (και με το ονοματεπώνυμό του)·

на своё - στο όνομά μου, επ' ονόματί μου от имени кого εξ ονόματος κάποιου· с именем με όνομα, ονομαστός, ξακουστός· от моего имени εξ ονόματός μου· только по имени μόνο για το όνομα, για τον τύπο, τυπικά.
Имярек α. άκλ. κάποιος.
ИН μόριο ενδοτικό (διακλ.) καλά, ας είναι.
ИНАКОМЫСЛЯЩИЙ επ. κ. ουσ. (παλ.) ετερόδοξος, αλλόδοξος, αλλόφρονας, αντιφρονών· преследовать -их καταδιώκω τους αντιφρονούντες.
Иначе επίρ. αλλιώς, αλλιώςίκα, διαφορετικά, κατ' άλλον τρόπο· надо жить - πρέπει να ζούμε διαφορετικά. || ειδική, ειδ' άλλως, εν εναντία περιπτώσει, διαφορετικά. || εκφρ. так или ~ έτσι είτε αλλιώς· не ~ απαραίτητα, σπασσδήποτε, διαφορετικά δε γίνεται.
 ***Инвазия**, -и θ. μετάδοση νόσου απο παράσιτους οργανισμούς.
 ***Инвадид**, -α α. ανάπηρος, σακάτης· ~ войнй ανάπηρος πολέμου.
Инвадидность, -и θ. αναπηρία, σακατιλίκι.
Инвадидный επ. του ανάπηρου· αναπηρικός· ~ дом σπίτι ανάπηρων.
 ***Инкективá**, -и θ. θικτικός λόγος, βρισιά, υβριστική επίθεση.
Инваризационный επ. της περιουσιακής απογραφής· -ая комиссия επιτροπή περιουσιακής καταγραφής.
Инваризация, -и θ. καταγραφή της περιουσίας. || έλεγχος ύπαρξης και κατάστασης περιουσίας.
Инваризировать, -рую, -решь ρ.δ. κ.σ. μ. βλ. инваризовать.
Инваризовать, -зую, -зешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. инваризованный, βρ: -ван, -а, -ο καταγράψω, απογράψω περιουσία.
Инварный επ. της καταγραφής περιουσίας· - список κατάλογος καταγραφής περιουσίας.
 ***Инварь**, -я α. 1 περιουσία (όλα τα πράγματα επιχείρησης, ιδρύματος, οργάνωσης). 2 κατάλογος περιουσιακός. || ε'μο. живой ~ η περιουσία σε ζώα· мёртвый ~ περιουσία σε είδη (πράγματα).
Инварированный επ. (φιλεγ., γλωσ.) αντίστροφος, ανάστροφος.
 ***Инварсия**, -и θ. (φιλεγ., γλωσ.) αναστροφή, μετάθεση λέξεων.
 ***Инвартирование**, -я ουδ. (ηλεκτρ.) αναστροφή.
Инвартор, -а α. αναστροφέας.
Инвартирование, -я ουδ. εισαγωγή κεφαλαίων· επένδυση.
 ***Инвартировать**, -рую, -решь ρ.δ.κ.σ.μ. εισάγω κεφάλαια, διαθέτω κεφάλαια.
Инвартиционный επ. εισαγωγικός, της επέν-

δυσης (κεφαλαίου).

инвестиция, ~и θ. βλ. **инвестирование**.

инвэстор, ~а α. εισαγωγέας κεφαλαίων, που επενδύει κεφάλαια.

ингалатор, ~а α. 1 συσκευή για εισπνοές, 2 θάλαμος εισπνοών.

ингалаторий, ~я α. θάλαμος εισπνοών.

ингаляционный επ. της θεραπείας με εισπνοές, εισπνευστικός.

***ингаляция**, ~и θ. εισπνοή φαρμάκων.

***ингредиэнт**, ~а α. συστατικό, στοιχείο.

инда κ. **индо** σύνδ. (διαλη) ώστε, τόσο ώστε, τόσο που: **ударился я лбом ~ искры из глаз посыпались** χτύπησα στο μέτωπο τόσο που σπίθες έβγαλαν τα μάτια.

индеветь ρ.δ. σκεπάζομαι με πάχνη.

индеец, ~дéйца α., ~диánка θ. Ερυθρόδερμος.

индéйка, ~и θ. ινδόνριθα, διάνος, γάλος.

индéйский επ. του Ερυθρόδερμου. || **εμφρ.** ~ **петýх** γάλος, διάνος, κούρκος, ινδόνριθα.

***индекс**, ~а α. 1 δείκτης, πίνακας περιεχομένων, κατάλογος· ~ **выходящих книг** πίνακας εκδομένων βιβλίων· ~ **производительности труда** δείκτης της παραγωγικότητας της δουλειάς· ~ **цен** δείκτης τιμών. 2 δείκτης μαθηματικός.

индексный επ. του δείκτη, του πίνακα, του καταλόγου· ~не показáтели. οι δείχτες.

***индетерминизм**, ~а α. ιντετερμινισμός, αυταρχία, ανατιοδοξία.

индетерминист, ~а α. ιντετερμινιστής.

индетерминистический επ. ιντετερμινιστικός.

индиánка! ~и θ. Ερυθρόδερμη.

индиánка? ~и θ. Ινδή.

индивид, ~а α. βλ. **индивидуум**.

индивидуализация, ~и θ. εξατομίκευση, έρευνα κατ' άτομο.

индивидуализировать, ~рую, ~руешь ρ.δ. κ. σ.μ. εξατομικεύω, εξετάζω μεμονωμένα, κατ' άτομο. || ~ся εξατομικεύομαι, εξετάζομαι μεμονωμένα.

индивидуализм, ~а α. ατομικισμός.

индивидуалист, ~а α. ατομικιστής.

индивидуалистический επ. ατομικιστικός.

индивидуалистичный επ., βρ: ~чен, ~чна, ~ο ατομικιστικός.

индивидуалистский επ. ατομικιστικός, του ατομικιστή.

индивидуально επίρ. ατομικά, μεμονωμένα, ξεχωριστά.

индивидуальность, ~и θ. ατομικότητα.

***индивидуальный** επ., βρ: ~лен, ~льна, ~ο; ατομικός, ξεχωρός: ~не особенноти учеников ατομικές ιδιομορφίες των μαθητών (ατομικός χαρακτήρας των μαθητών)· ~ **слýчай** ξεχωριστή

(ιδιαιτέρη) περίπτωση· ~οе хозяйство ατομικό νοικοκυριό· ~οе трéбование ατομική διεκδίκηση. || **εμφρ.** ~ **перевязочный пакет** ατομικός επίδεσμος (τραυματία).

***индивидуум**, ~а α. άτομο, πρόσωπο, άνθρωπος· μονάδα.

***индiго** ουδ. άκλ. κυανή βαφή, λουλάκι, ινδικό. || ινδικοφόρα η βαφική (φυτό).

индiец, ~и́йца α., ~диánка, ~и θ. Ινδός, ~ή.

***индий**, ~я α. Ινδίο (χημικό στοιχείο).

индийский επ. ινδικός.

***индикатор**, ~а α. δείκτης.

индикаторный επ. δειχτικός, του δείχτη.

***индикт**, ~а α. (παλ. εκκλσ.) δεισπενταετηρίδα.

индифферентизм, ~а α. αδιαφορία, απάθεια· ~ в полéмике αδιαφορία στην πολεμική.

индифферентно επίρ. αδιάφορα, με απάθεια, αμέτοχα.

индифферентность, ~и θ. αδιαφορία, απάθεια· αμεθεξία· **религиозная** ~ θρησκευτική αδιαφορία.

***индифферентный** επ., βρ: ~тен, ~тна, ~тно; αδιάφορος, απαθής· αμέτοχος.

индо βλ. **инда**.

индоевропейст, ~а α. ινδοευρωπαϊστής, ειδικός στην ινδοευρωπαϊκή γλωσσολογία.

индоевропейстика, ~и θ. ινδοευρωπαϊκή γλωσσολογία.

индоевропейский επ. ινδοευρωπαϊκός· ~ые языки ινδοευρωπαϊκές γλώσσες.

индолог, ~а α. ινδολόγος.

индология, ~и θ. ινδολογία.

индонезiец, ~ца α., ~зи́йка, ~и θ. Ινδονήσιος, ~ια.

индонезийский επ. ινδονησιακός.

***индоссамэнт**, ~а α. οπισθογράφηση (συναλλαγματικής, γραμματίου κ.τ.τ.).

индоссант, ~а α. οπισθογράφος.

индоссировать, ~рую, ~руешь ρ.δ.κ.σ.μ. οπισθογραφώ (συναλλαγματική, γραμμάτιο).

индуизм, ~а α. ινδουισμός.

индуктивность, ~и θ. επαγωγή.

индуктивный επ. 1 επαγωγικός· ~ метод επαγωγική μέθοδος. 2 (ηλεκτρ.) επαγωγός, επαγωγικός.

индуктор, ~а α. επαγωγέας.

индукторный επ. επαγωγικός.

индукционный επ. επαγωγικός.

***индукция**, ~и θ. επαγωγή.

***индultzéncia**, ~и θ. συχωροχάρτι του Πάπα. **индустриализация**, ~и θ. βιομηχανοποίηση, εκβιομηχανοποίηση, εκβιομηχανισμός.

индустриализировать(ся) ρ.δ. βλ. **индустриализоват(ься)**.

индустриализоват(ь), ~зýю, ~зýешь, παθ.μτχ.

παρλθ. χρ. **индустриализованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. εκβιομηχανίζω. || **-ся** εκβιομηχανίζομαι.

индустриальный επ. βιομηχανικός.

***индустрия**, -и θ. βιομηχανία· тяжёлая ~ βαριά βιομηχανία· лёгкая ~ ελαφρά βιομηχανία.

индюк, -á α. γάλος, ινδιάνος.

индючий κ. **индючий**, -ья, -ье επ. του γάλου, απο γάλο· -ье'яйцо αυγό απο γάλο.

индюшка, -и θ. (απλ.) Εφουρόδεμη.

индюшонок, -нка, πλθ. -шата, -шат α. το γαλάκι.

иней, -я α. πάχνη, αγιάζι.

инертно επίρ. παθητικά, αδιάφορα· με αδράνεια.

инертность, -и θ. αδράνεια· απάθεια, αδιαφορία.

инертный επ., βρ: -тен, -тна, -тно αδρανής, ακίνητος. || αδιάφορος, απαθής.

***инерция**, -и θ. αδράνεια. || αδιαφορία, απάθεια. || **εμφρ. по -и** ασυνείδητα, μηχανικά, απο συνήθεια.

***инжектор**, -а α. αντλία με ρυτή εκτόξευση, εκχυτήρας.

***инженёр**, -а α. μηχανικός, μηχανολόγος· ~ -электрик μηχανικός-ηλεκτρολόγος· ~ -строитель πολιτικός μηχανικός· военный ~ στρατιωτικός μηχανικός.

инженерия, -и θ. (παλ.) οι μηχανικοί.

инженерный επ. μηχανικός· -ые войска τα στρατεύματα του μηχανικού, το μηχανικό.

инженерский επ. του μηχανικού· ~ диплом το δίπλωμα μηχανικού.

инженёрство, -а ουδ. 1 το επάγγελμα του μηχανικού. 2 (αθρσ.) οι μηχανικοί.

инженёрша, -и θ. (απλ.) η σύζυγος του μηχανικού.

***инженё** ακλ. θ. (παλ.) ο ρόλος αποκλιής και αθάας νέας, ινζενιού. || ηθοποιός τέτοιου ρόλου.

***инжёр**, -а (-у) α. η συκιά. || το σύκο.

инжёрный επ. της συκιάς. || απο σύκο· -ое варенье γλυκό απο σύκο· -ая пастила ο μπελντές απο σύκο· μπασουμάς.

инистый επ. σκεπασμένος απο πάχνη.

***инициалы**, -ов πλθ. τα αρχικά γράμματα του ονοματεπώνυμου ή και του πατρώνυμου μαζί. || τα αρχικά μεγάλα και διακοσμημένα γράμματα βιβλίου, κεφαλαίου κ.τ.τ.

***инициатива**, -ы θ. πρωτοβουλία· по собственной ~е με δική του πρωτοβουλία· это была его ~ αυτό ήταν δική του πρωτοβουλία· человек без всякой ~ы άνθρωπος χωρίς καμία πρωτοβουλία· проявлять ~у δείχνω πρωτοβουλία· взять ~у παίρνω πρωτοβουλία· творчес-

кая ~ δημιουργική πρωτοβουλία.

инициативность, -и θ. πρωτοβουλία.

инициативный επ., βρ: -вен, -вна, -вно; πρωτόβουλος, με πρωτοβουλία της πρωτοβουλίας.

***инициатор**, -а α. ρέκτης.

инициаторство, -а ουδ. εκδήλωση πρωτοβουλίας.

инициаторша, -и θ. (απλ.) γυναίκα με πρωτοβουλία, δραστήρια.

инкассатор, -а α. ταμίας, κασιέρης. || **εμφρ. банковский** ~ τραπεζιτικός εισπράχτορας.

инкассаторский επ. της εισπραξης χρημάτων.

инкассация, -и θ. εισπραξη χρημάτων.

инкассирование, -я ουδ. εισπραξη χρημάτων.

***инкассировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. εισπράττω χρήματα, βάζω στο χρηματοκιβώτιο.

***инкассо** ουδ. ακλ. εισπραξη χρημάτων.

ин-кварт επίρ. στο ένα τέταρτο.

***инквизитор**, -а α. 1 ιεροεξεταστής. 2 μτφ. βασανιστής.

инквизиторский επ. 1 ιεροεξεταστικός. 2 μτφ. άσπλαχνος, αλύπητος· απηνής, σκληρός.

инквизиторство, -а ουδ. ασπλαχνία, απονία, αναλγησία· απήνεια, σκληρότητα.

инквизиционный επ. 1 της ιερής εξέτασης. 2 μτφ. άσπλαχνος, αλύπητος· απηνής, σκληρός.

инквизиция, -и θ. 1 ιερή εξέταση. 2 μτφ. βάσανα, βασανιστήρια, μαρτύρια, μαρτυρολόγιο.

инкognito επίρ. ινκόγνωιτ. || άνθρωπος ταξιδεύων ινκόγνωιτο.

***инкорпорация**, -и θ. ενσωμάτωση· συγχώνευση.

инкорпорировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. ενσωματώνω συγχωνεύω. || **-ся** ενσωματώνομαι· συγχωνεύομαι.

инкриминирование, -я ουδ. ενοχοποίηση για έγκλημα.

***инкриминировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. (με δοτ.) ενοχοποιώ, κατηγορώ για έγκλημα. || **-ся** ενοχοποιούμαι, κατηγορούμαι για έγκλημα.

***инкрустация**, -и θ. 1 βλ. **инкрустирование**. 2 περιένδυση, διακόσμηση τοίχου με πλάκες.

инкрустирование, -я ουδ. εγκόλληση, λιθοκόλληση.

инкрустированный επ. απο μτχ. με εγκολλησεις, λιθοκολλημένος.

инкрустировать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **инкрустированный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. περιντύνω με πλάκες πέτρινες, μαρμάρινες κ.τ.τ., στολίζω.

***инкубатор**, -а α. μηχανή εκκολαπτική (επωαστική), εκκολαπτήριο.

инкубаторий, -я α. εκκολαπτήριο (χώρος).

инкубаторный επ. εκκολαπτικός, της μηχανικής εκκόλαψης· -ые цыплята πουλάκια απο εκκολαπτήριο.

инкубационный επ. εκκολαπτικός. || (ιατρ.)

της επώασης.

***инкубация**, -и θ. εκκόλαψη. || (ιατρ.) επώαση.

инкубирование, -я ουδ. εκκόλαψη, επώαση.

инкубировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. εκκολάπτω, επωάζω σε μηχανή. || -ся εκκολάπτομαι, επωάζομαι.

***инкубатура**, -и θ. αρχέτυπο отдел -ул в музее τμήμα αρχετύπων στο μουσείο.

ино... πρώτο συνθετικό λέξεων με σημ. άλλος· ξένος: **иногородный**, **иностранец**.

иностранец, -и θ. αρχέτυπο отдел -ул в музее τμήμα αρχετύπων στο μουσείο.

иностранец, -нца α., -ка, -и θ. αλλόθρησκος, -η, άπιστος, -η, αλλόδοξος, ετερόδοξος.

иностранье, -я ουδ. αλλοδοξία, ετεροδοξία.

иностраный επ. κ. ουσ. βλ. **иностранец**.

иногда επίρ. κάποτε· άλλοτε· τότε-πότε.

иностраный επ. ξένος, ξενοφερμένος, απο άλλη πόλη. || αποστελλόμενος σε άλλη πόλη ή λαμβανόμενος απο άλλη πόλη.

иностранец, -нца α., -ка, -и θ. αλλοδαπός, ξένος, ξωμερίτης, ετερόχθονας.

иностраный επ. (παλ. κ. υφ. ύψος) ξένος, εξωτερικός.

иной επ. 1 άλλος· нет -го входа δεν υπάρχει άλλη διέξοδος· не кто - как κανένας άλλος παρά· не что -όε как τίποτε άλλο παρά· это -όε дело αυτό είναι άλλη υπόθεση· -вид άλλη μορφή (όψη)· **иными словами** με άλλα λόγια. 2 κάποιος, ένας· **иногда** μερικoί· **иногда** μερικoί άνθρωποι· **иногда** ο ένας έχει (αισθάνεται) ζέστη, ο άλλος κρυώνει· в **иногда** σε μερικές περιπτώσεις· ~ раз·άλλη φορά, κάποτε.

инок, -а α. (παλ.) μοναχός, καλόγερος, μοναστής.

инокня, -и γεν. πλθ. -кинь θ. (παλ.) μοναχή, καλόγρια, μονάστρια.

***ин-октаво** επίρ. σ' ένα όγδοο· **книга изда-на** - το βιβλίο εκδόθηκε σε σχήμα ενός όγδοου.

иномыслие, -я ουδ. (παλ.) σκέψη αντίθετη, διαφορετική, άλλη.

иностранец επ. αλλοεθνής.

иностранец, -а α., -ца, -и θ. αλλόφυλος, -η, αλλογενής.

иностранец επ. αλλόφυλος, αλλογενής.

иностранец, -ца α. (παλ.) αλλογενής (μη Ρώσος).

иностранец επ. ξένος, αλλότριος, αλλογενής· -οε τέλο ξένο σώμα.

иностранец επ. (παλ.) αλλογενής (μη ρωσικός).

иностранец, -я ουδ. αλληγορία.

иностранец, -и θ. αλληγορία.

иностранец επ., βρ: -лен, -льна, -ο; αλληγορικός.

иностранец, -нца α., -ка, -и θ. ξένος, αλλοδαπός.

иностранец επ. ξένος· **иностранец** ξένες γλώσσες· **иностранец** происхождение ξένης προέλευσης, καταγωγής. || εξωτερικός· **иностранец** -их дел υπουργείο των εξωτερικών υποθέσεων.

иностранец, -и θ. το ξένο, κάθε τι ξένο (για μόδα, ήθη, έθιμα κλπ.)· **иностранец** перед -ой ξενολατρεία.

иностранец, -ца α. άλογο ραβανίτικο.

иностранец, -и θ. πλαγιοδιποδισμός, πλάγιοτροχασμός, ραβάνι.

иностранец επ. (παλ.) μοναχικός, καλογεριστικός, μοναστικός.

иностранец, -а ουδ. (παλ.) μοναχισμός, καλογεροσύνη, καλογερική. || βαθμός μοναχικών αξιωμάτων.

иностранец επ. ξενόγλωσσος, ξενόφωνος.

***иностранец** κ. **иностранец**, -а α. εντομοκτόνο φάρμακο.

***иностранец** κ. **иностранец**, -а α. παρασιτοκτόνο των φυτών.

иностранец, -а α. ο υπαινισσόμενος· συκοφάντης.

***иностранец**, -и θ. υπαινιγμός, υπέμφαση, κεντιά· συκοφαντία.

иностранец, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. υπαινίσομαι, υπεμφάλνω, αμολώ κεντιές.

***иностранец**, -и θ. ηλιακή αντινοβολία, ηλιόφως.

иностранец, -я ουδ. επιθεώρηση· -шкóлы επιθεώρηση του σχολείου.

***иностранец**, -рую, -руешь ρ.δ.μ. επιθεωρώ· **иностранец** учебные заведения επιθεωρώ τα εκπαιδευτικά ιδρύματα. || **иностранец** επιθεωρούμαι.

иностранец, -а α. επιθεωρητής· **иностранец** ~ υγειονομικός επιθεωρητής· **иностранец** артиллерии επιθεωρητής πυροβολικού. || (παλ.) παιδονόμος.

иностранец επ. του επιθεωρητή.

иностранец, -а ουδ. η υπηρεσία ή το επάγγελμα του επιθεωρητή.

иностранец, -и θ. η επιθεωρητής. || η σύζυγο του επιθεωρητή.

иностранец επ. της επιθεώρησης· του επιθεωρητή.

иностранец, -и θ. 1 επιθεώρηση (έλεγχος). 2 το ίδρυμα της επιθεώρησης.

иностранец, -а α. εμπνευστής· παρακινητής, υποκινητής.

иностранец, -и θ. έμπνευση· παρότρυνση, υποκίνηση, προτροπή, παρακίνηση.

иностранец, -я ουδ. βλ. **иностранец**.

***иностранец**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. 1 εμπνέω, εμπφυσώ (γνώμες, απόψεις κ.τ.τ.). 2

παροτρύνω, παρακινώ, υποκινώ, προτρέπω.

-ся εμπνέω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

***ИНСТАНЦИЯ**, -и θ. 1 βαθμός ιεραρχικής κλίμακας. 2 ένσταση (δικαστική).

***ИНСТАНКТ**, -а α. ένστικτο. || μτφ. διαίσθηση.

ИНСТИКТИВНО επίρ. ενστικτώδεια.

ИНСТИКТИВНЫЙ επ., βρ: -вен, -вна, -вно;

ενστικτώδης, ορμέμφυτος.

***ИНСТИТУТ**, -а α. 1 ινστιτούτο. 2 (παλ.) προνομιακό εκπαιδ. μεσαίο ίδρυμα θηλέων, οικοτροφείο θηλέων.

ИНСТИТУТКА, -и θ. (παλ.) οικοδόμημα εκπαιδευτικού ιδρύματος. || άπειρη, αφελής.

ИНСТИТУТСКИЙ επ. 1 του ινστιτούτου. 2 παλ. της οικοτροφου· -ая **НАЙВНОСТЬ** οικοτροφειακή αφέλεια.

ИНСТРУКТАЖ, -а α. 1 βλ. **ИНСТРУКТИРОВАНИЕ**. 2 οδηγίες.

ИНСТРУКТИВНЫЙ επ. οδηγητικός· καθοδηγητικός.

ИНСТРУКТИРОВАНИЕ, -я ουδ. οδηγέτησ· καθοδήγησ· ενημέρωσ. || οδηγία.

ИНСТРУКТИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. δίνω οδηγίες, καθοδηγώ· ενημερώνω, κατατοπίζω. || -ся παίρνω οδηγίες.

***ИНСТРУКТОР**, -а α. ινστρούχτορας, καθοδηγητής.

ИНСТРУКТОРСКИЙ επ. του ινστρούχτορα, του καθοδηγητή.

ИНСТРУКЦИОННЫЙ επ. της καθοδήγησ. || της οδηγίας.

***ИНСТРУКЦИЯ**, -и θ. βλ. **ИНСТРУКТИРОВАНИЕ**.

***ИНСТРУМЕНТ**, -а α. 1 εργαλείο, όργανο, σύνεργο· **хирургические** -ы χειρουργικά εργαλεία· **измерительные** -ы όργανα μέτρησ. **СТОЛЯРНЫЕ** -ы τα σύνεργα του μαραγκού. 2 μτφ. μέσο επίτευξ.· ~ **ЗНАНИЯ** μέσο γνώσ. 3 όργανο μουσικό· **СТРУННЫЙ** ~ έγχορδο όργανο. || **εμφρ. МУЗЫКАЛЬНЫЙ** - μουσικό όργανο.

ИНСТРУМЕНТАЛИСТ, -а α. όργανοπαίχτης.

ИНСТРУМЕНТАЛЬНЫЙ επ. των εργαλείων· για εργαλεία· -ая **кладовая** αποθήκη εργαλείων· -ая **сталь** ατσάλι για εργαλεία. || ουσ.θ. -ая εργαστήρι εργαλείων. || ενόργανος· -ая **музыка** ενόργανη μουσική.

ИНСТРУМЕНТАЛЬЩИК, -а α. εργαλειοποιός.

ИНСТРУМЕНТАРИЙ, -я α. (τεχ.) τα εργαλεία, το σύνολο των εργαλείων.

ИНСТРУМЕНТОВАТЬ, -тую, -тывает, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **инструментованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.ι. ενορχηστρώνω.

ИНСТРУМЕНТОВКА, -и θ. ενορχήστρωσ. || τιμήμα της θεωρητικής μουσικής για τα όργανα. || (ποίησ) εκλογή ήχων συνήχησ.

ИНСУЛИН, -а α. ινσουλίνη.

***ИНСУЛЬТ**, -а α. εγκεφαλικό επισόδειο.

***инсургéнт**, -а α. (παλ.) στασιαστής.

инсценировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. (κυρλε. κ. μτφ.) σκηνοθετώ· ~ **ромán** σκηνοθετώ μυθιστόρημα· **онá** -ла **обморок** αυτή έκανε πως λιποθύμησε· **полиция** -ла **погρόм** η αστυνομία σκηνοθέτησε διωγμό.

инсценировка, -и θ. (κυρλε. κ. μτφ.) σκηνοθετώ· ~ **ромána** σκηνοθέτησ μυθιστορήματος· ~ **процесса** σκηνοθέτησ δίκης.

***интегрáл**, -а α. (μαθ.) ολοκλήρωμα.

интегрáльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; (μαθ.) ολοκληρωτικός. || (γραπ. λόγος) ολοκληρος, ολοκληρωμένος, άρτιος.

интегрáтор, -а α. ολοκληρωτής.

интегрáция, -и θ. βλ. **интегрíрование**.

интегрíрование, -я ουδ. (μαθ.) ολοκλήρωσ.

***интегрíровать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 βρίσκω το ολοκλήρωμα, ολοκληρώνω. 2 (γραπ. λόγος) ενώνω, συνενώνω, συμπεριλαμβάινω σ' ένα ενιαίο όλο.

***интеллéкт**, -а α. διάνοια, νούς, διανοητική ικανότητα.

интеллектуáльный επ. διανοητικός· -ые **способности** διανοητικές ικανότητες.

***интелигéнт**, -а α., -ка, -и θ. διανοούμενος, -η, λόγιος, -α.

интелигéнтность, -и θ. πολιτισμός, μόρφωσ, πνευματική ανάπτυξη.

интелигéнтный επ., βρ: -тен, -тна, -тно πνευματικός, λόγιος· ~ **труд** πνευματική εργασία· ~ **вид** λόγια μορφή (όψη).

интелигéнтский επ. του διανοούμενου της διανόησ· -ое **общество** ο κύκλος της διανόησ (των διανοούμενων)· -ие **взглыды** и **привычки** απόψεις και συνήθειες διανοομένων.

интелигéнщина, -и θ. (ειρν.) η διανόησ, οι διανοούμενοι.

интелигéнция, -и θ. η διανόησ, οι διανοούμενοι.

***интендáнт**, -а α. (στρατ.) επιμελητής.

интендáнтский επ. επιμελητειακός, του επιμελητή· -ие **обязанности** επιμελητειακές υποχρεώσεις· -ая **служба** εφοδιασμός στρατού.

интендáнство, -а ουδ. (στρατ.) επιμελητεία.

интенсívно επίρ. εντατικά, έντονα.

интенсívность, -и θ. εντατικότητα.

***интенсívный** επ., βρ: -вен, -вна, -вно. 1 εντατικός, έντονος· ~ **труд** εντατική δουλειά. 2 (για χρώμα) ζωφόρος, χτυπητός.

***интенсификация**, -и θ. (γραπ. λόγος) εντατικοποίηση.

интенсифицировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. (γραπ. λόγος) εντατικοποιώ, εντείνω περισσότερο. || -ся εντατικοποιούμαι, εντείνομαι περισσότερο.

***интервáл**, -а α. διάστημα, απόστασ· **полк**

шёл в коллѳонах с ~ами το σύνταγμα πορεύο-
νταν σε φάλαγγα με αποστάσεις. || διάλειμμα·
работа с ~ами εργασία κατά διαλείματα· с
~ом в пять минут με διάλειμμα πέντε λεπτών.

интервенировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ.
(γραπ. λόγος) επεμβαίνω.

интервѳнт, -а α. επεμβασίας.

интервенционист, -а α. οπαδός της επέμβασης.

интервенционистический επ. της επέμβασης·
-ая пропаганда προπαγάνδα επέμβασης.

интервенционнѳй επ. της επέμβασης· -ые
войсκά τα στρατεύματα της επέμβασης.

***интервенция**, -и θ. επέμβαση· - Англия и
Франция в Советской России η επέμβαση της
Αγγλίας και Γαλλίας στη Σοβιετική Ρωσία.

***интервьѳ** ουδ. άκλ. συνέντευξη (τύπου).

интервьѳѳѳр, -а α. δημοσιογράφος που παίρ-
νει συνέντευξη.

интервьѳѳировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ.
παίρνω συνέντευξη κάποιου. || -ся παίρνω συ-
νέντευξη κάποιου.

***интерѳс**, -а α. 1 ενδιαφέρο· дело пред-
ставляет особѳй - η υπόθεση παρουσιάζει ει-
δικότερο ενδιαφέρο· возбудѳть - κινώ το εν-
διαφέρο· проявлять - δείχνω ενδιαφέρο· без
всякого -а χωρίς κανένα ενδιαφέρο, τελείως
αδιάφορα· -н дня τα ενδιαφέροντα της μέρας.

2 συμφέρο, κέρδος, όφελος, διάφορο, инτε-
рѳсσο· это в ваших -ах αυτό είναι προς το
συμφέρο σας· классовые -н ταξικά συμφέροντα·
жизненный - ζωτικό συμφέρο. || επιδιώξεις,
απαιτήσεις· духобные -н πνευματικές απαιτή-
σεις. || **ежѳр**. играть на - παίζω με συμφέρο
(κερδοσκοπικά).

интерѳсничать ρ.δ. (παλ.) προσπαθώ να
τραβήξω το ενδιαφέρο, την προσοχή.

интерѳсно 1 επίρ. με ενδιαφέρο. 2 ως κα-
τηγ. είναι ενδιαφέρο· -, что вы на это ска-
жете θα ήθελα πολύ να ξέρω τι θα λέγατε γι'
αυτό.

интерѳснѳй επ., βρ: -сен, -сна, -сно. 1
ενδιαφέρων· - рассказ ενδιαφέρο διήγημα. 2
όμορφος, ελκυστικός, θελκτικός· -ая женщина
θελκτική γυναίκα· -ая внешность ωραία εξω-
τερική εμφάνιση. || **ежѳр**. в -ом положении
(παλ.) σε ενδιαφέρουσα κατάσταση (έγκυα).

интерѳсовать, -сѳю, -сѳьшь ρ.δ.μ. κινώ το
ενδιαφέρο. || -ся ενδιαφέρομαι (για κάτι).

***интерѳдия**, -и θ. διάμεσο μέλος.

***интерѳмѳдия**, -и θ. ιντερμέδιο.

***интерѳмѳцо** ουδ. άκλ. ιντερμέτζο.

***интерѳн**, -н α. γιατρός βοηθός σε νοσοκο-
μείο για ανέβασμα της ειδικότητάς του. ||
οικότροφος.

***интернат**, -а α. οικοτροφείο, εκπαιδευτή-

ριο εσωτερικών μαθητών.

интернатский επ. οικοτροφειακός, του οι-
κοτροφείου.

***интернационал**, -а α. διεθνής· трѳтий - η
τρίτη διεθνής. || ο διεθνής ύμνος, η διεθνής.

интернационализация, -и θ. διεθνοποίηση.

интернационализировать, -рую, -руешь ρ.δ.
κ.σ.μ. διεθνοποιώ. || -ся διεθνοποιούμαι.

***интернационализм**, -а α. διεθνισμός· про-
летарский - проλεταριακός διεθνισμός.

интернационалист, -а α., -ка, -и θ. διε-
θνιστής.

интернационалистический επ. διεθνιστικός,
του διεθνισμού.

интернационалистский επ. διεθνιστικός· -ая
позиция διεθνιστική θέση.

интернациональнѳй επ., βρ: -лен, -льна, -о
1 διεθνής· -не связи οι διεθνείς δεσμοί. 2
διεθνιστικός· -ое воспитание молодежи διε-
θνιστική διαπαιδαγώγηση της νεολαίας.

***интернирование**, -я ουδ. κράτηση, κατακρά-
τηση, περιορισμός (ξένου στρατιωτικού τμή-
ματος).

интернировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. ε-
γκλείω, περιορίζω, κατακρατώ, περιορίζω. ||
-ся κατακρατούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

интерпеллирование, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. ε-
περωτώ, κάνω επερώτηση.

***интерпелляция**, -и θ. επερώτηση (βουλευτή).

интерполирование, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ.
παρεμβάλλω, παρεισάγω (λέξη ή φράση σε χει-
ρόγραφο)· πλαστογραφώ. || (μαθ.) ενώνω υπό έ-
να τύπο πολλές παρατηρήσεις.

***интерполяция**, -и θ. παρεμβολή, παρεισαγω-
γή (λέξεων ή φράσεων σε χειρόγραφο)· πλα-
στογραφία. || (μαθ.) ένωση υπό έναν τύπο.

интерпретатор, -а α. (γραπ. λόγος) ερμη-
νευτής νοήματος, νόμου κ.τ.τ., μεταφραστής.

***интерпретация**, -и θ. ερμηνεία· μετάφραση·
- законнa ερμηνεία νόμου· - текстa ερμηνεία
του νοήματος του κειμένου.

интерпретировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ.
(γραπ. λόγος) ερμηνεύω· μεταφράζω. || -ся
ερμηνεύομαι· μεταφράζομαι.

***интерѳференция**, -и θ. επαλληλία ή παρεμβολή.

***интерьер**, -а α. 1 (архт.) το εσωτερικό· -
храма το εσωτερικό του ναού. 2 εικόνα που
παρασταίνει το εσωτερικό.

интѳмность, -и θ. οικειότητα, στενή σχέ-
ση, εγκαρδιότητα.

***интѳмнѳй** επ., βρ: -мен, -мна, -мно εγκάρ-
διος, γκαρδιακός· στενός· επιστήθιος· -ая
беседа εγκάρδια συνομιλία· - друг γκαρδια-
κός φίλος.

интоксикационнѳй επ. δηλητηριασμένος, α-
πο δηλητηρίαση· - психоз δηλητηριώδης ψύχωση.

***интоксикация**, -и θ. δηλητηρίαση, φαρμάκωση.

интонационный επ. τονικός· -ая **выражительность** τονική έκφραση.

***интонация**, -и θ. τονισμός, τόνος φωνής **вопросительная** - ερωτηματικός τόνος· **повествовательная** - αφηγηματικός τόνος.

интонирование, -я ουδ. τονισμός.

интонировать, -рую, -руешь ρ.δ. (γραπ. λόγος) τονίζω.

***интрига**, -и θ. 1 μηχανορραφία, δολοπλοκία, πλεκτάνη, ίντριγκα. 2 (παλ.) ερωτικές σχέσεις.

***интриган**, -а α., -ка, -и θ. δολοπλόκος, μηχανορράφος, ραδιούργος, ίντριγκάντης.

интриганство, -а α. βλ. **интрига**.

интриговать, -гую, -гуюшь ρ.δ. 1 δολοπλοκώ, μηχανορραφώ, ραδιουργώ. 2 μτφ. κινώ το ενδιαφέρον, την περιέργεια.

интрижка, -и θ. υποκορ. ερωτικές σχέσούλες.

***интродукция**, -и θ. εισαγωγή (σε συμφωνία, μελόδραμα κ.τ.τ.).

интроспективный επ. (ψυχολ.) αυτοπαρατηρητικός· ενδοσκοπηστικός· εμβλεπτικός.

***интроспекция**, -и θ. (ψυχολ.) αυτοπαρατήρηση· έμβλεψη, ενδοσκόπηση.

интуитивизм, -а α. διαισθητισμός, διαισθησιαρχία.

интуитивист, -а α. οπαδός του διαισθητισμού (ή διαισθησιαρχίας).

интуитивно επίρ. διαισθητικά.

интуитивный επ., βρ: -вен, -вна, -вно; διαισθητικός.

***интуиция**, -и θ. 1 αυτογνωσία, διαίσθηση, ενόραση. 2 θέοπτεία.

***инфант**, -а α. ινφάντης.

***инфантерия**, -и θ. (παλ.) φανταρία, πεζικό· **генерал от -и** στρατηγός πεζικού.

***инфантилизм**, -а α. (ιατρ) παιδομορφισμός.

инфантильность, -и θ. παιδομορφισμός.

инфантильный επ. παιδομορφιστικός.

***инфаркт**, -а α. (ιατρ.) έμφραγμα.

инфекционный επ. μολυσματικός, λοιμώδης, μεταδοτικός· -ие болезни λοιμώδεις νόσοι.

***инфекция**, -и θ. μόλυνση, μίανση.

***инфильтрация**, -и θ. διήθηση, διύλιση, φιλτράρισμα.

***инфинитив**, -а α. (грамм.) απαρέμφατο.

***инфлюэнца**, -ы θ. (παλ.) ινφλουέντζα.

инфляционный επ. πληθωριστικός.

***инфляция**, -и θ. (οικον.) πληθωρισμός.

***ин-фолио** επίρ. σε μεγάλο σχήμα, δίπτυχο (για βιβλία).

информатор, -а α. πληροφοριοδότης.

информационный επ. πληροφοριακός.

***информация**, -и θ. πληροφορία. || κατατόπισ-

ση, ενημέρωση.

информоб πρό ουδ. άκλ. γραφείο πληροφοριών.

информирование, -я ουδ. πληροφόρηση, ενημέρωση, κατατόπιση.

информировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. πληροφορώ, ενημερώνω, κατατοπίζω. || -ся πληροφοροούμαι, ενημερώνομαι, κατατοπίζομαι.

***инбразвук**, -а α. υπόηχος.

***инбракрасный** επ. υπέρυθρος· -ие лучи υπέρυθρες ακτίνες.

***инбузория**, -и θ. εγχυματικό (μικροσκοπικό, υδρόβιο ζωύφιο).

***инцидент**, -а α. επεισόδιο· περιστατικό **семейный** - οικογενειακό επεισόδιο· **пограничные** -η μεθοριακά επεισόδια.

инъекционный επ. (ιατρ.) της ένεσης· -ие иглы βελόνες ένεσεων.

***инъекция**, -и θ. ένεση (ένεργεια).

инъекцировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. κάνω ένεση.

инг βλ. **Йог**.

инд βλ. **Йод**

индный βλ. **Йодный**.

индоформ βλ. **Йодоформ**.

***индн**, -а α. (φυσ.) ίον.

ионизационный επ. ιονισμένος.

ионизация, -и θ. ιονισμός, ιόντωση.

ионизировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. (φυσ.) ιονίζω, ιοντώ. || -ся ιονίζομαι.

ионизовать, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ионизованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. βλ. **ионизировать**. || -ся βλ. **ионизироваться**.

ионийский κ. **ионический**¹ επ. ιωνικός· -диалект ιωνική διάλεκτος· - стих ιωνικός στίχος· -όρдер (αρχτ.) ιωνικός ρυθμός.

ионический² επ. ιόνιος· -οе море **ιόνιο πέλαγος**· -ие острова τα νησιά του Ιονίου πελάγους, τα Εφτάνησα.

ионный επ. (φυσ.) του ίοντος.

ионосфера, -ы θ. (φυσ.) ιονόσφαιρα.

ионосферный επ. ιονοσφαιρικός.

ионотерапия, -и θ. ιονοθεραπεία.

иота κλπ. παράγωγα βλ. **Йота**.

ипекакуана, -ы θ. ιπεκακουάνα (εμετική ρίζα).

***ипокрит**, -а α. (παλ.) υποκριτής.

ипомея, -и θ. ιπομοεία, καμπανέλλα, ~νάκι.

***ипотека**, -и θ. (οικον.) υποθήκη.

ипотечный επ. ενυπόθηκος· - кредит ενυπόθηκη πίστωση.

ипохондрик, -а α. υποχονδριακός, υποχόντριος (που πάσχει απο υποχοντρία).

ипохондрический επ. υποχονδριακός, υποχόντριος, της υποχονδρίας.

***ипохондрия**, -и θ. υποχονδρία.

***ипподром**, -а α. ιπποδρόμιο.

***иприт**, -а α. (χημ.) υπερίτης.

иранец, -ница α., -ка, -и θ. Ιρανός, -ίδα.
иранист, -а α. ιρανιολόγος, ειδικός στην ιρανική γλώσσα και πολιτισμό.

иранистика, -и θ. οι επιστήμες που μελετούν την ιρανική γλώσσα και πολιτισμό· η ιρανική λογοτεχνία.

иранский επ. ιρανικός.

***ириди́й**, -я α. (χημ.) ιρίδιο.

***и́рис**, -а α. ίρις, κρίνος.

и́рис, -а α. είδος καραμέλας.

ирла́ндец, -ца α., -ка, -и θ. Ιρλανδός, -ή.

ирла́ндский επ. ιρλανδικός.

и́род, -а α. (παλ.) κακούργος, τύραννος, τέρας (απο το όνομα του Ηρώδη).

и́рокéз, -а α. Ιροκέζος.

и́ронизи́ровать, -рую, -руешь ρ.δ. ειρωνεύομαι.

и́ронически επίρ. ειρωνικά.

и́ронический επ. ειρωνικός.

и́роничны́й επ., βρ: -чен, -чна, -чно ειρωνικός.

***и́рония**, -и θ. ειρωνία. || **εμφρ.** - судьбѣ η ειρωνία της τύχης.

***и́рради́ация**, -и θ. ακτινοβολία.

и́ррациона́лизм, -а α. αντιορθολογισμός.

и́ррациона́льность, -и θ. αλογία, απερισκεψία, παραλογισμός.

***и́ррациона́льный** επ. αντιορθολογιστικός, αλόγιστος, παράλογος. || (μαθ.) υπερβατός· -οε число υπερβατός αριθμός.

***и́рреа́льный** επ. (γραπ. λόγος) μη πραγματικός, ανύπαρκτος.

***и́ррегуля́рный** επ. (γραπ. λόγος) μη κανονικός· ακανόνιστος, άταχτος· ανώμαλος, ασύμμετρος. || **εμφρ.** - не войска́ άταχτα στρατεύματα.

и́ррига́тор, -а α. ειδικός στην άρδευση.

и́рригацио́нный επ. αρδευτικός, ποτιστικός.

***и́ррига́ция**, -и θ. άρδευση, πότισμα.

ис... πρόθεμα (βλ. **из...**)· χρησιμοποιείται αντί του **из** όταν βρίσκεται μπροστά απο άηχα σύμφωνα π.χ. **испéть**, **исто́пить**, **иска́лечить**.

иск, -а α. (νομ.) αγωγή· **гражда́нский** ~ πολιτική αγωγή· **встрéчный** ~ αίτηση ανταγωγής· **возбу́ждать** ~ εγείρω, κάνω αγωγή, ενάγω.

иска́зять(ся) ρ.δ. βλ. **иска́зить(ся)**.

иска́жение, -я ουδ. 1 διαστρέβλωση, διαστροφή. 2 αλλοίωση, παραμόρφωση.

иска́женный επ. απο μτχ. 1 διαστρεβλωμένος, διαστρεμμένος. 2 αλλοιωμένος, παραμορφωμένος.

иска́зить, -ажу́, -ажу́шь, παθ. μτχ. παρλθ. **иска́женный**, βρ: -жён, -жена́, -жено́ ρ.σ.μ. 1 διαστρεβλώνω, διαστρέφω ~ факты διαστρεβλώνω τα γεγονότα· ~ истину διαστρέφω την αλήθεια· ~ смысл διαστρεβλώνω το νόημα. 2

αλλοιώνω, παραμορφώνω· **боль** -ла егѡ лишѡ ο πόνος του χάλασε την όψη. || **-ся** 1 διαστρεβλώνομαι, διαστρέφομαι. 2 αλλοιώνομαι, παραμορφώνομαι.

иска́леченный επ. απο μτχ. σακάτης, σακατεμένος, ανάπηρος. || χαλασμένος, άχρηστος.

иска́лечивать(ся) ρ.δ. βλ. **иска́лечить(ся)**.

иска́лечить, -чу, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **иска́леченный**, βρ: -чен, -чена, -чено ρ.σ.μ. σακατεύω. || χαλνώ, διαφθείρω (ηθικά). || **-ся** σακατεύομαι, μένω σακάτης, ανάπηρος. || χαλνώ, διαφθείρομαι (ηθικά).

иска́лывать(ся) ρ.δ. βλ. **иско́лоть(ся)**.

иска́ние, -я ουδ. 1 έρευνα, αναζήτηση, φάξιμο. 2 επιδίωξη. 3 καταζήτηση.

иска́пать ρ.σ.μ. γεμίζω με σταλαματιές· ~ **черни́лами пла́тье** λερώνω το φόρεμα με σταλαματιές μελάνης.

иска́пывать¹ ρ.δ. βλ. **иска́пать**. || **-ся** γίνομαι όλο σταλαματιές, γεμίζω σταλαματιές.

иска́пывать² ρ.δ. βλ. **иско́пать**. || **-ся** σκάβομαι, εκσκάπτομαι.

искари́от, -а α. (παλ. υβρ.) Ισκαριώτης.

иска́тель, -я α., -ница, -и θ. 1 ερευνητής, ~τρια, διερευνητής, γυρευτής· ~ **жéмчуга** αλιέας μαργαριταριών· ~ **приклячéний** τυχοδιώχτης, αβαντουρίστας. 2 (φωτογρ.) διόπτρα.

иска́тельность, -и θ. (γραπ. λόγος, παλ.)· γαλιφιά, κολακεία, καλόπιασμα.

иска́тельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно γαλιφής, κόλακας, θωπευτής, μαλαγάνας, λιβανιστής.

иска́тельство, -а ουδ. βλ. **иска́тельность**.

иска́ть, ищú, ищешь, μτχ. ενστ. ищущий, επίρ. μτχ. ища́ ρ.δ. 1 ερευνώ, γυρεύω, φάχνω, αναζητώ, αναγυρεύω· ~ **кни́гу** γυρεύω το βιβλίο· ~ **работу** φάχνω (να βρώ) δουλειά· ~ **ко́тѡ-н. Глаза́ми** φάχνω να δω κάποιον· ~ **мѣсто** φάχνω θέση· **в нём все ищут** τον αναζητούν όλοι. || ενάγω, μηνύω, εγκαλώ. 2 προσπαθώ, επιδιώκω, επιζητώ. || **καταζητώ** (για σύλληψη). 3 γαλιφίζω, κολακεύω, γλύφω, καλοπιάνω. || **εμφρ.** ~ **чьѣй руки́** (παλ.) ζητώ το χέρι κάποιας (τη συγκατάθεση για γάμο). || **-ся** ερευνούμαι· αναζητούμαι.

исклева́ть, -лю́, -люёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **исклева́нный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. καταραμφίζω, καταπληγώνω με το ράμφος. || **-ся** καταραμφίζομαι.

исключáть ρ.δ.μ., επίρ. μτχ. **исключáя**. 1 βλ. **исключáть** (1 σημ.). 2 αποκλείω· ~ **всá-кую возмо́жность** αποκλείω κάθε δυνατότητα. || **-ся** αποκλείομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

исключáя 1 επίρ. μτχ. του ρ. **исключáть**. 2 πρόθεση· εκτός, πλην, εξαίρεσει.

исключéние, -я ουδ. 1 απόκλιση, -σιμός·

εξαίρεση· διαγραφή. 2 αποβολή, διώξιμο. || **εκφρ.** В вѣде -я σαν εξαίρεση, κατ' εξαίρεση· без -я χωρίς εξαίρεση· за - εκτός, πλην, εξαίρέσει.

ИСКЛЮЧИТЕЛЬНО επίρ. 1 εξαιρετικά, πολύ· - одарённый человек εξαιρετικά προικισμένος άνθρωπος. 2 αποκλειστικά· μονάχα, μόνο. 3 μέχρι, ως· читатъ до пятой главы - διαβάξω ως το πέμπτο κεφάλαιο.

ИСКЛЮЧИТЕЛЬНОСТЬ, -и θ. εξαιρετικότητα, ιδιαιτερότητα· σπανιότητα. || εξαιρετική ιδιότητα, προνομιακή θέση, ανωτερότητα.

ИСКЛЮЧИТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -лен, -льна, -о; 1 εξαιρετικός, έκτακτος, αποκλειστικός· - закон έκτακτος νόμος· -не правά αποκλειστικά δικαιώματα. 2 ιδιαίτερος, σπάνιος, μοναδικός· - случай εξαιρετική περίπτωση.

ИСКЛЮЧИТЬ, -чѹ, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ИСКЛЮЧЕННЫЙ**, βρ: -чен, -ченá, -чено ρ. σ.μ. 1 αποκλείω, εξαιρώ· διαγράφω, σβήνω· я -ил возможность такого случая еγώ απέκλεισα τη δυνατότητα τέτοιας περίπτωσης· ~ из партии διαγράφω από το κόμμα. 2 διώχνω, αποβάλλω· - леника из школы αποβάλλω μαθητή από το σχολείο· не -ченá возможность δεν αποκλείεται η δυνατότητα, είναι δυνατό.

ИСКОВЕРКАННЫЙ επ. από μτχ. 1 τσακισμένος, παραμορφωμένος. 2 ανακριβής, εσφαλμένος, διαστρεβλωμένος. || διεφθαρμένος (ηθικά), κακοήθης.

ИСКОВЕРКАТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **КОВЕРКАТЬ(СЯ)**.

ИСКОВОЙ επ. της αγωγής· -оε заявлѣние μήνυση, κατωγγελία έγγραφη.

ИСКОВИРИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ИСКОВЫРЯТЬ**. || -ся σκαλίζομαι, βαθουλώνομαι.

ИСКОВЫРЯТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ИСКОВЫРЯННЫЙ**, βρ: -рян, -а, -о σκαλίζω, βαθουλώνω, ανοίγω λακκούβες.

ИСКОЛѢЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ИСКОЛОТИТЬ**.

ИСКОЛЕСИТЬ, -лешѹ, -лесиль, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ИСКОЛЕСЕННЫЙ**, -шен, -шенá, -шено ρ.σ.μ. 1 διατρέχω, διασχίζω, περιέρχομαι, γυρίζω (με όχημα)· - всю Грѣцію γυρίζω όλη την Ελλάδα. 2 γευίζω με ροδαματιές.

ИСКОЛОТИТЬ, -очѹ, -бѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ИСКОЛОЧЕННЫЙ**, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. ασταχυτώ, ξυλοκοπώ, ξυλοφορτώνω. 2 χαλνώ επιφάνεια με χτυπήματα. || κατατρύπω· ~ стѣну гвоздями κατατρύπω τον τοίχο με καρφιά. || карбона (καταναλώνω) όλα τα καρφιά.

ИСКОЛОТЬ, -олѹ, -ошель, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ИСКОЛОТЕННЫЙ**, βρ: -лот, -а, -о ρ.σ.μ. 1 κατατρύπω, καταπληγώνω (με αιχμηρό ή κοφτερό όργανο). 2 κατατρύπω επιφάνεια. || -ся κατατρυπιέμαι, καταπληγίνομαι.

ИСКОЛУПАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ.

ИСКОЛУПАННЫЙ, βρ: -пан, -а, -о (απλ.) βλ. **ИСКОВЫРЯТЬ**.

ИСКОМКАТЬ ρ.σ.μ. κατατσαλακώνω, μετατρέπω σε σβώλους. || -ся μετατρέπομαι σε σβώλους, κατατσαλακώνομαι.

ИСКОМЫЙ επ. 1 (ανα)ζητούμενος. 2 (μαθ.) ο ζητούμενος· -оε число ο ζητούμενος αριθμός. 3 ως ουσ. (μαθ.) ο άγνωστος.

ИСКОНІЙ επίρ. ανέκαθεν, από παλαιά χρόνια.

ИСКОННОСТЬ, -и θ. η αρχαιόθεν ύπαρξη.

ИСКОННЫЙ επ. αρχέγονος, προπατορικός. || πανάρχαιος, πατροπαράδοτος· -не правá πατροπαράδοτα δικαιώματα.

ИСКОНОПАТИТЬ, -ачѹ, -áтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ИСКОНОПАЧЕННЫЙ**, βρ: -чен, -а, -о καταναλώνω για στούπιωμα.

ИСКОΠΑЕМЫЙ επ. 1 ορυκτός· полезные -не ο ορυκτός πλούτος. 2 (γεωλ.) απολιθωμένος· -не растѣния, животные απολιθωμένα φυτά, ζώα. || ως ουσ. ουδ. -оε το απολίθωμα. 3 (ειρν. κ. αστ.) παμπάλαιος, απαρχαιωμένος, προκατακλυσμιαίος.

ИСКОПАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ИСКΟΠΑНЫЙ**, βρ: -пан, -а, -о ανασκάβω, κατασκάβω.

ИСКОРѢЖИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ИСКОРѢЖИТЬ(СЯ)**.

ИСКОРѢЖИТЬ, -жу, -жишь ρ.σ.μ. (απλ.) στραβώνω, σκεβρώνω, καμπουριάζω. || -ся στραβώνω, σκεβρώνω, καμπουριάζω.

ИСКОРЕНѢНИЕ, -я ουδ. ξερίζωμα, εκρίζωση, καταστροφή, αφάνισμα, εξολόθρευση, ξέκαμα.

ИСКОРЕНИТЬ, -нѹ, ниль, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ИСКОРЕНЕННЫЙ**, βρ: -нен, -ненá, -нено ρ.σ.μ. ξερίζωνω, εκρίζωνω, καταστρέφω, εξολοθρεύω, ξεπατώνω, αφανίζω, ξεκάνω. || -ся ξερίζομαι, εξολοθρεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ИСКОРЕНЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ИСКОРЕНИТЬ(СЯ)**.

Искорка, -и θ. σπιθούλα, σπιθίτσα.

ИСКОРѢБИТЬ, -блѹ, -бѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ИСКОРѢБЛЕННЫЙ**, βρ: -лен, -лена, -лено; ρ.σ.μ. κατασκεβρώνω, καταστραβώνω. || -ся κατασκεβρώνω, καταστραβώνω.

Искоса επίρ. λοξά, στραβά, πλάγια· ~ поглядѣвать λοξοκοιτάζω, στραβοκοιτάζω, λοξοβλέπω, στραβοβλέπω.

ИСКОСИТЬ, -ошѹ, -осиль, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ИСКОШЕННЫЙ**, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. λοξεύω, στραβώνω· ~ строкѹ πηγαίνω λοξά τη σειρά των γραμμάτων. || -ся λοξεύω, στραβώνω.

ИСКОСОБѢЧИТЬСЯ, -чусь, -чились ρ.σ. (απλ.) πλαγιοστραβώνω, πλαγιοσκεβρώνω.

Искра, -и θ. σπίθα, σπινθήρας. || μτφ. έκκλαμψ· ευφυία. || **εκφρ.** ~ (бѣжья) παλ. τάλεντο, χάρισμα, προίμισμα· электрическая ~ ηλεκτρική σπίθα· -и из глаз посѣпались σπίθες πετάχτηκαν από τα μάτια (από δυνατό κε-

φαλιό χτύπημα).

искрасить, -áшу, -áсить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **искрашенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. καταναλώνω βάφοντας· ~ все белила ξεοδέυω όλη την άσπρη μπογιά. || ~ся καταναλώνομαι.

искрашивать(ся) ρ.δ. βλ. **искрасить(ся)**.

искрѣние, -я ουδ. σπινθήρισμα, -σμός.

искренний, -яя, -ее, βρ: -нен, -нна, -нно ειλικρινής, ακραιφνής· ~ человек ειλικρινής άνθρωπος· ~ие чувства ειλικρινή αισθήματα.

искренно κ. **искренне** επίρ. ειλικρινά.

искренность, -и θ. ειλικρίνεια.

искрестить, -ещу́, -ѣтись, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **искрещенный**, βρ: -щен, -шенá, -шенό κ. **искрещенный**, βρ: -щен, -а, -ο ρ.σ.μ. σταυρώνω· καλύπτω, γεμίζω με σταυρούς ή διασταυρώσεις. || διασχίζω, περιέρχομαι· ~ всю Европу γυρίζω όλη την Ευρώπη.

искрещивать ρ.δ. βλ. **искрестить**. || ~ся καλύπτομαι απο διασταυρώσεις.

искривить, -влѣ, -вишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **искривленный**, βρ: ~лен, -ленá, -ленό ρ.σ.μ. στραβώνω, κυρτώνω, κάμπτω, λυγίζω. || διαστρεβλώνω, παραμορφώνω. || ~ся στραβώνω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

искривление, -я ουδ. στράβωμα, κάμψη, λύγισμα, κύρτωση. || διαστρέβλωση, παραμόρφωση.

искривленность, -и θ. κυρτότητα, καμπυλότητα, αγκυλότητα, στρεβλότητα.

искривленный επ. απο μτχ. στραβωμένος, λυγιστός, κυρτός, καμπυλωτός.

искривлять(ся) ρ.δ. βλ. **искривить(ся)**.

искрѣстный επ., βρ: ~ист, -а, -ο. 1 σπινθηροβόλος. 2 αφρώδης· ~οе вино αφρώδες ούος. 3 μτφ. φαιδρός· ~ смех φαιδρό γέλιο· ~ая веселость φαιδρότητα, ιλαρότητα, μεγάλη ευθυμία.

искрѣть, ~рѣт ρ.δ. σπινθηρίζω, σπινθηροβολώ. || ~ся 1 σπινθηρίζω, σπινθηροβολώ. 2 αφρίζω· вино ~йтся το κρασί αφρίζει.

искровáвить, -влѣ, -вишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **искровáвленный**, βρ: ~лен, -а, -ο ρ.σ.μ. βλ. **искровенить**.

искровенить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **искровененный**, βρ: ~нен, -ненá, -ненό ρ.σ.μ. χτυπά μέχρι αίματος· ματώνω, αιματοκυλίζω, αιματολερώνω. || ~ся ματώνομαι, αιματοκυλίζομαι, αιματολερώνομαι.

искровец, ~вца α. ισκριστής, οπαδός της εφημερίδας „Искра“.

искровѣй επ. της σπίθεας· σπινθηροβόλος.

искрогаситель, -я α. σπινθηροσβέστης.

искромѣтный επ. (παλ.) σπινθηροβόλος. || μτφ. φαιδρός.

искромсáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **искромсанный**, βρ: ~сан, -а, -ο κατακόβω, κα-

τακομματιάζω, κόβω τσαπατσούλικα. || περικόβω, ακρωτηριάζω, κολοβώνω, κουτσουρεύω.

искроуловитель, -я α. σπινθηρολήπτης, σπινθηροσβέστης.

искрошѣть, -шѣ, ~ошѣть, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **искрошенный**, βρ: ~шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κατατρίβω, κάνω φίχουλα, καταθρυμματίζω· ~ хлеб κάνω φίχουλα το φωμί. 2 μτφ. κατακόβω, κατατέμνω, λιανίζω, πετσοκόβω (με σπαθί). || ~ся τρίβομαι θρυμματίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

искрѣк, ~á α. βλ. авантюρίν.

искупáть(ся)¹ ρ.σ. βλ. **вѣкупать(ся)**.

искупáть(ся)² ρ.δ. βλ. **искупѣть(ся)**.

искупитель, -я α. (γραμ. λόγος) ο συγχωρών (σφάλμα, αμαρτία κ.τ.τ.).

искупительный επ. (γραμ. λόγος) εξιλαστήριος· -ая жѣртва εξιλαστήριο θύμα.

искупѣть, -уплѣ, -ѣишь, παθ μτχ. παρλθ. χρ. **искупленный**, βρ: ~лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 εξαγοράζω, αποπλύνω, εξαγνίζω (έγκλημα, αμαρτία κ.τ.τ.). 2 αναπληρώνω, αντισταθμίζω. || ~ся 1 εξαγοράζομαι, αποπλύνομαι, εξαλείφομαι (για έγκλημα, αμαρτία κ.τ.τ.). 2 αναπληρώνομαι, αντισταθμίζομαι.

искупление, -я ουδ. 1 εξιλέωση, εξιλασμός· ~ грѣха εξιλασμός αμαρτίας. || εξαγορά, απολύτρωση. 2 αναπλήρωση, αντιστάθμισμα.

искуривать(ся) ρ.δ. βλ. **искурить(ся)**.

искурить ~урѣ, ~ѣришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **искуренный**, ~рен, -а, ~ο ρ.σ.μ. ξεοδέυω στο κάπνισμα· καπνίζω ως το τέλος. || ~ся ξεοδέυομαι στο κάπνισμα· καπνίζω ως το τέλος.

искус, ~а α. δοκιμασία, παιδευός, ταλαιπωρία· тяжѣлый ~ βαριά δοκιμασία.

искусáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **искусанный**, βρ: ~сан, -а, ~ο ρ.σ.μ. καταδαγκώνω· κατατρώγω, κατακεντρίζω· κατατσιμπώ.

искуситель, -я α. (γραμ. λόγος) πειρασμός, δολεασμός.

искусительница, ~ы θ. βλ. **искуситель**.

искусительный επ. πειραχτικός, δολεαστικός, αποπλανητικός.

искусѣть, ~ушѣ, ~сѣишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **искушенный**, βρ: ~шен, -шенá, -шенό ρ.σ. (παλ.) βλ. **искушáть**.

искусѣться, ~ушѣсь, ~усѣишься ρ.σ. (παλ.) αποκτά πείρα, φήνομαι, συνηθίζω.

искусник, ~а α., ~ница, ~ы θ. έμπειρος, ~η, πεπειραμένος· δεξιότηνης, αριστοτέχνης, επιδέξιος.

искусный επ., βρ: ~сен, ~сна, ~сно. 1 επιδέξιος, ικανός, έμπειρος, διαβολεμένος· ~ врач γιατρός με τα όλα του (λαμπρός). 2 περιτέχνος, έντεχνος, μαστορικός, αριστοτεχνικός.

искусственно επίρ. προποιητά κλπ. επ.

искусственность, -и θ. προσποίηση, επιτήδευση, πλαστότητα.

искусственный επ., βρ: -вен, -венна, -ο 1 τεχνητός· -οε волоκνό τεχνητές ίνες· -ые зύβυ βαλλά δόντια· -οε орошение τεχνητό πότισμα (άρδευση)· - шёлк τεχνητό μετάξι· -ые прешитствія τεχνητά εμπόδια· -ые волосы ξένα (φεύτικα) μαλλιά· -οе дыхание τεχνητή αναπνοή· -ые удобрения χημικά λιπάσματα. 2 προσποιητός, επιτηδευμένος, επιτηδευτός, αφύσικος· - смех προσποιητό γέλιο· -ая улыбка προσποιητό χαμόγελο.

искусство, -α ουδ. τέχνη, καλλιτεχνία· ~ принадлежит нарбду η τέχνη ανήκει στο λαό· древнегреческое ~ η αρχαιοελληνική τέχνη· ~ для -а ή -ради -а η τέχνη για την τέχνη· изобразительные -а εικαστικές τέχνες· про-изведение -а έργο τέχνης· архитектурное ~ αρχιτεκτονική τέχνη· древнее - η αρχαία τέχνη· прикладные ~ εφαρμοσμένες τέχνες· во-енное - η στρατιωτική τέχνη· - управления ικανότητα διοίκησης· с большим -ом με μεγάλη τέχνη. || εκφρ. из любви к -у απο αγάπη για την τέχνη· по всем правилам -а βλ. правило

искусствовед, -а α. τεχνοκρίτης, τεχνολόγος, ειδικός στα περί τέχνης.

искусствоведение, -я ουδ. ειδημοσύνη, δαημοσύνη της τέχνης, τεχνολογία.

искусствоведческий επ. τεχνοκριτικός, τεχνολογικός.

искусствовзнание, -я ουδ. (παλ.) βλ. искусствоведение.

искусывать ρ.δ. βλ. искусать.

искусать ρ.δ.μ. δελεάζω, αποπλανώ, βάζω σε πειρασμό. || εκφρ. ~ судьбу παίζω με την τύχη, ρισκοκινδυνεύω. || -ся δελεάζομαι, αποπλανώμαι, μπαίνω σε πειρασμό.

искушение, -я ουδ. 1 πειρασμός, δελεασμός· вводить в ~ βάζω σε πειρασμό· впадать в ~ πέφτω σε πειρασμό. 2 (παλ.) δοκιμασία.

искушенный επ. απο μτχ. πεπειραμένος, έμπειρος, δοκιμασμένος, πολυπαθής. || εκφρ. ~ опытом πεπειραμένος.

***ислам**, -а α. Ισλάμ, μααμεθανική θρησκεία.

ислаmизм, -а α. ισλαμισμός.

ислаmистский επ. ισλαμισός.

исландец, -ца α., -ка, -и θ. Ισλανδός, -ή.

исландский επ. Ισλανδικός.

испавивать ρ.δ. βλ. испойть. || -ся καταναλώνομαι για πότισμα, για πόση.

испавкостить, -ощу, -остишь ρ.σ.μ. (απλ.) 1 λερώνω, ρυπαίνω· ~ пол λερώνω το πάτωμα. 2 μτφ. χαλνώ. || -ся λερώνομαι, ρυπαίνομαι.

испанец, -нца α., -ка, -и θ. Ισπανός, -ίδα.

испанский επ. Ισπανικός.

испарение, -я ουδ. εξάτμιση, εξαχνίαση, α-

τμοποίηση. 2 πλθ. -я, -ий αναθυμιάσεις.

испарина, -ы θ. ιδρώτας, εφίδρωση.

испаритель, -я α. εξατμιστής.

испарительный επ. εξατμιστικός, της εξάτμισης, για εξάτμιση.

испарить, -рю, -ришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. испаренный, βρ: -рён, -ренá, -рено ρ.σ.μ. εξατμίζω, εξαχνίζω, ατμοποιώ· ~ житкость εξατμίζω υγρό. || -ся εξατμίζομαι, εξαχνίζομαι. || μτφ. εξαφανίζομαι, γίνομαι άφαντος.

испаряемость, -и θ. εξατμιστότητα, ικανότητα για εξάτμιση ή ποσότητα εξάτμισης.

испарять(ся) ρ.δ. βλ. испарить(ся).

испачкать ρ.σ.μ. καταλερώνω, καταλεκιάζω, κατακηλιδώνω. || -ся καταλερώνομαι, καταλεκιάζομαι, κατακηλιδώνομαι.

испелить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. испеленный, -лён, лená, -ленó αποτεφρώνω, κίνω στάχτη· κατακαίω. || μτφ. συντρίβω, καταστρέφω, βλάπτω· ~ сердце συντρίβω την καρδιά (με βάσανα κ.τ.τ.). || -ся αποτεφρώνομαι κλπ.ρ. ενεργ. φ.

испелить(ся) ρ.δ. β. испелить(ся).

испестрить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. испестренный, βρ: -рён, -ренá, -рено διαποικίλλω, παρδαλοποιώ· γεμίζω με κηλίδες ή στίγματα. || καλύπτω με διάφορα σημάδια. || παραγεμίζω, κατακλύζω, επιδαφιλεύω.

испестрять ρ.δ. βλ. испестрить. || -ся διαποικίλλομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

испечь, -еку, -ечешь, -екут, παρλθ. χρ. испёк, -пеклá, -лб, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. испеченный, -чён, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. βλ. ρ. печь'. || εκφρ. вновь испеченный νεόβγαλτος, νέος, πρόσφατος. || -ся βλ. печься.

испешрить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. испешренный, βρ: -рён, -ренá, -рено βλ. испестрить.

испешрять(ся) ρ.δ. βλ. испестрять(ся).

испивать ρ.δ. βλ. испить.

испиливать ρ.δ. βλ. испилить. || -ся στομώνω·

испилить, -пилб, -пилишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. испиленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. πριονίζω· ~ все доски πριονίζω όλες τις σανίδες. || στομώνω το πριόνι. || -ся στομώνω· пи-лá совсём -лась το πριόνι στόμωσε εντελώς.

исписать, -ишу, -ишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. исписанный, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 γράφω, γεμίζω με γραφίματα. 2 ζωγραφίζω, γεμίζω με σχεδιαγράμματα. 3 καταναλώνω ότο γράφιμο· я -ál последний карандаш τέλειωσα και το τελευταίο μολύβι στο γράφιμο· он -ál не máло оумáги αυτός εξόψε όχι λίγο χαρτί. || -ся 1 καταναλώνομαι για γράφιμο· τελειώνω. 2 (για συγγραφέα) στεριεύω.

ИСПИСЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ИСПИСАТЬ(СЯ)**.
ИСПИТОЙ επ. αδύνατος, εξαντλημένος, ισχνός, ξερακιανός.

ИСПИТЬ, **ИЗОПЬЮ**, **ИЗОПЬЕШЬ**, παρλθ. χρ. **ИСПИЛ**, -λά, -λο, προστι. **ИСПЕЙ**, παθ. μη. παρλθ. χρ. **ИСПИТЫЙ**, βρ: -ΠΙΤ, -ά, -ο ρ.σ.ι (διαλκ. κ. απλ.) πίνω· πίνω λίγο. 2 πίνω εντελώς, ως τον πάτο.

ИСПЛАВАТЬ ρ.σ.μ. διασχίζω, γυρίζω πολλές θάλασσες.

ИСПЛАКАТЬСЯ, -λάчусь, -λάчешья ρ.σ. (απλ.) κλαίω πολύ, χύνω πολλά δάκρυα.

ИСПОВЕДАЛЬНЯ, -и, γεν. πλθ. -лен, δοτ. -льням θ. εξομολογητήριο (χώρος).

ИСПОВЕДАНИЕ, -я ουδ. 1 ομολογία, μαρτυρία, εξαγόρευση, αποκάλυψη. || ερώτηση· εξέταση. 2 εξομολόγηση αμαρτιών. 3 θρήσκευμα, θρησκεία, πίστη.

ИСПОВЕДАТЬ(СЯ) ρ.δ.κ.σ. (παλ.) βλ. **ИСПОВЕДОВАТЬ(СЯ)**.

ИСПОВЕДНИК, -а α. 1 ο εξομολογούμενος. 2 ο εξομολογητής, πνευματικός.

ИСПОВЕДНИЦА, -и θ. (εκκλσ.) η εξομολογούμενη.

ИСПОВЕДОВАТЬ, -дую, -дуешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 εξομολογώ, εξαγορεύω. || ρωτώ να μάθω, εξετάζω. 2 (εκκλσ.) εξομολογούμαι, λέγω τις αμαρτίες. || αποκαλύπτω, φανερώνω (μυστικά). || κηρύσσω. || -ся εξομολογούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ИСПОВЕДЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. (παλ.) βλ. **ИСПОВЕДОВАТЬ(СЯ)**.

Исповедь, -и θ. 1 (εκκλσ.) εξομολόγηση. 2 μτφ. αποκάλυψη, φανέρωση, μαρτυρία, ειλικρινής ομολογία.

ИСПОГАНИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ИСПОГАНИТЬ(СЯ)**.

ИСПОГАНИТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) μαγαρίζω, μολύνω, μιάνω. || -ся μαγαρίζομαι, μολύνομαι, μιάνομαι.

ИСПОД, -а α. (διαλκ.) το κάτω μέρος, πισινή όψη, η ανάποδη.

ИСПОДВОЛЬ επір. βαθμιαία, λίγο-λίγο, προοδευτικά, αγάλια-αγάλια.

ИСПОДЛИЧАТЬСЯ, -аюсь, -аешья ρ.σ. γίνομαι (καταντώ) παλιάνθρωπος, πρόστυχος.

ИСПОДЛОБЬЯ επір. υπόδρα, βλοσσηρά· **СМОТРЕТЬ** (глядеть) ~ κοιτάζω βλοσσηρά.

ИСПОДНИЗУ επір. απο κάτω, απο το κάτω μέρος.

ИСПОДНИЙ, -яя, -ее επ. (παλ. κ. διαλκ.) εσωτερικός (για ένδυμα), φορεμένος κάτω απο άλλο ένδυμα· -яя рубашка εσωτερικό πουκάμισο. || ως ουσ. ουδ. -ее το εσώρουχο. || η ανάποδη.

ИСПОДНИКИ, -ов πλθ. (διαλκ. κ. απλ.) εσώβρακο.

ИСПОДНИЦА, -ы θ. (διαλκ.) εσωτερική φούστα ή μπλούζα, ντεσού.

ИСПОДТИШНÁ επір. κρυφά, απαρατήρητα, λάθρα, λαθραία· κλεφτικά· **ДЕЙСТВОВАТЬ** ~ ενεργώ (δρω) κρυφά· **НАБЛЮДАТЬ** ~ κρυφολέπω· **СМЕЯТЬСЯ** ~ κρυφογελάω· **ВРЕДИТЬ КОМУ** ~ βλάπτω κάποιον κρυφά.

ИСПОКО́Н στην έκφρ: ~ **ВÉКУ** (ή **ВЕКÓВ**) απο αιώνες, απο αμνημονεύτων χρόνων, ανέκαθεν.

***ИПОПЛАТЬ** επір. εις πολλά έτη, σπολλάτη.

ИСПОЛЗАТЬ ρ.σ.μ. διασχίζω έρποντας, έρπω προς διάφορες κατευθύνσεις.

ИСПОЛН́И, -а α. (γραμ. λόγος) γίγαντας, γιγαντοσωμος, γιγαντοδύναμος. || μτφ. μέγας, μεγάλος, τρανός· - **НАΥКИ** γίγαντας της επιστήμης.

ИСПОЛН́СКИЙ επ. γιγάντιος, -τιαίος, -ώδης. || μέγας, τρανός, τεράστιος, πελώριος.

ИСПОЛКО́М, -а α. (**ИСПОЛН́ТЕЛЬНО́Й КОМИТЕ́Т**)· εκτελεστική επιτροπή.

ИСПОЛКО́МОВО́КИЙ επ. της εκτελεστικής επιτροπής.

ИСПОЛН́ЕНИЕ, -я ουδ. εκτέλεση, εκπλήρωση· πραγματοποίηση, εφαρμογή· ~ **предсказáния** η πραγματοποίηση πρόρρησης (χρησμού)· ~ **желáния** εκπλήρωση επιθυμίας (πόθου)· ~ **дóлга** εκπλήρωση καθήκοντος· **про́верка** -я έλεγχος πραγματοποίησης· κ ~ю για διεκπεραίωση· **приводíть** κ ~ю βάζω σε εφαρμογή· **привести́** **прýговор** κ ~ю εκτελώ δικαστική απόφαση.

ИСПОЛН́ЕННЫЙ επ. απο μτχ. πλήρης, γεμάτος, όλος· **пéсня**, -ая **тоскí** τραγούδι όλο θλίψη· ~ **ЭНÉРГИИ** όλος δραστηριότητα· ~ **ГО́РДОСТИ** όλο περηφάνεια.

ИСПОЛН́ИМОСТЬ, -и θ. δυνατότητα πραγματοποίησης, εκτέλεσης, εφαρμογής.

ИСПОЛН́ИМЫЙ επ., βρ: -нiм, -а, -ο πραγματοποιήσιμος, εκτελεστός· εφαρμόσιμος, κατορθωτός.

ИСПОЛН́ИТЕЛЬ, -я α. -ница, -ы θ. εκτελεστής· ~ **приказáний** εκτελεστής διαταγών· ~ **наро́дных пéсень** εκτελεστής λαϊκών τραγυδιών· ~ **гла́вной рóбли** ο πρωταγωνιστής· **судéбный** ~ εκτελεστής δικαστικών αποφάσεων.

ИСПОЛН́ИТЕЛЬНО́СТЬ, -и θ. ζήλος, προθυμία εκτέλεσης.

ИСПОЛН́ИТЕЛЬНО́Й επ., βρ: -лен, -льна, -но 1 εκτελεστικός· -ая **власть** εκτελεστική εξουσία· -ые **óрганы** εκτελεστικά όργανα. 2 ενεργητικός, δραστήριος· πρόθυμος. || **εκφρ.** - **ЛИСТ** γραπτό ένταλμα: -ая **КОМáнда** παράγγελμα εκτέλεσης.

ИСПОЛН́ИТЕЛЬСКИЙ επ. εκτελεστικός, του εκτελεστή· ~ **СОСТА́В** το σύνολο των εκτελεστών, οι εκτελεστές.

ИСПОЛН́ИТЕЛЬНО́СТЬЮ, -а ουδ. εκτέλεση· απόδοση· **ВЫСО́КОЕ МУЗЫКА́ЛЬНОЕ** ~ μεγάλη μουσική απόδοση.

исполнить¹ ρ.σ.μ. 1 εκτελώ, εκπληρώνω, εφαρμόζω· πραγματοποιώ· ικανοποιώ· ~ приказ εκτελώ διαταγή· ~ желание εκπληρώνω επιθυμία· ~ поручение εκτελώ παραγγελία· ~ своё намерение πραγματοποιώ το σχέδιό μου· ~ свой долг εκπληρώνω το καθήκιο μου· ~ своей обязанности εκτελώ τα υπηρεσιακά μου καθήκοντα· ~ свой обязанности εκπληρώνω τις υποχρεώσεις μου· ~ просьбу ικανοποιώ μια παράκληση. 2 αποδίδω, ανακρούω, παιανίζω, παίζω· ~ роль παίζω το ρόλο· ~ гимн παίζω τον ύμνο - танец χορεύω (είδος χορού)· ~ стихотворение απαγγέλλω ποίημα. || ~ся 1 εκτελούμαι, πραγματοποιούμαι, εκπληρώνομαι. 2 συμπληρώνω, κλείνω· мальчику -лось пять лет το παιδάκι συμπλήρωσε πέντε χρόνια.

исполнить² ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. исполненный, βρ: -нен, -а, -ο (γραμ. λόγος) γεμίζω, πληρώ· ~ сердце надеждой (ή надежды) γεμίζω την καρδιά με ελπίδες. || ~ся γεμίζω, πληρούμαι· душа -лась радости η ψυχή πλημμύρισε από χαρά.

исполнять(ся) ρ.δ. βλ. ρ. исполнить(ся).

исполосовать, ~сую, ~суеть, παθ. μτχ. παρλθ. исполосованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 καταγραμμίζω, γεμίζω με γραμμές. || βγάζω, κόβω λωρίδες· ~ ткань, кожу κόβω λωρίδες το ύφασμα, το δέρμα. 2 μαστιγώνω, βιτσίζω.

исполу επίρ. (παλ. κ. διαλκ.) στη μέση, το μισό, κατά το μισό, εξ ημισείας. || (για σοδειά) μισιακά, μεσιακά.

использование, ~я ουδ. χρήση, χρησιμοποίηση· μεταχείριση.

использовать, ~зую, ~зуеть ρ.δ.κ.σ.μ. χρ. σιμοποιώ, μεταχειρίζομαι· επωφελοῦμαι, δράττομαι· ~ местных ресурсов χρησιμοποιοῦ τις τοπικές πλουτοπαραγωγικές πηγές· ~ опыт передовиков χρησιμοποιοῦ την πείρα των πρωτοπόρων· ~ каждую минуту δεν αφήνω ούτε λεπτό να πάει χαμένο· ~ случай επωφελοῦμαι της ευκαιρίας. || ~ся χρησιμοποιοῦμαι, μεταχειρίζομαι.

испольничать ρ.δ. (παλ.) δουλεύω μισιακά.

испольный επ. (παλ.) μισιακός, μεσιακός.

испольщик, ~а α. μισιακάρης, σέμπρος, κολλίγας, ~γος.

испольщина, ~ы θ. (παλ.) μισιακάρικο, σέμπρια, κολλιγιά.

испортировать(ся) ρ.σ. βλ. портировать(ся). || εμφρ. ~ много крови кому στενοχωρώ πολύ κάποιον, βάζω σε μπελιάδες, σκοτούρες.

испорченность, ~и θ. διαφθορά, εξαχρείωση, διαστροφή· εκφαυλισμός.

испорченный επ. από μτχ. χαλασμένος, άχρηστος, αχρηστεμένος· ~ замок χαλασμένη κλειδωνιά. || μτφ. (για αισθήματα, πράξεις)·

όχι καλός· ~ое настроение χαλασμένη διάθεση· ~ие отношения χαλασμένες σχέσεις. 3 δι-εφθαρμένος, εξαχρειωμένος. 4 σάπιος, σαπρός· ~ие продукты χαλασμένα τρόφιμα.

испохабить, ~блю, ~биль ρ.σ.μ. (απλ.) εξαχρειώνω, χαλνών, διαφθείρω, εκφαυλίζω. || ~ся εξαχρειώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

испощить ρ.σ.μ. εξευτελίζω. || ~ся εξευτελιζομαι.

исправимый επ., βρ: ~йм, ~а, ~ο διορθώσιμος, διορθωτός, ~έος.

исправительно-трудо́вый επ. αναμορφωτικο-εργατικός· ~ие работы αναμορφωτικο-εργατικές δουλιές.

исправительный επ. επανορθωτικός, σωφρονιστικός, αναμορφωτικός· ~ие меры σωφρονιστικά μέτρα· ~ое заведение αναμορφωτήριο· ~ое наказание επανορθωτική ποινή.

исправить, ~влю; ~вишь ρ.σ.μ. 1 επιδιορθώνω, επισκευάζω, φτιάχνω, διορθώνω βλάβη· ~ замок επιδιορθώνω την κλειδωνιά. 2 διορθώνω· ~ ошибку διορθώνω το λάθος· издание исправленное и дополненное έκδοση διορθωμένη και συμπληρωμένη· ~ характер διορθώνω το χαρακτήρα. || ~оя διορθώνομαι, γίνομαι καλύτερος.

исправление, ~я ουδ. 1 επιδιόρθωση, επισκευή. 2 διόρθωση, επανόρθωση (λάθος, χαρακτήρα κ.τ.τ.). || διόρθωση (κειμένου, χειρογράφου κ.τ.τ.). 3 εκτέλεση καθηκόντων· ~ обязанностей секретаря η εκτέλεση των καθηκόντων του γραμματικού.

исправлять ρ.δ. 1 βλ. исправить. 2 εκτελώ, εκπληρώνω. || ~ся βλ. исправиться.

исправник, ~а α. (παλ.) αστυνομικός επαρχιακός διοικητής.

исправница, ~ы θ. η σύζυγος του επαρχιακού αστυνομικού διοικητή.

исправнический επ. (παλ.) του επαρχιακού αστυνομικού διοικητή.

исправничий, ~ья, ~ье επ. βλ. исправнический.

исправно επίρ. πρόθυμα, με ζήλο· ακριβώς.

исправность, ~и θ. 1 επισκευή, επιδιορθωση. 2 προθυμία, ζήλος.

исправный επ., βρ: ~вен, ~вна, ~вно. 1 διορθωμένος, επισκευασμένος. 2 πρόθυμος, με ζήλο· ~ слуга πρόθυμος υπηρέτης· ~ работник πρόθυμος εργατοῦπάλληλος.

испражнение, ~я ουδ. απόδευση, αποπάτηση. || κόπρανα, περίττωμα, αποχώρημα.

испражниться, ~нюсь, ~нишься ρ.σ. αποπατώ, αποδύω, ενεργούμαι, κάνω την ανάγκη.

испражниться ρ.δ. βλ. испражниться.

испрашивать ρ.δ. 1 βλ. просить. 2 ζητώ, εκλιπαρώ· ~ подающие ζητώ ελεημοσύνη. ||

-**ся** 1 αποσπώ, παίρνω. 2 ζητώ, εκλιπαρώ.
испрóбовать, -бую, -буешь ρ.σ.μ. 1 δοκιμάζω, ελέγχω ~ оружие δοκιμάζω το όπλο. 2 γεύομαι. 3 αποκτώ πείρα.
испросить, -ошý, -бсишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. испрошенный, βρ: ~шен, ~а, ~о ρ.σ.μ. (παλ.) ζητώ ~ разрешение ζητώ άδεια.
испрямить, -млю, -мишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. исправленный, βρ: ~лен, ~ленá, ~ленó ρ.σ.μ. βλ. ίσιάζω, ισιώνω, ευθειάζω, ευθυγραμμίζω. || -**ся** ισιάζω, ευθυγραμμίζομαι.
испрямить(ся) ρ.δ. βλ. **испрямить(ся)**.
испрясть, -ядý, -ядёшь, παρλθ. χρ. испрял, ~лá, ~ло, μτχ. παρλθ. χρ. испрядший, επιρ. μτχ. испрядя ρ.σ. γνέθω όλο ή ως το τέλος ~ весь лён γνέθω όλο το λινάρι. || -**ся** καταναλώνομαι για γνέσιμο.
испýг, -а (-у) α. φόβος, τρόμος, δέος. || **εμφρ.** брать (взять) когó на ~ εκφοβίζω, πτωό κάποιον.
испýганно επιρ. τρομαγμένα, φοβισμένα.
испýганный επ. απο μτχ. φοβισμένος, τρομαγμένος, έμφοβος, περίφοβος, περιδεής.
испугать(ся) ρ.σ. βλ. пугать(ся).
испускание, -я ουδ. ανάδωση, εκπομπή, βγάλσιμο.
испускательный επ. της ανάδωσης, της εκπομπής, της εξαγωγής.
испускать ρ.δ. 1 βλ. испустить. 2 εκπέμπω, διαχέω (φως, ακτίνες κ.τ.τ.). || -**ся** αναδίδομαι, εκπέμπομαι ~ διαχέομαι.
испустить, -ущý, -ýстить, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. испущенный, βρ: ~шен, ~а, ~о ρ.σ.μ. αναδίδω, εκπέμπω ~ βγάζω ~ запах βγάζω μυρουδιά ~ крик βγάζω κραυγή: она ~ла вздох αυτή αναστέναξε (έβγαλε αναστεναγμό) ~ дух (ή последний вздох ή издыхание) εκπνέω, παραδίδω το πνεύμα, πεθαίνω.
испытание, -я ουδ. 1 δοκιμή· δοκιμασία ~ двигателя δοκιμή κινητήρα· быть на ~ии είμαι σε δοκιμασία. 2 εξέταση· приёмные -я εισαγωγικές εξετάσεις. 3 δεινοπάθηση, ταλαιπωρία, μακουχία· тяжёлое ~ βαριά δοκιμασία.
испытанный επ. απο μτχ. δοκιμασμένος, άξιος, ικανός· πιστός· ~не зóйскá δοκιμασμένα στρατεύματα· ~ друг πιστός (δοκιμασμένος) φίλος.
испытатель, -я α. δοκιμαστής· ελεγκτής.
испытательный επ. δοκιμαστικός· ~ полёт δοκιμαστική πτήση· ~ срок περίοδος δοκιμασίας· ~ полигон· πολýγωνο δοκιμών.
испытательский επ. δοκιμαστικός, του δοκιμαστή.
испытать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. испытанный, βρ: ~тан, ~а, ~о. 1 δοκιμάζω· ~ новый станóк δοκιμάζω την καινούρια εργατο-

μηχανή· ~ свой силы δοκιμάζω τις δυνάμεις μου· ~ вёрность, δοκιμάζω την πίστη. 2 αισθάνομαι, νοιώθω· ~ угрызёния совести αισθάνομαι τύψη της συνείδησης· ~ голод νοιώθω πείνα. 3 υποφέρω, περνώ· ~ последствия... δοκιμάζω τις συνέπειες... ~ все мытарства υποφέρω όλα τα βάσανα.
испытýемый επ. δοκιμαζόμενος, δοκιμαστικός· ~ое вещество δοκιμαζόμενη ουσία.
испытýющий επ. διαπεραστικός, προσεχτικός, περίεργος (για βλέμμα).
испытывать ρ.δ. βλ. испытать. || -**оя** δοκιμάζω, υποφέρω, περνώ.
испытнать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. испытанный, βρ: ~нан, ~а, ~о καταλειάζω. || -**ся** καταλειάζομαι.
иссáливать(ся) ρ.δ. βλ. иссáлить(ся).
иссáлить ρ.σ.μ. καταλιγδώνω. || -**ся** καταλιγδώνομαι.
иссвёрливать ρ.δ. βλ. иссверлить. || -**ся** κατατρυπανίζομαι.
иссверлить, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. иссверленный, βρ: ~лен, ~а, ~о ρ.σ.μ. κατατρυπανίζω, κατατρυπώ.
иссёкать¹ ρ.δ. βλ. иссеч¹. || ~**ся** κόβομαι, πελεκιέμαι, λαξεύομαι.
иссёкать² ρ.δ. βλ. иссеч². || -**ся** κατακόβομαι, κατατέμνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
иссера... πρώτο συνθετικό· γκριζο... иссера-сiнный γκριζογάλαζος.
иссечение, -я ουδ. (ιατρ.) αποκοπή, κόψιμο, εκτομή· ~ опухоли κόψιμο του όγκου.
иссеч¹, -екý, -ечёшь, -екýт, παρлθ. χρ. иссék, ~ла, ~ло, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. иссечённый, βρ: ~чён, ~ченá, ~ченó ρ.σ.μ. 1 (παλ.) κόβω, λαξεύω, πελεκώ. 2 (ιατρ.) αποκόπτω, εκτέμνω· ~ опухоль κόβω τον όγκο.
иссеч², -екý, -ечёшь, -екýт, παρлθ. χρ. иссék, ~ла, ~ло, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. иссечённый, βρ: ~чен, ~а, ~о ρ.σ.μ. 1 κατακόβω, κατατέμνω. || μτρ. διασχίζω, αυλακώνω· рутидώνω. 2 (παλ.) μαστιγώνω.
иссиза... πρώτο συνθετικό· σκούρος... ή γκριζο... --голубóй γκριζογάλαζος.
иссиня... πρώτο συνθετικό· κυανο...
исследить, -ежý, -едíшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. исследженный, βρ: ~жен, ~а, ~о ρ.σ.μ. λερώνω, αφήνω ίχνη, πατήματα, αποτυπώματα· ~ чiстый пол καταλερώνω το καθαρό πάτωμα.
исследование, -я ουδ. εξερεύνηση, έρευνα, μελέτη, εξέταση· ανάλυση· ~ почв έρευνα των εδαφών· ~ крови ανάλυση του αίματος· ~ в области áтомной энёргии έρευνα στον τομέα της ατομικής ενέργειας· ~ Арктики εξερεύνηση της Αρκτικής.

исследователь, -я α., -ница, -и θ. ερευνητής, εξερευνητής, διερευνητής.

исследовательский επ. της έρευνας, ερευνητικός· -ая работа ερευνητική εργασία· ~ институт институтό του ερευνών.

исследовать, -дую, -дуешь ρ.δ.κ.σ.μ. ερευνώ, εξερευνώ· μελετώ, εξετάζω· αναλύω, κάνω ανάλυση· - законы природы ερευνώ τους νόμους της φύσης· - какой-л. вопрос εξετάζω κάποιο ζήτημα· - состав вещества κάνω ανάλυση της σύνθεσης της ουσίας· - больного εξετάζω (ακροώμαι) τον άρρωστο. || ανιχνεύω, κατοπτεύω· военный отряд -ал всё побережье το στρατιωτικό απόσπασμα κατόπτευσε όλη την ακτή. || -ся ερευνώμαι· μελετιέμαι· εξετάζομαι· αναλύομαι. || ανιχνεύομαι, κατοπτεύομαι.

исслеживать ρ.δ. βλ. исследить. || -ся λερώνομαι απο πατήματα, ίχνη.

иссолить, -олю, -олишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. иссолненный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. καταναλώνω στο αλάτισμα.

иссохнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. иссох, -ла, -ло ρ.σ. 1 στεγνώνω· ξηραίνομαι· пруд иссох η δεξαμενή στέγνωσε· деревья иссохли τα δέντρα ξηράθηκαν. 2 μτφ. αδυνατίζω, κατисχναίνω, γίνομαι ξεραμιανός.

истари επίρ. απο παλαιά· так ведётся ~ έτσι συνηθίζεται απο παλαιά.

истегать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. истеганный, βρ: -ган, -а, -ο μαστιγώνω, καμουτσικίζω.

истегивать ρ.δ. βλ. истегать. || -ся μαστιγώνομαι.

истирать ρ.σ.μ. καταναλώνω για πλύσιμο· прачка -ла два куска мила η πλύστρα ξόδεψε στο πλύσιμο δυο σαπούνια. || -ся καταναλώνομαι στο πλύσιμο.

истирать(ся) ρ.δ. βλ. истирать(ся).

истраживать ρ.δ. βλ. истрогать. || -ся καταναλώνομαι στο πλάνισμα. || στομώνω.

истражаться ρ.σ. βασανίζομαι, στενοχωρούμαι, θλίβομαι.

истрачивать ρ.δ. βλ. истрочить. || -ся γεμίζω με σειρές (για χαρτί). || καταναλώνομαι για γάζωμα.

истрелявать ρ.δ. βλ. истрелить. || -ся καταναλώνομαι στη βολή. || κατατροπιέμαι απο τις σφαίρες.

истрелять ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. истрелянный, βρ: -лян, -а, -ο. 1 καταναλώνω στη βολή· - все патроны ξοδεύω όλα τα φυσίγγια. 2 κατατροπώ με τις σφαίρες, κάνω κόσκινο.

истрогать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. истроганный, βρ: -ган, -а, -ο. 1 καταναλώνω πλανίζοντας· - доску пλανίζω μια σανίδα. 2 στο-

μώνω πλανίζοντας· ~ рубάнок στομώνω την πλάνη.

истрочить, -очу, -очишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. истроченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (απλ.) γεμίζω με σειρές (χαρτί). 2 καταναλώνω γαζώνοντας.

истругать ρ.σ.μ. βλ. истрогать.

иступление, -я ουδ. παραφορά, δαιμόνιασμα, μάνιωμα, μπουρίνια.

иступленно επίρ. φρενητιωδώς, -τικώς.

иступленность, -и θ. βλ. иступление.

иступленный επ. 1 έξαλλος, εμμανής, έξω φρενών, εκτός εαυτού. 2 απεριόριστος· аχαιλίντως· φρενήρης· -ая вѣра ακράδαντη πίστη.

иссуать(ся) ρ.δ. βλ. иссушить(ся).

иссушение, -я ουδ. ξήραση· στέγνωμα. || μτφ. στείρευση. || μτφ. αδυνατίσμα, ίσχανση.

иссушивать(ся) ρ.δ. βλ. иссушить(ся).

иссушить, -ушу, -ушишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. иссушенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αποξηραίνω, ξηραίνω, στεγνώνω· - болото αποξηραίνω βάλο· ~ грибы ξηραίνω μανιτάρια. || μτφ. στείρεύω, καθιστώ άγονο. || μτφ. κατисχναίνω, αποσκελετώ, παξιμαδιάζω· αδυνατίζω. || -ся (απο) ξηραίνομαι, στεγνώνω.

иссохнуть ρ.δ. βλ. иссохнуть.

иссохнуть ρ.δ. βλ. иссохнуть.

иссохнуть, -нет, παρλθ. χρ. иссох, -ла, -ло ρ.σ. εξαντλούμαι, στείρεύω· сβήνω· вода в источнике постепенно -ла η πηγή βαθμιαία στείρεψε· средства -ют та μέσα εξαντλούνται· любовь -ла η αγάπη έσβησε· колодец -як το πηγάδι στείρεψε· запасы -ли οι προμήθειες εξαντλήθηκαν.

иставать ρ.δ. βλ. истаять.

истапливать(ся)¹ ρ.δ. βλ. истопить(ся)¹.

истапливать(ся)² ρ.δ. βλ. истопить(ся)².

истапывать(ся) ρ.δ. βλ. истоптать(ся).

истасканный επ. απο μτχ. φαρμένος, τριμμένος, λιωμένος (απο τη χρήση)· ~ пиджак το φαρμένο σακάκι. || μτφ. κοινός, κοινοτοπικός, τετριμμένος, καθημαξευμένος· рутиниёрικός. || κατάκοπος, εξαντλημένος, αποκαμωμένος.

истаскать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. истасканный, βρ: -кан, -а, -ο φθείρω, τρίβω, χαλνώ, κουρελιάζω· - пальто φθείρω το πανωφόρι· - сапоги φθείρω τις μπότες. || μτφ. καθαμαξεύω, μετατρέπω σε ρουτίνα. || -ся φείρομαι, τρίβομαι, χαλνώ.

истаскивать(ся) ρ.δ. βλ. истаскать(ся).

истачивать(ся) ρ.δ. βλ. источить(ся).

истаять, -āju, -áешь ρ.σ. 1 λιώνω, τήκομαι· воск весь -ял το κηρί όλο έλιωσε. || μτφ. εξασθενίζω· она совсем -ла от тоски ατή έλιωσε απο τη θλίψη.

истекать, ρ.δ. βλ. истечь.

истéкший επ. απο μηχ. που διέρευσε, διαρρέυσας, που έληξε, περασμένος· ~ ГОД ο περασμένος χρόνος· ~ ДЕНЬ η περασμένη μέρα.

истереть, **изотрý**, **изотрѣшь**, παρλθ. χρ. истёр, -ла, -ло, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. истёр-тый, βρ: -ёрт, -а, -ο, επιρ. μηχ. истёрши κ. истерев ρ.σ.μ. 1 τρίβω όλο ως το τέλος· сур на тёрке τρίβω όλο το τυρί στον τρίφτη. || καταναλώνω, εξαντλώ, σώνω τρίβοντας· ~ рези́нку σώνω (τελειώνω) το σθηστήρι τρίβοντας 2 φθείρω με την τρίβή. || κάνω πληγή τρίβοντας. 3 εξαφανίζω· ομαλύνω· σβήνω τρίβοντας. || -ся φθείρομαι εντελώς, εξαντλούμαι, σώνομαι· подóшва -лась η σόλα τρίφτηκε· рези́нка -лась το σθηστήρι σώθηκε· пиджа́к ~рся то σακιάκι τρίφτηκε (έλιωσε). || καταστρέφομαι, εξαφανίζομαι, σβήνομαι· на́писи на монéте -лась η επιγραφή στη μονέδα σβήστηκε.

истерзанный επ. απο μηχ. κατασχισμένος, κατασπαραγμένος. || αχρηστευμένος, παραμορφωμένος. || (για ενδύματα) κατασχισμένος.

истерзать ρ.σ.μ., παθ. μηχ. παρλθ. χρ. истёрзанный, βρ: -зан, -а, -ο. 1 κατασχίζω || κατασπαράζω. || αχρηστεύω, παραμορφώνω. 2 καταπονώ ψυχικά, βασανίζω, τρώγω, κατατρώχω· горе -ла её την έφαγε η στενοχώρια. || -ся καταπονούμαι ψυχικά, βασανίζομαι, κατατρώχομαι.

истерик, -а α., -ричка, -и θ. υστερικός, -ή. **истерика**, -и θ. υστερική κρίση. || **εμφρ.** впа́дать в -у, зака́тывать -у με πιάνει υστερική κρίση.

истерический επ. υστερικός· ~ психóз υστερική ψύχωση· -ая жéнщина υστερική γυναίκα· -ие рыда́ния υστερικοί λυγμοί.

истеричность, -и θ. υστερία.

истеричный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. истерический.

***истерия**, -и θ. υστερία.

истёртый επ. απο μηχ. 1 τριμμένος, φαρμένος, λιωμένος (απο τη χρήση). || μτφ. κοινός, κοινοτοπικός, τετριμμένος, ρουτινιερικός. 3 δυσδιάκριτος, σβησμένος· -ая на́писи σβησμένη επιγραφή.

истесать, -ешý, -éшь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. истёсанный, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. πελεκώ ως το τέλος· до́ску ~а́л, а ниче́го не сде́лал πελέκησα όλη τη σανίδα και τίποτε δεν έφτιασα.

истёсывать ρ.δ. βλ. истесать.

истец, -ца́ α. (νομ.) μηνυτής, ενάγων.

истечение, -я ουδ. 1 εκροή· ~ воды́ εκροή νερού· ~ кро́ви εκροή αίματος. 2 λήξη, εκπνοή (προθεσμίας, χρόνου)· по -ии по́ложеного зрóка ως το τέλος της προθεσμίας, ως την τα-

κή προθεσμία: за -ем вре́мени а́ма пе́рáσει η προθεσμία, μετά τη λήξη (εκπνοή) της προθεσμίας.

истечь, -еку́, -ечёшь, -еку́т, παρλθ. χρ. истёк, -екла́, -ло́, μηχ. παρλθ. χρ. истёк-ший κ. (παλ.) истéкший ρ.σ. 1 (παλ.) εκρέω, τρέχω, πηγαίνω· гно́й потёк из ра́ны πύο έτρεξε απο την πληγή. || μτφ. βγαίνω, εμφανίζομαι. 2 τελειώνω, λήγω, περνάω, εκπνέω, διαρρέω· вре́мя -ло́ ο χρόνος (χρονικό όριο) πέρασε. 3 εξαντλούμαι απο την εκροή· я истёк кро́вью εξαντλήθηκα απο την αιμορραγία· ~ слюно́й ξεσαλιώνομαι, δε μου μένει σάλιο στο στόμα.

истина, -и θ. 1 αλήθεια· скрýвать -у κρύβω την αλήθεια· соверше́нная - καθαρή αλήθεια· изόйтая ~ κοινή (τετριμμένη) αλήθεια. || γνησιότητα, αληθοσύνη, αληθότητα. 2 (φιλο.) πραγματικότητα, πραγματική ύπαρξη· объекти́вная ~ η αντικειμενική πραγματικότητα. || **εμφρ.** свята́я ~ γνήσια αλήθεια· во -у (εμφρ. κ. ρητορ.) πραγματικά· во -у прекра́сная жéнщина πραγματικά ωραιότατη γυναίκα.

исти́нно επιρ. αλήθεια, αληθινά, πραγματικά, όντως.

исти́нность, -и θ. αλήθεια, αληθότητα, αληθοσύνη, γνησιότητα.

исти́нный επ., βρ: -тинен, -тинна, -тинно 1 αληθινός, πραγματικός· σωστός ~ смы́сл το πραγματικό νόημα· -ое происше́ствие αληθινό γεγονός (συμβάν). 2 γνήσιος, ειλικρινής· ~не друзья́ γκαρδιακοί φίλοι· -ое раска́ние ειλικρινής μεταμέλεια· -ая пра́вда καθαρή αλήθεια. || ακριβής (καθορισμένος επιστημονικά).

истира́емость, -и θ. βλ. истира́ние (2 σημ.). **истира́ние**, -я ουδ. 1 τρίβή, τρίψιμο, φθορά απο την τρίβή. 2 τριφτότητα, αντοχή στην τρίβή.

истира́ть(ся) ρ.δ. βλ. истереть(ся).

истя́ца, -и θ. μηνύτρια, ενάγουσα.

истлева́ть ρ.δ. βλ. истлеть

истлеть, -ёу, -ёшь ρ.σ. 1 σακίζω, σήπομαι. 2 καίγομαι εντελώς, γίνομαι στάχτη, αποτεφρώνομαι· у́гли -ли та ка́рбуна κήκων εντελώς.

истма́т, -а α. ιστορικός υλισμός.

исто́во επιρ. ένθερμα, με ζήλο. || όπως πρέπει, κανονικά· παραδοσιακά.

исто́вый επ. (παλ.) που αρμόζει, που πρέπει. || ένθερμος, με ζήλο. || κανονικός, παραδοσιακός.

исто́к, -а α. 1 εκροή, διέξοδος. 2 πηγή· ~ реки́ πηγή ποταμού. || (συνήθως πλθ.) μτφ. αρχή, αφετηρία, αιτία.

исто́лкова́ние, -я ουδ. ερμηνεία, εξήγηση·

καταροκανίζω· κατατρύπω· жук ~йл мѳбель το σαράκι κατάφαγε τα έπιπλα. || ~ся λεπτύνομαι, φθείρομαι, ώνομαι κλπ. ρ. енерγ. φ.

ИСТОЧИТЬ² ρ.σ.μ. βλ. ИСТОЧАТЬ.

ИСТОЧНИК, ~а α. 1 πηγή· ~ воды πηγή νερού· нефтяной - πετρελαιοπηγή· горячий ~ θερμωπηγή· сѳрный ~ θειωπηγή. 2 αιτία, αρχή ενός πράγματος· ~ теплѳ πηγή θερμότητας· ~и сырьѳ πηγές πρώτων υλών· труд ~ благосостояния η δουλειά είναι πηγή ευημερίας· неиссякаемый ~ αστειρευτη πηγή. 3 γραπτά μνημεία, έγγραφα (για επιστημ. μελέτες)· обращайтесь к ~ам ανατρέχετε στις πηγές· ссылка на ~и παραπομπή στις πηγές.

Источниковѳдение, ~я ουδ. πηγαιογνωσία.

Источниковѳдческий επ. πηγαιογνωστικός.

ИСТОЧНО επίρ. με διαπεραστική κραυγή.

ИСТОЧНЫЙ επ. (απλ.) διαπεραστικός, οξύς, διάτορος· кричатъ ~ым гóлосом βγάζω διαπεραστική κραυγή.

ИСТОЩАТЬ¹ ρ.δ. βλ. ИСТОЩИТЬ.

ИСТОЩАТЬ² ρ.σ. (απλ.) αδυνατίζω, γίνομαι ισχνός, πετσί και κόκκαλο

Источѳние, ~я ουδ. 1 εξάντληση, εξασθένιση, αδυνάτισμα. 2 στείρωση· ~ почвы εξάντληση εδάφους.

Источѳнность, ~и θ. εξάντληση, εξασθένιση. || αγωνία, στείρότητα· ~ почвы εξάντληση του εδάφους.

Источѳнный επ. απο μτχ. 1 εξαντλημένος, εξασθενημένος, αδύνατος· ~ гóлосом εξαντλημένος απο την πείνα. 2 κάτισχνος, σκελετωμένος, πετσί και κόκκαλο. 3 (για έδαφος κ.τ.τ.)· φτωχός, άγονος, στείρος.

Источѳить, ~щѳ, ~щѳшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. Источѳнный, βρ: ~щѳн, ~щенѳ, ~щенѳ ρ.σ. μ. 1 εξασθενώ, εξαντλώ· лихорадка ~ла егѳ ο μεγάλος πυρετός τον εξάντλησε· ~ терпѳние εξαντλώ την υπομονή. 2 αδυνατίζω κατισχναίνω. || λιγοστεύω· ~ запѳсы εξαντλώ τα αποθέματα. 3 (για έδαφος) γίνομαι άγονος, φτωχαίνω, στείρεύω. || ~ся εξαντλούμαι, εξασθενίζομαι κλπ. ρ. енерγ. φ.

Истрѳтить, ~ачѳ, ~ѳтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. Истрѳченный ρ.σ.μ. ξοδεύω, δαπανώ· ~ все дѳнѳги ξοδεύω όλα τα χρήματα· ~ все сѳлы καταναλώνω όλες τις δυνάμεις· ~ здорѳвье καταστρέφω την υγεία. || ~ся ξοδεύομαι, δαπανώμαι· καταναλώνομαι. || καταξοδεύομαι· за ѳтот мѳсяц я ~лся αυτό το μήνα καταξοδεύτηκα.

Истрѳчивать(ся) ρ.δ. βλ. Истрѳтить(ся).

Истребѳтель, ~я α. ~ища, ~и θ. καταστροφѳας, εξολοθρευτής, ρημαχτής· горностаѳй ~ мышевѳдных гризѳунѳв το κουνάβι είναι καταστροφѳας των μυιδών τρωιτικών· ~ тѳнков α-

ντιαρματικό όπλο. || καταδιωχτικό αεροπλάνο.

Истребѳтельный επ. καταστροφικός, εξολοθρευτικός· ~ая война καταστροφικός πόλεμος· ~ая авиѳция αεροπορία δίωξης· ~ отрядъ καταδιωχτικό σμήνος.

Истребѳить, ~блѳ, ~бѳшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. Истреблѳнный, ~лѳн, ~ленѳ, ~ленѳ ρ.σ.μ. καταστρέφω, εξολοθρεύω, εξοντώνω, ξεκάνω, αφανίζω· ~ клопов ξεκάνω τους κοριοούς· ~ неприѳятельские войска συντρίβω τα εχθρική στρατεύματα. || ~ся καταστρέφομαι, εξοντώνομαι, εξολοθρεύομαι.

Истреблѳние, ~я ουδ. καταστροφή, εξολοθρευση, εξόντωση, ξεκίμα, αφάνιση· συντριβή.

Истреблѳть(ся) ρ.δ. βλ. Истребѳить(ся).

Истребѳование, ~я ουδ. ζήτηση, αίτηση· αιπαίτηση.

Истребѳовать, ~бѳю, ~бѳешь ρ.σ.μ. (γραμ. λόγος) ζητώ, αιτώ· απαιτώ· ~ документѳ ζητώ τα έγγραφα.

Истрѳпанный επ. απο μτχ. κατακουρευλισμένος, καταρακωμένος. || μτφ. καταβασανισμένος, κατεξαντλημένος, ταλαιπωρεμένος.

Истрѳпѳть, ~еплѳ, ~ѳпlesh, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. Истрѳпанный, βρ: ~пан, ~а, ~ο ρ.σ.μ. 1 κατακουρευλιάζω, καταρακώνω. 2 καταβασανίζω, καταπονώ, ταλαιπωρώ, κατεξαντλώ. || **εμφρ.** ~ нѳрвы σμπαραλιάζω τα νεύρα. || ~ся 1 κατακουρευλιάζομαι, καταρακωνομαι. 2 καταβασανίζομαι, ταλαιπωρούμαι, κατεξαντλούμαι. || ξεπέφτω ηθικά.

Истрѳпѳвать(ся) ρ.δ. βλ. Истрѳпѳть(ся).

Истрѳскаѳся, ~аѳся ρ.σ. καταραγίζομαι, σκάζω σε πολλές μεριές.

Иструхлѳветь, ~еѳ ρ.σ. (απλ.) βλ. ТРУХЛѳВѳТЬ.

Истукѳн, ~а α. 1 άγαλμα, είδωλο. 2 (απλ.) άκαρδος, σκληρόκαρδος. || κουτός, ανόητος. || **εμφρ.** СТОѳТЬ (СИДѳТЬ) ~ОМ ή как ~ а) στέκομαι σαν άγαλμα (ακίνητος). β) στέκομαι σαν ξύλο (ανόητος).

Истѳпѳить, ~уплѳ, ~ѳпишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. Истѳплѳнный, βρ: ~лен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. καταστομώνω, αμβλύνω τελείως την κόψη. || ~ся καταστομώνομαι, αμβλύνομαι τελείως.

Истѳплѳть(ся) ρ.δ. βλ. Истѳпѳить(ся).

Истѳбѳный επ. του μηνυτή, του ενάγοντος.

Истѳый επ. γνήσιος, αληθινός, πραγματικός, βѳρος, με τα όλα του· ~ учѳнный επιστήμονας όπως πρέπει. || маниѳдѳς· ένθερμος· ~ охѳтник маниѳдѳς κυνηγός.

Истѳкѳать ρ.σ.μ. κατασουβλίζω, κατατρύπω.

Истѳкѳивѳть ρ.δ.μ βλ. Истѳкѳать. || ~ся κατατρύπιέμαι, κατασουβλίζομαι.

Истѳжѳние, ~я ουδ. βασάνισμα, τυράγνισμα. || πλθ. ~я φριχτά βασανιστήρια, μαρτύρια.

ИСТЯЗАТЕЛЬ, -Я α., -НИЦА, -Ы θ. βασιανιστής, τύραννος· σταυρωτής, ψυχολόγος.

ИСТЯЗАТЕЛЬСКИЙ επ. βασιανιστικός, τυραννικός, μαρτυρικός.

ИСТЯЗАТЕЛЬСТВО, -а ουδ. βάσανο, τυράγνια, μαρτύριο.

ИСТЯЗАТЬ ρ.δ.μ. καταβασανίζω, κατατυραννώ (φυσικά ή ψυχικά), βιάζω την ψυχή. || -СЯ καταβασανίζομαι, κατατυραγνιέμαι.

ИСТЯЗУЕМЫЙ επ. βασιανιζόμενος, τυραννούσος.

Исхаживать, -вал, -вала, -ло βλ. **Исходить**!

Исхарчиться, -чусь, -чишься ρ.σ. (διαλκ.) καταξοδεύω στο φαγητό· καταξοδεύομαι.

Исхитить, -ищу, -и́тись, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Исхищенный**, βρ: -щен, -а, -ο ρ.σ.μ. (παλ.) αποσπώ, αφαιρώ, αφαρπάζω, αρπάζω.

Исхитриться, -рюсь, -ри́шься ρ.σ. (απλ.) 1 πονηρεύομαι. 2 τεχνάζομαι.

Исхитриться ρ.δ. βλ. **Исхитриться**.

Исхищать ρ.δ. βλ. **Исхитить**. || -СЯ αποσπώμαι, αρπάζομαι.

Исхлестать, -ещу́, -ещешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Исхлестанный**, βρ: -тан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 καταμαστιγώνω, φραγγελώνω, καμουτσικίζω. 2 φθείρω, σώνω μαστιγώνοντας· κύчер -άλ со-всём кнут о́ лошадёй μαστιγώνοντας τα άλογα, ο αμαξάς ξέφτισε το μαστίγιο. || -СЯ ξεφτίζω, φθείρομαι από το μαστίγιο.

Исхлестывать(ся) ρ.δ. βλ. **Исхлестать(ся)**.

Исхлопатывать(ся) ρ.δ. βλ. **Исхлопотать(ся)**.

Исхлопотать, -очу́, -бчешь ρ.σ.μ. φροντίζω να επιτύχω, ενεργώ· αποκτώ, παίρνω φροντίζοντας. || -СЯ κατακουράζομαι από τις πολλές φροντίδες, τα πολλά τρεξίματα.

Исход, -а α. 1 (παλ.) έξοδος· ~ евре́ев из Египта η έξοδος των Εβραίων από την Αίγυπτο. 2 τέλος, έκβαση, απόληξη, πέρας· роковóй ~ дéла μοιραίο τέλος της υπόθεσης· ~ соревнóвáния το αποτέλεσμα της άμιλλας· год подхóдит к -у ο χρόνος πλησιάζει να βγει· ~ дóя η έκβαση της μάχης· на ~е днЯ στο τέλος της μέρας· счастлívный ~ ευτυχής έκβαση· в ~е στο τέλος, κατά το τέλος· на ~е στο τέλος· дать ~ чéму́ δίνω τέλος (τέρμα) σε κάτι.

Исходатайствовать, -ствую, -ствуешь ρ.σ.μ. (γραμ. λόγος) ζητώ, πετυχαίνω κατορθώνω να πάρω παρακαλώντας· ~ пéнсию κατορθώνω να πάρω σύνταξη. || φροντίζω να δοθεί να πάρει.

Исходить!, -ожу́, -одишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Исхожденный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. περιέρχομαι, διατρέχω, γυρίζω (πεζός)· ~ всé поле γυρίζω όλο το χωράφι.

Исходить? -ожу́, -одишь, μτχ. ενστ. **Исходящий** ρ.δ. 1 (παλ.) βγαίνω, ξεκινώ, έχω ως

αρχή, αφετηρία. 2 πηγάζω, προέρχομαι· свe-дения -ят из вёрных исто́чников οι πληροφορίες προέρχονται από έγκυρες πηγές· ~ из предполо́жения (предпосы́лки) ξεκινώ από την προϋπόθεση. 3 βλ. **Изойти**! || πλησιάζω προς το τέλος, λήγω, διαρρέω, εκπνέω (για χρόνο).

Исходный επ. αρχικός· -ое положéние αρχική θέση (αφετηρία)· - пункт αρχικό σημείο (αφετηρία)· - рубе́ж ή -ая позы́ция στρατ. γραμμή εξόρμησης.

Исходящий επ. από μтχ. εξερχόμενος (για έγγραφο κλπ. υπηρεσιακού χαρακτήρα)· ~ нó-мер αριθμός εξερχόμενου (έγγράφου). || ουσ. θ. -ая εξερχόμενο έγγραφο.

Исхолодаться ρ.σ. υποφέρω, περνώ κρύο· партиза́ны изголода́лись и ~лись οι αντάρτες πέρασαν πείνα και κρύο.

Исхудалость, -и θ. ισχνότητα.

Исхудалый επ. κάτισχνος, σκελεθρωμένος· ~ человек κάτισχνος άνθρωπος.

Исхудание, -Я ουδ. ισχνότητα (παθολογική αδυναμία).

Исхудать ρ.σ. κατισχναίνω, γίνομαι πετοί και κόκκαλο, σκέλεθρο.

Исцарапать ρ.σ.μ. καταγρατσοονίζω, καταγδέρνω. || -СЯ καταγρατσοονίζομαι.

Исцарапывать(ся) ρ.δ. βλ. **Исцарапать(ся)**.

Исцеление, -Я ουδ. θεραπεία, γιатρεία.

Исцелитель, -Я α., -НИЦА, -Ы θ. θεραπευτής, σωτήρας, λυτρωτής, γιατρός.

Исцелить ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **Исцелённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленó (γραμ. λόγος) θεραπεύω, γιатρεύω, σώζω, λυτρώνω. || -СЯ θεραπεύομαι, σώζομαι, λυτρώνομαι.

Исцеловать, -лую́, -лúешь, παθ.μтχ. παρлθ. χρ. **Исцелóванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. καταφιλώ.

Исцелять(ся) ρ.δ. βλ. **Исцелить(ся)**.

Исцэлие, -Я ουδ. (παλ.) παιδί αποκρουστικό, ειδοεχθές, έκτρωμα.

Исчáхнуть, -ну, -нешь, παρлθ. χρ. **Исчáх**, -ла, -ло, μтχ. παρлθ. χρ. **Исчáхший** ρ.σ. βλ. **чáхнуть**.

Исчезание, -Я ουδ. εξαφάνιση, έκλειψη. || απαρατήρητη φυγή, αποχώρηση.

Исчезать ρ.δ. βλ. **Исчезнуть**.

Исчезновение, -Я ουδ. βλ. **Исчезание**.

Исчезнуть, -ну, -нешь, παρлθ. χρ. **Исчéз**, -ла, -ло ρ.σ.αμ. εξαφανίζομαι, γίνομαι άφαντος, άρατος· εκλείπω, χάνομαι· сβ́һνω· άποχωρώ απαρατήρητα, διαφεύγω, υπεκφεύγω· ~ из в́иду χάνομαι από τα μάτια, γίνομαι άφαντος· эти слова́ ~ли у меня́ из пáмнЯти αυτές οι λέξεις έσβησαν από τη μνήμη μου· всé исчéз как тень όλα χάθηκαν σαν σκιά ή έγινον καπνός· он исчéз в толпé αυτός χάθηκε στο

κλήθος.

исчеркаты κ. **исчёркаты** ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **исчёрканный**, βρ: -кан, -а, -ο δι-αγράφω, γεμίζω διαγραφές, σβησθήματα, μολυβιές, **исчёркивать** ρ.δ. βλ. **исчеркаты**. || -ся δι-αγράφομαι, σβήνομαι.

исчерна-... μαύρο...: **исчерна-красный** μαυροκόκκινος.

исчернить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **исчернённый**, -нён, -ненá, -неңó; καταμαυρίζω, λερώνω με μαύρο χρώμα.

исчерпать ρ.σ.μ. εξαντλώ· καταναλώνω, ξοδεύω, τελειώνω ~ **весь запас** εξαντλώ όλο το απόθεμα· **силы исчерпаны** οι δυνάμεις εξαντλήθηκαν· ~ **средства** εξαντλώ τα μέσα· ~ **вопрос** εξαντλώ το θέμα· ~ **повестку дня** εξαντλώ την ημερήσια διάταξη. || -ся εξαντλούμαι· καταναλώνω, ξοδεύομαι, τελειώνω.

исчерпывать(ся) ρ.δ. βλ. **исчерпаты**(ся).

исчерпывающий επ. απο μτχ. εξαντλητικός, πλήρης, ολοκληρωμένος· - **ответ** ολοκληρωμένη απάντηση.

исчертить, -ерчý, -ёртишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **исчерченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 γεμίζω με γραμμές, με σχεδιαγράμματα. 2 φθείρω, σώνω· ~ **карандэш** σώνω το μολύβι. || -ся γεμίζω με γραμμές, με σχεδιαγράμματα.

исчерчивать(ся) ρ.δ. βλ. **исчертíть**(ся).

исчёркать ρ.σ.μ. (για σπίρτα) καταναλώνω, ξοδεύω ανάβοντας· ~ **весь коробок** ξόδεψα όλο το σπирτοκούτι.

исчисление, -я ουδ. υπολογισμός, λογαριασμός· μέτρηση· ~ **разходов** υπολογισμός εξόδων. || (μαθ.) λογισμός· **дифференциальное** ~ διαφορικός λογισμός· **интегральное** ~ ολοκληρωτικός λογισμός.

исчислить ρ.σ.μ. υπολογίζω, λογαριάζω· εκτιμώ.

исчислять ρ.δ. βλ. **исчислить**. || -ся υπολογίζομαι, λογαριάζομαι· εκτιμιέμαι.

исшагáть ρ.σ.μ. περιέρχομαι, διατρέχω, γυρίζω (πεζός), βαδίζω.

исшáрить ρ.σ.μ. φηλαφώ, φάχνω.

исшáркать ρ.σ.μ. φθείρω, χαλνώ, τρίβω σέρνοντας τα πόδια· ~ **пол** φθείρω το πάτωμα.

исшáркивать ρ.δ.μ. βλ. **исшáркать**. || -ся φθείρομαι, χαλνώ, τρίβομαι.

исшívать ρ.δ. βλ. **исшítть**. || -ся κεντιέμαι.

исшítть, **изошьóу**, **изошьёшь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **исшítтый**, -шít, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (παλ.) κεντώ· ~ **вóрот** κεντώ το γιακά. 2 καταναλώνω για κέντισμα.

исщепáть ρ.σ.μ. κατασχίζω, βγάζω σχίζες· ~ **полéно** βγάζω σχίζες το κούτσουρο.

исшипáть, -шпlóу, -шпелешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **исшипанный**, βρ: -пан, -а, -ο ρ.σ.μ. κα-

τατσιμώ.

исшипывать ρ.δ. βλ. **исшипáть**. || -ся κατατσιπιέμαι.

итáк επίρ. κι έτσι, συνεπώς, επομένως, ώστε, κατ' αυτόν τον τρόπο· λοιπόν.

итáлийский επ. (παλ.) ιταλικός, των ιταλικών φυλών.

итáлийцы, -ев πλθ. (παλ.) βλ. **итáлики**.

итáлики, -ов πλθ. Ιταλοί, φυλές που εγκαταστάθηκαν στη χερσόνησο των Απενίνων την 1^η χιλιετηρίδα π. Χ.

итáльянец, -ница α., -ка, -и θ. Ιταλός, -ίδα.

итáльянский επ. ιταλικός.

***итерáтивный** επ. (για ρήμα) επαναληπτικός.

итóг, -а α. 1 (λογστ.) άθροισμα, σύνολο. 2 μφ. αποτέλεσμα, τέλος· ~и **соревновáния** αποτελέσματα της άμιλλας· **печáльный** ~ θλιβερό τέλος· **подводítть** ~и βγάζω συμπεράσματα. || **экφ.** в -е τελικά, στο τέλος, εν τέλει.

итóгó επίρ. σύνολο, άθροισμα, ολικό ποσό.

итóговый επ. συνολικός, ολικός· -ая сýμμα το ολικό ποσό. || τελικός.

итóжить, ~жу, ~жешь ρ.δ.μ. 1 (λογστ.) άθροίζω. 2 συμπεραίνω.

иттí βλ. **идтí**.

иúда, -ы α. Ιούδας (προδότης).

иудáйзм, -а α. ιουδαϊσμός (θρησκεία).

иудéй, -я α., -ка, -и θ. Ιουδαίος, -α.

иудéйский επ. ιουδαϊκός.

иудéйство, -а ουδ. η ιουδαϊκή θρησκεία. || οι Ιουδαίοι.

иудушка, -и α. άνθρωπος υποκριτής-κακεντρεχής· προδότης αγαπητών προσώπων, ιουδαίος.

их¹ 1 γεν. κ. αιτ. πλθ. της προσωп. αντωνυμίας **онí**. 2 κτητ. αντωνυμία· τους ~ **дом** το σπίτι τους.

их² επιφ. (απλ.) ίιιι (εκφράζει μεγάλο αίσημα), λέγεται και **и-их** ή **и-и-их**; **и-их** **большáя** έто **бедá** ίιιι αυτό είναι μεγάλο κáκó.

***ихневмóн**, -а α. ιχνεύμονας (ζώο θηλαστικό).

íхний, -няя, -ее επ. (απλ.) κτηт. αντωνυμία· δικός τους· -няя δική τους· -ее δικό τους· ~ **сад** ο κήπος τους· -няя **содáка** το σκυλί τους· ~ее **пóле** το χωράφι τους· с -им **сýном** με το παιδί τους.

***ихтиозáвр**, -а α. ιχθυόσαυρος.

***ихтиóл**, -а α. ιχθυόλη.

ихтиóловный επ. ιχθυολικός.

ихтиóлог, -а α. ιχθυολόγος.

ихтиологíческий επ. ιχθυολογικός.

***ихтиологíя**, ~и θ. ιχθυολογία.

***ишáк**, -á α. 1 (διαлк.) γάιδαρος, όνος. 2 μουλάρι. 3 αγενής.

ишáчий επ. γαϊδουρίσιος· -ινός· ~ **крик**

γαϊδουρινή φωνή, γκάρισμα.

ишачить ρ.δ. (απλ.) δουλεύω πολύ σκληρά, σαν είλωτας.

***ишиас**, -а α. ισχιάδα, ισχιαλγία.

ишь μόριο. 1 να, κοίτα (κει), άκου (κει). 2 ωρέ, βρε (για θαυμασμό, αγανάκτηση κ.τ.τ.). || **εμφρ.** - тыα βλ. **ишь**. β) εχ (καημένη), φανε-

ρώνει εναντίωση.

ищёйка, -и θ. λαγωνικό, κυνηγόσκυλο. || **ιπφ.** σπιούνος, χαφιές.

***июль**, -я α. Ιούλιος.

июльский επ. Ιουλιανός, του Ιουλίου.

***июнь**, -я α. Ιούνιος.

июньский επ. του Ιουνίου.

Й

***Йод**, -а α. ιώδιο (χημ στοιχείο ή διάλυμα).

Йодистый επ. ιωδιούχος· ~ **натрий** ιωδιούχο νάτριο.

Йодный επ. του ιωδίου· -ая **настойка** βάμμα ιωδίου.

Йодоформ, -а α. ιωδοφόρμιο.

Йот, -а α. το λατινικό γράμμα „i" ιώτ.

***Йота**, -ы θ. το ελλ. γράμμα ι γιώτα. || **εμφρ.** ни на -у ούτε γιώτα (ούτε το ελάχιστο).

Йотация, -и θ. η εμφάνιση μπροστά απο τα φωνήεντα του йот (Й): я-йа, е-йэ, ё-йо, н-йу.

Йотирование, -я ουδ. βλ. **Йотация**.

Йотированный επ. απο ιπφ. γιωτικός, γιωτισμένος.

Йотировать, -рую, -решь, παθ. ιπφ. παρλθ. χρ. **Йотированный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.κ.σ. μ. προφέρω με τον φθόγγο йот.

Йотванный επ. βλ. **Йотированный**.

К

к κ. κο (πρόθεση με δοτ. πτ.). 1 (σημαίνει κατεύθυνση, κίνηση κατευθυντήρια)· προς, για, στον, στην, στο κ.τ.τ. **иду к брату** πηγαίνω στον αδερφό· **приблизиться к реке** πλησιάζω στο ποτάμι· **обратитесь к директору** απευθυνθήτε στο διευθυντή· **воззвание ко всем трудящимся** έκκληση προς όλους τους εργαζόμενους· **зима подходит к концу** ο χειμώνας κοντεύει να βγει. 2 (για χρόνο)· κατά, περίπου, γύρω, κοντά· **к утру** **больной почувствовал себя лучше** κατά το πρωί ο άρρωστος αισθάνθηκε τον εαυτό του καλύτερα· **приходите к 9 часам** ελάτε κατά τις 9 η ώρα· **к вечеру** κατά το βράδυ. 3 (προορισμό, σκοπό) για, δια· **подарок к дню рождения** δώρο για τα γενέθλια· **игрушки к ёлке** παιχνίδια για το πρωτοχρονιάτικο δέντρο· **принять к сведению** παίρνω υπ' όψη· **принять к исполнению** παίρνω για εκτέλεση· **запóнка к воротнику** κουμπί για γιακά. 4 (για στερέωση, ένωση, πρόσθεση κλπ.) στον, στην, στο· **приклеить к стене** κολλώ στον τοίχο· **к пяти** **прибавить три** στο πέντε προσθέτω τρία. 5 ως προς, σχετικά προς· προς· он **расположен ко мне** αυτός είναι καλοδιατετημένος προς εμένα· **любовь к детям** αγάπη προς τα παιδιά. 6 με· **лицом к лицу** πρόσωπο

με πρόσωπο· **носом к носу** μύτη με μύτη· **плечó к плечу** ή **плечóm к плечу** πλάτη με πλάτη (πλάι-πλάι ή μονιασμένα). 7 (για κατηγορία, ομάδα, επάγγελμα κλπ.) στον, στην, στον· **απο· он принадлежит к крупным капиталистам** αυτός είναι απο τους μεγάλους καπιταλιστές. 8 σε· **к нам пришли гости** (σε) μας ήρθαν μουσαφίρηδες. 9 (παρότρυνση, τρόπο) προς, για· **вперёд! к победе** εμπρός! για τη νίκη. 10 (για επικεφαλίδα) επί για, προς· **к столéтию В. И. Лéнина** για τα εκατοντάχρονα του Β. Ι. Λένιν. 11 (άλλες επί μέρους σημασίες)· **к несчастью** δυστυχώς· **к счастью** ευτυχώς· **к сожалéнию** προς λύπη (δυστυχώς)· **к тому же** επί πλέον, κι ακόμα· **к лучшему** προς το καλύτερο· **к худшему** προς το χειρότερο· **к моему стыду** για ντροπή μου· **к моему удовольствию** προς ικανοποίησή μου.

-**ка** μόριο στο τέλος των ρ. στην προστακτική, που προσδίδει σημασία ηπιότητας της προσταγής· παράκληση, νουθεσία, απλότητα· **ступай-ка** **отсюда** πήγαινε (φύγε) απ' εδώ σε παρακαλώ· **дайте-ка** **пройти** κάνετε μέρος να περάσω, καλοί μου· **пойдём-ка** **садиться за стол** πάμε λιγάκι να καθίσουμε στο τραπέζι· **скажи-ка** **пес** μου σε παρακαλώ· **дайте-ка** **посмо-**

треть αφήστε με λιγάκι να κοιτάξω. || (σημαίνει παρότρυνση). έλα· **ка-ка** **внпей** έλα πιες· **ку-ка** **садись** έλα κάθησε. || (με ρήματα πρώτου προσώπου μονολεκτικού μέλλοντα σημαίνει αφινίδια εμφάνιση επιθυμίας ή απόφασης)· να· **куплю-ка** έту **книгу** ν' αγοράσω αυτό το βιβλίο· **напишу-ка** я **ему** **письмо** θα του γράψω γράμμα.

кабák, -ά α. ταβέρνα, καπηλειό· **шлйтсья** по -άμ γυρίζω στις ταβέρνες· **завсегдáтай** -ά θαμώνας της ταβέρνας. || **ακαθαροσία**, αταξία.

кабалá?, -ή θ. 1 (παλ.) υποτέλεια. 2 υποδούλωση, σκλαβιά, δουλεία. || **μτφ.** υποδούλωση πνευματική.

кабалá?, -ή θ. βλ. **кабалистика**.

кабалистика, -и θ. **καβαλισμός**, **καμπάλα**.

кабалистический επ. **καβαλιστικός**.

кабалить ρ.δ.μ. υποδουλώνω, κάνω υποτελή.

кабáльный επ. 1 (παλ.) υποτελής. 2 υπόδουλος, υποδουλωτικός, δουλικός.

кабáн, -ά α. αγριογούρουνο, αγριόχοιρος ή κάπρος, -ρί. || γουρούνι (αρσενικό). || (χυδ.) παλιάνθρωπος· ανάγωγος, παχύδερμο. || όγκος· - **льда** ογκόπαγος.

кабáнный επ. του αγριογούρουνου· -**ье** **стадо** κοπάδι αγριογούρουνων· -**ья** **голова** κεφάλι αγριογούρουνου· -**ьи** **следы** τορός αγριογούρουνου.

кабáнная, -и θ. κρέας αγριογούρουνου.

кабáнчик, -а α. άγριο γουρουνάκι· γουρουνάκι (αρσενικό).

***кабаргá**, -ή, γεν. πλθ. -**рог** θ. είδος ακέρατης ελάφου.

***кабарé** ουδ. άκλ. **καμπαρέ**.

кабáтчик, -а α., -ца, -и θ. ταβερνιάρης, -ισσα, κάπελας. || θ. η σύζυγος του ταβερνιάρη.

кабáцкий επ. ταβερνιάρικος.

кабáчkový επ. κολοκύθινος, -θένιος.

кабáчок?, -чка α. ταβερνούλα. || μικρό εστιατόριο.

кабáчок?, -чка α. κολοκυθάκι. || κολοκινθίτσι.

***кабель**, -я α. καλώδιο· **подвóдный** ~ υποβρύχιο καλώδιο· **неизолированный** ~ γυμνό καλώδιο· **подзёмный** ~ υπόγειο καλώδιο.

кабельный επ. του καλωδίου· -**ая** **линия** η γραμμή καλωδίου· - **завод** εργοστάσιο κατασκευής καλωδίων.

***кабельтов**, -а α. 1 θαλάσσιο μέτρο μήκους ίσο με 185,2 μ. 2 χοντρό παλαμάρι.

кабельтовый α. βλ. **кабельтов**

кабельщик, -а α. καλωδιοποιός.

***каестáн**, -а α. εργάτης-μηχανή, στρέβλη ή βαρούλκο.

***кабýна**, -и θ. καμπίνα, θαλαμίσκος.

***кабинéт**, -а α. 1 ιδιαίτερο δωμάτιο· γραφείο εργασίας· - **дирéктора** γραφείο διευθυντή· ~ **врачá** ιατρείο· **физический** ~ αίθουσα πειραματικής φυσικής· **химический** ~ χημείο· **зубоврачéбный** ~ οδοντοιατρείο. 2 κυβέρνηση κράτους· υπουργείο· **сформировáть** ~ σχηματίζω κυβέρνηση· - **министров** η κυβέρνηση. || **εμφρ.** - **задумчивости** αποχωρητήριο· **чёрный** ~ γραφείο λογοκρισίας επιστολών.

кабинéтность, -и θ. απόσπαση (ξέκομμα) από την πραγματικότητα.

кабинéтный επ. 1 του γραφείου· -**ая** **мéбель** έπιπλα γραφείου. || της αίθουσας· -**ая** **систéма** **учёбы** σύστημα διδασκαλίας κατά ειδικές αίθουσες μαθημάτων. || **εμφρ.** - **портрét** προσωπογραφία γραφείου (μεγάλη)· - **рояль** το μικρό πιάνο.

кабинéтский επ. κυβερνητικός· υπουργικός· - **кризис** κυβερνητική κρίση. || **εμφρ.** - **ие** **зёмли** τα τσαρικά τσιφλίκια (διαχειριζόμενα απο ειδικό γραφείο)·

кабýнка, -и θ. μικρή καμπίνα.

каблогрáμμα, -и θ. τηλεγράφημα με υποβρυχιακό καλώδιο.

каблúк, -ά α. τακούνι. || **εμφρ.** **быть под-óм** у **кого** βρίσκομαι κάτω απο το πέλμα κάποιου (είμαι πλήρως υποταγμένος)· **держáть под-óм** σέρνω απο τη μύτη (κυρίως για τον σύζυγο).

каблúчный επ. του τακουνιού, για τακούνι· - **гвоздь** καρφί για τακούνι.

каблúчок, -чка α. τακουνάκι. || **εμφρ.** **быть под-чкóм** κ. **держáть под-чкóм** βλ. **каблúк**.

***каботáж**, -а α. ακτοπλοΐα.

каботáжник, -а α. 1 ναύτης ακτοπλοΐας. 2 σκάφος ακτοπλοϊκό.

***каботáжный** επ. ακτοπλοϊκός· -**ое** **сúдно** ακτοπλοϊκό σκάφος.

***кабриолéт**, -а α. 1 αμάξι μόνιππο. 2 πτυκτό (πτυσσόμενο) στέγασμα αμαξιού.

***кабýл**, -а α. είδος σάλτσας.

кабý σύνδεσμος κ. **мóριο**· αν, εάν· να· ~ я **умéл** **летáть** αν μπορούσα να πετώ.

***кавалéр?**, -а α. **καβαλιέρος**, συνοδός γυναίκας. || συγχορευτής. || νέος για παντρεία. || θαυμαστής, λάτρης, εραστής.

***кавалéр?**, -а α. ιππότης· τιμημένος με παράσημο· ~ **золотóй** **звездé** ιππότης χρυσού αστεριού· ~ **óрдена** **Почётного** **Легеóна** ιππότης (παρασήματος) της Λεγεώνας της Τιμής. || **εμφρ.** **Георгíевский** ~ στρατιωτικός βραβευμένος με το σταυρό του αγίου Γεωργίου (προεπαναστατικά).

***кавалергáрд**, -а α. φρουρά ή αξιωματικός ιππικού.

кавалергáрдский επ. της φρουράς (ιππικού).

кавалерийский επ. του ιππικού.
кавалерист, -а α. ιππέας, καβαλάρης.
*кавалерия, -и θ. ιππικό, καβαλαρία.
кавалерокий επ. του καβαλιέρου· -ое до-
 стойнство η αξιοπρέπεια του καβαλιέρου.
*кавалъкада, -ы θ. ιππηλασία ομαδική.
*кавардák, -á α. ακαταστασία, φασαρία, α-
 νακατωσουρά, σύγχυση.
*кавасаки α. άκλ. φαρόβαρκα με μοτέρ.
*каватiна, -ы θ. καβατίνα, μικρή μονωδία.
каверза, -ы θ. δολοπλοκία, μηχανοραφία,
 ραδιουργία· σκευωρία.
каверзять, -ржу, -рзшь ρ.δ. βλ. кáвeрз-
 ничать.
каверзник, -а α., -ца, -ы θ. δολοπλόκος,
 μηχανορράφος, ραδιούργος, λυτρίγκαντης.
каверзничать ρ.δ. δολοπλοκώ, μηχανοραφώ,
 ραδιουργώ, σκευωρώ.
каверзность, -и θ. τάση για δολοπλοκίες,
 μηχανοραφίες, ραδιουργίες, σκευωρίες· δο-
 λιότητα· **действовать** с -ью ενεργώ δόλια.
каверзный επ. 1 πολύπλοκος, μπερδεμένος·
 -ое дело μπερδεμένη υπόθεση: - вопрос πολύ-
 πλοκο ζήτημα. || δολοπλόκος, μηχανορράφος,
 ραδιούργος. 2 επίβουλος, δόλιος, δολερός, ύ-
 πουλος· κατεργάριος· - человек δόλιος άν-
 θρωπος· - ребёнок κατεργαράκος, -áκι, κα-
 τεργαρόπαιδο.
*кавёрна, -ы θ. (γεωλ.) σπήλαιο, άντρο. ||
 (ιατρ.) κοιλότητα· - в лёгком σπήλαιο στο
 πνευμόνι.
кавернозный επ. σπηλαιώδης· με κοιλότη-
 τες· -ое лёгкое σπηλαιώδες πνευμόνι.
кавказец, -ца α., -ка, -и θ. Καυκάσιος, -α.
кавказский επ. επ. καυκάσιος.
кабún, -á α. (διαλεκ.) καρπούζι.
кавы́ка, -и θ. 1 η υφέν (υ) στην εκκλησιασ-
 τικοσλαβική γραφή. 2 απλ. γραμμές κλωθογυρι-
 στές, κλωθογυρίσματα.
кавычки, -чек πλθ. (ενκ. -а, -и θ.) ει-
 σαγωγικά· **открыть, закрыть** - ανοίγω, κλείνω
 τα εισαγωγικά· в -ах α) σε εισαγωγικά. β)
 δήθεν, έτσι αποκαλούμενος.
*кагал, -а α. 1 (παλ.) εβραϊκή αυτοδιοίκη-
 τη κοινότητα στην Πολωνία. 2 συναγωγή. || μετφ
 χάβρα των Ιουδαίων.
каганец, -ница, α. (διαλεκ.) λυχνάρι.
*кагát, -а α. σωρός κονδυλόρριζων καρπών
 στο χώμα (για διατήρηση).
кагатирование, -я ουδ. σώριασμα κονδυλόρ-
 ριζων καρπών στη γη (για διατήρηση).
кагór, -а (-у) α. καγόρ, είδος κρασιού.
кагуár βλ. кугуár.
*кадáнс, -а α. 1 (μουσ.) βλ. каде́нция. 2
 ρυθμός ήχου ή στίχου.
*када́стр, -а α. δημόσιο κτηματολόγιο.

*каде́нция, -и θ. καντέντσα.
*каде́т, -а α. μαθητής της στρατ. σχολής κα-
 ντέτ καθώς και αξιωματικός αυτής της σχολής.
 || μέλος του κόμματος των καντέ (1905-1917).
каде́тский επ. των καντέ· - му́ндир στο-
 λή των καντέ· - корпус η στρατιωτική scho-
 λή των καντέ· -ая па́ртия το κόμμα των καντέ.
*кади α. άκλ. κατής (τούρκος ιεροδικαστής).
кади́ло, -а ουδ. θυμιατό, θυμιατήρι. || **ефр.**
раздуть (раздува́ть) -а α) σηκώνω θόρυβο γύ-
 ρω απο... β) αναπτύσσω δραστηριότητα.
кади́льница, -и θ. βλ. кади́ло.
кади́льный επ. του θυμιατού· - дым καπνός
 θυμιατού.
кади́ть, кажу́, кади́шь ρ.δ. θυμιατίζω, λι-
 βανίζω. || μετφ. κολακεύω ταπεινά, εγκωμιάζω
 κολακευτικά.
кадка, -и θ. κάδος, καδί.
кади́мевый επ. του καδμίου.
*кади́мый, -я α. κάδμιο. || κίτρινο τεχνητό
 χρώμα (διαφόρων αποχρώσεων).
кадо́чный επ. του κάδου· -ое произво́дство
 παραγωγή κάδων.
*кадр, -а α. 1 (φωτογρ.) πλάνα· ένα τετρά-
 γωνο του φιλμ. 2 μια σκηνή ή ένα επεισόδιο
 κινηματογραφικής ταινίας.
*кадри́ль, -и θ. καντρίλες, τετράχορος.
кадрови́к, -á α. στέλεχος.
кадровы́й επ. του στελέχους· - рабо́чий ер-
 γατικό στέλεχος. || μόνιμος.
*кадры, -ов πλθ. στελέχη στρατιωτικά (μόνι-
 μα) ή εργατικά στελέχη. || **ефр.** **отдел ка-**
дров τμήμα προσωπικού (επιχείρησης, εργοστα-
 σίου)· τμήμα πρόσληψης εργατών.
каду́шечный επ. του καδακιού.
каду́шка, -и θ. καδάκι.
кади́к, -á α. το μήλο του Αδάμ, το καρύδι
 του λαϊμού.
каёмка, -и θ. μικρός γύρος, κράσπεδο.
каёмчатый επ. με γύρο, με κράσπεδο.
каждéние, -я ουδ. θυμιάτισμα, λιβάνισμα.
каждого́дный κ. **каждого́дный** επ. βλ. еже-
 го́дный.
каждого́дно επίρ. βλ. ежегодно.
каждодне́вный επ. βλ. ежедневный.
каждый αντων. άορ. κάθε· - день κάθε μέ-
 ρα· - человек κάθε άνθρωπος· в -ой стране
 σε κάθε χώρα. || με σημ. ουσ. ο καθένας· -
 из нас καθένας απο μας· пусть - заботится о
 себе аς φροντίζει ο καθένας για τον εαυτό
 του.
кажи́мость, -и θ. (φιλοσ.) ορατότητα, θεα-
 τότητα· φαινομενικότητα.
кажи́сь απρόσ. ρ. (απλ.) φαίνεται, θα φαι-
 νόταν.
кажу́щийся επ. απο μετφ. φαινομενικός, κατ'

ύφη.

***казák**, -ά α. πλθ. **казákи** α. Κοζάκος.

казákиη, -α α. (παλ.) καζάκα, μανδύας με πλατιά μανίκια. || γυναικείο πανωφόρι.

***казáη**, -ά α. (διαλκ.) καζάηι, λέβητας.

казанóη, -ηκά α. (διαλκ.) καζανάκι.

казáηский επ. καζανίτης· καζανίτικος. || **εκφρ.** -**ая сиротá** φευτοδιακονάρης (προσποιούμενος τον αξιολύπητο).

казáηрка, -ηи θ. καζάηρα, είδος αγριόχηνας.

***казáηрма**, -ηи θ. στρατώνας.

казáηренный επ. του στρατώνα· -**ая жизнь** η ζωή του στρατώνα. || εν είδη στρατώνα, σαν στρατώνας. || **εκφρ.** **быть на ~ом положéнии** ή **перейти на ~ое положéние** είμαι ή γίνομαι καβαβανάς.

казáть, **кажý**, **кажешь** **εκφρ.** **μτχ.** δεν έχει· ρ.δ.μ. (απλ.) δείχνω· ~ **себя** δείχνω τον εαυτό μου (το ποιος είμαι εγώ). || **εκφρ.** **не ~ глаз** ή **нóсу** δεν εμφανίζομαι, δεν ξεμυτίζω.

казáться, **кажýсь**, **кажешься**, **μτχ.** ενστ. **кажущийся** ρ.δ. 1 φαίνομαι· δείχνω· -**ется ве-зёлым** φαίνεται εύθυμος· **это вам так -ется** αυτό έτσι σας φαίνεται· **он -ется мо-лóже сво-их лет** αυτός δείχνει να είναι νεότερος από τα χρόνια του· **-ется что...** φαίνεται ότι... **как -ется** όπως φαίνεται. 2 απρόσ. φαίνεται· **мне!** -**ется** μου φαίνεται. || **казáлось** φαινόταν· **облакá**, **-лось**, **касáлись** **вершин гор** τα σύννεφα, φαινόταν, σαν να έγγιζαν στις κορυφές των βουνών. || νομίζω· -**ется**, я **не опоздáл** νομίζω, πως δεν άργησα. 3 (απλ.) εμφανίζομαι, παρουσιάζομαι. || **εκφρ.** **не ~ на глазá** να μη με δει μάτι (δεν εμφανίζομαι).

казáч, -α α., ~чка, -ηи θ. Καζάχος, -α.

казáчский επ. καζάχικος.

казáцкий επ. κοζάκιος.

казáчество, -α ουδ. 1 το στρώμα των Κοζάκων. 2 (αθρο.) οι Κοζάκοι.

казáчий, ~ья, ~ье επ. κοζάκιος· ~ья **сá-бля** κοζάκινο σπαθί·

казáчка, -ηи θ. Κοζάκα.

казачóη, ~чká α. κοζακόπουλο. || νεαρός κοζάκος-υπηρέτης (παλ.). || κοζάκιος· χορός· κοζάκινη μουσική.

казáшка, -ηи θ. Καζάχα.

***казейн**, -α α. καζεΐνη, τυρίνη. || γαλάλιθος, γαλακτόλιθος. || είδος κόλλας.

казейновый επ. της καζεΐνης· ~ **забóд** εργοστάσιο καζεΐνης. || καζεΐνούχος· ~ **клей** η κόλλα καζεΐνης· ~**не краски** χρώματα καζεΐνης.

***каземáт**, -α α. 1 (στρατ.) σκέπαστρο, γοργύρα. 2 θωρακισμένο πυροβολείο πλοίου. 3 πλουντρούμι, κελλί, φυλακή.

каземáтный επ.· -**ое орудíе** όπλο πυροβολείου· -**ое заключéние** εγκάθειρξη.

казёηка, -ηи θ. (παλ.) κρατικό οιονοπνευματοκωλείο καθώς και η βότκα αυτού.

казёηнокóшτηη επ. (παλ.) υπότροφος του κράτους· ~ **студéнт** φοιτητής με κρατική υποτροφία.

казёηный επ. 1 κρατικός, δημόσιος· ~**не дéньги** χρήματα του δημοσίου· -**ое здáние** δημόσιο κτίριο· -**ое имúщество** περιουσία του δημοσίου· **на ~ счёт** με έξοδα του κράτους· ~ **воспíтанник** υπότροφος μαθητής· -**ое посóбие** κρατικό βοήθημα. 2 γραφειοκρατικός, επιφανειακός, τυπικός· ~ **подход к дéлу** γραφειοκρατική αντιμετώπιση του ζητήματος. || κοινός, στερεότυπος, τετριμμένος, ρουτινιέρικος. || **εκφρ.** ~**не крестьяне** κρατικοί αγρότες (στη Ρωσία τον 18-19 αι.)· **казёηная винная лáвка** βλ. **казёηка**. -**ая палáта** εφορειακό κατάστημα· εφορεία εισπράξεων του κυβερνεύου· -**ая часть** το κλειστό όπλου.

казёηщина, -ηи θ. γραφειοκρατία, ρουτίνα.

***казимír**, -α α. (παλ.) κασίρι (ύφασμα).

кази́ηт, -α α. (παλ.) είδος υφάσματος μισομάλλινο ή βαμβακερό.

***казинó** ουδ. άκλ. καζίνο.

кази́отный επ., βρ: -**йот**, -**а**, -**о** (παλ.) εντυπωσιακός, ευειδής, με ωραίο παρουσιαστικό· όμορφος.

казнá, -ηи θ. (παλ.) 1 δημόσιο ταμείο· **го-сударственная** ~ το θησαυροφυλάκιο. 2 το δημόσιο, το κράτος· **школы и больнищы стрóит** ~ τα σχολεία και τα νοσοκομεία τα χτίζει το κράτος. 3 χρήματα, περιουσία.

казначей, -я α. 1 θησαυροφύλακας βασιλιά, κράτους. 2 ταμίας κοινότητας, στρατού κ.τ.τ.

казначейский επ. του θησαυροφύλακα ή του θησαυροφυλακίου· -**ая дóлжность** το αξίωμα του θησαυροφύλακα. || **εκφρ.** ~**ие билéты** τραπεζογραμμάτια.

казначейство, -α ουδ. θησαυροφυλάκιο, ταμείο του κράτους.

казначейша, -ηи θ. (παλ.) η σύζυγος του θησαυροφύλακα ή του ταμία.

казначейя, -ηи θ. (παλ.) η ταμίας μοναστηριού

казни́ть ρ.δ.μ., παθ. **μτχ.** παρλθ. χρ. **каз-нёηный**, βρ: ~**нён**, ~**ненá**, ~**ненó**. 1 ρ.σ. εκτελώ θανατοποινίτη. 2 βασανίζω, τυραγνώ, ταλαιπωρώ. 3 **μτφ.** μαστιγώνω, στιγματίζω, κατακρίνω. || -**ся** 1 εκτελούμαι (θανατώνομαι). 2 βασανίζομαι, τυραγνιέμαι, ταλαιπωρούμαι. 3 **μτφ.** μαστιγώνομαι, στιγματίζομαι, κατακρίνομαι, καταδικάζομαι.

казнокрáд, -α α. κλέφτης δημοσίων χρημάτων.

казнокрáдство, -α ουδ. κλοπή δημοσίων χρημάτων.

казнь, -ηи θ. 1 εκτέλεση (θανατοποινίτη). ||

τιμωρία. 3 βάσανο, τυραγνία, ταλαιπωρία. || **εκφρ.** торгбвая ~ (παλ.) δημόσια μαστίγωση.

казовый επ. εντυπωσιακός, εμφαντικός. ~ **конέц** εντυπωσιακό τέλος.

***казуár**, -а α. καζουάριος, είδος στρουθοκάμηλου.

казуíst, -а α. μεγάλος νομικός, θεμιστοπόλος. || **μτφ.** ξεδιαλυτής (ασύστατων απόψεων, θέσεων).

***казуística**, -и θ. 1 καζουιστική (νομικής και ηθικής σημασίας). 2 **μτφ.** ικανότητα (για απόδειξη ψευδών θέσεων).

казуистический επ. καζουιστικός.

***казус**, -а α. 1 πολύπλοκη δικαστική υπόθεση. 2 συμβάν, γεγονός, περίπτωση, κάζο.

казуонный επ. πολύπλοκος, δύσκολος (για δικαστική υπόθεση).

кайн, -а α. Κάιν, Κήης, κακούργος, φονιάς. || αδελφοκτόνος.

кайнов, -а, -ο επ. του Κάιν, του εγκληματία, του φονιά· του αδελφοκτόνου, αδελφοκτόνος. || **εκφρ.** -а печатъ ή -ο κλειμό στίγμα εγκληματία (σε μέλος του σώματος).

***кайенский** επ: ~ **пéрец** το καυστιότερο κοκκινοπίπερο καθώς και το φυτό· καφίο.

***кайла**, -ή θ. κ. **кайлó**, -ά ουδ. κασμάς μεταλλορύχων. || σφήνα.

кайлить ρ.δ.μ. δουλεύω με τον κασμά.

кайлóнный επ. του κασμά ή της σφήνας.

***кайма**, -ή θ. γύρος, άκρη, κράσπεδο υφάματος ή αντικειμένου. || **μτφ.** περιβολή.

***каймак**, -ά (-ύ) α. (διαρκ.) καϊμάκι, ανθόγαλα· αφρός.

кайма́н, -а α. βλ. аллигáтор.

кайновóй, -я α. (γεωλ.) καινοζωικός αιώνας.

***кайновóйский** επ. καινοζωικός. -ая έρα ο καινοζωικός αιώνας.

кайра, -ы θ. ουρία, γένος στεγανόποδων των βόρειων θαλασσών.

как επίρ., μόριο κ. σύνδ. I. επίρ. 1 ερωτηματικό· πώς, με ποιόν τρόπο. ~ **вы нашлй нас в овраге?** πώς μας βρήκατε στη χαράδρα; ~ **это случйлось?** πώς συνέβηκε αυτό; ~ **он рабóтает?** πώς δουλεύει αυτός; || αδύνατο. ~ **он не даст?** πώς αυτός δε θα δώσει; είναι αδύνατο αυτός να μη δώσει. 2 (σημαίνει ποιότητα ενέργειας ή κατάστασης) πώς. ~ **поживáете?** πώς περνάτε; (ζήτε); ~ **ваше здорóвье?** πώς έχει η υγεία σας; πώς είστε; || ποιός, ποιά, ποίο. ~ **ваше ймя?** ποίο είναι το όνομά σας; πώς σας λένε. 3 πόσο, τι, πάρα πολύ. ~ **давнó мы не встрéтились** πόσο καιρό έχομε να συναντηθούμε. ~ **он глуп!** τι ανόητος! **ах!** ~ **я несчастлив!** **ах!** πόσο (τι) δυστυχής είμαι! ~ **я рад!** πόσο χαίρομαι! τι χαρά που έχω! || πά-

ρα πολύ. **он страх** ~ **любопытен** είναι εξαιρετικά (φοβερά) περίεργος. **отéц егó укас** ~ **ругáлся** ο πατέρας του τον μάλωσε γερά. 4 όταν, πότε. 5 κάπως, κατά κάποιον τρόπο· απωσδήποτε. II. μόριο. 1 (σημαίνει θαυμασμό, αγανάκτηση κ.τ.τ.) πώς! 2 (ερωτηματικό) τι; πώς; τι είπες; ~? **спросйл отéц пώς; рώтше** ο πατέρας. III. (σύνδεσμος υποτακτικής). 1 **τροπικός**· όπως. || τέτοιος, όποιος, ο ίδιος. || όσο. II (παλ.) επειδή. 2' σύνδεσμος συγκριτικός· όπως, σαν, καθώς· ακριβώς. **сидéть** ~ **на игóлках** κάθoμαι σαν στα βελόνια ή στ' "γκάθια· **бéлый** ~ **снег** άσπρος σαν το χιόνι. ~ **пéжде** όπως πριν. || ~ **óудто**, ~ **бы**, ~ **óудто бы**, σαν να, σάμπως, φαίνεται σαν. || έτσι, έτσι ακριβώς. 3 (σύνδεσμος χρονικός) όταν, μόλις, που. || **тогда** ~ **енá**· **в то время** ~ στο μεταξύ. ~ **тóлько** ευθύς μόλις· **пéред тем** ~ λίγο πριν να· **задóлго до тогó** ~... πολύ πριν να... ~ **вдруг** όλως ξαφνικά· **всякий раз**, ~; **каждый раз**, ~ κάθε φορά που· **с тех пор**, ~ **αφóτου**, απο τότε που. 4 (σύνδεσμος αιτιολογικός) επειδή, αφού, λόγω του ότι, καθόσον, καθότι, γιατί. 5 (σύνδεσμος υποθετικός)· αν, εάν· **а что**, ~ **женёсь на ней?** και τι, αν εγώ παντρευτώ αυτήν; || εισαγωγικό δημοτικών τραγουδιών· να, και, πώς. || (με αρνητικό μόριο **не**) αν όχι, εκτός· **с когó же тянóуть (дéньги)**, ~ **не с вас?** απο ποιόν άλλον θα πάρω χρήματα, αν όχι απο σας; || μόνο, παρά. || πώς ότι· **онй не замéтили** ~ **он вошёл** αυτοί δεν αντιλήφθηκαν ότι αυτός μπήκε μέσα. || **εκφρ.** ~ **бы не** πώς να μην· ~ **бы ни**... όσο και να... ~ **бы то ни óбыло** εν πάση περιπτώσει, όπως και να είναι, ό,τι και να συμβεί· ~ **же** βέβαια, αναμφίβολα, ασφαλώς· ~ **есть** απλ. εντελώς, το ίδιο όπως... ~ **когда** ή **когда** ~ εξαρτάται· **смотря** ~ εξαρτάται πώς..., κατά τις περιστάσεις, όπως έρθουν τα πράγματα· ~ **комý** ή **комý** ~ κατά τον άνθρωπο· **смотря** ~ **комý** εξαρτάται κατά τον άνθρωπο· ~ **мóжно** όσο το δυνατό· ~ **бы не так!** πώς όχι! ~ **нелъзя** όσο δεν παίρνει· ~ **нелъзя лóчше** όσο δεν παίρνει καλύτερα· ~ **мóжно** **óблыше** όσο το δυνατό περισσότερο· ~ **ни** αν και· ~ **никáк** τέλος πάντων, τελικά, επι τέλους· ~ **раз** α) ακριβώς, στο μπόντο, ίσια-ίσια. β) παλ. μιγμιάς, μονομιάς, στη στιγμή, αμέσως· ~ **скóро** (παλ.) α) μόλις, ευθύς ως, παρευθύς, αμέσως. β) και μόνο αν, φτάνει μονάχα· ~ **так?** πώς έτσι; ~ **мне óуть?** τι να κάνω; ~..., **так и**... τόσο..., όσο... ~ **жаль!** (жáлко!) τι κρίμα! ~ **напримёр** όπως παραδείγματος χάρη, όπως λόγου χάρη· ~ **извёстно** όπως είναι γνωστό· ~ **же так?** πώς λοιπόν; ~ **знатъ?** πώς να μάθω; ποιός ξέρει; **едвá**... ~, **едвá** **тóлько**..!

- , τóλκo χτo... ~ μόλις... και να, αυτή τη στιγμή· так ~ επειδή, γιατί· --ниóудь με ένα οποιοσδήποτε τρόπο, οπωσδήποτε· ~ поπά-λο όπως τύχει, όπως λάχει, όπως-όπως.

***какаду́** α. άκλ. είδος παπαγάλου.

***какáo** ουδ. άκλ. κακάο, θεόβρωμα, || το κακάοδεντρο.

какáoвий επ. του κακάου· ~не плантáции οι φυτείες κακάου.

как-лиó επίρ. βλ. как-ниóудь.

как-ниóудь κ. как-ниóудь επίρ. 1 κάπως, κατά κάποιον τρόπο, οπωσδήποτε· όσο· угово-ρί егó ~ μίλα του κάπως· приходите ко мне ~ вскóре ή поскорее еλάτε σε μένα όσο μπο-ρείτε γρηγορότερα. 2 νωχελώς, πρόχειρα, α-μελέτητα, όπως-όπως· он всё дéлает ~ αυτός όλα τα φτιάχνει όπως-όπως.

какóв, -á, -ó αυτων. 1 (ερωτημ.) τι λο-γής; τι είδους; ну что, -á онá? - Чýдо! λοι-πόν, τι λογής είναι αυτή; - θάύμα! ~ он со-бóй? τι εξωτερική εμφάνιση έχει; 2 (αναφο-ρική) ποιός, τι· трудно сказа́ть ~ óудет уро-жа́й δύσκολο είναι να προβλέψεις τι σοδειά θα έχομε· ~ он ποιός είναι αυτός· -ή наши запáсы ποιá είναι τα αποθέματά μας. || πλθ. -ή όπως (ακολουθεί απarίθμηση). 3 επιφ.τι! ~ мерзáвец! τι παλιάνθρωπος! τι αχρείος! || εκφρ. ~ ни на есть οποιοσδήποτε· ~ собóй ή ~ из себá τι εμφάνιση έχει.

каковó επίρ. πώς; τι; ~ ваше здорóвье? πώς είναι η υγεία σας; ~ ей теперé живётся? πώς αυτή τώρα ζει; ~ мне это от тебá слы-шатъ? τι είν' αυτό που ακούω απο σενα;

каковóй αυτων. (παλ.) βλ. котóрый. || βλ. какóй (4 σημ.).

какóвский αυτων. (απλ.) ποιός. || εκφρ. по какóвски (απλ.) σε ποιá γλώσσα.

какóй αυτων. 1 (ερωτηματική) ποιός; τι; ~ вам любóмый цвет? ποιό χρώμα σας αρέσει περισσότερο; ~го вы мнéния о нём τι γνώμη έχετε γι' αυτόν; ~яя нуждá мне знáть τι α-νάγκη έχω να ξέρω· κ -óму вывóду пришлí? σε τι συμπέρασμα κατα ήξατε; ~яя польза мне от этогó? τι ωφέλεια έχω εγώ απ' αυτό; 2 (πε-ριφρονητικά) τι, τι είδους· ~ он учéный τι επιστήμονας είναι αυτός. 3 (αναφορ.) ποιός, τι· не знáю ~ю книгу вам да́ть δεν γνωρίζω ποιό βιβλίο να σας δώσω. || που, οποίος· та-ких гвоздéй, -их вам нýжно, у меня нет τέ-τοια καρφιά, που εσεις θέλετε, δεν έχω. 4 ένας, κάποιος· οποιοσδήποτε. || (σε συνδυ-ασμό με αρνητ. εκφράσεις: неизвéстно: невé-домо, не знáю κ.τ.τ.) για ποιόν, για τι· он поéхал в а́фины неизвéстно по ~им делáм αυ-τός πήγε στην Αθήνα, χωρίς να ξέρουμε για τι υποθέσεις (άγνωστο για τι). 5 επιφ. τι·

~ умный человек! τι έξυπνος άνθρωπος! ~ до-брый! τι καλός! ~бе несча́стие! τι δυστυχία!

|| εκφρ. ~ бы то нí был (όбыло) οποιοσδήποτε, καθένας, όποιος και να είναι· ~ ни (на) есть όποιοσδήποτε, όποιος να είναι, όποιος σας αρέσει· хотъ ~ ή ~ хотíte οποιοσδήποτε, ό-ποιο θέλετε· из ~их (παλ.) απο ποιό κοινω-νικό στρώμα· ни в ~ю με κανένα τρόπο, σε καμιά περίπτωση· где ~ ο καθένας εκεί που πρέπει· когдá ~ το κάθε τι στον καιρό του· кому ~ ανάλογα με τον άνθρωπο· - тут áст' αυτά, έλα (σάπα) τώρα· ~ там τι είν' αυτά (εκεί) που λές· ~ там наши? τι ζητάν οι δι-κοί μας εκεί; ~им образом? πώς; με τι τρόπο; **какóй-лиó**, -áя-лиó, -бе-лиó αόρ. αυτων. βλ. какóй-ниóудь.

какóй-ниóудь, -áя-ниóудь, -бе-ниóудь αόρ. αυτων. 1 ένας, κάποιος, οποιοσδήποτε· найтí ~ вы́ход βρίσκω κάποια διέξοδο. 2 περίπου, σχεδόν, πάνω-κάτω, ως έγγιστα, γύρω, κοντά· в ~ час Плеáды пока́жутся σε μια ώρα περίπου η Πούλια θα βγει· остáлось ~не-ниóудь дéсять рублéй έμειναν περίπου δέκα ρούβλια· до гóрода остáлось ~ километр ως την πόλη εί-ναι κάπου ένα χιλιόμετρο ακόμα· хотъ ~ έστω οποιοσδήποτε.

какóй-то, -áя-то, -бе-то αόρ. αυτων. κά-ποιος, ένας· ~ человек вас спра́шивает κά-ποιος άνθρωπος σας ζητάει. || τέτοιος, κάτι τέτοιος.

какофóнический επ. κακόφωνος· ~ квартéт κακόφωνο κουαρτέτο.

***какофóния**, ~и θ. κακοφωνία.

как-то επίρ. 1 κάπως, κατά τι, κατά κά-ποιον τρόπο· мне ~ не по себé α) κάπως δεν είναι καλά ή δεν ταιριάζει. β) κάπως δεν εί-μαι καλά (στην υγεία)· здесь ~ не у́бно εδώ κάπως δεν είναι άνετα. 2 πώς, με ποιόν τρό-πο. 3 σαν να, σάμπως· я ~ встрéтил егó на ýлице σάμπως να τον συνάντησα στο δρόμο. 4 όπως, δηλαδή, παραδείγματος χάρη· все пред-прия́тия, ~: строительные, текстильные, тран-спортные... όλες οι επιχειρήσεις, όπως: οι οικοδομικές, υφαντουργικές, μεταφορών... || εκφρ. ~ раз μια φορά, κάποτε.

***ка́ктус**, -а α. κάκτος.

ка́ктусовый επ. κάκτιος. || ουο. πλθ. ~не та καντοειδή, οι κάκτοι.

кал, -а α. περίπτωμα, αποπάτημα, κόπρανο· κόπρος (ζώων)· мушíнный ~ μυόφτυμα, -χεσμα.

***каламóур**, -а α. καλαμπούρι, λογοπαίγνιο.

каламóурист, -а α. καλαμπουριστής, λογο-παίγμονας.

каламóурить ρ.δ. καλαμπουρίζω.

каламóурный επ. αστείος, ευθυμολογικός, χιουμοριστικός.

καλαμίνκα, -и θ. είδος κρουστού λινού υφάσματος.

***καλένдр**, -а α. μάγγανο στίλβωσης ή πίεσης υφασμάτων, χαρτιού κ.τ.τ.

καλένдровый επ. του μάγγανου.

***каланча**, -и θ. παρατηρητήριο πυροσβεστικής υπηρεσίας.

καλάч, -á, α. καλάτσι, είδος στρόγγυλου ψωμιού. || -óm επίρ. σαν κουλούρα· со-гнѹть спίνу -óm κουλουρίζω τη ράχη. || (διαлк.) άσπρο (χάσινο) ψωμί. || εκφρ. **тѣртнѣй** - πολύπειρος, παλιοκαραμπίνα· на -и достá-лось α) περιυβρίζω. β) δέρνομαι ανελέητα.

καλάчик, -а α. κουλουράκι. || -óm επίρ. σαν κουλουράκι.

καλάчник, -а α. φούρναρης ή πωλητής κουλουριών.

καλάчнѣй επ. της κουλούρας· -ая мука α-λεύρι κουλούρας.

калевáть, -лѹю, -лѹешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **калѣваннѣй**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. ρο-κανίζω, πλανίζω βαθουλά.

калѣвка, -и θ. πλάνισμα βαθουλδ. || πλάνη αυλακάσεων. || ξύλο αυλακωμένο με πλάνη.

калѣвочнѣй επ. της αυλακωτής πλάνης.

***калейдоскоп**, -а α. καλειδοσκόπιο.

калейдоскопическѣй επ. καλειδοσκοπικός.

калѣка, -и α. κ. θ. σακάτης, ανάπηρος.

календárнѣй επ. ημερολογιακός.

***календárь**, -я α. ημερολόγιο, ημεροδεικτής, καλενδάριο, καλαντάρι· **настóльнѣй** - επιτραπέζιο ημερολόγιο· **июлиáнскѣй** ~ ιουλιανό ημερολόγιο· **григоріáнскѣй** ~ γρηγοριανό ημερολόγιο.

***калѣнды**, -ѣнд πλθ. καλένδαι, καλάνδαι, καλένδες, πρωτομηνιά. || εκφρ. **отложѣть до грѣческѣх** -ѣнд στις ελληνικές καλένδες, του αγίου Ποτέ, το μήνα που δεν έχει Σάββατο.

калѣние, -я ουδ. διαπύρωση, πυράκτωση βέλοε - λευκοπύρωση· **красное** - ερυθροπύρωση. || εκφρ. **дoвeстѣ до βέлогo** -я εξαγριώνω στο έπακρο, φρενιάζω, κάνω πυρ και μανία· **дойтѣ до βέлогo** -я αποθηριώνομαι, γίνομαι έξω φρενών ή πυρ και μανία.

калѣнѣй επ. 1 πυρακτωμένος. 2 φημένος· -не сѣмечкѣ φημένα σπόρια· -не оρέχι φημένα καρύδια. 3 ατσαλωμένος, χαλυβδωμένος. || εκφρ. -ым желѣзом **вѣжечь** καταστρέφω δια πυρός και σιδήρου.

калѣчить, -чу, -чѣшь ρ.δ.μ. σακατεύω, αναπηρώνω, κάνω σακάτη, ανάπηρο. || μτφ. χαλνώ, διαστρέφω, παραμορφώνω· -харáктер διαστρέφω το χαρακτήρα. || -ся σακατεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

калѣ ουδ. άκλ. (παλ.) βλ. **калѣй**. || εκφρ. **ѣдкое** ~ υδροξείδιο του κάλιου ή καυστικό κά-

λιο ή καυστική ποτάσσα.

***калѣбр**, -а α. 1 διαμέτρημα (κάνης όπλου) 2 (τεχ.) ακριβές μέγεθος. 3 μτφ. μεγάλης ολκής. 4 (τεχ.) μετρητής ελέγχου (οργάνου).

калибрѣвание, -я ουδ. βλ. **калибрѣвание**.

калибрѣвать, -рю, -рѹешь ρ.δ.κ.σ.μ. βλ. **калибрѣвать**.

калибрѣвание, -я ουδ. μέτρηση διαμετρήματος. || κατασκευή διαμετρήματος. || διαμέτρηση.

калибрѣвать, -рю, -рѹешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **калибрѣванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. (τεχ.) μετρώ διαμέτρημα· κατασκευάζω διαμέτρημα. || διαμετρώ.

калибрѣвка, -и θ. διαμέτρηση οπής (όπλου, σωλήνα κ.τ.τ.).

калибрѣвочнѣй επ. της διαμέτρησης ή του διαμετρήματος· ~ станόκ μηχανή κατασκευής διαμετρήματος.

калибрѣщик, -а α., -ца, -и θ. εργάτης, -ρια κατασκευής διαμετρήματος.

калибровѣй επ. του διαμετρήματος. || τον μετρητή (οργάνου).

калѣвнѣй επ. 1 του κάλιου. 2 καλιούχος.

***калѣй**, -я α. (χημ.) κάλιο.

калѣйнѣй επ. του κάλιου· -ая промѣшлен-ность βιομηχανία κάλιου. || καλιούχος· -не удобрѣния καλιούχα λιπάσματα.

калѣка, -и α. κ. θ. (παλ.) 1 στην έκφραση: ~ **перехόжий** (перехόжая) προσκυνητής· στρατοκόπος, οδοιπόρος, ταξιδιώτης. 2 (λκ. ποίηση) ζητιάνος (κυρίως τυφλός).

калѣльнѣй επ. της πυράκτωσης· -ая печь η κάμινος, το καμίνι.

калѣна, -и θ. κληματσίδα, βίβουρνο η λυ-ντάνα.

калѣнник, -а α. θάμνοι βίβουρων.

калѣновѣй επ. της κληματσίδας, του βί-βουρνου.

калѣтка, -и θ. πορτίτσα, παραπόρτι· κηπό-порта, περιβολόπορτα, μαντρόπορτα.

калѣть, -лѹ, -лѹшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **калѣннѣй**, βρ: -лѣн, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 πυροκτώνω· ~ желѣзо πυρακτώνω σίδηρο. 2 θερμαίνω, ζεσταίνω πολύ· **солнце** -йт ο ήλιος καίει. || φήνω· ~ **каштáны** φήνω κάστανα. 3 ατσαλώνω, χαλυβδώνω. || -ся πυρακτώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

***калѣѣ**, -а α. βλ. **калѣѣ**. || εκφρ. ~ на час (ειρν.) βασιλιάς (άρχοντας) μιας ώρας (ολιγόχρονη εξουσία).

калкán, -а α. καλκάνι, σύακας.

каллиграфѣ, -а α. καλλιγράφος.

каллиграфѣчески επίρ. καλλιγραφικά.

каллиграфѣческий επ. καλλιγραφικός.

***каллиграфѣя**, -и θ. καλλιγραφία.

калмык, -а α., -чка, -и θ. Καλμούκος, -α.

калмыкскѣй επ. καλμούκιος.

ΚΑΛΣΒΥЙ επ. περιττωματικός, κοπρανώδης, «φοβευτικός» κοπρώδης.

***καλομέλν**, -и θ. καλομέλας, καλομέλανο (ορυκτό).

καλοριμνότητα, -и θ. θερμαντικότητα, θερμογονία.

καλοριμνί επ. θερμαντικός, θερμογόνος.

καλοριμνέτρ, -а α. θερμιδόμετρο.

***καλοριμνέτρία**, -и θ. θερμιδομετρία.

***καλοριμνέφ**, -а α. καλοριφέρ, θερμοαγωγός.

καλοριμνέφν επ. του καλοριφέρ, του θερμοαγωγού με καλοριφέρ, με θερμοαγωγό· -οε отопление θέρμανση με καλοριφέρ.

***καλορία**, -и θ. θερμίδα, καλορί· малая - θερμίδα γραμμάριο· больша́я - θερμίδα μείζων ή χιλιοθερμίδα.

καλόша, -и θ. γαλότσα. || εκφρ. посадить в ~/ φέρνω σε δύσκολη θέση ή σε γελοία κατάσταση· сестъ в ~у την εκσαινω, παθαίνω γκάφα.

καλόшн επ. της γαλότσας, των γαλοτσών· -οε производство η παραγωγή γαλοτσών.

καλύга, -и θ. είδος οξύρρυχου.

***καλύф**, **кануф**, **канупер**, -а α. πύρεθρο (φυτό).

***καλύм**, -а α. εξαγορά από μέρους του γαμπρού προς τους γονείς της νύφης (σε μερικούς ανατολικούς λαούς).

***καλύвн**, -я α. είδος μηλιάς· καρποί αυτής.

***καλύвин**, -а α. καλβινισμός.

καλύвин, -а α. καλβινιστής.

καλύвинист επ. καλβινιστικός.

***ка́лька**, -и θ. 1 χαρτί ή ύφασμα διαφανές· 2 εκτύπωμα, έκτυπο (σχεδίου). 3 μτφ. απομίμηση (λέξης ή φράσης άλλης γλώσσας): подлежащее - υποκειμένο.

καλύкир, -рю, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. ξετηκώνω, αντιγράφω σχέδια. || απομιμούμαι λέξεις (βλ. κάлька 3 σημ.).

καλύкогр, -а α. χαλκογράφος.

καλύкогр, -и θ. χαλκογραφία.

καλύкулир, -рю, яруешь ρ.δ.μ. υπολογίζω, λογαριάζω. || -ся υπολογίζομαι, λογαριάζομαι.

καλύкули, -а α. λογιστής.

καλύкулицион επ. λογιστικός, του υπολογισμού.

***καλύкулиция**, -и θ. υπολογισμός, λογαριασμός.

καλύмар, -а α. καλαμάρι (μαλάκιο).

***καλύсоны**, -сон πλθ. (ε)σώβρακο.

καλύциев επ. του ασβεστίου. || ασβεστούχος.

***ка́льций**, -я α. ασβέστιο.

καλύцинация, -и θ. (χημ.) διαπύρωση μετάλλων· εκδίωξη αερίων από τα μεταλλεύματα.

καλύцинир, -я ουδ. βλ. καλύцинация.

καλύцинир επ. από μτχ. διαπυρωμένος.

καλύцинир, -рю, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. καλύцинир, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. (χημ.) διακαίω, διαπυρώνω.

***ка́льцит**, -а α. ασβεστίτης.

***ка́льи**, -а α. ναργιλές, αργιλές.

καλύкат ρ.δ. (απλ) πολυλογώ, φλυαρώ.

***камар**, -и θ. (γραπ. λόγος) καμαρίλα.

καμáринская, -ой θ. κ. **каμáринский**, -ого α. είδος ρωσικού χορού καθώς και τραγούδι.

***камыала**, -ы θ. ρόμβος, καλκάνι (φάρι).

камыолж, йица α., -йика, -и θ. Καμπότζος, -α.

камыуз, -а α. 1 μαγειρείο πλοίου. 2 φούρνος με λέβητα στο πλοίο.

***камыольн** επ. λαναρισμένος, χτενισμένος, ξασμένος.

камедетече, -я ουδ. κομμιοροφή.

камедист επ. κομμιώδης.

***камедь**, -и θ. κόμμι.

камель, -лькá α. μικρή εστία, γωνίτσα, μικρό τζάκι.

камелья, -и θ. καμέλια (καλωπιστικό φυτό).

камен, -еτ ρ.δ. 1 απολιθώνομαι, πετρώνω. 2 σκληραίνω, ξυλιάζω. 3 μτφ. γίνομαι άπυος, σκληρός, σκληρόκαρδος.

каменист επ., βρ: -ист, -а, -ο πετρώδης, λιθώδης· -ая почва πετρώδες έδαφος.

каменка, -и θ. πέτρινη θερμάστρα χωρίς καπνοδόχο.

каменноугольн επ. γαιανθρακικός· γαιανθρακούχος, γαιανθρακοφόρος, λιθανθρακοφόρος· -ая промышленность ανθρακοβιομηχανία· бассейн γαιανθρακούχο λεκανοπέδιο· -ая смола λιθανθρακόπισσα· -ая шахта ανθρακωρυχείο, λιθανθρακωρυχείο.

каменный επ. 1 πέτρινος, λίθινος· -ые плиты πέτρινες πλάκες· ~ дом λιθόκτιστο σπίτι· -ая гора πέτροβούνι, βραχοβούνι· ~ мост πέτρινο γεφύρι· ~ уголь πετροκάρβουνο, λιθάνθρακας. 2 μτφ. ακίνητος, άψυχος· -οе лицо άψυχο (χωρίς ζωντάνια) πρόσωπο. 3 μτφ. άκαρδος, άσπλαχνος, ασυγκίνητος, αναίσθητος, αδιάφορος· -οе сердце πέτρινη καρδιά. 4 μτφ. ακλόνητος, σταθερός. || εκφρ. ~ проздь πετροκάσυφας· -ая соль ορυκτό αλάτι· -ая баба αρχαίο πέτρινο είδωλο· -ая болезнь (παλ.) λιθίαση (νόσος)· ~ век η λίθινη εποχή· ~ мешок αδιαχώρητο κελί· φυλακή, μπουντρούμι.

каменоб, -бйца α. εργάτης λιθοθραύστης.

каменол επ. λατομικός, του λατομείου.

каменол, -и θ. λατομείο, νταμάρι, πετροκοπιό.

каменот, -а α. λιθοξόος, πετροκόπος.

каменшик, -а α. χτίστης.

κάμενъ, -μνια, κλθ. κάμνι, -έη κ. καλ. κά-
 μένια, -βев α. 1 πέτρα, λιθάρι, λίθος· βн-
 мостить ύλιцу -εμ λιθοστρώνω οδόν· ποσιέ-
 ние -άμνι λιθοβολισμός. || πετράδι· драго-
 ценный ~ πολύτιμος λίθος. 2 ταφόπετρα· под
 сим -εμ лежйт τέλο τακόγο-το κάτω απ' αυ-
 τή την πέτρα είναι το σώμα του τάδε. 3 μτφ.
 βάρος, μεγάλη θλίψη· ~ на сёрдце у меня ле-
 жит πέτρα μου πλακώνει την καρδιά (βαρυαλ-
 γόν)· ~ свалился с груди ή спал с сёрдца μου
 'φυγε ένα βάρος απο μέσα (απαλλάχτηκα απο
 βαριά θλίψη). 4 κλθ. -и (ιατρ.) πέτρα (στα
 νεφρά, ουροδόχο κύστη κλπ.). || εκφρ. держать
 ~ за пазухой κρύβω πέτρα στον κόρφο (είμαι
 έτοιμος να βλάψω κρυφά)· заборсать ή заки-
 дать -άμνι α) πετροβολώ, λιθοβολώ. β) κατα-
 κρίνω δριμύτατα, εξαπολύω μύδρους· -ня на
 -не не оставит α) δεν αφήνω πέτρα πάνω στην
 πέτρα (καταστρέφω ολοσχερώς). β) καταρρίπτω
 όλα τα επιχειρήματα· κριτικάρω αλύπητα· -εμ
 падать, упастъ κ.τ.τ. πέφτω σαν πέτρα (βα-
 ριά)· точильный ~ ακονόπετρα, ακονόλιθος· фи-
 лософский ~ φιλοσοφική λίθος.

***камера**, -н θ. 1 δωμάτιο, θάλαμος ειδικός·
 камера· тюремная ~ κελί φυλακής· одиночная
 ~ απομονωτήριο φυλακής· дезинфекционная ~
 απολυμαντήριο· ~ хранения багажа αποθήκη α-
 ποσκευών σιδηρ. σταθμού. 2 αεροθάλαμος, σα-
 μπρέλα. || (τεχ.) θάλαμος. 3 (φωτογρ.) σκο-
 τεινός θάλαμος.

***камеральный** επ. του γραφείου· -не рабо-
 ты εργασίες γραφείου.

***камергер**, -а α. θαλαμηπόλος του βασιλιά.

***камердинер**, -а α. καμαριέρης, θαλαμηπόλος.

***камеристка**, -и θ. καμαριέρα, η θαλαμηπό-
 λος.

камер-коллегия, -и θ. (παλ.) οικονομική
 εφορία.

камерный επ. 1 του κελιού της φυλακής· -
 сторож φύλακας κελιού φυλακής. 2 θαλαμω-
 τός. 3 του θαλάμου. 4 του δωματίου· -ая
 музыка μουσική δωματίου.

***камертон**, -а α. η διακασών.

камышек κ. **камышек**, -шка α. πετρίτσα, πε-
 τρούλα, λιθαράκι. || εκφρ. - в чей огорд
 (оросать, кидать) κάνω υπαινιγμό σε κάποιον.

***камыш**, -и θ. καμίσ, δαχτυλόπετρα, καμίσ.

***камышол**, -а α. ζιμπούνι, είδος γιλέκου.

***камышовка**, -и θ. καλυμμαύχιο, καμηλαύκι.

***камыш**, -а α. εστία, τζάκι, γωνιά. || εκφρ.
 электрический ~ ηλεκτρική θερμάστρα.

камышный επ. της καμίνου, του τζακιού.

***камыш**, -и θ. δαμασκηνό, ύφασμα μεταξωτό,
 ανθοποιόκιλτο.

***камышот**, -а α. (παλ.) καμηλωτή (ύφασμα).

камышотный επ. απο καμηλωτή.

камнедробилка, -и θ. λιθοθραύστης (μηχο-
 νή), σπαστήρας.

камнедробильный επ. λιθοθραυστικός.

камнеломка, -и θ. έμπετρο (φυτό).

камерез, -а α. λιθοξόος, λιθοκόπος, πε-
 τροκόπος.

камерезный επ. λιθογλυπτικός.

камнесечение, -я ουδ. λιθοτομία.

камера, -н θ. (παλ.) δωμάτιο, θάλαμος. ||
 αποθήκη, κελάρι.

камерка, -и θ. δωματιάκι, θαλαμίσκος. ||
 αποθηκούλα, κελαρακι.

кампанейский επ. ασυνεχής, διακοφτός, α-
 συστηματικός.

кампанейщина, -н θ. έλλειψη συστηματικό-
 τητας, μεθοδικότητας· ανοργανωσιά.

***кампания**, -и θ. 1 (στρατ.) εκστρατεία. ||
 πόλεμος. 2 μτφ. καμπάνια· избирательная ~
 εκλογική εκστρατεία. 3 συνεχής λειτουργία
 μηχανής ή συσκευής.

камрад, -а α. (παλ.) σύντροφος, συνάδελφος.

***камуфлет**, -а α. 1 υπόγεια έκρηξη οβίδας,
 νάρκης. 2 μτφ. άσχημη τροπή υπόθεσης.

камуфлирование, -я ουδ. βλ. камуфляж.

камуфлировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. κα-
 μουφλάρω, παραλλάσσω.

***камуфляж**, -а α. (στρατ.) καμουφλάζ, -ρι-
 σμα, παραλλαγή.

камышек βλ. камешек.

***камышар**, -и θ. καμφορά.

камышарный επ. της καμφοράς· απο καμφορά·
 ~ое масло καμφορέλαιο, καμφορούδαδο.

камышатка, -и θ. (σχολ. αργκό) παλ. μαθη-
 τές των τελευταίων θρανίων.

камышатный επ. δαμασκηνοειδής. || απο δα-
 μασκηνό ύφασμα.

камышатный επ. βλ. камшатный.

***камыш**, -а α. καλάμι. || κλθ. -и, -έη τα
 βούρλα.

камышевка, -и θ. συλβία (ωδικό πτηνό).

камышина, -н θ. (απλ.) καλαμιά.

камышовый επ. καλαμώδης· καλαμένιος.

камыш, -н θ. 1 αύλακας, χάντακας, ~и. 2
 (παλ.) μανάλι.

камышка, -и θ. 1 αυλακάκι, χαντακάκι. 2
 καναλάκι. 3 (τεχ.) αυλακιά, αυλάκωση.

канавокопатель, -я α. εκσκαφέας τάφρων.

канавокопательный επ. του εκσκαφέα τά-
 φρων· -ая машина εκσκαφέας τάφρων.

канавец, -дца α., ~ка, ~и θ. Καναδός, -ή,
 ~έζα.

канавский επ. καναδικός.

***канал**, -а α. 1 αύλακας, διώρυγα, κανάλι·
 суэцкий ~ η διώρυγα του Σουέζ· коринфский
 ~ η διώρυγα του ισθμού της Κορίνθου· ороси-
 тельный ~ αρδευτικός αύλακας. 2 το εσωτερι-

κό αυλού· ~ артиллерийского орудия ο αυλός του πυροβόλου· кабельный ~ ο πυρήνας του καλωδίου. 3 σωλήνας· мочеиспускательный ~ η ουρήθρα· пищеварительный ~ ο πεπτικός σωλήνας. 4 μτφ. πλθ. ~и μέσα, τρόποι, οδοί.

канализатор, -а α. ειδικός για εργασίες καναλιών.

канализационный επ. διοχετευτικός, αποχετευτικός, παροχετευτικός· -ая сеть αποχετευτικό δίκτυο· -ая труба σωλήνας παροχέτευσης, κιούγκι.

канализация, -и θ. παροχέτευση· υπόγεια σωλήνωση.

***каналья**, ~и, γεν. πλθ. -лий, δοτ. ~льямα, κ.θ. κανάγιας, αχρείος, πρότυχος· μασκάρας.

канареечник, -а α. φαλαρίδα, ανεμόχορτο, καναρόσπορος.

канареечный επ. καναρίνιος, του καναρινιού· καναρινοειδής. || εκφρ. ~οε сѣмя καναρόσπορος, ο σπόρος της φαλαρίδας.

***канарейка**, ~и θ. καναρίνι.

канат, ~а α. χοντρό σχοινί· морской - καρβόσχοινο, παλαμάρι, γούμενα· ходить по ~у σχοινοβατώ· стальнoй - συρματόσχοινο· пенькoвнoй - κανναβόσχοινο· якорный - αγκυροδέτης.

канатник, -а α. αβούτιλο (φυτό).

канатный επ. του χοντρού σχοινοπού, της χοντλής τριχιάς· ~οε производство παραγωγή χοντρών σχοινοιών, καρβόσχοινων· -ая фабрика σχοινοπλοκείο.

канатоходец, ~дца α. σχοινοβάτης.

кантус, ~а α. ταφτάς, είδος μεταξωτού υφάσματος.

кантусовый επ. απο ταφτά.

***канва**, ~и θ. καμβάς· вышивать по ~е κεντώ στον καμβά. || μτφ. βάση· ~ событий εξέλιξη των γεγονότων. || (φιλγ.) πλοκή, υφή.

канвовый επ. του καμβά· για καμβά.

***кандалы**, ~ов πλθ. αλυσίδες, δεσμά· ручные ~ χειροπέδες· ножные ~ ποδοπέδες· заковать в ~ βάζω στα δεσμά, αλυσοδένω.

кандальник, ~а . δεσμάτης.

кандальный επ. των δεσμών, των αλυσίδων. || ως ουσ. (παλ.) δεσμάτης.

***канделябр**, ~а α. κηροστάτης, λυχνοστάτης· κηροπήγιο, καντηλέρι. || πολύφωτο ηλεκτρικό.

***кандидат**, ~а α., ~ка, ~и θ. υποψήφιος· ~ в депутаты υποψήφιος βουλευτής· выдвигать в ~ы προτείνω υποψήφιος. || διδάκτορας· ~ технических наук διδάκτορας τεχνικών επιστημών. || εκφρ. ~ в члены партии δόκιμο μέλος του κόμματος.

кандидатский επ. του υποψηφίου. || του διδάκτορα· -ая диссертация διατριβή δόκιμου. || εκφρ. ~ минимум το ελάχιστο όριο γνώσεων

του δόκιμου· ~ стаж περίοδος δοκιμασίας (για μέλος του κόμματος).

кандидатура, ~и θ. 1 υποψηφιότητα· выдвигать чью-л. ~у προτείνω για υποψήφιο· снять свои ~у αποσύρω την υποψηφιότητά μου. 2 υποψήφιος· подходящая - καλός υποψήφιος.

***кандиль**, ~я α. είδος μήλου μακρολού καθώς και η μηλιά.

***каникулы**, ~ул πλθ. διακοπές, παύσεις· выходные - σχολήνικες ανοιξιάτικες διακοπές των μαθητών.

каникулярный επ. των διακοπών· ~οе время ο χρόνος των διακοπών.

***канистра**, ~и θ. βαρέλι, ντεπόζιτο.

канителить ρ.δ. νοθεύω, βραδύνω, αργοδουλεύω· χασομερώ. || ~ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

***канитель**, ~и θ. 1 επιχρυσωμένο ή επαργυρωμένο νήμα· золотая ~ το τριτρίρι. 2 μτφ. ανιαρή διήγηση. 3 άσκοπο χάσιμο χρόνου. || εκφρ. тянуть ή разводять ~ а) κάνω τι ή λέγω ρι ανιαρά, μονότονα. β) βλ. канителить.

канительный επ. χρυσοσηματικός. || μτφ. μακρός, μακροσκελής, μακροτενής, σχοινοτενής· ανιαρός, μονότονος, βαρετός.

***канифас**, ~а α. είδος βαμβακερού υφάσματος.

канифоль ρ.δ.μ. περνώ με κολοφώνι· ~ смычок περνώ το δοξάρι με κολοφώνι.

***канифоль**, ~и θ. κολοφώνι.

канифольный επ. του κολοφωνιού· ~οе производство η παραγωγή κολοφωνιού. || κολοφωνιούχος· ~οе мыло κολοφωνιούχο σαπούνι.

***канкан**, ~а α. γαλλικός χορός κωμικός και άσεμνος, κόρδακας.

***каннельра**, ~и θ. (αρχτ.) ράβδωση, αυλάκι· ~ма κολόνας.

***канибал**, ~а α. (γραμ. λόγος) κανίβαλος. || μτφ. άγριος, θηριώδης, άπάνθρωπος.

***канибализм**, ~а α. κανιβαλισμός, ανθρωποφαγία. || αγριότητα, θηριωδία, απάνθρωπια.

канибальский επ. κανιβαλικός, άγριος, άπάνθρωπος, θηριώδης.

канибальство, ~а ουδ. βλ. канибализм.

***канон**, ~а α. 1 (εκκλσ.) κανόνας, θέσισμα. 2 μτφ. γενικός νόμος, αρχή τηρητέα. 3 τα βιβλία των Γραφών. 4 (εκκλσ.) ύμνος.

***канонада**, ~и θ. κανονιοβολισμός· оμοβротία, μπανταριά.

канонер, ~а α. βλ. канонир.

***канонерка**, ~и θ. κανονιοφόρος (σκάφος).

канонерский επ: -ая лодка βλ. канонерка.

канонизация, ~и θ. αναγωγή σε κανόνα, καθιέρωση.

канонизировать, ~рую, ~руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 κανονίζω, καθιερώνω σαν εκκλησιαστικό κανόνα. || αναγορεύω άγιο, αγιοποιώ. 2 αναγάγω σε κανόνα. || ~ся ανάγομαι σε κανόνα.

κανονίζωβάτ(ся) ρ.δ.κ.σ. βλ. κανονίζήρω-
вать(ся).

***κανόνικ**, -α α. κανονικός (φραγκόπακας).

***κανονίρ**, -α α. πυροβολητής, κανονιέρης.

κανονический επ. 1 (εκκλησ.) κανονικός. 2
αγιοποιημένος. 3 μτφ. καθιερωμένος σαν πρό-
τυπο.

κανονичность, -и θ. κανονικότητα (ακριβής
τήρηση του κανόνα).

κανоничний επ. βλ. канонический.

***кант**¹, -а α. 1 σειρίτι. || περίβλημα, γύρος
(σχεδίου, φωτογραφίας κ.τ.τ.). 2 γωνία ξύ-
λου λαξευμένη.

***кант**², -а α. (παλ.) ύμνος, ψαλμός.

***кантэбэле** (μουσ.) 1 επір. μελωδικά, ή-
πια, γλυκά. 2 ουδ. άκλ. ασμάτιο: μελωδικό
τραγούδι.

***канталюпа**, -н θ. είδος πεπονιού.

***кантата**, -н θ. καντάδα (μουσική ή στίχος).

кантианец, -ница α. καντιανός, οπαδός της
φιλοσοφίας του Καντ.

кантианский επ. καντιανός.

кантианство, -а ουδ. η καντιανή φιλοσοφία.

кантик, -а α. σειριτάκι· λωριδίτσα.

***кантилёна**, -н θ. ήπια μελωδία. || (παλ.) ε-
ρωτικό τραγούδι.

кантование, -я ουδ. βλ. кантовка.

кантовать, -тую, -туть ρ.δ.μ. 1 ράβω σει-
ρίτι, μπορντούρα. 2 κυλώ. 3 λαξεύω. || -ся
1 ράβωμαι. 2 κυλιέμαι. 3 λαξεύομαι.

кантовка, -и θ. 1 κύλιση, -μα. 2 λάξευση.

***кантён**, -а α. καντόνι (διοικητική περιφέ-
ρεια).

кантональный επ. του καντονίου· -не вñ-
соры εκλογές καντονίου· ~ город πρωτεύου-
σα καντονίου.

***кантоніот**, -а α. στρατιωτικοπαίδι (εκ γε-
νετής γραμμένο στο στρατό· τον 19 αι.).

кантоністский επ. του στρατιωτικοπαιδιού·
-ая школа σχολή στρατιωτικοπαιδιών.

***кантиор**, -а α. 1 φάλτης καθολικής εκκλησί-
ας. || βασικός φάλτης συναγωγής. 2 δάσκαλος
και μαέστρος χορωδίας.

***кану́н**, -а α. 1 παραμονή. 2 (εκκλησ.) ψαλ-
μοί δοξολογίας. 3 (διακλ.) φαγοπότι επιμνη-
μόσυνο.

кану́пер βλ. калы́фер.

кануть, -ну, -нешь ρ.σ. 1 (παλ.) σταλάζω,
στάζω. || βυθίζομαι. 2 μτφ. εξαφανίζομαι, γί-
νομαι άφαντος, χάνομαι· ~ в прошлое χάνο-
μαι βαθιά στο παρελθόν· ~ в вечность εξαφα-
νίζομαι για πάντα· как в воду ~ ανοίγει η γη
και με καταπίνει, εξαφανίζομαι χωρίς να αφή-
σω κανένα ίχνος ζωής.

кану́фер βλ. калы́фер.

канцеляри́зм, -а α. έκφραση (διατύπωση) σε

γραφειοκρατικό στυλ.

канцеляри́ст, -а α. γραφιάς, γραμματικός.
|| μτφ. γραφειοκράτης, φορμαλιστής, τυπολάτρης.

***канцеля́рия**, -и θ. γραφείο, γραμματεία.

канцеля́рский επ. του γραφείου· - стол το
γραφείο (τραπέζι)· ~ие принадлежности γρα-
φικά είδη· ~ почерк όμορφος γραφικός χαρα-
κτήρας· ~ язык ή слог γλώσσα των γραφείων
(βαριά και άχαρη).

канцеля́рщина, -н θ. 1 δουλειά γραφείου. 2
γραφειοκρατία, φορμαλισμός, τυπολατρεία.

***канцлер**, -а α. καγκελάριος.

канцлерский επ. του καγκελάριου.

***канцо́на**, -н θ. καντσόνα, λυρικό ποίημα. ||
λυρικό τραγούδι.

***каньо́н**, -а α. στενή κοιλάδα.

канёк, -á α. είδος γερακιού.

канёчить, -чу, -чишь ρ.δ. (απλ.) παρακαλώ
επίμονα, ενοχλητικά, εκλιπαρώ.

***каоли́н**, -а α. ο каоλίνης (καθαρό αργίλιο).

каоли́новый επ. каоλινούχος. || απο каоλίνη.

капанье, -я ουδ. στάξιμο, στάλαγμα.

капать, -аю, -аешь κ. (παλ.) -плю, -плешь,

капай, επір. μтχ. капая ρ.δ. 1 στάζω, στα-
λάζω· из глаз у неё -ли слёзы απο τα μάτια
της έσταζαν δάκρυα· дождь -лет πέφτουν στα-
λαματιές βροχής· крыша -лет η στέγη στάζει.
2 ρίχνω σταγόνες· ~ лекарство в рёмку ρί-
χνω σταγόνες φάρμακο στο ποτηράκι. || χύνω·
не капай вином на скатерть μη χύνεις κρασί
στο τραπεζομάντηλο. 3 απρόσ. σταλαματίζει. ||
εκφρ. не -лет над нами δε μας βιάζει ή δε
μας κυνηγάει κανένας.

***капё́лла**, -н θ. 1 χορωδία. 2 παρεκκλησί-
α καθολικό, καπέλα. || διαμέρισμα στην καθολι-
κή εκκλησία.

***капеллάν**, -а α. ιερέας της καπέλας.

***капё́ль**, -и θ. σταλαματιές (απο το λιώσιμο
χιονιού).

***капельди́нер**, -а α. (παλ.) ταξιθέτης θεά-
τρου.

капелька, -и θ. 1 σταλαματίτσα, σταλίτσα,
σταγονίτσα, -ίδιο· ~и росё σταγονίτσες δρο-
σιάς. 2 ελάχιστη ποσότητα· ни ~и сóвести ού-
τε σταλιά (κόκκος) συνείδησης. 3 ως επір. λι-
γάκι, ελάχιστο, μιá σταλίτσα· вñпейте ~у
πιέτε μια σταλίτσα (λίγο)· ни о́сталось ни ~у
табакύ δεν έμεινε ούτε μια πρέζα καπνός· по-
сидите хоть ~у καθήστε έστω και λιγάκι· ни
~и не о́кось δε φοβάμαι καθόλου· до послед-
ней ~и μέχρι τελευταία σταγόνα (ρανίδα).

***капельмейстер**, -а α. (παλ.) αρχιμουσικός·
μαέστρος.

капельмейстерский επ. του μαέστρου· -ая
палочка η μπαγκέτα του αρχιμουσικού.

капельник, -а α. βλ. капелъница.

κάпельница, -η θ. σταγονόμετρο.

κάпельный επ. σταγονοειδής.

*κάπερ, -α α. σκάφος πειρατικό. || ιδιοκτήτης πειρατικού σκάφους.

*κάπεрс, -α α. κάππαρη (φυτό καθώς και οι διατηρημένοι αρμυροί καρποί του).

κάперец βλ. κάπεрс.

*κάпилляр, -α α. σωληνίσκος. || τριχοειδές αγγείο· кровеносные -и τριχοειδή αιμοφόρα αγγεία· лимфатические -и λεμφοφόρα τριχοειδή αγγεία, λεμφαγγεία.

капиллярный επ. τριχοειδής· -не сосуды земли τριχοειδή αγγεία εδάφους· -ая сеть δίχτυ τριχοειδών αγγείων.

*капитал, -α α. 1 (οικον.) κεφάλαιο· страны -а οι καπιταλιστικές χώρες· торговый - το εμπορευματικό κεφάλαιο· банковский - τραπεζιτικό κεφάλαιο· постоянный - σταθερό κεφάλαιο· переменный - μεταβλητό κεφάλαιο· оборотный κυκλοφοριακό κεφάλαιο· денежный - χρηματικό κεφάλαιο· производительный - παραγωγικό κεφάλαιο· ссудный - δανειστικό κεφάλαιο· мертвый - νεκρό κεφάλαιο - в акциях μετοχικό κεφάλαιο· накопление -α αποκόμιση κεφαλαίων. 2 μτφ. πλούτος, θησαυρός, αξία· весь мой - -знания όλος μου ο πλούτος είναι οι γνώσεις.

капитализация, -и θ. κεφαλαιοποίηση, μετατροπή της υπεραξίας σε κεφάλαιο.

капитализировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. κεφαλαιοποιώ, μετατρέπω σε κεφάλαιο. || -ся κεφαλαιοποιούμαι, μετατρέπομαι σε κεφάλαιο.

капитализм, -α α. καπιταλισμός, κεφαλαιοκρατία· монополистический - μονοπωλιακός καπιταλισμός.

капиталист, -α α., -ка, -и θ. 1 καπιταλιστής, κεφαλαιοκράτης. 2 πλούσιος.

капиталистический επ. καπιταλιστικός, κεφαλαιοκρατικός· ~ способ производства καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής· -ие производственные отношения καπιταλιστικές παραγωγικές σχέσεις· -ое общество κεφαλαιοκρατική κοινωνία· -ая эксплуатация η εκμετάλλευση του κεφαλαίου.

капиталовложение, -я ουδ. επένδυση κεφαλαίων.

капитальный επ. κεφαλαιώδης, βασικός, κύριος· ~ вопрос κύριο ζήτημα· -ая мысль κύρια ιδέα. || γενικός· ~ счѐт γενικός λογαριασμός. || γερός, σταθερός, στέρεος· -ое произведение γερό έργο. || εκφρ. -не вложения επενδύσεις κεφαλαίων· ~ ремонт γενική επισκευή· -ая стена τοίχος αντιστήριξης· -ое строительство κατασκευή δημοσίων έργων.

*капитан, -α α. 1 λοχαγός· ротный командир в чине капитана διοικητής λόχου με το βαθμό

λοχαγού· ~ кавалерии ίλαρχος· ~ медицинской службы στρατιωτικός γιατρός με το βαθμό λοχαγού. 2 πλοίαρχος, κυβερνήτης, καπετάνιος. 3 (αθлт.) αρχηγός· ~ футбольной команды αρχηγός ποδοσφαιρικής ομάδας. || εκφρ. --лейтенант υποκποίαρχος· ~ 1^ο ранга πλοίαρχος· ~ 2^ο ранга αντιπλοίαρχος· ~ 3^ο ранга πλωτάρης.

капитанский επ. του λοχαγού, του καπετάνιου· -ие погоны οι επωμίδες του λοχαγού.

*капитѐль, -и α. κιονόκρανο.

*капитул, -α α. 1 σύνοδος ιερέων επισκοπής καθολικής εκκλησίας. 2 (παλ.) συνέλευση ιεραποστολικού ή μοναχικού ταγματος. 3 ίδρυμα απονομής βραβείων στην τσαρική Ρωσία.

капитулировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. συνθηκολογώ· ~ безоговорочно συνθηκολογώ άνευ όρων.

капитулянт, -а α. συνθηκολόγος.

капитулянтский επ. του συνθηκολόγου· της συνθηκολόγησης· συμβιβαστικός.

капитулянтство, -а ουδ. συνθηκολόγηση.

*капитуляция, -и θ. 1 συνθηκολόγηση· ~ Гброда συνθηκολόγηση πόλης· ~ армии συνθηκολόγηση του στρατού· безоговорочная - η άνευ όρων συνθηκολόγηση. || μτφ. το δίπλωμα, υποχώρηση από θέσεις που υποστηρίζω. 2 (παλ.) άνιση συμφωνία (αποικιακής χώρας με καπιταλιστική).

капиче, -а ουδ. ειδωλολατρικός ναός. || μτφ. τόπος υπηρεσίας κάποιου, οίκος του πατρός.

*капкан, -а α. παγίδα, δόκανο.

капканный επ. της παγίδας, του δόκανου.

каплун, -а α. κόκορας ευνουχισμένος.

*капля, -и, γεν. πλθ. -пель, δοτ. -плям θ.

1 σταγόνα, σταλαματιά, στάλα· ρανίδα· -и дождя σταγόνες βροχής· -и росы δροσοσταγόνες· сердечные -и σταγόνες για την καρδιά. 2 ως επίρ. -плю λίγο, ελάχιστα, μια σταλιά ή μια σταγόνα. || εκφρ. ~ в море σταγόνα στον ωκεανό (μηδαμινή ποσότητα)· ~ за -ей ή ~ по -е σταλαματιά-σταλαματιά, λίγο-λίγο, σκαλί-σκαλί, βαθμιαία· до последней -и крoви μέχρι τελευταίας ρανίδας του αίματος· ни ~и ούτε σταγόνα, καθόλου· -и в рот не брать δε βάζω σταλιά στο στόμα, δεν πίνω καθόλου υνοπνευματώδη ποτά· как две -и воды (ποχόζ на котó) πανόμοιος, πανομοιότατος, ίδιος κι απαράλλαχτος.

капнуть ρ.σ. βλ. капать.

капони́р, -а α. (στрат.) καταφύγιο. || υπόστεγο αεροπλάνου.

*капор, -а α. είδος παιδικού ή γυναικείου καπέλου.

*капóт, -а α. 1 (παλ.) είδος ρόμπας. 2 κάλυμμα κινητήρα, καπό.

καπότ, -α α. βλ. **καποτάξ**.

***καποτάξ**, -α α. βλάβη· αναποδογύρισμα αεροπλάνου από μπροστινό μέρος (κατά την προσγείωση και απογείωση).

καποτίρωση, -я ουδ. 1 βλ. **καποτάξ**. 2 κάλυψη, σκέπασμα με καπό.

***καποτίρывать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. 1 αναποδογυρίζω με το μπροστινό μέρος. 2 καλύπτω τον κινητήρα με καπό.

***καπράλ**, -α α. δεκανέας.

καπράλский επ. του δεκανέα.

***καπρίξ**, -α α. ιδιοτροπία, παραξενιά, πέισμα, καπρίτσιο.

καπρίζνικ, -α α., -ца, -η θ. καπριτσόζος, -α, πεισματάρης, -α, ιδιότροπος, παράξενος.

καπρίζνичать ρ.δ. καπριτσώνω.

καπρίзний επ., βρ: ~зен, ~зна, ~зно καπριτσόζικος, ιδιότροπος, πεισματάρικος - ребёнок καπριτσόζικο παιδάκι· -ая женщина καπριτσόζα γυναίκα· - характер ιδιότροπος χαρακτήρας. || άστατος· ευμετάβλητος· -ая погода άστατος καιρός. || επιτηδευμένος· αλλόκοτος.

капризуля, -и α. κ. θ. βλ. **καπρίζνικ**, -ца.

***καприφόлий**, -я α. κ. **καприфоль**, -и θ. αιγόκλημα, αιγόκλημα.

***καπρίччио** κ. **капρίччо** ουδ. άκλ. (μουσ.) το καπρίτσιο.

καπρόν, -α α. καπρόν, τεχνητές ίνες.

капрóновий επ. του καπρόν· από καπρόν.

***κάψула**, -и θ. 1 (φαρμ.) κάψουλα. 2 μεμβράνη (μελών του σώματος).

***κάψуль**, -я α. καψούλι, καψύλιο.

капсульный επ. του καψουλιού. || με καψούλι.

***каптаж**, -а α. πηγάα εγκατάσταση λήψης.

***каптенáρμус**, -а α. (παλ.) επιμελητής, εφοδιαστής στρατού.

капуста, -и θ. κραμβολάχανο, λάχανο, μάπα, κράμβη η λαχανώδης, βράση· кислая ή квáшенная - αρμυρόξυνο λάχανο. || εκφρ. цветная - ανθοκράμβη, κουνουπίδι· изрубить в -у котó-н. κατακρεουργώ κάποιον.

капустник, -а α. 1 (κραμβο)λαχανόδηπος. 2 κραμβοσκώληκας, ~κούλικο. 3 (διαλκ.) φαγητό με κραμβολάχανο. 4 εσπερίδα (ηθοποιών, φοιτητών κ.τ.τ. με νούμερα κ. διάφορα αστεία).

капустница, -и θ. πιερίδα, πεταλούδα που τρώγει τα φύλλα της κράμβης.

капустный επ. της κράμβης· - запах η μυρουδιά του κραμβολάχανου· - червь κραμβοσκώληκας. || από κραμβολάχανο.

***капút**, α. άκλ. με σημ. κατηγ. (απλ.) καπούτ, χαμός, τέλος, θάνατος.

***капуцин**, -а α. 1 καπουτσίνος, καθολικός μοναχός. 2 γένος πιθήκων της Αμερικής.

***καпшóн**, -а α. καπεσόν, κουκούλα μοναχού.

кара, -и θ. αυστηρή τιμωρία, πέλεκης· укpивать преступника от -и κρύβω τον εγκληματία από τον πέλεκη της δικαιοσύνης.

***карабін**, -а α. βραχύκανο τουφέκι, αραβίδα. || σφιγκτήρας (του άκρου της πετονιάς στο αγκίστρι).

***карабинёр**, -а α. στρατιώτης караμπινοφόρος. || ιταλός χωροφύλακας, караμπινιέρος.

карабканье, -я ουδ. αναρρίχηση, σκαρφάλωμα.

карабкаться ρ.δ. αναρριχίεμαι, σκαρφαλώνω. || (απλ.) ανεβαίνω με δυσκολία.

каравáй, -я α. στρόγγυλο καρβέλι φωμί, κουλούρα· на чужóй - рта не разевáй (παρμ.) αν δε δουλέψεις δεν τρως (μη τροχάς τα δόντια).

***каравáн**, -а α. 1 **караβáни**· - верóлётов **караβáни** από γκαμήλες. 2 νηποπομή.

каравáнный επ. του **караβаниού**.

***каравáн-сарáй**, -я α. πανδοχείο, κατάλυμα των **караβаниών** στην Ανατολή.

***каравéлла**, -и θ. **каραβέλα**.

***карагáч**, -á α. είδος φτελιά.

карака́типа, -и θ. σουπιά. || μτφ. στραβοπόδαρος, στραβοκάνης, ραιβοσκελής.

кара́ковий επ. βαθυκόκκινος, μαυροκόκκινος, κοκκινόμαυρος.

каракулевод, -а α. ειδικός στην παραγωγή προβάτων-**каρακούλ**.

каракулеводство, -а ουδ. **каρακουλοπαραγωγή**, παραγωγή προβάτων-**каρακούλ**.

каракулеводческий επ. του **каρακούλ**· -ие совхозы σοβχόζ παραγωγής **каρακούλ**.

каракулевый επ. από **каρακούλ**· -ая шáпка σκούφια από **каρακούλ**· - мех γούνα από **каρακούλ**· -ая овца́ **προβατίνα-каρακούλ**.

***кара́куль**, -я α. γούνα από **каρακούλ**.

каракульский επ. του **каρακούλ**· -ая овца́ **προβατίνα-каρακούλ**.

каракульча́, -и θ. ανώτερο είδος γούνας από **каρακούλ**.

***кара́куля**, -и θ. (συνήθως πλθ. -и) **μουτζούρες**, ορνιθοσκαλισματα (δυσανάγνωστα γράμματα).

***караку́рт**, -а α. αράχνη δηλητηριώδης.

***карамóбль**, -я α. **каραμπόλα** (χτύπημα). || παιγνίδι μπιλιάρδου με τρεις σφαίρες.

***караме́ль**, -и θ. **каραμέλα**. || **καυστόμελι**.

караме́лка, -и θ. **каραμελίτσα**.

караме́льный επ. της **каραμέλας**· -ое производство παραγωγή **каραμέλας**.

кара́мора, -и θ. (απλ.) είδος κουνουπιού μακρύποδου.

***карандáш**, -á α. **μολύβι**, **μολυβδοκόντυλο**· - химический χημικό **μολύβι**· простóй - κοινό **μολύβι**· цветные -и έγχρωμα **μολύβια**· красны́й

~ κόκκινο μολύβι· ПИСАТЬ -ОМ γράφω με μολύβι. || εκφρ. ВЗЯТЬ НА - σημειώνω πρόχειρα· В -έ με το μολύβι (σχεδιάζω, ιχνογραφίζω).

карандашный επ. του μολυβιού· -ое произ-водство παραγωγή μολυβιών. || με μολύβι· -рисуюнок σκίτσο με μολύβι.

*карантин, -а α. каранτίνα. || λοιμοκαθαρ-τήριο.

карантинный επ. της каранτίνας· ~ срок η προθεσμία της каранτίνας.

карапуз, -а α. 1 μπεμπές, μπέμπης. 2 μπόμπιρας.

карасёвый επ. του κυπρίνου· απο κυπρίνο· -ая уха φαρόσουκα απο κυπρίνο.

карасий, -ья, -ье κ. карасиный επ. βλ. карасёвый.

карась, -я α. κυπρίνος ο χρυσεύθρος.

*карат, -а α. καράτι.

каратель, -я α. 1 τιμωρός, κολαστής, ξεδικιωτής. 2 μέλος εκκαθαριστικού αποσπάσμα-τος.

карательный επ. καταδικωτικός, της τιμω-ρίας, τιμωρός· -ые органы καταδικωτικά όρ-γана· -ые меры μέτρα τιμωρίας· ~ отряд ка-ταδικωτικό απόσπασμα· -ая экспедиция εκκα-θαριστική επιχείρηση.

карать ρ.δ.μ. τιμωρώ, κολάζω, εκδικού-μαι σκληρά· закон -ет взяточничество ο νό-μος τιμωρεί τη δωροδοκία· ~ принудительными работами τιμωρώ με καταναγκαστικά έργα. || (παλ.) καταδικάζω, κατακρίνω, κατηγορώ. || -ся τιμωρούμαι σκληρά κλπ. ρ. ενεργ. φ.

*караул, -а α. 1 φρουρά, οι φύλακες· пристá-вить ~ εγκατασταίνω φρουρά· сменить ~ αλλά-ζω τη φρουρά· усилить ~ ενισχύω τη φρουρά· принять ~ παραλαβαίνω τη φρουρά (τα καθήκο-ντα)· заступать в ~ αναλαβαίνω τα καθήκοντα της φρουράς. 2 (παλ.) σκοπιά, φυλάκιο φρου-ράς. 3 ως επιφ. βοήθεια! || εκφρ. почётный ~ τιμητική φρουρά· быть (стоять) в -е ή на ~е είμαι φρουρά, φρουρώ· взять ή сделать на ~ παρουσιάζω όπλα· взять ή посадить под ~ βά-ζω υπο φρούρηση· быть под -ом είμαι φρου-ρούμενος, φρουρούμαι· держать под -ом κρα-τώ υπο φρούρηση (υπό κράτηση)· хоть ~ кричи στην ανάγκη φώνωξε „βοήθεια!“.

караулить ρ.δ.μ. 1 φρουρώ, φυλάγω кара-ούλι. 2 παραφυλάγω, καιροφυλακτώ.

караулка, -и θ. φυλάκιο, σκοπιά (χώρος).

караульный επ. 1 της φρουράς· ~ начальник διοικητής φρουράς· ~ое помещёние ή -ая дýт-ка φυλάκιο, σκοπιά· -ая служба υπηρεσία της φρουράς. 2 ως ουσ. α. φρουρός, σκοπός. 3 ως ουσ. θ. -ая φυλάκιο, σκοπιά (χώρος).

караульня, -и θ. γεν. πλθ. -лен, дот. -льням (παλ.) φυλάκιο, σκοπιά (χώρος).

караульщик, -а, α., -ца, -и θ. φρουρός, σκοπός.

карачки στην έκφραση: на -и ή на -ах στα τέσσαρα ή με τα τέσσαρα (πόδια).

карачун, -а α. στην έκφραση: ~ пришёл (απλ.) ξαφνικός θάνατος.

карабас, -а α. (διαлк.) είδος φορτηγίδας.

*карабид, -а α. ανθρακούχο σώμα.

карабидный επ. ανθρακούχος. || εκφρ. -ая лампа λάμπα ασετυλίνης.

каробванец, -нца α. (διαлк.) ρούβλι.

каробла, -и θ. φαινόλη, φαινικό οξύ.

*каробловый επ. φαινικός· -ая кислота βλ. каробла.

*каробнад, -а α. φιλέτο χοίρινο (ψημένο με σκόρδο και μοσχοκάρυδο).

*каробнар, -а α. κ. карбонарий, -я α. καρ-βουνάρος.

*каробнат, -а α. 1 ανθρακικό αλάτι. 2 δια-μάντι μαύρο.

каробнатный επ. που περιέχει ανθρακικό α-λάτι.

каробнизапионный επ. για ενανθράκωση.

*каробнизация, -и θ. ενανθράκωση.

каробнизировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. ενανθρακώνω.

*каробрунд, -а α. πυριτιοκαρβίδιο, καβου-ρούνδιο.

*каробрукул, -а α. 1 (παλ.) ρουμπίνι. 2 ιατρ. ψευδάνθρακας, καλόγηρος.

*каробратор, -а α. καρμπιρατέρ, εξαερωτής, αναμίκτης.

каробраторский επ. του καρμπιρατέρ· με καρμπιρατέρ.

*каробрация, -и θ. εξαερίωση.

каробрировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. ε-ξαεριώνω.

*каргá, -й θ. (απλ.) 1 (διαлк.) κόρακας, κορούνα. 2 παλιόγρια, βρωμόγρια (βρισιά).

*кардамон, -а α. καρδάμωμο, κουκουλέс (σαν φυτό και μπαχαρικό).

кардамонный επ. καρδαμωμικός, του καρδά-μωμου· ~ запах μυρουδιά καρδάμωμου. || με καρδάμωμο· -ая водка βότκα με καρδάμωμο.

кардамоновый επ. βλ. кардамонный.

*кардинал, -а α. 1 καρδινάλιος. 2 γένος ε-ρυσροπτέρων ωδικών πτηνών της Αμερικής.

*кардинальный επ. κύριος, βασικός, ουσιώ-δης· ριζικός· ~ вопрос βασικό ζήτημα· ~не нововведения ριζικοί νεωτερισμοί· ~не изме-нения ριζικές αλλαγές.

кардинальский επ. καρδινάλιος, του καρ-δινάλιου· ~ сан το αξίωμα του καρδινάλιου· -ая мантия καρδινάλιος μανδύας.

*кардиограмма, -и θ. καρδιογράφημα.

кардиограф, -а α. καρδιογράφος.

кардиоγράφια, -и θ. καρδιογραφία.
кардиόλογ, -α α. καρδιολόγος.
кардиολογικό επ. καρδιολογικός.
*кардиολόγια, -и θ. καρδιολογία.
*καρέ ουδ. άκλ. τετράγωνο, καρέ.
кареглазний επ., βρ: -ГЛАЗ, -α, -ο κα-
 στανομάτης.
каρέλ, -α α., -κα, -и θ. Καρελιανός, -ή.
καρέλский επ. καρελιανός, της Καρελίας.
καρέτα, -и θ. αμάξι τετράτροχο, φαέθων.
*καρέτσα, -и θ. αμαξάκι. || (τεχ.) τύμπανο·
 ~ пишущей машинки τύμπανο γραφομηχανής. ||
 κινούμενο πλαίσιο.
καρέтник, -α α. (παλ.) αμαξοποιός, καρο-
 ποιός. || αμαξοστάσιο.
καρέтний επ. του αμαξιού· -ая упряжь ζευ-
 κτήρια σαγή.
*кариатида, -и θ. Καρυάτιδα.
*κάριес, -α α. τερηδόνη, σπηδόνη.
*κάρий, -яя, -ее επ. καστανός (για μάτια).
 || βαθυκάστανος· ~ конь ο ντορής.
*кариатура, -и θ. γελοιογραφία, γελοιο-
 γράφημα, καρικατούρα.
кариатурист, -α α. γελοιογράφος, καρικα-
 τουρίστας.
кариатурность, -и θ. γελοιογράφηση, -φία.
кариатурный επ., βρ: -рен, -рна, -рно.
 1 γελοιογραφικός, της καρικατούρας. 2 μτφ.
 γελοίος· -ая внешность γελοία εξωτερική εκ-
 φάνιση.
*кариός, -α α. βλ. κάριес.
кариозный επ. τερηδονισμένος· - зуб τε-
 ρηδονισμένο δόντι.
*каριοкинез, -α α. καρυοκίνηση.
карканье, -я ουδ. 1 κρωγμός, ρέμασμα. 2
 δυσοίωνα προμήνυμα, μακοσημαδιά, γρουσουζιά.
*каркас, -α α. 1 ξύλωση· σκελετός (στηρίγ-
 ματος). 2 στήριγμα οιαυδήποτε έργου. 3 κέλ-
 της, μελικοκκιά, γλυκοκοκκιά, κουτσουμηλιά.
каркасный επ. (τεχ.) με σκελετό· -ая кон-
 струкция κατασκευή με σκελετό.
каркать ρ.δ. 1 κρώζω. 2 μτφ. προλέγω, προ-
 φητεύω κακό, μακομελετώ, προοιωνίζομαι κακό.
каркнуть ρ.σ. βλ. κάρкать (1 σημ.).
карла, -и θ., κάρλο, -α ουδ. (παλ.) βλ. κάρлик.
карлик, -а α., -ца, -и θ. νάνος, -α, πυγ-
 μαίος. || μτφ. πολύ μικρός.
карликовый επ. του πυγμαίου, του νάνου. ||
 πολύ μικρός, πυγμαίος, σπιθαμιαίος· ~ рост
 πολύ μικρό ανάστημα· ~не деревья πολύ χαμη-
 λά δέντρα· ~не предприятия πολύ μικρές επι-
 χειρήσεις.
карман, -а α. 1 τσέπη· положить в ~ βάζω
 στη τσέπη· внутренний ~ εσωτερική τσέπη· ча-
 совой ~ τσέπη ωρολογιού· задний ~ οπίσθια κω-
 λοτσέπη. || εκφρ. толстый (тугой, полный) ~

κάργα (φούσκα) η τσέπη λεφτά· толстый ή пу-
 той ~ άδεια η τσέπη, πανί με πανί· не по-
 ~у δεν είναι για τη τσέπη (μου), είναι α-
 κριβότατος, απρόσιτος· набить ~ φουσκώνω
 χρήματα, θησαυρίζω· положить, класть в ~
 τσεπάνω, παίρνω για τον εαυτό μου, σφετερί-
 ζομαι· бить по ~у ζημιώνω, βλάπτω.
карманник, -а α. (απλ.) πορτοφολάς.
карманный επ. της τσέπης· ~не часы ωρο-
 λόγι της τσέπης· ~ словарь λεξικό της τσέ-
 πης· ~ая книжка βιβλίο της τσέπης, εγκόλπιο.
 || εκφρ. ~ вор πορτοφολάς· ~не деньги хар-
 τζιλίκι· ~не расходы τα μικροέξοδα.
карманчик, -а α. τσεπούλα.
карманшик, -а α. (απλ.) βλ. карманник.
*карманьола, -и θ. καρμανιόλα, λαιμητόμος.
кармашек, -шка α. τσεπάκι, τσεπούλα.
*кармін, -а α. καρμίνι, ζωηρό κόκκινο χρώμα.
карминный επ. του καρμινιού.
карминовый επ. του καρμινιού.
*карнавал, -а α. καρναβάλι.
карнавальный επ. καρναβάλικος, του καρ-
 ναβαλιού.
*карниз, -а α. (αρχτ.) κορωνίδα, κορνίζα,
 γέισο οικοδομήματος. || στενό αντέρισμα στην
 πλαγιά βουνού.
*каротель, -и θ. καρότο στρογγυλό.
карп, -а α. κυπρίνος, σαζάν.
карповые, -ых πλθ. τα κυπρινιδή.
карта, -и θ. 1 χάρτης· Географическая ~
 γεωγραφικός χάρτης· Этнографическая ~ εθνο-
 γραφικός χάρτης· Политическая ~ мира παγκό-
 σμιος πολιτικός χάρτης· ~ земных полушарий
 χάρτης των δύο ημισφαιρίων· морская ~ ναυ-
 τικός χάρτης. 2 (παλ.) κατάλογος φαγητών. 3
 (παλ.) καρτ-ποστάλ. 4 χαρτί, παγινιόχαρτο,
 τραπουλόχαρτο· славать ~и μοιράζω (κάνω)
 χαρτιά· играть в карты παίζω χαρτιά· простая
 ~ απλό χαρτί (όχι φιγούρα)· гадать по ~ам
 χαρτοσκοπώ, ρίχνω τα χαρτιά· егд везёт в ~и
 είναι τυχερός στα χαρτιά. || εκφρ. последняя
 ~ το τελευταίο χαρτί (τελευταία προσπάθεια ή
 δυνατότητα)· ~ бита ή убитая χρεωκόπηση, α-
 πότυχε οικτρά (σχέδιο, σκοπός κ.τ.τ.)· рас-
 крыть ή открьть ~и παίζω με ανοιχτά χαρτιά
 (δεν κρύβω τίποτε)· смешать ή спутать чьи
 ~и χαλνώ τα σχέδια κάποιου· ставить жизнь
 на ~у παίζω τη ζωή κορόνα-γράμματα· он всё
 поставил на ~у αυτός τά 'παιξε όλα για όλα·
 стоять на ~е υπόκειμαι σε μεγάλο κίνδυνο.
картавить, -влю, -вишь ρ.δ. φευδίζω, τσευ-
 δίζω, ρωτακίζω, λαμβδαρίζω.
картавление, -я ουδ. ρωτακισμός, λαμβδα-
 κισμός, φεύδισμα, τσεύδισμα.
картавость, -и θ. βλ. картавление.
картавый επ., βρ: -тав, -а, -ο φευδός,

τσευδός.

картѣж, ~теж́ α. (απλ.) χαρτοπαίγνιο.

картѣжник, -а α., -ца, -и θ. χαρτοπαίχτης, -τρια.

картѣжничать ρ.δ. (απλ.) χαρτοπαίζω.

картѣжный επ. χαρτοπαικτικός· ~ игρόк χαρτοπαίχτης· -ая игр́а χαρτοπαίγνιο· ~ вор χαρτοκλέφτης.

картези́анский επ. καρτεσιανός.

*картези́анство, -а ουδ. καρτεσιανισμός.

картели́рование, -я ουδ. ένωση σε καρτέλ.

картели́ровать, -рую, ~руешь ρ.δ.κ.σ.μ. ένώνω σε καρτέλ. || -ся ένώνομαι σε καρτέλ.

*карτέ́ль, -я α. κ. ~и θ. 1 (παλ.) συμφωνία ή σύμβαση. 2 (οικον.) καρτέλ, ένωση. 3 (παλ.) πρόσκληση έγγραφη για μονομαχία.

карте́льный επ. του καρτέλ.

*карте́р, -а α. (τεχ.) στροφαλοθάλαμος, κάρτερ.

карте́чина, ~и θ. σάγι χοντρό.

*карте́чь, ~и θ. 1 (παλ.) μύδος, βλήμα πυροβολικού. 2 σάγι χοντρό.

карти́на, ~и θ. 1 πίνακας, εικόνα, ζωγραφιά, ταμπλό· ~и Рафаэ́ля πίνακες του Ραφαήλ· кни́га с ~ами εικονογραφημένο βιβλίο. 2 αναπαράσταση με τη φαντασία· ~и про́шлого εικόνα απο το παρελθόν· ~и де́тства εικόνες απο την παιδική ζωή. 3 για κάτι όμορφο· это не дом, а ~ αυτό δεν είναι σπίτι, αλλά ζωγραφιά. || ζωντανή λογοτεχνική περιγραφή. 4 ένα μέρος πράξης δραματικού έργου· σκηνή. 5 κινηματογραφική ταινία.

карти́нка, ~и θ. 1 υποκορ. της λ. карти́на. 2 εικόνα βιβλίου. || εκφρ. мо́дная ~ (παλ.) εικόνα μόδας· как ~ ή как на ~е σαν ζωγραφιά (πολύ όμορφος)· одéт (одéтый) по ~е (πσλ.) ντυμένος με τη μόδα· переводни́е ~и χαλκομανίες.

карти́нность, ~и θ. (γρσπ. λόγος)· εκφραστικότητα. || ωραιότητα.

карти́нный επ., βρ: ~инен, ~инна, ~инно! 1 του πίνακα, της εικόνας, της ζωγραφιάς· ~ая галере́я πινακοθήκη. 2 γραφικός, ζωγραφιστός, πανέμορφος. 3 (φιλγ.) εκφραστικός, παρυστατικός.

*картогра́мма, ~и θ. βλ. картодиагра́мма.

картогра́ф, ~а α. χαρτογράφος.

картографи́рование, -я ουδ. χαρτογράφηση.

картографи́ровать, ~рую, ~руешь ρ.δ.μ. χαρτογραφώ, φτιάχνω χάρτη. || χαρτοδιαγραφώ, κάνω χαρτοδιαγράφημα. || -ся χαρτογραφούμαι. || χαρτοδιαγραφούμαι.

картографи́ческий επ. χαρτο(δια)γραφικός.

*картогра́фия, ~и θ. χαρτογραφία.

картодиагра́мма, ~и θ. χαρτοδιάγραμμα.

*карто́н, ~а α. 1 χαρτόνι. 2 (παλ.) κουτί

απο χαρτόνι. 3 (παλ.) σχεδιάσμα πρόχειρο σε χαρτόνι.

*карто́наж, ~а α. αντικείμενο απο χαρτόνι.

карто́нажный επ. του χαρτονιού· ~ая фабрика φάμπρικα κατασκευής χαρτονιών. || χαρτονένιος· ~ие изде́лия χαρτονένια αντικείμενα.

карто́нка, ~и θ. 1 κουτί χαρτόνινο. 2 κομμάτι χαρτονιού. ~ с на́писью χαρτόνι με επιγραφή.

карто́нный επ. χαρτονένιος, χαρτόνιος· ~ая коро́бка χαρτονένιο κουτάκι. || εκφρ. ~ до́мик βλ. στη λ. карточны́й.

*карто́тека, ~и θ. κουτάκι καρτελλών· библиоте́чная ~ το κουτάκι καρτελλών της βιβλιοθήκης.

картофелесажа́лка, ~и θ. πατατοσπαρτική μηχανή.

картофелеуборо́чный επ. πατατοσυλλεκτικός. ~ая маши́на πατατοσυλλεκτική μηχανή.

картофе́лина, ~и θ. ένας βολβός πατάτας.

*картофе́ль, ~я (-ю) α. πατάτα, γεώμηλο(φυτό κ. καρπός)· жарены́й ~ τηγανητός πατάτες· варены́й ~ βραστός πατάτες· копа́ть ~ βγάζω πατάτα (σκάβοντας)· чи́стить ~ καθαρίζω πατάτες.

картофе́льный επ. της πατάτας· ~ое поле πατατοχώραφο. || απο πατάτα· ~ое порé πατατοπούρες· ~ суп πατατόσουπα· ~ая мука́ πατατάλευρο.

карточка, ~и θ. 1 κάρτα, καρτέλα. || δελτίο (τροφίμων). || επισκεπτήριο, κάρτα. 2 μικρή φωτογραφία (για έγγραφα). 3 (χαΐδα) καρτούλα, ~ίτσα, τραπουλοχαρτάκι. 4 μικρό καρτοποστάλ. || εκφρ. почто́вая ~ το κάρτ-ποστάλ· катало́жная ~ καρτέλα με αλφαβητική σειρά.

ка́рточный επ. του χαρτιού, του παιγνιόχαρτου· ~ая игр́а χαρτοπαίγνιο· ~ долг χρέος απο το χαρτοπαίγνιο· ~ стол τραπέζι χαρτοπαίγνιου. || εκφρ. ~ая систе́ма σύστημα διανομής με δελτίο· ~ до́мик α) χάρτινο σπιτάκι (αστέργιωτο). β) χάρτινος πύργος (φαντασιοκοπήματα).

карто́шина, ~и θ. βλ. картофе́лина.

карто́шка, ~и θ. 1 βλ. картофе́ль. 2 βλ. картофе́лина. || εκφρ. ~ в мунди́ре βλ. στη λ. мунди́р.

*карту́з, ~а α. καπέλο με γείσο. || (παλ.) χαρτοσακκούλα· χαρτοπακέτο. || (στρατ.) μπαρουτοσακκούλα.

*карту́ш, ~а α. περικόσμημα (επιγραφής, σύμβολων κ.τ.τ.).

карту́шка, ~и θ. η πλάκα της πυξίδας.

*карусель, ~и θ. καρουσέλι (ομοιώματα κινούμενα μηχανικά).

*ка́рцер, ~а α. κρᾶτητήριο· απομονωτήριο.

ка́рча, ~и θ. (διαλκ.) δέντρο, κούτσουρο

πεσμένο στο νερό.

***карьері**; -α α. 1 καλπασμός. 2 βλ. **карьері-ра**. || εκφρ. с мѣста в - πάραυτα, παρευθής, αμέσως, στη στιγμή.

***карьері**? -α α. λατομείο, νταμάρι.

***карьеріа**, -н θ. σταδιοδρομία, καριέρα· **сдѣ-лать -у** κάνω την καριέρα· **блестящая** - λαμπρή σταδιοδρομία· **научная** - επιστημονική καριέρα· **служебная** - υπηρεσιακή καριέρα.

карьерізм, -α α. καριερισμός.

карьеріот, -α α., -ка, -и θ. καριερίστας, -τρα.

карьерістскій επ. καριερίστικος.

карьеріный¹ επ. του καλπασμού.

карьеріный² επ. του λατομείου.

касаемо επίρ. (διαρκ.) ως προς, σχετικά προς.

касание, -я ουδ. θίξη, επαφή, άγγιγμα· **точка -я** (μαθ.) σημείο επαφής.

касательная, -ой θ. (μαθ.) η εφαπτόμενη.

касательно επίρ. αναφορικά, σχετικά, ως προς.

касательство, -а ουδ. σχέση, συνάφεια, δεσμός.

касати¹, -а α. (διαρκ.) βλ. **голубчик**.

касати², -а α. κρίνος, ίριδα.

касатка¹, -и θ. χελιδόνη αγροδίαιτο.

касатка², -и θ. βλ. **косатка**.

касаться, -аюсь, -аешься р.δ. 1 θίγω, εγγίζω, φάω, εφάπτομαι· ~ **столá рукой** εγγίζω το τραπέζι με το χέρι. 2 μτφ. επιλαμβάνομαι ακροβιγώς. 3 μτφ. αφορώ· **вопрós -ется вас** το ζήτημα αφορά εσάς· **дело это меня не -ется** αυτή η υπόθεση δε με αφορά· **что -ется...** ό,τι αφορά..., όσον αφορά...

***каска**, -и θ. κράνος, κάσκα.

***каскад**, -а α. 1 καταρράχτης. || μτφ. χείμαρος· πλήθος, αφθονία· - **красноречія** χείμαρος ευφράδειας· - **слов** χείμαρος λέξεων. 2 τρόπος πτώσης απο το άλογο. 3 (τεχ.) σύμπλεγμα· - **гидроэлектростанцій** σύμπλεγμα υδροηλεκτρικών σταθμών.

каскадный επ. καταρρακτώδης. || (παλ.) της οπερέτας.

***касκέтка**, -и θ. κασκέτο, καπέλο.

***касса**, -н θ. 1 χρηματοκιβώτιο. 2 ταμείο· **сберегательная** - ταμειευτήριο· ~ **взаимопомощи** ταμείο αλληλοβοήθειας· **железодорóжная** - ταμείο εισιτηρίων σιδηροδρόμων· **театральная** ~ ταμείο εισιτηρίων θεάτρου· **заплатить в -у** πληρώνω στο ταμείο· **работатъ в -е** εργάζομαι στο ταμείο. 3 τα χρήματα του ταμείου· **про-вѣрить -у** κάνω έλεγχο του ταμείου. 4 (τυπγρ.) στοιχειοθήκη.

кассатор, -а α. αυτός που κάνει έφεση.

кассационный επ. εφετικός· ακυρωτικός· ~

суд еφετείο.

***кассация**, -и θ. 1 έφεση, προσφυγή στο εφετείο. 2 αίτηση αναίρεσης· **подать -ю** υποβάλλω έφεση. 3 ακύρωση· - **внóсов** προσφυγή στο ανώτατο δικαστήριο για ακύρωση των εκλογικών αποτελεσμάτων.

***кассета**, -н θ. θήκη, κασέτα.

кассетка, -и θ. βλ. **кассета**.

кассетный επ. της θήκης, της κασέτας.

кассир, -а α., -йша, -и θ. ο, η ταμίας.

кассировать, -рую, -руешь р.δ.κ.σ.μ. ακυρώνω απόφαση δικαστηρίου. || ακυρώνω αποτελέσματα εκλογών. || -ся ακυρώνομαι.

***кассия**, -и θ. κάσια κ. κασία (φυτό).

кассовый επ. ταμιακός, του ταμείου· -ая **книга** βιβλίο ταμείου.

каста, -н θ. κάστα.

***кастаньѣты**, -нѣтъ плθ. (ενκ. -а, -н θ.) καστανιέτες.

***кастелян**, -а α. διαχειριστής, επιμελητής, φροντιστής ιδρύματος ή πύργου.

кастелянша, -и θ. αποθηκάριος ρουχισμού (ξενοδοχείου, νοσοκομείου κ.τ.τ.).

***кастѣт**, -а α. σιδερένια γροθιά.

кастовость, -и θ. αυτοαπομόμωση, αυτοπεριορισμός, αποξένωση (για κοινωνικά στρώματα, επαγγέλματα).

кастовый επ. της κάστας.

***кастор**, -а α. καστορί (ύφασμα).

касторка, -и θ. ρετινόλαδο, κικινιέλαιο.

касторовый επ. 1 στην έκφραση: -**ое ма́сло** βλ. **касторка**. 2 καστορίνος.

кастрат, -а α. ευνούχος, -χισμένος, καστράτος.

кастрация, -и θ. ευνούχισμα, εκτόμηση.

***кастрировать**, -рую, -руешь р.δ.κ.σ.μ. ευνουχίζω, εκτέμνω. || -ся ευνουχίζομαι, εκτέμνομαι.

кастрóлька, -и θ. βλ. **кастрóля**.

***кастрóля**, -и θ. κατσαρόλα.

кат, -а α. (παλ. κ. διαρκ.) δήμιος, μπόγιας.

***катавасія**, -и θ. 1 (εκκλο.) καταβασία. 2 θόρυβος, ταραχή, φασαρία.

***катаκλιζм**, -а α. κ. **катаκλιζма**, -н θ. (παλ.) 1 κατακλισμός. 2 αιφνίδια και καταστροφική αλλαγή.

***катаκόμβα**, -н, γεν. плθ. -όμб. 1 κατακόμβη. 2 υπόγειος, σκοτεινός και περίπλοκος χώρος.

***каталяжка**, -и θ. (παλ.) φυλακή, δεσμοτήριο.

каталянский επ. βλ. **каталонский**.

каталепсический επ. βλ. **каталептический**.

***каталепсия**, -и θ. (ιατρ.) καταληψία.

каталептик, -а α. καταληπτικός (που πά-

σχει απο καταληψία.

καταληπτικός επ. καταληπτικός.

***κατάλιζ**, -α α. (χημ.) κατάλυση.

καταλιζάτορ, -α α. καταλυτής, -ύτης.

καταλιτικός επ. καταλυτικός· -**αγ** **ρεάκция** καταλυτική αντίδραση.

***κατάλογ**, -α α. κατάλογος· **библиотечный** - κατάλογος βιβλιοθήκης.

καταλογιζάция, -и θ. εγγραφή στον κατάλογο.

καταλογιζировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. εγγράφω στον κατάλογο. || -**ся** εγγράφομαι στον κατάλογο.

κατάλογный επ. του καταλόγου. || ουσ. θ. -**αг** δωμάτιο καταλόγων (στις μεγάλες βιβλιοθήκες).

κατάλοпец, -ница α., -κα, -и θ. Καταλωός, -ίδα.

κάταль, -я α. κουβαλητής, μεταγωγός, μεταφορέας.

κατάние, -я ουδ. 1 κύλιση, -μα. 2 περίπατος (με μεταφορικό μέσο). 3 (απλ.) ταξίδι (γρήγορο ή πολυκαιρο). 4 μαγγάνισμα· κυλίνδρωση. 5 λέπτυνση, ελασματοποίηση. 6 πατινάς· **фигурное** - καλλιτεχνικό πατινάς.

κάтанки, -нок πλθ. βλ. **βάленки**.

κάтанный επ. 1 κυλιστός· κυλισμένος. 2 μαγγανισμένος, κυλινδρωμένος. 3 λεπτυσμένος, ελασματοποιημένος.

κατάние, -я ουδ. βλ. **κατάние**. || εκφρ. **не мытьём, так -ем** όχι έτσι, με άλλον τρόπο.

***καταпульт**, -ы θ. 1 καταπέλτης. 2 μηχανισμός για την απογείωση αεροπλάνου απο το κατάστρωμα σκάφους.

***κατάρ**, -а α. κατάρρους· - **желудка** γαστρικός κατάρρους (γαστρίτιδα)· - **оронхов** βρογχίτιδα· **хронический** - χρόνιος κατάρρους.

***καταράкт**, -а α. 1 καταρράκτης (υδατόπτωση). 2 (τεχ.) κρουσιβεστήρας ή προσκέφαλο. 3 βλ. **καταράкта**.

***καταράкта**, -ы θ. καταρράκτης (πάθηση).

καταράльный επ. του κατάρρου.

***καταστροφή**, -ы θ. δυστύχημα, συμφορά· **автомобильная** - αυτοκινητιστικό δυστύχημα. || καταστροφή, χαμός, όλεθρος.

καταστροφический επ. καταστροφικός, καταστρεπτικός.

καταστροφичность, -и θ. καταστροφικότητα, καταστρεπτικότητα, ολεθριότητα.

καταστροφичный επ. βλ. **καταστροφический**.

κατάть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **κάтаный**, βρ: -тан, -а, -ο. 1 κυλώ (προς διάφορες κατευθύνσεις ή σε διάφορο χρόνο)· - **орёвна** κυλώ κούτσουρα· - **мячём по полу** κυλώ το τόπι στο πάτωμα. 2 πηγαίνω (βιάζω) κάποιον περίπατο (με μεταφ. μέσο). || αμαξεύω, πηγαίνω αμαξάδα. 3 επισκέπτομαι, μεταβαίνω με με-

ταφορ. μέσο. 4 πιέζω· μαγγανίζω, κιλινδρώ. 5 λεπτύνω μέταλλο, ελασματοποιώ· - **проболоку** συρματοποιώ. 6 βλ. **валить** (2 σημ.). 7 μτφ. διαδίδομαι, μεταδίδομαι, ξαπλώνομαι· κινούμαι ορμητικά, γρήγορα. || -**ся** 1 κυλιέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 κάνω βόλτες με μεταφορικό μέσο· - **на коньках** γλιστρώ με τα καγοπέδιλα, κατινάρω· - **на велосипеде** ποδηλατώ· - **на лодке** κάνω βαρκάδα, λεμβοδρομώ. 3 επισκέπτομαι, μεταβαίνω (με μεταφορ. μέσο). 4 βλ. και ρ. ενεργ. φ. (4,5,6,7 σημ.). || στριφογυρίζω, υποφέρω πολύ, χτυπιέμαι· - **от обли по полу** στριφογυρίζω στο πάτωμα απο τον πόνο. || εκφρ. - **сб смеху** ξεγκαρδίζομαι στα γέλια.

***καταфалк**, -а α. 1 νεκροφόρα (άμαξα). 2 ικρίωμα στο ναό όπου αποτίθεται το φέρετρο. **κατεгорический** επίρ. κατηγορηματικά· - **отказываюсь** αρνούμαι κατηγορηματικά.

κατεгорический επ. κατηγορηματικός· - **опрровержение** κατηγορηματική διάψευση· - **отвёт** κατηγορηματική απάντηση. || εκφρ. - **императив** (στη φιλοσ. του Καντ) κατηγορηματική προσταγή (υπέρτατη επιταγή του ηθικού νόμου)· - **оε суждение** κατηγορική κρίση.

κατεгорично επίρ. βλ. **κατεгорически**.

κατεгоричность, -и θ. κατηγορηματικότητα.

κατεгоричный επ. βλ. **κατεгорический**.

***κατεгория**, -и θ. (φιλοσ) 1 κατηγορία· έννοια· διαίρεση, χωρισμός· - **времени** κατηγορία χρόνου· - **причинности** κατηγορία αιτιότητας. 2 επιστημονική διαίρεση (σε είδη, γένη, κατηγορίες). 3 ομάδα, γκρουπ· **возрастная** - κατηγορία κατά ηλικία.

***κάтер**, -а, πλθ. -ά α. άκατος· **спасительный** - ναυαγοσωστική βάρκα· **моторный** - βενζινακάτος· **торпедный** - торπιλάκατος.

***κατέρна**, -и θ. τετράδα αριθμών συνκληρουμένων στο λαχείο.

κάтерный επ. της άκατου, άκάτιος.

***κάтет**, -а α. (μαθ.) η κάθετη.

***κατέтер**, -а α. καθετήρας (ιατρ. εργαλείο).

κατεтеризация, -и θ. καθετηρίαση.

***κατεχизис**, -а α. κατήχηση (διδασκαλία των χριστιανικών δογμάτων με ερωταποκρίσεις).

κατίть, качú, **κάтишь** ρ.δ.μ. κυλώ· κυλινδώ (προς μια κατεύθυνση)· βλ. και **κατάть**. || -**ся** 1 κυλώ, κυλιέμαι· - **вниз** κατεβαίνω· - **под гору** κατεβαίνω απο το βουνό. 2 τρέχω, ρέω, πηγαίνω· **пот с негó градусом** - **лся** του πήγαινε ο ιδρώτας αυλάκι (ή ποτάμι). || εκφρ. - **исъ колдосой** ή **колдаской** φύγε απ' εδώ.

κατнуть ρ.σ. βλ. **κατάть** (1, 2 σημ.).

***κατόд**, -а α. κάθοδος (αρνητ. ηλεκτρισμένο καλώδιο).

κατόдный επ. καθοδικός· - **не лучи** καθοδι-

κίες ακτίνες.

κατόκ, -ткá α. 1 παγοδρόμιο. 2 οδοστρωτήρας, κύλινδρος. || μάγγανο, μαγγανοκύλινδρος, καλάντρα (για ρούχα). 3 κύλινδρος συμπίεσης.

*κατόлик, -а α., -ίчка, -и θ. καθολικός, -ή. католицизм, -а α. καθολικισμός.

κατοлический επ. καθολικός· - священник καθολικός ιερέας (φραγκόπαπας).

κατοличество, -а ουδ. καθολικισμός.

*каторга, -и θ. 1 κότεργο (μεσαιωνικό σκάφος). || εξαντλητική δουλειά· ανυπόφορη ζωή. || καταναγκαστικά έργα (ποινή).

каторжанин, -а, πλε. -áne, -án α., -ка, -и θ. κατάδικος, -η κατέργων· άνθρωπος των κατέργων.

каторжник, -а α., -ца, -и θ. βλ. каторжанин.

каторжный επ. 1 καταναγκαστικός, των κατέργων· -не работы καταναγκαστικά έργα. 2 μτφ. βαρύς, αβάσταχτος, ανυπόφορος, τυραννικός· - труд βάνουση δουλειά. 3 ως ουσ. α. κ. θ. -ая (παλ.) βλ. каторжанин, -ка.

качущенный επ. του πηνιού· του καρουλιού.

качущка, -и θ. 1 καρούλι, κουβαρίστρα, μασούρι· - ниток καρούλι-κλωστή. 2 πηνίο ηλεκτρικό, σκείρα, μπομπίνα.

ка́тыш, -а α. (απλ.) 1 σφαίρα, σφαιροειδές κατασκεύασμα, βόλος. 2 κούτσουρο, πρέμνο.

ка́тышек, -шка α. σφαιρίτσα, μικρός βόλος.

ка́тыша, -и θ. κατιούσα, πυροβόλο, ρακετοβόλο.

казуальность, -и θ. βλ. причинность.

*казуальный επ. βλ. причинный.

каурка, -и θ. στην έκφρ: вещь (σταρωσ. λαϊκά παραμύθια) θαυματουργό άλογο.

каурный επ. (για χρώμα αλόγου) καστανό-ξανθος. || ουσ. αλιτζές· ντορής.

*каустик, -а α. καυστική ουσία.

каустический επ. καυστικός· -ая сода καυστική σόδα.

*каучук, -а α. καουτσούκ· синтетический - συνθετικό καουτσούκ.

каучуковбд, -а α. παραγωγός καουτσούκ.

каучуковбдческий επ. της παραγωγής καουτσούκ.

каучуковый επ. του καουτσούκ· - завод εργοστάσιο καουτσούκ. || απο καουτσούκ· -ая трубка λαστιχένιος σωλήνας.

каучуконос, -а α. κομμιοφόρο φυτό.

каучуконосный επ. κομμιοφόρος· -не растения κομμιοφόρα φυτά.

*кафе ουδ. άκλ. καφεείο, καφεστιατόριο.

*кафедра, -и θ. 1 καθέδρα, έδρα διδασκοντα καθηγητή ή ομιλητή. 2 ένωση καθηγητών ενός ή και πολλών συγγενών κλάδων. 3

(εκκλσ.) δεσποτικός θρόνος, το δεσποτικό, το επισκοπικό. 4 επισκοπή, επισκοπάτο.

кафедральный επ. στην έκφραση: - сообр ή церковь καθεδρικός ναός.

*кафель, -я α. βλ. изразец.

кафельный επ. 1 του πλακιδίου. 2 με πλακίδια· - пол πάτωμα με πλακάκια.

*кафетерий, -я α. καφετερία, καφεστιατόριο.

*кафешантан, -а α. καφωδέο, καφέ σαντάν, καμπαρέ.

кафешантанный επ. του καφωδέου κλπ. ουσ. -ая певичца τραγουδίστρια του καμπαρέ.

кафизма, -и θ. (εκκλσ.) κάθισμα (τροπάριο).

кафолический επ. (εκκλσ.) καθολικός, οικουμενικός.

*кафтан, -а α. καφτάνι, ποδήρης.

кацавэйка, -и θ. είδος ρωσικής ζακέτας.

кацап, -а α. (παλ.)· (περιφρον.) χασάπης.

качалка, -и θ. 1 αιώρα, κρεμαστή κούνια.

2 (παλ.) φορείο ασθενών. 3 (διαλεκ.) κούνια βρέφους.

качание, -я ουδ. 1 κούνημα, αιώρηση· та- λάντευση. 2 λίκνιση. 3 άντληση.

качать ρ.δ. 1 κουνώ, αιωρώ· - ногой κουνώ το πόδι. || σείω, ταλαντεύω· σαλεύω. || λικνίζω. 2 αντλώ, βγάζω με αντλία. || -ся κουνιέμαι, αιωρούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

качели, -ей πλθ. κούνια, αιώρα (χάρη αναψυχής).

качественность, -и θ. καλή ποιότητα.

качественный επ. 1 ποιοτικός· -не изменения ποιοτικές αλλαγές. 2 καλής ποιότητας· -не продукты προϊόντα καλής ποιότητας. || επφρ. - анализ ποιοτική ανάλυση· -ое прилагательное (γραμμ.) ποιοτικό επίθετο.

качество, -а ουδ. 1 ποιότητα· добьтсь за - продукция αγωνίζομαι για ποιότητα της παραγωγής· ткани высокого -а υφάσματα πολύ καλής ποιότητας. 2 (φιλοσ.) ποιοτική αλλαγή· переход от количества в - το πέρασμα απο την ποσότητα στην ποιότητα. || εκφρ. в -е кого-чегό με την ιδιότητα του..., ως, σαν.

качка, -и θ. κούνημα του πλοίου, κλυδώνισμα, σάλος, μπότζι· испытывать боковую -у κλυδωνίζομαι, μποτσάρω, κάνω μπότζι, διατοιχώ.

качкий επ. ασταθής, κλυδωνιζόμενος, ταλαντευόμενος.

качуть(ся) ρ.σ. βλ. качать(ся).

*качча, -и θ. είδος ισπανικού χορού με καστανέτες.

каша, -и θ. 1 χυλός, κουρκούτι, κάσια· молочная - κουρκουτόγαλα· манная - χυλός με σιμιγδάλι· гречневая - πληγούρι απο μαυροσίταρο· рисовая - χυλός απο ρύζι. 2 πολτός, μάζα· после дождя дорога превратилась в ка-

κλύο-το γρήζную -у μετά τις βροχές οι λάσπες στο δρόμο έγιναν σαν κουρκοῦτι. 3 μτφ. ανακατωσούρα, σύγχυση, κικεώνας· у него - В голове το μυαλό του κουρκοῦτιασε. || **εκφρ.** - во рту у кого κουρκοῦτι έχει στο στόμα, είναι ακατάληπτος· заварить -у ξευφαίνω, μαγειρεύω· - во рту δυσκατάληπτη προφορά· расхлёбывать -у τα ξεμπερδεύω, берёзочная - βέργα, βίτσα, αγία ράβδος (ως μέσο τιμωρίας)· накормить берёзочной -ей βιτσιώζω, πέφτει η αγία ράβδος· мало -и ел είναι άπειρος ακόμα, πρέπει να φάει πολλά καρβέλια ακόμα· пробят -и (για υποδήματα κ.τ.τ.) είναι τρύπια (παρομοίωση των οπών με ανοιχτά στόματα)· -и маслом не испортишь η αφθονία αγαθών δε ζημιώνει· с -ей съём (απειλή) θα τον φάω (θα τον σκοτώσω).

***кашалот**, -а α. φουσητήρας (θαλάσσιο κήτος).
кашевар, -а α. μάγειρας (στρατού ή συνεταιρισμού).

кашеварить ρ.δ. (απλ.) δουλεύω μάγειρας.
кашел, -шля α. βήχας· сухой - ξηρόβηχας.

***кашмир**, -а α. κασμίρι (ύφασμα).
кашмировский επ. κασμίρινος.
кашница, -ы θ. υποκορ. βλ. каша.

кашка, -и θ. 1 υποκορ. βλ. каша. 2 μερικá είδη τριφυλλίου.

кашкарá, -ы θ. ροδόδεντρο.
кашлянуть ρ.σ. βλ. кашлять.

кашлять ρ.δ. βήχω.
кашнé ουδ. άκλ. ρινοκάλυμμα.

каштан, -а α. 1 καστανιά. 2 κάστανο.
каштáновыи επ. της καστανιάς· του κάστανου· -се дерево η καστανιά· -ая аллея δεντροστιχία απο καστανιές. || **εκφρ.** -не поч-вы χουμώδη εδάφη.

кашэй βλ. кощэй.

***кашк**¹, -а α. είδος ποταμόπλοιου.
кашк² ως κατηγ. (απλ.) χαμός, θάνατος.

***кашр**, -а α. οδηγός ελκύθρου.
кашга, -ы θ. θαλαμισκος πλόιου, καμπίνα.

***кашг-кампания**, -и θ. (ναυτ.) καρρέ, εντευκτήριο· τραπεζαρία.

каштный επ. της καμπίνας.

каяться, **каюсь**. **каешься** ρ.δ. 1 μετανιώνω, μετανοώ, μεταμελούμαι. 2 παραδέχομαι, αναγνωρίζω (λάθος, φταίξιμο). 3 (εκκλσ.) ομολογώ τις αμαρτίες μου, μετανοώ· **кающийся** грешник ο μετανοών αμαρτωλός.

***квадрант**, -а α. 1 (μαθ.) το τεταρτοκύκλιο. 2 συσκευή κάθετης σκόπευσης πυροβόλου.

***квадрат**, -а α. 1 τετράγωνο (ισόπλευρο ορθογώνιο). || κάθε αντικείμενο τετράγωνου σχήματος. 2 (μαθ.) η τέταρτη δύναμη· **возвести** В - υψώνω στο τετράγωνο. || **εκφρ.** В -е πολύ μεγάλος· **дурák** В -е βλάκας με περικεφαλαία.

квадратно-гнездовойи επ. - посев σπορά κατά τετράγωνα· -ая посáдка φύτευμα κατά τετράγωνα.

квадрáтныи επ. 1 τετράγωνος· - стол τετράγωνο τραπέζι. 2 (μαθ.) τετραγωνικός· - **корень** τετραγωνική ρίζα· -не мерн **μέτρα** τετραγωνισμού επιφανείας· - **метр** τετραγωνικό μέτρο· -се **уравнение** τετραγωνική εξίσωση· -не **скóбки** οι αγκύλες.

***квадратура**, -и θ. το εμβαδό· ~ **комнаты** το εμβαδό δωματίου. || **εκφρ.** - **круга** τετραγωνισμός του κύκλου (άλυτο πρόβλημα) και μτφ. για κάθε τι άλυτο.

***квázи**... πρώτο συνθετικό: κατ' όνομα δήθεν, φαινομενικά, ψευτο... **квaзинáучный** δήθεν επιστημονικός· **квaзиреволкциóнный** ψευτοεπαναστατικός.

квáканье, -я ουδ. κιάσμα, -δς, **βατραχοκραυγή**.

квáкать ρ.δ. (για βάτραχο) κοάζω.

***квáкер**, -а α., -ша, -и θ. κουάκερος, -ίδα.
квáкерский επ. του κουάκερου.

квáкнуть ρ.σ. βλ. квáкать.
квáкushка, -и θ. βλ. лягушка.

квáкша, -и θ. βάτραχος των δέντρων.

квaлификациóнный επ. της ειδικότητας, της ειδίκευσης· του χαρακτηρισμού.

***квaлификация**, -и θ. 1 καθορισμός ποιότητας, αξίας· χαρακτηρισμός. 2 ειδίκευση, ειδικότητα· **повышение** -и ανέβασμα της ειδικότητας· **имéть выóкую** -ю έχω υψηλή κατάρτιση· **приобрести** -ю **тóкаря** αποχτώ την ειδικότητα του торнадóρου.

квaлифицирoванныйи επ. απο μтχ. ειδικευμένος· -не **кадры** ειδικευμένα στελέχη. || που απαιτεί ειδίκευση· - **труд** ειδικευμένη εργασία.

***квaлифицирoвать**, -рую, -руешь, παθ. μтч. παρлθ. χρ. **квaлифицирoванныйи**, βр: ван, -а, -о ρ.δ.κ.σ.μ. 1 χαρακτηρίζω· как - **подóбный** поступок? πώς να τη χαρακτηρίσω τέτοια συμπεριφορά; - **преступление** χαρακτηρίζω έγκλημα. 2 καθορίζω ειδικότητα. || κατατάσσω σε κατηγορία. || -ся 1 χαρακτηρίζομαι. 2 ειδικεύομαι. || κατατάσσομαι σε κατηγορίες.

***квант**, -а α. (φυσ.) κβάντομ κ. κβάντον.
квáнтovýи επ. του κβάντομ.

***квáрта**, -ы θ. 1 το τέταρτο (ως μέτρο υγρών ή λεπτών στερεών σωμάτων). 2 (μουσ.) τέσσερις συνεχείς τόνοι.

***квáртáл**, -а α. 1 τρίμηνο, τριμηνία. 2 συνοικία, γειτονιά· τετράγωνο. 3 (παλ.) αστυνομικό τμήμα. 4 τετράγωνο (δάσους, αμπελώνα κ.τ.τ.).

квáртáльныйи επ. 1 τρίμηνος· - **план** τρίμηνο πλάνο. || τετράγωνος, του τετραγώνου πό-

λης. 2 ως ουσ. διοικητής αστυνομικού τμήματος. || εκφρ. - надзиратель βλ. 2 σημ.

***квартэт**, -α α. τετραωδία, κουαρτέτο.

квартетный επ. της τετραωδίας, του κουαρτέτου.

***квартира**, -η θ. 1 διαμέρισμα, κατοικία. 2 πλθ. -η (στρατ.) καταλύματα· **расположиться на зимние** -η τακτοποιούμαι σε χειμερινά καταλύματα.

квартирант, -α α., -ка, -η θ. ενοικιαστής, -άστρια.

квартирка, -η θ. διαμερισμάτι.

***квартирмейстер**, -α α. (στρατ.) ο υπεύθυνος καταλυμάτων και εφοδιασμού.

квартирный επ. 1 του διαμερίσματος, της κατοικίας· -ая **плата** το ενοίκιο· - **вопрос** ζήτημα κατοικίας. 2 του καταλύματος. 3 ουσ. πλθ. -не το ενοίκιο (τα χρήματα).

квартировать, -рýю, -рýешь ρ.δ. 1 κατοικώ, ενοικώ, μένω, κάθομαι. 2 (στρατ.) στρατονίζομαι, διασταθμώ· καταυλίζομαι.

квартиронаниматель, -я α. ενοικιαστής, ένοικος, νοικάρης.

квартиросъемщик, -α α. εκμισθωτής σπιτιού, σπιτινοικοκύρης.

квартирохозяйин, -α α., -ка, -η θ. σπιτινοικοκύρης, -ρά, οικοδεσπότης, -δέσποινα.

***квартирьер**, -α α. υπεύθυνος αναζήτησης καταλυμάτων.

квартиплата, -η θ. ενοίκιο (τα χρήματα).

***кварц**, -α α. 1 χαλαζίας, κουάρκιο, χαλαζόπετρα. 2 λάμπα χαλαζία· **лечить кварцем** θεραπεύω με λάμπα χαλαζία.

кварцевый επ. χαλαζιακός· χαλαζιούχος. || εκφρ. -ая **лампа** λάμπα χαλαζία (υδαργύρου).

***кварцит**, -α α. χαλαζίτης (ορυκτό).

квас, -α (-у), πλθ. -я α. το κβας (ρωσικό αναψυκτικό).

квасить, -ашу, -ашишь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. **квашенный**, βρ: -шен, -а, -ο υποβάλλω σε ζύμωση, ζυμώνω, ξυλίζω. || -ся ζυμώνομαι, ξυλίζω.

квасной επ. του κβας· - **запах** μυρουδιά του κβας· -ая **гуща** κατακάθια του κβας. || εκφρ. - **патриотизм** ψευτοπατριωτισμός, ψευτοπρογονολατρεία.

квасный επ. (διαλκ.) ζυμωμένος, ξινισμένος, ξινός.

квасок, -скá α. κβασάκι. || γεύση υπόξινη.

квасевать, -цýю, -цýешь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. **квасцованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. δεψώ· - **кожу** δεψώ δέρμα·

квасцовый επ. στυπτηριούχος· - **раствор** στυπτηριούχο διάλυμα.

квасца́, -όβ πλθ. στυπτηρία, στύψη· αλουρίτης ή στυπτηριακός λίθος.

***кватёрна**, -η θ. βλ. **κατέρνα**.

квашение, -я ουδ. ζύμωση, βράσιμο, ξίνισμα.

квашенка, -η θ. σκαφιδάκι (για ζυμάρι).

квашеный επ. ξινός· -ая **капустá** ξινό κραμβολάχανο· -οе **молоко** ξινόγαλο.

квашня́, -я́, γεν. πλθ. -ей θ. 1 ζυμωτήρι, σκάφη ζυμάματος. 2 ζυμάρι γινομένο. 3 (απλ.) άνθρωπος δυσκίνητος, νωθρός, μπάταλος.

квѣлнй επ. (διαλκ.) ισχνός, αδύνατος.

квѣрху επίρ. προς τα πάνω· **упáсть** - **ногáми** πέφτω με τα πόδια προς τα πάνω.

***квие́тизм**, -α α. ησυχοδοξασία, ησυχασμός, ηρεμότητα (δόγμα ψυχικής ακινησίας).

квие́тист, -α α. ησυχόδοξος, ησυχαστής.

квие́тический επ. ησυχαστικός· -οе **уче́ние** ησυχαστική δοξασία.

***кві́нта**, -η θ. ο πέμπτος μουσικός φθόγγος κλίμακας. || το διάστημα της πέμπτης. || η λεγόμενη χορδή μουσικού οργάνου.

***квине́т**, -α α. 1 πεντάφωνο μουσικό έργο, κουιντέτο. 2 πενταφωνία, κουιντέτο· πεντάδα εκτελεστών.

***квинтэссэ́нция**, -η θ. (γραμ. λόγος) πεμ-τουςία. || μηφ. το κυριότερο, το βασικότερο, το κάλλιστο· το άνθος, ο αιθέρας· το άκρον άωτον.

***квит**, -α α. (οικον.) 1 (παλ.) απόδειξη, υπογραφή, εξόφλιση χρέους. 2 ως κατηγ. είμαστε ισοφαρισμένοι, πάτσι· я с тобо́й - εξόφλησα με σένα· мы с тобо́й - είμαστε πάτσι. 3 (παλ.) ως κατηγ. τέλειωσε, τέλος. || εκφρ. **игрáть на** - τα παίζω όλα για όλα· - **да** - πλήρης εξόφλιση, μέχρι και το λεπτό.

квитанцио́нный επ. της απόδειξης· -ая **кни́жка** βιβλιάριο αποδείξεων (με αποκοπή).

***квита́нция**, -η θ. απόδειξη· **выдава́ть** -ю **ди́но** απόδειξη· **взя́ть** -ю **ка́рню** απόδειξη·

квито́к, -ткá α. (απλ.) απόδειξη.

квѣты βλ. **квит** (2 σημ.).

***кво́рум**, -α α. απαρτία· **нет** -α δεν υπάρχει απαρτία.

***кво́та**, -η θ. η επιτρεπόμενη (αναλογούσα) μερίδα. || το μερίδιο, το μερτικό (μετόχου).

кво́хтанье, -я ουδ. βλ. **клохтáнье**.

квохтáть, **кво́хчет** ρ.δ. βλ. **клохтáть**.

***кеб**, -α α. μόνιππο αμάξι.

***ке́гли** πλθ. (ενκ. **ке́гля**, -η θ.) κώνοι, τσούνια (παιγνίδι) καθώς και οι κωνοειδείς πασσαλισκοί· **игрáть в** - παίζω τους κώνους· **расста́вить** - τοποθετώ τους κώνους.

***ке́гель**, -я α. (τυποгр.) σάμα.

***ке́др**, -α α. κέδρος, κέδρο.

кедрáч, -á α. (διαλκ.) κεδρώνας.

кедрóвник, -α α. 1 κεδράκι· κεδρόθαμος. 2 κεδρώνας.

кедрóвнй επ. κεδρινός· - **лес** δάσος κέ-

δρων· -не орéхи κεδρόμηλα.

***κέϊφ**, -α α. ανάπαυση, ραχάτι, χουζούρι, ραθυμία· ευθυμία, κέφι.

кейфовать, -φύю, -φύешь ρ.δ. (γραπ. λόγος) ραχατεύω, χουζουρεύω, αναπαύομαι· ραθυμώ· κάνω κέφι.

***кекс**, -α α. κέκ.

***κέларь**, -я α. τροφοδότης, ταμίας μοναστηριού.

келейка, -и θ. κελάνκι.

келейник, -а α. θεράποντας ηγουμένου, αρχιερέας, ιερομόναχος. || μοναστής, ερημίτης.

келейница, -и θ. θεράπεινα ηγουμένης ή και μερικών άλλων καλογριών. || μονάστρια.

келейно επίρ. κρηφά, μυστικά.

келейный επ. 1 του κελιού· -ая жизнь μοναστική ζωή· -ая тишина άκρα ησυχία, νέκρα. || κρυφός, μυστικός.

***кельнер**, -а α., -ша, -и θ. σερβιτόρος, -а.

кельтский επ. κελτικός.

кельты, -ов πλθ. (ενκ. κέλτ, -а α.) κέλτες.

келья, -и θ. κελί. || μτφ. (παλ.) τρώγλη.

кенар, -а α. κ. κένарь, -я α. (απλ.) κανάρνι (αρσενικό).

кенарка, -и θ. κανάρνι (θηλυκό).

***кенаф**, -а α. καννάβι.

кенгуровый επ. της καγκουρό· απο καγκουρό.

***кенгуру** α. άκλ. η καγκουρό.

***кендър**, -я α. (βοτ.) απόκνυο, (λκ.) φόφιος, άγρια βρωμούσα.

кентавр, -а α. κένταυρος.

***кепи** ουδ. άκλ. πλήγκιο.

кепка, -и θ. βλ. κέпи, καπέλο.

кепочный επ. του πληγκίου, του καπέλου.

керамика, -и θ. 1 κεραμική, κεραμευτική. 2 κεραμικά αντικείμενα.

керамический επ. κεραμιδός· -ое производство παραγωγή κεραμικών· - завод κεραμοποιείο.

***кератин**, -а α. η κερατίνη ουσία.

***кератит**, -а α. κερατίτιδα ή κερατοειδίτιδα (νόσος του κερατοειδούς χιτώνα).

керенка, -и θ. κερενσκιακό χαρτονόμισμα.

керенщина, -и θ. κερενσκιάδα.

***кержак**, -а α. (διαλκ. παλ.) παλαιόπιστος, παλαιολάτρης (οπαδός παλαιών εκκλησ. τελετών).

кержачка, -и θ. βλ. кержак.

***кери**, -а α. (орукт.) δείγμα, πρότυπο.

***кёрнер**, -а α. (τεχ.) πόντα. || σημάδια πόντας.

керогаз, -а α. γκαζιέρα.

***керосин**, -а α. πετρέλαιο φωτιστικό.

керосинка, -и θ. βλ. керогаз.

керосинный επ. του πετρελαίου· - запах муруδιά πετρελαίου.

керосиновый επ. του πετρελαίου· -ая лам-

па лампа πετρελαίου· - битон πετρελαιοδοχείο.

кесарев, -а, -о επ. του Κάισαρα. || εκφρ. -ο сечéние (παλ.) καισαρική τομή.

кесарский επ. του Κάισαρα, καισαρικός. || εκφρ. -ое сечéние καισαρική τομή.

***кесарь**, -я α. κάισαρ (τίτλος ρωμαϊκός). || (παλ.) κυρίαρχος· μονάρχης.

***кессон**, -а α. 1 φρέατος θάλαμος (καταδυτική συσκευή). 2 φάνωμα οροφής.

***кeтá**, -и κ. -я θ. σολομός, αττακαίος.

***кетгут**, -а α. κετγκούτ (κλωστή απο έντερα για χειρουργική ραφή).

***кетмень**, -я α. τσάπα, τσαπί, σκαπάνη.

ке́товый επ. αττακαίος· -ая икра κόκκινο χαβιári, μπρικ.

кефáлевый επ. του κεφαλιού.

кефáлий, -ья, -ье επ. του κεφαλιού.

***кефáль**, -и θ. κεφάλι (φάρι).

кефир, -а α. κεφίρι, είδος γιαουρτιού.

кефирный επ. του κεφιριού.

кэди επίρ. προς τα πίσω.

***кибернетика**, -и θ. κυβερνητική (κλάδος φυσικής).

кибернетический επ. (φυσ) της κυβερνητικής.

***кибóтка**, -и θ. 1 αμάξι σκεπαστό. 2 τσαντήρι των νομαδικών λαών, ιούρτη. 3 χαμόσπιτο, χαμόγειο.

кивáние, -я ουδ. χαιρετισμός με το κεφάλι. || νεύμα, γνέψιμο. || κούνημα του κεφαλιού.

кивáть ρ.δ. 1 χαιρετώ με κλίση του κεφαλιού. 2 γνέφω, γνεύω. 3 κουνώ το κεφάλι.

***кивер**, -а α. (παλ.) στρατιωτικό πλήγκιο.

кивнýть ρ.σ. βλ. кивáть.

кивóт βλ. киóт.

кидáние, -я ουδ. ρίψη, -ιμο, πέταγμα, εξακόντιση.

кидáть ρ.δ.μ. 1 ρίχνω, ρίπτω, πετώ, βάλω, εξακοντίζω· - камнiами πετροβολώ, λιθοβολώ· - нéвод ρίχνω το δίχτυ· - тень ρίχνω σκιά· - свет ρίχνω φως· - взгляд ρίχνω ματιά. || μτφ. εκφέρω (βάζω) απανωτά, βροχηδόν (ερωτήματα, παρατηρήσεις κ.τ.τ.). 2 απρόσ. μου προκαλεί, μου φέρνει, μου έρχεται (για ζέστη, τρόμο, ιδρώτα κ.τ.τ.)· сон меня -ет ύπνος μου έρχεται, νυστάζω· меня -ет то в жар, то в хóлод μου έρχεται μια ζέστη, μια κρύο· егó -ет в дрожь τον πιάνει τρεμούλα. || εκφρ. - грязью βάζω γάνες, αμαυρώνω (κατηγορώ, κατακρίνω). || -ся 1 ρίχνομαι, πετάγομαι, εξακοντίζομαι. 2 κατευθύνομαι, τρέχω γρήγορα. || ορμώ· - в óбъятия ρίχνομαι στην αγκαλιά· содáки -лись на негó τα σκυλιά ορμούσαν κατ' επάνω του. || αρέσκομαι· дéти -ются на слáти τα παιδιά ρίχνονται στα γλυκά. 3 πηδώ· - в реку ρίχνομαι στο ποτάμι. 4 στριφογυρίζω, περιφέρομαι, πηγαίνω πέρα-δώ-

θε. || εκφρ. - в глаза βλ. бросаться в глаза· вино ή хмель -εται в голову μεθώ, μεπώνει το κρασί· кровь -εται в голову μου ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι.

киёк, кийкιά α. στεκίτσα.

*кизіл, -а κ. кизіль, -я α. κρανιά (δέντρο).

|| κράνο (καρκός).

кизіловый κ. кизілевый επ. της κρανιάς. || του κράνου· απο κράνο.

кизільник, -а α. κρανότοπος. || οι κρανιές.

кизільный επ. βλ. кизіловый.

кизілярка, -и θ. ούζο απο σταφύλια, τσίπουρο.

*кизіяк, -я (у) α. ξερή κοπριά ως καύσιμη ύλη.

*кий, кія, πλθ. кий, киёв α. στέκα, ράβδος μπιλιάρδου.

кива, -и θ. (διαλκ.) βλ. кичка.

кикімора, -и θ. Μορμώ, -ώνα. || σκιαχτρο, φάντασμα (για γυναίκα άσχημη ή ασχημοντυμένη).

*кикс, -а α. άστοχο χτύπημα της μπλάσας μπιλιάρδου.

*кил, -а α. είδος σαπουνιού.

киля, -я θ. (απλ.) βλ. грѣжа. || κρήξιμο, βγκος. || εξόγκωμα δέντρων.

килевой επ. της τρόπιδας, της καρίνας· -ая бάλка βλ. киль (1 σημ.).

килечный επ. της αφής, του χαφιού.

кило ουδ. άκλ. κιλό, χιλιόγραμμα.

*кило... χιλιό...

киловатт, -а α. κιλοβάτ, χιλιοβάτ.

киловатт-час, -а α. κιλοβατάρα, το ωριαίο κιλοβάτ.

килограмм, -а α. χιλιόγραμμα.

килограммовый επ. ενός χιλιογραμμου.

килограммометр, -а α. χιλιογραμμόμετρο.

километр, -а α. χιλιόμετρο.

километраж, -а α. το σύνολο των χιλιομέτρων.

километровый επ. μήκους ενός χιλιομέτρου.

*киль, -я α. 1 τρόπιδα, καρίνα σκάφους. 2 τρόπιδα όρθια αεροπλάνου. 3 στέρνο, στηθοκόκκαλο πτηνών.

*кильватер, -а α. απόρρους, ολκός, αυλάκι (διαπλέοντος σκάφους). || εκφρ. в - ή в -е идті, слѣдовать (ναυτ.) το ένα κοντά τ' άλλο, γραμμή, κορδόνι, κομπολόι, αλυσίδα.

кильватерный επ. του απόρρου, του αυλακιού. || εκφρ. -ая колонна νηπομπή.

*килька, -и θ. αφή, χαφί, αντζούγα.

*кимбал, -а α. κύμβαλο.

*кимонό ουδ. άκλ. ένδυμα μακρύ των Ιαπώνων. || κοντομάνικο γυναικειό ένδυμα.

*кингстон, -а α. (ναυτ.) καταπακτή του κί-

γιστον, κκουκαπόρτα.

*кинематика, -и θ. κινηματική.

кинематический επ. κινηματικός, της κινηματικής.

*кинематограф, -а α. 1 κινηματογραφική μηχανή. 2 κινηματογραφική τέχνη. 3 (παλ.) βλ. кинотеатр.

кинематографист, -а α. κινηματογραφίστας.

кинематографический επ. κινηματογραφικός.

кинематография, -и θ. κινηματογραφία.

*кинескоп, -а α. οθόνη τηλεόρασης.

*кинетика, -и θ. κινητική.

кинетический επ. κινητικός, της κινητικής.

*кичма, -а α. χαντζάρι· δλκοπο μαχαίρι.

кичмальный επ. του χαντζαριού· του δλκοπου μαχαριού. || με δλκοπο μαχαίρι· -ая рана πληγή με δλκοπο μαχαίρι. || εκφρ. -ая батарейя πυροβολαρχία κοντινής δράσης· -огонь θεριστικά πυρά πολυβόλων.

кино ουδ. άκλ. 1 κινηματογραφία. 2 κινηματογραφική ταινία. 3 κινηματοθέατρο. || εκφρ. звуковόе - ομιλών κινηματογράφος· немое - βουβός κινηματογράφος· цветное - έγχρωμος κινηματογράφος.

киноактёр, -а α., -трїса, -и θ. ηθοποιός του κινηματογράφου ή της οθόνης.

киноаппарат, -а α. κινηματογραφική μηχανή.

киноаппаратура, -и θ. κινηματογραφική μηχανή με τα εξάρτημάτα της.

киноартист, -а α., -ка, -и θ. βλ. киноактёр.

киноварный επ. κιναβάρινος.

киноварь, -и θ. 1 κιναβάρι. 2 κόκκινο χρώμα απο κιναβάρι.

киноведение, -я ουδ. η τέχνη του κινηματογράφου.

киновѣдческий επ. της κινηματογραφικής τέχνης.

кинодраматургия, -и θ. 1 όλα τα κινηματογραφικά σενάρια. 2 η θεωρία των κινηματογραφικών σεναρίων.

киножурнал, -а α. φιλμ ντοκυμαντέρ.

кинозвезда, -я θ. αστέρι του κινηματογράφου ή της οθόνης.

киноискусство, -а ουδ. κινηματογραφική τέχνη.

кинокартина, -и θ. κινηματογραφική ταινία. || κινηματογραφική εικόνα.

кинолента, -и θ. κινηματογραφική ταινία.

киномеханик, -а α. μηχανικός κινηματογράφου.

кинооператор, -а α. οπερατέρ κινηματογράφου, χειριστής κινηματογράφησης.

кинопредвижка, -и θ. κινητός κινηματογράφος.

киноплѣнка, -и θ. κινηματογραφική ταινία

ατράβηχτη.

кинопрокат, -α α. έκδοση κινηματογραφικών ταινιών καθώς και η μίσθωση αυτών.

кинопромышленность, -и θ. κινηματογραφική βιομηχανία.

кинорежиссёр, -α α. σκηνοθέτης κινηματογράφου.

кинорежиссёр, -α α. κινηματογραφική παράσταση.

киносётъ, -и θ. δίκτυο κινηματογραφικό.

киностудия, -и θ. στούντιο κινηματογραφικό.

киносценарий, -я α. κινηματογραφικό σενάριο.

киносъёмка, -и θ. κινηματογράφιση, το γύρισμα ταινίας.

киносъёмочный επ. της κινηματογράφισης.

кинотеатр, -α α. κινηματοθέατρο, κινηματογράφος.

киноустановка, -и θ. κινηματογραφική εγκατάσταση.

кинофестиваль, -я α. κινηματογραφικό φεστιβάλ.

кинофикация, -и θ. οργάνωση κινηματοθεάτρων ή κατασκευή κινηματογραφικών εγκαταστάσεων.

кинофильм, -α α. κινηματογραφική ταινία, κινηματογραφικό φιλμ.

кинофипировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. κινηματογραφοποιώ, οργανώνω κινηματοθέατρα, κάνω κινηματογράφους. || κάνω κινηματογραφικές εγκαταστάσεις. || -ся αποκτώ κινηματοθέατρα ή κινηματογραφική εγκατάσταση.

кинохроника, -и θ. φιλμ ντοκυμαντέρ γεγονότων.

кинуть ρ.σ.μ. 1 βλ. **кидаты**. 2 αφήνω, εγκαταλείπω, παρατώ. || -ся βλ. **кидаться**.

***киоск**, -α α. περίπτερο, κιόσκι. **газетный** - περίπτερο εφημερίδων.

киоскер, -α α. περιπτερούχος.

киот κ. (παλ.) **кивот**, -α α. κιβωτός (θήκη όπου φυλάσσονται τα ιερά κειμήλια).

кипа, -и θ. πάκο· πακέτο. || μπάλα, μπαλόντο· - χλόπκα μπάλα βαμπακιού.

***кипарис**, -α α. κυπαρίσσι.

кипарисный επ. κυπαρίσσινος· του κυπαρισσιού.

кипарисовый επ. βλ. **кипарисный**. || ουο. πλθ. -не τα κυπαρισσοειδή.

кипение, -я ουδ. 1 βράση, -ицо, κόχλασμα. 2 μτφ. αναβρασμός, ταραχή.

кипенный επ. κάτασπρος (σαν τον αφρό).

кипень, -и θ. κ. -пня α. άσπρος αφρός· **белый как** - άσπρος σαν τον αφρό.

кипеть, -плё, -пиль ρ.δ. 1 βράζω, κοχλάζω· **водá в чайнике** -ίτ το νερό στο τσαερό

βράζει· - медленно σιγοβράζω. || αφρίζω, φουσκώνω (για μπίρα, κρασί κ.τ.τ.). 2 μτφ. αφθονώ, είμαι γεμάτος, βρίθω· **улицы -ли толпами** **народа** οι δρόμοι ήταν γεμάτοι από πλήθη λαού. 3 μτφ. κατέχομαι από σφοδρό αίσημα, πάθος κ.τ.τ. - **ГНЕВОМ** βράζω από θυμό· **В НЕМ** -ίτ **злбса** μέσα του βράζει από κακία. || διεξάγομαι έντονα· **бой** -**ли** διεξάγονταν σφοδρές μάχες· **работа** -ίτ βράζει η δουλειά.

кипрёй, -я α. κύπερος, κύπερη, μάννα.

кипучесть, -и θ. ιδιοσυγκρασία θερμή, βίαιη.

кипучий επ., βρ; -пуч, -а, -е. 1 αφρώδης· αφρισμένος· - **поток** αφρισμένος χειμάρρος. 2 μτφ. εντατικός, σφοδρός, ζωηρός· -**ая** **деятельность** μεγάλη δραστηριότητα. || θερμός, ορμητικός, με πάθος.

кипятёлка, -и θ. βραστήριο (χώρος).

кипятёльник, -а α. βραστήρι, -ας.

кипятёльный επ. της βράσης, για βράσιμο.

кипятить, -ячү, -ятшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **кипячённый**, βρ; -чөн, -ченá, -ченó ρ. δ.μ. βράζω· - **воду, молоко** βράζω νερό, γάλα· - **бельё** βράζω τα ρούχα. || -ся 1 βράζω· **молоко** -ίтся το γάλα βράζει· **бельё** -ίтся τα ρούχα βράζουν, ζεματίζονται. 2 μτφ. εξάπτομαι, ανάβω.

кипятёк, -ткá (-ткү) α. βραστό νερό. || άνθρωπος θυμώσιμος, ευέξαπτος.

кипячение, -я ουδ. βράση, -μός, βράσιμο.

кипячёный επ. βρασμένος· -ое **молоко** βρασμένο γάλα.

***кираса**, -и θ. 1 θώρακας (στήθους και νώτων). 2 (παλ.) εξαρτήματα στολής παρέλασης.

***кирасёр**, -а, γεν. πλθ. **кирасёр** κ. (σπάνια) -ов α. θωρακοφόρος ιππέας, θωρακίτης.

кирасёрский επ. θωρακωτός· θωρακοφόρος.

киргиз, -а α., -ка, -и θ. Κιργίσιος, -ία.

киргизский επ. κιργισιακός.

***кирза**, -и θ. σκληρό πανί (για παπούτσια).

кириллица, -и θ. το κυριλλικό αλφάβητο.

***кирка**, -и θ. λουθηριακή εκκλησία.

кирка, -й, γεν. πλθ. -рок, δοτ. -ркам θ. αξίνα, αξινάρι, κασμάς.

кирпич, -á α. τούβλο, πλιθάρι, πλίνθος· **класть** -й βάζω τούβλα, χτίζω με τούβλα· **обожённый** - φημένο τούβλο, σπτόπλινθος· **необожённый** - άφητο τούβλο, πλιθάρι, ωμόπλινθος· || αντικείμενο πλινθοειδές.

кирпичина, -и θ. ένα τούβλο.

кирпичина, -и θ. μεγάλο τούβλο, τούβλαρο.

кирпичник, -а α. πλινθοποιός.

кирпичный επ. 1 του τούβλου, του πλίνθου· - **завод** πλινθουργείο, πλινθοποιείο. || πλίνθινος, με τούβλα· -**ая стена** τοίχος με τούβλα, πλινθόκτιστος· **кирпичная** **кладка** η

πλινθοδομή, πλινθόκτισμα, χτίσιμο με τούβλα. 2 (για χρώμα) κεραμιδί. || εκφρ. - чай πεκι-εσμένο. (πλακέ) τσάι.

***ჩისა**, -ი θ. ψιφίνα, γατούλα.

ჩისა, -ი θ. (παλ. κ. διαλεκ.) σακί, σάκος, τσουβάλι.

ჩისეიანი επ. μουσελιένιος. || μτφ. αραιός.

|| εκφρ. -ая девушка κορίτσι του σαλονιού.

ჩისეობრანი επ., βρ: -ენ, -ენა, -ენო σαν το κισέλι.

ჩისელი, -ი (-ბ) α. 1 κισέλι, ζελέ. **კლბკ-ვენნი** - κισέλι από ξινόμουρα. **მოლბჩნი** - γαλακτερό κισέλι. 2 μτφ. λάσπη. **დობრა სტა-ლა** -ემ ο δρόμος λάσπωσε (έγινε σαν το κισέ-λι). || νωθρός, άβουλος άνθρωπος. || εκφρ. **ზა-სამ-ვერსტ -ი ხლბატი** (απλ.) δεν αξίζει τον κόπο. **დატი ი პობატი -ი კომუ** (απλ.) χτυπώ, σκουντώ από πίσω με το γόνο κάποιον.

ჩისელიანი επ. του κισελιού, από κισέλι.

***ჩისეტი**, -ა α. καπνοσακούλα.

ჩისეი, -ი θ. μουσελίνα.

ჩისკა, -ი θ. ψιφινίτσα, γατίτσα.

ჩისლინა, -ი θ. μόνο στην έκφραση: с -ой υπόξινος, ξινόουτσικος. **იბლოκο с -ой** μήλο ξινόουτσικο.

ჩისლიტი, -იტი ρ.δ. είμαι υπόξιμος, ξινόου-τσικος. **იბლოκο -იტი** το μήλο είναι υπόξιμο.

ჩისლიца, -и θ. οξαλίδα, ξινήθρα. || (διαλεκ.) ξηρά χόρτα ή ξηροί καρποί.

ჩისлорბი, -а α. οξυγόνο.

ჩისлорბანი επ. οξυγονικός. οξυγονούχος. -ое голодание ανοξαιμία, ανοξαιμία.

ჩისло-სადკი επ., βρ: -დოკ, -დკა, -დკო; ξινόγλυκος.

ჩისлота, -ი θ. 1 ξινάδα, ξινίλα. 2 (χημ.) οξύ. **азбтна** - οξείδιο του αζώτου. **сёрная** - θειικό οξύ, βιτριόλι. **солбная** - υδροχλω-ρικό οξύ.

ჩისлбтност, -и θ. οξύτητα.

ჩისлбтანი επ. (χημ.) οξύς. -ие соедине-ния ενώσεις οξέων. || που περιέχει οξύτητα.

ჩислбтоупбрност, -и θ. ανθεκτικότητα στην οξειδωση.

ჩислбтоупбрანი επ. οξυάντοχος, οξειστοε-γής. δυσδιάλυτος από τα οξέα.

ჩისლი επ. 1 ξινός. -ие иблбки ξινά μή-λα. -ое вино ξινό κρασί. -ое тбсто ξινισμέ-νο ζυμαρί. -ая капуста λάχανο τουρσί. -ое молоко το γιαούρτι. 2 μτφ. δυσαρεστημένος, ξινισμένος. δύσθυμος, κατσουφισμένος. -ое лицо κατσουφιασμένο πρόσωπο. || εκφρ. -ие воды (истбчники, клбчи) νερά που περιέχουν ανθρακικό οξύ. -ая соль αλάτι ξινό. -ие ши α) σούπα με λάχανο τουρσί. β) (παλ.) ξινό ποτό.

ჩისლი, -я α. νωθρός, οκνός, κατσούφης.

ჩისლი, -и θ. το ξινό, κάθε τι ξινό. **ви-но** - ξινό κρασί. || βλ. **ჩისლი**.

ჩისнути, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **ჩის** κ. **ჩი-снуд**, -ла, -ло ρ.δ. ξινίζω. **молоко** -ет το γάλα ξινίζει. **вино** -ет το κρασί ξινίζει. 2 μτφ. οκνεύω, νωθεύω, τεμπελιάζω. || δυσθυ-μώ, οκθυρωπάζω, ξινίζομαι.

***ჩისტი**, -ი θ. κύστη.

ჩისტევიანი επ. βοτρυοειδής.

ჩистевои επ. μετακαρπικός. - снстбв η άρ-θρωση του μετακαρπίου.

***ჩისტენი**, -ი α. (παλ.) είδος μαστιγίου. || εκφρ. **гулбти** ή **хбдити** -ем ληστεύω, κάνω ληστείες.

ჩისტочка, -и θ. 1 τσαμπάκι. 2 φουντίτσα. 3 πινελάκι.

ჩისტ, -и, γεν. πλθ. -ბი θ. 1 το άκρο χέ-ρι (η παλάμη με τα δάχτυλα). 2 τσαμπί, βό-τρυς. **виноградная** - τσαμπί σταφυλιού. 3 θύ-σανος, κρότσι, φούντα. 4 πινέλο, χρωστήρας. βούρτσα χρωματίσματος. 5 πινελιά, δεξιоте-χνία ζωγραφική. || μεγάλη τέχνη ζωγράφου, πι-νέλο.

***ჩит**, -ა α. 1 κήτος, φάλαινα. 2 βάση, στή-ριγμα (ελπιδών σε κάποιον ισχυρό).

ჩიტაевბი, -а α. βλ. **ჩიტаист**.

ჩიტаевбение, -я ουδ. βλ. **ჩიტаистика**.

ჩიტаец, -ბიца α., -იჩка, -и θ. Κινέζος, -а.

ჩიტაიკა, -и 'θ. είδος παλαιού κινέζικου υ-φάσματος.

ჩიტაიკა, -и θ. είδος μηλιάς ψυχοανθεκτι-κής καθώς και οι καρποί της.

ჩიტаиский επ. κινέζικος, σινικός. || εκφρ. -ая стена σινικό τείχος. -ие тени κινέζι-κες σκιές (καραγκιόζης). -ие перембнии κι-νέζικες τσιριμόνιες (υπερβολικές φιλοφρο-νήσεις).

***ჩიტელი**, -я, πλθ. -и, -ბი κ. -ი, -ბი α. χι-τώνιο, αμπέχονο. **вобнни** - στρατιωτικό χι-τώνιο.

ჩიტоббец, -ბიца α. φαλινοθήρας.

ჩიტобბი, -я α. βλ. **ჩიტоббец**.

ჩიტобბიანი επ. φαλινοθηρικός, φαλινο-αλιευτικός. -ое судно φαλινοαλιευτικό σκά-φος. - промысел φαλινοθηρία (επάγγελμα). || εκφρ. - ус μουστάκια της φάλαινας, μπαλαβες.

ჩიტобб, -а α. βλ. **ჩიტоббец**.

ჩიტоббანი επ. βλ. **ჩიტобბиანი**.

ჩიტбтбся, -чбсь, -чбшь ρ.δ. υψιλοφρονώ, περηφανεύομαι, καμάρωνω, κορδώνομαι. - своим богбтством περηφανεύομαι για τα πλούτη μου.

ჩიტчка, -и θ. παλαιό ρωσικό γυναικείο κα-πέλο.

ჩიტбвност, -и θ. περηφάνεια, υψιλοφροσύ-νη, μεγαλοφροσύνη, καμάρωμα.

ჩიტбвни επ., βρ: -либ, -а, -ο περήφα-

νος, υψηλόφρονας, μεγαλόφρονας.

κισέτς, -ίτ, επιρ. μτχ. δε χρησιμοποείται ρ. δ. γέμω, βρίθω, μυρμηκιά, κινούμαι σαν τα μυρμηγκία.

κισέчник, -α α. τα έντερα· ο πεπτικός σωλήνας.

κισечнополостные, -ήχ πλθ. ουσ. τα κοιλέντερα ή κοιλεντερικά.

κισέчны επ. 1 εντερικός, του εντέρου· -сок το εντερικό υγρό· -не заболевания νόσοι των εντέρων, τα εντερικά. 2 εντέριος, απο έντερο· -не струны χορδές εντέρινες.

κισκά, -ί, γεν. πλθ. -шók, δοτ. -шкám θ. έντερο· εντερικός σωλήνας· τόνкая - λεπτό (ελκιδές) έντερο· толстая - το παχύ έντερο· прямая - το απευθεμένο έντερο· слепая - το τυφλό έντερο· двенадцатипёрстная - το δωδεκαδάκτυλο έντερο ή ο δωδεκαδάκτυλος· попере́чная - εγκάρσιο κόλο· восходя́щая ободочная - ανιόν κόλο· нисходя́щая ободочная - κατιόν κόλο. 2 μάνικα· пожарная - η πυροσβεστική μάνικα· полива́ть из -ί καταβρέχω με μάνικα. || εκφρ. - тонка у когó-н. δεν έχει κότσια ή δεν του το λένε τα κότσια (δεν έχει τη δύναμη, ικανότητα)· выпустить -ί ξεκοιλιάζω (σκοτώνω)· вымотать (все) -ί κομύ καταταραυνώ κάποιον, βγάζω το θεό (ανάποδα)· надорва́ть -ί (со смéху) σιάζω απο τα γέλια, μου κόβονται τα σωθικά απο τα γέλια.

κισλάк, -ά α. χωριό (ασιατική ονομασία).

κисля́чный επ. του χωριού, αγροτικός, κοινοτικός· επαρχιακός· -ая школа σχολείο του χωριού· -совет το κοινοτικό συμβούλιο.

***κισми́л**, -α κ. -ά α. σταφίδα αγίγαρτη (σαν την κορινθιακή).

κисми́ επιρ. στην έκφρ: - кишéть βλ. кишéть.

κισя́нка, -и θ. ξύλινο σφυρί, ξυλόσφυρα, η ματσόλα, τοκμάκι.

***κлавесин**, -α α. κλαβесίνο, κλαβесέν.

κлавесинный επ. του κλειδοκύμβαλου.

***κλαвиату́ра**, -ы θ. κλαβιατούρα, κλαβιέ. || πλήκτρα μηχανισμού, κουμπιά.

κлавикóрды, -ов πλθ. κλειδόχορδο.

***κλαви́р**, -а α. (μουσ.) όργανο πληκτροφόρο. || τραγούδι με συνοδεία πιάνου.

***κλάвиш**, -а α. κ. κλάвиша, -и θ. πλήκτρο (μουσικού οργάνου ή μηχανισμού).

κλάвишный επ. πληκτροφόρος· - инструмент πληκτροφόρο όργανο.

κλαд, -а α. 1 θησαυρός· иска́ть - ψάχνω να βρώ θησαυρό. 2 πολύ καλός, μάλαμα· ёто не рабóтник, а прóсто - αυτός είναι εργάτης-μάλαμα ή εύρημα.

κλαдо́ище κ. (παλ.) κλαдо́ише, -а α. νεκροταφείο. || νεπέ παλαιών ή αχρηστων βαγονιών,

ατμομηχανών.

κλαдо́ищенский επ. του νεκροταφείου· - осто́рож φύλακας νεκροταφείου· -ая ограда ο περίβολος νεκροταφείου.

κλάдезь, -я α. 1 (παλ.) φρέαρ, πηγάδι. 2 πηγή πλούτου. || εκφρ. - мύдрости ή премýд-рости; - учёности θησαυρός γνώσεων ή σοφίας· παντογνώστης, πανδαήμονας.

κλάденный επ. (διαλκ.) ευνουχισμένος.

κλάдка, -и θ. 1 χτίσιμο· заκόнчить -у τελειώνω το χτίσιμο· ка́менная - λιθοδομή· кир-пичная - πλινθοδομή· произво́дить -у стен κάνω τοιχοποιία, τοιχοποιώ. 2 τοποθέτηση με τη σειρά, ένταξη· - дообк тоποθέτηση σανίδων με τη σειρά. 3 βλ. κлады (3 σημ.). 4 γέννηση, εναπόθεση, ωστοκία· у кур началась - яиц οι κότες άρχισαν να γεννούν. 5 (διαλκ.) ευνούχιση.

κλαдова́я, -ой θ. αποθήκη.

κλαдо́вка, -и θ. αποθηκούλα.

κλαдо́вщик, -а α., -ца, -и θ. αποθηκάριος.

κлады, -и θ. 1 (αθρσ.) φορτίο, πράγματα. 2 (διαλκ.) θημωνιά δημητριακών. 3 πλθ. -и πέ-τρес, κλαδιά κλπ. σε νερά για πέρασμα.

***κλάка**, -и θ. (αθρσ.) κλάκα, οι εγκάθετοι, οι βαλτοί.

***κлакёр**, -а α. κλακαδόρος, κλακέρ, βαλτός.

***κλάксон**, -а α. σειρήνα, κλάξον, κόρνο.

***κлан**, -а α. κοινότητα γένους, φυλής (στους Κέλτες).

κля́няться, -яюсь, -яшесь ρ.δ. 1 υποκλί-νομαι, χαιρετώ με υπόκλιση· арты́сты -лиць перед зрите́лями οι ηθοποιοί υποκλίνονταν στους θεατές· - в пояс κάνω βαθιά υπόκλιση· зёмно -яюсь κάνω εδαφιαία υπόκλιση. 2 μετα-δίνω, μεταφέρω χαιρετισμό· -йтесь ему́ от мёня μεταδώστε του τους χαιρετισμούς μου ή τα σέβη μου. 3 παρακαλώ ταπεινωτικά, προσκυνώ, φιλώ τα πόδια· не ста́ну перед ним - δε θα τον προσκυνήσω. 4 προσφέρω δώρο για να καλοπιάσω κάποιον. || εκφρ. честь имёю - (παλ.) αποχαιρετώ με υπόκλιση (έχω την τιμή να υποκλιθώ).

***κλάпан**, -а α. 1 βαλβίδα, δικλίδα, κλαπέτο. 2 κλειδί μουσικού, πνευστού οργάνου. || γλωτ-τίδα φουσαρμόνικας κ.τ.τ. 3 βαλβίδα καρδιάς. 4 πέτο (καπάκι) τσέπης. || κάλυμμα.

κляпанный επ. της βαλβίδας κλπ. ουσ.

***κларне́т**, -а α. κλαρίνο, ευθύαυλος.

***κларнетист**, -а α. κλαρινετίστας.

***класс**, -а α. 1 τάξη· рабóчий - εργατική τάξη· буржуа́зный - αστική τάξη· - эксплуатáторов η τάξη των εκμεταλλευτών· госпóд-ствующий - η κυρίαρχη τάξη· борьба́ -ов pá-λη των τάξεων. || υποδιαίρεση· - млекопита́ю-щих η τάξη των θηλαστικών· - земновóдных η

τάξη των αμφιβίων· - двухдольных растений η τάξη των δικοτυλήθωνων φυτών. || κατηγορία· θέση· вагон третьего -α βαγόνι τρίτης κατηγορίας· билет первого -α εισιτήριο πρώτης θέσης. 2 σχολική υποδιαίρεση ученик пятого -α μαθητής της πέμπτης τάξης. || αίθουσα διδασκαλίας· ученики вышли из -α οι μαθητές βγήκαν απο την τάξη. || (παλ.) το μάθημα, η ώρα του μαθήματος· - кончился το μάθημα τέλειωσε. || πλθ. -и είδος παιγνιδιού. 3 ποιότητα· κατηγορία· драгоценные камни первого -α πολύτιμα πετράδια πρώτης τάξης. || βαθμίδα· водитель 1^{ος} -α οδηγός 1^{ος} κατηγορίας. || υψηλό επίπεδο· показател - δείχνω το υψηλό επίπεδο (μεγάλη ανάπτυξη).

*κλάσσικ, -α α. κλασσικός, κορυφαίος· -и марксизма-ленинизма οι κλασσικοί του μαρξισμού-λενινισμού. || κλασσιμιστής, οπαδός του κλασσικισμού. || ειδήμονας, δαήμονας της αρχαιοελληνικής και λατινικής γλώσσας και λογοτεχνίας.

κλάσσικ, -и θ. (αθρσ.) κλασσικά, υποδειγματικά έργα λογοτεχνίας και τέχνης.

κλασσιφικатор, -α α. ταξινομός, ταξιθέτης, καταχωριστής.

κλασσιφικационный επ. ταξινομητικός.

*κλασσιφικация, -и θ. ταξινόμηση, -μία.

κλασσιφικирование, -я ουδ. ταξινόμηση.

κλασσιφικировать, -рую, -туешь ρ.δ.κ.σ.μ.

ταξινομώ. || -ся ταξινομούμαι.

*κλασσιцизм, -α α. κλασσικισμός.

κλασσιческий επ. κλασσικός. || εκφρ. -ая гимназия κλασσικό γυμνάσιο (όπου διδάσκονταν η αρχαιοελληνική και λατινική γλώσσα). -ое образование κλασσική μόρφωση (αρχαιοελληνική και λατινική).

κλασсный επ. 1 της τάξης· -ая доска πίνακας της τάξης· - руководитель ο υπεύθυνος καθηγητής της τάξης. 2 της κατηγορίας, του βαθμού. || υψηλού επιπέδου· -ая игра παιγνίδι των άσων· - удар ισχυρότατο σουτ. || εκφρ. - вагон επιβατικό βαγόνι· -ая дама (παλ.) δασκάλα παρθεναγωγείου.

κλασсово επίρ. ταξικά.

κλαссовость, -и θ. ταξικότητα, ο ταξικός χαρακτήρας· - идеологии ταξικότητα της ιδεολογίας.

κλαссoвный επ. ταξικός· -ая борьба ταξική πάλη· -не противоречия ταξικές αντιθέσεις.

κλαсть, κλαдύ, κλαдешь, παρλθ. χρ. κλαλ, -ла, -ло ρ.δ.μ. 1 θέτω, τοποθετώ, βάζω· - раннего на носилки βάζω τον τραυματία στο φορείο· - деньги в карман βάζω τα χρήματα στη τσέπη· - на место βάζω στη θέση. || καταθέτω· - в сберкассу βάζω χρήματα στο ταμειευτήριο. || αποτυπώνω· - печатъ σφραγί-

ζω, βάζω σφραγίδα (κυρξ. κ. μτφ.). || περνώ στρώμα· - краску μογιατίζω, περνώ ένα χέρι μογιά. 2 παραθέτω· σεβρίρω. || ρίχνω· - чай ρίχνω ζάχαρη στο τσάι. 3 χτίζω, βάζω τούβλα, πέτρες κλπ. - стѣну χτίζω τοίχο. || επιδίδομαι· - все усилия βάζω όλα τα δυνατά. 4 προϋπολογίζω. || καθορίζω (τιμή). 5 ευνουχίζω· - жеребца ευνουχίζω το πουλάρι. 6 (με μερικά αφηρ. ουσ. αποκτά τη σημασία: κάνω, εκτελώ, παράγω κλπ.) - начало κάνω την αρχή· - конец βάζω τέρμα· - основание βάζω τη βάση· - преграду βάζω εμπόδιο (καθυστερώ). || εκφρ. - оружие καταθέτω τα όπλα (παραδίνομαι)· - земные поклоны κάνω εδαφιαίες υποκλίσεις· - пятно κηλιδώνω, δυσφημίζω, βάζω λαδιά· - яйца (яйцки) αποθέτω τα αυγά (για πουλιά, έντομα)· - в рот кому́ του δίνω να καταλάβει καλά· - себѣ в карман тσεπώνω, ιδιοποιούμαι· - на музыку μελοποιώ στίχους· - набок; - на столько-то гράдусов (ναυτ.) γέρνω το σκάφος· - зѣн на полку φωμοζώ, κακοζώ, σφίγγω το ζωνάρι ή τη λωρίδα. || -ся (για κότες) γεννώ.

*κλαзуула, -и θ. 1 όρος, ρήτρα· κεφάλαιο, ιδιαίτερο άρθρο. 2 (ρητορ.) κλείσιμο του λόγου. 3 κλείσιμο του στίχου (οι τελευταίες -του συλλαβές).

κлев, -α α. ράμφισμα, τσίμπημα.

κлевать, κляб, κлябешь ρ.δ.μ. 1 ραμφίζω, τσιμπώ· κύры κлябт зерно οι κότες ραμφίζουν τους κόκκους· петух κлябт щенка ο κόκορας τσιμπά το κουταβάκι. 2 παίρνω, αρπάζω· рѣба κлябт το φάρι τσιμπά. 3 μτφ. απρόσ. τσιμπιέμαι, ενδίδω, πέφτω, παραδίνομαι. || εκφρ. - носом νυστάζω, μουτουλώ απο τη νύστα· дѣнег κύры не κлябт у него αυτός έχει χρήμα με ουρά. || -ся 1 τσιμπώ, χτυπώ με το ράμφος· насѣдка -ѣтся η κλώσσα τσιμπάει. 2 αλληλοτσιμπιέμαι, αλληλοραμφίζομαι.

*κлевѣр, -α α. τριφύλλι.

κлевѣрище, -α ουδ. τριφυλλοχώραφο.

κлевѣрный επ. του τριφυλλιού· με τριφύλλι· κлевѣрные семена σπόροι τριφυλλιού· -не посѣвы τριφυλλοχώραφα.

κлевѣтá, -нѣ θ. συκοφαντία, -ση· δυσφήμιση. κлевѣтáть, -вещу, -вѣщешь, μτχ. ενστ. κлевѣщущий ρ.δ. συκοφαντώ· δυσφημώ· снѣ -щѣт на нас αυτοί μας συκοφαντούν· он -щѣт αυτός συκοφαντεί.

κлевѣтнич, -á α., -ца, -и θ. συκοφάντης, -ισσα, αδικοβγάλτης, -ρια.

κлевѣтнический επ. συκοφαντικός, δυσφημιστικός.

κлевѣок, -вкá α. ράμφισμα, τσίμπημα.

*κлевѣрет, -α α. (γραπ. λόγος) οπαδός, συνεργός· τσιράκι.

клееварένιe, -я ουδ. το βράσιμο της κόλλας.

клеевάρeнный επ. του βρασίματος της κόλλας· - завод εργοστάσιο παρασκευής κόλλας.

клеевάρный επ. βλ. клеевάρeнный.

клеевóй επ. της κόλλας· με κόλλα, κολλώδης· -áя κρása κολλώδες χρώμα· - záпах η μυρουδιά της κόλλας.

клеёнка, -и θ. μουσαμάς· πλαστικό.

клеёночный επ. του μουσαμά· -ое произ- водство παραγωγή μουσαμάδων· -ая мастер- ская εργαστήριο μουσαμάδων, μουσαμάδικο.

клеёнчатый επ. επικαλυμμένος με μουσαμά· -ая дверь πόρτα επικαλυμμένη με μουσαμά· - портфёлъ μουσαμαδένιος χαρτοφύλακας.

клеённый επ. κολλητικός, με κόλλα· -ая бумага κολλητικό χαρτί. || κολλημένος.

клеильный επ. κολλητικός, για κόλληση.

клеить, κλέю, κλείшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. κлённый, βρ: κлёен, -а, -ο ρ.δ.μ. κολλώ, συγκολλώ· - конверт κολλώ το φάκελλο· - стул κολλώ το κάθισμα. || -ся κολλώ· от смолы палыш -ятсЯ απο το ρετσίνι κολλάν τα δάχτυλα. || μτφ. μπαίνω σε ρέγουλα, στρώνω· ра- бота опять не -итсЯ η δουλειά πάλι δε στρώνει· их разговор не -итсЯ η κουβέντα τους δεν ταυριάζει· дело не -итсЯ η υπόθεση δε συμβιβάζεται.

клей, κλέя (κλέю), προθ. ο κλέе, на κлею; α. κόλλα· растительный - κόλλα φυτική, γόμα· рыбий - ή столбный - φαρόκολλα, ιχθυό- κολλα· птичий - ιεός· резиновый - κόλλα ε- λαστικού.

кле́йка, -и θ. κόλληση, συγκόλληση.

кле́йкий επ. κολλώδης· -ие почки τόποля τα κολλώδη μπουμπούκια της λεύκας· -ая бумага μυγοπαγίδα απο κολλώδες χαρτί.

кле́йковина, -и θ. αλευρόκολλα.

кле́йкость, -и θ. κολλητικότητα.

кле́ймение, -я ουδ. σημάδεμα, στιγματί- σμα· σταμπάρισμα, μαρκάρισμα.

кле́йменный επ. 1 μαρκαρισμένος, σταμπари- σμένος· στιγματισμένος, σηματομεμένος· - то- вар σταμπαρισμένο εμπόρευμα· - скот σημα- δεμένα ζώα. 2 ουσ. στιγματίας, στιγματι- σμένος (κατάδικος). || εκφρ. -ая шельма (παλ.) σεσημασμένος απατεώνας.

кле́ймить, -млѳ, -мишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. κλείменный, βρ: -мѳн, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 σταμπάρω, μαρκάρω, σφραγίζω· στιγματίζω, ση- μαδεύω. 2 επικρίνω δρυύτατα, κατακρίνω· трѳсов мы -йм презрѳнием τους δειλούς τους παραδίνονται στην κοινή περιφρόνιση· - позб- ром когб-н. στιγματίζω, στηλιτεύω κάποιον.

кле́ймб, -á, πλθ. κλείμμα ουδ. 1 μάρκα, στά- μπα, σφραγίδα, σημάδι. 2 στίγμα στο δέρ-

μα με κάψιμο (σε ζώα ή κατάδικους). || μτφ. ατιμία, μουτζούρα, αξιοκατάκριτη πράξη· смыть позбрное - ξεπλένω τη ντροπή. 3 στι- γέας, ζουμπάς.

кле́ймбщик, -а α. στιγματιστής.

*кле́йстер, -а α. αμυλόκολλα, αλευρόκολλα.

κλέкот, -а α. κρωγμός, ρέκασμα (για πτηνά).

κλεκотάты, -óчет ρ.δ. κρώζω, κράζω, ρε- κάζω (για πτηνά).

κлектάты, κλέкчет ρ.δ. βλ. κλεκотάты.

*κλέμμα, -и θ. πόλος, άκρη ζυγού, ακροδέ- της (ηλεκτρικός).

κλέн, -а α. σφενδάμι, σφένδαμνος, άκερ· - острлистый σφενδάμι πλατανοειδές ή αγριο- πλάτανος· - полевбй σφενδάμι του κάμπου ή σφένδαμνος πεδινός.

κленбвный επ. του σφενδαμιού· -ие листьЯ φύλλα σφενδαμιού. || σφενδάμνινος· - стол τραπέζι απο σφενδάμι.

κλεпáло, -а ουδ. (παλ.) βλ. обяло. || σφυ- ρί καθλώσεων.

κλεпáльный επ. του πριτσινώματος· για πριτσίνωμα.

κλεпáльщик, -а α. πριτσινωτής, καθηλωτής.

κλεпáние, -я ουδ. πριτσινάρισμα, γύρωμα.

κλεпáний επ. πριτσινωμένος, γυρωμένος.

κλεпáты, -пáю, -пáеш κ. -плѳ, -плеш, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. κлёпáнный, βρ: -пан, -а, -ο, προστι. κлепáй κ. κлеплѳ ρ.δ.μ. πριτσινά- ρω, γυρώ. || εκφρ. - косѳ ισιώνω την κοσιά (με χτυπήματα σφυριού).

κλεпáты?, -плѳ, -плеш, προστι. κлеплѳ ρ. δ. (απλ.) συκοφαντώ, διαβάλλω, κακολογώ.

κλέпка, -и θ. 1 πριτσινάρισμα, γύρωμα. 2 βαρελοσανίδα. || εκφρ. не хватáет ή недоста- ёт (однбй) -и в головѳ του λείπει (μια) βί- да στο κεφάλι (είναι λίγο κουτός).

κлёпочный επ. του πριτσινάρισματος, του γυρώματος.

κλεптомáн, -а α., -ка, -и θ. κλεπτομανής.

*κλεптомáния, -и θ. κλεπτομανία.

κлерикал, -а α. κληρικός, κληρικόφρονος.

*κлерикалѳзм, -а α. κληρικαλισμός.

κлерикалѳный επ. κληρικός, κληρικόφρονος, εκκλησιαστικός· -ая пáртия κληρικό κόμμα.

*κлерк, -а α. γραφιάς υπηρεσίας.

κλέст, κлестá α. λοξίας, σταυρομούτης ή στραβομούτης (πτηνό).

κλέтка, -и θ. 1 κλουβί. || μτφ. μικρό δω- μάτιο. 2 τετράγωνο· склэдывáть дробá в -у στιβάζω τα καυσόξυλα κατά τετράγωνα. || τε- τραγωνίδιο· -и шáхматной доскѳ τα τετρα- γωνίδια της σκακιέρας. 3 (βιολ.) κύτταρο. || εκφρ. груднáя - θώρακας, στέρνο. лѳстни- ческая - κλιμακοστάσιο.

κλέточка, -и θ. κυτταράκι.

κλέτοchnый επ. 1 του κλουβιού. 2 κυτταρικός· -οε ядрό ο πυρήνας του κύτταρου.

κлетушка, -и θ. αποθηκούλα (μέσα στο σπίτι). || μικρό δωματάκι, κλουβί.

κлетчатка, -и θ. 1 κυτταρίνη. 2 (παλ.) ο κυτταρικός ιστός (ανθρώπων και ζώων).

κлетчатый επ. με τετραγωνίδια, καρδό· -οε пальто πανωφόρι με τετραγωνίδια. || (βιολ.) κυτταρικός.

клеть, -и, προθ. в κλέτι, γεν. πλθ. -ей; θ. 1 βλ. клетушка. 2 θαλαμίσκος ανεκμιστήρα (ασανσέρ).

***клетца**, -и θ. γιοβαράκι, βώλος ζυμαρίνος.

***кlesh**, -а α. κωνικό σχήμα, καμπάνα· **кloка** - φούστα-καμπάνα.

кleshня, -и, γεν. πλθ. -ей ψαλίδα, τσιμπίδα αστακιδών.

кlesh, -á α. τσιμπούρι, άκαρι.

кleshняна, -и θ. ρίκινος, κίκι (δεντρίλιο).

кleshнянный επ. του ρίκινου, του κικιού· -οε масло κικινέλαιο (ρετσινόλαδο).

кleshя, -ей πλθ. 1 λαβίδα, τσιμπίδα, τανάλια. 2 μτφ. (στρατ.) σφίξιμο του κλοιού. || εκφρ. -áми ташить ή вытáгивать με το τσιμπίδι βιάζω, απροσώ (λέξη, απάντηση κ.τ.τ.).

***кleshер**, -а α. (ναυτ.) ατέρμονας, φλόκος.

***кleshент**, -а α. 1 πολίτης εξαρτημένος από τον κύριο (στην αρχαία Ρώμη). 2 πελάτης.

кleshента, -и θ. πελάτισσα.

кleshентура, -и θ. πελατεία, πελάτες.

кleshентурный επ. των πελατών, της πελατείας.

***кleshма**, -и θ. 1 κλύσμα. 2 κλυστήρας, κλυσαντλία (όργανο).

кleshя, -а α. κραυγή, φωνή· радостный - χαρούμενη φωνή. || κρωγμός (πτηνών).

***кleshка**, -и θ. κλίμα.

кleshкать, κleshкy, κleshкeshь ρ.δ.μ. 1 (απλ.) φωνάζω, καλώ, προσκαλώ. 2 (διαлк.) ονομάζω, καλώ. 3 κράζω, κρώζω (για πτηνά). 4 ουρλιάζω, ωρούμαι.

кleshкнуть ρ.σ. βλ. κleshкать (1, 2 σημ.).

кleshкша, -и θ. γυναίκα φωνακλού, φωνασκούσα (ως υστερική).

кleshкешский επ. της φωνακλούς, της φωνασκούσας· -ие припадки ωρυγή (ούρλιασμα) υστερικής γυναίκας.

кleshкешство, -а ουδ. ωρυγή, ούρλιασμα, -χό υστερικής γυναίκας. || μτφ. φωνασκία.

кleshмакс -а α. βλ. климактерий.

***кleshмактерий**, -я α. κλιμακτεριακή περίοδος, εμμηνόπαυση.

кleshмактерический επ. κλιμακτηριακός· - период κλιμακτηριακή περίοδος· - возраст η ηλικία της εμμηνόπαυσης.

***кleshмат**, -а α. κλίμα· жаркий, холодный -

θερμό, ψυχρό κλίμα· тропический - τροπικό κλίμα· континентальный - ηπειρωτικό κλίμα· морской - θαλάσσιο κλίμα· умеренный - εύκρατο (ήπιο) κλίμα.

климатический επ. κλιματικός, κλιματολογικός· -ие условия κλιματολογικές συνθήκες.

климатолог, -а α. κλιματολόγος.

климатологический επ. κλιματολογικός· - институт κλιματολογικό ινστιτούτο.

***климатология**, -и θ. κλιματολογία.

клин, -а, πλθ. κleshня, -ев α. 1 σφήνα. 2 τσόντα. 3 κομμάτι, λωρίδα γης. 4 επίρ. -ομ σφηνοειδώς. || εκφρ. - κleshном вышисать ή выбивать τη σφήνα με τη σφήνα τη βιάζουν, πάσσαλος πασσάλω εκρούετο (πληρώνω με το ίδιο νόμισμα)· -ομ не вышисesh με τίποτε δεν του το βιάζεις από το κεφάλι (είναι σκληροκέφαλος)· куда не кинь - все - όπου και να πάω, τα βρίσκω μπαστούνια (ή σκούρα)· свет не -ομ сошелся ή земля не -ομ сошлась δε χάθη με ο κόσμος απ' αυτό (υπάρχουν κι άλλα μέσα και τρόποι).

***кleshника**, -и θ. κλινική.

кleshничист, -а α. γιατρός κλινικής.

кleshнический επ. κλινικός, της κλινικής.

***кleshнкер**, -а α. είδος σκληρού τούβλου για επίστρωση οδών, πλίνθος ολλανδικός.

кleshнковый επ. σφηνοειδής, τριγωνοειδής.

кleshновидный επ. σφηνοειδής.

кleshнок, -нκά α. η κόψη, το κοφτερό μέρος σπάθας, μαχαιριού κ.τ.τ.

кleshнообразный επ. σφηνοειδής.

кleshнописный επ. της σφηνοειδούς γραφής.

кleshнопись, -и θ. σφηνοειδής γραφή.

кleshнышек, -шка α. σφηνίτσα.

***кleshпер**, -а α. όρδομονας, κλίπερ.

***кleshпир**, -а α. κλήρος· ιερατείο. || οι φάλτες.

***кleshпирик**, -а α. κληρικός.

***кleshринг**, -а α. το κλήριγκ.

кleshринговый επ. του κλήριγκ.

***кleshρος**, -а α. χώρος των δεξιών και αριστερών φαλτών. || οι φάλτες, ο χορός.

кleshроманин, -а α. νεωκόρος-φάλτης.

кleshроманка, -и θ. η νεωκόρος-φάλτρια των μοναστηριών· διακόνισσα, εκκλησάρισσα, καντηλανάφτισσα.

***кleshтир**, -а α. (παλ.) κλύσμα.

кleshтирный επ. του κλύσματος· -ая трубка ο σωλήνας του κλύσματος.

кleshч, -а α. κλήση, κάλεσμα· αναφώνηση. || κleshкнуть - κάνω (απευθύνω) έκκληση.

кleshчка, -и θ. όνομα κατοικιδίων ζώων. || παρατσούκλι.

***кleshché** ουδ. άκλ. τσιγκογράφημα, κλισέ.

***кleshόka**, -и θ. 1 υπόνομος. || βόθρος, λάκκος, λακκούβα. 2 βρώμιχο μέρος, κοπρώνας,

κοπρόλακκος, βορβορότοπος. || μτφ. άνθρωπος βρωμερός, κακοήθης, παλιάνθρωπος· 3 πρωκτός.

κλοάчний επ. 1 του υπόνομου, του βόθρου. 2 ουσ. πλθ. -ие τα μονοτρήματα θηλαστικά.

***κλοбύκ**, -ά α. καλογερίστικος σκούφος με καλύπτρα των ώμων, καυσία.

***κλοзέτ**, -α α. βλ. ватерклозέτ.

κλοзётный επ. του αποχωρητηρίου.

κлок, -ά, πλθ. κλόчья, -ьев κ. κλοки, -όβ α. 1 τούφα, τουλούπα, τολύπη, θύσανος. 2 κομμάτι, λωρίδα· **разорв́ать в -ья** ξεσχίζω, κόνω κομμάτια. || μτφ. νιφάδα. || μέρος όλου· -земли κομμάτι γης.

κλόкот, -α α. βλ. κλοκοτάνье.

κλοκοτάνье, -я ουδ. (κυρλε. κ. μτφ.) κοχλασμός, αναβρασμός.

κλοκοτάть, -κοχύ, -κόчешь ρ.δ. (κυρλε. κ. μτφ.) κοχλάζω, βράζω, αναβράζω· **водá в котлэ -кочет** το νερό στο λέβητα κοχλάζει· **у неё в груди -ло** μέσα της έβραζε· **в нём -кочет гнев** μέσα του βράζει απο το θυμό· || **рогчázь в груди рáненого -ло** απο το στήθος του τραυματία έβγαине ρόγχος.

κλονίть, κλονё, κλόнишь ρ.δ. 1 κλίνω, γέρνω, κάμπτω, λυγίζω· **вέтер κлонил верхушки деревьев** ο άνεμος λύγιζε τις κορυφές των δέντρων· **лódку -ло** нά όοκ η βάρκα έγερνε. 2 με παίρνει, με πιάνει· **κλόнит ко сну** νυστάζω· **меня́ от жары́ к лёни** κλόнит απο τη ζέστη με πιάνει η τεμπελιά. 3 τραβώ, κατευθύνομαι, παίρνω τροπή· **дéло к разрýву-ит** η υπόθεση τραβάει για χάλασμα, η υπόθεση λασπώνει. || μτφ. στρέφω, γυρίζω. || εκφρ. - **гóлову (шéю, спýнку)** σκύβω, υποκύπτω, ενδίδω· - **очи ή взор** χαμηλώνω τα μάτια, το βλέμμα. || -**ся** 1 κλίνω, γέρνω, λυγίζω· **вэ-тви йвы -ятсья к самóй водé** τα κλαδιά της ιτιάς γέρνουν ως το νερό· **голова́ -итсья от дремоты́** κουτουλιέμαι απο τη νύστα. || (για ουράνια σώματα, μέρα κ.τ.τ.) γέρνω προς τη δύση· **солнце -итсья к западу** ο ήλιος γέρνει· **день -итсья** η μέρα γέρνει. 2 μτφ. πλησιάζω, κοντεύω· **дéло -итсья к разрýзке** η υπόθεση παίρνει τέλος· **побéда -лась на нáшу стóрону** η νίκη έκλινε προς εμάς. 3 αποσκοπώ, αποβλέπω· **так вот к чему́ -лись егó рéчи** να λοιπόν σε τι αποσκοπούσαν οι λόγιοι του.

κлоп, -ά α. 1 κορίος. || υδροκόριδα· δευτροκόριδα (ημίπτερα έντομα). 2 μτφ. (αστ.) μικρός, μικρούλης· παιδαρέλι.

κлопíный επ. του κοριού· - **запах** μυρουδιά κοριού.

κлопóвник, -α α. κοριοφωλιά. || χόρτο κα-
τα των κοριών.

κлопóвный επ. βλ. κλοпíнный.

κлопомόρ, -α α. κοριοκτόνο (δηλητήριο).

***κλόун**, -α α. κλόουν, παλιάτσος, κωμικός τσίρκου.

κλουна́да, -η θ. κλοουνάδα (νούμερο εκτελούμενο απο πολλούς κλόουν). || κωμική απομί-
μηση κλοουνάδας.

κλούνский επ. του κλόουν· -**ая μάска** προ-
σωπίδα του κλόουν.

κλοхтáньε, -я ουδ. κακάρισμα, κλωγμός.

κλοхтáть, κλοхчý, κλόхчешь, μτχ. ενστ. κλό-
хчушýй ρ.δ. 1 κακαρίζω, κλώζω. 2 μτφ. μουρ-
μουρίζω, μεμφιμουρώ· **ну, доволéно тебé** -
λοιπόν, φτάνει να μουρμουρίζεις.

κлочковáтый επ., βρ: -**вát**, -α, -ο του-
φωτός, θυσανωτός.

κлочóк, -чкá α. κομματάκι· - **бумáги** κομ-
ματάκι χαρτιού· **разорв́ать в -й** ξεσχίζω, κό-
νω κομματάκια· - **земли** κομματάκι γης.

κλυó¹, -α, πλθ. κλυóй α. 1 (παλ.) βλ. κλυ-
бóк. 2 τουλούπα, τολύπη (ατμού, καπνού κλπ).

***κλυó**², -α α. λέσχη, εντευκτήριο.

κλυбeнёк, -нкá α. μικρός κόνδυλος. || κόν-
δυλος.

κλυбeнь, -бня α. (βοτ.) κόνδυλος.

κλυбeнькóвный επ. του κόνδουλου.

κλυбóйт, -йт ρ.δ. κάνω, μετατρέπω σε του-
λούπες (για καπνό, ατμό κ.τ.τ.). || -**ся** α-
νεβαίνω, κινούμαι κατα τολύπες (για καπνό,
ατμό, σκόνη κ.τ.τ.). || μαίνομαι, σηκώνω
κύματα, αφρίζω.

κλυбeвóй επ. του κόνδουλου.

κλυбeпλόдн, -ов πλθ. (ενκ. -όд, -α α.)
τα κονδυλόφριζα.

κλυбníка, -и θ. φράουλα, χαμοκερασιά. ||
φράουλα, χαμοκέρασο.

κλυбníчка, -и θ. 1 φραουλίτσα, χαμοκερα-
σιά. 2 (παλ.) ελεεινότητα, ποταπότητα, χα-
μέρπεια.

κλυбníчник, -а α. 1 φραουλόκηπος. 2 φρά-
ουλα (φυτό). 3 (παλ.) ελεεινός, ποταπός, χα-
μερπής.

κλυбníчный επ. της χαμοκερασιάς, της φρά-
ουλας. || απο φράουλα· -**ое варéньε** γλυκό α-
πο φράουλα.

κλυбóнный επ. της λέσχης· - **завсегдáтай** θα-
μώνας λέσχης.

κλυбóк, -бкá α. κουβάρι· **размáтывáть** -
ξετυλίγω το κουβάρι. || -**óm** σαν κουβάρι· **кó-
шка сверну́лась -óm** η γάτα μαζεύτεηκε κουβά-
ρι. || πλήθος περιπλεγμένο, ανακατεμένο· -
противорéчий πλήθος ανεπίλυτων αντιθέσεων·
- **событíй** πλήθος αξεδιάλυτων γεγονότων. ||
εκφρ. - **в гóрле (стойт, застрýл, подступíл,**
подкатíлся) μου στάθηκε κόμπος ή σπασμός
στο λαιμό.

κλυбóчек, -чка α. κουβαράκι.

***κλύмá**, -и θ. ανθώνας σχηματικός.

κλύνια, -и θ. (διαλεκ.) θημωνιά δημητριακών.

κλύνα, -и θ. 1 (διαλεκ.) κλώσσα. || (απλ.) γυναικεία άγαρμπή και άχαρη. 2 είδος γλάρου.

κλнк, -á α. κυνόδοντο, σκυλόδοντο, δόντι του ματιού. || χαυλιόδοντο, αρπάλι.

κλнκóтнѣй επ., βρ; -áот, -а, -о που έχει χαυλιόδοντες ή κυνόδοντες.

κλнв, -а α. ράμφος, τσιμπίδα.

κλнвá, -ѣ θ. ράβδος, -δί, μπαστούνι.

κλнква, -н θ. οξύκοκκος ο ελοχαφής, φυτό καθώς και ο καρπός αυτού. || εκφρ. **вот так!** (απλ.) νά τα μας! (για κάτι δυσάρεστο και απροσδόκητο).

κλнквенный επ. του οξύκοκκου.

κлнквиνα, -н θ. ρόγα οξύκοκκου.

κλнкнуть ρ.σ. (απλ.) πίνω, μεθά, κρασώνομαι.

κлнкнуть ρ.σ. βλ. κлевáть.

κλнч, -á α. 1 κλειδί· **заперéть дверь на** - κλείνω την πόρτα με το κλειδί· **воровскóй** - αντικλειδί. 2 κλειδί κοχλίωσης και αποκοχλίωσης· **францúзскнй** - γαλλικό κλειδί· **торцевóй** - κοίλο κλειδί περικοχλίων ή κουφωτό κλειδί. || κλειδί χορδότονο. 3 μέσο προς λύση. || οδηγός για αποκάλυψη μυστικών ή αγνώστων. 4 οχυρή (δεσπόζουσα) τοποθεσία. 5 χειριστήριο τηλεγράφου, πομπός. 6 (μουσ.) γνώμονας· **скрипнчнѣй** - γνώμονας του σολ. **басóвнѣй** - γνώμονας του φα. 7 (αρχτ.) ο κεντρικός σφηνόλιθος τόξου, θόλου, αψίδας. || εκφρ. - **к шнфру** κλειδί κρυπτογραφικού κώδικα.

κлнч², -á α. πηγή, βρύση. || εκφρ. **бнть** (ή **κнпéть**) -бм α) αναβλύζω. β) μτφ. ξεσπώ (για θυμό, οργή κ.τ.τ.).

κлнчáрь, -ѣ α. 1 (παλ.) κλειδοφύλακας, ο κλειδοκράτορας, κλειδούχος. || (εκκλσ.) σκευοφύλακας.

κлнчевóй¹ επ. του κλειδιού· -óе отвéрстне замкá η κλειδαρότρυπα. || βασικός, κύριος· -áя познцня δεσπόζον (στρατηγικό) σημείο ή κλειδί.

κлнчевóй² επ. κηγαίος· -áя водá νερό απο τη βρύση.

κлнчнк¹, -а α. κλειδάκι.

κлнчнк², -а α. βρυσούλα.

κлнчнца, -н θ. κλείδα, κλειδοκόκκαλο.

κлнчнчнѣй επ. της κλείδας· -ая костъ το κλειδοκόκκαλο.

κлнчннк, -а α., -ца, -н θ. (παλ.) υπηρέτης, -τρια κλειδοκράτορας τροφίμων.

κлншка, -и θ. 1 βλ. κлнвá. 2 ράβδος χοκεύστων.

***κλнкса**, -н θ. μελανιά, μουτζούρα· **посаднть** -у μελανώνω, μουτζουρώνω.

κλнкспáпнр, -а α. (παλ.) στυπόχαρτο.

κлннчнть ρ.δ. μ.κ.αμ. εκλιπαρώ, προσλιπαρώ, καθικετεύω· θερμοπαρακαλώ.

κлнп, -а α. επιστόμισμα, βούλωμα του στόματος (για εμπόδιση της φωνής)· φέμωτρο.

κлнсть, **κлннѣ**, **κлннéшь**, παρλθ. χρ. **κлнл**, **κлнлá**, **κлнло** ρ.δ.μ. καταριέμαι, αναθεματίζω· -нét егó весь нарóд τον καταριέται όλος ο κόσμος. || -ся ορκίζομαι, κάνω όρκο, ορκοδοτώ, αμόνω.

κлнтва, -н θ. 1 όρκος· - в вéрности ή - вéрности όρκος πίστης· **преступнть** -у επιορκώ· **взнть** -у с κοгó-н. βάζω κάποιον να ορκιστεί· **лóжная** - ψευδορκία. 2 (παλ.) κατάρτα.

κлнтвенный επ. ένορκος, με όρκο· -óе обещáнне ένορκη υπόσχεση.

κлнтвопреступлénне, -я ουδ. επιορκία.

κлнтвопреступнннк, -а α. -ца, -н θ. επιορκος, -η.

***κлнзуа**, -н θ. 1 (παλ.) μικροπρεπής δικαστική αγωγή. 2 κατηγορία μικροπρεπής, δυσφήμιση, κακολογία, κουργουσουριά.

κлнзуннк, -а α., -ца, -н θ. κατηγοριάρης, -α, δυσφημιστής, κακολόγος, αδικοβγάλτης, κουργουσούρης.

κлнзуннчáть ρ.δ. κατηγορώ, δυσφημώ, κακολογώ, αδικοβγάλζω, κουργουσουρεύω.

κлнзуннчество, -а ουδ. κατηγορία, κακολογία, δυσφήμιση, κακογλωσσία.

κлнзуннѣй επ. κακολόγος, δυσφημιστικός, αδικοβγάλτης, κουργουσούρικός, κουτσομπόλικος.

κлнча, -и θ. παλιάλογο, ψωράλογο. || άνθρωπος αδύνατος, ισχνός, καχεκτικός.

κнарúжи επίρ. (απλ.) προς τα έξω.

***κнéль**, -и θ. αθρσ. κ. κнéли, -éй πλθ. είδος γιοβαρλακιών.

κннга, -и θ. 1 βιβλίο· - большóго размéра βιβλίο μεγάλου σχήματος· **переплестн** -у δένω βιβλίο· **раскрнть** -у ανοίγω το βιβλίο· - для чтénня αναγνωστικό, -σματáριο· - с картннами εικονογραφημένο βιβλίο· **учéбная** - εγχειρίδιο· **бухгалтерскне** -и λογιστικά βιβλία· **кассовая** - βιβλίο ταμείου· **приходо-расходная** - βιβλίο εσόδων και εξόδων· **церкóвнне** -и εκκλησιαστικά βιβλία· **жалóбная** - βιβλίο παραπόνων· **сндéть за** -οѣ κάθoμαι να διαβάσω· **запнсная** - το σημειωματáριο· - запнси áκтов граждáнского сoстoяння το ληξιαρχικό βιβλίο. 2 έργο, σύγγραμμα. 3 κατάλογος· **телефóнная** - τηλεφωνικός κατάλογος. 4 οδηγός· **справочная** - βιβλίο οδηγιών. 5 τόμος. || εκφρ. - за сéмькó печáтннми (γραμ. λόγος) ακατάληπτο, ακατανόητο· и -и в рý-кн κομý με μόρφωση και πρακτική, ειδήμονας, γνώστης.

ΚΝΗΓΟΒΕΔ, -α α. βιβλιολόγος, βιβλιογνώστης.
ΚΝΗΓΟΒΕΔЕНИЕ, -я ουδ. βιβλιολογία, βιβλιο-
ογνωσία.

ΚΝΗΓΟΒΕДЧЕСКИЙ επ. βιβλιολογικός.

ΚΝΗΓΟΒЕД, -а α. 1 βιβλιοσκόληκας, βιβλιο-
οφάγος, βιβλιόφειρα. 2 (ειρην.) βιβλιοφάγος.
ΚΝΗΓΟИЗДАТЕЛЬ, -я α. βιβλιοεκδότης.

ΚΝΗΓΟИЗДАТЕЛЬСКИЙ επ. βιβλιοεκδοτικός.

ΚΝΗΓΟИЗДАТЕЛЬСТВО, -а ουδ. εκδοτικός ό-
κος (βιβλίων).

ΚΝΗГОЛЮБ, -а α. βιβλιόφιλος.

ΚΝΗГОНОША, -и α. κ. θ. πλανόδιος βιβλιο-
πώλης· βιβλιοδιανομέας.

ΚΝΗГОПЕЧАТЕНИЕ, -я ουδ. (εκ)τύπωση βιβλί-
ων, τυπογραφία. έκδοση βιβλίων.

ΚΝΗГОПЕЧАТНИК, -а α. (παλ.) τυπογράφος.

ΚΝΗГОПЕЧАТНИЙ επ. τυπογραφικός, της εκτύ-
πωσης βιβλίων.

ΚΝΗГОПРОДАВЕЦ, -вца α. (παλ.) βιβλιοπώ-
λης.

ΚΝΗГОТОРГОВА, -и θ. βιβλιεμπόριο, -ρία.

ΚΝΗГОТОРГОВЫЙ επ. βιβλιεμπορικός.

ΚΝΗГОТОРГУЩИЙ επ. βλ. **ΚΝΗГОТОРГОВЫЙ**.

ΚΝΗГОХРАНИЛИЩЕ, -а ουδ. 1 βιβλιοφυλάκιο. 2
μεγάλη βιβλιοθήκη.

ΚΝΗГОЧЕИ, -я α. (παλ.) βιβλιόφιλος· βι-
βλιοφάγος.

ΚΝΗЖЕЧКА, -и θ. βιβλιαράκι.

ΚΝΗЖИЦА, -ы θ. βιβλιαράκι.

ΚΝΗЖИЩА, -и θ. (απλ.) μεγάλο βιβλίο.

ΚΝΗЖКА, -и θ. 1 βλ. **ΚΝΗЖА**; **интересная** -
ενδιαφέρον βιβλίο· **записная** - σημειωματάριο,
δεφτέρι. 2 μεγάλο περιοδικό. 3 βιβλιάριο·
трудовая - βιβλιάριο εργασίας· **чековая** - το
καρνέ των τσεκ· **охранительная** - βιβλιάριο
ταμειευτηρίου· **расчётная** - βιβλιάριο πληρω-
μής· **положить деньги на** -у βάζω χρήματα στο
ταμειευτήριο. 4 ο εχίνος του στομάχου των
μηρυκαστικών.

ΚΝΗЖНИК, -а α. 1 βιβλιόφιλος. || άνθρωπος
αποσπασμένος από την πραγματικότητα, αιθε-
ροβάμωνας. 2 βιβλιοπώλης.

ΚΝΗЖНОСТЬ, -и θ. 1 απόσπαση από την πραγ-
ματικότητα. 2 ίδιο γραπτού λόγου.

ΚΝΗЖНЫЙ επ. 1 του βιβλίου· - **переплёт** η
βιβλιοδεσία· - **шкаф** βιβλιοθήκη (έπιπλο)· -
магазин βιβλιοπωλείο· -**ая торговля** βιβλιε-
μπορία. 2 θεωρητικός, άσχετος με την πράξη.
3 του γραπτού λόγου· -**не выражения** εκφρά-
σεις γραπτού λόγου. || εκφρ. -**ая палата** κε-
ντρικό βιβλιογραφικό ίδρυμα στην ΒΣΣΔ.

ΚΝΗЖОНКА, -и θ. παλιοβιβλίο (περιφρ.).

ΚΝΗЗУ επίρ. προς τα κάτω. || προς τις εκ-
βολές ποταμού.

***ΚΝΗКСЕН**, -а α. υποκλινης χαιρετισμός, ρε-
βεράντζα.

***ΚΝΟПКА**, -и θ. 1 πινέζα. 2 κουμπί επαφής,
ηλεκτρικό κουμπί. 3 μικρή πόρπη, κόπιτσα.

ΚΝΟПЧНЫЙ επ. 1 της πινέζας. 2 (ηλεκτρ.)
του κουμπιού επαφής.

ΚΝУТ, -а α. μαστίγιο, βούρδουλας, κνούτο.

ΚΝУТОВИЩЕ, -а ουδ. λαβή μαστιγίου.

ΚΝУТРИ επίρ. (απλ.) προς τα μέσα, προς το
εσωτερικό.

ΚΝЯГІНЯ, -и θ. δούκισσα.

ΚΝЯЖАТА, -át πλθ. δουκάκια, ηγεμονόπαιδα.
|| οι απόγονοι των δουκών, τιτλούχοι βογιάροι.

ΚΝЯЖЕНЕЦКИЙ επ. (παλ.) βλ. **ΚНЯЖЕСКИЙ**.

ΚΝЯЖЕНИЕ, -я ουδ. 1 ηγεμονία, ηγεμονική
διοίκηση. || ο χρόνος της ηγεμονίας. 2 (παλ.)
βλ. **ΚНЯЖЕСТВО**.

ΚΝЯЖЕНІКА, -и θ. σμεουριά, ιδαία. || σμέ-
ουρο.

ΚНЯЖЕСКИЙ επ. δουκικός, ηγεμονικός.

ΚНЯЖЕСТВО, -а ουδ. δουκάτο.

ΚНЯЖИЙ, -ая, -ее κ. -ья, -ье (παλ.) βλ.
ΚНЯЖЕСКИЙ.

ΚНЯЖИТЬ, -жу, -жишь ρ.δ. ηγεμονεύω, άρχω.

ΚНЯЖИЧ, -а α. δουκάκι, ηγεμονόπαιδο.

ΚΝЯЖНА, -и θ. δουκοπούλα.

ΚΝЯЖОЙ επ. (παλ.) βλ. **ΚНЯЖЕСКИЙ**.

ΚΝЯЗЁК, -зёк¹ α. 1 (παλ.) βλ. **ΚНЯЖИЧ**. 2
μικρός δούκας (μικρού δουκάτου). || ξεπεσμέ-
νος δούκας.

ΚΝЯЗЁК², -зёк² α. (διακλ.) κορυφή διμεκλι-
μένης στέγης.

ΚΝЯЗЬ, -я, πλθ. **ΚΝЯЗЬЯ**, -зёй α. δούκας. ||
τίτλος απογόνων δούκα. || εκφρ. **Великий** - α)
μέγας δούκας. β) τίτλος που δίνονταν στα α-
δέρφια του και απογόνους του.

κο (πρόθεση) βλ. κ. χρησιμοποιείται όταν
η επόμενη λέξη αρχίζει από σύμφωνα περισσό-
τερα του ενός: **κο мне**, **κο сну**, **κο рту**, **κο**
всему.

-**κο** μόριο (διακλ.) βλ. -**ка**.

κοагулирование, -я ουδ. βλ. **κοагуляция**.

κοагулировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.α.μ. συ-
μπηγνύω· συμπυκνώνω. || -**ся** συμπηγνύομαι·
συμπυκνώνομαι.

***κοагуляция**, -и θ. πήξη, σύμψηξη, κροκίδωση

κοалиционный επ. του συνασπισμού.

***κοалиция**, -и θ. συνασπισμός, ένωση· -
против Наполеона συνασπισμός κατά του Να-
πολέοντα.

***κοβάλът**, -а α. (χημ.) κοβάλτιο. || βαθύ κια-
νό χρώμα (που περιέχει κοβάλτιο).

κοβάλтовый επ. του κοβαλτίου. || κοβαλ-
τιούχος.

κοбёлъ, -я α. σκύλος. || (απλ.) γάιδαρος, α-
γενής, απότομος προς τις γυναίκες.

κοбёниться ρ.δ. 1 (απλ.) καπριτσώνω. 2
κάνω γκριμάτσες.

κόβζά, -η κ. -ή θ. κόμπζα, παλαιό μουσικό έγχορδο όργανο.

***κόβρα**, -η θ. κόμπρα, νάγια.

***κοβυρά**, -ή θ. θήκη κουμπούρας.

κόβчик, -α α. είδος μικρού γερακιού.

***κόβήζ**, -α α. δίχορδο μουσ. όργανο με δοξάρι (των λαών της Μέσης Ασίας).

κόβήλα, -η θ. 1 φοράδα. || (απλ.) γυναίκα μεγαλόσωμη και ρωμαλέα. 2 (αθлт.) ξύλινο άλογο γυμναστικής. 3 είδος καθίσματος για βασιανισμό εγκληματία (προεπαναστατικά).

κόβήлий, -ья, -ье επ. φοραδίσσιος, αλογίσσιος. -ье **МОЛОКО** αλογίσσιο γάλα.

КОВЫЛЦА, -η θ. φοράδα.

κόβήлка, -η θ. μαγάδι, μαγιάς, καβαλάρης, καβαλέτο. || φοραδίτσα. || λοκουστίδες (ορθόπερα έντομα ακριδιδή).

κόβήлτιна, -η θ. κρέας φοραδίσσιο και γενικά αλογίσσιο.

КОВАЛЬ, -ή α. (παλ.) σιδηρουργός.

κόβаний επ. 1 σφυρηλάτος. 2 σιδερόδετος. - **СУНДУК** σιδερόδετο σουντούκι. 3 πεταλωμένος, καλιγωμένος. || (για υποδήματα) με σιδεράκια. 4 επεξεργασμένος, δουλευμένος. - **СТИХ** δουλευμένος στίχος.

КОВАРНОСТЬ, -η θ. βλ. **КОВАРСТВО** (1σημ.).

КОВАРНЫЙ επ., βρ: -рен, -рна, -рно. ύπουλος, δόλιος, πονηρός. || απατηλός, άπιστος.

КОВАРСТВО, -α ουδ. 1 υποουλότητα, δολιότητα. 2 δόλια σκέψη ή συμπεριφορά.

КОВАТЬ, **куй**, **куйшь**, παθ. **μτχ.** παρθ. **χρ.** **КОВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 σφυρηλατώ, σφυροκοπώ· χαλκεύω· **куй** **железо**, **ПОКА ГОРЯЧО** δούλευε το σίδηρο όσο είναι ακόμα ζεστό· - **МЕЧ** κατασκευάζω σπαθί με σφυρηλάτηση. 2 **μτφ.** δημιουργώ, κατορθώνω, πετυχαίνω με επίμονη δουλειά, με τεράστιες προσπάθειες· - **ПОБЕДУ** σφυρηλατώ τη νίκη. 3 βλ. **ПОДКОВАТЬ**. 4 (παλ.) βλ. **ЗАКОВАТЬ**. || **εκφρ.** - **ДЕНЬГИ** κάνω παρά με ουρά (πλουτίζω πολύ). || -**СЯ** σφυρηλατούμαι εύκολα· **железо** **хорошо кУЕТСЯ** το σίδηρο καλά δουλεύεται. || σφυροκοπιέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

***КОВОЙ** -я α. έφιππος βοσκός.

КОВОЙКА, -η θ. είδος πουκάμισου απο ύφασμα καρό.

КОВОЙСКИЙ επ. απο ύφασμα καρό.

КОВЕР, -βρά α. 1 χαλί, τάπητας. 2 **μτφ.** σαν χαλί· **по зелёному ковру** **лУга** στο πράσινο χαλί του λιβαδιού· - **ЗИМЫ** το χαλί του χειμώνα (το χιόνι). || **εκφρ.** **у ковРА** (**рабОТать**, **выступать** κ.т.т.) γελωτοποιώ στα διαλείμματα στο τσίρκο.

КОВЕРКАНЬЕ, -я ουδ. 1 χάλασμα, καταστροφή. 2 διαστροφή, παραμόρφωση, διαστρέβλωση· ακρωτηρίαση, περικοπή.

КОВЕРКАТЬ ρ.δ.μ. 1 χαλνώ, στραβώνω, λυγίζω. 2 **μτφ.** διαστρέφω ηθικά. 3 **μτφ.** παραμορφώνω, διαστρεβλώνω· αλλάζω. || -**СЯ** χαλνώ, στραβώνω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

***КОВЕРКОТ**, -α α. είδος χοντρού υφάσματος.

κόβκα, -η θ. 1 σφυρηλάτηση, σφυροκόπηση. - **ГОРЯЧАЯ** θερμή σφυρηλάτηση· - **ХОЛОДНАЯ** ψυχρηλασία. 2 πετάλωμα, καλίγωμα.

κόβкий επ. σφυρηλατήσιμος, ευήλατος, ευκολοδούλευτος.

κόβкость, -η θ. σφυρηλατησιμότητα.

κόβочный επ. της σφυρηλάτησης· - **ИНСТРУМЕНТ** όργανο σφυρηλάτησης.

КОВРИГА, -η θ. μεγάλο στργγυλό ψωμί.

КОВРИЖКА, -η θ. μικρό στρογγυλό ψωμί. || είδος κουραμπιέ (κυρίως με μέλι). || **εκφρ.** **НИ НА КАКИЕ** -η με κανένα τρόπο.

κόβрик, -α α. μικρό χαλί.

КОВРОВЩИК, -α α., -ца, -η θ. ταπητουργός.

КОВРОВЫЙ επ. του τάπητα, του χαλιού· - **НЕ УЗОРЫ** σχέδια τάπητα· - **ОЕ** **ПРОИЗВОДСТВО** ταπητουργία· παραγωγή τάπητων. || καλυμμένος με τάπητα, ταπητοντυμένος. || ταπητοειδής· - **ЯЯ** **ТКАНЬ** ταπητοειδές ύφασμα.

Ковродел, -α α. βλ. **КОВРОВЩИК**.

Ковроделие, -я ουδ. ταπητουργία· **Цех** -я ταπητουργείο· **мастерА** -я τεχνίτες ταπητουργοί.

КОВЧЕГ, -α α. 1 κιβωτός· **НОВ** - κιβωτός του Νώε. || (ειρν.) παλιοκάραβο. 2 κειμηλιοθήκη.

КОВШ, -ά α. 1 αντλητήρι, δοχείο άντλησης. 2 (τεχ.) κάδος εκσκαφέα. || χράνη· χωνί. || μυχός κόλπου. || καδί οινόπν. ποτών. || **εκφρ.** **ЧУЖИМ** -**ОМ** **ДОБРОМ** **ПОДНОСИТЬ** με ξένα κόλλυβα δεν πάνε στην εκκλησία.

κόвшик, -α α. μικρό αντλητήρι. || καδίσμος. || χωνάκι.

КОВШОВЫЙ επ. του αντλητήρα· του κάδου. || με αντλητήρα· με κάδο· - **ЭКСКАВАТОР** εκσκαφέας με κάδο.

κόβш, -**КОВ** πλθ. (παλ.) παγίδα, πλεκτάνη, σκευωρία, ύπουλα σχέδια.

КОВШЛЬ, -ή α. σπάρτιο, σπάρτο (θάμνος).

КОВШЛЬНЫЙ επ. του σπάρτου· απο σπάρτο.

КОВШЛТЬ ρ.δ. κουτσαίνω, χωλαίνω· ταλαντεύομαι, πηγαίνω πέρα-δώθε.

КОВЫРНУТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **КОВЫРЯТЬ(СЯ)**.

КОВЫРЯТЬ ρ.δ. 1 μ. ανασκαλεύω, σκαλίζω· - **Хлеб** σκαλίζω το ψωμί· - **В носУ** ανασκαλίζω τη μύτη· - **В ушАх** ανασκαλίζω τ' αυτιά· - **ЗЕМЛЮ** ανασκαλεύω το χώμα. 2 **μτφ.** αργοδουλεύω, οκνεύω, -ομαι. || **εκφρ.** - **ЛАПТИ** (απλ.) πλέκω ή διορθώνω λάπτι (βλ. **ЛАПТОТЬ**). || -**СЯ** 1 ανασκαλεύω, ανασκαλίζω. 2 διορθώνω αργά, αβίαστα (μηχανή κ.т.т.). φροντίζω συνεχώς ή

κάνω επιμελημένη δουλειά.

КОГДА επίρ. κ. σύνδ. 1 επίρ. ερωτημ. πό-
τε; - **ВЫ ПРИДЕТЕ КО МНЕ?** πότε θα έρθετε σε
μένα; 2 επίρ. χρον. πότε· **НЕ ПОМНЮ - ЭТО**
ОБЛО δε θυμάμαι πότε έγινε αυτό· **НЕИЗВЕСТНО**
- άγνωστο πότε. 3 κάποτε, ενίοτε· - **СНТ,**
- ГОЛОДЕН πότε χορτάτος, πότε νηστικός· -
МОЖНО, - **НЕЛЬЗЯ** κάποτε επιτρέπεται, κάποτε
δεν επιτρέπεται. 4 σύνδ. χρον. όταν· **ЭТО**
ОБЛО, - **ТЫ БЫЛ МАЛЕНЬКИМ** αυτό έγινε, όταν
εσύ ήσουν μικρός. 5 σύνδ. υποθ. αν, εάν. -
ТАК, Я ТВОБЕ ОТОМЩУ αν είναι έτσι, θα σε εκ-
δικηθώ. || εκφρ. **ЕСТЬ -!** δεν ευκαιρώ! - **ОН**
ЕЩЕ κάποτε (στο παρελθόν ή στο μέλλον)· -
ОН НИ κάθε φορά που· **ОПОТЕ** και να· --- ή --
НИКОГДА κάποτε-κάποτε, αραιά και που· **РЕДКО**
- πολύ αραιά, πολύ σπάνια.

КОГДА-ЛИБО επίρ. βλ. **КОГДА-НИБУДЬ**.

КОГДА-НИБУДЬ επίρ. κάποτε, καμιά φορά,
μια μέρα, καμιά μέρα· - **МЫ ВСЕ УМРЁМ** κάπο-
τε όλοι εμείς θα πεθάνομε· **ЖИЛИ ВЫ - В**
ДЕ-
РЁВНЕ? ζήσατε καμιά φορά στο χωριό; **КОН-**
ЧИШЬ ЛИ ТЫ -? θα τελειώσεις καμιά
φορά; **ПРИДЕШЬ ЛИ ТЫ - КО МНЕ?** θα έρθεις
καμιά
μέρα στο σπίτι μου;

КОГДА-ТО επίρ. κάποτε (στο παρελθόν ή στο
μέλλον)· - **ОН БЫЛ БОГАТ** κάποτε ήταν πλού-
σιος· - **ЕЩЕ** **ОН** **ВЕРНЁТСЯ** μια μέρα θα γυρί-
σει.

***КОГОРТА,** -и θ. 1 κορτίδα (τάγμα στους
Ρωμαίους). 2 μτφ. συσπειρωμένες γραμμές·
-и **ПРОЛЕТАРИЕВ** οι συσπειρωμένες γραμμές
των προλετάρων.

КОГОТЪ, -тκά α. νυχάκι. || εκφρ. **ПОКАЗЪТЬ**
-ГТИ δείχνω την κακία ή τις κακές προθέ-
σεις.

КОГОТЬ, -ГТЯ, πλθ. **КОГТИ,** -ёй θ. 1 νύχι.
2 πλθ. βλ. **КОШКИ** (4 σημ.)· **ОБЛОМАТЬ** -ГТИ
σπάζω τα δόντια (καθιστώ ακίνδυνο)· **ПОКА-**
ЗЪТЬ СВОЙ -ГТИ δείχνω την κακία ή τις κα-
κές προθέσεις· **ПОПΆСТЬ В** -ГТИ **КОМУ** ή **БЫТЬ**
В -ГТЯХ **КОГО** πέφτω στα χέρια κάποιου, εί-
μαι κάτω από την εξουσία κάποιου· **ДЕРЖΆТЬ В**
-ГТЯХ **КОГО** κρατώ σε υποταγή κάποιον.

КОГТИСТЫЙ επ., βρ: -тйст, -а, -ο νυχά-
τος, ονυχοφόρος· γαμφόδενος.

КОГТИТЬ, -ИТ ρ.δ.μ. χώνω τα νύχια· ξε-
σχίζω με τα νύχια.

***КОД,** -а α. κώδικας (το σύνολο συνθηματι-
κών σημείων).

***КОДЕИН,** -а α. κωδείνη (φάρμακο).

***КОДЕКС,** -а α. κώδικας· **ГРАЖДАНСКИЙ** - α-
στικός κώδικας· **УГОЛОВНЫЙ** - ποινικός κώ-
δικας. || κάθε αρχαίο χειρόγραφο βιβλιοδετη-
μένο.

КОДИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ. κ.σ.μ. κρυ-

πτογραφώ.

КОДИФИКАТОР, -а α. συντάκτης κώδικα.

КОДИФИКАЦИОННЫЙ επ. της κωδικοποίησης·
-ая **КОМИССИЯ** επιτροπή κωδικοποίησης.

***КОДИФИКАЦИЯ,** -и θ. κωδικοποίηση.

КОДИФИЦИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ.
κωδικοποιώ. || -ся κωδικοποιούμαι.

КОДОВЫЙ επ. κρυπτογραφικός· -не **ЗНАКИ** τα
κρυπτογραφικά σημεία.

КОЕ-ГДЕ κ. **КОЙ-ГДЕ** επίρ. κάπου- κάπου, ε-
δώ και κει, σε μερικά μέρη.

КОЕ-КАК κ. **КОЙ-КАК** επίρ. 1 έτσι είτε αλ-
λιώς, μ' ένα οποιονδήποτε τρόπο. || όπως-ό-
πως, όπως νά 'ναι, καλά-άσχημα. 2 μόλις, μό-
λις και μετά βίας, με δυσκολία.

КОЕ-КАКОЙ κ. **КОЙ-КАКОЙ** αόρ. αντων. 1
κάποιος, κάτι. 2 ό,τι έλαχε, οτιδήποτε.

КОЕ-КОГДА κ. **КОЙ-КОГДА** επίρ. κάποτε, α-
ραιά και που, κάποτε-κάποτε, πότε-πότε.

КОЕ-КТО, **КОЕ-КОГО** κ. **КОЙ-КТО,** **КОЙ-КОГО** α-
ντων. κάποιος, μερικοί, κάμποσοι· κάποιος,
ένας.

КОЕ-КУДА κ. **КОЙ-КУДА** επίρ. 1 κάπου, σε με-
ρικά μέρη. 2 σε κάποιο μέρος.

КОЕЧНЫЙ επ. 1 του κρεβατιού· -ая **СЕТКА**
ο σομιές του κρεβατιού. 2 κρεβατωμένος· -
БОЛЬНОЙ άρρωστος στο κρεβάτι.

КОЕ-ЧТО, **КОЕ-ЧЕГО** κ. **КОЙ-ЧТО,** **КОЙ-ЧЕГО** α-
ντων. αόρ. κάτι, κάτι τι· οτιδήποτε· μερικά
(πράγματα).

КОЖА, -и θ. 1 δέρμα (ανθρώπου ή ζώου)· ε-
πιδερμίδα. 2 γδαρμένο δέρμα ζώου, τομάρι. ||
κατεργασμένο δέρμα ζώου, πετσά. 3 φλούδα
καρπού· **АПЕЛЬСИН** с толстой кожей πορτοκάλι
χοντροφλούδινο. || εκφρ. **ЧЕРТОВА** - είδος γε-
ρού βαμπακερού υφάσματος· - да **КОСТИ** πετσά
και κόκκαλο (κάτισχνος)· **НИ -И** **НИ** **РЪЖИ** α-
σχημομούρης και αδύνατος· **ИЗ -И** (ВОН) **ЛЕЗТЬ**
(ВНЛЕЗТИ) τρώγω τα λυσσακά μου, τα σίδερα
(προσπαθώ παντί σθένει).

КОЖАН, -á α. 1 (παλ.) αδιάβροχο δερμάτινο
ή μουσιαμαδένιο. 2 είδος μεγάλης νυχτερίδας.

КОЖАНКА, -и θ. δερμάτινο σακάκι ή παλτό.

КОЖАННЫЙ επ. δερμάτινος, πέτσινος.

КОЖЕВНИК, -а α. βλ. **КОЖЕВНИК.**

КОЖЕВЕННЫЙ επ. βυρσοδεφικός· - завод το
βυρσοδεφείο, δερματοουργείο, ταμπάκινο· -οе
СЫРЬЕ βυρσοδεφικό υλικό (τα δέρματα).

КОЖЕВНИК, -а α. βυρσοδέφης, δερματοουργός,
πετσάς, ταμπάκης.

КОЖЕВНЯ, -и θ. βυρσοδεφείο, δερματοουργείο,
ταμπάκινο.

КОЖЕДЁР, -а α. εκδορέας, γδάρτης.

КОЖЕЁД, -а α. δερμηστής (έντομο).

КОЖИМЪТ, -а α. τεχνητό δέρμα (απομίμηση).

КОЖИМЪТНЫЙ επ. βλ. **КОЖИМЪТОВЫЙ.**

ΚΟЖИМІТОВЫЙ επ. απο τεχνητό δέρμα.
ΚΟЖИСТЫЙ επ. δερματικός· μεμβρανώδης· -ая
 черепάχα δερματοχελώνα.

ΚΟЖИЦА, -ы θ. 1 δερματάκι. 2 φλουδίτσα.

ΚΟЖНИК, -а α. δερματολόγος (γιατρός).

ΚΟЖНЫЙ επ. δερματικός· -не болéзни δερματικά νοσήματα· - ПΟΚРóВ το δέρμα.

ΚΟЖУРА, -и θ. φλούδα (καρκών).

ΚΟЖУХ, -á α. 1 προβειά, μηλωτή. 2 (τεχ.) κάλυμμα μεταλλικό ή ξύλινο· θήκη· καπό αυτοκινήτου.

ΚΟЗÁ, -и θ. πλθ. ΚóЗЫ. 1 γίδα, κατσίκα. 2 μτφ. σφριγηλό και πεταχτό κορίτσι, κατσίκα. 3 βαγονάκι για μεταφορά μικρών δοκών. || εκφρ. **дiкáя** - βλ. **КОСÚЛЯ!**· **ДРАТЬ** ή **ЛУПИТЬ** κ.τ.τ. **СiДорóву -ý** δέρνω ανελέητα· **на -é** не подбéдешь **КОМÚ** (απλ.) ζόρικος άνθρωπος (απληστάστος)· **на -é** не обзéдешь (απλ.) δεν τον ξεγελάς με τίποτε.

ΚΟЗÉЛ, -злá α. 1 τράγος, τραγί. 2 αγριόγιδο, αίγαγρος. 3 είδος χαρτοπαιγνίου και ντόμινου. 4 μικρό εφελτήριο, (ξύλο)γαϊδάρα. || εκφρ. - **ОТЩУЩÉНIЯ** (για σφάλματα) και τα βαριά και τ' αλαφριά τα φορτώνουν στο γάιδαρο· **ПУСТIТЬ -злá** в **ОГОРóД** αφήνω το λύκο να φυλάξει τα πρόβατα· **КАК** **ОТ** **ΚΟЗЛá** **МОЛОКá**; **КАК** **ОТ** -злá **НИ**-шёрсти, **НИ** **МОЛОКá** (παρμ.) όπως γεννά ο κόκορας τ' αυγά· **ДРАТЬ -злóМ**; -злóМ **ПЕТЬ** (απλ.) τραγουδώ άσχημα, ρεκάζω.

ΚΟЗΕРóГ, -а α. άγριο τραγί, αγριόγιδο με μεγάλα κέρατα.

***ΚΟЗÉТКА**, -и θ. (παλ.) κρεβατάκι, κοκέτα, κουκέτα.

ΚΟЗИЙ, -ья, -ье επ. γίδινος· -ье **МОЛОКО** γίδινο γάλα· -ья **ШКÚРА** γίδινο δέρμα· - **СЫР** γίδινο τυρί. || εκφρ. -ья **НОЖКА** α) είδος στριφτού τσιγάρου σχήματος τραγόποδου (καμπτό περί το μέσον). β) είδος οδοντάγρας.

ΚΟЗЛÉНОК, -нка, πλθ. -лáТá, -лáТ α. κατσιανάκι.

ΚΟЗЛЕТóН, -а α. (απλ.) ειρν. ρέκασμα, αιγοφωνία.

ΚΟЗЛIК, -а α. τραγάκι.

ΚΟЗЛIННЫЙ επ. γίδινος, τραγίσιος. || μτφ. τραγοειδής· -ая **бóродá** γένια σαν του τράγου· **челóвéк** с -ой **бóродóй** άντρας τραγογένης, τραγοπόγνος.

ΚΟЗЛIТЬ ρ.δ. (απλ.) ρεκάζω, αιγοφωνώ (για τραγουδιστή).

ΚΟЗЛIЩЕ, -а α. στην έκφρ: **отделIТЬ** **овéЦ** **ΚΟЗЛIЩI** (ή **ΚΟЗЛIЩI** **от** **ЯГНáТ**) ξεχωρίζω τα γαλάρα απο τα στέρφα (τους άχρηστους απο τους χρήσιμους, το καλό απο το άσχημο).

ΚΟЗЛóВНЫЙ επ. βλ. **ΚΟЗЛIННЫЙ**.

ΚΟЗЛóНóГIЙ επ. τραγόποδος, αιγόποδος, γιδοπόδαρος, κατσικοπόδαρος.

ΚóЗЛЫ, -зел, -злам πλθ. 1 ο δίφρος, το κάθισμα του αμαξά. 2 κλινοδίποδα· καβαλέτα. 3 υποστήριγμα (για πριόνισμα). || εκφρ. **СОСТАВIТЬ** ή **ПОСТАВIТЬ** **РУЖЬЯ** (**ВIНТóВКИ**) в - σχηματίζω οπλοपुरαμίδα.

ΚΟЗЛÝК, -á α. (διαлк.) είδος μανιταριού φαγώσιμου.

ΚΟЗЛÝТIНА, -ы θ. γίδινο κρέας.

ΚΟЗЛÝТНИК, -а α. γιδοβοσκή.

ΚΟЗНЬ, -и θ. δολοπλοκία, μηχανορραφία, ραδιουργία, σκευωρία· **СТРóБИТЬ -И** βυσοδομώ, σκευωρώ, δολοπλοκώ.

ΚΟЗóВóД, -а α. γιδοτρόφος, αιγοτρόφος.

ΚΟЗóВóДСТВО, -а ουδ. γιδοτροφία, αιγοτροφία.

ΚΟЗóВóДчESКIЙ επ. γιδοτροφικός, αιγοτροφικός.

ΚΟЗóДóЙ, -я α. αιγοθήλης, γιδοβυζάχτρα ή νυχτοπάτης, πλάνος (νυκτόβιο πτηνό).

ΚóЗОН, -зна α. (απλ.) βλ. **бáБкá?** || πλθ. -зны, -ов τα κότσια (παιγνίδι).

ΚΟЗóНОК, -нкá α. (απλ.) βλ. **ΚóЗОН**.

ΚóЗочкá, -и θ. γιδίτσα, κατσίκα.

ΚΟЗÚЛЯ, -и θ. βλ. **КОСÚЛЯ!**

ΚΟЗЫРÉК, **РЬКá** α. 1 γείσος καπέλου. 2 γείσος στέγης και κάθε άλλης εξοχής. || εκφρ. **ВЗЯТЬ** (**бРАТЬ**) **ПОД -;** **СДЕЛАТЬ** (**ДЕЛАТЬ**) **ПОД -** χαιρετώ στρατιωτικά (φέροντας το χέρι στο γείσο).

ΚΟЗЫРНОЙ κ. **ΚΟЗЫРНЫЙ** επ. του κοζιού, του ατού, του τριόμφου· -áя **КАРТА** χαρτί ατού· - **ТУЗ** άσος ατού.

ΚΟЗЫРНÚТЬ¹ ρ.σ. βλ. **ΚΟЗЫРЯТЬ**¹

ΚΟЗЫРНÚТЬ ρ.σ. βλ. **ΚΟЗЫРЯТЬ**²

ΚóЗЫРЬ, -я, γεν. πλθ. -éЙ α. 1 κόζι, ατού, τριόμφο· **ХОДИТЬ** с -Я βγαίνω με ατού· **БИТЬ -ЕМ** χτυπώ (παίρνω) με ατού· **ПОСЛéДНIЙ** - το τελευταίο ατού. 2 μτφ. (απλ.) πλούσιος, παραλής, σπουδαίο πρόσωπο. 3 μτφ. όμορφος, λεβέντης, λεβεντόκορμος. || εκφρ. **ХОДИТЬ -ЕМ** βαδίζω καμαρωτά, περήφανα.

ΚΟЗЫРЯНИЕ¹, -я ουδ. βγάλασιμο (ξεκίνημα με ατού).

ΚΟЗЫРЯНИЕ², -я ουδ. στρατιωτικός χαιρετισμός (με το χέρι κοντά στο γείσο).

ΚΟЗЫРЯТЬ¹ ρ.δ. 1 βγαίνω με ατού. 2 περηφανεύομαι, καυχιέμαι, μεγαλαυχώ.

ΚΟЗЫРЯТЬ² ρ.δ. χαιρετώ στρατιωτικά (με το χέρι στο γείσο).

ΚΟЗÚЛЯ, -и θ. (διαлк.) βλ. **ГáДIКá**.

ΚΟЗÝВКá, -и θ. ζωίφιο, μαμμούδι, -ούνι.

ΚóЙ, **ΚóБЕГó** α., **ΚóЯ** κ. (παλ.) **КáЯ** **ΚóБéЙ** θ. **ΚóБé**, **ΚóБЕГó** ουδ. αντων. 1 ερωτημ. ποιός; - **тебé** **ГóДIК**? πόσο χρονάκια είσαι; **В** **ΚóБéМ** **МéСТЕ?** σε ποιό μέρος; (ή θέση;). 2 αναφ. (παλ.) ο οποίος, που. || εκφρ. **на - чéРТ** ή

ДЬЯВОЛ, ЛЕШИЙ κ.τ.τ.) τί όφελος· τι στο διάβολο, τι μου χρειάζεται· - ЧЕРТ (απλ.) δεν πάει στο διάβολο (για ασυμφωνία, αγανάκτηση, εξοργισμό από κάποια αιτία)· НИ В КӨМ СЛУЧАЕ κ. (απλ.) НИ В КӨМ РАЗЕ σε καμιά περίπτωση, ποτέ.

кой-где βλ. көе-где.

*койка, -и θ. 1 αιώρα, μπράντα. 2 κρεβάτι μονό (στρατώνων, νοσοκομείων κλπ.).

кой-как βλ. көе-как.

кой-какбй βλ. көе-какбй.

кой-когда βλ. көе-когда.

кой-кто βλ. көе-кто.

кой-куда βλ. көе-куда.

*койне ουδ. άκλ. (γλωσσ.) κοινή γλώσσα.

кой-что βλ. көе-что.

*кок¹; -а α. τούφα μαλλιών, βόστρυχος.

*кок²; -а α. μάγειρας σε πλοίο.

*кóка, -и θ. κόκα, ερυθρόξυλο (φυτό).

*кокайн, -а α. κοκαΐνη.

кокаинизм, -а α. κοκαΐνομανία, κοκαΐνισμός.

кокаинист, -а α., -ка, -и θ. κοκαΐνομανής.

кокаинový επ. της κοκαΐνης· από κοκαΐνη.

- наркóз νάρκωση με κοκαΐνη. || εκφρ. - куст βλ. кóка.

*кокарда, -ы θ. κοκάρδα.

кóкать(ся) ρ.δ. βλ. кóкнуть(ся).

*кокетка, -и θ. κοκέτα, αρεσιάρια, φιλάρεσκη.

|| ωμίτης (πουκάμισου, μπούστου κ.τ.τ.).

кокетливость, -и θ. φιλαρέσκεια, κοκεταρία, ερωτοτροπία.

кокетливый επ., βρ: -лив, -а, -о. 1 κοκέτης, αρεσιάρης, φιλάρεσχος. || ερωτότροπος, ερωτιάρης, -ρικός· - ВЗГЛЯД ερωτιάρικη ματιά· - ТОН ερωτιάρικος τόνος. 2 κομψός, καλαίσθητος.

кокетничество, -я ουδ. ακισμός, νάζι, σκέρτσο, μαργιολιά, χαριεντισμός, ερωτοτροπία.

кокетничать ρ.δ. ακίζομαι, χαριεντίζομαι, ερωτοτροπώ· σιέμαι και λυγίεμαι, σκερτσάρω.

|| επιδείχνομαι, προβάλλω τα προτερήματά μου.

кокетство, -а ουδ. φιλαρέσκεια, κοκεταρία.

*кокиль, -я α. (τεχ.) κελύφη, μεταλλικά χύτευσης.

кокильный επ. της κελύφης· φτιαγμένος με κελύφη.

*кокк, -а α. κόκκος (βακτηρίδιο).

кокковый επ. του κόκκου.

коклéш, -а α. κοκκύτης, κορακόβηχας.

коклéшечный επ. της άτρακτου· με άτρακτο.

коклéшка, -и θ. δαντελοπλεκτική άτρακτος, καμπανάκι, καμπανέλα.

коклéшный επ. του κοκκύτη. || από κοκκύτη· - ребёнок παιδάκι άρρωστο από κοκκύτη.

кóкнуть ρ.ο.μ. (απλ.) χτυπά (με χαρακτηριστικό κρότο: κραπ, κλαπ.). || σπάζω, θραύω.

|| χτυπώ. || -ся θραύομαι, σπάζω. || χτυπιέμαι.

*кóкoн, -а α. κουκούλι, βομβύκιο μεταξοσκώληκας.

кóкoнный επ. του κουκουλιού, του βομβυκίου.

кóкoра, -ы θ. σταμίνες ναυπήγησης. || βλ. коряга.

*кóкoс, -а α. 1 κοκοφοίνικας, κόκος, φεινικοκαρύ. 2 ινδοκάρυο, -υδο.

кóкoсовный επ. από κοκοφοίνικα· από ινδοκάρυο· -ая скорлúпа περικάρπιο ινδοκάρυου· -ая древесина ξύλο από κοκοφοίνικα· -орéч ινδοκάρυο· -ое мáсло κοκόλιπος, βεζεταλίνη· -ое волокноú λνες από κοκοφοίνικα. ||

εκφρ. -ая пáльма βλ. кокóс.

*кóкoтка, -и θ. κοκότα, γυναίκα ελευθέρων ηθών.

кóкoшник, -а α. κοκόσνικ, είδος παλαιού γυναικείου καπέλου. || (αρχτ.) στόλισμα στην πρόσοψη οικοδομής (σαν καπέλο.).

*кoкc, -а α. κωκ, οπτάνθρακας.

кoкcовáльный επ. οπτάνθρακος· -ая печь οπτάνθρακος κλίβανος. || εκφρ. - газ φωτάειο από οπτάνθρακα· - завод οπτανθρακοποιείο.

кoкcовáние, -я ουδ. οπτανθρακοποίηση.

кoкcовáть, -сýю, -сýешь ρ.δ.μ. οπτανθρακοποιώ. || -ся οπτανθρακοποιούμαι.

кóкoсовный επ. του κωκ, του οπτάνθρακα· -ое производство παραγωγή οπτάνθρακα.

кoкcохимический επ. οπτανθρακοχημικός.

кoкcýющийя επ. από μτχ. οπτανθρακοπαραγωγικός· - ýголь οπτανθρακοπαραγωγικό κάρβουνο.

*кoктéйль, -я α. κοκτέϊγ (ποτό).

кол¹; -á α. πάσσαλος, παλούκι. || μονάδα, ó κατώτατος σχολικός βαθμός. || εκφρ. εξουδετερώνω, κάνω κάποιον ακίνδυνο· -ом стоáть ξυλιάζω, σκληρύνομαι· -ом стоáть в гóрлé μου στέκεται στο λαιμό (για άσχημο φαγητό). по-сади́ть на - παλουκλώνω, σουβλίζω· хотé - на голóвé теши́ кому́ (απλ.) έχει αγύριγο κεφάλι, είναι ισχυρογνώμονας.

кол²; -á α. παλαιό μέτρο καλλιεργούμενης γης. || εκφρ. НИ -á НИ двoрá δεν έχω απολύτως τίποτε ή κανέναν· είμαι παντέρημος.

*кóлoвa, -ы θ. (χημ.) κλασματήρας, φίαλη.

колoвaсá, -á, πλθ. -áсы, -áс θ. λουκάνικο· σαλάμι, σαλτσιστό· копчéная - καπνιστό λουκάνικο· лúвeрная - σαλτσιστό από έντερα· варéная - βραστό λουκάνικο.

калoвácka, -и θ. μικρό λουκάνικο, σαλάμι· в вíде -á σαν λουκάνικο, αλαντοειδές.

колoвáшник, -а α. 1 αλλαντοποιός. 2 αλλαντοπώλης.

колoвáшный επ. 1 αλλαντικός· -не изделия

τα αλλαντικά· -οε **π**ροϊζβόδστω αλλαντοπαρ-
γωγή· - **завод** αλλαντοποιείο. 2 ουσ. -**ая** θ.
αλλαντοπωλείο.

κολόочка, -и θ. μικρός κλασματήρας, μικρή
φιάλη, φιαλίδιο.

κολдовать, -дѣл, -дѣлеш ρ.δ. μαγεύω, κά-
νω μάγια. || **ξορκίζω**, κάνω ξόρκια.

колдовской επ. 1 μαγικός· -όε **искѹсство**
η μαγική τέχνη· - **цветок** μαγικό λουλούδι. 2
μτφ. μαγευτικός, γοητευτικός, θελκτικός, σα-
γηνευτικός.

колдовствѣ, -ѣ ουδ. μαγεία, τα μάγια, μαγ-
γανεία, γητειά. || **ξόρκια**.

колдѹн, -ѣ α. μάγος, γόης, γητευτής.

колдунѣ, -ѣ πλθ. τηγανίτες μικρές με κρε-
ατάκια, λίπος και πιπέρι.

колдѹнѣя, -и θ. μάγισσα, γόησσα, μαγεύ-
τρα, γητεύτρα.

колебание, -я ουδ. 1 κλόνιση, -μός· δόνη-
ση, κραδασμός, ταλάντευση· παλμός. || **ταλά-**
ντωση (ηλεκτρική). 2 μτφ. διακύμανση, α-
στάθεια, αυξομείωση. 3 μτφ. δισταγμός, εν-
δοιασμός, αμφιβολία.

колебательный επ. παλμικός, δονητικός· -
контур ταλαντωτής· -**ые движѣния** παλμικές
κινήσεις.

колебать, -ѣлю, -ѣлеш, **προσπ.** **колѣ-**
бли; **επιρ.** μτχ. **колѣбля** ρ.δ.μ. 1 κλονίζω,
κουνώ, σείω· δονώ, κραδάλνω, πάλλω· ταλα-
ντεύω· **вѣтер** -**ет деревья** ο άνεμος κλονί-
ζει τα δέντρα. 2 μτφ. χαλαρώνω ή χειροτερεύω
μια κατάσταση· - **устѣи** **госугарства** κλονίζω
τα θεμέλια του κράτους· - **авторитѣт** κλονίζω
το κύρος. || -**ся** 1 κλονίζομαι κλπ ρ. ενεργ.
φ. 2 μτφ. (δια)κυμαίνομαι, μεταβάλλομαι, αυ-
ξομειώνομαι· **цѣны на продѹкты** -**ются** οι τι-
μές στα τρόφιμα δεν είναι σταθερές· **темпе-**
ратѹра вѣдѹха -**ется от 12 до 22 гр.** **теплѣ**
η θερμοκρασία του αέρα κυμαίνεται. από 12 ως
22 βαθ. πάνω από το μηδέν. 3 μτφ. **διστάζω**,
ενδοιάζω, αμφιβάλλω, ταλαντεύομαι.

колѣблющийся επ. κ. ουσ. από μτχ. **ταλα-**
ντευόμενος, **διστακτικός**.

колѣбнѹть(ся) ρ.σ. βλ. **колѣбать(ся)** 1 σημ.

колѣнка, -и θ. γόνυ, γόνα, γόνατο.

***колѣнокѣр**, -а (-у) α. κάλικο (χασές). ||
εμφρ. **другѣй** (иной) - (απλ.) αυτό είναι άλ-
λη υπόθεση (ζήτημα, παράγραφος).

колѣнокѣровый επ. του κάλικο· από κάλικο.

колѣнный επ. του γόνατου· - **сѹстѣв** η άρ-
θρωση του γόνατου· -**ая чѣшка** η επιγονατίδα.

колѣно, -а ουδ. 1 (πλθ. **колѣни**, -ей κ.
-лѣн) γόνυ, γόνα, γόνατο· **разѣйтѣ** - **спѣζω** το
γόνατο· **стѣйтѣ на** -**ях** στέκομαι στα γόνατα·
опѹстѣйтѣ на -**и** πέφτω στα γόνατα· **ползѣйтѣ**
на -**ях** έρπω στα γόνατα· **посадѣйтѣ** **ребѣн-**

ка к себѣ на -**и** παίρνω το παιδάκι στα γόνα-
τά μου. 2 **γωνία**, **αγκώνας**, **καμπή**, **γύρισμα**·
реки **αγκώνας** του ποταμού· - **жѣлѣзной тѹрѣй**
η **γωνία** του σιδηροσωλήνα. 3 (μουσ.) **γύρι-**
σμα, **τσάκισμα** της φωνής. 4 **στροφή**, **φιγού-**
ρα (χορού). || **απότομη στροφή** στη διαγωγή. 5
γενεαλογική διακλάδωση. || **εμφρ.** **постѣвѣтѣ**
колѣ на -**и** **γονατίζω** κάποιον (κάμπτω την α-
ντίσταση)· **мѣре по** - ή **по** -**ѣна** **комѹ** όλα τα
θεωρεί τίποτε, δε φοβάται τίποτε· **пѣнѣному**
мѣре по -**и** για το μεθυσμένο και η **θάλασσα**
δεν έχει βάθος πάνω από το γόνα (δεν έχει
αίσθηση φόβου).

колѣнопреклонѣние, -я ουδ. (παλ.) γονυ-
κλισία.

колѣнопреклонѣнный επ. γονυκλινής, γονυ-
πετής, γονατιστός.

колѣнце, -а ουδ. γονατάκι.

колѣнчатый επ. γωνιώδης, αγκωνοειδής, α-
γκωνωτός· - **вал** αγκωνοειδής ή **στροφαλοφό-**
ρος άξονας.

***колѣр**, -а α. (ζωγρ.) χρώμα, χροιά· από-
χρωση. || **μπογιά**.

колѣсико, -а ουδ. **ροδίτσα**, μικρός τροχός.

колѣсѣйтѣ, -ешѹ, -есѣшь ρ.δ. 1 **λοξοδρομώ**,
πηγαίνω **πέρα-δῶθε**. 2 **περιέρχομαι**, **γυρίζω**
πολλά μέρη (με όχημα).

колѣсник, -а α. **τροχοποιός**· **καροποιός**.

колѣсница, -ы θ. 1 **αρχαιοελληνικό δίτροχο**
αμάξι· **άρμα**, **δίφρος**. 2 (παλ.) **άμαξα**· **погѣ-**
бѣльная - η νεκροφόρα· **позѣрная** - **άμαξα** δι-
απόμψευσης.

колѣсничны επ. (παλ.) της άμαξας· -**ая**
упрѣжка **ζευκτηρία** **σαγή άμαξας**.

колѣсный επ. 1 του τροχού· **αμαξιτός**· -**ая**
дорѣга **αμαξιτός δρόμος**· -**ая** **мазѣ** το **γράσο**. 2
τροχοφόρος.

колѣсѣ, -ѣ ουδ. 1 **τροχός**. **ρόδα**· - **телѣги**
ο **τροχός** του αμαξιού· - **велосипѣда** ο **τροχός**
του ποδήλατου· **ведѹщее** - **κινητήριος** **τροχός**·
зѹсчѣтое - **οδοντωτός** **τροχός**· **рулевѣ** - **τι-**
μόνι, **πηδάλιο**· **гребнѣ** - **τροχός** **πτερυγοφό-**
ρος· **гидравличѣское** - **υδραυλικός** **τροχός**·
маховѣ - ο **σφόνδυλος**, το **βολάν**. 2 **επίρ.** -**ѣм**
σαν **τροχός**· **кѣт согнѹл спѣну** -**ѣм** ο **γάτος**
κύρτωσε τη **ράχη** σαν **τροχό**. || **εμφρ.** - **фѣртѹ-**
ны ή **счѣстѣя** ο **τροχός** της **τύχης**· **гѹдѹ** -**ѣм**
ανδρικό **κυρτό** και **εξέχον** **στήθος**· **нѣги** -**ѣм**
στραβά (βλαιοά) **πόδια**· **пѣтое** - **в** **телѣге** ο
πέμπτος **τροχός** της **άμαξας** (περίσσιος, άχρη-
στος)· **на** -**ѣх** σε **διαρκές** **ταξίδι**· **пѣтѣтѣся**
повернѹтѣ - **ιστόριη** **назад** ή **вѣпятѣ** **προσπαθώ**
να **γυρίσω** **πίσω** τον **τροχό** της **ιστορίας**· **вѣр-**
тѣтѣся -**ѣм** **γυρίζω** σαν τον **τροχό** (**φροντίζω**,
τρέχω **ασταμάτητα**)· **ходѣтѣ** -**ѣм** **κάνω** **τούμπες**,
τουμπάρω· **ѣздѣтѣ** на -**ѣх** **ταξιδεύω** με **τροχο-**

φόρο όχημα (σε αντίθεση με το έλκυθρο).

колесование, -я ουδ. θανάτωση με τροχό.

колесовать, -сую, -суеть ρ.δ.κ.σ.μ. θανάτων με τροχό.

*колёт, -а α. (παλ.) 1 (στρατ.) λευκή στολή. 2 είδος πλατιού γιακά (στο μεσαίωνα).

колётъ, -ёу, -ёшь ρ.δ. (διαρκ.) 1 ξεπαγιάζω, μαργώνω. 2 ψοφά.

колéчко, -а ουδ. δαχτυλιδάκι· μικρός κρίκος.

колея, -и θ. 1 ροδιά, αμαξοτροχιά· αμαξόλακκος. 2 σιδηροτροχιά. 3 μτφ. ρους, πορεία· жизнь вошла в обычную -и η ζωή μπήκε στον κανονικό της ρυθμό· входить из -и βγάζω απο τον κανονικό ρυθμό, πορεία (για ζωή, υπόθεση)· вйтись (вйтн) из -и εκκλίνω, βγαίνω απο τον κανονικό ρυθμό, πορεία.

колй κ. коль σύνδ. υποθετικός· (παλ. κ. απλ.) αν, εάν. || εκφρ. коль скоро (παλ.) αν, μόνο αν.

*коліори α. κ. θ. άκλ. κολίβριο (πτηνό).

*колика, -и θ. κολικός, κολικόπονος.

*коліт, -а α. κολίτιδα (νόσος).

количествоν επίρ. ποσοτικά.

количествонный επ. ποσοτικός· -не изменения ποσοτικές αλλαγές· - анализ (χημ.) ποσοτική ανάλυση.

количество, -а ουδ. ποσότητα, ποσό αριθμός· πλήθος· - воды ποσότητα νερού· деньги в большом -е μεγάλο ποσό χρημάτων· большбе - служащих μεγάλος αριθμός υπαλλήλων· большбе - людей πλήθος ανθρώπων (λαού)· - переходит в качество (φιλοσ.) η ποσότητα περνά στην ποιότητα.

колка, -и θ. σχίσιμο, κόψιμο, σπάσιμο· - дров σχίσιμο καυσόξυλων· - льда σπάσιμο του πάγου.

колкий¹ επ., βρ: коллок, колка, колко κεντρικός, που κεντρίζει. || μτφ. τσουχτερός, δηκτικός.

колкий² επ., βρ: коллок, колка, колко εύσχιστος, εύθραυστος.

колкость, -и θ. τσουχτερότητα, δηκτικότητα· - замечаний η τσουχτερότητα των παρατηρήσεων. || δήξη, τσούξιμο· сказатъ -и кому λέγω σε κάποιον τσουχτερά λόγια.

*колласрационйзм, -а α. συνεργασία (προδοτική με τον καταχτητή).

коллорационйст, -а α. συνεργάτης με τον καταχτητή.

*коллас, -а α. (ιατρ.) έκλυση, κατάπτωση δυνάμεων.

*коллэга, -и α. κ. θ. συνάδελφος.

коллегіальноν επίρ. συλλογικά.

коллегіальность, -и θ. συλλογικότητα· συνεργασία

коллегіальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно συλλογικός· -ое решение συλλογική απόφαση· -ое руководство συλλογική καθοδήγηση.

*коллэгия, -и θ. 1 σύλλογος· επιτροπή· - профессоров σύλλογος καθηγητών· редакціонная - συντακτική επιτροπή· - защитников δικηγορικός σύλλογος. 2 (παλ.) συμβούλιο· - иностранных дел συμβούλιο εξωτερικών υποθέσεων. 3 (παλ.) κολέγιο (εκπαιδ. ίδρυμα).

*коллэдж, -а α. κολέγιο.

*коллэж, -а α. κολέγιο.

коллэжский επ. του κολεγίου.

*коллектив, -а α. κολεχτίβα· ομάδα.

коллективизация, -и θ. κολεχτιβοποίηση.

коллективизировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. κολεχτιβοποιώ. || -ся κολεχτιβοποιούμαι.

коллективйзм, -а α. κολεχτιβισμός.

коллективйст, -а α., -ка, -и θ. κολεχτιβιστής, -τρια (οπαδός του κολεχτιβισμού).

коллективистический επ. κολεχτιβίστικος. του κολεχτιβισμού.

коллективистский επ. κολεχτιβίστικος, του κολεχτιβιστή.

коллективноν επίρ. κολεχτιβίστικα.

коллективность, -и θ. συλλογικότητα· - руководства συλλογικότητα καθοδήγησης.

коллективный επ. συλλογικός, κολεχτιβίστικος· -ое руководство συλλογική καθοδήγηση· -ое хозяйство κολεχτιβίστικο νοικοκυριό· - договор συλλογική σύμβαση· -ая безопасность συλλογική ασφάλεια· - дух κολεχτιβίστικο πνεύμα· - принцип κολεχτιβίστικη αρχή.

*коллэктор, -а α. 1 συλλέκτης (σύστημα)· - городской канализации συλλέκτης υπονόμων πόλης· библиотечный - κέντρο συλλογής και διάδοσης βιβλίων. 2 (τεχ.) συλλέκτης ηλεκτρικός.

коллэкторный επ. συλλεκτικός.

коллэкторский επ. συλλεκτικός.

коллекционер, -а α. συλλέκτης, συλλογέας.

коллекционерский επ. του συλλέκτη, του συλλογέα.

коллекционерство, -а ουδ. συλλογή, μάζεμα, συγκέντρωση· πάθος για συλλογή.

коллекционирование, -я ουδ. συλλογή, μάζεμα.

коллекционировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. συλλέγω, μαζεύω.

коллекціонный επ. συλλεγμένος, μαζεμένος· -не картины συλλεγμένοι πίνακες (ζωγραφίες).

*коллэкция, -и θ. συλλογή· - марок συλλογή γραμματοσήμων· - картин συλλογή εικόνων· - монет συλλογή νομισμάτων· книжная - συλλογή βιβλίων· - минералов συλλογή ορυκτών.

*коллйзия, -и θ. σύγκρουση· нравственная - ηθική σύγκρουση· - экономических интересов

σύγκρουση οικονομικών συμφερόντων.

***КОЛЛОДИЙ**, -я κ. **КОЛЛОДИУМ**, -а α. κολλόδιο.

***КОЛЛОИД**, -а α. (χημ.) τα κολλοειδή (σώματα).

КОЛЛОИДНЫЙ επ. κολλοειδής· -ое свойство κολλοειδής ιδιότητα· -раствор κολλοειδές διάλυμα· -не вещества κολλοειδεείς ουσίες.

***КОЛЛОКВИУМ**, -а α. συνομιλία καθηγητή με φοιτητές (για πλουτισμό των γνώσεων).

КОЛО ουδ. άκλ. μαζικός νοτιοσλαβικός χροός.

КОЛОБ, -а α. (διακλ.) βλ. **КОЛОБОК**.

КОЛОБОК, -бкá α. (διακλ.) καρβελάκι.

КОЛОБОРДИТЬ, -рбжу, -рбдишь ρ. δ. (απλ.)

1 περιφέρομαι άσκοπα, τριγυρίζω, γυρίζω σαν την άδικη κατάρα· - всю ночь νυχτοκοπώ. 2 φέρνομαι αλλόκοτα, ιδιότροπα· καθγαδίζω, κάνω φασαρίες. 3 μτφ. (για σκέψεις, αναμνήσεις) περιφέρομαι, πλανιέμαι.

КОЛОБОРДНИК, -а α., -ца, -н θ. (απλ.) ι-διότροπος, αλλόκοτος.

КОЛОВОРОТ, -а α. 1 τρύπανο, ματινάκι. 2 (διακλ.) δίνη, ρούφουλας, στρόβιλος.

КОЛОВРАТКИ; -ТОК πλθ. (ενκ. -ка, -и θ.) τροχόζωα (μικροοργανισμοί).

КОЛОВАРТНЫЙ· επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 περιστροφικός. 2 μτφ. (παλ.) μεταβλητός, ασταθής.

КОЛОВАЩЕНИЕ, -я ουδ. (παλ.) συρφετός.

КОЛОДА¹, -н θ. 1 κούτσουρο· рубить мясо на -е κόβω το κρέας στο κούτσουρο. 2 σκαλισμένος κορμός δέντρου (για κυφέλη, σκάφη κ. τ.τ.). || εκφρ. через пень -у (валить) κάνω τι τσαπατσούλικα, όπως-όπως.

КОЛОДА², -н θ. δέσημ παιγνιδόχαρτων, τράπουλα.

КОЛОДЕЗНЫЙ επ. πηγαδίσιος, φρεάτινος.

КОЛОДЕЗЬ, -я α. (παλ.) πηγάδι, φρέαρ.

КОЛОДЕЦ, -дца, α. πηγάδι, φρέαρ.

КОЛОДКА, -и θ. 1 καλαπόδι. 2 ποδόφρενο. 3 ξύλινο μέρος μερικών εργαλείων· - рубанки το ξύλο της ροκάνης. 4 πλθ. -и (παλ.) ποδοπέδες ξύλινες. 5 ταινία παρασήμων (για καρφίτσωμα). 6 κυφέλη, σκάφη (σκαλιατή). || εκφρ. все на одну -у όλοι τους το ίδιο είναι, πάρ' τον έναν και χτύπα τον άλλον.

КОЛОДНИК, -а α. (παλ.) κρατούμενος σε ποδοπέδες.

КОЛОДЧНЫЙ επ. του καλαποδιού· του ποδόφρενου κλπ. ουσ. βλ. **КОЛОДКА**.

КОЛОК¹, -лкá α. 1 (διακλ.) ξύλινο καρφί, κρεμαστάρι. 2 κλειδί μουσικού οργάνου, κόλαβος, χορδοτόνο, στριφτάρι.

КОЛОК², -лкá α. (διακλ.) τμήμα δάσους στέπας.

КОЛОКОЛ, -а α., πλθ. -лá. 1 καμπάνα, κώ-

δωνας· церковный - καμπάνα της εκκλησίας· - водолáзный καταδυτικός κώδωνας· пожарный - πυροσβεστικός κώδωνας· набáтный - κώδωνας κινδύνου ή συναγερμού· язык -а γλωσσίδα της καμπάνας, ρόπτρο: ударить - χτυπώ την καμπάνα· звонят -á ηχούν οι καμπάνες. 2 πλθ. -á, -бв (μουσ.) κωδωνοστοιχία.

КОЛОКОБЛЕЦ, -льца α. κουδουνάκι, καμπανάκι.

КОЛОКОБЛЬНЫЙ επ. της καμπάνας· -звон ο ήχος της καμπάνας· -не часы το ωρολόγι της εκκλησίας.

КОЛОКОБЛЬНЯ, -и, γεν. πλθ. -лен, δοτ. -льням θ. καμπαναριό, κωδωνοστάσιο. || εκφρ. отзвонил и с колокобльни долбй (απλ.) εκτέλεσα τυπικά, για να πώ πως εκτέλεσα· со своей -и απο τη δική μου σκοπιά (όπως εγώ βλέπω, κρίνω), όπως εγώ αντιλαμβάνομαι.

КОЛОКОБЛЬЧИК, -а α. 1 κουδουνάκι, καμπανάκι. 2 καμπανέλα (φυτό).

КОЛОМАЗЬ, -и θ. (διακλ.) γράσο.

КОЛОМОЙНА, -н θ. κολομπίνα, σουμπρέτα.

КОЛОМЕНСКИЙ επ. στην έκφραση: -ая верста ή с -ую версту πολύ ψηλός άνθρωπος, τηλεγραφέζυλο, κρεμανταλάς, μαντράχαλος.

КОЛОМЯНКА βλ. **КАЛАМЯНКА**.

***КОЛО**, -а α. (στη ρωμ. εποχή) πακτωτής, μισθωτής αγρού.

КОЛОНАТ, -а α. αρχική μορφή δουλοκτησίας (στους Ρωμαίους).

КОЛОНИАЛИЗМ, -а α. αποικιοκρατία, -σμός.

КОЛОНИАЛЬНЫЙ επ. 1 αποικιακός· -не народы αποικιακοί λαοί· -не страны αποικιακές χώρες· -гнет αποικιακή καταπίεση· -не державы αποικιακές δυνάμεις (κράτη). 2 που ζουν κατα αποικίες· -не корáлловые полипы δεντροειδείς αποικίες κοραλλίων. || εκφρ. -не боины αποικιακοί πόλεμοι· -не товары αποικιακά εμπορεύματα· -магазин; -ая лавка μαγαζί, πρατήριο αποικιακών· -не войска αποικιακά στρατεύματα· -ая политика αποικιακή πολιτική.

КОЛОНИЗАТОР, -а α. αποικιστής.

КОЛОНИЗАТОРСКИЙ επ. αποικιστικός, του αποικιστή.

КОЛОНИЗАЦИОННЫЙ επ. αποικιακός· -ое движение αποικιακό κίνημα· -ая экспáнсия αποικιακή εξάπλωση.

КОЛОНИЗАЦИЯ, -и θ. αποικιοποίηση. || αποίκηση, -σμός.

КОЛОНИЗИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. αποικίζω. || -ся αποικίζομαι.

КОЛОНИЗОВАТЬ, -зую, -звешь, παθ. μτχ. παρθε. χρ. **КОЛОНИЗОВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.κ.σ.μ. βλ. **КОЛОНИЗИРОВАТЬ**. || -ся βλ. **КОЛОНИЗИРОВАТЬСЯ**.

КОЛОНИСТ, -а α., -ка, -и θ. άποικος, -η.

ΚΟΛΟΝΙΣΤΙΚΉ επ. αποικιακός, του άποικου·
-οε **ХОЗЯЙСТВО** αποικιακό νοικοκυριό.

ΚΟΛΟΝΙΑ, -и θ. 1 αποικία, κτήση· **АНГЛИЙСКИЕ** -и αγγλικές αποικίες· **ДРЕВНЕГРЕЧЕСКИЕ** -и αρχαίες ελληνικές αποικίες. 2 παροικία. 3 ίδρυμα (κοινοκατοικίας, κοινοθεραπείας κ.τ.τ.) **ДЕТСКИЕ ТРУДОВЫЕ ВОСПИТАТЕЛЬНЫЕ** -и αναμορφωτικές εργατικές παιδικές σχολές· - **ГЛУХОНЕМЫХ** σχολή κωφάλαων· **ТРУДОВАЯ** - **БЕСПРИЗОРНЫХ** αναμορφωτική εργατική σχολή αλητοπαίδων. 4 (βιολ.)· ομαδική συμβίωση κατωτέρων οργανισμών· - **КОРАЛЛОВ** αποικία κοραλλίων· - **ГУДОК** αποικία σπόγγων.

ΚΟΛΟΝΙΑ, -и θ. 1 κιονίσκος, στυλίσκος. 2 στήλη (γραφής, εφημερίδων κλπ.). 3 θερμοσίφονας. || κάθε αντικείμενο κυλινδρικού σχήματος· **ВОДОПРОВОДНАЯ** - κρήνη, κρουνοός.

ΚΟΛΟΝΚΟΒΉ επ. κουνάβισος, απο ικτίδα.

***ΚΟΛΟΝΙΑ**, -и θ. 1 κολόνα, κίονας, στύλος· **ГРАНИТНАЯ** - γρανίτινος στύλος· **КОРИΝФΟСКИЕ** -и κολόνες κορινθιακού ρυθμού· **ПОРТИК** с -ами το περίστυλο, περίστυλη στοά· **ОСНОВАНИЕ** -и κιονόβαθρο, κιονοστάτης. || στήλη μνημείου, αναθηματική στήλη. 2 **Φάλαγγα**· -и **ВОЙСК** **Φάλαγγες** στρατού· -и **ДЕМОНСТРАНТОВ** οι **Φάλαγγες** διαδηλωτών· **ТРАКТОРНАЯ** - **Φάλαγγα** απο τρακτέρ. 3 στήλη (αριθμών, λέξεων). 4 (τεχ.) στήλη κυλινδρική. || εκφρ. **ПЯТАЯ** - η πέμπτη **Φάλαγγα**.

***ΚΟΛΟΝΝΑΔΑ**, -и θ. κιονοστοιχία.

ΚΟΛΟΝΝΟΒΟЖАТЫЙ, -ого α. φαλαγγάρης. || κατώτερος αξιωματικός του τσαρικού στρατού.

ΚΟΛΟΝΝΉ επ. της κολόνας· - зал αίθουσα με κολόνες. || σαν **Φάλαγγα**· -ая **ФОРМА** σχηματισμός σε **Φάλαγγα**.

ΚΟΛΟΝΟΚ, -нкá α. είδος ικτίδας.

***ΚΟΛΟΝΤΉΤΟΥΛ**, -а α. τίτλος (επαναλαμβανόμενος σε κάθε σελίδα).

***ΚΟΛΟΝЦІФРА**, -и θ. αριθμός σελίδας.

ΚΟΛΟΡΑДСΚΙЙ επ. του Κολοράδου· - жук πατατοπαράσιτο του Κολοράδου.

***ΚΟΛΟΡΑТУРА**, -и θ. ελικοφωνία.

ΚΟΛΟΡΑТУРНЫЙ επ. της ελικοφωνίας· -οе сопрано ελικοφωνο σοπράνο.

***ΚΟΛΟΡΙСТ**, -а α. χρωματογράφος, κολορίστας.

ΚΟΛΟΡΙСТИЧЕСΚΙЙ επ. χρωματογραφικός, κολορίστικος.

***ΚΟΛΟΡΙТ**, -а α. χροιά, χρωματογραφία, χρωματισμός. || μτφ. μορφή, χαρακτήρας· ιδιομορφία.

ΚΟΛΟΡΙТНОСТЬ, -и θ. χροιά, χρωματισμός.

ΚΟΛΟΡΙТНЫЙ επ. 1 χρωματιστός, ποικιλόχρωμος· - пейзаж ποικιλόχρωμο τοπίο. 2 ιδιόμορφος, χαρακτηριστικός.

ΚΟΛΟΣ, -а α., πλθ. **ΚΟΛОСЪЯ**, -ьев στάχυ· **Спéлыи** - ωριμασμένο στάχυ.

ΚΟΛОСΙΚ, -а α. σταχάκι.

ΚΟΛОСІСТЫЙ επ., βρ: -сіст, -а, -о σταχερός.

ΚΟΛОСІТЬСЯ, -ітсЯ ρ.δ. σταχυάζω.

ΚΟΛОСНІК, -á α. 1 σχάρα, σκάρα. 2 ξύλα αραδιασμένα. 3 καθρόνια στήριξης σκηνικών.

ΚΟΛОСОВОЙ επ. σταχυοφόρος. || ουσ. πλθ. -іе τα δημητριακά.

ΚΟΛОСОК, -скá α. σταχάκι.

***ΚΟΛОСС**, -а α. 1 άγαλμα υπερφυσικών διαστάσεων· - **РОДОСКИЙ** ο κολοσσός της Ρόδου. 2 (γραπ. λόγος) τεράστιος, πελώριος· - **МІСЛИ** κολοσσός της σκέψης· - **НАУКИ** κολοσσός της επιστήμης. || εκφρ. - на **ГЛІНЯНИХ** **НОГАХ** κολοσσός με πήλινα πόδια (αδύνατος, ετοιμόρροπος).

ΚΟΛОССАЛЬНОСТЬ, -и θ. το κολοσιαίο, οι κολοσιαίες διαστάσεις.

***ΚΟΛОССАЛЬНИЙ** επ., βρ: -лен, -льна, -льно κολοσιαίος· τεράστιος, πελώριος.

ΚΟЛОТІТЬ, -лочу, -лотить ρ.δ.μ. 1 χτυπώ· κρούω. 2 κοπανίζω, καθαρίζω χτυπώντας. 3 ξυλοκοπώ, ξυλίζω, μπαγλαρώνω. || μτφ. καταφέρω χτυπήματα. 4 σπάζω, θραύω· - тарелки σπάζω τα πιάτα. 5 τρέμω· **МЕНЯ** -ла **Лихорадка** τρέμω απο τον πυρετό, με ταραίζει ο πυρετός· **МЕНЯ** так и -ит от **Страх** τρέμω απο το φόβο. || -ся 1 χτυπώ, χτυπιέμαι, προσκρούω. || χτυπώ δυνατά· **СЕРДЦЕ** -иТсЯ η καρδιά χτυπά δυνατά. 2 καταβάλλω προσπάθειες, χτυπιέμαι, πελεκιέμαι. || δυστυχώ, φτωχοδέρνω, με δέρνει η φτώχεια.

ΚΟЛОТОВКА, -и θ. (μαγειρ.) χτυπητήρι. || κακιά γυναίκα, μέγαιρα, στρίγλα.

ΚΟЛОТУШКА, -и θ. 1 καλόσφουρα, ξυλόσφουρα, η ματσόλα. 2 ξύλινο ηχητικό όργανο των φυλάκων. 3 κατραπανιά, κατραπαζιά· γροθιά.

ΚΟЛОТНЙ¹ επ. απο κέντρημα· -ая **РАНА** πληγή απο κέντρημα.

ΚΟЛОТНЙ² επ. σπασμένος, θραυσμένος· σχισμένος.

ΚΟЛОТЬ, **ΚΟЛО**, **ΚΟЛешь**, μтχ. ενστ. **ΚΟЛЮЩИЙ**, παθ. μтχ. **ΚΑΡΛΘ**. χρ. **ΚΟЛОТНЙ**, βρ: -лот, -а, -о ρ.δ.μ. 1 κεντρίζω, νύσσω, σουβλίζω, μπήγω τι αιχμηρό, τρυπώ· - **ШТЯКОМ** τρυπώ με τη λόγχη· -ет (απρόσ.) в **ОКУ** μου περνά πόνος σουβλερός στο πλευρό. || μαχαιρώνω, φονεύω, σκοτώνω· σφάζω· - **БАРАНА** σφάζω το πρόβατο. 2 μтφ. θίγω, πειράζω, πληγώνω. || με πικραίνει, με τρώει (σκέψη, ιδέα, αίσθημα κ.τ.τ.). || εκφρ. - **ГЛАЗА** **КОМУ** μέμφομαι, κατηγορώ κάποιον· **ПРОСБА** **ГЛАЗА** -ет (παρμ.) η αλήθεια είναι πικρή ή είναι μαλώτρα· (темно) **ХОТЬ** **ГЛАЗ** **КОЛІ** τρισκόταδο, έρεβος. || -ся κεντρώ, -ίζω, σουβλίζω· **Ѣж** -етсЯ ο σκαντζό-

χοιρος κεντρίζει (με τ' αγάθια).

КОЛОТЬ² **КОЛѢ**, **КОЛѣшь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **КОЛОТНЙ**, βρ: -ЛОТ, -а, -ο ρ.δ.μ. σχίζω· κόβω· σπάζω, θραύω· κομματιάζω· - **ДРОВА** σχίζω ξύλα· - **ОРѢХИ** σπάζω καρύδια· - **ЛѢД** σπάζω τον πάγο. || -**СЯ** σπάζω, σχίζομαι εύκολα, είμαι εύθραυστος.

КОЛОТЬЕ, -Я κ. **КОЛОТЬЕ**, -Я ουδ. σουβλερός πόνος, νυγμός· - **В ДОКѢ** σφάχτης στο πλευρό.

КОЛОШЕНИЕ, -Я ουδ. στάχυασμα.

КОЛОШМАТИТЬ, -АЧУ, -АТИШЬ ρ.δ.μ. (απλ.) χτυπά, δέρνω, ξυλίζω, ξυλοκοπά.

КОЛОШНИК, -А α. κορυφή ψικιάμινου.

***КОЛШАК**, -А α. 1 σκούφος, σκούφια, καλπάκι· **НОЧНОЙ** - νυχτερινός σκούφος· **ПѢВАРСКОЙ** - ο σκούφος του μάγειρα. || **ΚΑΠΑΚИ**, επικάλυμμα, σκέπαστρο. || **ΑΜΠΑΖΟΥΡ**. 2 μωρόπιστος, ευαπάτητος, χάπι. || **εκφρ. ДЕРЖАТЬ ПОД СТЕКЛЯННЫМ -ѢМ** αδυνατώ να κρύψω κάτι απο τη ζωή μου· κρατώ σε απομόνωση απο την κοινωνική ζωή.

КОЛШАЧИТЬ ρ.δ.μ. βλ. **ОКОЛШАЧИТЬ**.

КОЛШАЧѢК, -ЧКА α. 1 σκουφάκι. 2 καπακάκι, μικρό επικάλυμμα. 3 είδος μανιταριού.

***КОЛТѢН**, -А α. οφίαση (αβρώστια αλόγων).

***КОЛУМБАРІЙ**, -Я α. κολουμβάριο, οστεοθήκη (στη ρωμ. εποχή)· κάλπη οστών ή στάχτης.

КОЛУН, -А α. τσεκούρι βαρύ για σχίσωμο ξύλων.

КОЛУПАТЬ ρ.δ.μ. (απλ.) ξύνω, ξεσκαλίζω· - **НОГТЕМ** **СТѢНУ** ξεσκαλίζω τον τοίχο με το νύχι.

КОЛУПНУТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **КОЛУПАТЬ**.

КОЛΧѢЗ, -а α. το κολχός. || (αθρο.) κολχόζνικοι.

КОЛΧѢЗНИК, -а α., -ца, -ы θ. κολχόζνικος, -η.

КОЛΧѢЗНЫЙ επ. του κολχός, κολχόζνικος, -не **ПОЛН** χωράφια του κολχός· -**ОЕ** **КРЕСТЬЯНСТВО** η κολχόζνικη αγροτιά.

КОЛЧАН, -а α. φαρέτρα, βελοθήκη.

КОЛЧЕДАН, -а α. ...πυρίτης· **ЖЕЛѢЗНЫЙ** - σιδηροπυρίτης· **МѢДНЫЙ** - χαλκοπυρίτης.

КОЛЧЕДАННЫЙ επ. του πυρίτη. || που περιέχει πυρίτη.

КОЛЧЕНОГІЙ επ. (απλ.) κουτσός, χωλός. || ανισόποδος· - **СТОЛИК** ανισόποδο (στραβός) τραπέζι.

КОЛЧѢЛЬ, -и θ. 1 κούνια, λίκνο, κοιτίδα. 2 μτρ. τόπος όπου πρωτοεμφανίστηκε ή πρωτοκαλλιεργήθηκε κάτι, πατρίδα· **ГРЕЦИЯ** - **КОЛЧѢЛЬ** **НАУКИ** η Ελλάδα είναι η κοιτίδα της επιστήμης. || **εκφρ. С (ОТ) -И** απο (την) κούνια (απο μικρός ακόμα, παιδιόθεν).

КОЛЧѢЛЬКА, -и θ. κούνια μικρή.

КОЛЧѢЛЬНЫЙ επ. της κούνιας· -**АЯ** **ПѢСНЯ** νανοούρισμα, βαυκάλισμα. || ουσ. θ. -**АЯ** νανού-

ρισμα, βαυκάλισμα.

КАЛНМАГА, -и θ. αμάξι τετράτροχο παλαιού τύπου. || (ειρν.) παλιό και μεγάλο αμάξι, κάρο της δημαρχίας.

КОЛХАНИЕ, -Я ουδ. κούνημα, σάλευμα· ανέμισμα· κυμάτισμα.

КОЛХАТЬ, -ИШУ, -ИШЕШЬ κ. (σπάνια) -ХАЮ, -ХАЕШЬ, προσκ. **КОЛХАЙ**, επιρ. μτχ. **КОЛІША** κ. -ХАЯ ρ.δ.μ. κουνά. σαλεύω, ταράσσω, ταλαντεύω· ανεμίζω· **ВѢТЕР** -**ШЕТ** **ЛІСТЯ** ο άνεμος κουνά τα φύλλα· **ВОДА** -**ШЕТ** **ЛОДКУ** το νερό κουνά τη βάρκα· **ВѢТЕР** -**ШЕТ** **ЗНАМѢНА** ο άνεμος κυματίζει τις σημαίες. || -**СЯ** κουνιέμαι, ταλαντεύομαι· ανεμίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

КОЛХНУТЬ (СЯ) ρ.σ. βλ. **КОЛХАТЬ (СЯ)**.

КОЛШЕК, -ШКА α. πασσαλίσκος, παλουκάκι.

КОЛЬ βλ. **КОЛИ**.

***КОЛЬДКРЕМ**, -а α. το κολκρέμ.

***КОЛЬЕ** ουδ. άκλ. περιδέραιο, κολιέ.

КОЛЬНУТЬ ρ.σ. βλ. **КОЛОТЬ**¹.

***КОЛЬРАБИ** θ. άκλ. ραφανοκράμβη.

***КОЛЬТ**, -а α. κολτ (περίστροφη πολυβόλο).

КОЛЬЦЕВАНІЕ, -Я ουδ. δαχτυλίωση (πτηνού).

КОЛЬЦЕВАТЬ, -ЦѢУ, -ЦѢЕШЬ ρ.δ.μ. κάνω δαχτυλίωση, βάζω δαχτυλίδι στα πόδια των πτηνών ή σε φάρια για αναγνώριση· σημαδεύω. || (για φυτά) βάζω δαχτυλίδια στον κορμό για επόδιση της ανάπτυξης, για καρποφορία κ.τ.τ. || περιαλείφω κυκλικά τον κορμό δέντρου για προφύλαξη απο βλαβερά έντομα.

КОЛЬЦЕВІДНЫЙ επ., βρ: -**ДЕН**, -**ДНА**, -**ДНО** δακτυλιοειδής.

КОЛЬЦЕВОЙ επ. 1 κυκλικός, στρογγυλός, δακτυλιωτός. 2 κυκλοειδής, δακτυλιοειδής, κριμοειδής.

КОЛЬЦЕΟΒРАЗНЫЙ επ., βρ: -**ЗЕН**, -**ЗНА**, -**ЗНО** βλ. **КОЛЬЦЕВІДНЫЙ**.

КОЛЬЦѢ, -А, πλθ. **КОЛЬЦА**, **КОЛѢЦ**, **КОЛЬЦАМ** ουδ. 1 κρίκος· **ГИМНАСТИЧЕСКІЕ** -а γυμναστικοί κρίκοι. || κύκλος· - **САТѢРНА** ο δακτύλιος του Κρόνου (αστέρα). || δαχτυλίδι· - **С** **БРИЛЛІАНТОМ** δαχτυλίδι με μπριγιάντι· **ОБРУЧАЛЬНОЕ** - δαχτυλίδι αρραβώνας. 2 κάθε κατασκευάσμα δακτυλιωτό. || κλοιός· - **ВРАГ** ο κλοιός του εχθρού. || κύκλος. || **τέρμα** των τραμ, τρόλεϋ, λεωφορείων κλπ. (κυκλικής επιστροφής). || ρουλό· **САЛЬФѢТНОЕ** - ρολό πετσετανιών. || επίρ. -**ѢМ**, -**АМИ** δακτυλιοειδώς, δακτυλιωτά· κυκλικά. || **εκφρ. СГИБАТЬСЯ** -**ѢМ** ή **ГНУТЬ** **СПІНУ** **В** - υποκλίνομαι ταπεινά, προσκυνώ, υποκύπτω· **СВЕРНУТЬСЯ** -**ѢМ** κολουριάζομαι, κουβαριάζομαι.

КОЛЬЧАТНЙ επ. δακτυλιωτός, δακτυλιωτός. δακτυλιοειδής.

КОЛЬЧѢГА, -и θ. (παλ.) θώρακας αλυσιδωτός.

КОЛЬЧѢЖНЫЙ επ. (παλ.) του αλυσιδωτού θώ-

ρακα.

κοлючεсть, -и θ. ύξη, συγμός, κέντριση. || μτφ. δηκτικότητα, θικτικότητα, πειραχτικότητα.

κοлючий, -ая, -ее, βρ: -лѹч, -а, -е. 1 κεντρώδης, συγματώδης· -ая бородά γένεια που κεντρούν. || αγκαθωτός· αγκαθρός, ακανθώδης· -ая πρόβολοκα αγκαθωτό σύρμα· - кустарник αγκαθεροί θάμνοι. 2 μτφ. σουβλερός· -ая боль σουβλερός πόνος. 3 μτφ. δηκτικός, τσουχτερός, δριμύς, φαρμακερός· -ее слово δηκτική λέξη, κεντιά.

κοлючка, -и θ. αγκάθι· αγκαθάκι· ακίδα· -и πρόβολοки τα αγκάθια του σύρματος· -и ежа та αγκάθια του σκαντζόχοιρου· -и рѹзы та αγκάθια της τριανταφυλλιάς. || (απλ.) αγκάθια (μερικίων θάμνων και φαριών).

κοлючка, -и θ. ουρανοσκοπός, ανωβλέπας (αγκαθερό φάρι).

κοлючий επ. απο μτχ. δηκτικός, που κεντρά· -ие органы у насекомых та δηκτικά όργανα των εντόμων. || αιχμηρός· режущее и -ее оръжие κοφτερό και αιχμηρό όπλο. || μτφ. σουβλερός· -ая боль σουβλερός πόνος.

коляда́, -и θ. (παλ.) τα κάλαντα.

колядка, -и θ. (παλ.) τα κάλαντα.

колядовать, -дѹю, -дѹешь ρ.δ. λέγω τα κάλαντα.

коляска, -и θ. 1 αμάξι τετράτροχο (με ελατήρια και πτυσσόμενο στέγασμα). 2 καρτσάκι· детская - παιδικό καρτσάκι. 3 αμαξάκι· - для инвалида αμαξάκι αναπήρου. || κοφίни μοτοσιλέτας, σάιντκαρ.

ком, -а, πλθ. κόμья, -ьев α. σβώλος· κομμάτι. || εκφρ. - в гѹрле (стойт, застрѣл κ. т.т.); - поступил (подкатился κ.т.т.) κ Γόρλου μου στάθηκε κόμπος (ή σπασμός) στο λαιμό· свернѹться в ком (κόμωμ) μαζεύομαι κουβάρι, συσπειρώνομαι· сжаться (сжаться) в - (κόμωμ) μαζεύομαι κουβάρι (σαν τον σκαντζόχοιρο).

ком¹.. πρώτο συνθετικό απο το επ. коммунистический: компартия.

ком².. πρώτο συνθετικό απο το επ. а) командный: комсостав. β) απο το ουσ. командир: командив.

...**ком**¹ δευτερο συνθετικό απο τη λ. комитет: партком.

...**ком**² δευτερο συνθετικό απο τη λ. комиссар: нарком.

...**ком**... δευτερο συνθετικό απο τη λ. комиссариат: наркомпрос.

***кома**, -и θ. (ιατρ.) κώμα.

***команда**, -и θ. 1 προσταγή, -γμα, διαταγή, παράγγελμα· давать -у δίνω παράγγελμα· слова -и οι λέξεις του παραγγέλματος. 2 διοίκηση· принять -у αναλαμβάνω τη διοίκηση. 3

απόσπασμα, τμήμα, ομάδα· - разведчиксв ομάδα ανιχνευτών сапѣрная - τμήμα μηχανικού πυλεμένη - ομάδα πολυβόλων· пожарная - τμήμα πυροσβεστικής· спасательная - τμήμα διάσωσης ή σωτηρίας· жандармская - απόσπασμα χωροφυλακής. 4 το πλήρωμα σκάφους. || (αθлт.) ομάδα· футбѹльная - ποδοσφαιρική ομάδα. || εκφρ. как по -е σαν με το παράγγελμα, ταυτόχρονα· доложить (донести) по -е αναφέρω στον ανώτερό μου (διοικητή μου).

командарм, -а α. διοικητής στρατιάς.

командир, -а α. διοικητής· - взѹда διοικητής διμοιρίας (διμοιρίτης)· - роты διοικητής λόχου· - корабля κυβερνήτης πλοίου ή πλοίαρχος. || διευθυντής· -и производства οι διευθυντές (υπεύθυνοι) της παραγωγής.

командирование, -я ουδ. αποστολή (για εκτέλεση ωρισμένης εντολής).

командированный επ. απο μτχ. καθώς κ.ο.σ. απεσταλμένος.

командировать, -рѹю, -рѹешь παθ. μτχ. παρлθ. χρ. командированный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. στέλλω με υπηρεσιακή εντολή. || -ся στέλλομαι με υπηρεσιακή εντολή.

командировка, -и θ. 1 βλ. командирование.

2 αποστολή μακριά (για εκτέλεση υπηρεσίας).

3 πιστοποιητικό έγγραφο απεσταλμένου.

командировочный επ. 1 του απεσταλμένου.

2 ουσ. απεσταλμένος. 3 ουσ. πλ. -не та οδοιπορικά έξοδα. || εκφρ. -οе удостоверение βλ. командировка (3 σημ.).

командирский επ. διοικητικός· - опыт διοικητική πείρα.

командирша, -и θ. σύζυγος του διοικητή. || γυναίκα που της αρέσει να διατάζει.

командный επ. 1 διατακτικός, προστακτικός· του παραγγέλματος. || του τμήματος, της ομάδας, του αποσπάσματος. || του πληρώματος.

2 διοικητικός, του διοικητή· -ая должность διοικητική θέση· - пост σταθμός διοίκησης.

|| ηγετικός, καθοδηγητικός· -не посты ηγετικές θέσεις (κλειδιά). || εκφρ. -ая высотά (ή позиция) δεσπόζον ύψωμα· -οе положение κύρια θέση (κλειδί)· командный состав а) та στρατιωτικά ή ναυτικά στελέχη. β) στελέχη επιχειρήσεων.

командование, -я ουδ. διοίκηση, αρχηγία· принять - αναλαμβάνω τη διοίκηση· отстранить от -я απομακρύνω (διώχνω) απο τη διοίκηση· сдать - παραδίνω τη διοίκηση· верховное - ανώτατη διοίκηση (το αρχηγείο)· - армия η διοίκηση του στρατού.

командовать, -дѹю, дѹешь, μτχ. ενστ. командующий ρ.δ. 1 προστάζω, διατάζω, δίνω προσταγή, διαταγή, παράγγελμα. 2 διοικώ· - полком διοικώ σύνταγμα. 3 κυβερνώ. 4 δε-

σπόζω· **высота**, **командующая** над **городом** ύψωμα, που δεσπόζει της πόλης.

***командор**, -α α. 1 (παλ.) ιππότης με πρόσοβο. 2 (αθλητ.) πρόεδρος ιστιοπλοϊκής οργάνωσης. || καθοδηγητής αγώνων (σκι, ιπποδρομιών, αυκινήτοδρομιών).

командующий ουσ. απο μτχ. διοικητής πολλών στρατιωτικών μονάδων.

комар, -ά α. κουνούπι· **малярийный** - ανωφέλες κουνούπι. || εκφρ. - **носу** (**носа**) **не подточит** (παρμ.) όσο και να ξύσεις τα νύχια σου δε θα βρεις ψεγάδι (κατασκευάστηκε άριστα).

комарик, -α α. κουνουπάκι.

комаринный επ. του κουνουπιού· - **укус** τοίμημα κουνουπιού.

комарник, -α α. κουνουπιέρα.

коматозный επ. του κώματος· -οе **состояние** κατάσταση κώματος.

***комбайн**, -α α. κομπάιν.

комбайнер, -α α., -κα, -и θ. ο, η οδηγός κομπάιν.

комбайнёра, -и θ. η σύζυγος του μηχανικού κομπάιν.

комбайнирование, -я ουδ. συγκομιδή με κομπάιν.

комбайновый επ. της κομπάιν· - **завод** εργοστάσιο κατασκευής κομπάιν. || με κομπάιν· -ая **уборка зерновых** συγκομιδή δημητριακών με κομπάιν· -ая **добыча угля** εξόρυξη πετρωκάρβουνου με κομπάιν.

комбайностроение, -я ουδ. κομπαινοκατασκευή.

комбат, -α α. 1 διοικητής τάγματος. 2 διοικητής πυροβολαρχίας.

комбеды, -ов (ενκ. **комбед**, -α α.) επιτροπές φτωχολογίας (ως το 1918).

комбизир, -α α. τεχνητό λίπος· μαργαρίνη.

комбикорм, -α, πλθ. -ά α. τεχνητή ζωοτροφή.

комбикормовый επ. της τεχνητής ζωοτροφής· - **завод** εργοστάσιο τεχνητής ζωοτροφής.

***комбинат**, -α α. κομπινάτ, συγκρότημα εργοστασίων· **химический** - χημικό συγκρότημα· **мясо-молочный** - συγκρότημα σφαγείων και γαλακτερών. || ένωση (για επικαιδ. τεχνικά υδρύματα)· **учебный** - ένωση εκπαιδευτικών τεχνικών ιδρυμάτων.

комбинатор, -α α. συνδυαστής, συναρμοστής, κομπινάτορας.

комбинаторный επ. συνδυαστικός.

комбинатский επ. του κομπινάτ, του συγκροτήματος.

комбинационный επ. συνδυαστικός.

***комбинация**, -и θ. 1 συνδυασμός, συνταιρίασμα· - **красок** συνδυασμός χρωμάτων· - **звучков**

συνδυασμός ήχων. 2 κομπίνα. 3 κομπινεζόν, εσώρουχο γυναικείο. || εκφρ. - **из трёх пальцев** βλ. **кукиш**.

комбинé ουδ. άκλ. βλ. **КОМБИНАЦИЯ**.

***комбинезон**, -α α. φόρμα εργατική.

комбинирование, -я ουδ. συνδυασμός, συνταιρίασμα.

комбинированный επ. συνδυασμένος, συνταιριασμένος.

***комбинировать**, -ру, -руешь ρ.δ. 1 μ. συνδυάζω, συνταιριάζω· - **краски** κάνω συνδυασμούς χρωμάτων. 2 αμ. κάνω κομπίνες. || -ся συνδυάζομαι, συνταιριάζομαι.

комбриг, -α α. διοικητής ταξιαρχίας.

комдив, -α α. διοικητής μεραρχίας.

***комедиант**, -α α., -ка, -и θ. (παλ.) 1 ηθοποιός. 2 υποκριτής.

комедианство, -α ουδ. προσποίηση, υποκρισία.

комедийный επ. κωμωδιακός· - **жанр** κωμωδιακό είδος λογοτεχνίας.

комедιοграф, -α α. κωμωδοποιός, -ιογράφος.

***комедия**, -и θ. κωμωδία· - **Аристофана** „облака“ η κωμωδία του Αριστοφάνη „νεφέλες“. || γελοιοποίηση, διασυρμός. || εκφρ. **разыгрывать** (**ломать**, **играть** κ.τ.τ.) -ю προσποιούμαι, υποκρίνομαι.

комель, -мля α. ριζόκορμος (δέντρου). || η σφονδυλοειδής άκρη ξύλου.

***комендант**, -α α. 1 διοικητής· - **крепости** διοικητής φρουρίου· - **города** στρατιωτικός διοικητής πόλης, φρούραρχος· - **гарнизона** διοικητής φρουράς· - **лагеря** διοικητής στρατοπέδου. 2 σταθμάρχης στρατιωτικός (ρυθμιστής κίνησης στρατευμάτων και οχημάτων). 3 επιστάτης (θεάτρου, φυλακών κ.τ.τ.).

комендантский επ. του στρατιωτικού διοικητή. || ουσ. θ. -ая διοικητήριο, σταθμός στρατιωτικής διοίκησης. || εκφρ. - **час** στρατιωτικός νόμος.

***комендатура**, -и θ. φρουραρχείο.

***комендор**, -α α. πυροβολητής ναυτικού.

комендорский επ. του πυροβολητή ναυτικού.

***комета**, -и θ. κομήτης.

комётный επ. του κομήτη.

комизм, -α α. κωμικότητα, γελοσιότητα. || χιούμορ, αστεία.

комик, -α α. 1 ηθοποιός κωμικός. || μτρ. αστείος, κωμικός. 2 (παλ.) κωμωδιογράφος.

коминтерн, -α α. κομμουνιστική διεθνής.

коминтерновский επ. της κομμουνιστικής διεθνούς.

***комиссар**, -α α. 1 επίτροπος· **военный** - ο στρατιωτικός επίτροπος· **политический** - πολιτικός επίτροπος· **народный** - λαϊκός επίτροπος· - **полка** επίτροπος συντάγματος. 2

αρμοστής· **верховный** - ύπατος αρμοστής.
комиссариат, -а α. επιτροπάτο· **военный** - επιτροπάτο των στρατιωτικών· **народный** - επιτροπάτο του λαού.
комиссариатский επ. του επιτροπάτου.
комиссарский επ. του επίτροπου.
*комиссионер, -а α. παραγγελιοδόχος, εντελοδόχος· μεσίτης.
комиссионёрский επ. παραγγελιοδοχικός.
комиссионёрство, -а ουδ. μεσιτεία.
комиссионный επ. 1 της επιτροπής. 2 μεσιτικός, της μεταπώλησης· - **магазин** μαγαζί μεταπώλησης (βιομηχανικών εμπορευμάτων και υφασμάτων ή μεταχειρισμένων). || εκφρ. - **не деньги** τα μεσιτικά χρήματα.
*комиссия, -и θ. 1 επιτροπή· **избирательная** - εκλογική επιτροπή· **ревизионная** - εξεταστική επιτροπή, επιτροπή ελέγχου ή εξελεγκτική επιτροπή· **назначить** -ю διορίζω επιτροπή· - **по разоружению** επιτροπή αποπλισμού. 2 (παλ.) παραγγελία· **выполнить** -ю εκπληρώνω παραγγελία· **обратиться на** -ю **что-н** παίρνω παραγγελία για κάτι· **сдать на** -ю δίνω παραγγελία. 3 μεσιτεία· **получить** -ю παίρνω μεσιτεία (αμοιβή για εκτέλεση παραγγελίας). 4 μτφ. (παλ.) σκοτούρες, φροντίδες, τρεχάματα (όπως έχουν οι παραγγελίες).
*комитат, -а α. διοικητική περιοχή στην Ουγγαρία.
*комитент, -а α. παραγγελιοδόχος.
комитентский επ. παραγγελιοδοτικός.
комитет, -а α. επιτροπή· **исполнительный** - εκτελεστική επιτροπή· **партийный** - κομματική επιτροπή· - **действия** επιτροπή δράσης.
комитетский επ. της επιτροπής.
комитетчик, -а α. μέλος της επιτροπής.
комический επ. 1 κωμικός· -**ая роль** κωμικός ρόλος· - **талант** κωμικό ταλέντο. 2 γελοίος· - **вид** γελοία μορφή. || εκφρ. - **актёр** κωμικός ηθοποιός· -**ая актриса** κωμική ηθοποιός· -**ая опера** κωμικό μελόδραμα.
комичность, -и θ. κωμικότητα.
комичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. **комический**.
комкать ρ.δ.μ. 1 τσαλακώνω, κουλουριάζω, σβωλιάζω. 2 μτφ. τελειώνω εσπευσμένα.
комковатость, -и θ. ύπαρξη σβώλων, κομματιών· - **пóчвы** σβωλώδες έδαφος.
комковатый επ. σβωλιασμένος, σβωλώδης.
комлевый επ. του ριζόκορμου. || σφονδύλοειδής στο άκρο.
комлистый επ., βρ: -ист, -а, -ο με χοντρό ριζόκορμο.
комментарий, -я α., γεν. πλθ. -иев ουδ. 1 σχόλιο (αποσαφήνιση χωρίων κειμένου). 2 κρίση· -и **печати** σχόλια του τύπου. || εκφρ.

-и **излишни** τα σχόλια είναι περίσσια (όλα είναι ξεκάθαρα).
*комментатор, -а α. σχολιαστής.
комментаторский επ. του σχολιαστή.
комментирование, -я ουδ. σχολίαση.
комментировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 σχολιάζω. 2 εξηγώ, διασαφηνίζω. || -ся 1 σχολιάζομαι. 2 εξηγούμαι, διασαφηνίζομαι.
коммерсант, -а α. έμπορας.
коммерсантский επ. εμπορικός, του έμπορα.
*коммерция, -и θ. εμπόριο. || εκφρ. -и **сoвётник** (παλ.) εμπορικός σύμβουλος· **поддержать** -ю (παλ.) υποστηρίζω τον έμπορα (κάνοντας κατανάλωση).
коммерческий επ. εμπορικός, του εμπορίου· -ое **предприятие** εμπορική επιχείρηση. || εκφρ. - **банк** εμπορική τράπεζα· -ое **училище** μέση εμπορική σχολή.
*коммивояжёр, -а α. περιοδεύων εμπορικός αντιπρόσωπος, πλασιέ.
*коммýна, -и θ. 1 κομμούνια, κοινότητα. 2 τελευταία διοικητική, εδαφική υποδιαίρεση σε μερικές χώρες. || εκφρ. **парижская** - η παρισινή κομμούνια· **сельскохозяйственная** - αγροτική κομμούνια.
коммунальный επ. της κομμούνιας (διοικητικής υποδιαίρεσης)· -не **выборы** εκλογές στις κομμούνιας. || δημοτικός, του δήμου· -не **услуги** ευκολίες που προσφέρει ο δήμος· -ое **хозяйство** δημοτική οικονομία· -ое **строительство** τα οικοδομικά έργα του δήμου.
*коммунар, -а α. 1 κομμουνάρος, οπαδός της παρισινής κομμούνιας. 2 μέλος της κομμούνιας, κοινότητας.
*коммунизм, -а α. κομμουνισμός· **первоистинный** - πρωτόγονος κομμουνισμός· **военный** - κομμουνισμός σε καιρό πολέμου· **научный** - επιστημονικός κομμουνισμός.
коммуникативный επ. (γλωσ.) επικοινωνιακός· -**ая функция** γλωσσική επικοινωνιακή λειτουργία της γλώσσας.
коммуникационный επ. συγκοινωνιακός· -**ая линия** συγκοινωνιακή γραμμή.
*коммуникация, -и θ. 1 συγκοινωνία. 2 (γλωσ.) επικοινωνία· **предложение как средство** -и η πρόταση σαν μέσο επικοινωνίας.
коммунист, -а α., -ка, -и θ. κομμουνιστής, -τρια.
коммунистический επ. κομμουνιστικός· -ое **общество** κομμουνιστική κοινωνία· -**ая мораль** κομμουνιστική ηθική· -**ая партия** κομμουνιστικό κόμμα· -**ая молодёжь** κομμουνιστική νεολαία· - **манифест** κομμουνιστικό μανιφέστο.
*коммутатор, -а α. (ηλεκτρ.) αναστροφέας, διακόπτης αναστροφής. || ρυθμιστής τηλεφωνικού κέντρου.

коммутаторный επ. του αναστροφέα, του δι-
ακόπτη.

коммутационный επ. (ηλεκτρ.) της μετα-
στροφής· για μεταστροφή.

***коммутация**, -и θ. (ηλεκτρ.) αναστροφή, αλ-
λαγή κατεύθυνσης του ρεύματος.

***коммуникэ** ουδ. άκλ. το ανακοινωθέν· **офи-
циальное** - επίσημο ανακοινωθέν.

комната, -и θ. δωμάτιο, κάμαρα, θάλαμος·
просторная - ευρύχωρο δωμάτιο.

комнатка, -и θ. δωματιάκι, καμαράκι, θα-
λαμίσκος.

комнатный επ. του δωματίου· -ая дверь η
πόρτα του δωματίου· -ая температура θερμο-
κρασία δωματίου· -не растения φυτά δωματί-
ου· -ая собака σκυλάκι δωματίου.

комовый επ. σβωλιασμένος, σβωλώδης, γρο-
μπουλός.

***комод**, -а α. ιματιοθήκη· σκευοθήκη· κομός.

комок, -мокá α. μικρός σβώλος, σβωλάκι. ||
εκφρ. - в горле κ. άλλες εκφράσεις βλ. στη
λ. κομ.

комольный επ. ακέρατος, σιούτος.

компактность, -и θ. πυκνότητα, συνεκτικό-
τητα, το συμπαγές.

***компактный** επ. συμπαγής, πυκνός, σφιχτός,
συνεκτικός.

компанейский επ. 1 της παρέας· - человек
άνθρωπος της παρέας. 2 της κομπανίας (εμπο-
ρικής εταιρείας). || εκφρ. на -их началах ре-
φенé.

***компания**, -и θ. 1 παρέα, κομπανία. 2 ε-
ταιρεία (εμπορική, βιομηχανική). || εκφρ. не
- кто кому δεν κάνει για παρέα· δεν είναι
της παρέας· за -ю ή для -и για την παρέα ή
χάρη της παρέας· водить -ю с кем κάνω πα-
ρέα με κάποιον· поддержать -ю είμαι υπέρ
της παρέας· δε χαλώ τήν παρέα.

***компаньон**, -а α. 1 σύντροφος, μέλος της
παρέας. 2 μέλος εμπορικής ή βιομηχανικής ε-
ταιρείας, συνétairos. 3 (παλ.) γελωτοποιός
(σε αρχοντικά σπίτια).

компаньонка, -и θ. μέλος της παρέας. || θε-
ραπεινίδα σε αρχοντόσπιτο· συνοδός αρχο-
ντισσών.

компартия, -и θ. κομμουνιστικό κόμμα.

***компас**, -а α. πυξίδα, μπούσουλας.

компасный επ. της πυξίδας· -ая стрéлка η
βελόνη της πυξίδας. || με την πυξίδα.

***компатриот**, -а α., -ка, -и θ. συμπατριώ-
της, -ίσσα.

***компаунд**, -а α. 1 ατμομηχανή σύνθετη. 2
μίγμα· σύνθεση.

компедюм, -а α. (παλ.) επιτομή, σύνοψη.

***компенатор**, -а α. (τεχ.) αντισταθμιστής
διαστολής· εκρεμές ισοφαριζόμενο.

компенсационный επ. 1 της αποζημίωσης,
επανορθωτικός. 2 (τεχ.) της αντιστάθμισης
της ισοφάρισης.

***компенсация**, -и θ. 1 αποζημίωση, επανόρ-
θωση· денежная - χρηματική επανόρθωση. 2
(τεχ.) αντιστάθμιση, ισοστάθμιση, ισοψηφι-
σμός.

компенсированный επ. απο μηχ. αντισταθ-
μισμένος, ισοσταθμισμένος, ισοφαρισμένος.

компенсировать, -рую, -руешь παθ. μηχ.
παρλθ. χρ. **компенсированный**, βρ: -ван, -а,
-ο ρ.δ.κ.σ.μ. 1 αποζημιώνω, επανορθώνω. 2
αντισταθμίζω, ισοσταθμίζω, ισοψηφώ, ισοφα-
ρίζω. || -ся 1 αποζημιώνομαι· επανορθώνομαι.
2 αντισταθμίζομαι, ισοσταθμίζομαι, ισοφαρίζω.

компетентность, -и θ. (γραπ. λόγος) αρμο-
διότητα.

***компетентный** επ., βρ: -тен, -тна, -тно;
(γραπ. λόγος) αρμόδιος.

компетенция, -и θ. αρμοδιότητα.

компилирование, -я ουδ. βλ. **компиляция**.

компилировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. συνε-
ρανίζομαι, απανθίζω.

компилятивность, -и θ. ερανιστικότητα, ε-
ρανισμός.

компилятивный επ., βρ: -вен, -вна, -вно;
ερανιστικός (δανεισμένος).

компилятор, -а α. ερανιστής συγγραμμά-
των, απανθιστής.

***компиляция**, -и θ. απάνθισμα συγγραμμάτων,
συλλογή, (συν)εράνισμα, ερανισμός, εραναλογία.

***комплекс**, -а α. σύμπλεγμα, το πολυσύνθετο,
ενιαίο όλο· το συναπαρτιζόμενο.

комплексность, -и θ. συνθετότητα, το πο-
λυσύνθετο, το πολύπλοκο· συναπάρτισμα.

комплексный επ. σύνθετος, πολύπλοκος, συν-
δυασμένος· συναπαρτισμένος. || εκφρ. -ая бри-
гада μπριγάδα όλων των ειδικοτήτων (οικο-
δομικών έργων κλπ.).

***комплект**, -а α. το κομπλέ, όλα τα είδη, το
σύνολο, πλήρης συλλογή· - селья όλα τα εί-
δη εσώρουχων· - запасных частей машин όλα
τα εφεδρικά εξαρτήματα μηχανών. || ανώτατο ό-
ριο· быть принятым сверх -а προσλαμβάνομαι
επί πλέον (του προβλεπόμενου αριθμού).

комплектность, -и θ. συνολικότητα, πληρό-
τητα.

комплектный επ. πλήρης· - набор πλήρης
συλλογή.

комплектование, -я ουδ. συμπλήρωση.

компектовать, -тýю, -тýешь ρ.δ.μ. 1 συ-
μπληρώνω κατάλληλα. 2 (στρατ.) στρατολογώ.
|| -ся συμπληρώνομαι κατάλληλα.

компектовка, -и θ. συμπλήρωση.

***комплекция**, -и θ. σωματική διάπλαση.

***комплимент**, -а α. κοπλιμέντο, φιλοφροσύνη.

КОПЛИМЕНТИК, -а α. κοπλιμεντόζος.
 ***КОМПЛОТ**, -а α. επιβουλή, σκευωρία, δολοπλοκία.
 ***КОМПОЗИТОР**, -а α. μουσικοσυνθέτης.
КОМПОЗИТОРСКИЙ επ. του μουσικοσυνθέτη.
КОМПОЗИЦИОННЫЙ επ. της σύνθεσης (λογοτεχνικής ή καλλιτεχνικής).
 ***КОМПОЗИЦИЯ**, -и θ. 1 σύνθεση· - романа σύνθεση του μυθιστορήματος· - оперы σύνθεση μελοδράματος. 2 (μουσ.) μελοποίηση, μελοποιία· чудная - θαυμάσια μελοποιία. || σύνθεση ζωγραφική. 3 (παλ.) κράμα μετάλλων.
 ***КОМПОΝЕНТ**, -а α. συστατικό στοιχείο.
КОМΠОНОВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **КОМΠΟΝОВКА**.
 ***КОМΠΟΝОВАТЬ**, -нѹк, -нѹешь ρ.δ.μ. συνθέτω, συντάσσω, συνταιριάζω, διευθετώ. || -ся συντάσσομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
КОМΠΟΝОВКА, -и θ. σύνθεση, σύνταξη, συνταιρίασμα, διευθέτηση.
 ***КОМΠΟΣТ**, -а α. τα κομπούγρ ή υδάρές ρευστό απο κόπρο.
 ***КОМΠΟΣТЕР**, -а α. διατρητής εισιτηρίων για έλεγχο (όργανο), τρυπητήρι.
КОМПОСТИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.μ. διατρυπώ με ειδικό όργανο· - железнодорожный билет διατρυπώ το σιδηροδρομικό εισιτήριο.
КОМΠΟΣТНЫЙ επ. των κομπούγρων· απο κοπρούγρ· -οе удобрение λίπασμα απο κοπρούγρ.
 ***КОМΠΟТ**, -а α. κομπόστα.
 ***КОМΠΡΑДОР**, -а α. εμπορομεσίτης ασιατής.
КОМΠΡΑДОРСКИЙ επ. εμπορομεσίτικος.
 ***КОМΠРЕСС**, -а α. κομπρέσα· влажный - υγρή κομπρέσα· поставить -и βάζω κομπρέσες.
 ***КОМΠРЕССИЯ**, -и θ. (τεχ.) πίεση αέρα.
КОМΠРЕССИОННЫЙ επ. για κομπρέσα· -ая бумага χαρτί για κομπρέσες.
 ***КОМΠРЕССОР**, -а α. αεροσυμπιεστής.
КОМΠРЕССОРНЫЙ επ. του αεροσυμπιεστή.
КОМΠΡΟΜΕТАЦИЯ, -и θ. διακινδύνευση υπόληψης.
КОМΠΡΟΜЕТИРОВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **КОМΠΡΟΜΕТАЦИЯ**.
 ***КОМΠΡΟΜЕТИРОВАТЬ**, -рую, -руешь ρ.δ.μ. εκθέτω, προσβάλλω την υπόληψη κάποιου, κομπρομεντάρω, διασύρω. || -ся εκτίθεμαι, διασύρομαι, δυσφημούμαι.
 ***КОМΠΡΟМИСС**, -а α. συμβιβασμός.
КОМΠΡΟМИССНЫЙ επ. συμβιβαστικός· -οе решение συμβιβαστική λύση.
КОМСОД, -а α. επιτροπή συνδρομών.
КОМСΟБОЛ, -а α. κομσομόλ (κομμουνιστική ένωση νεολαίας).
КОМСОБОЛЕЦ, -льца α., -лька, -и θ. κομσομόλος, -α.
КОМСОБОЛЬСКИЙ επ. κομσομόλικος.

КОМОБОРГ, -а α. γραμματέας κομσομόλικης οργάνωσης.
КОМСОСТАВ, -а α. το σύνολο στελεχών (επιχείρησης, οργάνωσης, μονάδων στρατού κ.τ.τ.).
 ***КОМФОРТ**, -а α. τα κομφόρ, οι ανέσεις.
КОМФОРТАБЕЛЬНОСТЬ, -и θ. άνεση, βολικότητα.
 ***КОМФОРТАБЕЛЬНЫЙ** επ., βρ: -лен, -льна, -ο άνετος, βολικός, αναπαυτικός.
 ***КОМФОРТНЫЙ** επ., βρ: -тен, -тна, -ο (παλ.) βλ. **КОМФОРТАБЕЛЬНЫЙ**.
ΚΟΝ, -а, προθετ. ο κόνε, на конѹ, πλθ.
ΚΟΝΗ, -όβ α. 1 (σε μερικά παιγνίδια) περιρισμένη θέση· **ВЫБИТЬ ИЗ** -а βγάζω απο τη θέση. || (τυχ. παιγνίδια) πόστα, μάγκα. 2 πατίδα παιγνιδιού. || εκφρ. **ПОСТАВИТЬ НА** - а) βάζω στην πόστα. β) διακινδυνεύω, ριφοκινδυνεύω, βάζω στην τύχη· **СТОИТЬ** ή **ОУТЬ НА** -ѹ επαίεμαι στην τύχη· ριφοκινδυνεύω.
ΚΟΝАТЬСЯ ρ.δ. (διαлк.) ρίχνω κορόνα-γράμματα ή τα ζάρια, την κοντή (για έναρξη).
 ***ΚΟΝΒΕЙЕР**, -а α. μεταφορική ταινία, μεταφορέας, κορόέλλα· **ЛЕНТОЧНЫЙ** - μεταφορέας με ιμάντα.
ΚΟΝΒΕЙЕРНЫЙ επ. του μεταφορέα, της κορόδέλλας· με μεταφορέα, με κορόέλλα.
 ***ΚΟΝΒΕΚЦИЯ**, -и θ. μεταφορά θερμότητας ή ηλεκτρ. ενέργειας· εναλλαγή, μετατόπιση υδάτων ή ατμοσφαιρικού αέρα.
 ***ΚΟΝΒΕΝТ**, -а α. (παλ.) συνέλευση· **НАЦИОНАЛЬНЫЙ** - εθνοσυνέλευση.
ΚΟΝΒΕΝЦИОННЫЙ επ. συμφωνητικός, της συμφωνίας, της σύμβασης.
 ***ΚΟΝΒΕНЦИЯ**, -и θ. συμφωνία, σύμβαση (διοκρατική).
ΚΟΝΒΕРГЕНЦИЯ, -и θ. συνάντηση, σύμπτωση ή σύγκλιση προς το ίδιο σημείο.
 * **ΚΟΝΒΕРСИОННЫЙ** επ. μεταβλητός, μετατρέπτός.
 ***ΚΟΝΒΕРСИЯ**, -и θ. μεταβολή, εναλλαγή, μετατροπή.
 ***ΚΟΝΒΕРТ**, -а α. ο φάκελος, το φάκελο· **ПОЛОЖИТЬ ПИСЬМО В** - βάζω το γράμμα στο φάκελο. || σπάργανο σαν φάκελο.
ΚΟΝΒΕРТИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.μ.ο. μ. (οικον.) μετατρέπω, μεταβάλλω. || -ся μετατρέπομαι, μεταβάλλομαι.
ΚΟΝΒΕРТНЫЙ επ. του φάκελου· για φάκελο.
ΚΟΝВОЙР, -а α. 1 συνοδός, φρουρός. 2 σκάφος ή αεροπλάνο συνοδείας.
ΚΟΝВОЙРОВАНИЕ, -я ουδ. συνόδευση, φρούρηση.
ΚΟΝВОЙРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.μ. συνοδεύω, φρουρώ. || -ся συνοδεύομαι, φρουρούμαι.
 ***ΚΟΝВОЙ**, -я α. 1 συνοδεία, φρουρά. 2 συνοδεία πλοίων ή αεροπλάνων.
ΚΟΝВОЙНЫЙ επ. 1 της συνοδείας· -οе судно

σκάφος συνοδείας. 2 ουσ. συνοδός, φρουρός.
КОНВУЛЬСИВНЫЙ επ., βρ: -вен, -вна, -вно; σπασμωδικός.

***КОНВУЛЬСИЯ**, -и θ. σπασμός.

***КОНГЕНИАЛЬНЫЙ** επ. ομογενής, όμοιος (κατά τα χαρακτηριστικά).

***КОНГЛОМЕРАТ**, -а α. (γραμ. λόγος) 1 σύγκριμα, σύμφυρμα· μίξη, ανακάτωμα. 2 (γεωλ.) πέτρωμα κροκαλοπηγές.

***КОНГРЕГАЦИЯ**, -и θ. 1 ιερατικός σύλλογος. 2 σύνοδος ιεραρχών κοντά στον πάπα.

***КОНГРЕСС**, -а α. 1 συνέδριο· **ВСЕМИРНЫЙ - СТОРОННИКОВ МІРА** το παγκόσμιο συνέδριο των οπαδών της ειρήνης. 2 κογκρέσο.

***КОНГРЕССМЕН**, -а α. κογκρεσμένος.

***КОНГРУЭНТНЫЙ** επ. (μαθ.) συμπίπτων (για γεωμετρικά σχήματα).

***КОНГРУЭНЦИЯ**, -и θ. σύμπτωση (γεωμετρικών σχημάτων).

КОНДАЧОК, -чка α. στην έκφραση: с -чка ελαφρόμυαλα, ανόητα, απερίσκεπτα.

***КОНДЕНСАТОР**, -а α. (ηλεκτρ.) συμπυκνωτής· συμπυκνωτής ατμού.

КОНДЕНСАТОРНЫЙ επ. του συμπυκνωτή.

КОНДЕНСАЦИОННЫЙ επ. της συμπύκνωσης, δια της συμπύκνωσης.

***КОНДЕНСАЦИЯ**, -и θ. συμπύκνωση.

КОНДЕНСИРОВАНИЕ, -я ουδ. συμπύκνωση.

***КОНДЕНСИРОВАТЬ**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. συμπυκνώνω. || -ся συμπυκνώνομαι.

***КОНДИТЕР**, -а α. ζαχαροπλάστης. || (παλ.) ιδιοκτήτης ζαχαροπλαστείου.

КОНДИТЕРСКИЙ επ. ζαχαροπλαστικός, των ζαχαρωτών· -ая фабрика φάμπρικα ζαχαρωτών. || ουσ. θ. -ая μαγαζί ζαχαρωτών. || εκφρ. -ие издѣлія τα ζαχαρωτά· τα ζαχαροπλαστικά είδη.

КОНДИЦИОННЫЙ επ. συμφωνημένος.

***КОНДИЦИЯ**, -и θ. συμφωνία· όροι συμφωνίας εμπορεύματος. || (παλ.) πλθ. -и χώρος οικοιδάσκαλου.

КОНДОВЫЙ επ. 1 (διακλ.) ολιγόροζος και σκληρός (για ξυλεία). 2 μτφ. παλαιός, αρχαίος.

***КОНДОМІНКУМ**, -а α. συγκυριαρχία (πολλών κρατών επι άλλης χώρας).

***КОНДОР**, -а α. κόνδορας.

***КОНДОТЬЕР**, -а α. ηγήτορας μισθοφορικού τμήματος (στον μεσαίωνα). || συμφεροντολόγος, αργυρόδουλος.

КОНДРАШКА, -и α. στην έκφραση: - хватил ή стукнул, пришёл κ.τ.τ. (απλ.) έπαθε αποπληξία, παράλυση.

***КОНДУИТ**, -а α. κατάλογος διαγωγής μαθητών.

***КОНДУКТОР**, -а α. 1 εισπράκτορας στα μεταφορικά μέσα. 2 συνοδός στο τραίνο. 3 (τεχ.)

ρυθμιστής αυτόματος. || αγωγός ηλεκτρικός.

***КОНДУКТОР**, -а α. (παλ.) αξιωματικός ναυτικού· βοηθός αξιωματικού.

КОНДУКТОРНЫЙ επ. (τεχ.) ρυθμιστικός.

КОНДУКТОРСКИЙ επ. του συνοδού. || του εισπράχτορα.

КОНДУКТОРША, -и θ. η εισπράκτορας (στα μεταφορικά μέσα).

КОНЕВОД, -а α. ιπποπαραγωγός.

КОНЕВОДСТВО, -а ουδ. ιπποπαραγωγή.

КОНЕВОДЧЕСКИЙ επ. ιπποπαραγωγικός.

КОНЁК, -нйка α. 1 αλογάκι. 2 μτφ. αγαπημένο θέμα (συνομιλίας κ.τ.τ.). 3 ξύλινο αλογάκι (στην κορυφή στέγης). 4 ο καρβαλάρος (στέγης). || εκφρ. **МОРСКОЙ** - ιππόκαμπος ή αλογάκι της θάλασσας (ψάρι).

КОНЁК βλ. **КОНЬКІ**.

КОНЁЦ, -нця α. 1 τέλος, τέρμα, πέρας· - мѣсяца, годa τέλος του μήνα, του χρόνου· - пѣсни τέλος του τραγουδιού· без -нця χωρίς τέλος, ατέρμονας· **ПРИ -Е ЖІЗНИ** προς το τέλος της ζωής· **ДОВОДИТЬ ДО -А** φέρω σε πέρας· **ОТ НАЧАЛА ДО -А** απο την αρχή ως το τέλος· - **нашему разговору** τέρμα στην κουβέντα μας. 2 άκρη, άκρον, εσχατιά· **амін· палка заострѣнная** с обоіх -об πάσσαλος αιχμηρός απο τις δυο άκρες. 3 θάνατος· **ТУТ ЕМУ И - ПРИШѢЛ** εδώ του ήρθε και το τέλος. 4 όδρομος, αλλέρετουρ. 5 (ναυτ.) καρβαδόσχοινο, παλαμάρι. 6 κομμάτι υφάσματος ή τριχιάς. || εκφρ. **ДО -А** ως το τέλος· **ПОД -ОМ** προς το τέλος· **ИЗ -А В -** απο μια άκρη στην άλλη· **Во все -нї** παντού, σ' όλα τα πέρατα· **В обо -а** προς τα εκεί και προς τα εδώ, αλλέ-ρετουρ· **на худой** - στην πιο χειρότερη περίπτωση· **со всех -об** απο παντού, απ' όλα τα πέρατα· **в -е -об** στο τέλος της γραφής, στο κάτω-κάτω, επι τέλους· **нет -а** δεν υπάρχει τέλος· **-а-кряю** (кряя) **нет чему** ή **ни -а, ни кряю** (кряя) **нет** ατέλειωτος (για τόπο, χρόνο)· **-нї в воду** εξαφανίστηκαν τα ίχνη· **-об не найтї** δε βρίσκεις τέλος· **палка о двух -ах** δίκοπο μαχαίρι, είναι αμφίβολο το τέλος (καλό ή άσχημο)· **ПОЛОЖИТЬ** - βάζω τέρμα (σταματώ)· **СВОДИТЬ** (свести) **-нї с -ами** συνταιριάζω, κάνω να συμφωνήσουν· **едва** (ή **эле, кое-как**) **СВОДИТЬ -нї с -ами** μόλις κατορθώνω και τα βγάζω πέρα ή τα βολεύω· **хоронить** (прятать) **-нї** (απλ.) εξαφανίζω τα ίχνη (μαρτυρίες) εγκλήματος· **И дѣло с -ом** και τελειώνομε, ξεμπερδεύομε.

КОНЕЧНО (παρνθ. λ.) φυσικά, κατά φυσικό λόγο, κατά φυσική συνέπεια. || βέβαια.

КОНЕЧНОСТИ, -ей πλθ. (ενκ. -ость, -и θ.) τα άκρα· **вѣрхние** - τα άνω άκρα (χέρια)· **нижние** - τα κάτω άκρα (πόδια).

КОНЕЧНОСТЬ, -и θ. (γραμ. λόγος) τέλος, πέ-

ρας (αντώνυμο του απείρου).

ΚΟΝΕЧНЫЙ επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 τελικός (που έχει τέλος). 2 τελευταίος, στερνός· -ая останόвка τελευταία στάση, τέρμα. 3 ακραίος, άκρος, ακρινός· ουραίος. 4 τελειωτικός, οριστικός, τελικός. || εκφρ. -ая цель τελικός σκοπός· в -ом счёте ή в -ом итоге τελικά, εν τέλει, στο κάτω-κάτω· στο τέλος της γραφής, επί τέλους.

ΚΟНИК, -а α. 1 αλογάκι. 2 (διακ.) μπάγκος (επίμηκες κασόνι με κάλυμμα).

ΚΟНИНА, -и θ. κρέας αλογινό.

ΚΟНИЧЕСКИЙ επ. κωνικός· κωνοειδής.

ΚΟΝКА, -и θ. τροχιοδρόμος, ιπποσιδηρόδρομος. || είδος βαγονιού.

***ΚΟΝΚВИСТАДОР**, -а α. κατακτητής ισπανός, || κάθε κατακτητής.

ΚΟΝΚИСТАДОР βλ. **ΚΟΝΚВИСТАДОР**.

***ΚΟΝΚЛАВ**, -а α. κονκλάβιο.

***ΚΟΝКОРДАТ**, -а α. κονκορδάτο.

ΚΟΝΚРЕТИЗАЦИЯ, -и θ. συγκεκριμενοποίηση.

ΚΟΝΚРЕТИЗИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. συγκεκριμενοποιώ. || -ся συγκεκριμενοποιούμαι.

ΚΟΝΚРЕТИЗОВАТЬ, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **ΚΟΝΚРЕТИЗОВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. βλ. **ΚΟΝΚРЕТИЗИРОВАТЬ**. || -ся βλ. **ΚΟΝΚРЕТИЗИРОВАТЬСЯ**.

ΚΟΝΚРЕТНО επίρ. συγκεκριμένα.

ΚΟΝΚРЕТНОСТЬ, -и θ. το συγκεκριμένο.

***ΚΟΝΚΡΕТНЫЙ** επ., βρ: -тен, -тна, -тно συγκεκριμένος.

ΚΟΝКУРЕНТ, -а α., -ка, -и θ. 1 ανταγωνιστής, -τρια, συναγωνιστής, -τρια, αντίπαλος. || (παλ.) ο διαγωνιζόμενος, -η.

ΚΟΝКУРЕНТНЫЙ επ. ανταγωνιστικός, συναγωνιστικός· -ая сорьбá ανταγωνισμός.

***ΚΟΝΚУРЕНЦИЯ**, -и θ. ανταγωνισμός, συναγωνισμός. || εκφρ. вне -и εκτός συναγωνισμού, ασυναγώνιστος (άφαστος).

ΚΟΝКУРИРОВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ΚΟΝΚУРЕНЦИЯ**.

ΚΟΝКУРИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ. 1 ανταγωνίζομαι, συναγωνίζομαι· αμιλλάμαι. 2 (παλ.) διαγωνίζομαι, μετέχω σε διαγωνισμό.

***ΚΟΝКУРС**, -а α. 1 διαγωνισμός· άμιλλα. 2 (παλ.) σύνοδος πιστωτών. || εκφρ. вне -а ασυναγώνιστος.

ΚΟΝКУРСНЫЙ επ. του διαγωνισμού· της άμιλλας.

ΚΟΝНИК, -а α. καβαλάρης, ιππέας, έφιππος.

ΚΟΝНИЦА, -ы θ. ιππικό, καβαλαρία.

ΚΟΝНОГВАРДЕЕЦ, -дѣйца α. έφιππος φρουρός.

ΚΟΝНОГВАРДЕЙСКИЙ επ. της έφιππης φρουράς.

ΚΟΝНО-ЖЕЛѢЗНЫЙ επ. ιπποσιδηροδρομικός· -ая дорога ιπποσιδηροδρομική γραμμή.

ΚΟΝНОЗАВОДСКИЙ κ. **ΚΟΝНОЗАВОДСКОЙ** επ. του

ιπποφορβείου, ιπποτροφείου.

ΚΟΝНОЗАВОДСТВО, -а α. ιπποτροφία, ιπποφορβία, ιπποπαραγωγή.

ΚΟΝНОЗАВОДСКИЙ επ. βλ. **ΚΟΝНОЗАВОДСКИЙ**.

ΚΟΝНОЗАВОДЧИК, -а α. ιπποτρόφος, ιπποφορβός, ιδιοκτήτης ιπποφορβείου· ιπποπαραγωγός.

ΚΟНИНЬ επ. 1 του αλόγου, του ίππου· -ая άрмапка αλογοπάζαρο. 2 με άλογο, ιππικός· -ая тѣга ιππική έλέη. 3 του ιππικού· -ая άρмия το ιππικό· -отряд τμήμα ιππικού. || για ιπκασία· - путь ιπκιδρόμος. 4 ιππέας, καβαλάρης. || εκφρ. - двор ιπκιστάσιο· - завод ιπποτροφείο, ιπποφορβείο, αλογοτροφείο.
ΚΟΝОВАЛ, -а α. αλογογιατρός· κομπογιαννίτης.

ΚΟΝОВОД¹, -а α. σταυλίτης, ιπποκόμος.

ΚΟΝОВОД², -а α. (απλ.) πρωτεργάτης, πρωτοστάτης, αρχηγός.

ΚΟΝОВОДИТЬ¹, -вóжу, вóдишь ρ.δ. αμ. είμαι ιπποκόμος, κάνω τον ιπποκόμο.

ΚΟΝОВОДИТЬ², -вóжу, -вóдишь ρ.δ. (απλ.) πρωτοστατώ, είμαι πρωτεργάτης, αρχηγός.

ΚΟΝОВЯЗЬ, -и θ. πάσσαλος μηγμένος στη γη (για δέσιμο ζώων). || ποδοπέδη, πέδικλο, πεδούκλι.

ΚΟНОГОН, -а α. ιπποβουκόλος.

ΚΟНОКРАД, -а α. αλογοσύρτης, αλογοκλέφτης.

ΚΟНОКРАДСТВО, -а ουδ. ιπποκλοπή.

ΚΟНОПАТИТЬ, -áчу, -áтѣшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **ΚΟНОПАЧЕННЫЙ**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.δ.μ. καλαφατίζω, στουπώνω, πακτώ· επιπισώνω. || -ся στουπώνομαι επιπισώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ΚΟНОПАТКА, -и θ. καλαφάτισμα, στούπωμα, πάκτωμα, -ση.

ΚΟНОПАТЧИК, -а α. πακτωτής, καλαφάτης.

ΚΟНОПАТНЫЙ επ., βρ: -пáт, -а, -ο (απλ.) έυλογιάρης, βλογιάρης, βλογιοκομμένος, πρνός. δερματοκνηιδωτός.

ΚΟНОПАЧЕНИЕ, -я ουδ. βλ. **ΚΟНОПАТКА**.

ΚΟНОПАЧЕННЫЙ επ. καλαφατισμένος, στουπωμένος, πακτωμένος.

ΚΟНОПѢЛЬ, -и θ. (παλ.) βλ. **ΚΟНОПЛЯ**.

ΚΟНОПЛЕВОД, -а α. ειδικός κανναβοπαραγωγός.

ΚΟНОПЛЕВОДСТВО, -а ουδ. κανναβοπαραγωγή.

ΚΟНОПЛЕВОДСКИЙ επ. κανναβοπαραγωγικός.

ΚΟНОПЛЕТЕРЕБОЙКА, -и θ. κανναβομηχανή εκρίζωσης.

ΚΟНОПЛЕУБОРОЧНЫЙ επ. κανναβοσυλλεκτικός.

ΚΟНОПЛЯ, -и θ. καννάβι.

ΚΟНОПЛЯНИК, -а α. κανναβαγρός, κανναβοχώραφο.

ΚΟНОПЛЯНКА, -и θ. αίγιθος, σπίνος (πηνό).

ΚΟНОПЛЯННЫЙ επ. κανναβένιος, -βίσιος· -ое семя κανναβίσιος σπόρος· -ое мáсло κανναβέλαιο.

коносамѣнт, -а α. (εμπορ.) η φορτωτική.
консервативность, -и θ. συντηρητικότητα.
*консервативный επ., βρ: -вен, -вна, -вно συντηρητικός.
консерватизм, -а α. συντηρητικότητα, συντηρητισμός.
*консерватор, -а α. συντηρητικός. || μέλος του συντηρητικού κόμματος.
консерваторец, -рца α., -ка, -и θ. φοιτητής, -τρια ωδείου.
*консерватория, -и θ. ωδείο, κονσερβατόριο.
консерваторский επ. του ωδείου, του κονσερβατορίου.
консервация, -и θ. 1 συντήρηση, διατήρηση. 2 διακοπή, σταμάτημα προσωρινό.
консервирование, -я ουδ. κονσερβοποίηση.
консервированный επ. απο μτχ. κονσερβοποιημένος· -ое мясо κονσερβοποιημένο κρέας.
консервировать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **консервированный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. 1 κονσερβοποιώ· - рёбу κονσερβοποιώ ψάρια· - фрукты κονσερβοποιώ φρούτα. 2 προφυλάσσω απο τη φθορά, συντηρώ, διατηρώ· - археологические предметы συντηρώ τα αρχαιολογικά αντικείμενα. 3 διακόπτω προσωρινά. || -ся κονσερβοποιούμαι· συντηρούμαι, διατηρούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
консервный επ. της κονσέρβας· απο κονσέρβα· - нож μαχαίρι για άνοιγμα κονσερβών -ая банка κονσερβοκούτι· -ая промышленность βιομηχανία κονσερβοποιίας· - завод εργοστάσιο κονσερβοποιίας.
*консервы, -ов πλθ. κονσέρβες: рыбные - οι κονσέρβες ψαριών· мясные - κονσέρβες κρέατος. || ειδικά ματογυάλια (για τον ήλιο, σκόνη κ.τ.τ.).
*консилиум, -а α. συμβούλιο ιατρικό.
консистентный επ. που έχει γερά συστατικά, στερεός, ανθεκτικός.
*консистенция, -и θ. σύσταση· στερεότητα, παγιότητα.
*консистория, -и θ. κονσιστόριο.
консисторский επ. του κονσιστόριου.
кόνский επ. αλογινός, αλογίσιος· - хвост αλογουρά· -ая упряжь ιπποσκευή. || εκφр. - шавель λάπατο, λάπαθο.
*конскрипция, -и θ. (γραπ. λόγος) στρατολογία.
консолидация, -и θ. 1 στερέωση, εδραίωση, παγίωση. 2 παγίωση δανείου.
консолидирование, -я ουδ. βλ. консолидация.
*консолидировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 (γραπ. λόγος) στερεώνω, εδραίωνω, παγίονω. 2 μετατρέπω βραχυπρόθεσμο δάνειο σε μακροπρόθεσμο (πάγιο). || -ся στερεώνομαι, εδραίωνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

*консоль, -и θ. (αρχτ.) 1 γείσο, κονσόλα. 2 αντηρίδα.
консольный επ. της κονσόλας ή της αντηρίδας.
*консомѣ ουδ. άκλ. τουωτικός ζυμός κρέατος.
*консонанс, -а α. συήχηση, συμφωνία.
*консонантизм, -а α. το σύστημα συμφώνων μιας γλώσσας.
*консо́рциум, -а α. κονσόρτιο, -τσιουμ.
*конспект, -а α. περίληψη· - книги περίληψη βιβλίου· составить - βγάζω περίληψη· - лекции περίληψη διάλεξης.
конспективность, -и ε. συνοπτικότητα, συντομία, βραχυλογικότητα.
конспективный επ., βρ: -вен, -вна, -вно; περιληπτικός, συνοπτικός, βραχυλογικός.
конспектирование, -я ουδ. περίληψη, σύναψη.
конспектировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. γράφω (βγάζω, κρατώ) περίληψη. || -ся γράφομαι. συμπεριλαμβάνομαι περιληπτικά.
конспиративно επίρ. συνομηωτικά.
конспиративность, -и θ. συνομηωτικότητα.
конспиративный επ., βρ: -вен, -вна, -вно; συνομηωτικός, της συνομηωσίας.
*конспиратор, -а α. συνομηωτής.
конспираторский επ. συνομηωτικός, του συνομηωτή.
*конспирация, -и θ. συνομηωσία.
конопи́ровать, -рую, -руешь ρ.δ. συνομηωτώ.
*константа, -ы (μαθ.) η σταθερή.
константный επ. σταθερός, αμετάβλητος.
*констатация, -и θ. διαπίστωση· εξακριβώση· - факта διαπίστωση του γεγονότος.
констатирование, -я ουδ. βλ. констатация.
*констатировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. διαπιστώνω, εξακριβώνω. || -ся διαπιστώνομαι, εξακριβώνομαι.
конституирование, -я ουδ. καθιέρωση, καθορισμός· διορισμός.
*конституировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. καθιερώνω, καθορίζω, καθιστώ· διορίζω, συγκροτώ. || -ся καθιερώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
*конститутивный επ. (γραπ. λόγος) συστατικός· καθοριστικός.
конституционализм, -а α. συνταγματισμός.
конституционалист, -а α. οπαδός του συνταγματισμού.
конституционный επ. συνταγματικός. || εκφр. -ая монархия συνταγματική μοναρχία.
*конституция, -и θ. 1 το σύνταγμα (καταστατικός χάρτης). 2 κράση, ωματική διάπλαση.
констриктор, -а α. (ανατομ.) συσφιγκτήρας.
конструирование, -я ουδ. βλ. конструкция.
*конструировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 κατασκευάζω· συνθέτω· καταρτίζω. 2 συγκροτώ,

σηματίζω. || -ся κατασκευάζομαι, καταρτίζομαι. || συγκροτούμαι, σχηματίζομαι.

ΚΟΝΣΤΡΥΚΤΙΒΙΖΜ, -α α. τεχνικισμός.

ΚΟΝΣΤΡΥΚΤΙΒΙΣΤ, -α α. οπαδός του τεχνικισμού.

ΚΟΝΣΤΡΥΚΤΙΒΟ επίρ. επικοδομητικά.

ΚΟΝΣΤΡΥΚΤΙΒΝΟΣΤ, -и θ. επικοδομητικότητα.

ΚΟΝΣΤΡΥΚΤΙΒΝΥ επ., βρ: -вен, -вна, -вно

επικοδομητικός.

ΚΟΝΣΤΡΥΚΤΟΡ, -α α. 1 κατασκευαστής, εκπονητής σχεδίων, βιομήχανος. 2 συλλογή, σύνολο εξαρτημάτων για συναρμολόγηση.

ΚΟΝΣΤΡΥΚΤΟΡΣΚΥ επ. του κατασκευαστή, εκπονητή κλπ. ουσ.

***ΚΟΝΣΤΡΥΚΤΣΙΑ**, -и θ. 1 κατασκευή· συσχετισμένη κατασκευή. 2 ανέγερση, οικοδόμηση· τεμάχια συνάρτησης ή σύνδεσης. 3 (γραμμ.) σύνταξη.

***ΚΟΝΣΟΥΛ**, -α α. πρόξενος, κόνσο(υ)λας. || ύπατος (στους Ρωμαίους)· τίτλος επί Ναπολέοντα.

ΚΟΝΣΟΥΛΣΚΥ επ. προξενικός.

ΚΟΝΣΟΥΛΣΤΒΟ, -α ουδ. 1 προξενείο. 2 υπατεία (στους Ρωμαίους και επί Ναπολέοντα).

***ΚΟΝΣΟΥΛΤΑΝΤ**, -α α. σύμβουλος, γνωμοδότης.

ΚΟΝΣΟΥΛΤΑΤΙΒΝΥ επ. συμβουλευτικός, γνωμοδοτικός.

ΚΟΝΣΟΥΛΤΑΤΙΟΝΝΥ επ. συμβουλευτικός, γνωμοδοτικός.

***ΚΟΝΣΟΥΛΤΑΤΣΙΑ**, -и θ. 1 (παλ.) σύσκεψη ειδικών, κόνσο(υ)λτο. 2 γνωμοδότηση, γνωμάτευση, συμβουλή. 3 ίδρυμα, γραφείο· **ΔΕΤΣΚΑЯ** - παιδικό ιατρείο· **ЖΕΝΣΚΑЯ** - γυναικολογικό ιατρείο· **ΚΥΡΙΔΙΚΕΣΚΑЯ** - γραφείο νομικών συμβούλων.

ΚΟΝΣΟΥΛΤΙΡΟΒΑΝΕ, -я ουδ. συμβουλή. || σύσκεψη.

ΚΟΝΣΟΥΛΤΙΡΟΒΑΤ, -рую, -руешь ρ.δ.μ.κ.αμ. 1 συμβουλεύω. 2 συμβουλεύομαι, συσκέπτομαι. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ. (2 σημ.).

***ΚΟΝΣΕΒΕΡЖ**, -α α., -ка, -и θ. θυρωρός, πυλωρός, οικοφύλακας.

***ΚΟΝΤΑΚΤ**, -α α. 1 επαφή, άγγιγμα· **ΖΑΡΑΖΙΤΣЯ ΠΡΙ -Е С ΒΟΛΝΥМ** μόλυνομαι με το άγγιγμα του αρρώστου. || μτφ. επικοινωνία, επαφή· **ΒΣΤΥΠΙΤЬ В - С ΚΕМ-Н.** έρχομαι σε επαφή με κάποιον. 2 ένωση· μέρος επαφής· **ΔΥΧ ΠΡΟΒΟΔΟΒ** επαφή δύο καλωδίων· **ΖΑΧΙΣΤΚΑ -ΟΒ ΠΡΟΒΟΔΟΒ** καθάρισμα των σημείων επαφής των καλωδίων.

ΚΟΝΤΑΚΤΝΥ επ. της επαφής, με επαφή.

ΚΟΝΤΑΚΤΟΒΝΥ επ. της επαφής.

***ΚΟΝΤΑΜΙΝΑΤΣΙΑ**, -и θ. 1 ανάμιξη, μπέρδεμα. σύγχυση (γεγονότων κατά τη διήγηση). 2 μετάδοση (σημασίας μιας λέξης σε άλλη παρώνυμη λέξη).

***ΚΟΝΤΕΪΝΕΡ**, -α α. κοντέινερς.

***ΚΟΝΤΕΚΣΤ**, -α α. τα συμφραζόμενα· **ΒΕΡΒΑΤЬ (ВЫРЬΒΑΤЬ) ИЗ -Α** κρίνω απο τα συμφραζόμενα.

***ΚΟΝΤΙΓΕΝΤ**, -α α. 1 σύνολο (ανθρώπων)· - **УЧΑЩИХСЯ** το σύνολο των μαθητών. 2 καθορισμένο ποσό, το κανονικό, η νόρμα· - **СТΡΟЙ-ТЕΛЬΝΥХ МАΤΕΡΙΑΛΟΒ** το καθορισμένο (προβλεπόμενο) ποσό δομικών υλικών.

***ΚΟΝΤΙΝΕΝΤ**, -α α. ήπειρος· - **ΕΥΡΟΠЫ** η ήπειρος της Ευρώπης.

ΚΟΝΤΙΝΕΝΤΑΛΝΥ επ. ηπειρωτικός, μεσόγειος, -ακός· **-НЕ СТРАНЫ** ηπειρωτικές χώρες· **-АЯ** Ευρώπη ηπειρωτική Ευρώπη· ~ **ΚΛΙΜΑΤ** ηπειρωτικό κλίμα· **-АЯ СИСТЕМА** βλ. **ΟΛΟΚΑΔΑ**.

***ΚΟΝΤΟΚΟΡΡΕΝΤ**, -α α. ο τρέχων λογαριασμός, η παρτίδα.

ΚΟΝΤΟΚΟΡΡΕΝΤΝΥ επ: - счёт βλ. **ΚΟΝΤΟΚΟΡΡΕΝΤ**.

***ΚΟΝΤΟΡΑ**, -и θ. γραφείο, υπηρεσία, λογιστήριο καθώς και το ίδρυμα· **ΝΟΤΑРИАΛΝΑЯ** - συμβολαιογραφείο· **СΑΣΤНАЯ** - ιδιωτικό γραφείο.

ΚΟΝΤΟΡКА, -и θ. γραφείο (δωματιάκι) μικρό. || ψηλό τραπέζι γραφής. || (διακ.) ποτάμιο λιμανάκι.

ΚΟΝΤΟΡΣΚΥ επ. του γραφείου· **-иЕ СЛУЖАЩИЕ** οι υπάλληλοι του γραφείου (γραφιάδες)· **-ОЕ ПОМЕЩЕНИЕ** το γραφείο· **-иЕ ΚΗΝΙГИ** τα υπηρεσιακά βιβλία.

ΚΟΝΤΟΡЩИК, -α α., -ца, -и θ. υπάλληλος γραφείου.

ΚΟΝΤΡΑ¹ βλ. **ΚΟΝΤРЫ**.

***ΚΟΝΤΡΑ**² επίρ. κατά, αντίθετα, κόντρα· **ΠΡΟ И -** υπέρ και κατά.

ΚΟΝΤΡΑ³, -и θ. (απλ.) αντεπαναστάτης.

***ΚΟΝΤΡΑΒΑΝΔΑ**, -и θ. λαθρεμπόριο· **ΖΑΝΙΜΑΤЬСЯ -ОЙ** ασχολούμαι (κάνω) λαθρεμπόριο. 2 λαθρεμπόρευμα. 3 επίρ. -**ОЙ** λαθραία.

ΚΟΝΤΡΑΒΑΝΔΙΣΤ, -α α., -ка, -и θ. λαθρέμπορος.

ΚΟΝΤΡΑΒΑΝΔΙΣΤΣΚΥ επ. λαθρεμπορίστικος.

ΚΟΝΤΡΑΒΑΝΤΝΥ επ. λαθρεμπορικός· - **ΤΟ-ΒΑΡ** λαθραίο εμπόρευμα. || μτφ. λαθραίος, κρυφός· **-ОЕ ΠΙΣЬМΟ** λαθραίο γράμμα.

***ΚΟΝΤΡΑΒΑΣ**, -α α. κοντραμπάσο.

ΚΟΝΤΡΑΒΑΣΙΣΤ, -α α. κοντραμπασίστας.

ΚΟΝΤΡΑΒΑΣΝΥ επ. του κοντραμπάσου· - **СМЫСЛОК** το δοξάρι του κοντραμπάσου.

ΚΟΝΤΡΑΒΑΣΟΒΝΥ επ. του κοντραμπάσου.

***ΚΟΝΤΡΑΓΕΝ**, -α α. ο συμβαλλόμενος.

ΚΟΝΤΡ-ΑΔΜΙΡΑΛ, -α α. αντιναύαρχος.

ΚΟΝΤΡ-ΑΔΜΙΡΑΛΣΚΥ επ. του αντιναύαρχου.

***ΚΟΝΤΡΑΚΤ**, -α α. συμβόλαιο, σύμβαση, κοντράτο· **ΖΑΚΛЮЧИТЬ** - κλείνω συμβόλαιο· **ΡΑΣ-ΤΟΡГНУТЬ** - ξεσχίζω (ακυρώνω) το συμβόλαιο.

ΚΟΝΤΡΑΚΤΑΤΙΟΝΝΥ επ. της συνομολόγησης ή της συναλλαγής.

контрактация, -и θ. συνομολόγηση· συναλ-
λαγή.

контрактный επ. του συμβολαίου, της σύμ-
βασης, της συμφωνίας.

контрактовать, -туть, -твешь ρ.δ.μ. κλεί-
νω σύμβαση, συμφωνία, συμβόλαιο. || -ся ανα-
λαμβάνω υποχρεώσεις απο τη σύμβαση.

контрактный επ. βλ. **контрактный**.

контрэлт, -а α. (παλ.) βλ. **контрэлто**.

***контрэлто** ουδ. άκλ. κ. (παλ.) α. **κοντράλ-
το**, η πιο χαμηλή γυναικεία φωνή.

контрэлтовий επ. του **κοντράλτου**.

***контрамάρка**, -и θ. αντεισιτήριο, **κοντρα-
μάρκα**, κουπόνι.

контрамарочный επ. του αντεισιτηρίου.

***контрапункт**, -а α. αντίστιξη, **κοντραπού-
ντο**.

контрапунктический επ. αντιστικτικός, του
κοντραπούντου.

контрапунктный επ. βλ. **контрапунктический**.

контрассигнирывать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.
μ. προσυπογράφω. || -ся προσυπογράφομαι.

контрассигновать(ся) ρ.δ. βλ. **контрасси-
гнировать(ся)**.

***контраст**, -а α. αντίθεση. || χτυπητή διαφορά.

контрастировать, -рую, -руешь ρ.δ. με οργν.
αποτελώ (κάνω) ζωηρή αντίθεση, αντίκειμαι.

контрастность, -и θ. βλ. **контраст**.

контрастный επ., βρ: -тен, -тна, -тно α-
ντίθετος· διάφορος.

***контратака**, -и θ. αντεπίθεση, αντέφοδος.

контратаковать, -кью, -квешь ρ.δ.κ.σ. α-
ντεπιτίθεμαι.

***контрафэгот**, -а α. **κοντραφαγότο**.

контрафэгция, -и θ. (νομ.) παραποίηση, πα-
ραχάραξη, παρατύπωση (δόλια απομίμηση έργου).

контрафэйка, -и θ. **κοντραπαξιμάδι**.

***контрэлнс**, -а α. αντίχορος.

контрбуционный επ. της αποζημίωσης. || της
συνεισφοράς.

***контрбуция**, -и θ. αποζημίωση· **наложитъ**
-ю επιβάλλω πληρωμή αποζημίωσης. || συνει-
σφορά υποχρεωτική (στον καταχτητή).

контманёвр, -а α. ελιγμός στον ελιγμό,
μανούβρα στη μανούβρα, αντελιγμός.

***контмйна**, -и θ. αντινάρχη.

контрнаступлэние, -я ουδ. αντεπίθεση.

контровэрза, -и θ. έριδα, αμφισβήτηση, λο-
γομαχία.

***контролёр**, -а α., -ша, -и θ. ελεγκτής.

контролёрский επ. του ελεγκτή.

контролйрование, -я ουδ. έλεγχος, εξέλεξη.
контролйровать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. ελέγ-
χω, εξελέγω. || -ся ελέγχομαι, εξελέγομαι.

***контрёллер**, -а α. διανομέας ηλεκτρικού
ρεύματος.

***контрёлль**, -я α. έλεγχος· εξέταση· - за
качеством работы έλεγχος ποιότητας εργασί-
ας· это не поддаётся -ю αυτό δε μπορεί να
ελεγθεί· - над производством έλεγχος στην
παραγωγή· взять под - бάζω (παίρνω) υπό
τον έλεγχο· государственный - κρατικός έλεγ-
χος. || (αθρσ.) ελεγκτές· **вбставить**· τοποθετώ
ελεγκτές.

контрёлльный επ. ελεγκτικός, του ελέγχου·
-не органы τα όργανα ελέγχου· -не книги τα
βιβλία ελέγχου· -ая работа γραπτή εργασία
μαθητή για έλεγχο των γνώσεών του.

контрпредложэние, -я ουδ. αντιπρόταση.

контрразвэдка, -и θ. αντικατασκοπεία.

контрразвэдчик, -а α. αντικατάσκοπος.

контрреволюционёр, -а α., -ка, -и θ. α-
ντεπαναστάτης, -τρια.

контрреволюционность, -и θ. αντεπαναστα-
τικότητα· - убеждэний η αντεπαναστατικότη-
τα των απόψεων.

контрреволюционный επ., βρ: -ционен, -ци-
онна, -ционно αντεπαναστατικός.

***контрреволюция**, -и θ. αντεπανάσταση.

контрудάρ, -а α. αντιχτύπημα, αντεπίθεση.

контрфорс, -а α. (αρχτ.) αντηρίδα.

***контры**, **контр** πλθ. (ενκ. **контра**, -и θ.)
(απλ.) διαφωνίες, έριδες, μαλώματα, αντι-
θέσεις· у тебя с ним - εσύ μ' αυτόν τα πας
κόντρα.

***контрэскарп**, -а α. αντίκηρυμος.

контузить, -ужу, -ужишь παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **контуженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.ι.
μωλωπίζω.

***контузия**, -и θ. μωλωπισμός, μάλωπας.

***контур**, -а α. 1 περίγραμμα σώματος, περί-
μετρος. 2 πηνίο ηλεκτρικό.

контурный επ. γραμμικός· -ая линия γραμ-
μή διακοπή ή στικτή.

контурá, -á, πλθ. -á, -ýр, -ám θ. 1 κου-
μάσι. 2 μτφ. μικρή, σκοτεινή και βρωμερή κα-
τοικία, κοτέτσι.

кбнус, -а α. κώνος.

кбнусный επ. κωνικός.

кбнусовидный επ. βλ. **кбнусообразный**

кбнусообразный επ. κωνοειδής.

кбнфедэрát, -а α. ομόσπονδος, μέλος της
ομοσπονδίας.

***кбнфедэрátка**, -и θ. είδος στρατιωτικού πη-
ληκίου.

кбнфедэрация, -и θ. 1 συνομοσπονδία. 2
(παλ.) συμμαχία.

кбнфэкта βλ. **кбнфэкта**.

кбнфэктный βλ. **кбнфэтный**.

***кбнфэкция**, -а α. ενδυματοπωλείο γυναι-
κείο. || ραφείο γυναικείων ενδυμάτων.

***кбнфэрáнс**, -а α. η απο σιπής ανακοίνωση

του προγράμματος.

***конферансье** α. άκλ. παρουσιαστής, -τρια, ομιλήτης, κονφερανσιέ.

***конференц-зал**, -а α. αίθουσα διαλέξεων.

***конференция**, -и θ. συνδιάσκεψη· **международная** - διεθνής συνδιάσκεψη· **партийная** - κομματική συνδιάσκεψη.

конферировать, -рую, -решь ρ.δ.μ. κάνω τον κονφερανσιέ.

***конфессиональный** επ. (παλ.) εκκλησιαστικός, θρησκευτικός, ιερατικός· **-ые школы** ιερατικές σχολές ή θεολογικές σχολές.

***конфета**, -ы θ. καραμέλα, ζαχαράτα, κουφέτο.

конфетка, -и θ. καραμελίτσα, ζαχαράτι.

конфетный επ. της καραμέλας, του ζαχαρώτου· **-ое производство** η παραγωγή ζαχαρών. 2 μτφ. γλυκερός, ευάρεστος.

***конфетти** ουδ. άκλ. κονφετί, χαρτοπόλεμος.

***конфигурация**, -и θ. διαμόρφωση, εξωτερικό σχήμα· - **морских берегов** διαμόρφωση των θαλάσσιων ακτών. || αλληλοδιάταξη· αλληλοσυσχετισμός.

конфидент, -а α., -ка, -и θ. (παλ.) έμπιστος, -η.

конфиденциально επίρ. (παλ.) εμπιστευτικά.

***конфиденциальный** επ., βρ: -лен, -льна, -льно (γραπ. λόγος) εμπιστευτικός.

***конфирмация**, -и θ. 1 επικύρωση. || (παλ.) καταδίκη επικυρωμένη. 2 (εκκλσ.) το χρίσμα (μυστήριο).

конфирмовать, -мью, мьешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **конфирмованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. σ.μ. 1 επικυρώνω απόφαση. 2 χρίω, χρίζω με μύρο. || **-ся** 1 επικυρώνομαι. 2 χρίομαι, αλείφομαι με μύρο.

***конфискация**, -и θ. δήμευση· κατάσχεση.

конфискование, -я ουδ. βλ. **конфискация**.

конфисковать, -кью, кьешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **конфискованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. σ.μ. δημεύω· κατάσχω. || **-ся** δημεύομαι, κατάσχομαι.

***конфликт**, -а α. σύγκρουση· συμπλοκή· **воённый** - στρατιωτική σύγκρουση. || φιλονικία· **έριδα**, διένεξη· - **мнений** αντιγνώμεις, διχογνωμίες.

конфликтный επ. της σύγκρουσης. || της φιλονικίας, της διένεξης· **разбор** -го дела εξέταση της διένεξης· **-ая комиссия** επιτροπή εξέτασης διένεξης.

***конфёрка**, -и θ. η σχάρα του σαμοβάρ. || η οπή μαγειρικής συσκευής, εστία, μάτι.

конфронтация, -и θ. αντιπαράταξη, αντιμέτωπη απειλητική θέση· αντιπαράθεση.

***конфюз**, -а α. ταραχή, σύγχυση, κονφούζιο· **испытывать** - έχω ταραχή· **привести в** - συγ-

χύζω· **какой!** -! τι σύγχυση!

конфузить, -юу, -ужишь ρ.δ.μ. συγχύζω, τάρασσω, προξενώ ταραχή, σύγχυση· **ты меня -ишь** με συγχύζεις. || **-ся** 1 τάρασσομαι, συγχύζομαι. 2 συστέλλομαι, ντρέπομαι.

конфузливо επίρ. συνεσταλμένα κλπ. επ.

конфузливость, -и θ. συστολή, ντροπαλότητα, ντροπαλοσύνη.

конфузливый επ., βρ: -лив, -а, -ο ντροπαλός, συνεσταλμένος, συσταζούμενος. || συγχυσμένος, ταραγμένος.

конфузно επίρ. συγκεχυμένα, ταραγμένα.

конфузный επ. ταρακτικός, που συγχύζει.

концевой επ. τελικός, τελευταίος· - **стих** ο τελευταίος στίχος· **-ая строка** η τελευταία σειρά.

концентра́т, -а α. 1 τροφή συμπυκνωμένη. 2 τροφή ζώων πολύ θρεπτική. 3 εμπλουτισμα μετάλλου.

концентрационный επ. της συγκέντρωσης· - **лагерь** στρατόπεδο συγκέντρωσης.

***концентрация**, -и θ. 1 συγκέντρωση· πυκνότητα· - **войск** συγκέντρωση στρατευμάτων· - **населения** συγκέντρωση του πληθυσμού· **раствор высокой** -и διάλυμα μεγάλης πυκνότητας.

концентрирование, -я ουδ. συγκέντρωση· πυκνωση.

концентрированность, -и θ. βλ. **концентрация**.

концентрированный επ. απο μτχ. 1 συγκεντρωμένος· συγκεντρωτικός· **-ое внимание** συγκεντρωμένη προσοχή. 2 περιεκτικός (σε ουσίες). 3 πυκνός· - **раствор** πυκνό διάλυμα. 4 εμπλουτισμένος.

концентрировать, -рую, -решь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **концентрированный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 συγκεντρώνω, μαζεύω· - **войска** συγκεντρώνω στρατεύματα· - **внимание** συγκεντρώνω την προσοχή. 2 (χημ.) πυκνώνω· - **раствор** πυκνώνω το διάλυμα. 3 (ορυκτ.) εμπλουτίζω. || **-ся** 1 συγκεντρώνομαι. 2 πυκνώνομαι. 3 εμπλουτίζομαι.

концентрический επ. συγκεντρικός, ομόκεντρος· **-ие круги** βλ. **концентры**. || συγκεντρωτικός· **-ая система преподавания** συγκεντρωτικό σύστημα διδασκαλίας.

концентричность, -и θ. ομοκεντρικότητα.

концентричный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; βλ. **концентрический**.

концентры, -ов (ενκ. **концентр**, -а α.) ομόκεντροι κύκλοι.

***концешция**, -и θ. 1 αντίληψη, νόηση. 2 νόημα· - **статья** το νόημα του άρθρου.

концёрн, -а α. εμπορικός οίκος, κονσέρνο.

***концерт**, -а α. συναυλία, κονσέρτο· **симфонический** - συμφωνική συναυλία. **дать** - δίνω

συναυλία. || εκφρ. **КОШАЧИЙ** - α) γατοκραυγές, γατο-ουρλιαχτό. β) δυσαρμονική μουσική.

ΚΟΝЦΕΡТАНТ, -а α., -ка, -и θ. αυτός που δίνει συναυλία· μέλος της συναυλίας, συναυλητής· συνοιδός.

***ΚΟΝЦΕРТИНО**-ουδ. άκλ. κονσερτίνο, μικρό μουσικό όργανο.

ΚΟΝЦΕΡТИРОВАТЬ, -рую, -решь ρ.δ. παίζω στη συναυλία, εκτελώ νούμερο.

***ΚΟΝЦΕРТИМЭЙСТЕР**, -а α. 1 ο πρώτος βιολίστας. 2 συνοδευτής, ακομπανίστας. || σολίστας.

ΚΟΝЦΕРТНЫЙ επ. της συναυλίας· -зал αίθουσα συναυλιών· -ая ΜΥΣΙΚΑ μουσική συναυλίας· -роль πιάνο συναυλίας (μεγάλου μεγέθους).

ΚΟΝЦЕССИОНЭР, -а α. κάτοχος παραχώρησης. **ΚΟΝЦЕССИОНЭРСКИЙ** επ. του κατόχου παραχώρησης.

ΚΟΝЦЕССИОННЫЙ επ. παραχωρητικός. || εκφρ. -договор βλ. **ΚΟΝЦΕССИЯ**.

***ΚΟΝЦΕССИЯ**, -и θ. εκχώρηση δικαιώματος προνομίου, παραχώρηση· **ОТДАТЬ РУДНИКИ В -Ю** παραχωρώ ορυχεία. || επιχείρηση με παραχώρηση.

ΚΟΝЦЛАГЕРЬ, -я α. στρατόπεδο συγκέντρωσης.

ΚΟΝЦΟΒКА, -и θ. 1 βινιέτα. 2 τέλος, κλεισίμο έργου (λογοτεχνικού, μουσικού κ.τ.τ.)·

ΚΟΝЧАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΚΟΝЧИТЬ(СЯ)**.
ΚΟΝЧАЯ επιρ. μτχ. κ. πρόθεση· τελειώνοντας· **НАЧИНАЯ С... И -...** αρχίζοντας απο... και τελειώνοντας...

ΚΟΝЧЕННЫЙ παθ. μτχ. παρλθ. χρ., βρ: -чен, -а, -ο. || **ΚΟΝЧЕНО** απρόσ. με σημ. κατηγ. τέλειωσε (για ζωή, υπόθεση, γεγονός). || **ΚΟΝЧЕНО** απρόσ. φτάνει, αρκετά. || εκφρ. **ВСЁ ΚΟΝЧЕНО** όλα τέλειωσαν· όλα χάθηκαν.

ΚΟΝЧЕННЫЙ επ. τελειωμένος· **ДЕЛО -ОЕ** η υπόθεση τέλειωσε· -человек άνθρωπος που τό'φαγε το ψωμί του (δεν είναι ικανός πια για τίποτε).

ΚΟΝЧИК, -а α. άκρη, αιχμή, μύτη· -верёв-ки η άκρη της τριχιάς· -носа η άκρη της μύτης· это слово вертится у меня на -е язы-ка αυτή η λέξη στριφογυρίζει στο μυαλό μου (κοντεύω να τη θυμηθώ).

ΚΟΝЧИНА, -и θ. τελευταίη, θάνατος· **БЕЗВРЕ-МЕННАЯ** - πρόωρος θάνατος.

ΚΟΝЧИТЬ, -чу, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΚΟΝЧЕННЫЙ**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ. 1 μ. τελειώνω, περατώνω· -ремонт τελειώνω την επισκευή· -разговор τελειώνω την κουβέντα. 2 πεθαίνω, τελευτώ· **ОН -ИЛ СΑΜΟΥΟИЙСТВОМ** αυτός αυτοκτόνησε. || φωνεύω, σκοτώνω· **ОН ВІ-СТРЕЛИЛ В ΜΕΔΒΕДІЦУ И СРАЗУ -ИЛ ЕЁ** πυροβόλησε την αρκούδα κι αμέσως την σκότωσε. || εκφρ. -жизнь ή век πεθαίνω· -скверно ή плохо, дурно τελειώνω άσχημα, έχω άσχημο τέ-

λος ζωής. -ся 1 τελειώνω, εκπνέω (για προ-θεσμία). || εξαντλούμαι (για εφεδρείες). 2 περατώνομαι, τελειώνω· **ЭТИМ ДЕЛО НЕ -ЛОСЬ Μ'** αυτό η υπόθεση δεν τέλειωσε· -ни чем τζί-φος η υπόθεση· **ТЕМ ЭТО И -ЛОСЬ** αυτό ήταν το τέλος του· **перемірие -ЛОСЬ** η ανακωχή τέλειωσε. || πεθαίνω, τελευτώ, τελειώνω.

***ΚΟΝЪΕΚΤΥРА**, -и θ. (παλ.) εικασία, στοχασμός. || διόρθωση, επαναφορά στη θέση ή μορφή που αρμόζει.

***ΚΟΝЪОНΚΤІВА** -и θ. ο επικεφευκός υμένας του ματιού.

ΚΟΝЪОНΚΤІВІТ, -а α. επικεφευκίτιδα, επιβολ-βίτιδα.

***ΚΟΝЪОНΚΤΥРА**, -и θ. 1 κατάσταση (δημιουργημένη)· **международная** - διεθνής κατάσταση· **политическая** - πολιτική κατάσταση. 2 (οικονομ.) συγκυρία· **хозяйственная** - η διαμορφωμένη οικονομική κατάσταση. || ευκαιρία.

ΚΟΝЪОНΚΤΥРНЫЙ επ. 1 της κατάστασης. 2 της συγκυρίας· της ευκαιρίας· -не цены τιμές ευκαιρίας.

ΚΟΝЪОНΚΤΥРЩИК, -а α. καπάτσος, καταφερ-τζής, επιτήδειος.

ΚΟΝЬ, -я, πλθ. **ΚΟНИ**, -ей α. 1 άλογο, ίππος, άτι (κυρίως για αρσενικό). 2 (στο σκάκι) άλογο. 3 εφελτήριο. || εκφρ. **ПО ΚΟНЯМ** κ. (παλ.) **НА ΚΟΝЬ** (παράγγελμα) επί τον ίππον, καβάλα· **НЕ В -Я ΚΟΡМ** δεν ξέρει να μοιράσει δυο γαϊδάρων άχυρο· **дарёному -Ю В ЗУБЫ НЕ СМОТРЯТ** (παρμ.) κάποιου χάριζαν γαϊδάρο κι αυτός τον κοίταζε στα δόντια· -ещё не **ВАЛЯЛСЯ** ακόμα τίποτε δεν έγινε· **ХОД -ЕМ** ξεκινώ αποφασιστικά.

ΚΟΝЬΚІЙ, -бв (ενκ. **ΚΟНЁК**, -нѣк α.) παγο-πέδιλα, πατίνια· **КАТАТЬСЯ НА -АХ** παγοδρομώ, πατινάρω, κάνω πατινάζ.

ΚΟΝЬΚΟБЭЖЕЦ, -жца α. παγοδρόμος.

ΚΟΝЬΚΟБЭЖНЫЙ επ. παγοδρομικός.

ΚΟΝЬΚОВЫЙ επ. του καβαλάρου (στέγης).

***ΚΟΝЬЯК**, -я (-ў) α. κονιάκ (ποτό).

ΚΟΝЬЯЧНЫЙ επ. του κονιάκ· -ое **ПРОИЗВОД-СТВО** η παραγωγή του κονιάκ.

ΚΟΝЬИХ, -а α. ιπποκόμος, σταυλίτης.

ΚΟΝЬШЕННЫЙ επ. 1 του αλογοτροφείου, του ιπποστασίου, του σταύλου. 2 (παλ.) βλ. **ΚΟ-НЮШИЙ**. || εκφρ. -приказ (παλ.) ίδρυμα δια-χείρισης των τσαρικών σταύλων.

ΚΟΝЬШИЙ, -его α. 1 (παλ.) σταυλάρχης. 2 (παλ.) ιπποκόμος, σταυλίτης.

ΚΟΝЬШНЯ, -и θ. αλογοτροφείο, ιπποστάσιο. || (αθρ.) τα άλογα. || ακάθαρτο (βρώμικο) μέρος. || **АВГІЕВЫ** -и η κόπρος του Αυγείου.

ΚΟΝЬГА, -и α. κ. θ. (απλ.) αλογάκι.

ΚΟΝЬКА, -и α. κ. θ. (διακλ.) αλογάκι.

ΚΟΟΠΕРАТИВ, -а α. βλ. **ΚΟΟΠЕРАЦИЯ**. || μαγα-

ζή συνεταιρισμού.

кооперативный επ. συνεταιρικός· -οε **имущество** συνεταιρική περιουσία· -οε **предпри-
ятие** συνεταιρική επιχείρηση· -ая **торговля**
συνεταιρικό εμπόριο· -οε **товарищество** ο συ-
νεταιρισμός.

кооператор, -а α. συνεταιρικό στέλεχος ή
παράγοντας.

***кооперация**, -и θ. 1 συνεργασία παραγωγική.
2 συνεταιρισμός· **потребительская** - κατανα-
λωτικός συνεταιρισμός· **производственная** -
παραγωγικός συνεταιρισμός· **сельскохозяйс-
твенная** - αγροτικός συνεταιρισμός. 3 συνε-
ταιρικό μαγαζί, κοοπερατίβα. || συνεργατική.

кооперирование, -я ουδ. η οργάνωση σε συ-
νεταιρισμό.

кооперировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. ορ-
γανώνω σε συνεταιρισμό. || -ся **ιμπαίνω** στο
συνεταιρισμό, γίνομαι μέλος αυτού.

***кооптация**, -и θ. κο(ο)πτάτσια.

кооптирование, -я ουδ. κο(ο)πτάτσια.

кооптировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. προ-
σλαβαίνω (παίρνω) με κοπτάτσια. || -ся προ-
σλαβαίνομαι με κοπτάτσια.

координатный επ. συντεταγμένος, της συ-
ντεταγμένης.

***координаты**, -ят πλθ. (ενκ. -а, -и θ.) η
συντεταγμένη (γραμμή).

координационный επ. συντονισμένος, εναρ-
μονισμένος.

***координация**, -и θ. συντονισμός, εναρμόνι-
ση, συνταύτιση. συνδιάταξη.

координированность, -и θ. βλ. **координация**.

координировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ.
συντονίζω, εναρμονίζω, συνδυάζω· - **действия**
пехоты и танков συντονίζω τη δράση πεζικού
και αρμάτων μάχης. || -ся συντονίζομαι, ε-
ναρμονίζομαι, συνδυάζομαι.

***копал**, -а α. κοπάλη, -ιο, είδος ρετινιού.

копалка, -и θ. (διαλεκ.) σκαπάνη.

копальный επ. της κοπάλης.

копание, -я ουδ. 1 σκάψιμο, σκαφή. 2 ανα-
σκάλευμα, έρευνα· ανερεύνηση. || φιλοδοούλευ-
μα, φιλοκοσκίνισμα· αργητό.

копатель, -я α. 1 (παλ.) σκαφέας, -φτιάς.
2 εκσκαφέας (μηχάνημα).

копательный επ. της εκσκαφής.

копать ρ.δ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **κό-
панный**, βρ: -пан, -а, -ο. 1 σκάβω - **землю**
σκάβω τη γή· - **огород** σκάβω τον κήπο· -
канаву σκάβω χαντάκι. 2 ξεχνώνω, ξεθάβω· εθ-
ρύσσω. || -ся 1 ανασκαλίζω, ανασκαλεύω, **φά-
χνω**. || μτφ. ανερευνώ, εξετάζω λεπτομερώς. 2
φιλοδουλεύω, φιλοκοσκινίζω· αργώ, βραδύνω·
не **дѣйся**, **кончай работу скорѣй** μην αργείς,
τέλειωνε τη δουλειά γρήγορα. 3 σκάβομαι.

копач, -ѣ α. (διαλεκ.) σκαφτιάς. || σκα-
πανικό εργαλείο.

копѣчка, -и θ. καπικάνι. || εκφρ. **в -у**
стать (οδοιγτία, **вскочить**, **влетѣть**, **взле-
тѣть** κ.τ.τ.) κοστίζω ακριβά.

копѣчник, -а α., -ца, -и θ. (παλ.) τσιγκού-
νης, -α, σπαγκοραμμένος, -η, τσιφούτης, -α.
копѣчничать ρ.δ. (απλ.) τσιγκουνεύομαι,
φειδωλεύομαι.

копѣчный επ. 1 ενός καπικιού (αξίας). 2
μηδαμινός, τιποτένιος, ασήμαντος· ελάχιστος·
-не расходи τιποτένια έξοδα. 3 μικροπρεπής,
ευτελής, ελεεινός, ποταπός· -**ая душа** ελε-
εινή ψυχή.

копѣйка, -и, γεν. πλθ. -ѣек, δοτ. -ѣйкам
θ. 1 καπίκι. 2 χρήματα. || εκφρ. **без -и** α-
δέκαρος, άφραγκος· **до (последней)** -и ως το
(τελευταίο) καπίκι· **не имѣть ни -и** δεν έχω
ούτε δεκάρα· **с -ами** μερικά καπίκια παραπά-
νω (απο το ποσό)· **последнюю -у** **поставить ре-
бром** ξεδεύω και το τελευταίο καπίκι για ε-
πίδειξη, για το θεαθήναι· - **в -у** ακριβέστα-
τα, μέχρι και το λεπτό (για λογαριασμό)· **в**
-у **стать** κοστίζω ακριβά· **за -у** **уступить** ή
отдѣть πουλώ κάμφτηνα, μισοτιμής· **ни за**
-у με κανένα τρόπο, με τίποτε· **дрожѣть** ή
трястись над каждою -ой τρέμω για το κά-
θε καπίκι (απο τσιγκουνιά)· **как одну** -у ό-
λο το ποσό, ολοκληρωτικά, μέχρι δεκάρα.

копѣр, -ѣ α. πασσαλομήχτης (μηχάνημα).

копи, -ѣй πλθ. (ενκ. **копѣ**, -и θ.)· (παλ.)
ορυχεία.

копиист, -а α. (παλ.) αντιγραφέας (μειμέ-
νων, εικόνων).

копѣлка, -и θ. κουμπάρας.

копирѣнг, -а α. αποκλειστικό συγγραφικό
*δικαίωμα.

копѣрка, -и θ. καρμπόν.

копировальный επ. του καρμπόν· -**ая** **фа-
брика** φάμπρικα κατασκευής καρμπόν. || της
αντιγραφής· -**ая** **бумага** το καρμπόν.

копировальныйщик, -а α., -ца, -и θ. βλ. **ко-
пировщик**.

копирование, -я ουδ. αντιγραφή. || μτφ. α-
πομίμηση.

копировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. 1 αντι-
γράφω με καρμπόν, βγάζω αντίγραφο. 2 αντι-
γράφω εικόνα. 3 μιμούμαι, αναπαρασταίνω· -
жѣсты μιμούμαι τις χειρονομίες· - **манѣру**
рѣчи учителя μιμούμαι την ομιλία του δά-
σκαλου. || -ся αντιγράφομαι. || απομιμούμαι,
αναπαρασταίνομαι.

копировка, -и -θ. αντιγραφή· - **чертежѣй**
αντιγραφή σχεδίων· - **картин** αντιγραφή ει-
κόνων.

копировочный επ. της αντιγραφής· -**не ра-**

όότν εργασιές αντιγραφής.

копирóвший, -а α., -ца, -и θ. αντιγραφέας.
копíть, **коплб**, **копишь** ρ.δ.μ. μαζεύω, συμ-
μαζεύω, συγκεντρώνω· - **дÉныги** μαζεύω χρή-
ματα (με οικονομίες)· - **нÉнависть** μαζεύω
μίσος. || -ся μαζεύομαι, συγκεντρώνομαι.

копия, -и θ. 1 αντίγραφο· αντίτυπο· **руко-
пíсная** - χειρόγραφο αντίγραφο· - с **пóдлин-
ника** αντίγραφο απο το πρωτότυπο· **снять** -ю
βγάλω αντίγραφο. 2 μτφ. ίδιος, απαράλλα-
χτος, πανομοιότατος· **мáльчик** - **совершÉнная**
- **отпá** το αγοράκι είναι ίδιος-απαράλλαχτος
πατέρας (καταπληκτική ομοιότητα).

копка, -и θ. σκάψιμο, σκαφή.
копná, -í, πλθ. **копны**, **копён**, **копнám** θ.
θημωνιά κωνική. || εκφρ. - **волóс** ή **вóлосы**
-όí θυσανωτά μαλλιά.

копнÉние, -я ουδ. θημώνιασμα.
копнítель, -я α. μηχανή θημωνιάσματος.
копнítь ρ.δ.μ. θημωνιάζω.

копнúть, -нú, -нёшь ρ.σ. βλ. **копáть** (1 σμ).
|| μτφ. μπαίνω, εισδύω, εισχωρώ.

копотлíво επίρ. αργά, βραδέως· νωθρά.
копотлíвость, -и θ. βραδύτητα· νωθρότητα,
νωχέλεια.

копотлíвий επ., βρ: -лív, -а, -ο. 1 αρ-
γός, αργοκίνητος, βραδυκίνητος· νωθρός, νω-
χελής. 2 βλ. **кропотлíвий**.

копотный επ., βρ: -тен, -тна, -тно που
βγάζει καπνό, καπνογόνος.

копотнá, -í θ. (απλ.) βραδύτητα (εκτέλε-
σης), νωθρότητα, νωχέλεια.

копотún, -á α., -нъя, -и θ. αργός, βραδύς·
νωθρός, νωχελής.

копоть, -и θ. καπνιά, κάπνα, αιθάλη.

копóшиться, -шúсь, -шйсья ρ.δ. 1 ανακι-
νούμαι, κινούμαι ανάματα, προς διάφορες κα-
τευθύνσεις· **триγυρίζω**, **стригоγυρίζω**· **мура-
вú** - **лись** вóзле **муравéйника** τα μυρμηγκία
τριγύριζαν γύρω απο τη μυρμηγκοφωλιά. || μτφ.
αναδεύω, επανέρχομαι συχνότατα (για σκέψεις,
αισθήματα). 2 καταγίνομαι, ασχολούμαι με
φιλοπράγματα· τραβιέμαι με κάτι.

***копρά**, -и κ. -í θ. κόπρα.

коптёть¹, -птít ρ.δ. βγάλω καπνό, καπνίζω.

коптёть², -пчú, -птишь ρ.δ. 1 (απλ.) 1 ζω
στην αφάνεια· φυτοζωώ. 2 βλ. **корпёть**.

коптíлка, -и θ. 1 καντήλι· λιχνάρι. 2 βλ.
коптíльня.

коптíльный επ. του καπνίσματος, για κά-
πνισμα: -ая печь φούρνος καπνίσματος (φα-
ριών, κρέατος κλπ.).

коптíльня, -и, γεν. πλθ. -лен, δοτ. -льням
θ. καπνιστήριο, ταριχευτήριο.

коптíтель, -я α: - нёба βλ. **небокоптíтель**

коптítь, -пчú, -птишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **копчÉнный**, βρ: -чён, -ченá, -ченó ρ.δ.
1 καπνίζω, βγάλω καπνό ή καπνιά. 2 καλύπτω
με καπνό· - **стеклó** καπνίζω το γυαλί. 3 κάνω
καπνιστό, ταριχεύω. || εκφρ. **нÉбо** - σκοτώνω
μύγες (τεμπελιάζω, με δέρνει η τεμπελιά). ||
-ся 1 καπνίζομαι, καλύπτομαι με καπνιά. 2
ταριχεύομαι.

копулíровать, -рую, -рueшь ρ.δ.κ.σ. 1 μ.
(βοτ.) εγκεντρίζω (εμβολιάζω) αυλοειδώς. 2
(βιολ.) ενώνομαι, ζευγαρώνω, συμφύομαι.

***копулíровка**, -и θ. εμβόλιασμα αυλοειδές.

***копулíция**, -и θ. συνουσία κατωτάτων οργα-
νισμών (μανιταριών, φυκιών).

копúн, -á α., -ья, -и θ. (απλ.) βραδυκί-
νητος, νωθρός, νωχελής.

копúша, -и α. κ. θ. (απλ.) βλ. **копúн**, -ья.

копчÉние, -я ουδ. 1 κάπνισμα· - **ветчинú**
κάπνισμα χοιρομήριου· - **стеклá** κάπνισμα γυα-
λιού. 2 πλθ. -нъя βλ. **копчÉности**.

копчÉнный επ. 1 καπνιστός· -ая рёба κα-
πνιστό ψάρι· -ая **колбасá** καπνιστό σαλάμι. 2
καπνισμένος· -οе **стеклó** καπνισμένο γυαλί.

копчик, -а α. κόκκυγας, κωλονούρι.

копчикovýй επ. του κόκκυγα· -ая **кость** ο
κόκκυγας, το κωλονούρι.

копчúшка, -и θ. φαράκι καπνιστό.

копíл, -á, πλθ. -лья, -льв α. (διαλι.) ο
ορθοστάτης ελκίθρου.

копíтный επ. της οπλής· - след ίχνος ο-
πλής· -не **болéзни** νόσοι της οπλής. || οπλη-
φόρος.

копíто, -а ουδ. οπλή, χηλή.

копíтце, -а α. μικρή οπλή, μικρή χηλή.

копь βλ. **копи**.

копé¹, -á, πλθ. **копья**, -пий, -пьям ουδ.
ακόντιο· **дóру**· **метáть** - ρίχνω το ακόντιο.

копé², -á ουδ. στις εκφρ: **без -я** (απλ.)
χωρίς δεκάρα· **ни -я** (нет) ούτε δεκάρα.

копéвúдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно;
λογχοειδής· -не **лístья растéний** λογχοειδή
φύλλα φυτών.

копéцó, -á ουδ. μικρό ακόντιο, δόρυ.

корá, -í θ. 1 φλοιός, φλούδα· - **дéрева** ο
φλοιός του δέντρου. 2 μτφ. φαινομενικότητα,
εξωτερική όψη· **под -óй егó сурóвости** **было**
дóброе сёрдце πίσω απο την αυστηρότητά του
κρύβονταν η αγαθή καρδιά. || εκφρ. **земнáя** -
ο φλοιός της γης· - **бóльшúх полушáрий** **го-**
ловнóго мóзга· - **головнóго мóзга**· **мóзговáя**
- ο φλοιός του εγκεφάλου.

карабéльный επ. караβίσιος· του караβιού·
-ая **мáчта** κατάρτι караβιού· - **верфú** ναυπη-
γείο· -не **снáсти** τα ξάρτια. || εκφρ. - **лес**
(сор, рóша) δάσος ψηλών δέντρων (κατάλληλων
για κατάρτια)· ναυπηγήσιμη ξυλεία.

карабéльщик, -а α. 1 (παλ.) караβοκύρης·

ναυτικός. 2 ναυπηγός.

кораблевождение, -я ουδ. ναυσιπλοΐα, ναυτιλία. || πλοηγία, -γεσία, πιλοτάγιο.

кораблекрушение, -я ουδ. ναυάγιο· **претерпеть** ή **потерпеть** - ναυαγώ· **претерпевший** ή **потерпевший** - ναυαγός.

кораблестроение, -я ουδ. ναυπήγηση. || η ναυπηγική (επιστήμη).

кораблестроитель, -я α. ναυπηγός.

кораблестроительный επ. ναυπηγικός.

кораблестроительство, -а ουδ. βλ. **кораблестроение**.

кораблехозяин, -а α. παραβοκύρης.

корабль, -а α. παραβάκι.

корабль, -я α. καράβι, πλοίο· **линейный** - βλ. **линокор**: **военный** - πολεμικό πλοίο· **купеческий** - εμπορικό πλοίο· **садиться на** - επιβιβάζομαι στο πλοίο. || **νάρθηκας εκκλησίας**. || **εμφρ. Воздушный** - αερόπλοιο, αεροσκάφος· **сжигать** (сжечь) **свои** -ή **καίω** την κάπα μου ή το το καλύβι μου (βλάπτω τον ίδιο τον εαυτό μου).

* **коралл**, -а α. κοράλλι. || **κοραλλένιο** κόσμημα.

коралловый επ. κοράλλινος, κοραλλένιος· των κοραλλίων· **-не острова** νησιά κοραλλίων· **-риф** κοραλλιένιος ύφαλος· **-не дубы** κοραλλιένες χάνδρες· **-не ошерелье** κοραλλένιο κολιέ· **-не губы** (μτφ.) κοραλλένια χείλη· **-не дерево** δέντρο κοραλλίων.

коралковый, -όβ πλθ. (παλ.) κόσμημα κοραλλένιο.

* **коран**, -а α. κοράνιο.

* **корвёт**, -а α. κορβέτα, δρόμονας.

* **корд**, -а α. 1 σχοινί, τριχιά. 2 είδος μάλλινου υφάσματος.

* **корда**, -и θ. τριχιά μακριά.

* **кордебалёт**, -а α. οι εκτελεστές του χοροδράματος.

кордебалетный επ. του μπαλέτου, του χοροδράματος· **-ая танцовщица** χορεύτρια του μπαλέτου, μπαλαρίνα.

* **кордегардия**, -и θ. (παλ.) σκοπιά, φυλάκιο.

кордный επ. του σχοινοίου· **-ое** **производство** παραγωγή σχοινοίων.

кордовый επ. βλ. **кордный**.

* **кордон**, -а α. 1 συνοριακό στρατιωτικό τμήμα. || αλυσίδα στρατιωτικών τμημάτων. || ζώνη στρατιωτική. || ζώνη δασική. 2 σύνορα, μεθόριος.

кордонный επ. της ζώνης κλπ. ουσ. βλ. **кордон**.

коревый επ. της ιλαράς· **-ая сыпь** εξανθήματα ιλαράς.

кореец, **-рейца** α., **-рейнка**, -и θ. Κορεάτης, -ισσα.

корёжить, -жу, -жишь ρ.δ.μ. (απλ.) 1 ξε-

ριζώνω, σκάζω· **дёрья** -ла **дерёвья** η θύελλα ξερίζωσε τα δέντρα. || (ακρδσ.) **σκεβρώνω**· **факеру** -**ит от сёрности** το κόντρα-πλακέ σκεβρώνει απο την υγρασία. 2 βαρυσάλγω· σφαδάζω· σπαράζω, κατατρώχομαι απο τους πόνους· **егó** -**ит от дóли** αυτός κατατρώχεται απο τους πόνους· **ревматизм** -**ит егó** αυτός πονά φοβερά απο τους ρευματισμούς. || **-ся** σκεβρώνω, στραβώνω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

корёский επ. κορεάτικος.

коренастый επ., βρ: **-кást**, **-а**, **-о**. 1 γερός, γεροδεμένος, σφιχτοδεμένος· ρωμαλέος. 2 ριζωματιάρικος· **-дуб** ριζωματιάρικη βαλανιδιά.

корениться, -**ится** ρ.δ. ριζώνω, απλώνω τις ρίζες βαθιά· έχω την αιτία, την πηγή. 2 μτφ. εδρεύω, κρύβομαι βαθιά.

коренник, -á α. το μεσαίο άλογο της τρούκας· το άλογο που ζεύεται στο τιμόνι (όταν μαζί του είναι και άλλα).

коренной επ. 1 ιθαγενής, αυτόχθονας, γηγενής, ντόπιος· **-όе** **население** ο ντόπιος πληθυσμός· **-не жители** οι ντόπιοι κάτοικοι, οι ιθαγενείς. 2 ριζικός· βασικός, θεμελιώδης, ουσιαστικός· **-вопрóс** βασικό ζήτημα· **-не преобразования** ριζικές μεταρρυθμίσεις. || ο κύριος, ο βασικός, ο μεγάλος· **-áя** **мáчтa** ιστός (ακάτιος) ο μεγάλος ή ο μεσαίος. 3 ουσ. βλ. **коренник**. || **εμφρ. -не зýбы** οι τραπεζίτες· **-áя** **лóшaдь** βλ. **коренник**; **-όе** **месторождение** **гóрной** **породы**; **-áя** **породa** κοίτασμα αυτόχθονο· **-ím** **óбразом** **επίρ.** ριζικά, εκ θεμελίων.

корень, -рня, πλθ. **кóрни**, **-éи** α. 1 ρίζα· **пусти́ть** -и ριζώνω, ριζοβολώ, απολάω ρίζες· **вёрвать с** -ем ξερίζωνω· **-зýба** η ρίζα του δοντιού· **-и волóс** οι ρίζες των μαλλιών. 2 μτφ. αρχή, πηγή, βάση, κύρια αιτία· **-зла** η ρίζα του κακού. || (παλ.) γένος, οικογένεια· γενναρχία. 3 (γραμμ.) ρίζα· **-и окончáние** ρίζα και κατάληξη. 4 (μαθ.) ρίζα· **извлéчь** **квaдрáтный** - βγάζω τετραγωνική ρίζα· **кyóйче** **ский** - κυβική ρίζα. || **εμφρ. в** **-é** ριζικά εντελώς, τελείως, καθόλου, πέρα για πέρα· **в** **-é** **я** **не соглáсен с** **вáми** διαφωνώ πέρα για πέρα με σας· **на** **-тó** **αθέριστα** (για σιτηρά)· **-жизни** βλ. **жeньшeнь**· **вpастί** (**приpастί**) **-я́ми** **θεμελιώνομαι**, ριζώνω, συνδέομαι γερά· **зaпpячь** (**зaлoжítь** κ.τ.τ.) **в** - ζεύω στο τιμόνι· **в** **-é** **пресéчь** **προλαβαίνω** το κακό, χτυπώ το κακό στη ρίζα (πριν μεγαλώσει)· **сmотрéть** (ή **глядéть** κ.τ.τ.) **в** - μπαίνω στην ουσία της υποθέσεως, βρίσκω τη ρίζα, εμβαθύνω· **кpаснéть** (**покpаснéть**) **до** **волóс** **κοκκινίζω** ως τ' αυτιά· **подорвáть** (**подpудóить**, **подкocы́ть** κ.τ.τ.) **под** - τρώγω τις ρίζες, υποσκάπτω τα θεμέλια.

κορένъя, -ев πλθ., ενκ. δεν έχει· λαχανι-
κά. χορταρικά, ζαρζαβατικά με τις ρίζες.

κορέц, -рцá α. (διαλκ.) κάδος, καδί.

κορешкóвнѣ επ. ριζικός. || του στελέχους
διπλοτύπου.

κορешóк, -шкá α. 1 ριζίτσα. || πλθ. -шкѣ βλ.
κορέнъя. || η ρίζα, το πόδι του μανιταριού. 2
στέλεχος διπλοτύπου. || ράχη βιβλίου. 3 (απλ.)
φίλος, σύντροφος.

κορж, -á α. (διαλκ.) άζυμη κουλουρίτσα.

кóржик, -а α. βλ. κορж. || είδος κουραμπιέ.

κορзѣна, -нѣ θ. καλάθι, κάλαθος, κοφίνι· κά-
νιστρο, πανέρι· - для бумáги καλάθι για τα
άχρηστα· Кариатѣды с -ами οι Καρυάτιδες με
τα κάνιστρα.

κορзѣнка, -и θ. καλαθάκι, κοφινάκι.

κορзѣннѣ επ. καλάθινος· του καλαθιού, του
κοφινιού· -ое производство παραγωγή κοφι-
νιών.

κορзѣнóчнѣ επ. βλ. κορзѣннѣ.

κορзѣншик, -а α. καλαθοποιός, καλαθάς, κο-
φινάς.

*κοριáндр, -а α. το κορίανδρο, κόλιαντρος,
κουσμπάρας.

κοριáндрóвнѣ επ. του κορίανδρου, κουσμπά-
ρίσιος.

κοριдóр, -а α. διάδρομος. || δίοδος, πέρα-
σμα.

κοριдóрнѣ επ. του διαδρόμου. || ουσ. -,
-ая каμαριέρης, -а, θαλαμηπόλος. || εκφρ.
-ая систéма το άνοιγμα των πορτών προς ένα
κοινό διάδρομο.

κοριдóрчик, -а α. μικρός διάδρομος.

*κορίнка, -и θ. η κορινθιακή σταφίδα.

κορίнфскѣ επ. κορινθιακός· - залив ко-
ρινθιακός κόλπος· - óрдег (αρχτ.) κορινθι-
ακός ρυθμός.

κορίть ρ.δ.μ. φέγω, ψεγαδιάζω. μέμφομαι, ε-
πιτιμώ. || κατηγορώ.

*κοριфѣй, -я α. 1 ο κορυφαίος του χορού στο
αρχαίο δράμα. 2 εξέχουσα φυσιογνωμία.

κορίца, -и θ. κανέλα, κινάμωμο.

κορίчневѣ επ. κανελής.

κορίчнѣ επ: -ое дéрево κινάμωμο, κα-
νέλα (φυτό)· -ое ма́сло κανελόλαδο.

κόрка, -и θ. 1 βλ. κορά. 2 κόρα (φωμιού),
κρούστα. || φλούδα· апельси́новая - πορτοκα-
λόφλουδα. 3 ξερή φλούδα δέντρου· πέτσα. ||
εκφρ. на все -и ругáть (разносите́ κ.τ.τ.) ε-
πιπλήττω δριμύτητα, λούζω πατόκορφα· на все
-и γερά, δυνατά· на óбе -и αλύπητα· от -и
до -и απο την αρχή ως το τέλος.

κόркóвѣднѣ επ. φλοιοειδής.

κόркóвнѣ επ. (ανατ.) φλοιώδης.

кóрм, -а (-у), προθт. ο κόρме, на κόρме
κ. на ко́рмѣ, πλθ. ко́рма, -óв α. ζωτροφή,

φορβή, νομή, τροφή· задава́ть -у лошади́м βά-
ζω τροφή στ' άλογα· дава́ть кѣрам - ταΐζω
τις κότες. || (απλ.) τροφή ανθρώπων. 2 βλ.
κορмлéние.

кóрма, -ѣ θ. πρύμνη (για πλοίο, αεροπλά-
νο, τανκς).

κορмѣжа, -и θ. 1 σίτιση, τάισμα· - σκοτά
τάισμα των ζώων. 2 θηροτρόφο μέρος. 3 τρο-
φή, φαγητό.

κορмѣлец, -льца α. τροφέας, σιτιστής, συ-
ντηρητής οικογένειας. || τρόφιμος· αναθρε-
φτός.

κορмѣлица, -и θ. τροφός, θηλάστρα, βυζά-
χτρα, παραμάννα, νταντά.

κορмѣло, -а ουδ. τιμόνι, πηδάλιο πλοίου,
οίακας, δοιάκι. || τιμόνι (εξουσίας, κράτους,
διοίκησης κ.τ.τ.).

κορмѣть, κορмлѣ, κόρмишь, καθ.μτχ. παρлθ.
χρ. κόρмлениннѣ, βρ: -лен, -а, -ο ρ.δ.μ. 1
τρέφω, θρέφω, ταΐζω, σιτίζω· - лошаде́й таΐ-
ζω τ' άλογα· - с рук соба́ку таΐζω το σκυ-
λί στο χέρι· - сви́ньѣ на убо́й тρέφω γου-
ρούνι για σφάξιμο· - сѣтно (до́сыта) τρέφω
χορταστικά, καλοθρέφω· - бо́льнóго таΐζω τον
άρρωστο· - ребѣнка с ло́жки таΐζω το παιδά-
κι με το κουτάλι. || θηλάζω, βυζαίνω, γαλου-
χώ· - гру́дьѣ βυζαίνω· сѣка -ла ше́нѣ η σκύ-
λα βύζανε τα κουταβάκια. 2 συντηρώ, διατη-
ρώ, ζω· он -ѣл всю семью· αυτός ζούσε όλη
την οικογένεια· дѣти о́бязаны - своѣм роди-
теле́й в слѣчае нуждѣ τα παιδιά έχουν υπο-
χρέωση να συντηρήσουν τους γονείς τους σε
περίπτωση ανάγκης. || εκφρ. - вше́й (κλοπόѣ)
(απλ.) τον τρώνε οι φείρες (βρίσκεται σε ά-
σχημη κατάσταση)· - оше́анинѣми υποσχομαι,
δίνω υποσχέσεις· κλέσομ не -ѣ когó στ' αυτόν
δὲ χρειάζονται υποδείξεις, δόσ' του μόνο
δουλειά. || -ся τρέφομαι· συντηρούμαι κλπ.
ρ. ενεργ. φ. κορόβα -лась на лугѣ η αγελά-
δα βοσκούσε στο λιβάδι· - своѣм трудо́м συ-
ντηρούμαι (ζω) με τη δουλειά μου.

κορмлéние, -я ουδ. σίτιση, τροφοδότηση, -ο-
σία· τάισμα. || θήλαση, βύζαμα, γαλούχημα.

κόρмнѣ επ. (παλ.) παχύς, καλοθρεμμένος.
2 πρόσφορος για νομή.

κορмово́й¹ επ. ζωοτροφικός· -не ресѣрсы οι
ζωοτροφικές πηγές· - сара́й αχυρώνας. 2 παλ.
της διατροφής· -не дѣньги χρήματα διατρο-
φής. || εκφρ. -áя óáза βάση ζωοτροφιών.

κορмово́й² επ. 1 πρυμναίος, πρυμιός· -
вѣтер ούριος (πύριος). άνεμος. 2 ουσ. ερ-
γάτης στην πρύμνη· τιμονιέρης.

κορмоку́хня, -и θ. φορβοεπεξεργαστήριο.

κορморѣзка, -и θ. μηχανή κοπής ζωοτροφών.

κορму́шка, -и θ. 1 φάτνη, παχνί· τάγιστρο.
2 (απλ.) κερδοσκοπικό μέρος, αθεμίτων εσόδων

κόρмчий, -его α. 1 (παλ.) τιμονιέρης, πηδαιούχος. 2 μτφ. οδηγητής, καθοδηγητής.

κόρмщик, -а α. (παλ.) βλ. **κόρмчий** (1 σημ.).
 || πλοίαρχος αλιευτικού πλοίου.

κορνάτ ρ.δ.μ. (απλ.) κόβω σύρριζα· κουρεύω σαν τη γίδα.

κορνέвище, -а ουδ. 1 ρίζωμα. 2 η κύρια ρίζα του φυτού. || η εξώριζα.

κορνέвищевый επ. ριζωματικός.

κορνέвищный επ. ριζωματικός.

κορνεвоί επ. ριζικός, της ρίζας (φυτού).

|| (γραμμ.) ριζικός, της ρίζας· -не слова ριζικές λέξεις.

κορνеклубнеплоды, -ов πλθ. τα ριζόκαρπα.

κορνеножки, -жек πλθ. (ενκ. -ка, -и θ.)

τα κονδυλόριζα· τα ριζόκαρπα.

κορνеплодный επ. ριζόκαρπος.

κορνеплоды, -ов πλθ. (ενκ. -ды, -а α.) τα ριζόκαρπα (τεύτλα, καρότα κ.τ.τ.).

***κόρнер**, -а α. κόρнер (στο ποδόσφαιρο).

κορνερέзка, -и θ. μηχανή ριζοτόμα.

κορνеслов, -а α. (παλ.) ετυμολογικό λεξικό.

κορνесловие, -я ουδ. ετυμολογία.

***κορνέτ**¹, -а α. (παλ.) ανθυπίαρχος.

***κορνέτ**², -а α. κορνέτα (μουσικό όργανο).

***κορνέτ-а-пистόν**, -а α. κορνέτα με πιστόνι.

κορνети́ст, -а α. κορνετίστας.

***κορνιшон**, -а α. μικρό τρυφερό αγγουράκι.

κορνούхий επ., βρ: -ух, -а, -ο κουτσαύτης, κουτσαύτικος.

κόροб, -а, πλθ. κοροβά κ. (παλ.) κόροбы α. 1 κουτί· καλάθι. 2 αμάξιωμα, καροσερί. 3 -ом επίρ. ανορθωμένα, στραβωμένα, φουσκωμένα. ||

εκφρ. **целый** - (вестей, новостей) πάρα πολλά νέα· с три -а (наговорить, наобещать) πάρα πολύ· με το τσουβάλι (λέγω, υπόσχομαι).

κοροбёйник, -а α. γυρολόγος,πραματευτής.

κοροбёйничать ρ.δ. (παλ.) κάνω το γυρολόγο.

κοροбить, -блю, -бшь ρ.δ.μ. 1 στραβώνω, σκεβρώνω· жар -ит сырые доски η μεγάλη ζέση στη σκεβρώνει τις υγρές σανίδες. 2 σπρώω. (απλ.) σφαράζω. 3 μτφ. πληγώνω, καταλυπώ, ραγίζω την καρδιά. || -ся 1 σκεβρώνω, στραβώνω. 2 φουσκώνω, ανασπώνομαι, ανορθώνομαι (για ενδυμασία).

κορόбка, -и θ. 1 κουτί· κουτάκι· -спичек κουτάκι σπирτων, σπирτοκουτί· картонная - χαρτονένιο κουτί. || η κάψα, καρίκι. 2 σκελετός κτιρίου. 3 πλαίσιο, τετράξυλο, τελάρο. || εκφρ. - скоростью κιβώτιο ταχυτήτων· черепная - κρανιακή κάψα, κρανίο.

κοροбление, -я ουδ. σκέβρωση, στραβώμα, κύρτωση.

κοροбо́к, -бка α. 1 κουτάκι. 2 πλεχτό αμάξιωμα.

κοροбочка, -и θ. 1 κουτάκι. 2 κάψα, καρί-

κι· - κλόпка κάψα βαμπακιού.

κοροбочный επ. του κουτιού

κοροбочник, -а α., -ца, -и θ. κυτιοποιός.

κοροбчатый επ. σαν κουτί.

κορόва, -и θ. 1 (α)γελάδα· молочная - γαλακτοφόρα γελάδα. || το θηλυκό μερικών κερασφόρων ζώων. 2 μτφ. (για γυναίκα) φοράδα.

κοροва́й βλ. **карава́й**.

κορόвий, -ья, -ье επ. γελαδινός, -ίσιος· -ье молоко γελαδινό γάλα· -ье мясо βοδινό κρέας.

κορόвка, -и θ. γελαδίτσα, γελαδούλα.

κορόвник, -а α. βουστάσιο.

κορόвница, -и θ. (παλ.) η γελαδοτρόφος.

κορόед, -а α. κάνθαρος των δέντρων.

κοροлёва, -и θ. 1 βασίλισσα. 2 μτφ. καλλονή. 3 η σύζυγος του βασιλιά. 4 (στο σκάκι) βασίλισσα.

κοροлёвич, -а α. (παλ.) βασιλόπουλο.

κοροлёвна, -и θ. (παλ.) βασιλοπούλα.

κοροлёвский επ. βασιλικός.

κοροлёвство, -а ουδ. 1 βασίλειο. 2 βασιλεία.

κοροлёк, -лькá α. 1 βασιλίσκος, βασιλιάς μικρού κράτους. 2 πορτοκάλι σαγκουίνι. 3 βασιλοπούλι, ψαροφάγος, αλκυών.

κορόль, -я α. 1 βασιλιάς, μονάρχης. || υπέρτερος (στο κάλλος, ικανότητα κ.τ.τ.). || μονοπωλητής· -нефти βásiλιás πετρελαίων· -кóжаного мяча βásiλιás του ποδόσφαιρου. 2 παπάς (φιγούρα παιγνιόχαρτου). 3 (σκάκι) βασιλιάς.

κορόмисло, -а ουδ. 1 ζυγάρι (ξύλο του νεροκουβαλητή). 2 ζυγός πλάστιγγας. 3 βλ. журавль (2 σημ.). 4 είδος ζυγοπτέρου εντόμου.

***κορόна**, -и θ. 1 κορώνα, στέμμα. || οικόσημο. 2 βασιλική εξουσία. || (παλ.) κράτος, κυβέρνηση, δημόσιο μοναρχικής χώρας. 3 (αστρν.) στεφάνι, στέμμα· солнечная - στεφάνι του ήλιου. 4 (παλ.) κρόνα!

***κοροна́рный** επ: -ые сосу́ды στεφανιαία αγγεία.

κοροнацио́нный επ. της στέφης· -ые торжества γιορτή βασιλικής στέφης.

***κοροна́ция**, -и θ. στέψη βασιλιά.

κορόнка, -и θ. 1 κορωνίτσα. 2 στεφάνη δοντιών. 3 κορώνα δοντιών· поставить -у βάζω κορώνα. 4 (τεχ.) στεφάνι.

κορόнный επ. του στέμματος. || εκφρ. -ая роль ο καλύτερος ρόλος ηθοποιού (στην απόδοση).

κοροновáние, -я ουδ. στέψη βασιλιά.

κοροновáнный επ. απο μτχ. εστεμμένος.

κοροновáть, -нүү, -нүешь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **κοροновáнный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.κ.δ.μ. στέψω βασιλιά. || -ся στέφομαι βασιλιάς.

κοροοβάρκα, -и θ. μηχανή αποφλοιώσης
κοροοβάρочный επ. της αποφλοιώσης, αποφλοιωτικός· - станок αποφλοιωτική μηχανή.

κορбста, -и θ. εφελκίδα, εσχάρα, κρούστα, κάρκαδο.

κοροστέλ, -я α. ορτυγομήτρα (πτηνό).

κοροτάτ ρ.δ.μ. (για χρόνο)· περνώ - время περνώ τον καιρό· - вечер в разговорах περνώ τα βράδια με κουβεντολόι· - жизнь περνώ τη ζωή· - свой дни οχότνο περνώ τις μέρες μου ευχάριστα. || -ся περνώ в разговорах вечера - лись незамётно με τις κουβέντες τα βραδάκια περνούσαν χωρίς να καταλάβωμε.

κορόткий επ., βρ: κορόток κ. κόροток, κοροτκά, κορόтко, κόροтко κ. κοροτκό, κορόтки, κόροтки κ. κοροτкі; κορόче. 1 κοντός, βραχύς· -иe нoги κοντά πόδια· -иe вoлoсы μικρά μαλλάκια· плáтьe κόροтко το φόρεμα είναι κοντό· -иe oрbки κοντό παντελόни· - путь κοντινός δρόμος· -oе дьхáние λαχάνιασμα· -oе пaльцo κοντό πανωφόρι. || χαμηλός· -ая тpaвá χαμηλά χόρτα. 2 σύντομος· μικρός· зимoй дни -иe το χειμώνα οι μέρες είναι μικρές· - срок σύντομη προθεσμία· - разговор σύντομη συνομιλία. || γρήγορος, απότομος· - удар απότομο χτύπημα. || συνοπτικός· -ая распрáва συνοπτική διαδικασία (χωρίς πολλές διατυπώσεις). 3 στενός, φιλικός· -иe oтнoшeния στενές σχέσεις· -oе знaкoмcтвo γνωριμία απο κοντά. || εκφρ. -ая волнá βραχύ κύμα (ραδίου)· -ая пáмьaт βραχεία μνήμη· рyчки κόροтки у тебá κ.т.т. τα χέρια σου είναι κοντά (είσαι ανίσχυρος, ανίκανος να τα βάλεις με μένα)· - ум ή ум κορόток στενός, περιορισμένος νους· в -их слoвáх συνοπτικά, σύντομα, κοντολογής· на -oй нoгé σε στενές (φιλικές) σχέσεις.

κορόтко επίρ. σύντομα, βραχέως· - и ήcнo σύντομα και καθαρά, νέτα-σκέτα. || στενά, φιλικά· απο κοντά, εκ του πλησίον· - знaкoм γνωστός απο κοντά.

κοροткoвoлнoвiк, -á α. ραδιοερασιτέχνης βραχέων κυμάτων.

κοροткoвoлнoвый, επ. (ράδιο) των βραχέων κυμάτων· -ая cтáнция σταθμός βραχέων κυμάτων· ~ передáчник πομπός βραχέων κυμάτων· ~ пpиéмник δέκτης βραχέων κυμάτων.

κοροткoвoлoбcый επ., βρ: -лoб, -a, -o κοντόμαλλος.

κοροткoмeтpáжный επ. μικρού μήκους· - фильм ταινία μικρού μήκους.

κοροткoнoгiй επ. κοντοπόδαρος, βραχυσκελής, βραχύποδος· - человек βραχύποδος άνθρωπος· -ая cкaмéйкa παγκάκι με κοντά ποδαρικά.

κοροткoнoгáкa, -и α. κ. θ. κοντοπόδαρος, κοντοποδαρούσα.

κοροткoпáльный επ., βρ: пáл, -a, -o βραχυδάκτυλος· -иe рyки βραχυδάκτυλα χέρια.

κοροткoпóльный επ., βρ: -пóл, -a, -o κοντός, βραχύς (για ένδυμα).

κοροткoрyкiй επ. κοντοχέρης, βραχύχειρος.

κορόткoть, -и θ. 1 βραχύτητα· συντομότητα. 2 εγγύτητα, γειτνίαση. || φιλικότητα, οικειότητα· στενότητα (σχέσεων)· - oтнoшeний στενότητα σχέσεων· не дoпyскáть излiшней κορόткoсти δεν επιτρέπω πολλές οικειότητες.

κοροткoхвóстный επ., βρ: -oст, -a, -o με μικρή ουρά· -ая oбeзьянa πίθηκος με μικρή ουρά.

κοροткoшéный, -éяя, -éеε επ. βραχύλαιμος, κοντολαίμης.

κοροткoшéрcт(н)ый επ. βραχύμαλλος, βραχύτριχος· -иe oвцы καραμάνικα πρόβατα.

κοροтýш, -á α. (απλ.) νάνος, πυγμαίος, κοντοπίθαρος, Κοντορεβιθούλης.

κοροтýшкa, -и θ. (απλ.) 1 πυγμαία, κοντοπίθαρη γυναίκα. 2 α. βλ. κοροтýш.

κορόче συγκρ. β. του επ. κορόткий και του επίρ. κόροтко· - гoвopя σύντομα, κοντολογής.

κορόчка, -и θ. φλουδίτσα. || κορίτσα φωμιού.

κοροчyн βλ. карачyн.

κορпéть, -плé, -пiшь ρ.δ. (απλ.) μοχθώ, κοπιάζω· - над кнiгáми παραδιαβάζω βιβλία.

***κορпия**, -и θ. τιλτό, μοτός, ξαντό· шпáть -ю ξεφτίζω, ξεφτώ.

κορпoратiвнoсть, -и θ. πατριασμός.

κορпoратiвный επ. συντεχνιακός· πατριαστικός.

***κορпoрáция**, -и θ. σωματείο, συντεχνία, φατριά.

κορпyлéния, -и θ. (παλ.) ευτραφία· παχυσαρκία· το χόντρος.

κορпyс, -a α. 1 (πλθ. -и) σώμα, κορμί (ανθρώπου ή ζώου). 2 (τεχ.) πλαίσιο, θήκη. 3 σκάφος, κύτος πλοίου. 4 χωριστό οικοδομήμα. || χωριστό τμήμα μεγάλου οικοδομήματος. 5 (στρατ.) σώμα· кавaлepийский - σώμα ιππικού· рeзeрвный - εφεδρικό σώμα· oфицepский - το σώμα των αξιωματικών· жaндáрмский - το σώμα της χωροφυλακής. 6 μέση στρατιωτική σχολή. 7 (πολυгр.) τα στοιχεία των 10 στιγμών. || εκφρ. дипломатический - διπλωματικό σώμα.

***κορпyскyлa**, -и θ. (φυσ.) μόριο, άτομο.

κορпyскyлiрный επ. μοριακός, ατομικός.

κορпyснoй επ. του σώματος· - командiр o διοικητής του σώματος.

κορпyсный επ. 1 του πλαισίου. 2 του κύτους του πλοίου. 3 του οικοδομήματος, του κτιρίου.

корректív, -а α. διόρθωση· **внести** - διορθώνω.

корректívование, -я ουδ. διόρθωση.

корректívовать, -рую, -рueшь ρ.δ.μ. διορθώνω· - **стрелoу** διορθώνω τη βολή· - **статья** διορθώνω άρθρο· - **ошибкe** διορθώνω λάθος. || -ся διορθώνομαι.

корректívовка, -и θ. διόρθωση.

корректívовочный επ. διορθωτικός.

корректívовщик, -а α. διορθωτής. || αεροπλάνο-διορθωτής βολής.

коррeктно επίρ. ορθώς, σωστά· ακριβώς.

коррeктность, -и θ. ευπρέπεια, κοσμιότητα.

***коррeктный** επ., βρ: -тен, -тна, -тно ευπρεπής, κόσμιος· -οе **поведeние** κοσμία διαγωγή.

***коррeктор**, -а α. διορθωτής τυπογραφικών δοκιμίων.

коррeкторский επ. διορθωτικός, του διορθωτή· -ая **рабoта** η δουλειά του διορθωτή.

***коррeктура**, -и θ. 1 διόρθωση τυπογραφική. 2 τυπογραφικό δοκίμιο, οι διορθώσεις.

коррeктурный επ. διορθωτικός, της διόρθωσης· - **óттиск** τυπογραφικό δοκίμιο· -**не знáки** διορθωτικά σημάδια.

***коррeкция**, -и θ. 1 διόρθωση, επανόρθωση· αποκατάσταση. 2 (τεχ.) επανόρθωση αυτόματη.

коррeля́т, -а α. το συσχετικό.

коррeля́тивность, -и θ. συσχετικότητα.

коррeля́тивный επ. (γραπ. λόγος) συσχετικός.

коррeляциoнный επ. (γραπ. λόγος) συσχετικός.

***коррeляция**, -и θ. συσχέτιση (εννοιών ή φαινομένων).

***коррeспондeнт**, -а α., -ка, -и θ. 1 ανταποκριτής· **газeтный** - ανταποκριτής εφημερίδας· **специáльный** - ειδικός ανταποκριτής· **сoбoтвенный** - ιδιαίτερος ανταποκριτής· **воeнный** - ανταποκριτής του πολεμικού μετώπου. 2 αντεπιστολέας.

коррeспондeнский επ. του ανταποκριτή· - **билeт** η ταυτότητα του ανταποκριτή.

***коррeспондeнция**, -и θ. 1 ανταπόκριση· - из **Москвы** ανταπόκριση από τη Μόσχα. 2 αλληλογραφία, οι επιστολές· - **отправлeтся два рáза в день** η αλληλογραφία αποστέλλεται δυο φορές τη μέρα.

***коррeспондировать**, -рую, -рueшь ρ.δ. 1 (με οργν.) παλ. αλληλογραφώ. 2 στέλλω ανταποκρίσεις. 3 αντιστοιχώ, συσχετίζομαι· -**рукиe друг с дрyгом поня́тия** αλληλοσυσχετιζόμενες έννοιες.

корригировать, -рую, -рueшь ρ.δ. μ. βλ. **корректívовать**. || -ся βλ. **корректívоваться**.

коррозíйный επ. διαβρωτικός, της σκωρία-

σης, του σκουριάσματος.

коррозíонный επ. βλ. **коррозíйный**.

***коррозíя**, -и θ. διάβρωση, σκωρίαση, σκουριά. || διάβρωση εδάφους (απο την επίδραση αέρα, νερού).

***коррyпция**, -и θ. εξαγορά, δεκασμός.

***корса́ж**, -а α. υπόστερνο, μπούστος, κορσάζ. **корса́жный** επ. του κορσάζ.

***корса́р**, -а α. 1 κουρσάρος, πειρατής. 2 πλοίο πειρατικό.

корса́рский επ. πειρατικός· -οе **сyдно** πειρατικό πλοίο.

корса́рство, -а ουδ. (παλ.) πειρατεία.

***корсе́т**, -а α. στηθόδεσμος, κορσές.

корсе́тный επ. του στηθόδεσμου.

***корт**, -а α. (αθλ.) γήπεδο τένις.

***корте́ж**, -а α. συνοδεία, ακολουθία, πομπή.

***корте́сы**, -ов πλθ. εθνοσυνέλευση (στην Ισπανία, Πορτογαλλία).

***κόρтик**, -а α. ξιφίδιο.

κόρточкe, -чек, -чкам πλθ: **сидeть на -ах** κάθομαι σταυροπόδι ή ανακάρκουδα.

***корyнд**, -а α. κορούνδιο.

корyндовый επ. του κορουνδίου.

κόρча βλ. **κόρчи**.

κόρчага, -и θ. δοχείο μεγάλο.

κόρчевáльный επ. εκριζωτικός.

κόρчевáние, -я ουδ. βλ. **κόρчевка**.

κόρчевáтель, -я α. μηχανή εκριζωτική.

κόρчевáтый επ. (διαρκ.) πρεμνώδης.

κόρчевáть, -чyю, -чyешь, παθ. **μτχ.** παρλθ. χρ. **κόρчеванный**, βρ: -ван, -а, -ο ξεριζώνω.

|| -ся **ξεριζώνομαι**, **εκριζώνομαι**.

κόρчевка, -и θ. ξερίζωμα, εκρίζωση.

κόρчeмник, -а α. -ца, -и θ. (παλ.) βλ. **κόρчма́рь**.

κόρчeмный επ. του πανδοχείου του καπηλειού. || λαθραίος.

κόρчeмство, -а ουδ. (παλ.) λαθρεμπόριο. || λαθραία παραγωγή οινόπνευματών ποτών.

κόρчи, -ея πλθ. (ενκ. **κόρча**, -и θ.) σπασμοί.

κόρчить, -чу, -чишь ρ.δ.μ. 1 απρόσ. σφαιδάζω· έχω σπασμούς· **егó -ит от óбли** αυτός σφαιδάζει από τον πόνο. || **μтф.** προκαλώ αντιπάθεια, απέχθεια· **πληγώνω**, καταλυπώ, τσακίζω την καρδιά. 2 προσποιούμαι, κάνω τον...

- из **себя** **κόβομαι** πολύς, κάνω το σπουδαίο, τον μεγάλο· - **дурака́** κάνω το βλάκα· - **себя недотрóгу** παρασταίνω τον μη·μου άπτου· - из **себя óбрыню** κάνω την αρχόντισσα· - **свято́шу** κάνω τον άγιο ή το θρήσκο· - из **себя учeного** κάνω τον επιστήμονα ή το σοφό· - из **себя свято́го** κάνω τον άγιο· - **Гримáсы** ή **ρόжи** βλ. **Гримáсничать**. || -ся **μαζεύομαι**, **κουλουριάζομαι** από τον πόνο.

корчма, -ή, γεν. πλθ. -чѣм, δοτ. -чма́м θ. πανδοχείο· καπηλειό· χάνι.

корчмарь, -ή α., -ка, -и θ. πανδοχέας· κάπελας.

кóршун, -α α. κίρκος, κίρκινέζι. || εκφρ. -ом налетѣтъ (δρόσиться) ορμώ (επικίπτω) σαν το γεράκι.

кóршунный, -ья, -ье επ. του κίρκου· -ье гнездó φωλιά κίρκου.

κορήντностъ, -и θ. πλεονεκτικότητα, ιδιοτέλεια.

κορήντний επ., βρ: -тен, -тна, -тно πλεονέκτης, ιδιοτελής, συμφεροντολόγος.

κορнстолóвец, -оца α. άνθρωπος ιδιοτελής, πλεονέκτης, συμφεροντολόγος, άπληστος.

κορнстолóвный επ. βλ. κορήнтний.

κορнстолóвие, -я ουδ. ιδιοτέλεια, συμφεροντολογία, πλεονεξία, απληστία.

κορήнть, -и θ. 1 όφελος, κέρδος. 2 βλ. κορнстолóвие.

κορήнто, -α ουδ. 1 σκάφη, σκαφίδι (πλουσίματος, ζυμώματος κλπ.)· κορмовόε - η φάτνη. 2 καλιόβαρκα, σαράβαλο. || εκφρ. оказáться у разбóйтого -α ή вернóуться к разбóйтому -у ξεπέφτω, χάνω τα μεγαλεία, γυρίζω πάλι στην φάθα (στην προηγούμενη άθλια ζωή).

κορήнще, -α, γεν. πλθ. -щѣ, δοτ. -щам ουδ. σκαφίτσα, σκαφιδάκι.

κοрь, -и θ. ιλαρά.

κοрьѣ, -ή ουδ. (αθρσ.) δεντρόφλουδες.

κοрьевóй επ. των δεντρόφλουδων.

*кóршкa, -и θ. οσμηρός, φάρος.

κοрьáвостъ, -и θ. στραβωμα, στρεβλότητα.

κοрьáвный επ., βρ: -рѣв, -а, -о. 1 στραβός, στρεβλός· -огурѣц στραβό αγγουράκι. 2 ροζιασμένος, -άρικος· -не рýки ροζιασμένα χέρια. 3 βλογιokoμμένος, βλογιάρης, -ικος. || οσα. βλογιάρης. 4 αδέξιος, κακότεχνος. || άσχημος γραφικός χαρακτήρας, στραβά γράμματα.

κοрьáга, -и θ. κούτσουρο, πρέμνο (στο νερό)· κούτσουρο στραβό και ροζιάρικο.

κοрьáжна, -и θ. (απλ.) βλ. κοрьáга.

κοрьáжистный επ., βρ: -жист, -а, -о στραβοροζιάρικος (για δέντρα).

κοрьáжиться, -чусъ, -чишься ρ.δ. (απλ.) κάθoμαι ανακάρκoυδα. || μτφ. ισχυρογνoμώ, πεισματώνω, εναντιώνομαι.

κοcá,¹ -ή, αιτ. κόсу, πλθ. κόсы θ. πλεξίδα, πλεξούδα, πλόκαμος, κοτσιόδα· расплетáтъ -у ξεπλέκω την κοτσιόδα.

κοcá,² -ή, αιτ. κόсу κ. κοcý, πλθ. κόсы θ. κοσσιά, κόσσα (χορτοκοπτικό εργαλείο). || εκφρ. - нашлá на кáмень βρήκε το μάρμπα του ή το μάστορά του (συνάντησε ισχυρότερο του).

κοcá,³ -ή, αιτ. κόсу κ. κοcý, πλθ. κόсы θ.

γλώσσα γης που εισχωρεί στη θάλασσα. || λωρίδα· - лѣса λωρίδα δάσους.

κοcáрь,¹ -ή α. κοσσιατζής, χορτοκόπος· θεριστής.

κοcáрь,² -ή α. μαχαίρα (οικιακής χρήσης).

κοcáтка, -и θ. όρκη (απο τα δελφινιόδη).

κοcáч, -ά α. τέτραγας (πτηνό).

κοcачный επ. του τέτραγα.

κόcвенно επίρ. έμμεσα, πλάγια· απο σπόντα.

κόcвенный επ. 1 (καλ.) λοξός· - взгляд η λοξή ματιά. 2 έμμεσος, πλάγιος· - намѣк υπαινιγμός· - налoг έμμεσος φόρος· - вопрос πλάγια ερώτηση· -ым путѣм έμμεσα, πλάγια. ||

εξώδικος· -не улики εξώδικες μαρτυρίες. || || εκφρ. -ое дополнѣние (γραμμ.) έμμεσο αντικείμενο· - падѣж (γραμμ.) πλάγια πτώση·

-ая речъ πλάγιος λόγος· -не срѣдства κρυφοί (άδηλοι) πόροι· -не пути πλάγιοι τρόποι.

*κοcѣканс, -а α. (μαθ.) η συνδιατέμνουσα.

κοcѣц, -спá α. βλ. κοcáрь¹.

κοcѣлка, -и θ. μηχανή χορτοκοπτική.

κοcинá, -ή θ. (απλ.) αλληθωριά, στραβισμός.

κοcинка, -и θ. μικροαλληθωρισμός, μικρός στραβισμός.

*κοcинус, -а α. (μαθ.) συνημίτονο.

κοcи́тъ¹, κοшý, κόcишь, παθ. μтχ. παρλθ. χρ. κόcенный, βρ: -шен, -а, -о ρ.δ.μ. 1 κοσίζω. χορτοκοπώ· θερίζω. 2 μтφ. εξολοθρεύω, θερίζω, εξοντώνω. || -ся κοσίζομαι, θερίζομαι.

κοcи́тъ², κοшý, κόcишь ρ.δ. 1 μ. στραβώνω, στρεβλώνω· - рот στραβώνω το στόμα. 2 λοξοβλέπω, στραβοκοιτάζω. 3 αλληθωρίζω. || -ся στραβώνω. 2 λοξοβλέπω, στραβοκοιτάζω. ||

κοcи́ца, -и θ. πλεξουδίτσα, κοτσιδίτσα, κοτσιόδουλα. || τούφα μαλλιών.

κοcи́чка, -и θ. βλ. κοcи́ца.

κοcмáтитѣ, -áчу, -áтишь ρ.δ.μ. καθιστώ δασύτριχο, μαλλιαρό. || -ся γίνομαι δασύτριχος, μαλλιαρός.

κοcмáтнѣ επ., βρ: -мáт, -а, -о. 1 δασύτριχος, μαλλιαρός, πυκνόμαλλος, λάσιος· -ая овчáрка μαλλιαρό μαντρόσκυλο· -ая шáпка μαλλιαρή σκούφια. 2 αναμαλλιασμένος, τουφάτος. || μтφ. πυκνός, δασύς (για φυτά). ||

μтφ. σαθρός· ξεσχισμένος. || τουφωτός.

κοcмáч, -ά α. (απλ.) 1 ζώο μαλλιαρό και ανορθωμένο τρίχωμα. 2 άνθρωπος αναμαλλιασμένος.

*κοcмѣтика, -и θ. 1 κοσμητική. καλλωπισμός, καλυπτική· кабинет -и αίθουσα καλλωπισμού, καλλωπιστήριο, καλυπτήριο, τουαλέτα. 2 τα καλυπτικά.

κοcметический επ. κοσμητικός, καλλωπιστικός, καλυπτικός· -ая фáбрика φάμπρικα

καλυντικών. || εκφρ - ремонт κοσμητική ανακαίνιση (αίθουσας, οικήματος).

КОСМОΓΟНИЧЕСКИЙ επ. κοσμογονικός. -АЯ ГИПОТЕЗА κοσμογονική υπόθεση.

*КОСМОГОНІЯ, -и θ. κοσμογονία.

*КОСМОΓΡАФІЯ, -и θ. κοσμογραφία.

КОСМОЛОΓΙЧЕСКИЙ επ. κοσμολογικός.

*КОСМОΛΟΓІЯ, -и θ. κοσμολογία.

*КОСΜΟΝΑВТІКА, -и θ. η κοσμοναυτική.

*КОСΜΟΠΟΛІТ, -а α., -ка, -и θ. κοσμοπολίτης, -ισσα.

КОСΜΟΠΟΛІТІЗМ, -а α. κοσμοπολιτισμός.

КОСΜΟΠΟΛІТІЧЕСКИЙ επ. κοσμοπολίτικος. -ИЕ ИДЕИ κοσμοπολιτικές ιδέες.

КОСΜΟΠΟΛІТІЧНИЙ επ., βρ: -чен, -чна, -чно διαποτισμένος με κοσμοπολιτισμό.

*ΚΟΣΜΟΣ, -а α. το διάστημα, το σύμπαν.

КОСΜІ, КОСМ πλθ. (ενκ. КОСМÁ, -і θ.) τούφες μαλλιών· ανάματα μαλλιά. || τολύπες (καπνού, υδρατμών κ.τ.τ.).

КОСНЕТЬ ρ.δ. 1 ρουτινιάζω, τελματώ· - В НЕВѢЖЕСТВЕ κυλιέμαι στο τέλμα της αμάθειας. 2 γίνομαι αδρανής ή δυσκίνητος· σκληρώνομαι, αποστεώνομαι.

КОСНІЙ επ. (διακλ.): -АЯ ЛОДКА στενή βάρκα.

ΚΟΣΝОСТЬ, -и θ. αδράνεια, βραδύτητα· σκλήρυνση, αποστέωση, ρουτίνα· τελματώση.

КОСНОЯЗЫЧІЕ, -Я ουδ. τραυλότητα, ψελλισμός, βραδυγλωσσία.

КОСНОЯЗЫЧНО επίρ. τραυλά, ψευδά, βραδύγλωσσα.

КОСНОЯЗЫЧНИЙ επ., βρ: -чен, -чна, -чно; τραυλός, ψευδός, βραδύγλωσσος. || ασαφής, δυσνόητος (για ομιλία).

КОСНУТЬСЯ, -нύсь, -нёшься ρ.σ. βλ. касаться.

ΚΟΣΝІЙ επ. ρουτινιέρικος, -ιασμένος· αργός, βραδύς· καθυστερημένος· - УМ ρουτινιασμένο μυαλό· - образ жизни ρουτινιασμένος τρόπος ζωής.

КОСΟΒОКІЙ επ. στραβόπλευρος.

КОСΟΒОЧИТЬ, -чу, -чишь ρ.δ. (απλ.) στραβοσυγιάζω το κορμί, στραβώνω το κορμί στο πλευρό. || -ся γίνομαι στραβόπλευρος, γέρνω το σώμα στο πλευρό.

КОСОВІЦА, -и θ. 1 βλ. КОСЬОА. 2 εποχή χορτοκοπής.

КОСОВІЩЕ, -а ουδ. η λαβή της κοσσιάς.

КОСОВОРОТКА, -и θ. κοσοβορότκα, πουκάμισο που κουμπώνει στο πλευρό.

КОСΟГЛАЗІЕ, -Я ουδ. αλληθωρία, -σμα, στραβισμός.

КОСΟГЛАЗОСТЬ, -и θ. βλ. КОСΟГЛАЗІЕ.

КОСΟГЛАЗНІЙ επ., βρ: -ГЛАЗ, -а, -ο αλλήθωρος, λοξόφθαλμος, λοξομάτης· -οе ЛИЦО λο-

ξόφθαλμο πρόσωπο.

КОСОГОР, -а α. πλαγιά (βουνού, λόφου).

ΚΟΣΟ επίρ. πλάγια, λοξά κλπ. επ.

КОСОЙ επ., βρ: КОС, КОСА, КОСО. 1 πλάγιος, λοξός· επικλινής· -НЕ ЛУЧІ СОЛНЦА οι λοξές ακτίνες του ήλιου· - ДОЖДЬ λοξή βροχή· - ПОЧЕРК πλάγια γραφή. 2 στραβός, σκεβρός. 3 βλ. КОСОГЛАЗНІЙ. 4 μτφ. ύποπτος, δυσμενής· - ВЗГЛЯД λοξή ματιά. 5 (απλ.) ουσ, λαγός. || εκφρ. - ВОРОТ γιακάς που κουμπώνει στο πλευρό· - ПАРУС τριγωνικό παραβόπανο· - УГОЛ οξεία γωνία· - ТРЕУГОЛЬНИК οξυγώνιο τρίγωνο· -АЯ СÁЖЕНЬ В ПЛЕЧАХ; В -УЮ СÁЖЕНЬ РОСТОМ πελώριος άνθρωπος, άντρακλας.

КОСОЛÁПИТЬ, -плю, -пишь ρ.δ. στραβοβαδίζω προς τα μέσα.

КОСОЛÁПОСТЬ, -и θ. 1 ραιβοποδία, ραιβότητα. 2 μτφ. αδεξιότητα.

КОСОЛÁПНІЙ επ., βρ: -ЛÁП, -а, -ο. 1 στρεβλόποδος, ραιβόποδος. 2 αδέξιος.

КОСОПРІЦЕЛЬНІЙ επ: - ОГОЊЬ έμμεση βολή.

КОСОРОТІТЬСЯ, -рóчусь, -рóтишься ρ.δ.(απλ) στραβώνω το στόμα.

КОСОРОТНІЙ επ., βρ: -рóт, -а, -ο στραβόστομος.

КОСОРУКІЙ επ., βρ: -рУК, -а, -ο στραβοχέρης. || μτφ. (απλ.) αδέξιος.

КОСОРУКОСТЬ, -и θ. βλαισοχειρία.

КОСОСЛОЙ, -Я α. η λοξή κατεύθυνση των ινών της ξυλείας.

КОСОСЛОЙНОСТЬ, -и θ. βλ. КОСОСЛОЙ.

КОСОСЛОЙННІЙ επ. που έχει λοξή κατεύθυνση των ινών (για ξυλεία).

КОСОУГОЛЬННІЙ επ. (μαθ.) σκαληνό ή ανισόπλευρο τρίγωνο.

*КОСТЁЛ, -а α. πολωνικός καθολικός ναός.

*КОСТЕНЕТЬ ρ.δ. 1 σκληραίνομαι, κοκκαλιάζω· - ОТ ХОЛОДА κοκκαλιάζω απο το κρύο. 2 μτφ. αποναρκώνομαι, νεκρώνομαι, μουδιάζω.

КОСТЁР¹, -тра α. 1 φωτιά (στο ύπαιθρο)· ПИОНЕРСКИЙ - πιονιέρικη φωτιά· РАЗВОДІТЬ - ανάβω φωτιά. || σωρός ξύλων.

КОСТЁР², -тра α. σκάρτο (κοκκώδης κτηνοτροφία).

КОСТЕРІТЬ, -рó, -рїшь ρ.δ.μ. (απλ.) βλ. КОСТІТЬ.

КОСТЁРЧИК, -а α. φωτίτσα.

КОСТІСТНІЙ επ., βρ: -ІСТ, -а, -ο. 1 οστώδης, χοντροκόκκαλος. 2 βλ. КОСТЛІВНІЙ (1 σημ.). 3 (για φάρια) ακανθώδης· -НЕ РЫБЫ ακανθώδη φάρια, που έχουν ακανθώδη σκελετό.

КОСТІТЬ, КОШУ, КОСТІТЬ ρ.δ.μ. (απλ.) κατσαδιάζω γερά, μαλώνω άγρια.

КОСТЛІВООСТЬ, -и θ. αποσκελέτωση, αποστέωση.

КОСТЛІВНІЙ επ., βρ: -ЛІВ, -а, -ο. 1 κοκκαλιάρης, -ρικος, οστεώδης, σκελετώδης. 2

βλ. ΚΟΣΤΙΣΤΥЙ (3 σημ.).

ΚΟΣΤΗΝΥЙ επ. του οστού, του κόκκαλου, οστεώδης· -**АЯ ТКАНЬ** οστίτης ιστός· -**ОБ ВЕЩЕСТВѢ** οστεώδης ουσία· -**НЕ БОЛЕЗНИ** οστεο νοσία· - **ТУБЕРКУЛѢЗ** φθίση των οστών. || οστέινος· - **КЛЕЙ** οστεόκολλα· - **ЖИР** οστεόλιπος· -**АЯ МУКА** οστεάλευρο. || βλ. ΚΟΣΤЯНѢЙ. || εκφρ. - **МОЗГ** ο μυελός των οστέων, μεδούλι· -**АЯ МОЗОЛЬ** (ιατρ.) το οστεόφυτο.

ΚΟΣΤΟΕДА, -**И** θ. οστεοφθορία.

ΚΟΣΤΟПРАВ, -**А** α. πρακτικός ορθοπεδιστής.

ΚΟΣΤΟΡѢЗ, -**А** α. οστεογλύπτης.

ΚΟΣΤΟΡѢЗНЫЙ επ. οστεογλυπτικός, της οστεογλυπτικής.

ΚΟΣΤОЧКА, -**И** θ. 1 κοκκαλάκι. 2 ζαράκι. 3 χάντρα αριθμητηρίου. 4 μπανέλα, μπαλαίνα. 5 κουκούτσι, πυρήνας καρπού· с **-АМИ** με κουκούτσι, γιγαρτώδης· **БЕЗ -ЧЕК** χωρίς κουκούτσι, αγίγαρτος. || εκφρ. **ВЫХОДИТЬ** ή **ПОЙТИ** в -**У** πάνω ή δένω καρπό· **ПЕРЕМЫВАТЬ** (перемыть) -**И** **КОМУ** λούζω πατόκορφα κάποιον, καθαυβρίζω· по **-АМ** **РАЗОБРАТЬ** (разобрать) εξετάζω λεπτομερώς, εξονυχιστικά, εξονυχίζω.

ΚΟΣΤОЧКОВЫЙ επ. με κουκούτσι, γιγαρτώδης, πυρηνώδης.

ΚΟСТРА, -**И** θ. λέπυρο λιναριού ή κανναβιού.

ΚΟСТРЕЦ, -**А** α. σκέλος σφάγιου, μηρός.

ΚΟСТЯКА, -**И** θ. βλ. ΚΟСТРЕЦ.

ΚΟСТЯЧНЫЙ επ. του σκέλους σφάγιου.

ΚΟСТЯШЕ, -**А** ουδ. πυρότοπος, μέρος φωτιάς.

ΚΟСТРОВЫЙ επ. των λέπυρων, λεπυρώδης.

ΚΟΣΤЫЛѢК, -**ЛЪК** α. μικρό δεκανίκι, πατεριτσάκι.

ΚΟΣТЫЛК, -**А** α. βλ. ΚΟΣТЫЛѢК.

ΚΟΣТЫЛЬ, -**Я** α. 1 (παλ.) μαστούνι, βακτηρία. 2 δεκανίκι, πατερίτσα. 3 καρφί μακρύ με γωνιακό κεφάλι. 4 καρφί σιδηροτροχιάς.

ΚΟΣТЫЛЬНЫЙ επ. του καρφιού σιδηροτροχιάς, του δεκανικιού κλπ. ουσ.

ΚΟΣТЫЛЯТЬ ρ.δ. (απλ.) 1 μ. χτυπώ, ξυλοκοπώ. 2 βαδίζω με δεκανίκια.

КОСТЬ, -**И**, προθт. ο ΚΟΣΤИ, в -**И**, γεν. πλθ. -**ѢИ** θ. 1 κόκκαλο, οστό· -**И** **КОΝЕЧНОСТЕЙ** τα κόκκαλα των άκρων· **РѢОНАЯ** - το φαροκόκκαλο· **бѢДРЕННАЯ** - μηριαίο οστό, μηρικό κόκκαλο· **берцовая** - το κνημιαίο οστό· **лучевая** - (ανατ.) κερκίδα· **ГРУДНАЯ** - το στέрно· -**И** **ПАВШИХ** τα οστά των πεσόντων· **СЛОНОВАЯ** - ελεφαντοστό. 2 πλθ. -**И** τα ζάρια, τα κότσια· **ИГРѢ** в -**И** το παρμπούτι· **ИГРѢЛЬНЫЕ** -**И** τα ζάρια· **ИГРѢТЬ** в -**И** παίζω τα ζάρια. || πούλι, πεσσός. 3 πλθ. -**И** πεσσοί (πούλια) αριθμητηρίου. || εκφρ. **бѢЛЯЯ** - επιφανής καταγωγή, απο ούι· **чѢРНАЯ** - άσημη καταγωγή· **ДВОРЯНСКАЯ** - ευγενική καταγωγή· **ДО -ѢИ** μέχρι το κόκκαλο· **КОЖА** да -**И** πετσά και κόκκαλο (κάτισχνος)· **ОД-**

НИ -**И** μόνο κόκκαλα (κάτισχνος)· **ширѢкая** -; **ширѢк** -**ЪЮ**; **ширѢк** в -**И** θερμός άντρας, άντρακλας· (για γυναίκα) **γυναικάρα**· **СТОЯТЬ -ЪЮ** в **ГѢРЛЕ** ή **ПОПЕРѢК** **ГѢРЛА** μου 'κατσε κόκκαλο στο λαιμό ή μου 'κατσε καρφί στο μάτι (μεγάλο εμπόδιο ή πολύ μισητός)· **лечь** **КОСТЫМ** α) πέφτω στη μάχη. β) καταγίνομαι, καταβάλλω μεγάλες προσπάθειες· -**ѢИ** **НЕ** **СОБРАТЬ** σιάζω (λιανίζω) τα κόκκαλα, κατακομματιάζω· с -**ѢИ** **ПРОЧЬ** ή **ДОЛѢИ** (παλ.) αφαιρούμενου, εκτός, έξω, πλην (για λογαριασμό)· **ПОСТРОИТЬ** ή **ВОЗДВИГНУТЬ** на -**ИХ** αποκτώ με μεγάλες θυσίες.

***ΚΟΣΤИМ**, -**А** α. 1 κοστούμι, ενδυμασία, αμφίεση, περιβολή, φορεσιά· **национальнЫЙ** - εθνική ενδυμασία· **спортивнЫЙ** - αθλητική στολή· **маскараднЫЙ** - αποκριάτικη φορεσιά· **штатскИЙ** - πολιτική περιβολή· **купальнЫЙ** - μαγιό. 2 ταγιέρ. || εκφρ. в -**Е** **АДАМА** με ένδυμα Αδάμ (γυμνός)· в -**Е** **ЕВЫ** με φορεσιά της Εύας (γυμνή).

ΚΟΣΤЮМѢР, -**А** α., -**ША**, -**И** θ. κοστουμιέρης· ιματιοφύλακας (ηθοποιών).

ΚΟΣΤЮМѢРНЫЙ επ. του κοστουμιού· -**АЯ** **МАС-ТЕРСКАЯ** ραφείο ενδυμάτων. || ουσ. ιματιοφυλάκειο θεάτρου.

ΚΟΣΤЮМІРОВАННЫЙ επ. απο μтχ. μεταμφιεσμένος. || ουσ. μεταμφιεσμένος. || εκφρ. - **бал** ή **вѢчер** χορός (χοροεσπερίδα) μεταμφιεσμένων.

ΚΟΣΤЮМІРОВАТЬ, -**РУЮ**, -**РУЕШЬ**, παθ. μтχ. παρθ. χρ. **ΚΟΣΤЮМІРОВАННЫЙ**, βр: -**ВАН**, -**А**, -**О** μεταμφιέζω. || -**СЯ** μεταμφιέζομαι.

ΚΟΣΤЮМІРѢВКА, -**И** θ. μεταμφίεση.

ΚΟΣΤЮМНЫЙ επ. του κοστουμιού· -**НЕ** υφάσματα κοστουμιών.

ΚΟΣТЮМЧИК, -**А** α. κοστουμάκι.

ΚΟΣТЯК, -**А** α. σκελετός ανθρώπου ή ζώου. || μтφ. βάση, στήριγμα, πυρήνας, σκελετός.

ΚΟΣТЯНКА, -**И** θ. καρπός μονοπύρηνος.

ΚΟΣТЯНОЙ επ. κοκκάλινος, -λένιος, οστέινος· -**АЯ** **МУКА** οστεάλευρο· - **КЛЕЙ** οστεόκολλα· -**НЕ** **ПΥГОВИЦЫ** κοκκάλινα κουμπιά.

ΚΟΣТЯШКА, -**И** θ. 1 κόκκαλο, οστό. 2 προτόντα κοκκάλινα. 3 χάνδρα αριθμητηρίου.

ΚΟΣУЛЯ¹, -**И** θ. ζαρκάδι, δορκάδα· αγριόγίδα.

ΚΟΣУЛЯ², -**И** θ. (διαлк.) αλέτρι, άροτρο.

***ΚΟΣУШКА**, -**И** θ. (απλ.) μισό μποκάλι βότκα.

***ΚΟΣХАЛВА**, -**И** θ. καρυδοχαλβάς.

ΚΟСЫНКА, -**И** θ. τριγωνικό κεφαλομάντηλο.

ΚΟΣЬОА, -**И** θ. κόσσισμα· θέρισμα.

ΚΟΣЬѢ, -**И** ουδ. (διαлк.) βλ. **ΚΟСОВИЩЕ**.

ΚΟΣЯК¹, -**А** α. 1 παραστάτης (πόρτας, παραθύρου). 2 στενή λωρίδα γης.

ΚΟΣЯК², -**А** α. κοπάδι φοράδων με πουλαράκια. || κοπάδι φαριών. || σμήνος πουλιών.

КОСЯКОМ επίρ. λοξά, πλάγια.
КОСЯЧОК¹, -чкá α. μικρός παραστάτης.
КОСЯЧОК², -чкá α. 1 κοπαδάκι φοράδων. 2 κοπαδάκι ψαριών. 3 μικρό σμήνος πουλιών (που πετά λοξά).
КОСЯПАТНЙ επ. (παλ.) με παραστάτες λοξής διακόσμησης.
КОТ, -á α. γάτος. || εκφρ. -á в мешкé ку-пить αγοράζω γουρούνι στο σακκί.
*КОТáНГЕНС, -а α. (μαθ.) η επαπτόμενη.
КОТéЛ, -тлá α. 1 λέβητας, καζάνι· паровóй - ατμολέβητας. 2 (στρατ.) κλοιός. || εκφρ. áтoмннй - βλ. στη λ. реáктор· как в -é кипéть ή варíться έχω πολλές σκοτούρες· с (как) пивнóй - κεφάλας, κεφάλι σαν καζάνι.
КАТЕЛОК, -лкá α. 1 μικρός λέβητας, καζανάκι. 2 κεφάλι, η κόκα. || είδος καπέλου. || εκφρ. - вáрит κόβει η κόκα.
КОТéЛННЙ επ. του λέβητα· - цех τμήμα κατασκευής λεβήτων. || ουσ. -ая λεβητοστάσιο.
КАТéЛШИК, -а α. λεβητοποιός.
КАТéНОК, -нка, πλθ. -тáтá, -тáт α. γατάκι.
КОТИК, -а α. 1 μικρός γάτος. 2 οταρίας, είδος πτερυγιφόρου μαστοφόρου. || морскóй - βλ. 2 σημ.
КОТИКОВНЙ επ. του οταρία.
*КОТИЛóН, -а α. κοτιλιόν, είδος χορού.
КОТИРОВАЛéННЙ επ. διατιμητικός.
*КОТИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. διατιμώ (αξία εμπορεύματος ή ξένου νομίσματος). || -ся 1 διατιμιέμαι. 2 μтφ. εκτιμιέμαι, έχω (ακολαβαίνω) εκτίμηση· éтoт писáтель не-высóкo -ется αυτός ο συγγραφέας δεν εκτιμιέται και πολύ. 3 συχνάζω στο χρηματιστήριο.
КОТИРóВКА, -и θ. 1 διατίμηση. 2 κίνηση χρηματιστηριακή.
КОТИРóВочНЙ επ. της διατίμησης· -ая КОМÍССИЯ επιτροπή διατίμησης.
КОТÍТЬСЯ, -ИТСЯ ρ.δ. γεννώ (για γάτα, αλά και για προβατίνα, γίδα, λαγίνα).
*КОТЛéТА, -н θ. κεφτέες. || εκφρ. oтoбнáя - κοτολέτα.
КОТЛéТá, -и θ. κεφτεδίτσα.
КОТЛéТНЙ επ. του κεφτέ· για κεφτέδες· -oе мýсo κρέας για κεφτέδες.
КОТЛóВáН, -а α. λάκκος, εκσκαφή, σκάμμα.
КОТЛóВÍНА, -н θ. βαθύλακκος, βαθύπεδο.
КОТЛóВÍННЙ επ. του βαθύλακκου, του βαθύπεδου.
КОТЛóВНЙ επ. του λέβητα, του καζανιού.
КОТЛóOбRáЗННЙ επ., βр: -зeн, -знá, -знo; λεβητοειδής.
КОТóК, -ткá α. γατάκος.
КОТóМКА, -и θ. σακκίδιο· σάκκος.
КОТóРНЙ αντων. 1 ερωτημ. ποιός; - из éтИХ двУХ? ποιός απ' αυτούς τους δύο; 2 ε-

ρωτημ. τι; πόσος; - час? τι ώρα είναι; - емý год? πόσα χρόνια ειν' αυτός; 3 αόρ. κάποιος. 4 αόρ. (με τα ουσ: раз, день, год κ.τ.τ.) όχι μια φορά, μέρα, χρόνο· συχνά· - раз я тебá éтo говорю! πόσες φορές σου το έχω πει. 5 αναφ. οποίος, ποιός, τι· с КОТóРНХ' απο πότε, απο ποιόν (τι) καιρό.
КОТóРНЙ-ЛÍО, -ая-ЛÍО, -oе-ЛÍО αντων. αόρ. (παλ.) βλ. КОТóРНЙ-НИOУДЬ.
КОТóРНЙ-НИOУДЬ, -ая-НИOУДЬ, -oе-НИOУДЬ αντων. αόρ. βλ. КАКóЙ-НИOУДЬ.
КОТóРНЙ-ТО αόρ. αντων. βλ. КАКóЙ-ТО.
*КОТéДЖ, -а α. σπιτάκι προαστείων ή ακραίας συνοικίας.
*КОТýРН, -а α. κόθορνος.
КОТé, -óв πλθ. (διαлк.)είδος ζεστών υποδημάτων.
*КОФé α. άκλ. 1 η καφέα. 2 ο καφές· жáре-ннй - ψημένος καφές· МОЛóТЬ - στουμπίζω, τρίβω καφέ· Ячмéннй - κριθαρένιος καφές· - в зéрнах ανάλεστος καφές· варíть - φτιάχνω καφέ· пить - πίνω καφέ· ýтрeннй - πρωινός καφές· - с МОЛОКОМ γάλα με καφέ· - со сЛÍ-вкóй καφές με κρέμα· ЛЮбÍтель - καφεπότης.
КОФéИК, -фéйкá (-фéйкý) α. καφούλης, καφεδάκος.
*КОФéИН, -а α. καφεΐνη.
КОФéЙ κ. КóФий, -Я (-н) απλ. καφές (ποτό).
КОФéИННЙ, -а α. καφόμεπρικο.
КОФéИННИЦá, -н θ. 1 καφόμευλος. 2 καφετιέρα, καφεκοφίτι. 3 καφεπότισσα.
КОФéИННЙ επ. καφεΐνός· του καφέ· απο καφέ· -ая ПЛáнтáция φυτεία καφέ· -ая Гýщá τα κατακάβια του καφέ, ντελβές· - цвeт το καφέ χρώμα. || καφετής. || ουσ. θ. -ая (παλ.) καφε-νείο. || εκφρ. -oе дéрево η καφέα.
*КОФéИНЯ, -и, γεν. πλθ. -фéен, dot. -фéй-нЯм θ. (παλ.) καφενείο.
КОФéТá, -н θ. 1 μπλούζα· Ночнáя - νυχτική μπλούζα ή η νυχτικιά· ВЯЗáная - πλεχτή μπλούζα. 2 (απλ.) κοντό γυναικείο παλτό.
КОФéТочкá. -и θ. μπλουζίτσα.
КОЧáН, -á κ. -чнá α. κραμβολάχανο, το κεφάλι της κράμβης. || στάχυ καλαμποκιού με καρπό (καλαμποκι) επίσης και χωρίς καρπό (κοτσάνι).
КОЧáННЙ επ. του κεφαλοειδούς καρπού· - салáт το μαρούλι, θρίδαμας· -ая КАПýСТА το κραμβολάχανο (φρέσκο ή αλατισμένο ολόκληρο).
КОЧевáНИЕ, -Я ουδ. μετακίνηση, περιπλάνηση ομαδική.
КОЧевáТЬ, -чýю, -чýешь ρ.δ. 1 ζω νομαδικό βίο· περιπλανιέμαι. || μετακινούμαι κατά κοπάδια. 2 αλλάζω συχνά διαμονή.
КОЧéВКА, -и θ. μετακίνηση κοπαδιαστά· - зверéй μετακίνηση άγριων ζώων κοπαδιστά. 2

βλ. κοчёвье (2 σημ.).

κοчёвники, -ов πλθ. (ενκ. κοчёвник, -а α) νομάδες.

κοчёвнический επ. νομαδικός.

кочевóй επ. νομαδικός· -и́е наро́ды νομαδικοί λαοί· -и́е племена́ νομαδικές φυλές· -и́я жизнь νομαδική ζωή· -и́я ќрта νομαδική σιγή.

кочевра́житься, -жусь, -жи́сья ρ.δ. (απλ.) ισχυρογυνώω, πεισματώνω, καπριτσώνω.

κοчёвье, -я, γεν. πλθ. -ви́й, δοτ. -вья́м; ουδ. 1 βλ. кочевáние. 2 νομαδικό στέκι, μέρος εγκατάστασης νομάδας, νομαδιό.

кочегáр, -а α. θερμαστής.

кочегáрка, -и θ. αίθουσα λεβήτων.

кочегáрный επ. του θερμαστή. || ουσ. θ. -ая βλ. кочегáрка.

коченéть, -ёю, -ёшь ρ.δ. ξεπαγιάζω· ξυλιάζω, μουδιάζω απο το κρύο.

кóчень, кóчня́, πλθ. кóчнй α. (απλ.)· κράμβολάχανο. κεφάλι κράμβης. || βλ. кочерýшка.

кочерга́, -и́, γεν. πλθ. πυροσκάλευθο σιδερένιο· πυράγρα, μασιά.

кочерёшка, -и θ. βλ. кочерга́. || μικρό πυροσκάλευθο.

кочерýшка, -и θ. το σκληρό μέρος (κοτσάνι) του κραμβολάχανου.

кóчет, -а. πλθ. -а́ α. (διαρκ.) κόκορας.

кочетýнный επ. (διαρκ.) του κόκορα.

кочешóк, -шкá α. κραμβολάχανο μικρό.

кóчка, -и θ. βώλος σε βάλτο. || ανώμαλη οδός ή επιφάνεια εδάφους.

кочкáрник, -а α. (διαρκ.) βολώδες μέρος μέσα στο βάλτο.

кочкорéз, -а α. βωλοκόπος.

* кош¹, -а α. (διαρκ.) νομαδικό καλοκαιρινό τσαντήρι ή καλύβα. || (διαρκ.) καλύβα. || (γαλ) στρατόπεδο.

кош², -а α. (διαρκ.) καλάθι αλιευτικό.

кошáра, -и θ. (διαρκ.) προβατομάντρι.

кошáтник, -а α. 1 γαλοθήρας (για το δέρμα). 2 γαλόφιλος, γατόφιλος.

кошáтница, -и θ. γαλόφιλη, γατόφιλη.

кошáчий κ. кошечий, -ья, -ье επ. 1 γατίσιος· - мех γατίσια γούνα· -ьи Глазá γατίσια μάτια. 2 ουσ. -ьи та αιλουροειδή.

кошевá, -и́ θ. (διαρκ.) μεγάλο έλκυθρο.

кощёвка, -и θ. (διαρκ.) βλ. кошевá.

кочевóй επ. (παλ.) 1 στρατοπεδευτικός. 2 ουσ. στρατοπεδάρχη. || εκφρ. - атамáн ο στρατοπεδάρχη, αταμάνος του στρατοπέδου.

кошелёк, -лькá α. 1 χρηματοσακκούλα, πουγγί, βαλάντιο, πορτοφόλι. 2 (παλ.) σακκούλα, δίχτυ. 3 βλ. кошéль. || εκφρ. толстýй (ή тугóй, полнýй) - κάργα το πορτοφόλι, φούσκα η σακκούλα χρήματα· пустóй ή тóщий - άδειο το πουγγί, πεταί με πεταί το πορτοφόλι.

кошéлка, -и θ. τσάντα πλεχτή· καλάθι.

кошéль, -я́ α. 1 (διαρκ.) κάνιστρο· καλάθι. 2 (παλ.) βλ. кошелёк (1 σημ.). 3 είδος αλιευτικού δίχτιου. 4 φράγμα απο κορμούς δέντρων στο ποτάμι.

кошелькóвный επ. με αλιευτικό καλάθι. || εκφρ. - нéвод είδος αλιευτικού δίχτιου.

кошéние, -я ουδ. κόσισμα.

кошенýлевый επ. βλ. кошенýльный.

* кошени́ль, -и θ. ύσγινο (έντομο). || βαφή κόκκινη.

кошенýльнýй επ. ύσγιнос· || κόκκινος.

кошенýна, -и θ. 1 κοσισμένο χλωρό χόρτο. 2 βλ. косьóбá.

кóшенýй επ. κοσισμένος.

кóшечий επ. βλ. кошáчий.

кóшечка, -и θ. γατούλα, γατίτσα.

кóшка¹, -и θ., γεν. πλθ. -шек. 1 γάτα, γατί, γαλή. || γούνα απο δέρμα γάτας. 2 αιλουροειδές ζώο. 3 τσιγκέλι, άγκιστρο, συσκευή ανέλκυσης αντικειμένων απο το βυθό. 4 όργανα οδοντωτά (για στερέωση). 5 είδος πλεχτού μαστιγίου. || εκφρ. знáет -, чьё мýсо сьéла ξέρω με ποιόν έχω να κάνω· как - с собáкой σαν η γάτα με το σκυλί (μαλώνουν)· как угорéлая - σε έξαλλη κατάσταση· -и скрежýт на душé ή на сёрдце σπαράζει (ραγίζεται) η καρδιά, λυπούμαι κατάκαρδα· чёрная - пробéжала ή проскочýила мéжду кем λογομάχησαν, φιλονικησαν· -и-мышки η γάτα και το ποντίκι (παιγνίδι).

кóшка², -и θ. βυθός αμμόδης ή χαλικώδης.

* кошмá, -и́, πλθ. кошмы, кошм, кошмáм θ. μετσές (είδος τάπητα).

* кошмáр, -а α. επιάλτης, βραχνάς. || μτφ. κάθε τι που βαρύνει την ψυχή.

кошмáрнýй επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 επιαλτικός· - сон επιαλτικό όνειρο. 2 φριχτός, φρικιαστικός, αποτροπιαστικός· -ое зрёлище φριχτό θέαμα. || απεχθής, απαίσιος· -ая погóда απαίσιος καιρός.

* кошт, -а α. (παλ.) διατήρηση, συντήρηση· жить на своём -е συντηρούμαι μόνος μου. || χρηματικά μέσα.

кощёй, -я́ α. 1 μυθολογικός γέρος-φάντασμα. || κάτισχνος, σκελετός. 2 τσιγκούνης, σπαγγοραμμένος.

кощýнственнýй επ., βρ: -вен, -венна, -ο βέβηλος, ανόσιος, βλάσφημος, ιεροσύλος.

кощýнство, -а ουδ. βεβήλωση, ιεροσυλία, ανοσιούργημα. || ανευλάβεια, ασέβεια.

кощýнствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. 1 βεβηλώνω, μιαίνω, μολύνω τα ιερά. 2 σεσεβώ.

кощýщицéнт, -а α. συντελεστής· - полéз-ного дéйствия ισχύς πραγματική ή ωφέλιμη· - мóщности συντελεστής ισχύος· - упрýгости συ

ντελεστής ελαστικότητας.

кпѣреди επίρ. (απλ.) προς τα μπρος, προς το μπροστινό μέρος.

***кpaб**, -α α. κάβουρας, καβούρι, καρκίνος.

кpaбoвнѣй επ. του κάβουρα, του καρκίνου.

кpaбoлoб, -α α. 1 καβουροφαράς, καρκινολιείας. 2 αλιευτικό πλοίο καβουριών.

кpaбoлoбнѣй επ. καβουροαλιευτικός.

кpaвчѣй, -его α. (παλ.) αρχιτρίκλινος.

***кpaгги**, **кpaг** πλθ. 1 μπότες θηλυκωτές. 2 επιχειρίδα δερμάτινη.

кpaдeннѣй επ. κλεμμένος, κλοπιμαίος· -не вѣщи κλεμμένα πράγματα. || ουσ. -ое (αθρ.) κλεμμένα πράγματα· **скѣпщик** -го αγοραστής κλοπιμαίων.

кpaдѣчѣсь 1 επίρ. μτχ. του ρ. **кpaсться**. 2 επίρ. κλέφτικα, κρυφά.

кpaевoд, -α α. εθνολόγος περιοχής.

кpaевѣдeнѣе, -я ουδ. εθνολογία περιοχής.

кpaевѣдчeскѣй επ. εθνολογικός περιοχής.

кpaевoй επ. της περιοχής. || ακρίνος, ακραίος.

кpaеутoблннѣй επ. (γραμ. λόγος) σοβαρός, σπουδαίος· -вопрoс βασικό ζήτημα. || εκφρ. - **кaмeнь** ακρογωνιαίος λίθος.

кpaешeк, -шка α. άκρη· ακρίτσα· **ceсть на -cтѣла** κάθoμαι στην άκρη του καθίσματος.

кpaжа, -и θ. κλεψιά, κλεψίμο, κλοπή· **co-вepшѣть** -у διαπραττω κλοπή· - **co вzлoмoм** η κλοπή με διάρρηξη.

кpaй, -я (-ю), προθт. ο κpае, в кpaй, на кpaй, πλθ. -кpaя α. 1 άκρη, άκρο· - **кpыши** η άκρη της στέγης· **oн живѣт в -ѣ гoрoдa** αυτός ζει στην άκρη της πόλης. || χείλος· **на-лѣть cтaкaн до -ѣв** γεμίζω το ποτήρι ξέχειλα. || εσχاتیά, τέρμα. || ακροστόμιο. || περιχέλιωμα, μπορντούρα· **μποp** (καπέλου). || παρυφή, ούγια. 2 χώρα, περιοχή, τόπος· **poднoй** - γενέτειρα. 3 μεγάλη διοικητική περιοχή. || εκφρ. **тoлcтѣй** - το μεσόπλευρο (κρέας)· **тoнкѣй** - πλευρικό, πλευρά· **с -ѣ** απο τον τελευταίο (αρχίζω)· **чѣрез** - πέρα απο το μέτρο, υπέρμετρα· **в нaших -яx** στα μέρη μας· **из -я в - ή oт -я до -я** απ' άκρη σ' άκρη· **кoнцa** и -я **нeт** απέραντος· **на - cвѣтa** στην άκρη (πέρατα) του κόσμου· **на - зeмлѣ** στα πέρατα της γης· **быть на -ѣ гpoдa** ή **мoгѣлѣ** είμαι με το ένα πόδι στον τάφο, είμαι του θανάτα· **лѣтъ-ся** ή **пepелѣвaтъся**, **бѣть чѣрез** - ξεσπώ, ξεφάντων· **хвaтѣть чѣрез** - το παρακάνω· **пpатът** κάτι άτοπο· **кpaем ѣхо cлѣшатъ** (уcлѣшатъ) το πήρε λίγο τ' αυτί μου.

кpaйнe επίρ. πάρα πολύ, άκρως, στο έπακρο, υπερβολικά· - **peакциoнѣр** άκρως αντιδραστικός.

кpaйннѣй επ. 1 ακρίνος, άκρος, ακραίος· τε-

λευταίος· ουραίος· -**я пpавая пaртия** κόμμα της άκρας δεξιάς· -**я ценa** τελευταία τιμή· - **cpoк** τελευταία προθεσμία· - **Север** ο άκρος Βοράς. 2 έκτακτος, εξαιρετικός, έσχατος, απόλυτος· -**не мѣры** έκτακτα μέτρα· **в -ем cлѣ-чae** σε εξαιρετική περίπτωση, σε απόλυτη ανάγκη· **по -ей мѣре** τουλάχιστο, το λιγότερο· -**я нeoбoдѣмoсть** επιταχτική ανάγκη· -**я плoтъ** (ανατ.) ακροβυστία, ακροποσθία.

кpaйнoсть, -и θ. 1 ακρότητα, εξτρεμισμός· **пepexoдѣть oт oднoй -и в дpyгѣю** περνώ απο τη μια ακρότητα στην άλλη· **избeжaтъ** -и αποφεύγω τις ακρότητες· **впaдaтъ в - φтάνω** στα άκρα. 2 ανάγκη, ανέχεια, εσχάτη ένδεια· **жѣть в -и** περνώ πολύ δύσκολη ζωή. 3 επιτακτικότητα. || εκφρ. **до -и** στο έπακρο· **дoвe-cтѣ до -и** κάνω κάποιον έξω φρενών· **в -и** εν ανάγκη, στην ανάγκη.

***кpaевoяк**, -а α. χορός πολωνικός καθώς και η μουσική του.

кpaля, -и θ. 1 (απλ.) καλλονή. 2 (παλ.) ντάμα (χαρτοπαιγνίου).

кpaмoлa, -и θ. (παλ.) στάση, αυταρσία.

кpaмoльщик, -а α. (παλ.) στασιαστής.

кpaмoльничaтъ ρ.δ. (παλ.) στασιάζω.

кpaмoльничeскѣй επ. στασιαστικός, του στασιαστή.

кpaмoльннѣй επ. (παλ.) στασιαστικός, της στάσης.

кpaн! -а α. κρήνη, κρουνός, βρύση· **кaнoу-лa**· **вoдoпpoвoдннѣй** - η κρήνη του υδραγωγείου.

***кpaн?** -а α. (τεχ.) γερανός· **пoдбѣмннѣй** - γερανός ο κοινός· **пepедвѣжнoй** - κινητός γερανός.

***кpaнeц**, -нца α. (ναυт.) προσκέφαλο (αποφυγής πλευρικής κρούσης σκάφους). || πλθ. -**цы**, -**ев** κιβώτια βλημάτων.

кpaниoлoγѣчeскѣй επ. κρανιολογικός.

***кpaниoлoγѣя**, -и θ. κρανιολογία.

кpaниoмeтpѣчeскѣй επ. κρανιομετρικός.

***кpaниoмeтpѣя**, -и θ. κρανιομετρία.

кpaнoвщик, -а α., -ца, -и θ. οδηγός ή χειριστής γερανού.

кpaнoвннѣй¹ επ. του κρουνού, της κρήνης, της κάνουλας.

кpaнoвннѣй² επ. του γερανού.

кpaп, -а (-у) α. στίγμα, κηλίδα (στο σώμα μερικών ζώων, πτηνών, εντόμων). || έγχρωμα στίγματα, χρωματισμός.

кpaпaтъ, -аю, -аешъ κ. -плю, -плeшь παθ. μтχ. παρθ. χρ. **кpaплeннѣй**, βр: -лен, -а, -ο ρ.δ. σταλάζω, πέφτω κατά σταγόνες· **дoждѣ** -**плeт** πέφτουν σταλασματιές βροχής. || ραντίζω, ραίνω.

кpaпѣвa, -и θ. τσουκνίδα· - **oбoжглѣ** **мнe** **рѣки** με έτσουξε η τσουκνίδα στα χέρια.

крапівник, -а α. τσουκνιδότοπος.
крапівниця, -и θ. κνίδωση (νόσος). || εί-
 dos πεταλούδας.
крапівний επ. της τσουκνίδας· τσουκνίδι-
 νος· -не ши τσουκνιδόσουπα. || ουσ. πλθ. -не
 та κνιδοειδή. || εκφρ. -ая лихорадка (παλ.)
 κνίδωση (νόσος)· -οе сѣмя (παλ.) υβρισ. των
 γραφειοκρατών, δωροληπτών· σπορά του διαβό-
 λου· σκυλολόϊ, φαγάδες.
крапина, -и θ. έγχρωμο στίγμα.
крапинка, -и θ. 1 στιγματάκι. 2 σταλαματιά
 βροχής.
краплєние, -я ουδ. ψιχάλισμα.
краплєнный επ. χρωματιστός, καρδαλός, σιγ-
 ματιστός.
крапчатый επ. βλ. краплєнный.
краса, -и θ. 1 (παλ.) ωραιότητα, ομορφιά,
 κάλλος. 2 καλλονή, πεντάμορφη γυναίκα. 3
 στολίδι, στόλισμα. || εκφρ. по всей (своей)
 -έ α) ο' όλη της την ομορφιά ή φαντασμαγο-
 ρικότητα. β) ειρν. άσχημα· для -и για ο-
 μορφιά.
красавец, -вца α. ομορφάνθρωπος, όμορφο
 παλικάρι.
красавица, -и θ. ομορφογυναίκα, καλλονή,
 πεντάμορφη, θεά.
красавка, -и θ. στρύχνος (φυτό). || μικρός
 γερανός (πτηνό).
красавчик, -а α. ομορφόπαιδο, ομορφονιός.
красиво επір. ωραία, όμορφα.
красивость, -и θ. ομορφιά, ωραιότητα.
красивый επ., βρ: -сив, -а, -ο: όμορφος,
 ωραίος. || αρεστός, θελκτικός, συναρπαστικός.
 || ευχάριστος, αγλαός· -ая музыка ωραία μου-
 σική· -ая жизнь ωραία ζωή· -ая фраза ωραία
 φράση.
красильный επ. βαφικός, χρωματιστικός, χρω-
 στικός· -не вещества χρωστικές ουσίες. ||
 ουσ. θ. -ая βλ. красильня.
красильня, -и θ. βαφείο· μογιατζίδικο.
красильщик, -а α., -ца, -и θ. βαφιάς, μο-
 γιατζής.
краситель, -я α. βαφή (ουσία).
красить. красу, красишь ρ.δ. 1 βάφω· -
 платье βάφω το φόρεμα· -йца βάφω αυγά. ||
 χρωματίζω, μογιατζίζω· -дверь χρωματίζω
 την πόρτα. 2 αμ. βάφομαι· эта κόфта -ит αυ-
 τή η μπλούζα βάφεται (την πιάνει η βαφή). 3
 ομορφαίνω, στολίζω, κοσμών· не место -ит че-
 ловѣка, а человек место δεν ομορφαίνει η θέ-
 ση τον άνθρωπο, αλλά ο άνθρωπος τη θέση. ||
 -ся βάφομαι. || χρωματίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
 || φτιασιδώνομαι.
краска!, -и θ. 1 βαφή, χρώμα, μογιαγιά· ма-
 леные -и ελαιοχρώματα, λαδομπογιές· анили-
 новые -и χρώματα ανιλίνης· акварельные -и υ-

δροχρώματα, νερομπογιές· типографическая -
 τυπογραφική μελάνη· осѣнные -и τα φθινοπω-
 ρινά χρώματα· писать ма́ленькими -ами ζωγρα-
 φίζω με λαδομπογιές. 2 μτφ. εκφραστικά μέ-
 σα· описывать, рассказывать изображать ма́-
 чными -ами περιγράφω, διηγούμαι, παρασταί-
 νω με μελανά χρώματα. 3 κόκκινο χρώμα· -
 стыдъ το χρώμα της ντροπής· от внезапного
 ужаса - сошла с егѡ лица απο το ξαφνικό φρι-
 κιαστικό θέαμα τού 'φυγε το χρώμα απο το πρό-
 σωπο.
краска?, -и θ. βάψιμο· отдать платъе в -у
 δίνω το φόρεμα για βάψιμο.
красковар, -а α. βαφιάς, βαφέας.
краскопульт, -а α. χρωματοφεκαστήρας.
краснєнный επ. κοκκινούλης, -λικός. ||
 ουσ. θ. -ая (παλ.) κόκκινο χαρτονόμισμα α-
 ξίας δέκα ρουβλιών.
краснєть ρ.δ. κοκκινίζω, γίνομαι κόκκι-
 νος, ερυθριών· ягоды -ит οι καρποί κοκκι-
 νίζουν· - от стыда κοκκινίζω απο ντροπή· -
 от холода κοκκινίζω απο το κρύο· уши -ит τα
 αυτιά κοκκινίζουν. || εκφρ. - до корней во-
 лосъ ή до ушей γίνομαι κατακόκκινος. || -ся
 βλ. краснєть. || φαίνομαι κόκκινος.
красноармеец, -ейца α. κόκκινος στρατιώ-
 της (του Κόκκινου Στρατού).
красноармеецка, -и θ. 1 κοκκινοστρατιώτιο-
 σα. 2 σύζυγος κόκκινου στρατιώτη.
красноармеецкий επ. 1 του κόκκινου στρα-
 τιώτη· -ая книжка ταυτότητα κόκκινου στρα-
 τιώτη. 2 του Κόκκινου Στρατού· -ие части τα
 τμήματα του Κόκκινου Στρατού.
краснобай, -я α. γλαφυρός ομιλητής, εύ-
 γλωττος και κούφος.
краснобайство, -а ουδ. γλαφυρότητα λόγου,
 ευγλωττία κενού περιεχομένου.
красногвардеец, -ейца α., -ка, -и θ. κοκ-
 κινοφρουρός, -ρίτης, -ισσα.
красногвардейский επ. κοκκινοφρουρίτικος.
краснодеревец, -вца α. εβενουργός.
краснодеревщик, -а α. εβενουργός.
краснозвездный επ. ερυθράστερος.
краснозем, -а α. κοκκινόχωμα.
красноземный επ. κοκκινόχωμος· -не почвы
 κοκκινόχωμα εδάφη.
краснознаменный επ. βραβευμένος με το πα-
 ράσημο της κόκκινης σημαίας.
краснокожий επ., βρ: -кож, -а, -е ερυθρό-
 дерμος· -ая плѣмя ερυθρόδερμη φυλή. || ουσ.
 πλθ. -ие οι ερυθρόδερμοι.
краснокрылый επ. ερυθροπτέρυγος, κοκκινο-
 πτέρυγος. || (για αεροσκάφη) με κόκκινο α-
 στέρι στις πτέρυγες.
краснолєсье, -я ουδ. δάσος κωνοφόρων δέ-
 ντρων.

краснолицый επ., βρ: -лиц, -а, -е κοκκινοκρόσωπος.

красноно́сый επ., βρ: -нос, -а, -о κοκκινομούτης, ερυθρόρρινος.

краснопёрка, -и θ. ερυθροπτερούγιο ψάρι.

краснопёрный επ. ερυθροπτερούγιος.

красноречиво επίρ. με ευφράδεια, εύγλωττα.

красноречивость, -и θ. βλ. красноречие.

красноречивый επ., βρ: -чив, -а, -о. 1 ευφράδης, εύγλωττος, εύστομος. 2 εκφραστικός· -ое письмо εκφραστικό γράμμα· - взгляд εκφραστική ματιά (που τα μαρτυρεί όλα). 3 αποδεικτικός, πειστικός· ζωντανός· - факт πειστικό γεγονός.

красноречие, -я ουδ. 1 ευφράδεια, εύγλωττία, εύστομία, το λέγειν. 2 ρητορική τέχνη.

краснорόжий, -ая, -ее επ., βρ: -рож, -а, -е (απλ.) κοκκινομούρης, κοκκινοκρόσωπος.

красноры́дец, -дца α. (παλ.) πωλητής υφασμάτων στη λαϊκή αγορά.

краснота́, -́я θ. κοκκινάδα, ερυθρότητα.

краснота́л, -а α. κόκκινη ιτιά.

краснота́ловый επ. της κόκκινης ιτιάς.

краснофлотец, -тца α. ναύτης του κόκκινου πολεμικού ναυτικού.

краснофлоте́цкий επ. του κόκκινου ναύτη ή του κόκκινου στόλου.

краснощёкий επ., -щёк, -а, -о κοκκινομάγουλος, ροδομάγουλος.

красну́ха, -и θ. ιλαρά.

красный επ., βρ: -сен, -сна́, -сно. 1 κόκκινος, ερυθρός· -ое зна́мя κόκκινη σημαία· - цвет κόκκινο χρώμα. 2 αριστερός (στις ιδέες). || ουο. ο αριστερός. 3 (παλ.) καλός, όμορφος, ωραίος· -ая деви́ца όμορφο κορίτσι. 4 (лк. ποίηση) καθαρός, φωτεινός· - день καθαρή μέρα. 5 (παλ.) τιμητικός, επίσημος. || εκφρ. -ая Армия Κόκκινος Στρατός· -ое ви́но βαθυκόκκινο κρασί· - гри́б βλ. подоси́новик; -ое дере́во ανακάρδιο, ακάιο ξύλο, ακαγιού, μαόνι· - зверь το κυνήγι των πιο πολύτιμων άγρίων ζώων· -ая дичь κυνήγι των πιο πολύτιμων αγρίων νηκτικών πτηνών· -ое калéние η κόκκινη πυράκτωση· -ая икра́ κόκκινο χαβιάρι· - крест ερυθρός σταυρός· общество -го Крестá и Полуме́сяца σύνδεσμος του Ερυθρού Σταυρού και Ημισέληνου· - лес βλ. краснолéсье· - медь χαλκός αμιγής· -ая рьба та εκλεκτά ψάρια (οξύρρυγχος, ούσος κ. άλ.)· - ряд (παλ.) η σειρά πωλητών υφασμάτων στην αγορά· - това́ρ τα υφάσματα· -ое слóвцо πετυχημένη λέξη η έκφραση· -ая строка́ ή стрóчка αρχή παραγράφου, κόκκινη σειρά· - уго́лок κόκκινη γωνιά (ιδρύματος)· -ая це́на η ανώτατη τιμή (πράγματος)· -ой нитью прохóдитъ ή тяну́ться περνά σαν κόκκινη κλωστή

(Ξεχωρίζω)· под -ую ша́пку попада́ть ή угоди́тъ (παλ.) στρατεύομαι· στρατολογούμαι· - звон η πιο μεγάλη κωδωνοκρουσία· - фанáрь (παλ.) κόκκινο φανάρι (οίκος ανοχής)· - петýх βλ. στη λ. петýх· -ó говорите́ μιλά με ευφράδεια
красова́ться, -сýсь, -сýешься ρ.δ. 1 λάμπω με την ομορφιά. 2 βρίσκομαι σε περίοπτη θέση. 3 καμαρώνω.

красотá, -́я, плθ. -óты θ. 1 ομορφιά, ωραιότητα, κάλλος. 2 (παλ.) πεντάμορφη, καλλονή·

красóтка, -и θ. 1 χαριτωμένη (γυναίκα, κοπέλλα). 2 (παλ.) ερωμένη, αγαπητικιά.

красóчно επίρ. γραφικά, εκφραστικά, ωραία.

красóчность, -и θ. γραφικότητα, εκφραστικότητα· ωραιότητα.

красóчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 βαφικός· -ое произвóдство η παραγωγή βαφών. 2 χρωματιστός, με χρώματα. 3 μτφ. εκφραστικός, γλαφυρός· γραφικός· χαρακτηριστικός· ωραίος.

красть, краду́, крадётся, παρλθ. χρ. крал, -ла, -ло, μτχ. παρлθ. χρ. кра́вший, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. кра́денный, βρ: ден, -а, -о, επίρ. μтχ. кра́дл̑ ρ.δ.μ. κ. αμ. κλέβω. || -ся εισχωρώ κρυφά, τρυπώνω. || проχώр κρυφά, προσεχτικά. || κλέβω.

крася́щий επ. απο μтч. βαφικός, βαπτικός· -ее вещество βαφική ουσία.

крат στην εκφρ: во с́то - ή во мнóго - εκατό φορές, πολλές φορές.

***кратер**, -а α. κρατήρας.

кратерный επ. του κρατήρα.

кратка, -и (απλ. παλ.) το βραχύ σημάδι(-)

краткий επ., βρ: -ток, -тка́, -тко; кратча́йший. 1 σύντομος, βραχύς· -ая речь σύντομη ομιλία· -ое описáние σύντομη περιγραφή· -ая биогра́фия σύντομη βιογραφία· постарáть-ся бы́ть -им θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος. || εκφρ. -ие и дол́гие гла́сные βραχεία και μακρά φωνήεντα· -ие прилагáтельные βραχεία επίθετα· «и́» -ое «и́» βραχύ (μισοφωνήεν).

кратко επίρ. σύντομα, σε συντομία, με λίγα λόγια, κοντολογής, δια βραχείων.

кратковре́мность, -и θ. βραχύτητα χρόνου.

кратковре́мный επ., βρ: -менен, -менна, -менно ολιγόχρονος, -ρόνιος, βραχύχρονος, -ρόνιος· -ое пребы́вание βραχύχρονη παραμονή. || παροδικός, διαβατικός· - дождь παροδική βροχή.

краткосрóчность, -и θ. βραχύτητα προθεσμίας.

краткосрóчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; βραχυπρόθεσμος· -ая ссýда βραχυπρόθεσμο δάνειο. || μικρής διάρκειας· - óтпуск ολιγοήμερη άδεια.

краткость, -и θ. βραχύτητα, συντομία· для

-и για συντομία, χάρη συντομίας.
κράτνoςτb, -и θ. το πολλαπλάσιο.
κράτннй επ., βρ: -тен, -тна, -тнс.1(μαθ.) πολλαπλάσιος· **числo дeсять -o пятй и двум o** αριθμός δέκα είναι πολλαπλάσιο του πέντε και δύο. 2 ουσ. ουδ. -οε το πολλαπλάσιο.
кратчайший υπερθ. β. του επ. **краткий**.
*крах, -а α. χρεοκοπία, φαλλίρω, φαλιμέντο, κραχ· **потерпeть** - χρεοκοπώ, φαλλίρω. 2 μτφ. αποτυχία· **потерпeть** - αποτυχαίνω.
*крахмал, -а α. άμυλο, αμυλάλευρο· **картoфельный** - άμυλο απο πατάτα· **рисовый** - άμυλο απο ρύζι. || αμυλόκολλα. || εκφρ. **животный** - βλ. γλικогέν.
крахмаленный επ. απο μτχ. βλ. **крахмальный**
крахмалистoςтb, -и θ. η περιεκτικότητα σε άμυλο.
крахмалистый επ., βρ: -лист, -а, -ο αμυλούχος.
крахмалить, -лю, -лишь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **крахмаленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.δ.μ. αμυλώ, κολλαρίζω· **белё** κολλαρίζω τα ασπρόρουχα. || -ся κολλαρίζομαι.
крахмальный επ. του άμυλου· - завод εργοστάσιο παρασκευής άμυλου. || απο άμυλο· - **клейстер** η αμυλόκολλα. || κολλαρισμένος.
красе συγκρ. β. του επ. **красивый**.
красение, -я ουδ. βάψιμο.
красенина, -и θ. (παλ.) κακοβαμμένο ύφασμα.
красенинный επ. (παλ.) απο κακοβαμμένο ύφασμα.
красеный επ. 1 βαμμένος, χρωματισμένος· - пол βαμμένο πάτωμα· -не волосы βαμμένα μαλλιά. 2 φτιασιδωμένος· -ая женщина φτιασιδωμένη γυναίκα.
крайка, -и θ. (απλ.) άκρη ή γωνία φωμιού.
крайшка, -и θ. ακρούλα, γωνίτσα φωμιού.
*креатура, -и θ. εγκάθετος, βαλτός· προστατευόμενος.
*кредeтка, -и θ. καρίδα, γαρίδα.
*кредит, -а α. η δεξιά σελίδα λογιστικού βιβλίου, πίστωση· **дeбет и** - το δούναι και λαβείν.
*кредит, -а α. 1 πίστωση, κρέντιτο· **долгoсрoчный** - μακροπρόθεση πίστωση· **краткосрoчный** - βραχυπρόθεση πίστωση· **открыватb** - ανοίγω πίστωση· **предoстaвить** - παρέχω πίστωση· **отпyститb товaр в** - δίνω εμπόρευμα με πίστωση. 2 εμπιστοσύνη, πίστη· κύρος. 3 βλ. **кредитoспoсoбнoςтb**. || εκφρ. **в** - με πίστωση· **гoсyдapствeнный** - δημόσιο χρέος.
кредитка, -и θ. τραπεζογραμμάτιο.
кредитный επ. πιστωτικός. || εκφρ. - **билeт** τραπεζογραμμάτιο.
кредитoвaние, -я ουδ. πίστωση χρηματική.
кредитoвaть, -тyю, -тyешь, παθ. μτχ. παρθ.

χρ. **кредитoванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ. κ. σ.μ. 1 πιστώνω, δίνω με πίστωση (χρήματα ή εμπορεύματα) 2 χορηγώ πιστώσεις. || -ся παίρνω με πίστωση· έχω πίστωση.
кредитoвый επ. (λογισ.) του λαβείν.
*кредитор, -а α. πιστωτής (άτομο ή ίδρυμα).
кредиторский επ. πιστωτικός, του πιστωτή.
кредитoспoсoбнoςтb, -и θ. αξιοπιστία, φερεγγυότητα, το εχέγγυο.
кредитoспoсoбный επ., βρ: -бен, -бна, -бно αξιοπίστος, αξιόχρεος, φερέγγυος, εχέγγυος.
*кредo ουδ. άκλ. 1 το πιστεύω (ως σύμβολο θρησκευτικής πίστης). 2 απόψεις, πεποιθήσεις, κοσμοθεωρία· **политическое** - το πολιτικό πιστεύω· **наyчнoе** - το επιστημονικό πιστεύω.
*Крез, -а α. Κροίσος, βαθύπλοτος.
*крейсер, -а α. το καταδρομικό (σκάφος).
крейсерский επ. του καταδρομικού· -ая эскадра μοίρα καταδρομικών· -ая скорость η κανονική ταχύτητα πλοίου ή αεροπλάνου.
крейсерство, -а ουδ. περιπολία ναυτική.
крейсировать, -рую, -руешь ρ.δ. 1 πλέω, εκτελώδρομολόγιο. 2 περιπολώ, περιπλέω.
*крейцер, -а α. παλαιό μικρό νόμισμα μερικών ευρωπαϊκών κρατών.
*крекинг, -а, α. (τεχ.) απόσταξη. || εγκατάσταση απόσταξης (πετρελαίων).
крекингoвый επ. της απόσταξης ή με απόσταξη.
крекирование, -я ουδ. (τεχ.) απόσταξη.
крекировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. αποστάζω.
*крем, -а α. 1 κρέμα (γλύκισμα). 2 καλυπτικό. 3 κρέμα (υποδημάτων).
кремaтoрий, -я α. κρεματοριο.
кремaциoнный επ. αποτεφρωτικός· -ая печь φούρνος αποτέφρωσης.
*кремация, -и θ. αποτέφρωση πτώματος.
кремeнь, -мня α. 1 πυρίτης λίθος, πυρόλιθος, τσακμακόπετρα. 2 άνθρωπος άκαμπτου χαρακτήρα, σκληρός, πέτρα. || τσιγκούνης, σπαγκοραμμένος.
кремешoк, -шкa α. 1 μικρός πυρόλιθος. 2 βλ. **кремeнь** (2 σημ.).
кремлeвский επ. του Κρεμλίνου· -ие башни οι πύργοι του Κρεμλίνου· -ие стeны τα τείχη του Κρεμλίνου.
кремель, -я α. το κρεμλίνο (ακρόπολη).
кремнеbный επ. 1 του πυρόλιθου, πυρολιθικός, πυρτικός. || απο πυρόλιθο. || με πυρόλιθο· -ая зажигалка αναπτήρας, το τσακμάκι. 2 μτφ. σκληρός, άκαμπτος, πέτρινος.
кремнезeм, -а α. (παλ.) βλ. **кремний**.
кремнезeмный επ. του πυρίτιου.
кремневый επ. πυριτικός· -ие соли πυριτι-

κά άλατα.

***кремний**, -я α. πυρίτιο (χημ. στοιχείο).

кремнистый¹ επ. πετρώδης, λιθωσκεπής, γεμάτος πέτρες. || μτφ. σκληρός, άκαμπτος.

кремнистый² επ. πυριτικός, του πυρίτιου· -ие соединения πυριτικές ενώσεις. || πυριτιούχος.

кремовый επ. της κρέμας. || λευκοκίτρινος, χρώματος κρεμ.

***крен**, -а α. 1 πλευρική κλίση σκάφους. 2 μτφ. στροφή, αλλαγή (για σκοπό, σκέψη κ.τ.τ.).

кренделёк, -льκά α. κουλουράκι σχήματος «В" ή «В"».

***крендель**, -я, πλθ. **крендели** κ. **кренделя** η γεν. -ей α. 1 φωμί σχήματος «В" ή «В"». 2 -ем επίρ. κουλουροειδώς. || εκφρ. **выдѣлывать** (ногами) -я τρικλίζω, βαδίζοντας διαγράψω με τα πόδια οχτάρια (για μεθυσμένο).

крендельный επ. για κουλούρια· -ое тѣсто ζυμάρι για κουλούρια.

кренить, -нѣ, -нѣшь ρ.δ.μ. κλίνω, γέρνω (για πλοίο, αεροπλάνο). || -ся κλίνω, γέρνω.

***кренѹметр**, -а α. κλισόμετρο.

***креозѹт**, -а α. κρεόζωτο, κρεόσωτο, σωσί-κρεας.

креозѹтовый επ. του κρεόζωτου.

***кребл**, -а α., -ка, -и θ. κρεολός, -ή.

кребльский επ. κρεολός.

***креп**, -а α. κροκύφαντο, κρεπ.

***крепдешин**, -а α. κρεπ ντε σίν.

крепдешинный επ. από κρεπ ντε σίν.

крепёж, -пёжá α. (αθρο.) εξαρτήματα ή υλικά στερέωσης.

крепёжный επ. στερεωτικός. || για στερέωση.

крепильщик, -а α. εργάτης στερεωτής.

крепительный επ. 1 (παλ.) δυναμωτικός, ενισχυτικός, τονωτικός. 2 υλικό στερεωτικό. 3 ουσ.-οε δυναμωτικό, το τονωτικό(φάρμακο).

крепить, -плѣ, -пѣшь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **крепленный**, βр: -лѣн, -ленá, -ленѹ ρ.δ.μ. 1 στερεώνω, στεργιώνω· συνδέω γερά· δένω στέρεα. 2 (ναυτ.) μαζεύω τα πανιά. 3 ενισχύω, δυναμώνω· одобрѹну своегѹ отѣчества ενισχύω την άμυνα της πατρίδας μου. || (παλ.) ζωντανεύω, ζωντανεύω, δίνω ζωντάνια. 4 προξενώ, προκαλώ δυσκοιλιότητα. || -ся συγκρατιέμαι. || κάνω κουράγιο στον εαυτό μου. || στερεώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. (2, 3 σημ.).

крепкий επ., βр: -пок, -пкá, -пко. 1 γερός, σκληρός· - орѣх σκληρό καρύδι· -οе дѣрево σκληρό ξύλο· -ая ткань γερό ύφασμα· -организм γερός οργανισμός. || στερεός, στέργιος, σταθερός, ακούνητος. || μтф. σίγουρος· πιστός. 2 δυνατός, ισχυρός· - вѣтер σφοδρός άνεμος· - морѹз δυνατό κρύο. 3 πηχτός,

μεγάλης ποσότητας ή περιεκτικότητας· - кофе βαρύς καφές· - раствор ισχυρό διάλυμα - ѹк-сус δυνατό ξίδι· - табáк βαρύς καπνός· -οе вино δυνατό κρασί. || εκφр. -ая дисциплина γερή πειθαρχία· -ие напитков οиноπνευματώδη ποτά· -οе слово ή слѹвцо υβριστική λέξη· -сон βαθύς ύπνος· **крепок** нá уχο ο βαρύκοος.

крепко επίρ. γερά, δυνατά· στέρεα κλπ. επίθετα. || (απλ.) πάρα πολύ. || εκφр. - нá-крепко πάρα πολύ γερά, στέρεα κλπ. επ.

крепкоголовный επ., βр: -лѹв, -а, -о βλ. **крепколовный** (1 σημ.).

крепколовный επ., βр: -лѹб, -а, -о. 1 στενοκέφαλος, πείσιμονας. 2 χοντροκέφαλος, κουφόνους.

крепконогий επ., βр: -нѹг, -а, -о ισχυρόποδος, που έχει γερά πόδια, αντοχής στην πορεία.

крепление, -я ουδ. 1 στερέωση, στέριωμα· σύνδεση γερή. 2 βλ. **крепь**. 3 εξάρτημα στερέωσης.

крепленный επ. ενισχυμένος, δυναμωμένος· -οе вино ενισχυμένο κρασί (με οινόπνευμα).

крепнуть, -ну, -нешь, παρлθ. χρ. **креп** κ. **крепнул**, -ла, -ло ρ.δ. 1 στερεώνω, καθιστώ στερεό, στεργιώνω. 2 δυναμώνω, ενισχύομαι· пусть -ет дружба между грѣческим и советским народами! ας δυναμώνει η φιλία ανάμεσα στον ελληνικό και σοβιετικό λαό!

креповый επ. απο κρέπ.

крепостный, -á α. δουλόφρονας, οπαδός του δουλοπάροικου συστήματος.

крепостнический επ. δουλοπάροικος, του δουλοπάροικου ή της δουλοπαροικίας· -ие взгляды δουλοπάροικες απόψεις.

крепостничество, -а ουδ. 1 δουλοκτητική κοινωνία· δουλοκτητικό σύστημα, δουλοπαροικία. 2 δουλοκτητικές απόψεις.

крепостной¹ επ. 1 δουλοκτητικός· -ие отношѣния δουλοκτητικές σχέσεις· -οе хозяйство δουλοκτητικό νοικοκυριό. 2 πού ανήκει στο δουλοκτήτη· -ие крестьяне δουλοπάροικοι αγρότες. || ουσ. -, -áя δουλοπάροικος, -η.

крепостной² επ. του φρουρίου, του κάστρου· -áя бáшня πύργος (παρατηρητήριο) του φρουρίου.

крепостной³ επ. της αγοραπωλησίας· - акт πράξη αγοραπωλησίας (έγγραφο).

крепость¹, -и θ. 1 στερεότητα, αντοχή. 2 δύναμη, ισχύς. || ρώμη· ακμή. 3 μεγάλη περιεκτικότητα σε οινόπνευμα.

крепость², -и θ. φρούριο, κάστρο. || εκφр. летáщая - ιπτάμενο φρούριο.

крепость³, -и θ. (παλ.) έγγραφο αγοραπωλησίας· купчая - πωλητήριο.

крепость⁴, -и θ. η δουλοπαροικία.

крепчайший υπερθ. β. του επ. **крепкий**.
крепчать, -áετ ρ.δ. δυναμώνω, γίνομαι ι-
 σχυρότερος· **вѣтер** -áετ ο άνεμος δυναμώνει·
дух -áετ το θηικό ανεβαίνει.
крепче συγκρ. β. του επ. **крепкий** και του
 επιρ. **крепко**.
крепши, -á α. γερός, γεροδεμένος· κοιτα-
 νάτος.
крепь¹, -и θ. υποστήριγμα ορυχείου.
крепь², -и θ. (διαлк.) λόχη, λόγγος.
крепь³, -и θ. (παλ.) βλ. **крепость**¹.
кресало, -а ουδ. (παλ.) κριόβολος, πυ-
 ριόβολο.
кресать ρ.δ.μ. (παλ.) προβολίζω.
кресельный επ. της πολυθρόνας.
кресло, -а ουδ. 1 πολυθρόνα. 2 πλθ. **крес-**
ла, -сел (παλ.) θέσεις της πλατείας θεάτρου.
кресс, -а α. στην έκφρ: --салат κάρδαμο.
крест, -á α. σταυρός· **деревянный** - ξύλι-
 νος σταυρός· **могильный** - επιτάφιος σταυρός·
флаг с -ом σημαία με σταυρό· **георгиевский** -
 за храбрость ο σταυρός του Αγίου Γεωργίου
 για αντρεία. || μтφ. κακή τύχη, βάσανα, δει-
 νά· **безрочно нести свой** - αγόγγυστα κου-
 βαλώ το σταυρό μου. || ως επίρ. -óm σταυρωτά
сложить руки -óm σταυρώνω τα χέρια. || εκφρ.
болгарский - βουλγαρικός σταυρός (είδος κε-
 ντήματος με διπλό σταυρό)· - **накрест** σταυ-
 ροειδώς, σταυρωτά· **χιαсті**· **вог те** - μα το
 σταυρό, μα το θεό, μα την πίστη· -á **нет на**
ком δεν έχει θεό άπάνω του (άσπλαχνος), α-
 θεόφοβος· **поставить** - βάζω τελεία και παύ-
 λα (οριστικός τερματισμός)· **целовать** - φιλώ
 το σταυρό (ορκιζόμενος)· **оградить ή осенить**
себя -óm ή знамением -á (παλ.) κάνω το σταυ-
 ρό· **распинать на -е** σταυρώνω, βάζω στο
 σταυρό· **приложиться к -у** (παλ.) φιλώ (ασπά-
 ζομαι) το σταυρό.
крестец¹, -ца α. (ανατ.) το ιερό οστό.
крестец², -ца α. (διαлк.) θημωνιά με σταυ-
 ρωτά τα δεμάτια.
крести, -ей πλθ. (απλ.) τα σπαθιά της τρά-
 πουλας.
крестильный επ. βαπτιστικός, της βάπτι-
 σης· -ая **рубашка** βαπτιστικό πουκαμισάκι· -
обряд η τελετή της βάπτισης.
крестины, -ин πλθ. τα βαφτίσια.
креститель, -я α. βαπτιστής· ανάδοχος, νου-
 νός.
крестить, **кресту**, **крестишь**, παθ. μтχ.παρθ.
 χρ. **крещенный**, βр: -шен, -шенá, шенó ρ.δ.μ.
 1 βαφτίζω, βαπτίζω· - **младенца** βαφτίζω το
 βρέφος. || δίνω, βγάζω το όνομα. 2 σταυρώ-
 νω, κάνω το σημείο του σταυρού πάνω σε κά-
 ποιον με το χέρι. 3 σβήνω, διαγράφω, βάζω
 τελεία και παύλα. || εκφρ. **не детей** - **кому**

с кем αυτοί μαζί τους δεν κουμπαριάζουν, δεν
 τα ταιριάζουν. || -ся 1 βαφτίζομαι. || γίνο-
 μαι χριστιανός. 2 κάνω το σταυρό (μου).
крестник, -а α., -ца, -и θ. αναδεχτός, -ή,
 αναδεξιμιός, -μιά, βαπτιστικός, -ιά.
крестный επ. του σταυρού· -ое **знамение**
 το σημείο του σταυρού· -ое **целование** το φί-
 λημα του σταυρού (σαν όρκος)· - **ход** θρη-
 σκευτική πομπή (με σταυρούς και σημαίες ει-
 κόνες), λιτανεία· **с нами** -ая **сила** (παλ.) ο θε-
 ός μαζί μας (για φόβο)· μέγας είσαι Κύριε!
 μέγα τ' όνομά σου Κύριε!
крестный επ. ανάδοχος· - **отец** νουνός· -ая
мать νουνά· - **сын** ο γιος του νουνού· -ая
сестра η κόρη του νουνού· - **брат**; -ая **сес-**
тра αυτοί που έχουν τον ίδιο νουνό. || ουα.
 -, -ая νουνός, νουνά.
крестовидный επ., βр: -ден, -дна, -дно;
 σταυροειδής.
крестовик, -á α. σταυραράχη, επείρα.
крестовина, -и θ. σταυρός στήριξης· - **для**
ёлки σταυρός στήριξης πρωτοχρονιάτικου δέ-
 ντρου. || **мохлός** αναστροφής (σιδηρ. γραμμή).
крестовый¹ επ. με σταυρό ή σταυρούς· -ая
ткань ύφασμα με σταυρούς· - **паук** βλ. **крес-**
товик. || εκφρ. - **брат** αδερφοποιτός, σταυρα-
 δέρφι. - **поход** σταυροφορία.
крестовый² επ. (χαρτп.) του σπαθιού· -
туз ο άσος σπαθί· -ая **дама** η ντάμα σπαθί.
крестонсец, -ца α. 1 (παλ.) σταυροφό-
 ρος. 2 είδος κανθάρου (βλαβερός στα δημη-
 τριακά).
крестоносный επ. σταυροφόρος.
крестообразный επ., -зен, -зна, -зно βλ.
крестовидный.
крестоцветные, -ых πλθ. τα σταυρανθή (τά-
 ξη φυτών).
крестцовый επ. του ιερού οστού.
крестьянин, -а, πλθ. -яне, -ян α., -ка, -и
 θ. αγρότης, -ισσα, χωρικός, -ή. || φοροτελής
 χωρικός.
крестьянский επ. αγροτικός· - **вопрос** α-
 γροτικό ζήτημα· -ое **движение** αγροτικό κίνη-
 μα· -ая **девушка** χωριατοκόριτσο, -τοπούλα·
 -ое **хозяйство** ή - **двор** αγροτικό νοικοκυριό.
крестьянство, -а ουδ. 1 η αγροτιά, οι α-
 γρότες· οι χωρικοί· **колхозное** - η κολχόζι-
 κη αγροτιά. 2 (διαлк.) η αγροτική δουλειά,
 αγροτοκαλλιέργεια.
крестьянствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ.
 ασχολούμαι με αγροτικές δουλειές.
*кретин, -а α., -ка, -и θ. που πάσχει απο
 κρετινισμό.
*кретинизм, -а α. κρετινισμός.
*кретон, -а α. κρετώνιο (ύφασμα).
кретонный κ. **кретонный** επ. από κρετώνιο.

крѣчет, -а α. γυπιέρακας.
 ***крещѣндо κ.** κρешѣндо επίρ. κρεσέντο.
крещѣние, -я ουδ. 1 βάφτιση, -μα. 2 τα θεοφάνεια. || εκφρ. **оубѣе** - α) το βάφτισμα του κυρός. β) η πρώτη δοκιμασία (για σταδιοδρομία).
крещѣнский επ. των θεοφανείων, των Φάτων· -ие морозы ή холода οι παγωνιές των Φάτων (του Γενάρη).
крещѣный επ. βαφτισμένος. || χριστιανός.
кривда, -и θ. (λκ. ποίηση) αναλθθεια, φέμα· αδικία.
кривизна, -и θ. καμπυλότητα, κυρτότητα· στράβωμα, καμπούριασμα.
кривить, -влѣ, -вѣшь ρ.δ.μ. κυρτώνω, καμπυλώνω, λυγίζω, στραβώνω· -рот στραβώνω το στόμα· -лицѣ συσπώ το πρόσωπο, στραβομουτσουνιάζω· -каблукѣ στραβώνω τα τακούνια· -душѣй (μτφ.) παραβαίνω τη συνείδηση. || -ся στραβώνω κλπ. ρ. ενεργ, φ.
кривляка, -и α. κ. θ. ακμιστής, -τρια, καμωμάτας, -τού, ναζιάρης, -ρα, -ζού, κατσαμακλού, τσακίστρα.
кривлянье, -я ουδ. νάζι, σκέρτοο, άκμισμός, τσάκισμα.
кривляться ρ.δ. ακμίζομαι, (δια)θρύπτομαι, κάνω καμώματα, τσακίσματα, τσαλιμάκια στραβομουτσουνιάζω.
кривообѣкий επ., βρ: -обѣк, -а, -ο στραβόπλευρος, στρεβλός, σκολιός.
кривоглазѣный επ., βρ: -глаз, -а, -ο τυφλός απο το ένα μάτι, μονόφθαλμος, μονόματος, ετερόφθαλμος.
криводушие, -я ουδ. ανειλικρίνεια, υποκρισία, διπλοπροσωπία.
криводушный επ., βρ: -шен, -шна, -шно ασυνείδητος, ανειλικρινής, υποκριτής, διπλοπρόσωπος.
кривоѣ επ., βρ: **крив**, **кривά**, **криво**. 1 κυρτός, καμπύλος, λυγισμένος, γυριστός· -άя сабля κυρτό σπαθί. || στραβός, στρεβλός· **человѣк с -ими ногами** άνθρωπος στραβοπόδαρος. || λοξός, πλάγιος· -άя линия λοξή γραμμή. 2 ουσ. θ. -άя λοξή γραμμή. 3 βλ. **кривоглазѣный**. 4 (παλ.) άδικος, φεύτικος, μη σωστός. || εκφρ. -άя улыбка φευτοχαμόγελο· **оубе зѣркало** καθρέφτης που παραμορφώνει **улыбаться** (усмехаться) -ο πικροχαμογελώ· χαμογελώ ειρωνικά· -άя **вѣвезет** (вѣнесет) μπορεί να το πάει ο διάβολος και γίννει· **куда -άя не (ни) вѣвезет** (вѣнесет) όπου το βγάλει η άκρη, ας γίννει ό,τι θέλει· **на -οѣ не оубѣдешь егѣ** δεν τον ξεγελάς με τίποτε.
криволинейность, -и θ. καμπυλότητα γραμμής.
криволинейный επ. καμπυλόγραμμος.

кривонόгий εκ., βρ: -нóг, -а, -ο στραβοπόδαρος, -πόδης.
кривонόжка, -и α. κ. θ. στραβοπόδαρος, -η.
кривонόсий εκ., βρ: -нóс, -а, -ο στραβομύτης, στρεβλόρρινος.
криворóтый εκ., βρ: -рóт, -а, -ο στραβόστομος.
кривотóлки, -ов πλθ. παρερμηνείες, ασάφειες, διαστρεβλώσεις.
кривошѣй, -шѣя, -шѣе επ. στραβολαίμης, ετεροτράχηλος, στρεφαύχηνος.
кривошѣп, -а α. στρόφαλος, μαναβέλα.
кривошѣпный επ. του στρόφαλου, της μαναβέλας.
кривýля, -и θ. (απλ.) στραβός, στρεβλός, σκολιός, σκεβρός.
 ***κρίзисо**, -а α. 1 κρίση· **экономический** - οικονομική κρίση· **όбщий** - **капитализма** γενική κρίση του καπιταλισμού. 2 μεταίχιμιο κατάσταση ασθενούς, κρίσιμη κατάσταση. 3 έλλειψη, ανεπάρκεια· **топливный** - κρίση καυσίμων. || εκφρ. **политический** - πολιτική κρίση· **правительственный** - κυβερνητική κρίση· **министерский** - υπουργική (κυβερνητική) κρίση.
κρίзисный επ. της κρίσης· -не явлѣния в **экономике** φαινόμενα κρίσης στην οικονομία.
крик, -а (-у) α. 1 κραυγή· -и ο **пóмощи** οι κραυγές για βοήθεια. || φωνή ηχηρή, ξεφωνητό. || κρωγμός· κραυγή ζώου. 2 μτφ. **ξέσπασμα αισθήματος**· - **отчаяния** κραυγή απελπισίας. 3 φωνές, μαλώματα, βρισιές. || εκφρ. **последний** - **мóды** η τελευταία λέξη της μόδας.
 ***κρίкет**, -а α. κρίκετ (είδος σφαιροβολίας).
крикливость, -и θ. κραυγασμοί, φωνασιές.
крикливый επ., βρ: -лив, -а, -ο. 1 κραυγαστής, φωνακλάς, φωνασός. 2 βροντερός, διαπέραστικός, διάτορος. 3 μτφ. φανταχτερός, χτυπητός, εντυπωσιακός· -ая **реклама** φανταχτερή ρεκλάμα. 4 θορυβώδης· κραυγαλέος. || υβριστής.
крикнуть ρ.ο. βλ. **кричать** (1, 2, 3 σημ.).
крикса, -и θ. (διαлк.) 1 κλαυθμυρισμός, το κλαφάρισμα, η κλάψα. 2 κλαφάρικο παιδί. || φωνακλάς, φωνασός.
крикун, -á α., -бя, -и θ. 1 φωνακλάς, φωνακλού, φωνασός. 2 παπαρδέλας, αρλούμπας.
крикуха, -и θ. (διαлк.) φωνακλού.
крикуша, -и α.κ.θ. (απλ.) φωνακλάς, -λού.
криминал, -а α. έγκλημα.
криминалист, -а α. εγκληματολόγος.
 ***криминалистика**, -и θ. εγκληματολογία.
криминалистический επ. εγκληματολογικός.
 ***криминальный** επ. εγκληματικός.
криминóлог, -а α. εγκληματολόγος.
криминολóгический επ. εγκληματολογικός.
 ***криминολóгия**, -и θ. εγκληματολογία.

κρινίδα. -ы θ. (διαλεκ.) κρήνη, βρύση. || πηγάδι.

κρίнка κ. κрынка, -и θ. πήλινο γαλακτοδοχείο.

*кринолин, -а, α. κρινολίνο (είδος φούστας).

*криптограмма, -ы θ. κρυπτογράφημα.

*криптография, -и θ. κρυπτογραφία.

*крипτοмерия, -и θ. κρυπτομερία (δέντρο).

*криптон, -а α. κρυπτόν (χημ. στοιχείο).

*кристалл, -а α. κρύσταλλο. || (παλ.) υαλοκρύσταλλο.

кристаллизаціонный επ. (απο)κρυσταλλωμένος.

кристаллизація, -и θ. (απο)κρυστάλλωση.

кристаллизовать(ся) ρ.δ. βλ. кристаллизовать(ся).

кристаллизовать, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. кристаллизованный, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.κ.σ.μ. (απο)κρυσταλλώνω. || -ся 1 (απο)κρυσταλλώνομαι. 2 μτφ. αποκτώ, παίρνω οριστική μορφή.

кристаллик, -а α. μικρό κρύσταλλο.

кристаллический επ. κρυσταλλικός. || κρυστάλλινος, -λλένιος.

кристаллический επ. βλ. кристаллический.

кристаллоидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно; κρυσταλλοειδής.

кристаллограф, -а α. κρυσταλλογράφος.

кристаллографический επ. κρυσταλλογραφικός.

кристаллография, -и θ. κρυσταλλογραφία.

кристаллообразный επ., βρ: -зен, -зна, -о βλ. кристаллоидный.

кристалльность, -и θ. κρυσταλλικότητα.

кристалльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; 1 κρυσταλλικός. 2 μτφ. καθαρός, διαυγής, σαν το κρύσταλλο· κρυστάλλινος.

*критерий, -я α. κριτήριο· - истины κριτήριο αλήθειας· служить -ем χρησιμεύω σαν κριτήριο.

критик, -а α. 1 κριτικός· литературный - κριτικός της λογοτεχνίας· театральный - κριτικός του θεάτρου. 2 βλ. критикан.

*критика, -и θ. 1 κριτική· зажим -и πνίξιμο της κριτικής· подвергать -е κριτικάρω· строгая - αυστηρή κριτική. 2 έλεγχος· историческая - ιστορική κριτική (έλεγχος των ιστορικών γεγονότων)· - текста έλεγχος γνησιότητας κειμένου. 3 είδος φιλολογικό· театральная - κριτική του θεάτρου· литературная - φιλολογική κριτική. 4 (αθρσ.) οι κριτικοί. 5 (παλ.) κριτικό άρθρο. || εκφρ. наводить -у κάνω κριτική, κριτικάρω· не выдерживает -и δεν αντέχει στην κριτική· ниже всякой критики δεν αντέχει σε καμιά κριτική.

критикан, -а α., -ка, -и θ. επικριτής, κριτικομανής, φιλόδοχος.

критиканский επ. επικριτικός, κριτικομανής.

критиканство, -а ουδ. επίκριση, κριτικομανία.

критиканствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. επικρίνω, κριτικάρω με εμπάθεια.

критиковать, -кую, -куешь ρ.δ.μ. κριτικάρω, κάνω κριτική. || -ся κριτικάρομαι.

критицизм, -а α. κριτικισμός ή κριτική θεωρία.

критически επίρ. κριτικά.

критический¹ επ. κριτικός· - пересмотр κριτική επανεξέταση· -ие замечания κριτικές παρατηρήσεις· - ум κριτικό μυαλό.

критический² επ. κρίσιμος· - возраст κρίσιμη ηλικία· - момент κρίσιμη στιγμή· -ое положение κρίσιμη κατάσταση. || εκφρ. -ое состояние (φυσ.) σημείο κρίσιμο ή μεταβολής (ουσίας)· -ая температура κρίσιμη θερμοκρασία.

критичность, -и θ. κρίση, κριτική σχέση.

критичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. критический¹.

крица, -ы θ. (τεχ.) χελώνα σφυρήλατου σιδήρου.

кричать, -чу, -чишь, μτχ. ενστ. кричащий ρ.δ. 1 κραυγάζω, κράζω, φωνάζω, ξεφωνίζω· βοώ. 2 μτφ. επιπλήττω μεγαλόφωνα, μαλώνω. 3 (προσ)καλώ, φωνάζω. 4 μιλώ δυνατά· графы газеты -ли о войне οι εφημερίδες κραυγάζαν για τον πόλεμο· все-эт о еѣ красоте όλοι μιλούν για την ομορφιά της. || εκφρ. криком -; на крик - ανακραυγάζω συνεχώς.

кричащий επ. απο μτχ. βλ. крикливый.

кров, -а α. (παλ.) στέγη· - из солóмы στέγη απο άχυρα, αχυροσκεπή. || σπίτι. οικία, κατοικία· гостеприимный - φιλόξενο σπίτι· остаться без -а μένω άστεγος· лишённый -а στερημένος στέγης, άστεγος. || προστασία· скѣπη· под -ом нóчи κάτω απο τη σκέπη της νύχτας.

кровавить, -влю, -вишь ρ.δ.μ. (παλ.) ματώνω, βάφω στο αίμα· - сáблoу βάφω το σαθί στο αίμα. || -ся ματώνομαι, βάφομαι στο αίμα.

кроваво-красный επ. κόκκινος σαν το αίμα.

кровавый επ., βρ: -вáv, -а, -о. 1 αιματηρός· -не событія αιματηρά γεγονότα. 2 αιμόφυρτος, καθημαγμένος. 3 ματωβαμμένος· - царь ματωβαμμένος τσάρος. 4 κόκκινος, πορφύρος. || εκφρ. - понóс αιματερή διάρροια· -ая рвóта αιματημεσία· -ое воскресѣнье ματωβαμμένη Κυριακή (9 Γενάρη 1905). -ая месть (παλ.) βλ. στη λ. кровный· -не слѣзы καυτά δάκρυα· - пот ιδροκόπημα (μόθος)· до -го пóта μέχρι ιδροκόπημα (ξεθέωμα, ξεπάτωμα). кровáтка, -и θ. κρεβατάκι

κροβάτνѣй επ. του κρεβατιού.

κροβάτѣ, -и θ. κρεβάτι, κλίνη· **двухспаль-ная** - διπλό κρεβάτι· **походная** - κρεβάτι εκ-στρατείας· **железная** - σιδερένιο κρεβάτι

κρόβельный επ. της στέγης, για στέγη, στε-γαστικός· **-не работы** στεγαστικές εργασίες· **-ое** želézo σιδηρόφυλλα στέγης.

κρόβельщик, -а α. στεγαστής, στεγοποιός.

κροветь ρ.δ. ματώνω, -ομαι.

κροвети ρ.δ.μ. (απλ.) ματώνω, ματοβάφω.

κροветсный επ. αιμοφόρος· **-не сосúды** αι-μοφόρα αγγεία· **-ая система** κυκλοφοριακό σύ-στημα του αίματος.

κροветка, -и θ. 1 σταγόνα αίματος. 2 τέ-κνο (μου), παιδί (μου). || **εμφρ.** (НИ) -и в лице (нет, не было, не осталось) χλωμίασε-ντελώς, κέρωσε, έγινε σαν το κερί.

κροветя, -и θ., γεν. πλθ. -ветль, δοτ. -лям 1 στέγη, σκεπή. 2 (παλ.) εστία, σπίτι, οι-κία, κατοικία. || **εμφρ.** жить под одной -ей с кем ζω στο ίδιο σπίτι με κάποιον· **жить под чей -ей** ζω στο σπίτι κάποιου.

κρόвно επίρ. ζωτικά κλπ. επ. βλ. **κρόвнѣй**. || θανάσιμα.

κρόвнѣй επ. 1 ομαίμονας, όμαιμος, εξ αί-ματος· **-не родственники** συγγενείς όμαιμοι· **- брат** ομοκάτριοσ και ομοήτριος αδερφός, θαλής, αυτάδελφος· **-ое** ρόдство ομαιμοσύνη, συγγένεια εξ αίματος· **-не связи** δεσμοί αί-ματος. 2 ζωτικός, βασικός· **-интерес** ζωτικό συμφέρο. 3 μτφ. στερεός, αδιάρρηκτος· **μόνι-μος**· **-ая связь** пάρтии с народом αδιάρρηκτος δεσμός του κόμματος με το λαό. 4 καθαρόαι-μος, αμιγούς ράτσας (για άλογα). || γνήσιος· **- грек** γνήσιος Έλληνας. 5 με μόχο· **-не деньги** χρήματα (βγαλμένα) με αίμα. || **εμφρ.** - враг θανάσιμος (άσπονδος) εχθρός· **-ая вражда** θανάσιμη έχθρα· **-ая месть** βεντέτα· **-ая обидá** μεγάλη προσβολή.

κροвожадность, -и θ. αιμοδιψία, αιμοβωρία.

κροвожадный επ., βρ: -ден, -дна, -дно αι-μοδιψος, -ψής, αιμοβόρος, αιμοχαρής.

κροвоизлияние, -я ουδ. αιμορραγία, αιμόρ-ροια· **- мозга** εγκεφαλική αιμορραγία.

κροвоостанавливающий επ. αιμοστατικός.

κροвоопивец, -вца α. (απλ.) βλ. **κροвопийца**.

κροвопийство, -в ουδ. αιμοβωρία, σκληρό-τητα, απανθρωπία.

κροвопийца, -и α.κ.θ. αιμοβόρος, βδέλλα, σκληρός, άσπλαχνος άνθρωπος.

κροвоподтёк, -а α. (ιατρ.) εκχύμωση.

κροвопролитие, -я ουδ. αιματοχυσία, αιμα-τοκύλισμα.

κροвопролитный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; αιματηρός, φονικός· **-ое сражение** αιματηρή μάχη.

κροвопускание, -я ουδ. (ιατρ.) αφάιμαξη.

κροвопускательный επ. αφαιμακτικός.

κροвосмеситель, -я α., -ница, -и θ. αι-μομεικτής, -τρια.

κροвосмесительный επ. αιμομεικτικός· **- брак** αιμομεικτικός γάμος.

κροвосмесьство, -а ουδ. αιμομειξία.

κροвосмешение, -я ουδ. αιμομειξία.

κροвоσό, -а α. 1 βάμπιρος (γένος νυχτε-ρίδων). 2 (απλ.) βλ. **κροвопийца**.

κροвоσόсный επ. αιματορρόφος· **-не банки** βεντούζες κοφτές.

κροвоотечение, -я ουδ. αιμορραγία· **- из нóса** ρινορραγία.

κροвоотчивость, -и θ. τάση για αιμόρροια. || αιμοφιλία (νόσος).

κροвоотчивѣй επ., βρ: -чѣв, -а, -ο αιμορ-ροϊκός, επιρρητής σε αιμόρροια· **-ая рана** αιμάσσοσα πληγή.

κροвоотчѣть, -чѣт ρ.δ. αιμάσσω, αιμορρα-γώ, βγάζω (στάζω) αίμα· **рана -йт** η πληγή βγάζει αίμα.

κροвохарканье, -я ουδ. αιμόπτυση.

κροвохаркать ρ.δ. κάνω αιμόπτυση.

кровь, -и, κροθ. ο -и, в -й, γεν. πλθ. -ей θ. 1 αίμα· **венóзная** - φλεβικό αίμα· **ар-териальная** - αρτηριακό αίμα· **переливание** -и μετάγγιση αίματος· **заражение** -и μόλυνση του αίματος. || πλθ. -и τα έδμηνα, η περίοδος. 2 μτφ. γένος, συγγένεια. || οι πλησιέστεροι συ-γενείς. 3 ράτσα ζώων. || (για ανθρώπους) γέ-νος, καταγωγή· **греча́нка по -и** Ελληνίδα την καταγωγή. 4 μτφ. αιματοχυσία, φονικό. 5 μτφ. χαρακτήρας, ιδιοσυγκρασία· **горячая** - θερ-μόαιμος· **холодная** - ψύχραιμος. || **εμφρ.** в -и до крови избѣть (разбѣть) χτυπά μέχρι αί-μα· **узнѣ -и** δεσμοί αίματος· **- с молоком** (για πρόσωπο, άνθρωπο) αφρατοκόκκινος· **- броси-лась (кинула, ударила) в голову** ανέβηκε το αίμα στο κεφάλι· **- играет** το αίμα βράζει (σφύζει)· **- кипѣт** (горѣт, бродит) α) το αί-μα βράζει (μεγάλη ζωτικότητα). β) υπάρχει έ-ξαψη ή πάθος, οργασμός· **- стѣнет** (леденѣет) το αίμα παγώνει (απο φόβο, φρίκη)· **бросать** (отворять, кидать) - (παλ.) κάνω αφάιμαξη· **лить** (проливать) - **чьо** τραυματίζω ή σκοτώ-νω κάποιον· **пить**, **сосать** - πίνω, ρουφώ το αίμα (βασανίζω, εκμεταλλεύομαι σκληρά)· **пóр-тѣть** - χαλνώ τη διάθεση· **ερεθίζω**· **писать -ью** γράφω με αίμα (απο τα φυλλοκάρδια, ειλικρι-νέστατα ή με πόνο στην καρδιά)· **смыть** -**ью** **обиду** ξεπλένω την προσβολή με αίμα· **сѣрдце -ью обливаѣтся** ματώνει η καρδιά μου (λυπούμαι κατάκαρδα)· **это в -й** το έχει στο αίμα (είναι έμφυτο)· **- за** - αίμα αντί αίματος, μάχαιρα αντί μαχαίρας· **хотѣ** - **из нóсу** (απλ.) οπωσ-

δῆποτε· **ИЗОЙТИ** -ЬЮ εξαντλούμαι απο την αιμορραγία.

КРОВЯНИСТЫЙ επ., βρ: -НИСТ, -а, -ο ματωμένος, με αίμα· -ОЕ МЯСО κρέας όλο αίματα.

КРОВЯНОЙ επ. 1 του αίματος· -ОЕ ДАВЛЕНИЕ πίεση του αίματος· -ИЕ ШАРИКИ αιμοσφαίρια. || απο αίμα· -ОЕ ПЯТНО κηλίδα αίματος. 2 κόκκινος, ερυθρός· - РУБИН κόκκινο ρουμπίνι.

КРОЕНИЕ, -Я ουδ. κοπή, κόψιμο (υφάσματος, δέρματος).

КРОЕНЫЙ επ. κομμένος (για ύφασμα, δέρμα).

КРОЙЛЬНЫЙ επ. της κοπτικής· - СТОЛ τραπέζι κοπτικής.

КРОЙТЬ, **КРОЮ**, **КРОИШЬ**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **КРОБЕННЫЙ**, βρ: **КРОБЕН**, -а, -ο ρ.δ. κόβω (ύφασμα ή δέρμα για ράψιμο). || -СЯ κόβομαι.

КРОЙ, **КРОЯ** α. 1 βλ. **КРОЕНИЕ**. 2 σχέδιο, μοντέλο.

КРОЙКА, -И θ. κοπτική· **КУРСЫ** -И И ШИТЬЯ η σχολή κοπτικής και ραπτικής.

***КРОКЕТ**, -а α. κροκέ, είδος παιγνιδιού, τα εξαρτήματά του καθώς και το γήπεδο.

КРОКЕТНЫЙ επ. του κροκέ.

***КРОКИ** ουδ. άκλ. πρόχειρο σχεδιάγραμμα ή προδιατύπωση.

КРОКИРОВАНИЕ, -Я ουδ. πρόχειρη σχεδιαγράφιση.

КРОКИРОВАНИЕ, -Я ουδ. το χτύπημα (στο κροκέ).

КРОКИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ. σχεδιαγράφω πρόχειρα, προδιατυπώνω.

КРОКИРОВАТЬ, -рүү, -рүүешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **КРОКИРОВАННЫЙ**, βρ: -ВАН, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. μ. κάνω κροκέ.

КРОКИРОВАКА, -И θ. βλ. **КРОКИРОВАНИЕ**.

***КРОКОДИЛ**, -а α. κροκόδειλος.

КРОКОДИЛИЙ, -ЬЯ, -ЬЕ επ. κροκοδείλιος· -ЬЯ ПАСТЬ στόμα κροκόδειλου.

КРОКОДИЛОВ, -а, -ο επ. κροκοδείλιος. -а **КОЖА** δέρμα κροκόδειλου. || εκφρ. -И СЛЕЗЫ κροκοδείλια δάκρυα.

КРОКОДИЛОВЫЙ επ. κροκοδείλιος, απο δέρμα κροκόδειλου.

***КРОКУС**, -а α. 1 κρόκος (φυτό). 2 ζαφουρά (χρωστική ουσία).

КРОКЛИК, -а α. κουνέλι, κόνικλος. || γούνα απο κουνέλι.

КРОЛИКОВОДСТВО, -а ουδ. κουνικλοτροφία.

КРОЛИКОВОДЧЕСКИЙ επ. κουνικλοτροφικός.

КРОКЛИЧИЙ, -ЬЯ, -ЬЕ ουδ. κουνελίσιος· - мех γούνα απο κουνέλι.

***КРОЛЬ**, -Я α. κρόουλ, πρηγής κολύμβηση.

КРОЛЬЧАТИНА, -И θ. κρέας κουνελίσιο.

КРОЛЬЧАТНИК, -а α. κρολικοτροφείο.

КРОЛЬЧИХА, -И θ. η κουνέλα.

КРОЛЬЧОНОК, -НКА, πλθ. -ЧАТА, -ЧАТ κου-

νελάκι.

КРОМЕ κρόθ. με γεν. εκτός, παρεκτός, πλην εξαιρέσει, με εξαίρεση, εξαιρουμένου, έξω, εξόν· - НЕГО НИКОГД НЕ ВІДЕЛ εκτός απ' αυτόν δεν είδα κανέναν άλλον. || εκφρ. - ТОГД (παρθ. λ.) εκτός αυτού (τούτου), εκτός απ' αυτό· - ШУТОК ΕΞΟΝ τ' αστεία· - КАК... (χωρίς πτωτική διάκριση)· εκτός στον (στην κ. τ.τ.), εκτός απο..., μόνο στον (στην κ.τ.τ.).

КРОМЕШНИЙ επ. (παλ.) βαρύς, αφόρητος· -Я ЖИЗНЬ αφόρητη ζωή. || εκφρ. - АД κ. -Я МΥКА κόλαση (ανυπόφορη κατάσταση)· -Я ТЬМА κ. - МРАК θεοσκοτάδο, ζόφος, έρεβος, ταρτάρειο σκότος.

КРОМКА, -И θ. ταινία επιμήκης (στην άκρη υφάσματος)· παρυφή, κράσπεδο. || άκρη κάθε πράγματος· - ЛЬДА άκρη πάγου· - Доска άκρη σανίδας.

КРОМСАНИЕ, -Я ουδ. κομμάτισμα. || παραμόρφωση, χάλασμα.

КРОМСАТЬ ρ.δ.μ. κομματιάζω, κόβω όπως τύχει (απερίσμηπτα). || μτφ. παραμορφώνω, χαλνώ τεμαχίζοντας.

***КРОН**¹, -а α. χρώμα μεταλλικό.

КРОН², -а α. βλ. **КРОНГЛАС**.

***КРОНА**¹, -И θ. φυλλωσιά (κόμη) δέντρου.

***КРОНА**², -И θ. κορώνα (νόμισμα).

***КРОНВЕРК**, -а α. (παλ.) ημικυκλικό οχύρωμα φρουρίου.

***КРОНГЛАС**, -а α. γυαλί βοημικό, στεφανούλαος.

***КРОНПРИНЦ**, -НЦА α. κόνπριντς (τίτλος).

КРОНПРИНЦЕССА, -И θ. σύζυγος του κόμπριντς.

***КРОНЦІРКУЛЬ**, -Я α. διαβήτης καμπύλος με ελατήριο.

***КРОНШТЕЙН**, -а α. 1 καταβολέας, πρόβολος, φουρούσι. 2 στήριγμα οριζόντιο (για εξαρτήματα, μηχανισμούς).

КРОПАНИЕ, -Я ουδ. σύνθεση ή συγγραφή αδέξια.

КРОПАТЕЛЬ, -Я α. (ειρν.) συνθέτης ή συγγραφέας αδέξιος, της κακής ώρας.

КРОПАТЬ ρ.δ.μ. 1 (παλ.) ράβω, μπαλώνω. 2 μτφ. συρράβω, συνθέτω, συγγράφω αδέξια, άτεχνα.

КРОПІЛО, -а ουδ. (εκκλσ.) περιραντιστήριο, ραντιστήριο, αγιαστήρα, αγιαστούρα.

КРОПІЛЬНИЦА, -И θ. αγιαστήριο, -и (δοχείο). || βλ. **КРОПІЛО**.

КРОПІТЬ, -ПІЮ, -ПІШЬ ρ.δ. 1 μ. ραντίζω, ραίνω. 2 αμ. μτφ. φιχαλίζω. || -СЯ ραντίζομαι, ραίνομαι.

КРОПОТЛИВО επ. επιμελώς, με επιμέλεια, με φροντίδα κλπ. επ.

КРОПОТЛИВОСТЬ, -И θ. επιμέλεια, φροντίδα, φιλοπονία· μελέτη εμπεριστοατωμένη.

КРОПОТЛИВЫЙ επ., βρ: -ЛІВ, -а, -ο. 1 επι-

μελημένος, φροντισμένος, προσεγμένος, εμπειριστατωμένος. 2 λεπτολόγος. εμβασθύνων σε λεπτομέρειες.

κρόπотноί επ. (απλ.) βλ. **κροпотливый**.

κρόсна κ. **κρόсны** πλθ. (διακλ.) 1 αργαλειός. 2 στημόνι καθώς και το ύφασμα.

***κροос**, -α α. δρόμος (αγώνισμα σε ανώμαλο έδαφος)· **МОТОЦИКΛΕΤНΉЙ** - μοτοσυκλετοδρομία.

***κроссворд**, -α α. σταυρόλεξο· **решить** - λύω σταυρόλεξο.

крот, -ά α. τυφλοπόντικας, ασπάλακας.

кρόткий επ., βρ: -ТОК, -ТКІА, -ТКО πράος, ήπιος, ήμερος, μαλακός.

кρόтoвнѣй επ. του ασπάλακα, του τυφλοπόντικα· απο ασπάλακα· -ая нoрка η φωλίτσα του τυφλοπόντικα· -воротник γιακάς απο γούνα ασπάλακα· -ая шуба γούνα απο ασπάλακα.

кρόтoсть, -и θ. πραότητα, ηπιότητα, μαλακότητα.

κρόха, -и α.κ.θ. μικρό παιδάκι, μωρό.

κρόха, -и, αιτ. **κρόху**, πλθ. **κρόхи**, δοτ. -ам θ. ψίχουλο, ψιχίλο, τρίμμα. || μτφ. ελάχιστη ποσότητα, μια ψίχα, μια σταλιά· **нет ни -и** καθόλου δεν υπάρχει· -и **знаний** ψίχουλα γνώσεων.

κροхаль, -я α. μέγχος (πτηνό χηνοειδές).

κροхoδoр, -а α., -ка, -и θ. τσιγκούνης, δεκαρολόγος, συλλέκτης οτιδήποτε μικροπραγμάτων. || μτφ. μικρολόγος (ο ασχολούμενος με μικρολεπτομέρειες και παραβλέποντας το βασικό)

κροхoдoрничать ρ,δ, βλ. **κροхoдoрствовать**.

κροхoдoρский επ. βλ. **κροхoдoρческий**.

κροхoдoρство, -а ουδ. τσιγκουνιά, ποταπή φιλαργυρία· περιουλλογή μικροπραγμάτων.

κροхoдoρствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. γίνομαι μεγάλος τσιγκούνης, μαζεύω παλιομικροπράγματα.

κροхoдoρческий επ. μικρολογικός, μικροπρεπής, ψιχουλοσυλλεκτικός.

κροхoдoрчество, -а ουδ. βλ. **κροхoдoρство**.

κρόхотна, -и θ. 1 ελάχιστη ποσότητα· μικρού μεγέθους. 2 παιδάκι, παιδαρέλι. 3 επίρ. -у ελάχιστα, μια ψίχα.

κρόхотный επ., βρ: -тен, -тна, -тно πολύ μικρός, μια σταλιά, μια πλουκιά.

***κροшe** ουδ. άκλ. 1 κροσσός, κρόσσι. 2 δαντέλλα απο κρόσσια.

κροшево, -а ουδ. (διακλ.) φαγητό απο μικροκομμένα τρόφιμα. || μτφ. μίγμα. ανακάτωμα. || αντικείμενο κομματιασμένο.

κροшeние, -я ουδ. τρίψιμο, θρυμματισμακομματιασμα.

κρόшeнный επ. τριμμένος, θρυμματισμένοςκομματιασμένος.

κρόшeчка, -и θ. 1 ψιχουλάκι. 2 επίρ. -у λιγάκι, μια ψίχα, μια σταλιά.

κρόшeчный επ. πάρα πολύ μικρός.

κροшѣть, **κροшѣу**, **κρόшeшь**, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **κρόшeнный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.δ. 1 μ. τρίβω, θρυμματίζω· κόβω σε μικρά κομματάκια, μετατρέπω σε ψίχουλα. 2 σπάζω. || μτφ. καταστρέφω, εξοντώνω, εξολοθρεύω. 3 γεμίζω με ψίχουλα· - на пол κάνω ψίχουλα στο πάτωμα. || -ся τρίβομαι, γίνομαι ψίχουλα· κατακομματιάζομαι, κατατεμαχίζομαι.

κρόшка¹, -и θ. 1 ψιχουλάκι, τριμματάκι. || μτφ. ελάχιστη ποσότητα. 2 πολύ μικρών διαστάσεων. || παιδάκι, παιδαρέλι· μωρό. 3 επίρ. -у ελάχιστα, μια ψίχα, μια στάλα. || εκφρ. **ни -и** ούτε σταλιά, ούτε ψιχουλάκι, καθόλου.

κρόшка², -и θ. τρίψιμο, θρίψη, ψιχούλιασμα.

круг, -а, προθт. ο -е, в -е κ. в -ѣ, πλθ. **кругѣ** α. 1 (в -е) κύκλος· **описывать** - διαγράφω κύκλο· **площадь** -а επιφάνεια κύκλου. 2 αντικείμενο στρογγυλό· - сѣра κεφάλι τυριού· **спасательный** - σωσίβιο. || στεφάνι. 3 (αθлт.) ο γύρος· **беговѣй** - γύρος του δρόμου. 4 το περιβάλλον, οι κύκλοι· **правительственные** -и οι κυβερνητικοί κύκλοι· **правящие** -и οι ηγετικοί κύκλοι· в **тѣсном** -ѣ σε στενό κύκλο· в -ѣ **семѣй** σε οικογενειακό κύκλο· в -ѣ **знакомѣх** σε κύκλο γνωστών· **политическѣ** -и οι πολιτικοί κύκλοι. 5 σφαίρα, τομέας· έκταση· - **знаний** ο κύκλος των γνώσεων· - **дѣятельности** η σφαίρα δράσης. || εκφρ **на** - κατα μέσο όρο, περίπου· -и **под глазѣми** μελανοί γύροι στα μάτια (απο υπερκόπωση). **голова идѣт (пошла)** -ом α) ζαλίζομαι (ζαλίστηκα). β) τα χάνω, σαστιζομαι· **сдѣлать ή дать** - παρακάμπω, κάνω κυκλοτερή κίνηση· **спѣть с -у** (απλ.) τρικλίζω απο το μεθύσι.

кругленъкий επ. στρογγυλούτσικος.

круглѣть ρ.δ. γίνομαι στρογγυλος, στρογγυλεύω.

круглѣть ρ.δ.μ. κάνω τι στρογγυλό, στρογγυλεύω. || - ся γίνομαι στρογγυλος, στρογγυλεύω.

круглогодичный επ. βλ. **круглогодовѣй**.

круглогодовѣй επ. ολόχρονος.

круглоголовнѣй επ., βρ: -лов, -а, -ο στρογγυλοκέφαλος.

круглогубцы, -ев πλθ. τανάλια (πέσσα) στρογγυλή, τσίφτης.

круглолицнѣй επ. στρογγυλοπρόσωπος.

круглосѣточнѣй επ. εικοσιτετράωρος· -οе **дежѣрство** εικοσιτετράωρη υπηρεσία.

круглошѣкий επ., -шѣк, -а, -ο φουσκωμάγουλος, πρησκομάγουλος, μαγουλάς.

круглый επ., βρ: **кругл**, **круглѣ**, **кругло**: 1 στρογγυλός· - стол στρογγυλό τραπέζι· -ая шляпа στρογγυλό καπέλο. || πλήρης, γεμάτος· **хонтрѣ**· - мужина γεμάτος άντρας· -οе **лицѣ**

στρόγγυλο πρόσωπο. 2 ολόκληρος, όλος: - год ολόκληρος χρόνος (ολοχρονίς). - день ολόκληρη μέρα (ολημερίς). -не сўтки ολόκληρο εικοσιτετράωρο. 3 πλήρης· μεγάλης ολκής: - дурák πέρα για πέρα βλάκας· -οε невѣжество πλήρης αμάθεια (αγραμματοσύνη). || εκφρ. - отлїчний, -ая отлїчница άριστος μαθητής, άριστη μαθήτρια· -, -ая сиротá ορφανός απο πατέρα και μάνα· -ая сўμμα; -οе состояние μεγάλο (σεβαστό) ποσό· - счёт; -не цифрн στρόγγυλος λογαριασμός, στρόγγυλοι αριθμοί (χωρίς δεκαδικούς). за -ым столóm στο στρογγυλό τραπέζι (με ίσα δικαιώματα). дѣлать -не глазá γουρλώνω τα μάτια (παραξενεύομαι, θαυμάζω). учїтсья на -не пятёрки μαθαίνω άριστα (όλο πεντάρια).

круглїяк, -ά α. 1 ξυλεία στρόγγυλη (σε κορμούς δέντρων). 2 βλ. круглїяш (2 σημ.).

круглїяш, -ά α. 1 βλ. круглїяк. 2 λιθάρι, πέτρα στρογγυλή, κροκάλη, βότσαλο.

круговόй επ. κυκλικός, κυκλοτερής. || εκφρ. -άя дорόга πλάγιος δρόμος· -άя оδорόна κυκλική άμυνα· -άя порўка α) ομαδική ευθύνη. β) αλληλοκάλυψη, αλληλοαπόκρυφη ευθυνών, αλληλοϋποστήριξη· -άя чáща (παλ.) κοινό κύπελλο (με το οποίο έπιναν με τη σειρά όλοι οι φιλοξενούμενοι).

круговорóт, -α α. 1 κύκλος, περιοδική επανάληψη. 2 δίνη, στρόβιλος· ρους, ρεύμα· - собóтїй η δίνη των γεγονότων· - жїзни το κύλισμα της ζωής.

круговращѣние, -я ουδ. κυκλική περιστροφή.

кругозор, -α α. 1 ορίζοντας. 2 μτφ. όριο έντασης αντίληψης· ширóкий - πλατύς ορίζοντας· ўзкий - στενός ορίζοντας· политїческий - πολιτικός ορίζοντας.

кругóm επір. 1 γύρω, ολόγυρα, τριγύρω, ολοτρόγυρα. 2 ολοκληρωτικά, όλως· παντού· вы - виновáтн για όλα φταίτε εσείς· - в долгáх παντού (σ' όλους) χρεώστης· я - прав έχω σ' όλα δίκαιο· - обмáнут όλοι με απάτούν. 3 πρόθ. περί, πέριξ. γύρω, ολόγυρα· - дóма γύρω απο το σπίτι. || εκφρ. -! μεταβολή! (παράγγελμα)· повернўтсья - κάνω μεταβολή· налѣво -! κλїнат' επ' αριστερά! (παράγγελμα).

кругооборóт, -α α. κυκλοφορία· - капитáла κυκλοφορία του κεφαλαίου.

кругообрáзный επ., βρ: -зен, -зна, -зно; κυκλικός, κυκλοειδής.

кругосвѣтный επ. του γύρου της γης· -οе путешествие ο γύρος της γης· -οе плáвание ο περίπλους της γης.

кругáло, -α ουδ. 1 αψίδωμα. 2 (παλ.) ταβέρνα.

кружевіца, -ы θ. η δαντελού.

кружевно́й επ. 1 της δαντέλας· -де про-извóдство παραγωγή δαντελών, δαντελοποιτα. || δαντελένιος, -τέλινος. 2 δαντελωτός.

кружево, -α ουδ. πλθ. кружевá, кружев, -ám δαντέλα. || μτφ. αντικείμενο δαντελωτό.

кружевец, -а, γεν. πλθ. -вѣц, -вѣцам κ. кружевцó, -á, πλθ. -вѣá, -вѣц, -вѣám ουδ. δαντελίτσα.

кружѣние, -я ουδ. (περι)στροφή, (τρι)γύρισμα· στροβίλισμα.

кружечка, -и θ. κυπελάκι.

кружечный επ. του κυπελακιού.

кружїть, кружў, кружїшь ρ.δ. 1 μ. περιστρέφω, γυρίζω, θέτω σε περιστροφική κίνηση. 2 αμ. τριγυρίζω, στριφογυρίζω. 3 περιφέρομαι, περιέρχομαι, περιπλανιέμαι· - по гóроду τριγυρίζω στην πόλη. 4 στροβιλίζω· метель -ит ή χιονοθύελλα στροβιλίζει. || εκφρ. - гóлову α) ζαλίζω. β) παίρνουν τα μυαλά μου αέρα (χάνω το άίσθημα της πραγματικότητας). γ) ξεμυαλίζω με ερωτοτροπίες. || -ся περιστρέφομαι, γυρίζω κλπ. ρ. ενεργ. φ. || εκφρ. гóловá - α) το κεφάλι μου ζαλίζεται ή ζαλίζομαι, έχω ζαλάδα, αντραλίζομαι. β) τα χάνω, θολώνει το μυαλό μου, τα μπερδεύω.

кружка, -и θ. 1 κύπελλο· алумїниевая - αλουμινένιο κύπελο. 2 κουμπάρας.

кружкóвец, -вца α. μέλος του ομίλου, του κύκλου.

кружковóй επ. του ομίλου, του κύκλου.

кружковщїна. -и θ. περιορισμός, στενότητα, περιορισμένη δράση· απομόνωση.

кружнїй επ. πλάγιος, παρακαμπτήριος.

кружóк, -жкá α. 1 μικρός κύκλος, γύρος. 2 όμιλος· κύκλος· дружеский - φιλικός κύκλος· марксистский - μαρξιστικός όμιλος· драматїческий - δραματικός όμιλος. || εκφρ. в -стричь(ся) κουρεύω, -ομαι σύρριζα.

*круп¹, -а α. το καπούλι αλόγου.

*круп², -а α. υμενοκυνάγχη, το κρουπ· ложный - ψευδοκρούπ.

крупá, -ή θ. άλφιτο, σερμίδαλη· χόνδροι· το πληγούρι· мáнная - το σιμιγδάλι· - перлóвая κριθάρι ξεφλουδισμένο· грѣчневая - άλφιτο μαυροσίταρου· ячневая - άλφιτο κρίθινο· овсяная - άλφιτο βρώμης. || το κοκκορόχινο.

крупенїк, -á α. είδος κουργούτης (με άλφιτο, μυζήθρα και αυγά).

крупїнка, -и θ. μικρός κόκκος.

крупїца, -ы θ. 1 σιμιγδαλάκι. 2 μικρός κόκκος, σπειράκι. 3 ελάχιστη ποσότητα, κόκκος, κουκούτσι· -їстїны ή правды κόκκος αλήθειας.

крупїчатый επ. 1 κοκκώδης, σπειρωτός· κοκκωτός. 2 μτφ. καλοθερμμένος, εύρωστος. || εκφρ. -ая мука φαρїνα, άχνη.

κрупка, -и θ. πληγουράκι· άλφιτο.
крупнѣть ρ.δ. μεγαλώνω, μεγεθύνομαι, ογκώνομαι.

крупно επίρ. χοντρά, σε μεγάλα κομμάτια - **нарезáть** κόβω σε μεγάλα τεμάχια· - **писáть** γράφω με μεγάλα γράμματα· - **поспóритъ** συζητώ ζωηρά (έντονα).

крупнооблóчный επ. με μεγάλα οικοδομικά τετράγωνα.

крупногабаритный επ. μεγάλου μεγέθους, μεγάλων διαστάσεων, ογκώδης.

крупнозернистый επ., βρ: -нист, -а, -ο χοινοτρόκος.

крупнокалиберный επ. μεγάλου διαμετρήματος.

крупнопанельный επ. με μεγάλες τσιμεντένιες πλάκες.

крупный επ., βρ: крупен, крупнá, крупно; 1 μεγάλος, χοντρός, ογκώδης· - **песóк** χοντρός άμμος· - **скот** τα χοντρά ζώα· - **шриф́т** ή **пóчерк** μεγάλα γράμματα· - **лес** δάσος μεγάλων δέντρων· - **не кáпли** χοντρές σταγόνες· - **орéч** μεγάλο καρύδι· - **не чертá лица** αδρά χαρακτηριστικά του προσώπου· - **ая индýстрия** η μεγάλη βιομηχανία· - **не предпрíятия** οι μεγάλες επιχειρήσεις· - **талáнт** μεγάλο ταλέντο· - **учённый** μεγάλος επιστήμονας· - **не дéньги** τα χοντρά χρήματα (ως αντώνυμο των φιλών)· 2 σοβαρός, σημαντικός· - **не успéхи, достижéния** μεγάλες επιτυχίες, επιτεύξεις. || εκφρ. - **ая дрожь** μεγάλη τρεμούλα· - **разговóр** δυσάρεστη συνομιλία (τσούγκρισμα)· - **ая сýμμα** σημαντικό (σεβαστό) χρηματικό ποσό.

круподёрка, -и θ. βλ. крупорушка.

крупóзный επ. της κυνάγχης, του κρουπ· - **не явлéния** συμπτώματα κυνάγχης.

крупорушка, -и θ. μηχανή παρασκευής αλφίτου. || επιχείρηση αλφίτου.

крупчáтка, -и θ. φαρίνα, άχνη.

крупчáтый επ. 1 αλφιτοειδής. 2 απο φαρίνα, αχνίσκος. || εκφρ. - **ая мельница** μύλος φαρίνας· - **ая мука** φαρίνα, άχνη· - **помóл** άλεσμα φαρίνας.

* **крупье́** ουδ. άκλ. συνιδιοκτήτης ή υπάλληλος χαρτοπαιχτικής λέσχης.

крупяно́й επ. του αλφίτου.

крутизна́, -и θ. απότομη πλαγιά· κρημνώδεις.

крутильный επ. συστρεπτικός· - **ая машина**, - **станóк** συστρεπτική μηχανή.

крути́ть, **кручу́**, **крути́шь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **кру́ченный**, -чен, -а, -ο ρ.δ. 1 μ. περιστρέφω, γυρίζω· - **ру́чку шарма́нки** φέρνω γύρα τη λαβή της λατέρνας. 2 μτφ. στρίβω, συστρέφω, κλώθω· γνέθω· - **пря́жу** γνέθω κλωστή· - **папи́росу, сигáрку** στρίβω τσιγάρο· - **ус**

στρίβω το μουστάκι· - **го́лову** στρέφω (γυρίζω) το κεφάλι. 3 **отρoби́лίζω**· **вέтер** - **и́л пы́ль** ο άνεμος στροβίλιζε τη σκόνη· **начина́ет** - **позёмка** αρχίζει να χιονοστροβιλίζει. 4 διευθύνω, διαχειρίζομαι· **она им** - **ит, как** **хóчет** αυτή τον κάνει όπως θέλει. 5 στρεφοδικώ, κάνω υπεκφυγές, στριφογυρίζω. 6 ερωτεύομαι, γυρίζω· **он** - **ит с де́вушками** αυτός γυρίζει με τα κορίτσια. || εκφρ. - **го́лову** σκοτίζω το κεφάλι· - **любóвь** ή **ромáн** βλ. 6 σημ. - **ру́ки кому́** α) στραγγουλίζω τα χέρια κάποιου. β) δένω τα χέρια πίσω· - **нóсом** ε-ναντιώνομαι, αντιτίθεμαι, κοντραστάρω· **πεισμώνω**· **как** (там) **ни** - **и́** (απλ.) ό,τι και να κάνεις, θέλεις και δε θέλεις. || **-ся** 1 **περιστρέφομαι**, **συστρέφομαι** κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 έχω πολλές φροντίδες, σκοτούρες. || εκφρ. **как** (там) **ни** - **и́сь** (απλ.) ό,τι και να κάνεις, θέλεις και δε θέλεις.

кру́тка, -и θ. στρίψιμο, κλώσιμο, γνέψιμο.
крутну́ть(ся) ρ.σ. βλ. **крути́ть(ся)**.

кру́то επίρ. απότομα· ξαφνικά. || σφιχτά. || έντονα· δυνατά, ισχυρά. || εκφρ. - **посóлить** ή - **посéпать** **сóлью** ρίχνω πολύ αλάτι· - **прихóдится кому́** δύσκολα είναι για κάποιον.

крутобóкий επ., απότομος· - **не скáльн** απότομα βράχια.

круто́й επ., βρ: **крут**, **крутá**, **кру́то**; **кру́че**. 1 απότομος, απόκρημνος, κρημνώδης· - **бóрег** κρημνώδης ακτή· - **подъём** απότομος ανήφορος· - **спуск** απότομος κατήφορος· - **поворóт** απότομη στροφή. 2 μτφ. αιφνίδιος, ξαφνικός· - **ая переméна** απότομη αλλαγή· - **поворóт собúтий** απότομη στροφή των γεγονότων. 3 (για χαρακτήρα, άνθρωπο)· σκαιός, τραχύς, βάνουσος, απότομος. || σκληρός, βαρύς· - **и́е ме́ры** σκληρά μέτρα· - **и́е слова́** βαριά λόγια. || μτφ. δυνατός, ισχυρός· - **морóз** δυνατή παγωνιά· - **вέтер** σφοδρός άνεμος. 4 πηχτός, σφιχτός· - **ая кашá** πηχτός χυλός· - **óе** **тéсто** σφιχτό ζυμαρί· - **óе я́йцо** σφιχτό (βρασμένο) αυγό. || εκφρ. - **кипя́ток** χοχλαστό νερό.

крутолóбий επ., βρ: - **лбó**, - **а**, - **ο** ευθυμέ-τωπος.

кру́тость, -и θ. το απότομο εδάφους ή χαρακτηριστήρα.

круто́йр, - **а** α. (διακλ.) απότομη ακτή.

кру́ча, -и θ. μέρος απότομο, κρημνώδεις· γκρεμός.

кру́че συγκρ. β. του επ. **круто́й**.

кручéние, - **я** ουδ. περιστροφή, γύρισμα. || συστροφή, στρίψιμο, κλώσιμο. || στροβίλισμα.

кручéнный επ. συνεστραμμένος, στριμμένος, στριφτός· - **не ни́тки** στριμμένες κλωστές. || στριφογυριστός (για τόπι, μπάλα).

кручи́на, -и θ. (λκ. πόληση) λύπη, θλίψη,

οδύνη φυχική, σεκλέτι, πικρα.

κρυχίνιτςя, -нхсь, -нишься ρ.δ. (λκ. ποιήση) θλίβομαι, λυπούμαι, πικραίνομαι, σεκλετίζομαι.

κρυχίνный επ. (λκ. ποιήση) λυπημένος, θλιμμένος, πικραμένος, σεκλετισμένος.

κρυχίνушка, -и θ. βλ. **κρυχίна**.

κρουшение, -я ουδ. 1 συντριβή, καταστροφή, δυστύχημα, συμφορά· -победа συντριβή τραίνου· **потерпéть** - καταστρέφομαι, συντρίβομαι (για τραίνο)· - с человеческими жертвами σιδηροδρομικό δυστύχημα με ανθρώπινα θύματα. || βλ. **кораблекрушение**. 2 μτφ. χαμός, απώλεια· - надежд σβήσιμο (ναυάγιο, καταπόντιση) των ελπίδων.

κρυшіна, -и θ. ράμνος, ξυλαγκάθα· παλλουρος, παλιούρι.

κρυшінный, -а α. θάμνοι ράμνων.

κρυшінный επ. του ράμνου· -не зъросли θάμνοι ράμνων.

κρυшіновыи επ. του ράμνου.

κρυшіть, -шь, -шішь ρ.δ.μ. 1 συντρίβω, κατασπάζω, κατατασκίζω. || καταστρέφω, εξοντώνω, εξολοθρεύω. 2 μτφ. (παλ.) τалаίπωρώ, βασανίζω· θλίβω. || -ся θλίβομαι βαθιά, καταλυπούμαι, συντρίβομαι· **сёрдце -иτсья** η καρδιά συντρίβεται· **не -иτсья!** μη θλίβεστε!

κρυжовенный επ. του ριβισίου· απο ριβίσιο· απο φραγκοστάφυλο.

κρυжовник, -а α. 1 ριβισία, φραγκοσταφυλιά. 2 φραγκοστάφυλο, ριβίσιο.

κρυлатка, -и θ. 1 (παλ.) είδος φαρδιού αδιάβροχου. 2 καρπός μερικών δασικών δέντρων.

κρυлатый επ., βρ: -лат, -а, -ο πτερυγιοφόρος, πτεροφόρος, φτερωτός· - конь (μυθολ.) φτερωτό άλογο· -ая мысль φτερωτή σκέψη· -ая гайка φτερωτό παξιμάδι, πεταλούδα· -не слова ή выражения πετυχημένες λέξεις, εκφράσεις.

крыло, -а, πλθ. **крылья**, -ьев κ. (παλ.) -а, **крыл**, **крылам** ουδ. 1 φτερό, πτερό, φτερούγα, πτέρυγα· орёл распустил свои крылья ο αετός άνοιξε τις φτερούγες του· **крылья** **обочек** τα φτερά της πεταλούδας· **махать крыльями** χτυπά τα φτερά, φτερουγίζω· - **автомобиль** το φτερό αυτοκινήτου (προφυλακτήρας απο τη λάσπη)· - самолёт η πτέρυγα του αεροπλάνου. 2 πτερύγιο έλικα, ανεμόμυλου. 3 πλευρά αλιευτικού διχτιού. 4 πτέρυγα στρατ. τμήματος (σε διάταξη μάχης). 5 πτέρυγα οικοδομής. 6 πτέρυγα (κόμματος, οργάνωσης κ.τ.τ.)· **левое - буржуазных партий** η αριστερή πτέρυγα των αστικών κομμάτων. || εκφρ. -**ля** **носа** τα πτερύγια της μύτης· **опустить -ля** παρακμάζω, κόβονται τα φτερά μου· **подрезать (обрезать, подсечь) -ля** **кому** κόβω τη φόρα κά-

ποιου, κόβω το βήχα (στερώ των δυνατοτήτων, της δραστηριότητας)· **распрáвить -ля** απλώνω τα φτερά αναπτύσσω όλη τη δραστηριότητα.

крыльцо, -а ουδ. φτερουγίτσα, φτεράκι. || εκφρ. **под -ом** υπο την αιγίδα ή την σκέπη κάποιου.

крыльцо, -а, πλθ. **крыльца**, -лец, -льцам ουδ. εξώστεγος, πλατύσκαλο, πλατύβαθμο, κεφαλόσκαλο.

крынка βλ. **κρίнка**.

крьоа, -и θ. αρουραίος. || εκφρ. **канцелярская** - γραφιάς· γραφειοκράτης.

крьосий, -ья, -ье επ. (παλ.) βλ. **крьойный**.

крьойный επ. του αρουραίου, του ποντικού· -ая **нога** ποντικοφαλιά· - **хвост** ποντικοουρά. || κατά ποντικών· - **яд** ποντικοφάρμακο. || σαν του ποντικού.

крьоолов, -а α. ποντικοκτόνος.

крьооловка, -и θ. ποντικοπαγίδα.

крьотый επ. απο μτχ. σκεπασμένος, καλυμμένος. || που έχει στέγη.

крыть, **крью**, **крьешь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **крьотый**, βρ: **крьт**, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 σκεπάζω, καλύπτω· - **кладовую солóмом** σκεπάζω την αποθήκη με άχυρο. 2 επενδύω, ντύνω. 3 (παλ.) **крью**, **συγκαλύπτω**. 4 (χαρτп.) **тσακίζω**, **παίρνω**, **χτυπάω**, **νικώ**· - **король тьзо**μ παίρνω τον παπά με τον άσσο. 5 αμ. (απλ.) χρησιμοποιείται αντί άλλου ρ. που εννοείται απο τα συμφραζόμενα και προσδίνει επίταση· **крью чéрез мóре пóльным хóдом!** πλέε στη θάλασσα με όλη την ταχύτητα! 6 **μαλώνω**, **επιπλήττω**. || εκφρ. - **крью** **φτιάχω** τη στέγη με (υλικό)· - **нéчем** δεν έχω να πώ τίποτε, δε φέρω αντίρρηση. || -**ся** **крью**μαι· в **словах** **егó** **крьотсь** **лесть** στα λόγια του κρύβεται κολακεία· **что-то тут крьотсь** **κάτι κρύβεται** εδώ, **κάτι λάκκο** έχ' η **φάβα** που χαμογελά το λάδι. || **καλύπτομαι**, **σκεπάζομαι**. || **επενδύομαι**, **ντύνομαι**. || (χαρτп.) **απλ.** **χτυπιέμαι**, **νικιέμαι**.

крьша, -и θ. στέγη, σκεπή· **железная** - στέγη με σιδηρόφυλλα· **солóменная** - άχυροσκεπή· **односка́тная** - μονοκλιής στέγη· **двуска́тная** - δικλιής στέγη· **черепа́чная** - στέγη κεραμοσκεπή. || μτφ. **спίτι**, **οικία**, **κατοικία**· **под одной -ей** κάτω απο την ίδια στέγη (στο ίδιο σπίτι).

крьшка, -и θ. 1 κάλυμμα, σκέπασμα· **капáки**· - **сундука** το κάλυμμα του σεντουκιού· - **гроба** το κάλυμμα του φερέτρου· - **кастрóли** το καπάκι της κατσαρόλας. 2 χαμός, τέλος, θάνατος· **тут емý и** - εδώ του ήρθε και το τέλος του.

крьит-ка́мера, -и θ. αποθήκη πυρομαχικών στα πολεμικά πλοία.

крьик, -а, πλθ. **крьичья**, -ьев κ. **крьикй**, -об

α. 1 (πλθ. -ΐ κ. σπάνια -ЧЪЯ) άγκιστρο, γάντζος, αρπάγη, κοράκι, αγκρίφι. 2 (πλθ. -ΐ) μάνταλο· αγκιστρωτό. || τσιγγέλι. || στροφή, κύκλος, κορδέλα (για δρόμο). 3 πλθ. -ΐ νότες αγκιστροειδείς εκκλησιαστικής μουσικής (11 - 18 αι.).

κρίχитъ, -чу, -чишь ρ.δ. (απλ.) σφαδάζω, σπαράσσω. || -ся σφαδάζω, σπαράσσω - от боли σφαδάζω απο τους πόνους.

кричковатый επ., βρ: -ват, -а, -о αγκιστροειδής, αγκιστρωτός.

крикотво́ръ, -а α. (παλ.) στρεφόδικος· δικολάβος.

крикотво́рецъ, -рца α. (παλ.) βλ. крикотво́ръ.

крикотво́рный επ. (παλ.) στρεφόδικος, δικολαβιστικός· σοφιστικός.

крикотво́рчеокий επ. βλ. крикотво́рный.

крикотво́рство, -а ουδ. στρεφοδικία, δικογραφία, δικολαβισμός· σοφιστία.

крикотво́рствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. (παλ.) στρεφοδικώ, δικογραφώ.

кри́чник, -а α. αχθοφόρος (με άγκιστρο μεταφοράς).

кри́чникать ρ.δ. (απλ.) δουλεύω αχθοφόρος (με άγκιστρο μεταφοράς).

кри́чок, -чка α. 1 αγκιστρακι. 2 μανταλάκι. || αντικείμενο αγκιστροειδές· **взя́льный** - βελονάκι πλεξιμάτος· **рыболо́вный** ή **удочный** - αγκιστρι φαρέματος. 3 (για γραφή) κλωθογυριστές ουρίτσες. 4 μτφ. γάντζωμα, προσκόλληση, πιάσιμο. 5 μτφ. βλ. крикотво́ръ. 6 κόπτσα, αγκράφα, πόρπη· - для застёгивания пуговиц κουμπωτήρι, κόπτσα· застегну́тъ на -ΐ κουμπώνω με κόπτσες. 7 ουρά της σκαντάλης.

***кришо́н**, -а α. κρουσόν (είδος ποτού).

кри́ду επ. συνέχεια, -ώς, αδιάκοπα.

кряк, -а α. 1 λοφοσειρά. 2 κούτσουρο κοντόχοντρο. 3 άνθρωπος κοντόχοντρος και γερός.

кря́кстый επ., βρ: жист, -а, -о κοντόχοντρος (για κορμούς δέντρων κ.τ.τ.). || μτφ. κωτοανάτος, γεροδεμένος.

кряк, -а α. (απλ.) βλ. кряканье.

кряканье, -я ουδ. 1 το κραύγασμα της πάπιας. 2 ξεφωνητά, κραύγασμα ανθρώπου.

кря́кать ρ.δ. 1 κραυγάζω (για πάπιες). 2 ξεφωνίζω.

кря́ква, -ы θ. είδος αγριόπαπιας.

кря́кнуть ρ.σ. βλ. кря́кать.

кря́ковый επ: -ая ύτκα βλ. кря́ква.

кря́кушка, -и θ. βλ. кря́ква.

кряхте́нье, -я ουδ. βόγγισμα, βογγητό, ξεφώνισμα.

кряхте́тъ, -хчу́, -хтишь ρ.δ. ξεφωνίζω, βογγώ. || μτφ. μουρμουρίζω, μεμφιμοιρώ.

***ксе́ндэ**, **ксендэ́** α. καθολικός ιερέας.

***коенон**, -а α. ξένον (χημ. στοιχείο).

***ксерофо́рм**, -а α. ξηροφόρμιο.

ксило́граф, -а α. ξυλογράφος.

ксилографический επ. ξυλογραφικός.

***ксилогра́фия**, -и θ. ξυλογραφία.

***ксилоли́т**, -а α. ξυλόλιθος (οικοδ. υλικό).

ксилоли́товый επ. ξυλολιθικός.

***ксилофо́н**, -а α. ξυλόφωνο (μουσ. όργανο).

ко́тати επ. 1 ακριβώς στην ώρα, πάνω στην ώρα, στη στιγμή· απούντο, απροπό, επίκαιρα. 2 με την ευκαιρία· μια και καλή· ταυτόχρονα, συνάμα, μαζί. || (παρνθ. λ.) εδώ που τα λέμε, μια που τό 'φερε η κουβέντα, ομιλίας γενομένης. || εκφρ. как нельзя - κούπα, καπάκι (πολύ πετυχημένα).

***кты́тор**, -а α. (εκκλσ.) οικονόμος, επίτροπος.

кто αντων. 1 ερωτ. ποιός, ποιά, ποιό· - это сделал? ποιός το έκαμε αυτό; - идёт? ποιός έρχεται; - там ποιός ёιν' εκεί; ο ком вы говорите? για ποιόν μιλάτε; - когó (одолеет)? ποιός ποιόν (θα υπερνικήσει); 2 ο ένας, ο άλλος, ο (οι) μεν, ο (οι) δε· - чита́ет, - рису́ет ο ένας διαβάζει, ο άλλος σχεδιάζει· - куда́ άλλος προς τα δω, άλλος προς τα κει· - где ο ένας εδώ, ο άλλος εκεί· - что лóбит ο καθένας ό,τι αγαπά ή με το γούστο του. 3 άδρ. κάποιος, κανένας· ёсли придёт, скажи́, что я нѣ службе αν κάποιος έρθει, πες πως είμαι υπηρεσία· не - ино́й, как... κανένας άλλος, παρά... 4 αναφρ. όποιος· тот - ослу́шается, будет наказан όποιος δε θα υπακούσει, θα τιμωρηθεί. || εκφρ. - как ο καθένας με το δικό του τρόπο ή όπως θέλει· - что όποιος όποιο ή ό,τι· кто-кто, а... ποιός-ποιός, όμως... когó-когó, а... ποιόν-ποιόν, όμως... - бы нѣ был όποιος και να είναι, αδιάφορο ποιός· - ни на есть καθένας, οποιοσδήποτε, όποιος και να είναι· хоть когó οποιοσδήποτε· спасáйся, - мо́жет! ο σώζων εαυτόν σωθήτω! - в лес, - по драва́ ο καθένας το χαβά του ή το βιολί του.

кто-ли́бо, **когó-ли́бо** άδρ. αντων. βλ. кто-нибу́дь.

кто-нибу́дь, **когó-нибу́дь** άδρ. αντων. κάποιος, κανένας· οποιοσδήποτε.

кто-то, **когó-то** άδρ. αντων. κάποιος, ένας.

***куафе́р**, -а α. (παλ.) κουρέας.

***куафёра**, -ы θ. (παλ.) κόμμωση.

***куб**¹, -а, πλθ. -ѣ α. 1 κύβος (γεωμ. σώμα). 2 κυβικό μέτρο· - дров кубикó (μέτρο) καυσόξυλα. || εκφρ. возвести́ в - υψώνω στον κύβο.

куб², -а α., πλθ. -ѣ λέβητας κυλινδρικού σχήματος· перего́нный - αποστακτήρας λέβητας.

***куба́нка**, -и θ. 1 ποικιλία σιταριού του

Κουμπάν. 2 είδος σκούφιας, κουμπάνκα.

кубарем επίρ. 1 κατρακυλιστά· скáтываться - κατρακυλώ. 2 ταχύτατα· ορμητικά.

кубáрь, -я α. (διαλκ.) σβούρα.

кубатýра, -ы θ. το σύνολο των κυβικών μέτρων, ο όγκος σε κυβικά μέτρα.

кубiзм, -а α. κυβισμός (φορμαλιστική κατεύθυνση στις εικαστικές τέχνες).

кубик, -а α. 1 κυβίσκος. 2 κυβικό εκατοστόμετρο. 3 κυβίσκοι (παιδικό παιχνίδι).

кубiнец, -ница α., -ка, -и θ. Κουβάνος, -ή, Κουβανέζος, -α.

кубiнокий επίρ. κουβανικός, κουβανέζικος.

кубiст, -а α. κυβιστής, οπαδός του κυβισμού.

кубiстокий επίρ. του κυβιστή, κυβιστικός.

кубiчеокий επίρ. 1 κυβοειδής. 2 (μαθ.) κυβικός· - корень κυβική ρίζα. || εκφρ. -ие мэры κυβικά μέτρα (μέτρησης).

кубовiдный επίρ. κυβοειδής.

кубово́й επίρ. 1 του λέβητα. 2 ουσ. θ. -áя θάλαμος λεβήτων απόσταξης.

кубово́йк, -á α. εργάτης λεβήτων απόσταξης.

кубовый επίρ. (για υφάσματα) κυανός, μπλε.

кубок, -ока α. 1 κύπελλο, κούπα. 2 κύπελλο (έπαθλο).

кубомéтр, -а α. κυβικό μέτρο· - дров κυβικό μέτρο καυσόξυλων.

*кубрик, -а α. 1 δωμάτιο του πληρώματος στο πλοίο. 2 υπόφραγμα.

кубiшка, -и θ. 1 αγγείο (ξύλινο ή πήλινο) βαρελάκι. || κουμπάρας. 2 μτφ. κοντόχοντρος, -η, χοντρέλλα, -ω. 3 νούφαρο το κίτρινο, νυμφαία. || εκφρ. класть дéньги в -у βάζω χρήματα στον κουμπάρα.

кува́лда, -ы θ. 1 η βαρειά, το βαριό, τυπάδα. 2 (απλ.) άγαρπη χοντρογυναίκα, χοντροκοπάνα.

*кувэ́рт, -а α. (παλ.) 1 τραπέζωμα, σκευή τραπεζιού. 2 φάκελλο.

кувшiн, -а α. στάμνα, λαγήνα, κανάτα· - для водi υδρία· - для молoкá γαλακτοδοχείο.

кувшiнка, -и θ. νούφαρο άσπρο, νυμφαία.

кувшiнный επίρ. της στάμνας, του λαγηνιού· -оε γόρλο ο λαίμος της στάμνας. || εκφρ. -оε рiло παρασούσομο πρόσωπο ή παρασούσομος άνθρωπος.

кувшiнник, -а α. σταμνίτσα, λαγηνάκι, κανατίτσα.

кувы́рк, επιφ. με σημ. κατηγ. κ. αντί του ρ. кувы́ркнýть(ся).

кувы́ркáнье, -я ουδ. αναποδογύρισμα, κουλουμούντρισμα, κουτρουβάλιασμα.

кувы́ркáть ρ.δ.μ. αναποδογυρίζω, ανατρέπω, φέρνω κάποιον τούμπες. || -ся κάνω τούμπες, κουλουμουντρίζω, κουτρουβαλώ.

кувы́ркнýть(ся) ρ.σ. βλ. кувы́ркáть(ся).

кувы́ркoм επίρ. με τούμπες, τουμπάροντας.

кувы́ркнýть(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. кувы́ркнýть(ся). ку́гá, -я θ. καλάμι.

кугу́ар, -а α. κουγκουάρος (είδος αλουρού).

куда́ επίρ. 1 ερωτ. που; προς τα που; για που; - вы идéте? που πηγαίνετε; - ты спешишь? για που βιάζεσαι; 2 ερωτ. γιατί; προς τι; για ποιο σκοπό; - вам стóлько дéнег? τι θα τα κάνεις τόσα λεπτά; 3 αναφ. όπου· - назначат, тудá и поéду όπου με διορίσουν, εκεί και θα πάω· - ни... όπου και να... - ни спрiтался... όπου και να κρύφτηκε... - бы́нi было όπου και να ήτανε. 4 (με συγκρ. β. επιθέτων και επιρρημάτων) σημαντικά, ασύγκριτα, πολύ· - лýчше πολύ καλύτερα (που ή πόσο καλύτερα). 5 πολύ, κατά πολύ. || αλλού· - мoжно, - нельзя αλλού επιτρέπεται, αλλού δεν επιτρέπεται. || (αντίρρηση ή αδύνατο)· вездé грязь, - тут рабóтать! παντού βρωμιά, πού να δουλέψεις εδώ! || εκφρ. - Макар телiят не гонiл πολύ μακριά, στου διάβολου τη μάνα· хоть - (απλ.) λαμπρός, άριστος, άφογος, έχει όλα τα χαρίσματα ή όλα τα καλά.

куда́-ли́бо επίρ. βλ. куда́-нибóдь.

куда́-нибóдь επίρ. οπουδήποτε· спрiчьте éто· κρύψτε αυτό οπουδήποτε.

куда́-то επίρ. κάπου, άγνωστο που.

куда́хтанье, -я ουδ.·κακάρισμα.

куда́хтать, -хчу, -хчешь κ. (απλ.) -аю, -аешь, επιρ. μτχ. куда́хча κ. (απλ.) куда́хтая ρ.δ. κακαρίζω. || μτφ. φλυαρώ, λογοκοπώ.

кудéль, -и θ. στουπί λιναρίσιο.

кудéльный επίρ. λιναρίσιος· -ая верéвка λιναρίσια τριχιά.

кудéоник, -а α. (παλ.) μάγος, γόης, θαυματουργός.

кудлéотный επίρ., βρ: -áст, -а, -о βλ. кудлéотный.

кудлéотный επίρ., βρ: -áт, -а, -о τουφωτός, τός, φουντωτός· αναμαλλιασμένος.

кудревáтный επίρ., βρ: -вáт, -а -о. 1 κατσαρούτσικος, σγουρούτσικος. 2 μτφ. εξεζητημένος, επιτηδευμένος.

ку́дрн, -éй πλθ. μπούκλες, βόστρυχοι.

кудрiвиться, -ится ρ.δ. περιελίσσομαι, κατσαρώνω, γίνομαι βοστρυχοειδής.

кудрiвный επίρ., βρ: -рiв, -а, -о. 1 κατσαρός, κατσαρωτός, σγουρός, βοστρυχωτός. 2 κατσαρόμαλλος, -μάλης, σγουρόμαλλος. || θυσανωτός· -не облака́ θυσανωτά σύννεφα. 3 μτφ. εξεζητημένος, επιτηδευμένος (για γλώσσα, ύφος κ.τ.τ.). || εκφρ. - пóчерк γραφή με ουρίτσες (κλωθογυρίτσες).

кудрiшка, -и θ. μπούκλα, βόστρυχος.

*кузѣн, -а α. (πάλ.) εξαδερφος.

*кузѣна, -н θ. (πάλ.) εξαδέρφη.

кузнѣц, -а α. 1 σιδηρουργός, σιδεράς, γύφτος. 2 βλ. кузнѣчник.

кузнѣчник, -а α. γρούλλος ο αγροτικός, τριζόνι.

кузнѣчний επ. του σιδηρουργού· - μόлот το σφυρί του σιδηρουργού· - мех το φουερό του σιδηρουργού· - цех σιδηρουργείο· -οе ремесло το επάγγελμα του σιδηρουργού, σιδηρουργία.

кузница, -н θ. 1 σιδηρουργείο, σιδεράδικο. 2 (μτφ.) σφυρηλάτηση, καμίνι (ατσάλωμα σε σκληρές συνθήκες).

кузня, -и θ. (διαλεκ.) βλ. кўзница.

кузов, -а, πλθ. -а κ. кўзови α. 1 (διαλεκ.) κοφίνι, καλάθι. 2 αμάξιωμα, καροσερί.

кузовной επ. του αμαξώματος.

кузовок, -вкá α. (διαλεκ.) κοφινάκι, καλαθάκι.

кузька, -и θ. κάνθαρος επιβλαβής για τα σιτηρά.

кузькин, -а, -ο επ: показáть -у мáть (απλ.) θα σου δείξω εγώ (απο που κρατάει η σκούφια σου), απειλή.

кукán, -а α. (διαλεκ.) σχοινί.

кукарѣканье, -я ουδ. φώνασμα (λάλισμα) του κόκορα, το κουκουρίκιου.

кукарѣкать, -ает ρ.δ. (για πετεινό) φωνάζω κουκουρίκιου.

кукарѣкнуть, -нет ρ.σ. βλ. кукарѣкать.

кукиш, -а α. σημείο χλεύης, εμπαιγμού, μυκτηρισμού (με πλοκή τριών δακτύλων εν είδη συνουσίας) με σημ. περιφρονητικής άρνησης. || εκφρ. - с мáслом получíть, дáть пѣра, μου έδωσαν γροθιές στο στομάχι (απολύτως τίποτε)· показáть - кому́ κάνω άσεμνη δακτυλοπλοκή (μυκτηρίζω κάποιον)· (показáть) - в карманѣ απειλώ έμμεσα.

кукла, -н, γεν. πλθ. кўкол, dot. -клам· θ. 1 κούκλα· игрáть в -н παίζω τις κούκλες. || (πάλ.) αγαματάκι. 2 άνθρωπος απαθής, άχαρος. 3 βλ. марионѣтка.

*ку-клуко-клан, -а, α. Κου-Κλουξ-Κλαν.

куклукоклáновец, -вца α. μέλος της τρομοκρατικής οργάνωσης Κου-Κλουξ-Κλαν.

куковáние, -я ουδ. το φώναγμα "κούκου".

куковáть, -кўет ρ.δ. φωνάζω "κούκου".

кўколка, -и θ. 1 κουκλίτσα. 2 χρυσαλίδα, νύμφη. 3 όμορφη γυναίκα.

*кўколь¹, -я α. ερεσίβη, καπνίλα, νόσος των σιτηρών

кўколь², -я α. σκούφος των μοναχών.

кўкольник, -а α. κουκλοποιός.

кўкольный επ. της κούκλας· -οе плáтьε το φόρεμα της κούκλας· - театр куκλοθέáτρο. ||

κούκλινο· -οе лицó κούκλινο πρόσωπο.

кукситься, -кшусь, -ксихсья ρ.δ. ξυνίζομαι, δυσαρεστούμαι. || αδιαθετώ.

кукуру́за, -н θ. καλαμπόκι, αραβόσιτος (φυτό και καρπός).

кукуру́зный επ. του καλαμποκιού· - стѣбель η καλαμιά του καλαμποκιού. || καλαμποκίσιος· - хлеб καλαμποκίσιο ψωμί.

кукуру́зовый επ. βλ. кукуру́зный.

кукушечий, -ья, -ье επ. του κούκου· -ьи яйца αυγά του κούκου.

кукушка, -и θ. κούκος (πτηνό). || μικρό τραίνο τοπικής χρήσης (απο το γράμμα σειράς παραγωγής К.).

кукушкин, -а, -ο επ. βλ. кукушечий.

кукушонок, -нка, πλθ. -шáта, -шат α. νεοσσός κούκου, κουκόπουλο.

кулак¹, -á α.1 γροθιά, γρόθος, πυγμή· сжать - σφίγγω τη γροθιά· грозíть -όμ φοβερίζω με τη γροθιά. 2 μτφ. στρατεύματα κρούσης. 3 (τεχ.) δίσκος. || δόντι τροχού. || εκφρ. отведáть кулакóв γνωρίζω (δοκιμάζω) τι θα πει γροθιές· зажáть в - καθυποτάσσω κάποιον· не жалéть -όβ γροθοκοπίζω αλύπητα· приня́ть в -и́ (απλ.) γροθοκοπώ· смея́ться в - κρυφογελάω (καλύπτοντας το στόμα με μισοανοιγμένη τη γροθιά)· собрáть в - ενώνω σφιχτά, αδιάρρηχτα· держáть в -έ κοιό κρατώ σε υποταγή κάποιον.

кулак², -á α. 1 μουλάκος, πλούσιος αγρότης και εκμεταλλευτής. 2 βλ. стянáтель.

кулакцкйй επ. μουλάκιμος, του μουλάκου· -οе хозяйство μουλάκιμο νοικοκυριό.

кулакческий επ. μουλάκιμος, των μουλάκων.

кулакчество, -а ουδ. οι μουλάκοι.

кулакчище, -а ουδ. γροθάρα.

* кулакчка, -и θ. η σύζυγος του μουλάκου.

кулакчки στην έκφραση: о́йтсья ή дрáтьсья на - ή -ах γροθοκοπιέμαι.

кулакчóвный επ. (τεχ.) οδοντωτός.

кулакчнйй επ. με γροθιές· -ая распрáва γροθοκόπημα, γροθοπατινάδα· - оо́й πυγμαχία, μποξ. || εκφρ. -οе прáво το δικαίο του ισχυρότερου.

кулакчóк¹, -чкá α. μικρός μουλάκος

кулакчóк², -чкá α. (περιφρ.) παλιομουλάκος.

кулакчѣ, -я ουδ. αθρο. (απλ.) οι μουλάκοι.

кулесáка, -и θ. είδος κρεατόπιτας.

кулѣк, -лькá α. είδος τσουβαλιού. || хартоσακκούλα κωνοειδής, χωνί. || εκφρ. из -á в рогожку (поправíтьсья, испрáвитьсья) απλ. απο το κακό στο χειρότερο, απο τη φωτιά στα κάρβουνα.

кулѣш, -á α. (διαλεκ.) κουρκούτι με λίπος.

*кўли α. άκλ. αχθοφόρος, χαμάλης· ανειδίκευτος εργάτης.

κυλίχ, -ά α. κολυρίονας, μπεκατσόφι, σκολοπακίδα. || εκφρ. **ВСЯК - СВОЁ ОБОЛТО ХВАЛИТ** αν δεν παινέσεις το σπίτι σου, θα πέσει να σε πλακώσει.

кули́нар, -α α., -κα, -и θ. μάγειρας, -ισα.
***кулина́рия**, -и θ. η μαγειρική. || φαγητά, εδέσματα.

кулина́рный επ. μαγειρικός. -οε **ИСКУССТВО** η μαγειρική τέχνη.

***кули́са**, -и θ. 1 κυρίως στον πλθ. -лисы, -лис παρασκήνια (θεάτρου). 2 μαχλός (λεβιέ) ταχυτήτων. 3 προστατευτική ζώνη απο μακροστέλεχα φυτά (καλαμπόκι, ηλιανθος κλπ.). || εκφρ. **ЗА -НЫ** στα παρασκήνια, πίσω απο τη σκηνή. **ЗА -АМИ** στα παρασκήνια (κυρλε. κ. μτφ.)

кули́сный επ. των παρασκηνίων. -ая **дверь** η πόρτα των παρασκηνίων. || του μοχλού. || της προστατευτικής ζώνης. -не **посёвы** προστατευτικά σπαρτά.

***кули́ч**, -ά α. κολλίκιο, πασχαλιάτικο ύψωμα.

кули́чки, -чек, -чкам πλθ. στις εκφρ: **У чёрта на -ах κ. κ чёрту (чёртам) на -** στου διαβόλου τη μάνα (πολύ μακριά).

***куло́н**¹, -а α. κουλόμβιο, κουλόμ.

***куло́н**², -а α. περιδέραιο γυναικών.

культи́шка, -и θ. (απλ.) βλ. **культя́**.

культу́рный επ. της κουλίντας. των παρασκηνίων. || ανεπίσημος. παρασκηνιακός.

***культу́ры**, -οβ πλθ. κουλίντα, διάδρομοι πλάγιοι (Κοινοβουλίων, θεάτρων). παρασκήνια. || εκφρ. **беседы в -ах** ανεπίσημες συνομιλίες. (στους διαδρόμους). **слухи из -οβ** φήμες ανεπίσημες (απο τους διαδρόμους).

культ, -я α. σακί, τσουβάλι. || μέτρο βάρους ίσο με 9 πούτια.

культминапио́нный επ. κορυφαίος, ύψιστος, έπακρος. - **пункт** το ύψιστο σημείο.

***культмина́ция**, -и θ. κολοφώνας, κορύφωμα, -φή. || (αστρν.) το ζενίθ.

***культ**, -а α. λατρεία. - **Дио́ниса в дрэ́вней Гре́ции** η λατρεία του Διόνυσου στην αρχαία Ελλάδα. - **личности** προσωπολατρεία. **служи́тели** -а οι ιερείς, ο κλήρος.

***культива́тор**, -а α. είδος αρότρου.

культиви́рование, -я ουδ. καλλιέργεια. || μτφ. δούλεμα, επεξεργασία, τελειοποίηση.

***культиви́ровать**, -рую, -руешь ρ.δ.μ. 1 καλλιερλώ τη γη. 2 παράγω. - **добóвие** καλλιερλώ όσπρια. 3 μτφ. αναπτύσσω, προάγω, δουλεύω, επεξεργάζομαι, τελειοποιώ. || -ся καλλιεργούμαι. || αναπτύσσομαι, τελειοποιούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

культма́ссовый επ. πολιτιστικομαζικός. -ая **рабо́та** πολιτιστικομαζική δουλειά.

культо́вый επ. λατρευτικός, της λατρείας. θρησκευτικός. -не **здáния** οι ναοί. -ая **мý-**

зыка εκκλησιαστική μουσική.

культпо́ход, -а α. εκδρομή σε κέντρα πολιτισμού (μουσεία, μνημεία κ.τ.τ.).

культпро́п, -а α. 1 πολιτιστική προπαγάνδα. 2 προπαγανδιστής πολιτιστικός.

культрабо́тник, -а α. στέλεχος εκπολιτιστικού δικτύου.

культто́вары, -οβ πλθ. εμπορεύματα κουλτούρας (γραφικά, μουσικής κλπ.).

***культу́ра**, -и θ. 1 πολιτισμός, κουλτούρα. - **дрэ́вних грэ́ков** ο πολιτισμός των αρχαίων Ελλήνων. **дворе́ц -и** μέγαρο πολιτισμού. || επίπεδο ανάπτυξης (οικονομικά, πνευματικά). 2 καλλιέργεια. - **карто́феля** καλλιέργεια πατάτας. - **ри́са** ριζοκαλλιέργεια. 3 το καλλιεργούμενο φυτό. **зернов́ие -и** τα σιτηρά ή δημητριακά. **бахче́вие -и** τα μπιστανικά. **сельскохозя́йственные -и** αγροτοκαλλιεργούμενα φυτά. **субтро́пические -и** υποτροπικά φυτά. **технические -и** φυτά τεχνικής χρήσης ή βιομηχανίας (λινάρι, βαμπάκι κλπ.). 4 μικρόβια εργαστηριακής παραγωγής.

культу́рник, -а α. διάφωτιστής.

культу́рнический επ. διαφωτιστικός. -не **взгля́ды** διαφωτιστικές απόψεις (χωρίς αγωνιστικές τάσεις).

культу́рничество, -а ουδ. διαφώτιση, -μός, τάση διαφωτιστική χωρίς αγωνιστικό περιεχόμενο.

культу́рно-быто́вой επ. πολιτιστικο-βιοτικός. -οε **обслуживание** πολιτιστικο-βιοτική εξυπηρέτηση.

культу́рно-воспита́тельный επ. βλ. **культу́рно-просвети́тельный**.

культу́рно-ма́ссовый επ. πολιτιστικομαζικός. **культу́рно** επίρ. πολιτισμένα.

культу́рность, -и θ. επίπεδο ή βαθμός πολιτισμού.

культу́рный επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 πολιτιστικός. εκπολιτιστικός. - **уровне́ь на-селения́** το πολιτιστικό επίπεδο του λαού. -οε **и материáльное о́лагосостоя́ние** η πολιτιστική και υλική ευημερία. - **центр** πολιτιστικό κέντρο. -οε **сотру́дничество** πολιτιστική συνεργασία. 2 πολιτισμένος. -ая **среда́** πολιτισμένο περιβάλλον. - **челове́к** πολιτισμένος άνθρωπος. 3 τα καλλιεργούμενα ή ήμερα φυτά. || εκφρ. - **сло́й земли́** (αρχλ.) το ανώτερο στρώμα της γης.

***культу́ртре́гер**, -а α. (ειρν.) ψευτοπολιτιστής (αποικιστής με το πρόσχημα της διάδοσης του πολιτισμού).

культу́ртре́герский επ. ψευτοπολιτιστικός.

культу́ртре́герство, -а ουδ. ψευτοπολιτισμός των αποικιστών.

культя́, -и θ. ακρωτηριασμένο χέρι ή πόδι.

культiпka, -и θ. βλ. культi.
кум, -а, πλθ. кумовья, -ѣв α. κουμπάρος.
 || (φιλοφρονητική προσηγορία προς γνωστούς) (απλ.) κουμπάρε· здорово, -! γειά σου, κουμπάρε!
кума, -я θ. κουμπάρα. || (παλ.) φιλενάδα, αγαπητικιά.
куманѣк, -нѣк α. κουμπαρούλης.
*кумѣч, -ѣ α. είδος βαμπακερού κόκκινου υφάσματος.
кумѣчний επ. απο κόκκινο βαμπακερό ύφασμα.
кумѣчѣный επ. βλ. кумѣчний.
кумѣкаты ρ.δ. (απλ.) φαντάζομαι, διανοούμαι, σκέπτομαι. || καταλαβαίνω, έχω ιδέα απο (τέχνη, ειδικότητα).
кумѣр, -а α. είδωλο, άγαλμα. || (παλ.) άγαλμα αρχαιο. || μτφ. ίνδαλμα· создаты, сотвориты себѣ -; возвесты в - εξιδανικεύω.
кумѣрня, -и, γεν. πλθ. -рен, δοτ. -рням, θ. ναός είδωλολατρικός.
кумѣтсыя, -млѣсь, -мѣшсыя ρ.δ. (απλ.) κουμπαριάζω.
кумовокѣй επ. της κουμπαριάς.
кумовствѣ, -ѣ ουδ. 1 κουμπαριά, κουμπάριασμα. 2 μтφ. οιογενειακότητα, ευνοιοκρατία, νεπατισμός.
*кумулiция, -и θ. (ιατρ.) συσσώρευση.
кумушка, -и θ. 1 κουμπαρούλα. 2 μтφ. φλιάρη, κακολογίστρα, κουτσομπόλα.
*кумыс, -а α. κουμίσ, ξυνόγαλο φοραδίσιο ή καμηλίσιο.
кумысолечѣбница, -и θ. θεραπευτήριο με κουμίσ.
кумысолечѣние, -я ουδ. θεραπεία με κουμίσ.
*кунак, -ѣ α. φίλος (καυκάσια λ.).
кунакѣный επ. 1 φιλικός. 2 ουα. θ. -ая δωμάτιο για μουσαφίρηδες.
куначѣство, -а ουδ. φιλλά· φιλοξενία (καυκάσια λ.).
кунгѣс, -а α. είδος βάρκας.
*кунѣйт, -а α. σουσάμι, σήσαμον.
кунѣйтный επ. του σουσαμιού, απο σουσάμι· -ое мѣсло σουσαμόλαδο.
куный επ. κουναβίσιος· του κουναβιού. 2 ουο. πλθ. -ьи та ικτιδιδή.
куница, -и θ. ικτίδα, κουνάβι· νυφίτσα· лѣсная - ικτίδα η δεντρόβια, κουνάβι, ζιβελλή.
*кунтскамера, -и θ. (παλ.) δωμάτιο αξιοπερίεργων και σπάνιων αντικειμένων.
*кунтуш, -ѣ α. (παλ.) είδος καφτανιού.
купа, -и, πλθ. купы, куп θ. πυκνόθαμνοι ή πυκνόφυλλα δέντρα.
купава κ. купавка, -и θ. (διαλεκ.) βλ. купѣшнka.
купальный επ. του μπάνιου· - костюм маγiό, μπανιερό, κουστούμι του μπάνιου· - се-

зѣн η εποχή του μπάνιου.
купальня, -и, γεν. πλθ. -лен, δοτ. -льням θ. δεξαμενή κολύμβησης. || αποδυτήρια λουτρού.
купальщик, -а α., -ца, -и θ. κολυμβητής, -ήτρια.
купание, -я ουδ. λούσιμο· λουτρό, μπάνιο. || μέρος για μπάνιο.
купаты ρ.δ.μ. λούζω, κάνω μπάνιο· мать -дет своиx детей η μάνα κάνει μπάνιο τα παιδιά της. || βυθίζω. || -ся λούζομαι, κάνω μπάνιο. || βυθίζομαι. || εκφρ. -ся в кровѣ κολυμπώ στο αίμα (για μεγάλη αιματοχυσία)· - в зѣлоте κολυμπώ στο χρυσάφι (είμαι πάμπλουτος).
*купѣ ουδ. άιλ. το κουπέ, μονόκλιτρο δι-αμέρισμα βαγονιού· двухмѣстное - διθέσιο κουπέ.
купѣйность, -и θ. πληρωμή για το κουπέ.
купѣйный επ. βλ. купирѣванный.
купѣль, -и θ. (εκκλσ.) κολυμβήθρα.
купѣц, -шѣ α. 1 έμπορας. 2 (παλ.) αγοραστής. 3 εμπορικό σκάφος.
купѣцѣный επ. (παλ.) εμπορικός, του έμπορα.
купѣчѣский επ. εμπορικός, του έμπορα ή του εμπορίου· - капитал εμπορικό κεφάλαιο· -ое сослѣбие το κοινωνικό στρώμα των εμπόρων· -ие привѣчки εμπορικές συνήθειες.
купѣчѣство, -а ουδ. 1 το (κοινωνικό) στρώμα των εμπόρων. 2 οι έμποροι.
купидѣн, -а α. ο Ερως (παιδί της Αφροδίτης). || μтφ. ομορφόπαιδο.
купирѣванный επ. - вагон βαγόνι κουπέ.
купиты, -плѣ, -пѣшь, καθ. мтχ. παρлθ. χρ. **купленный**, βр: -лен, -а, -ο ρ.с.μ. 1 αγοράζω, φωνίζω· - клѣба αγοράζω φωμί· - билѣты в театр αγοράζω εισιτήρια για το θέατρο. 2 εξαγοράζω (πληρώνοντας παίρνω με το μέρος μου). || εκφр. за что -йл, за то и продадѣ, ό,τι άκουσα, αυτό και λέω (δεν εγγυώμαι για την εγκυρότητα).
*куплѣт, -а α. στροφή ποιήματος, τραγουδιού. || πλθ. -и, -ов σατιρικό ή χιουμοριστικό τραγουδάκι.
куплетист, -а α., -ка, -и θ. κουπλετίστας, εκτελεστής τραγουδιών, τετράστιχων.
купля, -и θ. αγορά, αγόρασμα· --продѣжа αγοραπωλησία.
купно επίρ. (με την πρόθεση с) μαζί.
*купол, -а α., πλθ. -ѣ α. θόλος, τρούλος. || μтφ. κάθε θολοειδές αντικείμενο.
куполовидный επ., βр: -ден, -дна, -дно θολοειδής.
куполообразен επ., βр: -зен, -зна, -зно βλ. куполовидный.
купольный επ. θολικός, του θόλου.
купѣн, -а α. 1 κουπόνι (απόκομμα ομολογι-

ας ή άλλου τίτλου. 2 (παλ.) ένα εισιτήριο θεωρείου θεάτρου. 3 κομμάτι (ρετάλι) υφάσματος.

купонный επ. του κουπονιού.

купорός, -α α. θειϊκά άλατα· **железный** - θειϊκός σιδηρός· **цинковый** - θειϊκός ψευδάργυρος, λευκό βιτριόλι· **медный** - θειϊκός χαλκός, γαλαζόπετρα. βιτριόλι κυανό.

купоробонный επ. θειϊκός· -οε **масло** πυκνό θειϊκό οξύ.

купчая, -ей θ. συμβόλαιο αγοραπωλησίας ακινήτων.

купчий, -ая, -ее επ: -ая **крепость** (παλ.) βλ. **купчая**.

купчик, -а α. έμπορας (συνήθως νεαρός ηλικίας).

купчи́ха, -и θ. 1 η σύζυγος του έμπορα. 2 γυναίκα, δεσποινίδα απο το στρώμα των εμπόρων.

***купора**¹, -ы θ. 1 επιτομή ή περικοπή (θεατρικού ή μουσικού έργου).

***купора**², -ы θ. απόκομμα τραπεζογραμματίου, χαρτονόμισμα.

кур, -а α. (παλ.) πετεινός, κόκορας. || εκφρ. **попастъ как - вѣ ши** περιέρχομαι ξαφνικά σε δύσκολη θέση ή σε αμηχανία.

кура, -ы θ. (πλθ. **куры**, **кур** χρησιμοποιείται για πλθ. της λ. **курица**) απλ. κότα.

***курага**, -и θ. (αθρσ.) βερύκοκκα ξηραμένα και ξεκουκουδισμένα.

***кураж**, -а (-у) α. θάρρος, τόλμη, κουράγιο. || εκφρ. **быть в -е** είμαι σε ευθυμία (λίγο πιομένος).

куражиться, -жусь, -жишься ρ.δ. (απλ.) κάνω τον παλικαρά, το νταή, τον άφοβο, κοκορεύομαι. || παινεύομαι, παρασταίνω το γενναίο. || κάνω καμώματα, σκέρτσα.

***курáнты**, -ов πλθ. ωρολόγι σε πύργο ή κωδωνοστάσιο· **кремлёвские** - το ωρολόγι του Κρεμλίνου.

***курáтор**, -а α. 1 επιτηρητής, επόπτης. || κηδεμόνας. 2 φοιτητής σε πρακτική νοσοκομειακή εξάσκηση.

курáторский επ. εποπτικός, του επόπτη, του επιτηρητή. || κηδεμονικός.

курáторство, -а ουδ. εποπτεία, επιτήρηση, παρακολούθηση.

***курóет**, -а α. σκίρτημα αλόγου καμπτομένου. || πήδημα, αναπήδημα. || μτφ. ξαφνικό καπρίτσο, -ωμα.

***курáн**, -а α. (παλ.) τύμβος· ανάχωμα. || λόφος· βουναλάκι. || πλθ. γήψωμα.

курáнный επ. του τύμβου. || του λόφου.

кургу́зый επ., βρ: -гуз, -а, -ο. 1 κολοβός, κουτσουμπός. 2 (για ένδυμα) κοντόστενος. || κοντούτσικος.

курд, -а α., -дінка, -и θ. Κούρδος, -η.

курдский επ. κουρδικός.

***курди́к**, -а α. ογκώδης ουρά προβάτου με λίκπος.

курди́нный επ. λιπώδης· -οε **сáло** λίκπος απο την ουρά παραμάνικου πρόβατου· -ая **овца** το πλατύουρο (καραμάνικο) πρόβατο.

курéво, -а ουδ. 1 (απλ.) καπνός (κομμένος ή τριμμένος)· **у меня нет -а** δεν έχω καπνό. || καπνός καύσης· - **для пчёл** καπνός για το διώξιμο των μελισσών. 2 αντάρισμα· αναθυμίση· ομίχλη. 3 καπνίζουσα φωτιά (κατά των κουνουπιών).

курéние, -я ουδ. 1 κάπνισμα, φουμάρισμα. 2 κάφιμο (αρωματικής ουσίας). || καπνός. 3 θυμιάτισμα. || μτφ. λιβάνισμα, κολακεία.

курéнный επ. 1 του σπιτιού. 2 ουσ. αταμάνος στο Ζαπορόζ. || εκφρ. - **атаман** αταμάνος του Ζαπορόζ.

курéнок, -ка, πλθ. -рята, -рят α. (διαρκ.) κλωσοδόπουλο.

курéнь, -я α. 1 (διαρκ.) καλύβα (σε κήπους, μοστανία). 2 (διαρκ.) σκίτι, κατοικία. 3 (απλ.) τμήμα στρατού στο Ζαπορόζ.

***курзáл**, -а α. αίθουσα συναυλιών σε λουτρόπολη.

куривáльный επ. 1 της φατριάς. 2 της κουρίας.

куривать, **куривал**, -ла, -ло ρ.δ. βλ. **курить**.

курйя, -ья, -ье επ. (διαρκ.) βλ. **курйнный**.

курйлка, -и θ. 1 (απλ.) καπνιστήριο. 2 α. κ.θ. καπνιστής. || εκφρ. **жив -!** ακόμα ζει!

курйльница, -и θ. αναπήρας ευδών ουσών.

курйльный επ. (παλ.) 1 του καπνίσματος· -ая κόμната καπνιστήριο. 2 ουσ. θ. -ая καπνιστήριο.

курйльня, -и θ. γεν. πλθ. -лен, -льням; 1 καπνιστήριο ναρκωτικών. 2 (παλ.) καπνιστήριο.

курйльщик, -а α., -ца, -и θ. καπνιστής, φουμαδόρος.

курйнный επ. κοτίσιος· -οε **мáсо** κοτίσιο κρέας· -οε **яйцѳ** κοτίσιο αυγό. || εκφρ. -ая **грудь** κοτίσιο στηθάμι· -ая **пáмять** αδύνατη μνήμη· -ая **слепотá** α) τυκταλωπία, ορνιθοτυφλία. β) βλ. **курослѳп**. γ) βλ. **лѳтик**.

курйтельный επ. 1 του καπνού· για κάπνισμα· -ая **кѳмната** καπνιστήριο· -ая **труѳба** καπνοσύριγγα, πίπα· -ая **бумага** σιγαρόχαρτο. 2 ουσ. θ. -ая καπνιστήριο.

курйть, **курѳ**, **курйшь**, μτχ. ενεστ. **курйщий** ρ.δ.μ. 1 καπνίζω, φουμάρω· - **воспрещáется** ή **запрещáется** απαγορεύεται το κάπνισμα· - **сигáру** καπνίζω πούρο. 2 θυμιατίζω, λιβανίζω. 3 βγάζω, παίρνω με απόσταξη· - **смолѳ**

βγάζω πίσσα με απόσταξη. || -ся 1 καπνίζω, βγάζω καπνό· вулкан -йтся το υφαίστειο βγάζει καπνό. 2 αναδίδω υδρατμούς, αχνίζω. || ανταριάζω (καλύπτομαι απο σύννεφα, σκόνη κ. τ.τ.). || αιωρούμαι (για καπνό, ομίχλη κλπ.).

күрица, -ы, πλθ. күрицы κ. күры θ. κότα, όρνιθα. || το θηλυκό των ορνιθοειδών. || εκφρ. (как) μόкрая - α) σαν τη βρεγμένη γάτα. β) άβουλος άνθρωπος· слепая - (μτφ.) μύωπας, κοντόφθαλμος· писать, как - лапой γράφω σαν τα ορνιθοσκαλίματα (πολύ άσχημα και δυσανάγνωστα)· -ам на смех δε γελάτε κότες (για κάτι πολύ κούτό).

күрицын, -а, -ο επ. της κότας.

күричий, -ья, -ье (απλ.) της κότας, ορνιθικός.

*күрия, -и θ. 1 φατρία (στους Ρωμαίους). 2 κατηγορίες εκλογών (κατα περιουσία, εθνικότητα, ράτσα). || εκφρ. папская - η παπική εξουσία (κουρία)· феодальная - η φεοδαρχική κουρία.

куркóвий επ. του επικρουστήρα· με λύκο, με κόκορα· -ая пружина το ελατήριο του επικρουστήρα· -ое ружьё όπλο με λύκο ή κόκορα.

куркúль, -я α. κουλάκος ουκρανός.

курлiкaнaнe, -я ουδ. κράξιμο γερανού.

курлiкaтa, -ает κ. -лiчeт ρ.δ. κρώζω (για γερανούς).

курлiкнyтb, -нет ρ.σ. βλ. курлiкaтa.

курнóй επ. χωρίς θερμάστρα, χωρίς καπνοδόχο.

курнóсий επ. πλατύρρινος, πλατσομήτης.

курнúтb, -нý, -нёшь ρ.σ. (απλ.) τραβώ μια ρουφηξιά καπνό, καπνίζω λιγάκι.

куровóд, -а α. κοτάς, ορνιθοτρόφος.

куровóдcтвo, -а ουδ. ορνιθοτροφία.

куровóдчeский επ. ορνιθοτροφικός.

курóк, -ркá α. επικρουστήρας, λύκος, κόκορας.

куролéситb, -ёшу, -ёсишь ρ.δ. (απλ.) атаχτώ.

куропáткa, -и θ. πέρδικα.

куропáткoвий επ. της πέρδικας· περδικίσιος.

*курóрт, -а α. λουτρόπολη· ιαματικά λουτρά. курóртник, -а α., -ца, -и θ. ο θεραπευόμενος ή ανακαυόμενος σε λουτρόπολη.

курóртный επ. 1 λουτρικός, των ιαματικών λουτρών· -ое управлénие η διεύθυνση των λουτρών· -ое лечénие λουτροθεραπεία. 2 ουσ. (παλ.) βλ. курóртник.

курортóлог, -а α. λουτρολόγος· врач-- για τρός-λουτρολόγος.

*курортóлóгия, -и θ. λουτρολογία.

курóслéп, -а α. νυκταλωπικός. || νυκταλωπία, ορνιθοτυφλία.

күрочкa, -и θ. 1 κοτούλα, -ίτσα. 2 το θη-

λυκό των ορνιθοειδών. || εκφρ. водная ή болотная - βλ. лысуха.

*курпéй, -я α. (διαλεκ.) 1 γούνα αρύσια. 2 φούντα στο καπέλλο.

*курс, -а α. 1 κατεύθυνση, πορεία· держáть ή взятb - на сéвер κατευθύνομαι προς το βορά. 2 βασική πολιτική κατεύθυνση· - на индустриализáцию странi басική πολιτική κατεύθυνση η εκβιομηχάνιση της χώρας. 3 μαθήματα, σειρά διαλέξεων· εγχειρίδιο (με περιεχόμενο αυτών των διαλέξεων). 4 πλήρης κύκλος διδασκαλίας· он кóнчил - гимнáзии ауτός τέλειωσε το γυμνάσιο. 5 έτος φοίτησης (σε ανώτερα εκπαιδ. ιδρύματα)· перейтi на четвёртый - περνώ (προβιβάζομαι) στο τέταρτο έτος. || οι φοιτητές· второй - пошёл на прáктику οι δευτεροετείς φοιτητές πήγαν για πρακτική εξάσκηση. 6 θεραπεία - лечénия η προβλεπόμενη θεραπεία. 7 αξία, τιμή биржевóй - οι τιμές του χρηματιστηρίου. 8 σχολή· μαθήματα· -и инострáнных языкóв σχολή ξένων γλωσσών· -и крóйки и шитья σχολή κοπτικής και ραπτικής. || εκφρ. быть в -е είμαι ενήμερος, γνώστης· держáть в -е когó κρατώ ενήμερον κάποιον.

курсáнт, -а α., -ка, -и θ. 1 φοιτητής, -ρια, σπουδαστής, -άστρια. 2 μαθητής στρατιωτικής σχολής.

курсáнтский επ. φοιτητικός, σπουδαστικός.

*курсiв, -а α. επικλινής γραφή.

курсiвный επ. της επικλινούς γραφής.

курсiрoвaтb, -рую, -руешь ρ.δ. εκτελώ τακτικό δρομολόγιο.

курсiст, -а α., -ка, -и θ. (παλ.) ακροατής, -άτρια διαλέξεων, μαθημάτων· φοιτητής, -τρια.

курсóвкa, -и θ. εισιτήριο θεραπείας και τροφοδοσίας σε λουτρόπολη.

курсoвóй επ. της κατεύθυνσης, της πορείας. || του φοιτητικού έτους· -áя рaбóтa eтiшa ετήσια φοιτητική εργασία· -де сoбрáние συνέλευση κατα φοιτητικά έτη. || της θεραπείας. || η τρέχουσα τιμή, αξία· -áя ценá áкциjи η τρέχουσα αξία μετοχών.

курсóвочный επ. του εισιτηρίου θεραπείας. || ο λουτροθεραπευόμενος.

*курóбрный επ. της ελεύθερης (γρήγορης) ανάγνωσης.

*күртaт, -а α. (παλ.) ακρόαση· μέρα αυλικής υποδοχής.

*күртáж, -а α. μεσιτεία, μεσιτικά.

күртáжный επ. μεσιτικός.

күртизáнитb ρ.δ. (παλ.) ερωτοτροπώ, περιποιούμαι σαν εραστής· θωπεύω.

*күртизáнкa, -и θ. εταίρα, γυναίκα ελευθέρων ηθών.

***куртина**, -и θ. 1 βραγιά (κυρίως ανθώνα). 2 άλσος. 3 (παλ.) μεταπύργιο τείχους.

кўртка, -и θ. είδος χιτωνίου.

кўрточка, -и θ. μικρό χιτώνισο.

***куртуазный** επ. φιλόφρονος, προσηνης, περιποιητικός· ευγενής. || εκφρ. -ая литература ιπποτινή αυλική φιλολογία.

***курултай**, -я α. συνέδριο.

***курфюрст**, -а α. ηγεμόνας-εκλογέας αυτοκράτορα.

курфюрстина, -и θ. σύζυγος ηγεμόνα.

курчавить, -влю, -вишь ρ.δ.μ. βοστρυχώ, κατσαρώνω, κάνω μπούκλες. || -ся κατσαρώνομαι, βοστρυχώνομαι.

курчавость, -и θ. βοστρύχωση, οντουλάρισμα.

курчавый επ. -чав, -а, -ο βοστρυχώδης, οντουλαριστός.

курчонок, -нка, πλθ. -чата, -чат α. κλωσόπουλο.

кўры¹ βλ. кўра κ. кўрица.

кўры² στην έκφραση: стробить - кому γλυκοβλέπω, γλυκοκοιτάζω, φλερτάρω, ερωτοτροπώ.

***куръез**, -а α. σπουδαίο, παράξενο, αξιοπερίεργο· αστείο (γελοίο, διασκεδαστικό). || εκφρ. для (ради) -а κ. из -а χάρη διασκεδάσης, χάρη αστειότητας.

куръезно επίρ. παράξενα, περίεργα κλπ. επ.

куръезность, -и θ. περιέργεια, φιλοπραγματοσύνη.

куръезный επ., βρ: -зен, -зна, -зно περίεργος, παράξενος, παράδοξος· αστείος, γελοίος.

***куръер**, -а α. 1 κλητήρας· αγγελιοφόρος. 2 ταχυδρόμος· дипломатический - διπλωματικός ταχυδρόμος.

куръерский επ. του κλητήρα. || του ταχυδρόμου. || εκφρ. - проезд ταχυδρομική αμαξοστοιχία· -ая тройка ταχεία ταχυδρομική άμαξα (με τρία άλογα)· -ие лошади ταχυδρομικά άλογα· как на -их ολοταχύς.

куръерша, -и θ. η σύζυγος του κλητήρα.

курятина, -и θ. κοτίσιο κρέας.

курятник, -а α. κοτέτσι, ορνιθώνας. || (για ζώο, πτηνό)· εχθρός των κοτών· ястреб-герани κοτοφάγο.

курятница, -и θ. (για ζώο, πτηνό) εχθρός των κοτών· лисйца-- αλεπού-κοτοφάγα. || ορνιθοτρόφα (γυναίκα).

курятный επ. κ. ουσ. καπνιστής, φουμαδόρος. || του καπνίσματος· - вагон βαγόνι για τους καπνιστές.

кус, -а α. (απλ.) βλ. кусок.

кусак, -и α. κ. θ. δαγκασιάρης, -а, δαγκωνάρης, -а.

кусание, -я ουδ. δάγκωμα.

кусать ρ.δ. μ. 1 δαγκώνω· собакa -άετ

прохόжего το σκυλί δαγκώνει το διαβάτη. 2 (για πτηνά) τσιμπώ. || (για έντομα) κεντρίζω· τσιμπώ. || ερεθίζω το δέρμα· τσούζω. 3 κόβω κομματάκια· - πρόволочу κόβω κομματάκια το καλώδιο. || εκφρ. - себѣ локти σάζω απο το χάλι μου, απο το κακό που με βρήκε. || -ся 1 δαγκώνω (απο συνήθεια) не обйтесь, собакa не -ется μη φοβάστε, το σκυλί δε δαγκώνει. 2 αλληλοδαγκώνομαι. || μτφ. αλληλοτρώνομαι, γκρινιάζω. 3 μτφ. κοστίζω ακριβά.

кубачий επ. δαγκανιάρης, -ρικός·

кубачки, -чек, -чкам πλθ. τανάλια συρματοκοπτική.

кусковоѣ επ. κομματιασμένος, τεμαχισμένος, σε τεμάχια (κομμάτια)· -де мило сапουνι σε τεμάχια· - сахар ζάχαρη σε κομμάτια.

куснўть ρ.ο. βλ. кусать.

кусок, -скá α. 1 κομμάτι, τεμάχιο. || φέτα, μερίδα· - клѣба, сѣра φέτα φωμιού, τυριού. || μτφ. μέσο συντήρησης, διατροφής, ύπαρξης. || εκφρ. разбїть на -ї κατακομματιάζω, κατατεμαχίζω· - в горло не идѣт δε μπορώ να καταπιώ τίποτε (απο κούραση, ταραχή κ.τ.τ.)· собирать -ї μαζεύω κομμάτια, διακονεύω, ζητιανεύω· урвátь - αποσπώ, αρπάζω μέρος (πλούτου, περιουσίας κ.τ.τ.).

кусочек, -чка α. κομματάκι, μικρό τεμάχιο.

куст, -á α. 1 θάμνος, χαμόκλαδο. 2 κάθε μονοστέλεχο, ξυλώδες ή κλιματώδες φυτό. || μτφ. ένωση μικρών επιχειρήσεων, συνεταιρισμών κ.τ.τ.). || εκφρ. спрятаться в -н κρύβομαι απο δειλία· уйтї в -н (ειρν.) αποφεύγω, δειλιάζω.

кустарник, -а α. 1 θάμνος, χαμόκλαδο. 2 (αθρσ.) θάμνοι. χαμόκλαδα.

кустарниковый επ. θαμνώδης. || θαμνοσκεπής.

кустарничать ρ.δ. 1 χειροτεχνώ, είμαι χειροτέχνης. 2 μτφ. εργάζομαι με απαρχαιωμένα μέσα παραγωγής· κάνω τι άτεχνα και αναλαίσθητα.

кустарничек, -чка α. δέντρο κοντό και πυκνόκλαδο.

кустарничество, -а ουδ. 1 χειροτεχνία, χειροποίητη εργασία. 2 αρχέγονος τρόπος παραγωγής.

кустарный επ. 1 χειρονακτικός, βιοτεχνικός. 2 πρωτόγονος, αρχέγονος.

кустарщина, -и θ. βλ. кустарничество. (2 σημ.).

кустарь, я α. χειροτέχνης, βιοτέχνης.

кустик, -а α. θαμνίσκος. || μτφ τούφα, φούντα.

кустїотый επ. 1 θαμνώδης, πυκνός· πυκνοαδελφωμένος· -ая рожь πυκνοαδελφωμένη βρїζα. || μτφ. (για φρύδια) δασύς. 2 θαμνοσκεπής.

куститься, -ίτσα ρ.δ. πυκνώνω, αδελφώνω (για θάμνους, αιτηρά, χόρτα). || μτφ. τουφώνω, φουντώνω.

кустовой επ. θαμνώδης. || ενιαίος· -де со-бране арτέлей ενιαία συνέλευση των συντεχνιών.

кусторез, -α α. κασάρι.

кусторезный επ. του κασαριού.

күтаты ρ.δ.μ. (περι)τυλίγω, (περι)καλύπτω, κουκουλώνω. || ντύνω ζεστά. || -ся τυλίγομαι, (περι)καλύπτομαι, κουκουλώνομαι.

кутáфья, -и, γεν. πλθ. -фий, δοτ. -фьям; θ. (παλ.) γυναίκα κακοντυμένη.

кутэж, -тежá α. κραιπάλη, βακχικό όργιο.

кутэжник, -а α. (απλ. παλ.) ρασοφόρος, α-γιοκοσμίτης.

кутэнок, -нка, πλθ. -тята, -тят α. (διαлк) κουταβάκι.

***кутерья**, -ή θ. φασαρία, σαματάς, ταραχή, ορυμαγδός.

кутíла, -и α. γλεντζές, γλεντοκόπος.

кутíть, **кучý**, **күтишь** ρ.δ. γλεντοκοπώ, χα-ροκοπώ, ξεφαντώνω. || διασκεδάζω, φυχαγωγού-μαι. || εκφρ. - и мутíть; - да мутíть α) φέ-ρω διχόνοια, σύγχυση. β) στροβιλίζω.

кутнýть ρ.σ. γλεντοκοπώ.

кутýзка, -и θ. (απλ. παλ.) κρατητήριο, φυ-λακή.

кутýм, -а α. είδος κυπρίνου της Κασπίας θά-λασσας.

кутýя, -й, γεν. πλθ. кутéй, δοτ. -тýям θ. 1 κόλυβα. 2 (χλευ. παλ.) τραγόπαπας, τρα-γογένης.

кухáрить ρ.δ. (απλ.) βλ. **кухáрничать**.

кухáрка, -и θ. μαγείρισσα.

кухáркин, -а, -ο επ. της μαγείρισσας.

кухáрничать ρ.δ. (απλ.) ασχολούμαι με τη μαγειρική.

күхарь, -я α. (διαлк.) μάγιστρα.

кухлýнка, -и θ. είδος γούνας των βόρειων λαών.

***кухмíстер**, -а α. (παλ.) 1 εστιάτορας. 2 μάγιστρα.

кухмíстерский επ. 1 του εστιάτορα. || του μάγιστρα. || του εστιατορίου. 2 ουσ. θ. -ая εστιατόριο, μαγέρικο.

күхня, -и θ. 1 μαγειρείο, μαγερίδ, κουζί-να. || μαγειρική· μαγειρεύμα. || μτφ. χαλκείο. 2 ιδιάζουσα μαγειρική· грéчская - ελληνι-κή κουζίνα· фрaнцýзская - γαλλική κουζίνα.

күхонный επ. μαγειρικός, του μαγειρείου· -нож μαχαίρι μαγειρείου· -ая посýда τα μα-γειρικά σκεύη. || εκφρ. -ая латынь πλήθος (σωρεία) λαθών.

күхонья, -и θ. μικρό μαγειρείο, κουζίνολα.

күцный επ. κολοβός, κουτσονούρης. || κοντό-

ουρος. 2 μικρός, κοντός, βραχύς· - пиджа́к κοντό σακκάκι. 3 μτφ. κολοβωμένος, κουτσου-ρεμένος, ακρωτηριασμένος· -не свобо́ды ку-тсуреμένες ελευθερίες· -ая конститýция α-κρωτηριασμένο (πολιτικό) σύνταγμα. || ανε-παρκής, ελλειπής, λειψός.

күча, -и θ. 1 σωρός, σωρεία, στοίβα· - хвó-роста σωρός απο φρύγανα· - снéгу χιονοστι-βάδα· - пескý σωρός άμμου. 2 πλήθος· там бы-ла - наро́ду εκεί ήταν πλήθος λαού· - реде́ят тсу́рмо παιδιών· муравы́ная - μυρμηγκιά· у меня́ - дел έχω ένα σωρό υποθέσεις. || εκφρ. - малá (επιφ.) σωριαστά (σε παιδ. παιγνίδι).

күчевóй επ: -не облака́ οι θυσανοσωρείτες, πρόβατα (лк.)· -не пескí οι θίνες.

***күчер**, -а α., πλθ. -á α. αμαξάς, παραγω-γέας, καροτσέρης.

күчерёнок, -нка α. παιδί-καροτσέρης.

күчерокóй επ. 1 αμαξάδικος· - кнүт το μα-στίγιο του αμαξά· - кафтáн το αμαξάδικο κα-φτάνι. 2 ουσ. θ. -áя αμαξοκοιτώνας (σε τσι-φλικάδικο σπίτι).

күчерáвиться, -итса ρ.δ. (διαлк.) κατσα-ρώνω, αγουραίνω, βοστρυχίζομαι.

күчерáвный επ., βρ: -рáв, -а, -ο αγουρός, κατσαρός.

күчíться¹, -итса ρ.δ. (διαлк.) συσσωρεύο-μαι, συνάζομαι.

күчíться², -чусь, -чишьá ρ.δ. (διαлк.) πα-ρακαλώ επίμονα, εκλιπαρώ.

күчка, -и θ. 1 σωρούλης. 2 μικρό πλήθος ανθρώπων.

күчно επίρ. σωρηδόν· πυκνά.

күчний επ. πυκνός· -ая стрельба́ πυκνοί πυροβολισμοί.

***куш**, -а α. 1 (χαρτκ.) πόστα. 2 μεγάλο πο-σό χρημάτων.

***кушáк**, á α. ζώνη, ζωνάρι.

күшáнье, -я, γεν. πλθ. -ний, δοτ. -ньям ουδ. 1 φαγητό. 2 (παλ.) τροφή.

күшаты ρ.δ.μ. 1 τρώω. 2 (παλ.) πίνω· - кофе́ πίνω καφέ.

***кушéтка**, -и θ. κουκέτα, ντιβάνι χωρίς ράχη.

күша, -и, γεν. πλθ. куш и. күшей θ. 1 φύλ-λωμα, -ωσιά. 2 (παλ.) τσαντήρι, σκηνή.

кушéние, -я ουδ. πύκνωμα, τούφωμα.

кхе-кхе επιφ. (για βήχα) κχά-κχά ή κχ-κχ.

кш βλ. **кыш**.

кыш κ. **кш** επιφ. ξ(ι)-ξ(ι) ή ξιού-ξιού (για διώξιμο πτηνών).

кэб βλ. **кеб**.

***күвэ́т**, -а α. χάντακες αποχέτευσης εκατέ-ρωθεν της οδού.

***күвэ́тка**, -и θ. φωτογραφική λεκανίτσα (για πλάκες και χαρτί).

***күрэ** ουδ. άκλ. ενοριακός φραγκόπαπας.

Λ

лабаз, -α α. 1 περίπτερο· μαγαζί· μυχνόη - αλευροπωλείο. 2 (διαρκ.) υπόστεγο· αχερώνας. 3 (διαρκ.) κρεμαστάρι (σε δέντρο, όπου οι κυνηγοί γδέρνουν τα θηράματα).

лабазник, -α α. περιπτερούχος· μαγαζάτορας. || πωλητής.

лабазный επ. του περίπτερου· του μαγαζιού.

***лабардан**, -α α. (παλ.) μπακαλιάρος αλίπαστος.

***лабиализация**, -и θ. προφορά χειλόφωνη.

лабиализировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ. βλ. **лабиализовать**. || -ся βλ. **лабиализоваться**.

лабиализованный επ. απο μτχ. βλ. **лабиальный**.

лабиализовать, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρλθ. **лабиализованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. μ. προφέρω χειλόφωνα. || -ся προφέρομαι χειλόφωνα.

***лабиальный** επ. (γραπ. λόγος) χειλικός, χειλόφωνος· -не согласные χειλόφωνα σύμφωνα.

***лабиальный** επ. (γραπ. λόγος) ασταθής· κινητός.

***лабиринт**¹, -α α. λαβύρινθος. || μτφ. πολυδαίδαλος. || (ανατ.) εσωτερική κοιλότητα· -уха ο λαβύρινθος του αυτιού.

лабиринтный επ. λαβυρινθώδης· του λαβύρινθου.

***лаборант**, -α α., -ка, -и θ. 1 συνεργάτης επιστημονικού ιδρύματος. 2 βοηθός ερευνητή, επιστήμονα.

лаборантский επ. του συνεργάτη ή βοηθού επιστήμονα.

***лаборатория**, -и θ. εργαστήριο ερευνών· химическая - χημείο· заводская - χημείο εργοστασίου· аэродинамическая - εργαστήριο αεροδυναμικής.

лабораторный επ. χημικός, του χημείου. -ая посуда τα σκεύη του χημείου. || εργαστηριακός· -ое исследование εργαστηριακή έρευνα.

***лабрадор**, -α α. λαβραδορίτης, λαβραδόριο.

лабрадорный επ. λαβραδορικός.

***лава**¹, -и θ. 1 λάβα. 2 μτφ. λαϊκός χείμαρος. 3 επίρ. -ой σαν τη λάβα.

лава², -и θ. στρώμα γαιανθράκων.

лава³, -и θ. σχήμα σύνταξης ιππικού για επίθεση.

лава⁴, -и θ. (διαρκ.) 1 πέρασμα, πέρασμα ή πρόχειρο γεφύρωμα. 2 βλ. **мостки** (2 σημ.).

***лаванда**, -и -и θ. λεβαντίδα, λεβάντα.

лавандный επ. λεβαντίδιος, λεβάντινος.

лавандовый επ. βλ. **лавандный**.

***лаваш**, -а α. είδος ψωμιού πεπλατυσμένου.

***лавина**, -и θ. 1 χιονοστοιβάδα, χιονόβλημα. 2 μτφ. μάζα ορμητικά κινούμενη· χείμαρος. 3 επίρ. -ой σαν χείμαρος.

лавирование, -я ουδ. βλ. **лавировка**.

***лавировать**, -рую, -руешь ρ.δ. 1 λοξοπλοώ, πλαγιάζω, βαστώ όρτσα. 2 μτφ. επιδιώκω κάτι με πλάγια μέσα, ελίσσομαι, μανουβράρω.

лавировка, -и θ. λοξοπλοή.

лавка¹, -и θ. σκαμνί, παγκάκι, καναπές.

лавка², -и θ. πρατήριο, περίπτερο· μαγαζάκι· мелочная - περίπτερο φιλικών· продуктовая - μαγαζάκι εδωδύμων.

лавовый επ. της λάβας· - поток χείμαρος λάβας.

лавочка¹, -и θ. σκαμνάκι, παγκάκι, καναπέδακι.

лавочка², -и θ. περιπτεράκι· μαγαζάκι. || (απλ.) σπείρα, καμόρα, μαφία. || εκφρ. по пьяной -ε σε κατάσταση μέθης· **закрывать** -у (απλ.) κλείνω το μαγαζί (σταματώ τη δραστηριότητα, υπόθεση κ.τ.τ.).

лавочник, -а α., -ца, -и θ. περιπτερούχος· μαγαζάτορας.

лавочный επ. του περίπτερου· του μαγαζιού.

***лавр**, -а α. 1 δάφνη. 2 δαφνοστέφανο· τρόπαιο.

***лавра**, -и θ. λαύρα, μεγάλο μοναστήρι.

лавровый επ. δαφνοκέρασος.

лавровый, -и θ. δαφνοκέρασος, ροδοδάφνη.

лаворный επ. 1 δάφνινος· - запах δάφνινη μυρουδιά· -ая роща δαφνώνας, δαφνότοπος. - лист δαφνόφυλλο· -ое дерево δαφνόδεντρο, η δάφνη· -ое масло δαφνέλαιο, δαφνόλαδο. 2 ουσ. πλθ. -ие τα δαφνοειδή. || εκφρ. - венчик δαφνοστέφανο.

лаврский επ. μοναστηριακός, της λαύρας.

***лаг**, -а α. 1 δρομόμετρο πλοίου. 2 πλευρά πλοίου.

лагерник, -а α., -ца, -и θ. ο κατασκηνωμένος ή ο στρατοπεδευμένος.

лагерный επ. της κατασκήνωσης· στρατοπεδευτικός.

лагерь, -я, πλθ. -и κ. -я α. 1 στρατόπεδο· καταυλισμός· - для военнопленных στρατόπεδο αιχμαλώτων· стоять -ем στρατοπεδεύω· снять с -я αποστρατοπεδεύω. 2 κατασκήνωση· пионерский - πιονέρικη κατασκήνωση· туристский - τουριστική κατασκήνωση. 3 μτφ. κοι-

ωνυμικό-πολιτική ένωση, ρεύμα· - **мира, демократии и социализма** στρατόπεδο ειρήνης, δημοκρατίας και σοσιαλισμού. || **εκφρ. ДЕЙСТВОВАТЬ НА ДВА -Я** ενεργώ διπλοπρόσωπα.

лаглинь, -Я α. (ναυτ.) σχοινί δρομόμετρου
лагун, -á α. 1 (παλ.) η λάγυνος, υδρία, στάμνα. 2 (ναυτ.) βυτίο μεταλλικό, υδρία.

***лагуна**, -н θ. λιμνοθάλασσα.

лагунный επ. της λιμνοθάλασσας.

лад, -а (-у), προθ. ο -е, в -ý, πλθ. -ή α. 1 αρμονία, σύμπνοια, ομόνοια, μόνιασμα· **жить в -ý** ζω αρμονικά· **быть не в -áх с ...** δεν τα πάω καλά με ... **нет -у дома** δεν υπάρχει ομόνοια στο σπίτι. 2 τρόπος, υπόδειγμα, στυλ· **на все -н** κατ' όλους τους τρόπους· **на друго́й - сделать что-н.** κατ' άλλον τρόπον θα κάνω κάτι. 3 (μουσ.) τόνος, σύνθεση μέλους, ωδής. 4 τα διαστήματα (διαίρεσεις στη λαβή μουσικού οργάνου). 5 πλθ. τα πλήκτρα (φυσσαρμόνικας ή πνευστών οργάνων). 6 σκαρί ζώων. || **εκφρ. не в -ý ή не в -áх (жить, быть κ.τ.τ.)** σε διχόνοια· **идти (пойти) на -** στρώνω, ρεγουλάρω· **ни скляду ни -у** ασυναρτησίες.

лада, -н α. κ. θ. (λκ. ποίηση) καλέ μου, καλή μου, αγαπημένε μου, αγαπητή μου.

***ладан**, -а α. λιβάνι· **росный** - μοσχολίβανο, βενζόλιο. || **εκφρ. бежать как черт от -а** φεύγω σαν ο διάβολος από το λιβάνι· **бояться как черт -а** φοβάμαι σαν ο διάβολος το λιβάνι.

ладанка, -и θ. φυλαχτό με λιβάνι.

ладанный επ. του λιβανιού· - **дым** καπνός λιβανιού.

ладённый επ. του πύργου (σκακιού).

ладить, **лажу**, **ладишь** ρ.δ. 1 τα έχω (τα πεθαίνω) καλά, τα ταιριάζω· - **со всеми́** τά 'χω καλά με όλους· **один с ним не -ил** ένας δεν τα ταίριαζε μ' αυτόν· **они́ что-то не -ят** αυτοί κάπως δεν τα πάνε καλά (μεταξύ τους). 2 μτφ. φτιάχνω, διορθώνω, επισκευάζω· διευθετώ, ταχτοποιώ· **дорóгу -ят** το δρόμο φτιάχνουν· - **хозяйство** φτιάχνω το νοικοκυριό. 3 σκοπεύω, προτίθεμαι. 4 επαναλαμβάνω (κοπανίζω, πιπιλίζω) τα ίδια και τα ίδια· **он всё своё -ит** όλο τα δικά του κοπανίζει. || **-ся** 1 ταιριάζω· **бесе́да у нас как-то не -ится** δεν ταιριάζομε στην κουβέντα. 2 σκοπεύω, προτίθεμαι. 3 φτάχνομαι, γίνομαι, διορθώνομαι, επισκευάζομαι· διευθετούμαι, ταχτοποιούμαι.

ладком επίρ. (απλ.) αρμονικά, όμορφα, φιλικά· **ήρεμα· сядем рядком и поговорим** - ας καθίσομε κοντά κι ας μιλήσομε όμορφα (ήρεμα).

ладно επίρ. 1 αρμονικά, μονιασμένα κλπ. επ. 2 καλά, πετυχημένα· - **спи́тый пиджа́к** καλοραμμένο σακκάκι. 3 σύμφωνα, καλά, ναι, εν

τάξει· -, **будь по тво́ему** καλά, ας γίνει όπως θέλεις (πεις) εσύ.

ладный επ., βρ: -ден, -днá, -дно. 1 καλός, κανονικός· ομαλός. || καλοφτιαγμένος, κομψός. 2 διορθωμένος, επισκευασμένος. 3 (απλ.) δραστήριος, ενεργητικός. 4 (απλ.) μονιασμένος, ομόψυχος, ομόγνωμος. 5 αρμονικός, σύμφωνος.

ладонный επ. παλαμικός· -**ые му́скулы** παλαμικοί μύες.

ладонь, -и θ. παλάμη. || **εκφρ. виден как (будто) на -и** φαίνεται όλοκάθαρα.

ладони, **ладош** πλθ. οι παλάμες. || **εκφρ. хлопáть (ударя́ть, бить) в -и ή -ами** α) χτυπώ τα παλαμάκια. β) χειροκροτώ.

ладошка, -и θ. παλαμίτσα· **хлопáть в -и** α) χτυπώ τα παλαμάκια. β) χειροκροτώ.

ладушки, -шек πλθ. τα παλαμάκια (παιδικό παιγνίδι).

ладья́¹, -и́, γεν. πλθ. -ей́ θ. (παλ.) άκατος, μεγάλη βάρκα.

ладья́², -и́, γεν. πλθ. -ей́ θ. (σκάκι) πύργος.

лаз¹, -а α., -ка, -и θ. Λαζός, -ή.

лаз², -а α. οπή, τρύπα· άνοιγμα.

лазанье, -я ουδ. σκαρφάλωμα, αναρρίχηση.

***лазарет**, -а α. μικρό στρατιωτικό νοσοκομείο, λαζαρέτο.

лазаретный επ. του λαζαρέτου, νοσοκομειακός· -**ая повóзка** νοσοκομειακό αμάξι.

лазарь, -я α. -я петъ κάνω (προσποιούμαι) το φτωχολάζαρο, τον μακομοίρη, κάνω τον φόφιο κοριό· **наобу́м -я** στα κουτουρού ή στην τύχη.

лазать ρ.δ. βλ. **лазить**.

лазёйка, -и θ. 1 τρύπα, οπή διείσδυσης· - **в за́боре** τρύπα διείσδυσης στον περίβολο. 2 μτφ. διέξοδος, διαφυγή· **оста́вить себе́ -у** αφήνω (κρατώ) πισινή (για ώρα ανάγκης).

лазить, **лажу**, **лазишь** ρ.δ. βλ. **лезть**.

лазка, -и θ. βλ. **лаз**¹.

лазбóвка, -и θ. είδος αιγίβαλου (μελιοσοφάγου).

лазбóрный επ. (λκ. ποίηση) βλ. **лазу́рный**· - **ка́мень** λαζουρίτης.

лазокий επ. λάζικος, των Λαζών.

лазу́рный επ. (παλ.) βλ. **лазу́рный**· - **ка́мень** λαζουρίτης.

лазури́т, -а α. λαζουρίτης.

лазу́рный επ., βρ: -рен, -рна, -рно κυανός, γαλάζιος.

***лазу́рь**, -и θ. χρώμα κυανό (γαλάζιο)· **берлинская** - κυανό το πρωσικό. || γαλάζιος ουρανός. || γαλάζια μπογιά.

лазу́тчик, -а α. (στрат.) ανιχνευτής. || χαφιές, σπιούνος.

лазящий επ. από μτχ. 1 αναρριχητικός (για

πτηνά). 2 ουσ. πλθ. -ие αναρριχητικά.

лай, **лая** α. γαύγισμα, αλύχτημα, υλακή.

***лайба**, -ы θ. μεγάλη δικάταρτη βάρκα.

лайка¹, -и, γεν. πλθ. **лаек**, δοτ. **лайка́м** θ. λάικα, κυνηγετική ράτσα σκύλων.

лайка², -и θ. δέρμα λείο (γυλασέ).

лайковый επ. απο λείο δέρμα· -ие перчатки γάντια απο δέρμα γυλασέ.

***лайнер**, -а α. σκάφος υπερωκεάνιο· αεροσκάφος.

***лак**, -а α. βερνίκι, λάκα· **покрыва́ть** -ομ βερνικώνω. || λάμψη, στιλπνότητα, γυαλάδα.

лака́ть ρ.δ.μ. 1 λάπτω, πίνω με τη γλώσσα. 2 ακρατοποτώ, παραπίνω, σουρώνω.

***лаке́й**, -я α. λακές, υπηρέτης. || μτφ. χαμερπής, ευτελής.

лаке́йничать ρ.δ. βλ. **лаке́йствовать**.

лаке́йский επ. του λακέ. 2 μτφ. δουλικός, δουλοπρεπής, χαμερπής, ποταπός. || ουσ. -ая θ. δωμάτιο των λακέδων.

лаке́йство, -а ουδ. 1 το επάγγελμα του λακέ. 2 μτφ. δουλικότητα, δουλοφροσύνη, δουλοπρέπεια, χαμέρπεια, ανδραποδισμός.

лаке́йствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. δουλοφρονώ, δουλοφέρνω· ξευτελίζομαι.

лакирова́льный επ. βερνικωτικός, της βερνίκωσης· -ая маши́на μηχανή βερνίκωσης.

лакирова́льщик, -а α., -ца, -ы θ. βερνικωτής, -ώτρια.

лакирова́ние, -я ουδ. βερνίκωση, -μα, λουστράρισμα.

лакиро́ванный επ. απο μτχ. βερνικωμένος, λουστραρισμένος· -ая ко́жа δέρμα λουστρίνι. 2 μτφ. λαμπρός την όψη· σπινθηροβόλος.

лакирова́ть, -ру́ю, -ру́ешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **лакиро́ванный**, βρ: -ван, -а, -ο. 1 βερνικώνω· λουστράρω. 2 μτφ. ωραιοποιώ, εξωραϊζώ, παρουσιάζω κάτι ωραίο χωρίς να είναι - действительность ωραιοποιώ την πραγματικότητα. || -ся βερνικώνομαι· это дере́во хо́рошо -ется αυτό το ξύλο βερνικώνεται καλά.

лакиро́вка, -и θ. 1 βερνίκωμα· λουστράρισμα. 2 το βερνίκι.

лакиро́вочный επ. της βερνίκωσης, βερνικωτικός. || μτφ. εξωραϊστικός, που ψευτοωραιοποιεί.

лакиро́щик, -а α., -ца, -ы θ. βερνικωτής, στιλβωτής, λουστραδόρος.

***лакму́с**, -а α. 1 ηλιοτρόπιο. 2 χαρτί ηλιοτροπίου ή ροκκέλης.

лакму́совый επ. ηλιοτροπικός· του ηλιοτροπίου· -ая бума́га χαρτί ηλιοτροπίου ή ροκκέλης.

лакну́ть ρ.σ. βλ. **лака́ть**.

лаковый επ. 1 του βερνικιού· -ое произво́дство η παραγωγή βερνικιών. || για βερνί-

κωμα. 2 βλ. **лакиро́ванный**. || μτφ. γυαλιστερός, στιλπνός, λαμπρός. || εκφρ. -οε дере́во λακοφόρο δέντρο.

лакокра́сочный επ. των βερνικιών και χρωμάτων· -заво́д εργοστάσιο βερνικιών και χρωμάτων.

лакоми́ть, -млю, -мишь ρ.δ.μ. (παλ.) τρέφω με λιχνεύματα. || -ся λιχνεύω, λιχνεύομαι.

лакомка, -и α. κ. θ. λιχουόδης, -α, λιχουοδιάρης, -α.

лакомство, -а α. 1 πλθ. -а λιχουοδιές, λιχνεύματα. 2 φαγητό εκλεκτό.

лакомный επ., βρ: -ком, -а, -ο. 1 πολύ νόστιμος· -οε блóдо εκλεκτό φαγητό. || εκφρ. -кусóк (кусóчек) α) εκλεκτός μεζές, χαφιά και σχώριο. β) κομμάτι εκλεκτό, εξαίρετο.

***лаконо́изм**, -а α. λακωνισμός.

лаконо́ический επ. βλ. **лаконо́ичный**.

лаконо́ично επίρ. λακωνικά.

лаконо́ичность, -и θ. λακωνικότητα.

лаконо́ичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно λακωνικός· - отве́т λακωνική απάντηση.

***лакри́ца**, -ы θ. γλυκόρριζα, γιάμπολη.

лакри́чник, -а α. βλ. **лакри́ца**.

лакри́чный επ. της γλυκόρριζας, της γιάμπολης· - сок πηγμένος χυμός γλυκόρριζας· - порошо́к σκόνη απο γλυκόρριζα.

лактацио́нный επ. της γαλάκτωσης· - периóд η περίοδος της γαλάκτωσης.

***лакта́ция**, -и θ. θηλασμός, γαλούχημα, γαλακτισμός· γαλάκτωση· βύζαμα.

***лакто́за**, -ы θ. γαλακτόζη.

***лакто́метр**, -а α. γαλακτόμετρο.

***лактоσκόп**, -а α. γαλακτοσκόπιο.

***лаку́на**, -ы θ. 1 κενό μεταξύ ιστών ή οργάνων του σώματος. 2 κενό, χάσμα σε κείμενο συγγραφέα.

лактофи́оль, -и θ. βλ. **желтофи́оль**.

***ла́л**, -а α. (παλ.) ρουμπίν, ρουβίνιο.

ла́ловый επ. του ρουμπινιού· - ка́мень το ρουμπίνι. || με ρουμπίνι· - пе́рстень δαχτυλίδι με ρουμπίνι.

***ла́ма¹**, -ы θ. λάμα, καμήλα της Περούβιας ή προβατοκάμηλος.

***ла́ма²**, -ы θ. ιερέας, μοναχός του Βούδα.

ламаи́зм, -а α. λαμαϊσμός.

ламаи́ст, -а α. λαμαϊστής.

ламаи́стский επ. του λαμαϊσμού ή λαμαϊστή.

ламарки́зм, -а α. λαμαρκισμός.

***ламо́рекен**, -а α. λαμπρεκέν (υπέρθυρο σαβίωμα). || υπέρθυρη διακόσμηση.

***ламентаци́я**, -и θ. (παλ) παράπονο πικρό, κλάμα, κλαφούρα.

***ламина́рия**, -и θ. λαμιναρία, γένος φυκών.

***ла́мпа**, -ы θ. λάμπα, λυχνία, λαμπτήρας· кероси́новая - λάμπα πετρελαίου· настóльная -

επιτραπέζια λάμπα· - накаливания λάμπα πυρ-
ρωσης· - паяльная λυχνία συγκόλλησης (κα-
μινέτο)· электрическая - ηλεκτρική λάμπα· -
предохранительная λάμπα προειδοποιητική· -
электронные λάμπες ηλεκτρονικές.

***лампада**, -и θ. 1 καντήλι κρεμαστό (ναών,
εικόνων). 2 λυχνάρι.

***лампадка**, -и θ. 1 καντηλάκι κρεμαστό. 2
λυχναράκι.

лампадный επ. του καντηλιού· - свет το
φως του καντηλιού ή του λυχναριού· -οε мис-
ло λάδι για το καντήλι.

***лампас**, -а α. σειρήτι (ανάμεσα στις ραφές
του παντελονιού).

***лампион**, -а α. φανάρι, φανός.

ламповщик, -а α., -ца, -и θ. φανοποιός, φα-
ναρτζής.

ламповый επ. 1 της λάμπας, της λυχνίας· -οε
отекло το γυαλί της λάμπας. || με ηλεκτρονι-
κές λάμπες· - приёмник δέκτης με ηλεκτρονι-
κές λάμπες. 2 ουσ. θ. -ая αποθήκη λαμπών.

лампочка, -и θ. λαμπίτσα.

***лангет**, -а α. είδος φαγητού από κρεάτινες
φετίτσες.

***лангуст**, -а α. κ. **лангуста**, -и θ. είδος
μεγάλης караβίδας.

***ландвер**, -а α. εθνοφυλακή· πολιτοφυλακή.

***ландкарта**, -и θ. (παλ.) γεωγραφικός χάρ-
της.

***ландо** ουδ. άκλ. λαντώ, άμάξι τετράτροχο.

***ландскнехт**, -а α. (παλ.) μισθοφόρος στρα-
τιώτης. || πουλημένος μαχητής.

***ландтаг**, -а α. εκλεγμένο όργανο αυτοδιοί-
κησης.

***ландшафт**, -а α. τοπίο. || τόπος.

ландшафтный επ. του τοπίου. || τοπικός.

***ландштурм**, -а α. εθνοφυλακή· πολιτοφυλακή.

ландыш, -а α. κομβαλαρία, μαγιολούλουδο.

ландышевый επ. της κομβαλαρίας, του μα-
γιολούλουδου. || εκφρ. -οε дерево η κλήθρα,
το σκλέθρο.

лани́та, -и θ. (παλ.) παρειά, μάγουλο.

лани́ка, -и θ. λαφίνα.

***ланолин**, -а α. η λανολίνη.

ланолиновый επ. λανολίνιος.

ланировать, -рую, -руешь ρ.δ. (παλ.) λαν-
σάρω, εξαπολύω, διαδίδω.

***ланцет**, -а α. νυστέρι.

ланцетный επ. 1 του νυστεριού. 2 νυστερο-
ειδής.

ланцетовидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно;
νυστεροειδής.

лани́, -и θ. δορκάδα, ζαρκάδι· θηλυκό ελάφι,
λαφίνα.

лапа, -и θ. 1 πέλμα, πατούνα, -σα· πόδι
ζώου· медвежья - πέλμα αρκούδας. || ποδάρα ή

χερούκλα ανθρώπου. 2 κλαδί· κωνοφόρων δέ-
ντρων. 3 προεξοχή (που εισδύει σε εσοχή). 4
νύχι· πτερύγιο, λάφτσα· - якоря πτερύγιο ά-
γκυρας. 5 πέλμα αγροτικών εργαλείων. || εκφρ.
попастъ в -и кому πέφτω στα νύχια κάποιου·
быть в -ах у кого είμαι στα νύχια κάποιου
(εξουσιάζομαι απο κάποιον).

лапаты ρ.δ.μ. (απλ.) πιάνω, αρπάζω με
τις χερούκλες.

лапидарность, -и θ. συντομία, βραχυλογία.

***лапидарный** επ., βρ: -рен, -рна, -рно· -
слог ή стиль (γραμ. λόγος) λακωνική έκφραση
ή λακωνικό στυλ (ύφος).

лапиотный επ., βρ: -ист, -а, -ο που έχει
μεγάλα πέλματα. || παλαμοειδής (για φύλλα δέ-
ντρου).

лапка, -и θ. πέλμα μικρό. || εκφρ. стои́тъ
ή ходи́тъ на задних -ах перед кем στέκομαι
σούζα μπροστά σε κάποιον.

лаповидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно βλ.
лапообразный.

лаповый επ. του πέλματος· πελματικός.

лапообразный επ., βρ: -зен, -зна, -ο (κυ-
ρίως για φύλλα φυτών) δακτυλοειδής, πολυ-
σχιδής, παλαμοειδής.

лапотник, -а α., -ца, -и θ. τσαρουχάς, τσα-
ρουχοποιός, τσαρουχοπωλητής. || αυτός που φο-
ρά τσαρούχια. || μτφ. αγρόικος, άξεστος, α-
πολίτιστος, καθυστερημένος.

лапотный επ. 1 για τσαρούχια· -οε лы́ко οι
φλούδες φυτών για τσαρούχια. 2 καθυστερη-
μένος, αγρόικος, άξεστος, απολίτιστος.

лапоток, -тка α. τσαρουχάκι.

лапоть, -птя, γεν. πλθ. -ей α. 1 τσαρού-
χι πλεκτό (απο φλούδες φυτών ή χοντρών σχοι-
νιών). 2 μτφ. άνθρωπος αγρόικος, άξεστος,
καθυστερημένος, απολίτιστος.

лапочка, -и θ. τσαρουχάκι.

лапсердак, -а α. ποδήρης των Εβραίων της
Πολωνίας.

лапта́, -и θ. 1 είδος παιγνιδιού με τόπι
και σε δυο ομάδες. 2 ράβδος αυτού του παιγ-
νιδιού.

лапушка, -и θ. 1 πέλμα μικρό. 2 (χαϊδέυ-
τική προσγορία σε γυναίκα ή παιδί) καλή
μου· καλό μου, κανακάρη μου.

лапчатка, -и θ. το πεντάφυλλο (φυτό).

лапчатный επ. 1 στεγανόποδος· -ая пти́ца
στεγανόποδο πτηνό. 2 παλαμοειδής. 3 πεπλα-
τυσμένος, πελματοειδής (για αγροτικό εργα-
λείο). || εκφρ. гусь - πονηρή αλεπού· επι-
τήδειος, καταφερτζής.

лапша́, и θ. λαζάνια. || σουπα-λαζάνια.

лапшаной επ. για λαζάνια· των λαζανών· -οε
тесто ζυμάρι για λαζάνια.

лапше́вник, -а α. γλύκισμα με λαζάνια.

лапшѣвник, -а α. (διαλεκ.) βλ. лапшѣвник.
 лапшѣвнѣй επ. των λαζανιών.
 ларѣк, -рѣкá α. μαγαζάνι· περίπτερο.
 ларѣц, -рѣцá α. κασετίνα (τιμαλφών αντι-
 κειμένων).
 ларѣчник, -а α., -ца, -н θ. πωλητής, -τρια·
 περίπτεροῦχος.
 ларѣчнѣй επ. του μαγαζιού, του περίπτερου.
 || του κιβωτίου.
 *ларингѣйт, -а α. λαρυγγίτιδα.
 ларингѣлог, -а α. λαρυγγολόγος.
 ларингѣлогѣческий επ. λαρυγγολογικός.
 *ларингѣлогѣя, -и θ. λαρυγγολογία.
 *ларингѣскоп, -а α. λαρυγγοσκόπιο.
 ларингѣскопѣческий επ. λαρυγγοσκοπικός.
 ларингѣскопѣя, -и θ. λαρυγγοσκοπία.
 ларчик, -а α. κουτάκι τιμαλφών αντικειμέ-
 νων. || εκφρ. а - прѣсто открѣвался η λύση
 αποδείχτηκε εύκολη (απλούστατη).
 *лары, -ов κ. лар (ενκ. лар, -а α.) ψυχές
 προγόνων. || εστία, οίκος, σπίτι· вернѣться
 к своѣм -ам и пенáтам γυρίζω στην εστία
 και το πάτριο (έδαφος).
 ларь, -я α. 1 μπαούλο, κασέλα. 2 βλ. ла-
 рѣк.
 лáса, -н θ. (παλ. κ. απλ.) λεκές, κηλίδα.
 лáсина, -н θ. βλ. лáса.
 лáска, -и θ. 1 χάδι, θωπεία· матерѣнская -
 μητρικό χάδι. 2 φιλοφροσύνη, περιποίηση. 3
 (παλ.) χάρη, ευεργεσία.
 лáска?, -и θ. είδος ικτίδας· νυφίτσα.
 лáска́тель, -я α. (παλ.) γαλίφης, κόλακας.
 лáска́тельнѣй επ. 1 θωπευτικός, χαϊδευτι-
 κός. 2 (παλ.) κολακευτικός. 3 (γραμμ.)
 χαϊδευτικός· -не именá χαϊδευτικά ονόματα.
 лáска́тельство, -а ουδ. (απλ.) γαλιφιά.
 лáска́ть ρ.δ.μ. 1 χαϊδέω, θωπεύω. 2 μτφ.
 (παλ.) ευεργετώ, επικουρώ, έρχομαι αρωγός. ||
 εκφρ. - надеждѣй τρέφω με ελπίδες (καθηсу-
 χάζω). || -ся 1 χαϊδεύομαι, χαϊδολογιέμαι.
 2 καλοπιάνω. 3 παρηγοριέμαι.
 лáсково επίρ. χαϊδευτικά, θωπευτικά κλπ. επ.
 лáсковѣсть, -и θ. χαϊδευτικότητα, θωπευ-
 τικότητα.
 лáсковнѣй επ., βρ: -ков, -а, -ο. 1 χαϊδευ-
 τικός, θωπευτικός· χαϊδιάρης, -ρικός· - ре-
 бѣнок χαϊδιάρικο παιδάκι· -ая матерѣ
 χάρη· - взгляд χαϊδευτικό βλέμμα. || ευ-
 προσήγορος, προσητής, γλυκόλογος.
 *лáссѣ ουδ. άκλ. λάσσο, βρόχος, παγίδα για
 ζώα.
 лáст, -а α. πτερύγιο (υδροβίων ζώων).
 *лáст?, -а α. λάστο (μέτρο βάρους).
 *лáстик, -а α. λαστ (ύφασμα).
 *лáстик?, -а α. 1 λάστιχο (συνυφασμένο). 2
 οβηστήρι, γομολάστιχα.

лáстикѣвнѣй επ. απο ύφασμα λαστ.
 лáстикѣвнѣй? επ. λαστιχένιος· απο λάστιχο.
 лáстѣться, лáстѣсь, лáстѣшься ρ.δ. χαϊ-
 δεύομαι, χαϊδολογιέμαι.
 лáстѣвица, -н θ. υπομασχάλιο ενδύματος.
 лáстѣвка, -и θ. (παλ.) βλ. лáстѣвица.
 лáстѣнѣгѣ, -их πλθ. τα πτερυγίοποδα.
 лáстѣчка, -и θ. χελιδόνι· городскáя - χε-
 λιδόνι αστικό η κοινόν· деревѣнская - αγρο-
 δόχαιο χελιδόνι· береговáя - πετροχελιδόνι,
 βραχοδόχαιο χελιδόνι. || εκφρ. пѣрвая - το
 πρώτο χελιδόνι (οι πρώτες ενδείξεις)· однá
 - веснѣ не дѣлает ένα χελιδόνι δε φέρει την
 άνοιξη.
 лáстѣчкин, -а, -ο επ. του χελιδονιού· -ο
 гнездѣ χελιδονοφωλιά.
 *лáтáния, -и θ. λατάνια, φοινικοειδές φυτό.
 лáтáннѣй επ. μπαλωμένος.
 лáтáтѣ πλθ. εκφρ: задáть - το βάζω στα
 πόδια, το σμάζω, κόβω λάσπη.
 лáтáть ρ.δ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. лá-
 тáннѣй, βρ: -тан, -а, -ο (απλ.) μπαλώνω,
 επιδιορθώνω. || -ся μπαλώνομαι, επιδιορθώ-
 μαι.
 лáтѣйец, -вѣйца α., -вѣйка, -и θ. Λετο-
 νός, -ίδα.
 лáтѣйскѣй επ. λετονικός.
 лáтѣннѣсть, -и θ. η λανθάνουσα κατάσταση.
 *лáтѣннѣй επ. λανθάνων, κρυφός· - перѣод
 болѣзни λανθάνουσα περίοδος ασθένειας.
 лáтѣнѣзáция, -и θ. λατινοποίηση· - турѣц-
 когѣ алфáвѣта λατινοποίηση του τούρκικου
 αλφάβητου.
 лáтѣнѣзѣровать, -руп, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ.
 λατινοποιώ. || εκλατινίζω. || -ся λατινοποι-
 ούμαι. || εκλατινίζομαι.
 лáтѣнѣзм, -а α. λατινισμός.
 лáтѣнѣст, -а α. λατινιστής.
 лáтѣнѣца, -н θ. λατινικό αλφάβητο ή γραφή.
 лáтѣнскѣй επ. λατινικός· - язѣк λατινική
 γλώσσα· -ая Амѣрика λατινική Αμερική. ||
 (παλ.) καθολικός· -ая цѣрковѣ η καθολική εκ-
 κλησία.
 лáтѣнѣщина, -н θ. παλ. (περιφρ.) λατινισμός.
 лáтѣнѣнѣнѣн, -а, πλθ. -яне, -ян α., -ка -и
 θ. λατίνος, -ίδα. || -яне πλθ. παλ. οι καθολικοί.
 *лáтѣфѣндѣя, -и θ. λατιφούντιο, φέουδο.
 лáтѣкá, -и θ. (απλ.) μπάλωμα.
 лáтѣкá?, -и θ. (διαλεκ.) είδος γαβάθας.
 лáтѣник, -а α. μαχητής θωρακοφόρος.
 лáтѣннѣй επ. σιδερένιος· - доспѣх σιδερέ-
 νια πανοπλία.
 лáтѣннѣй επ. του ορείχαλκου· ορειχάλκινος.
 -οе проиζвѣдѣство παραγωγή ορείχαλκου· -ая
 посѣда ορειχάλκινο αγγέλο.
 *лáтѣнѣ, -и θ. ορείχαλκος.

λάτι, ΛΑΤ ΠΛΘ. πανοπλία (μεταλλική).
λατίνь, -и θ. η λατινική γλώσσα, τα λατινικά.
λατίνянин βλ. **λατiнiянин**.
латiш, -á, -ка, -и θ. Λετονός, -ίδα.
латiшский επ. Λετονικός.
*лаун-тeннис, -а α. τένις.
*лауреат, -а α. βραβείο· - **Ленинской Прeмii** βραβείο Λένιν· -и **Прeмiiи мiра** βραβεία ειρήνης. || βραβευμένος· δαφνοστεφανωμένος.
*лафа ως κατηγ. ευνοεί η τύχη, είναι τυχερός.
*лафeт, -а α. κιλλίβαντας πυροβόλου.
лафeтный επ. του κιλλίβαντα.
*лафiт, -а α. λαφίτης (κρασί).
*лацкан, -а α. το πέτο.
*лаццарони α. άκλ. φτωχός Ιταλός.
лачуга, -и θ. φτωχόσπιτο.
лачужка, -и θ. μικρό φτωχόσπιτο.
лащный επ. απο μτχ. γαυγιστικός.
лашение, -я ουδ. γαύγισμα, αλύχτημα.
лаять, лаю, лаешь ρ.δ. γαυγίζω, αλυχτώ. 2 μαλώνω, βρίζω. || -ся μαλώνω, βρίζω.
лганьe, -я ουδ. 1 φεμάτισμα. 2 φέμα.
лгать, лгу, лжeшь, лгут, παρλθ. χρ. лгал, -лá, лгáло ρ.δ. λέγω φέματα, φεματίζω, φεύδομαι, ψευδολογώ. || (παλ.) συκοφαντώ.
лгун, -á α., -нья, -и θ. φεύτης, -τρα, φεματούρης, ψευδολόγος.
лебеда, -я θ. χηνοπόδιο (γένος φυτών).
лебеденок, -ка α., πλθ. -дiята, -дiят νεοσός κύκνου· μικρός κύκνος.
лебединий επ. 1 κύκνειος, του κύκνου· -ая стáя κοπάδι κύκνων· -не пeрья φτερά κύκνου. 2 μτφ. σαν του κύκνου· κάτασπρος, κατάλευκος, χιονόλευκος· -ая грудь κάτασπρο στήθος· -ая пoступь κύκνειο βάδισμα. || εκφρ. -ая пeсня κύκνειο άσμα.
лебедка¹, -и θ. 1 κύκνος (το θηλυκό). 2 (χαϊδευτική προσήγορία σε γυναίκα) καμάριμου· χιονάτη μου· λυγρή μου.
лебедка², -и θ. βαρούλκο.
лебединий επ. του χηνοπόδιου.
лебединчик επ. του βαρούλκου· με βαρούλκο.
лебедушка, -и θ. μικρός κύκνος.
лебединчик, -а α., -ца, -и θ. χειριστής, -ρίστρια βαρούλκου.
лебедь, -я α. лебедь, -и θ. 1 κύκνος. 2 βλ. лебедка¹ (2 σημ.).
лебезить, -бежу, -бежишь ρ.δ. καλοπιάνω, γαλιφίζω.
лебяжий, -ья, бе επ. βλ. лебединий.
лев¹, левá α. 1 λιοντάρι. 2 μτφ. κ. ειρν. μεγάλος καταχτητής γυναικών. || μτφ. τρανός. || εκφρ. морской - θαλάσσιος ελέφαντας.
лев², -а α. το λέβι (νομισ. μονάδα Βουλ-

γαρίας).
левада, -ы θ. (διαлк.) μεγάλο αγρόκτημα· κατοικήσιμη έκταση. || (διαлк.) παράκτιο δάσος. || λιβάδι περιφραγμένο.
левак, -á α. ψευτοαριστερός.
левацкий επ. ψευτοαριστεριστικός.
левачество, -а ουδ. ψευτοαριστερισμός.
леветь ρ.δ. αριστερίζω· γίνομαι πιο αριστερός (πολιτικά).
левиathan, -а α. ο λεβιάθαν. || μτφ. κολλοσσός.
левизна, -я θ. αριστερισμός· ψευτοαριστερισμός.
*левкас, -а α. λευκό κιμωλίας.
*левкой, -я α. (βοτ.) λευκόιο.
левоберeжный επ. αριστερόχειος.
левоберeжье, -я ουδ. αριστερή όχθη.
левофланговый επ. αριστερόπλευρος.
левша, -я, γεν. πλθ. -ей α. κ. θ. αριστερόχειρος, ζερβοχέρης, αριστερός.
левый επ. 1 αριστερός· - глаз αριστερό μάτι· -ая рука αριστερό χέρι. 2 ριζοσπαστικός· -ая пáртия αριστερό κόμμα· -ое крыло профсоюзов αριστερή πτέρυγα των συνδικάτων. || ουσ. αριστερός· в парламент избрано 25 -ых στη Βουλή εκλέχτηκαν 25 αριστεροί. || ψευτοαριστερός. || εκφρ. -ая сторона η ανάποδη υφάσματος.
легионный επ. -ая собака σκυλί της φέρμας. || ουσ. θ. -ая σκυλί της φέρμας. || αστυνομικός μυστικός, λαγωνικό της αστυνομίας.
*легализация, -и θ. νομιμοποίηση.
*легализировать, -рую, -руешь ρ.δ. κ. σ. μ. νομιμοποιώ. || -ся νομιμοποιούμαι.
легализоват(ся) βλ. легализироват(ся).
легально επίρ. νόμιμα.
*легальность, -и θ. νομιμότητα.
*легальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно νόμιμος, έννομος· -ая пáртия νόμιμο κόμμα· -ая форма борьбы νόμιμη μορφή πάλης.
*легат, -а α. επιτετραμμένος. || καρδινάλιος του Πάπα με ειδική αποστολή.
*легато επίρ. (μουσ.) υφέν, ομαλά.
легаш, -á α. σκυλί της φέρμας.
*легенда¹, -ы θ. 1 θρύλος, μύθος. 2 επινόηση, αποκύημα, πλάσμα.
*легенда², -ы θ. 1 επιγραφή νομισμάτων. 2 επισημηματικά σημεία σχεδίου, χάρτη κ.τ.τ.
легендарность, -и θ. θρυλικό περιεχόμενο.
легендарный επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 θρυλικός· πολυθρύλητος· - рассказ θρυλικό διήγημα· -не подвиги θρυλικά κατορθώματα· - полководец θρυλικός στρατηλάτης. 2 μτφ. άπίθανος· -не слухи άπίθανες φήμες.
*легион, -а α. 1 λεγεώνα. 2 μτφ. πλήθος ανθρώπων. || εκφρ. иностранный - η λεγεώνα των

ξένων· брден почётного -α το παράσημο της λεγεώνας.

***легионер**, -α α. λεγεωνάριος.

легионерский επ. του λεγεωνάριου.

легирование, -я ουδ. κατασκευή μεταλλικού κράματος.

легированный επ. απο μτχ. απο κράμα.

***легировать**, -рую, -руешь, μτχ. ενστ. **легирующий**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **легированный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. κατασκευάζω κράμα μεταλλικό.

***легислатура**, -ы θ. 1 νομοθεσία. 2 νομοθετική εξουσία.

легитимация, -и θ. 1 επικύρωση νομικού δικαιώματος ή πληρεξουσιότητας. 2 νομιμοποίηση, υιοθέτηση νόθου τέκνου.

легитимизм, -а α. νομικό κληρονομικό δικαίωμα επι της εξουσίας.

***легитимизовать**, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **легитимизованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. νομιμοποιώ. || -ся νομιμοποιούμαι.

легитимировать(ся) ρ.δ. βλ. **легитимизовать(ся)**.

легитимист, -а α., -ка, -и θ. οπαδός της νομιμότητας.

легитимистский επ. της νομιμότητας.

***легитимный** επ., βρ: -мен, -мна, -мно. 1 νόμιμος, έννομος. 2 της νομιμότητας.

лёгкие, -их πλθ. (ενκ. -ое, -ого ουδ.) τα πνευμόνια.

лёгкий επ., βρ: лёгок, лёгká, лёгκό, лёгкí κ. лёгки; лёгче, лёгчайший. 1 ελαφρός· -чемодán ελαφρά βαλίτσα· - как перó ελαφρός σαν φτερό. || εύπεπτος· -ая пища ελαφρά τροφή. 2 άνετος, ελεύθερος· -ая походка ελαφρό βάδισμα. 3 εύκολος· - урок εύκολο μάθημα· -ая работа εύκολη δουλειά· -ие роды εύκολη γέννα. 4 αδύνατος, ασήμαντος· - морóз ελαφρύ κρύο· - ветерóк ελαφρό αεράκι· - тумán αραιά ομίχλη. || λεπτός· -ая улыбка ελαφρό χαμόγελο. || μικρός έντασης, αδύνατος· - сон ελαφρός ύπνος. || μη δραστηκός· -ое вино ελαφρό κρασί· - табák ελαφρός καπνός. || ακίνδυνος, μη σοβαρός· -ая простúда ελαφρό κρυολόγημα. 5 επιφανειακός, επιπόλαιος, αβαθής, αναξιόλογος. 6 βολικός, καλόβουλος· - человек βολικός άνθρωπος. 7 μικρός, ευκίνητος· -ая артиллерия ελαφρό πυροβολικό· -ая кавалерия ελαφρό ιππικό. || εκφρ. -ая промышленность ή индустрия ελαφρά βιομηχανία· с -ой руки чьей με το τυχερό χέρι κάποιου· -ая рука ελαφρό χέρι (τυχερό)· лёгок (лёгкий) на ногу (ноги) αλαφροπόδαρος (ακούραστος)· лёгок на помíне κατά φωνή κι ο γάιδαρος ή συν τη φωνή και ο λάζαρος· -ое ή -ó ли дело

(απλ.) δεν είναι παίξε-γέλασε· с -им páром με υγεία σου (ευχή στον εξερχόμενο απο το λουτρό του)· с -им сёрдцем χωρίς πολύ σκέψη, άφοβα, με καθαρή την καρδιά ή τη συνείδηση· женщина -го поведения γυναίκα ελευθέρων ηθών (επιλήψιμης διαγωγής).

лёгко 1 επίρ. ελαφρά, εύκολα κλπ. επ. 2 ως κατηγ. είναι ελαφρό, εύκολο· ελαφρώνω· ёто не так - αυτό δεν είναι και τόσο εύκολο· мне стáло так - ελαφρώσα πολύ, ησύχασα. || εύθυμα, χαρούμενα, καλά. || εκφρ. - сказáть με τα λόγια είναι εύκολο (εννοείται ότι στην πράξη είναι δύσκολο)· лёгче на поворóтах! (απλ.) πρόσεχε καλά στα λόγια σου ή τα έργα σου! час óт часу не лёгче óλο και χειρότερα ή πιο δύσκολα.

легкоатлет, -а α. -ка, -и θ. αθλητής, -τρια στίβου.

легкоатлетический επ. του αθλητισμού στίβου· -ие соревновáния αθλητικά αγώνισματα.

легковёрие, -я ουδ. ευπιστία, ευκολοπιστία.

легковёрность, -и θ. βλ. легковёрие.

легковёрный επ., βρ: -рен, -рна, -рно εύπιστος, ευκολόπιστος, ελαφρόπιστος.

лёгковёс, -а α. αθλητής ελαφρών βαρών.

лёгковёсно επίρ. ελαφρά, επιπόλαια.

лёгковёсность, -и θ. ελαφρότητα, επιπολαιότητα. || ελαφρόνοια.

лёгковёсный επ., βρ: -сен, -сна, -сно 1 ελαφρός, ολιγοβαρής. 2 μτφ. επιπόλαιος, ελαφρόμυαλος.

лёгковóй επ. - автомотóль η κούρσα. || εκφρ. - извóзчик α) οδηγός αμαξιού. β) μισθωτό άμαξι με τον οδηγό.

легковоспламеняющийся επ. εύφλεκτος· -аяся жíткость εύφλεκτο υγρό.

лёгкокрылýй επ. 1 γοργόπτερος, ελαφρόπτερος. 2 μτφ. (παλ.) μεταβλητός, ευμετάβλητος. || αμέριμνος, άφροντης.

легкомысленничать ρ.δ. φέρνωμαι ελαφρόμυαλα.

легкомысленно επίρ. ελαφρόμυαλα, απερίσκεπτα κλπ. επ.

легкомысленность, -и θ. ελαφρομυαλιά, απερισκεψία, αστοχασία, επιπολαιότητα.

легкомысленный επ., βρ: -лен, -ленна, -ο; ελαφρόμυαλος, απερίσκεπτος, αστόχαστος, επιπόλαιος.

легкомыслие, -я ουδ. βλ. легкомысленность.

легкопóгий επ. γοργοπόδης, -δαρος, ελαφροπόδης, αλαφροπόδαρος, ταχύποδας.

легкоплавкий επ., βρ: -вок, -вка, -вко; εύτηκτος, τακερός· - металл εύτηκτο μέταλλο.

легкоплавкость, -и θ. το εύτηκτο, η τακερότητα σώματος.

лѣгкость, -и θ. 1 ελαφρότητα. 2 ευκολία. 3 ευκίνησις. 4 επιπολαιότητα.
лѣгонький επ. ελαφρούτσικος, ανάλαφρος.
лѣгонько επίρ. 1 αδύνατα, ελάχιστα, μόλις. 2 ελαφρά, επιφυλαχτικά, προσεχτικά.
лѣгочный επ. πνευμονικός· -ая ткань ο ιστός των πνευμόνων· -ая артерия πνευμονική αρτηρία· -не болѣзни παθήσεις των πνευμόνων.
лѣгчайший υπερθ. β. του επ. лѣгкий.
лѣгчать, -ает ρ.δ. (απλ.) 1 ελαττώνομαι, μειώνομαι· αδυνατίζω· мороз -ет το κρύο λιγοστεύει. 2 καλυτερεύω, γίνομαι ελαφρότερος (για πόνο, ασθένεια).
лѣгче συγκρ. β. του επιρ. лѣгко και του επ. лѣгкий. || ως κατηγ. καλυτερεύω· болѣнному - ο άρρωστος είναι καλύτερα· час от часу не - όσο πας (προχωρείς) τόσο πιο πολλές δυσκολίες συναντάς.
лѣд, льда (льду), προθт. ο льде, на льду; α. 1 πάγος· толстый слой льда χοντρό στρώμα πάγου. || παγετώνας. 2 μτφ. ψυχρότητα, παγερότητα. || εκφρ. - тронулся η δουλειά (υπόθεση) ξεκίνησε· разойти (сломать) - σπάζω τον πάγο (κάνω το πρώτο βήμα ή το ξεκίνημα).
ледящий, -ая, -ее επ. (απλ.) καχεκτικός, ισχνός, αδύνατος.
леденеть ρ.δ. 1 παγώνω· вода начинает - το νερό αρχίζει να παγώνει. 2 κρυώνω· руки -ют τα χέρια παγώνουν. || μтф. τρομάζω, καταπλήττομαι· - от страха παγώνω απο το φόβο.
леденец, -ица α. καραμέλα διαφανής.
леденистый επ., βр: -нист, -а, -ο παγωμένος.
леденить, -ит, μтχ. ενστ. леденящий ρ.δ. μ. παγώνω· мороз -ит воду το φύχος παγώνει το νερό. || φύχω, κρυώνω. || μтф. παγώνω απο το φόβο· сердце -ит η καρδιά παγώνει· кровь -ит το αίμα παγώνει.
леденцовый επ. διαφανής.
леденящий επ. απο μтχ. παγερός, κρύος, ψυχρός· - ветер παγερός άνεμος. || μтф. τρομερός, συγκλονιστικός· - ужас ρίγος φρίκης· - страх ρίγος φόβου.
*ледерян, -а α. τεχνητό δέρμα κάλυψης.
*лѣди θ. άκλ. λαΐδη.
ледник, -а α. 1 υπόγειο φυγείο (με πάγο ή χιόνι)· ειδικό κιβώτιο-φυγείο. 2 παγετώνας, ογκόπαγος.
ледниковый επ. παγετώδης, του παγετώνα· - период (γεωλ.) περίοδος παγετώνων.
ледовитый επ. παγωμένος· Северный Ледовитый океан Βόρειος Παγωμένος ωκεανός.
ледовый επ. παγωμένος· του πάγου· - покров στρώμα πάγου. || εκτελούμενος στον πάγο· -οе плавание ναυσιπλοΐα στους πάγους ή

παγοναυσιπλοΐα.
ледозащита, -и θ. παγοπροφύλαξη.
ледок, -дка α. μικρός πάγος· παγάκι.
ледокол, -а α. το παγοθραυστικό.
ледокольный επ. παγοθραυστικός· -не рабoты παγοθραυστικές εργασίες· - пароход παγοθραυστικό ατμόπλοιο.
ледолом, -а α. 1 παγοθραύστης, παγοπροφυλακτήρας γεφυρών. 2 (διαлк.) βλ. ледоход.
ледопад, -а α. απόκρημνος ορεινός ογκόπαγος.
ледорез, -а α. σκάφος που πλέει σε σπαμένους πάγους. || βλ. ледолом (1 σημ.).
ледоруб, -а α. παγοθραύστης (εργαλείο).
ледосбор, -а α. οπή διαφυγής πάγων υδατοφράγματος.
ледоспуск, -а α. εγκατάσταση απόρριψης των πάγων σε υδατόφραγμα.
ледостав, -а α. πάγμα ποταμού σε ολόκληρη την επιφάνεια.
ледоход, -а α. κίνηση των πάγων.
ледоходный επ. της κίνησης των πάγων· - период περίοδος κίνησης πάγων.
ледышка, -и θ. βλ. льдинка.
ледянеть βλ. леденеть.
ледянистый βλ. леденистый.
ледянка, -и θ. παγοολισθητήρας. || παγοολισθητική βάρκα.
ледяной επ. 1 του πάγου, απο πάγου. 2 παγερός, παγετώδης, ψυχρός, κρύος. || παγωμένος, μαργωμένος. 3 μтф. περιφρονητικός, ψυχρός. || απαθής, αδιάφορος.
ледяшка, -и θ. βλ. льдинка.
*лѣер, -а α. παλαμάρι τεττωμένο.
лѣечка, -и θ. ποτιστηράκι.
лѣжа επίρ. ξαπλωμένα.
лежа́к, -а α. ξυλοκρέβατο, ξύλινο κρεβάτι.
лежальный επ. πολυκαιρισμένος.
лежание, -я ουδ. ξάπλωμα, πλάγιασμα, ανάκλιση, κατάκλιση.
лежанка, -и θ. ξαπλωταριό κοντά στη θερμάστρα. || υπόθεμα, υπόστρωμα.
лежать, лежy, лежишь, επιρ. μтч. лежа, ρ.δ. 1 ξαπλώνω, πλαγιάζω, κοίτομαι· - на солнце ξαπλώνω στον ήλιο· - ничком ξαπλώνω μπρούμυτα· - ниц ξαπλώνω πρηνηδόν, μπρούμυτα· - на́взничь ξαπλώνω ανάσκελα· - на боку ξαπλώνω στο πλευρό· - на спине ακουμπώ στη ράχη· - пластом ξαπλώνω φαρδιά-πλατιά. || μένω· - без чувств μένω ανίσθητος· - в обморок μένω λιπόθυμος. || είμαι άρρωστος· он -ит в больнице αυτός είναι άρρωστος στο νοσοκομείο. || (σε συνδυασμό με λέξεις της ίδιας ρίζας: лежми́, лежнем, в лежку προσοίδει επίταση· в лежку - ξαπλώνω φαρδιά-πλατιά. || κείμαι (νεκρός). 2 (για αντικείμενα) βρί-

σκομαι σε οριζόντια θέση, κείμαι. || είμαι, επικάθομαι, κείμαι. 4 εκτείνομαι. Γόροδ -**ЎТ** на берегѣ мѡря η πόλη εκτείνεται κατά μήκος της παραλίας. 5 κάθομαι, κείμαι. 6 περικλείνομαι, περιέχομαι. || εκφρ. - на докѣ ή на печѣ τεμπελιάζω. - под суκнѡм παραμένω στο χρονοντούλαπο (για αιτήσεις, υποθέσεις κλπ.). Πλόχο лежѣт δεν είναι ασφαλισμένα, μπορεί να κλεφτεί. душά ή сѣрдце не -**ЎТ** к комѣ-чѣмѣ δεν είμαι καλοδιατεθημένος προς κάποιον ή για κάτι. || -ся ξαπλώνω, πλαγιαίζω.

лежачий, -ая, -ее επ. ξαπλωμένος, πλαγιασμένος. || ουσ. ο ξαπλωμένος. || για ξάπλωμα. -ее μέστο θέση για ξάπλωμα. || (για άρρωστο) ξαπλωμένος. - большѡй άρρωστος στο κρεβάτι.

лежбище, -а ουδ. ξαπλωταριά, -ριό (μέρος ξαπλώματος των φωκιδών). Η φωλιά θηρίου.

лежбѡк, -а α. κ. лежбѡка, -и α. κ. θ. α-καμάτης, τεμπέλης, ρεμπεσοές.

лежень, -жня α. 1 εγκάρσια δοκός. 2 (διαлк.) βλ. лежбѡк. || εκφρ. - жнем лежѣт το πιάνω ξαπλωταριά.

лежка, -и θ. 1 οριζόντια τοποθέτηση. || πολυκαίρισμα (για τρόφιμα, εμπορεύματα). 2 άπλωμα. - льна άπλωμα του λιναριού. 3 βλ. лежбище. || εκφρ. лежѣт в -у είμαι καρφωμένος στο κρεβάτι (βαριά άρρωστος).

лежмѣ επίρ. ξάπλα, ξαπλωταριά. || εκφρ. лежѣт - το πιάνω ξαπλωταριά.

лезвие, -я ουδ. 1 η κόψη. - ножѣ, топорѣ η κόψη του μαχαιριού, του τσεκουριού. 2 ξυριστική λεπίδα.

лезть, лезу, лезешь, παρλε. χρ. лез, -ла, -лѡ; προστκ. лезь ρ.δ. 1 αναρριχίεμαι, σκαρφαλώνω. - на дерево σκαρφαλώνω στο δέντρο. - на скальє σκαρφαλώνω στα βράχια. || κατεβαίνω αγκιστρωνόμενος. 2 διαπερνά, εισδύω, μπαίνω έρποντας. εξέρχομαι, βγαίνω έρποντας. || μπαίνω. - в ванну μπαίνω στη μπανιέρα. 3 εισδύω, μπαίνω για να κλέψω. бѣзω για να κλέψω. - в чужѡй карман κλέβω απο τη τσέπη. 4 бѣзω το χέρι. - в ѣшик бѣзω το χέρι στο κιβώτιο ή στο συρτάρι. 5 εισχωρώ, μπαίνω. гвѡзды на стѣнкѣ не -зут τα καρφιά δε μπαίνουν στον τοίχο. 6 βγαίνω ανάμεσα απο στενό μέρος. 7 προσβάλλω συνεχώς, χτυπά, ερεείζω (για ήχους, μυρουδιά κ.τ.τ.). 8 μητφ. επιδιώκω, επιζητώ να συμμετάσχω (σε μάχη, κιβγά κ.τ.τ.). || απευθύνομαι, ενοχλώ. || επεμβαίνω. - не в своѣ дѣло δεν έχεις κανένα δικαίωμα να επεμβαίνεις. 9 επιδιώκω μεγάλα αξιώματα. в генерѣлы -зет στρατηγός βάλεψε να γίνει. 10 πέφτω, μαδιέμαι (για μωλιά). 11 ξεφτίζομαι (για υφάσματα). || εκφρ. - в бутылку агανακτώ, θυμώνω χωρίς αιτία. - в ή на глаза προσπαθώ να φαίνομαι,

να διακρίνομαι, να επιδείχνομαι. - в голову συνέχεια μου 'ρχεται στο νου, δε μου βγαίνει απο το μυαλό. - в чѣю дѣшу επεμβαίνω σε ξένες υποθέσεις, ζητήματα, αισθήματα κ.τ.τ. - на стѣну γίνομαι έξαλλος, έξω φρενών. не -зет в гѡрло ή в рот δεν κατεβαίνει στο λαιμό (δε μου τραβάει, δεν έχω όρεξη). не - за слѡвом в карман έχω έτοιμη την απαντηση, είμαι ετοιμόδολος.

*лей βλ. лѣя?

*лейб-гвардѣйский επ. της ανακτορικής φρουράς. - полк σύνταγμα ανακτορικής φρουράς.

лейб-гвардия, -и θ. ανακτορική φρουρά.

лейб-мѣдик, -а α. ανακτορικός γιατρός.

*лейборист, -а α. εργατικός, μέλος του εργατικού κόμματος της Αγγλίας.

лейбористский επ. εργατικός. -ое правительство εργατική κυβέρνηση.

*лѣйка, -и θ. ποτιστήρι. || χωνί.

*лейкемия, -и θ. λευκαίμια.

лейκόμα, -и θ. βλ. белѣмѡ.

*лейкоцит, -а α. λευκοκύτταρο, λευκό αιμοσφαίριο.

лейкоцитѡз, -а α. λευκοκυτταραιμία, λευκοκυττάρωση.

*лейтенант, -а α. υπολοχαγός. старший - ο λοχαγός. младший - ανθυπολοχαγός.

лейтенантский επ. του υπολοχαγού. -ое звание ο βαθμός του υπολοχαγού.

*лейтмотив, -а α. το λαϊτμοτίβ.

лек, -а α. το λεκ, νομισμ. μονάδα της Αλβανίας.

лекѣло, -а ουδ. 1 καμπυλογράφος. 2 (παλ.) όργανο μέτρησης ολκής. τύπος, καλούπι, ισωτήριο, τυπωτήριο.

лекѣльщик, -а α., -ца, -и θ. καλουπιέρης. -ισσα, φορμοκατασκευαστής, -άστρια.

лекарка, -и θ. γιάτρισσα, γιατρίνα. || (διαлк.) κομπογιαντίτισσα.

лекарский επ. ιατρικός, του γιατρού. - помощник βοηθός γιατρού, νοσοκόμος.

лекарственный επ. φαρμακευτικός. || ιαματικός, θεραπευτικός. || εκφρ. - не растѣния τα φαρμακευτικά φυτά.

лекарство, -а ουδ. φάρμακο ιατρικό, γιατρικό, ξαρρωστικό. - от (ή прѡтив) кашля φάρμακο για το βήχα. принять - παίρνω φάρμακο.

лекарша, -и θ. (παλ. κ. απλ.) 1 η σύζυγος του γιατρού. 2 γιατρίνα, γιάτρισσα.

лекарь, -я α. (παλ. κ. απλ.) γιατρός.

лепѡм, -а α. βοηθός γιατρού.

*лексика, -и θ. λεξιλόγιο. грѣческая - το ελληνικό λεξιλόγιο.

лексикограф, -а α. λεξικογράφος.

лексикографический επ. λεξικογραφικός.

***λεξικογραφία**, -и θ. λεξικογραφία.
λεξικόλογος, -α α. λεξικόλογος.
λεξικολογικός επ. λεξικολογικός.
 ***λεξικολογία**, -и θ. λεξικολογία.
λεξικόν, -α α. 1 (παλ.) λεξικό. 2 : λεξι-
 λόγιο.
λεξικός επ. λεξικός· λεξιλογικός· -οε
 οργάνωση γρеческого языка ο λεξικός πλού-
 τος της ελληνικής γλώσσας.
 ***λέκτορας**, -α α., -ша, -и θ. διαλεξίας, ομι-
 λητής, -τρια.
 ***λεκτόριον**, -я α. αίθουσα διαλέξεων· οργά-
 νωση διαλέξεων.
λεκτοροκλή επ. του διαλεξία, του ομιλητή.
λεκτιόνιον επ. της διάλεξης, της ομιλίας.
 ***λέκσιον**, -и θ. 1 διάλεξη· ομιλία· цикл -ий
 σειρά διαλέξεων· публичные -ии δημόσιες ο-
 μιλίες· читат -ии κάτω διαλέξεις. 2 παρά-
 δοση (επί επιστημονικού θέματος).
λελέω, -έω, -έешь ρ.δ.μ. κανακεύω, θω-
 πεύω, χαϊδεύω. || μτφ. περί πολλού ποιού-
 μαι, ακριβοπρώ, (τον, την κλπ.) έχω μη στά-
 ξει και μη βρέξει. || μτφ. τρέφω (ελπίδες, ό-
 νειρα κ.τ.τ.). || μτφ. γλυκαίνω, ηδύνω, ευ-
 φραίνω, τέρπω. || εκφρ. - как зеницу ока κοι-
 τάζω (προσέχω) σαν κόρη οφθαλμού. || -ся
 χαϊδεύομαι.
λέμεχος, -а κ. -ά α. υνί(ον), γυνί.
лемешний επ. με γυνί.
 ***λέμμα**, -ы θ. (μαθ.) λήμμα.
 ***лемур**, -ов πλθ. (ενκ. лемур, -а α.). 1
 μορμώνες, βρυκόλακες (κατά τους Ρωμαίους). 2
 γαλεοπίθηκος, μάκρης.
 ***λεν**, -а α. (παλ.) 1 ψεύδος. 2 όδισμο(φό-
 ρος ενοικίασης ψεύδους).
λεν, льна (льну), προθт. о льне, в льне ή
 во льну, на льне κ. на льну α. λινάρι, λί-
 νο· теревить - κοπανίζω το λινάρι· чесать
 - χτενίζω το λινάρι· —долгунец λινάρι μα-
 κρύνο. || льны πλθ. λινόχώραφα, λινόφυτες·
 λινόφυτρος. || εκφρ. кукушкин - πολυτρίχι,πο-
 λύτριχο, άσπληνο.
 ***ленд-лиз**, -я α. νόμος περί δανεισμού και
 εκμίσθωσης.
 ***лендлорд**, -а α. Άγγλος μεγαλοαγοκτήμονας.
λενίβετ, -вца α., -ица, -и θ. τεμπέλης, -α.
λενίβο επίρ. τεμπέλικα, νωθρά.
λενίβιον επ., βр: -нив, -а, -о. 1 τεμπέ-
 λης, τεμπέλικος, ακαμάτης, σκνός, σκνηρός. 2
 πρόχειρος· -не голубцы πρόχειροι ντολιμά-
 δες· -не щи πρόχειρη λαχανόσουπα.
λενίнец, -нца α. λενινιστής.
λενινιάδα, -и θ. λενινιάδα (γιορτή γενε-
 σίων του Λένιν).
λενινίζμ, -а α. λενινισμός.
λενινοκλή επ. λενινιστικός· -ая прэмия το

βραβείο Λένιν· -не местá μέρη που έζησε και
 έδρασε ο Λένιν· -ая теория диктатуры проле-
 тариата λενινιστική θεωρία της δικτοτορίας
 του προλεταριάτου.
лениться, -июсь, -нишсья ρ.δ. τεμπελιάζω.
ленник, -а α. (παλ.) υποτελής φεουδάρχη.
ленний επ. φεουδαλικός, του φέουδου.
леновне, -ых πλθ. το λινωδή.
ленок! -нка (-нкý) α. λινάρι.
ленок² -нка α. είδος σολομού.
ленооть, -и θ. τεμπελιά· σκνηρία.
лента, -и θ. 1 ταινία· κορδέλα· шелковая
 - μεταξωτή ταινία· -к ордену ταινία παρα-
 σήμου· изоляционная - μονωτική ταινία· те-
 леграфная - τηλεγραφική ταινία. 2 μτφ. ε-
 λικοειδές σχήμα· -реки η κορδέλα του πο-
 ταμού, ο οφιοειδής ποταμός· -дороги οφιο-
 ειδής οδός. 3 (τεχ.) λωρί, λουρί, ιμάντας.
 || εκφρ. кинематографическая - κινηματογραφε-
 κή ταινία· пулеметная - ταινία πολυβόλου.
лентовидний επ., βр: -ден, -дна, -дно τα-
 νιοειδής, ταινιομορφος.
лентообразний επ., βр: -зен, -зна, -зно
 βλ. лентовидний.
ленточка, -и θ. μικρή ταινία, κορδελίτσα,
 λωριδίτσα.
ленточный επ. 1 της ταινίας· -ая фабрика
 φάμπρικα ταινιοποιίας· ленточная машина
 μηχανή ταινιοκατασκευής· -ое производство
 ταινιοποιία· παραγωγή ταινιών. || αποταινία,
 απο κορδέλα· -бант φιόγκος απο (με) κορδέ-
 λα. 2 ταινιοειδής, ταινιομορφος· -не черви
 πλατυέλμινθες, ταινιοειδή σκουλήκια. 3 τεχ.
 με ιμάντα, με λουρί· - транспортёр μεταφο-
 ρέας με λουρί· -ая пила πριόνι-κορδέλα.
лентяй, -я α., -ка, -и θ. τεμπέλης, -α, σ-
 κάματης, -άτρα.
лентяйничать ρ.δ. τεμπελιάζω, σκνεύω.
ленца, -и θ. σκνηρία, ραθυμία, νωθρότητα,
 βαριεμάρα· человек с -ой βαρετός άνθρωπος.
 ***ленч**, -а α. δειλινό (προχειρο φαγητό).
ленчик, -а α. σκελετός της σέλας.
лень, -и θ. 1 τεμπελιά, σκνηρία, σκνιά,
 ραθυμία, βαριεμάρα· νωθρότητα· -его обьяла
 τον έπιασε η τεμπελιά. 2 με σημ. κατηγ. βα-
 ριέμαι, σκνεύω, τεμπελιάζω· -ему рúку под-
 нимать βαριέται ακόμα και το χέρι να σηκώ-
 σει· ему - говоритъ βαριέται ακόμα και να
 μιλά. || εκφρ. все кому не - όλοι όποιος δεν
 τεμπελιάζει· не - тебе (делать) αν δεν βα-
 ριέσαι (να κάνεις).
 ***леопард**, -а α. λεοπάρδαλη.
леопардовый επ. της λεοπάρδαλης.
лепестковий επ. του πέταλου του άνθους.
лепесток, -тка α. πέταλο άνθους· душис-
 тые -и розы τα αρωματικά ροδόφυλλα. (ροδο-

πέτυλα).

λέπετ, -α α. 1 φέλλισμα, μινύρισμα, βατ-
τάρισμα. || φλυαρία, αερολογία· λογοκοπία. 2
μτφ. κελάρυσμα· - ручья κελάρυσμα ρυακιού.

λεπετάние, -Я ουδ. βλ. λέπετ.

λεπετάть, -печý, -пéчешь ρ.δ. 1 ψελλίζω,
τσευδίζω· βατταρίζω. || μουρμουρίζω. || φλυα-
ρώ, σερολογώ. 2 μτφ. ηχώ σιγανά· - пéсню
σιγοτραγουδώ· вода́ -чет το νερό σιγοκελαρώ-
ζει.

лепетýн, -ά α., -ья, -и θ. φλύαρος, -η,
πολυλογάς, -γού.

лепéшка, -и θ. 1 λαγάνα. 2 χαπάκι ή κα-
ραμέλα πλακέ. || εκφρ. разойтýся ή расши-
о́йтýся в -у θα κάνω τα αδύνατα δυνατά, θα
γίνω κομμάτια (οπωσδήποτε θα πραγματοποιή-
σω).

лепíть, леплó, лепишь ρ.δ. 1 μ. πλάθω, φορ-
μάρω· - óкст πλάθω προτομή. 2 φτιάχνω, κά-
νω· пчéлы -ят óбты из вóска οι μέλισσες κά-
νουν τις κηρήθρες απο κηρί· лáсточкн -ят
гнéзда из глíны τα χελιδόνια φτιάχνουν τις
φωλές απο γλίνα (λάσπη). 3 κολλώ· - мáрки
κολλώ ένσημα. || μτφ. τοποθετώ πλησιέστατα,
στριμώνω. 4 επικάθομαι· снег -йл в лицó το
χιόνι κόλλησε στο πρόσωπο. || -ся 1 πλάθο-
μαι. 2 κολλώ· είμαι κολλημένος. 3 αργοβαδί-
ζω, αργοκινούμαι· - как рак προχωρώ με βή-
ματα χελώνας.

лéпка, -и θ. 1 πλάση, πλάσιμο· πλαστική·
урóк -и μάθημα πλαστικής. || πλάσμα. 2 μτφ.
περίγραμμα, σιλουέτα· γραμμές, χαρακτηρι-
στικά.

лепнóй επ. πλαστικός· ανάγλυφος· -óе ис-
кýсство η πλαστική τέχνη· -нé украшéния α-
νάγλυφα στολίδια· -нé плафóнн ανάγλυφες ο-
ροφές· - карни́з ανάγλυφη κορνίζα.

лепотá, -é θ. (παλ.) ομορφιά, ωραιότητα,
κάλλος, πλάσμα.

*лéпра, -и θ. λέπρα.

*лепρoзóрий, -Я α. λεπροκομείο.

*лéпта, -и θ. το λεπτό (το ένα εκατοστό της
δραχμής). || μτφ. ελάχιστη συνεισφορά σε
κοινή υπόθεση.

лéпшик, -а α. πλάστης, γλύπτης.

лёрка, -и θ. ελικωτήρας, κοχλιοτομέας, ολ-
κός, φιλιέρα.

*лес, -а (-у), προθт. о лёсе, в лесý, πλθ.
лесá α. 1 δάσος· соснóвый - πευκόδασο, πευ-
κάνας· дубóвый - δρυμός, δρυμώνας· смéшан-
ный - μιστό δάσος· густóй - πυκνό δάσος· дре-
мýчий - αδιάβατο (απρόσβατο) δάσος· хвóйный
- κωνοφόρο δάσος· лиственный - δάσος φυλ-
λοφόρων δέντρων. || μτφ. πλήθος· - матч δά-
σος κατερτιών. 2 Ξυλεία· стрóительный (стро-
евóй) - οικοδομήσιμη Ξυλεία· корáбельный -

ναυπηγήσιμη Ξυλεία· сплавлýть - μεταφέρει
Ξυλεία με το ρεύμα ποταμού· бáрочный - Ξυ-
λεία Ξυλογραφίας (σκληρή). || εκφρ. тёмный -
для κοгó έχει μεσάνυχτα (αγνοεί τελείως)·
глядéть (смотрéть) в - protiθεμαι να εγκα-
ταλείψω τόπο που μου αρέσει.

лесá', -и κ. -é θ. πετονιά, ορμιά.

лесá?, -óв πλθ. σκαλωσιά οικοδομής.

лесенка, -и θ. 1 σκαλίτσα. 2 επίρ. -ой
κλιμακωτά· κατ' ανáστημα· сто́ят -ой στέκο-
μαι κατ' ανáστημα.

лесíна, -и θ. (διαλι.) δέντρο. || κούτσου-
ρο, κορμός δέντρου.

лесíстость, -и θ. η δασική πυκνότητα μιας
χώρας.

лесíстый επ., βр: -сiст, -а, -о δασώδης,
δασοσκεπής.

леска, -и θ. βλ. леска'.

лесник, -á α. δασοφύλακας.

лесничество, -а ουδ. 1 δασική περιοχή. 2
δασονομείο.

лесничий, -его α. δασάρχης.

лесной επ. 1 δασικός· -нé защитные пóлосн
δασικές προστατευτικές ζώνες· - сторож да-
софýлакас· - пожар πυρκαγιά δάσους· -нé
насаждéния денτροφυτείες· -нé богáтства да-
σικός πλούτος· -áя промýшленность Ξυλοβιο-
μηχανία. || δασώδης, δασοσκεπής. || της Ξυ-
λείας· - склад αποθήκη Ξυλείας. 2 δασολο-
γικός· - институт ινστιτούτο δασολογίας.

лесовéдение, -Я ουδ. δασολογία.

лесовíк, -á α. μόνιμος κάτοικος δάσους. ||
(διαλι.) Ξωτικό του δάσους.

лесовóд, -а α. δασολόγος.

лесовóдство, -а ουδ. δασολογία.

лесовóдческий επ. δασολογικός.

лесовóз, -а α. μεταφορικό μέσο Ξυλείας.

лесовóзный επ. της μεταφοράς Ξυλείας· -не
дорóги δρόμοι μεταφοράς Ξυλείας.

лесозавóд, -а α. εργοστάσιο επεξεργασίας
Ξυλείας.

лесозаготóвитель, -Я α. υλοτόμος· προμη-
θευτής ακατέργαστης Ξυλείας.

лесозаготóвка, -и θ. προμήθεια ακατέργα-
στης Ξυλείας.

лесозащítный επ. δασοπροστατευτικός.

лесóк, -скá (-скý) α. δασάκι.

лесокомбiнат, -а α. μεγάλο προιονιστήριο.

лесоматериáл, -а α. δασικό υλικό· Ξυλεία.

лесомелиоратíвный επ. δασοβελτιωτικός.

лесомелиорáтор, -а α. δασοβελτιωτής.

лесомелиорáция, -и θ. δασοβελτίωση.

лесонасаждéние, -Я ουδ. денτροφύτευση.

лесопáрк, -а α. άλσος.

лесоперевáлочный επ. της ταξινόμησης ή της
μεταφοράς Ξυλείας.

лесопиление, -я ουδ. πριόνιση ακατέργαστης ξυλείας.

лесопилка, -и θ. 1 πριονιστήριο· πριονόμυλος. 2 μηχανή πριονιστική, πριόνι.

лесопильный επ. ξυλοπριονιστικός.

лесопильня, -и θ. πριονιστήριο· πριονόμυλος.

лесопитомник, -а α. φυτώριο δασικών δέντρων, φυτοκομείο.

лесопогрузочный επ. φορτωτικός ξυλείας, ξυλοφορτωτικός· -ая машина ξυλοφορτωτική μηχανή.

лесополоа, -ы θ. δασική ζώνη.

лесопосадка, -и θ. 1 δεντροφύτευση. 2 δεντροφυτεία.

лесопосадочный επ. δεντροφυτευτικός· -ая машина δεντροφυτευτική μηχανή.

лесопромысловый επ. δασοκομικός, δασικός· - артель δασικός συνεταιρισμός.

лесопромышленник, -а α. επιχειρηματίας εκμετάλλευσης δασών, δασοβιομήχανος.

лесопромышленность, -и θ. βιομηχανία δασικών προϊόντων.

лесопродукт, -а α. δασικό προϊόν.

лесоразведение, -я ουδ. δάσωση.

лесоразработки, -ток πλθ. (ενκ. -ка, -и θ) υλοτόμιο.

лесоруб, -а α. υλοτόμος, δεντροκόπος.

лесорубный επ. υλοτομικός· -ые работы υλοτομικές εργασίες.

лесорубочный επ. βλ. лесорубный.

лесосека, -и θ. υλοτόμιο.

лесосечный επ. υλοτομικός.

лесоплав, -а α. μεταφορά ξυλείας με το ρεύμα του ποταμού.

лесоспуск, -а α. κατολίσθηση κορμών δέντρων.

лесостепной επ. δασοστεπικός· -ые районы δασοστεπικές περιοχές.

лесостепь, -и θ. δασοστέπα, έκταση μεταξύ στέπας και δάσους.

лесотаска, -и θ. μηχανή ανέλκυσης κορμών δέντρων απο το νερό.

лесотехнический επ. δασοτεχνικός· - институт δασοτεχνικό ινστιτούτο.

лесоторговец, -вца α. ξυλέμπορας.

лесоторговля, -и θ. ξυλεμπόριο, -ρία.

лесотундра, -и θ. δασοτούντρα, περιοχή μεταξύ δάσους και τούντρας.

лесоукладчик, -а α. μηχανή στοιβάγματος ξυλείας.

лесохимический επ. δασοχημικός.

лесохимия, -и θ. δασοχημεία.

лесозакуплатационный επ. δασοεκμεταλλευτικός.

лесозакуплатация, -и θ. δασοεκμετάλλευση.

лесс, -а α. κιτρινόχωμα.

лесовидный επ. βλ. лёссовый.

лёссовый επ. κιτρινόχωμας.

лестница, -и θ. 1 κλίμακα, σκάλα· подниматься по -е ανεβαίνω στη σκάλα· деревянная - ξύλινη σκάλα· винтовая - ελικοειδής σκάλα· верёвочная - σχοινίνη σκάλα, σχοινοκλίμακα· каменная - πέτρινη σκάλα· складная - πτυσσόμενη σκάλα· пожарная - πυροσβεστική σκάλα. 2 μτφ. αναβάθμιση· иерархическая - ιεραρχική κλίμακα, ιεραρχία. 3 επίρ. -ей κλιμακωτά.

лестничный επ. της σκάλας· -ая перила τα κάγκελα της σκάλας· -ая ступенька σκαλοπάτι.

лестно επίρ. 1 κολακευτικά. 2 εγκωμιαστικά.

лестный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 κολακευτικός, κομπλιμεντόζικος. 2 εγκωμιαστικός· τιμητικός.

лестовка, -и θ. (παλ.) είδος κομπολογιού.

лесть, -и θ. κολακεία, γαλιφιά.

лесхоз, -а α. δασική οικονομία.

лёт, -а, προет. ο лёте, на лету α. 1 πτήση, πέταγμα. 2 επίρ. летом γρήγορα, στιγμιαία, στα πεταχτά. || εκφρ. на -у στον αέρα, στο πέταγμα, στην πτήση.

*Лёта, -и θ. Λήθη. || εκφρ. кануть в -у ξεχνιέμαι εντελώς, παραδίνομαι στη λήθη.

летá, лет πλθ. τα χρόνια, τα έτη. || ηλικία· человек средних лет άνθρωπος μεσήλικος. || εκφρ. в -ách μεσήλικος· на цвете лет στο άνθος της ηλικίας· на старости лет στα γεράματα, στα γηρατειά· по молодости лет λόγω της νεανικής ηλικίας· с детских лет απο τα παιδικά χρόνια, απο την παιδική ηλικία.

летальность, -и θ. (ιατρ.) θνησιμότητα (αγάμεσα στους ασθενείς, τραυματίες κλπ.).

*летальный επ. (ιατρ.) θανατηφόρος, θανατικός· -ая доза θανατηφόρα δόση.

летание, -я ουδ. πτήση, πέταγμα.

летаргический επ. ληθαργικός· - сон λήθαργος.

*летаргия, -и θ λήθαργος.

летательный επ. πτητικός· -ая способность птиц πτητική ικανότητα των πουλιών· - аппарат πτητική συσκευή.

летать ρ.δ. 1 σημαίνει ό,τι και το ρ. лететь με τη διαφορά ότι το ρ. летать σημαίνει επαναλαμβανόμενη ενέργεια ή εκτελούμενη προς διάφορες κατευθύνσεις. 2 μτφ. κινούμαι γρηγορόλαφα, πετώ. 3 πέφτω· εκφευγνίζομαι.

летающий επ. απο μτχ. ιπτάμενος. || εκφρ. -ая крепость ιπτάμενο φρούριο· -ая лодка υδροπλάνο (που μοιάζει με βάρκα).

лететь, лету, летить ρ.δ. 1 πετώ, ιπταμαι· журавли -ят οι γερανοί πετούν· само-

лёт -ίτ το αεροπλάνο πετά. 2 μτφ. διαδίδομαι, διαχέομαι, αντηχώ· ЗВУКИ -ЛИ В ДАЛЬ οι ήχοι αντηχούσαν μακριά· ИСКРЫ -ЛИ ЛЬВНЕМ οι σπίθες πετιούνταν άφθονες. 3 πέφτω· -СО СТУЛА πέφτω απο το κάθισμα· -ЛИ СНЕЖНЫЕ ХЛОПЬЯ έπεφταν χιονονιφάδες. 4 τρέχω με μεγάλη ταχύτητα. 5 μτφ. περνάω, φεύγω γρήγορα· ВРЕМЯ -ИТ ο καιρός περνά γρήγορα. 6 μτφ. γυρίζω, περιστρέφομαι, πηγαίνω (για σκέψη, ψυχή κ.τ.τ.). 7 μτφ. ελαττώνομαι, μειώνομαι (για αξία, τιμή)· АΚЦИИ -ЯТ οι μετοχές πέφτουν.

лётка, -и θ. οπή εκροής μετάλλου.

лётный, -ая, ее επ. καλοκαιρινός, -ριάτικος, θερινός· -ДЕНЬ καλοκαιριάτικη μέρα· -ОТДЫХ παραθερισμός· -ИЕ КАНІКУЛЫ θερινές διακοπές· -КИНОТЕАТР καλοκαιρινό (υπαίθριω) κινηματοθέατρο.

лётник, -а α. 1 πλθ. -И καλοκαιρινά πώδη κοσμητικά φυτά. 2 (παλ.) καλοκαιρινό γυναικείο ένδυμα. 3 δρόμος καλοκαιρινής χρήσης. 4 (διαлк.) καλοκαιρινή κατοικία (χωρίς σόμπα).

лётный επ. 1 της πτήσης· -НЕ ЧАСЫ ώρες πτήσης. II ευνοϊκός για πτήση· -АЯ ПОГОДА κατάλληλος καιρός για πτήση. 2 αεροπορικός, του αεροπόρου· -АЯ ШКОЛА σχολή αεροπόρων ή αεροπορίας· -ОЕ ДЕЛО αεροναυτική, -ιλία· -ОЕ ПОЛЕ γήπεδο αερολιμένα.

лётно, -а ουδ. καλοκαίρι, θέρος. II εκφρ. СКОЛЬКО ЛЕТ, СКОЛЬКО ЗИМ (НЕ ВИДАЛИСЬ) χρόνια και ζαμάνια (έχουμε να ιδωθούμε).

летоисчисление, -я ουδ. βλ. летосчисление.

леток, -ткá α. οπή κυφέλης (εισόδου και εξόδου).

летом επίρ. το καλοκαίρι, το θέρος.

летописание, -я ουδ. χρονογραφία, χρονικό.

летописец, -сца α. 1 χρονογράφος. 2 (παλ.) βλ. летопись.

летописный επ. χρονογραφικός.

летопись, -и θ. χρονικό· χρονικά (ιστορικά βιβλία). II εκφρ. ЖИВАЯ - ζωντανό χρονικό (αφήγηση γεγονότων απο εκείνον που ζει ακόμα).

летосчисление, -я ουδ. χρονολογία, -όγηση.

лётный, -ял, -ее επ. (διαлк.) ο περασμένος χρόνος, το παρελθόν έτος.

летун, -á α., -ья, -и θ. 1 αεροβάμονας, αιθεροβάμονας. 2 μτφ. αστέριωτος σε μια δουλειά, που αλλάζει συχνά τόπο δουλειάς.

летучесть, -и θ. ικανότητα πτήσης. II πτητικότητα.

летучий, -ая, -ее επ., βρ: -туч, -а, -е. 1 ιπτάμενος, πετάμενος. II ικανός για πτήση. II γρήγορος· ασταθής, μη μόνιμος. 2 μτφ. φευγάλος, παροδικός, διαβατικός, περαστικός,

πρόσκαιρος. 3 πεταχτός, γρήγορος, που γίνεται στα πεταχτά, στα γρήγορα (για συνέλευση, συλλαλητήριο κ.τ.τ.). 4 πτητικός· -ИЕ ЗФІРННЕ МАСЛА πτητικά αιθέρια έλαια. II εκφρ. -АЯ МЫШЬ α) νυχτερίδα. β) φορητή λάμπα πετρελαίου· -АЯ ПОЧТА προσωρινό ταχυδρομείο (άμεσων αναγκών)· -АЯ РНОВА εξώκοιτος (ψάρι).

лётчик, -и θ. 1 δελτίο ανακοινώσεων, φέιγ-βολάν. 2 σύντομη (πεταχτή) συνέλευση. 3 προσωρινό ταχυδρομείο (άμεσων αναγκών). 4 ελαφρόσποροι (παράσυρόμενοι απο τον άνεμο).

лётчик, -а α. αεροπόρος, πιλότος· --НАБЛОДАТЕЛЬ αεροπόρος-παρατηρητής· --ИСТРЕБИТЕЛЬ αεροπόρος καταδιωκτικού αεροπλάνου· --ИСПЫТАТЕЛЬ αεροπόρος-δοκιμαστής.

лётца, -и θ. σκιουρόπτερος.

лечёбник, -а α. (παλ.) ο γιατρός της οικογένειας (βιβλίο).

лечёбница, -и α. θεραπευτήριο.

лечёбный επ. θεραπευτικός, ιαματικός· -ОЕ ЗАВЕДЕНИЕ θεραπευτικό ίδρυμα· -АЯ ФИЗКУЛЬТУРА θεραπευτική γυμναστική· -АЯ МАЗЬ θεραπευτική αλοιφή.

лечение, -я ουδ. θεραπεία, γιατρεία, ίαση.

лечить, лечу, лечишь ρ.δ.μ. θεραπεύω, γιατρεύω· -БОЛЬНОГО θεραπεύω άρρωστο· -ЛЕКАРСТВАМИ γιατρεύω με φάρμακα· -ТУБЕРКУЛЁЗ θεραπεύω τη φθίση. II -СЯ θεραπεύομαι, γιατρεύομαι.

лечь, лёгу, ляжешь, лягут; παρλθ. χρ. лёг, легла, -лó, προσκ. ЛЯГ ρ.σ. I ξαπλώνω, πλαγιάζω· κατακλίνομαι· - НА ДИВАН ξαπλώνω στο ντιβάνι. II πεθαίνω. II πέφτω στη μάχη, σκοτώνομαι. 2 εκτείνομαι· καλύπτω, σκεπάζω. II αρχίζω, έρχομαι· НА ДНЯХ -ЕТ ЗИМА αυτές τις μέρες θ' αρχίσει ο χειμώνας. 3 πέφτω, κάθομαι· ПЛАТЬЕ -ЛО ХОРОШО НА ТЕЛО το φόρεμα κάθισε καλά στο σώμα. 4 παίρνω κατεύθυνση (για πλοίο, αεροπλάνο). 5 μτφ. φέρω, πέφτω, έχω· ОТВЕТСТВЕННОСТЬ -ЕТ НА ВАС την ευθύνη θα την φέρετε εσείς· МОГУТ - НА МЕНЯ ПОДОЗРЕНИЯ μπορεί να με υποφιαστούν. 6 μτφ. σε συνδυασμό με τις λέξεις НА ДУШУ, НА СЕРДЦЕ, НА СОВЕСТЬ σημαίνει: βαρύνω, τύπτω, τρώγω, κατατρώχω, καταπονώ, ενοχλώ.

леший, -его α. τέρας, στοιχειό, ξωτικό των δασών. II (βρисиá) τέρας. II εκφρ. К -ЕМУ (απλ.) στο διάβολο· КΑΚÓГО -ЕГО (απλ.) τι στο διάβολο.

лещ, -á α. αβραμίδα (είδος κυπρίνου). II εκφρ. ДАТЬ -á КОМУ (απλ.) χτυπώ πλατσοκουτά.

лещик, -а α. μικρή αβραμίδα.

лещина, -и θ. βλ. орешник.

лещиновый επ. της λεπτοκαρυάς.

леш' βλ. лён.

леш? -и θ. κ. лей, лён α. το λέι, ρουμά-

νική νομισματική μονάδα.

лжеискусство, -а ουδ. ψευδοτέχνη.

лженаука, -и θ. ψευτοεπιστήμη.

лженаучный επ. ψευτοεπιστημονικός.

лжеприсяга, -и θ. ψευδορκία.

лжесвидетель, -я α., -ница, -и θ. ψευδο-
μάρτυρας.

лжесвидетельский επ. του ψευδομάρτυρα.

лжесвидетельство, -а ουδ. ψευδομαρτυρία.

лжесвидетельствовать, -ствую, -ствуешь ρ.
δ. ψευδομαρτυρώ.

лжетолкование, -я ουδ. ψευτοερμηνεία.

лжеучение, -я ουδ. δευτοδιδασκαλία.

лжец, -а α. βλ. лгун.

лживость, -и θ. ψευτιά, ψέμα, ψεύδος.

лживый επ., βρ: **лжив**, -а, -ο. 1 ψεύτικος,
ψευδής, αναληθής. 2 προσποιητός, πλαστός,
κίβδηλος· απατηλός.

ли ή **ль** 1 (μόριο ερωτημ.) άραγε, μήπως,
τάχα, μη τάχα, μη τυχόν, μήγαρις, μπας και.
2 (μόριο επιτακτ.) και. 3 σε συνδυασμό με
μερικά επιρρήματα, μόρια, ουσ. κλπ. σημαί-
νει: αμφιβολία, αβεβαιότητα, αναποφασιστι-
κότητα κ.τ.τ. **вряд ли** είναι αμφίβολο. **едва ли**
контуети· **чуть ли не...** παρ' ολίγο να...
4 (σύνδεσμος υποθετικός) αν, εάν. 5 (σύνδε-
σμος διαχωριστικός) **ли...ли**, **ли...или** εί-
τε... είτε, ή... ή· **один ли, другой ли** είτε
(ή) ο ένας, είτε (ή) ο άλλος· **рано ли поз-
дно ли, но придү** αργά ή γρήγορα, όμως θα
έρθω· **сделает ли он это или не сделает** θα
το κάνει αυτός ή δε θα το κάνει. || εκφρ. **то ли... то ли** είτε... είτε, ή... ή, μια φο-
ρά... μια φορά.

ли² κινέζικο μέτρο μήκους ή βάρους.

***лиана**, -и θ. λιάνη· κλιματίδα.

лиановый επ. της λιάνης.

либерал, -а α., -ка, -и θ. φιλελεύθερος,
-η. || οπαδός του φιλελευθερισμού.

***либерализм**, -а α. φιλελευθερισμός. || ε-
λευθερία ιδεών. || υπερβολική επιεικεία ή α-
νεκτικότητα.

либеральничание, -я ουδ. ελευθεριασμός, φι-
λελευθερισμός.

либеральничать ρ.δ. 1 (παλ.) ελευθεριάζω,
φιλελευθερίζω. 2 είμαι πολύ επιεικής ή α-
νεκτικός.

либеральность, -и θ. βλ. **либерализм**.

либеральный επ., βρ: -лен, -льна, -льно;
φιλελεύθερος· -ая **партія** φιλελεύθερο κόμμα·
-не идеи φιλελεύθερες ιδέες -ая **оценка** **зна-
ний** φιλελεύθερη (επιβλαβής) εκτίμηση γνώ-
σεων.

***либерти** ουδ. άκλ. είδος υφάσματος.

либо (σύνδεσμος διαζευκτικός)· είτε, ή·
- я, - ты ή εγώ ή εσύ· - **сегодня**, - **завтра**

ή σήμερα ή αύριο.

-**либо** (μόριο άόριστοή άδιαφορίας)· -**дѣποτε**·
кτό-- οποιοσδήποτε· **что**-- ο,τιδήποτε· **авоуб**
-- ίσως, μήπως.

либреттѣст, -а α., -ка, -и θ. λιμπρετί-
στας, -ισσα.

***либретто** ουδ. άκλ. λιμπρέτο.

ливенка, -и θ. (διαλκ.) είδος φουσαρμόνι-
κας.

ливень, -вня α. 1 ραγδαία βροχή, νεροπο-
ντή. 2 μτφ. πλήθος, βροχή.

***ливер**¹, -а (-у) α. φαγητό απο εντόσθια.

***ливер**², -а α. (τεχ.) σίφωνας.

ливерный επ. απο εντόσθια· -ая **колбаса** σα-
λάμι απο εντόσθια.

ливня επίρ. - **лить** βρέχω ακατάπαυστα· χύ-
νω ακατάπαυστα.

ливневый επ. βρόχινος.

***ливр**, -а α. παλαιά ασημένια λίρα Γαλλίας.
|| λίβρα.

ливрѣнный επ. της λιβρέας.

***ливрѣя**, -и θ. λιβρέα.

***лига**¹, -и θ. λίγκα, ένωση, συνασπισμός. ||
εκφρ. - **наций** Κοινωνία των εθνών.

***лига**², -и θ. λεγκάτο.

***лигатура**, -и θ. 1 αρωμακία. 2 σημάδι που
παρασταίνει δύο ή και περισσότερα γράμματα.
3 (ιατρ.) κλωστή απολίγωσης· **наложит** -у α-
πολιώνω· **снять** -у βγάζω τον επίδεσμο.

лигатурный επ. 1 της αρωμακίας. 2 της α-
πολίγωσης.

***лигинин**, -а α. η λιγνίνη, η ξυλίνη.

***лигининовый** επ. λιγνίνινος.

***лигинит**, -а α. λιγνίτης.

лигинитный επ. λιγνίτινος.

***лигинитовый** επ. λιγνίτινος.

***лигроин**, -а α. λιγροΐνη.

лигроиновый επ. της λιγροΐνης. || λιγροΐ-
νούχος.

***лидер**, -а α. αρχηγός, ηγέτης, καθοδηγητής·
-и **социал-демократической партіи** ηγέτες του
σοσιαλδημοκρατικού κόμματος. 2 ο προπορευό-
μενος· - **шахматного турніра** ο προπορευόμε-
νος στους αγώνες σκακιού. 3 προπορευόμενο
(οδηγό) πλοίο· - **эскадренных миноносцев** το
προπορευόμενο (οδηγό) αντιτορπιλλικό.

лидерский επ. ηγετικός. || του πρωταθλητή.

лидерство, -а ουδ. αρχηγεία, ηγεσία. || το
πρωτάθλημα, τα πρωτεία.

лидирование, -я ουδ. (ενέργεια) ηγεσία,
αρχηγία.

лидировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. αρχη-
γέω, είμαι ηγέτης, αρχηγός.

лизание, -я ουδ. γλείψιμο, γλειψιά.

лизать, **лизү**, **лижешь**, μτχ. ενστ. **лизущий**
ρ.δ.μ. 1 γλείφω· - **руки**, **пальцы** γλείφω τα

χέρια, τα δάχτυλα. || εγγίζω (για κύμα, φλόγα κ.τ.τ.). 2 (απλ.) γλειφοφιλώ. || εκφρ. - рўки (нóги, п'ятки) φιλώ τα πόδια (ταπεινά κολακεύω). || -ся 1 γλείφομαι· собáка -ετοя το σκυλί γλείφεται. 2 αλληλογλείφομαι. 3 (απλ.) γλειφοφιλιέμαι.

***лiзис**, -а α. (ιατρ.) λύση, βαθμιαία πτώση του πυρετού.

лiзнýть ρ.σ. βλ. лiзáть.

лiзоблóд, -а α. τσανακογλείφτης.

лiзоблóдка, -и θ. τσανακογλείφτισσα.

лiзоблóдничать ρ.δ. (απλ.) είμαι τσανακογλείφτης, κολακεύω ποταπά.

лiзоблóдство, -а ουδ. ευτελής κολακεία.

***лiзóл**, -а α. η λυζόλη.

лiзýн, -á α., -ья, -и θ. (απλ.) 1 γλείφτης, -τρα. 2 μτφ. βλ. лiзоблóд. 3 αυτός που αγαπά να φιλεί ή να φιλιέται.

лик¹, -а α. 1 (παλ.) πρόσωπο· нéжнiй - τρυφερό πρόσωπο. || εικόνα, φιγούρα. 2 μτφ. όψη, θωριά· μορφή, σχήμα· είδος.

лик², -а α. (απλ.) 1 σύναξη (αγγέλων, αγαθών πνευμάτων κ.τ.τ.). 2 ψαλμωδία. 3 τραγούδια, φωνές χαράς, αγαλλίασης.

ликóз, -а α. 1 εξάλειψη αγραμματοσύνης. 2 σχολείο αγραμμάτων.

ликвiдáтoр, -а α. 1 εκκαθαριστής λογαριασμού. 2 λικβιταριστής.

ликвiдáтoрскiй επ. λικβιταριστικός.

ликвiдáтoрствo, -а ουδ. λικβιταρισμός (δι-αλυτικό αντεπαναστατικό ρεύμα).

ликвiдaцióнный επ. λικβιταριστικός.

***ликвiдaция**, -и θ. 1 διάλυση· - трéста δι-άλυση της εταιρείας. 2 εκκαθάριση· εξάλειψη, εξαφάνιση· - кулáчества как клáсса εξάλειψη των κουλákων σαν τάξη.

ликвiдiрoвание, -я ουδ. διάλυση· εξάλειψη· εκκαθάριση.

ликвiдiрoвать, -ру, -рyешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 εξαλείφω· - негрáмматнoсть εξαλείφω την αγραμματοσύνη. || διαλύω· - трéст διαλύω την εταιρεία. 2 εξοντώνω, εξολοθρεύω. || -ся εξαλείφομαι. || διαλύομαι.

ликвiднoсть, -и θ. εύκολη μετατροπή σε χρήμα, ρευστότητα.

***ликвiдный** επ. μετατρέπόμενος εύκολα σε χρήμα, ρευστός· -не срéдства ρευστά μέσα.

***ликéр**, -а (-у) α. λικέρ.

ликéрный επ. του λικέρ· με λικέρ· απο λικέρ· για λικέρ.

ликoвáние, -я ουδ. (αν)αγαλλίαση, ευφροσύνη.

ликoвáть, -кýн, -кýешь, μτχ. ενστ. лiкýн-щий ρ.δ. (αν)αγαλλιάζω, αγάλλομαι.

***ликoпóдий**, -я α. 1 λυκοπόδιο το κοριννώδες. 2 σπόροι λυκοπόδιου. || σκόνη φαρμακευ-

τική και τεχνική.

ликпýнкт, -а α. σχολείο αγραμμάτων.

***лiктoр**, -а α. ραβδούχος, ραβδοφόρος (ρωμαϊκής εποχής).

ликýнчий επ. απο μτχ. αυτός που αγαλλιάζει, περιχαρής, υπερχαρής, καταχαρούμενος.

лилéйный επ. κρινόλευκος, κάτασπρος, κάταλευκος. || ουσ. πλθ. -ие τα ιριδοειδή.

лилéя, -и θ. (παλ.) βλ. ли́лия.

лилипýт, -а α., -ка, -и θ. νάνος, πυγμαίος άνθρωπος. || άνθρωπος ασήμαντος.

лилипýтский επ. λιλλιπούτειος. || ασήμαντος, μηδαμηνός.

ли́лия, -и θ. νούφαρο. || εκφρ. водня́я - βλ. кубшiнка.

лиловéть, -éет ρ.δ. κυανίζω σαν το κρίνο. || γίνομαι κυανός σαν το κρίνο.

***лилóвный** επ. μενεξεδέηνιος, χρώματος αγιουλί, ιώδης.

***лимáн**, -а α. λιμνοθάλασσα.

лимáнный επ. της λιμνοθάλασσας.

***лимб**, -а α. δίσκος βαθμολογημένος.

***лимiт**, -а α. όριο· минимáльный - το ελάχιστο όριο· максимáльный - το ανώτατο όριο.

лимiтáция, -и θ. περιορισμός· όριο.

лимiтiрование, -я ουδ. καθορισμός, (προσδιορισμός) ορίων.

лимiтiрoвать, -ру, -рyешь ρ.δ.κ.σ.μ. ορίζω, καθορίζω, προσδιορίζω (τιμή, ποσό κ.τ.τ.). || -ся ορίζομαι, καθορίζομαι, προσδιορίζομαι.

лимiтный επ. ορισμένος, προσδιορισμένος, καθορισμένος.

лимнолoг, -а α. λιμνολόγος.

лимнолoгiческий επ. λιμνολογικός.

***лимнолoгия**, -и θ. λιμνολογία.

лимóн, -а α. 1 η λεμονιά. 2 λεμόνι. || εκφρ. вéжатый - (άνθρωπος) στημένος σαν το λεμόνι, που δεν μπορεί πια να αποδόσει τίποτε άλλο.

***лимoнáд**, -а α. λεμονάδα.

лимoнáдный επ. της λεμονάδας· - завод еρ-γoστάσιο λεμονάδων ή αναψυκτικών.

лимoнка, -и θ. 1 είδος αχλαδιού λεμονοειδούς. 2 χειροβομβίδα ωσειδής.

лимoнница, -и θ. πεταλούδα χρώματος λεμονιού.

лимoннокiслый επ. λεμονόξινος.

лимoнный επ. 1 του λεμονιού· απο λεμόνι· -οе дéрево η λεμονιά· -ая кóрка λεμονόφλυδα, λεμονόκουπα, λεμονόστυμμα· - сок χυμός λεμονιού. 2 λεμονόχρωμος, λεμονής. || εκφρ. -ая кислoтá κιτρικό οξύ, το ξινό.

лимóновый επ. βλ. лимóнный.

***лимузин**, -а α. λιμουζίνα.

***ли́мфа**, -и θ. η λύμφη, ο λέμφος.

***ли́мфaдени́т**, -а α. λεμφαδενίτιδα.

λεμφατικός επ. λεμφικός, λεμφατικός·
-ая система λεμφικό ή λεμφοφόρο σύστημα· -ие
железы λεμφατικοί αδένες, λεμφαδένες· -ие
сосуды λεμφαγγεία· -ствол κικός πόρος· -ие
капилляры λεμφοφόρα ή τριχοειδή αγγεία. 2
άτονος, μαλθακός, αδύνατος· -ая натура λεμφατική φύση· -темперамент λεμφατική κράση (λεμφατισμός).

лингвист, -а α., -ка, -и θ. βλ. языковед.

***лингвистика**, -и θ. βλ. языкознание.

лингвистический επ. βλ. языковедческий.

линёйка, -и θ. 1 γραμμή, σειρά, ρίγα. 2 κανόνας, ρίγα, χάρακας· логарифмическая - λογαριθμικός κανόνας. 3 (στρατ.) διάδρομος στρατοπέδου. 4 (στρατ.) ζυγός σύνταξης. II συγκέντρωση, σύνταξη· προσκλητήριο.

линёйка? -и θ. (παλ.) άμαξα (μακριά και πολυθέσια).

линёный επ. 1 γραμμικός. II γραμμοειδής, γραμμωτός. 2 συνοριακός, μεθοριακός. 3 παλ. μάχιμος· -ое войско στρατεύμα μάχιμο ή της γραμμής. II της γραμμής· - броненосец θωρηκτό της γραμμής· - крейсер καταδρομικό της γραμμής. 4 ουσ. αξιωματικός υπεύθυνος παράταξης ή παρέλασης. 5 της συγκοινωνιακής γραμμής. II εκφρ. - корабль το μεγαλύτερο θωρηκτό μάχης· -ые меры μέτρα μήκους.

линёчатый επ. γραμμωτός, γραμμώδης.

линёк, -нёк α. μικρός τίλωνας, μικρή τίγγα.

линёк, -нёк α. (παλ.) ειδικό μαστίγιο για μαστίγωση των ναυτών.

***линза**, -и θ. φακός.

линзовый επ. του φακού· με φακό.

линия, -и θ. 1 γραμμή, ρίγα· - прямая ευθεία γραμμή· - кривая καμπύλη γραμμή. II φανταστική γραμμή· - горизонты η γραμμή του ορίζοντα· - припёливания σκοπευτική γραμμή. 2 περίγραμμα. 3 σύνορα, μεθόριος· οχυρωματική γραμμή. 4 σειρά, αράδα· στίχος· τάξη· - гор οροσειρά· - телеграфных столбов γραμμή τηλεγραφικών στύλων (τηλεγραφέδων). 5 σιδηροδρομική γραμμή. 6 γενεά, απόγονοι, γενεαλογική σειρά· родство по женской -и μητρική (μητρώα) σειρά (συγγένεια απο τη μητέρα)· родство по отцовской -и πατρική (πατρώα) σειρά (συγγένεια απο τον πατέρα)· прямая восходящая - ευθεία γραμμή (συγγένειας), οι ανιώντες συγγενείς· нисходящая - οι κατιώντες συγγενείς· боковая - οι πλάγιοι συγγενείς. 7 μτφ. κατεύθυνση, τρόπος ενέργειας, σκέψης· правильная - σωστή γραμμή· неправильная - μη σωστή (στραβή) γραμμή· правильная - партии η σωστή γραμμή του κόμματος. 8 ακολουθητέος δρόμος, κατεύθυνση, επιδίωξη· τύχη, μοίρα. II περίσταση, περιστατικό, περίπτωση. 9 ρωσικό μέτρο μήκους ίσο με

το $\frac{1}{10}$ της ίντσας (πριν το νέο δεκαδ. μετρικό σύστημα). II εκφρ. поточная - βλ. конвейер· обороны γραμμή άμυνας· на -и κοντά, πλησίον· по -и α) σε (οργανώσεις, όργανα) он работает по профсоюзной -и αυτός εργάζεται στα συνδικάτα· поставить вопрос по партийной -и βάζω το ζήτημα στο κόμμα. β) εξ ονόματος (οργάνωσης, οργάνου)· внести выговор по административной -и τιμωρώ διοικητικά· вести свою -ю εφαρμόζω τη γραμμή μου· гнуть свою -ю (απλ.) εφαρμόζω τη γραμμή μου· по -и προς την κατεύθυνση.

линкор, -а α. το μεγαλύτερο θωρηκτό μάχης.

линовальный επ. γραμμογραφικός.

линование, -я ουδ. βλ. линовка.

линованный επ. χαρακωτός, -ωμένος, ριγωτός, -ωμένος, αραδωτός.

линовать, -нүү, -нүешь, παθ. μτχ. παρθε. χρ. линованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. χαρακώω, ριγώνω, διαγραμμίζω. II -ся χροσώνομαι, ριγώνομαι, διαγραμμίζομαι.

линовка, -и θ. χάρακωση, -μα, ρίγωση, -μα

***линолеум**, -а α. λινοτάπητας.

линолеумный επ. - коврик λινοτάπητας.

линолеумовый επ. απο λινοτάπητα.

***линотип**, -а α. λινοτυπική μηχανή.

линотипист, -а α., -ка, -и θ. λινοτύπις, -πτρα.

линотипия, -я θ. λινοτύπια.

линотипный επ. λινοτυπικός.

линчевание, -я ουδ. λιντσάρισμα.

линчевать, -чүү, -чүешь, παθ. μτχ. παρθε. χρ. линчеванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ.μ. λιντσάρω. II -ся λιντσάρομαι.

***линь**, -я α. (ναυτ.) γερή λεπτή τριχιά· κανναβόσχοινο.

линь? -я α. τίλωνας, τίγγα.

линька, -и θ. τριχορροία· πτερορροία.

линьчий, -ая, -ее επ., βρ: -пуч, -а, -е; 1 εξίτηλος. 2 πτερορρών, τριχορρών.

линьный επ. αποχρωματισμένος, ξεθωριασμένος, ξέθωρος, ξεβαμμένος, εξίτηλος.

линьние, -я ουδ. αποχρωμάτισμα, ξεθωριασμα, ξάσπρισμα, ξέβαμμα.

линить, -яет ρ.δ. 1 αποχρωματίζομαι. ξεθωριάζω, ξασπρίζω, ξεβάφω· κόβει, ξανοίγει το χρώμα. 2 τριχορρώ· πτερορρώ· μαδιέμαι.

липа, -и θ. φιλύρα, φλαμουριά, τιλία, λίπα.

липа, -и θ. (παλ.) πράγμα κίβδηλο, κάλπικο, φεύτικο.

***липарит**, -а α. λιπαρίτης ή χαλαζιακός τραχείτης ή ρυόλιθος.

липец, -пца α. (διαλκ.) μέλι φλαμουρίσιο. II πιοτό απο μέλι φλαμουρίσιο.

липка, -и θ. φιλυρίτσα, φλαμουρίτσα. II (διαλκ.) κάθισμα τσαγκάρη (απο κούτσουρο). II

εκφρ. **ободрать** (облупить, ободрать) как -υ κατακλέβω, καταληστεύω.

ΛΙΠΚИЙ επ., βρ: -пок, -пкá, -пко κολλώδης, ιξώδης. || μτφ. προσκολλώμενος, βδέλλα, κολλιτσιίδα, τσιμπούρι.

ΛΙΠНИК, -а α. (διαлк.) βλ. **ΛΙΠНИК**.

ΛΙΠНУТЬ, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **ΛΙΠ**, -ла, -ло ρ.δ. 1 κολλώ· **МáЙка** -ла к тéлу η φανελίτσα κόλλησε στο κορμί· **Гýбн** -уТ та χείλη κολλούν· **Пáльцы** -уТ та δάχτυλα κολλούν. || σφίγγομαι· **дéти** -ли к дéдушке та παιδιά κόλλησαν στον παππού. 2 μτφ. προσκολλιέμαι, γίνομαι ενοχλητικός, τσιμπούρι, κολλιτσιίδα.

ΛΙПНЯК, -á (-ý) α. 1 δάσος φλαμουριών. 2 (απλ.) φιλύρα, φλαμουριά, λίπα.

ΛΙПОВЫЙ¹ επ. φιλύρινος, φλαμουρίσιος. || εκφρ. - цвeт ξηραμένα άνθη φλαμουριάς (ως φάρμακο).

ΛΙПОВЫЙ² επ. (απλ.) 1 κίβδηλος, κάλπικος, πλαστός, ψεύτικος. 2 καλούμενος, λεγόμενος, κατ' όνομα, δήθεν· - писáтель κατ' όνομα συγγραφέας.

ΛΙПУЧИЙ, -ая, -ее επ., βρ: -пýч, -а, -е; (απλ.) κολλώδης· -ее веществó κολλώδης ουσία.

ΛΙПУЧКА, -и θ. κολλώδες αντικείμενο.

***Лира**¹, -и θ. 1 λύρα (μουσ. όργανο). || λυρική ποιητική έμπνευση, λυρικός οίστρος. 2 είδος μουσ. όργανου με δοξάρι. || εκφρ. **Лира-птица** βλ. **Λιροχвóст**.

***Лира**², -и θ. λιρέτα (νομισ. μονάδα Ιταλίας)· λίρα (Τουρκίας).

Лирíзм, -а α. λυρισμός. || λυρική έξαρση.

Лирíк, -а α. λυρικός ποιητής.

***Лирíка**, -и θ. 1 λυρική ποίηση. 2 λυρισμός.

Лирíко-драмáтíческий επ. λυρικοδραματικός.

Лирíко-эпíческий επ. λυρικοεπικός.

Лирíческий επ. λυρικός· - поэт λυρικός ποιητής· -ое отступлéние λυρική παρέκβαση· - беспоря́док ποιητική ακαταστασία.

Лирíчность, -и θ. λυρισμός.

Лирíчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно λυρικός, πλήρης λυρισμού.

Лирíник, -а α. λυρωδός.

Лирíный επ. λυρικός, της λύρας.

Лирóвидный επ. λυροειδής.

Лирóобразный επ., βρ: -вен, -зна, -зно λυροειδής.

Лирóхвóст, -а α. σπουργίτης с πλατύρραμφος (το αρσενικό έχει ουρά λυροειδή).

Лирó-эпíческий επ. λυρικοεπικός.

Лис, -а α. αλεπού (το αρσενικό).

Лисá, -é, πλθ. **Лисы** θ. η αλεπού. || γούνα αλεπούδενια. 2 μτφ. άνθρωπος πονηρός, πανούργος· κόλακας. || εκφρ. - Патрикеевна α) (στα λαϊκά παρσούβια) κυρία αλεπού. β) βλ. **Лисá** (2 σημ.)· **Чернобýрая** - ρενάρ αρζα-

ντέ· -ой приκíдываться ή вертéться προσποιούμαι, υποκρίνομαι, κολακεύω.

***Лисель**, -я, πλθ. **Лиселя́** κ. **Лисели** α (κατ.) βοθητικό πανί.

Лисéнок, -нка, πλθ. -ся́та, -ся́т α. αλεπούδακι, αλεπούδι, -δέλι, αλεπόπουλο.

Лисíй, -ья, -ье επ. της αλεπούς, αλεπούδένιος· - след ίχνος αλεπούς· -ья мóрдочка μούρη αλεπούς· -ья нoрá αλεποφωλιά, αλεπότρυπα· -ья шýбá αλεπόγούνα· -ья шкýра αλεποτόμαρο, αλωπεκή. || μτφ. αλωπεκώδης, πονηρός, πανούργος·

Лисíный επ. (απλ.) βλ. **Лисíй**.

Лисíть, -сíшь ρ.δ. (απλ.) κολακεύω πονηρά, αλωπεκίζω.

Лисíца, -и θ. βλ. **Лисá**.

Лисíчка, -и θ. αλεπούδίτσα. || είδος μανιταριού κιτρινοπορτοκαλόχρωμου.

Лисóвiн, -а α. (διαлк.) βλ. **Лис**.

Лисóнька, -и θ. αλεπούδίτσα.

Лисóхвóст, -а α. αλεπουσιά, φλάμος ο πυκνανθής (φυτό ποώδες).

Лист, -á, πλθ. **Листья́**, -ьев κ. **Листя́**, -óв α. 1 φύλλο φυτού· шóрoх -ьев θρόισμα των φύλλων· пускáть -ья φυλλοφυά, βγάζω φύλλα. || (αθρο.) φύλωμα, φυλωσιά. 2 φύλλο (κόλλα) χαρτιού· φύλλο μετάλλου· **загла́вный** - προμετωπίδα (βιβλίου)· **печáтный** - τυπογραφικό φύλλο· **картóнный** - φύλλο χαρτονιού· **фанéрный** - φύλλο κοντραπλακέ· - **желéза** σιδηρόφυλλο· - **алюмíния** αλουμινοφύλλο· **опрóсный** - ερωτηματολόγιο· **болéничный** - πιστοποιητικό νοσηλείας· **пoхвáльный** - γραπτός έπαινος. || εκφρ. с -á απ' ευθείας, απροετοίμαστα (για τραγούδι, παίξιμο, διάβασμα κ.τ.τ.)

Листáж, -á α. το σύνολο των τυπογραφικών φύλλων.

Листáть ρ.δ.μ. ξεφυλλίζω, φυλλομετρώ, φυλλολογώ.

Листвá, -é θ. φύλλωμα, φυλλωσιά.

Листвeнникá, -и θ. λάρικα (δέντρο).

Листвeнничный επ. επ. της λάρικας· απο λάρικα.

Листвeнный¹ επ. φυλλοφόρος, φυλλώδης.

Листвeнный² επ. (διαлк.) βλ. **Листвeнничный**.

Листик, -а α. φυλλαράκι.

Листóвидный επ. φυλλοειδής, φυλλώδης.

Листóвка, -и θ. προκήρυξη· **первоμáйская** - πρωτομαγιάτικη προκήρυξη· **распространя́ть** -и διανέμω προκηρύξεις.

Листóвой επ. 1 φυλλώδης. 2 σε φύλλα, σε ελάσματα· -óе желéзо σιδηρόφυλλο· - табáк καπνός σε φύλλα.

Листóеды, -ов πλθ. έντομα φυλλοφάγα.

Листóк, -ткá α. 1 φύλλο, φυλλαράκι· **дубóвый** - δρύινο φύλλο. || αντικείμενο φυλλοει-

δέξ· **вѣрвать** - из τετράδι κόβω φύλλο απο το τετράδιο. 2 κάρτα, δελτάριο. 3 βλ. **листо́вка**.
 || **εκφρ. боево́й** - μικρή και έκτακτη εφημερίδα τοίχου· - **нетрудоспоо́бности** πιστοποιητικό νοσοκομείου για ανικανότητα εργασίας· **больни́чный** - πιστοποιητικό νοσηλείας.

листоо́бразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно; βλ. **листова́дный**.

листопа́д, -а α. φυλλόρροια, φυλλορρόημα.

листопа́дный επ. 1 της φυλλόρροιας, του φυλλορρόηματος. 2 φυλλοβόλος· -не **расте́ния** φυλλοβόλα φυτά.

листопрока́тка, -и θ. έλαση, ελασματοποίηση.

листо́чек, -чка, α. φυλλαράκι.

лисы́тник, -а α. κλουβί αλεπούδων.

литаври́ст, -а α. τυμπανιστής, τυμπανοκρούστης.

литаври́ный επ. τυμπανικός.

литаври́щик, -а α. βλ. **литаври́ст**.

***литавры́**, -авр πλθ. (ενκ. -а, -и θ.) τύμπανα ημισφαιρικού σχήματος· **бить в** - τυμπανίζω, τυμπανοκρούω.

литей́ный επ. του μεταλλοχυσίματος· - **цех** χυτήριο (τμήμα εργοστασίου)· -**ая** **форма** τύπος, καλούπι ρευστού μετάλλου. || ουσ. θ. -**ая** χυτήριο μετάλλων.

литей́щик, -а α., -ца, -и θ. χύτης, -τρια.

λίτερ, -а α. έγγραφο δωρεάν διακίνησης σε μεταφορικά μέσα.

***λίтера**, -и θ. 1 (παλ.) γράμμα. 2 στοιχείο τυπογραφικό.

***литера́тор**, -а α. φιλόλογος, λογοτέχνης, λόγιος, άνθρωπος των γραμμάτων· συγγραφέας.

литера́торский επ. φιλολογικός, λογοτεχνικός, του φιλόλογου, του λογοτέχνη.

литера́торство, -а ουδ. φιλολογία, λογοτεχνία (ως ειδικότητα).

литера́торша, -и θ. (παλ.) 1 η φιλόλογος, η λογοτέχνίδα. 2 η σύζυγος του λογοτέχνη.

***литерату́ра**, -и θ. φιλολογία, λογοτεχνία. || το σύνολο της λογοτεχνικής παραγωγής· **западноевропе́йская** - η δυτικοευρωπαϊκή λογοτεχνία· **сове́тская** - σοβιετική λογοτεχνία. || έργο· **указа́ть** -у **предме́та** συνιστώ τα έργα επι του θέματος. || έντυπο υλικό. || **εκφρ. художественная** - φιλολογία, λογοτεχνία.

литерату́рность, -и θ. λογοτεχνική ιδιότητα ή περιεχόμενο.

литерату́рный επ., βρ: -рен, -рна, -рно φιλολογικός, λογοτεχνικός· -**ое произведе́ние** λογοτεχνικό έργο· -**ое насле́дство** λογοτεχνική κληρονομιά· - **кружо́к** φιλολογικός όμιλος· - **талант** φιλολογικό ταλέντο· - **труд** λογοτεχνική εργασία· -**ая де́ятельность** λογοτεχνική δραστηριότητα· -**ая со́бственность** λογοτεχνική ιδιοκτησία· -**ое и́мя** φιλολογικό

όνομα· - **геро́й** ήρωας λογοτεχνικού έργου· - **язы́к** φιλολογική γλώσσα.

литературове́д, -а α. ειδικός σε ζητήματα φιλολογίας, φιλόλογος· κριτικός ή ιστορικός της λογοτεχνίας.

литературове́дение, -я ουδ. γνώση της φιλολογίας, γραμματολογία.

литературове́дческий επ. φιλολογικός, γραμματολογικός.

λίτερный¹ επ. δωρεάν δινόμενος· - **биле́т** δωρεάν εισιτήριο.

λίτερный² επ. 1 του γράμματος. 2 ίδιος, ι-διαίτερος, ξεχωριστός (σημειούμενος με γράμματα).

***λίтий**, -я α. λίθιο (χημ. στοιχείο).

литмонта́ж, -а α. λογοτεχνική συναπάρτιση ή συναρμολόγηση.

литове́ц, -ца α., -ка, -и θ. Λιθουανός/-ή.

литове́ский επ. λιθουανικός.

литόγραф, -а α. λιθογράφος.

литографи́рование, -я ουδ. λιθογράφιση.

литографи́рованный επ. απο μτχ. λιθογραφημένος.

литографи́ровать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **литографи́рованный**, -ван, -а, -ο; ρ.δ. λιθογραφώ. || -**ся** λιθογραφούμαι.

литографи́ческий επ. λιθογραφικός.

***литогра́фия**, -и θ. λιθογραφία. || λιθογράφημα. || επιχείρηση λιθογραφική.

литогра́фский επ. λιθογραφικός· - **ка́мень** λίθινη πλάκα εκτύπωσης.

литогра́щик, -а α. λιθογράφος.

лито́й επ. χυτός· -**и́е изде́лия** χυτά αντικείμενα.

***литосфе́ра**, -и θ. λιθόσφαιρα· ο φλοιός της γης.

***λίτρ**, -а α. (για υγρά) κιλό. || αγγείο χωρητικότητας ενός κιλού υγρών, λίτρα·

***λίтра́ж**, -а α. χωρητικότητα σε λίτρες.

λίτρόвка, -и θ. λίτρα (δοχείο χωρητικότητας ενός κιλού υγρών).

λίτρόвый επ. της λίτρας· -**ая посу́да** δοχείο μιας λίτρας (περιεκτικότητας).

литурги́ческий επ. λειτουργικός· -**ие те́ксты** λειτουργικά κείμενα· -**ая дра́ма** το μυστήριο.

***литурги́я**, -и θ. (εκκλσ.) λειτουργεία.

литфо́нд, -а α. κεφάλαιο χρηματικό της «Ενωσης λογοτεχνών».

лить, **лью**, **льёшь**, παρλθ. χρ. **лил**, -**ли́л**, **ли́ло**; προστι. **лей**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ли́тый**, βρ: **лит**, -**а**, **ли́то** ρ.δ. 1 χύνω· - **во́ду** χύνω νερό. || κερνώ· - **вино́** κερνώ κρασί. || μτφ. αναδίδω, σκορπώ· **διαχέω**· **цветы́** **льют** **арома́ты** τα λουλούδια σκορπούν ευωδιά. 2 **ρέω**, **τρέχω**, **κυλώ**· **вода́** **льёт** **из** **кра́на** το νερό

τρέχει απο την κάνουλα. 3 μ. φτιάχνω, κατασκευάζω ~ **пύшки** χύνω κανόνια· - **κολοκολά** χύνω καμπάνες. || εκφρ. - **слёзы** χύνω δάκρυα. || -**ся** 1 χύνομαι. 2 μτφ. αναδίδομαι, εκπέμπομαι· διαχέομαι, διαδίδομαι. || (για ομιλία, λόγο) βγαίνω, ρέω.

литьё, -ή ουδ. χύσιμο, χύση· **машίνα для -й металла** μηχανή για χύσιμο του μετάλλου. || (αθρσ.) χυτά μεταλλικά αντικείμενα.

***λιφ**, -α α. πουύστος, υπόστερνο, επιθωράκιο φορέματος.

***λιфт**, -α αλανεγκυστήρας, αναβατήρας, ασανσέρ.
λιφчик, -α α. 1 στηθόδεσμος, σουτιέν. || παιδικό γιλέκο.

лихач, -ά α. 1 παράτολμος, ριφοκίνδυνος. || παλαβός, ασύνετος· **шофёр**-- οδηγός παλαβός. 2 (παλ.) αμαξάς πολυτελούς άμαξας.

лихачество, -α ουδ. παλαβομάρα, τρέλλα.
лихва, -ή θ. (παλ.) κέρδος αθέμιτο· τοκογλυφία· αβάντα, μπάζα. || εκφρ. с -ой με το παραπάνω· επικερδώς.

лихо¹, -α ουδ. (παλ. κ. απλ.) κακό, δυστυχία, συμφορά· **от -а не уйдёшь** απο πο κακό δε θα γλυτώσεις. || εκφρ. **не поминать -ом когó** δεν κρατώ καμία για κάποιον ή δεν μνησικακώ για κάποιον· **узнáть, почём фунт -а** ξέρω τι θα πεί δυστυχία· **хватить ή хлебнуть -а** περνώ πολλά βάσανα, μεγάλη δυστυχία.

лихо² 1 επίρ. κακώς, βλαβερά, μοχθηρά. 2 ως κατηγ. είναι άσχημα, βαριά.

лиходей, -я α., -ка, -и θ. (παλ.) κακούργος, -α, μοχθηρός, -ή, κακεντρεχής, κακός.
лиходейский επ. κακός, κακούργος.

лиходейство, -α ουδ. κακία, κακεντρέχεια, μοχθηρότητα, κακοήθεια.

лихоймец, -мца α. (παλ.) αισχροκερδής, αγιογδύτης, τοκογλύφος· δωρολήπτης.

лихоймство, -α ουδ. αισχροκερδεια, τοκογλυφία· δωροληψία.

лихой¹ επ., βρ: **лих**, -ά, -ο (παλ. κ. απλ.) κακός, κακούργος, μοχθηρός, κακεντρεχής, κακοήθης. || δύσκολος, χαλεπός, βαρύς, ζόρικος. || εκφρ. -á бедá началó ή началъ κάθε αρχή και δύσκολη.

лихой² επ., βρ: **лих**, -ά, -ο. 1 τολμηρός, άφοβός, γενναίος, παλικαρίσιος· θαρραλέος. 2 γρήγορος, ολοταχύς· ακάθεκτος, ορμητικός, λάβρος, θυμοειδής. 3 ζωηρός, έντονος. 4 ευκίνητος, σβέλτος, επιδέξιός· δεινός, δαιμόνιος.

лихолётые, -я ουδ. (παλ.) εποχή συγκλονιστικών γεγονότων, συμφορών.

лихомánка, -и θ. (διαлк.) βλ. **лихорадка**.

лихорадить, -áжу, -áдись ρ.δ. 1 έχω μεγάλο πυρετό, καίγομαι, φλέγομαι απο τον πυρετό. 2 (απρδσ.) ταραζώ· **целую неделю егó -ло**

ολόκληρη βδομάδα τον τάραζε πυρετός μερίγος.
лихорадка, -и θ. 1 μεγάλος πυρετός με ρίγος. 2 ξεθύμασμα, εξάνθημα (συνήθως στα χείλη απο κρουολόγημα). 3 μεγάλη δραστηριότητα. || εξαιρετική κίνηση, μεγάλη κυκλοφορία.

лихорадноотъ, -и θ. υπερβολικότητα. || εντατικότητα.

лихорадочный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 πυρετικός, του πυρετού, πυρετώδης· - **озноб** πυρετός με ρίγος· - **жар** φλόγα (ζέση) πυρετού· - **румянец** κοκκίνισμα απο τον πυρετό· - **бред** παραλήρημα απο τον πυρετό· - **пароксизм** παροξυσμός πυρετού. 2 μτφ. υπερβολικός, έντονος, εντατικός· -**ое движение** πυρετώδης κίνηση· -**ая подготовка** πυρετώδης προετοιμασία· -**ое состояние** κατάσταση εκνευρισμού (έξαψης). || ταραγμένος, ανήσυχος.

лихость, -и θ. 1 τολμηρότητα, ορμή, ορμητικότητα· παλικαριά. 2 γρηγοράδα, ταχύτητα. || ευκίνησια, σβελτάδα.

***λιχтер**, -α α. (ναυτ.) φορτιγίδα.

лицевáние, -я ουδ. 1 γύρισμα ενδυμασίας, μεταποίηση. 2 κατασκευή πρόσοψης, φάτσας, καλής εμφάνισης.

лицевáть, -цую, -цуеть, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **лицованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. (για ένδυμα) γυρίζω, μεταποιώ. 2 βλ. **облицовывать**. || -ся 1 μεταποιούμαι. 2 βλ. **облицовываться**.

лицевой επ. προσωπικός, του προσώπου· - **нерв** το νεύρο του προσώπου· -**ие мышцы** μύες προσώπου. || μπροστινός, εμπρόσθιος, εξωτερικός, της πρόσοψης· -**ая сторона** **материи** η όρθα του υφάσματος, καλή μεριά· -**ая сторона** **дома** η πρόσοψη του σπιτιού· -**ая сторона** **рукописи** η μπροστινή σελίδα χειρογράφου. || μτφ. φαινομενικός, εξωτερικός. || εκφρ. - **счёт** προσωπικός λογαριασμός.

лицедей, -я α. -ейка, -и θ. (παλ.) 1 ηθοποιός. 2 υποκριτής.

лицедейство, -α ουδ. (παλ.) 1 θεατρική παράσταση. 2 υποκρισία.

лицедействовать, -ствую, -ствуешь ρ. δ. (παλ.) 1 παίζω στη σκηνή· είμαι ηθοποιός. 2 υποκρίνομαι· υποδύομαι.

лицезрение, -я ουδ. η απο κοντά όραση.
лицезреть, -рú, -ришь ρ.δ.μ. (παλ.) βλέπω απο κοντά, κατά πρόσωπο, προσωπικά.

лицейст, -а α. μαθητής λυκείου.

***лицей**, -я α. λύκειο.

лицейский επ. λυκειακός.

лицемер, -а α., -ка, -и θ. υποκριτής, -ίτρια.

лицемерие, -я ουδ. υποκρισία, προσποίηση.
лицемерить, -рю, -ришь ρ.δ. υποκρίνομαι, προσποιούμαι.

лицемерность, -и θ. βλ. лицемерие.

лицемерный επ., βρ: -рен, -рна, -рно υποκριτής· διπλοπρόσωπος· υποκριτικός· - человек άνθρωπος υποκριτής· - характер υποκριτικός χαρακτήρας. || προσποιητός, επιτηδευτός, -ευμένος, πλαστός· -ая улыбка προσποιητό χαμόγελο.

*лицензия, -и θ. άδεια (εισαγωγής ή πώλησης εμπορευμάτων). || προνόμιο.

лицеприятие, -я ουδ. (παλ.) προσωποληψία, φιλοπροσωπία, μεροληψία, χαριστικότητα.

лицеприятный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; (παλ.) μεροληπτικός, φιλοπροσωπικός, χαριστικός, επηρεασμένος.

лицо, -ά, πλθ. лица ουδ. 1 πρόσωπο· чертн -ά τα χαρακτηριστικά του προσώπου круглое - στρογγυλό πρόσωπο· угрюмое - σκυθρωπό πρόσωπο· раскрасневшееся - κατακόκκινο πρόσωπο· выражение -ά έκφραση του προσώπου. 2 μτφ. μορφή ατομική, ιδιότητα· профессиональное - работника η επαγγελματική μορφή του εργατοϋπάλληλου. 3 άτομο, άνθρωπος· соревнование между -ами άμιλλα μεταξύ ατόμων· историческое - ιστορικό πρόσωπο· официальное - επίσημο πρόσωπο. || φυσιολογία· романтическое - ρομαντική φυσιολογία. 4 η όρθα (υφάσματος), η καλή μεριά ή όψη· гладить материя с -ά σιδερώνω το ύφασμα απο την όρθα. || πρόσοψη κτιρίου. 5 (γραμμ.) το πρόσωπο· глагол в форме третьего -ά ρήμα τρίτου προσώπου. || εκφρ. в - (говорить, бранить) κατά πρόσωπο (κατάμουτρα) λέγω, βρίζω· в -е στο πρόσωπο· власть в -е Советов εξουσία στο πρόσωπο των Σοβιέτ (Συμβουλίων)· от -ά εξ ονόματος, απο μερους· перед -όμ μπροστά, ενώπιον· -όμ κ με το πρόσωπο (εστραμμένο) προς· -όμ κ -у ο ένας απέναντι στον άλλον (αντίκρυ)· юридическое - νομικό πρόσωπο (για ίδρυμα, οργάνωση κλπ.)· на одно - το ίδιο, πανομοιότυπο· -ά (живого) нет κατάχλωμος, σαν νεκρός· повернуться ή встать -όμ κ κάτω (δίνω) το παν για τη λύση ενός ζητήματος· показывать товар с -ά δείχνω το εμπόρευμα απο την καλή όψη· -όμ в грязь не ударить βγαίνω καθαρός (χωρίς γάνες ή μούτζουρες)· знать в - когό γνωρίζω κάποιον εξ όψεως ή απο τη φυσιολογία· смотреть ή глядеть в - чему αντιμετωπίζω τι θαρραλέα, άφοβα· κ -у ταιριάζει, πηγαίνει· не κ -у δεν ταιριάζει, δεν πηγαίνει· с каким -όμ явиться ή показаться με τί πρόσωπο (μούτρα) να βγω, να εμφανιστώ· не взирая на -а αδιακρίτως προσώπων· в -е опасности μπροστά στον κίνδυνο· он показал своё настоящее - αυτός έδειξε το πραγματικό του πρόσωπο· главное действующее - ο πρωταγωνιστής· важ-

ное - σοβαρό πρόσωπο· сделать кислое - ξινίζομαι, μορφάζω.

лицованный επ. απο μτχ. γυρισμένος, μεταποιημένος.

лицовка, -и θ. μεταποίηση, γύρισμα (ενδύματος).

личико, -а ουδ. προσωπάκι· смазливое - όμορφο (χαριτωμένο) πρόσωπο.

личина, -и θ. 1 (παλ.) προσωπίδα, μάσκα. 2 μτφ. πρόσχημα, προσποίηση. 3 η πλάνα εσωτερικής κλειδαριάς. || εκφρ. надеть -у φορά μάσκα (προσποιούμαι)· сорвать -у αφαιρώ το προσωπείο (αποκαλύπτω το ποιός πραγματικά είναι)· бросить -у ρίχνω (πετώ) τη μάσκα ή το προσωπείο (δείχνω μόνος μου το ποιός είμαι)· ενεργώ απροσχημάτιστα.

личинка, -и θ. 1 νύμφη εντόμων, κάμπια ή χρυσαλίδα. 2 πλακίτσα εσωτερικής κλειδαριάς.

личинковый επ. βλ. личиночный.

личиночный επ. της χρυσαλίδας, της κάμπιας· -ая стадия развития το στάδιο της μεταμόρφωσης σε χρυσαλίδα.

лично επίρ. προσωπικά, ο ίδιος.

лично́й επ. 1 του προσώπου· -όе мыло σαπούνι για το πρόσωπο· -όе полотенце πετσέτα προσώπου (προσόψιο)· -ая помада помаδά προσώπου· - крем κρέμα προσώπου. 2 (ανατ.) προσωπικός.

личность, -и θ. 1 προσωπικότητα· πρόσωπο, άνθρωπος, άτομο· роль -и в истории ο ρόλος της προσωπικότητας στην ιστορία· уважение к чужой -и σεβασμός σε ξένο (άγνωστο) πρόσωπο· литературная - λογοτεχνική προσωπικότητα· благородная - ευγενικός άνθρωπος. 2 πλθ. -и (παλ.) τα προσωπικά, διενέξεις, προστριβές. 3 πρόσωπο· бледная - (απλ.)| χλωμό πρόσωπο.

личный επ. 1 ατομικός, προσωπικός· -ая собственность ατομική ιδιοκτησία· -ое оружие το ατομικό όπλο (του στρατιώτη)· -ая охрана η προσωπική φρουρά· -ое мнение προσωπική γνώμη· -ие недостатки προσωπικές αδυναμίες· предметы -ого потребления αντικείμενα ατομικής χρήσης· -ие права граждан τα δικαιώματα του πολίτη· это моё -οе дело αυτό είναι δική μου δουλειά (υπόθεση)· -οе оскорбление προσωπική προσβολή· -ая заинтересованность προσωπικό ενδιαφέρο. || ουσ. ουδ. -οе το προσωπικό, το ατομικό, το μοναχικό, του εαυτού. 2 (γραμμ.) |προσωπικός· -οе местоимение προσωπική αντωνυμία. || εκφρ. - почетный гражданин (παλ.) έντιμος πολίτης (τίτλος)· - дворянин προσωπικότητα ανακηρυγμένη σε ευγενή· -οе дело ατομικός φάκελος· - состав το προσωπικό.

лишай, -я α. 1 βλ. лишайник. 2 (ιατρ.) η

λειχήνα· **стригущий** - κασίδα, αχώρ.

лишайник, -а α. (βοτ.) λειχήνα.

лишайниковый επ. λειχηνώδης, -νοειδής.

лишайный επ. της κασίδας.

лишеть(ся) ρ.δ. βλ. **лишится(ся)**.

лишек, -шка (-шку) α. (απλ.) το επί πλέον, το παραπάνω, το περίσσιο· - **отдаёшь назад** το περίσσιο δός' το πίσω. || εκφρ. с **-шком** και παραπάνω.

лишёнec, -нца α. ο στερημένος των πολιτικών δικαιωμάτων.

лишение, -я ουδ. 1 στέρηση - **свободы** στέρηση ελευθερίας· - **избирательных прав** στέρηση εκλογικού δικαιώματος· - **гражданских прав** στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων. 2 πλθ. -я στερήσεις, ανέχεια, ένδεια· **приучить себя к лишениям** συνηθίζω τον εαυτό μου στις στερήσεις.

лишёнka, -и θ. η στερημένη πολιτικών δικαιωμάτων.

лишить, -щý, -шить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **лишённый**, βρ: -шен, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. στερώ, αποστερώ· αφαιρώ· - **свободы** στερώ της ελευθερίας· - **гражданских прав** στερώ των πολιτικών δικαιωμάτων· - **возможности** στερώ της δυνατότητας· - **чйна** καθαιρώ του αξιώματος· - **наследства** αποκληρώνω· - **удóбногo случая** στερώ της κατάλληλης ευκαιρίας. || εκφρ. - **слова** στερώ του λόγου (δε δίνω το λόγο να μιλήσει)· - **жизни** αφαιρώ τη ζωή (φονεύω). || -ся στερούμαι, χάνω· - **чувств** χάνω τις αισθήσεις· - **разума** χάνω το λογικό· - **чувства слýха** χάνω την ακοή, κουφαίνομαι· - **доверия** χάνω την εμπιστοσύνη. || εκφρ. - **рассудка** χάνω τα λογικά μου (παραφρονώ).

лишний, -яя -ее επ. 1 περίσσιος, παραπανίσιος, περιττός· Я здесь - εγώ εδώ είμαι περίσσιος· - **не деньги** παραπανίσια χρήματα· - **раз** μια φορά παραπάνω ή ακόμα· - **не слова** παραπανίσια λόγια, περίσσιες κουβέντες. || ουσ. το περίσσιο, το παραπάνω, το περιττό. 2 άχρηστος· - **не вещи** περίσσια πράγματα. 3 επιπρόσθετος· έξτρα. || εκφρ. с **-им** και πάνω ή παραπάνω· **не -ее** δεν είναι περίσσιο (χρειάζεται)· **позволить себе -ее** α) ξεδεύω άσκοπα. β) παρεκτρέπομαι.

лишь 1 μόριο· μόνο, μονάχα· **не хватает** - **одногó** ένα μόνο δε φτάνει· - **не забудьте нас** μόνο μη μας ξεχάσετε· **он лóбит** - **одни деньги** αυτός μόνο το χρήμα αγαπάει. 2 σύνδ. μόλις· - **сказано, то и сделано** μόλις τό'πε, κιόλας τό 'κανε· - **он вошёл..** μόλις αυτός μπήκε... - **только** μόλις-μόλις.

лоб, **лоба**, προθ. ο λοβ, во лбу, на лбу α. μέτωπο· **покатный** - εξέχον μέτωπο· **широкий** - φαρδύ (μεγάλο) μέτωπο· **всадить** ή **пустить**

себе пýлю β - τινάζω τα μυαλά μου στον αέρα με σφαίρα. 2 πλθ. **лобы**, **лобов** (απλ.) μεγάλα παιδιά. || εκφρ. у него на лбу написано βλ. στη λ. **написать что в -, что по лбу** τι Γιάννης, τι Γιαννάκης (ένα και το ίδιο).

лобáн, -а α. (απλ.) 1 μεγαλομέτωπος, μετωπίας. 2 είδος κέφαλου (ψάρι).

лобáстый επ., βρ: -бáст, -а, -ο ευρυμέτωπος, μεγαλομέτωπος.

лобáние, -я ουδ. (παλ.) ασπασμός, φίλι, φίλημα· **иудино** - το φίλημα του Ιούδα.

лобáть ρ.δ.μ. (παλ.) ασπάζομαι, φιλώ. || -ся φιλιέμαι, ασπάζομαι.

***лобáзик**, -а α. το πριονάκι της χειροτεχνίας.

лобáк, -а α. μετωπάκι.

лобóкóвый επ. του εφήβιου· -**ая кость** ηβικό οστό.

лобóный επ. μετωπικός· -**ая кость** μετωπικό οστό. || εκφρ. (παλ.) -**ое место** εμφανής θέση, τοποθεσία· **εξέδρα**.

лобóвой επ. μετωπικός· -**ая атака** η κατά μέτωπο επίθεση· - **вέтер** άνεμος αντίκωρος ή ενάντιος, αντίθετος. || **μπροστινός**, εμπρόσθιος· -**ая часть** τάνκα το μπροστινό μέρος του ταγκ.

лобóгрéйка, -и θ. απλή θεριστική μηχανή.

лобóтряс, -а α. (απλ.) τεμπέλης, τεμπελχανάς.

лобóтрянничать ρ.δ. (απλ.) τεμπελιάζω.

лобóзáние, -я ουδ. (παλ.) βλ. **лобáние**.

лобóзáть(ся) ρ.δ. (παλ.) βλ. **лобáть(ся)**.

лов, -а α. 1 βλ. **лóвля**. 2 (παλ.) βλ. **улóв**.

ловелáс, -а α. γυναικοθήρας, γυναικάς.

ловелáсничать ρ.δ. κυνηγώ γυναίκες, γυναικομανώ.

ловелáсничество, -а ουδ. γυναικομανία.

ловéц, -вца α. αλιέας, ψαράς· κυνηγός.

ловéцкий επ. αλιευτικός· κυνηγετικός.

ловíтвa, -и θ. (παλ.) βλ. **лóвля**.

ловíть, **ловлó**, **ловíшь** ρ.δ.μ. 1 πιάνω, συλλαμβάνω, τσακώνω· - **мяч** πιάνω το τόπι· - **на лету** πιάνω στον αέρα. || **θηρεύω**· - **птиц** πιάνω πουλιά. 2 αλιεύω, ψαρεύω· - **рыбу** ψαρεύω. 3 μτφ. δράττομαι· επωφελούμαι· - (**удóбный**) **слýчай** δράττομαι της (κατάλληλης) ευκαιρίας· **ловíть момент** δράξου της ευκαιρίας. 4 συλλαμβάνω επ' αυτοφόρω· - **вóра** πιάνω τον κλεφτή. || εκφρ. - **взгляд** (взор) ή **глаз** πιάνω τη ματιά (κάποιου), συναντιώνται τα βλέμματά μας· - **на себе чей взгляд** πιάνω κάποιον που ρίχνει τη ματιά του σε μένα· - **вóлну** ή **стáнцию** πιάνω το ραδιοσταθμό· **в мýтной водé** **рыбу** - ψαρεύω στα θολά νερά· - **на слóве** πιάνομαι από ένα λόγο (από μια λέξη). || -ся πιάνομαι, συλλαμβάνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. **ловкáч**, -á α., -ка, -и θ. επιδέξιος, -α,

επιτήδειος, -α, σβέλτος, -α.

ΛΟΒΚИЙ επ., βρ: Λόβοκ, ловκά, Λόβκο; Ловче κ. ловчѣе. 1 επιδέξιος, επιτήδειος, σβέλτος· -οε Движение επιδέξια κίνηση· -танцiор σβέλτος χορευτής. 2 ικανός, καπάτσος, καταφερτζής. 3 πρόσφορος, άνετος· -οε седлo βολική σέλα. || πονηρός, δόλιος, πανούργος.

ΛΟΒΚΟ 1 επίρ. επιδέξια, επιτήδεια, σβέλτα. 2 ως κατηγ. είναι πρόσφορα, άνετα, βολικά. 3 θαυμάσια, θαύμα, όπως χρειάζεται, μια χαρά.

ΛΟΒΚОСТЬ, -и θ. επιδεξιότητα, επιτηδεϊότητα, σβελητάδα. || κατασοσύνη.

ΛΟΒΛЯ, -и, γεν. πλθ. -вель, δοτ. -влям θ. 1 πιάσιμο, σύλληψη, τσάκωμα. || θήρευση, κυνήγι. || ψάρεμα, αλίευση. 2 (παλ.) αλιευτικό μέρος.

ΛΟΒУШКА, -и θ. 1 παγίδα, πλεκτάνη, φάμα. || μτφ. απάτη, δόλος, δολοπλοκία· ПОСТАВИТЬ -у στήνω παγίδα· ПОПАСТЬ В -у πέφτω στην παγίδα. || ενέδρα, καρτέρι.

ΛΟΒЧИЙ, -ая, -ее επ. της σύλληψης· συλληπτήριος· -ие СОБАКИ οι λαγωνίκες, τα λαγωνικά. || συλληπτήριος, κατάλληλος για σύλληψη. || ουσ. α. (παλ.) οδηγός κυνηγετικών σκύλων, κυναγωγός.

ΛΟΒЧИТЬ, -чѹ, -чѣшь ρ.δ. (απλ.) ενεργώ επιτήδεια, επιδέξια, καπάτσα. || -ся βλ. σημ. ενεργ. φ.

ΛΟГ, -а, προθт. ο -е κ. в -ѹ, πλθ. -а α. χαράδρα φαρδιά:

***ΛΟΓΑΡΙФМ**, -а α. λογάριθμος.

ΛΟΓΑΡΙФМІРОВАНИЕ, -я ουδ. εύρεση λογάριθμου.

ΛΟΓΑΡΙФМІРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. βρίσκω το λογάριθμο.

ΛΟΓΑΡΙФМІЧЕСКИЙ επ. λογαριθμικός· -ая таблица λογαριθμικός πίνακας· -ая линейка ο λογαριθμικός κανόνας.

ΛΟΓΙΚ, -а α. ειδικός της λογικής (επιστήμης).

***ΛΟΓΙΚА**, -и θ. η λογική (επιστήμη). || λογική σειρά κρίσεων, συμπερασμάτων· συλλογισμός.

ΛΟΓІЧЕСКИЙ επ. της λογικής· -ие закoны αρχές (νόμοι) της λογικής. || λογικός, της λογικής διάρθρωσης (σειράς)· -вывод λογικό συμπέρασμα· -дoвoд λογικό επιχείρημα· -οε прoтiвoречіе λογική αντίφαση (αντιτιθέμενη στη λογική)· -ая СВЯЗЬ λογική σύνδεση· -ая ПОСЛЕДОВАТЕЛЬНОСТЬ λογική σειρά. || εκφρ. -οε удареніе ο λογικός τόνος (τονισμός) στην πρόταση.

ΛΟΓІЧНО επίρ. λογικά.

ΛΟΓІЧНОСТЬ, -и θ. λογικότητα.

ΛΟΓІЧНЫЙ επ., βρ: -чен, -чна, -чно логи-

κός· -ие дoвoды λογικά επιχειρήματα.

ΛΟΓОВИЩЕ, -а ουδ. φωλιά ζώου, κρυψώνα, κοίτη. 2 μτφ. τρώγλη, χαμόγι, χαμοκέλα.

ΛΟГОВО, -а ουδ. βλ. ΛΟΓОВИЩЕ.

***ΛΟΓΟΓΡІФ**, -а α. λογόγραφος.

ΛΟΓΟПАТ; -а α. λογοπαθής.

ΛΟΓΟПАТІЧЕСКИЙ επ. λογοπαθητικός.

***ΛΟΓΟПАТІЯ**, -и θ. λογοπάθεια, παραφασία.

ΛΟΓΟПЕД, -а α. ειδικός για την παιδική βραδυγλωσσία.

ΛΟΓΟПЕДІЧЕСКИЙ επ. της παιδικής βραδυγλωσσίας.

***ΛΟΓΟПЕДІЯ**, -и θ. επιστήμη παιδικής βραδυγλωσσίας.

ΛΟДКА, -и θ. βάρκα, λέμβος, άκατος· ДВУХ-вѣсельная - δίκωπη βάρκα· МОТOРная - βενζινακάτος· ПАРУСная - βάρκα με πανί, αεράκατος· КАТАТЬСЯ НА -е κάνω (πηγαίνω) βαρκάδα· ГOНОЧная - βάρκα λεμβοδρομίας. || σκάφος πολεμικό· ПОДВOДная - υποβρύχιο· КΑΝΟНѢР-ская - η κανονιοφόρος, βάρκα κανονιέρα.

ΛΟДЧКА, -и θ. βαρκούλα, βαρκάκι.

ΛΟДЧНИК, -а α. βαρκάρης, βαρκαδόρος, λεμβούχος.

ΛΟДЧНИЙ επ. βαρκάριμος, της βάρκας, της λέμβου· -СПОРТ λεμβοδρομία.

ΛΟДЫЖКА, -и θ. το σφυρό· αστράγαλος.

ΛΟДЫРНІЧАНЬЕ, -я ουδ. τεμπελιά, ακαματιά.

ΛΟДЫРНІЧАТЬ ρ.δ. τεμπελιάζω, ακαματεύω.

ΛΟДЫРЬ, -я α. τεμπέλης, ακαμάτης.

***ΛΟЖА**, -и θ. 1 θεαρείο· Театральная - θεαρείο θεάτρου. 2 τμήμα οργάνωσης· Масoнская - τεκτονική στοά. 3 προστατευτική λαβή όπλου.

ΛΟЖOИНА, -и θ. λάμπα, στενή κοιλάδα.

ΛΟЖOИНКА, -и θ. μικρή λάμπα.

ΛΟЖOИННИЙ επ. του λάμπας.

ΛOЖE,¹ -а ουδ. 1 (παλ.) κλίνη, κρεβάτι· -бρaчное νυφικό κρεβάτι· СМѢРТНОЕ - το νεκροκρεβάτο. 2 κοίτη· -канaла η κοίτη του καναλιού. || εκφρ. прoкpуcтoвo - το κρεβάτι του Προκρούστη.

ΛOЖE,² -а ουδ. προστατευτική λαβή όπλου.

ΛOЖEЧКА, -и θ. κουταλάκι. || εκφρ. ПОД -OИ στο υπογάστριο, στο κουταλάκι του στομαχιού.

ΛOЖEЧНИК, -а α. κουταλοποιός, κουταλάς. || καστανιετοκρούστης.

ΛOЖEЧНИЙ επ. του κουταλιού· -οε прoиЗвoд-ство παραγωγή κουταλιών.

ΛOЖІТЬСЯ, -жѹсь, -жѣсья ρ.δ. βλ. лечь.

ΛOЖКА, -и θ. 1 κουτάλι, κοχλιάριο, χουλιάρι· столoвая - κουτάλι της σούπας· чайная - κουταλάκι του τσαγιού· деревнная - ξύλινο κουτάλι· десертная - κουταλάκι του γλυκού· разливатeльная - κουτάλα διανομής· || ποσοτικό μέτρο· -сoли ένα κουτάλι αλάτι. 2

βλ. **кастанбѣтн**. || εκφρ. *через час по (чайной)*
-е πολύ αργά, απο λίγο-λίγο·

ложкάρить ρ.δ. (παλ.) φτιάχνω κουτάλια.

ложкárный επ. (παλ.) του κουταλοποιοῦ.

ложкárь, -я́ α. (παλ.) κουταλοποιός.

лóжно 1 επίρ. ψεύτικα, ψευδώς κλπ. επ. 2
ως κατηγ. είναι ψεύτικο, ψευδές.

лóжносьть, -и θ. το ψεύτικο· φέμα, ψεύδος.

лóжный επ., βρ: -жен, -жна́, -жно. 1 ψεύτι-
κος, ψευδής· -οε **свидѣтельство** ψευδομαρτυ-
ρία. 2 πλαστός, προσποιητός, τεχνητός· -ая
скрóмность προσποιητή σεμνότητα, η σεμνοτυ-
φία. 3 λαθεμένος, εσφαλμένος, πεπλανημένος,
ανακριβής. || εκφρ. -οε **положéние** ψεύτικη ή
αβέβαιη κατάσταση· в -ом **свѣте** με ψεύτικη α-
ληθοφάνεια, διαστρεβλωμένα· - шаг άστοχη ε-
νέργεια· **идти по -ому пути** δε βαδίζω σωστά,
ακολουθώ εσφαλμένη οδό.

ложь, **лжи** θ. φέμα, ψεύδος. || επινόηση.

ложá, -и́ θ. 1 βλ. **лва**. 2 βέργα· **виноград-**
ная - κληματόβεργα. || κλήμα (θάμνος).

ложина, -и θ. βλ. **ложá**.

ложинóвый επ. της ιτιάς· -ая **вѣтка** βέργα
ιτιάς.

ложня́к, -á α. θάμνοι ιτιάς, ιτεώνας.

ложнякóвый επ. του ιτεώνα.

ложóвый επ. ιτέινος.

***лóзунг**, -а α. 1 σύνθημα· **вдвину́ть** (**выки-**
нуть, **провозгласи́ть**) - ρίχνω το σύνθημα. 2
πλακάτ με σύνθημα· **повѣситъ** - κρεμώ σύν-
θημα.

лóзунгóвый επ. του συνθήματος.

ложя́льность βλ. **лоя́льность**.

ложя́льный βλ. **лоя́льный**.

локализáция, -и θ. εντοπισμός, -ση.

локализáровать(ся) ρ.δ.κ.σ. βλ. **локализо-**
вáть(ся).

***локализóвать**, -зýю, -зýешь, καθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **локализóванный** βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.
κ.σ.μ. εντοπίζω (περιορίζω)· - **эпидемию**, **по-**
жар εντοπίζω την επιδημία, την πυρκαγιά. ||
-ся εντοπίζομαι (περιορίζομαι).

локáльность, -и θ. τόπος, περιορισμένη έ-
κταση.

***локáльный** επ., -лен, льна, -льно τοπικός,
περιορισμένης έκτασης· -не **вóйны** τοπικοί
πόλεμοι.

***локáтор**, -а α. εντοπιστής (συσκευή).

***локáут**, -а α. ανταπεργία, λόκ-άουτ.

локаутíровать, -рюю, -рyешь ρ,δ,κ,σ.μ.κά-
νω ανταπεργία, κηρύσσω λόκ-άουτ.

локáутчик, -а α. ανταπεργός.

***локомотíбль**, -я α. ατμομηχανή κινητή ή στα-
θερή.

локомотíбный επ. της ατμομηχανής.

***локомотív**, -а α. ατμομηχανή· ατμάμαξα.

ЛОКОМОТíВНЫЙ επ. της ατμομηχανής, της α-
τμάμαξας.

лóкoн, -а α. βόστρυχος, μπούκλα.

локoтнiк, -á α. βλ. **подлокóтнiк**.

локoтóк, -ткá α. μικρός αγκώννας.

лóкoть, -ктя, γεν. πλθ. -ктей α. αγκώ-
νας· **клaсть -и нá стол** ακουμπώ τους αγκώ-
νες στο τραπέζι· **толкнýть -ем** σπρώχνω με
τον αγκώνα. || αγκώννας ενδύματος· **рвáние -и**
ξεσχισμένοι (τρύπιοι) αγκώνες. || εκφρ. **чýв-**
ство -я α) στρατ. ελαφρό άγγισμα του αγκώ-
να στη ζύγιση. β) αίσθημα αλληλοϋποφστήριξης,
αλληλοβοήθειας, αλληλεγγύης.

локтевóй επ. του αγκώνα, ωλένιος· -áя
кoсть η ωλένη.

лом¹, -а α. ο λoστός.

лом², -а α. (αθρα.) παλιοσίδερα.

лом³, -а α. (απλ.) βλ. **ломóта**.

ломáка, -и α.κ.θ. πεισματάρης, -а, ιδιό-
τροπος, -η, κακριτσόςος, -а.

ломáнный επ. 1 σπασμένος, θραυσμένος, τσα-
κισμένος· -οε **крéсло** σπασμένη πολυθρόνα. 2
(για ομιλία, γλώσσα) διαστρεβλωμένος, πα-
ραμορφωμένος· **сóлoикoс**· **говóрiть нá -ом**
рýсскoм языкѣ κακομιλώ (σκοτώνω) τα ρωσικά.
3 τεθλασμένος· -ая **лiнiя** τεθλασμένη γραμμή.

ломáнье, -я ουδ. 1 σπάσιμο, θραύσιμο, τσά-
κισμα. 2 (για ομιλία, γλώσσα)· κακομίλημα,
σκοτώμα· διαστρέβλωση.

ломáть ρ.δ.μ., καθ. μτχ. παρλθ. χρ. **лó-**
мáнный, βρ: -ман, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 σπάζω,
τσακίζω, θραύω· **θλω**· - **кáмни** σπάζω πέτρες·
вѣтер **ломáет** **деревья** ο άνεμος σπάζει τα δέ-
ντρα. || κατεδαφίζω, γκρεμίζω· - **стáрый** **дом**
γκρεμίζω το παλαιό σπίτι. || αχρηστεύω, χαλ-
νώ· - **игрýшки** σπάζω τα παιγνίδια. 2 (απλ.)
σακατεύω, τσακίζω. 3 συντρίβω, θρυμματίζω·
кáменную сoль θρυμματίζω το ορυκτό αλάτι. 4
μτφ. αποβάλλω, απορρίπτω, δεν παραδέχομαι·
стáрые οδѣчáи αποβάλλω τις παλαιές συνή-
θειες. || αλλάζω, μεταβάλλω απότομα· - **харá-**
ктер αλλάζω απότομα το χαρακτήρα· - **мысли**
у людѣй αλλάζω τις σκέψεις των ανθρώπων. ||
καταστρέφω, χαλνώ· χειροτερεύω· - **карьеру**
χαλνώ την καριέρα· **он нáшу жизнь -ет** αυτός
μας χειροτερεύει τη ζωή μας. 5 μτφ. (για
ομιλία, γλώσσα) κακοπροφέρω, μιλώ άσχημα,
σκοτώνω. 6 (για ασθένειες) κόβω, σφάζω, πο-
νώ· **меня́ всегó -ет** με σφάζει όλο το κορμί·
-ет, **должнó бытъ**, **измѣнится погóда** πονώ,
θα έχομε αλλαγή του καιρού. 7 (απλ.) ξεθεώ-
νομαι στη δουλειά, καταπονούμαι. || εκφρ. -
гóлову над чем σπάζω (βασανίζω) το κεφάλι
μου για κάτι· - **горó** ή **спiну** ξεπατώνω στη
δουλειά· - **копья́** συζητώ ζωηρά, έντονα, υ-
ποστηρίζω επίμονα· **ломáть рýки** ή **пáльцы** στη

θοκοπιέμαι, στηθοχτυπιέμαι, στηθοδέρνομαι· -ряды ή строй χαλνώ (παραβιάζω) τη γραμμή, τη σειρά· -шапку перед кем υποκλίνομαι χαμερπώς. || -ся 1 σπάζω, θραύομαι κλπ ρ. ενεργ. φ. лёд -ется ο πάγος σπάζει. 2 αλλάζω· Гό-ЛОС -ется η φωνή αλλάζει. 3 καπριτισώνω, πεισματώνω. || κάνω καμώματα, νάζια, ακκίζομαι.

*Λομβάρδ, -α α. ενεχυροδανειστήριο· заложить вещи в - βάζω πράγματα στο ενεχυροδανειστήριο.

Λομβάρδний επ. ενεχυροδανειστηριακός.

Λομβερνний επ. - стол πράσινο τραπέζι (χαρτοπαιγνίου).

Λόμικ, -α α. μικρός λοστός.

Λομίть, Λομлю, Λοмишь ρ.δ. 1 μ. βλ. Λομάть (1 σημ.). 2 σπάζω ορμώντας. 3 αμ. πονώ, σφάζω· -ит κόστι πονούν τα κόκκαλα· -ит в пояснице με σφάζει η μέση. 4 μ. (απλ.) ακριβαίνω, ανεβάζω την τιμή. || εκφρ. - шапку перед кем υποκλίνομαι ταπεινά. || -ся 1 βλ. Λομάться (1 σημ.). 2 είμαι γεμάτος, κατάμεστος· театр -ился от публики το θέατρο ήταν κατάμεστο απο το κοινό. 2 λυγίζω, κάμπτομαι· такой урожай на яблоки, что сучья -ятся τέτοια προκοπή στα μήλα, που σπάζουν τα κλαδιά. 3 προχωρώ, εισδύω βίαια, ορμητικά· χυμώ να περάσω.

Λόμκα, -и θ. 1 σπάσιμο, θραύση, -ιμο, τσάκισμα. 2 γκρέμισμα, κατεδάφιση, χάλασμα. 3 εξόρυξη. 4 αλλαγή· - характера αλλαγή χαρακτήρα. || αποβολή, απόρριψη, μη παραδοχή· -старого быта απόρριψη του παλαιού τρόπου ζωής. 5 τόπος εξόρυξης· каменная - λατομείο, νταμάρι, πετροκοπελό· мраморная - μαρμαρωρυχείο, νταμάρι. 6 μτφ. μεταρρύθμιση.

Λόμкий επ., βρ: Λόмок, Λομкá, Λόμко. 1 εύθραυστος, ευκολόσπαστος. 2 (για φωνή) διακοφτός, διακεκομμένος.

Λόμкость, -и θ. το εύθραυστο (ιδιότητα).

Λομливый επ., βρ: -лив, -а, -ο (απλ.) πεισματάρης, -ρικός, ιδιότροπος, καπριτιστός, -ζικός.

Λοмовик, -á α. παραγωγέας.

Λοмовой¹ επ. 1 υποζύγιος· -áя лошадь υποζύγιο (άλογο). 2 ως ουσ. παραγωγέας. || εκφρ. - извóзчик α) παραγωγέας. β) αγκαζαρωμένο αμάξι.

Λοмовой² επ. των παλιοσίδηρων· -óе желéзо παλιοσίδηρα.

Λομονόо, -а α. κληματίδα, -ταίδα, αμπελίδα, αγριάμπελη.

Λοмота, -и θ. πόνος των οστών, αρθρώσεων ή μυώνων, κομμάρα.

Λοмотный επ. του πόνου, της κομμάρας.

Λοмоть, -мтá α. φέτα, τεμάχιο, κομμάτι· -

κλέδα, ветчинá, плодá φέτα φωμιού, χοιρομεριού, καρπού· - пирога κομμάτι πίτας.

Λόμтик, -а α. φετίτσα· - апельсáна φετίτσα πορτοκαλιού.

Λοнгéтка, -и θ. βλ. Λοнгéтт.

*Λοнгéтт, -а α. γύφινος νάρθηκας.

*Λόνжа, -и θ. βλ. κόρδα.

*Λοджерóн, -а α. 1 κυρία δοκός πτέρυγας. 2 μηκίδα πλαισίου (αυτοκινήτου).

Λόно, -а ουδ. 1 (παλ.) κόλπος, αγκαλιά· η κοιλιά, μήτρα· на -е матери στην αγκαλιά της μάνας. || μτφ. περιβάλλον· принять на -е православной цéркви δέχομαι στους κόλπους της ορθόδοξης εκκλησίας· на -е счастья στους κόλπους της ευτυχίας, της ευμάρειας. || εκφρ. на -е природы στην αγκαλιά της φύσης.

Λόпастный επ. πτερυγοειδής.

Λόпасть, -и, γεν. πλθ. -ей θ. 1 πτερύγιο· - весла το φτερό (ταρσός) του κουπιού· - винта το πτερύγιο του έλικα. 2 (βοτ.) λοβός.

Λοπάта, -и θ. φτυάρι, πτύο· желéзная - σιδερένιο φτυάρι· деревянная - ξύλινο φτυάρι· борода -οή ή в -у, с -у γενειάδα πτυοειδής, σαν βεντάλια· загребáть ή грестí дéньги -οή μαζεύω χρήμα με το φτυάρι.

Λοπάтить, -áчу, -áтишь ρ.δ.μ. (παλ.) φτυαρίζω.

Λοπάтка, -и θ. 1 φτυαράκι· сапёрная - οσπανικό εργαλείο. 2 ωμοπλάτη. || εκφρ. положить на (óбе) -и κοιό γγίζω τις πλάτες κάποιου στο έδαφος (νικώ στην πάλη)· во все -и μ' όλη την ταχύτητα, μ' όλες τις δυνάμεις.

Λοпáточный επ. του φτυαριού. || εκφρ. -ая кость το οστό της ωμοπλάτης, η ωμοπλάτη.

Λόпать ρ.δ.μ. (απλ.) τρώω, καταβροχθίζω.

* Λόпаться ρ.δ 1 ραγίζω, σκάζω· θραύομαι· σπάζω· -лись водопровóдные трубы ράγιζαν οι σωλήνες του υδραγωγείου· почки -лись та μπουμπούκια έσκαζαν (έβγαλιναν)· нарéв -ется το σπυρί σπάζει. 2 (για βόμβες κλπ.) εκρήγνομαι, σκάζω. 3 μτφ. χρεοκοπώ, φαλίρω, παθαίνω κραχ. || εκφρ. терпéние -ется η υπομονή εξαντλείται τελείως· - от ή с жиру σκάζω απο τα πολλά πάχια.

Λόпнуть ρ.σ. 1 σπάζω, κόβομαι, σχίζομαι· σκάζω· стакáн -ул το ποτήρι έσπασε· верёв-ка -ла η τριχιά κόπηκε· шина -ла το λάστιχο έσπασε. 2 βλ. Λόпаться (1, 2, 3 σημ.). || εκφρ. терпéние -ло η υπομονή εξαντλήθηκε· - со смéху σκάζω απο τα γέλια· - со злóсти σκάζω απο το καλό· - от гнéва σκάζω απο το θυμό· - от злóбы σκάζω απο την κακία· - от зависти σκάζω απο τη ζηλία· Лóпни (моё) глазá (όρκος) να μου βγούνε τα μάτια· хоть Лóпни (για μάταιες προσπάθειες) βρε να σκά-

σεις.

лопотанье, -я ουδ. 1 φέλισμα, ψιθύρισμα. 2 τραύλισμα, βαταρισμός. 3 ακατανόητη γλώσσα.
лопотать, -почу́, -пóчешь ρ.δ. 1 φελίζω, ψιθυρίζω. 2 τραυλίζω, βαταρίζω· μουρμουρίζω. 3 μτφ. μιλώ σε ξένη ή ακαταλαβίστικη γλώσσα.

лопухный επ., βρ: -ух, -а, -ο. 1 που έχει μεγάλα αυτιά, ωτότης. 2 (απλ.) κουφιολέφαλος, κουφόμουαλος, κουφόρους.

лопух, -á α. άρκτιο, κολλητσίδα, πλατομαντήλα.

лопуховый επ. του άρκτιου, της κολλητσίδας· - лист φύλλο κολλητσίδας· -не зάросли οι κολλητσίδες (φυτά).

лопушистый επ. αρκτιοειδής, σαν την κολλητσίδα.

лопушник, -а α. βλ. лопух.

***лорд**, -а α. λόρδος· **палáта** -ов Βουλή των λόρδων.

лорд-кáнцлер, -а α. πρόεδρος της Βουλής των λόρδων· πρόεδρος του ανώτατου δικαστηρίου (στην Αγγλία).

***лорд-мэр**, -а α. δήμαρχος (στην Αγγλία).

лордство, -а ουδ. 1 ο τίτλος του λόρδου. 2 (αθρσ.) οι λόρδοι.

***лоретка**, -и θ. παλλακίδα, εταίρα.

***лорнет**, -а α. 1 μονόκλ, μονύαλο. 2 φασαμέν.

лорнетка, -и θ. βλ. лорнет.

лорнетный επ. του μονύαλου. || του φασαμέν.

лорнировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. κοιτάζω με το μονύαλο ή το φασαμέν.

лосёвый επ. της άλκης· -ая шкúра δέρμα άλκης.

лосёнок, -ника α. νεογνό της άλκης.

лосина, -и θ. 1 δέρμα άλκης. 2 είδος σφιχτής περισκελίδας. 3 κρέας άλκης.

лосинный επ. της άλκης· -не рога κέρατα άλκης.

лосиха, -и θ. η άλκη (θηλυκό).

лоск, -а (-у) α. στίλβη, γυαλάδα, λούστρος. || μτφ. ακτινοβολία, αίγλη. || εκφρ. в - (απλ.) εντελώς, ως το τέλος, τελείως· **износíть брáнки в** - φορά το παντελόνι ώσπου να τρυπήσει.

лоскут, -á, πλθ. -í, -óв κ. -ья, -ьев α. 1 κομμάτι (υφάσματος, δέρματος κ.τ.τ.). 2 πλθ. ράκη, κουρέλια, πατσαβούρες.

лоскутик, -а α. 1 κομματάκι. 2 κουρελάκι.

лоскутный επ. 1 απο κομμάτια. 2 απο κουρέλια.

лоскуток, -тка α. βλ. лоскутик.

лоснистый επ. γυαλιστερός, στιλπνός, αστραφτερός.

лосниться ρ.δ. γυαλίζω, λάμπω· **шёлк** -íтся το μετάξι γυαλίζει.

лососёвый επ. του σολομού· απο σολομό. || ουσ. πλθ. -не та σολομιδή.

лососина, -и θ. κρέας σολομού.

лососинный επ. απο κρέας σολομού.

лосось, -я, πλθ. **лососи**, -ей σολομός, ατακαίος, τρώκτης.

лоось, -и, γεν. πλθ. -ей α. άλιη (αρσενικό).

лосытина, -и θ. κρέας άλκης.

лосытник, -а α. μέρος διαμονής αλκών. || κυνηγός αλκών.

***лот**¹, -а α. βολίδα βυθομετρική, σαντάλιο, σαντάγιο.

***лот**², -а α. λότι, ουγγιά.

лотерейный επ. της λοταρίας, του λότου· -билет το λαχείο.

***лотерея**, -и θ. λοταρία, λαχείο, λότος.

лотковый επ. βλ. лоточный.

***лотó** ουδ. άκλ. **лотó**, τόμπολα (είδος χαρτοπαιγνίου).

лоток, -тка α. 1 ταβλάς πλανόδιου μικροπωλητή. 2 υπαίθριο τραπέζι πωλητή. 3 λούκι. 4 καδί ή σκάφη (για ξέπλυμα δειγμάτων πετρωμάτων).

***лóтос**, -а α. λωτός, νυμφαία.

лóтосовый επ. του λωτού.

лоточник, -а α., -ца, -и θ. μικροπωλητής, -ήτρια, φιλικατζής, -ού, γυρολόγος, πραγματευτής.

лоточный επ. των φιλικών. || της πλανόδιας πώλησης.

лotosítь, -шý, -шúшь ρ.δ. (απλ.) 1 ματαιολογώ, αεροκοπανώ. 2 βατταρίζω, ληρώ, φληναφώ. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

лох, -а α. αγριελιά.

лоханка, -и θ. βλ. лохань. || εκφρ. **пóчечная** - νεφρική πύελος.

лоханный επ. βλ. лоханочный.

лоханочный επ. του καδίσκου, της λεκάνης.

лохань, -и θ. καδί, καδίσκος· λεκάνη.

лохмáтить, -мáчу, -мáтишь ρ.δ.μ. αναμαλλιάζω. || -ся αναμαλλιάζομαι.

лохмáтый επ., βρ: -мáт, -а, -ο. 1 αναμαλλιασμένος. 2 μαλλιαρός, πυκνόμαλλος· δασύτριχος. || χνουδωτός, χνουδάτος, χνούδης. || τολυποειδής (για υδρατμούς, σύννεφα κ.τ.τ.).

лохмáч, -á α. αναμαλλιάρης, -ιασμένος.

лохмóтник, -а α., -ца, -и θ. (παλ.) κουρελιάρης, -α, ραμένδυτος.

лохмотóк, -тка α. (απλ.) κομμάτι, τεμάχιο· κουρέλι, ράκος.

лохмóтъя, -ьев πλθ. κουρέλια, ράκη· τεμάχια, κομμάτια, λωρίδες. || τολύπες καπνού, ατμού κ.τ.τ.).

лóхмы, **лохм** πλθ. (απλ.) βόστρυχοι, τούφες, τσουλούφια.

лóховый¹ επ. των αγριελόθραμνων· της αγρι-

ελιάς.

ΛΟΧΩΝΗ² επ. του σολομού· -ая **шкρά** αυγοτάραχο σολομού.

***ΛΟΠΙΑ**, -и θ. πλοηγία· οδηγίες ναυσιπλοΐας· λιμενοδηγία.

***ΛΟΠΜΑΝ**, -а α. 1 πλοηγός. 2 είδος ψαριού.

ΛΟΠΜΑΝΟΚΗ επ. πλοηγικός, του πλοηγού.

ΛΟΠΜΑΝСТВО, -а ουδ. πλοηγία.

ΛΟШАДІННІ επ. 1 αλογινός, αλογίσιος· του αλόγου· -не **копѣта** οι οπλές των αλόγων. || ιπποειδής. 2 ουσ. πλθ. -не τα ιπποειδή. || εκφρ. -ая **дѣза** δόση αλόγου (μεγάλη ποσότητα)· -ая **сѣла** ίππος, άλογο (ως μονάδα μέτρησης ισχύος μηχανών).

ΛΟШАДКА, -и θ. αλογάκι.

ΛΟШАДНИК, -а α., -ца, -и θ. φίλιππος. || ιππέμπορας, έμπορας αλόγων.

ΛΟШАДЬ, -и, γεν. πλθ. -ѣй, οργ. -дѣмї θ. άλογο, ίππος· **верховая** - άλογο της καρβάλας· **беговая** ή **скаковая** - άλογο κούρσας ή ιπποδρομιών· **упряжная** - άλογο για ζεψιμο, ζευκτήριος ίππος· **ломовая** - άλογο βαριάς έλξης· **вьючная** - άλογο φορτιάρικο· **чистокрѣвная** - καθαρόαιμο άλογο. || πλθ. -и ιππάμαξα.

ΛΟШАК, -а α. γαΐδαρομούλαρο, -όμουλα.

ΛΟШАЧИЙ επ. του γαΐδουρομούλαρου.

ΛΟШЕНИЕ, -я ουδ. στίλβωση, γυάλισμα, λουστράρισμα.

ΛΟШЕННІ επ. 1 γυαλιστερός, στιλπνός. 2 μτφ. περίκομφος, σικ.

ΛΟШІЛННІ επ. στιλπνωτικός.

ΛΟШІНА, -и θ. χαράδρα με ομαλές πλευρές.

ΛΟШІТЬ, -шѹ, -шѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ЛОШІННІ**, βρ: -шѣн, -шенá, -шенό ρ.δ.μ. γυαλίζω, στιλβώνω, λουστράρω. || -оя στιλβάνομαι, αποκτώ γυαλάδα, λουστράρομαι.

ΛΟШІЛНОСТЬ, -и θ. νομιμοφροσύνη, νομιμοφάνεια.

***ΛΟШІЛННІ** επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 νομιμόφρονας, νομοταγής. 2 ευπρεπής.

ΛУБ, -а α., πλθ. **ЛУБѢЯ**, -бев. 1 σομφό ξύλο. || το εσωτερικό του φλοιού (το ενώδες μέρος). 2 οι ίνες του λιναριού, κανναβιού κ.τ.τ.

ЛУБКОВНІ επ. του σομφού ξύλου.

ЛУБОВНІ επ. βλ. **ЛУБКОВНІ**.

ЛУБѢК, -бкá α. 1 βλ. **ЛУБ**. 2 (ιατρ.) νάρθηκας· **положить** - βάζω νάρθηκα· **положить в** - νάρθηκίζω, συγκρατώ. 3 χρωματολιθογραφία λαϊκή· πίνακας λαϊκός.

ЛУБѢЧННІ επ. του σομφού ξύλου· -ая **картина** πίνακας απο σομφό φλαμουριάς· χρωματολιθογραφία λαϊκή. || μτφ. παλαιός, ανεξέλικτος, καθυστερημένος.

ЛУБЯНОЙ επ. 1 απο σομφό ξύλο· απο φλούδα. || ενώδης.

ЛУГ, -а, προθ. ο -е, на -у, πλθ. -á α. λιβάδι, λειμώνας, βοσκότοπος.

ЛУГОВѢДЕНИЕ, -я ουδ. λιβαδολογία (κλάδος της βοτανικής).

ЛУГОВІНА, -и θ. λιβάδι, λειμώνας· λιβαδάκι.

ЛУГОВѢД, -а α. λιβαδολόγος.

ЛУГОВѢДСТВО, -а ουδ. βλ. **ЛУГОВѢДЕНИЕ**.

ЛУГОВОЙ επ. του λιβαδιού· λιβαδίσιος· -не **учáстки** τα λιβάδια.

ЛУГОМЕЛІОРАТІВННІ επ. λιβαδοβελτιωτικός· -не **работы** λιβαδοβελτιωτικά έργα ή εργασίες.

ЛУГОМЕЛІОРАЦІЯ, -и θ. λιβαδοβελτίωση.

ЛУДА, -и θ. κασιίτερος, καλάι.

ЛУДІЛННІ επ. κασιίτερωτικός· - **мастер** ο κασιίτερωτής, γανωτής.

ЛУДІЛШІК, -а α. κασιίτερωτής, γανωτής.

ЛУДІТЬ, **ЛУЖУ**, **ЛУДІШЬ**, παθ. μτχ παρλθ. χρ. **ЛУЖЕННІ**, βρ: -жѣн, -женá, -женό ρ.δ.μ. κασιίτερώνω, γανώνω. || -ся κασιίτερώνομαι.

ЛУЖА, -и θ. νερόλακκος, λόμπα, λούτσα. || **оестъ на -у** (απλ.) πέφτω στη λόμπα ή πατώ την αγκινάρα (την παθαίνω, παθαίνω γκάφα).

ЛУЖАЙКА, -и θ. λιβαδάκι· **лесная** - ξέφωτο δάσους.

ЛУЖЕНИЕ, -я ουδ. κασιίτέρωση, γάνωμα.

ЛУЖЕННІ επ. κασιίτερωμένος, γανωμένος. || εκφρ. -ая **глѣтка** α) ακούραστος φωνακλάς. β) ακρατοπότης· - **желѹдок** πολυ γερό στομάχι.

ЛУЖИЦА, -и θ. μικρός νερόλακκος, λουτσιίτσα, λομπίτσα.

ЛУЖѢК, -жкá, α. λιβαδάκι.

***ЛУЗА**, -и θ. οπή μπιλιάρδου (με διχτάκι).

ЛУЗГá, -й θ. (αθρ.) φλούδες (περιβλήματα) σπόρων· - **подѢлнечника** φλούδες ηλιόπορου.

ЛУЗГАТЬ ρ.δ.μ. (απλ.) ξεφλουδίζω, αποφλοιώνω, εκλεπίζω, εκπυρηνίζω· - **сѣмечки** ξεφλουδίζω τα σπόρια· - **орѣхи** ξεφλουδίζω τα καρύδια.

ЛУЗННІ επ. με οπή· - **биллярд** σφαιριστήριο με οπές.

***ΛΟΙΔѢР**, -а α. παλαιό γαλλικό χρυσό νόμισμα.

ЛУК¹, -а α. κρεμμύδι· **зелѣнный** - κρεμμυδάκια (πράσινα)· **репчатый** - κρεμμύδι βολβορίζο.

ЛУК², -а α. τόξο (όπλο)· **стрѣлѣть из** -á ρίχνω με το τόξο.

ЛУКА, -й, πλθ. **ЛУКИ** θ. 1 τοξοειδής καμπή ποταμού. || καμπή οποιαδήποτε. 2 σκέλος σέλλας· **передняя** - το μπροστάρι της σέλλας· **задняя** - το πιστάρι της σέλλας.

ЛУКАВЕЦ, -вца, α., -вица, -и θ. πανούργος, -α, δόλιος, -α, πονηρός, -ή.

ЛУКАВИНКА, -и θ. μικροπνηριά, μικροδολιότητα.

ЛУКАВИТЬ, -влю, -вишь ρ.δ. πανουργεύομαι, δολιεύομαι· τεχνάζομαι.

λουκάвость, -и θ. πονηριά, δολιότητα· κα-
τεργαριά· - ГЛАЗ η πονηριά των ματιών.

λουκάвство, -а ουδ. πονηριά, δολιότητα, πα-
νουργία, δολορραφία. || λογοπαίγνιο, καλα-
μπούρι.

λουκάвствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. (παλ.)
βλ. лυκάвить.

λυκάвий επ., βρ: -кáv, -а, -ο. 1 πονηρός,
δόλιος, δολοπλόκος, πανούργος. 2 παιγνιώ-
δης, φιλοπαίγμονας· δηκτικός. 3 ουσ. δαίμο-
νας, διάβολος, σατανάς.

λυκάть ρ.δ. (παλ. κ. διακ.) ρίχνω, πετώ·
|| -ся ρίχνω ο ένας στον άλλον· οНІ камнѣми
-ются αυτοί πετροβολούνται.

λυκнѹть ρ.σ. βλ. лυκάть.

λυковица, -и θ. 1 θύσανος (στην κορυφή στε-
λέχους μερικών φυτών). 2 βολβός κρεμμυδιού.
3 εξόγκωμα, οίδημα. 4 κυκλικός θόλος εκ-
κλησίας. 5 παλαιό ωρολόγι της τσέπης εξο-
γκωμένο.

λυковичка, -и θ. 1 μικρός θύσανος. 2 μι-
κρό κρεμμύδι.

λυковичный επ. θυσανοειδής· -не растѣния
λειριοειδή φυτά. || ουσ. πλθ. -не та λειρι-
οειδή. || θολοειδής.

λυковка, -и ε. 1 μικρός θύσανος. 2 μικρό
κρεμμύδι. 3 (παλ.) μικρό ωρολόγι της τσέπης.
4 μικρός θόλος.

λυковий επ. του κρεμμυδιού· - вкус γεύση
κρεμμυδιού. || εκφρ. Гóре -ое (για άνθρωπο)·
(αστ.) άτυχος, φουκαράς· αδέξιος.

лукомóрье, -я ουδ. (παλ.) κόλπος θαλάσσι-
ος.

λυκόшко, -а ουδ. το καλάθι της νοικοκυράς.

λυку́лловский κ. лυку́ллов επ.: λουκούλλειος·
λυку́ллов пир λουκούλλειο γεύμα.

луна́, -и́, πλθ. луны θ. 1 φεγγάρι, σελήνη·
затмѣние -и́ έκλειψη σελήνης· полная - παν-
σέληνος· первая чѣтверть -и́ το πρώτο τέταρ-
το της σελήνης· последняя чѣтверть -и́ το
τελευταίο τέταρτο της σελήνης· при свѣте -и́
κάτω απο το φως του φεγγαριού· ушерó -и́ φθί-
ση της σελήνης· фазы -и́ φάσεις της σελή-
νης· - всшлѣ το φεγγάρι βγήκε (ανέτειλε)·
2 (αστρν.) δορυφόρος.

*луна-парк, -а α. το λούνα-πάρκ.

луна́тизм, -а α. υπνοβασία, νυκτοβασία.

луна́тик, -а α., -и́чка, -и θ. υπνοβάτης,
-ισσα.

луна́тический επ. υπνοβατικός.

лу́нка, -и θ. 1 λακκίσκος, λακκούβα. 2
(ανατ.) κοίλωμα, κοιλότητα· - зѹба φατνίο.

лу́нный επ. σεληνιακός, της σελήνης, του
φεγγαριού· -ая ночъ φεγγαρόλουστη νύχτα, σε-
ληνόφωτι νύχτα· - свет σεληνόφως· - год το
σεληνιακό έτος· - мѣсяч σεληνιακός μήνας.

лу́ночка, -и θ. φεγγαράκι.

лу́ночный επ. του λακκίσκου, της λακκού-
βας. || της κοιλότητας.

лу́нь, -я α. κίρκος, κερκινέζι. || εκφρ. ое-
дóй как - ασπρομάλλης.

*лу́па, -и θ. φακός μεγεθυντικός.

лу́пин βλ. лыпін.

лу́пиновый βλ. лыпінový.

лу́пить, лу́плó, лу́пишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. лу́пленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.δ. (απλ.)

1 ξεφλουδίζω, αποφλοιώνω, απολεπίζω· - корѹ
с лыпы βγάζω τη φλούδα απο τη φλαμουριά· -
лы́ко βγάζω τη φλούδα. 2 μτφ. παίρνω ακρι-
βά, γδέρνω· - втрѣдорога παίρνω πανάκριβα. 3
τρέχω γρήγορα, σπεύδω· -и́ за ним вдогóнку
τρέχα γρήγορα να τον φτάσεις. 4 δέρνω, χτυ-
πώ. 5 χρησιμοποιείται αντί άλλου ρήματος και
προσδίδει σημασίες: γερά, δυνατά, έντονα
κλπ. дождь не идѣт, а как говорѣтся -ит
во всю ночъ δε βρέχει, αλλά όπως λένε, ρί-
χνει με το ασκί (τουλούμι, τσουβάλι) ή ρί-
χνει καρεκλοπόδαρα όλη τη νύχτα. || εκφρ. -
глазá γουρλώνω τα μάτια. || -ся ξεφλουδίζο-
μαι, απολεπίζομαι. || πέφτω, τρίβομαι.

лу́пка, -и θ. ξεφλούδισμα, αποφλοιώση, α-
πολέπιση.

лу́пление, -я ουδ. βλ. лу́пка.

лу́поглазны́ επ., βρ: -глаз, -а, -ο γουρλο-
μάτης, εξόφθαλμος, βοϊδομάτρς.

лу́щевáние, -я ουδ. δάρσιμο, χτύπημα, μα-
στίγμα.

лу́щевáть, -пѹю, -пѹешь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. лу́щованны́, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ.
(απλ.) δέρνω, χτυπώ, μαστιγώνω, τις βρέχω.

лу́щóвка, -и θ. βλ. лу́щевáние.

лу́скать ρ.δ.μ. βλ. лу́згать.

луч, -á α. 1 (παλ.) ακτίνα, ακτίδα· лучи́
сóлнца ακτίνες ήλιου· звѣздные -и́ ακτίνες
αστεριού· сноп -и́ δέσμη ακτίνων· рентгѣ-
новы -и́ ακτίνες ραίντκεν κατόδныe -и́ καθο-
δικές ακτίνες· ультрафиолѣтовые -и́ υπεριώ-
δεις ακτίνες· испускáть -и́ εκπέμπω ακτίνες,
αχτινοβολώ· термичѣские -и́ θερμικές ακτίνες.
2 μτφ. αμυδρό φως· - свѣта в тѣмном цáрствѣ
ακτίνα φωτός στο σκοτεινό βασίλειο (κάτι
προοδευτικό μέσα στο σκοταδισμό)· - надежды,
счáстья, истины ακτίνα ελπίδας, ευτυχίας,
αλήθειας.

лучевáнный επ., βρ: -ден, -а, -ο ακτι-
νοειδής.

лучевóй επ. ακτινικός, των ακτίνων· -ая
энѣргия ακτινεργία· -ая сκόрость η ταχύτη-
τα των ακτίνων. || εκφρ. -ая болѣзнь πάθηση
απο ακτινοβολία ραδιενεργού σώματος· -ая
кóсть κερκίδα (κόκκαλο του χεριού).

лучезáрность, -и θ. ακτινοβολία.

лучезарный επ. ἰ ακτινοβόλος. 2 μτφ. λαμπρός, φωτεινός· -οе **о́дуще** το φωτεινό μέλο· -не **наде́жды** φωτεινές ελπίδες. 3 μτφ. αστραποβόλος· -не **глаза́** αστραποβόλα μάτια.

лучеиспуска́ние, -я ουδ. ακτινοβολία, φωτοβολία, φεγγοβολή.

лучеиспуска́тельный επ. ακτινοβόλος, φωτοβόλος, φεγγοβόλος.

лучеобра́зный επ., βρ: -зен, -а, -ο βλ. **лучевидный**.

лучепреломле́ние, -я ουδ. διάθλαση των ακτίνων, ανάκλαση του φωτός.

лучепреломля́емость, -и θ. διαθλαστικότητα του φωτός· - **отекла́** η διαθλαστικότητα του γυαλιού.

лучи́к, -а α. μικρή ακτίνα, ακτινίτσα.

лучи́на, -и θ. μικρή σχίζα ξύλου, σχιζίτσα. || (παλ.) δαδί (μέσο φωτισμού).

лучи́нка, -и θ. σχιζίτσα. || δαδάκι.

лучи́нный επ. του δαδιού· - **дым** καπνός δαδιού.

лучи́ночный επ. βλ. **лучи́нный**.

лучи́нушка, -и θ. σχιζούλα. || δαδάκι.

лучи́стость, -и θ. ακτινοβολία, φωτοβολία, φεγγοβολή. || σπινθηροβολία.

лучи́стый επ., βρ: -чи́ст, -а, -ο. 1 ακτινοβόλος, φωτοβόλος, φεγγοβόλος· -ая **эне́ргия** ακτινοβόλα ενέργεια. || λαμπερός· σπινθηροβόλος· -не **глаза́** σπινθηροβόλα μάτια. 2 ακτινοειδής.

лучи́ть, -чу́, -чи́шь ρ.δ.μ. φαρεύω με φως (λαμπτήρα). || -ся **αλιεύομαι**, φαρεύομαι με φως (λαμπτήρα).

лучи́ться, -и́тся ρ.δ. φωτίζομαι με ακτίνες· εκπέμπω ακτίνες, ακτινοβολώ· διαχωρίζομαι ακτινοειδώς.

лучи́вый επ. τοξοειδής.

лучи́к, -а α. τοξότης (οπλίτης).

лучо́к¹, -чка α. κρεμμυδάκι.

лучо́к², -чка α. μικρό τόξο, τοξάκι. || πτηνοπαγίδα τοξοειδής.

лучше συγκρ. β. του επ. **хороший** και του επιρ. **хорошо́**· καλύτερος· καλύτερα· **жизнь ста́ло** - η ζωή καλύτερευσε· **ста́рый друг** - **двух но́вых** ο παλαιός φίλος είναι καλύτερος απο δυο καινούριους· **мне** - είμαι (αισθάνομαι) καλύτερα· - **смерть, чем ра́ботно** καλύτερα θάνατος, παρά σκλαβιά· - не **спра́шивай** καλύτερα μη ρωτάς· - **поз́дно, чем ни́когда** κάλλιο αργά, παρά ποτέ. || εκφρ. **как мо́жно** - όσο το δυνατόν καλύτερα· **как не́льзя** - όσο δεν παίρνει καλύτερα· - **сказа́ть** για να πω (εκφραστώ) καλύτερα· **тем** - ακόμα καλύτερα.

лучши́й συγκρ. β. του επ. **хороший**· καλύτερος· **да́йте мне** -его **вина́** δόστε μου καλύτερο κρασί· **в ожида́ние** -его περιμένοντας το

καλύτερο. || υπερθ. β. ο πιο καλύτερος· - **ма́** **всех** ο καλύτερος απ' όλους· - **ею́** **ка́чества** της καλύτερης ποιότητας. || εκφρ. **всего́** - **его!** στο καλό! (ευχή αποχαιρετισμού)· **в** - **ем** **ви́де** (απλ.) κατά τον καλύτερο τρόπο· **в** - **ем** **случае** στην καλύτερη περίπτωση, στις πιο ευνοϊκές συνθήκες.

луче́вка, -и θ. 1 ξεφλούδισμα, αποφλοιώση· απολέπιση. 2 τσουγκράνισμα.

луче́ние, -я ουδ. βλ. **луче́вка**.

луче́нный επ. ξεφλουδισμένος, αποφλοιωμένος· απολεπισμένος.

лучи́льник, -а α. χτένι, τσουγκράνα (αγροτικό εργαλείο).

лучи́льный επ. εκκοκμιστικός· -ая **маши́на** εκκοκμιστική μηχανή.

лучи́ть, -шу́, -ши́шь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **луче́нный**, βρ: -ще́н, -щенá, -щенό ρ.δ.μ. 1 ξεφλουδίζω, αποφλοιώνω, εκκοκνίζω· απολεπίζω· - **горόх** εκκοκνίζω **μπιζέλια**· - **кукуру́зу** ξεφλουδίζω **καλαμπόκι**· - **се́мечки** ξεφλουδίζω **σπόρια**. 2 τσουγκρανίζω (χώμα). || -ся **ξεφλουδίζομαι**, αποφλοιώνομαι, εκκοκνίζομαι· **απολεπίζομαι**.

лы́жи, **лыж** πλθ. (ενκ. **лы́жа**, -и θ.) σκι, χιονοπέδιλα. || εκφρ. **наво́стри́ть** - (απλ.) το σκάζω, κόβω λάσπη, το βάζω στα πόδια· **напра́вить** - (απλ.) κατευθύνομαι για κάπου.

лы́жина, -и θ. το ένα παγοπέδιλο, ένα σκι.

лы́жник, -а α., -ца, -и θ. χιονοδρόμος, ο σκιέρ.

лы́жный επ. των παγοπέδλων· -ая **фа́брика** **φάμπρικα** (κατασκευής) παγοπέδλων. || χιονοδρομικός· - **спорт** σπορ χιονοδρομίας, το σκι. || των χιονοδρόμων· - **отря́д** τμήμα χιονοδρόμων· -ая **ста́нция** σταθμός (κέντρο) χιονοδρόμων.

лы́жня, -и́, γεν. πλθ. -е́й θ. χιονοπεδιλιά (ίχνος).

лы́ко, -а ουδ. φλούδα (για τριχές, καλάθια). || εκφρ. -а не **вя́жет** (απλ.) παραμιλώ απο το μεθύσι· - **ом ши́т** (απλ.) ανίδεος, εύλο απελέκητο· не - **ом ши́т** δε χάφτει μύγες, του κόβει το μυαλό· είναι πολύξερος· не **вся́ксе** - **в стро́ку** όλα τα λάθη δεν τιμωρούνται το ίδιο.

лы́ковый επ. της φλούδας· απο φλούδα.

лы́нять ρ.δ. (παλ.) υπεμφεύγω, αποφεύγω έντεχνα, την κάνω κοπάνα.

лысе́ть, -е́ш, -е́шь ρ.δ. φαλακρώνω, γίνομαι φαλακρός.

лы́сина, -и θ. 1 φαλάκρα, καράφλα. 2 σημάδι άσπρο (στο μέτωπο μερικών ζώων).

лы́синка, -и θ. 1 μικρή φαλάκρα. 2 άσπρο σημάδακι.

лысу́н, -а α. γροιλανδική φώκη.

лысу́ха, -и θ. φαλακροκόρακας.

ΛΥΣΨΗ επ., βρ: **ΛΥΣ**, **ΛΥΣΑ**, **ΛΥΣΟ** φαλακρός, καραφλός. || μτφ. (για τόπο) άδεντρος, αποψιλωμένος, γυμνός· - **ΧΟΛΜ** γυμνόλοφος. || εκφρ. **ЧЕРТА** ή **ΘΕΣΑ** -οίσο τίποτε απολύτως (δε γίνεται, δε φυτρώνει κ.τ.τ.).

ΛΥΤΑΤ ρ.δ. (απλ.) αποφεύγω.

ΛΥΤΚΟ, -α ουδ. 1 φλουδίτσα. 2 πλθ. -и γεν. -**ЧЕК** (απλ.) λωριδίτσες.

ΛΥΤΝΗ επ. φλούδινος, απο φλούδα.

ΛΥΒΕΝΟΚ, -ηκα, πλθ. -**ΒΥΤΑ**, -**ΒΥΤ** α. λιονταράκι.

ΛΥΒΙΝΗ επ. λιονταρίσιος· -**ΑΥ** **ШΚΥΡΑ** η λεοντή. || εκφρ. -**ΑΥ** **ΔΟΛΙΑ** μερίδα του λέοντος· - **ЗЕВ** αντίρρινο, σκυλάκι, λυκόστομο (φυτό).

ΛΥΒΙΤΣΑ, -η θ. λέαινα.

ΛΥΓΟΤΑ, -η θ. προνόμιο.

ΛΥΓΟΤΗΤΑ, -η θ. προνομιακό δικαίωμα.

ΛΥΓΟΤΗΤΗ επ., βρ: -**ΤΗΝ**, -**ΤΗΝΑ**, -**ΤΗΝΟ**. 1 προνομιακός, ευνοϊκός. 2 (παλ.) ελεύθερος, μη συνεσταλμένος.

ΛΥΔΙΝΑ, -η θ. ογκόπαγος.

ΛΥΔΙΝΚΑ, -η θ. πάγος. || κομματάκι πάγου.

ΛΥΔΙΣΤΗ επ. παγοσκεπής.

***ΛΥΕ** ουδ. άκλ. λεύγα.

ΛΥΖΑ επίρ. (παλ.) μπορεί, είναι δυνατό.

ΛΥΝΟΒΟΔ, -α α. ειδικός στη λινοκαλλιέργεια.

ΛΥΝΟΒΟΔΗΤΗΣ επ. βλ. **ΛΥΝΟΒΟДЧЕСКИЙ**.

ΛΥΝΟΒΟΔСТВО, -α ουδ. λινοκαλλιέργεια· λινοπαραγωγή.

ΛΥΝΟΒΟДЧЕСКИЙ επ. της λινοκαλλιέργειας, λινοπαραγωγικός.

ΛΥΝОВОЛОКНО, -ά ουδ. λινάρι (κλωστικές ίνες).

ΛΥΝΟЗАВОД, -α α. εργοστάσιο επεξεργασίας λιναριού.

ΛΥΝΟКОМΒΑЙН, -α α. λινοκομπάνι (μηχανή).

ΛΥΝΟΟЧИСТИТЕЛЬНЫЙ επ. λινοκαθαριστικός.

ΛΥΝΟПΡЯДІЛКА, -η θ. λινονηματοουργείο.

ΛΥΝΟПРЯДІЛЬНИЙ επ. λινοκλωστικός· -**ΑΥ** **Фабрика** λινονηματοουργείο.

ΛΥΝΟПРЯДІЛЬНЯ, -η θ. λινονηματοουργείο.

ΛΥΝΟΣОВΧΟЗ, -α α. λινοσοβχόζ.

ΛΥНУТЬ, **ΛΥНУ**, **ΛΥНЭШЬ**, επір. μτχ. δεν έχει ρ.δ. 1 κολλώ· **ПАЛЫЕ ЛИСТЯ** **ΛΥНУТ** **К** **НОГАМ** τα πεσμένα φύλλα κολλούν στα πόδια. 2 σφίγεται· **ДЕВОЧКА** **ΛΥНУЛА** **К** **МАТЕРИ**· το κοριτσάκι κολλούσε στη μάνα. || μτφ. επιδιώκω σχέσεις με τους προϊστάμενους (τους μεγάλους).

ΛΥННΟЙ επ. του λιναριού· λιναρίσιος, λινός· - **СТЭБЕΛЕ** λιναρίσιο στέλεχος (καλαματά)· -**ΘΕ** **ПСЛЕ** λινοροχάραφο· -**ΘΕ** **МАСЛО** λινέλαιο· -**ΘΕ** **СЕМЕНА** λινόσπορος, λιναρδόσπορος· -**ΘΕ** **ТКАНИ** λινά υφάσματα· -**ΘΕ** **ПРОИЗВОДСТВО** λινοπαραγωγή· -**ΑΥ** **ПРОМЫШЛЕННОСТЬ** λινοβιομηχανία. || λινοειδής.

ΛΥСТЕЦ, -έ α. κόλακας, μαλαγάνας.

ΛΥΟΤΙΒΟСТЬ, -η θ. κολακευτικότητα, μαλαγανιά.

ΛΥΟΤΙΒΗ επ., βρ: -**ΤΙΒ**, -**Α**, -**Ο** κολακευτικός, γαλίφικος· - **ЧЕЛОВЭК** κόλακας· -**ΘΕ** **СЛОВА** κολακευτικά λόγια· -**ΑΥ** **УЛЫБКА** κολακευτικό χαμόγελο· -**ΑΥ** **ΛΑΣКА** κολακευτικό χάδι.

ΛΥΟΤИТЬ, **ΛΥОУ**, **ΛΥΟТИШЬ** ρ.δ. 1 (με δοτ. κ. ως αμ.) κολακεύω, γαλιφίζω, θωπεύω· - **НАЧАЛСТВУ** κολακεύω τους προϊστάμενους· - **НЕ ЛΥОТИ** μη κολακεύεις. 2 βαυκαλίζω, ικανοποιώ· **УСПЕХИ** -**ΛИ** **ЕГО** **САМОЛЮБИЮ** οι επιτυχίες κολακευαν το φιλότιμό του· - **СЕБЯ** **НЕСОБІТОНИМІ** **НАДЭЖДАМИ** βαυκαλίζω τον εαυτό μου με μάταιες ελπίδες. || -**СЯ** κολακεύομαι· βαυκαλίζομαι. || ελπίζω. || εκφρ. - **НАДЭЖДОЙ** βαυκαλίζομαι με την ελίδα.

ΛΥЮ, -α ουδ. χυτήρας, λούμι.

ΛΥΟ, -ά, -ο επ. με σημ. κατηγ. αρέσω· **Ты** - **МНЕ** μου αρέσεις.

ΛΥΟΒΑ, -η θ. (λκ. ποίηση) αγαπητικιά, ερωμένη.

ΛΥΟΒЕОБІЛЬНОСТЬ, -η θ. μεγάλη αγάπη.

ΛΥΟΒЕСОБІЛЬНИЙ επ., βρ: -**ЛЕН**, -**ЛНА**, -**ЛНО** ερωτύλος, ερωτιάρης, αγαπησιάρης.

ΛΥΟБЭЗНИК, -α α., -**ЦА**, -η θ. (παλ.) φιλόφρονας, αβρός.

ΛΥΟБЭЗНИЧАТЬ ρ.δ. φέρνομαι φιλόφρονα, πρόσχαρα, κοπλιμεντάρω.

ΛΥΟБЭЗНО επίρ. φιλόφρονα, πρόσχαρα.

ΛΥΟБЭЗНОСТЬ, -η θ. φιλοφρόνηση, περιποίηση, αβρότητα· ευπροσηγορία. || πλθ. -η φιλοφρονήσεις.

ΛΥΟБЭЗНИЙ επ., βρ: -**ЗЕН**, -**ЗНА**, -**ЗНО**. 1 φιλόφρονος, -νητικός, πρόσχαρος· κοπλιμεντζικός· -**ΘΕ** **ОБРАЩЕНИЕ** φιλόφρονη συμπεριφορά· - **ПОКЛОН** φιλόφρονη υπόκλιση· - **ЖЕСТ** φιλόφρονη χειρονομία. 2 αγαπητός· αγαπημένος· - **ЧИТАТЕЛЬ!** αγαπητέ αναγνώστη! - **СЫН** **МОЙ** αγαπημένο μου παιδί· **СЛУШАЙ**, - άκουσε, αγαπητέ· -**ΘΕ** **СЛОВА** φιλοφρονητικά λόγια. 3 (παλ.) ερωμένος, -η, αγαπημένος, -η. || εκφρ. **БУДЬ** -**ЗЕН**; **БУДЬТЕ** -**ЗНЫ** ευαρεστήσου· ευαρεστηθήτε, έχε(τε) την καλοσύνη, την ευχαρίστηση.

ΛΥΟБІМЕЦ, -**МІА** α., -**МІЦА**, -η θ. αγαπημένος, -η, προσφιλής· προσφιλέστερος, -η.

ΛΥΟБІМЧИК, -α α. ευνοούμενος, αγαπημένο παιδί, φαβορί.

ΛΥΟБІМНИЙ επ. απο μτχ. 1 αγαπητός, αγαπητέρος· - **ЧЕЛОВЭК** αγαπητός άνθρωπος. 2 ουσ. -, -**ΑΥ** αγαπητός· αγαπημένος, -η, ερωμένος, -η· 4 προτιμότερος, προτιμητέος· -**ΘΕ** **ОЛІДΟ** το αγαπητό φαγητό· -**ΘΕ** **МОЙ** **ПЭСНЯ** τα αγαπημένα μου τραγούδια.

ΛΥΟБІТЕЛЬ, -**Я** α., -**НИЦА**, -η θ. 1 φίλος, λάτρης, εραστής, ζηλωτής· **Я** - **МУЗЫККИ** είμαι

φίλος της μουσικής (φιλόμουσος). 2 ερασιτέχνης.

любительский επ. 1 ο απο αγάπη γινόμενος. 2 ερασιτεχνικός. || για τους φίλους (αγαπώντες). - табάκ καπνός που τον προτιμούν οι καπνιστές.

любительство, -а ουδ. ερασιτεχνία.

любительщина, -и θ. ερασιτεχνία.

любить, **люблю**, -люблюшь, **μτχ.** ενστ. **любящий**; παθ. **μτχ.** ενστ. **любимый**, βρ: -бѣм, -а, -ο ρ.δ.μ. αγαπώ - **мать** αγαπώ τη μάνα - **родину** αγαπώ την πατρίδα. || ερωτεύομαι. || αρέσω· я -блѣ **мѹзыку** αγαπώ τη μουσική, μου αρέσει η μουσική· я **жить** -блѣ θέλω να ζήσω. || χρειάζομαι, έχω ανάγκη· **цветѣ** -яτ **воду** τα λουλούδια αγαπούν το νερό. || -ся αγαπιέμαι, ερωτεύομαι· он с ней -ятсѣ **жѣ** **трѣтій** год αυτοί αγαπιούνται πριν απο τρία χρόνια.

любо επίρ. με σημ. κατηγ. είναι ευχάριστο, αρεστό, ωραίο· είναι να χαίρεσαι· **это емѹ** - αυτό του αρέσει· - **смотрѣть** на **это** χαίρεσαι να το βλέπεις. || εκφρ. - **дѹрого** κ. - **мѣло** πολύ καλά, πολύ ευχάριστα· - не -θέλοντας μη θέλοντας, με τη βία, εκών-άνκων.

любование, -я ουδ. θαυμασμός εντυπωσίαση.

любоваться, -дѹюсь, -дѹешься ρ.δ. με δοτ. κ. αιτ. θαυμάζω, εντυπωσιάζομαι, μου αρέσει να κοιτάζω· - **природой** θαυμάζω τη φύση· - **восходом** **солнца** θαυμάζω την ανατολή του ήλιου.

любовник, -а α., -ница, -и θ. αγαπητικός, -ιά, ερωμένος, -η, εραστής. || πλθ. -и οι ερωτευμένοι. || εκφρ. **пѣрвѣй** - (παλ.) ο ρόλος νεαρού ερωτευμένου θεατρικού έργου καθώς και ο ηθοποιός αυτού του ρόλου.

любовно επίρ. στοργικά, με αγάπη.

любовность, -и θ. αγάπη.

любовный επ. 1 ερωτικός· -оε **письмо** ερωτικό γράμμα, ραβασάκι· -не **дела** ερωτικές υποθέσεις· -не **пѣони** ερωτικά τραγούδια· -ая **записка** ραβασάκι· -ая **сѣязь** ερωτικές σχέσεις (δεσμός)· - **взгляд** ερωτικό βλέμμα· - **бред** ερωτικό παραλήρημα. 2 (παλ.) φίλτρο· -оε **напиток** ποιτό για έμπνευση έρωτα (φίλτρο).

любовь, -бѣй, οργ. -вѣю θ. 1 στοργή, αγάπη· **матерѣнская** - μητρική στοργή· - к **родне** αγάπη προς την πατρίδα. 2 έρωτας· **женѣтсѣ** по -вѣ παντρεύομαι με έρωτα· **пѣрвая** - η πρώτη αγάπη. || αρέσκεια· πόθος· - к **искѹсству** αγάπη προς την τέχνη· - к **приключѣнѣям** πόθος για περιπέτειες.

любознательность, -и θ. φιλομάθεια, φιλομουσία, έρωτας για μάθηση.

любознательный επ., βρ: -лен, -льна, -ο φιλομαθής, φιλόμουσος, φιλόσοφος.

любой επ. (στα ελληνικά αποδίδεται με όριστη αντωνυμία)· καθένας· όποιος, οποιοσδήποτε· - **из вас** καθένας απο σας· **в - час** οποιαδήποτε ώρα· - **ѹи ценѹи** με κάθε θυσία· **вѣбери себѣ** -**ѹю** **кнѣгу** διάλεξε όποιο βιβλίο θέλεις.

любомѹдр, -а α. (παλ.) φιλόσοφος.

любомѹдрие, -я ουδ. (παλ.) φιλοσοφία.

любопытничать ρ.δ. βλ. **любопытствовать**.

любопытнѹ επίρ. 1 περίεργα, παράξενα. 2 με σημ. κατηγ. είναι περίεργο· **емѹ** **бѣло** - **узнѣть**, **что бѹдет** **дѣльше** αυτός ήταν περίεργος να μάθει τι θα γίνει (συμβεί) παραπέρα.

любопытный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 περίεργος, παράξενος· - **взгляд** περίεργη ματιά. || ουσ. ο παράξενος, ο περίεργος· **собралась** **толпа** -**ых** μαζεύτηκε πλήθος περίεργων. || φιλοπράγμονας, φιλοπερίεργος. 2 ενδιαφέρων· -ая **кнѣга** ενδιαφέρον βιβλίο· - **слѹчай** ενδιαφέρουσα περίπτωση.

любопытство, -а ουδ. περιέργεια· φιλοπεριέργεια· φιλοπραγμοσύνη.

любопытствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. είμαι περίεργος· я -**ствую** **узнѣть** είμαι περίεργος να μάθω.

любушка, -и θ. (λκ. ποίηση) αγαπητικιά, ερωμένη.

любящий επ. απο **μτχ.** αυτός που αγαπά· -ая **мать** η μάνα που αγαπά· **отѣц** - **детѣй** ο πατέρας που αγαπά τα παιδιά. || ερωτικός, ερωτευμένος· - **взгляд** ερωτική ματιά.

люди, -а κ. (απλ.) -у α. (αθρσ.) πλήθος· **рабѹчий** - πλήθος εργατών. || σμάδα ανθρώπων.

люди, **людеѣй**, **людѣям**, **людѣямѣ**, ο **людѣях** α. 1 πλθ. του ουσ. **человѣк** οι άνθρωποι, ο κόσμος· - **дѹброй** **вѹли** άνθρωποι καλής θέλησης· **дѣлать** -**ям** **дѹбрѹ** κάνω καλό στους ανθρώπους· - **говорѣт** ο κόσμος λέει· он **менѣ** **вѣвел** в - αυτός με έβγαλε στον κόσμο (στην κοινωνία)· **как** **мнѹго** -**ѣй!** τι πολὺς κόσμος! **пришлѣ** **какие**-**то** - ήρθαν κάτι άνθρωποι· **старѣе** - οι παλαιοί (οι γέροντες)· **кѹвѣе** - οι νέοι, νεολαίοι. 2 στελέχη. || (στρατ.) οι κατώτεροι αξιωματικοί του διοικητή. 3 (παλ.) υπηρέτες αρχοντόσπιτου. || εκφρ. на -**яx** μπροστά στον κόσμο, μπροστά σε ξένους.

люди² ουδ. άκλ. παλαιά ονομασία του γράμματος **л**.

людно επίρ. ως κατηγ. γεμάτο κόσμο, πλήθος λαού· на **этом** **перекрѣсте** **всегдѣ** - αυτό το σταυροδρόμι πάντοτε έχει πολὺ κόσμο.

людный επ., βρ: -ден, -дна, -дно πυκνοκατοικημένος. || πολυάνθρωπος.

людоѣд, -а α., -ка, -и θ. ανθρωποφάγος, -α.

людоѣдский επ. του ανθρωποφάγου.

людоѣдство, -а ουδ. ανθρωποφανία.

ΛΥΔΣΚΟΪ επ. ανθρώπιнос· - ροδ το ανθρώπινο γένος. || (παλ.) των υπηρετών· - стол το τραπέζι των υπηρετών. || -я ουσ. θ. δωμάτιο υπηρετών αρχοντόσπιτου. || εκφρ. - состав η πραγματική δύναμη του στρατού.

ΛΥΟΖΙΤ, -а α. λεβεσίτης, λουΐσίτης.

*ΛΥΟΚ, -а α. 1 καταπακτή, (γ)κλαβανή, κεπέγκι, μπουκαπόρτα. 2 θυρίδα.

ΛΥΟΚОВЫЙ επ. της καταπακτής.

*ΛΥΟΚΣ, -а α. το λουξ (φωτομετρική μονάδα).

*ΛΥΟΚΣ?, -а α. πολυτέλεια.

*ΛΥΟΛИ επιφ. (λμ. ποίηση) ω, πω-πώ (ωραία, καλά, περίφημα).

ΛΥΟΛЬКА, -и θ. 1 κούνια, λίκνο. || καλάθι αερόστατου. 2 κρεμαστή εξέδρα (ανύψωσης οικοδομικών υλικών κλπ.).

ΛΥΟΛЬКА?, -и θ. πίπα, καπνοσύριγγα.

*ΛΥΟΜΟΛΟ ουδ. άκλ. οσφυαλγία.

ΛΥΟΜЕН, -а α. λούμεν, φωτομετρική μονάδα.

*ΛΥΟΜΙΝАЛ, -а α. λουμινάλ, υπνωτικό φάρμακο.

ΛΥΟΜΙΝЕССЕНТНЫЙ επ: -не лампы υδραργυρικές λάμπες ή λάμπες φθορίου· - анализ φωσφορισμού ανάλυση.

*ΛΥΟΜΙΝЕССЕНЦИЯ, -и θ. φωταύγεια.

*ΛΥΟΜПЕН - пролетариат, -а α. λούμεν προλεταριάτο.

*ΛΥΟΝЕТ, -а α. 1 (παλ.) οχυρό· χαράκιωμα. 2 θόλος πλάγιου σηκού.

*ΛΥΟΠІН κ. ЛУПІН, -а α. λούπιнос ο λευκός, λουπινάρι, λουπιναριά, πικροκουκιά.

ΛΥΟΠІНОВЫЙ κ. ЛУПІНОВЫЙ επ. του λούπινου· -не семена τα λούπινα· -не посевы λουπινόσπορες. || απο λούπινο· -ая мука λουπινάλευρα

ΛΥΟΠΟЗОРІЙ, -я α. θεραπευτήριο δερματικής φυματίωσης.

*ΛΥΟПУС, -а α. φυματιώδης ή κοινός λύκος (φυματίωση του δέρματος).

*ΛΥОСТРА, -и θ. πολύφωτο, πολυέλαιος.

*ΛΥОСТРІН, -а α. ύφασμα γυαλιστερό.

ΛΥОТЕРАНІН, -а, πλθ. -ане, -ан α., -ка, -и θ. λουθηριανός, -ή.

ΛΥОТЕРАНСКИЙ επ. λουθηριανός· -ая церковь λουθηριανή εκκλησία.

ΛΥОТЕРАНСТВО, -а ουδ. λουθηριανισμός.

ΛΥОТЕТЬ ρ.δ. (απλ.) σκληρύνομαι, γίνομαι σκληρόκαρδος.

ΛΥОТІК, -а α. βατράχιο, νεραγκούλα (αγριόχορτο).

ΛΥОТІКОВЫЙ επ. του βατραχίου. || ουσ. πλθ. -не τα βατραχοειδή (φυτά).

ΛΥОТНЕВЫЙ επ. του λαούτου, του βάρβιτου.

ΛΥОТНЯ, -и θ. το λαούτο, ο βάρβιτος.

ΛΥОТОВАНИЕ, -я ουδ. αγρίεμα, εξαγρίωση.

ΛΥОТОВАТЬ, -туть, -тутьея ρ.δ. (απλ.) 1 αγριεύω, εξαγριώνομαι, αποθηριεύω. 2 γίνομαι ισχυρός, δυνατός, σφοδρός.

ΛΥОТСТЬ, -и θ. θηριωδία. || σκληρότητα.

ΛΥОТЪЙ κ. (απλ.) ЛΥОТЪЙ επ. θηριώδης, αιμεβόρος. || μτφ. σκληρός, άσπλαχνος, απάνθρωπος· - человек σκληρόκαρδος άνθρωπος. || δυνατός, ισχυρός· - мороз δριμύ φύχος· - ГОЛОД λιμός. || αφοσιωμένος, δοσμένος ολόψυχα.

*ΛΥΟΦА, -и θ. είδος κολοκυνθιάς.

*ΛΥΟПЕРНА, -и θ. τριφύλλι (χορτο).

ΛΥОПЕРНОВЫЙ επ. του τριφυλλίου, απο τριφύλλι, τριφύλλινος· -ое поле τριφυλλοχώραφο· -ое сено τριφυλλόχορτο.

*ΛΥОС, -а α. σύφιλη.

*ΛΥ ουδ. άκλ. λα (μουσικός φθόγγος).

ΛΥОХІНА, -и θ. λευκορωσικός χορός.

ΛΥАГВЫЙ επ. βλ. ЛЕГВЫЙ.

ΛΥАГНИЕ, -я ουδ. 1 λάκτισμα, κλώτισμα. 2 μτφ. θίξιμο, προσβολή.

ΛΥАГТЬ ρ.δ.μ. 1 λακτίζω, κλωτσώ (για χηλοφόρα ζώα). 2 μτφ. θίγω, προσβάλλω, διώχνω κακίη-κακώς. || -ся λακτίζω, κλωτσώ· ЛОШАДЬ -ется το άλογο κλωτσά. || αλληλολακτίζομαι, αλληλοκλωτσιέμαι.

ΛΥІТВА, -и θ. (διαлк.) βάτραχος.

ΛΥІГНУТЬ ρ.σ. βλ. ЛІГАТЬ.

ΛΥІГУШАТНИК, -а α. βατραχοδοχείο.

ΛΥІГУШАЧИЙ κ. ЛΥІГУПЕЧИЙ, -ья, -ве επ. του βατραχού· βατραχένιος.

ΛΥІГУШІННЫЙ επ. βλ. ЛΥІГУШАЧИЙ.

ΛΥІГУШКА, -и θ. βάτραχος, -άχι.

ΛΥІГУШОНОК, -нка, πλθ. -шата, -шат α. βατραχάκι.

ΛΥІД, -а α. στις εκφρ: на кой - (χυδλ.) γιατί· иди (ή пошел, ну тебѣ) -у (χυδλ.) τι στο διάβολο, τι μου χρειάζεται, γιατί.

ΛΥІДА, -и θ. (διαлк.) 1 λάκκα. 2 ένταση για λιβάδι ή καλλιέργεια. 3. χαράδρα.

ΛΥІДІНА, -и θ. λάκκα.

ΛΥІДІНКА, -и α κρεμαστή πιστολοφουσγγωθήκη.

ΛΥІЖКА, -и θ. μπρός, μπούτι.

ΛΥІЗГ, -а α. κλαγγή (όπλων), κρότος αλυσίδων· σιδερόηχος. || τριγμός.

ΛΥІЗГАНЬЕ, -я ουδ. κροτάλισμα κλαγγή.

ΛΥІЗГАТЬ ρ.δ. βλ. ЛІЗГНУТЬ.

ΛΥІЗГНУТЬ ρ.σ. κλαγγάζω, κροτώ (μεταλλικά αντικείμενα). || τρίζω· - зубами τρίζω τα δόντια.

ΛΥІМЗИТЬ, -зю, -зишь ρ.δ.μ. (απλ.) κλέβω, βουτώ.

ΛΥІМКА, -и θ. 1 λουρί αχθοφορικό. || μτφ. μονότονη δουλειά ή υπηρεσία. 2 λωριδίτσες ενδυμάτων. || εκφρ. тянуть ή тереть -у κάνω βαριά ή άχαρη δουλειά.

ΛΥІМОЧКА, -и θ. λωριδίτσα.

ΛΥІП επιφ: тяп да тяп ή тяп-ляп βλ. тяп.

ΛΥІПАТЬ ρ.δ. (απλ.) 1 βλ. ЛІПНУТЬ. 2 μτφ. φτιάχνω όπως-όπως, στα γρήγορα· άτεχνα.

***ляпис**, -α α. άργυρος νιτρικός.
ляпис-лазурь, -я θ. λαζουρίτης.
лянуть ρ.σ.μ. (απλ.) 1 λέγω μπουρδες, αεροκοπανίζω - **глубости** λέγω ανοσιές. 2 χτυπώ δυνατά: ~ **в ухо** χτυπώ δυνατά στο αυτί. ~ **и егó как следует** δείρε τον, όπως του χρειάζεται. || **-ся** 1 κέφτω, κάνω μπλούμ. - **в грязь** κέφτω στη λάσπη. 2 χτυπώ.
 ***ляпис**, -α α. λάθος απο απροσεξία, γκάφα.
 ***лярд**, -а α. λαρόδι.

лясканье, -я ουδ. τρίξιμο.
ляскать ρ.δ. βλ. **ляскнуть**.
ляскнуть, -у, -ешь ρ.σ. (παλ.) - **зубами** τρίζω τα δόντια.
лясничать ρ.δ. (διαлк.) λογοκοπώ, πολυλογώ, φλυαρώ.
лясьи στην έκφραση: - **точить** αερολογώ, αεροκοπανώ, φλυαρώ.
лях, -а α., -шка, -и θ. παλ. Πολωνός, -ίδα.
ляшкый επ. (παλ.) πολωνικός.

Μ

***мавзолей**, -я α. μавσωλείο.
 ***мавр**, -а α., -ританка, -и θ. Μαύρος, -η, Μαυριτανός, -ή.
мавританский επ. μαυριτανικός.
маврский επ. μαυριτανικός.
 ***маг**, -а α. 1 μάγος (ιερέας παλαιών ανατολικών χωρών). 2 εκείνος που κατέχει τη μαγική τέχνη.
 ***магазин**, -а α. μαγαζί, κατάστημα. **продовольственный** - κατάστημα τροφίμων. **промтоварный** - εμπορικό κατάστημα. - **готового платья** κατάστημα ετοιμών ενδυμάτων. **овощной** - μανάβικο, οπωρολαχανοπωλείο. 2 (παλ.) αποθήκη. 3 θαλάμη (όπλου μηχανισμών κ.τ.τ.). 4 συσκευή ηλεκτρικών μετρήσεων.
магазинка, -и θ. όπλο επαναληπτικό.
магазинный επ. του μαγαζιού, του καταστήματος. ~ **сторож** φύλακας μαγαζιού. || που φέρει θαλάμη. -**ая винтовка** ή -**ое ружье** επαναληπτικό όπλο. -**ая корόбка** θαλάμη όπλου.
 ***магараджа**, -и α. μαχαραγιάς.
 ***магарич**, -á (-ý) α. (απλ.) κέρασμα ποτού (λόγω επικερδούς αγοραπωλησίας) **с вас** -! θα μας κεράσετε! **поставить** - κερνώ, βάζω να πιούμε. || δώρο ως κέρασμα.
магистерский επ. του μάγιστρου.
магистерство, -а ουδ. τίτλος του μάγιστρου.
 ***магистр**, -а α. 1 μάγιστρος (τίτλος επιστημονικός). 2 τίτλος αρχηγού μοναχικού ή ιπποτικού τάγματος.
 ***магистраль**, -и θ. 1 αρτηρία (συγκοινωνική). κύρια συγκοινωνιακή γραμμή, εθνική οδός. **железнодорожная** - κύρια σιδηροδρομική γραμμή. **водные** -и κύριες ατμοπλοϊκές γραμμές. **дорожная** - κύρια οδική γραμμή. 2 κύριος αγωγός ηλεκτρικού ρεύματος.
магистральный επ. κύριος, βασικός, κύριος σημασίας.

***магистрант**, -а α. υποψήφιος φοιτητής για τον τίτλο του μάγιστρου.
 ***магистрат**, -а α. δημοτικό συμβούλιο. || αξίωμα κρατικό στην αρχαία Ρώμη.
магистратский επ. του δημοτικού συμβουλίου. -**се управление** η δημαρχία.
 ***магистратура**, -и θ. δημαρχείο.
магический επ. μαγικός. -**ие приёмы** μαγικά κόλπα. || μτφ. θελκτικός, μαγευτικός. - **круг** βλ. στη λ. **заколдованный**.
 ***магия**, -и θ. 1 μαγεία, μαγγανεία, γητεία. 2 μτφ. θελκτικότητα, μαγευτικότητα. || εκφρ. **белая** - λευκή μαγεία, θεουργία. **чёрная** - μαύρη μαγεία.
 ***магма**, -и θ. (γεωλ.) το μάγμα.
магматический επ. μαγματικός.
магнальный, -я α. μαγνάλιο.
 ***магнат**, -а α. μεγιστάνας.
магнатский επ. του μεγιστάνα.
магнетальный επ. μαγνησιούχος.
магнетит, -а α. μαγνησίτης (λευκόλιθος).
 ***магнетизия**, -и θ. μαγνησία, οξειδίο μαγνησίου.
магнетизёр, -а α. (παλ.) υπνωτιστής.
магнетизирование, -я ουδ. (παλ.) υπνώτιση.
 ***магнетизировать**, -руж, -руешь ρ.δ.μ. (παλ.) υπνωτίζω.
магнетизм, -а α. 1 μαγνητισμός. 2 (παλ.) υπνωτισμός. || εκφρ. **животный** - (παλ.) ζωικός μαγνητισμός. **земной** - γήινος μαγνητισμός.
магнетит, -а α. μαγνητίτης.
магнетический επ. 1 μαγνητικός. 2 (παλ.) υπνωτικός.
магнето ουδ. άκλ. μαγνητοηλεκτρική συσκευή.
магнетный επ. μαγνησιακός.
 ***магний**, -я α. μαγνήσιο.
 ***магнит**, -а α. μαγνήτης.

μαγνήτιση, -ίчу, -ίτιшь, παθ. μτχ. παρθ.-
χρ. магнитенный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.δ.μ. μα-
γνητίζω.

μαγνήτιση επ. μαγνητικός· -αγ σίλα μαγνη-
τική δύναμη· -не телά μαγνητικά σώματα. ||
εκφρ. -αγ ανωμαλία μαγνητική απόκλιση· -αγ
δύρα; -οε возмущение (φυσ.) μαγνητική εύελ-
λα· - железник βλ. магнетит. - меридиан μα-
γνητικός μεσημβρινός· -οε наклонение (φυσ.)
μαγνητική απόκλιση· -οε поле μαγνητικό πε-
δίο· - πόλος μαγνητικός πόλος· -αγ стрелка
μαγνητική βελόνη· - экватор μαγνητικός ι-
σημερινός.

*магнитόγραφ, -а α. μαγνητογράφος (όργανο).

*магнитόμετρο, -а α. μαγνητόμετρο.

*магνитофон, -а α. μαγνητόφωνο.

μαγνитофонний επ. μαγνητοφωνικός· -αγ ле-
нта ταινία μαγνητοφώνου.

магноλιевый επ. 1 μαγνολιακός. 2 ουσ. πλθ.
-не та μαγνολιοειδής.

*магнолит, -а α. ξυλόλιθος.

магнолитовый επ. ξυλολιθικός.

*магнолия, -и θ: μαγνολία, μανόλια.

магог κ. магога βλ. гог.

магометанин, -а α., -ка, -и θ. μωαμεθα-
νός, -ή.

магометанский επ. μωαμεθανικός.

магометанство, -а ουδ. μωαμεθανισμός.

*мадам άκλ. θ. 1 μαντάμ, κυρία. 2 (παλ.)
βλ. губернантка. 3 (παλ.) ράπτρια, μολίστρα·
ιδιοκτήτρια οίκου ραπτικής.

мадаполам, -а α. χασές χοντρός.

мадаполамовый επ. απο χοντρό χασέ.

мадемуазель άκλ. κ. παλ. -и θ. ιδεοποινί-
δα, ματμαζέλ. || βλ. губернантка.

мадера, -и θ. κρασί της Μιδέρας.

*мадона, -и θ. Παναγία.

*мадригал, -а α. 1 ποιημάτι βουκολικό ή
ερωτικό. 2 (παλ.) κολακευτικός έπαινος, κο-
πλιμέντο.

мадьяр, -а α. -ка, -и θ. Μαγιάρος, -α.

мадьярский επ. μαγιάρικός, ουγγρικός.

маёвка, -и θ. 1 (παλ.) παράνομη πρωτομα-
γιάτικη συγκέντρωση. 2 πρωτομαγιάτικη ή α-
νοιξιιάτικη εκδρομή.

маета, -ή θ. (απλ.) τλαιπωρία, βάσανο,
παιδεμός, μαρτύριο· - мне с ним! βάσανο μου
είναι αυτός!

маётно επίρ. (απλ.) βασανιστικά, κουρα-
στικά, καταθλιπτικά.

маётный επ., βρ: -тен, -тна, -тно (απλ.)
βασανιστικός, κουραστικός, καταθλιπτικός· -
день κουραστική μέρα.

*мажор, -а α. μαντζόρε. || μτφ. ευθυμία, κέ-
φι· онъ в -е είμαι σε ευθυμία.

*мажордом, -а α. 1 αυλάρχης· αρχιτρίκλι-

νος. 2 αρχιμάγειρας αρχοντικού σπιτιού.

*мажоритарный επ: -аγ система πλειοψηφικό
σύστημα (εκλογών).

мажорный επ. 1 (μουσ.) μείζονας· - тон ο
μείζονας τόνος· -аγ гамма η μείζονα κλίμα-
κα. 2 μτφ. εύθυμος, χαρούμενος· -οε настро-
ение ευθυμία.

мазанка, -и θ. κλιθαρόσπιτο· σίτι λαπα-
λειμμένο.

мазанный επ. 1 λερωμένος, λιγδωμένος· -οε
платье λερωμένο φόρεμα. 2 χωματίνας, χωμα-
τένιος· -аγ хата χωματόσπιτο.

мазанье, -я ουδ. άλειμμα, (επ)άλειψη.

мазать, мажу, мажешь, παθ. μτχ. παρθ. χρ.
мазанный, βρ: -зан, -а, -ο ρ.δ. 1 μ. αλεί-
φω, επαλείφω, χρίζω· - хлеб маслом αλείφω
το ψωμί με λάδι ή βούτυρο. || αλείφω με λά-
σπη· - избу αλείφω με γλίνα το χαμόσπιτο.
|| χρωματίζω, μπογιατίζω. 2 λερώνω, λεκιάζω,
λιγδώνω. 3 μτφ. κακοζωγραφίζω, πασαλείφω. 4
αστοχώ (στη σκοποβολή, παιγνίδι κ.τ.τ.). ||
-ся 1 αλείφομαι. 2 λερώνομαι (ακουμπώντας
σε κάτι). 3 βάφομαι, φτιάχνομαι, φτιασιδώ-
νομαι.

мазевый επ. αλειμμένος, χρισμένος.

мазеобразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно α-
λειφοειδής.

мазіла, -и α. κ. θ. 1 (απλ.) λιγδιάρης, λε-
ρός, μουτζούρης. 2 κακοσχεδιαστής, πασαλεί-
φτης· κακογράφος. 3 ο αστοχών (στη σκοποβο-
λή, παιγνίδι κ.τ.τ.).

мазілка, -и 1 α. κ. θ. (απλ.) υποκορ.
της λ. мазіла. 2 θ. πινέλο, βούρτσα βαψίμα-
τος, χρωματισμού.

мазка, -и θ. άλειμμα, επάλειψη, χρέση, ε-
πίχριση.

*мазкий επ., βρ: -зок, -зка, -зко (απλ.)
φρεσκοβαμμένος, φρεσκαλειμμένος, φρεσκομπο-
γιατισμένος.

мазница, -и θ. πισσοδοχείο.

мазнуть ρ.σ. 1 βλ. мазать. 2 χτυπώ, δέρ-
νω· - по лицу μπατίζω.

мазня, -ή θ. 1 έργο κακοφτιαγμένο, μου-
τζούρα. 2 αστοχία (στη σκοποβολή, παιγνίδι).

мазок, -зкá α. 1 πινελιά, βουρτσια. 2
(ιατρ.) έκκριμα· взять - παίρνω έκκριμα
(για εξέταση).

мазурик, -а α. (απλ.) κλέφτης, λωποδύτης.

*мазурка, -и θ. μαζούρκα (χορός).

мазурочный επ. της μαζούρκας.

мазут, -а α. ναφθέλαιο, μαζούτ.

мазутный επ. του ναφθέλαιου, του μαζούτ.

мазь, -и θ. 1 αλοιφή, χρίσμα, επίχρισμα.
2 λίπος τεχνικό, γράσο. 3 κρέμα. || εκφρ.
дело на -и η δουλειά πάει ρέγουλα, ρολόι.

мазывать ρ.δ. (απλ.) βλ. мазать (2, 3 σμ.).

***майс**, -а α. βλ. кукуруза.
майсовый επ. του καλαμποκιού· καλαμποκί-
 σιος· -ое πόλε χωράφι σπαρμένο με καλαμποκι·
 -ая лепёшка καλαμποκίσια κουλούρα.
 ***май**, **мáя** α. Μάης· Пёрвое **мáя**; пpáздник
 Пёрвого **мáя** η γιορτή της Πρωτομαγιάς.
 ***майда́н**, -а α. μεϊντάν, πλατεία. || (διαρκ.)
 πισσοσυργείο, κατραμποποιείο. || αρχαίος τά-
 φος· τύμβος.
майка, -и θ. φανελίτσα (χωρίς μανίκια).
 ***майна́**¹, -и θ. (διαρκ.) ρωγή πάγου.
майна́² επιφ. μάινα, απόλυσε.
 ***майо́лика**, -и θ. 1 μαγιόλικα. 2 η μαγιολι-
 κή τέχνη.
майо́ликовный επ. μαγιόλικος.
 ***майонéз**, -а α. 1 μαγιονέζα. 2 φαγητό με
 μαγιονέζα.
 ***майо́р**, -а α. ταγματάρχης.
 ***майора́н**, -а α. αμάρακο, μαντζουράνα.
 ***майора́т**, -а α. (παλ.) κληρονομικό δικαίω-
 του πρωτότοκου γιού.
майордо́м, -а α. βλ. мажордо́м (1 σημ.).
майо́рский επ. του ταγματάρχη· -ое зва́ние
 ο βαθμός ταγματάρχη.
майо́рша, -и θ. η σύζυγος του ταγματάρχη. ||
 ταγματαρχίνα.
ма́йский επ. μαγιάτικος· -ая но́чь μαγιάτι-
 κη νύχτα· -ие торжества́ η γιορτή της Πρωτο-
 μαγιάς. || εκφρ. - жу́к μηλολόδη, χρυσοκάν-
 θαρος.
ма́йя, -и θ. είδος λεπτού βαμπακερού υφά-
 σματος.
мак, -а (-у) α. παπαρούνα· - самосéйка ή
 ди́кий αυτοφυής ή αγριοπαπαρούνα. || σπόροι
 αγριοπαπαρούνας.
 ***мака́ка**, -и θ. μακάκος (είδος πιθήκου).
мака́ние, -я ουδ. μουσκεύμα, ύφανση.
 ***макаро́низм**, -а α. μακαρονισμός.
макаро́нина, -и θ. ένα μακαρόνι.
макаро́нический επ. μακαρονικός· - стíль
 μακαρονικό στυλ (ύφος).
макаро́нник, -а α. μακαρόνια του φούρνου.
макаро́нный επ. των μακαρονιών· -ая фа-
 брика φάμπρικα μακαρονιών. || απο ή με μα-
 καρόνια. || εκφρ. -не изде́лия τα ζυμαρικά.
 ***макаро́ны**, -рón πλθ. μακαρόνια. || μακαρο-
 νάδα.
мака́ть ρ.δ.μ. μουσκεύω, εμβρέχω, υγραίνω,
 βουτώ. || -ся μουσκεύω, υγραίνομαι.
македо́нец, -нца α., -ка, -и θ. Μακεδόνας,
 -а και -иσα.
македо́нский επ. μακεδονικός· Алекса́ндр -
 Αλέξανδρος ο μακεδόνας.
 ***маке́т**, -а α. μακέτα. || δοκίμιο αντιτύπου.
маке́тный επ. της μακέτας.
макиаве́ллевский επ. μακιαβελικός.

макиавелли́зм, -а α. μακιαβελισμός. || μτφ.
 δολιότητα, υποδότητα, πανουργία.
 ***макинто́ш**, -а α. παλτό αδιάβροχο.
маки́тра, -и θ. μεγάλο πήλινο δοχείο..
макла́к, -á α., -чка, -и θ. (παλ.) βλ. ма-
 κлер.
макла́чение, -я ουδ. (απλ.) εμπορομεσιτεία.
 || παλαιοπώληση. || μεταπώληση.
макла́ческий επ. εμπορομεσιτικός. || της
 μεταπώλησης.
макла́чество, -а ουδ. (παλ.) βλ. макла́че-
 нье.
макла́чить ρ.δ. (απλ.) εμπορομεσιτεύω. ||
 μεταπωλώ. || πωλώ παλαιά πράγματα.
 ***ма́клер**, -а α. εμπορομεσίτης.
ма́клерский επ. εμπορομεσιτικός.
ма́клерство, -а ουδ. εμπορομεσιτεία.
ма́клерствовать, -ству́ю, -ствуе́шь ρ.δ. ε-
 μπορομεσιτεύω, επαγγέλλομαι τον εμπορομεσί-
 τη.
макну́ть ρ.σ. βλ. мака́ть.
ма́ков, -а, -ο επ: - цвет (για πρόσωπο)·
 παπαρουνόχρωμος.
ма́ковица, -и θ. (παλ.) βλ. ма́ковка.
ма́ковка, -и θ. 1 σπερματοθήκη φυτών. 2
 καραμέλα ή αρτόμελι επιπασμένα με παπαρου-
 νόσπορο. 3 θόλος εκκλησίας. 4 κορυφή. 5 κο-
 ρυφή του κεφαλιού.
ма́ковник, -а α. (διαρκ.) γλύκισμα επιπα-
 σμένο με παπαρουνόσπορο.
ма́ковный επ. 1 της παπαρούνας· -ое се́мя
 παπαρουνόσπορος. || απο παπαρούνα· -ое ма́сло
 παπαρουνόλαδο, μηκωνέλαιο. 2 ουσ. πλθ. -не
 та μηκωνοειδή.
 ***макрéль**, -и θ. βλ. скýмбрия.
 ***макроκλί́мат**, -а α. κλίμα μεγάλων εκτάσεων.
 ***макроκόσμ**, -а α. μακρόκοσμος.
маκροσκοπί́ческий επ. μακροσκοπικός.
макроцефа́л, -а α. μακροκέφαλος.
 ***макроцефа́лия**, -и θ. μακροκεφαλία.
 ***максíμ**, -а α. πολυβόλο τύπου «μαξίμ».
 ***максима́лизм**, -а α. μαξιμαλισμός.
максима́лист, -а α., -ка, -и θ. μαξιμαλι-
 στής, -τρια, υπεραπαίτητικός, -ή. || σπαδός
 του μαξιμαλισμού.
максима́листиче́ский επ. μαξιμαλιστικός.
максима́льно επίρ. στον ανώτατο βαθμό ή ό-
 ριο, στο μάξιμουμ.
максима́льность, -и θ. ο ανώτατος βαθμός ή
 όριο, το μάξιμουμ.
 ***максима́льный** επ., βρ: -лен, -льна, -льно
 ανώτατος, υπέρτατος, μέγιστος, κορυφαίος, ύ-
 ψιστος· -ое коли́чество η μέγιστη ποσότητα·
 -не усíлия υπεράνθρωπες προσπάθειες· -ая
 до́за ισχυρότατη (μέγιστη) δόση· - термо́метр
 θερμόμετρο το μέγιστο.

***ΜΑКСИМУМ**, -α α. το μάξιμουμ, το ανώτατο όριο· - **ЗНАНИЙ** το ανώτατο όριο γνώσεων.

***ΜΑΚУΛΑΤУРА**, -η θ. 1 χαρτιά ρυπαρά, μελανωμένα· κακοτυπωμένα φύλλα. || άχρηστα χαρτιά, παλιόχαρτια. 2 έργο λογοτεχνικό ανάξιο, ατζαμίδικο.

ΜΑΚУΛΑΤУРНИЙ επ. 1 ρυπαρός, λερωμένος· κακοτυπωμένος. 2 ανάξιος, ατζαμίδικος (για λογοτεχνικό έργο).

ΜΑΚУΧА, -и θ. (διαρκ.) βλ. **ЖУХИ**.

ΜΑΚУША, -и θ. (διαρκ.) βλ. **ΜΑΚУШКА** (1 σημ).

ΜΑΚУШЕЧНЫЙ επ. της κορυφής, κορυφαίος.

ΜΑΚУШКА, -и θ. 1 κορυφή· - **ДЕРЕВА** η κορυφή του δέντρου· - **ГОЛОВЫ** το κορφοκέφαλο. 2 θόλος, τεπές καπέλου, φεσιού. || εκφρ. **УШКИ НА -Е** τ' αυτιά σου τέσσερα· τέντωσε καλά τ' αυτιά σου.

ΜΑΛΑΓА, -и θ. είδος κρασιού.

ΜΑΛАЕЦ, -АЙЦА α., -АЙКА, -и θ. Μαλαίος, -α.

ΜΑΛАЙСКИЙ επ. μαλαισιανός, μαλαϊκός.

ΜΑΛАЬНИН, -а, -ο επ: - **СЧЕТ** μπακάλικος λογαριασμός· **КАК НА -У СВАДЬБУ** πάρα πολλά (περίσσια) φαγητά.

ΜΑΛΑΧАЙ, -Я α. (διαρκ.) σκούφια με αυτιά. || είδος καφτανιού.

***ΜΑΛΑΧИТ**, -а α. μαλαχίτης.

ΜΑΛΑΧИТОВНИЙ επ. του μαλαχίτη· απο μαλαχίτη. || χρώματος μαλαχίτη (πράσινος).

ΜΑΛЕВАНЬЕ, -Я ουδ. ζωγράφιση, -σμα. || κακοζωγράφισμα.

ΜΑΛЕВАТЬ, -ЛЮ, -ЛЮЕШЬ ρ.δ. ζωγραφίζω. || κακοζωγραφίζω, κακοσχεδιάζω. || εκφρ. **НЕ ТАК СТРАШЕН ЧЕРТ, КАК ЕГО** -**КОТ** δεν είναι τόσο φοβερός ο διάβολος, όσο τον παρασταίνουν. || -**СЯ** παοαλείφομαι, φτιασιδώνομαι άτεχνα.

ΜΑΛЕЙШИЙ υπερθ. β. του επ. **ΜΑЛЫЙ** μικρότατος· ελάχιστος.

ΜΑΛЁК, -ЛЬКА α. νεογνό φαριού.

ΜΑΛЕНЬКИЙ επ. 1 μικρός· - **ДОМ** μικρό σπίτι. || κοντός· -**ОЕ ПАЛЬТО** κοντό πανωφόρι. || χαμηλός· - **ЧЕЛОВЕК** κοντός άνθρωπος. || σύντομος· -**АЯ РЕЧЬ** μικρός λόγος (ομιλία). || ολιγάριθμος· - **ОТРЯД** μικρό τμήμα. 2 άσημος, ασήμαντος· -**АЯ РОЛЬ** μικρός ρόλος· -**АЯ ПЕРЕΜΕΝА** μικρή αλλαγή· Я - **ЧЕЛОВЕК** εγώ είμαι ασήμαντος άνθρωπος. 3 ανήλικος· -**НЕ ДΕΤИ** μικρά παιδιά. || ουσ. -, -**АЯ** μικρός· - **ПЛАЧЕТ** το μικρό κλαίει· -**НЕ И БОЛЬШЕ** μικροί και μεγάλοι. || εκφρ. **ПО -ОЙ ИΓΡАТЬ** (χαρτπ.) παίζω με λίγα χρήματα, βάζω λίγα στο χαρτί· **ПО -ОЙ ВПИТЬ** πίνω απο λίγο, κουτσοπίνω· -, **ДА УДАЛЕНЕКИЙ** μικρός, αλλά θαυμαστές.

ΜΑΛЕНЬКО επίρ. (απλ.) λίγο, λιγάκι.

ΜΑΛЕЦ, -ЛЦА κ. **ΜΑΛЕЦ**, -ЛЦА α. (απλ.) μικρός, νεανίος.

ΜΑΛИК, -А α. ίχνος (τορός) λαγού πάνω στο

χιόνι.

ΜΑΛИНА, -η θ. 1 η βάτος η ιδιαίια, σμεουρδιά, σμεουριά. 2 σμέουρο. 3 αφέφημα σμέουρων. 4 ως κατηγ. (απλ.) είναι ευχάριστα, πολύ καλά, θαύμα· **У НАС ЖИТЬЕ**-- η ζωή μας είναι πολύ καλή· **НЕ СЛУЖБА**, а - δεν είναι υπηρεσία, αλλά διασκέδαση· **В -Е** (χαρτπ.) κερδισμένος.

ΜΑΛИНИК, -а α. σμεουρδότοπος.

ΜΑΛИНИНУЙ επ. βλ. **ΜΑΛИНОВНИЙ**.

ΜΑΛИНОВКА, -и θ. υπολαΐδα, συλβρα, τυρλί (ωδικό πτηνό).

ΜΑΛИНОВНИЙ επ. 1 της σμεουρδιάς. || απο σμέουρο· -**ОЕ ВАРЕНЬЕ** γλυκό απο σμέουρο. 2 χρώματος σμέουρου (βαθυκόκκινος). || εκφρ. - **ЗВОН** πολύ ευχάριστος ήχος κωδωνοκρουσίας ή κουδουνιών, κουδουνακιών.

***ΜΑΛИЦА**, -и θ. πανωφόρι απο δέρμα ελαφιού (με τρίχωμα εσωτερικά).

ΜΑЛЮ επίρ. 1 λίγο· **ОН - ЕСТ** αυτός λίγο τρώγει· **ГОВОРЯТ ДА ΜΗΟΓΟ ΔΕΛΑΕΤ** λίγο μιλά και πολλά κάνει. || λιγοστά, λιγούτσικα. 2 σε συνδυασμό με αντωνυμίες και επιρρήματα: **ΚΤΟ, ЧТО, КАКОЕ, КОΓΔА** και το μόριο **ЛИ** σημαίνει: λίγο, λίγοι, σε λίγα ή μερικά μέρη, σε μερικές εποχές, περιόδους κ.τ.τ. - **ΚΤΟ ЗНАЕТ ОВ ЭТОМ** λίγοι ξέρουν γι' αυτό· **Я - ГДЕ ОУВАЛ** εγώ λίγα μέρη είδα (επισκέφτηκα). || εκφρ. - **ЛИ** άραγε λίγο; - **ЛИ** (με επίρρημα ή αντωνυμία: **ΚΤΟ, ЧТО, КАК, КАКОЙ, ГДЕ, КОΓΔА**) σημαίνει: διάφοροι, πολλοί, διάφορο, πολύ σε διάφορα ή σε πολλά μέρη· - **ЛИ ЧТО** τι λίγο..., δεν έχει σημασία τι..., μου είαδιάφορο τι... - **ЛИ ЧТО ТЫ ГОВОРИШЬ**, а **ДЕЛА** **НЕТ** τι με ενδιαφέρουν τα λόγια, εγώ θέλω έργα· --- α) λίγο, παρά λίγο· --- **ОН** ***НЕ УПАЛ** παρά λίγο αυτός δεν έπεσε. β) το λιγότερο, όχι λιγότερο απο· - **ПО -У** βαθμιαία, (απο) λίγο-λίγο· - **ТОΓΟ** εκτός απ' αυτό· **НИ - НЕ** ούτε το ελάχιστο, καθόλου· - **ТОΓΟ, ЧТО...** δε φτάνει που...

ΜΑΛΟΑВТОРИТЕТНЫЙ επ., βρ: -**ТЕН**, -**ТНА**, -**О** με μικρό κύρος.

ΜΑΛΟАЛКОГОЛЬНЫЙ επ. λίγο αλκοολικός.

ΜΑΛΟΒАЖНОСТЬ, -и θ. μικρή σημασία.

ΜΑΛΟΒАЖНЫЙ επ., βρ: -**ЖЕН**, -**ЖНА**, -**ЖНО** μικρής σημασίας, ασήμαντος.

ΜΑΛΟΒАТО επίρ. λίγο, λιγάκι, λιγούτσικα.

ΜΑΛΟВЕР, -а α., -**КА**, -и θ. λιγόπιστος, -η.

ΜΑΛΟВЕРИЕ, -Я ουδ. λιγοπιστία.

ΜΑΛΟВЕРНЫЙ επ., βρ: -**РЕН**, -**РНА**, -**РНО** λιγόπιστος.

ΜΑΛΟВЕРОЯТНОСТЬ, -и θ. μικρή πιθανότητα.

ΜΑΛΟВЕРΟЯТНЫЙ επ., βρ: -**ТЕН**, -**ТНА**, -**ТНО**: λίγο πιθανός, σχεδόν άπίθανος.

ΜΑΛΟВЕСНЫЙ επ., βρ: -**СЕН**, -**СНА**, -**СНО** (ο)-

λιγοβαρής. || λειπόβαρος, λειψός, ξίτικος·
маловодность, -и θ. ελάχιστη ύπαρξη νε-
 ρού, λειψυδρία.

маловодный επ., βρ: -ден, -дна, -дно λει-
 ψός σε νερό, λίγο ένυδρος.

маловодье, -я ουδ. βλ. **маловодность**.

маловразумительный επ., βρ: -лен, -льна,
 -льно λίγο παράλογος· ασαφής· ακατάληπτος,
 ακαταλαβίστικος, ακατανόητος· -οε **изложение**
 ακατάληπτη έκθεση· - **ответ** ασαφής απάντηση.

маловыразительный επ., βρ: -лен, -льна,
 -льно λίγο εκφραστικός.

малогабаритный επ. μικρών διαστάσεων, λί-
 γο ογκώδης.

малоговорящий επ. ασήμαντος, που δε λέει
 πολλά πράγματα· - **факт** γεγονός που δε λέει
 (μαρτυρά) πολλά πράγματα.

малограмматность, -и θ. ολιγομάθεια, ημι-
 μάθεια.

малограмотный επ., βρ: -тен, -тна, -тно;
 ολιγομάθης, ημιμαθής, λιγογράματος, κου-
 τσογραμματισμένος. || **μτφ.** αμαθής, ατζαμής.

малодейственный επ. λίγο δραστικός.

малодействительный επ. λίγο δραστικός.

малодойка, -и θ. αγελάδα λίγο γαλακτοφόρα.

малодойный επ., βρ: -оен, -ойна, -ойно;
 λίγο γαλακτοφόρος.

малодоказательный επ., βρ: -лен, -льна,
 -льно λίγο αποδεικτικός· -не **дóводы** αδύνατα
 επιχειρήματα.

малодостовёрный επ., βρ: -рен, -рна, -рно
 λίγο αξιόπιστος· αναξιόπιστος· -οε **известие**
 λίγο αξιόπιστη (μη έγκυρη) είδηση.

малодоступность, -и θ. λίγη ύπαρξη προσι-
 τού.

малодоступный επ., βρ: -пен, -пна, -пно;
 1 λίγο προσιτός. 2 υψηλόφρονας, μεγαλόφρο-
 νας· υπερόπτης.

малодоходный επ., βρ: -ден, -дна, -дно λί-
 γο προσοδοφόρος ή επικερδής.

малодушество, -а ουδ. (παλ.) βλ. **малодушие**.

малодушествовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ.
 ολιγοφυχώ, μικροφυχώ, δειλιάζω.

малодушие, -я ουδ. λιποφυχία, λιγοφυχιά,
 δειλίασμα.

малодушничать ρ.δ. βλ. **малодушествовать**.

малодушный επ., βρ: -шен, -шна, -шно λι-
 γόφυχος, λιπόφυχος, λιγόκαρδος, μικρόφυχος,
 δειλός.

малоэжженный επ. 1 ξεκούραστος απο δρόμο·
 -ая **лошадь** ξεκούραστο άλογο. 2 λιγοδιάβατος·
 -ая **дорога** λιγοδιάβατος δρόμος.

малоэжжий επ. λιγοδιάβατος.

малозаметный επ., βρ: -тен, -тна, -тно;
 1 δυσδιάκριτος. 2 ασήμαντος, αναξιόλογος.

малозаселённый επ. αραιοκατοικημένος.

малоземелье, -я ουδ. λίγη καλλιεργήσιμη γη.
малоземельность, -и θ. βλ. **малоземелье**.

малоземельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно
 μικροδιοκτήτης γης, φτωχοαγρότης· -οε **кре-
 стьянство** φτωχοαγρότες. || άγονος, ακαλλι-
 έργητος.

малознакомый επ., βρ: -ком, -а, -ο λίγο
 γνωστός; σχεδόν άγνωστος.

малознающий επ., βρ: -чаш, -а, -е βλ.
малозначительный.

малозначительность, -и θ. ασημότητα, αφά-
 νεια.

малозначительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο
 ασήμαντος· άσημος· αναξιόλογος.

малозвёдаанный επ. λίγο γνωστός, σχεδόν ά-
 γνωστος· -ая **дорога** δρόμος λίγο γνωστός.

малозвёстный επ., βρ: -тен, -тна, -тно
 λίγο γνωστός, λίγο ακουστός.

малозучённый επ. λίγο μελετημένος (εξε-
 ρευνημένος).

малокмущий επ., βρ: -мущ, -а, -е λίγο εύ-
 πορος· φτωχός, αναγκεμένος, ενδεής.

малоинтересный επ., βρ: -сен, -сна, -сно;
 μικρού ενδιαφέροντος. || μη ελκυστικός.

малоисследованный επ. λίγο εξερευνημένος,
 σχεδόν ανεξερευνητος.

малокалиберный επ. βλ. **мелкокалиберный**.

малоквалифицированный επ., βρ: -ван, -а,
 -ο λίγο ειδικευμένος, σχεδόν ανειδίκευτος.

малоквартирный επ. λίγων διαμερισμάτων· -
 дом σίτι με λίγα διαμερίσματα.

малокомпетентный επ., βρ: -тен, -тна, -тно
 λίγο αρμόδιος, μη πλήρους αρμοδιότητας.

малокровие, -я ουδ. αναιμία.

малокровный επ., βρ: -вен, -вна, -вно α-
 ναιμικός.

* **малокультурный** επ., βρ: -рен, -рна, -рно;
 λίγο πολιτισμένος, καθυστερημένος.

малолесный επ. λίγο δασώδης.

малолесье, -я ουδ. ανεπάρκεια δασών.

малолётка βλ. **малолёток**.

малолётный, -ая, -ее επ. παιδικός· - **воз-
 раст** παιδική ηλικία. || ανήλικος· -не **дети**
 ανήλικα παιδιά. || ως ουσ. ανήλικος.

малолётник, -а α. φυτό μονοετές ή διετές.

малолёток, -тка α., **малолётка**, -и θ. ανή-
 λικο αγόρι, ανήλικο κορίτσι.

малолётство, -а ουδ. παιδική ηλικία, ανη-
 λικιότητα· Я **лишился отца** с -а στερήθηκα (έ-
 χασα) τον πατέρα απο μικρός.

малолитражка, -и θ. αυτοκίνητο οικονομικό
 σε καύσιμη ύλη.

малолитражный επ. 1 μικρής χωρητικότητας
 υγρών. 2 οικονομικός σε καύσιμη ύλη.

малолюдность, -и θ. ύπαρξη λίγων ανθρώ-
 πων, ολιγανθρωπία.

ΜΑΛΟΛΙΔΝΉ επ., βρ: -ден, -дна, -дно ολιγάνθρωπος· αραιοκατοικημένος· -ая **ΠΛΟΪΑΔΗ** ολιγάνθρωπη πλατεία· -ая **ΜΕΣΤΝΟΪΤ** αραιοκατοικημένος τόπος.

ΜΑΛΟΛΙΔΝΟΪΤ -а ουδ. βλ. **ΜΑΛΟΛΙΔΝΟΪΤ**.

ΜΑΛΟΛΙΔΝΕ, -я ουδ. βλ. **ΜΑΛΟΛΙΔΝΟΪΤ**.

ΜΑΛΟ-ΜΑΛΪΣΚΙ επίρ. έστω και λίγο, οσοδήποτε λίγο.

ΜΑΛΟΜΑΛΪΣΚΙ επ. (απλ.) μηδαμινός, ασήμαντος.

ΜΑΛΟΜΕΡΚΑ, -и θ., **ΜΑΛΟΜΕΡΟΚ**, -рка α. α-ντικείμενο μικρού μεγέθους.

ΜΑΛΟΜΕΡΝΉ επ. μικρού μεγέθους.

ΜΑΛΟΜΕΤΡΑΪΝΉ επ. μικρού εμβαδού, μικρής επιφάνειας· -ая **ΚΒΑΡΤΪΡΑ** μικρό διαμέρισμα.

ΜΑΛΟΜΟΧΝΉ επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. **ΜΑΛΟΜΟΧΝΉ**.

ΜΑΛΟΜΟΧΝΟΪΤ, -и θ. μικρή ισχύς.

ΜΑΛΟΜΟΧΝΉ επ., βρ: -щен, -шна, -шно. 1 αδύνατος, ανίσχυρος (φυσιολογικά). 2 φτωχός. II ουσ. -, -ая φτωχός, -ή· φτωχοαγρότης, -ισσα. 3 μικρής ισχύος· - **ΜΟΤΟΡ** κινητήρας μικρής ισχύος.

ΜΑΛΟΝΑΔΕΪΝΉ επ., βρ: -жен, -жна, -жно x-ναξιόπιστος, αβάσιμος, μη σίγουρος.

ΜΑΛΟΝΑΕΖΪΕΝΉ επ. βλ. **ΜΑΛΟΕΖΪΪ**.

ΜΑΛΟΝΑΣΕΛΕΝΝΟΪΤ, -и θ. αραιότητα πληθυσμού, ολιγανθρωπία.

ΜΑΛΟΝΑΣΕΛΕΝΝΉ επ. αραιοκατοικημένος, ολιγάνθρωπος,

ΜΑΛΟΝΟΪΝΉ επ. λίγο φορεμένος.

ΜΑΛΟΟΒΕΣΠΕΧΕΝΝΉ επ. μισοεξασφαλισμένος.

ΜΑΛΟΟΒΪΤΟΪ επ. που έχει λίγους κατοίκους· αραιοκατοικημένος· - **ΔΟΜ** σπίτι με λίγους κατοίκους· - край αραιοκατοικημένη περιοχή.

ΜΑΛΟΟΒΙΤΑΕΜΪ επ., βρ: -аem, -а, -ο αραιοκατοικημένος.

ΜΑΛΟΟΒΛΑΧΝΉ επ., βρ: -чен, -чна, -чно; λίγο συννεφιασμένος, αραιοσυννεφιασμένος.

ΜΑΛΟΟΒΟСΝΟΒΑΝΝΉ επ. αβάσιμος, αστήριχτος· -не доводи αβάσιμα επιχειρήματα.

ΜΑΛΟΟΒΡΑΒΟΤΑΝΝΉ επ., βρ: -тан, -а, -ο μισοδουλεμένος, μισκατεργασμένος.

ΜΑΛΟΟΒΡΑΖΟΒΑΝΝΉ επ., βρ: -ван, -а, -ο λίγο μορφωμένος, ημιμαθής.

ΜΑΛΟΟΒΪΤΕΛΝΉ επ., βρ: лен, -льна, -ο; λίγο κοινωνικός, σχεδόν ακοινωνήτος.

ΜΑΛΟΟΒΪΤΝΉ επ., βρ: -тен, -тна, -тно λίγο έμπειρος, με μικρή πείρα.

ΜΑΛΟΟСΝОВАΤΕΛΝΉ επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 βλ. **ΜΑΛΟΟΒΟСΝΟΒΑΝΝΉ**. 2 αβάσιμος, μη σίγουρος; επισφαλής.

ΜΑΛΟΟΠΙΤΑΤΕΛΝΉ επ. βρ: -лен, -льна, -ο; λίγων θρεπτικών ουσιών.

ΜΑΛΟΟΠΛΟΔΟΡΟΔΝΉ επ. βρ: -ден, -дна, -дно; λίγο εύφορος, λίγο καρποφόρος.

ΜΑΛΟΟΠΔΪΒΪΧΝΟΪΤ, -и θ. δυσκίνησια.

ΜΑΛΟΟΠΔΪΒΪΧΝΉ επ., βρ: -жен, -жна, -жно; δυσκίνητος, αργοκίνητος, βραδυκίνητος. II νωθρός, οκνός, νωχελής.

ΜΑΛΟΟΠΔΟΤΟΒΛΕΝΝΉ επ. λίγο προετοιμασμένος.

ΜΑΛΟ-ΠΟΜΑΛΥ επίρ. (απο) λίγο-λίγο, βαθμιαία.

ΜΑΛΟΠΟΜΕΣΤΙΤΕΛΝΉ επ. μικρής χωρητικότητας.

ΜΑΛΟΠΟΜΕΣΤΝΉ επ. (παλ.) μικροκτηματικός.

ΜΑΛΟΠΟΝΪΤΝΉ επ., βρ: -тен, -тна, -тно; λίγο κατανοητός, δυσνόητος, δύσληπτος.

ΜΑΛΟΠΡΪΟΒΛΝΉ επ., βρ: -лен, -льна, -льно λίγο επικερόης.

ΜΑΛΟΠΡΪΟΔΝΉ επ., βρ: -ден, -дна, -дно λίγο κατάλληλος· -ая **ΖΕΜΛΪ** λίγο κατάλληλη γη.

ΜΑΛΟΠΡΪΜΕΝΪΜΪ επ., βρ: -ним, -а, -ο λίγο εφαρμοζόμενος ή χρησιμοποιούμενος.

ΜΑΛΟΠΡΪСΠΟСΟΒΛΕΝΝΉ επ., βρ: -лен, -ленна, -ленно λίγο προσαρμοσμένος, - κατάλληλος.

ΜΑΛΟΠΡΟΔΥΚΤΪΒΝΉ επ., βρ: -вен, -вна, -вно λίγο γόνιμος ή παραγωγικός.

ΜΑΛΟΠΡΟΪΖΟΔΙΤΕΛΝΉ επ., βρ: -лен, -льна, -льно λίγο παραγωγικός, - αποδοτικός.

ΜΑΛΟΡΑΖΪΒΪΤΪ επ., βρ: -вит, -а, -ο κ. **ΜΑΛΟΡΑΖΪΒΪΤΟΪ** βρ: -развит, -а, -ο. 1 ατροφικός. 2 υπανάπτυχτος· -не страны υπανάπτυχτες χώρες. 3 καθυστερημένος, αμόρφωτος.

ΜΑΛΟΡΑΖΟΒΟΡΧΪΒΝΉ επ., βρ: -чив, -а, -ο; λιγομίλητος, ολιγόλογος.

ΜΑΛΟΡΑСΠΡΟСΤΡΑΝΕΝΝΉ επ. λίγο διαδεδομένος.

ΜΑΛΟΡΕΝΤΑΒΕΛΝΉ επ., βρ: -лен, -льна, -ο λίγο επικερόης ή προσοδοφόρος.

ΜΑΛΟΡΕΧΪΒΝΉ επ., βρ: -чив, -а, -ο βλ. **ΜΑΛΟΡΑΖΟΒΟΡΧΪΒΝΉ**.

ΜΑΛΟΡΟСС, -а α., -роска, -и θ. (παλ.) μικρορώσος (Ουκρανός, -ίδα).

ΜΑΛΟΡΟССΪΪΣΚΙ επ. (παλ.) ουκρανικός.

ΜΑΛΟΡΟССΪΪΝΪΝ, -а α., -ка, -и θ. (παλ.) βλ. **ΜΑΛΟΡΟСС**.

ΜΑΛΟΡΥС, -а α. (παλ.) βλ. **ΜΑΛΟΡΟСС**.

ΜΑΛΟΡΥССΚΪ επ. (παλ.) ουκρανικός.

ΜΑΛΟСΒΕДУΧΪ επ., βρ: -дущ, -а, -е λίγο ανίδεος ή άπειρος.

ΜΑΛΟСЕМΕΪΝΉ επ. μικροοικογενειάρχης, μικροφαμελίτης.

ΜΑΛΟСΙΛΝΉ επ., βρ: -лен, -льна, -льно; 1 αδύναμος, αδύνατος, ανίσχυρος. 2 μικρής ισχύος· - **ΔΪΒΪΓΑΤΕΛ** κινητήρας μικρής ισχύος.

ΜΑΛΟСНΕΪΝΉ επ., βρ: -жен, -жна, -жно λίγο χιονώδης ή λιγόχιονος.

ΜΑΛΟСНΕΪΕ, -я ουδ. λίγη χιονιά, λίγα χιόνια, λίγες χιονοπτώσεις.

ΜΑΛΟСΟΔΕΡΪΤΕΛΝΉ επ. βρ: -лен, -льна, -ο

λίγο περιεκτικός· ρηχός· φτωχός· -ая κНίΓα ρηχό βιβλίο· - разговóρ κουβέντα χωρίς σοβαρό περιεχόμενο.

ΜΑΛΟΣΟΖΝΑΤΕΛЬΝЬЙ επ., βρ: -лен, -льна, -ο λίγο συνειδητός.

ΜΑΛΟΣÓΛЬΝЬЙ επ., βρ: -лен, -льна, -льНО; λίγο αλατισμένος, υφάλμυρος.

ΜΑΛΟΣΟΣΤΟЯΤΕΛЬΝЬЙ επ. βρ: -лен, -льна, -ο 1 λίγο εύπορος, ~ ευκατάστατος. 2 μτφ. αβάσιμος· -не дóвoдн αβάσιμα επιχειρήματα.

ΜΑΛΟΣΠÓСÓБНЬЙ επ., βρ: -бен, -бна, -бНО; λίγο ικανός, μικρών ικανοτήτων.

ΜΑΛÓСТЬ, -и θ. 1 (παλ.) μηδαμνότητα· γλισχρότητα· ασήμαντη ποσότητα. 2 μικροπράγματα, φιλοπράγματα, τιποτένια πράγματα. 3 ως επίρ. λίγο, λιγάκι. || εκφρ. ПО -и απο λίγο.

ΜΑΛΟΣУСΤЬВΕΝНЬЙ επ., βρ: -вен, -венна, -венно εκουσιώδης, αναξιόλογος.

ΜΑΛÓΤИРΆЖНЬЙ επ. μικρού αριθμού αντιτύπων· -οε издáние έκδοση σε λίγα αντίτυπα.

ΜΑΛÓУБЕДΙΤΕΛЬΝЬЙ επ., βρ: -лен, -льна, -льНО λίγο πειστικός.

ΜΑΛÓУДÓЙНЬЙ επ., βρ: -дóен, -дóйна, -дóйНО βλ. ΜΑΛÓДÓЙНЬЙ.

ΜΑΛÓУΠÓΤРΕБΙΤΕΛЬНОСТЬ, -и θ. σπάνια χρησιμοποίηση.

ΜΑΛÓУΠÓΤРΕБΙΤΕΛЬНЬЙ επ., βρ: -лен, -льна, -льНО δύσχρηστος, σπάνια χρησιμοποιούμενος· - ТЭРМИΝ δύσχρηστος όρος· -οε ВЬРΆЖΕΝИЕ δύσχρηστη έκφραση.

ΜΑΛÓУРΆЖАЙНЬЙ επ., βρ: -жáен, -жáйна, -ο λίγο καρποφόρος, μικρής σοδειάς· - ГОД χρόνος μικρής σοδειάς· ~ сорт пшеницы ποικιλία σιταριού λίγο καρπερή.

ΜΑΛÓУСПЕВÁЮЩИЙ επ. αδύνατος· - ученик αδύνατος μαθητής (στα μαθήματα).

ΜΑΛÓУСПЕШНЬЙ επ., βρ: -шен, -шна, -шно; μικρής επιτυχίας.

ΜΑΛÓУТЕШΙΤΕΛЬΝЬЙ επ., βρ: -лен, -льна, -ο λίγο παρηγορητικός.

ΜΑΛÓУДÓЖЕСТВΕΝНЬЙ επ. βρ: -вен, -венна, -венно λίγο καλλιτεχνικός.

ΜΑΛÓЦΕННЬЙ επ., βρ: -цéнен, -цéнна, -цéнно μικρής αξίας· -ая вещь πράγμα· μικρής αξίας. || μτφ. ασήμαντος· -не свéдения ασήμαντες πληροφορίες.

ΜΑΛÓЦΙСЛΕΝНОСТЬ, -и θ. μικρός αριθμός, ασήμαντη ποσότητα.

ΜΑΛÓЦΙСЛΕННЬЙ επ., βρ: -лен, -ленна, -ο; ολιγάριθμος.

ΜΑΛÓЧУСΤВΙΤΕΛЬΝЬЙ επ., βρ: -лен, -льна, -льНО λίγο φωτοπαθής· -ая фoтoπлáстИнка φωτογραφική πλάκα λίγο φωτοπαθής.

ΜΑΛÓШΕРСТНЬЙ επ. κοντόμαλλος· -ая порóда овéц ράτσα προβάτων με κοντό μαλλί.

ΜΑΛÓЗТΆЖНЬЙ επ. ολιγόροφος.

ΜΑΛЬНЬΉ επ., βρ: мал, малá, малó; мéньше, мéньший, малéйший. 1 βλ. ΜΑΛΕΝЬΚΙЙ (1σημ.)· -не дéти μικρά παιδιά· -ая медвéдица η μικρή Άρκτος. || λίγος, ολιγάριθμος. || ασήμαντος, αδύνατος, ανίσχυρος· великий зверь на -ие дела ο αϊτός δεν τρώει μύγες. || άσημος, απλός, αφανής· МН ЛÓДИ -не емéις είμαστε μικροί άνθρωποι. || στενός· -не сапоги μικρές μπότες. || ουσ. το λίγo· довóльство-ваться -нм αρκούμαι και στα λίγα. 2 ανήλικος. || εκφρ. с -нх лет απο τα μικρά χρόνια, απο μικρός· сáмoе -οе το λιγότερο, το ελάχιστο· без -ого σχεδόν, περίπου, παρά λίγο· - -á мéньше (για τέκνα) το ένα κοντά το άλλο ή μικρότερο απο το άλλο· - ход (για πλοίο) κομμένη (μειωμένη) ταχύτητα· -ая скóрoсть μικρή ταχύτητα (φορτηγών τραίνων).

ΜΑΛЬНЬΉ² επ. 1 (απλ.) νέος, νεανίας, έφηβος. 2 μαζί με προσδιορισμό σημαίνει φορέα προτερημάτων: сЛáВНЬЙ - παλικαράκι· УМНЬЙ - ξεφτεράκι. 3 υπρέτης, λακές, τσιράκι.

ΜΑΛЬШ, -á α. παιδαρέλι. || άνθρωπος μικρού αναστήματος.

ΜΑΛЬШКА, -и α. κ. θ. (χαϊδ.) παιδαρελάκι.

*ΜΑΛЬВА, -и θ. μαλάχη, μολόχα (φυτό).

*ΜΑΛЬВÁЗИЯ, -и θ. (παλ.) είδος γλυκού σταφυλίσου κρασιού.

ΜΑΛЬΒOВЬЙ επ. της μαλάχης, της μολόχας· - цветóк λουλούδι μολόχας. || ουσ. πλθ. -не та μαλαχοειδή.

*ΜΑΛЬПÓСТ, -а α. (παλ.) ταχυδρομική άμαξα.

*ΜΑΛЬТÓЗА, -и θ. μαλτόζη, βυνοζάχαρο.

ΜΑΛЬТУЗИÁНЕЦ, -ица α. μαλθουσιανιστής.

ΜΑΛЬТУЗИÁНСКΙЙ επ. μαλθουσιανιστικός.

ΜΑΛЬЧИК, -а α. 1 αγόρι· -и и дéвoчки αγόρια και κορίτσια. || ηλικιωμένος με παιδική νοοτροπία. 2 (παλ.) νεαρός υπρέτης ή νεαρός υπάλληλος-πωλητής. || εκφρ. - с пáльчик (στα παραμύθια) πιτσιρικάκι, μικρός σαν το δαχτυλάκι.

ΜΑΛЬЧИКÓВЬЙ επ. αγορίστικος, για αγόρια.

ΜΑΛЬЧИШЕСΚΙЙ επ. 1 βλ. ΜΑΛЬЧИКÓВЬЙ. 2 αγορίστικος, σαν του αγοριού· - вид αγορίστικη όψη. || μτφ. αγορίστικος, παιδιακίστικος, παιδαριώδης.

ΜΑΛЬЧИШЕСТВО, -а ουδ. παιδική συμπεριφορά. || μτφ. παιδική αφέλεια.

ΜΑΛЬЧИШЕЧИЙ, -ья, -ье επ. αγορίστικος, παιδιακίστικος.

ΜΑΛЬЧИШКА, -и α. βλ. ΜΑΛЬЧИК. || παιδιακίστικος, παιδαριώδης, ανώριμος, άπειρος.

ΜΑΛЬЧИШНИК, -а α. αποχαιρετηστήρια εσπερίδα των φίλων στο σπίτι του γαμπρού την προηγούμενη του γάμου.

ΜΑΛЬЧÓНКА, -и α. (υποκορ.-χαϊδ.) αγοράκι, παιδάκι.

мальчуган, -а α. αγόρι, παιδί* αγοράκι, παιδάκι.

малосенький επ. μικρούτσικος, μικρούλικος, μικρούλης.

малютка, -и α. κ. θ. βρέφος, μωρό. || μικρού αναστήματος, χαμηλός, μικρός.

малюточка, -и α. κ. θ. βλ. **малютка**.

малёвка, -и 1 θ. βλ. **малёк**. 2 α. κ. θ. νάνος, πυγμαίος, κοντορεβιθούλης.

малёр, -á α. 1 χρωματιστής, μπογιατζής. 2 ζωγράφος της κακής ώρας.

малярійный επ. ελονοσιακός* ελώδης* - **приступ** πυρετικός παροξυσμός ελονοσίας* - **комар** κουνούπι ανωφελές* - **ая станция** ανθελονοσιακός σταθμός.

малёрник, -а α. ο ελονοσών.

малёрить ρ.δ. (απλ.) βλ. **малёрничать**.

***малярія**, -и θ. ελονοσία.

малёрничать ρ.δ. χρωματίζω, μπογιατίζω. || επαγγέλλομαι τον χρωματιστή.

малёрный επ. χρωματιστικός, χρωστικός* του χρωματιστή* - **не работы** βαφικές εργασίες, μπογιατίσματα* - **ая кисть** βούρτσα μπογιατίσματος, χρωστήρας.

мама, -и θ. 1 βλ. **мать** (1 σημ.). 2 (παλ.) βλ. **мамка** (2 σημ.).

мамаев, -а, -ο επ. -ο **нашествие** (αστ.) αιφνίδια άφιξη πολλών και ανεπιθύμητων επισκεπτών* -ο **побойще а**) μεγάλος καβγάς. β) μεγάλη αταξία, ακαταστασία.

***мамалёга**, -и θ. (διακ.) κουρκούτι.

мамáша, -и θ. βλ. **мама**. (1σημ.). 2 (προσώνηση σε ηλικιωμένη γυναίκα), **μαντάμ**.

мамáшин, -а, -ο επ. της μητέρας (που ανήκει στη μητέρα).

***мамелёк** κ. **мамлёк**, -а α. 1 (παλ.) μαμελούκας. 2 έφιππος φρουρός του Ναπολέοντα.

маменька, -и θ. (παλ.) μητερούλα, μαμάκα. **μανούλα**.

маменькин, -а, -ο επ. βλ. **мамáшин**. || εκφρ. - **сынóк**; -а **дочь а**) αγόρι ή κόρη που μοιάζουν καταπληκτικά τη μάνα τους* ίδιος ή ίδια η μάνα του (της). β) παραχαϊδεμένος, -η

***мамзэль**, -и θ. κ. άκλ. (απλ. παλ.) 1 βλ. **мадемуазэль**. 2 γυναίκα ελευθέρων ηθών.

мамаи, -а, -ο επ. βλ. **мамáшин**.

мамка, -и θ. 1 μητερούλα, **μανούλα**. 2 (παλ.) **παραμάνα**, τροφός.

мамкин, -а, -ο επ. βλ. **мамáшин**.

мамлёк, -а α. βλ. **мамелёк**.

мамóн**, -а α. κ. **мамóна**, -и θ. **μαμωνάς** (θεότητα)* **πλούτος**. || **κοιλιά - **сытá** η κοιλιά χορτάτη (γεμάτη).

мамонт, -а α. **μαμούθ**.

мамонтовий επ. του **μαμούθ**, **μαμούθινος**.

мамочка, -и 1 θ. **μητερούλα**, **μανούλα**, **μα-**

μάκα. 2 α. κ. θ. (απλ.) **καλή μου**, **καλέ μου**. || εκφρ. -! **μανούλα μου!**

мамыся, -и θ. (χαϊδ.) **μανούλα**, **μητερούλα**.

мамышка, -и θ. βλ. **мамка**.

манáтки, -ток πλθ. (απλ.) τα πράγματα* οι αποσκευές.

***мангáл**, -а α. **πύραυνο**, **μαγκάλι**.

***мангó** ουδ. άκλ. **μανγιαρία**, **δέντρο των Ινδιών** καθώς και ο καρπός του.

мангóвий επ. της **μανγιαρίας*** -οе **дерево** η **μανγιαρία** (**δέντρο**).

***мангóльд**, -а α. **είδος τεύτλου**.

***мангóстáн**, -а α. **μαγγουστανία**, **δέντρο** καθώς και ο καρπός του.

***мангúста**, -и θ. **ιχνεύμονας**, **ερπηστής**, **μαγκούστα**.

***мандáрин**; -а, α. **μανταρινιά**. || **μανταρίνι**.

мандáрин, -а α. **μανδαρίνος**.

мандáринный επ. του **μανταρινιού**. || **μανταρινίσιος**.

мандáринóвий επ. βλ. **мандáринный**.

мандáринский επ. του **μανδαρίνου**.

***мандáт**, -а α. 1 **εντολή**. 2 (διεθ. δίκ.) **κηδεμονία**.

мандáтный επ. **εντεταλμένος*** **πληρεξούσιος**. -а **я комиссия** **επιτροπή ελέγχου** (**εντεταλμένη**).

***мандоlíна**, -и θ. **μαντολίνο**.

мандолинист, -а α., -ка, -и θ. **μανδολινίστας**, -στρια.

***мандрагóра**, -и θ. **μανδραγόρας**, **μηλοπεπονιά**, **καλάνθρωπος**.

мандрагóровый επ. του **μανδραγόρα*** - **корень** **ρίζα** **μανδραγόρα**.

***мандрíл**, -а α. **πίθηκος** ο **κυνοκέφαλος**.

манёвр**, -а α. 1 **ελιγμός**, **μανούβρα **стратегический** - **στρατηγικός** **ελιγμός*** **тактический** - **τακτικός** **ελιγμός*** **обходный** - **ελιγμός*** **υπερφαλάγγιση**. || πλθ. -и, -ов **γυμνάσια** **бóльшие** -и **μεγάλα** **γυμνάσια*** **воённые** -и **τα στρατιωτικά** **γυμνάσια*** **морские** -и **ναυτικά** **γυμνάσια**. || πλθ. -и, -ов **ελιγμοί** **σιδηροδρομικής** **κίνησης**. 2 **τέχνασμα*** **опасный** - **επικίνδυνο** **τέχνασμα**. 3 **ελιγμός** **πλοίου** ή **αεροπλάνου**.

манёврность, -и θ. **ικανότητα** **ελιγμού**, **ευκινησία**.

манёврнный επ. 1 του **ελιγμού*** -а **войнá** **πόλεμος** με **ελιγμούς** (**χωρίς** **οχυρές θέσεις**). 2 **εύκολα** **ελισσόμενος**. 3 των **σιδηροδρομικών** **ελιγμών**.

маневрíрование, -я ουδ. **ελιγμός**, **μανούβρα**.

маневрíровать, -рю, -решь ρ.δ. **κυρλεξ**. κ. **μτφ.** **ελίσσομαι**, **κάνω** **ελιγμούς**, **μανούβρες**, **μανουβράω**.

маневрóвий επ. **για** **ελιγμούς** **σιδηροδρόμων***

***манéж**, -а α. 1 **ιππευτήριο**. 2 **κονίστρα**

τσέρκου.

манэжик, -а α. (υποκορ.) 1 μικρό ιππευτήριο. 2 μικρή κονίστρα τσίρκου.

манэжить, -жу, -жишь, ρ.δ.μ. 1 ασκώ, εξασκώ άλογο σε ιπποδρομία. 2 μτφ. κουράζω, βασανίζω, ταλαιπωρώ· υποχρεώνω να περιμένει για πολύ χρόνο. || -ся ενδιαφέρομαι ιδιαίτερα, κόβομαι, τσακίζομαι.

манэжны επ. του ιππευτηρίου· της ιππασίας· ~ двор ιππευτήριο· **правіла** -ой ездi κανόνες (άσκησης) ιππασίας.

***манекэн**, -а α. 1 μανεκέν, κούκλα. 2 βλ. манекэншник.

манекэншник, -а α., -ца, -н θ. κατασκευαστής, -άστρια μανεκέν. || πωλητής, -ήτρια, ετοίμων ενδυμάτων.

манэр, -а α. τρόπος (ενέργειας, δράσης)· υπόδειγμα· **такім** -ом έτσι με τέτοιο τρόπο· **живім** -ом με ζωντανία· **деликатным** -ом με λεπτότητα, με λεπτό τρόπο· **на новы** - με καινούργιο τρόπο ή υπόδειγμα· **на** - ως, σαν, εν είδη.

***манэра**, -н θ. 1 υπόδειγμα, τρόπος (ενέργειας ή συμπεριφοράς). || ήθος, συμπεριφορά· - **весті** себi τρόπος συμπεριφοράς ή του φέρεσθαι· **рэзка** манэра απότομος τρόπος συμπεριφοράς· **у всякого** - **своi** - ο καθένας έχει το δικό του τρόπο. || συνήθεια· **у него неприйтная** - **перебива́ть собеседника** αυτός έχει την κακή συνήθεια να διακόπτει τον συνομιλητή. 2 ύφος, στυλ· - **Рафаэля** το στυλ του Ραφαήλ· **переменить** -у αλλάζω το στυλ. 3 πλθ. -н τρόποι, σχέσεις, έθιμα· **вульгарные** -н χυδαίοι τρόποι συμπεριφοράς· **неприжнённые** -н ανεπιτήδευτοι τρόποι συμπεριφοράς· **скромные** -н σεμνοί τρόποι συμπεριφοράς· **странные** -н παράξενοι τρόποι συμπεριφοράς. || εκφρ. **всякими** (разными) ή **на всякие** (разные) -н κατά τον καθένα, όπως ο καθένας νομίζει· διαφορετικά.

***манэрка**, -и θ. υδροδοχείο, παγούρι.

манэрничанье, -я ουδ. προσποίηση, επιτήδευση.

манэрничать ρ.δ. προσποιούμαι, κάνω καμάματα, ακιζομαι.

манэрно επίρ. προσποιητά, επιτηδευμένα.

манэрность, -и θ. προσποίηση, επιτήδευση.

манэрны επ. βρ: -рен, -рна, -рно προσποιητός, επιτηδευμένος, -ευτός, αφύσικος. || εξεζητημένος.

манжэт, -а α. βλ. манжэта.

***манжэта**, -н θ. 1 περιχειρίδα, μανικέτι. 2 (τεχ.) δαχτυλίδι, δακτύλιος.

манжэтка, -и θ. 1 μικρή περιχειρίδα. 2 αλχημίστη (φυτό).

манжэтны επ. της περιχειρίδας, του μα-

νικετιού.

маніакальны επ. μανιακός· -ое состояние μανιακή κατάσταση.

маніе, -я ουδ: -ем ή по -ю με την κίνηση (του χεριού, της τρίαινας κ.τ.τ.)· με τη θέληση, την εντολή· по -ю царя με διαταγή του τσάρου· по -ю бо́гов με τη θέληση των θεών.

***манікір**, -а α. το μανικιούρ.

манікірны επ. του ή για μανικιούρ· -не ножницы φαλίδι για μανικιούρ.

манікірша, -и θ. η μανικιουρίστρα.

маніловщина, -н θ. αδιαφορία, απάθεια, ψυχική αναισθησία.

***маніо́ка**, -и θ. 1 μανιόκα, μανιότη (φυτό). 2 το αλεύρι μανιόκ και η ταπιόκα.

маніпуліраванне, -я ουδ. χειρισμός. || ανακάτωμα, τέχνασμα, μηχανεύμα.

маніпуліравать, -рую, -руешь ρ.δ. με οργ. πт. χειρίζομαι. || ανακατεύω, μηχανεύομαι, τεχνάζομαι.

***маніпуля́тор**, -а α. 1 χειριστήριο τηλεγράφου. 2 χειριστήριο μηχανισμός. 3 ταχυδακτυλογράφος.

***маніпуля́ция**, -и θ. 1 σύνθετη χειρονακτική εργασία. 2 μτφ. σύμφυρμα, ανακάτωμα, τέχνασμα, μηχανεύμα, κόλπο.

маніть, **маню**, **манішь** κ. (παλ.) **манішь** ρ. δ.μ. 1 νεύω, κάνω νεύμα, γνέφω, κάνω νόημα· - **пальцем** κάνω νεύμα με το δάχτυλο. 2 μτφ. ελκώ, έλκω, προσελκώ, τραβώ· **хорошая пого́да** -ит на прогу́лку ο καλός καιρός τραβάει για περίπατο. || βαυκαλίζω, παρηγορώ· - **кого наде́ждой**, **обещаниями** βαυκαλίζω κάποιον με την ελπίδα, με υποσχέσεις.

***маніфе́ст**, -а α. μανιφέστο· - коммунистической па́ртии μανιφέστο του κομμουνιστικού κόμματος. || διάταγμα (άνακτα)· **милостивы** ~ διάταγμα χάρις ή αμνηστείας· **подвести** **кого** **под милостивы** - συμπεριλαβαίνω κάποιον στην αμνηστεία.

маніфе́стант, -а α., -ка, -и θ. διαδηλωτής, -ώτρια.

***маніфе́ста́ция**, -и θ. διαδήλωση.

маніфе́сти́ровать, -рую, -руешь ρ.δ. διαδηλώνω, κάνω διαδήλωση.

манішка, -и θ. επιστήθιο υποκάμισο. || επίγραμμα στο στήθος γυναικείου φορέματος.

***манія**, -и θ. μανία· - **преслѣдования** μανία καταδίωξης· - **величия** μεγαλομανία. || πάθος μεγάλο· - **писать стихи** πάθος στιχουργικό.

манка, -и θ. σιμιγδάλι.

манкі́рование, -я ουδ. 1 παραμέληση. 2 απουσία, έλλειψη. 3 ασέβεια· περιφρόνηση. 4 αμέλεια· ξεχασιά.

***манкі́ровать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.1 (γραμ. λόγος) παραμελώ· - **службой**, **уроками** παραμε-

λώ την υπηρεσία, τα μαθήματα. 2 (παλ.) απουσιάζω, λείπω· *ученики у нас редко* - οι μαθητές μας σπάνια απουσιάζουν. 3 δε σέβομαι· περιφρονώ. 4 αμελώ να στείλω γράμμα.

манкировка, -и θ. (παλ.) βλ. *манкирование*.

***манна**, -и θ. το μάννα. || πηχτός χυμός μερικών φυτών ως τροφή και ως φάρμακο. || εκφρ. *как -и небесной* σαν το μάννα απο τον ουρανό· *-ой небесной пита́ться* φυτοζωώ.

манник, -а α. μελία, μέλεγος, φράξος.

манний επ.: *-ая крупá* το σιμιγδάλι. || απο σιμιγδάλι· *-ая кáша* χυλός απο σιμιγδάλι. || ουσ. θ. *-ая* το σιμιγδάλι.

мановéние, -я ουδ. κίνηση γεριού ή κεφαλιού ως διαταγή. || εκφρ. *óдто (как, слóвно, тóчно) по -к волшебного жéзла* ή *волшебной пáлочки* ως δια μαγείας (ξαφνικά, απρόοπτα).

манóк, -нká α. όργανο μαύλισης αγρίων ζώων ή πτηνών.

***манóметр**, -а α. μανόμετρο.

манометрический επ. μανομετρικός.

***мансáрда**, -и θ. υπερώο, υπόστεγο δωμάτιο σοφίτα.

мансáрдный επ. υπόστεγος· της σοφίτας.

мантáлка, -и θ. μικρό επώμιο.

***мантáля**, -и θ. επώμιο· πέπλος, μαντίλια.

***мантáсса**, -и θ. δεκαδικό μέρος λογάριθμου.

***мантáя**, -и θ. 1 μανδύας (κληρικών)· σχήμα· (στους Ρωμ.) τήβεννος· *судéйская* - δικαστικός τήβεννος. 2 (ζωολ.) χιτώνας (απόνδυλων).

***мантó** ουδ. άκλ. μαντό.

***манóυλ**, -а α. μανούλ, αρπакτικό ζώο απο το γένος αιλουροειδών.

***манускрíпт**, -а α. (γραπ. λόγος) χειρόγραφο (συνήθως αρχαίο).

***мануфáκтура**, -и θ. 1 χειροτεχνία, χειροτεχνικός τρόπος παραγωγής, маниφατούρα. 2 πλθ. -и υφάσματα· *купíть* -и αγοράζω υφάσματα.

мануфáκтурист, -а α. 1 ιδιοκτήτης маниφατούρας. 2 πωλητής υφασμάτων.

мануфáκтурный επ. της χειροτεχνίας, της маниφατούρας· χειροτεχνικός· *-ое производ-ство* παραγωγή χειροτεχνικών προϊόντων· *-ма-газин* μαγαζί χειροποίητων προϊόντων.

***маньчóур**, -а α., -ка, -и θ. ο, η Μαντζού (άκλιτο).

маньчóурский επ. μαντζουριανός.

***маньáк**, -а α., -чка, -и θ. μανιακός, -ή.

маньáческий επ. μανιακός· *-взгляд* μανιακό βλέμμα.

маньáчество, -а ουδ. μανιακή κατάσταση.

маня́щий επ. απο μτχ. ελκυστικός, δελεαστικός.

мáра, -и θ. (διαлк.) 1 φάντασμα. 2 πυκνή

ομίχλη ή καπνός.

***мараóу** α. άκλ. μαραμπού, το πτηνό λεπτό-πτιλος.

***марáзм**, -а α. 1 μαρασμός· *старческий* - ο γεροντικός μαρασμός. 2 μτφ. παρακμή, απο-σύνθεση.

мараковáть, -кúю, -кúешь ρ.δ. (απλ.) γνωρίζω, καταλαβαίνω, σκαμπάζω.

***марáл**, -а α. μεγάλο ελάφι της Σιβηρίας.

марáлий, -ья, -ье επ. του σιβηρικού ελαφιού· *-ья рога* κέρατο σιβηρικού ελαφιού· *-ье стадо* κοπάδι σιβηρικών ελαφιών.

марáнье, -я ουδ. 1 λέρωμα, μουτζούρεμα. || αμαύρωση· *-репутáция* δυσφήμιση. 2 κακογράφιμο· κακοζωγράφισμα· κακοσύνθεση. || διαγραφή, σβήσιμο.

***мараскíн**, -а α. μαρασκίνο.

марáть ρ.δ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **марáнный**, βρ: *-ран*, -а, -ο. 1 λερώνω, μουτζουρώνω. || αμαυρώνω, επισκιάζω· *-репутáцию* δυσφημώ. 2 κακογράφω, κακοζωγραφίζω· κακοσυνθέτω. || διαγράφω, σβήνω· *-пéлые страници* σβήνω ολόκληρες σελίδες. || εκφρ. *-оуμάгу* γράφω τι ανάξιο (μόνο που λερώνω το χαρτί)· *-руки об когó*, όδο что λερώνω τα χέρια (απαξιώ). || *-ся* 1 λερώνομαι, μουτζουρώνομαι. 2 μτφ. (απλ.) λερώνομαι, αισθάνομαι περιφρόνηση, απαξιώ· *-не хочеться* δε θέλω να λερωθώ· *-не стóит* δεν αξίζει να λερωθεί· *ка-вэнас* (απαξιώ). 3 (για μικρά παιδιά) τα κάνω απάνω μου, λερώνομαι.

марафóнец, -нца α. μαραθωνοδρόμος.

марафóнский επ. μαραθώνιος, μεγάλης απόστασης. || εκφρ. *-бег* (αθлт.) μαραθώνιος δρόμος.

марáшка, -и θ. μουτζούρα τυπογραφική.

***марганец**, -нца α. μαγγάνιο.

марганцевый επ. μαγγανικός, του μαγγανίου.

марганцóвистый επ. μαγγανιούχος.

марганцóвка, -и θ. κρύσταλλοι μαγγανίου ή διάλυμα απο αυτές.

марганцóвый επ. μαγγανιούχος· *-раствóр* διάλυμα μαγγανίου· *-ая соль* μαγγανικό αλάτι.

***маргарíн**, -а α. μαργαρίνη.

маргарíновый επ. της μαργαρίνης.

***маргарíтка**, -и θ. μαργαρίτα (φυτό και άνθος).

***маргина́лия**, -и θ. επικεφαλίδα ή σημείωση στο περιθώριο.

мáрево, -а ουδ. 1 βλ. *мираж*. 2 αχνός απο τη γη· ομίχλη.

мáревый επ. (διαлк.) επ. βαλτώδης, ελώδης, τελματώδης.

мáревий² επ. 1 του χηνοποδίου. 2 ουσ. πλθ. *-не* τα χηνοποδιοειδή.

марéна, -и θ. ερυθρόδανο, ριζάρι, αλιτσάρι.

***маренго** ουδ. άκλ. είδος υφάσματος. || χρώμα μαυρόγκριζο.

марённый επ. βλ. **марёновый**.

марёновый επ. 1 του ερυθρόδανου· απο ερυθρόδανο. 2 ουσ. πλθ. -не та ερυθραδανώδη.

***марина**, -н θ. θαλασσογραφία.

***маринад**, -а α. μαρινάτο. || αρμύρα για διατήρηση ψαριών, κρεάτων.

маринист, -а α. θαλασσογράφος.

маринование, -я ουδ. μαρινατούρα, -άρισμα.

маринованный επ. απο μτχ. μαρινάτος.

мариновать, -нүү, -нүүшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **маринованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 αλμεύω, μαρινάρω. 2 μτφ. καθυστερώ σκόπιμα, βάζω στο χρονοντούλαπο. || καθηλώνω, εμποδίζω την ανάπτυξη, την εξέλιξη, την προαγωγή. || -ся μαρινάρομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

мариновка, -и θ. βλ. **маринование**.

***марионетка**, -и θ. ανδρείκελο, μαριονέτα, κούκλα. || μτφ. άνθρωπος άβουλος, ετεροκίνητος.

марионеточный επ. του ανδρείκελου, της μαριονέτας· - театр θέατρο ανδρεικέλων. || μτφ. ετεροκίνητος· -οе правительство κυβέρνηση ανδρεικέλων.

***марка**¹, -и θ. 1 το ένσημο· почтовая - το γραμματόσημο. 2 (παλ.) μάρκα, κέρμα ορισμένης αξίας (σε εστιατόρια, χαρτοπαικτικές λέσχες κ.τ.τ.). 3 στάμπα, μάρκα εμπορεύματος. || εκφρ. **высокой** (высшей, первой) -и πρώτης κατηγορίας, μεγάλης ολκής· **держатъ** (выдерживать) -у τηρώ, κρατώ το γόητρο· **портить** -у προσβάλλω το γόητρο ή τη φήμη· **под -ой** με το πρόσχημα.

***марка**², -и θ. το μάρκο, νομισμ. μονάδα.

***марка**³, -и θ. (παλ.) 1 αγροτική κοινότητα τον μεσαίωνα στη Δ. Ευρώπη. 2 συνοριακός τομέας στη μεσαιωνική Γερμανία.

***маркграф**, -а α. τίτλος πριγκίπων της Γερμανίας.

маркграфиня, -и θ. σύζυγος ή θυγατέρα του γερμανού πριγκίπα.

маркграфский επ. του πριγκίπα.

маркграфство, -а ουδ. (παλ.) πριγκίπατο.

***маркёр**, -а α. σημειωτής, σημαδευτής.

маркёрский επ. σημειωτικός του σημειωτή, του σημαδευτή.

***маркетри** ουδ. άκλ. ψηφίδωση, διάστιξη. || ψηφίδωμα, ψηφιδωτό.

***маркиз**, -а α. 1 μαρκήσιος. 2 βλ. **маркграф**.

***маркиза**¹, -н θ. η σύζυγος ή θυγατέρα του μαρκήσιου.

***маркиза**², -н θ. μαρκίζα, προστέγασμα κατά της βροχής.

***маркизёт**, -а α. μαρκιζέτα (ύφασμα).

маркизётовый επ. της μαρκιζέτας.

маркий επ., βρ: -рок, -рка, -рко που λερώνει εύκολα· -οе **платье** φόρεμα που λερώνει εύκολα.

маркировальный επ. για μαρκάρισμα, σημάδεμα· -ая машина μηχανή για σημάδεμα.

маркирование¹, -я ουδ. μαρκάρισμα, σημάδεμα, σταμπάρισμα.

маркирование², -я ουδ. σημείωση, επισήμανση.

***маркировать**¹, -рүү, -рүүшь ρ.δ.κ.σ. μαρκάρω, σταμπάρω. || -ся μαρκάρομαι, σταμπάρομαι.

маркировать², -рүү, -рүүшь ρ.δ.κ.σ. σημειώνω, επισημαίνω, σημάδεύω. || -ся σημειώνομαι, σημάδεύομαι, επισημαίνομαι.

маркировка¹, -и θ. βλ. **маркирование**¹.

маркировка², -и θ. βλ. **маркирование**².

маркировочный επ. βλ. **маркировальный**.

маркировщик, -а α., -ца, -и θ. μαρκαδόρος.

***маркитант**, -а α. (παλ.) πρατηριούχος στρατοπέδου.

маркитантский επ. του πρατηριούχου.

маркость, -и θ. το ευκολολέρωτο (ιδιότητα).

марксизм, -а α. μαρξισμός.

марксизм-ленинизм, -а α. μάρξισμός-λενινισμός.

марксист, -а α., -ка, -и θ. μαρξιστής.

марксистский επ. μαρξιστικός.

марксистско-ленинский επ. μαρξιστικολενινιστικός.

***маркшейдер**, -а α. γεωμέτρης (ορυχείων), χωρομέτρης (όργανο).

маркшейдерия, -и θ. χωρομετρία ορυχείων.

маркшейдерский επ. χωρομετρικός, του γεωμέτρη (όργανου)· της χωρομετρίας.

марлевый επ. της γάζας· απο γάζα.

***марля**, -и θ. γάζα.

***мармелад**, -а α. μαρμελάδα.

мармеладка, -и θ. κομμάτι μαρμελάδας.

мармеладный επ. μαρμελάδικος, της μαρμελάδας.

***марморация**, -и θ. βλ. **мраморирование**.

мраморировать ρ.δ.κ.σ.μ. βλ. **мраморировать**.

***мародёр**, -а α., -ка, -и θ. 1 λαφυραγωγός, πλιατσικολόγος, λεηλάτης, σκυλευτής.

мародёрский επ. του λαφυραγωγού, του πλιατσικολόγου.

мародёрство, -а ουδ. λαφυραγωγή, πλιάτσικο, λεηλάτηση, σκύλευση.

мародёрствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. λαφυραγωγώ, πλιατσικολογώ, λεηλατώ, σκυλεύω.

***марокён**, -а α. μαροκέν, μαροκινό (ύφασμα)

марокёновый επ. απο μαροκέν.

марокканец, -нца α. -ка, -и θ. Μαροκινός, -ή.

марокканский επ. μαροκινός.

марочный επ. του ενσήμου, της μάρκας, με

μάρκα.

***Μαρς**, -α α. (αστρν.) Άρης.

***μαρς**, -α α. (ναυτ.) θωράκιο.

***μαрсала**, -ή θ. είδος κρασιού.

***μάрсель**, -я α. (ναυτ.) ιστίο του καρχησί-
ου, δόλονας, γάμπια.

***μαрсельсеза**, -η θ. μασαλιώτιδα.

μαрслянец, -нца, πλθ. -άνε, -κα, -и θ. ο
υποτιθέμενος κάτοικος του Άρη.

μαрслянский επ. του Άρη.

μαрсовой επ. (ναυτ.) του θωρακίου. || σκο-
πός θωρακίου.

***μαρτ**, -α α. Μάρτης.

***μαρτέν**, -α α. 1 υφικάμινος του Μαρτέν. 2
ατσάλι της υφικάμινου του Μαρτέν.

μαρτέновец, -ца α. βλ. **μαρτένшик**.

μαρτέновский επ. του μαρτέν. -ая печь υ-
φικάμινος του μαρτέν. -ая сталь ατσάλι υφι-
κάμινου μαρτέν.

μαρτένшик, -α α. εργάτης υφικάμινου μαρ-
τέν.

***μαρτιρολόγ**, -α α. μαρτυρολόγιο.

μαρтовский επ. μαρτιάτικος.

μαρτίν, -α α. βλ. **μαρτίшка**².

μαρτίшка¹, -и θ. κερκοπίθηκος.

μαρτίшка², -и θ. (λκ.) γλάρος.

μαρτίшкин, -а, -ο επ. του κερκοπίθηκου. ||
εκφρ. - труд εργασία ανώφελη, άχρηστη.

***μαρципан**, -α α. γλύκισμα αμυγδαλωτό.

μαρципанний κ. **μαρципановний** επ. αμυγδαλω-
τός. -не конфёты αμυγδαλωτές καραμέλες.

***μαρш**¹, -α α. 1 βήμα, βηματισμός. церемони-
альный - βήμα παρέλασης. проходить торже-
ственным -ем παρελαύνω. 2 μετακίνηση στρα-
τευμάτων. πορεία. форсированный - σύντονη
πορεία. || στρατιωτικός ελιγμός. 3 μουσικό
εμβτήριο, μαρς. 4 το τμήμα σκάλας μεταξύ
δύο πλατύσκαλων.

***μαρш**² (επιφ.) μαρς (παράγγελμα). шагом -!
εμπρός, μαρς! || φεύγα, φύγε. - отсюда! (ε-
μπρός) έξω απ' εδώ! - домой (εμπρός) φύγε
για το σπίτι.

***μαρшал**, -α α. 1 στρατάρχης. 2 (παλ.) δια-
τάκτης τελετής.

μαρшалский επ. στραταρχικός. -ая звезда
στραταρχικό αστέρι. - жезл στραταρχική ρά-
βδος.

μαρшалство, -α ουδ. στραταρχία.

μαρшевик, -ά α. έφεδρος αξιωματικός επι-
στρατευμένος.

μαρшевний επ. 1 του βήματος, του βηματι-
σμού. - ритм ο ρυθμός του βήματος. - поряд-
док стрόя σύνταξη για βηματισμό. 2 εφεδρι-
κός. -ая рота λόχος εφέδρων.

μαρширование, -я ουδ. βηματισμός.

μαρшировать, -рю, -рюшь ρ.δ. βηματίζω,

κάνω βηματισμό, πηγαίνω βήμα. - βηματίζω σε
φάλαγγα.

μαρширование, -и θ. βλ. **μαρширование**.

μαρшировочный επ. του βηματισμού. -ое
учёние άσκηση βηματισμού.

μαρш-марш επιφ. (παλ.) εμπρός-εμπρός (πα-
ράγγελμα). || εκφρ. марш-марш ή марш - маршем
γρήγορα-γρήγορα, μπρός-μπρός.

***μαρшрут**, -α α. δρομολόγιο· διαδρομή· πορεία.

μαρшрутизация, -и θ. οργάνωση σιδηροδρο-
μικών δρομολογίων.

μαρшрутный επ. δρομολογιακός, του δρομο-
λογίου. - указатель δείκτης δρομολογίου. ||
εκφρ. - поезд εμπορικό τραίνο εξπρές. -ая
сёмка τοπογράφηση εκατέρωθεν της οδού.

μαрь, -и θ. (διαлк.) 1 βλ. **марьево** (2 σμ.).
2 βάλτος. 3 βλ. **лебедá**.

***маседуан**, -α α. μακεδόσιο, είδος φαγητού.

***μάска**, -и θ. 1 προσωπίδα, προσωπείο, μάσκα.

2 μτφ. πρόσχημα, προσποίηση. **μάска равноду-
шия** μάска απάθειας, αδιαφορίας. под -ой ло-
яльности με τη μάска της νομιμοφροσύνης. ||
άγαλμα κεφαλιού ανθρώπου ή ζώου. || εκμαγείο,
γύφινη μάска. 3 προφυλακτικό μέσο. противо-
газная - αντιασφυξιογονική μάска. фехто-
вальная - μάска ξιφασκίας. 4 (στρατ.) κα-
μουφλάζ, -άρισμα. || надеть (на себá) -у φο-
ρώ μάска (κρύβω την πραγματικότητα). про-
σποιούμαι. носить -у φέρω (φορώ) μάска κρύ-
βω το ουσιώδες, την αλήθεια. προσποιούμαι.
сорвать -у αφαιρώ το προσωπείο (φανερώνω).

***маскарад**, -α α. μασκαράτα, χορός μεταμ-
φιεσμένων ή πομπή προσωπιδοφόρων. || κοστού-
μι μεταμφιεσμένου. || μτφ. φεύτικη εξωτερική
εμφάνιση, προσποίηση.

маскарадный επ. του μεταμφιεσμένου. - ко-
стüm κοστούμι μεταμφιεσμένου. || της μασκα-
ράτας.

маскирование, -я ουδ. 1 μεταμφίεση, μα-
σκάρεμα. 2 καμουφλάρισμα, παραλλαγή. || από-
κρυψη, κάλυψη, συγκάλυψη.

маскированный επ. απο μτχ. μεταμφιεσμένος,
μασκαρεμένος. || ουσ. μασκαράς.

маскировать, -рю, -рюшь παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **маскированный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ.
1 μεταμφιέζω, μασκαρεύω. 2 καμουφλάρω, πα-
ραλλάσσω. - пушки καμουφλάρω τα πυροβόλα. ||
μτφ. αποκρύπτω, κρύβω, καλύπτω. - красивыми
фразами καλύπτω με ωραίες φράσεις. - своё
смущение κρύβω την ταραχή μου. || -ся 1 με-
ταμφιέζομαι, μασκαρεύομαι. 2 καμουφλάρομαι,
παραλλάσσομαι. || μτφ. προσποιούμαι, υποκρί-
νομαι.

маскировка, -и θ. βλ. **маскирование**.

маскировочный επ. της παραλλαγής, του κα-
μουφλαρίσματος. -не средства μέσα παραλλα-

γής· - χαλάτ ο χιονάτος επενδύτης των στρατιωτών.

маскировщик, -а α. καμουφλαριστής.

масленая, -ой θ. βλ. **масленица**.

масленица, -и θ. εβδομάδα της Τυρινής.

масленичный επ. αποκριάτικος· -не забавы αποκριάτικες διασκεδάσεις.

маслёнка, -и θ. 1 βουτυριέρα, βουτυροδοχείο. 2 λιπαντήρας, λαδερό, λαδωτήρι, γρασαδόρος, ελαιοδόκη.

маслёнок, -нка α. είδος μανιταριού.

масленный επ. 1 του λαδιού· -οε **пятно** λεκές απο λάδι. || λαδολερωμένος, λιγδωμένος, λαδωμένος. 2 μτφ. γυαλιστερός, λαμπερός. 3 κολακευτικός, γαλίφικος. || εκφρ. -ая неделя βλ. **масленица**.

маслина, -и θ. ελιά, ελαιόδεντρο καθώς και ο καρπός, ελαιόκαρπος.

маслинный επ. ελαιώδης, της ελιάς. || ουσ. πλθ. -не та ελαιοειδή.

маслиновый επ. βλ. **маслинный**.

маслить, -лю, -лишь ρ.δ.μ. λαδώνω, αλείφω με λάδι ή ρίχνω λάδι. || -ся 1 κηλιδώνομαι, λιγδώνομαι, λεκιάζω. 2 γυαλίζω, λάμπω.

маслице, -а ουδ. λαδάκι· βουτυράκι.

масличный επ. της ελιάς· ελαιώδης· -не годы οι ελιές (ελαιόκαρπος)· -не культурн ελαιοφόρα φυτά. || ουσ. πλθ. -не та ελαιοειδή. || εκφρ. -οε **дерево** η ελιά (δέντρο).

масло, -а ουδ. 1 λάδι, έλαιο, λίπος· βούτυρο· **растительное** - λάδι φυτικό· **сливочное** - φρέσκο βούτυρο ή της φέτας· **топленое** - βούτυρο μαγειρικής ή λιωμένο· **эфирное** - αιθέριο έλαιο· **κλόπковое** - βαμπακόλαδο, βαμβακέλαιο· **льняное** - λινέλαιο, λιναρόλαδο· **миндальное** - αμυδαλέλαιο· **машинное** - λάδι της μηχανής· **смазочное** - μηχανέλαιο· **минеральные** -а ορυκτέλαια· **сбивать** - χτυπά το γάλα, βγάζω βούτυρο· **коробье** - βούτυρο αγελάδας· **завод растительных масел** ελαιοτριβείο. 2 χρώματα ελαιογραφίας. || πίνακας ζωγραφικής με ελαιοχρώματα. || εκφρ. - **масляное** όχι κρασί με νερό, παρά νερό με κρασί (ταυτόσημο)· **подёрнуться** -ομ (για μάτια ή βλέμμα) γυαλίζω, λάμπω· **как по -у** ομαλά, ήρεμα, απρόσκοπτα· **как (будто) -ομ по сёрдцу** που προκαλεί αγαλλίαση· **ерунда (чепуха) на постном** -е αερολογίες, ανεμολογίες, κενολογίες, ασημαντολογίες· **кашу -ομ не испóртишь** (παρμ.) το πολύ βιος μάτια δε βγάζει.

маслобóйка, -и θ. 1 βουτυρομηχανή. 2 ελαιοτριβείο, λαδόμυλος.

маслобóйный επ. ελαιοτριβικός, της εξαγωγής φυτικού λαδιού· - **завóд** ελαιοτριβείο, ελαιοουργείο· -οε **предприя́тие** επιχείρηση ελαιοουργείας.

маслобóйна, -и θ. ελαιοτριβείο, ελαιοουργείο, λαδόμυλος.

маслодел, -а α. βουτυράς, βουτυροκόμος, βουτυροποιός.

маслоделне, -я ουδ. βουτυροκομία, βουτυροκατασκευή.

маслоделный επ. βουτυροκομικός· -οε **производство** βουτυροποιία, βουτυροκομία· βουτυροπαραγωγή· - **завóд** βλ. **маслозавóд**.

маслозавóд, -а α. βουτυροποιείο, βουτυροκομείο.

масляни́стость, -и θ. περιεκτικότητα σε λάδι· - **семья подсолнечника** η περιεκτικότητα σε λάδι του ηλιόσπορου.

масляни́стый επ., βρ: -íst, -а, -ο. 1 ελαιώδης, λαδερός· λιπαρός, λιπώδης, λιγδερός· ελαιοειδής· λιποειδής. 2 γυαλιστερός, λαμπερός· λάγνος· -не **глаза́** λάγνα μάτια· - **взгляд** περιπαθές βλέμμα.

ма́сляный επ. του λαδιού, απο λάδι· -οε **пятно** λεκές απο λάδι. || με ελαιοχρώματα· - **портрет** προσωπογραφία με ελαιοχρώματα· **писать -ми красками** ζωγραφίζω με ελαιοχρώματα. 3 με λάδι· - **выключатель** διακόπτης (ηλεκτρικός) με λάδι ή ελαίου· -**ая лампа** λάμπα με λάδι, λυχνάρι. || εκφρ. -**ая краска** ελαιοχρώμα, λαδομπογιά.

***масóн**, -а α. μασώνος, ελεύθερος τέκτονας.

масóнский επ. μασωνικός, ελευθεροτεκτονικός.

масóнство, -а ουδ. μασωνία, φαρμασωνία, ελευθεροτεκτονισμός.

***ма́сса**, -и θ. 1 μάζα, πλήθος· **трудящиеся** -и οι μάζες των εργαζομένων· **наро́дные** -и οι λαϊκές μάζες· **связь с -ами** σύνδεση με τις μάζες. 2 όγκος, σωρός, σωρεία, αρμαθός, βουβó· - **впечатлени́й** αρμαθός εντυπώσεων. 3 πολτός· **бума́жная** - πολτός χαρτιού. || εκφρ. **в (óбщей)** -е κατά το μεγαλύτερο μέρος, κυρίως.

***массáж**, -а α. μάλαξη, τριβή, εντριβή του σώματος ή μελών αυτού, μασάζ.

массажист, -а α., -ка, -и θ. ειδικός, -ή στο μασσάζ.

массáжный επ. του μασσάζ, της εντριβής.

***масси́в**, -а α. όγκος· πυκνότητα ογκωδών αντικειμένων· **гóрный** - ορεινός όγκος· **лесно́й** - δασική έκταση· **земно́й** - έκταση γης. || εκφρ. **жилищный** - πλήθος ομοιοτύπων οικημάτων.

масси́вность, -и θ. το ογκώδες, συμπαγές ενότητα.

масси́вный επ., βρ: -вен, -вна, -вно. 1 ογκώδης, βαρύς· στερεός· -**ая ме́бель** ογκώδες έπιπλο· - **памятник** ογκώδες μνημείο. 2 (για ανθρώπους, ζώα)· μεγαλόσωμος, σωματώδης, ευμεγέθης.

масси́рование!, -я ουδ. βλ. **массáж**.

μασσίρωание², -я ουδ. συσσώρευση, συγκέντρωση.

μασσίρωанный επ. απο μτχ. μαζικός, συγκεντρωτικός· - **ОГОНЬ** ομαδικά πυρά ή συγκεντρωτικά πυρά.

μασσίровать¹, -рую, -руешь ρ.δ.μ. μαλάσσω, κάνω εντριβή, μασάζ. || -ся κάνω εντριβή μόνο μου.

***μασσίровать**², -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. συγκεντρώνω· - **артиллерию** συγκεντρώνω το πυροβολικό. || -ся συγκεντρώνομαι.

μασσίровка, -и θ. βλ. **μασσίρωание**²

μασсовый, -á α. μαζικός προπαγανδιστής ή οργανωτής. || οργανωτής μαζικών παιγνιδιών ή διασκεδάσεων.

μαссóвка, -и θ. μικρή συγκέντρωση, μικρό συλλαλητήριο· μικρή επαναστατική συνάθροιση. || μαζική εκδρομή. || μαζική συμμετοχή στη σκηνή.

μαссовость, -и θ. μαζικός χαρακτήρας.

μαссовый επ. μαζικός· -**ое рабочее движение** μαζικό εργατικό κίνημα· -**не йгры** μαζικά παιγνίδια· **товáры -го употреблénия** εμπορεύματα κοινής χρήσης· -**ая работа** μαζική εργασία· -**ое производство** μαζική παραγωγή (σε μεγάλες ποσότητες). || **αθρόος**, πολυάριθμος· -**геройзм** αθρόος ηρωισμός· -**не арéсты** πολυάριθμες συλλήψεις.

μαστάκ, -á α. (απλ.) ειδικός, πεπειραμένος· τεχνίτης, μάστορας.

μάстер, -а, πλθ. -á α. 1 μάστορας, -ης, έμπειρος τεχνίτης· **оружейный** - οπλοποιός· **οπλοδιορθωτής**· **сапóжный** - υποδηματοποιός· **часовóй** - ωρολογάς. 2 δεξιοτέχνης, αριστοτέχνης, τεχνίτης· - **худóжественного слóва** λογοτέχνης· -á **искусства** οι καλλιτέχνες. 3 αρχιτεχνίτης, μάστορας. 4 έξοχος (τίτλος αθλητικός ή σκακιστή)· **заслуженный** - σπόρτα διακεκριμένος αθλητής. || εκφρ. - **своего дела** δεξιοτέχνης, αριστοτέχνης, μάστορας στην τέχνη του· - **на все руки** πολυτεχνίτης· χρυσοχέρης.

мастерить ρ.δ.μ. μαστορεύω, κατασκευάζω. || -ся μαστορεύω, κατασκευάζω.

мастерица, -и θ. 1 μαστόρισα, τεχνίτισσα (για ράπτρια ή καπελού). 2 γυναίκα επιδέξια, πεπειραμένη, σβέλτα.

мастеровóй επ. 1 επαγγελματικός, βιοτεχνικός. 2 ουσ. επαγγελματίας, βιοτέχνης.

мастеровщина, -и θ. (αθρσ.) παλ. επαγγελματίες, τεχνίτες, βιοτέχνες, μαστοράντζα.

мастерóк, -рká α. 1 μαστοράκι. 2 μυστρί.

мастерская, -óй θ. εργαστήρι (διαφόρων ειδικοτήτων)· **столярная** - ξυλουργείο, μαραγκούδικο· **швейная** - ραφείο· **механическая** - μηχανουργείο· **ремóнтная** - εργαστήρι επι-

σκευών· **инструментальная** - εργαστήρι εργαλείων· **походная** - συνεργείο εκστρατείας.

мастерски επίρ. μαστορικά, με μαστοριά.

мастерский επ. μαστορικός.

мастерско́й επ. μαστορικός, με μαστοριά. -**ое исполнénие** εκτέλεση με μαστοριά.

мастерствó, -á ουδ. 1 επάγγελμα, επιτήδευμα, τέχνη. 2 δεξιοτεχνία, μαστοριά.

***масти́ка**, -и θ. 1 μαστίχα (αρωματική ουσία). 2 βερνίκι πατώματος. 3 είδος κόλλας.

масти́ковый επ. της μαστίχας· μαστιχένιος.

***масти́т**, -а α. μαστίτιδα (νόσος μαστού).

масти́тость, -и θ. γηραλεότητα, βαθιά γεροντοσύνη, γηραιότητα.

масти́тный επ., βρ: -ти́т, -а, -ο γηραλέος, υπέργηρος. || αξιολάβαστος.

масти́чный επ. βλ. **масти́ковый**.

***мастодо́нт**, -а α. μαστόδοντας, μαστόδους.

масть, -и, γεν. πλθ. -éй θ. 1 χρώμα τριχώματος ζώων (κυρίως για άλογα)· **лóшадь вороно́й** -и το μαύρο άλογο· **сéрая** - γκριζό χρώμα. 2 (χαρτп.) το χρώμα· **черво́нная** - το χρώμα της κούπας. || εκφρ. **в -; к -и; под -** (απλ.) ταιριάζει, πηγαίνει **не под -** δεν ταιριάζει, δεν πηγαίνει· **однóй -и; под однóй -** (απλ.) ένα και το ίδιο ή αυτό, το ίδιο πράγμα, ομοειδή πράγματα· **всех -éй** όλων των ειδών ή αποχρώσεων· **οππορтуни́зм** **всех -éй** οππορτουניσμός όλων των αποχρώσεων· **к -и бы́ть** ή **прихо́дится** ταιριάζει, πηγαίνει.

***масшта́б**, -а α. κλίμακα (χάρτη, σχεδίου κ. τ.τ.). || έκταση, μέγεθος, σημασία· **во всег-ре́ческом** -е σε πανελλήνια κλίμακα· **в миро-вóм** -е σε παγκόσμια κλίμακα.

масшта́бность, -и θ. έκταση, μέγεθος, σημασία· - **за́мыслов** η έκταση των σχεδίων (προθέσεων).

масшта́бный επ., βρ: -бен, -бна, -бно. 1 της κλίμακας. 2 μτφ. μεγάλης έκτασης, μεγάλων διαστάσεων, μεγάλου μεγέθους· **μεγάλος**, τρανός. || εκφρ. -**ая линейка** κανόνας επίπεδος με μετρικές διαιρέσεις.

***ματ**¹, -а α. ματ, ήττα του αντικάλου στο σκάκι. || μτφ. αδιέξοδο, απελπιστική κατάσταση.

***ματ**², -а α. φάθα· χοντροπλεγμένο στρώμα. || στρώμα γυμναστικό.

ματ³, -а α. (παλ.) αλαμπία, αμαυρότητα, θαμπάδα, μουντάδα. || τραχύτητα, αδρότητα, αδράδα.

ματ⁴, -а α: **крича́ть** (οράть, вопи́ть) **блáгим** -**ом** κραυγάζω, ορούμαι, φωνάζω στη διαπαύση.

ματ⁵, -а α. βρисиá (προς μητέρα κάποιου).

***матадо́р**, -а α. ταυρομάχος· ταυροφόνος.

***мателóт**, -а α. πλοίο γειτονικό στη διάταξη.

ματεμάτικ, -а α. μαθηματικός.

***μαθηματικά**, -и θ. τα μαθηματικά.

μαθηματικός επ. μαθηματικός· - **факультет** η σχολή μαθηματικών. || μτφ. ακριβής.

ματρευδίο, -а ουδ. (γραμ. λόγος) μητροκτονία.

ματρευδία, -и α. κ. θ. (γραμ. λόγος) μητροκτόνος, -α.

***ματριά**, -а α. 1 ύλη· υλικό· **строительный** - οικοδομικό υλικό· **горючий** - καύσιμη ύλη· **ушачковочный** - υλικό αμπαλαρίσματος (ύφασμα ή χαρτί)· **перевязочный** - υλικό επίδεσης (οι επίδεσμοι)· **сопротивление** -οβ αντοχή υλικών. 2 μτφ. πλθ. -и, -οβ στοιχεία δεδομένα, πληροφορίες· -и **биографии** **Великого Александра** υλικά βιογραφίας του Μέγα Αλέξανδρου· -и **съезда** υλικά του συνεδρίου. 3 ύφασμα, πανί.

ματριάζα, -и θ. 1 υλοποίηση. 2 μτφ. πραγματοποίηση (εφαρμογή) στην πράξη· υλική απολαβή.

***ματριάζμ**, -а α. 1 υλισμός, ματριάζμ· 2 πρακτικό όφελος, ίδιος ωφελιμισμός. || εκφρ. **диалектический** - διαλεκτικός υλισμός· **исторический** - ιστορικός υλισμός.

***ματριάζω**, -зүү, -зүеь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ματριάζωанный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. υλοποιώ. || -ся υλοποιούμαι.

ματριάστ, -а α., -ка, -и θ. υλιστής, ματριάστ.

ματριάστικί επίρ. υλιστικά, ματριάστικά.

ματριάστικί επ. υλιστικός, ματριάστικός· -οε **мировоззрение** υλιστική κοσμοθεωρία· -οε **понимание природы** υλιστική αντίληψη της φύσης.

ματριάστικίν επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. **ματριάστικί**.

ματριάστικί επ. υλιστικός, του υλιστή.

ματριάσν, -и θ. υλικότητα· - **мира** η υλικότητα του κόσμου.

ματριάσν επ., βρ: -лен, -льна, -льно υλικός, των υλικών· οικονομικός· - **склад** αποθήκη υλικών· -οε **положение** υλική κατάσταση· -οε **благосостояние народа** η ευημερία του λαού· -а **помощь** υλική βοήθεια· -а **обеспеченность** υλική εξασφάλιση· -не **условия** οι υλικές συνθήκες· **испытывать** -не **затруднения** δοκιμάζω οικονομικές δυσχέρειες· -а **часть** τμήμα υλικού. || (φιλοσ.) της αντικειμενικής ύπαρξης της ύλης· - **мир** ο υλικός κόσμος.

ματριά, -и θ. μητερούλα.

ματριά, -á α. 1 ήπειρος· **африканский** - αφρικανική ήπειρος. 2 υπέδαφος.

ματριά, -á α. (απλ.) μεγάλος, τρανός, θερίος (για ζώα).

ματριά επ. ηπειρωτικός· - **берег** η-

πειρωτική ακτή. || εκφρ. - **лед** ηπειρωτικός πάγος (που καλύπτει μεγάλες εκτάσεις ηείρου).

ματριά, -а, -ο επ. μητρικός· - **характер** μητρικός χαρακτήρας· -ο **платье** το φόρεμα της μητέρας.

ματριά επ. μητρικός· της μητέρας· -а **любовь** μητρική αγάπη· -οε **платье** το φόρεμα της μητέρας.

ματριά, -а ουδ. μητρότητα.

ματριά ρ.δ.μ. (απλ.) βλαστημώ τη μάνα κάποιου. || -ся βλαστημώ τη μάνα κάποιου.

***ματριά**, -и θ. 1 (φιλοσ.) ύλη, αντικειμενική πραγματικότητα. 2 ουσία· **строение** -и η σύσταση της ύλης· **закон сохранения** -и ο νόμος της διατήρησης της ύλης. 3 ύφασμα. 4 θέμα συνομιλίας· **интересная** - ενδιαφέρο θέμα συνομιλίας· **скучная** - ανιαρό θέμα συνομιλίας.

ματριά επ. (απλ.) βλάστημος προς μητέρα· -а **орань** βλαστημιά σε μάνα.

ματριά κ. **ματριά** επ. μεγάλος, τρανός, θερίος, γιγαντωμένος (για ζώα)· - **волк** θερίος λύκος. || έμπειρος, πεπειραμένος· επιδέξιος. || άσπονδος, αδιάλλακτος, φανατικός, βαμμένος· - **враг** άσπονδος εχθρός.

ματριά επ. πάνινος, απο ύφασμα· -не **түфлн** πάνινα παπούτσια.

ματριά, -и θ. βλαστημιά προς μητέρα.

ματριά, -и θ. (παλ.) μητέρα. || εκφρ. - **бóжия!** (παλ.) Παναγία μου!

ματριά, -рүү, -рүеь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ματριά**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ. ρικνώ. || -ся ρικνούμαι.

ματριά, -и θ. ρίκνωση.

***ματριά**, -и θ. 1 δοκός, δοκάρι οροφής. 2 (διαлк.) σάκκος αλιευτικού διχτιού.

ματριά, -и θ. 1 το θηλυκό των ζώων. || η βασίλισσα των μελισσών. 2 (ανατομ.) η μήτρα. 3 φυτό για πολλαπλασιασμό. 4 (απλ.) μάνα. || μτφ. αρχηγός, μάνα (σε μερικά παιγνίδια). 5 πολεμικό σκάφος εφοδιασμού. 6 (διαлк.) πυξίδα.

ματριά¹ βλ. **ματριά**.

ματριά², -а α. 1 ναυτικός χορός καθώς και η μουσική του. 2 είδος φαγητού με ψάρι.

ματριά, -и θ. ρικνότητα, θαμπότητα.

ματριά επ. ρικνός, θαμπός, ματ. || (για πρόσωπο)· μουντός.

ματριά, -а α. 1 (μελισ.) το κελί της βασίλισσας. 2 χώρος των θηλυκών ζώων αναπαραγωγής. 3 φυτό για πολλαπλασιασμό. 4 φυτώριο (τόπος). 5 ωσθήκη φυτού.

ματριά επ. του θηλυκού· -οε **поголубье** σκοτά τα θηλυκά ζώα. || της βασίλισσας· -а **ячейка в сотах** το κελί της βασίλισσας στις

κρήθρες. || της μήτρας· -οε кровотечение η εμμηνόρροια.

***матрас** κ. **матрац**, -α α. 1 στρώμα, στρωμάτσο, στρωμνή· **солóменный** - αχυρόστρωμα. 2 οσομιές.

матрасик, -α α. στρωματάκι.

матрасник, -α α. στρωματσόπανο.

матрасный επ. του στρώματος· -ая ткань το στρωματσόπανο.

матрац βλ. **матрас**.

матрешка, -и θ. κούκλα (κυρίως ξύλινη).

матриархальный επ. μητριαρχικός.

***матриархат**, -а α. μητριαρχία.

***матрикул**, -а α. 1 βιβλιάριο ελέγχου γνώσεων σπουδαστή. 2 (παλ.) κατάλογος.

***матримониальный** επ. (γραμ. λόγος) γαμήλιος· -не хлопоты οι φροντίδες του γάμου.

***матрица**, -и θ. (τεχ.) μήτρα· καλούπι.

матрицирование, -я ουδ. (τυπγρ.) κατασκευή μήτρας.

матрицировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ. (τυπγρ.) κατασκευάζω μήτρα. || -ся (για μήτρα) κατασκευάζομαι.

матричный επ. (τυπγρ.) της μήτρας.

***матрóna**, -и θ. ματρόνα, οικοδέσποινα (κατά τους Ρωμαίους).

***матрós**, -а α: ναύτης.

матрósка, -и θ. 1 (παλ.) η σύζυγος του ναύτη, ναύτισσα. 2 μπλούζα ναυτική. || γυναικεία ή παιδική μπλούζα.

матрósский επ. ναυτικός, του ναύτη.

мáтушка, -и θ. 1 (παλ.) μητέρα. 2 (παλ.) (προσωνομασία σε ηλικιωμένη γυναίκα) μητερούλα. 3 πρεσβυτέρα, ιερωμένη. || по -е (ругать) βρίζω (βλαστημά) τη μάνα κάποιου· -и (мой); -и светý (επιφ.) βλ. έκφραση στη λ. **бáтyшка**.

мáтушкин, -а, -ο επ. μητρικός, της μάνας· -дом το σπίτι της μάνας. || **εμφρ.** - **сынóк** βλ. έκφραση στη λ. **мáменькин**.

***матч**, -а α. (αθлт.) συνάντηση, ματς· **футбóльный** - ποδοσφαιρική συνάντηση.

мáть, γεν. **мáтери**, αιτ. **мáть**, οργ. **мáтерью**, προθт. ο **мáтери**, πλθ. **мáтери**, -ей θ. 1 μητέρα, μάνα, μαμά. 2 (επίκληση σε γυναίκα)· -мой! μάνα μου! 3 πρεσβυτέρα, παπαδιά· ιερωμένη. || **εμφρ.** в чем (как) - **родилá** όπως τον γέννησε η μάνα (γυμνός).

мáть-и-мáчехa κ. **мáть-мáчехa**, -и θ. το βήχιο, βήχαινα, χαμαιλεύκη.

***мáузер**, -а α. αυτόματο πιστόλι μάουζερ.

мáусайлов, -а, -ο επ: - **век жить**, -и **летá** ή **гóды жить** να ζήσεις όσο ο **мáθουσάλας** δηλ. 969 χρόνια.

мáх¹, -а α. 1 κίνηση γρήγορη στον αέρα. || περιστροφή τροχού. 2 βήμα ζώων (ιδίως αλόγων).

|| **εμφρ.** **одним** ή **едíным** -ομ; с **одного** ή **едíного** -у; с -у μονομιάς, με μιάς στο άφεσθήσε· **во весь** - ολοταχώς· с -у κ. со **всегó** -у ξαφνικά, απότομα, με ξαφνική απότομη κίνηση· **дать** -у λαθεύω, αστοχώ.

мáх², **επιφ.** με σημ. κατηγ. φρατ (στη στιγμή, ακαριαία).

мáхальный, -οιο α. σηματοδότης.

мáхальщик, -а α. σηματοδότης.

мáхание, -я ουδ. κίνηση στον αέρα. || νεύμα, γνέψιμο. || διάνυση απόστασης.

мáхóн, -а α. μαχαών (είδος μεγάλης πεταλούδας).

мáхарáджа βλ. **мáгарáджа**.

мáхáть, **мáхý**, **мáшеш** κ. -áю, -áеш, **επιρ.** **мáхáя** κ. (σπάνια) **мáшá**; ρ.δ 1 με οργ. **сείω**, **κουνώ** στον αέρα· **птыца** -**шет** **крыльями** το πουλί φτερουγίζει στον αέρα. || **γνεύω**, **νεύω**, **γνέφω**, **κάνω** νεύμα με το χέρι. 2 **διανύω**, **διατρέχω**.

***мáхизм**, -а α. (φιλοσ.) μαχισμός.

***мáхина**, -и θ. πράγμα πελώριο, ογκώδες.

***мáхинáция**, -и θ. μηχανοραφία, ραδιουργία, δολοπλοκία.

мáхист, -а α. οπαδός του μαχισμού.

мáхнýть, -нý, -нéшь ρ.σ. 1 βλ. **мáхáть** (1 σημ.) 2 **ρύχομαι**, **ορμώνω**, **χυμώνω**. 3 **κατευθύνομαι**, **πηγαίνω**, **μεταβαίνω**. 4 (με την πρόθεση в) **γίνομαι**, **ανεβαίνω** γρήγορα την ιεραρχία. || **εμφρ.** - **рукой** **κουνώ** το χέρι (σε ένδειξη αδιαφορίας, εγκατάλειψης).

мáховик, -á α. δυναμοδέκτης, σφόνδουλος, βολάν.

мáховой επ: -**о** **колесó** βλ. **мáховик**; -**и** **пéрья** τα μεγάλα φτερά των πτερυγών των πουλιών· -**áя сáжень** (παλ.) η οργιά (μέτρο μήκουε).

мáхóнький επ., βρ: -**нек**, -**нька**, -**нько**; (απλ.) μικρός.

мáхóрка, -и θ. καπνός κατώτερης ποιότητας.

мáхóрочный επ. της μαχόρκας (καπνού).

мáхóрчатый επ. (απλ.) μεγάλης ποσότητας μαχόρκας (καπνού).

мáхóтка, -и θ. (διαлк.) πλήινο δοχείο.

мáхрá, -í θ. (απλ.) βλ. **мáхóрка**.

мáхрóвный επ. 1 πολυπέταλος (για άνθη). 2 **μτφ.** **μεγάλος**, **διαβόητος**· **βαμμένος**· - **реакционер** **βαμμένος** **αντιδραστικός**· - **дурáк** **μεγάλος** **βλάκας** (με περικεφαλαία). 3 **χνουδωτός**· -**ая ткань** **χνουδωτό ύφασμα**.

мáхрý, -óв πλθ. (απλ.) **θύσανς**, **φούντες**, **τούφες**, **κρόσια**.

***мáцá**, -ы θ. άζυμο ψωμί.

мáчехa, -и θ. η μητριά. || **μτφ.** **κακός**, **απεχθής**· **σκληρός**· **εχθρικός**.

мáчехин, -а, -ο επ. της μητριάς.

*μάτσα, -и θ. κατάρτι, ιστός.

МАЧТÓВКА, -и θ. δέντρο κατάλληλο για κατάρτι.

МАЧТÓВНИК, -а α. βλ. МАЧТÓВКА.

МАЧТÓΒΟΪ, -ότο α. παρατηρητής πάνω στο κατάρτι.

МАЧТÓВНИЙ επ. του κατάρτιού. || βλ. МАЧТÓΒΟΪ.

*ΜΑΪΝΑ, -и θ. 1 μηχανή· ПΑΡОВАЯ - ατμομηχανή· ШВЕЙНАЯ - ραπτομηχανή· ВЯЗАЛЬНАЯ - η πλεκτομηχανή· ПЕЧАТНАЯ - τυπογραφική μηχανή· СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННЫЕ -и αγροτικές μηχανές· УБОРОЧНАЯ - συλλεκτική μηχανή· ПОДЪЕМНАЯ - ανελκυστήρας· НАБОРОЧНАЯ - λινοτυπική μηχανή· - ДЛЯ СТРИЖКИ ВОЛОС κουρευτική μηχανή· СЧЕТНАЯ - λογιστική μηχανή· СОБИРАТЬ -У συναρμολογώ μηχανή. || (συνεκδ.) ГОСУДАРСТВЕННАЯ - η κρατική μηχανή ή μηχανισμός· АДСКАЯ - ωρολογιακή βόμβα. 2 αυτοκίνητο-ΛΕΓΚΟΒΑЯ - η κούρσα. || (αθλ.) ποδήλατο ή μοτοσικλέτα. || γραφομηχανή. || (παλ.) τραίνο επιβατικό. 3 μουσικό μηχανικό όργανο (λατέρνα κ.τ.τ.).

ΜΑΪΝΑΛΗΝΟ επίρ. μηχανικά.

ΜΑΪΝΑΛΗΝΟΤΗΤΑ, -и θ. μηχανικότητα· - ДВИЖЕНИЕ η μηχανικότητα των κινήσεων.

ΜΑΪΝΑΛΗΝΗΝΕΠ., βρ: -ЛЕН, -ЛНА, -ЛНО; μηχανικός, ασυνείδητος· - ЖЕСТ μηχανική χειρονομία.

ΜΑΪΝΑΝΙΖΑЦИЯ, -и θ. μηχανοποίηση· - СЕЛЬСКОГО ХОЗЯЙСТВА μηχανοποίηση της αγροτικής οικονομίας.

ΜΑΪΝΑΝΙΖΟΒΑΤΕ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. μηχανοποιώ. || -ся μηχανοποιούμαι.

ΜΑΪΝΗΝΙΣΤ, -а α., -ка, -и θ. ο, η μηχανικός. || μηχανοδηγός.

ΜΑΪΝΗΝΚΑ, -и θ. μικρή μηχανή, μηχανίτσα. || ραπτομηχανή. || γραφομηχανή. || εκφρ. пишущая - γραφομηχανή.

ΜΑΪΝΗΝΟ-ΤΡΑΚΤΟΡΗΝΗΝΕΠ. μηχανοτρακτορικός· -ая. СТАНЦИЯ μηχανοτρακτορικός σταθμός.

ΜΑΪΝΗΝΗΝΕΠ. μηχανικός, της μηχανής· για μηχανή· με μηχανή· -НЕ ЧАСТИ μέρη της μηχανής, εξαρτήματα· -ая. ДОЙКА КОРÓВ μηχανικό άρμεγμα των αγελάδων· -ое. ПРОИЗВОДСТВО μηχανοποίητη παραγωγή· -ое. ОТДЕЛЕНИЕ μηχανοστάσιο· -ая. ОБРАБОТКА μηχανική κατεργασία ή επεξεργασία.

ΜΑΪΝΗΝΟΒΕΔ, -а α. μηχανολόγος.

ΜΑΪΝΗΝΟΒΕΔЕНИЕ, -я ουδ. μηχανολογία.

ΜΑΪΝΗΝΟΠИСΗΝΕΠ. της δακτυλογράφησης ή της δακτυλογραφίας· -ое. ОФР. ΓΡΑФЕΙΟ δακτυλογραφίας. || δακτυλογραφημένος· - ТЕКСТ δακτυλογραφημένο κείμενο.

ΜΑΪΝΗΝΟΠИСЬ, -и θ. δακτυλογράφηση, -φία· КУРСЕ -и μαθήματα δακτυλογραφίας· ДЕСЯТЬ СТРАНИЦ -и δέκα σελίδες δακτυλογραφημένες.

ΜΑΪΝΗΝΟСТΡΟΕΝΗΝΕΠ. -я ουδ. μηχανουργία.

ΜΑΪΝΗΝΟСТΡΟЙТЕΛ, -я α. μηχανουργός.

ΜΑΪΝΗΝΟСТΡΟЙТЕΛΗΝΗΝΕΠ. μηχανουργικός, της μηχανουργίας· - ЗАВОД εργοστάσιο μηχανοκτασκευών· μηχανουργείο.

ΜΑΪΝΗΝΗΝΕΠ., βρ: -ШИСТ, -а, -ο μεγάλου ανοίγματος (χειριών, ποδιών κ.τ.τ.).

ΜΑΪΝΤΑΚ, -á α. άλογο γερó και μέτριου αναστήματος.

*ΜΑΪΣΤΡΟ ουδ. άκλ. (παλ.) μαέστρος (τιμητική ονομασία παραγόντων τέχνης). || δεξιό-τέχνης· μάστορας.

ΜΑΪΚ, -á α. 1 φάρος· АЛЕКСАНДРИЙСКИЙ - ο φάρος της Αλεξάνδρειας. 2 μτφ. σύμβολο· κέντρο μεγάλων ιδεωδών· - СВОБОДН φάρος της ελευθερίας· - МІСЛИ, КУЛЬТУРН κέντρο σκέψης, πολιτισμού.

ΜΑΪΤΑ βλ. МАЕТА.

ΜΑΪΤΗΝΗΚ, -а α. 1 το εκκρεμές· ЧАСЫ С -ΟΜ ωρολόγι εκκρεμές. 2 ρυθμιστής με εκκρεμές ή ρυθμόμετρο ωρολογιού.

ΜΑΪΤΗΝΗΚΟΒΗΝΕΠ. με εκκρεμές· -НЕ ЧАСЫ το εκκρεμές ωρολόγι. || σαν το εκκρεμές, εκκρεμοειδής.

ΜΑΪΤΕ, ΜΑΪ, ΜΑΪШЬ ρ.δ.μ. (απλ.) κουράζω, ταλαιπωρώ, βασανίζω. || -ся κουράζομαι, ταλαιπωρούμαι, βασανίζομαι.

ΜΑΪЧИТЬ ρ. δ. 1 φαίνομαι μακριά, είμαι θεατός· διαγράφομαι. 2 (απλ.) περνώ δύσκολη ζωή, ταλαιπωρούμαι, βασανίζομαι. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

ΜΑΪЧНΗΝΗΝΕΠ. του φάρου· -ая. БАШНЯ ο πύργος του φάρου· - ОΓОНЬ το φως του φάρου· - СТОРОЖ φαροφύλακας.

ΜΓΑ, -и θ. (διακλ.) βλ. ΜΓΛΑ.

ΜΓΛΑ, -и θ. 1 στρώμα, προπέτασμα, σύννεφο· πέπλος· - ЗАСТИЛАЕТ ДАΛΗ καταχνιά απλώνεται μακριά· ПЫЛЬНАЯ - σύννεφο σκόνης ДИМНАЯ - σύννεφο καπνού· СНЕЖНАЯ - πέπλος χιονιού. 2 σκοτάδι, σκότος.

ΜΓΛИΣΤΗΝΕΠ., βρ: ΜΓЛИСТ, -а, -ο ομιχλώδης, θαμπός.

ΜΓНОВΕΝΗΝΕΠ. -я ουδ. στιγμή· НА - στη στιγμή, στο μομέντο. || καιρός, χρόνος. || εκφρ. В ОДНО - πάραυτα, αυτοστιγμεί, ακαριαία· В - ОКА εν ριπή οφθαλμού· В ТО ЖЕ - την ίδια στιγμή, ταυτόχρονα.

ΜΓНОВΕΝНО επίρ. πάραυτα, αυτοστιγμεί, ακαριαία.

ΜΓНОВΕΝНΗΝΕΠ., βρ: -ВЕНЕН, -ВЕННА, -ο; στιγμιαίος, ακαριαίος. || αιφνίδιος, ξαφνικός, απρόοπτος, απότομος.

με στην έκφραση: НИ ОЕ НИ -; НИ ОЕ НИ - НЕ ЗНАЕТ ή НЕ ПОНИМАЕТ βλ. ОЕ.

ΜΕΑΝΟ, -а α. 1 μαϊάνδρος, κλωθογύρες ποταμού. 2 διακοσμητικό σχήμα, γκρέκα.

***мебель**, -и θ. (αθρσ.) επίπλα, επίπλωση. || εκφρ. для -и για ομορφιά, για φιγούρα, για τα μάτια, για το θεαθήναι.

мебельный επ. των επίπλων· -магазин επιπλοπωλείο· -ая материя ύφασμα για επίπλα.

мебельщик, -а α. επιπλοποιός.

меблирование, -я ουδ. επίπλωση.

меблированный επ. απο μτχ. επιπλωμένος.

меблировать, -ру, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **меблированный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ. σ.μ. επιπλώνω. || -ся επιπλώνομαι.

меблировка, -и θ. 1 επίπλωση (ενέργεια). 2 τα επίπλα.

***мегалит**, -а α. μεγαλιθικό μνημείο.

***мегаспора**, -и θ. μακροσπόριο.

***мегафон**, -а α. μεγάφωνο.

***мегаера**, -и θ. μέγαιρα.

***мегаом**, -а α. μεγαόμ, μεγώμ.

мед, -а (-у), προθτ. ο **мёде**, в **меду**, πλθ. **меды** α. 1 μέλι· **сотовый** - μέλι κηρήθρας. 2 υδρόμελι, μελίκρατο. || εκφρ. не - (με σημ. κατηγ.) δεν είναι παίξε-γέλασε (είναι δύσκολο).

медальист, -а α., -ка, -и θ. αριστούχος μαθητής, -τρια, που αποφοίτησε με μετάλλιο.

***медаль**, -и θ. μέταλλιο, παράσημο· **золотая** - χρυσό μέταλλιο· **серебряная** - αργυρό μέταλλιο· -материнства μέταλλιο μητρότητας. || εκφρ. оборотная ή другая сторона -и η άλλη όψη του νομίσματος (η άλλη άποψη ζητήματος).

медальёр, -а α. μεταλλιοχαρακτήης, μεταλλογράφος.

медальёрный επ. μεταλλιοχαρακτικός, μεταλλογραφικός.

медальный επ. του μετάλλιου· -ая лента η ταινία του μετάλλιου.

***медальон**, -а α. μενταγιόν.

медальонный επ. του μενταγιόν.

медведиха, -и θ. (απλ.) βλ. **медведица**.

медведица, -и θ. 1 αρκούδα, άρκτος (το θηλυκό). 2 πλθ. -и αρκτιίδες (γένος ψυχών). || εκφρ. Большая - Μεγάλη Άρκτος· Малая - Μικρή Άρκτος.

медведка¹, -и θ. αρκτία η κοινή (έγτομο).

медведка², -и θ. μεγάλη πλάνη (εργαλείο). || κούτσουρο μακρύ. || κάρο χαμηλό.

медведь, -я α. 1 αρκούδα, άρκτος (αρσενικό)· **белый** - η λευκή ή πολική αρκούδα· **бурый** - αρκούδα η κοινή (η καστανόχρωμη). || (παλ.) αρκουδόγουνα. 2 μτφ. άνθρωπος άγαρμπος, αδέξιος, αρκουδάνθρωπος. || εκφρ. смотреть ή глядеть -ем κοιτάζω σαν την αρκούδα (βλέπω υπόδρα).

медвежатица, -и θ. κρέας αρκουδίσιο.

медвежатник, -а α. 1 αρκουδοκυνηγός, αρκτοθήρας. 2 αρκουδιάρης. 3 αρκουδοφαλιά. (σε

ζωολογικό κήπο).

медвежачий, -ья, -ье επ. της αρκούδας.

медвежеватый επ., βρ: -ват, -а, -ο της αρκούδας, αρκουδιάρικος.

медвежий, -ья, -ье επ. της αρκούδας, αρκουδίσιος· -след ίχνος (τορός) αρκούδας· -ье мисο κρέας αρκούδας· -ья шкура αρκουδόγουνα· -ья шкура αρκτή, αρκουδοτόμαρο. || μτφ. αρκουδοειδής. || εκφρ. -ья болезнь αρκουδοδιάρροια (απο φόβο), δειλία· -угол μέρος απόκεντρο, απομακρυσμένο· -ья услуга η κακή εξυπηρέτηση (περιποίηση).

медвежина, -и θ. βλ. **медвежатица**.

медвежонок, -нка, πλθ. -жата, -жат α. αρκουδάκι, αρκουδόπουλο.

медвяный επ. μελένιος.

медеплавильный επ. της χύσης χαλκού· -забод χυτήριο χαλκού.

медеплавильщик, -а α. χύτης χαλκού.

***медиа́на**, -и θ. η διάμεσος (τριγώνου).

***медиа́тор**, -а α. πλήκτρο, πένα έγχορδου μουσικού οργάνου.

***медиевист**, -а α. μεσαιωνοδύφης, -λόγος.

медиевистика, -и θ. μεσαιωνολογία.

***медик**, -а α. γιατρός.

***медикамент**, -а α. φάρμακο, γιατρικό.

медико-санитарный επ. υγειονομικός.

мединститут, -а α. ινστιτούτο ιατρικής.

***медіум**, -а α. 1 το μέγτιουμ. 2 μέσος μουσικός φθόγγος.

***медіумизм**, -а α. πνευματισμός.

медіумический επ. του μέντιουμ· του πνευματισμού.

***медіцина**, -и θ. η ιατρική· **практическая** - πρακτική ιατρική· **экспериментальная** - πειραματική υγιεινή· **судебная** - η ιατροδικαστική.

медіцинский επ. ιατρικός· υγιεινός· -ая помощь ιατρική βοήθεια· - институт ινστιτούτο ιατρικής· -ие средства τα φάρμακα· -ие работники οι υγειονομικοί· -ое свидетельство πιστοποιητικό γιατρού. || εκφρ. -ая сестра νοσοκόμα, αδελφή.

медкоміссия, -и θ. υγειονομική επιτροπή.

медленно επίρ. αργά, βραδέως, αγάλια.

медленность, -и θ. βραδύτητα.

медленный επ., βρ: -лен κ. -ленен, -ленна, -ленно αργός, βραδύς· - шаг αργό βήμα· на -ом огне με λίγη φωτιά (βράζω, ψήνω).

медлительно επίρ. αργά, βραδέως, αργητά.

медлительность, -и θ. βραδύτητα.

медлительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; αργός, βραδύς, βραδυκίνητος, αργοκίνητος ή αργητός· -ие движения αργές κινήσεις· - человек αργητός άνθρωπος.

медлитель ρ.δ. αργώ, βραδύνω· - с · выполнить

НИЕМ ОБЕЩАНИЯ αργώ να εκπληρώσω την υπόσχεση. || αργοπορώ, καθυστερώ. НЕ МЭДЛЯ НИ МИНУТЫ χωρίς να καθυστερήσεις ούτε ένα λεπτό.
МЭДНИК, -α α. χαλκιάς, χαλκουργός, χαλκωματάς.

МЭДНИЦΚΙЙ επ. 1 χαλκευτικός, χαλκουργικός. 2 ουσ. θ. -αЯ χαλκουργείο, χαλκωματάδικο.

МЭДНО-ΚΡΑΣΝЙЙ επ. χαλκόχρωμος, χαλκέρυθρος.

МЭДНОΛΙΤЭЙΝЙЙ επ. χαλκοχυτήριος. - ЦЕХ το χαλκοχυτήριο.

МЭДНОΛΙΤЭЙЩИК, -α α. χαλκοχύτης (εργάτης).

МЭДНОΛΟΒЙЙ επ. σκληροκέφαλος, ξεροκέφαλος, αγύριγο κεφάλι (ισχυρογνώμονας).

МЭДНОΠΡΟΚΑΤΝЙЙ επ. χαλκοελασματικός. - ЦЕХ χαλκοελασματοουργείο.

МЭДНЙЙ επ. χάλκινος, χαλκοματένιος. -аЯ ПОСУДА χάλκινο αγγείο. -НЕ ДЭНЬГИ χάλκινα χρήματα (χαλκούνες). || του χαλκού. -аЯ ПРОМЫШЛЕННОСТЬ βιομηχανία χαλκού. || χαλκούχος, χαλκοφόρος. -аЯ РУДА χαλκομετάλλευμα. - КОЛЧЕДАН χαλκοπυρίτης. - КУΠОРОС θειϊκός χαλκός (γαλαζόπετρα ή βιτριόλι του χαλκού). 2 χαλκόχρωμος. -ОЕ ЛИЦО χαλκόχρωμο πρόσωπο. || εκφρ. - ВЕК η εποχή του χαλκού. - ЛОБ βλ. МЭДНОΛΟΒЙЙ.

МЭДОВАР, -α α. παρασκευαστής υδρομέλιτος (ποτού).

МЭДОВАРЭНИЕ, -я ουδ. παρασκευή υδρομέλιτος.

МЭДОВАУΧА, -и θ. (διαρκ.) υδρομέλι (ποτό).

МЭДОВЙЙ επ. 1 του μέλιτος. -НЕ СӨТН μελικηρίδες, μελόπιτες. 2 μελένιος. || εκφρ. - МЭСЯЦ ο μήνας του μέλιτος (των νεόνυμφων).

МЭДОΓӨНΚΑ, -и θ. μηχανή αφαίρεσης του μέλιτος απο τις κηρήθρες.

МЭДОК, -ДКА (-ДКУ) α. μελάκι.

МЭДОНӨС, -α α. μελιτοφόρο φυτό.

МЭДОНӨСНОСТЬ, -и θ. μελιτοφορία, περιεκτικότητα σε μέλι.

МЭДОНӨСНЙЙ επ. μελιτοφόρος. -НЕ РАСТЭНИЯ μελιτοφόρα φυτά. -НЕ ПЧЭЛЫ μελιτοφόρες μέλισσες.

МЭДОСӨӨР, -а α. 1 περισυλλογή του νέκταρος (απο τα λουλούδια). 2 το περισυλλεγμένο μέλι.

МЭДОСМӨТР, -а α. ιατρική εξέταση.

МЭДОТΟЧИВЙЙ επ., βρ: -ЧИВ, -а, -О (παλ.) μελίρρυτος.

МЭДΠΕΡСОНАЛ, -а α. υγειονομικό προσωπικό.

МЭДΠΥНКТ, -а α. σταθμός πρώτων βοηθειών. ιατρείο.

***МЭДРЕСЭ** ουδ. άκλ. ιεροδιδασκαλείο μουσουλμάνικο.

МЭДСАНӨАТ, -а α. υγειονομικό τμήμα.

МЭДСЕСТРА, -и, πλθ. МЭДСӨСТРЫ, -сестёр, -сестрам θ. νοσοκόμα, αδελφή.

***МЭДУЗА**, -и θ. μέδουσα, τσουχτρα.

МЭДУНИЦА, -и θ. ιεράκιο, πνευμονιάς (φυτό).

МЭДЬ, -и θ. 1 χαλκός. ЖЭЛТАЯ - ορείχαλκος, μπρούντζος. ΚΡΑΣНАЯ - ερυθρός ορείχαλκος. 2 (αθρσ.) χάλκινα νομίσματα.

МЭДЯК, -а α. χάλκινο νόμισμα, χαλκούνα.

МЭДЯНИЦА, -и θ. 1 ο τυφλίας (φίδι). 2 είδος βλαβερού εντόμου των μηλεϊδών.

МЭДЯНКА, -и θ. 1 βλ. МЭДЯНИЦА: 2 (διαρκ.) βλ. ГАЗӨКА. 3 το πράσινο χρώμα.

МЭДЯШКА, -и θ. (απλ.) 1 βλ. МЭДЯК: 2 χάλκινη λάμα.

МЭЖ πρόθ. με γεν. κ. οργν. βλ. МЭЖДУ.

МЭЖА, -и, πλθ. МЭЖИ. МЭЖ θ. 1 όριο, σύνορο αγροκτήματος. ПРОВОСТИ -у βάζω σύνορο. 2 το ακαλλιέργητο μέρος των συνόρων.

МЭЖИΒΟΛΙΟТЭЧНЙЙ επ. ο μεταξύ βιβλιοθηκών. - ΟΒМЭН η ανταλλαγή βιβλίων μεταξύ βιβλιοθηκών.

МЭЖӨРӨВЬЕ, -я ουδ. το διάστημα μεταξύ των φρυδιών.

МЭЖВЭДОМСТВЕННЙЙ επ. βλ. МЭЖДУВЭДОМСТВЕННЙЙ.

МЭЖВИДОВӨЙ επ. ο μεταξύ των ειδών. -ӨЕ СКРЕЩИВАНИЕ η μεταξύ των ειδών διασταύρωση.

МЭЖДОМЭТКЕ, -я ουδ. (γραμμ.) επιφώνημα.

МЭЖДОМЭТНЙЙ επ. (γραμμ.) επιφωνηματικός.

МЭЖДОУЗЛЙЙ επ. το ενδιαίμεσο μεταξύ δύο γονάτων του καλαμώνδους βλαστού.

МЭЖДОУСӨБИЕ, -я ουδ. εσωτερική διχόνοια. αλληλοσπαραγμός, εμφύλιος πόλεμος.

МЭЖДОУСӨБИЦА, -и θ. βλ. МЭЖДОУСӨБИЕ.

МЭЖДОУСӨБНЙЙ επ. εμφύλιος. -НЕ ВӨЙНЫ εμφύλιοι πόλεμοι.

* **МЭЖДУ** πρόθ. με γεν. κ. οργν. μεταξύ, ανάμεσα. - ДВУХ ОГНЭЙ μεταξύ δύο πυρών. - НЭБОМ И ЗЕМЛЭЙ μεταξύ ουρανού και γης. - СТРАНАМИ μεταξύ των χωρών. - ГОРАМИ μεταξύ βουνών. - НАМИ μεταξύ μας. - НИМ И ЖЕНОЙ ανάμεσα σ' αυτόν και τη σύζυγό του. ЗА МИР И ДРУЖӨУ - нарӨДАМИ για ειρήνη και φιλία ανάμεσα στους λαούς. - НАМИ ОУДЕТ СКАЗАНО αυτό θα το ξέρουμε μόνο οι δυο μας. || εκφρ. - НАМИ (ГОВОРЯ) (για μυστικό) ανάμεσά μας. - ПРӨЧИМ ανάμεσα στ' άλλα, μεταξύ των άλλων. - ТЕМ στο μεταξύ, εν τω μεταξύ. а - ТЕМ στην πραγματικότητα. - ТЕМ КАК... ενώ, όταν, τη στιγμή που...

МЭЖДУВЭДОМСТВЕННЙЙ επ. ο μεταξύ τμημάτων υπουργείων.

МЭЖДУВИДОВӨЙ επ. βλ. МЭЖВИДОВӨЙ.

МЭЖДУГОРӨДНЙЙ επ: ο μεταξύ των πόλεων. - ТЕЛЕФӨН υπεραστικό τηλέφωνο. -аЯ СВЯЗЬ σύνδεση μεταξύ των πόλεων.

международник, -а α. ειδικός σε διεθνή ζητήματα.

международный επ. διεθνής· -ая политика η διεθνής πολιτική· -ое право διεθνές δίκαιο· -ая солидарность διεθνής αλληλεγγύη· -ая выставка διεθνής έκθεση.

международный επ. βλ. **межнациональный**.

междупарье, -я ουδ. ο χώρος μεταξύ ανοιξιάτικων και καλοκαιρινών αγροτικών εργασιών.

междупланетный επ. βλ. **межпланетный**.

междуречный επ. μεσοποτάμιος.

междуречье, -я ουδ. μεσοποταμία, έκταση μεταξύ δύο ποταμών.

междурядный επ. ο μεταξύ δύο σειρών (γραμμών βραγών).

междурядье, -я ουδ. ο χώρος μεταξύ δύο σειρών ή γραμμών των φυτειών, σποράς.

междусоюзнический επ. διασυμμαχικός.

междупарствие, -я ουδ. μεσοβασιλεία.

междуэтáжный επ. ο μεταξύ δύο ορόφων.

межевальный επ. οροθετικός, της χάραξης ορίων· - инструмент εργαλείο χάραξης ορίων.

межевание, -я ουδ. χάραξη συνόρων αγρών.

межевать, -жy, -жyешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **межеванный**, βρ: -ван, -а, -ο οροθετώ, χαράσσω αγροτικά σύνορα. || -ся οροθετούμαι.

межевик, -á α. χαράκτης συνόρων· χωρομέτρης.

межевка, -и θ. βλ. **межевание**.

межевой επ. οροθετικός· -не знаки τα ορόσημα, τα οροθέσια· -столб συνοριακός στύλος· -инструмент οροθετικό εργαλείο. || βλ. **межевик**.

межевщик, -á α. βλ. **межевик**.

меженный επ. κατώτατος (για στάθμη νερών)· -уровень реки το κατώτατο όριο νερού ποταμού.

межень, -и θ. το κατώτατο όριο νερού ποταμού ή λίμνης. || εποχή κατώτατου όριου νερού ποταμού ή λίμνης.

межеумок, -мка α. 1 κάθε τι μη καθορισμένο ακριβώς· **налим** - ας ρίξομε (χύσομε) περίπου. || (για ζώα κ. φυτά) ενδιάμεσος. 2 (απλ.) άνθρωπος μέτριων ικανοτήτων.

межеумочный επ. ενδιάμεσος, μέσος, μεσαίος.

межзаводский κ. **межзаводской** επ. μεταξύ εργοστασίων· -обмен опытом η μεταξύ εργοστασίων ανταλλαγή πείρας. || κοινός για μερικά εργοστάσια· -ая конференция συνδιάσκεψη αντιπροσώπων εργοστασίων.

межклетник, -а α. η μεταξύ κυττάρων κοιλότητα.

межклетный επ. βλ. **межклеточный**.

межклеточник, -а α. βλ. **межклетник**.

межклеточный επ. ο μεταξύ των κυττάρων.

межколхозный επ. διακολχόζνικος, ο μεταξύ

των κολχόζ. || κοινός για μερικά κολχόζ.

межконтинентальный επ. διηπειρωτικός· -ая ракета διηπειρωτικός πύραυλος.

межкраевой επ. ο μεταξύ δύο περιοχών. || κοινός για μερικές περιοχές:

межнациональный επ. διεθνής· -не связи οι διεθνείς επικοινωνίες ή δεσμοί.

межник, -á α. (διαлк.) βλ. **межа**.

межобластной επ. ο μεταξύ δύο περιοχών. || κοινός για μερικές περιοχές.

межкрупной επ. βλ. **межобластной**.

межпарламентский επ. διακοινοβουλευτικός.

межпланетный επ. διαπλανητικός· -ое пространство διαπλανητικό διάστημα· -ая станция διαπλανητικός σταθμός· -полёт διαπλανητική πτήση.

межплеменной επ. ο μεταξύ φυλών.

межпозвоночный επ. ο μεταξύ των σπανούλων.

межпородный επ. ο μεταξύ των ειδών, ρατσών· -ое скрещивание διασταύρωση μεταξύ ειδών.

межрайонный επ. ο μεταξύ επαρχιών. || κοινός για μερικές επαρχίες.

межреберный επ. ο μεταξύ πλευρικών οστών.

межремонтный επ. ο μεταξύ επισκευών· -побег автомобиля η μεταξύ επισκευών διάνυση αποστάσεων αυτοκινήτου.

межреспубликанский επ. ο μεταξύ δημοκρατιών. || κοινός για μερικές δημοκρατίες.

межродовой επ. ο μεταξύ γενών (ζώων ή φυτών).

межсессионный επ. ο μεταξύ συνεδίων.

межсортной επ. ο μεταξύ ποικιλιών· -ое скрещивание διασταύρωση μεταξύ ποικιλιών.

межсоюзнический επ. βλ. **междусоюзнический**.

межсоюзный επ. κοινός για μερικές συνδικαλιστικές ενώσεις.

межyточный επ. ενδιάμεσος.

межэтáжный επ. βλ. **междуэтáжный**.

***мезальянс**, -а α. γάμος ανάρμοςτος (λόγω κατώτερης κοινωνικής τάξης του ενός).

мезга, -и θ. 1 στέαρ (το ξύλο κάτω από το φλοιό των δέντρων). 2 υποστάθμη, αποπίεσμα, αποστραγγίδι.

мездра, -и θ. 1 υποδερμάτιο πέταλο ή υποδόριος συνδετικός ιστός (υποδερμίδας). 2 η εσωτερική πλευρά της δοράς ή του δέρματος.

мездрить ρ.δ.μ. αφαιρώ τον υποδόριο ιστό.

мездровый επ. του υποδόριου ιστού.

мездряной επ. βλ. **мездровый**.

***мезозой**, -я α. μεσοζωικός αιώνας.

мезозойский επ. μεσοζωικός· -ая эра μεσοζωικός αιώνας.

***мезолит**, -а α. μεσολιθική (= μεταβατική) εποχή.

мезолитический επ. μεσολιθικός.

***мезонин**, -а α. ημιπάτωμα, πατάρι.

μεζονίνης επ. του ημιπατάματος· -ая комната δωμάτιο ημιπατάματος.

*μεζόν, -α α. (φυσ.) μεσόλιο.

*μεζοτρόν, -α α. βλ. μεζόν.

*meisterzinger, -α α. γερμανός ραφωδός του μεσαίωνα.

mekatъ p.δ. (παλ.) υποθέτω, νομίζω.

мексиканец, -нца α., -ка, -и θ. Μεξικανός, -άνα.

мексиканский επ. μεξικάνικος.

мел, -α α. κιμωλία η λευκή, κρητίδα. || τεχνική κρητιδόσκονη, στόκος.

*меланж, -α α. μίγμα, κράμα, φύραμα· σύγκραση, σύγκραμα.

меланжевый επ. μικτός, επίμικτος, ανάμικτος· κεκραμένος.

*меланхолик, -α α. μελαγχολικός.

меланхолический επ. μελαγχολικός.

меланхоличка, -и θ. γυναίκα μελαγχολική.

меланхолический επ. μελαγχολικός.

*меланхолия, -и θ. μελαγχολία.

*меласса, -и θ. μελάσα.

малево, -α α. 1 (διαρκ.) το άλεσμα (οκαρπός). 2 (παλ.) φλύαρος, παπαρδέλας, αρλούμπας.

меледа, -и θ. 1 είδος παλαιού παιγνιδιού. 2 (απλ.) ασήμαντο πράγμα.

мелеть, -еет p.δ. 1 γίνομαι αβαθής, ρηχός. 2 μτφ. (παλ.) γίνομαι ασήμαντος.

*мелинит, -α α. μελινίτιδα (εκρηκτική ύλη).

мелинитовый επ. της μελινίτιδας.

*мелиоративный επ. βελτιωτικός, εγγειοβελτιωτικός.

мелиоратор, -α α. ειδικός σε εγγειοβελτιωτικά έργα.

мелиорационный επ. βλ. мелиоративный.

*мелиорация, -и θ. βελτίωση· εγγειοβελτιωτικά έργα.

*мелисса, -и θ. μέλισσα η φαρμακευτική, το μελισσόχορτο, μελισσοβότανο.

мелить¹ p.δ.μ. κάνω τι μικρό, μικραίνω· не мелі так, пиши крупнее μη κάνεις τόσο μικρά γράμματα, γράφε μεγαλύτερα.

мелить² p.δ.μ. τρίβω με κιμωλία· обильный кий τρίβω με κιμωλία τη στέκα του πιπιλιάρδου.

мелкий επ., βρ: мелок, мелка, мелко; мельче, мельчайший. 1 λεπτός, λεπτόκοκκος, φίλος, φιλόκοκκος· - песок φίλος άμμος· - дождь φίλη βροχή· - снег κοκκορόχιονο. || μικρός, ολιγάριθμος· -ие группы μικρές ομάδες. 2 μικρού μεγέθους· -ая рыба μικρό ψάρι· -ие орехи μικρά καρύδια· -ие кусочки μικρά κομματάκια· -ие морщины μικρές ρυτίδες· -собственник μικροιδιοκτήτης· -ая буржуазия η μικρή αστική τάξη· - мешанин μικροαστός· -

служаший δημόσιος μικρουπάλληλος· -ие ролли μικρού (δευτερεύοντες) ρόλοι· - рога́тый скот τα λιανά ζώα (τα γιδοπρόβατα)· -ая торговля το μικρεμπόριο. 3 αβαθής, ρηχός· -ая река άβαθο ποτάμι· -ая тарелка ρηχό πιάτο. || εκφρ. -ие деньги τα φιλά, τα λιανά, τα λιανώματα· -ая сошка ασήμαντος άνθρωπος, ανθρωπάριο.

мелко επίρ. μικρά, λίγο, λιγοστά κλπ. επ. || ως κατηγ. είναι ρηχά. || εκφρ. - плавать ανίκανος, αδύνατος, φτωχός τω πνεύματι, αδέξιος, δεν πλέει στα βαθιά (δεν εμβαθύνει). мелкобуржуазность, -и θ. ιδιότητα μικροαστού.

мелкобуржуазный επ., βρ: -зен, -зна, -зно μικροαστικός· -ие слои μικροαστικά στρώματα· -ая теория μικροαστική θεωρία.

мелководный επ. άβαθος, ρηχός· -ая река άβαθο ποτάμι· -ое озеро άβαθη λίμνη.

мелководье, -я ουδ. 1 χαμηλή στάση ποταμού, λίμνης. 2 άβαθο (ρηχό) μέρος.

мелководный επ. μικρού βυθισμού· -ая лодка ελαφρά βάρκα.

мелкозем, -α α. κονιορτώδες έδαφος.

мелкозернистость, -и θ. ύπαρξη λεπτόκοκκων, μικρόκοκκων.

мелкозернистый επ., βρ: -нист, -а, -ο λεπτόκοκκος, μικρόκοκκος· - ячмень λεπτόκοκκο κριθάρι· -ая почва κονιορτώδες έδαφος.

мелкозубка, -и θ. πριόνι με μικρά δόντια, φιλοπριόνο.

мелкозубчатый επ. μικρόδοντος.

мелкозубый επ., βρ: -зуб, -а, -ο μικρόδοντος· -ая рыба ψάρι με μικρά δόντια· -ая пила πριόνι με μικρά δόντια.

мелкокалиберка, -и θ. τουφέκι μικρού διαμέτρηματος.

мелкокалиберный επ. μικρού διαμετρήματος· -ая винтовка βλ. мелкокалиберка.

мелкокрестьянский επ. μικροαγροτικός· -ое хозяйство μικροαγροτικό νοικοκυριό.

мелколесный επ. θαμνόδασος.

мелколесье, -я ουδ. το θαμνόδασος, δάσος χαμηλών δέντρων.

мелколистственный επ. μικρόφυλλος· -ие деревья δέντρα με μικρά φύλλα.

мелколистный επ. βλ. мелколистственный.

мелкоплодный επ., βρ: -ден, -дна, -дно μικροκαρποφόρος, που δίνει μικρούς καρπούς.

мелкопоместный επ. μικροκτηματικός.

мелкорослый επ. μικρόσωμος, μικρού αναστήματος, ύψους.

мелкосерийный επ. μικρής σειράς.

мелкосидящий επ. μικρού βυθίσματος ή εκτόπισης (για σκάφος).

мелкособственнический επ. μικροιδιοκτητι-

κός: -ие тендένции μικροϊδιοκτητικές τάσεις.
мелкость, -и θ. 1 μικρότητα, λεπτότητα: 2 το αβαθές, τα ρηχά.
мелкотά, -й θ. 1 μικρότητα, λεπτότητα. - букв το μικρό σχήμα των γραμμάτων. 2 μτφ. μηδαμινότητα, ευτέλεια. || (αθρσ.) τα μικρά, οι μικροί: все взрósные на работe, дóма остáлось тóлько - όλοι οι μεγάλοι στη δουλειά, στο σπίτι έμειναν μόνο τα μικρά.
мелкотовάρный επ. μικροεμπορευματικός.
мелкотрáвчатый επ. 1 (παλ.) καλυμμένος με χλωδή στολίδιά (για ύφασμα). 2 ασήμαντος, αναξιόλογος.
мелкотрáвье, -я ουδ. 1 μικρόχορτο, χαμηλόχορτο. 2 τόπος καλυμμένος με χαμηλόχορτο.
мелкошёрстный κ. **мелкошёрстный** επ. κοντόμαλλος. - скот τα κοντόμαλλα ζώα.
меловой επ. 1 κρητιδικός, με κιμαλιά κρητιδούχος. 2 κρητιδοειδής, άσπρος σαν κιμαλιά. 3 (γεωλ.) της κρητιδικής περιόδου. || εκφρ. - период η κρητιδική περίοδος.
мелодекламáтор, -а α. ρετσιτατιβίστας.
*мелодекламáция, -и θ. μελωδική απαγγελία, ρετσιτατίβο.
мелодекламáировать, -рую, -руешь ρ.δ. απαγγέλλω μελωδικά, με συνοδεία μουσικής.
мелодика, -и θ. η μελωδική, διδασκαλία περί μελωδίας.
мелодический επ. μελωδικός.
мелодично επίρ. μελωδικά.
мелодичность, -и θ. μελωδία, μέλος.
мелодичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно μελωδικός.
*мелодия, -и θ. μελωδία, μέλος.
*мелодрама, -и θ. μελοδράμα.
мелодрамáтизм, -а α. μελοδραματισμός, υπερσυναισθηματικότητα, το εξεζητημένο, το αφύσικο στην απεικόνιση.
мелодрамáтический επ. 1 μελοδραματικός. 2 μτφ. υπερσυναισθηματικός, αφύσικος, εξεζητημένος.
мелодрамáтичность, -и θ. μελοδραματικότητα.
мелодрамáтичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. **мелодрамáтический** (2 σημ.).
мелодра́мный επ. (παλ.) μελοδραματικός.
мелок, -лкá α. κομματάκι κιμαλιάς.
меломáн, -а α. μελομανής.
*меломáния, -и θ. μελομανία.
мелочи́шка, -и θ. μικροπράγματα, μικροπρέπειες.
мелочной επ. βλ. **мелочный**.
мелочность, -и θ. μικρότητα, μικροπρέπεια, ευτέλεια.
мелочный επ. 1 μικρός. -ая торгóвля μικροεμπόριο. -не расхóды μικροέξοδα. -не по-

дрóбности μικρολεπτομέρειες. -не интeрeсн микроσυμφέροντα. 2 μικροπρεπής, ευτελής, αναξιόπρεπής, τιποτένιος. - человек μικροπρεπής άνθρωπος. -не приди́рки μικροπροφάσεις. || ασήμαντος, αναξιόλογος. -ая нóвoсть ασήμαντο νέο. 3 -ой (παλ.) λιανικός. -ая лáвкa φιλικατζίδικο. - лáвoчник ή торгóвец φιλικατζής. -ая лáвoчница η φιλικατζού. - товáр τα φιλικά. -ая прoдáжa λιανική πώληση.
мелочъ, -и, γεν. πλθ. -ей θ. 1 μικροπράγματα, φιλοπράγματα, λιανικά. вся́кая - παντοειδή μικροπράγματα. || (για αντικείμενα ή ζώα) αθρσ. τα μικρά. || τα μικρά παιδιά. || μτφ. οι μικροί, οι κατώτεροι άνθρωποι (κοινωνικά ή υπηρεσιακά). 2 (αθρσ.) τα φιλά, τα λιανά, τα λιανώματα. 3 πράγμα ασήμαντο, αναξιόλογο, τιποτένιο. || μικρολεπτομέρεια. || εκφρ. по -ám α) λιανικώς. продoвáть по -ám| πουλά λιανικώς: β) από λίγα, κατά μικρές ποσότητες. покупáть по -ám αγοράζω από λίγα πράγματα. размeниvатьcя по -ám ή на -и ασχολούμαι (καταγινομαι) με μικροπράγματα.
мель, -и, προθт. о -и, на -й θ. η σύρτη. сeсть на - εξοκέλλω, προσαράζω, καθίζω, πέφτω έξω. снyтьcя с -и ξεκαθίζω, εκκαθίζω. || εκφρ. сeсть на - συναντώ δυσκολίες. сидeть (как рак) на -й τα βρίσκω μπαστούνια (σκούρα). посадитъ котó на - φέρνω κάποιον σε δυσχερή θέση.
мелькáние, -я ουδ. τρεμοσβήσιμο, τρεμοφέγγισμα, λαμπύρισμα.
мелькáть ρ.δ. 1 τρεμοσβήνω, τρεμοφέγγω, τρεμολάμπω, λαμπυρίζω. || συναντιέμαι αραιά. || μτφ. εμφανίζομαι, περνώ (στη συνείδηση). рáзные мýсли -áют в eгó гoлoвe διάφορες σκέψεις περνούν στο κεφάλι του. 2 διαδέχομαι γρήγορα. || μτφ. περνώ (φεύγω) γρήγορα (για χρόνο).
мелькнýть ρ.σ. βλ. **мелькáть**.
мельком επίρ. 1 στα γρήγορα, στα πεταχτά. βιαστικά, εσπευσμένα. - взглyнýть ρίχνω μια ματιά στα πεταχτά. 2 περαστικά, επιπόλαια, μέσες-άκρες.
мельник, -а α. 1 μυλωνάς, μυλωθρός. 2 -и πλθ. είδος χαρτοπαιγνίου.
мельница, -и θ. μύλος. водyнáя - νερόμυλος, υδρόμυλος. парoвáя - ατμόμυλος. ветрянáя - ανεμόμυλος. ручнáя - χερόμυλος. кофeйнáя - καφεκοπτική μηχανή. сvezтí хлеб на -у πηγαίνω άλεσμα στο μύλο. сpажeтъcя ή вoевáть с ветряными -ами αερομαχώ, σιαμαχώ (ματαιοπονώ).
мельничий, -ья, -ье επ. (παλ.) του μυλωνά.
мельничиха, -и θ. η μυλωνού.
мельничный επ. του μύλου. -ая плoтíна το φράγμα του μύλου. -не жeрновá οι μυλόπετρες.

-οε колесо πτερυγιοφόρος τροχός μύλου (φτερωτή).

мельтешить, -шў, -шїшь ρ.δ. (απλ.) δε δικρίνω καλά, δεν ξεχωρίζω καλά (τα αντικείμενα).

*мельхиор, -а α. νεάργυρος, αρζαντόι, αλπακά.

мельхиоровый επ. απο νεάργυρο.

мельчайший βλ. мѣлькїй.

мельчать ρ.δ. 1 μικραίνω, μειώνομαι, ελαττώνομαι. 2 μτφ. ξεπέφτω· χάνω την αξία, ξεφτώ· παρακμάζω· χρεοκοπώ ηθικά. 3 γίνομαι αβαθής, ρηχός.

мельче βλ. мѣлькїй.

мельчать, -чў, -чїшь ρ.δ.μ. 1 τρίβω· -кѡмья соли τρίβω κομμάτια αλατιού. || λεπτοκοπώ, λιανίζω. 2 μικραίνω, μειώνω τη σημασία· υποβιβάζω, υποτιμώ.

мельюзга, -ї θ. (αθρσ.) τα μικρά (για έμφυχα). || μικροπράγματα. || μικρά παιδιά παιδαρέλια, μαρίδα. || μτφ. οι κατώτεροι κοινωνικά άνθρωποι.

*мембрана, -н θ. μεμβράνα, υμένας.

мембранный επ. μεμβρανώδης, υμενώδης.

*меморандум -а α. υπόμνημα.

*мемориальный επ. αναμνηστικός· -ая доска αναμνηστικός πίνακας.

мемуарист, -а α., -ка, -и θ. συγγραφέας απομνημονευμάτων.

мемуарный επ. των απομνημονευμάτων.

*мемуары, -ов πλθ. απομνημονεύματα. || (παλ.) επιστημονικές εργασίες.

μένα, -н θ. αλλαγή, ανταλλαγή.

мѣнее 1 (παλ.) συγκρ. β. του επ. мѣлькї κ. мѣленькїй. μικρότερος· λιγότερος. 2 συγκρ. β. του επιρ. мѣло μικρότερο, λιγότερο· нас было не - ста человек εμείς ήμασταν όχι λιγότερο απο εκατό άτομα. || εκφρ. - всегѡ τελείως, εντελώς (για άρνηση)· тем не - εν τούτοις, και όμως, μολαταύτα, παρά ταύτα, παρ' όλ' αυτά· - как ή - чем λιγότερο απο· - чем неделя λιγότερο απο μια βδομάδα· - чем вы λιγότερο απο σας.

*менестрѣль, -я α. ραψωδός του μεσαίωνα.

*мѣнзула, -н θ. αβάκιο γραφής.

*мѣнзўрка, -и θ. ποτήρι βαθμολογημένο (με υποδιαίρεσεις).

*менингїт, -а α. μηνιγγίτιδα.

*мениск, -а α. μηνίσκος, κυρτή ή κοίλη επιφάνεια υγρού μέσα σε σωλήνα. || γυαλί κυρτό απο τη μια πλευρά, κοίλο απο την άλλη.

меновѡй επ. ανταλλακτικός, της ανταλλαγής· -яя стоимость ανταλλακτική αξία· -яя торговля ανταλλακτικό εμπόριο.

менструальный επ. της εμμηνόρροιας.

*менструация, -и θ. εμμηνόρροια.

менструировать, -рую, -руешь ρ.δ. έχω την περίοδο, τα έμμηνα.

*ментик, -а α. στολή ουσάρικη.

*ментол, -а α. μινθέλαιο, μέντα.

ментоловый επ. μινθέλαιος· του μινθέλαιου.

*ментор, -а α. 1 (παλ.) μέντορας, σύμβουλος, επιμελητής, φροντιστής· παιδαγωγός. 2 (βοτ.) εμβόλιο, μπόλι.

менторский επ. μεντορικός· - тон менτορικός τόνος.

*менуэт, -а α. μινουέτο.

минуэтный επ. του μινουέτου.

мѣньше 1 συγκρ. β. του επ. мѣлькї κ. мѣленькїй μικρότερος· - всех μικρότερος όλων. 2 συγκρ. β. του επιρ. мѣло λιγότερο· горѣздо - πολύ λιγότερο· - всегѡ το λιγότερο· ни больше ни - ούτε πολύ ούτε λίγο, ούτε παραπάνω ούτε παρακάτω· как мѡжно - όσο το δυνατό λιγότερο.

меньшевїзм, -а α. μενσεβικισμός.

меньшевїк, -ѣ α., -їчка. -и θ. μενσεβίκος, -α.

меньшевїстский επ. μενσεβίκικος.

мѣньшїй επ. 1 συγκρ. β. επ. мѣлькї κ. мѣленькїй μικρότερος· λιγότερος· -ая часть μικρότερη μερίδα· Из двух зѡл выбратъ -ее εκ δύο κακών το μη χειρόν βέλτιστον. 2 υπερθ. β. ο πιο λίγος, ο λιγότερος, ο ελάχιστος. 3 ο μικρότερος στην οικογένεια· - сын το μικρότερο παιδί (διδόνι)· - брат ο μικρότερος αδερφός· -ая сестра η μικρότερη αδερφή· -ая дочь η μικρότερη θυγατέρα (διδόνα). || εκφρ. по -ей мѣре τουλάχιστο· εν πάση περιπτώσει· самое -ее το πιο λιγότερο.

меньшинствѡ, -ѣ ουδ. μειοψηφία· ничтѡжное - ασήμαντη μειοψηφία· || μειονότητα.

меньшѡй επ. (παλ. κ. απλ.) βλ. млѣдшїй (1 σημ.).

*менѡ ουδ. άκλ. εδεσματολόγιο, κατάλογος φαγητών, λίστα, μενού.

менѣла, -н θ. αργυραμοιβός, σαράφης.

менѣльный επ. της αλλαγής χρημάτων· -ая лѣвка αργυραμοιβείο, σαράφικο.

менѣть ρ.δ.μ. η αλλάσσω, ανταλλάσσω, αλλάζω· - товар на товар ανταλλάσσω εμπόρευμα με εμπόρευμα ή είδος με είδος. 2 χαλνώ, τσακίζω, κάνω φιλά, λιανά, λιανώματα (για χρήματα). 3 αλλάζω, αντικαθιστώ με άλλο· - об-лѣ всегѡ αλλάζω τα εσώρουχα. 4 μεταβάλλω, αλλοιώνω· - гѡлос αλλάζω τη φωνή· - внешность αλλάζω την εξωτερική εμφάνιση· - убеждѣния αλλάζω πεποιθήσεις· - религїю αλλαξοπιστώ· - мнѣние αλλάζω γνώμη. || -ся αλλάζω· μεταβάλλομαι· давѣй - авторѣчками έλα ν' αλλάξουμε τους στυλούς· часѡвнѣ - ютсѣ οι σκοποί αλλάζουν· моднѣ - ютсѣ οι μόδες αλλάζουν· харѣ-

ктер -ется ο χαρακτήρας αλλάζει. || εκφρ. - в лице αλλάζω στην όψη, στο πρόσωπο.

μέτρα, -и θ. 1 μέτρο, μονάδα μέτρησης· -и длины μέτρα μήκους· -и веса μέτρα βάρους, τα σταθά· -и объёма μέτρα όγκου· -и вместительности μέτρα χωρητικότητας· кубическая - κυβικό μέτρο. || η μετρική ταινία. || ρωσικό μέτρο χωρητικότητας ενός πουτιού. 2 μτφ. όριο· следует во всем наблюдать -у παν μέτρον άριστον· всему есть - για κάθε τι υπάρχει όριο· знать -у δεν υπερβαίνω τα όρια. || (συνεκδ.) τα μέσα, μέτρα· -и наказания μέσα τιμωρίας· принимать -и παίρνω τα μέτρα· -и предосторожности προφυλακτικά μέτρα· -и социальной защиты μέτρα κοινωνικής πρόνοιας· решительные -и αποφασιστικά (δραστικά) μέτρα· высшая - наказания η εσχάτη των ποινών. || εκφρ. без -и χωρίς μέτρο (υπερβολικά)· в -у στο μέτρο (μέτρια)· ни в коей ή ни в какой -е επ' ουδενί λόγω, σε καμιά περίπτωση, με κανένα τρόπο· по -е όσο, καθόσο, αντίστοιχα, ανάλογα· по -е того как... οσάνκις, ότε, όποτε... сверх -и: через -у; не в -у υπέρμετρα, υπέρ το δέον· чувство -и 'το αίσθημα του μέτρον.

*мергель, -я α. μάργα (πέτρωμα).

мергельный επ. μαργικός, της μάργας.

мережа, -и θ. είδος αλιευτικού διχτιού.

мережка, -и θ. ποίκιλμα, κέντημα.

мережка, -и θ. ποικιλματάκι, κεντιματάκι.

мерекать ρ.δ. (απλ.) σκέφτομαι, συλλογίζομαι· αντιλαμβάνομαι· έχω ιδέα απο...

*меренга, -и θ. είδος γλυκού πλακούντιου.

мереть, мрёт, παρλθ. χρ. мёр, -ла, -ло; επιρ. μτχ. δεν έχει· ρ.δ. 1 πεθαίνω (για πλήθος). 2 (για καρδιά, αναπνοή) σφίγγομαι, πιάνομαι, σταματώ, σβήνω. || εκφρ. мўхи мрут κοντεύω να σκάσω (απο μεγάλη θλίψη).

мерещиться, -щусь, -ишсья ρ.δ. 1 μου φαίνεται πως, φαντάζομαι. 2 θαμποφαίνομαι, μόλις διακρίνομαι.

мерзавец, -вца α. παλιάνθρωπος, αχρείος, παλιόμουτρο, παλιοτόμαρο.

мерзавка, -и θ. παλιογύναικα, βρωμογύναικα, παλιοβρώμα.

мерзавчик, -а α. (απλ.) υποκαλάκι βότκας.

мерзеть, -ёю, -ёшь ρ.δ. (απλ.) γίνομαι παλιάνθρωπος.

мерзйтъ, -ишь ρ.δ. (παλ.) προξενώ απθία.

мерзкий επ. 1 απεχθής, απθιαστικός, σιχαμερός, απαίσιος. 2 άθλιος, ελεεινός, αισχρός, αχρείος.

мерзко 1 επίρ. απεχθώς, απαίσια κλπ. επ. 2 ως κατηγ. είναι απεχθές, απαίσιο κλπ. επ.

мерзлость, -и θ. βλ. мерзлотá.

мерзлотá, -и θ. πάγωμα του εδάφους.

мерзлотный επ. βλ. мерзлый.

мерзлотоведение, -я ουδ. φυξολογία του εδάφους.

мерзлый επ. 1 παγωμένος· -ая грязь παγωμένη λάσπη· -ое стекло окνά το παγωμένο τζάμι του παράθυρου. 2 (παλ.) πεθαμένος (νεκρός) απο το κρύο. || ξεπαγιασμένος. || ευαίσθητος στο κρύο. 3 κρύος, ψυχρός, κρυαδερός, παγερός.

мерзляк, -á α., -чка, -и θ. (απλ.) ευαίσθητος στο κρύο, ριγηλός, - ή.

мерзлятина, -и θ. βλ. мерзляк.

мерзнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. мёрз, -ла, -ло; μτχ. παρλθ. χρ. мерзнувший κ. мерзший ρ.δ. 1 κρυώνω, ψύχομαι, παγώνω. 2 πεθαίνω απο το κρύο. || ξεπαγιαζώ, μαργώνω.

мерзопакостный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; απεχθής, απαίσιος, αποτρόπαιος.

мерзостный επ., βρ: -тен, -тна, -тно σιχαμερός, απθιαστικός. || μυσαρός, αποτροπιαστικός.

мерзость, -и θ. μυσαρότητα, σιχαμερότητα· βδελυρότητα, αποτροπιαστικότητα· - преступления αποτροπιαστικότητα του εγκλήματος.

*меридиан, -а α. μεσημβρινός (κύκλος της γήινης σφαίρας). || εκφρ. небесный - (αστρν.) ο μεσημβρινός.

меридианный επ. του μεσημβρινού.

*меридиональный επ. του μεσημβρινού· -ая линия η γραμμή του μεσημβρινού.

мерило, -а ουδ. μέτρο· - стоимости μέτρο αξίας. || μτφ. κριτήριο.

мерильный επ. βλ. измерительный.

мерин, -а α. πουλάρι ευνουχισμένο. || εκφρ. врет, как сивый - ψεύδεται ασύστολα· глуп (глупá), как сивый - κουτούλιακας, βλάκας.

*меринός, -а α. το μερινό, ράτσα πρόβατου καθώς και το μαλλί του.

мериносовый επ. του μερινού· απο μερινό.

меритель, -я α. μετρητής ακρίβειας (όργανο).

мерительный επ. μετρικός· για μέτρηση.

мерить, -рю, -ришь κ. (απλ.) мерять, -яю, -яешь ρ.δ.μ. 1 μετρώ, καταμετρώ· - температуру μετρώ τη θερμοκρασία· - глубину μετρώ το βάθος. || μτφ. προσδιορίζω, υπολογίζω, εκτιμώ· - силы врага εκτιμώ τις δυνάμεις του εχθρού. || μτφ. βαδίζω, βηματίζω, διανύω, πληγαινοέρχομαι. 3 προβάρω, κάνω πρόβα, δοκιμάζω. || εκφρ. - версты μετρώ τα βέρστια (διανύω μεγάλες αποστάσεις)· - глазами (взглядом, взором) μετρώ (εκτιμώ) με το μάτι· - тою же мерью (ή в ту же -у) πληρώνω με το ίδιο νόμισμα (ανταποδίδω τα ίσα). || -ся 1 μετρίεμαι, αντιμετρίεμαι, παραβγαίνω· αλληλομετρίεμαι. 2 μετρώ το ύψος μου.

мерка, -и θ. 1 τα μέτρα, οι διαστάσεις, τα

μέγεθος· **СНЯТЬ** -у παίρνω τα μέτρα. 2 μέτρο, αντικείμενο για μέτρηση. 3 βλ. **МѢРА**.

***МЕРКАΝΤΙΛΙΖΜ**, -а α. μερκαντισμός.

МЕРКАΝΤΙΛΙСТ, -а α. μερκαντιστής.

МЕРКАΝΤΙΛΙΣΤИЧЕСΚИЙ επ. μερκαντιστικός, του μερκαντισμού.

МЕРКАΝΤΙΛΙСТСΚИЙ επ. μερκαντιστικός, του μερκαντιστή.

МЕРКАΝΤИЛЬНОСТЬ, -и θ. βλ. **МЕРКАΝΤИΛΙΖΜ**.

МЕРКАΝΤИЛЬНЫЙ επ. 1 μερκαντιστικός, εμποροκρατικός, του μερκαντισμού. 2 μτφ. κερδοσκοπικός, φιλοκερδής.

МѢРКЛЫЙ επ. (απλ.) μουντός, θαμπός.

МѢРКНУТЬ, -ну, -нешь; παρθ. χρ. **МѢРКНУЛ** κ. **МЕРК**, -ла, -ло, επιρ. μτχ. δεν έχει ρ.δ. 1 τρεμοσβήνω, σιγοςβήνω. || σκοτεινιάζω. 2 μτφ. ωχριώ, χάνω την αίγλη μου.

МЕРЛУШЕЧИЙ, -ья, -ье επ. (παλ.) βλ. **МЕРЛУШКОВЫЙ**.

МЕРЛУШКА, -и θ. γούνα αρνίσια.

МЕРЛУШКОВЫЙ επ. απο γούνα αρνιού.

МѢРНО επιρ. ρυθμικά.

МѢРНОСТЬ, -и θ. ρυθμός, ρυθμικότητα.

МѢРНЫЙ επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 ρυθμικός. 2 που έχει καθορισμένο μέτρο, μέγεθος. || ενός πήχη. 3 μετρικός, για μέτρηση. -ая посуда αγγείο μετρικό.

Мероприятие, -я ουδ. μέτρο· εκδήλωση· **санитарные** -я υγειονομικά μέτρα· **массовое** -μαζική εκδήλωση.

МѢРЧКА, -и θ. μικρό μέτρο.

Мерсеризация, -и θ. μερσερισμός.

Мерсеризовать, -зую, -зуюшь παθ. μτχ. παρθ. χρ. **Мерсеризованный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ. κ.σ.μ. υποβάλλω σε μερσερισμό. || -ся υποβάλλομαι σε μερσερισμό.

***МЕРСІ** άκλ. (παλ.) ευχαριστώ.

МѢРТВЕННОСТЬ, -и θ. νεκρότητα· νέκρα· -лица νεκρικό χρώμα του προσώπου.

МѢРТВЕННЫЙ επ., βρ: -венен, -венна, -венно. 1 νεκρικός· -цвет νεκρικό χρώμα· -вид νεκρική όψη. 2 μτφ. στερημένος ζωής, ζωντανίας, κίνησης· -ая пустота νεκρική ερημιά· -покой νεκρική στιγμή· -ая неподвижность νεκρική ακινησία, νέκρα.

Мертвѣть ρ.δ. 1 νεκρώνω, -ομαι· -ли глаза νέκρωσαν τα μάτια (έχασαν τη ζωηράδα). || αποχτώ χρώμα νεκρού, κερώνω· -от страха νεκρώνω απο το φόβο. || μουδιάζω, ξενεύω **Пальцы** -ют от холода τα δάχτυλα ξενεύουν απο το κρύο. 2 μτφ. γίνομαι αδρανής, χάνω τη ζωτικότητα, νεκρώνομαι.

Мертвѣц, -а α. ο νεκρός, ο πεθαμένος.

Мертвѣцкая, -ой θ. νεκροσκοπείο.

Мертвѣцки επιρ: - пьян τύφλα στο μεθύσι· пить ή напиваться - γίνομαι τύφλα (σκνίπα,

στουπί) στο μεθύσι·

МертвѣцкИЙ επ: - покой (παλ.) βλ. **Мертвѣцкая**; спать -им сном πέφτω ψόφιος στον ύπνο, κοιμούμαι βαθιά.

Мертвѣчина, -и θ. 1 (αθρσ.) τα φοβίμια. 2 μτφ. ηθικός και πνευματικός ξεπεσμός, μαρasmus· νέκρα, νεκρωμάρα.

Мертвѣть, -влю, -вишь; μτχ. ενστ. **МертвѣщИЙ** ρ.δ.μ. νεκρώνω, θανάτωνω. || μτφ. μαρasmus· (επι)φέρω μαρasmus.

МѢРТВО κ. **МѢРТВѢ** 1 επιρ. νεκρικά. 2 ως κατηγ. είναι νέκρα· после полуночи в переулке совсем - μετά τα μεσάνυχτα στην πάροδο είναι τελείως νέκρα (καμιά κίνηση). || βλ. **Мертвѣцки**: || εκφρ. - пьян (пьяный) βλ. στη λ. **Мертвѣцки**.

Мертворожденный επ. 1 θνησιγενής· -ребенок θνησιγενής βρέφος. 2 μτφ. απο την αρχή καταδικασμένος σε αποτυχία· -план σχέδιο καταδικασμένο σε αποτυχία απο τη γένεσή του.

МѢРТВЫЙ επ., βρ: **МѢРТВ**, **МѢРТВА**, **МѢРТВО** κ. **МѢРТВѢ**, **МѢРТВЫ** κ. **МѢРТВЫ**. 1 νεκρός, πεθαμένος· -ое тело νεκρό σώμα (πτώμα)· **приказано взять его** -го или живого διατάχτηκε να τον πιάσουν νεκρό ή ζωντανό. 2 μτφ. -ое молчание νεκρική στιγμή· -вид νεκρική όψη· -не улицы νεκροί (έρρημοι) δρόμοι· на улице было -о στο δρόμο ήταν νέκρα (καμιά κίνηση)· -сезон νεκρή σεζόν, εποχή αναδουλιάς· -не знания νεκρές γνώσεις· -не краски εξίτηλα χρώματα. 2 ουσ. ο νεκρός, ο πεθαμένος. || εκφρ. -ая вода α) ανεπάρκεια νερού (για κίνηση υδρόμυλου). β) διαлк. λιμνάζον νερό. γ) νερό θαυματουργό (μυθ.)· -ая голова α) νεκροκεφαλή. β) νυχτοπεταλούδα (πού έχει στη ράχη της σχήματα ομοιάζοντα με νεκροκεφαλές)· -ая знь η φουσκοθαλασσιά· - капитал α) νεκρό κεφάλαιο. β) νεκρός πλούτος γνώσεων· -ая петля α) βρόχος (θηλιά) αγχόνης. 2 (αερσ.) το λούπιγκ· -ая точка (φυσ.) νεκρό σημείο· -ая хватка α) νεκρικό δάγκωμα σκύλου (κατά το οποίο για πολύ δεν ανοίγουν οι σιαγόνες του). β) επιμονή για επίτευξη· -ая природа νεκρή φύση· -ое пространство (στрат.) το απυρόβλητο, νεκρή γωνία· -час ώρα ανάπαυσης (στα θεραπευτήρια)· -стиль απόλυτη νηνεμία· -язык νεκρή γλώσσα (που δε μιλιέται πια)· -якорь η άγκυρα του ναυδέτου (σημαδούρας)· ни жив ни мертв μισοπεθαμένος, μισοζώντανος· пить -ую (чащу) γίνομαι στουπί στο μεθύσι· спать (заснуть, уснуть) -им сном πέφτω ψόφιος στον ύπνο, κοιμούμαι βαθιά.

МертвѣщИЙ επ. απο μτχ. θανατηφόρος, θανάσιμος, θανατικός (για ψύχος). || νεκρικός· -ая тишина νεκρική στιγμή.

мерцание, -я ουδ. τρεμοφέγγισμα· μαρμαρυγή· - звёзд τρεμοφέγγισμα των αστεριών· - фонарь τρεμοφέγγισμα του φαναριού· - ресница η μαρμαρυγή των βλεφαρίδων.

мерпательный επ. που τρεμοσβήνει, - τρεμοφέγγει, μαρμαρυγώδης· - эпителий επιθήλιο μαρμαρυγής βλεφάρων.

мерпать, -ает ρ.δ. 1 τρεμοφέγγω, τρεμοσβήνω, τρεμοπαίζω, μαρμαίρω. || θαμποφέγγω, αχνοφέγγω. 2 (βιολ.) πάλλω, κάνω παλμικές κινήσεις.

мерять(ся) βλ. мерить(ся).

месиво, -а ουδ. 1 μίγμα ημίρευστο. || η λάσπη του δρόμου. 2 κτηνάλευρο.

месилка, -и θ. αναμικτής (μηχανή).

меси́льный επ. της ανάμιξης· -ая машина βλ. месилка.

месить, мешу́, месишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. мешенный, βρ: -шен, -а, -о ρ.δ.μ. ανακατώνω, αναμιγνύω· - глину ανακατώνω τη γλίνα. || -ся ανακατόνομαι, αναμιγνύομαι.

***месса**, -и θ. μυσταγωγία, λειτουργία (των καθολικών).

***мессалина**, -и θ. μεσαλίνα, έκφυλη γυναίκα.

***мессианизм**, -а α. (γραπ. λόγος) μεσιανισμός.

мессианский επ. (γραπ. λόγος) μεσιανικός.

мессианство, -а ουδ. βλ. мессианизм.

***мессия**, -и α. (γραπ. λόγος) Μεσίας.

местами επίρ. σε μερικά μέρη ή σημεία, εδώ και εκεί, κάπου-κάπου, που και που.

местечко? -а ουδ. θεσούλα. || εκφρ. тёплое - ζεστή θεσούλα.

местечко? -а ουδ. κωμόπολη.

местечкóвый επ. της κωμόπολης.

места́, мету́, метёшь, παρλθ. χρ. мёл, мела́, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. мётший; παθ. μτχ. παρλθ. χρ. метённый, βρ: -тён, -тенá, -тенó ρ.δ.μ. σκουπίζω, σαρώνω. || σηκώνω σκόνη συρόμενος. || παρασύρω· ветер метёт листья по дороге ο αέρας σαρώνει τα φύλλα στο δρόμο. || απρόσ. στροβιλίζω. || -ись σαρώνομαι, σκουπίζομαι.

местком, -а α. τοπική επιτροπή συνδικάτου.
месткомовец, -вца α. μέλος της τοπικής επιτροπής συνδικάτου.

месткомовский επ. της τοπικής συνδικαλιστικής επιτροπής.

местничать ρ.δ. (παλ.) διεκδικώ θέση.

местнический επ. ιδιοτελής, συμφεροντολογικός· -ие счёты ιδιοτελείς υπολογισμοί· -ие интересы ιδιοτελή συμφέροντα.

местничество, -а ουδ. 1 (παλ.) κατάληψη δημόσιας θέσης(λόγω υψηλής καταγωγής). 2 ιδιοτελή συμφέροντα.

местность, -и θ. 1 τοποθεσία, τόπος, μέ-

ρος· красiвая - ωραία τοποθεσία· гористая - ορεινό μέρος. 2 περιοχή· επαρχία· сёльская - αγροτική περιοχή.

местный επ. 1 τοπικός· -обычай τοπική συνήθεια (έθιμο)· - говор διάλεκτος, τοπολαλιά· 2 μερικός, μη γενικός· -ое явление τοπικό φαινόμενο· - наркóз τοπική νάρκωση· -ые органы власти τοπικά όργανα εξουσίας· -ая газéта τοπική εφημερίδα· -ое самоуправление τοπική αυτοδιοίκηση· -го значения τοπικής σημασίας. || εγχώριος, ντόπιος· -ие товары εγχώρια εμπορεύματα· -ое население ντόπιος πληθυσμός. || εκφρ. -ое время τοπική ώρα· - колорит τοπική χροιά (έργων τέχνης)· - подёж (γραμμ.) τοπική (προθετική) πτώση.

место, -а, πλθ. местá, мест ουδ. 1 τόπος, μέρος· χώρος· рабочее - τόπος της δουλειάς· общественное - δημόσιος χώρος· - назначения τόπος προσδιορισμού· - рождения τόπος γέννησης· глухóе - έρημο (απόκεντρο) μέρος· приóйт на - φτάνω στο μέρος. 2 θέση· уступить - παραχωρώ τη θέση· положить на - βάζω στη θέση. || θέση υπηρεσιακή· быть без -а είμαι χωρίς θέση. 3 περικοπή, περίοδος, χωρίο. 4 -á πλθ. επαρχία, ύπαιθρος· περιφέρεια. 5 βαθμίδα· занимáть первое - в соревнованиях παίρνω την πρώτη θέση στην άμιλλα. 6 αντικείμενο, πράγμα αποσκευών. || εκφρ. - заключёния τόπος εγκάθειρξης, φυλακή· к -у ή у -а πάνω στην ώρα, στον κατάλληλο χρόνο ή στιγμή· не к -у ή не у -а σε ακατάλληλη ώρα σε ακατάλληλο τόπο και χρόνο· на своём -е στη θέση του (όπου μπορεί να αποδόσει περισσότερο)· на -е преступления στον τόπο του εγκλήματος, επ' αυτοφώρω, στα πράσα· на -е когó στη θέση κάποιου· на -е уложитъ (положить, уóйтъ) φονεύω επι τόπου· поставить на (своё) - когó ή указáть - кому́ βάζω κάποιον στη θέση του (επιτιμώ παρεκτρεπόμενο)· сёрдце (душá) не на -е спáраξε η καρδιά (απο φόβο)· не находitъ (себé) -а δε με χωρά ο τόπος (ανησυχώ υπερβολικά)· с -а (братъ, взятъ) αμέσως, χωρίς καθυστέρηση· ни с -а α) ούτε ρούπι, καθόλου μην (το κουνήσεις). β) μτφ. σημειωτό βήμα, στάσιμος· по-áм! (παράγγελμα) στις θέσεις σας! -а óщегоó пользования μέρη κοινής χρήσης (κουζίνα, αφοδευτήρια κ.τ.τ.).

местожителство, -а ουδ. τόπος διαμονής· постоянное - μόνιμη διαμονή· временное - η προσωρινή διαμονή.

местоимение, -я ουδ. (γραμμ.) αντωνυμία· личное - προσωπική αντωνυμία· вопросительные -я ερωτηματικές αντωνυμίες· определительные -я οριστικές αντωνυμίες· неопределённые -я άοριστες αντωνυμίες· относительные

-я αναφορικές αντωνυμίες· **притяжательные** -я κτητικές αντωνυμίες· **указательные** -я δεικτικές αντωνυμίες.

местоименный επ. αντωνυμιακός.

местонахождение, -я ουδ. τόπος (όπου βρίσκεται κάτι)· - **полезных ископаемых** τόπος ορυκτών.

местоположение, -я ουδ. τόπος, τοποθεσία, θέση πόλης, σπιτιού κ.τ.τ.

местопребывание, -я ουδ. τόπος διαμονής.

месторасположение, -я ουδ. βλ. **местонахождение**.

месторождение, -я ουδ. τόπος καταγωγής. || (γεωλ.) κοιτάσμα.

месть, -и θ. εκδίκηση, αντεκδίκηση.

месяц, -а α. 1 μήνας· **двенадцать** -ев οι δώδεκα μήνες· - **солнечный** ηλιακός μήνας· - **лунный** σεληνιακός (συνοδικός) μήνας· **текущий** - ο τρέχων μήνας· **прошлый** - ο περασμένος μήνας· **будущий** - ο ερχόμενος (προσεχής) μήνας· **в начале** -α στην αρχή του μήνα· **в конце** -α στο τέλος του μήνα. || περίοδος τριάντα ημερών· **он придет через** - αυτός θα έρθει μετά απο ένα μήνα (μετά απο 30 περίπου μέρες). 2 φεγγάρι, σελήνη· **полный** - η πανσέληνος· **новый** ή **молодой** - καινούριο φεγγάρι· - **в ущерб** το φεγγάρι είναι στη χάση· - **народился** το φεγγάρι πιάστηκε.

месяцами επίρ. μερικούς (κάμποσους) μήνες συνεχώς.

месячина, -и θ. (παλ.) το μηνιάτικο του δουλοπάροικου (αμοιβή σε τρόφιμα και ενδυμασία).

месячник¹, -а α. μήνας· - **советско-греческой дружбы** μήνας σοβιετο-ελληνικής φιλίας· - **детской книги** μήνας παιδικού βιβλίου.

месячник², -а α. δουλοπάροικος με μηνιαία αμοιβή βλ. **месячина**.

месячно επίρ. με σημ. κατηγ. φέγγει η σελήνη· **во дворе было** - η αυλή ήταν φεγγαρόλουστη.

месячный επ. μηνιαίος, μηνιάτικος· - **отпуск** μηνιαία άδεια· - **план** μηνιαίο πλάνο· -**ая зарплата** οι μηνιαίτικες αποδοχές, το μηνιάτικο· - **оклад** ο μηνιαίος μισθός, το μηνιάτικο· - **срок** μηνιαία προθεσμία.

мета¹, -и θ. σημείο, σημάδι, στίγμα· - **овца** το σημάδι του πρόβατου.

мета², -и κ. -и θ. (παλ.) στόχος, σημάδι. || μετφ. σκοπός (πρόθεση).

металл, -а α. μέταλλο· **цветные** -и έγχρωμα μέταλλα· **драгоценные** -и τα πολύτιμα μέταλλα· **благородный** - ευγενές ή πολύτιμο μέταλλο. || εκφρ. **презренный** - (αστ.) παλιοχρήματα, παλιοπαράδες.

металлизация, -и θ. μεταλλοποίηση.

металлизированный επ. απο μετχ. μεταλλοκαλυμμένος.

металлизировать, -рун, -руешь, παθ. μετχ. παρλθ. χρ. **металлизированный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. καλύπτω με μεταλλικό στρώμα. || -ся καλύπτομαι με μεταλλικό στρώμα.

металлист, -а α. μεταλλουργός.

металлический επ. μεταλλικός· - **блеск** μεταλλική στιλπνότητα· - **и деньги** μεταλλικά χρήματα (κέρματα)· - **звон** μεταλλικός ήχος. || **металлургический**· - **завод** μεταλλουργικό εργοστάσιο.

металловед, -а α. μεταλλειολόγος.

металловедение, -я ουδ. μεταλλειολογία.

металлографический επ. μεταλλογραφικός.

***металлография**, -и θ. μεταλλογραφία.

***металлоид**, -а α. σώμα μεταλλοειδές. || πλθ. -и τα μεταλλοειδή ή αμέταλλα.

металлоидный επ. μεταλλοειδής, μη μεταλλικός.

металлолом, -а α. παλιοσίδερα· **собира́ть** - μαζεύω παλιοσίδερα.

металлоносный επ. μεταλλοφόρος.

металлообрабатывающий επ. της επεξεργασίας μετάλλου· -**ая промышленность** βιομηχανία μεταλλοτεχνίας· - **завод** εργοστάσιο μεταλλοτεχνίας.

металлоплавильный επ: -**ая печь** φούρνος χυτηρίου· - **завод** χυτήριο.

металлопрокатный επ: - **завод** ελασματουργείο.

металлопромышленность, -и θ. μεταλλοβιομηχανία.

металлопромышленный επ. μεταλλοβιομηχανικός· - **район** μεταλλοβιομηχανική περιοχή.

металлорежущий επ. μεταλλοκοπτικός· - **станок** μεταλλοκοπτική εργατομηχανή.

***металлохимия**, -и θ. μεταλλοχημεία.

металлург, -а α. μεταλλουργός.

металлургический επ. μεταλλουργικός· - **завод** μεταλλουργείο.

***металлургия**, -и θ. μεταλλουργία· **чёрная** - σιδηρουργία· **цветная** - έγχρωμη μεταλλουργία.

***метаморфизм**, -а α. (γεωλ.) μεταμόρφωση.

метаморфический επ. μεταμορφωτικός.

***метаморфоз**, -а α. κ. **метаморфоза**, -и θ. μεταμόρφωση· - **гусеницы** в **обучку** μεταμόρφωση της κάμπιας σε χρυσαλλίδα.

***метампсихоз** βλ. **метемпсихоз**

***метан**, -а α. μεθάνιο.

метание, -я ουδ. 1 ρίψη, πέταγμα· - **копья** ρίψη ακοντίου· - **диска** δισκοβολία. 2 σκόρπισμα. 3 ωτοκία· - **икры** απόθεση του γόνου.

метановый επ. του μεθανίου.

***метастаз**, -а α. μετάσταση.

***метатеза**, -и θ. (γλωσ.) μετάθεση.

μετάτeль, -я α. αθλητής ρίψεων.
μετάτεльный επ. (αθлт.) της ρίψης.
μετάτeть¹, мечу́, μέчeшь; мтχ. ενστ. μέчуший, επир. мтχ. мечá ρ.δ.μ. 1 ρίχνω, πετώ - зéмлю из я́мы πετώ χώμα απο το λάκκο - ко-пéё ρίχνω ακόντιο - Грaнáты ρίχνω χειροβομ-βίδες - Взор, Взгляд ρίχνω βλέμμα, ματιά. 2 'παρασύρω' σκορπίζω. || διαχέω. 3 ωτοκόω - икpύ γονοβολώ, γονεύω. || εκφρ. - пар οργώ-νω χωράφι απο αγρανάμπαυση - ойсер перед сви́ньями (παρμ.) τα άγια τοις κυσί. || -ся πηγαίνω πέρα-δώθε, κινούμαι άτακτα· περιφέ-ρομαι, στριφογυρίζω. || (παλ.) ρίχνομαι προς... || - в глаза́ βλ. έκφρ. στη λ. бросáться.
μετάτeть², -áю, -áешь; мтχ. ενστ. μέтáющий, επир. мтχ. метáя ρ.δ.μ. τρυπάνω, ράβω α-ραιά και πρόχειρα. || εκφρ. - пéтли α) ράβω κουμπότρυπες. β) κάνω κλωθογύρες (για χάσι-μο των ιχνών). || - ся τρυπάνομαι.
μεταфизик, -а α. μεταφυσικός.
*μεταфизика, -и θ. 1 μεταφυσική (τμήμα φι-λοσοφίας). 2 мтф. κάθε τι δυσκολονόητο ή α-φηρέμενο.
μεтафизический επ. 1 μεταφυσικός - мéтод μεταφυσική μέθοδος - мaтepиaли́зм μεταφysi-κός υλισμός. 2 мтф. δυσνόητος, πολύ αφηре-μένος.
μεтафизичный επ., βр: -чен, -чна, -чно βλ. метафизический (2 σημ.).
*μετάфора, -и θ. μεταφορά (μεταφορική ση-μασία).
μεтафорический επ. μεταφορικός - ое выра-жение μεταφορική έκφραση. || γεμάτος μετα-φορές.
μεтафоричность, -и θ. μεταφορά.
μεтафоричный επ., βр: -чен, -чна, -чно; βλ. метафорический.
*метaцeнтр, -а α. μετάκεντρο.
μετέлистый επ., βр: -лист, -а, -о χιονο-θυελλώδης - ая зима́ χειμώνας με πολλές χιο-νοθύελλες.
μετέлица, -и θ. 1 βλ. метéль. 2 στρόβι-λος (είδος χορού).
метéлка, -и θ. βλ. метлá. || (βοτ.) θύσα-νος. || εκφρ. под -у σκούπα (δεν έμεινε τί-ποτε), σαρώθηκαν τα πάντα.
метéлочный επ. της σκούπας, του σάρωθρου.
метéль, -и θ. χιονοθύελλα, χιονοστρόβιλος.
метéльный¹ επ. της σκούπας - ая пáлка το σκουπόξυλο.
метéльный² επ. της χιονοθύελλας, του χιο-νοστρόβιλου. || χιονοθυελλώδης - ая χιο-νοθυελλώδικη νύχτα.
метéльчатый επ. σαρωθροειδής· θυσανωτός.
*метемпсихоз, -а α. μετεμψύχωση.
метéние, -я ουδ. σκούπισμα, σάρωμα.

μεтéнный επ. σκουπισμένος, σαρωμένος.
*μεтеор, -а α. μετέωρο.
метеорит, -а α. μετεωρίτης, μετεωρόλιθος.
метеоритный επ. μετεωριτικός.
метеорный επ. του μετέωρου - не кáмни αε-ρόλιθοι.
*метеорограф, -а α. μετεωρογράφος (συσκευή).
метеоролог, -а α. μετεωρολόγος.
метеорологический επ. μετεωρολογικός - ая стáнция μετεωρολογικός σταθμός - ая свóдка μετεωρολογικό δελτίο.
*метеорология, -и θ. μετεωρολογία.
*метизáция, -и θ. ετερομιξία· επάλλαξη, ε-πιμιξία (ζώνων και φυτών για βελτίωση είδους).
*метíл, -а α. μεθύλιο.
*метилéн, -а α. μεθυλένιο.
метíловый επ. μεθυλικός - спирт μεθυλική αλκοόλη, μεθυλακόλη, ξυλόπνευμα - эфир μεθυλικός αιθέρας.
мéтина, -и θ. (απλ.) σημάδι.
мéтинка, -и θ. σημάδακι.
*метís, -а α., -ка, -и θ. 1 ετεροειδογενής (για ζώα και καρπούς). 2 μιξογενής, μιγάς.
метísный επ. 1 ετεροειδογενής. 2 μιξογε-νής, μικτός.
мéтить¹, мечу́, мéтишь, παθ. мтχ. παρθ. χρ. мéченный, βр: -чен, -а, -о ρ.δ.μ. σημαδεύω, σημειώνω, βάζω σημάδι, μαρκάρω. || -ся σημα-δεύομαι, σημειώνομαι, μαρκάρομαι.
мéтить², мечу́, мéтишь, ρ.δ.μ. σκοπεύω - в цель σκοπεύω στο στόχο. 2 мтф. αποβλέπω, α-ποσκοπώ. || -ся σκοπεύω - в цель σκοπεύω στο στόχο.
мéтка, -и θ. σημάδι (για αναγνώριση). || σημάδευμα, βάσιμο σημαδιών.
мéткий επ., βр: -ток, -ткá, -тко. 1 εύ-στοχος, πετυχημένος - стрелóк άριστος σκο-πευτής - ая пýля εύστοχη σφαίρα - вñстрел εύστοχος πυροβολισμός - ое ружьё εύστοχο όπλο. 2 мтф. ακριβής - ое слóво. πετυχημένη λέξη - ое определéние ακριβής καθορισμός.
мéтко επир. 1 εύστοχα, πετυχημένα. 2 ακρι-βώς.
мéткость, -и θ. 1 ευστοχία - вñстрела η ευθυβολία. 2 ακρίβεια - сравнéния ακρίβεια σύγκρισης.
метлá, -ы, πλθ. мéтлы, -тел, -тлам θ. 1 σκούπα με σκουπόξυλο. 2 (βοτ.) είδος ρζάνιου.
метлица, -и θ. βλ. метлá (2 σημ.).
метнýть(ся) ρ.σ. βλ. метáть(ся)¹.
*мéтод, -а α. 1 μέθοδος - диaлeкти́ческий - διαλεκτική μέθοδος - сравни́тельный - συγκρι-τική μέθοδος - оу́чéния μέθοδος διδασκαλί-ας. 2 τρόπος.
*мéтода, -и θ. (παλ.) βλ. мéтод.
метóдика, -и θ. (αθρσ.) οι μέθοδοι· οι τρό-

ποι. - *обучения* μέθοδες διδασκαλίας.
 методист, -α α., -κα, -и θ. μεθοδίστας.
 методический επ. μεθοδικός.
 методичность, -и θ. μεθοδικότητα.
 методичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. *методический*.
 методолог, -α α. μεθοδολόγος, μεθοδίστας.
 методологический επ. μεθοδολογικός.
 *методология, -и θ. μεθοδολογία.
 метонимический επ. μετωνυμικός.
 метонимичность, -и θ. μετωνυμία, -ικότητα.
 метонимичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно μετωνυμικός.
 *метонимия, -и θ. μετωνυμία.
 *метоп, -α α. μετόπη.
 *метр¹, -α α. 1 μέτρο· *кубический* - κυβικό μέτρο. 2 όργανο μέτρησης· *складной* - πτυσσόμενο μέτρο.
 *метр², -α α. 1 μέτρο στιχουργικό. 2 μέτρο μουσικό.
 *метр³, -α α. (παλ.) δάσκαλος, κύριος.
 *метраж, -ά α. 1 το μήκος σε μέτρα. 2 το εμβαδό χώρου· - *комнаты* εμβαδό δωματίου.
 *метранпаж, -α α. σελιδωτής, σελιδωποιός.
 *метрдопель, -я α. 1 αρχισερβιτόρος εστιατορίου. 2 υπεύθυνος υπηρετικού προσωπικού σε αρχοντόσπιτο· αρχιμάγειρας.
 *метрика¹, -и θ. 1 (φιλγ.) η μετρική. 2 η μετρική μουσική.
 *метрика², -и θ. παιδική ταυτότητα (ως το 16² έτος).
 метрический¹ επ. μετρικός· -ая система мер το μετρικό σύστημα.
 метрический² επ. (φιλγ. κ. μουσ.) μετρικός· || εκφρ. -οе стихотворение μετρικό ή προσωδιακό ποίημα (με βραχύχρονες και μακρόχρονες συλλαβές).
 метрический³ επ: -ая книга ληξιαρχικό βιβλίο· -οе свидетельство βλ. *метрика²*· -ая выпись πιστοποιητικό ληξιαρχικής πράξης.
 *метрó ουδ. άκλ. βλ. *метрополитен*.
 метрóвка, -и θ. 1 το πτυσσόμενο μέτρο. 2 ξύλα, σανίδες ενός μέτρου. 3 μέτρηση, -μα· *произвести* -у *трубы* μετρώ το μήκος του σωλήνα.
 метрóвный επ. ενός μέτρου (μήκους)· -ая доска σανίδα ενός μέτρου (μήκους).
 метрóлог, -α α. μετρολόγος.
 метрологический επ. μετρολογικός, της μετρολογίας.
 *метрология, -и θ. μετρολογία.
 метромán, -α α. (παλ.) μανιώδης στιχουργός.
 *метромания, -и θ. (παλ.) μανία στιχουργίας.
 *метронóm, -α α. μετρονόμος (συσκευή).

*метрополитен, -α α. το μετρό.
 метрополия, -и θ. μητρόπολη, πόλη ή κράτος που έχει ιδρύσει αποικίες.
 метрострóвец, -вца α. -κα, -и θ. ειδικός χτίστης του μετρό.
 метрострóвский επ. της κατασκευής μετρό.
 метрострóй, -я α. οργάνωση κατασκευής μετρό.
 мётчик, -а α. 1 σημαδευτής, σημειωτής. 2 σημαδευτήρι, σήμαντρο (όργανο).
 метчик, -á α. (τεχ.) ελικοτομίδα, φιλιέρα.
 мефистофельский επ. βλ. *мефистофельский*.
 мефистофельский επ. μεφιστολικός.
 мех¹, -а, προθ. ο -е, на -ý, πλθ. -á α. 1 τρίχωμα· - *зайца* το τρίχωμα του λαγού. 2 γούνα, γουναρικό· || χειμερινός επενδύτης, η γούνα. 3 ασκί, τουλούμι· || на *рыбьем* -ý με λεπτό ή φθαρμένο επενδύτη (που τον διαπερνά το κρύο).
 мех² βλ. *мехи*.
 механизáтор, -а α. μηχανικός.
 механизáторский επ. του μηχανικού.
 механизáция, -и θ. μηχανοποίηση.
 механизированный επ. απο μтχ. μηχανοποιημένος· - труд μηχανοποιημένη δουλειά.
 механизировать, -рую, -руешь, παθ. мтχ. парлθ. χρ. *механизированный*, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.κ.σ.μ. μηχανοποιώ· - производство μηχανοποιώ την παραγωγή· || -ся μηχανοποιούμαι.
 *механизм, -а α. (κυρλε. κ. μтφ.) μηχανισμός· *передаточный* - μεταδοτικός κινητικός μηχανισμός· - часóв μηχανισμός ωρολογιού· *государственный* - κρατικός μηχανισμός.
 мехáник, -а α. μηχανικός, μηχανοτεχνίτης.
 *мехáника, -и θ. 1 μηχανική· *статическая* - στατική μηχανική· *прикладная* - εφαρμοσμένη μηχανική· *теоретическая* - θεωρητική μηχανική. 2 мтφ. κρυπτό και σύνθετο (πράγμα, σκέψη)· μηχανή· || εκφρ. *небесная* - η ουράνια μηχανή· *подвести* ή *устроить* -у στήνω μηχανή.
 мехáнист, -а α. μηχανοκράτης.
 механистический επ. μηχανοκρατικός· - материализм μηχανοκρατικός υλισμός.
 механистичность, -и θ. μηχανοκρατικότητα.
 механистичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; μηχανοκρατικός.
 механицизм, -а α. μηχανοκρατία.
 механицист, -а α. βλ. *механист*.
 механический επ. 1 μηχανικός· -οе движение μηχανική κίνηση· || βλ. *механистический*. || мтφ. επιφανειακός, επιπόλαιος. 2 με τη βοήθεια μηχανής· - *погрузчик* μηχανικός φορτωτής· -ая *пила* μηχανικό πριόνι. 3 της κατασκευής μηχανών· || ουσ. θ. -ая εργαστήριο μηχανών. 4 мтφ. ο χωρίς σκέψη και θέληση γι-

νόμος· ασυνείδητος.

механичность, -и θ. μηχανικότητα.

механичний επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. механический (4 σημ.).

механосборочный επ. μηχανοσυλλεκτικός.

механотерапия, -и θ. μηχανοθεραπεία.

мехи, -ов πλθ. (ενκ. мех, -а α.) 1 φουσερό, φυσητήρας, φύσα, ασκοί φυσητήρα· кузнечный мех το φουσερό του σιδηρουργού· мех гармонии η φύσα της φουσαρμόνικας. 2 πτυκτός ασκός (φωτογραφικής μηχανής).

меховой επ. γούνινος· -воротник γούνινος γιακάς. || των γουναρικών· -магазин κατάστημα γουναρικών· -де производство παραγωγή γουναρικών.

меховщик, -а α., -ца, -и θ. 1 έμπορας γουναρικών. 2 γουναράς (επεξεργαστής).

меченат, -а α. (γραπ. λόγος) Μαικήνας (ως προστάτης των γραμμάτων και Τεχνών).

меченатство, -а ουδ. προστασία των γραμμάτων και Τεχνών.

меченатствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. (γραπ. λόγος) προστατεύω τα γράμματα και τις Τέχνες (όπως ο Μαικήνας).

*мечцо-сопрано ουδ. άκλ. ημιύπατη φωνή, μετζοσοπράνο, μεσόφωνος.

*мечцо-тенно ουδ. άκλ. μελάγχρωμος.

меч, -а α. ξίφος, ρομφαία, σπαθί, σπάθα· обнажать - σύρω (τραβώ) το σπαθί, ξιφουλκώ· вложить - в ножны βάζω το σπαθί στη θήκη· - правосудия το σπαθί της θέμιδας. || εκφρ. вложить - в ножны σταματώ τον πόλεμο, τον αλληλοσπαρχμό· поднять ή обнажать - κηρύσσω τον πόλεμο, τον αλληλοσπαρχμό· скрестить - ή παίρνω μέρος στη διαμάχη.

мечевидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно ξιφοειδής, σπαθώδης, σπαθοειδής.

меченный παθ. μτχ. παρλθ. χρ. του ρ. мѣтити́.

меченос, -а α. βλ. меч-рыба.

меченосец, -сца α. σπαθοφόρος, ξιφοφόρος.

меченый επ. σημαδεμένος, σημειωμένος, μαρκαρισμένος· -ая ложка σημαδεμένο κουτάλι· -ое белѣ σημαδεμένα εσώρουχα· -ие атомы (χημ.) σημειωμένα άτομα.

мечеть, -и θ. το τσαμί.

меч-рыба, -и θ. ξιφίας, ξιφιός.

мечтá, -и γεν. πλθ. δεν έχει. 1 όνειρο, ονειροπόλημα, φαντασιοκόπημα· сладкие -и όνειρα γλυκά· несбыточная - απραγματοποίητο όνειρο· пустая - χίμαιρα· предаваться -ám ονειροπολώ, φαντασιοκοπώ. 2 πόθος διακαής· это было -ой мой жизни αυτό ήταν το όνειρο της ζωής μου. || (παλ.) δράμα, οπτασία.

мечтание, -я ουδ. ονειροπόληση· погружаться в - βυθίζομαι σε ονειροπολησίες, ο-

νειροπολώ, φαντασιοκοπώ. || βλ. мечта.

мечтатель, -я α., -ница, -и θ. ονειροπόλος, -α, φαντασιοκόπος, -α.

мечтательность, -и θ. ονειροπολησία· долѣзная - αρρωστιάρικη ονειροπολησία· - характера ονειροπόλος χαρακτήρας.

мечтательный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 ονειροπόλος, φαντασιοκόπος· - человек ονειροπόλος άνθρωπος· - вид ονειροπόла όψη· -ая натура ονειροπόла φύση. 2 φανταστικός, απραγματοποιήτος· -ие мысли ονειροπόλες σκέψεις.

мечтáть ρ.δ. ονειροπολώ, ρεμβάζω, φαντασιοκοπώ, ονειρεύομαι. || ποθώ μανιώδικα. || προϋποθέτω· ελπίζω. || εκφρ. - о себе (мно-го, высокó) έχω μεγάλη ιδέα για τον εαυτό μου. || -ся ονειρεύομαι, ονειροπολώ κλπ. ρ. ενεργ. φ.

мешáлка, -и θ. αναμικτήρια συσκευή.

мешанина, -и θ. μίγμα, ανακάτεμα· куке́в-нас² σύμφυρμα, μωσαϊκό.

мѣшанка, -и θ. 1 (διαлк.) είδος ανακατεμένης νομής. 2 σπορά μικτή.

мешáть¹ ρ.δ. εμποδίζω, κωλύω, παρακωλύω· ε-ноχлw· не -áйте мне пройти μη με εμποδίζετε να περάσω· он занят, не -áйте емý αυτός είναι απασχολημένος, μην τον ενοχλήτε. || εκφρ. не -áет δεν πειράζει· не -ло бы де θα πείραζε ή δε θα ήταν άσχημα. || -ся 1 εμποδίζω, στέκομαι εμπόδιο. 2 επεμβαίνω.

мешáть² ρ.δ.μ. 1 αναμιγνύω, ανακατώνω· - кашу ανακατώνω το κουρκούτι· - ложечкой κό-фе ανακατώνω τον καφέ με το κουταλάκι. 2 συμμιγνύω· - краски συμμιγνύω χρώματα. || συμφύρω· - карты ανακατώνω την τράπουλα. 3 μπερδεύω, συγχέω· я их -ю, они похожи τους μπερδεύω, γιατί μοιάζουν μεταξύ τους. || -ся 1 (κυρλε. κ. μтφ.) αναμιγνύομαι, ανακατεύομαι. 2 μπερδεύομαι. 3 συγχύζομαι. || εκφρ. ум ή рассýдок -ется συγχύζεται (θολώνει) το μυαλό· - в умѣ (в рассýдке) κ. - умом (рас-сýдком) χάνω τα λογικά μου, μου φεύγει το μυαλό.

мешкáть ρ.δ. αργώ, βραδύνω να αρχίσω κά-τι, στριφογυρίζω· - с работой στριφογυρίζω για να πιάσω δουλειά. || καθυστερώ, χάνω το χρόνο.

мешковáтость, -и θ. φαρδύτητα· ασουλουπω-σία.

мешковáтый επ., βρ: -вát, -а, -о. 1 φαρ-δύς (σαν τσουβάλι), ασουλούπωτος· - костюм κοστουμί φαρδύ σαν τσουβάλι. 2 μтφ. άγαρ-μπος, μπάταλος, -λικός· βαρύς, δυσκίνητος.

мешковáдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно σακ-κοειδής.

мешковáйна, -и θ. τσουβαλόπανο, σακκουλό-

πανο.

мешкообразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно βλ. мешковидный.

мешкотность, -и θ. βραδύτητα, σκνηρία.

мешкотный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 αργός, αργητός, βραδύς, βραδυκίνητος. 2 σκνός. πολύχρονος· επίμονος· -ая работа επίμονη εργασία.

мешок, -шкá α. 1 σάκος, σακκί, τσουβάλι· походный - οδοιπορικός σάκος· сложить вещи в - τακτοποιώ τα πράγματα στο τσουβάλι· раскаты -и κουβαλώ τσουβάλια· вещь в - ο γυλιός του στρατιώτη. 2 μτφ. άνθρωπος αργοκίνητος, αργός, μπάταλος. 3 (στρατ.) πολιορκία, κύκλωση· полк попал в - το σύνταγμα κυκλώθηκε απο παντού. 4 κάλυκας λουλουδιού. || εκφρ. золотой ή денежный - (άνθρωπος) παραλής· -и под глазами οιδήματα (εξογκώματα) κάτω απο τα μάτια· сидеть -ом (για ενδυμασία) κάθεται (στο σώμα) σαν τσουβάλι· точно (словно) из-за угла -ом ударенный ή прибитый ανάπρος διανοητικά, λειψός, χτυπημένος στο κεφάλι.

мешочек, -чка α. σακκίδιο, σακκούλα, -λίτσα. || εκφρ. в - (για βράσιμο αυγών) μισοβρασμένα (ούτε μελάτα ούτε σφιχτά).

мешочник, -а α., -ца, -и θ. αγοραστής μεγάλων ποσοτήτων (με τα τσουβάλια).

мешочничество, -а ουδ. κερδοσκοπική αγορά μεγάλων ποσοτήτων τροφίμων.

мешочный επ. του σακκιού, του τσουβαλιού· холст τσουβαλόπανο.

мешанин, -а, πλθ. -шане, -шан α. 1 μικροαστός. 2 μτφ. άνθρωπος μικροσυμφεροντολόγος, με περιορισμένο κύκλο γνώσεων, φιλισταίος. || εκφρ. - во дворянстве αρχοντοχωριάτης.

мешанка, -и θ. βλ. мешанин.

мешанский επ. 1 μικροαστικός· -ое сословие μικροαστικό στρώμα. 2 μτφ. μικροσυμφεροντολογικός· περιορισμένου πνευματικού ορίζοντα.

мешанство, -а ουδ. 1 μικροαστικό στρώμα || (αθρσ.) οι μικροαστοί. 2 μτφ. γλισχρότητα, μικροαστικό πνεύμα, μικροαστισμός.

мзда, -и θ. 1 (παλ.) αμοιβή, πληρωμή. 2 (παλ.) δωροδοκία.

мзодатель, -я α. (παλ.) δωροδόκος.

мздоимец, -мца α. (παλ.) δωρολήπτης, δωροδέκτης.

мздоимство, -а ουδ. (παλ.) δωροληψία.

мздоимствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. (παλ.) δωροληπτώ.

*ми ουδ. άκλ. μι (μουσ. φθόγγος).

миазматический επ. μιασματικός, μολυσματικός.

*миазмы, миазм πλθ. (ενκ. миазма, -и θ.) α-ναθυμιάσεις· μιάσματα.

МИГ, -а α. στιγμή· в один - στη στιγμή· в тот же - την ίδια στιγμή, ταυτόχρονα· ни на - ούτε στιγμή. || χρόνος, καιρός· настал - ήρθε η στιγμή.

мигалка, -и θ. λυχνάρι, λύχνος. || φανός· σηματοδότης, φανάρι. || πλθ. -лки, -лок μάτια, οφθαλμοί, τα φωτερά.

мигание, -я ουδ. 1 σκαρδαμυγμός, ανοιγόκλειμα των βλεφάρων. || νεύμα με κίνηση των βλεφάρων. 2 μτφ. βλ. мерцание.

мигательный επ. του σκαρδαμυγμού.

мигать ρ.δ. 1 σκαρδαμύσσω, ανοιγοκλείνω τα βλέφαρα· - глазами ανοιγοκλείνω τα μάτια. || κάνω νεύμα με το μάτι. 2 μτφ. βλ. мерцать.

мигнуть ρ.σ. βλ. мигать. || εκφρ. не успеть (глазом) - στη στιγμή, αμέσως, ακαριαία, εν ριπή οφθαλμού· (стоит) только - αρκεί μόνο να του κλείσεις το μάτι ή να του κάνεις νεύμα με τό μάτι (αμέσως εκτελεί).

мигом επίρ. στη στιγμή, αυτοστιγμεί, ακαριαία, εν ριπή οφθαλμού.

*мигранты, -ов πλθ. μεταναστευτικά ζώα.

миграционный επ. μεταναστευτικός.

*миграция, -и θ. 1 μετοίκηση· μετανάστευση· αποδημία. 2 μετατόπιση, μετακίνηση, ανακατανομή (στοιχείων, κυττάρων).

мигрёновый επ. ημικρανικός.

мигрень, -и θ. ημικρανία.

мигрировать, -рую, -руешь ρ.δ. μετοικώ· μεταναστεύω· αποδημώ.

*мидия, -и θ. μύδι, μυτίλος, μύκακας.

*миелит, -а α. (ιατρ.) μυελίτιδα.

*мизансцена, -и θ. προδιάθεση δράματος για παράσταση.

*мизантроп, -а α. μισάνθρωπος.

мизантропический επ. μισανθρωπικός· -ие настроения μισανθρωπικές διαθέσεις (τάσεις).

*мизантропия, -и θ. μισανθρωπία.

мизгирь, -я α. (διαлк.) αράχνη.

*мизерабельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; άθλιος, ελεεινός.

мизерно επίρ. φτωχά, πενιχρά κλπ. επ.

*мизерность, -и θ. φτώχεια, πενιχρότητα. || αθλιότητα, ελεεινότητα.

*мизерный επ., βρ: -рен, -рна, -рно φτωχός, πενιχρός· ασήμαντος, αναξιόλογος. || (παλ.) άθλιος, ελεεινός.

мизинец, -нца α. το μικρό δάχτυλο, ωτίτης. || εκφρ. не стоит -нца твоего κ.τ.τ. δεν αξίζει ούτε μια τρίχα των μαλλιών σου, είναι τίποτε μπροστά σε σένα· с -; на - ελάχιστος, ασήμαντος, αναξιόλογος.

мизинчик, -а α. μικρούτσικο δαχτυλάκι.

микадо α. άκλ. μικάδος (τίτλος ιαπωνικός).

микитки, -ток πλθ: ударить под - (απλ.) χτυπώ στο γκοφό (ισχίο).

μικρόλογ, -α α. μυκητολόγος.
μικρολογический επ. μυκητολογικός.
*микология, -и θ. μυκητολογία.
*микробиό, -а α. μικρόβιο.
микробиόлог, -а α. μικροβιολόγος.
микробиологический επ. μικροβιολογικός.
микробиология, -и θ. μικροβιολογία.
микробиый επ. του μικροβίου απο μικρόβιο.
микροκλίματ, -а α. μικροκλίμα.
*микрoкoσμ, -а α. μικρόκοσμος (άτομα, πλε-
κτρόνια κ.τ.τ.).
микρομέρ, -а α. μικρόμετρο (συσκευή).
*микροметр, -а α. μικρόμετρο.
микρομετρический επ. μικρομετρικός.
*микροметрия, -и θ. μικρομετρία.
*микрoн, -а α. το μικρό, το εκατομμυριοστό
του μέτρου.
микρoнный επ. του μικρού βλ. микрoн.
микροοργαнизм, -а α. μικροοργανισμός.
микροοбристый επ. που έχει μικρούς πόρους.
микροрайoн, -а α. μικρό τμήμα περιοχής, μι-
κρός τομέας· συνοικία.
микροрельеф, -а α. μικρή ανάγλυφη τοποθε-
σία.
*микроскоп, -а α. μικροσκόπιο.
микроскопический επ. 1 μικροσκοπικός, του
μικροσκοπίου. 2 ορατός μόνο με μικροσκόπιο.
3 μτφ. πολύ μικρός, ελάχιστος, μόλις αισθη-
τός.
микροσκοпичность, -и θ. το ελάχιστο· μι-
κρότητα· σμικρότητα.
микροσκοпичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно
βλ. микροσκοпический (3 σημ.).
микροσκοпия, -и θ. μικροσκοπία.
микροскопный επ. μικροσκοπικός, του μι-
κροσκοπίου· - объектив φακός μικροσκοπίου.
микροструктура, -ы θ. μικροσύνθεση.
*микротом, -а α. μικροτόμος, όργανο λεπτής
τομής.
*микροфлора, -ы θ. μικροχλωρίδα.
*микροфон, -а α. μικρόφωνο.
микροфонный επ. μικροφωνικός, του μικρό-
φωνου· -ая мембрана μεμβράνη του μικρόφωνου
микροфотография, -и θ. μικροφωτογραφία.
микροцефал, -а α. μικροκέφαλος.
*микροцефалия, -и θ. μικροκεφαλία.
*микст. -а α. 1 (μουσ.) συμμιγής. 2 μικτός,
ανάμικτος.
*микстура, -ы θ. φάρμακο σύνθετο, μικτό.
микстурка, -и θ. μιγματάκι.
милáша, -и α. κ. θ. (απλ.) βλ. милáшка.
милáшка, -и α. κ. θ. (απλ.) 1 χαριτωμένος, -η. ||
καλός, -ή· мой - καλέ μου. 2 αγαπημένη, ε-
ρωμένη.
*миледи áκλ. θ. δέσποινα.
милéший υπερθ. β. του επ. милый.

милéнок, -нка α. (απλ.) αγαπημένος, αγα-
πητικός, ερωτευμένος.
милéнький επ. 1 χαριτωμένος· θελκτικός· -
мáльчик χαριτωμένο αγοράκι. || ευχάριστος,
ευάρεστος. 2 αγαπητός, προσφιλής, φίλτατος.
|| ουσ. ο αγαπημένος, ο εραστής, ο αγαπητικός,
|| εκφρ. как - (απλ.) α) αναντίρρητα. β) α-
νεμπόδιστα, εύκολα και καλά.
милитаризация, -и θ. στρατιωτικοποίηση.
милитаризировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ.
στρατιωτικοποιώ. || -ся στρατιωτικοποιούμαι.
*милитаризм, -а α. στρατοκρατία, милитари-
σμός.
милитаризоват(ся) ρ.δ.κ.σ. βλ. милитари-
зироват(ся).
милитарист, -а α. στρατοκράτης, милитари-
στής.
милитаристический επ. στρατοκρατικός, μι-
λιταριστικός.
милитаристский επ. βλ. милитаристический.
милицэ́йский επ. της πολιτοφυλακής ή του
πολιτοφύλακα. || ουσ. πολιτοφύλακας.
милиционёр, -а α., -ка, -и θ. ο, η πολι-
τοφύλακας.
милиционерский επ. του πολιτοφύλακα.
милиционный επ. της πολιτοφυλακής· - ба-
тальо́н τάγμα πολιτοφυλακής· -ая а́рмия εφε-
δρική πολιτοφυλακή.
*милиция, -и θ. 1 πολιτοφυλακή. 2 (αθροσ) οι
πολιτοφύλακες. 3 εφεδρική πολιτοφυλακή.
мíлка, -и θ. αγαπητικιά, ερωμένη. || προσπγ.
καλή μου, χρυσή μου.
миллиампéр, -а α. χιλιοσταμπερόμετρο.
*миллиáрд, -а α. δισεκατομμύριο. || πλθ. -и
άπειρο πλήθος.
миллиардёр, -а α., -ша, -и θ. εκατομμυρι-
ούχος, -α.
*миллиардёрский επ. του δισεκατομμυριούχου.
миллиáрдный επ. 1 δισεκατομμυριοστός. 2
αριθμούμενος σε δισεκατομμύρια· -не богáт-
ства δισεκατομμύρια πλούτη.
миллигáмм, -а, γεν. πλθ. -ов χιλιοστό-
γραμμο.
миллигáммовый επ. βάρους ενός χιλιοστό-
γραμμου.
миллиμέтр, -а α. χιλιοστόμετρο.
миллиметрóвка, -и θ. χαρτί χιλιοστομετρι-
κό.
миллиметрóвый επ. ενός χιλιοστομέτρου. ||
-ая оумáга βλ. миллиметрóвка.
*миллиoн, -а α. 1 εκατομμύριο. 2 πλθ. -и
άπειρο πλήθος.
миллионёр, -а α., -ка, -и θ. εκατομμυρι-
ούχος, - α.
миллионёрша, -и θ. 1 εκατομμυριούχα. 2 η
σύζυγος του εκατομμυριούχου.

ΜΙΛΛΙΟΝΝΗΪ επ. 1 εκατομμυριοστός. 2 ο αριθμούμενος σε εκατομμύρια· - **ΔΟΧΟΔ** έσοδο ενός εκατομμύριου.

ΜΙΛΛΙΟΝΗΪΚ, -α α., -πα, -η θ. βλ. **ΜΙΛΛΙΟΝΕΡ**, -κα.

ΜΙΛΟΒΑΝΪΕ, -я ουδ. συγχώρηση, άφηση (παραπτώματος)· χάρη.

ΜΙΛΟΒΑΤΪ, -лун, -лунешь ρ.δ.μ. (παλ.) συγχωρώ, δίνω άφηση, χάρη· ελεώ. || εκφρ. **ΒΟΓ ΜΙΛУЕТ** (παλ.) ο θεός μας συγχωρεί· **КАК ΒΟΓ -ЛУЕТ?** (παλ.) πως περνάτε; πως σας έχει ο θεός;

ΜΙΛΟΒΑΤΪ, -лун, -лунешь ρ.δ.μ. πολυαγαπά, χαϊδεύω. || -**СЯ** αλληλοαγαπιέμαι, αλληλοχαϊδεύομαι.

ΜΙΛΟΒΙΔΝΟΪΤΪ, -и θ. θελκτικότητα, χάρη.

ΜΙΛΟΒΙΔΝΗΪ επ., βρ: -ден, -дна, -дно χαριτωμένος, θελκτικός, θελξικάριος, γοητευτικός.

ΜΙΛΟΚ, -лкá α. (προσηγ.) καλέ (μου).

***ΜΙΛΟΡД**, -а α. μιλόρδος.

ΜΙΛΟΣΕΡДΙЕ, -я ουδ. ευσπλαχνία, έλεος, οίκτος, λύπη, πονοφυχιά, ψυχοπονιά. || εκφρ. **ΒΕΖ -Я** άσπλαχνα, ανηλέητα, αλύπητα, χωρίς οίκτο· **СЕСТРА -Я** (παλ.) νοσοκόμα, αδελφή· **ΒΡΑТ -Я** (παλ.) νοσοκόμος.

ΜΙΛΟΣΕΡДНΗΪ επ., βρ: -ден, -дна, -дно εύσπλαχνος, ελεήμονας, καλόφυχος, πονόφυχος. || εκφρ. -**Я СЕСТРА** νοσοκόμα, αδελφή.

ΜΙΛΟΣΕΡДСТВОΒΑΤΪ, -ствую, -ствуешь ρ.δ. (παλ.) δείχνω ευσπλαχνία.

ΜΙΛΟΣΕРДНΗΪ επ., βρ: -сёрд, -а, -о (παλ.) βλ. **ΜΙΛΟΣΕРДНΗΪ**.

ΜΙЛОСТИВЕЦ, -вца α., ца, -η θ. ελεητής, αγαθοεργός, ευεργέτης.

ΜΙЛОСТИВНΗΪ επ., βρ: тив, -а, -о (παλ.) φιλεύσπλαχνος· πολυεύσπλαχνος· ευμενής, επιεικής. || εκφρ. - **ГОСУДАРЬ** πολυεύσπλαχνα άνακτα· **БУДЬ (ТЕ) -ИВ(Н)** (για θερμή παράκληση) κάνε(τε) μου τη χάρη.

ΜΙЛОСТНΗΪ, -и θ. ελεημοσύνη· **ΠΡΟΣИТЬ -Ю** ζητώ ελεημοσύνη.

ΜΙЛОСТЬ, -и θ. 1 καλοσύνη, αγαθότητα, φιλανθρωπία. || συμπόνια, οίκτος, λύπη· έλεος, ευσπλαχνία· **ΠΟ -И** **ΟΒЖЕΪ** (παλ.) ελέω θεού· **ΠΟ -И** ή **ИЗ -И** απο οίκτο (λύπη). || χάρη· **ΠΡΟΣИТЬ -И** ζητώ (να μου δοθεί) χάρη. 2 αγαθοεργία, ευεργεσία. || ελεημοσύνη. 3 εύνοια, εμπιστοσύνη· **ОНТЪ У КОГО В -И** έχω την εμπιστοσύνη· **ВЫЙТИ ИЗ -И** χάνω την εμπιστοσύνη. || εκφρ. **ΠΟ -И** α) χάρη σε κάποιον. β) απο φταιξιμο κάποιου· **ВАША** - η χάρη σας· -**БЮ** **ΟΒЖЕΪ** (παλ.) θείο δώρο, θεϊκό χάρισμα (για ταλέντο)· - **ΠΡΟΣИМ** (прошý) σας παρακαλώ· **СДЕЛАЙТЕ** - α) κάντε μου τη χάρη. β) παρακαλώ· **СКАЖИТЕ НА** - πείτε μου παρακαλώ· **СДАВАТЬСЯ**

НА - **ΠΟΒΕДΙТЕΛЯ** παραδίνομαι στο έλεος του νικητή.

ΜΙΛΟЧКА, -и 1 θ. χαριτωμένη. 2 α.κ.θ. αγαπητός, -ή, καλός, -ή, χρυσός, -ή.

ΜΙΛУШКА, -и θ. βλ. **ΜΙΛΟЧКА**. || αγαπητικιά, ερωμένη.

ΜΙΛΥΪ επ., βρ: **ΜΙΛ**, **ΜΙΛΑ**, **ΜΙΛΟ**; **ΜΙΛΕΪШИΪ**. 1 χαριτωμένος, χαριτόβρυτος· -**ОЕ** **ДИТЯ** χαριτωμένο παιδάκι· -**Я УЛЫБКА** χαριτωμένο χαμόγελο· **ОНА** **ОЧЕНЬ** -ά αυτή είναι πολύ χαριτωμένη. || ευχάριστος· ευγενής, -ενικός, φιλόφρονας. 2 αγαπητός, προσφιλής, φίλτατος, ακριβός· - **ДРУГ** αγαπητέ φίλε (φίλτατέ μου). 3 ως ουσ. αγαπημένος, -η, ερωμένος, -η, εραστής. || εκφρ. **ΜΙΛ** **ЧЕЛОВЕК** (απλ.) καλέ μου άνθρωπε· -**ОЕ** **ДЕЛО** α) καλή υπόθεση, θετικό. β) για θαυμασμό ή αγανάκτηση· ωραία· **ВОТ (ЭТО) -О!** α) αυτό είναι θαύμα (ωραίο)! β) αυτό χρειάζονταν ακόμα! αυτό δεν έφτανε ακόμα!

***ΜΙΛЯ**, -и θ. μίλιο· **ΜΟΡСКАЯ** - ναυτιό μίλιο.

ΜΙΛΥГА, -и α. κ. θ. (απλ.) χαριτωμένος, ωραίος, καλός, συμπαθητικός.

***ΜΙМ**, -а α. 1 μίμος (κωμική σκηνή απο την καθημερινή ζωή). 2 ηθοποιός τέτοιου έργου.

ΜΙΜИК, -а α. (παλ.) βλ. **ΜΙΜИСТ**.

***ΜΙΜИКА**, -и θ. η μιμική (τέχνη).

***ΜΙΜИКРІЯ**, -и θ. (βιολ.) μιμητισμός, προσαρμογή. || μτφ. προσαρμογή στο κοινωνικό περιβάλλον, στις συνθήκες ζωής.

ΜΙΜИСТ, -а α., -ка, -и θ. μιμητής, -τρια, (ηθοποιός).

ΜΙΜИЧЕСΚΗΪ επ. μιμητικός. || μιμικός.

ΜΙΜΟ 1 επίρ. δίπλα, πλάι, κοντά· **ΜΠΡΟΣΤΑ**· - **ΠΡΟШЕЛ** **ЗНАКОМЫΪ** κοντά μου πέρασε ένας γνωστός· **ОН** **ΠΡΟШЕЛ** - **МОЕГО** **ΔΟΜΑ** αυτός πέρασε· **ΠΡΟΣΤΑ** απο το σπίτι μου· **Я** **ΠΡΟШЕЛ** - **ВАС** εγώ πέρασα κοντά σας· **СТРЕΛЯТЬ** - **ЦЕЛИ** αστοχώ στη βολή, ξεφεύγω λίγο απο το στόχο. 2 παρακάμπτοντας, αποφεύγοντας. 3 πρόθ. παρά, κατ' αντίθεση, χωρίς, άνευ· - **ΒΟЛИ** παρά τη θέληση. || εκφρ. **ΠΡΟЙΤИ** - α) περνά παρατηρητα. β) περνά χωρίς να θίξω, αντιπαρέρχομαι, αποσιωπώ· **ΠΡΟПУСТИТЬ** - **УШЕΪ** κάνω πως δεν ακούω.

ΜΙΜΟЭЗДОМ επίρ. περνώντας, διερχόμενος, περαστικός (με μεταφορικό μέσο).

ΜΙΜΟЭЗЖИΪ επ. διερχόμενος, διαβατικός (με μεταφ. μέσο). || εκφρ. -**Я** **ΔΟΡΟΓΑ** ο δρόμος που περνά κοντά απο (χωριό, σπίτι κ.τ.τ.).

***ΜΙΜΟЗΑ**, -η θ. 1 μιμόζα, μιμηλή· μιμόζα η ντροπαλή (μη μου άπτου). || μτφ. άνθρωπος υπερευαίσθητος, μη μου άπτου. 2 είδος ακακίας αιθαλούς.

ΜΙΜΟЗОВΗΪ επ. της μιμόζας. || της ακακίας. || ουσ. πλθ. -**НЕ** τα μιμοζοειδή (φυτά).

МИМОЛѢТНОСТЬ, -и θ. παροδικότητα, το εφήμερο, το πρόσκαιρο. || γρηγορότητα.

МИМОЛѢТНЫЙ επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 (παλ.) ιπτάμενος, διερχόμενος σιμά και γοργά, διαβατικός· -не журавлӣ διαβατικοί γερανοί. 2 μτφ. γοργοδιαβατικός, γοργοδιαβατικός. || εφήμερος, παροδικός, πρόσκαιρος, φευγαλέος, γρήγορος, στιγμιαίος· -взгляд̄ γρήγορη ματιά· -ая радость̄ παροδική χαρά· -ое счастье̄ εφήμερη ευτυχία· -ая встреча̄ συνάντηση στα πεταχτά (στα γρήγορα).

МИМОЛѢТОМ επίρ. διαβατικά, περαστικά, διαβαίνοντας, περνώντας. || γρήγορα, φευγαλέα, στιγμιαία.

МИМОХОДОМ επίρ. 1 περνώντας, διαβαίνοντας, διαβατικά, περαστικά (για λίγο). 2 ταυτόχρονα, συνάμα. || παροδικά, εν παρόδω, μεταξύ των άλλων.

***МИНА¹**, -и θ. 1 (στρατ.) νάρκη· магнитная - μαγνητική νάρκη· противопехотная - ατομική νάρκη· противотанковая - αντιαρματική νάρκη· плавающие -и επιπλέουσες νάρκες· закладывать -и βάζω νάρκες, ναρκοθετώ. 2 εκρηκτικό βλήμα όλμου. 3 βλ. торпѣда. 4 (παλ.) υπονόμηση εχθρικού οχυρού. || εκφρ. подвѣстѣ́й ή подложѣ́ть -у υπονομεύω (κύρος, φήμη, θέση κ.τ.τ.).

***МИНА²**, -и θ. όψη, ύφος, μορφή, μορφασμός· насмѣшливая - γελοία όψη· важная - σοβαρό ύφος· недовольная - μορφασμός δυσαρέσκειας. || εκφρ. дѣлать весѣлую ή хорόшую -у при плухо́й игрѣ την ανάγκην φιλοτιμίαν ποιούμενος· дѣлать кислую -у ξυνίζω τα μούτρα μου (κάνω μορφασμό δυσαρέσκειας).

***МИНА³**, -и θ. (παλ.) η μνα (ελληνική).

***МИНА⁴**, -и θ. μολυβδίδα (γραφίτης μολυβδόκόντυλου).

***МИНАРЕТ**, -а α. μιναρέτ.

МИНДАЛЕВИДНЫЙ επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 αμυδαλοειδής, αμυδαλώδης, αμυδαλόσχημος· αμυδαλωτός· -не глаза̄ αμυδαλωτά μάτια.

МИНДАЛЕВЫЙ επ. 1 της αμυδαλιάς· αμυδαλοειδής· -ое дѣрево η αμυδαλιά. 2 πλθ. -не τα αμυδαλοειδή.

МИНДАЛИНА, -и θ. 1 το αμύγδαλο (αμύγδαλόφιχα). 2 οι αμυδαλές (αδένες). 3 ορunkταμύγδαλο, αμυδαλίτης, αμυδαλόπετρα.

МИНДАЛЬ, -я (-ю) α. 1 αμυδαλιά· цветущий - ανθισμένη μυγαλιά· - горький α) η πικρομυγαλιά. β) το πικρομύγδαλο· сладкий - α) μυγαλιά η γλυκόκαρπη. β) γλυκομύγδαλο. 2 (αθρσ.) τα αμύγδαλα· - в скорлупе αξεκόνκιστα αμύγδαλα· - в сахарѣ ή обсахаренный αμύγδαλα ζαχαρωμένα. 3 αμυδαλοσπέρματα.

МИНДАЛЬНИК, -а α. αμυδαλεώνας.

МИНДАЛЬНИЧАНЬЕ, -я ουδ. παραχάιδεμα, u-

περβολική επιείκεια, εγκληματικός φιλελευθερισμός.

МИНДАЛЬНИЧАТЬ ρ.δ. (με οργν.) φέρνομαι πολύ συναισθηματικά, μέχρι απείρας. || φιλελευθερίζω υπερβολικά· είμαι επιεικής υπέρ το δέον· - с врагом̄ είμαι γενναίοφρονας προς τον εχθρό.

МИНДАЛЬНЫЙ επ. 1 της αμυδαλιάς· αμυγδαλινός· -ое дѣрево η αμυδαλιά· - вкус̄ αμυγδαλίνη γεύση. || απο αμύγδαλο· -ое масло̄ αμυγδαλέλαιο, αμυγδαλόλαδο· -ое молоко̄ αμυγδαλόγαλα. || αμυγδαλάτος, αμυγδαλωτός· -ое печѣнье̄ αμυγδαλωτό μπισκότο. 2 ρόδινος (όπως το χρώμα των λουλουδιών της αμυδαλιάς)· -не щѣкӣ ρόδινα μάγουλα. 3 μτφ. υπέρ το δέον τρυφερός· -ая улыбка̄ παρατραβηγμένο χαμόγελο. || εκφρ. - камень̄ αμυγδαλίτης, αμυγδαλόπετρα, ορunkταμύγδαλο.

***МИНѢР**, -а α. ναρκοθέτης, μιναδόρος, υπονομευτής, λαγουμιτζής. || τορπιλητής.

***МИНЕРАЛ**, -а α. ορunkτό, μετάλλευμα, γη μεταλλίτιδα.

МИНЕРАЛИЗАЦИЯ, -и θ. 1 μεταλλοποιία· μεταλλοποίηση. 2 περιεκτικότητα σε μετάλλευμα, **МИНЕРАЛИЗИРОВАТЬ(СЯ)** ρ.δ. βλ. **МИНЕРАЛИЗОВАТЬ(СЯ)**.

МИНЕРАЛИЗОВАТЬ, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **МИНЕРАЛИЗОВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. 1 μεταλλοποιώ. 2 γεμίζω με μεταλλικά στρώματα. || -ся 1 μεταλλοποιούμαι. 2 γεμίζω με μεταλλικά στρώματα.

МИНЕРАЛОГ, -а α. ορunkτολόγος.

МИНЕРАЛОГИЧЕСКИЙ επ. ορunkτολογικός.

***МИНЕРАЛОГІЯ**, -и θ. ορunkτολογία.

МИНЕРАЛЬНЫЙ επ. ορunkτός, μεταλλικός· -не вещества̄ μεταλλικές ουσίες· -ое топливо̄ ορunkτέλαιο καύσιμο· -ая вода̄ μεταλλικό νερό· - источник̄ πηγή μεταλλικού νερού· -не богатства̄ ορunkτός πλούτος· -ое масло̄ ορunkτέλαιο.

МИНѢРНЫЙ επ. ναρκοθετικός.

***МИНЕЯ**, -и θ. μηνιαίο, μηνολόγιο (εκκλησιαστικό βιβλίο).

***МИНИАТЮРА**, -и θ. έγχρωμο γράμμα ή σχέδιο στην αρχή κεφαλαίου ή παραγράφου αρχαίων κειμένων. || μικρογραφία, μινιατούρα. || επιτομή, μικρό σύγγραμμα. || εκφρ. в -е σε μικρογραφία.

МИНИАТЮРИСТ, -а α., -ка, -и θ. μικρογράφος, ζωγράφος μικρογραφιών.

МИНИАТЮРНОСТЬ, -и θ. λεπτότητα· μικρότητα· σμικρότητα· -рук̄ λεπτότητα (το λεπτοκαμωμένο) των χεριών.

МИНИАТЮРНЫЙ επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 μικρογραφικός, της μινιατούρας. 2 μτφ. λεπτοκαμωμένος, λεπτοφυής, λιανοκαμωμένος, μι-

νιόν. || πολύ μικρός, σμικρός.

***ΜΙΝΙΜΑΛΙΣΜΟΣ**, -α α. μινιμαλισμός.

ΜΙΝΙΜΑΛΙΣΤΗΣ, -α α., -κα, -и μινιμαλίστας, οπαδός του μινιμαλισμού.

ΜΙΝΙΜΑΛΙΣΤΙΚΉ επ. του μινιμαλισμού ή του μινιμαλίστα.

ΜΙΝΙΜΑΛΝΟ επίρ. 1 ελάχιστα. 2 τουλάχιστο.

ΜΙΝΙΜΑΛΝΟΤΗΣ, -и θ. το ελάχιστο όριο - **требований** το ελάχιστο όριο απαιτήσεων ή διεκδικήσεων.

***ΜΙΝΙΜΑΛΝΉ** επ., βρ: -лен, -льна, -льно; ελάχιστος· -οе расстояние ελάχιστη απόσταση· -οе количество ελάχιστη ποσότητα· в -срок μέσα σε ελάχιστη προθεσμία.

***ΜΙΝΙΜΟΥΜ**, -α α. 1 ελάχιστο όριο, μίνιμουμ· **сократить затраты до** -α περιορίζω τα έξοδα στο ελάχιστο. 2 ελάχιστο όριο γνώσεων· οι απαραίτητες γνώσεις· **агрономический** - οι απαραίτητες γεωπονικές γνώσεις· **технический** - οι απαραίτητες τεχνικές γνώσεις. 3 επίρ. βλ. **ΜΙΝΙΜΑΛΝΟ**. 4 ως επ. ελάχιστος· **программа** -- το μίνιμουμ πρόγραμμα. || εκφρ. **прожиточный** - το ελάχιστο όριο διαβίωσης.

ΜΙΝΙΡΩΣΗ, -я ουδ. ναρκοθέτηση, υπονόμηση.

ΜΙΝΙΡΩΣΜΕΝΟΣ επ. απο μτχ. ναρκοθετημένος, υπονομευμένος· -οе поле ναρκοπέδιο.

ΜΙΝΙΡΩΣΕΙΝ, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **ΜΙΝΙΡΩΣΜΕΝΟΣ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. μ. ναρκοθετώ, υπονομεύω, μινάρω. || -ся ναρκοθετούμαι, υπονομεύομαι.

ΜΙΝΙΣΤΕΡΉ επ. υπουργικός· - кризис υπουργική κρίση· - портфель υπουργικό χαρτοφυλάκιο· - пост υπουργικό πόστο· - оклад υπουργικός μισθός· - ум υπουργικό μυαλό· - циркуляр υπουργική εγκύκλιος.

ΜΙΝΙΣΤΕΡΕΙΟ, -а ουδ. 1 υπουργείο· - финансов υπουργείο οικονομικών· - внутренних дел υπουργείο των εσωτερικών υποθέσεων· - иностранных дел υπουργείο των εξωτερικών υποθέσεων· - юстиции υπουργείο δικαιοσύνης. 2 η κυβέρνηση, οι υπουργοί· смена -а αλλαγή κυβέρνησης· падение -а πτώση της κυβέρνησης. 3 η υπουργία, το υπουργιλίκι.

ΜΙΝΙΣΤΕΡΗΣ, -и θ. (απλ.) η σύζυγος υπουργού.

***ΜΙΝΙΣΤΡΗΣ**, -а α. υπουργός· совет -ов υπουργικό συμβούλιο· заместитель -а υφυπουργός. || (αστ.) υπουργικό κεφάλι (έξυπνος). || εκφρ. -- президент πρωθυπουργός· - без портфеля υπουργός άνευ χαρτοφυλακίου.

ΜΙΝΙΝ επ. με νάρκες· της νάρκης· -οе поле ναρκοπέδιο· -οе загрязнение φράγμα με νάρκες· - взрыв έκρηξη νάρκης· -ая война πόλεμος ναρκών (με νάρκες).

ΜΙΝΙΩΣΗ, -я ουδ: по -и με το πέρασμα,

περνώντας· по -и праздникоь περνώντας οι γιορτές, μετά τις γιορτές.

ΜΙΝΙΩΣΕΙΝ, нуть, -нёшь, επιρ. μτχ. **ΜΙΝΙΩΣΕΙΝ** ρ.σ. 1 δ.κ.σ. προσπερνώ, παρέρχομαι, περνώ δίπλα ή αφήνω πίσω μου· - прохóжего προσπερνώ το διαβάτη· - деревню προσπερνώ το χωριό. || περνώ ξυστά, πάρα πολύ σιμά· **пуля** -ла мозг η σφαίρα πέρασε ξυστά στο μυαλό. 2 διαφεύγω, ξεφεύγω· **γλυτώνω**· **он** едва -ли **гибели** αυτοί μόλις γλύτωσαν απο το θάνατο· не - тебе **внóво** δε θα ξεφύγεις απο την τιμωρία. 3 τελειώνω, λήγω, περνώ· **ло** лето πέρασε το καλοκαίρι· **опасность** -ла ο κίνδυνος πέρασε. 4 κλείνω, συμπληρώνω. || εκφρ. -ья αποφεύγοντας· παρακάμπτοντας· - подробности αποφεύγοντας τις λεπτομέρειες. || -ся τελειώνω, λήγω, περνώ.

ΜΙΝΙΩΣΗ, -и θ. γαλέος, μύστελος (φάρι).

ΜΙΝΙΩΣΗ επ. του γαλέου, του μύστελου. || ουσ. πλθ. -не та μυστελιδή.

ΜΙΝΙΩΣΗ, -ья, -ье βλ. **ΜΙΝΙΩΣΗ**.

ΜΙΝΙΩΣΗ, -я α. ανιχνευτής ναρκών.

ΜΙΝΙΩΣΗ, -а α. ολμοβόλο, όλμος.

ΜΙΝΙΩΣΗ επ. του όλμου· - **огонь** πυρά όλμων· -ая позиция ολμοβολείο. || (οπλισμένος) με όλμους· -не части τμήματα ολμοβόλων.

ΜΙΝΙΩΣΗ, -а α. ολμιστής, ολμοβολητής.

ΜΙΝΙΩΣΗ, -сца α. торпильбóло, -λοφόρο.

ΜΙΝΙΩΣΗ, -и θ. (παλ.) βλ. **ΜΙΝΙΩΣΗ**

ΜΙΝΙΩΣΗ επ. торпильбóλος· -ая лóдка το торпильбóλο (πλοίο).

***ΜΙΝΙΩΣΗ**, -а α. (μουσ.) μινιόρε. || μελαγχολία, θλίψη.

***ΜΙΝΙΩΣΗ**, -и θ. κότα ισπανική.

ΜΙΝΙΩΣΗ επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 του μινιόρε. 2 μτφ. μελαγχολικός, θλιμμένος· **говорить на** -ом τότε μιλώ μελαγχολικά. || εκφρ. **настроиться на** -лад ή тон γίνομαι μελαγχολικός.

ΜΙΝΙΩΣΗ επ. απο μτχ. περασμένος· -ая пора ο περασμένος καιρός· -не годы τα περασμένα χρόνια. || ουσ. ουδ. -еε το παρελθόν.

***ΜΙΝΙΩΣΗ**, -а α. 1 (μαθ.) πλην, μείον. 2 άλ. αφαιρούμενου· пять - два равно трём απο τα πέντε να αφαιρέσομε δύο μένουν τρία. || (μαθ.) το σημείο του πλην (-). 3 ελάττωμα, μειονέκτημα. 4 σχολικός βαθμός αδύνατος (λίγο κατώτερος του σημειωνόμενου)· **этот ученик получил четыре с** -ом αυτός ο μαθητής πήρε τέσσερα αδύνατο (-4). || κάτω του μηδενός· **утром было -22 градусов** το πρωί η θερμοκρασία ήταν 22 βαθμούς κάτω απο το μηδέν.

ΜΙΝΙΩΣΗ επ. αρνητικός· -ая величина αρνητικό ύψος.

***ΜΙΝΙΩΣΗ**, -и θ. 1 (πρώτο) λεπτό της ώρας· он придёт через пять -ят αυτός θα έρθει με-

τά απο πέντε λεπτά· **СИ́Д** -у αυτό το λεπτό, αμέσως, πάραυτα· **ПОДОЖИ́ТЕ** -у περιμένετε ένα λεπτό· **С -И НА -У** απο λεπτό σε λεπτό· 2 η στιγμή· **РОКОВА́Я** - μοιραία στιγμή· **РЕШИ́ТЕЛЬНАЯ** - αποφασιστική στιγμή· **В ПЕРВУЮ** -у ΟΗ **ПОКОЛЕБА́ЛСЯ** στην αρχή αυτός ταλαντεύτηκε· **В ДА́ННУЮ** -у στη δοσμένη στιγμή· **НА -У** . (για) μια στιγμή, ένα λεπτό· **НАСТО́ЯЩАЯ** - αυτή η στιγμή· **В ТУ ЖЕ -У**; **В ТУ СÁΜΟΥ** -у την ίδια στιγμή· **В СВОБО́ДНУЮ** -у όταν θα είμαι ελεύθερος (δε θα είμαι απασχολημένος). 3 επίρ. **-АМИ** τότε-πότε, κάποτε-κάποτε, που και που. 4 η οξεία (·) ως υποδιαίρεση. || εκφρ. **В ОДНУ́** -у την ίδια στιγμή, αυτοστιγμεί· **В -У** στο λεπτό, αμέσως· (**ОДНУ́**) -у ένα λεπτό (παράκληση αναμονής)· **В ДÓБРУЮ** -у στα καλά του, στην καλή του (σε ήρεμη κατάσταση)· -у **ВНИМА́НИЯ** ένα λεπτό προσοχή (παράκληση)· **БЕЗ ПЯ́ТН** -У́Т στα πρόθυρα, πολυ κοντά· **БЕЗ ПЯ́ТН -У́Т** **ИНЖЕНÉР** οσονούπω θα γίνει μηχανικός· **КАК ОДНА́** - (**ПРОЙТ́И**, **ПРОЛЕТÉТ**) πολύ γρήγορα (όπως περνά ένα λεπτό).

МИНУ́ТКА, -И θ. λεφτοδάκι· **ОДНУ́** -у ένα λεφτοδάκι (παράκληση αναμονής).

МИНУ́ТНЫЙ επ. του λεπτού· -АЯ **СТРÉЛКА** λεπτοδείκτης· || διαρκείας ενός λεπτού· - **ПЕРЕРЫ́В** διάλειμμα ενός λεπτού· || ολιγόλεπτος, βραχύχρονος· παροδικός· -АЯ **ВСТРÉЧА** ολιγόλεπτη συνάντηση (αντάμμα)· -АЯ **РА́ДОСТЬ** φευγαλέα χαρά· -ОЕ **ДЕ́ЛО** υπόθεση εύκολη (ενός λεπτού).

МИНУ́ТОЧКА, -И θ. βλ. **МИНУ́ТКА**.

МИНУ́ТЬ, **ΜΙΝΕШЬ**, παρλθ. χρ. **ΜΙΝУ́Л**, -ЛА, -ЛО προστκ. δεν έχει· **ΜΤΧ.** παρλθ. χρ. **ΜΙΝУ́ВШИЙ**; επίρ. **ΜΤΧ.** δεν έχει· ρ.σ. 1 βλ. **ΜΙΝΟΒÁТЬ** (1 σημ.). 2 παρλθ. χρ. βλ. **ΜΙΝΟΒÁТЬ** (3 σημ.). 3 συμπληρώνω, κλείνω· **СКО́РО ΜΝΕ ΜΙΝΕΤ** **СÓРОΚ** **ΛΕΤ** σύντομα θα κλείσω τα σαράντα χρόνια· || -СЯ βλ. **ΜΙΝУ́ТЬ**, **ΜΙΝΟΒÁТЬ**.

***ΜΙΟΚÁΡΔ**, -А α. μυοκάρδιο.

ΜΙΟΚΑΡΔÍΤ, -А α. μυοκαρδίτιδα.

ΜΙΡ¹, -А, πλθ. -НÍ α. 1 ο κόσμος, το σύμπαν· **ΠΡΟΙΣΧΟЖДÉНИЕ** -а η καταγωγή (προέλευση) του σύμπαντος· **ВЕСЬ ΜΙΡ** όλος ο κόσμος· **ΜΙΦ** ο **СОТВОРÉНИИ** -а ο μύθος για τη δημιουργία του κόσμου. 2 ουράνιο σώμα, πλανήτης. 3 η γήινη σφαίρα, η Γη· η οικουμένη· ο κόσμος, οι άνθρωποι. || το περιβάλλον· ο ζωικός κόσμος. 4 κοινωνία· **ΑΝΤÍЧНЫЙ** - ο αρχαίος κόσμος· **КАПИТАΛΙΣΤÍЧЕСКИЙ** - η καπιταλιστική κοινωνία· **СОЦИΑΛΙΣΤÍЧЕСКИЙ** - η σοσιαλιστική κοινωνία. || τάξη, κοινωνικό σύστημα· **СΤÁРЫЙ** - **РАЗЛАГÁЕТСЯ** ο παλιός κόσμος αποσυντίθεται. 5 σφαίρα ζωής· **ЖИВÓТНЫЙ ΜΙΡ** ο ζωικός κόσμος, ζωικό βασίλειο· **РАСТÍΤΕΛЬНЫЙ** - ο φυτικός κόσμος, το φυτικό βασίλειο· **ДУХÓВНЫЙ** - **ЧЕΛΟ-**

ΒΕΚΑ ο ψυχικός κόσμος του ανθρώπου. || κύκλος (ανθρώπων)· - **УЧЁНЫХ** ο επιστημονικός κόσμος. 6 αγροτική κοινότητα· μέλη αυτής· || συγκέντρωση, συνέλευση. || η ζωή· **ДÓЛЖНИЙ** - (παλ.) η επίγεια ζωή· **ЖИТЬ В -У́** διάγω κοινωνική ζωή (σε αντίθεση προς τη μοναστική). || εκφρ. **ВСЕМ -ОМ** όλοι μαζί, απο κοινού, ομού· **О́НТЬ** (**ОКАЗÁТЬСЯ**) **ΟΤРÉЗАННЫМ** **ΟΤ -А** είμαι ξεκομμένος απο την κοινωνία· **ΠΟЙТ́И** (**ΧΟДÍТЬ**, **ИДТ́И** κ.τ.τ.) **ΠÓ** -у (πτωχεύσας) διακονεύω· **ПУСТÍТЬ ΠÓ** -у **ΚΟΓÓ** στέλλω(κάνω) κάποιον να διακονήσει· **УЙТ́И** (**ΠΕΡΕСΕΛÍТЬСЯ**) **В ЛУ́ЧШИЙ** (**В ДРУГО́Й**, **ИНО́Й**) - μεταβαίνω στον άλλο κόσμο (πεθαίνω)· **НЕ ΟΤ -А СЕГÓ** δεν είναι απ' αυτόν τον κόσμο (είναι φαντασιόπληκτος)· **СÍЛЬНЫЕ** ή **ВЕΛÍΚΙΕ** -а **СΕГÓ** οι ισχυροί αυτού του κόσμου· **С -ΟМ** (ευχή) με το καλό (να πας).

ΜΙΡ², -А α. 1 ειρήνη· γαλήνη, ηρεμία· **ЖИТЬ В -Е** ζω ειρηνικά· **НАРУ́ШИТЬ** - **В СЕМЬÉ** διαταράσσω την οικογενειακή γαλήνη· - **ДУШÍ** ψυχική γαλήνη· **БОРЬБÁ** **НАΡÓДОВ** **ЗА** - πάλη των λαών για ειρήνη· - **НАΡÓДАМ!** ειρήνη στους λαούς! **ΠΡÓЧНЫЙ** - σταθερή ειρήνη· **ΟΠЛÓТ** -а προπύργιο της ειρήνης· - **ВАМ!** (εκκλσ.) ειρήνη υμίν! (σε σας). 2 συνθήκη, συμφωνία· **ЗАКЛЮЧÍТЬ** - κλείνω ειρήνη· **ΠΟДПÍСÁТЬ** - υπογράφω ειρήνη· **ΠΕΡΕΓÓВОРЫ** ο -е συνομιλίες (διαπραγματεύσεις) για την ειρήνη. 3 ησυχία· **Я ХОЧУ́** - θέλω ησυχία. || εκφρ. - **ΚΟΜУ́**; - **ΠΡÁΧУ** **ΚΟΜУ́** να είναι ελαφρό το χώμα (που τον σκεπάζει), γαίαν ελαφράν· - **ДÓМУ СЕМУ́** παλ. (χαίρετισμός εισερχομένου) ειρήνη στο σπίτι αυτό· **С -ΟМ** **ΟΤΠУСТÍТЬ** αφήνω να πάει στο καλό (ατιμώρητον).

ΜΙΡÁБ, -А α. υδροδιανομέας αρδευτικού συστήματος στην Κ. Ασία.

ΜΙΡΑΒÉΛΕВНÝЙ επ. της προύμνης.

***ΜΙΡΑΒÉЛЬ**, -И θ. είδος προύμνης καθώς και οι καρποί της.

ΜΙΡΑΒÉЛЬНЫЙ επ. της προύμνης.

***ΜΙΡΑΒÍΛÍΤ**, -А α. θειϊκό νάτριο.

***ΜΙΡÁЖ**, -А α. 1 φάσμα, όραμα· οφθαλμαπάτη. 2 **ΜΤΦ.** πλάνη της φαντασίας, απάτη, ξεγέλασμα· - **СЛÁВЫ** απάτη της δόξας.

ΜΙΡВÓЛÍТЬ ρ.δ. (παλ.) με **ΔΟΤ.** δείχνω επιείκεια, φέρνομαι επιεικά.

***ΜΙΡЗÁ**, -НÍ θ. 1 τίτλος περσικός. 2 τιμητική ονομασία δημ. υπαλλήλων και θεολόγων. 3 γραμματικός, γραφιάς.

***ΜΙΡÍАДЫ**, -АД πλθ. (γραπ. λόγος) μυριάδες (αναρίθμητο πλήθος).

ΜΙРÍТЬ ρ.δ.μ. 1 **ΜΤΦ.** συμπιλιώνω, ειρηνεύω· - **ΟΤЦÁ** **С СÍНОМ** συμπιλιώνω τον πατέρα με το γιο· - **ВРАЖДЮ́ЩИХ** συμπιλιώνω τους εχθρευόμενους. 2 **ΚÁΝΩ** ανεκτικόν· **ΕΝΔÍΔΩ**· **ΕΓÓ** **УМ -И́Л** **ВСЕХ** **С** **ΕΓÓ** **ДУРНÝМ** **ΧΑΡÁΚΤΕΡΟМ** το πνεύμα

του έκανε όλους ανεκτικούς προς τον άσχημο χαρακτήρα του. || -ся συμφιλιώνομαι, ειρηνεύω. || συμβιβάζομαι.

мирно επίρ. ειρηνικά· ήρεμα κλπ. επ.

мирной επ. (παλ.) ειρηνικός, μη εμπόλεμος

мирный επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 ειρηνικός· ειρηνόφιλος, φιλειρηνικός· - народ ειρηνόφιλος λαός· -ое Государство ειρηνόφιλο κράτος. || φιλήσυχος, ήσυχος, αφιλόνηκος· - человек φιλήσυχος άνθρωπος· -ая жизнь ειρηνική ζωή· - характер ήσυχος (ήπιος) χαρακτήρας· -ое урегулирование ειρηνικός διακανονισμός. 2 ειρηνευτικός· -ая политика πολιτική ειρήνης· -ое время ειρηνική περίοδος. || της ειρήνης· - трактат συνθήκη ειρήνης· -ая конференция διάσκεψη ειρήνης.

***миро**, -а ουδ. (εκκλσ.) μύρο, μυριέλαιο. || εκφρ. одним -ом мазаны ένας παπάς τους βάφτισε (ίδιων ελαττωμάτων).

мировозрение, -я ουδ. κοσμοθεωρία.

мировозренческий επ. κοσμοθεωρητικός.

мировой επ. 1 του σύμπαντος· -ое пространство το διάστημα. 2 παγκόσμιος· -ая карта ο παγκόσμιος χάρτης· -ая война παγκόσμιος πόλεμος· в -ом масштабе σε διεθνή κλίμακα. 3 εξαιρετικός, άριστος, θαυμάσιος, υπέροχος· -ая вещь υπέροχο πράγμα. || εκφρ. -ая скорбь (παλ.) γενική απαισιοδοξία (σε λογοτεχνικό έργο).

мировой² επ. 1 εξώδικος, χωρίς δικαστήριο, ειρηνικός· -ая сделка ειρηνική διευθέτηση ή συμφωνία. 2 ουσ. α. ειρηνοδίκης. 3 ουσ. θ. -ая ειρηνική διευθέτηση, ειρηνικός διακανονισμός· предлагать -ую προτείνω ειρηνική λύση· пойти на -ую δέχομαι ειρηνικό διακανονισμό· подписать -ую υπογράψω ειρηνικό διακανονισμό. || εκφρ. - посредник ειρηνευτής, ειρηνοποιός· - судья βλ. 2 σημ. - суд ειρηνοδικείο.

мироёд, -а α. παράσιτος, κηφήνας· χαραιοφάης.

мироёдский επ. παράσιτος, παρασιτικός.

мироёдство, -а ουδ. παρασιτία, -τισμός.

мироздание, -я ουδ. (γραπ. λόγος) το σύμπαν, η πλάση.

миро́к, -рка́ α. μικρός κύκλος ανθρώπων. || μτφ. περιορισμένος κύκλος (γνώσεων, παραστάσεων κ.τ.τ.).

миролюбец, -оба α. ειρηνόφιλος.

миролюбивость, -и θ. ειρηνοφιλία, φιλειρηνικότητα, φιλειρηνισμός.

миролюбивый επ., βρ: -бив, -а, -о ειρηνόφιλος, φιλειρηνικός· -ие государства ειρηνόφιλα κράτη· -ая политика φιλειρηνική πολιτική. || ειρηνευτικός, ειρηνικός· - тон ειρηνικός τόνος.

мироощущение, -я ουδ. αισθητότητα του περιβάλλοντος (του κόσμου).

миропомазание, -я ουδ. (εκκλσ.) άλειμμα με μύρο.

миропонимание, -я ουδ. κοσμοαντίληψη.

миросозерцание, -я ουδ. κοσμοαντίληψη.

миросозерцательный επ. της κοσμοαντίληψης.

миротворец, -рца α. ειρηνευτής, -νοποιός.

миротворный επ., βρ: -рен, -рна, -рно ειρηνευτικός, ειρηνοποιός.

миротворство, -а ουδ. ειρήνευση, ειρηνοποίηση.

миротворческий επ. βλ. миротворный.

***мирра**, -и θ. 1 μύρρα η κομμοφόρα. 2 το μύρρο.

мирровый επ. της μύρρας· απο μύρρα· -ие ветки κλαδιά μύρρας· - запах η ευωδιά της μύρρας· -ое масло το μυρρέλαιο· -ое дерево βλ. мирра.

мирской επ. 1 (παλ.) ανθρώπινος, των ανθρώπων. 2 (παλ.) επίγειος. || ουσ. ουδ. -ое το επίγειο. || κοσμικός (αντών. του επ. μοναχικός). || ουσ. κοσμικός (αντών. του ουσ. μοναχός). 3 της κοινότητας, κοινοτικός.

***мирт**, -а α. 1 μυρτιά, μυρσίνη, μύρτος. 2 μτφ. στεφάνι μύρτινο.

миртовый επ. μύρτινος. || ουσ. πλθ. -ие τα μυρτοειδή (φυτά).

мирянин, -а, πλθ. -яне, -ян α., -ка, -и α. λαϊκός, -ή (αντών. του κληρικός). 2 αγροτικός, χωριάτικος, μέλος της αγροτικής κοινότητας. 3 (παλ.) πλθ. -ие λαός, κόσμος, άνθρωποι.

ми́са, -и θ. (παλ.) βλ. миска.

ми́ска, -и θ. γαβάθα.

ми́сочка, -и θ. γαβαθίτσα.

***ми́сс** θ. άκλ. μισ, δεσποινίδα. || βλ. гувёрнантка.

***ми́ссионёр**, -а α., -ка, -и θ. ιεραπόστολος· ιεροκήρυκας.

ми́ссионёрский επ. ιεραποστολικός.

ми́ссионёрство, -а ουδ. ιεραποστολή.

***ми́ссис** θ. άκλ. κυρία, μίσερς.

***ми́ссия**, -и θ. 1 αποστολή· трудная - δύσκολη αποστολή. 2 καθήκον (για εκτέλεση έργου). 3 αντιπρόσωποι· торговая - εμπορική αποστολή· военная - στρατιωτική αποστολή. 4 οργάνωση ιεραποστολική· па́пская - η παπική αποστολή.

***ми́стер**, -а α. κύριος, μίστερ.

***ми́стерия**, -и θ. 1 (παλ.) μυστήριο, λατρεία μυστική. 2 (εκκλσ.) ιερή τελετή.

***ми́стик**, -а α. μυστικιστής, μυστικοπαθής.

ми́стика, -и θ. μυστικισμός, μυστικοπάθεια. || αινιγματικότητα.

ми́стифика́тор, -а α. (γραπ. λόγος) φενακι-

στής, απατεώνας.

μυστιφικаторский επ. φενακιστικός, απατη-
τικός, απατηλός.

***μυστιφικάция**, -и θ. φενακισμός, εξαπάτη-
ση· εμπαιγμός.

μυστιφικировать, -рую, -решь ρ.δ.κ.σ. ε-
ξαπατώ, φενακίζω· εμπαιξώ.

μυστιцизм, -а α. μυστικισμός.

μυστικός επ. μυστικιστικός. || μτφ. α-
νεξήγητος, ακατανόητος, ακατάληπτος.

***μυστράλ**, -я α. άνεμος βορειοδυτικός, μα-
ίστρος, σκίρονας.

***μίστρις** θ. άκλ. (παλ.) κυρία, μίσερς.

***μιτέγκα**, -и θ. (παλ.) γάντι γυναικείο α-
δάκτυλο.

***μιτινγκ**, -а α. συλλαλητήριο· συνάθροιση, συ-
γκέντρωση· **μάσсовый** - μαζικό συλλαλητήριο·
- **протеста** συλλαλητήριο διαμαρτυρίας· **все-**
народный - παλλαϊκό (πάνδημο) συλλαλητήριο.

μιτινговать, -гую, -гуюшь ρ.δ. κάνω συλ-
λαλητήριο· συμμετέχω στο συλλαλητήριο.

μιτινговный επ. επ. του συλλαλητηρίου· -
оратор ο ρήτορας του συλλαλητηρίου.

μιτκαλέβνι επ. της οθόνης, του χασέ· απο
χασέ.

***μιτκάλ**, -я (-я) α. χοντρός χασές.

μιτκαλέβνι επ. βλ. **μιτκαλέβνι**.

***μίτρα**, -и θ. μίτρα· - **архиепископа** η μί-
τρα του αρχιεπίσκοπου.

***μιτράλ**, -я θ. μυδραλιοβόλο, πολυβόλο.

***μιτροπολίτ**, -а α. μητροπολίτης.

μιτροπολίτский επ. μητροπολιτικός.

μιτροπολίчий επ. μητροπολιτικός.

***μιτροπόλια**, -и θ. (εκκλ.σ.) μητρόπολη.

***μιφ**, -а α. μύθος, παραμύθι. || μτφ. απο-
κύημα φαντασίας, κάτι φανταστικό, μη υπαρκτό.

μιφический επ. μυθικός, μυθώδης. || μτφ.
φανταστικός, ανύπαρκτος, παραμυθένιος.

μιφичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; βλ.
μιφический.

μιφолог, -а α. μυθολόγος.

μιφологический επ. μυθολογικός.

***μιφολογία**, -и θ. μυθολογία.

μιφотворчество, -а ουδ. μυθοποιΐα, μυθο-
δημιουργία.

μιχρότκα, -и α. κ. θ. (απλ.) κακομοιριά-
ρης, κακομοιριάρικός.

***μιπέλι**, -я α. (βοτ.) μύκης, μανιτάρι.

***μιτман**, -а α. (ναυτ.) αρχικελευστής.

μιτманка, -и θ. είδος ναυτικού καπέλου με
γείσο.

μιτχуринец, -ица α. μιτσουρίνος.

μιτχуринский επ. μιτσουρινικός, του Μι-
τσούριν.

μιшенный επ. του στόχου.

***μιшенъ**, -и θ. 1 στόχος, σημάδι. 2 μτφ. ο

σκοπός (που αποβλέπει κάποιος).

μίшка, -и θ. αρκούδα (γελοία ονομασία). ||
παιδικό παιγνίδι αρκουδοειδές.

μιшурá, -я θ. 1 κλωστή τεχνητή χρυσοειδής
ή αργυροειδής, η τρέμουσα. 2 μτφ. φαινομε-
νικότητα, ψευτοπολυτέλεια· απάτη.

μιшурность, -и θ. βλ. **μιшурá**.

μιшурный επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 της
τρέμουσας κλωστής· απο τρέμουσα κλωστή. 2
μτφ. φαινομενικός, απατηλός, ψεύτικος.

μιладэнец, -ица α. βρέφος, νήπιο, μωρό· **но-**
ворожденный - το νεογέννητο βρέφος, γεννη-
τάρι, νεογνό· **грудной** - το βυζανιάρικο, βυ-
ζαρούδι. || μτφ. άπειρος, ανώριμος, αφελής·
политические -ицы πρωτόβγαλτοι πολιτικοί.

μιладэнеский επ. βρεφικός, νηπιακός· -
возраст νηπιακή ηλικία. || μτφ. νηπιώδης,
ο ευρισκόμενος ακόμα στα σπάργανα, στο αρ-
χικό στάδιο ανάπτυξης.

μιладэнесство, -а ουδ. νηπιακή ηλικία. ||
μτφ. ανωριμότητα· В -е στα σπάργανα.

μιладой επ., βρ: млад, -я, -о (παλ.) βλ.
молодой.

μιладописъменный επ. νεογραφικός (που τε-
λευταία απόκτησε γραφή)· -не языкй νεογρα-
φικές γλώσσες.

μιладость, -и θ. (παλ.) βλ. **молодость**.

μιладший επ. 1 νεότερος, μικρότερος - **брат**
ο μικρότερος αδερφός· -ая сестра η μικρότε-
ρη αδερφή. || υστερότοκος· *2 κατώτερος, υπο-
δεέστερος. || μικρός, κατώτερος· -не клáссы
οι μικρές τάξεις (οι 4 τάξεις του δημοτικού
σχολείου).

μιλέκο, -а α. (παλ.) γάλα.

μιлекопитание, -их πλθ. (ενκ. -ее ουδ.)·
τα θηλαστικά.

μιление, -я ουδ. 1 εξάντληση, λήγωμα (απο
ψυχικό κλονισμό). 2 μούδιασμα, νέκρωμα.

μιеть, **μιέю**, **μιέешь** ρ.δ. 1 εξαντλούμαι,
λιγώνω. 2 μουδιάζω, νεκρώνω.

μιэчники, -ов πλθ. (βοτ.) αγγεία γαλα-
κτώδους χυμού.

μιэчный επ. (παλ.) γαλακτώδης. || εκφρ. -
Путь ο Γαλαξίας· - сок ο γαλακτώδης χυμός
των φυτών· -не сосуды βλ. **μιэчники**.

μμ επιφ. μμ (για δυσκολία, αμφιβολία,
ενδοιασμό κ.τ.τ.).

***μнемónica**, -и θ. η μνημονική.

μнемонический επ. μνημονικός.

***μнемотέχника**, -и θ. μνημοτεχνική.

μнемотехнический επ. μνημοτεχνικός.

μнение, -я ουδ. 1 γνώμη· **общественное** -
η γνώμη της κοινωνίας· **высказать своё** - λέ-
γω τη γνώμη μου· **обмен** -ями ανταλλαγή γνω-
μών· **благоприятное** - ευμενής γνώμη· **борьба**
-ий πάλη γνωμών· **разделять** - συμερίζομαι

τη γνώμη· **ИЗМЕНЯТЬ** - αλλάζω γνώμη· **БЫТЬ ХОРОШЕГО** -Я Ο ΚΟΜ-Λ. έχω καλή γνώμη για κάποιον· **БЫТЬ ХУДОГО** -Я Ο ΚΟΜ-Λ. έχω κακή γνώμη (ιδέα) για κάποιον· **БЫТЬ Ο СЕБЕ СЛИШКОМ ВЫСОКОГО** -Я έχω πολύ μεγάλη ιδέα για τον εαυτό μου· **БЫТЬ ΟΔΝΟГО** -Я С ΚΕΜ-Λ. έχω την ίδια γνώμη με κάποιον· **Я ТОГО** -Я, ЧТО... έχω την ίδια γνώμη που... **Я ПРИСОЕДИНЯЮСЬ К ВАШЕМУ** -Ю τάσσομαι με τη γνώμη σας. 2 πόρισμα, απόφαση· - **КОМИССИИ** το πόρισμα της επιτροπής· - **СУДА** απόφαση δικαστηρίου.

МНИМОСТЬ, -И θ. 1 φαινομενικότητα· φανταστικότητα. 2 προσποίηση.

МНИМОУМЕРШИЙ επ. θνητοειδής, νεκροειδής, νεκροφανής.

МНИМЫЙ επ., βρ: **МНИМА**, -Ο. 1 φανταστικός, φαινομενικός· ανύπαρκτος· ο δήθεν· - **БОЛЬНОЙ** ο κατά φαντασίαν ασθενής· - **АЯ ПРИЧИНА** η δήθεν αιτία· - **АЯ ОПАСНОСТЬ** φανταστικός κίνδυνος. 2 προσποιητός· - **ОЕ РАСКАЯНИЕ** προσποιητή μεταμέλεια. || εκφρ. **-НЕ ЧИСЛА** υπερβατοί αριθμοί.

МНИТЕЛЬНОСТЬ, -И θ. 1 προκατάληψη. || υποχονδρία· έμμονη ιδέα. 2 δυσπιστία.

МНИТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -**ЛЕН**, -**ЛНА**, -**ЛНО**. 1 προκατειλημμένος, επηρεασμένος. 2 καχύποπτος· δύσπιστος. || υποχονδριακός· - **ПАЦИЕНТ** υποχονδριακός ασθενής· **БЫТЬ -ЫМ** πάσχω από υποχονδρία.

МНИТЬ, **МНЮ**, **МНИШЬ** ρ.δ. (παλ.) θεωρώ, υπολογίζω, λογαριάζω· **ОН МНИТ СЕБЯ** **УЧЁНЫМ** θεωρεί τον εαυτό του επιστήμονα. || εκφρ. **МНОГО** ή **ВЫСОКО** - ο σεβέ θεωρώ τον εαυτό μου μεγάλο· έχω μεγάλη ιδέα για τον εαυτό μου. || -**СЯ** μου φαίνεται· **МНЕ -ИТСЯ** μου φαίνεται, νομίζω.

МНОГАЗДЫ επίρ. (παλ.) πολλές φορές, επανειλημμένα.

МНОГОЛЕТ επ. πολús· **ПРОШЛЫЙ -ИЕ ГОДЫ** πέρασαν πολλά χρόνια· **ПОСЛЕ -ИХ** **ЛЕТ** μετά από πολλά χρόνια· - **ИЕ ГОВОРЯТ** πολλοί λένε· **ПРАВ ОН ВО -ОМ** αυτός έχει πολύ δίκιο. || ουσ. - **ОЕ** ουδ. πολλά· **ОНА** - **ОЕ** **ПОНЯЛА** αυτή πολλά κατάλαβε· - **ИЕ ТАК ДУМАЮТ** πολλοί έτσι σκέφτονται. || εκφρ. **-АЯ ЛЕТА** (εκκλσ.) εις πολλά έτη.

МНОГО επίρ. 1 πολύ· **ОН ИМЕЕТ** - **ДЕНЕГ** αυτός έχει πολύ χρήμα· - **ЛЕТ** πολλά χρόνια· **ВЫ - СЧАСТЛИВЕЕ** **МЕНЯ** εσείς είστε πολύ ευτυχέστεροι από μένα· - **ЛУЧШЕ** πολύ καλύτερα. || (σε ερωτηματικές προτάσεις) πολύ; **ТАК -?** τόσο πολύ; - **ЛИ?** πολύ; (ποσό). 2 μέγας αριθμός, μεγάλη ποσότητα· **У НЕГО** **ОЧЕНЬ** - **ДРУЖЕЙ** αυτός έχει πάρα πολλούς φίλους· **ОН ОЧЕНЬ - ЕСТЬ** αυτός τρώγει πάρα πολύ (είναι φαγάς)· **НЕ ОЧЕНЬ** - όχι πάρα πολύ· **СЛИШКОМ** - πάρα πολύ. 3 (με αριθμητικό)· όχι περισσότερο από, όχι παραπάνω από, το περισσότερο· **ПО**

ДВА, **ПО ТРИ** - από δύο, από τρεις πάει πολύ. || εκφρ. **ПО -У** από πολύ, σε μεγάλη ποσότητα· --- το περισσότερο, το ανώτερο (όριο), όχι παραπάνω από· **ЕМУ** --- **40 ЛЕТ** αυτός δεν είναι πάνω από 40 χρόνια· **НИ** ~ **НИ МАЛО** ούτε πολύ ούτε λίγο, ούτε παραπάνω ούτε παρακάτω.

МНОГОДЕКТНЫЙ επ. πολύπρακτος· - **АЯ ПЬЕСА** το πολύπρακτο θεατρικό έργο.

МНОГОБОЖИЕ, -Я ουδ. πολυθεΐα.

МНОГОБОРЕЦ, -**РЦА** α. πολυάθλος.

МНОГОБОРЬЕ, -Я ουδ. πολλά αγωνίσματα.

МНОГОБРАЧИЕ, -Я ουδ. πολυγαμία.

МНОГОБРАЧНЫЙ επ. πολυγαμικός.

МНОГОВАТО επίρ. περισσότερο από το κανονικό, παραπάνω απ' ό,τι χρειάζεται.

МНОГОВЕКОВОЙ κ. **МНОГОВЕКОВЫЙ** επ. μακραίωνος· - **АЯ ГРЕЧЕСКАЯ ИСТОРИЯ** η μακραίωνη ελληνική ιστορία.

МНОГОВЛАСТИЕ, -Я ουδ. η εξουσία πολλών.

МНОГОВОДНОСТЬ, -И θ. βλ. **МНОГОВОДЬЕ**.

МНОГОВОДНЫЙ επ., -**ДЕН**, -**ДНА**, -**ДНО** πολύυδρος.

МНОГОВОДЬЕ, -Я ουδ. πολυϋδρία.

МНОГОГЛАВЫЙ επ. πολυθόλωτος.

МНОГОГЛАГОЛЕНИЕ, -Я ουδ. (παλ.) βλ. **МНОГОСЛОВИЕ**.

МНОГОГЛАГОЛНЫЙ επ., βρ: -**ЛИВ**, -**А**, -**О**; (παλ.) πολύλογος, πολυκέλαδος, πολυρρήμονας.

МНОГОВОРЯЩИЙ επ. που υποδηλώνει πολλά. || πολυσήμαντος.

МНОГОГОЛОВЫЙ επ. πολυκέφαλος· - **АЯ ГИДРА** πολυκέφαλη ύδρα. || πολυάριθμος· - **АЯ ТОЛПА** μεγάλο πλήθος λαού.

МНОГОГОЛОСИЕ, -Я ουδ. 1 (μουσ.) πολυφωνία. 2 πολυλογία, πολλές φωνές μαζί.

МНОГОГОЛОСНЫЙ επ. βλ. **МНОГОГОЛОСНЫЙ**.

МНОГОГОЛОСНЫЙ επ. 1 (μουσ.) πολύφωνος. 2 πολύβοος· πολυθόρυβος.

МНОГОГРАННИК, -**А** α. (μαθ.) το πολύεδρο.

МНОГОГРАННОСТЬ, -И θ. ύπαρξη πολλών εδρών (πλευρών)· πολλαπλότητα, πολυμέρεια.

МНОГОГРАННЫЙ επ., βρ: -**АНЕН**, -**АННА**, -**АННО**. 1 πολύεδρος· - **КАМЕНЬ** πολύεδρη πέτρα· - **АЯ ГАЙКА** πολύεδρο περικόχλιο. 2 **МТФ**. πολύπλευρος· **ПЛУМЕРΗΣ**· - **АЯ ДЕЙТЕЛЬНОСТЬ** πολύπλευρη δραστηριότητα. || εκφρ. - **УГОЛ** πολύπλευρη γωνία.

МНОГОГРЕШНЫЙ επ. πολύ αμαρτωλός, κολασμένος.

МНОГОДЕТНОСТЬ, -И θ. πολυτεκνία.

МНОГОДЕТНЫЙ επ., βρ: -**ТЕН**, -**ТНА**, -**ТНО** πολυτεκνος· - **АЯ МАТЬ** πολυτεκνη μητέρα.

МНОГОДНЕВНЫЙ επ. πολυήμερος.

МНОГОДОМНЫЙ επ. πολυγονοειδής· - **ОЕ РАСТЕНИЕ** πολυγονοειδές φυτό.

МНОГОДУМНЫЙ επ. περίσμεπτος.

ΜΝΟΓΟΓΕΝΕΨ, -ηца α. πολύγαμος.
ΜΝΟΓΟΓΕΝΕΨΤΟ, -α ουδ. πολυγαμία, -γυνία.
ΜΝΟΓΟΚΙΛΗΝΗΣ επ. (τεχ.) πολύκλωνος.
ΜΝΟΓΟΖΕΜΕΛΕ, -я ουδ. μεγάλη γαιοκτησία.
ΜΝΟΓΟΖΕΜΕΛΗΣ επ. μεγάλης γαιοκτησίας.
ΜΝΟΓΟΖΗΜΑΝΤΕΛΗΣ επ., βρ: -лен, -льна, -льно βλ. **ΜΝΟΓΟΖΗΜΑΝΤΕΛΗΣ**.
ΜΝΟΓΟΖΗΜΑΝΤΕΛΗΣ επ., βρ: -чаш, -а, -е βλ. **ΜΝΟΓΟΖΗΜΑΝΤΕΛΗΣ** (1 σημ.).
ΜΝΟΓΟΖΗΜΑΝΤΕΛΗΣ, -и θ. το πολυσήμαντον· ύπαρξη πολλών σημασιών. || μαρτυρία ή δήλωση πολλών· -ая улыбка χαμόγελο που λέει πολλά.
ΜΝΟΓΟΖΗΜΑΝΤΕΛΗΣ επ., βρ: -лен, -льна, -ο 1 πολυσήμαντος. 2 που υποδηλώνει (μαρτυρεί) πολλά· -взгляд ματιά που λέει πολλά.
ΜΝΟΓΟΖΗΜΑΝΤΕΛΗΣ, -и θ. ύπαρξη πολλών πολυσήμων αριθμών ή πολλών σημασιών λέξεων.
ΜΝΟΓΟΖΗΜΑΝΤΕΛΗΣ επ., βρ: -чен, -чна, -чно; 1 (μαθ.) πολυσήμιος. 2 (γλωσ.) πολυσήμαντος.
ΜΝΟΓΟΚΙΛΟΜΕΤΡΗΣ επ. πολλών χιλιομέτρων.
ΜΝΟΓΟΚΥΚΛΩΣ επ. πολυκύτταρος.
ΜΝΟΓΟΧΡΩΜΟΣ επ., βρ: -чен, -чна, -чно; 1 πολύχρωμος. 2 πολύμορφος.
ΜΝΟΓΟΚΡΑΤΟ επίρ. επανειλημμένα, πολλές φορές, συχνά.
ΜΝΟΓΟΚΡΑΤΕΙΑ, -и θ. επαναλειπτικότητα.
ΜΝΟΓΟΚΡΑΤΗΣ επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 επανειλημμένος, συχνός· επαναλειπτικός· -не напоминания επανειλημμένες υπομνήσεις. || εκφρ. - глагол ρήμα που σημαίνει επαναληπτική ενέργεια.
ΜΝΟΓΟΛΑΜΠΩΣ επ. πολυλύχνιος, με πολλές λάμπες (για ράδιο κ.τ.τ.).
ΜΝΟΓΟΛΕΜΕΣ επ. πολύύνος· -плут πολύύνο άρτρο.
ΜΝΟΓΟΛΕΣ επ. δασώδης, δασοσκεπής, δασοσκέπαστος.
ΜΝΟΓΟΛΕΤΕ, -я ουδ. 1 πολυχρονιότητα, μακροχρονιότητα. 2 μακροβιότητα, μακροζωία. 3 (αναφήνηση) χρόνια πολλά, εις πολλά έτη.
ΜΝΟΓΟΛΕΤΗΣ επ. 1 πολυετής, πολύχρονος ή πολυχρόνιος· -труд πολύχρονη δουλειά· -старец μακρόβιος γέροντας, υπέργηρος. 2 (βοτ.) πολυετής· -ие растения πολυετή φυτά· -ие травы πολυετή ποώδη φυτά.
ΜΝΟΓΟΛΕΤΗΣ, -а α. πολυετές φυτό (κυρίως για χόρτα).
ΜΝΟΓΟΛΟΓΗΣ επ., βρ: -лік, -а, -ο. 1 πολυάνθρωπος, κοσμοβριθής. 2 πολύμορφος· -ая жизнь πολύμορφη ζωή.
ΜΝΟΓΟΛΟΓΗΣ επίρ. ως κατηγ: в зале было - στην αίθουσα ήταν πολυκοσμία.
ΜΝΟΓΟΛΟΓΗΣ, -и θ. βλ. **ΜΝΟΓΟΛΟΓΗΣ**.
ΜΝΟΓΟΛΟΓΗΣ επ., βρ: -ден, -дна, -дно; πολυάνθρωπος, πολυπληθής, κοσμοβριθής. -ая

ΜΝΟΓΟΛΟΓΗΣ πολυπληθής διαδήλωση· -Город πολυάνθρωπη (μεγάλη) πόλη. || πολυσύχναστος· -ая улица πολυσύχναστη οδός.
ΜΝΟΓΟΛΟΓΗΣ, -а ουδ. πολυάνθρωπία, πολυκοσμία.
ΜΝΟΓΟΛΟΓΗΣ, -я ουδ. βλ. **ΜΝΟΓΟΛΟΓΗΣ**.
ΜΝΟΓΟΜΕΣ επ. πολυθέσιος· -автobус πολυθέσιο λεωφορείο.
ΜΝΟΓΟΜΙΛΙΟΝΗΣ επ. πολυεκατομμύριος, πολλών εκατομμυρίων.
ΜΝΟΓΟΜΟΤΟΡΗΣ επ. (τεχ.) πολυκινητήριος· -самолёт πολυκινητήριο αεροπλάνο.
ΜΝΟΓΟΜΥΣΤΕ, -а ουδ. πολυανδρία, το να έχει μια γυναίκα πολλούς άνδρες νόμιμα ή παράνομα.
ΜΝΟΓΟΜΥΣΤΕ, -я ουδ. πολυανδρία, το να έχει μια γυναίκα πολλούς νόμιμους άνδρες.
ΜΝΟΓΟΝΑЦИОНАΛΗΣ, -и θ. πολυεθνικότητα, πολυεθνία.
ΜΝΟΓΟΝΑЦИОНАΛΗΣ επ., βρ: -лен, -льна, -ο πολυεθνικός, πολυεθνής· -ое государство πολυεθνικό κράτος.
ΜΝΟΓΟΝΑΧΑΛΙΑ, -я ουδ. πολυδιοίκηση, ύπαρξη πολλών διοικητών ταυτόχρονα.
ΜΝΟΓΟΝΟΧΑ, -и θ. 1 πολύποδο (φυτό). 2 πλθ. -и τα μυριόποδα (ζώα).
ΜΝΟΓΟΟΒΕΣ επ. ο πολλά υποσχόμενος, με μέλλον, φέρελπις, ελπιδοφόρος· молодой, но - хирург νέος, όμως χειρουργός με μέλλον· -взгляд βλέμμα ευνοϊκό. *
ΜΝΟΓΟΟΒΡΑΣΙΑ, -я ουδ. πολυμορφία, ποικιλομορφία· -жизни πολυμορφία ζωής· -явления ποικιλομορφία των φαινομένων.
ΜΝΟΓΟΟΒΡΑΣΙΑ, -и θ. βλ. **ΜΝΟΓΟΟΒΡΑΣΙΑ**.
ΜΝΟΓΟΟΒΡΑΣΙΑ επ., βρ: -зен, -зна, -зно; ποικιλόμορφος, πολύμορφος, ποκίλος, πολυειδής, πολύσχημος.
ΜΝΟΓΟΟΠΤΗΣ επ., βρ: -тен, -тна, -тно; πολύπειρος.
ΜΝΟΓΟΟΤΡΑΣΛΕΒΗΣ επ. πολυσχιδής· πολύκλαδος· πολυμερής· που έχει πολλούς τομείς.
ΜΝΟΓΟΠΛΑΝΩΣ επ. που έχει πολλά πλάνα.
ΜΝΟΓΟΠΟΛΕ, -я ουδ. (παλ.) πολλαπλή αμειψισπορά (πολλών χωραφιών).
ΜΝΟΓΟΠΟΛΗΣ επ: -севооборот βλ. **ΜΝΟΓΟΠΟΛΕ**· -ая система σύστημα πολλαπλής αμειψισποράς.
ΜΝΟΓΟΡΕΧΙΒΕΙΑ, -и θ. πολυλογία.
ΜΝΟΓΟΡΕΧΙΒΕΙΑ επ., βρ: -чив, -а, -ο πολυλογάς.
ΜΝΟΓΟΣΕΜΕΙΑ, -и θ. ύπαρξη πολυμελούς οικογένειας.
ΜΝΟΓΟΣΕΜΕΙΑ επ., βρ: -меен, -мείна, -ο; πολυμελής· πολύτεκνος.
ΜΝΟΓΟΣΕΡΙΑ επ: -фильм το σίρεαλ.
ΜΝΟΓΟΣΙΛΗΣ επ. μεγάλης ισχύος, πολλών

ίππων· - МОТОР κινητήρας μεγάλης ισχύος.
ΜΝΟΓΟΣΛΟΒΙΕ, -Я ουδ. πολυλογία, περιττο-
λογία, πολυλαλιά.
ΜΝΟΓΟΣΛΟΒНОСТЬ, -И θ. βλ. ΜΝΟΓΟΣΛΟΒΙΕ.
ΜΝΟΓΟΣΛΟΒНЫЙ επ., βρ: -ВЕН, -ВНА, -ВНО πο-
λύλογος, πολύλαλος, περιττολόγος.
ΜΝΟΓΟΣΛΟЖНОСТЬ, -И θ. η ύπαρξη πολλών συλ-
λαβών.
ΜΝΟΓΟΣΛΟЖНЫЙ¹ επ. πολυσύλλαβος.
ΜΝΟΓΟΣΛΟЖНЫЙ² επ., βρ: -ЖЕН, -ЖНА, -ЖНО;
πολυσύνθετος.
ΜΝΟΓΟΣΛΟЙНЫЙ επ., βρ: -СЛОБЕН, -СЛОЙНА, -О
που έχει πολλά στρώματα (για πετρώματα κλπ).
ΜΝΟΓΟΣΤΑΝΟЧНИК, -А α., -ЦА, -И θ. χειρι-
στής, -τρια πολλών εργατομηχανών.
ΜΝΟΓΟΣΤΕΠΕΝНОСТЬ, -И θ. η ύπαρξη πολλών
βαθμών ή σταδίων.
ΜΝΟΓΟΣΤΕΠΕΝНЫЙ επ., βρ: -ПéНЕН, -ПéННА,
-ПéИНО πολυβάθμιος.
ΜΝΟΓΟΣΤΟΠНЫЙ επ. (φιλογ.) στίχος με πολλά
πόδια.
ΜΝΟΓΟΣΤΟΡóННИЙ επ., βρ: -рóНЕН, -рóННЯ, -е
1 πολύπλευρος, πολύεδρος· -ЯЯ ПРИЗМА πολύ-
εδρο πρίσμα. 2 πολυμερής· -ее СОГЛАСéНИЕ πο-
λυμερής συμφωνία. 3 μτφ. εγκυκλοπαιδικός.
ΜΝΟΓΟΣΤΟΡóННОСТЬ, -И θ. πολυμέρεια.
ΜΝΟΓΟΣΤРАДАЛЬНЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛьНА, -О
πολυβασανισμένος, πολυπαθής, ταλαίπωρος.
ΜΝΟΓΟТéМНИЙ επ. πολυθεματικός.
ΜΝΟΓΟТóМНИЙ επ. πολύτομος.
ΜΝΟΓΟТóННИЙ επ. πολλών τόννων· - ГРУЗ φορ-
τίο πολλών τόννων.
ΜΝΟΓΟТóЧИЕ, -Я ουδ. τα αποσιωπητικά (...).
ΜΝΟΓΟТРУДНЫЙ επ., βρ: -ДЕН, -ДНА, -ДНО. 1
(παλ.) κοπιώδης, δυσεπίτευκτος, δυσκολοκά-
ματος. 2 (γραμ. λόγος) δύσκολος, σκληρός,
τραχύς· -ЯЯ ЖИЗНЬ τραχιά ζωή.
ΜΝΟΓΟТéСЯЧНИЙ επ. πολλών χιλιάδων· - Мí-
ТИНГ συλλαγητήριο πολλών χιλιάδων.
ΜΝΟΓΟΥВАЖéМЫЙ επ. πολυσέβαστος· αξιολέ-
βαστος· αξιότιμος.
ΜΝΟΓΟΥГóЛьНИК, -А α. (γεωμ.) πολύγωνο.
ΜΝΟΓΟΥГóЛьНЫЙ επ. πολύγωνος, πολυγωνικός.
ΜΝΟΓΟФáЗНЫЙ επ. πολυφασικός· - ТОК πολυ-
φασικό ρεύμα.
ΜΝΟΓΟЦВЕТКóВНЫЙ επ. ανθώδης, γεμάτος λου-
λούδια.
ΜΝΟΓΟЦВéТНЫЙ επ., βρ: -ТЕН, -ТНА, -ТНО. 1
πολύχρωμος, ποικιλόχρωμος, παρδαλός. 2 βλ.
ΜΝΟΓΟКРАСóЧНЫЙ. 3 βλ. ΜΝΟΓΟЦВЕТКóВНЫЙ.
ΜΝΟΓΟЦéННИЙ επ. (παλ.) πολύτιμος.
ΜΝΟΓΟЧíСЛЕННОСТЬ, -И θ. ύπαρξη μεγάλου α-
ριθμού.
ΜΝΟΓΟЧíСЛЕННЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛЕННА, -О;
πολυάριθμος, πολυπληθής.
ΜΝΟΓΟЧЛéН, -А α. (μαθ.) το πολυώνυμο.

ΜΝΟΓΟЧЛéННЫЙ επ. πολυμερής. || (μαθ) πολυ-
γωνικός.
ΜΝΟΓΟЗТáЖНЫЙ επ. πολυώροφος.
ΜΝΟΓΟЯЗЫЧНИЙ επ., βρ: -ЧЕН, -ЧНА, -ЧНО;
1 πολύγλωσσος· -ЯЯ ТОЛПá όχλος που μιλά σε
πολλές γλώσσες. 2 συνταγμένος σε πολλές
γλώσσες· - СЛóВáРЬ πολύγλωσσο λεξικό.
ΜΝóЖЕСТВЕННОСТЬ, -И θ. πλειονότητα.
ΜΝóЖЕСТВЕННЫЙ επ., βρ: -ВЕН, -ВЕННА, -О;
πολλαπλός. || εκφρ. -ОЕ ЧИСЛó πληθυντικός α-
ριθμός.
ΜΝóЖЕСТВО, -А ουδ. πλήθος, πληθώρα, σω-
ρεία· - РАБóЧИХ πλήθος εργατών· - ПРéДМéТОВ
σωρεία αντικειμένων· ВО -е κατα μεγάλες πο-
σότητες· ОТСЧéСЛЕННОЕ - απειροπληθής αριθ-
μός.
ΜΝóЖИМóЕ, -ОГО ουδ. (μαθ.) ο πολλαπλασια-
στέος.
ΜΝóЖИТЕЛЬ, -Я α. (μαθ.) ο πολλαπλασιαστής.
ΜΝóЖИТЕЛЬНЫЙ επ. πολλαπλασιαστικός· - АП-
ПáРАТ πολλαπλασιαστική συσκευή, πολλαπλασι-
αστής.
ΜΝóЖИТЬ, -ЖУ, -ЖИТЬ ρ.δ.μ. 1 (μαθ.) πολ-
πλασιασιάζω. 2 αυξάινω, πληθαίνω· πυκνώνω· -
РЯДíИ πυκνώνω τις γραμμές. || -СЯ 1 πολλα-
πλασιάζομαι. 2 αυξάινω, πληθαίνω, -ομαι.
ΜΟБИЛИЗАЦИóННИЙ επ. της κινητοποίησης της
επιστράτευσης· - ПУНКТ κέντρο επιστράτευ-
σης· - ПЛáН σχέδιο επιστράτευσης.
*ΜΟБИЛИЗАЦИЯ, -И θ. κίνηση· κίνηση· κίνηση· κίνηση·
всéОбЩáЯ - γενική επιστράτευση· ЧáС-
ТíЧНАЯ - μερική επιστράτευση· - ВСЕХ СИЛ κι-
νητοποίηση όλων των δυνάμεων· - áРМИИ κινη-
τοποίηση του στρατού· - ПРóМЫШЛéННОСТИ με-
τατροπή της βιομηχανίας για πολεμικούς σκο-
πούς.
• ΜΟБИЛИЗóВАННОСТЬ, -И θ. πέρης κινητοποίη-
ση· επιστράτευση.
ΜΟБИЛИЗóВАННЫЙ επ. απο μτχ. επιστρατευμέ-
νος.
ΜΟБИЛИЗóВáТЬ, -зýЮ, -зýЕШЬ, παθ. μτχ. παρθ.
χρ. ΜΟБИЛИЗóВАННЫЙ, βρ: -ВАН, -А, -О ρ.δ.κ.
σ.μ. κινητοποιώ· επιστρατεύω· - áРМИЮ κινη-
τοποιώ το στρατό· - МáССЫ κινητοποιώ τις
μάζες· еГó СЫНА -ЛИ το γιο του τον επιστρά-
τευσαν. || -СЯ κινητοποιούμαι· επιστρατεύο-
μαι.
ΜΟБИЛьНОСТЬ, -И θ. ευκινησία.
ΜΟБИЛьНЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛьНА, -ЛьНО ευ-
κίνητος.
ΜΟГíЛА, -И θ. τάφος, μνήμα· ВОЗЛОЖíТЬ ВЕ-
НОК НА -У καταθέτω στεφάνι στο μνήμα· ВЫ-
РИТЬ -У σκάβω τον τάφο. || ως κατηγ. είναι
επικίνδυνα, πολύ άσχημα. || ως κατηγ. είναι
πολύ εχέμυθος (ταρόπετρα). || εκφρ. ДО СáМОЙ
-И ως τον τάφο (ως το θάνατο)· НАЙТíИ (σε-

βέ) -у βρίσκω τον τάφο μου (το τέλος μου)·
рыть (κοπάτ) -у κομύ σκάβω το λάκκο κά-
ποιου (προσπαθώ να βλάψω κάποιον)· свестί
в -у κοιό κάνω κάποιον για τον τάφο (για
θάνατο)· смотрéть (глядéть) в -у βλέπω το
χάρο με τα μάτια (αντικρύζω το θάνατο)· сой-
тí в -у κατεβαίνω (αποδημώ) στον άλλο κό-
σμο· унесть (с собо́й) в -у το παίρνω μαζί
μου στον τάφο (δε βγάζω το μυστικό)· быт
на краё -и είμαι στο χείλος του τάφου (εί-
μαι με το ένα πόδι στον τάφο).

могíлка, -и θ. μικρός τάφος, μνηματάκι.

могíльник, -а α. 1 αρχαίο νεκροταφείο. 2
είδος πεδινού αετού.

могíльный επ. 1 επιτάφιος· - крест επι-
τάφιος σταυρός· -и плита τάφοςπέτρα. || (παλ.)
νεκρικός· - сон νεκρικός ύπνος· -и тишина
νεκρική σιγή. 2 (για φωνή) αδύνατη, υποχθό-
νια.

могíльщик, -а α. 1 νεκροθάφτης, εντάφια-
στής. 2 μτφ. καταστροφέας· καταχωνιαστής. 3
σκαθάρι. πτωματοτρεφόμενο.

могúтный επ., βρ: -тен, -тна, -тно (διαλεκ.)
βλ. могúчий.

могúчий, -ая, -ее; βρ: -гýч, -а, -е. 1 ι-
σχυρός, δυνατός, κραταιός· -и сила ισχυρή
δύναμη· -и страна κραταιά χώρα· -и гóлос ду-
νατή φωνή. 2 γερός, ρωμαλαίος, άλκιμος· -
и организм γερός οργανισμός· -и дуб γερή βαλα-
νιδιά. 3 μεγαλόπρεπος, -ής.

могúщность, -и θ. κραταιότητα.

могúщественный επ., βρ: -вен, -венна, -о;
1 ισχυρότατος, πανίσχυρος, μεγαλόδύναμος·
κραταιός. 2 μτφ. σημαντικός, ισχυρός· -и
влияние ισχυρή επίδραση.

могúщество, -а ουδ. κραταιότητα, ισχύς,
δύναμη· ράμη.

*мода, -и θ. 1 μόδα, συρμός· по -е με τη
μόδα· входíть в -у γίνομαι της μόδας· вве-
стí в -у μπάζω στη μόδα (στο συρμό)· быт
в -е είμαι της μόδας· выхóдит из -и βγαίνω
απο τη μόδα· быт не в -е δεν είμαι της μό-
δας· по последней -е με την τελευταία λέξη
της μόδας· журнал мод περιοδικό της μόδας.
|| (απλ.) συνήθεια, έθιμο. 2 πλθ. моды, мод
τα είδη του συρμού.

модальность, -и θ. (γλωσσ.) έγκλιση (ση-
μασιών, τονικής έκφρασης κ.τ.τ.).

модальный επ. (γλωσσ.) εγκλιτικός.

моделíрование, -я ουδ. βλ. моделíровка.

моделíровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. προ-
πλάσσω· κατασκευάζω πρόπλασμα· προσχεδιάζω,
προχαράσσω· κάνω πρότυπο.

моделíровка, -и θ. προκατασκευή, πρόπλα-
ση, προχάραξη· προσχεδίαση· προτύπωση.

моделíст, -а α. προτυπωτής, προπλάστης,

τυποπλάστης.

моделíстка, -и θ. 1 βλ. моделíст. 2 μοδί-
στα (που κατασκευάζει μετέλα).

*модéль, -и θ. 1 πρότυπο, υπόδειγμα, μο-
ντέλο. 2 τύπος, καλούπι. || мάρка (τύπος κα-
τασκευής). 3 πρόπλασμα. || εκφρ. для -и για
το θεαθήναι, για φιγούρα, για τα μάτια (του
κόσμου).

модельёр, -а α. βλ. моделíст.

модельный επ. 1 της πρόπλασης, προχάρα-
ξης, προσχεδίασης, προτύπωσης· -и цех εργα-
στήριο κατασκευής μοντέλων. 2 ουσ. θ. -и
εργαστήριο μοντέλων. 3 της μόδας· -и тýфли
παπούτσια της μόδας.

модельщик, -а α., -ца, -и θ. τυποποιός,
κατασκευαστής μοντέλων.

*модерáто 1 επίρ. (μουσ.) μέτρια. 2 ουδ.
άκλ. έργο μουσικό σε μέτριο ρυθμό.

*модерáтор, -а α. ρυθμιστήρας (ήχου, κίνη-
σης κ.τ.τ.).

*модéрн, -а α. (αρχτ.) νεωτερισμός, μο-
ντέρνο στυλ.

модернизáтор, -а α. νεωτεριστής, ανακαι-
νιστής (προς το μοντέρνο στυλ).

модернизáция, -и θ. νεοποίηση, ανακαίνι-
ση, μοντερνοποίηση.

модернизáрование, -я ουδ. βλ. модернизáция.

модернизáровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. α-
νακαινίζω, νεοποιώ, καινοτομώ· μοντερνίζω ||
-ся ανακαινίζομαι· νεωτερίζομαι.

модернiзм, -а α. νεωτερισμός, μοντερνι-
σμός.

модернизóвать, -зýю, -зýешь παθ. μτχ.
παρλθ. χρ. модернизóванный, βρ: -ван, -а, -о
ρ.δ.κ.σ.μ. βλ. модернизóвать. || -ся βλ.
модернизóваться.

модернiст, -а α. νεωτεριστής, μοντερνι-
στής.

модернiстский επ. νεωτεριστικός, μοντερ-
νιστικός.

модíстка, -и θ. (παλ.) μοδίστρα.

модификацiонный επ. μεταποιημένος· τροπο-
ποιημένος.

*модификацiя, -и θ. μεταποίηση, τροποποίη-
ση· τροπολογία· μεταρρύθμιση.

модифицирование, -я ουδ. βλ. модификацiя.

модифицировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ.
(γραμ. λόγος) μεταποιώ, τροποποιώ· μεταρ-
ρυθμίζω· τροπολογώ. || -ся μεταποιούμαι, τρο-
ποποιούμαι· μεταρρυθμίζομαι· τροπολογούμαι.

модник, -а α., -ца, -и θ. της μόδας (που
ακολουθεί τη μόδα).

модничать ρ.δ. 1 ντύνομαι της μόδας, ακο-
λουθώ τη μόδα. 2 μτφ. (απλ.) κόβομαι, κάνω
νάζια, τσακίσματα.

модность, -и θ. το νεωτεριστικό, το μο-

ντέρνο.

μόдний επ., βρ: -ден, -днá, -дно. 1 της μόδας· -οε **плáтьε** φόρεμα της μόδας· - жур-нáл περιοδικό της μόδας. 2 μοντέρνος· - пи-сáтель μοντέρνος συγγραφέας· -ая пéсенка μοντέρνο τραγουδάκι.

модулирование, -я ουδ. μετατόνιση, μετα-μελώδηση.

модулировать, -рую, -рyешь ρ.δ. 1 (μουσ.) μετατονίζω, μεταμελωδώ. 2 (ηλεκτρ.) δια-μορφώνω παλμό. || -ся μετατονίζομαι.

***мóдуль**, -я α. 1 μέτρο συσχετισμού. 2 συ-ντελεστής ή μέτρο. 3 εμβάτης αναλογίας.

модулятор, -а α. διαμορφωτής παλμού.

модуляторный επ. (τεχ.) διαμορφωτικός.

модуляционный επ. της μετατόνισης, της μεταμελώδησης.

***модуляция**, -и θ. 1 μετατόνιση, μεταμελώ-δηση. 2 μετατροπή του ύφους της φωνής. 3 (φυσ.) διαμόρφωση παλμού.

***мóдус**, -а α. είδος, μέσον, τρόπος· μέθο-δος. || εκφρ. - **вιβέντι** (γραπ. λόγος) τρόπος ζωής ή ύπαρξης.

моёвка, -и θ. είδος γλάρου πολικού.

мбечный επ. πλυντικός· -ая машíна πλυντή-ριο.

можевёловый επ. της άρκευθου, του αγριο-κυλισσού· απο άρκευθο.

можевельник, -а α. η άρκευθος, αγριοκυ-παρίσι· κέδρος.

можно (απρόσ. με σημ. κατηγ.). 1 είναι δυνατό, μπορεί, δύναται, είναι πορετό· **это - дéлать в два дня** αυτό μπορεί να γίνει σε δυο μέρες· **если** - αν είναι δυνατόν· **как - скорéе** όσο το δυνατόν γρηγορότερα· **как - рáньше** όσο το δυνατόν νωρίτερα· **как - о́ль-ше, мéньше** όσο το δυνατόν περισσότερο, λι-γότερο· **как (это) -;** **рáзве** - πως είναι δυ-νατό να γίνει (αυτό)· άραγε μπορεί να γίνει (αυτό); 2 επιτρέπεται· **здесь - курíть?** εδώ επιτρέπεται το κάπνισμα; - (**зайтí?**) μπορώ να μπω; επιτρέπεται η είσοδος;

***мозáйка**, -и θ. 1 μωσαϊκό. || μωσαϊκή τέ-χνη, ψηφιδωτή τέχνη. 2 μτφ. σύμφυρμα.

мозáиковый επ. (παλ.) βλ. **мозаичный**.

мозаист, -а α. βλ. **мозаичист**.

мозаический επ. βλ. **мозаичный**.

мозаичист, -а α. ψηφιδωτής, ψηφοθέτης, μω-σαϊστής.

мозаичность, -и θ. μωσαϊκό, σύμφυρμα, α-νακάτωμα· - **мыслéй** μωσαϊκό σκέψεων.

мозаичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 μωσαϊκός, ψηφιδωτός· -ая мастерскáя εργα-στήρι μωσαϊκών· - **рисунок** μωσαϊκό σχέδιο. 2 μτφ. σύμφυρματικός.

МОЗГ, -а, προθт. ο -е, в -ý, πλθ. -й α.

1 μυαλό, μυελός· **головиной** - ο εγκέφαλος· **спиной** - ο νωτιαίος μυελός· **сотрясение** -а διάσειση του εγκεφάλου· **воспáление** -а εγκε-φαλίτιδα· **продолговáтый** - προμήκης μυελός. 2 νους, διάνοια. || καθοδηγητικό κέντρο. 3 πλθ. -й τα μυαλά (φαγητό). || εκφρ. **кóстный** - μυελός των οστών· с -ом (-áми) μυαλω-μένος, ορθόφρονας· до -а **костéй** μέχρι μυε-λού οστέων, ως το κόκκαλο (τελείως)· **впрá-вить** -й βάζω μυαλό, νουθετώ, συμμορφώνω, συ-νετίζω· **шевели́ть (раскидывáть)** -áми διανο-ούμαι, βάζω με το νου μου, σκέπτομαι, σχε-διάζω· -й не **вáрят у него** δεν του κόβει το μυαλό ή το μυαλό του δεν παίρνει στροφές· -й **набегрéнь** (απλ.) ανάποδα σαν τον κάβουρα (α-ντίθετα προς όλους τους άλλους).

мóзглий επ. (απλ.) πολύ υγρός· - **вóздух** πολύ υγρός αέρας.

мóзглявый επ., βρ: -лýв, -а, -ο (απλ.) καχεκτικός.

мóзгляк, -á α. (απλ.) ο καχεκτικός.

мóзговáть, -гýю, -гýешь ρ.δ. (απλ.) σκέ-πτομαι, λογιάζω, συλλογιέμαι.

мóзговíтый επ., βρ: -вít, -а, -ο (απλ.) μυαλωμένος· νοήμονας, ευφυής, έξυπνος.

мóзговóй επ. 1 του μυελού, του μυαλού· -йе **извилíны** οι έλικες του εγκεφάλου· -йе **сосúды** τα αγγεία του μυαλού· -йе **заболеvá-ния** εγκεφαλικές ασθένειες. 2 που περιέχει μυαλό· -áя **кость** αυλοειδές οστό. 3 μτφ. δι-ανοητικός· -áя **работá** διανοητική εργασία. 4 μυελώδης, σαν μυαλό.

мóзжечóк, -чкá α. παρεγκεφαλίδα.

мóзжит, -жит ρ.δ. πονώ, αλγώ, έχω πόνο, μου πονά· **гóлову** -йт το κεφάλι πονά.

мóзoли́н, -а α. φάρμακο για τους κάλους ή τωλοφθόρο.

мóзoлистóсть, -и θ. η ύπαρξη κάλων.

мóзoлистýй επ., βρ: -лист, -а, -ο γεμάτος κάλους, τυλώδης· -не **рýкки** ροζιασμένα χέρια.

мóзoлит ρ.δ.μ. (παλ.) ροζιάζω. || εκφρ. - **глазá** γίνομαι ενοχλητικός· - **язык** φαυλα-τώ, αεροκοπανίζω, γλωσσαλγώ.

мóзoль, -и θ. κάλος, ρόζος, τύλος. || εκφρ. **наступíть на (лобóйму)** - **комý** (απλ.) πατώ κάποιον στον κάλο (θίγω κάποιον σε ευπαθές σημείο).

мóзoльный επ. 1 του κάλου, του ρόζου. || κατά του κάλου, κατά του ρόζου· - **плáстырь** έμπλαστρο για τους κάλους. 2 βλ. **мóзoлистýй**. || εκφρ. - **оперáтор** χειρουργός-τυλία-τρος.

моё, **моегó** α., **моá**, **моéй** θ., **моё**, **моегó** ουδ., πλθ. **моéй**, **моéх**. 1 (αντων. κτητική)· δικός μου, μου· - **дом** το σπίτι μου· **моá** ρó-дина η πατρίδα μου· **моё** **пóле** το χωράφι μου·

ΜΟΪ **Вѣщи** τα πράγματά μου. 2 ουσ. ουδ. **ΜΟΪ** δικό μου. 3 ουσ. πλθ. **ΜΟΪ** οι συγγενείς, οι δικοί μου. || ουσ. **ΜΟΪ**, **ΜΟΪ** ο σύζυγός μου, η σύζυγός μου. || εκφρ. **ΠΟ-ΜΟΪ** α) όπως θέλω εγώ, κατά την αρέσκειά μου, όπως μου γουστάρει· κατά το δικό μου τρόπο. β) κατά τη γνώμη μου, κατ' εμένα, όπως εγώ νομίζω· **С ΜΟΪ** τόσο όσο εγώ· έτσι όπως εγώ· (έτο) **НЕ ΠΟ ΜΟΪ** **Части** δεν είναι δική μου δουλειά ή αρμοδιότητα.

ΜΟΪ **ка**, -и θ. πλύση, πλύσιμο. || πλυντήριο, μηχανή Ξεπλύματος.

ΜΟΪ **щик**, -а α., -ца, -и θ. πλύντης, πλύστρα.

***ΜΟ** **кко** ουδ. άκλ. μόκκα (ποικιλία καφέ).

ΜΟ **кнуть**, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. ρ.δ. 1 βρέχομαι, μουσκεύω, νοτίζω. || χαλνώ, βλάπτομαι απο την υγρασία. 2 πυορροώ, εκρέω πύο.

ΜΟ **крѣц**, -а α. δερματίτιδα των χοντρών ζώων (αλόγων και κερασφόρων).

ΜΟ **крѣца**, -и θ. 1 μο(υ)χρίτσα. 2 κουβαρίδα (έντομο).

ΜΟ **кро** επίρ. με σημ. κατηγ. είναι υγρός, υπάρχει υγρασία.

ΜΟ **кропото** **дица**, -и θ. υγρός καιρός.

ΜΟ **кρο** **түпы**, -ов πλθ. (αστ.) οι γαλότσες.

ΜΟ **крота**, -и θ. υγρή βλέννα· απόχρεμμα, ρόχαλο, φλέγμα· **Ο** **тхάρкивать** -и βγάζω φλέγματα, αποχρέμπτομαι.

ΜΟ **кротά**, -и θ. υγρασία, νότια. || φιλή βροχή· χιονόνερο.

ΜΟ **кротный** επ. αποχρεμπτικός.

ΜΟ **крый** επ., βρ: **ΜΟ** **кр**, **ΜΟ** **крá**, **ΜΟ** **кро** υγρός, νοτερός, μουσκεμένος, βρεγμένος. || βροχερός· **ΠΟ** **года** -ая καιρός βροχερός. || εκφρ. -οе место **ο** **станется** **от** **когó**; -го места **не** **ο** **станется** **от** **когó** δε θα μείνει τίποτε (απειλή).

ΜΟ **крядь**, -и θ. (απλ.) 1 καιρός υγρός, βροχερός. 2 υγρασία, νότια.

***ΜΟ** **л**¹, -а, προθт. ο -е, на -у α. μάλος, λιμενοβραχιόνας.

ΜΟ **л**² (μόρ.ο) όπως λέγεται, όπως λένε, όπως είπε, -ан, όπως φημολογείται· **Ο** **на**, -, **έ** **того** **не** **знá** **ла** αυτή, όπως λένε, δεν το ήξερε αυτό.

ΜΟ **лва**, -и θ. φήμη, διάδοση· **στο** **устная** - χιλιόστομη φήμη· **ο** **нѣм** **идѣт** **худáя** - γι' αυτόν κυκλοφορεί άσχημη φήμη· **в** **сеóбщáя** - γενική κατακραυγή.

ΜΟ **лвить**, -влю, -влишь ρ.δ.κ.σ. (παλ.) λέγω, προφέρω. || -ся λέγομαι, προφέρομαι.

ΜΟ **лвь**, -и θ. (παλ.) ομιλία, λόγος.

ΜΟ **лдавáнин**, -а α., -ка, -и θ. **ΜΟ** **лδα** **βóс**, -η.

ΜΟ **лдавáнский** επ. **ΜΟ** **лδά** **βικος**.

ΜΟ **лδáвский** επ. **ΜΟ** **лδά** **βικος**.

ΜΟ **лδovenя́ска**, -и θ. **ΜΟ** **лδά** **βικος** χορός καθώς και η μουσική του.

ΜΟ **лѣбен**, -бна α. δοξολογία· δέηση· **благодáрственный** - ευχαριστήρια δέηση.

ΜΟ **лѣбство** **вие**, -я ουδ. (παλ.) βλ. **ΜΟ** **лѣбен**.

ΜΟ **лѣбствовать**, -ствую, -ствуешь ρ.δ. (παλ.) δέομαι, κάνω δέηση.

ΜΟ **лѣвóй** επ. σκορπιστός· σκόρπιος.

***ΜΟ** **лѣкула**, -и θ. μόριο· -и **состоáт** **из** **áтo** - **мoв** τα μόρια αποτελούνται απο άτομα.

ΜΟ **лекулáрный** επ. μοριακός· - **вeс** μοριακό βάρος· -ая **теóрия** θεωρία των μορίων.

ΜΟ **лѣльная**, -ой θ. βλ. **ΜΟ** **лѣльня**.

ΜΟ **лѣльня**, -и, γεν. πλθ. -лен, **δoт.** -льням θ. ναός· προσευκτήριο, ευκτήριο· προσκυνητήριο.

ΜΟ **лѣльщик**, -а α., -ца, -и θ. λάτρης, -ίδα.

ΜΟ **лѣние**, -я ουδ. (γραπ. λόγος) 1 προσευχή. 2 παράκληση, ικέτευση.

ΜΟ **лѣнная**, -ой θ. (διαлк.) βλ. **ΜΟ** **лѣльня**.

***ΜΟ** **лескiн**, -а α. είδος βαμπακερού βελούδου, φέλπα.

ΜΟ **лескiновый** επ. φέλπινος.

***ΜΟ** **либѣн**, -а α. **ΜΟ** **лу** **βδέναιο** (χημ.στοιχείο).

ΜΟ **либѣнит**, -а α. **ΜΟ** **лу** **βδαινίτης**.

ΜΟ **либѣновый** επ. **ΜΟ** **лу** **βδαινικός**, του **ΜΟ** **лу** **βδαινίου**. || **ΜΟ** **лу** **βδαινούχος**. || απο **ΜΟ** **лу** **βδαιίνιο**.

ΜΟ **лiтвa**, -и θ. προσευχή· **идти** **на** -у πηγαίνω για προσευχή· **читáть** -у διαβάζω προσευχή.

ΜΟ **лiтвенник**, -а α. 1 προσευχητάριο. 2 ο προσευχόμενος, ευχέτης.

ΜΟ **лiтвенница**, -и θ. η προσευχόμενη, ευχέτρια.

ΜΟ **лiтвенный** επ. προσευχητικός, της προσευχής· για προσευχή.

ΜΟ **лiтть**, **ΜΟ** **лiт**, **ΜΟ** **лiтшь** ρ.δ. παρακαλώ, ικετεύω. || εκφρ. **óгá** - **зá** **когó** παρακαλώ το θεό για κάποιον· - **ο** **пoшáде** **зηтá** έλεος. || -ся 1 προσεύχομαι. 2 προσκυνώ. || λατρεύω, θαυμάζω.

ΜΟ **лiкнуть**, -ну, -нешь, παρлθ. χρ. **ΜΟ** **лiк**, -лв, -лo ρ.δ. σιγώ, σιωπώ, σιωπαίνω· ησυχάζω.

***ΜΟ** **лiпóски**, -ов (ενκ. **ΜΟ** **лiпóск**, -а α.) μαλάκια.

ΜΟ **лiпóсковый** επ. του μαλακίου.

ΜΟ **лiниевiдный** επ., βρ: -ден, -дна, -дно αστραπιαίος, σαν την αστραπή· -οе **двiжѣние** αστραπιαία κίνηση.

ΜΟ **лiниевый** επ. της αστραπής· -ая **всплiшка** λάμψη αστραπής, αστραποφεγγιά.

ΜΟ **лiниенóсно** επίρ. αστραπιαία, αστραποβόλα· ακαριαία.

ΜΟ **лiниенóсность**, -и θ. χαρακτήρας αστραπιαίος, το αστραπιαίον.

ΜΟΛΝΙΕΝΟΣΝΥЙ επ., βρ: -сен, -сна, -сно. 1 (παλ.) αστραπηφόρος· κεραυνοβόλος· -не тўчи αστραπηφόρα σύννεφα. || μτφ. γρήγορος, πεταχτός, φευγαλέος· ~ ВЗГЛЯД φευγαλέα ματιά. 2 μτφ. αιφνίδιος, ξαφνικός· -ая война κεραυνοβόλος πόλεμος· ~ удар κεραυνοβόλο χτύπημα. || αστραπιαίος· -ая быстрота αστραπιαία ταχύτητα.

ΜΟΛΝΙЕОТВѢД, -а α. αλεξιέραυνο.

ΜΟΛΝΙЕΠΟДѢВНУЙ επ., βρ: -ден, -дена, -дено; αστραπόμορφος.

ΜΟΛΝΙЙНУЙ επ. βλ. ΜΟΛНИЕВУЙ. || αστραποβόλος, αστραφτερός, απαστράπτων.

ΜΟΛΝΙРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. τη· λεγγραφώ κατεπείγον.

ΜΟΛΝΙΑ, -и θ. 1 αστραπή· линейная ~ γραμμική ή επιφανειακή αστραπή· шаровая ~ σφαιροειδής αστραπή· с быстротой ~и με αστραπιαία ταχύτητα. || κεραυνός, αστροπελέκι· ~ ударила έπεσε κεραυνός. 2 τηλεγράφημα κατεπείγον. 3 εφημερίδα έκτακτη· ανακοίνωση, είδηση έκτακτη, εσπευσμένη.

ΜΟΛΟДÁЙКА, -и θ. (διαρκ.) βλ. ΜΟΛΟДЦА.

ΜΟΛΟДѢЖНУЙ επ. νεολαιίστικος, της νεολαίας, των νέων· -ая организация νεολαιίστικη οργάνωση· -ая песня νεολαιίστικο τραγούδι.

ΜΟΛΟДѢЖЬ, -и θ. (αθρσ.) νεολαία, οι νέοι, τα νιάτα, η νεότητα, η νιότη.

ΜΟΛѢДЕНЬКУЙ επ. νεαρός.

ΜΟΛΟДѢТЬ ρ.δ. ξενιοτεύω, ξανανιώνω, αναεάζω· от счастья она ~ла απο την ευτυχία αυτή ξενιότευε.

ΜΟΛΟДѢЦ, -ца κ. (λκ. ποίηση) ΜΟΛОДЕЦ α. 1 παλικάρι· λεβέντης. 2 (παλ.) υπάλληλος εμπόρου ή επιχειρηματία. 3 βλ. ΜΟΛѢДЧИК (2 σημ.). 4 -цѢМ α) επίρ. ζωηρά· λεβέντικα, παλικαρίσια. β) ως κατηγ. εύγε, μπράβο. || εκφρ. - κ -дцѣ ο ένας καλύτερος απο τον άλλον (όλοι διαλεγμένοι).

ΜΟΛΟДѢЦКУЙ επ. λεβέντικος, παλικαρίσιος, τολμηρός· -ая отвага ή удаля παλικαριά, αντρεία· ανδραγαθία.

ΜΟΛΟДѢЧЕСТВО, -а ουδ. παλικαριά, αντρεία, ανδρισμός. || επιδεικτική παλικαριά, αρειμανιότητα.

ΜΟΛΟДЦѢТЬ, -ложѣ, -лодцѣ ρ.δ.μ. παρουσιάζω, φέρνω, κάνω πιο νέο· эта шляпа вас ~ит αυτό το καπέλο σας φέρνει πιο νέο. || -ся προσπαθώ να φαίνομαι πιο νέος, επιτηδεύομαι τον νέο, νεάζω.

ΜΟΛΟДЦА, -и θ. νιόπαντρη, νιόνυμφη (ιδίως χωρική).

ΜΟΛѢДКА, -и θ. (διαρκ.) βλ. ΜΟΛΟДЦА.

ΜΟΛΟДНУЙ, -а α. 1 (αθρσ.) τα μικρά ζώα, τα νεογνά· οι νεοσσοί. 2 δασάκι, νεαρό δάσος, 3 η νεολαία, οι νέοι, η νιότη.

ΜΟΛΟДОЖѢНУ, -ов πλθ. (ενκ. -жен, -а α.) νιόπαντροι, νιόνυμφα, νιόγαμοι.

ΜΟΛΟДѢЙ επ., βρ: МОЛОД, МОЛОДА, МОЛОДО; МОЛОЖЕ. 1 νέος, νιός, νεαρός· - парень νεαρό παλικάρι· -де поколение η νέα γενιά· -де дерево δεντράκι. 2 καινούριος· - месяц καινούριο φεγγάρι, νέα σελήνη· - картофель οι φρέσκες πατάτες (καινούριας σοδειάς)· -де вино νέο (φετινό) κρασί. 3 ουσ. πλθ. -не βλ. ΜΟΛΟДОЖѢНУ. || εκφρ. - человек (κλήση) νεαρέ· из ~их, да ранний απο μικρός, απο τα μικράτα, παιδίοθεν (κυρίως με αρνητική σημασία)· МОЛОДО-зелено (απλ.) άπειρο (ανώριμο) παιδί.

ΜΟΛΟДОСТЬ, -и θ. νεανική ηλικία, νεότητα, νιότη, τα νεανικά χρόνια· ранняя ~ το άνθος της νεότητας, τα μαγιάπριλα της ζωής· в дни ~и στη νεανική ηλικία, στα νεανικά χρόνια· не первой ~и όχι νεαρής ηλικίας, ενήλικος· - прошля τα νιάτα πέρασαν.

ΜΟΛΟДУХА, -и θ. (διαρκ.) 1 βλ. ΜΟΛΟДЦА. 2 ύψη (η γυναίκα του γιού ως προς τον πεθερό).

ΜΟΛОДЦЕВÁТУЙ επ., βρ: -вát, -а, -о λεβέντικος, παλικαρίσιος· γενναίος.

ΜΟΛΟДЦÁГА, -и (απλ.) 1 α. παλικάρι, λεβέντης. 2 α.κ.θ. ως κατηγ. εύγε, μπράβο.

ΜΟΛѢДЧИК, -а α. 1 (παλ.) νέος, νεαρός. 2 χαμερπές υποκείμενο, τιποτένιος άνθρωπος. || πλθ. -и (περιφρ.) τσιράκια, αλητόπαιδα, μαγκόπαιδα, χαμίνια.

ΜΟΛΟДЦИНА, -и θ. παλικάρι, λεβέντης. || ως κατηγ. εύγε, μπράβο.

ΜΟΛΟДЬ, -и θ. (αθρσ.) τα νεογνά.

ΜΟΛΟЖАВОСТЬ, -и θ. εμφάνιση νεότερη (απο την πραγματική ηλικία).

* **ΜΟΛΟЖАВУЙ** επ., βρ: -жáv, -а, -о που δείχνει νεότερος (της ηλικίας του).

ΜΟΛѢЖЕ συγκρ. β. του επ. ΜΟΛΟДѢЙ βλ. λ.

ΜΟΛѢЗИВО, -а ουδ. πρωτόγαλα, κολάστρα ή κόλαστρο.

ΜΟΛΟКÁН, -а α., -ка, -и θ. (απλ.) βλ. ΜΟΛΟКÁНИН.

ΜΟΛΟКÁНИН, -а α., -ка, -и θ. μολοκανός, αρετικός της ορθόδοξης ρωσικής εκκλησίας.

ΜΟΛΟКÁНСКУЙ επ. του μολοκανού.

ΜΟΛѢКИ, -лѢК πλθ. (ενκ. ΜΟΛѢКА, -и θ.) γοινή φαριών, γαλάκτωμα.

ΜΟΛѢΚѢ, -á ουδ. 1 γάλα· грудное - το γάλα στήθους· козье - γίδινο γάλα· овечье - πρόβειο γάλα· коровье - γελαδινό γάλα· топленное - βρασμένο γάλα· парное - άβραστο γάλα (φρέσκο)· стуженное - συμπυκνωμένο γάλα ή γάλα του κουτιού· кислое - το γιαούρτι· сухое - η γαλατόσκηνη· снятое - αποβουτυρωμένο γάλα· кофе с ~ом γάλα με καφέ. 2 γα-

λατόχορτο, γαλατσόχορτο, γαλατσίδα. 3 διάλυμα γαλακτώδες· **известковое** - το γάλα ασβέστης. || **εκφρ. обжѣгшись на -ѣ, оудешь дуть и на воду** (παρμ.)· κάηκε η γριά στο κουρκούτι φυσάει και το γιαούρτι.

МОЛОКОГО́нный επ. γαλακτοφόρος, -γόνος· **-не средства** γαλακτοφόρα φάρμακα· **-не кормя** οι γαλακτοφόρες τροφές.

МОЛОКОПОСТА́вка, -и θ. η κατά το πλάνο παράδοση γάλατος στο κράτος.

МОЛОКОСÓс, -а α. (ειρν.) βυζανιάρικος, ανήλικος.

МОЛОТ, -а α. σφύρα, σφυρί μεγάλο. || σφύρα μηχανική· **паровой** - ατμόσφουρα· **пневматический** - σφύρα με πεπιεσμένο αέρα ή αεροκίνητη, αερόσφουρα. || (αθлт.) σφύρα. || **εκφρ. быть (находиться) между -ом и наковальной** βρίσκομαι μεταξύ σφύρας και άκμονα.

МОЛОТѢлка, -и θ. αλωνιστική μηχανή.

МОЛОТѢло, -а ουδ. το δάρτι, όργανο αποτριβής σπερμάτων.

МОЛОТѢльный επ. αλωνιστικός· **-ая машина** αλωνιστική μηχανή.

МОЛОТѢльщик, -а α., -ца, -и θ. αλωνιστής, -τρια.

МОЛОТѢть, -очѹ, -ѣтишь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **молоченный**, βр: -чен, -а, -о ρ.δ. 1 αλωνίζω, στουμπίζω, κοπανίζω. 2 μтф. χτυπά, δέρνω· **град нас -йт** μας δέρνει το χαλάζι· **его -ли** τον ξυλοκόπησαν. || **-ся** αλωνίζομαι.

МОЛОТОБѣец, -бѣйца α. σφυρηλάτης, σφυροκόπος.

МОЛОТОВѣще, -а ουδ. στειλιάρι σφύρας, -ιού.

МОЛОТÓк, -ткá α. σφυρί· **сапóжный** - σφυρί υποδηματοποιού· **плóтничий** - σφυρί ξυλουργού· **слесáрний** - σφυρί εφαρμοστή· **деревянный** - βλ. **ки́янка**. || χτυπητήρι, ρόπτρο· **дверной** - το χτυπητήρι της πόρτας. || **εκφρ. отбѣнный** - πιστολέτο, μηχανική σφύρα. **пневматический** - σφυρί με πεπιεσμένο αέρα ή αεροκίνητο, αερόσφουρα· **пойти́ ή продава́ть с -ткá** βάζω στο σφυρί (εκθέτω στη δημοπρασία, εκποιώ).

МОЛОТÓчек, -чка α. 1 σφυράκι. 2 (ανατ.) η σφύρα του αυτιού.

МОЛОТ-рѣба, **МОЛОТ-рѣбы** θ. σφύραϊνα, λούτσος (ψάρι).

МОЛОТный επ. απο μтχ. αλεσμένος, τριμμένος, κομμένος· **-перѣц** τριμμένο πιπέρι.

МОЛОТЬ, **мелó**, **мелѣшь**, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **МОЛОТный**, βр: -лот, -а, -о, επιρ. μтχ. **меля́**; ρ.δ.μ. 1 αλέθω, κόβω, τρίβω, κοπανίζω· **-пшеницу** αλέθω σιτάρι· **- кофе** κόβω καφέ· **-табáк** τρίβω καπνό· **- камни** σπάζω πέτρες· **-мáсо** κόβω κρέας στην κρεατομηχανή. 2 μтф. αερολογώ, αεροκοπανίζω. || **εκφρ. - языком** αε-

ρολογώ, αεροκοπανίζω· **-вздор** λέγω ανοησίες ή κουταμάρες. || **-ся** αλέθομαι, τρίβομαι, κόβομαι, κοπανίζομαι.

МОЛОТБÓа, -ѣ θ. 1 αλώνισμα· **мáшинная** - αλώνισμα με μηχανή. 2 εποχή αλωνισμού· **наступѣла** - ήρθε η εποχή του αλωνισμού.

***МОЛО́х**, -а α. Μολώχ, σύμβολο πολλών θυμάτων· **-войнѣ** ο Μολώχ του πολέμου.

МОЛО́х², -а α. μολώχ, είδος σαύρας.

МОЛОЧáй, -я α. ευφόρβιο, φλόμοι, γαλατόχορτα, γαλατσίδες.

МОЛОЧáйник, -а α. βλ. **МОЛОЧáй**.

МОЛОЧáйный επ. 1 ευφόρβιος. 2 ουσ. πлθ. **-не** τα ευφορβιοειδή.

МОЛО́ченный επ. αλεσμένος· τριμμένος· κομμένος.

МОЛОЧѢшко, -а ουδ. παλιογάλα, γάλα μη καλής ποιότητας. || **εκφρ. детѣшкам на** - λίγο, ελάχιστα (για χρήματα).

МОЛОЧКÓ, -á ουδ. γαλατάκι.

МОЛО́чник, -а α. 1 γαλακτοδοχείο, γαλατιέρα. 2 γαλακτοπώλης, γαλατάς.

МОЛО́чница, -и θ. γαλακτοπωλήτρια, γαλατού.

МОЛОЧНОКѢслный επ. που ξυνίζει το γάλα· **-не бактерии** γαλακτοβάκιλλοι.

МОЛО́чность, -и θ. η απόδοση γάλακτος· **-коровы** η απόδοση γάλατος της αγελάδας.

МОЛОЧНОТОВА́рный επ. γαλακτοκομικός· **-ая фѣрма** γαλακτοκομείο.

МОЛО́чный επ. 1 γαλακτοφόρος· **-скот** γαλακτοφόρα ζώα. || γαλακτερός, πολυγάλακτος. 2 γαλακτοπαραγωγικός· **-ая промѣшленность** γαλακτοβιομηχανία. || του γάλατος· **-магазин** γαλακτοπωλείο, γαλατάδικο. 3 μικρός, βυζανιάρικος, αξέκοπος· **-ягнѣнок** αρνάκι του γάλακτος· **-телѣнок** μοσχαραάκι του γάλακτος. 4 απο,γάλα· **-не продѹкты** τα γαλακτερά. 5 γαλακτόχρωμος, γαλακτώδης· **-цвет** γαλακτώδες (άσπρο) χρώμα. 6 ουσ. θ. **-ая** γαλακτοπωλείο, γαλατάδικο. 7 το γαλακτερό. || **εκφρ. - брат** ομογάλακτος αδερφός· **-ая сестра** ομογάλακτη αδερφή· **-не железы** οι γαλακτογόνοι αδένες· **-не зѹбы** οι γαλαξίδες, οι νεογιλοί· **-ая спѣлость** το γαλάτωμα (γαλατσίδιασμα) των σιτηρών· **-не рѣки и кисѣльные берега** (στα παραμύθια)· ζωή χαρισάμενη· του Αβραάμ και του Ισαάκ τα καλά.

МО́лча επίρ. σιωπηλά, σιγαλά, σιγώντας. 2 μтф. αδιαμαρτύρητα, αγόγγυστα.

МО́лчаливость, -и θ. σιωπηλότητα· ολιγολογία. || μтф. βουβότητα, βουβαμάρα.

МО́лчаливый επ., βр: **-лив**, -а, -о. 1 σιγηλός, σιωπηλός, -ρός· ολιγόλογος· αμίλητος· **-ое соглашѣние** σιωπηρή συναίνεση. 2 μтф. βουβός. || **εκφρ. -не слѣзы** δάκρυα χωρίς λυγμούς, κρυπά δάκρυα.

ΜΟΛΧΆΛΗΝΙΚ, -α α., -ца, -η θ. 1 (παλ.) μοναχός· ερημίτης, -ισσα, ασκητής, ησυχαστής. 2 ολιγόλογος, σιωπηλός, λιγομίλητος.

ΜΟΛΧΆΝΙΕ, -я ουδ. σιγή, σιωπή, ησυχία· **ΧΡΑΝΗТЬ** - τηρώ σιγή· **ΠΡΕΡВΆТЬ** - διακόπτω τη σιωπή· - - **ЗНАК СОГЛΆСИЯ** η σιγή είναι ένδειξη συγκατάθεσης· **ΠΡИΝУДІТЬ ΚΟΓΌ-Λ.** κ -ю επιβάλλω σε κάποιον να σιωπάσει. || **εμφρ.** **ΟΒΟЙТІ ЧТО-Л.** -ем αποσιωπώ κάτι (αφήνω άθικτο).

ΜΟΛΧΆΝΚΑ, -и θ. (απλ.) βλ. **ΜΟΛΧΆΝΙΕ**. || **εμφρ.** **В -У** (απλ.) βλ. **ΜΌΛЧА**; **ИГРΆТЬ В -У** αποφεύγω τις κουβέντες, σιγώ.

ΜΟΛΧΆТЬ, -чү, -чійшь ρ.δ. 1 σιωπώ, σιωπώνω, σιγώ, δε μιλώ· **ЧТО ТЫ -ИШЬ?** γιατί σιωπάινεις; **ЗΑΣТΆВІТЬ** - υποχρεώνω να σιωπάινει· **ОН УΠΌРНО -ИТ** αυτός επίμονα σιωπά. || δε λειτουργώ· **РΆЦІЯ -ИТ** ο ασύρματος σιγεί. 2 αποσιωπώ, αποκρύβω. 3 υπομένω αδιαμαρτύρητα. || -ся μου αρέσει να σιωπώνω, να μη μιλώ.

ΜΟΛЧКΌΜ επίρ. βλ. **ΜΌΛЧА**.

ΜΟΛЧΌК, -чкá α. 1 (διακλ.) βλ. **ΜΟΛΧΆΝΙΕ**. 2 ως κατηγ. ούτε λέξη, τσιμουδιά.

ΜΟΛЧУН, -á α., -нъя, -и θ. σιωπηλός, -ή, λιγομίλητος, -η, άφωνος, -η.

ΜΟΛЬ! -и θ. σκόρος, βώτριδα· **ИЗЪЕДЕННЫЙ -ЪЮ** σκороφαγωμένος.

ΜΟΛЬ? -и θ. κ. -я α. 1 άδετοι κορμοί δέντρων επιπλέοντες. 2 ως επίρ. -ем κ. -ью σκόρπια, σκορπιστά.

ΜΟΛЬБΆ, -нί πλθ. δεν έχει, θ. 1 παραίτηση θερμή, ικεσία. 2 προσευχή, δέηση.

***ΜΟΛЬБΈРТ**, -а α. υποστήριγμα, οκρίβαντας ζωγραφικός.

ΜΟΛЬБИЩЕ, -а ουδ. προσκυνητήριο, -τάρι.

***ΜΟΜΈΝТ**, -а α. 1 στιγμή· **В БΛΑГОПРІАТНЫЙ** ή **В ПОДХОДЯЩИЙ** - στην κατάλληλη στιγμή· **ВЫБИРΆТЬ** - διαλέγω την (κατάλληλη) στιγμή· **ТЕКУЩИЙ** ή **НАСТОЯЩИЙ** - η παρούσα κατάσταση. 2 καιρός, ώρα· **НАСТУПІЛ** - обέδα ήρθε η ώρα του φαγητού. 3 πλευρά· **ПОЛОЖИТЕЛЬНЫЕ -И** οι θετικές πλευρές· **ОТРИЦАТЕЛЬНЫЕ -И** οι αρνητικές πλευρές. 4 ως επίρ. -ом αμέσως, στη στιγμή, στο μομέντο. || **εμφρ.** **В (ОДІН)** - αμέσως, στη στιγμή, στο μομέντο· **В ДΆННЫЙ** - στη δοσμένη περίσταση· **В ЛЮБΌЙ** - (σε) οποιαδήποτε ώρα και στιγμή.

ΜΟΜΕΝΤΆΛΗΝΟ επίρ. στιγμιαία, ακαριαία, αυτοστιγμεί, πάραυτα.

ΜΟΜΕΝΤΆΛΗΝЫЙ επ. στιγμιαίος, ακαριαίος· - **СНІМОК** στιγμιότυπο· -ая **СΜΕРТЬ** ακαριαίος θάνατος· -ая **ΦΟΤΟГΡΆФІЯ** στιγμιαία φωτογραφία.

***ΜΟΝΆΡΧ**, -а α. μονάρχη.

ΜΟΝΑΡΧІЗМ, -а α. 1 μοναρχισμός. 2 μοναρχία.

ΜΟΝΆΡΧІНЯ, -и θ. 1 η βασίλισσα. 2 η σύζυγος του μονάρχη.

ΜΟΝΑΡΧІСТ, -а α., -ка, -и θ. μοναρχικός, -ή, βασιλόφρονας, -η.

ΜΟΝΑΡΧІСТСΚІЙ επ. μοναρχικός, του μοναρχικού· -ие **УБЕЖДЕНИЯ** μοναρχικές πεποιθήσεις.

ΜΟΝΑΡΧІЧЕСΚІЙ επ. μοναρχικός, της μοναρχίας ή του μοναρχισμού· -ое **ГОСУДΆРСТВО** μοναρχικό κράτος.

ΜΟΝΆРΧІЯ, -и θ. μοναρχία.

ΜΟΝΆРШІЙ επ. (παλ.) μοναρχικός.

ΜΟΝΑСТЫРСΚІЙ επ. μοναστηριακός· -ие **ЗЕМЛИ** μοναστηριακή γη. || **μτφ.** ήσυχος· -ая **ЖИЗНЬ** μοναστηριακή ζωή.

***ΜΟΝΑСТЫРЬ**, -я α. μοναστήρι, μονή· **ΛΑΥΡΑ· МУЖСКОЙ** - μοναστήρι καλόγερων· **ЖЕНСΚІЙ** - μοναστήρι καλογριών. || η μοναστηριακή κοινότητα ή κοινόβιο. || η εκκλησία καθώς και όλη η μοναστηριακή ιδιοκτησία. || **εμφρ.** **ПОДВЕСТІ ПΟД** - (απλ.) φέρνω σε δύσκολη θέση.

***ΜΟΝΆХ**, -а α. μοναχός, καλόγερος· **ПОСТРІТЬСЯ В -И** χειροτονούμαι μοναχός. || **μτφ.** απομονωμένος, μακριά από τα εγκόσμια.

ΜΟΝΆХІНЯ, -и θ. μοναχή, καλογριά, -όγρια.

ΜΟΝΆШЕК, -шка α. 1 βλ. **ΜΟΝΆХІНЯ**. 2 εύοσμο δαδί.

ΜΟΝΆШЕНКА, -и θ. 1 βλ. **ΜΟΝΆХІНЯ**. 2 εύοσμο δαδί. 3 νυχτερινή πεταλούδα (με μαύρα στίγματα).

ΜΟΝΆШЕСΚІЙ επ. καλογερίκος, -ίστικος, μοναχικός· -ая **КЕЛЬЯ** μοναχικό κελί· -ая **РІСΑ** το καλογερίστικο ράσο. || **μτφ.** απομονωμένος, μακριά από τα εγκόσμια· -ая **ЖИЗНЬ** απομονωμένη (ασκητική) ζωή.

ΜΟΝΆШЕСТВО, -а ουδ. 1 μοναχική (καλογερίκή) ζωή. 2 (αθρσ.) οι μοναχοί, οι καλόγεροι.

ΜΟΝΆШЕСТВОВАТЬ, -ствую, -ствуешь ρ.δ. καλογερεύω.

ΜΟΝΆШКА, -и θ. βλ. **ΜΟΝΆХІНЯ**. || εύοσμο δαδί.

ΜΟΝГΌЛ, -а α., -ка, -и θ. Μογγόλος, -α.

ΜΟΝГΌЛОВЕД, -а α. μογγολολόγος.

ΜΟΝГΌЛОВЕДЕНИЕ, -я ουδ. μογγολολογία.

ΜΟΝГΌЛОВІДНЫЙ επ., βρ: -ден, -дна, -дно; μογγολοειδής.

ΜΟΝГΌЛЬСΚІЙ επ. μογγολικός.

***ΜΟΝΈТА**, -и θ. 1 νόμισμα μεταλλικό· **ΜΟΝΈДА· СЕРЕБРЯНАЯ** - ασημένιο νόμισμα· **ΜΕДНАЯ** - χάλκινο νόμισμα· **ФЕЛШІВЯЯ** - κάλπικο νόμισμα· **ЧЕКАНИТЬ -У** κόβω νομίσματα. || **κέρματα· ΜΕΛΚЯ** ή **РАЗМΕННАЯ** - τα φιλά, τα λιανά, -ώματα. || **χρήματα, λεφτά· ГОНІ** -у δόσε χρήματα, κατέβαινε λεφτά. 2 το ρούβλι. || **εμφρ.** **ОПЛАТИТЬ ТОЙ ЖЕ -ОЙ** πληρώνω με το ίδιο νόμισμα (ανταποδίδω τα ίσα)· **ΠΡІНІТЬ ЧТО ЗА ЧІСТУЮ -У** παραδέχομαι (εκλαμβάνω) κάτι σαν αληθινό ή αγαθό.

ΜΟΝΈТНЫЙ επ. νομισματικός, χρηματικός.

μονέτчик, -α α. νομισματοκόπος.
 *ΜΟΝΙΖΜ, -α α. (φιλοσ.) μονισμός.
 ΜΟΝΙΣΤ, -α α. μονιστής, οπαδός του μονισμού.
 ΜΟΝΙΣΤΙЧЕСΚΙЙ επ. μονιστικός.
 ΜΟΝΙΣΤΙЧНЫЙ επ., βρ: -чен, -чна, -чно μονιστικός.
 ΜΟΝΙΣΤΟ, -α ουδ. είδος περιδέρατου.
 *ΜΟΝΙΤΟΡ, -α α. πλοίο ακτοφυλακής με ισχυρό θώρακα και βαρύ οπλισμό.
 ΜΟΝΟΓΑΜΙЧЕСΚИЙ επ. μονογαμικός.
 *ΜΟΝΟΓΑΜΙΑ, -η θ. μονογαμία.
 ΜΟΝΟΓΑΜΝΥЙ επ., βρ: -мен, мна, мно μονογαμικός.
 *ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑ, -η θ. μονόγραμμα.
 ΜΟΝΟΓΡΑΦΙЧЕСΚИЙ επ. μονογραφικός.
 *ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑ, -η θ. μονογραφία.
 *ΜΟΝΟΚΩΛ, -я α. ο μονύελος, το μονόκλ.
 ΜΟΝΟКУЛТУРА, -η θ. μονοκαλλιέργεια.
 *ΜΟΝΟΛΙΤ, -α α. μονόλιθος, ογκόλιθος.
 ΜΟΝΟΛΙΤНОСТЬ, -η θ. μονολιθικότητα.
 ΜΟΝΟΛΙΤΝΥЙ επ., βρ: -тен, -тна, -тно μονολιθικός. || μτφ. ενιαίος, σύσσωμος, συσπειρωμένος.
 *ΜΟΝΟΛΟΓ, -α α. μονόλογος.
 ΜΟΝΟΛΟΓΙЧЕСΚИЙ επ. μονολογικός.
 ΜΟΝΟΜΑΝ, -α α., -ка, -η θ. ο, η μονομανής.
 *ΜΟΝΟΜΑΝΙΑ, -η θ. μονομανία.
 *ΜΟΝΟΜΕΤΑΛΙΣΜ, -α α. μονομεταλλισμός.
 ΜΟΝΟΜΕΤΑΛΛИЧЕСΚИЙ επ. μονομεταλλιστικός.
 *ΜΟΝΟΠΛΑΝ, -α α. μονοπλάνο.
 ΜΟΝΟΠΟΛИЗАЦΙΑ, -η θ. μονοπώληση.
 ΜΟΝΟΠΟΛИЗОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. μονοπωλώ. || -ся μονοπωλούμαι.
 ΜΟΝΟΠΟΛИСТ, -α α. 1 μονοπωληστής. 2 μεγάλος κεφαλαιοκράτης.
 ΜΟΝΟΠΟΛИСТИЧЕСΚИЙ επ. μονοπωλιακός· - капитал моноπωλιακό κεφάλαιο· - капитализм μονοπωλιακός καπιταλισμός.
 ΜΟΝΟΠΟΛИСТСΚИЙ επ. μονοπωλιακός.
 *ΜΟΝΟΠΩΛΙΑ, -η θ. 1 μονοπώλιο· государственная - κρατικό μονοπώλιο· капиталистические -η καπιταλιστικά μονοπώλια. 2 (παλ.) κρατικό οινοπωλείο.
 ΜΟΝΟΠΩΛНОСТЬ, -η θ. μονοπώληση.
 ΜΟΝΟΠΩΛНУЙ επ. μονοπωλιακός.
 *ΜΟΝΟΤΕΙΣΜ, -α α. μονοθεϊσμός.
 ΜΟΝΟΤΕИСТ, -α α. μονοθεϊστής.
 ΜΟΝΟΤΕИСТИЧЕСΚИЙ επ. μονοθεϊστικός.
 *ΜΟΝΟΤΥΠ, -α α. μονοτυπία.
 ΜΟΝΟΤΥΠИСТ, -α α. μονοτύπης.
 ΜΟΝΟΤΥПНУЙ επ. μονοτυπικός.
 ΜΟΝΟΤΩΝНО επίρ. μονότονα.
 ΜΟΝΟΤΩΝНОСТЬ, -η θ. μονοτονία· αντία.
 ΜΟΝΟΤΩΝНУЙ επ., βρ: -тönen, -тónна, -ο μονότονος. || ανιαρός, πληκτικός.
 *ΜΟΝΟΤΩΝΓ, -α α. μονότογγος.

*ΜΟΝΟΧΩΡΔ, -α α. το μονόχορδο.
 ΜΟΝΟΧΡΟΜΑΤИЧЕСΚИЙ επ. μονόχρωμος.
 *ΜΟΝСТР, -α α. (παλ.) τέρας.
 *ΜΟΝΤΑЖ, -ά α. 1 συναρμολόγηση· μοντάρισμα· ανέγερση· στήσιμο. 2 συναπάρτιση, σύνθεση, συρραφή (για έργο λογοτεχνικό, μουσικό κ.τ.τ.).
 ΜΟΝТАЖЕР, -α α. συναρμολογητής, συναρμωστής (κινηματογραφικής ή φωτογραφικής μηχανής).
 ΜΟΝТАЖИСТ, -α α., -ка, -η θ. συνθέτης, ο συναρμωστής.
 ΜΟΝТАЖНИК, -α α., -ца, -η θ. συναρμολογητής (μηχανών, εγκαταστάσεων κ.τ.τ.).
 ΜΟΝТАЖНИЧАТЬ ρ.δ. (απλ.) συναρμολογώ.
 ΜΟΝТАЖНУЙ επ. συναρμολογητικός, της συναρμολόγησης· για συναρμολόγηση.
 *ΜΟΝТАНЬЕР, -ов πλθ. (ενκ. -ЬЕР, -α α.) οι ορεινοί (της γαλ. επανάστασης).
 *ΜΟΝΤΕΡ, -α α. 1 εφαρμοστής, μονταδόρος. 2 εφαρμοστής ηλεκτρικών.
 ΜΟΝТИРОВАНИЕ, -я ουδ. αρμολόγηση· συναρμολόγηση.
 *ΜΟΝТИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.μ. αρμολογώ, συναρμολογώ, συναρμώζω, μοντάρω· στήνω. || -ся συναρμολογούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
 ΜΟΝТИРОВАКА, -η θ. βλ. ΜΟΝТИРОВАНИЕ
 ΜΟΝТИРОВОЧНУЙ επ. (συν)αρμολογητικός.
 ΜΟΝТИРОВАЩИК, -α α. συναρμολογητής, συναρμωστής· εφαρμοστής. *
 *ΜΟΝУМЕНТ, -α α. 1 μνημείο (αναμνηστικό τεκτονικό ή γλυπτικό έργο). 2 επιτάφια μαρμάρινη ή γρανίτινη πλάκα, ταφόπετρα, μνήμα, τάφος.
 ΜΟΝУМЕНТАЛЬНОСТЬ, -η θ. μεγαλοπρέπεια, το μεγαλειώδες.
 ΜΟΝУМЕНТАЛНУЙ επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 μεγαλοπρεπής, -όπρεπος, μεγαλειώδης, επιβλητικός. 2 (για οικοδομή) μνημειώδης. 3 μτφ. θεμελιακός, βασικός· βαθύς.
 ΜΟΝУМЕНТНУЙ επ. μνημειακός, του μνημείου.
 ΜΟΝУМЕНТЩИК, -α α. μνημειοκατασκευαστής.
 *ΜΟПС, -α α. σκυλάκι δωματίου.
 ΜОР, -α α. θανατικό· επιδημία.
 ΜΟΡΑЛИЗАЦΙΑ, -η θ. ηθικοποίηση, διδασκαλία ηθικών αρχών.
 ΜΟΡΑЛИЗОВАНИЕ, -я ουδ. βλ. ΜΟΡΑЛИЗАЦΙΑ.
 ΜΟΡΑЛИЗОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ. ηθικοποιώ, ηθολογώ, διδάσκω ηθική.
 ΜΟΡΑЛИЗОВАТЬ, -зую, -зуюшь ρ.δ. βλ. ΜΟΡΑЛИЗОВАТЬ.
 ΜΟΡΑЛИСТ, -α α., -ка, -η θ. ηθικολόγος.
 ΜΟΡΑЛИСТИЧЕСΚИЙ επ. ηθικολογικός.
 *ΜΟΡΑЛИΤΕ ουδ. άκλ. έμμετρο δράμα (κατά το μεσαιώνα).
 *ΜΟΡΑЛЬ, -η θ. 1 το ηθικό, το ήθος, η ηθι-

κή. 2 ηθικό δίδαγμα, συμπέρασμα· επιμύθιο· читать кому-л. - νουθετώ (διαβάζω) κάποιον. 3 ηθικολογία.

морально επίρ. ηθικά.

морально-политический επ. ηθικοπολιτικός.

моральный επ., βρ: -лен, -льна, -льно ηθικός· - вывод ηθικό δίδαγμα· - человек ηθικός άνθρωπος· - не устои ηθικά θεμέλια· -οе удовлетворение ηθική ικανοποίηση· -не мучения ηθικά (ή ψυχικά) βάσανα· -οе состояние ηθική κατάσταση, το ηθικό. || εκφρ. - износ ή -οе изнашивание машины η καταλληλότητα της μηχανής (αν και πάλιωσε).

*мораторий, -я α. μορατόριο· εκεχειρία.

*морг¹, -а α. νεκροσκοπείο· νεκροφυλάκιο νοσοκομείου.

*морг², -а α. μέτρο μισού εκταρίου.

морг³ επ.φ. ως κατηγ. ανοιγοκλείσιμο των ματιών (απο το ρ. моргать, моргнуть).

*морганатический επ. μοργανατικός· - бранк μοργανατικός γάμος.

морганье, -я ουδ. σκαρδαμυγμός· ανοιγοκλείσιμο των ματιών. || τρεμοφέγγισμα, μαρμαρυγή.

моргать ρ.δ. 1 βλ. мигать (1 σημ). 2 κάνω ματιά, κάνω νεύμα με το μάτι, κλείνω το μάτι. 3 βλ. мерцать

моргнуть ρ.σ. βλ. моргать. || εκφρ. глазом не - δε σηκώνω· κεφάλι, εργάζομαι εντατικά· не -ув глазом αδυσκόλευτα· χωρίς πολλή σκέψη· не успеть (и) глазом - στη στιγμή, αμέσως, ακαριαία, εν ριπή οφθαλμού.

морда¹, -н θ. 1 ρύγχος, μουσούδα, μούρη. 2 (χυδ.) μούρη, πρόσωπο· дать в -у χτυπώ στη μούρη. || δυσειδές πρόσωπο. || (υβρ.) μούτρο, παλιόμουτρο· исчезни, -! χάσου απ' εδώ, παλιόμουτρο!

*морда², -н θ. (διαлк.) βλ. верша.

мордастый επ., βρ: -даст, -а, -ο που έχει φαρδιά μούρη. || πλατυπρόσωπος.

мордасы, -ов πλθ: бить (хлестать) по -ам (απλ.) χτυπώ στο πρόσωπο, μπατσίζω, ραπίζω.

мордастый επ., βρ: -даст, -а, -ο (απλ.) βλ. мордастый

мордашка, -и θ. συμπαθητικό πρόσωπο. || άνθρωπος ομορφοπρόσωπος. || ράτσα κυνηγετικών σκύλων.

мордобитие, -я ουδ. χτύπημα στο πρόσωπο, μπάτσισμα, ράπισμα.

мордобой, -я α. (απλ.) βλ. мордобитие.

мордовать ρ.δ. (απλ.) χτυπώ, δέρνω, βασανίζω, τυραγνώ.

мордоворот, -а α. ασχημομούρης.

мордочка, -и θ. 1 μουρίτσα· - заяца μουρίτσα λαγού. 2 προσώπκι (παιδικό ή γυναικείο).

морье, -я, πλθ. -я, -ей ουδ. 1 η θάλασσα·

Средиземное - μεσόγεια θάλασσα· Балтийское - Βαλτική θάλασσα· Каспийское - Κασπία θάλασσα· взволнованное - ταραγμένη θάλασσα· бурное - τρικυμισμένη θάλασσα· за -ем πέραν των θαλασσών· μακριά στα ξένα· из-за -я πέρα απο τις θάλασσες, εκείθεν των θαλασσών. || πέλαγος· Эгейское - Αιγαίο πέλαγος· Ионическое - Ιόνιο πέλαγος. || λίμνη πολύ μεγάλη· Аральское - η λίμνη Αράλη. 2 μτφ. πάρα πολύ, ποτάμι, ωκεανός· - слез ποτάμια δάκρυα· - крови ποτάμια αίματος. || τεράστια έκταση· - хлебів θάλασσα σιτηρών. 3 επίρ. διαθάλασης· ехать -ем ταξιδεύω διαθάλασης. || εκφρ. житэйское - (παλ.) πολυτάραχος (πολυκύμαντος) βίος· в открытом - (вйти); в открытом -е στα ανοιχτά της θάλασσας· за -ем (-ями) παλ. στα ξένα· на дне -я найти (снискать); со дна -я достать να βρεθεί όπου και να είναι, έστω και στα βάθη της θάλασσας· ждять у -я погоды εκ Ναζαρέτ δύναται αγαθόν είναι; ή απο του διαβόλου την αυλή ούτε ερίφι ούτε αρνί.

*морёна, -н θ. έρμακας, αρμακάς.

морёние, -я ουδ. φαρμάκωμα, εξόντωση, εξολοθρευμός, αφανισμός, ξεπάτωμα, ξεπάστρεμα.

морённый επ. του έρμακα.

морёный επ. 1 φαρμακωμένος, εξολοθρευμένος, εξοντωμένος, ξεπατωμένος, αφανισμένος. 2 μτφ. ισχνός, εξαντλημένος, βασανισμένος, τάλαιπωρημένος. 3 διαποτισμένος· βαμμένος σε υπομελανό χρώμα.

мореплавание, -я ουδ. θαλασσοπλοΐα, θαλασσοπορία, ναυσιπλοΐα. || ναυτιλία, ναυτική (τέχνη), πλωτική.

мореплаватель, -я α. θαλασσοπόρος, ποντοπόρος, πελαγοδρόμος· ναυτικός.

*мореплавательный επ. θαλασσοπλοΐικός, ναυσιπλοΐικός, ναυτιλιακός.

мореход, -а α. θαλασσοπόρος· ναυτικός.

мореходец, -дца α. βλ. мореход.

мореходность, -и θ. ναυτιλιακή ικανότητα πλοίου.

мореходный επ. ναυτιλιακός, ναυσιπλοΐικός.

мореходство, -а ουδ. βλ. мореплавание

морж, -а α., -йча, -и θ. τριχοφόρος.

моржовый επ. του τριχοφόρου.

морженок, -нка, πλθ. -ята, -ят α. νεογνό τριχοφόρου.

морзе στις εκφρ: аппарат Морзе ο ασύρματος του Μόρς· азбука Морзе αλφάβητο του Μορς

морилка, -и θ. υπομελανό χρώμα (για ξύλινα έπιπλα).

мористый επ. που είναι στα ανοιχτά της θάλασσας, μακριά απο τις ακτές.

морить, -рёт, -рять, παθ. μτχ. морённый κ. βρ: -рён, -ренá, -рено ρ.δ.μ. 1 φαρμακώνω,

εξοντώνω, εξολοθρεύω, εξαφανίζω, ξεπατώνω, ξεπαστρεύω, ξεκάνω - крыс, клопов ξεκάνω τους αρουραίους, τους κοριοούς. 2 μτφ. κατεξαντλώ, λιάνω, πεθαίνω - голодом λιάνω απο την πείνα. 3 μειώνω, μετριάζω, κόβω (οξύτητα, καυστικότητα κ.τ.τ.). 4 (διαλκ.) σβήνω (τα κάρβουνα). 5 βάφω με υπομελανό χρώμα. || -ся 1 εξοντώνομαι, εξολοθρεύομαι, εξαφανίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 μαραζώνω, φθίνω, λιάνω· βασανίζομαι.

моркóвка, -и θ. μικρό καρότο.

моркóвник, -а α. φαγητό με καρότα.

моркóвный επ. 1 του καρότου· απο καρότο. 2 (για χρώμα) πορτοκαλής.

моркóвь, -и θ. καρότο, δαύκος.

мормóны, -ов πλθ. (ενκ. -όνη, -α α., -κα, -и θ. Μορμόνοι (θρησκ. αίρεση).

мормíшка, -и θ. τεχνητό δόλωμα για φάρια.

моровóй επ: -όε повéтрие ή -άя ήзва (παλ.) λοιμός, πανούκλα· θανατικό, ξολοθρεμός, αφανισμός.

морóженица, -и θ. κατάψυξη· παγωτοποιείο.

морóженое, -ого ουδ. το παγωτό· сливочное - παγωτό κρέμας· шоколадное - παγωτό σοκολάτας· Глубíнное - παγωτό φράουλας.

морóженщик, -а α., -ца, -и θ. παγωτοποιός· παγωτοπώλης, -ήτρια.

морóженный επ. κατεψυγμένος, παγωμένος, του πάγου· -ое мýсо κατεψυγμένο κρέας. || βλαμμένος, χαλασμένος απο τον πάγο· - картофель παγωμένες; πατάτες.

морóз, -а α. 1 κρύο, ψύχος· πάγος· крепкий - δυνατό κρύο, παγετός, παγωνιά· трескýчий - διαβολεμένο κρύο· сильный - δριμύ ψύχος. || ψύχος κάτω του μηδενός· четыре градуса -а τέσσερις βαθμούς κάτω απο το μηδέν. 2 ψύχρα, ψυχρός καιρός. || εκφρ. - по коже ή по спинé подира́ет ή дерёт, пробегáет ανατριχιάζω (απο κρύο, φόβο)· удáрили -и έπεσαν κρύα· сто́ят си́льные -и κάνει δριμύ ψύχος.

морóзец, -ца α. βλ. морóзик.

морóзик, -а α. ελαφρό ψύχος, ψύχρα.

морóзилка, -и θ. θάλαμος κατάψυξης.

морóзить, -óжу, -óзись, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. морóженный, -жен, -а, -о ρ.δ. 1 μ. παγώνω, ψύχω. || καταστρέφω με το ψύχος. 2 απρόσ. κάνει παγωνιά. || -ся ψύχομαι, παγώνω.

морóзно επίρ. ως κατηγ. είναι (κάνει) κρύο· сего́дня - σήμερα κάνει παγωνιά.

морóзный επ., βρ: -зен, -зна, -зно ψυχρός, κρύος, παγερός· -воздух ψυχρός αέρας.

морозостóйкий επ., βρ: -стóек, -стóйка, -отóйко ψυχρόφιλος, φιλόψυχρος, ανθεκτικός στο ψύχος.

морозостóйкость, -и θ. η αντοχή στο ψύχος (για φυτά).

морозоупóрность, -и θ. βλ. морозостóйкость. **морозоупóрный** επ., βρ: -рен, -рна, -рно; βλ. морозостóйкий.

морозоустóйчивость, -и θ. βλ. морозостóйкость.

морозоустóйчивый επ., βρ: -чив, -а, -о; βλ. морозостóйкий.

морóка, -и θ. ανιαρή ιστορία ή υπόθεση.

моросáть, -йт ρ.δ. φιλοβρέχω, ψιχαλίζω· на двóре -йт στην αυλή ψιχαλίζει· дождь -йт ρίχνει φιλή βροχή, ψιχαλίζει.

морóсь, -и θ. ψιχάλα.

морóчить, -чу, -чишь ρ.δ.μ. (συ)σκοτίζω, συγχύζω, μπερδεύω, θολώνω τα μυαλά· κοροΐδεύω, εμπαίζω. || εκφρ. - Гóлову σκοτίζω, ζαλίζω το κεφάλι.

морóшка, -и θ. βάτος το χαμαίμορο ή ρούβος καθώς και οι καρποί αυτού.

морóшковый επ. του βάτου, του ρούβου· απο ρούβο.

морс, -а (-у) α. морс (ποτό αναφυκτικό).

морскóй επ. 1 θαλάσσιος, θαλασσινός· -яя вода θαλασσινό νερό· - κλίματ θαλάσσιο κλίμα· -όε путешéствие θαλασσινό ταξίδι· -οий η ναυμαχία· -ие живóтные θαλάσσια ζώα· -яя рíба θαλασσινό ψάρι· -όε дно ο βυθός της θάλασσας· -όε купáнье θαλάσσιο λουτρό· -порт θαλασσινό λιμάνι. 2 ναυτικός, θαλασσινός· -флот ναυτικός στόλος· -яя пехóта οι πεζοναύτες· -офицёр αξιωματικός ναυτικού· -яя мíлия ναυτικό μίλιο· -яя кáрта ο ναυτικός χάρτης· -όε сражéние ναυμαχία· -разбóйник πειρατής, κουρσάρος· -όε прáво ναυτικό δίκαιο· -яя держáва ναυτική δύναμη (κράτος)· -όε учéлище ναυτική σχολή. || εκφρ. -яя о́лэзнь ναυτία, -ση· -яя иглá η βελόνα, σακκοράφα, σύγναθος (ψάρι)· -яя собáка το σκυλόφαρο· -волк θαλασσόλυκος (ναυτικός έμπειρος και ατρόμητος)· -яя корóва αλικόρη, θαλασσινή αγελάδα, δουγκόνγκ· -яя змея θαλασσινό φίδι· -слон θαλασσινός ελέφαντας· -язы́к γλώσσα η κοινή (ψάρι)· -лев |διάφορα είδη φωκιών· на дне -óm найтí (сыскáть); со дна -го достáть να βρεθεί όπου και να είναι, έστω και στα βάθη της θάλασσας.

*мортíра, -и θ. όλμος, ολμοβόλο.

морти́рный επ. ολμικός, του όλμου.

*Морфéя, -я α. Μορφέας, ύπνος· в о́бъятíях Морфéя στην αγκαλιά του Μορφέα (σε βαθύ ύπνο).

*морфéма, -и θ. (γλωσσ.) μορφή, μόρφωμα λέξης.

*морфíй, -я (-ю) α. μορφίνη.

морфинизм, -а α. μορφινισμός.
морфинист, -а α., -ка, -и θ. ο, η μορφινομανής.
морфолог, -а α. μορφολόγος.
морфологический επ. μορφολογικός.
*морфология, -и θ. 1 μορφολογία (εξωτερική μορφή των όντων). 2 η διαμόρφωση του εδάφους. 3 η αλλαγή των λέξεων (απο τις κατάληξεις, προθέματα κ.τ.τ.).
морщина, -и θ. ρυτίδα, ζαρωματιά· -и на лбу ρυτίδες στο μέτωπο. || μπφ. πτυχή, ζάρα, ζαρωματιά, σούρα (στα υφάσματα κ. άλλα).
морщинистость, -и θ. ρυτίδωση, ρικνότητα.
морщинистый επ., βρ: -нист, -а, -ο ρυτιδωμένος· ρικνός, ζαρωμένος· -οе лицо ρυτιδωμένο πρόσωπο· -ая кожа ζαρωμένο δέρμα. || (για πρόσωπο) καταρυτιδωμένος, καταζαρωμένος.
морщинить(ся) ρ.δ. βλ. морщить(ся) 1 σημ.
морщина, -и θ. ρυτιδίτσα.
морщить, -щу, -щишь ρ.δ.μ. 1 ρυτιδώνω, ζαρώνω· -лоб ρυτιδώνω το μέτωπο. 2 μπφ. (για νερό) διαταράσσω ελαφρά την επιφάνεια, ρικνώνω. || -ся ρυτιδώνομαι, ζαρώνω.
морщить, -йт ρ.δ. σχηματίζω δίπλες, ζαρώνω· платье -йт το φόρεμα ζαρώνει. || -ся σχηματίζω δίπλες, ζαρώνω.
моряк, -á α. ναύτης, ναυτικός, θαλασσινός.
моряна, -и θ. νοτιοανατολικός άνεμος (στην Κασπία και Βόλγα).
моряцкий επ. ναυτικός, του ναύτη.
морячка, -и θ. ναύτρια. || η σύζυγος του ναύτη.
морячок, -чка α. ναυτόπουλο.
москатель, -я α. (αθρσ.) χρώματα και χρωστικές ουσίες.
москвич, -á α. Μοσχοβίτης. || μάρκα αυτοκίνητου.
*москит, -а α. μοσκίτης, κουνούπι της Αφρικής.
москитный επ. του μοσκίτη. || της προφύλαξης απο το μοσκίτη· -ая сетка η κουνουπιέρα.
москóвский επ. μοσχοβίτικος, της Μόσχας.
мослак, -á α. (απλ.) βλ. мосóл.
мосластый επ., βρ: -ласть, -а, -ο (απλ.) κοκκαλιάρης, κοκκαλιάρικος.
мосóл, -слá α. πλευρικό οστό, το πλευρό· κάθε κόκκαλο που εξέχει.
мост, -а κ. -á, προθт. ο -е, на -ý, πλθ. -и α. 1 γέφυρα, γεφύρι· пешехóдный - πεζογέφυρα· железнодоpóжный - σιδηροδρομική γέφυρα· висéчий -, цепной - κρεμαστή γέφυρα· понтóнный - πλοιοόζευκτη γέφυρα· деревяный - ξύλινη γέφυρα· - из подручного материала πρόχειρη γέφυρα· плóучий - πλωτή γέφυρα· навести - φτιάχνω, ρίχνω γέφυρα, γεφυροποιώ. 2 το κατάστρωμα της γέφυρας, το

σανίδωμα. 3 γέφυρα δοντιών.
мостик, -а α. γεφυράκι, -ίτσα.
мостильщик, -а α. γεφυροποιός.
мостить, **мошý**, **мостить**, παθ. μπт. παρлθ. χρ. **мошённый**, βρ: -шён, -á, -ó ρ.δ.μ. 1 λιθοστρώνω, πλακοστρώνω· σκυροστρώνω. 2 σανιδώνω, πατώνω γέφυρα. 3 (διακ.) υποθέτω, βάζω (στρώνω) υπό. || -ся 1 τακτοποιούμαι, τοποθετούμαι, βολεύομαι. 2 λιθοστρώνομαι κλπ. ρ· ενεργ. φ.
мостки, -óв πλθ. 1 γεφύρι ξύλινο. 2 εξέδρα (εξοχή) στην άκρη όχθης, ακτής. 3 σανίδωμα των σκαλωσιών οικοδομής.
мостовáя, -óй θ. το λιθόστρωτο, λιθοστρωμένος δρόμος· **булыжная** - λιθόστρωτος (βοτσαλοστρωμένος) δρόμος.
мостовиáна, -и θ. γεφυροσανίδα· γεφυροδοκός.
мостовой επ. της γέφυρας.
мостовщик, -á α. εργάτης λιθόστρωσης.
мостóк, -ткá α. γεφυράκι.
мостостроéние, -я ουδ. γεφυροποιεία.
*мосьé κ. **мосьé** κ. (απλ.) **мысьé**, **мысьó** α. άκλ. (παλ.) κύριος. || παιδαγωγός.
моська, -и θ. βλ. мопс.
мот, -а α. σπάταλος, χαλαστής, σκορποχέρης, ξεδιαστής, διασπαθιστής.
мотáлка, -и θ. πηνιστήριο, τυλιγάδι, ανέμη.
мотáльный επ. περιελιχτικός, περιτυλιχτικός, της περιτύλιξης.
мотáльня, -и θ. εγκατάσταση (χώρος) πηνιστηρίων.
мотáние¹, -я ουδ. 1 αναπήνιση, κουβάριασμα. 2 κούνημα· τίναγμα.
мотáние², -я ουδ. σπατάλη· διασπάθιση.
мотáть¹ ρ.δ. 1 αναπνήζω, μασουρίζω· κουβαριάζω· περιτυλίγω. 2 κουνώ, ανεμίζω· τινάζω. || κουνώ αρνητικά το κεφάλι. 3 κλυδωνίζομαι. 4 κατατρώω, βασανίζω, τυραννώ. 5 πηγαίνω γρήγορα, τρέχω. || εκφρ. - (себé) на ус φέρω διαρκώς στη μνήμη. || -ся 1 αιωρούμαι, ταλαντεύομαι. 2 γυρίζω, τρέχω πολύ, περιτρέχω, περιπλανιέμαι. 3 αναπνήζομαι, περιελίσσομαι, περιτυλίγομαι· κουβαριάζομαι.
мотáть² ρ.δ. σπαταλώ, διασπαθίζω, διασκορπίζω, ξεδεύω άσκοπα. || -ся σπαταλιέμαι, διασπαθίζομαι, ξεδεύομαι άσκοπα.
*моти́в, -а α. 1 αφορμή· πρόφαση· αιτία, αίτιο· κίνητρο. || επιχείρημα, συλλογισμός (για υποστήριξη). 2 (φιλγ.) μοτίβο, συστατικό έργου. 3 (μουσ.) σκοπός, μοτίβο.
мотивирование, -я ουδ. 1 αιτιολογία, εξήγηση. 2 το σύνολο των αιτιολογιών, δικαιολογιών.
мотивировать, -рую, -решь ρ.δ.κ.σ.μ. αι-

τιολογώ· δικαιολογώ· εξηγώ· -Отказ εξηγώ τους λόγους της άρνησης.

МОТИВИРОВА́КА, -и θ. βλ. МОТИВИРОВАНИЕ.

МОТИВИРОВА́ЮЩИЙ επ. αιτιολογημένος.

ΜΟΤΚΑ, -и θ. κούνημα· τίναγμα.

ΜΟΤΝУ́ТЬ ρ.σ. βλ. ΜΟΤА́ТЬ¹ (2 σημ.). || -ся βλ. ΜΟΤА́ТЬСЯ¹ (1 σημ.).

ΜΟΤНЯ́¹, -и θ. (απλ.) το κρεμάμενο μέρος της βράκας. || σάκκος αλιευτικού διχτιού.

ΜΟΤНЯ́², -и θ. φασαρία, φροντίδες, τρεχάματα.

ΜΟΤОВА́ТНЬИ επ., -ВА́Т, -а, -ο σπάταλος, χαλαστής, πολυδάπανος, πολυέξοδος.

ΜΟΤОВИ́ЛО, -а ουδ. 1 βλ. ΜΟΤА́ЛКА. 2 καμπτήρας· φορέας.

ΜΟΤОВКА, -и θ. η σπάταλη, η ξεοδιάστρα.

ΜΟΤОВО́З, -а α. μικρή ατμομηχανή· ατμάμαξα.

ΜΟΤОВСКО́Й επ. σπάταλος, άσωτος· - образ жизни άσωτη ζωή.

ΜΟΤОВСТВО́, -а ουδ. σπατάλη, ασωτία.

ΜΟΤΟДРЕЗИ́НА, -и θ. ντρεζίνα με μοτέρ.

*ΜΟΤΟДРО́М, -а α. μοτοσικλετοδρόμιο.

ΜΟΤО́К, -ткА α. κουβάρι, μίτος.

ΜΟΤΟΚΟΛΙΆСКА, -и θ. μηχανοκίνητο αμαξάκι.

ΜΟΤΟΚРО́СС, -а α. βλ. ΜΟΤΟПРОБЕ́Г.

ΜΟΤΟМЕХΑΝΙΖΊРОВАННЫЙ επ. μηχανοκίνητος -аЯ АРМИЯ μηχανοκίνητη στρατιά (ή στρατός).

ΜΟΤΟПЕХО́ТА, -и θ. μηχανοκίνητο πεζικό.

ΜΟΤΟПЕХОТНИ́Ц, -ица α. στρατιώτης μηχανοκίνητου πεζικού.

ΜΟΤΟПЕХОТНИ́Й επ. του μηχανοκίνητου πεζικού· - полк μηχανοκίνητο σύνταγμα πεζικού.

ΜΟΤΟПРОБЕ́Г, -а α. μοτοσικλετικός αγώνας σε ανώμαλο έδαφος.

*ΜΟΤО́Р, -а α. κινητήρας, μοτέρ.

ΜΟΤΟРИЗА́ЦИЯ, -и θ. εφοδιασμός (εξοπλισμός) με κινητήρες.

ΜΟΤΟРИЗОВА́ННЫЙ επ. απο μτχ. μηχανοκίνητος· - батальон μηχανοκίνητο τάγμα.

ΜΟΤΟРИЗОВА́ТЬ, -зую, -зёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ΜΟΤΟРИЗОВА́ННЫЙ, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ. σ.μ. 1 εφοδιάζω με κινητήρες. 2 (στρατ.) εξοπλίζω με μηχανοκίνητα.

ΜΟΤΟРИ́СТ, -а α., -ка, -и θ. χειριστής ή επιτηρητής κινητήρων.

ΜΟΤО́РКА, -и θ. βενζινάκατος, μπενζίνα.

ΜΟΤО́РНЫЙ¹ επ. 1 του κινητήρα· - пех τμήμα (εργοστασίου) κατασκευής κινητήρων. 2 (κινούμενος) με μοτέρ· -аЯ лодка βενζινάκατος.

ΜΟΤО́РНЫЙ² επ. κινητικός, κινητήριο· -не рефлэкс ανακλαστικές κινήσεις· -не центр головного мозга τα κινητήρια κέντρα του εγκέφαλου.

*ΜΟΤО́РЛЕР, -а α. μοτοποδήλατο.

ΜΟΤОРОСТРО́ЕНИЕ, -я ουδ. μηχανολογία, κατασκευαστική μηχανών.

ΜΟΤОРОСТРОИ́ТЕЛЬНЫЙ επ. της κατασκευής κι-

νητήρων· - завод εργοστάσιο κατασκευής κινητήρων.

*ΜΟΤΟЦИ́КЛ, -а α. μοτοσικλέτα.

*ΜΟΤΟЦИКΛΈТ, -а α. μοτοσικλέτα.

ΜΟΤΟЦИКΛΈТКА, -и θ. μοτοσικλέτα, μηχανάκι.

ΜΟΤΟЦИКΛΈТНЫЙ επ. της μοτοσικλέτας.

ΜΟΤΟЦИКΛИ́СТ, -а α., -ка, -и θ. μοτοσικλετιστής, -ίστρα.

ΜΟΤΟЧА́СТЬ, -и θ. μηχανοκίνητο τμήμα.

ΜΟΤО́ЧЕК, -чка, α. κουβαράκι.

ΜΟΤЫ́ГА¹, -и θ. σκαπάνη, σκαλιστήρι. || μηχανή σκαλιστική.

ΜΟΤЫ́ГА², -и θ. βλ. ΜΟΤ.

ΜΟΤЫ́ЖИТЬ, -жу, -жешь ρ.δ.μ. σκαλίζω. - зЕМЛЮ σκαλίζω τη γη·

ΜΟТЫ́ЖНИЙ επ. σκαλιστικός· -οе земледелие σκαλιστική καλλιέργεια.

ΜΟТЫ́ЛЁК, -лькА α. πεταλούδα· -δίτσα.

ΜΟТЫ́ЛЬ, -и́я α. 1 χρυσαλλίδα κουνουπιού. 2 (παλ.) βλ. КРИВОШИ́П.

ΜΟТЫ́ЛЬКОВЫЙ επ. της χρυσαλλίδας. || ουσ. πλθ. (βοτ.) τα ψυχανθή.

ΜΟХ, мха κ. ΜΟΧА, προθ. ο ΜΧε κ. ο ΜΟΧе, во мху, на мху, πλθ. МХИ α. μούσκλο, βρύο. || εκφρ. -ом обрастѣй (зарасти, покрыться κ. τ.τ.) μουχλιάζω, είμαι αδρανής, φόφιος.

ΜΟХНА́ТИТЬ, -начу, -натишь ρ.δ.μ. δασύνω. || -ся γίνομαι δασύτριχος.

ΜΟХНА́ТОСТЬ, -и θ. δασύτητα (μαλλιών).

ΜΟХНА́ТНЬИ επ., βρ: -наѣ, -а, -ο. 1 πυκνόμαλλος, δασύτριχος, μαλλιαρός. 2 μτφ. πυκνός, δασύς· πυκνόφυλλος, δασύφυλλος· πολύκλαδος. 3 χνουδωτός, χνουδάτος, χνωδής· -οе пальто χνουδωτό πανωφόρι· -οе полотно η χνουδωτή πετσέτα του προσώπου.

ΜΟХНО́ГИЙ επ. δασύποδος.

ΜΟХОВИ́К, -а α. είδος μανιταριού χνουδωτού. || (διαлк.) τσαλαπετεινός, τέτρακας (το αρσενικό).

ΜΟХОВО́Й επ. βρυώδης· γεμάτος μούσκουλα.

ΜΟХООБРА́ЗНЫЙ επ., βρ: -зен, -зна, -зно; βρυοειδής, βρυώδης.

*ΜΟХИ́ОН, -а α. βάδισμα, περίπατος (για την υγεία). || εκφρ. для -а (-у) χάριν υγείας.

ΜΟЧА́, и θ. ούρο, κάτουρο.

ΜΟЧА́ГА, -и θ. (διαлк.) λάσπη, λασπουριά.

ΜΟЧАЖИ́НА, -и θ. (διαлк.) βλ. ΜΟЧА́ГА.

ΜΟЧАЛИ́СТНЬИ επ., βρ: -ли́ст, -а, -ο σπογγοειδής· χνουδάτος, -δωτός, χνωδής.

ΜΟЧА́ЛИТЬ ρ.δ.μ. 1 εξυφανώ, ξεφτίζω. 2 μτφ. βασανίζω, τυραγνώ, ταλαιπωρώ.

ΜΟЧА́ЛКА, -и θ. 1 σφουγγάρι, σπόγγος· тереть спинку -ой τρίβω τη ράχη με το σφουγγάρι. 2 βλ. ΜΟЧА́ЛО. || εκφρ. жевать -у φαπλατίζω.

ΜΟЧА́ЛО, -а ουδ. φλούδα, φλοιός ινώδης (για

καλαθοπλεκτική, σχοινοπλοκία). || εκφρ. **же-
вѣтъ** ~ φαφλατίζω.

мочѣльный επ. του σφουγγαριού, του σπόγγου· -ое производство παραγωγή σφουγγαριών. || απο φλούδα (φυτών)· -ая верёвка τριχιά από φλούδες. || σπογγοειδής.

мочевина, -η θ. (ιατρ.) ουρία, καρβαμίδιο.

мочевой επ. ουρητικός, ουρικός· -пузырь ουροδόχος κύστη· -ая кислота ουρικό οξύ· -камень χολόλιθος, πέτρα· -песок (ιατρ.) φάμμος, φαιμίαση.

мочевыделение, -я ουδ. έκκριση ούρων.

мочегонный επ. διουρητικός, ουραγωγός· -не средства διουρητικά φάρμακα.

мочеизнурение, -я ουδ. διαβήτης.

мочеиспускание, -я ουδ. βλ. мочевыделение.

мочеиспускательный επ. ουραγωγός· -канал ουρητήρας. || εκκριτικός ούρων.

мочёнке, -я ουδ. μούσκεμα, διάβρεξη.

мочёный επ. μουσκεμένος, διαβρεγμένος, εμποτισμένος.

моченье βλ. мочение

моченька, -и θ. υποκορ. μικρή δύναμη. || εκφρ. -и нет ή не стало δεν έχω δύναμη.

мочеотделение, -я ουδ. σχηματισμός ούρων. || ούρηση.

мочеотделительный επ. ουρητικός, ουρικός.

мочеполовой επ. γεννητοουρητικός.

мочеточник, -а α. η ουρήθρα.

мочило, -а ουδ. διαβρεχτήριο, μουσκευτήριο (λιναριού, κανναβιού κλπ.).

мочильный επ. της διάβρεξης, του μουσκεύματος· -ая яма βλ. мочило.

мочить, -чѹ, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **моченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.δ.μ. μουσκεύω, διαβρέχω· - лён, бельё μουσκεύω το λινάρι, τα ρούχα. || -ся 1 διαβρέχομαι, μουσκεύω. 2 ουρώ, κατουρώ.

мочка?, -и θ. 1 η ρώγα (λοβός) αυτιού. 2 λεπτές ρίζες φυτού. 3 τούφα, τουλούπα λιναριού.

мочка? -и θ. βρέξιμο, μούσκεμα.

мочковатый επ. βρ: -ват, -а, -ο πολύριζος.

мочливый επ., βρ: -лив, -а, -ο (διακμ.) υγρός, νοτερός· βρεγμένος, μουσκεμένος. || (για καιρό) βροχερός.

мочь!, **могѹ**!, **можешь**!, **могут**!, παρλθ. χρ. **мог**!, -лѹ, -лѹ, μτχ. ενεστ. **могѹщий** ρ.δ. 1 μπορώ, δύναμαι· не -ѹ спать δε μπορώ να κοιμηθώ· не -ѹ понять δε μπορώ να καταλάβω· он всё -жет αυτός όλα μπορεί να τα κάμει· не -ѹ вам помочь δε μπορώ να σας βοηθήσω· терпѣть его не -ѹ δε μπορώ να τον υποφέρω. 2 **может** επίρ. δυνατόν, ίσως, μπορεί· на вид, -жет, **крѣпкий**, но... στην όψη, μπορεί να φαίνεται γερός, όμως... || εκφρ. -жет быть ή

быть -жет μπορεί, είναι δυνατόν, ίσως, πιθανόν, ενδεχομένως· не -жет **быть**! είναι αδύνατον! δεν είναι δυνατόν! αποκλείεται! не **могѹ**! (απλ.) μη τολμάς· как живѣте-можете? πως ζήτε, πως περνάτε;

мочь?, -и θ. (απλ.) δύναμη· **кричатъ во всю** - φωνάζω μ' όλη τη δύναμη· **бежатъ изо всей** -и τρέχω μ' όλα τα δυνατά· что есть -и μ' όση δύναμη έχω· -и нет ή не стало δεν έχω πιά άλλη δύναμη, δεν αντέχω πιά.

мѹться ρ. απρόσ. **можется** μόνο ερωτηματικά κ. με τίς λέξεις **плѹхо, χѹдо; как можется?** πως είστε; (απο υγεία)· **χѹдо можется** δεν πάει καλά η υγεία μου, άσχημα την έχω. || δύναται, μπορεί· как **можется** όπως μπορεί, όπως δύναται, όπως είναι δυνατόν.

мошѣнный, -а α., -ца, -и θ. απατεώνας, κατεργάρης. || λωποδύτης, λαθροχέρης, κλέφτης.

мошѣничать ρ.δ. κλέφτω επιτήδεια, λαθροχειρώ, υπεξαιρώ· αισχροκερδῶ

мошѣнический επ. απαταιωνίστικος· λωποδίτικος· κλέφτικος· αισχροκερδής.

мошѣничество, -а ουδ. απάτη, εξαπάτηση, λωποδυσία· αισχροκερδία.

мошѣнство, -а ουδ. (απλ.) βλ. мошѣничество.

мошка, -и θ. η σκνίπα.

мошкарѹ, -ѹ θ. (αθρσ.) οι σκνίπες.

мошна, -ѹ, γεν. πλθ. -шѹн, δοτ. -шнѹм θ. 1 (παλ.) χρηματοσακκούλα, πουγγί. 2 μτφ. μαμωνάς· πλούτος, χρήμα. || εκφρ. **тѹгая (толстая, большѹя)** ~ μεγάλος πλούτος, θησαυρός, μαμωνάς· **трѹхнутъ** -όϊ τινάζω το πουγγί (τα δίνω όλα για όλα για κάτι), ξετινάζομαι.

мошонка, -и θ. 1 το πουγγάκι, η χρηματοσακκουλίτσα. 2 (ανατομ.) το όσχεο, η σακκούλα των όρχεων.

мошоночный επ. οσχεακός, οσχικός· -ая **грѹжа** οσχεοκήλη.

мошѣние, -я ουδ. λιθόστρωση, πλακόστρωση.

мошѣный επ. λιθόστρωτος, πλακόστρωτος.

мошѣхранилище, -а ουδ. (παλ.) λειψανοθήκη.

мошѹи, -ѹ πλθ. 1 (εκκλσ.) λείψανο αγίου. 2 μτφ. κάτισχνος, κοκκαλιάρης, σκελετός. || εκφρ. **живѣе** ή **ходѹчие** - σκελετωμένοι άνθρωποι βλ. και 2 σημ.

мошѹно επίρ. ισχυρά, δυνατά.

мошѹность, -и θ. 1 δύναμη· - **голѹса** δύναμη της φωνής. 2 πάχος, χόντρος. 3 (τεχ.) ισχύς· - **двѹгателя** η ισχύς του κινητήρα· **рабѹтатъ на полнѹю мошѹность** δουλεύω με πλήρη απόδοση· - **электрического тѹка** ισχύς ηλεκτρικού ρεύματος. 4 πλθ. -и παραγωγικά έργα (εργοστάσια, μηχανές κ.τ.τ.).

мошѹный επ., βρ: -шен, -шнѹ, -шно. 1 ισχυ-

ρός, δυνατός· κραταιός· -οε ГОСУДАРСТВО ι-
σχυρό κράτος· - удар γερό χτύπημα. 2 μεγά-
λης ισχύος· - ДВИГАТЕЛЬ κινητήρας μεγάλης
ισχύος. 3 εύρωστος, ρωμαλαίος, γερός. 4 πα-
χύς, χοντρός· - ПЛАСТ АНТРАЦИТА παχύ στρώ-
μα ανθρακίτη.

МОЩЬ, -И θ. 1 ισχύς. δύναμη· ИНДУСТРИАЛЬ-
НАЯ - βιομηχανική ισχύς. 2 ρώμη, ευρωστία.

ΜΟΧΛΙЙ επ. απο μτχ. πλυντικός· -ИЕ СРЕД-
СТВА πλυντικές ύλες.

МРАЗЬ, -И θ. (απλ.) τιποτένιος, γλοιώδες
υποκείμενο, κατσίβελος.

МРАК, -А α. σκοτάδι, σκότος· ζόφος· έρε-
βος. II μτφ. ανία, πλήξη, βαριεστιμάρα· θλί-
ψη· - на душе βαριεστιμάρα στην ψυχή. II εκφρ.
покрыто -ом неизвестностью σκεπάστηκε με
πέπλο μυστηρίου.

МРАКОБЭС, -А α. σκοταδιστής.

МРАКОБЭСИЕ, -Я ουδ. σκοταδισμός, πνευμα-
τικός ζόφος.

МРАКОБЭСНЫЙ επ. σκοταδιστικός, του σκοτα-
διστή ή του σκοταδισμού.

*МРАМОР, -А α. μάρμαρο. II μαρμάρινα αντι-
κείμενα.

МРАМОРИРОВАНИЕ, -Я ουδ. βλ. МРАМОРИРОВАКА.

МРАМОРИРОВАНИЙ επ. απο μτχ. μαρμαροει-
δής.

МРАМОРИРОВАТЬ, -РУЮ, -РУЕШЬ, παθ. μτχ.
παρλθ. χρ. МРАМОРИРОВАННЫЙ βρ: -ВАН, -А, -О
ρ.δ.κ.σ.μ. διαποικίλλω μαρμαροειδώς, προσ-
δίνω όψη μάρμαρου.

МРАМОРИРОВАКА, -И θ. μαρμάρωση· απομίμηση
μαρμάρου.

МРАМОРНЫЙ επ. μαρμάρινος· -АЯ СТАТУА μαρ-
μάρινο άγαλμα. II μαρμαροειδής· -АЯ СУМΑΓА
μαρμαροειδές χαρτί ή μαρμαρόκολλα. II άσπρος
σαν μάρμαρο· -АЯ ШЕЯ κατάλευκος (χιονόλευ-
κος) λαιμός· ЖЕНЩИНА с -ой ШЕЕЙ γυναίκα μαρ-
μαρτράχηλη.

МРАМОРЩИК, -А α. μαρμαράς.

МРАЧИТЬ ρ.δ.μ. (παλ.) 1 σκοτεινιάζω, σκο-
τιδιάζω, σκεπάζω με σκοτάδι. 2 μτφ. θλίβω,
λυπά, πικραίνω· πληγώνω την ψυχή. II -СЯ 1 κα-
λύπτομαι με σκοτάδι, σκοτεινιάζω, -διάζω. 2
θλίβομαι, βαρυσυμώ, βαρυαλγώ, σπαράσσεται η
ψυχή μου.

МРАЧНЕТЬ ρ.δ. 1 σκοτεινιάζω. 2 σκυθρωπά-
ζω, γίνομαι κατηφής, κατσουφιάζω, βαρυσυμώ.

МРАЧНО επίρ. 1 σκοτεινά. 2 ως κατηγ. εί-
ναι σκοτάδι.

МРАЧНОСТЬ, -И θ. σκότος, σκοτεινότητα. II
σκυθρωπότητα, κατήφεια, κατσούφιασμα.

МРАЧНЫЙ επ., βρ: -ЧЕН, -ЧНА, -ЧНО. 1 σκο-
τεινός, σκοταδερός· -АЯ НОЧЬ σκοτεινή νύ-
χτα (αφέγγαρη, άναστρη). II δύσκολος, βαρύς·
-НЕ ГОДЫ δύσκολα χρόνια. 2 σκυθρωπός, κα-

τηφής· θλιμμένος, μελαγχολικός· - ВЗГЛЯД ή
ВЗОР σκυθρωπό βλέμμα. 2 δυσάρεστος, επα-
χθής, μαύρος· -НЕ ΜΙΣЛИ μαύρες σκέψεις· -οε
ПРОШЛОЕ μαύρο παρελθόν· -οε настроёние βα-
ρυσυμιά, ζόφος ψυχής, στεγνή μελαγχολία.

МРЕТЬ, МРЭЕТ ρ.δ. (απλ.) 1 θαμποφαίνομαι,
μόλις διακρίνομαι (στο βάθος, στην ομίχλη).
2 είμαι, γίνομαι θαμπός, μουντός.

МСТИТЕЛЬ, -Я α., -НИЦА, -И θ. εκδικητής,
-τρα, τιμωρός, ξεδικιωτής.

МСТИТЕЛЬНО επίρ. εκδικητικιά.

МСТИТЕЛЬНОСТЬ, -И θ. εκδικητικότητα.

МСТИТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛЬНА, -ЛЬНО εκ-
δικητικός, φιλέκδικος.

МСТИТЬ, МЩУ, МСТИШЬ ρ.δ. εκδικούμαι, α-
νταδικώ, ξεδικιέμαι, βγάζω το άχτι μου· -
ВРАГУ εκδικούμαι τον εχθρό· - за оскорбле-
НИЕ εκδικούμαι για την προσβολή.

*МСЬЕ βλ. МОСЬЕ.

*МУАР, -А α. ύφασμα μουαρέ.

МУАРОВНЫЙ επ. απο ύφασμα μουαρέ. II κυματο-
υφής, σαν μουαρέ.

МУДРЕНО 1 επίρ. δύσκολα, δυσχερώς. 2 ως
κατηγ. είναι δύσκολο. II εκφρ. - ЛИ άραγε
είναι περίεργο, παράξενο· НЕ -; НЕ -, ЧТО...
δεν είναι δυσνόητο ότι..., είναι ευκολονόητο.

МУДРЕННОСТЬ, -И θ. το δυσνόητο, δυσκολο-
νόητο, το ακατάληπτο.

МУДРЕННЫЙ επ., βρ: -РЕН, -РЕНА, -РЕНО. 1
δυσνόητος, δυσκολοκατανόητος, δύσληπτος, δυ-
σκατάληπτος· δυσεξηγήτητος, δυσερμήνευτος, αι-
νιγματώδης· ГОВОРИТЬ -ИМ ЯЗЫКОМ μιλά με δυ-
σκολονόητη γλώσσα. II πολύπλοκος, μπερδεμέ-
νος· πολυσύνθετος· - ВЕНЗЕЛЬ πολύπλοκη
μονογραφή· - УЗОР πολύπλοκο σχέδιο. 2 δυσε-
πίτευκτος, δυσκατόρθωτος· δύσκολος. 3 περί-
εργος, παράξενος, αλλόκοτος· - ЧЕЛОВЕК αλ-
λόκοτος άνθρωπος· - ХАРАКТЕР παράξενος χα-
ρακτήρας. II εκφρ. ЧТО -ОГО; -ОГО НЕТ τίπο-
τε το δυσκολονόητο; (απλό πράγμα).

МУДРЕЦ, -А α. 1 σοφός· γνωστικός· древне-
греческий - Φάλες Μιλέτский ο αρχαίος Έλλη-
νας σοφός θαλής ο Μιλήσιος. 2 εξυπνάκιας.

МУДРИТЬ, -РЮ, -РЬШЬ ρ.δ. 1 σοφίζομαι, ε-
πινοώ ευφυίες. II δολιεύομαι. 2 κοροΐδεύω,
εμπαίζω.

МУДРО επίρ. σοφά· γνωστικά.

МУДРОВАНИЕ, -Я ουδ. 1 επινόηση, σοφιστία·
ευφυολογία. II πανουργία, δολιότητα. 2 κο-
ροΐδεμα, εμπαιγμός.

МУДРОВАТЬ, -РЮУ, -РЬШЬ ρ.δ. βλ. МУДРИТЬ.

МУДРОСТЬ, -И θ. 1 σοφία· σοφρωσύνη· НА-
РОДНАЯ - η λαϊκή σοφία· - ПОСЛОВИЦ η σοφία
των παροιμιών. 2 το σύνθετο, το πολύπλοκο
(υπόθεσης, πράγματος κ.τ.τ.). II εκφρ. ЗУБ
-И ο φρονιμίτης (δόντι).

μύδρστωβανιε, -я ουδ. βλ. **μύδρστωβ**
μύδρστωβανιε, -στωβυ, -στωβυεσθ ρ.δ. βλ.
μύδριτ (1 σθμ.). || εκφρ. **не στωβυ λυκάβω**
 απλά, χωρίς απώτερουσ κρυφούσ σκοπούσ.

μύδρнι επ., βρ: **μυδρ**, -ά, -ο. 1 σοφός, ου-
 νετόс, γνωστικός, σάφρονασ· - **человек** γνω-
 στικός άνθρωποс· - **закон** σοφός νόμοс· -**ая по-**
лїтика συνετή πολιτική· - **совет** σοφή συμ-
 βουλή· - **вождь** σάφρονασ αρχηγός.

μυж, -α, πλθ. **μυжья**, -жєй, -жьям α. ο σύ-
 ζυγοс, ο άντραс. || (παλ.) παράγονταс **учєнный**
 - παράγονταс τηс επιστήμηс· **государственный**
 - κρατικός παράγονταс.

μυжати ρ.δ. 1 αντρώνω, αντρείεύω, γίνομαι
 άντραс. 2 μтφ. ωριμάζω, αποκτώ πείρα. || -ся
 γίνομαι αντρείοс, γενναίοс.

μυжелόжство, -а ουδ. βλ. **педерастїя**.

μυжелюбннι επ., -бнв, -а, ο ανδρομανήс,
 φίλανδροс.

μυжелюбие, -я ουδ. ανδρομανία.

μυженєк, - нья α. αντρούληс.

μυженєнавнстннцн, -н θ. μισανδρн (γυνάικα).

μυженєнавнстннчєство, -а ουδ. μισανδρία.

μυжєподόбннι επ., βρ: -бєн, -бнн, -бнн ар-
 рєνωпός, ανδρώδηс· - **внд** αρρєνωпή όφη· -**ая**
жєннцннн αρρєνωпή γυνάικα, αντρογυνάικα· -**ое**
лнцό αρρєνωпό πρόσωπο.

μυжєский επ. (παλ.) βλ. **μυжєкόй**.

μυжєственнο επ. με αντρεία, γενναία.

μυжєственнοсть, -нι θ. αντρεία, γενναίοτη-
 та· - **воина** η αντρεία του πολεμιστή.

μυжєственннι επ., βρ: -вєн, -вєннн, -вєннн
 αντρείοс, αντρείωμένοс, γενναίοс. || ανδρι-
 κόс· - **голос** ανδρική φωνή.

μυжєство, -а ουδ. αντρεία, αντρείοσύνη,
 γενναίοτητα, παλικαριά. || θάρροс.

μυжєубнйство, -а ουδ. συζυγοκτονία (φόνοс
 του συζύγου απο τη σύζυγο).

μυжєубнйцн, -нι θ. συζυγοκτόνα γυνάικα.

μυжнκ, -ά α. 1 (παλ. κ. διαλκ.) μουζί-
 κοс, χωρικός, αγρότηс. || (παλ. υβρ.) αγροί-
 κοс. αμόρφωτοс. 2 (απλ.) άνθρωποс, άντραс·
умный - έξυπνοс άνθρωποс. || ενήλικοс· πα-
 ντρεμένοс. 3 σύζυγοс, άντραс.

μυжнκовάτοство, -нι θ. η ιδίοτητα του μου-
 ζίκου, χωριατοσύνη.

μυжнκовάтыи επ., βρ: -вát, -а, -ο μουζί-
 κικοс, χωριατικόс. || άξεστοс, απολίτιστοс.

μυжнκнκнι επ. (παλ.) μουζίκнκнκ, χωριατί-
 κοс. || σαν του μουζίκου.

μυжнκнκнι, -ья, -ье επ. μουζίκнκнκ, χωριά-
 τικοс. || αντρнκός, αντρнκнκнκ.

μυжнκнκнн, -нι α. (απλ.) χωριατήс ρωμαλέοс.
μυжнκнκнκн, -нι, γεν. πλθ. -шєк α. (περιφρ)
 παλιοχωριατήс.

μυжнκнκнцє, -а α. βλ. **μυжнκнκнκн**.

μυжнκнκн, -нι θ. γυνάικα απλή, λαϊκήс προέ-
 λευσηс. || (απλ. παλ.) γυνάικα απολίτιστη, ά-
 ξεοτη· χωριατίснн.

μυжнκчόк, -чкá α. χωριατάκοс. || αντρούληс,
 μικρόс άντραс.

μυжнκчόнкн, -нι θ. 1 μουζίκн, αγρότίснн, χω-
 ριατίснн. 2 (απλ.) γυνάικα.

μυжнκчье, -я ουδ. (αθρσ.) οι μουζίκнκн, οι
 χωριατέс, οι αγρότέс.

μυжлán, -а α. (απλ. παλ.) αγροίκοс, άξε-
 στοс, απολίτιστοс.

μυжнннι, -яя, -ее επ. (απλ.) συζυγнκός, του
 συζύγου. || εκφρ. -**яя жєнá** (απλ.) παντρεμέ-
 νη γυνάικα (συνήθωс μη ευάλωτη, πιστή στον
 άντρα τηс).

μυжннн, -а, -ο επ. του συζύγου, που ανή-
 κει στο σύζυγο· - **костнм** το κοστούμι του
 συζύγου.

μυжєкóй επ. αντρнκός, αντρнκнκнκ· του άρ-
 рєνοс, των αρрєνωп· -**яя шкóла** σχολείο αρ-
 рєνωп· -**ое пальто** αντρнκό πανωφόρι· - **пол**
 το αντρнκό φύλο· -**ое общество** οι άντρεс· -
персонал το αντρнκό προσωпнκ· -**яя рука** αν-
 τρнκό χέρι. || εκφρ. -**яя рнфма** (φιλγ.) αρ-
 ρєνнκή ομοιοκαταληξία.

μυжнннн, -нι α. άντραс· **краснвнн** - όμορ-
 φοс άντραс. || ενήλικοс. || αρρєνнκός, άρрєнн.

μυжнннннннннн επ. (απλ.) βλ. **μυжєкóй**.

***μυζа**, -нι θ. Μούса. || ποιητικό έργο ή δη-
 μιουργία· - **Пүшкинн** τό ποιητικό έργο του
 Πүσκнκн.

μυзєєвэд, -а α. μουσειολόγοс.

μυзєєвэдєннє, -я ουδ. μουσειολογία.

***μυзєй**, -я α. μουσειό· **нсторнчєскнн** - ι-
 στορικό μουσειό· **зоологнчєскнн** - ζωολογнκό
 μουσειό.

* **μυзєйннн** επ. μουσειακόс, του μουσειού. ||
 εκφρ. -**яя редкóсть** σπάνιο αρχαιολογнκό εύ-
 ρημα.

μυзєум, -а α. (παλ.) μουσειό.

μυзнκнκнрovanнє, -я ουδ. το παίξιμο τηс μου-
 σнκнκн.

μυзнκнκнрovanнє, -рю, -рюєш ρ.δ. (παλ.) α-
 σχολούμαι με τη μουσнκнκн· παίζω μουσнκнκн.

***μυζнκн**, -нι θ. 1 μουσнκнκ· **ннструментáльнн**
 - ενόργανη μουσнκнκ· **вокальнн** - η φωνητική
 μουσнκнκ· **симфоннчєскнн** - συμφωνнκнκ μουσнκнκ·
камернн - μουσнκнκ δωματίου· **танцевáльнн** -
 μουσнκнκ χορού· **духовáнн** - εκκλησιαστικнκ μου-
 σнκнκ· **духовáя** - μουσнκнκ πνευστών οργάνων·
пóхоронн с -ой κηδεία με μουσнκнκ· **положнть**
на -у μελοпoиá· **склóннчєсть к -е** κλίση προς
 τη μουσнκнκ. 2 ορχήστρα· **воєннн** - η στρατι-
 ωτικнκ μουσнκнκ. || μουσнκнκ όργαно. 3 υπόθεση,
 ασχολία πολυσύνθετη και παρατραβηγμένη. ||
 εκφρ. - **не та ή другáя** εντελώс διαφορετικά,

άλλο βιολί, όχι το ίδιο βιολί.

музыкальность, -и θ. μουσικότητα.

музыкальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; μουσικός, της μουσικής· -ая школа σχολή μουσικής· -ие инструменты μουσικά όργανα. || μελωδικός· -ая речь μελωδική ομιλία· - стих μελωδικός στίχος· - слух μουσικό αυτί.

музыкант, -а α., -ша, -и θ. ο, η μουσικός.

музыкантский επ. μουσικός, του μουσικού. || εκφρ. -ая команда (παλ.) ορχήστρα στρατιωτική.

музыковед, -а α. μουσικολόγος; μουσικοκριτικός.

музыковедение, -я ουδ. μουσικολογία, μουσικοκριτική.

музыказнание, -я ουδ. βλ. музыковедение.

мука, -и θ. βάσανο, μαρτύριο, αγωνία, άγχος· предсмертные -и επιθανάτια αγωνία· -и рёвности το βάσανο της ζήλειας· -и го́лода το μαρτύριο της πείνας· -и о́жидания η αγωνία αναμονής· -и а́да (παλ.) τα μαρτύρια της κόλασης· вечные -и αιώνια βάσανα.

мука́, -и θ. αλεύρι, άλευρο· пшени́чная - το σιτάλευρο· кукурузная - καλαμποκάλευρο, αραβοσιτάλευρο· ржаная - σικαλίσιο αλεύρι ή βριζάλευρο· ячменная - κριθάλευρο· карто́фельная - πατατάλευρο· ко́стяная - οστεάλευρο. || σκόνη· мраморная - μαρμαρόσκονη. || εκφρ. перемелется, - будет σιγά-σιγά όλα θα γίνουν ή αγάλια-αγάλια γίνετ' η γουρίδα μέλι.

мукамо́л, -а α. αλευροποιός.

мукамо́льный επ. της αλευροποίησης· -ая промышленность αλευροβιομηχανία· -ое производство αλευροπαραγωγή· - жёрнов μυλόπετρα.

мукамо́льня, -и θ. αλευροποιείο, εργοστάσιο αλευροποιίας.

***мул**, -а α. μουλάρι, ημίονος.

***мула́т**, -а α., -ка, -и θ. μιγάς, -άδα απο λευκό και νέγρα ή απο νέγρο και λευκή, κρεολός.

***мулине́** ουδ. άκλ. ο μουλινές.

мули́ха, -и θ. (απλ.) μούλα. η ημίονος.

мули́ца, -и θ. μούλα, η ημίονος.

***мулла́**, -и α. ο μουλάς.

***мультиплика́тор**, -а α. πολλαπλασιαστής.

мультипликацио́нный επ. των κινούμενων σχεδίων, του μίκι-μάους· - фильм κινηματογραφική ταινία κινούμενων σχεδίων.

***мультиплика́ция**, -и θ. μετάδοση εικόνων σε ταχεία κίνηση· κινούμενα σχέδια.

***муля́ж**, -а α. εκμαγείο, μοντέλο (σε φυσικές διαστάσεις).

***мумифика́ция**, -и θ. μουμιοποίηση.

мумифици́ровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. μουμιοποιώ, ταριχεύω πτώμα. || -ся μουμιοποιούμαι.

***мумия́**? -и θ. 1 μούμια· египетские -и αιγυπτιακές μούμιες· превраща́ть в -ю μουμιοποιώ. 2 άνθρωπος ζαρωμένος, σκελετωμένος ή δυσειδής, ασχημομούρης.

***мумия́**? -и θ. χρώμα (μπογιά) χαλκόχρωμο.

***мунди́р**, -а α. χιτώνιο, αμπέχονο· офице́рский - το χιτώνιο του αξιωματικού. || εκφρ. карто́шка в -е πατάτες βρασμένες ή ψημένες αξεφλούδιστες.

мунди́рный επ. του χιτωνίου· -ие пύговицы τα κουμπιά του χιτωνίου.

***мундшту́к**, -а α. 1 επιστόμιο σιγαρέτου. || καπνοσύριγγα, πίπα· янтарный - κεχριμπαρένια πίπα. 2 επιστόμιο μουσικού πνευστού όργανου. 3 ενστόμισμα, στομίδα χαλινού.

мундшту́чить ρ.δ. περνώ τη στομίδα στο άλογο.

мундшту́чный επ. της πίπας· του επιστομίου· της στομίδας.

***муниципализа́ция**, -и θ. δημοποίηση.

муниципализи́рованный επ. δημοποιημένος.

муниципализи́ровать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. муниципализи́рованный, βρ. -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. δημοποιώ. || -ся δημοποιούμαι.

***муниципалитέ́т**, -а α. δημοτική αρχή, δημαρχία, δημαρχείο.

муниципа́льный επ. 1 δημαρχιακός, δημοτικός, του δημαρχείου· -ое учрежде́ние δημαρχιακό μέγαρο (δημαρχείο). *2 βλ. муниципализи́рованный.

мура́, -и θ. (απλ.) βλ. чепуха́

мурава́? -и θ. χλόη τρυφερή ανοιχτοπράσινη.

***мурава́**? -и θ. βλ. глазу́рь (1 σημ.).

мураве́й, -вьа α. μυρμήγκι.

мураве́йник, -а α. μυρμηγκοφωλιά, μυρμηγκιά. || μτφ. πλήθος ανθρώπων.

мура́вить, -влю, -вишь ρ.δ.μ. βλ. глазу́ровба́ть. || -ся βλ. глазу́ровба́ться.

мура́вка, -и θ. χλοΐτσα, χορταράκι.

мура́вление, -я ουδ. βλ. глазу́рование.

мура́вленный επ. βλ. глазу́рный

мура́вушка, -и θ. χλοΐτσα, χορταράκι.

мура́вчатый επ. χλοΐσμένος, χλοερός.

муравье́д, -а α. μυρμηγκοφάγος (εντομοφάγο υωδό θηλαστικό).

муравьи́ный επ. μυρμηγκικός, του μυρμηγκιού· μυρμηγκώδης. || μτφ. φιλόπονος, εργατικός. || εκφρ. -ая кислота́ μυρμηγκικό οξύ.

мура́ш, -а α. (απλ.) μυρμήγκι.

мура́шка, -и θ. (απλ.) μυρμηγκάκι. || εκφρ. -и о́бэкт ή πόлзэкт по спи́не ή по тэлу μυρμηγκιάζει η ράχη, το σώμα· покрьты́я -άμμι σπυριάζω, καλύπτομαι απο σπυράκια.

мурза́, -и θ. (παλ.) τίτλος Τατάρων.

мура́стый επ., βρ: -ла́ст, -а, -ο ασχημο-

μούρης, κακομούτσινος.

мурло́, -ά ουδ. 1 (διαρκ.) ρύγχος, μουσού-
δα, μούρη. 2 (απλ.) ασχημομούρης.

мурли́ка, -и α.κ.θ. γάτος· γάτα.

мурли́канье, -я ουδ. νιαούρισμα. || μτφ. σι-
γομίλημα· σιγοτραγουδήμα.

мурли́кать, -ли́чу, -ли́чешь κ. -аю, -аешь ρ.
δ. νιαουρίζω. || μτφ. σιγομιλώ, σιγοτραγουδώ.

му́рмолка, -и θ. (παλ.) σκούφια γούνινη ή
βελουδίνη.

***мурова́ть,** -ру́ю, -ру́ешь, παθ. μτχ. παρθ.
χρ. **мурова́нный,** βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. χτί-
ζω· -сте́ну χτίζω τοίχο.

муру́тний επ. καστανοκόκκινος· καστανόμαυρος.

муры́жить, -жу, -жишь ρ.δ. (απλ.) 1 καθυ-
στερώ σκόπιμα, αναβάλλω. 2 δυσανεστό, δυσ-
ανασχετώ· βασανίζω.

муры́я, -и́ θ. 1 (παλ.) βλ. **трём.** 2 μτφ.
παλιοδωματιάκι.

***мурка́т,** -а α. 1 μοσχοκάρυδο. 2 μοσχάτο
σταφύλι ή κρασί.

муркате́ль, -я (-ю) είδος μοσχάτου κρασιού.

мурка́тник, -а α. μοσχοκαρυδιά.

мурка́тний επ. του μοσχάτου· απο μοσχάτο. ||
-орéχ μοσχοκάρυδο· -це́вτ μοσχοκαρυδόχρω-
μα.

***му́скул,** -а α. βλ. **мышца.**

мускула́тура, -и θ. οι μυώνες, το σύνολο
των μυών.

мускули́стость, -и θ. η ύπαρξη μυών, μυώ-
νων· οι μύες, οι μυώνες.

мускули́стый επ., βρ: -ли́ст, -а, -ο μυώδης.

му́скульный επ. μυικός.

***му́скус,** -а α. μόσκος, μόσχος, (αρωματική
ουσία). || αρώματα με μόσκο.

му́скусный επ. του μόσκου· -за́пах μυρου-
διά μόσκου.

***мусли́н,** -а α. μουσελίνα (ύφασμα).

мусли́новый επ. της μουσελίνας· -ая **ткань**
ύφασμα μουσελίνας. || απο μουσελίνα· -ое **плé-**
тье φόρεμα απο μουσελίνα.

му́слить ρ.δ.μ. (απλ.) βλ. **мыслить.**

мыслить ρ.δ.μ. (απλ.) σαλιώνω, φτύνω· -
ни́тку σαλιώνω την κλωστή· - **каранда́ш** σα-
λιώνω το μολυβδοκόκνυλο· - **па́лец** σαλιώνω το
δάχτυλο. || λερώνω με τα σαλιωμένα δάχτυλα·
кни́гу λερώνω το βιβλίο (ξεφυλλίζοντάς το). 2
μτφ. καθυστερώ, παρατραβώ, αναβάλλω· - **во-**
прóс καθυστερώ ζήτημα. || -ся λερώνομαι με
σάλιο. || σαλιώνομαι.

му́сор, -а α. σκουπίδια, (απο)σαρίδια, φρό-
καλα· απορρίματα. || μτφ. άχρηστα πράγματα,
παλιοπράγματα.

му́сорить ρ.δ. γεμίζω (κάνω) σκουπίδια, λε-
ρώνω.

му́сорный επ. των σκουπιδιών· -ая **куча** σω-

ρός σκουπιδιών· -ая **я́ма** σκουπιδαριό. || για
σκουπίδια· - **я́щик** σκουπιδοκούτι· -ое **ведро́**
σκουπιδοτενεκές.

мусороуо́рочный επ. σκουπιδοσυλλεκτικός·
-ая **машина** σκουπιδοσυλλεκτική μηχανή.

***му́сс,** -а α. αφρώδες μίγμα στα πλακούντια.

му́ссирование, -я ουδ. άφριση, άφρισμα.

***му́ссировать,** -рую, -руешь ρ.δ. χτυπώ για
να αφρίσει. || αμ. αφρίζω· **вино́** -**рует** το
κρασί αφρίζει. || μτφ. μεγαλοποιώ, υπερβάλ-
λω, παραφουσκώνω· - **опасе́ния** μεγαλοποιώ
τους κινδύνους· - **слу́хи** παραφουσκώνω τις
φήμες, τα παραλέω.

***му́ссон,** -а α. ετησίας, μουσώνας, περιοδι-
κός άνεμος.

***муста́нг,** -а α. άλογο εξαγριωμένο (που πε-
ριήλθε σε άγρια κατάσταση).

***мусульма́нин,** -а, πλθ. -áne, -án μουσουλ-
μάνος.

мусульма́нка, -и θ. μουσουλμάνα.

мусульма́нский επ. μουσουλμάνικος.

мусульма́нство, -а ουδ. μουσουλμανισμός.

***му́сье** κ. **му́сью** βλ. **мосье́.**

***му́тация,** -и θ. αλλαγή, μεταλλαγή· μεταβο-
λή· μετατροπή.

му́тить, **мучу́,** **му́тишь** ρ.δ.μ. 1 θολώνω· -
во́ду θολώνω το νερό. 2 μτφ. συγχύζω, σκοτί-
ζω. 3 αναστατώνω, διεγείρω, προδιαθέτω κα-
κώς, στρέφω ενάντια. 4 απρόσ. έχω τάση για
εμετό. || εκφρ. - **во́ду** θολώνω τα νερά (συγ-
χέω τα πράγματα). || -ся 1 θολώνω, γίνομαι
θολός. || θαμπώνω· **глаза́** -**лись** τα μάτια θά-
μπωσαν. 2 (συ)σκοτίζομαι, συγχύζομαι· **ми-**
сли -**ятся** οι σκέψεις συσκοτίζονται· **ум**
-ится το μυαλό σκοτίζεται. 3 (παλ.) αναστα-
τώνομαι, ταράσσομαι, ανησυχώ. 4 θολώνω. ||
εκφρ. -**ится в голо́вэ** ζαλίζομαι.

му́тнеть, -éет ρ.δ. 1 θολώνω, γίνομαι θο-
λός. 2 ταράσσομαι, συγχύζομαι· ζαλίζομαι.

му́тно 1 επίρ. θολά, θαμπά. 2 ως κατηγ. θο-
λώνω· **в глаза́х ста́ло** - τα μάτια θάμπωσαν.

му́тность, -и θ. θολότητα, θολούρα, θά-
μπος, θαμπομάρα.

му́тний επ., βρ: -**тен,** -**тнá,** -**тно.** 1 θο-
λός, θολωμένος· θαμπός, θαμπωμένος· -ая **во-**
да́ θολό νερό· -ое **сте́кло** θαμπό γυαλί· -**не**
глаза́ θαμπά μάτια. 2 μτφ. συγχυσμένος, ζα-
λισμένος, (συ)σκοτισμένος, σκοτουριασμένος.

му́товка, -и θ. 1 ύφος φυλλάματος· ισούψή
φυλλάματα. 2 (μαγειρ.) χτυπητήρι.

***муто́н,** -а α. προβατόγουνα.

муто́новый επ. απο προβατόγουνα.

му́торно (απλ.) 1 ανιαρά, πληκτικά· άχα-
ρα. 2 ως κατηγ. είναι ανιαρά, πληκτικά.

му́торный επ., βρ: -**рен,** -**рна,** -**рно** ανια-
ρός, πληκτικός, άχαρος.

μυτζυζιτς, -ту́жу, -ту́зишь ρ.δ.μ. (απλ.) χτυπά, δέρνω, ξελοκοπώ.

μυτς, -и θ. 1 κατακάθια, υποστάθμη. 2 μτφ. θολότητα, καταχνιά, θάμπος. 3 μτφ. θόλωση, συσκότιση.

***μυτςλόν**, -а α. αγριοπρόβατο μερικόν νησιών της Μεσογείου (λέγεται και της Κύπρου).

***μυτςτα**, -и θ. 1 περιχειρίδα (γυναικών), το μανσόνι. 2 (τεχ.) ζεύξης, διάκενο κυλινδρικό τεμάχιο (μανίκι).

***μυτςτιγ**, -я α. μουφτής.

μυτςτοβνί επ. της ζεύξης, του μανικιού.

μύγα, -и θ. μύγα· κόμнатная ~ οικιακή μύγα. || εκφρ. **Ю́лыне -и** χιονονιφάδες· **до бѣлых мух** ώσπου να πέσουν τα πρώτα χιόνια· **-и мрут** ή **дóхнут** ανυπόφορη πλήξη, σκασίλα· **-и не обидит** δεν πειράζει ούτε μυρμήγκι (πράος, άκακος άνθρωπος)· **-у раздавить** (ή **задавить**, **зашибить**) απλ. κρασοπίνω· **считатъ мух** σκοτώνω μύγες (χαζεύω)· **делатъ из -и слонá** κάνω την τρίχα τριχιά (μεγαλοποιώ, υπερβάλλω)· **быть под -ой** ή **с -ой** είμαι σουρωμένος, τά 'χω τσούξει· (**какая**) ~ **укусила егó** τι ερεθίστηκε (τσατίστηκε) έτσι· απο τι πειράχτηκε· **так тихо, что слышно, как - пролетит** τέτοια ησυχία, που και η μύγα ακούεται όταν πετά· (τόчно) **-у проглотил** του κακοφάνηκε πολύ, κόκκαλο του στάθηκε στο λαιμό.

μυκολόβ, -а α. κέρθιος, μυγοχάφτης (πηινό).

μυκολόβκα, -и θ. 1 μυγοπαγίδα. 2 βλ. **μυχολόβ**. 3 μυλάγρος (φυτό).

μυχομόρ, -а α. 1 μυγοκτόνο μανιτάρι (δηλητηριώδες). 2 μτφ. γεροκούσαλο· μπαμπόγρια.

μυχορτνί επ. (για άλογα) πυρρότριχος με κιτρινωπές ή λευκές κηλίδες.

***μυχοήρ**, -а (-у) α. ύφασμα βαμβακομέταξο.

μυχοήровнй επ. απο βαμβακομέταξο ύφασμα.

μύчать ρ.δ.μ. (απλ.) βλ. **μύчить**. || **-ся** (απλ.) βλ. **μύчиться**.

μυčenje, -я ουδ. βασάνισμα, τυράγνισμα ή τυραγνία, παίδεμα, μαρτύρημα.

μύченик, -а α., -ца, -и θ. μάρτυρας· **христианские -и** οι χριστιανοί μάρτυρες.

μύченический επ. μαρτυρικός· **-ая смерть** μαρτυρικός θάνατος. || βασανισμένος· ταλαιπωρημένος. || εκφρ. **μύка -ая** μεγάλο μαρτύριο.

μύченичество, -а ουδ. μαρτύριο.

μύченский επ. **μύка -ая** μεγάλο μαρτύριο.

μύчитель, -я α., -ца, -и βασανιστής, -τρια.

μύчительно επίρ. βασανιστικά με βασάνισμα.

μύчительность, -и θ. βασάνισμα, τυραγνία.

μύчительный επ., βρ: **-лен**, **-льна**, **-льно**; τυραννικός, βασανιστικός, οδυνηρός.

μύчительство, -а ουδ. τυραγνία, τυράγνια, βασανισμός.

μύчить, -чу, -чишь ρ.δ.μ. τυραννώ, βασά-

νίζω, καταδυναστεύω, παιδεύω, πιλατεύω. || **-ся** 1 τυραννιέμαι, βασανίζομαι κλπ. ρ.μ. 2 δοκιμάζω δυσκολίες. ταλαιπωρούμαι.

μυчица, -и θ. αλευράκι.

μύчка, -и θ. αλευράκι.

μυчник, -á α. (παλ.) 1 αλευροπώλης. 2 αλευροποιός.

μυчність, -и θ. δυνατότητα μετατροπής σε αλεύρι.

μυчністьий επ., βρ: **-ність**, -а, -о. 1 αλευρούχος· αμυλούχος. 2 αλευρώδης, χνοώδης. 3 λευκός, άσπρος.

μυчной επ. του αλεύρου· **- мешок** αλευροσάκκι. || απο (με) αλεύρι· **-áя каша** χυλός απο αλεύρι· **-не издѣлия** τα ζυμαρικά. 2 ουσ. **-όε** ουδ. το ζυμαρικό.

μυчиннй επ. της μύγας· **-рой** στίφος μυγών· **-ое жульняние** ζουζούνισμα μυγών.

μύшка¹, -и θ. 1 μυγίτσα. 2 τεχνητή ελιά στο πρόσωπο. 3 πυκνά σχέδια σε διαφανές ύφασμα. 4 βεζικάντι, -κατόριο· εκδόριο.

μύшка², -и θ. το στόχαστρο· **братъ** (**взять**) **há** **-у** παίρνω τη σκοπευτική γραμμή, σκοπεύω.

***μυшкет**, -а α. μουσκέτο, παλαιό εμπροσθογεμές όπλο.

μυшкетёр, -а α. μουσκετοφόρος στρατιώτης, οπλίτης.

μυшкетёрский επ. του μουσκετοφόρου ~ **полк** σύνταγμα μουσκετοφόρων.

μυшкетный επ. του μουσκέτου· **- ствол** η κάνη του μουσκέτου.

***μυшмулá**, -á θ. 1 μεσπιλιά, μουσμουλιά. 2 μέσπιλο, μούσμουλο.

***μυштра**, -á θ. (στрат.) μηχανική εκτέλεση, ρομπότ. || αυστηρή και σκληρή διαπαιδαγώγηση.

μυштровáние, -я ουδ. βλ. **μυштра**.

μυштровáть, -рýю, -рýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ· **μυштровáнный**, βρ: **-ван**, -а, -о (στрат.) εκτελώ μηχανικά (σαν ρομπότ)· || διαπαιδαγωγώ αυστηρά και σκληρά. || **-ся** εκπαιδεύομαι μηχανικά (ρομπότ). || διαπαιδαγωγούμαι αυστηρά και σκληρά.

μυштрóвка, -и θ. βλ. **μυштра**.

***μυэдзін** κ. **μυзззін**, -а α. μουεζίνης.

мчатъ, **мчу**, **мчишь** ρ.δ. 1 μ. μεταφέρω με μεγάλη ταχύτητα. || έλκω, σύρω με μεγάλη ταχύτητα· παρσύρω βίαια. 2 βλ. **мчатъся**. || **-ся** μεταβαίνω, πηγαίνω με μεγάλη ταχύτητα· **лóшади мчатся** τα άλογα τρέχουν καλπασμό. || (για χρόνο) περνώ, διαβαίνω γρήγορα.

мшáник, -а α. (διακн.) αποθήκη βρυώδης.

мшистый επ., βρ: **мшист**, -а, -о. 1 βρυώδης, βρυοσκεπής, γεμάτος μούσκα. 2 βρυοειδής.

мшѣние, -я ουδ. εκδίκηση.

мы (нас, нам, нас, нáми, о нас) προσωπική

αττανυμία, πλθ. (ενκ. Я) εμείς· ~ **ПОБЕДИМ** εμείς θα νικήσουμε. || σημαίνει ομάδα ανθρώπων συμπεριλαμβανομένου και του ομιλούντος· **НАС** **ОБЪЕ** **ТРОЕ** εμείς ήμασταν τρεις· - **С** **ТО-ОБЪ** εμείς οι δυό, εγώ και σύ. 2 χρησιμοποιείτε αντί του Я (ενκ.)· **КАК** - **УЖЕ** **ГОВОРИЛИ** **ВЫШЕ** όπως ήδη εμείς είπαμε παραπάνω (αντί: εγώ είπα)· - **СЕОДЯ** **ПОКАЖЕМ** θα δείξουμε ποιοί είμαστε (αντί: θα δείξω). || εξ ονόματος του μονάρχη: εμείς (αντί του εγώ). || χρησιμοποιείται αντί: **ТЫ**, **ВЫ**; **КАК** - **СЕОДЯ** **ЧУВСТВУЕМ**? πως αισθανόμαστε; (αντί: πως αισθάνεστε;).

***ΜΥΞΑ**, -**Η** θ. αγροκήπιο, έπαυλη.

ΜΥΞΑΤΑ ρ.δ.μ. (απλ.) λερώνω· χαλώ, φθείρω (ενδυμασία).

ΜΥΞΝΙΚ, -**Α** α. ιδιοκτήτης έπαυλης.

ΜΥΚΑΝΉ, -**Я** ουδ. ταλαιπώρηση, βασάνισμα.

ΜΥΚΑΤΉ, -**ΑЮ**, -**ΑΕШЬ** κ. **ΜΥΚУ**, **ΜΥЧЕШЬ** ρ.δ.μ. (απλ.) ταλαιπωρώ, καταπονώ. || εκφρ. - **ВЕК** ή **ЖИЗНЬ** φτωχοζώ, με δέρνει η φτώχεια· **ГОРЕ** - ζω με στερήσεις. || -**СЯ** ταλαιπωρούμαι περιπλανιέμαι. || περιφέρομαι, περιέρχομαι. || πηγαίνω πέρα-δώθε.

ΜΥΛΙΤΉ ρ.δ.μ. 1 σαπουνίζω· - **БЕЛЬЕ**, **РУКИ** σαπουνίζω τα ρούχα, τα χέρια. 2 διαλύω σαπούνι· - **ВОДУ** κάνω σαπουνάδα. || -**СЯ** 1 σαπουνίζομαι. 2 αφρίζω, βγάζω σαπουνάδα· **ΜΥΛΟ** **ΠΛΟΧΟ** -**ИТСЯ** το σαπούνι δε βγάζει καλά σαπουνάδα.

ΜΥΛΙΚΉ επ., -**ЛОК**, -**ЛКА**, -**ЛКО** που βγάζει σαπουνάδα· -**ОЕ** **ΜΥΛΟ** σαπούνι που βγάζει αρκετή σαπουνάδα. || που διαλύει καλά το σαπούνι.

ΜΥΛΟ, -**Α** α., πλθ. -**Α** σαπούνι· **ХОЗЯЙСТВЕНОЕ** (простое) - σαπούνι κοινό· **ТУАЛЕТНОЕ** - αρωματικό σαπούνι, μοσχολάουνο· **КУСОК** -**Α** ή **ОУСКОΒΟЕ** - πλάκα (καλούπι) σαπουνι· - **ДЛЯ** **БРИТЬЯ** σαπούνι ξυρίσματος. || αφρός, σαπουνάδα. || αφρός απο τον ιδρώτα (για αλόγα).

ΜΥΛΟΒΑΡ, -**Α** α. σαπυνοποιός.

ΜΥΛΟΒΑΡΕΝΙΕ, -**Я** α. σαπυνοποίηση, -ποιΐα.

ΜΥΛΟΒΑΡΕΝΝΉ επ. της σαπυνοποίησης, της σαπυνοποιΐας· -**ΑЯ** **ПРОΜЫШЛЕННОСТЬ**· σαπυνοβιομηχανία· - **ЗАВОД** εργοστάσιο σαπυνοποιΐας, σαπυνοποιείο.

ΜΥΛΟΒΑΡΝΙΑ, -**Η** θ. σαπυνοποιείο, -νάδικο.

ΜΥΛΟΝΙΣΤΑ, -**Η** θ. σαπυνοθήκη, -νοδοχείο.

ΜΥΛΟΝΝΉ επ. 1 του σαπυνιού· - **ЗАПАХ** μυρουδιά σαπυνιού· -**ΑЯ** **ПЕНА** σαπυνάδα (αφρός)· -**НЕ** **ПУЗЫРЬ** σαπυνόφουσκας. 2 σαπυνισμένος· -**НЕ** **РУКИ** σαπυνισμένα χέρια (με σαπυνάδες). 3 (για αλόγα) αφρισμένος. || εκφρ. -**ΑЯ** **КОРА** σαπυνόφλουδα· - **КОРЕНЬ** σαπυνόριζα· - **ПУЗЫРЬ** σαπυνόφουσκα (αναλήθεια, ανακρίβεια, κούφια λόγια).

ΜΥΛΉΝΙΑ, -**Η**, γεν. πλθ. -**ЛЕН**, δοτ. -**ЛНЯМ** θ. (παλ. κ. διαρκ.) τα λουτρά. || δωμάτιο λουτρού.

ΜΥΛΉΝΙΑΝΚΑ, -**Η** θ. σαπυναρία (φυτό).

ΜΥΛΉЦЕ, -**Α** ουδ. σαπυνάκι.

ΜΥΜΡΑ, -**Η** θ. (απλ. υβρ.) λιγομίλητη και μελαγχολική γυναίκα, βουβή.

ΜΥС, -**Α** α. 1 ακρωτήριο, κάβος· - **ДООБРОЙ** **НАДЕЖДЫ** ακρωτήριο της Κιαλής Βαλτίδας. 2 προεξοχή.

ΜΥСЛЕННО επίρ. νοερά, με το νου.

ΜΥСЛЕННΉ επ. νοητικός, της νόησης· διανοητικός, νοερός. || (παλ.) πνευματικός· -**ΑЯ** **РАБОТА** (παλ.) πνευματική εργασία.

ΜΥСΛΕΤΕ ουδ. άκλ. παλαιά ονομασία του γράμματος «М». || εκφρ. **ПИСАТЬ** (**ВЫДЕЛЫВАТЬ**) - τρικλίζω (για μεθυμένο).

ΜΥСЛИМΉ επ., -**ЛИМ**, -**Α**, -**Ο** επ. απο μτχ. φανταστικός· δυνατός, ενδεχόμενος· - **СЛУЧАЙ** ενδεχόμενη περίπτωση· **ОН** **ПОЛУЧИЛ** **ОТ** **НЕЕ** **ВСЕ** -**НЕ** **ЗАВЕРЕНИЯ** αυτός πήρε απ' αυτήν όλες τις διαβεβαιώσεις που μπορείς να φανταστείς. || εκφρ. -**О** **ЛИ** **ДЕЛО** είναι δυνατό; το χωρά το μυαλό;

ΜΥСЛΙΤΕΛΉ, -**Я** α. στοχαστής, βαθύνους, διάνοια.

ΜΥСЛΙΤΕΛΕΝΝΉ επ. στοχαστικός, διανοητικός.

ΜΥСЛИТЬ, -**ЛЮ**, -**ЛИШЬ**, μτχ. ενστ. **ΜΥСЛЯЩИЙ**, παθ. μτχ. ενστ. **ΜΥСЛИМΉ**, βρ: -**ЛИМ**, -**Α**, -**Ο**; ρ.δ. 1 σκέφτομαι, διαλογίζομαι, συλλογίζομαι· κρίνω. || στοχάζομαι, εικάζω, φαντάζομαι. 2 υπολογίζω, υποθέτω. || -**СЯ** εννοούμαι.

ΜΥСЛЬ, -**Η** θ. 1 σκέψη, στοχασμός· συλλογισμός· κρίση, νους· **СВЕТЛАЯ** - φωτεινή σκέψη· **ОСТРОУМНАЯ** - πολύ έξυπνη σκέψη· **ПРЕДВЗЯТАЯ** - προκατειλημμένη σκέψη· **СТРАННАЯ** - παράξενη σκέψη· **ПОГРУЗИТЬСЯ** **В** **СВОЙ** -**Η** βυθίζομαι σε σκέψεις· **У** **МЕНЯ** **И** **В** -**ЯХ** **НЕ** **БЫЛО** ούτε καν μου πέρασε απο το νου· **У** **МЕНЯ** **МЕЛКНУЛА** - μου πέρασε απο το νου η σκέψη· **МНЕ** **ПРИШЛО** **НА** - μου ήρθε στη σκέψη. 2 ιδέα· γνώμη, άποψη· **МЫ** **С** **ВАМИ** **ОДНИХ** -**ΕΪ** οι δυό μας έχουμε την ίδια γνώμη· **ОСНОВНАЯ** - **ПРОИЗВЕДЕНИЯ** η βασική ιδέα του (λογοτεχνικού) έργου· **ЭТО** **ХОРОШАЯ** - αυτή είναι καλή ιδέα· **У** **МЕНЯ** **НА** **ЭТОТ** **СЧЕТ** **СВОЙ** -**Η** ως προς αυτό έχω τις δικές μου απόψεις. || υπόνοια, υπόθεση· **Я** **НЕ** **ДОПУСКАЮ** **И** -**Η** δεν επιτρέπω ούτε υπόνοια. || εκφρ. **ОБРАЗ** -**ΕΪ** τρόπος σκέψης· **ИМЕТЬ** **В** -**ЯХ** έχω στη σκέψη ή κατά νου· **НЕ** **ИМЕТЬ** **В** -**ЯХ** δε σκέφτομαι, δε σκοπεύω, δεν έχω κατα νου.

ΜΥСЛЯЩИЙ επ. απο μτχ. 1 σκεπτόμενος· στοχαστικός. 2 βαθυστόχαστος, βαθύνους. 3 βλ. **ΜΥСЛΙΤΕΛΕΝΝΉ**.

ΜΥΤ, -**Α** α. κόρυφα αλόγων, κατάρρους της

μύτης.

ΜΥΤ², -α α. κ. **ΜΥΤΟ**, -α ουδ. (παλ.) φόρος διοδίων.

ΜΥΤΑΡΙΤΉ ρ.δ.μ. (απλ.) βασανίζω, τυραννώ, παιδεύω. || -ся βασανίζομαι, τυραννιέμαι.

ΜΥΤΑΡΣΤΒΟ, -α ουδ. βασάνισμα, τυράγνισμα, παιδεμός. || πλθ. -**ΑΡΣΤΒΑ**, -**ΑΡΣΤΒ** ταλαιπωρίες, περιπλανήσεις, στερήσεις· συμφορές.

ΜΥΤΑΡΉ, -Я α. (παλ.) εισπράκτορας διοδίων.

ΜΥΤΟ βλ. **ΜΥΤ²**

ΜΥΤΗΪ επ. απο μτχ. πλυμένος.

ΜΥΤΉ, **ΜΟΥ**, **ΜΟΕΨ**, παθ. μτχ. παρθ. **ΜΥΤΗΪ** βρ: **ΜΥΤ**, -α, -ο ρ.δ.μ. 1 πλύνω, πλένω· νέβω, νίπτω· - **ΡΥΚΙ** πλύνω τα χέρια· - **ΛΙΠΟ** νίβω το πρόσωπο· - **ΒΕΛΉ** πλύνω τα ρούχα· - **ΠΟΛ** πλύνω (σφουγγαρίζω) το πάτωμα. 2 ξεπλύνω, ξεβγάζω. 3 (κατα)βρέχω. || εκφρ. **ΡΥΚΑ ΡΥΚΥ ΜΟΕΤ** (παρμ.) τό 'να χέρι πλύνει τ' άλλο (και τα δυό το πρόσωπο). || -ся πλύνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ΜΥΤΉ, -ή ουδ. πλύσιμο, πλύση.

ΜΥΧΑΝΙΕ, -Я ουδ. μούγκρισμα, μουγκρητό, βρυχηθμός· μυκηθμός. || μτφ. μουκάνισμα, άναρθρη ομιλία, μουθούνισμα.

ΜΥΧΑΤΉ, -ψύ, -ψύшь ρ.δ. 1 μουγκρίζω, βρυχώμαι, μυκώμαι. 2 μιλώ άναρθρα, μουθουνίζω, μουκανίζω.

ΜΥΧΑΣΤΗΪ επ., βρ: -**ΨΑΣΤ**, -α, -ο γκριζος (για χρώμα ζώου).

ΜΥΨΕΒΙΔΗΪ επ., -ден, -дна, -дно σαν ποντίκι, μυιδής.

ΜΥΨΕΛΟΨΚΑ, -и θ. ποντικοπαγίδα, ξυλόγατα, φάκα. || μτφ. πονηριά, δόλος, τέχνασμα.

ΜΥΨΕΟΒΡΕΖΗΪ επ., βρ: -зен, -зна, -зно σαν ποντίκι, μυιδής. || ουσ. πλθ. -не та μυιδή.

ΜΥΨΕΧΗΪ επ. μυικός (των μυών του σώματος).

ΜΥΨΗΪ, -ья, -ье επ. (παλ.) του ποντικού.

ΜΥΨΗΝΗΪ επ. του ποντικού· ποντικίσιος· - **ΧΒΟΣΤ** ποντικοουρά· -**ΑЯ НОРА** ποντικοφωλιά· - **ΠΟΜΕΤ** ποντικοκούραδο. || σαν του ποντικού· -не глаза μάτια σαν του ποντικού. || γκριζιος, φαιός, σταχτής (ποντικοχρώματος). || εκφρ. -**ΑЯ ΒΟЗНЯ** ή **СУЕТА** φασαρία, πολλά τρεχάματα για μικροπράγματα· - **ΧΒΟΣΤ** λεπτή κοσίδα (σαν ποντικοουρά).

ΜΥΨΚΑ¹, -и θ. ποντικάνι.

ΜΥΨΚΑ², -и θ: ПОД -ами ή ПОД -ой ή ПОД -и ή ПОД -у κάτω απο τη μασχάλη· υπό μάλης.

ΜΥΨΚΟΒΑΝΙΕ, -Я ουδ. κνηγή των ποντικών απο άλλα ζώα.

ΜΥΨΚΟΒΑΤΉ, -күет ρ.δ. κνηγώ ποντίκια (για ζώα που τρέφονται με ποντίκια).

ΜΥΨΛΕΝΙΕ, -Я ουδ. σκέψη· διανόηση· **ΜΟΖΓ** - **ΟΡΓΑΝ** -Я το μυαλό είναι όργανο σκέψης.

ΜΥΨΟΝΟΚ, -нка, πλθ. -шата, -шат α. πο-

ντικάνι.

ΜΥΨΙΑ, -и θ. μυς, μούσकुλο· **СЕРДЕЧНАЯ** - το μυοκάρδιο· **ПЛЕЧЕВАЯ** - ανελκυτήρας ωμοπλάτης· **ДВУХГЛАВАЯ** - δικέφαλος μυς· **СГИБАЮЩИЕ** -и οι καμπτήρες μύες· **ВРАЩАЮЩИЕ** -и οι περιστροφικοί μύες· -и РУК οι μύες των χεριών

ΜΥΨЬ, -и, γεν. πλθ. -ей θ. ποντίκι, -ός, ο μυς· **ДОМОВАЯ** - κατοικίδιο ποντίκι· **ПОЛЕВАЯ** - ο αρουραίος.

ΜΥΨЬЯК, -я α. ποντικοφάρμακο, αρσενικό.

ΜΥΨЬЯΚΟΒΙΣΤΗΪ επ. αρσενικούχος.

ΜΥΨЬЯΚΟΒΗΪ επ. του αρσενικού, του ποντικοφάρμακου. || αρσενικούχος.

ΜΥΨЬЯЧΗΪ επ. (παλ.) βλ. **ΜΥΨЬЯΚΟΒΗΪ**.

***ΜЭР**, -а α. δήμαρχος.

***ΜЭРΙΑ**, -и θ. δημαρχείο, -χία.

***ΜΕΖΙΚ-ΧΟΛΙ**, -а α. αίθουσα συναυλιών.

***ΜЯГКИЙ** επ., βρ: -ГОК, -ГКА, -ГКО; **ΜЯГче**; 1 μαλακός, απαλός· - **КАК ПУХ** απαλός σαν πούπουλο· - **ХЛЕБ** μαλακό ψωμί· -**ОЕ ЖЕЛЕЗО** μαλακό σίδερο. 2 τρυφερός, αβρός· -**ИЕ ЖЕНСКИЕ РΥКИ** τρυφερά γυναικεία χέρια. || σιγανός ή συχος· ελαφρός. 3 ομαλός· ευχάριστος· χαριτωμένος. 4 μτφ. πρσός· ήπιος· ήρεμος· - **КЛИМАТ** ήπιο κλίμα· - **ХАРАКТЕР** μαλακός χαρακτήρας. 5 επιεικής, συγκαταβατικός, καλόβουλος· - **ЧЕЛОВЕК** μαλακός άνθρωπος. || εκφρ. -**АЯ ВОДА** μαλακό νερό (που διαλύεται εύκολα το σαπούνι κ. άλ.)· -**АЯ МЕБЕЛЬ** μαλακά έπιπλα (καθίσματα, ντιβάνι κλπ.)· -**МЕ СКЛАДКИ** φυσικές δίπλες· -**ИЕ СОГЛАСНЫЕ** (γλωσ.) μαλακά σύμφωνα.

ΜЯГКО επίρ. μαλακά, απαλά· ήπια κλπ. | επ. - **ВЫРАЖАЯСЬ** (παρνθ. λ.) για να εκφραστώ επιεικά.

ΜЯГКОСЕРДЕЧИΕ, -Я ουδ. αγαθότητα, καλοσύνη, συγκαταβατικότητα, μεγαλοψυχία.

ΜЯГКОСЕРДЕЧНОСТЬ, -и θ. βλ. **ΜЯГКОСЕРДЕЧИΕ**.

ΜЯГКОСЕРДЕЧΗΪ επ., βρ: -чен, -чна, -чно; μεγαλόψυχος, καλόκαρδος, συγκαταβατικός, καλόβουλος.

ΜЯГКОСТЬ, -и θ. 1 μαλακότητα, απαλότητα. 2 ηπιότητα· πραότητα· λεπτότητα.

ΜЯГКОТЕЛОСТЬ, -и θ. μαλακότητα, μαλακότητα, πλαδαρότητα.

ΜЯГКОТЕЛΗΪ επ., βρ: -Тел, -а, -ο. 1 μαλακός, πλαδαρός. 2 μτφ. αδύνατου χαρακτήρα, ο εύκολα δεχόμενος την επίδραση άλλου. 3 ουσ. πλθ. -не та μαλάκια.

ΜЯГКОШЕРСТΗΪ κ. **ΜЯГКОШЕРСТΗΪ** επ. μαλακόμαλλος· -не овцы μαλακόμαλλα πρόβατα.

ΜЯГЧЕЙШИΪ υπερθ. β. του επ. **ΜЯГКИЙ** μαλακότετος κλπ. επ.

ΜЯГче συγκρ. β. του επ. **ΜЯГКИЙ** κ. του επιφ. **ΜЯГКО**.

ΜЯГЧЕΤΉ, -ёю, -ёешь ρ.δ. (απλ.) μαλακύνω,

-ώνω, απαλύνω. || μτφ. κατευνάζω, ησυχάζω, καταπραύνω.

ΜΥΓΧΪΤΕΛΪΝΪ επ. του μαλακώματος, της μάλακυνσης (δέρματος)· - **ΚΡΕΜ** κρέμα μαλάκυνσης. || ως ουσ. -**НЕ**, -**НХ** (για φάρμακα) μαλακτικά, καταπραυντικά, απαλυντικά. || εκφρ. -**НЕ СΡΕДСТВА** φάρμακα μαλακτικά, καταπραυντικά, απαλυντικά.

ΜΥΓΧΪΤЬ, -**ΪТ** ρ.δ.μ. 1 μαλακώνω, -κύνω (το δέρμα). 2 μτφ. (παλ.) κάνω επιεική, ήπιο, συγκαταβατικό, χαλαρώνω. || μειώνω, ελαττώνω, λιγοστεύω.

ΜΥΚΪΝΑ, -**Н** θ. σκύβαλο, απομεινάρι· **ПШЕΝΪЧНАЯ** - σκύβαλα σιταριού.

ΜΥΚΪΝΝΪ επ. του σκύβαλου· με σκύβαλα. || εκφρ. -**АЯ ГОЛОВА** у него αυτός έχει σκύβαλα μέσα στο κεφάλι (είναι ανόητος).

ΜΥΚΪШ, -**А** α. 1 φίχα ψωμιού ή καρπού. 2 το μαλακό μέρος του πέλματος μερικών ζώων και πτηνών, προσκεφαλάκι.

ΜΥΚΝУТЬ, -**НУ**, -**Нешь**, παρλθ. χρ. **ΜΥΚ**, -**ЛА**, -**ЛО** ρ.δ. 1 μαλακώνω· **СУХАРЬ** -**НЕТ** В **МОЛОКЕ** η φρυγανιά μαλακώνει μέσα στο γάλα. || γίνομαι ήπιος· **ОН** -**НЕТ** **ОТ** **ОДНОГО** **ΛΑΣΚΟГО** **СЛОВА** αυτός μαλακώνει μ' ένα καλό λόγο. 2 αδυνατίζω, χαλαρώνω.

ΜΥΚΟТЬ, -**И** θ. 1 μαλακό μέρος του σώματος· φαχνό. 2 η φίχα των καρπών.

ΜΥΛКА, -**И** θ. κόπανος, κοπάνα λιναριού. || μηχανή συμπίεσης.

ΜΥΛУΠΪТЬ ρ.δ. (απλ.) 1 φελλίζω. 2 κινούμαι αργά, βραδύνω, οκνεύω.

ΜΥΜΛЯ, -**И** α.κ. θ. νωθρός, οκνός, αργός.

ΜΥСΪСΤΟСТЬ, -**И** θ. σάρκα, σαρκώδες μέρος.

ΜΥСΪСΤΪЙ επ., βρ: -**СΪСТ**, -**А**, -**О**. 1 κρεατώδης, φαχνός. 2 σαρκώδης· - **НОС** σαρκώδης μύτη. || μτφ. (για φυτά, καρπούς) σαρκώδης· -**НЕ** **ВΪШНИ** σαρκώδη βύσσινα· -**НЕ** **ΛΪСΤЬЯ** σαρκώδη φύλλα.

ΜΥСНΪК, -**А** α. κρεοπώλης· χασάπης.

ΜΥСНОЙ επ. κρεάτινος| με κρέας· -**НЕ** **КОТЛЕТЫ** κεφτέδες με κρέας· - **ПΪΡΟГ** κρεατόπιτα· - **ΜΑΓАЗΪН** κρεοπωλείο· - **СУП** κρεατόσουπα· - **СКОТ** ζώα για κρέας. || ουσ. θ. -**АЯ** κρεοπωλείο. || ουσ. ουδ. -**ОЕ** φαγητό με κρέας.

ΜΥСО, -**А** ουδ. 1 κρέας· **ВАРЁНОЕ** - βραστό (βρασμένο) κρέας· **ЖАРЁНОЕ** - ψητό (τηγανιστό ή γιαχνιστό) κρέας· **КУПΪТЬ** -**А** αγοράζω κρέας· **ПΪΡΟГ** **С** -**ОМ** κρεατόπιτα· **КУРΪНОЕ** - κοτίσιο κρέας. || βοδινό κρέας· **КУПΪТЬ** -**А** **И** **СВИНΪНЫ** αγοράζω βοδινό και χοιρινό κρέας. 2 το φαχνό, σαρκώδες μέρος του σώματος.

|| το σαρκώδες μέρος των καρπών και φυτών. || εκφρ. **ПΪЩЕЧНОЕ** - κρέας για τα κανόνια (για τροφή των κανονιών)· **С** -**ОМ** **ВΪРВАТЬ** ή **ОТΟРВАТЬ** κόβω το κουμπί μαζί με το πανί.

ΜΥСОЕД, -**А** α. (θρησκ.) περίοδος κρεατοφαγίας. || κρεατοφάγος (σε αντίθεση με το φυτοφάγος).

ΜΥСОЗАГОТОВΪΤΕΛΪΝΪ επ. του εφοδιασμού με κρέας.

ΜΥСОЗАГОТОВА, -**И** θ. εφοδιασμός του κράτους με κρέας.

ΜΥСОКОМБΪΝАТ, -**А** α. σφαγεία μηχανοποιημένα.

ΜΥСОПОСТАВКА, -**И** θ. η παράδοση κρέατος στο κράτος.

ΜΥСОПΪСТ, -**А** α. (εκκλσ.) νηστεία κρέατος. || βλ. **ΜΑΣΛЕΝИЦА**.

ΜΥСОΡЪБКА, -**И** θ. κρεατομηχανή, κρεατοκοπτική μηχανή.

ΜΥСΤΪСЬ, **ΜΥТЪСЬ**, **ΜΥТЁШЬСЯ**, μτχ. ενστ. **ΜΥТЪЩΪСЯ** ρ.δ. (παλ.) 1 εξεγείρομαι, στασιάζω. || ταρασσόμαι, συγχύζομαι. 2 κινούμαι άτακτα.

ΜΥСЦО, -**А** ουδ. κρεατάκι.

ΜΥТА, -**И** θ. μέντα, μίνθη (φυτό).

ΜΥТЁЖ, -**А** α. εξέγερση, στάση, ανταρσία.

ΜΥТЁЖНΪК, -**А** α., -**ЦА**, -**И** θ. στασιαστής.

ΜΥТЁЖНΪЧЕСΚΪЙ επ. 1 στασιαστικός. 2 ταραχώδης, ανήσυχος.

ΜΥТЁЖНОСТЬ, -**И** θ. επαναστατικότητα.

ΜΥТЁЖНΪЙ επ., βρ: -**ЖЕН**, -**ЖНА**, -**ЖНО** βλ. **ΜΥТЁЖНΪЧЕСΚΪЙ**.

ΜΥТЛΪК, -**А** α. αγριάδα, άγρωστη (χόρτο).

ΜΥТНΪЙ επ. της μέντας· απο μέντα· -**НЕ** **КАПЛИ** σταγόνες μέντας· -**ОЕ** **ΜΑΣЛО** μινθέλαιο.

ΜΥТЪЙ επ. απο μτχ. πατημένος, ζουπισμένος. || τσαλακωμένος· -**ОЕ** **ПΛАТЪ** τσαλακωμένο φόμα. || μτφ. καταβλημένος· -**ОЕ** **ΛΙΠΟ** καταβλημένο πρόσωπο.

ΜΥТЬ, **ΜНУ**, **ΜНЁШЬ**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΜΥТЪЙ**, βρ: **ΜΥТ**, -**А**, -**О** ρ.δ.μ. 1 θλίβω, ζουπώνω. 2 τσαλακώνω. || διπλώνω, σφίγγω. 3 πιέζω. || -**СЯ** 1 θλίβομαι, πιέζομαι κλπ ρ. ενεργ. φ. 2 μτφ. ταλαντεύομαι· διστάζω.

ΜΥТЪЁ, -**А** ουδ. 1 ζούπισμα· πάτημα. 2 τσαλάκωμα.

ΜΥТЪКАНЬЕ, -**Я** ουδ. νιαούρισμα, μισούρισμα.

ΜΥТЪКАТЬ ρ.δ. νιαουρίζω, μισουρίζω.

ΜΥЧ, -**А** α. τόπι· σφαίρα, μπάλλα· **ФУТБОЛΪΝΪЙ** - μπάλλα ποδόσφαιρου· **ВОЛЕЙБОЛΪΝΪЙ** - μπάλλα βολεϊμπόλ· **РЕΖΪΝΟΒΪЙ** - λαστιχένιο τόπι· **ИГΡАТЬ** В - παίζω το τόπι.

ΜΥЧΪК, -**А** α. το τοπάκι.

Н

να¹ πρόθ. με αιτ. και προθт. 1 επάνω, επί, στον, στην, στο κ.т.т. ПОЛОЖИТЬ КНИГУ НА СТОЛ βάζω το βιβλίο πάνω στο τραπέζι. НА ЗЕМΛЮ, НА ЗЕМΛЕ (πάνω) στη γη. НАКЛЕИТЬ МАРКУ НА КОНВЕРТ κολλώ γραμματόσημο στο φάκελλο. НА ПОЛҮ, НА ПОЛ στο πάτωμα. НА УЛИЦУ, НА УЛИЦЕ στο δρόμο. НА СҮЩУ, НА СҮЩЕ στην ξηρά. 2 μέσα, εντός, εις, στον, στην, στο κ.т.т. ПЕРВЫЙ РАБОТНИК НА СЕЛЕ ο πρωτοπόρος της δουλειάς στο χωριό. ТОСКА НА СЕРДЦЕ θλίψη στην καρδιά. СЛУЖИТЬ НА ФЛОТЕ υπηρετώ στο στόλο. ИДТИ НА СВАДЬБУ πηγαίνω στο γάμο. ИДТИ НА ЗАВОД πηγαίνω στο εργοστάσιο. ПРИШЛИ НА ПАМЯТЬ ПРОШЛОГОДНИЕ СОБИТИЯ ήρθαν στη μνήμη τα περσινά γεγονότα ή θυμήθηκα τα περσινά γεγονότα. 3 (κατεύθυνση) προς, κατά. ОКНА НА ВОСТОК παράθυρα κατά την ανατολή. ДВЕРЬ НА УЛИЦУ πόρτα κατά το δρόμο. ПОСМОТРЕТЬ НА НЕГО κοιτάζω προς αυτόν. 4 (επαφή· σύγκρουση)· επί, επάνω στον, στην, στο κ.т.т. НАСКОЧИТЬ НА ЗАБОР προσκρούω στον περίβολο. НАТҚУТЬСЯ НА КАМЕНЬ σκοντάφτω στην πέτρα. 5 (ομοιότητα)· προς, με· σαν· БЕСПОКОЙСТВО ПОХОЖЕЕ НА СТРАХ тαραχή που μοιάζει με φόβο. 6 (χρόνος)· τον, την, το· στον, στην, στο κ.т.т. НА 15 ИЮЛЯ назначен МИТИНГ την (στις) 15 Ιούλη καθορίστηκε συλλαλητήριο. НА ТОЙ НЕДЕЛЕ την ερχόμενη εβδομάδα. НА СЛЕДУЮЩИЙ ДЕНЬ την επόμενη (μέρα)· НА ДРУГОЕ УТРО το άλλο πρωί. НА КАНИКУЛАХ (σ)τις διακοπές. II προς· В НОЧЬ С 24 НА 25 ДЕКАБРЯ τη νύχτα της 24 προς την 25 Δεκέμβρη. II σε· СО ДНЯ НА ДЕНЬ απο μέρα σε μέρα· С ЧАСУ НА ЧАС απο ώρα σε ώρα. 7 κατά, ως προς· МИТКИЙ НА ОЩУПЬ μαλακός (κατά) την αφή. 8 (σκοπός· αφορμή)· ως, για, δια· ПОДАРИТЬ НА ПАМЯТЬ δωρίζω για ενθύμιο. ПОДАРОК НА ДЕНЬ РОЖДЕНИЯ δώρο για τα γενέθλια. НА ВСЯКИЙ СЛУЧАЙ για κάθε ενδεχόμενο. ДЕНЬГИ НА РЕМОНТ χρήματα για επισκευή. 9 (ειδικότητα, επάγγελμα) για· БУДУ УЧИТЬСЯ НА ЛЕТЧИКА θα μάθω (σπουδάσω) για αεροπόρος. 10 (αιτία) για, δια· СПОСИБО НА ДОБРОМ СЛОВЕ ευχαριστώ για τα καλά λόγια. 11 χάρη, για, προς· НА СЛАВУ για δόξα. НА СТРАХ για φόβο· РОДИТЬСЯ НА ГОРЕ γεννιέμαι για πίκρες. 12 (τρόπο) με, κατά· НА СТАРИННЫЙ ОБРАЗЕЦ κατα τον παλαιό τύπο (υπόδειγμα)· НА СКАКУ με καλπασμό, καλπάζοντας·

κατά τον καλπασμό· НА БЕГУ τρέχοντας· κατά το τρέξιμο· НА ЛЕТУ πετώντας, στο πέταγμα, στον αέρα· НА ХОДУ πηγαίνοντας, βαδίζοντας, κινούμενος. II (επί βαθμολογίας) για· СДАТЬ ЭКЗАМЕН НА ОТЛИЧНО δίνω εξετάσεις (για) άριστα. 13 (συνθήκες, κατάσταση)· με· НА ПУСТОЙ ή НА ГОЛОДНЫЙ ЖЕЛУДОК με αδειανό το στομάχι. II από, εκ· НА ПАМЯТЬ απο μνήμης: 14 με· ДВЕРЬ ЗАКРЫТА НА ЗАМОК η πόρτα είναι κλεισμένη με κλειδωνιά· ОНА ОДЕТА НА МЕХУ αυτή είναι ντυμένη με γούνα· ХОДИТЬ НА КОСТЫЛЯХ βαδίζω με τα δεκανίκια· ЖАРИТЬ НА МАСЛЕ τηγανίζω με λάδι· МЫ ПОЕДЕМ НА ПАРΟΧΟДЕ θα ταξιδέψουμε με το πλοίο· ИГРАТЬ НА ДЕНЬГИ παίζω με χρήματα. 15 (αύξηση, μείωση, διαίρεση κλπ.) περί, κατά· ПРОДВИНУТЬСЯ НА 200 МЕТРОВ προωθούμαι κατά 200 μέτρα· НА 10 ЛЕТ МОЛОЖЕ όράτα κατά δέκα χρόνια μικρότερος απο τον αδερφό. II (για ποσοτική διαφορά) κατά, για· Я ОПОЗДАЛ НА 10 МИНУТ ΕΓΩ άργησα κατά 10 λεπτά· ОТСТУПИТЬ НА ДВА ШАГА υποχωρώ κατά δυο βήματα. 16 εναντίον, κατά· ЖАЛОВАТЬСЯ НА ДИРЕКТОРА παραπονούμαι κατά του διευθυντή. II μπροστά, εμπρός· ЭТО ПРОИЗОШЛО НА МОИХ ГЛАЗАХ αυτό γινόταν μπροστά στα μάτια μου. 17 (αφθονία, πλήθος) επί, επάνω· УΧАБ НА УΧАБЕ πλήθος λακκούβες, η μιά κοντά στην άλλη· ДИРА НА ДИРЕ τρύπα στην τρύπα (η μια κοντά στην άλλη).

на² (μόριο με σημ. κατηγ.) να (πάρε, πιάσε)· -, ВОЗЬМИ να, πάρε· -, ЛОВИ να, πιάσε· -, ЭТО ТЕБЕ να, αυτό είναι για σενα. II εκφр. ВОТ (тебе и) - κ. (απλ.) ВОТ те - (για κάτι απροσδόκητο, παράξενο) να λοιπόν, νάτα μας, αυτό μας έλειπε ακόμα· НА-КА (-ПОДІ); (да и) НА-ПОДІ (απλ.) (για αγανάκτηση)· ωρίστε μας.

на... , πρόθεμα. I. Χρησιμοποιείται για σχηματισμό ρημάτων και σημαίνει: 1 κατεύθυνση της ενέργειας στην επιφάνεια του αντικείμενου: α) σύγκρουση, επαφή με το αντικείμενο: НАТҚНУТЬСЯ НА КАМЕНЬ προσκρούω στην πέτρα. β) επίθεση, τοποθέτηση στο αντικείμενο, στην επιφάνεια του αντικειμένου: НАКЛЕИТЬ НА СТЕНУ επικολλώ στον τοίχο· НАШИТЬ (НА ПЛАТЬЕ) επιρράπτω (στο φόρεμα). 2 πραγματοποίηση ενέργειας στην επιφάνεια του αντικειμένου ή σχηματισμός στην επιφάνεια: НАЛІПНУТЬ, НАМЕРЗНУТЬ, НАСΟΧНУТЬ βλ. ρ. 3 πλήρη ε-

πάρκεια ενέργειας. α) επέκταση της ενέργειας σε ακαθόριστο πλήθος αντικειμένων: **на-орать** (ήгод) μαζεύω (καρπούς)† **настира́ть** (бе-лья) πλύνω (ρούχα). β) μέχρι το κανονικό ή το καθορισμένο όριο: **нарасти́ть темпы** αυξάινω τους ρυθμούς. γ) γέμισμα με κάτι: **наойть погреб** γεμίζω το υπόγειο. **накача́ть шину** φουσκώνω το λάστιχο τροχού. δ) ολοκλήρωση της ενέργειας· επιμελημένη εκτέλεση: **нагла-дить, намы́ть, начи́стить** βλ. ρ. παρακάτω. ε) (με το μόριο -ся) εκτελώ αρκετά, ικανοποιη-κά: **нагуля́ться, насиде́ться**. 4 (μόνο απο θέ-μα ρ.δ. και με επιθέματα: -ива, -ива, -ва τα οποία προσδίδουν στα ρ. σημασία μακράς διαρκείας)· σημαίνει μείωση έντασης της ε-νέργειας ή σημαντική δύναμη αυτής παραδείγ-χαρη: **наигрывать, напевать, насвистывать**.

II. Σχηματίζει ρ.σ. μερικών ρημάτων: **на-бальзамировать, напечатать, написать**.

III. Σχηματίζει επ. και ουσ. με σημ. ύπαρ-ξης επί της επιφάνειας και αντιστοιχεί με το ελληνικό πρόθεμα „επί“: **нагрудный, на-стойный, настенный, нарука́вник, наколенник**.

IV. Σχηματίζει επιρ. με σημ. υπερθετικού β. ως εξής: **крепко-накрепко, строго-настро-го**.

набавить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. επιπροσθέτω, βάζω παραπάνω, αυξάινω· ανεβάζω, υψώνω - **плату за помеще́ние** αυξάινω το ενοίκιο· - **це́ну на това́р** ακριβαίνω το εμπόρευμα· - **це́ны** υψώνω (ανεβάζω) τις τιμές· - **ход, шаг** ε-πιταχύνω το βάδισμα, το βήμα.

набавка, -и θ. (προσ)αύξηση· ανέβασμα, ύ-ψωση· υπερτίμηση· - **к зарплате** προσαύξηση μισθού.

набавля́ть ρ.δ.μ. βλ. **набавить**. II -ся αυ-ξάινω, ανεβαίνω, ανέρχομαι· υψώνομαι.

набавочный επ. επιπρόσθετος· συμπληρωμα-τικός.

набавши́к, -а α. ο πλειοδότης (στον πλει-στηριασμό).

наба́гривать ρ.δ. βλ. **наба́грить**.

наба́грить ρ.σ.μ. καμακίζω πολλά ψάρια.

набалагу́рить ρ.σ. καλαμπουρίζω πολύ.

набаламу́тить ρ.σ. βλ. **баламу́тить** (1· σημ.).

***набалда́шник, -а** α. λαβή ράβδου.

набалова́нность, -и θ. βλ. **избалова́нность**.

набалова́нный επ. απο μτχ. βλ. **избалова́нный**.

набалова́ть(ся) ρ.σ. βλ. **избалова́ть(ся)**.

наба́лтывать ρ.δ. βλ. **наболта́ть**!

набальзамиро́вать ρ.σ. βλ. **бальзамиро́вать**.

набары́шничать ρ.σ.μ. κερδίζω πολλά ως με-ταπωλητής (μεταπράτης).

***наба́т, -а** α. 1 συναγερμός με κωδωνοκρου-σία. 2 (παλ.) μεγάλο τύμπανο. II εκφρ. **бить** (удари́ть) в -; **бить** - σημαίνω (βαρώ) συ-ναγερμό.

наба́тный επ. της κωδωνοκρουσίας· - **звон** καμπάνισμα, σύνθημα συναγερμού.

наба́трачить ρ.σ.μ. κερδίζω (βγάζω χρήμα-τα) σαν εργάτης γης.

набег, -а α. επιδρομή· εισβολή, εισόρμη-ση. II επίσκεψη απροσδόκητη. II εκφρ. с -а ή с -у α) ολοταχώς. β) στα πεταχτά, στα γρή-γορα.

набега́ть ρ.δ. 1 βλ. **набежа́ть**. 2 αφήνω ί-χνη, τορό. 3 εκγυμνάζω, εξασκώ στο τρέξιμο. II -ся τρέχω πολύ. II κουράζομαι απο το πολύ τρέξιμο.

набегать ρ.δ. 1 βλ. **набежа́ть**. 2 κάνω ε-πιδρομή, εισβάλλω, εισορμώ. 3 επισκέπτομαι σπάνια και στα πεταχτά. 4 διπλώνω, σουφρώ-νω (για ενδύματα).

набедова́ть, -дуть, -дутье ρ.σ. (διαлк.) κά-νω ζημιές, κακό. II -ся περνώ, δυστυχίες, πίκρες, φαρμάκια.

набедоку́рить ρ.σ. αταχτώ πολύ, κάνω ζημιές.

набе́дренник, -а α. (εκκλσ.) επιγονάτιο.

набе́дренный επ. πλευρικός· - **карман** πλευ-ρική τσέπη.

набе́дствовать, -ствую, -ствуешь ρ.σ. περ-νώ πολλές δυστυχίες, φαρμάκια, πίκρες. II -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

набежа́ть, -егу, -ежишь, -егут ρ.σ. 1 προ-σκρούω, σκοντάφτω, τρακάρω, πέφτω επάνω. II καλύπτω, σκεπάζω κινούμενος· **ту́чки -ли на луну́** συννεφάκια σκέπασαν το φεγγάρι· **волна́ -ла на бе́рег** το κύμα σκέπασε την ακτή. II βγαίνω, εμφανίζομαι· **-ли морщи́ны на лоб** εμ-φανίστηκαν ρυτίδες στο μέτωπο· **-ли слезы́** έ-τρεξαν (πήγαν) δάκρυα. 2 εμφανίζομαι ξαφνι-κά, απότομα· **вэтер -ал** ξαφνικά φύσηξε ά-νεμος. 3 μαζεύομαι, συγκεντρώνομαι, συνάζο-μαι, συναθροίζομαι· **во́ры -ли** μαζεύτηκαν κλέ-φτες. II **ρέω, тρέχω, χύνομαι· вода́ -ла в я́му** νερό πολύ έτρεξε στο λάκκο. II (για χρήματα, τόκους) μαζεύομαι, συγκεντρώνομαι, αποταμι-εύομαι.

набезобра́зить, -ажу, -азишь ρ.σ. (απλ.) βλ. **набезобра́зничать**.

набезобра́зничать ρ.σ. ασχημονώ υπερβολικά.

набекре́нь επιρ. λοξά, στραβά· **ша́пка - η** σκούφια στραβά· с **ша́пкой** -; в **ша́пке** - με τη σκούφια στραβά.

набелить, -белю, -белить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **набеленный**, βρ: **-лён, -ленá, -ленó** ρ.σ. μ. 1 φιμυθιώνω πολύ. 2 ασπρίζω, λευκαίνω υ-φάσματα. II -ся αλείφομαι με φιμύθι.

набело επιρ. κατακάθαρα, ολοκάθαρα· **пере-писать** - καθαρογράφω, ξαναγράφω καθαρά.

набере́жная, -ой θ. προκυμαία, μουράγιο. II η παραλία· **жить на -ой** ζω (διαμένω) στην παραλία.

набивание, -я ουδ. βλ. **набивка**.
набивать(ся) ρ.δ. βλ. **набить(ся)**.
набивка, -и θ. 1 γέμισμα, πλήρωση. 2 χτύπημα, μπήξιμο. 3 βάσιμο, πέρασμα. 4 εκτύπωση σχεδίων σε ύφασμα.
набивной επ. 1 γεμισμένος· - **матрац** γεμισμένο στρώμα. 2 (για ύφασμα) τυπωμένος, εμπριμέ. 3 της γέμισης, για γέμισμα· -**ая машина** μηχανή γεμίματος.
набивочный επ. βλ. **набивной**.
набирание, -я ουδ. 1 συνάθροιση, συγκεντρωση. 2 πάριμο, λήψη. 3 γέμισμα. || πρόσληψη κλπ. παράγωγα ουσ. του ρ. **набрать**.
набитый παθ. μτχ. παρλθ. χρ. του ρ. **набить**. || εκφρ. - **дурак**; -**ая дура** μεγάλος βλάκας, κουτεντές, κουτούλιακας.
набить, -бьѝ, -бьѝшь, προστκ. **набѝй**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **набитый**, βρ: -бѝт, -а, -о; ρ.σ.μ. 1 γεμίζω, πληρώ· στουπάνω· - **подушку** πύχωμ γεμίζω το προσκέφαλο με πούπουλα· - **чѝчело солѝмой** γεμίζω το σκιάχτρο με άχυρα· - **трубку табакѝ** γεμίζω το τσιμπούκι με καπνό. 2 μπήγω, χτυπώ· - **гвозды в стѝну** χτυπώ καρφιά στον τοίχο· - **свѝи** μπήγω πασάλους. 3 βάζω, περνώ χτυπώντας· - **обручи на кадку** περνώ στεφάνια στο καδί. 4 βλάπτω μέλος του σώματος με χτύπημα ή τριβή· - **плечѝ** πληγιάζω τον ώμο με το τρίψιμο· - **шпикѝ на лѝду** κάνω καρούμπало στο μέτωπο· **пустѝ** **дѝга-ет**, **нѝги забѝет** ας τρέχει, τα πόδια θα του πονέσουν. 5 πατώ, κάνω συνεκτικό· **пути был набѝт** ο δρόμος ήταν πατημένος. 6 τυπώνω σχέδια σε ύφασμα. 7 σκοτώνω, φονεύω πολλούς, -ѝс, -ѝ· - **ѝток** σκοτώνω πολλά παπιά. || ρίχνω, ραβδίζω (σε μεγάλη ποσότητα)· - **желудѝ** с **дѝба** ρίχνω κάτω πολλά βαλανίδια απο τη βαλανιδιά. 8 σπάζω (πολλά)· - **посѝды** σπάζω πολλά σκευή (ή πιατικά). 9 παρασύρω, ρίχνω· - к **бѝрегу** παρασέρνω στην ακτή. 10 χτυπώ, δέρνω, ξυλοκοπώ. || εκφρ. - **кармаѝ** φουσκώνω τη τσέπη χρήματα (πλουτίζω)· - **мошнѝ** γεμίζω το πουγγί χρήματα (θησαυρίζω)· - **руку** εξασκούμε, αποκτώ πείρα, τρίβομαι· - **себѝ ценѝ** επιδείχνομαι· - **ценѝ** αυξάνω την τιμή, υπερτιμώ. || -**ся** 1 γεμίζω, πληρούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 επιζητώ, αναζητώ, επιδιώκω· **на друѝбу** - επιδιώκω τη φιλία με κάποιον.
наблажѝть, -жѝ, -жѝшь ρ.σ. (απλ.) κάνω ανοησίες, κουταμάρες, βλακείες.
наблевать, -блѝю, -блѝѝшь ρ.σ. (απλ.) λερώνω με ξερατά.
наблудѝть, -ужѝ, -удѝшь ρ.σ. (απλ.) 1 εκτρέπομαι, ασχημονώ. || ατακτώ, κάνω αταξίες. 2 παίρνω κρυφά, κλέβω (για γάτα).
наблюдатель, -я α., -ница, -и θ. 1 παρατηρητής· **непристрастный** - αμερόληπτος πα-

ρατηρητής· **сторонний** - ξένος παρατηρητής· -**ли Организации Объединѝнных Наций** παρατηρητές της Οργάνωσης των Ηνωμένων Εθνών. || επιτηρητής. 2 αυστηρός τηρητής (παραδόσεων, κανόνων, ηθών κ.τ.τ.)

наблюдательность, -и θ. παρατηρητικότητα.
наблюдательный επ., βρ: -лен, -льна, -но παρατηρητικός· ερευνητικός· - **челѝвѝк** παρατηρητικός άνθρωπος· - **взгляд** ερευνητικό βλέμμα. || της παρατήρησης, για παρατήρηση· - **пункт** το παρατηρητήριο.

наблюдательский επ. παρατηρητικός, του παρατηρητή· -**ие способности** παρατηρητικές ικανότητες.

наблюдать ρ.δ. 1 παρατηρώ, βλέπω, κοιτάζω, παρακολουθώ· - **как играют дѝти** βλέπω πως παίζουν τα παιδιά· - **течение звезд** παρατηρώ την κίνηση των αστεριών· - **затмение луны** παρατηρώ την έκλειψη του φεγγαριού· - **ход собѝтий** παρακολουθώ την πορεία των γεγονότων· **врач -ет больноѝ** ο γιατρός παρακολουθεί τον άρρωστο. 2 ερευνώ, σπουδάζω· - **жизнь животных** παρακολουθώ τη ζωή των ζώων. || πηγαίνω στ' αχνάρια, παρακολουθώ τις κινήσεις. 3 επιβλέπω, παρατηρώ· - **за порядком** επιβλέπω την τάξη· - **за ребѝнком** επιβλέπω το παιδάκι. 4 τηρώ, ακολουθώ κάτι πιστά. || -**ся** παρατηρούμαι, συναντιέμαι, έχω τα ίδια γνωρίσματα. || φανερώνομαι, εμφανίζομαι, σημειώνομαι.

наблюдение, -я ουδ. 1 παρατήρηση· **общее** - γενική παρατήρηση (απ' όλους)· **вести** - **кѝ**νω παρατήρηση, παρατηρώ· **воздушное** - **εναέρια** παρατήρηση· **астрономическое** - **αστρονομική** παρατήρηση· **доступный** - **παρατηρήσιμος**. 2 επίβλεψη. 3 τήρηση· επιτήρηση. 4 παρακολούθηση.

наблѝстѝ, -лѝдѝ, -лѝѝшь, παρλθ. χρ. **наблѝлѝ**, -лѝ, -лѝ, μτχ. παρλθ. χρ. **наблѝдѝвший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наблѝдѝнный**, βρ: -дѝн, -дѝна, -дѝно ρ.σ. (παλ. κ. γραμ. λόγος) κάνω παρατήρηση, ερευνώ.

***набѝб**, -а α. 1 ναβάβ (τίτλος ινδών ηγεμόνων). 2 βαθύπλουτος, ζάπλουτος.

набѝбечный επ. 1 βλ. **набѝбный** (1 σημ.). 2 (διαλκ.) βλ. **набѝбчатый**.

набѝбно επίρ. θεοσεβώς, ευλαβικά κλπ. επ.
набѝбность, -и θ. θεοσεβεία, ευσεβεία, ευλάβεια.

набѝбный επ. βρ: -жен, -жна, -жно. 1 θρησκευτικός, φιλόθρησκος. 2 θεοσεβής, ευσεβής, θεοφοβούμενος, ευλαβής, -ικός. || μτφ. θεϊκός, υπέροχος, θεσπέσιος, σαν θεός, θεά.

набѝйка, -и θ. 1 βάσιμο, πέρασμα, εφαρμογή με χτυπήματα. 2 ύφασμα με σχέδια τυπωμένα, εμπριμέ. 3 το επίθεμα (φάλτσο) τα-

τογραφώ.

набросить, -бросу, -бросишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наброшенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ. σ.μ. 1 επιρρίπτω, ρίχνω επάνω· - платок на плечи ρίχνω το μαντήλι στους ώμους· - на себя плащ ρίχνω επάνω μου το αδιάβροχο. 2 βλ. **набросать** (2' σημ.). || -ся 1 ρίχνομαι, επιπίπτω. 2 επιδίδομαι με ζήλο, καταγίνομαι. 3 επιτίθεμαι με βρισιές, αποπαίρνω.

наброска, -и θ. 1 ρίψη. 2 σκιστάρισμα, πρόχειρο σχεδίασμα, σκαρίφημα, σκίτσο. || πρόχειρο γράψιμο, στο γόνατο.

набросной επ. ριφοποίητος, ριφοφτιαγμένος -ая плотина φράγμα ριφοποίητο.

набросок, -ска α. προσχέδιο, σκίτσο, κροκί.

набрызгать ρ.σ. ραντίζω, πιτσιλίζω.

набрызгивать ρ.δ. βλ. **набрызгать**. || -ся ραντίζομαι.

набрызгать, -зжѣ, -зжѣшь ρ.σ. μουρμουρίζω με αγανάκτηση· γκρινιάζω. || -ся διαγογγύζω· γκρινιάζω επίμονα.

набрызжник, -а α. επίδεσμος κοιλιακός.

набрызжный επ. κοιλιακός.

набрыгнуть, -нет, παρλθ. χρ. **набрыг**, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **набрыгший** ρ.σ. (απλ.) διογκώνομαι, εξογκώνομαι, φουσκώνω· πρήζομαι.

набузять, -зѣшь ρ.σ. (απλ.) βλ. **бузять**.

набуравить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. τρυπανίζω, τριβελλίζω· αριδίζω.

набуравливать ρ.δ. βλ. **набуравить**.

набурыть ρ.σ.μ. κάνω γεώτρηση, καθετηριάζω, -ίζω.

набутить, -учѣ, -утишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **набученный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. λιθοστρώνω.

набуханье, -я ουδ. διογκωση, φούσκωμα.

набухать ρ.σ.μ. (απλ.) παραχύνω, παραρίχνω· - воды в кастрюлю παραγεμίζω την κατσαρόλα με νερό· - масло в кашу παραρίχνω λάδι στο χυλό (κουρκούτι).

набухать ρ.δ. βλ. **набухнуть**.

набухнуть, -нет, παρλθ. χρ. **набух**, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **набухший** ρ.σ. διογκώνομαι, διαστέλλομαι, φουσκώνω (απο υγρασία)· πρήζομαι· γεμίζω· дверь от сырости -хла η πόρτα απο την υγρασία φούσκωσε· овраги -ли водой οι χαράδρες γεμισαν νερό· на деревьях -ли почки τα δέντρα μπουμπούκιασαν· -щие глаза πρησμένα μάτια (απο αϋπνία).

набучивать¹ ρ.δ. βλ. **набутить**.

набучивать² ρ.δ. βλ. **набучить**.

набучить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. πουγαδιάζω, αλισιβώνω.

набушевать, -шѣю, -шѣешь ρ.σ. βλ. **набухать**.

набухать ρ.σ. 'κάνω φασαρίες, καβγάδες, καβγαδίζω.

набучиться, -чусь, -чишься ρ.σ. (απλ.) κοιτάζω σκυθρωπά (υπόδρα)· σκυθρωπάζω, κατσουφιάζω.

набѣга, -и θ. γάδος, μπακαλιάρος.

набѣдение, -я ουδ. δαιμόνιο, φάντασμα, φάσμα· όραμα, οπτασία.

набѣжий, -ѣя, -ѣе επ. του γάδου: γαδίσιος.

набѣксить ρ.σ. βλ. **вѣксить**.

набѣл, -а α. 1 βλ. **набѣлка**. 2 σωρός. 3 επίρ. -ом σωρηδόν, κατά σωρούς, σωριαστά· σε μεγάλο πλήθος, αθρόα. 4 (ναυτ.)· επίπτωση πλευράς πλοίου.

набѣливание, -я ουδ. βλ. **набѣлка**.

набѣливать(ся)¹ ρ.δ. βλ. **навалить**(ся).

набѣливать(ся)² ρ.δ. **навалить**(ся).

навалить, -валѣю, -вѣлишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **наваленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ρίχνω κάτι βαρύ, ογκώδες· τοποθετώ, βάζω· - мешок на телегу ρίχνω το τσουβάλι πάνω στο κάρο· -ли камень на мотылу έβαλαν την ταφόπετρα στο μνήμα. || μτφ. φορτώνω, επιφορτίζω, επιβαρύνω· -ли на меня күчу забѣт με φόρτωσαν ένα σωρό φροντίδες. 2 συσσωρεύω, σωριάζω, τοποθετώ άτακτα. || φορτώνω, γεμίζω. 3 (για χιόνι) ρίχνω πολύ· -лю мнѣго снѣгу χιόνισε πολύ. 4 συγκεντρώνομαι, συναθροίζομαι, μαζεύομαι· народу -ло на площадь πλήθος λαού κατέκλυσε την πλατεία. 5 (για φύλλα κ.τ.τ.) απρόσ. πέφτω σωρηδόν. || -ся 1 επιπίπτω, πέφτω (ρίχνομαι) επάνω· - грудько πέφτω επάνω με το στήθος. || μτφ. φορτώνομαι, επιφορτίζομαι, επιβαρύνομαι. || μτφ. κυριεύομαι, κατέχομαι. 2 μτφ. ορμώ, επιπίπτω μανιασμένα. || (για φαγητό) ρίχνομαι, τρώω λαίμαργα. 3 (ναυτ.) κλίνω γέρνω. 4 πέφτω σωρηδόν.

набѣлка, -и θ. συσσωρευση, σώριασμα, ρίξιμο. || εκφρ. в -у σωρηδόν, κατά σωρούς.

навалоотбѣлка, -и θ. εξαγωγή και τοποθέτηση στο μεταφορέα.

набѣлочный επ. συσσωρευτικός.

навалить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наваленный**, βρ: -лян, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (ποσοτικά) πιλώ, συμπιλώ. 2 (ποσοτικά) σωριάζω, συσσωρεύω. 3 φτιάχνω άτσαλα, τσαπατσούλικα. άτσαλα (για γράψιμο, σχεδίαση κ.τ.τ.). || -ся εξαπλώνω πολύ· он -ялся за день αυτός εξαπλωσε όλη τη μέρα. || εκφρ. - на ногѣх у когѣ (απλ.) πέφτω στα πόδια κάποιου (εκλιπαρώ).

навар, -а α. ζωμός, κονσομέ· τριβήνη - ζωμός απο βραστά μανιτάρια. || λίπος επιφανειακό (κατα τη βράση).

наваривание, -я ουδ. βράση, βράσιμο.

नावरивать ρ.δ. βλ. наварить. || -ся βράζω·
 наваристый επ., βρ: -рист, -а, -ο πηχτός·
 - суп πηχτή σούπα· - бульон πηχτός ζωμός.
 наварить, -варю, -варишь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. наваренный, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
 βράζω, μαγειρεύω, ετοιμάζω (σε μεγάλη πο-
 σότητα)· - шей на несколько дней βράζω κα-
 μπρολαχανόσουπα για κάμποσες μέρες. 2 (για
 μέταλλα) βράζω. 3 οξυγονοκολλώ· ηλεκτρο-
 κολλώ.

नावарка, -и θ. (τεχ.) βράσιμο· χαλύβωση. ||
 συγκόλληση.

नावарной επ. (τεχ.) βρασμένος· χαλυβωμέ-
 νος. || συγκολλημένος.

नावарный επ., βρ: -рен, -рна, -рно βλ. на-
 варистый.

नावастривать(ся) ρ.δ. βλ. наострить(ся).

नावашивать ρ.δ. βλ. навошить. || -ся κερά-
 νομαι.

नावевать ρ.δ. βλ. наветать. || -ся παρασύ-
 ρομαι απο τον άνεμο.

नावедать ρ.σ.μ. (παλ.) επισκέπτομαι. || -ся
 επισκέπτομαι για να πληροφορηθώ.

नावедение, -я ουδ. 1 οδήγηση. || κατεύθυν-
 ση. 2 ώθηση, σπρώξιμο, παρακίνηση, προτρο-
 πή. || γύρισμα, στροφή (συνομιλίας, λόγου). 3
 μτφ. εμβολή· προξένηση, πρόκληση (φόβου, θλί-
 φης κ.τ.τ.). 4 κατεύθυνση, στροφή, γύρισμα·
 - Τηλεσκόπα на луну κατεύθυνση του τηλε-
 σκόπιου στο φεγγάρι. || (στρατ.) σκόπευση.
 5 κατασκευή, φτιάξιμο. 6 έρασμα, κάλυψη με
 μογιά, βερνίκι κ.τ.τ. 7 πρόδοση. 8 προ-
 σκόμιση. 9 γέννηση (πολλών).

नावедывать(ся) ρ.δ. βλ. наведать(ся).

नावезти, -везу, -везешь, παρλθ. χρ. на-
 вез, -везля, -лю, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. на-
 везенный, -зён, -зёна, -зёно ρ.σ.μ. 1 φέρω,
 κομίζω (πλήθος αντικειμένων κλπ.). 2 προ-
 σκρούω, σκοντάφτω μεταφέροντας.

नावёивать ρ.δ. βλ. наветать. || -ся παρα-
 σύρομαι απο τον άνεμο.

नावेक κ. наёки επір. αιώνια, για πάντα ή
 παντοτινά.

नावербовать, -буть, -бъешь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. наवरбованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ.
 στρατολογώ πολλούς· προσλαμβάνω πολλούς. ||
 σχηματίζω, συγκροτώ με τη στρατολογία.

नावербовывать ρ.δ. βλ. наवरбовать. || -ся
 στρατολογούμαι· προσλαμβάνομαι. || σχηματί-
 ζομαι.

नावёрно επір. 1 ασφαλώς, σίγουρα. || απά-
 ραιτήτα, οπωσδήποτε. 2 (παρθ. λ.) πιθανόν,
 ίσως, ενδεχομένως, κατά τα φαινόμενα, κατά
 πάσαν πιθανότητα, μάλλον· πιστεύω.

नावёрное επір. 1 (παλ.) ασφαλώς, σίγουρα.
 2 βλ. навёрно (2 σημ.).

नावернуть, -нү, -нёшь, παθ. μτχ. παρλθ.
 навёрнутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (περι)
 τυλίγω. 2 βιδώνω. 3 εκτελώ δραστήρια, ανα-
 πτύσσω δραστηριότητα. || -ся 1 (περι)τυλί-
 γομαι. 2 βιδώνομαι. 3 (για δάκρυα) εμφανί-
 ζομαι, μου κινούν· у неё -лись слёзы αυτής
 της πήγαν (κίνησαν) δάκρυα. 4 εμφανίζομαι,
 παρουσιάζομαι τυχαία· случай -лся отлічний
 παρουσιάστηκε πρώτης τάξης ευκαιρία.

नावерняка επір. ασφαλώς, σίγουρα. || αλάν-
 θαστα.

नावерстать¹ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
 навёрстаный, βρ: -тан, -а, -ο ανακτώ, ε-
 πανακτώ, αναπληρώνω· - потерянное время α-
 ναπληρώνω το χαμένο χρόνο.

नावерстать² ρ.σ.μ. (τυπгр.) σελιδοποιώ με-
 γάλο αριθμό σελίδων.

नावёрстывать¹ ρ.δ. βλ. наवरстать¹. || -ся
 ανακτώμαι, αναπληρώνομαι.

नावёрстывать² ρ.δ. βλ. наवरстать². || -ся
 σελιδοποιούμαι.

नावертеть, -верчу, -вёртишь, παθ. μτχ.
 παρλθ. χρ. навёрченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.
 σ.μ. 1 περιστρέφω, γυρίζω. 2 περιβάλλω, πε-
 ριτυλίγω.

नावёртка, -и θ. βίδωση, -μα, κοχλίωση.

नावёртывание, -я ουδ. περιστροφή, περιτύ-
 λιξη, γύρισμα.

नावёртывать(ся) ρ.δ. βλ. навернуть(ся).

नावёрх επір. (προς) τα (ε)πάνω· наверху
 - έτρεξε επάνω· посмотреть - κοιτάζω επάνω·
 жир всплыл - το λίπος βγήκε επάνω (επέλευ-
 σε). || επί, επάνω· положить - βάζω επάνω.

नावёрху επір. (ε)πάνω· ψηλά, στην κορυφή.
 || μτφ. στην κορυφή, στην ηγεσία.

नावёрчивать ρ.δ. περιβάλλω, περιτυλίγω. ||
 * -ся περιβάλλομαι, περιτυλίγομαι.

नावёс, -а α. 1 υπόστεγο, υποστέγασμα, το
 στεγάδι. || κρεμαστάρι.

नावеселё επір. σε ευθυμία, στο κέφι.

नावеселиться ρ.σ. παραδιασκεδάζω, δια-
 σκεδάζω αρκετά.

नावесистый επ., βρ: -сист, -а, -ο επι-
 κρεμάμενος· не скалы επικρεμάμενοι βρά-
 χοι (απόκρημα βράχια).

नावесить, -вешу, -весишь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. навшенный, βρ: -шен, -а, -ο. 1 κρεμώ,
 αναρτώ· - портреты Героев κρεμώ τα πορτρέ-
 τα των ηρώων. 2 περνώ, βάζω· - дверь περνώ
 την πόρτα στους μεντεσέδες.

नावёска, -и θ. 1 κρέμασμα, ανάρτηση. 2
 μεντεσές, ρεζές, στροφέας. 3 (χημ.) ακριβο-
 ζυγιά, ακριβοζυγισμένη ουσία.

नावесной επ. κρεμαστός· - замо́к κρεμαστή
 κλειδαριά (λουκέτο).

नावёсный επ. 1 υπόστεγος, του υπόστεγου·

- **СТОЛО** ο στύλος του υπόστεγου· -**АЯ КРОВА** η στέγη του υπόστεγου. 2 (στρατ.) επισκηπτικός· - **ОГОНЬ** επισκηπτική (έμμεση) βολή.

навесті́, -веду́, -ведёшь, παρλθ. χρ. **на-вёл**, -велá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. **наведший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наведённый**, βρ: -дён, -денá, -денó, επιρ. μτχ. **наведá** ρ.σ.μ. 1 οδηγώ, φέρω, άγω. || κατευθύνω. || υποδείχνω (για κλοπή). 2 σπρώχνω, ωθώ· παρακινώ, προτρέπω. || γυρίζω, στρέφω, κατευθύνω (για συνομιλία, λόγο κ.τ.τ.). 3 μτφ. εμπνέω, εμπάλλω· προξενώ, προκαλώ (φόβο, θλίψη κ.τ.τ.). 4 κατευθύνω, στρέφω, γυρίζω· - **телескоп на луну́** κατευθύνω το τηλεσκόπιο κατά το φεγγάρι. || (στρατ.) σκοπεύω. 5 κατασκευάζω, κάνω, φτιάχνω· - **переправу** φτιάχνω πορθμείο· - **мост** φτιάχνω γεφύρι. 6 περνώ, καλύπτω (με χρώματα, βερνίκι κ.τ.τ.). 7 προσδίνω· - **красоту́** προσδίνω ομορφιά· - **блеск** προσδίνω λάμψη (γυαλάδα). || **бáзω**, επιβάλλω· - **порядок** **бáзω** τάξη. 8 φέρω· -**вёл ко мне мно́го госте́й** μου έφερε πολλούς μουσαφιρέους. 9 γεννώ (πολλά). || εκφρ. - **кρίтику** κριτικάρω· - **справку** (справки) πληροφορούμαι, μαθαίνω· - **на ум** φέρω στα μυαλά, λογικεύω, σφραονίζω, **бáзω** μυαλό.

навесті́ть, -вещу́, -весті́шь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **навестённый**, βρ: -щён, -щенá, -щенó ρ.σ.μ. επισκέπτομαι· - **болы́ногo** επισκέπτομαι ασθενή.

навет, -α α. (παλ.)· συκοφαντία.
наветренный επ. προσήνεμος, σοβράνος.
наветчик, -α α., -ца, -н θ. (παλ.)· συκοφάντης.

навечно επίρ. βλ. **навек**.

наवेशать¹ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **на-вешанный**, βρ: -шан, -а, -о κρεμώ, αναρτώ· - **мно́го белья́** κρεμώ πολλά ρούχα.

наवेशать² ρ.σ.μ. ζυγίζω (πολλά).

наवेशивать¹ ρ.δ. βλ. **наवेशить**. || - **ся** κρεμιέμαι, αναρτιέμαι.

наवेशивать² ρ.δ. βλ. ζυγίζω. || -**ся** ζυγίζομαι.

наवेशать ρ.δ. βλ. **навестить**. || -**ся** με επισκέπτεται.

навеять, -вёю, -вёешь ρ.δ.μ. 1 φέρω πνέοντας, παρασέρνω φυσώντας· **вётер -ял прохладу** ο αέρας μας έφερε δροσιά· -**ло сне́гу** συσσωρεύτηκε χιόνι απο τον αέρα. 2 επιφέρω, προκαλώ, προξενώ· **журчание ручья́** -**ло на нас дремоту́** το κελάρυσμα του ρυακιού μας αποκοίμησε. 3 λιχνίζω· - **овса́** λιχνίζω βρώμη· - **мно́го пше́ницы** λιχνίζω πολύ σιτάρι.

навзничь επίρ. ανάσκελα, υπτίως.

навзрыд επίρ: **пла́кать** - ξεσπώ σε κλάματα, **бáзω** τα κλάματα.

навива́льный επ. της περιτύλιξης, της πήςνισης· - **станóк** εργατομηχανή περτύλιξης.

навивáние, -я ουδ. βλ. **навивка**.

навивáть(ся) ρ.δ. βλ. **навивть(ся)**.

навивка, -и θ. περιτύλιξη, πήςνιση· **масо́у-риасма**, **каρούλιασμα**. || υλικό περιτύλιξης.

***навига́тор**, -а α. ναυτικός έμπειρος· **ναυτίλος**.

навигациóнный επ. ναυσιπλοϊκός.

***навигáция**, -и θ. ναυσιπλοΐα, ναυτιλία.

навидáться ρ.σ. βλέπω· **чего́, я не -лся** τι δεν είδα ή και τι δεν είδαν τα μάτια μου· -**лся мно́го разны́х дикóвин в музéях** είδα πολλά και διάφορα παράξενα στα μουσειά.

навидéться, -ви́жусь, -ви́дишь ρ.σ. (απλ.) βλ. **навидáться**.

нави́зжéться, -жýсь, -жи́шься ρ.σ. (πολύ) τσιρίζω, στριγγλίζω· σκούζω, ουρλιάζω.

нави́льник, -а α. (διαρκ.) δίκρανο ή τρίκρανο (γεωργικό εργαλείο). || η δικρανιά.

навинтíть, -винчу́, -винтíшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **навинченны́й**, βρ: -чен, -а, -о βιδώνω· - **га́йку на болт** βιδώνω βίδα στο μπουλόνι. || -**ся** βιδώνομαι.

навинчивáть(ся) ρ.δ. βλ. **навинтíть(ся)**.

нави́рáть ρ.δ. βλ. **наврáть**. || -**ся** φεύδομαι.

навис, -а α. ουρά και χαίτη αλόγου.

нависáть, -áет ρ.δ. βλ. **нависнуть**.

нависнуть, -нет, παρлθ. χρ. **навис**, -ла, -ло, μτχ. παρлθ. χρ. **нависши́й** ρ.σ. 1 επικλίνω, γέρνω· **крéμομαι· волосы -ли на лоб** τα μαλλιά κρέμασαν στο μέτωπο. 2 επικρέμαμαι, αιωρούμαι· ψώνομαι. 3 μτφ. επίκειμαι, επικρέμαμαι· επαπειλούμαι· κινδυνεύω.

нависши́й επ. απο μτχ. κρεμαστός, επικρεμάμενος, υφούμενος απο πάνω· -**ие брóви** κρεμαστά φρύδια· -**ая скала́** επικρεμάμενος βράχος.

навись, -и θ. το επικρεμάμενο.

навивть, -вёю́, -вёёшь, παρлθ. χρ. **навив**, -лá, -ло, προστι. **навей**, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **навивтíй**, βρ: -вít, -á, -о ρ.σ.μ. 1 περτυλίγω, μαζεύω κλωστή· πνήνίζω· **каρούλιάζω**, **μασουρίζω**. 2 **κατσαρώνω**, **σγουραίνω**, **βοστρυχίζω**, **οντουλάρω**. 3 **πλέκω**· - **канáтов** πλέκω **καρaboύχοινα**. 4 **συσσωρεύω**, **μαζεύω**. 5 (διαρκ.) **γεμίζω** **φορτώνω** (με το δικράνι **κάρο**, **έλκυθο** κ.τ.τ.). || -**ся** περτυλίγομαι, πνήνίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

навлéкáть ρ.δ. βλ. **навлéчь**. || -**ся** προσελκύω, επισύω, τραβώ κλπ.ρ. ενεργ. φ.

навлéчь, -влéку́, -влéчешь, -влéку́т, παρлθ. χρ. **навлéк**, -влéклá, -лó, μτχ. παρлθ. χρ. **навлéкши́й**, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **навлечённый**, βρ: -чён, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. επισύρω, διεγείρω, κινώ, προκαλώ, προσελκύω, τραβώ· -

на себя подозрение κινώ την υποψία· - ГНЕВ КОГО-Л. διεγείρω την οργή κάποιου· - НА СЕБЯ СТЫД И ПОЗОР επισύρω εναντίον μου την ντροπή και το αίσχος.

наводíть, -о́жу, -о́дишь, мτχ. ενστ. наводíщий ρ.δ. βλ. навести́. || -ся οδηγούμαι, κατευθύνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. навести́.

наводка, -и θ. 1 στρίψιμο, στροφή, γύρισμα προς. 2 κατασκευή, φτιάξιμο· ~ мостá κατασκευή γέφυρας· γεφύρωση. 3 πέρασμα, κάλυψη· - ГЛЯ́нца πέρασμα στιλπνής ουσίας, γυάλισμα, στίλβωση. 4 σκόπευση. || κανόνισμα, ρύθμιση.

наводне́ние, -я ουδ. πλημμύρα, -ρισμα. || мтφ. αφθονία.

наводни́ть, -нѣ, -нѣшь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. наводне́нный, βρ: -нѣн, -ненá, -ненó ρ. σ.μ. 1 (παλ.) πλημμυρίζω. 2 мтφ. γεμίζω, κατακλύζω. || -ся 1 πλημμυρίζω, ξεχειλίζω. 2 мтφ. γεμίζω, έχω αφθονία, υπεραφθονία.

наводно́й επ: ~ пост πορθμείο.

наводни́ть(ся) ρ.δ. βλ. наводни́ть(ся).

наводчи́к, -а α., -ца, -ы θ. σκοπευτής όπλου. || κατασκευαστής. || οδηγός κλεφτοσυμμορίας, κολοούζος.

наводя́щий επ. απο мтχ. υποβοηθητικός.

навоева́ть, -вою́, -вою́ешь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. навоева́нный, βρ: -ван, -а, -о αποκτώ με τον πόλεμο. || μάχομαι (για ένα χρ.βιάστημα). || -ся μάχομαι, πολεμώ αρκετά· κουράζομαι μαχόμενος.

навожде́ние βλ. наважде́ние.

наво́з, -а α. κοπριά, κόπρος, φουσκή· ко́нский - αλογοκοπριά· ко́ровий - γελαδοκοπριά, σβουνιά· удобры́ть -ом λιπαίνω με κόπρο· фουски́ω.

наво́зить, -о́жу, -о́зишь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. наво́женный, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. λιπαίνω με κόπρο, φουσκίζω· ~ поле φουσκίζω το χωράφι. || -ся λιπαίνομαι, φουσκίζομαι.

наво́зить¹, -о́жу, -о́зишь ρ.δ. βλ. навести́. || -ся 1 μεταφέρομαι. 2 μεταφέρω· -лся весь день дров όλη τη μέρα μετέφερα καυσόξυλα.

наво́зить², -о́жу, -о́зишь ρ.σ.μ. μεταφέρω, κουβαλώ (με μεταφ. μέσο)· ~ дрова́ на́ зиму μεταφέρω καυσόξυλα για το χειμώνα. || -ся περιφέρομαι, περιέρχομαι, περιτρέχω· κουράζομαι απο τα τρεξίματα.

наво́зник, -а α. 1 σκαραβαίος ο ατευχής ή ιερός ή των Αιγυπτίων. 2 κασόνι κόπρου.

наво́зница, -ы θ. 1 καιρός λίπανσης (φουσκίσματος). 2 κάρο μεταφοράς κόπρου.

наво́зный επ. 1 της κόπρου· ~ за́пах βρώμα κόπρου· - пар αχνός κόπρου. 2 κοπρισμένος, φουσκισμένος· -οе поле φουσκισμένο χωράφι.

наво́й, -я α. 1 περιτύλιξη, πήνιση, μασού-

ριασμα. 2 βοστρύχωση, κατβάρωμα, οντουλάρισμα. 3 περιτύλιγμα· струна́ с ме́дным -ем χορδή· μέ χάλκινο περιτύλιγμα. 5 μηχανήμα περιτύλιξης κλωστής.

навола́кивать ρ.δ. βλ. наволо́чь. || -ся 1 μεταφέρομαι, κουβαλιέμαι. 2 μαζεύομαι, συγκεντρώνομαι· καλύπτομαι· κλείνομαι.

наво́лок, -а α. (διαλεκ.) 1 λειβάδι πλημμυριζόμενο· χαμηλή όχθη ποταμού. 2 συννεφιά· ομίχλη.

наво́лока, -и θ. βλ. наво́лочка.

наво́лочить, -ло́чу, -ло́чишь, παρлθ. χρ. наво́лок, -ла́, -ло́ ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. наволо́чь.

наво́лочка, -и θ. μαξιλαροθήκη, κελύφι.

наво́лочный επ. της μαξιλαροθήκης.

наво́лочь, -ло́чу, -ло́чешь, -ло́кут, παρлθ. χρ. наво́лок, -ла́, -ло́, παθ. мтχ. παρлθ. χρ.

наво́лочённый, βρ: -чѣн, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. (απλ.). 1 μεταφέρω, κουβαλώ σέρνοντας· он -ло́к сядá всякой дрянь αυτός κουβάλησε εδώ κάθε λογής παλιοπράγματα. 2 (απρόσ.) κλείνω, καλύπτω, σκεπάζω· на не́бо туч -ло́ ο ουρανός σκεπάστηκε απο σύννεφα.

наво́нать ρ.σ. (απλ.) μυρίζω άσχημα, βρωμά, βρωμοκοπά· ~ кероси́ном βρωμά πετρέλαιο.

наво́раживать ρ.δ. βλ. наворо́жить.

наво́раживать ρ.δ.μ. 1 βλ. навороти́ть. 2 τυλίγω, στρίβω, στρέφω. 3 (απλ.) ρίχνομαι στο φαγί, καταβροχθίζω. || -ся 1 περιστρέφομαι. 2 συσσωρεύομαι. 3 мтφ. υπερπληρούμαι, γεμίζω με το παραπάνω, παραγεμίζομαι.

наво́рвать, -рву́, -рвѣшь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. наво́рванный, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. κλέβω (πολλά)· ~ мѣссу веще́й κλέβω ένα σωρό πράγματα.

наво́рывать ρ.δ. βλ. наво́рвать. || -ся κλέβομαι.

наво́рожить, -жу́, -жи́шь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. наво́роженный, βρ: -жѣн, -женá, -женó; ρ.σ.μ. (απλ.). 1 μαντεύω, προλέγω. 2 μαγεύω, προσδίνω μαγικές ιδιότητες.

наво́ротить, -рочу́, -роти́шь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. наво́роченный, βρ: -чен, -а, -о; ρ.σ.μ. 1 συσσωρεύω, σωριάζω. 2 мтφ. παραγεμίζω, υπερπληρώ.

наво́рочать ρ.σ.μ., παθ. мтχ. παρлθ. χρ. наво́роченный, βρ: -чен, -а, -о συσσωρεύω, σωριάζω· συγκεντρώνω.

наво́рошить, -шу́, -ши́шь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. наво́рошённый, βρ: -шѣн, -шенá, -шенó; ρ.σ.μ. αναστρέφοντας ρίχνω (χόρτο, άχυρα).

наво́рсить ρ.σ. βλ. во́рсить.

наво́рсовать ρ.σ. βλ. во́рсовать.

наво́рчать, -чу́, -чи́шь ρ.σ. αποπαίρνω με τις φωνές, μαλώνω. || -ся μαλώνω, φάλλω τον εξάφαμο.

навостріть, -рѣ, -рѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **навострінный**, βρ: -рѣн, -рѣна, -рѣно ρ. σ. μ. (απλ.) οξύνω, κάνω κάτι κοφτερό ή αιχμηρό. || -ся (απλ.) επιτηδεύομαι, τα καταφέρω.

навошіть, -шѹ, -шішь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **навошінный**, βρ: -шѣн, -шѣна, -шѣно ρ.σ.μ. κερώνω· τρίβω, αλείφω με κερί· - пол κερώνω το πάτωμα· - нѣтъ κερώνω την κλωστή.

навратъ, -врѹ, -врѣшь, παρλθ. χρ. **навралъ**, -лѣ, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **навранный**, βρ: -ран, -ѣ, -о ρ.σ. 1 βλ. **вратъ**. 2 κάνω λάθος, λαθεύω· - в **вычислѣніяхъ** κάνω λάθος στους λογαριασμούς. 3 βλ. **совратъ**.

навредить, -ѣжѹ, -ѣдишь ρ.σ. (με δοτ.)· βλάπτω· ζημιώνω· - дѣлу ζημιώνω την υπόθεση.

навряд ли κ. (παλ.) **навряд** (μόριο) βλ. **вряд ли**.

навсегдѣ επίρ. παντοτινά, για πάντα· **изчѣз** - εξαφανίστηκε για πάντα· **раз** - μια για πάντα.

наскидку επίρ. (κυνηγ. κ. στρατ.) χωρίς σκόπευση· **стрелятъ** - πυροβολώ χωρίς σκόπευση, βάζω στη μπούκα.

настрічу επίρ. σε (ή προς, για) συνάντηση, υποδοχή, προϋπάντηση. || εκφρ. **идти** - α) (για κακό)· **идти** - **своей гибели** επιταχύνω το τέλος μου, πηγαίνω να βρώ το θάνατό μου. β) ικανοποιώ· διακείμαι συμβιβαστικά.

наворот επίρ. (απλ.) ανάποδα, αντίστροφα || μτφ. αντίξοα· παρά την προσδοκία.

навдумать ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **вдумать**.

навыдумывать ρ.δ. βλ. **вдумывать**.

навык, -а α. συνήθεια (απο εξάσκηση)· **пείра**· **трудоуіе** - ή η πείρα της δουλειάς, ο αέρας της δουλειάς.

навыкат κ. **навыкате**: **глаза** - με εξέχοντα μάτια, γουρλωμένα μάτια.

навыкаты ρ.δ. βλ. **навыкнутъ**.

навыкнутъ, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **навык**, -ла, -ло ρ.σ. (παλ. κ. απλ.) συνηθίζω· - **работаты** (ή κ **работе**) συνηθίζω (σ)τη δουλειά.

навылет επίρ. διαμπερώς, πέρα για πέρα· **он ранен в грудь** - αυτός έχει διαμπερές τραύμα στο στήθος.

навынос επίρ. (για οιοπονευματώδη ποτά)· για κατανάλωση έξω του ποτοπωλείου.

навыпуск επίρ. εξωτερικά, πάνω απο... **человек в орѣки** - άνθρωπος με παντελόни πάνω απο τις μπότες· **человек с рубѣской** - άνθρωπος με το πουκάμισο έξω (απο το παντελόни).

навырез επίρ. με το σημάδι (με κόψιμο)· **продажа арбузов** - πούληση καρπουζιών με το σημάδι.

навытъся, -вѣось, -вѣешься ρ.σ. (απλ.)

(με σημ. πολύ)· βλ. **вытъ(ся)**.
навытяжку επίρ: **стоятъ** - στέκομαι τεντωμένος, προσοχή, κόκκαλο, σουζα.

навь, -и θ. φάντασμα πεθαμένου, ίσκιωμα, βρυκόλακας.

навыѣчивать(ся) ρ.δ. βλ. **навыѣчить(ся)**.

навыѣчить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. φορτώνω. || φορτώνω βαριά, παραφορτώνω. || -ся φορτώνομαι· **он -лся покупками** αυτός φορτώθηκε ψώνια.

навызѣать?, -яжѹ, -ѣжешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **навызанный**, βρ: -зан, -а, -о ρ.σ.μ. 1 δένω· - **лѣску на удочку** δένω την ορμιά στο αγκίστρι. 2 μτφ. επιβάλλω πειθαναγκάζω. 3 πλέκω (πολλά)· **она -ла за мѣсяцъ вѣсемъ парчулок** αυτή έπλεξε σ' ένα μήνα οχτώ ζευγάρια γυναικείες κάλτσες.

навызѣать ρ.δ. βλ. **навызнуть**.

навызѣаться, -яжѹсь, -ѣжешься ρ.σ. ενοχλώ, γίνομαι ενοχλητικός, φόρτωμα, κολλώ. || πετυχαίνω με επίμονες ενοχλητικές παρακλήσεις. || εκφρ. - на (моѹ) **голову** (ή на шею) γίνομαι φόρτωμα (ενοχλητικός), κάθομαι στο σβѣρκο.

навызка, -и θ. (πρόσ)δεση, δέσιμο.

навызнуть, -нет, παρλθ. χρ. **навыз**?, -ла, -ло ρ.σ. (προσ)κολλώ· **в сетѣхъ -ло много тѣны** στα δίχτια κόλλησε πολύς βόρβορος.

навызчиво επίρ. ενοχλητικά, φορτικά.

навызчивость, -и θ. ενόχληση, ενοχλητικότητα· οχληρότητα.

навызчивый επ., βρ: -чив, -а, -о. 1 ενοχλητικός, οχληρός, φορτικός, βαρετός· - **человек** ενοχλητικός άνθρωπος· - **посетитель** βαρετός επισκέπτης. 2 μτφ. έμμοнос, επίμονος· - **ая идея, мысль** έμμονη ιδέα, σκέψη.

навызывание, -я ουδ. πρόσδεση. || επιβολή, εξαναγκασμός.

навызывать(ся) ρ.δ. βλ. **навызѣать(ся)**.

навыливать ρ.δ. βλ. **навылѣтъ**. || -ся (με ποσοτική σημ.) ξηραίνομαι στον ήλιο.

навылѣтъ ρ.σ.μ. ξηραίνω στον ήλιο· - **много рѣѣн** ξηραίνω στον ήλιο πολλά φάρια.

нагадѣать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **нагаданный**, βρ: -дан, -а, -о ρ.σ.μ. προμαντεύω, προλέγω, προφητεύω.

нагадѣать, -гажѹ, -гадишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **нагаженный**, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ. βλ. **гадѣать**.

нагадѣвать ρ.δ. βλ. **нагадѣать**.

нагадѣчный επ. του μαστίγιου· - **ая рукоятка** η λαβή του μαστίγιου.

нагайка, -и θ. μαστίγιο (κοντό).

***наган**, -а α. περίστροφο τύπου „ναγκάν”.

наганивать ρ.δ. βλ. **нагонѣтъ** (2σημ.).

наганный επ. του ναγκάν.

нагар, -а α. απόκαυμα, αποκατѣδι, αποκαή,

καύτρα· αποκέρι.

нагарный επ. των αποκαϊδιών· των κάρβου-
νων· -не шипи́т τσιμπίδα, πυράγρα· - скребóк
η μασιά.

нагáтiть, -гáчý, -гáтiшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. нагáченнýй, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. βλ.
гáтiть.

нагáчивáть ρ.δ. βλ. нагáтiть. || -ся στρώ-
νω με κλαδιά, κούτσουρα (βαλτώδες μέρος).

нагибáть(ся) ρ.δ. βλ. нагну́ть(ся).

нагишóм επίρ. γυμνός· ходи́ть - βαδίζω γυ-
μνός.

нагла́дiть, -áжy, -áдишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. нагла́женнýй, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
καλοσιδερώνω. 2 σιδερώνω (πολλά)· - белѣя
σιδερώνω πολλά ρούχα.

нагла́живáть ρ.δ. βλ. нагла́дiть. || -ся κα-
λοσιδερώνομαι.

нагла́зник, -а α. 1 επίδεσμος ή προφυλα-
κτήρας ματιού. 2 παρωπίδα.

нагла́зный επ., βρ: -зен, -зи,а, -зно. 1 του
ματιού, εποφθάλμιος. 2 εντυπωσιακός, χτυπη-
τός, φανταχτερός.

наглазýрiть ρ.σ.μ. (για πολλά) βλ. гла-
зуровáть.

наглéть, -éжy, -éешь ρ.δ. αυθαδιάζω, απο-
θρασύνομαι· ανασχυντώ.

нагле́ц, -á α. αυθάδης, θρασύς, προπετής, ι-
τιμός.

наглецá, -нi θ: с -óй με κάποια αυθάδεια.

на́гло επίρ. με αυθάδεια, με θρασύτητα, με
αναίδεια.

на́глость, -и θ. 1 αυθάδεια, θρασύτητα, α-
ναίδεια, ιταμότητα. 2 αναϊδής πράξη.

на́глотáться ρ.σ. (με ποσοτική σημ.) κατα-
πίνω· ρουφά· он -лся морскóй водѣ αυτός κα-
τάπιε πολύ θαλασσινό νερό· - пiли καταπίνω
σκόνη.

на́глупiть, -плó, -пiшь ρ.σ. κάνω κουταμά-
ρα, ανοησία, ενεργώ κουτά, ανόητα.

на́глухо επίρ. 1 ερμητικά· αεροστεγώς. ||
στερεά, γερά. 2 με όλα τα κουμπιά· застег-
нýться - κουμπώνομαι καλά.

за́глуши́ть, -шý, -шiшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. за́глушённýй, βρ: -шён, -шенá, -шенó ρ.
σ.μ. (με ποσοτική σημ.) φερεύω με δυναμίτη·
- рiбон χτυπώ πολλά φάρια με δυναμίτη.

на́глый επ., βρ: нагл, нагла́, на́гло αυθά-
δης, θρασύς, αναϊδής, αναϊσχυντος· ιταμός.

нагла́дéть, -яжý, -ядишь ρ.σ.μ. (απλ.) βλέ-
πω, θεωρώ καλά. || -ся 1 βλέπω, κοιτάζω πο-
λύ, παρακοιτάζω, χορταίνω να βλέπω· -лся я
на их страдания είδα πολύ καλά τα βάσανά
τους· они не мóгут дóснѣта - на природу αυ-
τοί δε χορταίνουν να κοιτάζουν (θαυμάζουν) τη
φύση. 2 γνωρίζω, συναντώ πολλά (στη ζωή,

δράση)

нагла́дно επίρ. παραστατικά, εποπτικά κλπ.
επ.

нагла́дность, -и θ. † παραστατικότητα, πει-
στικότητα· οφθαλμοφάνεια. 2 εποπτικά μέσα
διδασκαλίας.

нагла́дный επ., -ден, -дна, -дно. 1 εποπι-
κός· παραστατικός· -ое обучéние εποπτική δι-
δασκαλία· -не посóбия εποπτικά μέσα. 2 πει-
στικός, καταφανής, ολοφάνερος, πρόδηλος, ο-
φθαλμοφανής· χειροπιαστός· - примéр χειρο-
πιαστό παράδειγμα.

нагля́нцевáть, -цýжy, -цýешь, παθ. μτχ.
παρλθ. χρ. нагля́нцёваннýй, βρ: -ван, -а, -ο
ρ.σ.μ. (με σημ.ποσοτική) βλ. гля́нцевáть.

нагна́ивáть(ся) ρ.δ. βλ. нагнои́ть(ся).

нагна́ть, -гонó, -гóнишь, παρλθ. χρ. на-
гна́л, -лá, -лo, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. на́г-
наннýй, βρ: -нан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 φτάνω,
εξισώνομαι. 2 (για χρόνο) εξοικονομά, κερ-
ζω, ανακτώ· шофёр -áл пять ми́нýt ο σωφέρ α-
ναπλήρωσε τα πέντε λεπτά που έχασε. 3 συ-
γκεντρώνω, συναθροίζω, μαζεύω· на базáр -ли
мно́го скотá στο ζωοπάζαρο έφεραν πολλά ζώα·
вéтер -áл тучи ο άνεμος μάζεψε σύννεφα. 4
εμπνέω, εμβάλλω· προξενώ· - страх εμπνέω
φόβο, εμποβώ· - тоскý προξενώ θλίψη· - сон
προκαλώ ύπνο. 5 (χτυπώντας) βάζω, περνώ· -
óбручи на óбчкy βάζω στεφάνια στο βαρέλι. 6
αποστάζω; βγάζω με απόσταξη· - óбчкy спiрта
βγάζω με απόσταξη ένα βαρέλι οινόπνευμα. ||
εκφρ. - ценý ανεβάζω (υψώνω) την τιμή.

нагнестi, -етý, -етéшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. нагнетённýй, βρ: -тён, -тенá, -тенó ρ.
σ.μ. βλ. нагнетáть. || εκφρ. - давлéние αυ-
ξáνω την πίεση.

нагнёт, -а α. πληγή ζώου στην ωμοπλάτη,
σαμαροπληγή.

нагнетáние, -я ουδ. (συμ)πίεση. || μτφ. ó-
ξυση.

нагнетáтель, -я α. συμπιεστής, κομπρεσέρ.

нагнетáтельный επ. συμπιεστικός, καταθλι-
πτικός· - насóс καταθλιπτική αντλία· - кла-
пан βαλβίδα κατάθλιψης (εκπομπής ή αποστο-
λής).

нагнетáть ρ.δ. (συμ)πιέζω, καταθλιβω. ||
μτφ. οξύνω. || -ся (συμ)πιέζομαι. || μτφ. ο-
ξύνομαι.

нагноéние, -я ουδ. πύση, εμπύση, έμπυα-
σμα. || απόστημα· σπυρί.

нагнои́ть, -оú, -оiшь ρ.σ.μ. σαπίζω, σήπω.
|| εμπνύω, ομπυάζω. || -ся εμπνύομαι, ομπυάζω,
μαζεύω· рáна -лáсь η πληγή έμασε.

нагну́ть, -нý, -нéшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
на́гну́тýй, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 λυγί-
ζω, κάμπτω· γέρνω, κλίνω· - вéтку λυγίζω το

κλαδί· - ГОЛОВУ σκύβω το κεφάλι. 2 (με ποσοτική σημ.)· λυγίζω· - МНОГО ДУГ λυγίζω πολλές λαίμαριες. || -СЯ λυγίζω, κάμπτομαι, γέρνω, κλίνω, σκύπτω· ВѢТКИ -ЛИСЬ τα κλαδιά λύγισαν· -, ЧТООН ПОДНЯТЬ ЧТО-Н. σκύπτω για να σηκώσω κάτι.

наговáривать(ся) ρ.δ. βλ. наговóрить(ся).

наговóр, -а α. 1 κατηγορία, διαβολή, συκοφαντία, κακολογία. 2 ξόρκια, -ισμα, (ε)ξορκισμός· μάγια.

наговóрить ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. наговóрëнный, βρ: -рëн, -ренá, -ренó. 1 λέγω πολλά· διηγούμαι πολλά· он -ѣл óльше, чем нýжно αυτός είπε παραπάνω απ' ότι χρειαζόνταν (έπρεπε). 2 συκοφαντώ, κατηγορώ, διαβάλλω, κακολογώ, κουρκουσουρεύω· -ли емý на менá напрáсно με κατηγορήσαν σ' αυτόν άδικα· он не виновáт, на него -ли αυτός δεν είναι ένοχος, τον συκοφάντησαν. 3 μ. κάνω η-χοληψία, εγγράφω σε δίσκο ή ταινία. 4 (ε)-ξορκίζω, κάνω ξόρκια, μαγεύω με λόγια· -вóду μαγεύω το νερό. || -СЯ μιλά πολύ· χορταίνω κουβέντα· он не успéл - αυτός δεν είχε καιρό να μιλήσει αρκετά· друзья не могли - οι φίλοι δε χόρταιναν να κουβεντιάζον.

наговóрный επ. μαγεμένος.

наговóрщик, -а α., -ца, -н θ. διαβολέας, συκοφάντης, αβανιάρης· κουρκουσουρέης.

нагóй επ., βρ: наг, нагá, наго. 1 γυμνός· -óе тéло γυμνό σώμα· -áя грудь γυμνό στήθος. 2 μτφ. αβλάστητος, άδεντρος· -ѣе холмá γυμνοί λόφοι· -áя скалá γυμνός βράχος· -ѣе деревъя γυμνά δέντρα (χωρίς φύλλα). 3 μτφ. ασυγκάλυπτος, απερίφραστος· -áя истина γυμνή αλήθεια.

наголéнный επ. επικνήμιος.

наголó επίρ. γυμνά· γυμνός, -ή, -ó· с ша-шками - με γυμνά σπαθιά· меч - ξίφος γυμνό (ξεσηκαρμένο). || (για κούρεμα) σύρριζα.

наголову επίρ. ολοσχερώς, κατά κράτος, ολοκληρωτικά· разóбить - συντρίβω ολοσχερώς.

наголодáться ρ.σ. πεινώ τρομερά· λιμάζω.

нагóльный επ. ραμμένος με το δέρμα απ' έξω (για γουναρικά). || μτφ. (παλ.) γυμνός, ακάλυπτος.

нагóн, -а α. 1 συγκέντρωση, συνάθροιση, μάζευμα. 2 βάσιμο, πέρασμα με χτυπήματα. 3 απόσταξη.

нагóнка¹, -и θ. βλ. нагóн (2 σημ.).

нагóнка², -и θ. ξέβγαλμα, συνήθισμα κυνηγετικού σκύλου.

нагоня́й, -я α. κατσάδα, αυστηρή επίπληξη· здорóвный - γερή κατσάδα· дать - δίνω κατσάδα, κατσαδιάζω· получáить - τρώγω κατσάδα,

нагоня́ть¹ ρ.δ. βλ. нагна́ть. || -СЯ φτάνω,

εξισώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. нагна́ть.

нагоня́ть² ρ.σ. 1 βλ. погоня́ть² || συγκε- τρώνω, μαζεύω. 2 ξευγάζω, συνθηρίζω κυνηγε- τικό σκύλο. || παραμένω πολύ στη βοσκή, βο- σκώ πολύ.

на-горá επίρ. πάνω απο το ορυχείο, στην ε- πιφάνεια της γης.

нагорáживать ρ.δ. βλ. нагородить

нагорáть ρ.δ. βλ. нагорéть.

нагоревáться, -рýюсь, -рýешься ρ.σ. θλι- βομαι πολύ ή για πολύν καιρό.

нагорéльный επ. καμένος· αποκαμένος· -ая свечá το αποκέρι.

нагорéть, -рýт ρ.σ. 1 αποκαίγομαι, αφήνω απόκαυμα, καλύπτομαι με καύτρα. 2 απρόσ. καίω, καταναλώνω (για καύσιμη ύλη ή πλε- κτρικό ρεύμα). 3 τιμωρούμαι, τρώγω την παπάρα.

нагóрный επ. ορεινός· -ая сторона́ Вóлги η ορεινή πλευρά του Βόλγα· -ая страна́ ορει- νή χώρα. || εκφρ. -ая πρόповедь (παλ.) οι δέκα εντολές (δεκάλογος) του Μωϋσή (στο βουνό Σινά).

нагородить, -рожу́, -рóдишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. нагоро́женный, βρ: -жен -а, -о ρ.σ.μ. 1 χτίζω διατοίχισμα. 2 επισωρεύω, στιβάζω. 3 μτφ. λέγω ή γράφω ανοησίες, αρλούμπες.

нагорье, -я ουδ. οροπέδιο, βουνοκάμπι.

нагоститьсá, -ошýсь, -оститьсá ρ.σ. φιλο- ξενούμαι επ' αρκετό.

наготá, -нθ. 1 γυμνότητα, γύμνια. 2 μτφ. ανεπάρκεια εφοδίων, φτώχεια, πενιχρότητα. || εκφρ. - и бо́сотá φτώχεια με το σακί ή φτώ- χεια και το μέγα έλεος· во всей (своéй) -έ στη γυμνή αλήθεια (χωρίς επιτηδεύσεις, ω- ραιοποιήσεις και φτιασιδία).

наготáвливать(ся) ρ.δ. βλ. наготóвить(ся).

наготóве επίρ. ετοιμάς, έτοιμα, έτοιμος, -η, -ο· бытть - είμαι έτοιμος· держáть ору́- жие - κρατώ το όπλο έτοιμο.

наготóвить, -влю, -вишь ρ.σ. μ. 1 ετοιμά- ζω, εφοδιάζομαι· -дровá нá зиму εφοδιάζο- μαι ξύλα για το χειμώνα. 2 (με ποσοτική ση- μασία) μαγειρεύω, ετοιμάζω, φτιάχνω· - на всех гостéй ετοιμάζω για όλους τους φιλο- ξενοούμενους· - вся́кой вся́чины ετοιμάζω λο- γιών-λογιών φαγητά. || -СЯ εφοδιάζω, προμη- θεύω· на всех не - όλους δεν μπορώ να τους εφοδιάσω ή να τους προκάνω (προφτάσω)· на éтого мáльчика не -ишьсá óбуви αυτό το παιδάκι δεν το προκάνομε απο παπούτσια.

нагофрýровать ρ.δ. βλ. гофрýровать.

награбáстать ρ.σ.μ. (απλ.) αρπάζω· λεη- λατώ· ληστεύω (πολλούς, πολλά).

награбáтить¹, -блò, -бишь ρ.σ.μ. (με ποσοτι- κή σημ.) λεηλατώ, διαρπάζω, λαφυραγωγώ· λη-

στεύω.

нагрáбить²¹ -όλο, -όιшь ρ.σ. ¹(με ποσοτική σημ.) βλ. **грестί** (2¹ σημ.).

награвировáть ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.)· βλ. **гравировáть**.

нагрáда, -ы θ. ανταμοιβή· βραβείο· παράσημο· γέρας· έπαθλο· **удосто́енный** -и παρασημοφορεμένος.

наградíть, -ражу́, -радишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **награждённы́й**, βρ: -дён, -денá, -денó ρ.σ.μ. 1 ανταμείβω, επιβραβεύω (για έργο ή πράξη)· δίνω, απονέμω βραβείο, βραβεύω· - **орденом** παρασημοφόρω. || εκφράζω ευγνωμοσύνη· - **улы́бкой** χαμογελώ απο ευγνωμοσύνη· - **взгля́дом** ρίχνω ματιά ευγνωμοσύνης. 2 προικίζω, δίνω σαν προίκια. || μτφ. χαρίζω· εμπλουτίζω· **приро́да** егó -ла **талантом** η φύση τον προίκισε με ταλέντο. 3 (με κακή σημασία)· ανταποδίνω, πληρώνω· - **опле́чкой** δίνω για ανταμοιβή ένα χαστούκι· - **пинко́м** δίνω για αμοιβή μια κλωτσιά.

наградно́й επ. 1 της βράβευσης, της απονομής βραβείων· - **отде́л** τμήμα απονομής βραβείων. 2 του βραβείου· - **и́е де́ньги** χρηματικό βραβείο.

награжда́ть ρ.δ. βλ. **наградíть**. || -ся ανταμείβομαι, βραβεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. **наградíть**.

награжде́ние, -я ουδ. 1 βράβευση, επιβράβευση· ανταμοιβή. 2 (παλ.) βλ. **нагрáда**.

награнíть ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) βλ. **гранíть**.

награфíть, -флю́, -фйшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **награфлённы́й**, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. ριγώνω, χαρακώνω· - **бума́ги** χαρακώνω χαρτιά.

нагреба́ть ρ.δ. βλ. **нагрестí**. || -ся συσσωρεύομαι, συγκεντρώνομαι.

нагрéв, -а α. θέρμανση, ζέσταμα. || θερμαντική επιφάνεια.

нагрева́ние, -я ουδ. θέρμανση, ζέσταμα.

нагрева́тель, -я α. θερμαντήρας.

нагрева́тельный επ. θερμαντικός· - **прибо́р** θερμαντική συσκευή· - **ая по́верхность** θερμαντική επιφάνεια.

нагрева́ть(ся) ρ.δ. βλ. **нагрéть(ся)**.

нагреме́ть, -млю́, -мишь ρ.σ. 1 βροντώ, κροτώ, μπουμπουνίζω. 2 μτφ. κάνω μεγάλο ντόρο, εντύπωση.

нагрестí, -ебу́, -ебешь, παρλθ. χρ. **нагрéб**, -гребла́, -ло́, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **нагрёбённы́й**, βρ: -оён, -бена́, -бено́ ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) βλ. **грестí** (2 σημ.).

нагрéтость, -и θ. θέρμανση· **сте́пень** -и βαθμός θέρμανσης.

нагрéтый επ. απο μτχ. θερμός, ζεστός, ζε-

σταμένος· - **во́здух** ζεστός αέρας.

нагрéть, -éю, -éешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **нагрéтый**, βρ: **нагрéт**, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 θερμαίνω, ζεσταίνω. 2 μτφ. (απλ.) απατώ, κάνω απάτη; γελώ· **егó** -ёл **на со́рок рублёй** του έφαγε σαράντα ρούβλια. || **εκφρ.** - **ру́ки** ай-σχροκερδώ, βγάζω αθέμιτα κέρδη. || -ся θερμαίνομαι, ζεσταίνομαι· **ути́г** -лся το σίδηρο σιδερώματος ζεστάθηκε (έκαψε).

нагрехово́дничать ρ.σ. (παλ.) κάνω ανηθι-κότητες, εξοκέλλω, διαπράττω αμαρτίες.

нагрешíть, -шý, -шйшь ρ.σ. κάνω πολλές αμαρτίες.

нагримировáть(ся) ρ.δ. βλ. **гримировáть(ся)**.

нагромождáть(ся) ρ.δ. βλ. **громозди́ть(ся)**.

нагроможде́ние, -я ουδ. συσώρευση· επισώρευση· σώριασμα· συνονθύλευση.

нагроздíть, -зжу́, -здишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **нагромождённы́й**, βρ: -дён, -денá, -денó; ρ.σ. σωρεύω, σωριάζω· επισωρεύω, συνεπισωρεύω· συνονθυλεύω. || πληρώ, γεμίζω· **карга́ρω**. || -ся επισωρεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

нагруо́йть, -олю́, -оишь ρ.σ. βλ. **груо́йть**.

нагруо́йивить ρ.σ. βλ. **груо́йть**.

нагру́дник, -а α. επιστήθιο, μπροστήθι, σαλιάρα, σαλιόπανο.

нагру́дный επ. επιστήθιος. || στηθικός.

нагружа́ть(ся) ρ.δ. βλ. **нагрузíть(ся)**.

нагрузíть, -узу́, -узишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **нагру́женны́й**, βρ: -жен, -а, -ο κ. **нагру́женны́й**, βρ: -жён, -жена́, -женó ρ.σ.μ. 1 φορτώνω· παραφορτώνω. 2 μτφ. επιφορτίζω, αναθέτω φροντίδα, έργο κ.τ.τ. || -ся 1 φορτώνομαι· παραφορτώνομαι. 2 (απλ.) παραπίνω, σουρώνω· μεθώ.

нагру́зка, -и θ. 1 φόρτωση, -μα. 2 φορτίο. || μτφ. φόρτος (δουλειάς, απασχόλησης κ.τ.τ.). 3 (τεχ.) φόρτωση, απόδοση.

нагру́зочный επ. φορτωτικός, της φόρτωσης.

нагру́зчик, -а α. φορτωτής μηχανικός.

нагрунто́вать, -ту́ю, -туёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **нагрунто́ванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. βλ. **грунто́вать**.

нагрусти́ться, -ушýсь, -устйшься ρ.σ. θλιβομαι, λυπούμαι πολύ ή για πολύ καιρό.

нагрыза́ть ρ.δ. βλ. **нагры́зть**. || -ся ροκανίζομαι, τρωγαλίζομαι.

нагры́зть, -нзу́, -нзёшь, παρλθ. χρ. **нагры́з**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **нагры́зенны́й**, βρ: -зен, -а, -ο ρ.σ.μ. βλ. **гры́зть**.

нагрязни́ть, -нó, -нйшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **нагрязнённы́й**, βρ: -нён, -ненá, -ненó ρ.σ. καταλασπώνω, καταλερώνω.

нагрязну́ть ρ.σ. επέρχομαι, επιπίπτω· **на фаб́рику** -ла **поли́ция** στη φάμπρικα πλάκωσε η αστυνομία. || εμφανίζομαι ξαφνικά, απρό-

пта' -ли друзья ξαφνικά ήρθαν οι φίλοι.

нагул, -а α. 1 βοσκή για σφαχτάρια κερα-
σφόρα. 2 γέρεμα ζώων απο τη βοσκή.

нагуливать(ся) ρ.δ. βλ. **нагулять(ся)**.

нагульный επ. της βοσκής· απο τη βοσκή.

нагулять ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **на-
гулянный**, βρ: -лян, -а, -ο. 1 γερεύω, χο-
ντραίνω, παχαίνω απο τη βοσκή. || μτφ. (για
άνθρωπο) χοντραίνω, παχαίνω απο την καλοπέ-
ραση. || αποκτώ περιπατώντας· ~ **аппетит** κά-
νω περίπατο για να μου έρθει όρεξη φαγητού·
- **румянец** ροδοκοκκινίζω απο τον περίπατο·
- **кашель** βήχω απο τον περίπατο. 2 (απλ.) ε-
γκυμονώ ή γεννώ νόθο. || -ся κάνω πολύ πε-
ρίπατο, χορταίνω περίπατο.

над κ. **надо** (πρόθεση με οργ.) 1 επί, επά-
νω, απο πάνω, υπεράνω· πάνω· - **городом про-
летал самолёт** πάνω απο την πόλη πέταξε αε-
ροπλάνο· **лампа висит над столом** η λάμπα
κρέμεται πάνω απο το τραπέζι· - **нашими го-
ловами** πάνω απο τα κεφάλια μας. 2 (επικυ-
ριαρχία, σφαίρα δράσης)· επί· - **собой** επι
του εαυτού μου, στον εαυτό μου· **диктатура -
пролетариатом** δικτατορία επι του пролета-
ριάτου· **диктатура - буржуазией** δικτατορία
επί της αστικής τάξης· **начальник - всеми
лечебными заведениями** προϊστάμενος όλων
θεραπευτικών ιδρυμάτων. || για, διά· **трудить-
ся - составлением проекта** εργάζομαι για την
επεξεργασία προσχεδίου. || με· **смеяться -
кем, чем** γελάω με κάποιον, με κάτι. || σε,
προς· **насмехаться - кем** γελάω σε βάρος κά-
ποιου· **сжалиться - кем** λυπούμαι κάποιον.

над... (**надо...** κ. **надъ...**)· πρόθεμα: I.
Χρησιμοποιείται για το σχηματισμό ρημάτων
και σημαίνει: 1 επαύξηση· επιπρόσθεση, συ-
μπλήρωση π.χ. **надвязать, надклеить, надри-
совать** κλπ., αντιστοιχεί με το ελληνικό πρό-
θεμα: επι... επιδένω, επικολλώ κλπ. 2 λειψή
ενέργεια ή επέκταση της ενέργειας όχι σε ό-
λο το αντικείμενο, αλλά στην επιφάνειά του
π.χ. **надкусить, надломить** κλπ. II. Χρησι-
μοποιείται για το σχηματισμό ουσ. και επ.
παραπάνω απο κάτι· πάνω σε κάτι (επι...):
надбрóвье, надзёмный κλπ.

надавать, -даю, -даёшь, προστκ. **надава́й**
ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) δίνω· - **обещаний**
δίνω υποσχέσεις, υπόσχομαι πολλά.

надавить, -давлию, -давишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **надавленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. βλ.
давить.

надавливать ρ.δ. βλ. **надавить**. || -ся βλ.
давиться.

надаивать ρ.δ. βλ. **надойть**.

надабливать ρ.δ. βλ. **надолбить**.

надаривать ρ.δ. βλ. **надарить**.

надарить, -дарю, -дарить, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **надаренный**, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ.μ. (με
ποσοτική σημ.) δωρίζω, δίνω πολλά δώρα.

надобвить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. βλ. **наба-
вить**.

надобвка, -и θ. βλ. **наобвка**.

надобвлять ρ.δ. βλ. **надобвить**. || -ся αυ-
ξαίνω, ανεβαίνω, ανέρχομαι· υψώνομαι.

надобвочный επ. βλ. **наобвочный**.

надобрёжный επ. υπερκείμενος της ακτής· υ-
περάκτιος, υπερόχθιος.

надобвать ρ.δ. βλ. **надойть**.

надойть, надобью, надобьёшь, προστκ. **над-
бей** ρ.σ.μ. βλάπτω χτυπώντας· ραγίζω.

надорóвный επ. πάνω απο τα φρούδια· υπερ-
κόγχιος. || εκφρ. -не дуги οι καμάρες των
φρυδιών.

надорóвье, -я ουδ. οι καμάρες των φρυδιών.

надорóнный επ. κοιλιακός· -не мыщцы κοι-
λιακοί μυώνες.

надвизать ρ.δ. βλ. **надвить**.

надвигать(ся) ρ.δ. βλ. **надвинуть(ся)**.

надвижной επ. (μετα)κινητός.

надвинуть ρ.σ. μετακινώ· βάζω· χώνω· -
шапку на самые глаза χώνω τη σκούφια ως τα
μάτια. || -ся μετακινούμαι, μετατοπίζομαι. ||
πλησιάζω, προσεγγίζω, ζυγώνω.

надвить, надовью, надовьёшь, παρλθ. χρ.
надвил, -лá, -лo, προστκ. **надвей**, παθ. μτχ.
παρλθ. χρ. **надвйтый**, βρ: -вйт, -á, -ο ρ.σ.
μ. 1 μακραίνω, αβγατίζω κλώθοντας· - **верёв-
ку** αβγατίζω την τριχιά. 2 συγκλώθω, ενώνω,
προσθέτω κλώθοντας· - **к верёвке ещё три ме-
тра** προσθέτω στην τριχιά ακόμα τρια μέτρα.

надвóдный επ. έξαλος· -ая часть сýдна τα
έξαλα. || της επιφάνειας· στην επιφάνεια· πά-
νω απο την επιφάνεια των υδάτων.

надрóвое επίρ. 1 στα δυο· **расколóтъ** - σχίζω
στα δυο. 2 διφορούμενα, ήξεις αφήξεις.

надвóрный επ. ο (επί) της αυλής· -ая по-
стрóйка τα έπαυλα. || εκφρ. - сонётник αυ-
λικός σύμβουλος· - **суд** επαρχιακό δικαστήριο
για τους ευγενείς.

надвóрье, -я ουδ. (διαлк.) αυλή, περιούλιο.

надвязать, -вяжý, -вяжешь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **надвязанный**, βρ: -зан, -а, -ο ρ.σ.μ.
1 επιμηκύνω, αβγατίζω πλέκοντας· - **чулки** α-
βγατίζω τις κάλτσες. 2 συμπλέκω, ενώνω· -
верёвку ενώνω κομμάτι τριχιάς.

надвязка, -и θ. 1 αβγάτισμα με πλέξιμο. 2
σύμπλεξη, προσθήκη τεμαχίου.

надвязывание, -я ουδ. βλ. **надвязка**.

надвязывать ρ.δ. βλ. **надвязать**. || -ся α-
βγατίζομαι, επιμηκύνομαι. || συμπλέκομαι, προ-
στίθεμαι.

надглавье, -я ουδ. 1 διακόσμηση στον τρού-

λο. 2 βλ. балдахин.

надглазничный επ. βλ. надбровный. || εκφρ. -не дуги οι καμάρες των κογχών των ματιών.

надглазный επ. πάνω απο το μάτι ή τα μάτια· - шрам ουλή πάνω απο τα μάτια.

надгнивать ρ.δ. βλ. надгнить.

надгнить, -ниёт, παρλθ. χρ. надгнил, -ла, -ло ρ.σ. σαπίζω λίγο.

надгортанный, -а α. επιγλωττίδα του λάρυγγα.

надгортанный επ. λαρυγγικής επιγλωττίδας. || εκφρ. - хрящ βλ. надгортанный.

надгробие, -я ουδ. επιτύμβιο μνημείο. || (απλ.)· επιγραφή επιτύμβια.

надгробный επ. επιτύμβιος· επιτάφιος· -ая надпись επιτάφια επιγραφή· -ое слово επιτάφιος (επικήδειος) λόγος· - плач επιτάφιος οδυρμός.

надгрудный επ. ο υπεράνω του στήθους.

надгрызать ρ.δ. βλ. надгрызть.

надгрызть, -изу, -изешь, παρλθ. χρ. надгрыз, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. надгрызенный, βρ: -зен, -а, -ο ρ.σ.μ. δαγκάνω, κόβω με τα δόντια, τρωγανίζω.

наддавать ρ.δ. βλ. наддаты.

наддавливать ρ.δ. βλ. наддолоить.

наддаты, -дам, -дашь, -даст, -дадим, -дадите, -дадут, παρλθ. χρ. наддал, -ла, -ло, προστκ. наддай, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. надданный, βρ: -дан, -а, -ο ρ.σ. (απλ.). 1 επιπροσθέτω, επαυξάνω, δίνω παραπάνω. 2 επιταχύνω (βάδισμα, τρέξιμο, πτήση κ.τ.τ.).

наддача, -и θ. (απλ.). 1 επαύξηση, προσαύξηση. 2 επιτάχυνση. || προσθήκη, -θεμα.

наддолоить ρ.σ.μ. επισκαλίζω επιφάνεια.

надебошарить, ρ.σ. οργιάζω· εκτραχηλίζομαι· κάνω φασαρία.

надевание, -я ουδ. ντύσιμο, ένδυση, αμφίεση.

надеванный επ. απο μτχ. φορεμένος, μεταχειρισμένος· - костым μεταχειρισμένο κοστούμι.

надевать(ся) ρ.δ. βλ. надеть(ся).

надежа, -и θ. (διακ.) βλ. надежда.

надежда, -и θ. ελπίδα, προσδοκία, απαντοχή, -ιά· тщётная - μάταια ελπίδα· обманчивая - απατηλή ελπίδα· льстить себя -οι βαυκαλίζομαι με την ελπίδα· питать -у τρέφω ελπίδα· возлагать -и на... στηρίζω τις ελπίδες στον... στην... κλπ. нет никакой -и δεν υπάρχει καμιά ελπίδα· он подаёт большие -и αυτός παρέχει μεγάλες ελπίδες για το μέλλον (υπόσχεται πολλά)· последняя - η τελευταία ελπίδα. || εκφρ. в -е με την ελπίδα, ελπίζοντας.

надежно επίρ. σίγουρα κλπ. επ.

надёжность, -и θ. σιγουριά· βασιμότητα. || σταθερότητα· στερεότητα.

надёжный επ., βρ: -жен, -жна, -жно. 1 σίγουρος, βάσιμος· αξιόπιστος, πιστός· - целовёк σίγουρος άνθρωπος· - слуга πιστός υπηρέτης· -ая опора σίγουρο στήριγμα· - друг έμπιστος φίλος. 2 σταθερός, στερεός, γερός, εδραίος· -не фундаменты γερά θεμέλια. || ασφαλής· -не средства ασφαλή μέσα· спра- тать в -ом месте κρύβω σε ασφαλές μέρος.

надел, -а α. μερίδα, μερίδιο, μερίσμα, μέρος, μοιράδι. || κλήρος, μέρος γης· κτήμα· οικόπεδο.

наделать ρ.δ. μ. 1 (με ποσοτική σημ.) κάνω, φτιάχνω, κατασκευάζω· - коробочек φτιάχνω κουτάκια. 2 διαπράττω κάτι επιλήψιμο ή αξιοκατάκριτο· προξενώ· что вы -ли! τι (είναι αυτό που) κάνατε! - ошибок κάνω λάθη· - много горя προξενώ πολλές στενοχώριες· - глупостей κάνω πολλές κουταμάρες· - хлопот кому бάζω κάποιον σε μελιάδες· - неприятностей κάνω δυσάρεστες (ασυμβίβαστες) πράξεις.

наделение, -я ουδ. 1 απονομή, παραχώρηση μερίδιου. 2 εφοδιασμός, προμήθευση. 3 χάρισμα, προίκιση.

наделить, -лю, -лшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. наделённый, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. 1 απονέμω, παρέχω, παραχωρώ μερίδιο. 2 εφοδιάζω, προμηθεύω. || μτφ. χαρίζω, προικίζω.

надельный επ. απο κλήρο, μερίδιο· -ая земля γη απο κλήρο.

наделять ρ.δ. βλ. наделить. || -ся (για γη) απονέμομαι, παραχωρούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

надёргать ρ.σ.μ. 1 (με ποσοτική σημ.) ξεριζώνω, τραβά, βγάζω· - много льна ξεριζώνω πολύ λινάρι. 2 μτφ. βγάζω αδέξια, δεν κάνω καλή επιλογή· - цитат, примеров δεν κάνω καλή επιλογή συγγραφικών αποσπασμάτων, παραδειγμάτων.

надёргивать ρ.δ. βλ. надёргать. || -ся ξεριζώνομαι. || μτφ. εξαγομαι, βγαίνω αδέξια.

надёргивать ρ.δ. βλ. надёрнуть.

надерзйт, -зшь ρ.σ. μιλώ με αυθάδεια.

надёрнуть ρ.σ.μ. ντύνω στα γρήγορα· - на себя пальто ρίχνω στα γρήγορα επάνω μου το πανωφόρι.

надеть, -дэну, -дэнешь, προστκ. надень ρ.σ.μ. κ.αμ. ντύνω· φορά, βάζω· - пальто φορά το πανωφόρι· - шапку бάζω τη σκούφια· - кольцо φορά το δαχτυλίδι· - сапоги φορά τις μπότες· - перчатки бάζω τα γάντια· - траур πενηθοφορά. || -ся ντύνομαι, φοριέμαι· сапоги легко -лись οι μπότες εύκολα μπήκαν.

надеяться, -ёксь, -ёшсья ρ.δ. 1 ελπίζω· -ёксь завтра вернётся ελπίζω αύριο να επι-

στρέψω· -έωсь на успéχ ελπίζω να πετύχω· - на своей силé ελπίζω (στηρίζομαι) στις δυνάμεις μου· он не -лся вас видéть αυτός δεν έλπισε να σας ιδεί. 2 βασιζομαι, στηρίζομαι· на него вполне мóжно - σ' αυτόν μπορείτε να βασίζεστε πλέρια· - на дрúта βασιζομαι στο φίλο.

надзвёздный κ. (παλ.) надзвёздный επ. αιθέριος, μετακόσμιος, υπερκόσμιος, ουράνιος· - мир ο κόσμος των αιθέρων· - свод το στερέωμα, ο αιθέριος θόλος. || μτφ. αρνησίκοςμος· φιλέρημος· απόκοσμος.

надземный επ. επίγειος· υπέργειος· -ая железная дорóга εναέρια σιδηροδρομική γραμμή· -не природные богатства φυσικός πλούτος εδάφους και υπεδάφους· -ая часть растéний ο υπέργειος βλαστός.

надзиратель, -я α., -ница, -н θ. επιτηρητής, επιστάτης, επόπτης, επιμελητής· полицéйский - αστυνομικός δεσμοφύλακας· трéмный - δεσμοφύλακας φυλακών· клáссный - επιμελητής σχολείου, παιδονόμος.

надзирательский επ. εποπτικός, του επιτηρητή κλπ. ουσ. -ая дóлжность το αξίωμα του επιτηρητή.

надзирать ρ.δ. επιτηρώ, επιβλέπω, εποπτεύω, εφορεύω.

надзор, -а α. επιτήρηση, επίβλεψη, επιστοασία, εποπτεία, εφορεία· быть под -ом είμαι υπο επιτήρηση· установить - βάζω υπό επιτήρηση· санитарный - υγειονομική εποπτεία· технический - οι τεχνικοί επόπτες.

надзорный επ. εποπτικός, επιτηρητικός.

надивить, -влó, -вишь ρ.σ.μ. (απλ.) καταπλήσω. || -ся καταπλησσομαι· θαυμάζω.

надивоваться ρ.σ. (διαлк.) βλ. надивиться.

*надр, -а α. το ναδρ.

надрать(ся) ρ.δ. βλ. надрать(ся).

надрывание, -я ουδ. βλ. надкол.

надрывать(ся) ρ.δ. βλ. надколóть(ся).

надрывовость, -и θ. υπερταξικότητα.

надрывовый επ. υπερταξικός.

надрывание, -я ουδ. βλ. надкле́йка.

надрывать(ся) ρ.δ. βλ. надкле́ить(ся).

надрывать, -ёю, -ёишь ρ.σ.μ. επικολλώ. || -ся επικολλώ.

надрывка, -и θ. επικόλληση· επικόλλημα.

надрывать, -аю, -аешь κ. -плó, -плешь ρ.σ.μ. 1 επιπριτσινώνω. 2 προσθέτω με πριτσίνωμα. 3 πριτσινώνω λίγο.

надрывка, -и θ. 1 πριτσίνωμα. 2 προσθήκη πριτσινωμένη.

надрывание, -я ουδ. πριτσίνωμα.

надрывать ρ.δ. βλ. надрывать. || -ся (επι)πριτσινώνομαι.

надрыве, -я ουδ. το άνω μέρος ράμφους.

надключичный επ. ο υπεράνω της κλειδαριάς, υπερκλείθριος.

надковать, -күд, -күөшь ρ.σ.μ. επιχαλκεύω, σφυρηλατώ.

надковывать ρ.δ. βλ. надковать. || -ся επιχαλκεύομαι, σφυρηλατούμαι.

надкожица, -н θ. επιδερμίδα φυτών.

надкол, -а α. ελαφρό σχίσιμο, σπάσιμο. || τρύπημα μικρό, κέντρισμα.

надколённый επ. επιγονατικός· -ая кость η επιγονατίδα.

надколóть, -колó, -колéшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. надколóтый, βρ: -лот, -а, -о ρ.σ.μ. 1 σχίζω, σπάζω λίγο, μισοσχίζω, μισοσπάζω. 2 τρυπώ λίγο· κεντρίζω. || -ся σχίζομαι, σπάζω λίγο· орéч -лся το καρύδι έσπασε λιγάκι· полéно -лось το κούτσουρο σχίστηκε λίγο.

надкóстница, -н θ. περιόστεο· воспалéние -н περιosteítιδα.

надкóстничный επ. περιosteítικός.

надкóстный επ. επι του οστού.

надкрылья, -лий, -льям πλθ. (ενκ. -бе, -я ουδ.) τα έλυτρα (των εντόμων).

надкүс, -а α. δάγκωμα. δαγκωματιά. || даγκωμένο μέρος· - на ёблоке δαγκωμένο μέρος στο μήλο.

надкусать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. надкүсанный, βρ: -сан, -а, -о δαγκώνω σε μερικά μέρη.

надкусить, -ушү, -күсишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. надкүшенный, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. δαγκώνω λίγο· κόβω δαγκώνοντας.

надкүсывание, -я ουδ. δάγκωμα ελαφρό.

надкүсывать ρ.δ. βλ. надкусить. || -ся δαγκώνομαι.

надрывание, -я ουδ. βλ. надлом.

надрывать(ся) ρ.δ. βλ. надломить(ся).

надлежать, -жит ρ. απρόσ. (γραπ. λόγος)· πρέπει, οφείλει, χρειάζεται· -йт повинóваться родитéлям πρέπει να ακούς τους γονείς· ему -ло подүмать αυτός έπρεπε να σκεφτεί· ему -ло явиться в срок αυτός έπρεπε να παρουσιαστεί εμπρόθεσμα.

надлежащий επ. (γραπ. λόγος) πρέπει, αρμόζων, δέων, προσήκων, προπούμενος· ενδεικνυόμενος, ενδειγμένος· принять -ие мёрн παίρνω ενδεικνυόμενα μέτρα· оказывать кому -ее почтéние δείχνω τον προσήκοντα σεβασμό σε κάποιον· -им óбразом ή по -ему óπως πρέπει, -αρμόζει, δεόντως, προπούμενα· - человек на -ем мéсте ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση.

надлобóвный επ. ο υπεράνω του ηβικού οστού· -ая óбласть ο χώρος υπεράνω του ηβικού οστού.

надлобный επ. υπερμετωπικός.

надлом, -а α. 1| μικρό σπάσιμο, τσάκισμα ή μικρή θραύση· **произвести** - θραύω, σπάζω· - **в кости** κάταγμα οστού· - **бألки** σπάσιμο της δοκού. 2 μτφ. συντριβή. 3 βλ. **надрыв** (4, 6 σμ.).

надломать ρ.δ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **надломанный**, βρ: -ман, -а, -ο βλ. **надломить**.

надломить, -омлю, -омишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **надломленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 σπάζω, θραύω, τσακίζω λίγο, μισοσπάζω, μισοτσακίζω. 2 μτφ. βλέπω· χαλνώ· - **здоровье** βλέπω την υγεία· **горе** - **ло его** τα φαρμάκια τον τσάκισαν· **работа** - **ла её** την έφαγε η δουλειά. || -**ся** θραύομαι, σπάζω, τσακίζομαι λίγο. || μτφ. εξαντλούμαι, καταβάλλομαι· **силы** - **лись** οι δυνάμεις εξαντλήθηκαν.

надломленность, -и θ. εξάντληση· σπάσιμο - **характера** το σπάσιμο του χαρακτήρα· **душевная** - ψυχική συντριβή.

надломленный επ. απο μτχ. εξασθενημένος, καταβλημένος· βασανισμένος, τσακισμένος· - **характер** σπασμένος χαρακτήρας· -**ая душа** συντριμμένη ψυχή.

надлопачочный επ. ο επί της ωμοπλάτης.

надменно επίρ. υπεροπτικά κλπ. επ.

надменность, -и θ. υπεροφία, αλαζονεία, έπαρση, οίηση· - **взгляда** υπεροφία βλέματος.

надменный επ., βρ: **мёнен**, -**мённа**, -**мённо** υπεροπτικός, αλαζονικός, φαντασμένος· - **тон** υπεροπτικός τόνος· - **взгляд** υπεροπτικό βλέμμα.

надмогильный επιτάφιος· -**ая плита** επιτάφια πλάκα.

надо¹ απρόσ. με σμ. κατηγ. βλ. **нужно**· - **послать письмо** πρέπει να στείλλω γράμμα· **мне** - **води** θέλω νερό· **вам что надо?** τι θέλετε; τι ζητάτε; **мне** - **вас благодарить** πρέπει να σας ευχαριστήσω· **кого вам** -? ποιόν ζητάτε; - **ли вам это?** σας χρειάζεται αυτό; **так** - έτσι πρέπει· **так ему** и - έτσι του χρειάζεται (του πρέπει, του αξίζει), καλά να πάθει· **что** -! ό,τι χρειάζεται!

надо² πρόθ. βλ. **над**.

надобиться, -блюсь, -бишься ρ.δ. (παλ.) χρειάζομαι, είμαι αναγκαίος.

надоблачный επ. πάνω απο τα σύννεφα, πέραν των νεφελών.

надобно βλ. **надо**¹.

надобность, -и θ. αναγκαιότητα, ανάγκη. - **книги** η αναγκαιότητα του βιβλίου· **в этом нет никакой** -и γι' αυτό δεν είναι καμιά ανάγκη· **по казённой** -и για υπηρεσιακούς λόγους· **по минованию** -и όταν πια δε θα υπάρχει ανάγκη ή δε χρειάζεται· **смотреть по** -и κατά την ανάγκη· **по мере** -и όσο είναι ανάγκη, όσο χρειάζεται· **крайняя** ~ επιταχτική

(απόλυτη) ανάγκη· **в случае** - σε περίπτωση· **ανάγκης**, εν ανάγκη, στην ανάγκη.

надобный επ. αναγκαίος, χρειαζόμενος· **эти книги мне крайне** -и αυτά τα βιβλία μου είναι πολύ απαραίτητα.

надоёда, -и α. κ. θ. (απλ.) άνθρωπος ενοχλητικός, οχληρός, βαρετός.

надоёдала, -и α. κ. θ. (απλ.) βλ. **надоёда**.

надоёдать ρ.δ. βλ. **надоёсть**.

надоёдливо επίρ. ενοχλητικά.

надоёдливость, -и θ. ενοχλητικότητα.

надоёдливый επ., βρ: **лив**, -**а**, -ο ενοχλητικός, οχληρός, φορτικός, βαρετός.

надоёдный επ., βρ: **ден**, **дна**, **дно** (απλ.) βλ. **надоёдливый**

надоёсть, -ём, -ёшь, -ёст, -едим, -едите, -едят, παρλθ. χρ. **надоёл**, -**ла**, -**ло**: προστκ. δεν έχει· ρ.σ. ενοχλώ, γίνομαι ενοχλητικός, βαρετός, φορτικός· -**ло бездельничать** βαρέθηκα να κάθομαι χωρίς δουλειά· **он** - **ёл мне** τον βαρέθηκα· **боюсь** - **вам** φοβάμαι μήπως σας ενοχλήσω· -**ла мне жизнь** βαρέθηκα τη ζωή.

надоить, -дою, -дойшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **надоенный**, βρ: **оен**, -**а**, -ο ρ.σ.μ. αρμέγω· - **ведро молока** αρμέγω ένα κουβά γάλα· - **молока** αρμέγω γάλα.

надой, -я α. αρμεγμα· αρμεξιά.

надоконный επ. ο υπεράνω του παραθυριού· - **корниз** η υπεράνω του παραθυριού κορνίζα.

надолба, -и θ. μικρός (χαμηλός) στύλος. || πάσσαλος· **противотанковые** -и αντιαρματικοί πάσσαλοι.

надолобить, -блю, -блешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **надолобленный**, βρ: **лён**, -**ленá**, -ο ρ.σ.μ. (δι)ανοίγω οπές, κάνω τρύπες, || μτφ. κουράζομαι να γεμίσω το κεφάλι κάποιου, να του δώσω να καταλάβει.

надолго επίρ. για (επί) πολύ καιρό, επί μακρόν· μακριά· **дело** - **затянулось** η υπόθεση τράβηξε μακριά· **это не** - αυτό δεν είναι για πολύ ή δεν πάει πολύ· - **ли** για πολύ καιρό;

надолжать ρ.σ.μ. καταχρεώνομαι· χρεώνομαι σε πολλούς· **он** - **áл всем и уехал** χρεώθηκε σε όλους κι έφυγε.

надомник, -а α., -ца, -и θ. εργάτης, -τρια που παίρνει δουλειά στο σπίτι της.

надомный επ. ο κατ' οίκον, στο σπίτι· -**ая работа** η κατ' οίκον εργασία.

надорванность, -и θ. 1 βλάβη, φθορά. 2 μτφ σπαρακτικότητα· συντριβή.

надорванный επ. απο μτχ. σπαρακτικός· συντριμμένος· - **крик** σπαρακτική κραυγή.

надорвать, -вў, -вёшь, παρλθ. χρ. -**áл**, -**лá**, -**ло**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **надорванный**, βρ: **ван**, -**а**, -ο ρ.σ.μ. 1 σχίζω λίγο, μισοσχίζω·

- лист **дума́ги** σχίζω, λίγο το φύλλο χαρτιού.
 - **конвэ́рт** σχίζω λίγο το φάκελλο. 2 μτφ. βλάπτω, φθείρω, χαλνώ· - **ГОЛОС** χαλνώ τη φωνή· - **здоровье** βλάπτω την υγεία. || **ταλαιπωρώ**, **βασανίζω**, **καταπονώ**, **καταβάλλω**· **εξασθενίζω**. || **εκφρ.** - **живо́т (живо́тники)** со сме́ху ή от κόχота **ξεκαρδίζομαι** (σπαρταρώ, λιγώνομαι) απο τα γέλια. || -**ся** 1 σχίζομαι λίγο. 2 βλάπτομαι, φθείρομαι, χαλνώ· **мешо́к с до́ку** -**лся** το σακί σχίστηκε λίγο στο πλευρό.

надо́умить, -**млю**, -**мишь** ρ.σ.μ. συμβουλευώ, ορμηνεύω· **δασκαλεύω**, **μαθαίνω**.

надо́умивать ρ.δ. βλ. **надо́умить**.

надпáлуоный επ. ο πάνω στο κατáστρωμα· -**не ка́юты** οι καμπίνες του καταστρώματος.

надпáрывать ρ.δ. βλ. **надпорóть**. || -**ся** **ξηλώνομαι** λίγο.

надпáл, -**а** α. 1 **πριόνισμα** ελαφρό. 2 **πριονισμένο μέρος**.

надпáливание, -**я** ουδ. **πριόνισμα** ελαφρό.

надпáливать ρ.δ. βλ. **надпáлить**. || -**ся** **πριονίζομαι** λίγο.

надпáлить, -**лú**, -**пáлишь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **надпáленный**, βρ: -**лен**, -**а**, -**о** ρ.σ.μ. **πριονίζω** λίγο, **ελαφρά**.

надпáлка, -**и** θ. βλ. **надпáл** (1 σημ.).

надпáлóвка, -**и** θ. βλ. **надпáл** (1 σημ.).

надпáсáть, **пáшу**, -**пáишь**, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **надпáсанный**, βρ: -**сан**, -**а**, -**о** ρ.σ.μ. 1 (παλ.) **επιγράφω**, **γράφω** επάνω· - **посвящение на кни́ге** **επιγράφω** αφιέρωση στο βιβλίο. || **γράφω** **επιγραφή**· - **кни́гу** **γράφω** **επιγραφή** στο βιβλίο. 2 **γράφω** ανωτέρω, απο πάνω.

надпáска, -**и** θ. 1 **επιγραφή**. 2 **γραφή** υπεράνω της σειράς γραμμάτων.

надпáсывание, -**я** ουδ. βλ. **надпáска**.

надпáсывать ρ.δ. βλ. **напáсáть**. || -**ся** **επιγράφομαι**.

надпáсь, -**и** θ. **επιγραφή**· **τίτλος**· **επικεφαλίδα**· **πινακίδα**· **ταμπέλα**· **ετικέτα**· **διεύθυνση**· (ε)**πανώγραμμα**· **надпáрóная** - **επιτάφια** **επιγραφή**· - **на металлe** **επιγραφή** σε μέταλλο.

надпáйменный επ. **απλημμύριστος**.

надпорóть, -**порó**, **пóрешь**, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **надпорóтый**, βρ: -**рот**, -**а**, -**о** ρ.σ.μ. **ξηλώνω** λίγο· - **подкля́дку** **ξηλώνω** λίγο τη φόδρα.

надпóчвенный επ. **επι της επιφανείας** του εδάφους, **επιφανειακός**.

надпóчечник, -**а** α. το **επινεφρίδιο**.

надпóчечный επ. **επινεφρίδιος**· -**не жéлезн** οι **επινεφρίδιοι** αδένες, τα **επινεφρίδια**.

надпáточный επ. ο **υπεράνω** της φτέρνας.

надпáрывать ρ.δ. βλ. **надпáрить**. || -**ся** **καθαρίζομαι**, **γυαλίζω**, **στιλβώνομαι**.

надпáрить, -**ра́ю**, -**ра́ишь** ρ.σ.μ. (ναυτ.) **καθαρίζω**, **τρίβω**, **στιλβώνω**, **γυαλίζω**.

надпáрять, -**дерý**, -**дерéшь**, παρлθ. χρ. **надпáрл**, -**лá**, -**ло**, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **надпáрный**, βρ. -**дран**, -**а**, -**о** ρ.σ.μ. 1 (με ποσοτική σημ.)· **ξεφλουδίζω**, **αποφλοιώνω**· **εκδέρω**· **απολεπίζω**. 2 **ξύνω**· **τρίβω** δυνατά. 3 **ερεθίζω**, **προκαλώ** πόνο. || **εκφρ.** - **ýши** **τραβώ** τ' **αφτιά** (κατσαδιάζω, τιμωρώ). || -**ся** **βγάζω**, **αφαιρώ**· -**лóсь** **μного** **кoрн** **βγήκαν** **πολλές** **φλούλες**. || **μαλώνω**, **καβγαδίζω** πολύ.

надпáрез, -**а** α. **χαραγή**, **χαραγματιά**, **χαρακιά**· **εντομή**, **εγκοπή**.

надпáрезание, -**я** ουδ. βλ. **надпáрез**.

надпáрэзать, -**éжу**, -**éжешь** ρ.σ.μ. **κόβω** λίγο (όχι ως το τέλος)· - **верéвку** **κόβω** λίγο την **τριχιά**. || **χαρακιάζω**, **χαράσσω**.

надпáрэзáть ρ.δ.μ. βλ. **надпáрэзать**. || -**ся** **κόβομαι** λίγο. || **χαρακιάζομαι**.

надпáрэзывание, -**я** ουδ. βλ. **надпáрез**.

надпáрэзывать(ся) ρ.δ. βλ. **надпáрэзáть(ся)**.

надпáрессировáть ρ.σ.μ. βλ. **дрессировáть**.

надпáрoбítь ρ.σ.μ. (με σημ. ποσοτική) βλ. **прoбítь**.

надпáрoжáться, -**жýсь**, -**жýишься** ρ.σ. **τρέμω** πολύ απο τό **φύχος** ή απο το φόβο.

надпáрoб, -**а** α. βλ. **надпáрoбка**.

надпáрoбáние, -**я** ουδ. βλ. **надпáрoбка**.

надпáрoбка, -**и** θ. 1 **ελαφρό κόψιμο**. 2 **εγκοπή**, **κοψιά**.

надпáрoгáтельство, -**а** ουδ. **εμπαιγμός**, **χλεύη**, **χλεύασμα**· **προσβολή**.

надпáрoгáться ρ.σ. (над кем) **προσβάλλω**, **εμπαίζω**, **χλευάζω**, **περιγελώ**· - **над чýими-л. чýвствами** **προσβάλλω** τα **αισθήματα** κάποιου· - **над чýими-н.** **гóрем**, **слезáми** **γελώ** με τη **δυστυχία**, τα **δάκρυα** κάποιου.

надпáрив, -**а** α. 1 **σχίσσιμο**, **σχίσμα**. 2 **σχισμή**· **χαραμάδα**. 3 **μτφ.** **σπασμός**. 4 **μτφ.** **σπαραγμός**, **συντριβή**· **ξέσπασμα**· **ράγισμα**.

надпáривáть ρ.δ. βλ. **надорвáть**. || **εκφρ.** - **глóткy** (**гóрло**) **ξελαρυγγίζομαι** **φωνάζοντας**. || -**ся** 1 βλ. **надорвáться**. 2 **καταβάλλω** **τεράστιες** **προσπάθειες** ή **όλες** **τις** **δυσμáμεις**. 3 **ξελαρυγγίζομαι** απο τις **φωνές**. || **ταλαιπωρούμαι**, **βασανίζομαι**· **εξαντλούμαι**, **κόβομαι**, **τσακίζομαι**, **λιώνω**. || **εκφρ.** **сéрдце** -**ется** η **καρδιά** **σπαράζει** (**ραγίζει**), **καταθλίβομαι**.

надпáривистый επ., βρ: -**вист**, -**а**, -**о** **σπασμωδικός**, -**ώδης**.

надпáривный επ., βρ: -**вен**, -**вна**, -**вно** **σπασμωδικός**.

надпáривчатый επ. βρ: -**чат**, -**а**, -**о** βλ. **надпáривистый**.

надпáривзгáть ρ.σ. (απλ.) **πιτσιλίζω**, **λερώνω**.

надсáд, -**а** α. (απλ.) βλ. **надсáда**.

надсáда, -**и** θ. (απλ.) 1 **υπερένταση**· **рабóтáть с -oй** **δουλεύω** με **υπερένταση**. 2 **εξά-**

ντληση, αποκάωμα.

надсади́стый επ., βρ: -дист, -а, -о (απλ.)
βλ. надса́дний.

надсади́ть, -сажу́, -садишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. надса́женный, βρ: -жен, -а, -о. (απλ.) 1
λιώνω, εξαντλώ, τσακίζω, καταπονώ· βλάπτω.
2 μτφ. πληγώνω, συντρίβω, καταθλίβω. || -ся
βλάπτομαι, τσακίζομαι· λιώνω (απο υπερέντα-
ση).

надса́дний επ., βρ: -ден, -на, -дно (απλ.)
1 έντονος, δυνατός· σπασμωδικός. 2 εξαντλη-
τικός, επίμοχθος, καταθλιπτικός, βαρύς· -ая
рабо́та εξαντλητική εργασία.

надса́живать ρ. δ. βλ. надсади́ть. || εκφρ. -
γόρλο ή грудь ξελαρυγγίζομαι απο τις φωνές.
|| -ся ρ. δ. (απλ.) καταβάλλω μεγάλες προσπά-
θειες ή δυνάμεις, βάζω όλα τα δυνατά. || φω-
νάζω μ' όλη τη δύναμη, ξελαρυγγίζομαι.

надсве́рливать ρ. δ. βλ. надсверли́ть. ||
-ся τρυπανίζομαι.

надсверли́ть ρ. σ. μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
надсверле́нный, βρ: -лён, -ленá, -ленó. 1
τρυπανίζω ελαφρά. 2 τρυπανίζω, κάνω τρύπα
με το τρυπάνι.

надсе́даться ρ. δ. (παλ. κ. απλ.) βλ. над-
са́живаться.

надсека́ние, -я ουδ. ελαφρό κόψιμο.
надсека́ть ρ. δ. βλ. надсе́чь. || -ся εγκό-
πτομαι, εντέμνομαι.

надсе́сться, -сядусь, -сядешься, παρλθ. χρ.
-сёлся, -лась, -лось, προστκ. надся́дья ρ.
σ. (παλ. κ. απλ.) βλ. надсади́ться.

надсе́чка, -и θ. μικρή εγκοπή, ελαφρό κόψι-
μο. || κοφιά, κομμένο μέρος.

надсе́чь, -еку́, -ечёшь, -еку́т, παρλθ. χρ.
надсе́к, -ла́, -ло́, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. над-
сечё́нный, βρ: -чён, -ченá, -ченó ρ. σ. μ. ε-
γκόπτω, εντέμνω· κόβω λίγο (όχι ως το τέλος).

надсма́тривать ρ. δ. (за кем-чем ή над кем-
чем) επιβλέπω, επιτηρώ, εποπτεύω.

надсме́хаться (над кем-чем) ρ. δ. (απλ.) βλ.
насме́хаться.

надсме́шка, -и θ. (απλ.) βλ. насме́шка.

надсмея́ться ρ. σ. (над кем-чем) βλ. насме-
я́ться.

надсмо́тр, -а α. επίβλεψη, επιτήρηση, επό-
πτευση· παρακολούθηση.

надсмо́тщик, -а α., -ца, -н θ. επιτηρητής,
надста́вить, -влю, -вишь ρ. σ. μ. επιθέτω, ε-
παυξάνω, αβγατίζω, επιμηκύνω, μακραίνω· -
рукава́ μακραίνω τα μανίκια.

надста́вка, -и θ. επαύξηση, επιπρόσθεση, α-
βγάτισμα, μάκραιμα, επιμήκυνση. || πρόσθεμα,
προσθήκη.

надста́влиять ρ. δ. βλ. наста́вить. || -ся ε-
παυξάνομαι, αβγατίζομαι, μακραίνω.

надста́вной επ. επιπρόσθετο τεμάχιο, αβγά-
τισμα· - кусо́к до́ки επιπρόσθετο κομμάτι της
φούστας. || επαυξημένος, αβγατισμένος· - ру-
ка́в αβγατισμένο μανίκι.

надстро́ивать ρ. δ. βλ. надстрога́ть. || -ся
πλανίζομαι λίγο.

надстро́ивание, -я ουδ. εποικοδόμηση.
надстро́ивать ρ. δ. βλ. надстро́ить. || -ся
εποικοδομούμαι.

надстрога́ть ρ. σ. μ. πλανίζω λίγο.
надстро́ечный επ. (μτφ) εποικοδομητικός ή
της εποικοδόμησης· -не явле́ния εποικοδομητικά
φαινόμενα (όχι της βάσης), κυρίως λέγεται
για κοινωνικά φαινόμενα.

надстро́ить ρ. σ. μ. 1 υψώνω, σηκώνω χτίζο-
ντας· - дом σηκώνω το σπίτι. 2 εποικοδομώ· -
эта́ж εποικοδομώ όροφο.

надстро́йка, -и θ. 1 ύψωμα, σήκωμα οικοδο-
μής. 2 εποικοδόμηση. 3 το εποικοδόμημα. ||
μτφ. κοινωνικό εποικοδόμημα· ба́зис и - βάση
και εποικοδόμημα.

надстро́чный επ. υπεράνω της σειράς (κει-
μένου)· - знак σημάδι πάνω απο τη σειρά.

на́дструга́ть ρ. σ. μ. βλ. надстрога́ть.

на́дстру́гивать(ся) ρ. δ. βλ. надстро́ивать-
(ся).

на́дснать, -плю, -плешь ρ. σ. μ. 1 υψώνω,
σηκώνω επιρρίπτοντας· - плоти́ну σηκώνω το
φράγμα με επιρρίψεις. 2 επιρρίπτω· - два
куба́метра земли́ επιρρίπτω δυό κυβικά μέτρα
χώμα.

на́дснать ρ. δ. βλ. надснать. || -ся επιρ-
ρίπτομαι.

на́дснпка, -и θ. ύψωση, σήκωμα με επιρρί-
ψεις. || επίρριψη.

на́дтёс, -а α. 1 ελαφρό πελέκημα, λάξευμα.
*2 πελεκημένο μέρος.

на́дтесáть, -ешу́, -ешешь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. надтёсáнный, βρ: -сан, -а, -о ρ. σ. μ. πε-
λεκώ, λαξεύω ελαφρά, λίγο.

на́дтёсывание, -я ουδ. βλ. надтёс (1σημ.).
на́дтёсывать ρ. δ. βλ. надтесáть. || -ся
πελεκιέμαι, λαξεύομαι ελαφρά, λίγο.

на́дтрёснутый επ., βρ: -нут, -а, -о. ραγι-
σμένος λίγο· -ая тарéлка πιάτο λίγο ραγι-
σμένο. 2 τρεμουλιαστός, τρομώδης, παλμώδης·
- го́лос τρεμουλιαστή φωνή.

на́дтрёснуть, -ет ρ. σ. ραγίζω λίγο· стекло́
-ло το γυαλί ράγισε λίγο. || -ся ραγίζω λίγο.

на́дуо́ить ρ. σ. μ. (με ποσοτική σημ.) βλ.
дуо́ить.

на́дув, -а α. 1 βλ. на́дувка. 2 σωρός (χιο-
νιού, φύλλων κλπ. απο τον άνεμο).

на́дува́ла, -н α. κ. θ. (απλ.) απατεώνας, λω-
ποδύτης· δόλιος, πανούργος.

на́дување, -я ουδ. (εμ)φύσημα, φούσκωμα·

- αεροστάτα φούσκωμα αεροστάτου.

надувательный επ. εμφυσηματικός· - прибор φουσητήρας.

надувательский επ. απατεωνίστικος, λωποδίστικος· πονηρός, δόλιος.

надувательство, -а ουδ. απάτη· λωποδυσία· δόλος, πονηριά· τέχνασμα.

надувать(ся) ρ.δ. βλ. **надуть(ся)**.

надувка, -и θ. φούσκωμα με αέρα· - шин φούσκωμα ελαστικών.

надувной επ. φουσκωτός, -ωνόμενος· - резиновый круг φουσκωτό λάστιχο τροχού· -ие игрушки φουσκωτά παιγνίδια· -ая подушка φουσκωτό προσκέφαλο.

надульник, -а α. 1 κάλυμμα κάννης όπλου. 2 δαχτυλίδι πάνω απο την κάννη όπλου.

надуманность, -и θ. επινόηση· αποκύημα, δημιούργημα φαντασίας.

надуманный επ. απο μτχ. επινοημένος, φανταστικός· ανακριβής· ανυπόστατος· ασύστατος.

надумать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **надуманный**, βρ: -ман, -а, -ο παίρνω την απόφαση ύστερα απο σκέψη. || επινοώ, εφευρίσκω, σοφίζομαι, μηχανεύομαι. || -ся 1 κουράζομαι να σκέφτομαι. || ανησυχώ, μου περνούν άσχημες σκέψεις. 2 βλ. ρ. ενεργ. φ. || μετανοώ, αλλάζω γνώμη, σκοπό.

надумывать(ся) ρ.δ. βλ. **надумать(ся)**.

надураться, -чусь, -чишься ρ.σ. κάνω τρέλλες, ανοησίες, κουταμάρες.

надурить ρ.σ. (απλ.) κάνω τρέλλες, ανοησίες, κουταμάρες. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

надутость, -и θ. 1 υπεροπτικότητα, υπερφροσύνη, καμάρωμα, κόρδωμα, φούσκωμα. 2 έμφαση· στόμφος· κομπασμός.

надутый επ. απο μτχ. 1 φουσκωμένος, εξογκωμένος, διογκωμένος· -не жили руки οι φουσκωμένες φλέβες του χεριού· -не почки φουσκωμένα μπουμπούκια. 3 μτφ. κορδωμένος, καμαρωτός· υπεροπτικός, περήφανος. 4 μτφ. πομπώδης, στομφώδης· παραφουσκωμένος· κομπαστικός. 5 πικρόχολος· κατσουφιασμένος, σκυθρωπός, βαρύθυμος.

надуть, -ую, -уешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **надутый**, βρ: -ут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 φουσκώνω· - футбольный мяч φουσκώνω την ποδόσφαιρα· ветер -ул парусά ο αέρας φούσκωσε τα πανιά. 2 φυσώ, παρασέρνω· επιφέρω· ветер -ул пили в окна ο αέρας γέμισε τα παράθυρα σκόνη. 3 απρόσ. κρυολογώ, με φυσά ρεύμα, αέρας· -лю в ухо κρυολόγησε το αυτί. 4 απατώ, ξεγελώ. || εκφρ. - губи κατσουφιάζω, κρεμά, κατεβάζω τα μούτρα· - щёки φουσκώνω τα μάγουλα. - в уши кому ψιθυρίζω στ' αυτί κάποιου. || -ся 1 φουσκώνω κλπ. ρ. ενεργ. φ. (1,2,3,4 σημ.). || (για ποτάμια)· φουσκώνω, γεμίζω νερό ре-

ка -лась το ποτάμι φούσκωσε. || κατσουφιάζω, σκυθρωπάζω. || πίνω πολύ· - водой φουσκώνω νερό.

надуться¹, -ушú, -ушишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **надутенный**, βρ: -шен, -а, -ο κ. **надутенный**, βρ: -шен, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. αρωματίζω, ραντίζω με άρωμα. || -ся αρωματίζομαι, βάζω άρωμα.

надуться², -ушú, -ушишь ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) πνίγω.

надхвостье, -я ουδ. το μέρος της ουράς.

надшивание, -я ουδ. συρραφή, αβγάτισμα, μάκραιμα.

надшивать ρ.δ. βλ. **надшить**. || -ся συρράπτομαι, αβγατίζομαι.

надшивка, -и θ. συρραφή, αβγάτισμα, μάκραιμα· προσθήκη, πρόσθεμα.

надшить, **надшьó**, **надшьёшь**, προστι. **надше́й** ρ.σ.μ. συρράπτω, προσθέτω τεμάχιο, αβγατίζω· μακραίνω, επιμηκύνω.

надь... πρόθεμα· βλ. **над**... χρησιμοποιείται αντί του **над**... μπροστά απο τα γιωτισμένα φωνήεντα: е, ю, я: **надъёсть**.

надъедать ρ.δ. βλ. **надъесть**.

надъесть, -ём, -ёшь, -ёст, -едím, -едíte, -едят, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **надъеденный**, βρ: -ден, -а, -ο ρ.σ.μ. τρώω πάνω-πάνω, εξωτερικά· - горбушку τρώω την κόρα (του ψωμιού).

надымить, -млю, -мишь ρ.σ. αναδίδω, βγάζω πολύ καπνό· печь -ла ο φούρνος έβγαλε πολύ καπνό.

надымать, -ишú, -ишишь ρ.σ. ζεσταίνω με τα χνώτα, χουχουλίζω. || θαμπώνω χουχουλίζοντας· - оконное стекло χουχουλίζω το τζάμι του παράθυρου (σχηματίζω υδρατμούς). || λιάνω χουχουλίζοντας. || εκφρ. **много не -ит ή не до́жно -ит** (απλ.) τό 'φαγε το ψωμί του, κόντινε το σχοινί του (λίγο θα ζήσει ακόμα). || -ся αναπνέω, εισπνέω πολύ· χορταίνω την αναπνοή· - морским воздухом χορταίνω το θαλάσσιο αέρα· - аромáтом цвeтóв χορταίνω την ευωδιά των λουλουδιών· **перед смёртью не -ишься** (παρμ.) πριν το θάνατο δε χορταίνεις την ανάσα (όταν φτάσει η υπόθεση στο αμίν δε διορθώνεται τίποτε)· **не -ится ή не мóжет** - δε χορταίνω κάποιον (για αρεστό πρόσωπο).

наедать(ся) ρ.δ. βλ. **наесть(ся)**.

наедине επίρ. 1 οι δυό μας, ένας κι ένας, μονάχοι μας, ιδιαίτερα, тет-а-тёт. 2 μόνος, μοναχός, καταμόναχος.

наезд, -а α. 1 πρόσκρουση. 2 επίσκεψη με μεταφορικό μέσο. || επίρ. -ом, -ами κατα την άφιξη, αφίξεις. 3 (παλ.) αιφνιδιαστική εισβολή ιππικού.

наездить, -ёзжу, -ёздишь, παθ. μτχ. παρλθ. **наезженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 πη-

γαίνω, ταξιδεύω· на чáхлом конé мнóго не -дншь με παλιάλογο μακριά δε θα πας. || δια- νύω, διατρέχω, κάνω. 2 κερδίζω, βγάζω με τη μεταφορά, με το αγώγι. 3 ανοίγω, κάνω δρό- μο (με συχνές διαδρομές), πατώ. 4 συνθίζω στο σαμάρωμα, στη ζεύξη, στην ιππασία. || -ся διανύω, διατρέχω μεγάλη απόσταση· - на ве- лосипéде κάνω πολύ ποδηλασία, χορταίνω πο- δηλασία.

наéздка, -и θ. 1 αιφνίδια εισβολή ιππικού. 2 συνήθισμα αλόγου στην ιππασία.

наéздник, -а α., -ца, -и θ. καρβαλάρης, ιπ- πέας, έφιππος, αναβάτης.

наéздничать ρ.δ. (παλ.) εισβάλλω αιφνί- δια έφιππος.

наéзднический επ. ιππικός, του ιππέα. || μτφ. (παλ.) επιφανειακός, αβάσιμος, αστήρι- κτος.

наéздничество, -а ουδ. 1 εξάσκηση στην ιππασία. 2 το επάγγελμα του ιπποδαμαστή τσίρ- κου. 3 (παλ.) αιφνίδιες εισβολές ιππικού στον εχθρό. 4 μτφ. (παλ.) ενέργειες ή κρίσεις ε- πιφανειακές, αβάσιμες, αστήρικτες.

наéздничий, -ья, -ье επ. (παλ.) ιππικός. || του ιπποδαμαστή.

наезжáть ρ.δ. βλ. наéздить (3, 4 σημ.).

наезжáть² ρ.δ. βλ. наéхать (1, 2 σημ.). || έρχομαι, επισκέπτομαι για λίγο. || (παλ.) επι- τίθεμαι, εφορμά (για ιππικό).

наéженный επ. απο μτφ. πατημένος απο δι- αδρομές οχημάτων· -ая дорога πατημένος δρό-μος απο τα οχήματα.

наéживать ρ.δ. βλ. наéздить. || -ся κερ- δίζω, βγάζω απο τη μεταφορά (αγώγι). || συ- νηθίζω στην ιππασία.

наéжий επ. ξενοφερμένος, ξενόφερτος, ξε- μερίτης, ξένος.

наём, наёмна α. 1 μίσθωση, μίσθωμα· - ра- бóчей снлы μίσθωση εργατικής δύναμης· по -му επι μισθώσει· служить по -му υπηρετώ ως μισθωτός. 2 ενοίκιαση, μίσθωση· - квар- тнры νοίκιασμα διαμερίσματος· плата за - πληρωμή ενοικίου (ενοίκιο).

наёмка, -и θ. (παλ.) βλ. наём.

наёмник κ. (απλ.) наёмник, -а α., -ца, -и θ. 1 μισθωτός εργάτης, μισθωτή εργάτρια. 2 μισθοφόρος. 3 μτφ. πουλημένος, εξαγορασμέ- νος.

наёмнический επ. μισθοφορικός.

наёмничество, -а ουδ. μισθοφορία.

наёмный επ. 1 τсу ενοίκιο, μισθωτικός· -ая плата το ενοίκιο. 2 μισθωτός· - труд μισθω- τή εργασία. || μισθοφορικός· -не войскá μι- σθοφορικά στρατεύματα. 3 νοικιασμένος· - дом νοικιασμένο σπίτι. 4 μτφ. πουλημένος, εξαγο- ρασμένος.

наёмщик, -а α. 1 (παλ.) ενοικιαστής, μι- σθωτής. 2 εργάτης μισθωτός. 3 μισθωτής ερ- γατικής δύναμης.

наерунднть, -ншь ρ.σ. (απλ.) λέγω πολλές ανοησίες, κουταμάρες, μπουρδες.

наéсть, -ём, -éшь, -éст, -еднм, -еднте, -едят, παρλθ. χρ. наéл, -ла, -ло, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. наéденный, βр: -ден, -а, -о ρ.σ. (απλ.) 1 τρώω πολύ. 2 κάνω κοιλιά απο πο- λύ φαί· - брáнко κάνω κοιλιά. || -ся χορταίνω, παρατρώνω.

наéхать, -éду, -éдеш ρ.σ. 1 προσκρούω κατά τη διαδρομή, επιπίπτω, πέφτω πάνω· ав- томобнль -ал на прохóжего το αυτοκίνητο πά- τησε το διαβάτη· - на кáмень προσκρούω στην πέτρα. || συναντώ στη διαδρομή. 2 καταφτάνω· -ло мнóго гостéй ήρθαν πολλοί μουσαφιρέοι· -ла полиция κατέφτασε η αστυνομία. 3 (απλ.) έρχομαι ξαφνικά, απρόοπτα.

нажáлить ρ.σ.μ. κατακεντρίζω (για μέλις- σες, σφήκες κ.τ.τ.).

нажáловаться, -луюсь, -луешь ρ.σ. παρα- πονούμαι, λέγω ή υποβάλλω τα παράπονα.

нажáривать ρ.δ. 1 βλ. нажáрить. 2 (απλ.)· εκτελώ με ζήλο, δύναμη, ταχύτητα κ.τ.τ. - на гармóшке παίζω με ζήλο στη φουσαρμόνικα· - кнυтом μαστιγώνω γερά. || -ся βλ. нажá- риться.

нажáрить ρ.σ.μ. 1 τηγανίζω, τσιγαρίζω, καβουρδίζω· ψήνω· - котлéты τηγανίζω κε- φτέδες. 2 υπερθεμαίνω, καίω γερά· снльно -ли печь τον έκαψαν γερά το φούρνο. || -ся (απλ.) καίγομαι, ψήνομαι· θερμαίνομαι, ζε- σταίνομαι.

нажáтие, -я ουδ. 1 πίεση, πάτημα· ζουπί- σμα. 2 θλίψη· στίψιμο.

* нажáть¹, -жнть, -жнёшь ρ.σ. 1 πιέζω, πατώ, ζουπώ· - кнóпку πατώ το κουμπί. 2 θλίβω, πα- τώ· στίβω. 3 (στρατ.) περισφίγγω· πιέζω. 4 μтф. εξασκώ πίεση. 5 μтф. επιλαμβάνομαι δρα- στήρια, στρώνομαι για τα γερά· - на работу στρώνομαι στη δουλειά· - на учёбу στρώνομαι στη μελέτη. || επιταχύνω το ρυθμό, σφίγγο- μαι, βάνομαι. || εκφρ: - на все кнóпки (пру- жнны, педáли) ενεργώ παντοιοτρόπως, μετα- χειρίζομαι όλα τα μέσα, κινώ γη και ουρανό.

нажáть², -жнть, -жнёшь ρ.σ.μ. θερίζω.

* нажáк, -á α. σμύριδα· τροχός τριβής ή ακονίσματος.

нажáкть, -дть, -дёшь ρ.σ.μ. (παλ.) περι- μένω· αναμένω. || -ся περιμένω πολύ.

нажáчный επ. απο σμύριδα, με σμύριδα· - кáмень σμυριδόπετρα, σμυριδοτροχός· -ая бумáга σμυριδόχαρτο· -ая пыль σκόνη τρο- χού· - порошок σμυριδόσκονη.

нажевáть, -жнть, -жнёшь, παθ. μтχ. παρлθ.

χρ. **нажёванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ. βλ. **жевать**. || -ся **μασώ** πολύ ή πολλή ώρα.

нажёвывать ρ.δ. βλ. **нажевать**. || -ся **μασιέμαι**.

нажечь, -жугу, -жешь, -жугут, παρλθ. χρ. **нажёт**, -жлэ, -жлёт, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **нажжённый**, βρ: -жжён, -жженá, -жженó ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) βλ. **жечь**. || -ся 1 βλ. **жётся**. 2 την παθαίνω, απατώμαι, καίγομαι - на покýшке με γέλασαν στο αγόρασμα.

нажива¹, -н θ. κέρδος, όφελος, απολαβή· В погóне за -ой στο κυνήγημα για κέρδος.

нажива², -н θ. βλ. **наживка**. **наживание**, -я ουδ. απόκτηση· - капиталá η απόκτηση κεφαλαίου.

наживать(ся) ρ.δ. βλ. **нажить(ся)**.

наживить, -влó, -вишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **наживлённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. δολώνω, βάζω δόλωμα.

наживка, -и θ. δόλωμα. **наживлять** ρ.δ. βλ. **наживить**.

наживной επ: αποκτήσιμος· дело -όε κάτι που μπορεί να αποκτηθεί· **дѣньги** - **дѣло** -όε τα χρήματα είναι αποκτήσιμα.

наживщик, -а α. δολωματοθέτης. **наживать(ся)** ρ.δ. βλ. **нажечь(ся)**.

нажим, -а α. 1 πίεση, πάτημα, ζούπισμα· || μτφ. προσπάθεια εξαναγκασμού· **дипломатический** - διπλωματική πίεση. 2 επίθεση· **войска отступили под нажимом неприятеля** τα στρατεύματα υποχώρησαν κάτω από την πίεση του εχθρού. 3 συσφιγκτήρας. 4 πάτημα (της πέννας)· **писать с -ом** γράφω χοντρά (με πάτημα της πέννας). 5 μτφ. (για φωνή) σφίξιμο. 6 (θεατρ.) υπογράμμιση χονδροειδής.

нажимание, -я ουδ. βλ. **нажим**. **нажимать** ρ.δ. βλ. **нажать**¹. || -ся πιέζομαι, πατιέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. **нажать**¹.

нажимистый επ., βρ: -мист, -а, -ο. 1 με πάτημα (της πέννας), χοντρός. 2 (απλ.) πείσμονας, πεισματάρικος, ισχυρογνώμονας, καπριτσόζικος.

нажимный κ. **нажимной** επ. πειστικός, συσφικτικός.

нажим, -а α. θερισμένη ποσότητα. **нажимать** ρ.δ. βλ. **нажать**². || -ся θερίζομαι.

нажирать(ся) ρ.δ. βλ. **нажрать(ся)**.

нажитой επ. αποκτημένος· -όε богатство αποκτημένος πλούτος.

нажить, -ивугу, -ивешь, παρлθ. χρ. **нажил**, -лá, -лo, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **нажитый**, βρ: -жит, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αποκτώ· κερδίζω, βγάζω· - капитал αποκτώ κεφάλαιο· - много денег βγάζω πολλά χρήματα· - состояние αποκτώ περιουσία· - сестра, враг αποκτώ φίλο, εχθρό· - бедугу επισύρω στον εαυτό μου

δυστυχία. 2 ζω· **недолго она после мужа** -ла αυτή δεν έζησε πολύ μετά το σύζυγό της. || -ся 1 πλουτίζω· - на военных поставках αποκτώ πλούτη από στρατιωτικές προμήθειες. 2 μακρομερεύω, μακροχρονίζω, ζω πολλά χρόνια.

нажрать, -ругу, -решь, παρлθ. χρ. **нажрал**, -лá, -лo ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) τρώγω, μασώ. || -ся 1 χορταίνω, παρατρώγω. 2 πα- ραπίνω, σουρώνω.

нажужать, -жугу, -жжшь ρ.σ. 1 βομβά, βου- ίζω, ζουζουνίζω (για ένα χρονικό διάστημα). 2 μτφ. πολυλογώ, φλυαρώ.

нажучить ρ.σ.μ. (απλ.) βρίζω, μαλώνω, κα- τσαδιάζω.

назавтра επίρ. την άλλη μέρα, την επομέ- νην, την αύριο.

назад επίρ. πίσω, προς τα πίσω· **сделать шаг** - κάνω ένα βήμα πίσω· **пйтиться** - βαδίζω προς τα πίσω, οπισθοβατώ· **поворотить** (по- вернугу) - γυρίζω (στρέφω) προς τα πίσω· **за- ложить руки** - βάζω τα χέρια πίσω· **взять** - **своё слово** παίρνω το λόγο μου πίσω (ανακα- λώ)· **взять** - **своё решение** ανακαλώ την από- φασή μου· **два дня тому** - πριν δυό μέρες· **с месяц тому** - πριν ένα μήνα περίπου· **год** - έ- να χρόνο πριν· **отдай деньги** - δόσε πίσω τα χρήματα· **туда и** - για μετάβαση και επιστρο- φή, αλλά-ρετούρ.

назад επίρ. πίσω· **остаться** - μένω πίσω. ***назализация**, -и θ. ο ερρινισμός.

назализировать, -ругу, -руешь ρ.δ.κ.σ. προ- φέρω ένρινα· || -ся προφέρομαι ένρινα.

назализованный επ. από μτχ. ένρινος.

назализовать(ся) ρ.δ. βλ. **назализировать-** (ся).

назальный επ. ρινικός, ένρινος. **назанимать** ρ.σ.μ. δανείζομαι πολλές φορές ή από πολλούς, δανεικολογιέμαι.

назаперти επίρ. κλειστά, κλειδωμένα, μα- νταλωμένα.

назатыльник, -а α. το καταυχένιο (το μέ- ρος του καπέλου που καλύπτει τον αυχένα).

названивать ρ.δ. κουδουνίζω συνεχώς.

название, -я ουδ. 1 ονομασία, όνομα· ονο- μάτιση, -ισμα, ονοματοθεσία. || κατονομασία. || κλήση, κάλεσμα. 2 τίτλος (βιβλίου κ.τ.τ.).

названный επ. (παλ.) ονομασμένος, καλού- μενος· - брат καλούμενος αδερφός· - сын υιο- θετημένο παιδί, ψυχοπαίδι, ψυχογιός· -ая дочь υιοθετημένη θυγατέρα, ψυχοδóρη· -не родители θετοί γονείς.

назвать, -зовугу, -зовешь, παρлθ. χρ. **на- звал**, -лá, -лo, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **назван- ный**, βρ: -ван, -á, -ο ρ.σ.μ. 1 ονομάζω, δί- νω το όνομα, ονοματίζω, καλώ, λέγω, βγάζω το όνομα· || χαρακτηρίζω, λέγω· - **кого дура-**

κόμ λέγω κάποιον βλάνα. 2 φωνάζω - κοτό по имени φωνάζω κάποιον στο όνομα. || κατονομάζω. || τιτλοφορώ. 3 ανακοινώνω, γνωστοποιώ, λέγω, ομολογώ· не -ál их фамилии δεν αποκάλυψε τα επώνυμά τους. || -ся ονομάζομαι, καλούμαι, λέγομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

назвátь² (γραμμ. στοιχ. βλ. назвátь¹)· προσκαλώ· - гостéй προσκαλώ πολλούς φιλοξενούμενους. || -ся προσκαλούμαι.

назвонítь ρ.σ. (απλ.) φλυαρώ, κουτσομπολεύω, σπερμολογώ.

наздράвствовátься, -ствую, -ствуешь ρ.σ. (απλ.) χαιρετώ, χαιρετιέμαι, λέγω γειά σου. || εκφρ. на всякое чихáньε ή на всякий чих не -ствуешься (παρμ.) μη δίνεις σημ. στα λεγόμενά του, άς τον να λέει.

назевátься ρ.σ. 1 χασμουριέμαι πολύ. 2 παραχαζεύω, παραχάσκω.

назём, -а (-у) κ. назёмá (-ý) α. (διαлк.) βλ. навóз.

назёмный επ. επίγειος· -не пострóйки επίγειες οικοδομές. || της ξηράς· χερσαίος· -не растéния φυτά της ξηράς· -не живóтные χερσαία ζώα· -не войска́ χερσαία στρατεύματα.

наземь επίρ. στη γη, καταγής, χάμω.

назидáние, -я ουδ. (γραπ. λόγος) διδαχή, διδασκαλία, νοουθεσία.

назидáтельность, -и θ. διδαχή, νοουθεσία, παραινετικότητα.

назидáтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно διδακτικός· νοουθετικός· παραινετικός.

назлó επίρ. για πείσμα προς, απο πείσμα προς, για κακό προς, απο κακία προς· онí это сдéлали мне - αυτοί το έκαναν αυτό για να με κακιώσουν (να με σκάσουν).

назначáемость, -и θ. διορισμός.

назначáть ρ.δ. βλ. назначítь. || -ся διορίζομαι.

назначéнец, -нца α. ο υπεύθυνος (αρμόδιος) διορισμών.

назначéние, -я ουδ. 1 καθορισμός. 2 διορισμός. 3 'υπόδειξη· по -ю врачá με υπόδειξη του γιατρού. 4 προορισμός· пользovatь по -ю χρησιμοποιώ σύμφωνα με τον προορισμό. || εκφρ. мéсто -я τόπος προορισμού· для осóбого -я ειδικού προορισμού.

назначítь ρ.σ.μ. 1 καθορίζω, ορίζω, προσδιορίζω· - день отъéзда ορίζω τη μέρα αναχώρησης· - свидáние ορίζω συνάντηση· - пéну ορίζω την τιμή· - срок καθορίζω προθεσμία· - соóрание προσδιορίζω συνέλευση· - себá преемника ορίζω διάδοχό μου. 2 προορίζω· - сйна в военную службу προορίζω το γιό για στρατιωτικό. 3 διορίζω· - на пост министра διορίζω υπουργό. || αναθέτω· емý

-ли неслóжную работу του ανέθεσαν ελαφρά δουλειά. 4 συσταίνω, υποδείχνω (για φάρμακα, θεραπεία κ.τ.τ.). 5 προκαθορίζω.

назóливо επίρ. ενοχλητικά κλπ. επ.

назóливость, -и θ. ενοχλητικότητα, οχληρότητα, φορτικότητα.

назóливый επ., βρ: -лив, -а, -ο ενοχλητικός, οχληρός, φορτικός, βαρετός· - челóвék ενοχλητικός άνθρωπος· -ая мысль ενοχλητική σκέψη.

назóла, -и θ. (διαлк.) 1 θλίψη, ντέρτι. 2 ενοχλητικός άνθρωπος.

назревание, -я ουδ. (κυρλε. κ. μτφ.) ωρίμαση.

назревátь ρ.δ. βλ. назрёть.

назрёть, -éет ρ.σ. 1 ωριμάζω, γίνομαι. || φτάνω στο σημείο να πυοροήσω. 2 μτφ. ωριμάζω στο νου, σκέψη κ.τ.τ.

назубóк επίρ. απ' έξω, απο μνήμη, αποστήθιση.

назубóривать ρ.δ. βλ. назубóрítь. || -ся γίνομαι οδοντωτός, δοντιάζω.

назубóрítь ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. назубóренный, βρ: -рен, -а, -ο δοντιάζω, κάνω δόντια (σε εργαλεία).

назывáние, -я ουδ. βλ. назвáние.

назывátь¹ ρ.δ. βλ. назвátь¹ || εκφρ. - вéщи свои́ми (сóбственными, настоя́щими) именáми ομιλώ απερίφραστα· λέγω σταράτα· так назывáемый ο λεγόμενος, ο επιλεγόμενος, ο καλούμενος, ο κατ' όνομα, ο δήθεν. || -ся βλ. назвátься. || εκφρ. что -ется όπως λέγεται, όπως λένε, όπως συνηθίζεται να λέγεται.

назывátь(ся)² ρ.δ. βλ. назвátь(ся)²

назывно́й επ. ονοματικός· -óе предложение (γραμμ.) ονοματική πρόταση.

назýзиться, -зýжусь, -зýжисья ρ.σ. (παλ.) βλ. назкзýкаться.

назýжкаться, -кажусь, -каешься ρ.σ. (απλ.) τα κοπανάω, το τσούζω, σουρώνω· μπεκρουλιάζω.

назы́бнуть ρ.σ., παρλθ. χρ. назýб, -ла, -ло (απλ.). ξεπαγιαζώ, μαργώνω. || -ся ξεπαγιαζώ πολύ χρόνο.

най... πρόθεμα· χρησιμοποιείται για σχηματισμό υπερθετικού βαθμού επιθέτων και επιρρημάτων: наилýчший, наиболее.

*найó, -а α. αντικαταστάτης, αναπληρωτής ή βοηθός.

наибóлее επίρ. 1 πιο, πιο πολύ, περισσότερο· вы должны́ - забóтиться об этом дéле εσείς πρέπει πιο πολύ να φροντίσετε γι' αυτήν την υπόθεση. 2 σε συνδυασμό με επίθετα και επιρρήματα σχηματίζει υπερθετικό βαθμό: ο πιο· - внимáтельный учени́к ο πιο προσεκτικός μαθητής ή ο προσεκτικότερος μαθητής.

наибóльший υπερθ. β. του επ. большóй ο πιο

μεγάλος, ο μεγαλύτερος, ο μέγιστος· - делитель ο μέγιστος διαιρέτης· -ая величина το μέγιστο ύψος.

наивничать ρ.δ. προσποιούμαι, κάνω τον αφελή.

наивно επίρ. αφελώς, με αφέλεια· απλώς.

наивность, -и θ. αφέλεια· απλότητα.

***наивный** επ., βρ: -вен, -вна, -вно αφελής· απλός, απλοϊκός, αγαθός, άκακος, απονήρευτος· απροσποίητος· -ребёнок αθώο παιδάκι· -не вопросы αφελείς ερωτήσεις -ая песенка απλοϊκό τραγούδι.

наивнѣший επ. ο πιο ψηλός, ο ψηλότερος, ψηλότετος, ανώτατος, υπέρτατος· в -ей стѣпени στον υπέρτατο βαθμό.

наигранность, -и θ. προσποίηση, πλαστότητα, επιτήδευση.

наигранный επ. απο μτχ. προσποιητός, επιτηδευμένος, πλαστός, αφύσικος· ψευδής· -ая весёлость προσποιητή ευθυμία.

наигрѣть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наигранный**, βρ: -гран, -а, -ο. 1 παίζω σε μουσικό όργανο πολύ χρόνο. 2 κερδίζω, βγάζω απο τυχερά παιχνίδια ή απο μουσικό όργανο. 3 σιγοπαίζω σε μουσικό όργανο. 4 γράφω σε μαγνητοταινία ή σε δίσκο. || -ся παραπαίζω.

наигрывать(ся) ρ.δ. βλ. **наигрѣть(ся)**.

наигрѣя, -а α. 1 λαϊκή ενόργανη μελωδία 2 προσποίηση, επιτήδευση, πλαστότητα.

наизволок επίρ. (διαлк.) ανηφορικά.

наизнанку επίρ. ανάποδα, αντίστροφα, απο την ανάποδη· **вывернуть** - γυρίζω ανάποδα, αναστρέφω· у нас всё делается - όλα μας πάνε ανάποδα.

наизусть επίρ. απο μνήμης, απο στήθους, απο στόματος, απ' έξω.

наилучший επ. υπερθ. β. ο πιο καλός, ο καλύτερος, κάλλιστος, άριστος· **товар** -его качества εμπόρευμα άριστης ποιότητας - способ ο καλύτερος τρόπος· -им образом με τον καλύτερο τρόπο. || εκφρ. **всего** -его (ευχή σε αναχωρούντα) στο καλό· (ευχή σε επιστολή)· παν ποθητόν.

наименее επίρ. λιγότερο, πιο λίγο· это мне - нравится αυτό μου αρέσει λιγότερο· -удачный способ ο λιγότερο τελεσφόρος τρόπος· -выгодно λιγότερο επικερδής. || μαζί με επ. σχηματίζει υπερθετικό βαθμό· ο λιγότερο, ο ελάχιστα· -способный ученик ο λιγότερο ικανός μαθητής (ο πιο ανίκανος).

наименование, -я ουδ. βλ. **название** (1 σημ.).

наименовать, -нѣю, -нѣешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наименованный**, -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. βλ. **назвать**!

наименьший, -ая, -ее επ. υπερθ. β. ο πιο μικρός, ο μικρότερος, μικρότατος, ελάχιστος·

|| εκφρ. -ее общее кратное двух или нескольких чисел (μαθ.) το ελάχιστο πολλαπλάσιο δύο ή περισσότερων αριθμών· поити по линии ή по пути -его сопротивления προτιμά την εύκολη λύση, αποφεύγω τις δυσκολίες.

наипаче επίρ. (παλ.) ακόμα περισσότερο, κυρίως, ιδίως, ιδιαίτερα, προπαντός.

наискаться, -ищѣсь, -ищешся ρ.σ. φάχνω πολύ ώρα.

наискосѣ επίρ. (διαлк.) βλ. **наискось**.

наискосок επίρ. βλ. **наискось**.

наискось επίρ. λοξά, πλάγια· **кроить матѣрию** - κόβω το ύφασμα λοξά.

найтие, -я ουδ. (παλ.) έμπνευση, επιφοίτηση. || επίδραση, επενέργεια. || εκφρ. по -ю (свѣше) ως δια μαγείας, ως εκ θαύματος.

наихудший, -ая, -ее επ. υπερθ. β. ο χειρότερος, ο πιο χειρότερος, χειρίστος, κάκιστος· -его вида του χειρίστου είδους.

найдѣнш, -а α. το έκθετο βρέφος.

найлон βλ. **нейлон**.

наймит, -а α. 1 (διαлк.) εργάτης μισθωτός. 2 μισθοφόρος· -и поджигателей войны οι μισθοφόροι των εμπρηστών του πολέμου.

наймитка, -и θ. (διαлк.) εργάτρια μισθωτή.

наймитча, -и θ. (διαлк.) βλ. **наймитка**.

найти!, **найду**, **найдѣшь**, παρλθ. χρ. **нашёл**, -шлѣ, -шлѣ, μτχ. παρλθ. χρ. **нашедший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **найденыш**, βρ: -ден, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βρίσκω· -клад βρίσκω θησαυρό· -верное решение βρίσκω σωστή λύση· -оправдание βρίσκω δικαιολογία· -убежище βρίσκω καταφύγιο· егѣ дома не нашлѣ δεν τον βρήκαν στο σπίτι· -удовольствие в чём-н. βρίσκω ευχαρίστηση σε κάτι· -поддержку и утешение βρίσκω υποστήριξη και παρηγοριά. || **анѣкалѣпть** επινοώ. || **ανεβρίσκω**, **ξεναβρίσκω**, **наконѣц** **нашёл** κλπ. επιτέλους βρήκα το κλειδί. 2 θεωρώ, κρίνω· я нашѣл егѣ правым егѣ βρήκα ότι αυτός έχει δίκαιο· -кого-л. **красивым** βρίσκω κάποιον ότι είναι όμορφος· **доктор нашѣл егѣ здорѣвым** ο γιατρός τον βρήκε υγιή. || **кάνω** εντύπωση, φαίνομαι· а как вы нашлѣ егѣ дочь? πως σας φάνηκε η θυγατέρα του; || (παλ.) **καλοπιάνω**, **περιποιούμαι**· **πετυχαίνω**. || εκφρ. -себѣ έχω επίγνωση του εαυτού μου, της κλίσης μου· -смерть (могилу, конѣц) βρίσκω το θάνατο, το τέλος. || -сѣ 1 βρίσκομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. **потѣрянная книга** -шлѣсь το χαμένο βιβλίο βρέθηκε. 2 είμαι, υπάρχω, έχω· не -ѣтся ли у вас карандшѣ? δε σας βρίσκεται ένα μολύβι; -ѣтся, что дѣлать θα βρεθεί τι να κάνω, θα βρεθεί δουλειά να κάνω. 3 βρίσκω τρόπο, τα καταφέρω. || **αντιλαμβάνομαι** αμέσως.

найти!, **найду**, **найдѣшь**, παρλθ. χρ. **нашёл**,

-λά, -λό, μτχ. παρθ. χρ. **нашѣдший** ρ.σ. 1 προσκρούω, πέφτω επάνω ~ **на пень** προσκρούω στο κούτσουρο * **параход** -шѣл **на мель** το ατμόπλοιο εξόκειλε. 2 συναντώ απρόοπτα, τρακάρω, πέφτω επάνω. 3 καλύπτω, σκεπάζω * **тѹча** -шлѣ **на сѡлнце** σύννεφο σκέπασε τον ήλιο. 4 (επ)έρχομαι, αρχίζω. 5 κατέχομαι, κυριεύομαι, καταλαμβάνομαι, με πιάνει * -шлѣ **тоскѣ** μ' έπιασε θλίψη * -шѣл **испѹт** μ' έπιασε φόβος * **на него** -шлѣ **припѣдки** τον έπιασαν παροξυσμοί. 6 συγκεντρώνομαι, μαζεύομαι, συναθροίζομαι, έρχομαι ομαδικά * εισρέω * -лѡ **многѡ народѹ** μαζεύτηκε πολός κόσμος * **к нам** -шлѣ **гѡсти** μας ήρθαν μουσαφιρέοι * **в лѡдкѹ** -шлѡ **многѡ водѣ** στη βάρκα μπήκε (εισερέυσε) πολύ νερό * **дым** -шѣл **в кѡмнату** καπνός μπήκε στο δωμάτιο * -шлѡ **в кѡмнату дѹму** μπήκε στο δωμάτιο καπνός. || επιπίπτω, επέρχομαι, ενσκήπτω * -шѣл **шквал** ενέσκηψε λαίλαπας. || υφώνομαι, σηκώνομαι * -шѣл **тумѣн** σηκώθηκε ομίχλη * -шлѣ **тѹчи** σηκώθηκαν σύννεφα.

накаверзить ρ.σ. (απλ.) βλ. **каверзить**.
накаверничать ρ.σ. απλ. (με σημ. πολύ) βλ. **каверзить**

накалѣть, -кажѹ, -калѣшь ρ.σ. καπνίζω με λιβάνι.

наказ, -а α. διαταγή, εντολή * **отцѡвскѣй** -πατρική εντολή * **таѣнный** - μυστική εντολή * **наρѹшатъ** -и παραβιάζω τις εντολές. || έντυπο οδηγιών.

наказѣние, -я ουδ. τιμωρία, ποινή, κολασμός * **телѣсное** - σωματική τιμωρία * **вѣсшая мѣра** -я η εσχάτη των ποινών * **подвѣргнѹть** -ю υποβάλλω σε τιμωρία * **в** - για τιμωρία * **исправѣтельное** - επανορθωτική ποινή * **увеличѣние** -я επαύξηση της ποινής * **смягчѣние** -я μετρίαση της ποινής * **налагѣть** - επιβάλλω ποινή * **уложѣние** ο -яx ποινικός κώδικας * **страх** -я ο φόβος της τιμωρίας * **что за** -! τι τιμωρία! τι καταδίκη!

наказѣть! * **кажѹ, -кажѣшь**, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **наказанный**, βρ: -зан, -а -ο ρ.σ.μ. τιμωρώ * κολάζω * - **престѹпников** τιμωρώ τους εγκληματίες * - **по заслѹгам** τιμωρώ όπως αξίζει * - **стрѡго** τιμωρώ αυστηρά * - **вынѡвнѣх** τιμωρώ τους ένόχους. || βάζω σε έξοδα, ξεοδεύω.

наказѣть? * **кажѹ, -кажѣшь** ρ.σ. (με δοτ.) * παραγγέλλω * συνιστώ, συστήνω * -**жите емѹ, чтобы был** **осторожнѣе** συστήστε του να είναι προσεκτικότερος.

наказнѡй επ: - **атаман** ονομασμένος κοζάκιος αταμάνος.

наказѹемость, -и θ. τιμωρία * εφαρμογή-τιμωρίας * - **деяния** η τιμωρία της πράξης.

наказѹемый επ. τιμωρητέος, αξιόποινος, α-ξιοτιμώρητος * κολάσιμος, κολαστέος * -**οε** δε-

яние τιμωρητέα πράξη.

наказыватъ ρ.δ. βλ. **наказѣть**. || -ся τιμωρούμαι.

наказыватъ² ρ.δ. βλ. **наказѣть**².

накал, -а α. υπερθέρμανση, (δια)πύρωση, η πυράκτωση * **бѣлый** - λευκοπύρωση * **красный** - ερυθροπύρωση * **пѡлный** - πλήρης πυράκτωση. || μτφ. ένταση.

накалѣнный επ. απο μτχ. τεταμένος * οξυμένοσ * -**ая атмосфѣра** τεταμένη ατμόσφαιρα * -**ая обстанѡвка** τεταμένη κατάσταση.

накалѣвание, -я ουδ. πυράκτωση, διαπύρωση * **лампа** -я λάμπα (λυχνία) πύρωσης.

накалѣвать(ся) ρ.δ. βλ. **накалѣть(ся)**.

накалѣть, -лѡ, -лѣшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **накалѣнный**, βρ: -лѣн, -ленѣ, -ленѡ ρ.σ.μ.

1 πυρακτώνω, κορώνω, (δια)πυρώνω * καίω υπερθερμαίνω * - **утѣл** καίω το σίδερο σιδερώματος * - **печѹ** διαπυρώνω το φούρνο. 2 μτφ. έντεινώ, εξάπτω * κορώνω. || -ся πυρακτώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

накалка, -и θ. βλ. **накал**

накалѣвание, -я ουδ. βλ. **наколѣка** (1 σημ.).

накалѣвать ρ.δ. βλ. **наколѡтъ**.

накалѣвать(ся) ρ.δ. βλ. **наколѡтъ(ся)**.

накалѣкаться ρ.σ. (απλ.) πολυλογώ, φλυρώ πολύ.

накалѣть(ся) ρ.δ. βλ. **накалѣть(ся)**.

наканифѡлитъ ρ.σ. βλ. **канифѡлитъ**.

наканѹне επίρ. κ. πρόθ. την παραμονή * την προηγούμενη, την προτεραία * - **праздника** την παραμονή της γιορτής * - **он был совсѣм здо-ров** την προηγούμενη (μέρα) αυτός ήταν υγιέστατος. || στα πρόθυρα, κοντά, πλησίον.

накапѣть, -аю, -аешь κ. (παλ.) -плѹ, -плѣшь ρ.σ.μ. ρίχνω κατά σταγόνες, στάζω. || λερώνω θτάζοντας, λεκιάζω * - **на плѣтѣ чернил** στάζω στο φόρεμα μελάνη * -**ло** (απρόσ.) έσταξε.

накапливание, -я ουδ. βλ. **накоплѣние**.

накапливать(ся) ρ.δ. βλ. **накопѣть(ся)**.

накапчиватъ ρ.δ. βλ. **накопѣть**. || -ся καπνίζομαι.

накапѣвать¹ ρ.δ. βλ. **накапѣть**.

накапѣвать² ρ.δ. βλ. **накопѣть**.

накаркатъ ρ.σ. (κατά τις προλήψεις) προμηνύω κακό (απο το κρώξιμο του κόρακα).

накаѣт, -а α. 1 κύλιση. 2 επανάταξη πυροβόλου. 3 μτφ. επίπτωση * ξαφνική εμφάνιση. || ορμητική φορά κύματος. || σανίδωση * επίστρωση με κορμούς δέντρων. 4 μηχανή περιτύλιξης χαρτιού.

накаѣтанный επ. απο μτχ. (για δρόμο) πατημένος απο οχήματα.

накаѣтатъ ρ.σ.μ. 1 βλ. **каѣтѣ** (1 σημ.). 2 κατασκευάζω, φτιάχνω. 3 (για δρόμο) στρώνω, πατώ * κυλινδρώ. 4 γράφω ή σχεδιάζω στα γρή-

γορα. 5 περιτυλίγω. 6 κυλώ (με όργανο). || -ся γλιστρώ, παίζω, κάνω βόλτες· - на конь-
кѣх γλιστρώ πολύ με τα παγερπέδιλα· - с гор
γλιστρώ πολύ στην κατηγοριά.

нака́тѣть¹, -качѹ, -ка́тишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. на́каченнѣй, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ. 1 κυ-
λώ κάτι (πάνω σε επιφάνεια). 2 βλ. -ся (1,
2 σημ.). 3 έρχομαι, καταφθάνω· -ло мнѡго
гостѣй ήρθαν πολλοί φιλοξενούμενοι. 4 μτφ.
κυριεύομαι, κατέχομαι, καταλαμβάνομαι (για
αισθήματα κ.τ.τ.). 5 προσκρούω· он -ѣл на
столѡ έπεσε πάνω στο στύλο. || -ся 1 σπάζω,
χτυπά πάνω· волна́ -лась на бѣрег το κύμα
έσπασε πάνω στην ακτή. 2 μτφ. (επι)πίπτω, ε-
πέρχομαι, εμφανίζομαι απροσδόκητα. 3 βλ.
енерг. φ. (4 σημ.).

нака́тѣть², -качѹ, -ка́тишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. на́каченнѣй, βρ: -чен, -а, -ο; ρ.σ.μ.
(παλ.) μεθώ κάποιον. || -ся μεθώ (ο ίδιος).

нака́тка, -и θ. 1 στρώσιμο, πάτημα δρόμου
(με διαδρομές οχημάτων). 2 κατασκευή, φτιά-
ξιμο. 3 κύλινδρος χρωμάτων ή σχεδίων. 4 συ-
σκευή περιτύλιξης.

нака́тник, -а α. κορμοί δέντρων ή σανίδες
για επίστρωση. || επανατακτικό εργαλείο πυ-
ροβόλου.

нака́тнѣй επ. στρωμένος με κορμούς δέντρων
ή με σανίδες. || της περιτύλιξης. || (για ο-
δό) πατημένος. || κυλινδρωτός.

нака́том επίρ. κυλιστά.

нака́тывание, -я ουδ. 1 κύλιση. 2 γράψιμο
ή σχεδίαση στα γρήγορα. 3 επάλειψη, εκτύπω-
ση (με κυλινδρική συσκευή). 4 βλ. και нака́-
тка (1, 2 σημ.).

нака́тывать¹ ρ.δ. βλ. нака́тѣть. || -ся κυλί-
ομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. нака́тѣть.

нака́тывать² ρ.δ. βλ. нака́тѣть¹ || -ся βλ.
нака́тѣться!

накача́ть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. на-
ка́чаннѣй, βρ: -чан, -а, -ο. 1 αντλώ· γεμίζω
αντλώντας· - води́ αντλώ νερό· - бѡчку води́
γεμίζω με την αντλία ένα βαρέλι νερό. || φου-
σκώνω, γεμίζω με αέρα· - велосипѣднуѡ ка́ме-
ру φουσκώνω τη σαμπρέλα του ποδήλατου· -
шину φουσκώνω το λάστιχο τροχού. 2 μτφ. με-
θώ, ποτίζω κάποιον. 3 μτφ. βάνω στο νου κά-
ποιου, εξηγώ, δίνω να καταλάβει, γεμίζω το
κεφάλι. || εκφρ. не́ было печѣли, (так) чѣрти
-ли (απλ.) καλά ήμασταν στην ησυχία μας, η
έρμη τύχη τά 'φερε έτσι. || -ся 1 κουνιέ-
μαι, λικνίζομαι, τραπαλίζομαι. 2 μτφ. πα-
ραπίνω, σουρώνω, γίνομαι τάπα στο μεθύσι.

нака́чивание, -я ουδ. 1 άντληση. || φούσκω-
μα. 2 μέθυσμα. 3 νουθέτηση.

нака́чивать(ся) ρ.δ. βλ. накача́ть(ся).

нака́чка, -и θ. άντληση.

нака́шивать ρ.δ. βλ. нака́сѣть. || -ся κοσί-
ζομαι· θερίζομαι.

нака́сѣть, -вѣшу, -вѣсишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. на́кашеннѣй, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ.
αλατίζω, κάνω τουρσί· - бѡчку ка́пѹсты на́
зиму αλατίζω ένα βαρέλι κραμβολάχανο για
το χειμώνα.

нака́шивать ρ.δ. βλ. нака́сѣть. || -ся α-
λατίζομαι.

наки́дѣть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. на-
ки́даннѣй, βρ: -дан, -а, -ο ρίχνω, γεμίζω·
- кѹчу ка́мнеѣ ρίχνω ένα σωρό πέτρες· - бѡл-
нѣй я́щик ѹгля γεμίζω ένα κασόνι κάρβουνα.

наки́дка, -и θ. επενδύτης χωρίς μανίκια, ε-
πινώτιο, περιώμιο, μπέρτα, πελερίνα. || ε-
πίθεμα προσκέφαλου (σε στρωμένο κρεβάτι)· -
кружева́ επίθεμα δαντελωτό. || αύξηση, υ-
περτίμηση, ύψωση της τιμής.

наки́днѡй επ. 1 ριχτός· -ѣя сеть ριχτό δί-
χτυ· - плащ ριχτό αδιάβροχο. 2 της ανατίμη-
σης, της υπερτίμησης.

наки́дывание, -я ουδ. ρίψη, ρίψιμο. || ε-
πίρριψη.

наки́дывать¹ ρ.δ. βλ. наки́дѣть. || -ся ρί-
χνομαι.

наки́дывать² ρ.δ. βλ. наки́нуть. || -ся βλ.
наки́нутѣсь.

наки́нуть ρ.σ.μ. 1 βλ. брѡсѣть. 2 αυξάνω,
υπερτιμώ, ανατιμώ, ακριβαίνω. || -ся 1 βλ. брѡ-
сѣтьсѣя. 2 υπερτιμούμαι, ανατιμούμαι, ακρι-
βαίνω.

накипа́ть, -ѣет ρ.δ. βλ. наки́пѣть.

наки́пѣть, -пѣт ρ.σ. 1 βγάζω αφρό, αφρίζω
βράζω. || κατακαθίζω, επικάθομαι στα τοιχώ-
ματα (κατά το βράσιμο). 2 μτφ. κατέχομαι α-
πο σφοδρό πάθος, έχω οργασμό ή έξαψη· -ло
в ду́ше έβραζε μέσα του· он излѣил всѡ, что
-ло¹ у него́ на се́рдце ξεέσπασε ό,τι είχε μέ-
σα του.

наки́пѣ, -и θ. 1 αφρός βράζοντος υγρού· снѣ-
ма́т - ξαφρίζω. || κατακάθια στα τοιχώματα
του δοχείου· отчи́стѣть котѣл от -и καθαρίζω
το λέβητα απο τα κατακάθια. 2 μτφ. αναβρα-
σμός.

наки́пятѣть, -ячѹ, -я́тишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. на́кипчѣннѣй, βρ: -чен, -ченѣ, -ό βρά-
ζω· - молоко́ βράζω γάλα.

накля́д, -а α. ζημιά, βλάβη, κακό· бы́ть
(оста́тьсѣя) в -е ξοδεύω στα χαμένα.

накля́дистѣй επ., βρ: -дѣст, -а, -ο ανώφε-
λος, ανεπικερδής, επιζήμιος.

накля́дка, -и θ. 1 εναπόθεση, τοποθέτηση. 2
φενάκη, περούκα. 3 (τεχ.) εξάρτημα επιτιθέ-
μενο. 4 πλάκα.

накля́дно επίρ. επιζήμια, ανώφελα, ανεπι-
κερδώς.

накладной επ. τοποθετημένος, θετός, βαλ-
τός, βαλμένος· επιθετημένος, επίθετος.
накладывание, -я ουδ. 1 τοποθέτηση, βάλ-
σιμο. 2 χτύπημα, δάσιμο· ξυλιά.
накладывать ρ.δ. βλ. наложитъ. || -ся το-
ποθετούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. наложитъ.
накланяться ρ.σ. υποκλίνομαι πολύ. || τα-
πεινά παρακαλώ, προσκυνώ, φιλώ τα πόδια.
наклáсть, -ладу́, -ладёшь, παρλθ. χρ. на-
клáл, -ла, -ло ρ.σ. (απλ.) βλ. наложитъ (3η
5' σημ.).
наклёв, -а α. σπάσιμο του αβγού με το ράμ-
φος καθώς και το σπασμένο μέρος αυτού.
наклевать, -люёт, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. на-
клеванный, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. (για πτη-
νά) 1 ραμφίζω. 2 τσιμπώ, χαλνώ, βλάπτω· ~
ви́шню τσιμπώ τα βύσινα. || -ся παρατρῶγω,
ραμφίζω αρκετά.
наклеветать, -вещу́, -вещешь ρ.σ. καταсу-
κοφαντώ.
наклевывать(ся) ρ.δ. βλ. наклевать(ся) κ.
наклѣнуть(ся)
наклеивание, -я ουδ. (επι)κόλληση.
наклеивать(ся) ρ.δ. βλ. наклеить(ся).
наклеить, -ёю, -ёишь ρ.σ.μ. (επι)κολλά· ~
мáрку на конвѣрт κολλά γραμματόσημο στο φά-
κελλο. || -ся κολλά· карти́на| хоро́шо -лась η
εικόνα καλά κόλλησε.
накле́йка, -и θ. (επι)κόλληση· ~ этикетов
на корόбки η κόλληση ετικέτων στα κουτάκια.
|| ετικέτα, χαρτί κολλητό, || (θεατρ.) πρόσθε-
το, κολλητό (για γένεια, μουστάκια κ.τ.τ.).
наклеи́мъ, -млю́, -мишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. наклеи́мънный, -мѣн, -мѣна́, -мѣно́ ρ.σ.μ.
(με ποσοτική σημ.) βλ. клеи́мъ (1 σημ.).
наклеи́ной επ. κολλητός, επικολλημένος.
наклѣп, -а α. (παλ.) διαβολή, κακολογία,
δυσφήμιση· συκοφαντία.
наклепáтъ, -áю, -áешь κ. -еплѣ́, -ѣплешь,
παθ. μτχ. παρлθ. χρ. наклѣпаннѣй, βρ: -пан,
-а, -о ρ.σ.μ. πριτσινάρω, επιγυρώνω.
наклепáтъ, -еплѣ́, -ѣплешь, ρ.σ. (απλ.)
βλ. наклеветать.
наклѣпка, -и θ. βλ. клѣпка.
наклѣпывание, -я ουδ. βλ. клѣпка.
наклѣпывать ρ.δ. βλ. наглѣпáтъ: || -ся πρι-
τσινάρομαι, επιγυρώνομαι.
наклѣкáтъ, -ѣчу, -ѣчешь ρ.σ.μ. προμηνύω,
προειρωνίζομαι καθό· κακομελετώ (κι έρχεται).
наклѣкáтъ κ. наклѣкивать ρ.δ. βλ. наклѣ-
кáтъ.
наклѣн, -а α. κλίση, επίκλιση· κάμψη· πλα-
γιά (βουνού). || εκφρ. в ~ με κλίση, λοξά,
πλάγια.
наклонѣние, -я ουδ. 1 κλίση, κάμψη, λυγι-
σμα· σκύψιμο, γέρμα· ~ ГОЛОВѣ́ γέρμα του κε-

φαλιού. 2 (γραμμ.) έγκλιση· изъявительное -
οριστική έγκλιση· повелительное ~ προστα-
κτική έγκλιση.

наклонитъ, -лонѣ, -лонишь, παθ.μτχ. | παρлθ.
χρ. наклонѣнный, βρ: -нѣн, -нѣна́, -нѣно́ ρ.
σ.μ. κλίνω, κάμπτω, λυγίζω· σκύβω, γέρνω· ~
ГОЛОВУ γέρνω το κεφάλι. || -ся κλίνω, γέρ-
νω· κλπ. ρ. ενεργ. φ. ~ поднѣтъ платѣк σκύ-
βω νά πάρω το μαντήλι· приборѣнные ивн ~лись
над водо́й οι ιτιές της ακροποταμιάς έγει-
ραν κατά το νερό.

наклонѣнка, -и θ: в -у κεκλιμένα, σκυφτά·
мытъ пол в -у πλένω το πάτωμα σκυφτά.

наклонѣнно επίρ. κεκλιμένα, σκυφτά κλπ. επ.
наклонѣнность, -и θ. 1 κλίση, ροπή, τάση. 2
πλθ. -и έξεις, συνήθειες.

наклонѣнный επ., βρ: -όнен, -όнна, -όнно. 1
κεκλιμένος, επικλινής, γυρτός, γερμένος· -ое
положение επικλινής θέση· -ая плѣскость ε-
πικλινές επίπεδο· κατωφέρεια. 2 μτφ. επιρ-
ρηής. || εκφρ. катѣтъся по -ой плѣскости
παίρνω τον κατήφορο, ξεπέφτω ηθικά, παίρνω
κακό δρόμο.

наклонѣтъ(ся) ρ.δ. βλ. наклонитъ(ся).

наклѣкáтъся ρ.σ. (απλ.) τα κοπανώ, σουρώ-
νω, σβανάρω· μπεκρουλιάζω.

наклѣнуть, -нет ρ.σ.μ. ραμφίζω, σπάζω το
τσόφλι του αυγού με το ράμφος. || -ся ραμφί-
ζω, σπάζω· цыплѣнок -лся το πουλάκι βγήκε
απο το τσόφλι. || μτφ. (για μπουμπούκι) βγαί-
νω, σκάζω, ανοίγω. || μτφ. παρουσιάζομαι, ξε-
φυτρώνω, εμφανίζομαι απρόοπτα.

наклѣузничать ρ.σ. βλ. κлѣузничать.

наковáльня, -и θ. 1 αμόνι, άκμονας· между
мѠЛОГОМ и -ей μεταξύ σφύρας και άκμονα. 2
(ανατ.) άκμονας αυτιού. 3 άκμονας καψουλιού.
• наковáтъ, -куѣ, -куѣшь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. наковáнный, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. σφυ-
ρηλατώ, χαλκεύω, δουλεύω, κατασκευάζω. ||
στερεώνω με σφυρηλάτηση.

наковáвать ρ.δ. βλ. наковáтъ. || -ся σφυ-
ρηλατούμαι, χαλκεύομαι, δουλεύομαι.

наковáривать ρ.δ. βλ. наковáръятъ.

наковáръятъ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ.
наковáръянный, βρ: -рън, -а, -о. 1 σκαλεύω,
σκαλίζω· βγάζω. 2 μτφ. κακοφτιάχνω.

нако́жник, -а α. είδος τσιμπουριού.

нако́жный επ. δερματικός· -ая болѣзнь дер-
ματική νόσος· -ая сыпь δερματικό εξάνθημα.

накокетничать ρ.σ. (με σημ. πολύ) βλ.
кокетничать

накоксовáтъ ρ.σ.μ. βλ. (με σημ. πολύ) βλ.
коксовáтъ.

наколáчивать ρ.δ. βλ. наколотѣтъ. || -ся
χτυπιέμαι, καρφώνομαι. || σπάζω.

наколдовáтъ ρ.σ.μ. (με σημ. πολύ) βλ. кол-

ДОВАТЬ.

наколдóвывать ρ.δ. βλ. **наколдóвать**.

наколéнный, -а α. επιγονάτιο: -и у врата-
ρή επιγονάτια του τερματοφύλακα.

наколéнный επ. επιγονάτιος.

наколéнка, -и θ. 1 στερέωση, καρφίτσωμα. 2 διακόσμηση καρφίτσωμένο· **кружевiя** - δαντελωτό καρφίτσωμένο διακόσμηση. 3 κεφαλοκορδέλα· κεφαλοπάνι, γεμενί.

наколóбрóдить, -óжу, -óдишь ρ.σ. (απλ.) αταχτώ πολύ· κάνω ζημιές.

наколóтiть, -лóчу, -лóтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наколóченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 χτυπώ, περνώ, βάζω· - όδpучи на кáдку βάζω στεφάνια στο καδί. 2 καρφώνω, μπήγω, χτυπώ· - **вывеску** καρφώνω πινακίδα· - в стéну гвоздéй χτυπώ καρφιά στον τοίχο. 3 σπάζω, θραύω, θρυματίζω· - **пóсуды** σπάζω τα σκεύη: 4 θηρεύω, χτυπώ, σκοτώνω πολλά. 5 ξυλοκοπώ, δέρνω πολύ. 6 μτφ. αποταμιεύω, συγκεντρώνω, μαζεύω, εξοικονομώ.

наколóть!· -колé, -кóлешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **наколóтый**, βρ: -лот, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βλ. **колóть!** 2 καρφώνω· καρφίτσωνω, στεριώνω· - на дóску флáжки καρφώνω στο σανίδι σημαιούλες· - на шлiпу цвeтi καρφισρώνω λουλούδια στο καπέλο. 3 φτιάχνω τρυπώντας· - на бyмáге рисýнок φτιάχνω στο χαρτί σχέδιο με τρυπίτσες. 4 σκοτώνω διατρυπώντας (πολλά ζώα, πτηνά).

наколóть² ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **наколóть**)² βλ. **колóть**² (με σημ. ποσοτική). || -ся κεντιέμαι, σουφλίζομαι· - на игóлку μου πήκε βελόνι.

наколóшмáтить, -чу, -тишь, παθ. μτχ. παρлθ. **наколóшмáченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) ξυλοφορτώνω, μπαγλαρώνω, δέρνω γερά.

наколóпáть ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **наковырiть**.

наколóшвáть ρ.δ. βλ. **наковырiть**.

накомáндóваться, -дуюсь, -дуешься ρ.σ. διοικώ πολύ χρόνο.

накомáрниκ, -а α. κουνουπιέρα κεφαλιού.

накомáкaть ρ.σ.μ. (με σημ. ποσοτική) βλ. **кóмкaть** (1σημ.).

наконéц επίρ. κ. παρνθ. λ. 1 τελικά, στο τέλος, στα τελευταία. 2 επιτέλους, τέλος πάντων (για ικανοποίηση, αγανάκτηση, ανυπομονησία κ.τ.τ.)· **уйтi же ты** - φύγε επι τέλους· **он догадáлся** - επί τέλους το μάντεψε· --то я уви́дел тебi επί τέλους σε είδα.

наконéчник, -а α. ακή, αιχμή, μύτη άκρη· - **копiя** η αιχμή του ακόντιου· - **стрелi** η αιχμή του βέλους· **металлiческий** - μεταλλική άκρη. || προφυλακτήρας (ακής).

накопáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **накóпанный**, βρ: -пан, -а, -ο σκάβω πολύ· -

ям σκάβω λάκκους. || **анорóсσω**· **εξορóсσω**, **εξάγω**, **βγάζω**· - **мешóк картóшки** **βγάζω** ένα τσουβάλι πατάτες.

накопiровать, -рую, -рyешь ρ.σ.μ. (με σημ. ποσοτική) αντιγράφω, βγάζω με καρμπόν.

накопiтель, -я α., -ца, -и θ. αποταμιευτής, οικονόμος, -α.

накопiтельский επ. αποταμιευτικός· -ая **кáдность** αποταμιευτική απληστία.

накопiть, -оплé, -óпишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **накóпленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (εν)αποταμιεύω· **οικονομώ**· - **дéньги** μαζεύω χρήματα. 2 μτφ. αποκτώ· συλλέγω, συσσωρεύω· - **óпыт** αποκτώ πείρα· - **мнóго знáний** αποκτώ πολλές γνώσεις· - **дел** συσσωρεύω υποθέσεις. || -ся αποκτιέμαι· συσσωρεύομαι, μαζεύομαι· -**лсiя óпыт** αποκτήθηκε πείρα· **за шкáфом** -**лaсь** **мнóго пiли** πίσω απο τη ντουλάπα μαζεύτηκε πολύ σκόνη.

накоплéние, -я ουδ. 1 (εν)αποταμίευση, οικονομία. 2 απόκτηση· συσσώρευση, μάζεμα, συγκέντρωση· - **капитáла** συσσώρευση κεφαλαίου· **истóчники** -я πηγές συσσώρευσης· - **óпытa, знáний** απόκτηση πείρας, γνώσεων.

накоплiть(ся) ρ.δ. βλ. **накопiть(ся)**.

накоптiть, -пчý, -птiшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **накопчéнный**, βρ: -чен, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. 1 (με σημ. ποσοτική) βλ. **коптiть**. 2 **καπνίζω**, **βγάζω**, αφήνω καπνιά.

накормiть, -ормлiю, -óрмишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **накóрмленный**, βρ: -лен, -лена, -ο ρ.σ. βλ. **кормiть** (1σημ.).

накорóткé επίρ. (απλ.) γρήγορα, σύντομα. || για λίγο (χρόνο). || **контá**, πλησίον. || **εμφρ.** - с кем έχω στενές σχέσεις με κάποιον.

накорóткo επίρ. (απλ.) γρήγορα, σύντομα.

накорчевáть, -чýю, -чýешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **накорчéванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. **ξεριζώνω**· - **пней** **ξεριζώνω** **πρέμνα**.

накорчéвывать ρ.δ. βλ. **накорчевáть**. || -ся **ξεριζώνομαι**, **εκριζώνομαι**.

накóс, -а α. θερισιά, θερισμός, κόσισμα.

накóсiть, -ощý, -óсишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **накóшенный**, βρ: -шен, -а, -ο **θερίζω**· - **травi** **κοσίζω** **χόρτο**· - **óтог сéна** **κοσίζω** **μια** **θημνιά** **χόρτο**.

накóстница, -и θ. οστεοσάρκωμα.

накóстный επ. στο οστό, στο κόκκαλο· -ая **óпухоль** οστεόφυμα.

накóстылiть ρ.σ. (απλ.) **ματσουκώνω**, **χτυπώ** με το ματσούκι· **χτυπώ** στο σβέρκο.

накóсь επίρ. **λοξά**, **στραβά**, **πλάγια**.

накрáдывáть ρ.δ. βλ. **накрáсть**. || -ся **κλέβομαι**.

накрáивáть ρ.δ. βλ. **накрóить**. || -ся **κόβομαι**.

νακράσινω ρ.δ. σταλαματίζω· -ает дождь πέφτουν σταλαματιές βροχής.

νακράσιшь, -áшу, -áσιшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. νακράσешный, βρ: -шен, -а, -ο. 1 βάφω· - губы, όρоби βάφω τα χείλη, τα φρύδια. 2 (με σημ. ποσοτική) βάφω· - яич βάφω αυτά. || -ся βλ. κράситься.

νακράсть, -радý, -радешъ, παρлθ. χρ. νακράл, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. νακράденный, βρ: -ден, -а, -ο, επιρ. μτχ. νακράдъ κ. νακрав ρ.σ.μ. (με σημ. ποσοτική) βλ. красть.

νακрахмáλιτη ρ.σ.μ. κολλαρίζω (απλώς ή με σημ. ποσοτική)· - белёη κολλαρίζω ασπρόρουχα· - воротничков κολλαρίζω γιακαδάκια.

νακράσινω(ся) ρ.δ. βλ. νακράсить(ся).

νακренить(ся) ρ.σ. βλ. κренить(ся).

νακренять(ся) ρ.δ. βλ. κренить(ся).

νακрепко επιρ. 1 πολύ γερά, στέρα, σφιχτά. 2 αυστηρά, κατηγορηματικά, αποφασιστικά· ёто - запрещено αυτό αυστηρά απαγορεύεται.

ναкрест επιρ. σταυρωτά· навязать платок - δένω το μαντήλι σταυρωτά· сидеть ногами - κάθομαι σταυροπόδι· сложить - διπλώνω σταυρωτά.

ναкричать, -чý, -чишь ρ.σ. φωνάζω, κραυγάζω. || μαλώνω με υψωμένη τη φωνή. || διαδίδω, λέγω πολλά, κάνω ντόρο. || -ся φωνάζω πολύ.

ναкрóить, -роù, -ройшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. νακρόенный, βρ: -роен, -а, -ο ρ.σ.μ. κόβω πολλά (για ράψιμο).

νακромсáτη ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. νακромсанный, βρ: -сан, -а, -ο κομματιάζω· τεμαχίζω· - хлеба κομματιάζω το ψωμί· - материй κομματιάζω το ύφασμα.

ναкропáτη ρ.σ.μ. (ειρν.) συνθέτω, γράφω αδέξια.

ναкροшítъ, -ошý, -óшишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. νακρόшенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 τρίβω, θρυμματίζω· κόβω σε μικρά κομματάκια, φιλοκόβω· - хлеб во ши κόβω και ρίχνω κομματάκια ψωμί στην κραμβολαχανόσουπα· ~ табакý τρίβω ή κόβω καπνό. 2 κάνω ψίχουλα· γεμίζω με ψίχουλα· - на столé γεμίζω το τραπέζι με ψίχουλα.

ναкружítъся, -жýсь, -úжишься ρ.σ. στριφογυρίζω πολύ.

ναкрутítъ, -учý, -úтишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ναкрученый, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 τυλίγω, περιστρέφω, μαζεύω· - нитку на катушку μαζεύω την κλωστή στο καρούλι. || βιδώνω, στρίβω· βιδώνω το παξιμάδι στο μπουλόνι. 2 (με σημ. ποσοτική)· φτιάχνω στρίβοντας· - верёвок φτιάχνω πολλές τριχές. 3

ντύνω, φορά πολλά ρούχα, στολίδια κ.τ.τ. 4 μτφ. επινοώ, εφευρίσκω, φτιάχνω. || γράφω ή λέγω πολλά, πολύπλοκα ή μπερδεμένα, μπερδεύω στα λόγια ή στα γραπτά. || εκφρ. - хвост комы μαλώνω γερά, βάζω πόστα, κατσαδιάζω. || -ся 1 τυλίγομαι, περιστρέφομαι, μαζεύομαι. || βιδώνομαι. 2 μτφ. φροντίζω, γυρίζω πολύ.

ναкручивáτη ρ.δ. βλ. ναкрутítъ. || στρίβω, περιστρέφω· - усн στρίβω τα μουστάκια· - рúчку περιστρέφω τη λαβή. || -ся βλ. ναкрутítъся (1σημ.).

ναкрывáτη(ся) ρ.δ. βλ. ναкрытítъ(ся).

ναкрóитие, -я ουδ. (στρατ.) στόχος· снаряд попал под - το βλήμα έπεσε πάνω στο στόχο.

ναкрóить, -роù, -рóешъ ρ.σ.μ. 1 (επι)καλύπτω, σκεπάζω· - лицо платком σκεπάζω το πρόσωπο με το μαντήλι· - стол скáтертью στρώνω το τραπέζι. || καλύπτω ολοσχερώς. 2 συλλαμβάνω, πιάνω ξαφνικά, απρόοπτα, επιτόπου. 3 βάλλω ακριβώς στο στόχο, βουλώνω. || εκφρ. - завтрак, обéд, úжин ή - завтракать, обéдать, úжинать ετοιμάζω το πρόγευμα, το γεύμα, το δείπνο. || -ся καλύπτομαι, σκεπάζομαι· ρίχνω επάνω. || (παλ.) σκεπάζω το κεφάλι, φορά καπέλο. || (προσπ.) ναкрóись καπελώσου (παράγγελμα στον τσαρικό στρατό).

*нактоúз, -а α. (ναυτ.) κουτί πυξίδας.

ναкувыркáτη(ся) ρ.δ. (με σημ. πολύ) βλ. куверкáτη(ся).

ναкуковáτη, -кукует ρ.σ.μ. (για δεισιδαίμονες) προλέγω πόσα χρόνια θα ζήσει κάποιος, φωνάζοντας „κούκου“.

ναкúкситъся, -укусь, -úксьишь ρ.σ. απλ. στενοχωρούμαι, δυσχεραστόμαι, χαλάει η καρδιά μου, η διάθεση.

*накупáτη(ся) ρ.δ. βλ. накупítъ(ся).

накупáτη ρ.σ.μ. λούζω πολύ· - детей в ванне κάνω μπάνιο τα παιδιά στη μπανιέρα. || -ся κάνω πολύ μπάνιο.

накупítъ, -уплò, -úпишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ναкупленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. αγοράζω· φωνίζω (πολύ)· она -ла хлеба αυτή αγόρασε πολύ ψωμί· он -ил ворох книг αυτός αγόρασε ένα σωρό βιβλία. || -ся 1 αγοράζω· φωνίζω πολύ. 2 έρχομαι σε προστριβές, συμπλέκομαι, έρχομαι στα χέρια.

ναкружítъся ρ.σ. (με όργν.)· με σημ. πολύ· βλ. куражítъся.

ναкуренный επ. απο μτχ. με σημ. κατηγ. ναкурено γέμιζε καπνό· в комнате накурено το δωμάτιο γέμιζε καπνό.

ναкуривáτη(ся) ρ.δ. βλ. накурítъ(ся).

накурítъ, -урò, -úришь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ναкуренный, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ. (με όργν.)· 1 καπνίζω, γεμίζω με καπνό τσιγάρων,

ανταριάζω με το κάπνισμα· - В Кóмнате ανταριάζω το δωμάτιο με το κάπνισμα· как здесь **накурено!** πως αντάριασε εδώ από το κάπνισμα! 2 καίω αρωματική ουσία· - **ляданом** λιβανίζω. 3 (με σημ. πολύ) αποστάζω, βγάζω με απόσταξη. || -ся καπνίζω πολύ.

накуролѣсить, -ѣшу, -ѣсишь ρ.σ. (απλ.) αταχτώ πολύ, κάνω πολλές αταξίες, διαβολιές.

накусать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **накусанный**, βρ: -сан, -а, -о. 1 κατακεντρίζω, κατατσιμπώ, κατατρώγω· **комарѣ** -ли **лицо** τα κουνούπια με κατάφαγαν στο πρόσωπο. 2 κομματιάζω, κόβω με τα δόντια.

накусывать ρ.δ. βλ. **накусать**. || -ся κατακεντρίζομαι.

накутать ρ.σ.μ. κουκουλώνω· ντύνω βαριά. || -ся κουκουλώνομαι· ντύνομαι βαριά.

накушаться ρ.σ. 1 βλ. **наѣсться**. 2 (παλ.) πίνω (καφέ, τσάι κ.τ.τ.).

налавливать(ся) βλ. **наловить(ся)**.

налагать ρ.δ. βλ. **наложить** (4 σημ.). || -ся επιβάλλομαι.

наладить, -лажу, -ладишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **наладенный**, βρ: -жен, -а, -о ρ.δ.μ. 1 διορθώνω, επανορθώνω, επισκευάζω. || ρυθμίζω, ρεγουλάρω, κανονίζω, τακτοποιώ· στρώνω, κάνω να λειτουργεί κανονικά· - **работу** ρεγουλάρω τη δουλειά· - **дел** τακτοποιώ τις υποθέσεις. 2 διευθετώ, διακανονίζω, εξομαλύνω. 3 (μουσ.) κουρδίζω, εναρμονίζω. 4 διαθέτω εαυτόν ψυχικά. 5 (παλ.) κατευθύνω, στρέφω. 6 επαναλαβαίνω (κοπανώ) τα ίδια και τα ίδια. || -ся 1 τακτοποιούμαι, κανονίζομαι, ρυθμίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 είμαι διατεθειμένος, σκοπεύω, έχω κατά νουν. 3 συνηθίζω, αποκτώ συνήθεια, μαθαίνω· - **ласъ** **лицá** в **курятник** **ходить** συνήθισε η αλεπού να πηγαίνει στο κοτέτσι.

наладка, -и θ. 1 διόρθωση, επανόρθωση, επισκευή. 2 ρύθμιση, ρεγουλάρισμα, κανόνισμα, τακτοποίηση, στρώσιμο.

наладочный επ. ρυθμιστικός, κανονιστικός, της τακτοποίησης, του ρεγουλάρισματος.

наладчик, -а α., -ца, -и θ. ρυθμιστής, -τρια.

наладенность, -и θ. κανονικότητα, τακτοποίηση, ρύθμιση, ρεγουλάρισμα.

наладенный επ. απο μτχ. κανονικός, ρυθμικός, ρεγουλαρισμένος, αρμονικός· στρωμένος· -ая **жизнь** στρωμένη ζωή.

наладивание, -я ουδ. βλ. **наладка**.

наладивать(ся) ρ.δ. βλ. **наладить(ся)**.

наладиться, -ажусь, -азишься ρ.σ. σκαρφώνω, αναρριχιέμαι πολύ.

налакаться ρ.σ. 1 πίνω με τή γλώσσα. 2 (απλ.) ακρατοποτώ, παραπίνω, σουρώνω.

налакировать ρ.σ.μ. βλ. **лакировать**.

налакировывать(ся) ρ.δ. βλ. **лакировать(ся)**, **налякомиться**, -млюсь, -мишья ρ.σ. παρατρώγω λιχουδιές, γλυκίσματα.

наломывать(ся) ρ.δ. βλ. **наломать(ся)**.

наляяться, -аюсь, -аешься ρ.σ. 1 γαβγίζω πολύ. 2 μτφ. μαλώνω πολύ, γαβγίζω σαν το σκυλί.

налгать, -лгу, -лжешь, -лгут, παρлθ. χρ. **налгал**, -лá, -ло ρ.σ. 1 ψευδολογώ, λέγω πλάλα φέματα, ψεύδομαι ασύστολα. 2 κατηγορώ, αδικοβγάζω, διαβάλλω, κακολογώ, συκοφαντώ.

налево επίρ. (προς τα) αριστερά· **прохóжий** **свернул** - ο διαβάτης έστριψε αριστερά· **молодѣжь** **идѣт** - (μτφ.) η νεολαία τραβάει αριστερά. || (απλ.) για εκτέλεση (θανατική). 3 (για κέρδος) παράνομα, αθέμιτα, κρυφά. || εκφρ. -! (παράγγελμα) κλίνωτ' επ'αριστερά!

налегание, -я ουδ. στήριγμα, ακούμπισμα· - **плечом** ακούμπισμα στον ώμο. || πίεση.

налегать ρ.δ. βλ. **налечь**.

налегкѣ επίρ. 1 ελαφρά (κατά το βάρος). 2 ελαφρά (ντυμένος).

наледь, -и θ. νερό πάνω στον πάγο. || επίπαγος· κρούσταλλο.

належать, -жу, -жишь ρ.σ.μ. παθαίνω, βλάπτομαι από το πολύ ξάπλωμα ή την ακινησία· - **прóлѣжни** μουδιάζω, ξενεύω. || -ся ξαπλώνω πολύ.

належивать ρ.δ. βλ. **належать**.

належка, -и θ. αποτύπωμα σε ύφασμα εξ επαφής με άλλο ύφασμα, ξέβαμμα.

налезать ρ.δ. βλ. **налезть**.

налезть, -ѣзет, παρлθ. χρ. **налез**, -ла, -ло ρ.σ. 1 (με σημ. ποσοτική) βλ. **влѣзть**. 2 κινούμαι προς. || χαμηλώνω, κατεβαίνω· **шапка** - **ла** **на нос** η σκούφια κατέβηκε ως τη μύτη. 3 (για ενδύματα, υποδήματα κ.τ.τ.) χωρώ, μπαίνω· **ѣти** **перчатки** **не** -**зут** αυτά τα γάντια δε θα μου χωρέσουν.

налепить, -еплю, -ѣпишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **налепленный**, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 επικολλώ. 2 (με σημ. ποσοτική) πλάθω.

налеплять ρ.δ. βλ. **налепить**. || -ся πλάθομαι.

налет, -а α. 1 εισόρμηση, επίθεση από τον αέρα. || επέλευση. 2 επιδρομή· - **авиáции** **επιδρομή** αεροπορίας. || βομβαρδισμός αιφνίδιος· **артиллерийский** - αιφνίδιος βομβαρδισμός πυροβολικού· **огневóй** - αιφνίδια πυρά. 3 αιφνίδια εισβολή, επιδρομή (ιδίως ιππικού). || ληστρική επιδρομή. 4 λεπτό στρώμα (σκόνης κ.τ.τ.), κατακάθι, πάτινα. || ένδειξη, σημείο, σημάδι. 5 (ιατρ.) επίχρησμα, ψευδομεμβράνα. || εκφρ. с -**ом** (**налету**) α) με όλη την ταχύτητα. β) μτφ. στα πεταχτά, πολύ γρή-

γορα, αμέσως.

налетать¹ ρ.δ. 1 βλ. налететь. 2 προστκ. -ай (απλ.) πετάξου και πάρε, άρπαξε.

налетать² ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. на-
лётанный, βρ: -тан, -а, -ο; πετώ, ίπταμαι.
|| -ся πετώ, ίπταμαι.

налететь, -лечу́, -летишь ρ.σ. 1 πετώντας
πέφτω επάνω, επιπίπτω. || τρέχοντας με μεγά-
λη ταχύτητα προσκρούω· автoмoбиль -έλ на
столб το αυτοκίνητο προσέκρουσε στο στύλο.
|| μτφ. συναντώ, τρακάρω· - на подлeцá πέ-
φτω σε παλιάνθρωπο. 2 ορμώ, επιτίθεμαι απο
τον αέρα. 3 εισορμώ. || ρίχνομαι λαίμαργα. 4
μτφ. επιτίθεμαι με βρισιές, απειλές κ.τ.τ.
5 (για άνεμο, θύελλα) ενσηήπτω. || καταλαμ-
βάνομαι, κυρτεύομαι (απο αισθήματα, πάθη κ.
τ.τ.). 6 εισβάλλω, πέφτω· на южные районы
-ла саранчá στις νότιες περιοχές έπεσε α-
κρίδα. 7 επικάθομαι, συσσωρεύομαι, μαζεύο-
μαι· на стéκλα -ла пыль στα τζάμια κάθησε
σκόνη. || συναθροίζομαι, συγκεντρώνομαι απο
τα πέριξ.

налётный επ. (παλ.) 1 πνέων· - ветер ο ά-
νεμος που πνέει. 2 βλ. перелётный.

налётчик, -а α., -ца, -ы θ. ληστής, επι-
δρομέας.

налётывать ρ.δ. βλ. налетать².

налечь, -лечь, -лечешь, -лечут, παρλθ χρ.
налёг, -легла́, -лo, προστκ. налэг ρ.σ. 1
στηρίζομαι· ακουμπώ· - на подокóнный ακου-
μπώ στο κατώφλι του παράθυρου· - на стол
грудью ακουμπώ στο τραπέζι με το στήθος. ||
πιέζω με το βάρος, πατώ· επικάθομαι. || μτφ.
κατέχομαι, κυριεύομαι, με πιάνει. 2 πατώ,
τραβώ, καταπιάνομαι στα γερά, στρώνομαι·
- на вёсла τραβώ γερό κουπί. || μτφ. εξασκώ ε-
πίδραση, πίεση. 3 μτφ. επιδίδομαι σφόδρα ή
ρίχνομαι με τα μούτρα· - на работу ρίχνο-
μαι με τα μούτρα στη δουλειά. 4 επικάθομαι
(για σκόνη, δροσιά κ.τ.τ.). || εξαπλώνομαι, ε-
πεκτείνομαι, πέφτω· на оврáг мгла -гль στη
χαράδρα σκοτείνιασε.

налив, -а α. 1 χύση, χύσιμο· έκχυση. || γέ-
μισμα· бутылка полного -а μποκάλι γεμάτο.
2 (για καρπούς, κόκκους) φούσκωμα, ζούμμα.
|| χυμός, ζουμί. || εκφρ. бёлый - είδος μη-
λιάς καθώς και τα γλυκόξινα μήλα της.

наливание, -я ουδ. βλ. налив (1, 2 σημ.).

наливать(ся) ρ.δ. βλ. налить(ся).

наливка, -и θ. 1 πλήρωση, γέμισμα· χύσι-
μο, χύση. 2 οиноπνευματώδες ποτό απο φρού-
τα· вишнёвая - βυσσινάδα.

наливной επ. 1 ρευστός, χυτός. 2 του νε-
ρού· του υγρού· -ая мельница υδρομυλος, νε-
ρόμυλος· -де колесо υδραυλικός τροχός. -де
судно δεξαμενόπλοιο· πετρελαιοφόρο. 3 με

έκχυση. 4 (για καρπούς) ώριμος, γινομένος·
ζουμερός. 5 ωραίος, χυτός· -не ножи χυτά
πόδια· -не руки χυτά χέρια.

нализаться -лижусь, -лижешься ρ.σ. 1 γλύ-
φω πολύ. 2 πίνω, μεθώ, τα κοπανώ.

налимониться, -нюсь, -нишься ρ.σ. (απλ.)
γίνομαι στουπί (σκνίπα) στο μεθύσι.

налиновать, -ню, -нешь παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. наливанный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ.
βλ. разлиновать. || (με σημ. ποσοτική) βλ.
линовать.

налиновывать ρ.δ. βλ. наливовать. || -ся
διαγραμμίζομαι, χαρακάνομαι, ριγώνομαι.

налипать, -ает ρ.δ. βλ. налипнуть.

налипнуть, -нет, παρλθ. χρ. налип, -ла,
-ло, μτχ. παρλθ. χρ. налипший ρ.σ. (επι)κολ-
λώ· на сапоги -ла грязь στις μπότες κόλλησε
λάσπη. || (για ανθρώπους) συγκεντρώνομαι, συ-
ναθροίζομαι, μαζεύομαι.

налитографировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ.
(με σημ. ποσοτική) βλ. литографировать.

налитой επ. βλ. наливной (4, 5 σημ.).

налиток, -тка α. (διαρκ.) ζάρι, κότσι (εσω-
τερικά με μόλυβδο).

налить, -льё, -льёшь, παρλθ. χρ. налил,
-лилá, -лилo, προστκ. налей παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. налитый, βρ: налит, -á, -налитo ρ.σ.μ.
1 γεμίζω (με υγρό)· - стакáн чаю γεμίζω ένα
ποτήρι τσάι· ведрó воды γεμίζω ένα κουβά
νερό. || χύνω, ρίχνω· - ёду в óчку χύνω νε-
ρό στο βαρέλι. 2 βλ. -ся (3σημ.). || χύνω, κα-
τασκευάζω· - пúшек χύνω πυροβόλα. || -ся 1
ρέω, τρέχω. 2 γεμίζω (με υγρό)· глаза -лись
слезáми τα μάτια γέμισαν δάκρυα. || εισρέω·
вода -лась в лóдку το νερό μπήκε στη βάρκα·
-лось воды в лóдку μπήκε νερό στη βάρκα. 3
(για καρπούς) ωριμάζω· γίνομαι ζουμερός, γε-
μίζω χυμό· груши ужé -лись τα αχλάδια πια
έγιναν ζουμερά. || μτφ. χοντραίνω, μεστώνω·
онá -лась αυτή γέμισε. 4 μτφ. (η σημ. του ρ.
αντικατασταίνεται απο τη σημ. του έμμεσου
αντικειμένου)· онá -лась красотóй αυτή ο-
μόρφηνε πολύ· гóлос -лся сýлой η φωνή ду-
νάμωσε πολύ· - кровёю κοκκινίζω (απο θυμό,
υπερένταση κ.τ.τ.).

налицо επίρ. με σημ. κατηγ. είναι εδώ, ε-
πί τόπου, προ των οφθαλμών· παρών· все члe-
ны собрания обили - όλα τα μέλη της συνέλευ-
σης ήταν παρόντα· фáкты - τα γεγονότα εί-
ναι ολοφάνερα (μπροστά στα μάτια)· улики -
μαρτυρίες χειροπιαστές.

наличествовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ.
(γραμ. λόγος) είμαι (βρίσκομαι) παρών.

наличие, -я ουδ. παρουσία· ύπαρξη· засе-
дание состоится при -ии квóрума η συνεδρί-
αση θα γίνει, αν υπάρξει απαρτία. || εκφρ.

ΟΝΤΕ (ΟΚΑΖΑΤΉΣΙΑ) Β -И είμαι, βρίσκομαι, υπάρχουν: ΠΡΙ -И αν υπάρχει, -χουν.

ΝΑΛΙΧΝΙΚ, -α α. 1 γείσο πόρτας ή παραθυριού. 2 θήκη κλειδιού.

ΝΑΛΙΧΝΟСТЬ, -И θ. 1 βλ. ΝΑΛΙΧΙΕ. 2 το υπάρχον (χρήμα, εμπόριο κ.τ.τ.). || εκφρ. ΟΝΤΕ (ΟΚΑΖΑΤΉΣΙΑ) Β -И είμαι, βρίσκομαι, υπάρχουν.

ΝΑΛΙΧΝΥΙ επ. υπαρκτός, υπάρχων· πραγματικός. || με σημ. ουσ. πλθ. χρήματα, υπάρχοντα χρήματα· ρευστό χρήμα· χρήμα στο χέρι. || εκφρ. - РАСЧЁТ λογαριασμός σε χρήμα, τοις μετρητοίς· ЗА - РАСЧЁТ επι αμέσου καταβολής χρημάτων.

ΝΑΛΟΒΝΙΚ, -α α. (για άλογο) προμετωπίδιο.

ΝΑΛΟΒΝΥΙ επ. προμετωπίδιος.

ΝΑΛΟΒΙΤΉ(ΣΙΑ) Ρ.Ο. Βλ. ΛΟΒΙΤΉ(ΣΙΑ).

ΝΑΛΟΒΝΙΤΉΣΙΑ, -УСЬ, -ИШЬСЯ Ρ.Ο. αποκτώ πείρα, δεξιολογία· συνηθίζω.

ΝΑΛΟГ, -α α. φόρος (κρατικός)· ПРЯМОЙ - άμεσος φόρος· КΟΣВЕННЫЙ - έμμεσος φόρος· ПРΟГРЕССИВНЫЙ - προοδευτικός (βαθμιαίος) φόρος· ПОΔΟΧΟДНЫЙ - φόρος εισοδήματος ή επιτηδεύματος· ВЗИМАТЬ - παίρνω φόρο· ΟΒΛΟЖИТЬ -ΟΜ επιβάλλω φόρο· - С НЕΔВИЖИМЫХ φόρος ακινήτων· ΟΒΛЕГЧАТЬ -И ελαφρύνω το βάρος των φόρων· УМЕНЬШАТЬ -И ελαττώνω τους φόρους.

ΝΑΛΟГОВЫИ επ. φορολογικός· -АЯ СИСТЕМА το φορολογικό σύστημα· -НЕ ПЛАТЕЖИ καταβολή (πληρωμή) φόρων· -АЯ ИНСПЕКЦИЯ φορολογική εποπτεία (οικονομική εφορεία)· - АГЕНТ οικονομικός έφορος.

ΝΑΛΟГООБЛОЖЕНИЕ, -Я ουδ. φορολογία· СИСТЕМА -Я σύστημα φορολογίας.

ΝΑΛΟГΟПЛАТЕЛЬЩИК, -α α., -ЦА, -И θ. φοροτελής· φορολογούμενος.

ΝΑΛΟГΟΣПОСОБНОСТЬ, -И θ. δυνατότητα καταβολής φόρου.

ΝΑΛΟГΟΣПОСОБНЫЙ επ., βρ: -БЕН, -БНА, -БНО φορολογίσιμος, δυνάμενος να πληρώσει φόρο.

ΝΑΛΟЖЕНИЕ, -Я ουδ. 1 επίθεση, επιβολή. 2 τοποθέτηση, βάσιμο. || γράψιμο, θεώρηση.

ΝΑΛΟЖЕННЫЙ παθ. μτχ. παρλθ. χρ. του ρ. ΝΑΛΟЖИТЬ; στην έκφραση: -ИМ ПЛАТЕЖОМ με αντι-καταβολή.

ΝΑЛОЖИТЬ, -ОЖУ, -ОЖИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ΝΑΛΟЖЕННЫЙ, βρ: -ЖЕН, -А, -О ρ.σ.μ. 1 επιθέτω, επιβάλλω. || θέτω, βάζω, τοποθετώ. 2 καλύπτω, σκεπάζω. 3 γεμίζω, πληρώ. 4 με σημ. ρ. σχηματιζόμενου απο το αντικείμενο· - АРЁСТ НА ИМУЩЕСТВО κατάσχω την περιουσία· - ЗАПРЕТ απαγορεύω· - НАЛОГ φορολογώ· - ШТРАФ προστιμάω· - НА ГОРОД КОНΤΡΙΒУЦИЮ επιβάλλω στην πόλη συνεισφορά· - ВОЗ ДРОВ φορτώνω ένα κάρο καυσόξυλα. || γράφω· θεωρώ· - РЕЗОЛЮЦИЮ НА ЗАЯВЛЕНИЕ γράφω απόφαση πάνω στην αίτηση· - ВИЗУ θεωρώ διαβατήριο, 5 χτυπά,

δέρνω, ξυλίζω. || εκφρ. - ПЕЧАТЬ (-ТИ) σφραγίζω, κλείνω (απαγορεύω τη χρησιμοποίηση)· - ПЕЧАТЬ НА ПОМЕЩЕНИЕ σφραγίζω οίκημα· - ПЕЧАТЬ НА КОГО αφήνω τα ίχνη επίδρασης σε κάποιον· - РΥЧУ (ЛАПУ) 'на что καταχτώ, βάζω κάτω απο την επίδρασή μου· - НА СЕБЯ РΥКИ αυτοκτονώ.

ΝΑΛΟЖНИЦА, -И θ. (παλ.) παλλακίδα, εταίρα.

ΝΑΛΟЖИЧЕСТВО, -а ουδ. (παλ.) παλακία.

ΝΑЛОЖ, -Я α. (απλ. παλ.) βλ. АНАЛОЖ.

ΝΑЛОКОТНИК, -а α. αγκωνοπροφυλακτήρας.

ΝΑЛОМАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. НАЛОМАННЫЙ, βρ: -МАН -А, -О. 1 (με σημ. ποσοτική) βλ. ЛОМАТЬ. || φτιάχνω σπάζοντας. || καταστρέφω, σπάζω. || εξορύσσω σπάζοντας· - МРАМОР βγάζω μάρμαρο. 2 (απλ.) κουράζω μέλος του σώματος. || εκφρ. - ДРОВ (απλ.) κάνω ανοησίες, λάθη. || -СЯ 1 κουράζομαι απο την πολλή δουλειά· κόβομαι, τσακίζομαι. 2 κοροϊδεύω, εμπαίζω, περιγελώ πολύ.

ΝΑЛОМИТЬ, -ОМИТ ρ.σ.μ. κοπιάζω, καταπονώ, τσακίζω, κατακουράζω.

ΝΑЛОПАТЬСЯ ρ.σ. (απλ.) 1 παρατρώνω φουσκώνω απο το πολύ φαγητό. 2 πίνω πολύ, μεθά.

ΝΑЛОЩИТЬ, -ЩУ, -ЩИШЬ, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ΝΑЛОЩЕННЫЙ, βρ: -ЩЕН, -ЩЕНА, -ЩЕНО ρ.σ.μ. γυαλίζω, στιλβώνω.

ΝΑЛУДИТЬ, -ЛУЖУ, -ЛУДИШЬ, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ΝΑЛУЖЕННЫЙ, βρ: -ЖЕН, -А, -О ρ.σ.μ. (με σημ. ποσοτική) βλ. ЛУДИТЬ.

ΝΑЛУЗГАТЬ ρ.σ.μ. ξεφλουδίζοντας γεμίζω με φλούδες.

ΝΑЛУПИТЬ, -УПЛО, -УПИШЬ, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ΝΑЛУПЛЕННЫЙ, βρ: -ЛЕН, -А, -О ρ.σ.μ. (απλ.) δέρνω γερά, ξυλοφορτώνω, μπαγαρώνω.

ΝΑЛУЩИВАТЬ ρ.δ. βλ. ΝΑЛУЩИТЬ. || -СЯ ξεφλουδίζομαι, αποφλοιώνομαι.

ΝΑЛУЩИТЬ, -ЩУ, -ЩИШЬ, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ΝΑЛУЩЕННЫЙ, βρ: -ЩЕН, -ЩЕНА, -ЩЕНО ρ.σ.μ. βλ. ЛУЩИТЬ.

ΝΑΛИГАЧ, -а α. (διακλ.) λουρί ζεύξης απο τα κέρατα, κερατολούρι.

ΝΑЛЬНУТЬ, -НЁТ ρ.σ. (απλ.) βλ. ΝΑЛИПНУТЬ.

ΝΑЛОБЭЗНИЧАТЬСЯ ρ.σ. (με σημ. πολύ) βλ. ЛЮБЭЗНИЧАТЬ.

ΝΑЛОБОВАТЬСЯ, -ОУОСЬ, -ОУЕШЬСЯ ρ.σ. (με σημ. πολύ) βλ. ЛЮБОВАТЬСЯ.

ΝΑΛИПАТЬ ρ.σ. (απλ.) 1 λερώνω, πασαλείφω. 2 κακογράφω, γράφω μουντζούρες.

ΝΑΜΑГНЕТИЗИРОВАТЬ, -РУЮ, -РУЕШЬ ρ.σ. μ. (παλ.) υπνωτίζω.

ΝΑΜΑГНИТИТЬ, -НИЧУ, -НИТИШЬ, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ΝΑΜΑГНИЧЕННЫЙ, βρ: -ЧЕН, -А, -О; ρ.σ.μ. μαγνητίζω· - ЖЕЛЭЗО μαγνητίζω σίδηρο.

ΝΑΜΑГНИЧЕННОСТЬ, -И θ. μαγνητικότητα, μαγνητισμός.

намагνήченний επ. απο μτχ. μαγνητισμένος.
 намагνήчивание, -Я ουδ. μαγνήτιση.

намагνήчивать ρ.δ. βλ. намагнітити. || -ся
 μαγνητίζομαι.

*нама́з, -а α. ναμάζι, προσευχή μωαμεθανών.

нама́затъ, -а́жу, -а́жешь ρ.σ.μ. 1 αλείφω· -
 хлеб ма́слом αλείφω το ψωμί με βούτυρο· -
 ма́сло на хлеб αλείφω το ψωμί με βούτυρο. ||
 βάφω· - гу́бы, щёки βάφω τα χείλη, τα μάγου-
 λα. 2 λερώνω, λεκιάζω. 3 κακογράφω, κακο-
 φοπτιάχνω. || -ся αλείφομαι.

нама́зка, -и θ. 1 άλειμμα. 2 αλοιφή· фós-
 фoрная - φωσφορική αλοιφή.

нама́зывание, -я ουδ. άλειψη, άλειμμα.

нама́зывать ρ.δ. βλ. нама́зить. || -ся αλεί-
 φομαι.

нама́зывать ρ.σ. (απλ.) βλ. нама́зать (2,
 3 σημ.). || -ся 1 λεκιάζομαι, λερώνομαι. 2
 κακοβάφομαι, κακοφοπτιάχομαι, αδέξια φτιασι-
 δώνομαι.

нама́левать, -лю́ю, -лю́ешь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. намале́ванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ.
 κακοζωγραφίζω. || κακοβάφω, κακοφτιασιδώνω. ||
 -ся κακοβάφομαι, κακοφτιασιδώνομαι, κακο-
 φοπτιάχομαι.

нама́лєвывать(ся) ρ.δ. βλ. нама́левать(ся).

нама́лывать ρ.δ. βλ. намолóть. || -ся| αλέ-
 θομαι.

нама́рать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. на-
 ма́ранный, βρ: -ран, -а, -ο βλ. ма́рать. ||
 κακογράφω, κακοσχεδιάζω.

нама́риновать ρ.σ.μ. βλ. ма́риновать.

нама́рино́вывать ρ.δ. βλ. ма́риновать.

нама́сливать ρ.δ. βλ. нама́слить. || -ся λα-
 δώνομαι.

нама́слить ρ.σ.μ. αλείφω με βούτυρο ή λάδι·
 ρίχνω λάδι.

нама́ститъ, -мащу́, -масти́шь, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. нама́щенный, βρ: -щен, -ченá, -чено ρ.σ.
 μ. (παλ.) τρίβω ή αλείφω με αρωματικές ου-
 σίες. || -ся τρίβομαι, αλείφομαι με αρωματι-
 κές ουσίες.

нама́тывать(ся)¹ ρ.δ. βλ. намотáть(ся)¹.

нама́тываться² ρ.δ. βλ. намотáться².

нама́хать ρ.σ.μ. (απλ.) εκτελώ στα γρήγορα,
 άτακτα, τσαπατσούλικα.

нама́хивать ρ.δ. κουνώ (σειώ) επίμονα στον
 αέρα· - платко́м κουνώ το μαντήλι στον αέρα. ||
 -ся βλ. намахну́ться.

намахну́ться, -ну́сь, -нёшься ρ.σ. (απλ.)
 σηκώνω το χέρι για να χτυπήσω.

нама́чивание, -я ουδ. μούσκευμα.

нама́чивать(ся) ρ.δ. βλ. намочи́ть(ся).

нама́щивать ρ.δ. βλ. намости́ть. || -ся λι-
 θοστρώνομαι· επιστρώνομαι.

нама́щивать(ся) ρ.δ. βλ. намасти́ть(ся).

нама́ять, -а́ю, -а́ешь ρ.σ.μ. (απλ.) καταπο-
 νώ, κατακουράζω, ταλαιπωρώ· εξαντλώ. || -ся
 καταπονούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

наме́дни επίρ. (παλ. κ. απλ.) τις προάλ-
 λες, πριν λίγες μέρες, αυτές τις μέρες.

наме́днись επίρ. (διαρκ.) βλ. наме́дни.

наме́днишний επ. (διαρκ.) περασμένος, πα-
 ρελθών.

намежева́тъ, -жу́ю, -жу́ешь, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. намеже́ванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ.
 οροθετώ, βάζω όρια, σύνορα· χωρίζω.

намеже́вывать ρ.δ. βλ. намежева́тъ. || -ся
 οροθετούμαι, χωρίζομαι.

наме́к, -а α. 1 υπαινιγμός, νύξη, παραπε-
 τριά. 2 μτφ. το υποτυπώδες.

намека́тъ ρ.δ. υπαινίσσομαι, υπονοώ, ρίχνω
 πετρίες ή πόντους, χτυπώ απ' έξω-απ' έξω.

наме́кнуть ρ.σ. βλ. намека́тъ.

наме́ливать(ся) ρ.δ. βλ. наме́лить(ся).

наме́лить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. на-
 мелённый, βρ: -лён, -ленá, -ленó τρίβω με
 κιμωλία. || -ся λερώνομαι με κιμωλία.

намельчи́тъ, -чу́, -чи́шь, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. намельче́нный, βρ: -чен, -ченá, -чено ρ.
 σ. 1 μ. (με σημ. ποσοτική)· τρίβω, κονιο-
 ποιώ· - табаку́ τρίβω καπνό. 2 γράφω ή σχε-
 διάζω πολύ λεπτά.

наме́нивать ρ.δ. βλ. наме́нять. || -ся (με
 σημ. ποσοτική) ανταλλάσσομαι.

наме́нять ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. (με
 σημ. ποσοτική). 1 ανταλλάσσω. 2 χαλνώ, κάνω
 φιλά· - на ру́бль μέлочи κάνω ένα ρούβλι φιλά,
 (λιανά, λιανώματα).

намерева́ться ρ.δ. προτίθεμαι, διατίθεμαι,
 σκοπεύω· διανοούμαι, σχεδιάζω· θέλω.

наме́рен, -а, -ο επ. (με σημ. κατηγ.) έχω
 σκοπό, σκοπεύω, είμαι διατεθειμένος κλπ. ρ.
 βλ. намерева́ться; бы́ть - είμαι διατεθειμέ-
 νος· что вы -и де́лать? τι σκοπεύετε να κάνε-
 τε;

наме́рение, -я ουδ. σκοπός, διάθεση· πρόθε-
 ση· απόφαση· уда́тъ чьё-н. - μαντεύω τη
 διάθεση κάποιου· бла́гие -я αγαθές διαθέσεις·
 от -я до исполне́ния далеко από την πρόθεση
 ως την εκτέλεση είναι μακριά· егó -я не
 удали́сь οι σκοποί του δεν πέτυχαν· υπόрство-
 вать в своём -и επιμένω στην απόφασή μου. ||
 εκφρ. без (всякого) -я χωρίς (καμιά) πρόθε-
 ση· с -ем σκόπιμα.

наме́ренно επίρ. σκόπιμα, εσκεμμένα, απο
 σκοπού· με πρόθεση, επίτηδες, επι τούτου.

наме́ренный επ. σκόπιμος, εσκεμμένος· προ-
 μελετημένος, προσχεδιασμένος.

намерза́ние, -я ουδ. 1 επιπάγωση. 2 ξεπά-
 γιασμα, μάργωμα.

намерза́тъ, -а́ет ρ.δ. 1 επιπαγώνω. 2 ξεπα-

γιάζω, μαργώνω. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.
намерить ρ. σ. (με σημ. ποσοτική) μετρώ·
 - мешок муки μετρώ ένα τσουβάκι αλεύρι·
 40 метров полотна μετρώ 40 μέτρα ύφασμα.
намертво επίρ. θανάσιμα, θανατηφόρα. || πο-
 λύ στέρεα.

намерять ρ.δ. βλ. **намерить**. || -ся μετριέ-
 μαι.

намесить ρ.σ. (με ποσοτική σημ.) βλ. ме-
 сить.

наместі, -мету́, -метешъ, παρλθ. χρ. на-
 мел, -мелá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. **наместий**,
 παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наметенный**, βρ: -тѣн,
 -тенá, -тенó ρ.σ.μ. 1 (με ποσοτική σημ) σα-
 ρώνω, σκουπίζω· μαζεύω τα σκουπίδια· - кучу
 мусора μαζεύω ένα σωρό σκουπίδια. |2 (για ά-
 νεμο) μαζεύω, συγκεντρώνω παρασέρνοντας.

наместник, -а α. 1 (παλ.) αντικαταστάτης,
 τοποτηρητής. 2 (παλ.) στρατιωτικός διοικη-
 τής περιοχής. 3 κυβερνήτης απόμακρης περιο-
 χής, αρμοστής. 4 υψηλούμενος, πάρεδρος η-
 γουμένου μοναστηριού.

наместница, -и θ. 1 υψηλούμενη μοναστη-
 ριού. 2 η σύζυγος του στρατιωτικού διοικη-
 τή ή του κυβερνήτη.

наместничать ρ.σ. (παλ.) είμαι τοποτηρη-
 τής κλπ. ουσ. **наместник**, -ца.

наместнический επ. του τοποτηρητή, του
 κυβερνήτη κλπ. ουσ. βλ. **наместник**, -ца.

наместничество, -а ουδ. το αξίωμα του το-
 ποτηρητή, κυβερνήτη, στρατιωτικού διοικητή.
 || περιοχή διοικητική.

наместо επίρ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **вместо**.

намет, -а α. 1 (απλ.) σκουπίδια. 2 (παλ.)
 φτωχόσπιτο, σπιτοκάλυβο. 3 δίχτυ αλιευτικό.
 4 δίχτυ θηρευτικό πτηνών. 5 επίρ. -этом με
 καλπασμό, καλπάζοντας. || εκφρ. В - με καλ-
 πασμό, καλπάζοντας.

наметанность, -и θ. συνήθεια, εξάσκηση,
 πείρα.

наметанный επ. απο μτχ. συνηθισμένος, ε-
 ξασκημένος, πεπειραμένος.

наметать¹ ρ.δ. βλ. **наместі**. || -ся (για σκου-
 πίδια) μαζεύομαι, συσσωρεύομαι.

наметать² -ечу́, -эчешъ, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **наметанный**, βρ: -тан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
 ρίχνω, πετώ. 2 ωοτοκώ. 3 συνηθίζω, εξασκώ. ||
 -ся συνηθίζω, εξασκούμαι.

наметать³ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. на-
 метанный, βρ: -тан, -а, -ο βλ. **метать**².

наметить¹, -эчу́, -этишь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **намеченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
 σημαδεύω, σκοπεύω, βάζω στο σημάδι. || ση-
 μειώνω, μαρκάρω. || προσδιορίζω. 2 σκι-
 αγραφώ, σχεδιάζω πρόχειρα, προσχεδιάζω. ||
 -ся σημειώνομαι.

наметить², -эчу́, -этишь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **намеченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
 σημαδεύω, βάζω σημάδι διακριτικό. 2 τρυπώ-
 νω (ράβω πρόχειρα). 3 διαγράφω, περιγράφω·
 προσχεδιάζω. || -ся σημειώνομαι, σημαδεύο-
 μαι. || διαγράφομαι, καθορίζομαι προκαταρτι-
 κά.

наметка¹, -и θ. (ραπτ.) τρύπωμα. || κλωστή
 τρυπώματος.

наметка², -и θ. σκιαγράφημα, σχέδιο σε γε-
 νικές γραμμές, προσχέδιο.

наметка³, -и θ. αλιευτικό δίχτυ.

наметка⁴, -и θ. κοντάρι βυθομέτρησης.

наметочный επ. του τρυπώματος· -ая нитка
 κλωστή τρυπώματος.

наметывание¹, -я ουδ. βλ. **наметка**¹.

наметывание², -я ουδ. βλ. **наметка**².

наметывать¹ ρ.δ. βλ. **наметать**². || -ся ρί-
 χνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. **наметать**².

наметывать² ρ.δ. βλ. **наметать**³. || -ся τρυ-
 πώνομαι (ράβομαι πρόχειρα).

наметать(ся)¹ ρ.δ. βλ. **наметить(ся)**¹.

наметать² ρ.δ. βλ. **наметить**². || -ся πρού-
 ποτίθεμαι, προβλέπομαι, σημαδεύομαι, προ-
 σχεδιάζομαι.

наметаться ρ.σ. ονειροπολώ, ρεμβάζω πολύ.

наmeshать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. на-
 мешанный, βρ: -шан, -а, -ο ρίχνω, προσθέ-
 τω ανακατώνοντας· - муки в молоко ανακα-
 τεύω αλεύρι στο γάλα.

наmeshивать ρ.δ. βλ. **наmeshать**.

наmeshивать ρ.δ. βλ. **наmeshать**. || -ся ανα-
 κατεύομαι, αναμιγνύομαι.

намиловаться, -лѹксь, -лѹешься ρ.σ. (λκ.
 ποίηση) αλληλοχαϊδέομαι, αλληλογλυκαίνομαι.

намин, -а α. (για ζώα) πληγή, πλήγισμα
 απο τριβή.

наминать ρ.δ. βλ. **намитъ**. || -ся πατιέμαι,
 ζουπίζομαι· ζυμώνομαι. || τσαλαπατιέμαι.

наминка, -и θ. πληγή στην οπλή ζώου.

намо́го επίρ. κατά πολύ· он - старше меня
 αυτός είναι κατά πολύ μεγαλύτερος την ηλι-
 κία απο μένα· он - моложе меня αυτός είναι
 κατά πολύ νεότερος απο μένα.

намогильный επ. επιτάφιος, επιτύμβιος· -
 крест επιτάφιος σταυρός· - памятник επιτύμ-
 βιο μνημείο.

намозолить ρ.σ.μ ροζιάζω. || εκφρ. - гла-
 зá ενοχλώ με την παρουσία.

намоkanie, -я ουδ. μούσκευμα, διάβρεξη.

намоkать ρ.δ. βλ. **намоkнуть**.

намоkнуть, -ну, -нешъ, παρλθ. χρ. **намоk**,
 -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **намоkший** ρ.σ.
 μουσκεύω, διαβρέχω.

намо́л, -а α. άλεσμα· άλεση.

намолачивание, -я ουδ. βλ. **намо́л**.

намолачива́ть ρ.δ. βλ. намо́лотить. || -ся αλέθομαι.

намо́лотить -очу́, -отишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. намо́лоченный, βρ: -чен, -а, -ο; ρ.σ.μ. αλέθω· - мешόκ πσνήιцы αλέθω ένα τσου-βάλι σιτάρι.

намо́лоть, -мелю́, -мелешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. намо́лотый, βρ: -лот, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αλέθω· τρίβω, κόβω· - мешόκ μυκί αλέθω ένα σακκί αλεύρι· - κόφε τρίβω καφέ. 2 κουτσο-μπολεύω· φλουαρώ· αεροκοπανίζω.

намо́лчатъся, -чусь, -чишься ρ.σ. σιγά, σι-ωπώ για πολύ χρόνο.

намо́раживание, -я ουδ. φύξη, πάγωμα.

намо́раживать(ся) ρ.δ. βλ. намо́розить(ся).

намо́рзник, -а α. 1 φίμωτρο, φιμός, μουζα-λιέρα. 2 λουρί εγκάρσιο μετωπικό χαλινού. намо́рзить ρ.σ.μ. (με σημ. ποσοτική) βλ. мо-рзίть. || -ся κουράζομαι, καταπονούμαι, εξα-ντλούμαι.

намо́розить, -όβω, -όβισшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. намо́ροзженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. φύχω, παγώνω (πολλά). || -ся φύχομαι, παγώνω.

намо́рщенный επ. απο μτχ. ρυτιδιασμένος.

намо́ршивать ρ.δ. βλ. намо́ршить.

намо́ршить, -щу, -шишь ρ.σ.μ. ρυτιδώνω. || -ся ρυτιδώνομαι.

намо́ст, -а α. (παλ.) βλ. помо́ст.

намо́стить, -ощу́, -остишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. намо́щённый, βρ: -щён, -шенá, -щено ρ.σ.μ. βλ. мо́стить. || (διακλ.) στρώνω με σανί-δια ή κορμούς δέντρων.

намо́тáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. на-мо́танный, βρ: -тан, -а, -ο βλ. мо́тáть. || εκφρ. - (себé) на ус δένω κλωστή στο δάχτυ-λο (για νά θυμηθώ κάτι). || -ся αναπνιζο-μαι, μαζεύομαι κουβάρι.

намо́тáтъся ρ.σ. (απλ.) 1 κουράζομαι απο τα τρεχάματα, τις φροντίδες. 2 περιπλανιέ-μαι, περιφέρομαι, περιτρέχω, γυρίζω.

намо́тка, -и θ. πήνιση, καλάμισμα, καρού-λιασμα, μασούριασμα, περιτύλιξη. || περιτύ-λιγμα, περιτυλιγμένο αντικείμενο.

намо́точный επ. της πήνισης κλπ. ουσ.

намо́чить, -очу́, -очишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. намо́ченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. δια-βρέχω, μουσκεύω, διαποτίζω. || -ся μουσκεύω, διαβρέχομαι, διαποτίζομαι. || κατουριέμαι.

намо́щенничать ρ.σ. βλ. смо́щенничать.

наму́дрить, -рѹ́, -ришь ρ.σ. μπλέκω, περι-πλέκω, μπερδεύω.

наму́дрствовать ρ.σ. βλ. наму́дрить.

наму́сливать ρ.δ. βλ. наму́солить. || -ся βλ. наму́сливаться.

наму́сливать ρ.δ. βλ. наму́солить. || -ся σαλιώνομαι, λερώνομαι απο σάλια.

наму́солить ρ.σ.μ. (απλ.) σαλιώνω, λερώνω.

наму́сорить ρ.σ. βλ. му́сорить.

наму́тить, -учу́, -утишь ρ.σ.μ.βλ. му́тить.

наму́чить(ся) ρ.σ. βλ. му́чить(ся).

наму́штровáтъ ρ.σ.μ. βλ. му́штровáтъ.

наму́в, -а α. 1 πρόσχωση. 2 πλύση, πλύσι-μο· ξέπλυμα.

наму́вание, -я ουδ. βλ. наму́в.

наму́вать(ся) ρ.δ. βλ. наму́ть(ся).

наму́вка, -и θ. βλ. наму́в.

наму́внóй επ. προσχωματικός.

наму́каться ρ.σ. βλ. му́каться. || εκφρ. - го́ря (απλ.) δοκιμάζω πολλές πίκρες.

наму́ливать(ся) ρ.δ. βλ. наму́лить(ся).

наму́лить ρ.σ.μ. 1 σαπουνίζω· - бeльё σα-πουνίζω τα ρούχα. 2 διαλύω σαπούνι στο υ-γρό· - во́ду διαλύω σαπούνι στο νερό. || -ся σαπουνίζομαι.

наму́тáриться ρ.σ. (απλ.) πολυβασανίζομαι, κατατυραννιέμαι, καταταλαιπωρούμαι.

наму́ть, -мóю, -όεшь ρ.σ.μ. 1 πλύνω (πολ-λά)· - бeлья́ πλύνω πολλά ρούχα. 2 καλοπλύ-νω, καθαροπλύνω. 3 σχηματίζω προσχώσεις. 4 ξεπλύνω, αποπλύνω. || -ся πλύνομαι καλά.

наму́ть, -мнѹ́, мнѣшь ρ.σ.μ. 1 μαλάσσω, ζυ-μώνω· πατώ, ζουπά· - ведрó глiны φτιάχνω έ-να γκουβά λάσπη· - кож αργάζω δέρματα· - льна κοπανίζω λινάρι. 2 τσαλαπατώ.

наму́шивать(ся) ρ.δ. βλ. наму́сiтъ(ся).

*наму́ α. άκλ. ναντού, είδος στρουθοκαμή-λου.

наму́житься, -жусь, -жишься ρ.σ. βλ. поне-житься.

нанесéние, -я ουδ. 1 άλειψη, άλειμμα. 2 (επι)σημείωση, σημάδεμα· - бо́лот на κάρτε η σημείωση των βάλτων στο χάρτη. 3 προξένηση· - «ущерба προξένηση βλάβης. 4 καταφορά· - ударов καταφορά χτυπημάτων. || επιφορά· - обиды (оскорблénия) προσβολή.

нанести́, -есѹ́, -есёшь, παρλθ. χρ. нанёс, -сла́, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. нанёсший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. нанесённый, βρ: -сён, -сенá, -сено ρ.σ.μ. 1 φέρω (πολύ ή πολλά)· - по-дáрков φέρω δώρα· - в дом грязи на сапогáх φέρω στο σπίτι πολλή λάσπη με τις μπότες. 2 (για νερό, άνεμο κλπ.) συσσωρεύω παρασύρο-ντας· ветер нанёс сугрóб ό άνεμος σχημάτησε χιονοστιβάδα· на рекé -лó мель στο ποτάμι σχηματίστηκε σύρτη. || (για ήχο, μυρουδιά κ. τ.τ.) φέρω, παρασύρω· φτάνω. 3 προσκρούω παρασυρόμενος. 4 εμφανίζομαι, παρουσιάζο-μαι, έρχομαι. 5 (επ)αλείφω, (επι)χρίω· περ-νώ στρώμα· - смáзочное мáсло на деталъ α-λείφω με γράσο το εξάρτημα· - лак βερνικώ-νω· - краски на полотно́ βάφω ύφασμα. 6 ση-μειώνω, σημαδεύω, επισημαίνω· - на κáрту на-

правление нóвой дорóги σημειώνω στο χάρτη την κατεύθυνση του νέου δρόμου. || αποτυπώνω, σχεδιάζω, φτιάχνω - рисо́нок на ткань φτιάχνω σχέδιο στο ύφασμα. 7 (μαζί με ουσ. σχηματίζει ρ. με σημ. απο το ουσ.) - рáну τραυματίζω - удар χτυπώ (καταφέρω χτύπημα) - оскорблeние, обiду προσβάλλω - вред, урoн βλάπτω - поражение νικώ. || προξενώ, προκαλώ - потеря προξενώ απώλειες - ущерб προξενώ ζημιά. 8 (για πτηνά) ωοτοκώ, γεννώ. φέρω. || εκφρ. - визит επισκέπτομαι.

нанизáть, -и́ду, -и́жешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. нанiзанный, βρ: -зан, -а, -ο ρ.σ.μ. αρμαθιάζω - περνώ - бусы на нiтку αρμαθιάζω χάντρες στην κλωστή - две свiзки барáнок φτιάχνω δυο αρμάθες κουλουράκια - гри́бы на пiлочку αρμαθιάζω μανιτάρια στη βέργα.

*нанiзм, -а α. νανισμός, νανοφυία.

нанизу́ επίρ. (απλ.) βλ. визи́у.

нанiзывать ρ.δ. βλ. нанизáть. || -ся αρμαθιάζομαι.

нанимáтель, -я α., -ца, -н θ. ενοικιαστής, -άστρια, νοικάρης, -ρισα. || μισθωτής εργατικής δύναμης.

нанимáтельский επ. ενοικιαστικός, του ενοικιαστή - ие правá τα δικαιώματα του ενοικιαστή.

нанимáть(ся) ρ.δ. βλ. нанiть(ся).

*нанiка, -и θ. νανκίνα (ύφασμα).

нанiковiй επ. απο ύφασμα νανκίνα.

нанiново επίρ. βλ. занiново.

нанóс, -а α. 1 συσσώρευση (απο άνεμο, νερά κ.τ.τ.). 2 πρόσχωση - речнiе -и ποτάμιες προσχώσεις.

наносiть, -ошú, -óсишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. нанóшенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. μεταφέρω, κουβαλώ - грúду камнiей κουβαλώ ένα σωρό πέτρες. || -ся 1 μεταφέρω, κουβαλώ (πολύ, πολλά) - κουράζομαι απο το πολύ κουβάλημα - дров κουράζομαι να μεταφέρω καυσόξυλα - я -лся, таскаi ты тепeрь вóду εγώ κουράστηκα, τώρα είναι η σειρά σου να κουβαλές νερό. 2 (για ενδυμασία, υπόδηση) φοριέμαι, κρατώ, αντέχω - эти сапоги́ дóлго не -ятсiα αυτές οι μπότες δεν κρατάνε πολύ (δεν είναι γερές).

нанóсный επ. 1 προσχωματικός. 2 μτφ. εξωτερικός - ξένος - επίκτητος. 3 (παλ.) ψεύτικος, διαβλητικός, συκοφαντικός.

*нанiсук, -а α. είδος λεπτού βαμπακερού υφάσματος.

нанiхать ρ.σ. μυρίζω, σφραίνομαι. || -ся μυρίζω, σφραίνομαι (πολύ, αρκετά). || εισπνέω - эфирá μυρίζω τον αιθέρα.

нанiнчiтьсiа, -чусь, -чiшьсiа ρ.σ. νταντεύω (πολύ χρόνο).

нанiтóй επ. νοικιασμένος - ая квартира νοικιασμένο διαμέρισμα. || μισθωτός, -μένος. нанiть, нанiмú, нанiмeшь, παρлθ. χρ. нанiял, -лá, -ло, μτχ. παρлθ. χρ. нанiявший, μτχ. παρлθ. χρ. нанiятый, βρ: -нят, -á, -ο ρ.σ.μ. 1 μισθώνω, προσλαμβάνω, παίρνω - работчiх μισθώνω εργάτες. 2 (ε)νοικιάζω, παίρνω δίνοντας ενοίκιο - квартиру νοικιάζω διαμέρισμα. || -ся μισθώνομαι.

наобeшáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. наобeшанный, βρ. -шан; -а, -ο υπόσχομαι (τάζω) πολλά - гостiнцев υπόσχομαι πολλά δώρα - с три корóба тáζω λαγούς με πετραχήλια ή тáζω φούρνους με καρβέλια.

наоборóт επίρ. 1 αντίθετα - αντίστροφα - ανάποδα - надeть - φορά ανάποδα. 2 εντελώς διαφορετικά, τουναντίον, αλλιώς, αλλιώςίκα. наобóум, επίρ. στο βρόντο, στα κουτουρού, στην τύχη, όπως τύχει.

наозорничáть ρ.σ. αταχτώ, κάνω αταξίες. || -ся αταχτώ πολύ.

наозоровáть ρ.σ. (απλ.) βλ. наозорничáть. наокóнный επ. του παράθυρου - ая резьбá η εγκοπή του παράθυρου.

наорáть(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. накричáть(ся).

наострiть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. наострeнный, βρ: -рeн, -ренá, -ренó τροχίζω, ακονίζω - оξúνω, μυτερώνω, κάνω αιχμή - топóр τροχίζω το τσεκούρι - кóльев φτιάχνω αιχμή στους πασσάλους. *

наоткрывáть ρ.σ.μ. ανοίγω, αποκαλύπτω, φέρω στο φως.

наóтмашь επίρ. με ανάταση ή έκταση του χεριού - ударить - καταφέρω χτύπημα με φόρα του χεριού - оросáть - πετώ εκτείνοντας το χέρι. || τεταμένα - ανοιχτά.

наотрeз επίρ. κατηγορηματικά, ρητά - откázáтьсiа - αρνούμαι κατηγορηματικά.

наóкривать ρ.δ. βλ. наóкрить. || -ся ιχρωματίζομαι με ώχρα.

наóкрить ρ.σ.μ. χρωματίζω με ώχρα.

нападáтельный επ., -лен, -льнá, -ο (απλ.) βλ. наступáтельный.

нападáть, -ает ρ.σ. πέφτω (κατά πολύ) - лo мнóго снeга έπεσε πολύ χιόνι.

нападáть¹ ρ.δ. βλ. напáсть¹.

нападáть² ρ.δ. βλ. напáсть².

нападáющий ουσ. απο μτχ. κυνηγός (παίκτης επίθεσης).

нападeние, -я ουδ. 1 επίθεση - внезапное - αιφνιδιαστική επίθεση - вооружeнное - ένοπλη επίθεση - отразiть - αποκρούω επίθεση. 2 οι κυνηγοί (στο ποδόσφαιρο κ. άλλα παιγνίδια).

нападкi, -док πλθ. επιθέσεις, κατηγορίες.

напáивание¹, -я ουδ. πότιση, -μα (ζώων).

напáивание², -я ουδ. συγκόλληση μετάλλων.

напáивать¹ ρ.δ. βλ. напо́ить.
напáивать² ρ.δ. βλ. напо́ять. || -ся συγκολλη-
 λιέμαι (για μέταλλα).
напáйка, -и θ. συγκόλληση (για μέταλλα). ||
 συγκόλλημα, συγκολλημένο μέρος.
напáкостить, -ощу, -остишь ρ.σ. (απλ.) βλ.
 пáкостить.
напáкостничать ρ.σ. (απλ.) αισχροουργώ,
 κάνω βρωμιές, βρωμοδουλιές.
 ***напáлм**, -а α. το ναпáлм· бóмбa - βόμβα να-
 пáлм.
напáлмовый επ. του ναпáлм· -ая бóмбa βόμ-
 ба ναпáлм.
напáлывать ρ.δ. βλ. напо́лоть.
напáривать(ся) ρ.δ. βλ. напáрить(ся).
напáрить ρ.σ.μ. 1 ζεματίζω, βράζω. 2 βά-
 ζω στον ατμό· - нóги βάζω τα πόδια στον α-
 χνό. || -ся κάνω ατμόλυτρο (πολύ ώρα).
напáрник, -а α., -ца, -и θ. συνεργάτης, ο
 συντεχνίτης, συνέταιρος (ο ένας από το ζευ-
 γάρι).
напáривать¹ ρ.δ. βλ. напо́роть. || -ся βλ.
 напо́роться.
напáривать² ρ.δ. ξηλώνω. || -ся ξηλώνομαι.
напáсать(ся) ρ.δ. βλ. напáсти(сь).
напáсти, -сý, -сёшь, παρлθ. χρ. напáс, -лá,
 -лó, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. напáсённый, βρ:
 -сён, -сенá, -сенó ρ.σ.μ. εφοδιάζω, προμη-
 θεύω. || -сь εφοδιάζομαι, προμηθεύομαι. || βο-
 σκώ.
напáсть¹, -падý, -падёшь, παρлθ. χρ. на-
 пáл, -лa, -лo, мтχ. παρлθ. χρ. напáвший ρ.
 σ. 1 επιτίθεμαι, εφορμώ· - на непри́ятель-
 скую крéпость επιτίθεμαι κατά του εχθρικού
 οχυρού. || пéφτω· на посéвн -лa саранчá στα
 σπαρτά έπεσε ακρίδα· волк -áл на ста́до ολύ-
 κος έπεσε στο κοπάδι. 2 ρίχνομαι, επιδίδο-
 μαι (με ζήλο). 3 επίθεση (με λόγια, βρισιές,
 κατηγορίες κ.τ.τ.). 4 πέφτω, με πιάνει, κα-
 τέχομαι· на меня́ -лa лень μ' έπιασε η τε-
 μπελιά· на него́ -áл сон τόν έπιασε ο ύπνος.
 5 επιπίπτω, πέφτω επάνω, τυχαία ανακαλύπτω·
 - на золотонóсную жи́лу πέφτω πάνω σε χρυ-
 σοφόρα φλέβα· - на зáячий след πέφτω σε
 τορό λαγού. || мтφ. (για σιέψη, ιδέα κ.τ.τ.)
 συλλαμβάνω τυχαία, βρίσκω. || συναντώ ανεπá-
 ντεχα, πέφτω επάνω. || εκφρ. не на тогó (ту)
 -áл; не на рóбкого (рóбку) -áл; не на ду-
 рака́ (ду́ру) -áл δε σου περνά, δε βρήκες κο-
 ρίδο, φοβιτσάρη, μουντό.
напáсть² ρ.σ. βλ. напáдать.
напáсть³, -и θ. δυστυχία, κακό, συμβάν.
напáхать, -пашý, -пáшешь, παθ. мтχ. παρлθ.
 χρ. напáханный, βρ: -хан, -а, -о ρ.σ.μ. ορ-
 γώνω πολύ.
напáхивать ρ.δ. βλ. напáхать.

напáчка ρ.σ. καταλερώνω.
напáять ρ.σ.μ., παθ. мтχ. παρлθ. χρ. на-
 пáянный, βρ: -áял, -а, -о επικολλώ· συ-
 γκολλώ (για μέταλλα)· - пласти́нку επικολλώ
 μεταλλική πλακίτσα· - ре́зцо́в επικολλώ κο-
 πτήρες.
напéв, -а α. μελωδία, μοτίβο, τόνος· жé-
 лoстный, печáльный - θλιβερή, λυπητερή με-
 λωδία.
напéвать ρ.δ. 1 βλ. напéть. 2 σιγοτραγου-
 δώ. || -ся τραγουδιέμαι. || ενθυμούμαι (φθόγ-
 γους, ήχους κλπ.).
напéвность, -и θ. μελωδικότητα· - рéчи η
 μελωδικότητα του λόγου.
напéвный επ. μελωδικός· - го́лoс μελωδική
 φωνή.
напéкать ρ.δ. βλ. напéчь. || -ся φήνομαι.
напéнивать(ся) ρ.δ. βλ. напéнить(ся).
напéнить ρ.σ.μ. 1 κάνω σαπουνάδα· - мýло
 для бритья́ κάνω σαπουνάδα για ξύρισμα. 2
 (παλ.) γεμίζω κάτι με αφρώδες υγρό. || αφρί-
 ζω, σκεπάζομαι με αφρό.
напéрво επίρ. (απλ.) στην αρχή, αρχικά·
 пéрво-- απο μιας αρχής, ευθύς εξ αρχής, α-
 μέσως απο την αρχή.
напéредо́й επίρ. συναγωνιζόμενος, -οι, α-
 μιλλώμενος, -οι.
напéревéс επίρ. υπό μάλης· χαμηλά· дер-
 жать, взятъ ружьё - κρατώ, παίρνω το όπλο
 υπό μάλης· держатъ копьё - χαμηλώνω το δόρυ.
напéрегóнкý επίρ. αμιλλώμενος, παραβγαί-
 νοντας· бе́жать - αμιλλώμαι, παραβγαίνω στο
 τρέξιμο· плыть - αμιλλώμαι στο κολύμπι.
напéрéd επίρ. (απλ.)· 1 μπροστά, (ε)-
 μπρός. 2 απο πριν, εκ των προτέρων· νωρίτε-
 ρα· прокатаβολικά· что онá ска́жет мне, я
 знáю - τι θα μου πει αυτή, εγώ το ξέρω απο
 πριν· я - егó вы́шел из собрáния εγώ νωρί-
 τερα απ' αυτόν βγήκα απο τη συνέλευση.
напéрекóρ επίρ. κ. πρόθ. ενάντια, αντίθε-
 та πρός, παρά και ενάντια, κόντρα· σε πεί-
 σμα· парá· - судьбé κόντρα στην τύχη· де-
 лать - κάνω σε πείσμα· и́дти - πηγαίνω κό-
 ντρα· - желáниям αντίθετα προς τους πόθους·
 - обы́чаю παρά τη συνήθεια.
напéрекрёст επίρ. σταυρωτά, σταυροειδώς.
напéрерéз επίρ. κόβοντας το δρόμο κάποιου·
 бе́жать - τρέχω για να κόψω το δρόμο σε κά-
 ποιον. || κοψά, κατ' ευθεία.
напéрерыв επίρ. διακόπτοντας ο ένας τον
 άλλον.
напéрётъ, -прý, -прéшь, παρлθ. χρ. напéр,
 -лa, -лo, επιρ. мтχ. напéрeв ρ.σ. 1 (απλ.)
 σπράχνω, σκουντώ· ζουπώ. 2 μαρζεύομαι, συνα-
 θροίζομαι, συγκεντρώνομαι. || -ся μαρζεύομαι,
 συναθροίζομαι, συγκεντρώνομαι.

наперехват επίρ. κόβοντας (πιάνοντας) το δρόμο σε κάποιον. || βλ. **наперегонки**.

наперечёт επίρ. έναν προς έναν, πολύ καλά· **знать всех** - τους ξέρω όλους έναν προς έναν. || (ως κατηγ.) μετριοούνται στα δάχτυλα· **также специалисты, как он, -** τέτοιοι ειδικοί, σαν αυτόν, μετριοούνται στα δάχτυλα.

напёрник, -а α. προσκέφαλο με τα πούπουλα (χωρίς τη μαξιλαροθήκη).

напёрсник, -а α. 1 (παλ.) έμπιστος, αξιόπιστος, εχέγγυος, βάσιμος. 2 (θεατρ.) πρόσωπο προσκεείμενο στο πρωταγωνιστή, -τρια.

напёрсница, -и θ. (παλ.) 1 έμπιστη, αξιόπιστη, βάσιμη. 2 ερωμένη, αγαπητικιά· **палакида**, εταίρα.

напёрсный επ.: - **крест** επιστήθιος σταυρός αρχιερέων.

напёрсток, -тка α. δαχτυλήθρα.

напёрсточный επ. της δαχτυλήθρας.

напёрстная, -и θ. 1 δακτυλίτιδα (φυτό). 2 διγυταλίνη.

напёрчивать ρ.δ. βλ. **напёрчить**. || -ся **πιπερίζομαι**.

напёрчить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. **πιπερίζω**, ρίχνω πιπέρι.

напетлять ρ.σ. 1 κλωθγωρίζω, κάνω κλωθγύρες. 2 μτφ. μπλέκω, μπερδεύω, περιπλέκω, συγχέω.

напеть, -пою, -поёшь ρ.σ.μ. 1 τραγουδώ· τραγουδώ πολύ. 2 (απλ.) μαλώνω, κακολογώ, κατηγορώ, διαβάλλω. || -ся τραγουδώ πολύ.

напечатать ρ.δ. βλ. **печатать**. || -ся 1 τυπώνομαι, τυπογραφούμαι. 2 τυπώνω· **ему удалось - в этом журнале** αυτός κατόρθωσε να το τυπώσει σ' αυτό το περιοδικό.

напечатлевать(ся) ρ.δ. βλ. **напечатлеть**

напечатлеть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **напечатлённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленó κ. **напечатлённый**, βρ: -лён, -á, -ó ρ.σ.μ. (παλ.) αποτυπώνω, αφήνω αποτυπώματα, (χρη.) || αφήνω εντυπώσεις· χαράσσω (στη μνήμη, ψυχή κ. τ.τ.). || εκφρ. - **поцелуй** (παλ.) φιλώ.

напечь, -еку, -ежёшь, -екут, παρлθ. χρ. **напёк**, -еклá, -лó, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **напечённый**, βρ: -чён, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. 1 φήνω· - **бўлок** φήνω φραντζολάκια. 2 (απρόσ) καίω, θερμαίνω, ζεσταίνω δυνατά· -лó **голову** φήθηκε το κεφάλι μου (στον ήλιο). || -ся φήνομαι, καίγομαι· **я -кся на солнце** κάηκα στον ήλιο.

напиваться ρ.δ. βλ. **напиться**.

напилить ρ.δ. βλ. **напилить**. || -ся **πριονίζομαι**.

напилить, -илó, -илишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **напиленный**, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. **πριονίζω**· - **дров на зиму** κόβω ξύλα με το πρι-

ονι για το χειμώνα.

напилок, -лка α. βλ. **напильник**.

напилочный επ. λιμαρισμένος, με λίμα καμμένος.

напильник, -а α. ρινί, λίμα· - **трёхгранный, четырёхгранный** ρινί τριγωνικής, τετραγωνικής διατομής· **круглый** - ρινί στρογγυλό· - **по дереву** ρινί για ξύλο· **плоский** - ρινί πλατύ.

напирать ρ.δ. βλ. **наперётъ** (||σημ.). || **πιέζω**, σφίγγω δυνατά· **противник -áет с правого фланга** ο εχθρός πιέζει ισχυρά από το δεξιό πλευρό. || **επιμένω**. || **προφέρω καθαρά**, **ξεχωρίζω** τους φθόγγους.

написание, -я ουδ. γραφή, γράψιμο.

написать, -ишу, -ишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **написанный**, βρ: -сан, -а, -о βλ. **писать**. || εκφρ. **на лбу -сано** είναι οφθαλμοφανής, καταφανής, προφανής, ολοφάνερος· **на роду -сано** είναι γραμμένο, είναι από τη φύση. || -ся 1 γράφω πολύ. 2 (απαντά μόνο στο 3° πρόσωπο)· γράφομαι.

напитать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **напитанный**, βρ: -тан, -а, -о. 1 ταΐζω, τρέφω· 2 διαβρέχω, διαποτίζω, μουσκεύω. || πληρώ, γεμίζω, κορώνω. || -ся 1 χορταίνω. 2 διαβρέχομαι, διαποτίζομαι, μουσκεύω.

напиток, -тка α. ποτό, πιοτό· **не люблю крепкий** - δεν αγαπώ το δυνατό ποτό· **прохладительные -и** ανάψυκτικά ποτά· **спиртные -и** οινοπνευματώδη ποτά.

напиться(ся) ρ.δ. βλ. **напитать(ся)**.

напиться, -пьюсь, пьёшься, -пился, -пилась, -илóсь, -илóсь, προσκ. **напёйся** ρ.σ. 1 πίνω· - **водá** πίνω νερό· - **чаю** πίνω τσάι. 2 μεθώ· **он -лся до беспáмятства** αυτός έπιε μέθρη αναισθησίας.

напихать ρ.σ.μ. γεμίζω, σπρώχνω, βάζω μέσα. || παραγεμίζω, στουπώνω, καργάρω.

напихивать ρ.δ. βλ. **напихать**. || -ся γεμίζω· **καργάρομαι**.

напичкать ρ.σ.μ. χορταίνω, φουσκώνω, παραταΐζω. || παρέχω, δίνω· (πληροφορίες, γνώσεις κ.τ.τ.).

наплáв, -а α. βλ. **поплавок**.

наплáвать ρ.σ. διανύω πλέοντας, πλέω. || -ся πλέω πολύ.

наплáвить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 επιμεταλλώνω. 2 λιώνω, τήνω. || -ся τήνομαι, λιώνω.

наплáвка, -и θ. τήξη, λιώσιμο (μετάλλων).

наплáвлиять(ся) ρ.δ. βλ. **наплáвить(ся)**.

наплáвной επ. πλωτός, λεμβόδευκτος· - **мост** πλωτή γέφυρα.

наплáвочный επ. της τήξης (μετάλλων).

наплáканный επ. από μτχ. κλαμένος. - **не глаzá** κλαμένα μάτια.

напλάκατς, -άчу, -άчешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **напλάκанный**, βρ: -кан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 πρήζομαι ή κοκκινίζω απο το κλάφιμο· у сестры́ глаза́ -н та μάτια της αδερφής είναι κλαμένα. 2 χύνω δάκρυα. || εκφρ. кот -ал πολύ λίγο, ελάχιστα, όσο κατουρά η κότα. || -ся 1 κλαίω πολύ. 2 υποφέρω, κλαίω, θλίβομαι, έχω τραβήγματα.

напласта́ть ρ.σ.μ. κόβω φέτες. || -ся στοιβάζομαι κατά στρώματα, καταστρώνομαι.

напластование, -я ουδ. 1 στρώση, διάταξη, στοίβαξη κατά στρώματα. 2 βλ. наслоение (3 σημ.).

напластовать, -стýю, -стýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **напластованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. καταστρώνω, στοιβάζω κατά στρώματα. || -ся καταστρώνομαι, στοιβάζομαι.

напластовыва́ть(ся) ρ.δ. βλ. **напластовать(ся)**.

наплева́тельский επ. τελείως αδιάφορος, ζαμανφουτίστικος· -ое отношение к делу πλήρης αδιαφορία για την υπόθεση.

наплева́ть, -плю́ю, -плю́ешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наплеванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 φτύνω· не ай на пол μη φτύνεις στο πάτωμα· - шелу́хи от се́мечек φτύνω τις φλούδες απο τα σπόρια. 2 μτφ. περιφρονώ, απαξιώ, γράφω στα παλιά μου τα παπούτσια. 3 αδιαφορώ πλήρως, δε με μέλλει καθόλου, καρφί δε μου καίγεται. || εκφρ. - на глаза́ ή на лицо́ (απλ.) μουτζώνω.

наплека́ть(ся) ρ.σ. βλ. **плеска́ть(ся)**.

наплёскивать ρ.δ. βλ. **плеска́ть**.

наплексти́, -етý, -етёшь, παρλθ. χρ. -плёл, -пле́ла, -ло́, μτχ. παρλθ. χρ. **наплётший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наплетённый**, βρ: -тён, -те-на́, -тенó ρ.σ.μ. 1 πλέκω. 2 μτφ. ψευδολογώ· σαχλαμαρίζω.

наплета́ть ρ.δ. πλέκω. || -ся πλέκομαι.

наплёчник, -а α. 1 επώμιο (στολίδι ενδυμασίας). 2 ωμοπροφυλακτήρας (πανοπλίας). 3 (παλ.) επώμιο διακριτικό.

наплёчный επ. επώμιος.

наплоди́ть, -ою́, -одишь ρ.σ.μ. γεννοβολώ. || -ся γεννοβολώ.

наплои́ть, -лю́ю, -лоишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наплоённый**, βρ: -лоён, -лоена́, -лоенó; ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. **плои́ть**.

напута́ться ρ.σ. περιπλανιέμαι πολύ.

напутова́ть, -тýю, -тýешь ρ.σ. απατώ, φέρνομαι σαν απατεώνας· αγυρτεύω.

наплы́в, -а α. 1 συρροή, συγκέντρωση, μάζεμα. 2 πρόσχωμα· κατακάθια, λάσπη. 3 εξόγκωμα, ρόζος δέντρων. 4 όγκος στην οπλή ζώων. 5 (κινημτγ.) ομαλή αλλαγή σκηνών.

наплы́вать ρ.δ. βλ. **наплы́ть**.

наплы́вной επ. της συρροής· προσχωματικός.

наплы́ть, -нвú, -нвёшь, παρλθ. χρ. **наплы́л**, -ла́, -ло ρ.σ. 1 προσκρούω πλέοντας· - на ка́мень προσκρούω σε πέτρα. 2 συρρέω, συγκεντρώνομαι, μαζεύομαι· παρασύρομαι· -ло мно́го т́ины μαζεύτηκε πολýς βόρβορος. 3 μτφ. κλείνω, σκεπάζω, καλύπτω κινούμενος· -облако -ло на со́лнце το σύννεφο σκέπασε τον ήλιο. 4 (για ήχο, μυρουδιά κ.τ.τ.)· φτάνω, διαδίδομαι, εξαπλώνομαι.

наплы́вной επ. της εισροής· προσχωματικός· -ая земля́ προσχωματικό έδαφος.

наплóщивать ρ.δ. βλ. **наплóщить**. || -ся ελασματοποιούμαι.

наплóщить, -шу, -шишь ρ.σ.μ. λεπτύνω μέταλλο, ελασματοποιώ.

напляса́ться, -яшýсь, -яшешься ρ.σ. χορεύω πολύ. || εκφρ. ты (он, вы κ.τ.τ.,) (у меня́) -ешься (απειλή) θα σε κάνω να χορέψεις στο ταψί.

наплясы́вать ρ.δ. χορεύω υπερβολικά.

наповáл επίρ. ακαριαία· στον τόπο· уби́ть - αφήνω στον τόπο, φονεύω ακαριαία.

напо́ддавать ρ.σ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **дава́ть**). (απλ.)· χτυπώ δυνατά (απο κάτω προς τα πάνω)· - мяч χτυπώ δυνατά την ποδόσφαιρα. 2 δυναμώνω, αυξάνω τον ατμό στο λουτρό.

напо́дда́ть ρ.σ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **да́ть**)· (απλ.) βλ. **напо́ддавать**.

напо́дличатъ ρ.σ. κάνω προστυχιές.

напо́добие πρόθ. με γεν. σαν, ωσάν, παρόμοια, καθ' ομοίωση.

напои́ть, -ою́, -оишь, προσκ. напои́, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **напоённый**, βρ: -оён, -а, -ο κ. напоённый, βρ: -оён, -оена́, -оенó ρ.σ.μ. 1 ποτίζω· - коня́ ποτίζω το άλογο· - чаём προσφέρω τσάι. || μεθώ· -ли егó допьяна́ τον πότισαν ώσπου μέθυσε. 2 μτφ. γεμίζω· напоён аромáтом ο αέρας γέμισε ευωδιά.

напо́й, -я α. κολλημένο κομμάτι μεταλλικό. **напока́з** επίρ. για επίδειξη, για δείγμα ή για μόστρα.

наполáскивать(ся) ρ.δ. βλ. **наполоска́ть(ся)**.

наполза́ть ρ.δ. βλ. **наползти́**.

наползти́, -зý, -зёшь, παρλθ. χρ. **наполз**, -ла́, -ло ρ.σ. 1 προσκρούω συρόμενος. || καλύπτω, σκεπάζω· πέφτω· густо́й тумáн напо́лз на лес πυκνή ομίχλη έπεσε στο δάσος. 2 αναρριχίεμαι, σκαρφαλώνω, ανέρπω, ανεβαίνω в ко́мнату -ли муравьи́ στο δωμάτιο· ανέβηκαν μυρμήγκια.

наполи́ровать, -рýю, -рýешь ρ.σ.μ. 1 βλ. **поли́ровать**. 2 γυαλίζω, βερνικώνω.

наполи́ровыва́ть ρ.δ. **наполи́ровать**. βλ. || -ся γυαλίζομαι, βερνικώνομαι.

наполне́ние, -я ουδ. γέμισμα, πλήρωση. κο-

ρεσμός· έμπληση. || εκφρ. пульс хорόшего -я σφυγμός κανονικός, φυσιολογικός.

наполненный επ. απο μτχ. γεμάτος, πλήρης· сочинение, -ое ошибками έργο, γεμάτο λάθη.

наполнитель, -я α. 1 μίγμα, ουσία συμπληρωματική. 2 μηχανή γεμίματος.

наполнительный επ. γεμιστήριος, -τικός, της γέμισης· -ое отверстие οπή γέμισης.

наполнить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. на-пóлненный, βρ: -нен, -а, -о. (κυρλε. κ. μτφ.) γεμίζω, πληρώ· - корзίνу грибами γεμίζω το καλάθι με μανιτάρια· - стакан вином γεμίζω το ποτήρι κρασί· - сердце тревогой εμφάλλω μεγάλο φόβο, εμφοβίζω τρομερά. || παραγεμίζω, υπερπληρώ. || -ся γεμίζω, πληρούμαι· πλημμυρίζω· комната -лась дымом το δωμάτιο γέμισε καπνό· душа грустью -лась η ψυχή (πλημμύρισε απο θλίψη· сердце -лось надеждой) η καρδιά γέμισε ελπίδες.

наполнять(ся) ρ.δ. βλ. наполнить(ся).

наполовину επίρ. κατά το ήμισυ, (κατά) το μισό· ημιτελώς· это сделано на - αυτό είναι μισοφτιαγμένο (μισοτελειωμένο)· - сят мисохорτάτος, -σμένος.

наполоскаты, -лощу, -лощешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. наполосканный, βρ: -кан, -а, -о ξεπλύνω (πολλά)· - корзину белья ξεπλύνω ένα καλάθι ρούχα. || -ся 1 ξεπλύνομαι. 2 ξεπλύνω (πολύ)· κουράζομαι απο το πολύ ξεπλύμα.

наполосоваты, -сую, -суеть ρ.σ.μ. σχίζω, βγάζω λουρίδες, ξεσχίζω· - марлю βγάζω λουρίδες τη γάζα.

наполоты, -олѳ, -олешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. наполотый, βρ: -лот, -а, -о ρ.σ.μ. βλ. полоты.

напольный¹ επ. στο πάτωμα τοποθετούμενος.

напольный² επ. υπαίθριος.

напомадить(ся) ρ.σ. βλ. помадить(ся).

напоминание, -я ουδ. υπενθύμιση,θύμιση. υπόμνηση· ειδοποίηση.

напоминать ρ.δ. 1 βλ. напомнить. 2 ομοιάζω, υπενθυμίζω. || -ся υπενθυμίζομαι· вам это -ется вторично αυτό σας υπενθυμίζεται δεύτερη φορά.

напомнить ρ.σ. 1 υπενθυμίζω, θυμίζω· - о прошлом θυμίζω το παρελθόν· мне не нужно этого - δε θέλω να μου θυμίζεις αυτό. || ομοιάζω, φαίνομαι όμοιος· она -ла мне мать αυτή μου θύμισε τη μάνα.

напополам επίρ. (απλ.) στη μέση, στα δύο· дели - μοίραζε στα δύο.

напор, -а α. πίεση· - воды πίεση νερού· - ветра πίεση του ανέμου· под -ом наших войск κάτω απο την πίεση των στρατευμάτων μας. || δραστηριότητα, επιμονή.

напористо επίρ. δραστήρια, επίμονα.

напористость, -и θ. δραστηριότητα· επιμονή.

напористый επ., -рист, -а, -о δραστήριος· επίμονος· - человек δραστήριος άνθρωπος· -не действия δραστήριες ενέργειες.

напорный επ. 1 για πίεση. 2 με μεγάλη πίεση· -не артезианские воды арτεσιανά νερά μεγάλης πίεσης.

напороты, -орѳ, -орешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. напоротый, βρ: -рот, -а, -о ρ.σ.μ. γρατσουνίζω τό δέρμα, (ξε)γδέρνω προσκρούοντας· - ногу на гвоздь γδέρνω το πόδι στο καρφί. || -ся. 1 (ξε)γδέρνομαι, ξεσχίζομαι. 2 συναντιέμαι απρόοπτα, πέφτω επάνω· - на негодня πέφτω πάνω σε παλιάνθρωπο.

напороты² ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. напороты). 1 βλ. пороты (1σημ.). 2 μτφ. φλυαρώ, κουτσομπολεύω· κάνω ανοησίες, τρέλλες· - чепухи λέγω αρλουμπες, κουταμάρες.

напорошить, -ит ρ.σ. απρόσπεφτω κατά λεπτούς κόκκους· -ло снѳгу έρριξε (έπεσε) κοκκορόχινο.

напортаты, -чу, -чишь ρ.σ. (απλ.) φτιάχων τσαπατσούλικά, όπως-όπως.

напортить, -орчу, -ортишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. напорченный, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 βλ. портить. 2 βλάπτω, χαλνώ.

напоследках επίρ. (απλ.) βλ. напоследок.

напоследок επίρ. κατά το τέλος, στο τέλος, τελικά.

напоследях επίρ. (παλ. κ. διαлк.) βλ. напоследок.

напóчный επ. ο επί του εδάφους.

направить, -влю, -вишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. направленный, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 κατευθύνω, στρέφω, γυρίζω προς· - дулю ружья на врага στρέφω την κάννη του όπλου προς τον εχθρό· - судно κατευθύνω το σκάφος· - удары κατευθύνω τα χτυπήματα· - внимание στρέφω την προσοχή· - взорн στρέφω τα βλέμματα· - разговор γυρίζω την κουβέντα. || συγκεντρώνω· - все силы на борьбу κατευθύνω όλες τις δυνάμεις στον αγώνα. 2 στέλλω· - на фронт κατευθύνω στο μέτωπο· - на работу στέλλω στη δουλειά· - к крысту κατευθύνω στο νομικό (για συμβουλή). || υποβάλλω προς· - заявление в окрѳ жалоб υποβάλλω αίτηση στο γραφείο παραπόνων. 3 μαθαίνω, δείχνω το δρόμο, την ορθή κατεύθυνση. 4 ρυθμίζω, ρεγουλάρω, κανονίζω, τακτοποιώ. || ακονίζω· - орѳту ακονίζω το ξυράφι. || εκφρ. - путь (шаги, стопы) κατευθύνομαι, πηγαίνω, παίρνω δρόμο για. || -ся 1 κατευθύνομαι. || μτφ. συγκεντρώνομαι. 2 ρυθμίζομαι, κανονίζομαι, ρεγουλάρομαι· τακτοποιούμαι.

напрáвка, -и θ. 1 ρύθμιση, κανόνισμα, ρεγουλάρισμα· τακτοποίηση· - станкá ρεγουλάρισμα της εργατομηχανής. 2 ακόνισμα· - БРИТВ ακόνισμα ξυραφιών.

направлѐние, -я ουδ. 1 κατεύθυνση· αποστολή· υποβολή· (κατευθυντήρια) γραμμή· πορεία· - ГЛáВНОГО УДáРА κατεύθυνση του κύριου χτυπήματος· - ВѐТРА κατεύθυνση ανέμου· В НЕИЗВѐСТНОМ -И σε άγνωστη κατεύθυνση· МЕНЯ́ТЬ - αλλάζω κατεύθυνση. 2 ροπή· ρους· τροπή, (μετα)στροφή. || ρεύμα, τάση· ЛИБЕРА́ЛЬНОЕ - φιλελεύθερο ρεύμα· РЕАЛИСТИ́ЧЕСКОЕ - В ИСКУССТВЕ η ρεαλιστική κατεύθυνση στην Τέχνη· - журнáла η τάση του περιοδικού. 3 (στρατ.) τομέας του μετώπου· НА Ю́ЖНОМ -И ФРО́НТА без перемѐн στο νότιο τμήμα του μετώπου αμετάβλητη η κατάσταση. 4 έγγραφο διορισμού, διορισμός· φύλλο πορείας, δικαίωμα εισόδου· ПОЛУЧИ́ТЬ - παίρνω διορισμό· - В ДОМ О́ТДЫХА φύλλο πορείας για το σπίτι ανάπαυσης.

направленность, -и θ. κατεύθυνση. || τάση· ИДЕ́ЙНАЯ - η κύρια κατεύθυνση (βασικό νόημα).

направленный επ. απο μηχ· κατευθυντήριος· κατευθυνόμενος.

направля́ть(ся) ρ.δ. βλ. направитъ(ся).

направля́ющий επ. απο μηχ. κατευθυντήριος, οδηγός· - ρόλικ τροχαλία οδηγός. || (στρατ.) οδηγός (κατεύθυνσης).

направо́ επίρ. δεξιά, προς τα δεξιά, επί δεξιά· поверну́ть - στρίβω δεξιά. || απο το δεξιό μέρος, απο τα δεξιά· - ОТ ДОРО́ГИ δεξιά απο το δρόμο. || --налево; - и налево δεξιά-αριστερά· δεξιά και αριστερά· швыря́ет дѐньги - и налево σκορπά εδώ κι εκεί (άσκοπα) τα χρήματα· ПОМОГА́ТЬ - и налево βοηθά όλους αδιακρίτως.

напрактиковáться, -кѹюсь, -кѹешься ρ.σ. ε-ξασκούμαι· εκγυμνάζομαι.

напрáслина, -и θ. αδικόβγαλμα, διαβολή, συκοφαντία· ВОВВЕСТИ́ -У αδικοβγάζω, διαβάλλω, συκοφαντώ.

напрáсно 1 επίρ. μάταια, ανώφελα, άσκοπα, στα χαμένα, του κάκου, τζάμπα. || άδικα· ЕГО́ НАКАЗÁЛИ - άδικα τον τιμώρησαν. 2 ως κατηγ. είναι μάταιο, άσκοπο.

напрáсный επ., βρ: -сен, -сна, -сно. 1 μάταιος, ανώφελος, άκαρπος· χαμένος· -НЕ СТАРÁНИЯ μάταιες προσπάθειες· - ТРУД χαμένος κόπος· -АЯ наде́жда χαμένη ελπίδα. 2 άσκοπος· αδικαιολόγητος· -АЯ тревóга αδικαιολόγητος φόβος· -НХ слѐз не лей μην κλαίς αδικαιολόγητα, μην κλαίς άδαρτος. || άδικος· -ОЕ обвинѐние άδικη κατηγορία· -НЕ нарекáния άδικες επικρίσεις.

напра́шиваться ρ.δ. 1 βλ. напроси́ться. 2

μηφ. αναφύομαι, γεννιέμαι, προκύπτω, βγαίνω· εμφανίζομαι· ξεπηδώ· έρχομαι· НЕВÓЛЬНО -ЕТСЯ ВОПРÓС αυθόρμητα γεννιέται το ερώτημα· ВѐВоды -ЮТСЯ сáМИ СОБÓЙ τα συμπεράσματα βγαίνουν μόνα τους· -ЕТСЯ сРАВНѐНИЕ φυσιολογικά έρχεται στο νού η σύγκριση.

напревáть, -áет ρ.δ. βλ. напре́ть.

напредкí επίρ. (διαρκ.) στο εξής, στο μέλλον, απ' εδώ και μπρος.

напре́ть, -éет ρ.σ. (απλ.) φλεγμαίνω, πάσχω απο φλεγμονή· КÓЖА -ЛА το δέρμα έπαθε φλεγμονή. || σήπομαι πολύ· -ЛО МНО́ГО СОЛО́МЫ σάπισε πολύ άχυρο.

напримѐр (παρνθ. λ.) για παράδειγμα, σαν παράδειγμα, παραδείγματος χάρη, λόγου χάρη.

напринимáть ρ.σ.μ. παίρνω, δέχομαι· -УЧЕНИКÓВ παίρνω πολλούς μαθητές. || -СЯ παίρνω πολύ· - ЛЕКА́РСТВА παίρνω πολλά φάρμακα. || περνώ, υποφέρω, δοκιμάζω (πολλά)· - ГÓРЯ δοκιμάζω πολλά φαρμάκια, πίκρες.

напровóрить ρ.σ. (παλ.) βλ. нaтвoрiть.

напрокáзить, -áжу, -áзишь ρ.σ. (απλ.) βλ. прокáзить.

напрокáзничать ρ.σ. βλ. прокáзничать

напрокáт επίρ. με νοίκι· брать пиани́но - παίρνω πιάνω με νοίκιο.

напрокúдить, -ѹ́жу, -ѹ́дишь ρ.σ. (διαρκ.) δι-απράττω, κάνω κάτι δυσάρεστο, επιζήμιο.

напролѐт επίρ. αδιάκοπτα, ασταμάτητα, αδιαλείπτως, συνεχώς· ВСЮ́ НОЧЬ - ολονύκτια, ολονυχτίς· ВЕСЬ ДЕНЬ - ολόημερα, ολημερίς.

напролóм επίρ. κατ' ευθεία, στα όλα, μη λογαριάζοντας εμπόδια, σπάζοντας ή υπερπηδώντας· ορμητικά· ТИГР О́РbСИЛСЯ - η τίγρη όρμησε κατ' επάνω· ИДТ́И (рвáтьсЯ) - (μηφ.) αποφασιστικά· ДѐЙСТВОВА́ТЬ - ενεργώ αποφασιστικά (μη λογαριάζοντας εμπόδια).

напропáлѹ επίρ. απερίσκεπτα, στα χαμένα, στο χαμό· όπου το βγάλ' η άκρη, ή τιμári ή τομáρι, ή ταν ή επί τας. || εκφρ. ИДТ́И - ενεργώ απελπισμένα, όπου το βγάλ' η άκρη.

напрорóчить ρ.σ.μ. 1 βλ. прорóчить. 2 προβλέπω, προμαντεύω· ОН ТÓЧНО -ИЛ СНЕГ αυτός με ακρίβεια πρόβλεψε χιόνι.

напроси́ться, -ошѹсь, -óсишьсЯ ρ.σ. 1 ζητώ επίμονα, παρακαλώ. 2 επιδιώκω, γυρεύω, επιζητώ· - В ГÓСТИ επιδιώκω να με καλέσουν φιλοξενούμενο· - НА КОМПЛИМѐНТ επιζητώ τα κοπλιμέντα· - В ДРУЗЬЯ́ επιδιώκω τη φιλία τους· - ИДТ́И вмѐсте επιζητώ να με πάρουν μαζί τους. 3 (απλ.) επιμένω στην τιμή, ζητώ (για πώληση, εμπόριο).

напрóсто: прóсто-- βλ. прóсто.

напрóтив επίρ. κ. πρόθ. 1 έναντι, απέναντι, αντίκρυ· прЯ́МО - ακριβώς απέναντι, κατάντικρυ, βιζαβί. 2 άλλως, αλλιώς, αλλιώςτι-

κα· αντίθετα, τουναντίον, απεναντίας· Я ПО-
лагал - εγώ υπέθετα αντίθετα· здесь плóχο?
-, хорóшó εδó είναι άσχημα; - τουναντίον,
καλά.

háпрочь επίρ. εντελής, τελείως, ολότελα,
ολωσδιόλου· срéзать - κόβω εντελής.

напру́живать(ся) ρ.δ. βλ. напру́жить(ся).

напру́жинивать(ся) ρ.δ. βλ. напру́жинить(ся).

напру́жинить ρ.σ.μ. κάνω κάτι ελαστικό, λα-
στιχάρω, σουστάρω· λυγίζω, τεντώνω. || -ся
γίνομαι εύκαμπτος, ευλύγιστος, λυγίζω· τε-
ντώνομαι.

напру́жить(ся) ρ.σ. βλ. напру́жинить(ся).

напру́гаться ρ.σ. πηδώ πολύ (χρόνο).

напру́скать ρ.σ.μ. 1 ραντίζω· - духóв на
платóк ραντίζω με αρώματα το μαντήλι· - во-
ды́ на пол ραντίζω το πάτωμα με νερό. || μου-
σκεύω ραντίζοντας· - белё́ водо́й ραντίζω τα
ρούχα με νερό.

напру́скивать ρ.δ. βλ. напру́скать. || -ся
ραντίζομαι.

напру́гать(ся) ρ.δ. βλ. напру́чь(ся).

напру́дять ρ.δ. βλ. напру́сть. || -ся γυνέ-
θομαι.

напру́жение, -я ουδ. 1 ένταση· τέντωμα· -
внимáния ένταση της προσοχής· с -ем εντατι-
κά· работáть с -ем δουλεύω εντατικά. 2 δυ-
σκολία, κατάσταση δύσκολη, ανησυχαστική (για
οικονομία, εμπόριο). 3 (ηλεκτρ.) τάση· ток
высо́кого -я ρεύμα υψηλής τάσης.

напру́женно επίρ. εντατικά.

напру́женность, -и θ. ένταση, εντατικότη-
τα· - внимáния ένταση της προσοχής· - тру-
дá εντατικότητα της δουλειάς· ослаблéние -и
в междунаро́дных отнóшениях ύφεση της έ-
ντασης στις διεθνείς σχέσεις.

напру́женный επ. απο μτχ. τεταμένος· εντα-
τικός· τεντωμένος· -οε внимáние η τεταμένη
προσοχή· - труд εντατική δουλειά· -не меж-
дунаро́дные отнóшения τεταμένες διεθνείς
σχέσεις· -οε ожидáние αγωνιώδης αναμονή·
-не мýшцы τεταμένοι μύες· -ая борьбá εντα-
τικός αγώνας. 2 προσπονητός, αφύσικος· -ая
улы́бка προσπονητό χαμόγελο· - гóлос αφύσι-
κη φωνή· -ая пóза κόρδωμα, ποζάρισμα.

напру́мяк επίρ. 1 κατ' ευθεία, (στα)ίσιμα,
γραμμή, ευθείως· идт́и - πηγαίνω κατ' ευθεία.
2 μτφ. ανοιχτά, καθαρά, ξεκάθαρα, σταράτα.

напру́мяк επίρ. (απλ.) βλ. напру́мяк.

напру́сть, -ядý, -ядёшь, παρλθ. χρ. напру́ял,
-лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. напру́дённýй,
βρ: -дён, -денá, -денó ρ.σ.μ. βλ. прýсть.

напру́татъ, -ячу, -ячешь ρ.σ.μ. κρύβω (πολ-
λά)· - грýду вещей κρύβω ένα σωρό πράγματα.

напру́чь, -ягý, -яжешь, -ягýт, παρλθ. χρ.
напру́яг, -лá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. напру́ягши́й,

παθ. μτχ. παρλθ. χρ. напру́жённýй, βρ: -жён,
-женá, -женó, επιρ. μτχ. -ягши ρ.σ.μ. 1 ε-
ντείνω, τεντώνω· - мýскυл τεντώνω τους μυώ-
νες· ветер -яг парусá ο άνεμος φούσκωσε τα
πανιά. 2 μτφ. ενδυναμώνω· - слух τεντώνω το
αυτί, εντείνω την ακοή· - гóлос δυναμώνω τη
φωνή· - внимáние εντείνω την προσοχή. || -ся 1
εντείνομαι, τεντώνομαι. 2 μτφ. βάζω, κατα-
βάλλω όλες τις δυνάμεις. 3 μτφ. δυναμώνω. 4
βγαίνω απο τα φυσικά όρια· προσποιούμαι· ли-
цó -глóсь το πρόσωπο πήρε προσπονητή όψη.

напу́тáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. на-
пу́ганнýй, βρ: -ган, -а, -ο φοβίζω, εκφοβί-
ζω, σκιάζω· τρομάζω· ξαφνιάζω. || -ся φοβού-
μαι, σκιάζομαι· τρομάζω· ξαφνιάζομαι.

напу́дривать(ся) ρ.δ. βλ. напу́дрить(ся).

напу́дрить ρ.σ.μ. πουδράρω. || -ся πουδρά-
ρομαι.

напу́льсник, -а α. περιχειρίδα (στο μέρος
του σφυγμού).

напу́ск, -а α. 1 άφεση, απόλυση, άνοιγμα· -
- воды́ в бассéйн απόλυση νερού στη δεξαμε-
νή. 2 πτυχή κρεμάμενη πάνω απο τη ζώνη. 3
(παλ.) αφέλεια. 4 πτυχή (στο λαιμό της μπó-
τας).

напу́скáние, -я ουδ. βλ. напу́ск.

напу́ска́ть(ся) ρ.δ. βλ. напу́стítъ(ся).

напу́скно́й: επ. προσπονητός· φτιαχτός· τε-
χνητός· -οε спóкойствие φαινομενική γαλήνη·
-яя весёлость προσπονητή χαρά· -οε равно-
ду́шие προσπονητή αδιαφορία.

напу́стítъ, -ушý, -ýстишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. напу́щеннýй, βρ: -щен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
αφήνω, απολύω, ανοίγω· - воды́ в ванну αφήνω
να τρέξει πολύ νερό στη μπανιέρα· - дýму в
кóмнату αφήνω να μπει πολýς καπνός στο δω-
μάτιο· собáка -ла блох το σκυλί άφησε πολ-
λούς ψύλλους, μας γέμισε ψύλλους. || επιτρέ-
πω να μπει, να κατοικήσει· - жильцóв в дом
επιτρέπω ενοικιαστές στο σπίτι. 2 κατεβάζω,
χαμηλώνω· - во́лосы на лóб αφήνω να πέσουν
τα μαλλιά στο μέτωπο. 3 προσποιούμαι, κάνω,
παρασταίνω· - на себя́ вáжность κάνω το σο-
βαρό, σοβαροποιούμαι· - равноду́шие κάνω τον
αδιάφορο· - на себя́ стрóгость κάνω τον αυ-
στηρό. 4 (κυνηγ.) λύνω, απολύω· - собáку на
зáйца απολύω το σκυλί για λαγό. || παρακινώ,
προτρέπω. 5 μαγεύω, κάνω μάγια (ν' αρρωστή-
σει ή να πάθει). || εμπνέω, εμβάλλω· προξε-
νώ· ενσπείρω. || -ся επιτίθεμαι (με βρισιές,
μομφές κ.τ.τ.).

напу́тáть ρ.σ. μπερδεύω, ανακατεύω, περι-
τυλίγω· - нítок μπερδεύω τις κλωστές. ||
συγχύζω. || λαθεύω. || -ся μπερδεύομαι, πε-
ριτυλιγομαι.

напу́тственный επ. αποχαιρετιστήριος· -ая

речь αποχαιρετιστήριος λόγος· -не советы αποχαιρετιστήριες συμβουλές.

напύтствие, -я ουδ. ευχή σε αναχωρούντα ή εκκινητή (έργου)· ОБРАТИТЬСЯ К КОМУ·-Н. С -ЕМ απευθύνω ευχές σε αναχωρούντα.

напύтствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ.κ. σ. εύχομαι σε αναχωρούντα, εκκινούντα.

напύтывать(ся) ρ.δ. βλ. напύтать(ся).

напύхатъ ρ.δ. βλ. напύхнуть.

напύхнуть, -нет, παρλθ. χρ. напύх, -ла, -ло μτχ. παρλθ. χρ. напύхший ρ.σ. βλ. опύхнуть.

напύживаться ρ.δ. βλ. пύжиться.

напύжиться ρ.σ. βλ. пύжиться.

напύлить ρ.σ. σκονίζω· σηκώνω σκόνη.

напύщенно επίρ. υψιλόφρονα, με στόμφο, με-γαλαυχώς κλπ. επ.

напύщенность, -и θ. έμφαση, στόμφος· κομπορημοσύνη· υψιλοφροσύνη, μεγαλαυχία.

напύщенный επ., βρ: -щен, -а, -ο. 1 υψηλόφρονας, υπεροπτικός· περήφανος. 2 στομφώδης, πομπώδης· φουσκωμένος, εξογκωμένος.

напύливать(ся) ρ.δ. βλ. напύлить(ся).

напύлить ρ.σ.μ. 1 τεντώνω (στα δάχτυλα ή σε πλαίσιο)· - ткань для вышивания τεντώνω ύφασμα για κέντισμα. 2 ντύνω, φοράω με δυσκολία (λόγω στενότητας)· едва я -ил шап-ку με δυσκολία φόρεσα τη σκούφια. || φοράω κάτι παράξενο. || -ся φοριέμαι με δυσκολία.

нар об ать ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.). 1 κατασκευάζω, φτιάχνω. 2 αποκτώ, κερδίζω, βγάζω με τη δουλειά μου. || -ся δουλεύω πολύ. || κουράζομαι, κοπιάζω.

наравне επίρ. 1 εξ ίσου, ίσα, στο ίδιο ύψος, βάθος, επίπεδο κ.τ.τ., στην ίδια γραμμή· με ίση ταχύτητα, δύναμη. 2 το ίδιο (όπως), όμοια· старики работают с молодыми οι γέροι δουλεύουν το ίδιο σαν τους νεολαίους.

нарадоваться, -дуюсь, -дуешься ρ.σ. χαίρομαι πολύ, καταχαίρομαι, πλημμυρίζω απο χαρά, αναγαλιάζω.

нараспашку επίρ. ανοιχτά, ξεκούμπωτα· он шёл в пальто - αυτός βάδιζε με ξεκούμπωτο το πανωφόρι. || εκφρ. жить - ζω πλούσιοπάροχα· жизнь (жизнь) - ζωή πλουσιοπάροχη (χαρισάμενη).

нараспев επίρ. τραγουδιστά, μελωδικά· Говорить - μιλώ μελωδικά· декламировать - απαγγέλλω μελωδικά.

нарасказать, -кажу, -кажешь ρ.σ.μ. διηγούμαι πολλά.

нарастание, -я ουδ. αύξηση, μεγάλωμα· ανάπτυξη· - и ослабление звука αύξηση και ελάττωση του ήχου· - революционного движения ανάπτυξη του επαναστατικού κινήματος.

нарастать, -ает ρ.δ. βλ. нарасти. || αυ-

ξάινω, μεγαλώνω, αναπτύσσομαι· -ает возму-щение μεγαλώνει η αγανάκτηση.

нарасти, -тёт, παρλθ. χρ. нарós, -lá, -ó, μτχ. παρλθ. χρ. нарóший ρ.σ. 1 φύομαι, φυτρώνω, αναπτύσσομαι. || μεγαλώνω, αυξάινω. 2 (με ποσοτική σημ.) φυτρώνω, βλασταίνω· -λό много деревьев βλάστησαν πολλά δέντρα. 3 μαζεύομαι, αυξάνομαι, πολλαπλασιάζομαι (για τόκους, χρέη κ.τ.τ.).

нарастить, -рашу, -растить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. наращённый, βρ: -щён, -шенá, -ó ρ.σ. 1 μεγαλώνω, αυξάνω, αναπτύσσω. 2 μακραίνω, επιμηκύνω· αβγατίζω· - водопроводную трубу αβγατίζω τον υδροσωλήνα. 3 (με ποσοτική σημ.) καλλιεργώ, φυτεύω· - много овошей καλλιεργώ πολλά λαχανικά. 4 μαζεύω, αποταμιεύω, συγκεντρώνω.

нарасхват επίρ. 1 ανάρπαστα· ποιός να πρωτοπάρει· билеты брали - τα εισιτήρια γίνονταν ανάρπαστα. 2 ως κατηγ. είναι περιζήτητος.

наращать ρ.δ. βλ. нарастить.

наращение, -я ουδ. 1 βλ. нарастание. 2 ο βλαστός, το φυτάνι.

наращивание, -я ουδ. βλ. наращение.

наращивать ρ.δ. βλ. нарастить. || -ся αυξάνω, -ομαι· -ются темпы производства αυξάνουν οι ρυθμοί παραγωγής.

*нарвал, -а α. αρκτοφάλαινα.

нарвать¹, -рву, -рвешь, παρλθ. χρ. нарвал, -lá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. нарванный, -а, -ο ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) 1 κόβω, μαζεύω, δρέπω· - цветóв κόβω λουλούδια. 2 σχίζω, κατακομματιάζω, κατατεμαχίζω· - бумаги σχίζω χαρτιά. 3 βγάζω, εξάγω με ανατίναξη, ανατινάζω. || εκφρ. - уши кому (απλ.) τραβώ² αυτιά κάποιου (τιμωρώ).

нарвать², -вёт, παρλθ. χρ. нарвал, -lá, -ο ρ.σ. εμπνάζω, μαζεύω πύο· палец -áл το δάχτυλο έμασε πύο· десну -ло (απρόσ.) το ούλο έμασε πύο.

нарваться, -вусь, -вёшься, παρλθ. χρ. нарвался, -ва́лся, -ва́лось ρ.σ. συναντώ απρόπτα, πέφτω επάνω· τρακάρω· нарушитель границы -лся на пограничника ο παραβάτης των συνόρων έπεσε πάνω στο φρουρό. || -ся συναντιέμαι (με κάποιον ή κάτι ανεπιθύμητο ή αντιπαθητικό)· - на него́дяя πέφτω πάνω σε παλιάνθρωπο· - на неприятности συναντώ δυσάρεστα (πράγματα).

*наргилé α. κ. ουδ. άκλ. ο ναργιλές, η καπνοσύριγγα.

*нард, -а α. νάρδος, βαλεριανή, φυτό και άρωμα αυτού.

нардovýй επ. ναρδικός, βαλεριανικός· -ое ма́сло βαλεριανικό λάδι.

нарёберный επ. πλευρικός, επιπλευρικός.
 нареветься, -вўсь, -вёшься ρ.σ. κλαίω πολύ, ολολύζω, ολοφύρομαι, οδύρομαι.

нарёз, -а α. 1 αυλάκωση, αυλακιά· -и в стволах ору́дий αυλακώσεις στις κάνες των όπλων. 2 (παλ.) κλήρος, κομμάτι γης.

наре́зание, -я ουδ. βλ. нарэзка.

наре́зать, -ёжу, -ёжешь ρ.σ.μ. 1 (με ποσοτική σημ.) κόβω, τεμαχίζω· - хлёба κόβω φωμί· - тарéлку ветчи́нй κόβω ένα πιάτο χοιρομέρι. 2 αποκόπτω· - прўтьев κόβω βέργες· - букéт цветóв κόβω ένα μπουκέτο λουλούδια. 3 (για έδαφος) χωρίζω, μοιράζω. 4 σφάζω· - сви́нэй σφάζω χοίρους· - кур σφάζω κότες. 5 εγκόπτω, κάνω εγκοπές, αυλακές. 6 χαράζω. 7 κόβω (προξενώ πόνο με πίεση ή τριβή). || -ся 1. κόβομαι, τεμαχίζομαι· сыр тóнко -лся το κεφαλοτύρι κόπηκε σε λεπτές φέτες. (απλ.) παραπίνω, μεθώ, σουρώνω.

наре́зать(ся) ρ.δ. βλ. нарэзать(ся).

наре́звиться, -влóсь, -ви́сья ρ.σ. χορταίνω, παυγνίδι ή διασκέδαση.

нарэзка, -и θ. 1 κοπή, κόψιμο· - хлёба το κόψιμο φωμιού. 2 (για έδαφος) χώρισμα, μοίρασμα. 3 εγκοπή ελικοειδής. || αυλάκωση (κάνης όπλου).

наре́зной επ. με εγκοπή· αυλακωτός.

наре́зывать(ся) ρ.δ. βλ. нарэзать(ся).

нарека́ние, -я ουδ. επίκριση, μομφή, φόγος, κακισμός· подвёргнуться -ям γίνομαι αντικείμενο επίκρίσεων· вы́звать - προκαλώ επίκριση.

нарека́ть(ся) ρ.δ. βλ. нарэчь(ся).

наре́ченный κ. наре́ченный επ. απο μτχ. παλ. αναγνωρισμένος επίσημα, ομολογημένος, πανθομολογούμενος. || ουσ. -, -ая(απλ.) αρραβωνιαστικός, -ιά, μνηστήρας, μνηστή· -ие οι αρραβωνιασμένοι, οι μνηστευμένοι.

наре́чие, ? -я ουδ. 1 διάλεκτος. 2 συγγενής γλώσσα.

наре́чие, ? -я ουδ. το επίρρημα.

наре́чный επ. επιρρηματικός.

нарэчь, -екў, -ечёшь, -екўт, παρλθ. χρ. нарёк, -екла́, -ло́, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. наре́ченный, βρ: -чён, -ченá, -чено κ. наре́ченный, βρ: -чён, -á, -ó ρ.σ.μ. 1 (παλ.) ονοματίζω, ονομάζω, δίνω (βγάζω) όνομα· ё́то и́мя -ли́ при крещёнии αυτό το όνομα το έβγαλαν στη βάφτιση. 2 (παλ.) διορίζω, εγκαθιστώ, ονομάζω. || -ся ονομάζομαι.

нарисова́ть, -сўю, -сўешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. нарисова́нный, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. βλ. рисова́ть. || -ся βλ. рисова́ться (2σημ.).

нарица́тельный επ: и́мя -ое γραμμ. α) όνομα κοινό· и́мена со́бственные и -ие ονόματα κύρια και κοινά (προσηγορικά). 2 τυπικό όνομα.

|| εκφρ. -ая сто́имость (οικον.) η ονομαστική αξία.

*наркóз, -а α. 1 νάρκωση· подвёргнуться -у ναρκώνω. 2 το ναρκωτικό.

наркóзный επ. ναρκωτικός.

наркóм, -а α. λαϊκός επίτροπος.

наркомáн, -а α. ναρκομανής.

*наркома́ния, -и θ. ναρκομανία.

наркомáт, -а α. λαϊκό επιτροπάτο.

наркотизи́атор, -а α. ναρκωτής.

наркотизи́ация, -и θ. νάρκωση, -ωτισμός.

наркотизи́ровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. ναρκώνω, αναισθητοποιώ. || -ся ναρκώνομαι.

*наркóтик, -а α. 1 το ναρκωτικό. 2 ναρκωμανής.

наркóтический επ. ναρκωτικός· -ие срёдства ναρκωτικά μέσα· -ое состоя́ние ναρκωτική κατάσταση.

наро́д, -а α. 1 λαός· советский - σοβιετικός λαός· грёческий - ελληνικός λαός· все -и ми́ра όλοι οι λαοί της γης· трудовóй - ο λαός της δουλειάς (οι εργαζόμενοι). 2 άνθρωποι· там был разный - εκεί ήταν διάφοροι άνθρωποι. || κόσμος· собралось мнóго -у μαζεύτηκε πολυς κόσμος. || εκφρ. простóй - ο απλός λαός, λαοτζίκος, κοσμάκης, κόπολο· чёрный (пóдлый) - (στην ταξική κοινωνία) οι απόκληροι της γης, η φτωχολογία· на -е στην κοινωνία, στον κόσμο, με τον κόσμο· на весь - μεγαλώφωνα, στην διαπασών, με τυρρηνική σάλπιγγα.

наро́дец, -дца α. λαοτζίκος. || μικρός λαός.

наро́дить, -ожу́, -одишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. наро́ждённый, βρ: -дён, -денá, -дено ρ.σ.μ. γεννώ (πολλά)· - кўчу дете́й γεννώ ένα σωρό παιδιά. || -ся 1 γεννιέμαι· -лся сын γεννήθηκε αγόρι· -лось мнóго дете́й γεννήθηκαν πολλά παιδιά. || μεγαλώνω· -лось нóвое поколёние μεγάλωσε νέα γενιά. 2 μτφ. εμφανίζομαι. || εκφρ. -лся мёсяц (απλ.) πιάστηκε το φεγγάρι.

наро́дник, -а α., -ца, -и θ. ναρόντικος, -τι. наро́днический επ. ναρόντικος· -ие и́деи ναρόντικες ιδέες.

наро́дничество, -а ουδ. ναροντνισμός.

наро́дно-демократи́ческий επ. λαϊκοδημοκρατικός.

наро́дность, -и θ. 1 λαότητα· -и национальнх областе́й οι λαότητες των εθνικών περιοχών. 2 το λαϊκό περιεχόμενο (έργου λογοτεχνίας ή Τέχνης). || λαϊκός εθνικός χαρακτήρας (θεσμοί, παραδόσεις, πάτρια).

наро́днохозяйственный επ. της λαϊκής οικονομίας.

наро́дный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. λαϊκός· -ие ма́ссы οι λαϊκές μάζες· -ое дви́же-

ние λαϊκό κίνημα· -οε хозяйство λαϊκή οικονομία· -ая власть λαϊκή εξουσία· -ая армия λαϊκός στρατός· - фронт λαϊκό μέτωπο· -ая поэзия λαϊκή ποίηση· -не песни λαϊκά τραγούδια· -ая школа δημοτικό σχολείο· -учитель δημοδιδάσκαλος· -οε имущество λαϊκή περιουσία· страны -ой демократии οι χώρες των λαϊκών δημοκρατιών. || εκφρ. -ая воля λαϊκή θέληση (μυστική πολιτική οργάνωση των ναρόντωνικων)· -ая гребля είδος κωπηλασίας.

народовла́стие, -я ουδ. λαοκρατία.

народово́лец, -льца α., -лка, -и θ. μέλος της οργάνωσης „λαϊκή θέληση“

народово́льчество, -а ουδ. το κίνημα „λαϊκή θέληση“

народонасе́ление, -я ουδ. η πυκνότητα του πληθυσμού, ο πληθυσμός· увеличе́ние -я αύξηση του πληθυσμού· статисти́ка -я στατιστική του πληθυσμού, δημογραφία.

нарожда́ть(ся) ρ.σ. βλ. наро́дить(ся).

нарожде́ние, -я ουδ. γέννηση.

наро́нать ρ.σ. βλ. урони́ть.

наро́ст, -а α. 1 στρώμα επιφανειακό. 2 εξόγκωμα, όγκος· ро́зος (ζώων ή φυτών).

наро́чито επίρ. σκόπιμα, επίτηδες, εσκεμμένα.

наро́чיותь, -и θ. σκοπιμότητα, πρόθεση.

наро́чий эп., βρ: -чийт, -а, -ο σκόπιμος, θεληματικός, με πρόθεση· -οε безразли́чие η σκόπιμη αδιαφορία· -ая холо́дность σκόπιμη ψυχρότητα.

наро́чно (проф. -ошно) επίρ. 1 σκόπιμα, εσκεμμένα, απο σκοπού, επιταυτού, επί τούτου 2 αστεία, στ' αστεία, χάρη αστειότητας. || εκφρ. как (бу́дто, сло́вно, то́чно) - σκόπιμα, επίτηδες, επι τούτο (πεισματικά, για κακό).

наро́чный (проф. -ошный) -ογο α. ειδικός απεσταλμένος· αγγελιοφόρος· ταχυδρόμος.

нарсуд, -а α. λαϊκό δικαστήριο.

на́ртенный επ. του έλκηθρου· απο έλκηθρα· -ая доро́га δρόμος απο έλκηθρα.

на́рты, на́рт (ενκ. на́рта, -и θ.) έλκηθρο (συρόμενο απο ελάφια ή σκύλους).

наруба́ние, -я ουδ. βλ. нару́бка.

наруба́ть¹ ρ.δ. βλ. наруо́ить. || -ся κόβωμαι.

наруба́ть² ρ.σ. εξορύσσω

наруо́ить, -ублю, -убишь, παθ. μтх. παρлθ. χρ. нару́бленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. κόβω· φτιάχνω· ετοιμάζω· - дров κόβω καυσόξυλα· - капу́сты κόβω κραμβολάχανα· - ступени в скале φτιάχνω σκαλοπάτια στο βράχο.

нару́бка, -и θ. κοπή, κόψιμο. || εγκοπή.

наруга́ться ρ.σ. 1 μαλώνω πολύ. 2 (παλ.) βλ. надруга́ться.

нару́же βλ. нару́жи.

нару́жи κ. παλ. нару́же επίρ. 1 εξωτερικά,

απ' έξω, απο το έξω μέρος· εκτός. 2 ως κατηγ. είναι οφθαλμοφανές, εξόφθαλμο, ολοφάνερο.

нару́жно επίρ. εξωτερικά, φαινομενικά.

нару́жность, -и θ. εμφάνιση, θεωρία, θεωρία· παρουσιαστικό· όψη· φαινομενικότητα. У него́ прекра́сная - αυτός έχει πολύ ωραία εμφάνιση· судя по -и κρίνοντας απο την εμφάνιση: - обманчи́ва το παρουσιαστικό είναι απατηλό· под прекра́сной -ью он скрыва́ет низкую ду́шу αυτός κρύβει την ευτελή ψυχή του κάτω απο την ωραία εμφάνιση. || το εξωτερικό (αντικειμένου)· - до́ма το εξωτερικό του σπιτιού.

нару́жный επ. 1 εξωτερικός· - вид до́ма η εξωτερική όψη του σπιτιού· -ая пове́рхность η εξωτερική επιφάνεια· -οε лека́рство φάρμακο εξωτερικής χρήσης. 2 μтф. φαινομενικός, εικονικός, πλαστός· προσποιητός· -οε спо́койствие φαινομενική ηρεμία. || ουσ. ουδ. -οε φάρμακο εξωτερικής χρήσης.

нару́жу επίρ. 1 προς τα έξω· дверь открыва́ется - η πόρτα ανοίγει προς τα έξω· кро́т вы́шел - ο τυφλοπόντικας βγήκε έξω. 2 μтф. στα φόρα, στο φως· пра́вда вы́шла - η αλήθεια έλαμψε· все егó плу́тни вы́шли (вы́ведены) - όλες οι κατεργαριές του βγήκαν στα φόρα. || εκφρ. весь (вся) - ειλικρινέστατος, -η, που δεν κρύβει τίποτε· всё - τίποτε το κρυφό.

нарука́вники, -ов πλθ. (ενκ. -ик, -а α. 1 ψευτομάνικα, επιχειρίδες. 2 (παλ.) ακρομάνικα, μανικέτια. 3 (παλ.) βλ. нару́чники.

нарука́вный επ. της χειρίδας· -ая повя́зка περιβραχιόνιο.

нарумя́нивать(ся) ρ.δ. βλ. нарумя́нить(ся).

нарумя́нить(ся) ρ.σ. βλ. румя́нить(ся).

нару́чни, -ей πλθ. (παλ.) βλ. нару́чники.

нару́чники, -ов πλθ. (ενκ. -ик, -а α.) χειροπέδες· наде́ть - περνά τις χειροπέδες.

нару́чный επ. του χεριού· -не часы́ ωρολόγι του χεριού.

наруша́ть(ся) ρ.δ. βλ. нару́шить(ся).

наруше́ние, -я ουδ. 1 διατάραξη· - общественной ти́шины и споко́йствия διατάραξη της κοινής ησυχίας· 2 παραβίαση· - границ παραβίαση των συνόρων. || παράβαση· - зако́на παράβαση νόμου.

наруши́тель, -я α., -ница, -и θ. 1 παραβάτης, -ίδα. 2 ταραχοποιός, ταραξίας.

нару́шить, -шу, -шишь ρ.σ.μ. 1 (δια)ταράσσω· χαλνώ· - поко́й (споко́йствие) διαταράσσω την ησυχία· - сон χαλνώ τον ύπνο· вы́стрел -ил но́чную ти́шину ο πυροβολισμός διατάραξε τη νυχτερινή ησυχία. 2 παραβιάζω· - государственную границу παραβιάζω τα σύνορα του κράτους. || παραβιάω, αθετώ· καταπατώ· - зако́н παραβιάω το νόμο· - догово́р,

соглашение παραβαίνω τη συνθήκη, τη συμφωνία. || διασαλεύω - порядок διασαλεύω την τάξη. 3 καταστρέφω. || -ся διαταράσσομαι. || παραβιάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

*наращис, -а α. νάρκισσος (κοσμητικό φυτό).
 наращиссовый επ. του νάρκισσου.
 нары, нар πλθ. ξύλινο κρεβάτι.
 нарыв, -а α. απόστημα. σπυρί, διαπύημα.
 нарывать¹ ρ.δ. βλ. нарыть. || -ся σκάβομαι.
 нарывать² ρ.δ. βλ. нарвать! || -ся 1 κόβομαι, δρέπομαι. || κατατεμαχίζομαι. 2 εξορύσσομαι με ανατίναξη, ανατινάζομαι.

нарывать³ ρ.δ. βλ. нарвать! || -ся πρήζομαι, εμπυάζω, εμπυούμαι.

нарывной κ. нарывной επ. 1 έμπυος, εμπυασμένος. 2 για αποστήματα - ой пластирь έμπλαστρο αποστημάτων. || εμπυηματικός, εμπυητικός - не отравляющие вещества εμπυηματικές δηλητηριώδεις ουσίες.

нарыть, -роу, -рошь ρ.σ.μ. 1 σκάβω - ка-нав σκάβω αυλάκια. 2 βγάζω σκάβοντας - мешок картофеля βγάζω ένα σακί πατάτες - землю βγάζω χώμα.

наряд,¹ -а α. στολή, ενδυμασία (επίσημη ή γιορτινή)· κοστούμι.

наряд,² -а α. 1 διαταγή, εντολή εκτέλεσης εργασίας. || έγγραφο (εκτέλεσης εργασίας ή πληρωμής. || διατακτική. 2 (στρατ.) υπηρεσία, εργασία, αγγαρεία. || (στρατ.) τμήμα υπηρεσίας ή αγγαρείας.

нарядить,¹ -яжү, -ядить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. наряженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. ντύνω με πολυτέλεια· στολίζω· λουσάρω - невесту στολίζω τη νύφη. 2 ντύνω, μεταμφιέζω - ребят зверьями, птицами ντύνω τα παιδιά σαν θηρία, σαν πουλιά - колдуном ντύνω σαν μάγο. || -ся ντύνομαι, στολίζομαι κλπ.ρ.μ. -, как на бал ντύνομαι σαν να πάω στο χορό - клубном ντύνομαι παλιάτσος· она любит - αυτής της αρέσει να στολίζεται.

нарядить,² -яжү, -ядить, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. наряженный, βρ: -жен, -женá, -жено ρ.σ.μ. 1 διατάζω - следствие о пожаре διατάζω ανάκριση για την πυρκαγιά. || καθορίζω εργασία, εργοδοτώ. || (στρατ.) καθορίζω, βγάζω υπηρεσία· - караул βγάζω φρουρά. || στέλλω - подводу за товаром στέλλω κάρá για εμπόρευμα. 2 (παλ.) συγκροτώ, ιδρύω.

нарядно επίρ. κομψά, χαριτωμένα.

нарядность, -и θ. κομψότητα, χάρη.

нарядный¹ επ. 1 κομψός, χαριτωμένος. || στολιστός, στολισμένος. 2 γιορτινός, γιορτιάτικος - костюм γιορτινό κοστούμι.

нарядный² επ. με διατακτική. || ουσ. θ. -ая γραφείο εργασίας και πληρωμής.

нарядү επίρ. (με οργν.) στην ίδια σειρά,

της ίδιας τάξης· εξ ίσου με, όμοια, το ίδιο όπως... το ίδιο με... || εκφρ. - с этим дi-πλα σ' αυτό, κοντά σ' αυτό, μαζί μ' αυτό, παράλληλα.

нарядчик, -а α., -ца, -и θ. υπεύθυνος καθορισμού εργασίας, εργοδότης, -τρια.

наряжать(ся) ρ.δ. βλ. нарядить(ся).

наряжать ρ.δ. βλ. нарядить. || -ся καθορίζομαι.

насад, -а α. (παλ.) είδος σκάφους με επίπεδο τρόπιδα.

насадить, -сажү, -садишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. насаженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 φυτεύω. 2 βάζω, θέτω. 3 βάζω να καθίσει· τοποθετώ. 4 βάζω, περνώ στειλιάρι (λαβή) σε εργαλείο - топор на топорнице βάζω στειλιάρι στο τσεκούρι. || διαπερώ, τρυπώ, περνώ - үтку на вертел περνώ πάπια στο σουβλί. 5 χώνω, βάζω (απο πάνω προς τα κάτω), φορά. || рάβω - пуговицы на пиджак βάζω κουμπιά στο σακκάκι. 6 βλ. насаждать. || πληρώ, γεμίζω· πληθαίνω.

насадка, -и θ. 1 βάλσιμο, πέραςμα - топорá на топорнице πέραςμα του στειλιαριού στο τσεκούρι - червякá на крычóк πέραςμα του σκουληκιού στο αγκίστρι. 2 δόλωμα φαριών. 3 επίθεμα, επικάλυμμα.

насажать ρ.δ.μ. 1 βλ. насадить. 2 μωλωπίζω.

насаждать ρ.δ. (γραπ. λόγος) εμφυτεύω, εισάγω, εμβάλλω - новое учение εισάγω νέα διδασκαλία - новую технику εισάγω νέα τεχνική. || -ся φυτεύομαι. || τοποθετούμαι.

насаждение,¹ -я ουδ. 1 φύτευση, -μα· - полесацилтных лесных полóс φύτευση προστατευτικών δασικών ζωνών. || εισαγωγή, μπάσιμο - культуры εισαγωγή πολιτισμού. 2 φύτεία, δεντροφυτεία, τα φυτευμένα δέντρα· новые -я νέες δεντροφυτείες.

насаживание,² -я ουδ. βλ. насаждение.

насаживать ρ.δ. βλ. насадить, || -ся φυτεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

насаживаться ρ.δ. επικάθομαι· επιβαίνω.

насаживание,¹ -я ουδ. άλειμμα με λίπος.

насаживание,² -я ουδ. αλάτισμα, πάστωμα.

насаживать¹ ρ.δ. βλ. насалить.

насаживать² ρ.δ. βλ. насолить. || -ся αλατίζομαι, παστώνομαι.

насалить ρ.σ.μ. αλείφω με λίπος.

насандаливать ρ.δ. βλ. насандалить. || -ся βάφομαι με σάνταλο. || αλείφομαι, τρίβομαι.

насандалить ρ.σ.μ. βάφω, χρωματίζω με σάνταλο. || μтφ. αλείφω, τρίβω. || εκφρ. - нос (απλ.) μεθώ, γίνομαι σκνίπα.

насосывать ρ.δ.μ. 1 βλ. насосать. 2 ρουφώ, εισπνέω δυνατά, τραβώ. || -ся βλ. насо-

сάτση.

насάχαριвать ρ.δ. βλ. насάχαριть. || -ся ζαχαρώνομαι, έχω ζάχαρη, είμαι ζαχαρωμένος.

насάχαριть ρ.σ.μ. ρίχνω ζάχαρη, ζαχαρώνω, επιπάσσω με ζάχαρη.

насовивать ρ.σ.μ. (απλ.)· ρίχνω κάτω ραβδίζω, τινάζω· - Яблок с Яблони тινάζω τα μήλα απο τη μηλιά.

насовирать ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. насобирать.

насоверливать ρ.δ. βλ. насверлить. || -ся τρυπανίζομαι.

насоверлить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. насверлённый, βρ: -лён, -ленά, -ленό τρυπανίζω.

насовистать, -ищү, -ищешь κ. насовистеть, -ищү, -истішь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. насовистанный, βρ: -тан, -а, -о ρ.σ.μ. τραγουδά σφυρίζοντας. || -ся σφυρίζω πολύ.

наовистеться, -ищүсь, -истішься ρ.σ. σφυρίζω πολύ.

насовистывание, -я ουδ. σφύριγμα.

насовистывать ρ.δ.μ. 1 σφυρίζω. 2 σιγοσφυρίζω. 3 (για πτηνά) κελαιδώ. || -ся τραγουδιέμαι σφυριχτά.

насевать ρ.δ. βλ. насéять. || -ся σπέρνομαι.

наседать ρ.δ. 1 βλ. насéсть¹ (2,3 σημ.). 2 πιέζω δυνατά, σφίγγω· противник -ает на арьергард ο εχθρός πιέζει ισχυρά την οπισθοφυλακή.

наседка, -и θ. κλώσσα.

насеивать ρ.δ. βλ. насéять. || -ся 1 σπέρνομαι. 2 κοσκινίζομαι.

насекать ρ.δ. βλ. насéчь. || -ся κάθομαι· επικάθομαι.

насекомоядный επ. εντομοφάγος. || ουσ. -не πλθ. τα εντομοφάγα.

насекомые, -их πλθ. (ενκ. -οε, -οго ουδ.) τα έντομα.

население, -я ουδ. 1 οι κάτοικοι. 2 πληθυσμός· перепись -я απογραφή πληθυσμού.

населённость, -и θ. 1 οι κάτοικοι. 2 πυκνότητα πληθυσμού.

населённый επ. απο μτχ. κατοικημένος. || πολυκατοικημένος.

населить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. населённый, βρ: -лён, -ленά, -ленό. || κατοικίζω, σπιτώνω· οικίζω, εγκατασταίνω κατοίκους· - новый дом κατοικίζω καινούριο σπίτι· - пустынный край εγκατασταίνω κατοίκους σε ακατοίκητη περιοχή. 2 εγκατασταίνω πλήθος κατοίκων ή ζώων. || -ся κατοικούμαι· пустынный край -лся η έρημη περιοχή κατοικήθηκε.

насельник, -а α. (παλ.) ιθαγενής, αυτόχθονας, ντόπιος.

населить(ся) ρ.δ. βλ. населить(ся).

насést, -а α. κουρνούξυλο (όπου κοιμούνται οι κότες).

насéсть¹, -сяду, -сядешь, παρлθ. χρ. насéл, -ла, -ло, προσκ. насáдь ρ.σ. 1 κάθομαι· επιβιβάζομαι· μπαίνω· в вагон -ло мнóго народу στο βαγόνι μπήκε πολύς κόσμος. 2 (επι)κάθομαι· пыль -ла ей на лицо σκόνη επικάθησε στο πρόσωπό της. 3 βαρύνω, πιέζω με το βάρος. || μтφ. πειθαναγκάζω· εξαγκώ πίεση, πιέζω· επίμονα παρακαλώ.

насéсть², -и θ. (παλ.) βλ. насéст

насéчка, -и θ. 1 κοπή κόψιμο, λιάνισμα. 2 εγκοπή. 3 εγχάραξη, εντομή, διάτμηση. 4 χάραξη, κατασκευή χαραγών, δοντιών· - на напильниках κατασκευή χαραγών στα ριινιά· - на жерновáх χαραγή στις μυλόπετρες. 5 δαμασκηνουργία, δαμασκήνωση· ружьё с золотой -ой όπλο με χρυσή δαμασκήνωση.

насéчь, -секү, -сечёшь, -күт, παρлθ, χρ. насéк, -ла, -лó, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. насечённый, βρ: -чён, -ченά, -ченó ρ.σ.μ. 1 κόβω, λιανίζω, λεπτοτομώ· капүсты λιανίζω κραμπολάχανα. 2 εγκόπτω· εγχαράσσω· - моё имя на мраморе χαράσσω το όνομά μου στο μάρμαρο· - метку на деревьях χαράσσω σημάδι στα δέντρα. 3 εγχαράσσω, κάνω χαραγές ή δόντια· εντέμνω· διατέμνω.

насéять ρ.σ.μ. 1 σπέρνω· -ли семь гектáров έσπειραν επτά εκτάρια· -ли рожь έσπειραν πολλή βρίζα. 2 κοσκινίζω, κρησαρίζω· - мешок муки κοσκινίζω ένα τσουβάλι αλεύρι.

насидеть, -ижү, -идішь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. насіженный, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 κλωσσω· κύрица -ла на все яйца η κλώσσα κλώσσισε όλα τ' αυγά. 2 μтφ. παθαίνω απο το πθλύ καθσιό· - геморрой παθαίνω αιμορροΐδες απο το πολύ καθσιό. || -ся 1 κάθομαι πολύ, χορταίνω καθσιό. 2 (με την πρόθ. без κ. ουσ.) στερούμαι· κάθομαι, μένω χωρίς· - без дела κάθομαι χωρίς δουλιά (ασχολία)· - без денег μένω χωρίς χρήματα.

насіженный επ. απο μтч: -οε μέστο ή гнездо πολυετής υπηρεσία στην ίδια θέση· πολυπειρία· πολυετής ζωή στο ίδιο μέρος· -οε яйцó κλωσσιμένο (άχρηστο) αυγό.

насіживать(ся) ρ.δ. βλ. насидеть(ся).

насілие, -я ουδ. 1 βία, βιασμός, βιοπραγία· следы -я на теле ίχνη βιοπραγίας στο σώμα· употреблять - χρησιμοποιώ (μετέρχομαι) βία· применять - εφαρμόζω (ασκώ) βία. 2 επιβολή, καταναγκασμός, εξαναγκασμός. || καταπίεση. 3 μтφ. βία, ζόρι, στανιό.

насіловать, -лугу, -луешь ρ.δ.μ. 1 βιάζω, εξαναγκάζω για συνουσία. 2 εκβιάζω· - чью-л. совесть εκβιάζω τη συνείδηση κάποιου.

насилу επίρ. με μεγάλη δυσκολία, (μόλις και μετά βίας· **ОН ТАК СЛАБО, ЧТО - ХОДИТ** αυτός είναι τόσο αδύνατος, που μόλις μπορεί και σέρνει τα πόδια του ή να βαδίζει. || επιτέλους.

насилъник, -а α. 1 βιαστής. 2 καταπιεστής.
насилъничать ρ.δ. βιάζω. || χησιμοποώ βία· καταπιέζω, καταδυναστεύω.

насилънический επ. βίαιος, βιαστικός, γινόμενος με τη βία.

насилъно επίρ. βίαια, αναγκαστικά, με τη βία, με το ζόρι, στανικά, με το στανικό.

насилъственный επ. βίαιος, δυναμικός· **оε свержение самодержавия** βίαια ανατροπή της απολυταρχίας. || αναγκαστικός, καταναγκαστικός, στανικός. || εκφρ. **-ая смерть** βίαιος (μη φυσιολογικός) θάνατος.

насилывать ρ.δ. βλ. **насинить**.

насинить, -нѣ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **насиненный**, βρ: -нѣн, -ненѣ, -ненѣ ρ.σ.μ. 1 βάφω κυανό. 2 λουλακίζω.

наскобливать ρ.δ. βλ. **наскоблѣть**. || **-ся** 1 τρίβομαι, λιανίζομαι. 2 ξύνομαι λειαινόμεμαι.

наскѣз, -а α. (παλ.) διαβολή· κουτσομπολιό.

наскѣзѣть, -ажѣ, -ажешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наскѣзанный**, βρ: -зан, -а, -о ρ.σ. 1 μ. διηγούμαι, λέγω πολλά· **-новостѣй** διηγούμαι πολλά νέα. 2 διαβάλλω, κακολογώ, δυσφημώ· συκοφαντώ.

наскѣзывать ρ.δ. βλ. **наскѣзѣть**.

наскакѣть, -скачѣ, -скачешь ρ.σ. 1 προσκρούω καλπάζοντας· **-на забѣр** προσκρούω (επιπίπτω) στον περίβολο. 2 καταφτάνω· **-ли кавалерѣисты** κατέφτασαν ιππείς.

наскѣкивание, -я ουδ. πρόσκρουση.

наскѣкивать ρ.δ. προσκρούω καλπάζοντας.

наскѣльный επ. σε βράχο (για σχέδια, λέξεις κ.τ.τ.).

наскѣдѣлѣть ρ.σ. βλ. **скѣдѣлѣть**.

наскѣбѣзъ επίρ. 1 διαμπερώς, πέρα-πέρα· **пѣ-ля пробѣла дѣску** - η σφαίρα διαπέρασε τη σανίδα· **я промѣк** - μούσκεφα ως το κόμμαλο. 2 μτφ. πλήρως, εντελώς, τελείως, πέρα για πέρα· **видѣно** - είναι καταφανές, ολοφάνερο. || εκφρ. **видѣть** (знѣть) **кого** - γνωρίζω κάποιον καλά (τις προθέσεις του, ενέργειες κ.τ.τ.).

наскоблѣть, -облѣ, -облѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наскоблѣнный**, βρ: -лен, -а, -о; ρ.σ.μ. 1 τρίβω· λιανίζω· **-сыр** τρίβω κασέρι· **-редьки** λιανίζω ρεπάνια. 2 ξύνω, λειαινώνω.

наскѣкѣ, -а α. 1 πήδημα, άλμα. || εφόρμηση. || μτφ. άγρια επίθεση. 2 επέλευση· επιδρομή, έφοδος· **кавалерѣйский** - επιδρομή ιππικού. 3

επίρ. **-ом** στα κουτουρού, κουτουράδα, απερίσκεπτα. || εκφρ. **с -ом** α) ορμητικά, καλπάζοντας. β) βλ. 3 σημ.

наскоблѣко επίρ. κατά πόσο, καθόσο, όσο, απ' όστι, στο βαθμό, στο μέτρο· **-это вѣрно?** κατά πόσο αυτό είναι σωστό; **-я могу** όσο μπορώ· **-мне извѣстно** απ' ό,τι εγώ ξέρω.

наскоро επίρ. βιαστικά, στα γρήγορα, επευσμένα, με βία, με βιασύνη.

наскочѣть, -очѣ, -очѣшь ρ.σ. 1 προσκρούω, πέφτω επάνω, τρακάρω, προσκόπτω· **корѣблѣ -ѣл** **на мѣну** το πλοίο προσέκρουσε σε νάρκη. || παρευρίσκομαι τυχαία, πέφτω πάνω· **-на неприѣтнѣну сцѣну** πέφτω πάνω σε δυσάρεστη σκηνή. 2 χυμώ, ορμώ, εφορμώ, ρίχνομαι πάνω. 3 μτφ. ρίχνομαι, επιτίθεμαι, αποπαίρνω, παραπαίρνω, κακοπαίρνω κάποιον· **что ты на меня -ѣл?** я тут не при чѣм τι ρίχτηκες σε μένα; εγώ δε φταίω τίποτε.

наскребѣть ρ.δ. βλ. **наскрѣстѣ**.

наскрѣстѣ, -ебѣ, -ебѣшь, παρλθ. χρ. **наскрѣбѣ**, -еблѣ, -еблѣ, μτχ. παρλθ. χρ. **наскрѣбѣнный**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наскрѣбѣнный**, βρ: -бѣн, -бѣнѣ, -бѣнѣ ρ.σ.μ. 1 (απο)ξύνω, μαζεύω, περισυλλέγω· **-со сковорѣды** ξύνω το τηγάνι. 2 μτφ. εξοικονομώ· αποταμιεύω· **-дѣньги на поѣздку** κάνω οικονομίες για το ταξίδι.

наскучѣѣться ρ.σ. ανιώ, πλήττω πολύ· βασανίζομαι, φθίνω, λιώνω απο την πλήξη.

наскучѣть ρ.σ. 1 προκαλώ ανία, πλήξη· γίνομαι ανιαρός, βαρετός. 2 (παλ.) πλήττω, ανιώ, αισθάνομαι πλήξη, ανία.

насладѣть, -ажѣ, -адѣшь ρ.σ.μ. (γραμ. λόγος) ευφραίνω, τέρπω· **-взор** τέρπω την όραση· **-слух** **мѣзничкой** ευφραίνω την ακοή με τη μουσική. || **-ся** ευφραίνομαι, τέρπομαι, ηδύνομαι, απολαβαίνω.

насладѣѣть(ся) ρ.δ. βλ. **насладѣть(ся)**.

насладѣние, -я ουδ. απόλαυση, τέρψη, ηδονή· ευφροσύνη, αγαλλίαση· **эта работѣ для меня** - αυτή η δουλειά για μένα είναι απόλαυση.

наслаивание, -я ουδ. βλ. **наслоение**.

наслаивать(ся) ρ.δ. βλ. **наслоѣть(ся)**.

насластѣть, -ащѣ, -астѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наслашѣнный**, βρ. -щѣн, щѣнѣ, -щѣнѣ ρ.σ. μ. γλυκαίνω· **-чай** γλυκαίνω το τσάι.

наслѣѣть, **нашлѣ**, **нашлѣшь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наслѣнный**, -лан, -а, -о ρ.σ.μ. 1 στέλλω, αποστέλλω· **-подѣрков** στέλλω δώρα. 2 εξαποστέλλω, εκπέμπω (για θεομηνίες, δεινά).

наслащивать ρ.δ.μ. βλ. **насластѣть**. || **-ся** γλυκαίνομαι, γίνομαι γλυκός.

наслѣдѣ, -я ουδ. 1 κληρονομιά· **культѣрное** - **дрѣвних** **грѣков** η πολιτιστική κληρο-

νομιά των αρχαίων Ελλήνων· - πρόσλογο κληρονομιά του παρελθόντος. 2 (παλ.) βλ. **наследство**.

наследить, -ежѹ, -едѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наследенный**, βρ: -жен, -а, -ο αφήνω ί-χνη, αποτυπώματα.

наследник, -а α., -ца, -н θ. 1 κληρονόμος· **законный** - νόμιμος κληρονόμος. || παιδί, γιος. 2 διάδοχος· συνεχιστής· - **престόла** διάδοχος του θρόνου.

наследный επ. 1 διάδοχος, κληρονόμος· - **принц** διάδοχος πρίγκιπας. 2 (παλ.) κληρονομικός.

наследование, -я ουδ. 1 κληρονομιά. 2 η διαδοχή.

наследовать, -дую, -дуешь ρ.δ.κ.σ. 1 μ. κληρονομώ· **он -ал этот дом от отца** αυτός κληρονόμησε αυτό το σπίτι απο τον πατέρα· - **все пороки предков** κληρονομώ όλα τα ελαττώματα των προγόνων· **сын -ал этот дом от отца** ο γιος κληρονόμησε αυτό το σπίτι απο τον πατέρα· **он -ал своему дяде** αυτός κληρονόμησε το θείο του. 2 διαδέχομαι. || -ся 1 κληρονομούμαι. 2 διαδέχομαι.

наследодатель, -я α. κληροδότης, διαθέτης. **наследственно** επίρ. κληρονομικά. || διαδοχικά.

наследственность, -и θ. 1 κληρονομικότητα· **явление -и** φαινόμενο κληρονομικότητας. 2 (παλ.) κληρονομιά, κληρονόμημα.

наследственный επ. 1 κληρονομικός· - **о** **право** κληρονομικό δικαίω· - **о** **имущество** κληρονομική περιουσία. 2 προγονικός· - **ая** **болезнь** κληρονομική ασθένεια.

наследство, -а ουδ. 1 κληρονομιά, κληρονόμημα· **оставить больше** - αφήνω μεγάλη κληρονομιά· **получить** - παίρνω κληρονομιά· **раздел** -а μοίρασμα της κληρονομιάς· **права** -а δικαιώματα κληρονομιάς· **лишить** -а στερώ της κληρονομιάς, αποκληρώνω· **литературное** - (μτφ.) λογοτεχνική κληρονομιά. 2 διαδοχή· **война за испанское** - πόλεμος για τη διαδοχή της Ισπανίας (των λατινοαμερικανικών κτήσεων). || εκφρ. **по -у** επίρ. κληρονομικά, απο κληρονομιά.

наслоение, -я ουδ. 1 στρώμα, κοίτασμα· διάπλαση· **песчаное** - στρώμα άμμου. 2 μτφ. ιδιότητα, χαρακτηριστικό.

наслоить, -оѹ, -оѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наслоенный**, βρ: -ѣн, -ѣна, -ѣно ρ.σ.μ. επιστρώνω· **бάζω**, χωρίζω κατά στρώματα. || -ся 1 επιστρώνομαι, μπαίνω κατά στρώματα. 2 μτφ. σχηματίζομαι.

наслужиться, -ужусь, -ѹжѣшься ρ.σ. υπηρετώ· υπηρετώ πολύ, αρκετά.

наслушаться ρ.σ. 1 ακούω· - **новостей** α-

κούω ειδήσεις. 2 χορταίνω ν' ακούω· **он поѣт так хорошо, что я не могу** - **ego** αυτός τραγουδάει τόσο καλά, που δε χορταίνω να τον ακούω.

наслѣванный επ. (παλ.) πολύξερος, κατεχάρης εξ ακοής (όχι απο μελέτη).

наслѣваться, -шусь, -шѣшься ρ.σ. ακούω, γνωρίζω πολλά εξ ακοής· **я -лся о нем много хорошего** άκουσα γι' αυτόν πολλά καλά.

наслѣшка, -и θ. (παλ. κ. απλ.) ακοή, άκουσμα· φήμη· **я знаю ego по -е** τον έχω ακουστά· **говорить о чем-н. по -е** μιλώ για κάτι, όπως το άκουσα.

наслонивать ρ.δ. βλ. **наслонить**. || -ся σαλιώνομαι.

наслонить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наслоненный**, βρ: -нѣн, -нѣна, -нѣно σαλιώνω· - **почтовую марку** σαλιώνω το γραμματόσημο.

наслонявить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. (απλ.) σαλιώνω, λερώνω με το σάλιο.

насмѣливать ρ.δ. βλ. **насмолить**. || -ся πισσαλείφομαι.

насмѣрку επίρ. (σε συνδυασμό με τα ρ. **идти, пойти**) χάνομαι, καταστρέφομαι· **всѣ дело идѣт** - όλη η υπόθεση χάνεται· **всѣ пощло** - όλα πήγαν χαμένα.

насмѣливаться ρ.δ. βλ. **насмѣлиться**.

насмѣлиться, -лжусь, -лишься ρ.σ. (απλ.) βλ. **осмѣлиться**.

насмѣрть 1 επίρ. θανάσιμα, θανατηφόρα· **раниить** - τραυματίζω θανάσιμα. || μτφ. (σε συνδυασμό με τα ρ. **бѣться, драться, сражаться** κ.τ.τ.) μέχρι θάνατο. 2 μτφ. πάρα πολύ, πολύ δυνατά· **перепугаться** - φοβούμαι πάρα πολύ, πεθαίνω απο το φόβο.

насмѣхаться ρ.δ. περιγελώ, κοροΐδεύω, περιπαίζω, εμπαίζω, χλευάζω· **над ним** - **ѣтсѣ** τον κοροΐδεύουν· **он беспрѣстанно** - **ѣтсѣ** αυτός συνέχεια κοροΐδεύει.

насмѣшить, -шѹ, -шѣшь ρ.σ.μ. κινώ, προκαλώ το γέλιο· **кάνω** κάποιον να γελάσει· **он всех -ѣл** αυτός τους έκανε όλους να γελάσουν.

насмѣшка, -и θ. χλευασμα, κοροΐδία, περιπαιγμα, εμπαιγμός, περιγέλιο.

насмѣшливо επίρ. περιπαικτικά κλπ. επ. **насмѣшливость**, -и θ. χλευασμός, εμπαιγμός, σκαμπτικότητα· **скрѣптая** - ειρωνία.

насмѣшливый επ. περιπαικτικός, εμπαικτικός, σκαμπτικός, χλευαστικός, κοροΐδευτικός.

насмѣшник, -а α., -ца, -н θ. χλευαστής. μυκτηριστής, μώμος, περιπαίκτης, κοροΐδευτής, σκώπτης.

насмѣшничать ρ.δ. βλ. **насмѣхаться**; **он всегда надо всем** - **ѣт** αυτός πάντοτε τους πάντες κοροΐδεύει.

насмѣяться, -ѣжусь, -ѣѣшься ρ.σ. 1 γελώ πο-

λύ, χορταίνω γέλια. 2 περιγελώ, κοροΐδεύω, καταγελώ, χλευάζω.

НАСМОЛІТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **НАСМОЛЁННЫЙ**, βρ: -лён, -ленá, -ленó πισσώνω, αλείφω με πίσσα.

НАСМОРК, -а α. συνάχι· **ПОЛУЧИТЬ** - παίρνω (αρπάζω) συνάχι.

НАСМОТРЕТЬ, -отрѣ, -отришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **НАСМОТРЕННЫЙ**, βρ: -рен, -а, -о ρ.σ.μ. (απλ. κ. κυνηγ.) καθαροβλέπω, βλέπω ευκρινώς, διακρίνω καλά. || κοιτάζω, βλέπω, διαλέγω· κοιτάζω (διαλέγω) κοστουμί. || -ся 1 κοιτάζω πολύ, χορταίνω να βλέπω· **СМОТРЕТЬ** и не **СМОТРЕТЬСЯ** κοιτάζω και δε χορταίνω· не могу - на эту картину δε χορταίνω να κοιτάζω αυτή την εικόνα. 2 βλέπω (πολλά)· я -лся много картин είδα πολλές εικόνες.

НАСНИМАТЬ ρ.σ.μ. κατεβάζω (πολλά)· - КНИГ с полки κατεβάζω πολλά βιβλία απο το ράφι. || βγάζω, τραβώ· **ФОТОГРАФ** -ѣл разных видов ο φωτογράφος έβγαλε διάφορα τόπια.

НАСОБАЧИТЬСЯ, -чусь, -чишься ρ.σ. (απλ.) συνηθίζω· - стрелять συνηθίζω να πυροβολώ.

НАСОБИРАТЬ ρ.σ.μ. (συμ)μαζεύω, συναθροίζω, συγκεντρώνω· - корзину ягод μαζεύω ένα καλάθι καρπούς· - деньги μαζεуω (αποταμιεύω) χρήματα.

НАСОВАТЬ, -суд, -судёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **НАСОВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. 1 βάζω, χώνω· **НАСОВАТЬ** полный карман орехов γεμίζω μια τσέπη με καρύδια· - конфет во все карманы βάζω καραμέλες σ' όλες τις τσέπες. 2 (απλ.) γροθοκοπώ, δίνω γροθιές, μπουνιές, ξυλοκοπώ, ξυλοφορτώνω.

НАСОВЕТОВАТЬ, -тую, -туешь ρ.σ. 1 συμβουλεύω, δίνω συμβουλές. 2 συμβουλευώ πολύ.

НАСОВСЕМ επίρ. (απλ.) εντελώς, παντοτινά, για πάντα· **ОТДАТЬ** - δίνω για πάντα.

НАСОВЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **НАСОВАТЬ** κ. **НАСУНУТЬ**. || -ся 1 πληρούμαι, γεμίζω, φουσκώνω. 2 βλ. **НАСУНУТЬСЯ**.

НАСОЛИТЬ, -олю, -олишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **НАСОЛЕННЫЙ**, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 αλατίζω· αλατίζω πολύ· - суп αλατίζω τη σούπα. 2 βάζω τουρσί· - каждую огурцов αλατίζω ένα καδί αγγουράκια. 3 μτφ. δυσανεστό, πικραίνω, κακοκαρδίζω.

НАСОРИТЬ ρ.σ. γεμίζω σκουπίδια· - на полу κάνω σκουπίδια στο πάτωμα.

НАСОРТИРОВАТЬ, -рюю, -рyешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **НАСОРТИРОВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. ταξινομώ, κατατάσσω.

НАСОРТИРОВАТЬ ρ.δ. βλ. **НАСОРТИРОВАТЬ**.

НАСОС, -а α. αντλία, τρόμπα· **ВОЗДУШНЫЙ** - αεραντλία· **ВСАСЫВАЮЩИЙ** - αναρροφητική ή απορροφητική αντλία· **ПОРШНЕВОЙ** - εμβολιοφό-

ρα αντλία· **ПОЖАРНЫЙ** - πυροσβεστική αντλία· **ВОДЯНОЙ** - υδραντλία· **КРЫЛЬЧАТЫЙ** - πτερυγοφόρα αντλία· **НАГНЕТАТЕЛЬНЫЙ** - καταθλιπτική αντλία· **МЕМОΡΑΝНЫЙ** - αντλία μεμβράνης· **ЦЕНТРОБЕЖНЫЙ** - αντλία φυγοκεντρική ή κεντρόφυγα· **ПАРОВОЙ** - ατμοκίνητη αντλία· **КАЧАТЬ** - **ОМ** αντλώ, τρομπάρω.

НАСОСАТЬ, -осу, -осёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **НАСОСАННЫЙ**, βρ: -сан, -а, -о ρ.σ.μ. 1 απορροφώ, πιπιλίζω, θυζαίνω. 2 αντλώ, τρομπάρω, γεμίζω τρομπάροντας. 3 βλέπω θυζαίνοντας· - грудь βλέπω το στήθος (μαστούς) θυζαίνοντας πολύ. || -ся 1 θυζαίνω πολύ ή ώσπου χορταίνω· **РЕБЁНОК** -лся молоком το βρέφος χόρτασε (να θυζαίνει) γάλα. 2 μτφ. ρουφώ, τραβώ, σουρώνω, μεθά.

НАСОСНЫЙ επ. της αντλίας· - **ПОРШЕНЬ** το έμβολο της αντλίας. || εκφρ. -ая станция αντλιοστάσιο.

НАСОХНУТЬ, -нет, παρλθ. χρ. **НАСОХ**, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **НАСОХШИЙ** ρ.σ. ξεραίνωμαι· στεγνώνω· в лесу -ло много деревьев στο δάσος ξεραθηκαν πολλά δέντρα· на бумаге -оx клей στο χαρτί στέγνωσε η κόλλα.

НАСОЧИНИТЬ κ. **НАСОЧИНАТЬ** ρ.σ.μ. βλ. **СОЧИНИТЬ**, **СОЧИНАТЬ**.

НАСОЧИТЬСЯ, -йтся ρ.σ. στάζω, σταλάζω· -лась много смоли έσταξε πολύ ρετσίνι.

НАСПАТЬ, -плю, -пишь, παρλθ. χρ. **НАСПАЛ**, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **НАСПАННЫЙ**, βρ: -пан, -а, -о ρ.σ.μ. βλέπω· παθαίνω απο τον πολύ ύπνο· - мешки под глазами πρήζονται τα μάτια απο τον πολύ ύπνο. || -ся κοιμούμαι πολύ, χορταίνω ύπνο.

НАСПЕХ επίρ. βιαστικά, εσπευσμένα, στα γρήγορα, επειγόντως· **ПИШУ** вам - σας γράφω βιαστικά· **ДЕЛАТЬ** уроки - κάνω τα μαθήματα στα γρήγορα.

НАСПИНИК, -а α. 1 (για πανοπλία) προφυλακτήρας των νώτων. 2 ραχιαίο λωρί ζεύξης.

НАСПИННЫЙ επ. ραχιαίος, επινώτιος.

НАСПИРТОВАТЬ, -тую, -тyешь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **НАСПИРТОВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. μουσκεύω στο οινόπνευμα. || -ся εμποτίζομαι, εμβάπτομαι, μουσκεύω σε οινόπνευμα.

НАСПИРТОВЫВАТЬ(ся) ρ.δ. βλ. **НАСПИРТОВАТЬ**(ся).

НАСПЛЕТНИЧАТЬ ρ.σ. βλ. **СПЛЕТНИЧАТЬ**.

НАСТ, -а α. παγωμένη επιφάνεια χιονιού.

НАСТАВАТЬ, -стаёт ρ.δ. βλ. **НАСТАТЬ**.

НАСТАВИТЕЛЬНО επίρ. διδακτικά κλπ. επ.

НАСТАВИТЕЛЬНОСТЬ, -и θ. διδαχή, παραίνεση, νουθεσία, συμβουλή.

НАСТАВИТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -лен, -льна, -ль-но διδακτικός, συμβουλευτικός, παραινετικός, νουθετικός.

наста́вить, -влю, -вишь ρ.σ.δ. 1 (κυρίως με ποσοτική σημ.) βάζω, θέτω, τοποθετώ. 2 μωλπίζω, μελανιάζω, πρήζω. 3 αβγατίζω, μακραίνω, επιμηκύνω. 4 κατευθύνω, στρέφω, γυρίζω· -дύжко револьвера на κοτό στρέφω την κάννη του ρεβόλβερ σε κάποιον. || εκφρ. - самовар βάζω το σαμοβάρι (το γεμίζω νερό και το ανάβω)· - ýχο (ýши) βάζω (στήνω) το αυτί, τεντώνω το αυτί, αυτιάζομαι, ακουρμαίνομαι, αφουγκράζομαι· - рога комы́ βάζω κέρατα σε κάποιον (απατώ).

наста́вить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. (παλ.) συμβουλεύω, παραινώ, νουθετώ. || εκφρ. - на ум ή на разум (παλ.) λογικεύω, βάζω μυαλό, νουθετώ.

наста́вка, -и θ. αβγάτισμα, πρόσθεμα· μάκραιμα, επιμήκυνση.

наставлѣніе, -я ουδ. 1 διδασχή, συμβουλή, ορμήνεια, νουθεσία, -έτηση, παραίνεση· дѣлать - νουθετώ, συμβουλεύω, ορμηνεύω. 2 εντολές ηθικοπλαστικές. 3 οδηγία συμβουλευτική ή τρόπου χειρισμού.

наставлѣть¹ ρ.δ. βλ. наста́вить (3,4 σημ.). || -ся 1 αβγατίζομαι, μακραίνω, επιμηκύνομαι. 2 κατευθύνομαι, στρέφομαι, γυρίζω.

наставлѣть² δ.ρ. βλ. наста́вить² || -ся συμβουλεύομαι, ορμηνεύομαι, νουθετούμαι.

наста́вник, -а α., -ца, -и θ. (παλ.) δάσκαλος· παιδαγωγός· класный - επιμελητής τάξης (παιδονόμος, καθοδηγητής).

наста́внический επ. (παλ.) δασκαλικός, παιδαγωγικός. || νουθετικός, παραινετικός.

наста́вничество, -а ουδ. (παλ.) το αξίωμα του δασκάλου, παιδαγωγού.

наставно́й επ. αβγατισμένος, πρόσθετος· -не рукава́ αβγατισμένα μανίκια.

наста́ивать¹ ρ.δ. βλ. насто́ять¹ || -ся βλ. насто́яться¹

наста́ивать ρ.δ. βλ. насто́ять.

настанавлѣвать ρ.δ. βλ. настановѣть || -ся τοποθετούμαι, τίθεμαι.

настановѣть ρ.σ.μ. βλ. наста́вить¹ (1σημ.).

наста́ть, -анет ρ.σ. αρχίζω, έρχομαι, φτάνω· πλησιάζω· -ла весна́ ήρθε η άνοιξη· -ла полночь ήρθαν τα μεσάνυχτα· -ли праздни́ки έφτασαν οι γιορτές· -ло время́ расстаться έφτασε η ώρα του χωρισμού (να χωριστούμε)² -ет день, когда... θα 'ρθει η μέρα, που... || γίνομαι· -ла тишина́ έγινε ησυχία· -ла минута́ молчания έγινε ενός λεπτού σιγή.

настегать¹ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. настѣганный, βρ: -ган, -а, -ο. 1 ράβω αραιά· -вату на подкладку ράβω βάτα (βαμπάκι) στη φόδρα. 2 ράβω (πολλά)· - Одежд ράβω παπλώματα.

настегать² ρ.σ.μ. (απλ.) γραμμ. στοιχεία

βλ. настегать¹· βιτσιζω· μαστιγώνω.

настѣгивать¹ ρ.δ. βλ. настегать¹ || -ся ράβομαι.

настѣгивать² ρ.δ. βλ. настегать² || -ся βιτσιζομαι, μαστιγώνομαι.

настежь επίρ. ορθάνοιχτα, διάπλατα, τελείως ανοιχτά· отвори́ть дверь - ανοίγω την πόρτα διάπλατα· двѣри и окна - πόρτες και παράθυρα ορθάνοιχτα.

настелѣть, -елѣ, -ѣлишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. настѣленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. настлѣть (1σημ.).

настѣнный επ. επιτοίχιος, του τοίχου· - календарь ημερολόγιο του τοίχου· -οе зѣркало επιτοίχιος καθρέφτης· -ая живопись τοιχογραφία· - телефон επιτοίχιο τηλέφωνο.

настигать ρ.δ. βλ. настичь, настигнуть. || -ся με προφταίνει(-ουν), με βρίσκει, με πιάνει, (-ουν).

насти́л, -а α. 1 στρώση, στρώσιμο· επίστρωμα· στρώμα· - сѣна στρώμα σανού· дощатый - σανίδωμα· - моста επίστρωμα γέφυρας. 2 κέντημα πυκνό.

насти́лание, -я ουδ. βλ. насти́л (1σημ.).

насти́лать ρ.δ. βλ. настлѣть. || -ся στρώνομαι, επιστρώνομαι.

насти́лка, -и θ. βλ. насти́л.

насти́лочность, -и θ. στρώση (χαμηλή πτήση προς το έδαφος).

насти́лочный επ. της επίστρωσης· -не работы εργασίες επίστρωσης· -не доски σανίδια επίστρωσης.

насти́льный επ. 1 επιστρωμένος· -ая дорога επιστρωμένος δρόμος. 2 (στρατ.) στρατός· -огонь στρατά πυρά (χαμηλού ύψους). 3 (αθлт.) ομαλός.

насти́рать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. настѣранный, βρ: -ран, -а, -ο. 1 πλύνω (πολλά)· - рубашек πλύνω πουκάμισα. 2 καλοπλύνω· λευκαίνω.

насти́рывать ρ.δ. βλ. настѣрать. || -ся καλοπλύνομαι· λευκαίνομαι.

насти́чь κ. настигнуть, -тигну, -тигнешь, παρлθ. χρ. настѣг, -ла, -ло, προσκ. настѣгни, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. настѣгнутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 φτάνω, προφταίνω· κυνηγώντας, τρέχοντας· - беглецов φτάνω τους δραπέτες. 2 βρίσκω, πετυχαίνω· πιάνω· преда́телей -ла злая кара οι προδότες τιμωρήθηκαν· нас -ла бýря μας έπιασε μπόρα (θύελλα).

настлѣть, -телѣ, -ѣлешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. настланный, βρ: -лан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 στρώνω· - солону στρώνω άχυρο· - доски στρώνω σανίδια· - ковров στρώνω χαλιά. 2 επιστρώνω, καλύπτω, σκεπάζω· -пол из плиток

επιστρώνω το πάτωμα με πλακάκια· - МОСТО-
ВУЮ λιθοστρώνω δρόμο. 3 κεντώ πυκνά.

НАСТОВЫЙ επ. 1 παγωμένος (στην επιφάνεια)·
- СНЕГ παγωμένο χιόνι. 2 χιονοπαγωμένος· -АЯ
ДОРОГА χιονοπαγωμένος δρόμος.

НАСТОЙ, -Я α. αφέψημα· εκχυματισμός· εκ-
χύλισμα· - РОМАНШКИ αφέψημα χαμόμηλου· - ЧАЯ
αφέψημα τσαγιού. || βάμμα.

НАСТОЙКА, -И θ. 1 ηδύποτο, λικέρ. 2 βάμ-
μα· - ЙОДА βάμμα ιωδίου.

НАСТОЙЧИВО επίρ. επίμονα κλπ. επ.

НАСТОЙЧИВОСТЬ, -И θ. επιμονή, εμμονή, στα-
θερότητα, στάση· πείσμα.

НАСТОЙЧИВЫЙ επ., βρ: -ЧИВ, -А, -О επίμο-
νος, έμμονος, σταθερός. || πεισματικός, πει-
σματώδης· απαιτητικός.

НАСТОЛЬ επίρ. (παλ.) βλ. настолько.

НАСТОЛЬКО επίρ. τόσο, τόσο πολύ, σε τέ-
τοιο βαθμό ή σημείο· ОН БЫЛ - УМѢН, ЧТО СРАЗУ
ВСѢ ПОНЯЛ ήταν τόσο έξυπνος, που αμέσως
τα κατάλαβε όλα· ОН - ИЗМЕНИЛСЯ, ЧТО НЕЛЬЗЯ
ЕГО УЗНАТЬ άλλαξε τόσο πολύ, που δεν μπο-
ρείς να τον γνωρίσεις· -..., НАСКОЛЬКО τό-
σο..., όσο· Я НЕ - НАЙВЕН, ЧТОБЫ ЕМУ ПОВѢ-
РИТЬ δεν είμαι τόσο αφελής, ώστε να τον πι-
στέψω.

НАСТОЛЬНЫЙ επ. 1 επιτραπέζιος· -АЯ ЛАМПА
επιτραπέζια λάμπα· -НЕ ЧАСЫ επιτραπέζιο ω-
ρολόι· - КАЛЕНДАРЬ επιτραπέζιο ημερολόγιο. 2
μτφ. αγαπητός, αχώριστος· -АЯ КНИГА αγαπητό
βιβλίο.

настороживать(ся) ρ.δ. βλ. насторожить(ся).
настороже επίρ. άγρυπνα· БЫТЬ НА - είμαι
σε επιφυλακή· επαγρυπνώ.

настороженность κ. **настороженность**, -И
θ. επιφυλακτικότητα, προσεκτικότητα.

настороженный κ. **настороженный** επ. απο μτχ.
επιφυλακτικός, προσεκτικός, εφεκτικός. ||
διστακτικός, ενδοιαστικός.

насторожить, -ЖУ, -ЖИТЬ, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **настороженный**, βρ: -жен, -а, -о κ. на-
стороженный, βρ: -жен, -женá, -жено ρ.σ.μ.
1 καθιστώ επιφυλακτικόν, προσεκτικόν. 2
(κυνηγ.) στήνω· - КАПКАН στήνω την παγίδα. ||
στρέφω, γυρίζω, σκοπεύω· - ружьё στρέφω το
όπλο. || εκφρ. - УШИ αφουγκράζομαι, ακουρ-
μαίνομαι, τεντώνω τ' αυτιά, στήνω τ' αυτί.
(για ζώα) αλαφιάζομαι, στήνω όρθια τ' αυτιά.
|| -ся γίνομαι προσεκτικός, επιφυλακτικός·
διαβλέπω κίνδυνο, ανησυχώ, φοβούμαι· αλα-
φιάζομαι.

настойние, -Я ουδ. παράκληση επίμονη, α-
παιτητική· επιμονή, απαίτηση· ПО ЕГО -Ю κατ'
απαίτησή του· ПОДДАТЬСЯ -ЯМ ενδίδω στις ε-
πίμονες απαιτήσεις ή παρακλήσεις.

настойтель, -Я α., -НИЦА, -И θ. ηγούμε-

νος, -ένισσα.

настойтельно επίρ. επίμονα κλπ. επ.

настойтельность, -И θ. επιμονή, εμμονή.

настойтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно
1 επίμονος, έμμονος· -НЕ ТРЕБОВАНИЯ επίμο-
νες απαιτήσεις ή διενδικήσεις· -АЯ просьба
επίμονη παράκληση. 2 επιτακτικός, επιβλημέ-
νος, επιβαλλόμενος· -АЯ НЕОБХОДИМОСТЬ (нуж-
да) επιτακτική ανάγκη.

настойтельский επ. ηγουμενικός, του ηγού-
μενου· -АЯ КЕЛЬЯ το κελί του ηγούμενου· -АЯ
ДОЛЖНОСТЬ η ηγουμενία (αξίωμα ηγούμενου).

настойтельство, -А ουδ. ηγουμενία.

настойть! -ОУ, -ОИШЬ ρ.σ. επιμένω, εμμέ-
νω· - НА ВЫДАЧЕ ДЕНЕГ επιμένω να δοθούν
χρήματα· - НА СВОЁМ МНѢНІИ επιμένω στη γνώ-
μη μου· - НА СВОЁМ επιμένω στο δικό μου.

настойть! -ОУ, -ОИШЬ, προστκ. **настой**, παθ.
μτχ. παρλθ. χρ. **настойнный**, βρ: -бян, -а, -о
ρ.σ.μ. 1 φτιάχνω αφέψημα· εκχυλίζω. 2 αρω-
ματίζω οινοπνευματώδες ποτό· - ВОДКУ НА
ВЫШНЕ φτιάχνω ούζο με γεύση βύσσινου. || -ся
βλ. ρ. ενεργ. φ.

настойться, -ОУСЬ, -ОИШЬСЯ ρ.σ. στέκομαι
πολύ ώρα ορθός:

настойщий επ. 1 ο παρών, τωρινός, ο ενε-
στώς· В -ее ВРЕМЯ τώρα, στον παρόντα χρόνο·
- ГОД αυτός ο χρόνος, το ενεστών έτος· -ее
ПОЛОЖЕНИЕ η τωρινή (παρούσα) κατάσταση· -
ДЕНЬ η σημερινή μέρα. 2 συσ. ουδ. -ее το
παρόν. 3 αυτός, ο δοσμένος· - СЛУЧАЙ ОТЛИ-
ЧАЕТСЯ ОТ ПРЕДЫДУЩИХ αυτή η περίπτωση δια-
φέρει απο τις προηγούμενες. 4 γνήσιος, κα-
θαρός, πραγματικός· -ее ЗОЛОТО καθαρό χρυ-
σάφι. || αληθινός, πραγματικός· - ЧЕЛОВЕК
πραγματικός άνθρωπος (όπως πρέπει)· -ее ИМЯ
το πραγματικό όνομα: || εκφρ. -ИМ 'образом
σοβαρά, όπως πρέπει· -ее ВРЕМЯ (γραμμ.) ο ε-
νεστώτας.

настраивать ρ.δ. βλ. настроить. || -ся
πλανίζομαι, ροκανίζομαι.

настрадаться ρ.σ. καταβασανίζομαι, κατα-
ταλαιπωρούμαι, δοκιμάζω, περνώ πολλά βάσανα.

настраивать! ρ.δ. βλ. настроить. || -ся οι-
κοδομούμαι, χτίζομαι· εποικοδομούμαι.

настраивать! ρ.δ. βλ. настроить. || -ся βλ.
настроиться.

настраивание, -Я ουδ. βλ. настройка.

настраивать ρ.δ. βλ. настроить. || -ся
γαζώνομαι.

настрашать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
настращенный, βρ: -щен, -щенá, -щено (απλ.)
φοβώ, φοβίζω, σκιάζω.

настреливать ρ.δ. βλ. настрелять.

настрелять ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
настрелянный, βρ: -лян, -а, -о. 1 (με σημ.

ποσοτική)· σκοτώνω, φονεύω· - зайцев σκοτώνω λαγούς. 2 μτφ. (απλ.) ζητώ, παρακαλώ να μου δώσει· - денег ζητώ χρήματα.

настриг, -а α. ποκάρι.

настриг, -а α. κούρεμα· φαλιδιασμα· κόψιμο.

настригáть ρ.δ. βλ. **настричь**. || -ся κουρεύομαι· φαλιδίζομαι· κόβομαι.

настричь, -игý, -ижéшь, -игýт, παρλθ. χρ. **настриг**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **настриженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) κουρεύω· φαλιδίζω· κόβω.

настрогáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **настроганный**, βρ: -ган, -а, -ο πλανίζω, ροκανίζω· - дóсок πλανίζω σανίδες.

настрогo επίρ. πολύ αυστηρά, αυστηρότατα· - запретить απαγορεύω αυστηρότατα.

настроéние, -я ουδ. 1 διάθεση (ψυχική)· хорóшее - καλή διάθεση, ευδιαθεσία· плохóе - αδιαθεσία, δυσθυμία, αθυμία, κακοκεφιά· унó-лое - μελαγχολία, βαρυθυμία· испóргить - χαλνώ τη διάθεση· бытú не в -и δεν έχω κέφι· у меня нет -я δεν έχω διάθεση. 2 επιθυμία, ó-ρεξη· работáть с -ем δουλεύω ορεξάτα. || εκφρ. - умóв διάθεση των πνευμάτων· человек -я άνθρωπος ευμετάβλητων διαθέσεων.

настроéнность, -и θ. διάθεση· - умá διάθεση του πνεύματος· - мыслéй διάθεση των σκέψεων.

настро́ить¹, -óю, -óишь ρ.σ.μ. 1 χτίζω, οικοδομώ· ανεγείρω· κατασκευάζω, φτιάχνω· - нóвнe квартáлы домóв χτίζω τετράγωνα καινούριων σπιτιών. - желéзных дорóг κατασκευάζω σιδηροδρομικές γραμμές. 2 (παλ.) ε-ποικοδομώ. 3 χτίζω παράρτημα.

настро́ить², -óю, -óишь ρ.σ.μ. 1 χορδίζω, κουντίζω· - скри́пку κουντίζω το βιολί. 2 ρυθμίζω, κανονίζω, τακτοποιώ, ρεγουλάρω· - станки ρυθμίζω τις εργατομηχανές. 3 προδιαθέτω· - женý прóтив мýжа προδιαθέτω τη γυναίκα κατά του άντρα της· - в пóльзу когó-л. προδιαθέτω ευνοϊκά προς κάποιον· - прó-тив себя прoδιαθέτω εναντίον μου· || -ся 1 κουντίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 προδιαθέ-τομαι· - прóтив когó-л. προδιαθέτομαι κατά κάποιου. 3 έχω διάθεση· προτίθεμαι· - на мирнóй ладé έχω ειρηνική διάθεση.

настро́йка¹, -и θ. εποικοδόμηση. || οικοδό-μηση παραρτήματος. || εποικοδόμημα.

настро́йка², -и θ. κούρδισμα (μουσ. οργάνων). || ρύθμιση μηχανών, -νισμών.

настро́йщик, -а α., -ца, -щέ θ. 1 χορδιστής (μουσ. οργάνων). 2 ρυθμιστής μηχανών, -ισμών.

настропа́лить ρ.σ.μ. (απλ.) προδιαθέτω.

настро́чить, -очý, -óчишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **настро́ченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 γαζώνω· - карма́н γαζώνω τσέπη· - воротнико́в

гаζώνω γιακάδες. 2 γράφω γρήγορα, βιαστικά. 4 μτφ. αφήνω συνεχή ίχνη.

настро́чка, -и θ. γάζωμα.

настрога́ть ρ.σ.μ. βλ. **настрога́ть**.

настро́гивать ρ.δ.μ. βλ. **настрога́ть**. || -ся πλανίζομαι, ροκανίζομαι.

настро́пать ρ.σ.μ. 1 (με ποσοτική σημ.) μαγειρεύω, ετοιμάζω. 2 μτφ. (απλ.) φτιάχνω στα γρήγορα, όπως-όπως· - заявлéние φτιάχνω (γράφω) αίτηση· - пла́тьев φτιάχνω (ράβω) φορέματα όπως-όπως.

настро́ять, -янет ρ.σ. (απλ.) κολλώ, σκαλώ-νω· в лохмáтой голо́вe -ла солóма στο ανα-μαλλιασμένο κεφάλι σκάλωσε ένα τσάχαλο. || εκφρ. - в зубáх (απλ.) γίνομαι ενοχλητι-κός.

настудíть, -ужý, -úдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **настуженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) ψύχω, κρυώνω, αφήνω να κρυώσει· он -и́л ко́мнату αυτός άφησε το δωμάτιο να κρυ-ώσει. || -ся ψύχομαι, κρυώνω (για χώρο).

настужáть(ся) ρ.δ. βλ. **настудíть(ся)**.

настуживáть(ся) ρ.δ. βλ. **настудíть(ся)**.

настýкать ρ.σ.μ. 1 χτυπώ, βρίζω με χτύ-πους· - пусту́тý в стeнe κρούοντας, βρίζω το κούφιο μέρος στον τοίχο. 2 χτυπώ, μετα-δίνω με συνηματικούς χτύπους. 3 (απλ.) δα-δακτυλογραφώ· - стáтьú χτυπώ άρθρο στη δα-κτυλογραφομηχανή.

настýкивать ρ.δ. βλ. **настýкать**. || -ся χτυπιέμαι, προσδιορίζομαι με χτύπο κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. **настýкать**.

наступáтельно επίρ. επιθετικά.

наступáтельный επ. επιθετικός· -не де́йс-твия επιθετική δράση ή επιχειρήσεις· -не бо́и επιθετικές μάχες· -ая во́йна επιθετικός πόλεμος· - дух επιθετικό πνεύμα· - порýв е-πιθετική ορμή.

наступáть¹ ρ.δ. 1 βλ. **наступíть**¹. 2 επι-τίθεμαι, κάνω επίθεση· προελαύνω. 3 πλησιάζω (παρακαλώντας, απαιτώντας, απειλώντας). 4 εκτείνομαι, απλώνομαι.

наступáть² ρ.δ. βλ. **наступíть**².

наступíть¹, -уплò, -úпишь ρ.σ. πατώ· - на ковèр πατώ στο χαλί· - кому́ нá ногу πατώ κάποιον στο πόδι· - на колóчки πατώ στ' α-γκάθια. || σπρίζομαι (στο πόδι). || εκφρ. мед-вèдь ή слон на úхо -и́л άμουσος άνθρωπος.

наступíть², -úпит ρ.σ. βλ. **наста́ть**. -ла веснá ήρθε η Άνοιξη· -ла тишина́ έγινε σιγή.

наступлéние¹, -я ουδ. επίθεση· έφοδος· προ-έλαση· вестí - по всему́ фрóнту κάνω επίθε-ση σε όλο το μέτωπο· прейтí в - περνώ στην επίθεση· - врагá останóвленно η επίθεση του εχθρού αναχαιτίστηκε. || μτφ. δραστήριες ε-νέργειες. || έκσταση.

наступлѣние² -я ουδ. αρχή· άρχισμα, έναρξη· το έμπα· -веснй αρχή της Άνοιξης· -старости άρχισμα των γηρατειών· с -ем нощи με το πέσιμο της νύχτας (του σκοταδιού)· с -ем дня με το φέξιμο της μέρας.

***наступрия**, -и θ. ναστούριτιο το φαρμακευτικό (επιστ.), νεροκάρδαμο (λκ.)

наступчатъ, -чү, -чишь ρ.σ. 1 βλ. **наступкатъ** (1, 2 σημ.). 2 χτυπά, θορυβώ. || -ся χτυπά πολύ ή επι μακρόν.

наступватъ ρ.δ. βλ. **наступтъ** κ. **наступнуть**.

наступрийный επ. (απλ.) επίμονος· αμετάκλητος, αμεταγύριστος· στερρός.

наступтъ κ. **наступнуть**, -йну, -йнешь, мтχ. παρлθ. χρ. **наступвший** ρ.σ. 1 φύχω, παγώνω· καλύπτω (επιφάνεια) με· лёд -йл на ступеньках ο πάγος σκέπασε τα σκαλοπάτια. 2 φύχομαι, κρύνω· κόμната -ла το δωμάτιο κρύωσε. || ξεπαγιάζω, μαργώνω· рүки -ли τα χέρια πάγωσαν· я -йл стоя на морозе ξεπάγιασα στέκοντας στον πάγο.

насудачить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. (απλ.) κουτσομπολεύω πολύ· φλυαρώ πολύ· λογοκοπώ.

насулить, -лб, -лйшь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. **насулённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. (απλ.) υπόσχομαι, τάζω πολλά.

насумасбрóдитъ, -бжу, -бдишь ρ.σ. (απλ.) βλ. **насумасбрóдничать**.

насумасбрóдничать ρ.σ. κάνω παλαβωμάρες ή τρέλλες.

насунуть ρ.σ.μ. (απλ.) ντύνω, φορά, βάζω, χώνω· (υ)ποδένω· -фурáжку φορά βαθιά το καπέλο· -сапог на нóгу βάζω τη μπότα στο πόδι. || -ся φοριέμαι, ντύνομαι, μπαίνω.

насупить, -плю, -пйшь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. **насупленный**, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. σουφρώνω, πτύσσω, ρυτιδώνω, συνοφρώνω. || -ся 1 ζαρώνω, συνοφρώνομαι. 2 σκυθρωπάζω, κατσουφιάζω. || σκοτεινιάζω· нёбо -лось ο ουρανός σκοτεινίασε.

насупленный επ. απο мтχ. 1 σουφρωμένος, συνοφρωμένος. 2 σκυθρωπός, κατσούφης, -φιασμένος· - вид σκυθρωπή όψη.

насупливать(ся) ρ.δ. βλ. **насупить(ся)**.

насупрoтив επίρ. κ. πρόθ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **напрóтив**.

насурьмить, -млб, -мйшь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. **насурьмлённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленó; ρ.σ.μ. βάφω τα βλέφαρα ή τα φρύδια με σουρμέ, στιμίζω. || -ся στιμίζομαι, βάφομαι με στίμι (σουρμέ).

насухо επίρ. πολύ στεγνά· **вытереть** - στεγνώνω καλά, τελειώς.

насучивать ρ.δ, βλ. **насучить**. || -ся στρίβομαι, συστρέφομαι, κλώθομαι· γνέθομαι.

насучить, -учү, -учишь, παθ. мтχ. παρлθ.

χρ. **насученный**, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. συστρέφω, στρίβω, κλώθω· γνέθω.

насучивать ρ.δ. βλ. **насучить**. || -ся στεγνώνομαι, ξηραίνομαι.

насучить, -учү, -уишь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. **насученный**, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. στεγνώνω, ξηραίνω.

насучность, -и θ. ανάγκη επιτακτική.

насучный, επ. βρ: -шен, -шна, -шно ζωτικός, επείγων, άμεσος, φλέγων· απαραίτητος, αναγκαιότατος· -вопрóс φλέγον ζήτημα· -не задáчи επείγοντα καθήκοντα· -хлеб ο επισούσιος άρτος· -не потребóности οι απαραίτητες ανάγκες.

насчёт πρόθ. με γεν. ως προς, όσον αφορά, αναφορικά, σχετικά, όσο για· περί· -этoго мы ещё не говорили σχετικά μ' αυτό εμείς ακόμα δε μιλήσαμε.

насчитáтъ ρ.σ.μ., παθ. мтχ. παρлθ. χρ. **насчитанный**, βρ: -тан, -а, -о. 1 αριθμώ, απαριθμώ, μετρώ, υπολογίζω, λογαριάζω. 2 λογαριάζω επί πλέον, μετρώ παραπάνω· -пять лишних рублэй μετρώ πέντε ρούβλια παραπάνω.

насчитывать ρ.δ. βλ. **насчитáтъ**. || αριθμώ· **Афины в 1836 году** -ли 14.000 жителей η Αθήνα το 1836 είχε 14.000 κατοίκους. || -ся υπολογίζομαι, λογαριάζομαι, αριθμούμαι· υπάρχω, έχω· в этом городе -ется миллион жителей αυτή η πόλη έχει ένα εκατομύριο κατοίκους.

нашибáтъ ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) ρίχνω κάτω, τινάζω· -корзину грущ тινάζω ένα καλάθι αχλάδια· -с дёрева ёблок тινάζω μήλα απο τη μηλιά.

наслáтъ ρ.δ. βλ. **наслáтъ**. || -ся στέλλομαι, αποστέλλομαι· εξαποστέλλομαι.

насыпанье, -я ουδ. βλ. **насыпка**.

насыпать, -плю, -плешь, προστι. **насыпъ**, ρ.σ.μ. 1 ρίχνω, ρίπτω· емчю, χύνω· -соль на стол χύνω αλάτι στο τραπέζι· -песок на дорожку ρίχνω άμμο στο δρομάκι. 2 γεμίζω· -мешок опилками γεμίζω ένα σακί με πριονίδια. 3 φτιάχνω, ανυψώνω ρίχνοντας· επισωρεύω· -курган φτιάχνω ανάχωμα· -кучу επισωρεύω, φτιάχνω σωρό. || χτυπά· νικώ (σε παιγνίδι). || -ся πέφτω κατά μικρά τεμάχια, επισωρεύομαι· επιστρώνομαι· -лось мнóго пёску έπεσε (επισωρεύτηκε) πολýς άμμος.

насыпáтъ¹ ρ.δ. βλ. **насыпать**.

насыпáтъ² ρ.δ. βλ. **насыпáтъ**.

насыпка, -и θ. (για λεπτά τεμάχια) ρίξιμο· πτώση· πλήρωση, γέμισμα· επισώρευση, ύψωση, σήκωμα.

насыпной επ. ριχνόμενος (σε λεπτά τεμάχια). || σχηματισμένος με ρίψεις ή επισωρεύσεις· -áя плотина φράγμα απο ρίψεις.

насыпъ, -и θ. 1 ανάχωμα, επίχωμα. 2 επίρ. -ѣю χύμα (ατυποποίητα).

насытитъ, -ищу, -и́тишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **насыщенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 χορταίνω· - **ГОЛОДНОГО** χορταίνω τον πεινασμένο· - **ЗЕМЛЮ ВОДОЙ** χορταίνω τη γη με νερό. 2 εφοδιάζω πλήρως· - **БИБЛИОТЕКУ** произведенийми **КЛАССИКОВ** εφοδιάζω τη βιβλιοθήκη με έργα κλασσικά (κλασσικών συγγραφέων). || μτφ. ικανοποιώ πλήρως. 3 υπερπληρώ, πληρώ κατά κόρο. || -ся 1 χορταίνω, τρώω κατά κόρο. || μτφ. ικανοποιούμαι πλήρως. 2 μτφ. πληρούμαι· **ЗЕМЛЯ** -**ЛАСЬ** **ВОДОЙ** η γη χορτάσε νερό· **ВОЗДУХ** **ПОСТЕПЕННО** -**ЛСЯ** **ВРЕДНЫМИ** **ИСПАРЕНИЯМИ** ο αέρας βαθμιαία γέμισε απο βλαβερές αναθυμιάσεις.

насыхатъ ρ.δ. βλ. **насыхнутъ**.

насыщатъ(ся) ρ.δ. βλ. **насытитъ**(ся).

насыщение, -я ουδ. 1 κόρος, κορεσμός. 2 χόρτασμα.

насыщенность, -и θ. κορεσμός.

насыщенный επ. απο μτχ. 1 κορεσμένος· - **раствор** κορεσμένο διάλυμα. 2 μτφ. περιεκτικός, πλούσιος· -**ое** **изложение** πλούσια έκθεση.

насыивать ρ.δ. βλ. **насыять**. || -ся λιώνω.

насыживать(ся) ρ.δ. βλ. **натолкнуть**(ся).

натанцеваться, -цуюсь, -цуюсья ρ.σ. χορεύω πολύ, χορταίνω χορό.

насыпливать(ся)¹ ρ.δ. βλ. **натопить**(ся)¹.

насыпливать(ся)² ρ.δ. βλ. **натопить**(ся)².

насыпывать(ся) ρ.δ. βλ. **натоптать**(ся).

наатаротритъ ρ.σ.μ. φλυαρώ πολύ. || -ся φλυαρώ πολύ.

натаска, -и θ. εξάσκηση σκυλιών, βγάσιμο.

натаскаты¹ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **натасканный**, βρ: -кан, -а, -ο. 1 κουβαλώ, μεταφέρω, μετακομίζω· - **ДРОВА** κουβαλώ **каусόξυλα**· - **Кучу** **камышей** κουβαλώ ένα σωρό πέτρες. 2 κυρξ. κ. μτφ. βγάζω, εξάγω· **МАЛЬЧИШКА** -**АЛ** **РАКОВ** **ИЗ** **РЭЧКИ** το παιδί έβγαλε **καραβίδες** απο το ποταμάκι· - **ОТРЫВОК** βγάζω αποσπάσματα (απο κείμενο). 3 κλέβω, βουτώ. 4 τιμωρώ, τραβώ τ' αυτιά ή τα μαλλιά.

натаскаты² ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **натасканный**, βρ: -кан, -а, -ο. 1 εκγυμνάζω, εξασκώ σκυλιά, (ξε)βγάζω. 2 κουτσοπρογυμνάζω, κουτσοπροετοιμάζω, κουτσομαθαίνω παρέχω στοιχειώδεις γνώσεις.

натаскивание¹, -я ουδ. 1 κουβάλημα, μεταφορά, μετακομίση. 2 εξαγωγή, βγάσιμο. 3 κλέψιμο, βούτηγμα, πάρσιμο. 4 τιμωρία, τράβηγμα αυτιών ή μαλλιών.

натаскивание², -я ουδ. 1 βλ. **натаска**. 2 διδασκαλία στοιχειωδών γνώσεων, κουτσομάθηση, **натаскивать**¹ ρ.δ. βλ. **натаскаты**¹. || -ся με-

ταφέρομαι, κουβαλιέμαι, μετακομίζομαι.

натаскивать² ρ.δ. βλ. **натаскаты**² || -ся εκγυμνάζομαι, εξασκούμαι, ξεβγαίνω (για σκυλιά), **натаскаты** ρ.σ.μ. **ράβω**· - **ПЯТЬ** **ПАР** **САПОГ** **РА**βω πέντε ζευγάρια μπότες.

натаскивание, -я ουδ. τρόχισμα, ακόνισμα.

натаскивать ρ.δ. βλ. **натаскаты**. || -ся τροχίζομαι, ακονίζομαι.

натасить, -ашу, -ашишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **натасенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κουβαλώ, μεταφέρω. 2 βλ. **натаскаты** (3 σημ.).

натаять, -аю, -аешь ρ.σ. 1 μ. λιώνω· - **ведро** **снегу** λιώνω ένα κουβά χιόνι· - **ЛДЮ** **лиώνω** **πάγο**. 2 απρόσ. λιώνω· -**ЛО** **МНОГО** **СНЕГУ** έλιωσε πολύ χιόνι.

натворить¹ ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) διαπράττω, δημιουργώ, κάνω (για δυσάρεστες πράξεις)· **что ты** -**и**л **в** **шкóле**? τί έκανες στο σχολείο; - **глупостей** κάνω ανοησίες (τρέλλες).

натворить² ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **натворенный**, βρ: -рѣн, -ренá, -рено διαλύω, λιώνω· - **известить** λιώνω ασβέστη· - **тесто** διαλύω ζυμάρι.

нате μόριο· να, ορίστε, πάρτε, λάβετε· - **вам** **ваш** **карандаш** ορίστε το μολύβι σας· **дѣсять** **лет** **он** **не** **курил**, **а** **тут** - **вам** **дѣка** **чрб**νια αυτός δεν κάπνιζε, και τώρα, ορίστε μας (κοιτάξετε τον ή νάτος).

натѣк, -а α. 1 εισροή, στάξιμο. 2 στρώμα που σχηματίστηκε απο εκροή.

натекаты, -ает ρ.δ. βλ. **натечь**.

нательный επ. φορούμενος κατάσαρκα· -**ая** **рубашка** πουκάμισο φορεμένο κατάσαρκα.

натеребить, -блѣ, -бѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **натеребленный**, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. μαζεύω ξεριζώνοντας· - **льна** ξεριζώνω το λινάρι.

натереть, -тру, -трѣшь, παρλθ. χρ. **натѣр**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **натѣртый**, βρ: -тѣрт, -а, -ο, επιρ. μτχ. **натѣрев** κ. **натѣрши** ρ.σ.μ. 1 τρίβω· - **грудь** **мáзью** τρίβω το στήθος με αλοιφή. || αλείφω· - **κόжу** **вазелином** αλείφω το δέρμα με βαζελίνη. 2 γυαλίζω τρίβοντας· - **пол** **вóском** τρίβω το πάτωμα με κηρί. 3 βλάπτω, προξενώ βλάβη τρίβοντας· - **себѣ** **мозóли** **на** **рука́х** κάνω κάλους στα χέρια απο το τρίψιμο· - **себѣ** **пузырѣ** **на** **ногáх** κάνω φουσκάλες στα πόδια απο την τριβή. 4 μετατρέπω σε λεπτά τεμάχια· - **сыр** τρίβω τυρί. || -ся τρίβομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.(1,2σημ)

натерпѣться, -ерплѣсь, -ѣрпѣшья ρ.σ. δοκιμάζω, υποφέρω, περνώ πολλά· **κακοπαθίνω**· - **горя** **δοκιμάζω** **πολλές** **πίκρες** (φαρμάκια)· - **стра́ха** περνώ μεγάλο φόβο· **ну** **и** -**лсЯ** **я** **с** **ним** υπέφερα πολλά εγώ απ' αυτόν.

натесаты, -ешу, -ѣшешь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **натёсанный**, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. πε-
λεκώ, λαξεύω - брёвен πελεκώ κορμούς δέ-
ντρων - дόсок πελεκώ σανίδια.

натёсывать ρ.δ. βλ. **натесать**. || -ся (α-
πο)ξέρομαι, πελεκιέμαι, λαξεύομαι.

натёчный επ. σταλακτός, απο στάλαξη - не
образовании σταλακτοί σχηματισμοί.

натечь, -ечёт, -текут, παρλθ. χρ. **натёк**,
-теклá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. **натёкший** ρ.σ.
1 σταλάζω· εισρέω. 2 σχηματίζομαι απο εισροή
ή εκροή.

натёшить, -шу, -шить ρ.σ.μ. χορταίνω, ι-
κανοποιώ πλήρως, απολαβαίνω· διασκεδάζω. ||
-ся διασκεδάζω, χαροποιούμαι. || κοροΐδεύω,
περιγελάω, εμπαίζω πολύ.

натирание, -я ουδ. 1 τρίψιμο με αλοιφή· ε-
πάλειψη, μάλαξη. 2 φάρμακευτική αλοιφή.

натирать(ся) ρ.δ. βλ. **натереть**(ся).

натирка, -и θ. τρίψιμο, τριβή. || γυάλισμα,
στίλβωση· κήρωση.

натирочный επ. για τρίψιμο, τριβή.

натиск, -а α. 1 ορμή, φόρτσα, ορμητική ε-
πίθεση· ισχυρή πίεση - войск ισχυρή πίεση
των στρατευμάτων· сдерживать - толπί συ-
γκρατώ (ανακόπτω) την ορμή του πλήθους. 2
(τυπγρ.) πίεση (στοιχείων ή κλισέ στο χαρτί).
|| ανάγλυφο αποτύπωμα (σε χαρτί, χαρτόνι).

натискать ρ.σ.μ. παραγεμίζω, τυλώνω, στου-
πώνω, ζουπώ, καργάρω - груду белья в чемо-
дán καργάρω τη βαλίτσα μ' ένα σωρό ρούχα. ||
-ся (με ποσοτική σημ.) μαζεύομαι, συναθροί-
ζομαι, συγκεντρώνομαι· συρρέω· συνωστιζομαι.

натискывать(ся) ρ.δ. βλ. **натискать**(ся).

на-тка κ. **на-тко** (μόριο)· (απλ.) βλ. **на²** κ.
на́те.

наткать, -ткú, -ткёшь, παρλθ. χρ. **натка́л**,
-лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **натканный**,
-кан, -а, -ο ρ.σ.μ. υφαίνω πολλά.

наткнуть, -нú, -нёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
наткнутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. βάζω, χώ-
νω, περνάω - бáбочку на бυлáвку βάζω την πε-
ταλούδα στην καρφίτσα. || -ся 1 προσκόπτω,
προσκρούω, σκοντάφτω· τρακάρω, πέφτω πάνω· -
на гвоздь προσκόπτω στο καρφί· конво́й -лся
на неприятеля η εφοδιοπομπή έπεσε πάνω στον
εχθρό. 2 μτφ. (απροσδόκητα) βρίσκω, ανακα-
λύπτω. || συναντιέμαι, συσχετίζομαι.

натолкать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
натолканный, βρ: -кан, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.)
1 σπρώχνω, ωθώ, ζουπώ, πιέζω δυνατά, συν-
θλίβω - ли ему́ ока́ του σύνθλιψαν τα πλευ-
ρά. 2 χώνω, βάζω σπρώχνοντας. || -ся σπρώ-
χνομαι, ζουπιέμαι, συνθλίβομαι, συνωθούμαι·
стримýхνομαι - в толпé стримýхνομαι στο πλή-
θος.

натолкнуть, -нú, -нёшь ρ.σ.μ. κυρλε κ.μτφ.

σπρώχνω, ωθώ. || -ся βλ. **наткнётся** (1, 2 σημ.).

натолковать, -кúю, -кúешь ρ.σ. λέγω πολ-
λά, επαναλαβαίνω (κοπανώ) τα ίδια. || παρο-
τρύνω, παρακινώ. || -ся μιλάω, κουβεντιάζω
πολύ· -лись с товарищем τα είπαμε πολύ με
το σύντροφο.

натолочь, -олкú, -олчёшь, -олкúт, παρλθ.
χρ. -олок, -олоклá, -лó, παθ. μτχ. παρлθ.χρ.
натолченный, -чён, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. τρί-
βω, θρυμματίζω, θρύπτω, κοπανίζώ· - кило-
грамм сáхару τρίβω ένα κιλό ζάχαρη· - корí-
цу τρίβω κανέλα.

натомить(ся) ρ.σ. βλ. **томить**(ся).

натопаться ρ.σ. 1 (πολύ, μακρόχρονα) πο-
δοκροτώ, χτυπά τα πόδια (στο πάτωμα, στη γη).
2 βαδίζω πολύ· κουράζομαι απο το πολύ βάδι-
σμα.

натопить! -оплú, -óпишь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. **натопленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ.
καίω· θερμαίνω, ζεσταίνω· - печь καίω τη
θερμάστρα ή το φούρνο· - квартирy θερμαίνω
το διαμέρισμα. || -ся καίω· θερμαίνομαι, ζε-
σταίνομαι.

натопить² ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **на-
топить**). 1 λιώνω, ρευστοποιώ (πολύ, πολλά)·
- вóску λιώνω πολύ κηρί· - кастрúлю жи́ру
λιώνω μια κατσαρόλα λίπος. 2 διαλύω· ετοι-
μάζω· - молоко́ ετοιμάζω (διαλύοντας γάλα συ-
μπυκνωμένο). || -ся λιώνω, τήκομαι, ρευστο-
ποιούμαι· из снéга -лось ведрó водí απο το
χιόνι βγήκε (έλιωσε) ένας κουβάς νερό.

натоптать, -опчú, -óпчешь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. **натоптанный**, βρ: -тан, -а, -ο. 1 πατώ,
λερώνω· - на полú πατώντας λερώνω το πάτω-
μα. 2 μτφ. πατώντας κάνω δρομάκι. || -ся κά-
νω σημειωτό (βήμα). || κουράζομαι απο το πο-
λύ βάδισμα.

наторговать, -тúю, -тúешь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. **наторгованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ. 1
κερδίζω με το εμπόριο. 2 (με ποσοτική σημ.)
πουλώ εμπόρευμα· он -áл на тúсячу рублéй
αυτός πούλησε εμπόρευμα χιλίων ρουβλιών. 3
εμπορεύομαι για λίγο καιρό.

наторелый επ. (απλ.) έμπειρος, φημένος, ξε-
σκολισμένος, πολύπειρος, πολύξερρος, μαθός.

натореть, -ёú, -ёешь ρ.σ. (απλ.) αποκτώ
πείρα, φήνομαι, συνηθίζω, τρίβομαι.

наторить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **на-
торённый**, βρ: -рён, -ренá, -рено (απλ.) πα-
τώ· -ая доро́га (πε)πατημένη οδός.

наторкать ρ.σ.μ. (απλ.) γεμίζω, καργάρω,
στουπώνω, τυλώνω· - мешóк травóй καργάρω έ-
να τσουβάλι με χόρτο.

натосковатьсья, -кúюсь, -кúешься καταθλί-
βομαι, καταλυπούμαι, βαρυσαλώ, λιώνω απο
θλίψη ή καημό.

наточίть¹, -очú, -όχιшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **натόченний**, βρ: -чен, -а, -ο ρ. σ.μ. τροχίζω, ακονίζω· - брѣтву ακονίζω το ξυράφι· - **десяток ножей** τροχίζω μια δεκάδα μαχαίρια. || -ся ακονίζομαι, τροχίζομαι.

наточίть² ρ.σ.μ. (γρμμ. στοιχεία βλ. **наточίть³**), διαлк. κάνω να εκρεύσει, να τρέξει, να στάξει. || -ся συγκεντρώνομαι. μαζεύομαι πέφτοντας ή εκρέοντας.

натощák επίρ. νηστικάτα, με αδειανό στομάχι.

*натр, -а α. (παλ.) **νάτριο**. || εκφρ. **эдкий** - υδροξειδίο νατρίου ή καυστική σόδα.

натравίть, -авлѣ, -άβιшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **натравленний**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 παρακινώ, προτρέπω, παροτρύνω, παρορμώ· εξωθώ, υποκινώ, σπρώχνω· - **собák на звѣря** παρορμώ τα σκυλιά κατά του θηρίου· **онѣ -ли на него сосѣда** αυτοί παρότρυναν εναντίον του το γείτονα. 2 δηλητηριάζω μαζικά, εξολοθρεύω, καταστρέφω. 3 χαράσσω με καυστικό υγρό.

натрávка, -и θ. χάραξη με καυστικό υγρό.

натрávливание, -я ουδ. 1 παρακίνηση, παρότρυνση, παρόρμηση· προτροπή· ώθηση σπρώξιμο. 2 δηλητηρίαση μαζική, εξόντωση, εξολοθρευση, καταστροφή. 3 βλ. **натрávка**.

натрávливать ρ.δ. βλ. **натравίть**. || -ся παρακινούμαι, παροτρύνομαι κλπ. ρ. ενεργ.φ. βλ. **натравίть**.

натравлѣть(ся) ρ.δ. βλ. **натрávливать(ся)**.

натрávочный επ. χαρακτηριστικός, της χάραξης (με καυστικό υγρό).

натрátить, -áчу, -άτιшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **натрátченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) ξοδεύω, δαπανώ· - **кúчу денег** ξοδεύω ένα σωρό (πάρα πολλά) χρήματα.

натрезовónить ρ.σ. (απλ.) διαλαλώ, διατυμπανίζω.

натренирóванность, -и θ. εκγύμναση, εξάσκηση, προπόνηση.

натренирóванный επ. απο μτχ. (εκ)γυμνασμένος, εξασκημένος, προπονημένος.

натренирóвать, -рýю, -рýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **натренирóванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (εκ)γυμνάζω, εξασκώ, προπονώ. || -ся (εκ)γυμνάζομαι, εξασκούμαι, προπονούμαι.

натрепátь, -еплѣ, -έπlesh, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **натрепанный**, βρ: -пан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (με ποσοτική σημ.) κοπανίζω πολύ· - **многo льна** κοπανίζω πολύ λινάρι. 2 μτφ. τραβώ, τινάζω (ως τιμωρία)· - **за вóлосы** τραβώ απο τα μαλλιά· - **за ýши** τραβώ απο τ' αυτιά. 3 περιττολογώ, φλυαρώ, πολυλογώ, λογοκοπώ.

натрескátься ρ.σ. (απλ.) σκάζω απο το πολύ φατ ή το πιοτί. || γίνομαι τάπα στο μεθύσι.

натрепátь, -щý, -щíшь ρ.σ.μ. (απλ.) γλωσσοκοπανώ· φλυαρώ.

натриевый επ. του **νάτριου**. || **νατριούχος**.

***νάτрий**, -я α. **νάτριο**.

натровый επ. βλ. **натриевый**.

натрое επίρ. στα τρία, σε τρία μέρη· **разрѣзатъ** - κόβω στα τρία.

натрубóить, -блѣ, -бѣшь ρ.σ. 1 σαλπίζω πολύ. 2 μτφ. διατυμπανίζω, διαλαλώ. || εκφρ. - **в ýши** τρώγω τ' αυτιά κάποιου (αξιάνω επίμονα).

натрудίть, -ужý, -úдiшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **натрúженный**, βρ: -жен, -а, -ο κ. **натрúженный**, βρ: -жен, -жена, -жено ρ.σ.μ. κατακουράζω, καταπονώ.

натрúживать ρ.δ. βλ. **натрудίть**.

натрусίть, -ущý, -сѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **натрúшенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) τινάζω, ρίχνω τινάζοντας· - **мυкѣ из мешкá** τινάζω το αλεύρι απο το τσουβάλι. || -ся τινάζομαι, πέφτω· -**лось много сѣна** τινάχτηκε πολύ χόρτο.

натрясátь ρ.δ. βλ. **натрясті**.

натрясті, -ясу, -ясѣшь, παρλθ. χρ. **натряс**, -лá, -лѣ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **натрясѣнный**, βρ: -сѣн, -сена, -сено ρ.σ.μ. 1 τινάζω, ρίχνω κάτω· - **áблок с áблони** τινάζω μήλα απο τη μηλιά· - **крѣшек на пол** τινάζω τα ψίχουλα στο πάτωμα. || -сѣ τινάζομαι, κραδαίνομαι, σείομαι, δονούμαι, τραντάζομαι· **онá -лáсь от стрáха** αυτή τινάχτηκε απο το φόβο· - **в телеге** τινάζομαι στην άμαξα. || σείομαι, πέφτω κάτω· -**лѣсь много груш** τινάχτηκαν πολλά αχλάδια.

натýга, -и θ. τέντωμα, τεζάρισμα· **ремѣнь лѣпнул от -и** το λουρί κόπηκε απο το τέντωμα. || ένταση· **работатъ без -и** εργάζομαι όχι εντατικά (χαλαρά).

натýго επίρ. σφιχτά, τεταμένα, τεντωτά, τεζαριστά.

натýживать(ся) ρ.δ. βλ. **натýжить(ся)**.

натýжить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. εντείνω· **теντώνω**· - **мýскулы** τεντώνω τους μυώνες. || -ся εντείνομαι, τεντώνομαι· **он -лся и пѣднѣл** αυτός τεντώθηκε και σήκωσε.

натýжѣться, -жýсь, -жѣсья ρ.σ. (πολύ ή μακρόχρονα) θλίβομαι, πικραίνομαι, λυπούμαι, λιώνω, μαραίνομαι· - **от разлýки** μαραίνομαι απο το χωρισμό.

натýжливый επ., βρ: -лив, -а, -ο βλ. **натýжный**.

натýжно επίρ. εντατικά.

натýжный επ., βρ: -жен, -жна, -жно εντατικός. || προσπονητός, αφύσικος, βεβιασμένος.

***натýга**, -и θ. 1 (παλ.) βλ. **прирѣода** (1σημ.). 2 (παλ.) βασική ιδιότητα, ουσία. 3 χαρακτη-

ρας, ήθος· ιδιοσυγκρασία, φύση. || ανθρώπι-
νος οργανισμός, ανθρώπινη φύση· κρέπкая ~
γερός οργανισμός. 4 πραγματικότητα, φύση·
в -е таких зверей не бывает στην πραγματικό-
τητα τέτοια θηρία δεν υπάρχουν. 5 (Τέχνη)·
η ζωντανή φύση· рисовать с -и ζωγραφίζω ά-
μεσα απο τη φύση. || βλ. натурщик, -ца. ||
(κίνημητγ.) φυσικό περιβάλλον. 6 είδος, προ-
ιόν (αντί χρημάτων). || εκφρ. в -е вещей βλ.
στη λ. природа· вторая - δεύτερη φύση· при-
вѣчка - вторая - η έξη (συνήθεια) είναι δεύ-
τερη φύση· быть ή стоять на -е ποζάρω (στο
ζωγράφο).

натурализация, -и θ. 1 πολιτογράφηση. 2
εγκλιμάτιση (ξένων ζώων ή φυτών).

натурализм, -а α. φυσιοκρατία, νατουραλι-
σμός.

натурализовать, -зую, -зуюшь, παθ. μηχ.
παρλθ. χρ. натурализованный, βρ: -ван, -а,
-ο ρ.δ.κ.σ.μ. πολιτογραφώ. || -ся πολι-
τογραφούμαι.

натуралист, -а α. 1 φυσιοδίφης, φυσιολό-
γος, φυσιολόγος. 2 φυσιοκράτης, νατουραλι-
στής, οπαδός του νατουραλισμού.

натуралистически επίρ. φυσιοκρατικά, να-
τουραλιστικά.

натуралистический επ. φυσιοκρατικός, να-
τουραλιστικός· -ая философия νατουραλιστι-
κή φιλοσοφία· -ая живопись νατουραλιστική
ζωγραφική· -стиль νατουραλιστικό στυλ.

натуралистично επίρ. βλ. натуралистически.

натуралистичность, -и θ. φυσιοκρατία, να-
τουραλισμός.

натуралистичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно
βλ. натуралистический.

натуралистский επ. νατουραλιστικός, του
νατουραλιστή.

натурально επίρ. 1 φυσικά, γνήσια, πραγ-
ματικά· απροσποίητα. 2 κατά φυσική αναγκαι-
ότητα, φυσικά· εννοείται.

натуральность, -и θ. 1 φυσικότητα, το α-
προσπίητο. 2 το πραγματικό, το φυσικό.

*натуральный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1
φυσικός· -цвет φυσικό χρώμα· в -ую величи-
нύ σε φυσικό μέγεθος· -не богатства ο φυσι-
κός πλούτος· -ая история φυσική ιστορία. 2
φυσικός (ως αντώνυμο του τεχνητός)· -мед
φυσικό μέλι· -шѣлк φυσικό μετάξι. 3 απρο-
σποίητος· -смех φυσικό γέλιο· -голос φυ-
σική φωνή. 4 σε είδος, σε προϊόν· -налог
φόρος σε είδος· -обмен ανταλλαγή σε είδος·
-ое хозяйство φυσικό νοικοκυριό (παραγωγή
ειδών ιδίας χρήσης). || εκφρ. -ряд чисел η
φυσική σειρά των αριθμών(1,2,3,4,5 κλπ.) -ая
школа νατουραλιστική σχολή.

натурный επ. 1 (Τέχνη) φυσικός, ο απ' ευ-

θείας απο τη φύση. 2 (κίνημητγ.) φυσικός (μη
τεχνητός).

натуроплата, -и θ. πληρωμή σε είδος, σε
προϊόν.

натурофилософ, -а α. φιλόσοφος φυσιοκρα-
της.

*натурофилософия, -и θ. φυσιοκρατική φιλο-
σοφία.

натурофилософский επ. της φυσιοκρατικής
φιλοσοφίας.

натурщик, -а α., -ца, -и θ. μοντέλο (ά-
ντρας ή γυναίκα ποζάρουντες μπροστά στο ζω-
γράφο ή γλύπτη).

натушить, -ушу, -ушишь ρ.σ.μ. γιαχνίζω.

натягать ρ.σ.μ. μπήγω, χώνω, καρφώνω· -
иглою в подушечку μπήγω τα βελόνια στη
βελονοθήκη (πελότα).

натягать ρ.δ. βλ. натянуть.

натягаться ρ.δ. βλ. натянуться (1σημ.).

*натурморт, -а α. ρωπογραφία· νεκρή φύση.

натурмортный επ. της νεκρής φύσης· -ск-
жет θέμα νεκρής φύσης.

натягивание, -я ουδ. βλ. натяжка.

натягивать(ся) ρ.δ. βλ. натянуть(ся).

натяжение, -я ουδ. βλ. натяжка.

натяжка, -и θ. 1 ένταση, τέντωμα, τάση· -
струн τέντωμα των χορδών. 2 μηφ. παρατρέ-
βηγμα, παραξήλωμα, υπέρβαση των ορίων· без
всякой -и χωρίς κανένα παρατρέβηγμα. || (παλ.)
δυσχέρεια· ψυχρότητα· το κατ' ανάγκη, το βε-
βιασμένο· προσποίηση, επιτήδευση.

натяжной επ. με ένταση, με τέντωμα. || ε-
ντατός. || τεταμένος, τεντωμένος· -ая рессо-
ра τεντωμένο ελατήριο.

натянутость, -и θ. δυσχέρεια· ψυχρότητα·
το κατ' ανάγκη, το βεβιασμένο· προσποίηση,
επιτήδευση.

натянутый επ. απο μηφ. βεβιασμένος, ανα-
γκαστικός· επιτηδευμένος· ψυχρός· -ая улыб-
ка προσποιητό χαμόγελο. || τεταμένος· -не
отношения τεταμένες σχέσεις· -ая атмосфера
τεταμένη ατμόσφαιρα.

натянуть, -яну, -янешь, παθ. μηχ. παρλθ.
χρ. натянутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. | εν-
τείνω, τεντώνω· τραβώ· -тетиву лука τεντώ-
νω τη χορδή του τόξου· -вѣжи τραβώ τα χα-
λινά· -холст на рамку τεντώνω το πανί στο
τελάρο. 2 τραβώ προς το μέρος μου ή προς τα
πάνω μου· -на себя одеяло τραβώ πάνω μου
το πάπλωμα. || φορώ, ντύνω, βάζω κάτι στενό·
-сапоги βάζω με δυσκολία τις μπότες· -
перчатки φορώ τα στενά γάντια. 3 παρατραβώ,
το παρακάνω, ξεπερνώ τα όρια. 4 απρόσ. συν-
νεφιάζω· καλύπτω, σκεπάζω. || -ся 1 τεντώνο-
μαι, εντείνομαι. 2 (απλ.) μεθώ, τα κοπανώ.
наугад επίρ. στην τύχη, τυχαία, στα κου-

τουρού, στο βρόντο· **идти в темнотé** - βαδίζω στο σκοτάδι στην τύχη (στα τυφλά)· **сказáть** - λέγω στα κουτουρού.

наугóльный, -а α. 1 γωνία, γνώμονας· 2 γωνία στερέωσης αντικειμένων. || ράφι τριγωνικό στις γωνίες των σπιτιών (γωνιακό).

наугóльный επ. γωνιακός.

наудалý επίρ. 1 στα όλα, ριφικίνδυνα, ό,τι βγάλ' η άκρη, ή τιμάρι ή τομάρι· **рiнуться** - ρίχνομαι στα όλα. 2 βλ. **наудáчу**.

наудáчу επίρ. τυχαία, στην τύχη, στα χαμένα· **сбiвшись с пути́**, **мы шли** - αφού χάσαμε το δρόμο, βαδίζαμε στην τύχη.

наудiть, -ужý, -úдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **науженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) πιάνω με το αγκίστρι· - **рiнь** πιάνω φάρια.

науживать ρ.δ. βλ. **наудiть**.

наýка, -и θ. 1 επιστήμη· **естéственные** -и φυσικές επιστήμες· **тóчные** -и θετικές επιστήμες· **передовáя** - πρωτοπόρα επιστήμη· **занимáться** -οi ασχολούμαι με την επιστήμη ή καλλιεργώ τις επιστήμες· **отдáться** -е αποδίδομαι (αφοσιώνομαι) στις επιστήμες· **Акаде́мия нау́к** Ακαδημία επιστημών· **врачéбная** - ιατρική επιστήμη· **словéсные** -и η φιλολογία· **воéнная** - στρατιωτική Ακαδημία· **общéственные** -и κοινωνικές επιστήμες· **гуманитарные** -и οι ανθρωπιστικές επιστήμες (ιατρική, παιδαγωγική κ.τ.τ.). 2 διδασκαλία, μάθηση, σπουδή· **μάθημα**, **δίδαγμα**· **отдáть в -у** δίνω για σπουδή· **вот тебе** - να για σένα δίδαγμα.

наукообráзность, -и θ. επιστημονικότητα, ο επιστημονικός τρόπος· - **изложéния** επιστημονικός τρόπος έκθεσης.

наукообráзный επ., -зен, -зна, -зно επιστημονικός· ο κατά επιστημονικό τρόπο.

наустiть, -ушý, -устiшь ρ.σ.μ. (παλ.) παρορμά, παρακινώ, παροτρύνω, βάζω στα λόγια.

наýскать ρ.σ.μ. (για σκυλιά) παρορμά, χύνω. || μτφ. προτρέπω, παρακινώ, παροτρύνω.

наýскивать ρ.δ. βλ. **наýскать**. || -ся παρορμάμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. **наýскать**.

наутéк επίρ. (με τα ρ. **пустiться**, **броси́ться** κ.τ.τ.) το βάζω στα πόδια, κόβω λάσπη, φεύγω τρεχάλα (προτροπάδην)· **τρέπομαι** σε φυγή.

***наутофóн**, -а α. ναυτόφωνο.

наúтро επίρ. το άλλο πρωί, τήν άλλη μέρα το πρωί.

наутóживать ρ.δ. βλ. **наутóжить**. || -ся καλοσιδερώνομαι.

наутóжить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. καλοσιδερώνω.
научáть(ся) ρ.δ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **научи́ть(ся)**.

научи́ть, -учý, -úчишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **наýченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 μαθαίνω, διδάσκω· **εκπαιδεύω**· **жизнь -ла** εγώ η ζωή τον δίδαξε· - **писáть**, **читáть** μαθαίνω να γράφει, να διαβάζει. 2 δασκαλεύω, παροτρύνω, βάζω στα λόγια. || -ся διδάσκομαι, μαθαίνω· **εκπαιδεύομαι**· - **плáвать** μαθαίνω να κολυμπώ· - **ру́сскому язы́ку** μαθαίνω τη ρωσική γλώσσα.

наýчно επίρ. επιστημονικά.

наýчно-исслéдовательский επ. επιστημονικοερευνητικός· **-ая работá** εργασία επιστημονικής έρευνας· - **инститýт** ινστιτούτο επιστημονικών ερευνών.

наýчно-популя́рный επ. επιστημονικός-εκλαικευτικός· **-ая литерáтура** επιστημονική-εκλαικευτική λογοτεχνία.

наýчность, -и θ. επιστημονικότητα· επιστημονική αξία· επιστημονικός χαρακτήρας ή τρόπος· - **изложéния** επιστημονικός τρόπος έκθεσης· - **дóводов** επιστημονικός χαρακτήρας των επιχειρημάτων.

наýчно-технический επ. επιστημονικοτεχνικός.

научно-фáнтастический επ. επιστημονικοφανταστικός· - **ромáн** επιστημονικοφανταστικό μυθιστόρημα·

наýчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно επιστημονικός, της επιστήμης· -οε **открýтие** επιστημονική ανακάλυψη· **-ая дéятельность** επιστημονική δραστηριότητα ή δράση· **-ие проiзведéния** επιστημονικά έργα· -οε **основáние** επιστημονική στήριξη.

наúшник, -а α., -ца, -и θ. ωτακουστής, καταδότης, χαφιές.

наúшники, -ов πλθ. (ενκ. -ик, -а α.) 1 παρωπίδες σκούφου. 2 ακουστικά (ασυρμάτου, τηλεφώνου κ.τ.τ.).

наúшничать ρ.δ. κρυφακούω, προδίνω.

наúшнический επ. του ωτακουστή, του καταδότη, χαφιεδικός.

наúшничество, -а ουδ. καταδόσεις, μαρτυρίες, χαφιεδισμός· κατηγορίες, συκοφαντίες.

наушáть ρ.δ. βλ. **наустiть**.

наущéние, -я ουδ. (παλ.) παρόρμηση, παρακίνηση, προτροπή, παρότρυνση· **по -ю** με την προτροπή.

нафáбривать(ся) ρ.δ. βλ. **нафáбрить(ся)**.

нафáбриковать, -кýю, -кýешь ρ.σ.μ. κατασκευάζω (πολλά).

нафáбрить ρ.σ.μ. (για μουστάκια, γένεια)· βάφω. || -ся βάφομαι.

нафáнтазiровать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. πλάθω με τη φαντασία· φαντασιοκοπώ.

нафарши́ровать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **нафарши́рованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (μαγειρ.) παραγεμίζω· βάζω πολύ πα-

ραγέμισμα.

нафаршировать ρ.δ. βλ. **нафаршировать**. || -ся παραγεμίζομαι, γίνομαι παραγεμιστός.

нафиксатурировать(ся) ρ.δ. βλ. **нафиксатурировать(ся)**.

нафиксатурировать ρ.σ.μ. αλείφω τα μαλλιά με στερεωτική αλοιφή. || -ся αλείφομαι με στερεωτική αλοιφή.

нафилософствоваться, -ствуюсь, -ствуешься ρ.σ. φιλοσοφώ πολύ, παραφιλοσοφώ.

нафискэлить ρ.σ. καταδίνω, προδίνω, μαρτυρώ· διαβάλλω.

наформовать, -мью, -мьешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. наформованный, βρ: -ван, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 κάνω καλούπι (φόρμα) για χύσιμο. **2** κατασκευάζω πολλά.

наформовывать ρ.δ. βλ. **наформовать**. || -ся 1 παίρνω τη μορφή, σχηματίζομαι σε καλούπι. **2** κατασκευάζομαι.

***нафталин, -а** α. ναφθαλίνη.

нафталиновый επ. της ναφθαλίνης· - запах μυρουδιά ναφθαλίνης.

нафталиновый επ. της ναφθαλίνης· -οε производство παραγωγή ναφθαλίνης.

***нафтол, -а** α. ναφθόλη.

нафтоловый επ. ναφθολιούχος.

нахал, -а α. -κα, -и θ. αναιδής, αδιάντροπος, ξεδιάντροπος· αυθάδης, θρασύς, προπέτης, ιταμός.

нахалтүрить ρ.σ. (απλ.) βλ. **калтүрить** (2 σημ.).

нахальничать ρ.δ. (συμπερι)φέρνομαι αναιδώς, αναισχυντώ· αυθαδιάζω.

нахально επίρ. αυθαδώς κλπ. επ.

нахальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно αυθάδης, -δίκος, θρασύς· προκλητικός· αδιάντροπος, ξεδιάντροπος, αναισχυντος.

нахальство, -а ουδ. 1 αναιδεια, αναισχυντία, αδιαντροπία, ξεδιαντροπία. 2 αυθάδεια, προπέτεια, θράσος.

нахамить, -млю, -мишь ρ.σ. (με δοτ.) απλ. αυθαδιάζω· φέρνομαι απρεπώς, άσεμνα, απολίτιστα.

нахапать ρ.σ.μ. (απλ.) αρπάζω, αφαρπάζω, βουτώ.

нахаркать ρ.σ. (απλ.) αποχρέμπτομαι, φτύνω· - на пол φτύνω στο πάτωμα.

нахвалять ρ.δ. βλ. **нахвалять**.

нахвалять, -алю, -алишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. нахваленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. ε- παινώ πολύ, εγκωμιάζω, εκθειάζω, εξυμνώ. || -ся επαινούμαι, παινεύομαι πολύ, καυχιέμαι.

нахва́стать ρ.σ. εγκωμιάζω, εκθειάζω, εξυμνώ, εξυφώνω, υπερυφώνω. παραπαινεύω. || -ся επαινούμαι, παινεύομαι· παραπαινεύομαι, πολυκαυχιέμαι.

нахватать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **нахватанный, βρ: -тан, -а, -ο. 1** παίρνω, πιάνω, αρπάζω. || μτφ. αγκαλιάζω, αποκτώ, παίρνω στην κατοχή μου, οικειοποιούμαι, σφετερίζομαι. **2** μτφ. αφομοιώνω πολλά τυχαία ή επιφανειακά, πασσαλείφομαι.

нахватывать(ся) ρ.δ. βλ. **нахватать(ся)**.

нахímовец, -ца α. μαθητής της ναυτικής σχολής Ναχίμοβ.

нахímовский επ. του Ναχίμοβ· -οε училище σχολή Ναχίμοβ.

нахламить, -млю, -мишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. нахламлённый, βρ: -лён, -ленá, -ленó; ρ.σ. (απλ.) γεμίζω με παλιοπράγματα, σκουπίδια· καταλερώνω.

нахламливать ρ.δ. βλ. **нахламить**.

нахлебаться ρ.σ. (απλ.) 1 ρουφώ, καταπίνω, καταβροχθίζω· τρώω πολύ. **2** μτφ. περνώ, υποφέρω, δοκιμάζω κακό.

нахлёбник, -а α., -ца, -н θ. παράσιτος, -η αλλότροφος, -η, χαρամοφής, -ισσα. || (παλ.) υππρέτης (που έχει για αμοιβή τροφή και διамονή).

нахлестать, -ещу, -ещешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. нахлестанный, βρ: -тан, -а, -ο ρ.σ.μ. καταφέρω χτυπήματα· μαστιγώνω, καμτσικίζω· χτυπώ με το βούρδουλα, φραγγελώνω. || -ся 1 χτυπιέμαι. **2** (απλ.) τα κοπανάω, πίνω πολύ, μεθώ.

нахлестнуть, -ну́, -нёшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. нахлестнутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ρίχνω, πετώ (θηλιά, τριχιά κ.τ.τ.). **2** τραβώ, κάνω, χτυπώ· - линию распи́лки доскі χτυπώ γραμμή για πριόνισμα της σανίδας (με τετωμένο σχοινί).

нахлестывать¹ ρ.δ. βλ. **нахлестнуть**.

нахлестывать² ρ.δ. βλ. **нахлестать**. || -ся βλ. **нахлестаться**.

нахлобучивать(ся) ρ.δ. βλ. **нахлобучить(ся)**.

нахлобучить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. φορώ το καπέλο χαμηλά στο μέτωπο ή ως τά αυτιά. || -ся (για καπέλο) φοριέμαι χαμηλά.

нахлобучка, -и θ. κατσάδα· **зада́ть -у** δίνω κατσάδα, κατσαδιάζω· **получи́ть -у** τρώω κατσάδα ή την παπάρα, κατσαδιάζομαι.

нахлопать ρ.σ.μ. δέρνω, μπατσίζω, ραπίζω.

нахлопотаться, -почу́сь, -поче́шься ρ.σ. πολυφροντίζω, κουράζομαι απο τις πολλές φροντίδες, κοπιάζω, πελεκιέμαι.

нахлопывать ρ.δ. βλ. **нахлопать**.

нахлынуть, -нет ρ.σ. χύνομαι, ξεσπώ, τρέχω, εκρέω απότομα, ξαφνικά· ξεσπώ· -ли слёзы ξεσπασαν δάκρυα. || μτφ. (για σκέψεις, αισθήματα κ.τ.τ.) εμφανίζομαι, έρχομαι αλληπάλληλα· κατέχομαι, κυριεύομαι· -ли воспоминания ήρθαν σωρεία αναμνήσεων.

нахмуренный επ. απο μτχ. κατηφής, σκυθρω-
πός, σκουντούφλης, μαχμούρης, -ρλής, βαρύ-
θυμος.

нахмуривать(ся) ρ.δ. βλ. **нахмурить(ся)**.

нахмурить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **на-**
хмуренный, βρ: -рен, -а, -ο σκυθρωπάζω, κα-
τσουφιάζω. || -ся 1 συνοφρυώνομαι, ρυτιδώνο-
μαι. 2 γίνομαι κατηφής, σκυθρωπός, σκου-
ντουφλιάζω, κατσουφλιάζω. 3 (για καιρό, ου-
ρανό κ.τ.τ.) σκοτεινιάζω, χειροτερεύω, επι-
δεινώνομαι.

находить¹, -оужу, -одишь ρ.δ. βλ. **найти¹**. ||
-ся 1 βλ. **найтись**. 2 βρίσκομαι, είμαι· лес
-ится недалеко от города το δάσος είναι κο-
ντά στην πόλη· жусть в трудном положении ε-
γώ βρίσκομαι σε δύσκολη θέση (κατάσταση).

находить², -оужу, -одишь ρ.δ. βλ. **найти²**. ||
-ся βρίσκομαι ταχτικά, πολλές φορές· δια-
νύω, διασχίζω, διατρέχω πολλές φορές. || κα-
τακουράζομαι βαδίζοντας, ξεποδαριάζομαι· я
-лся по городу ξεποδαριάστηκα γυρίζοντας
στην πόλη.

находка, -и θ. (κυρλε. κ. μτφ.) 1 εύρημα,
2 κελεπούρι· ευκαιρία. 3 επινόηση.

находчивость, -и θ. επινοητικότητα, εφευ-
ρετικότητα· ετοιμολογία· ετοιμότητα, ευστρο-
φία πνεύματος.

находчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο εφευρε-
τικός, επινοητικός, ευρηματικός· ετοιμολο-
γος. || επιτυχής, πετυχημένος· έξυπνος· -
отвѣт πετυχημένη απάντηση.

нахождение, -я ουδ. 1 εύρεση, ανακάλυψη,
εφεύρεση· επινόηση. 2 τόπος ύπαρξης, μέρος
опου βρίσκεται κάτι· место -я руды τόπος
ύπαρξης ορυκτού· место -я судна μέρος όπου
βρίσκεται το σκάφος.

находящийся ρ.σ. φτιάχνω, δημιουργώ σαν
νοικοκύρης, νοικοκυρεύω. || -ся πολυνοικοκυ-
ρεύω, κάνω πολύ το νοικοκύρη.

находливый ρ.δ. βλ. **нахолодить(ся)**.

нахолодаться ρ.σ. κρυώνω, ξεπαγιάζω, υπο-
φέρω απο το κρύο.

нахолодить, -ложу, -лодишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **нахоложенный**, βρ: -жен, -жена, -жено ρ.
σ.μ. 1 κρυώνω, φύχω· - комнату φύχω το δω-
μάτιο· - пиво, водку κρυώνω τη μπύρα, τη
βότκα. || -ся φύχομαι, κρυώνω.

нахотливый ρ.δ. βλ. **нахотлить(ся)**.

нахотлить, -ит ρ.σ.μ. (για πτηνά) ορθώνω,
ορτσώνω τα φτερά. || -ся 1 κουλουριάζομαι,
κουβαριάζομαι, μαζεύομαι ορθώνοντας τα φτε-
ρά. 2 μτφ. σκυθρωπάζω, συμμαζεύομαι, περιο-
ρίζομαι, κατσουφιάζω.

нахотяться, -хочусь, -хочешься ρ.σ.
χαχανίζω πολύ, χασκογελώ, καγχάζω.

нахрап, -а α. (απλ.) 1 αυθάδεια, θρασύτη-

τα. 2 επίρ. -ом αυθαδώς, με αυθάδεια, με
θρασύτητα.

нахраписто επίρ. αυθαδώς, αναϊδώς, με θρα-
σύτητα.

нахрапистый επ., βρ: -пист, -а, -ο (απλ.)
αυθάδης, αναϊδής, θρασύς.

нацарапать ρ.σ. 1 μ. χαράσσω, σκαλίζω, γρά-
φω. || κακογράφω, γράφω ορνιθοσκαλίσματα. 2
καταγρατσοουνίζω.

нацарапывать ρ.δ. βλ. **нацарапать**. || -ся
χαράσσομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. **нацарапать**.

нацедить, -ежу, -едишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **нацеленный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. δι-
ηθώ, στραγγίζω, γεμίζω στραγγίζοντας· - пол-
ную крынку молока στραγγίζω ένα λαγήνι γά-
λα. || -ся στραγγίζομαι, διυλίζομαι.

нацеливать(ся) ρ.δ. βλ. **нацедить(ся)**.

нацеливать(ся) ρ.δ. βλ. **нацелить(ся)**.

нацелить ρ.σ.μ. σκοπεύω, σημαδεύω, βάζω
στο σημάδι, παίρνω τη σκοπευτική γραμμή. 2
μτφ. έχω σκοπό, πρόθεση. || -ся σκοπεύω, ση-
μαδεύω, παίρνω τη σκοπευτική γραμμή. || απο-
βλέπω, σκοπεύω, προτίθεμαι.

нацело επίρ. πλήρως, εντελώς, ολοκληρωτι-
κά.

наценивать ρ.δ. βλ. **наценить**. || -ся υ-
περτιμούμαι.

наценить, -еню, -енишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **нацененный**, βρ: -нен, -нена, -нено ρ.σ.
μ. υπερτιμώ, ανεβάζω, υψώνω την τιμή.

наценка, -и θ. υπερτίμηση, ύψωση της τι-
μής εμπορεύματος.

нацепить, -еплю, -епишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **нацепленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ.
1 σκαλώνω, αγκιστρώνω, γαντζώνω, κρεμώ. 2
καρφιτσώνω· - значок карфиτσώνω σήμα.

* **нацеплять** ρ.δ. βλ. **нацепить**. || -ся αγκι-
στρώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. **нацепить**.

наци άκλ. πλθ. οι ναζί (γερμανοί φασί-
στες).

нацизм, -а α. ναζισμός.

национал, -а α. -ка, -и θ. γηγενής, ιθα-
γενής, αυτόχθονας.

***национализация**, -и θ. 1 εθνικοποίηση· -
промышленности εθνικοποίηση βιομηχανίας· -
земли εθνικοποίηση της γης. 2 εισαγωγή
της εθνικής γλώσσας σ' όλα τα ιδρύματα και
οργανώσεις.

национализировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.
μ. εθνικοποιώ· - средства производства ε-
θνικοποιώ τα μέσα παραγωγής. || -ся εθνικο-
ποιούμαι.

национализм, -а α. εθνικισμός.

национализовать(ся) ρ.δ.κ.σ. βλ. **национа-**
лизировать(ся).

националист, -а α., -ка, -и θ. εθνικιστής.

националистический επ. εθνικιστικός· -ая-
политика εθνικιστική πολιτική· -ое движение
 εθνικιστικό κίνημα.

националистичный επ. βρ: -чен, -чна, -чно
 εθνικιστικός· -ые взгляды εθνικιστικές α-
 πόψεις.

националистский επ. εθνικιστικός, του ε-
 θνικιστή;

национально-освободительный επ. εθνικοα-
 πελευθερωτικός· -ая война εθνικοαπελευθερω-
 κός πόλεμος.

национальность, -и θ. 1 λαότητα, εθνότη-
 τα. 2 εθνικότητα· Совет -ей Συμβούλιο των
 εθνοτήτων· люди разных -ей άνθρωποι διαφό-
 ρων εθνοτήτων· русский по -и Ρώσος την εθνι-
 κότητα· установить - εξακριβώνω την εθνικώ-
 τητά· 3 εθνική αυθύπαρξη ή χαρακτήρας· -
 искусства ο εθνικός χαρακτήρας της Τέχνης.

национальный επ. βρ: -лен, -льна, -льно. 1
 εθνικός· -ое единство εθνική ενότητα· - флаг
 εθνική σημαία· - гимн εθνικός ύμνος· - до-
 ход εθνικό έσοδο· - костюм εθνική (παραδο-
 σιακή) ενδυμασία. 2 κρατικός· -ое имущест-
 во κρατική (δημόσια) περιουσία. 3 της εθνώ-
 τητας· - район περιοχή εθνότητας. || εκφρ.
 -οе меньшинство εθνική μειονότητα.

нацист, -а α., -ка, -и θ. ναζί.

нацистский επ. των ναζί ή του ναζισμού.

***нация**, -и θ. έθνος· греческая - το ελλη-
 νικό έθνος. || κράτος, χώρα· лига -ий η Κοι-
 νωνία των εθνών· Организация Объединённых
 -ий Οργάνωση Ενωμένων Εθνών.

нацмен, -а, α., -ка, -и θ. κάτοικος ή μέ-
 λος εθνικής μειονότητας.

нацменовский επ. του κατοίκου της εθνι-
 κής μειονότητας.

нацменьшинство, -á ουδ. εθνική μειονότητα.

началить, -чажу, -чадишь ρ.σ. (με оргν.) κα-
 πνίζω πολύ, γεμίζω με καπνό· - свечой ка-
 пнίζω με το σπερμασέτο.

начало, -а α. 1 αρχή· - пути αρχή του δρό-
 μου· - и конец αρχή και τέλος· брать - αρ-
 χίζω. 2 έναρξη, ξεκίνημα· - учебного года
 αρχή της εκπαιδευτικής χρονιάς· в начале
 подвига στην αρχή της σταδιοδρομίας· - спе-
 ктакля έναρξη θεάματος. 3 βάση, θεμελιώ-
 δης αρχή· социалистическое - η αρχή του σο-
 σιαλισμού· коммунистическое - η αρχή του
 κομμουνισμού· - равенства αρχή της ισότητας·
 на коллективных -ах σε κολλεχτιβίστικες αρ-
 χές. 4 πλθ. -а τα πρώτα στοιχεία, οι βάσεις,
 θεμελιώδεις αρχές· -а химии θεμελιώδεις αρ-
 χές της χημείας. 5 αιτία· праздность - всех
 зол αργία μήτηρ πάσης κακίας. 6 (παλ.) κα-
 νόνας, επιστημονικός νόμος, αρχή· первое -
 Ньютона η πρώτη αρχή του Νεύτωνα. || εκφρ. в

самом -е στην αρχή-αρχή, αρχικά· с само-
 го -а στην αρχή, ευθύς εξ αρχής· с -а пя-
 того амёсов μετά τις τέσσερις η ώρα· доброе
 - - полови́на де́ла (παρμ.) η αρχή είναι το
 ήμισυ παντός· под -ом υπο τις διαταγές· по
 -у απο την αρχή, εξ αρχής.

начальник, -а α., -ца, -н θ. διοικητής, αρ-
 χηγός· προϊστάμενος· διευθυντής· υπεύθυνος·
 - гарнизона διοικητής της φρουράς (φρούραρ-
 χος)· - штаба αρχηγός του επιτελείου (επι-
 λάρχης)· - армии αρχηγός του στρατού· - от-
 дела (отделения) διευθυντής τμήματος (τμη-
 ματάρχης)· - станции σταθμάρχης.

начальнический επ. διοικητικός, του διοι-
 κητή κλ. ουσ. -ие обязанности οι διοικητι-
 κές υποχρεώσεις· - тон διοικητικός τόνος· -
 вид διοικητικό παρουσιαστικό· -ая стрό-
 гость διοικητική αυστηρότητα.

начальный επ. 1 αρχικός· - период αρχική
 περίοδος· -ая скорость αρχική ταχύτητα· -ие
 буквы τα αρχικά γράμματα. || πρώτος· -ая
 глава романа το πρώτο κεφάλαιο του μυθι-
 στορήματος. 2 στοιχειώδης, πρωταρχικός, ου-
 σιώδης· -οе образование στοιχειώδης μόρφω-
 ση· -ая школа δημοτικό σχολείο· -ие классы
 οι τάξεις του δημοτικού σχολείου· -ие осно-
 вания геометрии στοιχειώδης γεωμετρία ή τα
 στοιχεία της γεωμετρίας. 3 (παλ.) βλ. начальник.

начальственный επ. 1 των διοικητών, των
 προϊσταμένων. 2 διοικητικός (για ύφος, σο-
 βαρότητα).

начальство, -а ουδ. 1 οι διοικητές, οι προ-
 ιστάμενοι, η διοίκηση, η προϊσταμένη αρχή,
 η διεύθυνση· твёрдое - η διεύθυνση της φυ-
 λακής· собрались все - συγκεντρώθηκαν όλοι
 οι διοικητές. || προϊστάμενος· он был мо-
 им -ом* αυτός ήταν προϊστάμενός μου. || βλ.
 начальствование. || εκφρ. по -у доносить α-
 ναφέρω στην προϊσταμένη αρχή ή στον προϊστά-
 μενο.

начальствование, -я ουδ. διοίκηση (χρό-
 νος διοίκησης).

начальствовать, -ствую, -ствуешь, мтχ.
 ενεστ. начальствующий ρ.δ. διοικώ, είμαι δι-
 οικητής· διευθύνω.

начальствующий επ. απο мтχ. διοικητικός·
 καθοδηγητικός.

начатье, -я ουδ. (παλ.) έναρξη, αρχή.

начаток, -тка α. 1 (παλ.) έναρξη, ξεκίνη-
 μα. 2 πλθ. -тки, -ов τα στοιχειώδη· -тки
 знаний οι στοιχειώδεις γνώσεις.

начать, -чнў, -чнёшь, παρλθ. χρ. начал,
 -ла, -ло, παθ. мтχ. парлθ. χρ. начатый, βρ:
 -чат, -а, -ο ρ.σ.μ. αρχίζω, κάνω την αρ-
 χή, την έναρξη· бάζω, θέτω σε ενέργεια· а-
 нούгω, πιάνω· бάζω μπρος· ξεκινώ· - рубить

αρχίζω να κόβω - постройка αρχίζω την οικοδομή - разговор αρχίζω την κουβέντα - переговоры αρχίζω τις συνομιλίες (διαπραγματεύσεις) - снова - αρχίζω εκ νέου, επαναρχίζω - опять επαναρχίζω, ξαναρχίζω - спор αρχίζω τη συζήτηση - первый раз πρωταρχίζω - обчкку вина ανοίγω (αρχίζω) το βαρέλι με το κρασί - не знаю с чего - δεν ξέρω από που ν' αρχίσω. || -ся αρχίζω, αρχομαι, κάνω την αρχή κλπ. ρ. ενεργ. φ.

начеканивать ρ.δ. βλ. начеканить. || -ся (για νομίσματα) κόβομαι.

начеканить ρ.σ.μ. (για νομίσματα) κόβω (πολλά).

начекы επίρ. σε επιφυλακή, άγρυπνα - быт - έχω τα μάτια τέσσερα, επαγρυπνώ.

начеркаты ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. начерканный, βρ: -кан, -а, -ο κακογράφο, κακοσχεδιάζω, γράφω, σχεδιάζω στα γρήγορα. || (με ποσοτική σημ.) ριγώνω, χαρακώνω.

начеркивать ρ.δ. βλ. начеркаты. || -ся κακογράφομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

начернить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. начерненный, βρ: -нен, -ненá, -нено μαυρίζω, μελανώνω.

начерно επίρ. πρόχειρα, σε γενικές γραμμές, σκιαγραφικά.

начернять ρ.δ. βλ. начернить. || -ся μαυρίζω, γίνομαι μαύρος.

начерпать ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) αντλώ || γεμίζω, παίρνω μέσα.

начерпывать ρ.δ. βλ. начерпать. || -ся ατλούμαι.

начертание, -я ουδ. 1 γράψιμο, γραφή. 2 σημείωση, (προ)καθορισμός, προσχεδίαση, προδιαγραφή.

начертательный επ: -ая геометрия παραστατική γεωμετρία.

начертаты ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. начертанный, βρ: -тан, -а, -ο (παλ.) 1 γράφω, παρασταίνω με γράμματα, χαράσσω. 2 μτφ. σημειώνω, (προ)καθορίζω, προσχεδιάζω, προδιαγράφω. || -ся αποτυπώνομαι, (εγ)χαράσσομαι (στη μνήμη, συνείδηση κ.τ.τ.).

начертить, -ерчы, -ертить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. начертенный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (με ποσοτική σημ.) βλ. чертить. 2 (παλ.) βλ. начертаты (1σημ.).

начерчивать ρ.δ. βλ. начертить. || -ся σχεδιάζομαι, χαράσσομαι - ιχνογραφούμαι.

начес, -а α. 1 ξάνση· λάναρισμα. 2 χνούδι. 3 το ξασμένο υλικό. 4 (για δέρμα) γρατσούνισμα.

начесаты, -ещы, -ешешь, παθ. μτχ. παρλθ. начесанный, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξαίνω, λαναρίζω. 2 καλύπτω χτενίζοντας (μέτωπο,

αυτιά κ.τ.τ.). 3 (για δέρμα) γρατσουνίζω. || ξύνω - до крови щёку ξύνω το μάγουλο ώσπου να ματώσει. || -ся ξαίνομαι.

начесать, -чы, -чешь, παρλθ. χρ. начёл, -члá, -члó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. начтённый, βρ: -чтён, -чтенá, -чтенó ρ.σ.μ. βλ. начислить κ. насчитаты.

начесывать ρ.δ. βλ. начесаты. || -ся λαναρίζομαι· ξαίνομαι.

начёт, -а α. κράτηση από τις αποδοχές (για μη εγκριθέντα έξοδα).

начётистый επ., βρ: -тист, -а, -ο (απλ.) ασύμφορος, απρόσφορος.

начётнический επ. σχολαστικός, δασκαλίστικος.

начётничество, -а ουδ. βυζαντινισμός, σχολαστικισμός, (σοφο)λογικωτισμός, σοφολογισμός.

начётчик, -а α., -ца, -н θ. σχολαστικός, σοφολογιστής.

начин, -а α. (απλ.) αρχή, έναρξη, ξεκίνημα· хорóший - καλή αρχή.

начинание, -я ουδ. αρχή, έναρξη, αρχίνημα, άρχισμα. || πρωτάρχισμα, πρωτιά.

начинатель, -я α. πρωτουργός, πρωτεργάτης· πρωταίτιος.

начинательный επ. (γραμμ.) αρκτικός - глагол αρκτικό ρήμα.

начинаты ρ.δ. μτχ. ενδт. начинающий, επιρ. μτχ. начиная. 1 βλ. начаты. 2 (συνήθως με τη λ. собóй) κάνω την αρχή, αρχομαι, ξεκινώ. || -ся βλ. начатыся

начинающий επ. από μτχ. αρχάριος, πρωτόπειρος, πρωτάρης, νεόβγαλτος, πρωτόβγαλτος.

начинáя επιρ. μτχ. κ. πρόθ. αρχίζοντας, κάνοντας την αρχή, ξεκινώντας.

начинивать ρ.δ. βλ. начинить².

начинить¹; -нó, -нiшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. начиненный, βρ: -нен, -ненá, -нено ρ.σ.μ. 1 (μαγρ.) παραγεμίζω - пирожи́ мiсом παραγεμίζω πιροσκι με κρέας. || γεμίζω - патро́н поро́хом γεμίζω τον κάλυκα με μπαρούτη. 2 μτφ. παρέχω, δίνω, εφοδιάζω με γνώσεις, πληροφορίες κ.τ.τ.

начинить²; -чинó, -чiнiшь ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) επιδιορθώνω. || ξύνω, κάνω τι αιχμηρό - мно́го карандаше́й ξύνω πολλά μολύβια.

начинка, -и θ. (μαγρ.) παραγέμισμα.

начиночный επ. (μαγρ.) του παραγέμισματος· -ое мiсо κρέας για παραγέμισμα (κιμάς).

начинщик, -а α., -ца, -н θ. βλ. зачинщик.

начинять(ся) ρ.δ. βλ. начинаты(ся) κ. начинить¹.

начинкаты ρ.σ.μ. ανάβω σπίρτα.

начисление, -я ουδ. προσυπολόγιση, συγκαταρίθμηση.

начислить ρ.σ.μ. λογαριάζω, προσυπολογίζω, συγκαταριθμώ, περνώ στο λογαρισμό.

начислять ρ.δ. βλ. **начислить**. || -ся λογίζομαι, λογαριάζομαι, συνυπολογίζομαι, μπαίνω στο λογαριασμό.

начистить, -чищу, -чистишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **начищенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (με ποσοτική σημ.) καθαρίζω, ξεφλουδίζω - **кастрило картошки** καθαρίζω μια κατσαρόλα πατάτες. 2 καθαρίζω καλά· παστρεύω. || -ся καθαρίζομαι, καθαρίζω τον εαυτό μου, τα ενδύματά μου.

начисто επίρ. 1 κατακάθαρα, καθαρότατα, πεντακάθαρα, παστρικά, καθάρια. || καθαρά, χωρίς μουντζούρες· **переписать** - ξαναγράφω καθαρά. 2 πλήρως, εντελώς, παντελώς, ολωσδίου· **его огрăбили** - τον καταλήστεψαν (καταληφλάτησαν). 3 (απλ.) ειλικρινά, ξάστερα, σταράτα, απροκάλυπτα.

начистоту επίρ. βλ. **начисто** (3 σημ.).

начистую επίρ. βλ. **начисто** (1, 2 σημ.).

начитанность, -и θ. πολυμαθία, πολυγνώσια, ευρυμάθεια.

начитанный επ., βρ: -тан, -танна, -танно; πολυδιαβασμένος, πολυμαθής, πολύμαθος, πολύξερος, πολυκάτεχος, ευρυμαθής.

начитатъ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **начитанный**, βρ: -тан, -а, -ο διαβάζω, μελετώ πολύ. || (παλ.) μαθαίνω διαβάζοντας. || -ся διαβάζω πολλά· - много стихов διαβάζω πολλά ποιήματα. || χορταίνω να διαβάζω· - не могу δε χορταίνω να διαβάζω.

начитывать(ся)¹ ρ.δ. βλ. **начислить**, **начислять(ся)**.

начитывать(ся)² ρ.δ. βλ. **начитатъ(ся)**.

начихатъ ρ.σ. 1 φτερνίζομαι πάνω σε κάποιον ή σε κάτι. 2 μτφ. (απλ.) γράφω στα παλιά μου τα παπούτσια, μουτζώνω (περιφρονώ). 3 (απλ.) αδιαφορώ πλήρως, κωφεύω, δε με μέλει (νοιάζει) τέσσερα, καρφί δε μου καίγεται.

начипать(ся) ρ.δ. βλ. **начистить(ся)**.

начистав, -а α. το σώμα των διοικητών.

начудить, -дшь ρ.σ. κάνω παραξενιές, παρδοξότητες, αλλοκοτιές, τερατωδίες.

начихать ρ.σ. (απλ.) βλ. **начихатъ**.

наш¹, -а, -е. 1 κτητ. αντων. δικός μας, -ή μας, -ό μας· **наш отец** ο πατέρας μας· -а **родина** η πατρίδα μας· -е **селo** το χωριό μας· -и **войска** τα στρατεύματά μας. 2 ως ουσ. το δικό μας· -его не отдадим никому το δικό μας δεν το δίνουμε σε κανένα. || απο μας· **вы знаете меньше нашего** εσείς, ξέρετε λιγότερο απο μας ή απ' ό,τι εμείς. 3 πλθ. ως ουσ. -и οι δικοί μας (συγγενείς, σύντροφοι κ.τ.τ.). || εκφρ. -е **дело** δική μας δουλειά (υπόθεση)· не -е **дело** δεν είναι δική μας δουλειά, δε

μας αφορά· **по -ему** κατ' εμάς, κατά τη γνώμη μας· -е **вам!** (απλ.) σας χαιρετούμε! γεια σας!

наш² α. άκλ. παλαιά ονομασία του γράμματος Н.

нашагать ρ.σ.μ. βηματίζω, βαδίζω πολύ. || -ся βηματίζω, βαδίζω πολύ ή μακρόχρονα· κουράζομαι απο το πολύ βάδισμα, ξεποδαριάζομαι.

нашалить ρ.σ. ατακτώ πολύ, κάνω πολλές αταξίες. || -ся ατακτώ πολύ.

нашаривать ρ.δ. βλ. **нашарить**.

нашарить ρ.σ.μ. ερευνώ, ψάχνω να βρω.

нашарлатанить ρ.σ. (απλ.) κάνω τσαρλατανιές, φέρνομαι σαν τσαρλατάνος.

нашармака επίρ. (απλ.) σελέμικα, αμάκα ή τζάμπα.

нашаромыжку επίρ. (απλ.) δωρεάν, τζάμπα.

нашатёрный επ. αμμωνιακός· - спирт αμμωνία υδαρής.

***нашатёръ**, -я α. αμμωνιακό αλάτι ή χλωριούχο αμμώνιο, νισαντήρι. || αμμωνία υδαρής.

нашвыривать ρ.δ. βλ. **нашвырять**. || -ся γεμίζω. || ρίχνομαι, πετιέμαι.

нашвырять ρ.σ.μ. γεμίζω ρίχνοντας· - **щик угля** ρίχνω ένα κασόνι κάρβουνα. || (με ποσοτική σημ.) ρίχνω, πετώ· - **камней** ρίχνω πέτρες.

нашеёник, -а α. βλ. (διακλ.) βλ. **ошеёник**.

нашеённый επ. λαιμικός, τραχηλικός.

нашелушить, -шү, -шшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **нашелушенный**, βρ: -шен, -шенá, -шено ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) ξεφλουδίζω.

нашенский, -ая, -οе (απλ.) δικός μας. || κοντινός, ο εγγύς· συγγενής.

нашептание, -я ουδ. (παλ.) ξόρκισμα.

нашептатъ, -епчү, **ёпчешь**, παθ. μτχ. παρλθ· χρ. **нашептанный**, βρ: -тан, -а, -ο ρ.σ. 1 ψιθυρίζω, μουρμουρίζω πολύ. || (παλ.) ψιθυρίζω στ' αυτί, εμβάλλω, (εμ)φυσώ. 2 (ε)ξορκίζω, απαγγέλλω ξόρκι. || -ся ψιθυρίζω, μουρμουρίζω πολύ.

нашептывание, -я ουδ. 1 ξόρκισμα. 2 ψιθυρίσμα.

нашесть, -а α. κ. **нашесть**, -и θ. (διακλ.) βλ. **насест**.

нашествие, -я ουδ. εισβολή, επιδρομή.

нашивание, -я ουδ. βλ. **нашивка**.

нашивать, παρλθ. χρ. **нашивал**, -ла, -ло ρ.δ. βλ. **носить**.

нашиватъ ρ.δ. βλ. **нашить**. || -ся επιρράπτομαι.

нашивка, -и θ. 1 επιρραφή· - **пүговиц** επιρραφή κουμπιών. 2 ταινία επιρραμμένη. || διακριτικό στρατ. βαθμού ή τιμής, γαλόνη, σειρήτι.

нашивной επ. επιρραμένος· - **карман** εξωτε-

ρική τσέπη.

нашинковать, -кѹю, -кѹешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **нашинкованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (για λαχανικά) κόβω σε λεπτά τεμάχια.

нашинковать ρ.δ. βλ. **нашинковать**. || -ся (για λαχανικά) κόβομαι σε λεπτά τεμάχια.

нашить, -шьѹ, -шьѹешь, προστκ. **нашей** ρ.σ. μ. 1 επιρράπτω. 2 ράπτω, ράβω (πολλά). - **Платьев** ράβω φορέματα.

нашкодить, -дишь ρ.σ. (απλ.) ατακτώ πολύ, κάνω πολλές αταξίες, ζημιές· φέρνομαι απρεπώς.

нашлѣпать ρ.σ.μ. 1 δίνω καρπαζιές, καταπακιές. 2 (απλ.) βάζω· κάνω (αποτυπώματα ή σημάδια κ.τ.τ.).

нашлѣпка, -и θ. 1 βάσιμο· φτιάξιμο. 2 (απλ.) χτύπημα, πονεμένο μέρος.

нашпиговать, -гѹю, -гѹешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **нашпигованный**, -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. βλ. **начинить**!

нашпиговать ρ.δ. βλ. **нашпиговать**. || -ся παραγεμίζομαι, γίνομαι παραγεμιστός.

нашпиловать ρ.δ. βλ. **нашпилить**. || -ся διατρυπιέμαι· καρφισώνομαι.

нашпилить ρ.σ.μ. 1 (δια)τρυπώ, (δια)περνώ. 2 καρφισώνω· - **ленту на шпиль** καρφισώνω ταινία στο καπέλο.

наштамповать, -пѹю, -пѹешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наштампованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) εντυπώνω, σφραγίζω, σταμπάρω, μαρκάρω.

наштамповывать ρ.δ. βλ. **наштамповать**. || -ся σφραγίζομαι, σταμπάρομαι, μαρκάρομαι.

наштопать ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) μπαλώνω· - **грудю носков** μπαλώνω ένα σωρό ανδρικές κάλτσες.

нашумѣть, -млѹ, -мишь ρ.σ. 1 θορυβώ, κάνω θόρυβο· || φωνάζω, κραυγάζω. 2 μτφ. κάνω αίσθηση, κρότο, πάταγο, ντόρο.

нашелкать ρ.σ.μ. 1 σπάζω· τρωγαλίζω, ροκανίζω. 2 (απλ.) χτυπώ με το δάχτυλο.

нашелкивать ρ.δ. 1 βλ. **нашелкать**. 2 κάνω στράγκες, κροτώ· - **кнутѹм** κάνω στράγκες με το μαστίγιο. 3 (για πτηνά) κελαιδῶ διακοφτά.

нашепать, -еплѹ, -ѣплешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **нашепанный**, βρ: -пан, -а, -ο ρ.σ.μ. (με ποσοτική σημ.) σχίζω, βγάζω σχίζες, πελεκούδες, πελεκώ.

нашипать, -иплѹ, -ѣплешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **нашипанный**, βρ: -пан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 μαζεύω λίγο-λίγο, τσιμπολογώ. 2 τσιμπώ, προξενώ πόνο.

нашипывать ρ.δ. βλ. **нашипать**. || -ся τσιμπιέμαι.

нашѹпать ρ.σ.μ. 1 φηλαφίζω, (επι)φηλαφώ, (επι)φασώ· φαχουλεύω, παспаτεύω. 2 μτφ. α-

νιχνεύω, εξιχνιάζω, ιχνηλατώ.

нашѹпывать ρ.δ. βλ. **нашѹпать**. || -оя φηλαφίζω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

наэкономить, -млѹ, -мишь ρ.σ.μ. οικονομώ, αποταμιεύω.

наэлектризовать, -зѹю, -зѹешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **наэлектризованный**, βρ: -ван, -а, -ο. 1 ηλεκτρίζω. 2 μτφ. διεγείρω. || -ся 1 ηλεκτρίζομαι. 2 διεγείρομαι, εξανίσταμαι.

наэлектризовать(ся) ρ.δ. βλ. **наэлектризовать(ся)**.

наѣбедничать ρ.σ. κουτσομπολεύω, διαβάλω· κάνω παράπονα.

наѣбѹ επίρ. όντας ξύπνιος, στον ξύπνο· στην πραγματικότητα, στα καλά.

***наѣда**, -н θ. αϊάδα, νύμφη ποταμού, πηγής. || κολύμβατος (φυτό υδροχαρές). || μαλάκιο μυτιλοειδές.

наѣдовнѹй επ. 1 ναϊαδικός, του κολύμβατου. 2 πλθ. -не τα ναϊαδοειδή (φυτά).

наѣривать ρ.δ. (απλ.) παίζω με ζήλο (σε μουσικό όργανο).

не! μόριο αρνητικό. 1 δεν, δε· μη(ν)· όχι· я - хочѹ εγώ δε θέλω· я - пойду́ домо́й εγώ δε θα πάω στο σπίτι· - **люблѹ егѹ** δεν τον αγαπώ· **он - гораздѹмен** αυτός δεν είναι συνητός· **это - может - удаться** αυτό δεν μπορεί να μην επιτευχθεί· **быть или - бытъ!** να ζει κανείς ή να μη ζει· **он так жаден, что - ест, а пожирает** είναι τόσο λαίμαργος, που δεν τρώγει, αλλά καταβροχθίζει· - **берѹ** μην παίρνεις· **он ехал - с сѹном** αυτός ταξίδευε όχι με το παιδί (χωρίς το παιδί)· **он кричит, а - поѣт** αυτός γκαρίζει, δεν τραγουδάει· я - сомневаѹсь, что он прав δεν αμφιβάλλω ότι αυτός έχει δίκαιο· **никогда - лгѹте** ποτέ μη λέτε ψέματα· - **сегодня, так завтра** αν όχι σήμερα, αύριο (θα γίνει). || (με ρ.) δεν· μην· - **могѹ - согласиѹться** δεν μπορώ να μη συμφωνήσω· - **могѹ - признаѹть** δεν μπορώ να μην αναγνωρίσω (παραδεχτώ). || σχεδόν· **работает и - работает** εργάζεται και δεν εργάζεται, ούτε δουλεύει ούτε δεν δουλεύει· **горѹт - горѹт** καίει και δεν καίει, σχεδόν δεν καίει. 2 (μαζί με συνδέσμους)· ειδημή, άλλως, αλλιώςτικα, διαφορετικά, σε αντίθετη περίπτωση· **уходѹ, - то плѹхо тебе ѹдет** φεύγα, διαφορετικά θά 'χεις κακά ξεμπερδέματα. || εκφρ. - **то что...**, **а ...** όχι (το)..., **αλλά...**, - **то что он...**, **а ...** όχι (για) να..., **αλλά...**, - **то что он не...**, **а ...** όχι (για) να μην..., **αλλά...**, - **кто ѹноѹ (другѹй).....**, **как...** όχι κανένας άλλος, παρά..., - **только...**, **но...** όχι μόνο..., **αλλά...**, - **только...**, **но и....** όχι μόνο..., **αλλά και....** - **только...**, **сколько...**, όχι τόσο, όσο...

- настόλκo... чтόбн... όχι τόσο (σε τέτοιο βαθμό), ώστε..., κοτᾱ ~..., но (οδνάκο).... αν και δεν..., όμως..., тем - μέнее εν τούτοις, και όμως.

не²(πάντοτε τονιζόμενο)· δεν· не за что благодарить δεν αξίζει να ευχαριστήσεις· не за что купить δεν έχω (χρήματα) να αγοράσω· не для чего говорить об этом δεν θέλω κουβέντα γι' αυτό· мне не для чего ego видеть δε θέλω (ούτε) να τον βλέπω· не к чему (не зачем) тудά ходить δεν υπάρχει λόγος να πηγαίνω εκεί· не у кого спросить δεν υπάρχει κανένας να ρωτήσω· не о чем писать δεν έχω τι να γράψω· не о чем говорить δεν έχω τι να πώ· мне не к кому обратиться δεν έχω σε ποιόν να απευθυνθώ· не за что τίποτε· παρακαλώ (απάντηση στο ευχαριστώ κάποιου). || εκφρ. ~ раз όχι μια φορά (πολλές φορές, επανειμμένα)· емύ обило ~ по себе αυτός δεν αισθανόταν καλά.

не..., πρόθεμα· χρησιμοποιείται για σχηματισμό ουσ. κ. επ. και σημαίνει: α) αντιπαράθεση, αντίθεση, αντώνυμο: недруг, неправда, небольшой, невсόкий. β) στέρηση, άρνηση, έλλειψη· (αντιστοχεί στο στερητικό а.): неоснованность, неискренний. γ) αντι..... ненаучный.

неаккуратность, -и θ. 1 αταξία, ατασθαλία, ακαταστασία, ρεμπελιά. 2 τσαπατσουλιά, ατσαλιά, ατημέλεια.

неаккуратный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 ακατάστατος, ανοικοκίρευτος, ρέμπελος, ατάσθαλος. 2 αμελής, τσαπατσούλης, -ικός, άτσαλος· ατημελής.

неактуальность, -и θ. ανεπικαιρότητα.

неактуальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; άκαιρος, ανεπίκαιρος, παράκαιρος.

*неандерталец, -лица α. νεαντερτάλιος άνθρωπος.

неандертальский επ. νεαντερτάλιος· - череп νεαντερτάλιο κρανίο· - человек νεαντερτάλιος άνθρωπος.

неаппетитный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ανорекτικός, άνοστος. || мф. άχαρος, αντιπαθητικός, αποκρουστικός.

небезвредный επ., βρ: -ден, -дна, -дно; επιβλαβής, βλαβερός.

небезвыгодный επ., βρ: -ден, -дна, -дно επικερδής, επωφελής.

небезгрешный επ., βρ: -шен, -шна, -шно. 1 όχι αναμάρτητος (αμαρτωλός). 2 άνομος, παράνομος· -не доходы αθέμιτα έσοδα.

небездарный επ., βρ: -рен, -рна, -рно κατά τι προικισμένος.

небезнадёжный επ., βρ: -жен, -жна, -жно; εν μέρει ελπιδοφόρος (όχι χωρίς καμιά ελπί-

δα)· -οε положение όχι και απελπιστική κατάσταση.

небезобидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 προσβλητικός εν μέρει. 2 αρκετά προσβλητικός. 3 επιβλαβής, βλαβερός, επικίνδυνος.

небезопасный επ., βρ: -сен, -сна, -сно επισφαλής, επικίνδυνος, όχι ακίνδυνος. || επιβλαβής, βλαβερός.

небезосновательный επ., βρ: -лен, -льна, -льно βάσιμος, όχι άβάσιμος.

небезразличный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; 1 όχι απαθής ή αδιάφορος· -οε отношение όχι αδιάφορη στάση. || με ενδιαφέρο.

небезрезультатный επ., βρ: -тен, -тна, -ο κατά τι αποτελεσματικός, καρποφόρος, τελεσφόρος· -не хлопоты κάπως καρποφόρες φροντίδες.

небезукоризненный επ., βρ: -знен, -зненна, -зненно όχι άφογος ή ανεπίλητος· φεκτός εν μέρει· -οε поведение όχι και ανεπίλητη διαγωγή.

небезупречный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; όχι και άμεμπτος, μεμπτός εν μέρει· -οε прошлое όχι και άμεμπτο παρελθόν.

небезуспешный επ., βρ: -шен, -шна, -шно; όχι ανεπιτυχής, επιτυχής εν μέρει· -не старания επιτυχείς εν μέρει προσπάθειες.

небезучастный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; όχι αμέτοχος· -αδιάφορος, -απαθής· - зритель όχι απαθής θεατής.

небезызвестный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; γνωστός, όχι άγνωστος· - писатель γνωστός συγγραφέας.

небезинтересный επ., βρ: -сен, -сна, -сно με ενδιαφέρον, όχι χωρίς ενδιαφέρον.

небелёный επ. αλεύκαντος.

небережливость, -и θ. ελευθεριότητα, απλοχεριά, γαλαντομία· κουβαρδαλίκι.

небережливый επ., βρ: -лив, -а, -ο φιλότιμος, ανοιχτοχέρης, γαλαντόμικος, γενναίодωρος· - человек κουβαρντάς· -οε отношение к вещам αδιαφορία για τα πράγματα.

небеса πλθ. небо.

небескористный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ιδιοτελής (όχι ανιδιοτελής)· -ая помощь όχι ανιδιοτελής βοήθεια. || όχι αδιάφορος.

небесный επ. 1 ουράνιος· - свод ουράνιος θόλος· -ая лазурь το γαλάζιο (ουράνιο) χρώμα· -не тела ουράνια σώματα· -ая твердь το στερέωμα. 2 мф. (παλ.)· θεϊός, θεϊκός, εξάισιος, ιδανικός. || εκφρ. ~ цвет ουρανί (γαλάζιο) χρώμα· парница -ая η θεομήτωρ, Παναγία· царь ή отец - ο ουράνιος πατέρας (θεός)· царство емύ -οε στη βασιλεία των ουρανών ή καλόν παράδεισο· - суд θεία δίκη.

небесплодный επ., βρ: -ден, -дна, -дно ό-

χι άκαρπος, εν μέρει καρποφόρος· -не κλόπο-
ты όχι άκαρπες φροντίδες.

небесполезный επ., βρ: -зен, -зна, -зно;
όχι ανώφελος, εν μέρει ωφέλιμος.

небеспристрастный επ., βρ: -тен, -тна, -то
όχι αμερόληπτος, εν μέρει μεροληπτικός.

неблаговидность, -и θ. 1 ασχημιά, δυσεί-
δεια. 2 απρέπεια.

неблаговидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1
(παλ.) άσχημος, κακόμορφος, δυσειδής. 2 απ-
πρεπής, ανάρμοστος· αξιόμειπτος, αξιοκατά-
κριτος, μεμπτός.

неблаговоспитанность, -и θ. αναγωγή, κα-
κή αγωγή (διαπαιδαγώγηση).

неблаговоспитанный επ., βρ: -тан, -танна,
-танно ανάγωγος, αδιαπαιδαγώγητος, κακοανα-
θρεμμένος· - человек αδιαπαιδαγώγητος άν-
θρωπος· - поступок ανάγωγή συμπεριφορά.

неблагоговейный επ. ανευλαβής.

неблагодарность, -и θ. αγνωμοσύνη, αχαρι-
στία, αναγνωριά· оплатить кому-н. чёрной -ью
δείχνω σε κάποιον αχαριστία του αισχίστου|
είδους.

неблагодарный επ., βρ: -рен, -рна, -рно;
1 αγνώμονας, αχάριστος, ανέγνωρος, ψωμοπά-
της. || ουσ. αχάριστος κλπ. επ. 2 μτφ. ανάρ-
μοστος, αταίριαστος, απάδων. || ανώφελος.

неблагожелательность, -и θ. δυσμένεια, κα-
κοβουλία, εθελοκακία.

неблагожелательный επ., βρ: -лен, -льна,
-льно δυσμενής, κακόβουλος, εθελόκακος, κα-
κοθελητής.

неблагозвучие, -я ουδ. κακοφωνία.

неблагозвучность, -и θ. κακοφωνία.

неблагозвучный επ., βρ: -чен, -чна, -чно
κακόφωνος, κακόηχος.

неблагонадёжность, -и θ. (παλ.) έλλειψη
εμπιστοσύνης, ανεμπιστοσύνη.

неблагонадёжный επ., βρ: -жен, -жна, -жно
(απλ.)· επισφαλής, επίφοβος, αβάσιμος, α-
σταθής· ύποπτος.

неблагонамеренность, -и θ. (παλ.) κακή
προδιάθεση. || υποψία (ξένων φρονημάτων).

неблагонамеренный επ., βρ: -рен, -ренна,
-ренно (παλ.) κακοπροδιατεθειμένος. || ύπο-
πτος (κοινωνικών φρονημάτων).

неблагополучие, -я ουδ. ατυχία, κακοτυ-
χιά, κατατρεγμός της τύχης.

неблагополучно επίρ. ατυχώς, χωρίς καλή
έκβαση, με άσχημο τέλος.

неблагополучный επ., βρ: -чен, -чна, -чно
ατυχής, δυστυχής, κακότυχος, δύσμοιρος, χω-
ρίς αίσιον τέλος.

неблагоразумно επίρ. απρεπα, άκοσμα, ά-
σεμνα, ανάρμοστα.

неблагоразумность, -и θ. (παλ.) απρέ-

πεια, αισχημοσύνη.

неблагоразумный επ., βρ: -бен, -бйна,
-бйно (παλ.) απρεπής, άσεμνος, άκοσμος, α-
νάρμοστος.

неблагоридный επ., βρ: -тен, -тна, -тно
δυσμενής, όχι ευχάριστος· ενάντιος, αντίξο-
ος· μη ευνοϊκός· счастье у меня -ο η τύχη
μου πηγαίνει κόντρα· -οе обстоятельство ду-
сάρεστο περιστατικό· - оборот дела δυσάρε-
στη τροπή της υπόθεσης. || αρνητικός· άσχη-
μος· на запрос мною получен -ответ σε επε-
ρώτησή μου πήρα αρνητική απάντηση· -ая по-
года παλιόκαιρος.

неблагоразумие, -я ουδ. απερισκεψία, ασυ-
νεσία, αμυαλιά, ασυλλογισιά.

неблагоразумный επ., βρ: -мен, -мна, -мно
απερίσκεπτος, ασύνετος, άμυαλος.

неблагородный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1
αγενής· - поступок αγενής συμπεριφορά. 2 παλ
μη ευγενούς καταγωγής. || εκφρ. -не металлы
αγενή μέταλλα (χαλκός, σίδηρο, μόλυβος κ.άλ.)

неблагосклонно επίρ. δυσμενώς.

неблагосклонность, -и θ. δυσμένεια, κακή
προδιάθεση· ψυχρότητα.

неблагосклонный επ., βρ: -лөнен, -лөнна,
-лөнно| δυσμενής, κακοδιατεθειμένος· ψυχρός·
- взгляд δυσμενές βλέμμα· - приём ψυχρή υ-
ποδοχή· - читатель μεροληπτικός αναγνώστης.

неблагоустроенность, -и θ. ακαταστασία, α-
ταξία, κακοφτιάξιμο.

неблагоустроенный επ. απεριποίητος, ατα-
κτοποιητος, αδιάτακτος, ακατάστατος. || όχι
βολικός, μη άνετος.

неблестящий επ., βρ: -тнщ, -а, -е όχι λα-
μπρός, μη έξοχος· μέτριος· дела мои -и οι
υποθέσεις μου δεν πάνε και τόσο καλά.

небный επ. 1 υπερώιος, του ουρανόσκου· -ая
пёлость η υπερώα, ο ουρανόσκος. 2 ουραני-
σκόφωνος· -не согласные ουρανόσκόφωνα σύμ-
φωνα· -ая занавёска (ανατ.) οπίσθια ή μαλ-
θακή υπερώα ή υπερώιο ιστίο.

небо, -а, πλθ. небеса, -бёс, -ám ουδ. ου-
ρανός· голубое - γαλάζιος ουρανός· поднять
глазá к -у σηκώνω τα μάτια στον ουρανό· όб-
лачное - συννεφιασμένος ουρανός. || εκφρ. это
как - от земли αυτό απέχει όσο ο ουρανός
απο τη γη· перевозносите когó до -бёс αποθε-
ώνω, ανεβάζω στα ουράνια· на седьмом -е
быть ή чувствовать себя κολυμπά (πλέω) σε
πελάγη ευτυχίας· -у жарко (будет, стáнет κ.
τ.τ.) θα (τον, την κ.τ.τ.) πιάσει η ζάλη (για
εργασία, δράση κ.τ.τ.)· как (будто, точно)
с -а σα να έπεσε απο τον ουρανό, ουρανοκα-
τέβατος (απροσδόκητη εμφάνιση, συμβάν)· (от-
личáться) как - от земли; - и земля; земля
и - διαφέρω ή απέχω όσο ο ουρανός απο τη γη·

между -ом и землёй είμαι επι ξύλου κρεμάμενος ή στο έλεος του θεού· **попáсть пáльцем в - αστοχώ, λαθεύω, πατώ την αγκινάρα· υπάστъ ή сойт́и с -а на зéмлю** ανανήφω, προσγειώνομαι, αποκτώ το αίσθημα της πραγματικότητας.

небо, -а ουδ. 1 ουρανίσκος, υπερώα· **ТВѢРДОЕ** - ο σκληρός (μπροστινός) ουρανίσκος· **МЯГКОЕ** - ο μαλακός (πισινός) ουρανίσκος ή υπερώιο ιστίο. 2 (διαлк.) θόλος ρωσικής θερμάστρας.

небогáтнѣй επ., βρ: -гáт, -а, -ο. 1 όχι και πλούσιος· εύπορος. 2 (για πράγματα) όχι και πολυτελής, λίγο πολυτελής. 3 ανεπαρκής, πενιχρός· περιορισμένος· - **запáс знáнѣй** πανιχρές γνώσεις· - **внѢдѢр** περιορισμένη ποικιλία, πενιχρά πράγματα.

небoеспocѡбнoстѣ, -и θ. μαχητική ανικανότητα.

небoеспocѡбнѣй επ., βρ: -бeн, -бнa, -бнo; μη μάχιμος· ανίκανος.

небожѣтeль, -я α. κάτοικος των ουρανών (ιδίως για θεούς).

небокопѣтeль, -я α. τεμπέλης, -λχανάς.

небoльшѡй επ. 1 ούτε μεγάλος ούτε μικρός, μέτριος· -**áя κόμнaтa** μέτριο δωμάτιο. || ολιγάριθμος· - **воѢнный oтрѣд** μικρό στρατιωτικό τμήμα· - **тирѣж** μικρός αριθμός αντιτύπων. || (για χρόνο) βραχύς, σύντομος· - **срoк** μικρή προθεσμία. 2 ασήμαντος· -**áя пѡльзa** μικρή ωφέλεια· -**áя бeдá** μικρό κακό. || μέσος, μέτριος· κοινός· της αράδας· - **артѣст** καλλιτέχνης της αράδας. 3 όχι και τόσο μεγάλος ή όχι και τόσο· - **лѡбѣтeль тeáтpа** όχι και τόσο θεατρόφιλος. || εκφρ. с -**йм** και κάτι παραπάνω, επί πλέον, παραπάνω· **за -йм дѣлoм** βλ. εκφρ. στη λ. **дѣлo (за мáлым дѣлoм)**.

небocвѡд, -а α. ουράνιος θόλος.

небocκлѡн, -а α. ο ορίζοντας.

небocκрѣб, -а α. ουρανοξύστης.

небѡсь κ. **небѡйсь** 1 ως κατηγ. μη φοβάσαι. 2 μόριο επιτακτ. σίγουρα, βέβαια, προφανώς· αλήθεια, πραγματικά.

небрежѣнѣ, -я ουδ. 1 περιφρόνιση, υποτίμηση· απαξίωση. 2 εγκατάλειψη, παραμέληση, παράτημα.

небрѣжнѣчaть ρ.δ. παραμελώ, αδιαφορώ· εγκαταλείπω, παρατώ. || είμαι τσαπατσούλης.

небрѣжнo επίρ. αδιάφορα κλπ. επ.

небрѣжнoстѣ, -и θ. ολιγωρία, αμέλεια, αδιαφορία· χαλαρότητα. || αφροντισιά, αμερημνησία, ραθυμία. || τσαπατσουλιά, ατασθαλία. 2 εγκατάλειψη, παράτημα.

небрѣжнѣй επ., βρ: -жeн, -жнa, -жнo. 1 αδιάφορος, χλιαρός· περιφρονητικός. 2 τσαπατσούλικος, άτσαλος, ατάσθαλος· -**ая рaбѡтa** η τσαπατσούλικη δουλειά· - **пѡчeрк** άσχημος γρα-

φικός χαρακτήρας, τσαπατσούλικα γράμματα.

небрѣчь, -регý, -режѣшь, -регýт, παρθ. χρ. **небрѣг**, -реглá, -лѡ ρ.δ. (παλ.). 1 περιφρονώ, υποτιμώ. 2 αδιαφορώ, παραμελώ.

небoвáльнѣй επ. πρωτοφανής, ασυνήθιστος, ανήκουστος, άνευ προηγουμένου, πρωτοφάνερος, πρωτοείδωτος. || (απλ.) αταξίδευτος.

небoвáльщѣнa, -н θ. βλ. **небoвáльнѣя**.

небoвáльнѣя, -н θ. τερατολογία· μύθευμα, μύθος, παραμύθι· επινόηση· αποκύημα (δημιούργημα) φαντασίας.

небoвль, -и θ. πράγματα φανταστικά, ανύπαρκτα, βλ. κ. **небoвáльнѣя**.

небoвѣтѣ, -я ουδ. ανυπαρξία.

небoвѣщѣйсья, -аясь, -еeсь επ. άθραυστος.

неважнѣежѣй επ. (απλ.) βλ. **невáжнѣй** (2σημ).

невáжнo επίρ. 1 όχι καλά, σχεδόν άσχημα. 2 με σημ. κατηγ. δεν έχει μεγάλη σημασία, είναι ασήμαντο.

невáжнѣй επ., βρ: -жeн, -жнá, -жнo. 1 όχι σοβαρός, μη σπουδαίος, ασήμαντος, επουσιώδης, ανάξιος, -ιόλογος· - **вопpѡс** όχι σπουδαίο (ασήμαντο) ζήτημα· **этo не -жнo** αυτό δεν είναι σπουδαίο. 2 όχι και καλός ή όχι εντελώς καλός· -**oе здoрѡвѣ** όχι και καλή υγεία· -**не делá** όχι και καλές δουλιές ή υποθέσεις.

невдалекѣ επίρ. όχι (και) μακριά, κοντά, σιμά· **oн живѣт** - αυτός ζει κοντά· - **тoт дeнь**... δεν είναι μακριά ή μέρα...

невдалѣ επίρ. βλ. **невдалекѣ**.

невдогáд επίρ. με δοτ. (διαлк.) βλ. **невдoмѣк**.

невдoмѣк επίρ. με σημ. κατηγ. χωρίς να μαντέψω, χωρίς να μου περάσει η ιδέα ή να πάρω μυρουδιά.

невѣдѣнѣ, -я ουδ. άγνοια· в -и εν άγνοία, σε άγνοια. || εκφρ. в **блáженoм -и** σε μακάρια άγνοια.

невѣдoмo επίρ. κ. ως κατηγ. άγνωστο· είναι άγνωστο.

невѣдoмѣй επ., βρ: -дoм -а, -ο άγνωστος, ανεξακρίβωτος. || μυστηριώδης, ακατανόητος.

невѣжa α. κ. θ. αγροίκος, άξεστος, απολίτιστος, βάνανσος, σκαιός.

невѣждa, -н α. κ. θ. αμόρφωτος, αμαθής, αγράμματος· **ξόaнo**, **ξύлo** απελέκητο, σκράπας· - в **гeοгpáφѣи** αγεωγράφητος· - в **иcтopѣи** ανιστόρητος· - в **мaтeмáтѣкe** σκράπας στα μαθηματικά· - в **хѣмѣи** τούβλο στη χημεία.

невѣжeствeннoстѣ, -и θ. αμορφωσιά, αμάθεια, αγραμματοσύνη.

невѣжeствeннѣй επ., βρ: -вeн, -вeннa, -o; αμόρφωτος, αγράμματος, στοιχειώδης, αμαθής. || ανίδεος, ανήξερος, αδαής. || του αγράμματος, του αμόρφωτου· -**oе oтнoшѣнѣ** συ-

μεριφορά αμόρφωτου· -οε суждение κρίση α-γράμματος.

невѣжество, -а ουδ. 1 αμορφωσιά, αμάθεια, αγραμματοσύνη. 2 συμπεριφορά απρεπής, ανάρμοστη.

невѣжливо επίρ. αγενώς κλπ. επ.

невѣжливость, -и θ. αγένεια, απρέπεια.

невѣжливый επ., βρ: -лив, -а, -ο αγενής, απρεπής, ανάγωγος· άξεστος, απολίτιστος. - человек αγενής άνθρωπος· - отвѣт αγενής απάντηση.

невезѣние, -я ουδ. κακοδαιμονία, αναποδιά, γρουσουζιά, κατσιποδιά· γκίνια (στο χαρτοπαίγνιο).

невезучий επ., βρ: -зуч, -а, -е ατύχης, άτυχος, κακότυχος, κακορίζικος, άμοιρος.

невеликий επ., βρ: -лик, -лика, -λικό, κλπ. -ликий όχι μεγάλος· μικρός· -ик рѣстом αυτός είναι μικρού αναστήματος (μικρόσωμος). 2 ασήμαντος· ποτέρι -ки οι απώλειες δεν είναι μεγάλες.

невеличка, -и α.κ.θ. μικρόσωμος, -η· μικρών διαστάσεων· птѣчка-- πουλάκι μικρό· рѣстом - μικρού αναστήματος.

невѣрие, -я ουδ. 1 δυσπιστία. 2 απιστία, αθεΐα.

невѣрно επίρ. 1 ανακριβώς· εσφαλμένα, λαθεμένα. 2 ως κατηγ. δεν είναι σωστό· это - αυτό δεν είναι σωστό.

невѣрность, -и θ. 1 ανακριβεία, σφαλερότητα. 2 αβεβαιότητα. 3 απιστία, απάτη· су-прѣжская - συζυγική απιστία.

невѣрный επ., βρ: -рен, -рнѣ, -рно. 1 άπιστος· - друг άπιστος φίλος· - муж άπιστος σύζυγος. || ασταθής, άστατος, ευμετάβλητος· -рен своему слову δεν κρατά το λόγο του. 2 (παλ.) δύσπιστος· - взгляд βλέμμα δυσπιστίας. 3 εσφαλμένος, ανακριβής, λαθεμένος· - вѣвод εσφαλμένο συμπέρασμα· -ая мысль λαθεμένη σκέψη. || φεύτικος, μη σωστός· - сѣт φεύτικος λογαριασμός. || απρεπής, ανάρμοστος, μη ενδεδειγμένος· братъ - τον в разговорѣ παίρνω ανάρμοστο τόνο στη συνομιλία. 4 διαφορετικός, άλλος αντί άλλου. || ανακριβής, πλημμελής, άστοχος, σφαλερός, σφαλτός. || φάλτσος· -ая нѣта το φάλτσο (φωνής, ήχου). 5 ασταθής· -не шагѣ ασταθή βήματα. 6 (παλ.) αβάσιμος, παρακινδυνευμένος· -οε дѣло μη σύγουρη υπόθεση (παρακινδυνευμένη). || ευμετάβλητος, μη σταθερός. 7 (για φως, ακτίνες κ.τ.τ.) αδύνατος, θαμπός, τρεμάμενος. 8 ως ουσ. άπιστος· идти войнѣю на -их πηγαίνω να πολεμήσω τους άπιστους. || εκφρ. Фомѣ - άπιστος θημάς.

невѣрѣние, -я ουδ. βλ. невероѣтность. || εκφρ. до -я αφάνταστα, απίστευτα.

невероѣтно επίρ. απίστευτα, απίθανα. || ως κατηγ. είναι απίθανο.

невероѣтность, -и θ. απιθανότητα, το απίθανο, το απίστευτο· θαύμα· до -и σε απίστευτο βαθμό· αφάνταστα.

невероѣтный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 απίθανος, απίστευτος· μυθώδης. 2 πολύ δυνατός (μεγάλος), υπερβολικός, εξαιρετικός· -успѣх εξαιρετική επιτυχία· -ая боль πολύ δυνατός (μεγάλος) πόνος.

неверующий επ. κ. ουσ. άπιστος, άθρησκος, άθεος, αθεϊστής.

невесело επίρ. άχαρα, δύσθυμα, άκεφα κλπ. επ. || ως κατηγ. είμαι άκεφος, δύσθυμος, ανόρεχτος κλπ. επ.

невесѣлый επ., βρ: -вѣсел, -ѣ, -вѣсело μη χαρούμενος, άθυμος, δύσθυμος, θλιμμένος, άκεφος, κακόκεφος, βαρύθυμος, βαρυνκάρδιος, μελαγχολικός· κατηγής, κατσουφιασμένος· -οе лицо μελαγχολικό πρόσωπο· -ая улыбка θλιμμένο χαμόγελο· -сел, голову повѣсил ο βαρύθυμος κρέμασε (έσκυψε) το κεφάλι. || άχαρος· -οе занѣтие άχαρη απασχόληση.

невесѣмость, -и θ. έλλειψη βάρους ή βαρύτητας.

невесѣмый επ., βρ: -сѣм, -а, -ο αβαρής· ελαφρός· - лист ελαφρό φύλλο· -не ошакѣ ελαφρά σύννεφα. || μτφ. ασήμαντος, αναξιόλογος· -не аргументы ανφειόλογα επιχειρήματα.

невѣста, -и θ. αρραβωνιαστικιά, μνηστή· η νύφη. || εκφρ. христѣва - (παλ.) α) νεαρή καλόγρια. β) νεκρή νεαρή. γ) γεροντοκόρη.

невѣстин, -а, -ο επ. της αρραβωνιαστικιάς· της νύφης· -ο придание προίκα της νύφης.

невѣститься, -ѣцусь, -ѣстишься ρ.δ. (απλ.) αρραβωνιάζομαι, μνηστεύομαι· φέρνομαι σαν αρραβωνιασμένη, σα νύφη.

невѣстка, -и θ. νύφη (ως προς τους συγγενείς απο αγχιστεία). || εκφρ. -е в отмѣстку ανταποδίδω την προσβολή, αντεκδικούμαι.

невѣсть επίρ. (απλ.) 1 άγνωστο· ακατανόητο· - кто άγνωστο ποιός. 2 (με τις λέξεις как, κακόѣ) πολύ, σημαντικά ή όχι πολύ, ασήμαντα. 3 (με τις λέξεις кто, что, κακόѣ, скѣлько)· πολύ σημαντικά ή σοβαρά· - кто πολύ σημαντικός· - что πολύ σημαντικό· - ка-кѣѣ πολύ σπουδαίος (σημαντικός)· - скѣлько πάρα πολύ.

невещественность, -и θ. αυλία, αυλότητα, ασωματότητα· υπερουσιότητα.

невещественный επ. αυλος· υπερούσιος.

невзвѣдетъ, -ѣжу, -ѣдишь ρ.σ. στις εκφρ: - свѣта ή дня δε βλέπω μπροστά μου (απο αισθήματα πόνου, θυμού κ.τ.τ.).

невзгѣдъ, -ѣд πλθ. (ενκ. -да, -и θ.) δυ-

στυχίες, κακοδαιμονία, δεινοπαθήματα, βάσανα· κατατρεγμός της τύχης.

Незвиряя πρόθ. με αιτ. κ. να; παρά, παραβλέποντας, αφηφώντας, περιφρονώντας· - на хлопоты, дело не увенчалось успехом παρά τις φροντίδες, η υπόθεση δε στέφθηκε με επιτυχία· - ни на что περιφρονώντας το παν· - на потери, - иди́ть вперёд! αφηφώντας τις απώλειες, τράβα μπροστά!

Незловить, -зловлю́, -зловишь ρ.σ.μ. αντιπαθώ, αποστέρω, απεχθάνομαι, δε χωνεύω.

Незначай επίρ. τυχαία, κατά τύχη, συμπτωματικά, ανεπάντεχα· **встретиться** - συναντιέμαι τυχαία.

Незнос, -а α. η μη καταβολή αντίτιμου, εισφοράς, συνδρομής κ.τ.τ.

Незречность, -и θ. κακή όψη, δυσμορφία, ασχημιά.

Незречный επ., βρ: -чен, -чна, -чно δυσειδής, δύσμορφος, άσχημος· ασχημοπρόσωπος, ασχημομούρης.

Незвнскательность, -и θ. χαρακτήρας λίγο απαιτητικός; ευσυμβίβαστος· συγκαταβατικότητα.

Незвнскательный επ., βρ: -лен, -льна, -о ευμεταχειρίστος, καλόβολος, μη απαιτητικός, ευσυμβίβαστος, συγκαταβατικός. || λιτός, απλός, συνηθισμένος, μη εξεζητημένος.

Невидаль, -и θ. παραδοξότητα, παραξενιά, αλλοκοτία. || εκφρ. вот -; что за -; какая (экая, эка) - χαρά στο πράμα (τίποτε το παράξενο).

Невидальщина, -и θ. (παλ.) βλ. **Невидаль** καθώς κ. εκφράσεις.

Невиданный επ. πρωτοφανής, πρωτοφάνερος, πρωτοείδωτος· θαυμάσιος, εξάισιος· - урожай́й πρωτοφανής σοδειά· -οε зрелище πρωτοφανές θέαμα. || πρωτάκουστος, ανήκουστος· -не успехи πρωτάκουστες επιτυχίες. || μυστηριώδης, περίεργος, παράξενος, αλλόκοτος, ασυνήθιστος.

Невидимка, -и α.κ.θ. 1 πρόσωπο ή αντικείμενο άόρατο. 2 φουρκέτα (πιάστρα) μαλλιών δυσδιάκριτη (άόρατη). || εκφρ. шапка - μαγικός σκούφος.

Невидимо βλ. **Видимо**--.

Невидимый επ., βρ: -дим, -а, -ο άόρατος, αθέατος, αφανής· -не звёзды άόρατα αστέρια· -ая рука άόρατο χέρι. || δυσδιάκριτος, αδιάκριτος, αλαρατήρητος· -шов δυσκολοδιάκριτη ραφή.

Невидный επ., βρ: -ден, -днá, -дно. 1 άόρατος, αθέατος, αφανής. 2 ασήμαντος. || άσημος, αφανής. 3 δυσειδής, άσχημος, δύσμορφος.

Невидящий επ. 1 άόματος, τυφλός. 2 αφηρέμενος, απρόσεχτος, αστόχαστος· - взор ή

Взгляд απλανές βλέμμα.

Невинно επίρ. αθώα· αγνά, απλά, κλπ. επ.

Невинность, -и θ. 1 αθωότητα, μη ενοχή· απλότητα, αφέλεια, μη πονηριά. 3 παρθενικότητα, αγνότητα.

Невинный επ., βρ: -винен, -винна, -ο. 1 αθώος, μη φταίχτης, μη ένοχος· αναμάρτητος, ακριμάτιστος· -не люди αθώοι άνθρωποι· -ая жертва αθώο θύμα· -οε страдание αναίτιο βάσανο· он невинен в этом преступлении αυτός δεν είναι ένοχος σ' αυτό το έγκλημα· егó признали -им τον κήρυξαν αθώο. 2 αφελής, άκακος, άδολος, απονήρευτος· -ребёнок αθώο παιδάκι· -οε создание αθώο πλάσμα. || ανεπίκριτος, αμώμητος, άμωμος, άφογος· άκακος, άβλαβής· -разговор ανεπίκριτη συνομιλία· -οε развлечение άφογη διασκέδαση· -не игры άβλαβή παιγνίδια. 3 αγνός· -ая девушка αγνό κορίτσι.

Невинность, -и θ. αθωότητα· - подсудимого η αθωότητα του υπόδικου (κατηγορούμενου)· доказать - αποδείχω την αθωότητα.

Невинный επ., -вен, -вна, -вно αθώος, μη ένοχος· призна́ть -им κηρύσσω αθώο.

Невкусный επ., βρ: -сен, -сна́, -сно άνοστος· - суп άνοστη σούπα.

Невменяемость, -и θ. ανευθυνία, ανυπαιτιότητα· ακαταλογισία.

Невменяемый επ., βρ: -яем, -а, -ο ανεύθυνος, αναίτιος, ανυπαίτιος· ακαταλόγιστος, παράφορος· он был -яем от гнева αυτός δεν ήξερε τι έκανε απο το θυμό του· он стал совсем -яем αυτός έγινε έξαλλος· - поступок άφρονη πράξη ή συμπεριφορά.

Неместно επίρ. με σημ. κατηγ. (παλ.) δεν ταιριάζει, δεν αρμόζει, δεν πρέπει.

Немешательство, -а ουδ. η μη επέμβαση· - в дела́ других государств μη επέμβαση στις υποθέσεις των άλλων κρατών· политика -а πολιτική μη επέμβασης· принцип -а αρχή της μη επέμβασης.

Невозмогу επίρ. ως κατηγ. είναι αδύνατο, δεν έχω τη δύναμη, δεν δύναμαι, δεν μπορώ· мне - сегодня́ рабóтать δεν μπορώ σήμερα να εργαστώ· мне больше - περισσότερο δεν μπορώ, δεν δύναμαι πλέον.

Немочь επίρ. με σημ. κατηγ. βλ. **Невозмогу**.

Невнимание, -я ουδ. 1 απροσεξία· ошибка по -ю ή от -я λάθος απο απροσεξία. 2 αδιαφορία, αμέλεια· - к запросам читателей αδιαφορία προς τις απαιτήσεις των αναγνωστών. 3 απάθεια.

Невнимательно επίρ. απρόσεκτα κλπ. επ.

Невнимательность, -и θ. 1 απροσεξία· - ученика́ απροσεξία του μαθητή. 2 αδιαφορία· проявить - к другу δείχνω αδιαφορία προς το

φίλο.

НЕВНИМАТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -лен, -льнѣ, -ο. 1 απρόσεχτος· ~ ученик απρόσεχτος μαθητής. 2 πλαδαρός, απλανής, (απο)χαυνωμένος· αμέριμνος· -не глаzá αποχαυνωμένα μάτια. || αδιάφορος, αμελής· τσαπατσούλικος· -ая работа απρόσεχτη εργασία. 2 αδιάφορος, χλιαρός, απρόθυμος· -ая хозяйка μη περιποιητική νοικοκυρά· -οе обращение χλιαρή συμπεριφορά.

НЕВНЯТНО επίρ. συγκεχυμένα κλπ. επ.

НЕВНЯТНОСТЬ, -и θ. ασάφεια. || ακαταληψία, το δυσνόητον.

НЕВНЯТНЫЙ επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 ασαφής, αξεκαθάριστος, συγκεχυμένος, μπερδεμένος, δυσδιάκριτος. 2 (παλ.) ακατανόητος, δυσκατανόητος, ακατάληπτος, ακαταλαβίστικος.

НЕВОД, -а, πλθ. -ά α. μεγάλο αλιευτικό δίχτυ, τράτα· γρίπος.

НЕВОЗОБРА́ННО επίρ. ανεμπόδιστα, ακωλύτως.

НЕВОЗОБРА́ННЫЙ επ., βρ: -анен, -анна, -анно (παλ.) ανεμπόδιστος, απαρνεμπόδιστος, εμπόδιστος, ακώλυτος.

НЕВОЗВРА́ТНОСТЬ, -и θ. βλ. **НЕВОЗВРА́ТНОСТЬ**.

НЕВОЗВРА́ТНЫЙ επ., βρ: -тѣм, -а, -ο βλ. **НЕВОЗВРА́ТНЫЙ**.

НЕВОЗВРА́ТНО επίρ. ανεπίστρεπτα, -τί, αγύριστα, χωρίς επιστροφή.

НЕВОЗВРА́ТНОСТЬ, -и θ. το ανεπίστρεπτον, το αγύριστον, το αμετάκλητον.

НЕВОЗВРА́ТНЫЙ επ., βρ: -тен, -тна, -тно ανεπίστρεπτος, αγύριστος· αμετάκλητος· -οе прошлое το αγύριστο παρελθόν· -не годы юности τα αγύριστα νεανικά χρόνια, τα αγύριστα νιάτα.

НЕВОЗДЕ́ЛАННОСТЬ, -и θ. ακαλλιέργησία, μη καλλιέργεια· ~ почвы η μη καλλιέργεια του εδάφους.

НЕВОЗДЕ́ЛАННЫЙ επ., βρ: -лан, -а, -ο ακαλλιέργητος· -ая почва ακαλλιέργητο έδαφος.

НЕВОЗДЕ́РЖАНИЕ, -я ουδ. ακράτεια· ~ в пише ακράτεια στο φαγητό· ~ в винѣ ακράτεια στο κρασί. || αποχαλίνωση· ακολασία.

НЕВОЗДЕ́РЖАННОСТЬ, -и θ. ακράτεια· ~ языка́ ακράτεια γλώσσας, αθυροστομία, αθυρόγλωσσία.

НЕВОЗДЕ́РЖАННЫЙ επ., βρ: -жан, -а, -ο ακρατής· αχαλίνωτος· ~ в еде φαγάς· ~ в винѣ μεγάλος κρασοπότης· κρασοπατέρας· ~ на языкѣ αθυρόγλωστος, αθυρόστομος. || άσωτος, ακόλαστος, έκδοτος· -ая жизнь άσωτη ζωή.

НЕВОЗДЕ́РЖНОСТЬ, -и θ. βλ. **НЕВОЗДЕ́РЖАННОСТЬ**.

НЕВОЗДЕ́РЖНЫЙ επ., βρ: -жен, -жна, -жно βλ. **НЕВОЗДЕ́РЖАННЫЙ**.

НЕВОЗМО́ЖНО επίρ. με σημ. κατηγ ανυπόφορα, αφόρητα· он ведѣт себѣ ~ η συμπεριφορά του είναι ανυπόφορη ή αυτός είναι ανυπόφορος. || είναι αδύνατον, δεν υπάρχει δυνατότητα· ~

сдѣлать это είναι αδύνατο να γίνει αυτό. || πάρα πολύ.

НЕВОЗМО́ЖНОСТЬ, -и θ. το αδύνατον, αδυνατότητα, το απραγματοποίητον, το ακατόρθωτον. || έλλειψη ευνοϊκών συνθηκών. || εκφρ. до ~и όσο είναι δυνατόν· ώσπου δεν παίρνει (δεν χωράει) άλλο.

НЕВОЗМО́ЖНЫЙ επ., βρ: -жен, -жна, -жно. 1 αδύνατος· ακατόρθωτος, ανεπίτευκτος, ανέφικτος, απραγματοποίητος· это вещь -ая αυτό είναι ένα πράγμα αδύνατο· совершенно -οе дело τελείως απραγματοποίητη υπόθεση. || ουσ. -οе ουδ. το αδύνατο· и -οе возможно και το αδύνατο είναι δυνατό· нет ничего -ого δεν υπάρχει τίποτε το αδύνατο (που δεν μπορεί να γίνει). 2 ανυπόφορος, αφόρητος· -ая боль αβάσταχτος πόνος· -ая жарѣ αφόρητη ζέστη· ~ характер ανυπόφορος χαρακτήρας. || πολύ μεγάλος· πλήρης· ~ беспорядок вещей μεγάλη αταξία πραγμάτων. 3 ανεπίτρεπτος, απαράδεχτος· -ая халѣтностъ απαράδεκτη χαλαρότητα.

НЕВОЗМУ́ТѢМО επίρ. ατάραχα, ήρεμα κλπ. επ.

НЕВОЗМУ́ТѢМОСТЬ, -и θ. ψυχική αταραξία, ηρεμία, γαλήνη.

НЕВОЗМУ́ТѢМЫЙ επ., βρ: -тѣм, -а, -ο ατάραχος, ήσυχος, γαλήνιος, ήρεμος. || αδιατάραχος· πλήρης, απόλυτος· -ая тишина́ απόλυτη ησυχία.

НЕВОЗНАГРА́ДИМО επίρ. ανεκτίμητα. 2 ανεπανόρθωτα.

НЕВОЗНАГРА́ДИМОСТЬ, -и θ. 1 το ανεκτίμητον, το ατίμητον· ~ услугѣ το ανεκτίμητον των υπηρεσιών. 2 το ανεπανόρθωτο· ~ потерѣ το ανεπανόρθωτον των απωλειών.

НЕВОЗНАГРА́ДИМЫЙ επ., βρ: -дѣм, -а, -ο. 1 ανεκτίμητος, ατίμητος· -ая услуга ανεκτίμητη υπηρεσία. 2 ανεπανόρθωτος· -ая утрѣта ανεπανόρθωτη απώλεια.

НЕВО́ЛЕЙ βλ. **ВО́ЛЕЙ**-**НЕВО́ЛЕЙ**.

НЕВО́ЛИТЬ ρ.δ.μ. αναγκάζω, εξαναγκάζω, καταναγκάζω, υποχρεώνω, ζορίζω· επιβάλλω, βιάζω· καταδυναστεύω, καθυποτάσσω.

НЕВО́ЛЬНИК, -а α., -ца, -н θ. 1 δούλος, σκλάβος· торгѣвля -ами εμπόριο δούλων, δουλεμπόριο. 2 αιχμάλωτος· φυλακισμένος, εγκάθειρκτος, συλληφθείς. 3 μτφ. υποχείριος, υπόδουλος, δέσμιος.

НЕВО́ЛЬНИЧЕСКИЙ επ. του δούλου, του σκλάβου· -οе положение κατάσταση σκλαβιάς· -ая жизнь ζωή σκλάβου.

НЕВО́ЛЬНИЧЕСТВО, -а ουδ. (παλ.) δουλεία, σκλαβιά.

НЕВО́ЛЬНИЧИЙ, -ья, -ье επ. του δούλου, του σκλάβου· ~ труд η εργασία του δούλου.

НЕВО́ЛЬНО επίρ. άθελα, αθέλητα, ακούσια, προαίρετα.

нево́льный επ., βρ: -лен, -льна, -льнo, κλπ. -όλννί. 1 αθέλητος, άθελος, ακούσιος, αβούλητος, απροαίρετος· -ая οπшόка ακούσιο λάθος. || τυχαίος· - свидѣтель τυχαίος μάρτυρας (που παραβρέθηκε τυχαία). || αυθόρμητος, μηχανικός. 2 αναγκαστικός, υποχρεωτικός· -ая посадка αναγκαστική προσγείωση. 3 (παλ.) δούλος, ανελεύθερος, σκλάβος.

нево́ля, -и θ. 1 σκλαβιά, δουλεία, ειλωτία· αιχμαλωσία· бежать из -и φεύγω (δραπετεύω) απο τη σκλαβιά. 2 (απλ.) ανάγκη, καταναγκασμός· σφιξη· горькая - αδυσώπητη ανάγκη что за - ехать в такой дождь τι ανάγκη υπάρχει να πάμε με τέτοια βροχή. 3 ως επίρ. (παλ.) -ей, -ен βλ. нево́льно.

невообразимо επίρ. αφάνταστα.

невообразимый επ., βρ: -зйм, -а, -ο. 1 αφάνταστος· φοβερός, τρομερός· ασύληπτος· -холод φοβερό κρύο· - беспорядок αταξία που δε λέγεται (αφάνταστη). 2 εξαιρετικός, ισχυρότατος· - шум πανδαιμόνιο· ορυμαγδός.

невооруженный επ. άοπλος· -не люди άοπλοι άνθρωποι. || εκφρ. -ым глазом με γυμνό μάτι (χωρίς οπτικό όργανο).

невоспитанность, -и θ. αναγωγή, έλλειψη διαπαιδαγώγησης.

невоспитанный επ., βρ: -тан, -танна, -ο ανάγωγος, αδιαπαιδαγώγητος.

невозполнимый επ. δυσαναντικατάστατος, δυσαναπλήρωτος· -не потери δυσαναπλήρωτες απώλειες.

невосприимчивость, -и θ. το δυσεπίδεκτον, το ανεπίδεκτον. || ανοσία (οργανισμού).

невосприимчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο. 1 δυσεπίδεκτος· ανεπίδεκτος· -ученик δυσεπίδεκτος μαθητής. 2 άνοσος, που έχει ανοσία· - организм άνοσος οργανισμός.

неостребованный επ. αζητήτος, αγύρευτος· αναπαίτητος.

непопад επίρ. άτοπα, άστοχα, αταίριαστα, ανεπιτυχώς· говорить - μιλώ άστοχα отвечать - απαντώ άστοχα (λαθεμένα).

непримёр επίρ. (παλ.) 1 διαφορετικά, αντίθετα· - к прочим αντίθετα προς τους άλλους. 2 πάρα πολύ, ασύγκριτα.

неповорот επίρ. (απλ.) άφθονα, πάρα πολύ, άλλο καλό, άλλο τίποτε, όσο θέλεις· рабόта здесь - έχει εδώ δουλειά όση θέλεις.

невозмутительно επίρ. ασάφως κλπ. επ.

невозмутительность, -и θ. ασάφεια· - отвѣта ασάφεια απάντησης.

невозмутительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο ασαφής, μη ξεκάθαρος, συγκεχυμένος· - отвѣт ασαφής απάντηση.

невралгический επ. νευραλγικός.

***невралгия**, -и θ. νευραλγία.

неврастеннк, -а α. νευρασθενικός.

неврастенический επ. νευρασθενικός· -οе состояние νευρασθενική κατάσταση· -ие симптомы νευρασθενικά συμπτώματα· - тон νευρασθενικός τόνος.

неврастеничка, -и θ. νευρασθενική.

неврастеничный επ. νευρασθενικός.

***неврастения**, -и θ. νευρασθένεια.

невредимость, -и θ. κατάσταση αβλαβής, το αβλαβές.

невредимый επ., βρ: -дйм, -а, -ο αβλαβής, άβλαπτος· он вернулся цел и -дйм αυτός γύρισε σώος και αβλαβής.

невредно επίρ. αβλαβώς. || ως κατηγ. είναι ωφέλιμο, ευεργετικό· вам - поехать на юг για σας είναι ωφέλιμο να πάτε σε νότια μέρη.

невредный επ., βρ: -ден, -дна, -дно αβλαβής, αζήμιος· -οе вещество αβλαβής ουσία. || άβλαβος, αθώος· άκακος· - человек άκακος άνθρωπος.

***неврит**, -а α. νευρίτιδα.

***невроз**, -а α. νεύρωση.

невролог, -а α. νευρολόγος.

***неврология**, -и θ. νευρολογία.

невропатолог, -а α. νευροπαθολόγος (γιατρός).

невропатологический επ. νευροπαθολογικός.

***невропатология**, -и θ. νευροπαθολογία.

невротический επ. νευρωτικός.

невыпханый επ. ακαλλιέργητος, ανόργωτος· -οе поле ανόργωτο χωράφι.

невытерпѣж επίρ. ως κατηγ. είναι ανυπόφορος ή αφόρητος, δεν υποφέρεται· - от холода δεν υποφέρεται (αυτό) το κρύο. || είμαι ακράτητος, δεν μπορώ να κρατηθώ· емύ ста́ло - αυτός δεν μπορούσε να κρατηθεί.

***невыгода**, -и θ. 1 ζημιά, βλάβη, απώλεια ή χασούρα· учѣсть выгоды и -и предприниматель υπολογίζω τα οφέλη (κέρδη) και τις ζημιές των επιχειρηματιών. 2 η αρνητική πλευρά· μειονέκτημα, ελάττωμα.

невыгодно 1 επίρ. ασύμφορα, ανεπικερδώς. 2 ως κατηγ. είναι ασύμφορο. || δεν είναι ευθετο ή ευνοϊκό || είναι άνώφελο.

невыгодный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 ασύμφορος, ανεπικερδής· -ая сделка ανεπικερδής σύμβαση. 2 άνώφελος· δυσμενής, δυσάρεστος· -οе положение δυσάρεστη κατάσταση. || άχαρης, μη ελκυστικός. || εκφρ. в -ом свете ή освещении η αρνητική (ελαττωματική) πλευρά.

невыделанный επ. (για δέρματα, γούνες κλπ) ακατέργαστος.

невыдержанность, -и θ. 1 ασυνέχεια, ανομοιομορφία, ανωμαλία. 2 το ακράτητον, παραφορά, αραθυμία.

невідержанный επ., βρ: -жан, -жанна, -ο; 1 ασυνεχής, ασύναπτος, ασύνδετος· ανόμοιος, ανομοιομόρφος· - СТИЛЬ ανομοιομόρφο στυλ. 2 ακρατής· ακράτητος, παράφορος, αχαλίνωτος· - характер παράφορος χαρακτήρας· - человек αχαλίνωτος άνθρωπος. 3 αγίνωτος, πρόωρος· - сыр αγίνωτο κασέρι· -οе вино αγίνωτο κρασί.

невыезд, -α α. η μη έξοδος, μόνιμη παραμονή.

невылазный επ., βρ: -зен, -зна, -зно. 1 αδιάβατος, απροσπέραστος, απροσπέλαστος· -ая грязь αδιάβατη λάσπη. 2 μτφ. αξεχρέωτος· - долг αξεχρέωτο δάνειο· в -ых долгах βουτηγμένος στα χρέη.

невыносимо 1 επίρ. ανυπόφορα. 2 ως κατηγ. είναι ανυπόφορα κλπ. επ.

невыносимость, -и θ. το αφόρητον, το ανυπόφορον, απαυδισμός· μπούχτισμα· - создавшегося положения το αφόρητον της δημιουργημένης κατάστασης.

невыносимый επ., βρ: -сим, -а, -ο ανυπόφορος, ανυπόφερτος, αφόρητος, αβάσταχτος, δυσβάσταχτος· -ая боль αβάσταχτος πόνος.

невыплаканный επ. 1 άχυτος, άβγαλτος (για δάκρυα). 2 άκλυτος, αδάκρυτος, αδακρόβρεχτος.

невыполнение, -я ουδ. η μη εκτέλεση ή η μη εκπλήρωση· - плана η μη εκπλήρωση του πλάνου· - обещания η μη εκπλήρωση της υπόσχεσης.

невыполнимость, -и θ. το δυσκολοεκπλήρωτο, το δυσκολοεκτέλεστο, το δυσκολοκατόρθωτο.

невыполнимый επ., βρ: -ним, -а, -ο δυσεκτέλεστος, δυσκολοεκτέλεστος, δυσεκπλήρωτος, μη πραγματοποιήσιμος, απραγματοποιήσιμος, ακατόρθωτος.

невыразимо επίρ. ανέκφραστα κλπ. επ.

невыразимый επ., βρ: -зйм, -а, -ο. 1 ανέκφραστος, ανείπωτος, που δε λέγεται· -ая красота ομορφιά που δε λέγεται· - ужас ανέκφραστη φρίκη. 2 πλθ. -не (αστ.) σώβρακο.

невыразительно επίρ. ανέκφραστα, χωρίς εκφραστικότητα.

невыразительность, -и θ. μη εκφραστικότητα, ατονία, χαύνωση· - лица η μη εκφραστικότητα του προσώπου.

невыразительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο; ανέκφραστος, άτονος, χαύνος· -не глаза χαυνωμένα μάτια.

невисказанный επ. ανέκφραστος· ανεκδήλωτος, κρυφός, μυστικός.

невисокый επ., βρ: -сок, -сока, -соко, πλθ. -соки. 1 χαμηλός· κοντός· βραχύς· - дом χαμηλό σπίτι· - человек κοντός άνθρωπος. 2 μικρός, ασήμαντος· -ая температура χαμηλή θερμοκρασία· -οе давление μικρή πίεση· -ая

плата χαμηλός μισθός. 3 μέσος, μεσαίος, μέτριος· -οе качество μέση ποιότητα· -ая квалификация μέση ειδίκευση. 4 ασήμαντος, αναξιόλογος· || εκφρ. -ая грудь ίσιο στήθος, πλακέ· - лоб στενό μέτωπο.

невыход, -а α. 1 η μη εμφάνιση ή παρουσίαση (στη δουλειά, υπηρεσία κ.τ.τ.), απουσία.

2 η μη έκδοση (εφημερίδας, περιοδικού κ.τ.τ.). **невыясненность**, -и θ. ασάφεια, σκοτεινότητα.

невыясненный επ. αδιευκρίνητος, αδιασαφήνιστος· σκοτεινός· -не вопросы αδιευκρίνητα ζητήματα.

нега, -и θ. ευδαιμονία, πλούτος· μακαριότητα. || αγαλλίαση, ευφροσύνη· ψυχική ηρεμία. || τρυφερότητα, περιπάθεια.

негаданный επ. αμάντευτος, απρόβλεπτος, απρόοπτος.

негасимый επ., βρ: -сим, -а, -ο. (παλ.) (κυρλε. κ. μτφ.) άσβηστος· -ая лампада άσβηστη λαμπάδα· -ая любовь άσβηστη (διακαής) αγάπη.

***негатив**, -а α. η αρνητική φωτογραφική πλάκα ή ταινία, το αρνητικό· проявить - εμφανίζω το αρνητικό.

негативизм, -а α. (ιατρ.) αρνησισμός, αρνητισμός.

негативный επ., βρ: -вен, -вна, -вно. 1 αρνητικός· -οе изображение η αρνητική εικόνα· - фильм αρνητικό φιλμ. 2 αποφατικός· - ответ αρνητική απάντηση.

негашенный επ. άσβηστος· -ая известь άσβηστη ασβέστη.

негде επίρ. 1 δεν υπάρχει μέρος· - сесть δεν υπάρχει μέρος να καθήσω· емь - жить αυτός δεν έχει που να ζήσει· блоку - участь (για συνωστισμό) δεν πέφτει μήλο. 2 πουθενά, ουδαμού, απο που· - достать πουθενά δεν μπορώ να φτάσω (να βρω)· мне - взять деньги εγώ δεν έχω απο που να πάρω χρήματα. 3 (παλ.) κάπου.

негибкий επ., βρ: -йбок, -йбка, -йбо. 1 άκαμπτος, αλύγιστος· -ая ветвь αλύγιστο κλαδί. || μτφ. δύσκαμπτος, μη ευλύγιστος (για φωνή, γλώσσα, στίχο κ.τ.τ.).

негигиенический επ. ανθυγιεινός.

негигиеничный επ. ανθυγιεινός.

негладкий επ. 1 ανώμαλος, τραχύς. 2 μτφ. αγροίκος· σκαίος.

негладко επίρ. άσχημα, κακώς· - читает, пишет άσχημα διαβάζει και γράφει· дело идет - η δουλειά δεν πάει ρέγουλα.

негласно επίρ. κρυφά, μυστικά· τσιμουδιά.

негласный επ., βρ: -сен, -сна, -сно κρυφός, μυστικός· по -им сведениям κατά μυστικές πληροφορίες· под - надзор милиции με

μυστική παρακολούθηση της αστυνομίας.

***неглиже** ουδ. άκλ. σπιτική πρωινή ενδυμασία. || ασυγύριστος, ασυμμάζευτος, ατημελής, ατημέλητος. || επίρ. ατημέλητα, απεριποίητα.

неглизировать, -рую, -руешь ρ.δ. (παλ.)· ατημελώ, παραμελώ, παραβλέπω, δε φροντίζω· **своими обязанностями** παραμελώ τις υποχρεώσεις μου.

неглубокий επ., βρ: -бóк, -бóка, -бóко 1 αβαθής, ρηχός· -ая река αβαθής ποταμός· -ие корни αβαθείς ρίζες. 2 επιφανειακός, επιπόλαιος· -ие знания επιπόλαιες γνώσεις. || ασήμαντος, αναξιόλογος. || επουσιώδης. 3 ελαφρός· - сон ελαφρός ύπνος.

неглубкий επ., βρ: -глуб, -á, -о όχι κουτός· έξυπνος· λογικός, μυαλωμένος· - человек έξυπνος άνθρωπος· - ответ έξυπνη απάντηση· - совет λογική συμβουλή.

негодник, -а α. (συνήθως για παιδιά) κακοαναθρεμμένο, παλιόπαιδο, κακόπαιδο· παλιάνθρωπος, χαμένο κορμί.

негодница, -и θ. παλιοκόριτσο, παλιοθήλυκο, ανάγωγο κορίτσι.

негодность, -и θ. αχρηστία· прийти в -α χρησιμοποιείται· привести в -α χρησιμοποιείται.

негодный επ., βρ: -ден, -днá, -дно, πλθ. -гóднýй. 1 άχρηστος, αχρηστευμένος· ακατάλληλος· - материал άχρηστο υλικό· -ая вещь άχρηστο πράγμα· вода -ая для питья μη πόσιμο νερό. 2 τιποτένιος, αχρείος, κακός· - человек άχρηστος άνθρωπος (παλιάνθρωπος)· -ое дело κακή πράξη. || ανίκανος· - к военной службе ανίκανος για στρατιωτική υπηρεσία. || εκφρ. -не средства αθέμιτα μέσα.

негодование, -я ουδ. αγανάκτηση, αναβρασμός· σύφλογο· прийти в -α αγανακτώ· последние от -я κιτρίνισε (χλωμίασε) απο αγανάκτηση· кипеть от -я βράζω απο αγανάκτηση.

негодовать, -дую, -дúешь, μτχ. ενστ. негодующий ρ.δ. αγανακτώ· - на начальника αγανακτώ κατά του προϊστάμενου.

негодующий επ. απο μτχ. αγανακτισμένος· - взгляд ματιά αγανάκτησης.

негодный, -я α., -йка, -и θ. παλιάνθρωπος, κάθαρμα, κατακάθι της κοινωνίας· αλιτήριος, αχρείος, αισχρό υποκείμενο.

негодный επ. (απλ.) βλ. негодный.

негоже (παλ. κ. απλ.) 1 επίρ. άχρηστα. 2 απρόσ. ως κατηγ. είναι άχρηστο. 3 δεν πρέπει, δεν κάνει.

негожий επ., βρ: -гóж, -а, -е (παλ. κ. απλ.) βλ. негодный

***негоциант**, -а α. (παλ.) μεγαλέμπορος.

***негоция**, -и θ. (παλ.) εμπορική σύμβαση. ή διαπραγμάτευση.

***негр**, -а α., -ритянка, -и θ. νέγρος. -α.

неграмотность, -и θ. 1 αγραμματοσύνη, απαιδευσία. || άγνοια, αμάθεια· ατζαμοσύνη· политическая - πολιτική αγραμματοσύνη· техническая - τεχνική αγραμματοσύνη. 2 ανεπάρκεια γραμματικής κατάρτησης. || μτφ. ανεπάρκεια γνώσεων· - чертеж ανεπάρκεια σχεδιαστικών γνώσεων.

неграмотный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 αγράμματος, αναλόβητος. || ως ουσ. αγράμματος. || ανορθόγραφος· - ученик ανορθόγραφος μαθητής. || περιορισμένων επαγγελματικών γνώσεων· - архитектор αγράμματος αρχιτέκτονας. || με γραμματικά και συντακτικά λάθη· -ая речь ομιλία αγράμματου· -ое изложение έκθεση με γραμματικά και συντακτικά λάθη.

негретенок, -нка α., πλθ. -тáта, -тáт νεγρόπουλο.

негритянский επ. νέγρικος.

негроид, -а α. νεγροειδής.

негроидный επ. νεγροειδής· -ая раса νεγροειδής φυλή.

негромкий επ. μη ηχηρός, σιγανός, αγαλιανός· -ая песенка σιγανό τραγουδάκι.

***негус**, -а α. νεγκούς, τίτλος του αυτοκράτορα της Αβησσυνίας.

недавний, -ая, -е επ. όχι πριν πολύ καιρό, πρόσφατος, νωπός, ζεστός, φρέσκος, σύνωρος· -ее происшествие πρόσφατο συμβάν ή γεγονός· -ее время πριν λίγο καιρό (τελευταία)· -ое знакомство πρόσφατη γνωριμία· с -его времени, с -их пор πριν λίγο, πρόσφατα. κλπ. επίρ. βλ. недавно.

недавно επίρ. πριν λίγο καιρό, πρόσφατα, τελευταία, νωστί, εσχάτως.

недалёкий επ., βρ: -лёк, -лекá, -лекó κ. -лёко, πλθ. -лекý κ. -лёки; недалёше. 1 μη μακρινός· κοντινός, σιμοτινός· -ая деревня κοντινό χωριό. || (για απόσταση) σύντομος, μικρός, βραχύς· -ое путешествие μικρό ταξίδι· - путь μικρός δρόμος. 2 πρόσφατος, ο εγγύς· -ое прошлое πρόσφατο παρελθόν· -ое будущее το εγγύς μέλλον. 3 (με σημ. κατηγ.) κοντεύω, πλησιάζω· είμαι έτοιμος. 4 (για συγγένεια) κοντινός· -ие родственники οι κοντινοί συγγενείς. 5 περιορισμένος (κατά την αντίληψη), ευήθης, μωρός. || εκφρ. -го ума περιορισμένης αντίληψης, κοντόφθαλμος.

недалекó κ. **недалёко** επίρ. όχι μακριά κοντά, σιμά, πλησίον, εγγύς. я живу - от театра εγώ ζω κοντά στο θέατρο· ему - идти αυτός δεν έχει μεγάλο δρόμο να κάνει· на такých клáчax - уедешь με τέτοια παλιάλογα δε θα πας μακριά· до дому ужé - ως το σπίτι πια δεν είναι μακριά (κοντεύομε να φτάσoμε). || εκφρ. - ходитъ ή идти μη πας μακριά (έχομε δικό μας ή πρόσφατο παράδειγμα).

недалёкость, -и θ. περιορισμένη αντίληψη.
 недалёче επίρ. (παλ. κ. απλ.) βλ. неда-
 лекó.

недальний, -яя, -ее επ. βλ. недалёкий. ||
 εκφρ. -его умá περιορισμένης αντίληψης, κο-
 ντόφθαλμος.

недальновидность, -и θ. έλλειψη διορατι-
 κότητας, οευδερμείας, αντιληπτικότητας.

недальновидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно;
 ο μη οευδερμής, - διορατικός, - αντιληπτι-
 κός· απρόβλεπτος, απρονόητος, μυωπικός· -ая
 политика κοντόφθαλμη πολιτική· - человек α-
 προνόητος άνθρωπος.

недаром επίρ. όχι άδικα: δίκαια, σωστά,
 ορθά. || όχι χωρίς λόγο ή αιτία. || όχι άσκο-
 πα, όχι απλώς.

недвижимо επίρ. ακίνητα, ακούνητα.

недвижимость, -и θ. η ακίνητη περιουσία.

недвижимый επ., βρ: -жим, -а, -ο κ. не-
 движимый βρ: -жим, -а, -ο. 1 ακίνητος, α-
 κούνητος. 2 (για περιουσία) ακίνητος· -οе
 имущество ή имение ακίνητη περιουσία.

недвижность, -и θ. ακινησία.

недвижный επ., βρ: -жен, -жна, -жно ακί-
 νητος.

недвусмысленность, -и θ. όχι διπλοπροσω-
 πία, όχι ήξεις αφήξεις· ειλικρίνεια, ευθύ-
 τητα, ανυποκρισία, ισιάδα.

недвусмысленный επ., βρ: -лен, -ленна, -ο
 όχι διπλοπρόσωπος· ανυπόκριτος, ειλικρινής,
 ευθύς, ίσιος.

недееспособность, -и θ. ανικανότητα δρά-
 σης κ.τ.τ.

недееспособный επ., βρ: -бен, -бна, -бно;
 ανίκανος για δράση· -ая организация χαλα-
 ρωμένη οργάνωση.

недействительность, -и θ. ακυρότητα, το
 άκυρον· - документов το άκυρον των εγγρά-
 φων.

недействительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο
 1 (παλ.) μη δραστηκός, που δεν επιδρά· άκαρ-
 πος, ατελεσφόρητος· средство оказалося -ым
 το φάρμακο δεν επέδρασε. 2 άκυρος.

неделикатно επίρ. απολίτιστα, αγροίκως.

неделикатность, -и θ. έλλειψη λεπτότητας
 τρόπων, λόγων, ενέργειας.

неделикатный επ., βρ: -тен, -тна, -тно α-
 γενής, απολίτιστος, αγροίκος. || χωρίς τακτ·
 -οе замечание παρατήρηση χωρίς τρόπο.

неделимость, -и θ. το αδιαίρετον.

неделимый επ., -лим, -а, -ο. 1 αδιαίρε-
 τος· -ая частица αδιαίρετο μόριο. || μτφ. ε-
 νιαίος. || εκφρ. -не чысла οι πρώτοι αριθμοί·
 - фронт αποθεματικό κεφάλαιο ή αδιανέμητο.

недельный επ. εβδομαδιαίος, εβδομαδιατικός·
 ептаήμερος· - отпуск ептаήμερη άδεια· - срок

προθεσμία μιας βδομάδας· - план βδομαδιατί-
 ко плáно.

неделя, -и θ. (ε)βδομάδα· в Году считаёт-
 ся 52 -и ο χρόνος έχει 52 βδομάδες· на сý-
 дущей -е την ερχόμενη βδομάδα· на прошёл-
 шей -е την περασμένη βδομάδα· на -е αυτήν
 τη βδομάδα· каждые три -и κάθε τρεις βδομά-
 дес· через три -и μετά τρεις βδομάδες. || ε-
 птаήμερο. || εκφρ. сыропúстная - Κυριακή της
 τυροφάγου· Страстная - εβδομάδα των Παθών.

неделями επίρ. βδομάδες· ученик - не хó-
 дит в школу ο μαθητής βδομάδες τώρα δεν
 πηγαίνει στο σχολείο.

недержание, -я ουδ. (ιατρ.) ακράτεια· -
 мочи ακράτεια ούρων.

недешево επίρ. όχι φτηνά· ακριβά. || μτφ.
 δύσκολα, με πολλές δυσκολίες· δυσχερώς· Это
 мне достáлось - αυτό μου στοίχισε πολύ α-
 κριβά (έγινε με μεγάλες δυσκολίες).

недисциплинированность, -и θ. απειθαρχία,
 απείθεια.

недисциплинированный επ., βρ: -ван, -ван-
 на, -ванно απείθαρχος, απειθάρχητος· απει-
 θής· - ученик απείθαρχος μαθητής· -οе по-
 ведение απειθαρχη διαγωγή.

недобирать ρ.δ. βλ. добрать. || -ся δε μα-
 ζεύομαι, δε συμπληρώνομαι κλπ.ρ. ενεργ. φ.

недобор, -а α. ελλειπής συγκέντρωση, εί-
 σπραξη, πάρσιμο, εισδοχή ή πρόσληψη· - на-
 лóгов η μη πλήρης είσπραξη των φόρων· - сту-
 дéнтов ελλειπής πρόσληψη φοιτητών· покрыть
 - καλύπτω την ελλειπή είσπραξη.

недобрать, -беру́, -берёшь, παρλθ. χρ. не-
 добрал, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. не-
 добранный, βρ: -бран, -а, -ο ρ.σ. ελλειπώς
 συγκεντρώνω, - μαζεύω:· - προσλαμβάνω - уро-
 жай δε μαζεύω όλη τη σοδειά.

недоброжелатель, -я α., -ница, -и θ. μη
 καλοθελητής· κακοθελητής, -τρια, κακόβουλος,
 -η, φθονερός, -ή, εθελόκακος, -η.

недоброжелательно επίρ. κακόβουλα.

недоброжелательность, -и θ. κακοβουλία, ε-
 θελοκακία, μοχθηρία, κακεντρέχεια.

недоброжелательный επ., βρ: -лен, -льна,
 -льно κακόβουλος, κακοθελητής, κακοδιατεθη-
 μένος, εθελόκακος· μοχθηρός, κακεντρεχής.

недоброжелательство, -а ουδ. βλ. недо-
 бροжелательность.

недоброкачественность, -и θ. η μη καλή
 ποιότητα· κακή ποιότητα.

недоброкачественный επ., βρ: -вен, -вен-
 на, -венно μη καλής ποιότητας· κακής ποι-
 ότητας· - материал υλικό μη καλής ποιότητας.

недоросóбственность, -и θ. ασυνειδησία, α-
 συναίσθησία.

недоросóбственный επ., βρ: -тен, -тна, -тно

ασυνείδητος, αναίσθητος· - человек ασυνείδητος άνθρωπος· -οε **исполнение служебных обязанностей** ασυνείδητη εκτέλεση των υπηρεσιακών καθηκόντων. || ανεπιμέλητος, αφρόντιστος· -ая **работа** ανεπιμέλητη εργασία.

недоброхот, -а α., -ка, -и θ. βλ. **недоброжелатель**, -ница.

недоброхотный επ. (παλ.) βλ. **недоброжелательный**.

недоброхотство, -а ουδ. (παλ.) βλ. **недоброжелательство**.

недобрый επ., βρ: -όβρ, -οβρά, -όβρο, πλθ. -όβρῆ όχι καλός, όχι αγαθός· κακός, αχρείος, φαύλος· εχθρικός, κακόβουλος· αντιπαθητικός· -οε **чувство** κακόβουλο αίσθημα· **не намерения** κακές διαθέσεις· -οε **предчувствие** κακή προαίσθηση· - **час** κακή ώρα· - **сон** κακό όνειρο: || ουσ. -οε ουδ. το κακό· -οε **что-то случилось** κάτι το κακό συνέβηκε.

недоваривать(ся) ρ.δ. βλ. **недоварить(ся)**.

недоварить, -арῆ, -άριшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **недоваренный**, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ.μ. **μισοβράζω**· - **суп** μισοβράζω τη σούπα· || -ся **μισοβράζω**· **картофель** -лся οι πατάτες μισόβρασαν.

недоверие, -я ουδ. **δυσπιστία**· **олиγοπιστία**· **выражать** - εκφράζω τη **δυσπιστία**· **отнестись** с -ем φέρομαι **δύσπιστα**· **питать** - **τρέφω** **δυσπιστία**.

недоверчиво επίρ. **δύσπιστα**.

недоверчивость, -и θ. βλ. **недоверие**

недоверчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο **δύσπιστος**, **ολιγόπιστος**, **ανέμπιστος**· - **человек** **δύσπιστος** **άνθρωπος**.

недовес, -а α. **ζύγισμα** **λιπόβαρο**, **λειφό** ή **είκιμο**.

недовесить, -ёшу, -ёсишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **недовешенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. **ζυγίζω** **είκιμα**, **κλέβω** (γελώ, τρώγω) στο ζύγι.

недовесок, -ска α. **αντικείμενο** **λιπόβαρο**.

недовешивать ρ.δ. βλ. **недовесить**. || -ся **ζυγίζομαι** **λειφά**, **είκιμα**.

недовольно επίρ. **δυσάρεστα**· **στενοχωρημένα**.

недовольный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; **δυσανεστημένος**· **κακοκαρδισμένος**· **στενοχωρημένος**· **очень** - πολύ **δυσανεστημένος**, **πικραμένος**, **φαρμακωμένος**· - **взгляд** **ματιά** **δυσάρεσκιας**, **επιτιματικό βλέμμα**. || **аниκανοποίητος**· - **отвѣтом** **аниκανοποίητος** **απο** την **απάντηση**· - **вид** **μορφή** (όψη) **аниκανοποίητη**.

недовольство, -а ουδ. **δυσάρεσκια**· **κακοφανισμός**· **выражать** - εκφράζω τη **δυσάρεσκια**· **вызывать** - προκαλώ **δυσάρεσκια**.

недовыполнение, -я ουδ. η μη πλήρης εκτέλεση, **μισοεκτέλεση**, **μισοεκπλήρωση**· - **программы** η μη πλήρης εκπλήρωση του προγράμμα-

τος.

недовыполнить ρ.σ.μ. **δεν εκπληρώνω** **πλήρως**· - **программу** **δεν εκπληρώνω** **ολοκληρωτικά** το πρόγραμμα.

недовыполнять ρ.δ. βλ. **недовыполнить**. || -ся **δεν εκπληρώνομαι** **πλήρως**.

недогадливость, -и θ. η μη προμάντευση· **απρονοησία**· μη διορατικότητα, **απροβλεψία**.

недогадливый επ., βρ: -лив, -а, -ο ο μη προγνωστικός· **απρονόητος**, **απρόβλεπτος**.

недоглядѣть, --яжѹ, -ядишь ρ.σ. /1 **αφήνω** να περάσει **απαράτηρητο**, **παραβλέπω**, **παρορώ**· - **опечатку в тексте** **παραβλέπω** **τυπογραφικό λάθος** στο κείμενο. 2 **δεν παρακολουθώ**, **δεν προσέχω** **καλά**· **δεν κοιτάζω** **καλά**· - **за ребёнком** **δεν προσέχω** **καλά** το παιδάκι.

недоговаривать ρ.δ. βλ. **недоговорить**.

недоговорѣнность, -и θ. η μη συμφωνία· **ασυμφωνία**· **ασυνενοησία**, **ετεροφροσύνη**· - **автора с издательством** **ασυμφωνία** / **συγγραφέα** και **εκδοτικού οίκου**. || **αποσιώπηση**.

недоговорить ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **недоговорѣнный**, βρ: -рѣн, -ренá, -ренó **δεν απολέγω**, **αποσιωπώ**.

недогружать ρ.δ. βλ. **недогружить**.

недогруз, -а α. μη πλήρης φόρτωση· **λειψοφόρτωση**.

недогрузить, -ужѹ, -узишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **недогруженный**, βρ: -жен, -а, -ο κ. **недогруженный**, βρ: -жѣн, -женá, -женó ρ.σ.μ. **δε φορτώνω** **πλήρως**, **φορτώνω** **λιγότερο**· - **тѣнну** **ύγλια** **φορτώνω** **ένα** **τόνο** **κάρβουνο** **λιγότερο**.

недогрузка, -и θ. 1 βλ. **недогруз**. 2 **υποαπασχόληση**.

недодавать ρ.δ. βλ. **недодать**.

неодать ρ.σ.μ. (γραμμ. **στοιχεία** βλ. στη λ. **дать**)· **δέ δίνω** **πλήρως**, **δίνω** **λειφά**, **λιγότερο** του **δέοντος**· **он** -**áл** **мне** **два** **рублѣ** **αυτός** μου **κράτησε** **δυο** **ρούβλια**.

неодáча, -и θ. **λειφό** **δόσιμο**· - **в три** **рублѣ** **κατακράτηση** **τριων** **ρουβλιών**.

неодѣлать ρ.σ.μ. **δεν αποφτιάχνω**, - **αποτελειώνω**, - **αποπερατώνω**.

неодѣлка, -и θ. 1 **εργασία** **ημιτελής**, **μισοτελειωμένη**. 2 **παράλειψη** στην **κατασκευή**, **ατέλεια** **αντικειμένου**.

неодержать, -ержѹ, -ѣржишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **неодержанный**, βρ: -жан, -а, -ο; ρ.σ.μ. **κρατώ** **λιγότερο** του **δέοντος**· - **термомѣтр** **κρατώ** το **θερμόμετρο** **λιγότερο** του **κανονικού**· ~ **негатив** в **проявителе** **κρατώ** το **αρνητικό** **φιλμ** **στον** **εμφανιστή** **λιγότερο** του **κανονικού**.

неодерживать ρ.δ. βλ. **неодержать**.

неодержка, -и θ. **ανεπαρκής** **κράτηση**, **διατήρηση**, **παραμονή**· - **фильма** в **фиксáже** **ανεπαρ-**

κής κράτηση του αρνητικού φιλμ στο στερεωτή.
недоедание, -я ουδ. υποσιτισμός· **БОЛЬНОЙ** от **хронического** -я άρρωστος απο χρόνιο υποσιτισμό.

недоедать ρ.δ. 1 βλ. **недоестъ**. 2 υποσιτί-
 ζομαι.

недоестъ ρ.σ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **естъ**)·
 δε χορταίνω, μισοτρώνω.

недожаривать(ся) ρ.δ. βλ. **недожарить(ся)**.

недожарить ρ.σ.μ. μισοψήνω· κακοψήνω. ||
 -ся μισοψήνομαι, κακοψήνομαι.

недожать¹, -жнѹ, -жнёшь ρ.σ.μ. μισοθερίζω,
 δεν αποθερίζω.

недожать², -жмѹ, -жмёшь ρ.σ.μ. δε σηκώνω
 (υψώνω) ως το τέλος, μισοσηκώνω (για άρση
 βαρών κ.τ.τ.).

недожечь, -жгѹ, -жжёшь, -жгѹт, παρλθ. χρ.
недожѣг, -жгліá, -жглѠ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
недожжённый, βρ: -жжён, -жженá, -жжено ρ.σ.
 μ. δεν ψήνω τελείως· μισοψήνω, μισοκαίω· -
 ѣзвѣсть, **кирпич** δεν καίω καλά την ασβέστη,
 το τούβλο.

недожигать ρ.δ. βλ. **недожечь**.

недожимать ρ.δ. βλ. **недожать**².

недожин, -а α. 1 μισοθέρισμα. 2 αθέριστο
 τμήμα αγρού.

недожинать ρ.δ. βλ. **недожать**¹.

недозволенный επ. απαγορευμένος, ανεπί-
 τρεπτος· αθέμιτος· **дозволенные** и -не сред-
 ства θεμιτά κα αθέμιτα μέσα.

недозволительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο
 (παλ.) βλ. **недозволенный**.

недозрелый επ. ανώριμος, -ίμαστος, άωρος,
 άγουρος, αγίνωτος.

недоёмка, -и θ. τα καθυστερούμενα, τα υ-
 πόλοιπα (φόρου, οφειλής κ.τ.τ.)· **погашение**
 -и απόσβεση υπόλοιπων.

недоёмщик, -а α. οφειλέτης υπολοίπου πο-
 σού.

недоказанность, -и θ. το αναπόδεικτον, έλ-
 λειψη αποδείξεων· - **обвинения** το αναπόδει-
 κτον της κατηγορίας.

недоказанный επ. αναπόδεικτος.

недоказательный επ., βρ: -лен, -льна, -ο;
 μη αποδεικτικός, μη πειστικός· -не **возраже-
 ния** μη πειστικές αντιρρήσεις.

недоказуемость, -и θ. το αναπόδεικτον.

недоказуемый επ., βρ: -ѹем, -а, -ο αναπό-
 δεικτος· -не **положения** αναπόδεικτες κατα-
 στάσεις.

недокармливать ρ.δ. μισοτρέφω, μισοταίζω·
 - **скотá** μισοταίζω τα ζώα.

недокорм, -а α. μισοτάισμα.

недокормить, -кормлѹ, -кормишь, παθ. μτχ.
 παρλθ. χρ. **недокормленный**, βρ: -лен, -а, -ο
 ρ.σ.μ. βλ. **недокармливать**.

недолга στην έκφρ: (**вот**) и **вся** - (**на**) αυ-
 τό είναι όλο (και τέλειωσε)· απλούστατα.

недолгий επ., βρ: -долгог, -долгá, -долго;
 μικρός, κοντός, σύντομος, βραχύς· -οе **вре-
 мя** σύντομο χρονικό διάστημα· **после** -ого **ко-
 лебания** ύστερα απο μικρή ταλάντευση.

недолго επір. ή όχι πολύ χρόνο· λίγο·
 он - **думал** αυτός λίγο σκέφτηκε· - **продол-
 жался** бой λίγο κράτησε η μάχη· **этот** **боль-
 ной** **протянет** - αυτός ο άρρωστος δε θα τρα-
 βήξει πολύ (δε θα ζήσει πολύ). 2 εύκολα· -
 и **схватить** **насморг** δε χρειάζεται πολύ για
 ν' αρπάξεις το συνάχι. || εκφρ. - и **до** **грéха**
 ή **до** **бедн** δεν αργεί το κακό να έρθει.

недолговечность, -и θ. μικρή διάρκεια· πα-
 ροδικότητα· μικροβιότητα.

недолговечный επ., βρ: -чен, -чна, -чно;
 μικρής διάρκειας· βραχύβιος, λιγόχρονος πα-
 ροδικός, πρόσκαιρος, εφήμερος· -οе **счастье**
 παροδική ευτυχία. || μη στéρεος, μικρής α-
 ντοχής· πρόχειρος· -ая **установка** πρόχειρη
 εγκατάσταση.

недолговременный επ., βρ: -менен, -менна,
 -менно ολιγόχρονος· -ая **служба** ολιγόχρονη
 υπηρεσία.

недолёт, -а α. η πτώση της βολίδας εδώθε
 του στόχου.

недолів, -а α. 1 ελλειπής πλήρωση με υγρό.
 2 εκκένωση υγρού λιγότερο του δέοντος. 3
 ελλειπής χύση μετάλλου ότο καλούπι.

недоливание, -я ουδ. βλ. **недолів**.

недоливать ρ.δ. βλ. **недолить**.

недолівка, -и θ. βλ. **недолів**.

недолить ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. στη
 λ. **долить**)· δε γεμίζω πλήρως· μισογεμίζω· -
стакан δε γεμίζω πλήρως το ποτήρι.

* **недополивать** ρ.δ.μ. δεν αγαπώ· αντιπαθώ,
 δεν πολυχωνεύω.

недоля, -и θ. (παλ.) κακή τύχη, ~ μοίρα.

недомеривать ρ.δ. βλ. **недомерить**

недомерить ρ.σ.μ. κλέβω (απατώ, τρώγω) στο
 μέτρο.

недомéрок, -рка α. πράγμα μικρότερων δια-
 στάσεων του κανονικού. || υπόδημα ή ενδυμα-
 сία μικρότερου αριθμού.

недомогание, -я α. ανημπόρια, αδυναμία, α-
 διαθεσία, κομμάρα.

недомогать ρ.δ. αισθάνομαι αδιαθεσία. ||
 -ся ανημπορώ, δεν είμαι καλά.

недомόлвка, -и θ. αποσιώπηση· παρασιώπηση.

недомыслие, -я ουδ. ελαφρόνοια, λειψή σκέ-
 ψη· ασκεψία.

недонόсок, -ска α. έκτρωμα, εξάμβλωμα.

недонόшенный επ., βρ: -шен, -а, -ο πρόω-
 ρος· ~ **ребёнок** εφταμηνήτιο βρέφος.

недооценивать ρ.δ. βλ. **недоценить**. || -ся

υποτιμούμαι, παραγνωρίζομαι.

недооценить, -ценю́, -ценишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **недооценённый**, βρ: -нён, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. υποτιμώ, παραγνωρίζω - **силы врага** υποτιμώ τις δυνάμεις του εχθρού.

недооценка, -и θ. υποτίμηση, παραγνώριση· - **сил противника** υποτίμηση των δυνάμεων του αντίπαλου.

недопáивать¹ ρ.δ. δεν κολλώ ολοκληρωτικά ή μισοκολλώ (για μέταλλα).

недопáивать² ρ.δ. βλ. **недопойть**¹.

недопáить ρ.σ. βλ. **недопáивать**¹.

недопекáть(ся) ρ.δ. βλ. **недопéчь(ся)**.

недопéчь ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **печь**) δεν φήνω καλά, μισοφήνω, κακοφήνω. || -ся δεν φήνομαι καλά, μισοφήνομαι, κακοφήνομαι· **пирог** -кся η πίτα μισοφήθηκε.

недопíтый επ., βρ: -пíт, -á, -ο κ. **недопíтый**, βρ: -пíт, -á, -ο μισοπιομένος· -ая чáшка чáя μισοπιομένο φλυτζάνι τσαγιού· -οе вíно в стакáне απόπιμα κρασιού στο ποτήρι.

недоплáта, -и θ. λειψή πληρωμή. || το α-πλήρωτο ποσό.

недоплáтить ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **плáтить**) πληρώνω λιγότερο· - **три рублá** πληρώνω τρία ρούβλια λιγότερο.

недоплáчивать ρ.δ. βλ. **недоплáтить**.

недопойть, -пою́, -пойшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **недопоённный**, βρ: -поён, -а, -ο ρ.σ.μ. μισοποτίζω· - **лóшадь** μισοποτίζω το άλογο.

недополучáть ρ.δ. βλ. **недополучíть**. || -ся πληρώνομαι λιγότερο.

недополучíть, -учу́, -úчишь ρ.σ.μ. πληρώνομαι, παίρνω λιγότερο· я -йл **десять рублéй** πήρα λιγότερο δέκα ρούβλια.

недопонимáние, -я ουδ. η μη πλήρης κατανόηση.

недопонимáть ρ.δ. βλ. **недопонóть**.

недопонóть ρ.σ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **по-нóть**) δεν καταλαβαίνω ολοκληρωτικά, πλήρως.

недопроизвóдство, -а ουδ. η μη πλήρης παραγωγή, λειψή (ανεπαρκής παραγωγή).

недопустíмость, -и θ. το απαράδεκτο, το ανεπίτρεπτο· το ανάρμοστον.

недопустíмый επ., βρ: -тíм, -а, -ο ανεπίτρεπτος, απαγορευόμενος, απαράδεκτος· -οе **поведéние** απαράδεκτη συμπεριφορά· - **посту-пок** απαράδεκτη πράξη· éто -ο αυτό είναι α-παράδεκτο.

недопущéние, -я ουδ. βλ. **недопустíмость**.

недорабáтывать ρ.δ. βλ. **недорабóтать**.

недорабóтанный επ. απο μτχ. μη τελείως επεξεργασμένος, δουλεμένος.

недорабóтать ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **недорабóтанный**, βρ: -тан, -а, -ο. 1 εργάζομαι λιγότερο του κανονικού. 2 δεν αποτελεί-

ώνω, - αποπερατώνω, - επεξεργάζομαι πλήρως, μισοτελείωνω.

недорабóтка, -и θ. 1 ελλιπής εργασία, μισοδουλειά. 2 βλ. **недоделка**.

недоразвítие, -я ουδ. ανάπτυξη ανεπαρκής· - **оргáнизма** ανεπαρκής ανάπτυξη του οργανισμού.

недорáзвитость, -и θ. βλ. **недоразвítие**.

недорáзвитый επ., βρ: -вít, -а, -ο. 1 υπανάπτυχτος, ατροφικός. 2 καθυστερημένος πνευματικά.

недоразумéние, -я ουδ. 1 παρανόηση, παρεμηνεία· **объяснáть** - εξηγώ την παρανόηση. 2 παρεξήγηση, μπέρδεμα, λάθος· **дυσарéстность** по -ю απο παρεξήγηση.

недóрогo επίρ. 1 όχι ακριβά· φτηνά. 2 μτφ. εύκολα, χωρίς δυσκολία.

недорoгóй επ., βρ: -óрог, -οροгá, -óροгo; 1 όχι ακριβός· φτηνός· -áя **мебелъ** φτηνό έπιπλο· -áя **столóвая** φτηνό εστιατόριο. 2 χαμηλός· -áя **плáта** χαμηλός μισθός. || μτφ. ανυπολόγιστος.

недорóд, -а α. βλ. **неурoжáй**.

недорoслъ, -я α. (κυρλεξ. κ. μτφ.) ανήλικος, ανώριμος, αμέστωτος, αγίνωτος.

недорóсток, -тка α. (απλ.) 1 ανήλικος. 2 κοντούλης.

недосáливáть ρ.δ. βλ. **недосoлíть**.

недосéв, -а α. σπορά ελλιπής ή ανεπαρκής.

недосевáть ρ.δ. βλ. **недосéять**.

недосéивáть ρ.δ. βλ. **недосéять**.

недосéять, -сéю, -сéешь ρ.σ. σπέρνω λιγότερο· - **пять гектáров** σπέρνω λιγότερο απο πέντε εκτάρια.

недоскáзанность, -и θ. αυτό που δε λέχτηκε πλήρως.

недоскáзанный επ. απο μτχ. που δε λέχτηκε ολοκληρωτικά· - **не словá** λέξεις που δεν ειπώθηκαν ή που αποσιωπήθηκαν. || μτφ. μη παραστημένος ολοκληρωτικά.

недоскáзáть ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **сказáть**) δεν απολέγω· αποσιωπώ.

недоскáзывать ρ.δ. βλ. **недоскáзáть**. || -ся δεν απολέγομαι· αποσιωπώμαι.

недослáть, -ошлó, -ошлéшь, παρλθ. χρ. **недослáл**, -ла, -лю, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **недóслáнный**, βρ: -лан, -а, -ο ρ.σ.μ. δε στέλλω ολοκληρωτικά· - **дéнег** δε στέλλω όλα τα χρήματα.

недослýшатъ, -шу, -шишь ρ.σ. 1 δεν ακούω καλά, παρακούω· он -ал, что емý **сказáли** αυτός δεν άκουσε καλά τι του είπαν. 2 βαριακούω, είμαι βαρύκοος. κουφίζω.

недосмóтр, -а α. η μη απαιτούμενη επίβλεψη· **απροσεξία**, **αβλεψία**· по -у απο απροσεξία. || ατέλεια (απο απροσεξία).

недосмотрѣть, -отрѣ, -отришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. недосмотрѣнный, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ. επιβλέπω, επιτηρώ ανεπαρκώς· - за ре-
бѣнком δεν επιβλέπω καλά το παιδάκι.

недосол, -а α. λίγο αλάτισμα.

недосолить, -солѣ, -солѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. недосолѣнный, βρ: -лен, -а, -ο κ. недо-
солѣнный, βρ: -лѣн, -ленά, -ленό ρ.σ.μ. α-
λατίζω λίγο, ανεπαρκώς.

недоспать, -плѣ, -пѣшь, παρλθ. χρ. недо-
спάл, -лá, -ло ρ.σ. κοιμούμαι λιγότερο του
κανονικού· δε χορταίνω τον ύπνο.

недоспѣлый επ. ανώριμος, άωρος, άγουρός,
αωρίμαστος, αγίνωτος.

недостава́тъ, -стаѣт, μτχ. ενστ. недоста-
вший ρ.δ. απρόα 1 λείπω, δε φτάνω, δεν αρκώ·
-ло опыта δεν υπήρχε η πείρα· терпѣнья -ло
έλειπε η υλομονή· мне -ѣт дѣнег δε μου φτά-
νουν τα χρήματα· -ѣт кадров δεν επαρκούν τα
στελέχη. 2 απουσιάζω, λείπω. 3 χρειάζομαι,
είμαι αναγκαίος, απαραίτητος. || εκφρ. этого
(ещѣ, только) -ло (-ѣт) αυτό ακόμα δεν έ-
φτανε (δε φτάνει).

недоста́ток, -тка α. 1 έλλειψη, ανεπάρκεια
за - απο έλλειψη· по -у в.... απο έλλειψη
σε... - рабочей силы έλλειψη εργατικής δύ-
ναμης. 2 πλθ. -и έλλειψη των αναγκάιων, έν-
δεια, φτώχεια. 3 ατέλεια, μειονέκτημα, ε-
λάττωμα· телѣсные -и σωματικά ελαττώματα. ||
μτφ. αδυναμία· -и в работѣ αδυναμίες| στη
δουλειά· у него есть -и αυτός έχει αδυναμί-
ες. || εκφρ. нет -тка δεν υπάρχει έλλειψη, υ-
πάρχει επάρκεια.

недоста́точно επір. όχι αρκετά· ανεπαρκώς,
λειψά. || ως κατηγ. είναι λίγο, δε φτάνει.

недоста́точность, -и θ. ανεπάρκεια, έλλει-
ψη, λειψάδα· γλισχρότητα.

недоста́точный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1
ανεπαρκής, ελλιπής, λειψός· γλίσχρος· -не
срѣдства ανεπαρκή μέσα· -ая πόμощь ανεπαρ-
κής βοήθεια· -не знáния ανεπαρκείς γνώσεις.
|| λιπόβαρος, λειψός, ξίκικος. 2 μη πλήρης, -
ολοκληρωμένος· -не свѣдѣния ανεπαρκείς πλη-
ροφορίες. || αναξιόλογος, ασήμαντος, μη σο-
βαρός· -ая причѣина όχι σοβαρή αιτία. 3 πε-
νιχρός, φτωχός. || εκφρ. - глагол το ελλι-
πές ρήμα.

недоста́тъ, -станѣт ρ.σ. απρόσ. βλ. недо-
става́тъ (1σημ.).

недоста́ча, -и θ. βλ. недоста́ток (1σημ.). ||
έλλειμμα (το ποσό που λείπει).

недоста́щий επ. απο μτχ. αυτός που λεί-
πει· -ая страница η σελίδα που λείπει.

недости́мость, -и θ. το απρόσιτον, το α-
προσπέλαστον. || το απραγματοποίητον.

недости́мый επ., -жим, -а, -ο απρόσιτος,

άφταστος, ανέφικτος· απροσπέλαστος· -ая вы-
шина απρόσιτο ύψος. || απραγματοποίητος· -ая
цель απραγματοποίητος σκοπός· -ая мечта χί-
μαιρα, ονειροπόλημα.

недостове́рность, -и θ. η μη αυθεντικότητα·
ανεπιστημότητα· το μή έγκυρον.

недостове́рный επ., βρ: -рен, -рна, -рно;
μη αυθεντικός· ανεπίσημος, μη έγκυρος, άκυ-
ρος· -не свѣдѣния μη έγκυρες πληροφορίες.

недостойно επір. ανάξια. || ως κατηγ. εί-
ναι ανάξιον.

недостойный επ., βρ: -стойн, -стойна, -ο
ανάξιος· он -стойн этой чѣсти αυτός είναι α-
νάξιος για τέτοια τιμή· -внимáния ανάξιος
προσοχής. || απρεπής, ανάρμοστος· -οе пове-
дѣние ανάρμοστη συμπεριφορά· - постыпок α-
νάρμοστη πράξη.

недоустро́енный επ. μισοχτισμένος,· μισοτε-
λειωμένος.

недосту́пность, -и θ. 1 το απρόσιτον· το
απροσπέλαστον· - го́рной верши́ны το απρόσι-
τον της βουνοκορφής. 2 δυσκατανοησία, το
δυσκατανόητον, το δυσκολονόητον, δύσληπτον.

недосту́пный επ., βρ: -пен, -пна, -пно. 1
(κυρλε. κ. μτφ.) απρόσιτος· απρόσβατος· α-
πλησίαστος, απροσέγγιστος· δυσπρόσιτος· он
-ен αυτός είναι απρόσιτος· -ая скала πρό-
σιτος βράχος· - человек δυσπρόσιτος άνθρω-
πος· это для меня -ο ακρό για μένα είναι α-
κατόρθωτο. || δυσαπόκτητος, δυσεύρητος· - το-
ва́р δυσαπόκτητο-εμπόρευμα. 2 δυσνόητος, δυ-
σκατάληπτος, δύσληπτος· это -ο моему пони-
мáнию αυτό για μένα είναι αναταλαβίστικο.

недосу́тъ, -а α. έλλειψη ελεύθερου χρόνου·
мне - δεν έχω (ελεύθερο) χρόνο· за -ом απο
έλλειψη χρόνου· сослáтъся на - δικαιολογού-
μαι ότι δεν έχω καιρό· я не пришѣл из-за -а
δεν ήρθα, γιατί δεν ευκαιρούσα· - этим за-
нимáтъся δεν έχω καιρό ν' ασχοληθώ μ' αυτό.

недосу́жно απρόσ., ως κατηγ. (παλ.) βλ. не-
досу́тъ κ. некогда.

недосу́жный επ., βρ: -жен, -жна, -жно (παλ.)
απασχολημένος.

недосчита́тъся ρ.σ. λείπω απο το λογαρια-
σμό· χάνομαι· пасту́х -лося двух барáнов ο βο-
σκός μετρώντας βρήκε ότι του λείπουν δυο
πρόβατα· -лись трѣх кур έλειψαν απο το μέ-
τρο τρεις κότες.

недосчитывáтъся ρ.δ. βλ. недосчита́тъся.

недосы́лать ρ.δ. βλ. недослáтъ. || - ся α-
ποστέλλομαι ελλιπώς.

недосы́лка, -и θ. αποστολή ελλιπιής.

недосы́пать, -ы́плю, -ы́плешь ρ.σ.μ. ρίχνω,
χύνω λιγότερο· - зерно в машину δε γεμίζω
το αυτοκίνητο με γέννημα (καρπό).

недосы́пать ρ.δ. βλ. недосы́пать.

недоспа́тъ² ρ.δ. δεν κοιμούμαι επαρκώς, κοιμούμαι λιγότερο του κανονικού.

недосяга́емость, -и θ. το άφθαστον, το απρόσιτον, το άθικτον, το αμίμητον· ~ древнегреческого искусства и эпоса το άφθαστον της αρχαιοελληνικής Τέχνης και του έπους.

недосяга́емый επ., βρ: -άем, -а, -ο άφθαστος, απρόσιτος, αμίμητος· ~ образец древнегреческого искусства и эпоса άφθαστο πρότυπο της αρχαιοελληνικής Τέχνης και του έπους· в -ой вышине σε απρόσιτο ύψος.

недотёпа, -и α. κ. θ. (απλ.) άνθρωπος αδέξιλος· μπουφος.

недотрога, -и 1 α.κ.θ. μή μου άπτου, υπερευαίσθητος, μιγιάγγιχτος. 2 θ. μιμόζα (μιμηλή) η αιδήμονη (επιστ.), μη μου άπτου (ακ).

недотя́гивать ρ.δ. βλ. недотяну́ть.

недотяну́ть, -яну́, -янешь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. недотянутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 τεντώνω όχι ως το τέλος, όχι γερά· ~ канάτ δεν τεντώνω γερά το παλαμάρι. 2 μηφ. δε φέρω σε πέρας, δεν εκπληρώνω.

недоу́здок, -дка α. καπίστρι.

недоумева́ть ρ.δ. δεν ξέρω τι να κάνω, είμαι (βρίσκομαι) σε αμηχανία.

недоумева́ющий επ. απο μηχ. που εκφράζει αμηχανία· -ие глаза́ μάτια που εκφράζουν αμηχανία:

недоумелый επ. (παλ.) βλ. недоуменный.

недоумение, -я ουδ. αμηχανία, απορία (για το πρακτέο)· с -ем, в -ии με απορία· прийти в ~ περιέρχομαι σε αμηχανία.

недоуменный επ. αμήχανος, απορών· ~ во-прос эρώτημα απορίας· -ое выражение лица προσωπική έκφραση αμηχανίας· ~ взгляд ματιά αμηχανίας.

недоумие, -я ουδ. (παλ.) άνοια, διανοητική ανεπάρκεια.

недоуче́сть ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. уче́сть) δεν υπολογίζω ολοκληρωτικά, δεν εκτιμώ πλήρως (σωστά)· ~ создавших ся обстоя-тельств δεν εκτιμώ σωστά τις δημιουργημέ-νες περιστάσεις.

недоучи́тывать ρ.δ. βλ. недоуче́сть. || -ся δεν υπολογίζομαι ολοκληρωτικά ή επαρκώς.

недоу́чка, -и α.κ.θ. ημιμαθής, ολιγομαθής, μισογραμματισμένος, κουτσογραμματισμένος.

недохва́тка, -и θ. (απλ.) ανεπάρκεια, έλλειψη, ανάγκη.

недо́чет, -а α. 1 έλλειμμα· в кассе обна-ружен - στο ταμείο βρέθηκε έλλειμμα. 2 πλθ. -и ελλείψεις, αδυναμίες, λάθη· исправить -и в работе διορθώνω τις ελλείψεις στη δου-λειά.

не́дра, недр πλθ. το εσωτερικό της γης, τα έγκατα. || μηφ. τα σπλάχνα, τα κατάβαθα, τα

μύχια· в -ах души στα κατάβαθα της ψυχής.

непрема́нный επ. (παλ.) άγρυπνος· - страж άγρυπνος φρουρός. || εκφρ. -ое око άγρυπνο μάτι, αυστηρή επαγρύπνηση.

недрема́ющий επ. άγρυπνος, ακοίμητος· на-блюдать -им гла́зом παρακολουθώ με άγρυπνο μάτι.

недру́г, -а α. 1 αντίθετος, αντίπαλος, πο-λέμιος. 2 (παλ.) εχθρός (στον πόλεμο)· на-жить себе -ов αποκτώ εχθρούς.

недружелю́бие, -я ουδ. απέχθεια, αντιπά-θεια, κακοβουλία, έχθρα· проявлять ~ βείχνω αντιπάθεια.

недружелю́бно επίρ. αντιπαθώς, εχθρικά.

недружелю́бный επ., βρ: -бен, -бна, -бно; αντιπαθητικός. || каκόβουλος, κακεντρεχής, ε-θελόκακος· μοχθηρός· εχθρικός· ~ взгляд το μοχθηρό βλέμμα.

недуг, -а α. αδιαθεσία, ανημπόρια· ασθέ-νεια, πάθηση. || ψυχική συντριβή ή λύπη.

недужи́ть, -жу, -жишь ρ.δ. (διακ.) αδια-θετώ, ανημπορώ· είμαι λίγο άρρωστος. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

недужный επ., βρ: -жен, -жна, -жно καχε-κτικός, αδύνατος, ασθενικός, φιλάσθενος.

недурно επίρ. ως κατηγ. όχι άσχημα· арке-τά καλά· он рисуе́т - αυτός ζωγραφίζει арке-τά καλά. || απρόσ. δεν εμποδίζει, δε βλά-πτει· καλό θα είναι, δε θα είναι άσχημα.

недурно́й επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 όχι άσχημος, αρκετά καλός· -ие манеры όχι άσχη-μοι τρόποι· ~ го́лос αρκετά καλή φωνή. || ар-кетά όμορφος· ελκυστικός, γοητευτικός.

недурственный επ., βρ: -вен, -венна, -ο; (απλ.) βλ. недурно́й.

недожи́нный επ. έξοχος, υπέροχος, εξαίρε-τικός· -ие спосо́бности εξαίρετικές ικανότη-τες· - ум ιδιοφυία.

неэже́нный επ. 1 (για ζώα) άμαθος (ασυνή-θιστος) στο αμάξι. 2 αδούλευτος απο τα αμά-ξια (για δρόμους).

неесте́ственно επίρ. αφύσικα, παρά φύση· προσποιητά, επιτηδευμένα.

неесте́ственность, -и θ. 1 το αφύσικον, το μη φυσιολογικό. 2 προσποίηση, επιτήδευση. 3 αντικανονικότητα, ασυνήθεια. 4 το εξαίρετι-κόν, το ασυνήθες.

неесте́ственный επ., βρ: -вен, -венна, -ο; 1 αφύσικος, μη φυσιολογικός· -ая смерть ο μη φυσιολογικός θάνατος. 2 προσποιητός, επιτηδευμένος· ~ цвет лица το μη φυσικό χρώ-μα του προσώπου· ~ смех, улы́бка το προσποι-ητό γέλιο, χαμόγελο. 3 αντικανονικός, ασυ-νήθης. 4 εξαίρετικός, σπάνιος· -ая величина́ εξαίρετικό μέγεθος.

нежа́ркий επ. όχι πολύ ζεστός, (θερμός), ζε-

στούτσικος, λίγο ζεστός· -οε СОЛНЦЕ όχι καυτός ήλιος. || δροσερός, δροσάτος· -οε ЛЕТО δροσερό καλοκαίρι.

нежърко επίρ. ως κατηγ. δεν είναι (δεν κάνει) πολύ ζέστη· В КЪМНАТЕ - στο δωμάτιο δεν κάνει πολύ ζέστη.

нежвълчине, -их πλθ. τα μη μηρυκαστικά (χοίρος, ιπποπόταμος).

нежданно επίρ. απροσδόκητα κλπ. επ. - негданно όλως ανέλπιστα, παρ' ελπίδα, παρά πάσαν προσδοκίαν.

нежданний επ. ανεπάντεχος, ακαρτέρητος, απροσδόκητος, ανέλπιστος· ξαφνικός· -не гѡс-ти απροσδόκητοι μουσαφιρέοι· -ая встреча ανεπάντεχη συνάντηση.

нежелание, -я ουδ. η μη θέληση, αβουλησία, μη επιθυμία, απροθυμία.

нежелательно επίρ. ως κατηγ. είναι ανεπιθύμητον, - αντιπαθητικόν· δεν είναι αρεστόν.

нежелательность, -и θ. το ανεπιθύμητον, το απευκταίον.

нежелательный επ., -лен, -льна, -льно ανεπιθύμητος, απευκταίος· -не послѣдствия ανεπιθύμητες συνέπειες. || απρόσδεκτος· - посетитель ανεπιθύμητος επισκέπτης.

нежели σύνδ. (γραμ. λόγος) 1 παρά, απ' ό,τι, σε σύγκριση· ή' лучше умерѣть, - быть радѡм καλύτερα να πεθάνω, παρά να είμαι δούλος· он обещает больше - может сделать αυτός υπόσχεται περισσότερο απ' ό,τι μπορεί να κάνει. 2 με τους χρον. συνδ: раньше, прежде σημαίνει: προτού να, πριν να. || εκφρ. более (παλ.) πάρα πολύ, λίαν, υπέρμετρα· это более - позволено αυτό είναι υπέρ το δέον ή ξεπερνάει τα όρια· более - когдѣ-л. περισσότερο παρά ποτέ.

неженатий επ. άγαμος, ανύπαντρος, εργένης, μπεκιάρης. || εργένικος, μπεκιάρικος· -ая жизнь εργένικη ζωή.

неженка, -и α.κ.θ. άνθρωπος τρυφηλός, μαλθακός· μαμμόθρεφτος· καλομαθημένος.

неженственный επ. (για γυναίκες)· αρρενωπός, αντροπρεπής, αντρίκιος.

неживой επ. 1 νεκρός, πεθαμένος, άψυχος, άπνοος· младенец родился - το βρέφος γεννήθηκε νεκρό. 2 άψυχος, η μη οργανική φύση· τα ορυκτά. 3 άτονος, ξέψυχος, -ησμένος· - гѡ-лос ξεψυχισμένη φωνή. 4 μτφ. θαμπός, μουντός· - цвет ξεψυχισμένο (μη ζωηρό) χρώμα.

нежизненность, -и θ. ανεδαφικότητα· το έξεκομμα απο την πραγματικότητα, απο τη ζωή.

нежизненный επ., βρ: -жен, -женна, -ο; 1 αφηρεμένος, σκιώδης, μη συγκεκριμένος· ο μακριά απο την πραγματικότητα· ανεδαφικός, ανυπόστατος· ανεφάρμοστος. 2 απίθανος, υπερφυσικός.

нежизнеспособность, -и θ. το μη βιώσιμον. нежизнеспособный επ., βρ: -бен, -бна, -бно ο μη βιώσιμος· - организм μη βιώσιμος οργανισμός· -ая теория (μτφ.) μη βιώσιμη θεωρία.

нежилѡй επ. 1 ακατοίκητος· - дом ακατοίκητο σπίτι· -де место έρημο μέρος. || ο μη προοριζόμενος για κατοικία· -не строения τα καταστήματα, τα ιδρύματα. 2 μη κατοικήσιμος.

нежить¹, -жу, -жишь ρ.δ.μ. θωπεύω, χαϊδεύω, κανακεύω. || δείχνω αβρότητα, τρυφερότητα. || τέρπω, θέλω, ευφραίνω. || -ся τέρπομαι, αγαλλιάζω, ευφραίνομαι, θέλωμαι· - на солнце αγαλλιάζω στον ήλιο.

нежить², -и θ. (διαлк.) 1 τα φαντάσματα, τα ζωτικά. 2 ακατοίκητο (έρημο) μέρος.

нежничанье, -я ουδ. παραχαίδεμα, θωπεία, γαλιφιά, κανάκεμα, χαϊδολόγημα.

нежничать ρ.δ. φέρνομαι με αβρότητα, με τρυφερότητα· κάνω τρυφερότητες. || είμαι πολύ επιεικής ή μαλακός.

нежно επίρ. τρυφερά, αβρώς κλπ. επ.

нежность, -и θ. τρυφερότητα, στοργικότητα, απαλότητα· - гѡлосα τρυφερότητα φωνής· - взгляд τρυφερότητα βλέμματος. || -и πλθ. οι τρυφερότητες.

нежный επ., βρ: -жен, -жнѣ, -жно. 1 προσφιλής, πολυφίλητος, φίλτατος· - друг επιστήθιος (γκαρδιακός) φίλος. || τρυφερός, απαλός, στοργικός, φιλόστοργος· - взгляд η τρυφερή ματιά· -не слова τρυφερά (στοργικά) λόγια. 2 μαλακός κατα την αφήν· -ая кожа το τρυφερό δέρμα. 3 ευχάριστος, χαριτωμένος· мейлѣхиος· - гѡлос τρυφερή φωνή· - вкус ευχάριστη γεύση. 4 εύθραυστος, τρυφερός. || εύφρατος (για φρούτα). 5 (για ηλικία, ζωή) νεανικός, τρυφερός.

незабвенный επ., βρ: -вен κ. -вѣнен, -вѣно αξέχαστος, αλησμόνητος· αείμνηστος, αείδιμος· - друг αξέχαστος φίλος· - учитель ο αείμνηστος δάσκαλος.

незабѣдка, -и θ. μυσωτίδα η ελεοχαρής, μη με λησμόνη (лк.).

незабываемый επ., βρ: -аем, -а, -ο βλ. незабвенный.

незаверенный επ. ανεπικύρωτος, αθεώρητος. незавершенность, -и θ. το ατελείωτον, η μη ύπαρξη τελειότητας.

незавершенный επ. ατελής, ατελείωτος.

незавидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно; αζήλευτος, αζηλότυπος, ανεπίζηλος, ανεπίφθονος, αφθόνητος· -ая роль ανεπίζηλος ρόλος· -οе положение αζήλευτη κατάσταση.

независимо επίρ. ανεξάρτητα· ελεύθερα· - от... ανεξάρτητα απο...

независимость, -и θ. ανεξαρτησία· **нацио-
нальная** - εθνική ανεξαρτησία.

независимый επ., βρ: -СИМ, -а, -ο ανεξάρ-
τητος· -ая страна ανεξάρτητη χώρα· ~ чело-
вέκ ανεξάρτητος άνθρωπος· -ое положение κα-
τάσταση ανεξαρτησίας.

независящий επ: по -ЩИМ обстоятельством
για λόγους ανεξάρτητους απο τη θέληση ή λό-
γω ανωτέρας βίας.

незадача, -и θ. βλ. **неудача**.

незачливый επ., βρ: -лив, -а, -ο άτυ-
χος, ατυχής, κακότυχος, κακόμοιρος, δύσμοι-
ρος, δύστηνος· ~ человек κακότυχος άνθρω-
πος· -ая судьба γρουσουζικη τύχη· - день
ανάποδη μέρα.

незадолго επίρ. λίγο πριν, λίγο προτού (ω)
~ до его смерти λίγο πριν το θάνατό του.

незакрывающий επ. που δε θρέφει, που δεν
κλείνει· -ая рана πληγή που δεν κλείνει.

незаинтересованно επίρ. αδιάφορα.

незаинтересованность, -и θ. αδιαφορία.

незаинтересованный επ. αδιάφορος· ο μη εν-
διαφερόμενος.

незаконорождённый επ. (παλ.) νόθος, νοθο-
γενής, εξώγαμος· ~ ребёнок νόθο τέκνο. || ουσ.
ο νόθος, το νόθο.

незаконно επίρ. παράνομα, έκνομα κλπ. επ.

незаконность, -и θ. παρανομία, ανομία.

незаконный επ., βρ: -онен, -онна, -онно;
παράνομος, έκνομος, άνομος, εκτός νόμου· ~ не
действия παράνομες ενέργειες· ~οе лишение
свободы παράνομη στέρηση της ελευθερίας. ||
αντικανονικός· νεφάριος· νόθος· ~ брак πα-
ράνομος γάμος· ~ ребёнок νόθο τέκνο. || ανώ-
μαλος, μη σωστός, αυθαίρετος, παρά τα καθι-
ερωμένα.

незаконмерность, -и θ. η μη νομοτέλεια, α-
ντικανονικότητα.

незаконмерный επ., βρ: -рен, -рна, -рно;
μη νομοτελειακός· ~οе явление μη νομοτελει-
ακό φαινόμενο.

незаконченность, -и θ. το ατέλειωτον.

незаконченный επ. ατελείωτος, ατέλειω-
τος, ατελής, ατερμάτιστος, απεράτωτος· ημι-
τελής, μισοτελειωμένος.

незаложенный επ. (παλ.) ανυπόθηκος.

незамедлительно επίρ. χωρίς αργοπορία, -
αναβολή, άμέσως, πάραυτα, παρευθύς.

незамедлительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο
άμεσος, γρήγορος· ~ ответ έτοιμη απάντηση ή
χωρίς καθυστέρηση.

незаменимость, -и θ. το αναντικατάστατον.

незаменимый επ., βρ: -ним, -а, -ο αναντι-
κατάστατος, δυσαναπλήρωτος· ~ сотрудник α-
ναντικατάστατος συνεργάτης· -ая потеря ду-
σαναπλήρωτη απώλεια.

незамерзающий επ. που δεν παγώνει· - порт
λιμάνι που δεν παγώνει.

незамётно επίρ. απαρατήρητα, ανεπαίσθητα.
|| κρυφά, λαθραία.

незамётный επ., βρ: -тен, -тна, -тно απα-
ρατήρητος· ανεπαίσθητος· -ая тропинка απα-
ρατήρητο μονοπάτι· ~не изменения ανεπαίσθη-
τες αλλαγές. || κρυφός, λαθραίος· он ушёл -
έγινε άφαντος, τό 'σκασε κρυφά. || αφανής, ά-
σημος· ~ человек αφανής άνθρωπος.

незамόжный επ. (παλ.) φτωχός· ~ крестьян-
нин φτωχός αγρότης· ~οе хозяйство φτωχοι-
κοκυριό.

незамужний, -ая, -ее επ. 1 -яя ανύπαντρη·
-яя женщина ανύπαντρη γυναίκα. 2 ανύπαντρος·
-яя жизнь ανύπαντρη (εργένικη) ζωή.

незамысловатость, -и θ. απλότητα, το μη
πολύπλοκον, το μη πολυσύνθετον.

незамысловатый επ., -ват, -а, -ο. 1 απλός,
όχι πολύπλοκος, μη πολυσύνθετος. 2 απονή-
ρευτος· ~ человек απονήρευτος άνθρωπος.

незанимательность, -и θ. αδιαφορία, έλλει-
ψη ενδιαφέροντος.

незанимательный επ., βρ: -лен, -льна, -ο
αδιάφορος, που δεν παρέχει ενδιαφέρον.

незанятость, -и θ. η μη απασχόληση.

незанятый επ. 1 ο μη κατειλημμένος· άπια-
στος· ελεύθερος, άδειος, κενός· διαθέσιμος·
~οе место ελεύθερη θέση. 2 ο μη απασχολημέ-
νος· αργός, αργόσχολος. 3 της αργίας· ~ день
μέρα σκόλης.

незапамятный επ. αμνημόνευτος· с -их вре-
мён απο αμνημονεύτους καιρούς.

незапертый επ. μη κλεισμένος, ~ κλειδωμέ-
νος· ανοιχτός, ξεκλειδωτος.

незапятнанный επ. ακηλίδωτος, άσπιλος, -ί-
λωτος, καθαρός· ~οе имя ακηλίδωτο όνομα.

незаразный επ. αμετάδοτος, μη κολλητικός·
-ая болезнь αμετάδοτη ασθένεια. || αμόλυντος,
αμίαντος· ~ больной αμόλυντος ασθενής.

незаряженный κ. **незаряжённый** επ. (για ό-
πλο)· άδειος, χωρίς φυσίγγι (στην κάνη ή θα-
λάμη), μη οπλισμένος.

незаселённый επ. ακατοίκητος.

незасёлный επ. άσπαρτος.

незаслуженно επίρ. ανάξια· άδικα.

незаслуженный επ. ανάξιος· άδικος· -ая на-
града βραβείο (βράβευση) που δεν το αξίζει·
-ая репутация ιδιοποιημένη φήμη· ~οе нака-
зание άδικη τιμωρία.

незастрахованный επ. ανασφάλιστος.

незастроенный επ. άκτιστος, ανοικοδόμη-
τος· ~ участок άκτιστο (ελεύθερο) οικόπεδο.

незатёйливо επίρ. απλά, ανεπιτήδευτα, α-
προσοίητα.

незатёйливость, -и θ. απλότητα· φυσικότητα.

незатейливый επ., βρ: ~лив, -а, -ο. 1 απλός, απροσποίητος, ανεπιτήδευτος, φυσικός. 2 απονήρευτος, άκακος, αθώς.

незаурядность, -и θ. εξαιρετικότητα.

незаурядный επ., βρ: ~ден, -дна, -дно εξαίρετικός, έξοχος, διακεκριμένος, επιφανής.

незачем επίρ. δεν υπάρχει λόγος ή ανάγκη, δε χρειάζεται ~ **Об этом говорить** δεν υπάρχει λόγος να μιλά γι' αυτό ~ **Ходить туда** δεν υπάρχει λόγος να πηγαίνω εκεί.

незащищенный επ. απροστάτευτος, ανυπεράσπιστος, απροφύλακτος ~ **От ветра** απροστάτευτος απο τον άνεμο (ανεμόδαρτος). || (για τόπους) αναπεπταμένος, ανοιχτός, ευρύς, διάπλατος.

незванный επ. απρόσκλητος, απροσκάλεστος, ακάλεστος ~ **Гость** ακάλεστος μουσαφίρης.

нездешний, -яя, -ее επ. όχι ντόπιος, μη ιθαγενής· αλλοδαπός, ξένος, ξωμερίτικος. || (παλ.) ουράνιος, μετακόσμιος.

нездоровиться, -ится ρ.σ. απρόσ. (με δοτ) αδιαθετώ, δεν είμαι καλά· **с утра мне** -ится απο το πρωί δεν είμαι καλά.

нездорово επίρ. κακώς στην υγεία. || ως κατηγ. είναι ανθυγιεινό· - **Пить много кофе** είναι ανθυγιεινό το να πίνεις πολύ καφέ. || ως κατηγ. όχι καλά· δυσάρεστα πράγματα· **Дом** - στο σπίτι συμβαίνουν δυσάρεστα.

нездоровый επ., βρ: ~рów, -а, -ο. 1 αδιάθετος· άρρωστος, ασθενής· **Я** -ów είμαι άρρωστος. || ασθενικός, αρρωστιάρικος· - **Вид** αρρωστιάρικη όψη. 2 βλαβερός στην υγεία, ανθυγιεινός, νοσηρός· -**ая пища** βλαβερή τροφή· -**ая местность** ανθυγιεινό μέρος· - **климат** νοσηρό κλίμα. 3 μτφ. νοσηρός ηθικά· -**ая обстановка** νοσηρό περιβάλλον.

нездоровье, -я ουδ. αδιαθεσία, ελαφρά ασθένεια.

неземной επ. 1 αιθέριος, ουράνιος, υπέργειος. 2 (παλ.) μετακόσμιος, υπεκόσμιος. || θείος, θεϊκός, ιδανικός· -**ая красота** αιθέρια ομορφιά· -**ая любовь** ιδανική αγάπη.

нездоровость, -и θ. ανεξικακία, αγαθότητα, μακροθυμία.

нездоровый επ., βρ: ~бив, -а, -ο κ. -бив, -а, -ο ανεξικακος, αγαθός, μακρόθυμος.

нездоровие, -я ουδ. βλ. **нездоровость**.

нездоровный επ., βρ: ~бен, -бна, -бно βλ. **нездоровый**. || άκακος, πράος.

незлой επ. βρ: ~зól, -злá, -злó άκακος, χρηστός, αγαθός, αθώς.

незлопамятность, -и θ. αμνησικακία.

незлопамятный επ., βρ: ~тен, -тна, -тно; αμνησικακος.

незнаемо επίρ. βλ. **неведомо**.

незнаемый επ., βρ: ~аем, -а, -ο άγνωστος.

незнакомец, -нца α., -ка, -и θ. άγνωστος, -η.

незнакомство, -а ουδ. βλ. **незнание**.

незнакомый επ., βρ: ~ком, -а, -ο άγνωστος· μη γνώριμος· - **Почерк** άγνωστος γραφικός χαρακτήρας· -**не местá** άγνωστα μέρη· - **человек** άγνωστος άνθρωπος· **вы** -и с **нашей жизнью** εσείς δε γνωρίζετε τη ζωή μας· **быть** -**ем** είμαι άγνωστος· **я** -óm с **нею** εγώ δε γνωρίζομαι μ' αυτήν· -**не люди** άγνωστοι άνθρωποι.

незнамо επίρ. (διακ.) βλ. **незнаемо**.

незнание, -я ουδ. άγνοια· - **жизни** άγνοια της ζωής· **по** -ю απο άγνοια· - **закона** άγνοια νόμου.

незначащий επ. ασήμαντος· επουσιώδης, αναξιόλογος· κούφιος· -**ие фразы** κούφιες φράσεις· - **разговор** κουβέντα χωρίς περιεχόμενο ή κουβέντα για να περνά η ώρα.

незначительно επίρ. ασήμαντα κλπ. επ.

незначительность, -и θ. το ασήμαντον, το επουσιώδες, ασημότητα.

незначительный επ., βρ: ~лен, -льна, -льно 1 ασήμαντος, μικρός· -**ая сумма денег** ασήμαντο ποσό χρημάτων· -**ое большинство** μικρή πλειοψηφία. || πενιχρός, φτωχικός, ευτελής. 2 άσημος, αφανής.

незрелость, -и θ. (κυρλε. κ. μтφ.) ανωριμότητα· - **фруктов** ανωριμότητα των φρούτων· - **мысли** ανωριμότητα σκέψης· **политическая** - πολιτική ανωριμότητα.

незрелый επ., βρ: ~рел, -а, -ο (κυρλε. κ. μтφ.) ανώριμος, άγουρος, ανώριμαστος, αγίνωτος· -**ая груша** άγουρο αχλάδι· - **пшона** ανώριμος νεανίας· -**не годы** τα ανώριμα νεανικά χρόνια· - **поэт** ανώριμος ποιητής· -**ая мысль** ανώριμη σκέψη.

незримо επίρ. αθέατα κλπ. επ.

незримый επ., βρ: ~рим, -а, -ο (γραπ. λόγος) αθέατος, αόρατος, αδιόρατος, αφανής· αδιάκριτος. || μυστικός, απόκρυφος.

незрячий, -ая, -ее επ., βρ: ~ряч, -а, -ο; αόμματος, τυφλός· - **человек** τυφλός άνθρωπος.

незбылемо επίρ. ακλόνητα, σταθερά.

незбылемость, -и θ. το ακλόνητον· σταθερότητα, εδραιότητα.

незбылемый επ., βρ: ~лем, -а, -ο ακλόνητος, ακούνητος, ασάλευτος, ατράνταχτος· ~ **утес** ακούνητος βράχος. || μтφ. αταλάντευτος, ακράδαντος· -**ая вера** ακλόνητη πίστη.

неизбежно επίρ. αναπόφευκτα κλπ. επ.

неизбежность, -и θ. το άφευκτον, το αναπόφευκτον· το μοιραίον.

неизбежный επ., βρ: ~жен, -жна, -жно αναπόφευκτος, άφευκτος· αναπότρεπτος· **это** -ο αυτό είναι αναπόφευκτο· -**ая смерть** αναπόφευκτος θάνατος. || απαραίτητος, μόνιμος.

неизоѣтнѣй επ. μη τετριμμένος, - κοινοτοπικός, - ρουτινιέρικος.

неизоѣтнѣй επ., βρ: -вен -вна, -вно (γραμ. λόγος) δυσαπάλλακτος· μη περαστικός, - παροδικός.

неизвѣданный επ., βρ: -дан, -данна, -данно άγνωστος, αγνώριστος, αμάθευτος· ανεξερεύνητος· -не пространства ανεξερεύνητες εκτάσεις. || αδοκίμαστος· -οε чѣвство άγνωστο μέχρι τώρα αίσθημα.

неизвѣстно επίρ. άγνωστο. || ως κατηγ. είναι άγνωστο· мне - μου είναι άγνωστο· никому - όλος ο κόσμος το ξέρει· - где άγνωστο που.

неизвѣстность, -и θ. 1 αβεβαιότητα, αοριστία· άγνοια· - оудущего άγνοια του μέλλοντος. 2 έλλειψη πληροφοριών ή γνώσεων. 3 αφάνεια, άγνοια.

неизвѣстный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 άγνωστος· - человек άγνωστος άνθρωπος· - остров άγνωστο νησί. 2 αφανής, άσημος· - поэт άγνωστος ποιητής. 3 ουσ. άγνωστος. 4 ουσ. ουδ. -οε (μάθ.) ο άγνωστος· уравнение с одним -ым εξίσωση με ένα άγνωστο.

неизгладимый επ., βρ: -йм, -а, -ο (γραμ. λόγος) ανεξίτηλος, ανεξάλειπτος· -не следы оспы ανεξίτηλες ουλές (σημάδια) ευλογιάς. || μτρ. άσβηστος, αιώνιος, αλησμόνητος, αξέχαστος· -не воспоминания ανεξάλειπτες αναμνήσεις.

неизданный επ. ανέκδοτος.

неизлечимость, -и θ. το ανίατον, το αθεράπευτον.

неизлечимый επ., βρ: -чим, -а, -ο ανίατος, αθεράπευτος, αγιάτρευτος· -ая болезнь ανίατη αρρώστεια· - больной ανίατος ασθενής.

неизмѣнно επίρ. απαράλλακτα, αμετάβλητα· αναλλοίωτα.

неизмѣнность, -и θ. αμεταβλησία, το αμετάβλητον· σταθερότητα, μονιμότητα.

неизмѣнный επ., βρ: -мѣнен, -мѣнна, -мѣнно 1 αμετάβλητος, αμετάλλακτος· αναλλοίωτος· μόνιμος, σταθερός. 2 συνηθισμένος, παντοτινός. 3 πιστός, αφοσιωμένος.

неизменяемость, -и θ. βλ. неизмѣнность.

неизменяемый επ., βρ: -яем, -а, -ο αμετάβλητος, αμετάλλακτος, αναλλοίωτος· -не части речи τα άκλιτα μέρη του λόγου.

неизмеримо επίρ. άμετρα, αμέτρητα.

неизмеримость, -и θ. το άμετρον, το αμέτρητον, το ανυπολόγιστον.

неизмеримый επ., βρ: -рим, -а, -ο αμέτρητος, άμετρος, ανυπολόγιστος. || άπειρος, - απειράριθμος· άπεραντος, ατέρμονας.

неизносимый επ., βρ: -сим, -а, -ο άφθαρτος (απο τη χρήση).

неизрасходованный επ. αδαπάνητος, αξόδευτος.

неизреченный επ., βρ: -чен, -ченна, -ченно (παλ.) ανέκφραστος, ανομολόγητος, ανεπίωτος, άρρητος, που δε λέγεται· -ая красота ομορφιά που δε λέγεται.

неизученный επ. άγνωστος, αμελέτητος ως τώρα, ανεξερεύνητος.

неизъяснимый επ., βρ: -ним, -а, -ο απερίγραπτος, ανομολόγητος, ανεκδιήγητος· ανεκφραστος· -ая грусть απερίγραπτη θλίψη· -οе блаженство ανομολόγητη ευδαιμονία.

неимѣние, -я ουδ. έλλειψη, ανυπαρξία· за -ем κ. (παλ.) πο -ю απο έλλειψη· за -ем денег απο έλλειψη χρημάτων· за -ем лучшего απο έλλειψη καλύτερου.

неимовѣрно επίρ. απίστευτα.

неимовѣрный επ., βρ: -рен, -рна, -рно απίστευτος· απίθανος.

неимущий επ. άπορος, φτωχός, αναγκεμένος· -ие слои населения τα φτωχά στρώματα που πληθυσμού.

неинтеллигентный επ., βρ: -тен, -тна, -ο ο μη διανοούμενος· αμόρφωτος, απολίτιστος.

неинтересный επ., βρ: -сен, -сна, -сно; αδιάφορος, χωρίς ενδιαφέρον, μη ελκυστικός· - рассказ διήγημα χωρίς ενδιαφέρο (ανιαρό). || που δεν κινά το ενδιαφέρο· - человек άνθρωπος που δεν κινά το ενδιαφέρο.

неискоренимый επ., βρ: -ним, -а, -ο αξερίζωτος, ανεκρίζωτος· -не предрассудки αξερίζωτες προλήψεις.

неискренно επίρ. ανειλικρινώς.

неискренний, -яя, -ее, βρ: -енен, -енна, -енно ανειλικρινής· υποκριτικός.

неискренность, -и θ. ανειλικρίνεια· υποκρισία.

неискусность, -и θ. αδεξιότητα.

неискусный επ. αδέξιος.

неискушенность, -и θ. απειρία· αδαημοσύνη.

неискушенный επ. άπειρος, αδαής, ατζαμής· ανεξάσκητος, αξέβγαλτος· - человек в политике άπειρος άνθρωπος στην πολιτική.

неисповедимый επ., βρ: -дим, -а, -ο άγνωστος, ασύληπτος, ακατανόητος, ανεξιχνίαστος, ανεξερεύνητος.

неисполнение, -я ουδ. βλ. неисполнимость.

неисполнимость, -и θ. η μη εκτέλεση· η μη εκπλήρωση.

неисполнимый επ., βρ: -ним -а, -ο ανεκτέλεστος· ανεκπλήρωτος· απραγματοποίητος.

неисполнительность, -и θ. η μη εκτέλεση ή μη εκπλήρωση.

неисполнительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο αμελής στην εκτέλεση ή εκπλήρωση.

неиспользованный επ. αχρησιμοποίητος, α-

μεταχειρίστος· άθικτος· -не резервы αχρησιμοποίητες εφεδρείες· -инструмент αμεταχειρίστο εργαλείο.

неиспорченный επ. (κυρλε. κ. μτφ.) αχάλαστος, αδιάφθατος, αδιάφθορος· -не плоды αχάλαστοι καρποί· -человек μη διαφθααρμένος (αδιάφθορος) άνθρωπος.

неисправимость, -и θ. το αδιόρθωτον, το ανεπανόρθωτον.

неисправимый επ., βρ: -вйм, -а, -ο αδιόρθωτος, ανεπανόρθωτος· αγιάτρευτος, αθεράπευτος.

неисправность, -и θ. 1 βλάβη, ζημιά, χάλασμα, αβάρια· εμπλοκή· -телевизора βλάβη του δέκτη τηλεόρασης· устранить ~ διορθώνω τη βλάβη· -пулемёта εμπλοκή πολυβόλου. 2 το ατακτοποιήτον, ασυγυρισιά, ατημέλεια.

неисправный επ., βρ: -вен, -вна, -вно. 1 αδιόρθωτος, ανεπιδιόρθωτος· χαλασμένος· -радиоприёмник αδιόρθωτο ραδιόφωνο. II ατακτοποιήτος, ακατάστατος, ρέμπελος· -οе хозяйство ακατάστατο νοικοκυριό. 2 ασυνεπής· -плательщик κακοπληρωτής.

неиспытанный επ., βρ: -тан, -а, -ο αδοκίμαστος, που δεν δεινοπάθησε. II ανέλεγκτος.

неисследованный, επ., βρ: -ван, -а, -ο; ανεξερεύνητος, αμελέτητος.

неиссякаемый επ., βρ: -аем, -а, -ο (κυρλε. κ. μτφ.) ανεξάντλητος, αστείρευτος· -родник αστείρευτη πηγή· -не богатства ανεξάντλητα πλούτη· -ая энергия ανεξάντλητη δραστηριότητα.

нейстово επίρ. σφοδρά, μανιασμένα· ορμητικά.

нейстовство, -а ουδ. 1 μάνιασμα, μανία· παραφορά, μένος· прийти в ~ με πιάνει μανία, φρενιτιδα, φρενιάζω. 2 θηριωδία· αφηνιασμός· -ва фашистов οι θηριωδίες των φασιστών.

нейстовствовать, -ствую, -ствуешь ρ. δ. μαίνομαι, λυσομανώ, φρενιτιώ, φρενιάζω· αφηνιάζω.

нейстовый επ., βρ: -тов, -а, -ο μανιασμένος, -ιώδης, φρενιτικός, φρενιτιώδης· ορμητικός, παράφορος· έξαλλος, αφηνιασμένος.

нейстошлый επ., βρ: -шым -а, -ο βλ. неиссякаемый.

нейстрелый επ., βρ: -оым, -а, -ο ανεξολόθρευτος, ακατάστρεπτος, αξέκαντος· αξερίζωτος· ακατάλυτος· -ая ненависть ακατάλυτο μίσος· -след ανεξάλειπτο ίχνος· -запах ανεξάλειπτη μυρουδιά.

неисходный επ., βρ: -ден, -дна, -дно βλ. безисходный.

неисцелемый επ., βρ: -лим, -а, -ο ανίατος, αθεράπευτος, αγιάτρευτος.

неисчерпаемость, -и θ. το ανεξάντλητον.

неисчерпаемый επ., βρ: -аем, -а, -ο ανεξάντλητος, αστείρευτος, άσωτος· -не богатства ανεξάντλητος πλούτος. II μτφ. αμέτρητος, απέραντος.

неисчислимый επ., βρ: -лим, -а, -ο αναρίθμητος, αμέτρητος, απειράριθμος, άπειρος· -οе множество άπειρο πλήθος.

*нейлон, -а α. νάυλον.

нейлоновый επ. του νάυλον· απο νάυλον· -οе производство η παραγωγή νάυλον· -не чулки κάλτσες νάυλον.

неймёт (μόνο 3 πρόσ. ενκ. ενστ.) ρ.δ. (παλ.) δεν παίρνει, δε φτάνει· видит око, да зуб ~ (παρμ.) φάτε μάτια φάρια και κοιλιά περίδρομο ή δεν είναι για τα δόντια σου (για κάτι που είναι προνόμιο άλλων).

неймётся (μόνο 3^ε πρόσ. ενκ. ενστ.) ρ.δ. απρόσ. (απλ.) δεν ησυχάζω· δε σταματώ· всё ~ δε σταματά καθόλου· ребёнок ~ - всё бегает το παιδάκι δεν ησυχάζει, όλο τρέχει.

*нейрón, -а α. νευρώνας, νευράς.

нейрохирург, -а α. νευροχειρουργός.

нейтй, нейдү, нейдешь ρ.δ. (παλ.) βλ. идтй με το αρνητικό μόριο не; он нейдет αυτός δεν έρχεται· кровь нейдет αίμα δεν πηγαίνει (δεν τρέχει).

*нейтрализация, -и θ. 1 ουδετεροποίηση. 2 εξουδετέρωση, εξουθένωση, εκμηδένιση. 3 (χημ.) εξουδετέρωση, αλλοίωση.

1 нейтрализовать, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. нейтрализованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. 1 ουδετεροποιώ. 2 εξουδετερώνω, εξουθενώνω, εκμηδενίζω. 3 (χημ.) εξουδετερώνω, αλλοιώνω. II -ся ουδετεροποιούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

*нейтралитёт, -а α. ουδετερότητα· соблюдать ~ τηρώ ουδετερότητα· нарушать ~ παραβιάζω την ουδετερότητα· вооружённый ~ ένοπλη ουδετερότητα.

нейтральность, -и θ. ουδετερότητα.

нейтральный επ., βρ: -лен -льна, -льно; 1 ουδέτερος· -ая страна ουδέτερη χώρα· -οе государство ουδέτερο κράτος· -наблюдатель ουδέτερος παρατηρητής· -человек ουδέτερος άνθρωπος· -οе поведение ουδέτερη στάση. 2 ούτε βλαβερός, ούτε ωφέλιμος. 3 (χημ.) που δεν ανήκει στα οξέα, ούτε και στα αλκάλεια· -раствор ουδέτερο διάλυμα.

*нейтрон, -а α. ουδετερόνιο, νετρόνιο.

нейтронный επ. του ουδετερόνιου.

неказистый επ., βρ: -зист, -а, -ο άσχημος, δυσειδής.

неквалифицированный επ., βρ: -ван, -ванна, -ванно ανειδίκευτος· -работчий ανειδίκευτος εργάτης· -ая работа ανειδίκευτη δουλειά, χοντροδουλειά.

некий, -коего α., **некая**, -коей (-кой) θ., **некое**, -коего ουδ., πλθ. **некие**, -коиx (-ких) αόρ. αντω. κάποιος, ένας· -οε **беспокойство** κάποια ανησυχία· ~ **Фoмá вaс спрáшивáл** κάποιος θωμάς σας ζητούσε.

неклен, -α α. εἶδος σφένδαμου (σφεντανιού).

нековкий επ. ασφυρήλατος· δυσφυρήλατος.

некогда· επίρ. ως κατηγ. δεν υπάρχει ελεύθερος χρόνος· **мне** - δεν ευκαιρώ· **работай**, - **разговаривать** δούλευε, δεν είναι καιρός για κουβέντα· - **сидеть** δεν αδειάζω να καθήσω.

некогда² επίρ. 1 κάποτε, μια φορά (στο παρελθόν). 2 (παλ.) κάποτε (στο μέλλον.)

некого, **некому**, **некем**, **не** ο **ком** αντων. αρνητική· δεν υπάρχει κανένας· δεν είναι κανένας· δεν έχω κανέναν ή ποιόν, σε ποιόν, με ποιόν· - **пoслáть нá пóчту** δεν έχω ποιόν να στείλω στο ταχυδρομείο· **мне** -у **писáть** δεν έχω σε ποιόν να γράψω (γράμμα)· -**ем зaмeнítь** δεν έχω με ποιόν να τον αντικαταστήσω.

неколебимый επ., βρ: -**о́йм**, -а, -ο (παλ.) βλ. **непоколебимый**.

некомпенсированный επ. δυσαναπλήρωτος, ανεπανόρθωτος.

некомпетентность, -и θ. αναρμοδιότητα.

некомпетентный επ., βρ: -**тен**, -**тна**, -**тно**; αναρμόδιος.

некомплектный επ., βρ: -**тен**, -**тна**, -**тно**; ατελής, ελλιπής, ασυμπλήρωτος.

некоронованный επ. άστεπτος.

некорректно επίρ. 1 απρεπώς, αγενώς, χωρίς τακτ, λεπτότητα. 2 εσφαλμένα, λαθεμένα.

некорректный επ., βρ: -**тен**, -**тна**, -**тно**. 1 απρεπής, αγενής. 2 εσφαλμένος, λαθεμένος· -**ая комбинация** λαθεμένος συνδυασμός.

некоторый αόρ. αντων. 1 κάποιος, ένας· с -**ых пор** ή с -**ого времени** πριν κάμποσο καιρό· -**ая часть** ένα μέρος· **до -ой стéпени** ως ένα βαθμό. 2 ασήμαντος· **он имéет** -οε **сoстoяние** αυτός έχει κάποια περιουσία. 3 πλθ. -**не мерикoί**· -**не дeрéвья зaсóчили** μερικά δέντρα ξεράθηκαν. || εκφρ. -**ым óбразом** κατά κάποιον τρόπον.

некрасиво επίρ. άσχημα.

некрасивость, -и θ. άσχημία.

некрасивый επ., βρ: -**сив**, -а, -ο άσχημος· - **челoвéк** άσχημος άνθρωπος· ~ **пóчeрк** άσχημος γραφικός χαρακτήρας. || δυσάρεστος, αντιπαθής, -θητικός· -οε **имя** άσχημο όνομα.

некредитоспособность, -и θ. το αναξιόχρεον, το αφερέγγυον.

некредитоспособный επ., βρ: -**бен**, -**бна**, -ο αναξιόχρεος, αφερέγγυος· ~ αναξιόχρεος οφειλέτης.

некрепкий επ., βρ: -**пок**, -**пкá**, -**пко**. 1 αδύνατος, εύθραστος, εύσχιστος. 2 ασθενικός·

- **οργανiзм αδύνατος** οργανισμός. 3 ελαφρός· - **табáк** ελαφρός καπνός· ~ **кóфe** ελαφρός καφές· -οε **вино** αδύνατο κρασί.

некритический επ. μη κριτικός, χωρίς κριτικό πνεύμα.

некритичность, -и θ. μη ύπαρξη κριτικού πνεύματος.

некритичный επ., βρ: -**чен**, -**чна**, -**чно** βλ. **некритический**.

***некрóз**, -а α. νέκρωση.

***некрoлóг**, -а α. νεκρολογία (λόγος).

***некрóполь**, -я α. 1 νεκρόπολη, νεκροταφείο· - в **дрéвних Фiвax** η νεκρόπολη στην αρχαία θήβα. 2 νεκροταφείο μεγάλων προσωπικοτήτων.

некру́пный επ. όχι μεγάλος· μέτριος.

некста́ти επίρ. ακατάλληλα, σε ακατάλληλη στιγμή, άκαιρα, μαλαπροπό· **кста́ти и** ~ όταν πρέπει και όταν δεν πρέπει· **пришéл** - ήρθε σε ακατάλληλη ώρα· **сказáть что-л.** - λέγω κάτι που δεν έχει τη θέση του.

***некта́р**, -а α. το νέктар.

некта́рник, -а α. το νεκτάριο.

некто αόρ. αντων., απαντά μόνο στην ονομ. κάποιος άνθρωπος· **пoдoшéл ко мне** ~ в **плáще** με πλησίασε κάποιος με αδιάβροχο.

некуда επίρ. 1 πουθενά, ουδαμού, μηδαμού, σε κανένα μέρος· **мне** - **спрýтaть** πουθενά δεν μπορώ να κρύψω· **мне** - **идтi** δεν έχω να πάω πουθενά. 2 δεν πάει ή δε σπικώνει άλλο ή δυνατότερα, περισσότερο κ.τ.τ. **сильнéе** - δυνατότερα δεν πάει (παίρνει) άλλο. || εκφρ. **торопи́ться (спеши́ть)** - δεν υπάρχει λόγος να βιαστώ.

некульту́рно επίρ. απολίτιστα.

некульту́рность, -и θ. χαμηλό επίπεδο πολιτισμού ή έλλειψη πολιτισμού· το απολίτιστο· - **повeдéния** απολίτιστη συμπεριφορά.

некульту́рный επ., βρ: -**рен**, -**рна**, -ο. 1 απολίτιστος· άξεστος, καθυστερημένος. 2 απότομος· αγροίκος· 3 (για φυτά) άγριος, αβελτίωτος.

некуря́щий, -ая, -ее επ. κ. ουσ. μη καπνίζων, μη καπνιστής, μη φουμαδόρος.

нелáдно επίρ. 1 κακώς. 2 αντικανονικά· απρεπώς. 3 έχει κακώς, δεν πάει καλά· **что-то с сестрoй** - δεν τα πάει καλά με την αδερφή.

нелáдный επ., βρ: -**ден**, -**дна**, -**дно**. 1 κακός, άσχημος, όχι όπως πρέπει· ανώμαλος, αντικανονικός· **что-то** -οε **произошлó** κάτι το δυσάρεστο συνέβηκε. 2 άγαρμος, καοφτιαγμένος. || εκφρ. **будь он -ден** να τον πάρει ο διάβολος ή να πάει στην οργή· κακή του μέρα.

нелáдi, -óв πλθ. 1 διχόνοιες, γκρίνιες, διαφωνίες, διχοστασία. 2 αποτυχία, κακή έκβαση. 3 αδυναμίες, ελαττώματα.

нелáсково επίρ. αφιλόφρονα κλπ. επ.

неласковый επ., βρ: -ков, -а, -ο λίγο ευπροσήγορος, - φιλόφρονας. || άστοργος, αφιλόστοργος· απεχθής.

нелегальность, -и θ. παρανομία· -положения κατάσταση παρανομίας.

нелегальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; παράνομος· -ая газета παράνομη εφημερίδα· -ая типография παράνομο τυπογραφείο· -ое положение κατάσταση παρανομίας.

нелегальщина, -и θ. (παλ.) παράνομη λογοτεχνία ή δράση.

нелёгкий επ., βρ: -лёгок, -легка, -легко; 1 μη ελαφρός· βαρύς· -ая ноша βαρύ φορτίο. 2 επαχθής, καταθλιπτικός, δυσβάσταχτος· -ая работа βαριά δουλειά. || δύσκολος, δυσχερής, ζόρικος· -ая задача δύσκολο πρόβλημα· -ая победа δύσκολη νίκη. || εκφρ. -ая несёт когó (απλ.) άκαιρα, σε ακατάλληλη στιγμή έρχεται.

нелёгко επίρ. 1 όχι εύκολα· δύσκολα κλπ. επ. 2 ως κατηγ. (ψυχικά) είναι βαρύ, υποφέρει· емý - αυτός υποφέρει.

нелёпца, -и θ. βλ. нелёпость.

нелёпо επίρ. ανόητα, κουτά.

нелёпость, -и θ. 1 ανοησία, κουταμάρα, μωρία· говорить -и λέγω ανοησίες· какáя -! τι κουταμάρα!

нелёпый επ., βρ: -лёп, -а, -ο. 1 ανόητος, κουτός, μωρός· -ая мысль κουτή σκέψη. || άτοπος, παράλογος· γελοίος· это -ο αυτό είναι παράλογο. 2 ατακτοποιήτος, άγαρμος, ακοφτιαγμένος· -ая фигура άγαρμη φιγούρα.

нелёстно επίρ. 1 όχι καλά, κακώς. 2 δυσμενώς· он отозвался - ο вас αυτός εκφράστηκε δυσμενώς για σας.

нелёстный επ., βρ: -тен, -тна, -тно όχι και καλός· λίγο άσχημος· -ая характеристика όχι και καλή (μέτρια) έκθεση (ποιόν). || αντιπαθής, -θητικός, δυσάρεστος.

нелётный επ. ακατάλληλος για πτήση· -ая погода ακατάλληλος καιρός για πτήση.

***неликвид**, -а α. υλικό άχρηστο, πράγματα άχρηστα.

неликвидный επ. άχρηστος· -не материалы άχρηστα υλικά.

нелицеприятный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; αμερόληπτος, απροσωπώληπτος, αδέκαστος· -ая критика αμερόληπτη κριτική.

нелішне επίρ. ως κατηγ. δεν εμποδίζει, δε βλάπτει, δεν είναι περιττό· είναι ωφέλιμο, - καλό, πρέπει· - будет сказáть об этом δε θα είναι περιττό να πω γι' αυτό.

нелішний, -яя, -ее επ. όχι περίσσιος· ωφέλιμος, χρειαζόμενος· эта вещь -яя в хозяйстве αυτό το πράγμα χρειάζεται στο νοικοκυριό· считаю -им сказáть δε θεωρώ περιττό να πώ ή θεωρώ ωφέλιμο να πώ.

нелóвкий επ., βρ: -вок, -вкá, -вко. 1 αδέλιος, ανεπιτήδειος, νωθός, οκνός· -человек αδέλιος (μη σβέλτος) άνθρωπος· -ое движение αδέλια κίνηση. 2 μη βολικός· άβολος, ανάβολος· лежáть в -ом положении ξαπλώνω κάπως στενόχωρα. || δυσχερής, δύσκολος· -ое положение δυσχερής κατάσταση ή θέση· поста-вить когó-н. в -ое положение φέρνω κάποιον σε δυσχερή θέση· попáсть в -ое положение περιέρχομαι σε δύσκολη κατάσταση.

нелóвко επίρ. 1 αδέλια κλπ. επ. 2 σαν κατηγ. δεν είναι βολικά (εύθετα), δε βολεύει· мне - кінуть δε μου βολεύει να ρίξω. || σαν κατηγ. είναι δύσκολο· συστέλλομαι, ντρέπομαι.

нелóвкость, -и θ. 1 αδεξιότητα. 2 δυσχέρεια, δυσκολία. 3 γκάφα· сдéлать - κάνω (παθαίνω) γκάφα. 4 συστολή, αιδημοσύνη· амхчáνiá· σύγχυση, σάστισμα.

нелогічно επίρ. παράλογα.

нелогічность, -и θ. μη λογικότητα· παραλογία· το παράλογον· - возражéний το παράλογον των αντιρρήσεων.

нелогічный επ., βρ: -чен, -чна, -чно άλογος, παράλογος.

нелояльно επίρ. άνομα, μη νομιμόφρονα, αντικανονικά.

нелояльность, -и θ. ανομία, μη νομιμοφροσύνη, ανυποταγή στους νόμους.

нелояльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно αθέμιτος· παράνομος· αντικανονικός· μη νομιμόφρονος.

нелзjá επίρ. με σημ. κατηγ. 1 δεν είναι δυνατόν· δεν υπάρχουν δυνατότητες· δεν μπορεί· είναι αδύνατον· этого - сдéлать αυτό είναι αδύνατο να γίνει. 2 δεν κάνει, δεν πρέπει· δεν επιτρέπεται, απαγορεύεται· здесь куріть - εδώ απαγορεύεται το κάπνισμα· - употреблjáть такие слова δεν πρέπει να χρησιμοποιείς (να λες) τέτοιες λέξεις. || εκφρ. - ли δεν επιτρέπεται; επιτρέψτε· - не δεν μπορεί να μη· - сказáть, чтобы... δεν μπορείς να πεις ότι... - сказáть, чтобы он был прав δεν μπορείς να πεις ότι αυτός είχε δίκαιο· как - лúчше όσο δεν παίρνει καλύτερα.

нелъма, -и θ. νέлма, είδος σολομού.

нелъмовый επ. του φαριού νέлма· απο νέлма· **нелюбéзно** επίρ. απροσήγορα, ψυχρά, κρύα, χλιαρά κλπ. επ.

нелюбéзный επ., βρ: -зен, -зна, -зно απροσήγορος, ψυχρός, κρύος, χλιαρός· - прием ψυχρή υποδοχή. || αγενής, απολίτιστος.

нелюбímый επ., βρ: -óйм, -а, -ο αντιπαθής, -θητικός, αποκρουστικός.

нелюбóвь, -óвi θ. αντιπάθεια, απάρесκεια, απέχθεια.

ηέλλοι, -ей πλθ. (διαλκ.) κακοί άνθρωποι.
 ηέλλοιμ, -а α., -ка, -и θ. άνθρωπος ακοι-
 νώνητος, γυναίκα ακοινώνητη· αγρίμι.

ηέλλοιμότη, -и θ. ακοινωνησία, μη κοινω-
 νικότητα.

ηέλλοιμνί επ., βρ: -διμ, -а, -ο. 1 ακοι-
 νώνητος· απόκοσμος· -человек ακοινώνητος
 άνθρωπος· -характер ακοινώνητος χαρακτή-
 ρας. 2 ασύχναστος, έρημος.

ηεμάленький επ. βλ. ηεμάлыи.

ηεμάλο επίρ. 1 όχι λίγο· αρκετά· κανονι-
 κά. 2 πολύ· αρκετά δυνατά.

ηεμάλοβάжний επ., βρ: -жен, -жна, -жно ό-
 χι μικρής σημασίας· σπουδαίος, σοβαρός, ση-
 μαντικός.

ηεμάлыи επ., βρ: -мал, -малá, -мáло. 1 ό-
 χι μικρός, - λίγος· αρκετά μεγάλος· σημα-
 ντικός· истрáтити -не дэньги ξεοδεύω αρκετά
 χρήματα· -труд αρκετή δουλειά.

ηεμάρкий επ. που λερώνει λίγο· που δε λε-
 ρώνει εύκολα.

ηεμαтериáльный επ. (φιλοσ.) άυλος·

ηεμέдненно επίρ. αμέσως, γρήγορα, πάραυ-
 τα, επείγόντως, εσπευσμένα.

ηεμέдненный επ. γρήγορος, άμεσος, επείγων,
 εσπευσμένος, χωρίς καθυστέρηση.

ηεμέдя επίρ. βλ. ηεμέдненно.

*ηεμεзйда, -и θ. η Νέμεση.

ηεмеркнущий επ. άβηστος· -фáкел άβησστη
 δάδα· -ая слáва αιώνια (αθάνατη, άφθιτη) δό-
 ξα· -ее сияние άβησστη λάμψη ή ακτινοβολία.

ηεметáлы, -ов πλθ. (ενκ. ηεμετάлл, -а α)
 αμέταλλα ή μεταλλοειδή.

ηεметáйна, -и θ. (παλ.) γερμανικό κράτος
 ή και κάθε ξένο έδαφος ή κράτος. || κάθε τι
 γερμανικό ή και μη γερμανικό.

ηεμέть, -ёш, -ёшь ρ.δ. 1 βουβαίνομαι, γί-
 νομαι άφωνος· большóй -ёет ο άρρωστος πέ-
 φτει σε αφασία. || μτφ. αποστομώνομαι, μένω
 άναυδος. 2 μουδιάζω· пáльцы -ёет от хóлода
 τα δάχτυλα μουδιάζουν (ξενεύουν) απο το κρύο.

ηεмец, -мца α., -ка, -и θ. Γερμανός, -ίδα.

ηεмецкий επ. γερμανικός. || (παλ.) ξένος,
 ξενικός, αλλοεθνής.

ηεмигáнный επ. 1 καρφωμένος· смотрётъ -им
 взглáдом έχω καρφωμένο το βλέμμα· смотрётъ
 -ими глázами έχω καρφωμένα τα μάτια. 2 μτφ.
 που δεν τρεμοσβήνει· φεγγοβόλος, φωτοβόλος.

ηεмилосёрдие, -я ουδ. απήνεια, σκληρότητα·
 ασπλαχνία.

ηεмилосёрдно επίρ. απηνώς, σκληρά, αλύπη-
 τα κλπ. επ.

ηεмилосёрдный επ. βρ: -ден, -дна, -дно. 1
 (παλ.) απηνής, σκληρός, άσπλαχνος, αλύπητος,
 ανελέητος. 2 πολύ δυνατός, - γερός φοβερός,
 τρομερός· -морóз φοβερό κρύο· -ая боль φρι-

κτός πόνος.

ηεмилоствивй επ., βρ: тив, -а, -ο (παλ.)
 1 δυσμενής, ενάντιος. 2 βλ. ηεмилосёрдный.

ηεмилость, -и θ. δυσμένεια, κακόνοια, ε-
 ναντιότητα: попáсть ή впасть в - υποπίπτω
 σε δυσμένεια.

ηεмилыи επ., βρ: -мил, -милá, -мíло απεχ-
 θής, αντιπαθητικός, αποκρουστικός.

ηεминуёмый επ., βρ: -уем, -а, -ο αναπό-
 φευκτος, άφευκτος, αναπότρεπτος.

ηεминучий, -ая, -ее επ., βρ: -нуч, -а, -е
 (απλ.) βλ. ηεминуемый.

ηεмиόгий επ. 1 (μόνο στον πλθ.) μικρό μέ-
 ρος· μερικοί· λίγοι· в -их словáх με λίγα
 λόγια· -иε вернулись μερικοί γύρισαν. 2 σε
 συνδυασμό με επ. συγκρ. β. σημαίνει λίγο, α-
 σήμαντα. || εκφρ. за -им дéло στάλο η καθυ-
 στέρηση έγινε απο μικροπράγμα.

ηεмиόго επίρ. λίγο· головá - болит το κε-
 φάλι λίγο πονά· выпить - водí πίνω λίγο νε-
 ρό· - людéй λίγοι κόσμος· у него - денег
 αυτός έχει λίγα χρήματα· ему - нужно αυτού
 λίγο του χρειάζεται· - спустя́ λίγο μετά со-
 всём - εντελώς λίγο· - меньше, - больше не
 мешáет λίγο λιγότερο, λίγο περισσότερο δε
 βλάπτει.

ηεмиоговодный επ. λιγόνερος, που έχει λί-
 γο νερό.

ηεмиогослóвно επίρ. λιγόλογα, με λίγες λέ-
 ξεις, σύντομα, κοντολογής.

ηεмиогослóвность, -и θ. ολιγολογία, βρα-
 χυλογία, λακωνικότητα· он отличáется -ью
 αυτός διακρίνεται για την ολιγολογία· - от-
 вéта η λακωνικότητα της απάντησης.

ηεмиогослóвный επ., βρ: -вен, -вна, -вно;
 ολιγόλογος, βραχύλογος, λακωνικός.

ηεмиогочíсленность, -и θ. η ύπαρξη μικρού
 αριθμού.

ηεмиогочíсленный επ., βρ: -лен, -ленна, -ο
 ολιγάρημος.

ηεмиóжечко κ. ηεмиóжко επίρ. λιγάκι.

ηεмиóжеться ρ.δ. απρόσ. με δοτ. (απλ.) βλ.
 ηεздорóвиться.

ηεмиóжно επίρ. ως κατήγ. (παλ.) βλ. ηельзá.

ηεмиóй επ., βρ: ηем, ηεμά, ηέмо άλαλος, ά-
 φωνος, βουβός. || ουσ. άλαλος. || σιγών, που
 σιγεί. || εκφρ. -áя áзбука αλφάβητο κωφαλά-
 λων· -áя сцéна βουβή σκηνή· - фильм βουβή
 ταινία· -óе кино βουβός κινηματογράφος· ηем
 (ηεмиóй) как мотýла ή как рýба άφωνος σαν
 το φάρι (ιχθύος αφωνότερος)· αρειοπαγίτου
 σιωπηλότερος.

ηεмолодóй επ., βρ: -мóлод, -мóлодá, -мóло-
 до μεσήλικος, μεσάρης, μεσοκαιρίτης, μεσό-
 κοπος, μισότριβος.

ηεмóлчный επ. (παλ.) ασίγαστος, ασώπα-

στος· ακατάλαυστος, ασταμάτητος.

немота́, -и θ. αφωνία, βουβότητα, αφασία·
- от рождения βουβότητα εκ γενετής.

немо́тствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ (γραπ-
λόγος) βλ. безмо́лствовать.

немо́чь, -и θ. (απλ.) βλ. немо́щь. || εκφρ.
блédная - (ιατρ.) χλώρωση· чёрная - επιλη-
ψία.

немо́щность, -и θ. αδυναμία, καχεκτικότητα·
ανημπορία· при все́й моéй -и παρ' όλη μου
την αδυναμία.

немо́щный επ., βρ: -шен -шна, -шно αδύνα-
τος, καχεκτικός, ανήμπορος, ασθενικός.

немо́щь, -и θ. αδυναμία, καχεξία, ανημπο-
ρία, εξάντληση· старческие -и γεροντικές α-
νημπορίες.

немудрёно́ ως κατηγ. είναι απλό, - εύκο-
λο· τίποτε το εκπληκτικό.

немудрё́нный επ., βρ: -рён, -ренá, -рено́. 1
απλός, εύκολος, μη πολύπλοκος· -ая зада́ча
απλό πρόβλημα. 2 φυσικός, απέρριτος, απλός·
- человек απλός άνθρωπος. 3 απλοϊκός, μω-
ρόπιστος.

нему́дрый επ., βρ: -му́др, -мудра́, -му́дро.
1 αφελής· μωρός, ανόητος. || άφρονος, ασύνε-
τος, μη γνωστικός, μη σοφός· - совет ασύνε-
τη συμβουλή. 2 βλ. немудрё́нный (1 σημ.).

нему́дрящий επ. (απλ.) απλός, συνηθισμένος.
немузыка́льный επ., βρ: -лен, -льна, -льно
άμουσος, στερημένος μουσικότητας.

немы́слимый επ., βρ: -лим, -а, -ο άπίστευ-
τος, άπίθανος, αφάνταστος· αδιανόητος.

ненави́деть, -ви́жу, -ви́дишь, μτχ. ενστ. не-
нави́дящий ρ.δ.μ. μισώ, τρέφω μίσος, εμφο-
ρούμαι απο μίσος.

ненави́дящий επ. απο μτχ. μισητός, του μί-
σους· - взгляд ματιά μίσους.

ненави́стник, -а α., -ца, -и θ. 1 μισητής.
2 (παλ.) μισητός.

ненави́стничать ρ.δ. βλ. ненави́деть.

ненави́стничество, -а ουδ. βλ. ненави́сть.

ненави́стный επ., -тен, -тна, -тно; μιση-
τός.

ненави́сть, -и θ. μίσος· из -и ή по -и α-
πο μίσος· пита́ть - τρέφω μίσος· с -ью με
μίσος.

ненагля́дный επ. αχόρταγος για τα μάτια·
-ая красота́ ομορφιά που δε χορταίνεται. ||
προσφιλής, πολυφίλητος· γοητευτικός.

ненадёва́нный επ. άφορετος· καινούριος.

ненадё́жность, -и θ. το αβάσιμον, το αστή-
ρικτον, η μη σιγουριά. 2 αστάθεια· επισφά-
λεια, το επισφαλές.

ненадё́жный επ., βρ: -жен, -жна, -жно. 1
αβάσιμος· αναξιόπιστος, αβέβαιος· ασταθής·
-не све́дения αβάσιμες (αναξιόπιστες) πληρο-

φορίες. 2 επισφαλής, ακροσφαλής, επίφοβος.

ненадобно́ επίρ. με σημ. κατηγ. είναι ά-
χρηστο, δε· χρειάζεται.

ненадобно́сть, -и θ. αχρηστία, αχρήστευση·
по -и, за - λόγω αχρηστίας.

ненадолго́ επίρ. όχι επί μακρόν· για λίγο
χρονο· ушёл - έφυγε για λίγο.

ненаказа́емость, -и θ. ατιμωρησία.

ненаказа́емый επ., βρ: -зүем, -а, -ο ατι-
μώρητος, ακόλαστος· - поступок ατιμώρητη
πράξη.

ненаме́ренно επίρ. όχι σκόπιμα· απροαίρετα.

ненаме́ренный επ. μη σκόπιμος, απροαίρετος,
απρομελέτητος.

нанемно́го επίρ. (για χρόνο) όχι πολύ· λί-
γο· он - опозда́л αυτός άργησε λίγο.

ненападе́ние, -я ουδ. η μη επίθεση· дого-
во́р о -ии σύμφωνο μη επίθεσης.

ненаро́ком επίρ. (απλ.) όχι σκόπιμα, άθε-
λα· я толкну́л его́ - τον έσπρωξα χωρίς να το
θέλω.

ненаруши́мость, -и θ. το απαραβίαστον, το
απαράβατον· - прися́га το απαραβίαστον του
όρκου.

ненаруши́мый επ., βρ: -шим, -а, -ο. 1 απα-
ράβατος, απαραβίαστος· -не обе́ты απαράβα-
τες υποσχέσεις (τάματα). 2 αδιατάραχτος·
-ая тишина́ αδιατάραχτη ησυχία.

нена́стливый επ., βρ: -лив, -а, -ο (παλ.)
βλ. нена́стный.

нена́стный επ., βρ: -тен, -тна, -тно βρο-
χερός· συννεφιασμένος, βουρκωμένος· -ая по-
го́да βροχερός καιρός, κακοκαιρία· - день
βροχερή μέρα.

ненасто́ящий επ. φτιαχτός, τεχνητός, πλα-
στός, φεύτικος· - мех γούνα τεχνητή· -ая
дру́жба (μτφ.) όχι πραγματική φιλία.

нена́стье, -я ουδ. βροχερός (βαρύς) καιρός·
μεγάλη συννεφιά.

ненасы́тность, -и θ. αχορτασιά, αδηφαγία ||
μτφ. απληστία, πλεονεξία.

ненасы́тный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1
αχόρταγος, ανεχόρταγος, απληστος, αδηφάγος.
2 μτφ. πλεονέκτης.

ненасы́щенный επ. (χημ.) ακόρεστος· - рас-
тво́р ακόρεστο διάλυμα.

ненату́ральный επ., βρ: -лен, -льна, -льно
τεχνητός, μη φυσικός· - шёлк τεχνητό μετά-
ξι. || προσποιητός, επιτηδευμένος· - го́лос α-
φύσικη φωνή.

ненау́чный επ. αν(τ)επιστημονικός.

ненормáльно επίρ. ανώμαλα κλπ. επ.

ненормáльность, -и θ. 1 αντικανονικότητα,
ανωμαλία· εκρυθμία· ακαταστασία. 2 φρενο-
βλάβεια.

ненормáльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно;

ί ανώμαλος, μη κανονικός· έκρυθμος· άτακτος, ακανόνιστος· -οε ПОЛОЖЕНИЕ ВЕЩЕЙ ανώμαλη κατάσταση πραγμάτων· -ЯЯ ТЕМΠΕΡΑΤУРА μη κανονική θερμοκρασία. 2 επ. κ. ουσ. φρενοβλαβής, ανισόρροπος.

ненормированный επ. ακαθόριστος· - рабoчий день ακαθόριστο ωράριο εργασίμης μέρας· - труд ακαθόριστο όριο εργασίας.

неносенный επ. άφόρετος· καινούριος· -οе пальто άφόρετο πανωφόρι· -ЯЯ ОБУВЬ άφόρετα υποδήματα.

ненужность, -и θ. περιττότητα, το περιττόν, μη αναγκαιότητα. || πλθ. -и τα άχρηστα πράγματα.

ненужный επ., βρ: -жен, -жнá, -жно περιττός, περίσσιος, άχρηστος, μη αναγκαιός· -ЯЯ ВЕЩЬ άχρηστο πράγμα.

неодуманно επір. απερίσκεπτα κλπ. επ.

неодуманность, -и θ. απερίσκεψία, ασκεψία, ασυλογισιά· επιπολαιότητα.

неодуманный επ., βρ: -ман, -манна, -манно άσκεπτος, απερίσκεπτος, ασυλλόγιστος· επικόλαιος· -οе решение απερίσκεπτη απόφαση· -отвёт επιπόλαια απάντηση· - поступок απερίσκεπτη πράξη.

необеспеченность, -и θ. η μη εξασφάλιση των απαραίτητων για τη ζωή· φτώχεια, ανάγκη· - оудущего αβεβαιότητα για το αύριο.

необеспеченный επ. μη εξασφαλισμένος οικονομικά, άπορος, αναγκεμένος, ενδεής, στερούμενος τα προς του ζειν. || ανεφοδιάστος. || (οικον.) χωρίς αντίκρουσμα.

необжитой κ. необжитый επ., βρ: -жит, -á, -ο ακατοίκητος· -не местá ακατοίκητα μέρη· - дом ακατοίκητο σπίτι.

необитаемость, -и θ. το ακατοίκητον, η μη κατοίκηση.

необитаемый επ., βρ: -áем, -а, -ο ακατοίκητος· έρημος· - остров ακατοίκητο νησί, έρημονήσι.

необлагаемый επ. αφορολόγητος, ατελής.

необозначенный επ. ασημείωτος, ασημάδευτος, αμαρκάριστος.

необозримость, -и θ. αορατότητα, απεραυτοσύνη. το άπειρο, το αχανές.

необозримый επ., βρ: -рим, -а, -ο άπέραντος, άπειρος, ατέρμονας, αχανής, αθέατος· -не дали τα αθέατα μάκρη· -οе пространство άπέραντη έκταση· -οе войско απειράριθμο (αμέτρητο) στράτευμα· - океán αχανής ωκεανός.

необоримость, -и θ. το ακατανίκητον· - она το ακατανίκητον του ύπνου.

необоримый επ., βρ: -рим, -а, -ο ακατανίκητος, αήττητος, ακατάβλητος, αδάμαστος.

необоснованность, -и θ. το αβάσιμον, το αστήρικτον.

необоснованный επ. αβάσιμος, αστήρικτος, ασύστατος, ανυπόστατος· - вывод αυθαίρετο συμπέρασμα· - упрёк αδικαιολόγητη κατηγορία.

необразованность, -и θ. ακαλλιέργησία· το ανεπεξέργαστον, το αδούλευτον· - почвн η μη καλλιέργεια του εδάφους· - статьи το ανεπεξέργαστον του άρθρου.

необразованный επ. (κυρλε. κ. μτφ.) ακαλλιέργητος· ανεπεξέργαστος, αδούλευτος· - стиль ακαλλιέργητο στυλ· -ЯЯ земля ακαλλιέργητη γη· -ЯЯ статья αδούλευτο άρθρο.

необразованность, -и θ. αγραμματοσύνη, αμορφωσιά, αμάθεια, παιδευσία.

необразованный επ. αμόρφωτος, αγράμματος, αμαθής, άμοιρος παιδείας.

необратимость, -и θ. η μη επιστροφή, το ανεπίστρεπτον.

необратимый επ., βρ: -тим, -а, -ο ανεπίστρεπτος, ανεπάναντος· αμεταγύριστος.

необременительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно όχι βαρύς, μη καταθλιπτικός· μη φορτικός· ελαφρός· -не налоги υποφερτοί φόροι· -ЯЯ просьба εύκολη αίτηση (χωρίς πολλές φροντίδες).

необузданность, -и θ. ασυγκρατησία, αχαλιναγωγήσια.

необузданный επ., βρ: -дан, -данна, -данно (κυρλε. κ. μτφ.) αχαλίνωτος, ακράτητος, ασυγκράτητος, αχαλιναγώγητος· ανάθεκτος, ατίθασος.

необходимо ως κατηγ. είναι απαραίτητον, - αναγκαιόν· χρειάζεται οπωσδήποτε· - принять меры είναι απαραίτητο να παρθούν μέτρα· мне - нужно егó видеть είναι απόλυτη ανάγκη να τον δω· совершенно -, крайне - είναι πολύ αναγκαιόν· -, чтобы я остался здесь είναι απαραίτητο να μείνω εδώ.

необходимое, -ого ουδ. τα απαραίτητα, τα αναγκαία, τα χρειώδη (προς το ζειν)· он не богат, но имеет· - αυτός δεν είναι πλούσιος, όμως έχει τα απαραίτητα.

необходимость, -и θ. 1 αναγκαιότητα, ανάγκη, χρεία· предметы первой -и είδη πρώτης ανάγκης· нет никакой -и δεν υπάρχει καμιά ανάγκη· в случай -и σε περίπτωση ανάγκης· по -и απο ανάγκη· покориться -и υποτάσσομαι στην ανάγκη. 2 (φιλοσ.)· αναγκαιότητα.

необходимый επ. βρ: -дим, -а, -ο. 1 απαραίτητος, αναγκαιός· επιταχτικός· -ЯЯ нужна επιταχτική ανάγκη· -οе условие απαραίτητος όρος· возьми -не вещи πάρε τα απαραίτητα πράγματα· сделать -не выводы βγάσω τα απαραίτητα συμπεράσματα. 2 (φιλοσ.) αναγκαιός.

необщительность, -и θ. ακοινωνησία.

необщительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; ακοινωνήτος.

необъективность, -и η μη αντικειμενικότητα - характеристики η μη αντικειμενικότητα της (ατομικής) έκθεσης.

необъективный επ., βρ: -вен, -вна, -вно; μη αντικειμενικός· -ая оценка μη αντικειμενική εκτίμηση.

необъяснимый επ., βρ: -ним, -а, -ο αξήγητος, ανεξήγητος, ανερμήνευτος· αδιασαφήνυτος· -ое явление ανεξήγητο φαινόμενο· -факт ανεξήγητο γεγονός.

необъятность, -и θ. απεραντοσύνη, το απέραντον, το αχανές.

необъятный επ., βρ: -тен, -тна, -тно απέραντος, άπειρος, αχανής· -ое пространство αχανής έκταση. || τεράστιος.

необыкновенно επίρ. ασυνήθως κλπ. επ.

необыкновенность, -и θ. παραδοξότητα, το ασυνήθιστον.

необыкновенный επ., βρ: -внен, -внна, -ο. 1 έκτακτος, ασυνήθης, -θιστος· -ое происшествие έκτακτο συμβάν. || εξαιρετικός· -случай εξαιρετική περίπτωση· жéнщина -ой красотé γυναίκα εξαιρετικής ομορφιάς. 2 παράξενος, αλλόκοτος.

необычно επίρ. βλ. необыкновенно.

необычность, -и θ. βλ. необыкновенность.

необычно επίρ. βλ. необыкновенно.

необычность, -и θ. το ασύνηθες.

необычный επ. βλ. необыкновенный. || ασυνήθης, όχι όπως πάντοτε· в -ое время σε ακατάλληλο χρόνο.

необязательность, -и θ. το μη υποχρεωτικό· -присύствия το μη υποχρεωτικόν της παρουσίας.

необязательный επ., βρ: -лен, -льна, -льно όχι υποχρεωτικός, μη αναγκαιός· προαιρετικός. || μη συνεπής στις υποχρεώσεις.

***неогэн**, -а α. ο καινοζωικός αιώνας.

неогэновый επ. καινοζωικός, του καινιζωικού αιώνα.

неоглядный επ., βρ: -ден, -дна, -дно βλ. необозримый.

неограниченность, -и θ. το απεριόριστον· -власти το απόλυτον της εξουσίας.

неограниченный επ., βρ: -чен, -ченна, -ο απεριόριστος, απόλυτος· άπειρος· -не полномочия πλήρης εξουσιοδότηση, εντολή σε λευκό· -ая монархия απόλυτη μοναρχία.

неодинаковый επ., βρ: -ков, -а, -ο ανόμοιος· άνισος· διαφορετικός· -не условия работы διαφορετικές συνθήκες εργασίας· -ого роста διαφορετικού αναστήματος ή ύψους.

неоднократно επίρ. επανειλημμένα, συχνά, συνεχώς, πολλές φορές.

неоднократный επ. επανειλημμένος, συχνός· -не предупреждения επανειλημμένες προειδο-

ποιήσεις· - чемпиón мира πολλές φορές παγκόσμιος πρωταθλητής.

неоднородность, -и θ. ανομοιογένεια, ετερογένεια, ανομοιότητα· ανομοιομορφία.

неоднородный επ., βρ: -ден, -дна, -дно ανομοιογενής, ετερογενής, ανόμοιος, ανομοιοειδής· ανομοιόμορφος.

неодобрение, -я ουδ. αποδοκιμασία· επίκριση, κατάκριση, επιτίμηση· общее - γενική αποδοκιμασία.

неодобрительно επίρ. αποδοκιμαστικά.

неодобрительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο; αποδοκιμαστικός· επιτιμητικός· δυσμενής· -взгляд αποδοκιμαστική ματιά· -ая оценка δυσμενής εκτίμηση.

неодолимость, -и θ. το ανυπέρβλητον, το ακαταμάχητον, το ακαταγώνιστον.

неодолимый επ., βρ: -лим, -а, -ο ανυπέρβλητος, ακαταγώνιστος, ακαταμάχητος, ακατάδαστος, ακατανίκητος· -ая сила ακατανίκητη δύναμη· -ая страсть ακατανίκητο πάθος· -враг ακαταμάχητος εχθρός.

неодушевленный επ. άψυχος· -ая материя άψυχη ύλη. || (γραμμ.) άψυχος· одушевленные и -не существительные έμψυχα και άψυχα ουσιαστικά.

неожиданно επίρ. απροσδόκητα, ακαρτέρητα, ανεπάντεχα, απρόοπτα, ανέλπιστα, ξαφνικά.

неожиданность, -и θ. το απροσδόκητον, το απρόοπτον, το ανεπάντεχον· возможны всякие -и συμβαίνουν κάθε είδους απρόοπτα.

неожиданный επ., βρ: -дан, -а, -ο απροσδόκητος, απρόοπτος, ανεπάντεχος, ανέλπιστος, ακαρτέρητος, απρόσμενος, αδόκητος, ξαφνικός.

***неоэбский** επ. καινοζωικός.

неоколониализм, -а α. νεοαποικιοκρατία.

неокантианство, -а ουδ. νεοκαντιανισμός.

неоклассицизм, -а α. νεοκλασικισμός.

неокончателный επ., βρ: -лен, -льна, -ο; μη τελειωτικός, μη οριστικός· -вывод μη τελικό συμπέρασμα.

неоконченность, -и θ. το ατελειώτον, το ημιτελές.

неоконченный επ. ατελειώτος, ατελής, ημιτελής, μισοτελειωμένος.

***неолит**, -а α. νεολιθική εποχή.

неолитический επ. νεολιθικός· -ая эпоха νεολιθική εποχή.

***неологизм**, -а α. νεολογισμός.

***неон**, -а α. το νέον (χημικό στοιχείο).

неоновый επ. του νέου, απο νέον· -свет το φως του νέου· -ая реклама ρεκλάμα απο νέον.

неопасно επίρ. ακίνδυνα κλπ. επ.

неопасный επ., βρ: -сен, -сна, -сно ακίν-

δυνός· -οε путешествие ακίνδυνο ταξίδι. || μη επικίνδυνος, εκτός κινδύνου· - большо́й ο άρρωστος είναι εκτός κινδύνου.

неоперившийся επ. 1 (για νεοσσούς) άφτερος. 2 μτφ. αρχάριος, πρωτόβαλτος, πρωτάρης· - писателѝ ανώριμος συγγραφέας.

неописанный επ., βρ: -сан, -санна, -санно. 1 ακατάγραφτος, ακαταχώριστος. 2 βλ. неписуемый.

неопиούμεый επ., βρ: -суем, -а, -ο απεριγραπτος· ανέκφραστος, ανεκδιήγητος, ανείπωτος· -οε выражение глаз απεριγραπτη έκφραση των ματιών· -ая радость απεριγραπτη χαρά.

неоплатный επ. 1 αξεπλέρωτος, αξόφλητος, ανεξόφλητος· - долг αξόφλητο χρέος. 2 αξεχρέωτος· - должник αξεχρέωτος οφειλέτης.

неоплаченный επ. απλήρωτος· - труд рабочего απλήρωτη δουλειά του εργάτη.

неопознанный επ. άγνωστος, ανεξακρίβωτος.

неопороченный επ. χωρίς ελαττώματα, ακηλίδωτος, άσπιλος, ανεπίληπτος. || αναμφισβήτητος, αδιαφιλονίκητος.

неоправданный επ. αδικαιολόγητος, αβάσιμος· - вывод αστήρικτο συμπέρασμα· -οε обвинение αβάσιμη κατηγορία. || άσκοπος· -не расходы (затраты) αδικαιολόγητα έξοδα.

неопределенно επίρ. αόριστα κλπ. επ.

неопределенность, -и θ. κοριστία, ασάφεια· - отвѣта ασάφεια απάντησης.

неопределенный επ., βρ: -ленен, -ленна, -ленно αόριστος, ακαθόριστος, ασαφής· адиеυκρίνητος· αβέβαιος· на -οε время επ' αόριστο· -не условия ακαθόριστες συνθήκες ή όροι· - отвѣт αόριστη απάντηση· -οε положение αβέβαιη κατάσταση· -ая окраска ακαθόριστος χρωματισμός. || εκφρ. -οε местоимение (грамм.) αόριστη αντωνυμία· -ая форма глагола το απαρέμπατο· - член αόριστο άρθρο.

неопределимость, -и θ. το απροσδιόριστον, μη δυνάμενο να προσδιοριστεί.

неопределимый επ., βρ: -лим, -а, -ο α-προσδιόριστος, μη προσδιορίσιμος.

неопровержимость, -и θ. το αδιάφευστον· - фактов το αδιάφευστο των γεγονότων..

неопровержимый επ., βρ: -жим, -а, -ο α-διάφευστος· αναμφισβήτητος· ακαταμάχητος, ατράνταχτος· -не доказательства αδιάφευτες μαρτυρίες· -не доводы ατράνταχτα επιχειρήματα.

неопрятность, -и θ. ακαταστασία, ασυγυρισιά, ατημέλεια· ρυλαρότητα.

неопрятный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ανεπιμέλητος, απεριποίητος, ακατάστατος· ακάθαρτος, βρώμιος· - человек απεριποίητος άνθρωπος (λέτσος)· -οε платѣ ακάθαρτο φόρεμα· -ая комната ασυγύριστο δωμάτιο.

неопубликованный επ. ανέκδοτος, αδημοσίευτος.

неопытность, -и θ. απειρία, αδαημοσύνη, απραγιά· ошибка по -и λάθος απο απειρία.

неопытный επ., βρ: -тен, -тна, -тно άπειρος, αδαής, άπραγος, ατζαμής· - врач άπειρος γιατρός. || άβγαλτος, αξέβγαλτος (που δεν έχει πείρα της ζωής, της κοινωνίας).

неорганизованно επίρ. ανοργάνωτα.

неорганизованность, -и θ. ανοργανωσιά.

неорганизованный επ. ανοργάνωτος· адιοργάνωτος· -не массы ανοργάνωτες μάζες. || атакτοποιѝ ασυμάζευτος· ρέμπελος.

неорганический επ. ανόργανος· -ие вещества ανόργανες ουσίες· -ая химия ανόργανη χημεία· -ие удобрения τεχνητά λιπάσματα.

неосведомленность, -и θ. άγνοια, μη ενημέρωση, μη κατατόπιση.

неосведомленный επ. ακατατόπιστος, ανημέρωτος, απληροφόρητος· αμήνητος.

неослабевавший επ. αμειώτος, αχαλάρωτος, αμετάπτωτος, αδιάπτωτος· συνεχής· -ее внимание αχαλάρωτη προσοχή· -ая энергия αμειώτη ενέργεια (δραστηριότητα).

неослабный επ., βρ: -бен, -бна, -бно βλ. неослабевающий.

неосмотрительно επίρ. απρόσεκτα κλπ. επ.

неосмотрительность, -и θ. απροσεξία, αβλεψία· απερισκεψία, αστοχασιά.

неосмотрительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο απρόσεκτος· αστόχαστος, απερίσκεπτος

неосмысленный επ., βρ: -лен, -ленна, -лено άσκεπτος, απερίσκεπτος, ασυλλόγιστος.

неосновательно επίρ. αβάσιμα κλπ. επ.

неосновательность, -и θ. το αβάσιμον.

неосновательный επ., βρ: -лен, -льна, -ο 1 αβάσιμος, αστήρικτος. 2 επιπόλαιος· απρόνοητος· - человек επιπόλαιος άνθρωπος.

неосознанный επ. ασυνείδητος, ασυναίσθητος· - поступок ασυνείδητη πράξη.

неоспоримо επίρ. αναμφισβήτητητα κλπ. επ.

неоспоримость, -и θ. το αναμφισβήτητον.

неоспоримый επ., βρ: -рим, -а, -ο αναμφισβήτητος, αναντίρρητος, αδιαφιλονίκητος· - факт αναμφισβήτητο γεγονός· -ая истина αδιαφιλονίκητη αλήθεια.

неосторожно επίρ. απρόσεκτα, απρονόητα.

неосторожность, -и θ. απροσεξία, απερισκεψία, απρονοησία.

неосторожный επ., βρ: -жен, -жна, -жно απρόσεκτος, απρονόητος, απερίσκεπτος· - человек απρόσεκτος άνθρωπος.

неосуществимость, -и θ. το απραγματοποίητον, το ακατόρθωτον· - планα το απραγματοποίητον του πλάνου.

неосуществимый επ., βρ: -вим, -а, -ο α-

πραγματοποίητος, ανεπίτευκτος, ακατόρθωτος, - ανεφάρμοστος· -ая мечтá απραγματοποίητο ό- νειρο (χίμαιρα).

неосвязаемость, -и θ. το ασύληπτον, το ά- φθαστον· το απρόσιτον.

неосвязаемый επ., βρ: -зáем, -а, -ο ανε- παίσθητος, ασύληπτος, άφθαστος· απρόσιτος.

неотвратимо επίρ. αναπόφευκτα, αναπότρε- πτα κλπ. επ.

неотвратимость, -и θ. το άφευκτον, το α- ναπόφευκτον, το αναπότρεπτον· το μοιραϊόν.

неотвратимый επ., βρ: -тíм, -а, -ο άφευ- κτος, αναπόφευκτος, αναπότρεπτος· μοιραϊός.

неотвязность, -и θ. το ανυποχώρητον, εμ- μονή· ενοχλητικότητα· - мыслéй η ενοχλητι- κότητα των σκέψεων.

неотвязный επ., βρ: -зен, -зна, -зно έμ- μονος, αξεκόλλητος· ενοχλητικός, φορτικός· какóй ты -! τι ενοχλητικός που είσαι! -ая мысль έμμονη ιδέα.

неотвязчивый, επ., βρ: -чив, -а, -ο βλ. неотвязный.

неотделимый επ., βρ: -лím, -а, -ο αδιαχώ- ριστος, αξεχώριστος, αχώριστος, αναπόспа- στος· άρρηκτος, αδιάρρηκτος.

неотёсанность, -и θ. το απολίτιστον, α- ναγωγή· χοντροκοπιά.

неотёсанный επ., βρ: -сан, -санна, -санно 1 απελέκητος· - камень απελέκητη πέτρα. || 2 μτφ. αμόρφωτος, άξεστος.

неоткуда επίρ. απο πουθενά· απο που· мне - взять дéньги απο πουθενά δεν έχω να πάρω χρήματα· - взáться δεν έχω απο που να κρα- τηθώ· - емý бытá опытным απο πού αυτός να έχει πείρα.

неотлагательно επίρ. κατεπειγόντως, ανυ- περθέτως, χωρίς αναβολή.

неотлагательный επ., βρ: -лен, -льна, -ο; κατεπειγών, ανυέρθετος, χωρίς αναβολή.

неотложно επίρ. βλ. неотлагательно.

неотложность, -и θ. το επείγον, το ανυ- πέρθετον, μη επιδεκτικότητα αναβολής.

неотложный επ., βρ: -жен, -жна, -жно βλ. неотлагательный· - ремонт άμεση επισκευή· -ая пóмощь άμεση βοήθεια· -οε дéло επείγου- σα υπόθεση.

неотлучно επίρ. αχώριστα, πάντοτε μαζί· - находиться при бóльнóм δεν απομακρύνομαι ού- τε στιγμή απο τον άρρωστο.

неотлучный επ., βρ: -чен, -чна, -чно αχώ- ριστος· - спúтник αχώριστος συνοδοιπόρος.

неотразимо επίρ. που δεν αποκρούεται.

неотразимость, -и θ. το αδύνατον της από- κρουσης.

неотразимый επ., βρ: -зím, -а, -ο μη δυ- νάμενος να αποκρουστεί. || ισχυρός, δυνατός,

έντονος· -οε впечатлéние ζωηρή εντύπωση.

неотрѣвно επίρ. ενελλειπώς, αδιάκοπα, α- κατάπαυστα· αδιάρρηκτα.

неотрѣвный επ., βρ: -вен, -вна, -вно α- νελλειπής· αδιάκοπος, ακατάπαυστος.

неотступно επίρ. επίμονα κλπ. επ. молítь - παρακαλώ επίμονα.

неотступный επ., βρ: -пен, -пна, -пно α- νυποχώρητος, αξεκόλλητος, επίμονος, έμμο- νος· -οε преслédование παρακολούθηση βήμα προς βήμα· -ая мысль έμμονη ιδέα· -ая прóсь- ба επίμονη παράκληση.

неотчётливость, -и θ. ασάφεια· αοριστία.

неотчётливый επ., βρ: -лив, -а, -ο ασα- φής, ασαφήνιστος, αξεκάθαρος, -θάριστος· α- διευκρινιστος· αμυδρός.

неотчуждаемость, -и θ. η μη απαλλοτρίωση.

неотчуждаемый επ., -áем, -а, -ο αναπαλλο- τρίωτος.

неотъёмность, -и θ. το αναφαίρετον.

неотъёмный επ., βρ: -лем, -а, -ο ανα- φαίρετος· -οε прáво αναφαίρετο δικαίωμα.

*неофит, -а α., -ка, -и θ. νεόφυτος, -η· νέος οπαδός.

неофициально επίρ. ανεπίσημα.

неофициальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно ανεπίσημος· -не дáнные ανεπίσημα στοιχεία· - разгoвóρ ανεπίσημη συνομιλία· - истóчник ανεπίσημη πηγή.

неоформленный επ. άτυπος· μη νομιμοποιη- μένος.

неохватный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ανα- γκάλιαστος, τεράστιος· πελώριος.

неохота, -и θ. 1 αθυμία, απροθυμία· ανο- ρεξία· с -ой ανόρεχτα, χωρίς διάθεση. 2 ως κατηγ. δεν υπάρχει διάθεση· мне - éхатá на *бал δεν έχω διάθεση να πάω στο χορό.

неохотно επίρ. ανόρεχτα, χωρίς διάθεση, ά- κεφα· дéлать что - κάνω κάτι ανόρεχτα.

неохотный επ. ανόρεχτος, απρόθυμος, χωρίς διάθεση· - вид ανόρεχτη όψη ή ύφος.

неохотный, -ая, -ее επ. βρ: -хóч, -а, -е; (απλ.) βλ. неохотный.

неоцененный επ. βρ: -нén, -нénна, -нénно; (παλ.) βλ. неопенímый.

неопенímый επ., βρ: -нím, -а, -ο ανεκτί- μητος, ατίμητος· πολύτιμος.

неошутимый επ., βρ: -тím, -а, -ο ανεπαί- σθητος· απαρατήρητος.

неошутительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно βλ. неошутímый.

непарнокопýтный επ. περιττοδάκτυλος. || ουσ. πλθ. -не та περιττοδάκτυλα.

непáрный επ. αζευγάρωτος, που δεν είναι του ίδιου ζευγαριού· -не перчáтки αζευγάρω- τα γάντια· -ая óбувь αζευγάρωτα υποδήματα.

непартийность, -и θ. η μη κομματικότητα. || αντικομματικότητα.

непартийный επ., βρ: -ийен, -ийна, -ийно; εξκομματικός, μη μέλος του κόμματος. || αντικομματικός.

непедагогично επίρ. αντιπαιδαγωγικά.

непедагогичность, -и θ. μη ύπαρξη παιδαγωγικού τρόπου.

непедагогичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; αντιπαιδαγωγικός.

непереводимый επ., βρ: -дйм, -а, -ο αμετάφραστος, μη δυνάμενος να μεταφραστεί. -ая игра αμετάφραστο λογοπαίγνιο.

непередаваемый επ., βρ: -ваем, -а, -ο απερίγραπτος, ανεκδιήγητος, ανομολόγητος, ανέκφραστος, ανείπωτος.

непереносимый επ., βρ: -сим, -а, -ο ανυπόφορος· αφόρητος· -ая боль αβάσταχτος πόνος.

непереходный επ. (γραμμ.) αμετάβατος. - глагол αμετάβατο ρήμα.

непечатный επ. άσχημος, άσεμνος, αισχρός· -не слова αισχρολόγα· -ая брань αισχρό υβριολόγιο.

неписанный επ. άγραφος· -не законы άγραφοι νόμοι.

неплатёж, -ежá α. η μη πληρωμή.

неплатёжеспособность, -и θ. αδυναμία πληρωμής· το αναξιόχρεον· αναξιοπιστία.

неплатёжеспособный επ., βρ: -бен, -бна, -ο αναξιόχρεος· αναξιοπίστος.

неплательщик, -а α. κακοπληρωτής.

неплодородность, -и θ. αγονία, αφορία, ακαρπία.

неплодородный επ., βρ: -ден, -дна, -дно άγονος, άφορος, άκαρπος· στείρος· -ая почва άγονο έδαφος.

неплодотворно επίρ. άγονα, στείρα.

неплодотворность, -и θ. μη γονιμότητα, μη παραγωγικότητα· στείρωση, στείροτητα.

неплодотворный επ. άγονος, απάραγωγος, στείρος· -ая работа στείρα εργασία.

неплотно επίρ. όχι εφαρμοστά· дверь - закрыта η πόρτα δεν είναι εφαρμοστά κλεισμένη.

неплотный επ. ασυμπαγής· μη συνεκτικός· μη εφαρμοστός.

неплохо επίρ. όχι άσχημα· αρκετά καλά· она выгладит - αυτή έχει αρκετά καλή όψη· это - сказано αυτό καλά ειπώθηκε.

неплохой επ., βρ: -плóх, -á, -ο όχι άσχημος, - κακός· αρκετά καλός· ικανοποιητικός.

непобедимо επίρ. αήττητα, ακατανίκητα.

непобедимость, -и θ. το αήττητον, το ακατανίκητον.

непобедимый επ., βρ: -дйм, -а, -ο αήττητος, ανίκητος, ακατανίκητος. || ακαταμάχητος, απροσμάχητος, απρόσμαχος.

неповáдно επίρ. ως κατηγ. είναι ανεπιθύμητο· δεν είναι ευχάριστο. || **εμφρ.** чтобы оно - (сделать) για να μην το ξανακάνει.

неповинный επ., βρ: -винен, -винна, -винно αθώς· ни в чём - εντελώς αθώς.

неповиновение, -я ουδ. ανυποταξία, ανυποταγή· απείθεια· - властям ανυποταγή στις αρχές· оказать - δείχνω ανυποταγή.

неповоротливость, -и θ. αδεξιότητα, δυσκινησία, έλλειψη σβελτάδας.

неповоротливый επ., βρ: -лив, -а, -ο αδέξιος, επαρίστερος· δυσκίνητος, μη σβέλτος.

неповторимость, -и θ. το ανεπανάληπτον· - древнегреческого искусства το ανεπανάληπτον της αρχαιοελληνικής Τέχνης.

неповторимый επ., βρ: -рим, -а, -ο ανεπανάληπτος· μοναδικός (στο είδος του)· εξαιρετικός.

неповторяемый επ., βρ: -аем -а, -ο βλ. неповторимый.

непогода, -ы θ. κακοκαιρία, παλιόκαιρος ή άθλιος (ελεεινός) καιρός.

непогодь, -и θ. (απλ.) βλ. непогода.

непогожий, -ая, -ее επ. βροχερός· συννεφιασμένος· βαρύς· - день βροχερή μέρα.

непогребённый επ. ασαβάνωτος· άταφος.

непогрешимость, -и θ. το αναμάρτητον, αναμαρτησία· το αλάνθαστον.

непогрешимый επ., βρ: -шим, -а, -ο αναμάρτητος αλάνθαστος, αλάθητος. || άμεμπτος.

неподалёку επίρ. όχι μακριά· κοντά, σιμά.

неподалчивость, -и θ. αυστηρότητα· τραχύτητα. || αδιαλλαξία, ισχυρογνωμοσύνη· ακαμψία.

неподалчивый επ., βρ: -лив, -а, -ο σκληρός, τραχύς, δυσκολοδούλευτος· - камень δυσκολοδούλευτη πέτρα. || μτφ. ανένδοτος, άκαμπος· αδιάλλακτος, ισχυρόγνωμος.

неподатной επ. απαλλαγμένος φόρου· αφορολόγητος· -ое состояние αφορολόγητο κοινωνικό στρώμα.

неподвёдомственный επ., βρ: -вен, -венна, -венно αναρμόδιος.

неподвижно επίρ. ακίνητα, σε ακινησία.

неподвижность, -и θ. ακινησία.

неподвижный επ., βρ: -жен, -жна, -жно ακίνητος, ακούνητος, ασάλευτος· он остался -им αυτός έμεινε ακίνητος· -не звёзды απλανή αστέρια: || αδρανής· αργοκίνητος, βραδυκίνητος. || χαλαρός, άτονος· - взгляд απλανές βλέμμα· -ое лицо αδιάφορο (απαθές) πρόσωπο.

неподготовленность, -и θ. απροετοιμασία.

неподготовленный επ. άνετοιμος, ανετοιμαστος· απροετοίμαστος. || ανεξάσκητος, ανεκπαίδευτος, αγύμναστος· -не солдаты αγύμναστοι στρατιώτες.

неподдѣльный, επ., βρ: -лен, -льна, -льно μη πλαστός· απαραποίητος· έγκυρος, γνήσιος, πραγματικός· ακίβδηλος, απαραχάρακτος. || ειλικρινής· απροσποίητος, φυσικός.

неподкупность, -и θ. το ανεξαγόραστον, το αδέκαστον· ευσυνειδήσια.

неподкупный επ., βρ: -пен, -пна, -пно ανεξαγόραστος, ανώτερος χρημάτων, αδέκαστος· ευσυνειδήτος· **быть -ым** δεν εξαγοράζομαι· - характер ακέραιος χαρακτήρας· - человек ανεξαγόραστος (τίμιος) άνθρωπος.

неподобающий επ. ανάρμοστος, άπρεπος, αταίριαστος· **вести себя -им образом** φέρνομαι άπρεπα.

неподобный επ. (παλ.) ανάρμοστος, άπρεπος, άσεμνος, άσχημος· -ие слова άσχημες λέξεις.

неподражаемый επ., βρ: -аем, -а, -ο αμίμητος· άφθαστος· μοναδικός, απaráμιλλος.

неподсудный επ., βρ: -ден, -дна, -дно μη δικαστικής αρμοδιότητας.

неподходящий, -ая, -ее επ. αταίριαστος, ακατάλληλος, απρόσφορος· άχρηστος· -ие условия ακατάλληλες συνθήκες.

неподчинение -я ουδ. ανυποταγή· - властям ανυποταγή στις αρχές.

непозволительно επίρ. ανεπίτρεπτα, απaráδεκτα· **вести себя** - φέρνομαι κατά τρόπο απaráδεκτο.

непозволительность, -и θ. το ανεπίτρεπτο, το απaráδεκτο· απαγόρευση.

непозволительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο ανεπίτρεπτος, απaráδεκτος· -ая ошибка απaráδεκτο λάθος. || ανάρμοστος, άπρεπος.

непознаваемость, -и θ. αγνωσιμότητα, το αδύνατον της γνώσης.

непознаваемый επ., βρ: -аем, -а, -ο (γραμ. λόγος) αγνώσιμος, που δε μπορεί να γνωστεί:

непокладистый επ., βρ: -дист, -а, -ο. 1 αδιάλλακτος, ανένδοτος· ισχυρογνώμονας. 2

(παλ.) άγαρμος, ακανόνιστος, κακοφτιαγμένος.

непокойный επ., βρ: -коен, -а, -ο (παλ.) βλ. **беспокойный**.

непоколебимо επίρ. ακλόνητα, ατράνταχτα, ακράδαντα, αδιάσειστα.

непоколебимость, -и θ. το ακλόνητο, το ακράδαντο, το αδιάσειστο.

непоколебимый επ., βρ: -оим, -а, -ο ακλόνητος, ακούνητος, ακράδαντος, αδιάσειστος· -ая уверенность ακράδαντη πεποίθηση· -ая воля μεγάλη θέληση.

непокоренный επ. ανυπότακτος· αδάμαστος, ακατάβλητος· αδούλωτος.

непокорно επίρ. ανυπότακτα.

непокорность, -и θ. ανυποταγή· ανυπανοή· απείθεια.

непокорный επ., βρ: -рен, -рна, -рно ανυ-

πότακτος, αντίθασος· αδάμαστος· - конь αντίθασο άλογο. || ανυπάκουος· απειθής.

неполадки, -док, -дкам (ενκ. **неполадка**, -и θ.) ανωμαλίες στη λειτουργία, μικροβλάβες αδιόρθωτες· - в машине ανωμαλίες στη λειτουργία της μηχανής. || παραξηγήσεις, γκρίνιες· - отца с матерью γκρίνιες του πατέρα με τη μάνα.

неполивной επ. απότιστος· -ие земли απότιστα εδάφη· -ое земледелие ξηρική καλλιέργεια.

неполитичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно ακολίτιστος· - человек ακολίτιστος άνθρωπος· -ое обращение ακολίτιστη συμπεριφορά.

неполно επίρ. όχι πλήρως· ελλιπώς, ατελώς.

неполногласие, -я ουδ. (στην αρχαία σλαβική γλώσσα)· είδος συναίρεσης: город-град, молоко-млеко.

неполногласный επ. της συναίρεσης· -ие сочетания συνδυασμοί συναίρεσης.

неполнозубое, -ых плθ. (ζωολ.) τα νωδά.

неполноправие, -я ουδ. ανισοτιμία.

неполноправность, -и θ. ανισοτιμία.

неполноправный επ., βρ: -вен, -вна, -вно ανισότιμος, που δεν έχει ίσα δικαιώματα.

неполнота, -и θ. η μη πληρότητα· ανεπάρκεια· ατέλεια· - сведения ανεπάρκεια πληροφοριών.

неполноценность, -и θ. η μη πλήρης αξία· κατώτεροτητα, το υποδεέστερον.

неполноценный επ., βρ: -ценен, -ценна, -ο μη πλήρους αξίας, κατώτερος της ονομαστικής του αξίας· υποδεέστερος, κατώτερος, ελαττωματικός, ατελής· -ие продукты κατώτερα προϊόντα.

неполный επ., βρ: -лон, -лна, -лно ο μη πλήρης· λειψός, ελλιπής· κοντόγεμος· -οе ведро κοντόγεμος κουβάς· - стакан κοντόγεμο ποτήρι· - метр λειψό μέτρο· -ая средняя школа μη πλήρες (δεκατάξιο) σχολείο βλ. **семилетка!** || εκφρ. -οе предложение (γραμμ.) ελλιπή πρόταση.

неполовозрелый επ. ανώριμος σεξουαλικά.

неположенный επ. μη καθιερωμένος· ακατάλληλος· **явиться в - день** παρουσιάζομαι στη μη καθιερωμένη μέρα.

непомѣрно επίρ. υπέρμετρα, υπερβολικά.

непомѣрность, -и θ. υπερβολικότητα, το υπέρμετρο.

непомѣрный επ., βρ: -рен, -рна, -рно υπέρμετρος, υπερβολικός· -ая толщина υπερβολική παχυσαρκία (υπερβολικό πάχος)· -ие требования υπερβολικές απαιτήσεις.

непонимание, -я ουδ. ακατανοησία, ακαταληψία· **взаимное** - αλληλοακατανοησία· **полное** - πλήρης ακατανοησία.

непонимающий επ. ανόητος, μωρός.
непонятливость, -и θ. άνοια, μωρία, κουφονοια, ευήθεια.

непонятливый επ., βρ: -лив, -а, -ο. 1 μωρός, κουτούτσικος, αβέλτερος, κουφόνους, ελαφρόνους, αμβλύνους. 2 ακατανόητος, ακατάληπτος, ακαταλαβίστικος.

непонятно επίρ. ακατανόητα, δυσκολονόητα. || ως κατηγ. είναι ακατανόητο κλπ. επ.

непонятность, -и θ. ακατανοησία, ακαταληψία, το δύσληπτο.

непонятный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 ακατανόητος, ακατάληπτος, δυσνόητος, δυσκατάληπτος, δυσκολονόητος. || ανεξήγητος, παράξενος, παράδοξος. 2 βλ. **непонятливый**.

непопадание, -я ουδ. αστοχία, η μη εύρεση του στόχου.

непоправимость, -и θ. το αδιόρθωτο, το ανεπανόρθωτο κλπ. επ.

непоправимый επ., βρ: -вим, -а, -ο ανεπανόρθωτος, αδιόρθωτος, αθεράπευτος, αγιάτρευτος· -ая ошибка αδιόρθωτο λάθος· -ое участие ανεπανόρθωτο κακό (δυστύχημα).

непопулярный επ. μη δημοφιλής· αντιλαϊκός.

непорочно επίρ. αγνά, ενάρετα κλπ. επ.

непорочность, -и θ. αγνότητα, το άμεμπτο, το άσπιλο, το άμιάντο.

непорочный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 αγνός, ενάρετος, άσπιλος, άμιάντος. αναμάρτητος· -ая девочка αγνό κορίτσι· -ое чувство αγνό αίσθημα. 2 άμεμπτος, άφογος, άφεγάδιαστος, ανεπίληπτος.

непорядок, -дка α. αταξία, ακαταστασία.

непорядочно επίρ. αναξιόπρεπα κλπ. επ.

непорядочность, -и θ. αναξιοπρέπεια· αγένεια, ευτέλεια.

непорядочный επ., βρ: -чен, -чна, -чно αναξιόπρεπής· αγένης, ευτελής.

непосвященный επ. άμύητος, ακατατόπιστος, απληροφόρητος. || ως ουσ. άμύητος, άμυσταγώγητος.

непоседа, -н α.κ.θ. αεικίνητος, -η, ανήσυχος, -η, άστατος, -η, ασταμάτητος, -η.

непоседливость, -и θ. κατάσταση συνεχούς κίνησης.

непоседливый επ., βρ: -лив, -а, -ο αεικίνητος, ανήσυχος, άστατος, ασταμάτητος· -ребёнок ανησύχαστο παιδάκι.

непосещаемость, -и θ. βλ. **непосещение**.

непосещение, -я ουδ. απουσία, μη παρακολούθηση· -лекции μη παρακολούθηση διαλέξεων.

непосильный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; υπέρτερος των δυνάμεων· δυσβάσταχτος· -ая ноша δυσβάσταχτο φορτίο· -труд εξαντλητική δουλειά· -ая задача δύσκολο πρόβλημα.

непослѣдовательно επίρ. με ασυνέπεια.

непослѣдовательность, -и θ. ασυνέπεια, ανακολουθία, ασυνέχεια· ασυναρτησία.

непослѣдовательный επ., βρ: -лен, -льна, -льно ασυνεπής, ανακόλουθος· ασυνάρτητος· αντιφατικός· -человек ασυνεπής άνθρωπος.

непослушание, -я ουδ. ανυπακοή· απείθεια· **наказать ребёнка за** - τιμωρώ το παιδάκι για ανυπακοή.

непослушный επ., βρ: -шен, -шна, -шно ανυπάκουος· απειθής· -ребёнок ανυπάκουο παιδάκι. || ακράτητος, ασυγκράτητος· -не слезы ασυγκράτητα δάκρυα.

непосредственно επίρ. άμεσα, χωρίς μεσολάβηση άλλου παράγοντα.

непосредственность, -и θ. φυσικότητα, το αυθόρμητο, ενστικτώδης ώθηση.

непосредственный επ., βρ: -вен, -венна, -ο άμεσος· -начальник άμεσος προϊστάμενος· под руководством με την άμεσο καθοδήγηση. || φυσικός, απλός· απροσποίητος. || αυθόρμητος, ενστικτώδης.

непостижимый επ., βρ: -жим, -а, -ο ασύληπτος, αδιανόητος, ακατανόητος, ακατάληπτος. || εκφρ. уму -мо δεν το χωράει ο νους μου.

непостижный επ., βρ: -жен, -жна, -ο (παλ.) βλ. **непостижимый**.

непостоянно επίρ. όχι μόνιμα, όχι σταθερά, όχι πάντοτε.

непостоянный επ., βρ: -жен, -йна, -янно 1 ασταθής, άστατος· ευμετάβλητος· ρευστός· -характер ασταθής χαρακτήρας· -ая пора άστατος καιρός. 2 παλίμβουλος, παλίντροπος, αφίκωρος, ευμετάβολος.

непостоянство, -а ουδ. αστάθεια, αστασία, μη μονιμότητα. || ευμεταβλησία, παλιμβουλία.

***непотизм**, -а α. 1 ανεψιοκρατία, νεποτισμός· 2 μτφ. συγγενοπροστασία, συγγενοκρατία.

непоtoplяемость, -и θ. το ακαταπόντιστο ή ακαταβύθιστο.

непотрѣбный επ., βρ: -бен, -бна, -бно. 1 (παλ.) άχρηστος, ακατάλληλος για χρήση. || πολύ κακός· άχρειός. 2 (παλ.) άπρεπος, άσεμνος, άνάρμοστος· -не слова αισιχρόλογα. || εκφρ. - дом οίκος ανοχής.

непоходный, -ая, -ее επ., βρ: -ход, -а, -е ανόμοιος, άμοιαστος· διαφορετικός, αλλοιώτικος.

непочатый επ. μη αρχινημένος, ανάρχιστος· άθικτος, απείραχτος· -ая бочка вина ανάρχιστο βαρέλι με κρασί. || μτφ. άφθονος. || εκφρ. - край ή ύгол αφθονία, το κέραс της Αμαλθείας.

непочтѣние, -я ουδ. ασέβεια, ανευλάβεια, αναίδεια· μη εκτίμηση.

непочтительность, -и θ. βλ. **непочтѣние**.

непочтительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно ασεβής, ανευλαβής, αναιδής.

неправда, -и θ. αναλήθεια· φέμα· ГОВОРИТЬ -у δε λέγω την αλήθεια· -ою не проживёшь με το φέμα δε μπορείς να ζήσεις. || απάτη.

неправдоподобие, -я ουδ. αναληθοφάνεια, απιθανότητα· φαινομενικότητα. || το αφύσικο, το ασυνήθιστο, το παράδοξο.

неправдоподобный επ., βρ: -бен, -бна, -бно αναληθοφανής, απίθανος· φαινομενικός. || αφύσικος, ασυνήθιστος, παράξενος, παράδοξος.

неправедный επ., βρ: -ден, -дна, -дно (παλ.) 1 άδικος· -начальник άδικος προϊστάμενος. 2 αμαρτωλός· -ая жизнь αμαρτωλή ζωή.

неправильно επίρ. όχι σωστά· αντικανονικά, εσφαλμένα, λαθεμένα· κακώς· - информировать κακώς πληροφορώ· - истолковать κακώς ερμηνεύω (παρερμηνεύω)· - понимать κακώς εννοώ· παρανοώ· - судить εσφαλμένα κρίνω· - производить δεν προφέρω σωστά.

неправильность, -и θ. 1 το μη σωστό· αντικανονικότητα· ανωμαλία. || παρατυπία, παρέκκλιση (απο γενικό κανόνα). 2 αναλήθεια, ανακρίβεια. 3 αδικία.

неправильный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; 1 μη σωστός· αντικανονικός, ανώμαλος· μη φυσιολογικός· -ое развитие организма μη φυσιολογική ανάπτυξη του οργανισμού. || επιλήψιμος, επίμεμπτος· καταχρηστικός, παράτυπος. 2 αναληθής, ανακριβής· λαθεμένος, εσφαλμένος· - расчёт λαθεμένος λογαριασμός· -ое суждение εσφαλμένη κρίση· -ая точка зрения λαθεμένη άποψη. || άδικος· -ое обвинение άδικη κατηγορία. || εκφρ. -не глаголы ανώμαλα ρήματα· -ая дробь (μαθ.) καταχρηστικό ή νόθο κλάσμα.

неправомерность, -и θ. παρανομία, -νόμημα.

неправомерный επ., βρ: -рен, -рна, -рно παράνομος, έκθεσμος· - поступок παράνομη πράξη· -не притязания παράνομες διεκδικήσεις.

неправо́мочность, -и θ. αναρμοδιότητα· - судά αναρμοδιότητα του δικαστηρίου.

неправо́мочный επ., βρ: -чен, -чна, -чно αναρμόδιος· - суд αναρμόδιο δικαστήριο.

неправо́способность, -и θ. (νομ.) μη νομιμότητα (για δικαιοπραξία).

неправо́способный επ., βρ: -бен, -бна, -бно (νομ.) μη νόμιμος.

неправосудие, -я δικαστική παρανομία.

неправосудный επ., βρ: -ден, -дна, -дно παράνομος δικαστικά· -ое решение παράνομη δικαστική απόφαση.

неправота́, -я θ. το άδικο· πλάνη, σφάλμα, λάθος· доказать чью -у αποδείχνω το άδικο κάποιου· сознаться в своей -е παραδέχομαι ότι έχω άδικο· раскаться в своей -е μετανιώνω για το σφάλμα μου.

неправый επ., βρ: -прав, -á, -ο άδικος, που δεν έχει δίκαιο· он -áв αυτός δεν έχει δίκαιο ή αυτός έχει άδικο. || (παλ.) άδικος, που δεν απονέμει το δίκαιο· - суд άδικο δικαστήριο.

непрактический επ. (παλ.) βλ. непрактичный.

непрактичность, -и θ. έλλειψη πρακτικού πνεύματος.

непрактичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; μη πρακτικός, στερούμενος πρακτικού πνεύματος· - человек μη πρακτικός άνθρωπος.

непревзойдённый επ. ανυπέρβλητος, ανυπέρβατος, αξεπέρστος· απαράμιλλος, άφθαστος· -ое древнегреческое искусство η άφθαστη αρχαιοελληνική Τέχνη. || πρωτοφανής, άνευ προηγουμένου, ανήκουστος· -ая жесткость πρωτοφανής σκληρότητα.

непредвиденный επ. απρόβλεπτος, απρόοπτος· - случай απρόβλεπτη περίπτωση· -не расходы απρόβλεπτα έξοδα.

непреднамеренность, -и θ. η μη σκοπιμότητα, το απρομελέτητο.

непреднамеренный επ., βρ: -рен, -ренна, -ренно μη σκόπιμος, απρομελέτητος, απροσχεδιάστος, απροβούλευτος.

непредотвратимость, -и θ. το αναπότρεπτο, το άφευκτο, το αναπόφευκτο.

непредотвратимый επ., βρ: -тѣм, -а, -ο; αναπότρεπτος, άφευκτος, αναπόφευκτος.

непредубеждённый επ. απροκατάληπτος, ανεπηρέαστος· αντικειμενικός· - читатель ανεπηρέαστος αναγνώστης.

непредумышленный επ. (γραμ. λόγος) βλ. непреднамеренный.

непредусмотрительно επίρ. απρόβλεπτα, απρονόητα· απερίσκεπτα.

непредусмотрительность, -и θ. απρονοησία, απροβλεψία, αστοχασία, απερίσκεψία.

непредусмотрительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно απρόβλεπτος, απρονόητος· απερίσκεπτος· - хозяин απρονόητος νοικοκύρης· - поступок απερίσκεπτη πράξη.

непрезентабельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно μη εντυπωσιακός, ασήμαντος, μη σπουδαίος, αφανής.

непреклонность, -и θ. ακαμψία, αλυγισιά, σταθερότητα, εμμονή.

непреклонный επ., βρ: -онен, -онна, -ο; άκαμπτος, αλύγιστος· ακούνητος, ακράδαντος, ατράνταχτος· -ая воля αλύγιστη (σταθερή) θέληση· -ое решение αμετάκλητη απόφαση· - характер άκαμπτος χαρακτήρας.

непрекословно επίρ. βλ. беспрекословно.

непрекословность, -и θ. βλ. беспрекословность.

непрекословный επ., βρ: -вен, -вна, -вно; βλ. беспрекословный.

непреложность, -и θ. το απαράβατο, το α- παραβίαστο.

непреложный επ., βρ: -жен, -жна, -жно α- παράβατος, απαρβίαστος· - закон απαράβατος νόμος. || αναμφισβήτητος, αδιαμφισβήτητος, αναντίρρητος· -ая истина αδιαμφισβήτητη α- λήθεια.

непременно επίρ. απαραίτητα, οπωσδήποτε· - приду οπωσδήποτε θα έρθω.

непременный επ., βρ: -μένος, -μένη, -ο. 1 απαραίτητος· -οе условие απαραίτητος όρος. 2 μόνιμος· - член комиссии μόνιμο μέλος ε- πιτροπής· - секретарь μόνιμος γραμματικός· - заседатель μόνιμος σύνεδρος.

непреоборимость, -и θ. το ακαταγώνιστο, το ακατάβλητο, το ακατανίκητο κλπ. επ.

непреоборимый επ., βρ: -рим, -а, -ο ακα- ταγώνιστος, ακατάβλητος, ακατανίκητος· ανυ- πέρβλητος.

непреодолимо επίρ. βλ. неодолимо.

непреодолимость, -и θ. βλ. неодолимость.

непреодолимый επ., βρ: -лим, -а, -ο βλ. неодолимый· -οе препятствие ανυπέρβλητο ε- μπόδιο· -ая сила ανωτέρα βία· -ая страсть ακατανίκητο πάθος.

непререкаемость, -и θ. το αναντίρρητο.

непререкаемый επ., βρ: -каем, -а, -ο ανα- ντίρρητος, αναντίλεκτος, αναμφίλογος· αναμ- φισβήτητος· - авторитет αναμφισβήτητο κύ- ρος· говорить -ым тоном μιλώ με κατηγορη- ματικό τόνο.

непрерывно επίρ. αδιάκοπα, ασταμάτητα, ακατάπαυστα· συνεχώς· - шли дожди συνέχεια έβρεχε.

непрерывный επ., βρ: -вен -вна, -вно α- διάκοπος, ακατάπαυστος, ασταμάτητος, αδιά- λειπτος· συνεχής, διαρκής· -ая боль ασταμά- τητος πόνος· - шум συνεχής θόρυβος· -ая дробь συνεχές κλάσμα.

непрестанно επίρ. βλ. непрерывно.

непрестанный επ., βρ: -тáнен, -тáнна, -ο βλ. непрерывный.

неприветливо επίρ. ψυχρά, κρύα· χλιαρά, α- φιλόφωνα· встретить гóстя - υποδέχομαι το μουσαφίρη φιλόξενα.

неприветливость, -и θ. απροσηγορία, ψυ- χρότητα, χλιαρότητα.

неприветливый επ., βρ: -лив, -а, -ο. 1 α- προσήγορος, ψυχρός, κρύος· χλιαρός. 2 μτφ. σκαιός, βλοσυρός· σκυθρωπός.

неприветный επ. βρ: -тен, -тна, -тно (παλ.) βλ. неприветливый.

непривлекательность, -и θ. ακαλαισθησία, αφιλοκαλία.

непривлекательный επ., βρ: -лен, -льна, -льно μη ελκυστικός, άχαρος, αφιλόκαλος, α- ντικαλαισθητικός.

непривычка, -и θ. η μη συνήθεια, ασυνήθι- σιά· с -и απο ασυνήθισιά.

непривычно επίρ. ασυνήθιστα. || ως κατηγ. απρόσ. είναι ασυνήθιστο.

непривычность, -и θ. βλ. непривычка.

непривычный επ., βρ: -чен, -чна, -чно α- συνήθιστος· ασυνήθης· -ая обстановка ασυνή- θιστο περιβάλλον· -ая рука ασυνήθιστο (ανε- ξάσκητο) χέρι.

неприглядность, -и θ. αηδία, σίχαμάρα.

неприглядный επ., βρ: -ден, -дна, -дно α- ηδιαστικός, αποκρουστικός· σίχαμερός.

непригодность, -и θ. το άχρηστο, το ακα- τάλληλο.

непригодный επ., βρ: -ден, -дна, -дно ά- χρηστος, ακατάλληλος· - инструмент άχρηστο εργαλείο. || ανίκανος· - к военной службе α- νίκανος για στρατιωτική θητεία.

непригоже επίρ. (παλ. κ. απλ.) απρεπώς, ά- νάρμοστα· άσεμνα, αισχρά. || ως κατηγ. δεν ταιριάζει, - αρμόζει, - πρέπει.

непригожий, -ая, -ее επ., βρ: -гój, -а, -е (παλ. κ. απλ.). 1 άχαρος· άσχημος, δυσειδής· -ój он собою αυτός είναι άσχημος· -ój лицом ασχημομούρης. 2 απρεπής, άσεμνος, αισχρός· -ие слова αισχρολόγια (παλιόλογια).

неприемлемость, -и θ. το απαράδεκτο· - предложение το απαράδεκτο της πρότασης.

неприемлемый επ., βρ: -лем, -а, -ο απαρά- δεκτος· -ие условия απαράδεκτοι όροι· ёто -ο αυτό είναι απαράδεκτο.

неприемный επ. που δε δέχεται, που δεν περι- λαβαίνει· - день μέρα που δε δέχεται (ακρό- αση, παραλαβές κ.τ.τ.)· -не часы ώρες που δε δέχεται (ακροάσεις κ.τ.τ.).

непризнанный επ. μη αναγνωρισμένος· - поэт μη αναγνωρισμένος ποιητής.

неприкаянность, -и θ. συνεχής κίνηση, το ακεινίητο.

неприкаянный επ. ακεινίητος, ασταμάτητος, ανήσυχος. || εκφρ. как - σα να μη τον χωράει ο τόπος.

неприкосновенность, -и θ. το απαραβίαστο· ασυλία· - жилища το απαραβίαστο της κατοι- κίας· дипломатическая - διπλωματική ασυλία.

неприкосновенный επ., βρ: -вένен, -вένна, -вένно. 1 άθικτος, άγγιχτος, ανάπαφος· - за- пác άθικτο απόθεμα. 2 μτφ. απαρβίαστος, α- παράβατος· ιερός· άσυλος.

неприкрашенный επ. ακαλλώπιστος, αστόλι- στος, αφτιασίδωτος· φυσικός· σκέτος· -ая истина (правда) γυμνή αλήθεια· -ая действительность σκέτη πραγματικότητα.

неприкрытый επ. 1 λίγο ανοιχτός, μισοκλεισμένος, φιρός· -ая дверь φιρή πόρτα. 2 ασκεπής, ασκέπαστος, ακάλυπτος. || μτφ. απροκάλυπτος, απροστάτευτος, ανυπεράσπιστος. 3 μτφ. ειλικρινής, απροφάσιτος, απροσχημάτιστος· -ая правда καθαρή αλήθεια.

неприличие, -я ουδ. απρέπεια, ασχημία, α-ναίδεια· αισχροτότητα.

неприлично επίρ. απρεπώς, άσεμνα κλπ. επ.

неприличность, -и θ. βλ. неприличие.

неприличный επ., βρ: -чен, -чна, -чно απρεπής, άσεμνος, ανάρμοστος, άκοσμος· άσχημος· - вид άσχημη όψη· -не слова άισχρολόγα· ~ поступок ανάρμοστη πράξη· -ое поведение άσχημη (κακή) διαγωγή.

неприменимый επ., βρ: -ним, -а, -ο ανεφάρμοστος· -ое средство ανεφάρμοστο μέσο.

неприметно επίρ. απαρατήρητα κλπ. επ.

неприметность, -и θ. το απαρατήρητο.

неприметный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 απαρατήρητος· δυσδιάκριτος. || ασήμαντος, ανεπαίσθητος· ελάχιστος· -ая разница ελάχιστη διαφορά. 2 ασήμαντος, αφανής· - человек ασήμαντος άνθρωπος (ανθρωπάριο).

непримечательный επ., βρ: -лен, -льна, -ο απαρατήρητος· άσημος, ασήμαντος.

непримиримость, -и θ. αδιαλλαξία· το ανένδοτο, το ανειρήνευτο.

непримиримый επ., βρ: -рим, -а, -ο αδιάλλακτος, ανένδοτος, ανειρήνευτος· ασυμφιλίωτος· -ая борьба ανένδοτος αγώνας. || ασύμφωνος· ασυμβίβαστος· -не противоречия ανεξάλειπτες αντιθέσεις.

непринужденно επίρ. ασύστολα, ελεύθερα, αβίαστα, απλά, φυσικά.

непринужденность, -и θ. μη συστολή, φυσικότητα, απλότητα· οικειότητα.

непринужденный επ., βρ: -дён, -дённа, -ο; μη συνεσταλμένος, ελεύθερος, αβίαστος· φυσικός, απλός· -ая поза φυσική (ελεύθερη) στάση· - тон αβίαστος τόνος.

неприспособленность, -и θ. έλλειψη προσαρμογής, το αναπροσάρμοστο, η μη εξοικείωση.

неприспособленный επ., βρ: -лен, -ленна, -ленно απροσάρμοστος, ανεξοικίωτος· ασυνήθιστος· - человек к жизни απροσάρμοστος άνθρωπος στη ζωή.

непристойно επίρ. αναξιόπρεπα, άπρεπα· - вести себя φέρνομαι άπρεπα.

непристойность, -и θ. αναξιοπρέπεια, απρέπεια· αισχροτότητα.

непристойный επ., βρ: -стоён, -стойна, -ο αναξιοπρεπής, απρεπής, ανάρμοστος, άσεμνος· αισχρός.

неприступность, -и θ. το απρόσιτο, το απροσέγγιστο· το απόρθητο.

неприступный επ. απρόσιτος, απλησίαστος, απροσέγγιστος· -ая высота απρόσιτο ύψος· - утёс απρόσιτος βράχος (γκρεμός). || απόρθητος· -ая крепость απόρθητο φρούριο. || μτφ. υπεροπτικός, αλλαζονικός, υπερφίαλος· - вид υπεροπτικό ύψος.

неприсутственный επ. (παλ.) ελεύθερος, της αργίας (για μέρα, καιρό)· - день μέρα αργίας· -ое время ελεύθερος χρόνος.

непритворно επίρ. απροσποίητα κλπ. επ.

непритворность, -и θ. μη προσποίηση, το απροσποίητο· ανυποκρισία· ειλικρίνεια.

непритворный επ., βρ: -рен, -рна, -рно απροσποίητος, ανεπιτήδευτος· ανυπόκριτος· άδολος, ειλικρινής.

непритязательность, -и θ. μη απαιτητικότητα· ολιγάρκεια, ολιγοφροσύνη.

непритязательный επ., βρ: -лен, -льна, -ο μη απαιτητικός, ολιγαρκής, ολιγόφρονας.

неприхотливость, -и θ. λιτότητα, ολιγάρκεια.

неприхотливый επ., βρ: -лив, -а, -ο λιτός, ολιγαρκής· -ив в еде λιτοδίαιτος· - вкус απλός γούστος· - веролод η λιτή γκαμήλα. || φυσικός, απλός, μη πολύπλοκος· - рисунок απλό σχέδιο.

непричастность, -и θ. αμεθεξία, μη συμμετοχή.

непричастный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; (γραμ. λόγος) αμέτοχος· быть -ым к делу είμαι αμέτοχος στην υπόθεση.

неприютный επ., βρ: -тен, -тна, -тно (για χώρο) ακατάλληλος, μη άνετος, μη βολικός.

неприятенно επίρ. αντιπαθώς, -θητικά, δυσμενώς· εχθρικά.

неприятенность, -и θ. αντιπάθεια· δυσμενεια. || κακοβουλία· έχθρα, εχθρότητα.

неприятенный επ., βρ: -знен, -зненна, -ο αντιπαθής, -θητικός· αποκρουστικός· δυσμενής. || κακόβουλος· εχθρικός.

неприятнь, -и θ. βλ. неприятенность· в егó словах сквозит - στα λόγια του διαφαίνεται η δυσμενεια.

неприятель, -я α. εχθρός· нажать себе -ей αποκτώ εχθρούς· разойтЬ -я συντρίβω τον εχθρό.

неприятельский επ. εχθρικός· - флот εχθρικός στόλος.

неприятие, -я ουδ. (γραμ. λόγος) η μη αποδοχή (γνώμης, άποψης κ.τ.τ.).

неприятно επίρ. 1 δυσάρεστα, άσχημα, απδιαστικά. 2 ως κατηγ. είναι δυσάρεστο, - άσχημο.

неприятность, -и θ. δυσάρεστο γεγονός· παρεξήγηση· случилась маленькая - συνέβηκε μικρή παρεξήγηση· какая -! τι (απροσδόκητο)

κακό! егó ожидáет - τον περιμένει κακό.

неприятный επ., βρ: -тен, -тна, -тно δυ-
σάρεστος, άσχημος· ανιαρός· - запах άσχημη
μυρουδιά· - случáй δυσάρεστο περιστατικό· -
разговóр ανιερή συνομιλία.

непрóбудо επίρ. βαθιά, βαριά (για ύπνο).

непрóбудный επ., βρ: -ден, -дна, -дно βα-
θύς, βαρύς (για ύπνο). || (για μέθυσο) τύ-
φλα, μέχρι αναισθησίας· - пьяница μεθυσμέ-
νος μέχρι αναισθησίας.

непроводник, -á α. ο κακός αγωγός, δυση-
λεκτραγωγό σώμα.

непроглядный επ., βρ: -ден, -дна, -дно;
κατασκοτεινός, ζοφερός, ερεβώδης· -ая ночь
κατασκοτεινή νύχτα· -ая тьма (тёмнь) πη-
χτό σκοτάδι.

непродолжительность, -и θ. μικρή διάρκεια.

непродолжительный επ., βρ: -лен, -льна, -о
μικρής διάρκειας, λιγόχρονος, βραχυχρόνιος,
σύντομος· - отпуск άδεια μικρής διάρκειας· в
течение -ого времени σε σύντομο χρονικό δι-
άστημα· -ое счастье εφήμερη ευτυχία.

непродуктивность, -и θ. η μη παραγωγικό-
τητα ή αποδοτικότητα.

непродуктивный επ., βρ: -вен, -вна, -вно;
μη παραγωγικός, μη αποδοτικός· -ая трáта
времени η μη παραγωγική απώλεια χρόνου· -ая
группа глаголов ομάδα ρημάτων απο τα οποία
δε σχηματίζονται παράγωγες λέξεις.

непродуманность, -и θ. άσκεφία, απερισκε-
φία, το άσκεπτο, το αμελέτητο.

непродуманный επ. άσκεπτος, απερίσκεπτος,
αμελέτητος, απροπαρασκευάστος· - доклад πρό-
χειρη εισήγηση.

непроездный επ., βρ: -ден, -дна, -дно βλ.
непроезжий.

непроезжий, -ая, -ее επ. αδιάβατος, δυ-
σκολοδιάβατος (απο τα οχήματα).

непроизводительность, -и θ. η μη παραγω-
γικότητα.

непроизводительный επ., βρ: -лен, -льна,
-льно. 1 μη παραγωγικός· ανώφελος· -ая трá-
та времени, сил ανώφελο χάσιμο χρόνου, δυ-
νάμεων. 2 που δεν συμμετέχει στην παραγωγή·
-ая часть населения το μέρος του πληθυσμού
που δεν παίρνει μέρος στην παραγωγή.

непроизвольно επίρ. ακούσια, αυθόρμητα,
ενστικτώδεια.

непроизвольность, -и θ. το ακούσιο, το αυ-
θόρμητο, το ενστικτώδες.

непроизвольный επ., βρ: -лен, -льна, -льно
ακούσιος, αυθόρμητος, ενστικτώδης· ανακλα-
στικός· - смех αυθόρμητο γέλιο· -ое движе-
ние ανακλαστική κίνηση.

непролазный επ., βρ: -зен, -зна, -зно α-
διαπέραστος, αδιάβατος, δυσδιάβατος, δυσκο-

λοδιάβατος.

непроливаемая, -и θ. είδος μελανοδοχείου
που δεν χύνει τη μελάνη ανατρεπόμενο.

непромокаемый επ., βρ: -аем, -а, -ο αδιά-
βροχος, αδιαπότιστος· -не сапоги αδιάβροχος
μπότες· -ое пальто αδιάβροχο πανωφόρι· - плащ
το αδιάβροχο.

непроницаемость, -и θ. το διαπέραστο (α-
πο νερό, ήχο, φως).

непроницаемый επ., βρ: -аем, -а, -ο. 1 α-
διαπέραστος (απο νερό, ήχο, φως κλπ.), στε-
γανός. 2 μτφ. αδιανόητος, δύσληπτος· ανεξι-
χνίαστος. 3 μτφ. κρυφός, κρυφίνους· μυστι-
κός· - человек κρυφίνους άνθρωπος.

непроницательный επ., βρ: -лен, -льна, -ο
μη διεισδυτικός, μη διαπεραστός.

непропорционально επίρ. ασύμμετρα, δυσα-
νάλογα, ανισόμετρα, -όμερα.

непропорциональность, -и θ. ασυμμετρία, δυ-
σαναλογία, ανισομετρία.

непропорциональный επ., βρ: -лен, -льна,
-льно ασύμμετρος, ανισόμετρος, δυσανάλο-
γος· δυσαρμονικός· ακανόνιστος.

непросвещённость, -и θ. αμορφωσιά, αμά-
θεια.

непросвещённый επ., βρ: -щён, -щённа, -ο
αμόρφωτος, αμαθής, απαίδευτος.

непростительность, -и θ. η μη συγχώρηση,
το ασυγχώρητο.

непростительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο
ασυγχώρητος· - поступок ασυγχώρητη πράξη.

непротивление, -я ουδ: - злу (насилием)
η μη αντίσταση στο κακό (στη βία).

непроходимо επίρ. κατα τρόπο αδιάβατο.

непроходимость, -и θ. η μη διάβαση· το α-
διάβατο, το διαπέραστο. || (ιατρ.) έμφραξη·
- кишечника, пищевода έμφραξη του εντέρου,
του οισοφάγου.

непроходимый επ., βρ: -дйм, -а, -ο. 1 α-
διάβατος, δυσδιάβατος, αδιαπέραστος, δυσκο-
λοδιάβατος, δυσκόλοπέραστος· -ое болóто α-
διάβατος βάλτος. 2 μτφ. πλήρης, τελείως, ε-
ντελώς, πέρα για πέρα· - дурáк πέρα για πέρα
βλάκας ή βλάκας με περικεφαλαία· -ая глy-
пость μνημειώδης βλακεία· -ое невежество
πλήρης αμάθεια.

непроходный επ., βρ: -ден, -дна, -ο (παλ.)
βλ. непроходимый (1σημ.).

непрóчно επίρ. ασταθώς· ευμετάβλητα, εύ-
θραυστος κλπ. επ.

непрóчность, -и θ. αστάθεια· το ευμετά-
βλητο· αβεβαιότητα.

непрóчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 όχι
γερός, μη σταθερός· αδύνατος, εύθραυστος· ε-
τοιμόρροπος· - материал όχι γερό ύφασμα· -
стул αδύνατο κάθισμα (έτοιμο να σπάσει). 2

μτφ. ασταθής, ευμετάβλητος, -βολος, αβέβαιος.

непрóшенный επ. ακάλεστος, απροσκάλεστος, απρόσκλητος· - ГОСТЬ ακάλεστος μουσαφίρης. || ακούσιος, άθελος· -HE CЛÉЗЫ άθελα (αδιάκριτα) δάκρυα.

непрямой επ. μη ευθύς· λοξός, πλάγιος. || καμπύλος, κυρτός. || μτφ. ανειλικρινής, υποκριτικός· - ОТВÉТ υπεκφυγή.

непутёвый επ. (απλ.) ελαφρόμυαλος· παραστρατημένος, ανήθικος· έκλυτος· - ПÁРЕНЬ παραστρατημένος νέος· -АЯ ЖИЗНЬ έκλυτη ζωή. || ανόητος· ασυνάρτητος· άτακτος, ακατάστατος.

непутём επίρ. 1 όχι σωστά, όχι όπως πρέπει· άσχημα· РАБОТАТЬ - δε δουλεύω όπως πρέπει· - НАЧАТО И - КОНЧИТСЯ (παρμ.) άσχημα άρχισες, άσχημα θα τελειώσεις. 2 (παλ.) ασυνήθιστα.

непутный επ. (απλ.) βλ. непутёвый.

непутыный επ. (απλ.) βλ. непутёвый.

непьющий, -ая, -ее επ. εγκρατής στο πιοτό, μη πιότης· ЧЕЛОВÉК - άνθρωπος που δεν πίνει (οινοπνευματώδη ποτά).

неработоспособность, -и θ. ανικανότητα για εργασία.

неработоспособный επ., βρ: -бен, -бна, -о ανίκανος για εργασία.

нерабочий, -ая, -ее επ. 1 άεργος, ακαμάτης· - ЧЕЛОВÉК άεργος άνθρωπος. || μη εργατικός· -ее происхождение η μη εργατική καταγωγή· -АЯ РУКА μη εργατικό (αδόουλετο) χέρι· -АЯ ОДЕЖДА γιορτινή φορεσιά. 2 που δε χρησιμοποιείται για δουλειά (για ζώα)· -СКОТ ζώα που δε χρησιμοποιούνται για δουλειά. 3 μη εργάσιμος· - день μέρα αργίας· -ее время μη εργάσιμος (ελεύθερος) χρόνος. 4 μη εργατικός· -ее настроение η μη διάθεση για εργασία· -АЯ ОСТАНÓВКА μη εργατικό περιβάλλον.

неравенство, -а ουδ. ανισότητα· социальное - κοινωνική ανισότητα.

неравно επίρ. (απλ.) και (αν) ξαφνικά· και αν... - ты заболéешь και αν αρρωστήσεις...

неравнóдушный επ., βρ: -шен, -шна, -шно όχι αδιάφορος· με ενδιαφέρο· -шен к музыке όχι αδιάφορος προς τη μουσική· он -шен к ней τον πονάει γι' αυτήν.

неравномерно επίρ. άνισα, ανισόμερα.

неравномерность, -и θ. ανισομέρεια· ασυμμετρία.

неравномерный επ., βρ: -рен, -рна, -рно; ανισόμερος, -ρής· -ое развитие капитализма ανισόμερη ανάπτυξη του καπιταλισμού. || ανισόμετρος· -ое распределение ανισόμετρος καταμερισμός. || ανώμαλος.

неравноправие, -я ουδ. ανισοτιμία, ανισότητα· национальное - εθνική ανισότητα.

неравноправность, -и θ. βλ. неравноправие.

неравноправный επ., βρ: -вен, -вна, -вно; άνισος, ανισότιμος· - ДОГОВÓР ανισότιμη συμφωνία· -ое положение ανισότιμη κατάσταση.

неравный επ., βρ: -вен, -вна, -вно άνισος· -не силы άνισες δυνάμεις· - брaк αταίριαστος (στην ηλικία) γάμος· часть в -ом бою πέφτω σε άνιση μάχη· -ая борьба άνισος αγώνας.

нерадение, -я ουδ. (παλ.) αμέλεια, απροθυμία, ραθυμία, αδιαφορία, ολιγωρία· уволить со службы - απολύω απο την υπηρεσία για ολιγωρία.

нерадивость, -и θ. βλ. нерадение.

нерадивый επ., βρ: -див, -а, -о αμελής, αδιάφορος, ολίγωρος· - работник ολίγωρος υπάλληλος· - ученик αμελής μαθητής·

неразбериха, -и θ. κυκεώνας· αταξία, ακαταστασία, ανακατωσούρα, μπερδεφodουλιά, σύγχυση.

неразборчиво επίρ. δυσανάγνωστα κλπ. επ.

неразборчивость, -и θ. το δυσανάγνωστο· - почерка το δυσανάγνωστο της γραφής (γραφικού χαρακτήρα).

неразборчивый επ., βρ: -чив, -а, -о. 1 δυσανάγνωστος, δυσκολοδιάβαστος· - почерк δυσανάγνωστος γραφικός χαρακτήρας. || ακατάληπτος, δυσκολονόητος, ακατανόητος· -АЯ речь δυσκολονόητη ομιλία. 2 μη εκλεκτικός, μη απαιτητικός, που δε διαλέγει· он - в еде αυτός δε διαλέγει φαγητά (δεν είναι φιλοστόμαχος). || που δεν κάνει διάκριση· он -чив в средствах αυτός δεν κάνει διάκριση στα μέσα ή αυτός χρησιμοποιεί όλα τα μέσα.

неразведанный επ. ανεξερεύνητος, ανεξιχνίαστος.

неразвитость, -и θ. 1 η μη ανάπτυξη. 2 αμόρφωσιά, καθυστέρηση.

неразвитой επ., βρ: -развит, -á, -о. 1 μη αναπτυγμένος· - ребёнок το μη (κανονικά) αναπτυγμένο παιδάκι· физически -развит μη αναπτυγμένος σωματικά. || καθυστερημένος, αμόρφωτος. 2 μη πλήρης, ατελής, μη εκτενής.

неразгаданность, -и θ. το αμάντευτο, το αινιγματικό. || το ακατάληπτο, το ακατανόητο.

неразгаданный επ. αμάντευτος· άλυτος· ανεξήγητος, αινιγματικός· ~ реbus αμάντευτος γρίφος· -АЯ надпись δυσανάγνωστη επιγραφή. || ακατάληπτος, δυσκολονόητος.

неразговорчивость, -и θ. ολιγολογία, σιωπηλότητα.

неразговорчивый επ., βρ: -чив, -а, -о ολιγολόγος, ακριβόλογος, ακριβομίλητος, σιγαλός, σιωπηλός.

неразделённый επ. 1 αδιαίρετος· αμέριστος. 2 μτφ. μη συμμεριζόμενος, μη ανταποκρινόμενος, μη βρίσκοντας απήχηση.

неразделимый επ., βρ: -лим, -а, -ο αδιαίρετος· αδιαχώριστος.

нераздельно επίρ. αδιαίρετα· αδιαχώριστα.

нераздельность, -и θ. το αδιαίρετο· το αδιαχώριστο, το αμέριστο. || το ενιαίο.

нераздельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; αδιαίρετος· αχώριστος, αδιαχώριστος· αμέριστος. || ενιαίος.

неразличимый επ., βρ: -чим, -а, -ο δυσδιάκριτος, αδιάκριτος, αδιόρατος· αδιάγνωστος, αξεχώριστος· -не цветá δυσκολοξεχώριστα χρώματα· -не оттѣнки δυσδιάκριτες αποχρώσεις.

неразложимость, -и θ. το αδιαίρετο· το αχώριστο· το ενιαίο· η μη αποσύνθεση.

неразложимый επ., βρ: -жим, -а, -ο αδιαίρετος· αχώριστος· ενιαίος· αδιάλυτος, δυσσποσύνθετος.

неразлучно επίρ. αχώριστα, αναπόσπαστα.

неразлучность, -и θ. το αχώριστο, το αξεχώριστο· - друзѣй το αξεχώριστο των φίλων.

неразлучный επ., βρ: -чен, -чна, -чно αχώριστος, αξεχώριστος· -не друзѣя αξεχώριστοι φίλοι.

неразменный επ. μη ανταλλάξιμος, που δε χαλιέται, δε γίνεται φιλά· ακέραιος· -ая монѣта νόμισμα που δε γίνεται φιλά. || εκφρ. - рубль (στα παραμύθια) μαγικό ρούβλι που επιστρέφει αχάλαστο (ακέραιο).

неразрешенный επ. 1 απαγορευμένος· -ая игрá απαγορευμένο παιγνίδι· -ая кни́га απαγορευμένο βιβλίο. 2 άλυτος, ανεπίλυτος· - вопрос άλυτο ζήτημα.

неразрешимость, -и θ. το άλυτο, το ανεπίλυτο.

неразрешимый επ., βρ: -шим, -а, -ο άλυτος, ανεπίλυτος· -ая задáча άλυτο πρόβλημα.

неразрушимый επ., βρ: -шим, -а, -ο ακατάστροπος, αδιάφθορος, άφθαρτος.

неразрывно επίρ. αδιάρρηκτα κλπ. επ.

неразрывность, -и θ. το αδιάρρηκτο, το αδιάλυτο, το αναπόσπαστο.

неразрывный επ., βρ: -вен, -вна, -вно αδιάρρηκτος, αδιάσπαστος· αχώριστος, απαραβίαστος· αδιάλυτος· -ая сеть αδιάρρηκτο δίχτυ· -ая связь αδιάρρηκτος δεσμός· -ая дру́жба αχώριστη φιλία.

неразумие, -я ουδ. παραλογία· ανοησία.

неразумно επίρ. παράλογα· ανόητα.

неразумность, -и θ. βλ. неразумие.

неразумный επ., βρ: -мен, -мна, -мно παράλογος· -не трѣбования παράλογες απαιτήσεις· -не словá λόγια έξω απο κάθε λογική.

неразъяснимый επ. ανεξηγήτος, ανερμήνευτος· ακατανόητος, δυσνόητος, ακατάληπτος.

нераскаивный επ. (παλ.) αμεταμέλητος, αμετανόητος, αμετάνιωτος.

нерасположение, -я ουδ. δυσμενής διάθεση· αντιπάθεια.

нерасположенный επ. κακοδιατεθημένος, δυσμενώς διακείμενος.

нераспорядительность, -и θ. ανικανότητα τακτοποίησης.

нераспорядительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно ανίκανος επιβολής τάξης, τακτοποίησης.

нерассудительно επίρ. παράλογα, απερίσκεπτα.

нерассудительность, -и θ. παραλογία, παραλογισμός.

нерассудительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο παράλογος· - человек παράλογος άνθρωπος.

нерастворимость, -и θ. το αδιάλυτο (ουσίας).

нерастворимый επ., βρ: -рим, -а, -ο (για ουσίες) αδιάλυτος.

нерасторжимость, -и θ. το αδιάρρηκτο, το ακατάλυτο· - дру́жба το ακατάλυτο της φιλίας.

нерасторжимый επ., βρ: -жим, -а, -ο αδιάρρηκτος, ακατάλυτος.

нерасторопность, -и θ. βραδυκίνησια, αργοκίνησια.

нерасторопный επ., βρ: -пен, -пна, -пно; αργοκίνητος, βραδυκίνητος, αργοςάλευτος.

нерсчѣтливо επίρ. ασυλλόγιστα, άσκοπα.

нерасчѣтливость, -и θ. ασυλλόγιστη δαπάνη· έλλειψη οικονομικού πνεύματος. || απρονοησία.

нерасчѣтливый επ., βρ: -лив, -а, -ο ασυλλόγιστος, πολυέξοδος, πολυδάπανος, μη οικονομός. || απρονόητος, απερίσκεπτος.

нерасчленимость, -и θ. το αδιαίρετο.

нерасчленимый επ., βρ: -ним, -а, -ο αδιαίρετος, αμερής, αμέριστος· -οе цѣлоε ενιαίο και αδιαίρετο.

нерациональность, -и θ. ο μη ορθολογισμός,

нерациональный επ., βρ: -лен, -льна, -ο; μη ορθολογικός· παράλογος, άσκοπος· -οе расχóдование άσκοπη δαπάνη.

нерачительность, -и θ. (παλ.) νωθρότητα, οκνότητα, νωχέλεια.

нерачительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно (παλ.) οκνός, νωχελής, νωθρός.

***нерв**, -а α. 1 το νεύρο· зрительный - το οπτικό νεύρο· слуховой - ακουστικό νεύρο· двигательные -и κινητικά νεύρα. 2 κέντρο· хозяйственные -и οικονομικά κέντρα. || εκφρ. дѣйствовать на -и επιδρώ στα νεύρα· трепáть (мотáть) -и εκνευρίζω, εξοργίζω, μουρλαίνω.

***нервация**, -и θ. (βοτ.) νευρώση.

нервировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. εκνευρίζω, νευριάζω.

нервический επ. (παλ.) βλ. нервный· -ая болѣзнь νευρασθένεια.

нервничать ρ.δ. εκνευρίζομαι, νευριάζω.

нервнобольной επ. νευρασθενικός· - чело-

βέκ νευρασθενικός άνθρωπος. || ουσ. νευρασθενής.

нервно επίρ. νευρικά.

нервность, -и θ. νευρικήτητα.

нервный επ., βρ: -вен, -внѣ, -вно νευρικός· των νεύρων· -ая система νευρικό σύστημα· -припадок νευρικός παροξυσμός· -человѣк νευρικός άνθρωπος· -ая дрожь τρεμούλα των νεύρων· -ое состояние νευρική κατάσταση· -ое беспокойство νευρική ταραχή· -не жѣсты νευρικές χειρονομίες· -ая болѣзнь νευρασθένεια· -озноб νευρικό ρίγος· -ая женщина νευρική γυναίκα· -ое движение νευρική κίνηση.

нервоз, -а α. (παλ.) βλ. неврѳоз.

нервозность, -и θ. νευρική κατάσταση, νευρικήτητα.

нервозный επ., βρ: -зен, -зна, -зно. 1 νευρικός· εκνευρισμένος· -ое состояние νευρική κατάσταση· -не Гримасы νευρικοί μορφασμοί. 2 εκνευριστικός· -ая обстановка εκνευριστικό περιβάλλον.

нереальность, -и θ. μη πραγματικότητα, ανυπαρξία· ανεδαφικότητα. || το απραγματοποίητο.

нереальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно μη πραγματικός, ανύπαρκτος, φανταστικός· ανεδαφικός. || απραγματοποίητος.

нерегулярно επίρ. άτακτα, ακανόνιστα.

нерегулярность, -и θ. το άτακτο, το ακανόνιστο.

нерегулярный επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 άτακτος, ακατάστατος· ακανόνιστος· ανώμαλος· -ое движение поездов ακανόνιστη κίνηση των τραινών· -ое войско άτακτο στρατεύμα.

нерѣдкий επ., βρ: -док, -дкѣ, -дко όχι σπάνιος· συχνός, τακτικός· -ое явление συχνό φαινόμενο.

***нерейда**, -и θ. νηριίδα. || πλθ. -и νηρί-τες (είδος θαλάσσιων κοχλιών).

нерентабельность, -и θ. μη αποδοτικότητα.

нерентабельный επ., βρ: -лең, -льна, -о; μη αποδοτικός, μη προσοδοφόρος ανεπικερδής.

нерест, -а α. ωτοκία (για φάρια).

нерестылище, -а ουδ. μέρος ωτοκίας φαριών.

нереститься, -йтся ρ.δ. ωτοκώ (για φάρια).

нерестовый επ. της ωτοκίας (φαριών).

нерешимость, -и θ. αναποφασιστικότητα, διστακτικότητα· **проявить** - δε δείχνω αποφασιστικότητα.

нерешительно επίρ. αναποφασιστα, διστακτικά, ενδοιαστικά.

нерешительность, -и θ. αναποφασιστικότητα, διστακτικότητα, ταλάντευση, ενδοιασμός· **быть в** -и διστάζω.

нерешительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно αναποφασιστος, διστακτικός, ενδοιαστικός· -человѣк διστακτικός άνθρωπος· -характер αναποφασιστος χαρακτήρας.

нержавѣющий, -ая, -ее επ. ανοξειδωτος· -ая сталь ανοξειδωτο ατσάλι.

неритмичность, -и θ. αρρυθμία.

неритмичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно άρρυθμος.

нерѳбкий επ., βρ: -бок, -бкѣ, -боко αδειλιαστος· τολμηρός, άφοβος.

нерѳвно επίρ. ανώμαλα· άνισα.

нерѳвность, -и θ. ανωμαλία, το ανώμαλο. || ανισότητα. || το ανισόμερο. || αστάθεια, ανισοροπία.

нерѳвный επ., βρ: -вен, -внѣ, -вно. 1 ανώμαλος, ανισοπέδωτος. 2 άνισος. || μη ευθύς· καμπύλος. 3 ανισόμερος· διακοφτός· άρρυθμος. 4 ανόμοιος, εναλλασσόμενος (για λογοτεχνικό ύφος). 5 (παλ.) βλ. **неравный**.

нерѳвнѣя, -и (-ѣ) α.κ.θ. άνισος, μεγαλύτερος ή μικρότερος· ανώτερος ή κατώτερος· **ты ~ мне** δεν είσαι ίσα με μένα.

неродимый επ., βρ: -дѣм, -а, -о (διακ.) άφορος, άγονος, άκαρπος.

***нерпа**, -и θ. είδος φώκιας.

нерпичий, -ѣя, -ѣе επ. της φώκιας.

нерповый επ. βλ. **нерпичий**.

нерудный επ. αμέταλλος· -не ископаемые αμέταλλα ορυκτά (άμμος, χώμα κλπ.).

нерукотворный επ., βρ: -рен, -рна, -рно; μη χειροποίητος.

нерусский επ. μη ρωσικός· учебник для -их школ εγχειρίδιο για μη ρωσικά σχολεία· человек -ого происхождения άνθρωπος μη ρωσικής καταγωγής.

* **нерушимо** επίρ. ακατάλυτα κλπ. επ.

нерушимость, -и θ. το ακατάλυτο, το απαράβατο· το άφθαρτο.

нерушимый επ., βρ: -шим, -а, -о ακατάλυτος, απαράβατος· άφθαρτος· -ая дружба ακατάλυτη φιλία· -ая клятва απαράβατος όρκος. || απόλυτος· -ая тишина απόλυτη ησυχία.

нерѣха, -и α.κ.θ. τσαπατσούλης, άτσαλος, ακατάστατος, ατάσθαλος.

нерѣшество, -а ουδ. τσαπατσουλιά, ατσαλιά, ακαταστασία, ατασθαλία.

нерѣшливость, -и θ. βλ. **нерѣшество**.

нерѣшливый επ., βρ: -лив, -а, -о τσαπατσούλης, -λικος, άτσαλος, ατάσθαλος· лерωμένος, βρώμικος· ~ человек τσαπατσούλης άνθρωπος· -ая работа τσαπατσούλικη δουλειά· -ое платье лерωμένο φόρεμα.

несамостоятельность, -и θ. εξάρτηση· материальная - υλική εξάρτηση. || η μη πρωτοτυπία, το μη πρωτότυπο.

несамостоятельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно εξαρτημένος, υποτελής, υπεξούσιος· -ое государство εξαρτημένο κράτος. || μη πρωτό-τυπος· δανεισμένος.

несобиточность, -и θ. το απραγματοποίητο.

несобиточный επ., βρ: -чен, -чна, -чно απραγματοποίητος, ακατόρθωτος· μάταιος· -не надежды φρούδες ελπίδες· -ая мечта χαμένο όνειρο (χίμαιρα).

несварение, -я ουδ: ~ желудка δυσπεψία.

несведущий επ., βρ: -душ, -а, -е απληροφόρητος, ακατατόπιστος, ανημέρωτος· αμή-τος· ανίδεος, ανήξερος.

несвежесть, -и θ. η μη φρεσκάδα.

несвежий επ., βρ: -свеж, -а, -о. 1 μη φρέ-σκος· μπαγιάτικος, παλαιός, πολυκαιρίτικος· χαλασμένος· -ая бұлжа μπαγιάτικο φρατζολά-κι· -ие продукты πολυκαιρισμένα προϊόντα. || χωρίς φρεσκάδα, τετριμμένος· ~ вид όφη χω-ρίς φρεσκάδα· -ее лицо στεγνωμένο πρόσωπο. 2 παλαιός· -ие газеты παλαιές εφημερίδες. 3 ακάθαρτος, λερωμένος, πολυφορεμένος· -ее белье ακάθαρτα εσώρουχα.

несвоевременно επίρ. παράκαιρα, μη έγκαι-ρα· σε ακατάλληλο χρόνο.

несвоевременность, -и θ. το άκαιρο· το ακατάλληλο του χρόνου.

несвоевременный επ., βρ: -менен, -менна, -ο μη έγκαιρος· άκαιρος, παράκαιρος, ανεπίκαι-ρος· άτοπος· -ая выплата денег η μη έγκαιρη καταβολή χρημάτων· -ая шутка άκαιρο (άτοπο) αστείο.

несвязно επίρ. ασύνδετα, ασυνάρτητα.

несвязность, -и θ. η μη σύνδεση· συναρ-τησία· - речи ασυναρτησία ομιλίας.

несвязный επ., βρ: -зен, -зна, -зно ασύν-δετος, ασυνάρτητος· ανακόλουθος, χωρίς ειρ-μό· ξεκάρφωτος, ξεκρέμαστος.

несгибемый επ., βρ: -одем, -а, -ο (κυρλεξ. κ. μτφ.) άκαμπτος, αλύγιστος· -ая стержень αλύγιστος άξονας· -ая воля ακλόνητη θέληση.

несговорчивость, -и θ. το δύστροπο, το ασυμβίβαστο· στριφνότητα.

несговорчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο· δυ-σμεταχειρίσιμος, δύστροπος, στριφνός· ασυμ-βίβαστος· ~ человек δύστροπος άνθρωπος.

нестораемый επ. πυρίμαχος, αλεξιπυρος, πυ-ριμόνιμος. || ακαής, άκαυστος· άφλεκτος· ~ шкаф πυρίμαχο χρηματοκιβώτιο.

несдержанность, -и θ. ακράτεια.

несдержанный επ., βρ: -жан, -жанна, -ο. 1 ακράτητος, παραβιασμένος· -ая клятва ακρά-τητος όρκος· -ое обещание ατήρητη υπόσχεση. 2 αχαλίνωτος, ακάθεκτος, ορμητικός, βίαιος. || άθελος, ακούσιος. || απότομος, οξύθυμος, α-φίθυμος, ευόρητος.

несдобровать ρ.σ. (με δοτ.) καταλήγω ά-σχημα, δεν έχω καλά αποτελέσματα· δε βγαί-νει σε καλό.

несение, -я ουδ. εκτέλεση, εκπλήρωση· ~ обязанностей εκτέλεση καθηκόντων· ~ кар-ульной службы εκτέλεση καθηκόντων φρουράς (σκοπιάς).

несерьёзно επίρ. όχι σοβαρά· επιπόλαια.

несерьёзность, -и θ. μη σοβαρότητα· επι-πολαιότητα.

несерьёзный επ., βρ: -зен, -зна, -зно μη σοβαρός· επιπόλαιος. || ασήμαντος· -ая рана επιπόλαιο τραύμα· -ое дело ασήμαντη υπόθεση.

***несесёр**, -а α. νεσεσέρ.

несжимаемый επ., βρ: -аem, -а, -ο ασυμπί-εστος.

несимметричность, -и θ. ασυμμετρία.

несимметричный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; ασύμμετρος.

несимпатичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; αντιπαθής, -θητικός.

несказанно επίρ. ανέκφραστα, ανείπωτα, α-νεκδιήγητα, άρρητα.

несказанный επ., βρ: α. δεν έχει, θ. -зан-на, -занно ανέκφραστος, ανεκδιήγητος, ανεί-πωτος, ανομολόγητος, άρρητος, άφατος, που δε λέγεται.

нескладница, -и θ. ασυναρτησίες, ασυνάρτη-τα λόγια· γρίφος.

нескладно επίρ. ασυνάρτητα. || κακοφτιαγ-μένα, άκομψα κλπ. επ.

нескладность, -и θ. ασυναρτησία. || το κα-κοφτιαγμένο, το κακοφυές. || το ανακόλουθο του λόγου· το ασύνδετο.

нескладный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 κακοφής· δύσμορφος· άκομψος, άγαρμος, κα-κοκταμμένος· ασουλούπιτος. || άσχημος. 2 α-συναφής, ασύνδετος, ασυνάρτητος· -ие слова ασυνάρτητα λόγια. || ασύμφωνος, αταίριαστος, ακανόνιστος. 3 άστατος, άτσαλος, ατάσθαλος.

несклоняемый επ., βρ: -аem, -а, -ο άκλι-τος· -ие части речи άκλιτα μέρη του λόγου.

несколько¹ αριθμ. ποσοτ. κάμποσοι, μερι-κοί· ~ раз κάμποσες φορές· в -их местάx σε μερικά μέρη· по -ку απο κάμποσο· в -их сло-вάx με λίγα λόγια, κοντολογής.

несколько² επίρ. μερικώς, εν μέρει, λίγο, κατά τι· ως ένα βαθμό· ~ отвлечёся от осно-вной темы απομακρύνομαι λίγο απο το κύριο θέμα· сделать ~ больше κάνω κάτι παραπάνω.

нескончаемо επίρ. ατέλειωτα, χωρίς τελει-ωμό, ατελεύτητα.

нескончаемый επ., βρ: -аem -а, -ο ατέ-λειωτος, ατελεύτητος. || ασταμάτητος· διαρ-κής, συνεχής.

нескромно επίρ. άσεμνα· άκοσμα κλπ. επ.

нескрóμность, -и θ. μη σεμνότητα· μη μετριοφροσύνη· αήθεια· αδιακρισία, απρέπεια· αναίδεια, αναισχυντία.

нескрóμный επ., βρ: -мен, -μνά -мно. 1 άσεμνος, άκοσμος, αήθης· αδιάκριτος· **извините за** - **вопрос** με συγχωρείτε για αδιάκριτη ερώτηση. 2 ματαιόδοξος· καυχησιάρης. 3 αδιάντροπος, άσεμνος, απρεπής, αναιδής.

нескрывáемый επ. αποκάλυπτος, ασυγκάλυπτος· φανερός, εμφανής.

неслáженный επ. ατακτοποιήτος, ακανόνιστος· ασυναφής, ασυνταίριαστος.

несловоохóтливoсть, -и θ. ολιγολογία· σιωπηλότητα.

несловоохóтливый επ., βρ: -лив, -α, -ο αμίλητος, ολιγομίλητος, σιωπηλός, ακριβομίλητος.

неслоговóй επ. (γραμμ.) που δε σχηματίζει ή δεν αποτελεί συλλαβή.

неслóжный επ., βρ: -жен, -жνά, -жно μη σύνθετος· απλός· - **механизм** απλός μηχανισμός· - **вопрос** απλό ζήτημα· - **о деле** απλή υπόθεση.

неслух, -а α. (απλ.) ανυπάκουος, απειθής.

неслýханный επ., βρ: α. δεν έχει· - **анна**, - **анно** ανήκουστος, πρωτάκουστος· - **и невýданный** πρωτάκουστος και πρωτοείδωτος.

неслýшно επίρ. σιγανότατα, αθόρυβα.

неслýшный επ. ανεπαίσθητος στην ακοή· σιγανότατος, αθόρυβος· - **ими шагами** με αθόρυβα βήματα.

несмéлый επ., βρ: -смéл, -ά, -ο άτολμος, διστακτικός, δειλός, κιοτής.

несменяéмость, -и θ. το αμετακίνητο, το αμετάθετο. || το αναντικατάστατο.

несменяéмый επ., βρ: -нýем, -α, -ο αμετακίνητος, αμετάθετος. || αναντικατάστατος, αβάλλακτος· μόνιμος.

несмéтный επ., βρ: -тен, -тна, -тно τεράστιος· άπειρος, απειράριθμος, άμέτρητος, αφάνταστος· - **ая сýла** τεράστια δύναμη· - **не толпы** άμέτρητα πλήθη· - **о богатстве** μυθικός πλούτος.

несмолкаéмо επίρ. ασίγαστα, αστάματτητα, ακατάπαυστα.

несмолкаéмый επ., βρ: -каém, -α, -ο ασίγαστος, ασταμάτητος, ακατάπαυστος· - **не аплодисменты** ασταμάτητα χειροκροτήματα.

несмотрý πρόθ. παρά, παρ' όλο, παρ' όти, μ' όλο που, αν και, μολονότι, ενώ. || εκφρ. - **ни на что** παντί σθένει, παρ' όλες τις αντιξοοες συνθήκες, παρά παν εμπόδιο.

несмыváемый επ., βρ: -вáем -α, -ο (κυρλε. κ. μτφ.) αξέπλυτος· ανεξάλειπτος, ανεξιτήλος· διαρκής, παντοτινός.

несмыслéнный επ. (παλ.) βλ. **несмыслéнный**.

несмыслéнный επ. ανόητος, κουτός· αποκοιμισμένος· - **малыш** κουτό παιδάκι· - **не глаzá** αποκοιμισμένα (χαυνώδη) μάτια.

несмыслéнныйш, -а α. κουτό (μωρό) παιδάκι.

неснобóнный επ., βρ: -сен, -сна, -сно άπόρητος, ανυπόφορος, -φερτος, αβάσταχτος· διαβολεμένος· - **ая боль** ανυπόφορος πόνος· - **человек** ανυπόφερτος άνθρωπος· - **ая жарá** άπόρητη ζέστη.

несооблúдение, -я ουδ. η μη τήρηση· παραβίαση, παράβαση· καταπάτηση· - **диеты** παράβαση της διαίτας.

несовершеннолétие, -я ουδ. ανηλικιότητα, ανηλικία.

несовершеннолétный επ. κ. ουσ. ανήλικος· - **вóзраст** ανηλικιότητα.

несовершéнный¹ επ., βρ: -шéнен, -шéнна, -шéнно ατελείωτος, ατελής, ημιτελής, μισοτελειωμένος· - **ая работа** μισοτελειωμένη εργασία.

несовершéнный² επ.: - **вид** (γραμμ.) διαρκής μορφή· **глагол** - **ого вида** ρήμα διαρκούς μορφής (που σχηματίζονται οι χρόνοι: ενεστώτας, παρατατικός, μέλλοντας διαρκής).

несовершéнство, -а ουδ. μη τελειότητα· ατέλεια, το μη τέλειο· ελαττωματικότητα.

несовместíмость, -и θ. μη σύμπτωση· ασυμφωνία πραγμάτων ή εννοιών· το ασυμβίβαστο· - **понýтий** μη σύμπτωση εννοιών.

несовместíмый επ., βρ: -тýм, -а, -ο ασυμβίβαστος, ασύμβατος· ασύμφωνος· αντίθετος· **апарáдоксoс**· **свобóда и эксплуатáция** - **не понýтия** ελευθερία και εκμετάλλευση είναι ασυμβίβαστες έννοιες.

несовмéстный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; (παλ.) βλ. **несовместíмый**.

* **несовременýнный** επ., βρ: -мéнен, -мéнна, -ο ασύγχρονος, παλαιός, απαρχαιωμένος. || περασμένης (παλαιάς) μόδας.

несоглáсие, -я ουδ. 1 ασυμφωνία· διαφορά· - **во мнéниях** αντιγνωμία, διχογνωμία, εναντιογνωμία· - **в звýках, в голoсáх** ασυμφωνία ήχων, φωνών. 2 διχόνοια, διχοστασία, γκρίνια· **поселить** - **в семéйстве** σπέρνω τη διχόνοια στην οικογένεια. 3 άρνηση.

несоглáсно επίρ. ασύμφωνα· ανόμοιαστα.

несоглáсный επ., βρ: -сен, -сна, -ο. 1 μη σύμφωνος· ασύμφωνος· αντίθετος, ετερόδοξος· **с ним я** - **сен** δε συμφωνώ μαζί του ή διαφωνώ μ' αυτόν. 2 αναρμόνιστος, ασυνταίριαστος· ασυντόνιστος· παράφωνος. 3 αμόνοιαστος· φιλόνομος, εριστικός.

несоглáсованно επίρ. ασύμφωνα κλπ. επ.

несоглáсованность, -и θ. 1 ο μη συντονισμός· το ασυντόνιστον· - **действíй** ο μη συντονισμός των ενεργειών. 2 ασυμφωνία, ασυ-

ვენήοησία.

несогласованный επ. 1 ασυντόνιστος· -ая ра-
бота ασυντόνιστη εργασία· -не действия ασυ-
ντόνιστες ενέργειες. 2 ασύμφωνος. 3 ετερό-
πτωτος· -ое определение ετερόπτωτος προσδι-
ορισμός· -ое приложение ετερόπτωτη παράθεση.

несознательность, -и θ. ασυνειδησία, α-
ναισθησία.

несознательный επ., βρ: -лен, -льна, -ο;
1 ασυνείδητος, που δεν έχει επίγνωση για κά-
τι· -ребёнок ασυνείδητο παιδάκι· -возраст
ηλικία υπανάπτυκτης συνείδησης. 2 ανώριμος·
-ая масса μη συνειδητοποιημένη μάζα. || αναί-
σθητος· πωρωμένος.

несоизмеримость, -и θ. το α(δια)μέτρητον,
το ακαταμέτρητον.

несоизмеримый επ., βρ: -рѣим, -а, -ο ακα-
ταμέτρητος, α(δια)μέτρητος.

несокрушимый επ., βρ: -шѣим, -а, -ο ασύ-
ντριπτος, ακαταμάχητος. || άκαμπτος, αλύγι-
στος, ακλόνητος· -ая воля ακλόνητη θέληση.

несолоно επίρ:· - хлебавши (απλ.) άπρακτος
(απαγοητευμένος ή με το κεφάλι σκυμμένο).

несомненно επίρ. αναμφίβολα, αναμφισβήτη-
τα· σίγουρα, ασφαλώς.

несомненность, -и θ. η μη αμφιβολία· το
αναμφίβολο, το αναμφισβήτητο· σιγουριά.

несомненный επ., βρ: -нѣнен, -нѣнна, -ο;
αναμφίβολος, αναμφισβήτητος· σίγουρος· - ус-
пѣх αναμφίβολη επιτυχία· -ая истина αναμφι-
σβήτητη αλήθεια.

несообразительность, -и θ. βραδύνοια, δύσ-
νοια, χοντροκεφαλιά, χοντρομουλιά.

несообразительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο
βραδύνους, δύσνους, χοντροκέφαλος, μπουζουκο-
κέφαλος, που δεν του κόβει.

несообразно επίρ. ασυνάρτητα κλπ. επ.

несообразность, -и θ. ασυναρτησία, ανακο-
λουθία. || παραλογισμός, ανοησία, μωρία.

несообразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно α-
συνάρτητος· ασυνταίριαστος· σόλοικος. || ά-
λογος, παράλογος· κούτος, μωρός.

несоответствие, -я ουδ. η μη σύμπτωση, μη
συνταύτιση· αταιριασιά· το ασύμβατο.

несоразмерно επίρ. δυσανάλογα κλπ. επ.

несоразмерность, -и θ. δυσαναλογία, ασυμ-
μετρία, ανισομετρία· δυσαρμονία.

несоразмерный επ., βρ: -рен, -рна, -рно;
δυσανάλογος, ασύμμετρος, ανισόμετρος· δυ-
σαρμονικός· ακανόνιστος.

несостоятельность, -и θ. 1 το αναξιόχρεο,
το αφερέγγυο. 2 το αβάσιμο, το αστήρικτο, το
ασύστατο· ανεδαφικότητα, το ανυπόστατο.

несостоятельный επ., βρ. -лен, -льна, -ο;
1 φτωχός, άπορος, αναγκεμένος, άκληρος. 2
αναξιόχρεος, αφερέγγυος· - должник αναξι-

όχρεος οφειλέτης. || μτφ. ανίσχυρος, αδύνα-
τος. 3 μτφ. αβάσιμος, αστήρικτος, ασύστα-
τος, ανυπόστατος.

несознанный επ: -ая молодёжь η εξωκοσμομό-
λικη νεολαία.

неспелость, -и θ. ανωριμότητα· - плодά α-
νωριμότητα του καρπού.

неспелый επ. ανωρίμαστος, άγουρος, άωρος,
αγίνωτος.

неспешный επ. αβίαστος, άβιαστος· αργός,
βραδύς· идти -ым шагом δε βαδίζω βιαστικά.

несподручно επίρ. μη βολικά, μη άνετα. ||
ως κατηγ. δεν είναι βολικά ή άνετα.

несподручный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1
μη βολικός, άβολος· δύσχρηστος, δυσκολομε-
ταχείριστος. 2 μη υποχείριος.

неспокойно επίρ. ανήσυχα, παραγμένα κλπ. επ.

неспокойный επ., βρ: -ден, -ойна, -ойно;
1 ανήσυχος, παραγμένος· отец был -ден ο πα-
τέρας ήταν ανήσυχος· - взгляд ανήσυχη μα-
τιά. || αεικίνητος· - жеребёц ασταμάτητο που-
λαράκι. 2 ταραχώδης, πολυτάραχος, τρικυμιώ-
δης· -ая жизнь πολυτάραχη ζωή. 3 (για και-
ρό)· άστατος.

неспорный επ. (απλ.) ακανόνιστος, ατακτο-
ποίητος, αρεγουλάριστος, αρύθμιστος· -ая ра-
бота εργασία χωρίς ρυθμό. || νωθρός, οκνός,
νωχελής, οκνηρός. || άσχημος, κακός, ανεπι-
τυχής, με κακή έκβαση· скоро да -ο (επίρ.)
-αρμ. η βιάση φήνει το ψωμί, μα δεν το κα-
λοφήνει.

неспособно επίρ. ως κατηγ. δεν αρέσει, δεν
είναι αρεστό· δεν είναι βολικά.

неспособность, -и θ. ανικανότητα, αδεδξιό-
τητα· απειρία· ακαταλληλότητα.

неспособный επ., βρ: -ден, -она, -оно. 1
ανικάνος, αδέξιος· ακατάλληλος· άπειρος· -
к борьбе ανικάνος για αγώνα· - к музыке α-
κατάλληλος για μουσική. 2 μη βολικός, δύ-
σκολος, δυσχερής.

несправедливо επίρ. άδικα.

несправедливость, -и θ. αδικία.

несправедливый επ., βρ: -лив, -а, -ο ά-
δικος· - человек άδικος άνθρωπος· - приго-
вор άδικη καταδίκη. || μη σωστός, εσφαλμέ-
νος, λαθεμένος· -ое мнение μη σωστή γνώμη.

неспроста επίρ. όχι χωρίς λόγο. || όχι ά-
δικα, όχι στα χαμένα, όχι άσκοπα.

неспрягаемый επ. (γραμμ.) άκλιτος (για ρή-
ματα)· - глагол άκλιτο ρήμα.

несравненно επίρ. ασύγκριτα κλπ. επ.

несравненный επ., βρ: -нѣнен, -нѣнна, -ο;
ασύγκριτος, έξοχος, υπέροχος, εξαιρετικός.

несравнимый επ., βρ: -нѣим, -а, -ο ασύ-
γκριτος, απαράμιλλος, απαράβλητος, απαράλ-
ληλίστος· ανυπέρβλητος.

нестандартный επ., βρ: -тен, -тна, -ο ατυποποίητος· -ая продукция ατυποποίητα προϊόντα. || μτφ. πρωτότυπος, μη ρουτινιέριμος, μη κοινοτυπικός, μη τετριμμένος.

нестарый επ., βρ: -стар, -á, -ο όχι γέρος, όχι περασμένος· - человек όχι περασμένος άνθρωπος. || αγέραστος· -οе лицо αγέραστο πρόσωπο.

нетерпимо επίρ. ανυπόφορα κλπ. επ.

нетерпимый επ., βρ: -пim, -а, -ο ανυπόφορος, ανυπόμονος, αβάσταγος· -ая боль αβάσταγος πόνος.

нести́, несú, несёшь, παρλθ. χρ. нёс, нес-лá, -лó; μтχ. ενστ. несúший; μтχ. παρлθ. χρ. нёсший, παθ. μтч. ενεστ. χρ. несóмый, επίρ. μтч. несá ρ.σ. 1 φέρω, μεταφέρω, μετακομίζω, κουβαλώ· -мешок на спине μεταφέρω το τσουβάλι στη ράχη. || μтф. επωμίζομαι· -отвётственность φέρω ευθύνη. || εκτελώ· εκπληρώνω· -службу εκτελώ υπηρεσία· -обязанности завéдующего εκτελώ καθήκοντα τμηματάρχη. || μετακινώ, μεταφέρω ολοταχώς, βιαστικά. 2 διαδίδω, διαχέω, ξαπλώνω (για ήχο, μυρουδιά). || σηκώνω, φέρω· ветер -сёт пыль ο άνεμος σηκώνει σκόνη. 3 απρόσ. έρχομαι απο..., μεταδίδομαι με τόν αέρα· -сёт чесноком μυρίζει σκόρδο· от него -лó табакoм αυτός μύριζε τσιγάρο. || φυσώ, πνέω· с моря -лó сурьм вóздухом απο τη θάλασσα φύσηξε υγρός αέρας· -эт с окнá φυσάει απο το παραθύρι. || μтф. γίνομαι αισθητός· διακρίνομαι, φαντάζω, εντυπωσιάζω. 4 υποφέρω, υπομένω, δοκιμάζω· υφίσταμαι, υποβάλλομαι σε· -наказание υφίσταμαι τιμωρία· -потéри υφίσταμαι απώλειες· -последствия υφίσταμαι τις συνέπειες. 5 (κυρλξ. κ. μтф.) έχω, περιέχω. 6 επιφέρω· -смерть επιφέρω τον θάνατο. 7 (ναυт.) είμαι πλήρως εφοδιασμένος ή εξοπλισμένος. 8 γεννώ (αυγά)· курица -эт яйца η κότα γεννά αυγά. 9 απρόс. (απλ.) κόβει η διάρροια· ребёнка третий день -сёт το παιδάκι τρίτη μέρα το κόβει διάρροια. || εκφρ. высоко (гóрдо) - гóлову φηλά (περήφανα) κρατώ το κεφάλι· -вздор λέγω ανοησίες, σαχλαμάρες.

нести́сь, -сúсь, -сёшься, παρлθ. χρ. нёсся, -слáсь, -слóсь, μтч. παρлθ. χρ. нёсшийся ρ.δ. 1 κινούμαι, φεύγω, τρέχω με μεγάλη ταχύτητα· всáдник -сётся на конé ο καβαλάρης πιλαλάει στο άλογο· корáбль -сётся по ветру το καράβι σχίζει γοργά τα νερά με ούριο άνεμο. || τρέχω γρήγορα. || (για ήχο, μυρουδιά) αναδίδομαι, εκπέμπομαι, διαχέομαι. || σκορπίζομαι στον αέρα· ακούομαι· отовсюду -сúтся радостные голоса απο παντού έρχονται χαρούμενες φωνές. || μтф. διαδίδομαι· -сúтся слúхи κυκλοφορούν φήμες. 2 (για χρόνο) περ-

νώ γρήγορα. || (για γεγονότα)· εξελίσσομαι γρήγορα. 3 γεννώ αυγά, ωτοκώ· курица -этся η κότα γεννάει. 4 μεταφέρομαι, μετακομίζομαι, κουβαλιέμαι.

нестóйкий επ., βρ: -óек, -óйка, -óйко ασταθής· παροδικός· ευκολοεξάτμιστος· ευκολόφθαρτος· -ие духи ευκολοεξάτμιστα (πτητικά) αρώματα· -ие отравляющие вещества ευκολόφθαρτες δηλητηριώδεις ουσίες.

нестóйший, -ая, -ее επ. που δεν αξίζει, ασήμαντος, τιποτένιος· άχρηστος· дело совсём -ее υπόθεση εντελώς ασήμαντη· - человек τιποτένιος άνθρωπος.

нестроевик, -á α. μη μάχιμος, βοηθητικός. **нестроевóй** επ. άμαχος, μη μάχιμος, βοηθητικός· -солдат βοηθητικός στρατιώτης. || ουσ. βλ. нестроевик.

нестроевóй² επ. ακατάλληλος για οικοδόμηση· -лес ξυλεία ακατάλληλη για οικοδομές· -материал ακατάλληλο οικοδομικό υλικό.

нестрóйно επίρ. άκομψα· άτακτα κλπ. επ. **нестрóйность, -и** θ. ακομψία· αταξία, ρεμπελιά· παραφωμία.

нестрóйный επ., βρ: -óен, -óйна, -óйно. 1 άκομψος, αφιλοτέχνητος· -ая фигура άκομψη φιγούρα. || άτακτος, ακανόνιστος, ακατάστατος, ρέμπελος· -ая толпа άνάκατο πλήθος· -οе войско ρέμπελο ασκέρι· -не ряды αζύγιστες ή αστοιχιστες γραμμές. 2 λαράφωνος, αναρμόνιστος· άνάκατος, συγκεχυμένος· -шум συγκεχυμένος θόρυβος.

несть απρόс. (παλ.) ως κατηγ. δεν υπάρχει· -конца δεν υπάρχει τέλος. || εκφρ. - числá (комý-чeмý) άπειρος, απειράριθμος.

несудоходный επ. άπλευστος, μη πλωτός.

несура́зно επίρ. παράλογα· ασυνάρτητα· ανόητα κλπ. επ.

несура́зность, -и θ. παραλογία· ασυναρτησία· μωρία.

несура́зный επ., βρ: -зен, -зна, -зно. 1 παράλογος· ασυνάρτητος· κουτός, ανόητος, άμυαλος, αστόχαστος· άχαρος· -не слова ασυνάρτητα λόγια· -разговóр άχαρη συνομιλία. || κακοήθης, αχρείος. 2 διάστροφος, άγαρμος, κακοφτιαγμένος, ασουλούπλιος· -ая фигура ασουλούπλη φιγούρα.

несусвётный επ., βρ: -тен, -тна, -тно κατπληκτικός, άπίστευτος, αφάνταστος, άπίθανος. || αφόρητος, ανυπόφορος· πολύ μεγάλος, - δυνατός· -ая жарá πολύ μεγάλος καύσοντας.

несúшка, -и θ. ωτοκούσα· курица - κότα που γεννά· утка - πάπια που γεννά.

несушественный επ., βρ: -вен, -венна, -ο; μη ουσιώδης· επουσιώδης, ασήμαντος· всё это -ο όλα αυτά είναι επουσιώδη· -οе различие ασήμαντη διαφορά.

несу́щий επ. απο μηχ. υποβαστάζων.

несхо́дный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 ανόμοιος, άμοιαστος· διάφορος, -ρετικός· αταίριαστος· -не понята διαφορετικές έννοιες. 2 ασύμφωρος· -ая цена ασύμφωρη τιμή.

несхо́дство, -а ουδ. ανομοιότητα· διαφορά· αταιριασιά· - характеров το μη ταίριασμα χαρακτήρων.

несхо́жесть, -и θ. βλ. несхо́дство.

несхо́жий επ., βρ: -схож, -а, -е βλ. несхо́дный (1σημ.).

несча́сливец, -вца α., -вища, -и θ. άτυχος, -η, κακότυχος, -η.

несча́сливый επ., βρ: -лив, -а, -о άτυχος, -χής, κακότυχος, άμοιρος, κακορίζικος· -ая жéнщина κακότυχη γυναίκα. || ανεπιτυχής· - день αποφράδα (γρουσουζικη) μέρα.

несча́стный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 δυστυχής, -χισμένος, δύσμοιρος, δύστυνος· -ая жизнь δυστυχησμένη ζωή· -ое существо δύστυχημένο πλάσμα (ύπαρξη). || ουσ. δυστυχής, -χισμένος. || θλιμμένος, συντριμμένος. 2 συμφοριασμένος· - случай δυστύχημα, ατύχημα. || θλιβερός, τραγικός· -ая участь τραγική τύχη· -ая жéртва τραγικό θύμα. 3 απαίσιος, ολέθριος, αποτρόπαιος· - день αποφράδα μέρα. 4 ελεεινός, κακόμοιρος, άθλιος, ταλαίπωρος, καημένος· - человек κακόμοιρος άνθρωπος.

несча́стье, -я ουδ. δυστυχία, συμφορά, κακό· κακόε -! τι δυστυχία! || ατυχία, ατύχημα, δυστύχημα. || εκφρ. κ -ю; за - δυστυχώς, κατά κακή τύχη.

несча́тно επίρ. άμετρα, αναρίθμητα, άπειρα· - богат πάμπλουτος, ζάπλουτος.

несча́тный επ., βρ: -тен, -тна, -тно άμετρος, άμέτρητος, άπειρος, απειράριθμος, αναρίθμητος· -не толпы αναρίθμητα πλήθη.

несча́добный επ., βρ: -бен, -она, -оно μη φαγώσιμος· -не грибы μη φαγώσιμαμανιτάρια.

несча́тный επ., βρ: -тен, -тна, -тно που δεν κρατάει πείνα· -ая пища τροφή ευκολοχώνευτη.

нет απρόσ. ως κατηγ. 1. δεν υπάρχει, - δεν είναι· δεν έχω· нико́го - до́ма δεν είναι κανένας σπίτι· - ху́да без до́бра ουδέν μακόν αμιγές καλού· в кáссе - де́нег το ταμείο δεν έχει χρήματα (στο ταμείο δεν υπάρχουν χρήματα)· у ме́ня - вре́мени δεν έχω καιρό (δεν ευκαιρώ). 2 όχι, δεν· все сообрали́сь, а егó - как - (~ да -) όλοι συγκεντρώθηκαν, αυτός ακόμα δεν ήρθε· он при́ехал и́ли -? αυτός ήρθε ή όχι; - ещé όχι ακόμα. 3 αρνητ. μόριο· όχι· -, он правόχι, αυτός έχει δικαίο· от-веча́й да и́ли -? απάντα ναι ή όχι; 4 μόριο επιτακ. όχι, για, πω-πω. 5 μόριο ερωτημ. αλήθεια; πραγματικά; άραγε; 6 (με το так εμπρός, με το же μετά ή και χωρίς αυτά) ό-

μως, αλλά, εν τούτοις, παρά ταύτα, παρ' όλ' αυτά. 7 έλλειψη, άνέχεια· на - и суда - ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος ή άμα δεν έχεις δεν παίρνει ούτε κι ο θεός. || εκφρ. - и -; - да - ως τώρα λείπει (απουσιάζει)· - (тогó) что́бы δεν υπάρχει διάθεση (συνήθεια, επιθυμία κ.τ.τ.) περί του πρακτέου· --- да и... απο καιρό σε καιρό, που και που, αραιά και που· а то -? μήπως δεν είναι έτσι; ни да ни - ούτε ναι ούτε όχι· на - στο ελάχιστο· свести́ на - καταστρέφω εντελώς, εκμηδενίζω, εξουτώνω· сойти́ (свести́сь) на - α) χάνομαι, εξαφανίζομαι: го́лос выступа́ющего соше́л на - η φωνή του ομιλητή έσβησε. β) μηφ. εκμηδενίζω, εξουθενώνω, εξουτώνω· в не́тях (не́тех) παλ. ανυπότακτος στρατού.

нетакти́чно επίρ. χωρίς τακτ, - λεπτότητα. **нетакти́чность**, -и θ. έλλειψη λεπτότητας, - τακτ, αγένεια.

нетакти́чный επ., βρ: -чен, -чна, -чно χωρίς λεπτότητα, - τακτ· αγενής.

неталантливый επ., βρ: -лив, -а, -о χωρίς ταλέντο, μη ταλαντούχος.

нетвёрдо επίρ. όχι σκληρά· μαλακά κλπ. επ.

нетвёрдый επ., βρ: -ёрд, -ерда, -ёрдо. 1 (κυρξ. κ. μηφ.) μη σκληρός· μαλακός· -ая почва μαλακό έδαφος· - характер μαλακός χαρακτήρας. 2 ασταθής, ταλαντευόμενος, μη σταθερός· -ая похóдка ασταθές βάδισμα· - почерк ασταθής γραφικός χαρακτήρας. || μη αποφασιστικός, διστακτικός, ενδοιαστικός· - от-вёт διστακτική απάντηση.

нетерпéж, -пéжá α. (απλ.) βλ. нетерпéние.

нетерпéливо επίρ. ανυπόμονα κλπ. επ.

нетерпéливость, -и θ. βλ. нетерпéние.

нетерпéливый επ., βρ: -лив, -а, -о ανυπόμονος, ακαρτέρητος· - человек ανυπόμονος άνθρωπος· -ое о́жидáние άδημονία.

нетерпéние, -я ουδ. ανυπομονησία· ждать с -ем περιμένω ανυπόμονα· обнару́жить - δείχνω (φανερώνω) ανυπομονησία· егó охвати́ло - τον κυρίευσε ανυπομονησία.

нетерпéимо επίρ. ανυπόφορα κλπ. επ.

нетерпéимость, -и θ. το ανυπόφορο· - пове-дéния το ανυπόφορο της διαγωγής.

нетерпéимый επ., βρ: -пим, -а, -о ανυπόφορος, αφόρητος, ββάσταγος· απαράδεκτος, ανεπίτρεπτος· -ое по́ложéние ανυπόφορη κατάσταση· -ое поведéние απαράδεκτη διαγωγή. || μη ανεκτικός, μη ανεκτός.

нетёсаный επ. 1 απελέκητος, άξεστός. 2 μηφ. αμόρφωτος, απολίτιστος.

нетлённо επίρ. άφθαρτα. || μηφ. αιώνια.

нетлённость, -и θ. αφθαρσία.

нетлённый επ., βρ: -ёнен, -ённа, -ённо; 1 (παλ.) άφθαρτος· ασαπής, άσπρος. || μηφ.

αιώνιος.

нетоварищеский επ. μη συντροφικός· -οε отношение μη συντροφική σχέση.

нетопырь, -я α. είδος μεγάλης νυχτερίδας.

неторопливо επίρ. όχι γρήγορα· αργά, βραδέως κλπ. επ.

неторопливость, -и θ. βραδύτητα, βραδυκίνησια, αργοκίνησια.

неторопливый επ., βρ: -лив, -а, -ο μη γρήγορος· αργός, βραδύς, αγαλhnός· βραδυκίνητος, αργοκίνητος.

неточно επίρ. μη ακριβώς· ανακριβώς.

неточность, -и θ. 1 η μη ακρίβεια· - подсчета η μη ακρίβεια του υπολογισμού. 2 ανακρίβεια, σφαλρότητα.

неточный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 μη ακριβής· - подсчет μη ακριβής υπολογισμός. 2 ανακριβής, εσφαλμένος, λαθεμένος· -οε выражение εσφαλμένη έκφραση.

нетребовательность, -и θ. 1 μη απαιτητικότητα. 2 ολιγάρκεια, λιτότητα.

нетребовательный επ., βρ: -лен, -льна, -ο 1 μη απαιτητικός· - учитель δάσκαλος μη επιεικής προς τους μαθητές. 2 μετριόφρονας; ολιγαρκής, λιτός.

нетрезвый επ., βρ: -эзв, -а, -ο μεθυσμένος· домой вернулся - στο σπίτι αυτός γύρισε μεθυσμένος· в -ом состоянии (виде) σε κατάσταση μέθης.

нетрудовой επ., βρ: -нуд, -а, -ο άθικτος, άφαιστος, ανέπαφος, απείραχτος, άγγιχτος. || μτφ. καθάρος, αγνός, παρθενικός, αμίαντος, αμόλυντος.

нетрудный επ., βρ: -ден, -дна, -дно μη δύσκολος· εύκολος· -ая задача εύκολο πρόβλημα· -ая работа εύκολη δουλειά.

нетрудовой επ. 1 άεργος (εθελοντικά άνεργος)· -οе население το μέρος του πληθυσμού που δεν εργάζεται, οι μη εργαζόμενοι. 2 παράσιτος, -σιτικός· -ие доходы παρασιτικά έσοδα.

нетрудоспособность, -и θ. ανικανότητα εργασίας.

нетрудоспособный επ., βρ: -бен, -бна, -ο ανίκανος εργασίας· статья по болезни -ым гиноμαι ανίκανος εργασίας λόγω ασθένειας.

нетрудящийся επ. βλ. нетрудовой.

***нетто** επ. χωρίς γένη κ. άκλ.καθώς κ. επίρ. (για βάρος) καθάρος(ς), νέτο(ς).

нету απρόσ. με σημ. κατηγ.βλ. нет (1.2 σημ).

неубедительно επίρ. μη πειστικά.

неубедительность, -и θ. μη πιστικότητα· - доводов η μή πειστικότητα των επιχειρημάτων.

неубедительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο; μη πειστικός· -не доказательства μη πειστι-

κές αποδείξεις· - пример μη πειστικό παράδειγμα.

неуважение, -я ουδ. ασέβεια· - к родителям ασέβεια προς τους γονείς.

неуважительно επίρ. ασεβώς.

неуважительно επ., βρ: -лен, -льна, -ο; 1 μη σοβαρός· опоздать по -ым причинам καθυστερώ (αργώ) χωρίς σοβαρούς λόγους. 2 ασεβής, ανευλαβής.

неуверенно επίρ. αβέβαια, όχι σταθερά, διστακτικά κλπ. επ.

неуверенность, -и θ. αβεβαιότητα· διστακτικότητα, ενδοιασμός· ταλάντευση.

неуверенный επ., βρ: -рен, -ренна, -ренно αβέβαιος· διστακτικός, ενδοιαστικός· таланτευόμενος· αναποφάσιστος· -ая походка μη σταθερό βάδισμα· -ответ διστακτική απάντηση· -голос διστακτική (τρεμουλιαστή) φωνή.

неувядаемый επ., βρ: -аем, -а, -ο (κυρλξ. κ. μτφ.) αμάραντος, ανηρός, θαλερός· -ая роза αμάραντο τριαντάφυλλο· -ая красота αμάραντη ομορφιά· -ая слава άφθιτη (αθάνατη) δόξα.

неувядающий επ. (γραπ. λόγος) μτφ. αμάραντος, άφθιτος· αθάνατος.

неувязка, -и θ. ασυμφωνία, αρρυθμία, μη συντονισμός· παρανόηση, παραξήγηση.

неугасимый επ., βρ: -сим, -а, -ο (κυρлξ. κ. μτφ.) άσβηστος· -ая лампада άσβηστο καντήλι· -ая ненависть άσβηστο μίσος.

неугодный επ., βρ: -ден, -дна, -дно ανεπιθύμητος· ты мне -ден μου είσαι ανεπιθύμητος.

неугомонный επ., βρ: -онен, -онна, -онно; αεικίνητος, ασταμάτητος, άστατος, ασίγαστος.

неуд, -а α. βλ. неудовлетворительно (2 σημ)

* **неудача**, -и θ. αποτυχία· потерпеть -у докимаζω (υφίσταμαι) αποτυχία, αποτυχαίνω.

неудачливый επ., βρ: -лив, -а, -ο άτυχος, κακότυχος, ανευόδωτος· - человек άτυχος άνθρωπος.

неудачник, -а α., -ца, -н θ. άτυχος, -η.

неудачный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 βλ. неудачливый. 2 ανεπιτυχής, αποτυχημένος· -не попытки αποτυχημένες (άκαρπες) προσπάθειες· -οе начало κακή αρχή.

неудержимо επίρ. ακράτητα κλπ. επ.

неудержимый επ., βρ: -жим, -а, -ο ακράτητος, ασταμάτητος· ακάθεκτος, ακατάσχετος· -смех ασυγκράτητα γέλια· -не слезы ακράτητα δάκρυα· -οе желание ακατάσχετη επιθυμία.

неудержный επ., βρ: -жен, -жна, -жно βλ. неудержимый.

неудивительно επίρ. ως κατηγ. δεν είναι τίποτε το εκπληκτικό, το περίεργο, το παράδοξο.

неудивительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο; μη εκπληκτικός, - παράξενος, - περίεργος.

неудόбно επίρ. κ. σαν κατηγ. στενόχωρα, μη βολικά κλπ. επ. емѹ - сестъ δεν του είναι βολικά να καθήσει· мне - за него στενοχωρούμαι γι' αυτόν.

неудόбный επ., βρ: -бен, -бна, -бно. 1 στενόχωρος, μη βολικός, όχι άνετος· δυσπρόσάρμοστος. II ακατάλληλος, αδέξιος. 2 μτφ. δυσχερής, δύσκολος· δυσάρεστος· -οе положение δυσχερής κατάσταση (θέση). 3 μτφ. μη σωστός, απρεπής, άτοπος.

неудобоваримый επ., βρ: -рим, -а, -ο. 1 δύσπεπτος, δυσκολοχώνευτος, κακοχώνευτος· -ая пища δυσκολοχώνευτη τροφή. 2 μτφ. δυνόητος, δυσκολοαφομοίητος, ακαταλαβίστικος.

неудобопроизносимый επ., βρ: -сим, -а, -ο δυσπρόφερτος· -οе слово δυσπρόφερτη λέξη. II απρεπής, άσεμνος· -ая брань σιχαμερή βρισιά.

неудόбство, -а ουδ. 1 δυσχέρεια, στενοχώρια. 2 σύγχυση, αμηχανία· δυσάρεστη θέση.

неудόбъ επίρ. - сказуемый (παλ.) που δε λέγεται (απρεπής έκφραση, λέξη).

неудовлетворение, -я ουδ. 1 η μη ικανοποίηση. 2 βλ. неудовлетворённость (2σημ.).

неудовлетворённость, -и θ. 1 μη ικανοποίηση. 2 δυσάρεσκεια, κακοφανισμός, πίκρα, θλίψη.

неудовлетворённый επ. ανικανοποίητος, αδικαιώτος. II παραπονεμένος, δυσάρεστημένος· λυπημένος.

неудовлетворительно επίρ. ανικανοποίητα. II ως κατηγ. (για σχολικό βαθμό) μη ικανοποιητικά, κάτω της βάσης.

неудовлетворительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно μη ικανοποιητικός· - отвёт μη ικανοποιητική απάντηση.

неудовольствие, -я ουδ. 1 δυσάρεσκεια, κακοφανισμός, λύπη, θλίψη, πίκρα· к великому моему -ю προς μεγάλη μου λύπη· выражать своё - εκφράζω τη δυσάρεσκεία μου· скрывать своё - κρύβω (де φανερώνω) τη δυσάρεσκεία μου· смотреть на что с -ем βλέπω κάτι με κακό μάτι. 2 (παλ.) παρεξήγηση, δυσάρεστηση.

неуёмно επίρ. ασταμάτητα, αδιάκοπα, αδιάλειπτα κλπ. επ.

неуёмный επ., βρ: -мен, -мна, -мно ασταμάτητος, αδιάκοπος, ακατάπαυστος, αδιάλειπτος· συνεχής, διαρκής· вчера шёл - дождь χτες έβρεχε ασταμάτητα· -ая боль ασταμάτητος πόνος. II ακούραστος, ασίγαστος, αεικίνητος.

неужели ερωτημ. μόριο· άραγε· αλήθεια· είναι δυνατό· - вы не знаете моего брата? αλήθεια, δεν γνωρίζετε τον αδερφό μου; - это правда άραγε αυτό είναι αλήθεια; - он это сделал? είναι δυνατόν αυτός να το έκανε;

неуживчивость, -и θ. το δυσμεταχειρίστον· δυστροπία· το ακοινώνητον, ακοινωνησία.

неуживчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο δυσμεταχειρίστος, δύστροπος, δύσκολος· ασυμβίβωτος, ακοινώνητος· - характер δύστροπος χαρακτηριστήρας· - человек ακοινώνητος άνθρωπος.

неужли (παλ.) βλ. неужели.

неужто μόριο ερωτημ. (παλ. κ. απλ.) βλ. неужели.

неузнаваемость, -и θ. до -и ώσπου δεν αναγνωρίζεται (τόσο πολύ άλλαξε).

неузнаваемый επ., βρ: -аем, -а, -ο αγνώριστος· он стал -им αυτός έγινε αγνώριστος.

неуказанный επ. (παλ.) απαγορευμένος, ανεπιτρέπτος· μη ενδεδειγμένος· - способ μη ενδεδειγμένος τρόπος· - путь μη ενδεδειγμένος δρόμος (μέθοδος ενέργειας)· в -ое время σε απαγορευμένο χρόνο (ώρα).

неуклонно επίρ. απαρύγκλιτα· σταθερά.

неуклонный επ., βρ: -оен, -оина, -онно; απαρύγκλιτος· σταθερός· подтём жизненного уровня σταθερό ανέβασμα του βιωτικού επιπέδου.

неуклончивость, -и θ. (παλ.) το ανένδοτο, το αμετάτρεπτο· μη υποχωρητικότητα.

неуклончивый επ., βρ: -чив, -а, -ο (παλ.) ανένδοτος, ανυποχώρητος, αμετάτρεπτος.

неуклобе επίρ. αδέξια κλπ. επ.

неуклобестъ, -и θ. δυσαρμονικότητα, το ακανόνιστο, ασυμμετρία. II ακαλαισθησία. II αδεξιότητα.

неуклюжий επ., βρ: -лож, -а, -е δυσαρμονικός, ακανόνιστος, ασύμμετρος. II άκομφος, ακαλαισθητος, άγαρμος· μπατάλικος, χονδροειδής. II αδέξιος· δυσκίνητος.

неукоснительно επίρ. ακριβώς, με ακρίβεια, αυστηρά, με αυστηρότητα.

неукоснительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο; ακριβής, αυστηρός· -οе соблюдение дисциплины αυστηρή τήρηση της πειθαρχίας· -οе исполнение ακριβής εκτέλεση.

неукротимость, -и θ. το αδάμαστο, το ακατάβλητο.

неукротимый επ., βρ: -тим, -а, -ο αδάμαστος, ατίθασος, ακατάβλητος· - зверь αδάμαστο θηρίο. II ασυγκράτητος, ανυπόταγος· απείθαρχος.

неуловимость, -и θ. 1 το ασύληπτο. 2 το απαρατήρητο, το δυσδιάκριτο, ασάφεια.

неуловимый επ., βρ: -вим, -а, -ο. 1 ασύληπτος, άπιαστος, άφαντος. 2 απαρατήρητος, ανεπαίσθητος· ασαφής.

неулыбчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο αμειδίαστος, αχαμογέλαστος· σκυθρωπός.

неумело επίρ. αδέξια κλπ. επ.

неумелый επ., βρ: -мел, -а, -ο αδέξιος· α-

νίκανος· ατζαμής· άπειρος· ανίδεος, αδαής.
неумёние, -я ουδ. ανικανότητα· αδεξιότητα· άγνοια, αδαημοσύνη.

неумёренно επίρ. υπέρμετρα, υπερβολικά, άκρως.

неумёренность, -и θ. το υπέρμετρο, υπερβολή, ακρότητα.

неумёренный επ. υπέρμετρος, υπερβολικός· -восторг υπέρμετρος ενθουσιασμός· -человёк υπερβολικός (πολυ απαιτητικός) άνθρωπος.

неумёстно επίρ. άτοπα, άκαιρα.

неумёстность, -и θ. το άτοπο, το άκαιρο, το ακατάλληλο (χρόνου ή τόπου).

неумёстный επ., βρ: -тен, -тна, -тно άτοπος, άκαιρος, εκτός τόπου ή χρόνου.

неумный επ., βρ: -умен, -умна, -умно κουτός, ανόητος, μωρός. || βλακώδης παιδιακίστικος, παιδαριώδης.

неумолимо επίρ. αδυσώπητα, αμείλικτα.

неумолимость, -и θ. το αδυσώπητο.

неумолимый επ., -лим, -а, -ο αδυσώπητος, σκληρός, αμείλικτος, ανιξελέαστος, απηνής.

неумолкаемый επ., βρ: -аем, -а, -ο ασίγητος, ακατάπαυστος, αδιάκοπος· συνεχής.

неумолчный επ. βρ: -чен, -чна, -ο βλ. **неумолкаемый**.

неумный επ., βρ: -тен, -тна, -тно (παλ.) αναξαγόραστος, αδωροδόκητος, αδέκαστος, αλάδωτος.

неумышленно επίρ. όχι σκόπιμα· απρομελέτητα, απροαίρετα κλπ. επ.

неумышленный επ., βρ: -лен, -ленна, -ο όχι σκόπιμος, απρομελέτητος, απροσχεδιαστος, απροαίρετος· -ое убийство απρομελέτητος φόνος.

неунывающий επ. που δε θλίβεται, άθλιβος, άλυπος· αστενοχώρητος.

неуплата, -и θ. η μη πληρωμή· в случай -и σε περίπτωση μη πληρωμής.

неупорядоченность, -и θ. μη τακτοποίηση.

неупорядоченный επ. ατακτοποιήτος, αδιευθέτητος, άστατος· -ое хозяйство ατακτοποιητο νοικοκυριό· -образ жизни άστατη ζωή.

неупотребительность, -и θ. αχρηστία. || μη χρήση, μη χρησιμοποίηση· το ασυνήθιστο.

неупотребительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно αχρησιμοποίητος· δύσχρηστος· οе слово σπάνια χρησιμοποιούμενη λέξη.

неуправка, -и θ. (απλ.) αναποδιά, κασιποδιά, γρουσουζιά.

неуравновешенность. -и θ. ανισορροπία, αστάθεια.

неуравновешенный επ., βρ: -шен, -шенна, -ο ανισόρροπος, ασταθής· -человёк ανισόρροπος άνθρωπος· -характер ασταθής χαρακτήρας.

неурожай, -я α. κακή σοδειά, αφορία, αγο-

νία, ακαρπία· -пшеницы κακή σοδειά σιτηρών, σιτοδεία.

неурожайность, -и θ. βλ. **неурожай**.

неурожайный επ., βρ: -жен, -жайна, -жайно άφορος, άγονος, άκαρπος· -год άφορη χρονιά, έτος σιτοδείας· -ая земля άγονη γη.

неурочный επ. 1 ακαθόριστος (για χρόνο). 2 άκατάλληλος, ασυνήθιστος· άτοπος· в - час σε ακατάλληλη ώρα.

неурядица, -и θ. 1 αταξία, ακαταστασία, ανωμαλία, σύγχυση, ανακατωσούρα. 2 φιλονικία, έριδα, γκρίνια, φαγωμάρα.

неусидчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο αεικίνητος, που δεν κάθεται σ' ένα μέρος. || μη επιμελής.

неуспеваемость, -и θ. η μη επίδοση στα μαθήματα.

неуспевающий επ. κ. ουσ. (για μαθητές) αδύνατος, ανεπίδοτος, υστερών.

неуспех, -а α. αποτυχία.

неуспешный επ., βρ: -шен, -шна, -шно βλ. **безуспешный**.

неустанно επίρ. αδιάπτωτα· συνεχώς.

неустанный επ. αμειώτος, αχαλάρωτος, αδιάπτωτος· συνεχής· -ая забота συνεχής φροντίδα.

неустойка, -и θ. 1 αθέτηση λόγου ή υπόσχεσης. || πρόστιμο για παράβαση όρου συμφωνίας. 2 αποτυχία.

неустойчиво επίρ. ασταθώς.

неустойчивость, -и θ. (κυρλεξ. κ. μτφ.) αστάθεια.

неустойчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο. 1 ασταθής· αστέριωτος· μη στερεός· -стул μη στέριο κάθισμα. || ταλαντευόμενος· -ая походка μη σταθερό βάδισμα. 2 μτφ. άστατος, αβέβαιος, ευμετάβλητος· -ая погода άστατος καιρός. || αδύνατος. || εκφρ. -ое равновесие ασταθής ισορροπία.

неустрашимый επ., βρ: -ним, -а, -ο ανεξάλειπτος· ανυπέρβλητος, αξεπέραστος· нет -ых препятствий δεν υπάρχουν ανυπέρβλητα εμπόδια· -не последствия ανεξάλειπτες συνέπειες.

неустрahимо επίρ. άφοβα, απτότητα.

неустрahимость, -и θ. αφοβία.

неустрahимый επ., βρ: -шим, -а, -ο άφοβος, απτόητος· ατρόμητος· -боец ατρόμητος μαχητής· -путешественник άφοβος οδοιπόρος.

неустрашенность, -и θ. ανοργανωσιά· αταξία, ακαταστασία. || ρεμπελιά.

неустройство, -а ουδ. αταξία, ακαταστασία.

неуступчивость, -и θ. η μη υποχωρητικότητα, το ανυποχώρητο, το ανένδοτο· -в споре το ανυποχώρητο στη συζήτηση.

неуступчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο ανυποχώρητος, ανένδοτος, πεισματώδης.

неусыпно επίρ. ακοίμητα, άγρυπνα· ακούραστα.

неусыпный επ. ακοίμητος, άγρυπνος. || άοκνος, ακούραστος.

неутешительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο; μη παρηγορητικός, μη ενθαρρυντικός, μη ικανοποιητικός.

неутешно επίρ. απαρηγόρητα.

неутешный επ., βρ: -шен, -шна, -шно απαρηγόρητος· **МАТЬ ОУЛÁ** -α η μάνα ήταν απαρηγόρητη.

неутолимый επ., βρ: -лим, -а, -ο ακαταπράυντος· -**АЯ БОЛЬ** ακαταπράυντος πόνος. || ακόρεστος, άσβηστος· -**АЯ ЖАЖДА** άσβηστη δίψα· - **ГОЛОД** ακόρεστη πείνα (λίμα)· -**АЯ ЖАЖДА ЗНАНИЙ** (μτφ.) ακόρεστη δίψα γνώσεων.

неутомимость, -и θ. η μη κούραση.

неутомимый επ., βρ: -мим, -а, -ο ακούραστος· - **КОНЬ** ακούραστο άλογο· - **ИЗОБРЕТАТЕЛЬ** ακούραστος εφευρέτης· - **БОРЕЦ ЗА МИР** ακούραστος αγωνιστής της ειρήνης.

неуч, -а α. άνθρωπος αμόρφωτος, απαίδευτος· ξόανο.

неучёный επ. αμόρφωτος, απαίδευτος.

неучтиво επίρ. ασεβώς κλπ. επ.

неучтивость, -и θ. ασέβεια, ανευλάβεια, αγένεια, απρέπεια.

неучтивый επ., -тив, -а, -ο ασεβής, ανευλαβής· αγενής, απρεπής.

неуютно επίρ. μη βολικά, μη άνετα. || ως κατηγ. δεν είναι άνετα· **В ДÓМЕ ОУЛО** - στο σπίτι δεν ήταν άνετα.

неуютный επ., βρ: -тен, -тна, -тно μη άνετος, μη αναπαυτικός, άβολος.

неуязвимость, -и θ. το άτρωτο.

неуязвимый επ., βρ: -вим, -а, -ο. 1 άτρωτος. || άφθαστος, άγγιχτος. 2 άφογος, άμειπτος, άμωμος.

***нефелин**, -а α. ο νεφελίνης, το νεφελιωτό, ελαιόλιθος (ορυκτό).

нефелиновый επ. νεφελίνιος.

***нефрит**¹, -а α. νεφρίτης (ορυκτό).

***нефрит**², -а α. νεφρίτης (ασθένεια).

нефритовый επ. (ορυκ.) του νεφρίτη.

нефтебаза, -и θ. αποθήκη πετρελαίων.

нефтевоз, -а α. πετρελαιοφόρο σκάφος, δεξαμενόπλοιο, τάνκερ.

нефедосыпавший επ. της εξόρυξης πετρελαίων· -**АЯ ПРОМЫШЛЕННОСТЬ** βιομηχανία εξόρυξης πετρελαίων.

нефтеналивной επ. πετρελαιοφόρος· -**ОЕ СУДНО** πετρελαιοφόρο σκάφος (σε χυτό πετρέλαιο).

нефтеносный επ. πετρελαιοφόρος· - **ПЛАСТ** πετρελαιοφόρο κοιτάσμα· -**АЯ ÓБЛАСТЬ** πετρελαιοφόρα περιοχή.

нефтеперерабатывающий επ. της επεξεργασί-

ας πετρελαίου· -**ИЕ ЗАВОДЫ** διυλιστήρια πετρελαίου.

нефтепровод, -а α. αγωγός πετρελαίου.

нефтепродукт, -а α. προϊόν (παράγωγο) πετρελαίου.

нефтепрóмысел, -сла α. επιχείρηση εξαγωγής πετρελαίου.

нефтепромышленник, -а α. πετρελαιοβιομηχανος. || εργάτης πετρελαιοβιομηχανίας.

нефтепромышленность, -и θ. πετρελαιοβιομηχανία.

нефтепромышленный επ. πετρελαιοβιομηχανικός· - **РАЙÓН** πετρελαιοβιομηχανική περιοχή.

нефтехранилище, -а α. πετρελαιοδεξαμενή.

***нефть**, -и θ. πετρέλαιο, νάφθα.

нефтяник, -а α. πετρελαιοεργάτης· πετρελαιολόγος. || πετρελαιοβιομηχανος.

нефтянка, -и θ. 1 μηχανή πετρελαιοκίνητη. 2 πετρελαιοφόρα μαούνα.

нефтяной επ. του πετρελαίου· -**АЯ ПРОМЫШЛЕННОСТЬ** πετρελαιοβιομηχανία· -**ИЕ МЕСТОРОЖДЕНИЯ** κοιτάσματα πετρελαίου· -**АЯ СМОЛÁ** πετρελαιοπίσσα· - **ДВÍГАТЕЛЬ** πετρελαιομηχανή.

нехáй μόριο· (απλ.) ας· - **ГОВОРÍТ, ЧТО ХÓЧЕТ** ας λέει ό,τι θέλει.

нехватка, -и θ. ανεπάρκεια, έλλειψη, στενότητα· - **ДЕНЕГ** έλλειψη χρημάτων· - **МАТЕРИАЛОВ** έλλειψη υλικών.

нехитрый επ., βρ: -хитёр, -хитра, -хитро. 1 άδολος, απονήρευτος, αθώς. 2 απλός, μη πολύπλοκος.

неходовой επ. αχρησιμοποίητος, αργός· -**ИЕ МАШИНЫ** ακινητοποιημένες μηχανές. || αζήτητος· -**ИЕ ТОВАРЫ** αζήτητα εμπορεύματα.

нехóженный επ. απάτητος· - **ИЕ МЕСТÁ** απάτητα μέρη.

нежорóший επ., βρ: -рóш, -á, -ó. 1 όχι καλός· κακός, άσχημος· -**АЯ ПОГÓДА** παλιόκαιρος· - **СОН** άσχημο όνειρο. 2 δυσειδής.

нехорошо επίρ. όχι καλά, κακώς, άσχημα· **здесь пáхнет** - εδώ μυρίζει άσχημα· **чувствовáть себя** - αισθάνομαι άσχημα. || ως κατηγ. δεν είναι καλό· είναι κακό, άσχημο· - **ТАК ПОСТУПАТЬ** δεν είναι καλό να πράττεις έτσι.

нехóтя επίρ. απρόθυμα, ανόρεχτα, ξέκαρδα. || άθελα, ακούσια, απροαίρετα.

нехристь, -я α. 1 (παλ.) ασυνείδητος, ασυναίσθητος· μη χριστιανός, αλλόθρησκος, αλάδωτος. 2 αντίχρηστος, κακός, σκληρός.

нецелесообразно επίρ. άσκοπα, μάταια.

нецелесообразность, -и θ. μη σκοπιμότητα, το άσκοπο.

нецелесообразный επ., βρ: -зен, -зна, -ο; άσκοπος, μάταιος· -**АЯ РАБÓТА** χαμένη δουλειά· -**АЯ УРАТÁ** вре́мени σπατάλη χρόνου.

нецензурно επίρ. άσεμνα, άπρεπα, αισχρά·

выражаться εκφράζομαι άσεμνα.

нецензурность, -и θ. το άσεμνο, απρέπεια, αισχροτήτα.

нецензурный επ., βρ: -рен, -рна, -рно απαγορευμένος απο τη λογοκρισία. || μτφ. άσεμνος, απρεπής, αισχρός· -не слова άσεμνα λόγια· αισχρολόγα.

нецеремонно επίρ. απλά, ελεύθερα, με οικειότητα.

нецеремонность, -и θ. απλότητα, ελευθερία, έλλειψη τύπων. || ανεπισιμότητα. || αναιδεια, αδιαντροπία.

нецеремонный επ., βρ: -онен, -онна, -о. 1 απλός, ελεύθερος, οικείος, χωρίς τύπους. || ανεπίσημος. 2 αναιδής, αδιάντροπος.

неча επίρ. (διαлк.) δεν υπάρχει λόγος, δεν είναι ανάγκη, δε χρειάζεται.

нечаянно επίρ. ενέλπιστα κλπ. επ.

нечаянность, -и θ. 1 το ανέλπιστο, το απροσδόκητο. 2 το απροαίρετο.

нечаянный επ. 1 ανέλπιστος, απροσδόκητος, ακαρτέρητος· -ая радость απροσδόκητη χαρά· -гость ακαρτέρητος μουσαφίρης. 2 αβούλητος, άθελος, ακούσιος, απροαίρετος, μη σκόπιμος· τυχαίος· -выстрел άθελος (κατά λάθος) πυροβολισμός.

нечего! **нечему**, **нечем**, **не о чем** αντων. αρνητ. τίποτε, ουδέν· -читатъ δεν έχω τίποτε για διάβασμα· -сказатъ δεν έχω τίποτε να πω· тебе -боитъся δεν έχεις τίποτε να φοβηθείς· **нечем резать** δεν έχω με τι να κόψω· **нечему удивляться** τίποτε το εκπληκτικό· тут **нечему смеяться** εδώ δεν υπάρχει τίποτε το γελοίο· **не о чем жалеть** άδικο λυπάσαι· -делатъ δεν μπορώ να κάνω τίποτε.

нечего? ως κατηγ. δεν πρέπει, δεν αρμόζει, δεν ταιριάζει· δε χρειάζεται, δεν υπάρχει λόγος, δεν είναι ανάγκη· об этом и думать -γι' αυτό ούτε καν να σκέφτεσαι· -вам в это дело мешатъся δεν έχετε καμιά δουλειά να ανακατεύετε σ' αυτή την υπόθεση· вам -помогатъ δε χρειάζεται η βοήθειά σας· **егó** -жалетъ δεν αξίζει να τον λυπάσαι ή φυτός δε θέλει λύπηση.

нечеловеческий επ. 1 μη ανθρώπινος· -ие отношения μη ανθρώπινες σχέσεις. 2 υπεράνθρωπος· -ие усилия υπεράνθρωπες προσπάθειες. || απάνθρωπος· -ужас απεριγραπτη φρίκη.

нечеловечный επ., βρ: -чен, -чна, -чно απάνθρωπος· μη ανθρωπινός.

нечернозёмный επ. μη μαύρου χώματος· -ая полоса ζώνη μη μαύρου χώματος.

нечесанный επ., βρ: -сан, -а, -о αχτένιστος.

нечестивец, -вца α. (παλ.) ασεβής, ανόσιος· ανέντιμος, άτιμος.

нечеотливый επ. (παλ.) ατιμωτικός.

нечестно επίρ. ανέντιμα, άτιμα.

нечестность, -и θ. ατιμία, ανεντιμότητα.

нечестный επ., βρ: -тен, -тна, -тно άτιμος, ανέντιμος· ανήθικος.

нечет, -а α. μονός, περιττός· чет и -зугός και μονός αριθμός.

нечёткий επ., βρ: -ёток, -еткá, -ётко ασαφής, δυσδιάκριτος, αδιευκρίνητος, αξεκαθάριστος· μη ακριβής· -пóчек δυσανάγνωστος γραφικός χαρακτήρας· -ая работа μη ακριβής εργασία· -ое изложéние δυσνόητη έκθεση· -ое произношéние μη καθαρή προφορά.

нечётко επίρ. ασαφώς, δυσδιάκριτα κλπ. επ.

нечёткость, -и θ. ασάφεια, το δυσδιάκριτο, το αδιευκρίνητο· μη καθαρότητα· αμυδρότητα· μη ακρίβεια.

нечётный επ. μονός, περιττός (αριθμός).

нечиновный επ. (παλ.) χωρίς βαθμό ή χωρίς μεγάλο βαθμό (στην υπηρεσία).

нечисто επίρ. ακάθαρτα, λερωμένα κλπ. επ. || ως κατηγ. είναι ακάθαρτα, βρώμικα, λερωμένα. || ως κατηγ. είναι ακάθαρτο (πονηρό) πνεύμα.

нечистоплóтность, -и θ. το ακάθαρτο, βρωμερότητα. || ατιμία κλπ. επ.

нечистоплóтный επ. βρ: -тен, -тна, -тно. 1 ακάθαρτος, βρωμερός, μιαρός, ρυπαρός, βρώμικος, λερωμένος· -ое обéльё ακάθαρτα εσώρουχα· -воздух ακάθαρτος αέρας· -двор βρώμικη αυλή. 2 μτφ. αισχρός· άτιμος, επαίσχυντος· -постýпок αισχρή πράξη.

нечистотá, -и θ. 1 μη καθαριότητα, βρωμιά· в доме - στο σπίτι δεν υπάρχει καθαριότητα. 2 ανηθικότητα, ατιμία, προστυχιά. 3 πλθ. -отн ακαθαρσίες, βρωμιά, σκουπίδια.

нечистый επ., βρ: -ист, -á, -о. 1 ακάθαρτος, λερωμένος, βρώμικος· -ая посудá ακάθαρτα αγγεία. 2 μη γνήσιος, νοθευμένος. || μουντός· -цвет μουντό χρώμα. || μη καθαρόαιμος· собака -ой породы σκύλος απο διασταύρωση (μπαστάρδικης ράτσας). 3 μη καθαρός, μη σωστός, μη ακριβής (για ήχο, προφορά). 5 ανήθικος· ύποπτος, επιληψίμος. 6 άτιμος· βρωμερός, βρώμιος· -ое дело βρώμικη υπόθεση ή βρωμοδουλειά. 7 αμαρτωλός, ανόσιος, ανοσιουργός, ανίερος. 8 πονηρός, κακός· -дух ακάθαρτο πνεύμα (δαίμονας). 9 ουσ. το ακάθαρτο πνεύμα (δαίμονας). || εκφρ. -ая сила ο δαίμονας, ο διάβολος, ο τρισκατάρατος· на руку -ист που έχει ροπή για κλέψιμο.

нечистъ, -и θ. αθρσ. (απλ.) 1 πνεύματα ακάθαρτα (κακά, πονηρά), φαντάσματα, ξωτικά. 2 μτφ. (για ζώα, ζωίδια, έντομα) αντιπαθητικός, απδιαστικός, σιχαμερός. 3 μτφ. (για ανθρώπους) βδελυρός, μυσαρός, επάρατος.

нечленораздельно επίρ. άναρθρα.
нечленораздельность, -и θ. το άναρθρο.
нечленораздельный επ., βρ: -лен, -льна, -ο άναρθρος, ασύναρθρος, μη ευκρινής· ακατάληπτος.

нечувствительно επίρ. αναισθητα.
нечувствительность, -и θ. μη αισθητικότητα, μη ευαισθησία.

нечувствительный επ., -лен, -льна, -льно; μη ευαίσθητος· -ая кожа μη ευαίσθητο δέρμα· -к холоду που αντέχει στο κρύο. || μτφ. αναισθητος, ανάλγητος, απαθής. || (παλ.) απαρατήρητος, ανεπαίσθητος.

нечуткий επ., βρ: -ток, -тка, -тко λίγο αισθητικός, - ευαίσθητος· -ое ухо όχι λεπτό αυτί (ακοή).

нечуткость, -и θ. μη λεπτότητα αίσθησης, η μη ευαισθησία. || αναισθησία, απάθεια.

нешироко επίρ. όχι πλατιά.

неширокий επ., βρ: -рок, -рока, -ρόκό, λίγο πλατύς, αρκετά στενός.

нешто μόριο· (απλ.) 1 άραγε; αλήθεια; 2 έστω, (για) χάρη· ~ для компании χάρη της παρέας.

несуточный επ., βρ: -чен, -чна, -чно όχι αστείος· σοβαρός· -ая болезнь σοβαρή ασθένεια.

несадно επίρ. βλ. беспощадно, безжалостно.

несадный επ., βρ: -ден, -дна, -дно; βλ. беспощадный, безжалостный.

нешечко, -а ουδ. (διαλκ.) θησαυρός, λατρευτό πράγμα.

незаконный επ., βρ: -мен, -мна, -мно όχι οικονομικός· πολυδάπανος, πολυέξοδος, δαπανηρός· -ая хозяйка ξεοδιάστρα νοικοκυρά.

незтичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно ανήθικος· ~ поступок ανήθικη πράξη.

нейвка, -и θ. μη εμφάνιση, μη παρουσίαση, μη άφιξη· ~ свидетелей в суд μη παρουσίαση των μαρτύρων στο δικαστήριο.

нейственно επίρ. αδιάκριτα κλπ. επ.

нейственный επ., βρ: -вен, -венна, -венно δυσδιάκριτος, ανεπαίσθητος, αξεκαθάριστος, αξεχώριστος· ασαφής.

нейркий επ., βρ: -рок, -рка, -рко (κυρλε. κ. μτφ.) αλαμπής, αμαυρός, θαμπός, μουντός, μουχρός, αμυδρός· ωχρός, άτονος, ισχνός· ~ свет луны το ωχρό φως του φεγγαριού· ~не звезды αλαμπή αστέρια.

нейрко επίρ. όχι καθαρά· αμυδρά κλπ. επ.

нейркость, -и θ. αμυδρότητα· ωχρότητα, ισχνότητα· το αλαμπές.

нейсно επίρ. ασαφώς κλπ. επ.

нейсность, -и θ. ασάφεια, αμυδρότητα, μη καθαρότητα. || αοριστία· ακαταληψία.

нейсный επ., βρ: -сен, -сна, -сно. 1 ασα-

φής. αξεκάθαρος, δυσδιάκριτος, αξεχώριστος. 2 αόριστος, ανεξήγητος, συγκεχυμένος· -ое место в книге σκοτεινό σημείο στο βιβλίο.

нейснть, -и θ. είδος μεγάλης κουκουβάγιας.

ни¹ μόριο αρνητ. ούτε, μήτε, ουδέ, μηδέ· не осталось - одною кускa δεν έμεινε ούτε ένα κομματάκι· ~ так ~ сяк ούτε έτσι ούτε αλλιώς· ~ тот ~ другоу ούτε ο ένας ούτε ο άλλος· ~ то ~ се ούτε αυτό, ούτε το άλλο· τό 'να του βρωμάει, τ' άλλο του μυρίζει· ~ с тою ~ с сею απότομα, χωρίς προφύλαξη ή διατυπώσεις· ~ за что, ~ про что για το τίποτε, χωρίς λόγο· για φύλλου πήδημα. 2 μη(ν)· стои там и - с места στάσου εκεί και μην το κουνάς απο τη θέση· стои, ~ шагу дальше! άлт, μη κάνεις ούτε βήμα. 3 σύνδ. (σε αρνητικές προτάσεις)· ούτε, μήτε· ~ кшаты - пить не хочю δε θέλω ούτε να φάω ούτε να πιώ· на улице - души στο δρόμο δεν υπάρχει ούτε ψυχή (κανένας)· куда - кинь все клин (παρμ.) όπου και να πας, μπαστούνια θα τα βρεις. || εκφρ. ни-ни μη-μη ή όχι-όχι (απαγορεύεται, δεν κάνει).

ни² (πάντοτε άτονο) αποχωριζόμενο μέρος της αντων. никто, ничто κ.τ.τ. σε συνδυασμό με συνδέσμους· ο σύνδεσμος μπαίνει ανάμεσα απο τα δυο μέρη: ни κ. кто: ни в коем случае σε καμιά περίπτωση· ни с кем με κανέναν· я ни к кому не ходил σε κανέναν· δεν πήγαινα· ни у кого не было папиросов κανένας δεν είχε τσιγάρα· я ни на кого не надеюсь δεν ελπίζω σε κανέναν· ни для кого этого не сделал δε θα το φτιάσω για κανέναν.

-нибудь κ.-нибудь μόριο αόριστο· σε συνδυασμό με αντωνυμίες κ. επιρρήματα: кто-- κάποιος, ένας· что-- κάτι, οτιδήποτε· где-- κάπου κ.τ.τ.

нива, -и θ. 1 χωράφι καλλιεργημένο. 2 μτφ. σταδιοδρομία.

***нивелир**, -а α. σταθμητής, χωροσταθμητής ή χωροστάθμη, υδροστάθμη.

нивелирный επ. χωροσταθμικός.

нивелирование, -я ουδ. 1 χωροστάθμιση. 2 μτφ. εξίσωση, ισοπέδωση, ομαλυνση.

нивелировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 χωροσταθμώ. 2 μτφ. εξισώνω, ισοπεδώνω, ομαλύνω. || -ся 1 χωροσταθμούμαι. 2 μτφ. εξισώνομαι, ισοπεδώνομαι, ομαλύνομαι.

нивелировка, -и θ. βλ. нивелирование.

нивелировочный επ. χωροσταθμικός.

нивелировщик, -а α., -ца, -и θ. εργάτης, -τρια χωροστάθμισης.

нивушка, -и θ. χωραφάκι.

нигде επίρ. πουθενά· ето - не видно αυτός δε φαίνεται πουθενά· её - не найдешь δε θα τη βρεις πουθενά· ~ кроме πουθενά εκτός.

***нигилизъм**, -а α. μηδενισμός.
нигилист, -а α., -ка, -и θ. μηδενιστής, -τρια.
нигилистический επ. μηδενιστικός, του μηδενισμού.
нигелистский επ. μηδενιστικός, του μηδενιστή.
***нигрозин**, -а α. νιγροζίνη, αζινόχρωμα.
***нигрól**, -а α. είδος γράσου.
нидерлáндец, -ца α., -ка, -и θ. βλ. ГОЛЛáндец.
нидерлáндский επ. βλ. ГОЛЛáндский.
нижáйший υπερθ. β. του επ. нiзкий.
ниже 1 συγκρ. β. του επ. нiзкий κ. του επир. нiзко. 2 κάτω· κατωτέρω· - **истóков** κάτω των πηγών. 3 (για βιβλία κ.τ.τ.) παρακάτω, πιο κάτω, κατωτέρω. || υπό, κάτω· - **колéна** κάτω απο το γόνατο. || εκφρ. - **до-стоiнства** δεν ταιριάζει, υποτιμά, μειώνει την αξιοπρέπεια· - **нулiя** κάτω απο το μηδέν.
ниже σύνδ. συμπλ. (σε αρνητ. προτάσεις)· ακόμα όχι (ούτε).
нижеподписáвшийсiя επ. υπογραμμένος.
нижепоимéновáнный επ. (γραπ. λόγος) ο κάτωθι (κατ)ονομαζόμενος.
нижеприведéнный επ. ο κατωτέρω παρατιθέμενος.
нижестóящий επ. υποδεέστερος, κατώτερος.
нижеупомáнутый επ. (γραπ. λόγος) ο κατωτέρω αναφερόμενος.
ниже... πρώτο συνθετικό με σημ. του κάτω ρου· **нижево́лжский** του κάτω ρου του Βόλγα.
нижний, -яя, -ее επ. 1 ο κάτω, ο κατώτερος· -**яя чéлюсть** η κάτω σιαγόνα· -**ие оконéчности** τα κάτω άκρα· - **этáж** το εισώγειο. || ο υποκάτω, ο κάτω απο μας· -**ие жилыи** οι κάτωθι μας κάτοικοι. 2 (για ποτάμια) ο κάτω· -**ее течéние** ο κάτω ρους· -**яя Во́лга** ο κάτω Βόλγας. 3 εσωτερικός· -**ее белыё** τα εσωρούχα. 4 (για ήχο) χαμηλότερος. || εκφρ. - **чин** (παλ.) στρατιώτης, φαντάρος.
низ, -а (-у), προθετ. ο нiже, на низу́, плθ. низы́. α. 1 το κάτω μέρος· - **здáния** το κάτω μέρος του κτιρίου· **от -а до véрха** απο κάτω ως επάνω. || το εισώγειο. 2 ο κάτω ρους. 3 плθ. -и́ τα κατώτερα στρώματα (της κοινωνίας, οργάνωσης κ.τ.τ.)· **наро́дные** -и́ τα κατώτερα λαϊκά στρώματα. 4 οι χαμηλές μουσικές νότες.
низáние, -я ουδ. 1 αρμάθιασμα. 2 -**ье** αρμάθα, αρμαθιά.
низáть, низú, нiжeshь ρ.δ.μ. 1 αρμαθιάζω 2 μτφ. παρατάσσω, συντάσσω. 3 (παλ.) διαπερνώ, διεισδύω· περονιάζω. || εκφρ. - **глазáми ή взглiядом** κοιτάζω με διαμπερές βλέμμα. || -**ся** αρμαθιάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
низведéние, -я ουδ. κατέβασμα. || μείωση,

υποβίβαση, υποτίμηση· ταπεινώση.
низвергáть(ся) ρ.δ. βλ. **низвeргнуть(ся)**.
низвeргнуть, -ну, -нешь, παρлθ. χρ. **низвeрг**, -ла, -ло, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **низвeрженный**, βр: -жен, -а, -о κ. **низвeргнутый**, βр: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. (γραπ. λόγος) ρίχνω κάτω, καταρρίπτω, γκρεμίζω, κατακρημνίζω· - **кáмни с горi** κατακυκλώ πέτρες απο το βουνό. || μтф. καταλύω, καταργώ, ανατρέπω· - **власть** ανατρέπω την εξουσία· - **правiтельство** ανατρέπω την κυβέρνηση· - **королiя** εκθρονίζω το βασιλιά. || -**ся** γκρεμίζομαι, κατακρημνίζομαι, πέφτω, καταρρίπτομαι· - **в прó-пасть** πέφτω στο γκρεμό.
низвержéние, -я ουδ. κατάρριψη, γκρέμισμα, κατακρήμνιση. || μтф. κατάλυση, κατάργηση, ανατροπή· - **самодеpжáвия** γκρέμισμα της απολυταρχίας.
низвeстiя, -ведú, -ведёшь, παρлθ. χρ. **низвeл**, -вeлá, -лó, μтч. παρлθ. χρ. **низвeдéнный**, παθ. μтч. παρлθ. χρ. **низвeдéнный**, βр: -дён, -денá, -денó ρ.σ.μ. 1 κατεβάζω· - **на пол** κατεβάζω στο πάτωμα. 2 μтф. μειώνω, υποβιβάζω· υποτιμώ· ταπεινώνω. || εκφр. - **с небá на зéмлю** (παλ.) κατεβάζω απο τα νέφη στην γή (στην πραγματικότητα), προσγειώνω στην πραγματικότητα.
низводiть, -вожú, -вóдишь ρ.δ. βλ. **низвeстiя**. || -**ся** κατεβάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
низiна, -и θ. χαμηλότοπος· χαμηλώμα.
низiнный επ. του χαμηλότοπου.
низка, -и θ. 1 βλ. **низáние**. 2 αρμάθα.
низкий επ., βр: -зок, -зкá, -зко; **ниже**; **низший** κ. **нижáйший**. 1 χαμηλός· μικρός· - **дом** χαμηλό σπίτι (χαμόσπιτο)· - **кабу́лн** μικρό τσκούνι· - **рост** μικρό ανάστημα· - **ое давлéние** páρα χαμηλή πίεση του ατμού· - **ýровень развiтия** χαμηλό επίπεδο ανάπτυξης. 2 κατώτερος· **сiтец** -οго **кáчества** τσιτάκι κατώτερης ποιότητας. || μη αναπτυγμένος, καθυστερημένος· -**ая культúра** μη αναπτυγμένος πολιτισμός. 3 (απλ.) απλός, συνηθισμένος. 4 άτιμος, πρόστυχος, χαμερπής, ποταπός. 5 ευτελούς καταγωγής· κατώτερος· - **ое сослóвие** κατώτερο κοινωνικό στρώμα· - **ое звáние** κατώτερος βαθμός. 6 (παλ.) περιφρ. απλός, λαϊκός. 7 (για ήχο, φωνή)· χαμηλός, βαθύς, μπάσος. || εκφр. - **лоб** μικρό (στενό) μέτωπο· - **поклóн** εδαφιαία υπόκλιση.
низко επир. χαμηλά κλπ. επ. || χαμηλότερα, πιο κάτω, κατώτερα· **óкна - от зeмлi** παράθυρα χαμηλότερα απο την επιφάνεια της γης.
низкооплáчиваемый επ. μικρών αποδοχών· - **ие слúжáщие** χαμηλόμισθοι υπάλληλοι. || φτηνός· -**ая рáботá** φτηνή εργασία.
низкопоклóнный, -а α. δουλοπρεπής, δουλó-

φρούας. || Ξενομανής, Ξενολάτρης.

НИЗКОПОКЛОНИЧАТЬ ρ.δ. υποκλίνομαι δουλοπρεπώς, προσκυνώ.

НИЗКОПОКЛОНИЧЕСТВО, -а ουδ. βλ. **НИЗКОПОКЛОНСТВО**.

НИЗКОПОКЛОНСТВО, -а ουδ. δουλικότητα, δουλοπρέπεια, δουλοφροσύνη. || Ξενομανία, Ξενολατρεία.

НИЗКОПРОБНЫЙ επ., βρ: -бен, -бна, -бно. 1 κίβδηλος, ψεύτικος, κάλπικος. 2 μτφ. κακής ποιότητας· -товár εμπόρευμα κακής ποιότητας. || μτφ. ευτελής, ποταπός, χαμερπής.

НИЗКОРОСЛЫЙ επ., βρ: -росл, -а, -о κοντόσωμος, βραχύσωμος, μικρόσωμος, κοντόκορμος. || (για φυτά) χαμαιφυής, χαμαίζηλος.

НИЗКОСОРТНЫЙ επ. κατώτερης ποιότητας· -не продукты προϊόντα κατώτερης ποιότητας.

НИЗЛАГАТЬ ρ.δ. βλ. **НИЗЛОЖИТЬ**. || -ся ανατρέπομαι, γκρεμίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

НИЗЛОЖЕНИЕ, -я ουδ. ανατροπή, γκρέμισμα, εκθρόνιση.

НИЗЛОЖИТЬ, -оужу, -ожишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **НИЗЛОЖЕННЫЙ**, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. ανατρέπω, ρίχνω κάτω, γκρεμίζω· εκθρονίζω· -монарха εκθρονίζω το μονάρχη. || μτφ. αφαιρώ, ρίχνω· -фей-л. авторитет ρίχνω το κύρος κάποιου.

НИЗМЕННОСТЬ, -и θ. 1 βαθύπεδο. 2 μτφ. χαμέρπεια, ποταπότητα, ευτέλεια, ελεεινότητα· προστυχιά· -желаний χαμαιζηλία· -мыслей η ελεεινότητα των σκέψεων.

НИЗМЕННЫЙ επ., βρ: -мен, -менна, -менно; 1 βαθύπεδος· χαμηλός· πεδινός· -ая местность χαμηλή τοποθεσία. 2 μτφ. χαμερπής, ευτελής, ποταπός, ελεεινός· πρόστυχος· -не желания χαμαιζηλίες· -ая душа κολασμένη ψυχή· -не поубждения ευτελή κίνητρα. 3 ασήμαντος, μηδαμνός.

НИЗОВОЙ επ. 1 χαμηλός· -не травы χαμηλά χόρτα· -ая метель χαμηλός χιονοστρόβιλος. 2 του κάτω ρου (παρά τις εκβολές). || απο τον κάτω ρουν· -ветер αναπλοϊκός άνεμος· -хлеб σιτηρά απο τα κάτω μέρη του ποταμού; 3 κατώτερος· -не организации οι οργανώσεις βάσης. || λαϊκός, μαζικός· -ая Россия (παλ.) η Ρωσία των λαϊκών μαζών.

НИЗОВЬЕ, -я, γεν. πλθ. -ьев ουδ. περιοχή των εκβολών του ποταμού.

НИЗОЙТИ, -ойду, -ойдешь, παρλθ. χρ. **НИСШЕЛ**, **НИЗОШЛА**, **НИЗОШЛО**, μτχ. παρλθ. χρ. **НИСШЕДШИЙ** ρ.σ. (παλ.) κατεβαίνω, κατέρχομαι. || μτφ. περιέρχομαι, μεταπίπτω, πηγαίνω προς το χειρότερο, προς το κατώτερο.

НИЗОК, -зка α. 1 το κάτω μέρος· -брюк το κάτω μέρος του παντελονιού. 2 υπόγεια ταβέρνα ή μαγαζί.

НИЗОМ επίρ. στο κάτω ή στο κατώτερο μέρος, χαμηλά.

НИЗОСТЬ, -и θ. χαμέρπεια, ποταπότητα, ελεεινότητα· προστυχιά, ατιμία. || πράξη άτιμη, πρόστυχη.

НИЗРИНУТЬ ρ.σ. (γραπ. λόγος) ρίχνω χάμω, γκρεμίζω, κατακρημνίζω. καταρρίπτω. || μτφ. καταλύω, καταργώ, ανατρέπω. || φέρω, οδηγώ (σε μια κατάσταση). || -ся ρίχνομαι, πέφτω κάτω, χάμω.

НИЗШИЙ επ. 1 υπερθ. β. του επ. **НИЗКИЙ**; χαμηλότερος· κατώτατος· -ие организмы οι κατώτατοι οργανισμοί· -ие слушание οι κατώτατοι υπάλληλοι· самый - ο κατώτερος όλων· -ая должность η κατώτατη υπαλληλική θέση· -ее звание ο κατώτατος βαθμός. 2 δημοτικός, στοιχειώδης· -ее образование στοιχειώδης εκπαίδευση· -ая школа δημοτικό σχολείο· -ие учебные заведения σχολικά διδακτήρια.

НИКАК¹ επίρ. με κανένα τρόπο· καθόλου, εντελώς (όχι)· это он - не понимает αυτό δεν το καταλαβαίνει αυτός με κανένα τρόπο· -нельзя είναι εντελώς αδύνατο· я этого - не ожида́л αυτό καθόλου δεν το περίμενα. || εκφρ. -нет τελείως όχι· καθόλου, ουδόλως, ουδαμώς, μηδαμώς.

НИКАК² μόριο (απλ.) φαίνεται (ότι), όπως φαίνεται· - это ваш брат едет σαν να είναι ο αδερφός σας αυτός που έρχεται· - вы позабыли φαίνεται ότι ξεχάσατε.

НИКАКОЙ αντων. αρνητ. 1 κανένας, ουδένας, μηδένας· нет -όγο сомнения καμιά απολύτως αμφιβολία (δεν υπάρχει)· не имеешь -όγο права δεν έχεις κανένα δικαίωμα· нет -ой надежды δεν υπάρχει καμιά ελπίδα· -им образом με κανένα τρόπο, κατ' ουδένα τρόπο. 2 καθόλου, τελείως όχι· - он не учёный, а писатель δεν είναι καθόλου επιστήμονας, είναι συγγραφέας. 3 άχρηστος, τιποτένιος· родители хорошие, а ты - οι γονείς είναι καλοί, όμως εσύ τίποτε (χαμένο κορμί). || εκφρ. без-их! и (более) -их! αναντίρρητα!

НИКЕЛЕВЫЙ επ. νικέλινος, του νικελίου. || νικελιούχος. || επινικελωμένος.

НИКЕЛИН, -а α. ο νικελίνης.

НИКЕЛИРОВАНИЕ, -я ουδ. νικέλωση, -μα.

НИКЕЛИРОВАННЫЙ επ. απο μτχ. (επι)νικελωμένος.

НИКЕЛИРОВКА, -и θ. 1 βλ. **НИКЕЛИРОВАНИЕ**. 2 στρώμα επινικέλωσης, το νικέλωμα.

НИКЕЛИРОВОЧНЫЙ επ. νικελωτικός.

НИКЕЛИРОВЩИК, -а α. νικελιστής.

***НИКЕЛЬ**, -я α. το νικελ, -έλιο.

НИКЛИЙ επ. μαραμένος· -цветок μαραμένο λουλούδι.

НИКНУТЬ ρ.σ., παρλθ. χρ. **НИК**, -ла, -ло;

(κυρλξ. κ. μτφ.) μαραίνομαι· μαραζώνω.

НИКОГДА επίρ. ποτέ --- ποτέ-ποτέ, ουδέποτε· Я - не видел ничего подобного ποτέ δεν είδα κάτι παρόμοιο· - в жизни ποτέ στη ζωή· лучше поздно, чем - κάλιο αργά παρά ποτέ· как - όπως ποτέ άλλη φορά ή άλλοτε.

НИКОЙ αντων. αρνητική: -им образом με κανένα τρόπο, επ' ουδενί λόγω· σε καμιά καμιά περίπτωση.

***НИКОТИН**, -а α. νικοτίνη.

НИКОТИННЫЙ επ. νικοτινικός.

НИКОТИНОВЫЙ επ. νικοτινικός.

НИКОТОРЬИЙ αντων. αρνητ. κανένας (απο τους υπάρχοντες, παρόντες, γνωστούς κ.τ.τ.).

НИКОТО αντων. αρνητ. 1 κανένας· - не знает и - меня не видел κανένας δε με ξέρει και κανένας δε με είδε· - из них κανένας απ' αυτούς· - как он μόνο αυτός, κανένας άλλος, εκτός απ' αυτόν· Я НИКОГО там не нашёл κανέναν δε βρήκα εκεί· Я НИ О КОМ не спрашивал δε ρωτούσα για κανένα. 2 ουσ. ασήμαντος άνθρωπος, ανθρωπάκι, -πάριο.

НИКУДА επίρ. πουθενά (προς καμιά κατεύθυνση)· - не пойдёшь πουθενά δε θα πάω. || για τίποτε, προς τίποτε, σε τίποτε· - не годный για τίποτε δεν κάνει (είναι άχρηστος)· - не годный человек άχρηστος άνθρωπος.

НИКУДА επίρ. (απλ.) βλ. **НИКУДА**.

НИКУДАШНИЙ επ. (απλ.) άχρηστος, που δεν κάνει για πουθενά, για τίποτε· -ая вещь άχρηστο πράγμα· - человек άχρηστος άνθρωπος.

НИКЧЕМОСТЬ, -и θ. μηδαμνότητα, τιποτένιο πράγμα.

НИКЧЕМНЫЙ επ. μηδαμνός, τιποτένιος· αναξιόλογος· -ое занятие τιποτένια ασχολία· - вопрос τιποτένιο ζήτημα· -ая книга αναξιόλογο βιβλίο.

НИМАЛО επίρ. καθόλου, διόλου, ποσώς.

***НИМБ**, -а α. 1 φωτοστέφανος. 2 αίγλη· - славы αίγλη δόξας.

***НИМФА**, -и θ. 1 νύμφη· морская - νηρηίδα, νεράιδα της θάλασσας· лесная - δρυάδα, αμαδρυάδα· речная (водная) - ναϊάδα· горная - ορειάδα. 2 νύμφη (κάμπια) των εντόμων.

***НИМФОМАНΙΑ**, -и θ. νυμφομανία, μητρομανία.

НИМФОМАНКА, -и θ. νυμφομανής, μητρομανής.

***НИОБИЙ**, -я α. (χημ.) νιόβιο, κολούμβιο.

НИОТКУДА επίρ. απο πουθενά· - не получаю писем, помощи απο πουθενά δεν παίρνω γράμματα, βοήθεια.

НИПОЧЕМ επίρ. 1 για τίποτε· πάμφτηνα· он продал - αυτός πούλησε πάμφτηνα. 2 ως κατηγ. δεν είναι τίποτε, είναι εύκολο ή παιγνίδι· всякий труд для них был - οποιαδήποτε δουλειά γι' αυτούς ήταν παιγνίδι· ему - солгать αυτός ψεύδεται χωρίς να ντρέπεται· ему

всё - αυτός όλα τα θεωρεί για τίποτε. 3 σε καμιά περίπτωση, επ' ουδενί λόγω· - не допустим σε καμιά περίπτωση δε θα επιτρέφομε.
***НИПЕЛЬ**, -я, πλθ. **НИПЕЛИ** κ. -я α. ενδέτης, ρακόρ.

НИПЕЛЬНЫЙ επ. του ενδέτη.

***НИРВАНА**, -и θ. η νιρβάνα. || μτφ. αποβίωση· αποδημία (στον Κύριο). || εκφρ. погружаться в -у βυθίζομαι (παραδίνομαι) στη νιρβάνα.

НИСКОЛЬКО επίρ. καθόλου, διόλου· Это меня - не удивляет αυτό εμένα καθόλου δε με εκπλήσσει.

НИСПАДАТЬ ρ.δ. 1 βλ. **НИСПАСТЬ**. 2 (για ενδύματα κ.τ.τ.) κρέμομαι, πέφτω· **ЛОКОНЫ** -ли на плечи οι μπούκλες κρέμονταν στους ώμους.

НИСПАСТЬ, -падý, -падёшь, παρλθ. **НИСПАЛ**, -ла, -ло ρ.σ. (γραπ. λόγος) πέφτω προς τα κάτω.

НИСПОСЛАНИЕ, -я ουδ. αποστολή, στάλσιμο, χάρισμα (συνήθως απο το θεό).

НИСПОСЛАТЬ (γραμμ. στοιχεία βλ. **ПОСЛАТЬ**)· (παλ.) στέλλω, χαρίζω (συνήθως για το θεό)· да -ёт вам господ долгиe дни ας σας χαρίζει ο Κύριος μακροημέρευση (μακροβιότητα).

НИСПОСЫЛАТЬ ρ.δ. βλ. **НИСПОСЛАТЬ**. || -ся στέλλομαι, χαρίζομαι.

НИСПРОВЕРГАТЬ ρ.δ. βλ. **НИСПРОВЕРГНУТЬ**. || -ся καταρρίπτομαι, γκρεμίζομαι, ανατρέπομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

НИСПРОВЕРГНУТЬ, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **НИСПРОВЕРГ**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **НИСПРОВЕРЖЕННЫЙ**, βρ: -жен, -а, -ο κ. **НИСПРОВЕРГНУТЫЙ**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. (γραπ. λόγος)· ρίχνω κάτω, γκρεμίζω· ураган -βέργ всё η θύελλα τα γκρέμισε όλα. || μτφ. ανατρέπω, καταλύω, καταργώ· εκθρονίζω. || μτφ. ρίχνω, αφαιρώ· - авторитет ρίχνω το κύρος, αφαιρώ το φωτοστέφανο.

НИСПР0ВЕРЖЕНИЕ, -я ουδ. κατάρριψη, γκρεμισμα. || μτφ. ανατροπή, κατάλυση, κατάρριψη· εκθρόνιση.

***НИСТАТМ**, -а α. (ιατρ.) νυσταγμός.

НИСХОДИТЬ ρ.δ. βλ. **НИЗОЙТИ**.

НИСХОДЯЩИЙ επ. απο μτχ. κατιών· -ая линия η κατιούσα γραμμή, ο κατιών κλάδος· -ая линия родства κατιούσα συγγένεια· родственники по -ей линии κατιόντες συγγενείς.

НИТЕВИДНЫЙ επ., βρ: -ден, -дна, -дно νηματοειδής· - червь σκουλήκι νηματέλμινθο. || εκφρ. - пульс (ιατρ.) ασθενέστατος σφυγμός.

НИТКА, -и θ. κλωστή, νήμα· хлопчатосынная - βαμβακερή κλωστή· шелковая - μεταξωτή κλωστή· вдевать -у в иголку βελονιάζω την κλωστή· маток (клубок) -ок κουβάρι νήματος· - порвалась η κλωστή κόπηκε. || μτφ. γραμμή.

|| εκφρ. **ВИНТОВАЯ** - οι ραβδώσεις του κοχλία· **ДО** (последней) -и εντελώς, τελείως, πλήρως, λεπτομερώς, καταλεπτώς· **НИ** одной сухой -и не осталося; **ДО** -и промок εγίνα εντελώς μούσκεμα· **ОБЪЕМИ** -ами шито άτεχνα (αδέξια) κρυμμένος· **ОБОБРАТЬ** когó до последней -и κατακλέβω κάποιον, απογυμνώνω.

НИТОЧКА, -и θ. κλωστήτσα, -ούλα, νηματάκι. || εκφρ. **Висеть** (держаться) на -е κρέμομαι (κρατιέμαι) απο μια κλωστήτσα (πολύ επικίνδυνη κατάσταση)· **ХОДИТЬ** (как) по -е είμαι πολύ υπάκουος, στέκομαι σουζα.

НИТОЧНЫЙ επ. της κλωστής, του νήματος· -ое производство νηματοπαραγωγή· -ая фабрика νηματοουργείο· -ая катушка καρούλι, κουβαρίστρα.

***НИТРАТ**, -а α. το νίτρο, νιτρικό αλάτι.

НИТРАТНЫЙ επ. νιτρικός, νιτρώδης. || εκφρ. -не бактерии νιτροβακτηρίδια ή αζωτοβακτηρίδια· -не растения φυτά που ευδοκίμουν σε νιτρώδη εδάφη.

НИТРИРОВАНИЕ, -я ουδ. νιτροποίηση, νίτρωση.

НИТРИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. νιτροποιώ.

НИТРИТ, -а ά. νιτρικό αλάτι.

НИТРОБЕНЗОЛ, -а α. νιτροβενζόλι.

НИТРОГЛИЦЕРИН, -а α. νιτρογλυκερίνη.

НИТРОГЛИЦЕРИновый επ. της νιτρογλυκερίνης· νιτρογλυκερινούχος.

НИТЧАТКА, -и θ. σκουλήκι νηματέλμινθες.

НИТЧАТЫЙ επ. 1 (παλ.) βλ. **НИТЯНЫЙ**. 2 νηματοειδής.

НИТЬ, -и θ. 1 βλ. **НИТКА**. 2 μεταλλική νηματοειδής κλωστή. 3 μτφ. σειρά, ειρμός. || εκφρ. **ариадина** - ο μίτος της Αριάδνης.

НИТЯНЫЙ επ. νηματίνας.

НИХРОМ, -а α. νιχρώμιο.

НИХРОМОВЫЙ επ. του νιχρώμιου, από νιχρώμιο.

НИЦ επίρ. (γραμ. λόγος) εδαφιαία· με το πρόσωπο στη γη· **ПАСТЬ** - προσπέφτω, υποκλίνομαι εδαφιαία, κάνω βαθιές μετάνοιες· **ЛЕЖАТЬ** - на землѣ ξαπλώνω με το πρόσωπο στη γη (μπρούμητα).

НИЩЕА́НЕЦ, -нца α. νιτσειικός, οπαδός του Νίτσε.

НИЩЕА́НСКИЙ επ. νιτσειικός, του νιτσειισμού.

НИЩЕА́НСТВО, -а ουδ. νιτσειϊσμός.

ничего επίρ. 1 καλούτσικα· έτσι κι έτσι, όχι κι άσχημα, μέτρια· по математике я учусь - στα μαθηματικά μαθαίνω καλούτσικα. 2 ως κατηγ. δεν πειράζει, δεν είναι τίποτε. || δεν έχει σημασία· δεν είναι βασικό (σοβαρό).

ничегонеделание, -я ουδ. αργία, απραξία.

ничей, **ничья**, **ничье** αντων. 1 αρνητ. κανενός δεν είναι, σε κανέναν δεν ανήκει· **НИЧЬИ** вещи πράγματα που δεν έχουν νοικοκύρη. 2

αόρ. κανενός· **НИЧЬИХ** вещей не трóгай μην αγγίζεις τα πράγματα κανενός. 3 (αθлт.) ισοπαλος.

ничейный βλ. **ничей** (1, 3 σημ.).

ничком επίρ. με το πρόσωπο κάτω (στη γη); τ' απίστομα, μπρούμητα.

ничто, **ничего**, **ничему**, **ничем**, **ни** ο **чем**, αντων. αρνητ. 1 τίποτε, ουδέν, μηδέν, κανέν· **это** - не значет αυτό δε σημαίνει τίποτε, δεν έχει καμιά σημασία· **это** **ничему** не мешаet αυτό δε μποδίζει σε τίποτε· **это** **ничем** **ни** **кóнчили**сь αυτό δεν κατέληξε σε τίποτε· **ни** ο **чем** не **думать** μη σκέφτεσαι για τίποτε· **он** **ничем** **недоволен** αυτός δεν ευχαριστηείται με τίποτε. || εκφρ. **ничего** не **оывало** (παλ.) βλ. **ничуть** (не **оывало**)· **ничего** не **подделашь** ή не **попышешь** δεν μπορείς να κάνεις κι αλλιώς· **из** **ничего** **делать** φτιάχνω απο (με) το τίποτε· **превратиться** (обратиться) в **ничего** γίνομαι στάχτη, καταστρέφομαι τελείως, εξαφανίζομαι.

ничтоже στην έκφρ.: - **сумнася** (сумняшеся) (παλ.) τελείως αδίστακτα, χωρίς κανένα ενδοιασμό ή ταλάντευση.

ничтожество, -а ουδ. 1 (παλ.) ανυπαξία. 2 μηδαμινότητα, ουτιδανότητα. || (παλ.) ελεεινότητα, αθλιότητα, πενιχρότητα. 3 άνθρωπος τιποτένιος, τρισάθλιος.

ничтожить, -жу, -жишь ρ.δ.μ. (παλ.) βλ. **уничтожить**.

ничтожность, -и θ. 1 μηδαμινότητα, ουτιδανότητα· το ασήμαντο, το αναξιόλογο. 2 άνθρωπος τιποτένιος, τρισάθλιος.

ничтожный επ., βρ: -жен, -жна, -жно. 1 ασήμαντος, μηδαμινός, πολύ μικρός ή χαμηλός· - **заработок** πολύ χαμηλές αποδοχές. 2 ελάχιστος· -ое **меньшинство** ασήμαντη μειοψηφία. || τιποτένιος· άχρηστος· - **человек** τιποτένιος άνθρωπος· -ая **книга** άχρηστο βιβλίο.

ничуть επίρ. καθόλου, διόλου, ούτε το ελάχιστο, ούτε μια σταλιά. || εκφρ. - не **оывало** καθόλου δε συνέβαινε.

***ниша**, -и θ. ειδικός σηκός, θώκος.

нишкнуть προστκ. **НИШКНИ** ρ.σ. (διαлк.) σωπαίνω, σιωπά, σιγώ· το βουλώνω.

нишатъ ρ.δ. φτωχάινω, φτωχεύω.

нищесрòд, -а α., -ка, -и θ. ζητιάνος, ζητουλας, διακονάρης, επαίτης (περιερχόμενος).

нищенка, -и θ. ζητιάνα, διακονάρα. || φτωχογυναίκα.

нищенский επ. 1 ελεεινός, άθλιος· -ое **существование** άθλια ζωή. 2 μηδαμινός, τιποτένιος, ελεεινός, πενιχρός· -ая **плата** πενιχρός μισθός. || πάμπτωχος.

нищенство, -а ουδ. ζητιανιά, διακονιά, επαίτεια. || μτφ. φτώχεια, πενία, ένδεια.

нищенствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. 1 ζη-

τιανεύω, διακονεύω, επαितώ. 2 φτωχοδέρνω, λιμοκτονώ.

нищета́, -ή θ. (κυρλεξ. κ. μτφ. 1 φτώχεια, πενία· αθλιότητα, μιζέρια· **часть в -у** πέφτω σε φτώχεια, φτωχεύω· **душевная** - ψυχική αθλιότητα. 2 (αθροσ.) η φτωχολογία.

нищий επ., βρ: **нищ**, -ά, -ε. 1 ζητιάνος, επαίτης, διακονάρης. 2 πάμφτωχος. 3 μτφ. πενιχρός.

но' σύνδ. 1 όμως, αλλά, μα· **он богат, но скуп** αυτός είναι πλούσιος, όμως τσιγκούνης· **он худ, - силён** είναι ισχνός, όμως δυνατός. || εν τούτοις, παρ' όλ' αυτά, παρά ταύτα. 2 ως ουσ. το όμως, το αλλά, το μα· **тут есть одно но** εδώ υπάρχει ένα „όμως“ (εμπόδιο).

но² επιφ. παρορμητικό· (για άλογα κλπ.)· ντε -, **сатанá** ντε, διάβολε. || **но-но** (προειδοποίηση με απειλή) πως-πως, τι-τι (πρόσεχε).

***нобилитет**, -α α. (παλ.) οι πατρίκιοι (ως κοινωνικό στρώμα).

***нобиль**, -я α. (παλ.) ο πατρίκιος.

***новатор**, -а α. καινοτόμος· ~ **производства** καινοτόμος της παραγωγής· - в **технике** καινοτόμος της τεχνικής. || ρηθικέλευθος, προοδευτικός, ανακαινιστής, νεωτεριστής.

новаторский επ. καινοτόμος· ~ **почин** καινοτόμα πρωτοβουλία. || νεωτεριστικός· -ие **методы** νεωτεριστικές μέθοδοι.

новаторство, -а ουδ. καινοτομία· νεωτερισμός· - в **технике** καινοτομία στην τέχνη.

новейший υπερθ. β. του επ. **новый**.

***новёлла¹**, -н θ. η νουβέλα.

***новёлла²**, -н θ. (νομ.) οδήγία, υπόδειξη.

новеллист, -а α. νουβελίστας.

новеллистический επ. νουβελιστικός.

новенький επ. 1 ολοκαίνουργος, κατακαίνουργος. 2 ουσ. νέος, νεοφερμένος, νεόφερτος.

новизна́, -ή θ. νεωτερισμός, μοντερνισμός· το νέο (γεγονός, είδηση κ.τ.τ.)· -ή τα νέα (οι ειδήσεις).

новик, -á α. (παλ.) νεοσύλλεκτος ευγενής στρατιώτης. || (παλ.) αρχάριος, άμαθός, πρωτόπειρος.

новина, -н θ. δημοτικό τραγούδι της σοβιετικής εποχής.

новина́, -ή θ. 1 βλ. **новь** (2σημ.). 2 σιτάρι, ψωμί νέας σοδειάς. 3 λινόπανο χονδροειδές.

новинка, -и θ. το νέο, το καινούριο· **книжные -и** καινούρια βιβλία· -и **науки и техники** τα νέα της επιστήμης και της τεχνικής· -и **парижской моды** τα νέα της παρισινής μόδας. || εκφρ. в -у στην αρχή, για πρώτη φορά· **вам уж это надоело, а мне в -у** εσείς πια το βα-

ρεθήκατε, όμως για μένα είναι καινούριο.

новичок, -чка α. 1 νεοφερμένος, νεόφερτος. 2 αρχάριος, πρωτόπειρος, πρωτάρης, νιόβγαλτος· άγευστος.

новоорáнец, -нца α. στρατιώτης νεοσύλλεκτος, το γιαννάκι.

новоорáчный επ. κ. ουσ. νεόνυμφος, νεόπαντρός· -ие τα νεόνυμφα, οι νεόπαντροι.

нововедение, -я ουδ. νεωτερισμός· καινοτομία.

новогодний επ. πρωτοχρονιάτικος· -ие **поздравления (пожелания)** πρωτοχρονιάτικες ευχές· -ая **ёлка** χριστουγεννιάτικο δέντρο· -ие **песни** τα κάλαντα της Πρωτοχρονιάς· - **подарок** πρωτοχρονιάτικο δώρο· - **пирог** πρωτοχρονιάτικη πίτα.

новогрéческий επ. νεοελληνικός.

новозавéтный επ. της Καινής Διαθήκης.

новозелáндец, -дца α., -ка, -и θ. Νεοζηλανδός, -ή.

новозелáндский επ. νεοζηλανδικός.

новоиспечённый επ. (με κυρλεξ. δε χρησιμοποιείται). 1 φρέσκος, μόλις βγήκε· -ая **книга** βιβλίο που μόλις εκδόθηκε. 2 νεοδιορισμένος· νεοονομασμένος.

***новокайн**, -а α. νοβοκαϊνη.

новокайновый επ. που περιέχει νοβοκαϊνη.

новолу́ние, -я ουδ. νουμηνία, νέα σελήνη, καινούριο φεγγάρι· νέος/σεληνιακός μήνας. || το πιάσιμο του φεγγαριού.

новомóдный επ. της νέας (τελευταίας) μόδας, του νέου σειρμού.

новообразование, -я ουδ. νεοσχηματισμός. || επανεμφάνιση (στοιχείων, μορφής κ.τ.τ.).

новообращённый επ. νεοφώτιστος. || προσήλυτος, που πρόσφατα προσχώρησε σε άλλη ιδεολογία.

новопрестáвленный επ. (εκκλσ.) αρτιθανής, που πρόσφατα πέθανε.

новоприбóванный επ. νεοαφιχθείς, που πρόσφατα ήρθε.

новоприбóжный επ. κ. ουσ. νεοαφιχθείς (με μεταφ. μέσο).

новорождённый κ. (άπλ.) **новорождённый** επ. κ. ουσ. νεογένητος, νεογενής, αρτιγέννητος.

новосёл, -а α., -ка, -и θ. νέος κάτοικος ή νέος ένοικος.

новосёлъе, -я ουδ. 1 μετοίκηση σε νέα μέρη, σε καινούριο σπίτι. 2 εγκαίνια νέας κατοικίας.

новострóйка, -и θ. 1 νεόκτιστη οικοδομή, 2 ανέγερση νέων κτιρίων.

новость, -и θ., γεν. πλθ. -ей. 1 το καινούριο, το νέο. 2 είδηση· -и **дня** τα νέα της μέρας· **приятная** - ευχάριστη είδηση.

новотёл, -а α. πρωτοτοκία, πρωτογέννα (για

αγελάδα).

НОВОТЭЛНЯЯ επ. (για αγελάδα) πρωτότοκη, που πρώτη φορά γεννά.

НОВОЯВЛЕННЫЙ επ. (παλ.) νεοφανής, αρτιφανής, καινοφανής.

НОВШЕСТВО, -α ουδ. νεωτερισμός· καινοτομία.

НОВЫЙ επ., βρ: нов, -ά, -ο; **НОВЭЙШИЙ**. 1 νέος, καινούριος· - Дом καινούριο σπίτι· -οε πλάτβε καινούριο φόρεμα· -οε издание νέα έκδοση· -не знакомства καινούριες γνωριμίες· - учитель καινούριος δάσκαλος (στη θέση του προηγούμενου)· -не временά νέοι καιροί· -ая жизнь νέα ζωή· - картофель πατάτες νέας σοδειάς· -ая история ιστορία νεοτέρων χρόνων· -не лица καινούρια πρόσωπα (άνθρωποι). 2 πρόσφατος, τελευταίος· -не собития τελευταία γεγονότα· что -ογο? τι το νεότερο; ничего -ογο τίποτε το νεότερο. 3 άγνωστος μέχρι τώρα· -не впечатления νέες εντυπώσεις· я видел -οε животное είδα καινούριο ζώο. 4 μοντέρνος, σύγχρονος· - фасон καινούριο μοντέλο (κόψιμο). 5 ουσ. ουδ. -οε το νέο, το καινούριο· борьба -ογο со старым αγώνας του καινούριου με το παλαιό. || εκφρ. - завёт η Καινή Διαθήκη· - стиль καινούριο ημερολόγιο· -ая экономическая политика νέα οικονομική πολιτική· вот (ещё) -οε дело! να κι ένα καινούριο! (που δεν το περιμέναμε).

НОВЬ, -и θ. 1 παρθένα γη· поднимать - ξεχειρώνω. 2 (διαρκ.) σιτάρι (ψωμί) νέας σοδειάς.

НОГÁ, -и θ. πόδι· болит правая - πονά το δεξιό πόδι· стоять на одной -έ στέκομαι στο ένα πόδι· тонкие -и λεπτά πόδια (κανιά)· передние, задние -и μπροστινά, πισιανά πόδια· || μτφ. στήριγμα· -и столá τα πόδια του τραπέζιου. || εκφρ. без (задних) ног μου κόπηκαν τα πόδια (απο την κούραση)· в -άx το μέρος του κρεβατιού των ποδιών (απέναντι του κεφαλόκλινου)· к -έ! (στρατ. παράγγελμα) παρά πόδα! на -άx στα πόδια· уснуть на -άx α) κοιμάμαι ορθός. β) σε κίνηση, στα πόδια, επί ποδός. γ) όχι στο κρεβάτι· перенести грипп на -άx περνώ τη γρίπη στα πόδια (ορθός)· деревянная - ξύλινο πόδι (ξυλοπόδαρο)· - за -у идти (ташиться, плестись) αργοβαδίζω, βαδίζω σαν τη χελώνα, καρκίνοβατά· взять -у παίρνω βήμα· дать -у δίνω βήμα· быть на дружеской (короткой) -έ έχω φιλικές (στενές) σχέσεις· стать на дружескую (короткую) -у αποκατασταίνω φιλικές (στενές) σχέσεις· быть (стоять) на равной -έ с кем απευθύνομαι ως ίσος προς ίσον· поставить (организовать) что на какую -у προσαρμόζω (οργανώνω) κατά το υπόδειγμα (τρόπο) κάποιου· еле (едва, насильу) -и волочить (таскать) μόλις μπορώ και

σέρνω τα πόδια· (стоять) одной -ой в могиле (в гробу)· одна - в могиле (в гробу) με το ένα πόδι στον τάφο ή στο λάκκο, (είναι) του θανατά· идти ή шагáть (ногá) в -у κυρξ. κ. μτφ. συμβαδίζω· кланяться в -и кому προσκυνών, φιλώ τα πόδια κάποιου· стать (встать ή поднаться) на -и α) σηκώνομαι στα πόδια, αναρρώνω. β) ανακτώ δυνάμεις, αναστηλώνομαι· слетать на одной -έ πηγαίνω και γυρίζω στα πεταχτά, πετιέμαι· поставить (поднять) на -и α) θεραπεύω, αναστηλώνω. β) ανατρέφω, μεγαλώνω (ώσπου να γίνει αυτοτελής). γ) ξεσηκώνω, αναστατώνω, κινητοποιώ· стоять на (своих, собственных) -άx στηρίζομαι μόνο στον εαυτό μου· стоять на -άx крепко (прочно) στέκομαι γερά στα πόδια (είμαι αυτοτελής, αυτεξούσιος)· хромать на обе ноги α) κουτσαίνω απο τα δυό πόδια, δεν πάει καθόλου καλά (η υπόθεση, δουλειά κ.τ.τ.). β) έχω τελείως άγνοια, (μεσάνυχτα)· την παθαίνω, πέφτω σε γκάφα· вертётся (пугается, мешается) под -ами γίνομαι τσιμπούρι (κουνούπι), ενοχλώ επίμονα· валить с ног ρίχνω κάτω (εξασθενώ)· валиться (падать) с ног πέφτω απο τα πόδια μου (κατεξαντλούμαι, εξασθενίζω)· на широкую (большую, барскую) -у πλούσια, πλουσιοπάροχα, αρχοντικά· встать с левой ή не с той -и σηκώνομαι μαχμουρλής, βαριόθυμος· εξοργισμένος· ни -ой к кому δεν πατάω ούτε στο κατώφλι κάποιου (δεν επισκέπτομαι καθόλου)· со всех ног ολοταχώς, τρεχάλα· давай бог -и τρεχάλα να δουν τα μάτια σου (αφάνταστη ταχύτητα)· левой -ой делать φτιάχνω όπως-όπως, άσχημα, άτεχνα· одна - здесь, (а) другая там πηγαίνω και επιστρέφω γρήγορα, πετάγομαι· откуда -и взялись (απο) που βρέθηκε τέτοια μεγάλη ταχύτητα· чего моя - хочет τι θέλω εγώ εκεί, τι μου χρειάζεται εμένα (για άσκοπες ενέργειες)· чтобы -и чтобы не было у кого να μην πατήσει το πόδι σε κάποιον (να μην επισκεφτεί).

НОГОВИЦА, -и θ. (διαρκ.) χοντρή, μάλλινη κάλτσα, τσουράπι.

НОГОТКОВЫЙ επ. του χρυσάνθεμου· -не цветки λουλουδία χρυσάνθεμου.

НОГОТК, -тка α. 1 νυχάκι. 2 το χρυσάνθεμο. || εκφρ. с - κοντοπίθαρος, κοντορεβιθούλης, νάνος, πυγμαίος· мужичок с - κοντοπίθαρος άνθρωπος.

НОГОТЬ, -гтя, γεν. πλθ. -ей α. νύχι· обрзать (подстричь) -τι κόβω τα νύχια· парáпать -ями γρατσουνίζω με τα νύχια· у него сошёл - του έπεσε (βγήκε) το νύχι· у него вырастает - του ξαναγίνεται το νύχι. || εκφρ. с - βλ. στη λ. ноготок· до кончиков (до конца) -ей μέχρι το κόκκαλο, μέχρι μυελού ο-

στέων, βαμμένος· с молодых (μλάδх) -ей; от молодых (μλάдх) -ей εξ απαλών ονύχων (απο μικρό παιδί)· прижать к -тѣ ή подождать под -когό υποτάσσω πλήρως.

ногтево́й επ. ονυχαίος, του νυχιού, για τα νύχια· -ая пласти́нка η πλάκίτσα του νυχιού· -ые но́жницы φαλιδάκι για τα νύχια.

ногто́еда, -н θ. παρωνυχία, -ίδα.

но́ев, -а, -ο επ.: -ковчег а) Κιβωτός του Νώε. β) μτφ. πλήθος ανθρώπων ή ζώων.

нож, -а α. μαχαίρι, μάχαιρα· - для хлѣба φωμομάχαιρο· - для оумаги χαρτοκοπτήρας ή χαρτοκόφτης, χαρτομάχαιρο, φυλλοκόφτης· - мясорубки μαχαίρι κρεατομηχανής· перочинный - γλυφίδα, κονδυλομάχαιρο· столовый - επιτραπέζιο μαχαίρι· - для мяса κρεοκόπτης, σατίρι· удар -όμ μαχαιριά· плу́жный - μαχαίρι (σπάθη) του αρότρου· сапо́жный - φαλτσέτα· кyxонный - μαχαίρι μαγειριού. || εκφρ. - о́стрый μαχαιριά (ψυχικό τραύμα)· быть на -ах είμαι στα μαχαίρια (μισούμαστε θανατερά)· лечь под - ξαπλώνω για το νυστέρι (για εγχείριση)· как -όμ по сѣрдцу σαν μαχαιριά στην καρδιά (βαρύ ψυχικό τραύμα)· под -όμ умерѣть πεθαίνω πάνω στην εγχείριση.

ножево́й κ. ножо́вый επ. του μαχαριού· -оѣ производство παραγωγή μαχαριών· -оѣ остриѣ η κόψη ή μύτη του μαχαριού· - черенок λαβή μαχαριού.

но́женки, -нок πλθ. φαλιδάκι.

но́женька, -и θ. ποδαράκι.

но́жик, -а α. 1 μαχαίρι. 2 μαχαिरάκι.

но́жка, -и θ. 1 ποδαράκι· πόδι. 2 (για έπιπλα κ.τ.τ.) το ποδαρικό· - сту́ла το ποδαρικό του καθίσματος. 3 το στέλεχος του μανιταριού. 4 (για εργαλεία) το σκέλος· - циркуля το σκέλος του διαβήτη.

но́жницы, -ниц πλθ. φαλίδι. 1 портно́вские - το φαλίδι του ράφτη· больш́ие - φαλίδα· ма- никю́рные - φαλιδάκι μανικιουριού· садо́вные - φαλίδι κηπουρού (κλαδευτήρι). 2 φαλίδι μηχανοκίνητο. 3 μτφ. ασυνταρσιασιά, ασυμβива- сия· δυσαρμονία, διάσταση.

но́жничны́й επ. του φαλιδιού· -не лѣзвия οι λεπίδες του φαλιδιού.

но́жно́й επ. ποδικός, του ποδιού· του ποδαριού· -ые мýскулы οι μυώνες των ποδιών· -ая ванна ποδόλουτρο· -ая шве́йная машина ποδοκίνητη ραφτομηχανή ή του ποδαριού· -ые кан- далы́ οι ποδοπέδες.

но́жны, -жен, -жнам κ. ножны́, -жон, -жнам; πλθ. θήκη, θηκάρι, κολεός· ко́жаные - δερμάτινη θήκη· внима́ть из но́жен ξεθηκαρών· - от кинжа́ла θηκάρι δίκουπου μαχαριού.

но́жовка, -и θ. χειροπρίονο.

но́жовочны́й επ. του πριονιού.

но́жовый επ. βλ. ножево́й.

но́жонка, -и θ. ποδαράκι.

ноздрева́тний επ., βρ: вѣт, -а, -ο σπογγώ- δης, σπογγοειδής· πορώδης.

ноздря́, -и́, πλθ. ноздри, -ей θ. ρώθονας, ρουθούνι, μυκτήρας. || εκφρ. - в -и́ παράλλη- λα, πλάι-πλάι, δίπλα, ο ένας κοντά στον άλ- λον.

*нока́ут, -а α. νοκ-άουτ.

нокауті́ровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ.ρί- χνω (βγάζω) νοκ-άουτ.

ноктёрн, -а α. νυκτωδία, νοτούρνο.

нолево́й κ. нулево́й επ. μηδενιστικός· του μηδέν· -ая температу́ра μηδέν θερμοκρασία. || εκφρ. -ая стрі́жка σύρριζο κούρεμα.

но́лик κ. ну́лик, -а α. μικρό μηδενικό.

*ноль κ. нуль, -я α. μηδέν (0). || (για θερ- μοκρασία κλπ.) μηδέν· температу́ра пять гра́- дусов ниже -я θερμοκρασία πέντε βαθμούς κά- τω του μηδένος. || (για ανθρώπους) μηδαι- νός, τίποτε, τιποτένιος· для мен́я он - για μένα αυτός είναι ένα μηδενικό (τίποτε). || εκφρ. ноль-ноль а) ακριβώς (για χρόνο)· β) (αθлт.) ισοπαλία· - внима́ния (απλ.) καθόλου προσοχή· - без па́лочки ένα μεγάλο μηδενικό· свесті к -и́ εκμηδενίζω· стрічь под - κου- ρεύω σύρριζα.

нома́дны́й επ. (παλ.) νομαδικός.

*нома́ды, -ов πλθ. (ενκ. нома́д, -а α.) παλ. νομάδες.

*номенклату́ра, -н θ. 1 ονοματολόγιο· ορο- λογίες. 2 κατάλογος.

номенклату́рный επ. ονοματολογικός· - спи- сок ονοματολογικός κατάλογος.

*но́мер κ. (παλ.) ну́мер, -а α. 1 αριθμός, νού- μερο· - до́ма αριθμός σπιτιού· - телефо́на α- ριθμός τηλεφώνου· - автомо́бильα αριθμός αυ- τοκινήτου. 2 φύλλο· τεύχος· - газѣты φύλλο της εφημερίδας· - журна́ла τεύχος περιοδικού. || (παλ.) ξενοδοχείο. 3 (για παράσταση θεά- ματος) το νούμερο. 4 μτφ. πράξη παράξενη, α- πρόοπτο πράγμα· κόλπο. 5 υπηρέτης πυροβό- λου, πολυβόλου κ.τ.τ., ρυθμιστής.

номера́ция βλ. нумера́ция.

номерно́й επ. αριθμημένος, με αριθμό.

номерова́ние, -я ουδ. βλ. нумерова́ние.

номеро́к, -рка́ α. 1 νουμεράκι. 2 αριθμός.

*номина́л, -а α. (οικον.) ονομαστική αξία.

номина́лизм, -а α. ονοματοκρατία, ονοματι- σμός, νομιναλισμός.

номина́лист, -а α. ονοματικός, νομιναλι- στής.

номина́листический επ. ονοματικός, νομινα- λιστικός· -ая теор́ия νομιναλιστική θεωρία.

номина́льно επίρ. κατ' όνομα.

*номина́льный επ. 1 ονομαστικός· -ая сто́й-

МОСТЬ ονομαστική αξία. 2 ο κατ' όνομα, μόνο στο όνομα, καλούμενος, λεγόμενος.

***НОМИНАТИВЪ**, -а α. ονομαστική πτώση.

НОМИНАТИВНЫЙ επ. ονοματικός· -ое предложение ονοματική πρόταση.

НОМОГРАММА, -и θ. νομογράφημα.

НОМОГРАФИЧЕСКИЙ επ. νομογραφικός.

НОМОГРАФИЯ, -и θ. νομογραφία.

***НОНА**, -и θ. 1 (μουσ.) εννεάδα, διάστημα εννέα φθόγγων. 2 (ποίηση) στροφή ενιά στίχων.

***НОНПАРЭЛЬ**, -и θ. τυπογραφικό στοιχείο έξι στιγμών.

***НОНСЕНС** άκλ. ανοησία, κουταμάρα.

НОРÁ, -и, αιτ. **НОРУ́**, πλθ. **НОРЫ** θ. φωλιά ζώου, κρυσφύγετο, τρύπα, κοίτη, τρώγλη, μονιά, κοιμηθιά· - **ВОЛКА** λυκότρυπα, λυκοφωλιά· **ЛИСЬЯ** - αλεπότρυπα· **ЗАЯЧЬЯ** - κοιμηθιά. - **Барсука** ασβοφωλιά.

НОРВЕЖЕЦ, -жца α., -ка, -и θ. Νορβηγός, -ή.

***НОРД**, -а α. βοριάς (σημείο του ορίζοντα ή βόρειος άνεμος).

НОРД-ВЕСТ, -а α. βορειοδυτικό σημείο του ορίζοντα. || (άνεμος) μαΐστρος, σκίρρυνας.

НОРД-ВÉСТОВЫЙ επ. (ναυτ.) βορειοδυτικός· - **Вéтер** βορειοδυτικός άνεμος, μαΐστρος· -ое направление βορειοδυτική κατεύθυνση.

НОРДОВЫЙ επ. βόρειος· - **Вéтер** βόρειος άνεμος, βοριάς, τραμουντάνα.

НОРД-ÓСТ, -а α. (ναυτ.) βορειοανατολικό σημείο του ορίζοντα. || βορειοανατολικός άνεμος, γραιγοτραμουντάνα.

НОРД-ÓСТОВЫЙ επ. (ναυτ.) βορειοανατολικός.

***НОРЯ**, -и θ. νόρια, μαγγάνι.

НОРКА¹, -и θ. φωλίτσα κλπ. υποκορ. βλ. **НОРÁ**.

НОРКА², -и θ. είδος ικτίδας.

НОРКОВЫЙ επ. της ικτίδας· απο ικτίδα.

НОРМА, -и θ. καθιερωμένο όριο. || κανόνας, αρχή· -и **ПОВЕДÉНИЯ** κανόνες συμπεριφοράς· **ВЫЙТИ ИЗ НОРМ** παραβιάζω τους κανόνες. || το κανονικό, ο μέσος όρος· - **ВЫПАДÉНИЯ ОСÁДКОВ** το μέσον ύφος της βροχής. || το (καθ)ορισμένο ποσό· - **ПРИБЛИЛИ** καθορισμένο ποσό κέρδους. || εκφρ. **ВОЙТИ (ПРИЙТИ) В -у** μπαίνω στον κανονικό ρυθμό (ή κατάσταση).

НОРМАЛИЗАЦИЯ, -и θ. διευθέτηση, ρύθμιση, τακτοποίηση· διακανονισμός· ομαλοποίηση.

НОРМАЛИЗОВАТЬ, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **НОРМАЛИЗОВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. κανονίζω, ρυθμίζω· τακτοποιώ, διευθετώ· εξομαλύνω· ομαλοποιώ. || -ся κανονίζομαι, ρυθμίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

***НОРМАЛЬ**, -и θ. (γεωμ.) η κάθετη. || (τεχ.) εξάρτημα μοντέλου.

НОРМАЛЬНО επίρ. κανονικά κλπ. επ.

НОРМАЛЬНОСТЬ, -и θ. κανονικότητα, ομαλότητα· φυσιολογικότητα.

***НОРМАЛЬНЫЙ** επ., βρ: -лен, -льна, -льно; 1 κανονικός, ομαλός, στρατός· φυσικός, φυσιολογικός· -ая температура κανονική θερμοκρασία· -рост κανονικό ανάστημα· при -ых условиях με ή σε κανονικές συνθήκες. 2 σώος (τας φρένας), ισορροπημένος.

НОРМАНН, -а α. Νορμανδός.

НОРМАНСКИЙ επ. νορμανδικός.

НОРМАТИВЪ, -а α. δείκτης του κανονικού, του καθιερωμένου· της νόρμας.

НОРМАТИВНОСТЬ, -и θ. καθιέρωση απο το δείκτη της νόρμας.

НОРМАТИВНЫЙ επ. καθορισμένος απο το δείκτη της νόρμας. || καθοριστικός.

НОРМИРОВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **НОРМИРОВА́КА**.

НОРМИРОВА́ННЫЙ επ. απο μτχ. καθορισμένος από τη νόρμα (το κανονικό)· - **рабóчий день** καθορισμένο ωράριο εργασίας.

НОРМИРОВА́ТЬ, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **НОРМИРОВА́ННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -ο καθιερώνω, κανονίζω τη νόρμα. || -ся καθιερώνομαι ως νόρμα.

НОРМИРОВА́КА, -и θ. καθορισμός, καθιέρωση της νόρμας.

НОРМИРОВА́ОЧНЫЙ επ. καθοριστικός νόρμας.

НОРМИРОВА́ЩИК, -а α., -ца, -и θ. επιτετραμμένος ρυθμιστής της νόρμας.

НОРОВ, -а α. (απλ.) ήθος, χαρακτήρας. || εκφρ. с -ом καπριτσόζικο· **Лóшадь с -ом** άλογο καπριτσόζικο.

НОРОВИСТЫЙ επ., βρ: -вист, -а, -ο (απλ.) καπριτσόζικος.

НОРОВИТЬ, -влю, -вишь ρ.δ. έχω για σκοπό, σκοπεύω· αποβλέπω σε κάτι· πηγαίνω (τραβώ) για... || επιδιώκω, επιζητώ (ευκαιρία, αφορμή), πηγαίνω φιρί-φιρί· он так и -ит, как он с кем **ПОССÓБИТЬСЯ** αυτός ζητά αφορμή, πως να μαλώσει με κάποιον.

НОС, -а α. προθετ. ο -е, на -у, πλθ. -и α. 1 μύτη, ρις· **длинный** - μακριά μύτη· - с горóйной **каппуρωτή** (κυρτή) μύτη· **курно́сный** - μύτη πεπλατυσμένη, σιμή, κουτσουμπή· **вздёрнутый** - ανασηκωμένη μύτη· **орлиный** - αέτεια ή γερακοειδής μύτη· **сплóснотый** - ανάσιμη μύτη· - **картóшкóй** μύτη σαν πατάτα (σιμή). 2 ράμφος· **дятловый** - το ράμφος του δρυοκολάπτη. 3 βλ. **НОСИК** (2 σημ.). 4 βλ. **НОСО́К**² 5 πλώρη, πλώρα. 6 ακρωτήριο, κάβρος, || εκφρ. **ИЗ-ПОД -а (-у)** у **КОГО** κάτω απο τη μύτη κάποιου (έγγιστα): **на -у** στα πρόθυρα, στο κατώφλι (πολύ κοντά): **ЗИМА на -у** ο χειμώνας είναι στα πρόθυρα· **ПОД -ом** κάτω απο τη μύτη, μπροστά στα μάτια· с -а, с -у (απλ.) από κάθε άτομο· -ом к **НОСУ** πρόσωπο με πρόσωπο (έγγιστα)· **вешать** - κρεμά τα μούτρα, σκυθρωπάζω· **драть -, задрать** (**вздёрнуть**, под-

НІЯТЬ) - σηκώνω φηλά τη μύτη, ξιπάζομαι, το παίρνω επάνω μου· υψηλοφρονώ, περηφανεύομαι· ПОСТАВИТЬ (НАТЯНУТЬ) - κορό απατώ, κοροϊδεύω, πιάνω κορόιδο, παίζω τον παπά· δι-αμηχανεύομαι· ПОВЕСИТЬ - (НА КВИНТУ); ОПУ-СТИТЬ - κατεβάζω (σκύβω) το κεφάλι (θλίβο-μαι)· ПОКАЗЫВАТЬ - (-Я) КОМУ έρεθίζω κά-ποιον (βάζοντας το μεγάλο δάχτυλο στη μύτη μου και ανοίγοντας τα υπόλοιπα)· СОВАТЬ - χώνω τη μύτη μου ή τη μούρη μου (επεμβαίνω, ανακατεύομαι)· УТЕРЕТЬ - КОМУ τον ξεπερνώ, του βάζω γυαλιά, τον περνώ σκάλες· УТКНУТЬ -; УТКНУТЬСЯ -ΟМ αποσιώνομαι ολοκληρωτικά ή απορροφούμαι πλήρως· ОСТАВИТЬ С -ΟМ μτφ. γδέρνω, γδύνω, ξεγυμνώνω, αφαιρώ όλα· απα-τώ, πιάνω κορόιδο· ОСТАТЬСЯ С -ΟМ КОГО πέ-φτω σε γκάφα, την παθαίνω· В - ГОВОРИТЬ μι-λώ με τη μύτη (ένρινα)· ДАЛЬШЕ СВОЕГО -а не ВИДЕТЬ δε βλέπω παραπέρα απο τη μύτη μου· не ПО -у КОМУ δε γουστάρει σε κάποιον· ПОКА-ЗЫВАТЬ - куда εμφανίζομαι, ξεμυτιζώ κάπου· СТОЛКНУТЬСЯ (ВСТРЕТИТЬСЯ) НОС(СОМ) К -у су-ναντώ απρόοπτα, πέφτω επάνω, τρακάρω· ПЕРЕД -ΟМ μπροστά στη μύτη (εγγύτατα)· заруоите έτο на -у χαράξετε το καλά στη μνήμη, δέστε κόμπο στο δάχτυλο (για να μην ξεχάσετε).

носáрь, -Я á. είδος πέρκης οξύρρυγχης.

носáстий επ., βρ: -сáст, -а, -о (απλ.) βλ. носáтий

носáтий επ., βρ: -сáт, -а, -о μεγαλομού-της· - человек μυταράς· -ая жéнщина μυταρού.

носáч, -á á. 1 (απλ.) ο μυταράς. 2 είδος πίθηκου.

носáк, -а á. 1 μυτίτσα. 2 μύτη. || ακή. 3 άκρη. || στόμιο αγγείου (σασαερού κ.τ.τ.).

носáлки, -лок, -лкам πλθ. φορείο οικοδο-μικών υλικών, καζάνα. || φορείο υγειονομικό. || (παλ.) φορητή κλίνη.

носáльный επ. καθημερινός, που φοριέται καθημερινά.

носáльщик, -а á., -ца, -ы θ. αχθοφόρος, βα-στάζος, χαμάλης· μεταφορέας, μετακομιστής.

носáтель, -я á. φορέας· - дифтерии φορέας διφθερίτιδας· - передовых (прогрессивных) идéй φορέας προοδευτικών ιδεών. || κομιστής.

носáть, носú, нóсишь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. нóшенный, -шен, -а, -о ρ.δ.μ. 1 βλ. нести (1σημ.). 2 είμαι έγγυα. 3 φέρω, φορώ· - оч-чкй φορώ ματαγυάλια· - траур; - чёрное пен-θώ, φέρω πένθος, πενθοφορώ, μαυροφορώ· - кольцо φέρω φαχτυλίδι. || έχω· - сóроду φέρω γένια (γενειάδα)· - уснй έχω μουστάκια· - бакенбáрды φέρω φαβορίτες. 4 ονομάζομαι· - фáмíлию мýжa φέρω το επώνυμο του συζύγου. || (για βαθμό, τίτλο κ.τ.τ.)· κατέχω· он -ит звáние генерáла αυτός φέρει το βαθμό του

στρατηγού. 5 ασθμαίνω, πνευστιώ, κοντανα-σαίνω. 6 χαρακτηρίζομαι· μαρτυρώ· έχω τη μορφή. || εκφρ. СПОСóБНый - ορýжие ικανός να φέρει όπλο (μάχιμος)· ВИСóКó (ГóРДО) - ГóЛову βλ. στο ρ. нести· - на руках КОГО κρατώ στα χέρια κάποιον (προσέχω πάρα πολύ)· едвá (έλε, насýлу κ.τ.τ.) нóги -сит μόλις (και μετά βίας) σέρνει τα πόδια του. || -ся 1 βλ. не-с-тýсь (1σημ.). 2 φοριέμαι. 3 τραβιέμαι, ασχολούμαι πολύ, καταγινομαι. 4 μεταφέρομαι, μετακομίζομαι, κουβαλιέμαι.

НОСКА, -и θ. 1 μεταφορά, μετακόμιση, κου-βάλημα. 2 (για πτηνά) ωτοκία. 3 ντύσιμο, φό-ρεμα.

НОСКá, -ов πλθ. (ενκ. носóк, -окá á.) κάλ-τσες ανδρικές.

НОСКáй επ. -сок, -ска, -ско. 1 (για ενδύ-ματα, υποδήματα)· γερός, στερεός, αντοχής· -ая ткáнь γερό ύφασμα. 2 (για πτηνά) ωτοό-κος, γεννήτρα, που γεννά πολλά αυγά· -ая πορóда γόνιμη ράτσα, πολύτοκη.

НОСКóВый επ. της μύτης· -ая часть подошвы η μύτη της σόλας.

НОСКóСТЬ, -и θ. 1 στερεότητα, αντοχή, αν-θεκτικότητα· - чулóк αντοχή των καλτσών. 2 μεγάλη ωτοκία.

НОСóВйк, -á á. γιατρός ριнологός.

НОСóВой επ. ρινικός, της μύτης· -не ПОЛО-СТИ ρινικές κοιλότητες· -áя перегородка ρι-νικό διάφραγμα. || ένρινος, ρινόφωνος· -не СОГЛáСНЫЕ ρινικά σύμφωνα. || πρωαίος, πλω-ριός, της πλήρης· -áя пáлубa πρωαίο κατά-στρωμα· -áя часть корáбля η πλήρη. || εκφρ. - платóк μαντήλι της μύτης.

НОСóГЛóТКА, -и θ. ρινοφάρυγγας.

*НОСóГЛóТочный επ. του ρινοφάρυγγα.

НОСóГрéйка, -и θ. πίπα κοντή.

НОСóк¹ βλ. носкй

НОСóк², -скá á. 1 μικρό ράμφος, μυτίτσα. 2 η μύτη του ποδιού (των δάχτυλων)· η μύτη του παπουτσιού· тýпли с úзкими -áми παπούτσια μυτερά· ударить мяч -όμ χτυπά την ποδόσφαι-ρα με τη μύτη (του παπουτσιού)· танцевáть на -áч χορεύω στις μύτες των ποδιών. 3 στό-μιο αγγείου. 4 αιχμή, αίδα (αντικειμένου). || εκφρ. ИГрáТЬ В -й (παλ.) είδος χαρτοπαι-γνίου (τον χάνοντα χτυπούσαν με την τράπου-λα στη μύτη).

НОСóРóГ, -а á. ο ρινόκερος. || είδος άν-θαρου (που φέρει κερατάκι).

НОСóРóГовый επ. του ρινόκερου· -ая кóжа δέρμα ρινόκερου.

НОСóРóЖий, -ья, -ье επ. βλ. носóРóГовый.

НОСóЧки, -ов πλθ. (ενκ. носóчек, -чка á)· καλτσίτσες, καλτσάνια.

НООóЧный¹ επ. της κάλτσας, των καλτσών.

НОСОЧНЫЙ² επ. της μύτης του ποδιού ή του υποδήματος. || της αιχμής, της ακίδας.

***НОСТАΛΓІЯ**, -и θ. νοσταλγία.

НОСЧИК, -а α. κουβαλητής, μεταφορέας, μετακομιστής.

***НОТА**¹, -н θ. 1 (μουσ.) φθόγγος, φθογγόσημο, νότα. 2 πλθ. -н νότες, μουσικό κείμενο. **ПЕТЬ ПО -АМ** τραγουδώ με νότες. **ИГРÁТЬ ПО -АМ** παίζω με νότες. **ИГРÁТЬ БЕЗ НОТ** παίζω χωρίς νότες. **ПОЛОЖИТЬ НА -Н** τονίζω, μελοποιώ. 3 τόνος. **В ЕЁ ТÓЛОСЕ СЛЫШАЛИСЬ -ТЫ РАЗДРАЖÉНИЯ** στη φωνή της διακρίνονταν ο εκνευριστικός τόνος. || εκφρ. **КАК ПО -АМ** εύκολα, χωρίς κόπο, ευχερώς. **НА ОДНУ́ -У** ή **В ОДНУ́ -У** μονότονα.

НОТА², -н θ. διακοίνωση διπλωματική, νότα. - **ПРОТÉСТА** νότα διαμαρτυρίας. **ОБМÉН -АМИ** ανταλλαγή διακοινώσεων.

***НОТАБÉНА**, -н θ. κ. **НОТАБÉНЕ** άκλ. ουδ. πρόσεχε, σημείωσε καλά. || (παλ.) σημείωση, προειδοποίηση (για την επίδοση ή τη διαγωγή μαθητή).

НОТАРИАЛЬНЫЙ επ. συμβολαιογραφικός. - **АЯ КОНТÓРА** συμβολαιογραφείο.

НОТАРИАТ, -а α. συμβολαιογραφείο.

***НОТА́РИУС**, -а α. συμβολαιογράφος.

***НОТА́ЦИЯ**¹, -и θ. νοθεσία, επιτίμηση. **ЧИТА́ТЬ КОМУ́ -Л.** -Ю φέλω σε κάποιον τον εξάφαλο.

***НОТА́ЦИЯ**², -и θ. παρασήμανση, παρασημαντική σημειογραφία. συμβολική σημείωση.

НОТИФИКА́ЦИЯ, -и θ. (διπλμ. κ. οικν.) κοινοποίηση, γνωστοποίηση έγγραφη, διακοίνωση.

***НОТИФИЦИ́РОВАТЬ**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 επιδίδω διακοίνωση. κοινοποιώ, γνωστοποιώ. 2 γνωστοποιώ διαμαρτύρηση γραμματίου.

НО́ТКА, -и θ. 1 (μουσ.) φθόγγος, νότα. 2 τόνος, τονισμός. 3 φθογγόσημο, νότα.

НО́ТНЫЙ επ. (μουσ.) της νότας, των φθογγόσημων. - **АЯ ТЕТРА́ДЬ** τετράδιο μουσικής. - **МАГАЗИ́Н** κατάστημα μουσικών έργων. - **ЗНАК** νότα, φθογγόσημο. - **АЯ ОУМА́ГА** χαρτί μουσικής, πεντάγραμμο.

***НО́УМЕН**, -а α. (φιλοσ.) το νοούμενο (το υπεραισθητό, ιδέα, πνεύμα).

НО́ЧВА, -н θ. (διαлк.) σκάφη, -ίδι.

НОЧЕВА́ТЬ, -чю, -чешь ρ.δ.κ.σ. διανυκτερεύω. - **У МОЕГО́ ДРУ́ГА** θα κοιμηθώ στο φίλο μου. - **ПОД ОТКРЫ́ТЫМ НЕ́БОМ** διανυκτερεύω στο ύπαιθρο. - **НА СЕНОВА́ЛЕ** κοιμάμαι στον αχυρώνα.

НОЧÓВКА¹, -и θ. διανυκτέρευση.

НОЧÓВКА², -и θ. (διαлк.) σκάφη, σκαφίδι. || σκαφιδάκι.

НО́ЧЕНЬКА, -и θ. νυχτούλα.

НО́ЧКА, -и θ. νυχτούλα.

НОЧЛÉГ, -а α. 1 κατάλυμα. 2 διανυκτέρευση. **ОСТАНОВИ́ТЬСЯ НА -** σταματώ για διανυκτέρευση.

НОЧЛÉЖКА, -и θ. κατάλυμα νυκτερινό.

НОЧЛÉЖНИК, -а α., -ца, -н θ. ο διανυκτερέων σε κατάλυμα.

НОЧЛÉЖИЧАТЬ ρ.δ. (παλ.) διανυκτερεύω.

НОЧЛÉЖНЫЙ επ. της διανυκτέρευσης. - **ДОМ** σπίτι διανυκτέρευσης, κατάλυμα.

НОЧНИ́К, -á α. 1 καντήλι, λυχνάρι. 2 (παλ. κ. απλ.) εργάτης νυκτερινός. 3 αεροπόρος ή αεροπλάνο νυκτερινών πτήσεων.

НОЧНИ́ЦА, -н θ. 1 πεταλούδα νυκτερινή. || είδος μικρής κουκουβάγιας. 2 είδος μικρής νυκτερίδας.

НОЧНО́Й επ. νυκτερινός, νυχτιάτικος. - **МРАК** το σκοτάδι της νύχτας. - **ÁЯ ПРОИ́ГЛУКА** νυκτερινός περίπατος. - **ÓЕ ВРÉМЯ** νυκτερινος χρόνος (νύχτα). - **ÁЯ РАБО́ТА** νυκτερινή εργασία. - **ПОХО́Д** νυκτερινή πορεία. - **СТО́РОЖ** νυκτοφύλακας. || νυκτόβιος. - **ХИ́ШНИК** νυκτόβιο αρπακτικό. - **Нé ПТИ́ЦЫ** νυκτόβια πτηνά, νυχτοπούλια. || ουσ. νυκτερινή βοσκή. || εκφρ. **В ÓЕ ВРÉМЯ** (κατά) τη νύχτα. - **ÁЯ ТРЕВО́ГА** νυκτερινός συναγερμός. - **ÁЯ СМÉНА** νυκτερινή βάρδια. - **СТО́ЛИК** τραπεζάκι της νύχτας (κοντά στο κρεβάτι). - **БО́Й** νυκτομαχία. - **ÁЯ ФИА́ЛКА** όρχις, σατύριο, σαλέπι, σερνικοβότανο. - **ÁЯ КРАСА́ВИЦА** νυχτολούλουδο, τα δειλινά.

НО́ЧЬ, -и, γεν. πλθ. -éй «θ. νύχτα. **ТÉМНАЯ** - σκοτεινή νύχτα. **ЗВЕЗДНАЯ** - αστροφεγγής νύχτα. **БЕЗЛУ́ННАЯ** - αφέγγαρη νύχτα. - **НА ДВОРÉ** νύχτωσε έξω. - **НАСТУПИ́ЛА** η νύχτα ξάπλωσε. **ПРИ НАСТУПЛÉНИИ** -и με το πέσιμο της νύχτας. **ДÓБРОЙ** ή (с) **ПОКО́ЙНОЙ** -и καληνύχτα. **В ГЛУХО́У** -, **ГЛУХА́Я** - μαύρη νύχτα. **ПО -ÁМ** τις νύχτες. νυχτιάτικα. **ЗÁ** ~ για μια νύχτα. **В - (ПОД) НÓВЫЙ ГО́Д** τη νύχτα της Πρωτοχρονιάς. **БЕССÓННАЯ** - άυπνη (άγρυπνη) νύχτα. || εκφρ. **ПОЛÍРНАЯ** - πολική νύχτα. **ВАРФОЛОМÉЕВСКАЯ** - η νύχτα του αγίου Βαρθολομαίου (η σφαγή). **НÁ** - πριν τον ύπνο. **ЧИТА́ТЬ НÁ** - διαβάζω πριν τον ύπνο. **ГЛУХА́Я (ГЛУДО́КАЯ)** - βαθιά νύχτα. **ΑΦΊНСКИЕ** -и όργια των Διονυσίων.

НО́ЧЬЮ επίρ. τη νύχτα. - **ВСЁ СПÁЛО** τη νύχτα όλα κοιμούνταν. **ДНÉМ И** - μέρα και νύχτα. - **ВСЕ КО́ШКИ СÉРЫ** (παρμ.) λυχνίας σβεσθείσης πάσα γυνή ομοία.

НО́ША, -и θ. (κυρλε. κ. μτφ.) φορτίο, άχθος, βάρος. - **ДРОВ** φορτίο καυσόξυλων. **ВСЯ́-КОМУ СВОЯ́ НÓША ТЯЖЕЛА́** (παρμ.) καθένας κλαίει το χάλι του (κι ο μυλωνάς τ' αυλάκι).

НОШÉНИЕ, -я ουδ. μεταφορά, μετακόμιση, κουβάλημα. || γρήγορη μεταφορά. || φορά (ανέμου κ.τ.τ.). || το να φέρει (έχει) μαζί του. **ПРÁ-ВО НА - ОРУ́ЖИЯ** το δικαίωμα οπλοφορίας.

НОШЕННЫЙ παθ. μτχ. παρλο. χμ. του ρ. **НОСИ́ТЬ**

ношенный επ. φορεμένος, μεταχειρισμένος.

ношно επίρ: дένно и ~ βλ. дένно.

нощ, -и θ. (παλ.) νύχτα.

нощный επ. απο μετχ. (για πόνο) υποφερτός, αμυδρός.

*ноябрь, -я α. Νοέμβρης.

ноябрьский επ. νοεμβριανός.

нрав, -а α. 1 ήθος· χαρακτήρας, ψυχοσύνθεση, ιδιοσυγκρασία· κράση, σκαρί: крутой - απότομος χαρακτήρας· впечатливый - ενέξαπτος χαρακτήρας· тихий - ήσυχος χαρακτήρας· он ей не по -у αυτός δεν της γουστάρει (απο χαρακτήρα). 2 πλθ. -и та ήθη· -и и обичай ήθη και έθιμα· растление -ов διαφθορά ηθών.

нравиться, -влюсь, -вишья ρ.σ. με δοτ. αρέσω· это ему не -ится αυτό δεν του αρέσει· отцу -ится в деревне του πατέρα του αρέσει στο χωριό· он не -ится ей αυτός δεν της αρέσει. || απρόσ. αρέσκομαι.

нравный επ., βρ: -вен, -вна, -вно (απλ.) ιδιότροπος· - старик ιδιότροπος γέρος.

нравоучение, -я ουδ. ηθικοδιδασκαλία, ηθικοποίηση, νουθεσία, διδαχή.

нравоучительность, -и θ. ηθικοποίηση, διαμόρφωση ηθικού χαρακτήρα, ηθικοπλαστικότητα.

нравоучительный επ. 1 ηθικοπλαστικός· -не рассказы ηθικοπλαστικά διηγήματα. 2 (παλ.) αρεσκόμενος να διαβάξει ηθικοδιδασκαλίες.

нравственно επίρ. ηθικά κλπ. επ.

нравственность, -и θ. 1 η ηθική, ηθικοί κανόνες. 2 ηθικότητα, χρηστότητα (ηθών), χρηστοθήεια.

нравственный επ., βρ: -вен, -венна, -о. 1 ηθικός, της ηθικής· -не правила ηθικοί κανόνες· - критерий ηθικό κριτήριο. 2 χρηστός, ενάρετος, χρηστοθήης. 3 πνευματικός, ψυχικός· -ое воспитание ηθική διαπαιδαγώγηση· -ое потрясение ηθικός κλονισμός· -ое удовлетворение ηθική ικανοποίηση. 4 βλ. нравоучительный (1σημ.).

ну' επιφ. 1 (προκλητικό ή προτρεπτικό)· έλα, εμπρός, άντε, άντε ντε, (έλα) λοιπόν· -, - не обйся έλα, έλα μη φοβάσαι· - и что? λοιπόν και τι (μ' αυτό); - так что же? ε, καλά και τι; -, а теперь λοιπόν, και τώρα; -, скорей λοιπόν, γρηγορότερα, γρήγορα-γρήγορα· -, перестань λοιπόν, σταμάτα· -, говори, что ты молчишь λοιπόν, λέγε, τι σιωπάς· -, что дальше? λοιπόν, παρακάτω τι έγινε; 2 άφησέ με (μας), άσε με (μας), παράτα με (μας), ξεφορτώσου με (μας)· άπαγε· слышишь, что я говорю? - - тебѣ, слышу! ακούς τι λέω; - άσε με και συ, ακούω! да ~ егό! (περιφρ.) ας τον απ' εκεί! παράτα τον! και δεν τον παρατάς! || έξω απ' εδώ, μακριά απ' εδώ· δε μου χρειάζεται· я не ем чесноки....

ну их! δεν τρώω σκόρδα... μακριά απ' εδώ! 3 (εκφράζει θαυμασμό, αγαλλίαση, αγανάκτηση, ειρωνία)· τι, για ιδές, πω-πώ, ε! - и погόда! τι καιρός! για δεσ καιρό που κάνει! - и виноград! τι σταφύλια! σταφύλια να δουν τα μάτια σου!

ну²(μόριο) 1 ερωτημ. (για αμφιβολία, θαυμασμό κ.τ.τ.)· άραγε; τι λες; αλήθεια; είναι δυνατόν; я сегодня уезжаю - ; ή да -; σήμερα αναχωρώ. - Αλήθεια (ναι); 2 (και) α, εάν· а - как кто-нибүдь нас увидет και αν κάποιος μας δει. 3 επιτακτ. ε, και, λοιπόν· - вот о чем мечтаёт και να τι ονειρεύεται· -, не стыдно ли вам? και δεν ντρέπεστε; -, вот ещё λοιπόν, να ακόμα, νάτα μας λοιπόν· - конечно και βέβαια· - нет όχι δεν· - хорошо λοιπόν καλά· - что? не видишь, что он больной? ε, τι (λοιπόν τι); δε βλέπεις που είναι άρρωστος; - а... αλλ' όμως... 4 σύνδ. συμπερασ. λοιπόν, ώστε, επομένως· ... - это егό дело ... λοιπόν, είναι δική του υπόθεση. || κι έτσι· τελικά. 5 (απλ.) ας πούμε, ας υποθέσομε, ας παραδεχτούμε· ты говорил? - - говорил еσύ έλεγες; - аς πούμε έλεγα. || εκφρ. ну-с! (ε) λοιπόν! -, - не бүдү καλά, καλά δεν το ξανακάνω· - и -! ή ай да -! πω-πω!

*нужорич, -а α. νεόπλουτος.

*нуга, -й θ. είδος αμυγδαλωτού γλυκίσματος.

нудѣ, -я α.κ.θ. (απλ.) άνθρωπος βαρετός, οχληρός, ανιαρός.

нүдить, нүжу, нүдишь ρ.δ.μ. (παλ.) 1 αναγκάζω, εξαναγκάζω, υποχρεώνω, ζορίζω. 2 κοπιάζω, κουράζω, καταπονώ· εξαντλώ. || -ся 1 ανιώ, πλήττω, βαριέμαι (απο έλλειψη ενασχόλησης). 2 υποχρεώνομαι, (εξ)αναγκάζομαι (να κάνω κάτι).

нүдно επίρ. ανιαρά, πληκτικά κλπ. επ. 2 απρόσ. ως κατηγ. είναι ανιαρό, πληκτικό.

нүдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно ανιαρός, πληκτικός· βαρετός, κουραστικός.

нуждѣ, -я, πλθ. нүжды θ. 1 ανέχεια, ένδεια, φτώχεια, πενία· терпеть -ү περνώ φτώχεια, με δέρνει η φτώχεια, φτωχοδέρνω. 2 ανάγκη, χρεία· без -я χωρίς (να υπάρχει) ανάγκη· у меня - в деньгѣх έχω ανάγκη χρημάτων· испытывать -ү в деньгѣх υποφέρω απο αναπαράδιά· для нужд населения για τις ανάγκες του πληθυσμού. 3 τάση για αποπάτηση, ανάγκη. || εκφρ. -я малю кому λίγο τον ενδιαφέρει· -я нет δεν υπάρχει ανάγκη, δε χρειάζεται.

нуждаемость, -и θ. ανάγκη, χρεία· определить чью-н. - καθορίζω την ανάγκη κάποιου.

нуждаться, -яюсь, -яешья ρ.δ. έχω ανάγκη, χρειάζομαι, δέομαι· - в деньгѣх έχω ανάγκη απο χρήματα· - в помощь έχω ανάγκη

βοήθειας, χρειάζομαι βοήθεια· **БОЛЬНОЙ** -ετσα в свежем воздухе ο άρρωστος χρειάζεται καθαρό αέρα· **ОН ВО ВСЁМ** -ετσα αυτός δεν έχει τίποτε, είναι θεόφτωχος· - в **ОТДЫХ** έχω ανάγκη ανάπαυσης.

НУЖНИК, -а α. (απλ.) αναγκαίος, απόπατος.

НУЖНО απρόσ. ως κατηγ. χρειάζεται, είναι αναγκαίο, απαραίτητο· πρέπει **ДАЙТЕ МНЕ ВСЁ, ЧТО - ДЛЯ ПИСАНИЯ** δώστε μου ό,τι χρειάζεται για γράψιμο· **ЕСЛИ ОУДЕТ** - αν χρειαστεί, αν παραστεί ανάγκη· **КОГО ВАМ -?** ποιόν θέλετε; **ОН НЕ ЗНАЕТ КАК - ОБРАЩАТЬСЯ С ЛЮДМИ** αυτός δεν ξέρει πως πρέπει να συμπεριφέρεται με τους ανθρώπους· **МНЕ - ЕСТЬ ВИДЕТЬ** είναι ανάγκη να τον ιδώ· **ЕСЛИ - Я ПРИЙДУ** αν χρειαστεί, θα έρθω· **МНЕ - С ВАМИ ПОГОВОРИТЬ** πρέπει να μιλήσω μαζί σας· **ЧТО ВАМ -?** τι θέλετε; || **εμφρ. очень** - κ. (παλ.) **КУДА КАК** - αυτό χρειάζεται ακόμα.

НУЖНЫЙ επ., βρ: -жен, -жнá, -жно, **нужны́**; αναγκαίος, χρειαζόμενος, χρειώδης· απαραίτητος· -не **вещи** χρειαζόμενα πράγματα· - **человек** απαραίτητος άνθρωπος· **Я НАХОЖУ -ИМ СДЕЛАТЬ** έτο βρίσκω (θεωρώ, κρίνω) αναγκαίο να το κάνω αυτό· **ДАВАТЬ -НЕ УКАЗАНИЯ** δίνω τις απαραίτητες οδηγίες· **ВОТ ТОТ, КТО МНЕ -ЖЕН!** να ο άνθρωπος που μου χρειάζεται! **СКАЖИТЕ ЕЙ, ЧТО ОНА МНЕ ОЧЕНЬ -ЖНÁ** πείτε της ό-τι τη θέλω οπωσδήποτε.

НУ-КА επιφ. βλ. **НУ**¹(1σημ.)

НУ-КАСЬ κ. **НУ-КАСЯ** επιφ. (απλ.) βλ. **НУ-КА**.

НУКАТЬ ρ.δ. λέγω **НУ** λοιπόν· **ТЫ МНЕ НЕ НУ-КАЙ** μη μου λες συνέχεια λοιπόν, λοιπόν.

НУ-КОСЬ κ. **НУ-КОСЯ** βλ. **НУ-КАСЬ**.

нулевой βλ. **нолевой**.

нулик, -а α. βλ. **нолик**.

нуллификация, -и θ. μηδένιση· ακύρωση.

***нуллифицировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μηδενίζω, εκμηδενίζω· ακυρώνω.

нуль βλ. **ноль**.

номер βλ. **номер**.

***номератор**, -а α. αριθμητήρας. || αριθμομηχανή.

***номерация**, -и θ. αρίθμηση, αριθμοθέτηση· - **страниц** αρίθμηση σελίδων, σελίδωση· - **билетов** αρίθμηση εισιτηρίων· - **домов** αρίθμηση των σπιτιών. || απαρίθμηση· αριθμολόγηση.

номеровальный επ. αριθμητικός· - **аппарат** αριθμομηχανή, αριθμητήρας.

номерование, -я ουδ. βλ. **номеровка**.

номерованный επ. απο **μτχ.** αριθμημένος· -οε αριθμημένη θέση.

номеровать, -рую, -руешь, παθ. **μτχ.** παρλθ. **χρ.** **номерованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. αριθμώ, αριθμοθετώ· αριθμολογώ, βάζω αριθμούς· - **страницы тетради** αριθμώ τις σελίδες

του τετράδιου. || -ся αριθμούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. **номеровка**, -и θ. αρίθμηση, αριθμοθέτηση, αριθμολόγηση.

нумизмат, -а α. νομισματολόγος, νομισματογνώμονας. || νομισματοσυλλέκτης.

***нумизматика**, -и θ. νομισματολογία (κυρίως για αρχαία νομίσματα).

нумизматический επ. νομισματικός, νομισματολογικός.

нуммулитовый επ. μαλάκιος, των μαλακίων.

***нуммулиты** πλθ. τα μαλάκια.

ну-нү επιφ. 1 βλ. **НУ**¹ (1, 3 σημ.). 2 (για συγκατάθεση) καλά- καλά, ναι-ναι.

***нүнциий**, -я α. νούντσιος;

ну-с μόριο. 1 (στην αρχή της πρότασης) και έτσι, συνεπώς, επομένως. 2 (στο τέλος ερωτημ. πρότασης ως επιτακτικό ή προτρεπτικό)· λοιπόν;

***нут**, -а ρεβίθι.

нүте κ. **нүте-ка** επιφ. (απλ.) βλ. **НУ**¹(1σημ.).

нү-тка επιφ. (απλ.) βλ. **НУ-КА**.

нүтриевый επ. του μυοπόταμου· απο μυοπόταμο.

***нүтрия**, -и θ. μυοπόταμος (τρικτικό).

нутро, -á ουδ. 1 (απλ.) τα σωθικά, εντόσθια, σπλάχνα. 2 (κυρλε. κ. **μτφ.**) το εσωτερικό. 3 **μτφ.** διαίσθηση, ένστικτο. 4 έμπνευση, ενθουσιασμός· οίστρος. || **εμφρ.** **не по -ү** δεν είναι του γούστου, δε **γουστάρει**, δεν αρέσει.

нутромёр, -а α. παχύμετρο, εσωτερικός μετρητής.

нутрянóй επ. 1 εσωτερικός· των σπλάχνων. || (κυρλε. κ. **μτφ.**) των εντοσθίων· βαθύς, απο το βάθος· - **жир** λίπος απο τα εντόσθια· - **смех** βαθύ γέλιο (απο ψυχής)· τοποθετημένος μέσα· - **замók** εσωτερική κλειδαριά. 3 οιστρήλατος, ενθουσιαστικός.

***нүне** επίρ. 1 (παλ.) νυν, τώρα. 2 (παλ.) σήμερα.

нүнешний επ. 1 τωρινός. 2 (παλ.) σημερινός.

нүнче επίρ. βλ. **нүне**.

нүркóвий επ. νηκτικός.

нүрнүть ρ.σ. βλ. **нүрять**.

нүрók, -ркá α. 1 βουτιά. 2 βουτηχτής, δύτης. 3 είδος πάπιας.

нүрýло, -а α. βλ. **плýнжер**.

нүрýльщик, -а α., -ца, -н θ. βουτηχτής, δύτης.

нүрýние, -я ουδ. κατάδυση, καταβύθιση, η βουτιά, το βούτηγμα.

нүрýть ρ.δ. 1 βυθίζομαι, καταβύθομαι, βουτώ, ποντίζομαι. 2 **μτφ.** εισδύω, χώνομαι. - в **толпý** χώνομαι στο πλήθος. 3 **ταλαντεύομαι**, πηγαίνω **πέρα-δóθε**. || **κάνω βουτιά**· **самолёт**

ο нет! α όχι!

ο..., об..., όο..., об... 1 κατεύθυνση της ενέργειας γύρω, περί, πέριξ ή σε όλη την επιφάνεια ή σε όλες τις πλευρές του αντικειμένου: **обεжать**, **огородить**, **охватить**, **оскоблить**, **окопать**, **осмотреть**. 2 κατεύθυνση της κίνησης κοντά, πλησίον του αντικειμένου· παρακάμπτοντας. 3 επέκταση της ενέργειας σε πολλά πρόσωπα ή αντικείμενα: **обегать**, **одарить**, **отделить**, **объехать**. 4 υπεροχή· ξεπεράσμα: **обогнать**, **обогреть**. 5 υπέρμετρη ενέργεια, υπερβολή, πλεονασμός: **окормить**, **опойть**, **опиться**. 6 ζημιά, βλάβη, απάτη κατά την ενέργεια: **обвэсить**, **обмерить**, **обсчитать**. 7 (με ρ. σε -ся) ύπαρξη λαθών ή αστοχίας: **оскупиться**, **оговориться**, **ослэпаться**. 8 εφοδισμός με κάτι κατόπιν ενέργειας: **озеленить**, **оснастить**, **отакелажить**. 9 μετατροπή σε..., πρόσδοση ιδιότητας, ποιότητας· σχηματισμός: **облагородить**, **обогатить**, **опечалиться**, **ослепить**, **осложнить**. 1 επίτευξη αποτελέσματος κατόπιν ενέργειας: **оглэхнуть**, **омиреть**, **окаменеть**, **озвереть**, **ослэпнуть**.

***οάσις**, -α α. όαση.

οάσις επ. της όασης.

об¹ (πρόθεση)· χρησιμοποιείται: α) μπροστά από λέξη που αρχίζει απο φωνήεν: **об άρмии**, **об отце**. β) σε μερικές εκφρ. που αρχίζουν απο σύμφωνα: **рука об руку** (βλ. σημασίες ο¹).

об²... (πρόθεμα)· α) μπροστά απο λέξεις, που αρχίζουν απο φωνήεν: **обнскать**, **обосновать**, **обучить**. β) μπροστά απο λέξεις, που αρχίζουν απο σύμφωνα: **обмыть**, **обклеить**.

όβα, **οβόιχ** α.κ. ουδ., **όβε**, **οβέιχ** θ. αριθμ. αθροσ. αμφότεροι, και οι δύο, κι ο ένας κι ο άλλος· **όβα** **όράτα** και τα δυο αδέρφια· **όβε** **сестры** και οι δυο αδερφές· **όβα** **глаза** και τα δυο μάτια· **όβε** **ноги** και τα δυο πόδια· **я знал** **οβόиx**, **οβέиx** γνώριζα και τους δυο, και τις δυο· **οβόего** **πόла** και των δυο φύλων· **οβέими** **рукáми** (κυρλξ. κ. μτφ.) με τα δυο τα χέρια.

οβάбιться, -блюсь, -бишься ρ.σ. (απλ.) εκθηλιζομαι, απογυναιώνομαι, γυναικοφέρνω, γυναικίζω. || (για γυναίκες) ξεπέφτω.

οβάбок, -бка α. (διακλ.) βλ. **подберёзовик**.

οβαгрить, -рй, -рйшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **οβαгрённый**, βр: -рён, -ренá, -ренó ρ.σ.μ. (γραπ. λόγος) κοκκινοβάφω, κοκκινίζω, ερυθρώ. || αιματοβάφω, αιματοκυλίζω. || εκφρ. ~ **руки кровью** ή **в крови** βάφω τα χέρια με (στο) αίμα. || -ся βάφομαι κόκκινος, κοκκινίζω. || (με τη λέξη **кровоью**) αιματοβάφομαι, αιματοκυλίζομαι.

οβαгрить(ся) ρ.δ. βλ. **οβαгрить(ся)**.

οбалдевать ρ.δ. βλ. **οбалдеть**.

οбалдёлый επ. (απλ.) αποβλακωμένος, αποκουτιασμένος, αποχαυνωμένος, χαζός.

οбалдение, -я ουδ. (απλ.) αποβλάκωση, αποκούτιασμα, ξεκουτίασμα.

οбалдеть ρ.σ. (απλ.) αποβλακώνομαι, απομαραίνομαι, ξεκουτιάζω, αποχαυνώνομαι.

οбалдуй, -я α.(υβρ.) βλάκας, μαλάκας, μάπας, βλακόμουτρο. γωθώνι.

οбанкρótиться, -óчусь, -óтишься κ. **οбанкρútиться**, -úчусь, -úтишься (παλ.) ρ.σ. χρεοκοπώ, φαλίρω, φτωχεύω. || μτφ. αποτυχαίνω.

οбасурмáнить ρ.σ.μ. (παλ.) εξισλαμίζω· αλλαξοπιστώ. || -ся εξισλαμίζομαι· αλλαξοπιστώ.

οбайние, -я ουδ. 1 θέληση, γοητεία, σαγήνη, συναρπαγή. 2 (παλ.) θελκτικότητα.

οбайтельность, -и θ. θελκτικότητα βλ. κ. **οбайние**.

οбайтельный επ., βр: -лен, -льна, -льно; γοητευτικός, σαγηνευτικός, μαγευτικός· θελκτικός.

οβбегать ρ.σ. βλ. **οβегать**.

οβбегать¹ ρ.δ. βλ. **οβбегать**.

οβбегать² ρ.δ. βλ. **οβбегать**.

οβбегать, -егý, -ежишь, -егýт ρ.σ.μ. βλ. **οβбегать**.

οβбивать(ся) ρ.δ. βλ. **οβбiть(ся)**.

οβбiть(ся) ρ.σ. βλ. **οβbить(ся)**.

οβбáл, -а α. καθίζηση· ξέκομμα και πτώση.

|| κατολισθηση εδάφους.

οβбáливaть(ся)¹ ρ.δ. βλ. **οβбáлiть(ся)**.

οβбáливaть(ся)² ρ.δ. βλ. **οβбáлiть(ся)**.

οβбáлистый επ., βр: -лист, -а, -ο που κατολισθαίνει, κατολισθαίνων, καταρρέων.

οβбáлiть, -áлó, -áлишь, παθ. μτχ. **οβбáлeнный**, βр: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 γκρεμίζω, κατρακυλώ· - **кáмни** κατρακυλώ πέτρες. 2 πασπαλίζω, (πασ)αλείφω· περιβάλλω· - **изóу** **землёю** αλείφω την ίζημα με λασπόχωμα. || -ся γκρεμίζομαι, κατρακυλώ. || αποσπώμαι, αποκόβομαι κατά τεμάχια, τρίβομαι, πέφτω.

οβбáлка, -и θ. ξεψάχνισμα.

οβбáловáние, -я ουδ. φραγμός, φράξιμο με ανάχωμα κ.τ.τ.

οβбáловáть, -лýю, -лýешь; παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **οβбáловáнный**, βр: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. φράζω, κάνω φράγμα με ανάχωμα κ.τ.τ.

οβбáлiть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **οβбáлeнный**, βр: -лен, -а, -ο κυλώ· - **рiбу** **в мукé** κυλώ το φάρι στο αλεύρι (αλευρώνω). || -ся κυλιέμαι· **свинья** -**лaсь** **в** **грязi** το γουρούνι κυλίστηκε στη λάσπη.

οβбáривaть(ся) ρ.δ. βλ. **οбварить(ся)**.

οбварить, -арó, -áришь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **οбвáренный**, βр: -рен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ζεματίζω, καίω με ζεστό νερό, βράζω. 2 καίω με καυτό υγρό ή ατμό· - **руку** καίω το χέρι. ||

-ся ζεματίζομαι, καίγομαι με καυτό υγρό ή ατμό.

οβевά́ть(ся) ρ.δ. βλ. οβевя́ть(ся).

οβеве́ние, -я ουδ. 1 περιφορά, || παράκαμψη. 2 (για σχέδιο) περίγραμμα· διάγραμμα. 3 περιβολή, περίφραξη, περίκλεισμα.

οβевзѣ́ти, -везу́, -везёшь, παρλθ. χρ. οβевёз, -везла́, -ло ρ.σ.μ. περιφέρω (με μεταφ. μέσο). || μεταφέρω παρακάμπτοντας. || μεταφέρω σε όλους· εφοδιάζω όλους.

οβевѣ́вать ρ.δ. βλ. οβевя́ть (2σημ.). || -ся αερίζομαι, με φυσά ο άνεμος.

οβевѣ́чатъ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οβевѣнчаннѣй, βρ: -чан, -а, -ο στεφανώνω, τελώ το μυστήριο του γάμου. || -ся στεφανώνομαι.

οβеврнѣ́тъ ρ.σ.μ. βλ. οβеврнѣ́тъ

οβеврѣ́тѣтъ, -верчу́, -вѣртишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οβеврѣченнѣй, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (απλ.) περιτυλίγω· κουκουλώνω. 2 μτφ. απλ. μπερδεύω, συγχύζω· σαστίζω. 3 στεφανώνω στα γρήγορα· κουκουλώνω. || εκφρ. - (Дѣло) во-круг (όκοιο) пάλъца εύκολο πράγμα, παιγνίδι, δεν τό 'χω σε τίποτε. || -ся περιτυλίγομαι.

οβеврѣ́тка, -и θ. 1 περιτύλιξη, κουκούλωμα. 2 βλ. οβеврѣ́тка (2, 3 σημ.).

οβеврѣ́тывание, -я ουδ. βλ. οβеврѣ́тка (1σημ.).

οβеврѣ́тывать ρ.δ. βλ. οβеврнѣ́тъ. || -ся περιτυλιγομαι.

οβевсѣ́¹, -а α. κλέψιμο στο ζύγισμα, ξίκιμο ζύγισμα.

οβевсѣ́², -а α. κρεμάστρα, -τήρι· κουρτίνα.

οβевсѣ́тъ¹, -ёшу, -ёсишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οβевсеченнѣй, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. κλέβω στο ζύγι, ζυγίζω ξίκικα· κάνω λάθος στο ζύγισμα.

οβевсѣ́тъ² ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. οβевсѣ́тъ¹ κ. οβевсѣ́тъ. || -ся βλ. οβевсѣ́тъся.

οβевсѣ́ти, -еду́, -едёшь, παρλθ. χρ. οβевёл, -ела́, -ελό, μτχ. παρλθ. χρ. οβевѣдѣннѣй, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οβевѣдѣннѣй, βρ: -дѣн, -денá, -денó, επιρ. μτχ. οβевѣдѣннѣй κ. οβевѣдѣ ρ.σ.μ. 1 περιφέρω - гостѣй вокрѣг дóма περιφέρω τους φιλοξενούμενους γύρω από το σπίτι (τους δείχνω το σπίτι μου). || παρακάμπτω· αποφεύγω (τον αντίπαλο). 2 κινούμαι κυκλικά. || (για βλέμμα) περιφέρω. 3 (για σχέδιο) περιγράφω, διαγράφω, κάνω κυκλοτερές διάγραμμα. 4 περιβάλλω, περικλείω, περιφράζω. 5 περιχρίω, περιδιαγράφω (με μελάνη κ.τ.τ.). 6 (απλ.) απατώ, ξεγελώ.

οβевѣ́тряннѣй επ. απο μτχ. ανεμοσκόρπιστος, -σμένος. || τραχύς, σκασμένος απο τον αέρα· -οε лицó σκασμένο πρόσωπο απο τον αέρα.

οβевѣ́трьтъ, -еет ρ.σ. βλ. οβевѣ́триться.

οβевѣ́тривать(ся) ρ.δ. βλ. οβевѣ́триться(ся).

οβевѣ́трить, -ит, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οβевѣ́тряннѣй, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (για άνεμο)· σκορπίζω· απογυμνώνω. 2 τραχύνω· σκάζω· губы -λο τα χείλη έσκασαν απο τον αέρα. 3 ανεμοστεγνώνω, ανεμοξηραίνω. || -ся 1 ανεμοσκορπίζομαι· απογυμνώνομαι απο τον άνεμο. 2 τραχύνομαι, σκάζω απο τον αέρα. 3 στεγνώνω, ξηραίνομαι απο τον αέρα.

οβевѣ́тствóсть, -и θ. σαθρότητα. || αρχαϊκότητα.

οβевѣ́ствлѣй επ. σαθρός, ετοιμόρροπος, σαβαλιασμένος, ξεχαρβαλωμένος. || μτφ. παλαιός, απαρχαιωμένος, παλιωμένος.

οβевѣ́ствать ρ.σ.μ.· παλιώνω, χαλνώ, γίνομαι σαθρός, σαράβαλο, ετοιμόρροπος.

οβевѣ́щать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οβевѣшаннѣй, βρ: -шан, -а, -ο κρεμάω πολλά αντικείμενα· - ёлку игрѣшками στολίζω το χριστουγεννιάτικο δέντρο με πολλά παιγνίδια· - стѣну картѣнами κρεμάω πολλές εικόνες στον τοίχο. || -ся γεμίζω με κρεμάμενα αντικείμενα.

οβевѣ́шивание¹, -я ουδ. βλ. οβевсѣ́¹

οβевѣ́шивание², -я ουδ. βλ. οβевсѣ́²

οβевѣ́шивание³, -я ουδ. οροθέτηση, οροσήμανση· (δια)χάραξη.

οβевѣ́шивать(ся)¹ ρ.δ. βλ. οβевсѣ́тъ(ся).

οβевѣ́шивать(ся)² ρ.δ. βλ. οβевсѣ́тъ(ся).

οβевѣ́шивать ρ.δ. βλ. οβевшѣ́тъ. || -ся βλ. οβевсѣ́тъся.

οβевшѣ́тъ, -шѣ, -шѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οβевшеннѣй, βρ: -шен, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. οροθετώ, οροσημαίνω· (δια)χάρασσω.

οβевѣ́ять, -ёю, -ёешь ρ.σ.μ. 1 αερίζω· φυσώ. || μτφ. εμπνέω, εμπφυσώ. 2 λιχνίζω.

οβевѣ́вать(ся) ρ.δ. βλ. οβевѣ́тъ(ся).

οβевѣ́нение, -я ουδ. κατηγορία· он арестóван по -ю в воровствѣ αυτός πιάστηκε με την κατηγορία κλοπής· он сѣдитса по -ю в измѣне αυτός δικάζεται με την κατηγορία προδοσίας· свидѣтели со сторóнѣ -я μάρτυρες κατηγορίας.

οβевѣ́ннѣй, -я α. ο κατήγορος· госудáрственный (публѣчннѣй) - δημόσιος κατήγορος(εισαγγελέας).

οβевѣ́ннѣй επ. κατηγορικός, -ρητικός, -ρητήριο· - акт το κατηγορητήριο· -ая речѣ ομιλία του δημόσιου κατήγορου· - приговóр-απόφαση ενοχής· -οε заклѣчение καταδικαστική απόφαση.

οβевѣ́ннѣй ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οβевѣннѣй, βρ: -нѣн, -ненá, -ненó. 1 βλ. οβевѣ́ннѣй (1σημ.). 2 βγάζω καταδικαστική απόφαση, καταδικάζω.

οβевѣ́ннѣй επ. ο κατηγορούμενος.

οβевѣ́ннѣй ρ.δ., παθ. μτχ. ενστ. οβевѣ́ннѣ-мый. 1 μ. κατηγορώ, αποδίδω κατηγορία· ενο-

χοποιώ· εγώ -**ят** **несправедливо** τον κατηγορούν άδικα· - **в преступлении** κατηγορώ για έγκλημα· **взаимно** - αντεκαλώ, αντικατηγορώ. || δι-
ώκω δικαστικά. || μέμφομαι, φέγω, επικρίνω·
- **в лицемѣрии** κατηγορώ για υποκρισία. 2 κα-
τηγορώ, μιλώ σαν εισαγγελέας. || -**ся** κατη-
γορούμαι.

обвисать, -**ает** ρ.δ. βλ. **обвиснуть**.

обвислый επ. κρεμαστός, -άμενος, -ασμένος·
πλαδαρός· -**не уснѣ** κρεμαστά μουστάκια· -**ая**
кожа на щеках πλαδαρό δέρμα στα μάγουλα.

обвиснуть, -**нет**, παρλθ. χρ. **обвис**, -**ла**,
-**ло** ρ.σ. κρέμομαι, κρεμιέμαι, κρεμώ· **уснѣ**
-**ли** τα μουστάκια κρέμασαν (έγειραν προς τα
κάτω).

обвить, **обовьѣ**, **обовьѣшь**, παρλθ. χρ. **об-**
вѣил, -**лѣ**, -**ло**, προστκ. **обвѣй**, παθ. **μτχ.**
παρλθ. χρ. **обвѣитнѣй**, βρ: -**вѣит**, -**ѣ**, -**ο** ρ.σ.μ.
1 (με δοτ.)· (περι)τυλίγω, -**сш**· (περι)ελίσ-
σω· - **кѡсы вокрѣуг головѣ** τυλίγω τις πλε-
ξούδες γύρω στο κεφάλι· **плѣцѣ** -**ил** **террасу** ο
κισσός περιτύλιξε την ταράτσα. || (για σκο-
τάδι, ομίχλη) καλύπτω, σκεπάζω. 2 αγκαλιά-
ζω. || -**ся** περιτυλίγομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

обводѣ, -**а** α. 1 περιφορά. 2 περίγραμμα, δι-
άγραμμα. 3 μπορντούρα, (περί)γυρος, περίζω-
μα. 4 περίφραγμα, περίκλειση, περιβολή, πε-
ρίβολος. || παρυφή. 5 πλθ. -**и** το εξωτερικό
περίγραμμα πλοίου.

обводѣть, -**вожѣ**, -**водишь** ρ.δ.βλ. **обвести**.
|| -**ся** περιφέρομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

обводѣка, -**и** θ. βλ. **обводѣ** (3, 4, 5 σημ.).

обводнѣние, -**я** ουδ. ύδρευση· εξασφάλιση
με νερό.

обводнѣтельный επ. ύδρευτικός· - **канал** αρ-
δευτικό κανάλι· -**не работѣ** ύδρευτικές εργα-
σίες· -**ая** **систѣма** ύδρευτικό σύστημα.

обводнѣть ρ.σ.μ., παθ. **μτχ.** παρλθ. χρ. **об-**
воднѣнный, βρ: - **нѣн**, -**нѣнѣ**, -**нѣнѡ**. 1 υ-
δρεύω. 2 αυξάνω το νερό· - **пруд** αυξάνω το
νερό της δεξαμενής.

обводнѣный επ. κυκλοτερής· - **канал** διώρυγα
τριτεύουσα.

обводнѣть ρ.δ. βλ. **обводнѣть**. || -**ся** υ-
δρεύομαι. || γεμίζω με νερό.

обвоѣз, -**а** α. περιφορά. || μεταφορά.

обвоѣзѣть, -**ожѣ**, -**ѣзишь** ρ.δ. βλ. **обвезѣть**. ||
-**ся** περιφέρομαι. || μεταφέρομαι.

обволакѣвать(ся) ρ.δ. βλ. **обволокѣть(ся)**.

обволокѣть, -**лочѣт**, -**локѣт**, παρλθ. **обволок**,
-**лѣ**, -**лѡ** ρ.σ.μ. καλύπτω, σκεπάζω εντελώς·
тѣчи -**лѣ** **нѣбо** τα σύννεφα σκέπασαν τον ουρα-
νό πέρα για πέρα. || -**ся** καλύπτομαι, σκεπά-
ζομαι εξ ολοκλήρου· **нѣбо** -**кѡсѣ** **тѣчами** ο
ουρανός έκλεισε απο τα σύννεφα.

обворѡживѣть ρ.δ. βλ. **обворѡжить**.

обворѡвать, -**рѣн**, -**рѣешь**, παθ. **μτχ.** παρλθ.
χρ. **обворѡванный**, βρ: -**ван**, -**а**, -**ο** ρ.σ.μ.
κατακλέβω.

обворѡвывать ρ,δ, βλ. **обворѡвать**. || -**ся**
με κατακλέβει.

обворѡжѣтельно επίρ. θελκτικά, γοητευτι-
κά κλπ. επ.

обворѡжѣтельность, -**и** θ. θέληση, μαγεία,
γοητεία, σαγήνη, συναρπαγή.

обворѡжѣтельный επ., βρ: -**лен**, -**льна**, -**ο**
θελκτικός, μαγευτικός, γοητευτικός, σαγηνευ-
τικός, συναρπαστικός.

обворѡжить, -**жѣ**, -**жишь**, παθ. **μτχ.** παρλθ.
χρ. **обворѡженный**, βρ: -**жѣн**, -**женѣ**, -**женѡ** ρ.
σ.μ. θέλω, μαγεύω, γοητεύω, συναρπάζω, αιχ-
μαλωτίζω.

обвожѣать(ся) ρ.δ. βλ. **обвожнѣть(ся)**.

обвожнѣть ρ.σ., παρλθ. χρ. **обвожнѣ**, -**ла**, -**ло**
(απλ.) συνηθίζω. || -**ся** συνηθίζω.

обвожѣать, -**яжѣ**, -**яжешь**, παθ. **μτχ.** παρλθ.
χρ. **обвожѣанный**, βρ: -**зан**, -**а**, -**ο** ρ.σ.μ. 1
(περι)δένω. 2 περιπλέκω, πλέκω ολόγυρα. 3
(απλ.) πλέκω τα απαραίτητα για κάποιον. || -**ся**
1 (περι)δένομαι. 2 περιπλέκομαι.

обвожѣка, -**и** θ. 1 περίδεση. 2 περιπλοκή,
πλέξιμο ολόγυρα. 3 (παλ.) επίδεσμος. 4 το
περίπλεκτο. 5 (οικοδ.) πλαίσιο συνδετικό.

обвожѣочнѣй επ. της περίδεσης, για περίδεση.

обвожѣывание, -**я** ουδ. βλ. **обвожѣка** (1, 2σημ.).

обвожѣывать(ся) ρ.δ. βλ. **обвожѣать(ся)**.

обвожѣивѣть ρ.δ. βλ. **обвожѣлѣть**. || -**ся** στε-
γνώνω, ξηραίνομαι στον ήλιο.

обвожѣлѣть ρ.σ.μ. στεγνώνω, ξηραίνω στον ή-
λιο.

обвожнѣть, -**ну**, -**нешь**, παρλθ. χρ. **обвожнѣ**,
-**ла**, -**ло** ρ.σ. (απλ.) μαραίνομαι λίγο. || (δι-
αρκ.)· στεγνώνω, ξηραίνομαι λίγο.

обвожѣлѣть, -**ѣжу**, -**ѣдишь**, παθ. **μτχ.** παρλθ.
χρ. **обвожѣженный**, βρ: -**жен**, -**а**, -**ο** ρ.σ.μ. (απλ.)
λερώνω (κυρίως με κόπρανα), κοπρίζω, ρυπαί-
νω. || -**ся** λερώνομαι, ρυπαίνομαι.

обвожѣивѣвать(ся) ρ.δ. βλ. **обвожѣлѣть(ся)**.

обвожѣлѣвать(ся) ρ.δ. βλ. **обвожнѣть(ся)**.

обвожѣлѣть ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **гладѣ-**
лѣть). 1 ισοπεδώνω, ισώνω, ομαλώνω. 2 σιδε-
ρώνω· **обстирѣать и** - πλένω και σιδερώνω όλα.

обвожѣлѣвать ρ.δ βλ. **обвожѣлѣть**. || -**ся** πε-
ριτρώνομαι, τρώνομαι ολόγυρα.

обвожѣивѣвать ρ.δ. βλ. **обвожѣлѣть**. || -**ся** σι-
δερώνομαι.

обвожѣлѣть, -**ложѣ**, -**ѡдишь**, παθ. **μτχ.** παρλθ.
χρ. **обвожѣлѣанный**, βρ: -**дан**, -**а**, -**ο** ρ.σ.μ.
περιτρώνω, τρώνω ολόγυρα.

обвожѣлѣок, -**дка** α. (απλ.) αποφαγούδι, τε-
μάχιο περιφαγώμενο.

обвожѣлѣши, -**а** α. (απλ.) βλ. **обвожѣлѣок**.

ΟΒΓΛЯДѢТЬ, -яжѹ, -ядѣшь ρ.σ. (απλ.) περι-
ριβλέπω, περισκοπώ, κοιτάζω απ' όλα τα μέρη.
|| -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

ΟΒΓΛЯДѢВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΒΓΛЯДѢТЬ(СЯ)**.

ΟΒΓНІВѢАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΒΓНІТЬ**.

ΟΒΓНІТЬ, -иѣт ρ.σ. σαπίζω ολόγυρα, απ' έξω.

ΟΒΓОВАРІВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΓΟΒΟΡІТЬ** (1 σημ.).

ΟΒΓΟΒΟΡІТЬ ρ.σ.μ. 1 (παλ.) βλ. **ΟΓΟΒΟΡІТЬ**.
2 συζητώ· εξετάζω.

ΟΒΓΟЊ, -а α. το προσπέρασμα· - идущего
впередѣ транспорта ξεπέρασμα του μπροστι-
νού κινούμενου οχήματος· В - προσπερνώντας.

ΟΒΓΟЊКА, -и θ. προσπέρασμα, -ση· В -у про-
σπερνώντας.

ΟΒΓΟЊНІЙ επ. προσπεραστικός, για προσπέ-
ραση· - путь δρόμος προσπέρασης.

ΟΒΓΟЊАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΒΓΟЊАТЬ**. || -ся ξεπερ-
νιέμαι.

ΟΒΓΟΡЯЖІВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΒΓΟΡΟДІТЬ(СЯ)**.

ΟΒΓΟΡЯТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΒΓΟΡЕТЬ**.

ΟΒΓΟΡЕЛІЙ επ. περικαμένος. || ηλιοκαυστος,
ηλιοκαμένος.

ΟΒΓΟРЕТЬ ρ.σ. 1 περικαίομαι. 2 ηλιοκαίο-
μαι, παθαίνω ηλιακά εγκαύματα.

ΟΒΓΟРОДІТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **ΟΓΟΡΟДІТЬ(СЯ)**.

ΟΒΓРЯЗѢАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΒΓРЯЗѢТЬ**. || -ся περι-
τρωγαλίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ΟΒΓРЯЗОК, -зка α. (απλ.) βλ. **ΟΓРЯЗОК**.

ΟΒΓРЯЗѢТЬ, -нзѹ, -зѣшь, παρθ. χρ. **ΟΒ-**
ГРЯЗ, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΒГРЯ-**
ЗЕННІЙ, βρ: -зен, -а, -ο ρ.σ.μ. περιτρωγα-
λίζω, περιγυρισανίζω, περιροκανίζω, περι-
τρώγω.

ΟΒГУЛІВАТЬСЯ ρ.δ. βλ. **ΟΒГУЛѢТЬСЯ**.

ΟΒГУЛѢТЬСЯ, -яѣтся ρ.σ. (διακμ.) βατεύο-
μαι, οχεύομαι (για ζώα).

ΟΒДАВѢТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΒДАТЬ(СЯ)**.

ΟΒДАРІВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΒДАРІТЬ**. || -ся δωρι-
ζομαι· προικίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ΟΒДАРІТЬ, -рѣ, -рѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
ΟΒДАРѢННІЙ, βρ: -рѣн, -ренá, -ренó ρ.σ.μ.
βλ. **οδάρить** (1 σημ.).

ΟΒДАТЬ ρ.σ.μ. στον ενστ. κλίνεται όπως το
ρ. **дать**; παρλθ. χρ. **ΟΒДАЛ**, -лá, -лo. 1 πε-
ριχύνω, περιβρέχω, περιλουίζω - **ХОЛОДНОЙ ВО-**
ДОЙ περιβρέχω με κρύο νερό. 2 καταλαμβάνο-
μαι, με πιάνει, με κυριεύει, με περιβάλλει.
|| εκφρ. - **ВЗГЛѢДОМ** περιφέρω το βλέμμα· α-
τενίζω· - **ПРЕЗРѢНІЕМ** περιφρονώ· καταφρονώ.
|| -ся περιβρέχομαι κλπ. ρ. ενεργ.

ΟΒДЕЛАТЬ ρ.σ. 1 κατεργάζομαι· επεξεργάζο-
μαι, δουλεύω, αργάζω· - **КОЖУ** αργάζω το δέρ-
μα. 2 περιβάλλω· περιθέτω. || επαλείφω. 3
(απλ.) κάνω, φτιάχνω, εκτελώ (προς όφελος).
4 (απλ.) απατώ, ξεγελώ. 5 (απλ.) λερώνω με
κόπρανα (για μωρό, άρρωστο). || εκφρ. - **ДЕЛО**

διευθετώ υπόθεση. || -ся (απλ.) 1 διευθετού-
μαι, τακτοποιούμαι, κανονίζομαι. 2 (για νή-
πιο, άρρωστο) λερώνομαι με κόπρανα.

ΟΒДЕЛІТЬ, -елó, -ѣлишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **ΟΒДЕЛѢННІЙ**, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ρ.σ.
μ. 1 αδικώ στο μοίρασμα, στην κατανομή. ||
μτφ. προικίζω λειψά, αδικώ· **ΟΒДЕЛѢННІЙ ПРИ-**
РОДОЙ αδικημένος απο τη φύση. 2 βλ. **οделить**.

ΟΒДЕЛКА, -и θ. 1 κατεργασία, επεξεργασία,
άργασμα. 2 περιβολή· περίθεση. 3 επαλείφη.
4 (τεχ.) επένδυση· **КАМЕННАЯ** - λίθινη επέν-
δυση.

ΟΒДЕЛОЧНІЙ επ. της επεξεργασίας, της κα-
τεργασίας.

ΟΒДЕЛѢВАНІЕ, -я ουδ. βλ. **ΟΒДЕЛКА**.

ΟΒДЕЛѢВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΒДЕЛАТЬ(СЯ)**.

ΟΒДЕЛѢТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΒДЕЛІТЬ**. || -ся αδικού-
μαι (στη μοιρασιά).

ΟΒДѢРГАННІЙ επ. απο μτχ. κακοντυμένος· ρα-
κένδυτος, κουρελιάρης.

ΟΒДѢРГАТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) 1 ξεσχίζω τραβώ-
ντας. 2 ισιώνω, ισιάζω τραβώντας.

ΟΒДѢРГІВАТЬ ρ.δ.μ. βλ. **ΟΒДѢРГАТЬ**. || -ся
1 ξεσχίζομαι απο το τράβηγμα. 2 γίνομαι ευ-
θύς απο το τράβηγμα.

ΟΒДЕРЖѢТЬСЯ, -ержѹсь, -ѣржисься ρ.σ. (παλ.
κ. απλ.) 1 συνηθίζω, εξοικιώνομαι. 2 κατα-
ξοδεύομαι, μένω με τίποτε.

ΟΒДЕРНІТЬ, -нѣ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **ΟΒДЕРНѢННІЙ**, βρ: -нѣн, -ненá, -ненó ρ.
σ.μ. χορταριάζω, κάνω να χορταριάσει, να
χλοΐσει.

ΟΒДѢРНУТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **ΟΔѢРНУТЬ(СЯ)**.

ΟΒДЕРНѢАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΒДЕРНІТЬ**. || -ся χορ-
ταριάζω, βγάζω χορτάρι, χλόη.

ΟΒДИРѢЛА, -и α. κ. θ. γδάρτης, αισχροκερ-
δής, αγιογδάρτης.

ΟΒДИРѢНІЕ, -я ουδ. 1 αποφλοιώση, ξεφλού-
δισμα. 2 κλοπή, κλέψιμο ολοκληρωτικό, ξεγύ-
μνυμα.

ΟΒДИРѢТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΒΟДРѢТЬ(СЯ)**.

ΟΒДІРКА, -и θ. 1 χονδρική επεξεργασία α-
ντικειμένων. 2 απόξεση· αποφλοιώση, ξεφλού-
δισμα.

ΟΒДІРНІЙ επ. της χοντρικής επεξεργασίας,
απόξεσης ή αποφλοιώσης. || αποφλοιωμένος, ξε-
φλουδισμένος, καθαρισμένος.

ΟΒДІРΟЧНІЙ επ. εκκαθαριστικός· - станóк
εκκαθαριστική μηχανή.

ΟΒДУВѢЛА, -и α.κ.θ. (απλ.) απατεώνας.

ΟΒДУВѢНІЕ, -я ουδ. (απλ.) ψύσημα. || απάτη.

ΟΒДУВѢАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΒДУТЬ**.

ΟΒДУВКА, -и θ. ψύσημα για καθάρισμα.

ΟΒДУМАННО επίρ. με σκέψη, περιεσκεμμένα.

ΟΒДУМАННОСТЬ, -и θ. σκέψη, περίσκεψη.

ΟΒДУМАННІЙ επ. προεσκεμμένος, καλομελετη-

μένος, (προ)εσκεμμένος, προμελετημένος.

Обдумать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Обдуманный**, βρ: -ман, -а, -ο καλοσκεπτόμαι, καλοστοχάζομαι, καλομελετώ. || **-ся** 1 καλοσκεπτόμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 βλ. **ОДУМАТЬ-СЯ** (1σημ.).

Обдумывание, -я ουδ. σκέψη, διαλογισμός, διανόηση, στόχαση.

Обдумывать(ся) ρ.δ. βλ. **Обдумать(ся)**.

Обдурáчить ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **Обдурáчить**.

Обдурить -рý, -рýшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Обдурённый**, βρ: -рён, -ренá, -ренó ρ.σ.μ. (απλ.) ξεγελώ, απατώ.

Обдурять ρ.δ. βλ. **Обдурить**.

Обдуть, -ý, -ýешь ρ.σ.μ. 1 φυσώ απο παντού· **его -ло свежим воздухом** τον φύσηξε απο παντού δροσερός αέρας. || καθαρίζω με φύσημα, με την πνοή· - **пыль** φυσώ τη σκόνη. 2 (απλ.) απατώ, ξεγελώ. || (για παιγνίδι) κερδίζω, νικώ.

обе βλ. **оба**.

Обегать ρ.σ.μ. περιτρέχω, τριγυρίζω. || επισκέπτομαι στα γρήγορα πολλούς.

Обегать¹ ρ.δ. βλ. **Обегать**.

Обегать² ρ.δ.μ. 1 βλ. **Обежать**. 2 (παλ.) αποφεύγω κάποιον ή κάτι.

Обёд, -а α. γεύμα (μεσημβρινό φαγητό) φαγητό. φατ, τροφή· μεσημέρι, γιόμα (χρόνος)· **пóсле -а** μετά το φαγητό ή μετά το μεσημέρι· **до -а** πριν το γεύμα ή πριν το φαγητό· πριν το μεσημέρι· **прошáльный** - αποχαιρετιστήριο γεύμα, μπενετάδα· **во врéмя -а** πάνω στο γεύμα, την ώρα του φαγητού· **за -ом** στο φαγητό, στο τραπέζι· **он застáл меня за -ом** αυτός με βρήκε στο φατ· **пригласить к -у**; **просить (звать) на -** προσκαλώ σε γεύμα· **подавать** - σερβίρω το φαγητό· **готовить** - ετοιμάζω (μαγειρεύω) το φαγητό· - **готов**, - **пóдан**, - **на столé** το φαγητό είναι σερβιρισμένο· **звáный** - γιορταστικό (επίσημο) γεύμα.

Обедать ρ.δ. γευματίζω· - **с кем** γευματίζω με κάποιον· **он никогда не -ет дома** αυτός ποτέ δεν τρώγει στο σπίτι του· - **вне дома** γευματίζω αλλού (όχι στο σπίτι).

Обеденный επ. του γεύματος, του φαγητού· - **стол трапéзи φαγητού**· - **перерыв** διάλειμμα φαγητού· - **ое врéмя** το γιόμα, ώρα φαγητού.

Обеднѣлый επ. φτωχός, ενδεής, πτωχεύσας.

Обеднение, -я ουδ. φτώχεια, πτώχευση.

Обеднѣть ρ.σ. φτωχαίνω, γίνομαι φτωχός.

Обеднить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Обеднённый**, βρ: -нён, -ненá, -ненó φτωχαίνω κάποιον, τον κάνω φτωχό.

Обедня, -и θ. θεία μυσταγωγία· λειτουργία· **служить** -ю ιεροουργώ, λειτουργώ· **заупокойная** - επιμνημόσυνη λειτουργία· νεκρώσι-

μη ακολουθία· **рáнняя** - εωθινή ακολουθία· **пóздняя** - ολονυχτιά, ολονύχτια ακολουθία. || **εμφρ. испóртить (вск)** -ю **комý** (απλ.) χαλώ (όλη) την υπόθεση κάποιου, ματαιώνω (όλα) τα σχέδια.

Обеднѣть¹ ρ.δ. βλ. **Обеднѣть**. || **-ся** φτωχαίνω, γίνομαι φτωχός, πέφτω σε φτώχεια.

Обеднѣть² ρ.δ. βλ. **Обеднѣть**.

Обедывать ρ.δ. βλ. **Обедать**.

Обежать, -егý, -ежýшь, -егýт ρ.σ.μ. 1 περιτρέχω, φέρνω γύρω τρέχοντας· - **дом** φέρνω γύρω το σπίτι τρέχοντας. 2 παρακάμπω, αποφεύγω. 3 προσπερνώ, ξεπερνώ στο τρέξιμο. 4 βλ. **Обегать**. || **εμφρ. - глазами (взгля́дом)** περιφέρω το βλέμμα γρήγορα, ρίχνω γρήγορη ματιά.

Обез... κ. **Обес...** (πρόθεμα)· χρησιμοποιείται για το σχηματισμό ρημάτων με στερητική σημασία· **απάλλαξης**: **Обезгла́вить**, **Обезумѣть**, **Обезжирить**, **Обезвредить**, **Обезболить**.

Обезболивание, -я ουδ. αναισθητοποίηση.

Обезболивать ρ.δ. βλ. **Обезболить**. || **-ся** αναισθητοποιούμαι.

Обезболивающий επ. απο μτχ. αναισθητικός, ανώδυνος, καταπραϊντικός του πόνου.

Обезболить ρ.σ.μ. αναισθητοποιώ, καθιστώ ανώδυνο, ναρκώνω.

Обезводеть, -еет ρ.σ. αφυδατώνομαι, γίνομαι άνυδρος.

Обезводить, -óжу, -óдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Обезво́женный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. αφυδατώνω.

Обезво́живать ρ.δ. βλ. **Обезводить**. || **-ся** βλ. **Обезводеть**.

Обезво́леть, -ею, -еешь ρ.σ. στερούμαι της θέλησης, της βούλησης.

Обезво́ливать ρ.δ. βλ. **Обезво́лить**.

Обезво́лить ρ.σ.μ. στερώ της βούλησης, της θέλησης.

Обезвредить, -рэжу, -редишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Обезвре́женный**, βρ: -жен, -а, -ο; ρ.σ.μ. καθιστώ (κάνω) ακίνδυνο για βλάβη.

Обезвре́живать ρ.δ. βλ. **Обезвредить**. || **-ся** γίνομαι ακίνδυνος για βλάβη.

Обезга́живать ρ.δ. βλ. **Обезга́зить**.

Обезга́зить, -áжу, -áзишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Обезга́женный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. δώχνω αέριο (για μέταλλα).

Обезгла́вить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 (κυρλε. κ. μτφ.) αποκεφαλίζω.

Обезгла́вливать ρ.δ. βλ. **Обезгла́вить**. || **-ся** αποκεφαλίζομαι.

Обезголо́сеть, -ею, -еешь ρ.σ. (για τραγουδιστή) χάνω τη φωνή.

Обезде́нежить, -жею, -жеешь ρ.σ. στερούμαι χρημάτων.

обезденежить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. στερώ χρημάτων.

обездоленный επ. απο μτχ. άκληρος, φτωχός, άμοιρος, ενδεής.

обездоливать ρ.δ. βλ. **обездолить**. || -ся είμαι άκληρος, άμοιρος, φτωχός.

обездолить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. парлθ. χρ. **обездоленный**, βρ: -лен, -а, -ο κάνω κάποιον άμοιρο, άκληρο, φτωχό· αποστερώ του παντός.

обездуть, -шу, -шишь ρ.σ.μ. στερώ περιεχομένου, νοήματος, ψυχικής υπόστασης.

обезжиривание, -я ουδ. απολίπανση· - молоко απόβουτύρωση του γάλατος.

обезжировать ρ.δ. βλ. **обезжирить**. || -ся απολιπαίνομαι· (για γάλα) αποβουτυρώνομαι.

обезжирить ρ.σ.μ. απολιπαίνω· αποβουτυρώνω· - шерсть απολιπαίνω τα μαλλιά· - молоко αποβουτυρώνω το γάλα.

обеззараживание, -я ουδ. απολύμανση.

обеззараживать ρ.δ.μ., μτχ. ενστ. **обеззараживающий**; απολυμαίνω· - воду απολυμαίνω το νερό· - хирургические инструменты απολυμαίνω τα χειρουργικά εργαλεία. || -ся απολυμαίνομαι.

обеззараживающий επ. απο μτχ. απολυμαντικός· -ие вещества απολυμαντικές ουσίες.

обеззаразить, -ажу, -азишь ρ.σ. βλ. **обеззараживать**.

обезземеление, -я ουδ. ακτημοσύνη, ακτησία, στέρση γης.

обезземелеть, -ею, -еешь ρ.σ. στερούμαι γης, γίνομαι ακτήμονας.

обезземеливание, -я ουδ. βλ. **обезземеление**.

обезземелить ρ.δ. βλ. **обезземелить**. || -ся γίνομαι ακτήμονας.

обезземелить ρ.σ.μ. στερώ της γης, καθιστώ ακτήμονα.

обеззубеть, -ею, -еешь ρ.σ. ξεδοντιάζομαι, γίνομαι φαφούτης.

обезлесение, -я α. εκδάσωση.

обезлесеть, -еет ρ.σ. εκδασώνομαι.

обезлесить, -сишь ρ.σ.μ. εκδασώνω. || -ся εκδασώνομαι.

обезлистить, -ит ρ.σ.μ. στερώ του φυλλώματος, αποφυλλίζω, ρίχνω τα φύλλα.

обезличение, -я ουδ. 1 απώλεια της ατομικότητας, της οντότητας. 2 απροσωπία, ανευθυνία.

обезличенный επ. απο μτχ. 1 χωρίς ατομικότητα, οντότητα, προσωπικότητα. || (παλ.) τιποτένιος, μηδαμνός. 2 απρόσωπος, ανεύθυνος.

обеличивание, -я ουδ. βλ. **обезличение**.

обеличивать(ся) ρ.δ. βλ. **обезличить(ся)**.

обеличить, -чу, -чишь, παθ. μτχ. парлθ.

χρ. **обезличенный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 εξουθενώνω, σβήνω την οντότητα, την προσωπικότητα. 2 καθιστώ απρόσωπον, ανεύθυνον· - руководство καθιστώ απρόσωπη την καθοδήγηση. || -ся 1 χάνομαι, σβήνομαι σαν προσωπικότητα, οντότητα. 2 καθίσταμαι, γίνομαι απρόσωπος, ανεύθυνος.

обезличка, -и θ. ανευθυνία, απροσωπία, ανυπαρξία ευθύνης.

обезлошадеть, -ею, -еешь ρ.σ. μένω χωρίς άλογα, στερούμαι αλόγων.

обезлодеть, -éет ρ.σ. ερημώνομαι απο ανθρώπους.

обезлодить, -дит, παθ. μτχ. парлθ. χρ. **обезложенный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. ερημώνω απο ανθρώπους· ρημάζω.

обезложивать ρ.δ. βλ. **обезлодить**.

обезмасливать ρ.δ. βλ. **обезмаслить**. || -ся απολιπαίνομαι.

обезмаслить, -лю, -лишь ρ.σ.μ. απολιπαίνω.

обезмасочеть, -еет ρ.σ. (για μελίσι) μένω χωρίς βασίλισσα, χάνω τη βασίλισσα.

обезнадёживать ρ.δ.μ. βλ. **обезнадёжить**.

обезнадёжить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. (παλ.) απελπίζω.

обезножить, -ею, -еешь ρ.σ. στερούμαι των ποδιών, μένω χωρίς πόδια. || κόβονται τα πόδια μου απο το βάδισμα, ξεποδαριάζομαι.

обезножить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. στερώ των ποδιών, αφήνω χωρίς πόδια. || ξεποδαριάζω.

обезобразивать(ся) ρ.δ. βλ. **обезобразить(ся)**.

обезобразить, -ажу, -азишь, παθ. μτχ. парлθ. χρ. **обезобразенный**, -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. (κυρλεξ. κ. μτφ.) παραμορφώνω, διαστρέφω, διαστρεβλώνω· αλλοιώνω. || -ся παραμορφώνομαι, διαστρεβλώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

обезопасить, -ашу, -азишь ρ.σ.μ. (εξ)ασφαλίζω· προστατεύω, προφυλάσσω απο κίνδυνο. || -ся (εξ)ασφαλίζομαι.

обезоружение, -я ουδ. απόπλιση, ξαρμάτωμα.

обезоруживание, -я ουδ. βλ. **обезоружение**.

обезоруживать ρ.δ. βλ. **обезоружить**. || -ся αποπλίζομαι, ξαρματώνομαι.

обезоружить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. (κυρλεξ. κ. μτφ)· αποπλίζω, ξαρματώνω.

обезуглероживание, -я ουδ. εξανθράκωση.

обезуметь, -ею, -еешь ρ.σ. παραφρονώ, χάνω τα λογικά μου, μουρλαίνομαι, τρελλαινόμαι.

обезумить, -млю, -мишь ρ.σ.μ. (παλ.) ρ.σ.μ. (παλ.) κάνω να παραφρονίσει, τρελαίνω, μουρλαίνω.

обезьяна, -и θ. πίθηκος, μαϊμού.

обезьяний, -ья, -ье επ. πιθηκικός, του πίθηκου, μαϊμουδίσιος.

обезьянить ρ.δ. (απλ.) βλ. обезьяничать, **обезьянка**, -и θ. πιθηκάκος.
обезьяники, -а α. πιθηκοδιαμονή.
обезьяничание, -я ουδ. πιθηκισμός.
обезьяничать ρ.δ. πιθηκίζω, μαϊμουδίζω.
обезьяничество, -а ουδ. πιθηκισμός.
обезьянолюди, -дѣй πλθ. πιθηκάνθρωποι.
обезьяноподобный επ., βρ: -бен, -бна, -бно πιθηκοειδής, πιθηκόμορφος.
обезьяночеловек, -а α. πιθηκάνθρωπος.
обезьянство, -а ουδ. πιθηκισμός.
*обелиск, -а α. οβελίσκος (μνημείου).
обелить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обелѣнный, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó. 1 (διαρκ.) ασπρίζω, λευκαίνω. 2 δικαιώνω, αθώνω, βγάζω λάδι, ασπροπρόσωπο. 3 (παλ.) απαλλάσσω του φόρου. || -ся 1 ασπρίζομαι, λευκαίνομαι. 2 δικαιώνομαι, αθώνομαι, βγαίνω λάδι, ασπροπρόσωπος.
обельный επ. (παλ.) φοροαπαλλαγμένος.
обелить ρ.δ. βλ. обелить (2, 3 σημ.). || -ся βλ. обелить (1 σημ.).
оберег, -а α. (διαρκ.) το φυλαχτό.
оберегатель, -я α. (γραπ. λόγος) φύλακας.
оберегать ρ.δ.μ. φυλάγω, προφυλάγω, προστατεύω. || -ся φυλάγομαι, προφυλάγομαι, προστατεύομαι.
оберечь(ся) ρ.σ. βλ. оберегать(ся).
обер-мастер, -а α. αρχιτεχνίτης, πρωτομάστορας.
обернуть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обернутый, βρ: -нут, -а, -о. 1 (περι)τυλίγω - шарф вокрѹт шея περιτυλίγω το κασχόλ γύρω στο λαιμό. 2 περικαλύπτω, ντύνω. 3 (κυρλξ. κ. μτφ.) γυρίζω, στρέφω, στρίβω - лицо στρέφω το πρόσωπο - дело в своѣ пользу γυρίζω την υπόθεση με το μέρος μου (προς όφελός μου). 4 μεταβάλλω, μετατρέπω, μεταμορφώνω. 5 (παλ.) θέτω, βάζω σε κυκλοφορία - деньги βάζω σε κυκλοφορία χρήματα. 6 βλ. обернуться (2σημ.). || ανατρέπω, αναποδογυρίζω - лодку αναποδογυρίζω τη βάρκα. || εκτελώ, κάνω όλες τις απαραίτητες δουλειές. || εκφρ. - вокрѹт (кругом) пальца παίζω στα δάχτυλα, (τον, την κλπ.) έχω του χεριού μου, υποχείριο, κάνω όπως θέλω. || -ся 1 γυρίζω, στρέφω, στρίβω он -лся в стóрону, назáд αυτός γύρισε πλάγια, πίσω. || περιστρέφομαι, κάνω στροφές. || μτφ. παίρνω τροπή, κατεύθυνση - дела -лицо хорóшó τα πράγματα πήραν καλή τροπή. 2 πηγαίνω με επιστροφή, επιστρέφω, γυρίζω. 3 τα καταφέρω, τα ζολεύω, τα βγάζω πέρα. 4 μεταβάλλομαι, μετατρέπομαι, μεταμορφώνομαι. 5 ξεοδεύομαι, πηγαίνω, αντιστοιχώ - κυκλοφορώ (για χρήματα). 6 τυλίγομαι, κουκουλώνομαι, (περι)καλύπτομαι, σκε-

πάζομαι.

обер-офицер, -а α. (παλ.) κατώτερος αξιωματικός (μέχρι λοχαγού).

обер-прокурор, -а α. (παλ.) προϊστάμενος. || αξίωμα κρατικό.

обѣртка, -и θ. 1 περιτύλιξη, περικάλυψη - περιβλήμα, ντύσιμο (βιβλίου, τετραδίου κ.τ.λ.). 2 περιτύλιγμα (υλικό).

***обертón**, -а α. (μουσ.) η αρμόνη.

обѣрточный επ. της περιτύλιξης, του περιτυλίγματος - ая оумáга χαρτί περιτυλίγματος ή συσκευασίας.

обѣртывание, -я ουδ. 1 περιτύλιξη. 2 περικάλυψη, ντύσιμο. 3 (ιατρ.) περιτύλιξη με υγρό σεντόνι.

обѣрывать(ся) ρ.δ. βλ. обернуть(ся).

обескрóвить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. αφαιμάσσω. || μτφ. εξαντλώ, εξασθενίζω. || μτφ. μειώνω τη ζωντάνια ή το περιεχόμενο, καθιστώ ανιαρό. || -ся γίνομαι αναιμικός.

обескрóвление, -я ουδ. αφαιμάξη - αναιμία.

обескрóвливание, -я ουδ. βλ. обескрóвление.

обескрóвливать(ся) ρ.δ. βλ. обескрóвить(ся).

обескрóлить ρ.σ.μ. αφαιρώ, κόβω τις φτερούγες, τα φτερά. || μτφ. αφαιρώ κάθε δυνατότητα να πράξει κάτι.

обескураживать ρ.δ. βλ. обескуражить.

обескуражить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. αποθαρρύνω - πτώ, απαγοητεύω. *

обеспамятеть, -ею, -еешь ρ.σ. 1 χάνω τη μνήμη - με εγκαταλείπει η μνήμη - в старости χάνω τη μνήμη στα γεράματα. 2 παθαίνω αμνησία, χάνω τις αισθήσεις.

обеспéчение, -я ουδ. 1 εξασφάλιση - прочного мира εξασφάλιση σταθερής ειρήνης. 2 αντίκρουσμα - золотóе - αντίκρουσμα σε χρυσό.

обеспéченность, -и θ. 1 εξασφάλιση - εφοδιασμός - школ пособиями εφοδιασμός των σχολείων με εγχειρίδια (βιβλία) - επάρκεια.

обеспéченный επ. απο μτχ. εξασφαλισμένος - επαρκής, αρκετός.

обеспéчивание, -я ουδ. βλ. обеспéчивание.

обеспéчивать(ся) ρ.δ. βλ. обеспéчить(ся).

обеспéчить, -чу, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обеспéченный, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 εξασφαλίζω, εφοδιάζω επαρκώς. 2 ασφαρίζω, προφυλάσσω, προστατεύω. || -ся 1 εξασφαλίζομαι - εφοδιάζομαι - продуктами εξασφαλίζομαι απο τρόφιμα. 2 προφυλάσσομαι, προστατεύομαι.

обесплóдеть, -еет ρ.σ. γίνομαι άγονος, άκαρπος, στείρευω.

обесплóдить, -óжу, -óдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обесплóженный, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. καθιστώ άκαρπο, άγονο, στείρο. || -ся γίνομαι άγονος, άκαρπος, στείρος.

обеспложивать(ся) ρ.δ. βλ. **обесплодить(ся)**.
обеспокоить, -όю, -όишь ρ.σ.μ. ανησυχώ,
 ενοχλώ. || -ся ανησυχώ, συγχίζομαι, ταρασ-
 σομαι.

обеспшливать ρ.δ. βλ. **обеспшлить**. || -ся
 ξεσκονίζομαι.

обеспшлить ρ.σ.μ. ξεσκονίζω, αφαιρώ, παίρ-
 νω τη σκόνη, καθαρίζω.

обессилеть, -ею, -еешь ρ.σ. αδυνατίζω, ε-
 ξασθενώ, εξαντλούμαι.

обессилывать ρ.δ. βλ. **обессилить**. || -ся
 βλ. **обессилеть**.

обессилить ρ.σ.μ. αδυνατίζω, εξάσθενίζω,
 εξαντλώ.

обесславить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. δυσφημί-
 ζω, κακολογώ. || -ся δυσφημίζομαι.

обесславливать(ся) ρ.δ. βλ. **обесславить(ся)**.

обесмертнить, -рчу, -ртишь παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **обесмерченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. αποθανατίζω -
 своё имя αποθανατίζω το όνομά μου. || -ся αποθανατίζομαι.

обессмшсливание, -я ουδ. στέρηση νοήματος
 ή περιεχομένου.

обессмшсливать(ся) ρ.δ. βλ. **обессмшслить-**
(ся).

обессмшслить ρ.σ.μ. στερώ νοήματος, έν-
 νοιας ή περιεχομένου. || κάνω τι ανόητο, αν-
 νέφραστο. || -ся στερούμαι νοήματος ή περι-
 εχομένου.

обессόливать ρ.δ. βλ. **обессόлить**. || -ся
 ξαρμυρίζω.

обессόлить ρ.σ.μ. ξαρμυρίζω.

обессудить, -ўжу, -ўдишь ρ.σ. (παλ.κ. απλ.)
 στην έκφραση: не ўдь(те) μη με παρεξηγείς,
 -είτε· не ўдьте на угощении μη με παρεξη-
 γείτε για το (φτωχό) κέρασμα.

обестόчивать ρ.δ. βλ. **обестόчить**. || -ся
 στερούμαι ηλεκτρικού ρεύματος.

обестόчить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. στερώ ηλε-
 κτρικού ρεύματος, κόβω, το ρεύμα.

обесцветить, -эчу, -этишь παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **обесцветенный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. αποχρωματίζω,
 ξεβάφω, ξασπρίζω, ξεθωριάζω. || -ся αποχρωματίζομαι κλπ.
 ρ. ενεργ. φ.

обесцветение, -я ουδ. αποχρωμάτιση, ξέ-
 βαμμα, ξεθώριασμα, ξάσπρισμα.

обесцветивание, -я ουδ. βλ. **обесцветение**.

обесцветивать(ся) ρ.δ. βλ. **обесцветить(ся)**.

обесцветивающий επ. απο μτχ. αποχρωστι-
 κός· -ие вещества αποχρωστικές ουσίες.

обесценение, -я ουδ. ξευτέλεση της τι-
 μής· υποτίμηση.

обесценивание, -я ουδ. βλ. **обесценение**.

обесценить(ся) ρ.δ. βλ. **обесценить(ся)**.
обесценить ρ.σ.μ. ξευτελίζω την τιμή, υ-
 ποτιμώ. || -ся (για τιμή) ξευτελίζομαι, χάνω

την αξία· **деньги** -лись τα χρήματα ξευτελί-
 στηκαν.

обесчестить, -эчу, -эстишь παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **обесчещенный**, βρ: -щен, -а, -ο ρ.σ.μ. ατιμάζω·
 ντροπιάζω. || διακορεύω.

обёт, -а α. τάμα, τάξιμο, υπόσχεση (για
 κληρικούς). || πανηγυρική (επίσημη) υπόσχεση.

обетованный επ: -ая земля (страна) ή -
 край γη της επαγγελίας.

обечайка, -и θ. κόθρος, στεφάνι αντικει-
 μένου.

обещание, -я ουδ. υπόσχεση· **давать** - δίνω
 υπόσχεση.

обещать ρ.δ.κ.σ. 1 υπόσχομαι· он -άλ, что
 придёт αυτός υποσχέθηκε ότι θα έρθει. || δι-
 αβεβαιώνω. 2 τάζω· παρέχω ελπίδες· - золо-
 тые горы τάζω φούρνους με καρβέλια και λα-
 γούς με πετραχήλια. || -ся υπόσχομαι. || αλ-
 ληλοϋπόσχομαι, δίνω με το λόγο σύζευξης· он
 -лись αυτοί έδωσαν το λόγο να παντρευτούν.

обжа, -и κ. -й θ. 1 χερολάβα αλετριού. 2
 πλθ. -и (παλ.) μέτρο καλλιεργήσιμης γης. 3
 τιμόνι αλετριού.

обжалование, -я ουδ. υποβολή έφεσης, έν-
 στασης· - приговора έφεση κατά της καταδι-
 καστικής απόφασης.

обжаловать, -лую, -луешь ρ.σ.μ. κάνω έφε-
 ση ή ένσταση.

обжаривать(ся) ρ.δ. βλ. **обжарить(ся)**.

обжарить ρ.σ.μ. φήνω, τηγανίζω, καβουρδί-
 ζω ολόγυρα. || -ся φήνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

обжарка, -и θ. φήσιμο, τηγάνισμα, καβουρ-
 δισμα απ' όλες τις πλευρές.

обжати, -я ουδ. στίψιμο· θλίψη, πίεση,
 ζούπισμα.

обжаты, **обожму**, **обожмешь** ρ.σ.μ. στίβω πι-
 έζω, θλίβω· ζουπώ· - мокрую одёжу στίβω τα
 βρεγμένα ενδύματα. || -ся στίβομαι κλπ. ρ.
 ενεργ. φ.

обжаты, **обожду**, **обождешь** ρ.σ.μ. 1 περιθε-
 ρίζω. 2 θερίζω· - овёс θερίζω τη βρώμη. ||
 τελειώνω το θερισμό. || -ся (περι)θερίζομαι.

обжечь, **обожгу**, **обожжешь**, **обожгут**, παρλθ.
 χρ. **обжёт**, **обожгла**, **обожгло**, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **обожжённый**, βρ: -жён, -женá, -жжено
 ρ.σ.μ. 1 περικαίω· - конёц палки περικαίω
 την άκρη του πάσσαλου. 2 προξενώ εγκαύματα
 στο δέρμα. || μτφ. φλογίζω, εμψυχώνω. 3 καίω,
 φήνω· - кирпич φήνω τούβλα· - известь καίω
 ασβέστη. || -ся 1 καίγομαι, παθαίνω εγκαύμα-
 τα. 2 μτφ. την παθαίνω. || εκφρ. **обжгшись**
 на молоке будешь дуть и на воду аηηηη γριά
 στο κουρκούτι, φυσάει και το γιαούρτι.

обживать(ся) ρ.δ. βλ. **обжить(ся)**.

обжиг, -а α. φήσιμο· - кирпичей φήσιμο
 τούβλων.

обжигательный επ. βλ. **обжигательный**.
обжигание, -я ουδ. βλ. **обжиг**.
обжигательный επ. βλ. **обжиговый**.
обжигать(ся) ρ.δ. βλ. **обжечь(ся)**.
обжигоний επ. του ψήσιματος, για ψήσιμο·
 -ая печь φούρνος, η κάμινος.
обжим, -а α. βλ. **обжатие**.
обжимание, -я ουδ. βλ. **обжатие**.
обжимать(ся) ρ.δ. βλ. **обжать(ся)**¹.
обжимка, -и θ. 1 βλ. **обжатие**. 2 όργανο κατασκευής πριτσινώματος.
обжимки, -мок κ. -мков πλθ. αποστραγγίδια, κατακάθια.
обжимный κ. **обжимной** επ. πισστήριος· - стан πισστήρια μηχανή.
обжимочный επ. πισστήριος.
обжин, -а α. (διακ.) θέρισμα, θέρος.
обжинать(ся) ρ.δ. βλ. **обжать(ся)**².
обжинка, -и θ. βλ. **обжин**.
обжинок, -нка α. (διακ.) αθέριστη καλαμιά.
обжирать(ся) ρ.δ. βλ. **обжраться(ся)**.
обжиться, -иву́, -иве́шь, παρλθ. χρ. **обжил**, -лá, -лo, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **обжитой**, βρ: **обжит**, -á, -o κ. **обжитый**, βρ: -**жит**, -á, -o ρ.σ.μ. εξοικειώνω, συνηθίζω, προσαρμόζω (στο περιβάλλον κ.τ.τ.). || -ся 1 εξοικειώνομαι, συνηθίζω, προσαρμόζομαι. 2 (παλ.) αποχτώ, δημιουργώ, φτιάχνω· - семьёй αποχτώ οικογένεια.
обжог, -а α. (απλ.) βλ. **ожог**.
обжора, -и α.κ.θ. α(νε)χόρταγος, λαίμαργος, φαγάς, άπληστος, αδηφάγος, ακόρεστος.
обжорливость, -и θ. βλ. **обжорство**.
обжорливый επ. αδηφάγος, ακόρεστος, λαίμαργος, άπληστος, γαστρίμαργος.
обжорный επ: - ряд (παλ.) μέρος αγοράς που πουλούσαν ζεστή τροφή.
обжорство, -а ουδ. αδηφαγία, άπληστία, λαίμαργία.
обжуривать ρ.δ. βλ. **обжурить**.
обжурить ρ.σ.μ. (απλ.) (ξε)γελώ, απατώ, εξαπατώ, καλουπώνω.
обзаведение, -я ουδ. 1 εξασφάλιση, προμήθεια, εφοδιασμός (σε τρόφιμα, για το νοικοκυριό). 2 πράγματα νοικοκυριού ή επαγγελματικά.
обзавестй, -едү́, -едёшь, παρλθ. χρ. **обзавёл**, -елá, -лo, μτχ. παρλθ. χρ. **обзаведший**, επир. μτχ. **обзаведя** ρ.σ.μ. με οργν. (παλ.) εξασφαλίζω με τα απαραίτητα· εφοδιάζω, προμηθεύω· νοικοκυρεύω· - хозяйством φτιάχνω το νοικοκυριό μου. || -сь εφοδιάζομαι, προμηθεύομαι τα προς του ζειν, για το νοικοκυριό. || αποκτώ, δημιουργώ (οικογένεια, φίλους κ.τ.τ.).

обзаводить(ся) ρ.δ. βλ. **обзавестй(сь)**.
обзаконить ρ.σ.μ. (απλ.) νομιμοποιώ γάμο. || -ся νομιμοποιούμαι (για γάμο).
обзванивать ρ.δ. βλ. **обзвонить**.
обзвонить ρ.σ.μ. τηλεφωνώ παντού ή σε πολλούς.
обзирать ρ.δ.μ. (παλ.) περιφέρω το βλέμμα παντού, περιβλέπω, ρίχνω το βλέμμα γύρω.
обзнакомиться, -млюсь, -мишсь ρ.σ. (απλ.) βλ. **познакомиться**.
обзор, -а α. 1 περισκόπηση, παρατήρηση ολόγυρα· ανίχνευση. 2 μτφ. επισκόπηση· **международный** - διεθνής επισκόπηση.
обзорность, -и θ. ακτίνα παρατήρησης, επισκόπησης.
обзорный επ. 1 της παρατήρησης, της επισκόπησης· -ая позиция το παρατηρητήριο. 2 της επισκόπησης, της ανασκόπησης· -ая лекция διάλεξη με χαρακτήρα επισκόπησης.
обзывать ρ.δ. βλ. **обозвать**. || -ся περιβρίζω, περιλουζώ.
обивание, -я ουδ. βλ. **обивка**.
обивать(ся) ρ.δ. βλ. **обить(ся)**.
обивка, -и θ. 1 κάλυψη, σκέπασμα, ντίσιμο (με κάρφωμα)· επίστρωση, ταπετσάρισμα. 2 υλικό επίστρωσης, κάλυψης κ.τ.τ.
обивочный επ. της κάλυψης, της επίστρωσης, του ταπετσarisματος.
обίδα, -и θ. 1 προσβολή· **нанести** -у προσβάλλω, θίγω· **считать** за -у το θεωρώ προσβολή· **тяжкая** - βαριά προσβολή· **не в -у вам сказано** δεν το είπα για να σας θίξω· **взаимные** -и οι αντεγκλίσεις. 2 δυσάρεστο (λυπηρό) πράγμα· **опоздал я в театр, какáя -!** άργησα για το θέατρο, τι λυπηρό γεγονός!
обидеть, -йду́, -йдишь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **обиженный**, βρ: -жен, -а, -o ρ.σ.μ. 1 θίγω, προσβάλλω. 2 δυσάρεστώ, κακοφανίζω. 3 στερώ, αδικώ· **природа не -ла талантом** η φύση δεν τον αδίκησε σε ταλέντο. || -ся προσβάλλομαι, θίγομαι.
обидно 1 επір. προσβλητικά. 2 ως κατηγ. είναι προσβλητικό (κακό, λυπηρό, ντροπή)· **мне сознаваться, что...** το θεωρώ προσβλητικό να παραδεχτώ ότι...
обидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно προσβλητικός, θικτικός· **не слова** προσβλητικά λόγια· **ое замечание** θικτική παρατήρηση.
обидчивость, -и θ. ευθειξία· προσβλητικότητα.
обидчивый επ., βρ: -чив, -а, -o εύθικτος.
обидчик, -а α., -ца, -и θ. ο προσβάλλων.
обидать(ся) ρ.δ. βλ. **обидеть(ся)**.
обиженный επ. απο μτχ. προσβλημένος· θιγμένος· κακιωμένος· **он -ен на вас** είναι κακιωμένος εναντίον σας· - вид προσβλημένη όψη.

οβίλιε, -я ουδ. αφθονία, πληθώρα, σωρεία· πλούτος· - **продуктов** αφθονία προϊόντων.

οβίловать, -лует ρ.δ. με δοτ. (παλ.) αφθονώ· πλεονάζω· υπάρχει αφθονία.

οβίльность, -и θ. βλ. οβίλιε.

οβίльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 αφθονος, μπόλικος, πολύς· - снег μπόλικο χιόνι· - дождь αφθονη βροχή. || πλούσιος, υπεραρκετός· - обед πλούσιο γεύμα· - урожаи πλούσια σοδειά. 2 πλήρης, γεμάτος· **сегодняшний день был -ен событиями** η σημερινή μέρα ήταν γεμάτη γεγονότα.

οβίνдеветь βλ. οβίνдеветь.

οβинуясь επιρ. μτχ. (παλ.)· χωρίς ενδοιασμό, αδίσταχτα.

οβίνяк, -á α. (παλ.) νύξη, νυγμός, υπαινιγμός, παραπετριά· κεντιά, πάρθιο βέλος· ακροβολισμός. || **εκφρ.** без -όβ χωρίς υπαινιγμούς κλπ. ουσ., ευθέως, απεριφραστα, χωρίς περιστροφές, νέτα-σκέτα.

οβιράла, -и α.κ.θ. εκβιαστής, που αποσπά με εκβιασμό (χρήματα κ.τ.τ.).

οβιράловка, -и θ. μέρος επικίνδυνο από κλοπές.

οβιράть(ся) ρ.δ. βλ. οβοбράть(ся).

οβитаемость, -и θ. κατοίκηση.

οβитаемый επ. από μτχ. κατοικούμενος.

οβιτάлище, -а ουδ. (παλ.) κατοικία, διαμονή, ενδίαίτημα, διαμονητήριο.

οβιτάтель, -я α., -ница, -и θ. κάτοικος.

οβιτάть ρ.δ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οβитаемый**, βρ: -аем, -а, -ο. 1 κατοικώ, ζω, διαμένω. 2 μ. (παλ.) κατοικίζω.

οβитель, -и θ. 1 (γραπ. λόγος) μοναστήρι, μονή. 2 (παλ.) κατοικία, ενδίαίτημα.

οβительский επ. (γραπ. λόγος) μοναστηριακός.

οβίть, **οβοбѣ**, **οβοбѣшь**, προστι. **οβѣи** ρ.σ.μ. 1 τινάζω χτυπώντας· - снег τινάζω το χιόνι· - яблоки с яблоки τινάζω τα μήλα από τη μηλιά. 2 φθείρω, χαλώ τις άκρες (μεκρούσεις, χτυπήματα)· - края оркк χαλώ το ρεβέρ του παντελονιού. || βλάπτω, προξενώ πόνο με τα χτυπήματα· не стучите много, рýкѣ οβοбѣте μη χτυπάτε πολύ, θα σας πονέσουν τα χέρια. 3 καλύπτω, σκεπάζω, ντύνω καρφώνοντας· επιστρώνω· тапетсάρω. || **εκφρ.** - все пороги χτυπώ όλες τις πόρτες, πληαίνω παντού. || -ся (για άκρες) φθείρομαι, χαλνώ· τρίβομαι· рукавá -лиць τα μανίκια τρίφτηκαν. || πέφτω, τρίβομαι· штукату́ра -лась ο σοβάς έπεσε.

οβιχόд, -а α. συνήθεια, έθιμο· συνηθισμένη ζωή. || χρήση, ανάγκη· для домашнего -а για οικιακή χρήση· для своего -а για ατομική (ιδία) χρήση· **пуска́ть в - лансáρω· войти**

в - μπαίνω σε χρήση, χρησιμοποιούμαι· **вы́йти из -а** παύω να χρησιμοποιούμαι, δε συνηθίζομαι πια· **предмѣты -а** αντικείμενα τρέχουσας χρήσης· **быть в -е** χρησιμοποιούμαι, συνηθίζομαι.

οβιχóдность, -и θ. βλ. οβιχóд.

οβιχóдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно της χρήσης· καθημερινός, συνηθισμένος· -не предмѣты συνηθισμένα πράγματα, καθημερινής χρήσης· -не поня́тия συνηθισμένες (κοινές) έννοιες.

οβκáльвание, -я ουδ. απόσπαση εξωτερική.

οβκáльвать(ся)¹ ρ.δ. βλ. οβκoлóть(ся)¹.

οβκáльвать(ся)² ρ.δ. βλ. οβκoлóть(ся)².

οβκáпать ρ.σ.μ. πιτσιλώ, λερώνω με ρανίδες· στάζω· - стол черни́лами πιτσιλώ το τραπέζι με μελάνη. || -ся λερώνομαι με ρανίδες.

οβκáпывание¹, -я ουδ. πιτσιλίσμα, λέρωμα.

οβκáпывание², -я ουδ. σκάψιμο κυκλοτερές.

οβκáпывать(ся) ρ.δ. βλ. οβκáпать(ся).

οβκáпывать ρ.δ. βλ. οβκoпáть. || -ся σκάβομαι ολόγυρα.

οβκáρмливание, -я ουδ. παρατάισμα.

οβκáρмливать ρ.δ. βλ. οβκoρми́ть. || -ся πα-ραταίζομαι.

οβкáт, -а α. βλ. οβкáтка.

οβкaтáть ρ.δ. 1 βλ. οβвалίть. 2 ισιώνω, ισοπεδώνω (με συχνό πέρασμα αμαξιών), πατώ. 3 λειαίνω, λειοτριβώ. 4 δοκιμάζω τροχοφόρο όχημα. || -ся ισιώνομαι, ισοπεδώνομαι, πατιέμαι.

οβкaтíть, -ачý, -áтишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **οβкáченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. περιβάλλω, περιθέτω. || -ся (περι)κυλώ.

οβкaтíть(ся) ρ.σ. βλ. οκaтíть(ся).

οβкáтка, -и θ. 1 κύλιση· ισοπέδωμα· πάτημα. 2 λείανση, λειοτριβή. 3 δοκιμή τροχοφόρου.

οβкáтный κ. **οβкaтнóй** επ. 1 κυλιστικός· ισοπεδωτικός. 2 λειαντικός. 3 (για τροχοφόρα) δοκιμαστικός.

οβкáточны́й επ. δοκιμαστικός· - **прóбег ав-тóбуса** δοκιμαστική διαδρομή λεωφορείου.

οβкáтывание, -я ουδ. βλ. οβкáтка.

οβкáтывать(ся)¹ ρ.δ. βλ. οβкaтáть(ся).

οβкáтывать(ся)² ρ.δ. βλ. οβкaтíть(ся)?

οβкáчивать(ся) ρ.δ. βλ. οβкaтíть(ся)²

οβкáшивать(ся) ρ.δ. βλ. οβκoсíть(ся).

οβκидáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **οβκиданны́й**, βρ: -дан, -а, -ο. 1 ρίχνω γύρω ή επάνω· βάλλω· - сне́гом χιονοβολώ· - камнѣями πετροβολώ. 2 καλύπτω, σκεπάζω (με εξανθήματα).

οβκíдывать ρ.δ. βλ. οβκидáть. || -ся βάλλομαι από παντού.

οβκíдка, -и θ. 1 περιβολή, περστοίχιση ή

περικάλυψη. 2 επένδυση, ντύσιμο. 3 άσπρι-
σμα της γλώσσας ή του λαιμού. 4 πολιορκία,
κύκλωση. 5 επιβολή φόρου, προστίματος κλπ.
6 (απλ.) σκυλόβρισμα.

οβκλάτчик, -α α. κυνηγός θηρίων με περι-
κύκλωση.

οβκλάδывание, -я ουδ. βλ. οβκλάдка.

οβκλάδывать(ся) ρ.δ. βλ. οβложить(ся).

οβκлевать, -лѣю, -лѣшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. οβκлеванный, βρ: -ван, -а, -ο περιόραμ-
φίζω.

οβκлевывать ρ.δ. βλ. οβκлевать. || -ся πε-
ριόραμφίζομαι.

οβκлевание, -я ουδ. βλ. οβκлейка.

οβκлевать ρ.δ. βλ. οβклеить. || -ся επι-
κολλιέμαι, καλύπτομαι, σκεπάζομαι.

οβклеить, -ѣю, -ѣишь ρ.σ.μ. βλ. οβклеить.

οβκлейка, -и θ. βλ. οβκлейка.

οβκολάчивать(ся) ρ.δ. βλ. οβколотить(ся).

οβκόлка, -и θ. απόσπαση, σπάσιμο γύρω.

οβколотить, -лѣю, -лѣишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. οβколотенный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ.
(απλ.) 1 τινάζω χτυπώντας· - снег τινάζω το
χιόνι. 2 φθείρω, χαλώ τις άκρες με τα χτυ-
πήματα. || -ся φθείρομαι, χαλώ, τρώγομαι
στις άκρες· σπάζω στις άκρες.

οβκολоть! -колѣю, -колѣшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. οβκόлотый, βρ: -лот, -а, -ο ρ.σ.μ. σπά-
ζω ολόγυρα· αποσπώ. || -ся σπάζω ολόγυρα· α-
ποσπώμαι.

οβκολоть² ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. οβ-
колотъ) κεντώ, νύσσω γύρω-γύρω· τρυπώ - рѣ-
ки колѣчей πρόβολοκωϊ κατατρυπώ τα χέρια με
αγκαστικό σύρμα. || -ся κεντρίζομαι, τρυπιέμαι.

οβκόμ, -а α. (οβластной комитѣт) περιφε-
ρειακή επιτροπή ή περιοχής ή νομαρχιακή ε-
πιτροπή.

οβκόмовский επ. της περιφερειακής επιτρο-
πής κλπ. ουσ. βλ. οβκόμ.

οβкопать ρ.σ.μ. βλ. окопать (1σημ.).

οβкорάчивать ρ.δ. βλ. обкоротить. || -ся
γίνομαι κοντός, βραχύς.

οβκόρм, -а α. υπερσίτιση, παρατάισμα.

οβкормить, -ормлю, -ормишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. οβкормленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ.
υπερσιτίζω, παρατάιζω.

οβκόрма, -и θ. βλ. οβκόρм.

οβкорнать ρ.σ.μ. (απλ.) 1 βλ. окорнать. 2
μτφ. ακρωτηριάζω, περικόπτω, κολοβώνω.

οβкоротить ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. окоротить.

οβкосить, -ошѣю, -όσιшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. οβкосенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
περιθερίζω, περικοσίζω. || (διαλκ.) θερίζω
εντελώς. 3 ξεπερνώ στο θέρισμα. || δουλεύο-
ντας (την κοσιά) την καλύτερεύω. || -ся 1 τε-
λειώνω το θέρισμα, το κόσισμα. 2 δουλεύο-

μαι, καλύτερεύω με το δούλεμα (για κοσιά).

οβκράдывание, -я ουδ. κλέψιμο, κλοπή.

οβκράдывать ρ.δ. βλ. οβкрасть. || -ся κλέ-
πτομαι, με κλέβει.

οβкромсать ρ.σ.μ. περικόβω άσχημα, κου-
τσουρεύω.

οβкрошѣть, -ошѣю, -όшишь ρ.σ.μ. περιτρίβω·
- хлеб τρίβω το ψωμί ολόγυρα. || -ся περι-
τρίβομαι, τρώγομαι· зуб -лся το δόντι τρί-
φτηκε ολόγυρα.

οβкрутѣть(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. окрутѣть(ся).

οβкруčивать(ся) ρ.δ. βλ. окрутѣть(ся).

οβкурѣть, -урѣю, -ύришь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. οβкуренный, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
βλ. окурѣть. 2 καπνίζω, κιτρινίζω με τον κα-
πνό· - пальцы κιτρινίζω τα δάχτυλα απο το
τσιγάρο (το κάπνισμα). 3 (για πίπα, τσιμπού-
κι) μαυρίζω απο τό κάπνισμα.

οβкусать ρ.σ.μ. περιδαγκώνω, περιτρώγω· -
блоко περιτρώγω το μήλο.

οβкусывать ρ.δ. βλ. обкусать.

οβкушаться ρ.σ. (απλ.) βλ. объѣсться.

οβлава, -и θ. παγάνα, παγανιά. || κλοιός,
μπλόκο.

οβлавление, -я ουδ. βλ. облов.

οβлавливать ρ.δ. βλ. обловить. || -ся (για
έκταση) θηρεύομαι· αλιεύομαι.

οβлащик, -а α. κυνηγός, μέλος της παγά-
νας.

οблагать ρ.δ. βλ. обложить (5σημ.). || -ся
βλ. обложиться.

οблагодѣтельствовать, -вую, -вуешь ρ.σ.μ.
(παλ.) ευεργετώ, αγαθοεργώ.

οблаговзвучить ρ.σ.μ. καθιστώ εύφωνο.

οблаγοοβράживать(ся) ρ.δ. βλ. облагоοβра-
зить(ся).

οблаγοοβразить, -ажу, -άзишь, παθ. μτχ.
παρλθ. χρ. облагоοβраженный, βρ. -жен, -а,
-ο ρ.σ.μ. (παλ.) ωραιοποιώ, ομορφαίνω, α-
γλαΐζω, καλλύνω. || -ся εξευγενίζομαι, ομορ-
φαίνω, γίνομαι πιο ευπαρουσίαστος.

οблаγοράживание, -я ουδ. εξευγένιση.

οблаγοράживать(ся) ρ.δ. βλ. облагородить-
(ся).

οблаγοродить, -рѣжу, -рѣдишь, παθ. μτχ.
παρλθ. χρ. облаγορόженный, βρ: -жен, -а, -ο
ρ.σ.μ. 1 εξευγενίζω. || εκλεπτύνω. || διαπλά-
θω, μορφώνω (για χαρακτήρα κ.τ.τ.). 2 (για
φυτά)· καλύτερεύω. 3 κάνω κάποιον ευγενή,
ευπατρίδη. || -ся εξευγενίζομαι κλπ. ρ. ενεργ.φ.

οблаγορόжение, -я ουδ. εξευγένιση, -σμός.

οбладание, -я ουδ. κατοχή, κτήση· - исто-
чниками сырья κατοχή πηγών πρώτων υλών.

οбладатель, -я α., -ница, -и θ. κτήτορας,
-όρισσα, κάτοχος.

οбладать ρ.δ. (με δοτ.) 1 κατέχω, είμαι κά-

τοχός, κύριος. 2 έχω, εμφορούμαι· είμαι προικισμένος· ~ ТАЛАНТОМ έχω ταλέντο· ~ СІЛЛОЙ ВЉЛИ έχω ισχυρή θέληση· ~ ГЉЛОСОМ έχω καλή φωνή· ~ ХОРОШІМ СЛУХОМ έχω καλή ακοή. 3 έχω γυναίκα, αγαπητικιά. || **εκφρ.** ~ СОБЉЙ είμαι εγκρατής, κυριαρχώ στον εαυτό μου.

οβλάдитъ, -āju, -áдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οβλάженный, βρ: ~жен, -а, -ο ρ.σ. (διαρκ.) διορθώνω, επισκευάζω· προετοιμάζω. || τακτοποιώ. || -ся τακτοποιούμαι· дѣло -лось η υπόθεση τακτοποιήθηκε.

οβλάживать(ся) ρ.δ. βλ. οβладить(ся).

οβλάзить, -āju, -áзишь ρ.σ.μ. σκαρφαλώνω παντού· ~ все чердаки ανεβαίνω σ' όλες τις σοφίτες.

οβлáивать ρ.δ. βλ. οβлáять.

οβлако, -а, πλθ. -á, -όв ουδ. 1 σύννεφο, νέφος, νεφέλη· **пѣристые -á** οι θύσανοι· **кучєвнє -á** οι σωρείτες· **слоϊстые -á** τα στρώματα· **дождєвнє -á** βροχοφόρα σύννεφα· **грозовнє -á** κεραυνοφόρα σύννεφα· **-á пѣли** σύννεφα σκόνης. 2 μτφ. σκιά· **по лицѹ еѣ пробєжало** ~ στο πρόσωπό της πέρασε μια σκιά. || **εκφρ.** **под -á;** **под -áми;** **до -όв** κοντά στα σύννεφα (πολύ ψηλά)· **быть ή витать в -áх ή уноситься в -á** ονειροπολώ, ζω στα σύννεφα, νεφελοβατώ, αεροβατώ, αιθεροβατώ, φαντασιοκοπώ.

οβлакомѣр, -а α. νεφόμετρο.

οβлáмывание, -я α. σπάσιμο, τσάκισμα, θραύση.

οβлáмывать(ся) ρ.δ. βλ. οβломать(ся).

οβлáпить, -плю, -пишь ρ.σ.μ. (για ζώα) πιάνω με το πέλμα, με τα πόδια. || (απλ.) αγκαλιάζω.

οβлáпливать ρ.δ. βλ. οβлáпить.

οβлапóшивать ρ.δ. βλ. οβлапóшить. || -ся (εξ)απατώμαι.

οβлапóшить, -шу, -шишь ρ.σ.μ. (απλ.) εξαπατώ (για το συμφέρο μου).

οβласкáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. οβласканный, βρ: ~кан, -а, -ο γεμίζω με χάδια, χαϊδολογώ, κανακεύω, θωπεύω πολύ.

οβластнóй επ. περιφερειακός, της περιοχής ή του νομού· ~ Центр επαρχιακό κέντρο. || διαλεκτικός, της διάλεκτου· ~οе слóво διαλεκτική λέξη.

όбласть, -и, γεν. πλθ. -ѣй θ. 1 περιοχή· **сѣверные -и** Ευρώπης οι βόρειες περιοχές της Ευρώπης. || διοικητική περιοχή· **автономная** ~ αυτόνομη περιοχή· **ленинградская** ~ η περιοχή του Λένινγκραντ. || (προεπαν.) νομός. 2 ζώνη· **тропическая** ~ εύκρατη ζώνη· ~ **вѣчной мерзлотѣ** κατεφυγμένη ζώνη. 3 (ανατ.) χώρα, χώρος· **боль в -и сѣрдца** πόνος στην καρδική χώρα. 4 τομέας, κλάδος· σφαίρα· **в -и на-**

ўки и τέχνικι στον τομέα της επιστήμης και της τεχνικής. || **εκφρ.** **огойтѣ в - предáния** ή **воспоминáний и т. π.** ανάγομαι (ανήκω) στο παρελθόν, στην ιστορία, σβήνω, χάνομαι.

οβлáдка, -и θ. 1 περιτύλιγμα φαρμακευτικών σκονακίων· **лекарство в -ах** φάρμακο σε σκονάκια. || χαπάκι, δισκίο, κουφέτο. 2 χαρτάκι περικόλλησης. 3 η όστια (άζυμο ψωμί των καθολικών).

οβлáчатъ(ся) ρ.δ. βλ. οβлáчить(ся).

οβлáчение, -я ουδ. ντύσιμο, ένδυση. || τα άμφια. || ένδυμα.

οβлáчить, -чѹ, -чѣшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. οβлáченнѣй, βρ: ~чѣн, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. (παλ.) ντύνω, φοράω· ~ **архиерѣя** βάζω τα άμφια στον αρχιερέα. || -ся ντύνομαι, φοράω.

όблáчко, -а, πλθ. -á, -όв ουδ. συννεφάκι.

όблáчность, -и θ. συννεφιά, συννεφιασμα, νέφωση· **сильная** ~ βούρκωμα συννεφώδες· **низкая** ~ βαριά συννεφιά (με χαμηλά τα σύννεφα).

όблáчный επ., βρ: ~чен, ~чна, ~чно νεφελώδης, νεφελοσκεπής, νεφώδης, συννεφώδης, συννεφιασμένος· **-ая погóда** συννεφιασμένος καιρός· **-ая ночь** συννεφιασμένη νύχτα· **сегоднѣя** ~ο σήμερα είναι συννεφιά.

όблáять ρ.σ.μ. 1 γαυγίζω πολύ· **οβáка -ла** **прохóжего** το σκυλί γαύγισε πολύ το διαβάτη. 2 (απλ.) σκυλοβρίζω.

οβлєвáть, οβлєкó, οβлєкóшь ρ.σ.μ. (απλ.) ξερνώ, λερώνω με ξεράσματα. || -ся λερώνομαι με ξεράσματα.

οβлєгáть, -áет ρ.δ. 1 βλ. οβлєчь. 2 (για ένδυμα)· κάθομαι, έρχομαι (πέφτω) καλά.

οβлєгчáть(ся) ρ.δ. βλ. οβлєгчáть(ся).

οβлєгчєние, -я ουδ. 1 ελάφρυνση, αλάφρωμα, ξαλάφρωμα· ανακουφίση. 2 απλοποίηση. 3 βελτίωση, καλυτέρευση.

οβлєгчєннѣй επ. απο μτχ. 1 απλός, απλοποιημένος. 2 ανακουφιστικός.

οβлєгчительнѣй επ., βρ: ~лен, ~льна, ~ο; ελαφρυντικός· απλός· ανακουφιστικός.

οβлєгчáть, -чѹ, -чѣшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. οβлєгчєннѣй, βρ: ~чѣн, ~ченá, ~ченó ρ.σ.μ. 1 ελαφρύνω, ~ώνω· ~ **ношу** ελαφρώνω το φορτίο (το βάρος). || **ξαλαφρώνω, μειώνω** το βάρος. 2 απλοποιώ. 3 βελτιώνω, καλυτερεύω· ~ **услóвия трудá** καλυτερεύω τις συνθήκες εργασίας· ~ **положєние** βελτιώνω την κατάσταση. || **μαλακώνω, καθησυχάζω, ξαλαφρώνω, ανακουφίζω, καταπραύνω**· ~ **боль** μαλακώνω τον πόνο. || -ся 1 ελαφρώνομαι, ελαφρώνω· μειώνομαι. 2 γίνομαι πιο εύκολος· καλυτερεύω, βελτιώνομαι· **работá** ~**лась** η δουλειά έγινε πιο εύκολη. 3 μαλακώνω, καθησυχάζω, ξαλαφρώνω, ανακουφίζομαι. 4 αποπατώ, ξαλαφρώνω.

οβлєденєвáть ρ.δ. βλ. οβлєденєть.

обледенѣлый επ. παγοσκεπασμένος, παγωμένος.

обледенѣние, -я ουδ. παγοσκεπάση, πάγμα.

обледенѣть ρ.σ. παγοσκεπάζομαι, παγώνω.

обледенить, -нѣ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **обледенѣнный**, βρ: -нѣн, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. παγοσκεπάζω, παγώνω· καταψύχω.

облежать, -жѣ, -жѣшь ρ.σ.μ. (απλ.) κάνω εύθετο (μέρος) για ξάπλωμα, στρώνω, ομαλύνω. || -ся συνηθίζω στο στρώμα, στο γιατάκι.

облѣживать(ся) ρ.δ. βλ. **облежать(ся)**.

облезáть ρ.δ. βλ. **облѣзть**¹.

облезáтъ² ρ.δ. βλ. **облѣзтъ**².

облѣзлый επ. 1 μαδημένος· ξεμαλλιασμένος· ξεφτισμένος. 2 πεσμένος, τριμμένος.

облѣзть¹, -лѣзу, -лѣзешь, παρλθ. χρ. **облѣз**, -ла, -ло ρ.σ. 1 μαδών, -ίεμαι, αποτριχώνομαι, ξεμαλλιάζομαι· πτεροροώ, αποπιτιλώ, ξεπουπουλιάζομαι. 2 αποσπώνμαι, ξεκολλών, πέφτω (για χρώμα, σοβά κ.τ.τ.).

облѣзть², -лѣзу, -лезешь, παρλθ. χρ. **облѣз**, -ла, -ло ρ.σ.μ. περιέρπω, κάνω το γύρο έρποντας.

облека́ть(ся) ρ.δ. βλ. **облѣчь(ся)**.

облѣниваться ρ.δ. βλ. **облѣниться**.

облѣнить, -енѣ, -ѣнишь ρ.σ.μ. κάνω τεμπέλη, συνηθίζω κάποιον στη τεμπελιά. || -ся τεμπελιάζω, γίνομαι τεμπέλης.

облепíть, -еплѣ, -ѣпишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **облѣпленный**, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 καλύπτω, σκεπάζω· Грязь -ла колѣса η λάσπη σκέπασε τους τροχούς· - стѣны объявленíями σκεπάζω τους τοίχους κολλώντας ανακοινώσεις. 2 μτφ. περιβάλλω· επικάθομαι· мѹхи -ли хлеб οι μύγες κάθησαν (σκέπασαν) στο ψωμί. || -ся περιβάλλομαι, καλύπτομαι (απο επικολλημάτα).

облепíха, -и θ. η πυράκανθος καθώς και οι καρποί της.

облѣпивать(ся) ρ.δ. βλ. **облепíть(ся)**.

облеплíть(ся) ρ.δ. βλ. **облепíть(ся)**.

облесѣние, -я ουδ. (ανα)δάσωση.

облесíтельный επ. της (ανα)δάσωσης.

облесíть, -сíшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **облесѣнный**, βρ: -сѣн, -сенá, -сенó ρ.σ.μ. δασώνω, αναδασώνω.

облѣт, -а α. περίπτωση, πτήση τριγύρω.

облетáтъ¹ ρ.δ. βλ. **облетѣть**.

облетáтъ² ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **облѣтанный**, βρ: -тан, -а, -о. 1 πετώ παντού· всю странѹ πετώ σ' όλη τη χώρα. 2 μτφ. γυρίζω, περιέρχομαι· он -áл весь гóрод αυτός γύρισε όλη την πόλη. 3 δοκιμάζω αεροπλάνο στην πτήση. || -ся συνηθίζω στην πτήση.

облетѣлый επ. αποφυλλωμένος, φυλλοροούσμενος.

облетѣть, -лечѹ, -летíшь ρ.σ.μ. 1 περί-

πτάμαι, πετώ τριγύρω. 2 αποφεύγω, παρακάμπω κατά την πτήση. 3 ξεπερνών στην πτήση, πετώ μπροστά. 4 μτφ. διαδίδομαι (για ήχους, ειδήσεις κ.τ.τ.)· Гóрод -ли слѹхи στην πόλη κυκλοφόρησαν φήμες. 5 φυλλοροώ, πέφτω **лѣстья** -ли τα φύλλα έπεσαν. || (για δέντρα)· γυμνώνομαι, μένω χωρίς φύλλωμα.

облѣтывать ρ.δ. βλ. **облетáтъ** (3σημ.). || -ся βλ. **облетáтъся**.

облѣчение, -я ουδ. (για αρχή, εξουσία, αξίωμα)· - влáстью περιβολή με εξουσία.

облѣченный επ. απο μτχ. περιβλημένος. || εκφρ. -ое ударѣние η περισπωμένη (τόνος της ελληνικής γραμματικής μέχρι το Σεπτέμβρη (1982).

облѣчь¹, -екѹ, -ечѣшь, -екѹт, παρλθ. χρ. **облѣк**, -леклá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. **облѣкший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **облѣченный**, βρ: -чѣн, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. 1 (παλ.) ντύνω, περιβάλλω με ένδυμα· τυλίγω. 2 καλύπτω, σκεπάζω, περιτυλίγω. || μτφ. δίνω, εξουσιοδοτώ· - влáстью περιβάλλω με εξουσία· - слáвой περιβάλλω με δόξα. || εκφράζω, ενσαρκώνω. || εκφρ. - доверíем περιβάλλω με εμπιστοσύνη· - та́йной περιβάλλω με μυστικότητα ή με μυστήριο. || -ся 1 ντύνομαι. 2 μτφ. περιβάλλομαι· - ореóлом περιβάλλομαι με φωτοστέφανο. || εκφράζομαι, ενσαρκώνομαι (για λόγο, λέξεις κλπ.).

облѣчь², -лѣжет, -лѣгут, παρλθ. χρ. **облѣг**, -леглá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. **облѣгший** ρ.σ.μ. 1 καλύπτω, σκεπάζω· тѹчи -ли нѣбо σύννεφα σκέπασαν τον ουρανό. 2 (παλ.) πολιορκώ.

обливáние, -я ουδ. 1 περιβρέξιμο, περίχυση· κατάβρεξη. 2 λέρωμα (με χύσιμο). 3 καταιόνηση· ψυχρολουσία, ντους.

обливáть(ся) ρ.δ. βλ. **облívть(ся)**. || εκφρ. -ся слезáми χύνω πικρά δάκρυα, κλαίω απαρηγόρητα.

облívка, -и θ. έγκαιυση, σμάλτωση, εφυάλωμα (αγγείων)· το σμάλτο, το επίχρησμα.

обливной επ. σμαλτωμένος, εφυαλωμένος.

облигациóнный επ. ομολογιακός, λαχειοφόρος· - заѣм λαχειοφόρο δάνειο.

***облигáция**, -и θ. ομολογία, χρεόγραφο· вѣиграшная - το λαχείο.

облизáть, -ижѹ, -íжешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **облизанный**, βρ: -зан, -а, -о ρ.σ.μ. γλείφω· - лóжку γλείφω το κουτάλι· - тарѣлку γλείφω το πιάτο· - гѹбѹ (ξερο)γλείφω τα χείλη. || καθαρίζω, παστρεύω, γυαλίζω. || εκφρ. пáльчики -íжешь θα γλείφεις τα δάχτυλα (είναι πολύ νόστιμο ή θα σου αρέσει πολύ). || -ся γλείφομαι· - пóсле едѣí γλείφομαι μετά το φαγητό· кóшка -лáсь η γάτα γλείφτηκε.

облизнѹть(ся) ρ.σ. βλ. **облизáть(ся)**.

облизывать ρ.δ. βλ. **облизáтъ**. || -ся γλείφω τα χείλη μου, (ξερο)γλείφομαι. || μτφ.

γλυκοσαλιάζω, μου τρέχουν τα σάλια (απο τα πρίν ευφραίνομαι). || γλείφομαι.

Облик, -а α. 1 μορφή, όψη, θωριά, φιγούρα· φυσιогνωμία· **приятный** - ευχάριστη όψη· **менять** - αλλάζω μορφή. 2 ο εσωτερικός κόσμος, το είναι· **душевный** (моральный, нравственный) - η ηθική μορφή. || μορφή εξωτερική· - города η όψη της πόλης. || **экфр. при-нимать** - παίρνω την όψη, τη μορφή.

обливаемый επ. 1 ξέθωρος, -ριασμένος, ξασπρισμένος· - **Платок** ξεθωριασμένο μαντήλι 2 (για ζώα, πτηνά) μαδημένος, ξεμαλλιασμένος, αποπτερωμένος, ξεπουπουλισμένος.

обливать ρ.σ. 1 αποχρωματίζομαι, ξεβάφω, ξεθωριάζω, ξασπρίζω. || ξεφτίζω. 2 μτφ. (για ζώα, πτηνά)· μαδιέμαι, τριχορροώ· πτερορροώ, ξεπουπουλίζομαι.

облипать ρ.δ. βλ. **облипнуть**.

облипнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **облип**, -ла, -ло ρ.σ. καλύπτομαι, σκεπάζομαι απο παντού με... **сапоги** -ли **грязью** οι μπότες σκεπάστηκαν απο λάσπη. || έρχομαι σφιχτά, σφιγγω· κολλώ επάνω· **рубашка** -ла на него το πουκάμισο κόλλησε επάνω του.

облиственеть ρ.σ. βλ. **облиственеть**.

облиственность, -и θ. το μέγεθος του φυλλώματος, της φυλλωσιάς.

облиственный επ. φυλλώδης, πυκνού φυλλώματος.

облиственеть, -ёт ρ.σ. βγάζω φύλλα, φυλλώνω, φουντώνω.

***облитерация**, -и θ. (ιατρ.) εξαφάνιση, εξαλείφιση, απόσβεση.

облить, **оболью**, **обольёшь**, παρλθ. χρ. **облил**, -лá, **облило**, προσκ. **облёт**, μτχ. παρλθ. **обливший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **облитый**, βρ: **облит**, -á, **облито** ρ.σ.μ. 1 περιχύνω, περιβρέχω· καταβρέχω. || αλείφω. 2 (με οργν) λερώνω με... - **скáтерть чернилами** λερώνω το τραπεζομάντηλο με μελάνη. || χύνω· - **лицо слезами** βρέχω το πρόσωπο με δάκρυα. 3 μτφ. περιβάλλω στενά (για γάντια, φόρεμα). || -ся περιβρέχομαι· καταβρέχομαι. || γεμίζω, είμαι πλήρης... ~ **крóвью** γεμίζω αίματα, είμαι αιμόφυρτος, καθημαγμένος· - **слезами** γεμίζω δάκρυα· - **свётom** φωτίζομαι άπλετα.

облицевать, -цую, -цуеть, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **облицованный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. επενδύω, ντύνω· ~ **стены мрамором** επενδύ τους τοίχους με μάρμαρο.

облицовка, -и θ. 1 επένδυση, ντύσιμο· **деревянная** - ξύλινη επένδυση.

облицовочный επ. της επένδυσης· για επένδυση· **-не работы** εργασίες επένδυσης.

облицовывание, -я ουδ. βλ. **облицовка**.

облицовывать (ся) ρ.δ. βλ. **облицевать** (ся).

обличать ρ.δ.μ. 1 βλ. **обличить**. 2 μαστιγώνω, καυτηριάζω· καταδικάζω, κατακρίνω, στηλιτεύω, στιγματίζω· ~ **взяточничество** καυτηριάζω τη δωροδοκία. 3 φανερώνω, αποκαλύπτω, δείχνω, μαρτυρώ· **всё -áет в нём талант** όλα δείχνουν ότι αυτός έχει ταλέντο. || -ся 1 (παλ.) αποκαλύπτομαι, φανερώνομαι, εκδηλώνομαι. 2 αποκαλύπτομαι ως ένοχος.

обличение, -я ουδ. μαστίγωμα, καυτηρίαση· στηλιτεύση, αυστηρή κατάκριση, δριμεία επίκριση. || αποκάλυψη, φανέρωση, μαρτυρία.

обличитель, -я α., -ница, -и θ. επικριτής, κατακριτής, φέκτης, στηλιτευτής.

обличительный επ. επικριτικός, κατακριτικός, στηλιτευτικός, κατηγορητικός.

обличить, -чу, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **обличенный**, βρ: -чен, -ченá, -чено ρ.σ.μ. (παλ.) αποκαλύπτω την ενοχή.

обличье, -я ουδ. (κυρξ. κ. μτφ.) πρόσωπο, φάτσα· παρουσιαστικό, εμφάνιση. || (παλ) προσωπίδα, μάσκα. || μορφή, όψη, σχήμα.

облобызать ρ.σ.μ. (παλ.) καταφιλώ. || -ся καταφιλιέμαι.

облов, -а α. πιάσιμο, κυνήγι, φάρεμα (ορισμένης έκτασης).

обловить, -ловлю, -ловишь, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. **обловленный**, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. (για θήραμα, φάρι) πιάνω· κυνηγώ, φαρεύω (σε ορισμένη έκταση).

облог, -а α. κ. **облога**, -и θ. (διακ.) γη χέρσα, χωράφι χέρσο.

обложение, -я ουδ. 1 φορολογία, επιβολή φόρου, προστίμου κ.τ.τ. 2 (παλ.) πολιορκία.

обложенный επ. απο μτχ. του καλύμματος ή του εξώφυλλου. || για κάλυμμα, για εξώφυλλο.

обложить, -ожу, -ожишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **обложенный**, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 περιβάλλω, περιθέτω· περιστοιχίζω· περικαλύπτω, σκεπάζω· **небо -ли дождевые тучи** τον ουρανό σκέπασαν βροχοφόρα σύννεφα. || απρόσ. (για λαιμό, γλώσσα)· ασπρίζω (λόγω ασθένειας)· **язык** -ло η γλώσσα άσπρισε. || (παλ.)· περιφράβω. 2 βλ. **облицевать**. 3 πολιορκώ, περικυκλώνω· - **город** πολιορκώ την πόλη. 4 (για άγρια ζώα) κυκλώνω. 5 επιβάλλω (φόρο, πρόστιμο, δόσιμο κ.τ.τ.). 6 βρίζω άσχημα, περιλούζω· σκυλοβρίζω. || -ся 1 περιβάλλομαι, περιστοιχίζομαι. 2 καλύπτομαι, σκεπάζομαι· **небо тучами** -лось ο ουρανός σκεπάστηκε απο σύννεφα. 3 κάνω λάθος στην τοποθέτηση.

обложка, -и θ. περικάλυμμα, εξώφυλλο (βιβλίου, τετράδιου κ.τ.τ.).

обложной επ: ~ **дождь** συνεχής βροχή.

облокочивать (ся) ρ.δ. βλ. **облокотить** (ся).

облокотить, -кочу, -котишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **облокоченный**, βρ: -чен, -а, -о;

ρ.σ.μ. ακουμπώ, στηρίζω τα χέρια στους ακμώνες. || -ся στηρίζομαι στους ακμώνες, ακουμπώ.

ΟΛΟΜ, -α α. 1 σπάσιμο, θραύση. || δάμαση, τιθάσευση. || κάμψη της αντίστασης. || χτύπημα, δάρσιμο. 2 σπασμένο μέρος αντικειμένου. 3 (αρχτ.) πλαγιογραφία, κατατομή οικοδομής. 4 εξοχή τείχους. 5 (απλ.) άνθρωπος άξεστος, άγαρμος.

ΟΒΛΟΜΆΤЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΒΛΟΜΑΝΝЫЙ**, βρ: -ман, -а, -ο. 1 σπάζω ολόγυρα ή στις άκρες, περισπώ - **КУСТЫ** σπάζω ολόγυρα τους θάμνους. 2 μτφ. (απλ.) δαμάζω, τιθασεύω. || κάμπτω την αντίσταση. || εκφρ. - **ОКΆ** σπάζω τα πλευρά (δέρνω αλύπητα). - **ДЕЛО** χαλώ την υπόθεση. - **ЗΥОИ** σπάζω τα μούτρα (αποτυχαίνω). || -ся θραύομαι, σπάζω.

ΟΒΛΟΜΪΤЬ, -ομλѳ, -όμιшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ΟΒΛΟΜЛЕННЫЙ**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. σπάζω πιέζοντας ή λυγίζοντας. || -ся θραύομαι, σπάζω.

ΟΒΛΟМКА, -и θ. βλ. **ΟΒΛΟМ**.

ΟΒΛΟМОВШИНА, -н θ. απάθεια, αμεριμνησία, αφροντισιά, απραγματοσύνη, ξεγνοιασιά. νωθρότητα, νωχέλεια.

ΟΒΛΟМОК, -мка α. θραύσμα, συντρίμι. || μτφ. υπόλειμμα, απομεινάρι παρελθόντος.

ΟΒΛΟМОЧНЫЙ επ. σπασμένος, τσακισμένος ή θραυσμένος, κομματιασμένος.

ΟΒΛΟНО α. άκλ. (**ОБЛАСТНОЙ** **ОТДЕЛ** **НАРОДНОГО** **ОБРАЗОВАНИЯ**) τμήμα λαϊκής παιδείας περιοχής.

ΟΒΛΟПАТЬСЯ ρ.σ. (απλ.) καταβροχθίζω, καταχωνιάζω.

ΟΒΛУДІТЬ, -ужу, -удишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ΟΒЛУЖЕННЫЙ**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. περικοσσιτερώνω.

ΟΒЛУЖИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΒЛУДІТЬ**. || -ся περικοσσιτερώνομαι.

ΟΒЛУΠІТЬ, -уплѳ, -ўпишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ΟΒЛУПЛЕННЫЙ**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) 1 βλ. **ЛУΠІТЬ**. 2 μτφ. σπαταλώ (περιουσία, χρήματα κ.τ.τ.). || -ся βλ. **ЛУΠІТЬСЯ**.

ΟΒЛУПЛЕННЫЙ επ. απο μτχ. ξεφλουδισμένος, αποφλοιωμένος. || εκφρ. **ЗНАТЬ** **КАК** -ГО τον γνωρίζω πολύ καλά, απο την καλή.

ΟΒЛУПЛИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΒЛУΠІТЬ(СЯ)**.

ΟΒЛУЧАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΒЛУЧИТЬ**. || -ся ακτινοβολούμαι, εκτίθεμαι στην ενέργεια ακτίνων.

ΟΒЛУЧИТЬ, -чү, -чишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ΟΒЛУЧЕННЫЙ**, βρ: -чен, -ченá, -ченѳ ρ.σ.μ. ακτινοβολώ, ρίχνω τις ακτίνες. υποβάλλω στην ενέργεια των ακτίνων.

ΟΒЛУЧѳК, -чка α. το κάθισμα του αμαξηλάτη.

ΟΒЛУЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΒЛУЧИТЬ**. || -ся ξεφλουδίζομαι, αποφλοιώνομαι.

ΟΒЛУЧИТЬ, -чү, -чишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ.

ΟΒЛУЩЕННЫЙ, βρ: -щен, -щенá, -щенѳ ρ.σ.μ. ξεφλουδίζω, αποφλοιώνω.

ΟΒΛЪЖНО επίρ. φεύτικά, άδικα.

ΟΒΛЪЖНЫЙ επ., βρ: -жен, -жна, -жно (παλ.) φεύτικός, συκοφαντικός, άδικος.

ΟΒЛЫСѳЛНЫЙ επ. φαλακρός, παραφλός.

ΟΒЛЫСѳНИЕ, -я ουδ. φαλάκρωση.

ΟΒЛЫСѳТЬ ρ.σ. φαλακρώνω, γίνομαι φαλακρός.

ΟΒЛЮБОВАТЬ, -бүж, -бүешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ΟΒЛЮБОВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. γουστάρω, βρίσκω του γούστου μου, μου αρέσει. διαλέγω, εκλέγω. βάνω στο μάτι.

ΟΒЛЮБОВЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΒЛЮБОВАТЬ**. || -ся αρέσκομαι, μου αρέσει, μου κάθεται στο μάτι.

ΟΒЛЪПАТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **ΟΒЛЪПЫВАТЬ**.

ΟΒЛЪПЫВАТЬ ρ.δ. πιτσιλίζω.

ΟΒМΆΖАТЬ, -áжу, -áжешь ρ.σ.μ. 1 αλείφω, επαλείφω, (επι)χρίω. (περι)αλείφω, (περι)χρίω. πασσαλείφω. 2 λερώνω, κηλιδώνω. || -ся λερώνομαι, κηλιδώνομαι, πασσαλείφομαι.

ΟΒМΆЗКА, -и θ. 1 άλειψη, άλειμμα. επάλειψη. πασσάλειμμα. 2 αλοιφή, επίχρισμα.

ΟΒМΆЗЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ΟΒМΆЗКА** (1σημ.).

ΟΒМΆЗЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΒМΆΖАТЬ(СЯ)**.

ΟΒМΆКИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΒМАКНУТЬ**. || -ся μουσκεύω.

ΟΒМАКНУТЬ, -нү, -нѳешь ρ.σ.μ. μουσκεύω.

ΟΒМΆЛНВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ΟΒМѳЛ** (1σημ.).

ΟΒМΆЛНВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΒМѳЛѳТЬ**. || -ся αλέθομαι.

ΟΒМΆН, -а α. 1 απάτη, φενάκη, κατεργαριά. φευτιά, δόλος, ξεγέλασμα. **ДОБИТЬСЯ** **ЧЕГО**-Л. -ОМ κατορθώνω κάτι με απάτη. **ВПАСТЬ** **В** - ξεγελιέμαι, την πατώ. 2 παραπλάνηση, εξαπάτηση. **ВЕСТІ** **В** - παραπλανώ, εξαπατώ. 3 πλάνη. - **ЧУВСТВ** πλάνη των αισθήσεων, ψευδαίσθηση. - **ЗРѳНИЯ** οφθαλμαπάτη.

ΟΒМΆНКА, -и θ. (συστατικό μέρος λέξεων μερικών ορυκτών). απατηλός, φεύτικός. **ЦІНКОВАЯ** - σφαλερίτης. **РОГОВАЯ** - αμφίβολος ή αμφιβολίτης. κερροσίλβη.

ΟΒМΆННЫЙ επ. απατηλός, απατητικός, κατεργάριος, δόλιος. -НМ **ОБРАЗ** **ДѳЛІА**. -НМ **ПУТѳМ** με απάτη. -НЕ **ДѳЙСТВИЯ** απατηλές ενέργειες.

ΟΒМΆНУТЬ, -анү, -ánешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ΟΒМΆНУТНЫЙ**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 απατώ, εξαπατώ, (ξε)γελώ. - **ПОКУПАТЕЛЯ** **ΑΠΑΤѳ** (κλέβω) τον αγοραστή. Я -**ЎЛ** **ЕГѳ** **ПѳРВОГО** **АПРѳЛЯ** τον γέλασα την πρωταπριλιά. НЕ -ЕШЬ НЕ **ПРОДАШЬ** αν δεν ξεγελάσεις δεν πουλάς. || μτφ. διαφεύδω, ματαιώνω. ОН -**ЎЛ** **Еѳ** **НАДѳЖЫ**, **ОЖИДΆΝІЯ** αυτός διέψευσε τις ελπίδες, τις προσδοκίες της. 2 (για σύζυγους) απατώ. 3 (για κόρη) παραπλανώ, αποπλανώ, εξαπατώ. || -ся 1 απατώμαι, εξαπατώμαι, (ξε)γελιέμαι, την

παθαίνω, την πατώ, πιάνομαι κορόιδο, πέφτω θύμα απάτης. 2 (για ελπίδες κ.τ.τ.) διαψεύδομαι.

ΟΟΜΑΝЧИВО επίρ. απατηλά κλπ. επ.

ΟΟΜΑΝЧИВОСТЬ, -И θ. απατηλότητα.

ΟΟΜΑΝЧИВЫЙ επ., βρ: -чив, -а, -ο. 1 απατηλός· δόλιος· ψεύτικος. 2 φαινομενικός.

ΟΟΜΑΝЩИК, -а α., -ца, -и θ. απατεώνας, κατεργάρης.

οομάννιβατ(ся) ρ.δ. βλ. οομάνυτ(ся).

οομάράτ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οομάραννί**, βρ: -ран, -а, -ο καταλερώνω, καταρρυπαίνω, κατασπιλώνω. || -ся 1 καταλερώνομαι, καταρρυπαίνομαι, κατασπιλώνομαι. 2 (συνήθως για νήπια) τα κάνω πάνω μου.

οομάρывατ(ся) ρ.δ. βλ. οομάράτ(ся).

οομάслиβατ(ся) ρ.δ. βλ. οομάслиτ(ся).

οομάслиτ ρ.σ.μ. 1 λαδώνω. 2 (απλ.) λιγδώνω, λερώνω. || -ся λιγδώνομαι, λερώνομαι.

οομάτывание, -я ουδ. περιτύλιξη.

οομάтываτ(ся) ρ.δ. βλ. οομοτάτ(ся).

οομάхиваτ ρ.δ.μ. 1 αερίζω, ριπίζω· -вёром αερίζω με τη βεντάλια. 2 βλ. οοмахнύτ (2σημ.). || -ся αερίζομαι, φέρνω αέρα στον εαυτό μου.

οοмахнύτ, -нү, -нёшь ρ.σ.μ. 1 βλ. οομάхиваτ (1σημ.). 2 ξεσκονίζω, καθαρίζω· -пыль с полки ξεσκονίζω το ράφι· -сор со скатерти καθαρίζω το τραπεζομάντηλο από τα φίχουλα. || -ся βλ. οομάхиваτ(ся).

οομάчиваτ(ся) ρ.δ. βλ. οομοχίτ(ся).

οομεблирова́т, -ру́ю, -ру́ешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οομεблиро́ванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. επιπλώνω. || -ся επιπλώνομαι.

οομεблиро́ываτ(ся) ρ.δ. βλ. οομεблиρο-ва́т(ся).

οομεжева́т, -жу́ю, -жу́ешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οομεже́ванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. οροθετώ, βάζω σύνορα· -поле βάζω σύνορα στο χωράφι. || -ся χωρίζομαι με σύνορα.

οομεже́ываτ(ся) ρ.δ. βλ. οομεжева́т(ся).

οομελέние, -я ουδ. πτώση της στάθμης του νερού ως κοντά στο βυθό, ρήχωμα.

οομελέτ, -еет ρ.σ. 1 γίνομαι ρήχος, άβαθος. 2 καθίζω, εγγίζω τρόπιδα στο βυθό. 3 μτφ. δεν αξίζω τίποτε, ξεπέφτω, βρίσκω τον πάτο.

οομεливаτ ρ.δ. βλ. οομελίτ. || -ся λερώνομαι με κιμωλία.

οομελίτ; -лѳ, -лѳшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οομελένнй**, βρ: -лѳн, -ленá, -ленѳ ρ.σ.μ. περνώ με κιμωλία. || λερώνω με κιμωλία.

οομελίτ² (γραμμ. στοιχεία βλ. οομελίτ¹) ρ.σ. καθιστώ ρηχό.

οομεлча́т, -аѳт ρ.σ. 1 βλ. **измельча́т**. 2 μτφ. εξασθενίζω, αδυνατίζω. 3 (διακ.) βλ.

οομεлѳт (1σημ.).

οομѳн, -а α. ανταλλαγή· διαμειβή· τράμπα· -товáров ανταλλαγή εμπορευμάτων· В - σε ανταλλάγμα· на - για ανταλλαγή· -опытом ανταλλαγή πείρας· -мнѳниями ανταλλαγή γνώμων. || αλλαγή· -партійных оиλέтов αλλαγή κομματικών βιβλιαρίων. || εκφρ. -вещѳств μεταβολισμός ή αλλαγή ή ανταλλαγή της ύλης.

οομѳниваτ(ся) ρ.δ. βλ. οομѳнѳт(ся).

οομѳнѳт(ся) ρ.σ. βλ. οομѳнѳт(ся).

οομѳннй επ. ανταλλακτικός. || μεταβλητός.

οομѳнѳт ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οομѳнѳннй**, βρ: -нѳн, -а, -ο ανταλλάσσω, αλλάζω· διαμειβώ· κάνω ανταλλαγή, τράμπα· -вѳщи на пшѳнѳцу ανταλλάσσω πράγματα με σιτάρι. || αλλάζω τυχαία, άθελα. || -ся ανταλλάσσω· αλλάζω· -плѳнными ανταλλάσσω αιχμαλώτους· -кнѳгами ανταλλάσσωμε βιβλία· -фѳтографѳями ανταλλάσσωμε φωτογραφίες· -нѳтами ανταλλάσσωμε διακοινώσεις· -опытом ανταλλάσσωμε πείρα· -мнѳниями ανταλλάσσωμε γνώμες· -поклѳнами αλληλοϋποκλινόμαστε· -привѳтствиями ανταλλάσσωμε χαιρετισμό, αλληλοχαιρετιζόμαστε· -внѳстрѳлами ανταλλάσσωμε πυροβολισμούς· -кѳльцами αλλάζωμε δαχτυλίδια (αρραβωνιαζόμαστε)· -впечатлѳниями ανταλλάσσωμε εντυπώσεις· -взглѳдами ανταλλάσσωμε απόψεις.

οομѳр, -а α. 1 μέτρηση (χώρου, έκτασης). 2 απάτη στο μέτρημα.

οομεрѳт, οοομрү, οοομрѳшь, παρλθ. χρ. **οομεр**, -лá, -лѳ, μτχ. παρλθ. χρ. **οομεршй** ρ.σ. 1 πέφτω αναίσθητος, χάνω τις αισθήσεις. 2 σαστίζομαι, τα χάνω, τρομάζω· κοιναλώνω· μένω κόκκαλο, ξερός. || μου παγώνει η καρδιά ή το αίμα.

* **οομεрзáние**, -я ουδ. 1 ψύξη, απόψυξη. 2 ξεπάγιασμα.

οομεрзáт ρ.δ. βλ. οομεрзнуть.

οομεрзлй επ. παγωμένος, παγοσκεπασμένος.

οομεрзнуть ρ.σ. παρλθ. χρ. **οομεрз**, -ла, -лѳ μτχ. παρλθ. χρ. **οομεрзшй**. 1 παγώνω, καλύπτομαι απο πάγο· мѳкрне ветки -злѳ τα βρεγμένα κλαδιά σκεπάστηκαν απο πάγο. 2 ξεπαγιάζω, ξυλιάζω· μαργώνω.

οομεривание, -я ουδ. βλ. οομѳр.

οομεриваτ(ся) ρ.δ. βλ. οομεрѳт(ся).

οομεрѳт ρ.σ.μ. 1 μετρώ, καταμετρώ· -поле μετρώ το χωράφι· -квартиру μετρώ το χώρο του διαμερίσματος. 2 κλέβω, τρώγω στο μέτρημα, στο μέτρο. || -ся λαθεύω κάνω λάθος στο μέτρημα.

οομεрка, -и θ. μέτρηση (χώρου, έκτασης).

οομεрнй επ. μετρητικός.

οομεрѳк, -рка α. πράγμα λειψομετρημένο.

οομεрѳт(ся) ρ.δ. βλ. οομεрѳт(ся).

οσмести́, -еу́, -еѣшь, παρλθ. χρ. οσмѣл, -елá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. οσмѣтши́й, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οσмѣтѣннѣй, βρ: -тѣн, -тенá, -тенó ρ.σ.μ. σκουπίζω, καθαρίζω· ξεσκονίζω.

οσмѣт, -а α. είδος θηρευτικού διχτιού.

οσметáть¹, -áю, -áешь ρ.δ. βλ. οσмести́.

οσметáть², -еу́, -еѣшь κ. -áю, -áешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οσмѣтáннѣй, βρ: -тáн, -á, -ο ρ.σ.μ. 1 στριφώνω, περιρράβω. 2 απρόσ. βγάζω εξανθήματα· καλύπτομαι απο εξανθήματα.

οσметѣть, -ѣу́, -ѣтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οσмѣченнѣй, βρ: -чен, -á, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) σημαδεύω, βάζω σημάδια· -дерѣвѣя σημαδεύω τα δέντρα.

οσмѣтка, -и θ. 1 στρίψωμα, περιρραφή. 2 βγάλσιμο εξανθημάτων.

οσмѣтѣвaнѣе, -я ουδ. βλ. οσмѣтка.

οσмѣтѣвaть ρ.δ. βλ. οσметáть² || -ся 1 περιρράβομαι, στριφώνομαι. 2 βγάζω εξανθήματα.

οσмечáть ρ.δ. βλ. οσметѣть. || -ся σημαδεύομαι, φέρω σημάδια.

οσмѣн, -а α. θλίψη, πίεση, πάτημα.

οσминáть(ся) ρ.δ. βλ. οσмѣть(ся).

οσмирáть ρ.δ. βλ. οσмерѣть.

οσмирѣáть(ся) ρ.δ. βλ. οσмирѣть(ся).

οσмирѣть, -ѣу́, -ѣишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οσмирѣннѣй, βρ: -щѣн, -щенá, -щенó ρ.σ.μ. (παλ.) μαγαρίζω, μολύνω (δίνοντας κάτι για χρήση σε αλλόθρησκο)· -посýду μαγαρίζω το αγγείο. || -ся αποκτώ σχέσεις ή συνήθειες αλλοθρησκευτικές.

οσмишýливaть(ся) ρ.δ. βλ. οσмишýлить(ся).

οσмишýлить ρ.σ.μ. (απλ.) απατώ, καλοουπώνω, (ξε)γελώ. || -ся την παθαίνω, την πατώ, παθαίνω γκάφα.

οσмишýривaть(ся) ρ.δ. βλ. οσмишýрить(ся).

οσмишýрить(ся) ρ.σ. βλ. οσмишýлить(ся).

οσмозговáть, -гýю, -гýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οσмозговáннѣй, βρ: -вáн, -á, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) καλοσκεφτομαι, μελετώ λεπτομερώς.

οσмозговáвaть ρ.δ. βλ. οσмозговáть. || -ся καλοσκεφτομαι, καλομελετώ.

οσмокáть ρ.δ. βλ. οσмóкнуть.

οσмóкнуть, -ну́, -нешь, παρλθ. χρ. οσмóк, -лá, -лó ρ.σ. (απλ.) μουσκεύω, διαβρέχομαι.

οσмóл, -а α. 1 άλεση, -μα. 2 άλεσμα (ποσότητα).

οσмολáчивaнѣе, -я ουδ. αλώνισμα, στούμπισμα, κοπάνισμα.

οσмολáчивaть(ся) ρ.δ. βλ. οσмολóтить(ся).

οσмóлвѣтьсѣ, -влюсь, -вишьсѣ ρ.σ. 1 κάνω λεκτικό λάθος. 2 αστοχώ στην έκφραση, ολισθαίνει η γλώσσα μου. || εκφρ. не - слóвом δε βγάζω τσιμουδιά (κρατώ απόλυτα μυστικό).

οσмóлвka, -и θ. λάθος λεκτικό, φραστικό ή γλωσσικό, ολίσημα της γλώσσας.

οσмολóт, -а α. αλώνισμα (ενέργεια). || η αλωνισμένη ποσότητα.

οσмολóтить, -лочý, -лóтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οσмολóченнѣй, βρ: -чен, -á, -ο ρ.σ.μ. αλωνίζω· -пшени́цу αλωνίζω σιτάρι. || -ся (διαλκ.) τελειώνω το αλώνισμα.

οσмολóточнѣй επ. αλωνιστικός.

οσмолóть, -мелó, μέлешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οσмóлотнѣй, βρ: -лот, -á, -ο ρ.σ.μ. αλέθω· -рожь αλέθω βρίζα.

οσморáживaнѣе, -я ουδ. βλ. οσморóжение.

οσморáживaть(ся) ρ.δ. βλ. οσморóзить(ся).

οσморóженѣе, -я ουδ. κρουπάγημα.

οσморóзить, -óжу, -óзишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οσморóженнѣй, βρ: -жен, -á, -ο ρ.σ.μ. (για μέλος του σώματος)· παγώνω, κρουπαγώ· -нóги κρουπαγώ τα πόδια. || ξεπαγιάζω· -на дорóге ξεπαγιάζω στο δρόμο.

οσморóк, -а α. λιποθυμία, λιγοθυμιά, λιποφυχία. || εκφρ. пáдaть в - πέφτω λιπόθυμος, λιποθυμώ.

οσморóчить ρ.σ.μ. (απλ.) απατώ, ξεγελώ, πιάνω κορόιδο.

οσморóчнѣй επ. λιποθυμικός, της λιποθυμίας· -οе сoстoя́нѣе κατάσταση λιποθυμίας.

οσмóтáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οσмóтáннѣй, βρ: -тáн, -á, -ο περιτυλίσσω· περιελίσσω. || -ся περιτυλίσσομαι· περιελίσσομαι.

οσмóтка, -и θ. 1 περιτύλιξη· περιέλιξη. 2 πηνίο, σπείρα, μπομπίνα. 3 πλθ. -и περικημίδες, γκέτες.

οσмóточнѣй επ. περιελικτικός, της περιτύλιξης· της σπείρας, του πηνιού.

οσмóчить, -очý, -óчишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οσмóченнѣй, βρ: -чен, -á, -ο μουσκεύω, διαβρέχω, διαποτίζω. || -ся μουσκεύω, διαποτίζομαι, διαβρέχομαι. || κατουρέμαι.

οσмунди́рoвaнѣе, -я ουδ. βλ. οσмунди́рoвka.

οσмунди́рoвáть, -рýю, -рýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οσмунди́рoвáннѣй, βρ: -вáн, -á, -ο ρ.σ.μ. ντύνω, εφοδιάζω με ενδυμασία, ιματίζω· -полк εφοδιάζω με ιματισμό το σύνταγμα· нoвoбpáнцa ещѣ не -ли το νεοσύλληκτο ακόμα δεν τον έντυσαν. || -ся ντύνομαι, αποκτώ ιματισμό.

οσмунди́рoвka, -и θ. 1 εφοδιασμός με ιματισμό· ντύσιμο. 2 ενδυμασία, στολή· ιματισμός· зѣмнѣя - χειμερινή ενδυμασία.

οσмунди́рoвoчнѣй επ. για ιματισμό, για ενδυμασία· -не дѣнѣги χρήματα για ιματισμό.

οσмунди́рoвoвaть(ся) ρ.δ. βλ. οσмунди́ρoвáть(ся).

οσмурoвáть, -рýю, -рýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οσмурoвáннѣй, βρ: -вáн, -á, -ο ρ.σ.μ. χτίζω ολόγυρα, περιβάλλω με τούβλα.

οσмурόвка, -и θ. 1 χτίσιμο. 2 επένδυση πυρίμαχη.

οσмуровывание, -я ουδ. βλ. οσмурόвка.

οσмуровывать ρ.δ. βλ. οσмуровάτ. || -ся χτίζομαι ολόγυρα· περιβάλλομαι με τούβλα.

οσμύсливать(ся) ρ.δ. βλ. οσμύслить(ся).

οσμύслить(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. οσμύсóлить(ся).

οσμύсóливать(ся) ρ.δ. βλ. οσμύсóлить(ся).

οσμύсóлить ρ.σ.μ. (απλ.) σαλιώνω, λερώνω με τα σάλια. || -ся σαλιώνομαι, λερώνομαι με τα σάλια.

οσмы́в, -а α. βλ. οσмы́вка.

οσмы́вание, -я ουδ. βλ. οσмы́вка.

οσмы́вать(ся) ρ.δ. βλ. οσмы́ть(ся).

οσмы́вка, -и θ. πλύση, πλύσιμο. || νίψιμο. || βρέξιμο.

οσмы́вочный επ. πλυντικός, της πλύσης, του πλυσίματος· ~ чан καθί πλυσίματος.

οσмы́зганный επ. απο μτχ. (απλ.) τριμμένος, φθαρμένος, σφμμένος, ξεφτισμένος, λερωμένος.

οσмы́згать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οσмы́зганный**, βρ: -ган, -а, -ο (απλ.) τρίβω, φθείρω, ξεφτίζω, κουρελιάζω· λερώνω. || -ся τρίβομαι, φθείρομαι κλπ.ρ. ενεργ. φ.

οσмы́ливать ρ.δ. βλ. οσмы́лить. || -ся σαπουνίζομαι.

οσмы́лить ρ.σ.μ. (απλ.) σαπουνίζω ολόγυρα.

οσмы́лок, -лка α. 1 αποσάπουνο. 2 σαπουνάδα (κατάλοιπα).

οσмы́ть, **οσмы́ю**, **οσмы́ешь** ρ.σ.μ. πλύνω ολόγυρα· (περι)νίπτω· ~ рáну πλύνω την πληγή· ~ **бло́ко** πλύνω το μήλο· ~ **лицó** νίβομαι. || (απλ.) βλ. **οσстира́ть**. || βρέχω (για καινούριο αποκτημένο πράγμα), κερνώ· **дава́й**, **οσмо́ем** **костя́м** έλα, θα το βρέξομε το καινούριο κοστούμι. || -ся πλύνομαι· ξεπλύνομαι, καθαρίζομαι.

οσмя́кать ρ.δ. βλ. οσмя́кнуть.

οσмя́клый επ. μαλακός, μαλακωμένος.

οσмя́кнуть ρ.σ., παρλθ. χρ. **οσмя́к**, -ла, -λο μτχ. παρλθ. χρ. **οσмя́кший**. 1 μαλακώνω, απαλύνω· μαλθακώνω. 2 αδυνατίζω, εξασθενίζω, γίνομαι μαλθακός, πλαδαρός. 3 μτφ. κατευνάζομαι, καταπραΰνομαι, γίνομαι ήπιος.

οσмя́ть, **οσомну́**, **οσомнёшь** ρ.σ.μ. πιέζω, πατώ, καλουπίζω, συμπιέζω· - сéно φτιάχνω το χορτάρι μπάλες. || -ся συμπιέζομαι, πατιέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

οσнаглéть ρ.σ. αυθαδιάζω, γίνομαι θραύς.

οσнадéживать ρ.δ. βλ. οσнадéжить. || -ся έλπίζω, προσδοκώ, απαντέχω.

οσнадéжить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. δίνω, παρέχω, εμπνέω ελπίδες· υπόσχομαι.

οσнажéть(ся) ρ.δ. βλ. οσнажéть(ся).

οσнажéние, -я ουδ. 1 (απο)γύμνωση, ξεγύ-

μνωση. 2 αποκάλυψη, φανέρωση, ξεσκεπάσμα. 3 ξιφούλκιση, ξεσπάθωμα. 4 (στρατ.) η μη κάλυψη, η έκθεση σε κίνδυνο.

οσнажéнность, -и θ. γυμνότητα, γύμνια.

οσнажéнный επ. απο μτχ. 1 γυμνάς, γδυτός, άντυτος. 2 (για φυτά) χωρίς φύλλωμα. || (για τόπο) φαλακρός, χωρίς βλάστηση. 4 έξσκεπος, ακάλυπτος. || μτφ. φανερός, ολόφανερος.

οσнажéть, -жé, -жишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οσнажéнный**, βρ: -жéн, -женá, -женó ρ.σ.μ. 1 γδύνω, ξεντύνω, (απο)γυμνώνω, (ξε)γυμνώνω· - **грудь** ξεγυμνώνω το στήθος· ~ **ребéнка** ξεντύνω το παιδάκι· - **го́лову** αποκαλύπτομαι, βγάζω το καπέλο. 2 (για φυτά) στερώ του φυλλώματος. 3 αποκαλύπτω, ξεσκεπάζω, βγάζω έξω· - **кóрни дéрева** βγάζω έξω τις ρίζες του δέντρου. || μτφ. φανερώνω, βγάζω στα φόρα. 4 **ξιφουλκάω**, **ξεσπαθώνω**, γυμνώνω το ξίφος· **ξεθηκαρώνω**: 5 μτφ. αφήνω ακάλυπτο, απροστάτευτο· εκθέτω σε κίνδυνο· - **фланг** αφήνω ακάλυπτο το πλευρό. || -ся 1 (απο)γυμνώνομαι, ξεγυμνώνομαι· ξεντύνομαι. 2 (για φυτά) στερούμαι φυτών. 4 φανερόνομαι, βγαίνω στα φόρα. 5 μτφ. μένω ακάλυπτος, απροστάτευτος· εκτίθεμαι σε κίνδυνο· **фронт** -**лся** το μέτωπο έμεινε ακάλυπτο.

οσнарóдование, -я ουδ. δημοσίευση· - заκόна δημοσίευση του νόμου.

οσнарóдовать, -дую, -дуюшь ρ.σ. δημοσιεύω, ανακοινώνω, φέρω σε γνώση του κοινού.

οσнарúжение, -я ουδ. αποκάλυψη, φανέρωση, εκδήλωση· εξωτερικευση.

οσнарúживать(ся) ρ.δ. βλ. οσнарúжить(ся).

οσнарúжить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. 1 αποκαλύπτω, φανερώνω, εμφανίζω, εμφανίζω· εκδηλώνω, εξωτερικεύω· ~ **своё желáние** εκδηλώνω την επιθυμία μου· ~ **тáйные зáмысли врагóв** αποκαλύπτω τα μυστικά σχέδια των εχθρών· ~ **прéступлéние** αποκαλύπτω το έγκλημα. 2 ανεβρίσκω· ~ **протíвника** ανεβρίσκω τον αντίπαλο. 3 διαπιστώνω. || -ся 1 αποκαλύπτομαι, φανερόνομαι, εμφανίζομαι, βγαίνω στα φόρα· εκδηλώνομαι, εξωτερικεύομαι. 2 (ανε)βρίσκομαι **пóтерьянные пíсьма** -**лись** οι χαμένες επιστολές βρέθηκαν. || γίνομαι φανερός· **скóро** -**лось**, **что...** γρήγορα έγινε φανερό ότι...

οσнашívать ρ.δ. βλ. οσносы́ть¹ (1σημ.). || -ся βλ. οσносы́ться.

οσнести́, -есú, -есёшь, παρλθ. χρ. **οσнесéн**, -неслá, -лó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οσнесéнный**, βρ: -сéн, -сенá, -сенó ρ.σ.μ. 1 περιφέρω. 2 περιφράζω, περιτοιχίζω, περικλείνω. 3 κερνώ, τρατάρω, σεβρίρω, προσφέρω· - **гостéй винóм** κερνώ κρασί τους φιλοξενοούμενους. 4 παραλείπω να κεράσω· **всех гостéй он угос-**

τίλ, а меня **οβнёс** όλους τους φιλοξενούμενους τους κέρασε, εμένα με παρέλειψε. 5 κακολογώ, δυσφημώ, διαβάλλω.

οβнизать, -ижу́, -ижешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οβни́занный**, βρ: -зан, -а, -ο ρ.σ.μ. καλύπτω με χάντρες· περνώ, αρμαθιάζω παντού χάντρες.

οβнизывать ρ.δ. βλ. **οβнизать**. || -ся καλύπτομαι με χάντρες.

οβнимать(ся) ρ.δ. βλ. **οβнять(ся)**.

οβнимка, -и θ: В -у αγκαλιά, αγκαλιασμένοι· спать в -у κοιμάμαι αγκαλιά· ходить в -у βαδίζουμε αγκαλιασμένοι.

οβни́зальный επ. φτωχεμένος· ξεπεσμένος· χρεοκοπημένος· - купец ξεπεσμένος έμπορας.

οβни́зание, -я ουδ. φτώχευση· χρεοκοπία.

οβни́зать ρ.σ. φτωχεύω· ξεπέφτω· χρεοκοπώ.

οβнёва, -и θ. βλ. **οβнёвка**.

οβновитель, -я α. ανανεωτής, ανακαινιστής, νεωτεριστής.

οβновительный επ. ανακαινιστικός, ανανεωτικός.

οβновительский επ. βλ. **οβновительный**.

οβновить, -влю́, -вишь, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. **οβновлённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. 1 ανανεώνω, ανακαινίζω· (ξενα)καινουργιώνω ή φρεσκάρω. || αναπαρασταίνω. || μτφ. αναγεννώ, αναζωογονώ. 2 αντικατασταίνω με νέο· - репертуар ανανεώνω το ρεπερτόριο. 3 ντύνω, φοράω για πρώτη φορά, εγκαινιάζω· ~ пальто πρωτοφοράω το πανωφόρι· - лыжи εγκαινιάζω τα σκι. || -ся ανανεώνομαι, ανακαινίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

οβнёвка, -и θ. το καινούριο, το νέο (συνήθως για ενδύματα, υποδήματα).

οβновление, -я ουδ. ανανέωση, ανακαινίση· φρεσκάρισμα. || αναγέννηση, αναζωογόνηση.

οβновлять(ся) ρ.δ. βλ. **οβновить(ся)**.

οβнёжка, -и θ. 1 το νέκταρ που μεταφέρουν οι μέλισσες με τα πισινά πόδια. 2 το μαλλί απο τα πόδια των προβάτων (κατώτερης ποιότητας).

οβнёс, -а α. 1 περίφραξη, περιτοίχιση. 2 κακολογία, δυσφήμιση· διαβολή.

οβносить¹, -ошу́, -ошишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οβно́шенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) 1 φοράω (για να στρώσει)· ~ нóвный костюм φοράω το καινούριο κοστούμι για να στρώσει. 2 φθείρω, τρίβω, σώνω, λιώνω (με τη χρήση)· κουρελιάζω. || -ся 1 κουρελιάζω· я весь -лся όλα μου τα ρούχα κουρέλιασαν· пальто -лось το πανωφόρι τρίφτηκε (κουρέλιασε). 2 στρώνω, έρχομαι, κάθομαι καλά στο σώμα (με τη συνεχή χρήση).

οβносить², -ошу́, -ошишь ρ.δ. βλ. **οбнести**. || -ся περιφράζομαι, περιτοιχίζομαι.

οβнёсок, -ска α. φορεμένο ρούχο, υπόδημα.

носить чужие -и φορά ξένα (φορεμένα) ρούχα.

οβни́хать ρ.σ.μ. περισφραίνομαι || -ся αλληλοσφραίνομαι, αλληλομυρίζω.

οβни́хивать(ся) ρ.δ. βλ. **οβни́хать(ся)**.

οβнять, **οβниму́**, **οβнимешь** κ. **οβойму́**, **οβоймешь** κ. (παλ. κ. απλ.) **οβниму́**, **οβнимешь**, παρλθ. χρ. **οβнял**, -лá, -лю, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. **οβня́тый**, βρ: -нят, -á, -ο ρ.σ.μ. 1 αγκαλιάζω· ~ дру́га αγκαλιάζω το φίλο· он **οβнял** её и поцелова́л αυτός την αγκαλιάσε και τη φίλησε· крепко - σφιχταγκαλιάζω. || περιφέρω, ρίχνω παντού (βλέμμα, ματιά κ.τ.τ.). 2 μτφ. περικλείω, τυλίγω, καλύπτω, σκεπάζω (για φλόγες, σκοτάδι κ.τ.τ.). || κατέχω, κυριεύω, καταλαβαίνω (για αισθήματα)· страх **οβнял** всех присутствующих φόβος κυριεύσε όλους τους παρευρισκόμενους. 3 μτφ. περιλαβαίνω, εναγκαλιάζω. || -ся εναγκαλιζομαι, αγκαλιάζομαι.

οβο πρόθεση· χρησιμοποιείται αντι του „ο“, „об“ βλ. ο?

οβο... πρόθεμα· χρησιμοποιείται αντι του ο... κ. об... α) μπροστά απο λέξη που αρχίζει απο й: **οβойти́**. β) μπροστά απο δύο ή περισσότερα σύμφωνα: **οβорвать**, **οβοгнать**, **οβодра́ть**. γ) πριν απο σύμφωνο που ακολουθεί Ъ: **οβобью́**, **οβоблю́**, **οβоблестить**, βλ. λ.

οβобрать, **οβеру́**, **οβерешь**, παρλθ. **οβобрал**, -лá, -лю, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οβобренный**, βρ: -ран, -а, -ο κ. -á, -ο ρ.σ.μ. 1 (απλ.) μαζεύω, περισυλλέγω εντελώς· - огурцы́ с грядки μαζεύω όλα τα αγγουράκια απο τη βραγιά· ~ посуду со стола́ μαζεύω (παίρνω) όλα τα πιατικά απο το τραπέζι. 2 ξετινάζω, απογυμνώνω, κατατρώγω (τα χρήματα, την περιουσία κλπ. κάποιου). || -ся (μόνο με το αρνητικό μόριο не)· не - α) δε γλυτώνω, δεν ξεφεύγω. β) δε μετριέται (λόγω πληθώρας).

οβобщать(ся) ρ.δ. βλ. **οβобщить(ся)**.

οβобщение, -я ουδ. γενίκευση, καθολίκευση, επέκταση· - опыта новáторов γενίκευση της πείρας καινοτόμων· делать - γενικεύω.

οβобщенный επ. απο μτχ. γενικευμένος, γενικού χαρακτήρα.

οβобществить, -влю́, -вишь, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. **οβобществлённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. κοινωνικοποιώ. || -ся κοινωνικοποιούμαι.

οβобществление, -я ουδ. κοινωνικοποίηση· - средств производства κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής.

οβобществлять(ся) ρ.δ. βλ. **οβобществить(ся)**.

οβобщить, -шу́, -шишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οβобщенный**, βρ: -шен, -шенá, -шенó ρ.σ.μ.

γενικεύω, καθολικεύω· επεκτείνω· - ОПЫТ ПЕРВООЧНЫХ ПРЕДПРИЯТИЙ γενικεύω την πείρα των πρωτοπόρων επιχειρήσεων· - единичное явление γενικεύω μεμονωμένο φαινόμενο· - частный случай γενικεύω μοναδική περίπτωση. || -ся γενικεύομαι, καθολικεύομαι· επεκτείνομαι.

обовшиветь, -ею, -еешь ρ.σ. καταφειριάζω.

обогагитель, -я α. 1 (παλ.) πλουτοδότης 2 εργάτης εμπλουτιστής μετάλλων. 3 εμπλούτισμα (ουσία).

обогагительный επ. εμπλουτιστικός.

обогагить, -ащү, -агить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обогашенный, βρ: -шен, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. 1 (κυρλε. κ. μτφ.) πλουτίζω, κάνω κάποιον πλούσιο· ваши сто рублэй меня не ят та δικά σας εκατό ρούβλια δε θα με κάνουν πλούσιο· - библиотёку πλουτίζω τη βιβλιοθήκη· - своё знáния πλουτίζω τις γνώσεις μου. 2 εμπλουτίζω (μέταλλο, έδαφος κ.τ.τ.). || -ся 1 (κυρλε. κ. μτφ.) πλουτίζω. 2 εμπλουτίζομαι.

обогашаемость, -и θ. εμπλουτισμός.

обогашать(ся) ρ.δ. βλ. обогатить(ся).

обогашение, -я ουδ. 1 πλούτισμα, θησαύρισμα. 2 εμπλουτισμός.

обогнатъ, обогнó, обогнись, παρλθ. χρ. обогнал, -лá, -лo, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обогнанный, βρ: -нан, -а, -o ρ.σ.μ. (ξε)περνώ, προσπερνώ· - когó на бегу ξεπερνώ κάποιον στο τρέξιμο. || μτφ. υπερέχω, υπερέβω.

обогнуть, -нү, -нёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обогнутый, βρ: -нут, -а, -o ρ.σ.μ. 1 περνώ, βάζω γύρω κάμπτοντας· - обруч вокруг óчки περνώ στεφάνι στο βαρέλι. 2 παρακάμπτω· - мыс, óстров παρακάμπτω το ακρωτήριο, το νησί.

обоготворение, -я ουδ. θεοποίηση, αποθέωση· - сил природы θεοποίηση των δυνάμεων της φύσης.

обоготворить, -рү, -ршь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обоготворенный, βρ: -рен, -ренá, -ренó; ρ.σ.μ. θεοποιώ, αποθεώνω.

обоготворять ρ.δ. βλ. обоготворить. || -ся θεοποιούμαι, αποθεώνομαι.

обогрив, -а α. θέρμανση, ζέσταμα.

обогревание, -я ουδ. βλ. обогрив.

обогреватель, -я α. θερμαντήρας.

обогревательный επ. θερμαντικός.

обогривать(ся) ρ.δ. βλ. обогреть(ся).

обогреть, -ёү, -ёшь ρ.σ.μ. θερμαίνω, ζεσταίνω· - комнату ζεσταίνω το δωμάτιο· рүки ζεσταίνω τα χέρια. || -ся θερμαίνομαι, ζεσταίνομαι· комнату -лась το δωμάτιο ζεστάθηκε.

обод, -а, πλε. ободья, -зев α. 1 στεφάνι τροχού, σώστρο. 2 αντικείμενο κυκλικού ή ωειδούς σχήματος.

ободнiать, -яет απρόσ. φέγγω, ξεμερώνω. || -ся (παλ.) φέγγω, ξεμερώνω.

ободок, -дкá α. μικρό σώστρο. || γύρος, κράσπεδο.

ободочный επ. στεφανώδης. || εκφρ. -ая кишкá το κόλο.

ободранец, -нца α., -ка, -и θ. κουρελής, ρακένδυτος.

ободранный επ. απο μτχ. ξεσχισμένος, ρακένδυτος, κουρελιάρης, -ρικός.

ободрать, обдерү, обдерешь, παρλθ. χρ. ободрал, -лá, -лo, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ободранный, βρ: -ран, -а, -o ρ.σ.μ. 1 ξεφλουδίζω απο παντού· γδέρνω, εκδέρω· - дерево ξεφλουδίζω το δέντρο· - кожу γδέρνω, αφαιρώ το δέρμα. || απολεπίζω, εκλεπίζω. || γρατσουνίζω. 2 ξεσχίζω, κουρελιάζω· - пальтó ξεσχίζω το πανωφόρι. 3 μτφ. βλ. ободрать (2 σημ.). || -ся ξεφλουδίζομαι, γδέρνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ободрение, -я ουδ. ενθάρρυνση, εμφύκωση, εγκαρδίωση, γκάρδιωμα· ζωογόνηση.

ободрительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно ενθαρρυντικός, εμφυχωτικός, εγκαρδιωτικός, ζωογόνος, -νικός· θερμαντικός.

ободрить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ободренный, βρ: -рен, -ренá, -ренó κ. ободренный, βρ: -рен, -а, -o ενθαρρύνω, εμφυχώνω, ζωογονώ, θερμαίνω, δίνω κουράγιο. || -ся ενθαρρύνομαι, εμφυχύνομαι, (ε)γκαρδιώνομαι.

ободрять(ся) ρ.δ. βλ. ободрить(ся).

ободряющий επ. απο μτχ. βλ. ободрительный.

ободого, ободему, ободим, об ободем (ονομ. κ. αιτ. δεν έχει)· (παλ.) και των δυό, και του ενός και του άλλου· лица ободого пола πρόσωπα και των δυό φύλων (άντρες και γυναίκες).

обоепóльный επ. αρσενικοθήλυκος, αρρενοθήλυς, ερμαφρόδιτος.

обоесторонний, -яя, -ее επ. (παλ.) βλ. двухсторонний.

обожание, -я ουδ. λατρεία, στοργή, αγάπη τρανή.

обожатель, -я α., -ница, -и θ. λάτρης, θαυμαστής.

обожать ρ.δ.μ. 1 (παλ.) βλ. обожествлять. 2 πολυαγαπώ, υπεραγαπώ, λατρεύω. 3 αρέσκομαι πολύ· он яет фрукты του αρέσουν πολύ τα φρούτα. || -ся θεοποιούμαι.

обождать, -ждү, -ждешь, παρλθ. χρ. обождал, -лá, -лo ρ.σ. περιμένω· αναμένω· - несколько минут περιμένω μερικά λεπτά.

обожествить, -влó, -вшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обожествлённый, βρ: -лен, -ленá, -ленó; ρ.σ.μ. θεοποιώ· - сил природы θεοποιώ τις δυνάμεις της φύσης.

обожествление, -я ουδ. θεοποίηση.

οβοжествлять ρ.δ. θεοποιώ. || -ся θεοποιούμαι.

οβοжрѣть, -жрѣ, -жрѣшь, παρλθ. χρ. οβοжрѣл, -лѣ, -ло ρ.σ.μ. (απλ.) κατατρώγω, καταβροχθίζω. || -ся κατατρώγω, καταβροχθίζω.

οβόз, -а α. 1 αμαξοπομπή· εφοδιοπομπή. 2 (στρατ.) όρχος. || εκφρ. тлнѣтъся (плестѣсь, бнть) в -е ακολουθώ την ουρά της φάλαγγας (είμαι τελευταίος).

οβοзвѣть, οβοзовѣ, οβοзовѣшь, παρλθ. χρ. οβοзвѣл, -лѣ, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οβοзванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (παλ.) ονοματίζω, ονομάζω, καλώ, λέγω· ονά -лѣ егѡ άгелъчином αυτή το έλεγε αγγελούδι. 2 περιβρίζω, καθυβρίζω, περιλούζω.

οβοзлѣть, -лѣ, -лѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οβοзлѣнный, βρ: -лѣн, -ленѣ, -ленѡ ρ.σ.μ. ε-ξοργίζω, εξαγριώνω, θυμώνω, αφώνω, φουρκίζω. || -ся εξοργίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

οβοзнавѣтъся, -навѣсь, -навѣсься ρ.δ. βλ. οβοзнѣтъся.

οβοзнѣтъся, -навѣсь, -навѣсься ρ.σ. κάνω λάθος στην αναγνώριση, εκλαμβάνω κάποιον αντί άλλου.

οβοзнача́тъ ρ.δ.μ. 1 βλ. οβοзнѣчить. 2 σημαίνω, δηλώνω, φανερώνω· μαρτυρώ. || -ся βλ. οβοзнѣчиться.

οβοзначѣние, -я ουδ. (επι)σήμανση, σημείωση, σημάδεμα· σημείο, σημάδι· услѡвные -я συνθηματικά σημεία.

οβοзнѣчить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. 1 (επι)σημαίνω, σημειώνω, σημαδεύω· -рѣки на картѣ σημειώνω τα ποτάμια στο χάρτη. 2 δηλώνω, δείχνω, φανερώνω· καθορίζω. 3 διακρίνω, ξεχωρίζω. || -ся διακρίνομαι, ξεχωρίζω, διαγράφομαι. || γίνομαι αισθητός, φανερός, εκδηλώνομαι.

οβόзник, -а α. παραγωγέας, καροτσέρης, αμαξοπλάτης. || (παλ.) στρατιωτικός όρχου, αμαξοπομπής, εφοδιοπομπής.

οβόзный επ. του όρχου. || της ζεύξης· -не изделия είδη ζεύξης. || ως ουσ. συνοδός αμαξοπομπής, εφοδιοπομπής.

οβοзрѣвѣние, -я ουδ. βλ. οβοзрѣние.

οβοзрѣвѣтель, -я α. σχολιαστής· -газѣты σχολιαστής εφημερίδας· воѣнный - στρατιωτικός σχολιαστής.

οβοзрѣвѣтъ ρ.δ. βλ. οβοзрѣть. || -ся κατοπτεύομαι.

οβοзрѣние, -я ουδ. 1 κατοπτεύση, περίβλεψη, θέα, παρατήρηση. 2 βλ. οβзѡр (2σημ.). 3 επιθεώρηση (θεατρικό έργο).

οβοзрѣть, -зрѣ, -зрѣшь ρ.σ.μ. (γραμ. λόγος)· 1 κατοπτεύω, περισκοπώ, περιβλέπω, περιορώ. 2 μτφ. ανασκοπώ, επισκοπώ, κάνω επισκόπιση, ανασκόπιση.

οβοзрѣнный επ., βρ: -рѣн, -а, -ο (γραμ. λόγος) ορατός, θεατός.

οβόзчик, -а α. αμαξίας εφοδιοπομπής.

οβѡи¹, -ев πλθ. χαρτί επίστρωσης, τοιχώ-χαρτο, χαρτοπέτασμα.

οβѡи², -их (απλ.) βλ. όβα.

οβѡйка, -и θ. τίναγμα, χτύπημα, ξεσκόνισμα. || εκκαθαριστική μηχανή.

οβѡйки, οβѡек πλθ. αποκαθαρίδια, σκύβαλα.

οβѡйма, -и, γεν. πλθ. οβѡйм θ. 1 γεμιστήρας φυσιγγίων. || η γεμισιά· δεσμίδα φυσιγγίων. 2 (τεχ.) στεφάνι τροχού, κράτσυμα.

οβѡйный επ. του τοιχώχαρτου· -ая фабрика φάμπρικα κατασκευής τοιχώχαρτου. || του ταπετσαρίσματος· -ая материя η ταπετσαρία· -не гѡзды καρφιά ταπετσαρίσματος.

οβοйтѣ, οβοйдѣ, οβοйдѣшь, παρλθ. χρ. οβοшѣл, -шлѣ, -шлѡ, προστι. οβοйдѣ, μτχ. παρλθ. χρ. οβοшѣдшии, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οβοйдѣнный, βρ: -дѣн, -денѣ, -денѡ, επιρ. μτχ. οβοшѣдши κ. οβοйдѣ ρ.σ.μ. 1 γυρίζω, κάνω γύρο, φέρνω γύρω. || (περι)κυκλώνω, πολιορκώ· -зѣря περικυκλώνω το θηρίο. || (στρατ.) υπερφαλαγγίζω. 2 παρακάμπτω, περνώ δίπλα. || μτφ. αποφεύγω, δε θίγω. || μτφ. αφήνω στάσιμο, δεν προβιβάζω. 3 περιέρχομαι, γυρίζω παντού, τα φέρω όλα γύρω. || περιέρχομαι έναν-έναν, περνώ με τη σειρά όλους. || διαδίδομαι, εξαπλώνομαι, κυκλοφορώ· нѡвость οβοшлѣ весь гѡрод η είδηση διαδόθηκε σ' όλη την πόλη. 4 (κυρξ. κ. μτφ.) ξεπερνώ, προσπερνώ, προηγούμαι· он οβοшѣл ѣту трудность αυτός την ξεπέρασε αυτή τη δυσκολία. 5 (εξ)απατώ· егѡ οβοшлѣ τον εξαπάτησαν. || -сь 1 φέρνομαι, συμπεριφέρνομαι· -гѡдѡ συμπεριφέρνομαι απότομα. 2 κοστίζω, στοιχίζω· οβѣд мне οβοшѣлся дѡрого το γεύμα μου κόστισε ακριβά. 3 τα βολεύω, τα βγάζω πέρα· трудно, но как-нибѡдѣ οβοйдѣсь είναι δύσκολα, όμως κάπως θα τα βγάλω πέρα. || τα καταφέρνω· без него οβοйдѣмся χωρίς αυτόν θα τα καταφέρομε. || αρκούμαι, περνώ, πορεύω. 4 (με την πρόθεση без) δεν περνώ, δεν κάνω, δε γίνομαι· без пѣщи нельзя - χωρίς τροφή δεν κάνεις. 5 περνώ καλά, αίσια, τελειώνω με το καλό· все οβοшлѡсь благополѣчно όλα πήγαν καλά. 6 συνήθίζω, εξοικειώνομαι. 7 διακλ. (για αγελάδες, φοράδες) γκαστρώνομαι.

οβοйтчик, -а α. ταπετσέρης.

όбок επιρ. κ. πρόθεση· παραπλεύρως, παρά, παρά το πλευρό, πλάι.

οβοкрасть, οβοкрадѣ, οβοкрадѣшь, παρλθ. χρ. οβοкрѣл, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οβοκρѣднный κ. οβοκρѣднный, βρ: -ден, -а, -ο ρ.σ.μ. κλέβω· -ли сосѣдей έκλεψαν τους γείτονες· -ли кѣссу έκλεψαν το ταμείο.

*οβόλ, -α α. ο οβολός.

οβολώνивать(ся) ρ.δ. βλ. οβολώνить(ся).

οβολώνить ρ.σ.μ. 1 χοντροπελεκώ, πελεκώ πρόχειρα. 2 (απλ.) κουρεύω σύρριζα. 3 (παλ.) εκπολιτίζω, εξευγενίζω. 4 (απλ.) ξεκουτιαίνω, αποβλακώνω. || απατώ, γελώ· κοροΐδεύω. || -ся κουρεύομαι σύρριζα.

οβολгáть, -лгý, -лжéшь, -лгýт, παρλθ. χρ. οβολгáл, -лá, -лo, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οβó-лгáнный, βρ: -гáн, -á, -o ρ.σ.μ. δυσφημά, αδικοβγάζω, κατηγορώ ψευδώς, κακολογώ, συκοφαντώ.

όβολонъ, -и θ. 1 βλ. зάβολонъ. 2 (διακλ.) κονταρόξυλο ή κούτσουρο ξεφλουδισμένο.

οβολóчка, -и θ. 1 περίβλημα, περικάλυμμα· - плодá η φλούδα του καρπού· - землi φλοιός της γης· - пýли το περίβλημα της βολίδας. 2 υμένες, χιτώνας· роговáя - глáзa κερρατοειδής χιτώνας του ματιού· сéтчaтaя - глáзa αμφιβληστροειδής χιτώνας του ματιού· радужнáя - глáзa ίριδα του ματιού. || μτφ. όψη, εξωτερική μορφή. 3 η σφαίρα του αεροστάτου.

οβολтyс, -á α. (απλ.) κουτός, βλάκας· α-πολίτιστος· παχύδερμο.

οβολьстiтeль, -я α., -нищa, -и θ. (παλ.) πλανευτής, -εύτρα, αποπλανητής, ξελογιαστής, -γιάστρα, γόης, -σσα, γητευτής, -εύτρα.

οβολьстiтeльнoсть, -и θ. βλ. οβολьщéние.

οβολьстiтeльный επ., βρ: -лен, -льнá, -o γοητευτικός, δελεαστικός, σαγήνευτικός, θελκτικός.

οβολьстiть, -льщý, -льстiшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. οβολьщéнный, βρ: -щён, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. 1 δελεάζω, σαγήνεύω, γοητεύω, μαγεύω. 2 (παλ.) ξελογιάζω, αποπλανώ, ξεπλανεύω(για γυναίκες). || -ся δελεάζομαι, ξελογιάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

οβολьшáть(ся) ρ.δ. βλ. οβολьстiть(ся).

οβολьщéние, -я ουδ. 1 δελέασμα, γοήτευση, σαγήνευση, γοήτευση. 2 πειρασμός.

οβολмевáть ρ.δ. βλ. οβολмéть.

οβολмéть, -лéю, -лéешь ρ.σ. 1 (παλ.) λιποθυμώ, λιγοθυμώ, λιποφυχώ. 2 απολιθώνομαι, μαρμαρώνω, μένω κόκκαλο, ξερός. 3 μουδιάζω, μυρμηγκιάζω.

οβολмéльный επ. βρυώδης, βρυσοσκεπής, μουσλοσκειπασμένος.

οβολмéть, -éет ρ.σ. σκεπάζομαι στο μούσκαλο.

οβολнáние, -я ουδ. όσφρηση· óргань -я óρ-γана της όσφρησης.

οβολнáтeльный επ. όσφρητικός, όσφραντικός· - нерв το νεύρο της όσφρησης.

οβολнáть ρ.δ.μ. όσφραίνομαι, μυρίζω.

οβοпревáть ρ.δ. βλ. οβοпрéть.

οβοпрéть, -éет ρ.σ. (απλ.) σαπίζω, σήπομαι.

οβóра βλ. οβóры.

οβοpáчивaемoсть, -и θ. κυκλοφορία, δια-κίνηση· - товáров κυκλοφορία εμπορευμάτων.

οβοpáчивaние, -я ουδ. 1 στροφή, γύρισμα 2 επιστροφή. || τροπή. 3 μεταμόρφωση. 4 κυκλοφορία, διακίνηση.

οβοpáчивать ρ.δ. βλ. οβοpотiть, οβοpнýть. || -ся βλ. οβοpотiтeсь, οβοpнýтeсь.

οβοpвáнец, -нцa α. κουρελής, ρακένδυτος.

οβóрвáнный επ. απο μτχ. ξεσχισμένος· -яя рyбáшка ξεσχισμένο πουκάμισο. || κουρελής, -λιάρης, ρακένδυτος. || ξεκομμένος, ασύνδετος, χωρίς ειρμό (αλληλουχία)· -не мýсли α-σύνδετες σκέψεις.

οβοpвáть, -рвý, -рвéшь, παρлθ. χρ. οβο-рвáл, -лá, -лo, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. οβó-рвáнный, βρ: -вáн, -á, -o ρ.σ.μ. 1 άποσπώ, κόβω· - лепесткi ромáшки κόβω τα πέταλα της μαργαρίτας· - ёлoккi с ёлoни κόβω τα μήλα απο τη μηλιά. || δρέπω, μαζεύω. 2 κόβω (δια-χωρίζω)· - нiткy, пpóвoлoкy κόβω την κλωστή, το σύρμα· - рéмнi κόβω τα λουριά. 3 δι-ακόπτω απότομα, σταματώ· - пéсню διακόπτω το τραγούδι· - разгoвóр κόβω την κουβέντα· - пýнство κόβω το πιοτί. 4 μτφ. αποστομώνω, φιμώνω, βουλώνω το στόμα, βουβαίνω. || εκφρ. ýши - комý τραβώ τ' αυτιά κάποιου(τι-μωρώ). || -ся 1 κόβομαι, κόπτομαι· нiткa -лáсь η κλωστή κόπηκε. 2 ξεκόβωμαι, πέφτω. 3 μτφ. διακόπτομαι, σταματώ απότομα· разгoвóр -лся η κουβέντα σταμάτησε· гóлoс егó -лся η φωνή-του κόπηκε. || αποστομώνομαι, φιμώνομαι, βουβαίνομαι. 4 (για ενδύματα)· ξεσχιζομαι, φθειρομαι. || εκφρ. сéрдцe -лóсь y мeнá ή -лóсь в сéрдцe (в гpyдi, внyтpи) y мeнá κό-πηξε η καρδιά μου, μου κόπηκαν τα ήπατά μου (καταφοβήθηκα).

οβοpвáшка, -и α.κ.θ.κουρελής, ρακένδυτος.

οβóрвáш, -á α. 1 βλ. οβοpвáшка. 2 (απλ.) βλ. οβóрвoк (1σημ.).

οβóркa, -и θ. γύρος φορέματος, ποδιάς κ. τ.τ., γιρλάντα, φαλμπαλάς.

οβóркa² βλ. οβóры.

οβοpмóт, -á α., -кa, -и θ. (απλ.) άνθρω-πος τιποτένιος, μηδαμινός, ευτελής άχρηστος.

οβοpóна, -и θ. άμυνα· крепiть -y странi ενισχύω την άμυνα της χώρας· перейтi от -и к нaпадéнию περνώ απο την άμυνα στην επί-θεση· прорвáть вpáжескyю -y σπάζω την άμυ-να του εχθρού, κάνω ρήγμα στην άμυνα του εχ-θρού· прoтiвoвoздýшнáя - αντιαεροπορική ά-μυνα, αεράμυνα· лiнiя -и αμυντική γραμμή, γραμμή άμυνας· yпóρнáя - σθεναρή άμυνα.

οβοpóнец, -нцa α. αμυντής, οπαδός της α-μυντικής πολιτικής.

οβοpонiтeльный επ. αμυντικός· -яя тáктiкa

αμυντική τακτική· ~ **оборона** αμυντική συμμαχία·
-не бой αμυντικές μάχες· **занять -ую позицию**
πιάνω αμυντική θέση.

оборонять ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **оборонённый**, βρ: -нён, -ненá, -ненó βλ. **оборонять**. || εκφρ. -нй **бог** (бóже) φύλαξε θεέ μου ή θεός φυλάξει. || -ся βλ. **обороняться**.

оборонный επ. αμυντικός· -ая **мощь страны** αμυντική ισχύς της χώρας.

обороноспособность, -и θ. αμυντική ικανότητα.

обороноспособный επ., βρ: -бен, -бна, -бно αμυντικής ικανότητας· -ое **государство** κράτος με αμυντική ισχύ (ικανότητα).

оборонческий επ. αμυντικός· -ая **позиция меньшинств** η αμυντική θέση των μενσεβίκων.

оборончество, -а ουδ. αμυντική πολιτική (των οππορτουнистικών κομμάτων στον 1^ο παγκόσμιο πόλεμο).

оборонять ρ.δ.μ. αμύνομαι για κάτι, υπερασπίζω, -ομαι, προασπίζω· - своё **отечество** υπερασπίζω την πατρίδα. || -ся αμύνομαι· - от врага αμύνομαι κατά του εχθρού. || **профύλάссομαι**· - от ударов **профύλάссομαι** απο τα χτυπήματα.

оборот, -а α. 1 στροφή· **количество -ов в минуте** ο αριθμός των στροφών στο λεπτό· - **колеса** η στροφή του τροχού. || γύρισμα, αναστροφή· - **пласта при вспашке** το γύρισμα του χώματος κατά το όργωμα. 2 κύκλος· - **полевых культур** ο κύκλος των αγροτικών εργασιών (της αγροκαλλιέργειας). || κυκλοφορία· - **капитала** η κυκλοφορία του κεφαλαίου· **пустить деньги в** - **бáзω** το χρήμα σε κυκλοφορία· **годовой** - ετήσια κυκλοφορία. 3 χρήση, χρησιμοποίηση· **пустить слово в** - **бáзω** σε χρήση καινούρια λέξη· **ввести в научный** - **новне материалы** **бáзω** για επιστημονική χρήση νέα υλικά. 4 στροφή· - **реки** στροφή του ποταμού. || καμπή, γωνία (για σωλήνα κ.τ.τ.). 5 τροπή· **дело принимает дурной** - η υπόθεση παίρνει άσχημη τροπή (πάει στραβά). 6 η ανάποδη (αντίστροφη, πρισινή) όψη ή πλευρά· - **медали** η άλλη όψη του νομίσματος (η αντίθετη άποψη του ζητήματος). 7 έκφραστ· - **речи** έκφραση λόγου· **неправильный** - μη σωστή (άστοχη) έκφραση. || εκφρ. **брать (взять) в** - συμμορφώνω, συνετίζω· σφίγγω τα λουριά.

оборотень, -тня α. παγανό, καλικάντζαρος.

оборотистость, -и θ. βλ. **оборотливость**.

оборотистый επ., βρ: -тист, -а, -ο βλ. **оборотливый**.

оборотить, -рочу́, -ротишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **обороченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 στρίβω, γυρίζω, στρέφω. || τρέπω, δίνω τροπή, κατεύθυνση. 2 (για παραθύθια, μαγείες)·

μεταμορφώνω· μετατρέπω, μεταβάλλω. || -ся 1 γυρίζω, στρίβω. 2 βλ. **обратиться** (3σημ.). 3 (στα παραθύθια, μάγια κ.τ.τ.) μεταμορφώνομαι, μετατρέπομαι, μεταβάλλομαι. 4 κυκλοφορώ, κάνω ένα γύρο.

оборотливость, -и θ. επιτηδειότητα, κατατσούνη.

оборотливый επ., βρ: -лив, -а, -ο επιτηδειος, καπάτσος, ικανός, καταφερτζής.

оборотность, -и θ. (τεχ.) ο αριθμός στροφών σε ορισμένο χρόνο.

оборотный επ. 1 κυκλοφορών· - **капитал** το κυκλοφορόν κεφάλαιο· -не **средства** τα κυκλοφορούντα μέσα. 2 της επιστροφής, επανακαμπτικός. 3 αντίθετος, άλλος, πρισινός· -ая **сторона** **листа** η άλλη πλευρά του φύλλου· -ая **сторона** η ανάποδη (αντώνυμο της όρθας). || εκφρ. -ая **сторона** η αντίθετη πλευρά (η αντίθετη άποψη ζητήματος).

оборочка, -и θ. μικρός γύρος, γιρλαντίτσα, μικρός φαλμπαλάς.

оборудование, -я ουδ. εξοπλισμός, εφοδιασμός με μέσα· εγκαταστάσεις.

оборудовать, -дую, -дуюшь ρ.δ.κ.σ.μ. εξοπλίζω, εφοδιάζω με μέσα· **кάνω** εγκαταστάσεις. || -ся εξοπλίζομαι, εφοδιάζομαι με μέσα.

оборчатый επ. που έχει γύρο, γιρλάντα.

оборы, **обор** πλθ. (ενκ. **обора**, -и θ.) διαρκ. κορδόνια χωριάτικων παπουτσιών.

оборыш, -а α. (απλ.) διαλεγούρια, απομεινάρια.

обосабливать(ся) ρ.δ. βλ. **обосабить(ся)**.

обоснование, -я ουδ. στήριξη, θεμελίωση, εδραίωση· αιτιολόγηση.

обоснованно επίρ. βασισμένα, στηριγμένα, θεμελιωμένα.

обоснованность, -и θ. βλ. **обоснование**.

обоснованный επ. απο μτχ. θεμελιωμένος, βασισμένος, στηριγμένος· αιτιολογημένος.

обосновать, -ную́, -нуёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **обоснованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. **бáσιζω**, **στηρίζω**, **θεμελιώνω**, **εδραιώνω**· αιτιολογώ. || -ся **εγκατασταίνομαι**, **εδραιώνομαι**· **армейский отряд** -**лся в селё** το στρατιωτικό τμήμα **εγκαταστάθηκε** στο χωριό.

обосновывать ρ.δ. βλ. **обосновать**. || -ся 1 **бáσιζομαι**, **στηρίζομαι**. 2 βλ. **обосноваться**.

обосабить, -блю, -бишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **обосабленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 **χωρίζω**, **ξεχωρίζω**· **απομονώνω**. 2 (γραμμ.) **χωρίζω** με κόμμα. || -ся (ξε)χωρίζομαι· **απομονώνομαι**. || **κλείνομαι** στον εαυτό μου, στο καβούκι μου, αποξενώνομαι.

обосаблиние, -я ουδ. (ξε)χώρισμα, απομόνωση· - **некоторых областей** **απομόνωση** μερικών περιοχών. || (γραμμ.) **χώρισμα** με κόμμα·

- второстепенных членов предложения χωρισμός (με κόμματα) των δευτερευόντων μελών της πρότασης.

обособленно επίρ. απομονωμένα, κατά μόνας, κατ' ιδίαν.

обособленность, -и θ. (ξε)χώρισμα, απομόνωση **национальная** - εθνική απομόνωση.

обособленный επ. απο μτχ. 1 απομονωμένος, ξεμοναχιασμένος· μόνος, μοναχικός. 2 (γραμμ.)· χωριστός, -σμένος· -ое определение χωρισμένος προσδιορισμός (με κόμματα).

обособлять(ся) ρ.δ. βλ. **обособить(ся)**.

обострение, -я ουδ. όξυνση, επιδεινώση, χειροτέρευση· ένταση· - болезни επιδεινώση της ασθένειας· - положения όξυνση της κατάστασης· - спорá όξυνση της συζήτησης· - классовых противоречий όξυνση των ταξικών αντιθέσεων· - в отношениях ένταση στις σχέσεις.

обостренный επ. απο μτχ. 1 αιχμηρός, μυτερός. 2 οξύς, έντονος, ισχυρός· - слух οξεία ακοή. 3 οξύμένος· εχθρικός· -не отношения οξύμενες σχέσεις.

обострить, -рѹ, -рѹшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **обостренный**, βρ: -рѣн, -рѣнá, -рѣнó ρ.σ.μ. 1 (κυρλε. κ. μτφ.) οξύνω, εντεινώνω· - зрѣние οξύνω την όραση. 2 επιδεινώνω, χειροτερεύω, εκτραχύνω· - противоречия οξύνω τις αντιθέσεις· - разногласия οξύνω τις διαφωνίες· - отношения εκτραχύνω τις σχέσεις. 3 -ся 1 οξύνομαι, γίνομαι αιχμηρός. 2 οξύνομαι, γίνομαι πιο ισχυρός, πιο έντονος· зрѣние -лось η όραση οξύθηκε. 2 επιδεινώνομαι, χειροτερεύω· εκτραχύνομαι· положение -лось до крайности η κατάσταση επιδεινώθηκε στο έπακρο· болезнь -лась η αρρώστεια χειροτέρευσε· отношения -лись οι σχέσεις οξύθηκαν.

обострять(ся) ρ.δ. βλ. **обострить(ся)**.

обочина, -и θ. η πλευρά του δρόμου ή άλλου πράγματος.

обочный επ. (διαлк.) πλευρικός.

обоюдно επίρ. αμοιβαία, και τα δύο μέρη· εκατέρωθεν, συναλλήλως.

обоюдность, -и θ. αμοιβαιότητα.

обоюдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно 1 (παλ.) αμφίπλευρος· - меч αμφίστομο (δίκοπο) ξίφος. 2 αμοιβαίος, συνάλληλος· -ая любовь αμοιβαία αγάπη· -ая пальба αλληλοπυροβολισμοί.

обоюдострый επ., βρ: -остр, -а, -ο. 1 αμφίστομος, δίκοπος· - меч δίκοπο ξίφος. 2 μτφ. δίκοπο μαχαίρι (εξ ίσου επικίδυνο).

обоюдосторонний, -я, -е επ. διμερής, δίπλευρος· -ее соглашение διμερής συμφωνία.

обрабатываемость, -и θ. **обработка**.

обработка, -я ουδ. βλ. **обработка**.

обработывать(ся) ρ.δ. βλ. **обработать(ся)**.

обрабатывающий μτχ. ενστ. επεξεργάζων, κατατεργάζων.

обработать ρ.σ.μ. 1 (κυρλε. κ. μτφ.) επεξεργάζομαι, κατατεργάζομαι, δουλεύω· - деталь δουλεύω το εξάρτημα· - кожу αργάζω το δέρμα· - кислотой επεξεργάζομαι με οξύ· - статью δουλεύω το άρθρο. 2 καθαρίζω· - рану καθαρίζω την πληγή. 3 (κυρλε. κ. μτφ.) καλλιέργω· - землю καλλιεργώ τη γη· - свой стиль καλλιεργώ το δικό μου στυλ. 4 μτφ. δουλεύω, κάνω του χεριού μου, καταφέρνω. 5 μτφ. (απλ.) ξυλοκοπώ, ξυλοφορτώνω, μπαγλαρώνω. 6 -ся επεξεργάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

обработка, -и θ. (κυρλε. κ. μτφ.) επεξεργασία, κατατεργασία, δούλεμα. 2 προετοιμασία. 3 (κυρλε. κ. μτφ.) καλλιέργεια. 4 εκφρ **обратъ(взять)** на -у βλ. **обработать** (3σημ.).

обравнивать(ся) ρ.δ. βλ. **обравнить(ся)**.

обрадованный επ. απο μτχ. χαρωπός, χαρούμενος, εύχαρος· πρόσχαρος.

обрадовать, -дую, -дуешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **обрадованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. χαροποιώ, καλοκαρδίζω, γεμίζω χαρά. 2 -ся χαιρόμαι, είμαι όλος χαρά.

образ¹, -а α. 1 μορφή, εικόνα, όψη· είδος, σχήμα. 2 παρουσιαστικό, φιγούρα, φόρμα. 3 απεικόνιση· - внешнего мира απεικόνιση του εξωτερικού κόσμου. 4 (για έργο λογοτεχνικό, Τέχνης κ.τ.τ.) τύπος, χαρακτήρας. 5 τρόπος· - жизни τρόπος ζωής· - правления μορφή διοίκησης· - мысли τρόπος σκέψης ή του σκέπτεσθαι· - действия τρόπος ενέργειας (δράσης). 6 σε οργ. πт. με επ. ή αντων. χρησιμοποιείται σαν επίρ. με τη σημασία απο το επίθετο): **коренным** -ομ ριζικά· **насильственным** -ομ δυναμικά· **главным** -ομ κυρίως, βασικά, προ πάντων, κατ' εξοχήν· **никким** -ομ με κανένα τρόπο· **равным** -ομ εξ ίσου· **некоторым** -ομ ως ένα βαθμό· **тем или иным** -ομ με τον ένα ή τον άλλο τρόπο· **следующим** -ομ με τον ακόλουθο τρόπο· **каким** -ομ? με τι τρόπο; **как**· **наилучшим** -ομ κατα τον καλύτερο τρόπο· **надлежащим** -ομ όπως χρειάζεται, δεόντως· **таким** -ομ μ' αυτόν τον τρόπο, κατ' αυτόν τον τρόπο, έτσι· **иным** -ομ κατ' άλλον τρόπο. 7 εκφρ. в -е εν είδη, ως, σαν· по -у и подобно κατ' εικόνα και ομοίωση· **утратить(потерять)** человекский - χάνω την ανθρωπινή μορφή (χάνω τον ανθρωπισμό, αποκτηνώομαι).

образ², -а, πλθ. -á α. (εκκλσ.) εικόνα, εικόνισμα· - богородицы εικόνα της θεοτόκου.

образец, -ца α. 1 υπόδειγμα, δείγμα· -и почвы δείγματα εδάφους (γης, χώματος)· -и новых изделий υποδείγματα (μοντέλα) νέων αντικειμένων. 2 παράδειγμα, τύπος, πρότυπο (κεντήματος)· ζόμπλι (υποδηματοποιών, ρα-

φτών)· αχνάρι, πατρόν. 3 υπόδειγμα, παράδειγμα· **ВЗЯТЬ КОГО ЗА** - παίρνω κάποιον για παράδειγμα· **СТАВИТЬ КОГО В** - другим αναφέρω κάποιον σαν παράδειγμα για άλλους· - **ИСКУССТВА** υπόδειγμα Τέχνης (αριστούργημα)· - **КВИТАНЦИИ** υπόδειγμα απόδειξης· **СЛУЖИТЬ** -όμ χρησιμεύω για παράδειγμα. || μορφή, σχήμα, παράσταση.

образина, -и θ. (απλ.) σκιάχτρο, μούμια, μορμολύκειο, ασχημάνθρωπος.

образной επ. (εκκλσ.) της εικόνας. || ουσ. -ая εικονοστάσιο.

образность, -и θ. παράσταση με τύπους.

образный επ. 1 τυπικός, με τύπους παρούσαζόμενος ή εκφραζόμενος. 2 παραστατικός, ζωντανός· με παραδείγματα.

образование! -я ουδ. σχηματισμός· διαμόρφωση· δημιουργία, συγκρότηση· - **ГОРНЫХ ПОРОД** σχηματισμός των πετρωμάτων· - **ГОСУДАРСТВА** δημιουργία του κράτους.

образованье? -я ουδ. μόρφωση· εκπαίδευση, παιδεία· **начальное** - στοιχειώδης εκπαίδευση· **среднее** - μέση εκπαίδευση· **высшее** - ανώτερη εκπαίδευση· **право на** - δικαίωμα μόρφωσης· **дать (давать)** - δίνω μόρφωση, μορφώνω· **специальное** - ειδική μόρφωση.

образованность, -и θ. μόρφωση, εκπαίδευση.

образованный επ. απο μτχ. μορφωμένος εγγράμματος, γραμματισμένος, σπουδασμένος, πεπαιδευμένος. || φωτισμένος, αναπτυγμένος.

образователь! -я α. δημιουργός, ιδρυτής.

образователь? -я α. (παλ.) ανατροφέας, παιδαγωγός· δάσκαλος.

образовательный! επ. δημιουργός, -γικός.

образовательный! επ. μορφωτικός, εκπαιδευτικός. || εκφρ. - **ценз** η απαραίτητη μόρφωση (γνώσεις).

образовать! -зую, -зуюшь, μτχ. ενστ. **образующий**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **образованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. σχηματίζω, διαμορφώνω, κάνω· **три линии** -**уют** **треугольник** τρεις γραμμές κάνουν τρίγωνο· **дорога** -**ует** **полукруг** ο δρόμος κάνει ημικύκλιο. || ιδρύω, δημιουργώ, συγκροτώ, φτιάχνω· + **комиссию** συγκροτώ επιτροπή· - **драмкружок** ιδρύω δραματικό όμιλο. || αποτελώ. || -ся 1 ιδρύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 τακτοποιούμαι.

образовать! ρ.δ.κ.σ. (παλ.) μορφώνω. || τελειοποιώ. || -ся μορφώνομαι, εκπαιδεύομαι.

образовывать(ся)! ρ.δ. βλ. **образовать(ся)**!

образовывать(ся)! ρ.δ. βλ. **образовать(ся)**!

образок, -зка α. εικονίτσα, -ισματάκι.

образумить, -млю, -мишь ρ.σ.μ. συνετίζω, σωφρωνίζω, βάζω μυαλό, διορθώνω. || -ся λογικεύομαι, βάνω μυαλό, σωφρονίζομαι, συνετίζομαι. || (παλ.) συνέρχομαι, έρχομαι στα

συγκλά μου.

образумливать(ся) ρ.δ. βλ. **образумить(ся)**.

образующий 1 μτχ. ενστ. του ρ. **образовать**! 2 ως ουσ. θ. -ая, -ей (γεωμ.) γενέτειρα. || εκφρ. -ая **линия** βλ. 2 σημ.

образцово επір. υποδειγματικά.

образцовый επ. υποδειγματικός, παραδειγματικός· - **порядок** υποδειγματική τάξη· -οе **поведение** υποδειγματική διαγωγή. || πρότυπο.

образчик, -а α. 1 πρότυπο. || δείγμα (κομματάκι υφάσματος)· **купить** **сукна** по этому -у αγοράζω τσόχα με αυτό το δείγμα. || μτφ. υπόδειγμα, παράδειγμα.

образить, -млю (-млю), -мишь (-мишь) ρ.σ.μ. 1 **образить** πλαισιώνω, κορνιζάρω. 2 **образить** περιβάλλω, περιστοιχίζω.

обрамление, -я ουδ. 1 πλαισίωση, κορνιζάρισμα. 2 περιβολή, περιστοιχισή.

обрамить ρ.δ. βλ. **образить**. || -ся 1 πλαισιώνομαι. 2 περιβάλλομαι, περιστοιχίζομαι.

обрастание, -я ουδ. κάλυψη επιφάνειας (με φυτά, μαλλιά κ.τ.τ.). || κτήση, απόκτηση.

обрастать ρ.δ. βλ. **обрасти**.

обрасти, -расту, -растёшь, παρλθ. χρ. **оброс**, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. **обросший** ρ.σ. 1 καλύπτομαι, σκεπάζομαι (απο φυτά)· **местность** -**ла** **пинаром** η τοποθεσία σκεπάστηκε απο πλατάνια· **скала** -**ла** **мхом** ο βράχος σκεπάστηκε απο μούσκλη· - **жилом** **σκεпάζομαι** απο λίπος (πάχη)· - **бородой** **γεμίζω** γένεια· - **волосами** **γεμίζω** μαλλιά. 2 περιβάλλομαι, γεμίζω, πληθαίνω· **местности** -**ли** **постройками** οι τοποθεσίες γέμισαν οικοδομές.

обрат, -а α. γάλα αποβουτυρωμένο.

обратимость, -и θ. μετατροπή, μεταβολή, μεταλλαγή, μεταποίηση.

обратимый επ., βρ: -тйм, -а, -ο μεταβλητός, μετατρέπτικός· μεταμορφωτικός.

обратить, -ашу, -атишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **обращенный**, βρ: -щен, -щенá, -щено ρ.σ.μ. 1 (κυρλξ. κ. μτφ.)· στρέφω, γυρίζω, κατευθύνω· -**йте** **лицо** ко мне στρέψτε το πρόσωπό σας προς εμένα· - **спину** к **кому** γυρίζω τα νώτα (τις πλάτες) σε κάποιον· - **взгляд** **или** **взор** к **кому** στρέφω (καρφώνω) το βλέμμα σε κάποιον· - **оружие** **против** **врага** στρέφω το όπλο κατά του εχθρού. || αλλάζω, μεταφέρω· - **разговор** к **другому** **предмету** γυρίζω την κουβέντα αλλού. || τραβώ, προσελκύω· - **на себя** **чи-либо** **взору** **τραβώ** την προσοχή κάποιου. 2 μετατρέπω, μεταπέιθω· **кάνω**· - **в своих** **сторонниках** **кάνω** (κάποιον) **οπαδό** μας· - **в** **какую-н.** **веру** **кάνω** κάποιον να αλλαξοπιστήσει. 3 μετατρέπω, μεταβάλλω· **μεταποιώ**· - **газ** в **жидкость** μετατρέπω το αέριο σε υγρό· - **город** в **пепел** **кάνω** την πόλη στάχτη (καταστρέ-

φω ολοσχερώς). || τρέπω - В ОБЕГСТВО τρέπω σε φυγή - СВОЁ ИМУЩЕСТВО В ДЕНЬГИ μετατρέπω την περιουσία μου σε χρήμα. 4 χρησιμοποιώ επωφελούμαι - В СВОЮ ПОЛЪЗУ ОШЫОКИ ДРУГИХ επωφελούμαι των λαθών των άλλων. || εκφρ. - В ШУТКУ, В СМЕХ το γυρίζω στ' αστειό, στο γέλιο. || -СЯ 1 στρέφομαι, στρέφω, γυρίζω - ЛИЦОМ К СВЕТУ στρέφω το πρόσωπο κατά το φως - ВСПЯТЬ πισωγυρίζω. || κατευθύνομαι, καρφώνομαι; καθλώνομαι - ГЛАЗА ПРИСУТСТВУЮЩИХ - ЛИСЬ НА НЕЁ τα μάτια των παρευρισκομένων στράφηκαν προς αυτήν. || καταγίνομαι, αφοσιώνομαι, ασχολούμαι - ανατρέχω - К ИЗУЧЕНИЮ ДРЕВНИХ РУКОПИСЕЙ αφοσιώνομαι με τη μελέτη των αρχαίων χειρόγραφων. 2 μετατρέπομαι, μεταβάλλομαι, μετεξελλίσσομαι - ОН -ЛЮА В СКЕПТИКА αυτός έγινε σκεπτικιστής. || περιφέρομαι. 3 απευθύνομαι, αποτεινόμεναι - ζητώ - ЗА ПОМОЩЬ К СОСЕДУ ζητώ βοήθεια απο το γείτονα - ОН НЕ ЗНАЕТ КОМУ - αυτός δεν ξέρει που να απευθυνθεί. 4 οξύνω, εντείνω - В СЛУХ είμαι όλος αυτιά, εντείνω την ακοή - В ЗРЕНИЕ εντείνω την όραση. || τρέπομαι - В ОБЕГСТВО τρέπομαι σε φυγή, κατατροπώνομαι.

обратно επίρ. αντίστροφα, αντίθετα; αναδρομικά - повернУТЬ - γυρίζω πίσω - течь - αναρρέω, παλιρροώ - пропорциональный αντι-στροφώς ανάλογα. || πίσω, προς τα πίσω - ИДТИ - πηγαίνω πίσω (επιστρέφω) - ВЗЯТЬ (получить) - παίρνω πίσω. || πάλι ξανά - пришёл и - ушёл ήρθε και ξανά έφυγε.

обратный επ. αντίστροφος, αντίθετος - της επιστροφής, της επανόδου - путь επάνοδος, επιστροφή - на -ом пути στην επάνοδο, στην επιστροφή, στο γύρισμα - в -ом направлении σε αντίθετη κατεύθυνση - ое движение воды παλιρροία - ое движение αντίθετη κίνηση - ход αντίθετη φορά - ая сторона η αντίθετη (η άλλη) πλευρά, η ανάποδη - ая пропорциональность αντίστροφη αναλογία. || εκφρ. - адрес η διεύθυνση του αποστολέα - билет εισιτήριο με επιστροφή (αλερετούρ) - ая сила законна αναδρομική ισχύς του νόμου.

обращать ρ.δ. βλ. обратить. || -СЯ 1 βλ. обратиться. 2 περιστρέφομαι, κινούμαι περί, γύρω - земля -ется вокруг солнца η γη κινείται περί τον ήλιο. 3 κυκλοφορώ - είμαι, βρίσκομαι σε κυκλοφορία. 4 (συμπερ)φέρομαι - он хорошо -ется с подчинёнными αυτός καλά συμπεριφέρεται προς τους υφιστάμενους 5 χρησιμοποιώ, δουλεύω - уметь - с инструментом ξέρω (μπωρώ) να χρησιμοποιώ το εργαλείο. 6 καταγίνομαι, ασχολούμαι. 7 κυκλοφορώ, μπαίνω σε κυκλοφορία.

обращение, -Я ουδ. 1 στροφή, γύρισμα - κατεύθυνση. 2 μεταβολή, μετατροπή - дробей

В десятичные μετατροπή κλασμάτων σε δεκαδικούς. || μεταποίηση - αλλαγή. 3 κυκλοφορία (εμπορευμάτων, αίματος κ.τ.τ.) - пустить в - бётω σε κυκλοφορία - изъять из -Я βγάζω απο την κυκλοφορία. 4 αφοσίωση, επίδοση - К НАУКЕ αφοσίωση στην επιστήμη. 5 αλλαξοπιστία - В христианство εκχριστιανισμός. 6 τροπή - В ОБЕГСТВО τροπή σε φυγή, κατατρόπωση. 7 χρησιμοποίηση (προς όφελος). 8 συμπεριφορά, φέρσιμο - μεταχείριση - хороще - καλή συμπεριφορά - жестокое - κακομεταχείριση. 9 έκκληση, πρόσκληση - επίκληση - Совета мира έκκληση του Συμβουλίου ειρήνης. 10 (γραμμ.) κλήση, προσφώνηση (σε κλητική πτώση).

обреживовать, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обреживованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. ελέγχω, κάνω έλεγχο, επιθεωρώ.

обрез, -а α. 1 κόφη, άκρη - παρυφή. 2 τουφέκι κοντεμένο (με κοντεμένη κάνη). || εκφρ. В - με ακρίβεια μετρημένος ή υπολογισμένος. **обрезание**, -Я ουδ. περιτομή, αποκοπή της ακροβυστίας.

обрезание, -Я ουδ. περικοπή, περιτομή - κοπή, κόψιμο - ακροτομία, ξάκρισμα.

обрезать, -ёжу, -ёжешь ρ.σ.μ. 1 (περι)κόβω, (περι)τέμνω - ξακρίζω, ακροτομώ - ногти κόβω τα νύχια - мясо с костёй ξεφαχνίζω το κρέας - палец κόβω (κάνω αμυχές) στο δάχτυλο - волосы κόβω τα μαλλιά. 2 μτφ. διακόπτω, σταματώ - он егО на первом слове -ал αυτός τον διέκοψε αμέσως μόλις άρχισε να μιλά. 3 περιτέμνω, κάνω περιτομή, αφαιρώ την ακροβυστία. || εκφρ. - нос (корму) περνώ πολύ κοντά, κοντεύω να γγίξω (για πλοίο). || -СЯ περικόβομαι, περιτέμνομαι.

обрезать(ся) ρ.δ. βλ. обрезать(ся).

обрезка, -и θ. βλ. обрезание.

обрезковый επ. απο κομμάτια - ая подóшва σόλα απο κομμάτια.

обрезной επ. 1 περικομμένος, περιτμητός - ακρότμητος, ακρότομος, ξακρισμένος. 2 κοπτικός, τμητικός, για κόψιμο.

обрезок, -зка α. απόκομμα, κομμάτι, ξακρίδι - кожа απόκομμα δέρματος.

обрезочный επ. απο κομμάτια, απο ξακρίδια.

обрезывать(ся) ρ.δ. βλ. обрезать(ся).

обрекать ρ.δ. βλ. обречь. || -СЯ καταδικάζομαι (σε αποτυχία).

обременительность, -и θ. βάρος, επαχθεία.

обременительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο; βαρύς, επαχθής, επιβαρυντικός, καταθλιπτικός.

обременить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. обременённый, βρ: -нен, -ненá, -ненó. 1 παρφορτώνω, υπερφορτίζω. 2 μτφ. επιβαρύνω, ε-

πιφορτίζω. || -ся επιβαρύνομαι, επιφορτίζομαι. || παραφορτώνομαι.

обременять(ся) ρ.δ. βλ. обременить(ся).

обремизить, -йжу, -йзишь ρ.σ.μ. 1 (για χαρτπ.) κερδίζω κάποιον, δεν αφήνω να πάρει χαρτωσιά. 2 μτφ. (παλ.) φέρνω σε δύσκολη θέση. || -ся 1 (για χαρτπ.) χάνω, δεν παίρνω χαρτωσιά. 2 περιέρχομαι σε δύσκολη θέση· την πατάω, την παθαίνω.

обрести, -ету, -етешь, παρλθ. χρ. обрёл, -релá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. обрётший παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обретённый, βρ: -тён, -те-нá, -тенó, επιρ. μτχ. обретиá κ. обрётши ρ.σ.μ. (γραπ. λόγος) βρίσκω, αποκτώ· -клад βρίσκω θησαυρό· она -релá душевный покóй αυτή βρήκε φυχική γαλήνη· ~ много друзéй αποκτώ πολλούς φίλους· ищите да обрýжете (παλ. κλίση) εκκλσ. ερευνηστε και θα βρήτε.

обретать ρ.δ. βλ. обрести. || -ся βρίσκομαι, κατοικώ, διαμένω, ζω. || (παλ.) είμαι, διέπομαι, κατέχομαι (για κατάσταση).

обретение, -я ουδ. απόκτηση· - свободы απόκτηση της λευτεριάς.

обречение, -я ουδ. βλ. обречённость.

обречённость, -и θ. καταδίκη (κατάσταση δυστυχίας)· чувство -и αίσθημα καταδίκης (α-ναπόφευκτου óλεθρου).

обречённый επ. απο μτχ. καταδικασμένος, προδικασμένος σε καταστροφή· - человек άνθρωπος καταδικασμένος να χαθεί (σε óλεθρο).

обречь, -екý, -ечешь, -екýт, παρλθ. χρ. обрèк κ. (παλ.) обрèк, -еклá, -еклó, μτχ. παρλθ. χρ. обрèкший κ. (παλ.) обрèкший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обречённый, βρ: -чён, -ченá, -нó ρ.σ.μ. (γραπ. λόγος) καταδικάζω, προδικάζω· προοιωνίζω óλεθρο· судьбá егó обрèклá на большóе несчáстье η τύχη τον καταδίκασε σε μεγάλη δυστυχία· враг -чён на гибель ο εχθρός είναι καταδικασμένος σε καταστροφή.

обрешётка, -и θ. διαδοκίδα, διάξυλο, τε-γίδα, τραβέρσα στέγης.

обрешётить, -ечу, -éтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обрешеченный, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 κιγκλιδώνω. 2 καλύπτω με τεγίδες.

обрешётка, -и θ. 1 κιγκλιδωμα, -ση (ενέρ-γεια). 2 ο ξύλινος σκελετός στέγης.

обрешечивать ρ.δ.μ. βλ. обрешётить. || -ся καλύπτομαι απο τεγίδες.

обривать(ся) ρ.δ. βλ. обрить(ся).

обрисовать, -сýю, -сýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обрисованный, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. 1 σχεδιάζω, σχεδιαγραφώ, σχεδιογραφώ. 2 μτφ. περιγράφω, χαρακτηρίζω· орáтор -áл современное международное положение ο ρήτορας περιέγραφε τη σημερινή διεθνή κατάσταση. || -ся 1 διαγράφομαι, διαφαίνομαι, διακρίνομαι.

2 μτφ. γίνομαι εμφανής, ευδιάκριτος, σαφής, καταφανής, καλοφαίνομαι· εκδηλώνομαι.

обрисовка, -и θ. σχεδιαγραφή, -ψηση· σχε-δίαση.

обрисовывание, -я ουδ. βλ. обрисовка.

обрисовывать(ся) ρ.δ. βλ. обрисовать(ся).

обрить, -рèю, -èешь ρ.σ.μ. ξυρίζω. || -ся ξυρίζομαι.

обровнять ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обрóбненный, βρ: -нен, -а, -о ισιάζω, ισιώνω· ομαλύνω. || -ся γίνομαι ίσιος, ισιώνομαι· ο-μαλύνομαι.

оброк, -а α. γεώμορο, μορτή, φορολογία σε είδος.

обронить, -онó, -óнишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обрóненный, βρ: -нен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 μου πέφτει χωρίς να καταλάβω, χάνω· ~ пла-тóк, ключ χάνω το μαντήλι, το κλειδί. 2 α-πορρίπτω, αποβάλλω· яблоня -ла листьвú η μη-λιά έρριξε τα φύλλα (φυλλορρόση). 3 ρίχνω κουβέντες, πετώ λόγια, εκστομίζω απερίσκε-πτα, απευθύνομαι με λόγια.

обротать ρ.σ.μ. (διαлк.) καπιστρώνω, βάζω το καπίστρι. || μτφ. χαλιναγωγώ, καθυποτάσ-ω· τιθασεύω.

обротъ, -и θ. (διαлк.) καπίστρι.

оброчник, -а α. (διαлк.) υποτελής· δου-λοπάροικος.

оброчный επ. 1 του γεώμορου, της μορτής· απο το γεώμορο· -не доходн έσοδα απο το γε-ώμορο. || επίμορτος, ο πληρώνων γεώμορο· -не крестьяне επίμορτοι αγρότες. 2 (παλ.) ενοι-κιαζόμενος· -не угóдня νοικιαζόμενα χωράφια.

обрусь, -а α. 1 βλ. обруська. 2 το αποκομ-μένο ή πελεκημένο μέρος. 3 κομμάτι κορμού δέντρου· κούτσουρο.

обрубание, -я ουδ. βλ. обруська

обрубать ρ.δ.μ. βλ. обрубить. || -ся περι-κόβομαι, πελεκιέμαι ολόγυρα· κοντεύομαι. || περιρράβομαι· στριφώνομαι.

обрубить, -ублó, -úбишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обрубленный, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 κόβω· πελεκώ· κοντεύω. || περικόβω, περιτέ-μνω· -сýчья περικόβω τά κλαδιά, περικλα-δέύω. 2 κρασπεδώ, περιρράβω στριφώνω.

обруська, -и θ. κόψιμο, περικοπή· ~ сýчьев κόψιμο (καθάρισμα) των κλαδιών, κλάδεμα.

обрубой επ. κοπτικός, της κοπής.

обрусок, -ска α. απόκομμα· κούτσουρο. || α-ποκομμένο μέρος πράγματος· ~ хвостá κομμέ-νη ουρά. || κομμάτι, τεμάχιο.

обрубочный επ. βλ. обрубой.

обругать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обрúганный, βρ: -ган, -а, -о. 1 περιυβρίζω. 2 επικρίνω, κατακρίνω (έργο, άρθρο κ.τ.τ.). || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

οορυσελνύ επ. εκρωσιμενος.
οορυσενне, -я ουδ. εκρωσιμος.
οορυσεть, -ёу, -ёешь ρ.σ. εκρωσιζομαι.
οορυοιτηелный επ. εκρωσιστικος.
οορυοιть, -οιшь ρ.σ.μ. εκρωσιζω.
οορυο, -а, γεν. πλθ. -ёй α. στεφάνι βυτίου, τσέρκι. || στεφάνι (ως στολίδι γυναικείου κεφαλιού).
οορυοальный επ. του αρραβώνα· -οе кольцо δαχτυλίδι αρραβώνα, μνήστρο.
οορυοать(ся) ρ.δ. βλ. οορυοить(ся).
οορυοение, -я ουδ. αρραβώνιασμα, μνήστευση, μνηστεία.
οορυοить, -чу, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οορυοённый, βρ: -чен, -чена, -чено ρ.σ.μ. αρραβωνιάζω, μνηστεύω. || -ся αρραβωνιάζομαι, μνηστεύομαι.
οορυοный επ. του στεφανιού· -οе производство παραγωγή στεφανιών (βυτίων). || για στεφάνια· -οе железо σίδηρο για στεφάνια.
οορυοать(ся) ρ.δ. βλ. οορυοить(ся).
οορυοение, -я ουδ. γκρέμισμα, κατακρήμνιση, κατάρρευση, κατεδάφιση.
οορυοивание, -я ουδ. βλ. οορυοение.
οορυοивать(ся) ρ.δ. βλ. οορυοить(ся).
οορυοить, -шу, -шишь ρ.σ.μ. 1 γκρεμίζω, κατακρήμνίζω, καταρρίπτω, κατεδαφίζω. 2 μτφ. καταφέρω, επιφέρω, επιρρίπτω, ρίχνω, χύνω· - удар на врага καταφέρω χτύπημα (πλήγμα) κατά του εχθρού· - угрозы на кого εκτοξεύω απειλές κατά κάποιου· - желчь χύνω χολή (πίκρα, κακία). 3 ξεφλουδίζω, μεταβάλλω σε άλιτο (χόνδρους). || -ся 1 γκρεμίζομαι, καταρρέω, πέφτω· кровля обрушилась η στέγη κατέρρευσε· свод -лся ο θόλος έπεσε. 2 επιπίπτω, ρίχνομαι. 3 μτφ. επιτίθεμαι, πέφτω· ~ на врага επιτίθεμαι στον εχθρό· ~ с угрозами на кого επιτίθεμαι με απειλές κατά κάποιου.
οορыв, -а α. 1 κοπή, κόψιμο· ~ нити κόψιμο της κλωστής. 2 το μέρος του κοψίματος· найти ~ на линии связи βρίσκω το μέρος που κόπηκε η τηλεφωνική γραμμή. 3 γκρεμός, κρημνός· κρημνώρεια· ακρόκρημο.
οοрыва́ть¹ ρ.δ. βλ. οοрыва́ть. || -ся βλ. οοрыва́ться.
οοрыва́ть² ρ.δ. βλ. οοрны́ть. || -ся περισκάβομαι.
οοрывиелый επ., βρ: -вист, -а, -ο απόκρημνος, κρημνώδης. || διακοφτός, ασυνεχής.
οοрывность, -и θ. κόψιμο, τμήση· ~ нити κόψιμο της κλωστής.
οοрывок, -вка α. 1 κομμάτι, τεμάχιο· ~ верёвки κομμάτι τριχιάς. 2 μτφ. απόσπασμα συγγράμματος κ.τ.τ.

οοрывочный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. οοрывиелый.
οοрывзгать ρ.σ.μ. περιρραντίζω, περιρραίνω, πιτσιλίζω ολούθε. || -ся περιρραντίζομαι, περιρραίνομαι, πιτσιλίζομαι ολόγυρα.
οοрывзгивать(ся) ρ.δ. βλ. οοрывзгать(ся).
οοрывзнуть ρ.σ.μ. βλ. οοрывзгивать.
οοрывокать, -аю, -аешь κ. -рышу, -ыщешь, ρ.σ.μ. φάχνω, ερευνώ, γυρεύω παντού.
οοрывть, -ррю, -рбешь ρ.σ.μ. περισκάπτω.
οοрывглы επ. πλαδαρός· σαχλός.
οοрывгнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. οοрывг, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. οοрывгший ρ.σ.χοντραίνω, παχαίνω, κάνω κοιλιά· γίνομαι πλαδαρός.
οοрывгший επ. απο μτχ. βλ. οοрывглы.
οοрряд, -а α. τελετή, τελετουργία· ιεροτελεστία· свадебный - γαμήλια τελετή· похоронный - επικήδεια τελετή· νεκρώσιμη ακολουθία. || τύπος, συνηθισμένη τάξη, σειρά.
οοррядить, -яжу, -ядишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. οοрряженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (διαлк.) ντύνω γιορτινά, στολίζω. 2 ταχτοποιώ, διευθετώ, κανονίζω· - коробу, коня ταχτοποιώ την αγελάδα, το άλογο. || -ся 1 ντύνομαι γιορτινά, στολίζομαι. 2 ταχτοποιώ, διευθετώ το νοικοκυριό.
οοррядность, -и θ. σύστημα τελετών. || τύπος, συνήθεια.
οοррядный επ. (παλ.) βλ. οοррядовый.
οοррядовый επ. ιεροτελεστικός, ιεροουργικός. || τυπικός, των τύπων.
οοрряжать(ся) ρ.δ. βλ. οοррядить(ся).
οοрсадить, -ажу, -адишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. οοрсаженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. περιφυτεύω.
οοрсадка, -и θ. περιφύτευση.
οοрсаживание, -я ουδ. περιφύτευση.
οοрсаживать ρ.δ. βλ. οοрсадить. || -ся περιφυτεύομαι.
οοрсаливать¹ ρ.δ. βλ. οοрсалить. || -ся λερώνομαι, λιγδώνομαι.
οοрсаливать² ρ.δ. βλ. οοрсолить. || -ся αλατίζομαι.
οοрсалить ρ.σ.μ. (απλ.) λερώνω, λιγδώνω· ~ фартук λερώνω την ποδιά.
οοрсаивать ρ.δ. βλ. οοрсоаать. || -ся βυζαίνω, πιπιλίζω.
οοрсахаривать(ся) ρ.δ. βλ. οοрсахарить(ся).
οοрсахарить ρ.σ.μ. 1 ζαχαρώνω, καλύπτω με ζάχαρη. 2 μετατρέπω σε ζάχαρο. || -ся ζαχαρώνομαι, καλύπτομαι με ζάχαρμα.
οοрсев, -а α. 1 σπορά, σπάρσιμο· ~ полея спарσιμο των χωραφιών. 2 άσπαρτο μικρό μέρος χωραφιού.
οοрсева́ть(ся) ρ.δ. βλ. οοрсеаать(ся).

обсέβοκ, -βκα α. (διακ.). 1 άσπαρτο μικρό μέρος χωραφιού. 2 πλθ. -и υπόλειμμα σπόρου απο τη σπορά. || **εμφρ.** (не) - в πόле (δεν) είμαι χειρότερος απο τους άλλους ή τυχαίος.

обсэдάτ, -άет, -άем, -άете ρ.δ. βλ. обсэсть.

обсэκάτ(ся) ρ.δ. βλ. обсэч(ся).

обсэμενέние, -я ουδ. 1 σπορά, σπάρσιμο. 2 σπόριασμα.

обсэμενίτ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обсэμεнённый, βρ: -нён, -ненá, -ненó σπέρνω, σπείρω. || -ся σποριάζω, βγάζω σπόρους.

обсэμενάτ(ся) ρ.δ. βλ. обсэμεнίт(ся).

***обсэрваторія**, -и θ. αστεροσκοπείο.

обсэрваторскій επ. αστεροσκοπικός, του αστεροσκοπείου.

обсэрвационный επ. παρατηρητικός, για παρατήρηση· - пункт σταθμός (κέντρο) παρατήρησης.

***обсэрвация**, -и θ. (αστρν. κ. ναυτ.) παρατήρηση.

обсэсть, -сáдет, -сáдем, -сáдете, παρλθ. χρ. -сáл, -ла, -ло ρ.σ.μ. κάθομαι ολόγυρα. || επικάθομαι, κάθομαι παντού· **мύχι -ли пшрбг** οι μύγες κάθησαν στην πίτα.

обсэчέние, -я ουδ. κόψιμο, αποκοπή, κλάδεμα, κλάρισμα.

обсэчка, -и θ. βλ. обсэчэние.

обсэчки, -чек πλθ. (τεχ.) αποκόμματα, τεμάχια, κομμάτια.

обсэч, -сэчý, -сэчэш, -сэчýт, παρλθ. χρ. обсэч, -лá, -лó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обсэчённный, βρ: -чён, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. 1 αποκόπτω, κόβω· - сучьá κόβω τα κλαδιά, κλαδεύω, κλαρίζω. || κοντεύω, βραχύνω. 2 πελεκώ, λαξεύω· торνεύω. || -ся (απλ.) θραύομαι, σπάζω στις άκρες.

обсэят, -эп, -эеш ρ.σ.μ. 1 σπέρνω, σπείρω· - полá σπέρνω τα χωράφια. 2 καλύπτω με κάτι. || -ся (απλ.)· σπέρνομαι ολοκληρωτικά.

обсидéт, -сидý, -сидишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обсидённый, βρ: -жен, -жена, -жено ρ.σ.μ. (απλ.) ισιάζω, στρώνω με το διαρκές κάθισμα. || -ся συνθιζώ στο καθισό ή στην παρμονή, διαμονή.

***обсидиán**, -а α. οφιδιανός ή αφιανός (πέτρωμα υφαιστειογενές).

обсκάбливат ρ.δ. βλ. обсκόблít. || -ся αποξύνομαι, καθαρίζομαι με απόξεση.

обсказáт, -кажý, -кажеш, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обсказанный, βρ: -зан, -а, -о ρ.σ. διηγούμαι το παν, για όλα.

обсказýват ρ.δ. βλ. обсказáт.

обскака́т, -качý, -качеш, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обскаканный, βρ: -кан, -а, -о ρ.σ.μ.

1 καλλάζω, πηλαλώ γύρω απο κάτι. 2 (απλ.) περιέρχομαι, γυρίζω πολλά μέρη έφιππος. 3 ξεπερνώ στον καλπασμό. || μτφ. (απλ.) υπερέχω, υπερβάλλω, αφήνω πίσω.

обсκάкиват ρ.δ. βλ. обскака́т.

обсκόблít, -облú, -облúшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обсκόбленный, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. βλ. обсκόблít.

обскурант, -а α. σκοταδιστής, φωτοσβέστης.

***обскуранти́зм**, -а α. σκοταδισμός, πνευματικός ζόφος.

обскуранти́стскій επ. σκοταδιστικός, του σκοταδισμού.

обскурантскій επ. σκοταδιστικός, του σκοταδιστή.

обслéдование, -я ουδ. 1 επιθεώρηση, έλεγχος. 2 εξέταση· медицинское - ιατρική εξέταση. 3 (εξ)ερεύνηση· ανίχνευση.

обслéдовател, -я α. ελεγκτής· ερευνητής· εξεταστής· ανιχνευτής.

обслéдователскій επ. ελεγκτικός. || εξεταστικός. ερευνητικός· ανιχνευτικός.

обслéдовать, -дую, -дуюшь ρ.δ.κ.σ.μ. επιθεωρώ, ελέγχω· - работу школы ελέγχω τη δουλειά του σχολείου. || εξετάζω, κοιτάζω, βλέπω· врач -ал обльнóго ο γιατρός εξέτασε τον άρρωστο. || εξερευνώ, ανιχνεύω· развэдчики -ли мéстность οι ανιχνευτές κατόπτευσαν την τοποθεσία. || -ся ελέγχομαι, επιθεωρούμαι κλπ ρ. ενεργ. φ.

обслýживание, -я ουδ. 1 εξυπηρέτηση· εκδούλευση· медицинское - ιατρική περίθαλψη· бригада отличного -я μπριγάδα άριστης εξυπηρέτησης των αγοραστών (πελατών). 2 χειρισμός· επίβλεψη· - машин επίβλεψη (λειτουργίας) μηχανών.

обслýживат ρ.δ.μ. 1 εξυπηρετώ, προσφέρω υπηρεσία· - покупателей εξυπηρετώ τους αγοραστές (πελάτες)· -кий персонал εξυπηρετικό προσωπικό. 2 χειρίζομαι, δουλεύω· одно-врéменно нéсколькó станкóв δουλεύω ταυτόχρονα κάμποσες εργατομηχανές. || -ся 1 εξυπηρετούμαι. 2 χειρίζομαι, εξυπηρετούμαι.

обслýжит, -ужý, -ужишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обслýженный, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ. βλ. обслýживать (1σημ.).

обслонít ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обслонённый, βρ: -нён, -ненá, -ненó σαλιώνω, λερώνω με τα σάλια.

обслоня́вить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. обслонít.

обсмáтриват(ся) ρ.δ. βλ. обсмóтрéт(ся).

обсмéиват ρ.δ. βλ. обсмéйт. || -ся γελοιοποιούμαι, χλευάζομαι, ρεζιλεύομαι.

обсмéят, -ею, -ееш, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обсмéянный, βρ: -éян, -а, -о ρ.σ.μ. (απλ.)

βλ. осмеять.

обсмотρέть, -отрѣ, -отришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **обсмотренный**, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) παρατηρώ, κοιτάζω ολόγυρα, όλα· περιβλέπω, περισκοπώ. || -ся βλ. **обсмотρέться**.

обсолить, -олю, -олишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **обсоленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. αλατίζω απο παντού.

обсосать, -осу, -осешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **обсосанный**, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βυζαίνω, πιπιλίζω. 2 μτφ. (απλ.) απομυζώ, ξεκοκκαλίζω· ~ Газету ξεκοκκαλίζω την εφημερίδα.

обсόхнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **обсох**, -ла, -ло ρ.σ. (κατα)ξηραίνομαι: στεγνώνω.

обстáвить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 περιθέτω, περιβάλλω, περιστοιχίζω· περιφράζω. || μτφ. (παρα)γεμίζω· συμπληρώνω· πλουτίζω. 2 επιπλώνω· ~ квартіру επιπλώνω διαμέρισμα. || εφοδιάζω με σκηνικά κλπ. θεατρικά είδη. 3 μτφ. οργανώνω, προετοιμάζω καλά· ~ прáзднование οργανώνω καλά το γιορτασμό. 4 ξεπερνώ, υπερέχω, υπερτερώ, υπερβάλλω κάποιον. 5 (για χαρτп) κερδίζω, νικώ, παίρνω. 6 (εξ)απατώ. || -ся 1 περιβάλλομαι, περιστοιχίζομαι. 2 επιπλώνομαι.

обста́влиять(ся) ρ.δ. βλ. **обстáвить(ся)**.

обстанóвка, -и θ. 1 η επίπλωση, τα έπιπλα. || (θεατρ.) τα σκηνικά. 2 συνθήκες, κατάσταση, περιβάλλον. || (στρατ.) κατάσταση.

обстанóвочный επ. (θεατρ.) των σκηνικών. || καλλιτεχνικά προετοιμασμένος. || ενδεικτικός, σημαντικός.

обсти́рать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **обсти́ранный**, βρ: -ран, -а, -ο πλύνω, πλένω.

обсти́рывать ρ.δ. βλ. **обсти́рать**.

обсто́ятельно επίρ. εμπειριστατωμένα κλπ. επ.

обсто́ятельность, -и θ. 1 σοβαρότητα, αξιопρέπεια· σύνεση. 2 εμβρίθεια εμπειριστατωμένη, περίσκεψη.

обсто́ятельный επ., βρ: -лен, -льна, -ο. 1 εμπειρίστατος, -στατωμένος· λεπτομερής, αναλυτικός, με όλα τα καθέκαστα. 2 σοβαρός: συνετός, αξιοπρεπής.

обсто́ятельственный επ. (γραμμα.) του προσδιορισμού: -ое придáточное предложение δευτερεύουσα πρόταση (με σημ.) προσδιορισμού.

обсто́ятельство, -а ουδ. 1 περίπτωση· **ОТЯГЧÁЮЩИЕ (ВИНУ)** -а επιβαρυντικές περιπτώσεις (περιστατικά)· **СМЯГЧÁЮЩИЕ** -а ελαφρυντικές περιπτώσεις (περιστατικά). 2 πλθ. -а συνθήκες, περιστάσεις· **ЭТО ЗАВÍСИТ ОТ -СТВ** αυτό εξαρτάται απο τις περιστάσεις· **ПРИ НЫ́НΕШНИХ -АХ** στις τωρινές συνθήκες· **ПРИ ДÁННЫХ -АХ** στις δοσμένες περιστάσεις· **ПО СЕМÉЙНЫМ** ή **ПО ДОМÁШНИМ -АМ** για οικογενειακούς λόγους· **ПО**

незави́сящим -АМ για λόγους ανώτερης βίας ή **παρά τη θέλησή μου**· **НИ ПРИ КАКÍХ -АХ** σε καμιά περίπτωση, επ' ουδενί λόγω. || σύμπτωση, συγκυρία, συντυχία· **сча́стливое -ευτυχής σύμπτωση**. 3 (γραμμα.) προσδιορισμός· - **мéста** τοπικός προσδιορισμός· - **врéмени** χρονικός προσδιορισμός· - **óбразá дéйствиá** τροπικός προσδιορισμός. || εκφρ. **смотрѣ́ (глядѣ́)** **по -АМ** κατά τις περιστάσεις· **стечéние -ств** συγκυρία, εξέλιξη (συρροή) περιστάσεων.

обсто́ять, -ойт ρ.δ. (για κατάσταση) είμαι, βρίσκομαι, πηγαίνω, έχω· **как -И́Т вÁши делá?** πως πάνε οι δουλειές σας; **всѣ -И́Т хо-рошó** όλα πάνε καλά· **делó -И́Т не так** η υπόθεση δεν έχει έτσι· **и́наче -И́Т делó** διαφορετικά έχει η υπόθεση.

обстрáгивать δ.ρ. βλ. **обстрогáть**. || -ся πλανίζομαι πανταχόθεν.

обстрáивать(ся) ρ.δ. βλ. **обстро́ить(ся)**.

обстрáчивание, -я ουδ. περιγάζωση, -ωμα.

обстрáчивать ρ.δ. βλ. **обстро́чить**. || -ся περιγαζώνομαι.

обстрекáть(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. **острекáть(ся)**.

обстрéл, -а α. 1 βολή, πυροβολισμός· τα πυρά· **артиллери́йский** - κανονιοβολισμοί, κανονίδι· **миномéтный** - βολή όλμων, ολμοβόλα πυρά. 2 ζώνη, πεδίο βολής. || εκφρ. **братъ (взятъ) под** - κατακρίνω δριμύτατα, καυτηριάζω, μαστιγώνω, ρίχνω καταιγιστικά πυρά.

обстрéливать(ся) ρ.δ. βλ. **обстрелáть(ся)**.

обстрéльный επ. απο μτχ. εμπειροπόλεμος, μπαρουτοκαπνισμένος· **-ая птíща** καταφοβισμένο πουλί απο πυροβολισμό· - **полк** μπαρουτοκαπνισμένο σύνταγμα· **-ая лóшадь** μπαρουτοκαπνισμένο άλογο (απο τον πόλεμο).

обстрелáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **обстрéльный**. 1 πυροβολώ, βάλλω, ρίχνω· - **пóзиции протíвника** βάλλω τις θέσεις του εχθρού· - **из ору́дий** κανονιοβολώ· - **из пулемéтов** πολυβολώ, μυδραλιοβολώ· - **из ружьѣ** τουφεκίζω. 2 δοκιμάζω· - **ружьѣ** δοκιμάζω το όπλο (τη βολή αυτού). 3 (απλ.) ξεπερνώ στη βολή, στο ρίξιμο. || -ся συνηθίζω στη μάχη, στη βολή, παίρνω το βάπτισμα του πυρός, γίνομαι εμπειροπόλεμος, μπαρουτοκαπνίζομαι.

обстригáть(ся) ρ.δ. βλ. **обстри́чь(ся)**.

обстри́чь(ся) ρ.σ. βλ. **остри́чь(ся)**.

обстрогáть ρ.σ.μ. βλ. **острогáть**.

обстро́ить, -ою, -оишь ρ.σ.μ. 1 περιοικοδομώ. 2 χτίζω, οικοδομώ. || -ся 1 χτίζω, οικοδομώ· εγκατασταίνομαι. 2 χτίζομαι, οικοδομούμαι.

обстро́йка, -и θ. χτίσιμο, οικοδόμηση.

обстро́чить, -очу́, -очишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **обстро́ченный**, βρ: -чен, -а, -ο περιγα-

ζώνω.

обстрóчка, -и θ. περιγάζωμα.

обстругáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ.

обстругáнный πλανίζω απ' όλες τις μεριές.

обстругивать ρ.δ. βλ. обстругáть. || -ся πλανίζομαι απ' όλες τις μεριές.

обстружка, -и θ. πλάνισμα πανταχόθεν.

обструкционiзм, -а α. σύστημα κωλυσιεργίας.

обструкционiст, -а α. κωλυσιεργός ή οπαδός της κωλυσιεργίας.

***обструкция**, -и θ. κωλυσιεργία, σαμποτάρισμα (συνέλευσης, συνεδρίασης κ.τ.τ.)· **парламентская** - κωλυσιεργία στη βουλή (απο τη μειοψηφία).

обстриáпать ρ.σ.μ. (απλ.) ταχτοποιώ, διευθετώ, κανονίζω.

обстриáпывать ρ.δ. βλ. обстриáпать.

обстукáть ρ.σ.μ. κρούω, χτυπώ πάντου.

обстукивать ρ.δ.μ. βλ. обстукáть.

обступáть, -ет, -ем, -ете ρ.δ. βλ. обступáть.

обступáть, -úпит, -úпим, -úпите, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. обступáнный, βρ: -лен, -а, -ο; περιβάλλω, περικυκλώνω, περιζώνω, μαζεύομαι γύρω· **дети** -ли **учительницу** τα παιδιά περικύκλωσαν τη δασκάλα. || κυριεύω, καταλαβαίνω, παίρνω, κατέχω.

обсудáть, -ужú, -úдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обсудáнный, βρ: -ждан, -ждена, -ждено ρ.σ.μ. συζητώ· εξετάζω· μελετώ· - **вопрос** συζητώ το ζήτημα.

обсудáть ρ.δ. βλ. обсудáть. || -ся συζητιέμαι· εξετάζομαι· μελετιέμαι.

обсудáние, -я ουδ. συζήτηση· εξέταση· μελέτη· **поставить в - бázω** για συζήτηση· **принимáть участие в** - παίρνω μέρος στη συζήτηση.

обсуживать δ.ρ.μ. (παλ.) 1 βλ. обсудáть. 2 κρίνω, εκτιμώ· εκφράζω τη γνώμη μου. || -ся συζητιέμαι, εξετάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

обсúслить, -лю, -лишь ρ.σ.μ. (απλ.) σαλιώνω, λερώνω με τα σάλια. || -ся σαλιώνομαι, λερώνομαι με τα σάλια.

обсусóбить(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. обсúслить(ся).

обсúшивание, -я ουδ. στέγνωση, -ωμα, ξήρανση.

обсúшивать(ся) ρ.δ. βλ. обсúшить(ся).

обсúшить, -ушú, -úшишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обсúшенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. στεγνώνω, ξηραίνω. || -ся στεγνώνω, ξηραίνομαι.

обсúшка, -и θ. στέγνωση, -ωμα, ξήρανση.

обсчёт, -а α. απάτη στο λογαριασμό. || λάθος στο λογαριασμό.

обсчитáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. об-

счítанный, βρ: -тан, -а, -ο απατώ στο λογαριασμό. || -ся κάνω λάθος στο λογαριασμό.

обсчítывать(ся) ρ.δ. βλ. обсчитáть(ся).

обсыпáние, -я ουδ. βλ. осыпáние.

обсыпáть, -плю, -плешь, проотκ. обсыпá; ρ.σ.μ. 1 βλ. осыпáть. 2 απρόσ. καλύπτομαι με εξανθήματα. || -ся βλ. осыпáться.

обсыпáть ρ.δ. βλ. осыпáть. || -ся βλ. осыпáться.

обсыпка, -и θ. βλ. осыпка.

обсыхáть ρ.δ. βλ. обсыхáнуть.

обтáивать, -ет ρ.δ. βλ. обтáять.

обтáпывать ρ.δ. βλ. обтопáть. || -ся πατιέμαι ολόγυρα.

обтáчать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обтáченный, βρ: -чан, -а, -ο περιρράπτω.

обтáчивание¹, -я ουδ. βλ. обтáчка.

обтáчивание², -я ουδ. τórνευση, ακόνισμα. || λειάνση.

обтáчивать¹ ρ.δ. βλ. обтáчать. || -ся περιρράπτομαι.

обтáчивать² ρ.δ. βλ. обточáть. || -ся τórνεύομαι. || ακονίζομαι. || λειαινóμαι.

обтáчка, -и θ. περιρραφή.

обтáять, -áет ρ.σ. λιώνω ολόγυρα. || ξεπαγώνω.

обтеkáемость, -и θ. μορφή αεροδυναμική.

обтеkáемый επ. απο μτχ. αεροδυναμικός.

обтеkáние, -я ουδ. παράκαμψη. || μτφ. αποφυγή.

обтеkáтель, -я α. αεροδυναμικό κάλυμμα.

обтеkáть ρ.δ., παθ. μτχ. ενστ. обтеkáемый, βρ: -áем, -а, -ο βλ. обтéчь.

обтерéть, **оботрú**, **оботрéшь**, παρλθ. χρ. обтёр-тый, βρ: -тёрт, -а, -ο, επιρ. μτχ. обтерéв κ. обтёрши ρ.σ.μ. 1 σκουπίζω, σφουγγίζω· - **губы** καθαρίζω τα χείλη· - **лицó** **полотёнцем** σκουπίζω το πρόσωπο με την πετσέτα· - **слёзы** **платкóм** σκουπίζω τα δάκρυα με το μαντήλι. || πλύνω· - **руки** **спíртом** πλύνω τα χέρια με οινόπνευμα. 2 φθείρω, τρίβω, χαλνώ (με τη συνεχή χρήση). 3 λειαινώ τρίβοντας. || -ся 1 σκουπίζομαι, σφουγγίζομαι. || τρίβομαι· - **спíртом** τρίβομαι με οινόπνευμα. 2 φθείρομαι, τρίβομαι· **орéки** -**лись** το παντελόني τρίφτηκε. 3 μτφ. (απλ.) συνηθίζω, τρίβομαι, αποκτώ πείρα· προσαρμóζομαι.

обтерпéться, -терплóсь, -тёрпимсь ρ.σ. συνηθίζω, εξοικειώνομαι, μαθαίνω υπομόνοντας.

обтёртый επ. απο μτχ. τριμμένος, φθαρμένος, σωμένος, λιωμένος.

обтёрханный επ., βρ: -хан, -а, -ο (διαлк.) ξεσχισμένος, κουρελιάρικος. || κουρελιάρης, ρακένδυτος.

обтесать, -ешу, -еешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обтесанный, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 πελεκώ, λαξεύω. 2 μτφ. εξευγενίζω, εκπολιτίζω· εκλεπτύνω. || -ся εξευγενίζομαι, εκπολιτίζομαι· εκλεπτύνομαι.

обтёска, -и θ. πελέκυμα, λάξευμα.

обтёсывание, -я ουδ. βλ. обтёска.

обтёсывать(ся) ρ.δ. βλ. обтесать(ся).

обтёчь, -ечёт, -екёт, παρλθ. χρ. обтёк, -еклá, -лó ρ.σ. παρακάμπτω κατά τον ρουν. || μτφ. αποφεύγω, αντιπαρέρχομαι.

обтирание, -я ουδ. 1 σκούπισμα, σφούγισμα· -лицá· σκούπισμα του προσώπου. 2 εντριβή, τρίψιμο. 3 έντριμμα (ουσία φαρμακευτική).

обтирать(ся) ρ.δ. βλ. обтеретьь(ся).

обтирка, -и θ. 1 βλ. обтирание. 2 μέσο τριβής.

обтирочный επ. της τριβής, για τριβή.

обтопать, -опчу, -опчешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обтопанный, βρ: -тан, -а, -ο ρ.σ.μ. πατώ ολόγυρα· - зéмлю вокруг столóбá πατώ το χώμα γύρω απο το στύλο.

обточить, -очу, -очишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обточенный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. ακονίζω. || τoρνεύω. || λειαινώ.

обточка, -и θ. βλ. обтачивание?

обточный επ. για ακόνισμα. || για τóρνευση. || για λείανση.

обтрéпанный επ. απο μτχ. κουρελιασμένος, -ιάρικος· ξεσχισμένος, ρακώδης. || ρακένδυτος, κουρελής.

обтрепать, -еплú, -éплешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обтрéпанный, βρ: -пан, -а, -ο ρ.σ.μ. κατακουρελιάζω, καταρρακώνω· ξεφτίζω. || -ся κατακουρελιάζομαι, καταρρακώνομαι.

обтрéсаться ρ.σ. 1 (απλ.) παρουσιάζω ρωγμές παντού, σκάζω. 2 (απλ.) βλ. обтёсться.

обтрянáть, -ясу, -ясёшь, παρλθ. χρ. обтрянá, -лá, -лó ρ.σ.μ. τινάζω, σειώ (για καρπούς).

обтыкать ρ.σ.μ. μπήγω παντού.

обтыкáть ρ.δ.μ. βλ. обтыкать.

***обтpáтор**, -а α. 1 πώμα, επίπωμα, έμβυσμα οπισθογεμούς όπλου. 2 διάφραγμα φωτογραφικής μηχανής. 3 (ιατρ.) έμφραγμα (κατά της έκκρισης υγρών).

обтpáторный επ. επιπωματικός, εμφρακτικός. || εκφρ. -не кóльцá δακτύλιοι εμφόλου.

обтpáция, -и θ. επισφράγιση.

обтягивание, -я ουδ. βλ. обтяжка.

обтягивать(ся) ρ.δ. βλ. обтянуть(ся).

обтяжечный επ. για κάλυψη, για ντύσιμο· - материал ύφασμα για κάλυψη (αντικειμένων).

обтяжка, -и θ. κάλυψη, σκέλασμα, ντύσιμο· кожáная - κρέσeл δερμάτινο ντύσιμο πολυθρόνων. || εκφρ. в -у σφιχτά, τεντωμένα, τε-

ζαριστά, κολλητά (στο σώμα).

обтяжóй επ. 1 βλ. обтяжечный. 2 καλυμμένος, ντυμένος· -не пýговицы ντυμένα κουμπιά.

обтянуть, -яну, -янешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обтянутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. καλύπτω, περιβάλλω, ντύνω τεντώνοντας· - крeсло кожей ντύνω την πολυθρόνα με δέρμα. || (για ενδυμασία) σφίγγω. || -ся 1 καλύπτομαι, ντύνομαι, τεντώνομαι. 2 (για πρόσωπο) αποκτώ αδρά χαρακτηριστικά (γραμμές).

обтяпать ρ.σ.μ. (απλ.) 1 κόβω άγαρμπα, χοντρικά. 2 μτφ. τακτοποιώ, διευθετώ, κανονίζω· - дéло τακτοποιώ την υπόθεση. 3 μτφ. (εξ)απατώ, (εξ)γελώ.

обтяпывáть ρ.δ. βλ. обтяпать.

обувáть(ся) ρ.δ. βλ. обуть(ся).

обúвка, -и θ. (απλ.) βλ. обúвь.

обувной επ. των υποδημάτων, της υποδηματοποιίας· - магазин υποδηματοπωλείο· -áя фáбрика φάμπρικα υποδηματοποιίας· -áя промýшленность βιομηχανία υποδηματοποιίας.

обувщик, -á α. υποδηματοποιός, -τεργάτης, τσαγκάρης, παπουτσής.

обúвь, -и θ. υπόδημα, παπούτσι, -иá· кожáная - δερμάτινα παπούτσια· лéтняя - καλοκαιρινά παπούτσια· спортiвная - αθλητικά παπούτσια· вáльная - τσόχινα παπούτσια· мужская - ανδρικά παπούτσια· жéнская - γυναικεία παπούτσια· дéтская - παιδικά παπούτσια.

обúгливание, -я ουδ. ανθρακοποίηση, καρβούνιασμα.

обúгливать(ся) ρ.δ. βλ. обúглить(ся).

обúглить ρ.σ.μ. καρβουνιάζω, ανθρακοποιώ, καιώ επιφανειακά. || -ся ανθρακοποιούμαι, καιομαι επιφανειακά, καρβουνιάζω.

обúживать ρ.δ. βλ. обúзить. || -ся στενεύομαι, γίνομαι στενός.

обúза, -и θ. βάρος, άχος, φόρτος, -тiо, φόρτωμα· аγγαρεία· взвалiть на когó-н. -у επιβαρύνω κάποιου, αγγαρεύω· сдéлаться для когó -ой γίνομαι φόρτωμα σε κάποιον· бытi -ой для когó-л. είμαι βάρος σε κάποιον.

обуздáние, -я ουδ. 1 πέραςμα του χαλινού. 2 μτφ. χαλιναγωγήση, τιθάσευση, υποταγή.

обуздáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обúзданный, βρ: -дан, -а, -ο. 1 περνώ, βάζω χαλινάρι. 2 μτφ. χαλιναγωγώ, τιθασεύω, υποτάσσω, συγκρατώ, αναχαιτίζω.

обúздывать ρ.δ. βλ. обуздáть. || -ся κυρλεκ. μτφ. χαλιναγωγούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

обúзить, -úжу, -úзишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. обúженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. στενεύω· - плáтье στενεύω το φόρεμα.

обуревáть, -áет ρ.δ.μ. κυριεύω, κατέχω, καταλαμβάνω· стрáсти -ют дýшу та πάθη κυριεύουν την ψυχή· волнéние егó -ет тαραχή

τον πιάνει.

обусловить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 βάζω όρο, θέτω ρήτρα· он ничём не -ил своего действия αυτός δεν έβαλε κανένα όρο για τη συνεργασία του. 2 καθορίζω, προσδιορίζω, χρησιμεύω σαν αιτία· **планомёрный труд** -ил успёх дела η εργασία με πλάνο καθόρισε την επιτυχία της υπόθεσης.

обусловленность, -и θ. καθορισμός, εξάρτηση απο αιτίες.

обусловливать ρ.δ. βλ. **обусловить**. || -ся καθορίζομαι (απο αιτίες).

обу́тка, -и θ. (διαρκ.) βλ. **обувь**.

обуть, -ет ρ.σ. απρόσ. φέγγω, καλοξημερώνω.

обу́тый επ. απο µτχ. (υ)ποδεμένος, παπουτσωμένος.

обу́ть, **обу́ю**, **обу́ешь**, παθ. µτχ. παρλθ. χρ. **обу́тый**, βρ: **обу́т**, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (υ)ποδένω· -ребёнка ποδένω το παιδάκι· -сапоги́ φορώ τις μπότες. || εφοδιάζω με υποδήματα. 2 (δικ.) (εξ)απατώ, (ξε)γελώ.

обу́х, -а, -á α. κεφάλι κοφτερού όργανου. || εκφρ. как (точно, б́удто) **обухом по голове** νταμπλάς του ήρθε (του κατέβηκε) στο κεφάλι.

обуча́ть ρ.δ.μ. μαθαίνω, διδάσκω. || -ся. 1 βλ. **обучи́ться**. 2 σπουδάζω, μαθαίνω.

обуче́ние, -я ουδ. εκμάθηση· -языка́м εκμάθηση γλωσσών. || εκπαίδευση· **начальное** - δημοτική εκπαίδευση· -**вои́ск** εκπαίδευση του στρατού.

обуче́нный επ. απο µτχ. σπουδασμένος. || εκπαιδευμένος.

обучи́ть, -учу́, -у́чишь, παθ. µτχ. παρλθ. χρ. **обуче́нный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. μαθαίνω, διδάσκω· εκπαιδεύω. || -ся διδάσκομαι, μαθαίνω· εκπαιδεύομαι· -**чтению и письму́** μαθαίνω ανάγνωση και γραφή.

обушо́к, -шка́ α. θραυστήρας, ανθρακοθραυστήρας.

обуя́ть, -яет ρ.σ.μ. (αισθήματα, κατάσταση)· κυριεύω, πιάνω, καταλαμβάνω· **каτέхω**· **страх** -ял **жителей** φόβος κυρίεψε τους κατοίκους.

обха́живание, -я ουδ. περιφορά, τριγύρισμα.

обха́живать ρ.δ.μ. 1 βλ. **обходи́ть** (1σημ.).

2 καλοπιάνω, κολακεύω.

обха́ивать ρ.δ. βλ. **обха́ять**. || -ся κατακρίνομαι, κακολογούμαι.

обха́ркать ρ.σ.μ. (απλ.) αποχρέμπτομαι, αποφλεγματίζομαι.

обха́ркивать ρ.δ.μ. βλ. **обха́ркать**.

обха́ять ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **оха́ять**.

обхва́т, -а α. 1 βλ. **охва́т** (1σημ.). 2 αγκαλιά· **платан в два** -а (χοντρός) πλάτανος δυο αγκαλιές. || διάμετρος, χόντρος.

обхва́тáть ρ.σ.μ., παθ. µτχ. παρλθ. χρ. **обхва́танный**, βρ: -тан, -а, -ο λερώνω πιάνοντας συχνά.

обхва́тáть ρ.σ.μ. βλ. **охва́тáть**.

обхва́тыва́ть ρ.δ.μ. βλ. **обхва́тáть**. || -ся αγκαλιάζομαι. || περιζώνομαι, περικυκλώνομαι. || διαδίδομαι, εξαπλώνομαι. || τραβιέμαι, προσελκύομαι.

обхи́тáть ρ.σ.μ. (απλ.) (εξ)απατώ.

обхо́д, -а α. 1 περιφορά, τριγύρισμα· **перидεία**, γύρα, τουρνέ. 2 παρακάμψη· **аποφυγή**· **делать** - παρακάμπτω. 3 επίσκεψη γιατρού ασθενών νοσοκομείου. 4 (στρατ.) υπερφαλάγση. || εκφρ. в - а) παρακάμπτοντας. β) αποφυγή, παρακάμψη· αποσίωψη. γ) υπερφαλαγγίζοντας.

обходи́тельность, -и θ. φιλοφροσύνη, αβρότητα· προσήνεια· καταδεχτικότητα.

обходи́тельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно φιλόφρονας, προσηνής, ευπροσήγορος, πρόσχαρος· καλόδεχτος, καλοδεχούμενος.

обходи́ть (ся) ρ.δ. βλ. **обойти́** (сь).

обходи́ть, -о́жу, -о́дишь ρ.σ.μ. γυρίζω, περιέρχομαι· -**весь го́род** γυρίζω όλη την πόλη.

обходи́мый κ. **обходно́й** επ. 1 (στρατ.) της υπερφαλάγγισης· -**ая ко́лoнна** φάλαγγα υπερφαλάγγισης· -**ое дви́жение** κίνηση υπερφαλάγγισης· -**манёвр** ελιγμός υπερφαλάγγισης. 2 (κυρξ. κ. µτφ.) παρακαμπτήριος, λοξός, πλάγιος, έμμεσος. || εκφρ. -**ая стра́жа** περίπολος· -**лист** αποδεικτικό μη οφειλής.

обхо́дчик, -а α. φύλακας κινητός· ελεγκτής.

обхо́ждение, я ουδ. συμπεριφορά, τρόπος συμπεριφοράς.

обхохота́ться, -хохочу́сь, -хохоче́шься ρ.σ. (απλ.) κακανίζω, χαχανίζω, καγχάζω· **εκαρδίζομαι** στα γέλια.

обца́рапать ρ.σ.μ. βλ. **оца́рапать**.

обчеса́ть ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **очеса́ть**.

обче́сть, **обочту́**, **обочте́шь**, παρλθ. χρ. **обчёл**, **обочла́**, -чло́, επιρ. µτχ. **обочта́** ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **обсчита́ть**. || -ся βλ. **обсчита́ться**. || εκφρ. **раз, два** (одн́й, друго́й) и -**лся** (για λογαριασμό) ένα, δυό και τέλειωσε ή μια κι έξω ή κοντός φαλμός αλληλούϊα.

обче́сывать (ся) ρ.δ. βλ. **очеса́ть** (ся).

обчи́нивать ρ.δ. βλ. **обчи́нить**. || -ся (επι)-διορθώνομαι· **μπαλώνομαι**.

обчи́нить, -и́ню, -и́нишь, παθ. µτχ. παρλθ. χρ. **обчи́ненный**, βρ: -нен, -а, -ο ρ.σ.μ. (επι)διορθώνω· **μπαλώνω**· -**всех дете́й** **μπαλώνω** τα ρούχα όλων των παιδιών.

обчи́стить, -чи́щу, -чи́стишь, παθ. µτχ. παρλθ. χρ. **обчи́щенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 καθαρίζω καλά, παστρεύω· -**пальто́** καθαρίζω το πανωφόρι· -**щёткой** καθαρίζω με τη βούρα

τσα, βουρτσίζω. 2 ξεφλουδίζω, αποφλοιώνω, αφαιρώ το φλοιό, βγάζω τη φλούδα· - ЯБЛОКО καθαρίζω το μήλο. 3 μτφ. (χαρτπ.) κατακλέβω. || -ся καθαρίζομαι (απο τη σκόνη, λάσπη κ.τ.τ.).

οβчи́зять (ся) ρ.δ. βλ. **οβчи́ститъ (ся)**.

οβшάριвать ρ.δ. βλ. **οβшάритъ**.

οβшάритъ ρ.σ.μ. φάχω, ερευνώ παντού, σκαλίζω, ανασκαλεύω.

οβшάренный επ. απο μτχ. τριμμένος, φαρμένος, χαλασμένος απο τη χρήση.

οβшάркатъ ρ.σ.μ. (απλ.) τρίβω, πατώ, φθείρω, χαλνώ με τη συνεχή χρήση· - ПОЛ φθείρω το πάτωμα. || -ся τρίβομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

οβшάρпанный επ. απο μτχ. φθαρμένος, ξεσχισμένος, τριμμένος· ξεσκαλισμένος.

οβшάρпать ρ.σ.μ. (απλ.) ξεσχίζω, φθείρω, τρίβω, χαλνώ· ξεσκαλίζω.

οβшивáние, -я ουδ. βλ. **οβшивáка**.

οβшивáтъ (ся) ρ.δ. βλ. **οβшивáтъ (ся)**.

οβшивáка, -и θ. 1 περιγραφή· στρίψωμα. 2 μπорντούρα, γαρνιτούρα. 3 περιένδυμα αντικειμένου· ντύσιμο· σανίδωση, καπλάντισμα.

οβшивной επ. 1 ντυμένος, περιενδυμένος· σανιδωμένος, καπλαντισμένος. 2 της περιένδυσης, για ντύσιμο.

οβшивочный επ. βλ. **οβшивной** (2 σημ.).

οβшивáтъ ρ.σ.μ. βλ. **οβшивáтъ**.

οβшивнóсть, -и θ. μεγάλη έκταση, ευρύτητα, ευρυχωρία, απλοχωρία.

οβшивный επ., βρ: -рен, -рна, -рно (κυρξ. κ. μτφ.) εκτεταμένος, ευρύς, ευρύχωρος, πλατύχωρος· μεγάλος· - кабинет μεγάλο γραφείο· -не знания ευρείες γνώσεις.

οβшивáтъ, обовшá, обовшéшь, προστκ. οβше́й; ρ.σ.μ. 1 (με οργν.) περιεράβω· στριφώνω. || καλύπτω, ντύνω. 2 καρφώνω· - доскáми σανιδώνω· - железом καπλαντίζω. 3 ντύνω, ράβω για όλους ή για πολλούς· мать -ла дете́й η μάνα έρραφε για όλα τα παιδιά ή έντυσε όλα τα παιδιά. || -ся εξασφαλίζω τον εαυτό μου απο ρούχα.

***οβшла́г, -á** α. παραμέντο, άκρη περιχειρίδας, μανικέτι· το άνοιγμα της περιχειρίδας.

οβшла́жный επ. της περιχειρίδας· -не пýго-вицы κουμπιά περιχειρίδας (μανικιού).

οβшивáнный επ. απο μτχ. κουρελιασμένος, τριμμένος, φθαρμένος· λερωμένος.

οβшивáтъ ρ.σ.μ. παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οβшивáнный**, βρ: -ган, -а, -ο (απλ.) φθείρω, τρίβω, χαλνώ, κουρελιάζω· λερώνω.

οβшивáивать ρ.δ. βλ. **οβшивáтъ**.

οβшивáривать ρ.δ. βλ. **οβшивáрътъ**.

οβшивáрътъ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οβшивáрный**, βρ: -рян, -а, -ο (απλ.) γυρίζω, πηγαίνω παντού ή σε πολλά μέρη.

οβштóпать ρ.σ.μ. 1 μπαλάνω ολοκληρωτικά. 2 μτφ. (απλ.) εξαπατώ, ξεγελώ.

οβшáтъся ρ.δ. συναναστρέφομαι, πιάνω (συνάπτω) σχέσεις, σχετίζομαι, συνδέομαι.

όβще επίρ. (παλ.) ομού, μαζί (με).

όβще... πρώτο συνθετικό λέξεων με σημ. 1 κοινός για όλους· παν... **οβшенациональный** πανεθνικός. 2 πάγκοινος· **οβшеизвестный** πασίγνωστος. 3 γενικός· βασικός· κοινο..., ολικός (όχι μερικός), καθολικός· **οβшеобразовательный** καθολικής μόρφωσης.

οβшевойсковой επ. πανστρατιωτικός.

οβшегородской επ. όλης γενικά της πόλης.

οβшегосударственный επ. όλου γενικά του κράτους, όλης της επικράτειας.

οβшегрéческий επ. πανελλήνιος.

οβшедемократический επ. πανδημοκρατικός.

οβшедоступность, -и θ. το ευπρόσιτο, το προσιτό απ' όλους. || το ευκατανόητο, το κατανοητό απ' όλους.

οβшедоступный επ., βρ: -пен, -пна, -пно. 1 ευπρόσιτος, προσιτός για όλους· ευαπόκτητος. 2 μτφ. κατανοητός, εύληπτος, καταληπτός απο όλους.

οβшежитéйский επ. συνήθης, συνηθισμένος, καθημερινός, της καθημερινής ζωής.

οβшежитéльность, -и θ. τάση για κοινωνική ζωή.

οβшежитéльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно (παλ.) κοινωνικός· -ое существо κοινωνικό ον· - человек κοινωνικός άνθρωπος.

οβшежитие, -я ουδ. 1 κοινοκατοικία· **жить в -ии** ζω σε κοινοκατοικία· студénческое - φοιτητική εστία. 2 συμβίωση, συνδιαμονή. || η καθημερινή ζωή.

οβшезавóдский κ. **οβшезавóдской** επ. πανεργοστασιακός.

οβшезначимый επ. που έχει σημασία ή σπουδαιότητα για όλους, γενικής σημασίας.

οβшеизвестно επίρ. ως κατηγ. είναι πασίγνωστο.

οβшеизвестность, -и θ. το πασίγνωστο· - фάκтов το πασίγνωστο των γεγονότων.

οβшеизвестный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; πασίγνωστος.

οβшеклáссовый επ. όλων των τάξεων, πανταξικός· -не интeрeсны συμφέροντα όλων των τάξεων.

οβшелкáтъ ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **οβшгáтъ** (1 σημ.).

οβшенарóдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно; παλλαϊκός, πάνδημος, πάγκοινος· -ая сóбственность παλλαϊκή ιδιοκτησία (κοινοκτημοσύνη)· -ое сoстoяние παλλαϊκή περιουσία.

οβшенациональный επ., βρ: -лен, -льна, -ο πανεθνικός· δημόσιος;

общение, -я ουδ. επικοινωνία, επαφή, σχέση, συναναστροφή· συνάφεια· тесное - στενή σχέση· - с людьми επικοινωνία με τους ανθρώπους (κοινωνικότητα)· личное - προσωπική επαφή· непосредственное - άμεση επαφή.

общеобразовательный επ. γενικής (εγκύκλιου) μόρφωσης· -ая школа σχολείο γενικής μόρφωσης (μη ειδικής)· -ие учебные заведения εκπαιδευτικά ιδρύματα γενικής μόρφωσης.

общеобязательный επ., βρ: -лен, -льна, -льно υποχρεωτικός για όλους, πανυποχρεωτικός.

общепартийный επ. όλου του κόμματος, πανκομματικός.

общепользньный επ., βρ: -зен, -зна, -зно; ωφέλιμος για όλους, πανωφέλιμος· κοινωφελής.

общеполитический επ. πανπολιτικός· высокая -ая подготовка μεγάλη πανπολιτική προετοιμασία.

общепонятный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ευκατάληπτος, εύληπτος, ευκολονόητος, κατανοτός απ' όλους.

общепризнанный επ., βρ: -нан, -на, -но απο όλους αναγνώρισμένος, κοινώς παραδεγμένος.

обшераспространённый επ. παντού (γενικά) διαδομένος.

обшeresпубликанский επ. όλων γενικά των δημοκρατιών, πανδημοκρατικός.

общесоюзный επ. πανενωσιακός· -ое совещание πανενωσιακή σύσκεψη.

общественник, -а κ., -ца, -н θ. 1 κοινωνικός άντρας, κοινωνική γυναίκα. 2 μέλος κοινότητας.

общественность, -и θ. 1 η κοινωνία, το κοινόν, ο κόσμος· научная - ο επιστημονικός κόσμος· греческая - το ελληνικό κοινό. II οι κοινωνικές οργανώσεις. 2 (παλ.) η κοινωνική ζωή. II κοινωνικότητα.

общественный επ. 1 κοινωνικός· закон -го развития νόμος της κοινωνικής εξέλιξης· -строй το κοινωνικό σύστημα· -ая жизнь η κοινωνική ζωή· -ие отношения οι κοινωνικές σχέσεις· -ая собственность κοινωνική ιδιοκτησία· -ое положение κοινωνική κατάσταση ή η κοινωνική θέση· - долг το κοινωνικό χρέος· -ие организации οι κοινωνικές οργανώσεις. II δημόσιος· -ие работы δημόσιες εργασίες· -ое имущество δημόσια περιουσία· -ое порицание δημόσια επιτίμηση· εμπρόστιασμα. II κοινός, συλλογικός· -ая обработка земли κοινή καλλιέργεια της γης. 2 φίλος των συναναστροφών· - человек κοινωνικός άνθρωπος. II εκφρ. - обвинитель ο δημόσιος κατήγορος.

общество, -а ουδ. 1 κοινωνία· человекское - ανθρώπινη κοινωνία· первоётное - πρωτόγονη κοινωνία. 2 κύκλος· τάξη· στρώμα·

дворянское - η τάξη των ευγενών· купёческое - το στρώμα των εμπόρων. II το φύλο· жёное - το γυναικείο φύλο, η γυναικεία κοινωνία. 3 παρέα, συντροφιά, κομπανία. II το περιβάλλον. 4 σύνδεσμος, σύλλογος, εταιρεία· грёко-советское - ελληνο-σοβιετικός σύνδεσμος· акционерное - μετοχική εταιρεία. II σύλλογος· спортивное - αθλητικός σύλλογος. 5 αγροτική κοινότητα.

обществоведение, -я ουδ. (παλ.) κοινωνιολογία.

обществоведческий επ. (παλ.) κοινωνιολογικός.

общетеоретический επ. γενικής θεωρητικής σημασίας· -ие вопросы θεωρητικά ζητήματα γενικής σημασίας.

общепотребительность, -и θ. η κοινή χρήση· - термина κοινή χρήση του όρου.

общепотребительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно κοινός, κοινόχρηστος, συνήθης· -ое средство κοινόχρηστο μέσο· - способ κοινός, (συνηθισμένος) τρόπος.

общественный επ. γενικά καθιερωμένος· - порядок γενικά καθιερωμένη τάξη.

общечеловёческий επ. πανανθρώπινος· -ая мораль πανανθρώπινη ηθική· -ая свобода πανανθρώπινη λευτεριά.

общий επ., βρ: общ, обща, обще. 1 γενικός, καθολικός· -ее правило γενικός κανόνας· -ее собрание γενική συνέλευση· -ее название γενική ονομασία· - кризис γενική κρίση· -ее впечатление γενική εντύπωση· -ее молчание γενική (απόλυτη) σιγή· -ее даго γενικό καλό. 2 κοινός· - язык κοινή γλώσσα· -ее мнение κοινή γνώμη· -ее дело κοινή υπόθεση· -ими силами με κοινές δυνάμεις· -ая собственность συνιδιοκτησία· συγκυριότητα· -ая черта κοινό χαρακτηριστικό· -ими усилиями με κοινές προσπάθειες. 3 ολικός, συνολικός· -ая стоимость ολική αξία ή κόστος· - итог ολικό άθροισμα· -ая сумма ολικό ποσό. 4 βασικός· θεμελιώδης· -ие вопросы науки τα βασικά ζητήματα της επιστήμης. II εκφρ. в -их чертах σε γενικές γραμμές, αδρομερώς, σε χοντρές γραμμές· -ее место α) κοινός τόπος. β) κοινοτοπία, πεζότητα· ρουτίνα· -ее образование γενική μόρφωση (χωρίς ειδίκευση)· в -ем εν τέλει, τελικά· в -ем и в целом γενικά· в -ей сложности συνολικά, εν συνόλω· не ничего -его с кем, чем δεν έχω τίποτε το κοινό με κάποιον, με κάτι· найти - язык βρίσκει κοινή γλώσσα (συνδιαλλαγής), σύμπτωση απόψεων· в -ем сказать για να πω γενικά· - наибольший делитель ο μέγιστος κοινός διαιρέτης· -ее наименьшее кратное το ελάχιστο κοινό πολλαπλάσιο.

εμπορεύματα μεγάλου όγκου (ογκώδη)· - **ВОДЫ** ο όγκος νερού· - **РАБОТ** όγκος εργασιών· - **ЗНАНИИ** η έκταση των γνώσεων· - **шара** οι διαστάσεις της σφαίρας· **ПО -У** κατά τον όγκο ή κατά το μέγεθος.

ΟΒΞΜΙΣΤΟΤΞ, -и θ. όγκος, το ογκώδες.

ΟΒΞΜΙΣΤΗ επ., βρ: -**МИСТ**, -а, -ο ογκώδης, ευμεγέθης, μέγας· -**ая книга** ογκώδες βιβλίο· -**ая чашка** μεγάλο φλιτζάνι τσαγιού.

ΟΒΞΜΝΟΤΞ, -и θ. μέγεθος, μεγάλη έκταση.

ΟΒΞΜΝΗ επ. 1 του όγκου· -οε **измерение** η ογκομέτρηση. || ογκομετρικός· - **анализ** ογκομετρική ανάλυση· -οε **кино** στερεοσκοπική κινηματογραφία. 2 βλ. **ΟΒΞΜΙΣΤΗ**.

ΟΒΞΕΤΞ, -ём, -ёшь, -ест, -едим, -едите, -едят, παρλθ. χρ. **Объёл**, -ла, -ло; προστκ. **Объешь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Объеденный**, βρ: -ден, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 περιτρώω· - περιτρώω το κόκκαλο· - **мясо на кости** τρώω το κρέας γύρω απο το κόκκαλο· **гусеницы -ли листья на дереве** οι κάμπιες κατάφαγαν τα φύλλα του δέντρου. 2 καταβιβρώσκω, φθείρω, καταστρέφω βαθμιαία. 3 ξεπερνώ στο φαγί. || -ся παρατρώω. || χορταίνω.

ΟΒΞΕΧΑΤΞ, -ёду, -ёдешь ρ.σ. 1 περιφέρομαι, περιέρχομαι (με μεταφ. μέσο). 2 παρακάμπτω, αποφεύγω· - **камень** παρακάμπτω την πέτρα. 3 περιοδεύω, γυρίζω, πηγαίνω παντού. || επισκέπτομαι όλους· - **всех знакомых** επισκέπτομαι όλους τους γνωστούς (γνώριμους). 4 ξεπερνώ· - **ёдущую впереди машину** προσπερνώ το αυτοκίνητο που πηγαίνει μπροστά. 5 (εξ)απατώ, (εξ)εγελώ.

ΟΒΞЯВНІТΞ, -явлё, -явишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Объявленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ανακοινώνω, γνωστοποιώ· κοινοποιώ· δηλώνω· - ο **своём несогласии** δηλώνω ότι δε συμφωνώ· - **приговор** ανακοινώνω καταδικαστική απόφαση· - **своё мнение**, **своё волю** γνωστοποιώ τη γνώμη μου, τη θέλησή μου. || (αν)αγγέλλω δημοσιεύω· - **приятную новость** αναγγέλλω ευχάριστη είδηση· - ο **выходе книги** αναγγέλλω την έκδοση βιβλίου. || εκφράζω· - **благодарность** εκφράζω την ευαρέσκεια. || φανερώνω, δείχνω· - **своё намерения** φανερώνω τις διαθέσεις μου. || καταγγέλλω· - ο **прекращении перемирия** καταγγέλλω την ανακωχή. || φανερώνω, αποκαλύπτω, λέγω· - **своё имя** λέγω το όνομά μου (το ποιός είμαι). 2 κηρύσσω· - **войну** κηρύσσω τον πόλεμο· - **мобилизацию** κηρύσσω επιστράτευση. || προκηρύσσω· - **конкурс** προκηρύσσω διαγωνισμό. || διακηρύσσω, διαγορεύω· - **кого сумасшедшим** διαδίδω για κάποιον ότι είναι τρελός. || -ся 1 (απλ.) εμφανίζομαι, προβάλλω, παρουσιάζομαι. 2 (παλ.) κηρύσσομαι.

ΟΒΞЯВЛЕНИЕ, -я ουδ. 1 ανακοίνωση, γνωστο-

ποίηση· δήλωση. || έκφραση. || φανέρωση, αποκάλυψη· ένδειξη. 2 (αν)αγγελία. 3 κήρυξη· - **войны** κήρυξη πολέμου. || προκήρυξη· - **конкурса** προκήρυξη διαγωνισμού. || διακήρυξη, διαγόρευση.

ΟΒΞЯВЛІТΞ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΒΞЯВІТΞ(СЯ)**.

ΟΒΞЯГНІТΞСЯ, -йтся ρ.σ. βλ. **ΟЯГНІТΞСЯ**.

ΟΒΞЯСНЕНИЕ, -я ουδ. (επ)εξήγηση, διασαφήνιση· ερμηνεία· - **явления природы** εξήγηση των φυσικών φαινομένων· - **урок** εξήγηση του μαθήματος· - **непонятных слов** ερμηνεία των δυσκολονόητων λέξεων. 2 διακανονισμός ζητήματος. 3 εξηγήσεις, δικαιολογίες (για διαγωγή). || εκφρ. - в **любви** ερωτική εξομολόγηση.

ΟΒΞЯСНІМЫ επ., βρ: -ним, -а, -ο εξηγήσιμος, ερμηνευτός, διασαφηνισιμος.

ΟΒΞСНІТЕЛЫНН επ. (επ)εξηγηματικός, (δι)ερμηνευτικός, αποσαφηνιστικός.

ΟΒΞСНІТΞ, -нй, -нишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **Объясненный**, βρ: -нен, -нена, -нено ρ.σ.μ. 1 εξηγώ, ερμηνεύω· αποσαφηνίζω· επεξηγώ· - **своё мнение** εξηγώ τη σκέψη μου· - **дело**, **вопрос** φωτίζω μια υπόθεση, ένα ζήτημα· - **явления природы** εξηγώ τα φυσικά φαινόμενα. || -ся 1 εξηγείμαι, δίνω εξηγήσεις (για άρση παραξηγήσεων). 2 ερμηνεύομαι, εξηγούμαι. || εκφρ. - в **любви** κάνω ερωτική εξομολόγηση.

ΟΒΞСНІЯТΞ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΒΞСНІТΞ(СЯ)**.

ΟΒΞЯТІЕ, -я ουδ. αγκαλιά· **принимать кого распростёртыми -ями** υποδέχομαι κάποιον με ανοιχτή την αγκαλιά· **раскрыть -я** ανοίγω την αγκαλιά· **заклочить в -я** κλείνω στην αγκαλιά, αγκαλιάζω σφιχτά.

ΟΒΞЯТІ μτχ. του ρ. **ΟΒΞЯТΞ**.

ΟΒΞЯТΞ, **οβοιμύ**, **οβοιμёшь** κ. (παλ. κ. απλ.) **οβιμύ**, **οβιμёшь**, παρлθ. χρ. (γραπ. λόγος)· **οβъял**, -ла, -ло ρ.σ.μ. βλ. **οβнятΞ**.

ΟΒΞЯТЕЛΞ, -я α., -ница, -н θ. (παλ.). 1 κάτοικος μόνιμος. 2 άνθρωπος περιορισμένων αντιλήψεων, κοινωνικού ορίζοντα μικροαστός, μικροσυμφεροντολόγος.

ΟΒΞЯТЕЛΞСΚІ επ. 1 του μόνιμου κάτοικου. 2 μικροαστικός, μικροσυμφεροντολογικός.

ΟΒΞЯТРАТΞ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **οβн-гранный**, βρ: -гран, -а, -ο. 1 κερδίζω, νικά στο παίγνίδι· - в **шахматы** κερδίζω στο σκάκι. || κερδίζω πολλά χρήματα στο χαρτοπαίγνιο. 2 (θεατρ.) χρησιμοποιώ για παίγνιδι. || χρησιμοποιώ για δικό μου όφελος, για εντύπωση. 3 καλύτερεύω μουσικό όργανο δουλεύοντάς το· - **скрипку** δουλεύω το βιολί για να καλύτερεύσει η φωνή του.

ΟΒΞЯТРИВАНИЕ, -я ουδ. (για παίγνιδι) κέρδισμα, νίκη.

οβнтривать ρ.δ. βλ. **οβнтрать**. || -ся νι-

κίεμαι στο παιγνίδι.

обыденной επίρ. (διαρκ.) σε μία μέρα, μο-
νομερίς, αυθημερόν.

обыденность κ. (παλ.) **обыденность**, -и θ.
το συνηθισμένο.

обыденный κ. (παλ.) **обыденный** επ. καθημε-
ρινός, συνηθισμένος· ρουτινιασμένος· κοινός·
-οε явление συνηθισμένο φαινόμενο· -не се-
мейные заботы καθημερινές οικογενειακές φρο-
ντίδες.

обыденщина, -и θ. το καθημερινό, το συνη-
θισμένο, το κοινό· ρουτίνα.

обызвествление, -я ουδ. ασβεστοποίηση, κά-
λυψη με στρώμα ασβέστης.

обыкать ρ.δ. βλ. **обыкнуть**.

обыкновение, -я ουδ. συνήθεια· έξη· **иметь**
- έχω τη συνήθεια· **по своему** -ю κατά τη συ-
νήθειά μου· **это вошло в** - αυτό έγινε συνή-
θεια· **это вышло из** -я αυτό ξεσυνηθίστηκε ή
δε συνηθίζεται πιά. || εκφρ. **по** -ю κατά τα
συνηθισμένα (τα ειωθώτα)· **против** -я παρά τη
συνήθεια.

обыкновенно επίρ. συνήθως· κοινώς.

обыкновенность, -и θ. το καθημερινό· το
συνηθισμένο.

обыкновенный επ. συνήθης, συνηθισμένος·
κοινός· -ая история συνηθισμένη ιστορία· -ая
жизнь σαύρα η κοινή. || καθημερινός.

обыкнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **обык**, -ла,
-ло ρ.σ. (διαρκ.) συνηθίζω, εξοικειώνομαι,
προσαρμόζομαι.

обыма́ть, -аю, -дешь κ. (παλ.) **обымлю**, -έ-
млешь (παλ. κ. απλ.) βλ. **обыть**. || **-ся** βλ.
обыматься.

обындовать, -ею, -еешь ρ.σ. σκεπάζομαι με
πάχνη.

обыск, -а α. έρευνα, φάξιμο, αναζήτηση·
произвести - κάνω έρευνα· **подвергать** -у υ-
ποβάλλω σε έρευνα· **найти** при -е βρίσκω κατά
την έρευνα.

обыскать, обыщу, обыщешь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **обысканный**, βρ: -кан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
ερευνώ, κάνω έρευνα, φάχνω, αναζητώ· -ком-
нату κάνω έρευνα στο δωμάτιο· -преступника
κάνω έρευνα στον εγκληματία. || **-ся** (απλ.)
φάχνω πολύ χρόνο· φάχνω όλα, παντού.

обыскивать(ся) ρ.δ. βλ. **обыскать(ся)**.

обычай, -я α. έθιμο, συνήθεια· закон·
нравы и -и τα ήθη και έθιμα· старинный -πα-
λαίο έθιμο· местный - τοπικό έθιμο· **это во-**
шло в - αυτό έγινε συνήθεια· **по принятому**
-ю κατά το επικρατόν έθιμο· **это у нас в** -е
αυτό είναι το έθιμό μας.

обычно επίρ. συνήθως.

обычность, -и θ. το σύνθηες, το συνηθι-
σμένο.

обычный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 συ-
νηθισμένος, συνήθης. 2 παραδοσιακός, άγρα-
φτος· - закон άγραφτος νόμος. || εκφρ. **силь-**
нее -ογο υπερισχυρός, ασυνήθης.

обрократи́ть, -ачу, -атишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **оброкращенный**, βρ: -чен, -а, -ο κάνω
(μετατρέπω) σε γραφειοκράτη. || **-ся** γίνο-
μαι γραφειοκράτης.

оброкращивать(ся) ρ.δ. βλ. **обрократи́ть-**
(ся).

обязанность, -и θ. υποχρέωση, χρέος, κα-
θήκον· считать своей -ью θεωρώ υποχρέωσή μου·
права и -и δικαιώματα και υποχρεώσεις· **ис-**
полнить свой -и εκπληρώνω (εκτελώ) τις υπο-
χρεώσεις μου ή τα καθήκοντά μου· **служебные**
-и υπηρεσιακά καθήκοντα· **вменить что-л. в** -
επιβάλλω κάτι σαν καθήκον· **всеобщая** **воинс-**
кая - γενική στρατιωτική υποχρέωση.

обязанный επ., βρ: -зан, -а, -ο υποχρεω-
μένος· υπόχρεος· я -зан помочь ему είμαι υ-
ποχρεωμένος να τον βοηθήσω· **считать себя**
-ым θεωρώ τον εαυτό μου υποχρεωμένο· я -зан
сказать правду οφείλω να πω την αλήθεια· я
вам **очень** -зан σας είμαι πολύ υπόχρεος.

обязательно επίρ. 1 οπωσδήποτε, απαραίτη-
τα, εξάπαντος, ανυπερθέτως, χωρίς άλλο, ω-
ρισμένως. 2 (παλ.) εξυπηρετητικά.

обязательность, -и θ. υποχρέωση, υποχρεω-
τική ισχύς. || προθυμία εξυπηρέτησης.

обязательный επ., βρ: -лен, -льна, -льно;
1 υποχρεωτικός· απαραίτητος· -οе посещение
занятий υποχρεωτική παρακολούθηση των μα-
θημάτων· **постановление** - -οе для всех η α-
πόφαση είναι υποχρεωτική για όλους· **всеобщ-**
щее -οе обучение γενική υποχρεωτική εκπαί-
δευση. 2 εξυπηρετικός· επικουρικός· **очень** -
человек πολύ εξυπηρετικός άνθρωπος. || (παλ.)
ευγνώμονας. || εκφρ. - экземпляр υποχρεωτικό
αντίτυπο έκδοσης έργου (για βιβλιοθήκες, υ-
δρύματα).

обязательственный επ. (νομ.) υποχρεωτικός·
-οе право υποχρεωτικό δικαίωμα

обязательство, -а ουδ. 1 υποχρέωση **взять**
на себя - αναλαμβάνω υποχρέωση· **взаимные** -а
αμοιβαίες υποχρεώσεις ή συνυποχρεώσεις. 2
(οικον.): **долговое** - το χρεόγραφο.

обязать, -яжү, -яжешь ρ.σ.μ. 1 υποχρεώνω,
επιβάλλω· **его обязали явиться в срок** τον υ-
ποχρέωσαν να εμφανιστεί στην προθεσμία. 2
προκαλώ αίσημα ευγνωμοσύνης· **вы меня** **мно-**
го -яжете, если ... θα με υποχρεώσετε πο-
λύ, αν ... || **-ся** υποχρεώνομαι· - досрочно
выполнить работу υποχρεώνομαι να τελειώσω
τη δουλειά πριν την προθεσμία.

обязывать ρ.δ. 1 βλ. **обязать**. 2 επιβάλλω,
επιτάσσω· **положение** -ет η κατάσταση το ε-

πιβάλλει. || -ся βλ. **ОБЯЗАТЬСЯ**.

***ОВАЛ**, -а α. σχήμα ωοειδές.

ОВАЛЬНИЙ επ. αυγοειδής, ωοειδής.

***ОВАЦΙΑ**, -и θ. επευφημία· **ОУРНЫЕ** -и θυελώδεις επευφημίες.

ОВДОВЕТЬ, -ёю, -ёшь ρ.σ. χηρέυω· **ОНА РАНО** -ла αυτή νωρίς χήρεφε.

ОВЕВАТЬ ρ.δ. βλ. **ОВЕЯТЬ**. || -ся αερίζομαι. || λιχνίζομαι.

ОВЁС, **ОВСЯ** α. βρώμη. || πλθ. -и χωράφια με βρώμη σπαρμένα· οι φύτες της βρώμης.

ОВЕЧЬИЙ, -ья, -ье επ. προβάτινος, πρόβιος· -ья шкура προβάτινο δέρμα· -ье молоко πρόβειο γάλα· - сыр πρόβιο κασέρι. || μτφ. αγαθός, αθώς· у него сердце -ье αυτός έχει καλή καρδιά.

ОВЕЧКА, -и θ. προβατινούλα. || μτφ. πρᾶος, ήπιος, άκανος.

ОВЕЩЕСТВИТЬ, -влѣ, -вишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ОВЕЩЕСТВЛѢННИЙ**, βρ: -лѣн, -ленѣ, -ленѣ; ρ.σ.μ. (γρπ. λόγος)· μετατρέπω σε πράγμα· ουσιαστικοποιώ· труд овеществлѣнный в товар εργασία που μετατράπηκε σε εμπόρευμα. || -ся μετατρέπομαι σε πράγμα· ουσιαστικοποιούμαι.

ОВЕЩЕСТВЛѢНИЕ, -я ουδ. μετατροπή σε πράγμα· ουσιαστικοποίηση.

ОВЕЩЕСТВЛѢТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ОВЕЩЕСТВИТЬ(СЯ)**.

ОВЕЯТЬ, -ёю, -ёшь ρ.σ.μ. βλ. **ОБВЕЯТЬ** (1 σμ.).

ОВИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ОВИТЬ(СЯ)**.

ОВИИ, -а α. στεγνωτήριο δεμάτων πριν το αλώνισμα.

ОВИИИИИ επ. στεγνωτικός.

ОВИТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **ОСВИТЬ(СЯ)**.

ОВЛАДЕВАТЬ ρ.δ. βλ. **ОВЛАДЕТЬ**.

ОВЛАДѢНИЕ, -я ουδ. (κυρλξ. κ. μτφ.) κυρίευση, κατάληψη, πάρσιμο. || κατάχτηση, αφομοίωση· - знаніями αφομοίωση των γνώσεων.

ОВЛАДЕТЬ ρ.σ.μ. (με οργν.). 1 κυριεύω, καταλαβαίνω, παίρνω· - ГОРОДОМ κυριεύω την πόλη· - стратегической позицией καταλαβαίνω στρατηγική θέση. 2 υποτάσσω, κάνω υποχείριο. || κατευθύνω όπως θέλω. || γίνομαι κάτοχος, κύριος· - имуществом γίνομαι κάτοχος περιουσίας. 2 μαθαίνω καλά, κατέχω· γνωρίζω καλά· - русским языком κατέχω τη ρωσική γλώσσα· - техникой и наукой καταχτώ την τεχνική και επιστήμη. 3 καταλαμβάνομαι, κυριεύομαι, με πάνει· им -ло беспокѣйство τον κυριεύσε ανησυχία· отчаяние им -ло απελπισία τον έπιασε. 4 αφομοιώνω· - знанія -ми αφομοιώνω γνώσεις. || εκφρ. - собой κυριάρχω του εαυτού μου, αυτοεπιβάλλομαι, συγκρατιέμαι.

ОВОД, -а, πλθ. **ОВОДЫ** κ. **ОВОДА** α. αλογόμυγα, οίστρος.

***ОВОСКОП**, -а α. ωοσκοπιο.

ОВОЩ βλ. **ОВОЩИ**.

ОВОЩЕВОД, -а α. λαχανοκόμος.

ОВОЩЕВОДСТВО, -а ουδ. λαχανοκομία.

ОВОЩЕВОДЧЕСКИЙ επ. λαχανοκομικός.

ОВОЩЕХРАНИЛИЩЕ, -а ουδ. λαχанаποθήκη διατήρησης.

ОВОЩИ, -ей πλθ. (ενκ. **ОВОЩ**, -а α.) λάχανα, λαχανικά· ζαρζαβατικά.

ОВОШНОЙ επ. των λαχανικών, των λάχανων· - ларёк λαχανοπωλείο· манάβико· -ие грядки οι λαχανοβραγίες. || με λάχανα· - суп λαχανόσουπα· -ие консервы λαχανοκονσέρβες.

ОВОЩЬ, -и θ. (αθρσ.) απλ. βλ. **ОВОЩИ**.

ОВРАГ, -а α. χαράδρα· φαράγγι.

ОВРАЖЕК, -жка α. χαράδριτσα· φαραγγάκι.

ОВРАЖЕК² βλ. **ОВРАЖКА**.

ОВРАЖИСТЫЙ επ., βρ: -жист, -а, -ο χαραδρώδης, γεμάτος χαράδρες·

ОВРАЖКА, -и θ. μικρός αριτόμυς.

ОВРАЖНИЙ επ. της χαράδρας, χαράδρισιος· - песок άμμος απο χαράδρα.

ОВСЕЦА (πλάγιες πτώσεις δεν έχει)· υποκορ της λέξης **ОВЁС**, βρωμίτσα.

ОВСЯНКА, -и θ. ένας κόκκος ή ένα στέλεχος της βρώμης.

ОВСЯК, -ѣ α. αγριόβρωμη, αβένα η γενειοφόρα.

ОВСЯНИЦА, -и θ. είδος αγριόβρωμης.

ОВСЯНКА¹, -и θ. πληγούρι απο βρώμη. || χυλός απο βρώμη.

ОВСЯНКА², -и θ. φλώρος, κριθολόγος, χλωρίδα (πτηνό).

ОВСЯНОЙ κ. **ОВСЯННИЙ** επ. 1 της βρώμης· -ѣя солѣма άχυρο απο βρώμη. 2 (**ОВСЯННИЙ**) απο βρώμη· -ѣя каша χυλός απο βρώμη.

***ОВУЛЯЦИЯ**, -и θ. η λειτουργεία της ωοθυλακίδας.

ОВЦА, -и, πλθ. **ОВЦЫ**, **ОВЕЦ**, **ОВЦАМ** θ. προβατίνα, αρνάδα, αμνάδα, πρόβατο· **ЖЕЛѢТЬ**, что-бы вѣлки **ОБИЛИ** **СѢТЬ** и **ОВЦЫ** **ЦЕЛЫ** θέλω και το λύκο χορτάτο και τα πρόβατα σωστά· **заблудшая** - βλ. **заблудший**.

ОВЦЕВОД, -а α. προβατοτρόφος.

ОВЦЕВОДСТВО, -а ουδ. προβατοτροφία.

ОВЦЕВОДЧЕСКИЙ επ. προβατοτροφικός.

ОВЦЕМАТКА, -и θ. προβατίνα που γεννά, γαλάρα.

ОВЦЕФѢРМА, -и θ. προβατοτρόφα φάρμα.

ОВЦАР, -а α. προβατοτρόφος.

ОВЦАРКА, -и θ. τσομπανόσκυλο.

ОВЦАРНИК, -а α. (διαлк.) τσομπανόσκυλο.

ОВЦАРНЯ, -и θ. μάντρα, μαντρί, ποιμνιοστάσιο, στάνη.

ОВЧИНА, -и θ. προβιά.

ОВЧИНКА, -и θ. μικρή προβιά. || εκφρ. -

βίδελκι не стоит δεν αξίζει τον κόπο· нёбо с -ку ή в -ку показалоcь кому́ έγινε εκτός ε- αυτού, τά 'χασε, σκαρτάρησε (απο φόβο, πόνο κ.τ.τ.).

овчий επ. του πρόβατου. || απο προβιά.
огарок, -рка α. αποκέρι.

огисать ρ.δ. βλ. **обогнуть**. || -ся 1 λυγι- ζομαι, κάμπτομαι. 2 παρακάμπτομαι.

оглавление, -я ουδ. πίνακας περιεχομένων, περιεχόμενα· επικεφαλίδες.

оглядять, -āju, -áдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **оглаженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. χα- ιδεύω.

оглядывать ρ.δ. περιτρώγω. || -ся περιτρώ- γομαι.

оглаживать ρ.δ. βλ. **оглядывать**.

огласить, -ашу́, -асишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **оглашенный**, επ. -шен, -шенá, -шенó ρ.σ. μ. 1 (αν)αγγέλλω, ανακοινώνω φωναχτά· δια- βάζω σε υπήκοον· - **приговор** διαβάζω την α- πόφαση του δικαστηρίου· - **приказ** διαβάζω τη διαταγή. 2 (παλ.) κοινολογώ, διαδίδω, δια- λαλώ, διατυπανίζω. || δημοσιεύω. 3 φωνάζω, ηχώ· βροντοφωνάζω. || -ся γεμίζω με φωνές, ήχους. || (παλ.) κοινολογούμαι κλπ.ρ. ενεργ. φ. (2 σημ.).

огласка, -и θ. 1 κοινολόγηση, ανακοίνωση· κοινοποίηση· δημοσιότητα. - **тайны** κοινολόγη- ση μυστικών· **предать** -е βλ. **огласить**(2σημ.)· **получить** -у διαδίδομαι, διαλαλούμαι· **избе- гать** -и αποφεύγω την κοινολόγηση, τη δημο- σιότητα.

огласовка, -и θ. φωνήεν στη λέξη.

оглашать(ся) ρ.δ. βλ. **огласить**(ся).

оглашение, -я ουδ. ανακοίνωση προφορική, διάβασμα.

оглашенный επ. (απλ.) παπαρδέλας, φλίναφος.

оглобелный επ. του ρυμού, του τιμονιού ή με ρυμό, με τιμόνι.

оглобля, -и θ. ρυμός, τιμόνι κάρου. || εκφρ. **повернуть** -и (απλ.) γυρίζω άπρακτος.

оглодок, -дка α. (απλ.) βλ. **обглодок**.

оглоушить ρ.σ.μ. (απλ.) δίνω κατραπακιά.

оглохнуть ρ.σ. βλ. **глохнуть**.

оглупеть ρ.σ. (απλ.) βλ. **глупеть**.

оглупить, -плү, -пишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **оглуленный**, -лен, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. αποβλακώνω, απομωραίνω, ξεκουτσιαίνω.

оглуплять ρ.δ. βλ. **оглупить**. || -ся απο- βλακώνομαι, ξεκουτσιαίνω.

оглушать ρ.δ. βλ. **оглушить**. || -ся ξεκου- φαίνομαι.

оглушительный επ. εκκωφαντικός, ξεκουφα- ντικός· - шум ξεκουφαντικός θόρυβος.

оглушить, -шу́, -шишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **оглушенный**, βρ: -шен, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. 1

ξεκουφαίνω· гром -йл менá η βροντή με ξε- κούφανε. 2 κατραπακιάζω, κατακεφαλιάζω. || σαστίζω, συνταράσσω, συγκλονίζω.

оглядѣть, -яжү, -дiшь ρ.σ.μ. περιβλέπω, πε- ρισκοπώ, κοιτάζω ολόγυρα. || -ся 1 βλ. ρ. ε- νεργ. φ. 2 συνηθίζω να διακρίνω στο σκοτά- δι. 3 μτφ. προσαρμόζομαι στο περιβάλλον, συ- νηθίζω· γνωρίζομαι με το περιβάλλον.

оглядка, -и θ. (παλ.) 1 επιφύλαξη, προσο- χή· περίσκεψη· в этом деле - нужна σ' αυτή την υπόθεση χρειάζεται προσοχή. 2 μεταμέ- λεια, μετάνοια, μετάνιωμα. || εκφρ. без -и α) χωρίς να κοιτάζω δεξιά-αριστερά. β) χω- ρίς επιφύλαξη ή προσοχή. γ) απερίσκεπτα· с -ой α) με επιφύλαξη, με προσοχή. β) με πε- ρίσκεψη.

оглядывание, -я ουδ. κοίταγμα· **взаимное** - αλληλοκοίταγμα.

оглядывать ρ.δ. βλ. **оглядѣть**. || -ся 1 βλ. **оглядѣться**. 2 βλ. **оглянуться**. 3 μτφ. ενεργώ επιφυλακτικά, προσεκτικά, επιφυλάσσομαι· го- ворите, не -тесь, μιλείτε, μην επιφυλάσσε- στε· на менá не -йся απο μένα μην επιφυλάσ- σεσαι.

оглянуть, -яжү, -янешь ρ.σ. βλ. **огляды- вать**. || -ся 1 στρέφω το κεφάλι να δω· -үлся в последний раз на родные места έστρεφα το κεφάλι να δω για τελευταία φορά το γενέθλιο τόπο (τη γενέτειρα). 2 περιβλέπω, κοιτάζω ολόγυρα. || εκφρ. не успеешь -, как... δεν προκάνεις να κοιτάξεις, και να...

огневйца, -и θ. (διακ.) βλ. **лихорадка**.

огнёвка, -и θ. 1 πυραλίδα, πεταλούδα. 2 αλεπού των στεπών ή κορσάκ.

огнево́й επ. 1 πύρινος· με φωτιά. 2 πυρό- χρωμος. 3 μτφ. ζωηρός, φλογερός, σπινθηροβό- λος (για μάτια, βλέμμα). 4 μτφ. ευέξαπτος, θερμόαιμος. 5 (στρατ.) του πυρός, των πυ- ρών· -де превосходство υπεροχή πυρός· -ая завеса φραγμός πυρών. || εκφρ. - бой (παλ.) πυροβόλο όπλο· κανόνι· -ая позиция θέση πυ- ροβόλου· φωλιά πολυβόλου· -не средства μέ- σα πυρός· -ая точка πυροβολείο, πολυβολείο, ολμοβολείο· -ая речь πύρινος λόγος.

огнедышащий επ. πύρινος, που βγάζει (ξερ- νάει) φωτιά ή λάβα. || εκφρ. -ая горá (παλ.) ηφαιστειο σε ενέργεια.

огнезащитный επ. πυράντοχος, πυρίμαχος.

огнемёт, -а α. φλογοβόλο όπλο.

огненный επ. 1 πύρινος· -не языки πύρι- νες γλώσσες (φλόγες). 2 μτφ. πυρόχρωμος· - горизонт πύρινος ορίζοντας (κόκκινος). 3 μτφ. σπινθηρίζω· λαμπυρίζω· - взор πύρινο βλέμμα· -не глаза πύρινα μάτια. 4 μτφ. φλο- γερός, καυστικός, καυτερός, θερμός· - по- целуй θερμό φιλή (όλο φωτιά). 5 μτφ. γεμά-

τος πάθος, έξαρση. || εκφρ. -ая речь πύρινος λόγος· -не слова каутερά λόγια· -бой (παλ.) πυροβόλο όπλο· κανόνι.

огнеопасный επ., βρ: -сен, -сна, -сно εύφλεκτος· -не вещества εύφλεκτες ύλες.

огнепоялόνник, -а α. πυρολάτρης.

огнепоялόνнический επ. πυρολατρικός.

огнепоялόνничество, -а ουδ. πυρολατρεία, ζωραστρισμός.

огнепоялόνство, -а ουδ. βλ. **огнепоялόνничество**.

огнеприпасы, -ов πλθ. τα πυρομαχικά.

огнепоялόνный επ. πυροδοτικός· - шнур πυροδοτικό φυτίλι.

огнестойкий επ., βρ: -стойек, -стойка, -о: αλεξίπυρος, πυράντοχος, πυρίμαχος.

огнестойкость, -и θ. το αλεξίπυρο.

огнестрельный επ. 1 πυροβόλος· -ое оружие πυροβόλο όπλο. 2 απο πυροβόλο όπλο· -ая рана τραύμα απο πυροβόλο όπλο.

огнетушитель, -я α. κατασβεστήρας.

огнеупорность, -и θ. βλ. **огнестойкость**.

огнеупорный επ., βρ: -рен, -рна, -рно βλ. **огнестойкий**.

огнеупоры, -ов πλθ. πυρίμαχες ύλες.

огниво, -а ουδ. πριόβολος.

огнистый επ., βρ: -ист, -а, -ο πυρόχρωμος, πύρινος, κόκκινος· - закят πύρινο ηλιοβασίλεμα.

огнище, -а ουδ. (διαρκ.) 1 φωτιά, πυρά. 2 μέρος που ήταν φωτιά. || καμένο μέρος (χωρίς φυτά).

ОГНЬ α. (απαντά μόνο στην ονομ. κ. αιτ. του ενκ.) παλ. βλ. **ОГОНЬ**.

ОГО κ. **О-ГО-ГО** επιφ. ω! ωκω! πω-πω-πω!

оговаривание, -я ουδ. 1 βλ. **оговор**. 2 προειδοποίηση. 3 παρατήρηση, μομφή, επίκριση.

оговаривать(ся) ρ.δ. βλ. **оговорить(ся)**.

оговор, -а α. διαβολή, κακολογία, συκοφαντία· ρετσινιά.

оговорить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **оговоренный**, βρ: -рён, -ренá, -рено. 1 διαβάλλω, κακολογώ, αδικοβιάζω, συκοφαντώ. 2 θέτω, βάζω όρο, προϋπόθεση. 3 παραλείπω να αναφέρω. 4 (απλ.) κάνω παρατήρηση, κατακρίνω. || -ся 1 προειδοποιώ, προλέγω. 2 παραλείπω να αναφέρω (απο λάθος).

оговорка, -и θ. 1 υποσημείωση, εξήγηση· παρατήρηση. || επιφύλαξη· όρος· **принимая моё предложение**, он сделал -у δεχόμενος την πρότασή μου, αυτός διατύπωσε επιφύλαξη. 2 λάθος εκφραστικό, φραστικό (γλωσσικό) λάθος ή ολίσθημα της γλώσσας. || εκφρ. с -ой με επιφύλαξη· без -рок χωρίς επιφυλάξεις, ανεπιφύλακτα.

О-ГО-ГО βλ. **ОГО**.

оголение, -я ουδ. γύμνωση, ξεγύμνωση.

оголенность, -и θ. 1 γυμνότητα. 2 αβλαστησία.

оголенный επ. απο μτχ. (κυρλε. κ. μτφ.)· γυμνός· -ая шея γυμνός λαιμός· человек с -ой грудью άνθρωπος γυμνόστηθος, γυμνόστερνος· -ая местность γυμνός τόπος (άδεντρος, αβλάστητος)· ~ провод γυμνό καλώδιο (χωρίς μονωτική ουσία).

оголить, -лб, -лбшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **оголенный**, βρ: -лён, -ленá, -лено ρ.σ.μ. 1 (κυρλε. κ. μτφ.)· (εκ)γυμνώνω, (ξε)γυμνώνω· -грудь ξεγυμνώνω το στήθος· ветер -йл деревья ο άνεμος γύμνωσε τα δέντρα· ~ провод γυμνώνω το καλώδιο (αφαιρώ τη μόνωση). 2 ξεθηκιάζω. 3 αποκαλύπτω, αφήνω απροστάτευτο· -фланг (στρατ.) αφήνω ακάλυπτο το πλευρό. || -ся απογυμνώνομαι, (ξε)γυμνώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

оголодать ρ.σ. (απλ.) λιμοκτονώ, είμαι κάτισχνος απο την πείνα.

оголодять, -ложу, -лодбшь ρ.σ. (διαρκ.) υποβάλλω σε πείνα, κάνω να πεινάσει, καταδικάζω στην πείνα.

оголтелый επ. αποχαλινωμένος, αποθρασυμένος, έξαλλος, μανιακός, ξέφρενος.

оголить(ся) ρ.δ. βλ. **оголбть(ся)**.

ОГОНЬ, -нькá α. φωτούλα, -ίτσα. || μτφ. ζήλος, ζέση, θερμη, φλόγα. || μτφ. λάμψη των ματιών. || εκφρ. зайти в - μπαίνω για λίγο στο φωτισμένο σπίτι (που σημαίνει πως οι νοικοκυρέοι είναι μέσα).

ОГОНЬ, **ОГНЬ** α. 1 (μόνο στον ενκ.) φωτιά, πυρ, πυρά· развести - ανάβω φωτιά· гореть в -έ καίγομαι στη φωτιά· грётся у огня ζεσταίνομαι στη φωτιά. || μτφ. αίσημα δυνατό, φλόγα· он зажёл ему - в грудь, в сердце αυτός του άναψε φλόγα στο στήθος, στην καρδιά. || μτφ. ένθερμος ζήλος, ζέση, θερμη. 2 φως· зажечь - ανάβω το φως· погасить - σβήνω το φως· светит - φέγγει το φως. || πλθ. -й τα φώτα. || μτφ. λάμψη· его глаза горят -ём τα μάτια του πετούν φλόγες. 3 (στρατ.) πυρ· открьть - ανοίγω πυρ· прекратить - σταματώ το πυρ ή τα πυρά· перекрестный - διασταυρωμένα πυρά· сосредоточенный - συγκεντρωτικά πυρά· заградительный - φραγμός πυρών· артиллерийский - πυρά πυροβολικού· шквальный - καταγισμός πυρών· греческий - ελληνικό ή υγρό πυρ· линия -ή γραμμή πυρός· -! πυρ! (παράγγελμα). || εκφρ. в -έ α) στην κάψα, στη φλόγα, στη φωτιά (για κατάσταση)· голова в -έ καίει το κεφάλι. β) στη μάχη· в -έ и в воду готов ёτοιμος για τη φωτιά (αυτοθυσία)· из -я да в полымя απο τη Σκύλλα στη Χάρυβδη· между двух -ей μεταξύ δύο πυρών· -ём и ме-

чóm με τη φωτιά και το σίδερο, δια πυρός και σιδήρου· **ооѣтъся как -ѣ** φοβάμαι σαν ο διάβολος το λιβάνι· **пройтѣ** - и **воду** (и **мѣдныя трубы**) περνώ απο το καμίνι της ζωής, υποφέρω πολλά.

огораживание, -я ουδ. 1 περίφραξη, περιτοίχιση, περίκλειση. 2 το άρπαγμα της γης στην Αγγλία απο τους τσιφλικάδες.

огораживать(ся) ρ.δ. βλ. **огородить(ся)**.

огорашивать ρ.δ. βλ. **огорошить**.

огород, -а α. 1 λαχανόκηπος, κήπος. 2 (διαλκ.) φράχτης.

огорода, -и θ. (διαλκ.) φράχτης.

огородина, -и θ (αθρσ.) τα λαχανικά, τα λάχανα.

огородить, -рожу, -родить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **огороженный**, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. περιφράζω, περιτοιχίζω· - **поле** περιφράζω το χωράφι. || **-ся** περιφράζομαι, περιτοιχίζομαι.

огородник, -а α., -ца, -и θ. λαχανοκόμος, κηπουρός.

огородничать ρ.δ. ασχολούμαι με την λαχανοκαλλιέργεια, κηπεύω.

огородничество, -а ουδ. λαχανοκαλλιέργεια, λαχανοκομία, κηπευτική, κηπουρική.

огородничий, -ья, -ье επ. του λαχανοκαλλιεργητή, του λαχανοκόμου.

огородный επ. κηπευτικός, λαχανοκομικός· - **участок** λαχανόκηπος· **-не растения** κηπευτικά φυτά.

огорожа, -и θ. (διαλκ.) φράχτης.

огорошивать ρ.δ. βλ. **огорошить**.

огорошить ρ.σ.μ. εκπλήσω, ξαφνιάζω· **-вопросом** ξαφνιάζω με την ερώτηση.

огорчать(ся) ρ.δ. βλ. **огорчить(ся)**.

огорчение, -я ουδ. λύπη, στενοχώρια, πίκρα, φαρμάκι· **я пережил много -ий** πέρασα πολλές πίκρες.

огорченный επ. απο μτχ. λυπημένος, στενοχωρημένος, πικραμένος, φαρμακωμένος.

огорчительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно λυπητερός, πικρός, πικραντικός, φαρμακερός.

огорчить, -чу, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **огорченный**, βρ: -чен, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. λυπώ, στενοχωρώ, πικραίνω, φαρμακώνω. || **-ся** λυπούμαι, στενοχωριέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ограбить, -блю, -бьшь ρ.σ.μ. λεηλατώ, ληστεύω, διαρπάζω, κουρσεύω.

ограбление, -я ουδ. λεηλασία, -τηση, ληστευαγωγή, διαρπαγή.

ограда, -и θ. 1 περιτοίχισμα, περίφραγμα, φράχτης· περίβολος, αυλόγυρος. || (παλ.) περίβολος εκκλησίας. 2 (παλ.) προστάτης, υπερασπιστής.

оградительный επ. προφυλακτικός, προστατευτικός· περιοριστικός. || **ежфр.** -не пошли-

ны προστατευτικοί δασμοί.

оградить, -ажу, -адишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **огражденный**, βρ: -ден, -денá, -денó ρ.σ.μ. 1 περιφράζω, περιμαντρώνω, περιτοιχίζω, περικλείνω. || χωρίζω με φράχτη. 2 μτφ. προστατεύω, υπερασπίζω, προφυλάσσω· **-от нападок** προφυλάσσω απο τις επιθέσεις· **-своей чести** φυλάγω την τιμή μου. || **-ся** (παλ.) αποχωρίζομαι, απομονώνομαι, ζω μακριά απο τον κόσμο.

ограда, -и θ. μικρό περίφραγμα, φραχτίτσα.

оградный επ. φραχτικός, του φράχτη.

оградить(ся) ρ.δ. βλ. **оградить(ся)**.

ограждение, -я ουδ. 1 περίφραξη, περιτοίχιση. 2 προστασία, υπεράσπιση, προφύλαξη· **-интересов рабочих** υπεράσπιση των εργατικών συμφερόντων. 3 υλικό περίφραξης· **пробочное** - σύρμα περίφραξης.

огранивать ρ.δ. βλ. **огранить**.

огранить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ограненный**, βρ: -нен, -ненá, -ненó εδροποιώ· **-хрустал** κάνω έδρες στο κρύσταλλο.

ограничение, -я ουδ. περιορισμός· περιστολή· ελάττωση. || χαλιναγώγηση· σφίξιμο.

ограниченность, -и θ. στενότητα, ανεπάρκεια· **-умá** στενότητα πνεύματος.

ограниченный επ. απο μτχ. περιορισμένος, λίγος, ασήμαντος· **-не возможности** λίγες δυνατότητες· **-не средства** περιορισμένα μέσα· **в -их количествах** σε περιορισμένες ποσότητες. || μτφ. περιορισμένης αντίληψης· **-человек** άνθρωπος περιορισμένης αντίληψης.

ограничивание, -я ουδ. βλ. **ограничение**.

ограничивать ρ.δ. 1 βλ. **огранить**. 2 χωρίζω, διαχωρίζω, οροθετώ. || **-ся** 1 βλ. **ограниться**. 2 χωρίζομαι, διαχωρίζομαι, οροθετούμαι.

ограничитель, -я α. ο περιορίζων· ο εμπόδιζων.

ограничительный επ., βρ: -лен, -льна, -о 1 περιοριστικός· **-не мероприятия** περιοριστικά μέτρα. 2 μτφ. περιορισμένος (περιορισμένης έκτασης, πεδίου).

огранить, -чу, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ограниченный**, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 περιορίζω, περιστέλλω· ελαττώνω. || (απλ.) χαλιναγωγώ· συνετίζω. 2 (δια)χωρίζω, οροθετώ. || **-ся** περιορίζομαι· αρκούμαι· **я -лся тем, что сделал ему замечание** αρκέστηκα να του κάνω μόνο παρατήρηση. || κλείνομαι, περιορίζομαι, δε βγαίνω απο τα όρια.

ограшка, -и θ. εδροποίηση· **-алмазов** εδροποίηση διαμαντιών. || επεξεργασία· στίλβση.

огребать ρ.δ. βλ. **огрестѣ**. || **-ся** περισκα-

λίζομαι.

огресті́, -еб́у, -еб́ешь, παρλθ. χρ. ογρέб, -ребл́а, -л́о, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ογребѣн-ный, βρ: -бѣн, -бѣна́, -бѣно́ ρ.σ.μ. (απλ.) 1 περισκαλίζω. 2 μτφ. παίρνω, αρπάζω.

огрѣ́ть, -ѣ́ю, -ѣ́ешь ρ.σ.μ. (απλ.) χτυπώ δυνατά· μαστιγώνω.

огрѣ́х, -а α. 1 μικρό μέρος χωραφιού ακαλλιέργητο. 2 (απλ.) μισοκαμωμένο πράγμα, λειψό.

огрѣ́мность, -и θ. ύπαρξη μεγάλου μεγέθους ή διαστάσεων.

огрѣ́мный επ., βρ: -мен, -мна, -мно (κυρλε. κ. μτφ.)· τεράστιος, πελώριος, θεόρατος, πολύ μεγάλος· ογκώδης· -ая скал́а πελώριος βράχος· -ое влия́ние πολύ μεγάλη επίδραση· -ое большинств́о πολυ μεγάλη πλειοψηφία· чело-вѣк -го рѣ́ста πανύψηλος άνθρωπος.

огрубевáть ρ.δ. βλ. ογрубѣть.

огрубѣ́лость, -и θ. τραχύτητα, σκληρότητα.

огрубѣ́лый επ. τραχύς, σκληρός. || μτφ. άξεστος, αγροίκος. || λίγο ευαίσθητος, ασυγκίνητος, αναισθητός· -ое сѣрдце σκληρή καρδιά.

огрубѣ́ние, -я ουδ. (κυρλε. κ. μτφ.) σκληρυνση, τράχυνση.

огрубѣ́ть ρ.σ. (κυρλε. κ. μτφ.) τραχύνομαι, σκληρύνομαι.

огруби́ть, -блѣ́, -блѣ́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ογрублѣнный, βρ: -лѣ́н, -лѣ́на́, -лѣ́но́ ρ.σ.μ. (κυρλε. κ. μτφ.) τραχύνω, σκληρύνω.

огрублѣ́ть(ся) ρ.δ. βλ. ογруби́ть. || -ся (κυρλε. κ. μτφ.) τραχύνομαι, σκληρύνομαι.

огрузнѣ́ть ρ.σ. (απλ.) βαραίνω.

огру́знуть ρ.σ. (απλ.) βαραίνω.

огрызáть ρ.δ. βλ. ογрызѣть. || -ся βλ. ογрызѣ́ться.

огрызну́ться ρ.σ. 1 (για σκύλο) γρυλιζω, γρούζω. 2 μτφ. απαντώ απότομα, διακοφτά.

огрызѣ́ок, -зкa α. 1 απομεινάρι. 2 υπόλειμμα, κομματάκι.

огрызѣ́ть ρ.σ.μ. βλ. οβгрызѣть.

огу́зок, -зкa α. μηρός, μπούτι. || πινιδό μέρος δέρματος ζώου.

огу́лом επίρ. 1 (απλ.) όλοι μαζί ή αντάμα, ομαδόν, αθρόως. 2 συλλήβδην, όλοι αδιακρίτως, σύμπας, σύμπαντες. 3 (παλ.) ολοκληρωτικά, εξ ολοκλήρου, καθ' ολοκληρίαν· χοντρικά.

огу́льность, -и θ. συνολικότητα, ολόγτητα, το σύνολο.

огу́льный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 ο χωρίς διάκριση γινόμενος. 2 αβάσιμος· ανεξιχνίαστος· -ое обвинѣ́ние αβάσιμη κατηγορία. 3 (παλ.) χοντρικός· -ая торгѣ́вля χοντρικό εμπόριο.

огурѣ́ц, -рцá α. 1 αγγουριά. 2 αγγούρι· солѣные -й αγγουράκια τουρσί· салáт из -бв αγγουροσαλάτα· жѣлтый - υπερώριμο αγγούρι, χλεμπόνια.

огурѣ́чный επ. του αγγουριού· -не семенá αγγουρόσποροι· -не грáды αγγουροβραγιές.

огурч́ик, -а α. 1 αγγουράκι. 2 (απλ.) ζωηρός· φρέσκος, φρεσκάτος.

*ода, -ы θ. ωδή.

ода́лжива́ть(ся) ρ.δ. βλ. одолжи́ть(ся).

*одали́ска, -и θ. οδαλισκη, θεραπευτιδα.

ода́ль επίρ. (παλ. κ. διαρκ.) μακρύτερα, πιο πέρα, παραπέρα.

одарѣ́нность, -и θ. φυσικό προίκισμα, ταλέντο.

одарѣ́нный επ. απο μτχ. προικισμένος απο τη φύση, με ταλέντο, ταλαντούχος.

одаривáть ρ.δ. βλ. одари́ть. || -ся βλ. ода-ри́ться.

одари́ть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ода-рѣнный, βρ: -рѣ́н, -рѣ́на́, -рѣ́но́. 1 δωρίζω, χαρίζω· - всех друзѣ́й δίνω δώρα σ' όλους τους φίλους. 2 μτφ. προικίζω· приро́да -ла егѣ́ редкими спосо́бностями η φύση τον προίκισε με σπάνια χαρίσματα ή ικανότητες.

одари́ть ρ.δ. βλ. одари́ть. || -ся μου δωρίζουν, μου χαρίζουν. || μτφ. προικίζομαι από τη φύση.

одева́ние, -я α. ντύσιμο, ένδυση, αμφίεση.

одева́ть ρ.δ.μ. 1 βλ. одѣ́ть. 2 εξασφαλίζω με ενδύματα, ντύνω. || -ся 1 βλ. одѣ́ться. 2 ντύνομαι.

оде́жа, -и θ. (απλ.) βλ. одѣ́жа (1 σημ.).

оде́жда, -и θ. 1 ενδυμασία· στολή· περιβολή· φορεσιά. || εσώρουχα. 2 (τεχ.) επένδυση, κάλυψη· ка́менная - δорѣ́ги λίθινη επιστρωση δρόμου.

оде́жна, -и θ. (απλ.) ένα ένδυμα (ρούχο).

оде́жка, -и θ. ενδυματάκι, ρουχαλάκι. || εκφρ. по -е протя́гивай нѣ́зжкн (παρμ.) ξόδευε κατά τον παρά σου ή μη τεντώνεσαι εκεί που δε φτάνεις.

оде́жный επ. της ενδυμασίας, των ενδυμάτων· -ая щѣ́тка βούρτσα ενδυμάτων.

*одеко́лон, -а α. κολώνια (άρωμα).

одеко́лонить ρ.δ.μ. (απλ.) ραντίζω με κολώνια. || -ся ραντίζομαι με κολώνια.

одеко́лонный επ. της κολώνιας· - зпа́х му-рудиá κολώνιας.

оде́лнть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. оде-лѣнный, βρ: -лѣ́н, -лѣ́на́, -лѣ́но́ μοιράζω σε μέρη, δίνω μερίδιο.

оде́лнть ρ.δ. βλ. оде́лнть. || -ся παίρνω μερίδιο.

оде́р, одрá α. 1 παλιάλογο, γηραλέο, κάτι-σχο. 2 (απλ.) κάτισχος άνθρωπος.

οδёргивать(ся) ρ.δ. βλ. οδёрнуть(ся).
οδеревенелость, -и θ. αποξύλωση φυτών. || σκλήρυνση, τράχυνση.

οδеревенелый επ. αποξηλωμένος, -λιασμένος. (για φυτά). || μτφ. σκληρός, τραχύς. || αδιάφορος, ασυναίσθητος.

οδеревенение, -я ουδ. βλ. одеревенелость.

οδереветь ρ.σ. ξυλιάζω, μεταβάλλομαι σε ξύλο. || μτφ. σκληρύνομαι. || μτφ. γίνομαι δύσκαμπτος. || μουδιάζω. || μτφ. αδιαφορώ.

οдержать, одержу, одержишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. одержанный, βρ: -жан, -а, -ο ρ. σ.μ. στις εκφρ. ~ верх υπερτερώ, υπερβάλλω, υ-περισχύω ~ победу υπερνικώ.

οдерживать ρ.δ. βλ. одержать.

οдержимость, -и θ. κυρίευση πάθους· αρρώ-στεια· θεριακλίμι.

οдержимый επ., βρ: -жим, -а, -ο κατεχόμε-νος, κυριευμένος, κατειλημμένος· - страстью κυριευμένος απο πάθος· - отрахом έμφοβος· - бесом δαιμονισμένος. || αρρωστημένος, που προσβλήθηκε απο ασθένεια. || θεριακλής. || με σημ. ουσ. μανιακός, παράφρονας.

οдёрнуть ρ.σ.μ. διευθετώ, ισιάζω τραβώ-ντας· ~ фартук, платье διευθετώ την ποδιά, το φόρεμα. || μτφ. διακόπτω ομιλούντα· καλώ, επαναφέρω στην τάξη. || -ся διευθετούμαι, συ-γυρίζομαι, ευτρεπίζομαι (κατά την ενδυμασία).

одесный επίρ. (παλ.) δεξιά, απο τη δεξιά πλευρά.

одетый επ. απο μτχ. 1 ντυμένος. 2 εξα-σφαλισμένος απο ρούχα.

одеть, одену, оденешь, προστι. одень, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. одетый, βρ: одёт, -а, -ο ρ. σ.μ. 1 ντύνω· - ребёнку ντύνω το παιδάκι. || στολίζω. || εξασφαλίζω απο ρούχα· - своей семьё ντύνω την οικογένειά μου. 2 μτφ. κα-λύπτω, σκεπάζω. || τυλίγω, περιβάλλω (για ο-μίχλη, σκοτάδι κ.τ.τ.). 3 σκεπάζω· - одеялом σκεπάζω το παιδί με το πάπλωμα. || -ся 1 ντύνομαι· тепло - ντύνομαι ζεστά· дурно (безвкусно) - ντύνομαι ακαλλαισθητα. || εξασφαλίζομαι απο ρούχα. 2 μτφ. καλύπτομαι, σκεπάζομαι με (πρασινάδα, φυλλωσιά κ.τ.τ.). || τυλίγομαι, περιβάλλομαι (για ομίχλη σκο-τάδι κ.τ.τ.). 3 σκεπάζομαι (στον ύπνο)· - одеялом σκεπάζομαι με το πάπλωμα.

одеяло, -а ουδ. κλινοσκεπασμα, κουβέρτα· стёганное - το πάπλωμα· шерстяное - μάλ-λινη κουβέρτα· βελόντζα.

одеяльце, -а ουδ. παπλωματάκι· κουβερτί-τσα.

одеяние, -я ουδ. βλ. одежда (1 σημ.).

один, одного α., одна, одной θ., одно, од-ного ουδ., πλθ. одини, -их (αριθμ. ποσοτικό)· 1 ο αριθμός 1. || ένας· - метр ένα μέτρο· од-

на книга ένα βιβλίο· κόμната в одно окно δω-μάτιο μ' ένα παράθυρο. || ως ουσ. ο ένας· сέ-μερο одногo не ждут οι εφτά δεν περιμένουν τον ένα· все за одногo, - за всех όλοι για τον ένα, ο ένας για όλους· все до одногo ό-λοι μέχρι τον ένα· одно емύ не доставало έ-να του έλειπε. 2 ως επ. μόνος, μοναχός· я живу - в доме ζω μοναχός στο σπίτι. || μο-ναδικός· у него - только сын αυτός έχει έ-να μοναδικό παιδί. 3 ως επ. ίδιος, όμοιος· жить в -ом доме ζω στο ίδιο σπίτι· он со мной -их лет αυτός κι εγώ είμαστε συνομή-λικοι· одно и то же время τον ίδιο καιρό ή ταυτόχρονα. || οριστ. αντων. (εγώ) ο ίδιος· μόνος μου· я - это сделал еγώ μόνος μου το έφτιασα. || ενιαίος, σαν ένας. 4 ως αντων. με την πρόθεση из; ένας απο... - из всех ένας απ' όλους· - из нас ένας απο μας. || με την αντων. другої; переходить с одногo мёста на другоё περνώ απο τη μια θέση στην άλλη. || ως ουσ. ο μεν, ο ένας· - говорите так, другої не так ο μεν λέγει έτσι ο δε αλλιώς· ο ένας λέει έτσι, ο άλλος αλλιώς. 5 άλλος, δια-φορετικός· одно дело поэзия - другоё дело πρόза άλλο είναι η ποίηση κι άλλο είναι ο πεζός λόγος· говорят одно, а думает другоё άλλο λέει κι άλλο σκέφτεται. 6 αόρ. αντων. κάποιος, ένας· - день μια μέρα· одно время έναν καιρό (κάποτε). || εκφρ. - за другим ο ένας κοντά (πίσω) απο τον άλλον· - к одно-мύ ένας τον άλλον παρόμοιος· -ό к одному το ένα διαδέχεται το άλλο· - на - а) ένας με έναν, тет а тет· κατά μόνας, κατ' ιδίαν. β) ένας προς έναν· все как - όλοι σαν ένας άν-θρωπος (σύσσωμα)· одну минуту, секунду ένα λεπτό, δευτερόλεπτο (περίμενε)· ставить на одну доску с кем παραλληλίζω ή παρομοιάζω με κάποιον· статья на одну доску с кем εξο-μοιάζομαι με.

одинакий επ. (παλ. κ. απλ.) βλ. одинаковый.

одинаково επίρ. όμοια, το ίδιο. || εξίσου, στον ίδιο βαθμό.

одинаковость, -и θ. ομοιότητα, ταυτότητα· - убеждений ταυτότητα πεποιθήσεων (αντιλή-ψεων).

одинаковый επ., βρ: -ков, -а, -ο όμοιος, ίδιος· -не взгляды ίδιες απόψεις· они -го рбста αυτοί έχουν το ίδιο ανάστημα· -им способом με τον ίδιο τρόπο· -го размера ίδιου μεγέθους· в -ой мере στον ίδιο βαθμό.

одинарный επ. μονός· -ая дверь μονή (μο-νόφυλλη) πόρτα.

одинахонек κ. одинашенек, -нька, -нько επ. αριθμ. βλ. один (2 σημ.)· один-- εντελώς μό-νος, καταμόναχος.

одинадцатый αριθμ. τακτ. επ. ενδέκατος·

- Год ενδέκατος χρόνος· -οε число η έντεκα του μήνα.

Одннадцать αριθμ. ποσοτ. ένδεκα, έντεκα· умножить - на три πολλαπλασιάζω το έντεκα επί τρία· - человек έντεκα άνθρωποι.

Одинокій επ. -όκ, -α, -ο. 1 (απο)μονωμένος, ξεμοναχιασμένος· -οе дерево μεμονωμένο δέντρο· -ая жизнь μοναχική (κατά μόνας) ζωή· -ая старость μοναχικά γεράματα. 2 μόνος, μοναχός (χωρίς γονείς, συγγενείς)· έρημος· совсём - εντελώς μόνος, ολομόναχος, καταμόναχος· я остался совсём - έμεινα μόνος κι έρημος ή σαν την καλαμιά στον κάμπο. || ως ουσ. εργένης, μπекιάρης. || ακοινώνητος, απομονωμένος, μονήρης. 3 (παλ.) μοναχικός, για έναν· -ая комната μοναχικό δωμάτιο.

Одинокое επίρ. 1 απομονωμένα, ξεμοναχιασμένα. 2 κατά μόνας, κατ' ιδίαν, χωριστά.

Одинокество, -α ουδ. απομόνωση, μοναξιά· ακοινωνησία· её охватило чувство -α την κυρίευσε αίσθημα μοναξιάς.

Одиночка, -и 1 α. κ. θ. απομονωμένος, -η, ξεμοναχιασμένος· нападать на -у επιτίθειαι σε ξεμοναχιασμένο. 2 επίρ. -ой βλ. одинокое. 3 α. κ. θ. εργένης, μπекιάρης, άγαμος, ανύπαντρος. 4 κελί φυλακής, απομονωτήριο. 5 ζεύξη με ένα άλογο (μόνιπη). 6 βάρκα μονόκωπη. || εκφρ. в -у επίρ. βλ. одинокое· действовать в -у дрω μεμονωμένα.

Одинокный επ. 1 μεμονωμένος· -не выстрелы μεμονωμένοι (σποραδικοί) πυροβολισμοί. || που ζει μόνος, κατά μόνας (για ζώα, έντομα). 2 αποτελούμενος απο ένα. 3 μοναχικός, για έναν· -ая кремная камера απομονωτήριο φυλακής· -οе заключение φυλάκιση στο απομονωτήριο. 4 μόνος.

Одиозность, -и θ. απέχθεια, αντιπάθεια.

*Одиозный επ., βρ: -зен, -зна, -зно απεχθής, αντιπαθητικός, αποκρουστικός, σιχαμερός.

Одичалость, -и θ. βλ. одичание.

Одичалый επ. εξαγριωμένος (που περιήλθε σε άγρια κατάσταση)· -ая кошка εξαγριωμένη γάτα.

Одичание, -я ουδ. (εξ)αγρίευση.

Одичать ρ.σ. 1 αγριεύω, γίνομαι άγριος· 2 μτφ. γίνομαι ακοινώνητος. || φέρνομαι άγρια.

Одический επ. ωδικός, της ωδής.

Однажды επίρ. 1 μια φορά· только - слышал μόνο μια φορά άκουσα. 2 κάποτε· - утром μια φορά το πρωί.

Однако επίρ. 1 όμως, αλλά, αλλ' όμως· εν τούτοις· он обещал, - не исполнил αυτός υποσχέθηκε, όμως δεν εκπλήρωσε την υπόσχεση. 2 επιφ. θαυμαστικό· πω-πώ!

Одно... (πρόθεμα) με σημ. 1 ενός· μονο... βλ. λήμματα παρακάτω. 2 όμοιος, ίδιος· од-

ноименный, одностипный.

Одноактный επ. μονόπρακτος· -ая комедия μονόπρακτη κωμωδία.

Однобокий επ. μονόπλευρος (κατά τη μια πλευρά μεγαλύτερος), ασύμμετρος. || μτφ. μονομερής.

Однобокость, -и θ. μονομέρεια· - суждения μονομέρεια κρίσης.

Однобо́ртный επ. μονόπετος· - пиджак μονόπετο σακκάκι.

Однобá επίρ. (διακλ.) βλ. однежды.

Одновесельный επ. μονόκωπος· -ая лодка μόνόκωπη βάρκα.

Одновременно επίρ. 1 ταυτόχρονα, σύγχρονα, συνάμα. σύγκαира. 2 το ίδιο, εξ ίσου.

Одновременность, -и θ. το ταυτόχρονο, ταυτόχρονη εκδήλωση, εμφάνιση· σύμπτωση.

Одновременный επ. ταυτόχρονος, σύγχρονος.

Одногла́вый επ: - орёл μονοκέφαλος αετός· -ая церковь μονόθολη (μονότρουλη) εκκλησία.

Одноглазый επ. μονόφθαλμος, μονόματος· - циклоп μονόφθαλμος Κύκλωπας.

Одногодичный επ. μονοετής, ενός χρόνου διάρκειας· - курс лечения θεραπεία ενός χρόνου.

Одногóдок, -дка, α., одното́дка, -и θ. βλ. однолёток.

Одногoлoсiе, -я ουδ. μονοφωνία.

Одногoлoсный επ. μονόφωνος.

Одногoрoный επ: - веро́лoд καμήλα η δρομάδα (με έναν ύβο).

Однодво́рец, -рца α. μικροϋδιοκτήτης, λίγο ευκατάστατος.

Однoдeрeвeнec, -ница α. (παλ.) συχωριανός.

Однoдeрeвкa, -и θ. μονόξυλο, πριάρι.

Однoднeвкa, -и θ. εφήμερο έντομο (μιας μέρας ζωής). || κάθε τι εφήμερο, βραχύβιο, πρόσκαιρο· слова -и λέξεις εφήμερες.

Однoднeвный επ. ημερήσιος, μιας μέρας, για μια μέρα.

Однoдoльный επ. μονοκοτυλίδονος. || ουσ. пл.θ. -не та моноκοτυλίδονα.

Однoдoмный επ. (βοτ.) μόνοικος· -не рас-тения τα μόνοικα φυτά.

Однoжильный επ. (ηλεκτρ.) μονόκλωνος· - провод μονόκλωνο καλώδιο.

Однoзвучно επίρ. μονότονα.

Однoзвучный επ. μονότονος.

Однoзнáчaщий επ. βλ. одностипный (1 σημ.).

Однoзнáчнoсть, -и θ. 1 το ταυτόσημο. 2 η μιά μόνο σημασία.

Однoзнáчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 ταυτόσημος. 2 μονόσημος, που έχει μια σημασία. 3 μονοψήφιος· -οе число μονοψήφιος αριθμός.

Однoимeнный επ., -мeнeн, -мeнна, -мeнно; ομώνυμος· - Гóрод ομώνυμη πόλη.

однокаліберний επ. του ίδιου διαμετρήματος· -не винтовки τουφέκια του αυτού διαμετρήματος.

однокашник, -а α. ομότροφος.

одноκласник, -а α., -ца, -и θ. συμμαθητής, -θήτρια.

одноκлеточный επ. μονοκύτταρος· -не организмы μονοκύτταροι οργανισμοί.

однолюбник, -а α. του αυτού αθλητικού ή άλλου συλλόγου.

одноколейка, -и θ. μονή σιδηροδρ. γραμμή.

одноколейный επ. της μονής σιδηροδρομικής γραμμής· -ая железная дорога μονή σιδηροδρομική γραμμή (οδός).

одноколка, -и θ. δίτροχο ελαφρό αμάξι.

однокомнатный επ. ενός δωματίου· -ая квартира γκαρσονιέρα.

однокобный επ. μόνιμος· -ая бричка κάρο με ένα άλογο.

однокопыйный επ. μονόχηλος.

однокорытник, -а α. (για ζώα) ομόθρεπτο. || (παλ.) βλ. **однокашник**.

однократный επ. στιγμιαίο, μιας φορές· - глагол ρήμα στιγμιαίο.

однокурсник, -а α., -ца, -и θ. συμφοιτητής, -τρια, συσπουδαστής, -τρια.

одноламповый επ. μιας λάμπας (λυχνίας)· - приёмник δέκτης ραδιοφώνου με μια λάμπα.

однолемешный επ. με ένα υνί· - плуг άροτρο με ένα υνί.

однолетний επ. 1 (για ηλικία) ενός χρόνου, χρονιάρικος· - ребёнок χρονιάρικο παιδάκι. 2 (βοτ.) μονοετής· -ее растение ετήσιο φυτό.

однолётник, -а α. ετήσιο φυτό.

однолёток, -тка α., -ка, -и θ. συνομήλικος, -η· мы с тобой -и εγώ και συ είμαστε συνομήλικοι.

однолюб, -а α., -ка, -и θ. ο αγαπών μια γυναίκα επ' όρου ζωής, η αγαπούσα έναν άντρα επ' όρου ζωής, μονόγαμος, -η.

одномастный επ. ομοιόχρωμος· -не лошади ομοιόχρωμα άλογα.

одномачтовый επ. μονοκάταρτος, μονάρπουρος, μονόστηλος.

одноместный επ. μονοθέσιος.

одномоторный επ. μονοκινητήριος· - самолёт μονοκινητήριο αεροπλάνο.

одноопытый επ. μονοπόδαρος· μονοσκελής.

однообразие, -я ουδ. μονοτονία, στερεοτυπία· томительное - κιαταθλιπτική μονοτονία.

однообразность, -и θ. βλ. **однообразие**.

однообразный, επ., βρ: -зен, -зна, -зно; μονότονος, στερεότυπος· πληκτικός, ανιαρός.

однообщественник, -а α. της αυτής κοινότητας, το κοινοτικό μέλος.

одноосный επ. με έναν άξονα.

однопалатный επ. μιας Βουλής· -ая парламентская система κοινοβουλευτικό σύστημα με μια Βουλή.

однопалубный επ. ενός καταστρώματος· -ое судно σκάφος με ένα κατάστρωμα.

однопалый επ. μονοδάκτυλος.

одноплеменный, -а α. ομογενής, ομόφυλος.

одноплеменный επ. ομογενής, ομόφυλος.

однополчанин, -а, πλθ. -чәне, -чән; α. στρατιώτης του ίδιου συντάγματος.

однополый επ. (βοτ.) μονογενής (που έχει μόνο στήμονες).

однопроходные, -их πλθ. (ζωολ.) τα μονοτρήματα (θηλαστικά).

однопутка, -и θ. **одноколейка**.

однопутный επ. βλ. **одноколейный**.

однорельсовый επ. μιας σιδηροτροχιάς.

однорогий επ. μονόκερος.

однородность, -и θ. 1 ομογένεια. 2 ομοιογένεια.

однородный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 ομογενής, ομοειδής. 2 ομοιογενής. || εκφρ. -не члены предложения ομογενή μέλη της πρότασης.

однорукий επ. μονόχειρος, μονοχέρης.

одноручный επ. με μια λαβή· -ая пила πριόνι με μια λαβή.

однорядка, -и θ. (παλ.) είδος καφτανιού.

однорядка, -и θ. μιας σειράς, που έχει μια σειρά.

односельчанин, -а α., (πλθ.) -чәне, -чән, -ка, -и θ. συχωριανός, -ή.

односемядольный επ. μονοκοτυλίδονος.

односкатный επ. που έχει μια κλίση· -ая крыша παραστέγασμα, μονόρριχτη σκεπή.

однословный επ., βρ: -вен, -вна, -вно μοβλεκτικός. || μτφ. βλ. **односложный** (2 σημ.).

односложно επίρ. σύντομα, με λίγα λόγια, λακωνικά.

односложность, -и θ. λακωνικότητα.

односложный επ., βρ: -жен, -жна, -жно. 1 μονοσύλλαβος· -не слова μονοσύλλαβες λέξεις. 2 μτφ. σύντομος, λακωνικός.

однослойный επ. που έχει ένα στρώμα ή φύλλο· - эпителий ένα στρώμα επιθήλιου· -ая фанера κόντρα πλακέ με ένα φύλλο.

односменный επ. εκτελούμενος σε μια βάρδια ή στην πρώτη (ημερήσια) βάρδια.

односоставный επ: -ое предложение πρόταση με ένα κύριο όρο.

однопальный επ: -ая кровать μονό κρεβάτι.

одностаничник, -а α. συχωριανός, πατριώτης.

одностволка, -и θ. μονόκανο (κυνηγετικό) όπλο.

однотворѣнный επ. μονόκανος· -οε ружѣё μονόκανο όπλο.

однотворчатый επ. μονόφυλλος· -ая дверь μονόφυλλη πόρτα.

однооторонный επ., βρ: -рѣнен, -рѣння, -е 1 (για ύφασμα) με μια καλή μεριά (όψη), μονόφατσος. 2 (κυρλε. κ. мтф.) μονόπλευρος, μονομερής· -ее воспалѣние лёгких η μονή πνευμονία· - паралич ημιπληγία· -ее развитіе μονομερής ανάπτυξη· -ее движѣние транспорта ο μονόδρομος (οχημάτων). 3 мтф. περιορισμένος, στενός.

односторонность, -и θ. περιορισμένη έκταση, στενότητα, μονομέρεια.

одноотрунный επ. μονόχορδος.

однотипность, -и θ. ο ίδιος τύπος· - машин ο ίδιος τύπος μηχανών.

однотипный επ., βρ: -пен, -пна, -пно ίδιου τύπου· -не машины μηχανές ίδιου τύπου.

однотомник, -а α. έργο μονότομο.

однотомный επ. ενός τόμου.

однотонно επір. μονότονα.

однотонный επ., βρ: -тѣнен, -тѣнна, -ο. 1 μονότονος. 2 μονόχρωμος.

одноуторонный επ., βρ: -бен, -бна, -ο βλ. **единоуторонный**.

одноухий επ. μόνωτος, κουτσάφτης.

однофазный επ. (ηλεκτρ.) μονοφασικός.

однофамилец, льца α., -лица, -и θ. του αυτού επωνύματος.

одноцветный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 μονόχρωμος. 2 мтф. μονότονος, στερεότυπος.

одночасье, -я ουδ. (διακ.): в - а) αμέσως. β) σχεδόν ταυτόχρονα.

одночлен, -а α. (μαθ.) μονώνυμος.

одноэтажный επ. μονώροφος.

одобрѣние, -я ουδ. επιδοκιμασία, επικρότηση· вѣзгласы -я φωνές επιδοκιμασίας.

одобрительный επ. επιδοκιμαστικός, συγκαταθετικός, καταφατικός, συναινετικός.

одобрить ρ.σ.μ. επιδοκιμάζω, επικροτώ, εγκρίνω· -прѣкт резолюции εγκρίνω σχέδιο απόφασης.

одобрять ρ.δ. βλ. **одобрить**. || -ся επιδοκιμάζομαι, εγκρίνομαι, επικροτούμαι.

***одограф**, -а α. οδογράφος, οδόμετρο, δρομόμετρο· παρκέτα.

одолевать ρ.δ. βλ. **одолѣть**.

одолѣние, -я ουδ. (παλ.) υπερνίκηση.

одолѣть ρ.σ.μ. 1 υπερνικώ· υπερισχύω. 2 (κυρλε. κ. мтф.) υπερβάλλω, υπερβαίνω. 3 υπερέχω, υπερτερώ· ξεπερνώ. 4 με κυριεύει, με πιάνει· лень менѣ -λα μ' έπιασε η τεμπελιά. 5 мтф. ενοχλώ, δεν αφήνω σε ησυχία· мѹхи -ли οι μύγες δε μ' άφησαν σε ησυχία. || **εμφр.** -себѣ συγκατιέμαι, επιβάλλομαι στον εαυτό μου.

одолжать ρ.δ. βλ. **одолжѣть**. || -ся 1 βλ. **одолжѣться**. 2 (παλ.) υποχρεώνομαι, οφείλω ευγνωμοσύνη.

одолжѣние, -я ουδ. 1 δανεισμός, δάνεισμα. || τα δανεικά χρήματα. 2 υποχρέωση· καλοσύνη· εκδούλευση, εξυπηρέτηση. || **εμφр.** **сдѣлайте** ~ а) κάνετε μου τη χάρη. β) συγκαταθεθείτε (φιλοφρονητική έκφραση).

одолжѣть, -жѹ, -жѣшь, παθ. мтχ. παρθ. χρ. **одолжѣнный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 δανείζω· -жѣте мне сто рублѣй δανείστε με εκατό ρούβλια. || δίνω τι για προσωρινή χρήση· -жѣте мне ваш нѣжик δόστε μου λίγο το σουγιαδάκι σας. 2 (παλ.) υποχρεώνω· исполнѣнием прѣсѣбы, вы менѣ очень -йте ικανοποιώντας την παράκλησή μου, θα με υποχρεώσετε πάρα πολύ. || -ся δανείζομαι. || παίρνω για προσωρινή χρήση.

одомашнение, -я ουδ. (εξ)ημέρωση.

сдомашнивание, -я ουδ. (εξ)ημέρωση.

одомашнивать(ся) ρ.δ. βλ. **одомашнить(ся)**.

одомашнить ρ.σ.μ. (για ζώα)· εξημερώνω, κάνω κατοικίδιο. || -ся εξημερώνομαι, γίνομαι κατοικίδιο.

***одѣметр**, -а α. οδόμετρο.

одонтѣлог, -а α. γιатρός οδοντολόγος.

одонтологический επ. οδοντολογικός.

***одонтологія**, -и θ. οδοντολογία.

одѣнѣ, -я ουδ. (διακ.) θημωνιά σιτηρών. **одопѣсец**, -сца α. ωδοπίός.

одр, -ѣ α. (παλ.) κλίνη, κοίτη, κρεβάτι. || **εμφр.** на смѣртном -ѣ στη νεκρική κλίνη, στο νεκροκρέβατο.

одревеснѣть, -ѣет ρ.σ. ξυλιάζω, μεταβάλλομαι σε ξύλο.

одряблѣть, -ѣет ρ.σ. (απλ.) βλ. **дрѣбнуть**.

одрябнуть, -нет, παρθ. χρ. одряб, -ла, -лю ρ.σ. (απλ.) βλ. **дрѣбнуть**.

одряхлѣние, -я ουδ. απογέραςμα, σμπάρਾਲισμα απο το γέραςμα.

одряхлѣть ρ.σ. βλ. **дряхлѣть**.

одряхнуть ρ.σ., παρθ. χρ. одрях, -ла, -ло (απλ.) βλ. **дряхлѣть**.

одувѣнчик, -а α. ταράξακο το γυμνασθѣς (επιστ.), πικραλίδα ή άγριο ραδίκι (лк.): **лекарственный** -ταράξακο το φαρμακευτικό (επιστ.), αγριομάρουλο (лк.).

одумѣться ρ.σ. 1 μεταμελώ, μετανοώ. 2 συνέρχομαι, έρχομαι στα σύγκαλά μου.

одумываться ρ.δ. βλ. **одумѣться**.

одурѣчивать ρ.δ. βλ. **одурѣчить**. || -ся εμπαιζομαι, κοροϊδεύομαι, γελοιοποιούμαι.

одурѣчить ρ.σ. εμπαιζώ, γελοιοποιώ, κοροϊδεύω, απατώ.

одурѣлый επ. ξεκουτιασμένος, -τιάρης, ξεωραμένος, ραμολής.

одурение, -я ουδ. αποβλάκωση, βλακεία, ξεκούτσιασμα, αποκούτσιασμα.

одуреть ρ.σ. αποβλακώνομαι, απομωραίνομαι, ξεκουτιάζω.

одурманивать(ся) ρ.δ. βλ. одурманить(ся).

одурманить ρ.σ.μ. θολώνω τη συνείδηση· αποχαυνώνω, αποκοιμίζω, αποκαρώνω. || **ся** αποχαυνώνομαι, ξεκουτιάζω, θολώνουν τα μυαλά μου, αποκαρώνομαι.

одурь, -и θ. συσκότιση της συνείδησης, αποκάρωμα, αποχαύνωση, αποβλάκωση· ~ берёт βλ. ρ. одурманить· до -и μέχρι αναισθησίας.

одурять ρ.δ.μ. μωραίνω· αποχαυνώνω· μεθώ· ζαλίζω· этот табак -ет αυτός ο καπνός χτυπάει στο κεφάλι (στο μυαλό).

одуряющий επ. απο μτχ. αποκαρωτικός, αποχαυνωτικός, μεθυστικός.

одутловатость, -и θ. φούσκωμα, πρήξιμο.

одутловатый επ., βρ: -ват, -а, -ο εξογκωμένος, πρησμένος, φουσκωμένος.

одутлость, -и θ. βλ. одутловатость.

одутлый επ. (παλ.) βλ. одутловатый.

одухотворение, -я ουδ. εμφύχωση, έμπνευσις· ζωογόνηση, ενθουσίαση, ενθάρρυνση.

одухотворённость, -и θ. βλ. одухотворение.

одухотворённый επ. απο μτχ. εμφυχωμένος, εμπνευσμένος· ενθαρρυσμένος, γκαρδισμένος.

одухотворить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. одухотворённый, βρ: -рён, -ренá, -рено. 1 εμφυχώνω, εμπνέω, εμπνύω, προσδίδω ανώτερες πνευματικές ικανότητες (σε ζώα, φυτά, πράγματα κ.τ.τ.). 2 ενθαρρύνω, ενθουσιάζω.

одухотворять ρ.δ. βλ. одухотворить. || -ся εμφυχώνομαι, εμπνέομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

одушевить, -влѣ, -вишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. одушевлённый, βρ: -лѣн, -ленá, -лено. 1 εμφυχώνω, ζωογονώ, ζωντανεύω. 2 μτφ. βλ. воодушевить. || -ся βλ. воодушевиться.

одушевление, -я ουδ. εμφύχωση, ζωογόνηση. || (παλ.) βλ. воодушевление

одушевлённость, -и θ. βλ. одушевление.

одушевлённый επ. απο μτχ. έμφυχος· предмет έμφυχο αντικείμενο· -не и неодушевленные существительные (грамм.) έμφυχα και άφυχα ουσιαστικά. || βλ. воодушевлённый.

одушевлиять(ся) ρ.δ. βλ. одушевить(ся).

одышка, -и θ. δύσπνοια· κοντανάσα.

ожелѣдь, -и θ. (διακн.) επίπαγος.

оженить(ся) ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. женить(ся).

ожеребить, -йт ρ.σ.μ. (απλ.) γεννώ πουλάρακι. || -ся γεννώ πουλάρακι.

ожерелье, -я ουδ. περιδέραιο, κολλιέ.

ожесточать(ся) ρ.δ. βλ. ожесточить(ся).

ожесточение, -я ουδ. 1 αποσκληρύνηση. 2 αγριεμα· σκληρότητα. 3 μτφ. εξαγρίωση, μάγνιασμα, παραφορά.

ожесточённость, -и θ. σκληρότητα· αγριότητα.

ожесточённый επ. απο μτχ. σκληρός, αμείλικτος. || μτφ. λυσσώδης. || επίμονος, μανιώδης.

ожесточить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ожесточённый, βρ: -чѣн, -ченá, -чено αποσκληρύνω, κάνω σκληρόκαρδο. || αγριεύω, εξαγριώνω, εξοργίζω, μανιάζω· εκτραχύνω. || -ся γίνομαι σκληρός· εκτραχύνομαι· μανιάζω.

ожечь, ожгу, ожжѣшь, ожгѣт, παρлθ. χρ. ожѣт, ожглá, ожглѣ, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ожжённый, βρ: ожжѣн, ожженаá, ожжено ρ.σ.μ. 1 βλ. обжечь. 2 χτυπώ· μαστιγώνω. || -ся βλ. обжечься.

оживать ρ.δ. βλ. оживить.

оживить, -влѣ, -вишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. оживлённый, βρ: -лѣн, -ленá, -лено ρ.σ.μ. 1 ξαναζωντανεύω, ανασταίνω. || αναζωογονώ, αναζωοπυρώ. 2 μτφ. ζωπρεύω, ζωντανεύω. || αφυπνίζω, ξυπνώ. 3 αναστηλώνω, τονώνω, ενδυναμώνω. || -ся 1 (παλ.) ξαναζωντανεύω, ανασταίνομαι. || αναζωογονούμαι. 2 αναστηλώνομαι, τονώνομαι, ενδυναμώνω, ζωπρεύω.

оживление, -я ουδ. 1 αναζωογόνηση, ξαναζωντάνεμα· ~ организма αναζωογόνηση του οργανισμού. 2 ζωήρεψη, ζωηράδα· δυνάμωμα, τόνωση. 3 ευθυμία, φαιδρότητα, ιλαρότητα. 4 ζωηρή κίνηση· необычайное - на ўлице ασυνήθιστη ζωηρή κίνηση στο δρόμο.

оживлённо επίρ. ζωηρά.

оживлённость, -и θ. ζωηρότητα, ζωντάνια.

оживлённый επ. απο μτχ. ζωηρός· -вид ζωηρή όψη· -интерес ζωηρό ενδιαφέρο· -ая улица πολυσύχναστος δρόμος.

оживлять(ся) ρ.δ. βλ. оживить(ся).

оживотворить ρ.σ.μ. (παλ.) ζωογονώ, ζωντανεύω, ζωπρεύω. || -ся ζωογονούμαι, ζωντανεύω, ζωπρεύω.

оживотворять(ся) ρ.δ. βλ. оживотворить(ся).

ожигать(ся) ρ.δ. βλ. ожечь(ся).

ожидальня, -и θ. αίθουσα αναμονής.

ожидание, -я ουδ. 1 αναμονή, εγκαρτέρηση. 2 προσδοκία, προσμονή, απαντοχή· сверх всякого -я παρά πάσαν προσδοκίαν· в -ии εν αναμονή, περιμένοντας. 3 ελπίδα· вопреки -ю παρ' ελπίδα, απροσδόκητα. || εκφρ. нетерпимое - αδημονία, ανυπομονησία.

ожидательный επ. της αναμονής.

ожидать ρ.δ. παθ. μτχ. παρлθ. χρ. (παλ.) ожиданный, βρ: -дан, -а, -ο. 1 αναμένω, περιμένω, καρτερώ· ~ поезд περιμένω το τραίνο· ~ случай περιμένω την ευκαιρία· ~ известия περιμένω νέα· тебѣ я -áю есѣна περιμένω. || μτφ. προσδοκώ, προσμένω. 2 ελπίζω· я

έτογο от вас не -άλ αυτό δεν το περίμενα απο σας. 3 επιφυλάσσω· блестящая карьера -ετ εγώ λαμπρή σταδιοδρομία τον περιμένει. II -ся περιμένομαι, αναμένομαι· προβλέπομαι· весна -ется поздняя η άνοιξη αναμένεται όψιμη· он -ется прийти завтра αυτός αναμένεται να έρθει αύριο.

ожидающий επ. απο μτχ. αναμένων, περιμένων, προσδοκών, προσμένων· ελπίζων.

ожинок, -нка α. (διακλ.) βλ. **обжинок**.

ожирелый επ. παχύς· -ая женщина παχιά γυναίκα.

ожирение, -я ουδ. πάχυνση.

ожиреть ρ.σ. παχαίνω, παχύνομαι.

ожить, **оживу**, **оживёшь**, παρλθ. χρ. **ожил**, -лá, -лo ρ.σ. 1 ξαναζωντανεύω, ανασταίνομαι. 2 μτφ. αναζωογονούμαι· αναστηλώνομαι, ενθαρρύνομαι. II ζωντανεύω, ζωηρεύω. 3 μτφ. αναγεννιέμαι, ξαναγεννιέμαι· επανεμφανίζομαι, επανέρχομαι (για αισθήματα, σκέψεις κ.τ.τ.).

ожог, -а α. έγκαυμα, κάψιμο.

озаботить, -бóчу, -бóтишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **озабоченный**, βр: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. επιφορτίζω, βάζω σε φροντίδες. II -ся επιφορτίζομαι, επωμίζομαι με φροντίδες, φροντίζω, μεριμνώ.

озабоченность, -и θ. φροντίδα, μέριμνα, έγνοια, ανησυχία, σκοτούρα.

озабоченный επ. απο μτχ. με φροντίδες, πολυμέριμνος, νοιασμένος· ανήσυχος.

озабочивать(ся) ρ.δ. βλ. **озаботить(ся)**.

озаглавить, -влóу, -вишь ρ.σ.μ. τιτλοφορώ· -книгу τιτλοφορώ το βιβλίο.

озаглавливать ρ.δ. βλ. **озаглавить**. II -ся τιτλοφορούμαι, ονομάζομαι.

озадаченно επίρ. ανήσυχα κλπ. επ.

озадаченность, -и θ. αναστάτωση, αναταραχή, σύγχυση, ανησυχία.

озадаченный επ. απο μτχ. ανήσυχος, ανάστατος, νοιασμένος.

озадачивать(ся) ρ.δ. βλ. **озадачить(ся)**.

озадачить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **озадаченный**, -чен, -а, -о ανησυχώ, αναστατώνω, βάζω σε σκέψη, καταθουρβώ. II -ся ανησυχώ, νοιάζομαι, πονοκεφαλιάζω, μπαίνω σε σκέψη, αναστατώνομαι, καταθουρβούμαι.

озарение, -я ουδ. φώτιση, φέξη, φέξιμο, λάμψη.

озарить ρ.σ.μ. (κυρλε. κ. μτφ.) φωτίζω, φέγγω· солнце -ло зéмлю ο ήλιος φώτιση τη γή· свечá -ла кóмнату το κερι φώτισε το δωμάτιο· меня вдруг -ла блестящая мысль ξαφνικά μου ήρθε μια φωτεινή σκέψη. II απρόс. егó -ло τον φώτισε. II -ся (κυρλε. κ. μτφ.)· φωτίζομαι· фέγγω, λάμπω· вершины гор -лись лучáми сóлнца οι κορυφές των βουνών φωτί-

στηκαν απο τις ηλιακές ακτίνες· лицо -лось улыбóкой το πρόσωπο έφεξε απο το χαμόγελο.

озарять(ся) ρ.δ. βλ. **озарить(ся)**.

озверелый επ. εξαγριωμένος, αποθηριωμένος.

озверение, -я ουδ. εξαγρίωση, αποθηρίωση.

озвереть ρ.σ. εξαγριώνομαι, αποθηριώνομαι.

озвучение, -я ουδ. πρόσδοση ήχου, ομιλία.

озвучивание, -я ουδ. βλ. **озвучение**.

озвучивать ρ.δ. βλ. **озвучить**. II -ся αποκτώ ήχο.

озвучить ρ.σ. προσδίδω ήχο, ομιλία.

оздороветь ρ.σ. (απλ.) γερεύω, αναρρωω, ανακτώ την υγεία.

оздоровительный επ. εξυγιαντικός· -не мероприятия εξυγιαντικά μέτρα. II αναρρωτικός.

оздоровить, -влó, -вишь, παθ. μτχ. παρлθ.

оздоровлённый, βр: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.

μ. γερεύω, κάνω κάποιον να γίνει υγιής. II

εξυγιάινω· -местность εξυγιάινω τον τόπο.

оздоровление, -я ουδ. γέρεμα, ανάκτηση της υγείας. II εξυγίαση.

оздоровлять ρ.δ. βλ. **оздоровить**. II -ся

γερεύω, ανακτώ την υγεία. II εξυγιάινομαι.

озеленение, -я ουδ. δεντροφύτευση· -гóрода δεντροφύτευση της πόλης.

озеленитель, -я α. δεντροφυτευτής.

озеленительный επ. δεντροφυτευτικός.

озеленить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ.

озеленённый, βр: -нён, ненá, -ненó δεντρο-

φυτεύω· -проспéкт δεντροφυτεύω τη λεωφόρο.

озеленять ρ.δ. βλ. **озеленить**. II -ся δε-

ντροφυτεύομαι.

оземь επίρ. στη γη· καταγής.

озерко, -á ουδ. λιμνούλα.

озёрный επ. λιμνήσιος, λιμναίος· -ая вода λιμνήσιο νερό· -ая рiса λιμνήσιο φάρι. II λι-

μνώδης, που έχει πολλές λίμνες. II λιμνοφυής.

озеро, -а ουδ. λίμνη· солёное - αρμυρή

λίμνη· гóрное - ορεινή λίμνη· протóчное -

λίμνη εκροής.

озероведение, -я ουδ. λιμνολογία.

озерцо, -á, плθ. **озёрца**, -рец, -рцам ουδ. λιμνούλα.

озимка, -и θ. βλ. **озимь**.

озимный επ. φθινοπωριάτικης σποράς· -ая пшеница σιτάρι φθινοπωριάτικης σποράς· -ое поле χωράφι φθινοπωριάτικης σποράς· -некультуры αγροστωδή φθινοπωριάτικης σποράς.

озимь, -и, плθ. -и, -ей θ. φθινοπωριάτικη σπορά δημητριακών. II χωράφι φθινοπωριάτικης σποράς.

озирать ρ.δ.μ. (γραπ. λόγος) θεωρώ, κοιτάζω, περιβλέπω, περιφέρω το βλέμμα. II -ся κοιτάζω γύρω μου κλπ. ρ. ενεργ. φ. II (παλ.) κοιτάζω· -назад κοιτάζω πίσω.

озлатить, -йт, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **озла-**

щённый, βρ: -щён, -щенá, -щено ρ.σ.μ. (παλ.) · βλ. озолотить (1σημ.).

озлащать, -áет ρ.δ. βλ. озлатить.

озлить, озлѣ, озлѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. озлённый, βρ: озлѣн, озлѣнá, озлѣно ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. обозлить. || -ся βλ. обозлиться.

озлѣбить, -блю, -бѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. озлѣбленный, βρ: -лен, -á, -ο ρ.σ.μ. εξοργίζω, παροργίζω, εξαγριώνω, αγριεύω. || -ся εξοργίζομαι, παροργίζομαι, εξαγριώνομαι.

озлѣбление, -я ουδ. εξόργιση, παρόργιση, αγριεύμα, εξαγρίωση. || κακία, θυμός, λύσσα.

озлѣбленность, -и θ. (κατάσταση) βλ. озлѣбление.

озлѣбленный επ. απο μτχ. εξοργισμένος, παροργισμένος, αγριεμένος, εξαγριωμένος· όλος κακία.

озлѣбить(ся) ρ.δ. βλ. озлѣбить(ся).

ознакомить, -млю, -мишь ρ.σ.μ. (με δοτ.) γνωρίζω, ενημερώνω, κατατοπίζω· ~ с положением дел ενημερώνω για την κατάσταση πραγμάτων. || -ся γνωρίζομαι, ενημερώνομαι, κατατοπίζομαι.

ознакомление, -я ουδ. γνωριμία, ενημέρωση, κατατόπιση.

ознакомлять(ся) ρ.δ. βλ. ознакомить(ся).

ознаменование, -я ουδ. γιορτασμός, εορτασμός· πανηγυρισμός. || εκφρ. в - своей благодарности ως σημείο (ένδειξη) ευγνωμοσύνης· в - победы για το γιορτασμό της νίκης.

ознаменовать, -нѣю, -нѣешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ознаменованный, βρ: -ван, -á, -ο ρ.σ.μ. 1 χρησιμεύω σαν τεκμήριο, σημαίνω: 2 κάνω αξιοσημείωτο, αξιομνημόνευτο. || (παλ.) φημίζω· δοξάζω. || γιορτάζω, τιμώ, λαμπρύνω. || -ся γίνομαι αξιοσημείωτος, αξιομνημόνευτος, μνημονεύομαι.

ознаменовывать(ся) ρ.δ. βλ. ознаменовать(ся).

означать ρ.δ.μ. 1 βλ. означить. 2 σημαίνω· что -ет это слово? τι σημαίνει αυτή η λέξη; это -ет верную смерть αυτό σημαίνει σίγουρο θάνατο. || μαρτυρώ, επιβεβαιώνω. || -ся βλ. означиться.

означенный επ. απο μτχ. ο ανωτέρω αναφερόμενος.

означить, -чу, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. означенный, βρ: -чен, -á, -ο ρ.σ.μ. (παλ.) σημειώνω, παρασταίνω με σημάδια· ~ на карте большіе и маленкіе городá σημειώνω στο χάρτη τις μεγάλες και μικρές πόλεις. 2 καθορίζω· ~ время καθορίζω το χρόνο. || -ся σημειώνομαι ευκρινώς, ξεχωρίζω, διακρίνομαι.

озноб, -á α. ρίγος, κρυάδα, σύγκρυο.

ознобить, -блѣ, -бѣшь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. ознобленный, βρ: -лѣн, -ленá, -лено ρ.σ.μ. (απλ.) παγώνω, ξεπαγιάζω. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

ознобление, -я ουδ. φύξη, πάγμα.

озноблять(ся) ρ.δ. βλ. ознобѣть(ся).

*озокерѣйт, -á α. οζοκηρίτης ή ορυκτή παραφίνη.

озокерѣтовый επ. οζοκηριτικός.

озолотить, -лочѣ, -лотѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. озолоченный, βρ: -чѣн, -ченá, -чено ρ.σ.μ. χρυσώνω· лучіи солнца -ли нѣбо οι ακτίνες του ήλιου χρύσωσαν τον ουρανό. || δίνω πολλά χρήματα. || -ся 1 χρυσώνομαι, παίρνω χρυσίζουσα όψη. 2 παίρνω άφθονο χρήμα.

*озон, -á α. το όζον (αέριο).

озонатор, -á α. οζονόμετρο, οζονοσκόπιο.

озонизация, -и θ. οζονοποίηση, οζόνισμός.

озонирование, -я ουδ. βλ. озонизация.

озонировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 οζονοποιώ. 2 απολυμαίνω με όζον. || -ся οζονίζομαι.

озоновый επ. οζονώδης.

озорник, -á α., -ца, -н θ. αγόρι, κορίτσι άτακτο, ζαβολιάρικο, ζιζάνιο, πειραχτήρι, διαβολόπαιδο, διαβολοκόριτσο.

озорничать ρ.δ. 1 αταχτώ. 2 δημιουργώ σκάνταλα· φέρνομαι σκανταλώδικα.

озорной επ. άτακτος, ζαβολιάρικος, σκάνταλιάρικος.

озоровать, -рю, -руешь ρ.δ. (απλ.) βλ. озорничать.

озорство, -á ουδ. αταξίες, ζαβολιές, κατεργαρίες, σκάνταλα.

озѣбнуть ρ.σ., παρλθ. χρ. озѣб, -ла, -ло παγώνω, ξεπαγιάζω.

*ой, ой-ой κ. ой-ой-ой επιφ. 1 εκφράζει αίσθημα πόνου, φόβου κ.τ.τ. ой, ах, ах· ой, больно! ой, понáе! 2 εκφράζει θαυμασμό, ικανοποίηση, χαρά κ.τ.τ. ой, как хорошо здесь! ах, τι καλά είναι εδώ!

ойкать ρ.δ. φωνάζω ой.

ойкнуть ρ.σ. βλ. ойкать.

*ойкумена, -н θ. (παλ.) η οικουμένη.

ой ли επιφ. (απλ.) με ερωτηματικό τόνο· εκφράζει αμφιβολία, δυσπιστία· αλήθεια; τι λες;

оказание, -я ουδ. παροχή· προβολή· ~ помощи παροχή βοήθειας· ~ сопротивлѣния проволѣ αντίστασης.

оказать, -ажѣ, -áжешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. оказанный, βρ: -зан, -á, -ο ρ.σ.μ. 1 (απλ.) βλέπω. || (παλ.) δείχνω· ~ мужество δείχνω αντρεία. 2 (με μερικά ουσ. σχηματίζει συνδυασμούς με τη σημ. του ουσ. ως ρήμα)· ~ влияние επιδρώ· ~ помощь βοηθώ· ~ доверие εμπιστεύομαι· ~ предпочтѣние προτιμώ· ~

сопротивлѣние αντιστέκομαι - услýту εξυπη-
ρετώ - неуважѣние δείχνω ασέβεια - уважѣ-
ние σέβομαι, δείχνω σεβασμό - внимáние προ-
σέχω - ραδýшний πρiём υποδέχομαι εγκάρδια -
давлѣние πιέζω, ασκώ πίεση - поддѣржку υ-
ποστηρίζω - гостепрiимство φιλοξενώ - со-
дѣйствиe συμβάλλω. || -ся 1 (παλ.) εκδηλώ-
νομαι, εμφανίζομαι. 2 βρίσκομαι, υπάρχω· НИ-
КОГО НЕ -ЛОСЬ ΔΟΜΑ κανένας δεν υπήρχε στο
σπίτι. || περιπίπτω, πέφτω· ΟН -ЛСЯ В НЕЗНА-
ΚΟΜΟМ ΜΕΣΤΕ αυτός περιέπεσε σε άγνωστο μέ-
ρος· ΟН -ЛСЯ В ЗАΤΡУДНѢΝИИ αυτός περιήλθε
σε δυσχερή θέση· - В ΟΠΆΣΝΟΣΤИ βρίσκομαι σε
κίνδυνο· - без ραβόты μένω χωρίς δουλειά. 3
παρουσιάζομαι, εμφανίζομαι. || δείχνομαι, φαί-
νομαι. || απρόσ. γίνεται γνωστό, σαφές, φα-
νερό, φαίνεται.

οказѣнивать(ся) ρ.δ. βλ. оказѣнить(ся).

οказѣнить ρ.σ.μ. κάνω κάτω στερεότυπο,
ανιαρό. || -ся γίνομαι στερεότυπος, ανιαρός.

*οκάзия, -и θ. 1 (παλ.) ευκαιρία· послáть
письмо с -ей θα στείλω γράμμα με την ευκαι-
ρία· при пѣрвой -и με την πρώτη ευκαιρία·
пóльзоваться -ей δράττομαι της ευκαιρίας.
2 γεγονός, συμβάν ασύνηθες, παράξενο.

οказывать ρ.δ. 1 βλ. оказáть. 2 (διαλεκτ.)
απρόσ. φαίνεται, δείχνει. || -ся 1 βλ. ока-
зáться. 2 -ется απρόσ. φαίνεται.

οкаймiть, -млѡ, -мишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. окаймлѣнный, βρ: -лѣн, -ленá, -ленό ρ.
σ.μ. 1 ράβω μπορντούρα, κρασπεδώ, περιται-
νιώνω. 2 μτφ. περιβάλλω, περικυκλώνω, πε-
ριτριγυρίζω, παισιώνω.

οкаймлѣние, -я ουδ. 1 κρασπέδωση, ράφιμο
μπορντούρας, περιταινίωση. 2 μτφ. περίβλη-
μα, περιτριγύρισμα· πλαίσιο.

οкаймлiть ρ.δ. βλ. окаймiть. || -ся κρα-
σπεδώνομαι, περιβάλλομαι με μπορντούρα.

οκάлина, -и θ. λέπια απο σφυρηλάτηση.

οκάлывание, -я ουδ. βλ. обκάлывание.

οκάлывать ρ.δ. βλ. околóть.

οκαменевáть ρ.δ. βλ. окаменѣть.

οκαменѣлость, -и θ. 1 (κυρλε. κ. μτφ.) α-
πολίθωση. 2 πλθ. -и απολιθώματα (ζώων, φυτών).

οκαменѣлый επ. 1 απολιθωμένος. 2 μτφ. σκλη-
ρός, αλύπτος, άπονος, ανελέητος. || αδιάφο-
ρος, αναισθητος.

οκαменѣние, -я ουδ. (κυρλε. κ. μτφ.) απο-
λίθωση.

οκαменѣть ρ.σ. 1 βλ. каменѣть. 2 μτφ. γί-
νομαι σκληρός, άπονος, ανελέητος. || μτφ. α-
πολιθώνομαι, παγώνω, μένω ξύλο, κόκκιλο, ά-
ναυδος.

οκαменiть ρ.σ.μ. (παλ.) κάνω σκληρόν, α-
ναίσθητο, ανελέητο.

οкантовáть, -тýю, -тýешь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. окантованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ.
περιρράπτω ταινία σε ύφασμα. || παισιώνω,
κορνιζάρω, κáδρωνω.

οкантовка, -и θ. περιρραφή ταινίας. || κορ-
νιζάρισμα, παισιώμα, κáδρωμα.

οкантовáние, -я ουδ. βλ. окантовка.

οкантовывáть ρ.δ. βλ. окантовáть. || -ся
περιρράπτομαι. || παισιώνομαι, κορνιζάρομαι.

οκáнчивáть ρ.δ. βλ. оκóнчить. || -ся 1 βλ.
оκóнчиться. 2 (γραμμ.) λήγω, καταλήγω, έχω
για κατάληξη.

όканье, -я ουδ. προφορά του γράμματος О
σαν О και όχι σαν а.

οκάпать(ся) ρ.δ. βλ. обκάпать(ся).

οκάпывание,¹ -я ουδ. βλ. обκάпывание¹.

οκάпывание,² -я ουδ. βλ. обκάпывание².

οκάпывать(ся)¹ ρ.δ. βλ. οκάпать(ся)¹.

οκάпывать(ся)² ρ.δ. βλ. окопáть(ся).

οкарикатури́вать ρ.δ. βλ. окарикату́рить. ||
-ся γελοιοποιούμαι, γελοιογραφούμαι.

οкарикату́рить ρ.σ.μ. γελοιοποιώ, γελοιο-
γραφώ· διακωμωδώ.

*οκαρίна, -и θ. οκαρίνα (μουσ. όργανο).

οκάмливание, -я ουδ. παρατάγισμα.

οκάмливать ρ.δ. βλ. оκормiть. || -ся πα-
ραταγίζομαι, υπερσιτίζομαι. || δηλητηριάζο-
μαι με δόλωμα.

οκατάть ρ.σ.μ. βλ. обκατάть (2,3σημ.).

οκατίть, -а́чу, -áтишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. окáченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. πε-
ριβρέχω· βουτώ στο νερό. || -ся περιβρέχομαι.

οκάтывать ρ.δ. βλ. οκατάть. || -ся βλ. об-
κατά́ться.

οκάтывать(ся) ρ.δ. βλ. οκατίть(ся).

όкaть ρ.δ. προφέρω το О σαν О και όχι
σαν а.

οκάчивать(ся) ρ.δ. βλ. οκατίть(ся).

οκάшивать ρ.δ. βλ. окосiть. || -ся βλ. об-
косiться.

οκάянный επ. 1 (παλ.) αναθεματισμένος, α-
φορισμένος. || αμαρτωλός, κολασμένος. 2 ως
ουσ. καταραμένος, διάβολος, αντίχρηστος.

οκάяństwo, -а ουδ. (παλ.) αναθεμάτισμα,
-ισμός, αφορισμός, αποκήρυξη.

*οкеáн, -а α. 1 ωκεανός. 2 μτφ. κάθε τι α-
πέραντο, αχανές, απειράριθμο· πλήθος· слѣз
ποτάμια δάκρυα· стрстѣй ωκεανός παθών·
людско́й - ανθρωποθάλασσα. || εκφρ. воздушный
- η ατμόσφαιρα.

οкеани́ческий επ. ωκεάνιος, του ωκεανού.

οкеано́граф, -а α. ωκεανογράφος.

οкеанографичѣский επ. ωκεανογραφικός.

οкеанографiя, -и θ. ωκεανογραφία.

οкеанόлог, -а α. ωκεανολόγος, -νογράφος.

οкеанολογичѣский επ. ωκεανολογικός.

οкеанολόγiя, -и θ. βλ. океанографiя.

οκεάνσκι επ. βλ. οκεανίτσκι· -ие παρα-
χόδι υπερωκεάνεια ατμόπλοια.

οκιδάτ, -άετ ρ.σ. απρόσ. (απλ.) βλ. οβ-
μετάτ² (2 σημ.).

οκίνυват ρ.δ. βλ. οκίνуть.

οκίνуть ρ.σ.μ.: -взглядом (взόρομ, глаzá-
ми) περιβλέπω, κοιτάζω ολόγυρα.

όκисел, -сла α. (χημ.) οξειδίο.

οκислѣние, -я ουδ. οξειδωση.

οκислитель, -я α. ουσία οξειδωτική.

οκислительный επ. οξειδωτικός.

οκислѣть ρ.σ.μ. (χημ.) οξειδώνω· σκουριά-
ζω. || -ся οξειδώνομαι· σκουριάζω· **желѣзо**
-лось το σίδηρο σκούριασε.

οκислѣть(ся) ρ.δ. βλ. οκислѣть(ся).

όκисъ, -и θ. ημιοξειδωση.

οκκλѣпovat, -рует ρ.δ.κ.σ.μ. εγκλείω,
κλείνω μέσα. || -ся κλείνομαι μέσα.

***οκκлѣзия**¹, -и θ. εγκλείση.

***οκκлѣзия**², -и θ. σύσφιξη, σύμμιξη, φράξη.

***οκкультѣзм**, -а α. επιστήμη των αποκρύφων,
αποκρυφολογία, μαγεία, δαιμονολογία.

οκкультный επ. αποκρυφολογικός.

οκкупάνт, -а α. καταχτητής· **немѣцкие** -и
οι γερμανοί καταχτητές.

οκкупάνтский επ. καταχτητικός, του κατα-
χτητή.

οκкупациόнный επ. καταχτητικός, της κατο-
χής· -ие войскá στρατεύματα κατοχής.

***οκкупация**, -и θ. η κατοχή· во врѣмя немѣ-
цкой -и τον καιρό της γερμανικής κατοχής.

οκкупировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. κα-
ταχτώ, κάνω κατοχή. || -ся καταχτιέμαι, εί-
μαι υπο κατοχή.

οκклад, -а α. 1 μισθός, μηνιάτικες αποδο-
χές, το μηνιάτικο. 2 φορολογία, φόρος· по-
душный ~ φόρος κατ' άτομο. 3 περικύκλωση ά-
γριου ζώου. 4 μεταλλική περικόσμηση εικό-
νας. 5 (παλ.) σιλουέτα, περίγραμμα, σκια-
γραφή.

οκкладистый, επ., βρ: -дист, -а, -ο (παλ.)
γερός, ρωμαλέος, εύρωστος. || πλατύς.

οκкладной επ. 1 του μισθοῦ, του μηνιάτικου.
|| φορολογικός, της επιβολής φόρου, προστί-
μου κ.τ.τ. || εκφρ. - дождь συνεχής βροχή.

οκкладчик, -а α. βλ. обкладчик.

οκкладывать ρ.δ. βλ. обкладывать (обло-
жить (4 σημ.).

οκлевάτ ρ.σ.μ. βλ. обклевать.

οκлеветάτ, -вещу́, -вѣщешь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. оклеветанный, βρ: -тан, -а, -ο κατασυ-
κοφαντώ.

οκлѣвывать ρ.δ. βλ. оклевать. || -ся πε-
ριραμφίζομαι.

οκлѣвание, -я ουδ. βλ. оклѣйка.

οκлѣвать ρ.δ. βλ. оклѣить. || -ся βλ. об-

κλѣиваться.

οκлѣить, -ѣю, -ѣишь ρ.σ.μ. επικολλώ, κα-
λύπτω με επικολλήσεις.

οκлѣйка, -и θ. 1 επικόλληση. 2 το επικόλ-
λημα, καπλαμάς.

οκлемάτ ρ.σ. (διαлк.) συνέρχομαι, ανα-
λαβαίνω τις αισθήσεις, έρχομαι στα σύγκαλά
μου· γερεύω, ανακτώ την υγεία μου.

όκлик, -а α. φωνή, κλήση, κάλεσμα.

οκликáτ ρ.δ. 1 (παλ.) βλ. ок-
лѣкнуть. || -ся 1 καλούμαι, με φωνάζει. 2
αλληλοκαλούμαι.

οκлѣкнуть ρ.σ.μ. καλώ, φωνάζω, κράζω, ο-
νοματίζω.

οκно, -á, πλθ. όкна, όкон, όкнам ουδ. 1
παράθυρο· κόμната в три όкна δωμάτιο με τρία
παράθυρα· откρѣνáю - ανοίγω το παράθυρο. ||
κατώφλι παράθυρου· сестъ на - κάθομαι στο
παράθυρο. 2 οπή, τρύπα· - для прόпуска воды
οπή διαρροής νερού. || μτφ. θεωρείο, παρατη-
ρητήριο· - в Еврóпу παράθυρο προς την Ευ-
ρώπη· - в жизнь, в мир παράθυρο προς τη ζωή,
προς τον κόσμο. 3 (διαлк.) βαθύ μέρος βάλ-
του (αχορτάριαστο). 4 ελεύθερη ώρα (ωρολό-
γιου προγράμματος), χωρίς μάθημα.

όκο, -а, πλθ. очѣи, очѣй ουδ. (παλ.) μάτι,
οφθαλμός. || εκφρ. - за - οφθαλμόν αντί ο-
φθαλμού· в мгновѣние όка εν ριπή οφθαλμού.

οκοβάлок, -лка α. πισινό βοδινό κρέας.

οκοβάτ, окую́, окуѣшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. окóванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κα-
πλαντίζω, καλύπτω με μετάλλινο καπλαμά. 2
βλ. заковáт (2 σημ.). 3 μτφ. καρφώνω, κα-
θελώνω, κυριεύω, κρατώ ακίνητο. 4 μτφ. πα-
γώνω, σκληρύνω.

όκοвка, -и θ. 1 καπλάντισμα, κάλυψη με
μετάλλινο καπλαμά. 2 καπλαμάς σιδερένιος.

οκόвы, окóв πλθ. 1 (παλ.) δεσμά, αλυσί-
δες, σίδερα. 2 μτφ. κάθε τι που καταπιέζει·
- рáбства τα δεσμά της δουλειάς· морáльные
- τα ηθικά δεσμά.

οκόвывать ρ.δ. βλ. οκοβάτ. || -ся καπλα-
ντίζομαι κλπ.ρ. ενεργ: φ.

οκοѣм, -а α. (παλ.) πεδίο όρασης· ορίζο-
ντας.

οκολáчивать ρ.δ. βλ. околотѣть. || -ся βλ.
обколотѣт ρ.δ. βλ. обколотѣт.

οκολáчиваться ρ.δ. (απλ.) περιφέρομαι ά-
πραγος.

οколдовáт, -дую́, -дѣешь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. околдованный, βρ: -ван -а, -ο ρ.σ.μ. 1
μαγεύω, κάνω μάγια. 2 μτφ. θέλω, σαγη-
νεύω, γοητεύω.

οколдовывать ρ.δ. βλ. околдовáт. || -ся
μαγεύομαι κλπ. ρ. ενεργ: φ.

οκοлевáт ρ.δ. βλ. околѣт.

οколёσίна, -и θ. βλ. οколёси́ца. (απλ.).
οколесί́ть, -е́шу, -е́сишь ρ.σ.μ. (απλ.) βλ.
исколесί́ть.

οколёσίца, -и θ. ανοησίες, κουταμάρες.
οколёсна́я, -ой θ. βλ. οколёси́ца.

οκολέ́ть, -е́ю, -е́ешь ρ.σ. (για ζώα κ. χυ-
δαία για άνθρωπο) ψοφώ.

οκόлица, -и θ. 1 περιτειχίσιμα χωριού. ||
πύλες περιτειχίσματος. 2 τα ακρινά σπίτια
του χωριού. 3 (διακ.) παρακαμπτήρια οδός.

οκόлнoсти, -ей πλθ. (ενκ. -oсть, -и θ.)
περιστροφές, ελιγμοί, στριψίματα. || εκφρ.
без -ей χωρίς περιστροφές.

όκολο επίρ. κ. πρόθεση. 1 επίρ. γύρω, ο-
λόγυρα, περίγυρα, πέριξ. || δίπλα, κοντά σι-
μά, πλησίον. 2 πρόθεση· περί, κατά, κοντά·
- полуно́чи κατά τα μεσάνυχτα. 3 περίπου, σχε-
δόν, ως έγγιστα, πάνω-κάτω, γύρω. ίσαμε, κα-
μιά· - десяти́ καμιά δεκαριά. || εκφρ. вoкpύт
до όκοло; кpυгoм да - απέξω-απέξω· ακροθι-
γώς (όχι στην ουσία)· κοpмíтьcя (пíтáтьcя)
- κογό σιτίζομαι παρά κάποιου.

όκοло... πρόθεμα με σημ: περί, κοντά.

οκόлoземно́й επ. περίγειος.

οκόлолу́нный επ. περισέληνος· -ая οpбíта
περισέληνη τροχιά.

οκόлопло́дник, -а α. το περικάρπιο.

οκόлопло́дный επ. του περικάρπιου.

οκoлoсepдéчнoй επ. του περικαρδίου· -ая
сумка το περικάρδιο.

οκόлoсoлнeчнoй επ. περιήλιος.

οκόлотíть, -лoчý, -лoтíшь, παθ.μτχ. παρлθ.
χρ. οκόлoчeнный, βр: -чен, -а, -o ρ.σ.μ.
(απλ.) βλ. oбoкoлoтíть.

οκόлoтoк, -ткa α. 1 (παλ.) τα πέριξ, τα
περίχωρα. 2 (παλ.) αστυνομικό τμήμα. 3 (παλ.)
αναρρωτήριο στρατιωτικό. 4 τμήμα σιδηροδρο-
μικής οδού ή απόστασης.

οκόлoтoчнoй επ. 1 του αστυνομικού τμήμα-
τος. 2 ως ουσ. αστυνομικός διοικητής τμήμα-
τος καθώς και ο βαθμός αυτού. || εκφρ. ~ над-
зирáтeль βλ. 2 σημ.

οκόлoть, οκόлo, οκόлeшь, παθ.μτχ. παρлθ.
χρ. οκόлoтoй, βр: -лот, -а, -o ρ.σ.μ. βλ.
oбoкoлoтíть!

οκόлoушнoй επ. περιωτικός.

οκόлoцвéтник, -а α. το περιάνθιο.

οκόлoпáчивaть ρ.δ. βλ. οκόлoпáчить.

οκόлoпáчить ρ.σ.μ. (απλ.) εξαπατώ, ξεγελώ.

οκόлoш, -а α. περιδεμα κεφαλιού.

οκόлoшeк, -шкa α. μικρό κεφαλοπερίδεμα.

οκόлoшнoчeство, -а ουδ. (παλ.) ανώτερο α-
ξίωμα των βογιάρων.

οκόлoшнoчoй, -eгo α. ανώτερο αξίωμα των βο-
γιάρων, καθώς και ο ίδιος ο βογιάρος.

οκόлoшнoй επ. 1 (κυρλε. κ. μτφ.) πλάγιος,

πλευρικός, πλαϊνός· -ая дopóгa πλαϊνός δpó-
μος· -не пyтí (μτφ.) πλάγια μέσα· -нм пyтём
πλαγίως, με πλάγια μέσα. 2 (παλ.) ο γύρω, ο
πέριξ· -не дома́ τα γύρω σπίτια· -не дере-
внн τα περίχωρα.

οκόльцeвaть, -цýю, -цýeшь, παθ.μτχ. παρлθ.
χρ. οκόльцoванный, βр: -ван, -а, -o ρ.σ.μ.
βλ. κολyцeвáть (1, 2 σημ.).

οκόльцoвнывaть ρ.δ. βλ. οκόльцeвaть.

οκόнeчнoсть, -и θ. άκρη, άκρο· ακροτήριο.

οκόнeчнoй επ. ακραίος, άκρος· τελευταίος.

οκόннiца, -и θ. (παλ.) παράθυρο (με όλα τα
μέρη που το αποτελούν).

οκόннoй επ. του παράθυρου· -οе стеклo το
τζάμι του παράθυρου.

οκόнопáтíть ρ.σ.μ. καλαφατίζω, πακτώ ε-
ντελώς, παντού.

οκόнопáчивaть ρ.δ. βλ. οκόнопáтíть. || -ся
πακτώνομαι.

οκόнтýзítь ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. κοнтýзítь.

οκόнфýзítь ρ.σ.μ. βλ. κοнфýзítь. || -ся πι-
κραίνομαι, στενοχωριέμαι (για κάτι απραγμα-
τοποίητο).

οκόнцe, -а ουδ. παραθυράκι.

οκόнчáниe, -я ουδ. 1 αποπεράτωση, αποτε-
λείωση, τερματισμός. 2 τέλος· - ромáна в
слéдующeм нoмeрe το τέλος του μυθιστορήμα-
τος στο επόμενο φύλλο του περιοδικού. || λή-
ξη· пéρας· - срoкa λήξη της προθεσμίας· по
-ии гoдa στο τέλος του χρόνου· по -ии во́йнн
τελειώνοντας ο πόλεμος. 3 (γραμμ.) η κατά-
ληξη· κόрень и - ρίζα και κατάληξη.

οκόнчáтeльнoй επ., βр: -лен, -льна, -льно
τελικός· τελειωτικός· - вñвoд τελικό συμπέ-
ρασμα. 2 οριστικός, ανέκλιτος, αμετάκλητος,
τελεσίδικος.

οκόнчítь, -чy, -чíшь ρ.σ.μ. 1 τελειώνω,
τερματίζω, περατώνω, παραιώνω· - τελειώνω
τη δουλειά· oкoрo вы -ите? γρήγορα θα τελει-
ώσετε; - инстítут τελειώνω το ινστιτούτο. ||
-ся τελειώνω· пeрeрñв -лcя το διάλειμμα τέ-
λειωσε· coвeщáниe -лoсь η σύσκεψη τέλειωσε.

οκόп, -а α. (στρατ.) χαρακώμα.

οκόпáть ρ.σ.μ., παθ.μτχ. παρлθ. χρ. οκό-
пáнный, βр: -пан, -а, -o. 1 περισκάβω· де-
рeвья περισκάβω τα δέντρα. 2 περιαυλακώνω,
περιχαντακώνω· περικλείω. || -ся οχυρώνο-
μαι, περιχαρακώνομαι. || μτφ. προφυλάσσομαι,
βρίσκω καταφύγιο.

οκόпник, -а α. (βοτ.) το σύμφυτο (επιστ),
στεκούλι (λκ.).

οκόпнoй επ. του χαρακώματος· -ая лíниa η
γραμμή χαρακωμάτων. || εκφρ. -ая во́йнá πόλε-
μος θέσεων.

οκόpáчивaть ρ.δ. βλ. oкoрoтíть. || -ся κο-
ντεύομαι, βραχύνομαι.

οκορени́ться -ίτσα ρ.σ. ριζώνω, ριζοφυώ.
οκορίть ρ.σ.μ. ξεφλουδίζω, αποφλοιώνω.
οκόрка, -и θ. ξεφλούδισμα, αποφλοιώση.
οκόрма, -а α. βλ. οκόрма.

οκορми́ть, οκορмлѠ, οκορмишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οκορмленнѣй, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (απλ.) βλ. οκορми́ть. 2 βλάπτω με το παρατάγισμα. || δηλητηριάζω με την τροφή· -волкоб δηλητηριάζω τους λύκους.

οκόрма, -и θ. 1 παρατάγισμα (μέχρι βλάβης). 2 δηλητηρίαση με τροφή (δόλωμα).

οκορнiа́ть ρ.σ.μ. (απλ.) κουτσουρεύω, κολοβώνω, κοντεύω.

οκορόк, -а, πλθ. οκοροка́ α. φαχνό κρέας· **за́дний** - πισινό φαχνό κρέας· **пе́редний** - μπροστινό φαχνό κρέας· **свиной** - χοιρομέρι· **копче́ный** - καπνιστό φαχνό κρέας.

οκοροко́ный επ. φαχνός· -ая часть φαχνό μέρος.

οκοροти́ть, -рочу́, -ротішь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οκορόченнѣй, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. κοντεύω, βραχύνω· -платье κοντεύω το φόρεμα· -брѣжи κοντεύω το παντελόνι.

οκορόчнѣй επ. βλ. οκοροко́ный.

οκορίть ρ.δ. βλ. οκορίть. || -ся ξεφλουδίζομαι, αποφλοιώνομαι.

οκοсе́ть, -ёю, -ёешь ρ.σ. (απλ.). 1 αλ-λοιθωρίζω· τυφλώνομαι απο το ένα μάτι. 2 μεθώ.

οκοσίть, -ошу́, -όσιшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. βλ. οκοσίть (1 σημ.).

οκοσенева́ть ρ.δ. βλ. οκοσене́ть.

οκοσене́лость, -и θ. αποστέωση; κοκκάλιασμα.

οκοσене́лѣй επ. 1 αποστεωμένος. 2 κοκκαλιασμένος, ξυλιασμένος, άκαμπτος· -труп ξυλιασμένο πτώμα. 3 ξεπαγιασμένος, σκληρός απο το κρύο. 4 μτφ. μαραμένος, μαραζωμένος.

οκοσене́ние, -я ουδ. βλ. οκοσене́лость.

οκοσене́ть, -ёю, -ёешь ρ.σ. 1 οστεοποιούμαι, κοκαλιάζω. 2 σκληρύνομαι, γίνομαι άκαμπτος· **труп** -ёл το πτώμα ξύλιασε. 3 ξεπαγιαζώ· **руки и но́ги** -ли от хо́лода τα χέρια και τα πόδια κοκκάλωσαν απο το κρύο. 4 μτφ. μαραίνομαι, μαραζώνω· **её жизнь** -ла η ζωή της μαράθηκε.

οκόт, -а α. γέννηση γατακιών. || (για μερικά ζώα) γέννηση νεογνών.

οκοτίть, -и́т ρ.σ.μ. (διαλκ.) γεννώ γατάκια. || γεννώ νεογά (για μερικά ζώα). || -ся γεννώ γατάκια. || (για μερικά ζώα) γεννώ νεογά.

οκοчене́лѣй επ. 1 μαργωμένος, κοκκαλωμένος, ξυλιασμένος. 2 (για πτώμα) σκληρός, άκαμπτος.

οκοчене́ть, -ёю, -ёешь ρ.σ. 1 ξεπαγιαζώ, α-

ποξυλιάζω, κρουσταλλιάζω. || μτφ. (για φόβο, тαραχή κλπ.) τα χάνω, μένω εμβρόντητος, άναυδος· **κοκκαλο**· παγώνω. 2 (για πτώμα) γίνομαι άκαμπτος, σκληρός, ξυλιάζω.

οκοчу́риться ρ.σ. (απλ.) πεθαίνω.

οκοше́чко, -а ουδ. παραθυράκι.

οκόшко, -а α. παραθυράκι, θυρίδα.

οκράина, -и θ. 1 άκρη, άκρο· παρυφή· -ле́са η παρυφή του δάσους· -го́рода η παρυφή της πόλης. || προάστεια, συνοικισμοί. 2 παραμεθόριος· απομακρυσμένη περιοχή.

οκράиннѣй επ. ακραίος, ακρινός, άκρος· απομακρυσμένος· -ая часть го́рода το ακραίο μέρος (η άκρη) της πόλης· -не райо́ны οι απομακρυσμένες περιοχές.

οκράс, -а α. βλ. οκράска (2 σημ.).

οκράсить, -а́шу, -а́сишь, παθ. μτχ: παρлθ. χρ. οκράшеннѣй, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βάφω· χρωματίζω, μπογιατίζω· -ткань βάφω ύφασμα· -дверь χρωματίζω την πόρτα· -в жёлтѣй цвет βάφω κίτρινο χρώμα. || για ηλιακές ακτίνες, φωτιά κ.τ.τ.) κοκκινίζω. 2 μτφ. προσδίδω ιδιαίτερη έκφραση, διανθίζω. || -ся 1 βάφομαι· χρωματίζομαι, μπογιατίζομαι. 2 κοκκινίζω, γίνομαι κόκκινος.

οκράска, -и θ. 1 βαφή, βάψιμο· χρωμάτισμα, μπογιατίσμα· -волос βάψιμο μαλλιών· **птица с пестрой** -ой πουλί παρδαλό. 2 μτφ. χρωματισμός, χρώμα, χροιά· **прида́ть выступлѣние политическую** -у προσδίδω στην ομιλία πολιτική χροιά· **стилистіческая** - слова χρωματισμός του λόγου (ομιλίας).

οκράсочнѣй επ. βαφικός· χρωματιστικός, χρωστικός· -не работы χρωματιστικές εργασίες.

οκράшивание, -я ουδ. βλ. οκράска.

οκράшившѣ(ся) ρ.δ. βλ. οκράсить(ся).

οκρέпнуть, -ну, -нешь ρ.σ. οκρέп, -ла, -ло μτχ. παρлθ. οκρέпшѣй ρ.σ. κρέпнуть.

οκρέст, -а α. 1 επίρ. (γραμ. λόγος) γύρω, τριγύρω, ολόγυρα. 2 πρόθ. (παλ.) περί.

οκρεсти́ть, -ецу́, -έстишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. οκрещённѣй, βρ: -щён, -щенá, -щенό ρ.σ.μ. 1 βαφτίζω. 2 ονομάζω, ονοματίζω, βγάζω (δίνω) όνομα (κατά τη βάφτιση). || -ся βαφτίζομαι.

οκρέстность, -и θ. τα περίχωρα, τα πέριξ, τα προάστεια· ο πέριξ χώρος.

οκρέстнѣй επ. ο γύρω, ο πέριξ· -не места τα γύρω μέρη (τόποι). || κοντινός, γειτονικός· **мы с -ых дереве́нь** εμείς είμαστε απο τα περίχωρα.

οκриве́ть ρ.σ.(απλ.) τυφλώνομαι απο το ένα μάτι.

οκρίк, -а α. 1 φωνή, κραυγή, κλήση· **он даже не оберну́лся на мой** - αυτός ούτε καν γύρισε στην κραυγή μου. 2 φωνή (απειλητι-

κή, διαταγής κ.τ.τ.)· **грубый** - οκροκράτα η απότομη φωνή του γραφειοκράτη.

окрикивать ρ.δ. βλ. **окрикнуть**.

окрикнуть ρ.σ.μ. φωνάζω, κράζω· καλώ.

окровáвить, -влю, -вишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **окровáвленный**, βρ: **лен**, -а, -ο ρ.σ.μ. αιματοβάφω, καταματώνω· - **лицо** αιματοβάφω το πρόσωπο. || -ся αιματοβάφομαι, καταματώνομαι· αιματοκυλίζομαι.

окровáвленный επ. απο μτχ. (αι)ματοβαμμένος, αιμόφυρτος, καθημαγμένος, καταματωμένος, αιματοκυλισμένος.

окровáвить(ся) ρ.δ. βλ. **окровáвить(ся)**.

окровенéть, -éет ρ.σ. (απλ.) ματώνω· **бинт** -έλ ο επίδεσμος (γάζα) μάτωσε.

окровенíть ρ.σ.μ. (απλ.) ματώνω· - **руку** ματώνω το χέρι.

окрóл, -а α. η γέννα της κουνέλας.

окрóме πρόθ. με γεν. (παλ.) βλ. **крóме**.

окромсáть ρ.σ.μ. βλ. **окромсáть**.

окромá πρόθ. με γεν. (διακλ.) βλ. **крóме**.

окропíть, -плó, -пíшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **окроплéнный**, βρ: -лén, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. ραντίζω, ραίνω· - **водой** ραντίζω με νερό. || -ся ραντίζομαι, ραίνομαι.

окроплáть(ся) ρ.δ. βλ. **окропíть(ся)**.

окрóшка, -и θ. οκρόσκα, είδος ορεχτικού πρώτου φαγητού. || μτφ. ανακατωσιά, -σούρα, σύγχυση, μπερδεφιά· - **в головé** ανακατωσούρα στο κεφάλι (μυαλό).

óкруг, -а α. περιοχή, περιφέρεια· **администратíвный** - διοικητική περιοχή· **воéнный** - στρατιωτική περιοχή· **изобрáтельный** - εκλογική περιφέρεια· **учéбный** - εκπαιδευτική περιφέρεια· **судéбный** - δικαστική περιφέρεια.

окрúг επίρ. κ. πρόθ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **вокрúг**, **кругóm**.

окрúга, -и θ. η γύρω περιοχή, τα πέριξ.

округлéние, -я ουδ. στρογγύλωση, -μα.

округлéнность, -и θ. στρογγυλότητα· κυκλότητα.

огруглéнный επ. απο μτχ. στρόγγυλος, -λεμένος. || μτφ. πλήρης, ολοκληρωμένος.

округлéть ρ.σ. (απλ.) στρογγυλεύω, -γίνομαι στρογγυλός. || γεμίζω, χοντραίνω.

округлíть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **округлéнный**, βρ: -лén, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. 1 στρογγυλεύω· - **гýбь** στρογγυλεύω τα χείλη. || μτφ. ολοκληρώνω. 2 μτφ. αυξάνω, μεγαλώνω. || -ся 1 βλ. **округлéть**. || μτφ. ολοκληρώνομαι. 2 μτφ. αυξάνομαι, μεγαλώνω.

окрúглость, -и θ. στρογγυλότητα, κυκλωτερότητα.

окрúглый επ., βρ: **окрúгль**, -а, -ο. 1 στρογγυλός· κυκλωτερός· - **пóчерк** στρογγυλή γραφή. || (για κινήσεις)· ομαλός, αργός, σιγανός·

- **жест** ομαλή χειρονομία. 2 μτφ. ολοκληρωμένος, αποπερατωμένος, πλήρης.

округлáть(ся) ρ.δ. βλ. **округлíть(ся)**.

округáть ρ.δ.μ. 1 βλ. **округíть**. 2 περιβάλλω. || -ся περικυκλώνω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

округáющий επ. απο μτχ. ο γύρω, ο περιβάλλων, ο περιστοιχίζων· -ие **предмéты** τα γύρω αντικείμενα· **поля** -ие **дерéвню** τα χωράφια που περιβάλλουν το χωριό. 3 ουσ. ουδ. -ее το περιβάλλον (φυσικό ή κοινωνικό)· -ая **средá** το περιβάλλον.

округéние, -я ουδ. 1 περικύκλωση· περίγυρος· περιβάλλον· **геοграфíческое** - γεωγραφικό (φυσικό) περιβάλλον· **капиталистíческое** - καπιταλιστική περικύκλωση. 2 κοινωνικό περιβάλλον· κύκλος· **литературное** - το λογοτεχνικό περιβάλλον. 3 τα περίχωρα, τα πέριξ· 4 πολιορκία, περικύκλωση· **попáсть в** - πέφτω στον κλοιό· **выходíть из** -я βγαίνω απο τον κλοιό. || εκφρ. **в** -и περιβαλλόμενος, περιστοιχιζόμενος, συνοδευόμενος.

округíть, -жý, -жíшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **округéнный**, βρ: -жён, -женá, -женó ρ.σ.μ. 1 περικυκλώνω· **жандáрмы** -ли **дом** οι χωροφύλακες περικύκλωσαν το σπίτι· **толпá** **его** -ла το πλήθος τον περικύκλωσε. 2 (κυρξ. κ. μτφ.) περιβάλλω, περιτριγυρίζω· περιστοιχίζω. 3 πολιορκώ, περικυκλώνω· περιζώνω· - **неприяте-ля со всех сторóн** περικυκλώνω τον εχθρό απο παντού· - **тéсно** περισφιγγώ.

округнóй επ. περιφερειακός, της περιοχής· - **центр** κέντρο περιοχής· -**яя** **парти́нная конференция** περιφερειακή κομματική συνδιάσκεψη.

округнóсть, -и θ. 1 περιφέρεια· κύκλος· η περίμετρος· περίβολος. 2 η γύρω τοποθεσία, τα πέριξ, τα περίχωρα· **в** -и στα περίχωρα.

округный επ. 1 (παλ.) ο γύρω, γειτονικός· -не **гóрн** τα γύρω βουνά. 2 (απλ.) πλαϊνός, πλευρικός, πλάγιος· -ым **путём** με πλάγιο δρόμο.

окрутíть, -учý, -úтишь, παθ. μτχ. παρλθ. **окручéнный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 περιτυλίγω. 2 (απλ.) στεφανώνω, κουκουλώνω. || -ся 1 περιτυλίγομαι. 2 (απλ.) στεφανώνομαι.

окручíвать(ся) ρ.δ. βλ. **окрутíть(ся)**.

окрулéнный επ. απο μτχ. 1 φτερωμένος. 2 μτφ. αναπτερωμένος, ενθουσιασμένος, εμψυχωμένος.

окрулíть, -лú, -лúшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **окрулéнный**, βρ: -лén, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. αναπτερώνω, ενθουσιάζω, εμψυχώνω· **успéх** **мéня** -**й**л η επιτυχία, μου 'δωσε φτερά. || -ся 1 **βγάζω** φτερά (για χρυσαλλίδες κλπ.). 2 μτφ. αναπτερώνομαι, ενθουσιάζομαι, εμψυχώνομαι.

οκρyλίть(ся) ρ.δ. βλ. οκρyλίть(ся).
οκρyσίться, -σίсья ρ.σ. (απλ.) γρyλιζω, γρyζω για επίθεση (για ζώα). || μτφ. επιτί-
 θεμαι άγρια· απαντώ με κακία.
οκσιδйρoвание, -я ουδ. οξειδωση.
 *οκσιδйρoвать, -рю, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. ο-
 ξειδώνω. || -ся οξειδώνομαι.
οκσιδйρoвка, -и θ. 1 οξειδωση. 2 οξειδω-
 μένη επιφάνεια μετάλλου.
 *οκτάва, -и θ. 1 (μουσ.) οχτάδα. 2 πολύ χα-
 μηλό μπάσο. 3 οχτάστιχο.
 *οκτάздρ, -а α. οχτάεδρο.
οκтябрёнок βλ. οκтябрй́та.
οκтябрй́ст, -а α. οχτωβριανός (μέλος ή ο-
 παδός του αστοτσιφλικιάδικου κόμματος στη
 Ρωσία).
οκтябрь, ё α. 1 Οχτώβρης (μήνας). 2 (με
 κεφαλαίο στα ρωσικά σημαίνει τον επαναστα-
 τικό Οχτώβρη)· Годовщина Октябрй́ η επέτει-
 ος του Οχτώβρη.
οκтябрьский επ. οχτωβριανός· -ая погoда
 οχτωβριανός καιρός· -не дни οχτωβριανές μέ-
 ρες. || (με κεφ.) Οχτωβριανός (με επαναστα-
 τική σημ.)· -ая побёда Οχτωβριανή νίκη· Ок-
 тябрьская революция Οχτωβριανή επανάσταση·
 Октябрьские дни Οχτωβριανές μέρες.
οκтябрй́та, -йт πλθ. (ενκ. οκтябрёнок,
 -нка α.)· οχτωβριανόπουλα, μαθητές της 1-3
 τάξης δημοτικού με την καθοδήγηση της πιο-
 νέρινης οργάνωσης.
οκyκливаться, -ается ρ.δ. βλ. οκyκлиться.
οκyκлиться, -ится ρ.σ. χρυσαλλιδώνομαι,
 μετατρέπομαι σε χρυσαλλίδα.
οкуйрoвание, -я ουδ. (για φυτά) μεταμό-
 σχευση.
οкуйрoвать, -рю, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. (για
 φυτά) μεταμοσχεύω. || -ся μεταμοσχεύομαι.
 *οкуйрoвка, -и θ. βλ. окуйрoвание.
 *οкуйрист, -а α. οφθαλμίατρος, -μολόγος.
οкультйвйрoвать ρ.δ. βλ. окультyрйть.
οкультyрйвать ρ.δ. βλ. окультyрйть. || -ся
 καλλιεργούμαι.
οкультyрйть ρ.σ.μ. 1 καλλιεργώ· - почву
 καλλιεργώ το έδαφος. 2 εμβολιάζω άγριο φυτό·
 - леснyю яблоню εμβολιάζω αγριομηλιά.
 *οкуляр, -а α. προσοφάλμιος· - микросκό-
 па προσοφάλμιος φακός μικροσκοπίου.
οкунатъ(ся) ρ.δ. βλ. окунутъ(ся).
окуневый επ. πέρκινος, της πέρκης. || -не
 πλθ. ουσ. τα περκιδή.
οкунёк, -нёк α. μικρή πέρκη, περκίτσα.
οкунутъ, -нy, -нёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
 окунутый, βρ: -у, -а, -ο ρ.σ.μ. βυθίζω,
 βουτώ· - до пояса βουτώ ως τη ζώνη (μέση).
 || -ся (κυρλεξ. κ. μτφ.) βυθίζομαι, βουτιέ-
 μαι· - до шёи βυθίζομαι ως το λαιμό· - в

мрак βυθίζομαι στο σκοτάδι. || μτφ. ρίχνο-
 μαί, αφοσιώνομαι· - в науку αφοσιώνομαι στην
 επιστήμη.

окун, -я, γεν. πλθ. -ёй α. πέρκη, πέρκα.
οкупатъ(ся) ρ.δ. βλ. окупйть(ся).
οкупйть, окуплю, окупйшь, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. окупленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. κα-
 λύπτω τα έξοδα· - себестоймoсть βγάζω το κό-
 στος· - затрyты (расхoды) καλύπτω (βγάζω) τα
 έξοδα. || μτφ. (ε)ξαγοράζω. || -ся καλύπτο-
 μαι· расхoды -лись τα έξοδα καλύφτηκαν. ||
 μτφ. (ε)ξαγοράζομαι.
οкургyзйть, -yжу, -yзйшь, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. окургyженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ.
 (για ένδυμα) παρακοντεύω.
οкурйвание, -я ουδ. κάπνισμα· - yлей κά-
 πνισμα της κυφέλης.
οкурйвать ρ.δ. βλ. окурйть. || -ся κάπνй-
 ζομαι, ενοχλούμαι απο τον καπνό.
οкурйть, -урй, -yрйшь, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. окуренный, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ.μ. κα-
 πνίζω· - yлей κάπνйζω την κυφέλη.
οкурок, -рка α. αποτσιγάρο, γόπα.
οкутатъ ρ.σ.μ. 1 περιτυλίγω, περικαλύπτω,
 κουκουλώνω· - ребёнка κουκουλώνω το παιδά-
 κι. 2 σκεπάζω, καλύπτω· туман -ал зёмыю η
 ομίχλη σκέπασε τη γη. || εκφρ. окутанный
 тайной καλυμμένος με μυστήριο. || -ся τυλί-
 γομαι, κουκουλώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
οкутывать(ся) ρ.δ. βλ. окутатъ(ся).
οкучйвание, -я ουδ. βλ. окучка.
οкучйвать ρ.δ. βλ. окучйть. || -ся σκαλί-
 ζομαι.
οкучйть ρ.σ.μ. σκαλίζω· - кукурyзы ска-
 λйζω τα καλαμπόκια.
οкучка, -и θ. σκαλισμα.
 *οкучник, -а α. σκαλιστήρι.
οладyшек κ. оладышек, -шка α. μικρή πετα-
 στή, πεταστίτσα.
οладyшка, κ. оладышка, -и θ. πεταστή.
οладья, -и, γεν. πλθ. -дйй, dot. -дьям;
 θ. είδος μεγάλης τηγανίτας.
 *οлеандр, -а α. νήριο (επιστ.), ροδοδάφνη,
 σφάκα (λκ.).
олеандровый επ. νήριος, ροδοδάφνινος· -
 лист ροδοδάφνινο φύλλο.
οледеневатъ ρ.δ. βλ. оледенеть.
οледенёлый επ. 1 βλ. обледенёлый. 2 κοι-
 καλιασμένος, ξυλιασμένος, παγωμένος· - труп
 ξυλιασμένο πτώμα.
οледенёние, -я ουδ. βλ. обледенёние.
οледенеть ρ.σ. βλ. обледенеть. || παγώνω·
 рука -ла το χέρι πάγωσε.
οледенйть ρ.σ.μ. βλ. обледенйть.
 *οлейн, -а α. ελαΐνη, ελαϊκό οξύ.
οлейновый επ. της ελαΐνης· -ая кислота ε-

λαϊκό οξύ.

оленео́йк, -ά α. αντιλόπη η βουβαλίδα.

оленево́д, -α α. ελαφοκόμος.

оленево́дство, -α ουδ. ελαφοκομία.

оленево́дческий επ. ελαφοκομικός.

олéневый επ. του ελαφιού. || ουσ. πλθ. -не та ελαφιδή.

олéенок, -нка, πλθ. -нята, -ят α. το ελαφάκι.

олéний, -ья, -ье επ. ελαφίσιος, ελάφειος· -ьи роги́ ελαφοκέρατα· -ье ста́до κοπάδι ελαφιών· -ья шкура ελαφόδερμα· -мох το ελαφόβροσκο, η παστινάκη (φυτό).

олéница, -и θ. ελαφήσιο κρέας.

олéнь, -я α. το ελάφι, η έλαφος· се́верный - η τάρανδος.

олеогра́фический επ. ελαιογραφικός.

***олеогра́фия**, -и θ. ελαιογραφία. || αντίγραφο ελαιογραφίας.

***оли́ва**, -и θ. ελιά, ελαία, ελαιόδεντρο καθώς και ο καρπός· **ди́кая** - η αγριελιά· **урожа́й оли́в** ελαιοπαραγωγή· **сбор оли́в** ελαιοσυγκομιδή, λιομάζωμα.

***оли́вин**, -а α. χρυσόλιθος πρισματώδης χρώματος λαδί (ελαιόχρωμος).

оли́вка, -и θ. βλ. ολίβα.

оли́вковый επ. 1 της ελιάς, ελαϊκός, ελαιώδης· -ая ро́ща ελαιώνας, ελαιοτόπι, λιοτόπι· -ая ко́сточка ελαιοπυρήνας· -ое ма́сло ελαιόλαδο· -ая ветвь κλάδος ελιάς (σύμβολο ειρήνης). 2 ελαιόχρωμος, λαδής, χρώματος λαδί· **ма́терия -ого цвéта** ύφασμα λαδί. || εκφρ. -ое дере́во το ελαιόδεντρο, η ελιά.

олига́рх, -а α. ολιγαρχής.

олига́рхический επ. ολιγαρχικός· - образ правле́ния ολιγαρχική μορφή διακυβέρνησης.

***олига́рхия**, -и θ. ολιγαρχία· **финансовая** - πλουτοκρατική ολιγαρχία.

***Оли́мп**, -а α. Ολυμπος (βουνό). || μτφ. η κορυφή, οι κορυφαίοι, οι εκλεκτοί· **литера-ту́рный** - ο λογοτεχνικός όλυμπος.

***Оли́мпиада**, -и θ. 1 ολυμπιάδα (χρόνος τεσσάρων ετών μεταξύ δύο ολυμπιάδων). 2 αγώνες ολυμπιακοί (διεθνείς). 3 διαγωνισμός. || εκφρ. **победи́тель** -и ολυμπιονίκης.

оли́мпиец, -пийца α. ολύμπιος θεός. || ολύμπιος (γαλήνιος και μεγαλοπρεπής), θείος.

оли́мпийский επ. ολύμπιος· - бо́г ολύμπιος θεός· -ое споко́йство ολύμπια ηρεμία (αταραξία). || εκφρ. -ие и́гры ολυμπιακοί αγώνες· τα ολύμπια.

***оли́фа**, -и θ. λινέλαιο, λιναρόλαδο.

олицетво́рение, -я ουδ. προσωποποίηση· - сил приро́ды προσωποποίηση των δυνάμεων της φύσης· - в о́бснях η προσωποποίηση στα παραμύθια· - скýпости προσωποποίηση της φιλαρ-

γυρίας.

олицетво́ренный επ. απο μτχ. προσωποποιημένος.

олицетво́рять ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **олицетво́ренный**, βρ: -рен, -ренá, -рено προσωποποιώ.

олицетво́рять ρ.δ. προσωποποιώ. || -ся προσωποποιούμαι.

о́лово, -а ουδ. κασίτερος, καλάι.

оловя́нный επ. κασιιτέρινος, καλάινος. || μτφ. (για μάτια, βλέμμα)· άτονος, ξέφυχος, θαμπός.

о́лук, -а α. (απλ.) κουτός, βλάκας· - ца́ря небе́сного (απλ.) θεόκουτος.

о́льха, -и, πλθ. **о́льки**, **о́льх** θ. η σκλήθρα, το σκλήθρο, νεκτάριο, ολένιο (φυτό).

о́льховник, -а α. βλ. **о́льшаник** (1σημ.).

о́льховый επ. του σκλήθρου, σκλήθρινος.

о́льшаник, -а α. 1 δάσος σκλήθρων. 2 βάλτος γεμάτος απο σκλήθρα.

о́льшя́к, -á α. (διαρκ.) δάσος απο σκλήθρα.

***ом**, -а α. το ωμ (μονάδα ηλεκτρ. αντίστασης).

***ома́р**, -а α. μεγάλος θαλάσσιος αστακός.

ома́чивать ρ.δ. βλ. **омочи́ть**.

омеблиро́вать(ся) ρ.δ. βλ. **оомеблиро́вать(ся)**.

омеблиро́вывать(ся) ρ.δ. βλ. **оомеблиро́вать(ся)**.

***оме́га**, -и θ. ωμέγα (ω)..

омедни́ть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **омед-ни́нный**, βρ: -нен, -ненá, -нено. (τεχ.) καλύπτω με χαλκό.

омедни́ть ρ.δ. βλ. **омедни́ть**. || -ся καλύπτομαι με χαλκό.

омéла, -и θ. ιξός, ιξία.

омелéть ρ.σ. (απλ.) βλ. **оомелéть** (1σημ.).

омерзéние, -я ουδ. αηδία, αποτροπιασμός, βδελυγμία, σιχασιά· до -я μέχρι αηδίας· **вну-шить** - εμπνέω (προξενώ) αηδία· **испи́тывать** - αισθάνομαι αηδία, σιχαίνομαι· с -ем με αηδία, σιχαμερά.

омерзéть, -éю, -éешь ρ.σ. γίνομαι αηδιαστικός, σιχαμερός.

омерзй́тельность, -и θ. βλ. **омерзéние**.

омерзй́тельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно αηδιαστικός, σιχαμερός· αποτροπιαστικός· - за́пах σιχαμερή μυρουδιά· -ая по́года βρωμόκαιρος.

омертвéлость, -и θ. απονέκρωση.

омертвéлый επ. 1 (απο)νεκρωμένος· -не ткá-ни απονεκρωμένοι ιστοί. 2 μτφ. μαραμένος, ά-τονος· μαρασμένος. || ερημωμένος, έρημος.

омертвéние, -я ουδ. (απο)νέκρωση - ткáней νέκρωση των ιστών· - нéрва απονέκρωση του νεύρου.

омертвéть ρ.σ. 1 (απο)νεκρώνομαι· стопа́

-λα το πέλαμα απονεκρώθηκε (ξένεφε). 2 μτφ. παραλύω, κοκκαλώνω ~ от стрáха κοκκαλώνω απο το φόβο. || μαραζώνω, μαραίζομαι, ατονώ. || ερημώνομαι.

ομερτвítь, -влó, -вítь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. омертвлéнный, βρ: -лén, -ленá, -ленó ρ. σ.μ. 1 (απο)νεκρώνω ~ клéток νεκρώνω τα κύτταρα. 2 μτφ. ακινητοποιώ, δεν προωθώ. || κάνω τι αδρανές, στάσιμο, δεν χρησιμοποιώ.

ομερτвлéние, -я ουδ. (κυρλεξ. κ. μτφ. (απο) νέκρωση.

ομερтвля́ть ρ.δ. βλ. омертвítь. || -ся (απο) νεκρώνομαι.

ομέτ, -а α. αχυροσωρός, αχυροθημωνιά.

ομεщáниваться ρ.δ. βλ. омещáнить(ся).

ομεщáниться, -нюсь, -нишься ρ.σ. γίνομαι μικροαστός.

ομíческий επ. σε ωμ. -οε сопротивление η αντίσταση σε ωμ.

*ομлét, -а α. ομελέτα, σφουγγάτο.

ομμέтр, -а α. ωμόμετρο, ώμμετρο.

*ομνiоус, -а α. (παλ.) όμνιμπος, πολυθέσιο ιππήλατο αμάξι.

ομóвение, -я ουδ. θρησκευτικός καθαρiσμός (μέρους του σώματος με πλύσιμο), αγνiσμός. || πλύσιμο· νύψιμο.

ομóлáживание, -я ουδ. 1 βλ. оμóложéние. 2 κλάδευμα για ανανέωση βλαστών.

ομóлáживать(ся) ρ.δ. βλ. оμóлoдítь(ся).

ομóлoдítь, -ложú, -лoдítь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. оμóлoжéнный, -жéн, -женá, -женó ρ.σ.μ. 1 κάνω νέον, ανανεάζω, ξενιοτεύω, ξανανιώνω. || βάζω, εισάγω νεολαίους ~ oрганизáцию βάζω νεολαίους στην οργάνωση. || -ся γίνομαι νέος, ξανανιώνω κλπ ρ. ενεργ. φ.

ομóлoжéние, -я ουδ. ξανάνιωμα, ξενιότεμα.

*ομóним, -а α. ομώνυμη λέξη, το ομώνυμο.

ομóнимкá, -и θ. 1 το σύνολο των ομώνυμων λέξεων μιας γλώσσας. 2 κλάδος της λεξικογραφίας για τα ομώνυμα, ομωνυμική.

ομóнимíческий επ. ομωνυμικός.

ομóнимiя, -и θ. ομωνυμία.

ομóчítь(ся) ρ.σ. (γραπ. λόγος) βλ. оóмочítь(ся).

ομрáчáть(ся) ρ.δ. βλ. оμрáчítь(ся).

ομрáчéнный επ. απο μτχ. 1 σκοτεινός, σκοτεινιασμένος. || μτφ. συσκοτισμένος. 2 περίλυπος, καταλυπημένος, καταθλιμμένος.

ομрáчítь ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. оμрáчéнный, βρ: -чéн, -ченá, -ченó. 1 επισκοτίζω. || μτφ. συσκοτίζω. 2 απαγοητεύω· καταθλίβω, καταλυπώ. || μτφ. αμαυρώνω, επισκιάζω. || -ся 1 σκοτεινιάζω, καλύπτομαι στο σκοτάδι. 2 τα βλέπω όλα μαύρα, καταθλίβομαι, καταλυπούμαι, στενοχωρούμαι, πικραίνομαι.

ομужíчítься, -чусь, -чишься ρ.σ. (παλ.)

γίνομαι μουζικός.

óмуль, -я α. είδος σολομού (ψάρι).

óмут, -а α. λάκκος βαθύς στον πυθμένα του ποταμού. || (κυρλεξ. κ. μτφ.) δίνη, ρουφήχτρα· -рекí η δίνη του ποταμού· -стратéй η δίνη των παθών. || εκφρ. в тiчoм -е чéрти вóдятся να φοβάσαι απο βουβό ποτάμι.

ομυтíстый επ., βρ: -тiст, -а, -о ποτάμι που έχει πολλούς λάκκους στον πυθμένα.

ομшáник, -а α. μελισσάρι, μελισσοκομείο.

ομшвáть ρ.δ.μ. 1 βλ. оμшítь. 2 περιρραντίζω, βρέχω. 3 περιβρέχω. || -ся βλ. оμшítься, оóмшítься.

ομшлéние, -я ουδ. σαπυνοποίηση.

ομшítь, оμóш, оμóшеш ρ.σ.μ. (γραπ. λόγος)· πλύνω ολόγυρα· περινίπτω. || (κυρλεξ. κ. μτφ.)· ξεπλύνω. || -ся (γραπ. λόγος) βλ. оóмшítься.

οη! егó, емý, егó, им, о нéм (στις πλάγιες πτώσεις παίρνει στην αρχή το γράμμα η, αν βρίσκεται μετά τις προθέσεις: от негó, к немý, на негó, с ним, о нéм), προσ. αντων. 3ου προσώπου καθώς και κτητ. αντωνυμία· αυτός· οη читáет αυτός διαβάζει· егó дом το σπίτι του· за ним μετά (πίσω) απ' αυτόν· οη сам αυτός ο ίδιος. || (σε συνδυασμό με το μόριο вoт αποκτά σημ. δεικτικής αντωνυμίας)· αυτός· вoт οη νά αυτός, νάτος· вoт οη я егώ είμαι αυτός, νά με. || ως ουσ. ο αγαπητικός, ο ερωμένος· ο ήρωας μυθωστορήματος· я ей не οη егώ δεν είμαι ο αυτός της. || εκφρ. пусть (пóскай) егó (για αδιαφορία) άφησέ τον, άς τον(ε).

οη²áκλ. ουδ. (παλ.) ονομασία του γράμματος ο.

οηá, еé, ей, еé ёю κ. ей (στις πλάγιες πτ. παίρνει στην αρχή το γράμμα η, αν βρίσκεται μετά τις προθέσεις: от неé, к ней, на неé, с ней, о ней) θ. της προσ. αντων. 3ου προσώπου αυτή (βλ. σημ. οη¹).

*οηáтр, -а α. όναγρος, αγριογαίδαρος.

*οηанизм, -а α: αυνανισμός.

*οηдáтра, -н θ. μοσχόμυς.

οηдáтровый επ. του μοσχόμυος, απο μοσχόμυν· -ая мéха γούνα απο μοσχόμυν.

οнемéлoсть, -и θ. αφωνία, αφασία, βουβότητα, αλαλιά. || μούδιασμα, αιμοδιάση, νάρκωση.

οнемéльный επ. άφωνος, άλαλος, βουβός. || μουδιασμένος, ναρκωμένος, ξενεμένος.

οнемéние, -я ουδ. βλ. οнемéлoсть.

οнемéть ρ.σ. 1 γίνομαι άφωνος, άλαλος, βουβαίνομαι. || μένω άναυδος, αποσβωλωμένος. 2 μουδιάζω, ξενεύω· ναρκώνομαι.

οнемéчение, -я ουδ. εκγερμανισμός.

οнемéчивание, -я ουδ. εκγερμανισμός.

οнемéчивать(ся) ρ.δ. βλ. οнемéчítь(ся).

ΟΝΕΜΕЧИТЬ ρ.σ.μ. εκγερμανίζω. || -ся εκγερμανίζομαι.

ΟΝΈРЫ, -ОВ πλθ. (ενκ. ΟΝЕ́Р, -а α.): ВСЕ́МИ-АМИ (παλ.) με όλα τα απαραίτητα· με όλες τις λεπτομέρειες.

ΟΝИ́ ονομ. πλθ. της αντων. ΟН!

*ΟΝИКС, -а α. όνουξ ή σαρόνουξ (ορυκτό).

ΟΝИКСОВЫ́Й επ. του όνουχα, απο όνουχα.

ΟΝКО́ЛОГ, -а α. ογκολόγος.

ΟΝКОΛΟΓИ́ЧЕСКИЙ επ. ογκολογικός.

*ΟΝКОΛΌГИЯ, -и θ. ογκολογία.

ΟΝÓ, ЕГÓ, ЕМУ́, ЕГÓ, ИМ, О НЕМ (στις πλάγιες πτ. παίρνει στην αρχή το γράμμα Н, αν βρίσκεται μετά τις προθέσεις: ОТ НЕГО́, К НЕМУ́, НА НЕГО́, С НИМ, О НЕМ), ουδ. της προσ. αντων. 3ου προσώπου· αυτό (βλ. σημ. ΟН').

*ΟΝΟΜÁΣΤΙΚΑ, -и θ. 1 ονομαστική ή ονοματολογία. 2 τμήμα της γλωσσολογίας που μελετά τα κύρια ονόματα.

*ΟΝΟΜΑΤΟΛΌГИЯ, -и θ. βλ. ΟΝΟΜÁΣΤΙΚΑ.

*ΟΝΤΟΓΕΝÉΣ κ. ΟΝΤΟΓΕΝÉΣИС, -а α. οντογένηση, οντογένεια, οντογονία.

ΟΝΤΟΓΕΝЕТИ́ЧЕСКИЙ επ. οντογονικός.

ΟΝУ́ЧА, -и θ. ύφασμα περιτύλιξης του ποδιού μέσα στο υπόδημα.

ΌНЬИ αντων. δεικτ. αυτός, εκείνος ακριβώς· - день αυτήν ακριβώς τη μέρα. || ο ανωτέρω αναφερόμενος. || (αντων. προσωπική του 3 προσ. και μόνο στις πλάγιες πτ.)· ТАК ДО ОТЪЕЗДА В МОСКВУ́, ТАК И ПО ВОЗВРАЩЕНИИ ИЗ О́НОЙ ПРОЖИВА́Л В ДО́МЕ РОДИ́ТЕЛЕЙ τόσο πριν την αναχώρηση για τη Μόσχα, όσο και μετά την επιστροφή απ' αυτή ζούσε στο σπίτι των γονέων. || εκφρ. ВО ВРЕ́МЯ О́НО; ВО ВРЕМЕНА́ О́НЫ; В О́НЫ ДНИ; В О́НЫ ГО́ДЫ εκείνο (αυτόν) τον καιρό· εκείνους (αυτούς) τους καιρούς· εκείνες (αυτές) τις μέρες· εκείνα (αυτά) τα χρόνια.

*ΟΟΛИ́Т, -а α. ωόλιθος (ορυκτό).

ΟПАДА́НИЕ, -я ουδ. πτώση.

ΟПАДА́ТЬ, -áет ρ.δ. βλ. ΟΠΆСТЬ.

ΟΠΑДÉНИЕ, -я ουδ. πτώση.

ΟΠΆЗДЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. ΟΠΟЗДА́НИЕ.

ΟΠΆЗДЫВАТЬ ρ.δ. βλ. ΟΠΟЗДА́ТЬ.

ΟΠΆИВАТЬ ρ.δ. βλ. ΟΠΟИ́ТЬ. || -ся 1 παραποτίζομαι, βλάπτομαι απο το πολύ πότισμα. || μεθώ, ζαλίζομαι. 2 ποτίζομαι με δηλητήριο, δηλητηριάζομαι.

*ΟΠΆК, -а α. ειδος αγγειοπλαστικού πηλού καθώς και αγγείο απ' αυτόν.

*ΟΠΆЛ, -а α. οπάλιος (ορυκτό).

ΟΠΆЛА, -и θ. θυμός, οργή, απλαχνία του τσάρου προς τους βογιάρους, προύχοντες. || δυσμένεια, εναντίωση.

ΟΠΆЛИВАНИЕ, -я ουδ. βλ. ΟΠΆЛКА.

ΟΠΆЛИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ΟПАЛИ́ТЬ(СЯ).

ΟПАЛИ́ТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ΟПАЛÉННЫЙ, βρ: -лЭН, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. 1 περικαίω, περιφλογίζω, καφαλίζω. 2 (για ήλιο, καύσωνα, άνεμο) στεγνώνω, ξηραίνω. || -ся 1 περικαίομαι, περιφλογίζομαι (για δέρμα, ενδυμασία). 2 (εξ)οργίζομαι, θυμώνω, ανάβω.

ΟΠΆЛКА, -и θ. περιφλόγιση, καφάλισμα.

ΟΠΆЛОВЫЙ επ. 1 οπάλιος· - камень οπάλιος λίθος· - перстень οπάλιο δαχτυλίδι· 2 γαλακτοκυανόχρωμος, οπάλιου χρώματος.

ΟΠΆЛУБИТЬ, -блЮ, -бИшь ρ.σ.μ. (οικοδ.) ευλοτυπώ, κάνω ευλότυπο, καλουπώνω. || σανιδώνω.

ΟΠΆЛУБКА, -и θ. ευλότυπο, καλούπι ξύλινο. || σανίδωση.

ΟΠΆЛУБОЧНЫ́Й επ. ευλοτυπικός. || της σανίδωσης.

ΟПА́ЛЫВАТЬ ρ.δ. βλ. ΟΠΟЛÓТЬ. || -ся περιβοτανίζομαι.

ΟПА́ЛЫЙ επ. (παλ.) πεσμένος (απο δέντρο). || βαθουλός· -не щЕКИ βαθουλά μάγουλα.

ΟПА́ЛЫНЫ́Й επ. έκπτωτος εύνοιας, υπό δυσμένεια.

ΟПАЛИ́ТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ΟПАЛИ́ТЬ(СЯ).

ΟΠΆМЯТОВАТЬСЯ, -тУЮсь, -тУешься ρ.σ. 1 (παλ.) συνέρχομαι, έρχομαι στα σύγκαλά μου. 2 μτφ. (απλ.) μεταμελώ, μετανοώ, -νιώνω, ανανίπτω.

ΟΠΆРА, -ы θ. 1 προσύμι. 2 βλ. ΟΠΆРНИК.

ΟΠΆРНИК, -а α. ζυμαροδοχείο.

ΟΠΆРШИВЕТЬ ρ.σ. φωριάζω· МОЙ КОНЬ -ел το άλογό μου φώριασε.

ΟΠΆРШИВИТЬ, -влЮ, -вИшь ρ.σ.μ. μεταδίνω ψώρα.

ΟΠΆСАТЬСЯ, -áюсь, -áешься ρ. δ. 1 φοβούμαι· - враГОВ φοβούμαι τους εχθρούς. || ανησυχώ για κάτι, διστάζω. 2 αποφεύγω, φυλάγομαι· - скВОЗНЯКО́В φυλάγομαι απο ρεύμα· - мЫТЬся хоЛóДной воДóй αποφεύγω να πλύνομαι με κρύο νερό.

ΟΠΆСÉНИЕ, -я ουδ. φόβος, φοβία· вЫзВАТЬ - προξενώ φόβο· сМОТрÉТЬ с -ем κοιτάζω φοβισμένα. || ανησυχία για κάτι, δισταγμός· - полоВИ́на спасÉНИЯ (παρμ.) φύλαγε τα ρούχα σου για να 'χεις τα μισά. || αποφυγή, προφύλαξη.

ΟΠΆСКА, -и θ. προφύλαξη, επιφύλαξη, προσοχή· с -ой προφυλακτικά· дЕИ́ТВОВАТЬ с -ой ενεργώ προσεχτικά.

ΟΠΆСЛИВЫ́Й επ., βρ: -лив, -а, -о επιφυλακτικός, προσεχτικός, συνετός. || περίφοβος, περιδεής, έμφοβος.

ΟПА́СНО επίρ. 1 επικίνδυνο, βαριά· ОН - ранен τραυματίστηκε βαριά. 2 ως κατηγ. είναι επικίνδυνο.

οπάσность, -и θ. κίνδυνος· σμερτέλνaja - θανάσιμος κίνδυνος· **избежать** -и αποφεύγω τον κίνδυνο· **подвергаться** -и εκτίθεμαι σε κίνδυνο· **смотреть** -и в глаза βλέπω το χάρο με τα μάτια· мир в -и η ειρήνη σε κίνδυνο· **угрожающая** - επικείμενος κίνδυνος· **ему угрожает большая** - αυτός διατρέχει μεγάλο κίνδυνο· **жизнь его в -и** η ζωή του είναι σε κίνδυνο (κινδυνεύει)· с -ью жизни με κίνδυνο της ζωής.

опасный επ., βρ: -сен, сна, -сно επικίνδυνος· - путь επικίνδυνος δρόμος· -οε предприятие επικίνδυνο επιχείρημα (εγχείρημα). || σοβαρός, κρίσιμος· βαρύς· -ая болезнь βαριά αρρώστεια· - больной ο βαριά άρρωστος.

опасъ, **опадёт** ρ.σ. 1 (για καρπούς, φύλλα) πέφτω. || απογυμνώνομαι απο φύλλα, καρπούς κ.τ.τ.)· **деревья** -ли τα δέντρα φυλλορρόησαν. 2 ξεπέφτω, αδυνατίζω, ελαττώνομαι· **опухоль** -ла ο όγκος εξαλείφτηκε. || ι-σχναίνω, αδυνατίζω.

опасало, -а ουδ. ριπίδα, βεντάλια.

опасать, **опасу́**, **опасешь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **опасанный**, βρ: -хан, -а, -ο ρ.σ.μ. περιοργώνω· - между περιοργώνω το σύνορο.

опасивание, -я ουδ. περιόργωση.

опасивать¹ ρ.δ. βλ. **опасать**. || -ся περιοργώνομαι.

опасивать² ρ.δ. βλ. **опаснуть**. || -ся με φυσά αέρας. || τυλίγομαι, σκεπάζομαι.

опаснуть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **опаснутый**, βρ: -нут, -а, -ο. 1 φυσώ, πνέω. || απρόσ. περιβάλλω, περιτυλίγω, σκεπάζω. 2 (απλ.) αερίζω, φέρνω αέρα με κάτι.

опаскаты(ся) ρ.σ.μ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **пачкаты(ся)**.

опашень, -шня α. καλοκαιρινό καφτάνι.

опашка, -и θ. περιόργωση.

опека, -и θ. κηδεμονία· **быть под -ой** είμαι υπο κηδεμονία· **взять под -у** παίρνω υπό την κηδεμονία· - малолетнего κηδεμονία ανήλικου. || εκφρ. международная - διεθνής κηδεμονία.

опекать ρ.δ.μ. κηδεμονεύω· - малолетних είμαι κηδεμόνας των ανήλικων. || μτφ: φροντίζω, μεριμνώ.

опекун, -а α., -ша, -и θ. ο, η κηδεμόνας.

опекунский επ. κηδεμονικός.

опекунство, -а ουδ. κηδεμονία.

опекунствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. κηδεμονεύω. || φροντίζω, μεριμνώ.

опененный επ. (παλ.) αφρισμένος, αφροσκέπης, -πασμένος.

опёнок, -нка, πλθ. **опёнки**, -ов κ. **опята**, **опят** α. είδος φαγώσιμουμανιταριού (που φύεται στα δέντρα).

***опера**, -и θ. μελόδραμα, όπερα. || το θέα-

τρο της όπερας. || εκφρ. из друго́й -и ή не из той -и (αστ. κ. ειρν.) άλλα γι' άλλα λέει, είναι εκτός θέματος.

оперативка, -и θ. συγκέντωση ολιγόλεπτη ή σύντομη (στον τόπο παραγωγής).

оперативно επір. δραστήρια.

оперативность, -и θ. ενεργητικότητα, δραστηριότητα· - в работе δραστηριότητα στη δουλειά.

оперативный επ., βρ: -вен, -вна, -вно. 1 χειρουργικός· -οε вмешательство χειρουργική επέμβαση. 2 (στρατ.) των επιχειρήσεων· -ая сводка δελτίο επιχειρήσεων (ανακοινωθέν)· - план σχέδιο επιχειρήσεων. || πρακτικός, της πρακτικής εφαρμογής· -не органы τα όργανα της πρακτικής εφαρμογής. 3 δραστήριος· -οε руководство δραστήρια καθοδήγηση.

оператор, -а α. 1 (παλ.) ο χειρουργός. 2 χειριστής. 3 οπερατέρ. || βλ. звукооператор.

операторский επ. του οπερατέρ.

операционный επ. 1 χειρουργικός· -οε вмешательство χειρουργική επέμβαση· - стол το χειρουργικό τραπέζι. || στρατ. επιχειρησιακός, της επιχείρησης. 2 ουσ. θ. -ая το χειρουργείο.

***операция**, -и θ. 1 εγχείρηση· **сделать** -и κάνω εγχείρηση· **пластическая** - πλαστική εγχείρηση. 2 (στρατ.) επιχείρηση· **десантная** - αποβατική επιχείρηση. || (οικον.) επιχείρηση· **коммерческая** - εμπορική επιχείρηση. || ενέργεια, πράξη.

опереди́ть, -режу́, -редишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **опережённый**, βρ: -жён, -жена́, -жено́ ρ.σ.μ. ξεπερνώ, προσπερνώ, αφήνω πίσω. || υπερτερών, υπερισχύω, υπερβαίνω, υπερβάλλω.

опережать ρ.δ. βλ. **опереди́ть**. || -ся ξεπερνιέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

опережение, -я ουδ. ξεπέρασμα. || υπερτέρηση, υπερισχυση.

оперение, -я ουδ. πτερωφύϊα, πτέρωση, αναπτέριασμα. || εκφρ. хвостовое - самолёта το ουραίο πτέρωμα του αεροπλάνου.

оперётка, -и θ. βλ. **оперётта**.

оперёточный επ. 1 της οπερέτας· -ая музыка μουσική οπερέτας. 2 μτφ. φεύτικος κίβδηλος, απατηλός· - король оперёттиος βασιλιάς.

***оперётта**, -и θ. οπερέτα.

опереть, **обопрú**, **обопрешь**, παρλθ. χρ. **опёр**, **оперла́**, -лб, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **опёртый**, βρ: -ёрт, **оперта́**, -ёрто ρ.σ.μ. στηρίζω, ακουμπώ. || -ся 1 στηρίζομαι, ακουμπώ· - на палку στηρίζομαι στο ραβδί. 2 μτφ. βασίζομαι.

оперирование, -я ουδ. 1 εγχείρηση. 2 (στρατ.) επιχείρηση. 3 χρησιμοποίηση.

οπερίρρω, -рую, -руешь ρ.δ. 1 εγχειρώ, κάνω εγχείρηση· - больно́го εγχειρώ τον άρρωστο· - желу́док κάνω εγχείρηση στομάχου. 2 (στρατ.) διεξάγω επιχειρήσεις. 3 χρησιμοποιοῦ· - фактами χρησιμοποιοῦ γεγνότα· - цифрами χρησιμοποιοῦ αριθμούς. || -ся εγχειροῦμαι.

οπερίτ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. оперённый, βρ: -рён, -ренá, -рено κάλυπτω με φτερά. || -ся στολίζω με φτερά, βάζω φτερά. || πτεροφυῶ, βγάζω φτερά. || μτφ. αναλαμβάνω οικονομικά, ορθοποδῶ.

όπερний επ. της όπερας, μελοδραματικός· - театр θέατρο όπερας· - арти́ст καλλιτέχνης όπερας· -οе либретто λιμπρέτο μελοδράματος. || μτφ. πομπώδης, στομφώδης.

οπεράτ(ся) ρ.δ. βλ. опери́ть(ся).

οπεчáлeнный επ. απο μτχ. θλιμμένος, λυπημένος, περίλυπος· - вид θλιμμένη όψη.

οπεчáливaть ρ.δ. βλ. оперчáлить.

οπεчáлить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. оперчáленный, βρ: -лен, -а, -ο βλ. печáлить. || -ся βλ. печáлиться.

οπεчáтaть ρ.σ.μ. βλ. запечáтaть (3 σημ.).

οπεчáтка, -и θ. λάθος τυπογραφικό.

οπεчáтывaние, -я ουδ. σφράγισμα, κλείσιμο που φέρει σφραγίδα.

οπεчáтывaть(ся) ρ.δ. βλ. запечáтывaть(ся). **οπεши́ть**, -ёшу, ёшишь ρ.σ. μένω εκστατικός, έκθαμβος, εξίσταμαι, σαστιζώ.

οπιváлa, -и α. κ. θ. (απλ.) μεθύστακας.

οπιváть(ся) ρ.δ. βλ. опи́ть(ся).

οπίвки, -вок πλθ. τα αποπίματα.

***όπίй**, я α. όπιο (ναρκωτικό).

όπίйный επ. του όπιου, απο όπιο.

οπίливание, -я ουδ. πριόνισμα· κόψιμο με πριόνισμα.

οπίливать ρ.δ. βλ. опи́лить. || -ся 1 πριονίζομαι· κόβομαι με πριόνισμα: || αποκόπτομαι. 2 ρινίζομαι, λιμάρομαι.

οπίлить, -илó, -и́лишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. опи́ленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 πριονίζω, κόβω με το πριόνι. || αποκόπτω με πριόνισμα. 2 ρινίζω, λιμάρω.

οπίлка, -и θ. βλ. опи́ливание.

οπίлки, -лок πλθ. 1 τα πριονίδια. 2 τα ρινίσματα.

οπίлóвка, -и θ. 1 πριόνιση. 2 ρίνιση, λιμάρισμα.

οπίлóвочный επ. 1 της πριόνισης. 2 της ρίνισης, του λιμαρίσματος.

οπιρά́т(ся) ρ.δ. βλ. оперéть(ся).

οπισáние, -я ουδ. 1 περιγραφή, παράσταση, απεικόνιση. 2 περιγραφή χαρακτηριστικών. 3 καταγραφή. 4 διαγραφή, σχεδίασμα.

οπισáнный επ. απο μτχ. περιγραμμένος.

οπισáтель, -я α. (γραπ. λόγος) συγγραφέας περιγραφικός.

οπισáтельный επ. περιγραφικός.

οπισáть, опишу́, опи́шешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. опи́санный, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 περιγράφω, παρασταίνω, απεικονίζω· - нравы и обычаи народа περιγράφω τα ήθη και έθιμα του λαού. 2 περιγράφω τα χαρακτηριστικά κάποιου. 3 καταγράφω. 4 (μαθ.) περιγράφω. 5 διαγράφω, σχηματίζω (για κίνηση). || -ся κάνω γραφικό λάθος.

οπισáка, -и θ. γραφικό λάθος.

οπισáвать ρ.δ. βλ. οπισáть. || -ся περιγράφομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

όпись, -и θ. 1 καταγραφή (αντικειμένων). 2 κατάλογος.

οπίть, обопью́, обопьёшь, παρлθ. χρ. опи́л, -лá, -лю, πρόστι. опе́й ρ.σ. παραπίνω, μεθύω, τα σπάζω απο τη μέθη. || -ся παραπίνω, μεθύω.

***όπιум**, -а α. 1 όπιο. 2 μτφ. κάθε τι που θολώνει το μυαλό, τη συνείδηση, εμποδίζει τη γνώση της πραγματικότητας· рели́гия - - для народа η θρησκεία είναι το αφιόνι του λαού.

όπιумный, επ. του όπιου.

οπίлaвить, -влó, -вишь ρ.σ.μ. τήκω, λιώνω. || καθαρίζω με την τήξη. || -ся τήκομαι γύρω ή κατά την επιφάνεια.

οπίлaвлять(ся) ρ.δ. βλ. опи́лaвить(ся).

οπίлaкaть, -áчу, -áчешь ρ.σ.μ. κλαίω (θάνατο, απώλεια κ.τ.τ.)· Ахилéс -ал смeртъ Патрóκлa ο Αχιλλέας έκλαψε το θάνατο του Πάτροκλου.

οπίлaκивaть ρ.δ. βλ. опи́лaкaть. || -ся κλαίω.

οπίлaтa, -и θ. πληρωμή, καταβολή χρημάτων· - трудá работчих η πληρωμή της δουλειάς των εργατών· сдeльнaя - πληρωμή με το κομμάτι.

οπίлaтíть, -áчу, -áтишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. опи́лaченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. πληρώνω· - работу πληρώνω τη δουλειά· - работчих πληρώνω τους εργάτες· - счeт πληρώνω το λογαριασμό.

οπίлaчивaть ρ.δ. βλ. опи́лaтíть. || -ся πληρώνομαι.

οπίлeвáть, опилю́, опилюёшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. опи́лeванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 καταφύνω. 2 μτφ. αδικοβγάνω, κακολογώ, δυσφημώ. || εκφρ. как опи́лeванный σαν κατáπτυστος (δυσφημισμένος).

οπίлeвaть ρ.δ. βλ. опи́лeвáть. || -ся καταφύνομαι. || δυσφημούμαι.

οπίлeскáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. опи́лeсканный, βρ: -кан, -а, -ο περιρραντίζω, περιβρέχω.

οπίлeскивaть ρ.δ. βλ. опи́лeскáть. || -ся περιρραντίζομαι, περιβρέχομαι.

οπίлeснýть, -нý, -нёшь ρ.σ. βλ. опи́лeскивaть.

оплестί, -ετύ, -ετέшь, παρλθ. χρ. оплёл, -елá, -елó, μτχ. παρλθ. χρ. оплётший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. оплетённый, βρ: -тён, -тенá, -тенó, επιρ. μτχ. оплётши κ. оплетá ρ.σ.μ. 1 περιπλέκω· бутыл соломой περιπλέκω τη γυάλινη φιάλη με φαθί. || περιτυλίγω, περιελίσσω. 2 μτφ. (απλ.) (εξ)απατώ, (ξε)γελώ.

оплетáть ρ.δ. βλ. оплестί. || -ся περιπλέκομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

оплётка, -и θ. 1 περίπλεξη. 2 περιτύλιξη.

оплёточный επ. της περίπλεξης· της περιτύλιξης.

оплеўχα, -и θ. (κυρλε. κ. μτφ.) μπάτσος, σφαλιάρα, χαστούκι, σκαμπίλι.

оплеўшина, -и θ. (απλ.) βλ. оплеўχα.

оплечь επιρ. (παλ.) στους ώμους, στις πλάτες.

оплечье, -я, γεν. πλθ. -чий, δοτ. -чьям, ουδ. νωμίτης (ενδύματος, πανοπλίας).

оплешίветь ρ.σ. βλ. плешίветь.

оплодотворёние, -я ουδ. γονιμοποίηση.

оплодотворίть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. оплодотворённый, βρ: -рён, -ренá, -ренó γονιμοποιώ· дожді -ли зёмлю οι βροχές γονιμοποίησαν τη γη. || μτφ. προωθώ, εξελίσσω, αυξάινω, καλυτερεύω. || -ся γονιμοποιούμαι.

оплдотворя́ть(ся) ρ.δ. βλ. оплодотворіть(-ся).

опломбировáть ρ.σ.μ. βλ. запломбирова́ть (2 σημ.).

оплót, -а α. στήριγμα· προμαχώνας· Советский Союз - - міра η Σοβιετική Ενωση είναι το προπύργιο της ειρήνης.

оплошáть ρ.σ. λαθεύω, κάνω λάθος.

оплóшка, -и θ. βλ. оплóшность.

оплóшность, -и θ. απροσεξία· λάθος· малéйшая ~ το παραμικρό λάθος· допустіть ~ κάνω λάθος· испрáвить - διορθώνω το λάθος. || αστοχία.

оплóшный επ. βρ: -шен, -шна, -шно (παλ.) λαθεμένος, εσφαλμένος. || λαθεύσας.

оплыв, -а α. 1 τήξη, λιώσιμο. 2 καθίζηση, πέσιμο, γκρέμισμα. 3 λιώματα (κηριού κ.τ.τ.).

оплывáние, -я ουδ. βλ. оплыв (1, 2 σημ.).

оплывáть¹ ρ.δ. βλ. оплывіть¹.

оплывáть² ρ.δ. βλ. оплывіть².

оплывіть¹, -нвύ, -нвёшь, παρλθ. χρ. оплыл, -лá, -ло ρ.σ.μ. 1 τήκομαι, λιώνω από πάνω, από τις άκρες. 2 βλ. заплывіть (2 σημ.). 3 παθαίνω καθίζηση, ξεκόβομαι, κατολισθαίνω.

оплывіть² (γραμμ. στοιχεία βλ. оплывіть¹) ρ.δ. 1 παρακάμπω πλέοντας. 2 περιπλέω.

оповестительный επ. πληροφοριακός.

оповестіть, -ещύ, -естішь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. оповещённый, βρ: -щён, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. γνωστοποιώ, ανακοινώνω, πληροφορώ.

оповешáть ρ.δ. βλ. оповестіть. || -ся πληροφοροφoρoύμαι, λαβαίνω γνώση, ενημερώνομαι.

оповешёние, -я ουδ. γνωστοποίηση, ανακοίνωση, κοινοποίηση, πληροφόρηση, ενημέρωση.

опогáнивать(ся) ρ.δ. βλ. опогáнить(ся).

опогáнить ρ.σ.μ. μολύνω, μιάινω, μαγαρίζω, ρυπαίνω· собáка -ла мýску το σκυλί μαγάρισε την πιατέλα. || -ся μολύνομαι, μιάινομαι, ρυπαίνομαι.

оподельдóк, -а α. αλοιφή για τους ρευματισμούς, αρθριτικά.

оподлеть ρ.σ. γίνομαι πρόστυχος, αχρείος.

опóдлить ρ.σ.μ. κάνω κάποιον να γίνει πρόστυχος, αχρείος. || -ся βλ. оподлеть.

опóек, -óйка α. μοσχαρακι του γάλακτος καθώς και το δέρμα αυτού.

опóечный επ. μοσχарίσσιος, από μοσχάρι του γάλακτος.

опоздáлый επ. (παλ.) καθυστερημένος, αργοπορημένος.

опоздáние, -я ουδ. καθυστέρηση· αργοπορία· χρονοτριβή· с -ем με καθυστέρηση· без -я χωρίς καθυστέρηση.

опоздáть ρ.σ. αργώ, αργοπορώ, βραδύνω, καθυστερώ· - на собрáние αργώ (να μεταβώ) στη συνέλευση· он -áл со спíсками αυτός άργησε να φέρει τους καταλόγους.

опознавáние, -я ουδ. βλ. опозна́ние.

опознавáтельный επ. διακριτικός, για αναγνώριση· -не знáки τα διακριτικά σημάδια.

опознавáть(ся) ρ.δ. βλ. опозна́ть(ся).

опозна́ние, -я ουδ. αναγνώριση· ~ тpyпа αναγνώριση του πτώματος.

опозна́ть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. опóзнанный, βρ: -нан, -а, -ο αναγνωρίζω ~ вражеский самолёт αναγνωρίζω το εχθρικό αεροπλάνο. || -ся 1 (παλ.) αναγνωρίζω (καθορίζω) το μέρος που βρίσκομαι, κατατοπίζομαι. 2 (απλ.) βλ. οοозна́ться.

опозóрить(ся) ρ.σ. βλ. позóрить(ся).

опойть, опoύ, 'опoύшь, προσκ. опoй, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. опóенный, βρ: опóен, -а, -ο κ. опoённый, βρ: опoён, -οенá, -οенó ρ.σ.μ. 1 παραποτίζω· βλάπτω. || μεθώ, ζαλίζω, εολώνω το μυαλό. 2 δηλητηριάζω, ποτίζω με δηλητήριο.

опoйковный επ. βλ. опóечный.

опoка, -и θ. (τεχ.) τύπος, φόρμα, κουτί.

опoлáскивание, -я ουδ. ξέπλυμα.

опoлáскивать(ся) ρ.δ. βλ. опoлоснύть(ся).

опóлзать ρ.σ.μ. έρπω παντού.

опoлзáть¹ ρ.δ. βλ. опoлзті¹.

опoлзáть² ρ.δ. βλ. опoлзті².

óползень, -зня α. καθίζηση· κατολίσθηση.

óползневый επ. της καθίζησης.

опoлзті¹, -зý, -зёшь, παρλθ. χρ. опóлз,

-λά, -λό ρ.σ. 1 περιέρπω. 2 παρανάμπτω έρποντας.

οπολзт², -зёт, παρλθ. χρ. οποлз, -λά, -λό ρ.σ. παθαίνω καθίζηση, κάθομαι, κατολισθαίνω, καταρρέω βαθμιαία.

οποловннть ρ.σ. (απλ.) ελαττώνω στο μισό· μισοκαταστρέφω.

οποлоскáть, -лощу, -лощешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οποлосканный, βρ: -кан, -α, -ο; ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. οποлоснуть.

οποлоски, -ов πλθ. (απλ.) αποπλύματα, ξεπλύματα.

οποлоснуть, -ну, -нешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οποлоснутый, βρ: -нут, -α, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) ξεπλύνω· -кастрóлю ξεπλύνω την κατσαρόλα· -руки ξεπλύνω τα χέρια. || -ся ξεπλύνομαι.

οποлóть, οποлó, οποлешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οποлотый, βρ: -лот, -α, -ο ρ.σ.μ. περιβοτανίζω.

οποлоуметь, -ею, -еешь ρ.σ. (απλ.) φυρομυαλίζω, κουτοφέρνω. || αποβλακύνομαι.

οποлчáть(ся) ρ.δ. βλ. οποлчítь(ся).

οποлчéнец, -нца, α. λαϊκός στρατιώτης, λαϊκοφρουρίτης.

οποлчéние, -я ουδ. 1 (παλ.) λαϊκός εφεδρικός στρατός, λαϊκή φρουρά. 2 εθελοντικός στρατός.

οποлчéнский επ. λαϊκοφρουρίτικος. || εθελοντικός.

οποлчítь, -чý, -чншь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οποлчéнный, βρ: -чён, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. 1 (παλ.) εξοπλίζω για πόλεμο· ιδρύω λαϊκή φρουρά. 2 μτφ. (απλ.) προδιαθέτω κακώς, διηγείρω κατά. || -ся 1 (παλ.) εξοπλίζομαι· αντιμάχομαι, αντιπαλεύω. 2 ξεσηκώνομαι, κινητοποιούμαι. || μτφ. επιτίθεμαι (με λόγια, κριτική κ.τ.τ.).

οποлчéние, -я ουδ. εκπολωνισμός.

οποлчивание, -я ουδ. εκπολωνισμός.

οποлчивáть(ся) ρ.δ. βλ. οποлчítь(ся).

οποлчítь ρ.σ.μ. εκπολωνίζω. || -ся εκπολωνίζομαι.

οπομнáтьcя ρ.δ. (παλ.) βλ. οποмнítьcя.

οποмнítьcя, -нюсь, -нишьcя ρ.σ. 1 συνέρχομαι, ανακτώ τις αισθήσεις, έρχομαι στα σύγκαλά μου. || έρχομαι στα λογικά μου, ανανήρω. 2 μεταμελοῦμαι, μετανιώ, -νιών.

οπόρ, -α α: во весь - με όλητην ταχύτητα.

οπόра, -ы θ. 1 στήριγμα, έρεισμα, υποστήριγμα· τόчка -ы σημείο στήριγματος. 2 μτφ. προστάτης· αποκούμπι· сын - егó старóсти ο γιος είναι το αποκούμπι των γηρατιών.

οποражнивáть(ся) ρ.δ. βλ. οποροжнítь(ся).

οπόрки, -ов πλθ. (ενκ. οπόрок, -рка α) παλιομπότες.

οπόρный επ. ερεισματικός, της στήριξης, του στήριγματος· -ая τόчка σημείο στήριξης· -ая бáза η κύρια βάση· - пункт α) το κύριο (βασικό) σημείο. β) στρατ. σημείο στήριγματος.

οποροжнítь ρ.σ.μ. αδειάζω εκκενώνω. || -ся εκκενώνομαι, αδειάζω.

οποροжнítь(ся) ρ.δ. βλ. οποροжнítь(ся).

οπόрок βλ. οπόрки.

οπόρο, -а α. η γέννα των χοίρων.

οποросítьcя, -йтcя ρ.δ. γεννώ γουρουνόπουλα.

οποροчивáть(ся) ρ.δ. βλ. ποροचितь(ся).

οποροचितь ρ.σ.μ. βλ. ποροचितь.

οποслá επίρ. κ. πρόθ. (διαρκ. κ. απλ.) βλ. после.

οποсредованный επ. βλ. опосредствованный.

οποсредовáть ρ.δ.κ.σ. βλ. опосредствовать.

οποсредствование, -я ουδ. σύνδεση, ενδιαμέσος κρίκος.

οποсредствованный επ. απο μτχ. ενδιαμέσος· συνδετικός.

οποсредствовать, -ствую, -ствуешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. опосредствованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. (φιλοσ.) χρησιμεύω σαν συνδετικός κρίκος.

*οπόссум, -а α. το οπύσον ή δίδελφη η βιργιανή (νυκτόβιο θηλαστικό).

οποстýлеть, -ею, -еешь ρ.σ. βαριέμαι πολύ, αντιπαθώ· σιχαίνομαι.

οποстýнуть κ. οποстýть, -нну, -ннешь ρ.σ. (απλ.) βλ. οποстýлеть.

οποхмелítьcя ρ.σ. πίνω λίγο να συνέρθω (απο το χτεσινό μεθύσι).

οποхмелítьcя ρ.δ. βλ. οποхмелítьcя.

οποчивáльня, -и, γεν. πλθ. -лен, δοτική -льням θ. (παλ.) κοιτώνας βογιάρου.

οποчивáть ρ.δ. (παλ.) κοιμούμαι.

οποчítь, -нну, -нешь ρ.σ. (παλ.) αποκοιμούμαι. || μτφ. πεθαίνω.

οποшлéние, -я ουδ. εξευτέλιση, ταπεινώση. || εκχυδαΐσμός, εξαχρείωση.

οποшлéть ρ.σ. εξευτελιζομαι, ταπεινώνομαι. || εκχυδαΐζομαι, εξαχρειώνομαι.

οπόшлítь ρ.σ.μ. 1 εξευτελίζω, ταπεινώνω, παρουσιάζω σαν ανάξιον. 2 εκχυδαΐζω, εξαχρειώνω. || -ся βλ. οποшлéть.

οποшлítь(ся) ρ.δ. βλ. οποшлítь(ся).

οποэтизίровать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. ιδανικεύω, εξιδανικεύω, ωραιοποιώ.

οποясáть, -яшу, -яшешь ρ.σ.μ. 1 (περι)ζώνω, φορά ζώνη· - егó ремнём τον περιζώνω με λουρί· - егó мечóм του φορά το ξίφος. 2 μτφ. περιβάλλω, περικλείνω. || -ся περιζώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

οποяска, -и θ. ζώνη, -α, ζωνάρι.

опоясывать(ся) ρ.δ. βλ. **опоясать(ся)**.
ОПОЗИЦИОНЭР, -а α. μέλος ή οπαδός της αντιπολίτευσης.
ОПОЗИЦИОННОСТЬ, -и θ. εναντιότητα, αντίθεση.
ОПОЗИЦИОННЫЙ επ., βρ: -όнен, -όнна, -ο; 1 αντιπολιτευτικός· -не ПАРТИИ αντιπολιτευτικά κόμματα· -бЛОК αντιπολιτευτικός συνασπισμός. 2 αντιθετικός, ενάντιος, εναντιωματικός· -не настроЕНИЯ ενάντιες διαθέσεις.
*ОПОЗИЦИЯ, -и θ. 1 αντίθεση, εναντίωση. 2 αντιπολίτευση· **ПАРЛАМЕНТСКАЯ** - κοινοβουλευτική αντιπολίτευση· **НАУЧНАЯ** - επιστημονική αντιπολίτευση.
*ОПОНЭНТ, -а α. ο αντιγινωμών, ετερόφρονος, ο αντιλέγων, ο αντίπαλος.
ОПОНЭРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ. αντιγινωμώ, ετεροφρονώ, αντιλέγω.
*ОПОРТУΝИЗМ, -а α. οπορτουнизмός, καιροσκοπισμός.
ОПОРТУΝИОТ, -а α. οπορτουνιστής.
ОПОРТУΝИСТИЧЕСКИЙ επ. οπορτουνιστικός· -ая теОρία οπορτουνιστική θεωρία· -ое теЧЕНИЕ οπορτουνιστικό ρεύμα.
ОПОРТУΝИСТСКИЙ επ. οπορτουνιστικός· -ая ГРУППА οπορτουνιστική ομάδα.
ОПРАВА, -и θ. 1 προσαρμογή, ένδεση, δέσιμο πολύτιμης πέτρας, εμπυλίδα. || θήκη, κάφα, κολεός· πλαίσιο, κορνίζα. || σκελετός· **ОЧКИ В МЕТЕЛЛИЧЕСКОЙ** -е ματογυάλια με μεταλλικό σκελετό.
ОПРАВДЭНИЕ, -я ουδ. δικαιολογία· **ИСКАТЬ СЕБЭ** -я φάχνω να βρω δικαιολογίες. || απαλαγή, αθώωση. 2 δικαίωση· -надежд δικαίωση των ελπίδων. 3 αναπλήρωση, αντιστάθμιση, κάλυψη (εξόδων κλπ.).
ОПРАВДЭННЫЙ επ. απο μτχ. δικαιολογημένος· -риск δικαιολογημένη ριφκοινδύνευση.
ОПРАВДЭТЕЛЬНЫЙ επ. δικαιολογητικός· απαλακτικός, αθωωτικός· -не ДОКУМЕНТЫ δικαιολογητικά έγγραφα· -ПРИГОВОР αθωωτική απόφαση.
ОПРАВДАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρλθ. χρ. **ОПРАВДЭННЫЙ**, βρ: -дан, -а, -ο δικαιολογώ, προβάλλω δικαιολογίες. || (νομ.) απαλλάσσω, αθώνω. 2 καλύπτω. 3 δικαιώνω· **СОБЫТΙΑ** -ЛИ МОИ СЛОВА τα γεγονότα δικαίωσαν τα λόγια μου· -надежды δικαιώνω τις ελπίδες. 4 αναπληρώνω, αντισταθμίζω, καλύπτω τα έξοδα. || (οικον.) εγκρίνω, δικαιολογώ· -затРАТЫ δικαιολογώ τις δαπάνες. || -ся 1 δικαιολογούμαι. || απολογούμαι (στο δικαστήριο). 2 δικαιώνομαι, επιβεβαιώνομαι· **теОрия** -лась на **ПРАКТИКЕ** η θεωρία επιβεβαιώθηκε απο την πράξη. 3 αναπληρώνομαι, αντισταθμίζομαι, καλύπτομαι· **все расХОды** -лись όλα τα έξοδα κα-

λύφτηκαν.
ОПРАВДЭВАТЬ(ся) ρ.δ. βλ. **оправдАТЬ(ся)**.
ОПРАВИТЬ¹, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 διορθώνω, τακτοποιώ, ισιάζω, διευθετώ· **συγυρίζω**· -постЭль **συγυρίζω** το κρεβάτι· -скАтерть διευθετώ το τραπεζομάντηλο. 2 (παλ.) δικαιολογώ· απαλλάσσω, αθώνω. || -ся 1 διορθώνομαι, τακτοποιούμαι, ευτρεπίζομαι, συγυρίζομαι. 2 καλλιερεύω τη θέση, την κατάσταση. 3 αναλαβαίνω, δυναμώνω, ξεγυρίζω, γερεύω, αναρρώνω. || **συνέρχομαι**· -от смущЕНИЯ, испугА **συνέρχομαι** απο την ταραχή, το φόβο.
ОПРАВИТЬ², -влю, -вишь ρ.σ.μ. συναρμόζω, ενδέω, σφηνώνω (διαμάντια, πολύτιμα πετράδια. || **πλαισιώνω**, προσαρμόζω.
ОПРАВКА¹, -и θ. διόρθωση, τακτοποίηση, διευθέτηση, συγύρισμα.
ОПРАВКА², -и θ. ένδεση, συναρμογή, ενσφηνωση. || προσαρμογή, πλαισίωση. || **πυελίδα** ή σφενδόνη.
ОПРАВЛЯТЬ(ся)¹ ρ.δ. βλ. **оправИТЬ(ся)¹**.
ОПРАВЛЯТЬ² ρ.δ. βλ. **оправИТЬ²** || -ся συναρμόζομαι· προσαρμόζομαι, ενσφηνώνομαι. || **πλαισιώνομαι**.
ОПРАСТЭВАТЬ(ся) ρ.δ. βλ. **опростАТЬ(ся)**.
ОПРАШИВАНИЕ, -я ουδ. ανάκριση εξέταση.
ОПРАШИВАТЬ ρ.δ. βλ. **опросИТЬ**. || -ся ανακρίνομαι, εξετάζομαι.
ОПРЕДЕЛЭНИЕ, -я ουδ. 1 καθορισμός, προσδιορισμός. || διασαφήνιση, διευκρίνιση, ξεκαθάρισμα. 2 ορισμός, διατύπωση. 3 σημείωση, διαγραφή, διάγραμμα. 4 καθιέρωση. || χορήγηση, παροχή, δόσιμο. || προκαθορισμός. 5 διορισμός, τοποθέτηση. 6 (για συνθήκες περιβάλλοντος κ.τ.τ.) καθορισμός. 7 απόφαση· -судА απόφαση δικαστηρίου. 8 (γραμμ.) προσδιορισμός· -время, мЭста, образА дЭйствия χρονικός, τοπικός, τροπικός προσδιορισμός.
ОПРЕДЕЛЭННО επίρ, ορισμένα, οριστικά, σίγουρα. || σαφώς, ξεκάθαρα.
ОПРЕДЕЛЭННОСТЬ, -и θ. σαφήνεια, καθαρότητα, ευκρίνεια, ενάργεια. || ακρίβεια.
ОПРЕДЕЛЭННЫЙ επ. απο μтχ. 1 ορισμένος, καθορισμένος· **встрЭтиться в ~ час** συναντιέμαι στην καθορισμένη ώρα. 2 αδρός, ζωηρός (για χαρακτηριστικά προσώπου). 3 σαφής, ξεκάθαρος, ευκρινής· **он не дал -ого отвЭта** αυτός δεν απάντησε ξεκάθαρα. 4 ωρισμένος· κάποιος· **в -их услОвиях** σε ορισμένες συνθήκες· **в -их слУчаях** σε ορισμένες περιπτώσεις· **это -успЭх** αυτό είναι κάποια επιτυχία. 5 φανερός, ολοφάνερος, οφθαλμοφανής, εξόφθαλμος. || αναμφίβολος, αναμφισβήτητος. || **εκφр.** - **член** (γραμμ.) το οριστικό άρθρο (ο, η, το).
ОПРЕДЕЛЭМЫЙ επ., βρ: -лим, -а, -ο ορίσι-

μος· που μπορεί να οριστεί.

определитель, -я α. 1 προσδιοριστής, καθοριστής. 2 οδηγός· οδηγίες· - растѣний οδηγίες για τα φυτά. 3 (μαθ.) η ορίζουσα.

определительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο οριστικός, καθοριστικός, καθορίζων. || (γραμμα) οριστικός· -οε местоимѣние οριστική αντωνυμία. 3 ακριβής, ορισμένος.

определить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **определѣнный**, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó. 1 καθορίζω, προσδιορίζω· - направление вѣтра προσδιορίζω την κατεύθυνση του άνεμου· - обязанности каждаго καθορίζω τις υποχρεώσεις του καθενός. || κάνω διάγνωση - болѣзнь κάνω διάγνωση της ασθένειας. || (μαθ.) βρίσκω, λογαριάζω· - треугольник, угол προσδιορίζω το τρίγωνο, τη γωνία. || διασαφηνίζω, διευκρινίζω, ξεδιαλώνω, ξεκαθαρίζω. 2 χαρακτηρίζω, διατυπώνω, ορίζω, δίνω ορισμό· - искусство дѣνω τον ορισμό της Τέχνης. 3 σημειώνω, διαγράφω· - пунктиром линию разреза καθορίζω στικτώς τη γραμμή κοπής. 4 καθιερώνω. || αποφασίζω, βγάζω απόφαση. || χορηγώ, παρέχω, δίνω. || μτφ. προετοιμάζω, προ-αποφασίζω, προκαθορίζω. 5 διορίζω, τοποθετώ· ονομάζω· бázω· егó -ли в сýдьи τον ονόμασαν δικαστή· отѣц -йл сына в сапóжника ο πατέρας έβαλε το γιο να μάθει τσαγκάρης. || -ся 1 καθορίζομαι, προσδιορίζομαι· διασαφηνίζομαι, διευκρινίζομαι, ξεδιαλώνομαι, ξεκαθαρίζομαι. || σχηματίζομαι, διαμορφώνομαι πλήρως· характер -лся ο χαρακτήρας διαμορφώθηκε πλήρως. 2 προσανατολίζομαι. 3 κατατάσσομαι, τοποθετούμαι· κρίνομαι· μπαίνω· - в военную службу μπαίνω στη στρατιωτική υπηρεσία· - в пехóту κατατάσσομαι στο πεζικό· - в команду корабля πιάνω δουλειά στο καράβι (γίνομαι μέλος του πληρώματος).

определять(ся) ρ.δ. βλ. **определить(ся)**.

опреснение, -я ουδ. αφαλάτωση, εξαλμύρωση.

опреснитель, -я α. ουσία εξαλμυρωτική.

опреснительный επ. εξαλμυρωτικός.

опреснить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **опресненнѣй**, βρ: -нѣн, -ненá, -ненó εξαλμυρίζω, εξαλατίζω, ξαρμυρίζω. || -ся εξαλμυρίζομαι.

опреснить(ся) ρ.δ. βλ. **опреснить(ся)**.

оприходовать, -дую, -дуешь ρ.σ.μ. εγγράφω (καταχωρώ) στα έσοδα.

-опричина, -н θ. βλ. **опричина**.

опричник, -а α. (παλ.) ευγενής στο στρατό. **опричина**, -н θ. (παλ.) 1 έκτακτα μέτρα (τον καιρό του Ιβάν του Τρομερού). 2 ειδικά στρατιωτικά εκκαθαριστικά τμήματα. 3 γη η οποία άρθηκε (αφαιρέθηκε) από τους βογιάρους.

опричный επ. (παλ.) των έκτακτων μέτρων. 2 των ειδικών στρατευμάτων. 3 της παρμένης γης.

опричь πρόθ. με γεν. (παλ. κ. διαλι.) βλ. **κρόμε**.

опрóбование, -я ουδ. δοκιμή, πρόβα.

опрóбовать, -ую, -уешь ρ.δ.κ.σ. 1 δοκιμάζω, κάνω πρόβα, προβάρω. || αναλύω, εξετάζω. 2 γεύομαι.

опровергáть ρ.δ. βλ. **опровергнуть**. || -ся διαφεύδομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

опровергнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **опроверг**, -ла, -ло ρ.σ.μ. διαφεύδω, ανασκευάζω, αντικρούω· - слýхи διαφεύδω τις φήμες· - доказáтельство αντικρούω το επιχείρημα· - свидѣтельство ανασκευάζω τη μαρτυρία· - са-могó себя διαφεύδω τον ίδιο τον εαυτό μου. || αναιρώ, ανατρέπω· - возведѣнное обвинѣние αναιρώ την αποδιδόμενη κατηγορία.

опровержение, -я ουδ. διάψευση, ανασκευή, αντικρούση· - лженау́чных теорíи ανασκευή των ψευτοεπιστημονικών θεωριών· - клеветы διάψευση συκοφαντίας· - телеграфного агѣнства διάψευση του τηλεγραφικού πρακτορείου· официáльное - επίσημη διάψευση.

опрокиднóй επ. ανατρεπόμενος· - кýзов ανατρεπόμενη καρότσα (πήγμα).

опрокидывание, -я ουδ. ανατροπή, αναποδογύρισμα.

опрокидыватель, -я α. ανατρεπτική συσκευή.

опрокидывать(ся) ρ.δ. βλ. **опрокинуть(ся)**.

опрокинуть ρ.σ.μ. 1 ανατρέπω, αναποδογυρίζω· αναστρέφω· - стол αναποδογυρίζω το τραπέζι· - ведрó ανατρέπω τον κουβά· волно́й -ло лóдке το κύμα άνέτρεψε τη βάρκα. || бázω τρικλοποδιά, ρίχνω κάτω. || πίνω, κατεбázω· - по рýчкочке κατεбázω από ένα ποτηράκι. || στρατ. ανατρέπω· наши пехотíнцы -ли неприятеля το πεζικό μας άνέτρεψε τον εχθρό. || μτφ. καταλύω, καταργώ. || -ся 1 ανατρέπομαι, αναποδογυρίζομαι· αναστρέφομαι. 2 (στρατ.) επιπίπτω, επιτίθεμαι, εφορμώ. 3 μτφ. επιτίθεμαι (με βρισιές, κατηγορίες κ.τ.τ.).

опромѣтчиво επίρ. άσκοπα, απερίσκεπτα, απρονόητα· ασύνετα.

опромѣтчивость, -и θ. άσκεψία, απερίσκεψία· απρονοησία· βεβιασμένη ενέργεια.

опромѣтчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο άσκεπτος, απερίσκεπτος, απρονόητος, ασύνετος· βεβιασμένος· - поступок απερίσκεπτη πράξη· -οе дѣйствие βεβιασμένη ενέργεια· -οе решѣние απόφαση παρμένη στο γόνα(το).

опрóметью επίρ. βίαια, ορμητικά, με μεγάλη ταχύτητα· δρομαίως.

опрóс, -а α. ερώτηση· εξέταση, ανάκριση· - свидѣтелей ανάκριση μαρτύρων· всенарóдный

- δημοψήφισμα· - учениκόβ εξέταση μαθητών (στο μάθημα).

опросить, -ошў, -όσιшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. опрошєнный, βρ: -шен, -шена, -шено ρ.σ. μ. ερωτώ· - население ερωτώ τον πληθυσμό (για διαπίστωση). || ανακρίνω, εξετάζω· - свидетелей ανακρίνω τους μάρτυρες. || (για μαθητές) εξετάζω, σηκώνω. || (παλ.) ερωτώ εξο- νυχιστικά.

опросный επ. ερωτηματικός, εξεταστικός· - лист έντυπο ερωτηματολόγιο· -не сведения οι πληροφορίες απο την εξέταση.

опростать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. опростанный, βρ: -тан, -а, -ο (απλ.) αδειάζω, εκκενώνω· - карман, корзину αδειάζω τη τσέπη, το καλάθι. || -ся εκκενώνομαι, αδειάζω. || αφοδεύω, ξαλαφρώνω.

опростить, -ошў, -оошїшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. опрощєнный, βρ: -щен, -щенá, -щенó ρ.σ. μ. απλοποιώ. || -ся απλοποιούμαι.

опростоволюбиться, -лóшусь, -лóсїшься ρ.σ. την παθαίνω σαν κουτός, παθαίνω γκάφα.

опротестование, -я ουδ. ένσταση δικαστική. || διαμαρτύρηση γραμματίου.

опротестовать, -тўю, -тўєшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. опротестованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (νομ.) κάνω ένσταση. || διαμαρτυρώ συναλλαγματική.

опротестовывать ρ.δ. βλ. опротестовать. || -ся 1 (νομ.) κάνω ένσταση. 2 διαμαρτυρώ συναλλαγματική.

опротиветь, -ев, -еєшь ρ.σ. γίνομαι αντιπαθητικός.

опрощать(ся) ρ.δ. βλ. опростить(ся).

опрощение, -я ουδ. απλοποίηση.

опрыскать ρ.σ.μ. 1 βλ. обрызгать. 2 φεκάζω· - виноградник φεκάζω το αμπέλι. || -ся ραντίζομαι· φεκάζομαι.

опрыскивание, -я ουδ. περιράντισμα· φέ- κασμα.

опрыскиватель, -я α. φεκαστήρας.

опрыскивать(ся) ρ.δ. βλ. опрыскать(ся).

опрыскнуть, -ну, -нешь ρ.σ.βλ. опрыскивать.

опрятно επір. καθαρά, καθάρια, παστρικά· ευχάριστα.

опрятность, -и θ. καθαριότητα, πάστρα.

опрятный επ., βρ: -тен, -тна, -тно καθαρός, καθάριος, παστρικός· καλοπεριποιημένος· ευχάριστος.

опсбветь, -еєт ρ.σ. (για κουτάβι) μεγαλώ- νω, γίνομαι σκύλος.

*оптация, -и θ. εκλογή (προτίμηση) υπηκοό- τητας.

óπтик, -а α. οπτικός.

*óπтика, -и θ. οπτική (κλάδος της φυσικής). || οπτικές συσκευές ή οπτικά εργαλεία.

*óπтимáльный επ. (γραμ. λόγος) ο πιο καλύ- τερος, κάλλιστος, άριστος, ο ευνοϊκότερος· -не условия ιδανικές συνθήκες· -ая темпе- ратура для растений η καλύτερη θερμοκρα- σία για τα φυτά.

*óπтимїзм, -а α. αισιοδοξία, αισιοφροσύνη, οπτιμισμός.

óπтимїст, -а α., -ка, -и θ. αισιόδοξος, -η, αισιόφρονας, -η, οπτιμιστής.

óπтимїстїческий επ. αισιόδοξος, οπτιμι- στικός.

óπтимїстїчность, -и θ. βλ. óπтимїзм.

óπтимїстїчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно, βλ. óπтимїстїческий.

óπтїровать, -рук, -руєшь ρ.δ.κ.σ. παρέχω δικαίωμα εκλογής υπηκοότητας. || -ся εκλέγω υπηκοότητα.

óπтїческий επ. οπτικός· - обман офθαλμα- πάτη· -ие стéκλα οι φακοί· - центр οπτικό κέντρο· - магазин κατάστημα οπτικών· -ое производство παραγωγή οπτικών.

óπтовїк, -á α. έμπορας οπτικών.

óπтовный επ. (εμπορ.) χονδρικός· -не закуп- ки χοντρικές αγορές· - ввоз χοντρική εισα- γωγή· -ая торгóвля χοντρεμπόριο· -не цєны χοντρικές τιμές.

óптом επір. 1 (εμπορ.) χοντρικά покупать, продавать - αγοράζω, πουλώ χοντρικά. 2 μτφ. ολικά, καθολικά, όλα μιá φορά.

опубликовáние, -я ουδ. δημοσίευση.

опубликовать, -кўю, -кўєшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. опубликованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. δημοσιεύω· - закон δημοσιεύω νόμο· - статью δημοσιεύω άρθρο.

опубликовывать ρ.δ. βλ. опубликовать. || -ся δημοσιεύομαι.

*опўнция, -и θ. οπουντία.

*óπус, -а α. όπους (μουσικό έργο).

опускáние, -я ουδ. 1 κατέβασμα, κατάβαση. 2 απόθεση. || χαλάρωση. χαμήλωμα. || κλείσι- μο. 3 παράλειψη. || ρίψη, ρίξιμο. || βύθιση. || (ιατρ.) πτώση· - желудка πτώση του στομάχου.

опускáть ρ.δ. βλ. опустить. || -ся βλ. опу- ститься. || κατέρχομαι, κατεβαίνω βαθμιαία.

опускнóй επ. καθοδικός, κατερχόμενος.

опустéльный επ. έρημος, ερημωμένος· - дом ερημόσπιτο· - сад ερημόκηπος· -не местá ε- ρημότοποι.

опустéние, -я ουδ. 1 εκκένωση, άδειασμα. 2 ερήμωση, -ωμα.

опустéть, -еєт ρ.σ. 1 εκκενώνομαι, αδειάζω· кошелёк -ёл το πορτοφόλι άδειασε. 2 ε- ρημάνω, ερημώνομαι· нóчью ўлицы гóрода -ли τη νύχτα οι δόμοι της πόλης ερήμωσαν.

опустить, опушў, опушїшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. опущєнный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1

κατεβάζω· - **ΦΛΑΓ** κατεβάζω τη σημαία· - **ШТО-РУ** κατεβάζω το στόρι· - **Парусά** κατεβάζω τα πανιά· - **ОПЯТЬ** ξανακατεβάζω. || χαμηλώνω· - **ГОЛОВУ** κατεβάζω το κεφάλι· - **ГЛАЗА, ВЗОР** χαμηλώνω τα μάτια, το βλέμμα. || χαλαρώνω· - **ПОДВОДЬЯ У ЛОШАДИ** χαλαρώνω το χαλινό του αλόγου. || αποθέτω, απιθώνω. 2 ρίχνω· - **ПИСЬМО В ПОЧТОВЫЙ ЯЩИК** ρίχνω το γράμμα στο γραμματοκιβώτιο. || βάζω, χώνω· - **РҮКУ В КАРМАН** χώνω το χέρι στη τσέπη. || βυθίζω· - **РҮКУ В ВОДУ** βυθίζω το χέρι στο νερό. 3 κλείνω κατεβάζοντας· - **КРЫШКУ РОЯЛЯ** κλείνω το κάλυμμα του πιάνου· - **Занавес В СЦЕНЕ** κλείνω την αυλαία της σκηνής. 4 παραλείπω· - **ИЗЛИШНЕЕ В СОЧИНЕНИИ** παραλείπω το περιττόν στο γραπτό έργο. || αφήνω να ξεφύγει· - **УДОБНЫЙ СЛУЧАЙ** αφήνω να μου ξεφύγει η κατάλληλη ευκαιρία. || εκφρ. - **ПЕРПЕНДИКУЛЯР** (μαθ.) φέρω (τραβώ) κάθετη. || -**СЯ** 1 κατεβαίνω· κατέρχομαι. || γέρνω, κλίνω· χαμηλώνω· **ГОЛОВА -ЛАСЬ НА ГРУДЬ** το κεφάλι έγειρε (κρέμασε) ως το στήθος. || κάθομαι, πέφτω· **Ξαπλώνω**· - **НА КОЛЕНИ** γονατίζω· - **НА ДИВАН** ξαπλώνω στο ντιβάνι. || βυθίζομαι, πηγαίνω στον πάτο. || μτφ. ξαπλώνομαι, πέφτω· **НОЧЬ -ЛАСЬ** η νύχτα έπεσε, νύχτωσε· **СҮМЕРКИ -ЛИСЬ** σουρουύπωσε· **ТУМАН -ЛАСЬ НА ДОЛИНУ** ομίχλη έπεσε στην κοιλάδα. 2 κλείνομαι· **Занавес -ЛАСЬ** η αυλαία έκλεισε (έπεσε). 3 αδιαφορώ για την εξωτερική εμφάνιση, ατημελώ· ρεμπτελεύω. || ξεπέφτω ηθικά. 4 παθαίνω καθίζηση, κάθομαι· κατολισθαίνω (για έδαφος). || εκφρ. - **НА ДНО** εξαθλιώνομαι, εξαχρειώνομαι, γίνομαι κατακάθι της κοινωνίας.

опустошάτ ρ.δ. βλ. **опустошіть**. || -**СЯ** ερημώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

опустошένιe, -**Я** ουδ. 1 ερήμωση, ρήμαγμα, ρημαδιό· - **Городов** ερήμωση των πόλεων. 2 βλ. **опустошённость**.

опустошённость, -**и** θ. κατάπτωση, εξαθλίωση (ηθική, ψυχική κ.τ.τ.).

опустошённЫЙ επ. εξαθλιωμένος (ηθικά, ψυχικά).

опустошительность, -**и** θ. ερήμωση, κατάστροφή· εξολοθρευση· αφανισμός.

опустошительнЫЙ επ., βρ: -**лен**, -**льна**, -ο ερημωτικός, εξολοθρευτικός, εξοντωτικός, καταστροφικός· -**ая война** εξολοθρευτικός πόλεμος· - **пожар** καταστροφική πυρκαγιά.

опустошίть, -**шҮ**, -**шИшь**, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **опустошённЫЙ**, βρ: -**шён**, -**шенá**, -**шенó** ρ. σ.μ. 1 ερημώνω, ρημάζω, καταστρέφω ολοσχερώς· αποδεκατίζω· **саранчá -ла поля** η ακρίδα ρήμαξε τα χωράφια· **неприятельскИЙ ОГОНЬ -Ил ряды нашего полка** τα εχθρικά πυρά αποδεκάτησαν το σύνταγμα μας. 2 εκκινώνω·

- **кошелёк** αδειάζω το πορτοφόλι· - **бутылку** αδειάζω το μπουκάλι. 3 εξαθλιώνω, εξαχρειώνω· **разврат -Ил егó** η διαφθορά τον εξαθλίωσε.

опутать ρ.σ.μ. 1 περιτυλίσω, περιδένω· - **ГОЛОВУ ПОЛОТЕНЦЕМ** περιτυλίσω το κεφάλι με την πετσέτα. || περιβάλλω, εμπλέκω· **ДОЛГИ -ЛИ МЕНЯ** τα χρέη με 'πνιξαν, είμαι βουτηγμένος στα χρέη. || περιελίσσω, περιπλέκω. 2 μтφ. εμπλέκω σε πλεκτάνη, εξαπατώ, καλοουπώνω.

опутыва́ть ρ.δ. βλ. **опутать**. || -**СЯ** περιτυλίσομαι. || εμπλέκομαι. || περιελίσσομαι, περιπλέκομαι.

опухáть ρ.δ. βλ. **опухнуть**.

опухлость, -**и** θ. βλ. **опухоль**.

опухлЫЙ επ. προσημένος· -**оe** **лицó** προσημένο πρόσωπο.

опухолевЫЙ επ. του προξίματος.

опухоль, -**и** θ. όγκος, εξόγκωμα, πρήξιμο· **доброкачественная** - καλοήθης όγκος· **злокачественная** - κακοήθης όγκος.

опушáть (СЯ) ρ.δ. βλ. **опушИть (СЯ)**.

опушένиe, -**Я** ουδ. κάλυψη με χνούδι ή τρίχωμα. || χνούδι, τρίχωμα ζώου.

опушечнЫЙ επ. της παρυφής (δάσους), ακραίος.

опушИть, -**шҮ**, -**шИшь** ρ.σ.μ. 1 καλύπτω (με χνούδι, τρίχωμα). 2 καλύπτω με μαλακό στρώμα. 3 περιρράπτω γούνα· ντύνω, καλύπτω με γούνα. || -**СЯ** 1 καλύπτομαι με χνούδι, τρίχωμα. 2 καλύπτομαι με χιόνι, πάχνη. 3 καλύπτομαι με φύλλωμα, πρασινάδα.

опушка?, -**и** θ. 1 περιρραφή, ντύσιμο, κάλυψη με γούνα. 2 περιρραμένη γούνα.

опушка? -**и** θ. άκρη, παρυφή δάσους.

опушένиe, -**Я** ουδ. 1 κατέβασμα, κατάβαση. || χαμήλωμα. || χαλάρωση. || απόθεση, απίθωμα. || ρίψη, ρίξιμο. || βύθιση· παράλειψη. 2 (ιατρ.) πτώση· - **желудка** πτώση του στομάχου.

опыленίe, -**Я** ουδ. (βοτ.) 1 επικονίαση, γονιμοποίηση· **искусственное** - τεχνητή επικονίαση. 2 επιφειασμός, επικονίαση φυτών με κονιοποιημένη ύλη.

опыливание, -**Я** ουδ. βλ. **опыленіe** (2 σημ.).

опыливателЬ, -**Я** φουσερό επικονίασης.

опыливать ρ.δ. βλ. **опылИть** (2 σημ.).

опылитель, -**Я** α. 1 μέσο επικονίασης. 2 βλ. **опыливателЬ**.

опылительнЫЙ επ. της επικονίασης.

опылИть, -**лЮ**, -**лИшь**, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **опыленнЫЙ**, βρ: -**лён**, -**ленá**, -**ленó** ρ.σ.μ. 1 κάνω επικονίαση, γονιμοποιώ· - **цветы** κάνω τεχνητή γονιμοποίηση των λουλουδιών. 2 κάνω επικονίαση με φουσερό. || -**СЯ** γονιμοποιούμαι.

опылЯть (СЯ) ρ.δ. βλ. **опылИть (СЯ)**.

опыт, -**а** α. 1 πείρα· **оsmén -ом** ανταλλαγή πείρας· **жизненнЫЙ** - η πείρα της ζωής· **административнЫЙ** - διοικητική πείρα· **военнЫЙ**

- στρατιωτική πείρα· **личнѣй** - προσωπική πείρα· **по -у** απο πείρα· **по собственному -у** εξ ιδίας πείρας· **наученный горьким -ом** διδαγμένος απο την πικρή πείρα. 2 (φιλοσ.) εμπειρία· **чувственный** - αισθησιακή εμπειρία. 3 πείραμα· **производить физические -н** κάνω πειράματα φυσικής. 4 δοκιμή, πρόβα. || δοκιμασία· **это егѳ первый** - αυτό είναι η πρώτη του δοκιμασία.

опытник, -а α. πειραματιστής.

опытнический επ. πειραματικός· -ая работа πειραματική εργασία.

опытничество, -а ουδ. πειραματισμός.

опытность, -и θ. πείρα· - врачά ή πείρα του γιατρού· **житѣйский** - η πείρα της ζωής.

опытный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 πεπειραμένος, έμπειρος· - учитель πεπειραμένος δάσκαλος. 2 πειραματικός· - участок ο πειραματικός κήπος. || δοκιμαστικός· - полѣт δοκιμαστική πτήση.

опьянѣлый επ. 1 μεθυσμένος. 2 μτφ. ενθουσιασμένος.

опьянение, -я ουδ. 1 μέθυσμα. 2 μτφ. ενθουσιασμός.

опьянѣть, -ѣю, -ѣешь ρ.σ. 1 μεθώ. 2 μτφ. ενθουσιάζομαι.

опьянить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **опьяненный**, βρ: -нен, -ненá, -ненѳ. 1 μεθώ. 2 ενθουσιάζω· **успѣх -ил егѳ** η επιτυχία τον μεθυσε.

опьянять ρ.δ. βλ. **опьянить**.

опята βλ. **опѣнок**.

опятъ επίρ. 1 πάλι, ξανά, εκ νέου· - же και πάλι. 2 (απλ.) επίσης, το ίδιο. || (με το σύνδεσμο **но**)· όμως, αλλά. || εκφρ. --**таки** α) ακόμα μια φορά· εκ νέου. β) επίσης, το ίδιο.

орáва, -н θ. (απλ.) όχλος, συρφετός, μπουλούκι. || πλήθος, πληθώρα.

***оракул**, -а α. 1 μαντείο· **дельфийский** - το μαντείο των Δελφών. || κριτής, μάντης, χρησμοδότης. 2 βιβλίο μαντικής.

***орангутанг**, -а α. ουραγκοτάγκος.

***оранжевый** επ. πορτοκαλής· -οе **плáтье** πορτοκαλί φόρεμα· - **цвет** πορτοκαλί χρώμα.

оранжерейный επ. του θερμοκήπιου· -ая температура η θερμοκρασία του θερμοκήπιου· -не **цветы** λουλούδια θερμοκήπιου. || εκφρ. -οе **растѣние** (ειρν.) άνθρωπος τρυφερός, λεπτεπίλεπτος, λεπτοκαμωμένος.

***оранжерѣя**, -и θ. θερμοκήπιο.

оранье, -я ουδ. κραυγή, γασμός, ξεφωνητό.

орáтай, -я α. (παλ.) γεωργός, οργωτής.

***орáтор**, -а α. ρήτορας, αγορητής.

ораториáльный επ. του ορατόριου· -οе проиэведение έργο ορατόριου.

***оратория**, -и θ. ορατόριο.

ораторный επ. του ορατόριου.

орáторский επ. ρητορικός· - талант ρητορικό ταλέντο· -οе **искусство** ρητορική τέχνη. **орáторство**, -а ουδ. ρητορεία.

орáторствовать, -ствую, -ствуешь; ρ.δ. (ειρν.) ρητορεύω.

орáтъ! **орý**, **орѣшь** ρ.δ. 1 κραυγάζω, κράζω, φωνάζω δυνατά, ξεφωνίζω. || (για παιδιάκι) κλαίω δυνατά, σκούζω. 2 μαλώνω μαζί και φωνές. 3 τραγουδώ πολύ φωναχτά, ξελαρυγγίζομαι.

орáтъ? **орý**, **орѣшь** κ. **орѣ**, **орѣшь**, παθ. **μτχ.** παρλθ. χρ. **оранный**, βρ: **оран**, -а, -ο ρ.σ.μ. (παλ. κ. διαρκ.) οργώνω.

***орáита**, -н θ. (αστρν.) τροχιά. || μτφ. σφαίρα, έκταση ενέργειας, δικαιοδοσίας, επίδρασης. 3 βλ. **глазница**.

***орáган**, -а α. 1 όργανο· - слýха όργανο ακοής· - зрѣния όργανο όρασης. 2 μέσο· -н **здоровоохранѣния** τα υγειονομικά όργανα· -н **государственной власти** όργανα κρατικής εξουσίας. || (για τύπο)· όργανο.

***орáган**, -а α. όργανο (μεγάλο εκκλησιαστικό μουσ. όργανο). || κάθε αυτόματο πνευστό όργανο.

организáтор, -а α. οργανωτής· - **научной экспедиции** οργανωτής επιστημονικής αποστολής· **талантливый** - οργανωτής με ταλέντο.

организационный επ. οργανωτικός· -не **мероприятия** οργανωτικά μέτρα· -не **вопросы** οργανωτικά ζητήματα· - **комитѣт** οργανωτική επιτροπή.

***организация**, -и θ. 1 οργάνωση, διοργάνωση· συγκρότηση, ίδρυση· **научная - трудá** επιστημονική οργάνωση εργασίας· - **кружка** συγκρότηση ομίλου. 2 βλ. **организованность**. 3 οργανισμός, ιδιοσυγκρασία· **человек со слабѳой -ей** άνθρωπος με αδύνατο οργανισμό. || οργανωμένο σύνολο· **партийная** - κομματική οργάνωση **торговне** -иι εμπορικές οργανώσεις.

***организм**, -а á. οργανισμός· **развитие** - **а** ανάπτυξη του οργανισμού· **животный** - ζωικός οργανισμός· **растительный** - φυτικός οργανισμός· **крепкий** - γερός οργανισμός. || μηχανισμός· **государственный** - κρατικός μηχανισμός. **организованно** επίρ. οργανωμένα· **вести борьбу** - διεξάγω τον αγώνα οργανωμένα.

организованность, -и θ. η καλή οργάνωση.

организовать, -зýю, -зýешь, παθ. **μτχ.** παρλθ. χρ. **организованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ. σ.μ. 1 οργάνωνω· συγκροτώ· - **спортивное общество** οργάνωνω αθλητικό σύλλογο· - **комитѣт** συγκροτώ επιτροπή. || μτφ. (προ)ετοιμάζω. 2 διοργανώνω. 3 τακτοποιώ, διευθετώ· - **свой труд** οργάνωνω την εργασία μου. || -**ся** 1 οργάνωνομαι. 2 διοργανώνομαι. 3 τακτοποιού-

μαι, διευθετούμαι.

организовывать(ся) ρ.δ. βλ. **организовать(ся)**.

органика, -и θ. οργανική χημεία.

органист, -а α. οργανιστής, οργανοκρούστης.

органически επίρ. οργανικά.

органический επ. οργανικός· **-ие вещества** οργανικές ουσίες· **-ие остатки** οργανικά λείψανα· **-ая потребность** οργανική ανάγκη· **-ое целое** οργανικό ενιαίο όλο. || στενά συνδεδεμένος· **-ое единство теории и практики** στενή σύνδεση θεωρίας και πρακτικής. || εκφρ. **-ая химия** οργανική χημεία.

органичный επ., βρ: **-чен, -чна, -чно** οργανικός.

органный επ. του όργανου (μουσικού).

органичик, -а α. μικρό (μουσικό, εκκλησιαστικό) όργανο.

*оргия, -и θ. 1 όργια, γιορτή του θεού Διόνυσου. 2 ανήθικες εκδηλώσεις· **ночные** -и νυχτερινά όργια.

*орда, -и, πλθ. **орды** θ. 1 (παλ.) ορδή, τοπικά κρατίδια· έδρα διοίκησης· **золотая** - χρυσή ορδή. || νομαδική φυλή. 2 ορδή, στίφος· **татарская** - τατάρικη ορδή· **фашистские** -и οι φασιστικές οрдές. 3 συρφετός, όχλος.

*ордалия, -и θ. μεσαιωνικά δικαστικά βασανιστήρια.

*орден, -а α. 1 (πλθ. **ордена**)· παράσημο· - **Ленина** το παράσημο του Λένιν· **наградить** -ομ βραβεύω με παράσημο, απονέμω παράσημο, παρασημοφορώ. 2 τάγμα· - **иезуитов** τάγμα Ιησουιτών· **монашеский** - μοναχικό τάγμα· **рыцарский** - меченосцев ιπποτικό τάγμα Ξιφοφόρων. 3 βλ. **ордер** (2 σημ.).

орденосец, -сца α., -ка, -и θ. παρασημοφόρος. -α,

орденосный επ. παρασημοφορεμένος.

орденский επ. του παράσημου· **-ая лента** η ταινία παρασήμου.

*ордер, -а α. 1 (πλθ. **ордера**) ένταλμα· - **на арест** ένταλμα σύλληψης· **расходный кассовый** - ένταλμα πληρωμής εξόδων. 2 (архт.) ρυθμός· **классические греческие** -ά οι κλασικοί ελληνικοί ρυθμοί· **дорический** - δωρικός ρυθμός· **коринфский** - κορινθιακός ρυθμός· **ионический** - ιωνικός ρυθμός.

*ординар, -а α. κανονική στάθμη του νερού·

*ординарец, -рца α. σύνδεσμος αξιωματικού, ορντινάντσα.

*ординарный επ., βρ: **-рен, -рна, -рно**. 1 (γραμ. λόγος) συνηθής, συνηθισμένος· καθημερινός, ταχτικός· - **случай** συνηθισμένη περίπτωση. 2 (παλ.) μόνιμος (μη έκταχτος), ταχτικός· - **профессор** μόνιμος καθηγητής.

*ординатор, -а α. νοσοκομειακός γιατρός.

ординаторская, -ой θ. δωμάτιο νοσοκομειακών γιατρών.

ординатура, -и θ. 1 πρακτική εξάσκηση γιατρού. 2 ο τίτλος νοσοκομειακού γιατρού. 3 (παλ.) αξίωμα μόνιμου προφέσσορα.

ордынский επ. (παλ.) του κρατιδίου· **древняя** -ая столица αρχαία πρωτεύουσα κρατιδίου.

орёл, **орля** α. 1 αετός· --**крикун** αετός ο κράχτης ή σταυραετός· --**карык** αετός-νάνος. 2 μτφ. προικισμένος με ανώτερες ιδιότητες, πλεονεκτήματα (ισχύ, τόλμη κλπ.). || εκφρ. βλ. **орлянка**.

*ореол, -а α. 1 φωτοστέφανος. 2 μτφ. αίγλη, ακτινοβολία· - **славны** η αίγλη της δόξας.

орех, -а α. 1 καρύδι· **грецкий** - ελληνικό καρύδι (εκλεκτής ποικιλίας)· **миндальный** - το αμύγδαλο· **калённые** -и φημένα καρύδια· **кокосовый** - κοκοκάρυδο· **рвотный** - εμετικό καρύδι· **мускатный** - μοσχόκαρυδο. 2 η καρυδιά. || το ξύλο της καρυδιάς. || εκφρ. **земляной** (**китайский**) - αραποφίστικα, σουδάνια· **на** -и (**судет, достанется**) θα τις φας, θα τις μαζέψεις· θα πάρεις το μερτικό σου (σε περιμένει τιμωρία)· **разделывать** (**отделывать**) **под** - κατσαδιάζω γερά.

ореховка, -и θ. βλ. **кедровка**.

ореховый επ. καρυδένιος, κάρυνος· **-ая кожура** καρυδόφλουδα· **-ое дерево** η καρυδιά. || απο ξύλο καρυδιάς· **-ая мёбель** κάρυνο έπιπλο. 3 -и πλθ. τα καρυσειδή.

орешек, -шка α. καρυδάκι.

орешина, -и θ. βλ. **орешник**.

орешник, -а α. λεφτοκαρυά, φουντουκιά. || λεφτοκαρυότοπος. || λεφτοκάρι, φουντούκι.

орешниковый επ. της λεφτοκαρυάς.

*оригинал, -а α. 1 το πρωτότυπο· - **рукописи** το πρωτότυπο χειρόγραφου· **вчитатъ** - παραβάλλω το πρωτότυπο. 2 παράξενος, αλλόκοτος, ιδιότροπος.

оригиналка, -и θ. βλ. **оригинал** (2 σημ.).

оригинальничанье, -я ουδ. επιδίωξη του ιδιόρρυθμου, του πρωτότυπου.

оригинальничать ρ.δ. επιδιώκω το ιδιόρρυθμο, το πρωτότυπο.

оригинально επίρ. ιδιόρρυθμα, πρωτότυπα.

оригинальность, -и θ. ιδιορρυθμία, πρωτοτυπία.

оригинальный επ., βρ: **-лен, -льна, -льно**; 1 πρωτότυπος, αρχέτυπος. 2 ιδιόρρυθμος, ιδιόμορφος, ιδιότυπος. || καινοφανής, ασυνήθης, παράδοξος, παράξενος, αλλόκοτος.

ориентализм, -а α. ανατολισμός. || χαρακτηρισ ανατολικός.

ориенталист, -а α. ανατολιστής. || ανατολισμός· ασιανολογία.

*ориентальный επ. ανατολικός· - **стиль** ανα-

τολίτικο στυλ.

***ориентация**, -и θ. 1 προσανατολισμός. 2 μτφ. κατατόπιση, ενημέρωση. 3 μτφ. κατεύθυνση.

ориентир, -а α. σημείο προσανατολισμού.

ориентирный επ. προσανατολιστικός.

ориентирование, -я ουδ. προσανατολισση.

ориентировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 προσανατολίζω. 2 μτφ. ενημερώνω, κατατοπίζω. 3 μτφ. κατευθύνω· στρέφω. || -ся προσανατολίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ориентировка, -и θ. 1 προσανατολισμός· потерять -у χάνω τον προσανατολισμό. 2 μτφ. ενημέρωση, κατατόπιση. 3 μτφ. κατεύθυνση.

ориентировочно επίρ. προκαταρκτικά, περίπου, παραπλήσια.

ориентировочный επ. του προσανατολισμού. || προκαταρκτικός, προσεγγίζων, ο κατά προσέγγιση· παραπλήσιος· -не данные προκαταρκτικά στοιχεία· - подсчёт κατά προσέγγιση υπολογισμός.

***оркестр**, -а α. ορχήστρα· духовой - η μπάντα, φανφάρα· симфонический - συμφωνική ορχήστρα· струнный - ορχήστρα έγχορδων οργάνων· дивизионный - η ορχήστρα της μεραρχίας. || ο προ της σκηνής χώρος της ορχήστρας.

оркестрант, -а α., -ка, -и θ. ορχησττής, -τίδα.

оркестрантский επ. ορχηστρικός, του ορχηστή ή της ορχήστρας.

оркестрион, -а α. (παλ.) είδος μουσικού μηχανικού όργανου.

оркестрование, -я ουδ. βλ. оркестровка.

оркестровать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. оркестрованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. ενορχηστρώνω, ενοργανώνω. || -ся ενορχηστρώνομαι, ενοργανώνομαι.

оркестровка, -и θ. ενορχήστρωση, ενοργάνωση.

оркестровый επ. ορχηστρικός, της ορχήστρας· -ое сопровождение η συνοδεία ορχήστρας.

орлёнок, -нка, πλθ. -лята, -лят α. αετόπουλο, αετιδεύς.

орлёц, -á α. βλ. родонит.

орлиный επ. (κυρλεξ. κ. μτφ.) αέτιος, αετώδης· -ое гнездо αετοφωλιά· - клюв αέτιο ράμφος· -не ногти αετονύχια· - нос γαμψή μύτη.

орлица, -и θ. αετομάνα.

орляк, -á α. είδος φτέρης.

орлянка, -и θ. το παιγνίδι „κορώνα-γράμματα“.

***орнамент**, -а α. στολίδι, -λισμα, κόσμημα· διάκοσμος.

орнаментальный επ. 1 διακοσμητικός· -не работы διακοσμητικές εργασίες· -ая роспись

ωραία (διακοσμητική) υπογραφή. 2 (φιλγ.) εξωραίση, περικόσμηση, ωραιοποίηση.

орнаментация, -и θ. διακόσμηση· - сосулов διακόσμηση των αγγείων. || η διακοσμητική.

орнаментика, -и θ. η διακοσμητική.

орнаментирование, -я ουδ. βλ. орнаментировка.

орнаментировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. (δια)κοσμάω, στολίζω· εξωραΐζω. || -ся διακοσμούμαι· στολίζομαι· εξωραΐζομαι.

орнаментировка, -и θ. (δια)κόσμηση, στολισμός· εξωραΐσμός.

орнаментный επ. (δια)κοσμητικός.

орнаментовать(ся) ρ.δ.κ.σ. βλ. орнаментировать(ся).

орнаментовка, -и θ. βλ. орнаментировка.

орнитолог, -а α. ορνιθολόγος.

орнитологический επ. ορνιθολογικός.

***орнитология**, -и θ. ορνιθολογία.

оробело επίρ. φοβησμένα, φοβητσάρικα, δειλά.

оробелый επ. φοβητσίαρικος, δειλός.

оробеть ρ.σ. φοβούμαι, κιοτεύω· δειλιάζω.

ороговение, -я ουδ. σκληρύνση, κοκκάλισμα· κερατίνωση.

ороговеть, -ёет ρ.σ. σκληρύνομαι, κοκκαλιάζω· σχηματίζω κερατίνωση.

орографический επ. ορογραφικός, ορεογραφικός.

***орография**, -и θ. ορογραφία, ορεογραφία.

ороситель, -я α. κανάλι αρδευτικό.

оросительный επ. αρδευτικός, ποτιστικός· -канал αρδευτικό κανάλι· -ая сеть αρδευτικό δίχτυ· - насос αρδευτική αντλία.

оросить, орошú, оросишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. орошенный, βρ: -шен, -шенá, -шено ρ.σ. μ. 1 (κυρλεξ. κ. μτφ.) ποτίζω· (κατα)βρέχω·

дождь -и́л зéмлю η βροχή πότισε τη γη· кровь наших защитников -ла зéмлю το αίμα των υπερασπιστών μας πότισε τη γη· слéзы мáльчика -ли егó лицó τα δάκρυα του παιδιού κατάβρεξαν το πρόσωπό του· - слезáми ποτίζω με δάκρυα. 2 αρδεύω· - поля ποτίζω τα χωράφια· - степи αρδεύω τις στέπες. || -ся ποτίζομαι· лицó -лось слезáми το πρόσωπο γέμισε δάκρυα.

орошать(ся) ρ.δ. βλ. оросить(ся).

орошение, -я ουδ. 1 πότισμα, βρέξιμο. 2 άρδευση.

***ортогональный** επ. (μαθ.) ορθογώνιος.

ортодокс, -а α. ορθόδοξος (για ιδέες).

ортодоксальность, -и θ. ορθοδοξία (για ιδέες).

***ортодоксальный** επ., βρ: -лен, -льна, -ο;

(γραμ. λόγος) ορθόδοξος (για ιδέες).

ортодоксия, -и θ. ορθοδοξία (ιδεών).

ορθοπέδ, -α α. ορθοπεδικός (γιατρός).

ορθοπεδικέσκι επ. ορθοπεδικός· -ая гим-
настика ορθοπεδική γυμναστική· -ая обувь
ορθοπεδικά υποδήματα.

***ορθοπέδια**, -и θ. ορθοπεδία, ορθοπεδική.

орудие, -я ουδ. 1 εργαλείο, σύνεργο· μέ-
σο· -я труда εργαλεία δουλειάς· земледель-
ческое - αγροτικό εργαλείο· -я производс-
тва τα μέσα παραγωγής. 2 μτφ. όργανο· сле-
пое - τυφλό όργανο. 3 πυροβόλο, κανόνι· са-
моходное - μηχανοκίνητο πυροβόλο· даль-
но-
обійное - τηλεβόλο· полевоё - πεδινό πυροβό-
λο· осадное - τοπομαχικό· зенитное - αντια-
εροπορικό πυροβόλο· противотанковое - αντι-
αρματικό πυροβόλο· пальба из -ий κανονιοβο-
λισμός, κανονίδι.

орудийный επ. του πυροβλικού· - залп ο-
μβροντία πυροβολικού.

орудовать, -дую, -дуешь ρ.δ. 1 χρησιμο-
ποιώ εργαλείο· χειρίζομαι, δουλεύω. || διευ-
θύνω, κουμαντάρω, διοικώ. 2 όρω, αλωνίζω,
κάνω ότι θέλω.

оружейник, -а α. οπλοποιός, τουφεξής.

оружейный επ. οπλοποιητικός, της οπλοποι-
ίας· - завод εργοστάσιο οπλοποιίας· -ая ма-
стерская οπλοποιείο· - мастер οπλοποιός· -
магазин οπλοπωλείο· -ая палата μουσείο ό-
πλων.

оруженосец, -сца α. (παλ.) οπλοφόρος ιπ-
πότη.

оружие, -я ουδ. 1 όπλο· όπλα· огнестрель-
ное - πυροβόλο όπλο· холдное - όπλα κο-
φτερά, δίκοπα· атомное - ατομικό όπλο (πυ-
ρηνικό)· химическое - χημικό όπλο· личное -
ατομικό όπλο (φερόμενο απο κάθε οπλίτη)· К
-ю! στα όπλα! (παράγγελμα)· братья (взять-
ся) за - παίρνω τα όπλα· призывать к -ю καλώ
στα όπλα. 2 μτφ. (στρατ.) σώμα (πεζικό, πυρο-
βολικό κλπ.).

орфографический επ. ορθογραφικός· - сло-
варь ορθογραφικό λεξικό.

***орфография**, -и θ. ορθογραφία· у него -
χρoμαετ αυτός κουτσαίνει στην ορθογραφία.

орфозпический επ. ορθοεπής, ορθολογικός.

***орфоэпия**, -и θ. ορθοέπεια, ορθολογία.

***орхидея**, -и θ. (βοτ.) όρχις (επιστ.), σα-
λέπι, αρσενικοβότανο (λκ.).

орхидные, -их πλθ. τα ορχεοειδή (φυτά).

***орхит**, -а α. ορχίτιδα (νόσος).

***оршал**, -а (-у) α. αμυγδαλόπομα, σουμάδα
(αναφυκτικό).

оршана, -и θ. 1 (διαλκ.) 1 μαγκούρα, πα-
λούκι. 2 (απλ.) μαντράχαλος, κρεμανταλάς,
μαγκλάρας.

оса, -и θ. σφήκα.

осада, -и θ. πολιορκία· - города πολιορ-

κία της πόλης· держать город в -е πολιορκώ
την πόλη· находиться (быть) в -е είμαι πο-
λιορκημένος, πολιορκούμαι· снять (снимать)
-у λύνω την πολιορκία.

осадить¹, -ажу, -адишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. осажённый, βρ: -дён, -денá, -денó ρ.σ.
μ. 1 πολιορκώ· ~ город, крепость πολιορκώ
την πόλη, το φρούριο. || συνωστίζομαι, συνω-
θούμαι γύρω· περικυκλώνω. 2 ενοχλώ, παρα-
ζαλίζω, παρασκοτιζώ· βομβαρδίζω (με ερωτη-
σεις, παρατηρήσεις κ.τ.τ.).

осадить², -ажу, -адишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. осажённый, βρ: -жен, -жена, -жено ρ.σ.
μ. 1 μπήγω, χώνω· - свáю μπήγω πάσσαλο. 2
κατακαθίζω, κάνω τι να κατακαθίσει.

осадить³ (γραμμ. στοιχεία βλ. осадить²). 1
αναχαιτίζω, συγκρατώ. || σταματώ απότομα με
κίνηση προς τα πίσω. || υποχρεώνω σε πισω-
δρόμηση· -и назад κάνε πίσω. 2 μτφ. διακό-
πτω· επαναφέρω στην τάξη.

осадка, -и θ. 1 καθίζηση, κάθισμα, υποχώ-
ρηση εδάφους. 2 βύθισμα, εκτόπισμα πλοίου.

осадный επ. πολιορκητικός· -не машинны πο-
λιορκητικές μηχανές· -ое положение κατάστα-
ση πολιορκίας· -не орудия πολιορκητικά μέσα.

осадок, -дка α. 1 καθίζημα, υποστάθμη, α-
ποκαθίδι, κατακάθι· - вина οινολάσπη, τρυ-
γία, κρασόλασπη· - масла αμόρη, μούργα· -
жир η ζούρα· - кофе καθίζημα καφέ, ντελ-
βές· дать - αφήνω κατακάθια. 2 μτφ. δυσθυ-
μία, βάρος, βαρυθυμιά, 3 ιζηματογενές πέ-
τρωμα. 4 πλθ. -и βροχοπτώσεις· -и в виде
дождя и снега βροχοπτώσεις και χιονοπτώσεις·
выпадение -ков βροχοπτώσεις.

осадочный επ. της υποστάθμης κλπ. ουσ. βλ.
осадок (1 σημ.)· - слой στρώμα υποστάθμης. ||
ιζηματογενής· -не горные породы ιζηματογενή
πετρώματα. || για τα κατακάθια· - чан καθί
για τα κατακάθια.

осадят¹ ρ.δ. βλ. осадить¹! || -ся πολιορ-
κούμαι· περικυκλώνομαι. || ενοχλούμαι, βαρύ-
νομαι, παραζαλίζομαι, παρασκοτιζομαι.

осадят² ρ.δ. βλ. осадить² (2 σημ.). || -ся
1 κατακάθομαι, κατακαθίζω. 2 πέφτω (για βρο-
χή, χιόνι, χαλάζι).

осаждение, -я ουδ. καθίζηση, κατακάθισμα·
καταστάλημα.

осаживание, -я ουδ. αναχαιτήση, σταμάτη-
μα· συγκράτηση. || πισωδρόμηση· υποχώρηση.

осаживать¹ ρ.δ. βλ. осадить² || -ся κατα-
κάθομαι, κατακαθίζω.

осаживать² ρ.δ. βλ. осадить³ || -ся αναχαι-
τίζομαι, συγκρατιέμαι. || σταματώ απότομα.
|| πισωδρομώ· υποχωρώ.

осаживание, -я ουδ. 1 πάστωμα, ταρίχευση·
αλάτισμα. 2 (για λίπη) φθορά, χάλασμα.

осαλίваться, -ется ρ.δ. βλ. осαλίться.
осαλίть ρ.σ.μ. βλ. осαлить (2σημ.).
осαлиться, -ится ρ.σ. 1 (για ζώα): παχύνω, παχαίνω. 2 φθειρομαι, χαλνώ.
осαнистый επ., βρ: -нист, -а, -ο επιβλητικός, με παρουσιαστικό, με παράστημα μεγαλειώδικο.
осαнка, -и θ. ωραίο παρουσιαστικό ή παράστημα· ωραία κορμοστασιά.
*осαнна, -и θ. το ωσαννά· петъ (восκлицать) ~у φάλλω το ωσαννά (εγκωμιάζω, εκθειάζω, υμνωδώ, εξυμνώ).
осαтанелый επ. δαιμονιασμένος, εξοργισμένος· εξαγριωμένος.
осαтанеть ρ.σ. 1 δαιμονίζομαι, με πιάνουν οι δαίμονες, οι διαβόλοι· εξοργίζομαι, εξαγριώνομαι. 2 (απλ.) απεχθάνομαι, απηδιάζω, σιχαίνομαι.
освαивать(ся) ρ.δ. βλ. освобить(ся).
осведомитель, -я α., -ница, -и θ. πληροφοριοδότης, -τρια, καταδότης, -ότρια, πράκτορας, σπιούνης, χαφιές.
осведомительный επ. πληροφοριακός· - характер сообщения πληροφοριακός χαρακτήρας της ανακοίνωσης. || ενημερωτικός, κατατοπιστικός.
осведомить, -лю, -мишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. осведомленный, βρ: -млён, -ленá, -ленó; ρ.σ.μ. πληροφορώ· κατατοπίζω, ενημερώνω· - собравшихся о случившемся πληροφορώ τους συγκεντρωθέντες για το συμβάν. || -ся πληροφορούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
осведомление, -я ουδ. πληροφόρηση· ενημέρωση, κατατόπιση.
осведомленность, -и θ. ενημερότητα, ύπαρξη πληροφοριών.
осведомленный επ. απο μτχ. πληροφορημένος· ενημερωμένος, κατατοπισμένος. || έμπειρος· πεπειραμένος· γνώστης.
осведомить(ся) ρ.δ. βλ. освобить(ся).
освежать(ся) ρ.δ. βλ. освежить(ся).
освежать, -жу, -жешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. освеженный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. γδέρνω, εκδέρω· ξεκοιλιάζω (για ζώα).
освежение, -я ουδ. 1 δροσίση, -σμα. 2 αναζωογόνηση, ξαναζωντάνεψη, επαναφορά στη μνήμη.
освежительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно δροσιστικός, αναψυκτικός· - ветер δροσιστικός άνεμος· -не напитки αναψυκτικά ποτά.
освежить, -жу, -жишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. освеженный, βρ: -жён, -женá, -женó ρ.σ.μ. 1 δροσίζω, δροσολογώ, αναψύχω· дождь -йл въздух η βροχή δρόσισε τον αέρα. 2 ζωογονώ, ζωηρεύω, τονώνω, αναστηλώνω. || εξαλαφρώνω, ανακουφίζω. 3 φρεσκάρω· - краски в картине

φρεσκάρω τα χρώματα στην εικόνα. 4 ξαναζωντανεύω, ξαναφέρω, επαναφέρω στη μνήμη· αναθυμιέμαι, ξαναθυμιέμαι· - воспоминания детства ξαναζωντανεύω τις παιδικές αναμνήσεις. || -ся 1 δροσίζομαι. 2 επανέρχομαι, επαναφέρομαι στη μνήμη· ξαναζωντανεύω· воспоминания -лись в моёй памяти οι αναμνήσεις ξαναζωντάνεψαν στη μνήμη μου.
осветитель, -я α. 1 ρυθμιστής φωτισμού. 2 φωταγωγός.
осветительный επ. φωτιστικός· - прибор η φωτιστική συσκευή· -ые ракеты φωτιστικές φωτοβολίδες.
осветить, -ещу, -етшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. освещенный, βρ: -щён, -щенá, -щено ρ.σ.μ. 1 φωτίζω, φέγγω, ρίχνω φως· лунá -ла поля το φεγγάρι φώτισε τα χωράφια· - фанарём дороге φωτίζω με το φανάρι το δρόμο· улыбка -ла её лицо το χαμόγελο φώτισε το πρόσωπό του. 2 μτφ. διασαφηνίζω, ξεδιαλώνω, διαλευκαίνω· διευκρινίζω. || -ся 1 φωτίζομαι. 2 μτφ. λάμπω· её лицо -лось радостью το πρόσωπό του έλαμψε απο χαρά.
осветлить, -лю, -лишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. осветленный, βρ: -лён, -ленá, -лено ρ.σ.μ. 1 διαυγάζω, κάνω διαυγές, διαφανές· διύλιζω, διηθώ. 2 κλαδεύω για φωτισμό.
осветлять ρ.δ. βλ. осветлить. || -ся κλαδεύομαι για να παίρνω φως.
освещать(ся) ρ.δ. βλ. осветить(ся).
освещение, -я ουδ. 1 φώτιση, -σμός, φέξη, φέξιμο· - здания φωτισμός του κτιρίου· электрическое - ηλεκτροφωτισμός· керосиновое - φωτισμός με πετρέλαιο· искусственное - τεχνητός φωτισμός. 2 μτφ. διασάφηση, διευκρίνιση, διαλεύκανση· - вопроса η φώτιση του ζητήματος· дать правильное - фактам φωτίζω σωστά τα γεγονότα· в -и υπο το φως ή κατά την άποψη· в -и науки κατά την επιστήμη.
освещённость, -и θ. φωτισμός.
освидетельствование, -я ουδ. εξέταση· медицинское - ιατρική εξέταση· - трупа νεκροψία.
освидетельствовать, -ствую, -ствуешь ρ.σ.μ. εξετάζω· - больного εξετάζω τον άρρωστο.
освирепеть ρ.σ. βλ. свирепеть.
освистать, -ищу, -ищешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. освистанный, βρ: -тан, -а, -ο ρ.σ.μ. σφυρίζω, αποδοκιμάζω, γιουχαύζω.
освистывать ρ.δ. βλ. освистать.
освободитель, -я α., -ница, -и θ. απελευθερωτής, -ώτρια.
освободительный επ. απελευθερωτικός· -се движение απελευθερωτικό κίνημα· -ые войны απελευθερωτικοί πόλεμοι.

ОСВОБОДИТЬ, -бoжy, -бoдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **освобождённый**, βρ: -дѣн, -денá, -денó; ρ.σ.μ. 1 ελευθερώνω, λευτερώνω, αφήνω ελεύθερο· ~ **военнопленных** αφήνω ελεύθερους τους αιχμάλωτους· ~ **страну от рабства** λευτερώνω τη χώρα απο τη σκλαβιά (ξεσκλαβώνω): 2 απελευτερώνω· **греческая армия** -ла **нашу территорию от турецких завоевателей** ο ελληνικός στρατός απελευτέρωσε τα εδάφη μας απο τους τούρκους κατακτητές. 3 μτφ. αποδεσμεύω, απαγκιστρώνω. 4 απαλλάσσω· ~ **от налогов** απαλλάσσω απο τους φόρους· ~ **от военной службы** απαλλάσσω της στρατιωτικής θητείας. || απολύω, διώχνω, αποβάλλω: || εκκενώνω, αδειάζω· ~ **комнату** απελευτερώνω το δωμάτιο. || -ся 1 ελευθερώνομαι, αφήνομαι ελεύθερος. 2 ξεσκλαβώνομαι. 3 μτφ. απδδεσμεύομαι, απαγκιστρώνομαι. 4 απαλλάσσομαι. || απολύομαι, διώχνομαι. || εκκενώνομαι, αδειάζω.

ОСВОБОЖДАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ОСВОБОДИТЬ (СЯ)**.

ОСВОБОЖДЕНИЕ, -я ουδ. 1 ελευθέρωση. 2 απελευθέρωση. 3 αποδέσμευση. 4 απαλλαγή. || απόλυση, διώξιμο. || εκκενώση, άδειασμα.

ОСВОЕНИЕ, -я ουδ. αφομοίωση· αξιοποίηση· καλλιέργεια· ~ **нового материала** **учениками** η αφομοίωση της νέας διδακτικής ύλης απο τους μαθητές· ~ **новых методов производства** αφομοίωση νέων μεθοδων παραγωγής. || κατάκτηση· καλλιέργεια· ~ **техники** η κατάκτηση της τεχνικής· ~ **космоса** κατάκτηση του Διαστήματος· ~ **целинных и залежных земель** η καλλιέργεια των παρθένων και χέρσων εδαφών.

ОСВОИТЬ, -óу, -óишь ρ.σ.μ. αφομοιώνω, αξιοποιώ· καλλιερλώ· ~ **грамматических правил** αφομοιώνω τους γραμματικούς κανόνες· ~ **новые земли** καλλιερλώ νέα εδάφη. || καταχτώ, γνωρίζω επιστημονικά· ~ **Крайний Север** καταχτώ τον Ακρο Βορά. || συνηθίζω, εξοικιώνω. || -ся αφομοιώνω· ~ **с философской терминологией** αφομοιώνω τη φιλοσοφική ορολογία. || εξοικιώνομαι, συνηθίζω (για περιβάλλον κλίμα κ.τ.τ.).

ОСВЯТИТЬ, -ящy, -ятйшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **освящённый**, βρ: -шѣн, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. 1 αγιάζω, εξαγιαζώ, καθαγιαζώ· ευλογώ· ~ **воду** αγιάζω το νερό. || καθιερώνω, εγκαινιάζω.

ОСВЯЩАТЬ ρ.δ. βλ. **ОСВЯТИТЬ**. || -ся αγιάζομαι, καθαγιαζομαι· ευλογούμαι. || καθιερώνομαι, εγκαινιάζομαι.

ОСВЯЩЕНИЕ, -я ουδ. αγιασμός, αγίαση· ευλόγηση. || καθιέρωση, εγκαινίαση.

ОСѢВКИ, -ков κ. -вок πλθ. βλ. **ОСѢВОК** (2 σημ.).

ОСЕВОЙ επ. αξονικός, αξόνιος, του άξονα.

оседание, -я ουδ. καθίζηση· βούλιαγμα. ||

πτώση, κατολίσθηση. || κατακάθιση, καταστάλαγμα·

оседать ρ.δ. βλ. **осесть**.

оседлать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **оседланный**, βρ: -лан, -а, -о. 1 σελώνω· σαρρώνω· ~ **коня** σελώνω το άλογο. || φορώ, βάζω· ~ **нос очками** βάζω τα ματογυάλια. || ιππεύω, καβαλικεύω. || μτφ. επιβάλλομαι, υποτάσσω, καβαλικεύω. 2 (στρατ.) εγκατασταίνομαι, κρατώ.

ОСЕДЛОСТЬ, -и θ. μόνιμη διαμονή ή εγκατάσταση.

оседлывать ρ.δ. βλ. **оседлать**.

оседлый επ. μόνιμα εγκαταστημένος, εδραίος, απλανής, αμετακίνητος.

осекаться ρ.δ. βλ. **осесться**.

осёл, ослá α. γάιδαρος, όνος· ~ **ревёт** ο γάιδαρος γκαρίζει. || (υβρ.) κουτός, ανόητος· καπριτσόζος, πεισματάρης.

оселенец, -нца α. τούφα μαλλιών σε ξυρισμένο κεφάλι (παλαιά ουκρανική συνήθεια).

оселок, -лкá α. ακονόπετρα μακρουλή. || δοκιμαστική πέτρα, βασανίτης, δοκιμίτης, λυδίτης, λυδία λίθος. || μτφ. μέσον ελέγχου, κριτήριο, λυδία λίθος.

осеменение, -я ουδ. γονιμοποίηση τεχνητή.

осеменить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **осеменённый**, βρ: -нѣн, -ненá, -ненó. γονιμοποιώ τεχνητά, κάνω τεχνητή γονιμοποίηση.

осеменять ρ.δ. βλ. **осеменить**. || -ся γονιμοποιούμαι τεχνητά.

осенить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **осенённый**, βρ: -нѣн, -ненá, -ненó. 1 επισκιάζω, καλύπτω με τη σκιά. || μτφ. (παλ.) περιβάλλω, αγκαλιάζω. 2 (για σκέψη, εικασία)· μου 'ρχεται, μου κατεβαίνει· ~ **ла меня** **блестящая идея** μου ήρθε μια φωτεινή ιδέα· **его -ло** (απρόσ.) του ήρθε ή του κατέβηκε. || εμφανίζομαι, φαίνομαι· **улыбка** -ла **лицо матери** το χαμόγελο φάνηκε στο πρόσωπο της μάνας. || εκφρ. ~ **крестным знамением**; ~ **крестом** κάνω το σημείο του σταυρού, κάνω το σταυρό. || -ся (παλ.) επισκιάζομαι, καλύπτομαι με σκιά. εκφρ. ~ **крестным знамением**; ~ **крестом** κάνω το σημείο του σταυρού, κάνω το σταυρό.

осенний, -яя, -ее επ. φθινοπωρινός, φθινοπωριάτικος· -ие **дожди** φθινοπωρινές βροχές· **первые -ие дожди** τα πρωτοβρόχια· -ие **земледельческие работы** οι φθινοπωριάτικες αγροτικές δουλειές.

осень, -и θ. φθινόπωρο· **ранняя, поздняя** - πρώιμο, όψιμο φθινόπωρο. || μτφ. η προς τα γηρατεία ηλικία, προς το τέλος· παρακμή· **глубокая** - βαθιά γεράματα.

осенью επір. (κατά) το φθινόπωρο· **глубокой** - αργά το φθινόπωρο, κατά το τέλος του φθι-

νόπουρου.

осенять(ся) ρ.δ. βλ. **осенить(ся)**.

осердить(ся) ρ.σ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **рассердить(ся)**.

осеребрить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **осеребрённый**, βρ: -рён, -ренá, -ренó. 1 ασημένω, αργυρώνω, προσδίνω ασημένιο χρώμα. 2 (παλ.) δωρίζω χρήματα (αργύρια). || -ся ασημένιομαι, αργυρώνομαι, παίρνω ασημένιο χρώμα.

осерчать ρ.σ. (απλ.) θυμώνω, οργίζομαι.

осётъ, осяду, осядешь, παρλθ. χρ. **осёл, -ла, -ло**, προστκ. **осядь**. 1 καθιζάνω, κατακαθίζω· κατολισθαίνω· βουλιάζω· **фунтамент осёл** το θεμέλιο κάθισε· **земля -ла** το χώμα έπαθε καθίζηση· у берега **земля осела** στην όχθη (ακτή) το χώμα κατολίσθησε. || (για έμφυχα) πέφτω αργά. 2 κατακάθομαι· **пыль -ла** η σκόνη κατακάθησε. || (για ρύπη) κατακαθίζω, πηγαίνω στο βυθό. 3 εγκατασταίνομαι μόλιμα.

осётр, осетра α. ακιπήσιος (επιστ.) μαρούνα (λκ.).

осетрина, -н θ. ακιπήσιο κρέας.

осетринный επ. ακιπήσιος, της μαρούνας.

осетровый επ. βλ. **осетринный**. || ουσ. πλθ. -не τα γανοειδή.

осечка, -и θ. 1 αφλογιστία· **ружьё далó -у** το όπλο έπαθε αφλογιστία. 2 μτφ. αποτυχία, φалтσαστέκα.

осечься, осекётся, осечёшься, осекётся; παρλθ. χρ. **осёкся, -лась, -лось** ρ.σ. 1 (παλ.) παθαίνω αφλογιστία· **ружьё -клось** το όπλο έπαθε αφλογιστία. || μτφ. αποτυχαίνω, πέφτω έξω. 2 μτφ. κομπιάζω, σκοντάφτω στην ομιλία. || σταματώ, κόβομαι· **гóлос -кся** η φωνή κόπηκε.

осиловать ρ.δ. βλ. **осилить**.

осилить ρ.σ. 1 υπερισχύω, κατισχύω, υπερνικώ, βάζω κάτω. || μτφ. κατανικώ, υποτάσσω· συκρατώ. 2 τα βγάζω πέρα, τα καταφέρνω, αντεπεξέρχομαι· - **математику** τα βγάζω πέρα στα μαθηματικά· **один я -лю работу** μόνος μου θα τη βγάλω πέρα τη δουλειά.

осина, -н θ. κερκίδα (είδος λεύκας).

осинка, -и θ. μικρή κερκίδα.

осинник, -а α. δάσος κερκιδών.

осиновый επ. της κερκίδας. || εκφρ. **дрожить как - лист** τρέμω σαν το φύλλο της λεύκας.

осиный επ. της σφήκας. || εκφρ. -οε гнездó σφηκοφωλιά (κακοποιοί άνθρωποι)· -ая тáлия μέση σαν το δαχτυλίδι (ιδίως για γυναίκες).

осиплый επ. (για φωνή) βραχνός· συριστικός.

осипнуть ρ.σ., παρλθ. χρ. **осип, -ла, -ло**; μτχ. παρλθ. χρ. **осипший**. 1 ξελαρυγγίζομαι, μου πιάνεται η φωνή, χάνω τη φωνή. 2 βρα-

χνιάζω.

осиротёлый επ. ορφανεμένος, ορφανός· -ребёнок ορφανό παιδάκι. || μτφ. εγκαταλειμμένος, παρατημένος, έρημος· -ая κόмната· ερημωμένο δωμάτιο.

осиротеть ρ.σ. ορφανεύω. || μτφ. ερημώνομαι.

осиротить, -отчу, -отить ρ.σ.μ. ορφανεύω, αφήνω ορφανό, στερώ των γονέων. || στερώ κάποιον απο προσφιλή πρόσωπο.

осиять, -лет ρ.σ.μ. βλ. **осветить, озарить**
оскабливать ρ.δ.μ. βλ. **оскоблить**. || -ся αποξέομαι, αποξύνομαι.

оскал, -а α. χάσμα του στόματος.

оскалывать(ся) ρ.δ. βλ. **оскалить(ся)**.

оскалить ρ.σ.μ. δείχνω τα δόντια, χάσκω· -зуби δείχνω τα δόντια (ανοίγοντας το στόμα). || εκφρ. -зуби χασκογελώ. || -ся 1 δείχνω τα δόντια, χάσκω. 2 χασκογελώ.

оскальзываются ρ.δ. (απλ.) βλ. **оскользаться(ся)**.

оскальпировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. αφαιρώ (δγέρνω) το κεφαλόδερμα.

оскандалить ρ.σ.μ. εκθέτω, ντροπιάζω, ρεζιλεύω. || -ся εκτίθεμαι, ντροπιάζομαι, ρεζιλεύομαι.

осквернение, -я ουδ. μόλυνση, μίανση. || βεβήλωση.

осквернитель, -я α. βεβηλωτής, βέβηλος.

осквернить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **осквернённый**, βρ: -нён, ненá, -ненó. 1 μολύνω, μαιίνω, ρυπαίνω· -пищу μολύνω την τροφή. 2 βεβηλώνω· -храм βεβηλώνω το ναό. || -ся 1 μολύνομαι, μαιίνομαι, ρυπαίνομαι. 2 βεβηλώνομαι· κηλιδώνομαι.

осквернить(ся) ρ.δ. βλ. **осквернить(ся)**.

осклабить, -блю, -бишь ρ.σ.μ.: -лицó χασκοχαμογελώ. || -ся χασκοχαμογελώ.

осклизлый επ. βλ. **ослизлый**.

осклизнуть ρ.σ. (απλ.) βλ. **ослизнуть**.

оскоблить, -блó, -бóишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **оскоблённый**, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. ξύνω, ξέω· αποξύνω, αποξέω· καθαρίζω.

осколок, -лка α. θραύσμα, κομμάτι, τεμάχιο· -зёркала θραύσμα καθρέφτη· -снарядá θραύσμα βλήματος· -льда κομμάτι πάγου. || μτφ. υπολείμματα αρχαίων ερειπίων.

осколочный επ. του θραύσματος, απο θραύσμα· -οе ранение τραυματισμός απο θραύσμα· -снаряд· εκρηκτική σβίδα· -ая óбóва εκρηκτική (εραυστική) βόμβα.

оскользаться ρ.δ. (απλ.) αποφεύγω το γλιστερό μέρος, φυλάγομαι μη γλιστρήσω.

оскользнуться ρ.σ. βλ. **оскользаться**.

оскомина, -н θ. στυφάδα· **набитъ -у (себé)** α) έχω στυφάδα στο στόμα. β) μτφ. γίνομαι

βαρετός, ενοχλητικός. || αηδία, σιχασιά.
οσκοπίть, -πλό, -πίшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οσκοπленный, βρ: -лѣн, -ленά, -ленό ρ. σ.μ. ευνουχίζω, εκτέμνω.

οσκοπlать ρ.δ. βλ. οσκοπίть. || -ся ευνουχίζομαι.

οσκόρoιτήλ, -я α., -ниша, -н θ. ο προσβάλλων, η προσβάλλουσα· εξευτελιστής.

οσκόρoιτήλность, -и θ. προσβολή, προσβλητικότητα.

οσκόρoιτήλный επ., βρ: -лен, -льна, -ο προσβλητικός, θικτικός, πειρακτικός· υβριστικός· -не слова προσβλητικά λόγια. - намёк θικτικός υπαινιγμός.

οσκόρoιть, -όλο, -όιшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οσκόρoιленный, βρ: -лѣн, -ленά, -ленό ρ. σ.μ. προσβάλλω, θίγω, πληγώνω· βρίζω· он -ил моё чeсть αυτός μου πρόσβαλε την τιμή· -самолёбие προσβάλλω το φιλότιμο· -действием βιοπραγώ. || ταπεινώνω· εξευτελίζω. || -ся προσβάλλομαι, θίγομαι, πειράζομαι.

οσκόρoιление, -я ουδ. προσβολή, θίξιμο, εξύβριση, βρίσιμο· -чувств προσβολή αισθημάτων· тяжёлое - βαριά προσβολή· - словами προσβολή με λόγια· -действием προσβολή με βιοπραγία· наносить (нанести) - προσβάλλω· переносить - δοκιμάζω προσβολή. || ταπεινώση· εξευτελισμός· подвергаться -яμ υποβάλλομαι σε ταπεινώσεις

οσκόρoιленный επ. απο μτχ. προσβλημένος, ταπεινωμένος.

οσκόρoιlать(ся) ρ.δ. βλ. οσκόρoιть(ся).

οσκόρoιмить(ся) ρ.σ. βλ. σκόρoιмить(ся).

οσκότiνiтсья, -нюсь, -нишься ρ.σ. (απλ.) αποκτηνώομαι.

οσκρёски, -ов πλθ. (ενκ. -ёбок, -ёбка α.) (απο)ξύσματα, αποξέσματα.

οσκρeстiть, -eбy, -eбёшь, παρλθ. χρ. οσκрёб, -реблá, -лó ρ.σ.μ. βλ. οσκοβlить.

οσκудeвáть ρ.δ. βλ. οσκудeть.

οσκудeлный επ. φτωχός, πενιχρός, γλίσχρος.

οσκудeние, -я ουδ. φτώχευση, πενιχρότητα, γλίσχρότητα.

οσκудeть ρ.σ. φτωχεύω, ξεπέφτω, γίνομαι πενιχρός, γλίσχρος.

οσλaбeвáние, -я ουδ. βλ. οσλaблeние.

οσλaбeвáть ρ.δ. βλ. οσλaбeть.

οσλaбeлный επ. εξασθενημένος, αδυνατισμένος, ασθενικός.

οσλaбeть ρ.σ. 1 εξασθενώ, αδυνατίζω, ατονώ· дочь не кyшаeт, она совсeм -ла η κόρη δεν τρώγει, αυτή τελείως (πάρα πολύ) αδυνατίσε· моя пáмять -ла η μνήμη μου εξασθένησε. 2 μειώνομαι, ελαττώνομαι, λιγοστεύω· вeтeр -eл ο άνεμος αδυνατίσε (ξέπεσε). || γίνομαι λιγότερο αυστηρός, -σκληρός, -δριμύς. 3

ξεσφίγγω, -ομαι, χαλαρώνομαι.

οσлáбить, -όλο, -όишь ρ.σ.μ. 1 εξασθενίζω, αδυνατίζω· -неприятеля εξασθενίζω τον εχθρό. 2 μειώνω, ελαττώνω, λιγοστεύω· -давление ελαττώνω την πίεση. 3 ξεσφίγγω, χαλαρώνω, ξελασκάρω· -пояс ξεσφίγγω τη ζώνη· -подвóдья χαλαρώνω τα χαλινά.

οσлáбление, -я ουδ. εξασθένηση, αδυνατισμα· -οργанизма εξασθένηση του οργανισμού. || μείωση, ελάττωση, λιγότεμα. || ξέσφιγμα. || μτφ. χαλάρωση· -дисциплины χαλάρωση της πειθαρχίας· -международной напряжённости χαλάρωση (ύφεση) της διεθνούς έντασης.

οσлáблiть ρ.δ. βλ. οσлáбить. || -ся βλ. οσлaбeть.

οσлáбнуть ρ.σ., παρλθ. χρ. οσлáб, -ла, -ло μτχ. παρлθ. χρ. οσлáбший βλ. οσлaбeть.

οσлáвить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. δυσφημά, κακολογώ, διασύρω. || κολλάω ρετσινιά. || -ся δυσφημούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

οσлeнок, -нка, πλθ. -лiята, -лiят α. γαϊδουράκι.

οσлeпiтeльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно 1 εκτυφλωτικός, εκθαμβωτικός. 2 μτφ. εντυπωσιακός, θαυμάσιος, λαμπρός.

οσлeпiть, -πλό, -πίшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. οσлeпlнный, βρ: -лѣн, -ленά, -ленό ρ. σ.μ. 1 (εκ)τυφλώνω· eгó -ли τον τύφλωσαν. || μτφ. επισκοτίζω την κρίση· -страсти -ли нас μας τύφλωσαν τα πάθη. || εκθαμβώνω, θαμπώνω· солнце -ло моё глaзá ο ήλιος μου θάμπωσε τα μάτια. 2 εκπλήσσω, καταπλήσσω, εντυπωσιάζω ζωηρότατα.

οσлeпление, -я ουδ. 1 (εκ)τύφλωση. || μτφ. επισκοτίση της κρίσης. || εκθαμβώνω, θαμπώνω. 2 έκπληξη, κατάπληξη, εντύπωση ζωηρότατη.

οσлeπлiть ρ.δ. βλ. οσлeпiть. || -ся (εκ)τυφλώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

οσлeпнуть ρ.σ., παρлθ. χρ. οσлeп, -ла, -ло βλ. слeпнуть· он ослeп на oдiн глaз αυτός τυφλώθηκε απο ένα μάτι.

οσлiзлый επ. εξώδης, γλοιώδης, γλιστερός.

όслик, -а α. γαϊδουράκι.

οσлiнный επ. γαϊδουρινός· γαϊδουρίσιος· -не ўши γαϊδουρινά αυτιά· -οе упрямство γαϊδουρινό πείσμα· -οе терпение γαϊδουρινή υπομονή.

οσлiха, -и θ. (απλ.) γαϊδούρα, -δάρα.

οσлiца, -и θ. γαϊδούρα, -δάρα.

οσлoжнение, -я ουδ. περιπλοκή· επιπλοκή· μπλέξιμο· σύγχυση· δυσκόλεψη· -положения περιπλοκή της κατάστασης· -пóсле гρίппа η επιπλοκή μετά τη γρίπη.

οσлoжнiть, -нó, -нiшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. οσлoжнённый, βρ: -нѣн, -ненá, -ненó ρ.

σ.μ. περιπλέκω, μπερδεύω, μπλέκω· συγχέω· δυσκολεύω· - ПОЛОЖЕНИЕ περιπλέκω την κατάσταση· - ЖИЗНЬ δυσκολεύω τη ζωή. || -СЯ περιπλέκομαι· ДΕΛΟ -ЛОСЬ η υπόθεση περιπλέχτηκε. || (για ασθένεια) χειροτερεύω, παθαίνω περιπλοκή (επιπλοκή).

ОСЛОЖНЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ОСЛОЖНИТЬ(СЯ).

ОСЛУШАНИЕ, -Я ουδ. ανυπακοή, απείθεια.

ОСЛУШАТЬ ρ.σ.μ. ακροώμαι, ακούω· - БОЛЬНО ακούω τον ασθενή. || -СЯ δεν υπακούω, απειθώ· - РОДИТЕЛЕЙ δεν υπακούω στους γονείς

ОСЛУШИВАТЬ ρ.δ. βλ. ОСЛУШАТЬ. || -СЯ ακροώμαι, ακούω (ασθενή).

ОСЛУШНИК, -А α., -ЦА, -И θ. (παλ.) ανυπάκουος, απείθαρχος, απειθής.

ОСЛУШНИЙ επ. ανυπάκουος, απειθής, -αρχος· -СЫН ανυπάκουος γιος.

ОСЛУШАТЬСЯ, -ШУСЬ, -ШИШЬСЯ ρ.σ. παρακούω, ακούω εσφαλμένα.

ОСЛУШКА, -И θ. παράκουση, εσφαλμένο άκουσμα.

ОСЛЯТИНА, -И θ. (απλ.) γαϊδουρίσιο κρέας.

ОСМЯЛИВАНИЕ, -Я ουδ. βλ. ОСМОЛКА.

ОСМЯЛИВАТЬ ρ.δ. βλ. ОСМОЛИТЬ. || -СЯ πιστώνομαι, καταρμάνομαι.

ОСМАНСКИЙ επ. οθωμανικός.

ОСМАНЫ, -ОВ πλθ. οι Οθωμανοί.

ОСМАТРИВАНИЕ, -Я ουδ. βλ. ОСМОТР.

ОСМАТРИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ОСМОТРЕТЬ(СЯ).

ОСМЕИВАТЬ ρ.δ. βλ. ОСМЕЯТЬ. || -СЯ γελοιοποιούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ОСМЕЛЕТЬ, -ЕЮ, -ЕЕШЬ ρ.σ. γίνομαι τολμηρός, παίρνω θάρρος.

ОСМЕЛИВАТЬСЯ ρ.δ. βλ. ОСМЕЛИТЬСЯ.

ОСМЕЛИТЬСЯ ρ.σ. (απο)τολμώ, δε διστάζω, αποφασίζω· παίρνω θάρρος· ΟН НЕ -ИЛСЯ ПРОТИВОСТОЯТЬ αυτός δεν τόλμησε να αντισταθεί· -ВОЗРАЗИТЬ τολμώ να αντιμιλήσω.

ОСМЕЯНИЕ, -Я ουδ. γελοιοποίηση, κωμικοποίηση, διακωμώδηση.

ОСМЕЯТЬ, ОСМЕЮ, ОСМЕЕШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ОСМЕЯННЫЙ, βρ: -ЕЯН, -А, -О ρ.σ.μ. γελοιοποιώ, κωμικοποιώ, διακωμωδώ.

*ОСМИЙ, -Я α. όσμιο (μέταλλο).

ОСМОЛИТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ОСМОЛЕННЫЙ, βρ: -ЛЕН, -ЛЕНА, -ЛЕНО αλείφω με πίσσα, καταρμάνω.

ОСМОЛКА, -И θ. πίσσωση, καταρμάνωση.

*ОСМОС, -А α. (φυσ.) όσμωση, διαπίδυση (για υγρά).

ОСМОТР, -А α. 1 περισκόπηση. 2 έλεγχος, επιθεώρηση. 3 εξέταση· ВРАЧЕБНЫЙ - ιατρική εξέταση.

ОСМОТРЕТЬ, -ОТРЬ, -ОТРИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ОСМОТРЕННЫЙ, βρ: -РЕН, -А, -О ρ.σ.μ. περιβλέπω, περισκοπώ· - С ГОЛОВЫ ДО НОГ κοι-

τάζω απο το κεφάλι ως τα πόδια. || περιέρχομαι κοιτάζοντας. || κοιτάζω, βλέπω, εξετάζω· ДΟКТОР -ЭЛ БОЛЬНОГО ο γιατρός εξέτασε τον ασθενή. || -СЯ 1 βλ. ρ. ενεργ. φ. || κοιτάζομαι, βλέπω τον εαυτό μου. 2 μτφ. γνωρίζομαι με το περιβάλλον.

ОСМОТРИТЕЛЬНО· επίρ. περιεσκεμμένα, προσεχτικά, προφυλακτικά.

ОСМОТРИТЕЛЬНОСТЬ, -И θ. περίσκεψη, προσοχή, επιφυλακτικότητα.

ОСМОТРИТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛЕНА, -О; περιεσκεμμένος, προσεχτικός, προφυλακτικός.

ОСМОТРИТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛЕНА, -О; περιεσκεμμένος, προσεχτικός, προφυλακτικός.

ОСМОТРИТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛЕНА, -О; περιεσκεμμένος, προσεχτικός, προφυλακτικός.

ОСМЫСЛЕНИЕ, -Я ουδ. κατανόηση, αντίληψη.

ОСМЫСЛЕННОСТЬ, -И θ. βλ. ОСМЫСЛЕНИЕ.

ОСМЫСЛЕННЫЙ επ. απο μтχ. περιεσκεμμένος, συνетός, καλομελετημένος.

ОСМЫСЛИВАНИЕ, -Я ουδ. βλ. ОСМЫСЛЕНИЕ.

ОСМЫСЛИВАТЬ ρ.δ. βλ. ОСМЫСЛИТЬ. || -СЯ κατανοούμαι καλά, γίνομαι καλά αντιληπτός.

ОСМЫСЛИТЬ ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. ОСМЫСЛЕННЫЙ, βρ: -ЛЕН, -А, -О κατανοώ, αντιλαμβάνομαι, καταλαβαίνω καλά.

ОСМЫСЛИТЬ ρ.δ. βλ. ОСМЫСЛИТЬ. || -СЯ βλ. ОСМЫСЛИВАТЬСЯ.

ОСНАСТИТЬ, -АЩУ, -АСТИШЬ, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. ОСНАЩЕННЫЙ, βρ: -ЩЕН, -ЩЕНА, -ЩЕНО ρ.σ. μ. 1 (ναυт.) εξαρτίζω, αρματώνω. 2 (τεχ.) εφοδιάζω, εξοπλίζω.

ОСНАСТКА, -И θ. 1 εξάρτιση, αρματωσιά. 2 (τεχ.) εφοδιασμός, εξοπλισμός.

ОСНАЩАТЬ ρ.δ. βλ. ОСНАСТИТЬ. || -СЯ (ναυт.) εφοδιάζομαι με εξάρτιση. || (τεχ.) εξοπλίζομαι, εφοδιάζομαι.

ОСНАЩЕНИЕ, -Я ουδ. εφοδιασμός· εξόπλιση.

ОСНАЩЕННОСТЬ, -И θ. βλ. ОСНАЩЕНИЕ.

*ОСНЕЖЕННЫЙ επ., βρ: -ЖЕН, -ЖЕНА, -ЖЕНО; κ. ОСНЕЖЕННЫЙ, βρ: -ЖЕН, -А, -О χιονοσκεπής, -πασμένος.

ОСНОВА, -И θ. 1 βάση· στήριγμα· σκελετός· ДЕРЕВЯННАЯ - ДИВАНА ξύλινη βάση ντιβανιού. || μтφ. ουσιώδης αρχή, υποδομή· ПОЛОЖИТЬ ЧТО-Л. В -У Βάζω κάτι σαν βάση· П.Трясение ОСНОВ то τράνταγμα των βάσεων· ПРИНЯТЬ ПРОЕКТ РЕШЕНИЯ ЗА -У παίρνω το σχέδιο απόφασης σαν βάση· НА -Е στη βάση· με βάση· НА -Е РАВНОПРАВІЯ με βάση την ισοτιμία· АВАНТИРНАЯ - РОМАНА η περιπετειώδης βάση του μυθιστορήματος· ДРЕВНИЕ ГРЕКИ ЗАЛОЖИЛИ -У СОВРЕМЕННОЙ КУЛЬТУРЫ οι αρχαίοι Έλληνες έβαλαν τη βάση του σύγχρονου πολιτισμού. 2 πλθ. -И θεμελιώδεις αρχές· -И ХИМИИ οι βάσεις της χημείας. 3 το στιμόνι (υφάσματος). 4 (γρaμμ.) θέμα, ρίζα. || εκφρ. класть В -У Βάζω για βάση· παίρνω για βάση· лечь (лежАТЬ) В ОСНОВУ ЧЕГО μπαίνω σαν βάση.

основание, -я ουδ. 1 θεμελίωση, ίδρυση· - города η ίδρυση της πόλης· год -я институт-та έτος ίδρυσης του ινστιτούτου. 2 (κυρλε. κ. μτφ.) θεμέλιο, βάθρο· υποδομή· - дόμα το θεμέλιο του σπιτιού· экономическое - οικονομική βάση· правосудие есть - всякой власти η δικαιοσύνη είναι η βάση κάθε εξουσίας. 3 λόγος, αιτία· στήριγμα· говорю это не без -я λέγω αυτό όχι αβάσιμα· на этом -и σ' αυτή τη βάση· на каком -и? σε ποιά βάση; иметь - предполагать έχω λόγο να υποθέτω· он ревнует без -я αυτός ζηλεύει αδικαιολόγητα. 4 (μαθ., χημ.) βάση· - треугольника η βάση του τριγώνου. || εκφρ. до -я μέχρι θεμέλια· разрушить до -я καταστρέφω εκ θεμελίων· на -и με βάση· на -и закона με βάση το νόμο.

основатель, -я α., -ница, -и θ. θεμελιωτής, ιδρυτής· Zenon - стойческой школы ο Ζήνων είναι ο ιδρυτής της στωικής σχολής.

основательно επίρ. γερά, δυνατά, εντατικά· έντονα. || σταθερά, θετικά κλπ. επ.

основательность, -и θ. βασιμότητα· θετικότητα· σιγουριά.

основательный επ., βρ: -лен, -льна, -льно 1 βάσιμος· εύλογος· -ая жалоба εύλογο παράπονο. 2 (για άνθρωπο) σταθερός, θετικός, εδραίος. 3 γερός, στερεός, στέριος· - мост στέριο γεφύρι. 4 σοβαρός· ευσυνείδητος· βαθύς, θεμελιακός. 5 αρκετά μεγάλος, αρκετού μεγέθους, αρκετής δύναμης.

основать, -ну, -нуешь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **основанный**, βρ: -ван, -а, -о р.с.м. 1 ανεγείρω, ιδρύω, φτιάχνω· - город ιδρύω πόλη· - больницу φτιάχνω νοσοκομείο. || μτφ. βασιζω, στηρίζω· вы на чем -ли это предположение? σε τί στηρίζατε αυτή την εικασία; || -ся ανεγείρομαι, ιδρύομαι, χτίζομαι, γίνομαι. || εγκατασταίνομαι· он -лся прочно на новом доме αυτός εγκαταστάθηκε μόνιμα στο καινούριο σπίτι.

основной επ. βασικός· - закон капитализма βασικός νόμος του καπιταλισμού· -ая причина βασική αιτία. || κύριος· - капитал το κύριο κεφάλαιο. || ουσ. ουδ. -όε το βασικό, το ουσιώδες· -όε и главное το βασικό και κύριο· -όε уже сделано το βασικό πια έγινε. || εκφρ. в -ом βασικά, κύρια.

основной¹ επ. (τεχ.) του στιμονιού· -не нити οι κλωστές του στιμονιού.

основной² επ. (χημ.) βασικός, της βάσης.

основополагающий επ. (γραμ. λόγος) θεμελιωτικός, θεμελιώδης.

основоположник, -а α. θεμελιωτής, ιδρυτής· -и научного коммунизма οι θεμελιωτές του επιστημονικού κομμουνισμού.

основывать(ся) ρ.δ. βλ. **основать(ся)**.

особа, -и θ. 1 πρόσωπο, προσωπικότητα, φυσιογνωμία· υποκείμενο· важная - (ειρν.) σοβαρό πρόσωπο· высочайшая - υψηλή προσωπικότητα· коронованная - ο εστεμμένος (ο βασιλιάς)· - король η προσωπικότητα του βασιλιά· подозрительная особа ύποπτο πρόσωπο· неизвестная - άγνωστο πρόσωπο· духовная - κληρικός· - женского пола πρόσωπο του γυναικείου φύλου. 2 (παλ. κ. ειρν.) πρόσωπο, προσωπικότητα. 3 πρόσωπο του γυναικείου φύλου, γυναίκα· вздорная - κουτή γυναίκα. || εκφρ. своей собственной -ой ο ίδιος προσωπικά.

особенно επίρ. 1 ιδιαίτερα, κατ' εξοχήν, εξαιρετικά· он вас - почитает αυτός εσάς ιδιαίτερα σέβεται. || (ξε)χωριστά· жить - ζω ιδιαίτερα. 2 πριν απ' όλα, προ παντός· сделайте то и то, но - не забудьте... θα κάνετε αυτό και αυτό, όμως, πριν απ' όλα, μην ξεχάσετε... || εκφρ. не - όχι πολύ, όχι εξαιρετικά, όχι ιδιαίτερα.

особенность, -и θ. ιδιομορφία, ιδιορρυθμία, ιδιοτροπία, ιδιοτυπία· το ίδιο, το ξεχωριστό. || εκφρ. в -и ιδιαίτερα, πριν απ' όλα.

особенный επ. 1 ιδιαίτερος, ιδιάζων, εξαιρετικός, εξιδιασμένος, ίδιος, ασυνήθης, -θιστος· - способ ιδιαίτερος τρόπος· это - человек αυτός είναι άλλος άνθρωπος· -не причины ιδιαίτεροι λόγοι· -ое свойство ιδιαίτερη ιδιότητα· ничего -ого нет τίποτε το ιδιαίτερο. 2 (παλ.) ξεχωριστός· он жил в -ой комнате αυτός ζούσε σε ξεχωριστό δωμάτιο. || ειδικός, για ορισμένη χρήση προοριζόμενος.

особица, -и θ: в -у ή на -у ξεχωριστά, ιδιαίτερα· πριν απ' όλα, προ παντός.

особливо επίρ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **особенно**.

особливый επ., βρ: -лив, -а, -о. 1 (παλ. κ. απλ.) βλ. **особенный** κ. **особый**. 2 (παλ.) ξεχωριστός, ιδιαίτερος.

особняк, -а α. μονοκατοικία· αρχοντόσπιτο, αρχοντικό.

особняком επίρ. ξεχωρα, χωριστά, χώρια, ιδιαίτερα, κατ' ιδίαν, μεμονωμένα, κατά μόνας· дом стоит - το σπίτι είναι μεμονωμένο· жить - ζω κατά μόνας (μόνος, απομονωμένος).

особнячок, -чка α. μικρή μονοκατοικία.

особо επίρ. ιδιαίτερα, ξεχωρα κλπ. επ.

особый επ. 1 ιδιαίτερος, ίδιος· ασυνήθης, -θιστος. 2 μεγάλος, σημαντικός. 3 ξεχωριστός, ξεχωρος· это имеет -ое значение αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία. || ειδικός, για ορισμένη χρήση προοριζόμενος.

особь, -и θ. άτομο, ξεχωριστή μονάδα.

особь: - статья εντελώς διάφορο, άλλο πράγμα.

особельный επ. αποκοιμισμένος, χάνος· ά-

τονος, πλίθιος (για βλέμμα, όψη).

осовѣтъ ρ.σ. 1 βλ. **совѣтъ**. 2 χανώνω, α-
τωνώ.

осовременивать ρ.δ. βλ. **осовременить**.

осовременить ρ.σ.μ. εκσυγχρονίζω.

осоэд, -а α. πτηνό εντομοφάγο.

осознавать, -наю, -наёшь ρ.δ. βλ. **осознать**.

|| -ся συναισθάνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

осознание, -я ουδ. συνείδηση· - опаснос-
ти συνείδηση του κινδύνου.

осознать, -аю, -аешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.

осознанный, βρ: -нан, -а, -ο ρ.σ.μ. συναι-
σθάνομαι, κατανοώ, καταλαβαίνω· - своё вино
καταλαβαίνω το σφάλμα μου· - своё сѣлу έχω
συνείδηση της δύναμής μου.

осока, -и θ. κάρηκας (επιστ.), σπαθόχορτο,
ξιφάρι, μαχαιρίδα (λκ.).

осоконный επ. του κάρηκα, απο κάρηκα. || -не
ουσ. πλθ. τα κυπείροειδή.

оскорник, -а α. λευκότοπος, γεμάτος λεύ-
κες.

осокоръ -я α. είδος λεύκας.

осоловѣлый επ. βλ. **осовѣлый**.

осоловѣтъ ρ.σ. βλ. **осовѣтъ**.

όспа, -и θ. (ιατρ.) 1 ευλογιά· чёрная -
ευλογιά αιμορραγική· овечья - ευλογιά προ-
βάτων· коровья - βουφλυζακίωση· привить -у
εμβολιάζω, δαμαλίζω. 2 στίγματα (ουλές) ευ-
λογιάς· лицо в -е βλογοιοκομμένο πρόσωπο.

оспаривание, -я ουδ. αμφισβήτηση· αντίρ-
ρηση, αντιγνωμία· φιλονικία. || διεκδίκηση.

оспаривать ρ.δ.μ. βλ. **оспорить**. || συναγω-
νίζομαι, αμιλλώμαι. || αμφισβητούμαι. || δι-
εκδικούμαι.

όспенный επ. της ευλογιάς· -ая эпидемия η
επιδημία ευλογιάς.

όспина, -и θ. φακίδα ευλογιάς.

όспинка, -и θ. φακιδίτσα ευλογιάς.

оспопрививание, -я ουδ. δαμαλισμός.

оспопрививательный επ. του δαμαλισμού.

оспоримый επ., βρ: -рим, -а, -ο αμφισβη-
τήσιμος.

оспорить ρ.σ.μ. (δι)αμφισβητώ, αντιτείνω,
αντιλέγω, αντιγνωμώ· φιλονικώ, ερίζω.

осрамить, -млю, -мишь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. **осрамленный**, βρ: -лен, -ленá, -ленó ρ.
σ.μ. καταντροπιάζω, ρεζιλεύω. || -ся κατα-
ντροπιάζομαι, ρεζιλεύομαι.

***оссеин**, -а α. οστείνη.

***ост**, -а α. 1 η ανατολή. 2 άνεμος ανατολικός.

оставаться, -таюсь, -таёшься, προσκ. **ос-
таваться**, επιρ. μτχ. **оставаясь** ρ.δ. βλ. **ос-
таться**.

оставить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 αφήνω, ξε-
χνώ· я -ил деньги дома άφησα τα χρήματα στο
πίτι. || βάζω, θέτω· - в недоумении αφήνω

σε αμηχανία. || αφήνω· - ученика на второй
год αφήνω τον μαθητή στην ίδια τάξη ή δεν
προβιβάζω τον μαθητή· - следя αφήνω ίχνη· он
-ил это без внимания αυτός δεν έδωσε καμιά
προσοχή σ' αυτό· - на свободе αφήνω ελεύ-
θερο (απελευθερώνω)· - в стороне αφήνω κα-
τα μέρος. 2 διατηρώ, φυλάγω, κρατώ· - обэд
для опоздавших αφήνω φαγητό για τους βρα-
δυπορούντες· - работу до другого раза αφή-
νω τη δουλειά γι' άλλη φορά· - оброду αφή-
νω γένεια· - усн αφήνω μουστάκια. 3 παραχω-
ρώ. || κληροδοτώ. 4 εγκαταλείπω, παρátw· -
комнату неогранной αφήνω το δωμάτιο ασυγύ-
ριστο· он -ил город αυτός άφησε την πόλη· -
шкóлу по болезни αφήνω το σχολείο λόγω α-
σθένειας· он -ил своих детей αυτός παρátησε
τα παιδιά του· - людей без кровá αφήνω τους
ανθρώπους άστεγους. 5 δε διώχνω, δεν απολύω·
κρατώ· - на работе αφήνω στη δουλειά· - на
службе αφήνω στην υπηρεσία. 6 σταματώ, δια-
κόπτω· - разговор αφήνω την κουβέντα. || α-
ποβάλλω, διώχνω· - вте эти чёрные мысли дώξε-
те αυτές τις σκοτεινές σκέψεις· - дурные
привычки αφήνω τις κακές συνήθειες. 7 (για
χαρτοπαίγνιο) κερδίζω, νικώ· - в дураках· νι-
κώ κάποιον στο παίγνίδι „βλάκας“. || **εμφρ.**
- в покóе αφήνω ήσυχο· - за собой ή позади
себя α) αφήνω πίσω μου. β) μτφ. ξεπερνώ· не
- своими милостями ή своим покровительством
(παλ.) δεν αφήνω στο έλεος.

оставление, -я ουδ. 1 άφηση, άφισμα. 2 ε-
γκατάλειψη, παρátημα.

оставлять ρ.δ. βλ. **остáвить**. || -ся αφή-
νομαι. || εγκαταλείπομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

остальной επ. υπόλοιπος, υπολειπόμενος· -
долг το υπόλοιπο χρέος· -óе время ο υπόλοι-
πος χρόνος. || ως ουσ. πλθ. -не, -них οι υπό-
λοιποι, οι άλλοι. || ως ουσ. ουδ. -óе το υ-
πόλειμμα, το ρέστο· το άλλο· всё -óе όλα τα
άλλα (τα λοιπά)..

останавливать(ся) ρ.δ. βλ. **остановить(ся)**.

останец, -ница α. απομεινάρι, λείψανο απο
καταστροφή.

остánки, -ов πλθ. 1 λείψανο νεκρού· - по-
гибших τα λείψανα των πεσότων. 2 (παλ.)
υπολείμματα, λείψανα, εναπομειναντα ερείπια.

остановить, -овлю, -óвишь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. **останóвленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ.
1 σταματώ· - лошадь σταματώ το άλογο· - про-
хóжего σταματώ το διαβάτη· - машину σταματώ
τη μηχανή. 2 διακόπτω· - игру σταματώ το
παίγνίδι· - вй его, он стал говорить глго-
сти σταμάτησέ τον, άρχισε να λέει ανοησίες.
|| αναβάλλω, διακόπτω προσωρινά· - работн
σταματώ τις εργασίες. 3 (για βλέμμα, προσο-
χή, σκέψη κ.τ.τ.) συγκεντρώνω· ρίχνω· καρ-

φώνω, καθλώνω - **своёй γνώσθω** διαλέγω εκείνο που μου αρέσει. || συγκρατώ, αναχαίτιζω, ανακόπτω. || **-ся 1** σταματώ **часы -лись** το ρολόγι σταμάτησε. || καταλύω **он -лся в гостынище** αυτός κατέλυσε στο ξενοδοχείο. **2** διακόπτομαι **работа -лась** η δουλειά σταμάτησε. **3** κρατιέμαι, συγκρατιέμαι. **4** (για βλέμμα, προσοχή κ.τ.τ.) συγκεντρώνομαι, καρφώνομαι, προσηλώνομαι. || (για εκλογή) μου κάθεται στο μάτι, μου γουστάρει πολύ. || **εκφρ.** **ни перед чем не** - δε σταματώ μπροστά σε τίποτε· τα παίζω όλα για όλα, είμαι αδίστακτος.

остановка, **-и** θ. **1** σταμάτημα - **позезда тормозом** σταμάτημα του τρένου με φρένο. **2** παύση, διακοπή. **3** κατάλυση, παραμονή. **4** στάση - **автobусов** στάση λεωφορείων· **конечная** - η τελευταία στάση, το τέρμα. || απόσταση μεταξύ δύο στάσεων. || **εκφρ.** - **за кем-чем** δε φτάνει, δεν αρκεί· λείπει, δεν υπάρχει.

остановочный επ. του σταματήματος, για σταμάτημα.

остареть ρ.σ. (απλ.) γεράζω.

остатный, **-яя, -ее** επ. (απλ.) ένας, μοναδικός που απόμεινε· τελευταίος.

остаток, **-тка** α. **1** υπόλειμμα· υπόλοιπο, απομεινάδι· κομμάτι - **материи** κομμάτι υφάσματος· **-и обёда** αποφάγια· **-и питья** αποπίματα, αποπότια, αποπιοτίδια· - **дня** το υπόλοιπο της μέρας· **-и разойтой армии** υπολείμματα του συντριμμένου στρατού· **-и долга** υπόλοιπο χρέους. **2** υποστάθμη, ίζημα, κατακάθι. **3** (μαθ.) το υπόλοιπο. || **εκφρ.** **без -тка** ολοκληρωμένος, τέλειος· **человек без -тка** άνθρωπος ολοκληρωμένος (καλός σε όλα του).

остаточный επ. **1** υπόλοιπος· **-не суммы** το υπόλοιπα ποσά. **2** του υπολείμματος.

остаться, **-анусь, -анешся** ρ.σ. **1** μένω, παραμένω· **не уйдё**, **-анусь здесь** δε θα φύγω, θα μείνω εδώ· **теперь мы -лись одини** τώρα εμείς μείναμε μονοί μας. || διαμένω, κατοικώ· **он -анется в деревне** αυτός θα μείνει στο χωριό. || δεν προβιβάζομαι, δεν προάγομαι· **он -лся на второй год в классе** αυτός δεν προβιβάστηκε. **2** (απαντά στο 3ο πρόσωπο) διατηρούμαι, παραμένω· **закон -нется в силе** ο νόμος θα παραμείνει σε ισχύ. || τηρούμαι, κρατιέμαι· **дело -лось в тайне** η υπόθεση παρέμεινε μυστική. || υπολείπομαι, απομένω· **-лось знать...** απόμεινε να μάθω... **за вами -лось десять рублэй** μείνατε χρέος δέκα ρούβλια. **3** είμαι, βρίσκομαι, παραμένω. **4** μένω· **он -лся сиротой** αυτός έμεινε ορφανός· **она -лась вдовой** αυτή έμεινε χήρα· **он -лся без денег** αυτός έμεινε χωρίς χρήματα· - **в выигрыше** μένω κερδισμένος· - **должным** μένω χρεομένος· - **в своём мнении** μένω με τη γνώμη μου. **5** χάνω

στο χαρτοπαίγνιο. **6** επαφίεμαι. || **εκφρ.** - **за кем** α) παραμένω στην κυριότητα κάποιου. β) μένω χρεώστης· - **ни при чём** και να παραμείνω δε βγαίνει τίποτε· - **ни с чем** μένω με τίποτε (στερούμαι των πάντων)· - **с нóсом** μένω με την όρεξη (χωρίς να γευθώ τίποτε).

остекленеть, **-ёет** ρ.σ. γυαλίζω ακινητοποιημένος, μαρμαρώνω (για μάτια).

остекление, **-я** ουδ. υαλοθέτηση, βάλισμο (πέρασμα) τζαμιών.

остеклеть, **-ёет** ρ.σ. (απλ.) βλ. **остекленеть**.

остеклить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **остеклённый**, βρ: **лён, лена́, -ленó** υαλοθετώ, υαλοφράσσω, βάζω (περνώ) τζάμια.

остеклять ρ.δ. βλ. **остеклить**. || **-ся** υαλοθετούμαι, υαλοφράσσομαι.

остеблог, **-а** α. οστεολόγος.

остеологический επ. οστεολογικός.

***остеология**, **-и** θ. οστεολογία.

***остеóμα**, **-и** θ. οστέωμα.

***остеомиеλίτ**, **-а** α. οστεομυελίτιδα.

остепенить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **остепенённый**, βρ: **-нён, -нена́, -ненó** σοβαρεύω· λογικεύω. || **-ся** σοβαρεύομαι, σκέπτομαι σοβαρά· λογικεύομαι.

остепенять(ся) ρ.δ. βλ. **остепенить(ся)**.

остервенелость, **-и** θ. βλ. **остервенение**.

остервенелый επ. μανιασμένος, έξαλλος, έξω φρενών. || ορμητικός, λάβρος, φουριόζικος, ισχυρός, σφοδρός.

остервенение, **-я** ουδ. παραφροσύνη, λύσσα, μανία· φρενίτιδα· εξαγρίωση· **прийти в -и** βλ. **остервенеть**. || **εκφρ.** **с -ем** εντατικότητα, πυρετωδώς.

остервенеть ρ.σ. λυσομανώ, φρενετιώ, έξω φρενιάζω, μανιάζω· εξαγριώνομαι.

остервенить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **остервенённый**, βρ: **-нён, -нена́, -ненó** κάνω να παραφρονήσει, να λυσάξει, να γίνει έξω φρενών· εξαγριώνω, αποθηριώνω. || **-ся** βλ. **остервенеть**.

остерегать ρ.δ.μ. προφυλάσσω (απο κακό ή κίνδυνο). || **-ся 1** προφυλάσσομαι (απο κακό, κίνδυνο). || είμαι προσεχτικός, επιφυλακτικός, προσέχω, επιφυλάσσομαι. **2** αποφεύγω, φυλάγομαι· - **острой пиши** αποφεύγω τα ξυνάαρμυρά.

остеречь, **-режý, -режешь, -режýт**, παρλθ. χρ. **остерёг, -регла́, -лó** ρ.σ. βλ. **остерегать**. || **-ся** βλ. **остерегаться**.

оститость, **-и** θ. η ύπαρξη αδέρων, άγανων. **оститый** επ., βρ: **-тист, -а, -о** αθερωτός, γεμάτος άγανα.

***остит**, **-а** α. οστίτιδα.

óσтов, **-а** α. (τεχ.) σκελετός. || σκελετός

ανθρώπου. || υπολείμματα, κομμάτια. || μτφ. βάση. θεμέλιο.

οστόйчивость, -и θ. (ναυτ.) ευστάθεια.

οστόйчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο (ναυτ.)· ευσταθής· -οе судно ευσταθές σκάφος.

οσολбене́лый επ. σύξυλος, αποσβλωμένος, εμβρότητος· κοκκαλωμένος, έκθαμβος.

οσολбене́ние, -я ουδ. αποσβώλωμα, κοκκά- λωμα, μαρμάρωμα, απολίθωση.

οσολбене́ть ρ.σ. μένω σύξυλος, αποσβλω- μένος, έκθαμβος· κοκκαλώνω, μαρμαρώνω.

οσολόбить, -облю, -обйшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οσολоблённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ. σ.μ. περιβάλλω, χωρίζω με στύλους.

οσоло́п, -а α. (υβρ.) κουτούλιακας, βλα- κόμουτρο.

οσоро́жничать ρ.δ. ενεργώ με μεγάλη επι- φυλακτικότητα, επιφυλάσσομαι πολύ.

οσоро́жно επίρ. επιφυλακτικά, προφυλακτι- κά· προσεκτικά, περιεσκεμμένα· **поставить** - τοποθετώ προσεκτικά· -! φυλάξου! πρόσεχε!

οσоро́жность, -и θ. προφύλαξη· επιφύλαξη· περίσκεψη· προσοχή· - в слова́х προσοχή στα λόγια· **обращаться с** -ью ενεργώ προσεχτικά.

οσоро́жный επ., βρ: -жен, -жна, -жно προ- σεχτικός, προφυλαχτικός· - человек προσε- χτικός άνθρωπος. || φυλαχτικός, σιγανός· **вор** издал - свист ο κλέφτης σφύριξε σιγανά. || εκφρ. **оудь -жен!** πρόσεχε! φυλάξου!

οсточерте́ть, -ёк, -ёшь ρ.σ. μου γίνεται φόρτωμα, ενοχλητικός· βαριέμαι, αντιπαθώ δε χωνεύω· **σιχαίνομαι**· **это мне -ло** αυτό το σι- χάθηκα.

οстра́гивать ρ.δ. βλ. **οстрога́ть**. || πλα- νίζομαι.

***οстраки́зм**, -а α. (εξ)οστρακισμός, εξορία. || εκδίωξη, διώξιμο.

οстра́тка, -и θ. απειλή, φοβέρα, -ρισμα, εκφοβισμός· **наказáть для** -и τιμωρώ για εκ- φοβισμό· **дать -у** εκφοβίζω.

οстрека́ть ρ.σ.μ. (διαлк. κ. απλ.) τσου- κνίζω. || - **ся** τσουκνίζομαι.

οстре́ц, -á α. αγρόπυρο (επιστ.), αγριά- δα (λκ.).

οстрига́ть(ся) ρ.δ. βλ. **οстри́чь(ся)**.

οстриё, -я ουδ. 1 αιχμή, ακίδα, μύτη· - **копья́** η αιχμή του ακοντίου· - **игόлки** η μύτη του βελονιού. 2 η κόψη· - **ножа́** η κόψη του μαχαριού. 3 μτφ. κατεύθυνση κατά κάποιου· - **полёмики**, **кρίтики**, **сатиры** η αίχμη της πο- λεμικής, της κριτικής, της σάτιρας.

οстри́ть!, -рú, -ришь ρ.δ.μ. κάνω αιχμηρό, μυτερό· οξύνω. || τροχίζω, ακονίζω.

οстри́ть? -рú, -ришь ρ.δ. ευφυολογώ, αστε- ίζομαι, χαριεντίζομαι, πειράζω· - **на чужо́й счёт** αστείζομαι σε βάρος άλλου.

οстри́ца, -и θ. οξουρίδα· (σκουλήκι των ε- ντέρων).

οстри́чь, -игу́, -ижёшь, -игу́т, παρλθ. χρ. **οстри́г**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οσ- τρίженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 φαλι- δίζω, κόβω· - **вётки** κλαδεύω· - **ногти** κόβω τα νύχια. || **κουρεύω**· - **волосы** κόβω τα μαλ- λιά, **κουρεύω**· **пришёл домо́й -жен** ήρθε στο σπίτι **κουρεμένος**· - **ове́ц** **κουρεύω** τα πρόβα- τα. || -**ся он -гся в парикма́херской** αυτός **κουρεύτηκε** στο **κουρείο**.

όстров, -а, πλθ. -á α. νησί· η νήσος· - **Родос** το νησί **Родос**· **большо́й** - μεγαλόνησος· **згёйские** -á τα νησιά του Αιγαίου· **ионичес- кие** -á τα νησιά του Ιονίου· **необита́емый** - ακατοίκητο νησί, ερημονήσι. || (κυνηγ.) ξε- χωριστό δάσος, εθνικός δρυμός.

οστροве́рхий επ. αιχμηρός προς τα πάνω.

οσтровита́нин, -а α., πλθ. -яне, -яи, -ка, -и θ. νησιώτης, -ισσα.

οστροвно́й επ. νησιώτικος· - **пейза́ж** νησιώ- τικο τοπίο· - **житель** ο νησιώτης.

οστροво́к, -вкá α. νησάνι.

οστρόг, -а α. (παλ.) φράχτης οχυρού με αιχμηρούς στύλους. || (παλ.) οχυρωμένη πόλη ή κατοικημένη τοποθεσία. 3 (παλ.) ειρική, φυλακή· δεσμοτήριο.

οстрога́, -я́ θ. καμάκι· **бить -о́й** καμακώνω.

οстрога́ть ρ.σ.μ., παθ· μτχ. παρλθ. χρ. **οστρόганный**, βρ: -ган, -а, -ο **πλανίζω**.

οστροгла́зый επ., βρ: -глаз, -а, -ο. 1 ο- ξυδερκής. 2 με ζωγρά μάτια.

οστροгу́бы, -ев πλθ. πένσα κοπής· τανάλια.

οστροдефи́цитный επ. πολύ σπάνιος· - **товáρ** πολύ σπάνιο εμπόρευμα.

οστρόжник, -а α. (παλ.) φυλακισμένος, ε- γνάθειρικός· δεσμοτής.

οστρόжный επ. (παλ.) φυλακισμένος, εγκά- θειρικός· δέσμιος. || ουσ. βλ. **οστρόжник**.

οστροза́разный επ. πολύ μεταδοτικός, μολυ- σματικός· -**ая** **боле́знь** πολύ μεταδοτική ασθέ- νεια.

οστροзу́бий επ. που έχει κοφτερά δόντια.

οστροконечный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; αιχμηρός, μυτερός, οξύληκτος.

οστροкры́лый επ., βρ: -крыл, -а, -ο; των αιχμηρών πτερύγων.

οσтроли́ст, -а α. βλ. **па́дуб**.

οσтроли́стный επ. στενόφυλλος, με αιχμηρά φύλλα.

οσтроли́стный επ. βλ. **οσтроли́стный**.

οσтроли́щый επ., βρ: -лиц, -а, -ο **μακρο- πρόσωπος**.

οστροно́с, -а α. οξύρρινος, σουβλερομύτης.

οστροно́сик, -а α. βλ. **οστροно́с**.

οστροно́сный επ., βρ: -но́с, -а, -ο **οξύρ-**

ρινος, σουβλερομύτης. || μυτερός· -не τυφλί μυτερά παπούτσια.

οστροπέστρ, -α α. κ. **οστροπεστρό** ουδ. άκλ. σίλυβο το μαριανό.

οστροπίλιвать ρ.δ. βλ. **οστροπίλιТЬ**.

οστροπίλιТЬ ρ.σ.μ. βάζω (στερεώνω) τα φαλίδια της στέγης.

οστροπίλι επ. οξύρρυγχος· -КИТ οξύρρυγχη φάλαινα· -ая лягушка οξύρρυγχος βάτραχος.

οστροσλόβ, -α α. ευφυολόγος, χιουμοριστής, καλαμπουριστής.

οστροσλόβие, -я ουδ. ευφυολογία, χαριτολογία.

οστροσλόβить, -влю, -вишь ρ.δ. βλ. **οστρίТЬ**?

οστροτά, -н κ. (παλ.) **οστροτά**, -н θ. οξύνοια, αγχίνοια, σπιρτάδα πνεύματος· **пущкаты** (отпуститы) -у, -н ευφυολογώ, χαριτολογώ, λέγω έξυπνα, σκαρώνω καλαμπουρία· **злая** - χαϊρέκακο πνεύμα· σαρκασμός.

οστροτά, -н θ. 1 αιχμηρότητα, οξύτητα. 2 ισχυρότητα, οξύτητα· -зрения οξύτητα όρασης. 3 δριμύτητα· -запах δριμύτητα οσμής. 4 στυφότητα. || το ξυνό. 5 καυστικότητα. 6 μτφ. δηκτικότητα. 7 σφοδρότητα.

οστροугόλνικ, -а α. το οξυγώνιο (τρίγωνο).

οστροугόλνний επ. οξυγώνιος· -треугольник οξυγόνιο τρίγωνο.

οστροумец, -мца α. άνθρωπος ευφύεστατος, ατσίδα, σπίθα, σπίρτο.

οστροумие, -я ουδ. ευφυολογία, ετοιμότητα πνεύματος, ετοιμολογία· χαριτολογία, φιλοπραγμοσύνη.

οστροумничать ρ.δ. βλ. **οστρίТЬ**?

οστροумний επ., -мен, -мна, -мно έξυπνος, ευφυής, πνευματώδης, σπιρτόζος· ευφυολόγος· ετοιμολόγος· **очень** - ευφύεστατος, πανέξυπνος.

οστροухий επ. -ύχ, -а, -ο που έχει μυτερά αυτιά.

οστροхвостий επ., βρ: -хвост, -а, -ο που έχει αιχμηρή ουρά· -ая птица πουλί με μυτερή ουρά.

οστροугать ρ.σ. βλ. **οστροгать**.

οστροугивать ρ.δ. βλ. **οστροгать**. || -ся πλανίζομαι.

όστρο επίρ. με οξύτητα· -поставить во-πρός βάζω το ζήτημα με οξύτητα.

όστρый επ., βρ: **остр** κ. **остёр**, **οσтра**, **όσ-τρό**. 1 αιχμηρός, οξύς, οξύληκτος, μυτερός, σουβλερός· κοφτερός, οξύστομος· -ая игла το μυτερό βελόνι· -ое копье αιχμηρό ακόντιο· -меч αιχμηρό ξίφος· -нож κοφτερό ή αιχμηρό μαχαίρι. 2 ωοειδής· -ое лицо ωοειδές πρόσωπο. 3 μτφ. ισχυρός, έντονος, οξύς· -ое зрение οξεία όραση, οξυωπία· -ое обояние οξεία όσφρηση· -слух οξεία ακοή· -ум οξύ-

νοια, ακονισμένο μυαλό. 4 αφύς, δριμύς, τσουχτερός, πικάντικος· -запах δριμεία οσμή. || στυφός· -ая айва στυφό κιδώνι. 5 αρμυρός, ξινός· -не олода αρμυρά ή ξινά φαγητά. || καυτερός, τσουχτερός· -перец καυτερό πιπέρι· -ая горчица καυτερό σινάπι ή μουστάρδα. 6 μτφ. δηκτικός, τσουχτερός· -ое слово δηκτική λέξη· у него - язык ή он остёр на язык αυτός έχει φαρμακερή γλώσσα. 7 δυνατός, ισχυρός, σφοδρός, μεγάλος· -ое желание μεγάλη επιθυμία, μεγάλος πόθος· καημός· -ая то-ска μεγάλη θλίψη. 8 (για ασθένειες) οξύς· -аппендицит οξεία σκωληκοειδίτιδα· -ая форма ревматизма οξεία μορφή ρευματισμού. 9 μτφ. επίμαχος· -вопрос επίμαχο ζήτημα. || οξυμένος· οξύς· κρίσιμος· -ое положение οξυμένη κατάσταση· -кризис οξεία κρίση· -момент κρίσιμη στιγμή. || ουσ. θ. -ая η οξεία (τόνος λέξεων). || εκφρ. -угол οξεία γωνία.

οστράк, -á α. ευφυολόγος, παιδρολόγος, χωρατατζής, καλαμπουριτζής.

οσтуда, -н θ. (διαлк.) φύχρανηση σχέσεων.

οσтудиты, -ужу, -удишь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **οσтуженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. φύχω, κρυώνω· -молоко κρυώνω το γάλα.

οσтужать ρ.δ. βλ. **οσтудиты**. || -ся φύχομαι, κρυώνω.

οσтукать ρ.σ.μ. βλ. **οбстужать**.

οσтукивать ρ.δ. βλ. **οσтукать**

οσтупаться ρ.δ. βλ. **οσтупиться**.

οσтупиться, -уплюсь, -упишься ρ.σ. παραπατώ, στραβοπατώ· -йлся и вивихнул ногу παραπάτησα και στραμπούλισα το πόδι.

οσтывать ρ.δ. βλ. **οσтить**, **οσтынуть**.

οσтывий επ. (παλ.) κρύος, ψυχρός· -пот κρύος· ιδρώτας. || εξασθενημένος, χαλαρωμένος, αδύνατος· μαραμένος.

οσтить κ. **οσтынуть**, **οσтыну**, **οσтынешь** παρлθ. χρ. **οσтыл**, -ла, -ло ρ.σ. 1 φύχομαι, κρυώνω· чай -ыл το τσάι κρύωσε· печка -ыла η θερμάστρα κρύωσε. 2 μтφ. ψυχραίνομαι, χαλαρώνομαι, αδυνατίζω, εξασθενίζω· μαραίνομαι. **ра-но егó чувства** -ыли νωρίς τα αισθήματά του μαράθηκαν· **интерес к этому остыл** εξασθάνησε το ενδιαφέρο γι' αυτό. || συνέρχομαι· -от волнения συνέρχομαι απο την ταραχή.

οσть, -и, γεν. πлθ. -ей θ. αθέρας, άγανο. || εξέχουσα χοντρή τρίχα στη γούνα.

οсудиты, -ужу, -удишь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **οсужденный**, βρ: -ден, -денá, -денó ρ.σ. 1 καταδικάζω· -преступника καταδικάζω τον εγκληματία· **заочно** ~ καταδικάζω ερήμην. 2 κατακρίνω, αποδοκιμάζω· **все осудили егó** πο-ведение όλοι κατέκριναν τη συμπεριφορά του. 3 προκαθορίζω· **рок их -ыл на разлuku** η μοί-

ρα τούς καταδίκασε σε χωρισμό. || εκφρ. не-
-й (παλ.) συγχωρησέ με, συγγνώμη σου ζητώ.

осужд́ать ρ.δ. βλ. осудить. || -ся 1 κατα-
δικάζομαι. 2 κατακρίνομαι, αποδοκιμάζομαι. 3
προκαθορίζομαι, προδικάζομαι.

осужд́ение, -я ουδ. 1 καταδίκη· - обвиняе-
мого καταδίκη του κατηγορούμενου· заочно -
ερήμην καταδίκη. 2 κατάκριση, επίκριση.

осужд́енный επ. απο μτχ. κ. ως ουσ. κατα-
δικασμένος, κατάδικος.

осуну́ться ρ.σ. καχεκτώ, (κατ)ισχναίνω· он
-лся αυτός έγινε κάτισχνος.

осуш́ать ρ.δ. βλ. осушить. || -ся 1 αποξη-
ραίνομαι, αποστραγγίζομαι. 2 στεγνώνω, σφουγ-
γίζομαι.

осуш́ение, -я ουδ. 1 αποξήρανση, αποστράγ-
γιση· - болота αποξήρανση του βάλτου.

осуш́итель, -я α. κανάλι αποξήρανσης.

осуш́ительный επ. αποξηραντικός, αποστραγ-
γιστικός· - не работы αποξηραντικές εργασί-
ες· - канал κανάλι αποξήρανσης.

осуш́ить, осуш́у, осуш́ишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. осуш́енный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 α-
ποξηραίνω, αποστραγγίζω· - болото αποξηραί-
νω το βάλτο. || στεγνώνω· σφουγγίζω, σκουπί-
ζω· - глаза σφουγγίζω τα μάτια· - слезы
σφουγγίζω τα δάκρυα. 2 αδειάζω, στραγγίζω,
πίνω ως τον πάτο· - стакан στραγγίζω το πο-
τήρι.

осушка, -и θ. βλ. осушение.

осуществ́имость, -и θ. το πραγματοποιήσιμο.

осуществ́имый επ., βρ: -вим, -а, -ο πραγ-
ματοποιήσιμος· -οе жел́ание πραγματοποιήσιμη
επιθυμία· - план πραγματοποιήσιμο πλάνο.

осуществ́ить, -влю́, -вишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. осуществ́лённый, βρ: -лён, -ленá, -ленó;
ρ.σ.μ. πραγματοποιώ, -τώνω· εκτελώ· εκπλη-
ρώνω· - своё жел́ание πραγματοποιώ την επι-
θυμία μου. || -ся πραγματοποιούμαι, εκπλη-
ρώνομαι· -лись все наши плáны πραγματοποιή-
θηκαν όλα - σχεδιά μας.

осуществле...е, -я ουδ. πραγματοποίηση, εκ-
πλήρωση· - плáна πραγματοποίηση του πλάνου·
- надежд πραγματοποίηση των ελπίδων.

осуществля́ть(ся) ρ.δ. βλ. осуществить(ся).

***осциллогра́мма**, -и θ. παλμογράφημα.

осциллогра́ф, -а α. ταλαντωσιογράφος (συ-
σκευή).

осцилля́тор, -а α. ταλαντωτής.

осчастлив́ить, -влю́, -вишь ρ.σ.μ. κάνω ευ-
τυχή.

осчастлив́ивать ρ.δ. βλ. осчастливить.

оснпа́емость, -и θ. δυνατότητα επίπασης.

оснпáние, -я ουδ. επίπαση. || πτώση, πέσιμο.

оснпáть, -плю́, -плешь, προσκν. оснпá ρ.σ.
μ. 1 επικονιώ, επικλάσσω· πασπαλίζω· - мукóй

αλευρώνω· - пудрой πουδράρω· néбо оснпáно
звёздами (μτφ.)· ο ουρανός είναι σπαρμένος
με αστέρια· - удáрами ξυλοκοπώ, ξυλοφορτώ-
νω· - когó орáнью καθυβρίζω, περιβρίζω κά-
ποιον. 2 γεμίζω· - лáсками γεμίζω με χά-
δια· - поцелу́ями γεμίζω με φιλιά. 3 φυλ-
λορροώ· ёблоня -ла лiстья η μηλιά φυλλορρό-
ησε. 4 (για κοκκώδη σώματα) διασκορπίζω. ||

-ся 1 πέφτω· штукатурá -лась ο σοβάς έπε-
σε· зёрна -лись из колóсьев οι κόκκοι έπε-
σαν απο τα στάχυα. 2 καλύπτομαι, σκεπάζομαι.
оснпáть(ся) ρ.δ. βλ. оснпáть(ся).

оснпáка, -и θ. βλ. оснпáние.

óснпá, -и θ. σωρός απο καθιζήσεις, κατο-
λισθήσεις, κατακρημνήσεις.

ось, -и, γεν. πλθ. осей θ. άξονας· - вра-
щ́ения βλ. вращ́ение· - телеги άξονας του α-
μαξιού. || μτφ. το κέντρο· η βάση· - соб́итий
ο άξονας των γεγονότων.

осьмина́, -и θ. (παλ.) μέδιμος, μόδιος, μό-
δι (μέτρο περιεκτικότητας 15 λιτρών).

осьминник, -а α. (παλ.) μέτρο επιφάνειας
ίσο με το $\frac{1}{4}$ της ντεσιατίνας.

осьминóг, -а α. το (ο)χταπόδι.

осьмнáдцать, -и (παλ.) βλ. восемнáдцать.

осьмушка, -и θ. (παλ.) βλ. восьмушка.

осязáемость, -и θ. αισθητότητα αφής.

осязáемый επ. απο μτχ. απτός, ψηλαφητός·
αισθητός με την αφή.

осязáние, -я ουδ. η αφή· чýвство -я το
αίσθημα της αφής· органы -я όργανα της αφής.

осязáтельность, -и θ. φάυση, άγγισμα, αφή.

осязáтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно;
1 της αφής, απτικός, θικτικός. 2 αισθητός,
ευδιάκριτος, φανερός.

• **осязáть** ρ.δ.μ., παθ. μτχ. ενεστ. осязáе-
мый, βρ: -зáем, -а, -ο. 1 ψηλαφίζω, φάιω, ά-
πτομαι. 2 μτφ. αισθάνομαι, αντιλαμβάνομαι,
παρατηρώ.

οτ κ. οτο πρόθεση με γεν. 1 (σημαίνει κί-
νηση απο ένα σημείο· αφετηρία· απομάκρυνση)
απο, εκ· путешествие началось от Афин το τα-
ξίδι άρχισε απο την Αθήνα· от Москвы до Ле-
нинграда απο τη Μόσχα ως το Λένινγκραντ· от
частного к общему απο το μερικό στο γενικό·
от края до края απ' άκρη σ' άκρη· слеп от
рождения τυφλός εκ γενετής (γενητάτος)· от
кных лет απο τα νεανικά χρόνια· он работает
от утра до нóчи αυτός εργάζεται απο το πρωί
ως το βράδυ· морóз от пятн до десяти граду-
сов ψύχος απο πέντε ως δέκα βαθμούς· от го-
ловы до пятóк απο το κεφάλι ως τις φτέρνες·
имущество от отца периουσία απο τον πατέρα·
от роду εκ γενετής· час от часу από ώρα
σε ώρα· письмо от пáтого марта επιστολή α-
πο τις πέντε του Μάρτη. 2 (με σημ. αιτίας,

αφορμής)· απο, εκ, λόγω, ένεκα· блéдный OT στράχα χλωμός απο το φόβο· петъ OT радости τραγουδώ απο χαρά· заболéть OT переутомлéния αρρωσταίνω απο υπερκόπωση. 3 κατά, ενάντια, για· срéдство OT κάшли φάρμακο για το βήχα· пáлка OT собáк ξύλο για τα σκυλιά. 4 για· απο· футлár OT очкóв θήκη για τα ματογυάλια· скорлупá OT орéхов καρυδότσουφλα· κрiшка OT кастрiли καπάκι της κατσαρόλας. II (για σχέση, ιδιότητα κ.τ.τ.) απο· у неé есть что-то OT мáтери αυτή έχει κάτι απο τη μάνα (σε κάτι μοιάζει). 5 με, εκ, εξ, απο· OT всей моéй души μ' όλη μου την ψυχή (ολόφυχα)· OT всегó сéрдца μ' όλη μου την καρδιά. 6 με· σε· день OTO днiя απο μέρα σε μέρα, μέρα με τη μέρα· год OT году χρόνο με το χρόνο· απο χρόνο σε χρόνο· врéмя OT врéмени απο καιρό σε καιρό.

OT... κ. OTO... κ. OTЪ... , πρόθεμα. Χρησιμοποιείται για το σχημαρισμό ρημάτων και σημαίνει: α) απομάκρυνση· ξεχώρισμα: OTбeжáть, OTπлiтъ, OTCTyпiтъ. β) απόσπαση μερους απο το όλο· αποκοπή: OTвязáть, OTкyсiтъ, OTрeзáть. γ) αντενέργεια, ανταπόδοση, ανταπάντηση: OTблaгодáритъ, OTдáритъ, OTκлiкнyтъся. δ) τέλος ή σταμάτημα της ενέργειας: OTбapαбáνить, OTгyлiтъ, OTзанимáтъся. ε) λήξη (εντατικής) ενέργειας: OTOTегáтъ, OTшлéпать; OTдéлать, OTшлифовáтъ. ζ) με το μόριο -ся απόκλιση, έκπτωση, ξέπεσμα: OTгOвopи́тъся, OTбoя́ри́тъся. η) συνέχεια της ενέργειας πέρα απο το κανονικό, υπέρ το δέον: OTлeжáтъ, OTсидéтъ.

-OT μόριο (διάκλ.) βλ. что -то.

OTáвa, -н θ. όψιμο χόρτο (φυόμενο μετά το θερισμό).

OTáвый επ: -ое сéно βλ. OTáвa.

OTакелáживaтъ ρ.δ. βλ. OTакелáжитъ. II -ся (ναυτ.) αρματώνομαι, εξοπλίζομαι, εφοδιάζομαι με εξαρτήματα.

OTакелáжитъ ρ.σ.μ. (ναυτ.) αρμαρώνω, εξοπλίζω, εφοδιάζω με εξαρτήματα.

OTáпливaтъ ρ.δ. βλ. OTопiтъ. II -ся θερμαίνομαι, ζεσταίνομαι.

OTáптивaтъ ρ.δ. βλ. OTоптáтъ. II -ся πατιέμαι ολόγυρα.

OTáра, -н θ. μεγάλο κοπάδι προβάτων.

OTбáвить ρ.σ.μ. αφαιρώ, βγάζω· αδειάζω, εκκενώνω· λιγοστεύω· -водi из ведрá βγάζω νερό απο τον κουβά· -мyкi из мешкá βγάζω αλεύρι απο το τσουβάλι.

OTбáвка, -и θ. αφαίρεση, βγάλσιμο· άδειασμα, εκκένωση· λιγότεμα.

OTбавлéние, -я ουδ. βλ. OTбáвка.

OTбавлiатъ ρ.δ. βλ. OTбáвить. II εκφρ. хотъ -яiй δεν τελειώνει, είναι άσωτος, αστείρευ-

τος, βγάλε όσο θέλεις. II -ся αφαιρούμαι, λιγοστεύω, εκκενώνομαι.

OTбaлaнсировáть, -рю, -рyешъ ρ.σ.μ. (τεχ.) ισοσταθμίζω, ισορροπώ, φέρνω στα κέντρα κεντράρω.

OTбapαбáнить ρ.σ. σταματώ την κρούση του τύμπανου. II (μουσ.) παίζω άτεχνα. 3 απαγγέλλω, μιλώ άσχημα (σα να χτυπά νταούλι). 4 μτφ. εργάζομαι συνέχεια, ασταμάτητα (όπως χτυπά το τύμπανο).

OTбéгатъ(ся) ρ.σ. τελειώνω, σταματώ το τρέξιμο· δεν μπορώ να τρέξω άλλο, αποκάμνω.

OTбегáтъ ρ.δ. βλ. OTбeжáтъ.

OTбeжáтъ, -егý, -eжiшь, -егýт ρ.σ. φεύγω τρέχοντας.

OTбéливание, -я ουδ. βλ. OTбéлка.

OTбéлиvатъ(ся) ρ.δ. βλ. OTбeлiтъ(ся).

OTбéлиvающий επ. απο μτχ. λευκαντικός.

OTбeлiтъ, -елó, -éлiшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. OTбeлéнный, βρ: -лéн, -ленá, -ленó ρ.σ. μ. 1 λευκαίνω, ασπρίζω. 2 απολευκαίνω, τελειώνω το άσπρισμα, τη λεύκανση. II -ся λευκαίνομαι, ασπρίζω, γίνομαι άσπρος.

OTбéлка, -и θ. άσπρισμα, λεύκανση.

OTбéлочный επ. λευκαντικός.

OTбéльный επ. της λεύκανσης. II λευκαντικός. II ασπρισμένος, λευκασμένος.

OTбивáние, -я ουδ. βλ. OTбiвka.

OTбивáтъ(ся) ρ.δ. βλ. OTбiгáтъ(ся); -вáтъ поклóны (παλ.) κάνω μετάνοιες· -шаг κροτώ βαδίζοντας.

OTбiвka, -и θ. 1 ίσωση ή όξυνση με σφυρηλάτηση. 2 χτύπημα γραμμής (με τεντωμένη κλωστή). 3 σταμάτημα χτύπου.

OTбивнóй επ. του χτυπήματος, για χτύπημα. II χτυπητός, δαρτός.

OTбiрáние, -я ουδ. βλ. OTбopáние.

OTбiрáтъ ρ.δ. βλ. OTбopáтъ. II -ся 1 αφαιρούμαι, παίρνομαι· πιάνομαι. 2 εκλέγομαι, διαλέγομαι. 3 συγκεντρώνομαι, περισυλλέγομαι.

OTбiтъ, OTбoбi, OTбoбéшь, προστκ. OTбéй; ρ.σ.μ. 1 αποσπώ χτυπώντας, θραύω, σπάζω· он -йл рýкy у стáтyи αυτός έσπασε το χέρι του αγάλματος. 2 αποκρούω· -мyч рукóй αποκρούω το τόπι με το χέρι· -нападéние αποκρούω επίθεση· -неприя́теля αποκρούω τον εχθρό. 3 αποσπώ βίαια· ξαναπαίρνω. II χωρίζω, αποχωρίζω (απο το σύνολο). 4 παίρνω, αποσπώ. 5 εξαλείφω, διώχνω, αποβάλλω. II καταστρέφω, χαλνώ, κόβω· -настроéние χαλνώ τη διάθεση· -охóту κόβω την όρεξη. II στερώ της επιθυμίας για κάτι· дожdi -ли нас OT всех работ οι βροχές μας σταμάτησαν απ' όλες τις δουλειές. 6 χτυπώ, σημειώνω, σημαίνω με χτύπους, κωδωνισμούς. II μεταδίδω· -теле-

ΓΡΑΜΜУ μεταδίνω τηλεγράφημα (χτυπώντας στη συσκευή). || βλάπτω, κουράζω, προξενώ πόνο χτυπώντας· - ЛАДОНИ πονούν οι παλάμες από την κρούση· - НОГИ κουράζω τα πόδια. 7 ισιάζω, οξύνω με σφυρηλατήματα. 8 (διαλκ.)· ξεχωρίζω μετρώντας. 9 χτυπά γραμμή· - НИТ-КОЙ ЛІНІЮ χτυπά γραμμή με την κλωστή. 10 σταματώ, παύω· ЧАСНІ -ЛИ το ρολόγι σταμάτησε (έπαυσε να χτυπά). || -СЯ 1 σπάζω, θραύομαι με χτυπήματα. 2 αποκρούω. || (απλ.) απαλλάσσομαι, γλυτώνω. 3 ξεκόβομαι, αποκόβομαι· μένω πίσω· - ОТ ОТРЯДА ξεκόβομαι από το τμήμα· КОРОВА -ЛАСЬ ОТ СТАДА η αγελάδα ξεκόπηκε από το κοπάδι. 4 ξεκόβω, παύω να ασχολούμαι, να κάνω κάτι. || εκφρ. - ОТ ДОМА ξεκόβω από το σπίτι (σπάνια πηγαίνω)· - ОТ РУК ξεφεύγω από τα χέρια (την κηδεμονία).

ОТБЛАГОДАРІТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ОТБЛАГОДАРЕННЫЙ, βρ: -рѣн, -ренá, -ренó. 1 ευχαριστώ κάποιον (για κάτι καλό που μου έκανε)· -ИЛ ЕГО И УШЕЛ τον ευχαρίστησε και έφυγε. 2 δωρίζω κάτι (για καλό που μου έκανε), αντιδωροῦμαι.

ОТБЛЕСК, -а α. αντανάκλαση, αντιφειγιά, αντιλαμπή, ανταύγεια. || μτφ. ίχνη, αναλαμπή· - СЧАСТЬЯ αναλαμπή ευτυχίας· - ПРЭЖНЕЙ СЛАВЫ αντιλαμπή περασμένης δόξας.

ОТБЛЭСКИВАТЬ ρ.δ. αντανακλώ, αντιφέγγω, αντιλάμπω.

ОТБÓЯ, -Я α. 1 απόκρουση. 2 ίσιασμα, ίσιωση ή όξυνση με σφυρηλάτηση. 3 χτύπημα γραμμής (με τεντωμένη κλωστή). 4 ξεχώρισμα με μέτρηση. 5 απόκρουση. 6 σάλπισμα ανάλησης· σιωπητήριο· ОИТЬ - σαλπίζω ανακλητικό, σιωπητήριο ή παύση. || εκφρ. ОИТЬ - βαρῶ υποχώρηση (υπαναχωρώ από θέσεις, απόψεις, υποσχέσεις κ.τ.τ.)· ОТБÓЮ (ΟТБÓЯ) НЕТ δεν ησυχάζω, δε βρίσκω ησυχία·

ОТБÓЯКА, -И θ. απόσπαση, θραύση, σπάσιμο.

ОТБОЛѢТЬ ρ.σ. περνῶ την αρρώστεια, γερεύω, ξεαρρωσταίνω, αναρρώνω.

ОТБОМОУТЬ, -ОЛЮ, -ОЙШЬ ρ.σ. 1 βομβαρδίζω. 2 βλ. ОТБОМОУТЬСЯ. || -СЯ τελειώνω το βομβαρδισμό, αδειάζω τις βόμβες.

ОТБÓР, -а α. επιλογή, εκλογή. || εκφρ. ес-тѣственный - φυσική επιλογή· ИСКУССТВЕННЫЙ - τεχνητή επιλογή.

ОТБÓРКА, -И θ. διαλογή, διάλεγμα, ξεδιάλεγμα· ξεχώρισμα.

ОТБÓРНЫЙ επ. 1 επίλεκτος, εκλεκτός, διαλεκτός· - ОТРЯД επίλεκτο τμήμα· - ТОВАР εκλεκτό εμπόρευμα. || κομψός, χαριτωμένος· -ОЕ ВЫРАЖЕНИЕ ωραία έκφραση. 2 απρεπής, άσεμνος· -НЕ СЛОВÁ άσχημα λόγια, παλιόλογα.

ОТБОРОНИТЬ ρ.σ. αποσβαρνίζω, τελειώνω το σβάρνισμα.

ОТБÓРОЧНЫЙ επ. της επιλογής· -ая КОМИССІЯ επιτροπή επιλογής· -НЕ СОРЕВНОВАНІЯ αγώνες επιλογής.

ОТБÓЯРИВАТЬСЯ ρ.δ. βλ. ОТБÓЯРИТЬСЯ.

ОТБÓЯРИТЬСЯ, -РЮСЬ, -РИШЬСЯ ρ.σ. απαλλάσσομαι, απελευθερώνομαι, αποδεσμεύομαι. || αποφεύγω, δεν συγκατατίθεμαι· - ОТ ПОРУЧЕНІЯ αποφεύγω την παραγγελία.

ОТБÓРАКОВАТЬ, -КЮ, -КЪЕШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ОТБÓРАКОВАННЫЙ, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. ξεχωρίζω σαν άχρηστο ή κακοτεχνία.

ОТБÓΡΑΚÓВКА, -И θ. ξεχώρισμα ως άχρηστο ή κακοτεχνία.

ОТБÓΡΑΚÓВЫВАТЬ ρ.δ. βλ. ОТБÓΡΑΚОВАТЬ. || -СЯ ξεχωρίζομαι σαν άχρηστο, κακοτεχνία.

ОТБÓΡΑΝИВАТЬСЯ ρ.δ. ανταποδίδω την ύβρη, αντιβρίζω.

ОТБÓΡΑΝИТЬ ρ.σ.μ. καθυβρίζω. || -СЯ βλ. ОТБÓΡΑΝИВАТЬСЯ.

ОТБÓΡΑСНВАНІЕ, -Я ουδ. βλ. ОТБÓΡÓСКА.

ОТБÓΡΑСНВАТЬ ρ.δ. βλ. ОТБÓΡÓСИТЬ. || -СЯ ρίχνομαι, πετιέμαι κλπ.ρ. ενεργ. φ.

ОТБÓРИВАТЬ ρ.δ. βλ. ОТБÓРИТЬ (2 σημ.).

ОТБÓРИТЬ, -РѢЮ, -РѢЕШЬ ρ.σ.μ. αποξυρίζω, τελειώνω το ξύρισμα. || μτφ. απαντώ απότομα, δίνω πληρωμένη (τσουχτερή) απάντηση. || -СЯ αποξυρίζομαι.

ОТБÓРОДИТЬ, -ОДИТ ρ.σ. παύω να ζυμούμαι.

ОТБÓРÓС βλ. ОТБÓРÓСН.

ОТБÓΡÓСÁТЬ ρ.σ.μ. ρίχνω, πετώ· - КÁМНИ ρίχνω πέτρες.

ОТБÓΡÓСИТЬ, -ОШУ, -ОСИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ОТБÓΡÓШЕННЫЙ, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 ρίχνω, πετώ· - КÁМНИ ОТ ДОРÓГИ πετώ τις πέτρες από το δρόμο. || αναμερίζω, παραμερίζω. || μτφ. αποβάλλω, διώχνω, βγάζω· - СΟМНѢНІЯ βγάζω τις αμφιβολίες· - СТРАХ αποβάλλω το φόβο. 2 αποκρούω, απωθώ (επιτιθέμενο). 3 μτφ (με τα ουσ. ТЕНЬ, СВЕТ, ЛУЧ κ.τ.τ.)· ρίχνω· - ТЕНЬ ρίχνω σκιά.

ОТБÓРÓСКА, -И θ. ρίψη, ρίψιμο, ρίξιμο.

ОТБÓРÓСНЫЙ επ. βλ. ОТБÓРÓСОВЫЙ.

ОТБÓРÓСОВЫЙ επ. περίσσιος, περιττός, αχρησιμοποίητος, πεταμένος.

ОТБÓРÓСН, -ОВ πλθ. (ενκ. ОТБÓРÓС, -а α.) απορρίμματα, σκουπίδια· σαβούρα· ВЕДРО ДЛЯ -ОВ ο σκουπιδοτενεκές· - О́бщества απορρίμματα (αποβράσματα) της κοινωνίας.

ОБРѢКИВАТЬСЯ ρ.δ. προσπαθῶ να ξεφύγω, να απαλλαγῶ.

ОТБУКСИРОВАТЬ, -РЮ, -РУЕШЬ ρ.σ.μ. ρυμουλκῶ. || -СЯ ρυμουλκούμαι.

ОТБУРИТЬ ρ.σ.μ. 1 κάνω διάτρηση. 2 τελειώνω τη διάτρηση.

ОТБÓУЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. ОТБÓУЧИТЬ.

ОТБÓУЧИТЬ, -ЧУ, -ЧИШЬ ρ.σ. πλύνω, καθαρίζω.

ΟΤΘΝΒΆΝΙΕ, -Я ουδ. έκτιση· - **НАΚΑΖΆΝΙΑ** έκτιση ποινής φυλάκισης.

ΟΤΘΝΒΆΤЬ ρ.δ. βλ. **ΟΤΘΝΏΤЬ**.

ΟΤΘΝΒΆΚΑ, -И θ. (απλ.) βλ. **ΟΤΘΝΒΆΝΙΕ**.

ΟΤΘΝΏΤΙΕ, -Я ουδ. 1 αναχώρηση, εκκίνηση· - **ΠΡΟΕΖΔΑ** αναχώρηση του τρένου. 2 έκτιση.

ΟΤΘΝΏΤЬ, -**ΟΎДУ**, -**ΟΎДЕШЬ**, παρλθ. χρ. **ΟΤΘΝЛ**, -**ЛΆ**, -**ЛО**, προστι. **ΟΤΘΎДЬ** ρ.σ. 1 αναχωρώ, ξεκινώ· **ΦΕΎΓΩ**· **ΟΗ** **ΟΤΘНЛ** **К** **МЕСТУ** **НАЗНАЧЕНИЯ** αυτός έφυγε για τον τόπο του προορισμού. 2 εκτίνω υπηρετώ· - **СРОК** **НАΚΑΖΆΝΙΑ** εκτίνω το χρόνο της ποινής· - **ΠΟΒΎНОСТЬ** υπηρετώ τη θητεία. 3 (παλ.) διαφεύγω, ξεφεύγω· **СКОЛЬКО** **НИ** **ЖИТЬ**, **А** **СМЕРТИ** **НЕ** - (παρμ.) όσο και να ζήσεις, το θάνατο δε θα τον αποφύγεις.

ΟΤΒΆΓΑ, -И θ. ανδρεία, γενναιότητα, τολμηρότητα, παλικαριά.

ΟΤΒΆДΙТЬ, -**ΆЖУ**, -**ΆДИШЬ**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤΒΆЖЕННЫЙ**, βρ: -**ЖЕН**, -**А**, -**Ο** ρ.σ.μ. ξεσυνηθίζω, κάνω κάποιον να ξεσυνηθίσει· - **ΚΥΡΕΝΙΑ** κάνω κάποιον να κόφει το κάπνισμα. || αποτρέπω να επικοινωνεί, να συναναστρέφεται κ.τ.τ. || -**СЯ** ξεσυνηθίζω, ξεμαθαίνω· **Κόβω**· - **ΟТ** **ΚΥΡΕΝΙΑ** ξεσυνηθίζω το κάπνισμα.

ΟΤΒΆЖИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΤΒΆДИТЬ(СЯ)**.

ΟΤΒΆЖИВАТЬСЯ ρ.δ. βλ. **ΟΤΒΆЖИТЬСЯ**.

ΟΤΒΆЖИТЬСЯ, -**ЖУСЬ**, -**ЖИШЬСЯ** ρ.σ. αποτολμώ, αποκοτώ, αποθαρρεύομαι, δείχνω παλικαριά.

ΟΤΒΆЖНОСТЬ, -И θ. βλ. **ΟΤΒΆΓΑ**· **ΟТЛИЧΆΤЬСЯ** -**ЬЮ** διακρίνομαι για τη γενναιότητα.

ΟΤΒΆЖНЫЙ επ., βρ: -**ЖЕН**, -**ЖНА**, -**ЖНО** γενναίος, τολμηρός, απότολμος, παράτολμος.

ΟΤΒΆЛ, -**А** α. 1 αναποδογύρισμα, ανατροπή· αναμέρισμα. 2 απόπλευση, σαλπάρισμα· αναχώρηση. 3 αναστρεπτήρας χρότρου, φτερό· **ПЛУГ** **С** -**ОМ** άροτρο με αναστρεπτήρα. 4 όγκος χωμάτων, ξεκομμένα χώματα. 5 ανάχωμα.

ΟΤΒΆЛИВΆΝΙΕ, -Я ουδ. βλ. **ΟΤΒΆЛ** (1, 2 σημ.).

ΟΤΒΆЛИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΤΒΆЛИТЬ**. 2 προστι. **ΟΤΒΆЛИВАЙ** (απλ.) φύγε απ' εδώ, ξεκουμπίσου. || -**СЯ** βλ. **ΟΤΒΆЛИТЬСЯ**.

ΟΤΒΆЛИТЬ, -**АЛЉ**, -**ΆЛИШЬ**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤΒΆЛЕННЫЙ**, βρ: -**ЛЕН**, -**А**, -**Ο** ρ.σ.μ. 1 αναποδογυρίζω, ανατρέπω· - **ΚΆΜΕΝЬ** αναποδογυρίζω την πέτρα. || ξεκόβω, ρίχνω κάτω, γκρεμίζω. || ξεχωρίζω, βάζω κατά μέρος. 2 δίνω, χορηγώ, παρέχω απο φιλότιμο. 3 αποπλέω, σαλπάρω, αναχωρώ: || αναμερώ, κάνω στην άκρη. || -**СЯ** 1 πέφτω, αποσπώμαι, ξεκόβομαι, γκρεμίζομαι. 2 (απλ.) παύω να ακουμπώ, δε στηρίζομαι· απομακρύνομαι. || παύω να τρώγω, απομακρύνομαι απο το φαγητό (ως χορτασμένος). 3 ανακάμπω (το σώμα, το κεφάλι.).

ΟΤΒΆЛКА, -И θ. βλ. **ΟΤΒΆЛ** (1 σημ.).

ΟΤΒΆЛЬНЫЙ επ. της ανατροπής, του αναποδογυρίσματος. || της αναχώρησης, της απόπλευ-

σης, αποπλευτικός. || ουσ. θ. -**АЯ** (απλ.) αποχαιρετιστήριο γλέντι.

ΟΤΒΆЛИТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤΒΆЛННЫЙ**, βρ: -**ЛНН**, -**А**, -**Ο**. 1 γναφεύω, γνάφω. 2 φτιάχνω όπως-όπως, στα γρήγορα 3 δέρνω, ξυλίζω, ξυλοκοπώ. || τελειώνω τη γναφάλωση ή το γνάψιμο.

ΟΤВΆР, -**А** α. ζωμός (βραστός)· **МЯСНОЙ** - ο ζωμός κρέατος· **РΙСОВОЙ** - ζωμός ριζιού. || αφέψημα· **ПИТЬ** - **РОМΆШКИ** πίνω χαμόμηλο.

ΟΤВΆРИВΆΝΙΕ, -Я ουδ. βλ. **ΟΤВΆРКА**.

ΟΤВΆРИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΤВΆРИТЬ(СЯ)**.

ΟΤВΆРИТЬ, -**АРЉ**, -**ΆРИШЬ**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤВΆРЕННЫЙ**, βρ: -**РЕН**, -**А**, -**Ο** βράζω· - **ΚΑΡΤΟΦЕЛЬ** βράζω πατάτες. || -**СЯ** βράζω· **ГРИБЉ** -**ЛИСЬ** τα μανιτάρια έβρασαν. || ξεκολλάω.

ΟΤВΆРКА, -И θ. βράση, βράσιμο· - **ΟΒΟЩЉЙ** βράσιμο λαχανικών.

ΟΤВАРНОЙ επ. βρασμένος· βραστός· -**ДЕ** **МΆСО** βρασμένο κρέας· -**ΆЯ** **ВОДΆ** βρασμένο νερό.

ΟΤВΕВΆΤЬ ρ.δ.μ. φυσώ, κινώ, παρασύρω φυσώντας. || -**СЯ** παρασύρομαι απο τον άνεμο.

ΟΤВЕДΆΤЬ ρ.σ.μ. με γεν. κ. αιτ. (κυρλε. κ. μτφ. δοκιμάζω· γεύομαι· -**ΆЙТЕ** **ЭТОГО** **ВИНЉ** δοκιμάστε αυτό το κρασί· **МНЕ** **ПРИШЛОСЬ** - **НЕ** **МΆЛО** **ГОРЯ** μου συνέβηκε να περάσω όχι λίγες στενοχώριες (φαρμάκια).

ΟΤВЕДЕНИЕ, -Я ουδ. 1 απομάκρυνση· αποξένωση. 2 αλλαγή κατεύθυνσης, στροφή· απώθηση, απόκρουση· παραμέριση. || πρόληψη, αποτροπή. 3 απόρριψη (μη έγκριση). 4 παραχώρηση.

ΟΤВЕДНВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΤВЕДΆΤЬ**.

ΟΤВΕЗТΙ, -**ЕЗЎ**, -**ЕЗЁШЬ**, παρλθ. χρ. **ΟΤВЁЗ**, -**ЕЗЛΆ**, -**ЛЉ**, μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤВЁЗШИЙ**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤВΕЗЁННЫЙ**, βρ: -**ЗЁН**, -**ЗЕ** **НΆ**, -**ЗЕНО** ρ.σ.μ. 1 μεταφέρω, μετακομίζω (με μεταφορικό μέσο). 2 αναμερίζω, παραμερίζω, απομακρύνω μεταφέροντας.

ΟΤВΕИВΆΤЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΤВΕЯТЬ(СЯ)**.

ΟΤВЕРГΆΤЬ ρ.δ. βλ. **ΟΤВЕРГНУТЬ**. || -**СЯ** απορρίπτομαι κιλ. ρ. ενεργ. φ.

ΟΤВЕРГНУТЬ, -**НУ**, -**НΕШЬ**, παρλθ. χρ. **ΟΤВЕРГ**, -**ЛΆ**, -**ЛЉ** κ. (παλ.) **ΟΤВЕРГНУЛ**, -**ЛЉ**, -**ЛЉ**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤВЕРГНУТЫЙ**, βρ: -**НУТ**, -**А**, -**Ο** κ. (παλ.) **ΟΤВЕРЖЕННЫЙ**, βρ: -**ЖЕН**, -**А**, -**Ο**; ρ.σ.μ. απορρίπτω, αποκρούω, αποποιούμαι, αποστέργω. || διώχνω, αποβάλλω.

ΟΤВЕРДЕВΆΝΙΕ, -Я ουδ. βλ. **ΟΤВЕРДЕНИЕ**.

ΟΤВЕРДЕВΆΤЬ ρ.δ. βλ. **ΟΤВЕРДЕТЬ**.

ΟΤВЕРДЕЛОСТЬ, -И θ. σκληρότητα. || σκληρώμα.

ΟΤВЕРДЕЛЫЙ επ. σκληρός, σκληρυμένος· -**АЯ** **ЗЕМЛЉ** σκληρό χώμα.

ΟΤВЕРДЕНИЕ, -Я ουδ. σκληρυση, -ρωση. || σκληρώμα.

ΟΤВЕРДЕТЬ, -**ЕЕТ** ρ.σ. σκληρύνομαι, -ραίνο-

μαι. || μτφ. γίνομαι άσπλαχνος. || (για σύμ- φωνα) γίνομαι σκληρό, χάνω τη μαλακότητα ως φθόγγος.

отвѣрженец, -нца α. κατάρατος, επάρατος, καταραμένος.

отвѣренный επ. απο μτχ. κατάρατος, επά- ρατος, καταραμένος. || ουσ. άθλιος.

отверзѣть ρ.δ. βλ. **отвѣрзѣть**. || -ся βλ. **от- вѣрзѣтисѣ**.

отвѣрзѣтисѣ κ. **отвѣрстисѣ**, -ѣрзѣтсѣ, παρθ. χρ. **отвѣрзѣсѣ**, -ласѣ, -лосѣ ρ.σ. (παλ.) α- νοίγομαι· διανοίγομαι, διαστέλλομαι.

отвѣрзѣть κ. **отвѣрстѣ**, -ѣрзу, -ѣрзѣшь; ο παρθ. χρ. **отвѣрзѣ**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **отвѣрстѣй**, βρ: -ѣрст, -а, -ο ρ. σ. μ. (παλ.) ανοίγω· -устѣ ανοίγω το στόμα· ΟΗ **отвѣрзѣ обѣятія** αυτός άνοιξε την αγκαλιά. || (για μάτια, κόρες ματιών κ.τ.τ.) διανοίγω, διαστέλλω.

отвернѣть, -нѣ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **отвѣрнѣтѣй**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξεστρίβω, ξεσφίγω· -гѣйку ξεστρίβω τη βί- δα (ξεβιδώνω). || αντιστρέφω, αναστρέφω· α- νοίγω· -кран ανοίγω την κάνουλα· -замѣк у ружья ανοίγω το κλειστόρο του όπλου. 2 (απλ.) σπάζω· κόβω· αποσπώ· -кѣкле гѣлову (στρίβοντας) κόβω το κεφάλι της κούκλας. 3 αναδιπλώνω, ανακάμπω, ανασηκώνω. 4 απο- στρέφω· -лицѣ от зрѣлища αποστρέφω το πρό- σωπο απο το θέαμα. || αλλάζω κατεύθυνση, πο- ρεία, στρίβω. || (για ποτάμι, δρόμο) στρί- βω, κάνω στροφή. || -ся 1 ξεστρίβω, -ομαι, ξεσφίγω, ξεβιδώνομαι. || ανοίγω, -ομαι, ξε- σφίγω, -ομαι, αναστρέφομαι, αντιστρέφομαι· кран -лсѣ η κάνουλα άνοιξε. 2 αναδιπλόνο- μαι, ανακάμπτομαι, ανασηκώνομαι. 3 αποστρέ- φομαι, γυρίζω το πρόσωπο αλλού. || αποστρέ- φομαι, δεν κάνω παρέα, δε συναναστρέφομαι.

отвѣрстие, -я ουδ. τρύπα, οπή, άνοιγμα· -ружѣйного дѣла η οπή (στόμιο) της κάνης του όπλου· проломѣть в стѣнѣ - ανοίγω τρύπα στον τοίχο· заднепрохѣдное - (ανατ.) ο πρωκτός· задѣлѣть (задѣлѣвать) - βουλώνω την τρύπα.

отвѣрстѣй επ. απο μτχ. (παλ.) ανοιχτός· с -нми обѣятіями με ανοιχτή την αγκαλιά, με ανοιχτές τις αγκάλες.

отвертѣть, -ертѣ, -ѣртишь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **отвѣрченнѣй**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.). 1 ξεστρίβω, ξεσφίγω· ξεβιδώνω, 2 (απο)κόπτω, κόβω στρίβοντας. || -ся 1 ξε- στρίβομαι, ξεσφίγομαι, ξεβιδώνομαι. 2 μτφ. αποφεύγω, ξεφεύγω.

отвѣртка, -и θ. κατσαβίδι, βιδολόγος, κο- χλιοστρόφιο.

отвѣртѣвать(ся) ρ.δ. βλ. **отвернѣть(ся)**.

отвѣс, -а α. νήμα της στάθμης, το βαρίδι,

το ζύγι, η μολυβίθρα. || το κατακόρυφο, κα- τακορυφότητα· κρημνώρεια, το απόκρημνο· - скалѣ το απόκρημνο του βράχου.

отвѣсѣть, -ѣшу, -ѣсѣшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **отвѣшеннѣй**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ζυγίζω· -килѣ сáхару ζυγίζω ένα κιλό ζά- χαρη. 2 (απλ.) καταφέρω χτύπημα, μπάτσο, σκαμπίλι, κόλαφο. || εκφρ. - поклѣн υποκλί- νομαι, προσκυνώ· - нѣзкѣй поклѣн κάνω εδα- φιαία υπόκλιση.

отвѣсность, -и θ. το απόκρημνο.

отвѣснѣй επ., βρ: -сен, -сна, -сно από- κρημνος, κρημνώδης, απότομος, μαχαίρι.

отвѣстѣ, -едѣ, -едѣшь, παρθ. χρ. **отвѣл**, -велѣ, -лѣ, μτχ. παρθ. χρ. **отвѣдшѣй**, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **отвѣдѣннѣй**, βρ: -дѣн, -денѣ, -денѣ, επιρ. μτχ. **отвѣдѣ** ρ.σ.μ. 1 φέρω, πη- γαίνω· -ребѣнка в дѣтскѣй сад πηγαίνω το παιδάκι στον παιδικό σταθμό. 2 απάγω, απο- σύρω, απομακρύνω· παίρνω· -стѣдо от дорѣги παίρνω το κοπάδι απο το δρόμο. || μεταφέρω, μετακομίζω. || μτφ. απομακρύνω, αποξενώνω. 3 διοχετεύω, παροχετεύω· αποχετεύω· παίρνω· -вѣду от гѣрода διοχετεύω τα νερά έξω απο την πόλη· -глазѣ παίρνω τα μάτια (κοιτάζω αλλού). || αποκρούω· -удѣр αποκρούω το χτύ- πημα. || προλαβαίνω, αποτρέπω, αποσοβώ· -се- дѣ проλαβαίνω το κακό. 4 μτφ. απορρίπτω, δε- δέχομαι· -зѣявлѣние δεν κάνω δεκτή την αίτηση. 5 παραχωρώ, παρέχω· χορηγώ· -учѣс- ток под шкѣльнѣй сад παραχωρώ τόπο για σχο- λικό κήπο. 6 πολλαπλασιάζω με καταβολάδες. || εκφρ. - глазѣ комѣ αποτραβώ την προσοχή κάποιου, εξαπατώ, ξεγελώ.

отвѣт, -а α. 1 απάντηση· απόκριση· **поло- жѣтѣльнѣй** - θετική απάντηση· **отрицѣтѣльнѣй** - αρνητική απάντηση· -н на вопрѣсн απαντή- σεις σε ερωτήματα· **мѣткѣй** - εύστοχη (πετυ- χημένη) απάντηση· - на писѣмѣ απάντηση σε επιστολή· **даѣ** - απάντηση· **остроумнѣй** - έξυ- πνη απάντηση· **какѣв вопрѣс, такѣв и** - τέ- τοια η ερώτηση, τέτοια και η απάντηση. 2 α- πήχηση, ανταπόκριση (για αισθήματα). 3 (μαθ) λύση· **правѣльнѣй** - σωστή λύση. 4 λογοδοσία, λόγος· **призѣватѣ к -у** καλώ να δώσει λόγο (να λογοδοτήσει). || εκφρ. в - σε απάντηση· **бытѣ в -е** είμαι υπεύθυνος· **ни -а** ни привѣта ούτε φωνή ούτε ακρόαση.

отвѣтѣтѣ, -влѣ, -вѣшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **отвѣтѣлѣннѣй**, βρ: -лѣн, -ленѣ, -ленѣ ρ. σ.μ. διακλαδώνω. || -ся διακλαδώνομαι.

отвѣтѣлѣние, -я ουδ. 1 (ενέργεια) διακλά- δωση. 2 κλάδος, κλαδί· κλώνος, -άρι· παρα- κλάδι· **ивѣ даѣт мнѣго -иѣ** η ιτιά διακλαδί- ζεται πολύ. 3 μτφ. (για δρόμο, ποτάμι κλπ.) χώρισμα· - рекѣ διακλάδωση του ποταμού.

ответвля́ть(ся) ρ.δ. βλ. ответвѣть(ся).

ответѣить, -ѣчу, -ѣтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отвѣченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ. 1 απαντώ, δίνω απάντηση· - на вопрос απαντώ στο ερώτημα· - отказом απαντώ αρνητικά. || λέγω, διηγούμαι· - урок λέγω το μάθημα. 2 αποκρίνομαι, απολογούμαι· αντικρένω. || (με διάφορες σημ.)· απαντώ· - презрением на оплётню απαντώ περιφρονητικά στο κουτσομπολιό· - длинной речью απαντώ με μακρυγορία· на наш обстрел противник -ил пулемётным огнём στους πυροβολισμούς μας ο εχθρός απάντησε με πυρά πολυβόλων. || ανταποκρίνομαι, αποδίδω τα ίσια. || ανταποδίδω. 3 ευθύνομαι, φέρω ευθύνη· δίνω λόγο, λογοδοτώ· ты за это мне -ишь αυτό (που έκανες), θα μου το πληρώσεις.

ответный επ. απαντητικός· της απάντησης· - визит αντεπίσκεψη· -ая улыбка απαντητικό χαμόγελο· -ая атака αντεπίθεση· -ое письмо απάντηση σε επιστολή· - поклон ανταποδοτική υπόκλιση· - удар αντιχτύπημα· - выстрел αντιπυροβολισμός.

ответственность, -и θ. ευθύνη· брать на себя - παίρνω επάνω μου την ευθύνη, επωρίζομαι την ευθύνη· нести полную - φέρνω ακέραια την ευθύνη· возложить - επιρρίπτω, (καταλογίζω) ευθύνη· привлечь к -и ασκώ ποινική δίωξη. || σπουδαιότητα, σοβαρότητα.

ответственный επ., βρ: -вен, -венна, -ο. 1 υπεύθυνος· υπόλογος· -οе лицо за выполнение плана υπεύθυνο πρόσωπο για την εκπλήρωση του πλάνου· - редактор υπεύθυνος συντάκτης· человек, - за сохранение порядка άνθρωπος, υπεύθυνος για την τήρηση της τάξης. 2 πολύ σοβαρός ή σπουδαίος· -ая работа υπεύθυνη δουλειά· -οе поручение εντολή μεγάλης σπουδαιότητας.

ответствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ.κ.σ. (παλ.). 1 απαντώ· αποκρίνομαι. 2 ευθύνομαι, έχω (φέρω) ευθύνη.

ответчик, -а α., -ца, -ы θ. 1 (νομ.) εναγόμενος, -η. 2 υπεύθυνος, -η.

ответчать ρ.δ. βλ. ответить. 2 είμαι υπεύθυνος, φέρω ευθύνη, ευθύνομαι· - за качество работы ευθύνομαι για την ποιότητα της εργασίας· - за себя είμαι υπεύθυνος για τον εαυτό μου (για τις πράξεις μου)· дети за отца не -ют τα παιδιά δεν ευθύνονται για τον πατέρα. 3 ανταποκρίνομαι, αντιστοιχώ· - интересам народа ανταποκρίνομαι στα συμφέροντα του λαού· - современным требованиям ανταποκρίνομαι στις σύγχρονες απαιτήσεις· - вкусам είμαι σύμφωνος με τα γούστα.

ответшивать ρ.δ. βλ. ответить. || -ся ζηρίζομαι.

отвѣять, -ѣю, -ѣешь ρ.σ. 1 μ. λιχνίζω· - хлеб λιχνίζω το σιτάρι. 2 απολιχνίζω, τελειώνω το λιχνισμα. || -ся απολιχνίζω, τελειώνω το λιχνισμα.

отвивать ρ.δ. βλ. отвѣть (1σημ.). || -ся ξετυλίγομαι, εκτυλίσομαι.

отвививать ρ.δ. βλ. отвильнуть.

отவில்нуть, -нў, -нешь ρ.σ. αποφεύγω, ξεφεύγω· υπεκφεύγω· - от отвѣта αποφεύγω την απάντηση (να απαντήσω).

отвинтить, -нчў, -нтішь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отвинченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. ξεβιδώνω, αποκοχλιώνω· - га́йку ξεβιδώνω το παξιμάδι. || -ся ξεβιδώνομαι, αποκοχλιώνομαι.

отвинчивать(ся) ρ.δ. βλ. отвинтить(ся).

отвисать ρ.δ. βλ. отвѣснуть.

отвисѣться, -сѣтся ρ.σ. (για ενδύματα, υφάσματα) ισιώνω κρεμάμενος.

отвислый επ. βλ. обвислый.

отвѣснуть, -нет, παρλθ. χρ. отвѣс, -ла, -ло ρ.σ. κρεμώ, κρέμομαι· у него щѣки -ли αυτού κρέμασαν τα μάγουλα.

отвѣть, отовѣю, отовѣещь, παρλθ. χρ. отвѣил, -лѣ, -ло, προστκ. отвѣй, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отвѣтый, βρ: -вѣт, -ѣ, -ο ρ.σ.μ. 1 ξετυλίγω, εκτυλίσσω. 2 τελειώνω το ξετύλιγμα.

отвлѣкѣть(ся) ρ.δ. βλ. отвлѣчь(ся).

отвлѣчение, -я ουδ. 1 απόσπαση, αποτράβηξη· - внимания απόσπαση της προσοχής. 2 (φιλοσ.) αφαίρεση.

отвлѣченно επρ. αφηρεμένα.

отвлѣченность, -и θ. αφαίρεση, το αφηρεμένο· - рассуждений το αφηρεμένο των συλλογισμών.

отвлѣченный επ. απο μτχ. (φιλοσ.) αφηρεμένος· -οе понятие αφηρεμένη έννοια· -не идеи αφηρεμένες ιδέες· -οе мышление αφηρεμένη σκέψη. || απομακρυσμένος. || εκφρ. -οе имя существительное (γραμμ.) αφηρεμένο ουσιαστικό· -οе число αφηρεμένος αριθμός.

отвлѣчь, -екў, -ечѣшь, -екўт, παρλθ. χρ. отвлѣк, -влѣклѣ, -лѣ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отвлѣченный, βρ: -чѣн, -чѣнѣ, -ченѣ ρ.σ.μ. 1 έλκω, τραβώ· αποσπώ· - огонь противника на себя τραβώ τα πυρά του εχθρού εναντίο μου· - внимание τραβώ την προσοχή· - котѣ от содѣа αποσπώ κάποιον απο τη συμμαχία. 2 ξεχωρίζω· απομονώνω· αφαιρώ. || -ся απομακρύνομαι, ξεφεύγω· - от темы ξεφεύγω απο το θέμα. || (φιλοσ.) αφαιρούμαι, ξεχωρίζομαι, εξαιρούμαι.

отвѣд, -а α. 1 απαγωγή, απομάκρυνση, απόσυρση. || μεταφορά, οδήγηση σε... 2 στροφή, αλλαγή κατεύθυνσης. || παροχέτευση, διοχέτευση. || απώθηση, απόκρουση· πάρσιμο. || α-

ποτροπή, πρόληψη, αποσόβηση. 3 απόρριψη, αποποίηση· μη έγκριση. 4 παραχώρηση, χορήγηση. 5 πολλαπλασιασμός με καταβολάδες. 6 εξαίρεση· **заявить** ~ **протів свидетелей** υποβάλλω αίτηση εξαίρεσης κατά των μαρτύρων. 7 (για σωλήνες, καλώδια κλπ.) διακλάδωση. 8 το έλασμα ολίσθησης του έληκθρου. 9 περίζωμα, κορνίζα, γύρος· παρυφή, κράσπεδο. 10 (παλ.) κλήρος γης. || εκφρ. **для -а глаз** για τα μάτια, για το θεαθήναι· **полоса -а** ζώνη εδάφους για οδοποιΐα.

отводитъ, -оду, -одишь ρ.δ. 1 βλ. **отвести**. 2 παύω να κινώ. || **-ся** μεταφέρομαι· μετακινούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. **отвести**.

отводка, -и θ. 1 στρίψιμο, αλλαγή κατεύθυνσης. || απόκρουση, απώθηση· απομάκρυνση. || αποχέτευση, διοχέτευση, παροχέτευση. || πολλαπλασιασμός με καταβολάδες. 2 διακλάδωση. || (τεχ.) αλλαγή, μεταστροφή. 3 βλ. **отвод** (9σημ.).

отводный κ. **отводной** επ. διοχετευτικός, αποχετευτικός, παροχετευτικός· **-ая труба** αποχετευτικός σωλήνας.

отводок, -дка α. καταβολάδα.

отвоевать, -вою, -воешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отвоеванный**, βρ: **-ван, -а, -о** ρ.σ.μ. 1 ανακαταλαβαίνω, ξαναπαίρνω, ξανακυριεύω. 2 μτφ. αποκτώ (με δυσκολία, αγώνα κ.τ.τ.). 3 τελειώνω τον πόλεμο. 4 πολεμώ, παίρνω μέρος στον πόλεμο. || **-ся** τελειώνω τον πόλεμο.

отвоевывать(ся) ρ.δ. βλ. **отвоевать(ся)**.

отвоз, -а α. μεταφορά, μετακόμιση με μεταφορικό μέσο.

отвозить, -оду, -озишь ρ.δ. βλ. **отвести**. || **-ся** μεταφέρομαι, μετακομίζομαι.

отвозить, -оду, -озишь ρ.σ. 1 τελειώνω τη μεταφορά. 2 (απλ.) δέρνω, χτυπώ, ξυλοκοπώ. 3 λερώνω, λεκιάζω, πασαλείφω. || **-ся** βλ. ρ. ενεργ. φ.

отвозка, -и θ. βλ. **отвоз**.

отволживать ρ.δ. βλ. **отволжить**. **-ся** βλ. **отволжнуть**.

отволживать ρ.δ. βλ. **отволочь**. || **-ся** σύρομαι, τραβιέμαι.

отволжнуть, -нет, παρλθ. χρ. **отволг, -ла, -ло** ρ.σ. υγραίνομαι, διαβρέχομαι, μουσκεύω.

отволжить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. υγραίνω, διαβρέχω, μουσκεύω· **-кожу** μουσκεύω το δέρμα.

отволочь, -лону, -лочешь, -лону́т, παρλθ. χρ. **отволоч, -ла, -ло** ρ.σ.μ. (απλ.) σύρω, τραβώ.

отворачивать(ся) ρ.δ. βλ. **отворотить(ся)**.

отворить, -ору, -оришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отворенный**, βρ: **-рен, -а, -о** ρ.σ.μ. ανοίγω· **-дверь, окно** ανοίγω την πόρτα, το παράθυρο. || **-ся** ανοίγομαι.

отворот, -а α. αναδίπλωση ενδύματος, ανασήκωμα, επιτυχή.

отворотить, -рочу, -ротить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отвороченный**, βρ: **-чен, -а, -о** ρ.σ.μ. 1 μετακινώ, παραμερίζω· **-камень** μετακινώ την πέτρα. 2 στρέφω, αποστρέφω, γυρίζω· **-лицо** αποστρέφω το πρόσωπο. || αποτρέπω, προλαβαίνω, αποσοβώ. || (απλ.) αναστρέφω, γυρίζω ανάποδα, αντιστρέφω. || ξεσφίγγω· ανοίγω· || **-ся** βλ. **отвернуться**.

отворить(ся) ρ.δ. βλ. **отворить(ся)**.

отвратительно επір. αποκρουστικά, απεχθώς, αηδιαστικά κλπ. επ.

отвратительный επ., βρ: **-лен, -льна, -о** 1 αποκρουστικός· δυσάρεστος· **-запах** δυσάρεστη οσμή. 2 αηδιαστικός, σιχαμερός· ελεεινός, άθλιος, αχρείος· **-ая погода** άθλιος καιρός, παλιόκαιρος, βρωμόκαιρος· **-ое поведение** αισχρή διαγωγή.

отвратить, -ачу, -атишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отвращенный**, βρ: **-щен, -щенá, -щенó** ρ.σ.μ. 1 (παλ.) αποστρέφω, γυρίζω αλλού· **-взору от неприятного предмета** παίρνω το βλέμμα απο σιχαμερό αντικείμενο. 2 εμποδίζω, αποτρέπω, προλαβαίνω· αποσοβώ. 3 (παλ.) ξεσυνηθίζω, κάνω να ξεσυνηθίσει, να κόψει, να διώξει, να παρατήσει. 4 (παλ.) βλ. **отвращать** (2σημ.). || **-ся** (παλ.) αποστρέφω το πρόσωπο. || μτφ. απεχθάνομαι, σιχαίνομαι.

отвратный επ., βρ: **-тен, -тна, -тно** βλ. **отвратительный**.

отвращать ρ.δ.μ. 1 βλ. **отвратить** (1, 2, 3 σημ.). 2 (παλ.) κινώ την αντιπάθεια, εμπνέω αποστροφή. || **-ся** βλ. **отвратиться**.

отвращение, -я ουδ. 1 αποστροφή. 2 αποτροπή, εμπόδιση· πρόληψη, αποσόβηση· **для -я опасности** για αποτροπή του κινδύνου. 3 ξεσυνήθιση. 4 απέχθεια, αηδία, σιχαμός **питать** ~ απεχθάνομαι, συχαίνομαι.

отвыкание, -я ουδ. βλ. **отвычка**.

отвыкать ρ.δ. βλ. **отвыкнуть**.

отвыкнуть ρ.σ., παρλθ. χρ. **отвык, -ла, -ло** (με γεν.). 1 ξεσυνηθίζω, ξεμαθαίνω, κόβω· **трудно** ~ **от табаку** δύσκολο είναι να κόψω το τσιγάρο· **-от дурной привычки** κόβω την κακή συνήθεια· **-от курения, вина** κόβω το κάπνισμα, το κρασί. 2 ξεκόβω· αποξενώνομαι· **ξεχνώ**· **-от родителей** ξεκόβω απο τους γονείς· **-от дома** ξεκόβω απο το σπίτι.

отвычка, -и θ. αποσυνήθισμα, ξεσυνήθισμα, ξεμάταιμα· ξεκομμα.

отвязать, -яжу, -яжешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отвязанный**, βρ: **-зан, -а, -о** ρ.σ.μ. αποσυνδέω, ξεδένω, λύνω· **-веревку** λύνω την τριχιά· **-узел** λύνω τον κόμπο. || αποδεδεμαεύω, απολύω· **-собаку** λύνω το σκυλί. ||

-ся (ικ.2 πρόσ. δεν έχει) αποσυνδέομαι, λύνομαι. || απαλλάσσομαι· γλυτώνω· **НАСИЛУ** -ЛЯ **ОТ НЕГО** τρόμαξα ν' απαλλαγώ απ' αυτόν· **ДА ОТВЯЖИТЕСЬ ОТ МЕНЯ** μη μου γίνεστε φόρτωμα, ξεφοτωθήτε απο μένα.

ОТВЯЗКА, -и θ. αποσύνδεση, λύσιμο, ξεδέσιμο. || απόλυση, αποδέσμευση. || απαλλαγή.

ОТВЯЗЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ОТВЯЗКА**.

ОТВЯЗЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ОТВЯЗАТЬ(СЯ)**.

ОТГАДАТЬ ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ОТГАДАННЫЙ**, βρ: -дан, -а, -ο μαντεύω, βρίσκω, (απ)εικάζω.

ОТГАДКА, -и θ. μάντευμα, απείκαση, -σμα.

ОТГАДЧИК, -а α., -ца, -и θ. ο μαντεύων, η μαντεύουσα.

ОТГАДЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ОТГАДАТЬ**. || -ся μαντεύομαι, απεικάζομαι.

ОТГИБ, -а α. κάμψη, ανάκαμψη.

ОТГИБАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ОТГИБ**.

ОТГИБАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ОТОГНУТЬ(СЯ)**.

ОТГЛАГОЛЬНЫЙ επ. ρηματικός, απο ρήμα· -οе существительное ουσιαστικό παράγωγο απο ρήμα· -οе прилагательное επίθετο παράγωγο απο ρήμα.

ОТГЛАДИТЬ, -āju, -áдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ОТГЛАЖЕННЫЙ**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 καλοσιδερώνω· - **КОСТЯМ** καλοσιδερώνω το κόστούμι. 2 αποσιδερώνω, τελειώνω το σιδέρωμα. || -ся 1 σιδερώνομαι, ισιάζω. 2 τελειώνω το σιδέρωμα.

ОТГЛАЖИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ОТГЛАДИТЬ(СЯ)** (1 σημ.).

ОТГЛАЖИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ОТГЛОТНУТЬ**.

ОТГЛОДАТЬ ρ.σ.μ. καταβροχθείζω, κατεβάζω μπουκιές.

ОТГЛОТНУТЬ ρ.σ. καταπίνω, πίνω γουλιές.

ОТГНИВАНИЕ, -я ουδ. σάπισμα, πτώση απο το σάπισμα.

ОТГНИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ОТГНИТЬ**.

ОТГНИТЬ, -ниёт, παρλθ. χρ. **ОТГНИЛ**, -лá, -лo ρ.σ. σαρίζω πολύ, πέφτω απο το σάπισμα.

ОТГОВАРИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ОТГОВОРИТЬ(СЯ)**.

ОТГОВОРИТЬ, -рю, -ришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ОТГОВОРЕННЫЙ**, βρ: -рён, -ренá, -ренó ρ.σ.μ. 1 αποτρέπω, μεταπείθω, συμβουλεύω, συνιστώ να μην πράξει κάτι. || -ся αρνούμαι, δικαιολογούμαι, προφασίζομαι· προσποιούμαι· **МЕНЯ ПРИГЛАСИЛИ НА БАЛ**, но я -лся με κάλεσαν στο χορό, όμως εγώ δικαιολογήθηκα· - **ОТ ПОРУЧЕНИЯ** αρνούμαι (δε δέχομαι) την παραγγελία· **незнанием закона** - нельзя δεν μπορείς να ισχυριστείς άγνοια νόμου· - **болёзнью** προφασίζομαι ασθένεια, κάνω τον άρρωστο.

ОТГОВОРКА, -и θ. δικαιολογία, άρνηση, ισχυρισμός, πρόφαση, πρόσχημα· **ПУСТАЯ** - κού-

φια (αβάσιμη) δικαιολογία· **без -рок** χωρίς δικαιολογίες, χωρίς αντιρρήσεις.

ОТГОВОРЫ, -ов πλθ. συμβουλιές (για αλλαγή γνώμης ή απόφασης).

ОТГОЛОСОК, -ска α. 1 απήχηση, αντίχηση, αντίλαλος, αχός, απόηχος. 2 μτφ. εντύπωση. 3 μτφ. αντανάκλαση· επακόλουθο.

ОТГОН, -а α. 1 μετακίνηση· - **σκοτά на зёмние пастбища** μετακίνηση των ζώων στα χειμαδιά. 2 απόσταση. 3 βοσκή, βοσκότοπος. 4 το απόσταγμα.

ОТГОНКА, -и θ. απόσταση.

ОТГОННЫЙ επ. ποιμενικός, του κοπαδιού· -οе **животноводство** ποιμενική κτηνοτροφία.

ОТГОНЯТЬ ρ.δ. βλ. **ОТОГНАТЬ**. || -ся 1 διώχνομαι, εκδιώκομαι. || μετατοπίζομαι, παρασύρομαι. 2 μετακινούμαι. 3 παίρνομαι με τη βία, αρπάζομαι.

ОТГОНЯТЬ² ρ.σ.μ. παύω να οδηγώ, να στέλω κλπ. ρ. βλ. **ГНАТЬ**.

ОТГОРЯЖИВАНИЕ, -я ουδ. χώρισμα· διαχωρίσμα· φράξιμο. || μτφ. ξεχώρισμα, απομόνωση.

ОТГОРЯЖИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ОТГОРОДИТЬ(СЯ)**.

ОТГОРЯТЬ ρ.δ. βλ. **ОТГОРЕТЬ**.

ОТГОРЕВАТЬ, -рю, -решь ρ.σ. παύω να θλίβομαι, να λυπούμαι, να πικραίνομαι.

ОТГОРЕТЬ, -рю, -ришь ρ.σ. 1 σβήνω, καίομαι ως το τέλος. 2 καίομαι.

ОТГОРОДИТЬ, -рожу, -родишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ОТГОРОЖЕННЫЙ**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. χωρίζω, διαχωρίζω· φράζω· - **ширмой** χωρίζω με παραπέτασμα (παραβάν)· - **забором** χωρίζω με περίβολο. || μτφ. απομονώνω, ξεχωρίζω. || -ся χωρίζομαι, διαχωρίζομαι· φράζομαι. || μτφ. απομονώνομαι, ξεχωρίζομαι.

ОТГОСТИТЬ, -ощу, -остись ρ.σ. φιλοξενούμαι, είμαι φιλοξενούμενος.

ОТГРАНИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ОТГРАНИТЬ**.

ОТГРАНИТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ОТГРАНЕННЫЙ**, βρ: -нён, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. κάνω έδρες· - **рубын** κάνω έδρες στο ρουμπίνι.

ОТГРАНИЧЕНИЕ -я ουδ. (ξε)χώρισμα· οροθέτηση.

ОТГРАНИЧИВАНИЕ -я ουδ. βλ. **ограничение**.

ОТГРАНИЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ограничить**. || -ся (ξε)χωρίζομαι· οροθετούμαι.

ОТГРАНИЧИТЬ ρ.σ.μ. (ξε)χωρίζω· οροθετώ.

ОТГРЕБАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ОТГРЕСТИ(СЯ)**.

ОТГРЕМЕТЬ, -йт ρ.σ. παύω να βροντώ· -έλ **гром** έπαψε να μπουμπουνίζει, σταμάτησε το μπουμπουνητό· **аплодисменты** -ли σταμάτησαν τα χειροκροτήματα. || μτφ. σβήνω, χάνομαι· **слава** -ла έσβησε η δόξα.

ОТГРЕСТИ, -ебү, -ебешь, παρλθ. χρ. **ОТГРЕБ**, **ОТГРЕБЛА**, -лó ρ.σ. 1 γραβαλίζω, τσουγκρανίζω. 2 αποκλέω κωπηλατώντας. || -сь 1 γραβα-

λίζομαι, τσουγκρανίζομαι. 2 αποπλέω κωπηλατώντας· - ΟΤ бѣрега αποπλέω απο την ακτή κωπηλατώντας.

ΟΤΓρόχать ρ.σ. 1 παύω να βροντώ· пύшки -ли τα κανόνια σίγασαν. 2 μτφ. (απλ.) τελειώνω το χτίσιμο, την οικοδομή.

ΟΤΓροхотать, -чет ρ.σ. παύω να κροτώ, να βροντώ· аплодисменты -ли τα χειροκροτήματα σταμάτησαν.

ΟΤГрузать ρ.δ. βλ. ΟΤГрузить. || -ся ξεφορτώνομαι, εκφορτώνομαι. || φορτώνομαι κ. αποστέλλομαι.

ΟΤГрузить, -ужу, -узишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ΟΤГруженный, βρ: -жен, -а, -ο κ. ΟΤГруженный, βρ: -жен, -женá, -жено ρ.σ.μ. 1 ξεφορτώνω, εκφορτώνω. 2 φορτώνω και αποστέλλω. 3 αποφορτώνω, τελειώνω τη φόρτωση.

ΟΤГрузка, -и θ. 1 ξεφόρτωση, εκφόρτωση. 2 φόρτωση και αποστολή.

ΟΤГрызать ρ.δ. βλ. ΟΤГрызть.

ΟΤГрызаться ρ.δ. (απλ.) αντικρούω· αντιβρίζω.

ΟΤГрызнуться ρ.σ. βλ. ΟΤГрызаться.

ΟΤГрызть, -изу, -изешь, παρλθ. χρ. ΟΤГрыз, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ΟΤГризенный, -зен, -а, -ο ρ.σ.μ. κατατρώγω κάτι σκληρό, ροκανίζω. || -ся βλ. ΟΤГрызаться.

ΟΤГудеть, -ит ρ.σ. παύω να σφυρίζω ή να κορνάρω -ли гудки σταμάτησαν να σφυρίζουν οι σειρήνες.

ΟΤГул, -а α. 1 (για ζώα) γέρεμα (απο τη βοσκή). 2 μέρα αργίας (για προηγούμενη υπερωρία).

ΟΤГуливать(ся) ρ.δ. βλ. ΟΤГулить(ся).

ΟΤГулить ρ.σ. 1 περιπατώ, κάνω περίπατο. || δεν εργάζομαι· αναπαύομαι· - отпуск ξεκουράζομαι την άδεια. || δεν εργάζομαι για αντίστοιχες υπερωρίες. 2 γιορτάζω, πανηγυρίζω, γλεντώ· мы -ли вѣсело Пѣрвое ма́я εμεις γιορτάσαμε χαρούμενα την Πρωτομαγιά· - свáдьбу γλεντώ στο γάμο. 3 τελειώνω τον περίπατο. || -ся 1 (απλ.) κάνω περίπατο, περιπατώ, σεργιανίζω· χορταίνω περίπατο. 2 γίνομαι ευτραφής, γερεύω (βοσκώντας).

ΟΤДавать, -даю, -даешь, προστι. ΟΤДавáй, επίρ. μτχ. ΟΤДавáя ρ.δ. 1 βλ. ΟΤДать. 2 μυρίζω, αναδίδω μυρουδιά, οσμή· ΟΤ НЕГО́ -ѢТ НЕМНОГО́ ВОДКОЙ αυτός μυρίζει λίγο βότνια. || μοιάζω, ενθυμίζω· - старинОЙ θυμίζω κάτι παλαιό. || -ся 1 βλ. ΟΤДаться. 2 βλ. ΟΤДавать (1σημ.).

ΟΤДавить, -авлю, -авишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ΟΤДáвленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. πατώ, θλίβω, πιέζω, προξενώ πόνο πατώντας· - нОгу патώ το πόδι.

ΟΤДáвливать ρ.δ. βλ. ΟΤДáвить. || -ся πα-

τιέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ΟΤДáивать(ся) ρ.δ. βλ. ΟΤДойть(ся).

ΟΤДáление, -я ουδ. 1 απομάκρυνση, αλάργεμα· (ξε)μάκραιμα. 2 μεταθέση, μετατόπιση. 3 μτφ. αποξένωση, απομόνωση. || απόσταση· держáть в -ии κρατώ σε απόσταση. 4 (παλ.) περιοχή απομακρυσμένη. || εκφρ. в -ии (-нѢ) κ. на -ии μακριά· в -ии вѣднелся дом μακριά φάνηκε ένα σπίτι.

ΟΤДáленно επίρ. μακριά. || ελάχιστα, ασήμαντα. || σε απόσταση.

ΟΤДáленность, -и θ. απόσταση μακρινή.

ΟΤДáленный επ. απο μτχ. μακρινός, αλαργινός· απόμακρος· απομακρυσμένος· - край απομακρυσμένη περιοχή· -нѢ временá παλαιά χρόνια, παρωχημένοι χρόνοι· -ая дрѣвность η πολύ παλαιά (απώτατη) αρχαιότητα· -οе оудущее το απώτατο μέλλον· -οе прошлОе το μακρινό παρελθόν· -οе родствО маκρινή συγγένεια· - родственик μακρινός συγγενής. || απόκεντρος. || ελάχιστος, ασήμαντος· -οе счОдство ελάχιστη ομοιότητα. || αποξενωμένος· αδιάφορος.

ΟΤДáлить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ΟΤДáленный, βρ: -лѢн, -ленá, -ленО. 1 απομακρύνω, (ξε)μακραίνω· - лѹпу ΟΤ предметá απομακρύνω το φακό απο το αντικείμενο. 2 αναβάλλω για αργότερα· μετατοπίζω, μεταφέρω, μεταθέτω. 3 κρατώ σε απόσταση, μακριά. || αποξενώνω· απομονώνω. || -ся απομακρύνομαι, αλαργεύω, (ξε)μακραίνω· лОдка -лась ΟΤ бѣрега η βάρκα απομακρύνθηκε απο την ακτή· - ΟΤ тѢмы разговОра ξεφεύγω απο το θέμα της συνομιλίας. || αποξενώνομαι· απομονώνομαι· - ΟΤ старых друзѢй ξεκόβω απο τους παλαιούς φίλους.

ΟΤДáлять(ся) ρ.δ. βλ. ΟΤДáлить(ся).

ΟΤДáние, -я ουδ. απόδοση· - пОчестей απόδοση τιμών. || τέλος γιορτής· - пáсхи τέλος του Πάσχα.

ΟΤДáривать(ся) ρ.δ. βλ. ΟΤДáрить(ся).

ΟΤДáрить, ρ.σ.μ. ανταποδίδω δώρο, αντιδωρούμαι. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

ΟΤДáть, -дам, -дашь, -даст, -дадим, -дадите, дадут, παρлθ. χρ. ΟΤДáл, -лá, -ло η προστι. ΟΤДáй, μτχ. παρлθ. χρ. ΟΤДáвший, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ΟΤДáнный, -дан, -á, -ο ρ.σ.μ. 1 αποδίδω, επαναδίδω, δίνω πίσω, επιστρέφω, ξαναδίνω, γυρίζω πίσω· - книги в библиотѢку επιστρέφω τα βιβλία στη βιβλιοθήκη· - долг δίνω το χρέος. 2 παραδίνω, εγχειρίζω. || παραχωρώ. || μτφ. ξοδεύω, δαπανώ· καταναλώνω· αφιερώνω· - дѢлу все своЙ сИлы δίνω για την υπόθεση όλες τις δυνάμεις μου. || θυσιάζω, δίνω για χάρη. || παραδίνω· - гОрод неприятелю παραδίνω την πόλη στον εχθρό. ||

δίνω, παραδίνω· - тѣпли на ремонт δίνω τα παπούτσια για επιδιόρθωση· - платѣ на чѣс-тку δίνω το φόρεμα για καθάρισμα. || βάζω, στέλλω, παραδίνω· - ребѣнка на воспитание παραδίνω το παιδάκι για διαπαιδαγώγηση· - сына в школу βάζω (στέλλω) το γιο στο σχολείο. || παντρεύω· в двадцать лет еѣ -ли зά-муж στα είκοσι χρόνια την πάντρεψαν. || πα-ραπέμπω· - в суд παραδίνω στο δικαστήριο. 3 πούλω· я -ал вещь за пятьдесят рублиѣ πού-λησα το πράγμα για πενήντα ρούβλια. || πλη-ρώνω· за костѣм он -ал сто рублиѣ για το κοστούμι αυτός πλήρωσε εκατό ρούβλια. 4 (με μερικά ρ. ενεργ. φ. αποδίδεται με ρ. παίρ-νοντας τη σημ. του ουσ.): - приказ (прика-зание) διατάζω· - под заклѣд ενεχυριάζω (βά-ζω ως ενέχυρο)· - внаѣм ενοικιάζω· - визѣит επισκέπτομαι· - якорь αγκυροβολώ· - поклонι υποκλίνομαι. 5 τινάζω, κλωτσώ (απο την εκ-πυρσοκρότηση)· ружѣ -ло в плечѣ το όπλο με τίναξε στον ώμο. || προκαλώ πόνο· -ло в спи-ну μου προκάλεσε πόνο στη ράχη. 6 αμολάρω, ξελασκάρω, χαλαρώνω, ξεσφίγγω· - повод αμο-λάρω τα χαληνά (χαλαρώνω τα ηνία). || στρέ-φω, γυρίζω (στο πλευρό). 7 αμ. αναμερίζω, κάνω· -ѣй назад κάνε πίσω. || εκφρ. - рѣку дочери δίνω το χέρι της κόρης (την παντρεύω). || -ся 1 παραδίδομαι· он -лся в их распоря-жение αυτός παραδόθηκε στη διάθεσή τους· не-приятель -лся победителю ο εχθρός παραδό-θηκε στο νικητή. 2 αφοσιώνομαι, επιδίδομαι, προσηλώνομαι, εγκύπτω, απορροφούμαι. 3 (για γυναίκα)· παραδίδομαι, υποκύπτω· онá -лась емѣ αυτή παραδόθηκε σ' αυτόν. 4 (για ήχο)· αντηχώ, αντιλαλώ. || βρίσκω απήχηση, προξε-νώ αίσθημα συμπάθειας, λύπης κ.τ.τ.

отдѣча, -и θ. 1 απόδοση, επανάδοση, επι-τροπή· - долгa πληρωμή χρέους, απόδοση ο-φειλής. 2 παράδοση· - вещей на хранение πα-ράδοση πραγμάτων για διαφύλαξη. || παραχώρη-ση. 3 (από)δοση, δόσιμο. 4 τίναγμα, κλώτσι-μα, λάκτισμα όπλου. 5 χαλάρωμα, ξελασκάρι-σμα· ξεσφίγμα· αμολάρισμα. 6 (αθлт.) δόσι-μο, μετάδοση της ποδόσφαιρας κ.τ.τ., πάσσα. || εκφρ. - якоря αγκυροβόληση· без -и χωρίς επιστροφή, ανεπιστρεπτή· - внаѣм εκμίσθω-ση, ενοικίαση.

отдвигать(ся) ρ.δ. βλ. отдвинуть(ся).

отдвижной επ. κινητός, μετακινούμενος.

отдвѣнуть(ся) ρ.σ. βλ. отодвѣнуть(ся).

отдежурить ρ.σ. 1 είμαι της υπηρεσίας, ε-φημερεύω. 2 τελειώνω την υπηρεσία, την ε-φημέρευση.

отдѣл, -а α. 1 τμήμα, μέρος· историю обѣ-чно дѣлят на три -а: древнюю, среднюю, но-вую την ιστορία συνήθως την χωρίζουν σε

τρία μέρη: αρχαία, μεσαιωνική, νέα. 2 τμή-μα (ιδρύματος, εργοστασίου κ.τ.τ.)· - сна-бжения τμήμα εφοδιασμού· - кадров τμήμα προσωπικού· справочный - γραφείο πληροφο-ριών. 3 κλάδος· - науки κλάδος επιστήμης. || στήλη· - сатиры и юмор στήλη σάτιρας και χιούμορ. 4 (παλ.) χώρισμα, ξεχώρισμα· παρα-χώρηση.

отдѣлать ρ.σ.μ. 1 επεξεργάζομαι, δουλεύω, τελειοποιώ, επιμελούμαι των λεπτομερειών έρ-γου· χτενίζω. || προσδίδω μορφή, φτιάχνω κατ' απομίμηση, εν είδη, σαν· - стѣны под дуб φτιάχνω τους τοίχους σαν απο δρυόξυλο. || α-νανεώνω· επισκευάζω εκ νέου, ξεκαινουργώνω. 2 διακοσμώ, στολιζω, ευτρεπίζω· γαρνίρω. 3 (απλ.) λερώνω· φθείρω, χαλνώ· - рубашку ле-ρώνω το πουκάμισο. || μαλώνω άσχημα, στολιζω. || χτυπώ, δέρνω, ξυλοκοπώ. || -ся 1 απαλλάσ-σομαι απο κάτι, απο κάποιον· ξεφορτώνομαι. 2 ξεφεύγω, εκφεύγω, αποφεύγω· - обещаниями ξεφεύγω με υποσχέσεις. 3 γλυτώνω, λυτράνω-μαι· дешево - τη γλυτώνω φτηνά· счастливо - στέκομαι τυχερός, ευτυχώς που τη γλυτώνω.

отделѣние, -я ουδ. 1 χωρισμός, -μα· απο-χωρισμός· απόσπαση· - черкви от государственя χωρισμός της εκκλησίας απο το κράτος. 2 ξε-χώριση, διαχώριση· απομόνωση. 3 παραχώρηση. 4 έκκριση· - слюны έκκριση σάλιου. 5 χώρι-σμα, μέρος ιδιαίτερο. 6 (για ιδρύματα, επι-χειρήσεις κ.τ.τ.) τμήμα· - милиции αστυνο-μικό τμήμα. 7 (παλ.) μέρος βιβλίου κ.τ.τ., στήλη εφημερίδας. || (για συναυλίες κ.τ.т.) μέρος· первое - концертa πρώτο μέρος της συ-ναυλίας. 8 (στрат.) ομάδα, μικρό τμήμα, α-πόσπασμα.

отделѣнный επ. του τμήματος, της ομάδας, του αποσπάσματος· - командир ο διοικητής του τμήματος. || ως ουσ. τμηματάρχης· ομαδάρχης, αποσπασματάρχης.

отделѣнный επ. ευδιαχωριστος, ευαπόσπαστος.

отделѣтельный επ. διαχωριστικός.

отделѣть, елѣ, -ѣлишь, παθ. μтχ. παρθ.

χρ. отделѣнный, βр: -лѣн, -ленá, -ленѣ ρ.σ. μ. 1 χωρίζω, ξεχωρίζω· διαχωρίζω· ξεδιαλέ-γω· - желток от белка ξεχωρίζω τον κρόκο απο τα ασπράδι. || αποχωρίζω, αφαιρώ, βγάζω· - кору от ствола ξεφλουδίζω τον κορμό. || κάνω διάκριση, διακρίνω, διαγιγνώσκω· ανα-γνωρίζω· - правду от лжи ξεχωρίζω την αλή-θεια απο το ψέμμα. 2 απομονώνω· ξεκόβω. 3 παραχωρώ· - часть имѣния παραχωρώ μέρος της κτηματικής περιουσίας. || -ся 1 αποχωρίζο-μαι, (ξε)χωρίζομαι· αφαιρούμαι· βγαίνω· ко-рѣ -лась от ствола η φλούδα βγήκε απο τον κορμό. 2 διακρίνομαι, ξεχωρίζω. 3 απομακρύ-νομαι. 4 (παλ.) χωρίζω, ζω χώρια· он -лся

ΟΤ ΟΤЦÁ αυτός χώρισε απο τον πατέρα. 5 εκρίνομαι.

ΟΤΔÉΛΚΑ, -И θ. 1 επεξεργασία τελειωτική, τελειοποίηση· δούλευμα· λουστράρισμα. 2 ευτρέπιση, στόλισμα, διακόσμηση· γαρνιτούρα.

ΟΤΔÉΛΟΧΝΗΪ επ. τελειωτικός· -не работы τελειωτικές εργασίες· -материал υλικό τελειωτικής χρήσης ή επικάλυψης.

ΟΤΔÉΛΝΒΑΤЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ΟΤΔÉΛΑΤЬ(СЯ).

ΟΤΔÉΛЬНО επίρ. χωρισμένα, χωριστά, χώρια, ξεχωριστά, κατ' ιδίαν· СЫН ЖИВЁТ - ΟΤ ΡΟДΙ-ТЕΛΕЙ ο γιος ζει χώρια απο τους γονείς. || μεμονωμένα, κατά μόνας.

ΟΤΔÉΛЬНОСТЬ, -И θ. το ξέχωρο, το ξεχωριστό. || απομόνωση. || εκφρ. В -И βλ. ΟΤΔÉΛЬНО; КÁЖДЫЙ В -И καθένας χώρια.

ΟΤΔÉΛЬНЫΪ επ. 1 χωρισμένος, χωριστός, ξεχωριστός, ξέχωρος· ιδιαίτερος· СΙДÉΤЬ ЗА -ИМ СТОΛÓМ κάθομαι σε ξεχωριστό τραπέζι· -ХОД ιδιαίτερη είσοδος· ПОЛОЖИТЬ В - ЯЩИК βάζω σε ιδιαίτερο συρτάρι· В КÁЖДОМ -ОМ СЛУ-ЧАЕ σε κάθε ξεχωριστή περίπτωση. || μεμονωμένος· -οе дÉрево μεμονωμένο δέντρο. || (συνήθως πλθ.)· -не мерикοί· -не примÉры μερικά παραδείγματα· -не лица, люди μερικά πρόσωπα, μερικοί άνθρωποι. 2 (στρατ.) ανεξάρτητος· - батальон ανεξάρτητο τάγμα.

ΟΤΔÉΛЯΤЬ ρ.δ. βλ. ΟΤΔÉΛИТЬ. || -СЯ 1 βλ. ΟΤΔÉΛИТЬСЯ. 2 διακρίνομαι, ξεχωρίζω.

ΟΤΔÉРГИВАΤЬ ρ.δ. βλ. ΟΤΔÉРНУТЬ. || -СЯ τραβιέμαι, σύρομαι. || κινώ απότομα προς τα πίσω.

ΟΤΔÉРНУТЬ ρ.σ.μ. αναμερίζω τραβώντας, τραβώ· - В СТОРОНУ ЗΑΝΑВÉСКУ αναμερίζω με τράβηγμα το κουρτινάκι. || αποτραβώ, παίρνω πίσω γρήγορα· - РУКУ αποτραβώ γρήγορα το χέρι.

ΟΤΔИРÁΤЬ(СЯ) βλ. ΟΤΟДРÁΤЬ(СЯ).

ΟΤΔΟЙТЬ, -ДОЮ, -ДОЙШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ΟΤΔÓЕННЫΪ, βρ: -дóен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (για μικρή ποσότητα)· αρμέγω· - СТАКÁН МО-ЛОКÁ αρμέγω ένα ποτήρι γάλα. 2 αποαρμέγω, τελειώνω το άρμεγμα. || -СЯ στειρεύω· КОРÓ-ВА -ЛАСЬ η αγελάδα στείρεψε. || τελειώνω το άρμεγμα.

ΟΤΔΟХНОВÉНИЕ, -Я ουδ. (παλ.) ξεκούραση, ανάπαυση.

ΟΤΔΟХНУТЬ, -НУ́, -НÉШЬ ρ.σ. αναπαύομαι, ξεκουράζομαι, ξεποσταίνω. || ξεπλώνω, κοιμούμαι. || εκφρ. - душой γαληνεύω, ησυχάζω, αναπαύεται η ψυχή μου· - СÉРДЦЕМ ξελαφρώνει η καρδιά μου, ησυχάζω.

ΟΤΔРÁИВАΤЬ ρ.δ. βλ. ΟΤΔРÁИТЬ. || -СЯ ανοίγομαι.

ΟΤΔРÁИТЬ, -ÁЮ, -ÁИШЬ ρ.σ.μ. (ναυτ.) ανοίγω με ειδική συσκευή.

ΟΤΔУÓΑСИТЬ, -ÁШУ, -ÁСИШЬ ρ.σ.μ. (απλ.) ξελοκοπώ, μαγκουρώνω.

ΟΤΔУВÁΤЬ ρ.δ.μ. φυσώ, παρασύρω, διώχνω φυσώντας. || εκφρ. - шÉКИ φουσκώνω τα μάγουλα. || -СЯ 1 εκπνέω, εκφυσώ. 2 (απλ.) πληρώνω ξένες αμαρτίες· πληρώνω τα σπασμένα· εγώ πληρώνω τη νύφη· στην καμπούρα μου ξεσπάνε. 3 φουσκώνω, διογκώνομαι.

ΟΤΔУМАΤЬ ρ.σ. βλ. РАЗДУМАΤЬ.

ΟΤΔУМЫВАΤЬ ρ.δ. βλ. ΟΤΔУМАΤЬ.

ΟΤΔУРÁЧИТЬСЯ ρ.σ. λογιεύομαι, παύω να κάνω ανοησίες, τρέλλες.

ΟΤΔУТЬ, -ДУ́Ю, -ДУ́ЕШЬ ρ.σ.μ. 1 βλ. ΟΤΔУ-ВÁΤЬ. 2 (απλ.) ξυλοφορτώνω, μπαγλαρώνω, φουσκώνω στο ξύλο. 3 (απλ.) διατρέχω γρήγορα, με μια ανάσα. || -СЯ φουσκώνω.

ÓΤДУХ, -А α. (τεχ.) οπή διαφυγής αερίων (στο χύσιμο μετάλλων).

ΟΤΔУШИНА, -И θ. 1 οπή αερισμού, εξατμίσης ή καπνού. 2 μτφ. έξοδος.

ΟΤΔУШНИК, -А α. βλ. ΟΤΔУШИНА (1 σημ.).

ÓΤДУХ, -А α. ανάπαυση, ξεκούραση· ОН НУЖ-ДАÉТСЯ В -Е αυτός έχει ανάγκη ανάπαυσης· ДОМ -А σπίτι ανάπαυσης· ИМÉТЬ ПРÁВО НА - ÉХ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ανάπαυσης· ДЕНЬ -А μέρα σχολής ή ανάπαυσης. || εκφρ. без -А χωρίς ανάπαυση (συνεχώς, αδιάκοπα)· НИ -У, НИ СРÓКУ НЕ ДАВÁТЬ КОМУ́ δεν αφήνω σε στασιό κάποιον.

ΟΤΔУХÁΤЬ, μτχ. ενεστ. ΟΤΔУХÁЮЩИЙ ρ.δ. βλ. ΟΤΔΟХНУТЬ.

ΟΤΔУХÁЮЩИЙ ουσ. απο μτχ. ο αναπαυόμενος.

ΟΤΔУШÁТЬСЯ, -ИШУ́СЬ, -ИШИШЬСЯ ρ.σ. 1 ξενασάινω, ανασάινω, παίρνω ανάσα, αναπνοή. 2 μτφ. (απλ.) γερεύω, αναρρώνω, αναλαβαίνω.

ΟΤÉК, -А α. πρήξιμο, οίδημα, εξόγκωμα.

ΟΤΕКАТЬ ρ.δ. βλ. ΟΤÉЧЬ.

ΟΤÉЛ, -А α. η γέννα της αγελάδας.

ΟΤΕЛИТЬ, -ÉЛИТ ρ.σ.μ. (απλ.) γεννώ μοσχάρακι. || -СЯ γεννώ μοσχάρακι.

*ΟΤÉЛЬ, -Я α. ξενοδοχείο.

ΟΤÉЛЬНЫΪ επ. του ξενοδοχείου· - швейцáр θυρωρός ξενοδοχείου.

ΟΤΕНИТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ΟΤΕ-НÉННÉΪ, βρ: -нÉн, -ненá, -ненó σκιαζώ.

ΟΤΕНЯТЬ ρ.δ. βλ. ΟΤΕНИТЬ. || -СЯ σκιαζομαι.

ΟΤΕПЛÉНИЕ, -Я ουδ. θέρμανση, ζέσταση, -μα.

ΟΤΕПЛИТЕЛЬНЫΪ επ. θερμαντικός, θερμογόνος.

ΟΤΕПЛИТЬ, -ЛЮ́, -ЛИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.

ΟΤΕПЛÉННЫΪ, βρ: -лÉн, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. θερμαίνω, ζεσταίνω· - ДОМ θερμαίνω το σπίτι.

ΟΤΕПЛЯТЬ ρ.δ. βλ. ΟΤΕПЛИТЬ. || -СЯ θερμαίνομαι, ζεσταίνομαι.

ΟΤΕРÉТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. ОБТЕРÉТЬ(СЯ) 1 σημ.

ΟΤЕСÁТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. ОБТЕСÁТЬ(СЯ).

ΟΤÉСЫВАΤЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ОБТЕСÁТЬ(СЯ).

ΟΤÉЦ, ΟΤЦÁ, κλητ. (παλ.) ÓТЦЕ α. πατέρας· - МО́! πατέρα μου! РОДНО́Й - πατέρας γεννητόρας (σε αντίθεση με τον θετόν)· ПРИÉМНЫΪ

- ο θετός πατέρας, ο ψυχοπατέρας. || εν-
διαφερόμενος σαν πατέρας. 2 (πλθ. -цй) οι
πρόγονοι, οι προπάτορες· нашй -цй οι προπά-
τορές μας. 3 (παλ.) πλθ. -цй οι προεστοί οι
πρόκριτοι. 4 γενάρχης· Геродот - - исторίи
ο Ηρόδοτος είναι ο πατέρας της ιστορίας. ||
(προσφώνηση)· πατέρα. 5 (εκκλσ.)· Αθανάσιϋ
ο πάτερ Αθανάσιος· святйе -цй οι πατέρες
της εκκλησίας· -цй собора οι πατέρες της συ-
νόδου. || αρχηγός· - семейства αρχηγός της
οικογένειας, ο οικογενειάρχης.

отэцкиϋ επ. (απλ.) βλ. отцовский. || εκφρ.
- сын αρχοντόπουλο, - παιδί· - ая дочь αρχο-
ντοπούλα, αρχοντοκόριτσο.

отэчески επ. πατρικά, -ώς.

отэческиϋ επ. πατρικός· - дом πατρικό σπι-
τι· - ая забота πατρική φροντίδα· - ая ласка
πατρικό χάδι· - ая любовь πατρική στοργή, πα-
τρικό φίλτρο.

отэчественный επ. πατριός, της πατρίδας·
προγονικός· - язык η γλώσσα των προγόνων·
- ая страна η γενέθλια χώρα. || εγχώριος· то-
варн -ого производства εμπορεύματα εγχώ-
ριας παραγωγής. || εκφρ. - ая война πατριω-
τικός πόλεμος.

отэчество, -а ουδ. 1 πατρίδα· любовь κ
-у αγάπη προς την πατρίδα· умереть для спа-
сения -а πεθαίνω για τη σωτηρία της πατρί-
δας. 2 μτφ. τόπος (χώρα) όπου πρωτοεμφανί-
στηκε κάτι, απ' όπου κατάγεται κάτι.

отэчность, -и θ. φουσκωμα, πρήξιμο.

отэчний επ. του φουσκώματος, του πρηξίμα-
τος. || πρησμένος.

отэчь, отеку́, отечёшь, отеку́т, παρλθ. χρ.
отёк, отеklä, -λό, μτχ. παρλθ. χρ. отёкший
ρ.σ. 1 πρήζομαι (λόγω εκροής στους ιστούς).
|| μουδιάζω. 2 (για κηρί) λιώνω, τήνομαι (κα-
τά την καύση).

отжаривать ρ.δ. βλ. отжарить.

отжарить ρ.σ.μ. 1 αποψήνω, αποτηγανίζω, α-
ποκαβουρδίζω· τελειώνω το ψήσιμο, το τηγά-
νισμα, το καβουρδισμα. 2 μτφ. (απλ.) εκτε-
λώ, φτιάχνω κ.τ.τ. γρήγορα, ολοταχώς· он
-ил за час восемь километров αυτός έτρεξε
για μιά ώρα οχτώ χιλιόμετρα· всю книгу она
-ла за один день όλο το βιβλίο αυτή το διά-
βασε για μιά μέρα· он -ил трепакά αυτός χό-
ρεφε τρεπάκι. || μαλώνω. || χτυπώ, δέρνω· -
кнутóm μαστιγώνω, χτυπώ με το βούρδουλα.

отжатиε, -я ουδ. 1 στύψιμο, έκθλιψη. 2 ε-
κτόπιση, διώξιμο. 3 μετακίνηση (λόγω πίεσης).

отжаты́, отожму́, отожмёшь ρ.σ.μ. 1 στύβω,
εκθλίβω· - белё στύβω τα ρούχα· - сок стύ-
βοντας βγάζω χυμό. 2 εκτοπίζω, διώχνω (α-
σκώντας ισχυρή πίεση). 3 μετακινώ με πίεση,
απωθώ. || -ся στύβομαι, εκθλίβομαι.

отжаты́, отожму́, -нёшь ρ.σ. αποθερίζω, τε-
λειώνω το θερισμό. || -ся τελειώνω το θερισμό.
отжевать, -жу́, -жуёшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. отжёванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. μα-
σώ, κόβω και μασώ.

отжевывать ρ.δ. βλ. отжевать.

отжечь, отожгу́, отожжёшь, отожгу́т, παρλθ.
χρ. отжёт, отожгла́, -жлó, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. отожжённый, βρ: -жён, -жена́, -жено́;
ρ.σ.μ. (τεχ.) φύχω βαθμιαία· - сталь φύχω
βαθμιαία το ατσάλι.

отживать ρ.δ. βλ. отжить.

отживший επ. γηραλέος. || μτφ. εξασθενη-
μένος· σβησμένος· κρύος. || μτφ. παλαιωμένος,
(ξε)περασμένος· -е величие περασμένο μεγα-
λείο. 3 παλαιός, ασύγχρονος, απαρχαιωμένος·
-ие идеи παλαιές ιδέες.

отжи́г, -а α. (τεχ.) φύξη βαθμιαία.

отжигательный επ. της βαθμιαίας φύξης.

отжигать ρ.δ. βλ. отжечь. || -ся (τεχ.) φύ-
χομαι βαθμιαία.

отжилить ρ.δ. βλ. отжилить.

отжилить ρ.σ.μ. (απλ.) κατακρατώ, ιδιοποι-
ούμαι, οικειοποιούμαι, σφετερίζομαι, τρώγω.
отжим, -а α. στύψιμο, έκθλιψη· - ткани то
στύψιμο του υφάσματος. || πίεση.

отжимание, -я ουδ. βλ. отжим.

отжимать(ся) ρ.δ. βλ. отжать(ся)¹.

отжимка, -и θ. 1 βλ. отжим; - сока έκθλι-
ψη χυμού· - белья στύψιμο των ρούχων. 2 α-
πώθηση· πίεση.

отжимки, -мок κ. -мокв πλθ. τα αποστύμμα-
τα· виноградные - τα τσίπουρα.

отжимный επ. της θλίψης, (συμ)πιεστικός· -
пресс πιεστήριο, πρέσα.

отжить, -живу́, -живёшь, παρλθ. χρ. отжил,
-лá, жло, μτχ. παρλθ. χρ. отживший, παθ.
μτχ. παρλθ. χρ. отжитый, βρ: -жит, -á, -ο;
ρ.σ. 1 ζω πολλά χρόνια, μακροημερεύω. || (με
τις λ: своё, свой век, своё время) ζω τη
ζωή μου, τον καιρό μου, τα χρόνια μου. ||
μτφ. σβήνω, χάνομαι, εξασθενίζω. 2 παλαιώ-
νω, τα τρώγω τα φωμιά μου. 3 ζω, περνώ, δι-
άγω (ζωή). 4 (παλ.) δοκιμάζω, υποφέρω στη
ζωή. 5 (διακλ.) συνέρχομαι, επανέρχομαι στη
ζωή, ξαναζωντανεύω.

отжучить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. (απλ.) μαλώ-
νω αυστηρά· τιμωρώ.

отзвтракать ρ.σ. αποπρογευματίζω, τελει-
ώνω το προγευματίσμα. || (παλ) προγευματίζω.

отзаниматься ρ.σ. παύω να ασχολούμαι.

отзванивать ρ.δ. βλ. отзвонить (1σημ.).

отзвенеть, -нит ρ.σ. 1 κουδουνίζω· -ёл
колокольчик χτύπησε το κουδουνάκι. 2 παύω
να κουδουνίζω.

отзвонить ρ.σ. 1 κουδουνίζω, χτυπώ, σημαί-

νω. 2 παύω να κουδουνίζω. || μτφ. (απλ.)· τελειώνω γρήγορα την ομιλία. || μτφ. υπηρετώ, εκτελώ υπηρεσία· ασχολούμαι.

ÓΤЗВУК, -а α. 1 αντήχηση, απήχηση· ηχώ, αντίλαλος, αχός· απόηχο. 2 μτφ. εντύπωση ζωηρή, αντίχτυπος. 3 μτφ. αντανάκλαση, συνέπεια, επακόλουθο.

ÓΤЗВУЧАТЬ, -йт ρ.σ. παύω να ηχώ· σιγώ.

ÓΤЗИМОВАТЬ, -мѹн, -мѹешь ρ.σ. διαχειμάζω, ξεχειμάζω, ξεχειμωνιάζω, παραχειμάζω.

ÓΤЗОВІЗМ, -а α. οτζοβισμός, ανάκληση των βουλευτών απο τη Βουλή.

ÓΤЗОВІСТ, -а α. οτζοβιστής.

ÓΤЗОВІСТСΚІЙ επ. οτζοβιστικός.

ÓΤЗÓЛ, -а α. βλ. **ÓΤЗÓЛКА**.

ÓΤЗÓЛІТЬ ρ.σ.μ. (για δέρμα) αποτριχώνω με διάλυμα ασβέστης· επεξεργάζομαι δέρμα.

ÓΤЗÓЛКА, -и θ. (για δέρμα) αποτρίχωση με διάλυμα ασβέστης· επεξεργασία δέρματος.

ÓΤЗНВ, -а α. 1 (**ÓΤЗНВ** κ. **ÓΤЗНВ**) ανάκληση - **ДИПЛОМАТИЧЕСКОГО ПРЕДСТАВИТЕЛЯ** ανάκληση διπλωματικού αντιπροσώπου. 2 απάντηση, απόκριση σε κλήση. || (παλ.) βλ. **ÓΤЗВУК**(1σημ.). 3 μτφ. απήχηση· εντύπωση. 4 κρίση· γνώμη· по -ам товарищей он работник отличный κατά τη γνώμη των συντρόφων αυτός είναι υπέροχος εργάτης. || κριτική (πνευματικών, καλλιτεχνικών έργων). 5 (στρατ.) το παρασύνθημα.

ÓΤЗНВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ÓΤОЗВАТЬ(СЯ)**.

ÓΤЗНВАТЬ ρ.δ. βλ. **ÓΤДАВАТЬ** (2σημ.).

ÓΤЗНВНОЙ επ. ανακλητικός, ανακλητήριο.

ÓΤЗНВЧИВОСТЬ, -и θ. προθυμία· συμπάθεια, συμπόνια. || ευαισθησία.

ÓΤЗНВЧИВЫЙ επ., βρ: -чив, -а, -ο. 1 πρόθυμος, ευδιάθετος, πρόσχαρος· πονετικός· -ая душа πονετική ψυχή· - человек πρόθυμος άνθρωπος. 2 ευαίσθητος· -ая аудитория ευαίσθητο ακροατήριο.

ÓΤИРÁТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ÓΤΕРÉТЬ(СЯ)**.

ÓТКÁЗ¹, -а α. 1 άρνηση· он получил - в просьбе αυτός έλαβε αρνητική απάντηση στην αίτηση (παράκληση)· - наотрѣз άρνηση κατηγορηματική· **ÓТВÉТІТЬ** -ом απαντώ αρνητικά. || απάρνηση. || παραιτήση, αποποίηση. 2 (μουσ.) αναίρεση. 3 παύση, σταμάτημα. || εγκατάλειψη. || εκφρ. без -а χωρίς διακοπή, ασταμάτητα· до -а ως το τέλος, ώσπου δεν παίρνει άλλο.

ÓТКÁЗ², -а α. (παλ.) κληροδοσία, η με διαθήκη περιουσία.

ÓТКÁЗÁТЬ¹, -кажѹ, -кажешь ρ.σ. 1 αρνούμαι· απορρίπτω· - в помощи αρνούμαι τη βοήθεια. || (για γάμο) δε δέχομαι, δε συγκατατίθεμαι· она отказала ему αυτή του αρνήθηκε να τον παντρευτεί. 2 στερώ· природа -ла ему в зрѣнии η φύση του στέρησε την όραση· - себѣ в

сáмом неохотѣмом στερούμαι και του πιο απαραιτήτου. || δεν παραδέχομαι· δεν αναγνωρίζω· ему нельзѹ - в талантe δεν μπορώ να αρνηθώ το ταλέντο του. 3 (παλ.) απολύω, δώχω αποπέμνω· - от мѣста, от работы, от слѹжбы απολύω απο τη θέση, τη δουλειά, την υπηρεσία. 4 (για μηχανισμούς κ.τ.τ.)· σταματώ, δε δουλεύω, δε λειτουργώ. || (για μέλη του σώματος, όργανα κ.τ.τ.)· δεν υπακούω ή δεν υποτάσσομαι· με εγκαταλείπει, -пουν· нó-ти -лиць τα πόδια δε μου το λένε· глзѹ -ли η όραση με εγκατέλειψε· Гóлос -áл πάει η φωνή που είχα κάποτε (με εγκατέλειψε). || εκφρ. не -жѹте в лóбѣзности έχετε την καλωσύνη, κάνετε μου τη χάρη. || -ся 1 αρνούμαι· - вѣполнить прóсбу αρνούμαι να εκπληρώσω την παράκληση. 2 παραιτούμαι· απο κάτι· - от наследства παραιτούμαι απο την κληρονομιά. || (για σχέσεις, δεσμούς κ.τ.т.)· διακόπτω· απαρνούμαι· все мой родственный -лиць от менѹ όλοι οι συγγενείς μου με απαρνήθηκαν. || δε θεωρώ δικό μου· - от своѣй пóдписи αρνούμαι την υπογραφή μου· - от своѣх слов αρνούμαι τα λόγια μου. || εγκαταλείπω· παραιτώ· παραιτούμαι· απαρνούμαι· докторá -лиць от этого большóго οι γιατροί τον αποφάσισαν αυτόν τον άρρωστο· - от своегó намѣрениѹ παραιτούμαι του σκοπού μου· - от должности παραιτούμαι απο τη θέση· - от престóла παραιτούμαι απο το θρόνο. 3 σταματώ, παύω (να υπηρετώ, να εργάζομαι, να υποτάσσομαι κ.т.т.). || εκφρ. не -жѹсь(не -лосѹ бы) δεν αρνούμαι, δε θα αρνιόμουν· ευχαρίστως· не -жѹсь вѣпить стакán чáю ευχαρίστως θα πιώ ένα ποτήρι τσάι.

ÓТКÁЗÁТЬ², -ажѹ, -ажешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ÓТКÁЗАННЫЙ**, βρ: -зан, -а, -ο ρ. σ. μ. (παλ.)· (για κληρονομιά)· αφήνω, εγκαταλείπω· κληροδοτώ.

ÓТКÁЗЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ÓТКÁЗÁТЬ(СЯ)**.

ÓТКÁЗЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ÓТКÁЗÁТЬ**². || -ся κληροδοτούμαι.

ÓТКÁЛЫВАНІЕ¹, -я ουδ. βλ. **ÓТКÓЛ**.

ÓТКÁЛЫВАНІЕ², -я ουδ. ξεκαρφίτωση.

ÓТКÁЛЫВАТЬ(СЯ)¹ ρ.δ. βλ. **ÓТКÓЛÓТЬ(СЯ)**¹.

ÓТКÁЛЫВАТЬ(СЯ)² ρ.δ. βλ. **ÓТКÓЛÓТЬ(СЯ)**².

ÓТКÁПЫВАНІЕ, -я ουδ. βλ. **ÓТКÓПКА**.

ÓТКÁПЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ÓТКÓПÁТЬ(СЯ)**.

ÓТКÁРМЛІВАНІЕ, -я ουδ. **ÓТКÓРМ**.

ÓТКÁРМЛІВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ÓТКÓРМІТЬ(СЯ)**.

ÓТКÁТ, -а α. 1 βλ. **ÓТКÁТКА**. 2 παλινδρόμηση· - лафѣта παλινδρόμηση του κιλλίβαντα.

ÓТКÁТÁТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ÓТКÁТАННЫЙ**, βρ: -тан, -а, -ο. 1 τελειώνω το τρίψιμο, το κύλισμα· - белѣ τελειώνω το τρίψιμο των ρούχων με τον κυλιστήρα. 2 δια-

τρέχω (περνώ) γρήγορα. 3 (απλ.) χτυπώ, ξυλοκοπώ. || -ся τελειώνω την ολίσθηση, το γλιστρήμα.

откатить, -ачу́, -áтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **откаченый**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ. 1 παραμερίζω, αναμερίζω κυλώντας· μετακυλώ. 2 (για οχήματα)· φεύγω· αναχωρώ γρήγορα. || -ся 1 μετατοπίζομαι με κύλιση· μετακυλιέμαι. || φεύγω γλιστρώντας· - на конькáх φεύγω με τα παγοπέδιλα. 2 επιστρέφω, γυρίζω πίσω· волна́ -ласть το κύμα (χτυπώντας) γύρισε πίσω. || μτφ. ανατρέπομαι, υποχωρώ κάτω από την πίεση του εχθρού, κατακυλώ.

откатка, -и θ. 1 μετακύλιση, μετατόπιση με κύλιση. 2 μεταφορά ορυκτών έξω του ορυχείου. **откаточный** επ. κυλιστικός, ολισθητικός.

откатчик, -а α., -ца, -ы θ. εργάτης, -ρια μεταφοράς ορυκτών.

откатывание, -я ουδ. βλ. **откатка** (1σημ.).

откатывать (ся) ρ.δ. βλ. **откатить** (ся).

откачать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **откачаный**, βρ: -чан, -а, -ο. 1 αντλώ, βγάζω με την αντλία· - воду βγάζω νερό με την αντλία. 2 βγάζω το νερό από τον πνιγμένο (με κινήσεις, τεχνητή αναπνοή).

откачивание, -я ουδ. βλ. **откачка**.

откачивать ρ.δ. βλ. **откачать**. || -ся α-ντλούμαι.

откачка, -и θ. άντληση· - вода́ άντληση νερού.

откачнуть ρ.σ.μ. κουνώ, κινώ· μετακινώ. || μτφ. (απρόσ.) αποστρέφομαι, ξεκόβω· егó -ло от старьх друзей αυτός ξεκοφε από τους παλιούς φίλους. || -ся κουνιέμαι, κινούμαι, μετακινούμαι. || κινούμαι απότομα προς τα πίσω. μτφ. (απλ.) αποστρέφομαι, ξεκόβω.

откашивать ρ.δ. βλ. **откосить** (1σημ.).

откашливать (ся) ρ.δ. βλ. **откашлянуть** (ся).

откашлянуть ρ.σ. (παλ.) βήχω· αποφλεγματίζω. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

откашлиять ρ.σ. 1 βλ. **откашлянуть**. 2 παύω να βήχω. || -ся αποχρέμπτομαι, βήχοντας βγάζω φλέγματα. || σιγοβήχω (για να καθαρίσει η φωνή).

откидaть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **откиданный**, βρ: -дан, -а, -ο ρίχνω, πετώ· - снег πετώ το χιόνι.

откидной επ. πτυκτός, πτυσσόμενος· διπλωτός· αναστρεφόμενος· -де сидение σκιμπούς, οκλαδία(ς)· -де место το στραμποτέν (θεάτρου, αμαξιού).

откидывать (ся) ρ.δ. βλ. **откинуть** (ся).

откинуть ρ.σ.μ. 1 ρίχνω, πετώ· - камни с доро́ги πετώ τις πέτρες από το δρόμο· - наза́д ρίχνω πίσω. || μτφ. αποβάλλω, διώχνω, αποποιούμαι, απαρνούμαι κάτι. || ξεπερνώ, υ-

περνικώ. || αφήνω, δε συμπεριλαβαίνω στο λογαριασμό, δε λογαριάζω. || μεταρρίπτω· - макарóны на дуршлáг αδειάζω τα μακαρόνια στο στραγγιστήρι. 2 (στρατ.) ανατρέπω· βγάζω από τις θέσεις, τα οχυρά. 3 μετακινώ· ανεβάζω ή κατεβάζω· - крýжку ро́яля σηκώνω το κάλυμμα του πιάνου· - борт грузови́ка κατεβάζω το πλαϊνό του φορτηγού αυτοκινήτου. || μετακινώ απότομα, αναμερίζω· - занавéску αναμερίζω το κουρτινάκι. || (για κεφάλι, χέρια, πόδια) ρίχνω, γυρίζω, γέρνω προς τα πίσω. || -ся 1 ανοίγω απότομα. 2 γέρνω, κλίνω προς τα πίσω· он -лся, упира́ясь на стéну αυτός έγερνε προς τα πίσω, στηριζόμενος στον τοίχο.

откипать ρ.δ. βλ. **откипеть** (2σημ.).

откипеть, -пít ρ.σ. 1 παύω να βράζω· сaмoвáр -ёл το σαμοβάρι έβρασε. || μτφ. εξασθενώ, παρουσιάζω κάμψη, ύφεση, υποχωρώ. 2 κατανάθωμα, καταναθίζω βράζοντας.

отклáдывать (ся) ρ.δ. βλ. **отложить** (ся).

отклáниваться ρ.δ. βλ. **отклáняться** (1σημ.).

|| ανταποδίδω υπόκλιση. || απαντώ με υπόκλιση. **отклáняться**, -яюсь, -яешься ρ.σ. 1 (παλ.) αποχαιρετώ υποκλινόμενος. 2 παύω να υποκλίνομαι, να προσκυνώ, να ταπεινώνομαι.

отклевать, -лoёт, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отклеванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ. 1 μ. ραμφίζω, τρώγω. 2 παύω να ραμφίζω.

отклевывать ρ.δ. ραμφίζω, τρώγω. || -ся ραμφίζω, τρώγω.

отклевание, -я ουδ. βλ. **отклéйка**.

отклевать (ся) ρ.δ. βλ. **отклéить** (ся).

отклéить, -éю, -éишь ρ.σ.μ. ξεκολλώ, αποκολλώ· - ма́рку ξεκολλώ ένσημο. || -ся ξεκολλώ· ма́рка -лась το ένσημο ξεκόλλησε.

отклéйка, -и θ. ξεκόλληση, αποκόλληση.

отклик, -а α. 1 απάντηση, απόκριση· кто там? никакoгó -а ποιός ειν' εκεί; καμιά απάντηση. || κρίση· απόφαση. || απήχηση, αντίλαλος, ηχώ, αχός. 2 μτφ. εντύπωση· αντίκτυπος· **олагóприятный** - ευνοϊκή απήχηση. || πλθ. **отклик**, -ов μτφ. απήχηση· -и на стaтýю απήχηση του άρθρου· -и в печaти απήχηση στον τύπο.

откликаться ρ.δ. βλ. **откликнуться**.

откликнуться, -нусь, -нешься ρ.σ. 1 απαντώ, αποκρίνομαι. 2 μτφ. εκφέρω γνώμη. 3 μτφ. ανταποκρίνομαι.

отклонéние, -я ουδ. 1 απόκλιση· - стрéлки απόκλιση του δείκτη (της βελόνης). 2 μτφ. απόρριψη· - от прoсьбы απόρριψη της αίτησης. 3 παρέκκλιση· - от нóрмы παρέκκλιση από το κανονικό· - от тéмы απομάκρυνση (παρέκβαση) από το θέμα.

отклонить, -лонó, -лонишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **ΟΤΚΛΟΝΕΝΝΥЙ**, βρ: -нён, -ненá, -ненó ρ. σ.μ. 1 κλίνω, γέρνω· - **КОРПУС НАЗАД** γέρνω το σώμα πίσω. || λυγίζω· - **ВÉТКУ** λυγίζω το κλαδάκι. || αποκλίνω· παρεκκλίνω· **ИЗМЕНÉНИЕ ПОГÓДЫ** -λο стрéлку βαρόμετρα η αλλαγή του καιρού έκανε να αποκλίνει ο δείκτης του βαρόμετρου. || κινώ, κουνώ· - **ΜΑΪΤΝΙΚ** κινώ το εκκρεμές. || απομακρύνω· - **ΟΤ СЕОÁ** απομακρύνω απο κοντά μου. 2 αποτρέπω, εμποδίζω. **ΟΗ -ЙЛ** εγώ **ΟΤ** **НЕΟБДУМАННОГО** **ΠΟСТÚΠΚΑ** αυτός τον απέτρεφε απο την απερίσκεπτη πράξη. 3 μτφ. απορρίπτω· δε δέχομαι· - **ΠΡÓСЬБУ** απορρίπτω την αίτηση· - **ΠΡΗΓΛΑШÉНИЕ** δε δέχομαι την πρόσκληση. || -**СЯ** 1 αποκλίνω· **СТРÉЛКА** -**ЛАСЬ** ο δείκτης απόκλινε. || εκκλίνω, αποφεύγω· - **ΟΤ** **УΔÁΡΑ** αποφεύγω το χτύπημα. 2 παρεκκλίνω, λοξοδρομώ. || μτφ. απομακρύνομαι, ξεφεύγω· - **ΟΤ** **ТÉΜΥ** ξεφεύγω απο το θέμα.

ΟΤΚΛΟΝÍТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΤΚΛΟΝÍТЬ(СЯ)**.

ΟΤΚΛΟЧÁТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΤΚΛΟЧÍТЬ(СЯ)**.

ΟΤΚΛΟЧÍТЬ, -чý, -чйшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤΚΛΟЧÉННΥЙ**, βρ: -чён, -ченá, -ченó ρ. σ.μ. αποσυνδέω· - **ТЕΛΕΦÓННΥЙ** **ΑΠΠΑΡÁΤ** αποσυνδέω το τηλέφωνο. || -**СЯ** αποσυνδέομαι.

ΟΤΚΟВÁТЬ, -кубó, -куёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤΚÓВΑΝНΥЙ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 σφυρηλατώ. 2 αποχωρίζω, βγάζω, αφαιρώ· - **ΠΟДΚÓВКУ** βγάζω το πέταλο (ξεπεταλώνω). 3 αποσφυρηλατώ, τελειώνω τη σφυρηλάτηση. || -**СЯ** 1 σφυρηλατούμαι. 2 αποσπώμαι, βγαίνω· **ΠΟДΚÓВКА** -**ЛАСЬ** το πέταλο βγήκε.

ΟΤΚÓВΥВÁТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΤΚΟВÁТЬ(СЯ)**.

ΟΤΚОВΥЛÍТЬ ρ.σ. παραμερίζω κουτσαίνοντας.

ΟΤΚОВЫРÍВÁТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΤΚОВЫРÍТЬ**. || -**СЯ** σκαλίζομαι, ξύνομαι, αποσπώμαι, βγαίνω.

ΟΤΚОВЫРНÚТЬ ρ.σ. βλ. **ΟΤΚОВЫРÍВÁТЬ**.

ΟΤΚОВЫРÍТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤΚОВЫРЯННΥЙ**, βρ: -рян, -а, -ο ξύνω, σκαλίζω· - **ШТУКАТУРУ** ξύνω το σοβά.

ΟΤΚОВЫРÍТЬ¹ ρ.σ. αντιβγαίνω με ατού.

ΟΤΚОВЫРÍТЬ² ρ.σ. χαιρετώ στρατιωτικά.

ΟΤΚÓЛ, -а α. απόσπαση· **Ξεκάρφωμα**· αποκοπή, κόψιμο·

ΟΤΚΟЛÁЧИВÁТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΤΚΟЛОТÍТЬ**. || -**СЯ** ξεκαρφώνομαι· αποσπώμαι.

ΟΤΚÓЛЕ κ. **ΟΤΚÓЛЬ** επίρ. (παλ. κ. διακ.) απο που, πόθεν.

ΟΤΚΟЛОТÍТЬ, -лочý, -лóтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤΚΟЛÓЧЕННΥЙ**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξεκαρφώνω· - **ДÓСКУ** ξεκαρφώνω τη σανίδα. 2 ξυλοκοπώ, ξυλίζω, ξυλοφορτώνω.

ΟΤΚΟЛÓТЬ¹, -колó, -кóлешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤΚÓЛОТНΥЙ**, βρ: -лот, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αποκόπτω, κόβω, σπάζω, θραύω· αποσπώ· - **КУСÓЧЕК** **СÁХАРУ** σπάζω ένα κομματάκι ζάχαρη· - **ШÉПКУ** **ΟΤ** **ΠΟЛÉΝΑ** βγάζω μια σχίζα απο το κού-

τσουρο· - **ГЛÉБУ** **ЛÝДΑ** σπάζω ένα μεγάλο κομμάτι πάγο. || μτφ. αποχωρίζω, ξεμοναχιάζω, ξεκόβω καταδιώνοντας· - **ΟЛÉНЯ** **ΟΤ**· **ΟΤÁΔΑ** ξεμοναχιάζω το ελάφι απο το κοπάδι. || μτφ. αποσπώ· αποστερώ. 2 (απλ.) εκφράζομαι άστοχα, άκαιρα, άτοπα· - **СЛОВО** λέγω άστοχη λεξούλα· - **ШÚТКУ** λέγω άκαιρο (άτοπο) αστειό. || χορεύω επιδέξια. || -**СЯ** αποσπώμαι, σπάζω, αποκόπτομαι. || μτφ. ξεκόβω, απομονώνομαι· - **ΟΤ** **ТОВАРИШÉЙ** ξεκόβω απο τους συντρόφους.

ΟΤΚΟЛÓТЬ², -олó, -όлешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤΚÓЛОТНÝЙ**, βρ: -лот, -а, -ο ρ.σ.μ. ξεκαρφιτσώνω· - **БАНТ** ξεκαρφιτσώνω το φιόγκο· - **ДУЛÁВКУ** βγάζω την παραμάνα (καρφίτσα). || -**СЯ** ξεκαρφιτσώνομαι.

ΟΤΚΟЛОШМÁТÍТЬ, -áчу, -áтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤΚΟЛОШМÁЧЕННΥЙ**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) ξυλοκοπώ, κάνω τουλούμι στο ξύλο.

ΟΤΚΟЛУПÁТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤΚΟЛУПАННÝЙ**, βρ: -пан, -а, -ο (απλ.) κόβω κομματάκια, τρίβω· - **КУСÓЧЕК** **ХЛÉБНОЙ** **ΚÓРΚΙ** κόβω κομματάκι κοριάς ψωμιού.

ΟΤΚΟЛУПНÚТЬ ρ.σ. βλ. **ΟΤΚΟЛУПΥВÁТЬ**.

ΟΤΚΟЛУПΥВÁТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΤΚΟЛУПÁТЬ**. || -**СЯ** αποκόπτομαι· τρίβομαι.

ΟΤΚÓЛЬ βλ. **ΟΤΚÓЛЕ**.

ΟΤΚΟΜΑΝДÍРОВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ΟΤΚΟΜΑΝДÍРÓВКА**.

ΟΤΚΟΜΑΝДÍРОВАТЬ, -рýю, -рýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤΚΟΜΑΝДÍРОВАННÝЙ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. στέλλω αποστολή (για προσωρινή υπηρεσία ή εργασία). || εξαποστέλλω, κατευθύνω, στέλλω.

ΟΤΚΟΜΑΝДÍРÓВКА, -и θ. αποστολή (για προσωρινή υπηρεσία ή εργασία). || στάλσιμο.

ΟΤΚΟΜΑΝДÍРÓВΥВÁТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΤΚΟΜΑΝДÍРОВАТЬ**. || -**СЯ** στέλλομαι. || εξαποστέλλομαι· κατευθύνομαι.

ΟΤΚΟΜÁНДОВАТЬ, -дую, -дуешь ρ.σ. είμαι διοικητής, διοικώ· **ΟΗ** -**АЛ** **ЧÉТΥРЕ** **ГÓДА** αυτός έκανε διοικητής τέσσερα χρόνια. || παύω να είμαι διοικητής.

ΟΤΚΟНОПÁТÍТЬ, -áчу, -áтишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ΟΤΚΟНОПÁЧЕННÝЙ**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 καλαφατίζω, πακτώ· - **ЛÓДКУ** καλαφατίζω τη βάρνα. 2 ανοίγω (αφαιρώντας το καλαφατίσμα).

ΟΤΚΟНОПÁЧИВÁТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΤΚΟНОПÁТÍТЬ**. || -**СЯ** καλαφατίζομαι.

ΟΤΚΟПÁТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ΟΤΚÓПАННÝЙ**, βρ: -пан, -а, -ο. 1 ξεσκάβω, εκσκάπτω· ξεχώνω· ξεθάβω. 2 μτφ. ανασκαλίζω, ανερευνώ, βρισκω ξεσκάβοντας. || -**СЯ** ξεσκάβομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ΟΤΚÓПКА, -и θ. εκσκαφή. || ανερεύνηση.

откорм, -α α. θρέψη, θρέψιμο· καλόθρεμμα.
откормить, -ормлю, -ормишь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **откормленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. τρέφω καλά, γερεύω· παχύνω· ~ **животное на убой** τρέφω το ζώο για σφάξιμο. || -ся καλοθρέφομαι· γεμίζω· **-мившая женщина** καλοθρεμμένη (γιομάτη) γυναίκα.

откормленный επ. απο μτχ. καλοθρεμμένος.
откормочный επ. για θρέψιμο, για πάχυνση.
откос, -α α. 1 πλαγιά, κλιτύς· κλίση, κατωφέρεια· ~ **холма** η πλαγιά του λόφου. || η πλευρική κλίση του δρόμου. 2 επικλινές μέρος· **оконный** - το επικλινές μέρος του παράθυρου. 3 πλαγιότητα, λοξότητα. || εκφρ. **пустить поезд под** ~ εκτροχιάζω το τρένο στην πλαγιά.

откосить, -кошу, -косишь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **оукосенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ. 1 κοσίζω. 2 αποκοσίζω, τελειώνω το κόσισμα. || -ся αποκοσίζω, τελειώνω το κόσισμα.

откосный επ. επικλινής, κατωφερής, πρανής. || λοξός.

откочевать, -чѣю, -чѣешь ρ.σ. μετακινούμαι, φεύγω νομαδικά. || μετοικώ. || αποδηλώ κατά κοπάδια, κατά σμήνη.

откочевка, -и θ. μετακίνηση νομαδική. || μετοίκηση. || αποδήμηση κοπαδιστή.

откочевывать ρ.δ. βλ. **откочевать**.

откраивать ρ.δ. βλ. **откроить**. || -ся κόβομαι (για ύφασμα).

открамаливать ρ.δ. βλ. **открамалить**. || -ся κολλαρίζομαι καλά.

открамалить ρ.σ.μ. 1 κολλαρίζω καλά. 2 αποκολλαρίζω, τελειώνω το κολλαρίσμα.

открепительный επ. αποσυνδεδεικτός. || της διαγραφής· ~ **талон** δελτίο διαγραφής.

открепить, -плѣ, -пѣшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **открепленный**, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. ξεστεριώνω· αποσυνδέω, αποσυνάπτω· λύνω. || διαγράφω απο το λογαριασμό, σβήνω. || -ся αποσυνδέομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

открепление, -я ουδ. ξεστερίωμα· αποσύνδεση· λύσιμο. || διαγραφή, σβήσιμο απο τον κατάλογο ή το λογαριασμό.

откреплять(ся) ρ.δ. βλ. **открепить(ся)**.

откреститься, -ещѣсь, -ѣстишься ρ.σ. 1 (παλ.) κάνω το σταυρό μου (για αποτροπή κακού). 2 παύω, τελειώνω να κάνω το σταυρό.

открещиваться ρ.δ. βλ. **откреститься** (1σημ). || αποφεύγω παντοιοτρόπως.

откровение, -я ουδ. 1 (παλ.) αποκάλυψη· ~ **Иоáна** η αποκάλυψη του Ιωάννη. 2 ξεσκέπασμα, φανέρωμα· γνωστοποίηση. || εκμυστήρευση. 3 ικανότητα αντίληψης. 4 (παλ.) ειλικρίνεια.

откровенничать ρ.δ. μιλώ ειλικρινά.

откровенно επίρ. ειλικρινά.

откровенность, -и θ. ειλικρίνεια.

откровенный επ., βρ: -вѣнен, -вѣнна, -ο. 1 ειλικρινής· ~ **человек** ειλικρινής άνθρωπος. 2 απροκάλυπτος, ασυγκάλυπτος· απροσχημάτιστος· έκδηλος, φανερός. || ευπαρρησιαστος, ελευθερόστομος. 3 (για ενδυμασία) αποκαλυπτικός (πολύ κοντός, ξελαιμιστός, έξωμος).

откроить ρ.σ.μ. (για ύφασμα) αποκόπτω.

откромсать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρθ. χρ. **откромсанный**, βρ: -сан, -а, -ο αποκόπτω, κόβω τεμάχιο.

открутить, -учу, -утишь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **открученный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξεστρίβω, ξετυλίγω· ~ **верёвку** ξεστρίβω την τριχιά. || ξεβιδώνω, αποκοχλιώνω· ~ **гайку** ξεστρίβω το παξιμάδι (περικόχλιο). 2 αποκόπτω στρίβοντας. || -ся 1 ξεστρίβω, ξετυλίγομαι. || αποκοχλιώνομαι· ξεβιδώνομαι. 2 μτφ. αποφεύγω, ξεφεύγω, υπεκφεύγω, κλωθογυρίζω.

откручивать(ся) ρ.δ. βλ. **открутить(ся)**.

открыватель, -я α. ο ανακαλύπτων, ο ανακαλύφας, ο ευρέτης.

открывать(ся) ρ.δ. βλ. **открыть(ся)**.

открытие, -я ουδ. 1 άνοιγμα· **запечатанно-го ящика** άνοιγμα του σφραγισμένου κιβωτίου. || άναρξη· ~ **огня по неприятелю** άνοιγμα πυρός κατά του εχθρού· ~ **выставки** άνοιγμα της έκθεσης. || αποκαλυπτήρια· ~ **памятника** αποκαλυπτήρια μνημείου, ανδριάντα. 2 ανακάλυψη· **научное** - επιστημονική ανακάλυψη.

открытка, -и θ. επιστολικό δελτάριο, κάρτα, καρτ-ποστάλ.

открыто επίρ. ανοιχτά· ειλικρινά κλπ. επ.

открытый επ. απο μτχ. 1 ανοιχτός· -οε **окно** ανοιχτό παράθυρο. 2 απροκάλυπτος· -**ая** **местность** ανοιχτό μέρος. || άκάλυπτος, απροστάτευτος· ~ **фланг** (στρατ.) άκάλυπτο πλευρό. 3 άκάλυπτος, ασκέπαστος· ~ **автoбус** άνοιχτό λεωφορείο. 4 γυμνός· -**ая шея** γυμνός λαιμός. || έξωμος, ξελαιμιστός, ντεκολτέ· **σχιστός**· ~ **ворот** ανοιχτός γιακάς· **ωλύза с -ми рукавами** μπλούζα με σχιστά μανίκια. 5 ελεύθερος (εισόδου)· ~ **судебный процесс** δικαστήριο με ανοιχτές τις θύρες· -οε **партийное собрание** ανοιχτή κομματική συνέλευση. 6 ειλικρινής, ανυπόκριτος· ευθύς· с **-ым сердцем** με ανοιχτή καρδιά· ~ **характер** ευθύς χαρακτήρας. 7 του είδους, της μορφής· -**ая форма** **туберкулёза** ανοιχτή μορφή φυματίωσης. 8 μτφ. φανερός, έκδηλος, δεδηλωμένος. || εκφρ. ~ **вопрос** ανοιχτό (άλυτο) ζήτημα· -οε **голосование** ανοιχτή (φανερή) ψηφοφορία· ~ **лоб** ανοιχτό (μεγάλο) μέτωπο· -οε **море** ανοιχτή θάλασσα (ελευθεροπλοία)· **выйти в** -οε **море** βγαίνω στ' ανοιχτά (σε ανοιχτό πέλα-

γος) -οε ΠΙΣΜΌα) ανοιχτό (ασφράγιστο) γράμμα. β) ανοιχτό (δημοσιεύμενο) γράμμα. -Я РѢНА ανοιχτή πληγή (μη επούλωμένη). - СЛОГ φωνηεντόληκτη συλλαβή. В -УЮ ανοιχτά, φανερά (όχι στα κρυφά). ПОД -ИМ НЕБОМ στο ύπαιθρο. С -МИ ГЛАЗАМИ έχοντας πλήρη επίγνωση (σκοπού, καθήκοντος κ.τ.τ.) συνειδητά. В -ОМ ПОЛЕ στο ύπαιθρο.

открѣть, -рѣю, -рѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. открьтій, βρ: -крѣт, -а, -о ρ.σ. 1 ανοίγω. - сундѣк ανοίγω το σεντούκι. - зѣнтѣк ανοίγω την ομπρέλιτσα. - окнѣ ανοίγω το παράθυρο. - кастрѣлю ξεκουπώνω την κατσαρόλα. - ѡбѣнку консѣрвов ανοίγω την κονσέρβα ή το κονσερβοκούτι. || ξεκλειδώνω - дверь ξεκλειδώνω την πόρτα. || μτφ. αφήνω ελεύθερα. κάνω προσιτό. - гранѣцу ανοίγω τα σύνορα. - дорѣгу к знѣнѣю (μτφ.) ανοίγω το δρόμο για τις γνώσεις. 2 αποκαλύπτω, εμφανίζω, φανερώνω. δείχνω. - картѣн (χαρτп.) δείχνω τα χαρτιά. 3 (διάφορες σημ.). - свет ανάβω το φως. - газ ανοίγω το γκαζ. - вѣду ανοίγω το νερό (την κάνουλα). - нѡвую шкѡлу ανοίγω καινούριο σχολείο. - клуб ανοίγω λέσχη. 4 αρχίζω. - собрѣние ανοίγω τη συνέλευση. - театрѣльный сезѡн ανοίγω τη θεατρική περίοδο. - огѡнѣ ανοίγω πυρ, αρχίζω τα πυρά. 5 αποκαλύπτω, φανερώνω. - тѣйну εκμυστηρεύομαι. 6 ανακαλύπτω. Колѣумѡ -нѣл Амѣрику ο Κολόμπος ανακάλυψε την Αμερική. || εκφρ. - Амѣрику (ειρν. για γνωστό πια γεγονός) ανακαλύπτω την Αμερική. - глазѣ комѣ ανοίγω τα μάτια κάποιου (κάνω κάποιον να αντιληφθεί). - счѣт α) ανοίγω λογαριασμό, βάζω χρήματα στο ταμειευτήριο). β) αρχίζω την πληρωμή με λογαριασμό (για τράπεζα) γ) ανοίγω το σκορ. δ) έχω (κάνω) την πρώτη επιτυχία. || -ся 1 ανοίγω. чемодѣн -лся η βαλίτσα άνοιξε. кнѣга -ласѣ το βιβλίο άνοιξε. || ξεκλειδώνομαι. дверь -ласѣ κлючѡм η πόρτα άνοιξε με το κλειδί. 2 ξανοίγομαι, εκτεινόμεαι, απλώνομαι. || (για μέλη του σώματος) διακρίνομαι, φαίνομαι. || μτφ. αποκαλύπτομαι. 3 γίνομαι γνωστός, έρχομαι στο φως, βγαίνω στην επιφάνεια, στα φѡρα. ανακαλύπτομαι. -лся зѣговѡр ανακαλύφτηκε συνομισία. 4 αρχίζω, κάνω έναρξη. театр -лся το θέατρο άνοιξε. 5 εκμυστηρεύομαι όλα. 6 (για πληγή) ανοίγω. || εκφρ. Глазѣ -лѣсь τα μάτια άνοιξαν (άρχισα να καταλαβαίνω).

откѣда επίρ. 1 (ερωτηματικό) απο πѡυ; πѡθεν; - рѡдом? απο που κατάγεται; - идѣшь? απο που έρχεται; - вы ѣто знѣете? απο που το ξέρετε; || απο ποιόν; απο τι; || απο που κι ως που! - ѣти вѣши? απο που κι ως που αυτά είναι δικά σας; 2 απ' όπου. он смѡтрѣл

туда, - вышлѣ две тѣмные фѣгѣры αὐτὸς κοίταξε προς τα εκεί, απ' όπου βγήκαν δυὸ σκοτεινές φιγούρες. - вы она ни пришлѣ απ' όπου και αν αυτή ήρθε. - вы нѣ было απ' όπου θέλω, (δε σε ενδιαφέρει).

откѣда-лѣбо επίρ. βλ. откѣда-нибудь.

откѣда-нибудь επίρ. απο οπουδήποτε, απο οποιοδήποτε μέρος, απ' όπου κι αν, ο(πο)θενδήποτε. || απο αποιονδήποτε, απο οιονδήποτε.

откѣда-то επίρ. απο κάπου. || απο κάποιον.

откѣдова επίρ. (απλ.) απο κάπου.

откуп, -а, πλθ. -ѣ а. 1 (παλ.) φορολογικό δικαίωμα, είσπραξη φόρων. 2 εξαγορά. λύτρα. || εκφρ. брать - на а). (παλ.) εξαγοράζω το δικαίωμα σε κάτι. β) αποκτώ δικαίωμα σε κάτι.

откупѣть(ся) ρ.δ. βλ. откупѣть(ся).

откупѣть, -уплѣ, -ѣпишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. откупленнѣй, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. (παλ.) 1 αγοράζω ολοκληρωτικά, όλο. || εκμισθώνω. || εξαγοράζω δικαίωμα. 2 (απο)λυτρώνω, εξαγοράζω με λύτρα. || απαλλάσσω, γλυτώνω. || -ся 1 (απλ.) απελευθερώνομαι, (απο)λυτρώνομαι. || απαλλάσσομαι με πληρωμή. - от солдѣтѣннѣ εξαγοράζω τη στρατιωτική θητεία. 2 ξεφοτώνομαι, γλυτώνω, απαλλάσσομαι.

откупнѡй επ. του φορολογικού δικαιώματος.

откупѡрѣвание, -я ουδ. βλ. откупѡрка.

откупѡрѣвать(ся) ρ.δ. βλ. откупѡрѣть(ся).

откупѡрѣть ρ.σ.μ. ξεβουλώνω, ξεταπώνω, εκπωματίζω, ανοίγω. ξεστουπώνω. || -ся εκπωματίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

откупѡрка, -и θ. ξεβούλωμα, εκπωμάτιση.

откупшѣк, -ѣ а. (παλ.) ο αγοραστής του δικαιώματος επιβολής φόρου, φορομπλήχτης.

откусѣть -ушѣ, -ѣсишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. откусеннѣй, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 κόβω με τα δόντια, δοντοκόβω. - клѣδα κόβω ψωμί με τα δόντια. 2 κόβω (με τανάλια, πένσα κ.τ.τ.). - плоскогѣбцами конѣц πρόβολоки κόβω με τη μπένσα την άκρη του σύρματος.

откусѣвать ρ.δ: βλ. откусѣть. || -ся κόβομαι, αποκόπτομαι.

откусѣть ρ.σ. (παλ.) 1 αποτρώγω, τελειώνω το φαγητό. 2 συντρώγω, συμπαρακάθομαι σε γεύμα, τσάι κ.τ.τ. || δοκιμάζω (γεύομαι) αποκόπτοντας.

отлавѣрѡвать, -рюю, -рѣшь ρ.σ. (ναυτ.) φεύγω ελίσσόμενος.

отлавѣливание, -я ουδ. βλ. отлѡб.

отлавѣливать(ся) ρ.δ. βλ. отлѡвѣть(ся).

отлагѣтельство, -а ουδ. αναβολή.

отлагѣть ρ.δ. (παλ.) βλ. отложѣть (2, 6 σημ.). || -ся βλ. отложѣться.

отладѣть, -ѣжу, -ѣдишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. отладѣннѣй, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. (για μηχανισμοѣς κ.τ.τ.). διορθώνω, φτιάχνω, θε-

ραπεύω βλάβη· επισκευάζω.

отлэдка, -и θ. διόρθωση, φτιάξιμο, θεραπεία βλάβης· επισκευή.

отлэживать ρ.δ. βλ. **отлэдить**. || -ся διορθώνομαι, επισκευάζομαι.

отлакировать ρ.σ. βλ. **лакировать**.

отламивать(ся) ρ.δ. βλ. **отломить(ся)**.

отлегать, -ает ρ.δ. βλ. **отлечь**.

отлежать, -жу́, -жишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отлэжанный**, βρ: -жан, -а, -ο ρ.σ. 1 μ. μουδιάζω (απο το ξάπλωμα ή την πίεση)· - себе рўку μουδιάζω το χέρι μου· - бόка μουδιάζω το πλευρό. 2 (για άρρωστο) κάθομαι ξαπλωμένος. || -ся 1 γερεύω, αναρρώνω. 2 ωριμάζω διατηρούμενος· яблочки -лись τα μήλα ωρίμασαν διατηρούμενα.

отлэживать ρ.δ. βλ. **отлежать**. || -ся 1 βλ. **отлежаться**. 2 ξαπλώνω· περιμένω ξαπλωμένος.

отлепить, -еплѹ, -эпишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отлэпленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. ξεκολλώ, αποκολλώ· - пластіррь ξεκολλώ το έμπλαστρο. || -ся ξεκολλώ· мάρка -лась το ένσημο ξεκόλλησε.

отлепить(ся) ρ.δ. βλ. **отлепиться(ся)**.

отлёт, -а α. αναχώρηση, πτήση, πέταγμα· - птиц αποδημία των πτηνών. || εκφρ. на -е λίγο πιο πέρα, σε μικρή απόσταση· держать на отлёте κρατώ ανάμερα· держать на - папиросу κρατώ το τσιγάρο ανάμερα· быть на -е είμαι έτοιμος για πτήση.

отлетать ρ.δ. βλ. **отлететь**.

отлетать² ρ.σ. 1 παύω να πετώ, τελειώνω την πτήση. 2 υπηρετώ αεροπόρος, είμαι αεροπόρος. || -ся παύω να πετώ, τελειώνω την πτήση.

отлететь, -лечу́, -летишь ρ.σ. 1 φεύγω, αναχωρώ πετώντας, πετώ, αφίπταμαι· ласточки -ли τα χελιδόνια έφυγαν (αποδήμησαν). самолёт -ёл το αεροπλάνο πέταξε. || εξαφανίζομαι, χάνομαι, σβήνω· -ла молодость πάνε (έφυγαν) τα νιάτα· -ла от неё улыбка έσβησε το χαμόγελό της. 2 αναπηδώ, ανατινάζομαι, τινάζομαι, πετιέμαι πίσω· мяч -ёл от стены το τόπι χτυπώντας στον τοίχο, τινάχτηκε προς τα πίσω. 3 αποσπώμαι, πετιέμαι πέρα· ξεκόλλω· подбыва -ла η σόλα βγήκε· пуговицы -ли τα κουμπιά (απο το τέντωμα) πετάχτηκαν πέρα. || απομακρύνομαι· αφίπταμαι.

отлётный επ. αποδημητικός.

отлечь, -лягу́, -ляжешь, -лягут, παρλθ. χρ. **отлэг**, -легла́, -лѹ, προστι. **отлэг**, μτχ. παρλθ. χρ. **отлэгший** ρ.σ. παύω, σταματώ· παρέρχομαι, περνώ· боль -легла о πόνοσ πέρασε. || (απρόσ.)· ανακουφίζομαι, εξαλαφρώνω· у меня -глѹ от сердца εξαλάφρωσε η καρδιά, μου έφυγε ένα βάρος απο την καρδιά.

отлѹв, -а α. 1 έκχυση· εκκένωση, άδεια-

σμα. 2 έκχυση με άντληση. 3 (για νερά, κύματα κ.τ.τ.) κύλιση (γύρισμα) προς τα πίσω, επιστροφή. 4 (για μέταλλα) χύση, χύσιμο. 5 η άμπωτη· - и прилив άμπωτη και παλίρροια. || μτφ. μείωση, ελάττωση, λιγότεμα. || υποχώρηση· временный - революции προσωρινή υποχώρηση της επανάστασης. 6 απόχρωση· золотѹй - χρυσαφένια απόχρωση. || (παλ.) αναλαμπή, έκλαμψη φωτός· ανταύγεια, αντιλαμπή.

отливание, -я ουδ. βλ. **отлѹв**.

отливать ρ.δ. 1 βλ. **отлѹть**. 2 έχω απόχρωση, διαχέομαι· ириδίζω, αντανακλώ. || -ся 1 βλ. **отлѹться**. 2 βλ. ρ. ενεργ. φ.

отливка, -и θ. 1 έκχυση, χύση, χύσιμο· - воды χύσιμο νερού. 2 (τεχ.) χύσιμο· - трупѹ το χύσιμο σωλήνων. || χυτό αντικείμενο.

отливной επ. της εκροής, για εκροή.

отливной επ. της άμπωτης· -οе течение η άμπωτη· - час η ώρα της άμπωτης.

отливочный επ. βλ. **отливной**.

отливнать, -ает ρ.σ. παύω να αλλάζω το τρίχωμα ή το πτέρωμα.

отливнать ρ.δ. βλ. **отлѹпнуть**.

отлѹпнуть ρ.σ., παρλθ. χρ. **отлѹп**, -ла, -ло ξεκολλώ· мάρка -ла το ένσημο ξεκόλλησε. || (απλ.) παύω να γίνομαι ενοχλητικός, φόρτωμα.

отлѹть, отольѹ, отольѹшь, παρλθ. χρ. **отлѹл**, отлѹла́ отлѹло, προστι. **отлѹй**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отлѹтый**, βρ: **отлѹт**, **отлѹитѹ**, **отлѹито** ρ.σ. μ. (με γεν. κ. αιτ.). 1 εκχύνω, ξεχύνω· αδειάζω· ρίχνω. 2 αντλώ, βγάζω· - воду из котлована βγάζω νερό απο το λάκκο. 3 (για νερό, κύμα κ.τ.τ.) γυρίζω, κυλώ πίσω· επιστρέφω. 4 συνεφέρω χύνοντας νερό. 5 (απλ.) βρέχω, καταβρέχω· μουσκεύω. 6 (τεχ.) χύνω, εκτυπώνω· - колокол χύνω καμπάνα· - статую χύνω άγαλμα· - детали χύνω εξαρτήματα. || -ся (για μέταλλα) χύνομαι, εκτυπώνομαι. || μτφ. διαμορφώνομαι, παίρνω τη μορφή. || εκφρ. отольѹтся волку овѹчьи ή κόшке мышкѹины слѹзки; отольѹтся чѹи слѹзы (слѹзки) кому́ εκδικούμαι, βγάζω το άχτι μου· θα κλάψει και η δική σου μάνα· έσεται ήμαρ, θά 'ρθει η μέρα.

отличать ρ.δ. βλ. 1 βλ. **отличить**. 2 ξεχωρίζω, διακρίνω, κάνω να ξεχωρίζει. 3 προτιμώ, δείχνω ιδιαίτερη προτίμηση ή προσοχή. || -ся 1 βλ. **отличиться**. 2 διακρίνομαι, ξεχωρίζω· - умѹм διακρίνομαι για το πνεύμα (εξυπνάδα).

отличие, -я ουδ. 1 διαφορά· внешние -я εσωτερικές διαφορές· существенные и несущественные -я ουσιώδεις και επουσιώδεις διαφορές. 2 διάκριση· за боевое - για διακεκριμένη πράξη στη μάχη· за - по службе για διαπρεπή υπηρεσία. 3 αριστείο, βραβείο· παράσημο. || εκφρ. в - от αντίθετα απο, σε διά-

κρίση απο· с -ем άριστα, με άριστα· ΟΚΟΝЧИТЬ ШКОЛУ с -ем τελειώνω το σχολείο με άριστα.

ОТЛИЧИТЕЛЬНЫЙ επ. 1 διακριτικός· -НЕ ЗНАКИ НА ПОГОНАХ τα διακριτικά σημάδια στις επωμίδες. 2 χαρακτηριστικός· ξεχωριστός· -Я ОСОБЕННОСТЬ χαρακτηριστική ιδιομορφία· -НЕ ПРИЗНАКИ χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

ОТЛИЧИТЬ, -ЧҮ́, -ЧИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ОТЛИЧЕННЫЙ**, βρ: -чѐн, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. 1 διακρίνω· ξεχωρίζω· - ПРАВДУ ОТ ЛЖИ ξεχωρίζω την αλήθεια απο το ψέμα· ЕГÓ НЕ -ЧИШЬ ΟΤ ΟΡÁΤΑ αυτόν δεν μπορείς να τον ξεχωρήσεις απο τον αδερφό του (μοιάζει καταπληκτικά). 2 βραβεύω· παρασημοφορώ· || -СЯ διακρίνομαι, ξεχωρίζω· ОН -ЛСЯ ХРАБРОСТЮ αυτός διακρίθηκε για τη γενναιότητα· - В НАУКАХ διακρίνομαι στις επιστήμες· - В ООДЬ διακρίνομαι στη μάχη· || διαπρέπω.

ОТЛИЧКА, -И θ. βλ. **ОТЛИЧИЕ** (1σημ.).

ОТЛИЧНИК, -А α., -ЦА, -Н θ. αριστούχος, -α, άριστος, -η.

ОТЛИЧНО 1 επίρ. άριστα· УЧЕНИК ОТВѢТИЛ - ο μαθητής απάντησε άριστα· ОНÁ УЧИТСЯ - αυτή μαθαίνει άριστα. 2 ως κατηγ. είναι υπέροχα, θαυμάσια· ЗДЕСЬ - εδώ είναι υπέροχα. 3 πολύ καλά, ωραία, περίφημα· СЕЙЧАС ОН ПРИДѢТ. - -, МЫ ЕГÓ ЗДЕСЬ ПОДОЖДѢМ ΤΩΡΑ αυτός θα έρθει. - Πολύ καλά, εμείς θα τον περιμένουμε εδώ. 4 ως ουσ. ο βαθμός άριστα· ОН ПОЛУЧИЛ - αυτός πήρε άριστα.

ОТЛИЧНЫЙ επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 διαφορετικός, διάφορος, άλλος, αλλιώςτικός· Со-вершенно -не характерн τελείως διαφορετικοί χαρακτήρες· -οε от прѣжнего решѣние διαφορετική απόφαση απο την προηγούμενη. 2 άριστος, υπέροχος, έξοχος, εξαίσιος, θαυμάσιος.

ОТЛОВ, -А α. πιάσιμο· σύλληψη· αλίευση.

ОТЛОВИТЬ, -ОВЛѢ, -ОБИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ОТЛОВЛЕННЫЙ**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 τελειώνω το ψάρεμα, την αλίευση. 2 πιάνω, συλλαμβάνω· || -СЯ βλ. ρ. ενεργ. φ.

ОТЛОГИЙ επ., βρ: -ЛОГ, -а, -ο επικλινής, γυρτός, γερμένος· κατωφερής, -ρικός· - ОБРЕГ επικλινής όχθη ή ακτή· - СКЛОН κατωφέρεια· - с обѣих сторѢн αμφικλινής.

ОТЛОГО επίρ. επικλινώς, γερτά κλπ. επ.

ОТЛОГОСТЬ, -И θ. κλίση, γέρμα, κατωφέρεια, κατηφορία, κατηφόρα.

ОТЛОЖЕНИЕ, -Я ουδ. 1 αναβολή· - ДѢЛА αναβολή της υπόθεσης. 2 απόθεση αυτών. 3 κατακάθιση, σχηματισμός στρώματος, ιζηματογένεση.

ОТЛОЖИСТЫЙ επ., βρ: -ЖИСТ, -а, -ο (παλ.) βλ. **ОТЛОГИЙ**.

ОТЛОЖИТЬ, -ЛОЖҮ́, -ЛОЖИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **ОТЛОЖЕННЫЙ**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βάζω κατα μέρος· αποθέτω· || αφήνω, διατηρώ κάτι για κάποιον· - на чѢрНЫЙ ДЕНЬ βάζω στην άκρη για ώρα ανάγκης· || τέμνω, χωρίζω. 2 αναβάλλω· - на зáВТРА αναβάλλω για αύριο· - СВАДЬБУ αναβάλλω το γάμο. 3 (παλ.) αναδιπλώνω· - ВОРОТНИКÁ κατεβάζω το γιακά. 4 ξεξεύω. 5 (διαлк.) ανοίγω, σύρω, τραβώ (το σύρτη, μάνταλο κ.τ.τ.). 5 γεννώ, αποθέτω· - ЯИЦА αποθέτω αυγά για κλωσσισμα· - ИКРҮ αποθέτω το γόνο, γονοβολώ, ωτοκώ. 6 (γεωλ.) σχηματίζω στρώματα· || εκφρ. - попечѣние δε φροντίζω πιά, παύω να φροντίζω· || -СЯ 1 (γεωλ.) κατακάθομαι, σχηματίζω στρώμα. 2 μτφ. εντυπώνομαι, μου κολλά, μου μπαίνει· - В ПÁМЯТИ εντυπώνομαι στη μνήμη. 3 (παλ.) αποσπώμαι, ξεχωρίζω, γίνομαι ανεξάρτητος· || απομακρύνομαι, αποφεύγω· απομονώνομαι.

ОТЛОЖНѢЙ επ: - ВОРОТНИК анаδιπλωνόμενος γιακάς (αντών. του ορθός).

ОТЛОМАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ОТЛОМАННЫЙ**, βρ: -ман, -а, -ο. 1 σπάζω, θραύω, τσακίζω· θλω. 2 (απλ.) διατρέχω· || -СЯ σπάζω, θραύομαι, τσακίζομαι.

ОТЛОМАТЬ, -ОМЛѢ, -ОМИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ОТЛОМЛЕННЫЙ**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. βλ. **ОТЛОМАТЬ** (1σημ.). || -СЯ βλ. **ОТЛОМАТЬСЯ**.

ОТЛУП, -А α. σχισμή στο ξύλου δέντρου.

ОТЛУПИТЬ, -УПЛѢ, -УПИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ОТЛУПЛЕННЫЙ**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.). 1 ξεφλουδίζω· ξετσοφλίζω. 2 δέρνω, τις βρέχω, ξυλοκοπώ· ЗДѢРОВО - δέρνω γερά· || -СЯ ξεφλουδίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ОТЛУПЛЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ОТЛУПИТЬ(СЯ)**.

ОТЛУЩЕВАТЬ, ЦҮ́, -ЦҮЕШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ОТЛУЩОВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) δέρνω γερά.

ОТЛУЧАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ОТЛУЧИТЬ(СЯ)**.

ОТЛУЧЕНИЕ, -Я ουδ. (παλ.) απόσπαση, ξέκομμα· απομάκρυνση· διώξιμο· εκτόπιση, εξορία.

ОТЛУЧИТЬ, -ЧҮ́, -ЧИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ОТЛУЧЕННЫЙ**, βρ: -чѐн, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. (παλ.) ξεχωρίζω· αποσπώ· αποκόπτω, ξεκόβω· απομακρύνω, διώχνω, εκτοπίζω, εξορίζω· - ЗДОРѢВѢЙ СКОТ от большѢго ξεχωρίζω τα γερά ζώα απο τα αρρωστιαρικά· - ребѢнка от грудѢи αποθλάζω· - от цѢркви αφορίζω· αναθεματίζω· || -СЯ απομακρύνομαι, φεύγω, αποχωρώ για λίγο.

ОТЛУЧКА, -И θ. (απο)χωρισμός· απομάκρυνση· ξενίτευση.

ОТЛУНИВАТЬ ρ.δ.μ. (απλ.) αποφεύγω, φυγοπονώ· οινεύω, τεμπελιάζω· - от работѢ αποφεύγω τη δουλειά, τεμπελιάζω· - от урѢков βαριέμαι τα μαθήματα.

ΟΤΛΟΪΤΉ, -οϋλό, -όβιшь ρ.σ. παύ να αγαπώ· χορταίνω αγάπη.

ΟΤΜΆΛΙΒΑΤΉ(ΣΉ) ρ.δ. βλ. ΟΤΜΟΛΪΤΉ(ΣΉ).

ΟΤΜΆΝΙΒΑΤΉ ρ.δ. βλ. ΟΤΜΑΝΪΤΉ. || -ΣΉ προσελκύομαι, τραβιέμαι.

ΟΤΜΑΝΪΤΉ, -ανή, -άνишь ρ.σ.μ. προσελκύω, έλκω, τραβώ· τραβώ την προσοχή.

ΟΤΜΆΣΤΚΑ, -и θ. απόχρωση.

ΟΤΜΆΤΪΒΑΤΉ(ΣΉ) ρ.δ. βλ. ΟΤΜΟΤΆΤΉ(ΣΉ).

ΟΤΜΑΧΆΤΉ, -άю, -άешь κ. -машу́, -мáшешь ρ.σ. 1 (-άю, -άешь απλ.) κουνώ, κινώ. 2 μτφ. κουράζω κουνώντας· утомίть рúки на молотбё κουράζω τα χέρια στουμπίζοντας, κοπανίζοντας. 3 σηματοδοτώ με κινήσεις (χεριών, φαναριών κ.τ.τ.). 4 διατρέχω γρήγορα. 5 (απλ.) κάνω γρήγορα, εκτελώ σβέλτα.

ΟΤΜΆΧΙΒΑΤΉ ρ.δ. 1 βλ. ΟΤΜΑΧΆΤΉ. 2 διώχνω· - мух διώχνω τις μύγες με το χέρι. || -ΣΉ διώχνω (με κίνηση του χεριού)· - от комарбв διώχνω τα κουνούπια με το χέρι. || κουνώ το χέρι αρνητικά (απορρίπτω, δε συμφωνώ κ.τ.τ.).

ΟΤΜΑΧΝУТΉ(ΣΉ) ρ.σ. βλ. ΟΤΜΆΧΙΒΑΤΉ(ΣΉ).

ΟΤΜΆЧИВΑНИЕ, -я ουδ. μούσκεμα, διάβρεξη, διαπότιση.

ΟΤΜΆЧИВАΤΉ ρ.δ. βλ. ΟΤΜΟЧИТΉ. || -ΣΉ μουσκεύω, διαβρέχομαι, διαποτίζομαι.

ΟΤΜΆШКА, -и θ. σηματοδότηση με κινήσεις χεριών, σημαίων κ.τ.τ.

ΟΤΜΆТΪСЯ, -άюсь, -áешся ρ.σ. (απλ.) παύ να βασανίζομαι, να υποφέρω.

ΟΤМЕЖЕВΆНИЕ, -я ουδ. διάσταση, διχοστασία, χώρισμα, κόψιμο σχέσεων βλ.κ. отмежёвка.

ΟΤМЕЖЕВΆΤΉ, -жýю, -жýешь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отмежёванный, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. (κυρξ. κ. μτφ.) χωρίζω, ξεχωρίζω, βάζω όρια· - поле бázω σύνορα στο χωράφι· - одну́ область знáний от друго́го ξεχωρίζω τον ένα τομέα γνώσεων από τον άλλο. || -ΣΉ (ξε)χωρίζομαι· απομονώνομαι. || δίσταμαι· χωρίζω τα τσανάκια· κόβω σχέσεις.

ΟΤМЕЖЕВКА, -и θ. (κυρξ. κ. μτφ.) χώρισμα· οροθέτηση. || ξεχώρισμα· απομόνωση.

ΟΤМЕЖЕВЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. ΟΤМЕЖЕВΆНИЕ.

ΟΤМЕЖЕВЫВАΤΉ(ΣΉ) ρ.δ. βλ. ΟΤМЕЖЕВΆΤΉ(ΣΉ).

ΌТМЕЛЬ, -и θ. αμμουδιά, πρόσχωση· песча́ная - η σύρτη.

ΟΤМÉНА, -н θ. κατάργηση· ακύρωση· - налб́га κατάργηση του φόρου· - зако́на κατάργηση νόμου· - частной со́бственности κατάργηση της ατομικής ιδιοκτησίας· - приговора́ ακύρωση δικαστικής απόφασης· - крепостно́го прáва κατάργηση της δουλοπαροικίας. || ανάκληση· - приказáния ανάκληση διαταγής. || αναβολή· - спектакля́ αναβολή του θεάματος. || εκφρ. в -у αντ' αυτού, ως αντικαταστάτης (αναπληρωτής)· αντι του... στη θέση του...

ΟΤΜΕΝΪΤΉ, -енó, -éнишь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отменённый, βρ: -нён, -ненá, -ненó ρ.σ. μ. καταργώ· ακυρώνω· айρω· - частную со́бственность на срéдства производства καταργώ την ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής· - карточную систéму καταργώ το σύστημα διανομής με δελτίο· - телéсные наказáния καταργώ τις σωματικές ποινές (τιμωρίες). || ανακαλώ· - приказáние ανακαλώ διαταγή. || αναβάλλω· - спектакль αναβάλλω το θέαμα.

ΟΤМÉННО επір. εξαιρετικά κλπ. επ.

ΟΤМÉННЫЙ επ., βρ: -мéнен, -мéнна, -мéнно 1 εξαιρετικός, εξαιρετος, εξαισιος, υπέροχος, θαυμάσιος, έκτακτος. 2 (παλ.) ίδιος, ι-διαίτερος, ιδιόμορφος, ιδιότυπος.

ΟΤΜΕΝΪТΉ ρ.δ. βλ. ΟΤΜΕΝΪТΉ. || -ΣΉ καταργούμαι· ακυρώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ΟТМЕРÉТΉ, отомрёт, παρλθ. χρ. óтмер, -лá, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. отмерший, επір. μτχ. отмерев κ. отмерши ρ.σ. 1 απονεκρώνομαι, ξηραίνομαι· два побéга -ли δυο βλαστάρια ξηράθηκαν. 2 μτφ. εκλείπω, χάνομαι, εξαφανίζομαι, σβήνω· -ли мнóгие старне обéчай εξαλείφτηκαν πολλές παλαιές συνήθειες.

ΟТМЕРЗΆΤΉ, -áет ρ.δ. βλ. ΟΤМÉРЗНУТΉ.

ΟТМÉРЗНУТΉ, -нет, παρλθ. χρ. отмерз, -ла, -лю ρ.σ. 1 παγώνω, καταστρέφομαι από τον πάγο· 2 (για μέλη του σώματος) μουδιάζω από το κρύο· пáльцы -ли τα δάχτυλα πάγωσαν.

ΟТМÉРИВАΤΉ ρ.δ. βλ. ΟΤМÉРИТΉ. || -ΣΉ μετρίεμαι, καταμετρίεμαι.

ΟТМÉРИТΉ ρ.σ.μ. μετρώ, καταμετρώ· - де́сятъ мéтров ткáни μετρώ δέκα μέτρα ύφασμα. || διατρέχω (απόσταση).

ΟТМÉРЯТΉ ρ.σ.μ. βλ. ΟΤМÉРИТΉ.

ΟТМÉРЯТΉ(ΣΉ) ρ.δ. βλ. ΟΤМÉРИВАΤΉ(ΣΉ).

ΟТМЕСТΪ, -етý, -етёшь παρλθ. χρ. отмёл, -мелá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. отмётший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отметённый, βρ: -тён, -тенá, -темо́, επір. μτχ. отметя́ ρ.σ.μ. 1 σαρώνω, ακρίζω, αναμερίζω· σκουπίζω, καθαρίζω· - снег от крыльцá καθαρίζω το ξώστεγο από το χιόνι· - сор от пéчки καθαρίζω τη θερμάστρα από τα σκουπίδια. 2 μτφ. απορρίπτω σαν άχρηστο, πετώ (ρίχνω) στο σκουπιδοτενεκέ.

ΟТМÉСТКА, -и θ. εκδίκηση. || εκφρ. в -у σε εκδίκηση, για εκδίκηση.

ΟТМΕТΆΤΉ ρ.δ. βλ. ΟΤМЕСТΪ. || -ΣΉ σαρώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ΟТМÉТНА, -н θ. 1 σημάδι αναγνώρισης. || ί-χνος, αποτύπωμα. 2 στίγμα, χρωματιστή κηλίδα ζώου.

ΟТМÉΤИТΉ, -éчу, -éтишь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отмеченный, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 σημειώνω, σημαδεύω, βάζω σημάδι· - непоня́т-ное мéсто в кнйге σημειώνω το ακατάληπτο

σημείο στο βιβλίο· - на κάρτε σημειώνω στο χάρτη. 2 μτφ. παίρνω υπ' όψη. || κάνω υπόμνηση, υπενθυμίζω, αναφέρω. 3 προσέχω, διακρίνω, παρατηρώ. || ελέγχω την εγγράφη. 4 γιορτάζω, εορτάζω. 5 διαγράφω από τον κατάλογο (ως αναχωρήσαντα). || -ся 1 σημειώνομαι (στον κατάλογο). 2 διαγράφομαι (από τον κατάλογο των ενοικιαστών).

отметка, -и θ. 1 σημάδι, σημείο· σημείωση, μαρκάρισμα. 2 διαγραφή (από τον κατάλογο των ενοικιαστών). 3 ίχνος, αποτύπωμα. 4 βαθμός γνώσεων (μαθητή, εξεταζόμενου). 5 έλεγχος εγγραφής.

отмечать ρ.δ. βλ. отметить. || -ся 1 βλ. отметить. 2 παρατηρούμαι· -дется понижение температуры παρατηρείται πτώση της θερμοκρασίας.

отмирание, -я ουδ. 1 απονέκρωση, ξήρανση· - деревьев происходит от верхних η ξήρανση των δέντρων αρχίζει από τις κορυφές. || μτφ. εξαλείφω, εξαφάνιση· κατάρρευση, βαθμιαίος θάνατος· σβήσιμο· государства βαθμιαία εξαλείφω του κράτους (θεωρία του Κάουτσκι).

отмирать ρ.δ. βλ. умереть.

отмобилизовать, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отмобилизованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. κινητοποιώ πλήρως· - армию κινητοποιώ πλήρως το στρατό. || -ся κινητοποιούμαι πλήρως.

отмокать ρ.δ. βλ. отмокнуть.

отмокнуть, -нет, παρλθ. χρ. отмок, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. отмокший ρ.σ. 1 μουσκεύω, διαβρέχομαι, διαποτίζομαι· νοτίζω, υγραίνομαι. 2 ξεκολλώ, αποσπώμαι με το μούσκεμα.

отмолачивание, -я ουδ. στούμπισμα, κοπάνισμα· αλώνισμα.

отмолачивать ρ.δ. βλ. отмолодить.

отмолить, -олю, -олишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отмоленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. προσεύχομαι για συγχώρηση· - грех προσεύχομαι για συγχώρηση αμαρτίας. || -ся 1 (παλ.) προσεύχομαι για να σωθώ, να γλυτώσω· от смерти не -ишься οι προσευχές δε σε σώζουν. 2 τελειώνω την προσευχή.

отмолодить, -лочу, -лотишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отмоленный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ. 1 στουμπίζω, κοπανίζω· αλώνίζω· - два дня αλώνίζω δυο μέρες. 2 τελειώνω το στούμπισμα, το κοπάνισμα, το αλώνισμα. || -ся βλ. енерг. φ. (2σημ.).

отмолодь, -мелю, -мелешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отмолодый, βρ: -лот, -а, -ο ρ.σ. 1 αλέθω· - два дня αλέθω δυο μέρες. 2 τελειώνω το άλεσμα. || -ся βλ. енерг. φ. (2σημ.).

отмолчать, -чусь, -чишься ρ.σ. σιγώ σι-

ωπώ, αποφεύγω να απαντήσω.

отморáживание, -я ουδ. βλ. отморóжение.

отморáживать ρ.δ. βλ. отморóзить. || -ся παγώνω, ξεπαγιάζω.

отморóжение, -я ουδ. πάγωμα, ξεπάγιασμα.

отморóзить, -ожу, -озишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. отморóженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. παγώνω, ξεπαγιάζω· смотри, не -розы нос κοιτάξε μη σου παγώσει η μύτη. - пальцы παγώνω τα δάχτυλα.

отмотать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отмотанный, βρ: -тан, -а, -ο. 1 ξετυλίγω, εκτυλίσσω. 2 κουράζω κουνώντας. || -ся ξετυλιγομαι, εκτυλίσσομαι.

отмочить, -мочу, -мочишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отмоченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βλ. отмокать (2σημ.). 2 μουσκεύω, μαλακώνω· - кожу μουσκεύω το δέρμα. 3 (απλ.) λέγω (κάνω) παράξενα ή απρόοπτα, απροσδόκητα λόγια, πράξεις.

отмо́чка, -и θ. μούσκεμα, διαπότιση, διάβρεξη· - кож μούσκεμα δερμάτων.

отмо́чный επ. μουσκεμένος, βρεγμένος.

отмстítь, -мщу, -мстишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. отмщённый, βρ: -щён, -шенá, -щено ρ.σ. (παλ.) βλ. отомстить.

отмути́ть, -учу, -утишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. отму́ченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. ξελαγαρίζω, κάνω διαφανές.

отму́тка, -и θ. ξελαγάρισμα, ξεκαθάρισμα.

отму́чивание, -я ουδ. βλ. отму́тка.

отму́чивать ρ.δ. βλ. отмути́ть. || -ся ξελαγαρίζω, καθαρίζω, γίνομαι διαφανής.

отму́читься, -чусь, -чишься ρ.σ. παύω να βασανίζομαι· τελειώνουν τα βάσανα.

отмшáть ρ.δ. βλ. отмстítь.

отмщéние, -я ουδ. εκδίκηση.

отмы́вание, -я ουδ. βλ. отмы́вка.

отмы́вать(ся) ρ.δ. βλ. отмы́ть(ся).

отмы́вка, -и θ. ξεπλυμα· καθαρίσμα.

отмы́кать(ся) ρ.δ. βλ. отомкнуть(ся).

отмы́ть, -мою, -моешь ρ.σ.μ. 1 ξεπλύνω· - грязь ξεπλύνω (βγάζω) τις λάσπες. 2 (για ροή νερού)· κατατρώνω, παρασύρω, διαβιβρώσκω. || -ся ξεπλύνομαι, καθαρίζομαι. || αποπλύνομαι, παύω να πλύνομαι.

отмы́чка, -и θ. αντικλειδί.

отмя́кать ρ.δ. βλ. отмя́кнуть.

отмя́кнуть ρ.σ., παρλθ. χρ. отмя́к, -ла, -ло μτχ. παρλθ. χρ. отмя́кий βλ. мя́кнуть.

отне́киваться, -аюсь, -аешься ρ.δ. απαντώ, λέγω όχι, δεν· αρνούμαι.

отнесéние, -я ουδ. 1 μεταφορά, παράδοση. 2 παραμέριση. || αφαίρεση, πάρσιμο, παράσυρση. || μετακίνηση, μετατόπιση, προώθηση· μετάθεση. 3 απομάκρυνση, αναμέρισμα. || χρονο-

λόγηση· αναγωγή. || απόδοση· θεώρηση. || αναβολή.

отнести, -есу́, -есёшь, παρλθ. χρ. ΟΤΗΣ, -несла́, -ло́, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ОТНЕСЕН-ный, βρ: -сён, -сена́, -сено́ ρ.σ.μ. 1 μεταφέρω· **ОТ** ОТНЭС ПИСЬМО́ В ПО́ЧТУ ο αδερφός πήγε το γράμμα στο ταχυδρομείο. || μεταφέρω απο ένα μέρος σε άλλο· παίρνω· αναμερίζω· -И́ КÁМНИ ОТ ДΟΡÓΓИ πάρε τις πέτρες απο το δρόμο. 2 παρασύρω· **Вéтер** ΟΤНЭС ШЛÁΠУ В ДРУГóУ СТО́РОНУ У́ЛИЦИ ο άνεμος παρέσυρε το καπέλο στην άλλη μεριά του δρόμου· **течением** -λό (απρόσ.) ΛÓДКУ το ρεύμα παρέσυρε τη βάρκα. || μετακινώ, προωθώ, επεκτείνω· **сосéд** ΟΤНЭС **забóр** на три мéтра дáльше ο γείτονας επέκτεινε τον περίβολο τρία μέτρα πιο πέρα. || απομακρύνω, αναμερώ· -сй́ рýку в стóропу πάρε το χέρι πέρα, αναμέρισε το χέρι. 3 συμπεριλαβαίνω, συγκαταλέγω. || χρονολογώ, προσδιορίζω χρονολογία· ανάγω. || αποδίδω· θεωρώ· - **ощёку** к неорéжности αποδίδω το λάθος σε αμέλεια. 4 αναβάλλω· - **дéло** на óсень αναβάλλω την υπόθεση για το Φθινόπωρο. || αποκόπτω, κόβω μονομιάς. || -сЬ 1 (συμπερι)φέρομαι· **он** к нему́ ΟΤНéсся **высокоμέрно** αυτός του φέρθηκε αλαζονικά (υπεροπτικά)· - **сува-жéнием** φέρνομαι με σεβασμό. || δέχομαι, εκλαμβάνω, παίρνω· δείχνω· **он** ΟΤНéсся с недо-вéрием к егó слóвам αυτός έδειξε δυσπιστία στα λόγια του ή αυτός δέχτηκε τα λόγια του με δυσπιστία. 2 (παλ.) αποτεινόμεναι, απευθύνομαι· к нему́ и слéдует - σ' αυτόν πρέπει να αποτανθείτε· **éто** ко мне не -сéтся αυτό δε θα αφορέσει εμένα.

отнизáть, -ижу́, -ижешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ΟΤНÍЗАНный βρ: -зан, -а, -ο ρ.σ.μ. ξαρμαθιάζω.

отнизывать ρ.δ. ξαρμαθιάζω. || -ся ξαρμαθιάζομαι.

отникелирoвáть, -рýю, -рýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ΟΤНÍКЕЛÍРoВАНный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. επινικελώνω.

отнимáть(ся) ρ.δ. βλ. ΟΤНÍТЬ(ся).

отнóс, -а α. βλ. ΟΤНесéние (1,2 σημ.).

Относítельно 1 επίρ. σχετικιά· **anáλογα** **óпыт** **прошёл** - **удáчно** το πείραμα έγινε σχετικιά καλά (πετυχημένα). 2 (πρόθεση)· ως προς, όσον αφορά· - **кóда дéла ещё ничегó** **нелъзý** **сказáть** ως προς την πορεία της υπόθεσης ακόμα τίποτε δε μπορούμε να πούμε.

Относítельность, -и θ. σχετικότητα· **теó-рия** -и θεωρία της σχετικότητας.

Относítельный επ., βρ: -лен, -льна, -ο; 1 (με δοτ.) παλ. σχετικός προς. 2 σχετικός· - **вес** σχετικό βάρος· **понýтие** ο **óлáге** -ο η έννοια του αγαθού είναι σχετικιά· -οε **место-**

имéние (γραμμ.) αναφορική αντωνυμία· -οε **предложéние** (γραμμ.) αναφορική πρόταση.

Относítть¹, -ошý, -óсишь ρ.δ. βλ. **отнести**.

Относítть², -ошý, -óсишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ΟΤНóШЕНный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. δε φορά πιά, παύω να φορά (ένδυμα, υποδήματα). || **ся** 1 βλ. **отнести́сь**. 2 συμπεριλαμβάνομαι, -βαίνομαι, συγκαταλέγομαι· ανήκω· **летýчая** **мышь** -ИТСЯ к κλάссу **млекопитающих** η νυχτερίδα ανήκει στην τάξη των θηλαστικών. 3 έχω σχέση, σχετίζομαι· αναφέρομαι. 4 απευθύνομαι, προορίζομαι. 5 (για χρόνο) ανάγομαι. 6 αφορώ· **это** ко мне не -ИТСЯ αυτό δεν αφορά εμένα. 7 (μαθ.) σχετίζομαι.

Отнóска, -и θ. βλ. ΟΤНóс.

Отношéние, -я ουδ. 1 συμπεριφορά, φέρσιμο, διαγωγή· **хорóшее** - к **дéтям** καλή συμπεριφορά προς τα παιδιά. || στάση· σχέση· **óб-режное** - к **социалистической** **óбóбственности** μέριμνα (φροντίδα) για τη σοσιαλιστική παρουσία (ιδιοκτησία)· **неорéжное** - αμερημνησία, αμέλεια, αδιαφορία. || άποψη, έννοια, αντίληψη· θέση στάση. 2 (πλθ.) -я σχέσεις, δεσμοί· **семéйные** -я οικογενειακές σχέσεις· **дружеские** -я φιλικές σχέσεις· **произвóдст-венные** -я παραγωγικές σχέσεις· **в -и** σχετικιά, ως προς· **óбщественные** -я κοινωνικές σχέσεις· **в каки́х вы с ним -яx?** σε τι σχέσεις βρίσκεστε μ' αυτόν; τι σχέσεις έχετε μ' αυτόν; || γνωριμιά (με επαγγέλματα, ειδικότητα κ.τ.τ.). 3 αλληλοσύνδεση· - **мышлéния** к **он-тию** η σχέση της σκέψης προς την αντικειμενικότητα (προς το είναι). 4 έκθεση, αναφορά. 5 (μαθ.) λόγος, αναλογία ποσού· **в** **пря-мом** -ИИ ευθέως ανάλογα· **в óбратном** -ИИ αντιστρόφως ανάλογα. || **εμφρ.** **по -ию** αναφορικά, σχετικιά, όσον αφορά, ως προς· **в нéко-тором** -ИИ κάπως, απο μια άποψη, απο μια πλευρά, εν μέρει· **во всех -яx** σε όλα, απο όλες τις απόψεις· **в -ии** βλ. παραπάνω **по -ию** **во мнóгих** -яx απο πολλές απόψεις· **ни в ка-кóм** -И καθόλου, με κανένα τρόπο.

Отнóние επίρ. απο τώρα, απ' εδώ και μπρος, απ' εδώ και πέρα, απ' εδώ και στο εξής.

Отнóдь επίρ. καθόλου, διόλου· **я** - **не** **вéрю** **егó** **обещáниям** εγώ καθόλου δεν πιστεύω στις υποσχέσεις του· **я** - **не** **отказываюсь** καθόλου δεν αρνιέμαι· **он** - **не** **такóго** **мнéния** αυτός καθόλου δεν έχει τέτοια γνώμη.

Отнóтие, -я ουδ. (γραμ. λόγος) αφαίρεση.

Отнóять, -нимý, -нимешь κ. (παλ. κ. απλ.) **от-нимý, отнóмешь** (κλίση απο το ρ. **отбýть**) ; παρлθ. χρ. **óтнял**, -ла́, -ло, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **óтнят**, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αφαιρώ, αποσπώ· αρπάζω. || ιδιοποιούμαι, σφετερίζομαι· υπε-ξαιρώ. 2 παίρνω, τραβώ, αναμερίζω. 3 (ιατρ.)

ακρωτηριάζω, αποκόπτω - *руку κόβω* το χέρι. 4 *μτφ.* στερών *двадцать лет жизни он отнял у меня* αυτός μου έφαγε (έκοψε) είκοσι χρόνια ζωής *эта работа у меня -lá* μπόγο βρέμενι αυτή η δουλειά μου 'φαγε πολύ χρόνο. 5 (μαθ.) αφαιρώ *от десяти - пять* απο τα δέκα ν' αφαιρέσομε πέντε. || *εκφρ.* - *от груди* αποθηλάζω *нельзя* - δεν πρέπει ν' αρνηθείς ή να μή παραδεχτείς (κάτι που ενυπάρχει). || *-ся* παραλύω, παθαίνω παράλυση *у бабушки -лиць нóги* η γιαγιά έπαθε παράλυση των ποδιών. || *μουδιάζω* ακινητώ.

ΟΤΟ (πρόθεση)· βλ. **ΟΤ**; (χρησιμοποιείται όταν βρίσκεται μπροστά απο λέξεις που αρχίζουν απο δύο ή και περισσότερα σύμφωνα): *день ото дня* μέρα με τη μέρα (βαθμιαία).

ΟΤΟ... (πρόθεμα)· χρησιμοποιείται αντί του **ΟΤ...** α) μπροστά απο **Й**: *οτοйти*. β) μπροστά απο δύο ή και περισσότερα σύμφωνα: *οτοорать, οτοрвать*. γ) μπροστά απο σύμφωνο που το ακολουθεί **Ь**: *οτοбыть, οτοльть, οτοпть*.

οτοбедать ρ.σ. απογευματίζω, αποτρώγω, τελειώνω το γεύμα μου.

οτοбразить(ся) ρ.δ. βλ. **οτοбразить(ся)**.

οτοбразение, -я ουδ. απεικόνιση, παράσταση - *жизни* απεικόνιση της ζωής. || αναπαράσταση.

οτοбразить, -ажь, -азить, παθ. *μτχ.* παρλθ. *χρ.* *οτοбразенный*, βρ: -жен, -женá, -женó απεικονίζω, παρασταίνω - *жизнь простóго народа* απεικονίζω τη ζωή του απλού λαού. || *-ся* απεικονίζομαι, παρασταίνομαι.

οτοбране, -я ουδ. 1 αφαίρεση, πάρσιμο. 2 κατάσχεση, δήμευση. 3 συγκέντρωση, περισυλλογή.

οτοбратъ, -беру, -берешь, παρλθ. *χρ.* *οτοбрал*, -λά, -λο, παθ. *μτχ.* παρλθ. *χρ.* *οτοбренный*, βρ: -бран, -α, -ο ρ.σ.μ. 1 αφαιρώ, παίρνω κατάσχω *полиция -λά у него запрещенные книги* η αστυνομία του κατάσχεσε απαγορευμένα βιβλία - *у пленных оружие* αφοπλίζω τους αιχμαλώτους - *в казну* κατάσχω δημεύω. 2 εκλέγω, διαλέγω, επιλέγω - *берите книги, какие для вас нужны* διαλέξτε όποια βιβλία σας χρειάζονται. 3 (παλ.) συγκεντρώνω, συλλέγω· παίρνω - *мнения у всех* παίρνω τις γνώμες όλων.

οτοбаривать ρ.δ. **οτοбарить**. || *-ся* εξασφαλίζομαι απο εμπορεύματα.

οτοбарить ρ.σ.μ. εξασφαλίζω απο εμπορεύματα· δίνω εμπορεύματα.

οτοводу *επίρ.* απο παντού, απ' όλα τα μέρη, πανταχόθεν.

οτοгнать, **οτοгнó**, **οτοгнись**, παρλθ. *χρ.* *οτοгнал*, -λά, -λο, παθ. *μτχ.* παρλθ. *χρ.* *οτοгнанный*, βρ: -нан, -α, -ο ρ.σ.μ. 1 διώχνω,

εκδιώκω - *собо́ку* διώχνω το σκυλί. || (για άνεμο, ρεύμα κ.τ.τ.) παρασύρω· μετατοπίζω. 2 μετακινώ, πηγαίνω, οδηγώ - *овéц на зймние пástошиа* κατεβάζω τα πρόβατα στα χειμαδιά. || (παλ.) παίρνω βίαια, αποσπώ, αρπάζω. 3 αποστάζω.

οτόгнутый *επ.* απο *μτχ.* γυρισμένος, λυγισμένος, κεκαμμένος· *шля́па с -ьми поля́ми* ρεπούμπλικα με λυγισμένο το γύρο.

οτοгнутъ, -нύ, -нешь, παθ. *μτχ.* παρλθ. *χρ.* **οτόгнутый**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ισιώνω, ισιάζω, ευθύνω, ευθαζώ (κεκαμμένο, καμπύλο αντικείμενο)· ξεδιπλώνω - *ýгол страни́цы* ισιάζω τη γωνία της σελίδας. 2 ανασηκώνω, γυρίζω, μαζεύω - *рукава́* μαζεύω τα μανίκια - *поля́ шля́пы* λυγίζω, κάμπτω το γύρο της ρεπούμπλικας. || *-ся* γίνομαι ίσιος, ευθύς, ισιάζω, ισιώνω· *гвоздь -лся* το καρφί ίσιωσε. || ανασηκώνομαι, γυρίζω, λυγίζω, κάμπτομαι.

οτοгревать(ся) ρ.δ. βλ. **οτοгрéть(ся)**.

οτοгрéть, -ёю, -ёшь ρ.σ.μ. αναθερμαίνω, ξαναζεσταίνω. || *-ся* αναθερμαίνομαι, ξαναζεσταίνομαι.

οτοдвигать(ся) ρ.δ. **οτοдвину́ть(ся)**.

οτοдвинуть ρ.σ.μ. 1 μετακινώ, μετατοπίζω λίγο, παραμερίζω, αναμερίζω, κάνω λίγο πιο πέρα· - *стул* μετακινώ λίγο το κάθισμα. || ανοίγω, τραβώ· βιάζω *απο* τη θέση· - *засóб* βιάζω το μάνταλο, ξεμανταλώνω. 2 *μτφ.* αναβάλλω, παρατείνω· - *поэ́здку на ме́сяц* αναβάλλω το ταξίδι για ένα μήνα· - *срок* παρατείνω την προθεσμία. || *-ся* 1 μετακινούμαι, μετατοπίζομαι λίγο· αναμερίζω, κάνω λίγο πέρα. || απομακρύνομαι, αποχωρώ, υποχωρώ, 2 *μτφ.* αναβάλλομαι· παρατείνομαι.

* **οτοдрать**, **οτдеру́**, **οτдерешь**, παρλθ. *χρ.* *οτοдрал*, -λά, -λο, παθ. *μτχ.* παρλθ. *χρ.* *οτοдранный*, βρ: -дран, -α, -ο ρ.σ.μ. 1 αποσπώ· ξεκολλώ· ξεκαρφώνω - *до́ску* ξεκαρφώνω τη σανίδα· - *обо́и* ξεκολλώ το τοιχοχάρτο. 2 δέρνω, χτυπώ - *нага́йкой* μαστιγώνω· - *рóз-кой* βιτσίζω. || (για τιμωρία) τραβώ· - *за́ уши* τραβώ απο τ' αυτιά· - *за во́лосы* τραβώ απο τα μαλλιά. || *-ся* αποσπώμαι κλπ. ρ. ενεργητικής φ.

οτοждествить βλ. **οτοжестви́ть**.

οτοждествление βλ. **οτοжествлéние**.

οτοждествля́ть(ся) βλ. **οτοжествля́ть(ся)**.

οτοжестви́ть κ. **οτοжестви́ть**, -влó, -вишь, παθ. *μτχ.* παρλθ. *χρ.* **οτοжествлénный** κ. **οτοждествлénный**, βρ: -лén, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. (συν)ταυτίζω, βάζω στην ίδια μοίρα ή κατηγορία, εξομοιώνω· *ошибóчно* - *два раз-личных явлéния* λαθεμένα ταυτίζω δύο διαφορετικά φαινόμενα.

οτοжествление κ. **οτοждествлéние**, -я ουδ.

(συν)ταύτιση· εξομοίωση.

ОТОЖЕСТВЛЯТЬ κ. **ОТОЖДЕСТВЛЯТЬ** ρ.δ. βλ. **ОТОЖЕСТВИТЬ**. || **-СЯ** (συν)ταυτίζομαι, εξομοι-
ώνομαι, μπαίνω στην ίδια μοίρα ή κατηγορία.

ОТЗВАНЬЕ, **-Я** ουδ. ανάκληση.

ОТЗВАТЬ, **ОТЗОВУ́**, **ОТЗОВЁШЬ**, παρλθ. χρ. **ОТ-
ЗВА́Л**, **-ЛÁ**, **-ЛО**, παθ. **μτχ. παρλθ. χρ. ΟΤÓ-
ЗВАННЬЙ**, βρ: **-ВАН**, **-А**, **-О** ρ.σ.μ. 1 καλώ,
φωνάζω κάποιον να απομακρυνθεί, να αναμερί-
σει ή να έρθει σε μένα. 2 ανακαλώ· **- ПОСЛÁ**
ανακαλώ τον πρεσβευτή. || **-СЯ** 1 αποκρίνο-
μαι, απαντώ· **НИКТО́ НЕ -ЛЯ** κανένας δεν απο-
κρίθηκε. 2 ανταποκρίνομαι· **- НА ЧУ́ВСТВО** α-
νταποκρίνομαι στο αίσθημα. || συμπαθώ, συ-
μπονώ· βοηθώ· συμμετέχω. 3 προκαλώ, διεγεί-
ρω· ξυπνώ. || προκαλούμαι· εμφανίζομαι. 4
βρίσκω απήχηση· έχω αντίκτυπο ή συνέπειες· ε-
πιδρώ. 5 εκφέρω, λέγω γνώμη (για κάποιον).

ОТΟЙДЬ, **ОТΟЙДУ́**, **ОТΟЙДЁШЬ**, παρλθ. χρ. **ОТΟ-
ШЁЛ**, **-ШЛÁ**, **-ШЛО́**, **μτχ. παρλθ. ΟΤΟШÉДШИЙ**, επιρ.
μτχ. ΟΤΟЙДÁ ρ.σ. 1 απομακρύνομαι λίγο, α-
ναμερίζω, παραμερίζω, κάνω λίγο πέρα· **- ΟΤ**
ДВÉРИ αναμερίζω από την πόρτα. || διανύω α-
πόσταση· **- ДВА КИЛОМÉТРА ΟΤ ΓÓΡΟДА** απομα-
κρύνομαι δυό χιλιόμετρα από την πόλη. || φεύ-
γω, αποχωρίζομαι (για λίγο). 2 αναχωρώ, ξε-
κινώ, εκκινώ· **ПÓЕЗД -ШЁЛ В ТРИ ЧАСÁ** το τρέ-
νο έφυγε στις τρεις η ώρα. 3 υποχωρώ οπι-
σθοχωρώ· **БАТАΛΙÓН -ШЁЛ НА НÓВНЕ ПОЗΊЦИИ** το
τάγμα υποχώρησε και κατέλαβε νέες θέσεις. 4
αλλάζω θέση, κατεύθυνση· μετακινούμαι, με-
τατοπίζομαι. || **μτφ. παρεκκλίνω, ξεφεύγω**· **-**
ΟΤ ТÉМЫ απομακρύνομαι από το θέμα. 5 εγκα-
ταλείπω, αφήνω, παρατώ· αποτραβιέμαι, ξεκό-
βω· **- ΟΤ СТА́РЫХ ДРУЗÉЙ** ξεκόβω από τους πα-
λαιούς φίλους· **- ΟΤ МÉСТА** αφήνω τη θέση. ||
παύω να ασχολούμαι, παρατώ. 6 αποχωρίζομαι,
ξεκολλώ, βγαίνω· **ШТУКАТУ́РА -ШЛÁ** ο σοβάς έ-
πεσε· **ОБÓИ -ШЛÍ** το τοιχοχάρτο ξεκόλλησε·
ПЯТНÓ НА ПЛÁТЬЕ -ШЛО́ ο λεκές στο φόρεμα
βγήκε. 8 συνέρχομαι, επανέρχομαι στα ίδια,
στην προηγούμενη κατάσταση. || συνεφέρω, έρ-
χομαι στα σύγκαλά μου, συνέρχομαι. || ξεθυ-
μώνω, ξεχολιάζω, περνά ο θυμός. 9 περιέρχο-
μαι, μεταπίπτω· περνώ· **ДОМ -ШЁЛ К ПЛЕМЯ́ННИ-
КУ** το σπίτι περιήλθε στον ανεψιό. || χρησι-
μοποιούμαι για κάτι. 10 τελειώνω, πλησιάζ-
ω στο τέλος. || περνώ, ανήκω στο παρελθόν·
ΜÓДА -ШЛÁ η μόδα πέρασε· **ЛÉТО -ШЛО́** το κα-
λοκαίρι πέρασε. 11 πεθαίνω, αποβιώνω. 12
φεύγω, εγκαταλείπω, αφήνω· **Я ΟΤ ВАС ΟΤΟЙДУ́**
εγώ θα φύγω από σας. || **εκφρ. - В ВÉЧНОСТЬ** α)
μεθίσταμαι εις τας αιωνίους μονάς, πηγαίνω
στον άλλο κόσμο. β) περνώ, εξαφανίζομαι χω-
ρίς ν' αφήσω ίχνη, εκλείπω μια για πάντα· **-**
ΟΤ ГОСПÓД (НА ΒÓЛЮ) ή **- НА ΒÓЛЮ** (παλ.) απε-

λευθερώνομαι, γίνομαι απελευθερός· **СÉРДЦЕ**
ΟΤΟЙДЁТ; **ΟΤ СÉРДЦА ΟΤΟЙДЁТ** (για θυμό)· θα
του περάσει, θα ξεθυμώσει.

ОТОМКНУ́ТЬ ρ.σ.μ., παθ. **μτχ. παρλθ. χρ.**
ΟΤÓМКНУТЬЙ, βρ: **-НУТ**, **-А**, **-О**. 1 ξεκλειδώνω,
ξεμανταλώνω. 2 ανοίγω, αφήνω να φύγει· απε-
λευθερώνω. 3 αφαιρώ, βγάζω· **- ШТЯК** βγάζω
τη λόγχη. || **-СЯ** 1 ξεκλειδώνομαι· ξεμαντα-
λώνομαι. 2 απελευθερώνομαι, αφήνομαι ελεύ-
θερος.

ОТОМСТÍТЬ ρ.σ. βλ. **МСТÍТЬ**.

ОТОМШÁТЬ ρ.δ. (παλ.) βλ. **МСТÍТЬ**.

ОТОПÍТЕЛЬНЬЙ επιρ. της θέρμανσης, θερμαντι-
κός· **- СЕЗÓН** εποχή θέρμανσης (κλειστού χώ-
ρου)· **-АЯ СИСТÉМА** σύστημα θέρμανσης· **-НЕ**
УСТАНÓВКИ εγκαταστάσεις θέρμανσης· **-НЕ**
КО-ТЛÍ λέβητες θέρμανσης.

ОТОПÍТЬ, **ОТОПЛ́**, **ОТÓПИШЬ**, παθ. **μτχ. παρλθ.**
χρ. ΟΤÓПЛЕННЬЙ, βρ: **-ЛЕН**, **-А**, **-О** ρ.σ.μ. θερ-
μαίνω, ζεσταίνω· **- ДОМ** ζεσταίνω το σπίτι.

ОТОПЛÉНЕЦ, **-ИЦА** α. θερμαστής, ειδικός ερ-
γάτης θέρμανσης κλειστού χώρου.

ОТОПЛÉНИЕ, **-Я** ουδ. θέρμανση· **печнóе** - θέρ-
μανση με σόμπα· **паровóе** - θέρμανση με ατμό·
дровяно́е - θέρμανση με καυσόξυλα.

ОТÓПОК, **-ПКА** α. (διαλυ.) υπότα φθαρμένη,
μπαλωμένη.

ОТÓПÁТЬ, **ОТÓПЧУ́**, **ОТÓПЧЕШЬ**, παθ. **μτχ.**
παρλθ. χρ. ΟΤÓПТАНЬЙ, βρ: **-ТАН**, **-А**, **-О** ρ.
σ.μ. βλ. **ΟΒΤÓПÁТЬ**.

ОТОРÁЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ОТОРОЧИТЬ**. || **-СЯ** πε-
ριρράπτομαι με κορδέλα κ.τ.τ.

ΟΤÓРВАННОСТЬ, **-И** θ. απόσπαση· απομόνωση,
ξέκομμα.

ОТОРВÁТЬ, **-РВУ́**, **-РВЁШЬ**, παρλθ. χρ. **ΟΤΟΡ-
ВÁЛ**, **-ЛÁ**, **-ЛО**, παθ. **μτχ. παρλθ. χρ. ΟΤÓР-
ВАННЬЙ**, βρ: **-ВАН**, **-А**, **-О** ρ.σ.μ. 1 κόβω, α-
ποκόπτω τραβώντας, τεντώνοντας· **- НИ́ТКУ** κό-
βω την κλωστή· **- ПУ́ГОВИЦУ** κόβω το κουμπί.
|| κόβω, αποκόπτω· **снаря́дом -ЛО** νότυ το βλή-
μα του έκοψε το πόδι· **машинóй -ЛО** ρύκνυ η
μηχανή του έκοψε το χέρι. 2 (κυρλεξ. κ.μτφ.)·
αποσπώ, παίρνω, (απο)τραβώ. 3 χωρίζω· **- де-
тёй** **ΟΤ** **мáтери** αποσπώ τα παιδιά από τη μάνα.
|| **μτφ. απομακρύνω, απομονώνω, ξεκόβω**· **ОН**
ОТÓРВАН ΟΤ ЖÍЗНИ ήταν ξεκομμένος από τη
ζωή. || **εκφρ. - ΟΤ СЕБЯ́** κόβω από τον εαυτό
μου (στερώ τον εαυτό μου)· **с рукáми** - (απλ.)
αρπάζω, αποσπώ (με τα χέρια) κάτι αξιοζή-
λευτο. || **-СЯ** 1 αποκόπτομαι, κόβομαι. ||
κυρλεξ. κ. μτφ. αποσπώμαι. || ξεκολλώ. 2 **μτφ.**
ξεκόβομαι, απομονώνομαι· **- ΟΤ** **мáсс** ξεκόβο-
μαι από τις μάζες· **- ΟΤ** **жÍЗНИ** ξεκόβομαι από
τη ζωή. 3 αφίπταμαι, αποσπώμαι· **самолёт**
-ЛЯ **ΟΤ** **земл́я** το αεροπλάνο απογειώθηκε. ||
εκφρ. сёрдце -лóсь; **-лóсь** **в сёрдце** (в гру-

πά) βλ. έκφραση στη λ. **оборв́аться**.
оторопéлый επ. σαστισμένος· θορυβημένος, παραγμένος, ανάστατος· συγχυσμένος.
оторопéть, -éю, -éешь ρ.σ. αναστατώνομαι, καταθορυβούμαι, συγχύζομαι· τaráζομαι, ανατaráσσομαι· σαστίζομαι.
óтopопь, -и θ. αναστάτωση, καταθορύβηση· σύγχυση· (ανα)ταραχή· σάστιση.
оторочítь, -чý, -чíшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **оторóченный**, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. περιράπτω με ταινία, κορδέλα κ.τ.τ.
оторóчка, -и θ. κορδέλα (ταινία) περιρραμμένη.
отослáть, **отослáть**, **отослéшь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отóсланный**, βρ: -лан, -а, -о ρ.σ.μ. 1 (απο)στέλλω· - дéньги στέλλω χρήματα. || στέλλω πίσω. 2 απομακρύνω, διώχνω. 3 παραπέμπω· - читáтеля к первоистóчнику παραπέμπω τον αναγνώστη στην πηγή.
отоспáться, -плóсь, -пíшься, παρλθ. χρ. **отоспáлся**, -лáсь, -лось ρ.σ. κοιμούμαι, συμπληρώνω (αναπληρώνω) τον ύπνο.
ототкнúть -нý, -нéшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отóткнутый**, βρ: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. (απλ.) ξεβουλώνω· ξεταπώνω· βγάζω το κούπωμα, το κάπνι.
отохóтить, -óчу, -óтишь ρ.σ.μ. κόβω την óρεξη, τη διάθεση.
отохóтиться, -óчусь, -óтишься ρ.σ.μ. τελειώνω το κυνήγι· παύω να κυνηγώ.
отопáлый επ. αδύνατος, ισχνός, ξερακισμένος.
отопáть ρ.σ. αδυνατίζω, ισχναίνω, γίνομαι πετσί και κόκκαλο.
отпáд, -а α. 1 βλ. **отпадéние**. 2 δεντρόφυλλα ή κλαδιά πεσμένα.
отпадéние, -я ουδ. βλ. **отпадéние**.
отпадáть ρ.δ. βλ. **отпáсть**.
отпадéние, -я ουδ. πτώση, πέσιμο· ξεκόλλημα.
отпáивание¹; -я ουδ. τάισμα ζώων με γάλα.
отпáивание²; -я ουδ. βλ. **отпáйка**.
отпáивать¹ ρ.δ. βλ. **отпойть** || -ся ποτιζομαι.
отпáивать² ρ.δ. βλ. **отпáять**. || -ся βλ. **отпáяться**.
отпáйка, -и θ. (για μέταλλα) ξεκόλληση.
отпáривать(ся) ρ.δ. βλ. **отпáрить(ся)**.
отпáривать, -рю, -руешь ρ.σ.μ. αποκρούω χτύπημα (στην ξιφομαχία). || μτφ. δεν αποδέχομαι· - дóводы αποκρούω τα επιχειρήματα. || αμ. ανταπαντώ.
отпáрить, -рю, -ришь ρ.σ.μ. 1 σιδερώνω με βρεγμένο πανί. 2 ξεκολλώ, αποχωρίζω με ατμό. || -ся ξεκολλώ, αποχωρίζομαι.
отпáстí, -сý, -сéшь, παρλθ. χρ. **отпáс**, -лá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. **отпáсший** ρ.σ. 1 βόσκω· - свой скот βόσκω τα ζώα μου. 2 παύω να

βοσκώ, τελειώνω το βόσκημα. || -сь βλ. ρ. ενεργ. φ.
отпáсть, -адý, -адéшь, μτχ. παρλθ. χρ. **отпáвший** κ. (παλ.) **отпáвший** ρ.σ. 1 πέφτω· **штукатýра** -ла ο σοβάς έπεσε· **плóды** -ли οι καρποί έπεσαν. || μτφ. ξεκόβομαι, αποχωρώ· - от оргáнизáции αποχωρώ απο την οργάνωση. || δε στέκω, δεν ευσταθώ· **обвинéние** -ло έπεσε η κατηγορία. 2 εξασθενώ, χάνομαι, περνώ **желáние** -ло η επιθυμία (όρεξη) πέρασε.
отпáхáть, **пáхý**, -пáшешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **отпáханный**, βρ: -хан, -а, -о ρ.σ. 1 οργώνω. 2 τελειώνω το όργωμα. || -ся τελειώνω το όργωμα.
отпáхивать(ся) ρ.δ. βλ. **отпáхнúть(ся)**.
отпáхнúть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **отпáхнутый**, βρ: -нут, -а, -о. 1 ανοίγω απότομα. || -ся 1 αναστρέφομαι, αναδιπλώνομαι, σηκώνομαι (για ενδύματα). 2 ανοίγομαι απότομα.
отпáять, -яю, -яéшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **отпáянный**, βρ: -яя, -а, -о ρ.σ.μ. (για μέταλλα)· ξεκολλώ. || -ся ξεκολλώ.
отпéвание, -я ουδ. 1 τραγούδιμα, φάλσιμο. 2 νεκρώσιμη φαλμωδία.
отпéвать ρ.δ. φάλλω νεκρώσιμη ακολουθία. || -ся φάλλομαι
отперéть, **отпоpý**, **отпоpéшь**, παρлθ. χρ. **óт-пер**, -лá, -ло, μτχ. παρлθ. χρ. **отпéрший**, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **óтпертый**, βρ: -перт, -á, -о επιρ. μτχ. **отпéрши** κ. **отперéв** ρ.σ.μ. ανοίγω, ξεκλειδώνω, ξεμανταλώνω· **εασφαλίζω**· - замóк ανοίγω την κλειδωνιά· он им óтпер дверь αυτός τους άνοιξε την πόρτα. || -ся 1 ανοίγομαι, ξεκλειδώνομαι, ξεμανταλώνομαι. 2 κρνούμαι, δεν παραδέχομαι.
отпéтый επ. απο μτχ. πεθαμένος, νεκρός, μη υπάρχων πιά (φαλμένος με νεκρώσιμη ακολουθία). || αδιόρθωτος· εμμανής, μανιώδης· - лентáй αδιόρθωτος τεμπέλης· - пýяница αθεράπευτος μεθυστικός. || τολμηρός, παράτολμος, απόκοτος, ριφκίνδυνος.
отпéть, -пою, -поéшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **отпéтый**, βρ: -пéт, -а, -о ρ.σ.μ.κ.αμ. 1 τελειώνω το τραγούδι ή το κελάδημα. 2 τραγουδώ. 3 φάλλω νεκρώσιμη ακολουθία, φάλλω νεκρόν. 4 φάλλω· - молéбен φάλλω δέηση.
отпéчатать ρ.σ.μ. 1 (εκ)τυπώνω, τυπογραφώ. || δακτυλογραφώ. || φωτοτυπώνω (στο χαρτί). 2 τελειώνω την εκτύπωση. 3 αποσφραγίζω, αφαιρώ το σφράγισμα, ανοίγω· - κόμнату ανοίγω (αποσφραγίζω) το δωμάτιο. 4 αφήνω αποτυπώματα· - пáльцы на стеклó αποτυπώνω τα δάχτυλα στο γυαλί· - следы на пескé αφήνω ίχνη πάνω στον άμμο. 5 μτφ. λέγω απερίφραστα, κατηγορηματικά, ρητός. || -ся αποτυπώ-

νομαι, αφήνω αποτυπώματα, ίχνη. || μτφ. α-
πεικονίζομαι, παρασταίνομαι, φαίνομαι. ||
μτφ. βλ. запечатлѣться.

отпечатлѣваться ρ.δ. βλ. **отпечатлѣться**.

отпечатлѣться ρ.σ. (παλ.) αφήνω αποτυπώ-
ματα, ίχνη. || απεικονίζομαι. || μτφ. βλ. за-
печатлѣться.

отпечаток, -тка α. 1 αποτύπωμα· ίχνος, α-
χνάρι. 2 μτφ. ιδιότητα, χαρακτηριστικό· -
пережитых несчастьи σημάδι περασμένης δυ-
στυχίας.

отпечатывать ρ.δ. βλ. **отпечатать** (εκτός της
2^{ης} σημ.). || -ся βλ. **отпечататься**.

отпивать(ся) ρ.δ. βλ. **отпить(ся)**.

отпѣливание, -я ουδ. βλ. **отпѣлка**.

отпѣливать ρ.δ. βλ. **отпѣлить**. || -ся προ-
νίζομαι, αποκόπτομαι με το πριόνι.

отпѣлить, -пилѡ, -пѣлишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **отпѣленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. προ-
νίζω, αποκόπτω με το πριόνι.

отпѣлка, -и θ. πριόνισμα, αποκοπή με πρι-
όνισμα.

отпирательство, -а ουδ. επίμονη άρνηση α-
ναγνώρισης, αποδοχής (για ενοχή κ.τ.τ.).

отпирать(ся) ρ.δ. βλ. **отпереть(ся)**.

отпировать, -рѣу, -рѣешь ρ.σ. 1 γλεντώ,
κάνω γλέντι· -свадьбу κάνω γλέντι γάμου.
2 απογλεντώ, τελειώνω το γλέντι.

отписать, -ишѣ, -ишешь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **отписанный**, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
(παλ.) κατάσχεση· δήμευση (με βάση τον κα-
τάλογο). 2 αφήνω (καθορίζω) κληρονόμο· δια-
θέτω. 3 (παλ.) διαγράφω, σβήνω. 4 απαντώ σε
επιστολή· πληροφορώ γραπτώς. 5 απογράφω, τε-
λειώνω το γράψιμο. || -ся απαντώ τυπικά (για
να ξεφορτωθώ κάποιον).

отписка, -и θ. 1 (παλ.) γραπτή απάντηση ή
πληροφορία. 2 απάντηση τυπική.

отписывать(ся) ρ.δ. βλ. **отписать(ся)**.

отпить, **отпѣю**, **отпѣешь**, παρλθ. χρ. **от-
пил**, -лѣ, **отпило**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **от-
пѣтый**, βρ: **отпит**, -тѣ, **отпито** ρ.σ.μ. 1 πι-
νω λίγο· -несколько глотков воды μερικές
γουλιές νερού. || -ся θεραπεύομαι με την πό-
ση· -кумисом (απλ.) θεραπεύομαι πίνοντας
φοραδίσιο γάλα.

отпѣхивать(ся) ρ.δ. βλ. **отпѣхнѣть(ся)**.

отпѣхнѣть, -нѣ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **отпѣхнутый**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. με-
τακινώ σπρώχνοντας, σπρώχνω, ωθώ. || -ся α-
πωθούμαι, μετακινούμαι στηριζόμενος· -вес-
лом от берега αποπλέω απο την ακτή στηρί-
ζοντας το κουπί.

отплатя, -и θ. ξεπλέρωμα, ανταπόδοση· α-
ντεκδίκηση· -в-у ανταπόδοση.

отплатить, -лачѣ, -лѣтишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **отплатенный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ. 1
ανταποδίδω· πληρώνω με το ίδιο νόμισμα· -
злом за зло ανταποδίδω το κακό· - добром
за зло κάνω καλό αντι για κακό. 2 εκδικού-
μαι, αντεκδικούμαι· βγάζω το άχτι μου. ||
εκφρ. - той же монѣтой πληρώνω με το ίδιο
νόμισμα, ανταποδίδω τα ίσα.

отплативать ρ.δ. βλ. **отплатить**.

отплѣвывать ρ.δ. βλ. **отплѣнуть**. || -ся 1
βλ. **отплѣнуться**. 2 φτύνω (σε ένδειξη απέχ-
θειας, αγανάκτησης).

отплѣскивать ρ.δ. βλ. **отплеснѣть**.

отплеснѣть ρ.σ. (για νερό, κύμα) χτυπώ-
ντας βουτζω. || χύνω με παφλασμό.

отплесті, -летѣ, -летѣшь, παρλθ. χρ. **от-
плѣл**, -лелѣ, -лѡ, μτχ. παρλθ. χρ. **отплѣтшии**,
παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отплѣтѣнный**, βρ: -тѣн,
-тенѣ, -тенѡ, ελπ. μτχ. **отплѣтши** κ. **отпле-
тѣ** ρ.σ.μ. 1 ξεπλέκω, εκπλέκω· - верѣвку ξε-
πλέκω την τριχιά. 2 αποπλέκω, τελειώνω το
πλέξιμο. || -сь ξεπλέκομαι, εκπλέκομαι.

отплетать(ся) ρ.δ. βλ. **отплесті(сь)**.

отпливать ρ.δ. βλ. **отплѣть**.

отплѣтие, -я ουδ. απόπλους, σαλπάρισμα.

отплѣть, -нѣу, -нѣешь, παρλθ. χρ. **отплѣл**,
-лѣ, -лѡ ρ.σ. 1 απομακρύνομαι κολυμπώντας.
2 αποπλέω, εξορμίζομαι, σαλπάρω.

отплѣнуть ρ.σ.μ. φτύνω, (απο)πτύω. || -ся
φτύνω, (απο)πτύω.

отплясать, -яшѣ, -яшешь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **отплясанный**, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
χορεύω· - русскую χορεύω ρούσικο χορό· -
грѣческую χορεύω ελληνικό χορό. 2 τελειώ-
νω το χορό· παύω να χορεύω. 3 κουράζομαι
χορεύοντας· - себѣ нѡти κουράζω τα πόδια
απο το χορό.

отплясывать ρ.δ. βλ. **отплясать** (1, 3 σημ.).
2 χορεύω με ζήλο.

отповедь, -и θ. απάντηση (παρατήρησης, ε-
πίκρισης, αντίρρησης κ.τ.τ.)· **рѣзкая** - ωμή
απάντηση· **достѡйна** - απάντηση που αξίζει·
стрѡгая - αυστηρή (τσουχτερή) απάντηση.

отпойть, -поѣ, -пѡишь, προστι. **отпой**, παθ.
μτχ. παρλθ. χρ. **отпоѣнный**, βρ: -пѡен, -а,
-ο ρ.σ.μ. (για ζώα) ταΐζω με υγρή τροφή. ||
θεραπεύω με γάλα. || θεραπεύω με ποτό, φάρ-
μακο.

отполаскивать(ся) ρ.δ. βλ. **отполоскѣть(ся)**.

отползать ρ.σ. τελειώνω την έρψη, παύω
να έρπω.

отползѣть ρ.δ. βλ. **отползѣть**.

отползѣті, -лзѣ, -лзѣшь, παρλθ. χρ. **отполз**,
-лѣ, -лѡ ρ.σ. αφέρπω, απομακρύνομαι έρπο-
ντας.

отполировать ρ.σ.μ. βλ. **полировать**.

отполировывать(ся) ρ.δ. βλ. **полировать-**

отпугать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отпуганный**, βρ: -ган, -а, -ο φοβίζω, τρομάζω· προγκίζω.

отпугивание, -я ουδ. εκφοβισμός· πρόγκισμα.

отпугивать ρ.δ. βλ. **отпугать**. || -ся εκφοβίζομαι· προγκίζομαι.

отпугнуть, -нύ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отпуганный**, βρ: -ган, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βλ. **отпугать**. 2 απωθώ, διώχνω (με τη διαγωγή μου, το χαρακτήρα μου), γίνομαι αποκρουστικός.

отпуск, -а, πλθ. -ά α. 1 άφηση, απόλυση. 2 άρση (απαγόρευσης, περιορισμών). 3 χαλάρωση, λασκάρισμα, ξεσφιγμα. || (για γενεία, μουστάκια)· άφημα. 4 έκδοση, χορήγηση. || παραχώρηση· φήφιση κονδυλίου. || παράδοση. || πώληση. || τρόχισμα, ακόνισμα. 5 άδεια· **трудо́вой** - εργατική άδεια· **получа́ть** - παίρνω άδεια· **быть в -е** είμαι σε άδεια· **уйти́ в -е** πηγαίνω σε άδεια· **декрѣтний** - άδεια τοκετού· **долгосро́чный** - μακρά άδεια· **творче́ский** - άδεια συγγραφική ή καλλιτεχνική. 6 συγχώρηση, άφηση (αμαρτιών). || (τεχ.) άφημα, έκθεση (για να δέσει το ατσάλι). 7 το στέλεχος (διπλοτύπου κ.τ.τ.).

отпускание, -я ουδ. 1 βλ. **отпуск** (1, 2, 3 σμ.). 2 προφορά, ξεστόμισμα.

отпускать(ся) ρ.δ. βλ. **отпустить(ся)**.

отпускная́, -ой θ. απελευθερωτήριο (έγγραφο απελευθερίας δούλου).

отпускник, -а α., -ница, -и θ. αδειούχος, αδειούχα.

отпускной επ. 1 της άδειας· -**ое время** ο χρόνος της άδειας· -**не деньги** τα χρήματα της άδειας· -**ое свидѣтельство** το φύλλο άδειας. 2 ουσ. πλθ. -**не** τα χρήματα της άδειας. 3 (παλ.) αδειούχος. 4 (για τιμές) του εμπορίου· της παραγωγής· -**не цены на товары** εργοστασιακές τιμές εμπορευμάτων.

отпустить, -ушý, -устишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отпущенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αφήνω· -**и егó** άφησέ τον· - **на праздник, в гости** αφήνω να πάει στη γιορτή, φιλοξενούμενος. || εξυπηρετώντας αφήνω· - **клиента** τελειώνω με τον πελάτη. || αφήνω ελεύθερο· - **птицу** αφήνω ελεύθερο το πουλάκι· - **заклученного из тюрьмы́** αφήνω ελεύθερο το φυλακισμένο. || (παλ.) απολύω, διώχνω (απο την υπηρέσια). 2 χαλαρώνω, λασκάρω· ξεσφίγω· - **верёвку** λασκάρω την τριχιά. || αμ. εξασθενίζω, αδυνατίζω, ξεπέφτω· μειώνομαι, ελαττώνομαι· λιγοστεύω· **морóз -йл** το κρύο ξέπεσε. || περνώ, παύω, σταματώ· **боль сразу меня́ -ла** ο πόνος αμέσως με άφησε. 3 αφήνω να μεγαλώσει· - **ушý** αφήνω μουστάκια. 4 δίνω, χο-

ρηγώ, παρέχω. || παραχωρώ, εκχωρώ· **ψηφίζω** κονδύλιο. || πουλώ· - **товáρ** πουλώ εμπόρευμα. 5 λέγω, προφέρω· εκστομίζω· - **коплименты** λέγω κοπλιμέντα· - **ýмное слово** λέγω πετυχημένη (έξυπνη) λέξη. 6 (παλ.) συγχωρώ (αμαρτία, λάθος κ.τ.τ.). 7 τροχίζω, ακονίζω. 8 δένω· - **сталь** αφήνω (εκθέτω) να δέσει το ατσάλι. || -**ся** χαλαρώνω, λασκάρω· ξεσφίγγομαι.

отпугать ρ.σ.μ. ξετυλίγω, εκτυλίσω· - **верёвку** ξετυλίγω την τριχιά.

отпутешествовать, -твую, -твуеть ρ.σ. τελειώνω το ταξίδι.

отпугивать ρ.δ. βλ. **отпугать**. || -**ся** ξετυλίγομαι, εκτυλίσομαι.

отпущение, -я ουδ. (παλ.) άφηση· - **грехóв** άφηση αμαρτιών.

отпущенник, -а α. (παλ.) απελεύθερος.

отрабатывать(ся) ρ.δ. βλ. **отрабóтать(ся)**.

отрабóтанный επ. απο μτχ. δουλεμένος, χρησιμοποιημένος τελείως· - **пар** χρησιμοποιημένος ατμός· -**ое масло** χρησιμοποιημένα λάδια.

отрабóтать ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отрабóтанный**, βρ: -тан, -а, -ο. 1 εργάζομαι, δουλεύω για να ξεπλερώσω. || εργάζομαι· - **авáнс** δουλεύω για την προκαταβολή· **я -ал вóсемь часóв** δούλεφα οχτώ ώρες. 2 τελειώνω τη δουλειά. 3 αφήνω τη δουλειά, παύω να εργάζομαι (λόγω γερατειών)· **наш дедушка -ал** ο παππούς δε δουλεύει άλλο πια. || φθείρομαι, αχρηστεύομαι απο τη δουλειά, τρώγω το ψωμί μου. 4 επεξεργάζομαι, δουλεύω, τελειοποιώ. || ασκούμαι, εξασκούμαι. || -**ся** τελειώνω την εργασία.

о́бработка, -и θ. 1 εργασία, δουλειά. 2 εξάσκηση· συνήθεια· πείρα. 3 πλθ. -**и** (παλ.) καταθλιπτικοί όροι μίσθωσης αγροτών απο τους τσιφλικάδες.

отрабóточный επ. (παλ.) της μίσθωση γης· -**ая рента** νοίκιασμα γης με καταθλιπτικούς όρους.

отра́ва, -ы θ. (κυρλε. κ. μτφ.) δηλητήριο, φάρμακο· - **для мышéй** ποντικοφάρμακο.

отравитель, -я α., -ница, -и θ. δηλητηριαστής, -άστρια.

отравить, -равлю́, -равишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отравленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (κυρλε. κ. μτφ.)· δηλητηριάζω· φαρμακώνω· - **мышéй** δηλητηριάζω τα ποντίκια· - **колóдец** δηλητηριάζω το πηγάδι· - **га́зом** δηλητηριάζω με αέριο· - **себя́** δηλητηριάζομαι· **он -ил егó сознáние** αυτός του δηλητηρίασε τη συνείδηση. || μτφ. προξενώ θλίψη· **χαλνύ·** βλάπτω ψυχικά. || -**ся** δηλητηριάζομαι, αυτοκτονώ με δηλητήριο. || παθαίνω δηλητηρίαση.

отравление, -я ουδ. (κυρλε. κ. μτφ.) δηλητηρίαση· φαρμάκωμα.

отравлять(ся) ρ.δ. βλ. отравить(ся).
отравляющий επ. απο μτχ. δηλητηριώδης· -ие
 -вещества δηλητηριώδεις ουσίες.
отравный επ. (παλ.) δηλητηριώδης.
отрада, -η θ. ευχαρίστηση, χαρά, ευφροσύ-
 νη, ευαρέστηση· ικανοποίηση.
отрадно επίρ. ευχάριστα, χαρούμενα κλπ.
 επ. || ως κατηγ. είναι ευχάριστο, ευφραντικό
 κλπ. επ.
отрадный επ., βρ: -ден, -дна, -дно ευχά-
 ριστος, χαροποιός, ευφραντικός, ευφρόσυνος·
 τερπνός.
отражатель, -я α. ανταυγαστήρας, αντανα-
 κλαστήρας.
отражательный επ. του ανταυγαστήρα, του α-
 ντανανκλαστήρα. || αντανακλαστικός.
отразить(ся) ρ.δ. βλ. отразить(ся).
отражение, -я ουδ. 1 απόκρουση, απώθηση·
 -нападения απόκρουση επίθεσης. || αντί-
 κρουση· -обвинения αντίκρουση των κατηγο-
 ριών. 2 (κυρλε. κ. μτφ.) αντανάκλαση, (α-
 ντι)κατοπτρισμός· αντίχηση· απήχηση· -свέ-
 та αντανάκλαση του φωτός· -звúка απήχηση,
 αντίχηση. 3 απεικόνιση· -жизни απεικόνιση
 της ζωής. 4 (φιλοσ.) αντανάκλαση· теория -я
 θεωρία της αντανάκλασης. 5 επίδραση.
отражённый επ. απο μτχ. αντανανκλαστικός·
 -свет αντανανκλαστικό φως.
отразить, -ажу, -азить, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. отражённый, βρ: -жён, -женá, -женó ρ.σ.
 μ. 1 αποκρούω· απωθώ· -удáρ αποκρούω χτύ-
 πημα. || μτφ. αντικρούω· ανασκευάζω· -обви-
 нений αντικρούω τις κατηγορίες. 2 αντανα-
 κλώ, αντικατοπτρίζω. || αντηχώ, απηχώ. 3 μτφ.
 απεικονίζω· -жизнь в ромáне απεικονίζω τη
 ζωή στο μυθιστόρημα. || -ся 1 παρακάμπτω, α-
 ντιπαρέρχομαι. 2 αντανανκλώμαι, αντικατοπτρί-
 ζομαι. 3 μτφ. απεικονίζομαι, καθρεφτίζομαι,
 φαίνομαι, διακρίνομαι· в глáзáх егó -лся
 испúг στα μάτια του διακρίνονταν ο φόβος· на
 лицé еé -лась рáдость στο πρόσωπό της φαι-
 νόταν η χαρά. 4 επιδρώ, επενεργώ, επηρεάζω.
отрапортовать, -тýю, -тýешь, παθ. μτχ.
 παρλθ. χρ. отрапортованный, βρ: -ван, -а, -о
 ρ.σ. αναφέρω, δίνω αναφορά· он вñтянулся и
 -áл αυτός τεντώθηκε καλά και έδωσε αναφο-
 ρά. || μτφ. προφέρω, απαντώ ζωηρά και καθαρά
 (όπως στην αναφορά).
отрапортовывать ρ.δ. βλ. отрапортовать.
отраслевой επ. κλαδικός· -оé совещáние
 κλαδική σύσκεψη.
отрасль, -и θ. 1 (παλ.) κλάδος (φυτού). 2
 (παλ.) απόγονοι, επίγονοι. 3 (παλ.) διακλά-
 δωση (οροσειράς). 4 μτφ. τομέας· -промý-
 шленности κλάδος της βιομηχανίας.
отрастание, -я ουδ. έκφυση, φύτρωμα, εκ-

βλάστηση· αύξηση, μέγλωμα.

отрастать, -áет ρ.δ. βλ. отрасти́.

отрасти́, -отёт, παρλθ. χρ. отрós, -лá, -лó
 μτχ. παρлθ. отрóсий ρ.σ. φύομαι, αναφύομαι·
 φυτρώνω, εκβλαστάνω· αυξάνομαι, μεγαλώνω.

отрастить, -ашý, -астить, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. отращённый, βρ: -щён, -шенá, -шенó ρ.σ.
 μ. αφήνω (να μεγαλώσει)· -нóгти αφήνω νύ-
 χια· -óброду, úсн αφήνω γένεια, μουστά-
 κια.

отрашивание, -я ουδ. άφημα· -уóб άφημα
 μουστακιών.

отрашивать ρ.δ. βλ. отрастить.

отрёбе, -я ουδ. (αθρσ.) 1 παλιοπράγματα,
 απορρίμματα. 2 μτφ. αποβράσματα της κοινω-
 νίας, καθάρματα, καθήκια.

отреветь, -вú, -вёшь ρ.σ. (απλ.) παύω να
 μουγκρίζω, να βρυχώμαι, να γιαρίζω. || -ся
 βλ. ρ. ενεργ. φ.

отрегулировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. ρυθ-
 μίζω, κανονίζω, τακτοποιώ, ρεγουλάρω. || -ся
 ρυθμίζομαι, τακτοποιούμαι, κανονίζομαι, ρε-
 γουλάρομαι.

отредактировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. (για
 κείμενο)· συντάσσω· διορθώνω συντακτικά.

отрез, -а α. 1 αποκοπή, εκτομή, απότμηση.
 || κομμάτι (τεμάχιο) γης, κλήρος. 2 κομμάτι,
 τεμάχιο· -на пáльцó κομμάτι υφάσματος για
 πανωφόρι. 3 κοπή, κοφιά, εγκοπή.

отрезание, -я ουδ. βλ. отрез.

отрезанность, -и θ. ξέκομμα, απομάκρυνση,
 απομόνωση.

отрезать, -éжу, -éжешь ρ.σ.μ. 1 αποκό-
 πτω, εκτέμνω, κόβω· -куóк χлéба κόβω ένα
 κομμάτι ψωμί. || κόβω με το πριόνι, πριονί-
 ζω· -дóску κόβω τη σανίδα με το πριόνι. 2
 παραχωρώ κομμάτι γης· δίνω ως κλήρο. 3 ξε-
 κόβομαι, αποκόβομαι, χάνω τη σύνδεση, επαφή.
 4 μτφ. φράζω, εμποδίζω, κόβω· -пути́ отсту-
 плéния κόβω τους δρόμους υποχώρησης· все
 дорóги отрезаны όλοι οι δρόμοι κόπηκαν. 5
 απαντώ απότομα, διακόπτω, αντικόβω. || εκφρ.
 как ножóм - λέγω κατηγορηματικά και αμετά-
 κλητα, κόβω με το μαχαίρι· как (ножóм) -ло
 κόπηκε οριστικά, μια και καλή· -занный лó-
 мотъ ξεκομμένος απο την οικογένεια ή την
 κολληχτίβα. || -ся αποκόπτομαι, κόβομαι.

отрезать ρ.δ. βλ. отрезать. || -ся 1 απο-
 κόπτομαι, αποκόβομαι, αποτέμνομαι. || πριο-
 νίζομαι, κόβομαι με το πριόνι. 2 (για γη)·
 κόβομαι, χωρίζομαι σε τεμάχια. 3 ξεκόβομαι,
 αποκόβομαι, χάνω τη σύνδεση, την επαφή. 4
 φράζομαι, κόβομαι, εμποδίζομαι.

отрезветь, -éю, -éешь ρ.σ. ξεμεθώ, συνέρ-
 χομαι, ανανήψω (απο το μεθύσι). || μτφ. έρ-
 χομαι στα λογικά μου, στα σύγκαλά μου, ξυ-

πνώ, αποκτώ πνευματική διαύγεια.

отрезвительный επ. ξεμεθυστικός· - **напѣток** ξεμεθυστικό πιετό. || ως ουσ. θ. -**ая** ξεμεθυστήριο.

отрезвить, -влѣ, -вѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отрезвлѣнный**, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ρ. σ.μ. ξεμεθώ κάποιον. || μτφ. ανανήφω, συνεφέρω, φέρω στα λογικά. || -**ся** βλ. **отрезвѣть**.

отрезвление, -я ουδ. ανάνηψη, ξεμέθυσμα. || μτφ. επαναφορά στα λογικά, στα σύγκαλα.

отрезвлять(ся) ρ.δ. βλ. **отрезвить(ся)**.

отрезка, -и θ. βλ. **отрез** (1, 2 σημ.).

отрезной επ. 1 αποκοπόμενος. 2 κομμένος, κοφτός· **платье с -ой талией** φόρεμα με κοφτή μέση. 3 για κοπή, για κόψιμο. || εκφρ. -**ѣ зѣмли** (παλ.) κομμάτια γης, κλήροι.

отрезок, -зка α. 1 κομμάτι, τεμάχιο, απόκομα· -**ки тѣани** κομμάτια υφάσματος. 2 τμήμα, μέρος· - **линии** τμήμα γραμμής· - **времени** χρονικό διάστημα· - **пути** τμήμα (μέρος) του δρόμου. 3 (παλ.) κομμάτι γης.

отрезывание, -я ουδ. βλ. **отрезание**.

отрезывать(ся) ρ.δ. βλ. **отрезать(ся)**.

отрека́ться ρ.δ. βλ. **отрѣчься**.

отрекомендовать, -дѣю, -дѣешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отрекомендованный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. (παλ.). 1 συσταίνω, συστήνω, γνωρίζω· παρουσιάζω. 2 χαρακτηρίζω, αποφαίνομαι, εκφράζομαι. 3 συμβουλεύω, ορμηνεύω, συνιστώ. || -**ся** συστήνομαι, γνωρίζομαι.

отрекомендовать(ся) ρ.δ. βλ. **отрекомендовать(ся)**.

отремонтировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. επισκευάζω, επιδιορθώνω.

отрёпанный επ. απο μτχ. κουρελιασμένος, ρακώδης, ξεσχισμένος.

отрепáть(ся) ρ.σ. βλ. **обтрепáть(ся)**.

отрепетировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. τελειώνω με επιτυχία τις πρόβες.

отрёпки, -ов πλθ. 1 αποκοπανίσματα λιναριού, κανναβιού. 2 βλ. **отрёпье**.

отрёпш, -а α. (απλ.) κουρελής.

отрёпье, -я ουδ. αθρσ. κ. -я πλθ. κουρέλια, ράκη· **ходить в -е** γυρίζω κουρελής.

отретироваться, -рѣюсь, -рѣешься ρ.σ. (παλ.) αποσύρομαι, υποχωρώ.

отретушировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. ρετουσάρω, κάνω ρετούς.

отречение, -я ουδ. 1 άρνηση, αποποίηση. || απάρνηση. || παραίτηση· - **от престола** παραίτηση απο το θρόνο.

отреченный κ. **отречѣнный** επ. (παλ.) απαγορευμένος. || εκφρ. -**не книги** ή -**ая литература** απαγορευμένα βιβλία απο την εκκλησία, τα απόκρυφα, τα ακανόνιστα, τα ψευδεπίγραφα βιβλία.

отрѣчься, -екѣсь, -ечѣшься, -екѣтся παρλθ. χρ. **отрѣкся**, **отрѣклáсь**, -лóсь ρ.σ. αρνούμαι, αρνιέμαι· αποποιούμαι, αποστέρω· ~ **от своих слов** αρνούμαι τα λόγια μου. || **απαρνιέμαι**· **онѣ -клиць от революцїи** αυτοί απαρνήθηκαν την επανάσταση· - **от своего мнѣния** απαρνούμαι τη γνώμη μου. || **пαραιτούμαι**· - **от престола** παραιτούμαι απο το θρόνο.

отрешáть(ся) ρ.δ. βλ. **отрешítть(ся)**.

отрешѣние, -я ουδ. (παλ.). 1 απελευθέρωση, απαλλαγή. || βλ. **отрешѣнность**. 2 απόλυση, διώξιμο (απο υπηρεσία, εργασία).

отрешѣнность, -и θ. απομάκρυνση· απόσπαση· άρνηση.

отрешѣнный επ. απο μτχ. αποκομμένος, ξεκομμένος, απομονωμένος.

отрешítть, -шѣ, шѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отрешѣнный**, βρ: -шѣн, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. 1 απελευθερώνω, απαλλάσσω, γλυτώνω. 2 (παλ.) αποσπώ, ξεκόβω· - **от действительности** ξεκόβω απο την πραγματικότητα. 3 (παλ.) απολύω, διώχνω· - **со слѣжбѣ** απολύω απο την υπηρεσία. || -**ся** απελευθερώνομαι, απαλλάσσομαι.

отрѣнуть ρ.σ.μ. (παλ.) απορρίπτω, αποβάλω, διώχνω· αποκρούω, αποστέρω.

отрицáние, -я ουδ. 1 άρνηση· αποποίηση· απόρριψη· - **своей винѣ** άρνηση της ενοχής μου. 2 αρνητική απάντηση. 3 (γραμμ.) άρνηση, αρνητικά μόρια (όχι, **ѣн**, μη). || **εκφρ.** - -я (φιλοσ.) άρνηση της άρνησης.

отрицáтель, -я α. αρνητής· **Сократ** - - **софистической диалѣктики** ο Σωκράτης ήταν αρνητής της σοφιστικής διαλεκτικής.

отрицáтельно επίρ. αρνητικά.

отрицáтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно αρνητικός· - **жест** αρνητική χειρονομία· - **отвѣт** αρνητική απάντηση· - **результáт** αρνητικό αποτέλεσμα· - **оѣ влияние** αρνητική επίδραση· - **оѣ электричество** αρνητικός ηλεκτρισμός· - **образ в комѣдии** αρνητική μορφή (πρόσωπο) στην κωμωδία· - **не чїсла** αρνητικοί αριθμοί· - **не количества** αρνητικά ποσά.

отрицáть ρ.δ.μ. 1 αρνούμαι, δεν παραδέχομαι· - **своей винѣ** αρνούμαι το σφάλμα μου· - **своеѣ участие в дѣле** αρνούμαι τη συμμετοχή μου στην υπόθεση. 2 αποποιούμαι, απορρίπτω. || -**ся** (παλ.) αρνούμαι.

отрѣг, -а α. διακλάδωση· - **Гор** διακλάδωση των βουνών.

отродítться, -йтся ρ.σ. (απλ.) ξαναγεννιέμαι· ξαναζωντανεύω. || ξαναβλαστάνω.

отроду επίρ. απο τη γένεση, απο τότε που γεννήθηκα. || (με το αρνητικό μόριο **не**) ποτέ απο τότε που γεννήθηκα· **он - не оомáнывал** αυτός ποτέ στη ζωή του δεν απατούσε.

отрѣдь, -я ουδ. 1 γένος, γενιά· φυλή· το

σόνι. || (υβρ.) σπορά, φύτρα. 2 (για ζώα) ράτσα.

отродясь επίρ. (με το αρνητικό μόριο не) (παλ.) βλ. отруду.

отроек, -ройка α. σμάρι, γονίδι, γόνος.

отроить, -рою, -ройшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отроённый, βρ: -роён, -роенá, -роенó ρ. σ.μ. ξεχωρίζω μέρος μελισσών για να ρίξουν σμάρι. || -ся σχηματίζω σμάρι, ρίχνω.

отрок, -а α. (παλ.) 1 έφηβος, νεανίας, νεαρός. 2 πριγκιποφύλακας.

отроковица, -и θ. (παλ.) κορίτσι, κοράσιο, παιδούλα.

отроток, -тка α. 1 βλαστός, -τάρι, φιντάνι· αποφυάδα, παρακλάδι. 2 απόφυση.

отроческий επ. εφηβικός, νεανικός· -вóзрaст εφηβική ηλικία.

отрочество, -а ουδ. εφηβική ηλικία.

отрур, -а, πλθ. -á α. κομμάτι γης· κλήρος.

отруб, -а α. επιφάνεια τομής κορμού δέντρου· κοπή.

отрубить ρ.δ. βλ. отрубить. || -ся αποκόπτομαι, κόβομαι.

отруби, -ей πλθ. πίτουρα, πίτουρα.

отрубать, -ублю, -убишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отрубленный, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 αποκόπτω, κόβω (με κοφτερό εργαλείο)· -вётку κόβω κλαδί· -руку κόβω το χέρι· -голову κόβω το κεφάλι, αποκεφαλίζω, κατατομώ. 2 διακόπτω ομιλούντα, λέγω απότομα ή σύντομα.

отрубой¹ επ. του κομματιού γης· -ие учáстки κομμάτια γής (κλήροι).

отрубой² επ. της κοπής.

отрубный επ. πιτυρούχος· των πίτυρων· -корм πιτυρούχα τροφή ζώων.

отрубать ρ.σ.μ. μαλώνω άγρια· επικρίνω με δριμύτητα, καταδιάζω.

отрубиваться ρ.δ. αντιβρίζω, αντικατηγορώ.

отрубить ρ.σ. (για προσγ. αεροπλάνου) μετανιούμαι, αναμερώ, αποχωρώ.

отрухляветь, -еет ρ.σ. βλ. трухляветь.

отрубачить, -чу, -чишь ρ.σ. παύω να φαρεύω.

отруб, -а α. 1 αποκοπή, κόψιμο· линия -а на квитáнции γραμμή αποκοπής στην απόδειξη. 2 απόσπαση· при -е κατά την απόσπαση. || απομάκρυνση, απομόνωση, έξομμα. || εκφρ. без -а от производства χωρίς απόσπαση από την παραγωγή, εκτός από την εργασία στην παραγωγή και άλλη δουλειά· в -е от чего απομονωμένος, ξεκομμένος από κάτι· в -е от действительности, от масс ξεκομμένος από την πραγματικότητα, από τις μάζες.

отрубать(ся)¹ ρ.δ. βλ. оторвать(ся).

отрубать(ся)² ρ.δ. βλ. отруть(ся).

отрубисто επίρ. (δια)κοφτά, διακεκομμένα.

отрубистость, -и θ. το διακεκομμένο.

отрубистый επ., βρ: -вист, -а, -о (δια)κοφτός, διακεκομμένος· -голос, крик διακοφτή φωνή, κραυγή· -свист διακοφτό σφύριγμα· -звук διακοφτός ήχος.

отрубной επ. τμητός, δυνάμενος να αποκοπεί· -блокнот τμητό σημειωματάριο.

отрубок, -вка α. τεμάχιο, κομμάτι, τμήμα, μέρος· απόκομμα, απόσπασμα· χωρίο, περικοπή· -стихотворения απόσπασμα ποιήματος· -романа περικοπή μυθιστορήματος· -из óперы μέρος από μελόδραμα.

отрубочность, -и θ. σποραδικότητα· σπανιότητα.

отрубочный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 σποραδικός, σκόρπιος· σπάνιος· μεμονωμένος· αραιός· λιγιστός. 2 βλ. отрубистый.

отрубчатый επ., βρ: -чат, -а, -о (παλ.)· βλ. отрубочный κ. отрубистый.

отрыгать(ся) ρ.δ. βλ. отрыгнуть(ся).

отрыгивать(ся) ρ.δ. βλ. отрыгнуть(ся).

отрыгнуть, -ну́, -нёшь ρ.σ. ρεύομαι. || -ся ρεύομαι· емý -лось рнёбой αυτός ρεύτηκε φάρι· ей -лось лúком αυτή ρεύτηκε το κρεμμύδι.

отрыжка, -и θ. ρέψιμο· лúка ρέψιμο κρεμμυδιού· кислая - ξινίλα, οξυρεγμία. || μτφ. επανεμφάνιση· ανάδυση, ανάκυψη.

отрыть, -ррю, -ррешь ρ.σ.μ. 1 ξεσκάβω, εκσκάπτω· εξορύσσω. || μτφ. ξεθάβω, εκθάπτω· ξεχνών (ανακαλύπτω κάτι κρυμμένο). 2 σκάβω· -окопы σκάβω χαρακώματα. || -ся εκσκάπτομαι, ξεθάβομαι, βγαίνω στη επιφάνεια.

отряд, -а α. 1 απόσπασμα, τμήμα· -пехоты απόσπασμα πεζικού· десáнтный - αποβατικό τμήμα· Головной - εμπροσθοφυλακή· προφυλακή. 2 ομάδα· пионерский - πιονέρινη ομάδα· передовой - πρωτοπόρο τμήμα. 3 τάξη, κλάση, κατηγορία· -грызунов η τάξη των τρωκτικών.

отрядить, -яду́, -ядишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отряженный, -жен, -женá, -женó ρ.σ.μ. αποσπώ τμήμα για εκτέλεση εντολής.

отрядный επ. 1 του αποσπάσματος, του τμήματος· -командир ο αποσπασματάρχης. 2 ομαδικός, της ομάδας.

отрядать ρ.δ. βλ. отрядить. || -ся αποσπώμαι (για εκτέλεση εντολής).

отрясать ρ.δ. βλ. отрясти. || -ся σειομαι, κουνιέμαι, τινάζομαι, τραντάζομαι.

отрясти, -ясу́, -ясешь, παρλθ. χρ. отряс, -лá, -лó ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. отряхнуть. || εκφρ. -прах от своих ног (γραπ. λόγος) κόβω κάθε δεσμό, σχέση.

отряхать(ся) ρ.δ. (παλ. κ. απλ.) βλ. отряхнуть(ся).

отряхивать(ся) ρ.δ. βλ. отряхнуть(ся).

отряхнуть, -ну́, -нёшь ρ.σ.μ. 1 σειώ, τι-

νάζω· - ПЫЛЬ τινάζω τη σκόνη· - СНЕГ ОТ ВОРОТНИКА τινάζω το χιόνι απο το γιανιά· - ПЕПЕЛ С СИГАРЫ τινάζω τη στάχτη απο το πούρο. || εκφρ. - ПРАХ ОТ СВОИХ НОГ κόβω κάθε δεσμός, σχέση. || -СЯ τινάζομαι· -ИТЕСЬ ОТ СНЕГА τιναχτήτε απο το χιόνι· -ИТЕСЬ ОТ ПЫЛИ ξεσκονιστήτε· СОБАКА -ЛАСЬ το σκυλί τινάχτηκε.

отсадить, -ажу, -адишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отсаженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 καθίζω, βάζω να καθίσει χώρια, ξεχωρίζω· -шалунá за отдельный стол καθίζω το άτακτο παιδί σε άλλο τραπέζι. 2 (για ζώα) χωρίζω· -МОЛОДНЯК χωρίζω τα μικρά (νεαρά) ζώα. 3 φυτεύω χώρια· μεταφυτεύω. 4 (απλ.) αποκόπτω, κόβω· -палец топором κόβω το δάχτυλο με το τσεκούρι. 5 (τεχ.) καθαρίζω με εξακόντιση υγρού ή αέρα.

отса́дка, -и θ. 1 ξεχώρισμα των μικρών ζώων. 2 ξεχωριστό φύτευμα· μεταφύτευση. 3 (για ορνιθιά) καθάρισμα με εξακόντιση υγρού ή αέρα.

отса́дочный επ. (τεχ.) εκκαθαριστικός.

отса́живание, -я ουδ. ξεχώρισμα, κάθιση ξεχωριστή. || ξεχώρισμα ζώων, μέριασμα. || ξεχωριστό φύτευμα· μεταφύτευση.

отса́живать ρ.δ. βλ. отса́дить (εκτός της 4ης σημ.).

отса́живаться¹ ρ.δ. κάθομαι πιο πέρα, μετακινούμαι λίγο, αναμερίζω.

отса́живаться² ρ.δ. 1 κάθομαι χωριστά. 2 (για ζώα) χωρίζομαι, ξεχωρίζομαι. 3 φυτεύομαι χώρια· μεταφυτεύομαι. 4 (τεχ.) καθαρίζομαι με εξακόντιση υγρού ή αερίου.

отсалютовать, -туй, -туйешь ρ.σ. χαιρετίζω με ομοβροντίες πυροβολικού.

отса́сывание, -я ουδ. 1 ρούφηγμα. 2 άντληση.

отса́сывать ρ.δ. βλ. отсосать (1,2 σημ.). || -ся 1 ρουφιέμαι. 2 αντλιέμαι

отсверлять, -ает ρ.σ. παύω να αστράφτω, να λάμπω, να ακτινοβολώ.

отсвёт, -а α. 1 αντανάκλαση φωτός· γυάλισμα επιφάνειας. 2 μτφ. αναλαμπή, πρόσκαιρη εκδήλωση (εχεφροσύνης ή ζωτικότητας).

отсветить, -свѣтит ρ.σ. σβήνω· παύω να φωτίζω, να φέγγω.

отсвѣчивать ρ.δ. 1 αντανακλώ φως, αντιλάμπω· ανταυγάζω· γυαλίζω. 2 αντανακλώμαι, αντισταποπτρίζομαι· καθρεφτίζομαι. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ. (2 σημ.).

отсе́дѣтина, -и θ. βάλσιμο ιδίων λέξεων σε ξένο κείμενο. || αυθαρεσία, ετσιθελισμός, ζορπαλικί.

отсѣв, -а α. 1 κοσκίνισμα. 2 εκκαθάριση, πέρασμα απο το κόσκινο. || κοσκινισμένο υλι-

κό. || μτφ. σκόρπισμα, διασπορά· εγκατάλειψη, παράτημα· αποχώρηση.

отсѣвать ρ.δ. βλ. отсѣять (1σημ.). || -ся βλ. отсѣяться.

отсѣвки, -ов πλθ. (διακλ.) κοσκινίδια, σκύβαλα.

отсѣвнóй επ. κοσκινισμένος· -áя μυκά κοσκινισμένο αλεύρι.

отсѣивание, -я ουδ. κοσκίνιση, -σμα.

отсѣивать(ся) ρ.δ. βλ. отсѣять(ся).

отсѣк, -а α. διαχώρισμα· διαμέρισμα.

отсѣкать ρ.δ. βλ. отсѣчь. || -ся αποκόπτομαι, κόβομαι. || ξεκόβομαι, απομονώνομαι.

отсѣле κ. отсѣль επір. (παλ.)· απο εδώ· - я ви́жу хорошó απ' εδώ βλέπω καλά.

отсѣлѣть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отселенный, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ξεχωρίζω για μετοίκηση, μετοικίζω. || -ся μετοικίζομαι.

отсѣлѣть(ся) ρ.δ. βλ. отсѣлѣть(ся).

отсѣсть, -сѣду, -сѣдешь, παρλθ. χρ. отсѣл, -ла, -ло, προσκ. отсѣдь ρ.σ. κάθομαι λίγο πιο πέρα· - от окнá κάθομαι λίγο πιο πέρα απο το παράθυρο.

отсѣчение, -я ουδ. (γραπ. λόγος) αποκοπή, κόψιμο.

отсѣчка, -и θ. 1 αποκοπή, κόψιμο. 2 ξέκομμα, απομόνωση.

отсѣчный επ. αποκοπτικός, για κόψιμο.

отсѣчь, -екý, -ечѣшь, -екýт, παρλθ. χρ. отсѣк, -лá, -лó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отсѣченый, -чѣн, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. 1 αποκόπτω, κόβω (με ένα χτύπημα)· - топором сук κόβω με μια τσεκουριά ένα κλαδί· - ГОЛОВУ топором κόβω το κεφάλι με το τσεκούρι. 2 βλ. отрѣзать (3σημ.).

отсѣять, -сѣю, -сѣешь ρ.σ.μ. 1 κοσκινίζω· - сор κοσκινίζω τα σκύβαλα. 2 μτφ. εκκαθαρίζω, περνώ απο το κόσκινο· διώχνω, σκορπίζω. 3 αποσπέρνω, τελειώνω το σπάρσιμο. || -ся 1 κοσκινίζομαι· отруби -лись τα πίτυρα κοσκινίστηκαν. 2 μτφ. σκορπίζω, -ομαι, εγκαταλείπω, αποχωρώ, φεύγω· часть учáщихся -лась ένα μέρος των μαθητών παράτησε το σχολείο. 3 τελειώνω τη σπορά.

отсигнaлить ρ.σ.μ. σηματοδοτώ.

отсидѣть, -ижý, -идишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отси́женный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ. 1 μ. μουδιάζω απο το καθισιό· - нóту μουδιάζω το πόδι απο το καθισιό. 2 κάθομαι (για ένα χρονικό διάστημα)· я -эл тóлько два áкта в теáтре κάθησα μόνο δυο πράξεις στο θέατρο. 3 (για ποινή)· εκτίνω· - свой срок εκτίω την ποινή μου. || -ся 1 κάθομαι, (παρα)μένω· - в окóпе от обстрѣла κάθομαι στο χαράκωμα, προφυλαγόμενος απο τα πυρά· - в пaлáтке от

дождя κάθομαι στη σκηνή για να μη βραχώ. 2 μουδιάζω απο το καθιστό.

отси́дка, -и θ. (απλ.) έκτιση ποινής.

отси́живать(ся) ρ.δ. βλ. отси́дeть(ся).

отска́бливать(ся) ρ.δ. βλ. отскоблiть(ся).

отскака́ть, -скачу́, -скачeшь ρ.σ. 1 φεύγω καλπάζοντας, πηλαλώντας. 2 τελειώνω τον καλπασμό.

отска́кивать' ρ.δ. φεύγω καλπάζοντας.

отска́кивать² ρ.δ. βλ. отскочи́ть.

отскоблiть, -облó, -óблiшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отскоблeнный, βρ: -лен, -а, -о; (απο)ξύνω, (απο)ξέω. || -ся (απο)ξύνομαι.

отско́к, -а α. αναπήδηση, ξεπέταγμα.

отскочи́ть, -очу́, -óчишь ρ.σ. 1 αναπηδώ, τινάζομαι, (ξε)πετάγομαι. - назад πετάγομαι πίσω. - в стóрону πετάγομαι στην άκρη (στο πλάι). мяч -и́л от стeнi то τόπι χτυπώντας στον τοίχο, τινάχτηκε πίσω. 2 αποχωρίζομαι, αποσπώμαι απότομα. ПУ́ГОВИЦА -λα το κουμπί κόπηκε απότομα. 3 συναντώ άρνηση, δε βρίσκω απήχηση. все блага́разу́мные до́воды от негó -ли όλα τα λογικά επιχειρήματα δε βρήκαν καμιά απήχηση σ' αυτόν.

отскреба́ть ρ.δ. βλ. отскрести́. || -ся (απο)ξύνομαι.

отскрести́, -есу́, -eсéшь, παρλθ. χρ. отскре́б, -скреблá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. отскре́бший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отскребeнный, βρ: -бeн, -бeнá, -бeнó ρ.σ.μ. βλ. отскоблiть.

отслаивание, -я ουδ. βλ. отслоение.

отслаивать(ся) ρ.δ. βλ. отслоiть(ся).

отслоение, -я ουδ. αφαίρεση κατά στρώματα. || στρώματα απο καθίζηση.

отслоiть, -оi, -оiшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отслоeнный, βρ: -слоeн, -слоeнá, -слоeнó ρ.σ.μ. αφαιρώ, βιάζω κατά στρώματα. || κάνω να κατακαθίσει κατά στρώματα. || -ся κατακαθίζω, κατακάθομαι κατά στρώματα.

отслоiйка, -и θ. βλ. отслоение.

отслони́ть, -онó, -óнишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отслонeнный, βρ: -нeн, -нeнá, -нeнó ρ.σ.μ. (παλ.) απομακρύνω, παραμερίζω, κάνω πιο πέρα. || -ся απομακρύνομαι, παραμερίζομαι, παύω να ακουμπώ.

отслони́ть(ся) ρ.δ. βλ. отслони́ть(ся).

отслуживать ρ.δ. βλ. отслужи́ть (3, 4 σημ.).

отслужи́ть, -ужу́, -úжишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отслужeнный, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ. 1 συμπληρώνω χρόνο υπηρεσίας. υπηρετώ. он -и́л в стóрожáх три гóда αυτός υπηρέτησε τρία χρόνια φύλακας. я -и́л устанóвленный срок e-гó συμπλήρωσα τον καθορισμένο χρόνο (υπηρεσίας ή εργασίας). || τελειώνω τη στρατιωτική θητεία. 2 αχρηστεύομαι, φθειρόμαι, τρώγω το

ψωμί μου. 3 αποτινώ, ξεπλερώνω με υπηρεσία ή εργασία. 4 (εκκλσ.) λειτουργώ, κάνω λειτουργία. фάλλω. - молéбен фάλλω δέηση.

отслу́шать ρ.σ.μ. (απλ.) ακούω θεία λειτουργία.

отсмáркиваться ρ.δ. βλ. отсмóркáться.

отсмéиваться ρ.δ. γελώ (αντί για απάντηση).

отсмея́ться, -ею́сь, -eе́шь ρ.σ. παύω να γελώ, σταματώ τα γέλια.

отсмóркáться ρ.σ. σκουπίζω τη μύτη. παύω να απομύσσομαι, να βιάζω μύξες.

отснíть, -ниму́, -нiмeшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отснíтый, βρ: -нiт, -á, -о ρ.σ.μ. τελειώνω το τράβηγμα ταινίας. τραβώ ταινία.

отсовéтовать, -тую, -туeшь ρ.δ. αποτρέπω, δε συναινώ, δε συνιστώ, δε συμβουλεύω.

отсоедини́ть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отсоединeнный, βρ: -нeн, -нeнá, -нeнó αποσυνδέω. - прóвод αποσυνδέω το καλώδιο.

отсоединiть ρ.δ. βλ. отсоедини́ть. || -ся αποσυνδέομαι.

отсортирoвáть, -рýю, -рýeшь ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отсортирoванный, βρ: -ван, -а, -о ταξινομώ, ξεχωρίζω, ξεδιαλέγω.

отсортирoвывáть ρ.δ. βλ. отсортирoвáть. || -ся ταξινομούμαι, ξεχωρίζομαι, ξεδιαλέγομαι.

отсóс, -а α. άντληση.

отсocáть, -сocу́, -сocéшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. отсocанный, βρ: -сан, -а, -о ρ.σ. 1 ρουφώ. 2 αντλώ. 3 τελειώνω το ρούφηγμα.

отсóсный επ. άντλητικός, της άντλησης.

отсóхнуть, -нет, παρλθ. χρ. отсóх, -ла, -ло ρ.σ. 1 ξεραίνομαι, ξηραίνομαι. вéтки -ли τα κλαδιά ξεράθηκαν. 2 παραλύω, ξενεύω. рука -ла το χέρι ξένεφε. || εκφρ. -хни у меня́ язык, рука́ (ως όρκος) να μου ξεραθεί η γλώσσα, το χέρι. -хни язýк, eсли я вpy! να μου ξεραθεί η γλώσσα αν λέω ψέματα!

отсрóчивать ρ.δ. βλ. отсрóчить. || -ся αναβάλλομαι.

отсрóчить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. 1 αναβάλλω. - сдáчу экзáненов αναβάλλω τις εξετάσεις. 2 παρατείνω, δίνω παράταση.

отсрóчка, -и θ. 1 αναβολή. 2 παράταση.

отста́вание, -я ουδ. 1 αργοπορία, βραδυπορία, καθυστέρηση. παραμονή. 2 ξεκόλλημα, απόσπαση. πέσιμο. || μτφ. καθυστέρηση, μη πρόοδος.

отста́вать, -стаю́, -стаeшь, προσκτ. отста́ваiй, επιρ. μτχ. отста́вая ρ.δ. βλ. отста́ть.

отста́вить, -влю́, -вишь ρ.σ.μ. 1 μετακινώ, αναμερίζω, μετατοπίζω, βάζω κατά μέρος. - стол от окнá αναμερίζω το τραπέζι απο το παράθυρο. || προβάλλω, εκτείνω μπροστά, βάζω μπροστά. - нóгу проβάλλω το πόδι. 2 (παλ.)

απομακρύνω· κόβω σχέσεις· || απολύω, διώχνω· - ΟΤ СЛУЖБΩΝ απολύω απο την υπηρεσία. 3 -! (παράγγελμα)· στον καιρό! σταμάτα! -τάτε! άφησε! αφήστε! РАЗГОВО́РН -! να σταματήσουν οι κουβέντες! || αίρω, ακυρώνω, καταργώ· ЭТО распоря́жение уже -ли αυτή τη διαταγή πια την ακύρωσαν.

отста́вка, -и θ. παραίτηση, αποστρατεία, αποχώρηση (απο το στρατεύμα)· απόλυση· ПОДА́ТЬ В -у υποβάλλω (δίνω) παραίτηση· ПОДА́ТЬ ПРÓСЬБУ οδ -е δίνω αίτηση παραίτησης. ΟН В -е αυτός είναι απόστρατος· ВЫ́ЙТИ В -у αποστρατεύομαι· απολύομαι· нахо́дящийся В -е αποστρατευμένος· απολυμένος. || εκφρ. - пра-вительс́тва (каби́нета) παραίτηση της κυβέρνησης.

отста́вить ρ.δ. βλ. ОТСТА́ВИТЬ (1, 2σημ.). || -ся 1 μετακινούμαι, αναμερίζω, μετατοπίζομαι. || προβάλλομαι· εκτείνομαι. 2 απομακρύνομαι· κόβω σχέσεις.

отста́вной επ. παραιτημένος· απολυμένος· - воённый απόστρατος. || κινητός, μετακινούμενος, μετατοπιζόμενος.

отста́ивание! -я ουδ. 1 υπεράσπιση, προάσπιση· - своо́ды υπεράσπιση της λευτεριάς· - сво́их прав υπεράσπιση των δικαιωμάτων μου. 2 υποστήριξη· - сво́их взгля́дов υποστήριξη των απόψεών μου.

отста́ивание? -я ουδ. καθίζηση (υγρών).

отста́ивать! -аю, -аешь ρ.δ. βλ. ОТСТО́ЯТЬ! || -ся υπερασπίζω, υπερασπίζομαι, προασπίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

отста́ивать? ρ.δ. βλ. ОТСТО́ЯТЬ? (1σημ.). || -ся 1 μένω ως το τέλος. 2 κουράζομαι απο την ορθοστασία.

отста́иваться ρ.δ. μένω στο ίδιο μέρος.

отста́лость, -и θ. καθυστέρηση, πισωδρομικότητα· техни́ческая - τεχνική καθυστέρηση· веко́вая - (προ)αιώνια καθυστέρηση.

отста́лый 1 επ. κ. ουσ. (παλ.) καθυστερημένος, αργοπορημένος, βραδυπορών. 2 επ. κ. ουσ. πισωδρομικός, καθυστερημένος· -ая те́хника καθυστερημένη τεχνική· -ая страна́ καθυστερημένη χώρα· - человек καθυστερημένος άνθρωπος.

отста́ть, -ста́ну, -ста́нешь, προσκ. ОТСТА́НЬ ρ.σ. 1 μένω πίσω· βραδύνω, αργοπορώ, καθυστερώ. || δε προκάνω, δεν προφτάνω· - ОΤ Πόезда δεν προκάνω το τρένο. 2 μένω τελευταίος. || μτφ. υστερώ· ЭТОТ учени́к очень -ал αυτός ο μαθητής έμεινε πολύ πίσω (στα μαθήματα)· - В развѣтѣи υστερώ στην ανάπτυξη· - ОΤ ЖИЗНИ μένω πίσω απο τη ζωή. || πηγαίνω (μένω)· часѣ -ли το ρολόγι έμεινε πίσω. 3 αποσπώμαι· ξεκολλώ· πέφτω· ШТУКА́тыра -ла ο σοβάς έπεσε· κορά -ла ОΤ СТВО-

ла η φλούδα βγήκε απο τον κορμό. || καθαρίζω· ПЯТНО -ЛО ο λεκές καθάρισε (βγήκε). 4 ξεκόβω, αποχωρώ, κόβω σχέσεις, λύω τους δεσμούς· - ОΤ СТА́рых друзѣй ξεκόβω απο τους παλαιούς φίλους. 5 παρατώ, αφήνω, εγκαταλείπω· παύω να ασχολούμαι, να ενδιαφέρομαι. || ξεσυνηθίζω. 6 παύω να ενοχλώ, αφήνω ήσυχο· παρατώ· ОТСТА́НЬ ОΤ МЕНѢ παρατά μας, άσε με ήσυχο, ξεφορτώσε με.

отстега́ть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ОТСТЕ́ГАННЫЙ, βρ: -ган, -а, -ο μαστιγώνω.

отсте́гивать(ся) ρ.δ. βλ. ОТСТЕ́ГНУТЬ(ся).

отсте́гнуть, -нѹ, -нешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ОТСТЕ́ГНУТЫЙ, βρ: -нут, -а, -ο ξεκουμπώνω, ξεσηλυκώνω. || -ся ξεκουμπώνομαι, ξεθηλυκώνομαι.

отсти́рать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ОТСТИ́Ранный, βρ: -ран, -а, -ο. 1 ξεπλύνω, βγάλω με το πλύσιμο (λεκέδες, λάσπες κ.τ.τ.). 2 τελειώνω το πλύσιμο. || -ся 1 καθαρίζομαι, βγαίνω με το πλύσιμο· ПЯТНО -ЛОСЬ ο λεκές καθάρισε (βγήκε). || πλύνομαι, λευκαίνομαι. 2 τελειώνω το πλύσιμο.

отсти́рывать(ся) ρ.δ. βλ. ОТСТИ́РАТЬ(ся).

отсто́й, -я α. καθίζημα, κατακάθι, υποστάθμη.

отсто́йный επ. της καθίζησης, της κάθαρσης υγρών.

отсто́ять!, -то́й, -то́йшь* ρ.σ.μ. υπερασπίζω, -ομαι, προασπίζω, -ομαι· - ро́дину υπερασπίζω την πατρίδα. || υποστηρίζω· - своѵ́ то́чку зрѣния υποστηρίζω την άποφή μου.

отсто́ять?, -то́й, -то́йшь ρ.σ. 1 μένω, παραμένω ορθός ως το τέλος· - на нога́х весь конце́рт στέκομαι ορθός ως το τέλος της συναυλίας. 2 κουράζομαι απο την ορθοστασία.

отсто́ять?, -то́й, -то́йшь ρ.δ. βρίσκομαι σε κάποια απόσταση, είμαι μακριά απο· ДОМ -ѣт от дере́вни на полкиломе́тра το σπίτι είναι μακριά απο το χωριό μισό χιλιόμετρο.

отсто́яться, -то́йтся ρ.σ. 1 κατακαθίζω, κατακάθομαι, καθιζάνω. 2 μτφ. αποκρυσταλλώνω, -ομαι (για γνώμες, σκέψεις κ.τ.τ.).

отстра́гивать ρ.δ. βλ. ОТСТРО́ГАТЬ. || -ся πλανίζομαι, ροκανίζομαι.

отстрада́ть ρ.σ. παύω να βασανίζομαι, να υποφέρω.

отстра́ивать ρ.δ. βλ. ОТСТРО́ИТЬ (1σημ.). || -ся βλ. ОТСТРО́ИТЬСЯ.

отстранѣние, -я ουδ. 1 απομάκρυνση, παραμέρισμα· αναμέρισμα. 2 απόλυση, αποπομπή, πάφιμο· διώξιμο.

отстранѣить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ОТСТРАНЕ́нный, βρ: -нен, -ненѢ, -ненѵ. 1 απομακρύνω· παραμερίζω· αναμερίζω· - нави-сѣвшую ветку αναμερίζω το επικρεμάμενο κλα-

δί. 2 μτφ. αποπέμω, απαλλάσσω· καθαιρώ· απολύω, διώχνω· ΕΓΩ -ЛИ ΟΤ ΔΟΛЖНОСТИ τον απάλλαξαν απο τα καθήκοντα. || -СЯ 1 απομακρύνομαι, αναμερίζω, παραμερίζω. 2 μτφ. απαλλάσσομαι, αποπέμπομαι, διώχνομαι· καθαιρούμαι, απολύομαι.

отстраня́ть(ся) ρ.δ. βλ. **отстранить(ся)**.

отстра́чивать ρ.δ. βλ. **отстρочить**. || -СЯ γαζώνομαι.

отстрел, -а α. σκότωμα θηραμάτων με πυροβολισμό.

отстрели́вать ρ.δ. βλ. **отстрелить**. || -СЯ αποκόπτομαι με σφαίρα ή βλήμα (για μέλος του σώματος).

отстрелить, -елб, -елишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отстреленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. αποκόπτω, κόβω με σφαίρα ή βλήμα (μέλος του σώματος)· емύ -ЛИ правую рýку τα πυρά του έκοψαν το δεξι χέρι.

отстрелы́щик, -а α. κυνηγός επαγγελματίας· καλός σκοπευτής.

отстреля́ть ρ.σ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **отстреленный**, βρ: -лян, -а, -ο ρ.σ. 1 (κυνηγ.) σκοτώνω, φονεύω. 2 ρίχνω, ξεοδεύω, καταναλώνω φυσίγγια· он -ял ленту αυτός έρριξε μια αρμάθα φυσίγγια. 3 τελειώνω τη βολή, τον πυροβολισμό, το κανονίδι. || -СЯ 1 αμύνομαι, αποκρούω με πυρά. 2 βλ. ρ. ενεργ. φ.(3σημ.).

ототрига́ть ρ.δ. βλ. **отстричь**. || -СЯ κουρεύομαι.

отстричь, -игý, -ижешь, -игýт, παρлθ. χρ. **отстриг**, -ла, -ло ρ.σ.μ. κουρεύω, κόβω· -вóлосн κόβω τα μαλλιά.

отстрога́ть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **отстроганный**, βρ: -ган, -а, -ο. 1 πλανίζω. 2 αφαιρώ με την πλάνη. 3 τελειώνω το πλάγιαμα.

отстро́ить, -ою, -оишь ρ.σ. 1 τελειώνω το χτίσιμο. 2 ξαναχτίζω. || -СЯ 1 χτίζομαι. 2 ξαναχτίζομαι.

отстρочить, -очý, -очишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **отстроченный**, βρ: -чен, -а, -ο γαζώνω.

отструга́ть ρ.σ. βλ. **отстрога́ть**.

отстругива́ть(ся) ρ.δ. βλ. **отстра́гивать(ся)**.

отстри́пать ρ.σ. (απλ.) απομαγειρεύω, τελειώνω το μαγειρεύμα. || -СЯ βλ. ρ. ενεργ. φ.

отстýкать ρ.σ. 1 χτυπώ, κροτώ, παράγω ρυθμικό κρότο. 2 (απλ.) δακτυλογραφώ, χτυπώ στη γραφομηχανή· τηλεγραφώ, χτυπώ τηλεγράφημα. 3 κουράζω βαδίζοντας. || σπάζω· - рýчку у кувши́на σπάζω τη λαβή απο το λαγήνι.

отстýкивать ρ.δ. βλ. **отстýкать**. || -СЯ δακτυλογραφούμαι, χτυπιέμαι στη δακτυλογραφομηχανή. || κουράζομαι βαδίζοντας. || σπάζω.

отступ, -а α. αρχή παραγράφου, εσοχή σειράς στη στήλη γραφής.

отступáтельный επ. υποχωρητικός, της υποχώρησης· - манёвр υποχωρητικός ελιγμός.

отступáть(ся) ρ.δ. βλ. **отстпуить(ся)**.

отстпуить, -у́плб, -у́пишь, επιρ. μτχ. **отстпуив** κ. **отстпуя́** ρ.σ. 1 υποχωρώ, οπισθοχωρώ, πισωδρομώ· - два шагá κáνω πίσω δυό βήματα. 2 μετακινούμαι, απομακρύνομαι, αποσύρομαι· море -ло η θάλασσα αποσύρθηκε μακρύτερα (απο την ακτή). 3 κάμπτομαι· λυγίζω· - перед превосчóдными сiлами протiвника υποχωρώ μπροστά στις υπέρτερες δυνάμεις του εχθρού· - перед оπáсностью υποχωρώ μπροστά στον κίνδυνο· - перед тρýдностями λυγίζω μπροστά στις δυσκολίες. || παραιτούμαι, απέχω· αρνούμαι· **отстпуить от своёй вёрн** αποστατώ, αλλαξοπιστώ· - от своiх тρέсованияй υποχωρώ απο τις απαιτήσεις ή διεκδικήσεις· - от своiх взглядов αναθεωρώ τις απόψεις μου. 4 παραβαίνω, ξεφεύγω· αθετώ, εκτρέπομαι· - от прáвила παραβαίνω τον κανόνα· - от тёмн ξεφεύγω απο το θέμα. 5 αρχίζω με νέα παράγραφο. || -СЯ 1 υποχωρώ· παραιτούμαι· απαρνούμαι. || αθετώ· αρνούμαι, δεν κρατώ το λόγο μου, την υπόσχεσή μου. 2 δεν ενδιαφερόρομαι· λύνω τους δεσμούς, κόβω σχέσεις· αφήνω εγκαταλείπω, παραιτώ.

отстпуление, -я ουδ. 1 υποχώρηση, οπισθοχώρηση· πισωδρόμηση· - врэжеских вóйск υποχώρηση των εχθρικών στράτευμάτων. 2 μετακίνηση· απομάκρυνση· απόσυρση. 3 κάμψη, λύγισμα· - перед трýдностями λύγισμα μπροστά στις δυσκολίες. 4 παράβαση· αθέτηση· εκτροπή· απομάκρυνση· - от прáвил παράβαση των κανόνων· - от тёмн απομάκρυνση απο το θέμα. || (φιλγ.) παρέκβαση· лирическое - λυρική παρέκβαση.

отстпу́ник, -а α., -ца, -н θ. αποστάτης, εξωμότης, αλλαξόπιστος· αρνησίθρησκος. || αρνητής, απαρνητής.

отстпу́нический επ. αποστατικός, εξωμοτικός, αλλαξόπιστος, αρνησίθρησκος. || του αρνητή, του απαρνητή.

отстпу́ничество, -а ουδ. απάρνηση, αποκήρυξη (πεποιθήσεων).

отстпуно́й επ. του επίμετρου· -не дёньги χρήματα επίμετρου (για μη εκτέλεση όρου συμφωνίας. || ουσ. ουδ. -оε επίμετρο χρημάτων για προτεινόμενη υποχώρηση.

отстпуя́ 1 επιρ. μτχ. του ρ. **отстпуить**. 2 επιρ. παραπέρα, παρέκει, περαιτέρω· - от дёрева παραπέρα απο το δέντρο.

отстпу́чать, -чý, -чишь ρ.σ. 1 βλ. **отстпу́кать** (1, 2 σημ.). 2 τελειώνω, παύω να χτυπώ.

отсудить, -ужý, -удишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **отсуженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. παίρνω πίσω, επανακτώ δικαστικώς. || -СЯ

(απλ.) τελειώνω το δικαστήριο.

отсуживать(ся) ρ.δ. βλ. **оусудить(ся)**.

отсутствие, -я ουδ. 1 απουσία· в моё -е εν απουσία μου, κατά την απουσία μου· **быть(находиться)** в -и απουσιάζω, είμαι απών. 2 έλλειψη, ανυπαρξία· ανεπάρκεια· - **сведения** έλλειψη πληροφοριών· - **таланта** έλλειψη ταλέντου· за -ем ελλείφει, λόγω έλλειψης· в случае -я εν ελλείφει, σε περίπτωση έλλειψης. || εκφρ. - **всякого присутствия** έλλειψη νοημοσύνης· παντελής έλλειψη του κοινού νου.

отсутствовать, -твую, -твуеть, мтχ. ενστ. **отсутствующий** ρ.δ. 1 απουσιάζω, είμαι απών. 2 (ελ)λείπω, δεν υπάρχω, είμαι λειψός.

отсутствующий επ. απο мтχ. απουσιάζων. || ως ουσ. ο απών· **список -ших** κατάλογος απόντων. || επ. αδιάφορος, απαθής· **ха́ннос**· - **взгляд** απλανές (χαίνο) βλέμμα.

отсутжить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **отсутничать**.

отсутничать ρ.σ.μ. (απλ. παλ.) αφαιρώ, παίρνω με τη δικαστική οδό.

отсчёт, -а α. μέτρηση, -μα.

отсчитать ρ.σ.μ., καθ. мтχ. παρлθ. χρ. **отсчитанный**, βρ: -тан, -а, -о μετρώ· - **сорок рублей** μετρώ σαράντα ρούβλια· - **двадцать шагов от дома** μετρώ είκοσι βήματα απο το σπίτι.

отсчитывание, -я ουδ. μέτρηση, -μα.

отсчитывать ρ.δ. μετρώ. || -ся μετριέμαι.

отсылать ρ.δ. βλ. **отослать**. || -ся (απο)στέλλομαι. || στέλλομαι πίσω. || παραπέμπομαι. || διώχνομαι.

отсылка, -и θ. 1 αποστολή, στάσιμο. || επιστροφή αποσταλμένου αντικειμένου. 2 παραπομπή (σε κείμενο).

отсылочный επ. αποστολικός, της αποστολής.

отсыпание, -я ουδ. (για κοκκοειδή αντικείμενα) άδειασμα, εκκένωση· ρίξιμο.

отсыпать, -плю, -плешь, προστκ. **отсып** ρ.σ.μ. 1 (για κοκκοειδή αντικείμενα) άδειάζω, εκκενώνω· ρίχνω, χύνω (μέρος ποσότητας)· - **зерна́ из мешка́** άδειάζω σιτάρι απο το σακί· - **зерна́ в мешочек** άδειάζω σιτάρι στο σακκούλι. || -ся εκκενώνομαι, ρίχνομαι.

отсыпать(ся) ρ.δ. βλ. **отсыпать(ся)**.

отсыпаться ρ.δ. βλ. **отоспаться**.

отсыпка, -и θ. βλ. **отсыпание**.

отсыпной επ. διδόμενος (χορηγούμενος) σε ορισμένη ποσότητα.

отсыревать, -áет ρ.δ. βλ. **отсыреть**.

отсырелый επ. υγρός, νοτερός.

отсыреть, -áет ρ.σ. υγραίνομαι, νοτίζω, μουσκεύω· **пóрох** -έλ η μπαρούτη νότισε.

отсыхать ρ.δ. βλ. **отсохнуть**.

отсюда επίρ. απο εδώ· **уходи́** - φεύγα απ' ε-

δώ· **вон** - έξω απ' εδώ· **далёко ли** - до гóрo-да είναι μακριά η πόλη απ' εδώ; **вывод** - **исен** το συμπέρασμα απ' εδώ είναι σαφές· - **еіó оши́бки** απ' εδώ πηγάζουν (ξεκινούν) τα λάθη του.

оттаивание, -я ουδ. ξεπάγωμα.

оттаивать ρ.δ. βλ. **оттаят**. || -ся ξεπαγώνω.

отта́лкивание, -я ουδ. απόθεση· - **электрических зарядов** απόθεση των ηλεκτρικών φορτίσεων.

отта́лкивать ρ.δ. βλ. **оттолкнóуть**. || -ся απωθούμαι.

отта́лкивающий επ. απο мтχ. αποκρουστικός, αντιπαθητικός· - **запах** αποκρουστική μυρουδιά· - **харáктер** αντιπαθητικός χαρακτήρας.

оттанцевать, -цую, -цуеть ρ.σ.μ. 1 χορεύω ως το τέλος· - **вальс** χορεύω ως το τέλος το βαλς. 2 τελειώνω το χορό.

оттанцовывать ρ.δ. βλ. **оттанцевать** (1σημ).

отта́птывать ρ.δ. βλ. **оттопта́ть**. || -ся πατιέμαι· συνθλίβομαι.

отта́ска, -и θ. 1 κουβάλημα, μεταφορά. 2 τράβηγμα απο τα μαλλιά.

оттаска́ть ρ.σ.μ. 1 (απλ.) κουβαλώ, μεταφέρω. 2 αποκουβαλώ, απομεταφέρω, τελειώνω το κουβάλημα, τη μεταφορά. 3 τραβώ απο τα μαλλιά ή απο τα αυτιά.

отта́скивание, -я ουδ. κουβάλημα, μεταφορά.

отта́скивать ρ.δ. κουβαλώ, μεταφέρω. || -ся κουβαλιέμαι, μεταφέρομαι.

отта́чивание, -я ουδ. τρόχισμα, ακόνισμα.

отта́чивать ρ.δ. βλ. **отточы́ть**. || -ся τροχίζομαι, ακονίζομαι.

отташи́ть, -ашу́, -áшишь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. **отта́щенный**, βρ: -щен, -а, -о ρ.σ.μ. μεταφέρω, μετακινώ, κουβαλώ σέρνοντας, τραβώντας· αναμερίζω τραβώντας. || мтφ. αποσπώ. || -ся (απλ.) μετακινούμαι με δυσκολία, αργά· **нет у меня́ си́лы** - δεν έχω δύναμη να μετακινήθω.

отта́ять, -áю, -áешь ρ.σ. ξεπαγώνω, τήκομαι, λιώνω. || мтφ. μαλακάνω, γίνομαι ήπιος.

оттека́ть, -áет ρ.δ. βλ. **оттечь**.

оттеня́ть ρ.σ.μ., παθ. мтχ. παρлθ. χρ. φωτοσκιάζω, ρίχνω σκιά. 2 мтφ. ξεχωρίζω, υπογραμμίζω, εξαίρω. || -ся ξεχωρίζω, διακρίνομαι.

оттёнок, -нка α. απόχρωση, χροιά, τόνος· **различные -и сине́го цвета́** διάφορες αποχρώσεις του κυανού χρώματος· **свётлый** - ανοιχτή απόχρωση. 2 мтφ. παραλλαγή· ετερομορφία· **но́вый отте́нок значéния слова́** νέα παραλλαγή της σημασίας της λέξης. 3 мтφ. τόνος, ύφος· **говóрить с -ом пренебрежéния** μιλώ με περιφρονητικό ύφος.

оттенять(ся) ρ.δ. βλ. **оттениТЬ(ся)**.
оттепель, -и θ. πρώιμη ανοιξιάτικη ζέση (θαλπωρή).
оттепельный επ. της πρώιμης ανοιξιάτικης θαλπωρής.
оттеревать, -блѣ, -бѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **оттеревлённый**, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ρ.σ. τελειώνω το ξερίζωμα, αποξερίζωνω - лѣн τελειώνω το ξερίζωμα του λιναριού.
оттереть, **ототру**, **ототрѣшь**, παρλθ. χρ. **оттёр**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **оттёртый**, βρ: -тёрт, -а, -о ρ.σ.μ. 1 πλύνω, βγάζω, καθαρίζω - **пятно** καθαρίζω το λεκέ. 2 τρίβω, καθαρίζω τρίβοντας - **грязь** τρίβω τις λάσπες. 3 τρίβω - **замёршие рѹки снѣгом** τρίβω τα παγωμένα χέρια με χιόνι. 3 σπρώχνω, ωθώ, σκουντώ. 2 μτφ. εκτοπίζω, διώχνω, βγάζω έξω. 2 -ся βγαίνω, εξαλείφομαι, καθαρίζομαι με το πλύσιμο ή την τριβή: **пятно оттерлось** ο λεκές βγήκε (καθάρισε).
оттесать, -ещѹ, -ѣшешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **оттѣсанный**, βρ: -сан, -а, -о ρ.σ.μ. πελειώ· λαξεύω. 2 τελειώνω το πελέκημα.
оттѣока, -и θ. πελέκημα· λάξευση.
оттеснить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **оттеснённый**, βρ: -нѣн, ненá, -ненó απωθώ, εξωθώ, ξεσκουντώ, αμπώχνω· **толпá егó -ла с трибуны** ο όχλος τον πέταξε κάτω από το βήμα· **неприятеля** απωθώ τον εχθρό. 2 μτφ. απομακρύνω, διώχνω, αποπέμνω.
оттеснить ρ.δ. βλ. **оттеснить**. 2 -ся απωθούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
оттѣснвать ρ.δ. βλ. **оттесать**. 2 -ся πελειέμαι, λαξεύομαι.
оттѣчь, -течѣт, -течѹт, παρлθ. χρ. **оттѣк**, -теклá, -лó ρ.σ. ρέω προς τα πίσω, κατέρχομαι, κατεβαίνω.
оттирать(ся) ρ.δ. βλ. **оттереть(ся)**.
оттиск, -а α. 1 αποτύπωμα, απότυπο. 2 τυπογραφικό δοκίμιο. 3 άρθρο σε μπροσούρα. 4 μτφ. εντύπωση, ζωηρή αίσθηση.
оттискать ρ.σ.μ. (απλ.) συμπιέζω, συνθλίβω, πατηκάνω· **емѹ -ли нóги в толпѣ** του σύνθλιψαν τα πόδια στο πλήθος.
оттискивать(ся) ρ.δ. βλ. **оттиснуть(ся)**.
оттиснуть, -ну, -нешь ρ.σ.μ. 1 σπρώχνω, ωθώ, αμπώχνω· **стримóχнw**, συνωθώ. 2 συνθλίβω· - **пáлец двѣрью** συνθλίβω το δάχτυλο με την πόρτα. 2 αποτυπώνω, αφήνω αποτυπώματα· **следи -утне в пескѣ** ίχνη αποτυπωμένα στον άμμο. 3 εκτυπώνω· **стампáρω**. 2 -ся αποτυπώνομαι.
оттогó επίρ. γι' αυτό (το λόγο), γι' αυτή την αιτία, απ' αυτό επειδή, γιατί· **он ó-лен, - сн не пришѣл** αυτός είναι άρρωστος, γι' αυτό δεν ήρθε· **он не пришѣл -, что он**

ó-лен αυτός δεν ήρθε, γιατί είναι άρρωστος· **не ем -, что не хочѹ** δεν τρώω, γιατί δε θέλω.
оттог, -а α. 1 αντιροή, ροή προς τα πίσω· άμπωτη. 2 μέρος εκροής.
оттоле κ. **оттолѣ** επίρ. (παλ.) από εκεί.
оттолкáть ρ.σ.μ. (απλ.) σπρώχνω, σκουντώ, αμπώχνω.
оттолкнѹть, -нѹ, -нѣшь ρ.σ.μ. 1 βλ. **оттолкáть**. 2 μτφ. διώχνω, αποβάλλω, απορρίπτω· αποποιούμαι, (απ)αρνούμαι· - **мрáчные мѣсли** διώχνω τις σκοτεινές σκέψεις. 3 απομακρύνω, απωθώ· **он всех -ѹл от сѣдá своѣм характером** με τον χαρακτήρα του αυτός έκανε όλους να τον αποστρέφονται. 2 -ся απωθούμαι, σπρώχνομαι αντιστηριζόμενος. 2 μτφ. παίρνω σαν αφετηρία, για ξεκίνημα.
оттолѣ βλ. **оттоле**.
*оттомáнка, -и θ. σοφάς, μαντέρι, τουρκικό ανάκλιτρο.
оттомáнский επ. οθωμανικός.
оттомáнн, -ов πλθ. οι Οθωμανοί.
оттопáть ρ.σ.μ. (απλ.) κατακουράζω· - **нóги** κουράζω πολύ τα πόδια.
оттопáть, -топлó, -тóпишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **оттоплённый**, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ. τελειώνω το άναμμα· **пáυ** να ανάβω, να θερμαίνω. 2 -ся τελειώνω, **пáυ** να θερμαίνομαι. 2 ανάβω, θερμαίνομαι.
оттопáть, -топчѹ, -тóпчешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **оттоптанный**, βρ: -тан, -а, -о ρ.σ.μ. 1 πατώ, συνθλίβω, ζουλώ· - **нóгу со сѣдѹ** πατώ το πόδι του πλησίον. 2 κουράζω βαδίζοντας.
оттопѣренный επ. από μτχ. φουσκωμένος, εξέχων.*
оттопѣривать(ся) ρ.δ. βλ. **оттопѣрить(ся)**.
оттопѣрить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **оттопѣренный**, βρ: -рен, -а, -о προτεινώ, προεκτείνω, φουσκώνω, τεντώνω προς τα έξω· - **гѹбы** προεκτείνω τα χείλη· - **кармáн** φουσκώνω τη τσέπη. 2 -ся φουσκώνω, εξέχω· **пѣрья у птѣицы -лись** το πτέρωμα του πουλιού φούσκωσε· **кармáнн -лись** οι τσέπες φούσκωσαν.
отторгáть(ся) ρ.δ. βλ. **отторгнѹть(ся)**.
отторгнѹть, -ну, -нешь, παρлθ. χρ. **отторг**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **отторгнутый**, βρ: -нут, -а, -о κ. (παλ.) **отторженный**, βρ: -жен, -а, -о αποσπώ βίαια, αρπάζω· - **чужие зѣмли** παίρνω ξένα εδάφη. - **детѣй от родителей** παίρνω τα παιδιά από τους γονείς. 2 -ся αποσπώμαι.
отторговáть, -гѹю, -гѹешь ρ.σ. τελειώνω το εμπόριο, **пáυ** να εμπορεύομαι.
отторжѣние, -я ουδ. (παλ.) απόσπαση, άρ-

παγμα· - чужих земель άρπαγμα ξένων εδαφών.
отт́оченный επ. απο μτχ. μτφ. καλοδουλεμέ-
 νος, καλοκαλλιεργημένος, εκλεπτυσμένος.
отт́очие, -я (τυπгр.) σειρά τελειών.
отт́очить, -очý, -óчишь, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. **отт́оченный**, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1
 τροχίζω, ακονίζω, οξύνω· - нож τροχίζω το
 μαχαίρι· - карандаш οξύνω (ξύνω) το μολύβι.
 2 τελειώνω το τρόχισμα, το ακόνισμα.
отт́очка, -и θ. τρόχισμα, ακόνισμα· όξυν-
 ση· ξύσιμο.
отт́репáть, -епл́о, -éплешь, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. **отт́репаный**, βρ: -пан, -а, -о ρ.σ.μ.
 1 κοπανίζω (λινάρι ή καννάβι). 2 τραβώ (απο
 τα μαλλιά ή τ' αυτιά). 3 αποκοπανίζω, τε-
 λειώνω το κοπάνισμα.
отт́репывáть ρ.δ. βλ. **отт́репáть** (1σημ). ||
 -ся κοπανίζομαι.
отт́руо́ить, -уо́лб, -ýо́ишь ρ.σ. 1 σαλπίζω·
 τελειώνω το σάλπισμα· - збрю σαλπίζω εγερ-
 τήριο. 2 μτφ. υπηρετώ, δουλεύω σκληρά και
 μονότονα.
отт́рясáть ρ.δ. βλ. **отт́ряст́и**.
отт́ряст́и, -ясý, -ясёшь, παρлθ. χρ. отт́рас,
-лá, -лб ρ.σ.μ. (απλ.) τινάζω· - пыль τι-
 νάζω τη σκόνη· - себé все внýтренности на
 телéге τινάζω όλα τα σωθικά μου στο κάρο.
отт́ряхивáть ρ.δ. βλ. **отт́ряхнýть**.
отт́ряхнýть ρ.σ. βλ. **отт́ряст́и**.
оттýда επίρ. απο εκεί· вы о́шли в Афи́нах?
 - я приéхал ήσασταν στην Αθήνα; - Απ' ε-
 κεί ήρθα.
оттýзítь, -ужý, -узýишь ρ.σ.μ. (απλ.) ξυ-
 λοφορτώνω, φουσιώνω στο ξύλο, ξυλοκοπώ.
оттýшевáть, -шýю, -шýешь, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. **оттýшёванный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ.
 σφομιλώνω· φωτοσκιάζω.
оттýшёвка, -и θ. σφομιλωση· φωτοσκίαση.
оттýшёвывáть ρ.δ. βλ. **оттýшевáть**. || -ся
 σφομιλώνομαι· φωτοσκιάζομαι.
оттýкáть ρ.δ. βλ. **ототкнýть**. || -ся ξεβου-
 λώνομαι· ξεταπώνομαι.
оттýгáть ρ.σ.μ. (απλ.) παίρνω, αποσπώ με
 δικορραφίες.
оттýгивание, -я ουδ. βλ. **оттýжка**.
оттýгивáть(ся) ρ.δ. βλ. **оттýгнýть(ся)**.
оттýжка, -и θ. 1 έλεη, τράβηγμα, σύρσιμο.
 επιμήκυνση με σφυρηλάτηση. 3 η κίνηση προς
 τα πίσω. 4 αναβολή, παρέλκυση, τρενάρισμα,
 καθυστέρηση. 5 (ναυτ.) τα άρμενα, τα ξάρτια.
оттýжнóй επ. του τεντώματος, για τέντωμα.
оттýжнýть, -янý, -янешь, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. **оттýжнутый**, βρ: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. 1
 τραβώ, σύρω προς τα πίσω ή κατά μέρος· -
 курóк σηκώνω (ανυψώνω) τον επικρουστήρα. ||
 παρασύρω· течéнием бáржу -ло от бéрега το

ρεύμα παρέσυρε τη μασίνα απο την ακτή. ||
 σύρω, τραβώ βίαια. || αποσπώ παραπλανώντας·
 - о́ишь врагá τραβώ τις δυνάμεις του εχ-
 θρού. 2 τεντώνω προς τα κάτω με το βάρος. ||
 προκαλώ πόνο με το βάρος· вéдра -ли рýки
 μου πόνεσαν τα χέρια κουβαλώντας κουβάδες.
 3 τρενάρω, αναβάλλω, παρελκύνω, καθυστερώ.
 4 (τεχ.) επιμηκύνω με σφυρηλάτηση. 5 βλ.
оттóпýрить. || εκφρ. - врéмя κερδίζω χρόνο,
 παρελκύνω σκόπιμα. || -ся 1 αποτραβιέμαι, α-
 πομακρύνομαι, αποσύρομαι· αποχωρώ· нáши
 войска -лись южнéе τα στρατεύματά μας α-
 ποσύρθηκαν νοτιότερα. 2 κρέμομαι απο το βά-
 ρος.
оттýпатъ ρ.σ.μ. (απλ.) αποκόπτω, κόβω· -
 гóлову κόβω το κεφάλι, αποκεφαλίζω.
оттýпнуть ρ.σ. βλ. **оттýпывáть**.
оттýпывáть ρ.δ. βλ. **оттýпатъ**. || -ся απο-
 κόπτομαι, κόβομαι.
отýжинáть ρ.σ. 1 αποδειπνώ, τελειώνω το
 δείπνο. 2 δειπνίζω· συνδειπνίζω.
отумáнивать(ся) ρ.δ. βλ. **отумáнить(ся)**.
отумáнить ρ.σ.μ. 1 ανταριάζω. 2 μτφ. θο-
 λώνω, συσκοτίζω. || -ся 1 ανταριάζω. 2 θλί-
 βομαι· βαρυνωμύ.
отупéлый επ. κουτιασμένος, κουτός. ||
 χαυνωμένος, χάυνος.
отупéние, -я ουδ. ξεκουτίασμα, αποβλάκω-
 ση, ξεμώραμα.
отупéть ρ.σ. ξεκουτιάζω, μωραίνομαι, α-
 ποβλακώνομαι.
отупítь ρ.σ.μ. αποβλακώνω, ξεμωραίνω,
 ξεκουτιάίνω.
отуплéние, -я ουδ. βλ. **отупéние**.
отуплáть ρ.δ. βλ. **отупítь**.
 * **отутóживáть** ρ.δ. βλ. **отутóжить**. || -ся
 καλοσιδερώομαι.
отутóжить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. καλοσιδερώ-
 νω· - костýм καλοσιδερώνω το κοστούμι.
отучáть(ся) ρ.δ. βλ. **отучítь(ся)** 1 σημ.
отýчивáть(ся) ρ.δ. βλ. **отучáть(ся)**.
отучítь, -учý, -ýчишь, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. **отýченный**, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ. 1 μ.
 ξεμαθαίνω, υποχρεώνω να ξεμάθει, να ξεсу-
 νηθίσει· - от курéния ξεμαθαίνω κάποιον α-
 πο το να καπνίζει. 2 τελειώνω τη μάθηση ή
 τα μαθήματα. || -ся 1 ξεσυνθηρίζω, ξεμαθαί-
 νω· - от курéния ξεσυνθηρίζω το κάπνισμα.
 2 τελειώνω τη μάθηση ή τα μαθήματα.
отучнéть ρ.σ. χοντραίνω, παχαίνω, παχύ-
 νομαι.
отф́илт́ровáть, -рýю, -ýешь ρ.σ.μ. φιλ-
 τράρω, διηθώ, διύλιζω.
отф́илт́ровывáть ρ.δ. βλ. **отф́илт́ровáть**.
 || -ся φιλτράρομαι, διηθίζομαι, διύλιζομαι.
отф́ормовáть, -мýю, -мýешь, παθ. μτχ. παρлθ.

χρ. **οτφορμόβαννί**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (τεχ.) καλουπιάζω, καλουπώνω, φορμάρω.

οτφορμόβινιατ ρ.δ. βλ. **οτφορμόβιατ**. || -ся καλουπώνομαι, φορμάρομαι.

οτφρεζερόβιατ, -рўю, -рўешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οτφρεζερόβαννί**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (τεχ.) φρεζάρω, επεξεργάζω στη φρέζα.

οτφρεζερόβινιατ ρ.δ. βλ. **οτφρεζερόβιατ**. || -ся φρεζάρομαι, επεξεργάζομαι στη φρέζα.

οτφίρκιβιατ ρ.δ. ρουθουνίζω, ξεφυσώ.

οτφίρκνιτ ρ.σ. βλ. **οτφίρκιβιατ**.

οτχάκιβιατ¹ ρ.δ. βλ. **οτχοδίτ**²

οτχάκιβιατ² ρ.δ. βλ. **οτχοδίτ**³ (3, 4 σμ.).

οτχάρκατ ρ.σ.μ. αποχρέμπτομαι, αποφλεγ-
ματίζομαι· φτίνω. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

οτχάρκιβιατ, -я ουδ. απόχρεμψη, αποφλεγ-
ματισμός· φτύσιμο.

οτχάρκιβιατ(ся) ρ.δ. βλ. **οτχάρκνιτ(ся)**.

οτχάρκιβιατσί επ. απο μτχ. αποχρεμπτικός, αποφλεγματικός· -щие срѣдства αποχρεμπτικά φάρμακα.

οτχάρκνιτ(ся) ρ.σ. βλ. **οτχάρκατ(ся)**.

οτχβιατ ρ.σ. (απλ.) βλ. **οχβιατ** 4 σμ.

οχβιατ, -ачў, -άτιшь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **οχβιατνί**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (παλ.) παίρνω, τραβώ, αποσύρω γρήγορα· -рўку τραβώ γρήγορα το χέρι. 2 αποκόπτω, κόβω. 3 αποκτώ, κτώμαι, παίρνω. 4 εκτελώ επιδέξια, ζωηρά.

οτχβιατνιατ ρ.δ. βλ. **οτχβιατ**. || -ся αποτραβιέμαι, αποσύρομαι γρήγορα.

οτχворάτ ρ.σ. αρρωσταίνω, περνώ αρρώστια. || γερεύω, αναρρώνω.

οτχλεόνιτ ρ.σ. ρουφώ, καταπίνω.

οτχλεόβιατ ρ.δ. βλ. **οτχλεόνιτ**.

οτχлестάτ, -ещў, -έщешь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **οτχлестαννί**, βρ: -тан, -а, -ο ρ.σ.μ. βλ. **οτстегάτ**. || εκφρ. - по щекám μπατίζω.

οτχлестνιατ ρ.δ. βλ. **οτχлестάτ**.

οτχлόπατ ρ.σ.μ. χειροκροτώ ώπου μου πονούν τα χέρια. || χτυπώ, δέρνω, ραπίζω, χαστουκίζω.

οτχлοποτάτ, -почў, -πόчешь ρ.σ.μ. κατορθώνω, πετυχαίνω ύστερα απο πολλές φροντίδες.

οτχлόπνιατ ρ.δ. βλ. **οτχлόπατ**. || -ся χειροκροτώ ώπου μου πονούν τα χέρια.

οτχлίνιτ ρ.σ. (για νερό, κύματα κ.τ.τ.)· ξεχύνομαι, εκρέω προς τα πίσω. || μτφ. (για πλήθος ανθρώπων)· γυρίζω πίσω, υποχωρώ, αποσύρομαι γρήγορα.

οτχόδ¹, -а α. 1 απομάκρυνση, αναμέρισμα. 2 αναχώρηση, ξεκίνημα, απέλευση· απόπλους. 3 οπισθοχώρηση. 4 αλλαγή κατεύθυνσης. || παρεκκλιση (απο θέμα κ.τ.τ.). 5 εγκατάλειψη. 6 μετάπτωση· πέρασμα. 7 αποβίωση, θάνατος. 8 αναχώρηση προσωρινή.

οτχόδ² βλ. **οτχόδн**.

οτχодит¹, -ожў, -όдишь ρ.δ. βλ. **οτοйти**.

οτχодит², -ожў, -όдишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **οτχόженνί**, -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. συνεφέρω, περιπολιούμαι άρρωστο.

οτχодит³, -ожў, -όдишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **οτχόженнί**: -жен, -а, -ο ρ.δ. 1 τελειώνω το βάδισμα. 2 περνώ· я -ήл второй год в шкóлу πέρασα το δεύτερο χρόνο στο σχολείο. || υπηρετώ. 3 κουράζω βαδίζοντας (μέλος του σώματος). 4 (απλ.) μαστιγώνω· ξυλοκοπώ.

οτχόдна, -ой ουσ. θ. δέηση για ανάπαυση του ψυχорραγούντος, αναπαψιμάρι.

οτχόдник, -а α. (παλ.) αγρότης που φεύγει για ανεύρεση εργασίας (κατά τη συγκομιδή).

οτχόдничество, -а ουδ. (παλ.) αναχώρηση αγροτών για ανεύρεση εργασίας (τον καιρό της συγκομιδής).

οτχόднί επ. της αναχώρησης.

οτχόдчивость, -и θ. πέρασμα, παρέλευση (θυμού, οργής κ.τ.τ.).

οτχόдчиві επ., βρ: -чив, -а, -ο περαστικός, κατευναστικός, που παρέρχεται εύκολα (θυμός, οργή κ.τ.τ.).

οτχόдн, -ов πλθ. (ενκ. οτдод, -а α.) απορρίμματα, απομεινάρια· -производства υποπροϊόντα.

οτχόжнй επ.: -прóмысел (παλ.) εργασία χωρικών κατά τη συγκομιδή σε άλλα χωριά· -ее мѣсто (απλ.) αποχωρητήριο, απόπατος.

οτχотѣт ρ.σ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **χο-тѣт**)· δεν έχω διάθεση (να κάνω κάτι). || -ся δεν έχω διάθεση· -идти в театр δεν έχω διάθεση να πάω στο θέατρο.

οτχοхотάτ, -хохочўсь, -χοχόчешься ρ.σ. τελειώνω το χαχάνισμα, παύω να χαχανίζω.

οτхроми́ρивιατ, -рўю, -рўешь ρ.σ.μ. επιχρωμίζω, καλύπτω με χρώμο· χρωμίζω, ενισχύω (εμπλουτίζω με χρώμο).

οτцáρствоваτ, -ствую, -ствуешь ρ.σ. τελειώνω τη βασιλεία, παύω να βασιλεύω.

οτцвѣстί, -етў, -етѣшь, παρлθ. χρ. **οτцвѣл**, -цвелá, -лó, μτχ. παρлθ. χρ. **οτцвѣтнй** ρ.σ. 1 απανθώ. || μτφ. παρακινάζω, μαραίνομαι. 2 (παλ.) χάνω το χρώμα, τη θωριά, αποχρωματίζομαι, αλλαξοθωριάζω.

οτцвѣтаτ ρ.δ. βλ. **οτцвѣстί**.

οτцедит, -ежў, -ѣдишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **οτцѣженнй**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. στραγγίζω, σουρώνω.

οτцѣживιατ ρ.δ. βλ. **οτцедит**. || -ся σουρώνομαι, στραγγίζομαι.

οτцентри́ρивιατ ρ.σ. βλ. **центρίρивιατ**.

οτцентρoвáτ ρ.σ.μ. βλ. **центρoвáτ**.

οτцѣп, -а α. αποσύνδεση· απαγκίστρωση.

отцепить, -еплю, -éπιшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отцéπленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. αποσυνδέω, απαγκιστρώνω, ξεγαντζώνω· ξεκρεμώ, ξεσκαλώνω. || -ся αποσυνδέομαι, απαγκιστρώνομαι, ξεγαντζώνομαι· ξεκρεμιέμαι. || μτφ. ξεφορτώνομαι· -тебя от меня ξεφορτωθήτε με, μη μου κολλάτε, μη μου γίνεστε τιμπούρι.

отцéпка, -и θ. αποσύνδεση, απαγκιστρωση, ξεγαντζωμα· ξεκρέμασμα, ξεσκάλωμα.

отцéпление, -я ουδ. βλ. **отцéпка**.

отцéплить(ся) ρ.δ. βλ. **отцeпítь(ся)**.

отцeпной επ. αποσυνδεόμενος, απαγκιστρωμένος.

отцéпщик, -а α., -ца, -и θ. εργάτης, -τρια απαγκιστρωσης, αποσύνδεσης.

отцеубийство, -а ουδ. πατροκτονία.

отцеубийца, -и α. κ. θ. πατροκτόνος, -α.

отцов, -а, -ο επ. πατρικός, του πατέρα· я помню -и слова θυμούμαι τα λόγια του πατέρα.

отцовский επ. πατρικός, του πατέρα· - дом πατρικό σπίτι· -οе наследие πατρική κληρονομιά· у него - характер αυτός έχει το χαρακτήρα του πατέρα του· -ие чувства πατρικά αισθήματα· -ая линия πατρική (πατρών) σειρά ή συγγένεια απο τον πατέρα.

отцовство, -а ουδ. πατρότητα· установить - εξακριβώνω την πατρότητα.

отчáиваться ρ.δ. βλ. **отчáяться**.

отчáл, -а α. 1 λύση των πρηνησίων. 2 απόπλους.

отчáливание, -я ουδ. βλ. **отчáл** (1 σημ.).

отчáливать ρ.δ. βλ. **отчáлить**. || προστκ. -вай (απλ.) φύγε απ' εδώ, έξω απ' εδώ. || -ся λύνομαι (για τα πρηνήσια).

отчáлить ρ.σ. 1 μ. (ναυτ.) λύνω τα πρηνήσια. 2 αποπλέω.

отчáсти επίρ. μερικώς, εν μέρος, ως ένα βαθμό· κατά ένα μέρος· он прав только - αυτός εν μέρος έχει δικαίο· платить - деньгами, - векселями πληρώνω ένα μέρος σε μετρητά και ένα μέρος σε γραμμάτια.

отчáяние, -я ουδ. απελπισία· απόγνωση· приходить в - έρχομαι σε απελπισία· быть в -и είμαι σε απελπισία· впасть в - πέφτω (περιπίπτω) σε απελπισία.

отчáянно επίρ. απελπισμένα· απεγνωσμένα· сражаться - μάχομαι απεγνωσμένα· защищаться - αμύνομαι απεγνωσμένα· он - болен αυτός δεν έχει καμιά ελπίδα σωτηρίας. || δυνατό.

отчáянность, -и θ. απελπισία· απόγνωση· - положение απελπιστική κατάσταση. || παρατολμία, αποκοτιά, παλαβομάρα· απερισκεψία· ριφοκινδύνευση. 3 βλ. **отчáяние**.

отчáянный επ. βρ: -áян. -áянна. -áянно. 1

απελπισμένος· απεγνωσμένος· -ая мать απελπισμένη μάνα· смотреть -ми глазами κοιτάζω με απελπισμένα μάτια. 2 απελπιστικός· -οе положение απελπιστική κατάσταση. 3 παράτολμος, απόκοτος, παλαβός, ριφοκινδυνος, απερίσκεπτος. || αδιόρθωτος, ασυμμόρφωτος. 4 μανιάδης· δεινός. 5 δυνατός, ισχυρός, γερός.

отчáяться, -áюсь, -áешься ρ.σ. 1 απελπίζομαι, χάνω κάθε ελπίδα· - увидеться с родными χάνω κάθε ελπίδα να ιδωθώ με τους συγγενείς· - в спасении χάνω κάθε ελπίδα σωτηρίας. 2 αποτολμά, αποκοτώ, ριφοκινδυνεύω.

отчéго επίρ. 1 (ερωτηματικό) γιατί; για ποιά αιτία; για ποιό λόγο; απο τι; - ты плачешь? απο τι κλαεις; - она хромает? γιατί αυτή κουτσάινει; 2 (σύνδεσμος υποτακτικός)· γιατί· я не знаю, - она плачет δεν ξέρω γιατί αυτή κλαίει.

отчéго-либ επίρ. βλ. **отчéго-нибудь**.

отчéго-нибудь επίρ. για κάποια αιτία.

отчéго-то επίρ. απο κάτι(τι), απο κάποιο λόγο, απο κάποια αιτία.

отчeкáнивать(ся) ρ.δ. βλ. **отчeкáнить(ся)**.

отчeкáнить ρ.σ.μ. κόβω· τσο(υ)κανίζω. || μτφ. προφέρω, εκστομίζω, λέγω καθαρά και ευκρινά. || -ся 1 κόβομαι, τσο(υ)κανίζομαι, σφυρηλατούμαι. 2 μτφ. διαγράφομαι, διακρίνομαι καθαρά.

отчеренковать, -кую, -куешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отчеренкованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. εμβολιάζω με βλασταράκι.

отчёркивать ρ.δ. βλ. **отчеркнуть**. || -ся σημειώνομαι με γραμμή καθαρά και ευκρινά.

отчеркнуть, -ну́, -нёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отчёркнутый**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. σημειώνω με ζωπή γραμμή.

отчёрпать ρ.σ.μ. αντλώ, βγάζω· - воду из лодки βγάζω το νερό απο τη βάρκα.

отчерпнуть ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отчёрпнутый**, βρ: -нут, -а, -ο βλ. **отчёрпать**.

отчёрпывать ρ.δ. βλ. **отчёрпать**. || -ся αντλούμαι.

отчертить, -ерчу́, -ёртишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отчёрченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 χωρίζω με γραμμή. 2 τελειώνω το σχέδιο, παύω να σχεδιάζω.

отчёрчивать ρ.δ. χωρίζω με γραμμή. || -ся χωρίζομαι με γραμμή.

отчесать, -есу́, -éшешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отчeсаный**, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ. 1 τελειώνω το ξύσιμο, το χτένισμα, την ξάνση. 2 χωρίζω ξαίνοντας. 3 (χυδ.) ξυλοκοπώ άγρια· χτυπώ γερά με το βούρδουλα.

отческий επ. (παλ.) πατρικός· -ая могiла ο τάφος του πατέρα.

отчество, -а ουδ. πατρώνυμο· iмя и - оно-

ματελώνυμο.

ΟΤЧЭСИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΤЧЕСАТЬ** (2σημ.). || -СЯ αποχωρίζομαι με ξάνση.

ΟΤЧЁТ, -а α. 1 απολογισμός· έκθεση· - ПÉред избирателями απολογισμός μπροστά στους εκλογείς· **Финансовый** - οικονομικός απολογισμός· - Местного комитета απολογισμός της τοπικής επιτροπής· **Годичный** - ετήσιος απολογισμός. 2 απολογία· **Дать** - в своих действиях, поступках απολογούμαι για τις ενέργειές μου, τις πράξεις μου. || **εμφρ.** **Дать** (давать) себе - έχω γνώση (επίγνωση)· έχω συναίσθηση, συνείδηση· **Взять под** - παίρνω με απόδοση λογαριασμού.

ΟΤЧЁТЛИВО επίρ. σαφώς, καθαρά, κλπ. επ.

ΟΤЧЁТЛИВОСТЬ, -и θ. σαφήνεια, καθαρότητα, διαύγεια, ενάργεια, ευκρίνεια.

ΟΤЧЁТЛИВЫЙ επ., βρ: -лив, -а, -ο σαφής, διαυγής, εναργής, ευκρινής, ευδιάκριτος, καθαρός, λαγαρός· -οе произношение καθαρή προφορά· - почерк ευανάγνωστος γραφικός χαρακτήρας· -ая мысль λαγαρή σκέψη· -не отчётлики ευκρινή αποτυπώματα· -οе изображение σαφής παράσταση (απεικόνιση).

ΟΤЧЁТНО-ВЫБОРНЫЙ επ. εκλογικοαπολογιστικός· -οе собрание εκλογικοαπολογιστική συνέλευση (αρχαιρεσίες).

ΟΤЧЁТНОСТЬ, -и θ. 1 απολογισμός· λογοδοσία· стрóгая - αυστηρή λογοδοσία· **Финансовая** - οικονομικός απολογισμός. 2 τα απολογιστικά έγγραφα· в этих двух папках вся - σ' αυτούς τους δυό χαρτοφύλακες είναι όλα τα απολογιστικά έγγραφα.

ΟΤЧЁТНЫЙ επ. απολογιστικός· - доклад απολογιστική έκθεση· -οе собрание απολογιστική συνέλευση· - период η τρέχουσα (απολογιστική) περίοδος· - год το τρέχον απολογιστικό έτος.

ΟΤЧÍЗНА, -и θ. (παλ.) πατρίδα.

ÓТЧИЙ, -ая, -ее επ. (παλ.) πατριός· - дом πατρικό σπίτι.

ÓТЧИМ, -а α. πατριός, μητριός.

ÓТЧИНА, -и θ. (παλ.) πατριά αγροκτήματα.

ÓТЧИННЫЙ επ. κληρονομικός.

ΟΤЧИСЛЕНИЕ, -я ουδ. 1 αφαίρεση από το λογαριασμό· κράτηση. || διαγραφή· - неуспевáющих студентов διαγραφή των αδύνατων φοιτητών. || απόλυση. 2 (συνήθως πλθ. -я) χορήγηση κονδυλίου· -я на строительство κονδύλιο οικοδομών.

ΟΤЧИСЛИТЬ ρ.σ.μ. 1 αφαιρώ, κρατώ από το λογαριασμό. 2 διαγράφω, δε συμπεριλαβαίνω. || -ся διαγράφομαι, δε συμπεριλαβαίνομαι στον αριθμό μελών (οργάνωσης κ.τ.τ.).

ΟΤЧИСЛИТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΤЧÍСЛИТЬ(СЯ)**.

ΟΤЧÍСТИТЬ, -ищу, -ищите, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **ΟΤЧÍШЕННЫЙ**, βρ: -шен, -а, -ο καθαρίζω, εξαλείφω, βγάζω· - пятно καθαρίζω το λεκέ· - ржавчину βγάζω τη σκουριά. || -ся καθαρίζομαι, εξαλείφομαι, βγαίνω· **Пятно -лось** ο λεκές καθάρισε· **кастри́ля -лась** η κατσαρόλα καθάρισε.

·ΟΤЧИТАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤЧИТАННЫЙ**, βρ: -тан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 μαλλώνω, επιτιμώ, επιπλήττω· κατσαδιάζω. 2 διαβάζω ως το τέλος· τελειώνω το διάβασμα.

ΟΤЧИТАТЬСЯ ρ.σ. απολογούμαι, κάνω απολογισμό· λογοδοτώ· - перед избирателями κάνω απολογισμό μπροστά στους εκλογείς.

ΟΤЧИТЯВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΤЧИТАТЬ** (1σημ.).

ΟΤЧИТЯВАТЬСЯ ρ.δ. βλ. **ΟΤЧИТАТЬСЯ**.

ΟΤЧИХАТЬСЯ ρ.σ. παύω να φτερνίζομαι.

ΟΤЧИХÓСТИТЬ, -ощу, -óстите ρ.σ.μ. (απλ.) επιπλήττω, επιτιμώ, μαλλώνω, κατσαδιάζω.

ΟΤЧИШАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΤЧÍСТИТЬ(СЯ)**.

ΟΤЧЛЕНÍТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ.χρ. **ΟΤЧЛЕНЕННЫЙ**, βρ: -нен, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. αποσπώ, ξεχωρίζω μέρος ή μέλος.

ΟΤЧЛЕНÍТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΤЧЛЕНÍТЬ**. || -ся αποσπώμαι, ξεχωρίζομαι.

ΟΤЧУÓУЧИТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **ΟΤЧУÓДИТЬ?**

ΟΤЧУÓДИТЬ! -ужу́, -удишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤЧУÓДЕННЫЙ**, βρ: -дён, -денá, -денó ρ.σ. βλ. **ΟΤЧУÓДЯТЬ**.

ΟΤЧУÓДИТЬ? -дишь ρ.σ.μ. (απλ.) εκπλήσσω, ξαφνιάζω· προξενώ το θαυμασμό.

ΟΤЧУÓДЯТЬ ρ.σ.μ. 1 αποξενώνω, απομακρύνω, τηρώ (κρατώ) σε απόσταση. 2 (νομ.) απαλλοτριώνω· εκποιώ, πουλώ (για ιδιοκτησία). || -ся αποξενώνομαι.

ΟΤЧУÓДЕНИЕ, -я ουδ. 1 αποξένωση, απομόνωση. 2 απαλλοτρίωση· εκποίηση. || **εμφρ.** **ПОЛОСá -я** -(παλ.) ζώνη εδάφους για οδοποιία·-

ΟΤЧУÓДЁННОСТЬ, -и θ. αποξένωση, απομόνωση.

ΟΤЧУÓДЕННЫЙ επ. απο μτχ. 1 αποξενωμένος, απομονωμένος. 2 απαλλοτριωμένος· εκποιημένος.

ΟΤЧУÓРÁТЬСЯ ρ.σ. (απλ.)· (απ)αρνούμαι, αποποιούμαι, αποστέρω, παραγνωρίζω σκόπιμα.

ΟΤШΑГÁТЬ ρ.σ.μ. διασχίζω, διατρέχω πεζός, διαπορεύομαι, διοδεύω.

ΟΤШΑГИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΟΤШΑГÁТЬ**.

ΟΤШΑГНУТЬ ρ.σ.μ. κάνω βήμα πίσω ή στο πλάι.

ΟΤШΑГНУТЬ ρ.σ.μ. απωθώ, σπρώχνω, ρίχνω κάτω ή στο πλάι. || -ся αποτραβιέμαι, αποσύρομαι απότομα. || μτφ. αποχωρώ, ξεκόβω· παύω να επικοινωνώ.

ΟΤШВАРТОВАТЬ, -тую, туюшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΟΤШВАРТÓВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -ο (ναυτ.) εξορμίζω, βγάζω στ' ανοιχτά, στο πέλαγο. || -ся αποπλέω σαλπάρω.

ΟΤШВАРТÓВЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΟΤШВАРТОВАТЬ(СЯ)**.

отшвыривать ρ.δ. βλ. **отшвырнуть**. || -ся εκσφεντονίζομαι.

отшвырнуть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отшвырнутый**, βρ: -нут, -а, -ο εκσφεντονίζω.

отшвырять ρ.σ. (απλ.) εκσφεντονίζω.

отшелушиться, -йтся ρ.σ. 1 ξεφλουδίζομαι· απολεπίζομαι, εκλεπίζομαι. 2 παύω να ξεφλουδίζομαι, να απολεπίζομαι.

отшельник, -а α., -ца, -и θ. 1 μοναστής, αναχωρητής, ασκητής, ησυχαστής. 2 μτφ. ερημίτης.

отшельнический επ. μοναστικός, ασκητικός· -ая жизнь μοναχική ζωή, μοναστικός βίος, ασκητική ζωή.

отшельничество, -а ουδ. ασκητεία, ασκητική ζωή.

отшлёб, -а α: на -е ξεχωριστά, χώρια, μεμονωμένα.

отшлёбать ρ.δ. βλ. **отшлёбать**.

отшлёбать, -о́у, -о́шь, παρλθ. χρ. **отшлёб**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отшлёбленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (απλ.) σπάζω χτυπώντας. 2 μωλωπίζω. 3 χάνομαι, εξαφανίζομαι (για ικανότητα, κλίση)· στερούμαι.

отшлёпать(ся) ρ.δ. βλ. **отшлёпать(ся)**.

отшлёпать, **отшлёп**, **отшлёпешь**, προστι. **отшлёп**, ρ.σ. 1 ξεκαρφώνω· - доски ξεκαρφώνω τις σανίδες. 2 (απλ.) διώχνω, δίνω δρόμο, ξεκουμπίζω. 3 τελειώνω το ράφιμο. || -ся (απλ.) τελειώνω το ράφιμο.

отшлёпать ρ.σ.μ. 1 μπατσίζω, χαστουκίζω, ραπίζω. 2 (απλ.) τσαλαπατώ, πλατσουρίζω, πηλοβατώ.

отшлифовать ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **шлифовать**)· λειαινώ, στιλβώνω, γυαλίζω. || μτφ. εκλεπτύνω, στρώνω· ομορφαίνω.

отшлифовать ρ.δ. βλ. **отшлифовать**. || -ся λειαινομαι, στιλβώνομαι. || τελειοποιούμαι, εξιδανικεύομαι, ομορφαίνω.

отшлифовать(ся) ρ.δ. βλ. **отшлифовать(ся)**.

отшлифовать ρ.σ. ξεκαρφιτσώνω. || -ся ξεκαρφιτσώνομαι.

отштамповать, -пью, -пъешь ρ.σ.μ. εκτυπώνω, φορμάρω με τη στάμπα.

отштамповывать ρ.δ. βλ. **отштамповать**. || -ся (τεχ.) εκτυπώνομαι, φορμάρομαι.

отштукатуривать ρ.δ. σοβατίζω. || -ся σοβατίζομαι.

отштукатурить ρ.σ.μ. σοβατίζω. || αποσοβατίζω, τελειώνω το σοβάτισμα.

отшуметь, -млю́, -ми́шь ρ.σ. τελειώνω το θόρυβο, παύω να θορυβώ. || (για θόρυβο, νότο κ.τ.τ.) περνώ, τελειώνω, παύω.

отшутиться, -учусь, -утишься ρ.σ. αστειεύομαι, δίνω αστεία απάντηση (για αποφυγή)· ξεφορτώνομαι, απαλλάσσομαι με αστειό τρόπο.

отшучиваться ρ.δ. βλ. **отшутиться**.

отщёлкать ρ.σ.μ. χτυπώ με το δάχτυλο (σαν τιμωρία). || μτφ. μαλώνω γερά, κατσαδιάζω. || παύω να κελαηδώνω, να τετερίζω.

отщёлкать ρ.σ. (απλ.) βλ. **отщёлкать**.

отщёлкивать, -ает ρ.δ.μ. (για αριθμητήριο, ωρολόγι κ.τ.τ.) χτυπώ, κροτώ.

отщёлкивать² ρ.δ. βλ. **отщёлкнуть**. || -ся ανοίγομαι, ξεμανταλώνομαι.

отщёлкнуть, κ. **отщёлкнуть** ρ.σ.μ. ανοίγω, τραβώ το σύρτη, το μάνταλο, ξεμανταλώνω.

отщемить, -млю́, -ми́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отщемлённый**, -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. (απλ.) μαγγώνω, πιάνω σφιχτά· - палец в дверях πιάνω το δάχτυλο στην πόρτα.

отщемлять ρ.δ. βλ. **отщемить**. || -ся μαγγώνομαι, πιάνομαι σφιχτά.

отщепать, -еплю́, -éплешь κ. -áю, -áешь ρ.σ.μ. βλ. **отщепить**.

отщепенец, -нца α., -ка, -и θ. αποστάτης, -άτρια, εξωμότης, -τρια· αρνησιθήρησος, -η. **отщепенство**, -а ουδ. αποστασία, εξωμοσία, αποσπίρτηση· αρνησιθήρησεια.

отщепить, -плю́, -пи́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отщеплённый**, βρ: лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. σχίζω, πελεκώ, βγάζω πελεκουόδες· -лучины σχίζω (βγάζω) δαδιά. || -ся σχίζομαι, πελεκιέμαι.

отщеплять(ся) ρ.δ. βλ. **отщепить(ся)**.

отщипать, -иплю́, -иплешь κ. -áю, -áешь ρ.σ.μ. τσιμπώ, κόβω μικρούτσικο κομματάκι· -мякиша от клёба τσιμπώ ψίχα από το ψωμί· -кусочек клёба τσιμπώ ένα κομματάκι από το ψωμί.

отщипнуть ρ.σ.μ. βλ. **отщипать**.

отщипывать ρ.δ. βλ. **отщипать**.

отъ... πρόθεμα (βλ. **от...**)· χρησιμοποιείται αντί του **от...**, μπροστά από τα γιωτικά φωνήεντα: е, ю, я: **отъехать**, **отъявленный**.

отъедать(ся) ρ.δ. βλ. **отъест(ся)**.

отъединить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отъединённый**, βρ: -нён, -ненá, -ненó αποσυνδέω, ξεσυνδένω· -прóвод ξεσυνδένω το καλώδιο. || -ся αποσυνδέομαι, ξεσυνδέομαι.

отъединять(ся) ρ.δ. βλ. **отъединить(ся)**.

отъезд, -а α. αναχώρηση (με μεταφ. μέσο). || εκφρ. **онть** (находиться) в -е λείπω, είμαι ταξίδι, είμαι φευγάτος.

отъездить, -éзжу, -éздишь ρ.σ. 1 ταξιδεύω.

2 τελειώνω το ταξίδι. || -ся τελειώνω το ταξίδι.

отъезжать ρ.δ. βλ. **отъехать**

отъезжающий ουσ. από μτχ. ο αναχωρών· -ая η αναχωρούσα· -ие зáвтра οι αναχωρούντες αύριο.

отъезжий επ. (παλ.) απόμακρος, απομακρυ-

σμένος (απο την αγροικία)· -ие угодья απομακρυσμένα κτήματα· -ее поле (παλ.) απομακρυσμένη αγροτική έκταση (κυρίως για κυνήγι).

отѣм, -а α. βλ. **отѣмка**.

отѣмка, -и θ. ξέκομμα, αποθήλαση· -телят-сосунѡв от матери ξέκομμα των βυζανιάρικων μοσχαριών απο τη μάνα.

отѣмный επ. αφαιρούμενος, προσθετός.

отѣсть ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **есть**). 1 τρώω αποκόπτοντας, ροκανίζω. 2 εξαλείφω· βγάζω· τρώω· **пятно -ло нашатырным спиртом** ο λεκές βγήκε με υδαρή αμμωνία. 3 τελειώνω το φαγητό. || -ся χοντραίνω, παχαίνω (απο την πολυφαγία, καλοφαγία).

отѣхаты, -ду, -ѣдешь ρ.σ. 1 απομακρύνομαι· διανύω· διατρέχω· -в сторону αναμερίζω· **онѣ -ли от деревни километра три** αυτοί απομακρύνθηκαν απο το χωριό τρία χιλιόμετρα. || αναχωρώ, φεύγω, μισεύω. 2 φεύγω, αφήνω ή συχο. 3 (απλ.) βλ. **отстаты** (1σημ.). 4 (απλ) ξεφεύγω απο τη θέση, χαλαρώνω.

отѣвленный επ. σεσημασμένος, δεδηλωμένος, περιβόητος, διαβόητος, μεγάλος· -плут διαβόητος απατεώνας· -лгуи ψευταράς.

отѣты(ся) ρ.σ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **отнѣты(ся)**.

отнѣратъ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **отнѣгранный**, βρ: -гран, -а, -ο. 1 ξανακερδίζω· -свой деньги ξανακερδίζω τα χρήμάτά μου. || (αθлт.) παίρνω απο τον αντίπαλο· Я -эл у него мяч еγώ του πήρα τη μπάλα. 2 τελειώνω το παιγνίδι· **мы уже -ли** εμείς πια τελειώσαμε το παιγνίδι. || -ся 1 ξανακερδίζω. 2 μтφ. γλυτώνω· -лся тем, что он был болен τη γλύτωσε γιατί ήταν άρρωστος· -лся словами τη γλύτωσε με τα λόγια.

отнѣривание, -я ουδ. ξανακέρδισμα.

отнѣривать(ся) ρ.δ. βλ. **отнѣратъ(ся)**.

отнѣривш, -а α. 1 ξανακέρδισμα. 2 τα κερδισμένα (χρήματα ή αντικείμενα).

отнѣматы, -άп, -άешь κ. (παλ.) **отѣмлю**, **отѣмлешь** (παλ. κ. απλ.) βλ. **отѣты(ся)**.

отнѣмный επ. (γραμμ.) απο όνομα (παράγωγο)· -ое нарѣчие επίρρημα απο όνομα (ουσιαστικό ή επίθετο)· - глагол ρήμα (παράγωγο) απο όνομα.

отнскание, -я ουδ. ανεύρεση· έρευνα, φάξιμο, αναζήτηση.

отнскаты, отнску, отнщешь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **отнсканный**, βρ: -кан, -а, -ο ρ.σ.μ. βρίσκω αναζητώντας· φάχνω, ερευνώ, αναζητώ· -потерянные вещи φάχνω να βρω τα χαμένα πράγματα· -виновников преступления αναζητώ τους ένοχους του εγκλήματος· Я -эл мой кошелѡк фάχνοντας βρήκα το πορτοφόλι μου. ||

-ся βρίσκομαι· украденные вещи -лись та κλεμμένα πράγματα βρέθηκαν.

отнскивание, -я ουδ. βλ. **отнскание**.

отнскивать(ся) ρ.δ. βλ. **отнскаты(ся)**.

отнкзаменоваты, -нѣп, -нѣешь ρ.σ.μ. τελειώνω τις εξετάσεις. || -ся τελειώνω τις εξετάσεις.

отнготѣты ρ.σ. (παλ.) βαρύνω, πιέζω με το βάρος.

отнготѣтельный επ. βρ: -лен, -льна, -льно (παλ.) επιβαρυντικός.

отнготѣты, -ошѣ, -отншь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **отнгощѣнный**, βρ: -щѣн, -щѣна, -щѣно ρ.σ.μ. επιβαρύνω. || μтφ. επιφορτίζω· δυσκολεύω, δυσχεραίνω. || -ся (παλ.) βαριέμαι· βαρύνομαι· **ежели вы не -итесь, приходите к нам** αν δε βαριέστε, ελάτε σε μας· - сомнѣнием με τρώει η αμφιβολία.

отнгошаты(ся) ρ.δ. βλ. **отнготѣты(ся)**.

отнгощѣние, -я ουδ. επιβάρυνση. || μтφ. επιφορτίση· δυσκολία, δυσχέρεια.

отнгчаты ρ.δ. βλ. **отнгчѣты**.

отнгчѣние, -я ουδ. βλ. **отнгощѣние**.

отнгчѣты, -чѣ, -чѣшь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **отнгчѣнный**, βρ: -чѣн, -чѣна, -чѣно ρ.σ.μ. (γραμ. λόγος) βλ. **отнготѣты**. || επιδεινώνω.

отнжелѣние, -я ουδ. βαρύτητα, βάρος. δυσκίνησία. || πλαδαρότητα, εκχαυνώση.

отнжелѣты, -лѣп, -лѣешь ρ.σ. 1 βαρύνω, γίνομαι πιο βαρѣς. || γίνομαι πολύ δυσκίνητος. 2 γίνομαι πλαδαρός, εκχαυνώνομαι.

отнжелѣты, -лѣ, -лѣшь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **отнжелѣнный**, βρ: -лѣн, -лѣна, -лѣно ρ.σ.μ. βαρύνω, κάνω βαρѣ, βαρύτερον. || κάνω δυσκίνητον. || μтφ. προσδѣω σοβαρότητα, βαρύτητα.

офѣнский επ. πλανόδιος, της γύρας.

офѣня, -и θ. μεταπράτης, γυρολόγος, πλανόδιος πωλητής.

***офѣрт**, -а α. κ. **офѣрта**, -и θ. προσφορά (για εμπορική συμφωνία).

***офѣцѣр**, -а α. αξιωματικός· - генерального штаба αξιωματικός του γενικού επιτελείου· - флѡта αξιωματικός του ναυτικού· **млѣдший** - κατώτερος αξιωματικός· **стѣрший** - ανώτερος αξιωματικός· - запѣса έφεδρος αξιωματικός· --свѣзи αξιωματικός-σύνδεσμος· **вѣхтенный** - αξιωματικός βάρδιας· **дежѣрный** - αξιωματικός υπηρεσίας· **строевой** - μάχιμος αξιωματικός· **штабной** - αξιωματικός επιτελείου.

офѣцѣрский επ. του αξιωματικού ή των αξιωματικών· - состав το σώμα των αξιωματικών· -ие кадры τα στελέχη των αξιωματικών.

офѣцѣрство, -а ουδ. (αθрс.) οι αξιωματικοί. || το αξιωματικίκι.

офѣцѣрьѣ, -ѣ ουδ. (αθрс.)· (απλ.) οι αξι-

ωματικοί, οι σακχαρώδεις.

официально επίρ. επίσημα.

официальность, -и θ. επισημότητα ~ **обобщения** η επισημότητα της ανακοίνωσης.

официальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно επίσημος ~ **ое** **сообщение** επίσημη ανακοίνωση ~ **лицо** επίσημο πρόσωπο ~ **документ** επίσημο έγγραφο ~ **ое** **приглашение** επίσημη πρόσκληση. || **μτφ.** τυπικός, για τον τύπο (όχι ολόφυχα, ολόκαρδα) ~ κρύος, ψυχρός ~ **не** **соболезнования** τυπικά συλλυπητήρια.

***официант**, -а α., -ка, -и θ. σερβιτόρος, -α, γκαρσόνι.

официантский επ. του σερβιτόρου ~ **ие** **обязанности** οι υποχρεώσεις του σερβιτόρου. || **ουσ.** θ. -**ая** το δωμάτιο των σερβιτόρων (στο εστιατόριο).

официоз, -а α. ημιεπίσημο όργανο (προσκειμένο στην κυβέρνηση).

официозность, -и θ. ημιεπισημότητα.

***официозный** επ., βρ: -зен, -зна, -зно ημιεπίσημος ~ **ая** **газета** ημιεπίσημη εφημερίδα.

оформитель, -я α., -ница, -и θ. διακοσμητής, -ήτρια, φιλότεχνος, αυτός που φιλοτεχνεί.

оформить, -млю, -мишь ρ.σ.μ. 1 διαπλάσσω, διασχηματίζω, διατυπώνω ~ διακοσμάω, φιλοτεχνώ ~ εξωραΐζω ~ **соглашение** διατυπώνω (συντάσσω) συμφωνία ~ **книгу** διακοσμάω βιβλίο. 2 εγγράφω (κατά τις διατάξεις) ~ **на работу** εγγράφω, προσλαμβάνω στη δουλειά. || **-ся** 1 εγγράφομαι, προσλαμβάνομαι (σύμφωνα με τις διατάξεις). 2 σχηματίζομαι, παίρνω την τελική μορφή ~ διαπλάσσομαι ~ διατυπώνομαι.

оформление, -я ουδ. 1 εγγραφή πρόσληψη (σύμφωνα με τις διατάξεις). 2 διακόσμηση, φιλοτέχνηση ~ **книги** φιλοτέχνηση του βιβλίου. **сценическое** - σκηνικός διάκοσμος, σκηνογραφία ~ **музыкальное** - η εναρμόνηση ~ **стенгазеты** φιλοτέχνηση της εφημερίδας τοίχου.

оформить(ся) ρ.δ. βλ. **оформить(ся)**.

***офорт**, -а α. χαλκογραφία με νιτρικό οξύ (ακουαφόρτε).

офортист, -а α. χαλκογράφος (ο εργαζόμενος με νιτρικό οξύ).

офранцуживание, -я ουδ. εγκαλλισμός.

офранцуживать(ся) ρ.δ. βλ. **офранцужить(ся)**.

офранцужить, -цую, -цуюшь, παθ. **μτχ.** **парлθ.** χρ. **офранцуженный**, βρ: -жен, -а, -ο; ρ.σ.μ. εγκαλλίζω. || **-ся** εγκαλλίζομαι.

***офсет**, -а α. όφσεντ.

офсетный επ. με (σύστημα) όφσεντ.

***офтальмология**, -и θ. οφθαλμολογία.

ох 1 (επιφ.) ωχ (εκφράζει φόβο, πόνο κ.τ.τ.). 2 **ουσ.** το ωχ ~ **πλб.** **όχι** τα **όχ.** || **εκφρ.** **όχι да вздохи** (ειρν.) τα **όχ** και οι

αναστεναγμοί (παράπονα, κλάψεις, μεμψιμοιρία).

охабень, -бня α. (παλ.) είδος καρτανιού.

охабивать ρ.δ.μ. 1 (διαлк.) τριγυρίζω. 2 (απλ.) καλοπιάνω, κολακεύω. 3 (απλ.) χτυπώ, μαστιγώνω, ξυλοκοπώ.

охабление, -я ουδ. κατάκριση, κακολόγηση, κατηγορία.

охабивать ρ.δ. βλ. **охаять**. || **-ся** κατακρίνομαι, κακολογούμαι ~ αποδοκιμάζομαι.

охабник, -а α., -на, -и θ. (απλ.) θρασύς ~ αυθάδης ~ ξεδιάντροπος.

охабничать ρ.δ. (απλ.) αυθαδιάζω ~ ασχημονώ.

охабный επ. (απλ.) θρασύς, αυθάδης, ξεδιάντροπος.

охаметь ρ.σ. (απλ.) γίνομαι αυθάδης, αναιδής.

оханье, -я ουδ. φώνασμα ωχ!, βογγητό.

охапка, -и θ. αγκαλιά ~ **дров** μια αγκαλιά καυσόξυλα ~ **солёмы** μια αγκαλιά άχυρο. || **εκφρ.** **в -у** κ. **в -е** στην αγκαλιά ~ **взять в -у** παίρνω στην αγκαλιά ~ **схватить в -у** αρπάζω στην αγκαλιά.

охарактеризовать, -зую, -зуюшь, παθ. **μτχ.** **парлθ.** χρ. **охарактеризованный**, βρ: -ван, -а, -ο χαρακτηρίζω ~ **создавшееся** **положение** χαρακτηρίζω τη δημιουργημένη κατάσταση.

охать ρ.δ. βλ. **όχнуть**.

охаять ρ.σ.μ. (απλ.) κατακρίνω, κακολογώ, κατηγορώ ~ αποδοκιμάζω.

охват, -а α. 1 περιζωση, περικύκλωση ~ **вражеских войск** υπερκέρση, υπερφαλάγγιση των εχθρικών στρατευμάτων. 2 εξάπλωση, διάδοση, αγκάλιασμα. 3 προσέλευση, τράβηγμα.

охватить, -ачу, -атишь, παθ. **μτχ.** **парлθ.**

χρ. **охваченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αγκαλιάζω, κλείνω στην αγκαλιά ~ **руками** **ствол** **дерева** αγκαλιάζω τον κορμό του δέντρου ~ **мать -ла** **руками** **её** **дочь** **и** **долго** **пlá-кала** η μάνα αγκάλιασε την κόρη της και πολλή ώρα έκλαιγε. 2 περιζώνω, περιβάλλω, περικλώνω. || υπερφαλαγγίζω. 3 τυλίγω ~ **плáмя** **-ло** **дом** η φλόγα τύλιξε το σπίτι. || (για αισθήματα, σκέψεις) ~ κυριεύω, καταλαβαίνω, πιάνω. 4 διαδίδομαι, εξαπλώνομαι ~ **зараза** **-ла** **весь** **город** η μόλυνση αγκάλιασε όλη την πόλη ~ **забастовка** **-ла** **всe** **страну** η απεργία αγκάλιασε όλη τη χώρα. 5 τραβώ, προσελκύω. || **εκφρ.** ~ **взглядом** (**взóром**) φέρνω το βλέμμα γύρω, περιβλέπω.

охватывание, -я ουδ. 1 αγκάλιασμα. 2 βλ. **охват**.

оховстье, -я ουδ. (αθρσ.). 1 τα σκύβαλα. 2 **μτφ.** οπαδοί ~ υπολείμματα, λείψανα ~ **рáкн** **меньшеви́стское** ~ τα μενσεβίκικα υπολείμματα ~ **троцки́стское** ~ τροτσκιστικά υπολείμματα.

όχι, -ов πλθ. βλ. οχ.

охладевать ρ.δ. βλ. охладеть.

охладелый επ. (κυρλεξ. κ. μτφ.) (απλ.) ψυχρός, κρύος.

охладе́ть ρ.σ. 1 (παλ.) κρυώνω, φύχομαι· вóздyх -έλ ο αέρας κρύωσε. 2 μτφ. εξασθενώ, υποχωρώ, σημειώνω κάμψη, ύφεση. || μτφ. ψυχραίνομαι, χάνεται σβήνει το ενδιαφέρον.

охлади́тель, -я α. ψυκτήρας (μηχανισμός ή ουσία ψύξης).

охлади́тельный επ. 1 ψυκτικός. 2 μτφ. (απλ.) κρύος, απελπισμένος, απογοητευμένος.

охлади́ть, -а́жу, -ади́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. охладі́нный, βρ: -дён, -денá, -денó ρ.σ.μ. 1 ψύχω, κρυώνω· ~ вóду κρυώνω το νερό. 2 μτφ. εξασθενίζω, μετριάζω· επιφέρω κάμψη, ύφεση. || -ся φύχομαι, κρυώνω.

охлади́ть(ся) ρ.δ. βλ. охладі́ть(ся).

охлажде́ние, -я ουδ. 1 ψύξη, κρύωμα· ~ двігателя ψύξη του κινητήρα. 2 μτφ. ψύχρανση, αδιαφορία, απάθεια.

охло́пок, -пка, πλθ. охло́пки, -ов κ. охло́пья, -ьев α. αποχτένισμα, απομεινάρια στο χτένι μετά την ξάνση.

охло́пье, -я ουδ. (αθρσ.) αποχτενίσματα.

охмелéние, -я ουδ. διέγερση, διάθεση, κέφι.

охмелéть ρ.σ. 1 μεθώ. 2 μτφ. έρχομαι στα κέφια, έχω διάθεση.

охмелі́ть ρ.σ.μ. 1 (παλ.) μεθώ. 2 μτφ. διηγείρω, φέρω στο κέφι.

охмелі́ть ρ.δ. βλ. охмелі́ть.

о́хнуть ρ.σ. φωνάζω ωχ, βογγώ, στενάζω.

о́холоде́ть ρ.σ. (παλ. κ. απλ.) βλ. охладéть

о́холоди́ть, -ложу́, -лоди́шь ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. охладі́ть.

о́холости́ть, -лошу́, -лости́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. о́холощённый, -щён, -щёна́, -щёно́; ρ.σ.μ. ευνουχίζω.

о́хора́шивать ρ.δ.μ. καλωπίζω, ευτρεπίζω, ομορφαίνω, ωραιοποιώ, καλύνω. || -ся ευτρεπίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

о́хота¹, -н θ. κυνήγι, θήρα· медвѣ́жья - κυνήγι αρκούδων· ~ на волко́в κυνήγι λύκων· ид-ти́ (έχать) на -у πηγαίνω κυνήγι· пристрасти́ться к -е με πιάνει μανία κυνηγιού· по́-вая - κυνήγι με σκυλιά. || τα μέσα κυνηγιού (σκυλιά, γεράκια, παγίδες κ.τ.τ.).

о́хота², -н θ. επιθυμία, διάθεση, όρεξη, αποθυμία· κλίση, τάση, ζήλος· у него́ больш́ая ~ учі́ться αυτός έχει μεγάλο ζήλο για γράμματα· у него́ нет -н к мýзике αυτός δεν έχει κλίση στη μουσική· о́йти́ть -у κόβω την όρεξη (διάθεση)· он всё де́лает с -ой αυτός όλα τα κάνει πρόθυμα. || εκφρ. ~ тебе́ (де́лать что) γιατί, τι σου αρέσει, τι θέλεις· что за - τι σας αρέσει· в -у α) όσο θέλω, κατά

βούληση, με την ψυχή μου· отды́хай в -у ξεκουράσου όσο θέλεις· спи в -у κοιμήσου όσο θέλεις. β) ως κατηγ. θέλω, μου αρέσει· вам уже́ надо́ело, а е́му в -у посмотре́ть εσείς πια βαρεθήκατε, αυτός όμως θέλει να κοιτάξει.

о́хотиться¹, о́хоту́сь, о́хоти́шься ρ.δ. 1 κυνηγώ, θηρεύω· ~ за перепелами κυνηγώ όρνθκια· ~ на волко́в κυνηγώ λύκους. || μτφ. α-νιχνεύω, εξιχνιάζω, ιχνηλατώ· παρακολουθώ. 2 μτφ. βάζω στο μάτι, αποσκοπώ, επιδιώκω.

о́хотиться², о́хоту́сь, о́хоти́шься ρ.δ. (απλ.) επιθυμώ, θέλω, βούλομαι.

о́хотка, -и θ: в -у (απλ.): α) πρόθυμα, ευχαρίστως. β) ως κατηγ. μου αρέσει, μου γουστάρει.

о́хотливо επίρ. πρόθυμα, ευχαρίστως.

о́хотливы́й επ., βρ: -лив, -а, -о (απλ.) πρόθυμος.

о́хотник¹, -а α. κυνηγός· со́юз -ов κυνηγετικός σύλλογος. || εκφρ. ~ за подво́дными лóдками ή морско́й - το ανθυποβρύχιο.

о́хотник², -а α. 1 επιθυμητής. || στρατιώτης εθελοντής. 2 φίλος, λάτρης· ζηλωτής он - до книг, до цвeтoв αυτός είναι φίλος των βιβλίων, των λουλουδιών· стра́стный - θε-ριακλής· μερακλής.

о́хотница, -н θ. βλ. о́хотник² (2σημ.).

о́хотни́цкий επ. (απλ.) κυνηγετικός.

о́хотничать ρ.δ. (απλ.) κυνηγώ, θηρεύω.

о́хотничий, -ья, -ье επ. κυνηγετικός, θηρευτικός· -ья со́бака κυνηγετικό σκυλί· -ье ружьё κυνηγετικό όπλο· -ьи сапоги́ κυνηγετικές μπότες· -ьи раскáзы κυνηγετικές καυχησιολογίες (φέματα, παραμύθια).

о́хотно επίρ. πρόθυμα, ευχαρίστως.

о́хочий, -ая, -ее, βρ: о́хоч, -а, -о (απλ.) πρόθυμος.

*о́хра, -н θ. η ώχρα (χρώμα).

о́храна, -н θ. 1 περιφρούρηση· προστασία, προφύλαξη· διαφύλαξη· ~ матері́нства προστασία της μητρότητας· ~ социалисти́ческой со́-ственности περιφρούρηση της σοσιαλιστικής περιουσίας (ιδιοκτησίας)· ~ лесoв προστασία των δασών. || τήρηση· ~ по́рядка милици́ей η τήρηση της τάξης απο την αστυνομία. 2 φρουρά· по́граничная - η φρουρά των συνόρων, οροφυλακή· берегова́я - ακτοφρουρά· личная - σωματοφυλακή. || φυλάκιο (στρατιωτικό).

о́хранение, -я ουδ. βλ. о́храна.

о́хранитель, -я α., -ница, -н θ. 1 (γραμ. λόγος) φύλακας, φρουρός. 2 (παλ.) υπερασπιστής, υπέρμαχος της παλαιάς τάξης πραγμάτων.

о́хранительный επ. προστατευτικός· προφυλακτικός. || (παλ.) της τήρησης της παλαιάς τάξης πραγμάτων· αντιδραστικός.

охранить ρ.σ., παθ. μτχ. παρθ. χρ. охранённый, βρ: -нён, -ненá, -ненó βλ. охранять. охранка, -и θ. (προεπαν.) ειδική ασφάλεια. охранник, -а α. 1 φρουρός· σκοπός. 2 αστυνομικός της ειδικής ασφάλειας.

охранный επ. προστατευτικός, προφυλακτικός· της φρουράς, της φρούρησης. || εκφρ. -οε отделение (προεπαν.) τμήμα ειδικής ασφάλειας· η ειδική ασφάλεια· -ая грáмота; - лист το προπεμπτήριο.

охранять ρ.δ.μ. (περι)φρουρώ, φυλάσσω· προστατεύω, προφυλάσσω· διαφυλάσσω· - границы φρουρώ τα σύνορα· - берегов ακταιωρώ· - от нападённый προφυλάσσω απο τις επιθέσεις· - мир διαφυλάσσω την ειρήνη. || -ся (περι)-φρουρούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

όχρeнный επ. βλ. όχровый.

охриплый επ. βραχνός, βραχνιασμένος· - γόλος βραχνή φωνή.

охрипнуть ρ.σ., παρθ. χρ. охрип, -ла, -ло βραχνιάζω.

όχρистый επ. 1 ωχριούχος. 2 όχρινος.

όχрить ρ.δ.μ. βάφω με όχρα.

όχровый επ. όχρινος.

охромётъ ρ.σ. κουτσαίνω, χωλαίνω.

охря́нный επ. όχρινος. || κιτρινοκόκκινος.

όχтí επιφ. (εκφράζει θλίψη, δυσάρεσκεια, αγανάκτηση κ.τ.τ.)· аχ· -, сестра́, ёто не жизнь, а горе аχ, αδερφή, αυτή δεν είναι ζωή, παρά φάρμακι. || εκφρ. - мне! (απλ.) δυστυχία μου!

охла́дъ ρ.δ.μ. (παλ.) κακολογώ, επικρίνω, κακογλωσσεύω· κατηγορώ.

оху́лка, -и θ: -и на рýку не класть ή положить (απλ.) μη κάθεται με σταυρωμένα τα χέρια, μην αφήνεις την ευκαιρία να σου ξεφύγει, μη χαζεύεις.

оцара́пать ρ.σ.μ. γρατσουνίζω, αμύσσω. || -ся γρατσουνίζομαι.

оцара́пнуть(ся) ρ.σ. βλ. оцара́пать(ся).

оцара́пывать(ся) ρ.δ. βλ. оцара́пать(ся).

оцвети́тъ ρ.σ.μ. χρωματίζω, βάφω. || -ся χρωματίζομαι, βάφομαι.

*оцелóт, -а α. αιλουρότιγρη.

оцени́вать ρ.δ. βλ. оцени́тъ. || -ся εκτιμóμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

оцени́тъ, -енё, -ёнишь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. оценённый, βρ: -нён, -ненá, -ненó ρ.σ. μ. 1 εκτιμώ, υπολογίζω την αξία· - лошадь εκτιμώ την αξία του αλόγου. || διατιμώ· - товар διατιμώ το εμπόρευμα. 2 μτφ. κρίνω, αξιολογώ· - обстановку εκτιμώ (σταθμίζω) την κατάσταση· никто не смог - егó талант κανένας δε μπόρεσε να εκτιμήση το ταλέντο του.

оцёнка, -и θ. 1 εκτίμηση (αξίας)· - иму́щество εκτίμηση περιουσίας. || διατίμηση· -

товáров διατίμηση εμπορευμάτων. 2 μτφ. κρίση, αξιολόγηση· правильная - политической обстановки σωστή εκτίμηση της πολιτικής κατάστασης· положительная - θετική εκτίμηση· отрицáтельная - αρνητική εκτίμηση· согласнo -е σύμφωνα με την εκτίμηση ή κατά την εκτίμηση· дать настоящую -у чeмý-л. δίνω (κάτω) πραγματική εκτίμηση σε κάτι. || βαθμός σχολικός· получить хорóшую -у за сочинёние παίρνω καλό βαθμό στην σύνθεση (έκθεση ιδεών). оцёночный επ. εκτιμητικός, της εκτίμησης· -ая комиссия επιτροπή εκτίμησης ή διατίμησης· -ая стóимость иму́щества εκτιμητική αξία της περιουσίας.

оцённый, -а α., -ца, -н θ. εκτιμητής· διατιμητής.

оцепенёлость, -и θ. βλ. оцепенёние.

оцепенёлый επ. μουδιασμένος, μυρμηγκιασμένος, ξενεμένος.

оцепенёние, -я ουδ. μούδιασμα, μυρμηγκιασμα, αποξένωμα.

оцепенётъ ρ.σ. μουδιάζω, μυρμηγκιάζω, ξευνεύω· (απο το κρύο) μαργώνω, κοκκαλιάζω.

оцепени́тъ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρθ. χρ. оцепенённый, βρ: -нён, ненá, -ненó; μουδιάζω, μυρμηγκιάζω, ξευνεύω, ναρκιώνω.

оцепеня́тъ ρ.δ. βλ. оцепени́тъ.

оцепи́тъ, -еплò, -ёпишь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. оцёпленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. περικυκλώνω σφιχτά, περιζώνω· милиция -ла квартал η αστυνομία περικύκλωσε σφιχτά τη συνοικία (το τετράγωνο)· войска́ -ли гóрод та στρατεύματα περιέζωσαν την πόλη.

оцеплénие, -я ουδ. 1 περικύκλωση, περιζώνση. 2 ένοπλο τμήμα περικύκλωσης.

оцеплѣ́тъ ρ.δ. βλ. оцепи́тъ. || -ся περικυκλώνομαι, περιζώνομαι.

оцинковáтъ, -кýю, -кýешь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. оцинкованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. επιψευδαργυρώνω.

оцинкóвка, -и θ. επιψευδαργύρωση.

оцинкóвочный επ. επιψευδαργυρωτικός.

оцинкóвывание, -я ουδ. оцинкóвка.

оцинкóвывать ρ.δ. βλ. оцинковáтъ. || -ся επιψευδαργυρώνομαι.

*очáг, -á α. 1 εστία, τζάκι, γωνιά. || μτφ. οικογένεια· οίκος, σπίτι πατρικό. || (τεχ.) εστία (μέρος όπου γίνεται η καύση). 2 μτφ. κέντρο, πηγή· - заразы εστία μόλυνσης· - войнá εστία πολέμου.

очагóвый επ. εστιακός, της εστίας.

очáжный επ. βλ. очагóвый.

очажóк, -жá α. μικρή εστία, μικρό τζάκι.

очаровáние, -я ουδ. γοητεία, θέληση, μαγεία, σαγήνευση, γητεία· поддавáтъся -ю мýзныки γοητεύομαι απο τη μουσική.

οχαροβαννί επ. απο μη. 1 μαγεμένος. 2 μη. γοητευμένος, σαγηνεμένος. 3 μη. ενθουσιώδης, ενθουσιασμένος.

οχαροβάτελνιца, -и θ. (παλ.) γόησσα, γητεύτρα, μαγεύτρα, σαγηνεύτρα.

οχαροβάτελνο επίρ. μαγευτικά κλπ. επ.

οχαροβάτελνοσть, -и θ. γοητεία, μαγεία, θελκτικότητα.

οχαροβάτελνί επ., βρ: -лен, -льна, -но γοητευτικός, θελκτικός, μαγευτικός, σαγηνευτικός, πλάνος.

οχαροβάτ, -рѹю, -рѹешь, παθ. μη. παρλθ. χρ. **οχαροβαννί**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (παλ.) μαγεύω, κάνω μάγια. 2 μη. γοητεύω, θέλω, σαγηνεύω· αιχμαλωτίζω. || -ся ενθουσιάζομαι· κατενθουσιάζομαι.

οχαροβνват ρ.δ. βλ. οχαροβάτ. || -ся μαγεύομαι· γοητεύομαι, σαγηνεύομαι, θέλωγομαι.

οχεβίдец, -дца α., -длица, -и θ. ο, η αυτόπτης.

οχεβίдно επίρ. προφανώς, καταφανώς, ολοφάνερα. || ως κατηγ. είναι φανερό, ολοφάνερο. || (παρνθ. λ.) πιθανόν, όπως φαίνεται, κατά τα φαινόμενα.

οχεβίдноσть, -и θ. εμφάνεια, το καταφανές, το ολοφάνερο.

οχεβίдни επ., -ден, -дна, -дно εμφανής, καταφανής, προφανής, φανερός, ολοφάνερος· -факт ολοφάνερη πράξη· егѠ правѠ -дно το δικιο του είναι ολοφάνερο· -свидѠтель αυτόπτης μάρτυρας.

οχελοбѠчение, -я ουδ. (γραπ. λόγος) ανθρωποποίηση.

οχελοбѠчивание, -я ουδ. βλ. οχελοбѠчение.

οχελοбѠчивать(ся) ρ.δ. βλ. οχεлобѠчить(ся).

οχελοбѠчить ρ.σ.μ. (γραπ. λόγος)· ανθρωποιώ· древние греки -ли своих богов, и, слѠдовательно, понятие человека возвѠсили до божества οι αρχαιοι Ελληνας ανθρωποποίησαν τους θεούς τους και, συνεπώς, την έννοια του ανθρωπου την ανύψωσαν μέχρι της θεότητας (Γκέρτσεν). || -ся ανθρωποποιούμαι. || γίνομαι ανθρωπιστής, ουμανιστής, εξανθρωπίζομαι.

οχѠлье, -я ουδ. (παλ.) μετωπικό στολίδι στα γυναικεία καπέλα.

οχѠнно επίρ. (απλ. κ. διαρκ.) βλ. οχѠнь.

οχѠнь επίρ. πολύ, λίαν· -рѠно πολύ πρωί· -хорошо πολύ καλά· -чѠстый πολύ καθарός· -большѠй πολύ μεγάλος· -и -прошѠ вас σας παρακαλώ πάρα πολύ, σας θερμοπαρακαλώ· -люблѠ вас πολύ σας αγαпώ.

οχεрвѠвет, -еет ρ.σ. σκουληκιάζω.

οχεреднѠй επ. 1 άμεσος, επειγών· -нѠ за-дѠчи τα άμεσα καθήκοντα. || τακτός, κανονικός, (καθ)ορισμένος. 2 εκτελών υπηρεσία

με τη σειρά. 3 περιοδικός· συνήθης, συνηθισμένος. 4 τακτικός· -сѠезд τακτικό συνέδριο.

οχεреднѠсть, -и θ. διαδοχικότητα, η εκτέλεση με τη σειρά· τάξη, σειρά· -выполнѠния работ διαδοχικότητα (σειρά) στην εκτέλεση των εργασιών· соблюдѠть - τηρώ τη σειρά· В -и κατά (με) τη σειρά· устанѠвить - καθιερώνω (καθορίζω) σειρά· в порядке -и με τη σειρά.

οχεредь, -и, γεν. πλθ. -Ѡй θ. 1 σειρά, ακολουθία, διαδοχή· τάξη, αράδα· γραμμή· соблюдѠть - τηρώ τη σειρά· в порядке -и με τη σειρά, με την αράδα· устанѠвить - καθορίζω, βάζω σειρά· стать в - μπαίνω στη σειρά· за-нимѠть - πιάνω σειρά· каждѠй в своѠ - καθένας με τη σειρά του. 2 σειρά αναμενόντων· большѠя, длѠнная - μεγάλη, μακριά ουρά. 3 (στρατ.) ριπή· пулемѠтная - ριπή πολυβόλου· автѠмѠтная - ριπή αυτόματου. || εκφρ. в пѠрвую - στην πρώτη γραμμή (σειρά), πριν απ' όλα· в своѠ - με τη σειρά του· бытѠ (στοιήть) на -и έχω σειρά στον κατάλογο (για λύση ζητήματος)· постѠвить в - εγγράφω στον κατάλογο, βάζω στη σειρά (για λήψη)· стать на -; стоиѠть на -и έχω σειρά, είμαι γραμμένος στον κατάλογο.

οχεрѠт, -а α. (διαρκ.) καλάμι.

οχεрѠтнѠй επ. (διαρκ.) του καλαμιού, απο καλάμι, καλαμένιος.

οχεрѠтовѠй επ. βλ. οχεрѠтнѠй.

οχεретѠннѠй επ. βλ. οχεрѠтнѠй.

οχεрк, -а α. 1 (παλ.) διάγραμμα. 2 (παλ.) (φιλγ.) περιγραφή. 3 έκθεση, ανάπτυξη ζητήματος. || επιτομή, σύνοψη· περίληψη. 4 στιγμιότυπο (λογοτεχνικό είδος)· δοκίμιο.

οχεркнват ρ.δ. βλ. οχεркнѹть. || -ся διαγράφομαι, περνιέμαι με γραμμές. || (φιλγ.) περιγράφομαι.

οχεркнст, -а α., -ка, -и θ. συγγραφέας στιγμιότυπων· δοκιμογράφος.

οχεркнѹть, -нѹ, -нѠшь, παθ. μη. παρλθ. χρ. οχεркнѹтѠй, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 διαγράφω, περνώ γραμμές γύρω· περιγράφω. 2 μη. (φιλγ.) περιγράφω.

οχεркѠвѠй επ. του στιγμιότυπου· του δοκίμιου.

οχεрнѠть ρ.σ.μ., παθ. μη. παρλθ. χρ. οχεр-нѠннѠй, βρ: -нѠн, -ненѠ, -ненѠ ρ.σ.μ. 1 μαυρίζω, μελανώνω. 2 μη. αμαυρώνω, λερώνω, κακολογώ, δυσφημώ.

οχεрнѠть ρ.δ. βλ. οχεрнѠть.

οχεрствѠлѠсть, -и θ. απάθεια, αδιαφορία, αναισθησία, πώρωση.

οχεрствѠлѠй επ. απαθής, αδιάφορος, αναισθητος, ασυγκίνητος· κωρωμένος.

очерствѣть ρ.σ. γίνομαι απαθής, αδιάφορος, αναίσθητος, αδιαφορώ· παθαίνω πύρωση.

очерствѣть, -влѣ, -вишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. очерствѣнный, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. κάνω, καθιστώ απαθή, αδιάφορο, αναίσθητο, πωρώνω.

очерствлѣть ρ.δ. βλ. очерствѣть.

очертáние, -я ουδ., γεν. πλθ. -ий περίγραμμα, διάγραμμα, γραμμή ακρινή. || μτφ. σχήμα, μορφή, φιγούρα, σιλουέτα.

очертенѣть ρ.σ. (απλ.) 1 αποβλακίζομαι, ξεκουτιάζω. || βουρλίζομαι, δαιμονίζομαι, μεπιάνουν οι διαβόλοι, τα δαιμόνια. 2 βλ. очертѣть.

очертѣть ρ.σ. (απλ.) γίνομαι ενοχλητικός, βαρετός, απεχθής, σιχαμερός.

очертѣть, очерчѹ, очертишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. очерченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 διαγράφω, περιγράφω. 2 σχεδιάζω, σχεδιαγραφώ. 3 μτφ. (φιλγ.) περιγράφω. || εκφρ. -я ГОЛОВУ όπου το βγάλει η άκρη, ή του ύφους ή του βάθους, ή τιμάρι ή τομάρι.

очертѣвать ρ.δ. βλ. очертѣть. || -ся διαγράφομαι, διακρίνομαι, ξεχωρίζω.

очѣс, -а α. (αθρσ.) απολαναρίδια.

очесáть, -ещѹ, -ѣшешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. очесанный, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξαίνω, λαναρίζω. 2 λειαίνω, ισιώνω ξαίνοντας, ομαλύνω.

очѣска, -и θ. ξάνση, λαναρίσμα.

очѣски, -ов πλθ. απολαναρίδια.

очѣсывание, -я ουδ. βλ. очѣска.

очѣсывать ρ.δ. βλ. очесáть. || -ся ξαίνομαι, λαναρίζομαι.

очѣчник, -а α. θήκη για τα ματογυάλια.

очѣчный επ. διοπτρικός, των διόπτρων· -οе стеклó γυαλί διόπτρων, ματογυάλι.

очинивать ρ.δ. βλ. очини́ть. || -ся γίνομαι αιχμηρός.

очини́ть, -иню, -ишишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. очиненный, βρ: -нен, -а, -ο ρ.σ.μ. ξύνω, κάνω τι αιχμηρό· - карандаш ξύνω το μολύβι.

очинка, -и θ. αιχμή, μύτη.

очиня́ть ρ.δ. βλ. очини́ть. || -ся γίνομαι αιχμηρός.

очипок, -пка α. (παλ.) καπέλο των Ουκρανίδων.

очиститель, -я α. εκκαθαριστής (συσκευή).

очистительный επ. εκκαθαριστικός· -ая машина εκκαθαριστική μηχανή. || μτφ. εξιλαστήριος· -ая жертва εξιλαστήριο θύμα.

очистить, очисти, очистишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. очищенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 καθαρίζω, παστρεύω· - двор καθαρίζω την αυλή· - сапоги от грязи καθαρίζω τις μπότες

απο τις λάσπες· - дно бассейна καθαρίζω τον πυθμένα της δεξαμενής. || κάνω τι διαυγές. || μτφ. απαλλάσσω· - язык от излишних иностранных слов καθαρίζω τη γλώσσα απο τις περισσεες ξένες λέξεις. || μτφ. εξαγνίζω. 2 ξεφλουδίζω· απολεπίζω· αφαιρώ το τσόφλι. 3 εκκαθαρίζω, κάνω εκκαθάριση (απο τους ανίκανους, ανεπιθύμητους κ.τ.τ.). || εγκαταλείπω· αδειάζω· жильцы -ли кварталу οι ενοικιαστές μας άδειασαν το διαμέρισμα. 4 τρώγω, αδειάζω· он -ил две тарелки кашу αυτός καταβρόχθισε δυο πιάτα κουρκούτι. || εκκενώνω· - почтовый ящик αδειάζω το γραμματοκιβώτιο. 5 (απλ.) κατακλέβω. 6 (παλ.) απαλλάσσω (απο χρέη). || -ся 1 καθαρίζω, καθαρίζομαι· спирт -лся το οινόπνευμα καθάρισε (έγινε διαυγές)· воздух -лся ο αέρας καθάρισε· небо -лось ο ουρανός (ξε)καθάρισε. || μτφ. αποκαθαίρομαι, εξαγνίζομαι. 2 (παλ.) μένει κέρδος, όφελος.

очи́стка, -и θ. 1 καθαρίσμα· ξεφλούδισμα· απολέπισμα· αφάιρηση του τσοφλιού. || λαμπικάρισμα, λαγάρισμα. || μτφ. εξαγνιση. 2 εκκαθάριση, διώξιμο, απόλυση (ανεπιθύμητων κ.τ.τ.). εγκατάλειψη, απελευθέρωση, άδειασμα. 3 φάγμα, καταβρόχθιση, άδειασμα. || εκφρ. для -и сѣвести για να έχω τη συνειδησή μου καθαρή (αναπαυμένη).

очи́стки, -ов πλθ. αποβρίμματα, καθάρματα· σκύβαλα· картофельные - ή - от картошки οι πατατόφλουδες· - от яиц τα αυγότσοφλια.

очи́стный επ. εκκαθαριστικός, της εκκαθάρισης· -не работы εκκαθαριστικές εργασίες.

очи́ток, -тка α. σόγχος, τσόχος, ζοχος, γαλατσίδα.

очи́пать(ся) ρ.δ. βλ. очи́стить(ся).

очи́шение, -я ουδ. βλ. очи́стка. || εκφρ. для -я сѣвести βλ. εκφρ. στη λ. очи́стка.

очи́шенный επ. απο μτχ. καθαρός, γνήσιος· - спирт καθαρό οινόπνευμα. || ουσ. θ. -ая (παλ.) η βότκα.

очка́стый επ. (απλ.) γυαλάκιας, διοπτροφόρος.

очки́, -όβ πλθ. 1 ματογυάλια, γυαλιά, διόπτρα· - для близоруких μυωπικά ματογυάλια· защитные - α) ματογυάλια για τον ήλιο. β) προφυλακτικά ματογυάλια (ηλεκτροκολλητών κλπ.). || δαχτυλίδια (κύκλοι) γύρω στα μάτια των ζώων.

очкó, -á, γεν. πλθ. -όβ ουδ. 1 (αθлт., παιγνίδια) πόντος, βαθμός. || σημάδια μονάδων στα ζάρια, στιγμή. 2 είδος χαρτοπαιγνίου. 3 οπή, τρύπα· ~ улья οπή της κυφέλης. || βρόχος, το μάτι του δικτιού. 4 μάτι, οφθαλμός φωτών. || εκφρ. дать десятъ -όβ вперед ξεπερνώ κατά πολύ.

οχκωτιράτης, -я α. απατεώνας, αγύρτης, κατεργάρης, τσαρλατάνος, κομπογιαννίτης.

οχκωτιράτης επ. απατεωνίστικος, αγύρτικος, κατεργαρίστικος, τσαρλατανίστικος, κομπογιαννίτικος.

οχκωτιράτηςство, -а ουδ. ξεγέλασμα, απάτη, εξαπάτηση, αγυρτεία, κατεργαριά.

οχκόβνι¹ επ. 1 βλ. οφέχννι. 2 που έχει δαχτυλίδια (κύκλους) γύρω στα μάτια (για ζώα).

οχκόβνι² επ. βαθμολογικός, με βαθμούς, με πόντους.

***οχκър**, -а α. (διαλκ.) ζώνη, ζωνάρι· βρακοζώνα.

οχнύться, -нύсь, -нёшься ρ.σ. 1 αφυπνίζομαι, ξυπνώ. 2 συνέρχομαι· - от испуга συνέρχομαι απο το φόβο.

οχннй επ: -ая στάβκα αντιπαράσταση· αντιμωλία· -ое обучение ημερήσια σπουδή (με προσωπική παρακολούθηση των μαθημάτων)· дава́ть -ую ста́вку φέρω σε αντιπαράσταση.

οχүвствоваться, -ствуюсь, -ствуешься ρ.σ. (παλ. κ. απλ.) ανακτώ τις αισθήσεις μου, συνέρχομαι, συνεφέρω.

οχумелнй επ. (απλ.) παλαβός· κουτός, ανόητος, χαζός· бежит как - трéχει σαν παλαβός· - человек χαζός άνθρωπος.

οχуметь, -ёю, -ёшь ρ.σ. (απλ.) παλαβώνω, αποβλακίζομαι, ξεμωραίνομαι· мой друг, орось её, не видишь, что она -ла? φίλε μου, παράτα την, δε βλέπεις ότι αυτή παλάβωσε;

οχутитсья, οχүтишься ρ.σ. βρίσκομαι· πέφτω· - в трудном положении βρίσκομαι σε δύσκολη κατάσταση как вы -лись здесь? πως πέσατε εδώ;

οχүхаться ρ.σ. (απλ.) συνέρχομαι, συνεφέρνω, έρχομαι στα σύγκαλά μου.

οшалевать ρ.δ. βλ. οшалеть.

οшалелнй επ. (απλ.) απομωραμένος, ξεκούτης, -τιάρης, παλαβός, χαζός. || παράξενος, -νεμένος, πλήρης απορίας· смотреть -ми глазами κοιτάζω παράξενα.

οшалеть, -ёю, -ёшь ρ.σ. (απλ.) μωραίνομαι, ξεκουτιάζω, παλαβώνω.

οшарашивать ρ.δ. βλ. οшарашить.

οшарашить, -шу, -шишь ρ.σ.μ. (απλ.). 1 χαστουκίζω, σφαλιαρίζω. 2 καταπλήσσω, αιφνιδιάζω, ξαφνιάζω.

οшвартовать, -түю, -түешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οшвартованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (ναυτ.) προσδένω πλοίο (στην Ήρα ή σε άλλο πλοίο). || -ся (για πλοίο) προσδένομαι.

οшеёк, οшейка α. το παρά το λαιμό κρέας.

οшейник, -а α. περιλαίμιο ζώου.

οшеломительннй επ., βρ: -лен, -льна, -ο; καταπληκτικός, εκπληκτικός· συγκλονιστικός· -οе известие συγκλονιστική είδηση.

οшеломить, -млю, -мишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οшеломлённый, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. καταπλήττω, κατακεραυνώνω· συγκλονίζω.

οшеломлять ρ.δ. βλ. οшеломить.

οшеломляющнй επ. απο μτχ. βλ. οшеломительннй.

οшелудиветь, -ею, -еешь ρ.σ. (απλ.) σπυριάζω· φωριάζω.

οшельмовать, -мью, -мьешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οшельмованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. δυσφημίζω, κακολογώ· λερώνω, κηλιδώνω, ρυπαίνω· ντροπιάζω.

οшибаться ρ.δ. βλ. οшибиться.

οшибиться, -бύсь, -бёшься, παρλθ. χρ. οшибсь, -лась, -лось ρ.σ. λαθεύω, σφάλω, κάνω λάθος, σφάλμα, απατώμαι, πλανώμαι· - дверью κάνω λάθος στην πόρτα (πηγαίνω σε άλλη)· если не -бύсь αν δε θα κάνω λάθος· я -бсь в подсчёте έκανα λάθος στο λογαριασμό· я -бсь в расчёте έπεσα έξω στον υπολογισμό· я -бсь на егó счёт έπεσα έξω ως προς αυτόν ή ως προς το ποιόν του.

οшибка, -и θ. λάθος, σφάλμα, πλάνη· допустить ошибку κάνω λάθος· орфографическая - орθογραφικό λάθος· грамматические и синтаксические -и γραμματικά και συντακτικά λάθη· - за -ой λάθη ένα κοντά τ' άλλο· - на -е απανωτά λάθη· по -е κατά λάθος, απο λάθος· неисправимая - ανεπανόρθωτο λάθος· грубая - χοντρό λάθος· судебная - δικαστική πλάνη· сознавать своё -у αναγνωρίζω (παραδέχομαι) το λάθος μου· - в счёт λάθος στο λογαριασμό· ошквенная - τυπογραφικό παρόραμα.

οшибочно επίρ. εσφαλμένα, κατά λάθος, εκ παραδρομής, απο λάθος· - действовать ενεργώ εσφαλμένα.

οшибочность, -и θ. σφαλερότητα, το λαθεμένο, η ύπαρξη λάθους.

οшибочннй επ., βρ: -чен, -чна, -чно λαθεμένος, εσφαλμένος· πεπλανημένος· -οе решение λαθεμένη απόφαση· -οе мнение λαθεμένη γνώμη· -οе вычисление λαθεμένος λογαριασμός.

οшккать ρ.σ.μ. σφυρίζω, αποδοκιμάζω με σφύριγμα· γιουχατζώ· - певца αποδοκιμάζω με σφύριγματα τον τραγουδιστή.

οшинóвка, -и θ. βάσιμο, τοποθέτηση του επίστρωτου, του στεφανιού.

οшлаковать, -күю, -күешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. οшлакованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (τεχ.) μετατρέπω σε σκουριά, εκβολάδα.

οшметки, -ов πλθ. (ενκ. -ёток, -тка α.)· (απλ.) κομμάτια (λάσπης, κόπρου κ.τ.τ.).

οшпаривать(ся) ρ.δ. βλ. οшпарить(ся).

οшпарить ρ.σ.μ. ζεματίζω, καίω με καυτό νερό ή άλλο υγρό· - клопов ζεματίζω τους κοριούς· она -ла рүкү αυτή έκαψε το χέρι με

βραστό νερό. || -ся ζεματίζομαι· καίγομαι.
оштрафовать, -фύη, -фύешь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. οштрафованный, -ван, -а, -ο ρ.σ. προστιμάω.
оштукатуривать ρ.δ. βλ. оштукатурить. ||
 -ся σοβατίζομαι.
оштукатурить ρ.σ.μ. σοβατίζω.
ощую επίρ. (παλ.) αριστερά, προς τα αρι-
 στερά.
ощенить, -нит ρ.σ.μ. (απλ.) γεννώ κουτα-
 βάνια. || -ся γεννώ κουταβάνια.
ощеривать(ся) ρ.δ. βλ. ощерить(ся).
ощерить, -рю, -ришь ρ.σ.μ. δείχνω τα δό-
 ντια (απο θυμό). || -ся ξείχνω τα δόντια.
ощетинивать(ся) ρ.δ. βλ. ошетинить(ся).
ощетинить ρ.σ.μ. ορθώνω τις τρίχες. || -ся
 (για τρίχες) ορθώνομαι.
ощипать ρ.σ.μ. βλ. обшипать.
ощипывать(ся) ρ.δ. βλ. обшипывать(ся).
ощупать ρ.σ.μ. 1 ψηλαφώ, φάω, μαλάζω, εγ-
 γίζω, πασπατεύω· άπτομαι· - легко επιφάω.
 || -ся επιφάομαι, επιψηλαφούμαι.
ощупывать(ся) ρ.δ. βλ. ощупать(ся).
ощупь, -и θ: на - βλ. ощупью.
ощупью επίρ. ψηλαφητά, πασπατευτά, απτός.

ощутимость, -и θ. βλ. ошутительность.
ощутимый επ. βρ. -тйм, -а, -ο βλ. ошутι-
 тельный; χόлод здесь máло -йм το κρύο εδώ
 είναι ανεπαίσθητο· máло -ая потéria ασήμαντη
 απώλεια.
ошутительность, -и θ. αισθητότητα.
ошутительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно;
 αισθητός, επαίσθητός, αξιοσημείωτος, σημα-
 ντικός· αντιληπτός· -ая потéria αισθητή α-
 πώλεια· -не успéхи σημαντικές επιτυχίες.
ощутить, ошущу, ошутить, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. ошущенный, βρ: -щен, -щенá, -щено ρ.σ.
 μ. 1 αισθάνομαι· τέλο сразу -ло χόлод το
 σώμα αμέσως αισθάνθηκε κρύο. 2 δοκιμάζω· -
 радость αισθάνομαι χαρά - гóлод νιώθω πείνα.
ошущать ρ.δ. βλ. ошутить. || -ся είμαι, γί-
 νομαι αισθητός· σημειώνομαι· παρατηρούμαι.
 || αισθάνομαι.
ощущение, -я ουδ. 1 αίσθηση, αντίληψη και
 γνώση με τις αισθήσεις ή τα αισθητήρια όρ-
 γανα. 2 αίσθηση, η κάθε μια απο τις λειτουρ-
 γίες, που αντιλαμβανόμαστε τον έξω κόσμο. 3
 αίσθημα· - счáстья αίσθημα ευτυχίας.
ошутиться, -нйтся ρ.σ. γεννώ αρνάκι.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελίδα	Στήλη	Σειρά	αντί	πρέπει
7	αρισ.	27	α	α
10	αρισ.	21		-ся
20	δεξ.	16	μουσική αυτών	μουσική στα
28	αρισ.	14	τετριμένος	τετριμένος
758	αρισ.	42	.	, βραχύνομαι.
854	αρισ.	43	ВОДЫ μερικώς	ВОДЫ πάνω μερικώς

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΗ

БОЛЬШОЙ
РУССКО-ГРЕЧЕСКИЙ
СЛОВАРЬ

ΜΕΓΑΛΟ
ΡΩΣΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΛΕΞΙΚΟ

74.000 ΛΕΞΕΙΣ

Π - Я

ΑΘΗΝΑ
1987

Το γνήσιο αντίτυπο έχει την υπογραφή και τη
σφραγίδα του συγγραφέα.

Κωνσταντίνος Γρ. Λογοθέτης
Εκδότης
Ξανθόπου 29, Χολαργός, Αθήνα
Τηλ. 65 13 476

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

α.- αρσενικό	λογισ.- λογιστική
αερπ.- αεροπορία	μ.- μεταβατικό (ρήμα)
αθлт.- αθλητισμός	μαγρ.- μαγειρική
αθρσ.- αθροιστική λέξη	μαθ.- μαθηματικά
αιτ.- αιτιατική πτώση	μέλ.- μέλλοντας
άκλ.- άκλιτη λέξη	μουσ.- μουσική
αμ.- αμετάβατο ρήμα	μτφ.- μεταφορικά
ανατ.- ανατομία	μτχ.- μετοχή
αναφ.- αναφορική (αντωνυμία)	ναυτ.- ναυτική (λέξη)
αόρ.- αόριστη (αντωνυμία)	νομ.- νομικός όρος
απλ.- απλολογία	οικον.- οικονομία
απρόσ.- απρόσωπο ρήμα	οργν.- οργανική (πτώση)
αριθμ.- αριθμητικό	ορυκτ.- ορυκτολογία.
αντων.- αντωνυμία	ουδ.- ουδέτερο (γένος)
αρχτ.- αρχιτεκτονική	ουσ.- ουσιαστικό
αστρν.- αστρονομία	παθ. παθητική (μετοχή ή φωνή)
βιολ.- βιολογία	παρλ.- παρελθών (χρόνος).
βλ.- βλέπε	παρμ.- παροιμία
βοτ.- βοτανική	παρνθ. λ.- παρενθετική λέξη
βρ:- βραχύ (επίθετο ή μετοχή)	περιφρ.- περιφρονητικά
γεν.- γενική πτώση	πλθ.- πληθυντικός (αριθμός)
γεωγρ.- γεωγραφία	προεπν.- προεπαναστατικά
γεωλ.- γεωλογία	πρόθ.- πρόθεση
γεωμτ.- γεωμετρία	προθτ.- προθετική (πτώση)
γεωπ.- γεωπονία	προστκ.- προστακτική
γλωσ.- γλωσσολογία	προφ.- προφορικός
γραμμ.- γραμματική	πτ.- πτώση (γραμματική)
δ.- διαρκείας	π. χ.- παραδείγματος χάρη
διαλκ.- διαλεκτική λέξη	ρ.- ρήμα
διπλμ.-διπλωματική λέξη	ρ.δ.- ρήμα διαρκείας
δοτ.- δοτική πτώση	ρ.σ.- ρήμα στιγμιαίο
ειρν.- ειρωνική σημασία	ρ.δ.κ.σ.- ρήμα διαρκείας και στιγμιαίο
εκκλσ.-εκκλησιαστική λέξη	σ.- στιγμιαίο (ρήμα)
ενεργ. φ.- ενεργητική φωνή	σημ.- σημασία
ενκ.-ενικός αριθμός	στρατ.- στρατιωτικός όρος
ενστ.- ενεστώτας	συγκρ. β.- συγκριτικός βαθμός
επ.- επίθετο	συμπλκ.- συμπλεκτικός (σύνδεσμος)
επίρ.- επίρρημα	σύνδ.- σύνδεσμος
επιστ.-επιστημονική λέξη	τυπγρ.- τυπογραφικός όρος
επιφ.- επιφώνημα	τέχ.- τεχνική
ερωτ.- ερωτηματικός	υβρ.- υβριστική λέξη
ζωγρ.- ζωγραφική	υπερθ.- υπερθετικός (βαθμός)
ηλεκτρ.- ηλεκτροτεχνική	υποκορ.- υποκοριστικό
θ.- θηλυκό γένος	υψ. υψηλό (ύψος)
θεατρ.- θεατρικός όρος	φ.- φωνή (γραμματική)
θρησκ.- θρησκεία	φιλγ.- φιλολογία
ιατρ.- ιατρική	φιλσ.- φιλοσοφία
κ.- και	φυσ.- φυσική
κ. άλ.- και άλλα	φωτογρ.- φωτογραφική
κατηγ.- κατηγορήμα	χαΐδ.- χαΐδευτική λέξη
κλπ.- και λοιπά	χαρτπ.- χαρτοπαίγνιο
κ.τ.τ.-και τα τέτια.	χημ.- χημεία
κυνηγ.- κυνηγετική λέξη	χλευ. χλευαστική λέξη
κυρλξ.- κυριολεξία	χρ.- χρόνος
λ.- λέξη	χυδλ.- χυδαιολογία
λκ.- λαϊκή	ψυχλ.- ψυχολογία
λογ.- λογική	

Π

***πα** άιλ. ουδ. το βήμα (χορού).

πάβα, -η θ. η παγώνα, θήλεια τάως. || μτφ. γυναίκα με καμαρωτό βάδισμα. || ως επίρ. -οΐ καμαρωτά, περήφανα· μαγαλόπρεπα. || εκφρ. **НИ - НИ ВОРОНА** αμέθεκτος, αμέτοχος, ουδέτερος, ούτ' απ' εδώ, ούτ' απ' εκεί.

***ПАВИАН**, -а α. κυνοπίθηκος.

***ПАВИЛЬОН**, -а α. σκιάδα· περίπτερο, κιόσκι. **ПАВИЛЬОННИЙ** επ. του περίπτερου, σε περίπτερο· -**АЯ ТОРГОВЛЯ** εμπόριο σε περίπτερα.

***ПАВЛѢН**, -а α. το παγώνι, τάως.

ПАВЛѢНИЙ επ. του παγωνιού.

ПАВОДКОВИЙ επ. της φουσκωποταμιάς.

ПАВОДОК, -ДКА α. η φουσκωποταμιά.

ПАВОДОЧНИЙ επ. βλ. **ПАВОДКОВИЙ**.

ПАВОЛОКА, -и θ. (παλ.) είδος πολυτελούς υφάσματος.

ПАВШИЙ επ. απο μτχ. πεσών. || ως ουσ. ο πεσών· **ПАМЯТНИК -ИМ** μνημείο των πεσόντων· ~ **В ОБО** ο πεσών στη μάχη· ~ **НА ПОЛЕ** οράνι ο πεσών στο πεδίο της μάχης.

***ПАГИНАЦИЯ**, -и θ. αρίθμηση σελίδων.

***ПАГОДА**, -и θ. παγόδα, ναός και είδωλο.

ПАГОЛЕНКИ, -ов (ενκ. **ПАГОЛЕНОК**, -НКА α.)· (διαлк.) κνημίδες, κάλτσες ή μπότες χωρίς πατοῦσες.

ПАГУБА, -и θ. (παλ.) καταστροφή, όλεθρος, χαμός.

ПАГУБНОСТЬ, -и θ. ολεθριότητα, καταστρεπτικότητα.

ПАГУНО επίρ. ολέθρια, καταστρεπτικά.

ПАГУОНИЙ επ., βρ: -бен, -бна, -бно ολέθριος, καταστρεπτικός· -**НЕ ПОСЛѢДСТВИЯ** ολέθριες συνέπειες.

ПАДАЛИЦА, -и θ. (διαлк.)· αθρσ. πεσμένοι σπόροι καθώς και τα στάχυα αυτών. || πεσμένοι καρποί δέντρων.

ПАДАЛЬ, -и θ. φοτίμι, θνησιμαίο.

ПАДАНЕЦ, -НЦА α. πεσμένος καρπός δέντρου.

ПАДАНІЕ, -я ουδ. πτώση, πέσιμο.

ПАДАТЬ ρ.δ. 1 πέφτω· ~ **НА ЗЕМЛЮ** πέφτω στη

γη· - **С ЛОШАДИ** πέφτω απο το άλογο. || κατακάθουαι· λαχαίνω· βγαίνω· -**ЕТ ТУМАН** πέφτει ομίχλη· **ВЫБОР** -**ЕТ НА НЕГО** η εκλογή πέφτει σ' αυτόν· **ЗУБИ** -**ЮТ** τα δόντια πέφτουν· **УДАРЕНИЕ** **ПАДАЕТ** **НА ПОСЛѢДНИЙ СЛОГ** ο τόνος πέφτει στη λήγουσα. || επιρρίπτομαι· **ТЕНЬ** -**ЕТ** πέφτει σκιά· **СВЕТ** -**ЕТ** πέφτει φως. || ρίχνομαι· ~ **В ОБЪЯТІЯ** ρίχνομαι στην αγκαλιά· ~ **НА КОЛѢНИ** πέφτω στα γόνατα. || γέρνω, είμαι έτοιμος να πέσω, καταρρέω, γκρεμίζομαι. 2 ρίχνω· -**АЛ ΜΟΚРЪИЙ СНЕГ** έπεφτε χιονόνερο. 3 (για ενδυμασία, μαλλιά κ.τ.τ.) κρέμομαι. || μτφ. κατέρχομαι, κατεβαίνω, εκτείνομαι προς τα κάτω· **ГОРѢ** -**ЕТ К ΜΟΡЮ** το βουνό εκτείνεται προς τα κάτω ως τη θάλασσα. 4 μτφ. υποπίπτω· **НА НЕГО** -**ЕТ ПОДОЗРЕНИЕ** αυτόν τον υποπτεύονται. 5 μτφ. ελαττώνομαι, μειώνομαι, λιγοστεύω· ξεπέφτω· εξασθενίζω· **ВѢТЕР** -**ЕТ** ο αέρας ξεπέφτει· **ДАВЛЕНИЕ** -**ЕТ** η πίεση ελαττώνεται· **ЦѢНЫ НА ТОВАРЫ** -**ЮТ** οι τιμές στα εμπορεύματα πέφτουν· **ΑΥΤΟΡΙΤΕΤ** **ЕГО** **С ΚΑΚΩΜ** **ДНЕМ** -**ЕТ** το κύρος του κάθε μέρα και πέφτει. 6 ξεπέφτω ηθικά. 7 χάνω τη σημασία, την αξία· ~ **В ГЛАЗѢХ КОГО**-**Л.** ξεπέφτω στα μάτια κάποιου. 8 φοφά. 9 βλ. **ПАСТЬ** (3, 4 σημ.) || εκφρ. ~ **ОТ СМѢΧА** (со смѣху) λιγώνομαι απο τα γέλια, πέφτω κάτω απο τα γέλια· ~ **ДУХОМ** χάνω το ηθικό, πέφτει το ηθικό μου.

ПАДЕЖ, -ѣ α. (γραμμα.) πτώση· **ИМЕНІТЕЛЬНИЙ** ~ ονομαστική πτώση· **КОНСВЕННЫЕ** -**И** πλάγιες πτώσεις.

ПАДЕЖ, -дежѣ α. επιζωοτία, λοιμός(φόφος) των ζώων.

ПАДЕЖНИЙ επ. (γραμμα.) πτωτικός· -**НЕ ОКОНЧАНІЯ** πτωτικές καταλήξεις.

ПАДЕЖНИЙ επ. επιζωοτικός,

***ПАДЕЖАТР**, -а α. είδος γαλλικού χορού.

ПАДЕНИЕ, -я ουδ. 1 πτώση, πέσιμο· ~ **СНАРѢДА** πτώση του βλήματος· ~ **БАРОΜΕΤΡΑ** πτώση του βαρόμετρου. 2 άλωση, κατάληψη· ~ **ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛЯ** η πτώση της Κωνσταντινού-

πολης. 3 μείωση, ελάττωση· ~ ЦЕН πτώση των τιμών. 4 ξεπεσμός, κατάπτωση· **моральное** ~ ηθική κατάπτωση. || απώλεια αγνότητας, σεμνότητας.

***падепатинёр**, ~а α. είδος χορού καθώς και η μουσική του.

***падеопάνь**, ~и θ. παντεσπάνι, είδος ισπανικού χορού.

πάцина, ~и θ. (διαρκ.) λάκκα, στενή κοιλάδα.

πάλινный επ. της λάκκας, της κοιλάδας.

***падишάχ**, ~а α. πατισάχ.

πάλкий επ., βρ: ~ДОК, ~ДКА, ~ДКО επιθυμητής, φίλος· (παλ.) ОН ПÁДОК ДО СЛÁДКОГО αυτός είναι φίλος των γλυκών.

πάлучий επ. 1 (παλ.) που πέφτει, πέφτων. 2 ως ουσ. θ. ~ая επιληψία, σεληνιασμός. || εκφρ. ~ая бoлeзнь επιληψία, σεληνιασμός.

πάлчерица, ~и θ. η προγονή.

πάлшиий επ. απο μτχ. 1 (παλ.) πεσών· ~ В бoлe πeσών στη μάχη. || ως ουσ. **пáлшиe**, ~иx οι πεσόντες. 2 ξεπεσμένος ηθικά· έκφυλος.

пáдь, ~и θ. (διαρκ.) βαθιά κοιλάδα, χαράδρα.

паевóй επ. του σιτηρέσιου.

паёк, **пáйкá** α. μερίδα τροφής, το σιτηρέσιο· **красноармeйский** ~ το σιτηρέσιο του Κόκκινου στρατού· **фронтoвóй** ~ το σιτηρέσιο του μετώπου.

***пáж**, ~á α. 1 (στο μεσαίωνα)· ευπατρίδης, ευγενής νεανίας, ακόλουθος βασιλιά ή φεουδάρχη· αυλικός. || (ειρν. κ. αστεία) γυναικολάτρης, γυναικοσεβής· γυναικόφιλος. 2 κατώτερο αυλικό αξίωμα. 3 τρώγιμος μεσαίου στρατιωτικού εκπαιδ. ιδρύματος νέων.

пáжеский επ. του στρατ. εκπαιδ. ιδρύματος.

пáжить, ~и θ. (παλ.) λειβάδι· χωράφι.

паз, ~а, προθт. ο **пáзе**, в **пазý**, πλθ. **пазé** α. 1 χαραμάδα, σχισμή. 2 (τεχ.) υποδοχή, αυλακιά· λακκούβα.

пáзуха, ~и θ. 1 κόλπος, κόρφος· **засýнуть рýку за -у (-oй)** χώνω το χέρι στον κόρφο· **спрýтатъ за -у** κρύβω στον κόρφο· **держáть кошeлeк за -у** κρατώ το πορτοφόλι στον κόρφο· **вúташитъ из-за -и** βγάζω απο τον κόρφο. 2 (παλ.) κοιλότητα, λακκούβα· άντρο. || εκφρ. **как у Христá за -oй житъ** ζω ζωή χαρισάμενη.

пáзушный επ. του εντός της κοιλότητας.

пáивать ρ.δ. βλ. **пoйтъ**.

пáинька, ~и, γεν. πλθ. ~нек α.κ. θ. παιδί υπάκουο, ευάγωγο (λέγεται και ειρν.).

***пáй**¹, **пáя**, πλθ. **пáй** α. μερίδα, μοιράδι, μέρος, μερτικό· εισφορά. || εκφρ. **на пáяx** α) με βάση την εισφορά. β) ρεφενέ.

пáй² α.κ.θ. άκλ. βλ. **пáинька**.

пáйка, ~и θ. κόλλημα μετάλλων.

пáйкóвый επ. του σιτηρέσιου, της τροφής ~ая **цена** τιμή σιτηρέσιου.

пáйщик¹, ~а α., ~ца, ~и θ. συνεταιρός, ~η, μέλος συνεταιρισμού· μέτοχος.

пáйщик², ~а α. κολλητής μετάλλων.

***пáк**, ~а α. κινούμενος ογκόπαγος

***пáкгауз**, ~а α. αποθήκη διαφύλαξης.

пáкгаузный επ. της αποθήκης.

***пáкeт**, ~а α. πακέτο. || **пáкeтлoс** επισήμου περιεχομένου. || μικρή στοίβα.

***пáкeтóт**, ~а α. (παλ.) ταχυδρομικό πλοίο.

пáкeтик, ~а α. πακετάκι.

пáки επίρ. (παλ.) εκ νέου, πάλι, ξανά.

пáкистáнец, ~нца α., ~ка, ~и θ. Πακιστανός, ~άνα.

пáкистáнский επ. πακιστάνικος.

пáклен, ~а α. είδος σφεντανιού.

пáкля, ~и θ. στουπί.

***пáкoвáть**, ~кýн, ~кýешъ, παθ. μτχ. **парлθ**. χρ. **пáкoвáнный**, βρ: ~ван, ~а, ~o ρ.σ.μ. συσκευάζω, αμπαλάρω· **пáкeтáρω** διευθετώ, τακτοποιώ.

пáкoвka, ~и θ. 1 συσκευασία, αμπαλάρισμα· **пáкeтáριcмa**. 2 υλικό συσκευασίας.

пáкoвoчный επ. της συσκευασίας, του αμπαλαρίσματος· ~ **мáтериáл** υλικό συσκευασίας.

пáкoвщик, ~а α. συσκευαστής, μπαλαδόρος.

пáкoвый επ. του κινούμενου ογκόπαγου.

пáкoститъ, ~oщy, ~oстишь ρ.δ. (απλ.) λερώνω, βρωμίζω, μαγαρίζω· ρυπαίνω· **щeнóк вeздé -oститъ** το κουταβάκι παντού μαγαρίζει. 2 μτφ. χαλώ, φθείρω, αχρηστεύω· βλάπτω. 3 αισχροουργώ, κάνω κακοθήσεις, ατιμίες, βρωμιές.

пáкoстливый επ., βρ: ~лив, ~а, ~o (απλ.) βρωμιάρικος, λερός· ~ая **кóшка** βρωμιάρικη γάτα.

пáкoстник, ~а α., ~ца, ~и θ. κακοθήης, άχρειος, αισχρός, αισχροουργός, παλιάνθρωπος.

пáкoстничать ρ.δ. βλ. **пáкoститъ** (3 σημ.).

пáкoстный επ., βρ: ~тен, ~тна, ~тно κακοθήης, άχρειος, αισχρός, βρωμερός· φαύλος.

пáкoсть, ~и θ. κακοθήεια, αισχρότητα, άχρειότητα, παλιανθρωπιά· φαυλότητα.

***пáкт**, ~а α. συνθήκη διεθνής· σύμφωνο· **пáκтo** ~ o **нeнaпáдeнии мeждy стpáнaми** σύμφωνο μη επίθεσης μεταξύ των χωρών· ~ **мíра** σύμφωνο ειρήνης.

пáл¹, ~а α., πλθ. ~и (διαρκ.). 1 πυρκαγιά (αγρών, δασών). 2 καμένο μέρος (πεδιάδας ή δάσους). || εκφρ. **пyстítъ** ~ (διαρκ.) βάζω φωτιά (στον κάμπο ή στο δάσος).

***пáл**², ~а α. (ναυτ.) δέστρα.

***пáлáдин**, ~а α. ιππότης σωματοφύλακας του Κάρολου του Μεγάλου.

***пáлáнкин**, ~а α. το παλαγγίνο (υποζύγιο).

***пала̀тѝн**, -а α. παλατινή (γυναικείο επώνυμο).

***пала̀то**, -а α. μοκέτα.

***пала̀та**, -н θ. 1 πλθ. (-άты, -λάт) παλ. παλάτι, ανάκτορο. 2 (παλ.) πολυτελές δωμάτιο. 3 θάλαμος νοσοκομειακός. 4 Βουλή **ни́жняя** ~ η κάτω Βουλή· **вѣрхняя** ~ η άνω Βουλή· **наро́дная** ~ η λαϊκή Βουλή. 5 αίθουσα· **судѣбная** ~ η αίθουσα του δικαστηρίου· **торго́вая** ~ το εμπορικό επιμελητήριο. || **εμφρ.** **у́ма** ~ у него αυτός είναι τετραπέρατος ή πανδαήμονας.

палатализа́ция, -и θ. μερική ουρανισκοφήνση των συμφώνων· μαλακύνση.

палатализи́рованный επ. απο μτχ. βλ. **палатализо́ванный**.

палатализи́ровать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **палатализи́рованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. βλ. **палатализо́вать**. || -ся βλ. **палатализо́ваться**.

палатализо́ванный επ. απο μτχ. (γλωσ.) μαλακός.

палатализо́вать, -зую, -зύешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **палатализо́ванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. μαλακύνω την προφορά. || -ся μαλακύνομαι, μαλακώνω.

палата́льность, -и θ. μαλακύνση της προφοράς.

палата́льный επ. μαλακός, μαλακοποιημένος.

пала́тка, -и θ. 1 σκηνή, αντίσκηνο· **ла́герьная** ~ σκηνή εκστρατείας· **разби́ть** -у στήνω τη σκηνή. 2 περίπτερο, κιόσκι. || **εμφρ.** **проби́рная** ~ δοκιμαστήριο, περίπτερο ελέγχου πολύτιμων μετάλλων, νομισμάτων κ.τ.τ.

пала́тный επ. του νοσοκομειακού θαλάμου.

пала́точный επ. 1 παλατιανός, ανακτορικός. || σκηνικός, για σκηνή, για αντίσκηνο. || απο σκηνές· ~ **посѣлок** συνοικισμός απο σκηνές. 2 σε περίπτερο, σε κιόσκι· -ая **торго́вля** εμπόριο σε περίπτερα.

***пала́тцо** ουδ. άκλ. παλάτι, ανάκτορο.

пала́ч, -а α. δήμιος. || μτφ. τύραννος; βασιανιστής, στραγγαλιστής.

пала́чеокий επ. του δήμιου.

пала́чество, -а ουδ. τυραννία, τυράγνια, μαρτυρολόγιο, τα δεινά, σκληρή τιμωρία.

***пала́ш**, -а α. η πάλα (σπάθα).

***пале́вый** επ. αχυρόχρωμος· ξανθός.

пале́ние, -я ουδ. καφάλισμα, τσούδισμα, τσουλούφρισμα.

пале́ница, -н θ. (διακμ.) βλ. **паль**. 2 καμένο πράγμα.

палеоази́атский επ. παλαιοασιατικός· -ие **наро́ды** παλαιοασιατικοί λαοί· -ие **язы́ки** παλαιοασιατικές γλώσσες.

***палеоантроποло́гия**, -и θ. παλαιοανθρωπολογία.

палеогра́ф, -а α. παλαιογράφος.

палеогра́фист, -а α. καλλιτέχνης σε ξύλο ή σε χαλκό.

палеогра́фический επ. παλαιογραφικός.

***палеогра́фия**, -и θ. παλαιογραφία.

***палеоза́вр**, -а α. παλαιόσαυρα.

***палеозо́й**, -я α. ο παλαιοζωικός αιώνας.

***палеолит**, -а α. η παλαιολιθική εποχή.

палеолити́ческий επ. παλαιολιθικός· -ая **пещѣра** παλαιολιθική σπηλιά· ~ **век** παλαιολιθικός αιώνας.

палеонто́лог, -а α. παλαιοντολόγος.

палеонтологиче́ский επ. παλαιοντολογικός.

***палеонтоло́гия**, -и θ. παλαιοντολογία.

***палеоте́рий**, -я α. παλαιοθήριο.

***палести́ны**, -йн πλθ. (ενκ. **палести́на**, -н θ. (παλ.)· με προσδιορισμό· τόπος, περιοχή, τοποθεσία.

***пале́тка**, -и θ. δικτυωτά τετραγωνίδια.

пале́ц, -льца α. δάχτυλο, δάκτυλος· **большо́й** ~ το μεγάλο δάχτυλο (αντίχειρας)· **указате́льный** ~ (δάχτυλο) ο δείκτης· **сре́дний** ~ το μεσαίο δάχτυλο, δάκτυλος ο μέσος· **безы́мянный** ~ (δάκτυλος) ο παράμεσος· **в ~ то́лщино́й** χοντρός όσο το δάχτυλο· **пале́цы у перча́тки** τα δάχτυλα του γαντιού· **счита́ть по ~цам** μετρώ στα δάχτυλα· **тѣкать когó -ем** κεντώ (σκουντώ) κάποιον με το δάχτυλο· **пока́зывать когó -ем** δαχτυλοδειχτώ κάποιον. || **εμφρ.** ~ ο ~ **не уда́рить** δεν κάνω απολύτως τίποτε, αδιαφορώ τελείως, καθόλου δε με νοιάζει· -**льца в рот не клади́ кому́** μη εκμεταλλευεσαι τη δυσχερή θέση κάποιου· -**ем дви́нуть (шевели́нуть)** κουνώ λίγο το δαχτυλάκι (κάνω μικρή προσπάθεια)· -**ем не дви́нуть (не шевели́нуть)** δεν κουνώ ούτε το δάχτυλο (δεν κάνω καμιά προσπάθεια)· -**ем не трóнуть когó-что** δεν θίγω (δεν πειράζω) κανέναν, τίποτε· **смотре́ть (гляде́ть) на что** **сквозь ~и** κάνω πως δε βλέπω (ενώ βλέπω ανάμεσα απο τα δάχτυλα)· **по ~ам** **мо́жно пересчита́ть (перече́сть)** είναι ολιγάριθμοι (μπορούν να μετρηθούν στα δάχτυλα)· **как по ~ам** (ο**бъясни́ть**, **рассказа́ть** κ.τ.τ.) σαφέστατα, ολοκάθαρα, σταράτα, φαρσί· **как сво́й пять -ев** (з**нать**) κάλιστα (γνωρίζω).

***палея́**, -и θ. τα παλαιά γραφτά (της Παλαιάς Διαθήκης).

пале́льный επ. για καύση, για κάψιμο.

***палимпсе́ст**, -а α. το παλίμψηστο.

***палиндрóм** κ. **палиндрóмон**, -а α. (φιλυγ.) ο καρκίνος (που διαβάζεται το ίδιο απο την αρχή και απο το τέλος: **КОМОК**).

***палиса́д**, -а α. 1 βλ. **палиса́дник**. 2 οχύρωση με αιχμηρούς πασάλους μπηγμένους στη γη.

палиса́дник, -а α. 1 φράχτης, περίβολος. 2

κηπάκι, περιβολάκι (σιμά στο σπίτι).

***παλιcάνδp**, -α α. παλιcάνδpη (ξύλο).

παλιcάνδpovный επ. παλιcανδpικός· -ая эта-
жерa εταζέρα απο παλιcάνδpη. || εκφp. -οе
дерево η παλιcάνδpη.

***παλίtpa**, -и θ. 1 παλέτα, χρωματοпуξίδα. 2
χρωματισμός. χρώματα ζωγραφικής. || μτφ. τα
εκφpαστικά μέσα λογοτέχνη, μουσικού κ.τ.τ.

παλίtpь, -лѳ, -лѳшь, μтχ. ενστ. **παλίщий**,
παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **παλέнный**, βp: -лѳн, -ле-
нѳ, -ленѳ ρ.δ.μ. 1 καφαλίζω, τσουδίζω, τσου-
λουφρίζω. 2 καίω, βάζω φωτιά, πυρπολώ. ||
καίω (για φωτισμό). 3 βλάπτω, χαλνώ, κατα-
στρέφω· утѳг -йт белѳ το σίδερο καίει τα
ρούχα. || (για τον ήλιο) θερμαίνω δυνατά, φή-
νω. 4 μтф. (για αισθήματα, πάθος κ.τ.τ.)·
βασανίζω, τυραννώ, κατατpύχω.

παλίtpь, -лѳ, -лѳшь ρ.δ. πυροβολώ, βάλλω,
ρίχνω· τουφεκίζω· - из пѳшек κανονιοβολώ·
παλί κ. пли παλ. (στpατ.) πυρ!

παλίца, -и θ. ρόπαλο με σφόνδυλο στο άκρο.

пѳлка, -и θ. παλούκι. || ραβδί, ράβδος, βα-
κτηρία. || μπαστούνι. || κοντός, κοντάρι. ||
εκφp. из-под -и με το στανιό, με το ζόρι, με
το βούρδουλα· как - σαν τη νταβανόσκουπα ή
σαν το τηλεγραφόξύλο (για ψηλό και ισχνό άν-
θρωπο)· вставлѳть (встѳвить, бросѳть) -и в
колѳса παρεμβάλλω εμπόδια, παρακωλύω, παρε-
μποδίζω· κωλυσιεργώ.

***παλλάδι**, -я α. παλλάδιο (χημ. στοιχείο).

***παλιcатѳв**, -а α. φάρμακο επιπόλαιο, κα-
ταπραύντικό. || μтф. ημίμετρο.

παλιcатѳвный επ. 1 επιπόλαιος, επιφανεια-
κός· πρόσκαιρος· -ая терапия πρόσκαιρη θε-
ραπεία. 2 μтф. μερικός, εν μέρει· -не мѳры
τα ημίμετρα.

παλόμник, -а α., -ца, -и θ. προσκυνητής,
-τρια των Αγίων Τόπων, πελεγρίνος, χατζής.

παλόμнический επ. του προσκυνητή ή της
περιοδείας· -οе хождѳние βλ. παλόμничество.

παλόμничество, -а ουδ. αποδημία, μετάβαση
στους Αγίους Τόπους, χατζηλίκι. || μтф. τα-
ξίδι, περιοδεία.

пѳлочка, -и θ. ραβδάκι· μπαστουνάκι, σκυ-
ταλίδα· βέργα· ξυλάκι· дирижѳрская - η μπα-
γκέτα· барабѳнные -и τα πλήκτρα τύμπανου ή
ταμπουρλόξυλα. || διαστολή, μπάρα (I)· две
-и οι παράλληλοι, οι δύο μπάρες (II). ||
(ιατρ.) βακτηρίδιο, βακτήριο, βάκιλλος· ту-
беркулѳзные -и τα βακτηρίδια της φυματίωσης.

пѳлочковѳдный επ., βp: -ден, -дна, -дно;
βλ. пѳлочкобpазный.

пѳлочкобpазный επ., βp: -зен, -зна, -зно
ραβδοειδής.

пѳлочный επ. (κυρλξ. κ. μтф.) της ρά-
βδου, με τη ράβδο· -не удары ραβδιές· -ая

дисциплина πειθαρχία με το ραβδί.

пѳлуба, -и θ. κατάστρωμα πλοίου. || (τεχ.)
επίστρωμα.

пѳлубный επ. του καταστρώματος· στο κα-
τάστρωμα. || που έχει κατάστρωμα· -οе сѳдно
σκάφος με κατάστρωμα.

пѳлѳй επ. 1 (διαлк.) φόφιος, πεσμένος· -ая
лѳшадѳ φόφιο άλογο. 2 πεσμένος· -не лѳстья
πεσμένα φύλλα.

пѳль, -и θ. (διαлк.) καψάλα, καμένο μέρος
δάσους.

пѳльбѳ, -ѳ θ. ομοβροντία· ομαδικά πυρά,
μπαταριά· ружѳйная - το τουφεκίδι· пѳшеч-
ная - κανονίδι, κανονιοβολισμός.

***пѳльма**, -и θ. φοίνικας, φοινικόδεντρο, φον-
νικιά, χουρμαδιά· кокѳсовая - κοκκοφοίνικας·
фѳникова - η χουρμαδιά. || εκφp. - пѳрвен-
ства η πρώτη θέση στους αγώνες, πρωτάθλημα.

пѳльмѳтта, -и θ. (арчт.) φοινικόφυλλο.

пѳльмовый επ. του φοίνικα· απο φοίνικα·
-ая ветвь κλαδί φοίνικα· -не лѳстья φοι-
νικόφυλλα· -ая рѳща φοινικώνας· -οе мѳсло
φοινικέλαιο· -οе дерево φοινικόδεντρο.

пѳльнѳть ρ.σ. βλ. παλίtpь?

***пѳльпѳция**, -и θ. (ιατρ.) δακτυλοφλάφηση.

пѳльпѳровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. δα-
κτυλοφηλάφω, κάνω διάγνωση ιατρική με δα-
κτυλοφηλάφηση.

пѳльтецѳ, -ѳ ουδ. πανωφοράκι, παλτουδάκι.

пѳльтѳшко, -а ουδ. πανωφοράκι· πανωφόρι
φτηνό ή παλιό (φθαρμένο).

***пѳльтѳ** ουδ. άκλ. πανωφόρι, παλτό· мужское
- ανδpικό πανωφόρι· жѳнское - γυναικείο
πανωφόρι· надевѳть (надѳть) - ντύνω το πα-
νωφόρι.

пѳльтѳвый επ. του πανωφοριού, για πανωφό-
ρι· -ая ткань ύφασμα για πανωφόρι.

пѳльцевѳдный επ., βp: -ден, -дна, -ο δα-
κτυλοειδής.

пѳльцевѳй επ. δακτυλικός, -λιαίος.

пѳльцебpазный επ., βp: -зен, -зна, -зно;
δακτυλοειδής, σχήματος δακτύλων.

пѳльчатый επ. 1 δακτυλωτός. 2 οδοντωτός.

пѳльчик, -а α. το δαχτυλάκι.

пѳля, -и θ. (διαлк.) πάσσαλος, παλούκι.

пѳлѳщий επ. απο μтч. καυτός, πολύ θερμός·
- зной καύσωνας, κάψα.

***пампѳсы**, -ов πлθ. οι νοτιοαμερικανικές
στέπες.

***памѳлѳт**, -а α. λίβελος, λιβελογράφημα ή
φυλλάδιο σατυρικό και υβριστικό.

памѳлѳтетѳст, -а α. λιβελογράφος.

памѳлѳтѳный επ. λιβελογραφικός.

памѳтка, -и θ. 1 το σημειωματάκι, το υ-
πομνημάτιο. 2 (παλ.) αναμνηστήριο, εν-
θύμιο, θυμητάρι, σουβενίρ.

ΠΑΜΑΤΛΙΒΟΤΗΤΑ, -и θ. μνήμη, μνημονικό, θυμητικό.

ΠΑΜΑΤΛΙΒΝΉ επ., βρ: -ЛИБ, -а, -ο μνημονικός, μνήμονας, ανεπιλήσμονας.

ΠΑΜΑΤΝΙΚ, -а α. 1 μνημείο· ανδριάντας· άγαλμα· ~ Колоκοτρόνису в Αθήναις ο ανδριάντας του Κολοκοτρόνη στην Αθήνα· ~ ΠΑΒΣΗΜ μνημείο των πεσόντων. 2 τύμβος· επιτύμβιος λίθος, επιτάφια πλάκα· ταφόπετρα· το επιτύμβιο (επίγραμμα). 3 έργο παρελθόντος· αρχεολογικό (επίγραμμα). 4 έργο παρελθόντος· αρχεολογικό μνημείο· ЛИТЕΡΑΤΥΡΝΉ ~ λογοτεχνικό μνημείο· ~ НАΡΟДНОГО ТВОРЧЕСТВА μνημειώδες έργο λαϊκής δημιουργίας.

ΠΑΜΑΤΝΉ επ., βρ: -ТЕН, -ТНА, -ТНО· μνημειώδης, αξιόλογος, αξιομνημόνευτος· ιστορικός· ~НЕ ДАТЬ αξιομνημόνευτες χρονολογίες. 2 μνημονικός, ενθυμητικός. 3 αναμνηστικός. || εκφρ. -ая записка αναμνηστικό γράμμα· -ая доска αναμνηστική πλάκα· -ая книжка σημειωματάκι, υλομνημάτιο.

ΠΑΜΑΤОВАНИЕ, -Я ουδ. (παλ.) η διατήρηση στη μνήμη, (εν)θύμηση.

ΠΑΜΑТОВАТЬ, -тую, -туешь, επιρ. μτχ. ПАМЯТУЯ ρ.δ. (γραπ. λόγος)· διατηρώ στη μνήμη, θυμούμαι.

ΠΑΜΑТЬ, -и θ. 1 μνήμη, μνημονικό, θυμητικό· СЛΆΒАЯ ~ αδύνατη μνήμη· ЭТО НИКОГДА НЕ ВΉЙДЕТ ИЗ ΜΟΪΉ ~и αυτό δε θα το ξεχάσω ποτέ· ЗРΪΤΕΛЬΝАЯ ~ οπτική μνήμη· ТΨΕΡΔАЯ ~ γερή μνήμη· ЛΪШΪΤЬСЯ ~и στερούμαι μνήμης, έχασα το θυμητικό· МНЕ ПРΪШΛΟ НА ~ μου ήρθε στη μνήμη· УДΕΡЖАТЬ В ~и κρατώ (διατηρώ) στη μνήμη· ЕСΛΙ ~ не ИЗΜΕΝЯЕТ αν δε με απατά η μνήμη· НАΠΪСΆТЬ НА ~ γράφω απο μνήμης· ВΪУЧИТЬ НА ~ απομνημονεύω· ПРΪВОДИТЬ ЧТО-Л. КОΜΥ НА ~ φέρω στη μνήμη κάποιου (υπενθυμίζω)· ПРΪВОДИТЬ СЕБΕ НА ~ ξαναφέρω στη μνήμη μου. 2 ανάμνηση· ЧΤΙТЬ ~ τιμώ τη μνήμη· ΟСтΆВΙТЬ ΔΟБΡУЮ ~ αφήνω καλή ανάμνηση· В ~ КОГО-Л., ЧЕГО-Л. στη μνήμη του... 3 (εκκλσ) μνημόσυνο. || εκφρ. ВЕЧНАЯ ~ αιώνια η μνήμη· ОЛΆЖΕΝНОЙ (СВΕТЛОЙ, НЕЗАΟΒΕННОЙ) ~и (παλ.) θεός σχωρέσ' τον, ν' αγιάσουν τα κόκκαλά του, ο θεός ν' αναπάφει την ψυχή του· ПЕЧАΛЬНОЙ με θλιβερή τη μνήμη· НЕΔΟБРОЙ ~и με κακή τη μνήμη· БЕЗ ~и α) πάρα πολύ, μεχρι τρέλλας· ОН ПОЛЮБИЛ ЕЕ БЕЗ ~и αυτός την αγάπησε μεχρι τρέλλας. β) κατενθουσιασμένος. γ) αναίσθητος· НА ~ απο μνήμης, όπως το θυμούμαι· НА ~ (ДАТЬ, ПОДАРИТЬ, ВЗЯТЬ, ПОЛУЧИТЬ) για ενθύμιο (δίνω, δωρίζω, παίρνω)· НА ~ ή ПО ~и (ГОВОРИТЬ, РАССКАЗЫВАТЬ, ЗНАТЬ) απο μνήμης, απ' έξω, αποστήθιση (μιλώ, διηγούμαι, γνωρίζω)· ПО СТАРОЙ ~и απο παλαιά συνήθεια ή ανάμνηση του παρελθόντος· ПРΪЙΤΪ

НА ~ μου έρχεται στη μνήμη, ξαναθυμούμαι.

*ΠΑΝ, -а, πλθ. ~Н а. τσιφλικάς. || κύριος, αφέντης (υπηρετών). || εκφρ. ~ ИЛИ ПРОПΆЛ; ЛΪ-ДО ~, ЛΪДО ПРОПΆЛ ή τιμάρη ή τομάρη· ή ταν ή επι τας· ή του ύφους ή του βάθους· όπου το βγάλ' η άκρη· ЖИТЬ ~ОМ ζω αρχοντικά.

*ΠΑΝΑΓΪΑ, -и θ. Παναγία, εικονίτσα με αλυσιδίτσα των επισκόπων.

*ΠΑΝΑΜΑΪ, -и θ. ο παναμάς, είδος καλοκαιρινού καπέλου. || ύφασμα απο τεχνητό μετάξι.

ΠΑΝΑΜΑΪ, -и θ. μεγάλη λοβιτούρα (γύρω απο το άνοιγμα της διώρυγας του Παναμά).

ΠΑΝΑΜΚΑ, -и θ. μικρός παναμάς.

*ΠΑΝΑΡΙΪΪ, -Я а. (ιατρ.) παρωνυχίδα, τριγυρίστρα.

*ΠΑΝΑЦЕЯ, -и θ. η πανάκεια (φάρμακο για όλες τις παθήσεις).

ΠΑΝΟΑΡΧΑТ, -а а. είδος μεταξωτού βελούδου.

*ΠΑΝΔΑΝ а. άκλ. το αντίστοιχο, το προσόμοιο καλλιτεχνήματος· В ~ σε αντιστοιχία αντί αυτού, σαν παρόμοιο.

*ΠΑΝΔΕΚΤΗ, -ОВ πλθ. (παλ.) οι πανδέκτες.

*ΠΑΝΔΕΜΪΑ, -и θ. γενική επιδημία.

ΠΑΝΔУРИ а. άκλ. είδος γεωργιανής πανδούρας.

*ΠΑΝΔУС, -а а. (архт.) ομαλή κλίση.

ΠΑΝЕВА βλ. ПОНЕВА.

*ΠΑΝΕΓΪΡΙΚ, -а а. (παλ.) λόγος πανηγυρικός. || έπαινος, εγκώμιο, εκθειασμός.

ΠΑΝΕΓΪΡΙСТ, -а а. πανηγυριστής, ο γράφων ή εκφωνών πανηγυρικό λόγο. || εγκωμιαστής.

ΠΑΝΕΓΪΡΙЧЕСΚΪЙ επ. πανηγυρικός.

*ΠΑΝΕΛЬ, -и θ. 1 πεζοδόρμιο. 2 Ξυλεπένδωση δωματίου· Ξυλένδεση τοίχου, πασαμέντο, πρεβάζι. 3 πλάκα τσιμεντένια (στην οικοδομή). 4 τετράγωνο εργασίας στα ορυχεία.

ΠΑНИ θ. άκλ. βλ. ПАН.

ΠΑΝΙΟΡΆΤСΚΪЙ επ. οικείος, φιλικός.

ΠΑΝΙΟΡΆТСТВО, -а ουδ. οικειότητα, φιλικότητα, σανφασονισμός.

*ΠΑΝΙΚΑ, -и θ. πανικός· НАВОДИТЬ (СЕЯТЬ) ~У σπέρνω τον πανικό.

*ΠΑΝΙΚΑДІЛО, -а а. (εκκλσ.) πολυκάντηλο, πολυέλεος· πολύψωτο.

ΠΑΝΙΚЕР, -а а. ο προκαλών (σπειρών) τον πανικό. || πανικόβλητος.

ΠΑΝΙΚЕРСΚΪЙ επ. του πανικού· πανικόβλητος.

ΠΑΝΙΚЕРСТВО, -а ουδ. πανικός (ιδιότητα ή διαγωγή).

ΠΑΝΙΚЕРСТВОВАТЬ, -СТВУЮ, -СТВУЕШЬ ρ.δ. πανικοβάλλομαι, με πιάνει πανικός.

ΠΑΝΙΚОВАТЬ, -кЮЮ, -кЮЕШЬ ρ.δ. (απλ.) βλ. ПΑΝΙΚЕРСТВОВАТЬ.

ΠΑΝΙРОВАТЬ, -рЮЮ, -рЮЕШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ПΑΝΙРОВАННΪЙ, βρ: -ван, -а, -ο; ρ.δ.κ.σ.μ. αλευρώνω (πριν το τηγάνισμα). ||

-ся αλευρώνομαι (πριν το τηγάνισμα).

панιρόвка, -и θ. αλεύρωση, -ωμα (πριν το τηγάνισμα).

панιρόвочный επ. της αλεύρωσης, για αλεύρωμα.

***панихίδα**, -и θ. (εκκλησ.) μνημόσυνο· **служить** -у κάνω μνημόσυνο· ~ по погібшим μνημόσυνο για τους πεσόντες.

панихідный επ. μνημόσυνος· -ое пение μνημόσυνη ψαλμωδία. || πένθιμος, θλιβερός, θλιμμένος.

панический επ. πανικόβλητος· -ое бегство πανικόβλητη φυγή. || έντρομος, πανικοβλημένος.

***панлогізм**, -а α. πανλογισμός, αντιεπιστημονική άποψη της ιδεαλιστικής φιλοσοφίας.

***пáнна**, -и θ. 1 ανύπαντρη κόρη τσιφλικά. 2 δεσποινίδα.

***панно́** ουδ. άκλ. ζωγραφικές ή γλυπτικές παραστάσεις στην οροφή· φάντωμα, καλυμμάτιο.

пáнночка, -и θ. (υποκορ.) βλ. пáнна.

***панόптикум**, -а α. μουσείο έκθεσης κήρινων μορφών ή αντικειμένων.

***панора́ма**, -и θ. το πανόραμα.

панора́мный επ. πανοραματικός.

***пансион**, -а α. 1 εκπαιδευτήριο· οικοτροφείο· ~ для благородных девиц (παλ.)· παρθεναγωγείο ευγενών κοριτσιών. 2 ξενοδοχείο φαγητού και ύπνου. 3 υποτροφία, διαμονή με φαγητό και ύπνο, πανσιόν.

***пансионáт**, -а α. βλ. пансион (1, 2 σημ.).

пансионёр, -а α., -ка, -и θ. οικοτρόφος, -η.

пансионный επ. βλ. пансионский.

пансионский επ. του οικοτροφείου· οικοτροφειακός· -ое здание το κτίριο του οικοτροφείου· -ое воспитание οικοτροφειακή αγωγή· -ая жизнь η ζωή του οικοτροφείου.

пáнский επ. του παν, του τσιφλικά, τσιφλικάδικος.

пáнство, -а ουδ. οι παν, οι τσιφλικάδες ή το τσιφλικαδαριό.

***панталóнн**, -лóн πλθ. 1 (παλ.) πανταλόνι. 2 βρακί γυναικείο.

панталóн, -а (-у) α: сбить с -у α) συγχύζω, μπερδεύω. β) χαλνώ τη διαγωγή κάποιου ή κάνω να πάρει κακό δρόμο, παρεκτρέπω, διαφθείρω· сбйтсья с -у α) συγχύζομαι, συσκοτίζομαι, μπερδεύομαι. β) παρεκτρέπομαι, παίρνω κακό δρόμο.

пантáч, -á α. ελαφάνι στικτό.

***пантеїзм**, -а α. πανθεϊσμός, πανθεϊα. || θεοποίηση της φύσης.

пантеїст, -а α. πανθεϊστής.

пантеїстический επ. πανθεϊστικός.

***пантеóн**, -а α. 1 πάνθεο (ναός αφιερωμένος σ' όλους τους θεούς). 2 όλοι οι θεοί πολυ-

θεϊκής θρησκείας. 3 το πρώο. 4 (παλ.) ονομασία λογοτεχνικών συλλογών, περιοδικών κλπ.

***пантэ́ра**, -и θ. ο πάνθηρας.

***пантóграф**, -а α. παντογράφος.

пантографический επ. παντογραφικός.

***пантокрін**, -а α. παντοκρίνη (φάρμακο από κέρατα ελαφιών).

***пантóметр**, -а α. παντόμετρο.

***пантомі́ма**, -и θ. παντομίμα (θεατρικό είδος). || οι κινήσεις χεριών για συνενόηση.

пантомимический επ. βλ. пантомимный.

пантомимный επ. παντομιμικός.

***пантопóн**, -а α. παντοπόν κ. παντοπόνη.

панторéзный επ. κοπτικός των κεράτων βλ. пáнты.

пáнты, -ов πλθ. μαλακά κέρατα ελαφιών (απο τα οποία παρασκευάζονται φάρμακα).

пáнцирный επ. θωρακικός, του θώρακα, της πανοπλίας.

пáнцирь, -я α. θώρακας· πανοπλία· ~ воина ο θώρακας του πολεμιστή· ~ паравóза, корабля θώρακας ατμομηχανής τρένου, карабиού. || (για ζώα)· προστατευτικό κάλυμμα· ~ черепáхи το προστατευτικό όστρακο της χελώνας.

пáнщина, -и θ. βλ. бáрщина. (παλ.)

***пáнч**, -а κ. -á α. (παλ.) αρχοντόπαιδο ή αρχοντογιός· αρχοντονιός, αρχοντόπουλο.

пáпа¹, -и α. μπαμπάς, πατέρας.

***пáпа**², -и α. ο πάπας· ~ римский ο πάπας της Ρώμης. || понτίφκας.

***папаверін**, -а α. παπαβερίνη (φάρμακο).

папáня, -и α. (απλ.) βλ. папáша.

***папáха**, -и θ. σκουφια φηλή.

папáша, -и α. (παλ. κ. απλ.) μπαμπάς, πατέρας.

пáпенька, -и, γεν. πλθ. -нек, δοτ. -нъкам α. πατερούλης.

пáперть, -и θ. πρόναος, νάρθηκας.

***папильóтка**, -и θ. βοστρυχώδες χαρτί, πανί ή λάστιχο.

пáпин, -а, -о επ. πατρικός, του πατέρα.

***папиролóгия**, -и θ. παυρολογία.

***папирóса**, -и θ. τσιγάρο, σιγαρέτο με χαρτόνινο επιστόμιο.

папирóска, -и θ. βλ. папирóса.

папирóсница, -и θ. σιγαροθήκη· ταμπακέρα.

папирóсный επ. του τσιγάρου, των τσιγάρων, των σιγαρέτων· ~ дым ο καπνός των τσιγάρων· -ая фабрика φάμπρικα σιγαρέτων· ~ табáк καπνός για τσιγάρα· -ая оумага τσιγαρόχαρτο.

***папíрус**, -а α. πάπυρος φυτό καθώς και το χαρτί απ' αυτό. || χειρόγραφο αρχαίο σε πάπυρο.

пáпка¹, -и α. (απλ.) μπαμπάς, πατέρας.

пáпка², -и θ. χαρτοφύλακας, -λάκιο. || (παλ.) στάχωμα, περίβλημα, περιτύλιγμα βιβλίων. ||

(παλ.) χαρτόνι χοντρό.

πάποροτνικ, -α α. πτέρη, φτέρη.

πάποροτνικովίδνε, -нх πλθ. (βοτ.) τα πολυποειδή ή πολυποδιοειδή.

πάποροτνικовый επ. της φτέρης· ~ **στέбелъ** το στέλεχος της φτέρης· -не зάросли οι φτέρες.

πάпочка¹, -и α. πατερούλης.

πάпочка², -и θ. μικρός χαρτοφύλακας.

πάпочный επ. του χαρτοφύλακα.

***πάπrika**, -и θ. πιπεριά κόκκινη κερατοειδής.

πάпский επ. παπικός· -ая **μίтра** παπική μίτρα.

πάпство, -а ουδ. η παποσύνη, η εξουσία του πάπα καθώς και η διάρκεια της εξουσίας.

***πάпула**, -и θ. φλυκταινίδιο, εξανθημάτι.

***πάпуша**, -и θ. δέμα, μπάλα καπνού ή χόρτου.

***πάпé-машé** ουδ. άκλ. πεπιεσμένο χαρτί άνάμικτο με άλλες ουσίες.

παρ¹, -а (-у), προθ. ο **πάре**, на **παρύ**, πλθ. -и́, -ов α. 1 ατμός, άχνα, αχνός· **конденсация** -а συμπύκνωση ατμού· **водняные** -и υδρατμοί· **ртутные** -и υδραργυρικοί ατμοί. || ομίχλη. || **εκφρ.** **βίнные** -и αναθυμιάσεις κρασιού· на всех **παράх** ολοταχώς· под **-ами** α) υπ' ατμών (έτοιμος για ξεκίνημα). β) (απλ.) πιομένος, σουρωμένος, μεθυσμένος.

παρ², -а, προθ. ο **πάре**, на **παρύ**, πλθ. -и́, -ов α. 1 χωράφι χέρσο. 2) αγρανάπαυση, ανάπαμα· **восстановление плодородия путём** -а επανάκτηση της γονιμότητας με αγρανάπαυση· **земля под -ом** γη σε αγρανάπαυση.

πάра, -и θ. ζευγάρι, ζεύγος· ~ **чулок** ζευγάρι (γυναικείες) κάλτσες· ~ **носок** ζευγάρι (ανδρικές) κάλτσες· ~ **сапог** ζευγάρι μπότες. || αντικείμενο αποτελούμενο από δύο ίσα μέρη· ~ **ножниц** το φαλίδι· ~ **орк** το παντελόνι. 2 κοστούμι ανδρικό (σακκάκι, παντελόνι)· он пришёл в новой -е αυτός ήρθε με καινούργιο κοστούμι. 3 ζευγάρι ζευγμένων αλόγων· αμάξι με δυό άλογα. 4 δυό πρόσωπα μαζί· **влюблённая** - αγαπημένο ζευγάρι· **танцующие** -и τα ζευγάρια του χορού. || ως επίρ. -ами κατά ζευγάρια, δυό-δυό· **мы гуляли** -ами εμείς κάναμε περίπατο κατά ζευγάρια. || ταιρι. 5 ως κατηγ. ταιριάζω. || δυό· **можно сказать -у слов?** μπορώ να πω δυό λόγια; **можно оторвать вас на -у минут?** μπορώ να σας απασχολήσω για δυό λεπτά; || **εκφρ.** в -и κατά δυάδες, ανα δυό, δυό-δυό, κατα ζευγάρια· в -е κ. на -у μαζί, ομού, οι δυό μαζί, ζευγαρωτά· ~ **пустяков** (απλ.) είναι εύκολο (για εκτέλεση), δεν είναι τίποτε· **два сапога** ~ ένα και το ίδιο, παρ' τον έναν, χτύπα τον άλλον, του ίδιου φυράματος· κύλισε ο **τέν-**

τζερης κ. βρήκε το καπάκι.

***παράбеллум**, -а α. το παραμπέλ (πιστόλι).

παράбола, -и θ. (μαθ.) παραβολή.

παράболіческий επ. παραβολικός, της παραβολής, σχήματος παραβολής.

παράболід, -а α. (μαθ.) παραβολοειδές σώμα.

παράгвэец, -вэйца α., -ка, -и θ. Παραγουίνος, -α.

παράгвэйский επ. παραγουίνικός.

***παράграф**, -а α. 1 παράγραφος. 2 το σημείο της παράγραφου (§).

***παράд**, -а α. 1 παρέλαση, παράτα· **первомайский** ~ πρωτομαγιάτικη παρέλαση· **физкультурный** ~ αθλητική παρέλαση. 2 γιορτασμός· πανηγυρισμός. || **εκφρ.** в **πόльном** ή во **всём** -е γιορταστικά ντυμένος.

***παράдігма**, -и θ. (γραμμ.) παράδειγμα, υπόδειγμα.

***παράдіз**, -а α. (παλ.) παράδεισος. || το υπέρω του θεάτρου, ο άνω των θεωρείων εξώστης.

παράдіровать, -рую, -руешь ρ.δ. (γραμ. λόγος)· παρελαύνω.

παράдность, -и θ. πανηγυρικότητα, επισημότητα· γιορταστικότητα.

παράдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 της παρέλασης· -ое шествие η παρέλαση· ~ **смотр** η πριν την παρέλαση επιθεώρηση· -ая **форма** στολή παρέλασης. || γιορταστικός, γιορτινός, στολισμένος γιορτινά (για χώρο). 2 πανηγυρικός, γιορτιάτικος. || επιδεικτικός. 3 μπροστινός, κύριος· -ая дверь κύρια είσοδος. || ως ουσ. ουδ. -ое κ. θ. -ая η κύρια είσοδος.

***παράдокс**, -а α. το παράδοξο, το περίεργο, το παράξενο, η παραδοξολογία· **говорить** -и παραδοξολογώ. || το απροσδόκητο.

παράдоксальность, -и θ. παραδοξότητα, -ξία.

παράдоксальный επ., βρ: -лен, -льна, -о; παράδοξος, παράξενος· περίεργος.

***παράзит**, -а α. 1 το παράσιτο ζώων ή φυτών. 2 μτφ. ο παράσιτος, κηφήνας, χαραιοφάης, παρακεντές. || (υβρ.) ~! παράσιτο!

παράзитάρный επ. (γραμ. λόγος) παρασιτικός· -ая болезнь παρασιτική νόσος· -ое существование παρασιτική ζωή.

παράзитизм, -а α. (κυρλεξ. κ. μτφ.) παρασιτισμός.

παράзитирование, -я ουδ. παρασιτία, -μός.

παράзитировать, -рую, -руешь ρ.δ. (κυρλεξ. κ. μτφ.) παρασιτώ, ζω παρασιτικά, είμαι παράσιτο.

παράзитіческий επ. παρασιτικός· -ие грибы παράσιτοι μύκητες (μανιτάρια)· ~ образ **жизни** (μτφ.) παρασιτικός τρόπος ζωής.

παράзитичать ρ.δ. (περιφρ.) ζω παρασιτι-

νά, σαν το παράσιτο.

паразитный επ. παράσιτος· ~не растένия παρασιτικά φυτά. 2 (τεχ.) παρεμβλητικός· ~не колебάνия παρασιτικές ταλαντώσεις.

паразитолог, ~а α. παρασιτολόγος.

***паразитология**, ~и θ. παρασιτολογία.

паразитство, ~а ουδ. παρασιτική ζωή.

парализация, ~и θ. παραλυσία, παράλυση· ~левой руки παράλυση του αριστερού χεριού.

парализование, ~я ουδ. παράλυση.

парализованность, ~и θ. βλ. парализация.

парализованный επ. απο μηχ. παράλυτος.

парализовать, ~зую, ~зёшь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. парализованный, βρ: ~ван, ~а, ~ο; ρ.δ.κ.σ.μ. 1 παραλύω, ακινητοποιώ· у него ~а ногά αυτός έπαθε παράλυση του ποδιού. 2 μηχ. συμπαραλιάζω, εξαρθρώνω· ~силы противника συμπαραλιάζω τις δυνάμεις του εχθρού. || ~ся παραλύω, παθαίνω παράλυση.

паралитик, ~а, α., ~йчка, ~и θ. παράλυτος, ~η.

паралитический επ. παραλυτικός, παράλυτος.

***паралитч**, ~ё α. παράλυση· ~мышц лица παράλυση των μυών του προσώπου· быть в ~ё είμαι παράλυτος· быть разбитым ~ом πέφτω παράλυτος· он разбит ~ом τον χτύπησε παράλυση. || μηχ. χαλάρωση, εξασθένηση· полный ~ πλήρης χαλάρωση, συμπάρλιασμα.

паралитичный επ. παραλυτικός, της παράλυσης· ~ое состояние κατάσταση παράλυσης. || ουσ. ~, ~ая παράλυτος, ~η· палáта для ~ых θάλαμος παράλυτων.

***параллакс**, ~а α. (αστρν.) παράλλαξη, παραλλαντική γωνία.

параллактический επ. παραλλαντικός, της παράλλαξης.

***параллелепипед**, ~а α. (μαθ.) το παραλληλεπίπεδο.

***параллелизм**, ~а α. παραλληλισμός.

***параллелограм**, ~а α. το παραλληλόγραμμο.

***параллель**, ~и θ. (μαθ.) η παράλληλη (γραμμή)· провести ~ φέρω (τραβώ) παράλληλη. || ο γεωγραφικός παράλληλος. || παραλληλισμός, παραβολή, σύγκριση, αντιπαράθεση.

параллельно επίρ. παράλληλα.

параллельность, ~и θ. παραλληλία, ~ισμός.

параллельный επ. βρ: ~лен, ~льна, ~льно. 1 (μαθ.) παράλληλος· ~не линии οι παράλληλες γραμμές· ~не улицы οι παράλληλοι οδοί. 2 συμπίπτων, ίδιος, όμοιος. 3 σύγχρονος, ταυτόχρονος. || εκφρ. ~ое соединένие (ηλεκτρ.) η παράλληλη ένωση.

***паралогизм**, ~а α. παραλογισμός.

паралогический επ. παραλογιστικός, του παραλογισμού.

***параметр**, ~а α. 1 (μαθ.) η παράμετρος· ~

электрónной лампы η παράμετρος της ηλεκτρονικής λάμπας.

***паранджа**, ~и θ. φερετζές.

параноик, ~а α. παρανοϊκός.

параноический επ. παρανοϊκός.

***паранойя**, ~и θ. παράνοια.

***парапёт**, ~а α. το παραπέτο, στηθαίο. || (παλ.) ανάχωμα οχυρής θέσης.

***паратиф**, ~а α. παράτυφος.

паратифозный επ. παρατυφικός, του παράτυφου· ~не явления συμπτώματα παράτυφου.

***параф**, ~а α. 1 εξιδιασμένη (ωραία) υπογραφή. 2 μονογραφή· τζίφρα.

***парафин**, ~а α. παραφίνη.

парафинирование, ~я ουδ. άλειμμα με παραφίνη.

парафинировать, ~рую, ~руешь ρ.δ.κ.σ. καλύπτω με παραφίνη. || ~ся καλύπτομαι με παραφίνη.

парафиновый επ. της παραφίνης, απο παραφίνη· ~не свечй στεατικά κηριά, σπερματέτα· ~ое масло παραφινέλαιο.

парафирование, ~я ουδ. μονογράφηση.

***парафировать**, ~рую, ~руешь ρ.δ.κ.σ.μ. μονογραφώ. || ~ся μονογραφούμαι.

***парафраз**, ~а α. κ. **парафраза**, ~ы θ. 1 βλ. перифраз κ. перифраза. 2 (μουσ.) παράφραση.

парафразирование, ~я ουδ. (φιλγ. κ. μουσ.) παράφραση.

парафразировать, ~рую, ~руешь ρ.δ.κ.σ.μ. (φιλγ. κ. μουσ.) παραφράζω. || ~ся παραφράζομαι.

парафрастический επ. παραφραστικός.

параша, ~и θ. (απλ.) καθήκι στα κελιά φυλακών.

***парашёт**, ~а α. αλεξίπτωτο.

парашютизм, ~а α. αλεξιπτωτισμός (θεωρία κ. πράξη της πτώσης με αλεξίπτωτο).

парашютирование, ~я ουδ. βραδύτατη κάθοδος αεροπλάνου ή αεροστάτου.

парашютировать, ~рую, ~руешь ρ.δ.κ.σ. (για αεροπλάνο, αερόστατο)· κατέρχομαι βραδύτατα.

парашютист, ~а α., ~ка, ~и θ. αλεξιπτωτιστής, ~τρια.

парашютный επ. αλεξιπτωτικός, του αλεξιπτωτου· του αλεξιπτωτιστή· ~ десáнт άγημα αλεξιπτωτιστών· ~ прыжок πήδημα με αλεξίπτωτο.

парвенё ουδ. άκλ. (παλ.) ανώτερος δημόσιος υπάλληλος· καταφερτζής στην αναρρίχηση, στην ιεραρχία.

***пардён** (παλ.) 1 επιφ. συγγνώμη, παρντόν. 2 ουσ. пардён, ~у συγγνώμη, συγχώρηση· просить ~у ζητώ συγγνώμη.

парез, ~а α. (ιατρ.) πάρεση.

паренёк, ~нёк α. παλικαράκι.

пáрение, -я ουδ. 1 βράσιμο με ατμό (αχνό). 2 βάλσιμο στον ατμό, στην επίδραση του ατμού. 3 χτύπημα με ζεστή βρεγμένη βούρτσα. 4 ζέστη, κάφα.

παρέние, -я ουδ. 1 πτήση, πέταγμα, διάσχιση του αέρα. 2 μτφ. έξαρση.

παρέнный μτχ. του ρ. **παρίть**.

παρέнный επ. βρασμένος με ατμό. || **εκφρ.** дешёвле -ой репы αντί πινακίου φακής· πάμφθηνα· проще -ой репы (απλ.) απλούστατο πράγμα (όσο το να βράξεις μακαρόνια).

παρέнь, -рня α. παλικάρι, νέος, νιός· -И И дёвки οι νέοι και οι νέες, τα παλικάρια και τα κορίτσια.

***παρί** ουδ. άηλ. το στοίχημα· **взыграть** ~ κερδίζω το στοίχημα· **заклывать** ~ βάζω στοίχημα, στοιχηματίζω. || **εκφρ.** держу~, что... στοιχηματίζω ότι...

παρίжский επ. παρισινός, παριζιάνικος· -ая мода παρισινή μόδα. || **εκφρ.** -ая лазурь παρισινό κυανό (χρώμα)· -ая зелень πράσινο του Παρισιού. (δηλητήριο κατά των παρασίτων των φυτών).

***παρίк**, -á α. περούνα.

***παρικμάχар**, -а α., -рша, -и θ. κούρεας, μπαρμπερός, κομμωτής, -ώτρια.

παρικμάхерская, -ой επ. κουρείο· κομμωτήριο.

παρικμάхерский επ. κουρευτικός· -ие нóжницы το κουρευτικό φαλίδι.

παρικóвный επ. της περούκας.

παρίлка, -и θ. βλ. **παρίльня** (2 σημ.).

παρίлка, -и θ. βλ. **παρίльня** (1 σημ.).

παρίльный επ. του ατμού, για ατμό· αφιδρωτικός.

παρίльня, -и θ., γεν. πλθ. -лен. 1 αφιδρωτήριο. 2 ατμοκαθάρτήριο.

παρίльщик, -а α. 1 αυτός που κάνει το ατμόλουτρο. 2 λουτρόφης, χαχαμτζής.

παρίрование, -я ουδ. απόκρουση· ~ удара απόκρουση χτυπήματος.

παρίровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 αποκρούω· ~ удары протівника αποκρούω τα χτυπήματα του αντίπαλου. 2 μτφ. διαφεύδω, ανασκευάζω· ~ доводы αποκρούω τα επιχειρήματα. || -ся αποκρούομαι.

παρίтель, -я α. πιλότος ανεμόπτερου, ανεμοπλάνου.

***παριτέτ**, -а α. 1 (νομ.) η παριτέ, ισοτιμία. 2 (οικον.) ισοτιμία ανταλλακτική.

παριτέтность, -и θ. βλ. παριτέτ.

παριτέтный επ. της ισοτιμίας, ισότιμος· -ое представительство ισότιμη αντιπροσωπία.

παρίть ρ.δ. 1 μαγειρεύω, βράζω με τον αχνό. 2 μ. μαλακώνω· καθαρίζω με τον ατμό, ζεματίζω, κλιβανίζω. 3 ελαφροχτυπώ το σώμα με

βρεγμένη ζεστή σκουπίτσα. 4 (για τον ήλιο)· καίω δυνατά· -ИТ (απρόσ.) κάνει ανυπόφορη ζέστη. 5 αμ. αχνίζω. || -ся βράζω με τον αχνό. 2 μαλακύνομαι· καθαρίζομαι με τον ατμό· ζεματίζομαι, κλιβανίζομαι. 3 ατμόλουτροκαθαρίζομαι. 4 υποφέρω (λιώνω) από τον κάψωνα. || μτφ. κοπιάζω πολύ.

παρίть² ρ.δ.μ. αφήνω χέρσο, σε αγρανάπαυση. **παρίть** ρ.δ. 1 πετώ, αιωρούμαι, πλανιέμαι στον αέρα· διασχίζω τον αέρα. 2 μτφ. τείνω προς το ανώτερο (για σκέψεις, ιδέες, αισθήματα).

***παρία**, -и, γεν. πλθ. -ий α.κ.θ. παριάς, είλωτας. || μτφ. άνθρωπος άθλιος, περιφρονημένος, παραπεταγμένος.

***πάрк**, -а α. 1 πάρκο. 2 σταθμός· εγνατάσταση· артиллерийский ~ τηλεβολοστάσιο, κανονιοστάσιο· трамвайный ~ σταθμός των τραμ· автомобильный ~ γήπεδο στάθμευσης αυτοκινήτων· тракторный ~ σταθμός των τρακτέρ. || αποθήκη στρατιωτική, ντεπό. || τα μέσα βιομηχανικής παραγωγής ενός κλάδου· - строительные машины ο χώρος των μηχανημάτων οικοδομών.

πάрка, -и θ. βλ. **πάрение**.

πάрка, -и θ. επενδύτης απο ελαφόδερμα.

***παρκέτ**, -а α. παρκέ, παρκέτο.

παρκётный επ. του παρκέτου· ~ пол πάτωμα παρκέ. || μτφ. κομψευόμενος, δανδής.

παρκётчик, -а α. φατνωτής, κατασκευαστής παρκέτων.

πάрковий επ. 1 του πάρκου. 2 (στρατ.) της αποθήκης, του ντεπό.

***πάрламент**, -а α. Βουλή, Κοινοβούλιο· Верхний ~ η άνω Βουλή· нижний ~ η κάτω Βουλή· член -а μέλος της Βουλής ή του Κοινοβουλίου.

πάрламентарізм, -а α. κοινοβουλευτισμός.

πάрламентарий, -я α. μέλος του Κοινοβουλίου.

πάрламентарный επ. κοινοβουλευτικός.

***πάрламентёр**, -а α. απεσταλμένος (για διαπραγματεύσεις).

πάрламентёрский επ. του απεσταλμένου διαπραγματευτή.

πάрламентёрство, -а ουδ. η ιδιότητα του απεσταλμένου διαπραγματευτή.

πάрламентский επ. κοινοβουλευτικός· всепартийный κοινοβουλευτική κόμματα· -ая делегация κοινοβουλευτική αντιπροσωπεία· -комитет κοινοβουλευτική επιτροπή· -се государство κοινοβουλευτικό κράτος.

***παρμεζάν**, -а α. παρμεζάνα, είδος τυριού.

πάрня, -ой κ. -ой θ. βλ. **παρίльня** (1σημ.).

πάрник, -á α. θερμοκήπιο.

πάрниковый επ. του θερμοκήπιου.

πάрникша, -и α. παλικάρικι.

парно απρόσ. με σημ. κατηγ. είναι όλο υδρατμούς ή υγρασία, αποπνικτικά υγρός.

парной επ. 1 φρέσκος· αχνιστός· -όε **МОЛОКО** φρέσκο γάλα· -όε **МЯСО** φρέσκο κρέας. 2 πλήρης υδρατμών, υγρασίας· κάθυγρος.

парнокопытные, -ых πλθ. τα δίχηλα (ζώα).

парность, -и θ. το δυσπόστατο, διπλή υπόσταση ή φύση, διφυία.

парный¹ επ. 1 ζευγαρωτός, διπλός, το ένα με το άλλο αποτελούν ζευγάρι. 2 εκτελούμενος από δύο· -ая **ИГРА** παιγνίδι εκτελούμενο από δύο (παίκτες).

парный² επ. 1 βλ. **парной** (2 σημ.). 2 των αερίων, για τα αέρια.

парница κ. **парняга**, -и α. (απλ.) βλ. **ПАРЕНЬ**.

парование, -я ουδ. αγρανάπαυση.

пароватъ¹, -рует ρ.δ. (διαρκ.) αχνίζω, βγάζω ατμό.

пароватъ², -рую, -руешь ρ.δ.μ. αφήνω χέρσο, σε αγρανάπαυση. || αμ. είμαι σε αγρανάπαυση.

паровик, -а α. (τεχ.) ατμολέβητας· ατμομηχανή, ατμοκινητήρας. || (απλ.) το τρένο. || (παλ.) μικρό τρένο.

паровоз, -а α. σιδηροδρομική μηχανή ατμοκίνητη.

паровозник, -а α. ο σιδηροδρομικός υπάλληλος ή εργάτης εργοστασίου σιδηροδρόμων.

паровозный επ. σιδηροδρομικός, του σιδηροδρόμου· -ая **бригада** σιδηροδρομική ομάδα· - **Тормоз** το φρένο του σιδηροδρόμου· -οε **депó** αμαξοστάσιο σιδηροδρόμου (ντεπό)· - **дым** ο καπνός σιδηροδρομικής μηχανής.

паровозостроение, -я ουδ. κατασκευή σιδηροδρομικών ατμομηχανών.

паровозостроительный επ. της κατασκευής σιδηροδρομικών ατμομηχανών.

паровой¹ επ. 1 του ατμού, κινούμενος με ατμό· ~ **двигатель** ατμοκινητήρας· ~ая **машина** ατμομηχανή· ατμάμαξα. 2 μαγειρεμένος σε ατμό, αχνιστός.

паровой² επ. χέρσος, σε αγρανάπαυση· με αγρανάπαυση.

паровой³ επ. του θερμοκήπιου, από θερμοκήπιο.

парогенератор, -а α. γεννήτρια με ατμοκινητήρα.

пародийность, -и θ. παρωδιακός χαρακτήρας.

пародийный επ. παρωδιακός, της παρωδίας· ~ **стиль** παρωδιακό στυλ· ~οε **произведение** παρωδιακό έργο.

пародирование, -я ουδ. παρωδία.

пародировать, -рую, руешь ρ.δ.κ.σ.μ. παρωδώ, φτιάχνω παρωδία. || (παλ.) απομιμύμαι κατά τρόπο γελοίο.

пародист, -а α. παρωδιογράφος.

пародический επ. παρωδιακός, της παρωδίας.

***пародия**, -и θ. 1 παρωδία· **литературная** ~ λογοτεχνική παρωδία· **музыкальная** ~ μουσική παρωδία. 2 μτφ. απομίμηση κατά τρόπο γελοίο, γελοιοποίηση.

парок, -рка α. μικρός (λίγος) ατμός.

пароконный επ. δύο αλόγων, με δύο άλογα· -ая **подвода** αμάξι με δύο άλογα.

***пароксизм**, -а α. (κυρλε. κ. μτφ.) παροξυσμός· ~ **лихорадки** παροξυσμός πυρετού· ~ **смеха** παροξυσμός γέλιου.

***пароль**, -я α. σύνθημα (στрат. κ. συνωμοτικό).

парольный επ. συνθηματικός· ~ **сигнал** συνθηματικό σημείο· -ая **песня** συνθηματικό τραγούδι·

паром, -а α. πορθμείο, περαταριά, φέριμποτ.

паромёр, -а α. ατμόμετρο.

паромный επ. του πορθμείου, με πορθμείο· -ая **пристань** το πορθμείο (μέρος περάσματος)· -ая **переправа** διαπόρθμευση.

паромщик, -а α. πορθμέας, περα(μα)τάρης, περάτης.

парообразный επ. βρ: ~**зен**, ~**зна**, ~**зно**; ατμοειδής· -οε **состояние** ατμοειδής κατάσταση.

парообразование, -я ουδ. ατμοποίηση.

парообразователь, -я α. συσκευή ατμοποίησης.

парообразовательный επ. ατμοποιητικός.

пароотводный επ. ατμοδιοχετευτικός.

паропровод, -а α. σωλήνωση ατμού.

паропроводный επ. της σωλήνωσης ατμού, του αγωγού ατμού· -ая **труба** σωλήνας ατμαγωγός.

парораспределение, -я ουδ. διανομή ατμού.

парораспределитель, -я α. ατμοσύρτης, ατμονομέας.

парораспределительный επ. της ατμονομής, ατμονομευτικός· ~ые **механизмы** μηχανισμοί ατμονομής.

***паротит**, -а α. πάρωτίτιδα· **эпидемический** ~ επιδημική παρωτίτιδα.

пароход, -а α. ατμόπλοιο, βαπόρι· **океанский** ~ υπερωκεάνιο ατμόπλοιο· **пассажирный** ~ επιβατικό ατμόπλοιο· **почтовый** ~ ταχυδρομικό ατμόπλοιο.

пароходик, -а α. βαποράκι.

пароходный επ. του ατμόπλοιου, του βαποριού· ~ **гудок** η σειρήνα του βαποριού.

пароходство, -а ουδ. ατμοπλοΐα· **морское** ~ θαλάσσια ατμοπλοΐα· **речное** ~ ποτάμια ατμοπλοΐα.

пароходчик, -а α. καραβοκύρης, πλοιοκτήτης· εφοπλιστής.

парочка, -и θ. ζευγαράκι.

парта, -ы θ. θρανίο· **сидеть за -ой** κάθο-

μαι στο θρανίο.

партактив, -α α. κομματικό ακτίφ.

партоилёт, -α α. κομματικό βιβλιάριο.

партопроб ουδ. άκλ. κομματικό γραφείο· **секретарь** - γραμματέας του κομματικού γραφείου· **член** - μέλος του κομματικού γραφείου.

партвэнос, -α α. η κομματική συνδρομή.

партвэзныскάνιε, -я ουδ. κομματική τιμωρία.

партгруппорг, -α α. καθοδηγητής κομματικής ομάδας.

партгруппа, -η θ. κομματική ομάδα.

***партёр**, -α α. 1 πλατεία θεάτρου. 2 ανθώνας· **партёри**. 3 κονίστρα, παλαίστρα.

партёрный επ. 1 της πλατείας (θεάτρου). 2 της κονίστρας, της παλαίστρας.

партйец, -тййца α. το κομματικό μέλος.

***партизάν**, -α α., -ка, -и θ. 1 αντάρτης, -ισσα, **партиζάνος**, -να· κλέφτης (στον καιρό της τουρκοκρατίας). 2 οπαδός.

партизάνить ρ.δ. είμαι αντάρτης· κάνω ανταρτοπόλεμο.

партизάνский επ. αντάρτικος, **партиζάνικος**· -οε **движение** αντάρτικο κίνημα· -**отряд** τμήμα ανταρτών· -**ая война** ανταρτοπόλεμος· -**ая жизнь** αντάρτικη ζωή. || **μτφ.** ανοργάνωτος· αυθαίρετος· -**ие методы** αντάρτικες μέθοδοι καθοδήγησης.

партизάνство, -α ουδ. το αντάρτικο, το **партиζάνικο**. || (αθρσ.) οι αντάρτες, οι **партиζάνοι**.

партизάνщина, -η θ. αντάρτικη (αυθαίρετη) συμπεριφορά ή ενέργεια.

партййка, -и θ. γυναίκα μέλος του κόμματος.

партййность, -и θ. 1 κομματικότητα (ιδιότητα). 2 κομματικός χαρακτήρας· - **в литературе** η κομματικότητα στη λογοτεχνία.

партййный επ., βρ: -йен, -ййна, -ййно. 1 κομματικός· - **актив** κομματικό ακτίφ· -**ая дисциплина** κομματική πειθαρχία· -**ие кадры** κομματικά στελέχη· -οε **руководство** κομματική καθοδήγηση· - **съезд** συνέδριο του κόμματος· -**ая организация** κομματική οργάνωση· - **билёт** κομματικό βιβλιάριο· -οε **собрание** η κομματική συνέλευση· - **стаж** κομματική ηλικία. || ουσ. -, -ая ο κομματικός, η κομματική.

***партикулярйзм**, -α α. τάση αυτοδιοίκησης, αυτονομία.

партикулярный επ. (παλ.) 1 ίδιος, ιδιαίτερος· ατομικός. 2 (για ενδυμασία) ιδιωτικός.

партйонный επ. 1 (παλ.) της ομάδας· του τμήματος. 2 της **парτίδας**, κατά **парτίδα**· -**ая продажа товáров** η κατά **парτίδα** πώληση εμπορευμάτων.

***партитýра**, -η θ. η **парτιτούρα**, μερολόγιο.

***пáртйя**, -и θ. 1 το κόμμα· **коммунистйческая** - κομμουνιστικό κόμμα· **социалистйческая** - σοσιαλιστικό κόμμα· **пράвая** - δεξιό κόμμα· **лэвая** - αριστερό κόμμα· **член** -и μέλος του κόμματος· **принимáть в -ю** παίρνω (προσλαμβάνω) στο κόμμα. 2 ομάδα· τμήμα· **сυνεργείο**· **итраκйй разделйлись на две** -и οι παίχτες χωρίστηκαν σε δύο ομάδες. 3 **парτίδα**· **μερίδα**· ποσότητα· - **товáров** **парτίδα** εμπορευμάτων. 4 (χαρτπ., σκάκι κ.τ.τ.) **парτίδα**, ένα παιγνίδι· **отййгранная** - η **ρεβάνς**. || οι παίχτες ενός παιγνιδιού. 5 **парτίδα** μουσική. || οι νότες μουσικής **парτίδας**. || το σόλο στο **μελόδραμα**. 6 **γάμος**· **нерóвная** - άνισος (αταίριαστος) **γάμος**· **онá тебé не** - αυτή δεν ταιριάζει με σένα. || **εμφρ.** **сделáть** ή **составйть выйгодную** ή **хорóшую** -ю (παλ.) καλοπαντρεύομαι· **составйть** -ю (για χαρτп., σκάκι κ.τ.τ.) βρίσκω **παρέα** για **пαιγνίδι**.

парткaбйнёт, -α α. κομματικό γραφείο.

парткóм, -α α. κομματική επιτροπή. || τὰ γραφεία της κομματικής επιτροπής.

парткóмовский επ. της κομματικής επιτροπής.

партнёр, -α α., **συμπαίκτης**, -τρια· **партенёр**, το άλλο μέλος ζεύγους χορευτών, αθλητών κ.τ.τ. || **сύντροφος**, **συνέταιρος**.

партóрг, -α α. κομματικός καθοδηγητής ομάδας ή τμήματος· - **цéха** κομματικός καθοδηγητής τμήματος εργοστασίου.

партóрганизáция, -и θ. κομματική οργάνωση. **партсобрáние**, -я ουδ. κομματική συνέλευση.

партстаж, -α α. κομματική ηλικία.

партсýезд, -α α. συνέδριο του κόμματος.

партшкóла, -η θ. κομματική σχολή.

партячéйка, -и θ. κομματικός πυρήνας.

пáрубок, -óка α (ουκρ.) νέος, παλικάρι.

***пáрус**, -а, πλθ. -á α. ιστίο, πανί, άρμενο· **ιστιόπανο**, **καραβόπανο**· **идтйй под -áми** **арμενйζω**, **ιστιοδρομώ**, **ιστιοπλω**· **поднимáть (поднйть)** -á σπικών πανιά (αποπλέω)· **постáвить** -á **βάζω** πανιά· **υόρáть (свернýть)** -á **συμπτύσσω** (μαζεύω) τα πανιά. || **εμφρ.** **на всех -áх** με πλησιίστια τη σημαία (ολοταχώς).

пáрусйна, -η θ. **καραβόπανο**, **ιστιόπανο**.

пáрусйнный επ. βλ. **пáрусйновый**.

пáрусйновый επ. του **καραβόπανου**, του **ιστιόπανου**· **απο** **καραβόπανο**, **απο** **ιστιόπανου**.

пáрусить, ρ.δ. **φουσιώνω** σαν το **καραβόπανο**.

пáрусник, -а α. 1 **ιστιοφόρο** (σκάφος), **καίκι**. 2 **αθλητής** **ιστιοδρομίας**. 3 (παλ.) **ιστιοράφος**.

пáрусность, -и θ. 1 η **συνολική επιφάνεια**

των πανιών. || το ύψος των πανιών το εκτιθέμενο στην επίδραση του ανέμου.

парусный επ. 1 βλ. **парусиновый**. 2 για ιστία· **-не иглы** αρμενοβελόνες, ιστιοραφίδες· **-не нитки** ιστιοράμματα. 3 ιστιοφόρος· **-ая лодка** βάρκα με πανί. 4 της ιστιοδρομίας· **-не соревнования** αγώνες ιστιοδρομίας· **- спорт** ιστιοδρομία, ιστιοπλοία.

***парфóрс**, **-а** α. ακηδωτό περιλαίμιο σκύλων.

***парфiмёр**, **-а** α. 1 αρωματοποιός, μυροποιός. 2 (παλ.) αρωματοπώλης, μυροπώλης.

***парфiмeрия**, **-и** θ. 1 αρωματοπωλείο, μυροπωλείο. 2 αρωματοποιείο, μυροποιείο.

парфiмeрный επ. αρωματικός· **-не изделия** τα αρώματα· **- магазин** αρωματοπωλείο, μυροπωλείο· **-ая фабрика** αρωματοποιείο.

***парцeлла**, **-и** θ. μικρό κομμάτι γης, αγρού.

парцeллировать, **-рую**, **-решь** ρ.δ.κ.σ. διαχωρίζω έκταση γης σε μικρά τεμάχια.

парцeлляция, **-и** θ. διαχωρισμός γης σε μικρά τεμάχια.

***парциальный** επ. μερικός (μη πλήρης).

***парчá**, **-и** θ. το σιρηνό (ύφασμα).

парчевóй κ. **парчóвый** επ. του σιρηνού, απο σιρηνό.

паршá, **-и** θ. κασίδα, άχωρας. || σωματικά έξανθήματα. || φώρα των φυτών.

паршiветь, **-ею**, **-еешь** ρ.δ. 1 (για ζώα) φωριάζω. 2 χειροτερεύω, γίνομαι χειρότερος.

паршiвец, **-вца** α., **-ка**, **-и** θ. (απλ., υβρ.) φωριάρης, **-ра**, φωραλέος, **-έα**.

паршiвный επ. φωριάρης, **-τικός**, φωραλέος. || μτφ. άσχημος, άθλιος· **-ая погóда** άθλιος καιρός, καλιόκαιρος· **- человек** άθλιος άνθρωπος, καλιάνθρωπος.

паря, **-и** α. (απλ. κ. διαρκ.) παλικαράκι.

***пас** επιφ. 1 (χαρτ.) πάσο, άρνηση, υποχώρηση. 2 ως κατηγ. πάω πάσο, δεν ανακατεύομαι, δεν επεμβαίνω.

***пас?** **-а** α. (αθлт.) πάσα, μεταβίβαση.

пáсека, **-и** θ. μελισσώνας, μελισσοτόπι ή μελισσομάντρι.

пáсечник, **-а** α. μελισσοουργός, μελισσοτρόφος, μελισσοκόμος.

пáск, **-а** α. φάρμακο αντιφυματικό.

***пáсквиль**, **-я** α. λίβελος· **писóать** **-** λιβελογραφώ.

пáсквильный επ. του λίβελου· δυσφημιστικός, υβριστικός· **-ая статья** δυσφημιστικό άρθρο· **-ое письмо** υβριστικό γράμμα.

пáсквильный, **-а** α. λιβελογράφος. || (παλ.) συκοφάντης, δυσφημιστής.

пáскудить, **-ýжу**, **-ýдишь** ρ.δ.(απл.) 1 μαγαρίζω, βρωμιζώ, λερώνω. 2 μτφ. αχρηστεύω, χαλώ. 3 βλ. **пáскудничать**.

пáскудник, **-а** α., **-ца**, **-и** θ. (απл.) πα-

λιάνθρωπος, βρωμιάρης, μαγάρας, κάθαρμα.

пáскудничать ρ.δ. (απл.) κάνω παλιανθρωπιές, βρωμοδουλιές, προστυχιές, αισχροουργώ.

пáскудный επ. βρωμερός, αχρείος, αισχρός.

пáскудство, **-а** ουδ. βρωμερότητα, αχρειότητα, παλιανθρωπιά.

пáслён, **-а** α. το σολανό, γένος φυτών.

пáслёновый επ. του σολανού. || ουσ. πλθ. **-не** τα σολονοειδή.

пáσμα βλ. **пáсмо**.

пáсмо, **-а** ουδ. κ. (διαρκ.) **пáсма**, **-и** θ. 1 δέσμη νήματος, κούκλα. 2 πλθ. **-и** βόστρυχοι, μπούκλες.

пáсмурно 1 επίρ. σκυθρωπά, βαρύθυμα, δύσθυμα. 2 ως κατηγ. (για καιρό)· είναι βαρύς, νεφελώδης, συννεφιασμένος.

пáсмурный επ. 1 συννεφιασμένος, νεφελώδης· βαρύς, βουρνωμένος (για καιρό). 2 μтφ. δύσθυμος, βαριόθυμος, βαρύθυμος· σκυθρωπός.

пáсовáть, **-сую**, **-суеть** ρ.δ. 1 πηγαίνω πάσο (στο χαρτοπαίγνιο). 2 μтφ. υποχωρώ, δεν ανακατεύομαι.

пáсовáть², **-сую**, **-суеть** ρ.δ. (αθлт.) δίνω πάσα. || **-ся** παίζομε πάσες.

пáсовка, **-и** θ. δόσιμο πάσας· **-η** πάσα.

пáсока, **-и** θ. γλυκός χυμός απο τον κορμό ή τις ρίζες μερικών φυτών.

пáсочница, **-и** θ. φόρμα, καλούπι πυραμιδοειδές (για κατασκευή πασχαλινού γλυκίσματος).

пáсочный επ. για παρασκευή πασχαλινού γλυκίσματος· **-ая фóрма** καλούπι πασχαλινού γλυκίσματος.

***пáспартý** ουδ. άκλ. πασπαρτού (χαρτόνι). || χαρτονένια κορνίζα.

пáспорт, **-а**, πλθ. **-á** α. 1 δελτίο ταυτότητας, ταυτότητα· **предъявить** **-** δείχνω την ταυτότητα· **прописáть** **-** в милиции θεωρώ την ταυτότητα στην αστυνομία. || διαβατήριο· **заграничный** **-** διαβατήριο, πασαπόρτι. || άδεια ελεύθερης κυκλοφορίας, πασαβάντι. 2 το πιστοποιητικό εμπορεύματος. || έγγραφο λεπτομερές.

пáспортизация, **-и** θ. εισαγωγή συστήματος ταυτοτήτων.

пáспортист, **-а** α., **-ка**, **-и** θ. ο θεωρητής ταυτοτήτων.

пáспортный επ. της ταυτότητας· **- бланк** έντυπο για συμπλήρωση στοιχείων ταυτότητας· **-отдел** ή **стол** τμήμα (γραφείο) ταυτοτήτων.

пáсс βλ. **пáссы**.

***пáссаж**, **-а** α. 1 στοά οδού, πάροδος, γαλαρία. 2 αιφνίδια μετάπτωση, μεταλλαγή. 3 (παλ) χωρίο (μέρος) κειμένου, ομιλίας κ.т.т. || (μουσ.) χωρίο, μέρος. 4 μετάβαση, πέραςμα.

***пáссажёр**, **-а** α., **-ка**, **-и** θ. επιβάτης, **-иса**.

пассажирский επ. επιβατικός. - παροχόδ επιβατικό ατμόπλοιο. ~ поезд επιβατικό τρένο.

***пассат**, -а α. τα μελτέμια, άνεμος ετησίας.

***пассатижи**, -ей πλθ. (τεχ.) είδος πένσας.

пассатный επ. των μελτεμιών.

пассейзм, -а α. παρελθοντομανία.

пассейст, -а α. (γραμ. λόγος) παρελθοντομανής.

пассейстский επ. της παρελθοντομανίας του παρελθοντομανή.

***пассив**, -а α. (οικον.) το παθητικό. || μτφ. οι αρνητικές πλευρές, τα αρνητικά, τα μειονεκτήματα. || (γραμμ.) παθητική διάθεση των ρημάτων.

пассивно επίρ. παθητικά· αδρανώς.

пассивность, -и θ. απάθεια· αδράνεια· παθητικότητα.

пассивный επ., βρ: -вен, -вна, -вно. 1 αδρανής· παθητικός· ανεπηρέαστος· απαθής· -ая борьба παθητικός αγώνας· ~ наблюдатель παθητικός παρατηρητής· ~ характер παθητικός χαρακτήρας· -ое участие παθητική συμμετοχή. 2 (οικον.) παθητικός, που έχει παθητικό. 3 (γραμμ.) παθητικός. || **εμφρ.** -οε избирательное право η εκλεξιμότητα.

***пассия**, -и θ. (παλ.) η εκλεκτή της καρδιάς, η ερωμένη· το βάσανο.

***пасси**, -ов πλθ. (ενκ. пасс, -а α.) οι κινήσεις των χεριών των υπνωτιστών.

***паста**, -и θ. πάστα, κρέμα· αλοιφή· зубная - οδοντόκρεμα, οδοντόπαστα· антисептические -и αντισηπτικές αλοιφές.

пастбище, -а ουδ. λειβάδι, βοσκότοπος, -όπι· λειμώνας· зимнее - το χειμαδιό.

паства, -и θ. αθρσ. (εκκλσ.) η ενορία, οι ενοριίτες.

***пастель**, -и θ. 1 το παστέλ, η κρητιδογραφία. 2 έργο ζωγραφικής με παστέλ.

пастельный επ. του παστέλ, της κρητιδογραφίας· ~ пейзаж τοπίο με παστέλ· ~ портрет προσωπογραφία με παστέλ.

пастеризатор, -а α. παστεριωτήρας.

***пастеризация**, -и θ. παστερίωση.

пастеризованный επ. απο μτχ. αποστειρωμένος, παστεριωμένος.

пастеризовать, -зую, -зуюшь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. пастеризованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. παστερίζω, παστεριώνω, αποστειρώνω. || -ся υποβάλλομαι σε παστερίωση.

***пастернак**, -а α. δαύκος (γενική ονομασία των σκιαδοφόρων).

пасты, пасту, пастешь, παρλθ. χρ. пас, -лѧ, -лѧ ρ.δ.μ. βόσκω· ~ корѧв βόσκω τις αγελάδες· ~ стадо βόσκω το κοπάδι. || βγάζω στη βοσκή. || -ишь βόσκω· корѧвы -утся οι αγελάδες βόσκουν· лошади -лишь τα άλογα βο-

σκούσαν.

пастыла, -ѧ, πλθ. -ѧлы, -ѧл θ. παστίλλα, είδος ζαχαρωτού ζελέ.

пастылка, -и θ. μια παστίλλα.

***пастор**, -а α. πάστορας.

***пастораль**, -и θ. βουκολική ποίηση, τα βουκολικά (το ποιμενικό στην ποίηση και μουσική).

пасторальный επ. της βουκολικής ποίησης, των βουκολικών· βουκολικός.

пасторат, -а α. 1 ποιμαντορία, το αξίωμα του πάστορα. 2 ενορία.

пасторский επ. παστορικός, του πάστορα.

пасторство, -а ουδ. βλ. пасторат.

пастух, -ѧ α. βοσκός, ποιμένας, τσομπάνης· πιστικός· ~ корѧв αγελαδοβοσκός, γελαδάρης· ~ быкѧв βουκόλος· γελαδάρης· ~ коз αιγοβοσκός, γιδάρης.

пастушеский επ. 1 του βοσκού· ~ рожок η φλογέρα του βοσκού, ποιμενικό κέρας. 2 βουκολικός· -ая поэзия βουκολική ποίηση.

пастушество, -а ουδ. το επάγγελμα του βοσκού, η ποιμαντική.

пастуший επ. του βοσκού, ποιμενικός· ~ ѧ песня το τραγούδι του βοσκού.

пастушка, -и θ. η βοσκοπούλα.

пастушок, -шкѧ α. βοσκόπουλο.

пастушонок, -нка α. παιδάκι-βοσκόπουλο.

пастырский επ. ιερουργικός· ιερατικός, παπαδίστικος· ενοριακός.

пастырство, -а ουδ. ιερατεία, ιερωσύνη, το παπαδιλίκι, η παπαδική.

пастырь, -я α. 1 (παλ.) βοσκός, ποιμένας. 2 (εκκλσ.) εφημέριος, ενοριακός παπάς.

пасты, паду, падешь, παρλθ. χρ. пал, пѧла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. пѧвший κ. (παλ.) пѧвший ρ.σ. 1 βλ. падать (1, 3, 4, 6, 7, 8 σημ.). 2 πέφτω (σκοτώνομαι στη μάχη).

3 (πολιτ.) ανατρέπομαι, παραιτούμαι· пѧло правительство έπεσε η κυβέρνηση. 4 παραδίνομαι, υποτάσσομαι, κυριεύομαι ύστερα απο μάχη· Константинополь пал в 1453г. η Κωνσταντινούπολη έπεσε το 1453.

5 (διακλ.) διαδίδομαι, κυκλοφορώ· ~ли слухи κυκλοφόρησαν φήμες.

пасты², -и θ. 1 στόμα ζώου, θηρίου. 2 μτφ. κοιλότητα σκοτεινή, χάσκουσα.

пасты³, -и θ. (διακλ. κ. κυνηγ.)· παγίδα (για άγρια ζώα ή πτηνά).

пастыба, -ѧ θ. βοσκή, βόσκηση.

***пѧсха**, -и θ. Πѧсχα. || τσουρέκι πασχαλινό.

пѧсхальный επ. πασχαλινός, -λιάτικος· ~ день πασχαλιάτικη μέρα· ~не ѧица πασχαλιάτικα αυγά· ~звон πασχαλιάτικη κωδωνοκρουσία.

пѧсыновѧть, -кѧю, -кѧешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. посыновѧнный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.μ.

σ.μ. κλαδεύω, καθαρίζω, αποκόβω τα περίσσια κλαδιά.

πάσνoк, -нka α. 1 προγονός, προγόни. 2 μτφ. αποπαίδι, του κλότσου και του μπάτσου. 3 κλαδί.

***пaсьянc**, -a α. πασιέντσα (χαρτοπαίγνιο).

пaсьянcный επ. της πασιέντσας.

пaсьoк, -á α. σταχτόχρωμος αρουραίος μυς.

***πατ**¹, -a α. πατ, νούλα (όρος σιακίου).

***πατ**², -a α. είδος μαρμελάδας.

***πατέнт**, -a α. 1 πατέντα, το ευρεσίτεχνο. II μτφ. μαρτυρία, απόδειξη, τεκμήριο. 2 άδεια επιτηδεύματος. II έγγραφο επίσημου διορισμού απο αρχή.

πατέнтный επ. της πατέντας, της ευρεσίτεχνίας· -oε **пpáво** το δικαίωμα της ευρεσίτεχνίας· - cбop είσπραξη χρημάτων (απο άδεια επιτηδεύματος ή παραγωγής).

πατέнтoванный επ. απο μтχ. εγχιμένος. II μтφ. με πατέντα, ξακουστός· - **мoшéнный** διάβοτος απατεώνας.

πατέнтoвáть, -тýю, -тýешь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **πατέнтoванный**, βр: -ван, -a, -o ρ.δ. κ. σ.μ. απονέμω δίπλωμα ευρεσίτεχνίας· παίρνω δίπλωμα ευρεσίτεχνίας· επικυρώνω, επισημοποιώ με πατέντα.

***πάτερ**, -a α. πάτερ (προσηγορία ιερών).

πατερíк, -á α. (φιλγ.) το πατερικό, βίου αγίων (των πατέρων της εκκλησίας).

***πατερíца**, -н θ. ποιμαντική ράβδος, βακτηρία ποιμαντική, πατερίτσα.

***πατέтика**, -и θ. παθητικότητα, πάθος, μένος.

***πατετίцеский** επ. παθητικός, γεμάτος πάθος. **πατετίчность**, -и θ. βλ. **πατέтика**.

πατετίчный επ., βр: -чен, -чна, -чно βλ. **πατετίцеский**.

***πατεфóн**, -a α. γραμμόφωνο, φωνόγραφο.

πατεфóнный επ. φωνογραφικός, του γραμμόφωνου.

***πάτινα**, -н θ. πάτινα, οξειδίο του χαλκού.

πατινíровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. οξειδώνω τεχνητά χαλκό ή ορείχαλμο. II -ся οξειδώνομαι τεχνητά.

***πατισсóн**, -a α. είδος κολοκυθιάς καθώς και ο καρπός.

πατлáстый επ., βр: -ást, -a, -o (απλ.) βλ. **παтлáтый**.

παтлáтый επ., βр: -лáт, -a, -o (απλ.) α-ναμαλλιάρης, με ανακατεμένα τα μαλλιά.

πάтлы, **патл** πлθ. (ενκ. **пáтла**, -н θ.) απл. μαλλιά ανακατεμένα, απεριποίητα.

***πατοгенéз**, -a α. (ιατρ.) παθογένεια.

πατοгенетический επ. (ιατρ.) της παθογένειας.

πατοгéнный επ. παθογόνος, νοσογόνος.

πάтока, -и θ. μελίτωμα, είδος σιροπιού.

παтoлoг, -a α. παθολόγος (γιατρός).

παтoлoгíческий επ. 1 παθολογικός· -ая ανατόμiя παθολογική ανατομία. 2 μтφ. αρρωστiάρικος· -oе явлéние παθολογικό φαινόμενο.

***παтoлoгiя**, -и θ. 1 παθολογία· ~ тyбepкyлéзa παθολογία της φυματίωσης. 2 μтφ. παθολογική κατάσταση.

παтoлoгoанáтoм, -a α. παθολογοανατόμος.

пáтoчный επ. 1 του μελιτώματος. 2 μтφ. γλυκός μέχρι απείας.

***πατριáρχ**, -a α. 1 πατριάρχης, γενάρχη. 2 προεστός, πρόκριτος, προύχοντας. II. πρεσβύτερης, γεροντική προσωπικότητα. 3 τίτλος ορθόδοξης χριστιανικής εκκλησίας· ~ **κoнcтaнтiнoпoлiя** ο πατριάρχης της Κωνσταντινούπολης· ~ **всéя Рycí** πατριάρχης πασών των Ρωσιών.

πατριapхáльнoсть, -и θ. κατάσταση πατριарχίας, καθυστέρησης· ~ **воспiтáнiя** παλαιά (πρωτόγονη) διαπαιδαγώγηση.

πατριapхáльный επ. βр: -лeн, -льнa, -льнo 1 πατριарχικός· ~ **бьт** ο πατριарχικός τρόπος ζωής. 2 καθυστερημένος, παλαιός, πρωτόγονος· -oе **воспiтáнiе** πρωτόγονος τρόπος διαπαιδαγώγησης. II απλός, φυσικός, απροσχημάτιστος.

πατριapхáльщица, -н θ. (περφρ.) προσήλωση στα παλαιά, στις πατριарχικές κοινωνικές σχέσεις.

πατριapхáт, -a α. 1 πατριарχία (πρωτόγονο κοινωνικό σύστημα). 2 (εκκλσ.) η εξουσία του πατριάρχη, πατριарχείο.

πατριáρχия, -и θ. πατριарχία, έκταση χώρου δικαιοδοσίας του πατριάρχη.

πατριáρшеский επ. πατριарχικός.

πατριáρшество, -a ουδ. 1 πατριарχία (σύστημα εκκλησιαστικό). 2 βλ. **πατριapхáт**. 3 ο τίτλος του πατριάρχη.

πατριáρшii επ. 1 πατριарχικός· ~ **πpεcтoл** πατριарχικός θρόνος· ~ **caн** το πατριарχικό αξίωμα. 2 αρχοντικός, μεγαλοπρεπής.

***πατριμονiáльный** επ. (νομ.) κληρονομικός, πατριός ή μητριός, πατρώος, μητρώος.

***πατριμόний**, -я α. κ. **πατριμόнiум**, -a α. (νομ.) πατριική ή μητριική κληρονομιά.

***πατριóт**, -a α., -ка, -и θ. 1 πατριώτης, -ισσα, φιλόπατρης. 2 μтφ. λάτρης, λατρευτής, εραστής· ~ **áφiн** λάτρης της Αθήνας.

***πατριoтiзм**, -a α. πατριωτισμός, φιλοπατρία.

πατριoтiческий επ. πατριωτικός· ~ **долг** το πατριωτικό καθήκον· -иe **cтиxи** πατριωτικοί στίχοι (ποιήματα)· -иe **чyвcтвa** πατριωτικά αισθήματα.

πατριoтiчнoсть, -и θ. βλ. **πατριoтiзм**.

πατριoтiчный επ., βр: -чен, -чна, -чно βλ.

патриотический.

патрицианский επ. του πατρίκιου, πατρίκιος.

*патрициат, -а α. η τάξη των πατρίκιων, οι πατρίκιοι.

патриций, -я α., -цианка, -и θ. πατρίκιος, -ια, ευγενής, ευπατρίδης.

*патрѠн¹, -а α. 1 πάτρωνας, προστάτης απελευθερωθέντος δούλου. || πολιούχος άγιος καθολικών. 2 αφέντης, κύριος. || προϋστάμενος.

*патрѠн², -а α. φυσίγγιο, φυσέκι· боевой - ένσφαιρο φυσίγγιο· холостой - άσφαιρο φυσίγγιο. || κάλυκας φυσιγγίου. 2 (τεχ.) το τρυπανούχο. 3 βάση λάμπας, ντούι. 4 ιχνάριο, αχνάρι, πατρόν (κοπτικής). 5 τύπος σχεδίου σε ύφασμα.

*патронаж, -а α. πατρωνεία, προστασία.

патронажный επ. πατρωνικός.

*патронат, -а α. πατρωνεία, προστασία.

*патронесса, -и θ. πατρώννα, προστάτισσα.

патронировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. (παλ.) πατρωνεύω, προστατεύω.

патронка, -и θ. κόπτρια, κόφτρα (υφασμάτων για ράφιμο).

патронник, -а α. θαλάμη όπλου.

патронный επ. του φυσιγγίου· -ая гильза ο κάλυκας του φυσιγγίου· ~ завод εργοστάσιο φυσιγγίων· καλυκοποιείο· -ая сѣмка βλ. патронташ.

*патронташ, -а α. φυσιγγιοθήκη, παλάσκα.

патронташный επ. της φυσιγγιοθήκης, της παλάσκας· ~ ремѣнь λουρί φυσιγγιοθήκης.

патрубок, -бка α. (τεχ.) ειδικό τεμάχιο σωλήνα (διακλάδωσης κ.τ.τ.).

патрулирование, -я ουδ. περιπολία.

патрулировать, -рую, -руешь ρ.δ. περιπολώ. || -ся περιπολούμαι.

*патруль, -я α. περίπολος. || μέλος περίπολου.

патрульный επ. περιπολικός, της περίπολου. || επ. κ. ουσ. περιπολών.

паузин, -а α. (παλ. κ. διαλκ.) πρόδειπνο, δειλινό, απογευματινό.

*пауза, -и θ. παύση, διακοπή. || το σημείο μουσικής παύσης.

паузить, -ужу, -узишь ρ.δ.μ. μεταφορτώνω σε ποταμόπλοιο.

паузка, -и θ. μεταφόρτωση σε πλοίο.

паузный επ. (μουσ.) της παύσης· ~ знак το σημείο της παύσης.

паузок, -зка α. ελαφρό φορτηγό ποταμόπλοιο.

паук, -а α. αράχνη. || άγριος εκμεταλλευτής.

паукообразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно. 1 αραχνοειδής. 2 ουσ. -ые, -ых πλθ. τα αραχνοειδή.

*паупер, -а α. (γραμ. λόγος)· φτωχός, πένης, άκληρος.

пауперизация, -и θ. φτώχευση μαζική.

пауперизм, -а α. φτώχευση των εργατικών μαζών.

паут, -а α. (διαλκ.) αλογόμυγα· ντάβανος· οίστρος.

паутина, -и θ. ιστός της αράχνης, αράχνη. || μτφ. αραχνοϋφανση. || μτφ. πλεκτάνη.

паутинка, -и θ. τριχίτσα του ιστού της αράχνης. || αραχνοϋφανση.

паутиный επ. αράχνινος, της αράχνης· -ые нити αράχνινες κλωστές.

паучий, -ья, -ье επ. της αράχνης, αράχνινος· -ьи нѠжки τα ποδαράκια της αράχνης.

паучок, -чкѣ α. αραχνίτσα.

*пѣс, -а α. 1 το πάθος· говорить с -ом μιλά με πάθος. 2 ενθουσιασμός· ~ созидательного труда πάθος δημιουργικής εργασίας.

пах, -а α., προθτ. ο -е, в -ѣ ο βουβώνας.

пахание, -я ουδ. όργωση, -ωμα, αλέτρισμα, αροτρίαση.

паханный επ. οργωμένος, αλετρισμένος, αροτριωμένος.

пахарь, -я α. γεωργός, ζευγολάτης, ζευγάς, ζευγίτης.

пахать, пахѣ, пахѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. паханный, βρ: -хан, -а, -ο ρ.δ. οργώνω, αλετριζω, αροτριώνω. || εκφρ. (и) мы ~ли και μεις πήραμε μέρος, αν και σε ασήμαντο βαθμό.

*пахитѠсса, -и θ. (παλ.) λεπτό τσιγάρο.

пахитѠска, -и θ. βλ. пахитѠсса.

пахнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. пах, ~ла, ~ло ρ.δ. 1 μυρίζω· цветѠк -ет прекрѣсно το λουλούδι μυρίζει θαυμάσια· как нехорошо -ет! (απρόσ.) τι άσχημα που μυρίζει! дѣрно -ет! (απρόσ.) βρωμάει! 2 προαισθάνομαι, υποφιάζομαι· -ет содой μυρίζει καβγάς. || εκφρ. -ет порохом μυρίζει μπαρούτι (πόλεμος)· чтѠбы дѣхом не пахло (παλ. κ. απλ.) ξεκουμπίσου απ' εδώ, φύγε απ' εδώ να ξεβρωμίσει ο τόπος.

пахнуть, -нет ρ.σ. φυσώ· ветер ~ѣл άνεμος φύσηξε.

паховѠй επ. βουβωνικός.

пахота, -и θ. 1 βλ. пахание. 2 χωράφι οργωμένο.

пахотный επ. του οργώματος, για όργωμα. || αρόσιμος, καλλιεργήσιμος· -ая земля καλλιεργήσιμη γη.

пахта, -и θ. βουτυρόγαλα.

пахтанье, -я ουδ. 1 χτύπημα του γάλατος για βουτυροποιία. 2 βλ. пахта.

пахтать ρ.δ.μ. χτυπά το γάλα για βουτυροποιήση.

пахучесть, -и θ. ευωδιά· μυρουδιά.
пахучий, -ая, -ее επ. ευώδης, αρωματώδης, μυρουδάτος, μοσχοβόλος, μυροβόλος.
пахучи, -á α. (απλ.) πιτσιρίκος.
*пахичент, -а α., -ка, -и θ. ασθενής με την επίβλεψη του γιατρού.
*пахичизм, -а α. ειρηνισμός, πασιφισμός.
*пахификация, -и θ. ειρήνευση αναγκαστική (επιβλημένη).
пахичист, -а α., -ка, -и θ. ειρηνιστής, οπαδός του ειρηνισμού.
пахичистский επ. ειρηνιστικός, του ειρηνισμού ή του ειρηνιστή· -ие взгляды ειρηνιστικές απόψεις.
паче επίρ. με σημ. συγκρ. β. περισσότερο. || **εκφρ.** - ТОГО; ТЕМ - επι πλέον· ακόμα περισσότερο.
пачечный επ. του πακέτου. || **εκφρ.** -ая стрельба μπαταριές, ομαδικά πυρά.
пачка, -и θ. 1 πακέτο· πάκο· χαρτόδεμα, η δέσμη· - дѢНЕГ δέσμη χρημάτων· - чѢП πακέτο τσάι. 2 (ορνιθ.) στρώμα. 3 φούστα μπалаρίνας. 4 επίρ. -ами κατά ομάδες, αλληλοδιαδόχως· κομπολόι. || **εκφρ.** СТРЕЛЯТЬ -ами ρίχω μπαταριές.
пачканье, -я ουδ. ρύπανση· λέρωμα· λέκιασμα· κηλίδωση, σπύλωση.
пачкать ρ.δ.μ. 1 ρυπαίνω· λερώνω· λεκιάζω· κηλιδώνω, σπυλώνω. 2 γράφω, ζωγραφίζω αδέξια, ακαλαίσθητα· μουντζουρώνω. || **εκφρ.** - репутацию ή ймя σπυλώνω τη φήμη, το όνομα (κάποιου). || -ся ρυπαίνομαι, λερώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. || αναμιγνύομαι, συμμετέχω σε βρωμερή υπόθεση. || λασπώνομαι.
пачкотня, -и θ. αδέξια, ακαλαίσθητη εργασία, ζωγραφιά· μουντζούρα.
пачкун, -á α. λερός, βρωμιάρης, μουντάρης, μουντζαλωτής. || ζωγράφος της κακής ώρας.
пачулевый επ. του πατσουλίου ή απο πατσουλίου· ~ запах μυρουδιά απο πατσουλί.
*пачули, -ей πλθ. 1 πατσουλί (φυτό). 2 αιθέριο έλαιο (απο φύλλα πατσουλίου).
*пашá, -и, γεν. πλθ. -ей α. πασάς.
пашалык, -а α. το πασαλίκι.
пашенка, -и θ. οργωμάτι.
пашенный επ. οργωμένος, αροτριωμένος.
пашня, -и θ., γεν. πλθ. -шен. 1 (παλ.) όργωμα, -ση, αροτρίαση. 2 χωράφι οργωμένο ή καλλιεργημένο.
*паштѣт, -а α. παστίτσο.
паштѣтный επ. του παστίτσου.
пашенок, -нка α. (απλ.) κουτσούβελο, μυξιάρικο, κουταβάκι.
пáсныи επ: -ая ικρά το μαύρο χαβιάρι.
пáльныйи, -а α. το κολλητήρι, εργαλείο συγκόλλησης.

пáльныйи επ. συγκολλητικός, της συγκόλλησης· -ая лампа λυχνία (λάμπα) συγκόλλησης· -ая трубка καμινευτής αυλός συγκόλλησης, το μπек.
пáльныйи, -а α. συγκολλητής, μεταλλοτεχνίτης συγκολλήσεων.
пáние, -я ουδ. μεταλλοσυγκόλληση.
пáнныйи επ. συγκολλημένος (για μέταλλα).
пáсничать ρ.δ. φέρνομαι σαν παλιάτσος.
пáть, -и, -ишь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. пáнныйи, пáни, -а, -о ρ.δ.μ. κολλώ, συγκολλώ (για μέταλλα). || -ся (συγ)κολλούμαι.
*пáци, -а α. γελωτοποιός, παλιάτσος, κλόουν. || άνθρωπος γελοίος.
*пéан, -а α. παιάνας. || (φιλγ.) βλ. пéон!
пéвать ρ.δ. βλ. пéть.
пéвец, -вца α., -вца, -и θ. τραγουδιστής, -τρια, κοιδός. || ποιητής, υμνητής· ~ весны τραγουδιστής της Άνοιξης.
пéвичка, -и θ. 1 πτηνό ωδικό. 2 (περιφρ.) τραγουδίστρια· кафешантанская - τραγουδίστρια των καφεσαντάν, των καμπαρέ.
пéвун, -á α., -ья, -и θ. γεν. πλθ. -ний; τραγουδιστής, -τρια· τραγουδισταράς, -ρού.
пéвуче επίρ. μελωδικά.
пéвучесть, -и θ. μελωδικότητα, μελωδία· ~ стихá μελωδικότητα του στίχου.
пéвучийи επ. μελωδικός, ασματικός· ωδικός· φαλμωδικός· τραγουδιστός· ~ ГóЛОС μελωδική φωνή· ~ СТИХ μελωδικός στίχος.
пéвческийи επ. τραγουδιστικός, του τραγουδιστή.
пéвчийи, -ая, -ее επ. 1 ωδικός· -ие птiцы ωδικά πτηνά. 2 ουσ. τραγουδιστής, μέλος χορωδίας· φάλτης.
пéгийи επ. βρ: пег, -а, -о παρδαλός, ποικιλόχρωμος· στικτός.
*пéдагог, -а α. παιδαγωγός.
*пéдагогика, -и θ. η παιδαγωγική.
пéдагогическийи επ. παιδαγωγικός, της παιδαγωγικής ή του παιδαγωγού· ~ институт παιδαγωγικό ινστιτούτο· -ое учiлище το διδασκαλείο.
пéдагогично επίρ. παιδαγωγικά.
пéдагогичность, -и θ. παιδαγωγικότητα· ο παιδαγωγικός τρόπος.
пéдагогичныйи επ., βρ: -чен, -чна, -чно; παιδαγωγικός, κατά τους παιδαγωγικούς κανόνες· ~ поступок παιδαγωγική συμπεριφορά.
*пéдагогiя, -и θ. (παλ.) παιδαγωγία, παιδαγωγική.
*пéдáль, -и θ. το ποδόπληκτρο, πεντάλ· πατήρα.
пéдáльныйи επ. του πεντάλ, με πεντάλ.
*пéдáнт, -а α., -ка, -и θ. σχολαστικός, -ή· φευτομορφωμένος· λεπτολόγος· φορμαλιστής.

педантизм, -а α. σχολαστικισμός.
педантический επ. σχολαστικός, του σχολαστικού.
педантичность, -и θ. σχολαστικότητα.
педантичный επ., βρ: -чен, -чна, -ο σχολαστικός, διακρινόμενος για το σχολαστικισμό.
педантский επ. σχολαστικός, του σχολαστικού, ιδιάζων στο σχολαστικό.
педанство, -а ουδ. σχολαστικισμός, σχολαστικότητα.
педуз, -а α. ανώτερο παιδαγωγικό ίδρυμα.
*педель, -я α. (πάλ.) επόπτης· ευταξίας πανεπιστημιακής σχολής.
педерáст, -а α. παιδεραστής.
педерастический επ. παιδεραστικός.
*педерáстия, -и θ. παιδεραστία.
педиáτρ, -а α. παιδίατρος.
педиатрический επ. παιδιατρικός.
*педириатрия, -и θ. παιδιατρική.
*педикюр, -а α. ποδιατρία, τυλιατρία.
педикюрный επ. ποδιατρικός, τυλιατρικός.
педикюрша, -и θ. η ποδιατρος, η τυλιατρος.
пединститут, -а α. παιδαγωγικό Ινστιτούτο.
педóлог, -а α. παιδολόγος.
педологический επ. παιδολογικός.
*педология, -и θ. παιδολογία.
*педóметр, -а α. όργανο μέτρησης αριθμού βημάτων.
педпράктика, -и θ. πρακτικές παιδαγωγικές ασκήσεις.
педсовет, -а α. παιδαγωγικό συμβούλιο· συνεδρίαση του καθηγητικού σύλλογου.
педучилище, -а ουδ. διδασκαλείο.
пéжина, -и θ. στίγμα ζωηρό στο τρίχωμα των ζώων.
*пезéта κ. пезéта, -и θ. η πεσέτα (νόμισμα ισπανικό).
*пéзо κ. пéсо ουδ. άκλ. πέσο, νομισματική μονάδα λατινοαμερικανικών κρατών.
*пейзáж, -а α. τοπίο· τοποθεσία· τοπιογραφία, πίνακας τοπίου.
пейзажист, -а α., -ка, -и θ. τοπιογράφος.
пейзажный επ. του τοπίου, τοπιογραφικός· -ая живопись η τοπιογραφία· -ое искусство η τέχνη της τοπιογραφίας.
*пейзáн, -а, πλθ. -áны, -ов κ. **пейзáнин**, -а πλθ. -áне, -án α. (ειρν.) αγρότης.
пейзáнка, -и θ. αγρότισσα.
пейзáнский επ. (ειρν.) αγροτικός.
*пéйс, -а α. μακρύς βόστρυχος, πλόκαμος, μακριά μούλλα.
*пек, -а α. (τεχ.) πίσσα, πισσίτης, κατράμι· изготовление асфальта из -а κατασκευή ασφάλτου από πίσσα.
пекáн, -а α. δέντρο καρυδοειδές.

пекáрный επ. του φούρνου· αρτοποιίας· -ое ремеслó το επάγγελμα του φούρναρη· -ая печь φούρνος αρτοποιείου.
пекáрня, -и, γεν. πλθ. -рен, δοτ. -рням θ. φούρνος, αρτοποιείο, φουρνάρικο, φωμάδιο.
пекáрский επ. του φούρναρη· ~ фартук η ποδιά του φούρναρη.
пéкарь, -я α. φούρναρης, αρτοποιός, φωμάς.
пеклевáнка, -и θ. 1 άχνη αλεύρου, πάσπαλη, φαρίνα. 2 βλ. **пеклевáнник**.
пеклевáнный, -а α. (παλ.) αχνήσιο φωμί.
пеклевáнный επ. φιλαλεσμένος, φιλοκοσμισμένος, αχνήσιος· -ая мука βλ. **пеклевáнка** (1σημ.).
пеклевáть, -лéю, -лéшь, παθ. μтχ. **пеклéванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. φιλαλέθω, φιλοκοσκινίζω.
пеклéвка, -и θ. φιλάλεσμα, φιλοκοσμίσιμα.
пéкло, -а ουδ. 1 φωτιά του Αδη, της κόλασης. 2 καύσωνας, κάφα. 3 μтф. κάμινος, καμίνι· - бóя καμίνι της μάχης.
*пектiн, -а α. (χημ.) η πηκτική.
пектóвый επ. της πηκτικής.
*пелáгический επ. πελαγικός, πελάγιος.
*пеларгóния, -и θ. πελαργόνιο (επιστ.), πελαργόνια, γεράνια, αρμπαρόριζα (λι.).
пеленá, -и, πλθ. **пеленé**, -лén, -ленáм θ. 1 κάλυμμα, σκέπασμα· καλύπτρα, πέπλος· στρώμα. 2 πλθ. -и (παλ.) τα σπάργανα. 3 το χαμηλότερο μέρος της στέγης, γείσιος της στέγης. || **εμφρ.** от -лén ή с -лén από τα σπάργανα, από τη νηπιακή ηλικία· **егó знáю с пелén** τον ξέρω απ' όταν ήταν ακόμα πολύ μικρός· (слóбно, тóчно) - (с глаз) υπάλα ή спáла μου 'φυγε το σκοτάδι που είχα στα μάτια, άνοιξα τα μάτια, κατάλαβα την αλήθεια, την πραγματικότητα.
пеленáние, -я ουδ. σπαργάνωση, -μα, φάσκιωμα.
пеленáть ρ.δ.μ. σπαργανώνω, φασκιώνω. || -ся σπαργανώνομαι, φασκιώνομαι.
пеленáшка, -и α. κ. θ. (απλ.) βυζανιάρικο, βρέφος.
*пéленг, -а α. η κατά προσέγγιση εκτίμηση της θέσης ενός σημείου.
*пеленгáтор, -а α. γωνιόμετρο, διοπτήρας.
*пеленгáция, -и θ. διόπτρευση, προσανατολισμός.
пеленгiрование, -я ουδ. βλ. **пеленгáция**.
пеленгiровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. βλ. **пеленговáть**.
пеленговáть, -гýю, -гýешь ρ.δ.κ.σ.μ. διοπτεύω, καθορίζω τη θέση ενός σημείου.
пелéнка, -и θ. σπάργανο. || **εμφρ.** **вiйти из -ок** βγαίνω από τα σπάργανα, μεγαλώνω, καταλαβαίνω πια· от -ок ή с -ок από τα σπάργα-

να, απο τη βρεφική ηλικία.

***πελερίνα**, -η θ. πελερίνα, περιώμιο, επινώτιο, μπέρτα· (ε)σάρπα.

πελερίγκα, -ι θ. βλ. πελερίνα.

***πελικάν**, -α α. πελεκάν, -άνος (επιστ.), ο σακιάς (λκ.).

πελικάννι, -βγ, -βε επ. πελεκάνινος.

***πελλάγρα**, -η θ. πελλάγρα (νόσος).

πελμένι, -ει πλθ. (ενκ. **ΠΕΛΜΕΝЬ**, -я α.) πελμένι, είδος φαγητού.

πελμέννι επ. του πελμενιού, για πελμένι· -οε **τέστο** ζυμάρι για πελμένι. || ουσ. εστιατόριο φαγητού πελμένι.

πέμза, -η θ. η κίσηρη, ελαφρόπετρα.

πέμзováт, -зύю, -зύешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **πέμзováннi**, βр: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. λειαινω με κίσηρη. || **-ся** λειαινομαι με κίσηρη.

πέμзovый επ. της κίσηρης, απο κίσηρη· -пыль ή **псрoшóк** κισσηρόσκονη.

πένα, -η θ. 1 αφρός· **морская** ~ αφρός της θάλασσας· **мыльная** ~ η σαπουνάδα· **снять** ~у ξαφρίζω· ~ **изo рта у живóтннх** αφρός απο το στόμα των ζώων· - **в бoкáлe с шампáнским** αφρός στο ποτήρι με σαμπάνια. || **εκφр.** с -oй у рта αφρίζοντας, με αφρούς στο στόμα (θερμώς, με πάθος).

***пенáл**, -а α. γραφιδοθήκη, κασετίνα.

***пенáты**, -ов πλθ. (παλ.) εστία, το πατρικό σπίτι, οικογενειακή εστία. || **εκφр.** к **домáшннм** (к **роднým, свойм**) -ам στην προγονική εστία, στο σπίτι των προγόνων.

пенéк, -нýкá α. μικρό ριζοκούτσουρο· ριζοκούτσουρο.

πέни, -ей πλθ. (ενκ. **пéня**, -и θ.)· (παλ.) τα μουρμούρητά, τα παράπονα, μεμφιμερίες.

пéние, -я ουδ. 1 τραγούδισμα. 2 τραγούδι, άσμα· ωδή. 3 κελάδημα. 4 ωδική· **преподавáтeль** -я μουσικοδιδάσκαλος ωδικής· **преподавáтeль** ~ διδάσκω ωδική·

пéнистýй επ., βр: -нист, -а, -ο αφρώδης, γεμάτος αφρό· -не **вóлнн** αφρισμένα κύματα· -се **мáлo** σαπουνι που βγάζει πολυ αφρό.

пéнитe, -ню, -нишь ρ.δ.μ. κάνω να αφρίσει, να βγάλει αφρό. || (παλ.) γεμίζω με αφρώδες υγρό. || **-ся** αφρίζω, βγάζω αφρό· αφροσκεπάζομαι. || γεμίζω (πληρούμαι) με αφρώδες υγρό. || μтф. εξοργίζομαι, λυσσαιάζω.

***пеницеллiн**, -а α. πανικιλίνη.

пéнка, -и θ. πέτσα, επίπαγος, κρούστα (σε γάλα κ.τ.τ.). || **εκφр.** **снимáтe** ~и παίρνω τον αφρό (το καλύτερο μέρος χωρίς να μου αξίζει).

пéнка, -и θ. βλ. **пéночка**!

пéнка, -и θ. 1 σήπιο ή αφρός της θάλασσας (ορυκτό). 2 καπνοσύριγγα, πίπα απο σήπιο.

пéнкovый επ. απο σήπιο· - **мундштýк** πίπα

απο σήπιο.

пéнкoснимáтeль, -я α. (ειρν.) σφετεριστής του καλύτερου μέρους και χωρίς να κοπιάσει, αλλοτριοφάγος.

пéнкoснимáтeльскýй επ. σφετεριστικός.

пéнкoснимáтeльствo, -а ουδ. σφετερισμός, ιδιοποίηση, οικειοποίηση (του καλύτερου μέρους, του αφρού)· αλλοτριοφαγία.

***пéнни** ουδ. άκλ. 1 βλ. **пéнс**. 2 πένα, νόμισμα φιλανδικό.

пéнник, -а α. (παλ.) είδος δυνατού κρασιού.

пéннýй επ. 1 βλ. **пéнистýй**. 2 (για οινόπνευματώδη ποτά) δυνατός. || ουσ. -οε βλ. **пéнник**.

пéночка, -и θ. είδος υπολαΐδας (πτηνό).

пéночка, -и θ. λεπτή πέτσα, πετσίτσα.

***пéнс**, -а α. πένα, νόμισμα αγγλικό.

***пéнсиóн**, -а α. (παλ.) βλ. **пéнсия**.

пéнсионéр, -а α., -ка, -и θ. συνταξιούχος, -α.

пéнсионéрскýй επ. του συνταξιούχου.

пéнсиóннýй επ. της σύνταξης· -ая **кнiжкa** το βιβλιάριο της σύνταξης.

***пéнсия**, -и θ. σύνταξη· ~ за **вiслугу** лет σύνταξη για συμπλήρωση του χρονικού ορίου εργασίας· **персонáльнáя** ~ προσωπική (ατομική) σύνταξη (για ιδιαίτερη υπηρεσία στον επанаστικό, κρατικό, κοινωνικό, οικονομικό, στρατιωτικό τομέα)· **вiйти (перейтi)** на ~ю πηγαίνω στη σύνταξη· **получáтe** ~ю παίρνω σύνταξη, συνταξιοδοτούμαι.

***пéнснé** ουδ. άκλ. πενσνέ, ματογαύλια στηριζόμενα μόνο στη μητέρα.

***пéнтагрáммa**, -η θ. πεντάγραμμα, πεντάγωνο, πεντάλφα.

***пéнтáμετρ**, -а α. στίχος πεντάμετρος, απο πέντε μετρικά πόδια.

***пéнтáεдр**, -а α. (μαθ.) το πεντάεδρο.

пéнтoх, -а α. (απλ.) αργοκίνητος, αργοσάλευτος, νωθός, οκνός. || ελαφρόνους, κουφό-νους, κουφόμυαλος, λειψός.

пéнь, **пня**, πλθ. **пни** α. 1 ριζοκούτσουρο, το πρέμνο. 2 μтф. άνθρωπος βραδύνους ή άπονος. || **εκφр.** как - ή **пнéм стоáтe** σαν κούτσουρο στέκεται (ακίνητος, αποβλακωμένος)· **стáтe** в ~ περιέρχομαι σε αμηχανία, σύγχυση.

пéнýкá, -и θ. κλωστή κανναβιού.

пéнýкóвнýй επ. καννάβινος, -βίσιος.

***пéньoάρ**, -а α. 1 περιβόλαο (κομμάτι υφάσματος στο λαιμό και στους ώμους του κουρευόμενου). 2 (παλ.) πενιουάρ, γυναικείο πραινό ένδυμα.

пéня, -и θ. πρόστιμο (για μη πληρωμή ή καθυστέρηση αυτής).

пéня² βλ. **пéни**.

Πενιάτ ρ.δ. παραπονούμαι, μουρμουρίζω· επιπικρίνω, ρίχνω το βάρος, την ευθύνη σε κάποιον. || **εκφρ.** ~Ий на себя ρίχνε το φταίξιμο στον εαυτό σου.

***πεόν**¹, ~α α. παιάνας (τρεις άτονες συλλαβές και μία τονιζόμενη).

***πεόν**², ~α α. αγρότης ή εργάτης γης στη λατινική Αμερική.

πεονάζ, ~α α. σύστημα εξάρτησης των αγροτών από τους γεωκτήμονες στη λατ. Αμερική.

πέπελ, ~πλα α. στάχτη, τέφρα. || **εκφρ.** ОБРАТІТЬ В ~ μετατρέπω σε στάχτη, κάνω στάχτη, αποτεφρώνω (καταστρέφω εντελώς)· ОБРАТІТЬСЯ В ~ γίνομαι στάχτη, αποτεφρώνομαι, καταστρέφομαι τελείως· ПОДНІАТЬ ИЗ ~πλα ανορθώνω (ανεγείρω) από τη στάχτη (απο ολοκληρωτική καταστροφή)· ПОСІПАТЬ ~ОМ ГЛАВУ́ βαρυπενθώ, βυθίζομαι σε πένθος.

Πεπελίτ ρ.δ.μ. (γραμ. λόγος) μετατρέπω σε στάχτη, κάνω στάχτη.

Πεπελίτσε, ~α ουδ. 1 καμένος τόπος. 2 (παλ.) η εστία, το πατρικό σπίτι.

Πεπελνίτσα, ~И θ. σταχτοδοχείο, ~δόχη, τεφροδοχείο, σταχτερό, ~τιέρα.

Πεπελνίτ επ. 1 της τέφρας, της στάχτης. 2 σταχτερός· σταχτής, σταχτόχρωμος.

***Πεπινζέρκα**, ~И θ. (παλ.) αποφοιτήσασα φοιτήτρια σε πρακτική στο ίδιο πανεπιστήμιο.

***Πεπλум**, ~α α. πέπλο (των αρχαίων ελληνίδων και ρωμαίων γυναικών).

***Πεπίνη**, ~α α. η πεφίνη.

Πεπίνον επ. πεπτικός· της πεφίνης· ~НЕ препараты πεπτικά φάρμακα.

***Πεπτόν**, ~α α. πεπτή, πεπτόνη.

Πεπτόνον επ. της πεπτής, της πεπτόνης.

Περγάτ, ~ά (~ύ) α. (απλ.) εμπόρευμα πρώτης ποιότητας. || το πρωτοστάλαγμα οινόπνευματος.

Περγέτ επ. υπερθ. β. του επ. ПЕРВЫЙ. 1 πρώτιστος, πρωταρχικός· ~ее УСЛОВІЕ πρωταρχικός όρος· ~ая задача πρώτιστο καθήκο. 2 ο ο καλύτερος, ο πιο καλός, ο κάλλιστος.

Περγένετ, ~Ица α. 1 ο πρωτότοκος. 2 μτφ. πρωτόβγαλτος, νεόβγαλτος, νεοφυής; πρωτοφυής· πρωτοφάνερος.

Περγένετ, ~а ουδ. το πρωτάθλημα· ЗАВОЕВАТЬ ~ καταχτώ (παίρνω) το πρωτάθλημα· СОВЕРЕНОВАНІЯ ЗА ~ мІРА αγώνες για το παγκόσμιο πρωτάθλημα.

Περγένετ, ~ствую, ~ствуешь и. ~ствую ~ствуешь μтχ. ενεστ. первенствующий ρ.δ. είμαι πρώτος, προηγούμεν, κατέχω τα πρωτεία.

Περγένετ επ. από μтχ. σπουδαίος, σημαντικός, πρωτεύων· πρωταρχικός, κεφαλαϊώδης· ~ элемент πρωτεύον στοιχείο.

Περγίνκα, ~И θ. (απλ.) το πρωτόβγαλτο, το

νέο, το καινούριο, το πρώτο· ЯБЛОКИ--И τα πρώτα (ώριμα) μήλα.

Περγίντ επ. 1 αρχικός, πρώτος, πρωταρχικός· ~ая обработка металла η αρχική επεξεργασία· του μετάλλου· ~ период развития η αρχική περίοδος ανάπτυξης. 2 βασικός, κύριος. 3 πρωτοβάθμιος· της βάσης· ~ая парторганизація η κομματική οργάνωση βάσης. || **εκφρ.** ~не породы πρωτογενή εδάφη.

Περγόπ επ: ~ая шутка πρωταπριλιάτικο ψέμα.

Περγόπ επ: ~ строй το πρωτόγονο κοινωνικό σύστημα κοινοκτημοσύνης.

Περγόπ, ~И θ. 1 το άθικτο, αρχέγονη ύπαρξη. 2 αρχική ύπαρξη.

Περγόπ επ. 1 πρωτόγονος, αρχέγονος, πρωτογενής· ~ое общество πρωτόγονη κοινωνία· ~ коммунизм πρωτόγονος κομμουνισμός· ~ человек πρωτόγονος άνθρωπος. || μтф. απархαιωμένος, πανάρχαιος, παμπάλαιος· ~ая техника απархαιωμένη τεχνική. || μтф. άγριος, καθυστερημένος, απολίτιστος· ~не нравы πρωτόγονα ήθη. 2 άθικτος, παρθένος· ~ая природа джунглей η παρθένα φύση της ζούγκλας. 3 αρχικός, πρωταρχικός.

Περγότ, ~дка α. ζώο χρονιάρικο· (απλ.) παιδάκι χρονιάρικο. || στρατιώτης στον πρώτο χρόνο της θητείας.

Περγότ επ. (γραμ. λόγος) πρωτοδημιουργημένος. || μтф. άθικτος, καθарός, γνήσιος. || **εκφρ.** ~ хаос το προαιώνιο χάος.

Περγόμ, ~Я ουδ. (διαлк.) η αρχή του χειμώνα. || το πρώτο χειμωνιάτικο ταξίδι με έλκηθρο.

Περγότ, ~а α. ιστορικά πρωτότυπα κείμενα· изучать марксизм-ленинизм по ~ам μελετώ το μαρξισμό-λενινισμό από τις πηγές.

Περγότ, ~а α. αθλητής, παίκτης πρώτης κατηγορίας.

Περγότ, ~а α., ~ца, ~И θ. μαθητής, ~τρια πρώτης τάξης δημοτικού σχολείου.

Περγότ επ. πρώτης τάξης, ποιότητας.

Περγότ, ~а α., ~ца, ~И θ. φοιτητής, ~τρια πρώτου έτους.

Περγότ επ. του πρώτου φοιτητικού έτους. || ουσ. βλ. ПЕРВОКурсник.

Περγότ, ~Я α. η Πρωτομαγιά.

Περγότ επ. πρωτομαγιάτικος· ~ парад πρωτομαγιάτικη παρέλαση· ~ие призеВны πρωτομαγιάτικα συνθήματα· ~ праздник πρωτομαγιάτικη γιορτή· ~ день πρωτομαγιάτικη μέρα.

Περγότ επ. (απλ.) πριν απ' όλα, πρώτιστα, στην πρώτη γραμμή.

Περγότ, ~а ουδ. 1 (απλ.) αρχή, πρωταρχή. 2 (γραμ. λόγος) αφετηρία· βασική αρχή.

первоначально επίρ. αρχικά, στην αρχή, κατ' αρχή.

первоначальный επ. 1 αρχικός· - план το αρχικό σχέδιο· -ая причина αρχική αιτία. || πρώτος· -ая любовь η πρώτη αγάπη. || προηγούμενος, πρότερος, ο πρώην, προγενέστερος. 2 πρωταρχικός. 3 στοιχειώδης· -ое обучение στοιχειώδης εκπαίδευση· -ые сведения по арифметике στοιχειώδεις γνώσεις αριθμητικής.

первообраз, -а α. το πρότυπο.

первообразный επ. (γραμ. λόγος)· πρότυπος, αρχέτυπος· -ая форма πρότυπη μορφή.

первооснова, -ы θ. αρχική (θεμελιακή) βάση, το ουσιώδες, το βασικό, το κύριο.

первооткрыватель, -я α. ο πρώτος που ανακάλυψε.

первоочередной κ. **первоочерёдный** επ. πρωταρχικός, πρώτιστος, επείγων, της πρώτης γραμμής, άμεσος.

первоочередность, -и θ. το πρώτιστο, το πρωταρχικό, το άμεσο.

первопечатник, -а α. πρώτος θεμελιωτής εκτύπωσης βιβλίων.

первопечатный επ.: -ые книги τα πρώτα εκτυπωμένα βιβλία.

первопрестольный επ. (παλ.) της πρώτης ή αρχικής πρωτεύουσας. || ουσ. θ. -ая η Μόσχα.

первоприсутствующий επ. (παλ.) προεδρεύων ενός τμήματος της γερουσίας (επι τσάρου), πρωτοκάθεδρος. || ουσ. ο προεδρεύων, ο πρωτοκάθεδρος.

первопричина, -ы θ. πρωταρχική (κύρια, βασική) αιτία.

первопутье, -тка α. το πρώτο χειμερινό ταξίδι με έλικθρο.

первопутье, -я ουδ. βλ. первопутье.

перворазрядник, -а α., -ца, -ы θ. αθλητής, -τρια πρώτης κατηγορίας.

перворазрядный επ. πρώτης κατηγορίας· ресторан ~ εστιατόριο πρώτης κατηγορίας. || υπέροχος, έξοχος, πρώτης τάξης· εξαιρετικός· - жених εξαιρετικός μνηστήρας.

первородный επ. 1 (παλ.) πρωτότοκος· ~ сын πρωτότοκος γιός. 2 αρχικός, προηγούμενος· -ая свежесть η αρχική φρεσκάδα. || εκφρ. ~ грех το προπατορικό αμάρτημα.

первородство, -а ουδ. 1 (παλ.) πρωτογονία, πρωτογένεια, πρεσβυογένεια. 2 η πρώτη θέση.

первородная επ. πρωτοτόνα, πρωτόγενη· -ая женщина πρωτοτόνα γυναίκα. || ουσ. η πρωτοτόνα, η πρωτάρα.

первосвященник, -а α. πρωθιερέας.

первосортный επ. πρώτης ποιότητας· ~ товар εμπόρευμα πρώτης ποιότητας. || υπέρο-

χος, έξοχος· εξαιρετικός.

первостатейный επ. 1 (παλ.) πρώτης κατηγορίας· ~ купец έμπορας πρώτης κατηγορίας (οι έμποροι στην τσαρική Ρωσία χωρίζονταν σε κατηγορίες). 2 υπέροχος, πρώτης τάξης ή ποιότητας· ~ товар εμπόρευμα πρώτης τάξης. || σημαντικός, μεγάλος, εξαιρετικός.

первостепенный επ. πρώτιστος, πρωταρχικός, κύριος, βασικός, υπέρτατος.

первотёлка, -и θ. αγελάδα πρωτόγενη, πρωτάρα.

первотельная επ. πρωτόγενη· -ая корова βλ. первотёлка.

первоцвет, -а α. 1 πριμούλη, ηρανθές, πασχαλιά. 2 το πρωτολούλουδο.

первоцветный επ. της πριμούλης, της πασχαλιάς. || ουσ. -ые πλθ. τα πριμουλοειδή.

первоэлемент, -а α. το πρωταρχικό (πρώτιστο) στοιχείο.

первый (τακτικό αριθμητικό)· πρώτος· -ое впечатление η πρώτη εντύπωση· ~ курс πρώτο έτος φοίτησης· -ое апреля η πρωταπριλιά· -ые годы жизни τα πρώτα χρόνια της ζωής· при ~ом случае με την πρώτη ευκαιρία· -ые цветы τα πρώτα λουλούδια (πρωτολούλουδα)· -ые плоды οι πρώτοι καρποί, τα πρωιμάδια, οι πρωιμιές, τα πρωτολούβια· -ая любовь η πρώτη αγάπη· ~ поцелуй το πρώτο φιλή· ~ ученик в классе ο πρώτος μαθητής στην τάξη· играть ~ую роль παίζω τον πρώτο (κύριο) ρόλο· πρωταγωνιστώ· предметы ~ой необходимости αντικείμενα (είδη) πρώτης ανάγκης· ~ сорт πρώτη ποιότητα· ~ голос (μουσ.) πρώτη φωνή. || ως ουσ. ουδ. -ое το πρώτο φαγητό (σούπα, βραστό). || (παρενεθетικό)· -ое πρώτο, κατά πρώτο. || εκφρ. -ое дело α) πριν απ' όλα, πρώτα-πρώτα, πρώτιστα, στην πρώτη γραμμή. β) το πιο καλύτερο, το καλύτερο απ' όλα, το πρώτιστο, το υπέροχο, το εξαιρετικό· -ая помощь η πρώτη (υγειονομική) βοήθεια· из ~ых рук απο πρώτο χέρι, απο την πηγή· не ~ой молодости όχι και νέος (λίγο μεγάλος, πιανούμενος)· не -ое число (απλ.) θα έχεις κανές (δυσάρεστες) συνέπειες, θα σε τσούξει· ~ среди равных εξέχων, επιφανής.

пергамен βλ. пергамент.

пергаменный βλ. пергаментный.

***пергамент** κ. **пергамен**, -а α. 1 η περγαμηνή. 2 χειρόγραφο σε περγαμηνή. 3 περγαμινό χαρτί.

пергаментный κ. **пергаменный** επ. 1 περγαμνός. 2 μτφ. κίτρινωπός· αχρός. || εκφρ. -ая бумага περγαμινό χαρτί.

пергамин, -а α. 1 λεπτό χαρτί ξεσηκώματος. 2 είδος πισσόχαρτου.

***пергидроль**, -я α. υπεροξειδίο υδρογόνου.

пере... (πρόθεμα)· χρησιμοποιείται για το σχηματισμό ρημάτων και σημαίνει: 1 κατεύθυνση της ενέργειας ή κίνησης απο το ένα μέρος στο άλλο π.χ. **перебежать**, **передвинуть**, **пересестъ**, **перейти**. 2 επανάληψη της ενέργειας εκ νέου ή κατ' άλλον τρόπο: **переделать**, **перекрѳить**. 3 υπέρμετρη ενέργεια, ακόμα και μέχρι άσχημα αποτελέσματα: **переварить**, **передержать**, **перехвалить**, **пережечь**. 4 επαύξηση της ενέργειας: **перекричать**, **переспорить**. 5 επέκταση της ενέργειας σε πολλά πρόσωπα ή αντικείμενα και με ένταση: **переловить**, **перестрелять**, **перемокнуть**. 6 χώρισμα σε δύο ή και περισσότερα μέρη: **перегородить**, **переломить**, **перепилить**. 7 αλλαγή κατεύθυνσης της ενέργειας: **передать**, **переслать**, **передовѳить**. 8 κάλυψη ορισμένου χρόνου: **перезимовать**, **переночевать**, **переждать**. 9 μετατροπή, μεταβολή· πέρασμα απο μιά κατάσταση σε άλλη: **пережечь** (дрова в уголь) καιώ τα ξύλα, ώσπου να γίνουν κάρβουνα. 10 ενέργεια μικρής διάρκειας ή βραχύχρονης επανάληψης: **передохнуть**, **перекурить**, **перекусить**. 11 με την κατάληξη -ся αλληλο... **переглядываться**, **переписываться**.

переадресовать, -сую, -суеть, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переадресованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. αλλάζω τη διεύθυνση· -письмо αλλάζω τη διεύθυνση της επιστολής.

переадресовка, -и θ. αλλαγή διεύθυνσης διαμονής.

переадресывание, -я ουδ. βλ. **переадресовка**.

переадресывать ρ.δ. βλ. **переадресовать**. || -ся αλλάζω, αποκτώ άλλη διεύθυνση διαμονής.

перееарестовать, -тую, -туеть, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перееарестованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. συλλαμβάνω όλους ή πολλούς.

перееассигновать, -ную, -нуеть παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перееассигнованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. αλλάζω την επιχορήγηση· επιχορηγώ εκ νέου.

перееассигновывать ρ.δ. βλ. **перееассигновать** || -ся παίρνω επιχορήγηση εκ νέου.

перееаттестация, -и θ. η εκ νέου πιστοποίηση, επιβεβαίωση.

перееаттестовать, -тую, -туеть, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перееаттестованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. πιστοποιώ, επιβεβαιώνω εκ νέου.

перееаттестовывать ρ.δ.μ. βλ. **перееаттестовать**.

перееазирование, -я ουδ. εγκατάσταση σε άλλη βάση, μεταφορά της εγκατάστασης σε άλλο μέρος.

перееазировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. με-

ταφέρω την εγκατάσταση· - завод в Сибирь μεταφέρω το εργοστάσιο για εγκατάσταση στη Σιβηρία. || -ся μεταφέρομαι για εγκατάσταση σε άλλο μέρος ή βάση.

перееазировка, -и θ. βλ. **перееазирование**.

перееаллотировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. βάζω, θέτω ξανά σε ψηφοφορία. || -ся ξαναβάζω υποψηφιότητα.

перееаллотировка, -и θ. επανάληψη της ψηφοφορίας.

перееаллотировывать(ся) ρ.δ. βλ. **перееаллотировать(ся)**.

перееаловать, -лую, -луеть, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перееалованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (όλους ή πολλούς)· παραχαΰδεύω· κακομαθαίνω, κακοσυνηθίζω.

перееальтывать(ся) ρ.δ. βλ. **перееболтать(ся)**.

перееаршивать ρ.δ. βλ. **перееборщить**.

перееарывать ρ.δ. βλ. **переебороть**.

переебег, -а α. 1 πέρασμα, διάβαση, διέλευση· διάσχιση. 2 βλ. **переебѳка** (2σημ.). 3 περιφορά (βλέμματος, ματιών κ.τ.τ.).

переебегание, -я ουδ. βλ. **переебег**.

переебегать ρ.δ. 1 βλ. **переебежать**. 2 μετατοπίζομαι, μετακινούμαι γρήγορα. || μτφ. (για διαθέσεις, αισθήματα κ.τ.τ.)· εναλλάσσομαι.

переебежать, -бегу, -бежишь, -бегут ρ.σ. 1 διατρέχω, περνά απο τη μια μεριά στην άλλη· партизаны ночью -ли мост οι αντάρτες νύχτα πέρασαν τη γέφυρα. 2 αυτομολώ. 3 (για βλέμμα, μάτια κ.τ.τ.) περιφέρω γρήγορα.

переебѳка, -и θ. 1 πέρασμα απο (τη μια μεριά στην άλλη). 2 αυτομολία. 3 (αθлт.) ξανατρέξιμο, επανάληψη του αγωνίσματος δρόμου.

переебѳчик, -а α., -ца, -н θ. αυτόμολος. || μτφ. αλλαξόπιστος, -η.

переебѳливание, -я ουδ. ξανάσπρισμα, ξανασβѳτωμα. || άσπρισμα, ασβѳτωμα όλων ή πολλών. || αντιγραφή καθαρή.

переебѳливать ρ.δ. βλ. **переебелить**. || -ся ξανασπρίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

переебелить, -елю, -ѳлишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **переебеленный**, βρ: -лен, -лена, -лено ρ.σ.μ. 1 ξανασπρίζω, ξανασβѳτώνω. 2 ασπρίζω, ασβѳτώνω όλα ή πολλά. 3 αντιγράφω καθαρά. 4 κακοασπρίζω, κακοασβѳτώνω.

переебѳка, -и θ. βλ. **переебѳливание**.

переебелить ρ.δ. αντιγράφω καθαρά. || -ся αντιγράφομαι καθαρά.

переебесить, -бещу, -бѳсишь ρ.σ.μ. εξοργίζω, παροργίζω όλους ή πολλούς. || -ся λυσάζω· собάки -лись τα σκυλιά λύσσαξαν. 2 (για όλους ή πολλούς) εξοργίζομαι άκρωс. 3 μτφ. (απλ.) καθησυχάζω, ξεθυμώνω, ξεχολιάζω.

переебивание, -я ουδ. 1 διακοπή· - оратора διακοπή του ρήτορα. 2 περιάδραξη. 3 ξεπέρα-

σμα, υπερνίκηση· κάλυψη. 4 κάρφωμα σε άλλο μέρος. 5 χτύπημα, τίναγμα. || φούσκωμα. 6 επένδυση, ντύσιμο, κάλυψη εκ νέου.

перебивать(ся) ρ.δ. βλ. перебить(ся).

перебивка, -и θ. βλ. перебивание (6 σημ.).

перебинтовать, -туть, -тнешь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перебинтованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ. μ. 1 ξαναδένω με επίδεσμο ακόμα μια φορά ή κατ' άλλον τρόπον· ~ нόгу потуже περιδένω ακόμα μια φορά το πόδι σφιχτότερα. 2 περιδένω με επίδεσμο όλο το μέρος του σώματος. 3 περιδένω με επίδεσμο όλους ή πολλούς· ~ всех раненных περιδένω όλους τους τραυματίες.

перебирать ρ.δ. 1 перебрать. 2 μ. θίγω, άπτομαι, εγγίζω διαδοχικά εξ ολοκλήρου ή μερικώς. || κινώ, ανακατεύω· τραβώ μια εδώ και μια εκεί. 3 κινώ με τη σειρά, αλληλοδιαδόχως. || χτυπώ, κροτώ συνεχώς. || -ся βλ. перебрать(ся).

перебить, -бьѣ, -бѣшь, προστι. перебей ρ.σ.μ. 1 σκοτώνω όλους ή πολλούς. 2 θραύω, σπάζω όλα ή πολλά. 3 χωρίζω στα δύο· συντρίβω με χτύπημα ή βολή. || θραύω, σπάζω· ~ нόгу σπάζω το πόδι. 4 διακόπτω· ~ соседѣника διακόπτω το συνομιλητή. || κόβω, χαλνών· ~ аппетита κόβω την όρεξη. 5 περιαδράχνω· προλαβαίνω. 6 ξεπερνών, υπερνικώ· καλύπτω, σκεπάζω. 7 καρφώνω αλλού, σε άλλο μέρος· ~ гвоздь καρφώνω το καρφί αλλού. 8 χτυπώ, τινάζω· φουσκώνω (για πούπουλα, μαλλιά). 9 επενδύω, ντύνω· καλύπτω εκ νέου. || εκφρ. ~ цену (παλ.) χτυπώ την τιμή (πουλώ σε χαμηλότερη τιμή). || -ся 1 θραύομαι, σπάζω· вся посуда -лась όλα τα πιατικά έσπασαν. 2 τα βγάζω πέρα με δυσκολία.

перебѣй, -я α. 1 (για ρυθμό)· διακοπή, διαλείφις· ~ сѣрдца διαλείφεις της καρδιάς· ~ пульса διαλείφεις του σφυγμού· работа с -ями εργασία με διακοπές (με σταματήματα).

перебѣнный επ. με διακοπές, με διαλείψεις· ανώμαλος, έκρυθμος, μη κανονικός· ~ое снабженіе ο μη κανονικός εφοδιασμός.

переболѣть ρ.σ. αρρωσταίνω, ασθενών· ~ тифом αρρωσταίνω απο τύφο. || μτφ. υποφέρω, πονώ. 2 περνών πολλές αρρώστιες. || (για όλους ή πολλούς)· αρρωσταίνω· все дѣти ~ли корью όλα τα παιδιά αρρώστησαν απο ιλαρά. || εκφρ. ~ сѣрдцем υποφέρω ψυχικά, καρδιοσώνομαι, βασανίζεται η καρδιά μου (ανησυχώ πολύ, φοβούμαι υπερβολικά).

переболѣть², -ѣт ρ.σ. πονώ πολύ, έχω μεγάλο πόνο. || εκφρ. душѣ ~ла ή сѣрдце ~ло ανησυχώ, φοβούμαι πάρα πολύ.

переболтѣть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переболтанный, βρ: -тан, -а, -ο ανακατεύω,

-ώνω. || -ся ανακατεύομαι, -ώνομαι.

перебор, -а α. συγχορδία· ~ струн ελαφρά διαδοχική κρούση των χορδών. || πάρσιμο πάνω απο το κανονικό, το όριο.

переборанивать ρ.δ. βλ. переборонить. || -ся ξανασβαρνίζομαι, ξαναβολοκοπούμαι.

переборка, -и θ. 1 ταξινόμηση, τακτοποίηση, διευθέτηση. 2 ξεδιάλεγμα. 3 ξαναστοιχειοθέτηση. 4 διαχώρισμα. 5 εξέταση λεπτομερής, εξονυχιστική.

переборонить, -нѣ, ~нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перебороненный, βρ: ~нен, ~ненѣ, ~ненѣ; ρ.σ.μ. ξανασβαρνίζω, ξαναβολοκοπώ.

перебороновать ρ.σ.μ. βλ. переборонить.

перебороть, ~борѣ, ~борѣшь ρ.σ.μ. 1 υπερνικώ, υπερισχύω, καταβάλλω, υπερβάλλω· ~ страх υπερνικώ το φόβο· ~ противника καταβάλλω τον αντίπαλο. 2 νικώ όλους ή πολλούς. **переборочный** επ. της ταξινόμησης κλπ.ουσ. βλ. переборка.

переборщик, -а α., -ца, -ы θ. ο εκτελών τη διαλογή.

переборшить, ~щѣ, ~щѣшь ρ.σ. ξεπερνών τα όρια ή το μέτρο.

перебраковать, ~кѣ, ~кѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перебракованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ. μ. τα βγάζω όλα ή πολλά ως κακοτεχνία.

перебраковывать ρ.δ. βλ. перебраковать. || -ся βγαίνω ως κακοτεχνία ή σιάρτος.

перебраниваться ρ.δ. αλληλοβρίζομαι.

перебранить ρ.σ.μ. βρίζω, εξυβρίζω· он ~ил всех соседѣй αυτός έβρισε όλους τους γείτονες. || -ся βρίζομαι, μαλώνω με όλους ή πολλούς· αλληλοβρίζομαι· все ~лись όλοι τους αλληλοβρίστηκαν· ~ с соседями βρίζομαι με τους γείτονες.

перебранка, -и θ. αλληλοβρίσιμο, μάλωμα.

перебрасывание, -я ουδ. 1 ρίψη, ρίψιμο, ρίξιμο. 2 βλ. перебрѣска. 3 ρίψη του ενός στον άλλον.

перебрасывать(ся) ρ.δ. βλ. перебрѣсить(ся).

перебрать, ~берѣ, ~берѣшь, παρλθ. χρ. перебрал, ~лѣ, ~ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перебранный, βρ: ~ран, ~а, ~ο ρ.σ.μ. 1 τακτοποιώ, διευθετώ, βάζω τάξη· ξεχωρίζω· ~ бумаги и письма τακτοποιώ τα χαρτιά και τα γράμματα· ~ вещи τακτοποιώ τα πράγματα. || διαλέγω, ξεδιαλέγω· ~ картѣфель ξεδιαλέγω τις πατάτες. 2 μτφ. (εν)θυμούμαι όλα ή πολλά με τη σειρά· ~ в памяти собѣтїя послѣдних лет επαναφέρω στη μνήμη τα γεγονότα στα τελευταία χρόνια. || καλοεξετάζω, εξονυχίζω, κοσκινίζω. 3 φτιάχνω απο την αρχή· επιδιορθώνω, επισκενάζω. 4 (τυπгр.) ξαναστοιχειοθετώ· ~ стрѣчку ξαναστοιχειοθετώ τη σειρά (του κειμένου). 5 συγκεντρώνω, (συμ)μαζεύω, συ-

ναθροίζω. 6 παίρνω παραπάνω (απο το κανονικό). || (χαρτπ.) παίρνω πόντους παραπάνω απ' ό,τι χρειάζεται. || **εκφρ.** ~ по κόστοчкам εξετάζω λεπτομερώς, εξουχιστικά, εξουχίζω. || **-ся** 1 διέρχομαι, περνώ, διαβαίνω. 2 μετατοπίζομαι, μετακινούμαι, αλλάζω θέση, πηγαίνω αλλού. || αλλάζω διαμονή, μετοικώ.

переобресті, ~реду́, ~редѣшь, παρλθ. χρ. Перебрёл, ~релá, ~лó, μτχ. παρλθ. χρ. перебрédший, επιρ. μτχ. перебредя́ ρ.σ. 1 διαβαίνω, περνώ, διέρχομαι ~ рѣчку περνώ το ποτάμι. 2 περνώ, διαβαίνω αργά ή με δυσκολία ~ чѣрез ýлицу περνώ το δρόμο με δυσκολία.

переоріть, ~брѣю, ~брѣешь ρ.σ.μ. Ξυρίζω όλους ή πολλούς. || **-ся** (για όλους ή πολλούς) Ξυρίζομαι.

переордіть¹, ~брожу́, ~брóдишь ρ.σ. (απλ.) περιπλανώμαι· ξυρίζω παντού.

переордіть², ~брожу́, ~брóдишь ρ.σ. ζυμούμαι, βράζω καλά· вино́ ~λο το κρασί έβρασε καλά. || μτφ. ηρεμώ, ησυχάζω, Ξαναβρίσκω την ηρεμία. || παραβράζω, παραζυμούμαι.

переорóсáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переорóсаннй, βρ: ~сан, ~а, ~ο ρίχνω όλα ή πολλά ~ все дрóвá в сарáй ρίχνω όλα τα ξύλα στην αποθήκη.

переорóсить, ~орóшу, ~орóсишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переорóшеннй, βρ: ~шен, ~а, ~ο; ρ.σ.μ. 1 ρίχνω, πετώ ~ мяч чѣрез забор ρίχνω το τόπι πάνω απο τον περίβολο· он ~ил мешóк чѣрез плечó αυτός έρριξε το τσουβάλι πάνω στον ώμο. 2 ρίχνω μακρότερα απ' ό,τι χρειάζεται. 3 φτιάχνω ~ мост чѣрез рѣку ρίχνω γέφυρα στο ποτάμι. 4 μετακινώ· μεταφέρω ~ дивізію на лѣвый фланг ρίχνω τη μεραρχία στο αριστερό πλευρό. || μετακομίζω. || **-ся** 1 ρίχνομαι, πετάγομαι, περνώ απο το ένα μέρος στο άλλο· (υπερ)πηδώ. || επεκτείνομαι, Ξαπλώνομαι. 2 (παλ.) αυτομολώ. 3 αλληλορίχνω, ρίχνομε ο ένας στον άλλο ~ мячóм ρίχνομε ο ένας στον άλλο το τόπι.

переорóска, ~и θ. μετακίνηση· μεταφορά· ~ войск на лѣвнй фронт μετακίνηση των στρατευμάτων στο νότιο μέτωπο.

переорудáть, ~бужу́, ~бóдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переорудѣннй, βρ: ~жен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. Ξυλνώ όλους ή πολλούς.

переорунтовáть, ~тую́, ~тѣешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переорунтовáннй, βρ: ~ван, ~а, ~ο ρ.σ.μ. εξεγείρω, Ξεσηκώνω όλους ή πολλούς.

переорнáть ρ.σ. 1 είμαι· έρχομαι· επισκέπτομαι. || διαθέτω, έχω, κατέχω. 2 γυρίζω παντού, σε πολλά мѣρη.

переорнáть, ~бóду, ~бóдѣшь, παρλθ. χρ. переорбáл, ~лá, ~ло, προσκτ. переорбóд ρ.σ. (παλ.)

ζω ορισμένο χρόνο ή κατά ένα τρόπο. || περνώ ένα χρονικό διάστημα ή ως μια προθεσμία.

перевáл, ~а α. 1 διάβαση, πέραςμα, διέλευση, δίοδος. 2 κλεισούρα, στενωπός· διάσελο, λαιμός, αυχένας.

перевáлец, ~льца α: ходіть (идтй) с ~льцем τρικλίζω, παραπαίω.

перевáливáние, ~я ουδ. μετατόπιση, μετάθεση, μετακίνηση, μετάρριψη· σώριασμα.

перевáливать ρ.δ. βλ. перевáлнть. || **-ся** ταλαντεύομαι, γέρνω απ' εδώ και απ' εκεί· αμφιρρέπω.

перевáлнть, ~валó, ~вáлишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перевáленнй, βρ: ~лен, ~а, ~ο ρ.σ. 1 μ. μετατοπίζω, μεταθέτω, μετακινώ· μεταρρίπτω· μεταφορτώνω· ρίχνω, σωριάζω. 2 μ. περνώ, διαβαίνω, διασκελίζω (βουνό, κορυφογραμμή). || διαπορεύομαι, διατρέχω, διασχίζω, διελαύνω. 3 (ξε)περνώ· сýμμα в текущем годú ~ла за 8.000 рублѣй το ποσό στο τρέχον έτος Ξεπέρασε τις 8.000 ρούβλια· ~ло зá полночь (απρόσ,) πέρασαν τα μεσάνυχτα· емú ~ло за пятьдесятъ (απρόσ.) αυτός πέρασε τα πενήντα (χρόνια). || **-ся** 1 μετατοπίζομαι, μετακινούμαι· περνώ. || γυρίζω, στρέφω· ~ на другóй оок γυρίζω στο άλλο το πλευρό. || κάμπτομαι, λυγίζω. 2 (ξε)περνώ, υπερτερώ.

перевáлка, ~и θ. 1 βλ. перевáливáние. 2 τρικλισμα, ταλάντευση.

перевáлочнй επ. της μεταφόρτωσης· της μετάρριψης· της μετατόπισης, της μετακίνησης.

перевáльннй επ. 1 βλ. перевáлочннй. 2 της κλεισούρας, της στενωπού· του διάσελου, του αυχένα.

перевáлнть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перевáльннй, βρ: ~лян, ~а, ~ο. 1 (απλ.) ρίχνω κάτω, καταβάλλω, νικώ όλους ή πολλούς. 2 (απλ.) κυλώ, λερώνω όλους ή πολλούς ή πολύ. 3 πιλώ, συμπιλώ εκ νέου, ακόμα μια φορά. || **-ся** κυλιέμαι παντού, λερώνομαι. || πιλούμαι, συμπυκνώνομαι (για μαλλιά).

перевáривáние, ~я ουδ. αφομοίωση, χώνεψη.

перевáривáть ρ.δ. βλ. перевáрнть. || **εκφρ.** не ~ когó δε χωγεύω κάποιον. || **-ся** βλ. перевáрнться.

перевáрнмость, ~и θ. δυνατότητα, ικανότητα αφομοίωσης, χώνεψης.

перевáрнть, ~арю́, ~áришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перевáрєннй, βρ: ~рен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. 1 Ξαναβράζω. 2 παραβράζω. 3 αφομοιώνω, χωνεύω. 4 μτφ. ανέχομαι, υποφέρω, υπομένω. || **-ся** 1 παραβράζω· мѣсо ~лосъ το κρέας παράβρασε. 2 αφομοιώνομαι, χωνεύω· пшца ~лосъ η τροφή χώνεψε, χωνεύτηκε.

перевéвáть ρ.δ. βλ. перевéвáть.

перевéвáться ρ.σ. (απλ.) μτφ. λογαριάζομαι,

ξεκαθαρίζω τους λογαριασμούς.

переведение, -я ουδ. (παλ.) μετάθεση· μεταφορά σε άλλο μέρος· μετακίνηση.

переводиться ρ.δ. βλ. **переводаться**.

перевезти, -везу́, -везёшь, παρθ. χρ. **перевёз**, -везла́, -лó, μτχ. παρθ. χρ. **перевёзший**, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **перевезённый**, βρ: -зён, -зена́, -зено́ ρ.σ.μ. μεταφέρω μετακομίζω με μεταφορικό μέσο.

перевезать ρ.δ. βλ. **перевезать**.

перевенчать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρθ. χρ. **перевенчаный**, βρ: -чан, -а, -ο (απλ.) στεφανώνω. || -ся στεφανώνομαι.

перевернуть, -ну́, -нёшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **перевернутый**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 γυρίζω, αναστρέφω· αντιστρέφω. || ανατρέπω, αναποδογυρίζω, τουμπάρω. || ξεφυλλίζω, φυλλομετρώ. 2 ανασκαλεύω, αναδιψώ, κάνω άνω-κάτω, αναποδογυρίζω. 3 μτφ. αλλάζω, μεταλλάζω, αλλοιώνω, διαφοροποιώ. 4 αναστατώνω ψυχικά. || εκφρ. - всё вверх дном τα κάτω άνω-κάτω, αναποδογυρίζω τελείως· - весь мир (свет) αναποδογυρίζω το σύμπαν. || -ся 1 αναστρέφομαι, γυρίζω· ~ набок γυρίζω στο πλευρό. || ανατρέπομαι, αναποδογυρίζω, τουμπάρω, μπατάρω. || περιστρέφομαι. 2 μτφ. αλλάζω, αλλοιώνομαι, διαφοροποιούμαι. || εκφρ. душа - лася ή сёрдце - лось πονά η ψυχή μου, ραγίζει η καρδιά μου (λυπούμαι ολόφυχα, κατάκαρδα)· -ётся в гробу ή -лся он в гробу θα τρίζουν ή θα έτριζαν τα κόμματα στον τάφο (κάποιου).

переверстать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρθ. χρ. **переверстаный**, βρ: -тан, -а, -ο (τυπρ.)· ξανασελιδοποιώ, σελιδοποιώ ακόμα μια φορά.

переверстка, -и θ. σελιδοποίηση εκ νέου.

переверстывание, -я ουδ. βλ. **переверстка**.

переверстывать ρ.δ. βλ. **переверстать**. || -ся σελιδοποιούμαι εκ νέου.

перевертеть, -верчу́, -вёртишь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **переверченный**, βρ: -чен, -а, -ο; ρ.σ.μ. (απλ.). 1 ξαναστρίβω, ξαναβιδώνω· βιδώνω σ' άλλο μέρος. 2 φθείρω, χαλνώ απο το πολύ (συχνό) βίδωμα. 3 περιφέρω, κρατώ στα χέρια.

перевертка, -и θ. (απλ.). 1 ξαναστρίψιμο, ξαναβίδωμα. 2 φθορά, χάλασμα απο το πολύ ή συχνό βίδωμα. 3 περιφορά, κράτηση στα χέρια.

перевертывание, -я ουδ. βλ. **перевертка**.

перевертывать (ся) ρ.δ. βλ. **перевернуть** (ся).

перевес, -а α. 1 ξαναζύγισμα, 2 υπερτέρηση. 3 πρόσβαρο, ξίκικο ζύγισμα. 4 υπεροχή, ανωτερότητα· **качественный** - ποιοτική υπεροχή· **количественный** - ποσοτική υπεροχή· **числительный** - αριθμητική υπεροχή.

перевесить, -ёшу, -ёсишь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **перевешенный**, επ. -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αναρτώ, κρεμώ αλλού. 2 ξαναζυγίζω. 3 υπερέχω, υπερβάλλω, υπερτερώ· είμαι δυνατότερος ή βαρύτερος. || -ся ίκλίνω, γέρνω πολύ προς τα κάτω· κρέμομαι.

перевеска, -и θ. 1 ανάρτηση, κρέμασμα αλλού. 2 ξαναζύγισμα.

перевести, -веду́, -ведёшь, παρθ. χρ. **перевёл**, -вела́, -велó, μτχ. παρθ. χρ. **переведший**, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **переведённый**, βρ: -дён, -дена́, -дено́, επιρ. μτχ. **переведши** κ. **переведя́**, ρ.σ.μ. 1 μετακινώ, μετατοπίζω, μεταθέτω· μεταφέρω· ~ стрелку часов μετακινώ το δείκτη του ρολογιού· ~ больното в другяу палату μεταφέρω τον ασθενή σε άλλο θάλαμο. || οδηγώ, περνώ· ~ слепото через улицау περνώ τον τυφλό απο το δρόμο. 2 (για υπάλληλους)· μεταθέτω. || προβιβάζω, προάγω. 3 (για βλέμμα, μάτια)· περιφέρω, στρέφω, γυρίζω. || κατευθύνω γυρίζω· ~ разговор на другоё γυρίζω την κουβέντα αλλού. 4 μεταβιβάζω· ~ имение на имя своей жёны μεταβιβάζω, το κτήμα στο όνομα της συζύγου μου. 5 στέλλω, αποστέλλω· ~ деньги родителям αποστέλλω χρήματα στους γονείς· ~ 100 рублёй по телеграфу στέλλω 100 ρούβλια τηλεγραφικώς. 6 μεταφράζω· ~ книгу с русского языка на грёческий μεταφράζω βιβλίο· απο τα ρωσικά στα ελληνικά. || (για χρημ. αξία)· μετατρέπω· μεταφέρω· ~ 1.000 рублёй на грёческие драхмы μετατρέπω 1.000 ρούβλια σε ελληνικές δραχμές. 7 αποτυπώνω, ξεσηκώνω, βγάζω· ~ рисунок αποτυπώνω σχέδιο. В καταστρέφω, εξοντώνω, εξολοθρεύω, ξεκάνω, αφανίζω· ~ крыс εξολοθρεύω τους αρουραίους. || σπαταλώ, σκροπίζω. || εκφρ. - дух (дыхание): α) ανασαίνω βαθιά. β) ανασαίνω πρόσκαιρα (μτφ.). || -ётся 1 μεταθέτομαι, μετατίθεμαι· ~ в провинцию μεταθέτομαι στην επαρχία. 2 καταστρέφομαι, εξολοθρεύομαι, εξοντώνομαι. || σπαταλώμαι. 3 αποτυπώνομαι.

перевешать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρθ. χρ. **перевешанный**, βρ: -шан, -а, -ο. 1 κρεμώ, αναρτώ (όλα ή πολλά)· ~ всё белё κρεμώ όλα τα ρούχα. 2 απαγχονίζω (όλους ή πολλούς), 3 ζυγίζω (όλο ή πολύ). 4 ξαναζυγίζω.

перевешивание, -я ουδ. 1 κρέμασμα, ανάρτηση. 2 απαγχόνιση. 3 ξαναζύγισμα.

перевешивать ρ.δ. βλ. **перевесить** κ. **перевешать**. || -ся βλ. **перевеситься**.

перевезать ρ.σ.μ. 1 λιχνίζω· ~ всю рожь λιχνίζω όλη τη βρίζα. 2 ξαναλιχνίζω.

перевивание, -я ουδ. περιτύλιξη, περιέλιξη.

перевивать (ся) ρ.δ. βλ. **перевить** (ся).

перевивка, -и θ. βλ. перевивание.

перевидать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перевиданный**, βρ: -дан, -а, -ο ρ.σ.μ. βλέπω πολλά ή επανειλημμένα.

перевидеть, -вижу, -видишь ρ.σ.μ. βλέπω όλα, πολλά ή πολύ.

перевинтить, -нчу, -нтішь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перевинченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. ξαναβιδώνω ή βιδώνω σε άλλο μέρος. || χαλνώ, φθείρω απο το πολύ βίδωμα. || -ся χαλνώ, φείρομαι απο το πολύ βίδωμα.

перевинчивать(ся) ρ.δ. βλ. **перевинтить(ся)**.

перевирать ρ.δ. βλ. **переврять**. || -ся διαστρεβλώνομαι, διαστρέφομαι, παραμορφώνομαι. || (απλ.) λέγω τα περισσότερα ψέματα.

перевисать ρ.δ. βλ. **перевиснуть**.

перевиснуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **первис**, -ла, -ло ρ.σ. (απλ.) κάμπτομαι, λυγίζω, επικρέμαμαι· ~ через перила λυγίζω το κορμί πάνω απο τα κάγκελα.

перевить, -вьё, -вьёшь, παρλθ. χρ. **первил**, -лá, -ло, προστι. **перевей**, παθ. μτχ. **перевитый**, βρ: -вит, -á, -ο ρ.σ.μ. 1 περιτυλίγω, περιελίσσω. 2 ξανατυλίγω. 3 τυλίγω όλα ή πολύ. || περιπλέκω. || -ся περιτυλιγομαι, περιελίσσομαι· περιπλέκομαι, μπερδεύομαι.

перевод, -а α. 1 μετακίνηση, μεταφορά· μετατόπιση. 2 μετάθεση· ~ по службе μετάθεση υπηρεσιακή. 4 προαγωγή, προβίβαση· ~ в пятый класс προαγωγή στην πέμπτη τάξη. 5 μετάφραση· ~ с греческого языка на русский μετάφραση απο τα ελληνικά στα ρωσικά. 6 αποστολή χρημάτων (μέσω οργανισμών). 7 σπατάλη. 8 το κλειδί της σιδηρ. γραμμής. || εκφρ. нет -у ή -а πάντοτε κάτι θα υπάρχει (δεν εξαντλείται εντελώς).

переводить¹, -вожу, -водишь ρ.δ. βλ. **перевести**. || εκφρ. не для дыхания αμέσως, χωρίς καθυστέρηση, με μια ανάσα. || -ся βλ. **перевестись**.

переводить², -вожу, -водишь ρ.σ.μ. οδηγώ, περιάγω (να επισκεφτούν).

переводный κ. **переводной** επ. 1 για αποστολή χρημάτων· ~ почтовый бланк έντυπο ταχυδρομικής επιταγής· ~ вексель η συναλλαγματική. 2 μεταφρασμένος· ~ роман μεταφρασμένο μυθιστόρημα· -ая литература μεταφρασμένα φιλολογικά έργα. 3 αποτυπικός, της αποτύπωσης· -ая бумага το καρμπόν· -ая картина η χαλκομανία. 4 της αποστολής, της εκπομπής· ~ клáпан βαλβίδα αποστολής ή εκπομπής.

переводческий επ. μεταφραστικός.

переводчик, -а α., -ца, -ы θ. μεταφραστής, -άστρια· διερμηνέας, δραγομάνος.

перевоз, -а α. 1 μεταφορά, μετακίνηση, με-

τακομιδή (με μεταφ. μέσο)· ~ вещей μεταφορά πραγμάτων· ~ леса μεταφορά ξυλείας· ~ через реку η μεταφορά (διαπεραίωση) απο το ποτάμι. 2 πέραμα, πέρασμα, περασιά.

перевозить¹, -вожу, -возишь ρ.δ. βλ. **перевезти**. || -ся μεταφέρομαι, μετακομίζομαι, μετακινούμαι (με μεταφ. μέσο).

перевозить², -вожу, -возишь ρ.σ.μ. μεταφέρω βαθμιαία όλους ή πολλούς. || -ся καταλερώνομαι· ~ в грязь καταλασπώνομαι.

перевозка, -и θ. μεταφορά, μετακίνηση (με μεταφ. μέσο).

перевозный επ. μεταφορικός, της μεταφοράς.

перевозочный επ. της μεταφοράς· για μεταφορά· μεταφορικός.

перевозчик, -а α., -ца, -ы θ. πορθμέας, περάτης.

перевозчиккий επ. του πορθμέα, του περάτη.

перевозчий, -ья, -ье επ. βλ. **перевозчиккий**.

переволáкивать(ся) ρ.δ. βλ. **переволóчь-**(ся).

переволновать, -ну́ю, -ну́ешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переволнованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. ανησυχώ, φοβίζω πολύ. || -ся ανησυχώ πολύ, φοβούμαι.

переволóчить, -лочу́, -лóчишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переволóченный**, βρ: -чен, -а, -ο κ. **переволóченный**, βρ: -чен, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **переволóчь**.

переволóчь, -локу́, -лочёшь, -локýт, παρλθ. χρ. **переволóк**, -лá, -лó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переволóченный**, βρ: -чен, -а, -ο κ. **переволóченный**, βρ: -чен, -ченá, -ченó, επир. μτχ. **переволóкши** κ. **переволóчá** ρ.σ.μ. (απλ.) τραβά, σέρνω, σύρω. || -ся σέρνομαι, σύρομαι με δυσκολία (για άρρωστο, γέροντα κλπ.).

первооружáть(ся) ρ.δ. βλ. **первооружить-**(ся).

первооружение, -я ουδ. επανεξοπλισμός.

первооружённость, -и θ. 1 υπερεπανεξοπλισμός. 2 ανακαίνιση, ανανέωση (εργαλείων, μέσων παραγωγής κ.τ.τ.).

первооружить, -жу́, -жишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **первооружённый**, βρ: -жён, -женá, -женó ρ.σ.μ. επανεξοπλίζω· ~ армию и флот επανεξοπλίζω το στρατό και στόλο (με νέο οπλισμό). || εφοδιάζω με καινούρια μέσα παραγωγής. || -ся επανεξοπλίζομαι. || εφοδιάζομαι με καινούρια μέσα παραγωγής.

первоплотить, -лощу́, -лотішь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **первоплóщенный**, βρ: -щён, -щенá, -щёно ρ.σ.μ. μετενσαρκώνω. || -ся μετενσαρκώνομαι.

первоплóщаемость, -и θ. ικανότητα μετενσάρκωσης.

перевоплощά́ть(ся) ρ.δ. βλ. **перевоплотίть-**
(ся).

перевоплощέние, -я ουδ. μετενσάρκωση.

переворáчивание, -я ουδ. γύρισμα, αναστροφή. || ανατροπή, αναποδογύρισμα. || ξεφύλλισμα. || μεταλλαγή, διαφοροποίηση. || αναστάτωση ψυχική.

переворáчивать(ся) ρ.δ. βλ. **переворотίть-**
(ся).

переворáшивать ρ.δ. βλ. **переворошίть**. ||
-ся αναστρέφομαι, γυρίζω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

переворóт, -а α. 1 απότομη στροφή, αλλαγή· ανατροπή· επανάσταση· ~ в науке επανάσταση στην επιστήμη. 2 πραξικόπημα· **государственный** ~ κρατικό πραξικόπημα· **был совершен** ή **совершился** ~ έγινε πραξικόπημα. 3 αναστροφή.

переворотίть, -рочú, -рóтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переворóченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.). 1 βλ. **перевернúть** (1 σημ.). 2 τακτοποιώ, διευθετώ. || -ся βλ. **перевернúть-**ся. || εκφρ. **душá ~ лась** πονά η ψυχή μου (λυπούμαι ολόψυχα).

переворóчатъ ρ.σ.μ. (απλ.) ανακατεύω, ανακατώνω, κάνω άνω-κάτω.

переворошίть, -шú, -шίшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переворошённный**, βρ: -шён, -шенá, -шенó; ρ.σ.μ. 1 γυρίζω, αναστρέφω, μεταστρέφω όλα ή πολύ· ~ сено γυρίζω το χορτάρι. || τακτοποιώ, διευθετώ, βάζω με τη σειρά. || επαναφέρω στη μνήμη, στο νου, ξαναθυμούμαι. 2 αλλάζω, μεταβάλλω απότομα το παν ή μέρος.

перевоспитáние, -я ουδ. αναδιαπαιδαγώγηση, αναμόρφωση.

перевоспитáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перевоспитáнный**, βρ: -тан, -а, -ο αναμορφώνω, αναδιαπαιδαγωγώ. || -ся αναμορφώνομαι, αναδιαπαιδαγωγούμαι.

перевоспítыватъ(ся) ρ.δ. βλ. **перевоспитáть(ся)**.

переврáтъ, -врú, -врёшь, παρλθ. χρ. **переврáл**, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переврáнный**, βρ: -ран, -а, -ο ρ.σ. 1 διαστρεβλώνω, διαστρέφω, παραμορφώνω. 2 (απλ.) λέγω τα περισσότερα ψέματα· κτο **кого** ~врёт ποιος θα πει τα περισσότερα ψέματα απο τον άλλον.

перевыбírать ρ.δ. βλ. **перевыбóратъ**. || -ся επανεκλέγομαι.

перевыбóрный επ. της επανεκλογής· -ая кампáния **кампáνια** επανεκλογής.

перевыбóры, -ов πλθ. επανεκλογές.

перевыбóратъ, -беру, -берешь ρ.σ.μ. επανεκλέγω.

перевыполнέние, -я ουδ. υπερεκπλήρωση· ξεπέρασμα· ~ плáна υπερεκπλήρωση του πλάνου.

перевыполнить ρ.σ.μ. υπερεκπληρώνω· ~ нóрму υπερεκπληρώνω τη νόρμα.

перевыполня́ть ρ.δ. βλ. **перевы́полнить**. ||
-ся υπερεκπληρώνομαι, ξεπερνιέμαι.

перевы́чивать ρ.δ. βλ. **перевы́чить**. || -ся ξαναφορτώνομαι.

перевы́чить, ~чу, ~чишь ρ.σ.μ. ξαναφορτώνω· ~ лошаде́й ξαναφορτώνω τα άλογα. || ξαναφορτώνω όλους, πολλούς ή πολύ.

перевязáть, -вяжú, -вяжешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перевязáнный**, βρ: -зан, -а, -ο;

ρ.σ.μ. 1 επιδένω· ~ рáну επιδένω την πληγή.

2 περιδένω· ~ корзίνу περιδένω το καλάθι.

3 δένω συνολικά ή εν μέρει· ~ все **книги** в

пáчки δένω όλα τα βιβλία σε páκια. 4 ξαναδέ-

νω· δένω διαφορετικά. || -ся 1 επιδένομαι·

рáненный сам ~лся ο τραυματίας μόνος του ε-

πιδέθηκε. 2 δένομαι στη μέση (οσφή).

перевязка, -и θ. 1 επίδεση· ~ рáненных ε-

πίδεση τραυματιών. 2 περίδεση. 3 ξαναδέσι-

μο. 4 επίδεσμος. 5 βλ. **пéревязь** (2 σημ.).

перевязóчный επ. 1 της επίδεσης· ~ мате-

риáл υλικό επίδεσης· επίδεσμοι· ~не срéд-

ства μέσα επίδεσης. 2 ουσ. θ. -ая θάλαμος

επίδεσης.

перевязывáние, -я ουδ. επίδεση.

перевязывáть(ся) ρ.δ. βλ. **перевязáть(ся)**.

пéревязь, -и θ. 1 λουρί, ιμάντας· αορτή-

ρας όπλου. 2 αγκωνόδεσμος, χειρολάβος· **рука**

на ~и χέρι στο χειρολάβο.

перевязло, -а ουδ. σύστρεμμα φυτικό για

δέσιμο δεματιών.

перегáр, -а α. 1 καμένο πράγμα. 2 μυρου-

διά καμένου πράγματος. 3 η άσχημη μυρουδιά

απο το στόμα πιότη, βρώμα.

перегáрный επ. του καμένου πράγματος· ~

дух μυρουδιά καμένου πράγματος.

перегасίть, -ашú, -áсишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **перегáшенный**, βρ: **перегáшен**, -а, -ο ρ.

σ.μ. σβήνω ολοκληρωτικά ή εν μέρει· ~ **лáмпы**

σβήνω όλες τις λάμπες.

перегáснуть, ~нет, παρλθ. χρ. -гáс, -ла,

-ло ρ.σ.μ. σβήνω αλληλοδιαδόχως όλα ή μερικώς.

перегíб, -а α. 1 κάμψη, λύγισμα, κύρτωση.

2 σημείο κάμψης. 3 μτφ. παρέκκλιση, εκτρο-

πή· παράβαση.

перегíбáть(ся) ρ.δ. βλ. **перегíнуть(ся)**.

перегíбщик, -а α. παραβάτης.

переглáдитъ, -áжу, -áдишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **переглáженный**, βρ: ~жен, -а, -ο ρ.σ.μ.

1 ξανασιδερώνω. 2 σιδερώνω όλα ή πολλά· ~

воё белё σιδερώνω όλα τα ρούχα.

переглáживать ρ.δ. βλ. **переглáдить**. || -ся

ξανασιδερώνομαι.

переглотáть ρ.σ.μ. καταπίνω συχνά· ~ все

таблѣтки καταπίνω (παίρω) όλα τα χαπάκια.

переглушить, -ушѹ, -ушишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переглушённый**, βρ: -шѣн, -шенá, -шенó; ρ.σ.μ. 1 ξεκουφαίνω. 2 σκοτώνω, φονεύω, εξοντώνω, εξολοθρεύω ~ **всю рѣбу в прудѹ** εξολοθρεύω όλα τα ψάρια στη δεξαμενή.

перегляд, -а α. αλληλοκοιτάγμα.

переглядѣть, -яжѹ, -ядишь ρ.σ.μ. 1 ξανακοιτάζω, ξαναβλέπω. 2 κοιτάζω, βλέπω όλα ή πολλά ~ **все картинѹ на выставкѣ** βλέπω όλους τους πίνακες στην έκθεση.

переглядка, -и θ. βλ. **перегляд**.

переглядывание, -я ουδ. βλ. **перегляд**.

переглядываться ρ.δ. βλ. **перелгнѹться**.

перелгнѹться, -янусь, -янешься ρ.σ. αλληλοκοιτάζομαι, αλληλοβλέπομαι.

перегнаивать ρ.δ. βλ. **перегноить**. || -ся σαπίζω, σήπομαι.

перегнать, -гонѹ, -гонишь, παρλθ. χρ. **перегнал**, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перегнанный**, βρ: -нан, -а, -о ρ.σ.μ. 1 οδηγώ, φέρω, πηγαίνω ~ **скот на зимние пástбища** πηγαίνω τα ζώα στα χειμαδιά. || **κατευθύνω**, (μετα)κινώ. 2 ξεπερνώ ~ **προσπερνώ**, **προπορεύομαι**. || μτφ. υπερβάλλω, υπερβαίνω ~ **в матемáτικѣ всех соученикóв** ξεπερνώ στα μαθηματικά όλους τους συμμαθητές. 3 κουράζω με το πολύ τρέξιμο. 4 αποσταλάζω, λαμπικάρω.

перегнивать ρ.δ. βλ. **перегноить**.

перегноить, -гниѣт, παρλθ. χρ. **перегноил**, -лá, -ло ρ.σ. αμ. σαπίζω, σήπομαι εντελώς.

перегноить, -гноѹ, -гноишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перегноённый**, βρ: -гноѣн, -гноенá, -гноенó ρ.σ.μ. σήπω, σαπίζω, κάνω να σαπίσει όλο ή πολύ.

перегноѹ, -я α. φυτογή, φυτόχωμα, χούμος, μαυρόχωμα.

перегноѹный επ. της φυτογής κλπ. ουσ. || περιέχων φυτογή.

перегну́ть, -гну́, -гнешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перегнутый**, βρ: -гнут, -а, -о ρ.σ.μ. 1 διπλώνω ~ **лист думáги пополáм** διπλώνω το φύλλο χαρτιού στα δυό. || λυγίζω, κάμπτω ~ **го́лову κάμπτω** το κεφάλι. 2 παρακάμπτω, λυγίζω πάνω απο το κανονικό. 3 μτφ. ενδίδω, κάμπτομαι, λυγίζω, τα διπλώνω, υπείκω. || **εμφρ.** ~ **пáлку** το παρακάνω, το παραξηλώνω. || -ся διπλώνομαι. || (για σώμα) κάμπτομαι, λυγίζω.

переговáривать ρ.δ. βλ. **переговорить**. || -ся συνομιλώ, κουβεντιάζω. || διεξάγω συνομιλίες, διαπραγματεύσεις, διαπραγματεύομαι.

переговорить, -рѣ, -рѣшь, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. **переговорѣнный**, βρ: -рѣн, -ренá, -ренó; ρ.σ. 1 ομιλώ, συνομιλώ, συνδιαλέγομαι. 2 μιλώ για όλα ή πολλά. 3 μτφ. μιλώ δυνατά, ε-

μποδίζω ν' ακουστεί η φωνή άλλου, σκεπάζω τη φωνή άλλου ~ υποχρεώνω να σιωπήσει.

переговорный επ. της συνδιάλεξης ~ **пункт междунаро́дной телефо́нной ста́нции** τηλεφωνικό κέντρο διεθνών συνδιαλέξεων.

переговóры, -ов πλθ. 1 συνομιλίες, διαπραγματεύσεις. 2 συνομιλία, συνδιάλεξη ~ **по телефо́ну** τηλεφωνική συνδιάλεξη.

перегoдѣть, -гожѹ, -годишь ρ.σ. (απλ.) βλ. **переждáть**.

перегoн, -а α. 1 οδήγηση, μετακίνηση ~ **овѣц на лѣтние пástбища** μετακίνηση των προβάτων σε θερινά βοσκοτόπια. 2 η ενδιάμεση απόσταση μεταξύ δυό οδικών στάσεων ή σταθμών ~ **διαδρομή** μεταξύ δυο στάσεων. 3 προσπέρασμα (οχημάτων κτ.τ.).

перегoнка, -и θ. 1 μετακίνηση ~ **σκοτά** η μετακίνηση των ζώων απο ένα μέρος σε άλλο. 2 απόσταση.

перегoнный επ. 1 της μετακίνησης ζώων ~ **о время** ο καιρός (εποχή) μετακίνησης ζώων. || (για ταχύτητα δρόμου) του ξεπεράσματος, του προσπεράσματος. 2 της απόσταξης ~ **аппарáт** συσκευή απόσταξης.

перегоня́ть ρ.δ. βλ. **перегнать**. || (παλ.) παραβγαίνω στο τρέξιμο.

перегорáживание, -я ουδ. 1 διαχώριση. 2 φράξιμο, κλείσιμο. 3 εμπόδιση.

перегорáживать(ся) ρ.δ. βλ. **перегорoдѣть(ся)**.

перегорáние, -я ουδ. το κάψιμο ~ **электрические лампы** το κάψιμο των ηλεκτρικών λαμπών.

перегорáть, -áет ρ.δ. βλ. **перегорѣть**.

перегорѣлый επ. καμένος ~ **паракаμένο** ~ **оє мáсло** παρακαμένο λάδι. || φθαρμένος τελείως. || (απλ.) βρώμικος ~ **спирт** βρώμικη μυρουδιά οίνοπνεύματος (απο το στόμα του μεθυσμένου).

перегорѣть, -рѣт ρ.σ. 1 καίομαι, αχρηστεύομαι απο το κάψιμο ~ **лáмпа** -ла η λάμπα κάηκε. 2 αποτεφρώνομαι ~ **дрoвá в пѣчкѣ** -ли τα καυσόξυλα στη θερμάστρα κάηκαν. || (για αισθήματα, συγκίνηση κ.τ.τ.) ~ **пернó**, **сβѣнó**, **εκλείπω** ~ **пернá** η φούρια. 3 (για φαγητό) καίγομαι λίγο ~ **мѣсо** -ло το κρέας κάηκε λίγο. 4 σαπίζω, χωνεύω ~ **навóз** -ѣл η κόπρος χώνεψε.

перегорoдѣть, -рожѹ, -рoдишь, παθ.μτχ. **перегорoженный**, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 διαχωρίζω, μεσοχωρίζω ~ **кóмнату** μεσοχωρίζω το δωμάτιο. 2 φράζω, κλείνω. || μτφ. εμποδίζω. || -ся διαχωρίζομαι κλπ.ρ. ενεργ. φ.

перегорoдка, -и θ. διάφραγμα ~ **нóса** το ρινικό διάφραγμα. || (δια)χώρισμα ~ **μεσοχώρισμα**, **διατοιχισμα**, **μεσότοιχος**. || μτφ. **διαχωρισμός**, **φραγμός** ~ **уничтoжить** **сoслóвные** ~и καταργώ τις διακρίσεις των κοινωνικών στρω-

μάτων.

перегородочный επ. του διαφράγματος, του μεσοχωρίσματος κλπ. ουσ.

перегорчить, -чѹ, -чѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перегорченный**, βρ: -чѣн, -ченá, -ченó; ρ.σ.μ. (για τροφή) παραπικρίζω.

перегостить, -гoщѹ, -гoщѣшь ρ.σ. (απλ.) 1 φιλοξενούμαι. 2 φιλοξενούμαι σε όλους ή σε πολλούς. || μένω φιλοξενούμενος πολύ, το παρακάνω.

переграфить, -флѣ, -флѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переграфленный**, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó; ρ.σ.μ. 1 ξαναριγώνω, ξαναχαρακώνω. 2 ριγώνω πολύ, πολλά. ~ всю бумагу ριγώνω όλο το χαρτί.

перегрѣбать ρ.δ. βλ. **перегрѣсти**. || -ся σω- ριάζω, συσσωρεύω με την αρπάγη.

перегрѣв, -а α. υπερθέρμανση, παραζεστάμα.

перегрѣвание, -я ουδ. βλ. **перегрѣв**.

перегрѣвать(ся) ρ.δ. βλ. **перегрѣть(ся)**.

перегрѣсти, -грѣбѹ, -грѣбѣшь, παρλθ. χρ. **перегрѣб**, -грѣблá, -лó ρ.σ.μ. 1 συσσωρεύω, με την αρπάγη. 2 συσσωρεύω όλο ή πολύ. ~ всё сѣно συσσωρεύω με την αρπάγη όλο το χόρ- το. 3 ξεπερνάω στην κωπηλασία.

перегрѣтый επ. απο μτχ. (τεχ.) υπερθερμα- σμένος.

перегрѣть, -ѣю, -ѣешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перегрѣтый**, βρ: -рѣт, -а, -о ρ.σ.μ. υ- περθερμαίνω, παραζεσταίνω. || -ся υπερθερ- μαίνομαι, παραζεσταίνομαι.

перегрузатель, -я α. μηχάνημα μεταφόρτω- σης, μεταφορτωτής.

перегрузать(ся) ρ.δ. βλ. **перегрузить(ся)**.

перегруженность κ. **перегруженность**, -и θ. υπερφόρτωση, παραφόρτωση.

перегрузить, -ужѹ, -ѹзѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перегруженный**, βρ: -жен, -а, -о κ. **перегруженный**, βρ: -жен, -женá, -женó ρ. σ.μ. 1 μεταφορτώνω. 2 υπερφορτώνω, παραφορ- τώνω. || μτφ. επιφορτίζω. || μτφ. παραγεμίζω, εξογκώνω, παραφουσκώνω. || -ся 1 μεταφορτώ- νομαι. 2 υπερφορτώνομαι, παραφορτώνομαι. || μτφ. επιφορτίζομαι.

перегрузка, -и θ. 1 μεταφόρτωση. 2 υπερ- φόρτωση, παραφόρτωση. || μτφ. επιφόρτιση

перегрузочный επ. μεταφορτωτικός, της με- ταφόρτωσης. ~ не работн εργασίες μεταφόρτω- σης. ~ механизм μηχανισμός μεταφόρτωσης.

перегруппировать, -рѹю, -рѹешь, παθ. μτχ. **перегруппированный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. ανασυντάσσω, ανασυγκροτώ, ανασυνιστώ. || -ся ανασυντάσσομαι, ανασυγκροτούμαι, ανασυνιστά- μαι.

перегруппировка, -и θ. ανασύνταξη, ανασυ- γκρότηση, ανασύσταση.

перегруппировывать(ся) ρ.δ. βλ. **перегруп- πировать(ся)**.

перегрнзать(ся) ρ.δ. βλ. **перегрнзть(ся)**.

перегрнзть, -нзѹ, -нзѣшь, παρλθ. χρ. **перегрнз**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перегрнзненный**, βρ: -зен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 κα- τατρώγω· περιτρώγω. 2 δαγκώνω· κόβω· волк -нз овѣц ο λύκος κατάκοψε τα πρόβατα. 3 τρωγαλίζω, ροκανίζω (για πολλά ή όλα). || -ся (για ζώα) αλληλοδαγκώνομαι, αλληλοτρώνομαι. || μτφ. μαλώνω, καβγαδίζω· τρωγόμαστε σαν τα σκυλιά.

перегрязнить, -нѣ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перегрязненный**, βρ: -знѣн, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. λερώνω (όλα ή πολλά). ~ все носовѣе платкѣ λερώνω όλα τα μαντήλια της μύτης. || -ся λερώνομαι, καταλερώνομαι.

перегубить, -ублѣ, -ѹбѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перегубленный**, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. καταστρέφω ολοκληρωτικά ή μερικά.

перегуд, -а α. σφύριγμα συνεχές της σει- ρήνας.

перегуливать ρ.δ. βλ. **перегулить**.

перегулить ρ.σ. παρακάνω περίπατο.

перед κ. **передо** πρόθ. με οργν. 1 μπροστά, εμπρός, ενώπιον, εμπροσθεν, προ· он стоял передо мнѣ αυτός καθότανε μπροστά μου· **перед ним** вдруг появился егѣ отѣц μπροστά του ξαφνικά εμφανίστηκε ο πατέρας του· не от- ступать ~ трудностями δεν υποχωρώ μπροστά στις δυσκολίες· извинѣться ~ учителем ζητώ συγγνώμη απο το δάσκαλο· он ничтѣ ~ ним ау- тѣс δεν είναι τίποτε μπροστά σ' αυτόν. 2 πριν, προ, προτού· это было ~ моѣм посту- плѣнием в школѹ αυτό συνέβηκε πριν αρχίσω να πηγαίνω στο σχολείο· ~ замѹжеством πριν την παντρεία· ~ едѣй принимáла лекарство ау- тѣ πριν το φαγητό έπαιρνε φάρμακο. || νωρί- τερα, πρωτύτερα, προηγούμενα· он приѣхал ~ нами αυτός ήρθε νωρίτερα απο μας. 3 προς, για· долг ~ родиной το καθήκο προς την πα- τρίδα.

перед, **пѣреда**, πλθ. **передá** α. 1 το μπρο- στινό μέρος· ~ дѣма το μπροστινό μέρος του σπιτιού. 2 το μπροστινό μέρος των μποτών.

передавать(ся) ρ.δ. βλ. **передать(ся)**.

передавить, -давлѣ, -дáвишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **передáвленный**, βρ: -лен, -а, -о; ρ.σ.μ. θλίβω, πατώ, ζουπίζω όλα ή πολλά.

передаривать ρ.δ. βλ. **передарить**.

передарить, -арѣ, -áришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **передáренный**, βρ: -рен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 δωρίζω βαθμιαία όλα ή πολλά. 2 μεταδωρίζω.

передáточный επ. μεταδοτικός, της μετάδο- σης· ~ не рѣмни λωριά μετάδοσης της κίνησης. || της διαβίβασης· ~ пункт κέντρο διαβιβá-

σεων· -ая надпись (οικον.) οπισθογράφηση.

передатчик, -а α. 1 ο παραδότης. 2 πομπός· коротковолновый - πομπός βραχέων κυμάτων.

передатчица, -ы θ. η μεταδότρια.

передать, -дам, -дашь, -даст, -дадим, -дадите, -дадут, παρλθ. χρ. передал, -ла, -ло, проστн. передай, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переданный, βρ: -дан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 μεταδίνω· - друг другу μεταδίνω ο ένας στον άλλον· - с рук на руки μεταδίνω από χέρι σε χέρι. || εγχειρίζω, δίνω στα χέρια· - записку δίνω το σημείωμα στα χέρια. || μεταβιβάζω, μεταφέρω· - свои права наследникам (παλ.) μεταβιβάζω τα δικαιώματά μου στους κληρονόμους. || στέλλω, ρίχνω, κατευθύνω· - мяч на правую половину поля στέλλω την ποδόσφαιρα στο δεξιό μέρος του γηπέδου (πέρα από το κέντρο). 2 ανακοινώνω· - известие μεταδίνω την είδηση. || διαβιβάζω· -айте мой привет μεταδώστε τους χαιρετισμούς μου. || εκθέτω· διατυπώνω· ερμηνεύω· правильно -ал мысль автора σωστά αυτός ερμήνευσε τη σκέψη του συγγραφέα. 3 αναπαράσταίνω, απεικονίζω. || μεταδίνω (με διάφορα μέσα)· - по семафору μεταδίνω με το σηματοδότη· - концерт по телевидению μεταδίνω συναυλία από την τηλεόραση. || διαδίνω· - инфекцию μεταδίνω τη μόλυνση. 4 παραδίνω· - дело в суд παραδίνω την υπόθεση στο δικαστήριο. 5 πληρώνω παραπάνω· - три рубля при покупке δίνω τρία ρούβλια περισσότερα στο αγόρασμα. || (παλ.) βάζω, προσθέτω παραπάνω. || -ся 1 μεταδίνομαι, μεταβιβάζομαι· ненависть к врагу -лась от поколения к поколению το μίσος κατά του εχθρού μεταδόθηκε από γενεά σε γενεά. 2 παραδίνομαι· неприятельский батальон -лся нам το εχθρικό τάγμα παραδόθηκε σε μας.

передача, -и θ. 1 μετάδοση. 2 μεταβίβαση. 3 διαβίβαση. 4 αναπαράσταση, απεικόνιση. 5 παράδοση. 6 εκπομπή (ράδιου, τηλεόρασης). 7 δέμα, πακέτο για ασθενή ή φυλακισμένο. 8 (τεχ.) μετάδοση κίνησης· ремённая - μετάδοση της κίνησης με λωρί.

передвигать ρ.δ. βλ. передвóить. || -ся διβολίζομαι

передвигание, -я ουδ. μετακίνηση· μετατόπιση· μετάθεση· μεταφορά, αναβολή.

передвигать ρ.δ. βλ. передвίνуть. || -ся μετακινούμαι από ένα μέρος σε άλλο.

передвижение, -я ουδ. μετακίνηση· μεταφορά· - войск μετακίνηση στρατευμάτων.

передвижка, -и θ. 1 μετακίνηση. 2 μέσο κινητό· библиотéка-- κινητή βιβλιοθήκη. || κινητός κινηματογράφος.

передвижник, -а α. (παλ.) καλλιτέχνης πε-

ριοδεύων.

передвижничество, -а ουδ. (παλ.) περιοδεία καλλιτεχνών με ζωγραφικούς πίνακες.

передвижной επ. 1 κινητός, περιφορητός. 2 περιοδεύων· - театр περιοδεύων θίασος.

передвинуть ρ.σ.μ. 1 μετακινώ· μετατοπίζω· μεταθέτω· μεταφέρω· - часовые стрелки μετακινώ τους δείχτες του ωρολογιού· - войска к границе μετακινώ τα στρατεύματα προς τα σύνορα. || μεταθέτω (από μια υπηρεσία σε άλλη). 2 μεταφέρω (προθεσμία, ημερομηνία κ.τ.τ.), αναβάλλω. || -ся μετακινούμαι· μεταφέρομαι.

передвóить, -вою́, -воишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. передвоённый, βρ: -оён, -оенá, -оенó διβολίζω, δευτερώνω.

передёл¹, -а α. ξαναμοίρασμα, αναδιανομή, ανακατανομή· ξαναχώρισμα. || διαχώρισμα (δωμάτιου κ.τ.τ.).

передёл², -а α. (τεχ.)· επεξεργασία, λιώσιμο πέραν του απαιτούμενου.

переделать ρ.σ.μ. 1 μεταποιώ· - костюм μεταποιώ το κοστούμι. || μτφ. αλλάζω, μετατρέπω, αλλοιώνω, μεταβάλλω· - свой характер αλλάζω το χαρακτήρα μου. || διασκευάζω· - роман в пьесу διασκευάζω το μυθιστόρημα σε θεατρικό έργο. 2 φτιάχνω, κάνω (όλα ή πολλά). || -ся αλλάζω, διαφοροποιούμαι.

переделить, -делю́, -делишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переделённый, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. 1 ξαναμοιράζω, ξαναχωρίζω, ξαναδιαιρώ· αναδιανέμω, ανακατανέμω. 2 διατοιχίζω, χωρίζω με μεσότοιχο. || -ся ξαναμοιράζομαι, ξαναχωρίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

передёлка, -и θ. 1 μεταποίηση, επιδιόρθωση. 2 αλλαγή, μετατροπή· διαφοροποίηση. || διασκευή (έργου). 3 μπελάς, σκοτούρα, στενοχώρια, δυσχέρεια· ταραχή. || εκφρ. поπάсть в -у, побывáть в -е πέφτω, βρίσκομαι σε μπελάδες, έχω πολλές σκοτούρες.

передёлочный επ. της μεταποίησης, της επιδιόρθωσης· -ая мастерская συνεργείο επιδιορθώσεων (ή επισκευών).

передёлывание, -я ουδ. μεταποίηση, επιδιόρθωση.

передёлывать(ся) ρ.δ. βλ. переделать(ся).

передельный επ. (τεχ.) της επεξεργασίας.

переделать(ся) ρ.δ. βλ. переделить(ся).

передёргивание, -я ουδ. 1 τράβηγμα, σύρσιμο. 2 διαστρέβλωση, διαστροφή, παραμόρφωση.

передёргивать(ся) ρ.δ. βλ. передёрнуть(ся).

передержать, -держу́, -держишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. передержанный, βρ: -жан, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 παρακρατώ, διατηρώ, κρατώ πέραν του δέοντος. || εκφρ. - экзáмен ξαναδίνω ε-

ξετάσεις.

передёрживание, -я ουδ. βλ. передёржка¹ (1 σμ.).

передёрживать ρ.δ. βλ. передержать. || -ся παρακρατιέμαι, διατηρούμαι πέρα απο το κανονικό.

передёржка¹; -и θ. 1 παρακράτημα, διατήρηση πέρα απο το κανονικό. 2 ξανάδοση εξετάσεων.

передёржка²; -и θ. λοβιτούρα, κατεργαριά, ματσαραγκιά, ψευτιά.

передёрнуть ρ.σ. 1 μ. τραβώ, σύρω, κινώ, μετακινώ· ~ вóжи τραβώ τα χαλινά. 2 κάνω μορφαμούς, συσπώ, κινώ σπασμωδικά. 3 μτφ. (χαρτί.) τραβώ, παίρνω κρυφά χαρτί. || μτφ. διαστρέφω, διαστρεβλώνω, παραμορφώνω. || -ся συσπώμαι, κάνω σπασμωδική κίνηση. || διαστρέφομαι, διαστρεβλώνομαι, παραμορφώνομαι.

передёрать ρ.δ. βλ. передра́ть.

передислокация, -и θ. (στρατ.) ανακατάταξη, αναδιάρθρωση.

передислоцировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. (στρατ.) κάνω νέα διάταξη, αλλάζω τη διάταξη· ανακατατάσσω. || -ся ανακατατάσσομαι, υπόκειμαι σε νέα διάταξη.

передко́ный επ. 1 μπροστινός. 2 του δίτροχου. 3 του φιδιού.

переднева́тъ, -днѣю, -днѣешь ρ.σ. (απλ.) περνώ τη μέρα, διημερεύω.

передний επ. μπροστινός, εμπρός· ~ие нóги лóшадѣ τα μπροστινά πόδια του άλογου· ~ее колесо́ ο μπροστινός τροχός. || εκφρ. ~ край (στρατ.) η πρώτη γραμμή.

передник, -а α. ποδιά, μπροστέλα.

передняя, -ей θ. προθάλαμος.

передо (άτονο) βλ. перед.

передобѣденный επ. βλ. предобѣденный.

передовѣрить ρ.σ.μ. εμπιστεύομαι σε άλλον, μετεμπιστεύομαι. || παραδίνω τα καθήκοντα ή την πληρεξουσιότητα.

передовѣрять ρ.δ. βλ. передовѣрять. || -ся εμπιστεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

передовѣик, -ѣ α., πλθ. -ѣ, -ѣв πρωτοπόρος, -α, μπροστάρης· ~ѣи́ произвóдства πρωτοπόροι της παραγωγής.

передовѣца, -и θ. κύριο άρθρο εφημερίδας, περιοδικού.

передовѣи επ. 1 (κυρλξ. κ. μτφ.) πρωτοπόρος, προπορευόμενος· ~ѣя лóшадѣ το προπορευόμενο άλογο· ~ѣя нау́ка πρωτοπόρα επιστήμη. || προηγμένος· ~ѣе стрáны οι προηγμένες χώρες. || προοδευτικός· ~ человек προοδευτικός άνθρωπος· ~ѣе идѣи́ προοδευτικές ιδέες. 2 μπροστινός, πρώτος· ~ѣе позѣции́ лѣнии́ οι πρώτες θέσεις της γραμμής· ~ пост η προφυλακή· ~ отря́д η εμπροσθοφυλακή. 3 ουσ. ~ѣя,

-ѣи́ θ., πλθ. ~ѣе, ~ѣх οι πρώτες θέσεις γραμμής. 4 ουσ. θ. ~ѣя, -ѣи́ κύριο άρθρο (εφημερίδας, περιοδικού). || εκφρ. ~ѣя позѣция (στρατ.) η πρώτη γραμμή· ~ѣя статья́ το κύριο άρθρο (εφημερίδας, περιοδικού).

передоѣтъ, -доѣ, -доѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. передоѣнный, βρ: ~доѣн, -а, -ο ρ.σ.μ. αρμέγω· ~ всех корóв αρμέγω όλες τις αγελάδες.

передо́к, -дкá α. 1 το μπροστινό μέρος του αμαξιού ή του ελκλήθρου. 2 δίτροχο όχημα. 3 το φίδι.

передо́м επір. (διαλεκ.) εμπρός, μπροστά.

передопра́шивать ρ.δ. βλ. передопросить. || -ся ανακρίνομαι ξανά.

передопрос, -а α. η εκ νέου ανάκριση ή ερώτηση.

передопросить, -прошу́, -прóсишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. передопро́шенный, βρ: ~шен, -а, ~ο ρ.σ.μ. ανακρίνω ξανά. || (απλ.) ανακρίνω όλους ή πολλούς.

передо́хнуть, -нет, παρλθ. χρ. передо́х, -ла, -ло ρ.σ. φοφώ (για όλα ή πολλά)· у нас все цыплѣта ~ли μας φόφησαν όλα τα πουλάκια.

передо́хнуть, -нѣ, ~нѣшь ρ.σ. 1 αναστενάζω· она́ глубоко́ ~ла αυτή βαθιά αναστέναξε. 2 ξανασαιίνω, παίρνω μια ανάσα, ξεκουράζομαι λιγάκι.

передра́знивание, -я ουδ. κοροϊδεύμα, πείραγμα, εξερέθιση.

передра́знивать ρ.δ. βλ. передразнить.

передразнить, -азнѣю, ~азнишь ρ.σ. κοροϊδεύω, πειράζω, ερεθίζω.

передрассвѣтний επ. βλ. предрассвѣтний.

передра́тъ, -дерѣ, ~дерѣшь, παρλθ. χρ. передра́тъ, ~лá, ~ло ρ.σ.μ. 1 κατασχίζω· κατασπαράζω (όλα, πολλά). || (απλ.) φθείρω, χαλνώνω· ~ мнóго дрѣвк χαλνώ πολλά παντελόνια. 2 μαστιγώνω. || -ся μαλώνω, καβγαδίζω, τσακώνομαι.

передрема́тъ, ~дремлю́, ~дрѣмлешь ρ.σ. κοιμούμαι λίγο, μισοκοιμούμαι, τον κλέβω λίγο· λαγοκοιμούμαι.

передро́гнуть, -ну, ~нешь, παρλθ. χρ. передро́г, ~ла, ~ло ρ.σ. ξεπαγιάζω, μαργώνω, τρέμω (τουρτουρίζω) απο το κρύο.

передру́жить, ~жѣ, ~жѣшь ρ.σ.μ. συμφιλιώνω (όλους, πολλούς, με όλους). || -ся συμφιλιώνομαι (με όλους, πολλούς).

передра́га, ~и θ. δυσχέρεια, μελάς, σκοτούρα· πονοκέφαλος.

передѣмать ρ.σ. 1 αλλάζω (μεταβάλλω) γνώμη, αλλαγογνώμω. 2 μτφ. σκέφτομαι (για όλους, πολλούς, πολλά, όλα).

передѣмвать ρ.δ. μεταβάλλω γνώμη, αλλαγογνώμω· βλ. κ. передѣмать.

передушіть, -уші, -ушішь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. передүшенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. πνίγω, στραγγαλίζω (όλους, πολλούς).

переды́х, -а (-у) α. (απλ.) βλ. переды́шка.

передыха́ть ρ.δ. βλ. передохну́ть.

переды́шка, -и θ. ανάπαυλα, διαλειμματάκι, διακοπή, παύση· ανάσα· емύ он не давал -и αυτός δεν τον άφηνε να πάρει ανάσα, δεν τον άφηνε σε στασιό ή σε χλωρό κλαρί· ору́дия стреля́ли без -и τα πυροβόλα έβραζαν ακατά- παυστα.

переда́ние, -я ουδ. παραφάγωμα. || διά- βρωση, φάγωμα.

переда́ть ρ.δ. βλ. переэ́сть.

переэ́зд, -а α. 1 πέρασμα, διάβαση, δίοδος. 2 μετοίκηση· μετακόμιση, κουβάλημα. 3 δια- σταύρωση οδική· πέρασμα, διάβαση. 4 στάση, η απόσταση μεταξύ δύο στάσεων.

переэ́здной επ. της διάβασης, του περάσμα- τος· -не пути́ μέρη διάβασης οδών.

переэ́здный επ. βλ. переэ́здной.

переэ́зжать ρ.δ. βλ. переэ́хать.

переэ́сть, -ём, -ёшь, -ёст, -едім, -едите, -едят, παρλθ. χρ. переёл, -ла, -λο, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переэ́денный, βρ: -ден, -а, -ο, προστι. переэ́шь ρ.σ. 1 αμ. παρατρώγω· ребёнок -ёл το παιδάκι παράφαγε. 2 κατα- τρώγω, τρώγω όλο, πολύ. 3 μ. διαβιβρώσκω ή τρώγω· ржавчина -ла желёзный όбруч η σκου- ριά έφαγε το σιδερένιο στεφάνι.

переэ́хать, -еду, -едешь ρ.σ. 1 διαβαίνω, περνώ, διέρχομαι (με μεταφ. μέσο). 2 μετοι- κώ· μετακομίζομαι. 3 μ. πατώ, συνθλίβω, περ- νώ· троллейбус -ал упавшего человека το τρό- λεϊ πάτησε τον άνθρωπο, που έπεσε.

пережари́вать(ся) ρ.δ. βλ. пережари́ть(ся).

пережари́ть ρ.σ.μ. 1 παρατηγανίζω· παρακα- βουρδίζω· παρατσιγαρίζω· -мясо παρακαβουρ- δίζω το κρέας· -рыбу παρατηγανίζω τα ψάρια. 2 καβουρδίζω, γιαχνίζω· τηγανίζω· -лук с маркóвкой καβουρδίζω το κρεμμύδι με τα κα- ρότα. || -ся 1 παρατηγανίζομαι· παρακαβουρ- δίζομαι κλπ. ρ. μ. 2 καίγομαι· -на солнце καίγομαι στον ήλιο.

пережа́ть¹, -жму́, -жмёшь, παρλθ. χρ. пере- жал, -ла, -ло ρ.σ.μ. στίβω (όλα, πολλά).

пережа́ть², -жну́, -жнёшь ρ.σ.μ. θερίζω (όλο ή πολύ)· -всю пшеницу θερίζω όλο το σιτάρι.

пережда́ть, -жду́, -ждёшь, παρλθ. χρ. пере- ждал, -ла, -ло ρ.σ. περιμένω να περάσει· -дождь περιμένω να περάσει η βροχή. || περι- μένω, αναμένω, καρτερώ.

пережева́ть, -жу́, -жуёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. пережёванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. μασώ καλά, εντελώς· -пищу мασώ καλά την τροφή.

пережёвывание, -я ουδ. πλήρες μάσημα.

пережёвывать ρ.δ.μ. 1 βλ. пережева́ть. 2 ξαναμασώ, αναμηνυκάζω. 3 μτφ. λέγω, επανα- λαβαίνω (αναμασώ) τα ίδια και τα ίδια. || -ся μασιέμαι καλά, εντελώς.

пережелти́ть, -лчу́, -лтишь ρ.σ.μ. παρακι- τρινίζω, κάνω κάτι πολύ κιτρινο.

пережени́ть, -женю́, -женишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. пережённный, βρ: -нен, -а, -ο ρ.σ.μ. παντρεύω (όλους ή πολλούς)· отец -ил всех его дете́й ο πατέρας πάντρεφε όλα τα παιδιά του. || -ся παντρεύομαι (για όλους, πολλούς).

переже́чь, -жгу́, -жжёшь, -жгут, παρλθ. χρ. пережёл, -жгла́, -жгло́, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. пережённный, βρ: -жён, -женá, -женó, ρ. σ.μ. 1 παρακαίω· υπερθερμαίνω· -кофе παρα- φήνω τον καφέ. || καταστρέφω, αχρηστεύω· -электрическую лампу καιώ την ηλεκτρική λά- мпа· -предохранитель καιώ την (ηλεκτρική) α- σφάλεια. 2 καιώ (όλα, πολλά)· -все дрова́ καιώ όλα τα καυσόξυλα. 3 (για καύσιμα, ηλε- κτρική ενέργεια)· παρακαίω, καιώ περισσότε- ρο του κανονικού. 4 κόβω με τή φωτιά· -верёвку καιώ την τριχιά για να την κόψω. 5 μετατρέπω με τη φωτιά· -дрова́ в уго́л κάνω τα καυσόξυλα κάρβουνα.

пережива́ние, -я ουδ. 1 δοκιμασία. 2 ψυ- χική ταραχή· συγκίνηση· καρδιοχτύπι. 3 (παλ.) βλ. пережи́ток.

пережива́ть ρ.δ. 1 βλ. пережи́ть (2, 3, 4 σημ.). 2 ταράσσομαι, ανησυχώ, αγωνιώ· υπο- φέρω ψυχικά, συγκινούμαι. || -ся αγωνιώ, συ- γκινούμαι.

пережи́г, -а α. υπερθερμανση, κάψιμο υπερ- βολικό. || αχρήστευση απο το πολύ κάψιμο· -ла́мпы το κάψιμο της λάμπας. || κατανάλωση θερμαντικής ενέργειας πέραν του κανονικού.

пережигáние, -я ουδ. βλ. пережи́г.

пережигáть ρ.δ. βλ. переже́чь. || -ся παρα- καίγομαι. υπερθερμαίνομαι κλπ. ρ.μ. βλ. пе- реже́чь.

пережида́ние, -я ουδ. αναμονή.

пережида́ть ρ.δ. βλ. пережда́ть.

пережи́м, -а α. (ορυκτ.) συμπίεση των φλε- βών ή στρωμάτων.

пережито́е, -όγο ουδ. οι δοκιμασίες στη ζωή, τα βάσανα της ζωής.

пережито́к, -тка α. επιβίωση· υπόλειμμα· -и про́шлого ή стариннύ παλαιά υπολείμματα· -и ста́рого бы́та υπολείμματα παλαιού τρόπου ζω- ής· -и капита́лизма в созна́нии люде́й υπο- λείμματα του καπιταλισμού στη συνείδηση των ανθρώπων.

пережиточный επ. παλιός, που εναπόμεινε, ή εναπόλειψε· -не явлéния παλαιά (εναπο- μείναντα) φαινόμενα· -не фо́рмы земледе́лия

παλαιές μορφές καλλιέργειας.

пережить, -живу́, -живёшь, παρλθ. χρ. **пережил**, -жилá, **пережило**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пережитый**, βρ: -жит, -á, -ο κ. **пережитый**, βρ: -жит, -á, -ο ρ.σ. 1 ζω· **большой** не **живёт** **ночь** ο άρρωστος δε θα ζήσει ως το πρωί. 2 ζω περισσότερο απο ένα άλλον. || τρώγω το ψωμί μου· χάνω· **писатель** -**ил** **своей** **литературной** **славы** ο συγγραφέας έχασε τη λογοτεχνική του δόξα. 3 επιζώ, επιβιώνω. || υπομένω, υποφέρω, αντέχω, βαστώ· - **удар** **судьбы** αντέχω στο χτύπημα της τύχης (στα βάσανα). 4 δοκιμάζω, υφίσταμαι· я **-ил** **много** **уповер** (πέρασα) πολλά· - **кризис** περνώ κρίση· - **сильные** **огорчения** περνώ μεγάλες πίκρες. || **ефр.** - (самогó) **себя** α) αποθανατίζω τον εαυτό μου. β) χάνομαι, σβήνω, παρακμάζω.

пережог, -а α. 1 (απλ.) κάψιμο· - **электрoламп** κάψιμο των ηλεκτρικών λαμπών. 2 (για καύσιμη ύλη ή ηλεκτρ. ενέργεια) κατανάλωση πέρα απο το κανονικό. 3 υπερθέρμανση (μετάλλου).

перезабыть, -бóду, -бóдешь ρ.σ.μ. ξεχνώ, λησμονώ (όλους, πολλούς, τα πάντα)· я **всё** **-ил** όλα τα ξεχάσα. || -**ся** ξεχνιέμαι, λησμονιέμαι· **всё** **-лось** όλα ξεχάστηκαν.

перез **клад**, -а α. (παλ.) βλ. **перезалог**.

перезакладывать ρ.δ. βλ. **перезаложить**. || -**ся** μπαίνω ξανά ως ενέχυρο.

перезаклочать ρ.δ. βλ. **перезаклочить**. || -**ся** ξανακλείνομαι.

перезаключение, -я ουδ. ξανακλείσιμο· ανανέωση· - **соглашения** ξανακλείσιμο συμφωνίας.

перезаключить, -чý, -чúшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перезаключённый**, βρ: -чён, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. ξανακλείνω· ανανεώνω· - **дoгoвoр** ξανακλείνω συμφωνία.

перезалог, -а α. ενεχυρίαση εκ νέου.

перезаложить, -oжý, -óжишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перезаложённый**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. ενεχυριάζω ξανά.

перезанимать ρ.σ.μ. (απλ.) δανείζομαι απο όλους, απο πολλούς. || -**ся** ασχολούμαι πολύ, πέρα απο το κανονικό (για πνευματική εργασία).

перезанять, -займý, -займёшь, παρλθ. χρ. **перезанял**, -лá, -лo, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перезанятый**, βρ: -нят, -á, -ο, μτχ. παρλθ. χρ. **перезанявший** ρ.σ.μ. δανείζομαι για λογαριασμό άλλου.

перезаразить, -ражý, -разишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перезаражённый**, βρ: -жён, -женá, -женó ρ.σ.μ. μολύνω όλους, πολλούς.

перезарядить, -ряжý, -рядишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перезаряжённый**, βρ: -жен, -а, -ο

κ. **перезаряжённый**, βρ: -жён, -женá, -женó; ρ.σ.μ. ξαναγεμίζω· ξαναφορτίζω· - **фотоаппарáт**: ξαναβάζω φιλμ στη φωτογραφική μηχανή· - **аккумулятор** ξαναγεμίζω τον ηλεκτρικό συσσωρευτή. || -**ся** ξαναγεμίζω, ξαναφορτίζομαι. **перезарядка**, -и θ. ξαναγέμισμα· ξαναφόρτιση.

перезаряжание, -я ουδ. βλ. **перезарядка**.

перезаряжать(ся) ρ.δ. βλ. **перезарядить**(ся).

перезаряжение, -я ουδ. βλ. **перезарядка**

перезаряжённый κ. **перезаряжённый** επ. απο μτχ. ξαναγεμισμένος, ξαναφορτισμένος.

перезахоронение, -я ουδ. μετεντάφιση, μετενταφιασμός.

перезахоронить, -ронó, -рoнишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перезахоронённый**, βρ: -нен, -а, -ο ρ.σ.μ. μετενταφιάζω.

перезв́анивание, -я ουδ. 1 κωδωνοκρουσία. 2 ήχος, κρότος.

перезв́анивать ρ.δ. 1 βλ. **перезвонить**. 2 χτυπά (κρούω) όλες τις καμπάνες. 3 (για καμπάνες) ηχώ, κροτώ. || -**ся** 1 βλ. **перезвониться**. 2 κρούομαι. 3 ηχώ, κροτώ.

перезвон, -а α. βλ. **перезв́анивание**.

перезвонить, -нó, -нúшь ρ.σ. 1 ξανατηλεφωνώ· ξανακαλώ· ξανακουδουνίζω. 2 τηλεφωνώ (σε όλους, πολλούς ή απο πολλά τηλέφωνα). || -**ся** τηλεφωνούμαι.

перездорóваться ρ.σ. χαιρετιέμαι (με όλους, με πολλούς)· αλληλοχαιρετιέμαι.

перезимовать, -мýю, -мýешь ρ.σ. διαχειμάζω, ξεχειμάζω, ξεχειμονιάζω, παραχειμάζω. 2 (για ζώα, φυτά) αντέχω στο φύχος του χειμώνα. **перезимóвка**, -и θ. διαχείμαση, ξεχειμάσμα, ξεχειμώνιασμα· παραχείμασμα.

перезимóвывать ρ.δ. βλ. **перезимовать**.

***перезнакомить**, -млó, -мишь ρ.σ.μ. γνωρίζω, συσταίνω (όλους, πολλούς). || -**ся** γνωρίζομαι, συσταίνομαι (με όλους, πολλούς).

перезól, -а α. παραβυρσοδεψή· φθορά, χάλασμα.

перезолить, -лó, -лúшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перезолённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. βυρσοδεψώ πάνω απο το κανονικό· φθειρω, χαλνώ· - **кóжу** παραβυρσοδεψώ το δέρμα. || -**ся** παραβυρσοδεφούμαι· φθειρομαι, χαλνώ.

перезолотить, -лoчý, -лoтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перезолóченный** βρ: -чен, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 επιχρυσώνω ξανά. 2 επιχρυσώνω (όλα, πολλά).

перезревание, -я ουδ. υπερωρίμαση, παραγίνωμα.

перезревать ρ.δ. βλ. **перезреть**

перезрелость, -и θ. βλ. **перезревание**.

перезрелый επ. υπερώριμος, παραγινωμένος.

перезреть, -зрeю, -зрeешь ρ.σ. υπερωριμά-

ζω, παραγίνομαι.

перезабыть ρ.σ. ξεπαγιάζω, μαργώνω.

перейграть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перейгранный**, βρ: -ран, -а, -ο. 1 ξαναπαίζω. 2 παίζω (όλα, πολλά)· τруппа -ла весь свой репертуар ο θίασος έπαιξε ολο το δραματολόγιο (реперто́ριο) του. 3 παίζω υπερβολικά, παραπαίζω. 4 (ξε)περνώ στο παιγνίδι· κερδίζω. 5 (θεατρ.) υποδύομαι το ρόλο υπερφυσικά.

перейгрывание, -я ουδ. ξαναπαίξιμο.

перейгрывать ρ.δ. βλ. **перейграть**. || -ся ξαναπαίζομαι· πьеса -лась το (θεατρικό) έργο ξαναπαίζονταν.

перейзобрать ρ.δ. βλ. **перейзобрать**. || -ся ξαναεκλέγομαι, επανεκλέγομαι.

перейзобрание, -я ουδ. επανεκλογή, ξαναεκλογή.

перейзобрать, -беру́, -берёшь, παρλθ. χρ. **перейзобрал**, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перейзобранный**, βρ: -бран, -а, -ο ρ.σ.μ. επανεκλέγω, ξαναεκλέγω· ~ председателя επανεκλέγω τον πρόεδρο· ~ партбюро επανεκλέγω το κομματικό γραφείο.

перейзобъток, -тка α. πλεόνασμα· υπερεπάρεκεια.

перейздавать ρ.δ. βλ. **перейздать**. || -ся επανεκδίδομαι.

перейздание, -я ουδ. επανεκδοση.

перейздать, -да́м, -дашь, -да́ст, -да́дим, -да́дите, -да́дут, παρλθ. χρ. -да́л, -ла́, -ло; προστι. **перейзда́й**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перейзданный**, βρ: -дан, -а, κ. -á, -ο ρ.σ.μ. επανεκδίδω.

перейменование, -я ουδ. μετονομασία· ~ улицы μετονομασία της οδού.

перейменовать, -ну́ю, -нуёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перейменованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. μετονομάζω· ~ город μετονομάζω την πόλη. || -ся μετονομάζομαι.

перейменовывать(ся) ρ.δ. βλ. **перейменовывать(ся)**.

переймчивость, -и θ. ικανότητα άμεσης αντίληψης, το αντιληπτικό· οξύνοιά.

переймчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο αντιληπτικός, οξείας αντίληψης.

перейна́чивание, -я ουδ. μεταλλαγή, μεταβολή, μετατροπή· διαφοροποίηση.

перейна́чивать ρ.δ. βλ. **перейна́чить**. || -ся μεταλλάσσομαι, μετατρέπομαι, μεταβάλλομαι· διαφοροποιούμαι.

перейна́чить ρ.σ.μ. αλλάζω, μεταβάλλω, μετατρέπω· διαφοροποιώ· ~ немного фразу, оставив прежний смысл αλλάζω λίγο τη φράση, διατηρώντας το προηγούμενο νόημα.

перейнструментовать, -ту́ю, -туёшь, παθ.

μτχ. παρλθ. χρ. **перейнструментованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (μουσ.) μετεναρμονίζω.

перейнструментовка, -и θ. μετεναρμόνιση.

перейнструментовывать ρ.δ. βλ. **перейнструментовать**.

перейскать, -ищу́, -ищешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перейсканный**, βρ: -кан, -а, -ο ρ.σ.μ. φάχνω παντού, όλα.

перейспы́тать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перейспытанный**, βρ: -тан, -а, -ο δοκιμάζω, υποφέρω πολλά, όλα.

перейти́, -ейду́, -ейдёшь, παρλθ. χρ. **перешёл**, -шла́, -шло́, προστι. **перейди́**, μτχ. παρλθ. χρ. **перешедший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перейденный**, βρ: -дён, -денá, -денó, επιρ. μτχ. **перейди́** ρ.σ. 1 μ. διαβαίνω, περνώ, διέρχομαι· ~ улицу περνώ το δρόμο· ~ через ручей περνώ τα ρυάκια. || (για απόσταση)· διατρέχω, διασχίζω. 2 μετακινούμαι, περνώ αλλού· ~ в другую комнату περνώ στο άλλο δωμάτιο· ~ от окна к столу πηγαίνω απο το παραθύρι στο τραπέζι. || διαδίδομαι, μεταδίδομαι, ξαπλώνομαι· επεκτείνομαι· **плáма** -шло́ на соседний дом η φλόγα (φωτιά) μεταδόθηκε στο γειτονικό σπίτι. || αλλάζω· ~ на новую квартиру περνώ σε καινούριο διαμέρισμα. || μεταπηδώ· μετασκιρτώ· ~ на исторический факультет μεταπηδώ στην ιστορική σχολή. || προβιβάζομαι, προάγομαι. 3 περνώ με το μέρος άλλου· αυτομολώ· ~ на сторону противника περνώ με το μέρος του αντίπαλου. || αλλαξοπιστώ· γίνομαι· ~ на католичество γίνομαι καθολικός. 4 περιέρχομαι· после смёрти родителей имущество -шло́ дочери μετά το θάνατο των γονέων η περιουσία περιήρθε στη θυγατέρα· ~ из рук в рýки περιέρχομαι απο χέρια σε χέρια· **власть** -шла́ в рýки Советов η εξουσία πέρασε στα χέρια των Συμβουλίων: 5 μεταπίπτω· ~ к другой теме περνώ σε άλλο θέμα· ~ от обороны к наступлению περνώ απο την άμυνα στην επίθεση. 6 μεταβάλλομαι, μετατρέπομαι· **ссора** -шла́ в драку το μάλωμα εξελίχτηκε σε καβγά (τσακωμό). 7 υπερβαίνω, (ξε)περνώ. 8 τελειώνω, σταματώ· **дождь** **скóро** -дёт η βροχή γρήγορα θα περάσει.

перекáл, -а α. υπερθέρμανση, παραζέσταμα, διαπύρωση.

перекáлечить ρ.σ.μ. αναπνήρων, σακατεύω (όλους, πολλούς).

перекáливание, -я ουδ. βλ. **перекáл**.

перекáливать(ся) ρ.δ. βλ. **перекáлить(ся)**.

перекáлить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перекáлённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. υπερθερμαίνω, παραζεσταίνω, διαπυρώνω. || -ся υπερθερμαίνομαι, παραζεσταίνομαι.

перекáлка, -и θ. βλ. **перекáл**.

перека́ливание, -я ουδ. βλ. переко́лка.
перека́ливать(ся) ρ.δ. βλ. переколóть(ся).
перекаλίть(ся) ρ.δ. βλ. перекаλίть(ся).
перека́пать ρ.σ.μ. σταλάζω, ρίχνω σταγόνες πάνω απο το κανονικό.

перека́пчивать(ся) ρ.δ. βλ. перекоптіть(ся).

перека́пывание, -я ουδ. βλ. переко́пка.
перека́пывать ρ.δ. βλ. перекопáть. || -ся σιάβομαι· ξανασιάβομαι.

перека́пывать² ρ.δ. βλ. перека́пать. || -ся πέφτω, ρίχνομαι κατά σταγόνες.

перека́рмливание, -я ουδ. переκόρмка.

перека́рмливать ρ.δ. βλ. переκορμίть. || -ся παραταγίζομαι.

перека́т, -α α. 1 κύλιση, -μα. 2 βουή, βούισμα, βόμβος. 3 πόρος, πέρασμα, πορθμείο ποταμού, περαταριά

переκατά́ть, ρ.σ.μ. 1 κυλώ· μετακυλώ· - δόчку κυλώ το βαρέλι. 2 κάνω περίπατο, αμαξάδα (όλους, πολλούς). || ξανακυλώ. || -ся (για όλους, πολλούς) κάνομε περίπατο, αμαξάδα.

перека́ти-пóле, -я ουδ. το ηρύγιο (επιστ.), αγκαθιά, φιδάγκαθο, παπαδίτσα (λκ.).

перека́тистый επ., βρ: -тист, -α, -ο διαδιδόμενος, μεταδιδόμενος.

перека́ти́ть, -ачύ, -άτιшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перека́ченный, βρ: -чен, -α, -ο ρ.σ.μ. κυλώ· μετακυλώ· - δόчку κυλώ το βαρέλι. || -ся κυλιέμαι· μετακυλιέμαι.

перека́тка, -и θ. 1 κύλιση· μετακύλιση. 2 μαγγάνισμα.

перека́тный επ. 1 κυλιστικός. 2 βλ. перека́тистый. || εκφρ. го́ль -ая (παλ.) η φτωχολογία.

перека́тчик, -а α. κυλιστής, κυλινδιστής.

перека́тывание, -я ουδ. κύλιση, κυλίνδωση.

перека́тывать ρ.δ. βλ. переκατά́ть, перека́ти́ть. || -ся 1 βλ. переκατά́ться, перека́ти́ться. 2 διαδίδομαι. μεταδίδομαι, ξαπλώνομαι.

перекача́ть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перека́ченный, βρ: -чан, -α, -ο. 1 αντλώ απο ένα μέρος σε άλλο· μεταγγίζω, τραβατζάρω. 2 αιωρώ, κουνώ (όλους, πολλούς). || -ся αιωρούμαι, κουνιέμαι, κάνω κούνια· все де́ти в па́рке -лись на качéлях όλα τα παιδιά έκαναν κούνια. στο πάρκο.

перека́ченный επ. της άντλησης.

перека́чивание, -я ουδ. βλ. перека́чка.

перека́чивать ρ.δ. βλ. перекача́ть. || -ся 1 ταλαντεύομαι (στο βάδισμα, στην κίνηση). 2 βλ. перекача́ться.

перека́чка, -и θ. άντληση, τρομπάρισμα· μεταγγιση, τραβατσάρισμα.

перекачну́ться, -ну́сь, -нёшься ρ.σ. του-μπάρω, ανατρέπομαι.

перека́шивание¹, -я ουδ. κόσισμα· θέρισμα.

перека́шивание², -я ουδ. βλ. переко́с.

перека́шивать¹ ρ.δ. βλ. перекоσίть¹. || -ся (κυρλξ. κ. μτφ.) κοσίζομαι, θερίζομαι.

перека́шивать² ρ.δ. βλ. перекоσίть². || -ся βλ. перекоσίться.

перека́лифика́ция, -и θ. μετείδικευση.

перека́лифици́ровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ. σ.μ. μετειδικεύω. || -ся μετειδικεύομαι.

перека́снить, -áшу, -áсишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перека́шенный, βρ: -шен, -α, -ο ρ.σ.μ. παραξυνίζω· -тесто παραξυνίζω το ζυμάρι. || -ся παραξυνίζω· -тесто -лось το ζυμάρι παραξύνισε.

перека́шивать(ся) ρ.δ. βλ. перека́снить(ся).

перекида́ть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переки́данный, βρ: -дан, -α, -ο βλ. перебро-сáть.

переки́дка, -и θ. ρίψη, ρίψιμο· - землі ρίψιμο χώματος.

переки́дной επ. κινητός, φορητός· - мост η κινητή γέφυρα.

переки́дывание, -я ουδ. βλ. переки́дка.

переки́дывать(ся) ρ.δ. βλ. перекида́ть, переки́нуть(ся).

переки́нуть ρ.σ.μ. 1 ρίπτω, ρίχνω· μεταρ-ρίπτω. || μετακινώ, μετατοπίζω· μεταφέρω. || γυρίζω, ξεφυλλίζω· - страни́цы кни́ги ξεφυλλίζω το βιβλίο. 2 ρίχνω μακρύτερα. 3 κατασκευάζω, φτιάχνω· - мост ρίχνω γέφυρα. 4 μεταθέτω. 5 (διαлк.) ανατρέπω, αναποδογυρίζω, αναστρέφω. || -ся 1 ρίχνομαι, ρίπτομαι, μεταρρίπτομαι. || μεταδίδομαι, ξαπλώνομαι· пер-νώ· ого́нь -лся на сосéдний дом η φωτιά (πυρκαγιά) μεταδόθηκε στο γειτονικό σπίτι. || αλλάζω, περνώ, στρέφομαι αλλού (για συνομιλία κ.τ.τ.). 2 κατασκευάζομαι· но́чью -лся мост τη νύχτα ρίχτηκε η γέφυρα. 3 λιποταχτώ· περνώ με το μέρος του αντίπαλου. 4 αλληλορίχτω. || παίζω χαρτιά· - в префе́ран-сик παίζω πρέφα. 5 (διαлк.) ανατρέπομαι, αναστρέφομαι, αναποδογυρίζω. || κάνω τούμπες.

перекипа́ть ρ.δ. βλ. перекипéть.

перекипéть, -плó, -пíшь ρ.σ. 1 παραβράζω. 2 μτφ. παραθυμώνω, παροργίζομαι. || (για αισθήματα)· περνώ, σβήνω, (καθ)ησυχάζω.

перекипя́ти́ть, -ячý, -яти́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перекипя́ченный, βρ: -чен, -á, -ó ρ.σ.μ. ξαναβράζω.

перекисо́ть, -áет ρ.δ. βλ. переки́снуть.

перекисла́ть, -лó, -лíшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перекислéнный, βρ: -лен, -ленá, -ленó; παραξινίζω.

перекисла́ть ρ.δ. βλ. перекисла́ть.

переκίσнуть, -нет, παρλθ. χρ. переκίς, -ла, -ло ρ.σ. παραξινίζω, γίνομαι πολύ ξινός.

περεκίсь, -и θ. υπεροξειδίο· ~ водорόδα οξυγονούχο νερό, οξυζενέ.

περεκλάδ, -а α. βλ. переκλάдина.

περεκλάдина, -и θ. οριζόντια δοκός, οριζόντιο δοκάρι, διαδοκίδα· εγκάρσια δοκός.

περεκλάдка, -и θ. 1 (παρ)εμβολή, (παρ)ένθεση· ~ стекляннóй посуды стрύчками βάσιμο ροκανιδιών ανάμεσα στα γυαλικά. 2 επανατοποθέτηση, ξαναβάσιμο. || ξαναχτίσιμο. 3 ξανάζευξη, -ζέψιμο.

περεκλάдоί επ. αντικαταστώμενος, αλλασσόμενος (στους ταχυδρ. σταθμούς)· -ая трóйка αχτικαταστώμενη τρόικα. || ουσ. -ая κ. (συχνότερα) -ие πλθ. ταχυδρ. αμάξι με άλογα.

περεκλάдчик, -а α., θ. -ца, -и θ. ενθέτης, -τρια, συσκευαστής, -άστρια.

περεκλάдывание, -я ουδ. βλ. переκλάдка.

περεκλάдывать ρ.δ. βλ. переложить. || -ся μετατοποθετούμαι, μετατοπίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

περεκлевать, -лвёт, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переκлёванный, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. 1 ραμφίζω (πολύ, όλο). 2 χτυπώ (πληγώνω) με το ράμφος. || -ся αλληλοραμφίζομαι· ραμφίζομαι (με όλους, πολλούς).

περεκлевание, -я ουδ. βλ. переκлёйка.

περεκлевать ρ.δ. βλ. переκλείть. || -ся ξανακολλώ, -ιέμαι.

περεκλείть, -лёт, -лётшь ρ.σ.μ. 1 μετακολλώ, κολλώ απο ένα μέρος σε άλλο. 2 κολλώ (όλο, πολύ).

περεκлёйка, -и θ. 1 μετακόλληση. 2 πίνακας, μέρος επικόλλησης.

περεклеивать, -млю, мшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переклеиванный, βρ: -мён, -менá, -менó ρ.σ.μ. 1 μεταστιγματίζω· ξαναστιγματίζω ξαναμαρκάρω. 2 μαρκάρω (όλα, πολλά).

περεклепáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переκлёпанный, βρ: -пан, -а, -о. ξαναπριτσινώνω, -νάρω, ξαναγυρώνω· πριτσινώνω κατ' άλλον τρόπο.

περεκлёпка, -и θ. ξαναγύρωση, ξάναπριτσινάρισμα, -νωμα.

περεκлёпывание, -я ουδ. βλ. переκлёпка.

περεκлёпывать ρ.δ. βλ. переκлепáть. || -ся ξαναπριτσινάρομαι, -νώνομαι.

περεκлік, -а α. αλληλοφώνημα, αλληλοκάλεσμα.

περεκликáть ρ.σ. φωνάζω, καλώ ονομαστικά· ~ присутствующих φωνάζω κατάλογο των παρόντων. || -ся αλληλοφωνάζομαι, αλληλοκαλούμαι, φωνάζομαι ο ένας τον άλλον· дёвушки -лись в лесу τα κορίτσια αλληλοφωνάζονταν στο δάσος. 2 μτφ. ομοιάζω· παρομοιάζω, προσομοι-

άζω, είμαι παρεμφερής.

περεκликáнуть(ся) ρ.σ. βλ. переκликáть(ся).

περεκличка, -и θ. 1 αλληλοφώνημα (για αναγνώριση). || αλληλοπροσκληση (για ανταλλαγή πείρας κ.τ.τ.). 2 διάβασμα, φώνημα καταλόγου παρόντων· προσκλητήριο.

περεκлочáтель, -я α. μεταγωγέας ή μεταγωγός· электрический - ηλεκτρικός μεταγωγέας. ~ скоростёй μοχλός (λεβιέ) ταχυτήτων, αναστροφέας.

περεκлочáтельный επ. μεταγωγικός, του μεταγωγέα.

περεκлочáть(ся) ρ.δ. βλ. переκлочáть(ся).

περεκлочéние, -я ουδ. μεταλλαγή, μεταβολή, μεταστροφή.

περεκлочáть, -чý, -чáшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переκлочённый, βρ: -чён, -ченá, -ченó. ρ.σ.μ. 1 μεταλλάσσω, μεταβάλλω, μεταστρέφω. 2 μεταφέρω, αλλάζω, μετατρέπω, μεταμορφώνω. || μτφ. στρέφω, γυρίζω αλλού· ~ разгово́р γυρίζω αλλού την κουβέντα. || -ся 1 μεταφέρομαι, αλλάζω, περνώ· μετατρέπομαι. 2 μτφ. κατευθύνομαι, στρέφομαι αλλού· разгово́р -лся на друго́м тéму η συνομιλία στράφηκε σε άλλο θέμα.

перековáть, -ку́, -куёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перекованный, βρ: -ван, -а, -о. 1 ξαναπεταλώνω. 2 πεταλώνω (όλα, πολλά). 3 ξανασφυρηλατώ, ξανασφυροκοπώ, ξαναχαλκεύω. || μτφ. αλλάζω ριζικά, μεταμορφώνω· αναμορφώνω, αναπλάθω, αναδιαπαιδαγωγώ.

перековéркать ρ.σ.μ. 1 παραδιαστρεβλώνω, διαστρέφω τελείως· ~ фами́лию διαστρεβλώνω τελείως το επώνυμο. 2 διαστρεβλώνω (όλο, πολύ).

перековéркивать ρ.δ. βλ. перековéркать. || -ся διαστρεβλώνομαι, διαστρέφομαι.

перековáка, -и θ. 1 ξαναπετάλωμα. 2 ξανασφυρηλάτηση. 3 μτφ. μεταμόρφωση, αναμόρφωση, αναδιαπαιδαγωγήση.

перековáывать ρ.δ. βλ. перековáть. || -ся ξαναπεταλώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

перековы́рять ρ.σ.μ. σκαλίζω, ξύνω (όλο, πολύ).

переколáчивать(ся) ρ.δ. βλ. переколотить(ся).

переколéть, -ёет, -ёем, -ёете ρ.σ. (απλ.) φωφώ (για όλα, πολλά).

переко́лка, -и θ. μετακάρφωμα, μετακαρφίτωση· κάρφωμα, καρφίτσωμα αλλιώς ή αλλού.

переколотить, -лочý, -лóтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переколотённый, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 μετακαρφώνω· καρφώνω αλλιώς ή αλλού. 2 σπάζω, θραύω (όλα, πολλά)· ~ все стёкла σπάζω όλα τα γυαλιά. 3 (απλ.) ξυλοκοπώ (όλους, πολλούς). || -ся θραύομαι, σπάζω·

μΝόγο посύды ~лось πολλά πιατικιά έσπασαν.

переколóть¹, ~колó, ~колéшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переколóтыи, βρ: ~лот, ~а, ~ο ρ.σ.μ. 1 καρφισώνω αλλιώς ή αλλού. 2 κατατρύπω ~ пáльцы игóлкой κατατρύπω τα δάχτυλα με το βελόνι. 3 τρυπώ, σουβλίζω, θανατώνω, σκοτώνω, φονεύω. || ~ся κατατρυπιέμαι ~ο κοιλόχυο πρόβολку κατατρυπιέμαι στο αγναθωτό σύρμα.

переколóть² ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. переколóть)¹· σπάζω, θραύω (όλα, πολλά)· ~ все оρέχι σπάζω όλα τα καρύδια.

перекóмиссия, ~и θ. επιτροπή επανεξέτασης.

перекóмкать ρ.σ.μ. κατατσαλακίνω, καταζαρώνω (όλα, πολλά).

перекóмпостίρoвать, ~рую, ~руешь ρ.σ.μ. ξανατρύπω.

перекóнопáтить, ~пáчу, ~пáтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переκóнопáченный, βρ: ~чен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. ξανακαλαφατίζω, ξαναπακτώνω, επιπιστώνω ξανά ή αλλιώς.

перекóнопáчивать ρ.δ. βλ. переκóнопáтить. || ~ся ξανακαλαφατίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

перекóнструίρoвать, ~рую, ~руешь ρ.δ.κ.σ.μ. ξανακατασκευάζω, ξανακαταρτίζω, ξανασυνθέτω.

перекóнфύзить, ~фύжу, ~фύзишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переκóнфύженный, βρ: ~жен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. παρασυγχύζω. || ~ся παρασυγχύζομαι.

перекóп, ~а α. (παλ.) ανάσκαμμα· ανάχωμα.

перекóпáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. переκóпáнный, βρ: ~пан, ~а, ~ο. 1 ανασκάβω. 2 ξανασκάβω. 3 κόβω σκάβοντας εγκαρσίως· ~ дорóгу σκάβω το δρόμο.

перекóпка, ~и θ. σκάψιμο· ξανασκάψιμο.

перекóпáтть, ~пáчу, ~пáтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переκóпáченный, βρ: ~чен, ~ченá, ~ченó ρ.σ.μ. 1 ξανακαπνίζω. 2 παρακαπνίζω (κρέας, ψάρια κ.τ.τ.). 3 καπνίζω, κάνω καπνιστό (όλα, πολλά)· ~ всю рýбу κάνω καπνιστά όλα τα ψάρια. || ~ся παρακαπνίζομαι, γίνομαι πολύ καπνιστός.

перекóрéжить, ~ит ρ.σ.μ. (απλ.) καταστραβώνω, παραμορφώνω, χαλνώ (όλα, πολλά).

перекóрм, ~а α. παρατάγισμα.

перекóрмáть, ~ормлó, ~óρмишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переκóрмленный, βρ: ~лен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. παραταίζω, παρατρέφω.

перекóрмка, ~и θ. βλ. переκóрм.

перекóрóбить, ~ит ρ.σ. (συνήθως απρόσωπο). 1 παραστραβώνω· παρασκεβρώνω· стол ~ло от сýрости το τραπέζι σκέβρωσε απο την υγρασία. 2 μτφ. προξενώ απέχθεια, αποστροφή, απηδία, σιχασιά, σιχαίνομαι, απεχθάνομαι· менá ~ло от егó грýбости τον σιχάθηκα με την αγένειά του (χοντροκοπιά του). || ~ся παρα-

στραβώνω, παρασκεβρώνω· все стýлья ~лись ó-λα τα καθίσματα στράβωσαν πολύ.

перекóрн, ~ов πλθ. αλληλοκατηγορίες, αλληλοβρισίματα, μαλώματα.

перекóрáться ρ.δ. αλληλοκατηγορούμαι, αλληλοβρίζομαι· μαλώνω.

перекóс, ~а α. στραβωμα, σκέβρωμα. || σύ-σπαση.

перекóсáть¹, ~ошý, ~óсишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переκóшенный, βρ: ~шен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. κοσίζω· θερίζω (όλο, όλα). || μτφ. εξοντώνω, καταστρέφω, εξολοθρεύω· болéзнь ~ла μΝόго κрóбликов η αρρώστεια θέρισε πολλά κουνέλια· ~ пулемётным огнём θερίζω με το πολυβόλο.

перекóсáть² ρ.σ. (γραμμ. στοιχεία βλ. переκóсáть)¹· στραβώνω, σκεβρώνω. || τοποθετώ λοξά. || συσπώ, παραμορφώνω. || ~ся στραβώνω, σκεβρώνω· дверь ~лась η πόρτα στράβωσε. || λυγίζω, κάμπτομαι, γέρνω. || συσπώμαι.

перекóчевáть, ~чýю, ~чýешь ρ.σ. 1 μετακινούμαι νομαδικά. 2 μτφ. (για τόπο διαμονής, εργασία, ασχολία)· αλλάζω, περνώ αλλού· ~ на нóвую кварти́ру περνώ σε καινούριο διαμέρισμα.

перекóчéвка, ~и θ. μετακίνηση νομαδική.

перекóчéвывание, ~я ουδ. βλ. переκóчéвка.

перекóчéвывать ρ.δ. βλ. переκóчевáть.

перекóшенность, ~и θ. στρεβλότητα, σκέβρωμα· ασυμμετρία· λοξότητα.

перекóшенный επ. απο μτχ. στρεβλός, στραβός· σκεβρωμένος· λοξός. || συνεσπασμένος.

перекóраивание, ~я ουδ. βλ. переκрóйка.

перекóраивать ρ.δ. βλ. переκрóбить. || ~ся ξανακόβομαι (για ύφασμα).

перекóрасить, ~áшу, ~áсишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переκράшенный, βρ: ~шен, ~а, ~ο. 1 ξαναχρωματίζω, ξαναβάφω, ξαναμπογιατίζω· βάφω αλλιώς. 2 χρωματίζω, μπογιατίζω, βάφομαι αλλιώς. || ~ся 1 μεταχρωματίζομαι, βάφομαι αλλιώς. 2 μτφ. αλλάζω (ιδέες κ.τ.τ.).

перекóраска, ~и θ. ξαναχρωμάτισμα, ξαναβάψιμο.

перекóрасть, ~радý, ~радéшь, παρλθ. χρ. переκрáл, ~ла, ~ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переκрáденный, βρ: ~ден, ~а, ~ο ρ.σ.μ. κλέβω απο λίγο-λίγο (όλο, πολύ).

перекóрахмáливать ρ.δ. βλ. переκрахмáлить. || ~ся παρακολλαρίζομαι.

перекóрахмáлить ρ.σ.μ. 1 παρακολλαρίζω. 2 ξανακολλαρίζω. 3 κολλαρίζω (όλα, πολλά).

перекóрашивание, ~я ουδ. βλ. переκраска
перекóрашивать(ся) ρ.δ. βλ. переκрасить(ся).

перекóрепить, ~плó, ~пáшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переκреплéнный, βρ: ~лén, ~ленá, ~ленó; ρ.σ.μ. στερεώνω ξανά· στερεώνω αλλιώς.

περεκρέπκα, -и θ. ξαναστερέωμα· στερέωμα κατ' άλλον τρόπο.

περεκρεплένιe, -я ουδ. βλ. περεκρέπκα.

περεκρεплить ρ.δ. βλ. περεκρεпítь. || -ся ξαναστερεώνομαι.

περεκρεстítь, -решу, -рэстишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. περεкрещённый, βρ: -щён, -щенá, -щенó ρ.σ.μ. 1 σταυρώνω, κάνω το σημείο του σταυρού σε κάποιον. 2 μεταβαπτίζω (για αλλαγή θρησκείας)· ~ κατόλικά μεταβαπτίζω τον καθολικό. || μετονομάζω, δίνω άλλο όνομα. 3 σταυρώνω, βάζω σταυρωτά. || διασταυρώνω. || -ся 1 κάνω το σταυρό μου. 2 μεταβαπτίζομαι. 3 διασταυρώνομαι· две дорóги -лишь δυο δρόμοι διασταυρώθηκαν.

περεкрёстный επ. 1 (παλ.) 'σταυρωτός, διασταυρωνόμενος· -ая дорóга οδική διασταύρωση, σταυροδρόμι. 2 διασταυρωνόμενος· ~ ογόνъ διασταυρωνόμενα πυρά. || εκφρ. -ое оплётение (βοτ.) γονιμοποίηση με διασταύρωση· ~ до-прóс (νομ.) αντιπαράσταση· ~ посёв γραμμική σταυρωτή σπορά.

περεкрёсток, -тка α. σταυροδρόμι. || εκφρ. кричáть (говорítь) на всех -тках διαλαλώ, διατυμπανίζω, διασαλπίζω.

περεкрещёниe, -я ουδ. διασταύρωση· ~ лínный διασταύρωση γραμμών.

περεкрёщивание, -я ουδ. 1 μεταβάπτιση. 2 μετονομασία. 3 διασταύρωση.

περεкрёщивать(ся) ρ.δ. βλ. περεкρεстítь(-ся).

περεкривítь, -влó, -вйшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. περεкривлённый, βρ: -лён, -ленá, -ленó; ρ.σ.μ. στραβώνω, κυρτώνω, κάμπτω, λυγίζω. || -ся στραβώνω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

περεкривлítь(ся) ρ.δ. βλ. περεкривítь(ся).
περεкрикíвать ρ.δ. βλ. περεкричáть. || -ся βλ. περεκликáться.

περεкристаллиза́ция, -и θ. 1 ανακατάταξη των μικροσκοπικών κρυστάλλων. 2 αποκρυστάλλωση.

περεкричáть, -чý, -чйшь ρ.σ.μ. φωνάζω δυνατώτερα άλλου· σκεπάζω τις άλλες φωνές.

περεкройть, -роú, -ройшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. περεкрóенный, βρ: -рóен, -а, -ó ρ.σ.μ. 1 ξανακόβω ή κόβω αλλιώς· ~ плáтьe ξανακόβω ή κόβω διαφορετικά το φόρεμα. 2 μτφ. αλλάζω, διαρρυθμίζω αλλιώς, τροποποιώ. 3 κόβω (όλο, πολλά)· ~ весь материал κόβω όλο το ύφασμα.

περεкрой, -я α. βλ. περεкройка.

περεкройка, -и θ. 1 ξανακόψιμο· διαφορετικό κόψιμο. 2 μτφ. αλλαγή, ξαναδιαρρυθμισμό· τροποποίηση.

περεкомсáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. περεкрóмсаный, βρ: -сан, -а, -о κατακόβω, κατακομματιάζω, κόβω τσαπατσούλικα.

περεкрошítь, -ошý, -óшишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. περεкрóшеный, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 κατατρίβω, καταθρυμματίζω, κάνω φίχουλα· ~ весь хлеб κάνω φίχουλα όλο το ψωμί. 2 (απλ.) συντρίβω, κόβω (με το σπαθί). || -ся κατατρίβομαι, γίνομαι φίχουλα.

περεкрутítь, -учý, -úтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. περεкрúченный, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 στρίβω· ~ нítку στρίβω την κλωστή. || (περι)πλέκω· ~ шерстянóу нítку с шёлковой су-στρίβω τη μάλλινη κλωστή με μεταξωτή. 2 παρ-αστρίβω, παρασφιγγω· χαλνώ· ~ винт παρα-σφιγγω τη βίδα· ~ заво́д у часóв παρακουρτί-ζω το ρολόγι· ~ кран παρασφιγγω την κάνου-λα. || κόβω στρίβοντας· ~ прóволку κόβω το σύρμα στρίβοντας το. 3 περιδένω· περιτυλί-γω. 4 (απλ.) στρίβω (όλο, πολύ). 5 γυρίζω, στρέφω· ~ ключ в обрáтнóу стóрону στρίβω το κλειδί ανάποδα. || -ся 1 στρίβομαι, (περι)τυ-λίγομαι. 2 παραστρίβομαι, αχρηστεύομαι· χαλ-νώ, φθείρομαι. || κόβομαι στα δύο· прóволока -лась το σύρμα κόπηκε απο το πολύ στρίψιμο. 2 περιστρέφομαι, γυρίζω, φέρνω γύρω. 3 μτφ. τα βολεύω, τα βγάζω πέρα, τα γυρίζω.

περεкру́чивание, -я ουδ. στρίψιμο, παρα-στρίψιμο, παρασφιξιμο.

περεкру́чивать(ся) ρ.δ. βλ. περεкрутítь(ся).

περεкрывáние, -я ουδ. βλ. περεкрýтие.

περεкрывáть ρ.δ. βλ. περεкрýть. || -ся κα-λύπτομαι, σκεπάζομαι κλπ. φ. ενεργ. φ.

περεкрýтие, -я ουδ. 1 κάλυψη, σκέπασμα. 2 κατασκευή στέγης. 3 υπερνίκηση, ξεπέρασμα· κατάρριψη. 4 αναπλήρωση. 5 φράξιμο, κλείσιμο.

περεкрýть, -рóс, -рóешь ρ.σ.μ. 1 ξανασκε-πάζω, επανακαλύπτω· καλύπτω αλλιώς. 2 στε-γάζω, κάνω στέγη. 3 (χαρτ.) νικώ, σκεπάζω (με μεγαλύτερο χαρτί)· козырнóго тýза не -óешь τον άσσο ατού δεν τον νικάς. 4 καλύ-πτω, σκεπάζω (όλο, πολύ). 5 ξεπερνώ, υπερ-βάλλω· ~ старье нóрмы ξεπερνώ τις παλαιές νόρμες· лётчик -ыл прéжний рекóрд ο αεροπό-ρος κατέρριψε το προηγούμενο ρεκόρ· ~ план ξεπερνώ το πλάνο. || (για φωνή, ήχο)· σκεπá-ζω (φωνάζω, ηχώ δυνατότερα). 6 αναπληρώνω. 7 φράζω, κλείνω· ~ путь φράζω το δρόμο· ~ во́ду κλείνω το νερό.

πεрекувыр́кивать(ся) ρ.δ. βλ. .πεрекувыр-нýть(ся).

πεрекувыр́кнýть(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. пере-кувырнýть(ся).

πεрекувырнýть, -нý, -нёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. πεрекувырнутый, βρ: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. αναποδογυρίζω, ανατρέπω, αναστρέφω, τουμπάρω. || -ся ανατρέπομαι, αναποδογυρίζω, αναστρέφομαι, τουμπάρω.

πεрекумáться, -млóсь, -мйшься ρ.σ. (απλ.)

κουμπιάριαζω (με όλους, πολλούς).

перекуп, -а α. (παλ.) βλ. перекупка.

перекупать¹ ρ.δ. βλ. перекупить. || -ся εξαγοράζομαι· αγοράζομαι για μεταπώληση.

перекупать² ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перекупанный, βρ: -пан, -а, -ο. 1 παραλούξω, βλάπτω με το πολύ το λούσιμο· ~ ребѣнка παραλούξω το παιδάκι. 2 λούξω (όλους, πολλούς)· ~ всех детей λούξω όλα τα παιδιά. || -ся παραλούξομαι· παρακάνω λουτρό, βλάπτομαι· ~лся и простудился έκανα πολύ λουτρό και κρυολόγησα.

перекупить, -уплю, -упись, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перекупленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αγοράζω ακριβότερα· ακριβοπληρώνω (για να μην το αγοράσει άλλος). 2 αγοράζω απο μεταπωλητή· αγοράζω για μεταπώληση. 3 αγοράζω (όλα, πολλά).

перекупка, -и θ. αγόρασμα εκ νέου· αγορά για μεταπώληση.

перекупной επ. αγορασμένος για μεταπώληση· αγορασμένο εμπόρευμα για μεταπώληση.

перекупщик, -а α., -ца, -и θ. μεταπωλητής, -ήτρια, μεταπράτης.

перекупывать(ся) ρ.δ. βλ. перекупать(ся)².

перекур, -а α. μικρό διάλειμμα (για κάπνισμα).

перекуривать ρ.δ. βλ. перекурить.

перекурить, -урю, -уришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перекуренный, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ.μ. παρκαπνίζω, παραφουμάρω. || ξεπερνώ στο κάπνισμα. || καπνίζω (όλα, πολλά)· ~ все сигареты καπνίζω όλα τα τσιγάρα. || δοκιμάζω· ~ много разных сортов папиросов καπνίζω πολλά και διάφορα είδη τσιγάρα. || κάνω διαλειμματάκι για κάπνισμα.

перекурка, -и θ. βλ. перекур.

перекусать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перекусанный, βρ: -сан, -а, -ο καταδαγκώνω· δαγκώνω (όλους, πολλούς). || -ся αλληλοδαγκώνομαι, (αλληλο)τρώγομαι· собáки ~лись та σκυλιά αλληλοδαγκώθηκαν, (αλληλο)φαγώθηκαν.

перекусить, -ушу, -усишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перекушенный, βρ: -шен, -а, -ο. 1 μ. κόβω με τα δόντια· ~ нитку κόβω την κλωστή με τα δόντια· ~ кусáчками κόβω με την τανάλια. 2 προγευματίζω, κολατσίζω· проδειпнίζω, δειλιινιάζω· τσιμπώ, προσπαίρω.

переку́ока, -и θ. πρόγευμα, ~άτισμα, κολατσίό· πρόδειπνο, δειλιινό.

перекусывание, -я ουδ. βλ. перекуска.

перекусывать ρ.δ. βλ. перекусить. || -ся κόβομαι με τα δόντια.

переку́тать ρ.σ.μ. 1 παρατυλίγω· ~ ребѣнок παρατυλίγω το βρέφος. 2 τυλίγω (όλους, πολλούς).

переку́тывать ρ.δ. βλ. переку́тать. || -ся παρατυλίγομαι.

переку́шать ρ.σ.μ. παρατρώγω.

перелáвливать ρ.δ. βλ. переловить. || -ся συλλαμβάνομαι, πιάνομαι (για όλους, πολλούς).

перелáгáтель, -я α. (παλ.) διερμηνέας· μεταφραστής. || διασκευαστής φιλολογικών ή μουσικών έργων.

перелáгáть ρ.δ. βλ. переложить (2, 6 σημ.). || -ся 1 ανατίθεμαι. 2 διασκευάζομαι, μετατρέπομαι.

перелáдить, -áжу, -áдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перелáженный, βρ: ~жен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) ξαναρυθμίζω, ξανακανονίζω, ξαναρεγουλάρω.

перелáживать ρ.δ. βλ. перелáдить. || -ся ξαναρυθμίζομαι, ξανακανονίζομαι, ξαναρεγουλάρομαι.

перелáз, -а α. (διακν.) πέρασμα στο φράχτη.

перелáзить¹, -áжу, -áзишь ρ.σ.μ. (απλ.) εισχωρώ, μπαίνω, χώνομαι, πηγαίνω παντού.

перелáзить², -áжу, -áзишь ρ.δ. (απλ.) βλ. перелезáть.

перелáкировáть, -рýю, -рýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перелáкирóванный, βρ: ~ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξαναβερνικώνω, ξαναστιλβώνω, ξαναλουστράρω. 2 βερνικώνω (όλα, πολλά)· ~ всю мѣбель βερνικώνω όλα τα έπιπλα.

перелáкирóвка, -и θ. ξαναβερνίκωμα, ξαναστιλβωση, ξαναλουστράρισμα.

перелáкирóвывание, -я ουδ. βλ. перелáкирóвка.

перелáкирóвывать ρ.δ. βλ. перелáкирóвать. || -ся ξαναβερνικώνομαι, ξαναστιλβώνομαι.

перелáмывание, -я ουδ. βλ. перелом.

перелáмывать(ся) ρ.δ. βλ. переломить(ся). **перелáять**, -лáю, -лáешь ρ.σ.μ. (απλ.) σκυλοβρίζω. || -ся σκυλοβρίζομαι (με όλους, με πολλούς).

перележáлы επ. παλαιός, πολυκαιρισμένος, χαλασμένος απο την πολυκαιρία· ~ лён πολυκαιρισμένο λινάρι.

перележáть, -жý, -жишь ρ.σ.μ. 1 παρακάθομαι· ~ на солнце παρακάθομαι στον ήλιο. || φθείρομαι, χαλνώ απο την πολυκαιρία· огурцá ~ли та αγγουράκια χάλασαν απο την πολυκαιρία. 2 ξαπλώνω περισσότερο απο άλλον. 3 κάθομαι (ώσπου)· παραμένω· ~ в укpытии до концá бомбѣжки κάθομαι στο καταφύγιο ώσπου να σταματήσει ο βομβαρδισμός. 4 μ. (απλ.) μουδιάζω· ~ рýку μουδιάζω το χέρι απο την ακινησία.

перелѣжка, -и θ. πολύκαιρη παραμονή (χωρίς χρήση).

перелезáть ρ.δ. βλ. перелézть.

перелѣзть, -лѣзу, -лѣзешь, παρλθ. χρ. **перелѣз**, -ла, -ло ρ.σ. 1 περνῶ σκαρφαλώνοντας· ~ **плетѣнь** σκαρφαλώνοντας περνῶ το φράχτη. 2 περνῶ, διέρχομαι με δυσκολία.

перелепѣть, -леплю, -лепишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перелепленный**, βρ: -лен, -а, -ο; ρ.σ.μ. μετακολλῶ, κολλῶ αλλοῦ· ~ **мάρку** κολλῶ το ἔνσημο σε ἄλλο μέρος.

перелепѣть ρ.δ. βλ. **перелепѣть**. || -ся κολλιέμαι αλλοῦ, μετακολλιέμαι.

перелѣсок, -ска α. δασάκι, δασύλλιο.

перелѣсье, -я ουδ. (διακμ.) ξέφωτο δάσους.

перелѣт, -а α. 1 πτήση, πέταγμα. 2 διάπτηση. 3 αποδημία· ~ **птиц** αποδημία πτηνῶν. 4 πτήση υπεράνω. 5 πέταγμα, πήδημα, υπερπήδηση. 6 πτώση πέραν του στόχου (για σφαίρα, βλήμα).

перелетание, -я ουδ. βλ. **перелѣт**.

перелетать ρ.δ. βλ. **перелетѣть**.

перелетѣть, -лечу, -летишь ρ.σ. 1 πετώ πάνω απο· υπερίπταμαι· διίπταμαι· ~ **через** **Алпы** πετώ πάνω απο τις Άλπεις· ~ **море** περνῶ τη θάλασσα πετώντας. || **υπερπηδῶ**, **πηδῶ** μέσα πάνω απο το φράχτη· **петух** -**ѣл** **частокѣл** ο κόκορας πέταξε πάνω απο το φράχτη. 2 πηγαίνω αεροπορικῶς· ~ **из** **Москвѣ** **в** **Ленинград** πετώ απο τη Μόσχα στο Λενινγκράντ. || αποδημῶ· **птицы** -**ли** **с** **сѣвера** **на** **юг** τα πουλιά αποδημησαν απο το βοριά στο νότο. 3 εκτοξεύομαι πέρα απο· **снаряд** -**ѣл** η οβίδα ἔπεσε πέρα απο το στόχο.

перелѣтний επ. αποδημητικός· ~**не** **птицы** αποδημητικά πτηνά. || μτφ. (παλ.) κινήτος, κινούμενος· φερόμενος· διαβατικός.

перелѣтывать ρ.δ. πετώ απο ένα μέρος σε ἄλλο (για πτηνά, ἔντομα).

перелѣчивать(ся) ρ.δ. βλ. **перелечѣть**(ся).

перелечѣть, -ечу, -ечѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перелеченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 θεραπεύω (όλους, πολλούς)· **врач** -**ѣл** **всех** **больных** ο γιατρός θεράπευσε όλους τους ασθενείς. 2 βλάπτω με τη μακροχρόνια θεραπεία. || -ся βλάπτομαι, χειροτερεύω με την μακρόχρονη θεραπεία.

перелѣчь, -лѣгу, -лѣжешь, -лѣгут, παρλθ. χρ. **перелѣг**, -легля, -лѣ, προσκμ. **перелѣг**, μτχ. παρλθ. χρ. **перелѣгший** ρ.σ. ξαπλώνω απο το ένα μέρος στο ἄλλο· ξαπλώνω, γυρίζω αλλιῶς· ~ **на** **другу** **сторону** γυρίζω στο ἄλλο το πλευρό.

перелѣв, -а α. χύση, χύσιμο· τήξη. || μετακένωση, τραβατσάρισμα. || υπέρχυση. || ξανάχυση, ξαναχύσιμο. || αλλαγή, ομαλό πέρασμα (απο ένα τόνο σε ἄλλο, απο ένα χρώμα σε ἄλλο), ιριδισμός.

переливание, -я ουδ. 1 βλ. **перелѣв**. 2 με-

τάγγιση· ~ **крѣви** μετάγγιση αίματος.

переливать ρ.δ. βλ. 1 **перелѣть**. 2 ιριδίζω. || -ся 1 βλ. **перелѣться**. 2 ιριδίζω. 3 αλλάζω τόνο, εναλλάσσομαι. || αλλάζω χρώματα, ιριδίζω.

переливистый επ., βρ: -вист, -а, -ο βλ. **переливчатый**.

переливка, -и θ. 1 μετάγγιση· μετακένωση, τραβατσάρισμα· χύσιμο. 2 χύση, -ιμο, τήξη (μετάλλων). 3 ξαναχύσιμο.

переливной επ. της μετάγγισης, της μετακένωσης· ~**ѣя** **трубка** σωληνίσκος μετάγγισης.

переливный επ. βλ. **переливчатый**.

переливчатый επ., βρ. -чат, -а, -ο (για ήχους, χρώματα)· διάχυτος· εναλλασσόμενος· ιριδίζων.

перелизать, -ижу, -ижешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перелизанный**, βρ: -зан, -а, -ο ρ.σ.μ. γλείφω (όλους, πολλούς)· **собака** -**ла** **своих** **щенят** η σκύλα ἔγλειψε όλα τα κουταβάκια της.

перелинивать ρ.δ. βλ. **перелинѣть**.

перелиновать, -нуу, -нуешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перелинованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξαναριγώνω, ξαναχαρακώνω. 2 ριγώνω, χαρακώνω (όλα, πολλά).

перелиновывать ρ.δ. βλ. **перелиновать**. || -ся ξαναριγώνομαι, ξαναχαρακώνομαι.

перелинѣть, -нѣт ρ.σ. καταμαδιέμαι· τριχοροῶ, πτεροροῶ (για όλα, πολλά).

перелистать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перелистанный**, βρ: -тан, -а, -ο ξεφυλλίζω, φυλλομετρῶ βιβλίο. || διαβάζω στα πεταχτά, επιπόλαια.

перелистывать ρ.δ. βλ. **перелистать**. || -ся φυλλομετρίεμαι.

• **перелѣть**, -лѣю, -лѣешь, παρλθ. χρ. **перелѣл**, -лѣ, -ло, προσκμ. **перелѣй**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перелѣтый**, βρ: -лѣт, -ѣ, -ο ρ.σ.μ. 1 μεταγγίζω, μετακένωνω· τραβατσάρω, χύνω, αδειάζω. || μτφ. εμβάλλω, μεταδίνω (για σκέψεις, αισθήματα, ενέργεια κ.τ.τ.). 2 χύνω παραπάνω απο το κανονικό· **я** -**ѣл** **три** **капли** **лекарства** ἔρριξα πάνω απο τρεις σταγόνες φάρμακο. 3 ξαναχύνω· ~ **стату** **ξαναχύνω** το άγαλμα. || χύνω· τήκω, λιώνω. 4 ξεχειλίζω, υπερχειλίζω. || -ся 1 μεταγγίζομαι. 2 ξεχειλίζω, υπερχειλίζω. || πλημμυρίζω.

перелицевать, -цѣну, -цѣешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перелицованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. γυρίζω, αναστρέφω· ~ **кости** **γυρίζω** το κοστούμι (το μέσα-έξω). || μτφ. τροποποιῶ, αλλάζω.

перелицованный επ. απο μτχ. γυρισμένος, αναστραμμένος· ~**ое** **пальто** γυρισμένο παλτό.

перелицовка, -и θ. γύρισμα (το μέσα-έξω)·

- κοστίμα το γύρισμα του κοστουμιού.

перелицовывание, -я ουδ. βλ. перелицовка.

перелицовывать ρ.δ. βλ. перелицевать. ||

-ся γυρίζομαι, αναστρέφομαι.

переловить, -ловлю, -ловишь, παθ. μτχ.

παρλθ. χρ. переловленный, βρ: -лен, -а, -ο

ρ.σ.μ. πιάνω, συλλαμβάνω (όλα, πολλά).

перелог, -а α. ακαλλιέργητο (παρατημένο)

χωράφι.

переложение, -я ουδ. διασκευή (λογοτεχνικού ή μουσικού έργου). 2 (παλ.) γραπτή έκθεση ή διήγηση.

переложить, -ложу, -ложишь, παθ. μτχ.

παρλθ. χρ. переложенный, βρ: -жен, -а, -ο

ρ.σ.μ. 1 μεταθέτω, μετακινώ, μετατοπίζω· βάζω, τοποθετώ αλλού. || αναβάλλω· ~ собрание

на следующую неделю αναβάλλω τη συνέλευση

για την ερχόμενη εβδομάδα. 2 αναθέτω· επι-

φορτίζω· ~ часть работы на помощника ανα-

θέτω ένα μέρος της δουλειάς στο βοηθό. 3 εμ-

βάλλω, ενθέτω, βάζω ενδιάμεσα (για προφύλα-

ξη)· ~ шлоки стружкой βάζω ενδιάμεσα στα

μήλα ροκανίδια. 4 ξαναβάζω, ξανατοποθετώ·

βάζω, τοποθετώ διαφορετικά. || ξαναχτίζω· ~

каменную стену ξαναχτίζω τον πέτρινο τοίχο.

5 παραβάζω, παραρρίχνω· ~ сахару παραβάζω

ζάχαρη. 6 παραπίνω (οινοπν. ποτά). 7 δια-

σκευάζω, αλλάζω, μετατρέπω (για λογοτεχνικό

ή μουσικό έργο)· ~ стихи прозой μετατρέπω

τους στίχους σε πεζό λόγο. || (παλ.) μετα-

φράζω, ερμηνεύω· ~ Пушкина по-гречески με-

ταφράζω τον Πούσκιν στα ελληνικά. 7 (παλ.)

ξαναζεύω.

переложный επ. χέρσος απο πολλά χρόνια. ||

της αγρανάπαυσης· -ая система земледелия

το σύστημα καλλιέργειας με αγρανάπαυση.

перелом, -а α. 1 σπάσιμο, θραύση· θλάση,

τσάκισμα. 2 σημείο της θραύσης. 3 μτφ. από-

τομη αλλαγή, μεταβολή, στροφή· κρίσιμο ση-

μείο, καμπή.

переломать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ.

переломанный, βρ: -ман, -а, -ο θραύω, σπά-

ζω, τσακίζω (όλα, πολλά). || βλ. переломить

(2 σημ.). || -ся βλ. переломиться (1 σημ.).

переломать, -ломлю, -ломаешь, παθ. μτχ.

παρлθ. χρ. переломленный, βρ: -лен, -а, -ο

ρ.σ.μ. 1 σπάζω, θραύω, τσακίζω. 2 μτφ. αλ-

λάζω, μεταβάλλω απότομα· δαμάζω, υπερνικώ,

κατανικώ. || -ся 1 θραύομαι, σπάζω, τσακί-

ζομαι· палка -лась ο πάσσαλος έσπασε. 2

μτφ. μεταβάλλομαι, αλλάζω απότομα, δαμάζο-

μαι, υπερνικιέμαι. || αλλάζω τη φύση ή τη

χροιά της φωνής.

переломный επ. αποφασιστικός, καθοριστι-

κός· σημαδιακός· ~ месяц в ходе войны απο-

φασιστικός μήνας στην εξέλιξη των πολεμι-

κών επιχειρήσεων· ~ год αποφασιστικός χρό-
νος ή χρόνος στροφής, καμπής.

перелопатить, -пачу, -пачишь παθ. μτχ.

παρлθ. χρ. перелопаченный, βρ: -чен, -а, -ο

ρ.σ.μ. (απλ.) φτυαρίζω, μεταρρίπτω με το

φτυάρι.

перелопатиться, -ается ρ.σ. σπάζω, θραύομαι

(για πολλά; όλα) все стаканы -лись όλα τα πο-

τήρια έσπασαν.

перелопачивать ρ.δ. βλ. перелопатить. || -ся

φτυαρίζομαι, μεταρρίπτομαι με το φτυάρι.

перелудить, -лужу, -лудишь, παθ. μτχ.

παρлθ. χρ. перелуженный, βρ: -жен, -а, -ο

ρ.σ.μ. 1 Ξανακασσιτερώνω, ξαναγανώνω. 2 κασ-

σιτερώνω, γανώνω (όλα, πολλά)· ~ всю мед-

ную посуду ξανακασσιτερώνω όλα τα χάλκινα

αγγεία ή τα χαλκώματα.

перемазать, -мажу, -мажешь ρ.σ.μ. 1 αλεί-

φω ξανά. 2 αλείφω (όλα, πολλά). 3 καταλερώ-

νω· ~ палыцы чернилами καταμελανώνω τα δά-

χτυλα. || -ся καταλερώνομαι.

перемазка, -и θ. άλλειψη.

перемазывание, -я ουδ. άλλειψη.

перемазывать(ся) ρ.δ. βλ. перемазать(ся).

перемальвание, -я ουδ. βλ. перемолот.

перемальвать(ся) ρ.δ. βλ. перемолот(ся).

переманивание, -я ουδ. βλ. переманка.

переманивать ρ.δ. βλ. переманить. || -ся

δελεάζομαι, ξεγελιέμαι, άπατώμαι.

переманить, -маню, -манишь, παθ. μτχ.

παρлθ. χρ. переманенный, βρ: -нен, -а, -ο;

ρ.σ.μ. δελεάζω, τραβώ, έλκω· ξεγελώ, απατώ.

переманка, -и θ. δελεάσμα, -μός.

перемарать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ.

перемаранный, βρ: -ран, -а, -ο ρ.σ.μ. 1

(απλ.). 1 καταλερώνω, καταμουτζουρώνω, πασ-

σαλείφω· ~ руки краской καταλερώνω τα χέ-

ρια με μπογιές. 2 μουτζουρώνω (χειρόγραφο,

βιβλίο κ.τ.τ.). || -ся (κατα)λερώνομαι, (κα-

τα)μουτζουρώνομαι· πασσαλείφομαι.

перемарывать(ся) ρ.δ. βλ. перемарать(ся).

перемасливать(ся) ρ.δ. βλ. перемаслить(ся).

перемаслить ρ.σ.μ. ρίχνω πολύ λάδι, πάνω

απο το κανονικό· ~ пирогу ρίχνω λάδι στην

πίτα πάνω απο το κανονικό. || αλείφω με λάδι

(όλα, πολλά). || λαδώνω, λιγδώνω, λερώνω. ||

-ся λαδώνομαι, λιγδώνομαι, λερώνομαι.

перематывание, -я ουδ. βλ. перемотка.

перематывать ρ.δ. βλ. перемотать. || -ся

αναπηνίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

перемачивать(ся) ρ.δ. βλ. перемачнуть(ся).

перемачнуть ρ.σ. (απλ.) 1 (υπερ)πηδώ· ~

(через) канаву πηδώ το χαντάκι· ~ плетень

πηδώ το φράχτη. || περνώ, διαβαίνω ορμητικά.

2 μετακινούμαι, περνώ, φεύγω απο ένα μέρος

σε άλλο. 3 μεταφέρω, διαβιβάζω. || (απλ.) υ-

περβάλλω, τα παραλέω. || -ся αλληλογνεύομαι, κάνομε νεύμα ο ένας τον άλλον.

переμάчивание, -я ουδ. βλ. **перемóчка**.

переμάчивать ρ.δ. βλ. **перемочить**. || -ся υγραίνομαι, μουσκεύω.

перемащивать ρ.δ. βλ. **перемостить**. || -ся ξαναλιθοστρώνομαι.

перемаяться, -мáюсь, -мáешься ρ.σ. (απλ.) καταβασανίζομαι, καταταλαιπωρούμαι. || κατακουράζομαι, καταπονούμαι.

перемежать ρ.δ.μ. εναλλάσσω· παρεμβάλλω ανακατώνω· ~ работу с óтдыхом εναλλάσσω τη δουλειά με την ανάπαυση· в своéй рéчи он -ál грéческие слова (с)инострáнными μιλώντας ελληνικά, έβαζε και ξένες λέξεις. || -ся 1 εναλλάσσομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. снег -лся с грáдом το χιόνι εναλλάσσονταν με το χαλάζι. 2 (παλ.) σταματώ, παύω.

перемежающийся επ. απο μτχ. διαλείπων. || εναλλασσόμενος.

перемежевать, -жýю, -жýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перемежёванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 οροθετώ εκ νέου, ξαναβάζω τα σύνορα· βάζω τα σύνορα αλλιώς. 2 βάζω σύνορα (σε όλα, πολλά). || -ся οροθετούμαι ξανά ή αλλιώς.

перемежёвка, -и θ. οροθέτηση εκ νέου ή αλλιώς.

перемежёвывать(ся) ρ.δ. βλ. **перемежевать(ся)**.

перемежка, -и θ. σταμάτημα, παύση, διακοπή· διάλειμμα.

перемéна, -и θ. 1 αλλαγή· ~ квартiры αλλαγή διαμερίσματος· ~ профессii αλλαγή επαγγέλματος· ~ обстанóвки и κλίмата αλλαγή περιβάλλοντος και κλίματος. 2 μεταβολή, μετατροπή· рéзкая ~ погóды απότομη αλλαγή του καιρού· ~ жiзни αλλαγή της ζωής. 3 αλλαξιά· захватi с собóй в дорóгу две -и белiя пá-пáре μαζί σου για το δρόμο δυο αλλαξιές εσώρουχα. 4 (παλ.)· φαγητό 5 διάλειμμα σχολικό.

перемéнить, -менó, -мéнишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перемéненный**, βρ: -нён, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. 1 αλλάζω· ~ кни́гу в библиотéке αλλάζω το βιβλίο στη βιβλιοθήκη· ~ работу αλλάζω τη δουλειά· ~ белiя αλλάζω τα εσώρουχα· ~ разговóр αλλάζω την κουβέντα. 2 κανω τι διαφορετικό· ~ гóлос αλλάζω τη φωνή· ~ мнéние αλλάζω γνώμη. || -ся 1 αλλάζω, γίνομαι διαφορετικός· тéма разговóра -лась το θέμα της συνομιλίας άλλαξε· жiзнé -лась η ζωή άλλαξε· погóда окóро -ится ο καιρός γρήγορα θ' αλλάξει· жéнится--ится όποιος παντρεύεται-συμμεταξεύεται (αλλάζει). 2 αλλάζω· ~ ролями αλλάζομε τους ρόλους.

перемéнка, -и θ. (απλ.) βλ. **перемéна**. (5 σημ.).

перемéнный επ. 1 μεταβλητός, ευμετάβλητος· астаθής, ακατάστατος· -ая погóда ακατάστατος καιρός (αλλαξοκαιριά). 2 (παλ.) βλ. **перекладной**. || **εμφρ.** -ая величина μεταβλητό ύφος ή ποσότητα· ~ капитал μεταβλητό κεφάλαιο· ~ ток εναλλασσόμενο (ηλεκτρικό) ρεύμα.

перемéнчивость, -и θ. μεταβλητότητα, μεταβλησία, ευμετάβλητο· αστάθεια.

перемéнчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο βλ. **перемéнный** (1 σημ.).

перемéнить(ся) ρ.δ. βλ. **перемéнить(ся)**.

перемёр, -а α. ξαναμέτρημα.

перемёрéть, -мрёт, -мрём, -мрётé, παρλθ. χρ. **перемёр**, -лá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. **перемёрший** ρ.σ. (απλ.) πεθαίνω (για πολλούς ή όλους).

перемёрзáть ρ.δ. βλ. **перемёрзнуть**.

перемёрзнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **перемёрз**, -ла, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. **перемёрзший** ρ.σ. 1 παγώνω, καταστρέφομαι απο τον πάγο· все цветé -ли όλα τα λουλούδια καταστράφηκαν απο τον πάγο. 2 ξεπαγιάζω· Я -мёрз в дорóге ξεπάγιασα στο δρόμο. 3 (για δεξαμενή, λάκκος)· παγώνω τελείως, ως τον πυθμένα.

перемéривание, -я ουδ. βλ. **перемёр**.

перемéривать ρ.δ. βλ. **перемéрить**. || -ся προβάρομαι, δοκιμάζομαι.

перемéрить ρ.σ.μ. 1 ξαναμετρώ· μετρώ ακόμα μια φορά· ~ комнату ξαναμετρώ το δωμάτιο. 2 ξαναπροβάρω, ξανακάνω πρόβα, ξαναδοκιμάζω· ~ костюм ξανακάνω πρόβα το κοστούμι. 3 μετρώ (όλο, πολύ). 4 προβάρω (όλα, πολλά)· ~ мнóго шляп προβάρω πολλά καπέλα.

перемёрка, -и θ. βλ. **перемёр**.

перемёрять ρ.σ. βλ. **перемéрить**.

перемёрять ρ.δ. βλ. **перемéрить**. || -ся 1 ξαναμετρίεμαι. 2 ξαναπροβάρομαι.

перемесить, -мешý, -месишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перемéшенный**, βρ: -шен, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 ανακατώνω. 2 ανακατώνω ξανά.

переместить, -мestý, -мestешь, παρλθ. χρ. **переместённýй**, ρ.σ.μ. 1 σκουπίζω, σαρώνω. 2 ξανασκουπίζω, ξανασαρώνω. 3 σκουπίζω (παντού, όλα)· ~ все комнаты σκουπίζω όλα τα δωμάτια. 4 επισωρεύω.

переместить, -мestý, -мestишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перемéщенный**, βρ: -щён, -шенá, -щено ρ.σ.μ. 1 μετακινώ, μετατοπίζω, μεταθέτω· μεταφέρω· ~ мебель из одной комнаты в другую μεταφέρω τα έπιπλα απο το ένα δωμάτιο στο άλλο. 2 μεταθέτω· ~ в другой полк μεταθέτω σε άλλο σύνταγμα. || -ся μετατοπι-

ζομαι, μετακινούμαι, μεταφέρομαι· μετατίθεμαι, μεταθέτομαι.

перемёт, -а α. 1 καθετή (αλιευτικό δίχτυ). 2 (διαλκ.) εγκάρσια δοκός. 3 (διαλκ.) ανεμομάζωμα· **снежные** -η χιονοστιβάδες.

переметать¹ ρ.δ. βλ. **переместить**.

переметать², -мечу́, -мечешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перемётанный**, βρ: -тан, -а, -ο ρ. σ.μ. 1 ξανασυσσωρεύω, ξανασωριάζω· ~ **СТОГ** ξανααθωνιάζω. 2 συσσωρεύω, σωριάζω (όλο, πολύ). 3 ρίχνω, πετώ· ~ **все камни через забор** πετώ όλες τις πέτρες έξω από τον περίβολο.

переметать³ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перемётанный**, βρ: -тан, -а, -ο. 1 ξανατρυπώνω· ~ **блужку** ξανατρυπώνω τη μπλούζα. 2 ξαναστριφώνω, περιρράβω ξανά· ~ **пéтлю** περιρράβω ξανά την κουμπότρυπα.

переметить, -мечу́, -метишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перемеченный**, βρ: -чен, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 ξανασημαδεύω, ξαναβάζω σημάδια. 2 σημαδεύω, βάζω σημάδια (σε όλα, πολλά)· ~ **все белё** βάζω σημάδια σ' όλα τα εσώρουχα.

перемётка¹, -и θ. σάρωμα, σκούπισμα. || ρίψη, ρίξιμο.

перемётка², -и θ. ξανααθωνιάσµα. || ξανατρύπωμα (ενδύματος).

переметнуть ρ.σ.μ. (απλ.) ρίχνω, πετώ· ~ **гранату** ρίχνω τη χειροβομβίδα. || -ся 1 υπερπηδώ, πηδώ πάνω από. 2 μτφ. μεταπηδώ· **он у́л в лагерь противника** αυτός πέρασε με το μέρος του εχθρού (στο αντίπαλο στρατόπεδο).

перемётный επ. της καθετής· ~ **крючок** αγκίστρι της καθετής. || ο εκατέρωθεν· ~ **бе сумки** το δισάκκιο. || εκφρ. **сумá** -ая αλλαξόπιστος, ανεμοδούρας.

перемётчик κ. **перемётчик**, -а α. (παλ.) αλλαξόπιστος, αποστάτης· λιποτάχτης· ανεμοδούρας.

перемётывание¹, -я ουδ. βλ. **перемётка**¹.

перемётывание², -я ουδ. βλ. **перемётка**².

перемётывать¹ ρ.δ. βλ. **переметнуть**. || -ся βλ. **переметнуться**.

перемётывать² ρ.δ. βλ. **переметать**². || -ся ξανατρυπώνομαι (για ένδυμα).

перемечать ρ.δ. βλ. **переметить**. || -ся ξανασημαδεύομαι.

перемечивать(ся) ρ.δ. βλ. **перемечать**(ся).

перемешать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перемешанный**, βρ: -шан, -а, -ο. 1 ανακατώνω, αναμιγνύω· συμφύρω· ~ **цемент с песком** ανακατώνω το τσιμέντο με τον άμμο. 2 μετατοπίζω, αλλάζω θέση, μεταθέτω, μετακινώ. || χαλνώ τη σειρά, την τάξη. 3 κάνω σύγχυση, μπερδεύω (εκλαμβάνω ένα πρόσωπο για άλλο). || -ся 1 ανακατώνομαι, αναμιγνύομαι κλπ. ρ.

энерг. φ.

перемешивание, -я ουδ. ανακάτωμα, ανάμιξη. || μετατόπιση, μετακίνηση, μετάθεση. || σύγχυση, μπερδεμα.

перемешивать ρ.δ. βλ. **перемесить**, **перемешать**. || -ся ανακατώνομαι, αναμιγνύομαι.

перемешивать(ся) ρ.δ. βλ. **перемешать**(ся).

перемещать(ся) ρ.δ. βλ. **переместить**(ся).

перемещение, -я ουδ. μετατόπιση, μετακίνηση, μετάθεση. || μεταφορά, μετακόμιση. || μετάθεση (υπηρεσιακή).

перемещённый επ. από μτχ. πλθ. ~не ουσ. οι βίαια μεταφερμένοι πολίτες από τους γερμανούς φασίστες και διασκορπισμένοι στην κατεχόμενη Ευρώπη.

перемигиваться ρ.δ. βλ. **перемигнуться**.

перемигнуться, -нётся, -нёшься ρ.σ. αλληλοκλείνω το μάτι, κάνομε νεύματα, ματιές.

переминать ρ.δ.μ. 1 βλ. **перемять**. 2 ανακατεύω, περιδιπλώνω, κουνώ· διευθετώ. || -ся 1 βλ. **перемяться**. 2 στηρίζομαι τότε στο ένα πόδι, τότε στο άλλο (απο ανησυχία, ταραχή). || εκφρ. ~с ногі́ нá ногу βλ. **перемени́ться** (2 σημ.).

перемирать, -áет, -áем, -áете ρ.δ. βλ. **переме́ре́ть**.

перемирие, -я ουδ. 1 ανακωχή, εκεχειρία· **условия** -я όροι ανακωχής· **заклочить** ~ κάνω ανακωχή. 2 μτφ. συμφιλίωση προσωρινή.

перемирить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перемирённый**, βρ: -рён, -ренá, -рено́ συμφιλιώνω (όλους, πολλούς). || -ся συμφιλιώνομαι (με όλους, πολλούς).

перемножать ρ.δ. βλ. **перемножить**. || -ся πολλαπλασιάζομαι.

перемножить ρ.σ.μ. πολλαπλασιάζω.

перемогать ρ.δ.μ. (υπερ)νικώ, καταβάλλω· **дремоту** νικώ τη νύστα. || ~ **ся** 1 προσπαθώ να νικήσω, κάνω κουράγιο. 2 (απλ.) τα βγάζω πέρα με δυσκολία.

перемокать ρ.δ. βλ. **перемокнуть**.

перемокнуть ρ.σ., παρλθ. χρ. **перемок**, -ла, -ло. 1 καταμουσκεύω. 2 παραμουσκεύω· χαλνώ, βλάπτομαι από το πολύ μούσκεμα· **ябло-ки** ~кли τα μήλα παραμούσκεψαν.

перемол, -а α. άλεσμα· τρίψιμο.

перемолачивание, -я ουδ. βλ. **перемолот**.

перемолачивать ρ.δ. βλ. **перемолотить**. || -ся αλωνίζομαι· στουμπίζομαι.

перемолвить, -влю́, -вишь ρ.σ.μ. (απλ.) συνομιλώ, κουβεντιάζω· **не с кем** ~ **слово** δεν έχω με ποιόν να κουβεντιάζω. || -ся συνομιλώ στα γρήγορα, σύντομα· ~ **неско́лькими сло́вами** с **сосе́дом** κουβεντιάζω λίγο με το γείτονα.

перемолот, -а α. αλώνισμα· στούμπισμα· ξα-ναλώνισμα· ξαναστούμπισμα.

перемолотѣть, ~лочѹ, ~лѣтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перемолѣченный**, βρ: ~чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αλωνίζω· στουμπίζω (όλο, πολύ)· ~ **всѣмъ пшеницѹ** αλωνίζω όλο το σιτάρι. 2 ξαναλωνίζω· ξαναστουμπίζω.

перемолѣть, ~мелѣ, ~мелѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перемолѣтый**, βρ: ~лот, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αλέθω· τρίβω (όλο, πολύ)· ~ **всѣ кофе** αλέθω όλον τον καφέ. 2 ξαναλέθω· ξανατρίβω. || ~**сѣя** (για όλο, πολύ)· αλέθομαι, τρίβομαι. || **εκφρ.** ~**есть мукѣ оудет** (παρμ.) σιγά-σιγά θα περάσουν όλα· σιγά-σιγά γίνεται η αγουρίδα μέλι.

перемолчѣть ρ.σ.μ. (απλ.) αποσιωπώ, παραλείπω σκόπιμα, αντιπαρέρχομαι.

перемонтѣж, ~а α. ξανασυναρμολόγηση, ξαναμοντάρισμα.

перемонтирование, ~я ουδ, βλ. **перемонтѣж**.

перемонтировать, ~рую, ~руешь ρ.σ.μ. ξανασυναρμολογώ, ξαναμοντάρω.

перемонтировка, ~и θ. βλ. **перемонтѣж**.

переморѣживать ρ.δ. βλ. **переморѣзѣть**. || ~**сѣя** φύχομαι, παγώνω.

переморѣзѣть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переморѣженный**, βρ: ~рѣн, ~рѣнѣ, ~рѣнѣ; εξοντώνω, εξολοθρεύω, αφανίζω, ξεκάνω (όλους, πολλούς)· ~ **всѣхъ крыс** εξολοθρεύω όλους τους αρουραίους.

переморѣзѣть, ~рѣжу, ~рѣзишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переморѣженный**, βρ: ~жен, -а, -ο ρ.σ.μ. φύχω, παγώνω (όλα, πολλά).

перемостѣть, ~мошѹ, ~мостѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перемощѣнный**, βρ: ~щѣн, ~щѣнѣ, -ό ρ.σ.μ. 1 ξαναλιθοστρώνω. 2 λιθοστρώνω (όλο, πολύ).

перемотѣть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перемѣтанный**, βρ: ~тан, -а, -ο. 1 βλ. **мѣтѣть**. 2 αναπηνίζω· ξανακουβαριάζω· ξανατυλίγω. 3 κουβαριάζω (όλα, πολλά)· ~ **все нѣтки в клубкѣ** μαζεύω όλες τις κλωστές σε κουβάρια.

перемѣтка, ~и θ. αναπήνιση, ξανακουβαριάσμα, ξανατύλιγμα.

перемѣтный επ. βλ. **перемѣточный**.

перемѣточный επ. της αναπήνισης.

перемѣчить, ~мошѹ, ~мѣчишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перемѣченный**, βρ: ~чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 μουσκεύω (όλα, πολλά). 2 παραμουσκεύω, φθειρώ, χαλνώ απο το πολύ μπουσκεμα.

перемѣчка, ~и θ. παραμουσκεμα.

перемѣчь, ~мошѹ, ~мѣжешь, ~могут, παρλθ. χρ. **перемѣг**, ~лѣ, ~лѣ ρ.σ. (απλ.) βλ. **перемѣгѣть**. || ~**сѣя** βλ. **перемѣгѣться**.

перемудрѣть ρ.σ. 1 μερδέω, συγχύζω (κάνοντας τον έξυπνο). 2 (απλ.) ξεπερνώ στην έξυπνάδα.

перемутѣть, ~мутѹ, ~мутѣшь ρ.σ.μ. 1 παρα-

θολώνω· ~ **вѣду** παραθολώνω το νερό. 2 εμπνέω ανησυχία, тαραχή. επιφέρω σύγχυση σε (όλους, πολλούς). || ~**сѣя** παραθολώνομαι.

перемѹчать(сѣя) ρ.δ. βλ. **перемѹчить**(сѣя).

перемѹчить ρ.σ.μ. 1 (απλ.) παραβασανίζω. 2 βασανίζω (όλους, πολλούς). || ~**сѣя** παραβασανίζομαι.

перемѣвать(сѣя) ρ.δ. βλ. **перемѣть**(сѣя).

перемѣть, ~мѣю, ~мѣешь ρ.σ.μ. 1 ξαναπλύνω· ~ **полъ** ξαναπλύνω το πάτωμα. 2 πλύνω (όλα, πολλά). || ~**сѣя** 1 ξαναπλύνομαι. 2 πλύνομαι (για όλους, πολλούς)· **все ~лись** όλοι πλύθηκαν.

перемѣчка, ~и θ. υπέρθυρο, ανώφλι πόρτας ή παράθυρου· πρέκι· σενάζι. || συνδετήρας. || εγκλιβωτισμός (κατασκευής θεμελιώσεων κλπ), φραγμός υδατοστεγής, ~γανός.

перемѣтѣй επ. απο μτχ. κατατσαλακωμένος.

перемѣть, ~мѣю, ~мѣешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перемѣтый**, βρ: ~мѣт, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κατατσαλακώνω· κατατσαλαπατώ· ~ **всѣ белѣ** κατατσαλακώνω όλα τα ρούχα· ~ **травѹ** κατατσαλαπατώ το χορτάρι. 2 ξαναζυμώνω, ανακατεύω ξανά. || ~**сѣя** ξανατσαλακώνομαι· ξανατσαλαπατιέμαι.

переналѣдить, ~лѣжу, ~лѣдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переналѣженный**, βρ: ~жен, -а, -ο ρ.σ.μ. ρυθμίζω ξανά, ρεγουλάρω ξανά, ξανακανονίζω.

переналѣдка, ~и θ. ξαναρυθμιση, ξαναρεγουλάρισμα, ξανακανόνισμα.

переналѣживать ρ.δ.μ. βλ. **переналѣдить**. || ~**сѣя** ξαναρυθμίζομαι, ξαναρεγουλάρομαι.

перенапрягѣть(сѣя) ρ.δ. βλ. **перенапрячь**(сѣя), **перенапряжение**, ~я ουδ. 1 υπέρταση, παρατέντωμα. 2 υπέρταση (ηλεκτρ. ρεύματος).

перенапрячь, ~ягѹ, ~яжѣшь, ~ягут, παρλθ. χρ. **перенапряг**, ~лѣ, ~лѣ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перенапряженный**, βρ: ~жѣн, ~женѣ, ~женѣ ρ.σ.μ. υπερ(εν)τείνω, παρατεντώνω· υπεραυξάνω. || ~**сѣя** υπερ(εν)τείνομαι κλπ. ρ.μ.

перенаселѣние, ~я ουδ. υπερπληθυσμός.

перенаселѣнность, ~и θ. υπερπληθυσμός.

перенаселѣнный επ. απο μτχ. υπερπληθής, παμπληθής, πολυπληθέστατος· πάρα πολύ πυκνοκατοικημένος.

перенаселѣть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перенаселѣнный**, βρ: ~лѣн, ~ленѣ, ~ленѣ πυκνοκατοικίζω, στεγάζω, ενοικίζω πυκνά.

перенаселѣть ρ.δ. βλ. **перенаселѣть**. || ~**сѣя** πυκνοκατοικούμαι.

перенасытѣть, ~шѹ, ~шѣтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перенасыщенный**, βρ: ~шен, -а, -ο ρ.σ.μ. κορεννύω, υπερπληρώ, χορτάζω. || ~**сѣя** υπερπληρούμαι, κορεννύομαι.

перенасытѣть(сѣя) ρ.δ. βλ. **перенасытѣть**(сѣя).

перенасыщение, -я ουδ. κόρος, κορεσμός, υπερπλήρωση.

перенасивать(ся) ρ.δ. βλ. **переносить(ся)**².

перенесение, -я ουδ. μεταφορά.

перенести, -несу́, -несёшь, παρλθ. χρ. **перенёс**, -несла́, -ло́, μτχ. παρλθ. χρ. **перенёсший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перенесённый**, βρ: -сён, -сена́, -сено́ ρ.σ.μ. 1 περνώ ~ **ребёнка через ручёй** περνώ το παιδάκι απο το ρυάκι. 2 μεταφέρω ~ **дрова́ из сара́я в кúхню** μεταφέρω καυσόξυλα απο την αποθήκη στην κουζίνα. 3 μετατοπίζω, μεταθέτω, μετακινώ, βάζω αλλού. 4 κατευθύνω, καταφέρω ~ **гла́вный удар в центр расположения противника** κατευθύνω το κύριο χτύπημα στο κέντρο της εχθρικής διάταξης. 5 αναβάλλω ~ **заседание на восемь часов вечера** αναβάλλω τη συνεδρίαση για τις οχτώ το βράδυ. || παρασταίνω γραφικά. 6 λέγω, ανακοινώνω, εκμυστερεύομαι φλυαρώντας. 7 δοκιμάζω, υποφέρω, περνώ, τραβώ ~ **много горя** περνώ μεγάλη στεχώρια. || αντέχω ~ **растение легко ~сло́ засуху** το φυτό άντεξε καλά στην ξηρασία. 8 (διακν.) επισωρεύω ~ **столбáзω дорóгу ~сло́** (απρόσ.) ο δρόμος έκλεισε απο το χιόνι. || -ся 1 διατρέχω, διασχίζω, διαβαίνω γρήγορα. || στρέφω, γυρίζω, πετώ ~ **κατευθóνομαι** (για σκέψεις, ενδιαφέρον κ.τ.τ.). 2 μτφ. μεταφέρομαι νοερώς, με τη φαντασία ~ **αναπολώ**.

перенизать, -нижу́, -нижешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перенизанный**, επ. -зан, -а, -ο. 1 ξανααρμαθιάζω. 2 αρμαθιάζω (όλα, πολλά) ~ **все грíбы** αρμαθιάζω όλα τα μανιτάρια.

перенизывать ρ.δ. βλ. **перенизать**. || -ся αρμαθιάζομαι.

перенимание, -я ουδ. πάρσιμο, λήψη, πρόσληψη.

перенимать ρ.δ. βλ. **перенять**. || -ся μιμούμαι, παίρνω (για παράδειγμα).

перенос, -а α. 1 μεταφορά ~ **багажа́** μεταφορά αποσκευών ~ **слов** συλλαβισμός. 2 μετατόπιση, μετάθεση, μετακίνηση. 3 κατευθύνση. 4 αναβολή. || παράσταση γραφική. 5 κοινολόγηση ~ εκμυστήρευση ~ αναφορά. 6 επισώρευση, στοίβαγμα. 7 παύλα συλλαβισμού.

переносить¹, -ношу́, -нёсшь ρ.δ. βλ. **перенести**. || **εμφρ.** не **переносить** **кого-чегó** δεν υποφέρω κάποιον, κάτι (απεχθάνομαι). || -ся βλ. **перенестись**.

переносить², -ношу́, -нёсшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переносенный**, βρ: -шен, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 μεταφέρω ~ **вещи в вагóн** μεταφέρω τα πράγματα στο βαγόνι. 2 φθείρω (για ενδύματα, υποδήματα). 3 εγκυμονώ, κυοφορώ πέρα απο τον κανονικό χρόνο. || -ся βλ. **перенестись**. 2 φθείρομαι, χαλνών ~ **все плáтья ~лись**

όλα τα φορέματα φθάρθηκαν.

переносица, -ы θ. η ρίζα της μύτης.

переноска, -и θ. 1 μεταφορά. 2 φορητή λάμπα.

переносность, -и θ. μεταφορά, μεταφορική σημασία.

переносный επ. φορητός, μεταφερόμενος ~ **ая лампа** φορητή λάμπα. || μεταφορικός ~ **ое значéние** μεταφορική σημασία.

переносчик, -а α., -ца, -ы θ. μεταφορέας ~ **книг** μεταφορέας βιβλίων ~ **тяжестей** μεταφορέας βαρών. || φορέας ~ **комáр** ~ **малыри́и** το κουνούπι είναι φορέας της ελονοσίας. 3 (παλ.) καταδότης ~ ρουφιάνος.

переносье, -я ουδ. βλ. **переносица**.

переночевать, -чую́, -чúешь ρ.σ. διανυχtereύω ~ **у знако́мых** διανυχtereύω σε γνωστούς.

перенумеровать, -рýю, -рýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перенумерованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βάζω, αλλάζω τον αριθμό. || αναριθμώ, ξαναριθμίζω. 2 αριθμίζω, βάζω αριθμό (σε όλα, πολλά).

перенумеровывать ρ.δ. βλ. **перенумеровать**. || -ся 1 ξαναριθμίζομαι, αναριθμούμαι. 2 αριθμίζομαι, αριθμούμαι.

перенікать ρ.σ.μ. μυρίζω, οσφραίνομαι (όλα, πολλά). || -ся 1 αλληλομυρίζομαι, αλληλοοσφραίνομαι. 2 μτφ. συνομνύω, πιάνω σχέσεις, αλληλοκαταλαβαινόμαστε.

перенікивать(ся) ρ.δ. βλ. **перенікать(ся)**.

перенять, **перейму́**, **переймёшь**, παρλθ. χρ. **перенял**, -ла́, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **перенявший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перенятый**, βρ: -нят, -á, -ο ρ.σ.μ. 1 παίρνω, δανείζομαι μιμούμαι το παράδειγμα ~ **опы́т** παίρνω την πείρα. 2 πιάνω, αρπάζω κάτι. || (παλ.) φράζω, κέβω το δρόμο σε κάποιον. 3 (απλ.) δανείζομαι για μικρό χρονικό διάστημα.

перееборудование, -я ουδ. επανεξοπλισμός, εφοδιασμός, εγκατάσταση εκ νέου ή διαφορετικά.

перееборудовать, -дую́, -дúешь ρ.δ.κ.σ. μ. επανεξοπλίζω, ξαναεφοδιάζω (με μέσα), ξανακάνω εγκατάσταση ~ εξοπλίζω, εφοδιάζω, κάνω εγκατάσταση διαφορετικά. || -ся επανεξοπλίζομαι, εφοδιάζομαι εκ νέου ή διαφορετικά.

переевременить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переевременённый**, βρ: -нён, -ненá, -не-нó; παραφορτώνω ~ **работóй** παραφορτώνω με δουλειά.

переевременять ρ.δ. βλ. **переевременить**. || -ся παραφορτώνομαι.

переебувание, -я ουδ. αλλαγή υποδημάτων ~ ξαναπόδεμα.

переебувать(ся) ρ.δ. βλ. **переебу́ть(ся)**.

переебу́ть, -бу́ю, -бу́ешь ρ.σ.μ. βάζω άλλα

υποδήματα· ~ детёй βάρζα άλλα παπούτσια στα παιδιά. || ξαναποδένω. || -ся αλλάζω τα υποδήματα· ξαναποδένομαι.

переобучать(ся) ρ.δ. βλ. **переобучить(ся)**.

переобучение, -я ουδ. διδαχή εκ νέου· μετεκπαίδευση.

переобучить, -учу́, -у́чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переобученный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. ξαναμαθαίνω, ξαναδιδάσκω, ξαναδασκαλεύω μετεκπαιδεύω. || -ся ξαναδιδάσκομαι κλπ. ρ. μ.

переодевание, -я ουδ. αλλαγμα ενδυμάτων· μεταμφίεση.

переодевать(ся) ρ.δ. βλ. **переодеть(ся)**.

переодетый επ. απο μτχ. μεταμφιεσμένος.

переодеть, -ёну, -ёнешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переодетый**, βρ: -дét, -а, -ο ρ.σ.μ. αλλάζω τα ενδύματα· φορώ, ντύνω άλλα ρούχα· ~ больно́го в чистое белёе φορώ στον άρρωστο καθαρά εσώρουχα· ~ ребё́нка αλλάζω το βρέφος· ~ платёе αλλάζω το φόρεμα. || μεταμφιέζω, κάνω αγνώριστον. || -ся ντύνομαι με άλλα ρούχα, αλλάζω· ~ в чистое платёе φορώ καθαρό φόρεμα. || μεταμφιέζομαι· ~ женщи́ной μεταμφιέζομαι σε γυναίκα.

переорганизация, -и θ. αναδιοργάνωση, ανασυγκρότηση.

переорганизовать, -зую́, -зую́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переорганизованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. αναδιοργανώνω, ανασυγκροτώ. || -ся αναδιοργανώνομαι, ανασυγκροτούμαι.

переорганизовывать(ся) ρ.δ. βλ. **переорганизовать(ся)**.

переориентация, -и θ. προσανατολισμός εκ νέου ή διαφορετικά.

переориентировать, -рую́, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ. προσανατολίζω εκ νέου ή αλλιώς. || -ся προσανατολίζομαι εκ νέου ή διαφορετικά.

переориентировка, -и θ. βλ. **переориентация**.

пересвидетельствование, -я α. επανεξέταση· ανασκόπηση· μετεξέταση.

пересвидетельствовать, -ствую́, -ствуешь, ρ.δ.κ.σ. επανεξετάζω, ανασκοπώ· μετεξετάζω. || -ся επανεξετάζομαι.

пересмысление, -я ουδ. ανασκόπηση, επανεξέταση.

пересмысливание, -я ουδ. βλ. **пересмысление**.

пересмысливать ρ.δ. βλ. **пересмыслить**. || -ся επανασκέπτομαι, ανασκοπώ.

пересмыслить ρ.σ.μ. επανασκέπτομαι, ξανασκέπτομαι· ανασκοπώ· σκέπτομαι κάτι κατ' άλλον τρόπον· ~ исторические события ανασκοπώ τα ιστορικά γεγονότα.

переснастить, -нащу́, -настишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переснащённый**, βρ: -щён, -шенá,

-щёно ρ.σ.μ. επανεξοπλίζω, εφοπλίζω εκ νέου· εφοδιάζω ξανά.

переснащать ρ.δ. βλ. **переснастить**. || -ся επανεξοπλίζομαι· εφοδιάζομαι ξανά.

переохлаждать, -ажу́, -адишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переохлаждённый**, βρ: -дён, -денá, ~дено ρ.σ.μ. υπερψύχω. || -ся υπερψύχομαι.

переохлаждать(ся) ρ.δ. βλ. **переохлаждать(ся)**.

переохлаждение, -я ουδ. υπέρψυξη.

переоценивание, -я ουδ. βλ. **переоценка**.

переоценивать ρ.δ. βλ. **переоценить**. || -ся 1 ξαναδιατιμούμαι. 2 υπερτιμούμαι.

переоценить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переоценённый**, βρ: -нён, -ненá, -ненó. 1 αναδιατιμώ. 2 υπερτιμώ· υπερεκτιμώ.

переоценка, -и θ. 1 ξαναδιατίμηση. 2 υπερτίμηση· υπερεκτίμηση.

перепадать, -ает, -аem, -аете ρ.σ. (για όλα, πολλά)· πέφτω διαδοχικά· кни́ги ~ли с полки τα βιβλία έπεσαν απο το ράφι το ένα κοντά το άλλο.

перепадать, -áет ρ.δ. 1 βλ. **перепáсть** (2, 3, 4 σημ.). 2 πέφτω απο λίγο ή κατά διαστήματα· ~аут дожди́ πότε-πότε βρέχει.

перепáивание, -я ουδ. (για μέταλλα)· ξανακόλλημα· ~ прóвода ξανακόλλημα του καλωδίου.

перепáивать ρ.δ. βλ. **перепойть**. || -ся παραιοτιζομαι.

перепáивать ρ.δ. βλ. **перепáять**. || -ся ξανακολλέμαι.

перепáйка, -и θ. ξανακόλληση, ανασυγκόλληση.

перепáкостить, -кошу́, -костить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перепáкощенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.). 1 καταλερώνω (όλους, πολλούς). 2 χαλνώ, καταστρέφω (όλο, πολύ). || -ся καταλερώνομαι (για όλους, πολλούς).

перепáлить ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перепáлённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленó; καίω όλα, πολλά· ~ все дрóва καίω όλα τα καυσόξυλα· ~ много дрóв καίω πολλά καυσόξυλα.

перепáлка, -и θ. 1 (απλ.) ανταλλαγή πυροβολισμών, τουφεκίδι. 2 μτφ. φιλονικία, μάλωμα, έριδα· καβγάς.

перепáлывать ρ.δ. βλ. **переполóть**. || -ся ξεριζώνομαι· βοτανίζομαι.

перепáривать(ся) ρ.δ. βλ. **перепáрить(ся)**.

перепáрить ρ.σ.μ. 1 παραβράζω με τον αχνό. 2 κάνω θερμόλουτρο με μαλάξεις. 3 ζεματίζω με ατμό (όλα, πολλά). || -ся 1 παραβράζω με τον ατμό. 2 παρακάνω θερμόλουτρο.

перепáрхивать ρ.δ. βλ. **перепорхнóть**.

перепáрывать ρ.δ. βλ. **перепорóть** (2σημ.).

|| -ся ξηλώνομαι (για όλα, πολλά).

перепáсть, -падёт, παρλθ. χρ. перепáл, -ла, -ло ρ.σ. 1 βλ. перепáдáть (2σημ.). 2 (διακν.) περνώ, φεύγω. 3 πέφτει στο μερίδιο. 4 αδυνατίζω, εξασθενίζω, ισχναίνω.

перепáхáть, -пашу́, -пáшешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перепáхáнный, βρ: -хан, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 ξαναοργώνω, διβολίζω. 2 οργώνω όλο· τελειώνω το όργωμα. 3 οργώνω εγκαρσίως.

перепáхивание, -я ουδ. όργωμα εκ νέου, διβόλισμα, δευτέρωμα.

перепáхивать ρ.δ. βλ. перепáхать. || -ся οργώνομαι ξανά, διβολίζομαι.

перепáчкáть ρ.σ.μ. καταλερώνω, καταλεκιάζω· κατασπιλώνω. || -ся καταλερώνομαι κλπ. ρ.μ.

перепáшка, -и θ. όργωμα εκ νέου, διβόλισμα, δευτέρωμα.

перепáять, -яю́, -я́шешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перепáянный, βρ: -пáян, -а, -ο. 1 ξανακολλώ, ανασυγκολλώ (για μέταλλα). 2 κολλώ (όλα, πολλά)· - все вёдра коλλώ όλους τους κουβάδες.

перепéв, -а α. επανάληψη του ίδιου τραγουδιού (που ειπώθηκε πια πολλές φορές). || ξανατραγουδισμα. || κελάδημα.

перепевáние, -я ουδ. βλ. перепéв.

перепевáть ρ.δ. 1 βλ. перепéть. 2 επαναλαβαίνω κάτι πια γνωστό, ειπωμένο. || -ся τραγουδιέμαι· επαναλαβαίνομαι συχνά.

перепекáть(ся) ρ.δ. βλ. перепéчь(ся).

перепел, -а α., πλθ. перепелá α. ορτύκι.

перепеленáть ρ.σ.μ. 1 ξανασπαργανώνω. 2 σπαργανώνω (όλα, πολλά).

перепелéньивать ρ.δ. βλ. перепеленáть. || -ся ξανασπαργανώνομαι.

перепелéнный επ. του ορτυκιού· ορτυκίσιος.

перепéлка, -и θ. ορτύκι θηλυκό.

перепелéтник, -а α. 1 είδος μικρού γερακιού (εχθρός των ορτυκιών). 2 κυνηγός ορτυκιών.

переперéть, -пру́, -прéшь, παρλθ. χρ. перепёр, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перепёртый, βρ: -пёрт, -а, -ο, επιρ. μτχ. переперéв ρ.σ. (απλ.) 1 μ. κουβαλώ με δυσκολία. 2 διαβαίνω, περνώ μέσα απο δυσκολίες.

переперéчивать ρ.δ. βλ. переперéчить.

переперéчить ρ.σ.μ. παραπιπερώνω.

перепéть, -поё́, -поё́шь ρ.σ.μ. 1 τραγουδώ (όλα, πολλά). 2 τραγουδώ περισσότερο απο όλους· ξεπερνώ στο τραγούδι. 3 ξανατραγουδώ.

перепечáтáть ρ.σ.μ. 1 ανατυπώνω, ξανατυπώνω· αναδημοσιεύω. 2 δακτυλογραφώ.

перепечáтка, -и θ. ανατύπωση, ξανατύπωση· αναδημοσίευση. || δακτυλογράφηση.

перепечáтывание, -я ουδ. βλ. перепечáтка.

перепечáтывать ρ.δ. βλ. перепечáтáть. ||

-ся ανατυπώνομαι, ξανατυπώνομαι· αναδημοσιεύομαι. || δακτυλογραφούμαι.

перепéчь, -пекý, -печёшь, -пекýт, παρλθ. χρ. перепёк, -пеклá, -лó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перепечённýй, βρ: -чён, -ченá, -ченó; ρ.σ.μ. 1 παραφήνω. 2 φήνω (όλα, πολλά)· - все клéбн φήνω όλα τα φωμιά. || -ся παραφήνομαι.

перепивáть(ся) ρ.δ. βλ. перепítть(ся).

перепíливание, -я ουδ. βλ. перепíлка.

перепíливать ρ.δ. βλ. перепíлítть. || -ся πριονίζομαι (για όλα, πολλά).

перепíлítть, -пилó, -пíлишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перепíленнýй, βρ: -лен, -а, -ο; ρ.σ.μ. πριονίζω, κόβω στα δυό με το πριόνι· - бревнó κόβω το κούτσουρο με το πριόνι. || πριονίζω, κόβω με το πριόνι (όλα, πολλά).

перепíлка, -и θ. πριόνισμα, κόψιμο με το πριόνι.

переписáть, -пишý, -пíшешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перепíсаннýй, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξαναγράφω· αντιγράφω· μεταγράφω. || ξαναζωγραφίζω. 2 εγγράφω, καταγράφω· καταχωρώ· - всех присутствующих éγγράφω όλους τους παρόντες· - скот в колхозе καταγράφω τα ζώα του κολχόζ. 3 (παλ.) μεταγράφω, κάνω μεταγραφή (αλλαγή κυριότητας). 4 μεταγράφω, μεταφέρω, ρίχνω· - морякóв в пехóту ρίχνω τους ναύτες στο πεζικό. || -ся μεταγράφομαι, μεταφέρομαι αλλού· - в другóй полк μεταγράφομαι σε άλλο σύνταγμα.

перепíска, -и θ. 1 ξαναγράφιμο· μεταγραφή· αντιγραφή. || δακτυλογράφηση· - на машинке δακτυλογραφώ. 2 αλληλογραφία· состоять в -е с кем-н. έχω αλληλογραφία με κάποιον. 3 η αλληλογραφία (οι επιστολές).

* **переписно́й** επ. της καταγραφής· - лист το φύλλο καταγραφής ή απογραφής.

перепíсчик, -а α., -ца, -н θ. αντιγράφας.

перепíсывание, -я ουδ. αντιγραφή· - ролéй αντιγραφή των ρόλων.

перепíсывать ρ.δ. βλ. переписáть. || -ся 1 βλ. переписáться. 2 αλληλογραφώ.

перепись, -и θ. απογραφή· - населéния απογραφή του πληθυσμού.

перепítть, -пё́, -пё́шь, παρλθ. χρ. перепíл, -лá, -ло, προοτι. перепéй ρ.σ. παραπίνω· он -йл на свáдьбе αυτός παράπие στο γάμο. || ξεπερνώ στο πιοτί. || -ся παραπίνω Гóсти -лись οι μουσαφιρέοι παράπιαν.

перепíхáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перепíхáнный, βρ: -хан, -а, -ο (απλ.) σπρώχνω, χώνω μέσα (όλα, πολλά).

перепíхивать ρ.δ. βλ. перепíхáть. || -ся σπρώχνομαι, χώνομαι μέσα.

перепíхнýть ρ.σ. βλ. перепíхáть.

переплáv, -а α. βλ. **переплávка**.
переплávить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. Ξαναλιώνω, τήκω Ξανά, Ξαναχύνω (για μέταλλα). || -ся τήκομαι Ξανά, Ξαναχύνομαι.
переплávить², -влю, -вишь ρ.σ.μ. περνώ, διαβιβάζω, διαπορθμεύω.
переплávка, -и θ. λιώσιμο, τήξη, χύσιμο μετάλλων.
переплávить(ся) ρ.δ. βλ. **переплávить(ся)**.
переплávить ρ.δ. βλ. **переплávить**² || -ся διαβιβάζομαι, διαπορθμεύομαι.
переплávнение, -я ουδ. αλλαγή σχεδίου (πλάνου)· Ξανασχεδίαση.
переплávнóватъ ρ.σ.μ. αλλάζω το σχέδιο, Ξανασχεδιάζω.
переплávнóвка, -и θ. βλ. 'переплávнóвание.
переплávнóвывание, -я ουδ. βλ. **переплávнóвание**.
переплávнóвывать ρ.δ. βλ. **переплávнóвать**. || -ся Ξανασχεδιάζομαι.
переплávта, -и θ. η παραπάνω πληρωμή, το παραπάνω καταβαλλόμενο ποσό· επιμέτρηση.
переплávтитъ, -плачý, -плáтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переплávченный**, βρ: -чен, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 πληρώνω παραπάνω· προσμετρώ, επιμετρώ. 2 πληρώνω, καταβάλλω (χρήματα).
переплávчивание, -я ουδ. βλ. **переплávта**.
переплávчивать ρ.δ. βλ. **переплávтитъ**. || -ся πληρώνομαι παραπάνω.
переплávывать ρ.δ. βλ. **переплávнуть**.
переплávск, -а α. φλοίσβος εναλλασσόμενος.
переплávскивать(ся) ρ.δ. βλ. **переплávснýть(ся)**.
переплávснýть ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переплávснýтый**, βρ: -нут, -а, -ο παφλάζω. || -ся χύνομαι παφλάζοντας.
переплávстí, -плетý, -плетёшь, παρλθ. χρ. **переплávл**, -плелá, -лó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переплávтённýй**, βρ: -тён, -тенá, -тенó ρ.σ.μ. 1 δένω· βιβλιοδετώ· он -ёл своё кнiгу αυτός έδεσε το βιβλίο του. 2 τυλίγω, πλέκω. || συνδέω, ενώνω. || (περι)τυλίγω, (περι)ελίσσω. || μτφ. συνδέομαι αδιάρρηκτα. 3 Ξαναπλέκω· ~ кóсны Ξαναπλέκω τις κοσίδες. || -йсь περιτυλίγομαι, περιελίσσομαι. || συνδέομαι αδιάρρηκτα.
переплávт, -а α. 1 βιβλιοδέτηση, -σία. 2 επικάλυμμα· кожáнный ~ δερμάτινο επικάλυμμα βιβλίου. 3 σιδεριά, δικτυωτό περίπλεγμα. 4 μτφ. μπέρδεμα, περιπλοκή· κατάσταση περιπλοκή. || εκφρ. брать (взять) в - συμμορφώνω, συνετίζω· σφίγγω τα λουριά.
переплávтáние, -я ουδ. βλ. **переплávт**.
переплávтáть(ся) ρ.δ. βλ. **переплávтí(сь)**.
переплávтéние, -я ουδ. 1 βλ. **переплávт** (2

σημ.). 2 κάθε πράγμα πλεγμένο δικτυωτά. 3 πλέξιμο, πλέξη κλωστών.
переплávтнýй επ. μπερδεμένος, ανακατωμένος, πλεγμένος· ~ое дéло μπερδεμένη υπόθεση. || ουσ. -яя θ. βιβλιοδετείο. 3 του επικαλύμματος βιβλίου.
переплávтчик, -а α., -ца, -и θ. βιβλιοδέτης, -τρια.
переплávтовáть, -тýю, -тýешь ρ.σ.μ. Ξεπερνώ στην απάτη. || απατώ, ξεγελώ.
переплávтáть ρ.δ. βλ. **переплávтíть**. || -ся διαπλέομαι.
переплávтíть, -лывý, -лывёшь, παρλθ. χρ. **переплávл**, -лá, -лo ρ.σ. διαπλέω, περνώ· ~ через рéку διαπλέω το ποτάμι.
переплávнýть ρ.σ. φτύνω υπεράνω. 2 μ. φτύνω μακρύτερα. || μτφ. ξεπερνώ.
переплávс, -а α. είδος ρούσικου χορού.
переплávсáть, -ляшý, -ляшешь ρ.σ.μ. Ξεπερνώ στο χορό.
переподготávливáние, -я ουδ. βλ. **переподготóвка**.
переподготávливáть(ся) ρ.δ. βλ. **переподготóвить(ся)**.
переподготóвить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. μετεκπαιδεύω. || -ся μετεκπαιδεύομαι.
переподготóвка, -и θ. μετεκπαιδευση.
переподготóвлять(ся) ρ.δ. βλ. **переподготóвить(ся)**.
перепóйтъ, -по́ю, -по́йшь, προστκ. **перепóй**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перепóеннýй**, βρ: -пóен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 παραποτίζω· ~ лóшадь παραποτίζω το άλογο. 2 μτφ. μεθώ κάποιον. 3 δίνω να πιούν, ποτίζω (όλους, πολλούς)· онá ~ла всех чáем αυτή τους πότισε όλους τσάι. || μεθώ (όλους, πολλούς).
перепóй, -я α: с -я ή с -όю παραπιωμένος.
перепóлáскивать ρ.δ. βλ. **перепóлоскáть**. || -ся Ξαναξεπλύνομαι.
перепóлзáть ρ.δ. βλ. **перепóлзтí**.
перепóлзтí, -лзý, -лзёшь, παρλθ. χρ. **перепóлз**, -лá, -лó ρ.σ. 1 περνώ έρποντας· ~ через дорóгу περνώ το δρόμο έρποντας, της κοιλιάς. || διέρχομαι, περνώ, διαβαίνω αργά, με δυσκολία. 2 έρπω, σέρνομαι με την κοιλιά.
перепóлнéние, -я ουδ. υπερπλήρωση, παραγέμισμα· ξεχειλίσμα.
перепóлнить ρ.σ.μ. (κυρλε. κ. μτφ. παραγεμίζω, υπερπληρώ· ~ кувшiн молóком παραγεμίζω το λαγήνι με γάλα· с сёрдцем, перепóлнeннýм рáдóстью με την καρδιά γεμάτη χαρά. || -ся παραγεμίζω, υπερπληρούμαι.
перепóлнiать(ся) ρ.δ. βλ. **перепóлнить(ся)**.
перепóлоскáть, -лoщý, -лóщешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перепóлоскáнный**, βρ: -кан, -á,

-Ο ρ.σ.μ. 1 Ξαναπλύνω, Ξαναξεβγάζω. 2 Ξεπλύνω, ξεβγάζω (όλα, πολλά)· ~ всё белѣ̄ ξεπλύνω όλα τα ρούχα.

переполотъ, -полотъ, -полешъ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переполотый**, βρ: -лотъ, -а, -ο βοτανίζω, ξεριζώνω όλα τα ζιζάνια.

переполохъ, -а α. αναστάτωση, σάλος, ταραχή, αναμπεμπουλά· **поднять** ~ ξεσηκώνω σάλο· **внзвать обшій** ~ προκαλώ γενική αναστάτωση ή σάλο· **произвести** ~ αναστατώνω.

переполошить, -шѹ, -шшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переполошенный**, βρ: -шенъ, -шенá, -шенó; ρ.σ.μ. αναστατώνω, προκαλώ γενική αναστάτωση. || τaráσσω, φοβίζω. || -ся τaráσσομαι, φοβούμαι· καταθоруβούμαι.

перепонка, -и θ. μεμβράνα, υμένας· πέτσα· барабанная ~ το τύμπανο του αυτιού.

перепоночный επ. της μεμβράνας· μεμβρανώδης, υμενώδης.

перепончатокрылый επ. 1 υμενόπτερος· -не насекомые υμενόπτερα έντομα. 2 ουσ. πλθ. -не τα υμενόπτερα.

перепончатый επ. μεμβρανώδης, υμενώδης.

перепоротъ¹, -поротъ, -порешъ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перепоротый**, βρ: -ротъ, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) Ξηλώνω (όλα, πολλά)· ~ все платья Ξηλώνω όλα τα φορέματα.

перепоротъ² ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **перепоротъ**)· (απλ.) μαστιγώνω (όλους, πολλούς).

перепоритъ, -рчу, -ртишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перепорченный**, βρ: -ченъ, -а, -ο ρ.σ.μ. φθείρω, χαλνώ, καταστρέφω εντελώς ή όλους, πολλούς. || **ежфр.** ~ ΜΝΟΓΟ ΚΡΟΒΙ ΚΟΜΨ προξενώ πολλά δυσάρεστα σε κάποιον. || -ся χαλνώ, αχρηστεύομαι· арбузы -лиса τα καρπούζια χάλασαν, (σάπισαν).

перепоручать ρ.δ. βλ. **перепоручить**. || -ся ανατίθεμαι σε άλλον.

перепоручить, -ручѹ, -рүчишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перепорученный**, βρ: -ченъ, -а, -ο αναθέτω σε άλλον· ~ ведение дела другому защитнику αναθέτω την υπόθεση σε άλλον συνήγορο.

перепорхнѹтъ, -нѹ, -нѣшь ρ.σ. (αμα)φτερουγίζω, πετώ, πεταρίζω.

перепотрошить, -шѹ, -шшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перепотрошенный**, βρ: -шенъ, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. βγάζω τα εντόσθια, ξεκοιλιάζω (όλα, πολλά)· ~ всех кур ξεκοιλιάζω όλες τις κότες.

перепоясать, -яшу, -яшешъ ρ.σ.μ. 1 ζώνω. || μτφ. μαστιγώνω, χτυπώ με τη λωρίδα. 2 Ξαναζώνω. || -ся ζώνομαι· Ξαναζώνομαι.

перепоясывать(ся) ρ.δ. βλ. **перепоясать(ся)**.

переправа, -и θ. διαπεραίωση, πέρασμα, διάπορθμευση, διάβαση. || πορθμείο, πέραμα, πε-

ραταριά. || μέσο διαπόρθμευσης.

переправить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 διαπεραιώνω, διαπορθμεύω, περνώ, διαβιβάζω. 2 (απο)στέλλω. 3 διορθώνω· ~ статья διορθώνω άρθρο. 4 διορθώνω (όλο, πολύ). || -ся διαπεραιώνομαι, διαπορθμεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

переправка, -и θ. αποστολή· στάσιμο· ~ письма за границу αποστολή γράμματος στο εξωτερικό.

переправление, -я ουδ. διαπεραίωση, διάπορθμευση, πέρασμα, διάβαση.

переправлять(ся) ρ.δ. βλ. **переправить(ся)**.

переправочный επ. της διαπεραίωσης, της διαπόρθμευσης.

перепревать ρ.δ. βλ. **перепреть**.

перепрелый επ. σαπρός, παρασαπισμένος.

перепреть, -преет ρ.σ. 1 παρασήπομαι, παρασαπίζω.

перепробовать, -бую, -буетъ ρ.σ.μ. δοκιμάζω· γεύομαι· ~ все яблоки δοκιμάζω όλα τα μήλα.

перепроверить ρ.σ.μ. Ξαναελέγχω.

перепродавать, -даю, -даешь, προστι. **перепродавай**, επιρ. μτχ. **перепродавая** ρ.δ. βλ. **перепродать**. || -ся μεταπωλιέμαι.

перепродавец, -вца α. μεταπωλητής, μεταπράτης.

перепродать, -и θ. μεταπώληση.

перепродать, -дамъ, -дашь, -даст, -дадимъ, -дадите, -дадутъ, παρλθ. χρ. **перепродал**, -лá, -ло, προστι. **перепродай**, μτχ. παρλθ. χρ. **перепродавший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перепроданный**, βρ: -данъ, -а, -ο ρ.σ.μ. μεταπώλω.

перепроектирование, -я ουδ. Ξανασχεδίαση. **перепроектировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ. σ.μ. Ξανασχεδιάζω. || -ся Ξανασχεδιάζομαι.

перепроектировка, -и θ. Ξανασχεδίαση.

перепроизводство, -а ουδ. υπερπαραγωγή.

перепрудить, -ужѹ, -үдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перепруженный**, βρ: -женъ, -а, -ο ρ.σ.μ. κλείνω με υδατοφράχτη, χτίζω υδατοφράχτη.

перепрудивать ρ.δ. βλ. **перепрудить**. || -ся κλείνομαι με υδατοφράχτη.

перепрыгнуть ρ.δ. βλ. **перепрыгнуть**.

перепрыгнуть ρ.σ. 1 υπερπηδώ· ~ через забор πηδώ τον περίβολο· ~ ров πηδώ τον αύλακα. 2 μεταπηδώ· ~ с камня на камень πηδώ απο πέτρα σε πέτρα.

перепрыгать ρ.δ. βλ. **перепрычь**. || -ся Ξαναζεύομαι.

перепрыжка, -и θ. Ξανάζευξη, Ξαναζέψιμο.

перепрысть, -ядѹ, -ядешъ, παρλθ. χρ. **перепрыл**, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перепрыденный**, βρ: -денъ, -денá, -денó ρ.σ.μ. κλώθω, γνέθω· ~ всю шерсть κλώθω όλο το μαλλί.

перепрѣтаты, -ѣчу, -ѣчешь ρ.σ.μ. 1 ξανακρύβω. 2 κρύβω (όλα, πολλά). || -ся 1 ξανακρύβομαι. 2 κρύβομαι (για όλους, πολλούς).

перепрѣтывать(ся) ρ.δ. βλ. **перепрѣтаты(ся)**.

перепрѣчь, -ягѹ, -яжѣшь, -ягѹт, παρλθ. χρ. **перепрѣг**, -лѣ, -лѳ, μτχ. παρλθ. χρ. **перепрѣгший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перепрѣжѣнный**, βρ: -жѣн, -женѣ, -женѳ ρ.σ.μ. ξαναζεύω· ζεύω άλλο άλογο.

перепугѣ, -а (-у) α. μεγάλος φόβος· τρόμος.

перепуганный επ. απο μτχ. καταφοβισμένος· τρομαγμένος.

перепугаты ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перепуганный**, βρ: -ган, -а, -ο ρ.σ.μ. κατἀφοβίζω, καταπτοώ· τρομάζω. || -ся καταφοβούμαι, καταπτοούμαι· τρομάζω.

перепуск, -а α. άδειασμα, χύσιμο, ρίξιμο.

перепускание, -я ουδ. βλ. **перепуск**.

перепускаты ρ.δ. βλ. **перепуститѣ**. || -ся αδειάζομαι, χύνομαι, ρίχνομαι απο ένα μέρος σε άλλο.

перепускной επ. του αδειάσματος· του χυσίματος.

перепуститѣ, -пусти, -пустишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перепущенный**, βρ: -щен, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 χύνω, ρίχνω, αδειάζω απο ένα μέρος σε άλλο. 2 ξελασνάρω· ~ верѣвку ξελασνάρω την τριχιά. 3 κάνω δρόμο να περάσει. 4 λιώνω, τήνω· ~ воск λιώνω το κηρί.

перепутанный επ. απο μτχ. μπερδεμένος, ανακατωμένος.

перепутаты ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перепутанный**, βρ: -тан, -а, -ο ρ.σ.μ. μπερδεύω, περιπλέκω, ανακατώνω· ~ нитки μπερδεύω τις κλωστές. || συγχέω, κάνω σύγχυση· ~ фамилию κάνω σύγχυση στο επώνυμο. || -ся μπερδεύομαι, παθαίνω σύγχυση.

перепутывать(ся) ρ.δ. βλ. **перепутаты(ся)**.

перепутье, -я ουδ. διασταύρωση, σταυροδρόμι. || **εμφρ. на** ~ (βρίσκομαι) σε αμφιβολία, ταλάντευση (περι του πρακτέου).

перерабатывание, -я ουδ. βλ. **переработка**.

перерабатывать(ся) ρ.δ. βλ. **переработаты(ся)**.

переработаты ρ.σ.μ. 1 επεξεργάζομαι, κατεργάζομαι, δουλεύω· μετατρέπω, μεταβάλλω· ~ лён επεξεργάζομαι το λινάρι. || χωνεύω, αφομοιώνω· **желудок** **ό**нстро -ал пишу το στομάχι γρήγορα χώνεψε την τροφή. 2 ξαναδουλεύω, ξαναεπεξεργάζομαι· διορθώνω· **журналист** -ал статью ο δημοσιογράφος ξαναδούλεψε το άρθρο. || μτφ. αλλάζω, διαφοροποιώ. 3 εργάζομαι παραπάνω ή υπερωρίες 4 παρδουλεύω, καταπονούμαι, υπερκοπιάζω. || -ся (1,2 πρόσ. δεν έχει)· μεταβάλλομαι, μετα-

τρέπομαι. || χωνεύω, αφομοιώνομαι, || παρακουράζομαι, υπερκοπιάζω, καταπονούμαι.

переработка, -и θ. 1 κατεργασία, επεξεργασία, δούλεμα· μετατροπή. || χώνεψη, αφομοίωση. 2 ξαναδούλεμα, ξαναεπεξεργασία, διορθωση. || αλλαγή, διαφοροποίηση. 3 υπερωρία· **уплатили за -у** πλήρωσαν για την υπερωρία. 4 κάθε τι ξαναδουλεμένο, διορθωμένο.

переработочный επ. της επεξεργασίας.

переранитѣ, ρ.σ. τραυματίζω (σε πολλά σημεία ή πολλούς)· ~ **ноги** τραυματίζω τα πόδια· ~ **многo солдатoв** τραυματίζω πολλούς στρατιώτες.

перераспределение, -я ουδ. ανακατανομή, αναδιανομή· ξαναμοίρασμα.

перераспределитѣ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перераспределѣнный**, βρ: -лѣн, -ленѣ, -ленѳ αναδιανέμω, ανακατανέμω· ξαναμοιράζω. || -ся αναδιανέμομαι, ανακατανέμομαι, ξαναμοιράζομαι.

перераспределитѣ(ся) ρ.δ. βλ. **перераспределитѣ(ся)**.

перерастание, -я ουδ. μετεξέλιξη.

перерастаты ρ.δ. βλ. **перераститѣ**.

перераститѣ, -стѹ, -стѣшь, παρλθ. χρ. **перерос**, -лѣ, -лѳ, μτχ. παρλθ. χρ. **переросший**; ρ.σ. 1 μ. ξεπερνώ στο ύψος· **сын перерос отца** ο γιος ξεπέρασε τον πατέρα στο ύψος. || μτφ. υπερβάλλω, υπερτερώ. 2 ξεπερνώ το κανονικό όριο, ψηλώνω αρκετά. 3 μετεξελίσομαι.

перерасход, -а α. υπερβολική δαπάνη ή κατανάλωση· **большой** ~ μεγάλη δαπάνη· ~ **электроэнергии** υπερβολική κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας.

перерасходование, -я ουδ. βλ. **перерасход**.

* **перерасходовать**, -дую, -дуешь ρ.δ.κ.σ. μ. δαπανώ, καταναλώνω πέρα απο το καθορισμένο. || -ся δαπανώμαι, καταναλώνομαι πέρα απο το καθορισμένο.

перерасчѣт, -а α. ξαναλογαριασμός.

перерваты, -рвѹ, -евѣшь, παρλθ. χρ. **перервал**, -лѣ, -лѳ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перерванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κόβω· ~ нитку, шнур κόβω την κλωστή, το σχοινί. 2 (κατα)σχίζω (όλα, πολλά)· ~ **все бумаги** σχίζω όλα τα χαρτιά. 3 διακόπτω· **я вас -рвѹ на минутѹ** θα σας διακόψω για ένα λεπτό· ~ **телефонную связь** διακόπτω την τηλεφωνική επικοινωνία (σύνδεση). || -ся 1 κόβομαι· **лѣнта** -лѣсь η ταινία κόπηκε. 2 κόβομαι (για όλα, πολλά). 3 διακόπτομαι· **разговор** -лся η συνομιλία διακόπηκε

перерегистрация, -и θ. ανακαταγραφή· ~ **членов партии** ανακαταγραφή των κομματικών μελών· ~ **книг** ανακαταγραφή των βιβλίων.

перереγιστρίφовать, ~руу, ~руешь ρ.δ.κ.σ. μ. 1 ανακαταγράφω, κάνω ανακαταγραφή ~ читателя библиотэки ανακαταγράφω τον αναγνώστη της βιβλιοθήκης. 2 καταγράφω (όλους, πολλούς): ~ все докумэнты καταγράφω όλα τα έγγραφα. || ~ся ανακαταγράφομαι.

перерез, ~а α. 1 κοπή, κόψιμο. 2 καδί απο κομμένο βαρέλι στα δύο.

перерезать, ~эжу, ~эжешь ρ.σ.μ. 1 (κυρλξ. κ. μτφ.) κόβω ~ верёвку, прóволоку κόβω την τριχία, το σύρμα ~ дорóгу машинé κόβω το δρόμο στο αυτοκίνητο. 2 κατακόβω ~ себé рýки κατακόβω τα χέρια μου. 3 κατασφάζω ~ всех кур σφάζω όλες τις κότες. || ~ся κόβομαι ~ прóволока леи́кó ~ лась το σύρμα εύκολα κόπηκε ~ брiтвой κατακόβομαι με το ξυράφι. 3 σφάζομαι ~ онi ~ лись, чтóбы не сдавátься σφάχτηκαν για να μην παραδοθούν. || αλληλοσφάζομαι.

перерезать(ся) ρ.δ. βλ. пререзать(ся).

перерезка, ~и θ. κοπή, κόψιμο.

перерезывание, ~я ουδ. κοπή, κόψιμο.

перерезывать(ся) ρ.δ. βλ. пререзать(ся) (1σημ).

перерешать ρ.δ. βλ. пререшить. || ~ся λύνομαι διαφορετικά. || αλλάζω απόφαση.

перерешать ρ.σ. λύνω (όλα, πολλά) ~ ученик ~ ал все задáчи ο μαθητής έλυσε όλα τα προβλήματα.

перерешить, ~шý, ~шiшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. пререшённый, βρ: ~шен, ~шенá, ~шенó ρ.σ. 1 λύνω διαφορετικά ~ задáчу λύνω αλλιώς το πρόβλημα. || ανακαλώ, αλλάζω απόφαση.

перерживеть, ~еет ρ.σ. 1 κατασκουριάζω. 2 σπάζω, κόβομαι απο το πολύ σκούριασμα.

перерисовать, ~сýю, ~сýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прерисованный, βρ: ~ван, ~а, ~ο. 1 πατώ, βγάζω σχέδιο. 2 ξανασχεδιάζω, ξαναγράφω, ξαναζωγραφίζω.

перерисовка, ~и θ. ξανασχεδίαση, ξαναζωγράφισμα.

перерисование, ~я ουδ. βλ. прерисовка.

перерисовывать ρ.δ. βλ. прерисовать. || ~ся ξανασχεδιάζομαι, ξαναζωγραφίζομαι.

перерод, ~а α. (γεωπ.) κόκκος εκφυλισμένος.

переродить, ~рожу́, ~родишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перерождённый, βρ: ~дён, ~денá, ~денó ρ.σ.μ. αναγεννώ, αναδημιουργώ, μεταμορφώνω, αλλάζω. || ~ся αναγεννιέμαι, αναδημιουργούμαι, μεταμορφώνομαι, αλλάζω. || εκφυλίζομαι, αλλοιώνομαι.

переродиться, ~нiсь, ~нiшься ρ.σ. συγγενεύω, πιάνω συγγένεια (με όλους, πολλούς).

перерожать ρ.σ.μ. (απλ.) γεννώ πολλά, το ένα κοντά το άλλο.

перерождать(ся) ρ.δ. βλ. переродить(ся).

перерожденец, ~нца, α., ~ка, θ. εκφυλισμένος, ~η (ηθικά, πολιτικά κλπ.).

перерождение, ~я ουδ. 1 αναγέννηση, αναδημιουργία, αλλαγή, μεταμόρφωση, μεταλλαγή. 2 (κυρλξ. κ. μτφ.) εκφυλισμός· αλλοίωση ~ ~пшеницы εκφυλισμός της ποικιλίας σιταριού ~ тканéй αλλοίωση των ιστών (του σώματος) ~ пáртии εκφυλισμός του κόμματος· идéймóе ~ ιδεολογικός εκφυλισμός.

перерожденческий επ. εκφυλιστικός ~ие настрóения εκφυλιστικές τάσεις (διαθέσεις).

перерожденчество, ~а ουδ. εκφυλισμός (ιδεών κοσμοθεωρίας κ.τ.τ.).

переросток, ~тка α. καθυστερημένο παιδί (σχετικά με την ηλικία του) ~ ученик-- καθυστερημένος μαθητής (μεγάλος για την τάξη του).

переруб, ~а α. 1 κοπή, κόψιμο. || σφάξιμο· σκότωμα. 2 (διαлк.) η δοκός, δοκάρι.

перерубание, ~я ουδ. κοπή, κόψιμο ~ полéна κόψιμο κουτσουριού.

перерубать ρ.δ. βλ. прерубить. || ~ся κόβομαι.

перерубить, ~ублó, ~ýбишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прерубленный, βρ: ~лен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. 1 κόβω ~ ствол дéрева κόβω τον κορμό του δέντρου. 2 κατακόβω· κόβω (όλους, πολλούς) ~ все кустiнi κόβω όλους τους θάμνους. 3 σφάζω· σκοτώνω (όλους, πολλούς)· κατακρεουργώ.

перерубка, ~и θ. κοπή, κόψιμο.

переругать ρ.σ.μ. μαλώνω (όλους, πολλούς) ~ хозяин ~ ал всех слуг ο αφέντης μάλωσε όλους τους υπηρέτες. || ~ся μαλώνω με όλους· μαλώνομε ο ένας με τον άλλον.

переругиваться ρ.δ. μαλώνομε μεταξύ μας.

перерыв, ~а α. 1 κοπή, κόψιμο ~ прóвода κόψιμο καλωδίου. 2 διάλειμμα ~ между урóками διάλειμμα μεταξύ μαθημάτων· сдéлать ~ в работé κάνω διάλειμμα στη δουλειά· без ~а χωρίς διακοπή (διάλειμμα).

перерывать(ся) ρ.δ. βλ. прервать(ся).

перерывать ρ.δ. βλ. прерить. || ~ся κατασκάβομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. прерить.

перерывчатый επ. με διαλείμματα, με διακοπές, με σταματήματα.

перерить, ~рóю, ~рóешь ρ.σ.μ. 1 κατασκάβω ~ всё полé κατασκάβω όλο το χωράφι. 2 σκάβω εγκερσίως ~ дорóгу канáвой σκάβω αύλακα στο δρόμο. 3 ανασκαλεύω, ανακατώνω ~ все ящики в столé ανασκαλεύω όλα τα συρτάρια του τραπεζιού.

перерядить, ~ряжу́, ~рядишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переряженный, βρ: ~жен, ~а, ~ο; ρ.σ.μ. μεταμφιέζω ~ мужчiну в жéнское плáтье μεταμφιέζω άντρα σε γυναίκα. || ~ся μεταμφιέζομαι.

переряжать (ся) ρ.δ. βλ. перерядить (ся).

пересадить, -сажу́, -садишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пересаженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βάζω να καθίσει αλλού· ~ учениκά на другоу парту βάζω το μαθητή να καθίσει σε άλλο θρανίο. || μεταθέτω, μεταφέρω· τοποθετώ αλλού· ~ в другоу вагон μεταφέρω σε άλλο βαγόνι. 2 μτφ. περνώ. 3 μεταφυτεύω. 4 (ιατρ.) μεταμοσχεύω· ~ сердце μεταμοσχεύω καρδιά. 5 βάζω, περνώ· ~ топёр в другоε топориче βάζω στο τσεκούρι άλλο στυλιάρι.

пересадка, -и θ. 1 αλλαγή θέσης, μετάθεση, μεταφορά αλλού. 2 μεταφύτευση. 3 (ιατρ.) μεταμόσχευση· ~ сердца μεταμόσχευση καρδιάς. 4 βάλσιμο, πέραςμα. || αλλαγή μεταφορικού μέσου· σταθμός, στάση.

пересадочный επ. 1 μεταφυτευτικός, για μεταφύτευση. || μεταφυτευμένος. 2 της αλλαγής μεταφορικού μέσου.

пересажать ρ.σ.μ. φυτεύω (πολλά, όλα).

пересаживание, -я ουδ. βλ. пересадка.

пересаживать ρ.δ. βλ. пересадить. || -ся βλ. пересестъ.

пересаливание, -я ουδ. βλ. пересол.

пересаливать ρ.δ. βλ. пересолить. || -ся αρμυρίζω πολύ, γίνομαι πολύ αρμυρός.

пересаживать ρ.δ. βλ. пересаживать.

пересаживать, -рю, -ришь ρ.σ.μ. παραρρίχνω ζάχαρη, παραγλυκαίνω.

пересвятать ρ.σ.μ. (απλ.) παντρεύω (όλους, πολλούς).

пересвят, -а α. βλ. пересвятывание.

пересвятнуться ρ.σ. βλ. пересвятываться.

пересвятывание, -я ουδ. σφύριγμα· τέρετισμα. || αλληλοσφύριγμα (για συνεννόηση).

пересвятываться ρ.δ. τερετίζω, σφυρίζω (για πτηνά). || αλληλοσφυρίζω, συνεννοούμαι με σφυρίγματα.

пересдавать, -сдаю́, -сдаёшь ρ.δ. βλ. пересдать. || -ся ξαναμισθώνομαι. || ξαναδίνομαι.

пересдать ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. сдать). 1 ξανανοικιάζω, αναμισθώνω. 2 ξαναδίνω, ξαναμοιράζω· ~ карты ξαναμοιράζω τα παιγνιόχαρτα. ξαναδίνω (εξετάσεις).

пересдача, -и θ. ξανανοίκιασμα, αναμισθωση. || ξαναδόσιμο, ξαναμοίρασμα (παιγνιόχαρτων). || ξαναδόσιμο (εξετάσεων).

пересёв, -а α. 1 ξανασπάρσιμο. 2 ξαναοσκίνισμα.

пересевать ρ.δ. βλ. пересеять. || -ся 1 ξανασπέρνομαι. 2 ξαναοσκινίζομαι.

переседлать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переседланный, βρ: -лан, -а, -ο. 1 ξανασελώνω. 2 σελώνω (όλα, πολλά).

переседлывать ρ.δ. βλ. переседлать. || -ся ξανασελώνομαι.

пересёвание, -я ουδ. βλ. пересёв.

пересевать ρ.δ. βλ. пересеять. || -ся βλ. пересеваться.

пересёк, -а α. (διαлк.) βλ. перерез (2σημ).

пересекаемость, -и θ. τομή, διάτμηση, διασταύρωση.

пересекать (ся) ρ.δ. βλ. пересечь (ся).

переселенец, -нца α., -ка, -и θ. μέτοικος, -η.

переселение, -я ουδ. μετοικισμός, -ση, μετοικεσία. || μετακόμιση, μεταφορά (σε άλλο σπίτι ή διαμέρισμα). || **εμφρ.** ~ нарбдов метанάστευση των λαών· великое - нарбдов η μεγάλη μετανάστευση των λαών.

переселенческий επ. μετοικικός, του μετοικισμού.

переселить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переселённый, βρ: -лён, -ленá, -ленó; μεταοικίζω. || -ся μεταοικίζομαι.

переселить (ся) ρ.δ. βλ. переселить (ся).

пересестъ, -сяду́, -сядёшь, παρλθ. χρ. пересёл, -ла, -ло ρ.σ. 1 κάθομαι· ~ на другоу стул κάθομαι σε άλλο κάθισμα· ~ поближе κάθομαι πιο σιμά. 2 περνώ απο ένα σε άλλο, αλλάζω μέσο μεταφοράς· ~ на другоу вагон αλλάζω βαγόνι· ~ с пбезда на самолёт απο το τρένο κάθομαι στο αεροπλάνο.

пересечение, -я ουδ. 1 διάσχιση. 2 διασταύρωση· ~ дорог διασταύρωση δρόμων.

пересечённость, -и θ. ύπαρξη ανώμαλης επιφανείας.

пересечённый επ. απο μτχ. διακοφτός, ανώμαλος· -ая мёстность ανώμαλος τόπος.

пересечь, -секу́, -сечёшь, -секу́т, παρλθ. χρ. пересёк, -ла́, -ло́, μτχ. παρλθ. χρ. пересёкший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. пересечённый, βρ: -чён, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. 1 διατέμνω, κόβω· ~ верёвку κόβω την τριχιά. 2 διασχίζω, διέρχομαι, διαβαίνω, περνώ· ~ линию фронта περνώ τη γραμμή του μετώπου· ~ улицу περνώ το δρόμο. 3 διασταυρώνω. 4 εμπодίζω, φράζω· ~ дороге кому-н κόβω το δρόμο κάποιου. || -ся διασταυρώνομαι· улици -клись οι οδοί διασταυρώθηκαν· линии -клись οι γραμμές διασταυρώθηκαν. || μτφ. διακόπτομαι, κόβομαι, σταματώ· разговор пересёкся η συνομιλία διακόπηκε.

пересечь², -секу́, -сечёшь, -секу́т, παρλθ. χρ. пересёк, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. пересёкший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. пересечённый, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. μαστιγώνω (όλους, πολλούς).

пересеять, -сею́, -сеёшь ρ.σ.μ. 1 ξανασπέρνω. 2 ξαναοσκινίζω.

пересидеть, -сидю́, -сидишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. пересиде́нный, βρ: -жен, -а, -ο;

ρ.σ.μ. 1 κάθομαι παραπίσω ή περισσότερο άλλου· ЭТОТ ГОСТЬ ВСЕХ -έλ αυτός ο φιλοξενούμενος κάθησε (παράμεινε) περισσότερο απ' όλους (έφυγε τελευταίος). 2 παραμένω πέρα απο το κανονικό. 3 κάθομαι περιμένοντας. 4 μουδιάζω απο το πολύ καθιστό.

пересидивать ρ.δ. βλ. **пересидеть**.

пересиливать ρ.δ. βλ. **пересилить**.

пересилить ρ.σ.μ. υπερισχύω, ξεπερνώ στη δύναμη· κατανικώ, καταβάλλω. || μτφ. υπερνικώ· συγκρατώ· καταπνίγω· ~ себя συγκρατώ τον εαυτό μου, συγκρατιέμαι.

пересинивать(ся) ρ.δ. βλ. **пересинить(ся)**.

пересинить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пересиненный**, βρ: -нен, -ненá, -ненó. 1 ξαναλουλακίζω (όλα, πολλά). || -ся παραλουλακίζομαι.

перескáz, -а α. 1 διήγηση, αφήγηση. 2 έκθεση (γραπτή ή προφορική).

пересказáть, -скажу́, -скажешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пересказанный**, βρ: -зан, -а, -о ρ.σ.μ. διηγούμαι, αφηγούμαι· ~ содержание произведения διηγούμαι το περιεχόμενο του έργου. || διηγούμαι (όλα, πολλά).

пересказчик, -а α., -ца, -н θ. αφηγητής, -ήτρια.

пересказывание, -я ουδ. βλ. **перескáz**.

пересказывать ρ.δ. βλ. **пересказáть**. || -ся διηγούμαι, αφηγούμαι.

перескака́ть, -качу́, -качешь ρ.σ.μ. ξεπερνώ στον καλασμό.

перескакивание, -я ουδ. βλ. **перескóк**.

перескакивать ρ.δ. βλ. **перескака́ть**. || βλ. **перескочить**.

перескакнύть ρ.σ. βλ. **перескочить**.

перескóк, -а α. υπερλήδηση· πήδημα. || μτφ. μεταλήδηση.

перескочить, -очу́, -очишь ρ.σ. 1 μ. (υπερ)πηδώ· ~ ров πηδώ τον αύλακα· ~ с камня на камень πηδώ απο πέτρα σε πέτρα. 2 μτφ. μεταπηδώ· αλλάζω· ~ на другой факультет μεταπηδώ σε άλλη σχολή· неожиданно он ~ил к новой теме ή на новую тему ξαφνικά αυτός μεταλήδησε σε νέο θέμα.

переслаивать(ся) ρ.δ. βλ. **переслоить(ся)**.

пересластить, -лащу́, -сластишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переслащенный**, βρ: -щен, -шенá, -щенó ρ.σ.μ. παραγλυκαίνω· ~ чай παραγλυκαίνω το τσάι.

переслать ρ.σ.μ. (απο)στέλλω.

переслащивать ρ.δ. βλ. **пересластить**. || -ся παραγλυκαίνω, γίνομαι πολύ γλυκός.

переслоить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переслоенный**, βρ: -лоен, -лоенá, -лоенó βάζω κατά εναλλασσόμενα στρώματα. || -ся πλαινω κατά εναλλασσόμενα στρώματα.

переслúшать ρ.σ.μ. ακούω (όλα, πολλά)· ~ всех выступáющих на собрании ακούω όλους τους ομιλητές στη συνέλευση· всегó не ~ешь όλα δε μπορείς να τ' ακούσεις.

переслони́ть ρ.σ. σαλιώνω, λερώνω με τα σάλια (όλους, πολλούς). || σαλιώνω τα δάχτυλα (για φυλλομέτρηση κ.τ.τ.).

переслоня́вить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **переслони́ть**.

пересмáтривание, -я ουδ. βλ. **пересмóтр**.

пересмáтривать ρ.δ.μ. βλ. **пересмотрéть**. || -ся εξετάζομαι, επανεξετάζομαι κλπ. ρ.μ.

пересме́ивание, -я ουδ. βλ. **пересме́х**.

пересме́ивать ρ.δ. 1 βλ. **пересмея́ть**. 2 περιγελώ· ερεθίζω. || -ся γελώ σε βάρος άλλου.

пересме́х, -а α. ομαδικό γέλιο.

пересмеши́ть ρ.σ.μ. προκαλώ το γέλιο (όλων, πολλών)· ~ всех зрителей проξενώ το γέλιο όλων των θεατών.

пересме́шки, -шек πλθ. γέλια κοροϊδευτικά.

пересме́шник, -а α., -ца, -н θ. 1 χλευαστής, μυκτηριστής, περιπαίκτης, κοροϊδευτής, σκώπτης, μώμος.

пересмея́ть, -мею́, -меешь ρ.σ.μ. περιγελώ, εμπαιζώ, κοροϊδεύω (όλους, πολλούς).

пересмóтр, -а α. επανεξέταση, αναθεώρηση.

пересмотрéть, -мотрю́, -мотришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пересмотренный**, βρ: -рен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 ξανακοιτάζω· я ~ел все книги, но

нужной не нашёл ξανακοίταξα όλα τα βιβλία, όμως αυτό που ήθελα δεν το βρήκα. 2 επανεξετάζω, αναθεωρώ· ~ вопрос επανεξετάζω το ζήτημα. 3 κοιτάζω, βλέπω (όλους, πολλούς).

пересни́мáть(ся) ρ.δ. βλ. **пересни́ять(ся)**.

пересни́ять, -сниму́, -снимешь, παρλθ. χρ. **пересни́л**, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пересни́тый**, βρ: -ни́т, -á, -о ρ.σ.μ. 1 ξαναφωτογραφίζω, ξανατραβώ· ξαναβγάζω. || -ся ξαναφωτογραφίζομαι.

пересовáть, -сую́, -суеть, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пересованный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. (απλ.) χώνω άταχτα (όλα, πολλά).

пересовывáть ρ.δ. βλ. **пересовáть**. || -ся χώνομαι άταχτα.

пересозда́вать ρ.δ. βλ. **пересозда́ть**. || -ся ξαναδημιουργούμαι, ξαναφτιάχνομαι, ξανασυγκροτούμαι.

пересозда́ние, -я ουδ. ξαναδημιουργία, ξαναφτιάξιμο, ανασυγκρότηση.

пересозда́ть, -да́м, -дашь, -да́ст, -да́длм, -да́дите, -да́дут, παρλθ. χρ. **пересозда́л**, -лá, -ло, προστι. **пересозда́й**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пересозданный**, βρ: -дан, -а, -о ρ.σ.μ. ξαναδημιουργώ, ξαναφτιάχνω· ξανασυγκροτώ.

пересóл, -а α. παραλάτισμα.

пересóленный επ. παραλατισμένος.

пересолить, -соллю, -сольшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пересолённый**, βρ: -лен, -а, -ο ρ. σ.μ. 1 παραλατίζω. 2 μτφ. τα παραλέω το πα-ρακάνω· το παραξηλώνω. 3 ξαναλατίζω. 4 αλα-τίζω (όλα, πολλά).

пересолка, -и θ. βλ. **пересол**.

пересортировать, -рю, -рюшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пересортированный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξαναταξινομώ. 2 ταξινομώ (όλα, πολλά)· ~ все апельсины ταξινομώ όλα τα πορ-τοκάλια.

пересортировка, -и θ. ξαναταξινόμηση.

пересортировывать ρ.δ. βλ. **пересортиро-вать**. || -ся ξαναταξινομούμαι.

пересосать, -сосу, -сосёшь ρ.σ. παραβυζαί-νω· παραρουφώ· παρατραβώ· ребёнок -άλ το βρέφος παραβύζαξε.

пересоставить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. ξανασυ-ντάσσω· ξανασυνθέτω· ξανασηματίζω· ξανα-φτιάχνω· ξανασυγκροτώ.

пересоставление, -я ουδ. ξανασύνταξη· ξα-νασύνθεση, ξανασηματισμός· ξαναφτιάξιμο· ξα-νασυγκρότηση.

пересоставить ρ.δ. βλ. **пересоставить**. || -ся ξανασυντάσσομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

пересохлый επ. παραξηραμένος· ξηρός· κά-τάστεγνος.

пересохнуть, -нет, παρλθ. χρ. **пересох**, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **пересохший** ρ.σ. 1 πα-ραξηραίνομαι· καταξηραίνομαι, καταστεγνώνω· почва -ла το έδαφος παραστέγνωσε. || στεγνώ-νω τελείως· обелё -ло τα ρούχα στέγνωνσαν κα-λά· горло -ло ο λάρυγγας στέγνωνσε τελείως· губы -ли τα χείλη στέγνωνσαν. || στύβω, στει-ρεύω· колодец -сох το πηγάδι στείρευσε. 2 ξη-ραίνομαι (για πολλά)· букеты -ли οι ανθο-δέσμες ξηράθηκαν.

пересочинить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пересочинённый**, βρ: -нён, -ненá, -ненó ξα-νασυγγράφω· ξανασυνθέτω.

пересочинять ρ.δ. βλ. **пересочинить**. || -ся ξανασυγγράφομαι.

переспать, -плу, -спишь, παρλθ. χρ. **пере-спал**, -лá, -ло ρ.σ. 1 παρακοιμούμαι. 2 κοι-μούμαι ώσπου· жару ~ κοιμούμαι ώσπου να πε-ράσει ο καύσωνας. || διανυκτερεύω· ~ у сосе-да κοιμούμαι στο γείτονα. || ξεπερνώ στον ύπνο· всех я -άλ τους ξεπέρασα όλους στον ύπνο, κοιμήθηκα περισσότερο απ' όλους.

переспевать, -áет ρ.δ. βλ. **переспеть**.

переспелый επ. υπερώριμος, παραγινόμενος.

переспеть, -éет ρ.σ. υπερωριμάζω, παραγί-νομαι.

переспоривать ρ.δ. βλ. **переспорить**.

переспорить ρ.σ.μ. νικώ, υπερτερώ στη συ-ζήτηση· πείθω κατα τη συζήτηση· он всех -ил

αυτός τους ξεπέρασε όλους στη συζήτηση· егó не -ришь, всё на своём стоит αυτόν δεν τον πείθεις, επιμένει στο δική του άποψη.

переспрашивание, -я ουδ. βλ. **переспрос**.

переспрашивать ρ.δ. βλ. **переспросить**. || -ся ξαναρωτιέμαι.

переспрос, -а α. ξαναρώτηση, επανερώτηση.

переспросить, -рошу, -рочишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переспрошённый**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξαναρωτώ, επανερωτώ. 2 ρωτώ (πολ-λούς, όλους)· ~ всех учеников ρωτώ (εξετά-ζω) όλους τους μαθητές.

пересобривать(ся) ρ.δ. βλ. **пересобрить(ся)**.

пересобрить ρ.σ.μ. εξωθώ, παρακινώ να μα-λώσουν· он -ил всех друзей сплётнями αυτός έβαλε όλους τους φίλους να μαλώσουν με τα κουτσομπολιά. || -ся μαλώνω· он -лся со все-ми друзьями αυτός μάλωσε με όλους τους φίλους.

переставать, -стаю, -стаёшь, προστκ. **πε-реставай**, επιρ. μτχ. **переставая** βλ. **пере-стасть**.

переставить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 μεταθέ-τω, τοποθετώ αλλού· μετακινώ· μετατοπίζω· ~ стол к окну βάζω το τραπέζι κοντά στο πα-ράθυρο. 2 αλλάζω θέση (διάταξη)· ~ слова в предложении αλλάζω τη θέση των λέξεων στην πρόταση.

переставлять ρ.δ.μ. 1 βλ. **переставить**. 2 (σε συνδυασμό με τη λέξη нóги)· κινούμαι, βα-δίζω· κινώ τα πόδια. *|| -ся μεταθέτομαι, το-ποθετούμαι αλλού κλπ. ρ. ενεργ. φ.

переставной επ. κινητός, μετακινούμενος.

переставление, -я ουδ. 1 σταμάτημα, ορθο-στασία ώσπου να περάσει (βροχή κ.τ.τ.). 2 φθορά απο την πολλή παραμονή.

переставивать(ся) ρ.δ. βλ. **перестоять(ся)**.

перестанавливать(ся) ρ.δ. βλ. **перестав-лять(ся)**.

перестановить, -овлю, -овишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перестановлённый**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **переставить**.

перестановка, -и θ. μετάθεση, μετατόπιση, μετακίνηση, αλλαγή θέσης· ανακατάταξη.

перестараться ρ.σ. προσπαθώ πολύ. βάζω όλα τα δυνατά.

перестарок, -рка α. περασμένος την ηλικία· он не ~ δεν τον πήραν τα χρόνια σβάρα.

перестать, -áну, -áнешь ρ.σ. σταματώ, παύω· дождь -άλ η βροχή σταμάτησε· **перестань**, -те σταμάτα, -άτε, πάψε, -τε.

перестегать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перестеганный**, βρ: -ган, -а, -ο ξανατρύπω-νω· ξαναρράβω, ξαναγαζώνω με αρατιό γαζί. || Τρυπώνω· ράβω, γαζώνω (όλα, πολλά).

перестегать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перестеганный**, βρ: -ган, -а, -ο μαστιγώνω

(όλους, πολλούς).

перестёгивание, -я ουδ. ξανατρώπωμα· ξαναγάζωμα, ξαναράψωμο (με αραιές βελονιές).

перестёгивать¹ ρ.δ. βλ. перестегать¹.

перестёгивать² ρ.δ. βλ. перестегать².

перестёгивать³ ρ.δ. βλ. перестегнуть.

перестегнуть, -гну́, гнёшь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. перестеганный, βρ: -ган, -а, -ο ρ.σ.μ.

1 ξανακουμπώνω. 2 καρφιστώνω σε άλλο μέρος.

перестёжка, -и θ. βλ. перестёгивание.

перестелить, -теллѣ, -телешь, παθ. μτχ.

παρλθ. χρ. перестеленный, βρ: -лен, -а, -ο

ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. перестлать.

перестилание, -я ουδ. βλ. перестилка.

перестилать ρ.δ. βλ. перестлать. || -ся ξαναστρώνομαι.

перестилка, -и θ. ξαναστρώσιμο.

перестирать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. перестиранный,

βρ: -ран, -а, -ο. 1 ξαναπλύνω. 2 πλύνω

(όλα, πολλά)· ~ всё белёе πλύνω όλα τα ρούχα.

перестирка, -и θ. ξαναπλύσιμο.

перестиривание, -я ουδ. ξαναπλύσιμο.

перестирывать ρ.δ. βλ. перестирать. || -ся ξαναπλύνομαι.

перестлать, -стеллѣ, -стелешь, παθ. μτχ.

παρλθ. χρ. перестланнный, βρ: -лан, -а, -ο ρ.

σ.μ. 1 ξαναστρώνω· ~ постелѣ ξαναστρώνω το

κρεβάτι· ~ пол ξαναπατώνω· ~ мостовую ξανα

ναλιθοστρώνω το δρόμο. 2 στρώνω (όλα, πολ-

λά)· ~ все постелѣ στρώνω όλα τα κρεβάτια.

перестой, -я α. πολυκαιρίσμα, -ρία· φθορά

απο την πολυκαιρία.

перестойный επ. πολυκαιρισμένος, φθαρμέ-

νος (απο την πολυκαιρία).

перестояный επ. βλ. перестойный.

перестоять, -стою́, -стойшь ρ.σ. 1 στέκομαι

(ώσπου να περάσει)· ~ буре в порту́ στέκομαι

(παραμένω) στο λιμάνι ώσπου να περάσει η

τρικυμία. 2 παραστέκομαι, πολυκαιρίζω. ||

-ся 1 παραστέκομαι, πολυκαιρίζω, φθείρομαι.

2 παραμένω, διατηρούμαι πέρα απο το κανονικό

όριο.

перестрагивать ρ.δ. βλ. перестрогать. ||

-ся ξαναπλανίζομαι.

перестрадать ρ.σ. υποφέρω, βασανίζομαι πολύ,

περνώ πολλά βάσανα. || αντέχω, υπομένω

τα βάσανα.

перестраивать(ся) ρ.δ. βλ. перестроить(ся).

перестраховать, -ху́ю, -хуешь, παθ. μτχ.

παρλθ. χρ. перестрахованный, βρ: -ван, -а,

-ο ρ.σ.μ. 1 ασφαλιζω εκ νέου· ~ своё иму-

щество ξαναβάζω στην ασφάλεια την περιουσία

μου. 2 ασφαλιζω (όλα, πολλά)· ~ все дома

ασφαλιζω όλα τα σπιτία. || -ся 1 ασφαλιζομαι

εκ νέου. 2 επιφυλάσσομαι, προσέχω, πέρ-

νω μέτρα ασφάλειας.

перестраховка, -и θ. ασφάλεια· ~ имущество

твa ασφάλεια περιουσίας. || επιφύλαξη, προσεχτικότητα.

перестраховщик, -а α., -ца, -и θ. επιφυλαχτικός,

προσεχτικός, -ή.

перестраховывать(ся) ρ.δ. βλ. перестраховать(ся).

перестрачивать ρ.δ. βλ. перестрочить. ||

-ся ξαναγαζώνομαι.

перестреливаться ρ.δ. ανταλλάσσω πυροβολισμούς.

перестрелка, -и θ. 1 ανταλλαγή πυροβολισμών·

τουφεκίδι· завязалась ~ άρχισε ανταλλαγή

πυροβολισμών. 2 μτφ. (παλ.) φιλονικία, έριδα·

καβγάς.

перестрелить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ.

перестрелянный, βρ: -лян, -а, -ο. 1 σκοτώνω

όλα τα θηράματα. 2 ρίχνω, ξεοδεύω· καίω· ~

все патроны ρίχνω όλα τα φυσίγγια. || -ся

σκοτώνομαι, φονεύομαι· ντουφεκίζομαι (για

όλους, πολλούς).

перестригать(ся) ρ.δ. βλ. перестричь(ся).

перестричь, -игу́, -ижешь, -игу́т, παρλθ.

χρ. перестриг, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.

перестриженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ. 1 ξανακουρεύω.

2 κουρεύω (όλους, πολλούς)· ~ всех овёц

κουρεύω όλα τα πρόβατα. 3 κόβω. || -ся 1

ξανακουρεύομαι. 2 κουρεύομαι (για όλους,

πολλούς).

перестрогать ρ.σ.μ. 1 ξαναπλανίζω. 2 πλανίζω

(όλα, πολλά).

перестроение, -я ουδ. αλλαγή στην οικοδομή. ||

ανασύνταξη· ανασυγκρότηση.

перестроить, -ою́, -оишь ρ.σ.μ. 1 επιφέρω,

κάνω αλλαγές στην οικοδομή. 2 ανασυντάσσω,

ανασυνθέτω· ανασυγκροτώ. 3 αναδιοργανώνω·

ανασχηματίζω. 4 (μουσ.) κουρδίζω αλλιώς. 5

βάζω, ρυθμίζω· ~ приёмник на короткую волну

βάζω το ραδιόφωνο στα βραχεία κύματα. || -ся

ανασυντάσσομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

перестройка, -и θ. 1 βλ. перестроение. 2

ανασύνταξη, ανασχηματισμός, αναδιοργάνωση·

ανασυγκρότηση. || βάλσιμο· ρύθμιση.

перестрочить, -очу́, -очишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. перестроченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1

ξαναγαζώνω. 2 γαζώνω (όλα, πολλά).

перестругать ρ.σ.μ. βλ. перестрогать.

перестругивать ρ.δ. βλ. перестругать. ||

-ся ξαναπλανίζομαι.

перестудить, -ужу́, -удишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. перестуженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.).

1 παραψύχω, κρυώνω πολύ, πέρα απο το κανονικό.

2 ψύχω, κρυώνω (όλα, πολλά). || -ся ψύχομαι,

κρυώνω.

перестуживать(ся) ρ.δ. βλ. **перестудить(ся)**.

перестуж, -а α. 1 χτύπος· κρότος. 2 βλ. **перестуживание** (3 σημ.).

перестужать ρ.σ.μ. (απλ.) δακτυλογραφώ, χτυπώ στη δακτυλογραφομηχανή.

перестуживание, -я ουδ. 1 δακτυλογράφηση, χτύπημα στη δακτυλογραφομηχανή. 2 χτύπημα, κρότος. 3 συνθηματικό χτύπημα στον τοίχο.

перестуживать ρ.δ. 1 βλ. **перестужать**. 2 βλ. -ся (2 σημ.). || -ся 1 χτυπώ· κροτώ. 2 συνεννοούμαι με χτύπους στον τοίχο (κυρίως για φυλακισμένους). 3 δακτυλογραφούμαι.

переступание, -я ουδ. βάδισμα, κίνηση.

переступать ρ.δ. 1 βλ. **переступить**. 2 πηγαίνω, βαδίζω, κινούμαι· αλλάζω (κουνώ) τα πόδια· **едва ~ ногой** μόλις μπορώ και βαδίζω ή κουνώ τα πόδια.

переступень, -ўпня́ α. βρυωνία (επιστ.), αγριοκολοκυνθιά, αμπελουρίδα, αγριόκλημα (λμ).

переступить, -уплб, -ўпшь ρ.σ. 1 μ. υπερπηδώ, πηδώ· δρασκελώ· περνώ, διαβαίνω. || στηρίζομαι εναλλάξ· ~ с ноги́ нá ногиу στηρίζομαι τότε στο ένα, τότε στο άλλο πόδι. 2 μτφ. ξεπερνώ· παραβαίνω, παραβιάζω· ~ **Границы приличия** παρεκτρέπομαι (ξεπερνώ τα όρια καλής συμπεριφοράς)· ~ **закон** παραβαίνω το νόμο.

перестучать, -чў, -чишь ρ.σ.μ. (απλ.) μεταδίνω (χτυπώ) με τον ασύρματο.

перестывать, -ает ρ.δ. βλ. **перестыть**.

перестыть, -ынет ρ.σ. φύχομαι πολύ.

пересуд, -а α. 1 δικαστική επανεξέταση. 2 πλθ. -н κατηγορίες, επικρίσεις, κακολογίες, γλωσσοφαγιά.

пересуживать ρ.δ.μ. (παλ.) κατακρίνω, κακολογώ, καταδικάζω· **судить и ~** κρίνω και επικρίνω. || -ся κατακρίνομαι κλπ. ρ. ενεργ.φ.

пересунуть ρ.σ.μ. (απλ.) χώνω σε άλλο μέρος.

пересучивать ρ.δ. βλ. **пересучить**. || -ся παραστρίβομαι.

пересучить, -учў, -ўчишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пересученный**, βρ: -чен, -а, -р ρ.σ.μ. 1 παραστρίβω, παρακλώθω· ~ **нитки** παραστρίβω τις κλωστές. 2 στρίβω, κλώθω (όλα, πολλά).

пересушивание, -я ουδ. βλ. **пересушка**.

пересушивать(ся) ρ.δ. βλ. **пересушить(ся)**.

пересушить, -ушў, -ўшишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пересушенный**, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 ξαναξηραίνω. 2 παραξηραίνω· παραστεγνώνω. 3 ξηραίνω, στεγνώνω (όλα, πολλά)· ~ **во всё белё** στεγνώνω όλα τα ρούχα. || -ся 1 παραξηραίνομαι, στεγνώνω. 2 ξηραίνομαι, στεγνώνω· **во всё белё -лось** όλα τα ρούχα στεγνώσαν.

пересушка, -и θ. 1 ξαναξηράνση· ξαναστέ-

γνωμα. 2 παραξηράνση· παραστέγνωμα.

пересчёт, -а α. 1 μέτρηση, -μα, καταμέτρηση· λογάριασμα· απαρίθμηση. 2 ξαναμέτρηση, -μα.

пересчитатъ ρ.σ.μ. 1 μετρώ, καταμετρώ, απαριθμώ, λογαριάζω· ~ **деньги** μετρώ τα χρήματα· ~ **присутствующих** μετρώ τους παρόντες. 2 ξαναμετρώ· ~ **для проверки** ξαναμετρώ για έλεγχο. || **εμφρ.** ~ **кóсти ή рёбра** σπάζω τα κόκκαλα ή τα πλευρά (χτυπώ αλύπητα).

пересчитывание, -я ουδ. βλ. **пересчёт**.

пересчитывать ρ.δ. βλ. **пересчитатъ**. || -ся μετρίεμαι, απαριθμούμαι· λογαριάζομαι.

пересъёмка, -и θ. ξαναφωτογράφιση, ξανατράβηγμα, ξαναβγάλισμο.

переслать ρ.δ. βλ. **переслать**. || -ся 1 (παλ.) ανταλλάσσω δέματα· αλληλογραφώ· παίρνω και στέλλω. 2 (απο)στέλλομαι.

пересылка, -и θ. 1 αποστολή· ~ **письма** αποστολή γράμματος· ~ **денег** по почте αποστολή χρημάτων ταχυδρομικώς. 2 αλληλοαποστολή (δεμάτων, γραμμάτων κ.τ.τ.). 3 φυλακή προσωρινής κάθειρξης· τμήμα μεταγωγών. || **εμφρ.** по ~е (για μεταφορά στην εξορία)· (παλ.)· με συνοδεία (φρουράς).

пересыльный επ. ενδιάμεσος· της μεταγωγής (κρατούμενων). || ουσ. (παλ.) φυλακισμένος (απο μια φυλακή σε άλλη μεταφερόμενος).

пересып, -а (~у) α. (απλ.) βλ. **пересыпка** (1 σημ.).

пересыпание! -я ουδ. βλ. **пересыпка** (1σημ.). || ρίψιμο πάνω απο το κανονικό.

пересыпание? -я ουδ. παρακοίμισμα.

пересыпать, -плю, -плешь, προστι. **пересыпъ** ρ.σ.μ. 1 ρίχνω, χύνω, αδειάζω απο ένα μέρος σε άλλο. 2 παραρρίχνω, παραχύνω, αδειάζω πολύ· ~ **сахару в чай** παραρρίχνω ζάχαρη στο τσάι. 3 επιπάσσω· ~ **вещи нафталином** ρίχνω στα πράγματα ναφθαλίνη. 4 μτφ. (για λόγο)· παρενθέτω (πολλά)· **бáзьω** αναφέρω· ~ **речь цитáтами** γεμίζω την ομιλία με πολλά τσιτάτα.

пересыпáть ρ.δ. βλ. **пересыпать**. || -ся ρίχνομαι, χύνομαι, εκκινώνομαι πάνω απο το κανονικό.

пересыпáть ρ.δ. βλ. **пересыпать**.

пересыпка, -и θ. 1 ρίψιμο, χύσιμο, άδειασμα, εκκίνωση απο ένα μέρος σε άλλο. 2 επίπαση· ~ **вещей нафталином** επίπαση των πραγμάτων με ναφθαλίνη.

пересытитъ, -сѣту, -сѣтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пересыщенный**, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. υπερπληρώ, παραγεμίζω, χορτάζω, καργάρω.

пересыхание, -я ουδ. υπερξηράνση· καταστέγνωση, -μα.

пересы́хаты ρ.δ. βλ. пересохнуть.
пересы́хаты ρ.δ. βλ. пересыхать. || -ся υπερπληρούμαι.
пересы́щение, -я ουδ. υπερκορεσμός· καργάρισμα.
перетáжкивать ρ.δ. βλ. перетолжнуть. || -ся σπρώχνομαι, προωθούμαι.
перетáнцевать, -цýю, -цýешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. перетáнцованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 χορεύω (όλους, πολλούς)· ~ Все тáнцы χορεύω όλους τους χορούς. 2 ξεπερνώ στο χορό· χορεύω περισσότερο.
перетáпливание, -я ουδ. λιώσιμο, τήξη.
перетáпливать(ся)¹ ρ.δ. βλ. перетопить(ся)¹.
перетáпливать(ся)² ρ.δ. βλ. перетопить(ся)².
перетáптывать ρ.δ. βλ. перетоптáть. || -ся 1 ποδοπατιέμαι, τσαλαπατιέμαι. 2 (απλ.) σπρίζομαι εναλλάξ στο ένα πόδι.
перетáскáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. перетáскáнный, βρ: -кан, -а, -ο. 1 κουβαλώ, μεταφέρω. 2 (απλ.) κλέβω, παίρνω, αφαιρώ όλο και απο λίγο.
перетáскивание, -я ουδ. κουβάλημα, μεταφορά.
перетáскивать ρ.δ. βλ. перетáскáть, перетáщить. || -ся βλ. перетáщаться.
перетáсовáть, -сýю, -сýешь ρ.σ.μ. 1 ανακατώνω τα παιγνιόχαρτα. || μτφ. ανασχηματίζω, ανασυγκροτώ· ανασυνιστώ· ανακατατάσσω 2 ανακατώνω ξανά.
перетáсовка, -и θ. 1 ανακάτωμα· ~ карт ανακάτωμα των παιγνιόχαρτων. 2 ανασχηματισμός, ανασυγκρότηση, ανασύσταση, ανακατάταξη. 3 ανακάτωμα εκ νέου.
перетáсовывание, -я ουδ. βλ. перетáсовка.
перетáсовывать ρ.δ. βλ. перетáсовáть. || -ся 1 ανακατόνωμαι. 2 μτφ. ανασχηματίζομαι, ανασυγκροτούμαι, ανασυσταίνομαι.
перетáчáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. перетáченный, βρ: -чен, -а, -ο. 1 ξαναράβω· επιδιορθώνω. 2 ράβω (όλα, πολλά).
перетáчивание, -я ουδ. ξαναράφιμο.
перетáчивать¹ ρ.δ. βλ. перетáчáть. || -ся ξαναρράβομαι.
перетáчивать² ρ.δ. βλ. переточить. || -ся 1 ξανατροχίζομαι. 2 παρatroχίζομαι.
перетáщить, -тащý, -тáщишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. перетáщенный, βρ: -щен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κουβαλώ, μεταφέρω σέρνοντας. || μτφ. τραβώ, έλκω. || -ся περνώ, μετακινούμαι με δυσκολία.
перетекáть, -áет ρ.δ. βλ. перетéчь.
перетерéть, -трý, -трéшь, παρлθ. χρ. перетёр, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. перетёртый, βρ: -тёрт, -а, -ο, επιρ. μτχ. перетёрши κ. перетерéв ρ.σ.μ. 1 τρίβω, κόβω με

τη συνεχή τριβή· ~ верёвку κόβω πην τριχιά με την τριβή. 2 μεταβάλλω σε λεπτά τεμάχια με την τριβή. 3 καθαρίζω τρίβοντας· ~ όкна τρίβω τα παράθυρα. || -ся κόβομαι με την τριβή.
перетерпéть, -терплý, -тёрпишь ρ.σ.μ. υποφέρω, περνώ, δοκιμάζω· ~ Гóлод и хóлод υπομένω την πείνα και το κρύο. || κατανικώ, υποπερνικώ υπομένοντας.
перетеря́ть ρ.σ.μ. χάνω όλα ένα κοντά το άλλο.
перетесáть, -тешý, -тéшь παθ. μτχ. παρлθ. χρ. перетёсаный, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξαναπελεκώ. 2 πελεκώ (όλα, πολλά).
перетёсывать ρ.δ. βλ. перетесáть. || -ся (ξανα)πελεκιέμαι.
перетéчь, -течёт, -текут, παρлθ. χρ. перетёк, -теклá, -лó, μτχ. παρлθ. χρ. перетёкший ρ.σ. χύνω απο ένα μέρος σε άλλο.
перетирáние, -я ουδ. τριβή, τρίψιμο.
перетирáть(ся) ρ.δ. βλ. перетерéть(ся).
перетёрка, -и θ. 1 κόψιμο με τη συνεχή τριβή. 2 τρίψιμο, μετατροπή σε λεπτά τεμάχια. 3 καθαρίσμα με τρίψιμο.
перетёрсáть ρ.σ.μ. (απλ.) πιέζω, θλίβω.
переткáть, -ткý, -ткéшь, παρлθ. χρ. переткáл, -áлá, -лó, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. перетканный, βρ: -кан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 υφαίνω· πλουμίζω. 2 υφαίνω (όλα, πολλά).
переткнýть ρ.σ.μ. χώνω, μπήγω αλλού.
перетлеváть, -áет ρ.δ. βλ. перетлéть.
перетлéть, -áет ρ.σ. παρασήπομαι, παρασαπίζω.
перетолжáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. перетолжанный, βρ: -кан, -а, -ο (απλ.) σπρώχνω (όλους, πολλούς).
перетóлки, -ов πλθ. κουτσομπολιά, κατηγόριες, επικρίσεις.
перетолжнýть, -нý, -нёшь ρ.σ.μ. μετατοπίζω σπρώχνοντας.
перетолжóвание, -я ουδ. 1 παρερμηνεία. 2 συνομιλία, κουβέντα, -τιασμα.
перетолжóвать, -кýю, -кýешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. перетолжóванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 παρερμηνεύω. 2 παρακουβεντιάζω, συνομιλώ πολύ (με όλους, πολλούς).
перетолжóвывание, -я ουδ. βλ. перетолжóвание.
перетолжóвывать(ся) ρ.δ. βλ. перетолжóвáть. || -ся παρερμηνεύομαι.
перетолóчь, -толжý, -толчéшь, -толкýт, παρлθ. χρ. перетолóк, -толжлá, -лó, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. перетолчéнный, βρ: -чён, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. 1 τρίβω, κοπανίζω (όλα, πολλά). 2 ξανατρίβω, ξανακοπανίζω. || -ся τρίβομαι, κοπανίζομαι (για όλα, πολλά).

перетомίть, -млѣ, -мѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перетомлѣнный**, βρ: -лѣн, -ленά, -ленό; ρ.σ.μ. σιγοβράζω στον ατμό.

перетонύть, -τόнет, -τόнем, -τόнете ρ.σ. πνίγομαι (για όλους, πολλούς).

перетопίть¹ ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **ТОПІТЬ**¹). 1 ανάβω, ανάπτω ~ все пѣчи ανάβω όλες τις θερμάστρες ή τους φούρνους. 2 ανάβω ξανά. 3 καίω, καταναλώνω ~ все дровά καίω όλα τα καυσόξυλα.

перетопίть² ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **ТОПІТЬ**²). 1 λιώνω, τήκω ~ воск λιώνω το κηρί ~ сάλο λιώνω το λίπος. 2 λιώνω (όλο, όλα, πολύ, πολλά). || -ся τήκομαι, λιώνω.

перетопіть³, -топлѣ, -тѣпѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перетоплѣнный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. πνίγω (για όλους, πολλούς). || -ся πνίγομαι ~ βουλιάζω.

перетѣпка, -и θ. λιώσιμο, τήξη.

перетоптáть, -топѣ, -тѣпчешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перетоптанный**, βρ. -тан, -а, -ο ρ.σ.μ. ποδοπατώ, τσαλαπατώ (όλα, πολλά) ~ κορѣны -ли весь луг οι αγελάδες ποδοπάτησαν όλο το λειβάδι.

переторáчивать ρ.δ. βλ. **переторочίть**. || -ся ξαναδένομαι στο σαμάρι ή στη σέλα.

переторгѣвывать ρ.δ. (παλ. κ. απλ.) μετα- πουλώ.

перетѣрка, -и θ. (παλ.) 1 δημοπρασία για δεύτερη φορά. 2 μεταπούληση.

перетормошίть, -шѣ, -шѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перетормошѣнный**, βρ: -шѣн, -шенά, -шенό ρ.σ.μ. ενοχλώ ~ πειράζω (όλους, πολλούς) ~ всех сосѣдей ενοχλώ όλους τους γείτονες.

переторочίть, -чѣ, -чѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перетороченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. ξαναδένω στο σαμάρι ή στη σέλα ~ δένω κατ' άλλον τρόπο.

переточίть, -точѣ, -тѣчишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **переточенный**, βρ: -чен, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 ξανατροχίζω, ακονίζω ξανά. 2 τροχίζω, ακονίζω (όλα, πολλά) ~ все нѣжнѣши τροχίζω όλα τα φαλίδια. 3 πατραροχίζω.

перетѣрка, -и θ. 1 ξανατρόχισμα, ακόνισμα εκ νέου. 2 παρατρόχισμα.

перетравίть, -травлѣ, -травѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перетравлѣнный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 δηλητηριάζω (όλους, πολλούς). 2 φθείρω, χαλνώ με τη χρήση χημικών ουσιών. 3 ξοδεύω, καταναλώνω άσκοπα ~ спатаλά ~ παραξοδεύω, παρακαταναλώνω. || -ся δηλητηριάζομαι (για όλους, πολλούς). || φθείρομαι, χαλνώ απο υπερβολική χρήση χημικής ουσίας.

перетравлѣвать(ся) ρ.δ. βλ. **перетравίть(ся)**.

перетрáтить ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ.

трáтить) ~ παραξοδεύω, παρακαταναλώνω. || ξοδεύω (όλο, πολύ).

перетрáчивать ρ.δ. βλ. **перетрáтить**. || -ся παραξοδεύομαι, παρακαταναλώνομαι.

перетревѣжитъ, -жу, -жѣшь ρ.σ.μ. παραφοβίζω ~ καταφοβίζω. || -ся παραφοβούμαι, καταφοβούμαι.

перетренировáть ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **тренировáть**) ~ παραγυμνάζω, προπονώ υπερβολικά ~ βλάπτω. || -ся παραγυμνάζομαι, προπονούμαι, εξασκούμαι υπερβολικά ~ βλάπτομαι.

перетренирѣвка, -и θ. υπεργύμναση, υπερεξάσκηση ~ βλάβη απ' αυτή.

перетрепáть, -треплѣ, -трѣплешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перетрепаный**, βρ: -пан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κοπανίζω (όλο, πολύ). 2 (παλ.) φθείρω, κáνω ράκος ~ всю одѣжду φθείρω όλα τα ενδύματα.

перетрѣсáться, -ается ρ.σ. σκάζω, ραγίζω (για όλα, πολλά) ~ κατασκάζω, καταραγίζω.

перетрѣгáть ρ.σ.μ. εγγίζω, θίγω, πιάνω, άπτομαι (όλα, πολλά).

перетрудίть, -тружѣ, -трудѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перетруженый**, βρ: -жен, -а, -ο; ρ.σ.μ. κατακουράζω, καταπονώ. || -ся κατακουράζομαι, καταπονούμαι.

перетруджáть ρ.δ. βλ. **перетрудίть**.

перетрусίть, -ушу, -усишь ρ.σ. δειλιάζω πολύ ~ καταφοβούμαι, καταπτοούμαι ~ τρομάζω. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

перетрусίть, -ушѣ, -усѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перетрушенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) τινάζω ανακατώνοντας ~ λιχνίζω.

перетруска, -и θ. τίναγμα ~ λιχνισμα.

перетрухнѣуть ρ.σ. (απλ.) φοβούμαι, δειλιάζω.

перетрушѣвать ρ.δ. βλ. **перетрусίть**. || -ся τινάζομαι ~ λιχνίζομαι.

перетрѣсáть(ся) ρ.δ. βλ. **перетрѣсáть(сь)**.

перетрѣсáка, -и θ. (παλ.) τίναγμα, σεισμο. **перетрѣсáть**, -ясѣ, -ясѣшь, παρλθ. χρ. **перетрѣсáнный**, βρ: -сѣн, -сенά, -сенό ρ.σ.μ. 1 τινάζω, ξετινάζω ~ καθαρίζω (όλο, πολύ) ~ коврѣ τινάζω τα χαλιά. 2 τινάζω φάχνοντας. || -сь τaráσσομαι, συγχύζομαι.

перетрѣхивáть ρ.δ. βλ. **перетрѣхнѣуть**. || -ся τινάζομαι.

перетрѣхнѣуть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перетрѣхнутый**, βρ: -нут, -а, -ο τινάζω ~ одѣжду τινάζω τα ενδύματα. || μτφ. αναθεωρώ, επανεξετάζω.

перетупίть, -уплѣ, -упѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перетуплѣнный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. στομώνω (όλα, πολλά) ~ все нѣжѣ стоμώνω όλα τα μαχαίρια. || -ся στομώνω, -ομαι ~ λѣсь

Все ножи στόμωσαν όλα τα μαχαίρια. -

перетуплять(ся) ρ.δ. βλ. перетупить(ся).

перетупить, -ушý, -ýшишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перетупенный, βρ: -шен, -а, -о; ρ.σ.μ. σβήνω (όλα, πολλά)· ~ все лампы σβήνω όλες τις λάμπες· ~ все свечи σβήνω όλα τα κηριά.

перетупить? -ушý, -ýшишь, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. перетупенный, βρ: -шен, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. γιανχίζω (όλο, πολύ)· ~ все овощи γιανχίζω όλα τα λάχανα.

переть, пру, прёшь, παρλθ. χρ. пёр, -ла, -ло ρ.δ. (απλ.) 1 πηγαίνω (κάπου μακριά σε μεγάλη απόσταση). || (απλ.) βαδίζω ολούθε αδιακρίτως, όπου θέλω, όπου μου καπνίσει. || κινούμαι μαζικά. 2 πιέζω· χτυπώ· σουβλώ. 3 εξέρχομαι, βγαίνω, εξέχω· φαίνομαι. 4 μεγάλωνω, αυξάνω· χοντραίνω. 5 σέρνω, κουβαλώ κάτι ογκώδες. 6 κλέβω. || -ся βλ. ενεργ. φ. (1 σημ.).

перетягáть ρ.σ.μ. (παλ.) κερδίζω (νικώ) διαστικώς.

перетягивание, -я ουδ. 1 τράβηγμα, σύριμο· έλεξη. 2 πέρασμα, διέλευση. 3 ξανατέντωμα. 4 (τυπгр.) μεταφορά σε άλλο μέρος βλ. κλπ. παράγωγα του ρ. перетянуть(ся).

перетягивать(ся) ρ.δ. βλ. перетянуть(ся).

перетяжка, -и θ. 1 (τυποгр.) μεταφορά σε άλλο μέρος. 2 ξανατέντωμα.

перетянутый επ. απο μτχ. παρατεντωμένος· παρασφιγμένος.

перетянуть, -яну́, -янешь, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. перетянутый, βρ: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. 1 τραβώ, σέρνω, κουβαλώ, μεταφέρω. 2 περνώ, διαβαίνω, διέρχομαι. 2 (προσ)ελκύω, προσηλυτίζω· ~ на своú стóрону τραβώ με το μέρος μου. 3 (τυποгр.) μεταφέρω απο ένα μέρος σε άλλο, απο μια σελίδα σε άλλη. 4 παρασφίγω· σφιχτοδένω. 5 ξανατεντώνω. 6 παρατεντώνω. 7 βαρύνω, γέρνω, κλίνω· лéвая чáша весóв -ла ο αριστερός δίσκος της ζυγαριάς έκλινε. 8 υπερτερώ, νικώ στην έλεξη. 9 μαστιγώνω. || -ся 1 ζώνομαι σφιχτά. 2 τραβιέμαι, μεταφέρομαι με έλεξη.

перубедить, -дишь, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. перубежденный, βρ: -ден, -денá, -денó ρ.σ.μ. μεταπείθω. || -ся μεταπειθομαι.

перубедят(ся) ρ.δ. βλ. перубедить(ся).

перуберить ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. перубедить.

перуберят ρ.δ.μ. βλ. перуберить.

перу́лок, -лка α. πάροδος, σοκάκι.

перу́лочный επ. της παρόδου, του σοκακιού.

перубрýжить, -млю, -мишь ρ.σ.μ. ξεπερνώ στην επιμονή, στο πείσμα.

перубсёрдствовáть, -ствую, -ствуешь ρ.σ.μ. δείχνω υπερβολικό ζήλο· καταγίνομαι, βάνομαι.

перубстраивáть(ся) ρ.δ. βλ. перубстроить(ся).

перубстроить, -строю, -строишь ρ.σ.μ. χτιζω, φτιάχνω αλλιώς, διαφορετικά· αναδιarrυθμίζω· ~ здание φτιάχνω διαφορετικά το κτίριο· ~ квартиру αναδιarrυθμίζω το διαμέρισμα. || -ся χτιζομαι αλλιώς κλπ. μ.

перубстро́йство, -а ουδ. διαarrυθμιση κατά νέο τρόπο· φτιάσιμο διαφορετικό· ανασυγκρόση· αναδιοργάνωση· ~ кварти́ρη νέα διαarrυθμιση διαμερίσματος.

перубступáть ρ.δ. βλ. перубступитъ. || -ся μεταπουλιέμαι με την ίδια τιμή αγοράς. || παρახωρούμαι.

перубступитъ, -ступлю́, -ступишь, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. перубступленный, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. μεταπουλώ με την τιμή αγοράς. || παρახωρώ.

перубступка, -и θ. μεταπούληση με τιμή αγοράς. || παραχώρηση.

перубтомить, -млю́, -мишь, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. перубтомленный, βρ: -лен, -ленá, -ленó; ρ.σ.μ. υπερκουράζω, καταπονώ, κατεξαντλώ. || -ся υπερκουράζομαι, καταπονούμαι, κατεξαντλούμαι.

перубтомление, -я ουδ. υπερκόπωση, υπερκούραση, καταπόνηση, κατεξάντληση.

перубтомленный επ. απο μτχ. κατάκοπος, υπέρκοπος, κατακουρασμένος, καταπονεμένος, κατεξαντλημένος, αποκαμωμένος.

перубтомлять(ся) ρ.δ. βλ. перубтомить(ся).

перубтóжить ρ.δ. βλ. перубтóжить. || -ся ξανασιδερώνομαι.

перубтóжить ρ.σ.μ. 1 ξανασιδερώνω. 2 σιδερώνω (όλα, πολλά).

перубчестъ, -чтý, -чтёшь, παρλθ. χρ. перубчёл, -члá, -члó, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. перубчтённый, βρ: -чтён, -чтенá, -чтенó, επιρ.μτχ. перубчтý ρ.σ.μ. ξανακαταμετρώ, ξανακάνω έλεγχο, απογραφή· ~ товáры в магазíне ξανακάνω έλεγχο (απογραφή)των εμπορευμάτων στο μαγαζί.

перубчёт, -а α. έλεγχος, απογραφή· ανακαταμέτρηση· ξανακαταμέτρηση· ~ скотá ξανακαταμέτρηση των ζώων· ~ товáров απογραφή των εμπορευμάτων.

перубчётный επ. του ελέγχου, της απογραφής· της ανακαταμέτρησης· ~ день в магазíне μέρα ελέγχου στο μαγαζί· ~ протоκόл πρακτικό έλέγχου.

перубчивание, -я ουδ. ξαναδιδασχί, ξαναμάθηση.

перубчивать(ся) ρ.δ. βλ. перубчить(ся).

перубчитывáть(ся) ρ.δ. βλ. перубчестъ. || -ся ελέγχομαι· ανακαταμετριέμαι.

перубчить, -учý, -ýчишь, παθ.μτχ. παρλθ.

χρ. переученный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξαναδιδάσκω, ξαναμαθαίνω, εκπαιδεύω ξανά. 2 απομνημονεύω, αποστηθίζω ξανά (κάτι λησμονημένο). 3 παραδιδάσκω· βλάπτω. 4 διδάσκω (όλους, πολλούς). || -ся ξαναδιδάσκομαι. || βλάπτομαι απο το πολύ διάβασμα.

переформирование, -я ουδ. βλ. переформировка.

переформировать, -рю, -решь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. переформированный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. μετασχηματίζω, ανασχηματίζω, αναμορφώνω· ανασυγκροτώ, αναδιοργανώνω. || -ся μετασχηματίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

переформировка, -и θ. μετασχηματισμός, ανασχηματισμός· ανασυγκρότηση, αναδιοργάνωση, ανασύσταση.

переформировывать(ся) ρ.δ. βλ. переформировать(ся).

перефразирование, -я ουδ. βλ. перефразировка.

перефразировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ. παραφράζω. || -ся παραφράζομαι.

перефразировка, -и θ. παράφραση.

перехаживать ρ.δ. βλ. переходить².

перехваливание, -я ουδ. υπερεγκωμίαση, παραπαίνεμα, εκθειάση, -σμός.

перехваливать ρ.δ. βλ. перехвалить. || -ся υπερεγκωμιάζομαι, εκθειάζομαι κλπ. ρ. μ.

перехвалить, -хвалю, -хвалишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перехваленный, βρ: -лен, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 υπερεγκωμιάζω, εκθειάζω, υπεραίρω, υπερυψώνω, ανεβάζω στα ουράνια, επαινών πάρα πολύ, παραπαινεύω. 2 επαινών, εγκωμιάζω, εκθειάζω (όλους, πολλούς).

перехват, -а α. 1 (απλ.) πιάσιμο· σταμάτημα· συνάντηση τυχαία. 2 περίδεση, περιζωση. || διακοπή, κόψιμο, εμπόδιση. 3 δάνεισμα για λίγες μέρες.

перехватать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перехватанный, βρ: -тан, -а, -ο. 1 πιάνω, συλλαμβάνω. 2 πιάνω, αρπάζω (όλους, πολλούς).

Перехватить, -аχү, -а́тись, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перехваченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 πιάνω, σταματώ, κρατώ· παίρνω· Я -и́л егó по дорóге τον έπιασα στο δρόμο (ενώ βάδιζε)· ~ мяч παίρνω (απο άλλον) την ποδόσφαιρα· ~ письмо πιάνω γράμμα (επιστολή). || πέφτω επάνω, συναντώ. || καταλαβαίνω, κυριεύω· ~ дорогу καταλαβαίνω την οδό. 2 αρπάζω, πιάνω, συλλαμβάνω, τσакώνω. || περιζώνω, περιδένω. || μτφ. διακόπτω, κόβω· εμποδίζω. 3 σταματώ, κόβω· у него -ло дыхáние αυτού του πιάστηκε η αναπνοή. 4 (απλ.) σφάζω. 5 τσιμπώ, τρώγω πρόχειρα. 6 δανείζομαι για λίγες μέρες. 7 ξεπερνώ τα επιτρεπόμενα όρια, το παρακάνω, ξεφεύγω, εκτρέπομαι. || **εκφρ.** - чé-

рез край το παρακάνω (πράττω κάτι άτοπο). || -ся πιάνομαι, κρατιέμαι.

перехватывать(ся) ρ.δ. βλ. перехватить(ся).

перехворать ρ.σ. 1 αδιαθετώ, είμαι ανήμπορος· ασθενώ, είμαι άρρωστος. 2 περνώ όλες τις αρρώστειες· ~ все дéтские болезни περνώ όλες τις παιδικές αρρώστειες.

перехитрить, -рю, -ришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перехитренный, βρ: -рен, -рена́, -рено ρ.σ.μ. ξεπερνώ στην πονηριά.

перехихикиваться ρ.δ. (απλ.) σιγομιλώ αλληλοκοιταζόμενος, συνομιλώντας.

перехлестать, -лещу́, -лещешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перехлестанный, βρ: -тан, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) μαστιγώνω (όλους πολλούς).

перехлестнуть, -нёт ρ.σ. 1 (για νερό) χύνομαι μέσα ορμητικά· волна́ -ла чéрез борт лóдки το κύμα ορμητικά χύθηκε μέσα απο την πλευρά της βάρκας. 2 βλ. перехватить(7σημ.). || -ся διασταυρώνομαι, διατίθεμαι σταυρωτά.

перехлестывать(ся) ρ.δ. βλ. перехлестнуть(ся).

перехлопать ρ.σ.μ. 1 χειροκροτώ (όλους, πολλούς). 2 (απλ.) χτυπώ, σκοτώνω· ~ всех мух σκοτώνω όλες τις μύγες.

переход, -а α. 1 διάβαση, διέλευση, πέρασμα· διάπλους. 2 μετακίνηση, μετατόπιση. || εξαπλωση, επέκταση· **μzτάδοση**. || αλλαγή διαμονής. || προβίβαση (μαθητή, σπουδαστή). 3 αυτομόληση. || αλλαξοπιστία. || μεταβίβαση. || μτφ. μεταπήδηση, πέρασμα· ~ к друго́й тéме πέρασμα σε άλλο θέμα. || μετατροπή· εξέλιξη· ~ соóрн в дрáку πέρασμα απο το μάλωμα στον τσακωμό. 4 στάση (η απόσταση μεταξύ δύο σταθμύσεων). 5 πέρασμα (μέρος διάβασης). 6 διάδρομος. 7 μετάπτωση.

переходить¹, -хожу́, -ходишь, μτχ. ενστ. переходящий ρ.δ. βλ. перейти.

переходить², -хожу́, -ходишь ρ.σ. πηγαίνω αλλιώς, αλλάζω παιγνίδι (στο σκάκι, ντάμα κ.τ.τ.).

переходной επ. βλ. переходный.

переходность, -и θ. μετάβαση· μεταβατικότητα.

переходный κ. **переходной** επ. 1 διαβατικός, για διάβαση. || προβιβαστικός· ~не экзáмены προβιβαστικές εξετάσεις. 2 μεταβατικός· ~ вóзраст μεταβατική ηλικία· ~ая эпо́ха μεταβατική εποχή· ~ глаго́л μεταβατικό ρήμα.

переходчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο (παλ.) μεταβλητός, ευμετάβλητος· ασταθής· времена́ -и οι καιροί αλλάζουν· все -ο в ми́ре όλα στον κόσμο αλλάζουν.

переходящий επ. απο μτχ. 1 περιερχόμενος, μεταβιβαζόμενος· επαμειβόμενος· ~еε красное

známia η επαμειβόμενη κόκκινη σημαία· ~ κύβοκ το επαμειβόμενο κύπελλο. 2 εναλλασόμενος.

перехождение, -я ουδ. βλ. переход.

переходный επ: καλίκα ~ (-ая) βλ. калика.

перехоронить, -роню́, -ронишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перехороненный**, βρ: -нен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 μεταθάπτω, μεταθάβω. 2 θάβω (όλους, πολλούς).

перец, -рца α. 1 πιπεριά. 2 πιπέρι· **чёрный** ~ μαύρο πιπέρι· **красный** ~ κόκκινο πιπέρι· **поспать** ~ ρίχνω πιπέρι, πιπερώνω. 3 μτφ. δηκτικότητα· αρχιλόχειο βέλος· τσουνκίδα.

перепарывать ρ.σ.μ. καταγρρατσουνίζω. || -ся 1 καταγρρατσουνίζομαι. 2 άλληλογρρατσουνίζομαι.

перепарывать (ся) ρ.δ. βλ. перепарывать- (ся).

перecedить, -צעύ, -צעдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перecedенный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξαναστραγγίζω, ξανασουρώνω. 2 στραγγίζω (όλο, πολύ).

перecedивать ρ.δ. βλ. перecedить. || -ся στραγγίζομαι.

перecedоватъ, -λύю, -λύешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перecedованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. φιλώ (όλους, πολλούς). || -ся (αλληλο)φιλιέμαι.

перecedпитъ, -צעплó, цέпишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перecedпленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. ξαναγαντζώνω, ξαναγκιστρώνω, ξανασκαλώνω.

перecedпка, -и θ. ξαναγάντζωμα, ξαναγκίστρωμα, ξανασκάλωμα.

перecedплятъ ρ.δ. βλ. перecedпитъ. || -ся ξαναγαντζώνομαι, ξαναγκιστρώνομαι.

перечáхнуть, -нет, παρλθ. χρ. **перечáх**, -ла, -ло ρ.σ. μαραίνομαι· φθίνω· **растения** ~ли τα φυτά μαράθηκαν.

перечекáивать ρ.δ. βλ. **перечекáнить**. || -ся ξανακόβομαι (για νομίσματα κ.τ.τ.).

перечекáнить ρ.σ.μ. 1 ξανακόβω· ~ монéту ξανακόβω νόμισμα μεταλλικό (μονéδα). 2 κόβω (όλα, πολλά).

перечекáнка, -и θ. κοπή, κόψιμο (μεταλλικών νομισμάτων κ.τ.τ.).

перечень, -чня α. απαρίθμηση· κατάλογος.

перечеркáть κ. **перечёркать** ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перечёрканный**, βρ: -кан, -а, -ο διαγράφω, σβήνω (όλο, πολύ κ.τ.τ.)· **всю рукопись он ~ал** όλο το χειρόγραφο αυτός το γέμισε σβησίματα.

перечёркивание, -я ουδ. σβήσιμο, διαγραφή.

перечёркивать ρ.δ. βλ. **перечеркнуть**. || -ся διαγράφομαι, σβήνομαι.

перечеркнуть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перечеркнутый**, βρ: -нут, -а, -ο διαγράφω, σβήνω, περνώ γραμμή.

перечернить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перечернённый**, βρ: -нён, -ненá, -ненó παραμαυρίζω. || **маυρίζω** (όλα, πολλά).

перечернить ρ.δ. βλ. **перечернить**.

перечёрпать ρ.σ.μ. εξαντλώ, βγάζω, αντλώ (όλο, πολύ)· ~ **воду из ёмы** βγάζω πολύ νερό απο το λάκκο.

перечерствёлый επ. πολύ μπαγιάτικος· -хлеб πολύ μπαγιάτικο ψωμί.

перечерстветь -ёет ρ.σ. γίνομαι πολύ μπαγιάτικος· **все бужки ~ли** όλες οι φραντζόλες έγιναν μπαγιάτικες.

перечертить, -ерчу́, -ёртишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перечёрченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξανασχεδιάζω. 2 σχεδιάζω (όλα, πολλά). 3 βγάζω αντίγραφο σχεδίου.

перечёрчивать ρ.δ. βλ. **перечертить**. || -ся ξανασχεδιάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

перечесать, -чешу́, -чешешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перечёсанный**, βρ: -сан, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 ξαναχτενίζω· χτενίζω αλλιώς. 2 χτενίζω (όλους, πολλούς). 3 ξαίνω, λαναρίζω. || -ся ξαναχτενίζομαι.

перечёска, -и θ. ξάνση, λανάρισμα.

перечёсть¹, -чту́, -чтёшь, παρλθ. χρ. **перечёл**, -члá, -члó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перечтённый**, βρ: -тён, -тенá, -тенó, επιρ. μτχ. **перечтá** ρ.σ.μ. βλ. **пересчитáть**.

перечёсть² ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **перечёсть**)· βλ. **перечитáть**.

перечёсывание, -я ουδ. βλ. **перечёска**.

перечёсывать (ся) ρ.δ. βλ. **перечесать** (ся).

перечёт, -а α. 1 βλ. **пересчёт**. 2 απαρίθμηση.

перечинивать ρ.δ. βλ. **перечинить**. || -ся επιδιορθώνομαι ξανά.

перечинить, -чиню́, -чинишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перечиненный**, βρ: -нен, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 (επι)διορθώνω· **μαλώνω** (όλα, πολλά)· ~ **все белё** μαλώνω όλα τα ρούχα. 2 επιδιορθώνω ξανά. || **ξαναξύνω**· ~ **карандаш** **поострее** ξαναξύνω το μολύβι πιο μυτερό.

перечиркать ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **перечеркáть**.

перечисление, -я ουδ. 1 απαρίθμηση. 2 ταχυδρομικό ή τραπεζιτικό χρηματικό έμβασμα. 3 το παραχωρηθέν (δοθέν) ποσό.

перечислить ρ.σ.μ. 1 απαριθμώ. 2 εγγράφω, συμπεριλαβαίνω. 3 (λογισ.) μεταφέρω, καταχωρώ. || -ся εγγράφομαι, συμπεριλαβαίνομαι.

перечислять ρ.δ. βλ. **перечислить**. || -ся 1 βλ. **перечислиться**. 2 απαριθμούμαι.

перечистить, -чищу́, -чистишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **перечищенный**, βρ: -шен, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 καθαρίζω (όλα, πολλά)· ~ **всю обувь** καθαρίζω όλα τα παπούτσια. 2 ξανακαθαρίζω.

перечитáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ.

перечитанный, βρ: -тан, -α, -ο. 1 ξαναδιαβάζω. 2 διαβάζω (όλα, πολλά).

перечётка, -и θ. ξαναδιάβασμα.

перечётывание, -я ουδ. ξαναδιάβασμα.

перечётывать ρ.δ. βλ. перечитатъ. || -ся ξαναδιαβάζομαι.

перечить, -чу, -чишь ρ.δ. αντιλέγω, αντιμιλώ, αντιτείνω, αντικρένω.

перечислать ρ.δ. βλ. перечислитъ. || -ся ξανακαθαρίζομαι.

перечница, -нι θ. η πιπεριέρα. || εκφρ. чёртова - στρίγλα, κακίστρα, μέγαιρα, λάμια.

перечный επ. του πιπεριού· πιπεράτος.

перечокаться ρ.σ. τσουγκρίζω (με όλους, πολλούς)· αλληλοτσουγκρίζω.

перечувствовать, -ствую, -ствуешь ρ.σ.μ. δοκιμάζω, υφίσταμαι, γεύομαι (όλα, πολλά).

перешагнуть ρ.δ. βλ. перешагнуть.

перешагнуть, -нύ, -нёшь ρ.σ. διασκελίζω, δρασκελίζω· υπερπηδώ, περνώ απο επάνω. || μτφ. περνώ, διαβαίνω (όριο), σκαπετώ. || παρβαίνω, παραβιάζω.

перешарить ρ.σ.μ. (απλ.) ανασκαλεύω, ψάχνω (όλα, πολλά).

перешвыривать ρ.δ. βλ. перешвырнуть. || -ся ρίχνομαι, πετιέμαι, εκσφενδονίζομαι, εκτοξεύομαι.

перешвырнуть, -нύ, -нёшь ρ.σ.μ. πετώ, ρίχνω, εκσφενδονίζω, εκτοξεύω.

перешвырять ρ.σ.μ. βλ. перешвырнуть.

перешеек, -шейка α. ισθμός, λαιμός.

перешепнуть, -нύ, -нёшь ρ.σ.μ. ψιθυρίζω, μεταδίνω ψιθυριστά. || -ся σιγομιλώ, σιγοκουβεντιάζω, μιλώ ψιθυριστά.

перешептатъ, -шепчý, -шепчешь ρ.σ.μ. 1 βλ. перешепнуть. 2 σιγομιλώ, σιγοκουβεντιάζω (για όλα, πολλά).

перешептывание, -я ουδ. σιγομίλημα, σιγοκουβέντιασμα, ψιθύρισμα.

перешептывать ρ.δ. βλ. перешепнуть, перешептатъ. || -ся σιγομιλώ, σιγοκουβεντιάζω, μιλώ ψιθυριστά.

перешибать ρ.δ. βλ. перешибать. || -ся σπάζω, θραύομαι.

перешибать, -бý, -бёшь, παρλθ. χρ. перешиб, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перешибленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 σπάζω χτυπώντας· - рýку σπάζω το χέρι. 2 μτφ. ξεπερνώ, υπερβάλλω, υπερτερώ.

перешивание, -я ουδ. βλ. перешивка.

перешивать ρ.δ. βλ. перешить. || -ся ξαναρράβομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

перешивка, -и θ. ξαναράψιμο.

перешить, -шьó, -шьёшь, проστκ. перешей ρ.σ.μ. 1 ξαναρράβω· ράβω διαφορετικά· μεταποιώ. 2 ράβω (όλα, πολλά). 3 σανιδώνω· πε-

ριβάλλω.

перешлифоватъ, -фýю, -фýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перешлифованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ (τεχ.). 1 ξαναλείαινω· ξαστασιλβώνω· ξαναγυαλίζω. 2 λειαινώ, στιλβώνω· γυαλίζω (όλα, πολλά).

перешлифовывать ρ.δ. βλ. перешлифоватъ. || -ся ξαναλείαινομαι· ξαστασιλβώνομαι.

перешнуроватъ, -рýю, -рýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перешнурованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξαναβάζω κορδόνια, βάζω τα κορδόνια διαφορετικά. 2 βάζω κορδόνια (σε όλα, σε πολλά).

перешнуровывать ρ.δ. βλ. перешнуроватъ.

перешпалить ρ.δ. βλ. перешпалить. || -ся καρφιστώνομαι αλλού.

перешпалить ρ.σ.μ. καρφιστώνω αλλού.

перештемпелеватъ, -лþю, -лþешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перештемпелёванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 επισφραγίζω ξανά, ξασταμπάρω. 2 επισφραγίζω, σταμπάρω (όλα, πολλά).

перештемпелевывать ρ.δ. βλ. перештемпелеватъ. || -ся επισφραγίζομαι ξανά, ξασταμπάρομαι.

перештóпать ρ.σ.μ. 1 ξαναμπαλώνω. 2 μπαλώνω (όλα, πολλά).

перештóпывать ρ.δ. βλ. перештóпать. || -ся ξαναμπαλώνομαι.

перештукатуривать ρ.δ. βλ. перештукатурить. || -ся ξανασοβατίζομαι.

перештукатурить ρ.σ.μ. 1 ξανασοβατίζω. 2 σοβατίζω (όλα, πολλά).

перешучиваться ρ.δ. αλληλοαστειεύομαι.

перешеголýt ρ.σ.μ. ξεπερνώ στην κομψότητα, στόλισμα κ.τ.τ.

перешёлкать ρ.σ.μ. 1 σπάζω διαδοχικά. 2 σπάζω (όλα, πολλά, όλο, πολύ).

перешипатъ, -шиплó, -шиплешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перешипанный, βρ: -пан, -а, -ο; ρ.σ.μ. τσιμπώ (όλους, πολλούς). 2 μαδώ (όλους, πολλούς)· - всех кур маδώ όλες τις κόττες.

перешýпать ρ.σ.μ. επιφάσω, ψηλαφίζω (όλο, πολύ κλπ.).

перешýпывать ρ.δ. βλ. перешýпать. || -ся επιφάσομαι, ψηλαφίζομαι.

перезкзаменоватъ, -нýю, -нýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. перезкзаменованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 επανεξετάζω (φοιτητή). 2 εξετάζω (όλους, πολλούς). || -ся ξαναεξετάζομαι, ξαναδίνω εξετάσεις.

перезкзаменовка, -и θ. επανεξέταση, μετεξέταση, ξαναδόσιμο εξετάσεων.

перезкзаменовывать(ся) ρ.δ. βλ. перезкзаменоватъ(ся).

перейрок, -рка α. ζωοδιετές (δαμάλι, μι-

λιόρα, ζυγούρι κλπ.)

***пéри** άκλ. θ. μαγικό ον (σαν φτερωτή όμορφη γυναίκα).

***περιγέή**, -я α. (αστρν.) το περίγειο.

***περιγέлий**, -я α. το περιήλιο.

***перика́рд**, -а α. το περικάρδιο.

***перикардит**, -а α. περικαρδίτιδα (νόσος).

пéрiллa, -рiлл πλθ. τα κάγκελα, οι κιγκλίδες, το κιγκλίδωμα.

пéрiльнýй επ. των κάγκελων, των κιγκλίδων· καγκελωτός, κιγκλιδωτός.

пéрiльцa, -лец, -льцaм πλθ. τα καγκελάκια.

***περίμετρ**, -а α. (μαθ.) περίμετρος.

περιμετρίческий επ. περιμετρικός.

περίνα, -н θ. στρώμα πουπουλιένιο.

περίнка, -и θ. στρωματάκι πουπουλένιο.

περίнный επ. πουπουλένιος.

***περίод**, -а α. 1 περίοδος· **послевоéнный** ~ μεταπολεμική περίοδος. 2 (γεωλ.) εποχή· **каменноугольный** ~ **палеозойческой эры** λιθανθρακοφόρα γεωλογική περίοδος του παλαιοζωικού αιώνα. 3 (грамм.) περίοδος.

периодизация, -и θ. χωρισμός σε περιόδους ~ **истории** ο χωρισμός της ιστορίας σε περιόδους.

периодика, -и θ. τα περιοδικά, ο περιοδικός τύπος· **научная** ~ τα επιστημονικά περιοδικά.

периодический επ. περιοδικός· -ие **дожди** περιοδικές βροχές· ~ **ремонт** περιοδική επισκευή· -ая **печать** περιοδικός τύπος· -ие **издания** περιοδικές εκδόσεις. || εκφρ. -ая **дробь** περιοδικός αριθμός· -ая **система** (элементов) περιοδικό σύστημα (χημ. στοιχείων).

периодичность, -и θ. περιοδικότητα.

периодичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. **периодический**.

***перистит**, -а α. περιостίτιδα (νόσος).

перипатетизм, -а α. η διδασκαλία της περιπατητικής σχολής.

***перипатетик**, -а α. ο περιπατητής, μαθητής ή οπαδός του φιλόσοφου Αριστοτέλη.

перипатетический επ. περιπατητικός· -ая **школа** περιπατητική σχολή.

***перипетия**, -ий πλθ. (ενн. -ия, -и θ.) περιπέτειες.

***перископ**, -а α. περισκόπιο.

перископический επ. περισκοπικός.

перископный επ. περισκοπικός.

***перистальтика**, -и θ. περισταλτικές κινήσεις (στομάχου, εντέρων κλπ.).

перистальтический επ. περισταλτικός.

***перистиль**, -я α. (архт.) το περιστύλιο.

перистокрылка, -и θ. είδος κολεόπτερου νάνθαρου.

перистолістный κ. **перистолістный** επ. πτε-

ροειδής.

пéристýй επ. 1 φτερωτός, πτεροφόρος· -ие **крылья** φτερωτές πτέρυγες. 2 πτεροσχιδής (για φύλλα). || εκφρ. -ие **облака** οι θύσανοι (σύννεφα).

***перитонит**, -а α. περιτονίτιδα.

периферийный επ. περιφερειακός (ευρισκόμενος στην περιφέρεια)· -ие **вúзы** περιφερειακά ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

периферический επ. περιφερειακός· -ая **нервная система** περιφερειακό νευρικό σύστημα.

***периферия**, -и θ. περιφέρεια· επαρχία· **он приехал с -ий** αυτός ήρθε από την επαρχία. || άκρη· **нервная** ~ τα περιφερειακά νεύρα ή περιφέρεια των νεύρων.

***перифра́з**, -а α. κ. **перифра́за**, -н θ. περίφραση.

перифразировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ. περιφράζω. || -ся περιφράζομαι.

перифразировка, -и θ. περίφραση.

перифразистический επ. περιφραστικός.

пёрка, -и θ. τρυπάνι.

перка́левый επ. περκαλινός, από περκάλι.

***перка́ль**, -и θ. κ. -я α. περκάλι (ύφασμα).

перкуSSIONный επ. κρουστικός.

***перку́ссия**, -и θ. (ιατρ.) επίκρουση.

перкути́ровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. (ιατρ.) εξακριβώνω με την κρούση. ακροώμαι.

***перл**, -а α. 1 μαργαριτάρι. 2 μτφ. εξαιρετικό φαινόμενο ή έργο· αριστούργημα. 3 τα πιο μικρότερα τυπογραφικά γράμματα (στοιχεία). || εκφρ. **возвести в ~ создания** (γραμ. λόγος) υψώνω (ανεβάζω) σε αριστούργημα, σε έργο-διαμάντι.

***перламу́тр**, -а α. μάργαρος, σεντέφι, μαργαριταροόριζα.

***перламу́тровка**, -и θ. είδος πεταλούδας μαργαροειδούς.

перламу́тровый επ. βλ. **перловый**.

***пéрлiнь**, -я α. παλαμάρι πολύ χοντρό.

***перліт**, -а α. 1 περλίτης. 2 (για μέταλλα) περλίτης κοικώδης.

перлітный επ. 1 περλίτιος, του περλίτη. 2 περλιτιούχος.

перлóвка, -и θ. πληγούρι.

перлóвщик, -а α. μελάμπυρο (ζιζάνιο των δημητριακών).

пéрлóвый¹ επ. μαργαριταρένιος, μαργαροειδής, μαργαρώδης.

перлóвый² επ. από ή με πληγούρι· ~ **суп** σούπα από πληγούρι. || εκφρ. -ая **крупá** το πληγούρι.

***перлón** -а α. το περλόν (ύφασμα από τεχνητές ίνες).

перлюстраціонный επ. της λογοκρισίας επιστολών· **отдел** τμήμα λογοκρισίας επιστολών.

***перлюστράция**, -и θ. λογοκρισία αλληλογραφίας.

перлюστρίровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. λογοκρίνω αλληλογραφία. || -ся λογοκρίνομαι.

перманέντ, -а α. το περμανάντ, είδος κόμωσης διαρκείας.

перманένтность, -и θ. διάρκεια, σταθερότητα, μονιμότητα.

перманένтный επ., βρ: -тен, -тна, -тно διαρκής· -οε развίтие διαρκής ανάπτυξη. -ая револуция διαρκής επανάσταση.

пéрмский επ. της (πόλης) Перм: πέρμιος. || εκφρ. ~ περίοδ ή -ая система (γεωλ.) πέρμια διάπλαση (η 5^η περίοδος της παλαιοζωικής εποχής).

пернітні επ., βρ: -нат, -а, -ο φτερωτός. || ουσ. πλθ. -не τα πτηνά, τα πουλιά· -не дичи τα αγριοπούλια.

перніч, -á α. (παλ.) σκήπτρο· ρόπαλο (ως σύμβολο εξουσίας).

перó, -á, πλθ. пéрья, -рьев ουδ. 1 φτερό, πτερό· очістити кyрйцу от пéрьев μαρίζω την κότα· стрáусовне пéрья φτερά στρουθοκαμήλου· -ья на шлеме λοφίο φτερών στο κράνος. || (κυνηγ.) αθρσ. τα αγριοπούλια. 2 γραφίδα, πένα (κατ' αρχή απο φτερό)· рyчка с -óm κονδυλοφόρος με πένα· стальнóе - μεταλλική πένα. || μτφ. ικανότητα συγγραφική· положитъ ~ αφήνω (παρατώ) την πένα (παύω να συγγράφω). 3 πτερύγια φαριών. 4 το πράσινο φύλλο των κρεμμυδιών ή σκόρδων. 5 πτερύγιο· ~ сохй αναστρεπτήρας (φτερό) αρότρου· ~ веслá το φτερό του κουπιού. || εκφρ. обйкое - γερή πένα (ικανότητα σύνθεσης λόγου)· что напйсано -óm, не вырубйшь топорóm ό,τι γράτηκε δεν ξεγράφεται· τα λόγια πετάν, τα γραπτά μένουν.

перочі́нный επ: ~ нож, нóжик σουγιάς, -δάκι (για ξύσινο γραφίδων).

перочі́стка, -и θ. καθαριστήρας μεταλλικών γραφίδων.

***перпендикулáр**, -а α. η κάθετη (γραμμή).

перпендикулáрно επίρ. κάθετα.

перпендикулáрность, -и θ. θέση κάθετη.

перпендикулáрный επ., βρ: -рен, -рна, -ο κάθετος· -ая лінія κάθετη γραμμή.

***перпéттум-мóбйле** ουδ. άκλ. αιώνια (άένα) κίνηση.

***перрón**, -а α. κρηπίδωμα, πλατφόρμα (σιδηροδρομικού σταθμού).

перрónный επ. της πλατφόρμας.

перс, -а α., -сиянка, -и θ. Πέρσης, -ίδα.

пéрси, -ей πλθ. (παλ.) στήθος (κυρίως γυναικείο).

персідский επ. περσικός.

пéрсиж, -а α. 1 η ροδακινιά. 2 το ροδά-

κίνο.

пéрсижовый επ. της ροδακινιάς· του ροδάκινου· ~ цветóк λουλούδι ροδακινιάς· -ая кóстóчка κουκούτσι ροδάκινου· -οе дéрево η ροδακινιά.

персі́янин, -а, πλθ. -яне, -ян α., -янка θ. (παλ.) Πέρσης, -ίδα.

***персóна**, -и θ. 1 (παλ.) πρόσωπο, πρωσοπικότητα· **небезызвéстная вам** ~ όχι άγνωστο για σας πρόσωπο· **важнáя** ~ σοβαρό (έπισημο) πρόσωπο. 2 άτομο, άνθρωπος· **сервйз на пять -óн** серβίτσιο για πέντε άτομα. || εκφρ. ~ грáта έγκριτη πρωσοπικότητα· **сóбственной -ой** προσωπικά, αυτοπροσώπως.

***персонáж**, -а α. πρόσωπο (λογοτεχνικού έργου)· **комйческий** ~ κωμικό πρόσωπο· ~ пéсьн πρόσωπο θεατρικού έργου.

***персонáл**, -а α. το προσωπικό· **адмйнйстратйвный** ~ διοικητικό προσωπικό.

***персоналізм**, -а α. προσωπολατρεία.

персонáльно επίρ. προσωπικά.

персонáльный επ. προσωπικός· -οе дéло προσωπική υπόθεση· ~ **состáв** το προσωπικό (επιχείρησης, ιδρύματος κ.τ.τ.).

***персонифікация**, -и θ. ανθρωποποίηση, προσωποποίηση.

персонифіціровать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. (γραμ. λόγος)· προσωποποιώ, ανθρωποποιώ. || -ся προσωποποιούμαι, ανθρωποποιούμαι.

***перспектйва**, -и θ. 1 προοπτική· **закóны -и** κανόνες προοπτικής· **отсу́ствие -и в картйне** έλλειψη προοπτικής στην εικόνα. 2 άποψη, θέα. 3 προσδοκία ενδεχομένου μέλλοντος· το ελπίζόμενο· ~и дальнéйшего развйтия προοπτικές παραπέρα ανάπτυξης. || εκφρ. в -е στο μέλλον, μελλοντικά.

***перспектйвность**, -и θ. προοπτικότητα, προβλεπτικότητα.

перспектйвный επ., βρ: -вен, -вна, -вно. 1 προοπτικός· -οе изображение προοπτική απεικόνιση. 2 προβλεπτικός· μελλοντικός· ~ **производительный план** παραγωγικό πλάνο με προοπτική (προβλεπτικό).

перст, -á α. (παλ.) δάχτυλο (χεριού). || εκφρ. **одйн как** ~ έρημος και μόνος, σαν την καλαμιά στον κάμπο· **пантéрпμος**· ~ **судьбóй** ή **провидéния**, **рóка** (παλ.) επιταγή της μοίρας.

перстенёк, -нйкá α. δαχτυλάκι.

пéрстенъ, -тня α. δαχτυλίδι· ~ с рубйном δαχτυλίδι με ρουμπίνι.

перстневідный επ. (ανατ.) δακτυλιοειδής· δακτυλιωτός.

персть, -и θ. (παλ.) σκόνη χώματος.

пертурбациóнный επ. (αστρν.) της ταραχής, του σάλου, του κλύδωνα.

***пертурбация**, -и θ. (γραμ. λόγος) 1 ταραχή.

αναμπομπούλα· συμπαράλιασμα. 2 (αστρν.) αλλαγή τροχιάς.

перуанец, -нца α., -нка, -и θ. Περουβιανός, -ή, -ίδα.

перуанский επ. περουβιανός. || εκφρ. - бальзам βάλαμο του Περού.

***перфект**, -а α. (γραμμ.) παρακείμενος.

***перфоратор**, -а α. 1 σφυροτρύπανο· γεωτρύπανο. 2 μηχάνημα διάτρησης· χειροτρύπανο.

перфораторный επ. διατρητικός· - МОЛОТЪΚ σφυροτρύπανο.

перфорационный επ. διατρητικός.

***перфорация**, -и θ. 1 γεώτρησης όρυξη. 2 διάτρηση. 3 (ιατρ.) βλ. прободрение.

перфорирование, -я ουδ. βλ. перфорация.

***перфорировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 (ιατρ.) διατρύπώ (στομάχι, έντερο κ.τ.τ.). 2 ανοίγω οπές. || κάνω γεώτρηση. 3 διατρύπώ· ~ киноленту διατρύπώ (στις άκρες) την κινηματογραφική ταινία. || -ся διατρυπιέμαι κλπ ρ. ενεργ. φ.

перхаты ρ.δ. (απλ.) βήχω, ξεροβήχω.

перхота, -и θ. (απλ.) βήχας, ξερόβηχας.

перхоть, -и θ. πιτυρίδα.

***перцешия**, -и θ. πρόσληψη, αντίληψη (με τις αισθήσεις).

перципировать -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. αντίλαμβάνομαι (με τις αισθήσεις). || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

перцовка, -и θ. βότκα πιπεράτη.

перцовочный επ. της πιπεράτης βότκας.

перцовый επ. πιπέρινος, πιπερένιος. || πιπεράτος· -ая водка βλ. Перцовка.

перчатка, -и θ. χειρόκτιο, γάντι.

перчаточный επ. χειρόκτιος· -ое производство παραγωγή γαντιών.

перчина, -и θ. τρίμμα, φύχουλο πιπεριού.

перчить, -чу, -чишь ρ.δ.μ. πιπερώνω.

***перш**, -а α. κοντάρι, κοντός (ακροβατιστών).

***першерон**, -а α. περχαίο άλογο (απο την πόλη της Γαλλίας Πέρχη).

першить, -шит ρ.δ. (απρόσ.) με τρώειο λαίμος ή ο λάρυγγας.

пёршко, -а ουδ. το πενάκι, μικρή-γραφίδα.

пёс, пса α. (κυρλξ. κ. μτφ.) σκυλί. || σκύλος· сторожевой ~ μαντρόσκυλο. || (υβρ.) παλιόσκυλο (παλιάνθρωπος). || εκφρ. ~ егё (её, их κ.τ.τ.) знает ποιός τον ξέρει, άγνωστο ποιός.

пёсельник, -а α., -ца, -и θ. (παλ.) τραγουδιστής, -τρια.

пёсенка, -и θ. τραγουδάκι. || εκφρ. ~ спёта ήρθε ή κοντεύει το τέλος (ζωής, ευτυχίας, επιτυχιών κ.τ.τ.).

пёсенник, -а α., -ца, -и θ. 1 τραγουδιστής, -τρια. 2 συνθέτης τραγουδιών. 3 συλ-

λογή τραγουδιών.

пёсенный επ. του τραγουδιού· ωδικός, ψαλτικός.

пёсета βλ. пезёта.

пёсеп, -спá α. πολική αλεπού· голубой ~ η ίσατη (κυανόχρωμη πολική αλεπού).

пёсий, -ья, -ве επ. του σκυλιού· σκύλινος· σκυλίσιος.

пёсик, -а α. σκυλάκι.

пёскаръ, -я α. κωβιός, γωβιός ποταμίσιος.

пёскожил, -а α. σκουλήκι παράκτιο.

пёскоройка, -и θ. αμμοδύτης (σκουλήκι), αμμόβιος ο θαλάσσιος (σκουλήκι των φαράδων).

пёснопёвец, -вца α. (παλ.) φάλτης. || μτφ. ποιητής, υμνητής· τραγουδιστής.

пёснопёние, -я ουδ. (εκκλσ.) φαλμός. || (παλ.) ποίημα· ύμνος. || (παλ.) ποίηση, ποιητική δημιουργία· έργο ποιητικό.

пёснь, -и θ. 1 (παλ.) βλ. пёсня. 2 (φιλγ) ραφωδία· κεφάλαιο. || εκφρ. ~ пёсней άσμα ασμάτων (έργο μεγάλης σημασίας ή δημιουργικότητας).

пёсня, -и, γεν. πλθ. -сен, δοτ. -снѣм θ. 1 τραγούδι, άσμα· народныя пёсни λαϊκά τραγούδια· застольная ~ το τραγούδι της τάβλας ή βαγκικό τραγούδι. 2 μικρό ποίημα, τραγούδι. || (παλ.) ποίηση, ποιητική δημιουργία (ή έργο). 3 μουσικό ενόργανο άσμα· без слов τραγούδι χωρίς λόγια. || εκφρ. старая (старá) ~ παλαιό τραγούδι ή παραμύθι (πασίγνωστο, πάγκοινο)· тянуть (петь) одну и ту же ~ю επαναλαβαίνω (κοπανώ) τα ίδια και τά ίδια· ~ спёта βλ. στη λ. пёсенка.

пёсо βλ. пёзо.

пёсок, -скá (-скý) α. 1 άμμος· жёлтый ~ κίτρινος άμμος· мелкий ~ λεπτόκοκκος (φιλός) άμμος· крупный ~ χοντρόκοκκος (χοντρός) άμμος· морской ~ θαλασσινός άμμος· речной ~ ποταμίσιος άμμος· збýчие ~й άμμος που ρέει· формовочный άμμος χυτηρίου. 2 ~й, -обв αμμότοπος, αμμώδεις εκτάσεις. 3 ζάχαρη φιλή. || εκφρ. сахарный ~ ζάχαρη φιλή· ~ сыплется с когё ή из когё είναι υπέργηρος, γεροκουσάλο, μπαμπόγερος· как ~ морской ή как (что) ~скý морского σαν τον άμμο της θάλασσας (άπειρος, απειράριθμος)· строить на ~ё χτίζω στον άμμο (επισφαλώς).

пёсочек, -чка (-чку) α. αμμούλης.

пёсочник¹, -а α. είδος κολυρίονα (σκολοπακίδας).

пёсочник², -а α. βλ. пёсочница (2 σημ.).

пёсочница, -и θ. 1 αμμοθήκη, αμμοδοχείο. 2 αμμοδόχη (για να παίζουν τα παιδάκια). || αμμοδόχη των τρένων.

пёсочный επ. αμμώδης· αμμοδερός· ~ ящик αμμοδόχη· -ая пыль αμμόσκονη. || αμμόχρωμος,

σταχτής. || σπυρωτός, κοκινώδης. || **εκφρ.** -не часѣ αμμόμετρο, αμμορολόγι, αμμωτό - камѣш αμμουδόχορτο, αμμόχορτο.

***пессимизм**, -а α. απαισιοδοξία, πεσιμισμός.

пессимист, -а α., -ка, -и θ. απαισιόδοξος, -η, πεσιμιστής.

пессимистический επ. απαισιόδοξος, πεσιμιστικός.

пессимистичность, -и θ. απαισιοδοξία, ο απαισιόδοξος χαρακτήρας - φιλοσοφία ο απαισιόδοξος χαρακτήρας της φιλοσοφίας.

пессимистичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; βλ. **пессимистический**.

пест, -ѣ α. άξονας σφονδυλωτός· κόπανος· το γουδοχέρι, ύπερος.

пестик, -а α. 1 μικρός κόπανος (ύπερος). 2 ο ύπερος των λουλουδιών.

пестиковый επ. του ύπερου των λουλουδιών.

пестичный επ. 1 βλ. **пестиковый**. 2 που έχει ύπερο.

пестовать, -тую, -туешь ρ.δ.μ. (παλ.) ανατρέφω, μεγαλώνω φιλόστοργα· περιποιούμαι, μεριμνώ, φροντίζω. || -ся ανατρέφομαι, μεγαλώνω φιλόστοργα κλπ. ρ. ενεργ. φ.

пестреть, -ѣет ρ.δ. παρδαλίζω, ποικίλλω. || γίνομαι παρδαλός. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

пестрить, -рит ρ.δ. (κυρξ. κ. μτφ.) ποικίλλω· -бумагу красками χρωματίζω το χαρτί με διάφορα χρώματα· -речь ποικίλλω (ομορφαίνω) το λόγο (ομιλία). || (απρόσ.) παρδαλίζω, ποικίλλω· в глазах -λο τα μάτια παρδαλίζαν.

пестрокрылки, -лок πλθ. (ενκ. -лка, -и θ.) τα λεπιδόπτερα.

пестрокрылый επ. λεπιδόπτερος.

пестротѣ, -ѣ θ. ποικιλλοχρωμία· -ткани η ποικιλλοχρωμία του υφάσματος.

пестротканый π. ποικιλτός, ποικιλένος.

пеструшка, -и θ. (διακν.) βλ. **форель**.

пестрый επ., βρ: **пестр**, **пестра**, **пестро**. 1 ποικιλλόχρωμος, παρδαλός· ποικιλλοβαφής. 2 μτφ. ανομοιομορφος, ανομοιοειδής, ανομοιογενής· παντοειδής· ποικιλλόμορφος, ποικιλλόσχημος, πολυποικίλλος.

пестрядёвый επ. διμιτένιος, απο δίμιτο (ύφασμα).

пестрядина, -и θ. βλ. **пестрядь**.

пестрядинный επ. βλ. **пестрядёвый**.

пестрядь, -и θ. δίμιτο (ύφασμα).

пестряки, -ѣ πλθ. (ενκ. **пестряк**, -ѣ α.) είδος κανθάρων με ποικιλλόχρωμα έλυτρα.

пестрянки, -нок πλθ. (ενκ. **пестрянка**, -и θ.) πεταλούδες ποικιλλόχρωμες.

пестун, -ѣ α., -ья, -и θ. 1 (παλ.) φιλόστοργος ανατροφέας (παιδαγωγός). 2 (διακν.) αρκουδάκι (πάνω απο ένα χρόνο).

пестуны, -и πλθ. (ενκ. **пестун**, -и θ.) αρκουδάκια (πάνω απο ένα χρόνο).

пестуны, -и πλθ. (ενκ. **пестун**, -и θ.) αρκουδάκια (πάνω απο ένα χρόνο).

песчѣный επ. της πολικής αλεπούς. || -аπο γούνα πολικής αλεπούς.

песчаник¹, -а α. αμμίτης, αμμόλιθος, αμμόπετρα.

песчаник², -а α. 1 βλ. **песчанка** (2 σημ.). 2 αρκτόμυς κίτρινόχρωμος.

песчанниковый επ. του αμμίτη, αμμολιθικός.

песчанка, -и θ. 1 γένος τρωκτικών μαστοφόρων. 2 είδος κολερύονα. 3 αμμοδιαίτη φάρμακο. 4 αμμόχορτο, αμμουδόχορτο.

песчаный επ. αμμώδης, αμμουδερός, αμμοσκεπής· -ое дно αμμώδης πυθμένας· -ая дорожка αμμώδης δρομάκος· -холм αμμόλοφος.

песчанка, -и θ. κόκκος άμμου.

***пестарда**, -н θ. 1 (παλ.) βλήμα εκρηκτικό. 2 πυροκρόταλο. πυροτέχνημα.

пéтел, -а α. (παλ.) πετεινός, κόκορας.

пéтелька, -и θ. θηλίτσα.

пéтельный επ. της θηλιάς, της κουμπότρουπας. || για θηλιές, για κουμπότρουπες.

***пегимéтр**, -а α. νεολαίος κομψεύόμενος.

***пегит**, -а α. (τυπгр.) μικρά στοιχεία (των 7 στιγμών).

пегичиѣнный επ. της αίτησης ή αναφοράς.

***пегичия**, -и θ. αίτηση ή αναφορά (προς ανώτερα όργανα εξουσίας)· **подать** -ю, **обращаться** с -ей υποβάλλω αίτηση.

пеглистый επ., βρ: -лист, -а, -ο ελικοειδής, σπειροειδής· οφιοειδής.

пеглица, -и θ. 1 θηλιά, κουμπότρουπα, κομβιοδόχη, μπουτονιέρα. 2 σειρήτι έγχρωμο.

пегличка, -и θ. θηλίτσα, μικρή κουμπότρουπα.

пéтля, -и, γεν. πλθ. -тель, δοτ. -тлям θ. 1 θηλιά· **дѣлать** -ю φτιάχνω θηλιά· **затянуть** -ю τραβώ (σφίγγω) τη θηλιά. || αδιέξοδο χάμος, καταστροφή. || θηλιά πλεκτού. 2 κυκλοτερής κίνηση, οχτάρι. 3 κουμπότρουπα. 4 ρεζές, στρόφιγγα, στροφάας. || **εκφρ.** - **затягивается** (сжимается) σφίγγει η θηλιά· (σφίγγουν τα πράγματα (ζορίζονται), χειροτερεύει η κατάσταση· **влéзть** (попáсть) в -ю; **очутиться** (оказáться) в -е βρίσκομαι σε δύσκολη κατάσταση ή σε αδιέξοδο· **надéть** (накнѣнуть) -ю на себя ρίχνω θηλιά στον εαυτό μου, τά 'θελα και τά 'παθα.

пеглять, -ѣю, -ѣешь ρ.δ. 1 βαδίζω τρικλίζοντας, διαγράφω οχτάρια, παραπαίω. 2 μτφ. μιλώ με περιστροφές.

пегрографический επ. πετρογραφικός.

***пегрография**, -и θ. πετρογραφία.

пегрологический επ. πετρολογικός.

***пегрология**, -и θ. πετρολογία.

пегрушечник, -а α. (παλ.) φασουλής· ηθοποιός κουνιοθέατρου. || λαϊκό κουνιοθέατρο.

пегрушечный¹ επ. του φασουλή· του κουνιο-

пегрушечный² επ. του φασουλή· του κουνιο-

пегрушечный³ επ. του φασουλή· του κουνιο-

пегрушечный⁴ επ. του φασουλή· του κουνιο-

θέατρον.

петрушечный¹ επ. του πετροσέλινου, του μαΐντανού.

петрушка¹, -и θ. πετροσέλινο, μαΐντανό.

петрушка², -и 1 α. φαουλής. 2 θέατρο ανδρικήλων (κουκλοθέατρο). 3 μτφ. (απλ.) κάτι το παράξενο, κουτό· πειραχτήρι, σκάνταλο ***петуния** κ. **пету́ния**, -и θ. γεν. πλθ. -ий, δοτ. -ням πετούνια (φυτό διακοσμητικό).

петух, -ά α. πετεινός, κόκορας. || το αρσενικό μερικών ορνιθοειδών. 2 μτφ. καυγατζής, παλικαράς, νταής. 3 το λάλημα των κοκοριών (αργά τη νύχτα ή πολύ πρωί)· **сидеть до -ов** κάθομαι ώσπου να λαλήσουν τα κοκόρια· **проговорить до вторых -ов** κουβεντιάζω ώσπου να λαλήσουν τα κοκόρια δεύτερη φορά (ως πολύ πρωί)· **первые -и** πρώτο λάλημα των κοκοριών· **вторые -и** το δεύτερο (πρωινό) λάλημα των κοκοριών· **вставать с -ами** σηκώνομαι πολύ πρωί (με το λάλημα των κοκοριών). || **εκφρ.** **пустить (красного)** -ά πυρπολώ· **пустить -ά** κάνω φάλτσο (λαρυγγισμό) κατά την υψιφωνία, φάλτσαρώ.

петуший, -ья, -ье επ. του κόκορα, του πετεινού· ~ **хвост** η ουρά του κόκορα· ~ **гребень** το λειρί του κόκορα· ~ **крик** αλεκτροφωνία· ~ **бой** τσάκωμα των κοκοριών, αλεκτρομαχία.

петушиный επ. 1 βλ. **петуший**. 2 μτφ. καβγατζής, -ήδικος. 3 σπασμένος (για λαρυγγισμό).

петушиться, -шусь, -шусь р.δ. κορορεύομαι, κάνω τον κόκορα, τον παλικαρά.

петушок, -шка α. κοκοράκι, πετεινάρι. || **εκφρ.** -ком επίρ. α) παραπίσω και δειλά (για κίνηση, βάδισμα). β) περήφανος, κορδωμένος, προκλητικός, ξυπασμένος.

пёный παθ. μτφ. παρλθ. χρ., βρ: **пет**, -а, -ο του ρ. **петь**. || **εκφρ.** ~ **дурák** βλάκας με περικεφαλαία, κουτεντές.

петь, **поёт**, **поёшь** ρ.δ. 1 τραγουδώ· φάλλω, άδω· ~ **вполголоса** σιγοτραγουδώ. 2 παίζω, ηχώ· **виолончель поёт** το βιολοντσέλο παίζει. 3 λαλώ· **петух поёт** ο κόκορας λαλεί. || κεληδών· **жаворонки -ли** οι κορυδαλοί κεληδούσαν. 4 υμνώ, δοξάζω, υμνωδώ, εγκωμιάζω. 5 (απλ.) επαναλαμβάνω (κοπανώ) τα ίδια και τα ίδια. || -ся έχω διάθεση για τραγούδι. || τραγουδιέμαι.

пехота, -и θ. (στρατ.) το πεζικό· **служить в пехоте** υπηρετώ στο πεζικό. || οι πεζικάριοι, η πεζούρα.

пехотинец, -нца α. πεζός (στρατιώτης), πεζικάρης, -ριος· **морской** - πεζοναύτης.

пехотный επ. πεζικός, του πεζικού· ~ **полк** συνταγμα πεζικού· ~ **офицер** αξιωματικός πε-

ζικού· -ое **обmundлирование** ιματισμός πεζικού.

пехтура, -и θ. (απλ.) πεζικαρία, φανταρία.

пехтурой επίρ. (απλ.) πεζός, με τα πόδια.

печалить ρ.δ.μ. θλίβω, λυπό, στενοχωρώ.

|| -ся 1 θλίβομαι, λυπούμαι, στενοχωρούμαι.

2 φροντίζω, μεριμνώ, κοιτάζω, νοιάζομαι.

печаловаться ρ.δ. βλ. **печалиться**.

печаль, -и θ. θλίψη, λύπη· στενοχώρια. || φροντίδα· ανησυχία· σκοτούρα· **не моя** ~ δε μ' ενδιαφέρει, δεν έχω καμιά σκοτούρα γι' αυτό· **мне какъя** ~ ή за что ~ γιατί να στενοχωρηθώ, τι με νοιάζει.

печальный, -а α., -ца, -и θ. (παλ.) φιλεύσπλαχνος, οικτίρμονας, πονόφυχος, ψυχιμάρης.

печальный επ. 1 θλιμμένος, λυπημένος· πικραμένος· **очень** ~ περίλυπος. 2 λυπηρός, θλιβερός, λυπητερός· οδυνηρός, αλγηνός. 3 αξιολύπητος, οικτρός.

печатание, -я ουδ. (εκ)τύπωση, -ωμα.

печатать ρ.δ. 1 (εκ)τυπώνω· ~ **газетн** τυπώνω εφημερίδες· **вновь** ~ ξανατυπώνω· ~ **на литографии** λιθογραφώ· ~ **на машинке** δακτυλογραφώ. || δημοσιεύω στον τύπο. 2 βγάζω φωτογραφίες στο χαρτί. 3 (παλ.) σφραγίζω, βάζω σφραγίδα. || **εκφρ.** ~ **шаг** βηματίζω, βαδίζω σταθερά, προχωρώ βάδην. || -ся (εκ)τυπώνομαι. || δημοσιεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

печатка, -и θ. 1 σφραγίδα. 2 τεμάχιο, κομμάτι· καλούπι· ~ **мъла** ένα καλούπι σαπούνι.

печатник, -а α. τυπογράφος, τυπωτής.

печатно επίρ. στον τύπο, δια του τύπου.

печатный επ. 1 τυπογραφικός· ~ **станок** μηχανή εκτύπωσης ή τυπογραφική· πιεστήριο, πρέσα. 2 έντυπος, τυπωμένος· **-ая книга** έντυπο (τυπωμένο) βιβλίο. || ως ουσ. -ое το έντυπο. 3 δημοσιευμένος (στον τύπο). 4 του τύπου· **-не буквы** γράμματα του τύπου. 5 σφραγισμένος, ανάγλυφος. || **εκφρ.** ~ **лист** τυπογραφικό φύλλο· -ое **слово** το δημοσίευμα· -ое **дело** τυπογραφική τέχνη.

печатня, -и θ. (παλ.) τυπογραφείο.

печаточный επ. σφραγισμένος· ανάγλυφος.

печатъ, -и θ. 1 σφραγίδα, βούλα· **στάμπα**· **стáвить** ~ βάζω σφραγίδα, σφραγίζω. 2 μτφ. αποτύπωμα· ίχνος· σημάδι· ~ **время** σημάδι των καιρών. 3 εκτύπωση· **книга ещё в -и** το βιβλίο είναι ακόμα υπο εκτύπωση. 4 ο τύπος· **работники -и** οι τυπογράφοι· **инострáнная** ~ ο ξένος τύπος· **внóступитъ в -и** δημοσιεύω στον τύπο. 5 τα τυπογραφικά γράμματα· **книга крупнои -и** βιβλίο με μεγάλα γράμματα. || **εκφρ.** ~ **молчáния** (безмóлвия) σφράγισμα ή βούλωμα του στόματος (απαγόρευση σε κάποιον να μιλά)· **в -и** στον τύπο· **вйтти из -и**, **появйтсья в -и** βγαίνω, εμφανίζομαι στον τύπο (δημοσιεύο-

μαι στον τύπο).

пéчево, -а ουδ. (απλ.) το ψημένο (κυρίως για ψωμί, μπισκότα).

печенéги, -ов πλθ. (ενκ. печенéг, -а α.) Πετσενέγοι ή Πατσινάκες.

печенéжский επ. πετσενέγιμος.

печéние, -я ουδ. 1 φήση, φήσιμο. 2 συνήθως -ве α) φητό. β) μπισκότο.

печéнка, -и θ. συκώτι, συκωτάκι (κυρίως ζώων). || εντόσθια. || εκφρ. ВСÉМИ -АМИ πάρα πολύ, σε μεγάλο βαθμό. СИДÉТЬ В -АХ У КОГÓ (απλ.) ενοχλώ· δυσαρεστώ, στενοχωρώ· πρήζω το συκώτι.

печéнный παθ. μτχ. παρθ. χρ. του ρ. печь.

печéночник, -а α. βρυόφυτο το ηπατικό.

печéночница, -и θ. βρυόφυτα ηπατικά.

печéночный¹ επ. ηπατικός, του συκωτιού· -не клéтки τα ηπατικά κύτταρα· -бóльнóй ηπατικός, άρρωστος απο το συκώτι. || απο ή με συκώτι· -паштéт πλακούντιο απο συκώτι.

печéночный² επ. του ηπατικού βρυόφυτου.

печéный επ. φητός, ψημένος· -картóфель ψημένες πατάτες· -не я́йца ψημένα αυγά.

печéнь, -и θ. συκώτι, ήπαρ.

печéнье βλ. печéние.

печерéйца, -и θ. αγαρινό το κοινό (είδος μανιταριού).

пéчка, -и θ. θερμάστρα, σόμπα. || εκφρ. танцeвáть от -и φτου κι απο την αρχή.

печник, -á α. επιδιορθωτής θερμαστών ή φούρνων.

печнóй επ. της θερμάστρας ή του φούρνου· -áя трубá καπναγωγός· καπνοδόχη· -áя сáжа η καπνιά της θερμάστρας· -óе оτoплéние θέρμανση με θερμάστρα.

печýрка, -и θ. 1 μαγκάλι, πύραυνο. 2 (διαρκ.) τεχνητό κοίλωμα στον τοίχο (που είναι η θερμάστρα).

печь¹, пекý, печéшь, пекýт, παρθ. χρ. пек, пеклá, -лó, παθ. μτχ. παρθ. χρ. печéнный, βρ: -чéн, -чeнá, -чeнó ρ.δ. 1 φήνω· -хлéб φήνω ψωμί. 2 καίω πολύ· сóлнце печéт ο ήλιος φήνει. || (αпрóс.) καίω. || -ся φήνομαι· пирóг печéтся η πίτα φήνεται. || θερμαίνομαι, ζεσταίνομαι πολύ· καίγομαι· пекýсь на сóлнце καίγομαι στον ήλιο.

печь², -и θ. θερμάστρα, σόμπα· голлáндская - ολλανδική θερμάστρα· рýсская - ρωσική θερμάστρα· электрiческая - ηλεκτρική θερμάστρα· топiть - ανάβω τη θερμάστρα. || κάμιнос μεταλλουργική, φούρνος· электрiческая - ηλεκτρική κάμιнос· кузнéчная - κάμινοι του σιδηρουργού· плавiльная - κάμιнос τήξης ή χώνευσης· обжигáтельная - κάμιнос ανόπτησης ή αποσκλήρυνσης.

печýсь, пекýсь, печéшься, пекýтся, παρθ.

χρ. пéкся, пеклáсь, -лóсь ρ.δ. μεριμνώ, φροντίζω, νοιάζομαι.

пешeдрáлом επίρ. (απλ.) ποδαρόδρομο, πεζός.

пешехóд, -а α. πεζοπόρος, πεζοδρόμος, δρομοκόπος.

пешехóдный επ. πεζοπορικός, πεζοδρομικός, πεζός.

пешéчком κ. **пешóчком** επίρ. πεζά, πεζός, με τα πόδια, ποδαρόδρομο.

пéчный επ. του πιονιού.

пéший, -ая -ее επ., βρ: пeш, -а, -е (παλ.) πεζός· -вeрнýться - επιστρέφω πεζός. || ουσ. πεζοπόρος.

пéшка, -и θ. 1 πιόνι (σκακιού). 2 πεσσός. 3 μτφ. άβουλο ον, παιγνίδι, έρμαιο, ετεροκίνητο, πιόνι.

пешкóм επίρ. πεζά, πεζοπορικά, ποδαρόδρομο, με τα πόδια.

пешнá, -я, πλθ. пéшни, -шен, -шням θ. βαρύς λαστός (με ξύλινη λαβή για σπάσιμο του πάγου).

пешóчком επίρ. βλ. пешéчком.

пещéра, -и θ. σπηλιά, σπήλαιο· τρύπα· áντρο.

пещерiстýй επ., βρ: -рист, -а, -о τρυπητός, διάτρητος· φέρων κενά· -ая ткáнь τρυπητό ύφασμα.

пещерник, -а α. σπηλαιώτης, σπηλαιόβιος.

пещерный επ. της σπηλιάς. || σπηλαιόβιος. || σπηλαιώδης.

пéщур, -а α. (διαρκ.) καλαθάκι (απο δεντρόφλουδες).

Πи ουδ. áκλ. πι (απο το ελληνικό γράμμα Π. (μαθ.) που παρασταίνεται διεθνώς ο λόγος της περιφέρειας του κύκλου προς τη διάμετρο αυτού.

***пивá**, -и θ. είδος τσάσκας.

пiанiзм, -а α. κλειδοκυμβαλισμός.

***пiанiно** ουδ. áκλ. κλειδοκύμβαλο, πιάνο.

пiанiссiмо 1 επίρ. πιανίσσιμο. 2 ουδ. áκλ. μέρος μουσ. έργου εκτελούμενο πιανίσσιμα.

пiанiст, -а α., -ка, -и θ. κλειδοκυμβαλιστής, -ίστρια, πιανίστας, -ίστρια.

пiанистiческий επ. του κλειδοκύμβαλου, του πιάνου· -ая шкóла σχολή πιάνου.

***пiáно** (μουσ.) 1 επίρ. πιάνο, σιγά και γλυκά.

***пiанóла**, -и θ. πιανόλα, αυτόματο ή μηχανικό κλειδοκύμβαλο.

***пiáстр**, -а α. πιάστρα (νόμισμα μερικών χωρών).

пивáть, пивáл, -ла, -ло ρ.δ. βλ. пить.

пивнóй επ. του ζύθου, της μπίρας· -завóд ζυθοποιείο· -áя пéна αφρή μπίρας· -áя крýжка ποτήρι μπίρας· -ларéк ζυθοπωλείο, πι-

ραρία. || ουσ. -άη θ. ζυθοπωλείο, μπιραρία.

пивнушка, -и θ. (απλ.) ζυθοπωλείο, μπιραρία.

πίβο, -α ουδ. ζύθος, μπίρα.

пиво́вар, -а α., -ка, -и θ. ζυθοποιός.

пиво́варение, -я ουδ. ζυθοποιΐα.

пиво́варенный επ. της ζυθοποιΐας· - завод εργοστάσιο ζυθοποιΐας, ζυθοποιείο.

пиво́варня, -и θ. ζυθοποιείο.

πίγαлица, -и θ. 1 σχοινίκλος, σχοινίονας ή σχοινοπούλι. 2 γυναίκα δυσειδής, κοντή και αδύνατη· τσιμούχα.

***пуга́я**, -я α. άνθρωπος πυγμαίος. || μτφ. άνθρωπος ασήμαντος, τιποτένιος. || Πυγμαίοι, φυλή της Κεντρικής Αφρικής.

***пигме́нт**, -а α. χρωστική ουσία υπο το δέρμα.

пигме́нтация, -и θ. η χρώση των ιστών του ζωικού οργανισμού.

***пиджа́к**, -а α. σακκάκι.

пиджа́чный επ. του σακκακιού· -не пу́говицы κουμπιά σακκακιού· -ая па́ра σακκάκι και παντελόνι.

пиджа́чок, -чка α. μικρό σακκάκι.

***пие́лит**, -а α. (ιατρ.) πυελίτιδα.

***пие́мия**, -и θ. πυαιμία.

***пие́тэт**, -а α. (γραμ. λόγος) ευλάβεια, ευσέβεια.

***пие́тизм**, -а α. 1 ασκητισμός. 2 ευλάβεια, ευσέβεια, θεοσέβεια. || φυτοευλάβεια, ψεύτοευσέβεια, υποκρισία.

пие́тист, -а α. 1 οπαδός του ασκητισμού. 2 φυτοευλαβής, ψευτοευσεβής.

***πιζάμα**, -и θ. πιζάμα.

πιζάμный επ. της πιζάμας· -не о́рѣки το παντελόνι της πιζάμας.

πίμα, -и θ. τανάκητο, αθανασία (επιστ.), βάρσαμος, καρυφύλλι (φυτό) λκ.

***πιμόν**, -а α. βλ. фронт.

***πιίτ**, -а α., **πιίта**, -и θ. (παλ.) ποιητής, -ήτρια.

πιίтика, -и θ. (παλ.) η ποιητική.

πιίтѣский επ. (παλ.) ποιητικός.

***πικ**, -а α. κορυφή βουνού αιχμηρή. || ανώτερο σημείο ανύψωσης, ανόδου. || εκφρ. часѣ - ώρες (στιγμές) φούριας, το φόρτε.

***πίκα**¹, -и θ. λόγχη· το δόρυ· прои́зѣтъ -ой λογιχίζω. || εκφρ. в -у (сдѣлать что) κάνω κάτι για να πικάρω, να ερεθίσω, να πεισματώσω, να γινατέψω.

***πίκα**², -и, πλθ. **πίκι**, **πικ** θ. η πίκα, μπαστούνι της τράπουλας.

***πικαδόρ**, -а α. ιππέας ταυρομάχος.

πικάνтность, -и θ. ερεθιστικότητα των οργάνων της γεύσης.

* **πικάνтный** επ. πικάντικος, ερεθιστικός. ||

μτφ. κεντών (το ενδιαφέρον, την περιέργεια). || απρεπής, ανάρμοστος. || δελεαστικός.

***πικάп**, -а α. ημιφορτηγάκι (αυτοκίνητο).

πίкать ρ.δ. (απλ.) βλ. **пи́кать** (1σημ.).

***πικέ**¹ ουδ. άκλ. 1 πικές (ύφασμα). 2 απο πικέ.

***πικέ**² ουδ. άκλ. κάθετη εφόρμηση αεροπλάνου ή βύθιση.

πικέ́ный επ. του πικέ ή απο πικέ (ύφασμα).

***πικέτ**¹, -а α. στρατιωτικό τμήμα (απόσπασμα). || φρουρά απο απεργούς κατα των απεργοσπαστών.

***πικέτ**², -а α. 1 πάσσαλος χάραξης, δείχτης. 2 σιδηροδρομική μονάδα μήκους εκατό μέτρων.

***πικέτ**³, -а α. πικέτο, είδος χαρτοπαίγγιου.

πικέтаж, -а α. μπήξιμο πασσάλων, πασσάλωση.

πικέтажный επ. της πασσάλωσης.

πικέтирование, -я ουδ. βλ. **πικέ**².

πικέтировать, -руж, -руешь ρ.δ.μ. φρουρώ, φυλάσσω.

πικέ́тный επ. του πάσσαλου.

πικέ́тчик, -а α., -ца, -и θ. φρουρός, μέλος φρουράς.

πικί́рование, -я ουδ. κάθετη εφόρμηση αεροπλάνου, βύθιση.

πικирова́ние, -я ουδ. άνοιγμα οπών με πασσάλους για μεταφύτευση.

πικί́ровать, -руж, -руешь ρ.δ.κ.σ. (αερπ.) εφορμώ κάθετα, βυθίζομαι.

πικирова́ть, -руж, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. ανοίγω οπές με πάσσαλο για μεταφύτευση.

***πικί́роваться** ρ.δ. αλληλοπειράζομαι.

πικирова́кя¹, -и θ. βλ. **πικирова́ние**.

πικирова́кя², -и θ. αλληλοπειράγμα.

πικирова́щик, -а α. βομβαρδιστικό κάθετης εφόρμησης.

πικирова́щий μτχ. ενστ. του ρ. **πικί́ровать**: -бомбарди́рова́щик βομβαρδιστικό κάθετης εφόρμησης.

***πίκολο** ουδ. άκλ. (μουσ.) πίκολο· **φλέјта** - μικρό φλάουτο.

***πικνίк**, -а α. το πικ-νικ.

***πικνόμετρ**, -а α. πυκνόμετρο.

πίкнуть ρ.σ. βλ. **πίкать**. || αντιλέγω, αντιμιλώ, αντιγινωμώ.

πίковный επ. 1 της πίκας, του μπαστουιού· -ая да́ма η ντάμα μπαστούνι. 2 δύσάρεστος, δύσκολος· **μπελαλίδικος**· -ое положение δύσκολη κατάσταση. || εκφρ. оста́тѣся (ока́заться) при -ом интере́се την παθαίνω, αποτυχαίνω, μένω με τίποτε.

***πικρίновыј** επ.: -ая кисло́та **πικρικό οξύ** ή μελανίτιδα ή μελινίτιδα.

πικтогра́μμα, -и θ. πικτόγραμμα.

πικтогра́фический επ. πικτογραφικός.

***πικτοгра́фия**, -и θ. πικτογραφία.

***πίκυλι**, -ει πλθ. είδος καρκεύματος, το τουρσί.

πίλά, -ή, πλθ. **πίлы** θ. 1 **πριόνι**: **ручная** ~ χειροπρίοιο· **механическая** ~ μηχανοκίνητο πριόνι· ~ **по металлу** σιδηροπρίοιο· ~ **по дереву** ξυλοπρίοιο· ~ **поперечная** πριόνι για εγκάρσιες τομές· **ленточная** ~ πριόνι ατέρμονο, πριονοκορδέλλα· **круглая** **πίλά** κυκλικό πριόνι. 2 (απλ.) άνθρωπος ενοχλητικός, μελαλής· σταυρωτής.

***πιδάβ**, -α α. βλ. **плов**.

πίλά-ρίβσ, **πίлы-ρίбы**, πλθ. **πίлы-ρίбы** θ. πρίστης (ψάρι).

πίλέние, -я ουδ. πριόνιση, -σμα.

πίλέнный επ. πριονισμένος· πριονοκομμένος· ~ **не дрова** πριονοκομμένα καυσόξυλα· ~ **сахар** ζάχαρη σε τετραγωνίδια.

πίλιγρίμ, -α α., -ка, -и θ. προσκυνητής, -ήτρια, πελεγρίνος, -α, χατζής.

πίλιγρίмский επ. προσκυνητικός, του προσκυνητή, πελεγρίνιος· ~ **ая одѣжда** ενδυμασία προσκυνητή.

πίλικанье, -я ουδ. γρυτσανίσμα, άτεχνο παίξιμο σε βιολί ή σε φουσαρμόνικα.

πίλικать ρ.δ. γρυτσανίζω, παίζω άτεχνα σε βιολί ή σε φουσαρμόνοκα.

πίλικнуть ρ.σ. βλ. **πίλικать**.

πίλιльщики, -ов πλθ. (ενκ. -иш, -а α.) γένος υμενόπτερων εντόμων.

πίλιть, **πίлю**, **πίлишь**, **πιχ.** ενστ. **πίлищий**, παθ. **πιχ.** παρλθ. χρ. **πίленный**, βρ: ~ **лен**, -а, -ο ρ.δ. 1 πριονίζω· ~ **дрѣвна** πριονίζω κορμούς δέντρων. || **πιφ.** ενοχλώ, κολλώ άσχημα, γίνομαι κουνούπι, τσιμπούρι. 2 παίζω το βιολί, τραβώ δοξάρι. || γρυτσανίζω (για έντομα). 3 λειαίνω· ~ **напильником** λιμαρίζω. || ~ **ся** 1 πριονίζομαι. || λειαινόμαι.

πίлка! ~и θ. πριόνιση, -σμα.

πίлка? ~и θ. 1 πριονάκι. 2 ρινάκι για τα νύχια.

***πίллерс**, -а α. στύλος υποβαστάζων το κατάστρωμα.

πίλόвочник, -а α. (αθρσ.) κορμοί δέντρων για πριόνιση.

πίλόвочный επ. για πριόνιση· ~ **лес** ξυλεία για πριόνιση.

πίломатериалы, -ов (ενκ. -άλ, -а α.) ξυλεία πριονισμένη (σανίδες, καθρόνια κλπ.).

***πίλόны**, -ов πλθ. (ενκ. **πυλώνας**, **κολόνες** (που υποβαστάζουν αφίδες θόλους).

πίлообразный επ. βρ: ~ **зен**, ~ **зна**, ~ **зно** πριονοειδής· οδοντωτός.

πίлорама, -и θ. πριονιστήριο· καταρράκτης.

***πίлoт**, -а α. αεροπόρος, πιλότος.

***πίлoтáж**, -а α. πιλοτάρισμα· **групповой** ~ ομαδικό πιλοτάρισμα· **высший** ~ ακροβασία.

πίлoтíрование, -я ουδ. βλ. **πίлoтáж**.

***πίлoтíровать**, -рую, -руешь ρ.δ.μ. πιλοτάρω.

πίлoтka, -и θ. το δίκιοχο.

πίлoтский επ. του πιλότου· ~ **костým** το κοστούμι του πιλότου.

πίль επιφ. (κυνηγ.) **пáρ'** το, **πιάс'** το, (παρότρυνση στο σκυλί).

πίльный επ. πριονιστικός, του πριονίσματος.

πίльщик, -а α. πριονιστής.

***πίлoтля**, -и θ. καταπότιο, χάπι, δισκίο, κουφέτο· ~и от **кашля** χάπια για το βήχα. || **εμφρ.** **Гoрькая** ~ πικρό χάπι (βαθιά δυσарέσκεια καρδιακόρισμα)· **поднести** (**предподнести**, **отпустить**) ~ **ю** πικραίνω, πικροκαρδίζω, φαρμακώνω, καταστενοχωρώ, καταδυσарεστώ· (**пo**)**золотить** ~ **ю** χρυσώνω το χάπι (παρηγορώ, ανακουφίζω, εγκαρδιώνω)· **проглотить** ~ **ю** πίνω το χαπάκι (το πίνω με το ζουμί μου).

***πίлiстр** βλ. **πίлiσтра**.

πίлiσтра, -и θ. κ. **πίлiстр**, -а α. (αρχт.) η παραστάδα, το πιλάστρο.

πίμοка́т, -а α. κατασκευαστής γούνινων μπoτων· πιλητής.

πίмi, -óв πλθ. (ενκ. **ΠИМ**, -á α.) μπότες γούνινες. || μπότες απο μάλλινο πιλημα.

***πίнаκοτέка**, -и θ. (γραμ. λόγος)· πινακοθήκη.

πίна́ть ρ.δ.μ. (απλ.)· κλωτσώ· χτυπώ· ~ **ногáми** κλωτσώ, χτυπώ με τα πόδια· ~ **колéном** χτυπώ με το γόνα. || ~ **ся** 1 βλ. ρ. ενεργ. φ. 2 αλληλοχτυπιέμαι, αλληλοκλωτσίεμαι.

***πίнгвiн**, -а α. άλκα η άφτερη, πιγκουίνος.

***πίнг-пóнг**, -а α. **πιγκ-πογκ**, επιτραπέζιο τένις.

***πίни́я**, -и θ. η **πίτυς**, **πεύκη** η **ιταλική**, η **κουκουναριά**.

πίно́к, -и́кá α. χτύπημα· ~ **ногóй** κλωτσιά· ~ **колéном** γονατιά.

***πίнта**, -и θ. **πφούντι**, **πίντα**.

***πίнци́т**, -а α. **λαβίδα**, **τσιμπίδα**.

***πίнчер**, -а α. **ράτσα** σιύλου.

***πίон**, -а α. **παιωνία** (επιστ.), **πηγουνιά** (λκ.)

***πίонéр!** -а α. 1 **σκαπανέας**, **πρωτοπόρος**. 2 **στρατιώτης** του μηχανικού.

***πίонéр?** -а α. **πιονιέρος**, -а, **αετόπουλο**.

πίонéрвожáтный, -ого α., -ая, -ой θ. **καθοδηγητής**, -ήτρια τμήματος **πιονιέρων**.

πίонéрия, -и θ. (αθρσ.) οι **πιονιέροι**.

πίонéрка, -и θ. η **πιονιέρα**, **αετοπούλα**.

πίонéрный επ. (παλ.) των **σκαπανέων**· ~ **ая рóта** **λόχος** μηχανικού ή **σκαπανέων**.

πίонéрский επ. **πιονιέριος**, των **πιονέρων**· ~ **гáлстук** **πιονιέριχη** **γραβάτα**· ~ **слёт** **πιονιέριχη** **συγκέντρωση**· ~ **ая oрганизáция** **πιονιέρων**.

νιέρινη οργάνωση.

***πιоррея**, -и θ. πυόρροια.

***πιπέτκα**, -и θ. σταγονόμετρο.

пир, -а, προθ. ο πίρε, на **пирύ**, πλθ. -и α. γλέντι, γλεντοκόπι· ευωχία· συμπόσιο· χαροκόπι· ~ на весь мир (για κέρασμα) ό,τι θέλει η ψυχή σου, απ' όλα και άφθονα· ~ горой γλέντι τρικούβεργο· **свадебный** ~ το γλέντι του γάμου.

***πιραμίδα**, -и θ. πυραμίδα.

пирамидальный επ. πυραμιδοειδής· -ая **куча** πυραμιδοειδής σωρός.

пирамидка, -и θ. πυραμιδίτσα· πυραμίδα.

***πιραμιδόν**, -а α. η πυραμιδόνη (φάρμακο).

***πιράτ**, -а α. πειρατής, κουρσάρος.

пиратский επ. πειρατικός· -ое **судно** πειρατικό σκάφος· ~ **набег** πειρατική επιδρομή.

пиратство, -а ουδ. πειρατεία.

***πιρέθрум**, -а α. πύρεθρο (εντομοκτόνα σκόνη).

***πιρίτ**, -а α. πυρίτης (ορυκτό).

пиритовый επ. πυριτικός, του πυρίτη.

пирование, -я ουδ. βλ. **пир**.

пировать, -рүү, -рүешь ρ.δ. γλεντώ· γλεντοκόπω, χαροκοπώ· || εκφρ. ~ **пир** γλεντώ, γλεντοκόπω, χαροκοπώ.

пирог, -а α. πίτα· **мясной** ~ κρεατόπιτα· **рисовый** ~ ριζόπιτα· **сладкий** ~ γλυκό ταψιού· **медовый** ~ μελόπιτα· **яблочный** ~ μηλόπιτα· **ешь** ~ с грибами, а держи язык за зубами (παρμ.) άκου πολλά και λέγε λίγα ή των φρονιμών ολίγα· **печь** -и ψήνω πίτες· **отрезать ломоть** -ά κόβω ένα κομμάτι πίτα.

***πιρόγα**, -и θ. βάρκα στενόμακρη.

***πιρογάλλωνый** επ: -ая **кислотá** πυρογαλλικό οξύ.

***πιρογραβίρα**, -и θ. πυρογραφία.

пирожник, -а α. πλακουντοποιός· πλακουντοπώλης.

пирожное, -ого ουσ. ουδ. γλυκό ταψιού.

пирожный επ. της πίτας ή του πλακούντα.

пирожок, -жкá α. 1 πιτίτσα. 2 είδος τηγανίτας με παραγέμισμα.

***πιροксиλίν**, -а α. πυροξυλίνη, βαμβάκοπυρίτιδα.

пироксилиновый επ. πυροξυλινικός.

пирометр, -а α. πυρόμετρο.

***πιρομέτρία**, -и θ. πυρομετρία, -τρηση.

***πιρόπ**, -а α. το πυρωπό, πυρωπός λίθος.

пиротехник, -а α. πυροτέχνης, -νίτης, πυροτεχνουργός.

***πιροτέχνικα**, -и θ. η πυροτεχνική, η πυροτεχνουργία.

***πιρρίχый**, -я α. (φυλγ.) πυρρίχιος.

пиров, -а, -ο επ: -а **победа** η νίκη του Πύρρου (καταστροφική νίκη).

***πирс**, -а α. αποβάθρα, εξέδρα.

пирюшка, -и θ. γλεντάκι.

***πιруэт**, -а α. στροβιλιωτός χορευτής, πιρουέτα.

пиршественный επ. του γλεντιού κλπ. ουσ. βλ. **пиршество**.

пиршество, -а ουδ. γλέντι, γλεντοκόπημα, χαροκόπι, ξεφάντωμα· ευωχία.

писакá, -и α. κ. θ. 1 παλαμαράς, γραφιάς, μουτζουροχάρτης, κονδυλομήνος. 2 (παλ.) γραφέας (που γνωρίζει να γράφει).

писание, -я ουδ. 1 γραφή, γράψιμο. 2 το γραπτό. 3 η Αγία Γραφή (παλαιά και καινή). || εκφρ. **священное** ~ βλ. 3 σημ.

писанина, -и θ. (απλ.) το γραπτό (περιφρ.)

писанный επ. 1 (παλ.) χειρόγραφος. 2 στολιστός, -σμένος, διακοσμημένος. || εκφρ. ~ **красавец**, -ая **красавица** όμορφος, ~η σαν τη ζωγραφιά· **как (слобно) писанному** ομαλά· σφριγηλά· με πεποίθηση.

писарский κ. **писарский** επ. γραφικός, του γραφέα.

писарство, -а ουδ. η γραφοδουλειά.

писарь, -я, πλθ. -я α. 1 γραφέας, γραφιάς. 2 αντιγραφέας.

писатель, -я α. συγγραφέας, λογοτέχνης.

писательница, -и θ. η συγγραφέας, η λογοτέχνιδα.

писательский επ. συγγραμμικός, λογοτεχνικός, **писательство**, -а ουδ. η συγγραφή, συγγραφική ασχολία ή εργασία.

писать, **пишу**, **пишешь**, **мш.** ενστ. **писущий**, παθ. **мш.** παρθ. χρ. **писавший**, βρ: -сан, -а, -ο, **επρ.** **мш.** δεν έχει· ρ.δ.μ.κ. **ам.** 1 **γράφω** ~ **буквы** γράφω γράμματα· ~ **цифры** γράφω αριθμούς· ~ **неразборчиво** γράφω δυσανάγνωστα· ~ **мелом** γράφω με μελάνια· ~ **чернилами** γράφω με μελάνη· **перо** **не** -ет η πένα δε γράφει· ~ **заявление** γράφω αίτηση· ~ **под диктовку** γράφω καθ' υπαγόρευση. || συγγράφω· ~ **рассказы** γράφω διηγήματα. || συνθέτω· ~ **оперу** γράφω μελόδραμα. 2 **ανακοινώνω**, γνωστοποιώ **εγγράφως**· **газеты** ~γ' ο **вάρварствах** **окупантов** οι εφημερίδες γράφουν για τις βαρβαρότητες των κατακτητών. 3 **ζωγραφίζω**· ~ **картину** ζωγραφίζω πίνακα· ~ с **натюры** ζωγραφίζω εκ του φυσικού. || παρασταίνω. || εκφρ. ~ **вэнзеля (вавилонь)** παρισκιάω, τρικλίζω, τανταντεύομαι (για μεθυσμένο). || -ся γράφομαι.

писец, -сцá, α. 1 (παλ.) γραφέας, -φιάς· αντιγραφέας. || καταγραφέας· απογραφέας.

писк, -а α. τσίριγμα, πιτσιρίγμα, πίσιμα.

пискливость, -и θ. οξύτητα φωνής.

пискливый επ., βρ: -лйи, -а, -ο τσιριχτός, στριγγλός, οξύς (για φωνή). || στριγγλόφωνος.

ΠΙΣΚΛΙΒΥΪ επ. βλ. ΠΙΣΚΛΙΒΥΪ.
ΠΙΣΚНУТЬ ρ.σ. 1 βλ. ΠΙШАТЬ. 2 βλ. ΠΙКНУТЬ (2 σημ.).

ΠΙΣΚΟТНΪ, -Ϊ θ. το τσιριχτό.

ΠΙСКУН, -ά α., -НЯ, -И, γεν. πλθ. -НИИ, δοτ. -НЬЯМ θ. τσιριχτής, -τρια, στριγγλόφωνος, -η.

*ΠΙССУАР, -α α. ουροτήριο· ουροδοχείο.

*ΠΙΣΤΟΛΕΤ, -α α. πιστόλι. || εκφρ. --ПУЛЕМѢТ το ατομικό αυτόματο (όπλο).

ΠΙΣΤΟΛΕΤНΪ επ. του πιστολιού· ~οε ΔΥΛΟ η κάνη του πιστολιού.

*ΠΙΣΤΟЛЬ¹, -Я α. πιστόλα (παλαιό νόμισμα Ισπανίας, Γαλλίας).

*ΠΙΣΤΟЛЬ², -Я α. κ. -И θ. (παλ.) το πιστόλι.

*ΠΙΣΤОН, -α α. 1 έμβολο, πιστόνι. || εμπυρείο· στράκα, χάρτινο καφούλι παιδ. παγινιδιών. 2 επιστόμιο μουσικών οργάνων. 3 τρύπα (κουμπότρυπα) μεταλλική για κορδόνια.

ΠΙΣΤОННΪ επ. του εμβόλου κλπ. ουσ. || με καφούλι.

ΠΙСУЛЬКА, -И θ. σημειωματάκι, γραμματάκι.

ΠΙСЦОВЫΪ επ. γραφιάδικος, του γραφιά· του αντιγραφέα. || εκφρ. ~НЕ КНІГИ (παλ.) φορολογικά βιβλία ή κατάλογοι.

ΠΙСЧЕБУМАЖИНΪ επ. του χαρτιού γραφίματος· -Я ФАБРИКА φάμπρικα χαρτιού γραφίματος. || των γραφικών ειδών· -МАГАЗИΝ χαρτοπωλείο, μαγαζί γραφικών ειδών.

ΠΙСЧИЙ επ. γραφικός, της γραφής, του γραφίματος· -Я ДУМАГА χαρτί γραφίματος.

ΠΙСЫВАТЬ, ΠΙСЫВАЛ, -а, -ο ρ.δ. βλ. ΠИСАТЬ.

ΠΙСЬМЕНА, -МѢΝ κ. (παλ.) -МѢН, -МЕНАМ πλθ. τα σημεία γραφής, τα γράμματα.

ΠΙСЬМЕННОСТЬ, -И θ. η γραφή, το σύστημα των γραφικών σημείων· ВІЗАНТІЙСКАЯ - βυζαντινή γραφή.

ΠΙСЬМЕНО επір. γραπτώς, εγγράφως.

ΠΙСЬМЕННΪ επ. 1 γραφτός, -πτός, έγγραφος· ~οε донесѢніе έγγραφη αναφορά· -Я РАБОТА γραπτή εργασία· -Я РЕЧЬ γραπτός λόγος· ~οε обещаніе γραπτή υπόσχεση· ~οε доказательство γραπτή απόδειξη· ~не знакі γραπτά σημάδια (τα γράμματα). 2 της γραφής· για γράψιμο· ~не принадлежности τα είδη (χρειώδη) γραφής· ~ стол το γραφείο (τραπέζι)· ~ набор η καλαμαριά, το καλαμάρι. || εκφρ. В ~ОМ ВІДѢ εγγράφως, γραπτώς, γραφτά· ~ ЯЗЫК ο γραπτός λόγος.

ΠΙСЬМЕЦѢ, -ά ουδ. γραμματάκι.

ΠΙСЬМѢ, -ά, πλθ. ΠΙСЬМА, -СЕМ, -СЬМАМ ουδ. 1 γραφή, γράψιμο· ИСКУССТВО -ά η τέχνη της γραφής· различные способы -ά διάφοροι τρόποι γραφής· Готическое - γοτθική γραφή· арабское - αραβική γραφή. || γράμματα, χαρακτήρας· четкое - ευανάγνωστα (καθαρά) γράμμα-

τα· крупное - μεγάλα γράμματα· неразобрчивое - δυσανάγνωστα γράμματα. 2 επιστολή· закрытое - συστημένο γράμμα· закрытое ПИСЬМѢ κλειστό γράμμα· открытое - ανοιχτό γράμμα. || απόδειξη γραπτή· заемное - χρεωστική απόδειξη. 3 λογοτεχνικό στυλ (ύφος).

ΠΙСЬМѢВНИК, -а α. επιστολάριο.

ΠΙСЬМОВОДИТЕЛЬ, -Я α. (παλ.) διεκπεραιωτής επιστολών· γραμματικός.

ΠΙСЬМОВОДИТЕЛЬСТВО, -а ουδ. (απλ.) διεκπεραίωση αλληλογραφίας.

ΠΙСЬМОВОДСТВО, -а ουδ. (παλ.) βλ. ΠΙСЬМОВОДИТЕЛЬСТВО.

ΠΙСЬМОНОСЕЦ, -СЦА α. γραματοκομιστής, ταχυδρομικός διανομέας.

ΠΙТАНИЕ, -Я ουδ. 1 διατροφή, θρέψιμο· σίτηση. || (κυρλξ. κ. μτφ.) τροφοδότηση. 2 η τροφή· продукты -Я τα εώδιμα, τα φαγώσιμα· молочное - γαλακτοτροφία· овощное - λαχανοφαγία, φυτοφαγία, χορτοτροφία· мясное - κρεατοφαγία. 3 (τεχ.) τροφοδοσία (σε ενέργεια, ύλη, υλικό). || εκφρ. общественное - τα εστιατόρια.

ΠΙТАТЕЛЬ, -Я α. (τεχ.) τροφοδότης.

ΠΙТАТЕЛЬНОСТЬ, -И θ. θρεπτικότητα.

ΠΙТАТЕЛЬНΪ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛНА, -ЛНО; 1 (τεχ.) τροφοδοτικός. 2 θρεπτικός· ~не вещества θρεπτικές ουσίες. 3 χορταστικός, πλούσιος· - стол πλούσιο τραπέζι. || εκφρ. -Я среда (κυρλξ. κ. μτφ.) περιβάλλον ανάθρεψης.

ΠΙТАТЬ ρ.δ.μ. 1 τρέφω, διατηρώ, συντηρώ, ζω. || (παλ.) τροφοδοτώ, παρέχω τα προς του ζειν. 2 εφοδιάζω· - Город электричеством εφοδιάζω (τροφοδοτώ) την πόλη με ηλεκτρισμό. 3 μτφ. έχω, διατηρώ· ~ ненависть τρέφω μίσος· ~ надежду τρέφω ελπίδα· ~ отвращение (к кому) απεχθάνομαι (κάποιον)· αντιπαθώ. || -ся 1 τρέφομαι, θρέφομαι, συντηρούμαι, ζω. || σιτίζομαι. 2 τροφοδοτούμαι. 3 εφοδιάζομαι.

ΠΙТѢЙНΪ επ. της οιοπνευματοποσίας· - дом ταβέρνα, καπελιό· ρακοπωλείο· ουζερί.

*ΠΙТЕКАНТРОП, -а α. πιθηκάνθρωπος.

ΠΙТЕРСКИЙ επ. της Πετρούπολης· ~ие рабочее οι εργάτες της Πετρούπολης.

ΠΙТІЕ, -Ѣ, γεν. πλθ. -ИИ ουδ. (παλ.) το ποτιό, οιοποσία. || το ποτό.

ΠΙТѢЦ, -МЦА, -МИЦА, -И θ. αναθρεφτός, -ή· θρέμμα, ανάθρεμμα.

ΠΙТѢНИК, -а α. φυτώριο, φυτοκομείο· ζωοτροφείο, κτηνοτροφείο.

*ΠΙТѢН, -а α. πίθωνας (φίδι).

ΠΙТѸХ, -ά α. (παλ. κ. απλ.) μέγανος πιοτής, καταβόθρα, χωνεύτρα, ακρατοπότης.

ΠΙТЬ, ПЬЮ, ПЬѢШЬ, παρλθ. χρ. ПИЛ, ПИЛѢ, ПИЛО; (με το αρνητικό μόριο не) НЕ ПИЛ, НЕ

πιλά, **hé πιλο**, **hé πιλλι**; προστκ. **пей**, **παθ.** **μτχ.** **παρλθ.** **χρ.** **πίτιϋ**, **βρ:** **πιτ**, **πιτά**, **πίτο**; **ρ.δ.** 1 **πίνω** ~ **βόδω** **πίνω νερό** ~ **μολοκό** **πίνω γάλα** ~ **οπάτ** **ξαναπίνω** ~ **на здорóвье**... **πίνω στην υγεία**... || **μτφ.** **ρουφώ**, **τραβώ**. 2 **πίνω** **οινοπνευματώδη ποτά**; **μεθώ** **οη** **πβέτ** **αυτός πίνει**. || **εκφρ.** ~ **зάλпом** **πίνω μονορούφι**, **μονοκοπανιά**· **дать** ~ (απλ.) **α** **δίνω μάθημα**, **τιμωρώ**, **συγκυρίζω**, **περιποιούμαι (καλά)**; **β** **προξενώ ζημιά**, **βλάβη**· **пей да дело** (παρμ.) **πίνε**, **όμως να μή σε πίνει (να μη παραλογείς)**· **как** ~ **дать (дадут)** **σίγουρα**, **οπωσδήποτε**, **απαραίτητα**. || **-ся** 1 **πίνομαι**. 2 **επιθυμώ**, **θέλω να πιώ**.

πιτβέ, **-я** ουδ. **βλ.** **πιτιέ**.

πιτβέβóй επ. **πόσιμος**· **-бя вода** **πόσιμο νερό**· **-бя сода** **σόδα φαγητού**.

πιθαγορίзм, **-а** α. **πυθαγορισμός**.

πιθαγορέйский επ. **πυθαγορικός**, **-γόρειος**.

πιθαγορέйцы, **-ев** (ενκ. **-έец**, **-έица**) α. **πυθαγοριστές (μαθητές ή οπαδοί του Πυθαγόρα)**.

πιθαγόров, **-а**, **-ο** επ. **πυθαγορικός**, **πυθαγόρειος**· **-а теорéма** **πυθαγόρειο θεώρημα ή εκατόμβη**· **-н штáни** (αστεία) **το πυθαγόρειο θεώρημα (απο τη διάσταση των δυο σκελών του παντελονιού)**.

πιφический επ. **πυθικός**, **πύθιος**, **της Πυθίας**· **- бред** **πύθιο παραλήρημα**.

πιχάτ **ρ.δ.μ.** 1 **σπρώχνω**, **ωθώ**. 2 **χώνω**, **βάζω μέσα γρήγορα**. || **-ся** 1 **βλ.** **ρ.** **ενεργ.** **φ.** 2 **αλληλοσπρώχνομαι**. 3 **σπρώχνομαι**.

πιχανу́ть **ρ.σ.** **βλ.** **πιχάτ**.

***πιχта**, **-н** θ. **ερυθροελάτη**.

πιχтáрник, **-а** α. **δάσος απο ερυθροελάτες**.

πιχтáч, **-á** α. (διαλκτ.) **βλ.** **πιχтáрник**.

πιχтoвый επ. **της ερυθροελάτης**. || **απο** **ερυθροελάτη**.

πιщикáто κ. **πιщикáто** (μουσ.) **επίρ.** **με κρούση των δακτύλων**. || **δακτυλοπληξία**, **δακτυλονυξία**.

πιщкáть **ρ.δ.μ.** **παραταΐζω**· **παρατρέφω**. || **μτφ.** **υποχρεώνω**, **αναγκάζω**.

πιщýга, **-и** θ. **πουλάκι**.

πιщýжкa, **-и** θ. **βλ.** **πιщýга**.

πιщчикáто **βλ.** **πιщикáто**.

πιшущий επ. **απο** **μτχ.** **-ая машинка** **η γραφομηχανή**.

πιша, **-и** θ. 1 **τροφή**· **φαγητό**· **лéгкая** ~ **ελαφρά τροφή**· **приготóвить** **-у** **ετοιμάζω (μαγειρεύω)** **φαγητό**. 2 **μτφ.** **διατροφή**· **πηγή**· **знáние есть** ~ **для души** **η γνώση είναι τροφή της ψυχής**· **духовная** ~ **πνευματική τροφή**· **это** ~ **для оплétников** **αυτό είναι τροφή για τους κουτσομπόλους**. || **εκφρ.** **давáть** **-у** **δίνω**, **παρέχω τροφή (συντελώ)**· **на** **-е святóго Антóния** **καταπεινασμένος**, **θεονήστικος**.

πιщáлка, **-и** θ. **φλογέρα οξύηχη**, **πίπιζα**, **σουραύλι**.

πιщáль, **-и** θ. (παλ.) **βαρύ πυροβόλο**.

πιщáть **ρ.δ.** 1 **πιπίζω**, **τιτίζω**· **τερετίζω**. || **τσιντσιρίζω (για αντικείμενα)**. 2 **μτφ.** (για **ομιλία**, **τραγούδι**) **τσιρίζω**. 3 (για **παιδάκια**) **κλαυθμηρίζω**.

пищеварéние, **-я** ουδ. **πέψη**· **хóνεψη**· **рас-трóйство** **-я** **βλάβη των πεπτικών οργάνων**· **пло-хóе** ~ **δυσπεψία**· **óрганы** **-я** **τα πεπτικά όργανα**.

пищеварительный επ. **πεπτικός**· **-ие óрганы** **πεπτικά όργανα**· ~ **процéсс** **η λειτουργία της πέψης**.

пищевíк, **-á** α. **εργάτης βιομηχανίας τροφίμων**.

пищевóд, **-а** α. **οισοφάγος**.

пищевóдный επ. **του οισοφάγου**.

пищевóй επ. **των τροφίμων**· **-бя промýшлен-ность** **βιομηχανία τροφίμων**· **-ие про-дóкты** **τα τρόφιμα**. || **φαγώσιμος**, **βρώσιμος**· **-ие жиры** **τα φαγώσιμα λίπη**.

пищик, **-а** α. 1 **αυλός προσέλευσης πτηνών**. 2 (μουσ.) **γλωσσίδα**, **-ди** **πνευστού όργανου**. 3 (θεατρ.) **όργανο αλλαγής της φωνής ηθοποιού**.

пищýжкa, **-и** θ. **είδος στρουθίου**. || **είδος τρωκτικού**.

***πιэмíя**, **-и** θ. **πυαιμία**.

πιывáкa, **-и** θ. 1 (α)βδέλλα· **стáвить** **-и** **βάζω αβδέλλες**· **ловíть** **-и** **πιάνω αβδέλλες**. 2 **εκμεταλλευτής**.

плав, **-а** α: **на** **-ý** **σε πλου**· **корáбль на** **-ý** **σκάφος σε πλου**.

плавáние, **-я** ουδ. 1 **ο πλους**, **πλεύση**· **даль-ное** ~ **μακρινός πλους**· ~ **вокруг свéта** **ή** **кру-глосвéтное** ~ **ο γύρος του κόσμου με πλωτό μέσο**· **касоτάжное** ~ **ακτοπολιτá**· **отпράвиться в** ~ **αποπλέω**, **σαλπάρω**· **находíться в** **-и** **βρίσκομαι σε πλου**. 2 **κολύμβηση**· **κολύμπι**· **шкóла** **-я** **σχολή κολύμβησης**.

плавáтель, **-я** α. **ναυτικός**.

плавáтельный επ. **κολυμβητικός**, **της κολύμβησης**· ~ **бáсoейн** **δεξαμενή κολύμβησης**, **πισί-να**· **-ие движéния** **κολυμβητικές κινήσεις**.

плавáть **ρ.δ.** 1 **βλ.** **плыть** (1, 2 σημ.) **με τη διαφορά** **ότι** **εδώ σημαίνει ενέργεια επαναλαμβανόμενη προς διάφορες κατευθύνσεις**. 2 **κολυμβώ**, **πλέω**· **я не умéю** ~ **εγώ δεν ξέρω κολύμπι (να κολυμπώ)**. || **επιπλέω**· **дéрево** **-ет на водé** **το ξύλο επιπλέει στο νερό**. 3 **υπηρετώ στα πλοία**. 4 **μτφ.** **απολαβαίνω πλήρως**· ~ **в бла-жéнстве** **πλέω στην ευδαιμονία**. 5 **μτφ.** **πελαγώνω**, **τα χάνω**· ~ **на экзáменах** **πελαγώνω στις εξετάσεις**. || **εκφρ.** ~ **в кровí** **πλέω στο αίμα**, **είμαι αιμόφυρτος**, **καθημαγμένος**.

плавáющий επ. **απο** **μτχ.** **νηπτικός**· **επιπλέ-**

ων· -ая птица νηκτικό πτηνό· -ие льды επιπλέοντες πάγοι.

плавень, -вня α. (τεχ.) βλ. флюс?

плавиковый επ.: -ая кислота υδροφθορικό οξύ· - шпат το φθόριο· аргураδάμαντας ή φθοριούχο ασβέστιο.

плавильник, -а α. συσκευή τήξης μετάλλων.

плавильный επ. τηκτικός, της τήξης μετάλλων· -ая печь κάμινος (φούρνος) τήξης ή χώνευσης.

плавильня, -и θ. χυτήριο (μετάλλων).

плавильщик, -а α. χυτής μετάλλων.

плавить¹, -влю, -вишь ρ.δ.μ. (για μέταλλα) τήκω, λιώνω, ρευστοποιώ. || -ся τήκομαι, λιώνω, ρευστοποιούμαι.

плавить², -влю, -вишь ρ.δ.μ. βλ. сплавить² (1σημ.). || -ся μεταφέρομαι με το ρεύμα του ποταμού.

плавка, -и θ. (για μέταλλα)· τήξη, λιώσιμο, χύσιμο, χώνευση. || η φουρνιά. || το λιωμένο μέταλλο.

плавки, -вок πλθ. το μαγιό.

плавкий επ. τηκτός, εύτηκτος, τακερός· -ие металлы εύτηκτα μέταλλα.

плавость, -и θ. ευτηξία (μετάλλων).

плавление, -я ουδ. βλ. плавка; температура -я θερμοκρασία τήξης· точка -я σημείο τήξης.

плавленный επ.: - сыр είδος μαλακού τυριού.

плавневый επ. του βαλτότοπου· -ая растительность τα βαλτόφυτα ή βαλτόχορτα.

плавни, -ей πλθ. βαλτότοποι.

плавник¹, -а α. πτερύγιο ψαριών.

плавник², -а α. (αθρσ.) ξύλα στις ακτές ή τις όχθες.

плавниковый¹ επ. του πτερύγιου.

плавниковый² επ. επιπλέον, μεταφερόμενος με το ρεύμα του ποταμού.

плавно επίρ. ομαλά κλπ. επ.

плавность, -и θ. ομαλότητα, κανονικότητα· φυσικότητα, τακτικότητα, ρυθμικότητα.

плавный επ., βρ: -вен, -вна, -вно ομαλός, κανονικός, στρωτός· φυσικός, φυσιολογικός, τακτικός, ρυθμικός, ισόχρονος· αρμονικός. || εκφρ. -ие согласные τα υγρά σύμφωνα (λ, ρ).

плавун βλ. пльвун.

плавунец, -ница α. λιμνόβιος σκαραβαίος.

плавунчик, -а α. φαλαρόποδας (νηκτικό πτηνό).

плавучесть, -и θ. ικανότητα να επιπλέει.

плавучий επ. επιπλέον· πλωτός· - маяк επιπλέον φάρος· - материал επιπλέον υλικό· - мост πλωτή γέφυρα.

* **плагнат**, -а α. λογοκλοπή, βιβλιοκλοπή, τυποκλοπή, κλεψιτυπία.

плагнатор, -а α. λογοκλόπος, βιβλιοκλό-

πος, τυποκλόπος, κλεψιτυπάς.

плагнаторский επ. του λογοκλόπου, του κλεψιτυπά.

плагнаторство, -а ουδ. το έργο (ασχολία) του κλεψιτυπά, του λογοκλόπου.

плагировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. (γραπ. λόγος) λογοκλοπώ, κλεψιτυπώ, τυποκλοπώ. || -ся λογοκλέπτομαι, κλεψιτυπώνομαι

* **плазма**, -н θ. 1 το πλάσμα του αίματος. 2 εσφαλμένη ονομασία του πρωτοπλάσματος των κυττάρων των ζώων και φυτών.

плазmatический επ. πλασματικός· -ое вещество κλέτοκ η πλασματική ουσία των κυττάρων.

* **плазмодий**, -я α. πλασμώδιο.

плакальщик, -а α., -ца, -н θ. 1 μοιρολογητής, -ήτρα. 2 κλαφιάρης, -α, μεμφίμοιρος, -η, παραπονιάρης, -α (για την τύχη του, της).

* **плакат**, -а α. 1 το πλακάτ. 2 (παλ.) ταυτότητα (αγροτών και μικροαστών).

плакатист, -а α. πλακατογράφος.

плакатный επ. του πλακάτ. || εκφρ. - билет (παλ.) βλ. плакат (2 σημ.).

плакать, плачу, плачешь, μτχ. ενστ. плачущий ρ.δ. 1 κλαίω, θρηνώ· Горько - κλαίω πικρά· ~ навзрід κλαίω με λυγμούς, με αναφυλλητά. || λυπούμαι, θλίβομαι, συμπονώ. 2 μτφ. (για άψυχα) ηχώ πένθιμα, λυπητερά. 3 υγραίνομαι, καλύπτομαι από υδατιμούς. || εκφρ. - в жилетку (ειρν.) κλαίω (μεμφιμοιρώ) για την τύχη μου· палка -ет σε περιμένει το παλούκι (κλαίει γιατί δε σε χτυπά)· тюрьма -ет σε περιμένει η φυλακή (στενοχωρείται γιατί δε σε έχει μέσα). || -ся 1 κλαίω, παραπονούμαι για την τύχη μου· μεμφιμοιρώ. 2 (απρόσ.) μου έρχεται να κλάψω, είμαι έτοιμος για να κλάψω. || εκφρ. - в жилетку βλ. 1 σημ.

* **плакётка**, -и θ. 1 μέταλλο ορθογώνιο. 2 πλάκα διακοσμητική, ανάγλυφη.

плакирование, -я ουδ. βλ. плакировка.

* **плакировать**, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. плакированный, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ. κ. σ.μ. πλακώ, επιπλακώ· - серебром επαργυρώ· - золотом επιχρυσώνω. || καλύπτω με πρασινάδα κατωφέρεια (για συγκράτηση του χώματος) || -ся καλύπτομαι με στρώμα μεταλλικό.

плакировка, -и θ. κάλυψη με μεταλλικό στρώμα· - серебром επαργύρωση· - золотом επιχρύσωση.

плакса, -н α. κ. θ. κλαφιάρης, -ρα, μεμφίμοιρος, -η.

плаксивость, -и θ. κλαυθυρίασμα, -μός, κλαφα.

плаксивый, επ., βρ: -сив, -а, -о κλαφάρικος· κλαυθυρός· κλαμένος· - ребёнок κλαφάρικο παιδάκι· -ое лицо κλαμένο πρόσωπο.

πλακύν, -ά α. το λύθρο. || **εκφρ.** --трава το λύθρο.

πλακучий επ. 1 (παλ.) κλαφάρικος. || θρηνώδης, θρηνητικός. 2 κρεμοκλαδής· -ая ιβιά ιτιά η κλαιούσα.

пламегаситель, -я α. πυροσβεστήρας.

пламенётъ ρ.δ. 1 φλογίζω, φλέγω, ανάβω φλόγα· καίω. 2 κοκκινίζω, ευθραίνομαι, πορφουρούμαι. 3 μτφ. (παλ.) φλογίζομαι, καίω, ανάβω.

пламенный, -а α. (παλ.) βλ. факел.

пламенно επίρ. φλογερά, θερμά· διακαώς· **желать** ~ ποθώ διακαώς.

пламенность, -и θ. φλόγα, θερμότητα.

пламенный επ., βρ: -менен, -менна, -менно. 1 (παλ.) φλογώδης· φλογοβόλος. 2 μτφ. φλογερός, έντονος· ένθερμος, διακαής· γεμάτος πάθος, ενθουσιασμό, έξαρση· -ое усёрдие ένθερμος ζήλος· ~ патриот φλογερός πατριώτης· ~ взгляд φλογερό βλέμμα· -ое желание διακαής πόθος· -не стихи φλογεροί στίχοι. 3 μτφ. θερμός, καυτερός, καυτός. 4 κόκκινος, ερυθρός· κοκκίνοπορτοκαλής· ~ закят κόκκινο ηλιοβασίλεμα. || **εκφρ.** -ая печь κάμινος φλογόβουλα θολωτή.

пламень, -мени α. (παλ.) βλ. пламя.

пламя, -мени ουδ. 1 φλόγα· ~ костра η φλόγα της φωτιάς· языки ~мени οι γλώσσες της φλόγας· οι πύρινες γλώσσες, οι λόχες· ~ водорода η υδρογονική φλόγα· вспыхнуть ~ем αναφλέγομαι. 2 μτφ. θερμότητα, ορμή· **возжечь** ~ раздора ανάβω τη φωτιά της διχόνοιας· **гнева** το μπουρίνι, το σύφλογο· **любовное** ~ η φλόγα της αγάπης.

***план**, -а α. 1 σχέδιο, πλάνο· πρόγραμμα· ~ города το σχέδιο της πόλης· **пятилетний** ~ πεντάχρονο (πενταετές) πλάνο· **производственный** ~ παραγωγικό πλάνο· **составить** ~ φτιάχνω πλάνο· **выполнить** ~ εκπληρώνω το πλάνο· **хорошо задуманный** ~ καλομελετημένο σχέδιο· **перевыполнить** ~ υπερεκπληρώνω το πλάνο. || **θέση**, μέρος· **деревья занимают задний** ~ картины τα δέντρα πιάνουν το φόντο του πίνακα. || μτφ. γραμμή, σειρά, σημασία, σπουδαιότητα· **отпуститъ на задний** ~ βάζω σε δεύτερη γραμμή (δευτερεύουσα σημασία). || τομέας, σφαίρα. || άποψη, τρόπος εξέτασης· **обсудить вопросъ в теоретическомъ** ~е συζητώ το ζήτημα απο θεωρητική άποψη (θεωρητικά).

***планёр**, -а α. ανεμόπτερο, ανεμοπλάνο.

планеризм, -а α. ανεμοπλοΐα, ανεμοπορία.

планерист, -а α., -ка, -и θ. ανεμοπόρος.

планёрный επ. του ανεμοπόρου· της ανεμοπλοΐας· για ανεμοπλοΐα.

***планеродром**, -а α. αεροδρόμιο ανεμοπλάνων, ανεμόπτερων.

***планёта**, -и θ. 1 πλανήτης. 2 (παλ.) τύχη, μοίρα.

планетарий -я α. πλανητάριο.

планетарный επ. πλανητοειδής.

планетный επ. πλανητικός, του πλανήτη· -ая система το πλανητικό σύστημα.

планета, -и θ. (παλ.) τύχη, μοίρα. || ευτυχία, ευδαιμονία, καλοτυχιά· επιτυχία.

***планиметр**, -а α. επιπεδόμετρο.

планиметрический επ. επιπεδομετρικός.

***планиметрия**, -и θ. επιπεδομετρία.

планирование!, -я ουδ. σχεδίαση, σχεδιοποίηση· ~ народного хозяйства σχεδιοποίηση της λαϊκής οικονομίας· ~ города σχεδιοποίηση της πόλης.

планирование?, -я ουδ. (για ανεμόπτερο) ομαλή κάθοδος ή με σβηστό τον κινητήρα.

планировать!, -иру, -ируешь, παθ. μτφ. παρλθ. χρ. **планированный**, βρ: -ван, -а, -ο; ρ.δ.μ. σχεδιάζω, καταρτίζω σχέδιο· σχεδιοποιώ· προσχεδιάζω. || -ся σχεδιάζομαι.

***планировать**?, -ру, -руешь ρ.δ. κατέρχομαι, κατεβαίνω ομαλά, βαθμιαία ή με σβημένο τον κινητήρα· κατολισθαίνω.

планировка, -и βλ. планирование!

планировочный επ. σχεδιαστικός, της σχεδίασης, της σχεδιοποίησης· -не работы εργασίες (προ)σχεδιασμένες.

планировщик, -а α. σχεδιαστής.

***планифера**, -и θ. επιπεδόσφαιρο.

планиферный επ. επιπεδοσφαιρικός.

***планка**, -и θ. λεπτοσανίδα, πλάκα μεταλλική ή ξύλινη.

***плангтон**, -а α. το πλαγκτόν.

плангтонный επ. πλαγκτονικός, -όνιος.

плановатъ, -ну, -нуешь ρ.δ.μ. (απλ.) βλ. планировать!

плановик, -а α. σχεδιαστής (παραγωγικών πλάνων).

плановость, -и θ. σχεδίαση, σχεδιοποίηση.

плановый επ. του σχεδίου, της σχεδίασης, της σχεδιοποίησης· με σχέδιο· -ое здание κτίριο με σχέδιο· ~ работник σχεδιαστής· -ое хозяйство σχεδιασμένη οικονομία· ~ отдел τμήμα σχεδιοποίησης.

планомёрно επίρ. με σχέδιο, με πλάνο· σύμφωνα με το σχέδιο.

планомёрность, -и θ. το κατά σχέδιο, κατά το πλάνο.

планомёрный επ., βρ: -рен, -рна, -рно με σχέδιο, με πλάνο· κανονικός, τακτικός, αρμονικός, σύμμετρος.

планочный επ. της σανίδας· της πλάκας.

***плантаж**, -а α. σκάψιμο λάκκων για φύτευμα.

плантажный επ. της φύτευσης· -не работы οι δουλειές τη φύτευσης. || για φύτευση.

плантатор, -а α. ιδιοκτήτης φυτείας· γαιοκτήμονας.

плантаторский επ. του ιδιοκτήτη φυτείας ή του γαιοκτήμονα.

плантаторство, -а ουδ. η ασχολία με τις φυτείες.

плантационный επ. της φυτείας, των φυτειών· -не работн οι δουλειές των φυτειών· чай τσάι απο φυτείες.

***плантация**, -и θ. φυτεία· хлопковые -и οι βαμβανοφυτείες· табачные -и καπνοφυτείες· -и сахарного тростника φυτείες ζαχαροκάλαμου· чайные -и φυτείες τσαγιού.

***планшет**, -а α. 1 πλάκα (αβάκιο) ιχνογραφική, γεωδαιτική. 2 σχεδιάγραμμα γεωδαιτικό. 3 χαρτοθήκη, τσάντα για χάρτες.

планшетка, -и θ. (υποκορ.) βλ. планшет.

планшетный επ. της πλάκας κλπ. ουσ.

***планшир**, -а κ. **планширь**, -я α. (ναυτ.) η κουπαστή καταστρώματος.

пласт, -а α. 1 στρώμα, κοίτασμα. 2 μτφ. η ομοιομορφία. || εκφρ. -ом (как ~) лежать είμαι κατάκοιτος, σε ακινησία (για άρρωστο).

пластать ρ.δ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пластанный**, βρ: -тан, -а, -ο κόβω, χωρίζω κατά στρώματα. || ξεκοιλιάζω, βγάζω τα εντόσθια· ~ рёбу βγάζω τα εντόσθια του φαριού. || -ся 1 έρπω, προχωρώ της κοιιλιάς. 2 (διακλ.) στρώνομαι, κολλώ, γίνομαι ένα σώμα. 3 κόβομαι, βγαίνω κατα στρώματα. || ξεκοιλιάζομαι.

пластик, -а α. πλαστική μάζα.

***пластика**, -и θ. 1 η πλαστική. 2 αρμονικότητα· κομψότητα. 3 ευρυθμία.

пластикат, -а α. είδος πλαστικής μάζας.

***пластелин**, -а α. πλαστελίνη.

пластелиновый επ. της πλαστελίνης ή απο πλαστελίνη.

пластина, -и θ. πλάκα· έλασμα, λάμα· λεπίδα· -железа πλάκα σιδήρου.

пластинка, -и θ. 1 βλ. пластина; фотографическая ~ φωτογραφική πλάκα. 2 δίσκος· патефонная ~ δίσκος (πλάκα) γραμμοφώνου.

пластиночный επ. της πλάκας κλπ. ουσ. || εκφρ. -фотоаппарат φωτογραφική μηχανή με πλάκες.

пластинчатый επ. πλακερός.

пластический επ. 1 πλαστικός· -ое искусство η πλαστική τέχνη. 2 αρμονικός, κομψός. 3 εύρυθμος· κόσμιος· χαριτωμένος. 4 (ιατρ.) πλαστικός· -ая хирургия πλαστική χειρουργική. || εκφρ. -ая масса πλαστική μάζα.

пластичность, -и θ. βλ. пластика (1, 2σημ.).

пластичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. пластический (1, 2, 3 σημ.).

пластмасса, -и θ. πλαστική μάζα· η πάστα· изделия из -и αντικείμενα πάστινα· τα πλα-

στικά.

пластмассовый επ. απο πλαστική μάζα, πλαστικός· -ая посуда πλαστικά αγγεία.

пластовать(ся) ρ.δ. βλ. пластать(ся).

пластовой επ. (γρωλ.) του στρώματος.

***пластрон**, -а α. επιστήθιο πουκάμισου.

пластун, -а α. κοζάκος στρατιωτικός.

пластунский επ. του κοζάκου στρατιωτικού· -батальон κοζάκικο τάγμα. || εκφρ. ползти по -ски έρποντας, με την κοιιλία.

пластырный επ. του έμπλαστρου.

***пластырь**, -я α. 1 έμπλαστρο· κατάπλασμα. 2 (ναυτ.) βούλωμα απο παραβόπανο.

плат, -а α. (παλ. κ. απλ.) βλ. платок.

плата, -и θ. πληρωμή καταβολή χρημάτων· ~ долгів πληρωμή των χρεών· производить -у κάνω πληρωμή, πληρώνω· квартирная ~ το νοίκι κατοικίας (διαμερίσματος)· арендная ~ μίσθωση γης· ~ за вход πληρωμή εισόδου· ~ за работу πληρωμή εργασίας, τα εργατικά· ~ за маклерский труд τα μεσιτικά· ~ за извоз τα αμαξάδικα, τα μεταφορικά· ~ за наём το ενοίκιο· ~ за помол τα αλεστικά· ~ вперед η προκαταβολή· подённая ~ το ημερομίσθιο, το μεροκάματο. || μτφ. ανταπόδοση, αμοιβή, πληρωμή με το ίδιο νόμισμα.

***платан**, -а α. ο πλάτανος· огромный ~ τεράστιος (πελώριος) πλάτανος.

платановый επ. του πλάτανου· -лист πλατανόφυλλο· -ая роща πλατανώνας. || ουσ. πλθ. -не τα πλατανοειδή.

платёж, -а α. πληρωμή, καταβολή χρημάτων. || ποσό πληρωμής· крупные -и μεγάλες πληρωμές.

платёжеспособность, -и θ. ικανότητα (δυνατότητα) πληρωμής· φερεγγυότητα.

***платёжеспособный** επ., βρ: -ден, -бна, -бно ικανός (δυνάμενος) να πληρώσει, φερέγγυος ή αξιόχρεος.

платёжный επ. της πληρωμής· -ая ведомость κατάλογος πληρωμής (μισθοδοσίας).

плательный επ. του ενδύματος, του φορέματος· -ая ткань ύφασμα ενδύματος· -не пуговицы κουμπιά ενδύματος.

плательщик, -а α., -ца, -и θ. πληρωτής.

***платина**, -и θ. λευκόχρυσος, πλατίνα.

платинировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. επιλευκοχρυσώνω. || -ся επιλευκοχρυσώνομαι.

платинит, -а α. χάλυβας λευκοχρυσούχος.

платиновый επ. του λευκόχρυσου, της πλατίνας· -ая промышленность βιομηχανία λευκόχρυσου. || απο λευκόχρυσο, απο πλατίνα· перстенъ δαχτυλίδι απο λευκόχρυσο.

платить, **платю**, **платишь**, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **платенный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.δ. 1 πληρώνω· εξοφλώ· ~ в кассу πληρώνω στο τα-

μειο· ~ за труд πληρώνω για τι δουλειά· ~ натурой πληρώνω σε είδος· ~ наличными πληρώνω σε μετρητά· ~ за покупки πληρώνω για φώνια· ~ дополнительно πληρώνω συμπληρωματικά· επιμετρώ· προσπληρώνω· ~ золотом πληρώνω σε χρυσό· ~ векселем πληρώνω με γραμμάτιο· ~ долги πληρώνω (ξοφλώ) τα χρέη· ~ налог πληρώνω φόρο· ~ работодателю πληρώνω στο δανειστή. 2 μτφ. ανταποδίνω· ανταμείβω· ~ неблагодарностью δείχνω αχαριστία, αγνωμοσύνη· ~ за чужие удовольствия πληρώνω ξένα έξοδα ή τα σπασμένα άλλου· ~ чистоганом πληρώνω σε μετρητά· ~ за доброе злом πληρώνω για το καλό με κακό· ~ за зло добром πληρώνω το κακό με το καλό· за доброе добром ~ЯТ το καλό με καλό το πληρώνουν, αγαθόν αντί αγαθού, καλόν αντι καλού. || **εκφρ.** ~ той же монеты πληρώνω με το ίδιο νόμισμα (ανταποδίνω τα ίδια, τα ίσα). || ~ся 1 πληρώνομαι· на логи ~ятся в рассрочку οι φόροι πληρώνονται με δόσεις. 2 μτφ. υφίσταμαι τις συνέπειες· ~ здорóвьем за неосторожность πληρώνω με την υγεία την απροσεξία (απερισκεψία).

платный επ. με πληρωμή· ~ое лечение θεραπεία με πληρωμή· ~ вход είσοδος με πληρωμή. || πληρωνόμενος· ~ работник εργατοτεχνίτης με πληρωμή.

***плато** ουδ. άκλ. οροπέδιο μικρό, το πλατό.

платок, ~тка α. μαντήλι του κεφαλιού, κεφαλοπάνι· шелковый ~ μεταξωτό μαντήλι. || μαντήλι της μύτης· муξομάντηλο· махать ~кóμουνώ το μαντήλι.

***платонизм**, ~а α. πλατωνισμός (φιλοσοφία). || το αφηρημένο· αεροβασία· ουτοπία.

платоник, ~а α. μαθητής ή οπαδός του Πλάτωνα.

платонический επ. πλατωνικός, του πλατωνισμού. || ιδανικός· ~ая любовь πλατωνικός έρωτας. || ακαδημαϊκός, ρομαντικός, ουτοπικός· χιμαιρικός· απραγματοποίητος, απροσγείωτος· ονειροπόλος, αιθεροβάμων.

платочек, ~чка α. μαντηλάκι.

платочный επ. του μαντηλιού.

***платформа**, ~н θ. 1 εξέδρα, αποβάθρα· προκυμαία. || μικρός σιδηροδρομικός σταθμός. 2 ανοιχτό βαγόνι (με χαμηλές πλευρές). 3 πλατφόρμα, το πολιτικό πρόγραμμα, οι πολιτικές απόψεις. || **εκφρ.** стоять на ~е είμαι οπαδός της πλατφόρμας.

платформенный επ. της εξέδρας, της αποβάθρας· της προκυμαίας.

платье, ~я, γεν. πλθ. ~ьев ουδ. 1 (αθρ.) ενδύματα, φορέματα· ρούχα· ενδυμασία· мужское ~ ανδρικά ενδύματα· женское ~ γυναικεία ενδύματα· магазин готового ~ья κατάστημα έτοιμων ενδυμάτων· траурное ~ πένθιμη

ενδυμασία, πένθιμα ρούχα, τα μαύρα. 2 φουστάνι, φόρεμα· шелковое ~ μεταξωτό φουστάνι.

платывой επ. του φορέματος, για φόρεμα· ~не ткани υφάσματα ενδυμάτων.

платьевщица, ~н θ. μοδίστρα, ράπτρια.

платыше, ~а ουδ. φουστανάκι, φορεματάκι.

платышко, ~а ουδ. παλιοφουστανάκι, παλιοφορεματάκι.

платяной επ. βλ. платывой.

плайн, ~а α. το λυκοπόδιο (φυτό).

***плавон**, ~а α. 1 οροφή διακοσμημένη. || ο διάκοσμος της οροφής. 2 η πλαφονιέρα (ο καταυγαστήρας απο την οροφή).

плавонный επ. της οροφής· ~ая живопись οι ζωγραφίες της οροφής.

пλάχа, ~и θ. 1 σχίζα μεγάλη. 2 κούτσουρο (όπου έκοβαν το κεφάλι του κατάδικου). || ικρίωμα· взойти на ~у ανεβαίνω το ικρίωμα.

пλάχта, ~н θ. ύφασμα τραχύ, σκουτί.

***плав**, ~а, προθт. ο плаце, на плачу α. χώρος (πεδίο) σύνταξης και παρελάσεων.

***плаварм**, ~а α. οπλοστάσιο, οπλαποθήκη· βάση στρατιωτική. || πεδίο έναρξης επιχειρήσεων.

***плацента**, ~н θ. ο πλακούς, το ύστερο.

плацентарные, ~ых πλθ. τα πλακουντοφόρα, τα πλακουντωτά.

***плавкарта**, ~н θ. εισιτήριο (αριθμημένης θέσης βαγονιού).

плавкартный επ. του αριθμημένου εισιτηρίου· για αριθμημένο εισιτήριο· ~ билет εισιτήριο αριθμημένης θέσης· ~ вагон βαγόνι με αριθμημένες θέσεις· ~ое место αριθμημένη θέση (βαγονιού).

плав-парад, ~а α. (παλ.) βλ. плав.

***плав-парадный** επ. (παλ.) του στρατιωτικού πεδίου ή πλατειάς.

плав, ~а α. 1 κλάμα, θρήνος, κλάψιμο, κλάμα, κλαυθμός· οδυρμός. 2 θρηνωδία, θρηνωλογία· μοιρολόγι. || **εκφρ.** ~ растении το δάκρυ των φυτών (απο χαραγή, εγκοπή).

плавечность, ~и θ. αθλιότητα, ελεεινότητα, το αξιοθρήνητο· ~ состояния το αξιοθρήνητο της κατάστασης.

плавечный επ., βр: ~вен, ~вна, ~вно. 1 θρηνητικός, θρηνώδης, θρηνηρός· κλαψάρικος· θλιβερός· θλιμμένος. 2 άθλιος, ελεεινός, αξιοθρήνητος· δυστυχής, ταλαιπώρος· в ~ом состоянии σε άθλια κατάσταση (για κλάψιμο).

плавевой επ. βλ. плавечный (σημ.)· ~не пещи τα μοιρολόγια.

плавей, ~й θ. μοιρολογήτρα.

плавивать, плавивал, ~ла, ~ло р.δ. (απλ.) βλ. плавить.

плавучий επ. απο μтχ. βλ. плаксивый.

πλάσκα, -и θ. 1 πλάκα ξύλινη· κομμάτι σα-
νίδας. 2 μικρή θηρευτική παγίδα. 3 εργαλείο
κατασκευής σπειρώματος.

***πλашκούτ**, -а α. μαούνα με επίπεδη τρόπιδα.
πλaшmя επίρ. σε όλη την επιφάνεια (κατα-
την υπτία ή πρηνή θέση), πλάκα.

плaш, -á α. 1 επενδύτης χωρίς μανίκια. 2
το αδιάβροχο.

πλaшaνiнa, -и θ. το σάβανο.

πлaшóвнiй επ. για επενδύτη· για αδιάβροχο.

πлaш-пaлáткa, -и θ. αδιάβροχο-αντίσκηνο
(που μπορεί να χρησιμοποιήσει και για τα δύο).

***πлeбéй**, -я α., -кa, -и θ. πληβείος, -εία.

πлeбéйскiй επ. πληβείος, του πληβείου· -оe
происхождéние πληβεία καταγωγή.

πлeбéйство, -а ουδ. 1 (αθρσ.) οι πληβείοι.
2 πληβεία καταγωγή. 3 χυδαία συμπεριφορά.

***πлeбисцiт**, -а α. δημοψήφισμα· провести ~
κάνω (διεξάγω) δημοψήφισμα.

***πлeбс**, -а α. (αθρσ.) οι πληβείοι.

πлeвá, -é θ. μεμβράνη, υμένας, λεπτός χι-
τώνας.

πлeвáльницa, -и θ. (απλ.) πτυελοδοχείο.

πлeвáтeльницa, -и θ. πτυελοδοχείο.

πлeвáть, **πлeю́**, **πлeю́шь** ρ.δ. 1 φτύνω, πτύω·
~ на пол воспрещáется απαγορεύεται να φτύ-
νετε στο πάτωμα· ~ на лицó φτύνω στο πρόσω-
πο. 2 μτφ. περιφρονώ, μουτζώνω, δίνω μου-
τζες. || αδιαφορώ, τελείως, δε με μέλει κα-
θόλου, καρφί δε μου καίγεται. || εκφρ. ~ в
пoтoлóк το πιάνω ξάπλα, τεμπελιάζω (βαριέμαι
και να γυρίσω να φτύσω)· не **плeю́** в колóдец:
пригодiтcя водá напiтcя (παρμ.) μη βρωμι-
ζεις το γιατάκι σου (φωλιά σου), γιατί θα
σου ξαναχρειαστεί. || -ся 1 βλ. ρ. ενεργ. φ.
|| βράζω σάλια κατά την ομιλία. 2 αλληλοφτύ-
νομαι. 3 μτφ. φτύνω από το θυμό· не **нрá-**
вiтcя eмý, **всё плeтeтcя** δεν του αρέσει και
όλο φτύνει (κάνει φτου, φτού).

πлeвeл, -а α. αίρα, ήρα (ζιζάνιο). || μτφ.
έριδα, φιλονικία.

πлeвóк, -вкá α. φτύμα, φλέ(γ)μα, ρόχαλο,
πτύελο, απόχρεμμα. || εκφρ. ~вкá не стóит дeν
αξίζει ούτε για φτύσιμο.

***πлeвpa**, -и θ. ο υπεζωκός (υμένας).

πлeвpáльнiй επ. του υπεζωκώτος.

***πлeврiт**, -а α. πλευρίτιδα (νόσος).

πлeврiтiтeскiй επ. πλευριτικός· -я бoль
πόνος των πλευρών.

πлeврiтнiй επ. βλ. **πлeврiтiтeскiй**.

πлeвнiй επ. (απλ.) 1 άσχημος, αισχρός· ά-
χρηστος, τιποτένιος· -яя пoгóдa αισχροκαί-
ρος, παλιόκαιρος· ~ чeлoвéк τιποτένιος άν-
θρωπος. 2 ασήμαντος. || εύκολος, ευκολοε-
κτέλεστος.

***πлeксиглáс**, -а α. διαφανής πάστα.

***πлeктp**, -а α. το πλήκτρο.

πлeмeннóй επ. 1 νομαδικός· -яя сóбствeн-
нoстb νομαδική ιδιοκτησία· ~ бoйт νομαδικός
τρόπος ζωής. 2 καθαρόαιμος (για αναπαραγω-
γή), απο καλή ράτσα.

πлeмя, **πлeмeни**, πλθ. **πлeмeнá**, -мéн, -мe-
нáм ουδ. 1 η φυλή· **кочевiе** ~нá νομαδικές
φυλές· **пepвooбiтнe** ~нá πρωτόγονες φυλές. 2
(παλ.) λαός, λαότητα. 3 (παλ.) γένος· сóи·
двopя́нскoе ~ γένος των ευγενών. 4 γενεά,
γενιά. 5 ομάδα, παρέ· γένος, φυλή, σπορά. ||
εκφр. на **πлeмiя** για ράτσα, για αναπαραγωγή.

πлeмiннiк, -а α., -цa, -и θ. ανεψιός, -ιά.

πлeмiннiчeк, -а α. ανεψιδάκι, -φίδι.

πлeмiш, -á α. (απλ.) ανεψιός.

πлен, -а, προθт. ο **плéне**, в **плeнý** α. 1
αιχμαλωσία, -ώτιση, -σμός· **взятъ в** ~ αιχμα-
λωτίζω· **пoпáстb в** ~ αιχμαλωτίζομαι· **нахo-**
дiтcя в ~ý είμαι (βρίσκομαι) αιχμάλωτος,
σε αιχμαλωσία. 2 μтφ. κυρίευση, κατοχή, κυ-
ριαρχία· **oсвoбoдiтcя oт** ~а **пpедpaccúдкoв**
απελευθερώνομαι απο την κυριαρχία των προ-
λήψεων.

πленá, -é θ. (τεχ.) λεπτό στρώμα πάνω στο
μέταλλο (εύκολα αποσπώμενο). || βλ. **πлeнкa**.

***πленáрнiй** επ. της ολομέλειας· -оe **засeдá-**
нiе σύνοδος της ολομέλειας.

πленéниe, -я ουδ. βλ. **πлен**.

πленiтeльнoстb, -и θ. θελκτικότητα, γοη-
τευτικότητα, αιχμαλώτιση.

πленiтeльнiй επ., βр: -лен, -льнa, -льнo;
θελκτικός, γοητευτικός, μαγευτικός, μαγι-
κός, πλάνος, θελεξικάρδιος.

πленiтb, -нó, -нiшь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ.
πленéннiй, βр: -нéн, -нeнá, -нeнó ρ.σ.μ. 1
αιχμαλωτίζω. 2 μтφ. γοητεύω, θέλω, μαγεύω,
*σαγητεύω· ~ **красoтóй** αιχμαλωτίζω με την ο-
μορφιά. || -ся γοητεύομαι, αιχμαλωτίζομαι, μα-
γεύομαι, θέλωμαι.

πлeнкa, -и θ. 1 υμένας· μεμβράνα. || στρώ-
μα· **тóнкaя** ~ **пiли** λεπτό στρώμα σκόνης. 2
ταινία· **φoтoгpафiчeскaя** ~ φωτογραφικά ται-
νία (φιλμ)· **мáгнiтoφóннaя** ~ ταινία μαγνητό-
φφνου· **κiнiмaтoгpафiчeскaя** ~ κινηματογραφι-
κή ταινία.

πлeннiк, -а α., -цa, -и θ. (κυρξ.κ. μтφ.)
αιχμάλωτος· ~ **стóял с зaвiзáннiмi нaзáд рy-**
кáми ο αιχμάλωτος στέκονταν με δεμένα τα χέ-
ρια πίσω· ~ **сóбствeннx стрóтeй** αιχμάλωτος
των ιδίων του παθών.

πлeннiй επ. αιχμάλωτος, -τισμένος· ~ **сол-**
дáт αιχμάλωτος στρατιώτης. || ουσ. αιχμάλω-
τος· **нáши зaхвaтiлi мнóгo** ~нx οι δικοί μας
έπιασαν πολλούς αιχμάλωτους.

πлeнóчнiй επ. της ταινίας, του φιλμ· ~ **φo-**
тoαппαpáт φωτογραφική μηχανή με φιλμ (όχι με

πλάκες).

***плѣнум**, -а α. ολομέλεια· - Центрального Комитета Ολομέλεια της Κεντρικής Επιτροπής.
пленить(ся) ρ.δ. βλ. **пленить(ся)**.

***плеоназм**, -а α. (για λόγο, ομιλία) πλεονασμός.

плеонастический επ. πλεοναστικός.

***плерэзи**, -рэз πλθ. το πένθος (κορδέλα μαύρη στο ένδυμα).

плѣс, -а α. 1 τμήμα ποταμού απο μια καμπή στην επόμενη. || τμήμα ποταμού ίδιο με τα προηγούμενα (για ποταμοπολλά). 2 πλατύ μέρος ποταμού μεταξύ δυο πόρων ή νησίδων. 3 (διαρκ.) το μέρος του φαριού μεταξύ μέσης και ουράς.

плѣсенный επ. μουχλιασμένος, -ιάρικος.

плѣсень, -и θ. 1 η μούχλα, ευρώτας· - на стѣнах подвала μούχλα στους τοίχους του υπόγειου· **покрываться** -ю καλύπτομαι απο μούχλα. 2 μτφ. μειονέκτημα· ηθική κατάπτωση, καθυστέρηση πνευματική.

плѣск, -а α. παφλασμός· φλοίσβος. || μτφ. πλθ. **плѣски**, -ов (παλ.) χειροκροτήματα.

плѣскание, -я ουδ. πάφλασμα, φλοίβισμα.

плѣскать, **плѣсцѹ**, **плѣщешь**, μτχ. ενεστ. **плѣщущий**, επιρ. μτχ. **плѣская** κ. **плѣсая** ρ.δ. 1 παφλάζω, φλοισβίζω. || χύνω, ραντίζω. 2 μτφ. κυματίζω, κυμαίνομαι. 3 (παλ.) χειροκροτώ. || -ся 1 βλ. ρ. ενεργ. φ. 2 χύνομαι, ξεχύνομαι. 3 πιτσιλίζομαι· αλληλοπιτσιλίζομαι. 4 μτφ. (παλ.) χειροκροτώ.

плѣсневеть, -еет ρ.δ. μουχλιάζω.

плѣсневой επ. της μούχλας· μουχλιάρικος· - налет στρώμα μούχλας· **зелѣнный** - цвет πράσινο χρώμα μούχλας.

плѣснѹть ρ.σ. 1 βλ. **плѣскать**. 2 χύνω, ρίχνω.

плѣсс, -а ουδ. (διαρκ.) βλ. **плѣс**.

плѣсти, **плѣтѹ**, **плѣтѣшь**, παρθ. χρ. **плѣл**, **плелá**, -лó, μτχ. παρθ. χρ. **плѣтший**, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **плѣтѣнный**, βρ: -тѣн, -тенá, -тенó ρ.δ.μ. 1 πλέκω· - корзину πλέκω καλάθι· - венки πλέκω στεφάνια· - косы πλέκω κοσίδα (πλεξούδα)· - кружева πλέκω δαντέλες. 2 μτφ. μηχανογραφώ, δολοπλοκώ, ραδιουργώ, εξυφαίνω. || διαδίνω. || λέγω ανοησίες. || -сь 1 πλέκομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 αργοβαδίζω· παραπαίω, τρικλίζω. || εκφρ. - в оóзде ή в хвостѣ σέρνομαι τελευταίος, είμαι ουραγός.

плѣтѣльщик, -а α., -ца, -и θ. πλέκτης, πλέκτρια, πλέχτρα.

плѣтѣнке, -я ουδ. πλέξη, πλέξιμο. || το πλεκτό. || εκφρ. - словѣс πλοκή λέξεων, πομφόλυγες, σαπουνόφουσες, ανεμώλια έπη, μπόσικα λόγια, αερολογίες.

плѣтѣнка, -и θ. 1 κάθε πλεκτό (καλάθι, φά-

θα, τσάντα κ.τ.τ.). 2 είδος μακρουλού φωμιού πλεκτοειδές.

плѣтѣнный επ. πλεκτός· - пояс πλεκτή ζώνη· -ая корзина πλεκτό καλάθι.

плѣтѣнь, -тнá α. φράχτης (πλεγμένος με κλαδιά).

плѣтка, -и θ. μαστίγιο πλεκτό.

плѣтѣнный επ. 1 του φράχτη. 2 πλεκτός (με κλαδιά).

плѣтушка, -и θ. (διαρκ.) 1 καλάθι πλεκτό. 2 πλεκτό κάλυμμα αμαξίου.

плѣть, -и θ., γεν. πλθ. -ѣй, οργν. -тѣми κ. -тѣми. 1 μαστίγιο πλεκτό. 2 κλαδί αναρριχώμενο.

плѣтуган, -а α. (διαρκ.) μαστίγιο πλεκτό.

плѣтѣха, -и θ. (διαρκ.) καλάθι πλεκτό.

плѣчевóй επ. ωμικός, ωμιαίος· -áя кость το κόκκαλο του ώμου.

плѣчико, -а ουδ. ωμάκης, μικρός ώμος. || ωμικός ιμάντας, τιράντα (γυναικείων ή παιδικών εσώρουχων). || 4 πλθ. -ки, -ов οι βάτες των ώμων σακκακιού.

плѣчистый επ. ευρύνωτος, πλατύνωτος.

плѣчó, -á, πλθ. **плѣчи**, **плѣч** κ. (παλ.) **плѣча**, **плѣчѣй** ουδ. 1 ώμος, κλάτη· **взвалить** нóшу на - ρίχνω το φορτίο στον ώμο· -и **плѣжакá** οι ώμοι του σακκακιού· на -! επ' ώμου! (παράγγελμα στρατιωτικό). 2 (ανατ.) βραχίονας. || κάθε τι παρεμφερές προς τον βραχίονα· - рнчага о βραχίονας του μοχλού. || εκφρ. за -áми (πίσω) στο παρελθόν· по -ý κατά τις δυνάμεις (σηκώνω)· не по -ý παρά τις δυνάμεις (δε σηκώνω)· с -á α) μ' όλη τη δύναμη (κίνησης απο πάνω προς τα κάτω). β) μτφ. (απλ.) αμέσως, αυθόρμητα· с чѣго -á ή с чужóго -á (για ένδυμα) φορεμένο, απο άλλόν· с плѣч срóсить ή стряхнѹть ξεφορτώνομαι, απαλλάσσομαι, διώχνω ένα βάρος απο πάνω μου· -к -ý ή -óm κ -ý κολλητά, αντάμα· αλληλένδετα· на -áх протѣвника (непрѣятеля) κατά πόδας τον (υποχωρούντα) εχθρό· **взвалить** (положить) на -и чѣи ρίχνω (φορτώνω) τα βάρη (τις ευθύνες) σε άλλον· **вѣвезти** ή **вѣвѣсти** на своиx -áх σηκώνω το βάρος στις πλάτες μου (για φροντίδες κ.τ.τ.)· **имѣть** гóлову на -áх έχω τα λογικά μου, σκέπτομαι λογικά, μπαίνω καλά στο νόημα· **лежáть** (быть) на -áх όλα πέφτουν στις πλάτες μου (φροντίζω για όλα).

плѣшѣветь, -ею, -еешь ρ.δ. φαλακραίνω, γίνομαι φαλακρός.

плѣшѣвость, -и θ. φαλακρότητα, φαλάκρα.

плѣшѣвый επ., βρ: -шѣв, -а, -о φαλακρός, καραφλός (κατα το βρέγμα).

плѣшина, -и θ. 1 φαλάκρα, καράφλα. 2 μτφ. άδεντρο μέρος, γυμνότοπος.

плешь, -и θ. φαλάκρα, καράφλα. || φαλακρό μέρος δέρματος ζώων. || άδεντρο μέρος, γυμότοπος.

***плеяда**, -ы θ. (γραμ. λόγος) οι Πλειάδες, η Πούλια.

ПЛИ (παλ.)· (στρατ. παράγγελμα)· πυρ!

ПЛИТОВАТЬ, -туть, -тúшь, παθ. μτχ. παρλθ. **ПЛИТОВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. ισιώνω, ομαλύνω επιφάνεια. || -ся ισιώνομαι, ομαλύνομαι.

ПЛИТОВКА, -и θ. ίσισση, ομαλυνση.

***ПЛИТУС**, -а α. περισανιδωμα, το σοβατεπί. || (αρχτ.) πλίνθος. || ελαφρά εξέχουσα ζώνη τοίχου.

ПЛИТУСНЫЙ επ. του περισανιδώματος.

***ПЛИС**, -а α. (παλ.) το πλους, είδος βελούδου.

ПЛИСОВЫЙ επ. (παλ.) απο πλους.

ПЛИССÉ ουδ. άκλ. πλισές, πτύχωμα.

ПЛИССИРОВАННЫЙ επ. απο μτχ. πτυχωτός, με πλισέ.

ПЛИССИРОВАТЬ, -рýю, -рúешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ПЛИССИРОВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. πλισάρω, πτυχώνω. || -ся πλισάρομαι, πτυχώνομαι.

ПЛИССИРОВКА, -и θ. πλισάρισμα, πτύχωση.

ПЛИТА́, -и́, πλθ. **ПЛИ́ТЫ** θ. πλάκα· **МРА́МОРНАЯ** - μαρμάρηνη πλάκα· **МОГÍЛЬНАЯ** ή **НАДÍРÓБНАЯ** - ταφόπετρα, επιτάφια πλάκα· **БЕΤÓННАЯ** - τσιμεντένια πλάκα· **ВЫ́ЛОЖИТЬ** ή **ВЫ́СЛАТЬ** -άμι πλακοστρώνω· **МОЩÉНИЕ** -όю πλακοστρωση· **ГÁЗОВАЯ** - το πετρογιάζ, πύραυνο πλακοειδές.

ПЛИ́ТКА, -и θ. πλακίτσα, πλακάκι· πλάκα. || κάθε αντικείμενο πλακώδες, πλακοειδές· - **ШОКОЛА́ДА** πλακίτσα σοκολάτας. || **εμφρ. ЭЛЕКТРÍЧЕСКАЯ** - μικρή ηλεκτρική θερμάστρα πλακώδης.

ПЛИТНÍЯК, -á α. λιθόπλακα, πετρόπλακα.

ПЛИТНÍЯКÓВЫЙ επ. πλακοπέτρινος.

ПЛИ́ТОЧНЫЙ επ. της πλάκας· απο πλάκες· - **ПОЛ** πλακοστρωτο πάτωμα. || πλακώδης, πλακοειδής· πλακέ.

ПЛИ́ЦА, -и θ. πτερύγιο τροχού σκάφους. || αντλητήρας σκάφους.

ПЛОВ, -а α. πιλάφι.

ПЛОВÉЦ, -вцá α., -вчíха, -и θ. κολυμβητής, -ήτρια.

ПЛОД, -á α. 1 καρπός· φρούτο· **ПИТáТЬСЯ** -άμι и óвочами τρέφομαι με καρπούς και λάχανα· **СПÉЛЫЙ** - ώριμος καρπός· **НЕСПÉЛЫЙ** - άωρος (άγουρος) καρπός· **ПРÍНОСИ́ТЬ** -и́ (κυρλε. κ. μτφ.) καρποφορώ, δίνω, φέρω καρπούς. 2 έμβρυο, κύημα. 3 μτφ. γέννημα, αποκόνημα, αποτέλεσμα, προϊόν, δημιούργημα, πλάσμα· -и́ **ЕГÓ ТРУДÓВ** καρποί της εργασίας του.

ПЛОДÍТЬ, -плодý, **ПЛОДÍТЬСЯ** ρ.δ.μ. 1 γεννώ, τίκτω· αναπαράγω. 2 μτφ. δημιουργώ, παράγω,

βγάζω. || -ся 1 γεννώ, τίκτω· πολλαπλασιάζομαι. 2 μτφ. εμφανίζομαι, προέρχομαι, πηγάζω· **от бездÉлья -и́ТЬСЯ** σπλέτνι и раздóрнι· απο την αεργία (τεμπελιά) γεννιώνται κουτσομπολιά και διχόνοιες.

ПЛОДНÍК, -а α. (παλ.) βλ. **ПÉСТИК** (2 σημ.).

ПЛОДНÝЙ επ. 1 του καρπού. 2 μτφ. δημιουργικός· παραγωγικός. || αναπαραγωγικός. 3 καρποφόρος, καρπερός, γόνιμος· -ая **ВЫ́ШНЯ** καρπερή βυσσινιά.

ПЛОДОВÍТОСТЬ, -и θ. καρποφορία, καρπογονία, πολυκαρπία, ευκαρπία. || μτφ. γονιμότητα, δημιουργικότητα, παραγωγικότητα.

ПЛОДОВÍТÝЙ επ., βρ: -ВÍТ, -а, -ο. 1 καρπερός, καρποφόρος, κάρπιμος· γόνιμος. || πολύτοκος, γεννήτρα. 2 μτφ. δημιουργικός, παραγωγικός, αποδοτικός· - **КОМПОЗÍТОР** γόνιμος μουσικοςυνθέτης· - **ПИСáТЕЛЬ** γόνιμος συγγραφέας.

ПЛОДОВÓД, -а α. ειδικός για την καρποφορία φυτών.

ПЛОДОВÓДСТВО, -а ουδ. καλλιέργεια καρποφόρων φυτών· καρποφορία.

ПЛОДОВÓДЧЕСКÍЙ επ. της καρποφορίας· της καρπογονίας.

ПЛОДÓВЫЙ επ. του καρπού· -ая **ОБОЛÓЧКА** η φλούδα του καρπού. || απο καρπούς, απο φρούτα· -не **КОНСÉРВЫ** κονσέρβες απο φρούτα. || καρποφόρος, καρπερός, καρπογόνος· -не **РАСТÉНИЯ** καρποφόρα φυτά.

ПЛОДОНÓЖКА, -и θ. ο μίσχος του καρπού, ο ποδίσκος, η ουρά, το κοτσάνι.

ПЛОДОНÓСИТЬ, -НОСИТ ρ.δ. καρπίζω, καρποφορώ.

ПЛОДОНÓСНОСТЬ, -и θ. καρποφορία, κάρπισμα. || γονιμότητα, παραγωγικότητα.

ПЛОДОНÓСНЫЙ επ., βρ: -СЕН, -СНА, -ο. καρπερός, κάρπιμος.

ПЛОДОНÓШЕНИЕ, -я ουδ. καρποφορία, κάρπισμα· **ВРÉМЯ** -я καιρός (εποχή) καρποφορίας.

ПЛОДООВОЩЕВÓД, -а α. οπωρολαχανοκαλλιεργητής.

ПЛОДООВОЩНÓЙ επ. οπωρολαχανοκομικός· - **МАГАЗÍН** οπωρολαχανοπωλείο.

ПЛОДОПЕРЕМÉННЫЙ επ. βλ. **ПЛОДОСМÉННЫЙ**.

ПЛОДОРÓДÍЕ, -я ουδ. ευφορία, γονιμότητα· καρπερότητα, κάρπισμα, προκοπή.

ПЛОДОРÓДОСТЬ, -и θ. βλ. **ПЛОДОРÓДÍЕ**.

ПЛОДОРÓДНÝЙ επ., βρ: -ДЕН, -ДНА, -ο. καρποφόρος, καρπερός, κάρπιμος, καρπώδης· εύκαρπος, πολύκαρπος. || εύφορος, γόνιμος· -ая **ЗЕМЛÍЯ** εύφορη γη· -ая **ДОЛÍНА** εύφορη κοιλάδα.

ПЛОДОСÓБР, -а α. το μάζεμα των καρπών, η καρπολογία, το καρπολόγημα.

ПЛОДОСМÉН, -а α. αμοιφισπορά.

ПЛОДОСМÉННЫЙ επ. της αμοιφισποράς.

плодосушилка, -и καρποστεγνωτική μηχανή, καρποστεγνωτήρας.

плодосушитель, -и θ., γεν. πλθ. -лен, δοτ. -льням καρποστεγνωτήριο.

плодосъём, -а α. καρποσυλλεκτική συσκευή.

плодотворность, -и θ. αποδοτικότητα, παραγωγικότητα, γονιμότητα· - мысли γονιμότητα σκέψης.

плодотворный επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 (παλ.) ευνοϊκός, ευεργετικός· - дождь ευεργετική βροχή. 2 μτφ. ωφέλιμος· -ая среда ευνοϊκό περιβάλλον. 3 μτφ. γόνιμος, δημιουργικός, παραγωγικός. αποδοτικός.

плодохранилище, -а ουδ. αποθήκη συντήρησης καρπών.

плодоутодный επ. απο καρπούς και φρούτα.

плодущий επ., βρ: -дущ, -а, -е που καρπίζει, που δίνει καρπούς· καρποφόρος· -ие цветки καρποφόρα άνθη. || (απλ.) καρπώδης, εύκαρπος, πολύκαρπος.

плоение, -я ουδ. (παλ.) βοστρύχισμα, φριζάρισμα, οντουλάρισμα.

плоёный επ. (παλ.) βοστρυχώδης, -ωτός, οντουλαριστός.

плоить, плою, плоишь, παθ. μτχ. παρλα χρ. **плоённый**, βρ: плоён, плоёна, плоёно ρ. δ. (παλ.) βοστρυχίζω, -ώνω, οντουλάρω, φριζάρω. || -ся βοστρυχίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

плойка, -и θ. 1 βλ. плоение. 2 δίπλες κυματοειδείς. 3 κατασρωτήρι.

***пломба**, -и θ. 1 σφραγίδα μολυβδόβουλου ή και άλλης ουσίας. 2 βούλωμα (ύλη σφραγίσματος δοντιών). || βούλωμα (διάφορης χρήσης)· цементная - τσιμεντένιο βούλωμα· металлическая - μεταλλικό βούλωμα.

пломбир!, -а α. είδος παγωτού.

пломбир? -а α. σφραγίδα (αντικείμενο).

пломбирование, -я ουδ. σφράγιση, -μα, σταμπάρισμα. || βούλωμα.

пломбированный επ. απο μτχ. σφραγισμένος, βουλωμένος· - зуб σφραγισμένο δόντι.

пломбировать, -рю, -решь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пломбированный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ. δ. μ. 1 σφραγίζω, σταμπάρω, βάζω στάμπα. 2 βουλώνω· - зуб σφραγίζω δόντι. || -ся σφραγίζομαι, σταμπάρομαι. || βουλώνω, -ομαι.

пломбировка, -и θ. βλ. пломбирование.

пломбовый επ. της σφραγίδας· της στάμπας. || του βουλώματος.

плоский επ., βρ. -сок, -скá, -ско; плóще. 1 ομαλός, ίσος, ευθύς, επίπεδος, ισόπεδος· -ая поверхность ομαλή επιφάνεια· -ая горная возвышенность οροπέδιο, πλάτωμα. 2 πεπλατυσμένος, πλακουτσός, επίπλατης. || αβαθής, ρηχός, ανοιχτός· -ая тарелка αβαθές πιάτο. 3 άχαρος, ανούσιος, άνοστος· κρύος, ανάλατος,

σαχλός· -ая шутка ανάλατο αστείο. || εκφρ. -ая стопа πλατυποδία.

плоскогорье, -я, γεν. πλθ. -рий, δοτ. -ряям οροπέδιο, πλάτωμα, βουνοκάμπι, -όκαμπο.

плоскогрудный επ., -груд, -а, -ο πλατύστερνος, ευρύστερνος.

плоскогорье, -ев πλθ. τανάλια επίπεδη, η πένσα.

плоскодонка, -и θ. με επίπεδη τρόπιδα, κάρινα ή πυθμένα.

плоскодонный επ. με επίπεδη τρόπιδα.

плоскостной επ. επίπεδος, ισόπεδος.

плоскостопие, -я ουδ. πλατυποδία.

плоскость, -и θ. 1 ομαλότητα (επιφάνειας). || (μαθ.) το επίπεδο. 2 (γεν. πλθ. -ей) μτφ. τομέας, σφαίρα, πεδίο· - наўки ο τομέας της επιστήμης. 3 πτέρυγα αεροπλάνου. 4 (παλ.) το άχαρες, το άνοστο, το ανάλατο, η σαχλότητα (για αστείο, παρατήρηση).

плот, -á α. σχεδία. || εξέδρα ξύλινη παράκτια.

плотище, -а ουδ. (διαρκ.) μέρος προετοιμασία της σχεδίας.

плотва, -ή θ. είδος κυπρίνου γλυκού νερού.

плотильщик, -а α. εργάτης κατασκευής σχεδίων.

плотина, -и θ. φράγμα ποταμού, υδατόφραγμα, υδατοφράχτης, υδροφράχτης.

плотинный επ. του φράγματος κλπ. ουσ.

плотить, плочу, плотишь ρ. δ. μ. συνενώνω γερά, σφιχτοδένω. || -ся συνενώνομαι γερά, σφιχτοδένομαι.

плотнеть ρ. δ. πυκνώνω, συσφίγγω· συμπιέζω. || καργάρω, τεζάρω, -ίζω.

плотник, -а α. ξυλουργός, μαραγκός.

плотницкий επ. ξυλουργικός, μαραγκούδικος.

плотничать ρ. δ. κάνω τον ξυλουργό, εξασκώ το επάγγελμα του ξυλουργού.

плотнический επ. ξυλουργικός, του μαραγκού, του ξυλουργού ή της ξυλουργικής· -ое ремесло ή дело η ξυλουργική, ή μαραγκοσύνη· -ие инструменты τα εργαλεία του μαραγκού.

плотничество, -а ουδ. η ξυλουργική, η μαραγκοσύνη· обучиться -у μαθαίνω την ξυλουργική, μαθαίνω μαραγκός.

плотничий, -ья, -ье επ. ξυλουργικός, του ξυλουργού, του μαραγκού.

плотничный επ. βλ. плотницкий.

плотно επίρ. σφιχτά, συνεκτικά· γερά, κάργα, -αριστά, τεζαριστά· ερημητικά· - наойте γεμίζω κάργα.

плотность, -и θ. σύσφιξη, συνεκτικότητα, συνάφεια, σύνδεση. || πυκνότητα, στενή σύσταση. || εκφρ. - населения πυκνότητα πληθυσμού· - ойна (στρατ.) πυκνότητα πυρών.

плотный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 πυ-

κνός· πηχτός· σφιχτός· συμπυκνωμένος. || πυκνοψασμένος, κρουστός, κρουστόφαντος. || γερός· συνεκτικός· -**ая** **сумага**, **κόχα** γερό χαρτί, δέρμα. 2 πολύ πυκνός· συμπαγής· αδιαπέραστος. 3 υπερπλήρης, γεμάτος κάργα, καργαρισμένος, τεζαρισμένος. 4 εύρωστος, ρωμαλέος, σφιχτοδεμένος, κατάγερος. 5 χορταστικός, άφθονος, πλούσιος. || **εκφρ.** - **οιόнь** πυκνά πυρά.

ΠΛΟΤΟΒÓΔ, -**α** α. εργάτης (οδηγός) σχεδιάς.

ΠΛΟΤΟΒÓИ επ. της σχεδιάς.

ΠΛΟΤΟΒИЩИК, -**ά** α. κατασκευαστής ή και οδηγός σχεδιών.

ΠΛΟΤΟΓÓН, -**α** α. βλ. **ΠΛΟΤΟΒÓД**.

ΠΛΟΤΟЯДНОСТЬ, -**и** θ. σαρκοφαγία.

ΠΛΟΤΟЯДНЫИ επ., βρ: -**ден**, -**дна**, -**дно**. 1 σαρκοφάγος, σαρκοβόρος· -**не** **млекопитающие** σαρκοφάγα θηλαστικά. 2 μτφ. σαρκασμοπολιτικοκαμπτικός, σαρκαστικός· ηδυπαθής.

ΠΛÓТскИИ επ. σαρμικός· σωματικός· -**ая** **любовь** σαρμική αγάπη· -**ое** **удовольствие** σαρμική ικανοποίηση.

ΠΛÓТЬ, -**и** θ. 1 (παλ.) σάρκα, σώμα· **изнурить** ~ **постóm** εξαντλώ το σώμα με νηστεία. 2 μτφ. ενσάρκωση. || **εκφρ.** **во** -**и** στο σώμα, στη σάρκα· ~ **и** **кровь** **чья**; ~ **от** -**и** α) παλ. γνήσιο τέκνο, σάρκα και αίμα, σάρκα απο σάρκα. β) ενσάρκωση· γέννημα και θρέμμα· **войти** **в** ~ **и** **кровь** μπαίνω στη σάρκα και στο αίμα (αφομοιώνομαι πλήρως)· **облечь** **в** ~ **и** **кровь** ή -**ью** **и** **крóвью** ενσαρκώνω, προσδίνω σάρκα και οστά· **облечься** **в** ~ **и** **кровь** ή -**ью** **и** **крóвью** ενσαρκώνομαι, παίρνω σάρκα και οστά.

ΠΛÓХο 1 επίρ. κακά, κακώς, άσχημα· **он** ~ **поёт** αυτός άσχημα τραγουδάει· **онá** ~ **ведёт** **себя** αυτή άσχημα συμπεριφέρεται· **он** ~ **себя** **чувствует** αυτός αισθάνεται τον εαυτό του άσχημα· **он** ~ **одевается** αυτός κακοντύνεται· **семья** ~ **живёт** η οικογένεια κακοζει· ~ **оbраца́ться** **с** **людьми** κακοσυμπεριφέρομαι με τους ανθρώπους. 2 ως κατηγ. είναι άσχημα· **ему** **очень** ~ αυτός είναι πολύ άσχημα. 3 ουσ. ο σχολικός βαθμός „κακώς“· **получать** ~ παίρνω βαθμό „κακώς“. || **εκφρ.** --- (απλ.) το λιγότερο, το κατώτερο· **он** --- **двести** **рублѐй** **в** **мѐсяц** **зарабáтывает** αυτός το λιγότερο διακόσια ρούβλια το μήνα βγάζει με τη δουλειά.

ΠΛΟХóИ επ., βρ: **плох**, **плохá**, **плóхο**. 1 κακός, άσχημος· -**ая** **погода** άσχημος καιρός, κακόκαιρος, παλιόκαιρος· -**ие** **условия** άσχημες συνθήκες· ~ **человек** κακός άνθρωπος· ~ **харáктер** άσχημος χαρακτήρας· -**ие** **вѐсти** άσχημες ειδήσεις, κακά μαντάτα· ~ **примѐр** κακό παράδειγμα. || αδελφός· ανάξιός, αναξιόλογος· ~ **писáтель** αναξιόλογος συγγραφέας. || ουσ. ούδ· -**όε** το κακό, το άσχημο· **никтó** -**όго** **про** **вас**

не **говори́л** κανένας δεν είπε κακό για σας. || αδύνατος, αδύναμος, εξαντλημένος (για ασθενή, γέροντα). || **εκφρ.** **пойти́ по** -**о́и** **доро́ге** ή **по** -**о́му** **пути́** παίρνω άσχημο δρόμο (στη ζωή)· **шýтки** -**и** **с** **ним** μη κάνεις αστεία με αυτόν, δε σηκώνει αστεία.

ΠΛΟшáТЬ ρ.δ. 1 κáνω λάθος, σφάλμα, αστοχώ, δεν προσέχω· **смотρί́те**, **не** -**áйтe** προσέχετε τα μάτια σας τέσσερα· **не** -**áй**, **чтобы** **не** **обманýться** πρόσεχε, μη σε ξεγελάσουν. 2 χειροτερεύω· **здоровье** **его́** **день** **ото** **дня** -**áет** η υγεία του απο μέρα σε μέρα χειροτερεύει. || **εκφρ.** **на** **όгá** **надѐйся**, **а** **сам** **не** -**áй** συν Αθηνά και χείρα κίνει.

ΠΛóщечный επ. αβαθής, ρηχός, ανοιχτός· ~ **светильник** λυχνάρι σε αβαθές αγγείο.

ΠΛóшка, -**и** θ. 1 (απλ.) πλατέλα. 2 λυχνάρι αβαθές με φτιλί.

ΠΛóщáдка, -**и** θ. 1 πλατεία μικρή· γηπεδάκι· πίστα, στίβος· κονίστρα· **спортивнáя** ~ αθλητικό γήπεδο· **танцевáльнáя** ~ πίστα χορού· **орудийнáя** ~ τηλεβολοστάσιο. || χώρος επίπεδος· **строительнáя** ~ χώρος οικοδομής· ~ **на** **лѐстнице** πλατύσκαλο, πλατύβαθμο, κλιμακτήρας. 2 εξέδρα. 3 πλατειίτσα βαγονιού.

ΠΛóщáдный επ. 1 (παλ.) της πλατείας. 2 αισχρός, ανάξιος, απότομος, αγύρτικος. || **εκφρ.** - **теáтр** (παλ.) πρόχειρη εξέδρα λαϊκών παραστάσεων.

ΠΛóщáдь, -**и**, γεν. πλθ. -**ей** θ. 1 πλατεία· **Крáсная** ~ **в** **Москвѐ** η Κόκκινη πλατεία της Μόσχας· **рыночнáя** (**бáзárнáя**) ~ η πλατεία της αγοράς ή του παζαριού. 2 επιφάνεια, έκταση, χώρος· **посевнáя** -**и** σπαρμένες ή καλλιεργημένες εκτάσεις· **жилья** ~ κατοικήσιμος (οικοδομήσιμος) χώρος. || **εμβαδόν**· ~ **крýга** **εμβαδόν** του κύκλου.

ΠΛóще συγκρ. β. του επ. **ΠΛóский**.

ΠΛУТ, -**а**, πλθ. **ΠЛУТИ** α. αλέτρι, άροτρο· **рукоя́тка** -**а** χειρολαβή αλετριού, χειρολάβα.

ΠЛУгáрь, -**я** α. αροτριαστής, γεωργός.

ΠЛУгáтáрь, -**я** α. (διαлк.) βλ. **ΠЛУгáрь**.

ΠЛУгoвóи επ. του άροτρου, του αλετριού.

ΠЛУжнýи επ. βλ. **ΠЛУгoвóи**.

***ΠЛУжнер**, -**а** α. έμβολο μηχανής βυθιζόμενο. **ΠЛУжнерный** επ. του έμβολου· ~ **насóс** **α**-**ντλία** με έμβολο.

ΠЛУт, -**á** α. 1 απατεώνας, κατεργάρης· **большóи** ~ μεγάλος απατεώνας. 2 πονηρός, πανούργος.

ΠЛУтáние, -**я** ουδ. περιπλάνηση.

ΠЛУтáть ρ.δ. περιπλανιέμαι, χάνω το δρόμο· ~ **в** **лесý** περιπλανιέμαι στο δάσος.

ΠЛУтáшка, -**и** α. πονηρούλης, κατεργαράκος.

ΠЛУтнИ, -**ей** πλθ. μαγαμποντιές, πράξεις **α**-**πατεώνας**.

πλυτοβάτοστυ, -и θ. τάση, κλίση για απάτη, για κατεργαριές.

πλυτοβάτνυ επ. 1 του απατεώνα, κατεργάρικος. 2 έχων κλίση για απάτη.

πλυτοβάты, -тýн, -тýешь ρ.δ. (εξ)απατώ, κάνω κατεργαριές.

πλυτόвка, -и θ. αγύρτισσα, κατεργάρα.

πλυтовскóй επ. βλ. πλυτοβάτнυ.

πλυтовствó, -á ουδ. απάτη, αγυρτεία. || πονηριά, κατεργαριά.

πλυτοκράτ, -а α. πλουτοκρατία.

πλυτοκρατίческóй επ. πλουτοκρατικός.

***πλυτοκράτня**, -и θ. πλουτοκρατία.

***πλυτόнг**, -а α. 1 (παλ.) διμοιρία. 2 πυροβόλα ναυτικού ίδιου διαμετρήματος.

***πλυτόνнυ**, -я α. πλυτόνιο (χημ. στοιχείο).

πλυвúн, -á α. χρώματα λασπώδη κινούμενα.

πλυвúнный επ. των υγρών κινουμένων χωμάτων. - ил κινούμενη λάσπη.

πλυвúчнυ επ. βλ. πλυвúнный.

плыть, **плывú**, **плывёшь**, παρθ. χρ. **плыл**, -лá, **плыло** ρ.δ. 1 κολυμπώ· πλέω· ~ **крóлем** κολυμπώ πρηνηδόν, με την κοιλιά· ~ **на спинé** κολυμπώ ανάσκελα. || επιπλέω. || ταξιδεύω με πλωτό μέσο· ~ **по течéнию** πλέω κατά το ρεύμα (τον ρουν)· ~ **прóтив течéния** πλέω αντίθετα προς το ρεύμα, αναπλέω, πλέω αναπόταμα. ~ **под парусáми** πλέω με τα πανιά, αρμενίζω, ιστιοπλώ· ~ **óбнстро** ταχυπλώ· ~ **мédленно** βραδυπλώ, βραδυπλέω· ~ **на вёслах** πλέω με κουπιά· ~ **в лóдке** πλέω με τη βάρκα, λεμβοδρομώ· ~ **на всех парусáх** πλέω πλησίστιος· ~ **в открýтом мóре** πλέω στα ανοιχτά. 2 μτφ. πετώ αργά και ομαλά, λάμνω, αιωρούμαι, μετεωρίζομαι (για πτηνά). || κινούμαι, περνώ, διαβαίνω. 3 λιώνω, τήνομαι· **сургýч** **плывёт** το βουλοκέρι λιώνει. || εκφρ. ~ **в рýки** κατορθώνω, τα καταφέρω, είμαι σε όλα καταφερτζής· ~ **по течéнию** προσαρμόζομαι στις περιστάσεις, καιροσκοπώ· ~ **прóтив течéния** πηγαίνω αντίθετα (προς την κρατούσα κατάσταση)· ~ **сквозь пáльцы** ξεοδεύομαι, δαπανώμαι αφειδώς (για χρήματα κ.τ.τ.)· **всé** **плывёт** **пéредо мной** όλα μου φέρνουν γύρω (στα μάτια)· ζαλίζομαι.

***пловиóграф**, -а α. βροχόμετρο.

плогáвец, -вца α. άσχημος (άνθρωπος).

плогáвость, -и θ. άσχημιά, δυσμορφία.

плогáвнυ επ., βρ: ~гáв, -а, -ο άσχημος, δυσειδής, δύσμορφος.

***плымáх**, -а α. λοφίο (φτερά στο καπέλο).

плýнуть ρ.σ. βλ. **плевáты**. || εκφρ. **раз** ~ **φτιαχνω**, εκτελώ στο άφε-σβήσε· ~ **нéкуда** ή **нéгде** (απλ.) υπερπλήρως, κάργα, ώσπου δε χωρεί άλλο.

***плор**, -а α. χαρτί λιθογραφικό.

***πλυραλίζм**, -а α. πλυουραλισμός.

πλυραλίσт, -а α. πλυουραλιστής.

πλυραλισтiческiй επ. πλυουραλιστικός.

πλυралýнный επ: ~ **вóтум** βλ. **цénза**.

***πλυс**, -а α. 1 το σύν (+), σημείο αριθμητικό· σύμβολο θετικό. 2 άνω του μηδενός (για θερμοκρασία). 3 μτφ. το υπέρ, το πλεονέκτημα· το θετικό, η θετική πλευρά· **в ётом есть своё** ~и εδώ υπάρχουν και τα θετικά. || (για σχολικό βαθμό)· άνω, πάνω· + **получáты** 3 с ~ом παίρνω βαθμό 3 και πάνω (μεταξύ 3 και 4).

πλυска, -и θ. το κύπελλο μερικίων καρπών (βαλανιδιών, κάστανων κλπ.).

πλυсокóсные, -иx πλθ. τα κυπελλοφόρα (βαλανιδιά, κάστανιά κλπ.).

πλυсна́, -я́, πλθ. **πλυсны**, -сен, -снам θ. (ανατ.) το μετατάρσιο.

πλυсневóй επ. μετατάρσιος· ~иé **кóсти** τα μετατάρσια οστά.

пльх επιφ. (απλ.) μπλουμ (για πτώση σώματος σε υγρό). || ως κατηγ. βλ. **пльхнуть**.

пльха, -и θ. (απλ.) μπάτσος, σφαλιάρα.

пльхаты(ся) ρ.δ. βλ. **пльхнуть(ся)**.

пльхнуть ρ.σ. (απλ.) 1 κάνω μπλουμ, πέφτω σε υγρό με χαρακτηριστικό θόρυβο. 2 μτφ. βάζω, τοποθετώ με χτύπο. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

пльш, -а α. βελούδο, κατηφές, βελβετίνα, η φέλλα, το πλουс.

пльшевый επ. 1 του βελφούδου κλπ. ουσ. || βελουδίνος, -δένιος, βελβετίνιος, φέλπινος. 2 καλυμμένος με βελούδο· -ая **мéбель** έπιπλο ντυμένο με βελούδο.

пльшка, -и θ. φωμάκι εμπλουτισμένο (με ζάχαρη, βούτυρο κ.τ.τ.).

пльщ, -á α. ο κισσόс.

пльщевóй επ. του κισσού. || περιτυλιγμένοс με κισσόс.

пльщение, -я ουδ. ελασματοποίηση.

пльщiльный επ. ελασματοποιητικός.

пльщiты, -щу, -щишь ρ.δ.μ. μεταβάλλω μέταλλο σε έλασμα με σφυρηλάτηση. || μετατρέπομαι σε έλασμα.

***пльж**, -а α. αμμουδιά παράλια, η πλαж.

пльжнυ επ. της αμμουδιάс.

пльс, -а α. βλ. **пльска**.

пльсáние, -я ουδ. (παλ.) βλ. **пльска**.

пльсáты, **пльщú**, **пльщешь**, μτχ. ενστ. **пльщущиый** ρ.δ. χορεύω (συνήθως για λαϊκούς χορούс)· **поёт и -ет** τραγουδάει και χορεύει. || μτφ. αναπηδώ, τρέμω, ανακινούμαι. || **εκφр.** ~ **пéред кем-л.** γαλιφίζω, κολακεύω, λιβανίζω.

пльска, -и θ. χορός, χόρεμα. || **εκфр.** ~ **святогó** **Вiтта** ή **Вiттoвa** ~ η χορεία (πάθηση).

пльсовóй επ. 1 χορευτικός. 2 ουσ. -ая θ. μουσική ή τραγούδι χορούс.

пльсýн, -á α., -ья, -и θ. χορευτής, -τρια.

πνευμάτικα, ~и θ. (φυσ.) μηχανική πεπιεσμένου αέρα.

πνευματικός επ. με πεπιεσμένο αέρα.

***πνευμόγραφ**, ~а α. πνευμογράφος, πνευμονογράφος.

***πνευμόκοκκ**, ~а α. πνευμονόκκοκος, πνευμονοβακτηρίδιο.

***πνευμονία**, ~и θ. πνευμονία.

пнуть, пну, пнешь ρ.σ. βλ. **пинать**.

πο πρόθ. I. (με δοτ., αιτ. κ. προθτ. πτώση) είναι άτονη με εξαίρεση μόνο όταν ο τόνος ανεβαίνει απο το ουσιαστικό στην πρόθεση: π.χ. **пó лесу, пó носу, пó полю, пó уши**. 1 (με δοτ.)· σημαίνει κίνηση στην επιφάνεια ή κατά μήκος του αντικειμένου, έκτασης, θέσης· επί, πάνω, στον, στη, στο κ.τ.τ. **гладить по голове** χαϊδεύω στο κεφάλι· **гулять по улицам** κάνω περίπατο στους δρόμους· **ударить по столу кулаком** χτυπώ τη γροθιά στο τραπέζι· **по краям дорожки** στις άκρες του δρόμου. II εναντίον, κατά· **стрельбá гитлеровцев по безоружным людям** πυροβολισμοί των χιτλερικών κατά των άοπλων ανθρώπων. II μέσα, εντός, στο, στον, στην κ.τ.τ. **ходить по комнате** κάνω βόλτες στο δωμάτιο· **гулять по саду** κάνω περίπατο στον κήπο. II (επανάλειψη ενέργειας)· στον, στην κ.τ.τ. **бегать по знакомым** γυρίζω (συχνάζω) στους γνωστούς· **ходить по театрам** συχνάζω στα θέατρα. 2 (για διεύθυνση)· κατά· **идти по ветру** πηγαίνω κατά τη φορά του ανέμου (όπως φυσά ο άνεμος)· **идти по течению** πηγαίνω κατά τον ρουν, όπως πάει το ρεύμα. II επί, σύμφωνα· με· **идти по следам зверя** πηγαίνω στα ίχνη του άγριου ζώου ή με τον τορό αυτού. 3 κατά, σύμφωνα με· **уехать по совету врача** φεύγω κατά τη συμβουλή του γιατρού· **по образцу** κατά το παράδειγμα· **по силам** κατά τις δυνάμεις· **уволиться по собственному желанию** απολύομαι κατά θέλησή μου ή με αίτησή μου· **разложить по сортам** ταξινομώ κατά είδη· **по моде** κατά τη μόδα· **по правилу** σύμφωνα με τον κανόνα. II με, απο, εκ, εξ· **он женился по любви** αυτός παντρεύτηκε με αγάπη. II απο, εκ· **судить по внешности** κρίνω απο την εξωτερική εμφάνιση· **знаю по книгам, по газетам** γνωρίζω απο τα βιβλία, τις εφημερίδες. II κατά, ως προς· **добрый по характеру** καλός κατά τον χαρακτήρα· **учитель по профессии** δάσκαλος (κατά) το επάγγελμα. II (για σχέσεις) κατά, απο, εκ· **брат по матери** ομομήτριος αδερφός· **брат по отцу** ομοπάτριος αδερφός· **родственники по матери** συγγενείς απο τη μητέρα. 4 με, απο, διά· **отправить по почте** στέλλω με το ταχυδρομείο (ταχυδρομικώς)· **говорить по телефону** μιλώ απο το τηλέφωνο· **передать по**

радио μεταδίνω απο το ράδιο· **ориентировать по компасу** προσανατολίζομαι με την πυξίδα. 5 ένεκα, λόγω, εξ αιτίας, απο· **по недосмотру** απο απροσεξία· **отсутствовать по болезни** απουσιάζω λόγω ασθένειας· **ошибаться по расчённости** κάνω λάθος απο αφηρημάδα· **по призывке** απο συνήθεια. 6 για, δια, προς, μεσκοπό· **отряд по борьбе с бандитами** απόσπασμα για τον αγώνα κατά των ληστών. II επί, στον, στην κ.τ.т. **чемпион по классической борьбе** πρωταθλητής της ελεύθερης (ελληνορωμαϊκής) πάλης. II (για τομέα σφαίρα έκτασης)· στον, στην κλπ., του, της κλπ. **приказ по полку** διαταγή του συντάγματος· **по фабрикам и заводам** στις φάμπρικες και στα εργοστάσια. 7 (με ουσ. στον πλθ.)· κατά· κάθε· **гулять по утрам** κάνω περίπατο κάθε πρωί ή το πρωί· **по праздникам** (κατά) τις γιορτές· **заниматься по ночам** ασχολούμαι τα βράδια· **цыплят по осени считают** (παρμ.) τα πουλάκια το φθινόπωρο τα μετράνε (στο τέλος ξυρίζουν το γαμπρό)· **приеду по весне** θα έρθω κατά την Άνοιξη· **по десятому году** στο δέκατο χρόνο. 8 απο· **по стаканчику** απο ένα ποτηράκι· **по рублю за штуку** απο ένα ρούβλι το κομμάτι· **по одному** απο ένα (στον καθένα)· **по разу** απο μια φορά (ο καθένας). II για· **тоска по родине** νοσταλγία για την πατρίδα· **тоскать по детям** νοσταλγώ τα παιδιά. II. με αιτ. 1 ως, έως, μέχρι· **по колену** ως το γόνα· **войти в воду по пояс** μπαίνω στο νερό μέχρι τη μέση· **сидеть по горло** χορτάτος ως το λαιμό. II ως και, μέχρι και· **прочитать с первой по четвертую главу** διαβάζω απο το πρώτο μέχρι το πέμπτο κεφάλαιο· **с детских лет по день его смерти** απο τα παιδικά χρόνια ως τη μέρα του θανάτου του· **по сей день** μέχρι αυτή τη μέρα· **по сегодня** ως τα σήμερα. 2 (για τόπο, χώρο, θέση κ.т.т.)· απο, στον, στην κ.т.т. **сидеть по другую сторону стола** κάθομαι απο το άλλο μέρος του τραπεζιού· **по левую руку** απο το αριστερό χέρι. 3 για· **ходить по грибы** πηγαίνω για μανιτάρια· **сходить по воду** πηγαίνω για νερό. III. με προθετική· 1 μετά, ύστερα, έπειτα απο· **с полтода по смерти отца** μισό χρόνο μετά το θάνατο του πατέρα. 2 για· **скучать по отце** νοσταλγώ τον πατέρα. 3 κατά, σύμφωνα προς· (για επιθυμία, συνήθεια κ.т.т.)· **по них** κατ' αυτούς. II **εμφ.** **по мне** κατ' εμένα (κατά τη γνώμη μου, - την άποψή μου)· **по дороге** στο δρόμο, καθ' οδόν.

πο... πρόθεμα. I. Χρησιμοποιείται για το σχηματισμό ρημάτων και σημαίνει: 1 απόκτηση ιδιότητας ή ποιότητας σε μεγάλο ή μικρό βαθμό: **побелеть, повзрослеть, подшеветь, покраснеть** κλπ. 2 περιαγωγή της ενέργειας ως

το αποτέλεσμα: **побрѣть, погѣнуть, посѣять.** 3 ενέργεια εκτελούμενη μια φορά: **поблагодарить, поглядѣть, попросить** κλπ. 4 ενέργεια περιορισμένης διάρκειας: **побѣгать, поговори́ть, поработать, посидѣть** κλπ. 5 αρχή της ενέργειας: **побежать, повѣять, погнать.** 6 (μόνο απο ρ.δ. με επιθέματα -нва-, -ива- κ. -ва-)· ενέργεια ακαθόριστης διάρκειας ή επανάληψης: **поглядывать, похаживать, почи́тывать.** 7 ενέργεια μειωμένης έντασης· μικρής ισχύος, επιφανειακού χαρακτήρα: **позолотить, помазатъ, попудрить.** 8 έντεταξη της ενέργειας σε όλα ή μερικά αντικείμενα: **попа́дать, помѣрзнуть, попрятать.** 9 βαθμιαία ενέργεια: **попривѣкнуть, понабросать** κλπ. II σχηματίζει ρ.σ. όπως: **подарить, пожелать, позначо́миться, пона́виться, поцелова́ться.** II. Χρησιμοποιείται για το σχηματισμό επιθέτων με σημασία: 1 κατοπινή της σημασίας της ρίζας του επιθέτου: **пореформенный, посмертный.** 2 αντιστοιχία της σημασίας της ρίζας και του προθέματος: **посильный, поземельный.** 3 αναφερόμενη για το καθένα απο τα αντικείμενα, που υποδείχνει η ρίζα. III. Κατά το σχηματισμό του συγκριτικού βαθμού των επιθέτων και επιρρημάτων μειώνει τη σημασία αυτών : **поменьше, помолóже, постáрше.** IV. Χρησιμοποιείται για το σχηματισμό επιθέτων και ουσιαστικών με σημ. εγγύτητας ή κατά μήκος: **поволжский, пограничный, побережье, подорожник.** V. Σε συνδυασμό με επίθετα σχηματίζει επιρρήματα τροπικά: **по-новому, по-прежнему, по-русски, по-гречески.** VI. Σε συνδυασμό με κτητικές αντωνυμίες σχηματίζει επιρρήματα με σημασία αντιστιχούσα με τη γνώμη ή επιθυμία (κάποιου)· **по-моему, по-твоему, по-своему** κ.τ.τ.

поалѣть ρ.σ. κοκκινίζω, γίνομαι κόκκινος.
поартáчиться ρ.σ. δυστροπώ για λίγο βλ. κ. **артáчиться.**

поáхать ρ.σ. φωνάζω για λίγο αχ! ωχ!.

посагровѣть ρ.σ. βλ. **сагровѣть.**

побáиваться ρ.δ. βλ. **бóяться** με σημ. λιγάνι· για λίγο.

побалагýрить ρ.σ. βλ. **балагýрить** και με σημ. για λίγο χρόνο.

побала́кать ρ.σ. (διαλεκ.) φλυαρώ, πολυλογώ.

побáливать, -ает ρ.δ. πονώ λίγο ή κατά διαστήματα· **голова́ -ает** το κεφάλι μου πονεί λίγο ή πότε-πότε.

побаловáть ρ.σ. 1 περιπολούμαι, ικανοποιώ, κάνω τα χατήρια, προσφέρω περιποίηση· προσέχω, κοιτάζω (για ένα χρονικό διάστημα). 2 ασχολούμαι με κάτι χάρη διασκέδασης. II **-ся** 1 βλ. **баловáться.** 2 ασχολούμαι για διασκέδαση.

побáлтывать ρ.δ. 1 ανακατώνω λίγο ή πότε-πότε. 2 αιωρώ, κουνώ.

побарабáнить ρ.σ. χτυπώ, κρούω πάνω σε κάτι· ~ в стеклó κρούω το τζάμι σαν σε τύμπανο· ~ пáльцами по столý χτυπώ τα δάχτυλα στο τραπέζι (σαν σε τύμπανο).

побарáхтаться ρ.δ. σφαδάζω, σπαρταρώ, κυλιέμαι, σπαράζω (για ένα χρον. διάστημα).

побасѣнка, -и θ. διηγηματάκι διδακτικό ή ανεκδοτικού χαρακτήρα. II επινόημα, παραμύθι, μύθευμα.

побáска, -и θ. (απλ.) βλ. **побасѣнка.**

побѣг¹, -а α. 1 δραπέτευση, απόδραση· ~ из плéна δραπέτευση απο την αιχμαλωσία· ~ из тюрýмá απόδραση απο τη φυλακή. 2 (παλ.) φυγή, υποχώρηση άταχτη.

побѣг², -а α. βλαστός, -τάρι· ~ от κόρня η παραφυάδα· **разводить -ами** πολλαπλασιάζω με καταβολάδες.

побѣгать ρ.σ. τρέχω (για ένα χρον. διάστημα).

побегýшка, -и α. κ. θ. μικρός ακόλουθος, κοπέλι, τσιράκι.

побегýшки, -шек α. (απλ.) τρεξίματα. II εκφρ. **быть на -ах** α) εκτελώ θελήματα, παραγγελλίες. β) μтφ. είμαι υποχείριο ή υποπόδιο των ποδών, ανδρείκελο, πιόνι.

побѣда, -и θ. νίκη· **блестящая** ~ λαμπρή νίκη· ~ над врагóм νίκη κατá του εχθρού· **спортивная** ~ αθλητική νίκη· **торжественáть (праздновáть)** ~у πανηγυρίζω (γιορτάζω) τη νίκη· **одержáть** ~у κατάγω νίκη· νικώ. II επιτυχία· **производственные -и** επιτυχίες στην παραγωγή. II κατάκτηση (γυναίκας απο άντρα ή και αντίθετα). II εκφρ. **пиррова** - νίκη του Πύρρου (καταστροφική νίκη).

*побѣдит, -а α. το καρβίδιο.

побѣдитель, -я α., -ница, -и θ. νικητής, -ήτρια· **вѣйти -лем** βγαίνω νικητής· **-ей не сýдят** τους νικητές δεν τους δικάζουν (ό,τι και να έπραξαν συγχωρείται).

побѣдительный επ. (παλ.) βλ. **победоносный.**

побѣдитовый επ. καρβίδιου· απο καρβίδιο.

побѣдѣть, -дѣшь, паѣ. мтφ. παρθ. χρ. **побѣдѣнный, во: -дѣн, -денá, -денó** ρ.σ. νικώ· ~ врагá νικώ τον εχθρό· ~ в бою νικώ στη μάχη· ~ в спортивны́х соревновáниях νικώ στα αγωνίσματα. II мтφ. υπερνικώ· ~ страх νικώ το φόβο· ~ препя́ствия, трудности υπερνικώ τα εμπόδια, τις δυσκολίες. II мтφ. καταχτώ, αιχμαλωτίζω· ~ сѣрдце красáвицы καταχτώ την καρδιά μιας καλλονής.

побѣдный¹ επ. 1 νικητήριο· επινίκιος· ~ марш νικητήριο εμβατήριο· θούριος. 2 νικηφόρος. II εκφρ. **до -ого концá** ως την τελική

νίκη.

победный² επ. δυστυχής, -μένος, δύστυνος, δύσμοιρος, κακόμοιρος, φτωχός, κακότηχος.

победоносно επίρ. νικηφόρα.

победоносный επ., βρ: -сен, -сна, -сно νικηφόρος, τροπαιούχος, -χοφόρος· -ая война ο νικηφόρος πόλεμος· -не войска νικηφόρα στρατεύματα.

победялостъ, -и θ. (χημ., τεχ.) ποικιλόχροια μετάλλων.

победялый επ. (χημ., τεχ.) ποικιλόχρωμος.

побегать, -бегу, -бежишь, -бегут ρ.σ. 1 αρχίζω να τρέχω, να πηλαλώ, να καλπάζω· ξεκινώ· τρέχω· κατευθύνομαι τροχάδην, πηγαίνω τρεχάτος. || το βάζω στα πόδια, τρέπομαι σε φύγη. 2 αρχίζω να κινούμαι (για άφυχα). || φέρομαι, άγομαι, κινούμαι γρήγορα (για σύννεφα, καπνό κ.τ.τ.). || μεταδίνομαι, ξαπλώνομαι, διαχέομαι (για ήχους). || σχηματίζομαι· παράγομαι· круги́ -ли по воде κύκλοι σχηματίστηκαν στο νερό. 3 ρέω, χύνομαι, τρέχω. 4 περνώ, διαβαίνω, διαρρέω γρήγορα (για χρόνο).

побегать ρ.δ. βλ. победить.

побегка, -и θ. το τρέξιμο· ο τρόπος του τρεξίματος.

побелеть ρ.σ. ασπρίζω, γίνομαι άσπρος· - как полотно ασπρίζω σαν το χασέ (κιτρινίζω, γίνομαι σαν το κερύ)· - от страха κιτρινίζω, χλωμιάζω απο το φόβο· волосы -ли та маля́ лιά άσπρισαν.

побелить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. побелённый, βρ: -лён, -ленá, -ленó ασπρίζω, ασβεστώνω.

побёлка, -и θ. άσπρισμα, ασβέστωμα.

побережный επ. παράκτιος, παραθαλάσσιος, παραλιακός.

побережье, -я ουδ. παραλία, γιαλός, ακρογιαλιά, -λι, περιγάλι· ακτή.

побережь ρ.σ.μ. φυλάσσω, διαφυλάσσω· διατηρώ, συντηρώ· προσέχω (απο βλάβη)· φροντίζω, κοιτάζω, προφυλάσσω· -ги́ деньги φύλαξε τα χρήματα· -ги́ своё здорóвье κοίταξε (πρόσεξε) την υγεία σου. || -ся φυλάγομαι, προφυλάσσομαι, προσέχω.

побеседовать ρ.σ. συνομιλώ, κουβεντιάζω για λίγο.

побесить(ся) ρ.σ. βλ. бесить(ся) και με σημ. για λίγο.

побеспокоить ρ.σ.μ. βλ. беспокоить. || -ся βλ. беспокоиться και με σημ. για λίγο.

побивать(ся) ρ.δ. βλ. побить(ся).

побираться ρ.δ. ζητιανεύω, διακονεύω, ε- παιτώ.

побирáшка, -и α.κ.θ. (απλ.) βλ. побирýшка.

побирýшка, -и α.κ.θ. (απλ.) ζητιάνος, δια-

κονάρης, ζήτουλας, επαίτης.

побить, -бьёт, -бьёшь, προστκ. побей ρ.σ. μ. 1 χτυπώ, δέρνω. 2 καταφέρω νικηφόρα χτυπήματα· ~ врага χτυπώ τον εχθρό. || νικώ στο αγώνισμα, στο παιγνίδι. 3 θανατώνω, σκοτώνω, φονεύω. || καταστρέφω (για θεομηνίες, παγωνιές, πλημμύρες κ.τ.τ.). 4 σπάζω, θραύω. 5 χαλνώ, βλάπτω χτυπώντας. || εκφρ. побей (меня) бог (απλ.) να με τιμωρήσει ο θεός(ως όρκος). || -ся 1 χτυπιέμαι· Яблоки -лисы та мýла χτυπήθηκαν. 2 θραύομαι, σπάζω· по-суда -ласъ та αγγεία έσπασαν. 3 μτφ. καταβάλλω μεγάλες προσπάθειες για να κατορθώσω κάτι. || εκφρ. ~ об заклад (παλ.) βάζω στοίχημα.

поблагодарить ρ.σ.μ. ευχαριστώ· ευγνωμονώ· ~ за внимание ευχαριστώ για την προσοχή.

поблажать ρ.δ. (παλ.) φέρνομαι πολύ ευεϊκά.

поблаженствовать ρ.σ. ευδαιμονώ, ευημερώ για λίγο χρόνο.

поблажка, -и θ. μεγάλη επιείκεια.

последнеть ρ.σ. χλωμιάζω, κιτρινίζω, ω- χριώ.

поблёлый επ. μαραμένος· ~ цветóк μαραμένο λουλούδι.

поблёлнуть ρ.σ., παρλθ. χρ. поблёл, -ла, -ло μαραίνομαι. || ξεθωριάζω.

поблёскивать κ. поблёскивать, -ает ρ.δ. λαμπυρίζω, μαρμαίρω· σπινθηρίζω.

поблестеть βλ. блестеть και με σημ. για λίγο χρόνο.

поблизости επίρ. πλησίον, σιμά, κοντά.

поблистать ρ.σ. βλ. блестеть.

поблуждать ρ.σ. βλ. блуждать και με σημ. για λίγο χρόνο.

поболитъся ρ.σ. ορκίζομαι στο θεό, λέγω „μα το θεό“.

побóи, -ев πλθ. χτυπήματα σωματικά· απο- τυλωματα χτυπημάτων.

побóише, -а ουδ. 1 (παλ.) μάχη φονική, μα- κελειό. 2 καβγάς μεγάλος, αιματηρός.

пóбоку επίρ. (απλ.) στην άκρη, κατά μέ- ρος, στη μάντα.

поболеть¹ ρ.σ. 1 αρρωσταίνω, ασθενώ. 2 α- νησυχώ, φροντίζω, πονώ, ενδιαφερόμαι.

поболеть², -лйт ρ.σ. πονώ (για ένα χρ. δι- άστημα)· Голова́ -ла с утра, а к вóчеру про- шла́ το κεφάλι μου πόνεσε απο το πρωί, όμως κατά το βράδυ μου πέρασε.

поболтáть¹ ρ.σ. βλ. болтáть¹.

поболтáть² ρ.σ. βλ. болтáть².

побóр, -а α. φόρος βαρύς, ασήκωτος.

побóрник, -а α., -ница, -и θ. υπερασπι- στής, -ίστρια, προασπιστής, πρόμαχος, υπέρ- μαχος· ~ мýра и свобóды υπερασπιστής της

ειρήνης και της ελευθερίας.

побороть, -борю, -борешь ρ.σ.μ. 1 καταβάλλω, νικώ επικρατώ, κατισχύω, υπερισχύω, υπερνικώ. 2 καταδαμάζω, κατανικώ, καταστέλλω, υποτάσσω, καταπνίγω (για πάθη κ.τ.τ.). || **εκφρ.** ~ себя κυριαρχώ στον εαυτό μου, συγκρατώ τον εαυτό μου (για αίσθημα, επιθυμία). || -ся αγωνίζομαι, παλεύω για ένα χρ. διάστημα.

побочный επ. 1 επουσιώδης, δευτερεύων: -ая роль δευτερεύων ρόλος. -ое обстоятельство περιστατικό δευτερεύουσας σημασίας. || πλάγιος: -не родственники πλάγιοι συγγενείς. || πάρεργος: συμπληρωματικός: -не доходы τα τυχερά: ~ продукт συμπληρωματικό προϊόν. 2 εξώγαμος, νόθος: -сын εξώγαμος γιος.

побойться ρ.σ. φοβούμαι λίγο: διστάζω.

пображнивать ρ.σ. (παλ.) μεθώ, γλεντώ για λίγο.

побранивать ρ.δ. μαλώνω, επιπλήττω, βρίζω τότε-πότε ή λίγο. || -ся μαλώνω, καβγαδίζω, τσακίζομαι τότε-πότε ή λίγο.

побранить(ся) ρ.σ. βλ. бранить(ся).

побрасывать ρ.δ. ρίχνω, πετώ τότε-πότε.

побрататься ρ.σ. 1 γίνομαι (πιάνομαι) αδελφοποιτός. 2 συναδερφώνομαι.

побратим, -а α. συναδερφωμένος. || αδελφοποιτός, σταυραδερφός, βλάμης.

побратимство, -а ουδ. αδερφοποίηση.

по-братски επίρ. αδερφικά.

побратъ ρ.σ.μ. (απλ.) παίρνω (πολύ, πολλούς).

побрэзгать ρ.σ. αφδιάζω, σιχαίνομαι. || **εκφρ.** не -айте μη σιχαίνεστε (δοκιμάστε).

побрэзговать ρ.σ. βλ. побрэзгать.

побренчать, -чү, -чійшь ρ.σ. κροταλίζω λίγο (για διασκέδαση).

побресті ρ.σ.μ. βλ. бресті.

побрить(ся) ρ.σ. βλ. брить(ся).

побродить¹ ρ.σ. βλ. бродить¹ (για λίγο).

побродить² ρ.σ. βλ. бродить² (για λίγο).

побродяга, -и α. (παλ.) βλ. бродяга.

побросать ρ.σ.μ. 1 ρίχνω, πετώ (όλα: άτακτα). 2 εγκαταλείπω, αφήνω, παρατώ (όλα, πολλά κλπ.). 3 ρίχνω (για ένα χρον. διάστημα).

побрэзгать(ся) ρ.δ. βλ. брэзгать(ся) για ένα χρον. διάστημα.

побрэзгивать ρ.δ. βλ. побрэзгать.

побрэзжать ρ.σ. βλ. брэзжать με σημ. για λίγο χρόνο.

побрэкать ρ.σ. βλ. брэкать και με σημ. για λίγο χρόνο.

побрэкивание, -я ουδ. κροτάλισμα.

побрэкушка, -и θ. κρόταλο: καστανιέτα. || **μτφ.** φιλοπράγματα, μικροπράγματα, μιχλιμπίδια.

побудительный επ. κινήτήριο: ερεθιστικός, παρακινήτικός: προτρεπτικός, παρορμητικός, παροτρυντικός: -ая причина το κίνητρο: ελατήριο (δράσης), ωθόν αίτιο.

побудить¹, -ужу, -удишь, παθ. **μτχ.** παρλθ. χρ. побуженный, βρ: -жен, -а, -ο δ.σ.μ. 1 ξυπνώ, αφυπνίζω. 2 ξυπνώ (όλους, πολλούς). 3 (κυνηγ.) σηκώνω το θήραμα (απο το λόζιο).

побудить², -ужу, -удишь κ. (απλ.) ~удишь, παθ. **μτχ.** παρλθ. χρ. побужденный, βρ: -ден, -денá, -денó ρ.σ.μ. παρακινώ, παρορμώ, παροτρύνω, σπρώχνω, εξωθώ; προτρέπω.

побудка, -и θ. 1 ξύπνημα, αφύπνιση: διέγερση απο τον ύπνο. 2 το εγερτήριο (σάλπισμα).

побудкать ρ.δ. βλ. побудить² || -ся παρακινούμαι, παροτρύνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

побуждение, -я ουδ. προτροπή, παρακίνηση, παρόρμηση, παρότρυνση: εξώθηση, σπρώξιμο: το κίνητρο: из личных -ий απο προσωπικά κίνητρα: корыстные -я ιδιοτελή κίνητρα.

побурелый επ. φαιός, σταχτής, τεφρός, γκρύζιος.

побуреть, -еет ρ.σ. γίνομαι φαιός κλπ. επ. βλ. побурелый.

побывальщина, -и θ. (απλ.) αληθινή ιστορία, πραγματικότητα, γεγονός.

побывать ρ.σ. 1 επισκέπτομαι: πηγαίνω, περιοδεύω. 2 συμμετέχω, παίρνω μέρος: - в войн-нэ παίρνω μέρος στον πόλεμο. 3 παραμένω μένω, κάθομαι.

побывка, -и θ. επίσκεψη της γενέτειρας, της πατρίδας (κυρίως κατά την άδεια).

побыть, -бүдү, -бүдешь, παρλθ. χρ. побыл, -лá, побыло, προστι. побудь ρ.σ. βλ. побывáть (3 σημ.).

повáдить, -áжу, -áдишь ρ.σ.μ. μαθαίνω, συνηθίζω, εξοικειώνω. || -ся μαθαίνω, συνηθίζω, εξοικειώνομαι: кошка -ласэ в чулан лá-зить η γάτα συνήθισε να χώνεται στο κελάρι: -лося кувшин по воду ходить, тут ему и голову положить πολλές φορές πάει η στάμνα για νερό, μα κάποτε θα σπάσει. || γίνομαι βαρετός επισκέπτης.

повáдка, -и θ. έθιμο, συνήθεια, ζακόνι. 2 ανοχή, μακροθυμία: давáть -у ανέχομαι.

повáдливый επ., βρ: -лив, -а, -ο ικανός, με κλίση, με τάση.

повáдно επίρ. (απλ.) καλά, ευχάριστα, εύκολα. || **εκφρ.** чтобы не было - για να του κοπεί η όρεξη ή ο βήχας (για να μην το ξανα-νει).

повáживать¹ ρ.δ. βλ. повáдить.

повáживать² ρ.δ. οδηγώ τότε-πότε.

повáжнеть, -ею, -еешь ρ.σ. (απλ.) σοβαρεύομαι, σοβαροποιούμαι.

повáжничать ρ.σ. σοβαρεύομαι λίγο.

повалить, -αλό, -άλιшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **повáлєнный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. καταρρίπτω, γκρεμίζω· ανατρέπω· σπάζω. || -**СЯ** καταρρίπτομαι, πέφτω κάτω, γκρεμίζομαι.

повалить? -άλит ρ.σ. αρχίζω να ρίχνω, να πέφτω· -άλит град αρχίζει να ρίχνει χαλάζι.

повáльный επ. μαζικός, ομαδικός, γενικός, καθολικός· -όбщє γενική έρευνα.

повалить ρ.σ.μ. κυλώ· - в мукé κυλώ στο αλεύρι· - в грязѣ κυλώ στη λάσπη. || απρόσ. κουνώ, τaráσσω (για θάλασσα). || -**СЯ** κυλιέμαι· - на травé κυλιέμαι στη χλόη. || ξαπλώνω, κάθομαι ξαπλωμένος· κείτομαι.

повáнивать, -ает ρ.δ. μυρίζω άσχημα, βρωμάω.

повáплєнный επ. (παλ.) βαμμένος, χρωματισμένος. || εκφρ. гроб - απ' έξω κούκλα κι απο μέσα πανούκλα ή απ' έξω μπέλα-μπέλα κι απο μέσα δεν ωφέλα (για υποκριτή)· (είναι απο το Ευαγγέλιο).

повáр, -а, πλθ. -á α. μάγειρας.

повáрєнный επ. μαγειρικός, της μαγειρικής· -οє **искúсство** η μαγειρική (τέχνη)· -ая **солъ** μαγειρικό αλάτι· -ая **книга** βιβλίο μαγειρικής (τσελεμεντές).

повáрѣнок, -нка, πλθ. -рѣта, -рѣт α. νεαρός βοηθός μάγειρα.

повáрѣшка, -и θ. η κουτάλα διανομής.

повáрить, -варѣ, -варѣшь ρ.σ.μ. βράζω για ένα χρον. διάστημα. || -**СЯ** βράζω για ένα χρον. διάστημα.

повáриха, -и θ. μαγειρίσα.

повáрничать ρ.δ. (παλ.) μαγειρεύω. || κάνω (επαγγέλλομαι) το μάγειρα.

повáрня, -и θ. (παλ.) μαγειρείο, κουζίνα.

повáрской επ. μαγειρικός· -áя шапка η σκουφια του μάγειρα· -оє **искúсство** η μαγειρική τέχνη· - нож μαγειρικό μαχαίρι ή της κουζίνας· -иє **принадлѣжности** τα μαγειρικά σκεύη.

повéвáть, -áет ρ.δ. φυσώ ελαφρά ή πότε-πότε.

повéвáть ρ.σ. (γραμ. λόγος)· ανακοινώνω, γνωστοποιώ, γνωρίζω· ενημερώνω, κατατοπίζω.

повéдѣние, -я ουδ. διαγωγή, συμπεριφορά· φέρσιμο.

повéдывáть ρ.δ. βλ. **повéдáть**.

повéзтѣ ρ.σ. 1 μεταφέρω με μεταφορικό μέσο. 2 (απρόσ.) ευνοεί η τύχη.

повéлевáть -áю, -áешь (με οργν.) ρ.δ. (γραμ. λόγος) διοικώ, διευθύνω, κουμαντάρω, κυβερνώ, διαφεντεύω. || βλ. **повелéть**.

повелéние, -я ουδ. (γραμ. λόγος)· διαταγή, προσταγή, κέλευσμα· εντολή· по -ю королѣ με βασιλική διαταγή.

повелéть, -лѣю, -лѣшь ρ.σ. (γραμ. λόγος)·

διατάζω, προσταζώ, κелеύω.

повелитель, -я α., -ница, -ы θ. αρχηγέτης, ηγήτορας, αρχηγός, ταγός, ιθύνων, καθηγεμόνας· άναξ.

повелительность, -и θ. ύφος διατακτικό, προστακτικό.

повелительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно προστακτικός, διατακτικός· επιτακτικός· -тон επιταχτικός τόνος· - жест προστακτική χειρονομία· - вид ύφος προσταγής. || εκφρ. -οє **наклонѣние** (γραμμ.) προστακτική έγκλιση.

повéчáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **повéчáнный**, βρ: -чан, -а, -ο στεφανώνω. || -**СЯ** στεφανώνομαι.

повéргáть(ся) ρ.δ. βλ. **повéргнуть(ся)**.

повéргнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **повéргт** κ. (παλ.) **повéргнул**, -ла, -ло, μτχ. παρλθ.

χρ. **повéргший** κ. **повéргнувший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **повéргнутый**, βρ: -нут, -а, -ο κ.

повéрженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (παλ.) ρίχνω κάτω, καταρρίπτω· γκρεμίζω· - **háземь** ρίχνω καταγής· **дýря -ла дуб** η θύελλα έρριξε καταγής τη βαλανιδιά· **болéзнь -ла егò на постéль** (μτφ.) η αρρώστεια τον έρριξε στο κρεβάτι. || μτφ. νικώ, συντρίβω. 2 οδηγώ, φέρω (σε κατάσταση)· **эта вестъ -ла егò в отчáяние** αυτή η είδηση τον έφερε σε απελπισία. || εκφρ. - к **стопáм когò** (για υψηλή προσωπικότητα)· υποβάλλω (παρακαλώ) ταπεινά. || -**СЯ**

1 (παλ.) πέφτω (ρίχνομαι) στα πόδια, προσκυνώ, ικετεύω γονυπετώс. 2 φέρομαι, οδηγούμαι, περιέρχομαι· - в **отчáяние** περιέρχομαι σε απελπισία.

повéренный επ. απο μτχ. 1 έμπιστος· εμπιστευμένος. || εκφρ. - в **делáх** (διπλμ.) επιτετραμένος.

повéрѣние, -я ουδ. (παλ.) εδαφιαία υπόκλιση, προσκύνηση, γονυκλισία.

повéрить ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **повéренный**, βρ: -рен, -а, -ο. 1 πιστεύω· - в **побéду** πιστεύω στη νίκη. 2 εμπιστεύομαι, έχω εμπιστοσύνη. 3 μ. (παλ.) ελέγχω, κάνω έλεγχο. 4 εκμυστηρεύομαι· - **тáйну** εμπιστεύομαι το μυστικό. 5 προστκ. **повéрь(те)** πιστεψε, -έψτε.

повéрка, -и θ. 1 έλεγχος· - **знáний** έλεγχος των γνώσεων· - **сложѣния** έλεγχος πρόσθεσης. 2 προσκλητήριο με κατάλογο· έλεγχος παρόντων και απόντων· **вечéрняя** - βραδινό προσκλητήριο. || εκφρ. на -у πραγματικά, αληθινά, όντως.

повéрнуть, -нý, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **повéрнутый**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 στρίβω, στρέφω, γυρίζω· - **ключ** в замкé γυρίζω το κλειδί στην κλειδωνιά· - **нѣ** **налѣво** στρίψε αριστερά· - **нѣ** **назад** γύρισε πίσω· -

κολεσό στρέφω τον τροχό· ~ ВНИМАНИЕ μτφ. στρέφω την προσοχή· ~ РАЗГОВОР μτφ. γυρίζω αλλού την κουβέντα. || -СЯ στρέφομαι, στρίβω, γυρίζω· КЛЮЧ -ЛСЯ В ЗАМКЕ το κλειδί έστριψε στην κλειδωνιά· ОН -ЛСЯ ЛИЦОМ КО МНЕ αυτός έστρεψε το πρόσωπο κατ' εμένα. || αλλάζω κατεύθυνση· ДЕЛО -ЛОСЬ СОВСЕМ ИНАЧЕ η υπόθεση πήρε τελείως διαφορετική τροπή. || εκφρ. ЯЗЫК -ЛСЯ У КОГО τόλμησε κάποιος να μιλήσει, λύθηκε η γλώσσα κάποιου.

ΠΟΒΕΡΟЧНЫЙ επ. ελεγκτικός, του ελέγχου, για έλεγχο.

ΠΟΒΕРСТАТЬ ρ.σ. βλ. ВЕРСТАТЬ².

ΠΟΒΕРСТНЫЙ επ. κατά τα βέρστια, σύμφωνα με τα βέρστια· βλ. κ. λ. ВЕРСТА. || του βέρστιου· - СТОЛБ стύλος-δείκτης βερστίων.

ΠΟΒΕРТЕТЬ, -ВЕРЧУ, -ВЕРТИШЬ, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. ΠΟΒΕРЧЕННЫЙ, βр: -ЧЕН, -А, -О ρ.σ.μ. στρέφω, στρίβω, γυρίζω (για ένα χρονικά διάστημα). || περιφέρομαι, στριφογυρίζω. || χορεύω, φέρνω στροφές, στροβιλίζω.

ΠΟΒЕРТЯВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ΠΟΒЕРНУТЬ(СЯ).

ΠΟΒЕРХ 1 (πρόθ. με γεν.) πάνω, επάνω, επί· πάνω απο· НАДЕТЬ ПЛАЩ - ШУБЫ ντύνω το αδιάβροχο πάνω απο τη γούνα· СМОТРЕТЬ - ОЧКОВ κοιτάζω πάνω απο τα ματογυάλια. 2 επίρ. υπεράνω, υπέρ, πάνω απο· ПРОЛЕТАТЬ - ГОРЯ ΠΕΤΩ πάνω απο το βουνό.

ΠΟΒЕРХНОСТНО επίρ. επιφανειακά, επιπόλαια.

ΠΟΒЕРХНОСТНОСТЬ, -И θ. φαινομενικότητα, επιπολαιότητα· επιφανειακός χαρακτήρας· επίφαση.

ΠΟΒЕРХНОСТНЫЙ επ., βр: -ТЕН, -ТНА, -ТНО. 1 επιφανειακός, επιπόλαιος· ~ СЛОЙ ПОЧВЫ επιφανειακό στρώμα εδάφους· -АЯ РАНА επιπόλαιο τραύμα. 2 μтф. ακροθιγής, αβαθής, ρηχός, ανάρηχος, μπόσικος· ~НЕ СУЖДЕНИЯ επιπόλαιες κρίσεις· ~НЕ ЗНАНИЯ επιπόλαιες γνώσεις, πασσαλείμματα. || στενόμυαλος· σχολαστικός, αλόγιαστος, στενής αντίληψης.

ΠΟΒЕРХНОСТЬ, -И θ. επιφάνεια· ~ ЗЕМНОГО ШАРА επιφάνεια της γήινης σφαίρας· ГЛАДКАЯ ~ ομαλή (λεία) επιφάνεια· ПЛОСКАЯ ~ επίπεδη επιφάνεια. || εκφр. СКОЛЪЗЫТЬ ПО -И επίλαμβάνομαι επιφανειακά.

ΠΟΒЕРХУ επίρ. απο πάνω, απο το επάνω μέρος. || μтф. επιφανειακά, επιπόλαια, ακροθιγώς, πάνω-πάνω, άκρες-άκρες.

ΠΟΒЕРШИТЬ, -ШУ, -ШИШЬ ρ.σ.μ. 1 (διαлк.)· φτιάχνω το επάνω μέρος, την κορυφή (οικοδομής, θημνιας κ.τ.τ.). 2 (пάλ.) αποφασίζω. 3 (παλ.) τελειώνω, αποπερατώνω.

ΠΟΒЕРЬЕ, -ЬЯ, γεν. πλθ. -РИИ, -РЬЯМ ουδ. δεισιδαιμονία· πρόληψη.

ΠΟΒЕРЯТЬ ρ.δ. 1 ελέγχω. 2 εμπιστεύομαι, δίνω εμπιστοσύνη. || -СЯ 1 ελέγχομαι. 2 ε-

μπιστεύομαι.

ΠΟΒЕСА, -И α. (παλ.) σοκακιαρόπαιδο, αγυ-
ιόπαις, χαμίνι, κακοήθης νέος, αλανάκι.

ΠΟΒЕСЕЛЕНЬИ επ. κεφάτος, κεφαλής, ευδιά-
θετος· χαρούμενος.

ΠΟΒЕСЕЛЕТЬ ρ.σ. γίνομαι εύθυμος, κεφά-
τος, χαρούμενος.

ΠΟΒЕСЕЛИТЬ ρ.σ.μ. φαιδρύνω, ιλαρύνω, δίνω
κέφι, διασκεδάζω, χαροποιώ. || -СЯ φαιδρύν-
ομαι, διασκεδάζω, γλεντώ.

ΠΟΒЕСИТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. ВЕШАТЬ(СЯ)¹.

ΠΟΒЕСНИЧАТЬ ρ.δ. (παλ.) αλητεύω, αγυρτεύω.

ΠΟΒЕОТВОВАНИЕ, -Я ουδ. διήγηση, αφήγη-
ση, εξιστόρηση.

ΠΟΒЕОТВОВАТЕЛЬ, -Я α., -НИЦА, -И θ. διη-
γηματογράφος· ο διηγών, η διηγούσα.

ΠΟΒЕОТВОВАТЕЛЬНЫЙ επ. διηγηματικός, αφη-
γηματικός.

ΠΟΒЕОТВОВАТЬ, -СТВУЮ, -СТВУЕШЬ ρ.δ. διη-
γούμαι, αφηγούμαι, εκθέτω, ιστορώ, ανιστο-
ρώ· ~ ПОДРОБНО διηγούμαι λεπτομερώς.

ΠΟΒЕСТИ, -ВЕДУ, -ВЕДЕШЬ, παρлθ. χρ. ΠΟ-
ВЕД, -ВЕЛА, -ЛО, μтχ. παρлθ. χρ. ΠΟΒЕДШИИ,
παθ. μтχ. παρлθ. χρ. ΠΟΒЕДЕННЫЙ, βр: -ДЕН,
-ДЕНА, -ДЕНО ρ.σ. 1 βλ. ВЕСТИ. 2 σκεβρώνω.
3 κουνά, κινώ· ~ ОВРОЯМИ κουνά τα φρύδια·
~ ПЛЕЧОМ κουνά τον ώμο. || εκφр. (И) ГЛАЗОМ
(ОРОВЬЮ) НЕ ~ αδιαφορώ τελείως, καθόλου δε
δίνω σημασία. || -ИТЬ 1 βλ. ВЕСТИСЬ. 2 ανα-
πτύσσω σχέσεις, δεσμούς, συνδέομαι, συνανα-
στρέφομαι, κάνω παρέα· С КЕМ -ВЕДЕШЬСЯ СТО-
ГО И НАБЕРЕШЬЯ (παρμ.) πες μου ποιά είναι
η σύντροφιά σου να σου πω ποιά είναι η αν-
θρωπιά σου ή πες μου ποιόν κάνεις παρέα να
σου πω ποιός είσαι.

ΠΟΒЕСТИТЬ, -ВЕЩУ, -ВЕСТИШЬ ρ.σ.μ. (παλ.)
ειδοποιώ, πληροφορώ, αναγγέλλω, μηνώ.

ΠΟΒЕСТКА, -И θ. 1 ειδοποίηση· ειδοποιητήριο·
κλήση· πρόσκληση· ~ В СУД ή СУДЕБНАЯ ~ δι-
καστική κλήση. 2 η ημερήσια διάταξη. 3 σάλ-
πισμα, σινιάλο. || εκφр. ~ ДНЯ βλ. 2 σημ.
НА -Е ДНЯ ή НА -У ДНЯ στη σειρά.

ΠΟΒЕСТЬ, -И, γεν. πλθ. -ЕИ μικρό μυθι-
στόρημα. || (παλ.) διήγηση, αφήγηση, εξιστό-
ρηση.

ΠΟΒЕТ, -А α. (παλ.) επαρχία (στην Ουκρα-
νία, Πολωνία).

ΠΟΒЕТРИЕ, -Я ουδ. 1 (παλ.) επιδημία· συρ-
μή. 2 μтф. τακτικό (συνηθισμένο) φαινόμενο.

ΠΟΒЕТЬ, -И θ. (διαлк.) υπόστεγο (αγροτι-
κού νοικοκυριού).

ΠΟΒЕЧЕРЕТЬ, -ЕЕТ ρ.σ. βραδιάζω, σουρουπώ-
νω.

ΠΟΒЕЧЕРУ επίρ. (παλ.) το βράδυ, το εσπέ-
ρας, βραδιάζοντας.

ΠΟΒЕЧЕРАТЬ ρ.σ. δειπνίζω.

повещать ρ.δ. βλ. повестить.

повеять, -вѣю, -вѣешь ρ.σ. φυσώ, πνέω ε-
λάφρα· ~ЯЛ вѣтер φύσηξε αδύνατος άνεμος. ||
αρχίζω να φυσώ, να πνέω. || φυσώ, πνέω για
λίγο χρόνο.

повзвѣдно επίρ. κατά διμοιρίες.

повздѣрять ρ.σ. μαλώνω, φιλονικώ, ερίζω.

повздыхать ρ.σ. αναστενάζω για λίγο χρό-
νο.

повзрослѣть ρ.σ. ηλικιώνομαι, μεγαλώνω.

повивальный επ. (παλ.) μαιευτικός· -ОЕ ИС-
КУСТВО η μαιευτική.

повивать ρ.δ. βλ. повить.

повидать ρ.σ.μ. 1 βλέπω πολλά. || υποφέρω,
τραβώ πολλά. 2 συναντώ, ανταμώνω, βλέπω. ||
~СЯ βλέπομαι, συναντιέμαι, ανταμώνομαι.

по-видимому (παρθ. λ.) όπως φαίνεται, κα-
τά τα φαινόμενα, όπως δείχνουν τα πράγματα.

повидло, -а ουδ. μαρμελάδα, μπελντές.

повизгивание, -Я ουδ. τσίριγμα, σκούξι-
μο, ούρλιασμα, στριγγλοφώναγμα.

повизгивать ρ.σ. τσιρίζω, στριγγλίζω, ουρ-
λιάζω· σκούζω (για λίγο χρόνο).

повизжать ρ.σ. βλ. повизгивать.

повиливать ρ.δ. κουνώ πέρα-δώθε· σείω· τα-
λαντεύω. λίγο.

повилика, -и θ. κουσκούτη (επιστ.), α-
μπελοκλάδι (лк.).

повилать ρ.σ. βλ. повиливать. || μτφ. υ-
πεκφεύγω, αποφεύγω.

повиниться ρ.σ. παραδέχομαι το σφάλμα μου
ζητώ συγγνώμη.

повинность, -и θ. υποχρέωση, το χρέος· ВО-
ИНСКАЯ ~ στρατιωτική θητεία· ТРУДОВАЯ ~ υ-
ποχρεωτική εργασία· ДОРОЖНАЯ ~ (παλ.) υπο-
χρεωτική εισφορά συντήρησης οδών· ОБЩЕСТВЕН-
НЫЕ ~и κοινωνικές υποχρεώσεις· ГОРОДСКИЕ
~и αστικές υποχρεώσεις· РЕКРУТСКАЯ ~ νεο-
συλλεξία (στρατολογία νεοσύλλεκτων)· ПОДЛЕ-
ЖАЩИЙ ~и φορολογήσιμος· ОТБЫВАТЬ ВОИНСКУЮ ~
εκτελώ τη στρατιωτική θητεία.

повинный επ., βρ: ~ВИНЕН, ~ВИННА, ~ВИННО;
1 ένοχος· φταίχτης· υπαίτιος· Я НИ В ЧѢМ НЕ
~ВИНЕН δε φταίω σε τίποτε. 2 (παλ.) παρα-
δεχόμενος (την ενοχή, το σφάλμα). 3 (παλ.)
υποχρεωμένος· υπόχρεος· КАЗЖДЫЙ ГРАЖДАНИН
~ВИНЕН ЗАЩИЩАТЬ СВОѢ ОТЕЧЕСТВО κάθε πολίτης
είναι υποχρεωμένος να υπερασπίζει την πα-
τρίδα του. || εκφρ. принести ~ую, прийти с
~ой (ГОЛОВОЙ) έρχομαι, με σκυμμένο το κεφάλι
(παραδέχομαι την ενοχή μου, το σφάλμα μου).

повиноваться, -нѣюсь, -нѣешься ρ.δ., παρθ.
χρ. σ. υπακούω, υποτάσσομαι, πειθαρχώ· ~
беспрекословно υποτάσσομαι αναντίρρητα· ~
закѡнам υπακούω στους νόμους· ~ приказанию
υπακούω στη διαταγή· ~ рассу́дку υπακούω στο

λογικό· ~ старшим υπακούω στους μεγαλύτε-
ρους (πρεσβύτερους).

повиновение, -Я ουδ. υπακοή, υποταγή· ДЕР-
ЖАТЬ В ~и κρατώ σε υποταγή· ~ законам υπο-
ταγή στους νόμους· ВѢЙТИ ИЗ ~Я δεν υπακούω,
δεν υποτάσσομαι· БЕЗУСЛОВНОЕ ~ απόλυτη (τυ-
φή) υποταγή.

повинтѣть, ~нчѹ, ~нтѣшь ρ.σ.μ. στρέφω,
στρίβω, γυρίζω λίγο· ~ га́йку βιδώνω λίγο
το παξιμάδι.

повинтѣть, ~нчѹ, ~нтѣшь ρ.σ. (χαρτп.) παί-
ζω βιδωτό.

повисать ρ.δ. βλ. повиснуть.

повисѣть, висѹ, -висѣшь ρ.σ. κρέμομαι, ε-
ξαρτιέμαι (για ένα χρον. διάστημα).

повислый επ. (απλ.) κρεμαστός, ~μάμενος.

повиснуть, ~ну, ~нешь, παρθ. χρ. повѣс
κ. повѣснул, ~ла, ~ло ρ.σ. 1 κρέμομαι, α-
ναρτιέμαι. || απαγχονίζομαι. || λυγίζω, κά-
μπτομαι προς τα κάτω, κρεμά· ВѢТВИ ~СЛИ та
κλαδιά κρέμασαν. 2 αιωρούμαι (για πετούμε-
να). || κρέμομαι στον αέρα (για σύννεφα κλπ.).

повитѹха, -и θ. (παλ. κ. διαлк.) πρακτική
μαμή.

повить ρ.σ. βλ. обвить (1 σημ.). || μτφ.
καλύπτω, περιτυλίγω. || ~СЯ φτερουγίζω.

повлажнѣть, ~ѣет ρ.σ. υγραίνομαι.

повластвовать ρ.σ. εξουσιάζω, κυβερνώ για
ένα χρον. διάστημα. *

повлѣчь, ~влекѹ, ~влечѣшь, ~влекѹт, παρθ.
χρ. повлѣк, ~влеклѣ, ~лѡ, μτχ. παρθ. χρ.
повлѣкший ρ.σ.μ. 1 (γραп. λόγος) έλκω, τρα-
βώ, σύρω· егѡ ~кль к ворѡтам τον έσυραν ως
την πύλη. 2 συνεπάγομαι, συνεπιφέρω, έχω ως
συνέπεια, ως επακόλουθο. || ~СЯ έλκομαι, σύ-
ρομαι, τραβιέμαι. || (παλ.) πηγαίνω, κατευ-
θύνομαι.

повлѣять ρ.σ. επιδρώ, επηρεάζω· επενεργώ.

повод, ~а, προετ. ο -е, в ~ѹ, πλθ. повод-
дья, ~зев α. χαλινό, ~άρι, ηνίον· опустить
~дья (κυρξ. κ. μτφ.) αφήνω, χαλαρώνω τα χα-
λινά. || εκφρ. быть на ~ѹ у когѡ είμαι υπο-
χείριο ή πειθήμειο όργανο κάποιου.

повод, ~а, πλθ. поводы α. αφορμή, αρχικό
αίτιο· πηγή, ρίζα· ~ ссѡра αφορμή έριδας· ~
к войнѣ αφορμή πολέμου· дать ~ (κυρξ. κ.
μτφ.) δίνω αφορμή· по ~у απ' αφορμή· без
всѣкого ~а χωρίς καμιά αφορμή· по всѣкому
~у για το παραμικρό, για το τίποτε, για του
φύλλου πήδημα.

поводить, ~вожѹ, ~вѡдишь ρ.σ. 1 μ. οδηγώ,
κατευθύνω. 2 κινώ (πάνω σε επιφάνεια).

поводить, ~вожѹ, ~вѡдишь ρ.δ. κουνώ, κινώ.

поводиться ρ.σ. με όργν. 1 έχω σχέσεις,
συνδέομαι, κάνω παρέα. 2 (διαлк.) βαγιου-
λεύω, νταντεύω.

ΠΟΒΟΔΟΚ, -δά α. χαλιναράκι· χαλινάρι. || περιδερίδα (κρίκος) πρόσδεσης ζώου. || πετονιά, ορμιά.

ΠΟΒΟΔΗΡΉ, -ή α. οδηγός (κυρίως τυφλών). || (απλ.) οδηγός (δρόμου σε άγνωστο έδαφος).

ΠΟΒΟΕΒΆΤΉ, -βοΐω, -βοΐεшь ρ.σ. 1 μάχομαι, πολεμώ (για ένα χρον. διάστημα). 2 μ. (παλ, κ. διαλκ.)· (καθ)υποτάσσω, υποδουλώνω.

ΠΟΒΟΖΪΤΉ, -вожѹ, -вóзишь ρ.σ.μ. μεταφέρω, κουβαλώ (για ένα χρον. διάστημα). || -ся 1 περιφέρομαι, τριγυρίζω· στριφογυρίζω ανήσυχα. 2 φροντίζω, μεριμνώ.

ΠΟΒÓЗка, -и θ. κάρο· αμάξι· όχημα.

ΠΟΒÓЗочный επ. του κάρου, του αμαξιού. || ουσ. αμαξιάς.

ΠΟΒÓЙник, -а α. (παλ.) κεφαλόδεμα ρωσίδας χωρικής.

ΠΟΒΟЛНОВА́ТЬСЯ ρ.σ. βλ. ВОЛНОВА́ТЬСЯ για λίγο χρόνο.

ΠΟΒΟЛÓка, -и θ. μεμβράνα λεπτή. || εκφρ. глаза с -ой μάτια περιπαθή.

ΠΟΒΟЛOЧИ́ТЬ, -лочѹ, -лóчишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ПОВОЛÓЧЕНный, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. σέρνω, σύρω, τραβώ (για ένα χρον. διάστημα). || αρχίζω να σύρω, να τραβώ. || -ся 1 σύρομαι, σέρνομαι, τραβιέμαι. 2 ερωτοτροπώ, κορτάρω, τραβιέμαι.

ΠΟΒΟЛÓчъ, -локѹ, -лочѣшь, -локѹт, παρλθ. χρ. ПОВОЛÓК, -лá, -лó, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ПОВОЛOЧѢнный, βρ: -чѣн, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. 1 αρχίζω να σύρω, να τραβώ. 2 σέρνω, οδηγώ, τραβώ· егó -κλίη на допрос τον τράβηξαν για ανάκριση. || -ся 1 αρχίζω να σύρομαι, να τραβιέμαι. 2 μτφ. σέρνομαι, βαδίζω με δυσκολία. 3 ερωτοτροπώ, κορτάρω, τραβιέμαι.

ΠΟΒÓЛьничать ρ.σ. θαρεύω, παίρνω θάρρος, ελευθεροστομώ.

ΠΟΒÓЛьнолѹмствоватѹ, -ствую, -ствуешь ρ.σ. σκέφτομαι, ελεύθερα, ελευθεροστοχάζομαι.

ΠΟΒΟРАЧИВАНИЕ, -я ουδ. στροφή, γύρισμα· -голови́ στροφή του κεφαλιού.

ΠΟΒΟРАЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. ПОВОРОТІ́ТЬ. || -ся 1 βλ. ПОВОРОТІ́ТЬСЯ. 2 εκτελώ γρήγορα, σβέλτα.

ΠΟΒΟРОВА́ТЬ ρ.σ. 1 κλέβω (για ένα χρον. διάστημα). 2 (απλ.) κλέβω (πολλά, πολλούς).

ΠΟΒΟРÓВывАТЬ ρ.δ. κλέβω πότε-πότε ή απο λίγο.

ΠΟΒΟРОЖІ́ТЬ ρ.σ. μαντεύω, προλέγω· μαγεύω, μαγγανεύω.

ΠΟΒΟРÓт, -а α. 1 στροφή· στρίψιμο, γύρισμα· -винтá στρίψιμο της βίδας. 2 καμπή· -ўлицы, рекѹ καμπή της οδού, του ποταμού. 3 μτφ. αλλαγή, μεταβολή, μεταλλαγή, μετατροπή· коренной - ριζική αλλαγή· -в настрóениях αλλαγή στις διαθέσεις· -к лѹчшему στροφή (τροπή) προς το καλύτερο· обрá-

тний ~ μεταστροφή. || εκφρ. от вóрот - пол-лучіть παίρνω αρνητική απάντηση ή την αποξηλωμένη.

ΠΟΒΟРОТІ́ТЬ, -рочѹ, -рóтишь ρ.σ. (παλ. κ. απл.) βλ. ПОВЕРНѹТЬ. || -ся βλ. ПОВЕРНѹТЬСЯ.

ΠΟΒΟРÓТливOсть, -и θ. σβελτάδα, γρηγοράδα· ευκινησία.

ΠΟΒΟРОТЛІ́Вый επ., βρ: -лїв, -а, -о σβέλτος, γρήγορος, ευκίνητος, πεταχτός.

ΠΟΒΟРÓтный επ. 1 της στροφής, της καμπής. 2 μτφ. της αλλαγής, της μεταλλαγής, της τροπής· -пункт σημείο καμπής· -момѣнт χρόνó-κό σημάδι στροφής· -день в нашей жїзни ση-μαδιακή μέρα στη ζωή μας.

ΠΟΒΟРÓчАТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. вóрочАТЬ(СЯ) με σμ. για λίγο χρον. διάστημα.

ΠΟΒΟРОШІ́ТЬ ρ.σ.μ. αντιστρέφω, αναστρέφω, μεταγυρίζω λίγο.

ΠCВОРЧА́ТЬ, -чѹ, -чїшь ρ.σ. βλ. вóрчАТЬ.

ΠΟΒРЕДІ́ТЬ, -ежѹ, -едїшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ПОВРЕДѢнный, βρ: -дѣн, -денá, -денó; ρ.σ. 1 με δοτ. βλάπτω, προξενώ βλάβη, ζημιά· курѣние -йт здорóвью το κάπνισμα θα βλά-ψει την υγεία. 2 μ. χαλνώ· -замóк χαλνώ την κλειδωνιά.

ΠΟΒРЕДЖА́ТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ПОВРЕДІ́ТЬ(СЯ).

ΠΟΒРЕДѢНІЕ, -я ουδ. 1 βλάβη, ζημιά. 2 χά-λασμα· φθορά.

ΠΟΒРЕМѢНІ́ТЬ ρ.σ. 1 καθυστερώ, βραδύνω, αρ-γώ. 2 περιμένω, καρτερώ· -йтѣ, всё бѹдет гóтovo περιμένετε, όλα θα είναι έτοιμα.

ΠΟΒРЕМѢННО επίρ. περιοδικά. || χρονικά.

ΠΟΒРЕМѢнный επ. 1 χρονικός, κατά χρονικό διάστημα, περιοδικός· -не издáния περιοδικές εκδόσεις. 2 με την ώρα ή με το χρόνο· -ая оплáта πληρωμή με την ώρα· -ая рáботá εργασία με την ώρα ή το χρόνο (ως αντώνυμο της έκφρασης με το κομμάτι).

ΠΟΒСѢДНѢВНОСТЬ, -и θ. το καθημερινό, το συνηθισμένο.

ΠΟΒСѢДНѢВНО επίρ. καθημερινά, ημερησίως.

ΠΟΒСѢДНѢВный επ., βρ: -вен, -вна, -вно κα-θημερινός, ημερησίος· -труд η καθημερινή δουλειά· -не зáoбы καθημερινές φροντίδες.

ΠΟΒСѢМѢСТНО επίρ. παντού, πανταχού.

ΠΟΒСѢМѢСтный επ., βρ: -тен, -тна, -тно ο πανταχού, γενικός· -не дождї γενική βροχή.

ΠΟΒСѢчáСный επ. (παλ.) ωριαίος, ο γινόμε-νος κάθε ώρα.

ΠΟВСКАКÁТЬ, -кáчет, -кáчем, -кáчете ρ.σ. (για όλους, πολλούς) βλ. вскóчїТЬ.

ΠΟВСКАКІ́ВАТЬ ρ.δ. βλ. ПОВСКАКÁТЬ.

ΠΟВСТАВÁТЬ, -таѣт, -таѣм, -аѣте ρ.σ. (για όλους ή πολλούς) βλ. встáТЬ.

ΠΟВСтáнеп, -ница α. ο εξεγερμένος· στασια-στής· κινηματίας.

повотанческий επ. στασιαστικός, του εξεγερμένου· -отряд τμήμα εξεγερμένων· -ое движение στασιαστικό κίνημα.

повстать, -анет, -анем, -анете ρ.σ. (απλ.) βλ. повставать.

повстречать ρ.σ. συναντώ, ανταμώνω. || -ся συναντιέμαι, ανταμώνομαι.

повсюдный επ. (παλ.) βλ. повсеместный.

повсюду επίρ. παντού, (α)πανταχού.

повтор, -а α. βλ. повторение.

повторение, -я ουδ. επανάληψη· ~ уро́ка επανάληψη του μαθήματος. || χρησιμοποίηση· ~ чужих слов χρησιμοποίηση ξένων λέξεων. || υποτροπή· ~ болезни υποτροπή της ασθένειας. || ομοιότητα. || (μουσ.) αναδρομή.

повторительный επ. (παλ.) βλ. повторный.

повторить, -рю, -ришь, паθ. мтх. парлθ. χρ. повторенный, βρ: ~рен, -а, -ο κ. повторенный, βρ: ~рен, -ренá, -рено ρ.σ.μ. επαναλαβαίνω, επαναλαμβάνω· επαναλέγω· ~ уро́к επαναλαβαίνω το μάθημα· ~ ошибку κάνω το ίδιο λάθος· ~ слово в слово επαναλαβαίνω λέξη προς λέξη· ~ вкратце επαναλαβαίνω σύντομα· ~и эту фразу επανέλαβε αυτή τη φράση. || αναπαράγω (ήχο, φωνή, σφύριγμα κ.τ.τ.)· автнхώ. || -ся επαναλαβαίνομαι, επαναλαμβάνομαι (ύστερα απο διακοπή)· συνεχίζομαι· ошибки ~лись τα λάθη επαναλήφθηκαν· разговор ~лся η συνομιλία επαναλήφθηκε. || αναπαράγομαι· αναδημιουργούμαι, επαναφέρομαι, επανέρχομαι.

повторно επίρ. επανειλημμένα· δις.

повторность, -и θ. επανάληψη, δευτέρωση, -ма· ~ преступления επανάληψη του εγκλήματος.

повторный επ. επαναλαμβανόμενος δεύτερη φορά· δεύτερος· ~ медицинский осмотр δεύτερη ιατρική εξέταση· -ое объяснение εξήγηση για δεύτερη φορά· -ая па́кота όργωμα για δεύτερη φορά, δευτέρωμα (διβόλι).

повторяемость, -и θ. επανάληψη.

повторять ρ.δ. βλ. повторить. || -ся επαναλαβαίνω· επαναλέγω, ξαναλέγω τα ίδια· παλιολόγ.

повыбегать ρ.σ. (για πολλούς, όλους) βλ. выбежать.

повыбежать ρ.σ. βλ. повыбегать.

повыбивать ρ.σ.μ. βλ. повысить.

повыбратся ρ.σ. βλ. повысить.

повыбести ρ.σ.μ. (για όλους, πολλούς) βλ. вывести.

повывернуть ρ.σ.μ. (για όλα, πολλά) βλ. вывернуть.

повывертывать ρ.σ. βλ. повысить.

повывести ρ.σ.μ. (για όλους, πολλούς) βλ. вывести.

повывестись ρ.σ. (για όλους, πολλούς) βλ. вывести.

повыводить ρ.σ.μ. βλ. вывести.

повыводиться ρ.σ. βλ. вывести.

повывозить ρ.σ.μ. βλ. вывезти.

повыгнать ρ.σ.μ. (για όλους, πολλούς) βλ. выгнать.

повыгонять ρ.σ.μ. βλ. выгнать.

повыгребать ρ.σ.μ. βλ. выгребсти.

повыдергать ρ.σ.μ. (για όλα, πολλά) βλ. выдергать.

повыдёрживать ρ.σ.μ. βλ. выдергать.

повыйти ρ.σ. βλ. вывести.

повывливать ρ.σ.μ. βλ. выловить.

повылезать ρ.σ. βλ. выйти.

повылезти ρ.σ. (για όλους, πολλούς) βλ. выйти.

повыловить ρ.σ.μ. (για όλα, πολλά) βλ. выловить.

повымереть ρ.σ. (για όλους, πολλούς) βλ. вымереть.

повымерать ρ.σ. βλ. вымереть.

повысить, -ишу, -ишишь, паθ. мтх. парлθ. χρ. повышенный, βρ: ~шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 υψώνω· ανυψώνω, ανεβάζω· ~ цену ανεβάζω την τιμή· ~ голос υψώνω τη φωνή. || αυξάινω, αναπτύσσω, μεγαλώνω, δυναμώνω· ~ производительность труда αυξάινω την παραγωγικότητα της δουλειάς· ~ интерес αναπτύσσω το ενδιαφέρο· ~ требования μεγαλώνω τις απαιτήσεις· ~ знания πλουτίζω τις γνώσεις. 2 προάγω, προβιβάζω (στην υπηρεσία)· ~ в должности προάγω στο βαθμό. || -ся 1 υψώνομαι, ανεβαίνω, ανέρχομαι. || αυξάινω, αυξάνομαι, αναπτύσσομαι, μεγαλώνω, δυναμώνω. 2 προάγομαι (υπηρεσιακά).

* **повыскакать** ρ.σ. (απλ.) βλ. выскакать (για όλους, πολλούς).

повыскакивать ρ.σ. βλ. повысить.

повыскочить ρ.σ. (για όλους, πολλούς) βλ. выскочить.

повыснпать ρ.σ. (για όλους, πολλούς) εξέρχομαι, βγαίνω ομαδικά· ξεχύνομαι.

повытаскать ρ.σ.μ. (για όλους, πολλούς) βλ. вытащить.

повытащить ρ.σ.μ. βλ. вытащить.

повытчик, -а α. (παλ.) δικαστικός· διεκπεραιωτής δικαστικών υποθέσεων.

повыть ρ.σ. βλ. выть (για ένα χρονικό διάστημα).

повыходить ρ.σ. (για όλους, πολλούς) βγαίνω, εξέρχομαι· παντρεύομαι βλ. κ. выйти.

повышатъ ρ.δ. βλ. повысить. || -ся βλ. повысить.

повышение, -я ουδ. (αν)ύψωση· ανέβασμα, αύξηση· άνοδος· ~ цен άνοδος των τιμών· ~

требований αύξηση των απαιτήσεων ή διεκδικήσεων· ~ ГОЛОСА ύψωση της φωνής. || προαγωγή· ПОЛУЧИТЬ ~ ПО СЛУЖБЕ παίρνω προαγωγή, προάγομαι στην υπηρεσία. || ύψωμα, υψηλή τοποθεσία.

повышенный επ. απο μτχ. (αν)υψωμένος· αυξημένος· ανεβασμένος· -ОЕ КРОВЯНОЕ ДАВЛЕНИЕ ανεβασμένη πίεση του αίματος (υπέρταση)· ГОВОРИТЬ ~ЫМ ГОЛОСОМ μιλά με υψωμένη τη φωνή (μεγαλόφωνα).

повыдаты, ~ает ρ.δ. βλ. ПОВЫНУТЬ.

повязаты ρ.σ.1 δένω· φορά· ~ КУШАК δένω το ζωνάρι· ~ КОСЫНКУ НА ШЕЮ δένω το τριγωνικό κεφαλομάντηλο στο λαιμό· ~ ФАРТУК φορά την ποδιά. || τυλίγω, κουκουλώνω. 2 πλέκω για λίγο χρόνο. || -СЯ δένω το κεφάλι μου· δένομαι· φορά. || τυλίγομαι, κουκουλώνομαι.

повязка, -и θ.1 κεφαλόδεσμος, κεφαλοπάνι. 2 περιβραχιόνιο· ~ ДЕЖУРНОГО περιβραχιόνιο του εφημερεύοντα. 3 επίδεσμος· ПОЛОЖИТЬ ~У επίδένω· СНИМАТЬ ~У βγάζω τον επίδεσμο.

повязывать(ся) ρ.δ. βλ. ПОВЯЗАТЬ(СЯ).

повязнуть ρ.σ. βλ. ЗАВЯНУТЬ.

погадаты ρ.σ. βλ. ГАДАТЬ (1, 2 σημ.).

погадэты ρ.σ. (απλ.) βλ. ГАДЭТЬ για ένα χρονικό διάστημα.

поганец, -нца α. (απλ., υβρ.) παλιάνθρωπος, πρόστυχος, παλιοτόμαρο, κάθαρμα, μαγάρας.

поганить(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. ОСКВЕРНИТЬ(СЯ).

поганка, -и θ.1 μανιτάρι μη φαγώσιμο (δηλητηριώδες). 2 είδος κόλυμβου (μη φαγώσιμου λόγω άσχημης μυρουδιάς). 3 βρωμογύναικα, παλιογυναίκα, πρόστυχη, μαγάρα.

поганый επ., βρ: ~ГАН, -а, -ο. 1 μη φαγώσιμος, δηλητηριώδης· ~ ГРИБ μη φαγώσιμο μανιτάρι. 2 άχρηστος, ακατάλληλος, για πέταγμα, για τα σκουπίδια. 3 αισχρός, σιχαμερός, βρωμερός, απαίσιος. || παλιός, φθαρμένος· -ОЕ РУЖЬЕ παλιοντούφεκο· -ОЕ ПАЛЬТО παλιοπανφόρι. 4 αντιχριστιανικός· -АЯ ВЕРА παλιοθρησκεία (μη χριστιανική).

погань, -и θ. (απλ., αθρσ.) βρωμιές, αισχρότητες, αίσχη, παλιανθρωπιές.

погасание, -я ουδ. 1 σβέση, σβήσιμο, κατάσβεση· ~ ОГНІ σβήσιμο της φωτιάς. || μτφ. εξαλείφω, απάλειψη, απόσβεση· КОМИССИЯ ~Я ДОЛГОВ επιτροπή απόσβεσης χρεών.

погасаты ρ.δ. βλ. ПОГАСНУТЬ.

погасить ρ.σ.μ. 1 βλ. ПОГАСНУТЬ (1,2σημ.). 2 μτφ. αποσβήνω, εξαλείφω, απαλείφω· ~ ЗАДолЖНОСТЬ εξαλείφω το χρέος.

погаснуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. погас, ~ла, ~ло ρ.σ. 1 σβήνω· папирóса ~ла το τσιγάρο έσβησε· лампа ~ла η λάμπα έσβησε. 2

εξασθενίζω, χάνομαι· ВЗОР ПОГАС η ζωρότητα του βλέμματος έσβησε· ~УЛ ДЕНЬ έσβησε η μέρα (σουρούπωσε). || μτφ. εξαφανίζομαι, χάνομαι· ~ЛИ МОИ МЫСЛИ έσβησαν οι σκέψεις μου. 3 μτφ. φθίνω, λιώνω; αργοπεθαίνω.

погашаты ρ.δ. βλ. ПОГАСИТЬ (2σημ.). || -СЯ σβήνω, ~ομαι, εξαλείφομαι, απαλείφομαι.

погашение, -я ουδ. απόσβεση· εξαλείφω, απάλειψη· ~ ДОЛГОВ απόσβεση των χρεών.

погашенный επ. απο μτχ. (απο)σβησμένος· ~ ВЕКСЕЛЬ αποσβησμένο γραμμάτιο.

погектарный επ. κατά εκτάριο· -АЯ ОПЛАТА πληρωμή με το εκτάριο.

погибаты ρ.δ. βλ. ПОГИБНУТЬ.

погибель, -и θ. (παλ. κ. απλ.) βλ. ГИБЕЛЬ. || εκφρ. βλ. στη λ. ГНУТЬ.

погибельный επ. (παλ. κ. απλ.) βλ. ПОГИБЕЛЬНЫЙ.

погибнуть, ~ну, ~нешь, παρλθ. χρ. погіб, ~ла, ~ло, μτχ. παρλθ. χρ. ПОГИБИИ ρ.σ. 1 βλ. ГІБНУТЬ. 2 πεθαίνω. || πέφτω, σκοτώνομαι, φονεύομαι· ОН ~ІВ В ВОЙНЕ αυτός σκοτώθηκε στον πόλεμο.

погибший επ. απο μτχ. ξεπεσμένος ηθικά, εξαχρειωμένος. || ουσ. πεσών· ВЕЧНАЯ ПАМЯТЬ ~ИМ αιώνια η μνήμη στους πεσόντες.

поглядить ρ.σ.μ. βλ. ГЛАЗИТЬ.

поглядивать ρ.δ.μ. χαϊδέω ποτέ-ποτέ.

поглазэты ρ.σ. (απλ.) βλ. ГЛАЗЭТЬ.

поглотаты, ~оу, ~ожешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ПОГЛОДАННЫЙ, βρ: ~дан, ~а, ~ο ρ.σ.μ. 1 τραγανίζω, μασώ κάτι τραγανό. 2 βλ. ГЛОДАТЬ (1σημ.).

поглотаты ρ.σ.μ. καταπίνω.

поглотитель, -я α. απορροφητήρας· απομυζητήρας.

поглотить, ~оу, ~отишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ПОГЛОЩЕННЫЙ, βρ: ~щен, ~шенá, ~шенó ρ.σ.μ. 1 (παλ.) καταπίνω· καταβροχθίζω. 2 καταχνιάζω· ρουφώ· ЕГО ~ЛО МОРЕ τον κατάπιε η θάλασσα. || απορροφώ· ~ ВЛАГУ απορροφώ υγρασία· Губка ~ла ВОДУ το σφουγγάρι απορρόφησε το νερό. || μτφ. απασχολώ ЭТА ИДЕЯ ~ла ЕГО ВСЕГО αυτή η ιδέα τον απορρόφησε κυριολεκτικά. || μτφ. αφομοιώνω· καταβροχθίζω· ~ МНОГО КНИГ καταβροχθίζω πολλά βιβλία. 3 απομυζώ, τραβώ, παίρνω λίγο. || -СЯ καταπίνομαι· καταβροχθίζομαι. || απορροφούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

поглошаты(ся) ρ.δ. βλ. ПОГЛОТИТЬ(СЯ).

поглошение, -я ουδ. 1 κατάποση, καταβροχθιση. 2 (κυρλεξ. κ. μτφ.) απορρόφηση.

поглумиться ρ.σ. κοροϊδεύω, εμπαιζώ, περιπαίζω, περιγελώ.

поглубэты ρ.σ. μωραίνομαι, αποβλακώνομαι.

поглядение, -я ουδ. κοιτάγμα, παρατήρηση.

ПОГЛЯДЕТЬ, -ЯЖУ́, -ЯДИШЬ ρ.σ. 1 κοιτάζω, βλέπω ~ с удивлѣнием βλέπω με θαυμασμό. 2 επιβλέπω, επιτηρώ ~ за детьми́ κοιτάζω τα παιδιά. || μτφ. δίνω προσοχή, προσέχω. 2 μόνο 1^ο πρόσωπο ενκ. κ. πλθ. -ЖУ́, -ДИМ θα ιδώ, θα κοιτάξω (θα σκεφτώ) πριν επιχειρήσω. || εκφρ. как (я) -ЖУ́, (-ИМ) όπως μου φαίνεται, όπως συμπεραίνω, όπως βλέπω. || -СЯ κοιτάζομαι ~ в зѣркало κοιτάζομαι στο καθρέφτη, καθρεφτίζομαι.

ПОГЛЯДЫВАТЬ ρ.δ. βλέπω, κοιτάζω τότε-πότε, ρίχνω ματιές ~ по сторонам ρίχνω ματιές ολούθε. || επιβλέπω, επιτηρώ.

ПОГНАТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. ГНАТЬ(СЯ).

ПОГНЕВАТЬСЯ ρ.σ. (παλ.) θυμώνω, οργίζομαι (για ένα χρον. διάστημα).

ПОГНИТЬ, -ИЕТ, παρλθ. χρ. -ИЛ, -ЛА, -ЛО ρ.σ. σαπίζω, σήπομαι (για όλα, πολλά).

ПОГНОИТЬ, -НОЮ́, -НОИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. погноенный, βρ: -оен, -оена, -оено ρ.σ. μ. σαπίζω (για όλο, πολύ).

ПОГНУТОСТЬ, -И θ. καμπυλότητα, κυρτότητα.

ПОГНУТЫЙ επ. απο μτχ. λυγισμένος, κυρτωμένος, γυριστός.

ПОГНУТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. ГНУТЬ(СЯ).

ПОГНУШАТЬСЯ ρ.σ. βλ. ГНУШАТЬСЯ.

ПОГОВАРИВАТЬ ρ.δ. επαναλέγω, ξαναλέγω, επαναλαμβάνω τα ίδια. || (συνήθως ως απρόσ.) λέγομαι, φημολογούμαι, διαδίδομαι, κοινολογούμαι.

ПОВОРОИТЬ ρ.σ. συνομιλώ, κουβεντιάζω.

ПОВОРОКА, -И θ. γνωμικό, απόφθεγμα, ρητό· пословицы и -и παροιμίες και γνωμικά.

ПОВОРОЧНЫЙ επ. γνωμικός, αποφθεγματικός, ρητός ~ ое выражение αποφθεγματική έκφραση (ρητό).

ПОГОТОТАТЬ ρ.σ. βλ. ГОТОТАТЬ (για ένα χρονικό διάστημα).

ПОГОДА, -И θ. καιρός· дождливая ~ βροχερός καιρός· перемена погоды αλλαγή του καιρού· предсказание -и πρόβλεψη του καιρού· прекрасная ~ θαυμάσιος καιρός· ~ проясняется ο καιρός ξεκαθαρίζει· бурная ~ θυελλώδης καιρός· в дурную -у σε άσχημο καιρό· отвратительная ~ απάισιος καιρός· улучшение -и καλυτέρευση του καιρού· ~ портится ο καιρός χαλάει· переменчивость -и εναλλαγή του καιρού. || εκφρ. делать -у αφήνω εποχή.

ПОГОДИТЬ, -ГОЖУ́, -ГОДИШЬ ρ.σ. 1 περιμένω, καρτερώ ~ жу́ ещё две-три минуты θα περιμένω ακόμα δύο-τρία λεπτά· -И(те) περιμένετε, -μένετε (λέγεται και με σημ. απειλής). || εκφρ. немного погоды μετά απο λίγο.

ПОГОДКА, -И θ. καιράκος.

ПОГОДНЫЙ¹ επ. καιρικός· -не условия καιρικές συνθήκες.

ПОГОДНЫЙ² επ. ετήσιος, χρονιάτικος.

ПОГОДОК, -ДКА α. διαφορά ενός χρόνου γέννησης (για αδερφό, -ή)· они -и αυτοί έχουν διαφορά ηλικίας ενός χρόνου. || ενός χρόνου μεγαλύτερος μου, -ρή μου.

ПОГОЖИЙ επ. καλός· ευνοϊκός· -ие дни καλές μέρες· -ее время καλός καιρός.

ПОГОЛОВО επίρ. ολικώς, ολοσχερώς· все ~ όλοι ανεξαιρέτως, παντάπasi, απαξάπαντες.

ПОГОЛОВНЫЙ επ. 1 κατά κεφαλήν, κατά κεφάλια, κατά μονάδα, κατ' άτομο· счѣт скотѣ μέτρημα των ζώων κατά κεφάλια. 2 γενικός, καθολικός· σύσσωμος· -ая мобилизация γενική επιστράτευση (πανστρατιά).

ПОГОЛОВЬЕ, -Я ουδ. (για ζώα)· ο συνολικός αριθμός, το σύνολο· конское ~ κολχόζα το σύνολο των αλόγων του κολχόζ· ~ овѣц το σύνολο των προβάτων.

ПОГОЛОДАТЬ ρ.σ. (για λίγο χρόνο) βλ. ГОЛОДАТЬ.

ПОГОЛОСИТЬ ρ.σ. (παλ. κ. απλ.) βλ. ГОЛОСИТЬ (για ένα χρον. διάστημα).

ПОГОЛУБѢТЬ, -ѢЕТ ρ.σ. γαλαζιώνω· γίνομαι πιο γαλάζιος.

ПОГОН, -А α. επωμίδα.

ПОГОННЫЙ επ. του μήκους· -метр μέτρο μήκους.

ПОГОНЩИК, -А α. ζωηλάτης· ~ коз γιδάρης· ~ коров γελαδάρης· ~ мулов (ή лошаков) ημιονηγός, ημιονηλάτης, μουλαράς· αγωγιάτης· ~ слонов ελαφαντηλάτης· ~ волон βουηλάτης, βουκόλος· ~ ослон ονηλάτης, ονηγός· ~ верблѣдов καμηλάτης, καμηλιέρης, καμηλοδηγός.

ПОГОНЯ, -И θ. 1 καταδίωξη, καταδιωγμός, κυνήγημα, καταδρομή, κατατρεγμός· пуститься в -ю αρχίζω την καταδίωξη. 2 διώκτης ή ομάδα διωκτών, κυνηγός, -οί. 3 μτφ. κυνήγημα, επιδίωξη· ~ за прионью κυνήγημα του κέρδους· ~ за славою το κυνήγημα της δόξας.

ПОГОНЯЛКА, -И θ. (απλ.) βουκέντρα· το κέντρον (όργανο παρόρμησης ζώων).

ПОГОНЯТЬ¹ ρ.σ.μ. κεντρίζω, σαλαγώ, οδηγώ, βιάζω, αναγκάζω να τρέξει. || μτφ. υποχρεώνω, εξαναγκάζω, πιέζω, σφίγγω. || -ся οδηγούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ПОГОНЯТЬ² ρ.σ.μ. βλ. ПОГОНЯТЬ¹ (για λίγο). ~ лошади на корде βγάζω το άλογο στη βοσκή με την τριχιά (δεμένο). || -ся επιδιώκω, επιζητώ, κυνηγώ.

ПОГОРАТЬ ρ.δ. βλ. ГОРАТЬ (1, 2σημ.).

ПОГОРДИТЬСЯ ρ.σ. υπερφανεύομαι.

ПОГОРЕВАТЬ ρ.σ. βλ. ГОРЕВАТЬ (για ένα χρονικό διάστημα).

ПОГОРЕЛЕЦ, -ЛЦА α. πυροπαθής· помощь -цам βοήθεια στους πυροπαθείς.

ПОГОРЕЛЫЙ επ. (παλ.) καμένος· ~ лес καμέ-

νο δάσος. || πυροπαθής· ~не жители πυροπαθείς κάτοικοι.

погореть, ~рѣ, ~рѣшь ρ.σ. 1 βλ. гореть. 2 καίγομαι, πυρπολούμαι (για όλο, πολύ) деревня ~ла το χωριό κάηκε. || καταστρέφομαι απο την πυρκαγιά, γίνομαι πυροπαθής. 3 ξηραίνομαι· цветѣ в саду ~ли τα λουλούδια στον κήπο κάηκαν. 4 σαπίζω, ανάβω· мѡκрое сѣно ~ло в стогу το βρεγμένο (υγρό) χόρτο στη θημωνιά σάπισε. 5 καίγομαι (για ένα χρονικό διάστημα). 6 μτφ. την παθαίνω.

погорячиться ρ.σ. εξάπτομαι, ανάβω, αρπάζομαι, αφάνω.

погѡст, ~а α. 1 νεκροταφείο αγροτικό. 2 (παλ. κ. απλ.) εκκλησία με νεκροταφείο. || (διαλκ.) εκκλησία με περιτειχισμένο προαύλιο.

погостевать, ~тѣю, ~тѣешь ρ.σ. (διαλκ.) βλ. погостить.

погостить ρ.σ. φιλοξενούμαι (για ένα χρονικό διάστημα).

погѡстный επ. του νεκροταφείου κλπ. ουσ.

погрѡбить ρ.σ.μ. βλ. грѡбить.

пограничник, ~а α. συνοριακός φρουρός, ακρίτας.

пограничный επ. 1 συνοριακός, μεθοριακός, μεθόριος, παραμεθόριος· ~гѡрод μεθοριακή πόλη· ~ая зѡна παραμεθόρια ζώνη· ~ая стража μεθοριακή φρουρά· ~инцидѣнт μεθοριακό επεισόδιο· ~не войска στρατεύματα της μεθόριου ή του συνοριακού τομέα· ~знак συνοριακός δείκτης· ~райѡн παραμεθόρια περιοχή. 2 του συνοριακού φρουρού· ~ая фѡрма η στολή του συνοριακού φρουρού.

погреб, ~а, πλθ. ~ѡ α. 1 υπόγειο· αποθήκη. || (παλ.) υπόγειο κρασιού. 2 υπόγεια ταβέρνα.

погребальный επ. πένθιμος· επικήδειος· νεκρώσιμος· ~звѡн πένθιμη κωδωνοκρουσία· ~оешѣствие ή ~ая процессия πομπή, κηδεία· ~обрѣд νεκρώσιμη ακολουθία· ~не дрѡги η νεκροφόρα· ~марш πένθιμο εμβατήριο.

погребать ρ.δ. βλ. погрестѣ! || ~ся θάβωμαι, ενταφιάζομαι.

погребѣние, ~я ουδ. ενταφιασμός, ταφή, θάψιμο· κηδεία.

погребѣц, ~ѡца α. (παλ.) μικρό κινητό πρατήριο.

погребѣйна, ~н θ. ο χώρος πάνω απο το υπόγειο.

погребѡнѡй επ. υπόγειος, του υπόγειου· ~ая сѣрѡсть η υπόγεια υγρασία· ~запах η μυρουδιά του υπόγειου.

погребѡк, ~ѡка α. (παλ.) υπόγεια ταβέρνα.

погрѣмѣть ρ.σ. βλ. грѣмѣть (για ένα χρον. διάστημα).

погрѣмѣшка, ~и θ. κουδουνίστρα (παιδικό

παιγνίδι).

погрѣстѣ! ~ебѣ, ~ебѣшь, παρλθ. погрѣс, погрѣсѡла, ~лѡ, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. погрѣсѣнный, βρ: ~сѣн, ~сѣна, ~сѣнѡ ρ.σ.μ. ενταφιάζω, θάβω. || μτφ. κρύβω· τηρώ μυστικά, κρύπτω με μυστήριο.

погрѣстѣ? ~ебѣ, ~ебѣшь, παρлθ. χρ. погрѣс, ~грѣсѡла, ~лѡ ρ.σ. κωπηλατώ (για ένα χρον. διάστημα).

погрѣть ρ.σ. θερμαίνω, ζεσταίνω (για ένα χρον. διάστημα). || ~ся θερμαίνομαι, ζεσταίνομαι (για ένα χρον. διάστημα).

погрѣшатъ ρ.δ. βλ. погрѣшитъ (1 σημ.).

погрѣшитъ, ~шѣ, ~шѣшь ρ.σ. 1 (γραπ. λόγος)· αμαρταίνω· σφάλω· πέφτω σε παράπτωμα· αμαρταίνω για ένα χρον. διάστημα. 2 κάνω αμαρτία (άδικα κατηγορώ, συκοφαντώ κ.τ.τ.).

погрѣшность, ~и θ. σφάλμα, λάθος, αμαρτία· αστόχημα. || μειονέκτημα, ατέλεια, έλλειψη (για μηχανισμό, συσκευή κ.τ.τ.).

погрѡзѣть ρ.σ. απειλώ, φοβερίζω. || ~ся απειλούμαι, φοβερίζομαι.

погрѡм, ~а α. 1 καταστροφή, όλεθρος, χαμός, εξολόθρευση. 2 διωγμός πολιτικών αντιπάλων, πογκρόμ· еврейские ~мы τα πογκρόμ κατά των Εβραίων.

погрѡмный επ. του πογκρόμ, που καλεί σε πογκρόμ· ~ая рѣчь λόγος που καλεί σε πογκρόμ. || επιθετικός· ~ѡя статья επιθετικό άρθρο (κατά κάποιου).

погрѡмщик, ~а α. διώκτης, σφαγιαστής· μέτοχος ή οργανωτής πογκρόμ.

погрѡмхѡтѣть ρ.σ. βλ. грѡмхѡтѣть (για λίγο χρον. διάστημα).

погрѡмхѡивать ρ.δ. βλ. грѡмхѡтѣть (пѡтежѡте).

погрѡхѡтѣть ρ.σ. βλ. грѡхѡтѣть (για ένα χρον. διάστημα).

погрусѣлый επ. σκληρός, τραχύς.

погрусѣть ρ.σ. σκληραίνω, τραχύνομαι.

погружѣть(ся) ρ.δ. βλ. погрузѣть(ся).

погружение, ~я ουδ. (κατα)βύθιση, καταπόντιση, κατάδυση.

погрузѣть ρ.σ.μ. 1 βυθίζω, ποντίζω, εμβαπτίζω, βουτώ (σε υγρό)· ~ в водѣ βυθίζω στο νερό· ~ нѡги в песѡк βυθίζω τα πόδια στον άμμο. || κατέχομαι (απο βαρύ αίσημα)· смерть матери ~ла егѡ в скорѡбѣ ο θάνατος της μάνας τον βύθισε σε μεγάλη θλίψη. || μτφ. ριχνω, εμβάλλω· ~ в тѣму βυθίζω στο σκοτάδι· ~ в сон βυθίζω στον ύπνο. || μτφ. απορροφώ; 2 φορτώνω· επιβιβάζω· μπαρκάρω· ~ мешкѣ в телѣгу φορτώνω τσουβάλια στο άμάξι· ~ полк в вагѡны επιβιβάζω το σύνταγμα στα βαγόνια· ~ парѡхѡд μπαρκάρω το ατμόπλοιο. || ~ся (κυρлξ. κ. μτφ.) βυθίζομαι κλπ.

ρ. ενεργ. φ. ~ В ВѢДУ βυθίζομαι στο νερό·
ГОРОД ~ЛСЯ В ТЕМНОТѢ η πόλη βυθίστηκε στο σκοτάδι· ~ В РАЗМЫШЛѢНІЯ βυθίζομαι σε σκέψεις· ~ В ОТЧАЯНІЕ βυθίζομαι σε απελπισία, περιπίπτω σε απόγνωση. || επιβιβάζομαι. || φορτώνομαι.

погру́зка, -и θ. φόρτωση, -μα· ~ УГЛЯ φόρτωση κάρβουνου· ~ ЯЩИКОВ φόρτωση κιβωτίων. || επιβίβαση· μπαρκάρισμα· ~ ВОЙСК В ЭШЕЛОННЬ επιβίβαση στρατευμάτων σε συρμούς· ~ НА СЪДНО μπαρκάρισμα (φόρτωση) σε σκάφος.

погру́зочный επ. φορτωτικός, της φόρτωσης· ~НЕ РАБОТЫ φορτωτικές εργασίες· ~АЯ МАШИ́НА φορτωτική μηχανή, φορτωτής.

погру́зчик, -а α. φορτωτική μηχανή, φορτωτήρας μηχανικός.

погрусти́ть ρ.σ. βλ. грусти́ть (για ένα χρ. διάστημα).

погрусти́неть ρ.σ. θλίβομαι, μελαγχολώ, γίνομαι μελαγχολικός (για ένα χρον. διάστημα).

погря́з, -а α. (κυνηγ.) δάγκωμα, -ματιά απο άγριο ζώο· ЛИСИ́НЬИ ~ δαγκωματιά αλεπούς.

погря́зть ρ.σ.μ. 1 βλ. ГРЯЗТЬ (1 σημ.) για ένα χρον. διάστημα. 2 τρώγαλιζω (όλα, πολλά). || χαλνώ δαγκώνοντας. || ~ОЯ (για ζώα)· αλληλοτρώγομαι. || μαλώνω, φιλονικώ, ερίζω, τρωγόμαστε σαν τα σκυλιά.

погряза́ть ρ.δ. βλ. погря́знуть.

погря́знуть, -ну, ~нешь, παρλθ. χρ. погря́з, ~ла, ~ло ρ.σ. βυθίζομαι, βουλιάζω, χώνομαι· КОЛѢСА ~ЛИ В ГЛИ́НЕ οι τροχοί βούλιαξαν στη λάσπη. || μτφ. περιπίπτω· μπαίνω· ~ В ДОЛГА́Х καταχρεώνομαι· ~ В РАЗВРА́ТЕ εκφυλίζομαι τελείως· ~ В НЕВЕЖЕСТВѢ βυθίζομαι στην αμάθεια.

погуби́тель, -я α., ~ница, ~и θ. καταστροφέας· βασανιστής, τύραννος, δυνάστης· πνιχτής, σφάχτης.

погуби́ть ρ.σ. βλ. губи́ть.

погуде́ть ρ.σ. βλ. гуде́ть (για ένα χρονικό διάστημα).

погу́дка, ~и θ. (διαлк.) μελωδία, μοτίβο. || τραγούδι· СТАРА́Я ~ на НОВЫ́Й ЛАД (παρμ.) παλαιό τραγούδι ανανεωμένο.

погу́ливать ρ.δ. 1 περιπατώ, κάνω περίπατο, βόλτες, σουλατσάρω, 2 γλεντώ πότε-πότε.

погуля́ть ρ.σ. βλ. гуля́ть (για ένα χρονικό διάστημα).

погусте́ть, ~еет ρ.σ. πυκνώνω, πηχτώνω, πήζω, γίνομαι πυκνός, πηχτός.

под, ~а α. βυθός, πάτος φούρνου, θερμάστρας.

ПОД κ. ПОДО (πρόθεση). Ι. με αιτ. (για κίνηση, κατεύθυνση αντικειμένου προσώπου κλπ.). 1 με σημ. τοπική· αποκάτω, κάτω απο, υπό· ПОСТА́ВИТЬ ЧЕМОДА́Н ~ КРОВА́ТЬ βάζω τη βαλίτσα

κάτω απο το κρεβάτι· ХОДИ́ТЬ ~ ДОЖДЬ βαδίζω με βροχή. 2 (για κατάσταση)· με τα ρ. ВЗЯ́ТЬ, ОТДА́ТЬ, ПОПА́СТЬ κ.τ.τ. υπό, στον, στην κλπ. ВЗЯ́ТЬ ~ КОНТРО́ЛЬ παίρνω κάτω απο τον έλεγχο· ОН ПОПА́Л ~ МАШИ́НУ τον πάτησε το αυτοκίνητο· ~ АРѢСТ υπό κράτηση· ~ УГРО́ЗУ υπο ή με την απειλή· ОТДА́ТЬ ~ СУД δίνω στο δικαστήριο· ОТДА́ТЬ ~ ВЛАСТЬ παραδίνω στην εξουσία. 3 (για τόπο, χώρο)· κίνηση προς κάτι· πλησίον, κοντά, σιμά, εγγύς· ПЕРЕВЕСТИ́ СЕМЬѢ ~ АФИ́НЫ μεταφέρω την οικογένεια κοντά στην Αθήνα. 4 (με σημ. χρονική)· κοντά, σιμά, κάτω την προηγούμενη, την παραμονή· ~ ВОСКРЕСѢНЬЕ κατά την Κυριακή· ~ ПРАЗДНИ́К κοντά τη γιορτή· ~ РОЖДЕСТВО́ κοντά τα Χριστούγεννα· ~ НОВЫ́Й ГОД την παραμονή της Πρωτοχρονιάς· ~ ВѢЧЕР κατά το βράδυ· ~ УТРО κατά το πρωί· ЕМУ́ ~ СЪОКО ЛЕТ αυτός πλησιάζει τα σαράντα (χρόνια). 5 (για ήχο) με, υπό· με τη συνοδεία· ~ ШУМ κάτω απο τον θόρυβο· ~ АПЛОДИСМЕНТЫ́ κάτω απο τα χειροκροτήματα· ПЕТЬ ~ ГИТА́РУ τραγουδώ με συνοδεία κιθάρας. 6 (προορισμό)· για· ОУТѢЛКА ~ МОЛОКО́ μοκάλλι για γάλα· СКЛАД ~ ОВОЩИ αποθήκη λαχανικών. 7 σαν, εν είδη, με μορφή, κατ' απομίμηση· ~ ОРЕ́Х απομίμηση κάρυνου ξύλου (χρώματος)· ~ МРА́МОР κατ' απομίμηση μάρμαρου. || (για όργανο, εργαλείο)· με· ОСТРИ́ТЬ ~ МАШИ́НКУ κουρεύω με τη μηχανή. 8 με, επί· ВІДА́ТЬ ~ РАСПІ́СКУ δίνω με υπογραφή· ~ ЧѢСТНОЕ СЛѢВО με λόγο τιμής. ΙΙ. με οργν. (για αντικείμενα, πρόσωπα κλπ.). 1 κάτω απο· СТОЯ́ТЬ ~ НАВѢСОМ στέκομαι κάτω απο το υπόστεγο· СИДЕ́ТЬ ~ ДЕРЕВОМ κάθομαι κάτω απο το δέντρο· ~ НЕБѢСНЫМ СВѢДОМ κάτω απο τον ουράνιο θόλο (στο ύπαιθρο). || (για επίδραση)· κάτω απο· ~ ОГНѢМ ПРОТІВНИКА κάτω απο τα πυρά του εχθρού. 2 (για κατάσταση, εκτέλεση)· ~ РУКОВО́ДСТВОМ ПАРТІИ κάτω απο την καθοδήγηση του κόμματος· ~ ТУРѢЦКИМ ЙГОМ κάτω απο τον τουρκικό ζυγό. || με· ~ ЗАМКѢМ με κλειδωνιά· ~ КЛЮЧѢМ με το κλειδί. 3 (αίτια)· λόγω, ένεκα· με τη συνέπεια· υπό· ~ ДѢЙСТВИЕМ ТЕПЛА́ με την επίδραση της θερμότητας· ~ ТЯ́ЖЕСТЬЮ λόγω της βαρύτητας. 4 (για ευρισκόμενα πράγματα, πρόσωπα κλπ.)· πλησίον, κοντά, σιμά, εγγύς· ЖИТЬ ~ АФИ́НАМИ ζω κοντά στην Αθήνα· ОЙТВА ~ МОСКВѢЙ η μάχη κοντά στη Μόσχα. 5 (προορισμό)· για· О́АНКА ~ ВАРѢНЬЕМ βάζο για γλυκό· СКЛАД ~ ОВОЩАМИ αποθήκη λαχανικών· ПО́ЛЕ ~ КЛѢВЕРОМ το τριφυλλοχώραφο. 6 με, υπό· СЪДНО ~ ГРЕЧЕСКИМ ФЛА́ГОМ σκάφος με ελληνική σημαία· ~ ПСЕВДΟНИ́МОМ με το ψευδώνυμο· ~ И́МЕНЕМ με το όνομα· ~ НАЗВѢНИ́ЕМ με την ονομασία. || με· ~ СЪУСОМ με σάλτσα. || με τα ρ. ПОНИМА́ТЬ, ПОДРАЗУМЕВА́ТЬ κλπ.

με· Я хочу́ знать что вы понима́ете · ~ ЭТИ-МИ СЛОВА́МИ θέλω να μάθω, τι εννοείτε με αυτές τις λέξεις.

ΠΟΔ..., **ΠΟΔΟ...**, **ΠΟΔΨ...** (πρόθεμα). I. Χρησιμοποιείται για το σχηματισμό ρημάτων και σημαίνει: 1 κατεύθυνση της ενέργειας· κίνηση από κάτω προς τα πάνω: **ПОДБРОСИТЬ**, **ПОДПРЯГНУТЬ**. 2 α) ενέργεια από τα κάτω ή και προς τα κάτω: **ПОДЛОЖИТЬ**, **ПОДСТАВИТЬ**, **ПОДТЕЧЬ**. β) εμφάνιση κατάστασης στο κάτω μέρος αντικειμένου: **ПОДГОРЁТЬ**, **ПОДΜΟΚΝУТЬ**. 3 επέκταση της ενέργειας προς τα κάτω: **ПОДКОПАТЬ**, **ПОДΜΟЧИТЬ**, **ПОДШИТЬ**. 4 πλησίαση προς κάποιον ή προς κάτι: **ПОДБЕЖАТЬ**, **ПОДΠΟΛЗТЬ**. 5 επιπρόσθεση· συμπλήρωση: **ПОДЛИТЬ**, **ПОДΜΕШАТЬ**. 6 ενέργεια ή κατάσταση κάπως εξασθενημένη: **ПОДЛЕЧИТЬСЯ**, **ПОΔΟΧΝУТЬ**. 7 κρυφή ενέργεια: **ПОДГЛЯДЕТЬ**, **ПОΔΓΟΒΟΡΙТЬ**, **ПОΔΚΑΡΑΥΛИТЬ**, **ПОΔСЛУШАТЬ**. 8 ενέργεια διαδοχική, επαναληπτική ή συνοδευόμενη: **ПОΔВЫВАТЬ**, **ПОΔΔΑΚИВАТЬ**, **ПОΔПЕВАТЬ**, **ПОΔΥГΡАТЬ**. II. Χρησιμοποιείται για σχηματισμό ουσιαστικών και επιθέτων με σημασία: 1 τοποθετημένος ή ευρισκόμενος κάτω από: **ПОΔЗЕМЕЛЬЕ**, **ПОΔΚΟЖНЫЙ**. 2 τοποθετημένος ή ευρισκόμενος πολύ κοντά: **ПОΔГОРΟДНЫЙ**, **ПОΔΤΡΟΠИКИ**. 3 υποδιαίρεση· τμήμα: **ПОΔΚΛАСС**, **ПОΔРАЗДЕЛЕНИЕ**. 4 αρμοδιότητα, σφαίρα δράσης: **ПОΔНАΔЗОРНЫЙ**, **ПОΔΟΠЫТНЫЙ**, **ПОΔСЛЕΔСТВЕННЫЙ**. 5 κατωτερότητα· αντι..., υπο... **ПОΔΠΟΛΚΟВНИК**, **ПОΔΜΑСТЕРЬЕ**. 6 παρομοιότητα: **ПОΔЛЕЩИК**, **ПОΔГРУЗДЬ**.

ПОΔΑВАЛЬЩИК, -а α., -ца, -н θ. μεταδότης, -τρια· ~ СЫРЯ́ μεταδότης υλικών· ~ СНОПОВ ДЕΜΑΤΟΔΟΤΗΣ στάχων· ~ БЕΤОНА τσιμεντοδότης. II (μόνο θ. -ца) η σερβιτόρα.

ПОΔΑВАНИЕ, -я ουδ. δόσιμο. II σερβίρισμα.

ПОΔΑВАТЬ ρ.σ.μ. 1 βλ. **ПОДАТЬ**. 2 σερβίρω· ~ ГОРЯЧИЙ СУП σερβίρω ζεστή σούπα. 3 υπαγορεύω χαμηλόφωνα (το ρόλο στον ηθοποιό). II **εμφρ.** ~ ПРИЗНАКИ ЖИЗНИ δίνω σημεία ζωής. II -ся 1 βλ. **ПОДАТЬСЯ**. 2 δίνωμαι σερβίρομαι.

ПОΔΑВИТЬ ρ.σ.μ. 1 πιέζω, πατώ· θλίβω. 2 (για όλα, πολλά)· συνθλίβω, συμπιέζω, πατώ· σπάζω. 3 (κατα)πνίγω, καταστέλλω· ~ МЯТЭЖ καταστέλλω τη στάση. II **μτφ.** (συγ)κρατώ, υπερνικώ, βαστώ. καταπίνω· ~ ВЗДОХ συγκρατώ τον αναστεναγμό· ~ СТРАХ υπερνικώ το φόβο· ~ БОЛЬ βαστώ τον πόνο. 4 **μτφ.** καλύπτω, σκεπάζω· επισκιάζω. 5 επιβάλλομαι, καταπλήσσω· ~ АВТОРИТЕТОМ επιβάλλομαι με το κύρος· ~ ВСЕХ СВОИМ ИСКΛЮЧИТЕΛЬНЫЙ УСПЕХОМ καταπλήσσω όλους με την εξαιρετική επιτυχία μου. 6 λυπώ, θλίβω. II -ся 1 πνίγομαι· ~ РЫБНОЙ ΚΟСТЬЮ πνίγομαι με φαροκόκκαλο. 2 **μτφ.** κομπιάζω, πνίγομαι, μπουχτίζω.

ПОΔΑВЛЕНИЕ, -я ουδ. κατάπνιξη, καταστολή·

~ МЯТЭЖ καταστολή της στάσης.

ПОΔΑВЛЕННОСТЬ, -и θ. θλίψη, λύπη, στενοχώρια· ψυχικός πόνος.

ПОΔΑВЛЕННЫЙ επ. από μτχ. 1 συγκρατημένος, περιορισμένος· πνιγμένος· ~ СТОИ συγκρατημένος στεναγμός. 2 θλιμμένος, λυπημένος, βαρυαλγής· -ое НАСТРОЕНИЕ δυσθυμία, βαριοθυμία.

ПОΔΑВЛЯТЬ ρ.δ. βλ. **ПОΔΑВИТЬ** (1, 2, 3, 4, 5, 6 σημ.). II -ся βλ. **ПОΔΑВИТЬСЯ**.

ПОΔΑВЛЯЮЩИЙ επ. από μτχ. καταθλιπτικός, καταπληκτικός, συντριπτικός· -ее БОΛЬШИНСТВО συντριπτική πλειοψηφία· ~ ПЕРЕВЕС СИΛ πολύ μεγάλη υπεροχή δυνάμεων. II λυπηρός, καταθλιπτικός, θλιβερός, οδυνηρός, βαρύς.

ПОΔΑВНО επίρ. ακόμα περισσότερο, πιο πολύ· ОН СОГЛАСЕН, а Я И ~ αυτός είναι σύμφωνος, κι εγώ ακόμα περισσότερο.

***ПОΔΑГРА**, -н θ. ποδάγρα, τα ποδαγρικά.

ПОΔΑГРИК, -а α. ποδαγρικός, που υποφέρει από ποδάγρα.

ПОΔΑГРИЧЕСКИЙ επ. ποδαγρικός, της ποδάγρας· -ие ЯВЛЕНИЯ ποδαγρικά συμπτώματα.

ПОΔАЛЬШЕ επίρ. μακρύτερα, πιο μακριά, πιο πέρα, παρέκει· ОТОДВИНЬ ~ СТУЛ κάνε πιο πέρα το κάθισμα.

ПОΔАРИТЬ ρ.σ. βλ. **ДАРИТЬ**.

ПОΔАРОК, -рка α. δώρο, δώρημα· δωρεά· χάρισμα· СДЕЛАТЬ ~ ΚΑΝΩ ΔΩΡΟ (δωρίζω)· СВАДЕБНЫЙ ~ ΓΑΜΗΛΙΟ ΔΩΡΟ· НОВОГОДНЫЙ ~ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΔΩΡΟ· ПОЛУЧИТЬ ~ ΠΑΙΡΝΩ ΔΩΡΟ· ДАТЬ В ПОΔАРОК ΔΙΝΩ ΓΙΑ ΔΩΡΟ.

ПОΔАРОЧЕК, -чка α. δώρο μικρό, δωράκι.

ПОΔАРОЧНЫЙ επ. του δώρου, των δώρων· για δώρο· ~ МАΓΑΖИΝ κατάστημα δώρων· -ая КОΡΟБКА κουτί για δώρο.

ПОΔАТЕЛЬ, -я α., -ница, -н θ. φορέας, κομιστής, -ίστρια· ~ ПИСЬМА κομιστής επιστολής.

ПОΔАТЛИВОСТЬ, -и θ. 1 το ευκολοδούλευτο ή ευκατέργαστο· ~ МАΤΕΡΙΑΛΑ το ευκατέργαστο του υλικού. II ευκαμπσία, ευλυγισία. 2 ευαγωγή, ευπειθεια, υποτακτικότητα, υπακοή.

ПОΔАТЛИВЫЙ επ., βρ: -лив, -а, -ο. 1 ευκολοδούλευτος, καλοδοούλευτος, ευκατέργαστος· ~ МАΤΕΡΙΑЛ ευκολοδούλευτο υλικό· -ая ГΛИНА ευκολοδούλευτος πηλός. II εύκαμπτος, ευλύγιστος. 2 **μτφ.** ευάγωγος, ευπειθής, υπάκουος· ~ ХΑΡΑΚΤΕΡ ευάγωγος χαρακτήρας.

ПОΔАТНОЙ επ. 1 του δοσίματος (είδος φόρου). II ο δότης (φόρου)· 2 ουσ. επόπτης-φοροεισπράχτορας.

ПОДАТЬ, -и θ. (παλ.) φόρος ατομικός.

ПОДАТЬ ρ.σ.μ., παρλθ. χρ. **ПОДАЛ**, -лá, -ло βλ. κλπ. γραμμ. στοιχεία ρ. ДАТЬ. 1 δίνω, προσφέρω· ~ СТУЛ προσφέρω κάθισμα· ~ РУКУ

δίνω το χέρι. || (για πανωφόρι, γούνα κλπ.)· δίνω· βοηθώ να ντύσει. 2 προσφέρω, σερβίρω· ~ **ужин** σερβίρω το δείπνο· ~ **кўшанье** на стол σερβίρω το φαγητό στο τραπέζι. 3 ελεώ, δίνω ελεημοσύνη· ~ **нищему** δίνω ελεημοσύνη στο ζητιάνο. 4 παρέχω, φέρω, τροφοδοτώ. 5 υποβάλλω· ~ **заявление** υποβάλλω αίτηση· ~ **рапорт** υποβάλλω αναφορά· ~ **в отставку** υποβάλλω παραίτηση. 6 μετακινώ, μετατοπίζω, μεταθέτω· ~ **оренно** μετακινώ το κούτσουρο. 7 (αθлт.) πασάρω, δίνω πάσα. 8 (σε συνδυασμό με πολλά ουσ. αποδίδεται στα ελληνικά με ρ. που σχηματίζεται απο το ουσιαστικό): ~ **весть** ειδοποιώ· ~ **совет** συμβουλευώ· ~ **милости** ελεώ. 9 παρασταίνω, απεικονίζω· **автор** ~ **ал своих героев в реалистических тонах** ο συγγραφέας απεικόνισε τους ήρωές του ρεαλιστικά. || **εκφρ.** ~ **голос** α) φωνάζω, ακούεται η φωνή μου· φωνάζω παρών. β) ψηφίζω, δίνω την ψήφο· ~ **мысль** φέρω στο νου τη σκέψη· λέγω τη σκέψη· συμβουλευώ, ορμηνεύω· ~ **пример** δίνω το παράδειγμα· ~ **руку** α) δίνω το χέρι για χαιρετισμό. β) δίνω χέρι βοήθειας. || ~ **ся** 1 υποκύπτω (κάτω απο το βάρος, πίεση κ.τ.τ.) || μετακινούμαι, μετατοπίζομαι, μεταθέτομαι· ~ **в сторону** μετακινούμαι στην άκρη. || **μτφ.** αλλάζω, μεταβάλλομαι (απο στενοχώρια, δοκιμασίες κ.τ.τ.). || **μτφ.** υποκύπτω, αναγκάζομαι να συμφωνήσω. 2 κατευθύνομαι προς, παίρνω δρόμο για· φεύγω.

подача, ~и θ. 1 παράδοση, δόσιμο· παροχή. 2 (αθлт.) η πάσα, το πασάρισμα. 3 υποβολή· ~ **заявления** υποβολή αίτησης. 4 δόσιμο, παροχή· τροφοδότηση.

подачка, ~и θ. 1 μέρος φαγητού ριχνόμενο στα ζώα. 2 προσφορά, δόσιμο (απο ευσπλαχνία). **подание**, ~я ουδ. ελεημοσύνη, ψυχικό.

подавить, ~влю, ~вишь ρ.σ.μ. επιπροσθέτω, προσθέτω λίγο, ρίχνω, βάζω ακόμα λίγο· ~ **сахар в чай** ρίχνω ακόμα λίγο ζάχαρη στο τσάι· ~ **в пещку дров** βάζω ακόμα λίγα ξύλα στη θερμάστρα. || ~ **ся** αυξάινω, ~ομαι, γίνομαι περισσότερο, πληθύνομαι· **народу у входа** ~ **люсь** το πλήθος στην είσοδο μεγάλωσε.

подавка, ~и θ. επιπρόσθεση, επαύξηση. **подавлять(ся)** ρ.δ. βλ. **подавить(ся)**. **подадривать(ся)** ρ.δ. βλ. **подобрать(ся)**. **подбалтывание**, ~я ουδ. βλ. **подболтка**. **подбалтывать** ρ.δ. βλ. **подболтатъ**. || ~ **ся** προσθέτομαι ανακατευόμενος.

подбегать ρ.δ. βλ. **подбежать**. **подбежать** ρ.σ. 1 πλησιάζω τρέχοντας, προσφεύγω, προστρέχω. 2 τρέχω κάτω απο· ~ **под крышу** τρέχω κάτω απο τη στέγη.

подбеливание, ~я ουδ. ασβέστωμα, άσπρισμα ελαφρό.

подбеливать ρ.δ.μ. βλ. **подбелить**. || ~ **ся** ασπρίζω, ~ομαι.

подбелить ρ.σ.μ., παθ. **μτχ.** παρλθ. **χρ.** **подбеленный**, βρ: ~ **лен**, ~ **ленá**, ~ **ленó**. 1 ασπρίζω, ασβεστώνω ελαφρά, λίγο. 2 (για φαγητό) ασπρίζω (ρίχνοντας αφρόγαλα, κρέμα).

подбелка, ~и θ. 1 ασβέστωμα, άσπρισμα ελαφρό. 2 άσπρισμα φαγητού με αφρόγαλα.

подберезовик, ~а α. βλ. **березовик**.

подбивать(ся) ρ.δ. βλ. **подбóить(ся)**.

подбóивка, ~и θ. χτύπημα απο τα κάτω. || **υπόγραμμα**, υπένδυση· φοδράρισμα.

подбóирание, ~я ουδ. βλ. **подбóор**.

подбóирать(ся) ρ.δ. βλ. **подбóиратъ(ся)**.

подбóить, **подбóить**, **подбóить**, **прости**. **подбóей** ρ.σ.μ. 1 χτυπώ· καρφώνω απο κάτω· ~ **подкóвку** καρφώνω το πέταλο· ~ **каблуки** καρφώνω τα ντακούνια. 2 υπορράπτω, φοδράρω, υπενδύω. 3 βλ. **запихнóуть**. || σπρώχνω, ωθώ. 4 **μτφ.** παρακινώ, προτρέπω, παρορμώ, παροτρύνω, υποκινώ. 5 χτυπώ απο κάτω, ρίχνω κάτω. || βλάπτω, προξενώ βλάβη χτυπώντας, σακατεύω· ~ **глаз** χτυπώ στο μάτι· ~ **самолёт** (με βολή) κάνω ζημιά στο αεροπλάνο. || πληγώνω, τραυματίζω, λαβώνω. 6 (απλ.) βγάζω συμπέρασμα. || **εκφρ.** ~ **тестó** (απλ.) κάνω το ζυμάρια πιο σφιχτό· ανακατεύω ακόμα μια φορά. || ~ **ся** 1 (για πέλματα ζώων) πληγιάζω (απο το πολύ τρέξιμο). 2 (απλ.) αποκτώ την εμπιστοσύνη ή την εύνοια κάποιου. || **καιροφυλαχτώ**, **καιροσκοπώ**, **καραδοκώ** εκμεταλλεύομαι την ευκαιρία, δράττομαι της ευκαιρίας.

подбóлдный επ: τα κάλαντα, τα καλήμερα.

подбóдрить(ся) ρ.σ. βλ. **ободрítъ(ся)** με σημ. λίγο.

подбóдрять(ся) ρ.δ. βλ. **подбóдрítъ(ся)**.

подбóечный επ. του καρφώματος, του χτυπήματος απο κάτω· του σολιάσματος· ~ **материáл** υλικό για σόλες, ντακούνια.

подбóй, ~я α. 1 κάρφωμα, χτύπημα, βάλσιμο, πέραςμα· ~ **подмётóк** το πέραςμα σολών. 2 υπορραφή, φοδράρισμα, υπένδυση. 3 χτύπημα απο κάτω· ρίξιμο απο τα κάτω. 4 υλικό σολών, ντακουνιών. 5 υπένδυση, φόδρα. || η εσωτερική ή η κάτω πλευρά. || επένδυση εσωτερικού ή κατώτερου μέρους (με σανίδες κλπ.). 6 εγχάραγμα.

подбóйка, ~и θ. βλ. **подбóй**.

подбóйный επ. βλ. **подбóечный**.

подбóлтатъ ρ.σ.μ. προσθέτω με ταυτόχρονο ανακάτωμα.

подбóлтка, ~и θ. 1 πρόσθεση με ταυτόχρονο ανακάτωμα. 2 υλικό για ανακάτωμα.

подбóор, ~а α. 1 εκλογή, επιλογή, διάλεγμα· διαλογή· ~ **сотрудников** επιλογή συνεργατών· ~ **кадров** επιλογή στελεχών. 2 συλλογή· **ин-**

тересный ~ книга ενδιαφέρουσα συλλογή βιβλίων· естественный ~ φυσική επιλογή. || σώμα (σύνολο προσώπων ανήκόντων σε τάξη, οργάνωση, επάγγελμα). || συνδυασμός· прелестный ~ цветот θαυμάσιος συνδυασμός χρωμάτων. 3 (παλ.) ντακούνι απο τεμάχια δέρματος. || εκφρ. В ~ σε μια σειρά (χωρίς παράγραφο)· (как) на ~ όλοι το ίδιο, πανόμοιοι, ίδιων χαρακτηριστικών (σα να τους διάλεξε)

подбора, -и θ. χοντρό σχοινί διχτιού.

подбористый επ., βρ: -рист, -а, -ο. 1 (απλ) λεβεντοκαμωμένος, ευσταλής, λεβεντικός· ευθυτενής. 2 (για ενδυμασία) καλά επικαθήμενος στο σώμα· κατά (σύμφωνα με) το σώμα.

подборка, -и θ. 1 βλ. подбор. 2 κατάταξη, ταξινομήση κάτω απο γενική επικεφαλίδα.

подбородник -а α. 1 υποστόμιο χαλινού. 2 υποσιάγωνο (βιολιού).

подбородок, -дка α. πηγούνι, πώγωνας· двойной - διπλοπώγωνας.

подбородочный επ. του πηγουνιού, του πώγωνα· -ая мышца ο μυώνας του πώγωνα.

подборочный επ. εκλεκτικός, για εκλογή.

подборточный επ. της καναβάτσας ενδύματος.

подборщик, -а α., -ца, -и θ. 1 επιλογέας, διαλεχτής, -έχτρα. 2 συλλέκτης στάχων (μηχάνημα).

подбочивать(ся) ρ.δ. βλ. подбочениться.

подбочениться ρ.σ. βάζω το χέρι (τα χέρια) στη μέση (το ισχίο).

подбочиться ρ.σ. (παλ.) βλ. подбочениться.

подборачивание, -я ουδ. βλ. подбороска.

подборачивать ρ.δ. βλ. подборосить. || -ся ρίχνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

подбредать ρ.δ. βλ. подбрестй.

подбрестй ρ.σ. πλησιάζω παραμιλώντας.

подбривать(ся) ρ.δ. βλ. подбрить(ся).

подбрить ρ.σ.μ. ξυρίζω λίγο τις άκρες, τις πλευρές, παίρνω λίγο με το ξυράφι. || -ся ξυρίζω μόνος μου τις άκρες, παίρνω λίγο με το ξυράφι.

подборосить ρ.σ.μ. 1 ρίχνω προς τα πάνω, αναρρίπτω· ~ мяч πετώ το τόπι προς τα πάνω. || (συνήθως απρόσ.) ανατινάσσω, τραντάζω, αναπηδώ. || ρίχνω κάτω απο· ~ окýрок под дивáн πετώ το αποτιγάρο κάτω απο το ντιβάνι. 2 απότομα σηκώνω, ανυψώνω· ανατινάσσω, 3 επιρρίπτω, βάζω επι πλέον. || (για χαρτπ.) δίνω, ρίχνω, πασσάρω (χαρτί)· ~ валéта ρίχνω βαλέ. || στέλλω· ~ све́жие си́лы ρίχνω νέες δυνάμεις. 4 βάζω, ρίχνω κρυφά· ~ докумéнты ρίχνω κρυφά έγγραφα. || αφήνω έκθετο, εκθέτω· ~ младе́нца εκθέτω βρέφος. 5 μεταφέρω, πηγαίνω ως· ~ рóсь его до ста́нции μεταφέρε τον ως το σταθμό.

подбороска, -и θ. αποστολή. || ρίξιμο κάτω

απο ή επί πλέον.

подборщик, -а α. μασχαλιστήρας (λουρί ζεύξης).

подвал, -а α. 1 υπόγειο· держа́ть дрова́ в ~е κρατώ καυσόξυλα στο υπόγειο· жить в ~е ζω στο υπόγειο. 2 το κατώτερο μέρος σελίδας· ειδική στήλη.

подваливать¹ ρ.δ. βλ. подвалить¹.

подваливать² ρ.δ. βλ. подвалить².

подваливаться ρ.δ. 1 βλ. подвалиться. 2 ρίχνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. подвалить¹.

подвалить¹, -валю, -ва́лишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. подва́ленный, βρ: ~лен, -а, -ο ρ.σ. 1 ρίχνω· επιρρίπτω, επισωρεύω· ~ ве́млю к кус-тáм ρίχνω χώμα στα δενδρύλλια. 2 μτφ. ρίχνω συμπληρωματικά, επιπροσθέτω. 3 μτφ. εμφανίζομαι απότομα (για αισθήματα κλπ.). || έρχομαι, φτάνω.

подвалить², -валю, -ва́лишь ρ.σ. 1 (απλ.)· έρχομαι, καταφτάνω (κατά μεγάλο αριθμό), εισ-ρέω. || (απρόσ.) επιρρίπτω, ρίχνω, πέφτω α-κόμα. || (για σκάφος) πλησιάζω, προσορμίζω.

подвалиться ρ.σ. (απλ.) 1 βλ. привалить-ся. 2 πλησιάζω (για κάτι ογκώδες).

подвальный επ. 1 υπόγειος· ~ мрак υπόγειο σκοτάδι· -ая ка́мера υπόγειο δωμάτιο. 2 κα-τώτερος.

подваривать(ся) ρ.δ. βλ. подварить(ся). 1

подварить, -варю, -ва́ришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. подва́ренный, βρ: ~рен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξαναβράζω, βράζω ακόμα λίγο. 2 βράζω κάτι συμπληρωματικά. 3 (για μέταλλα) συγκολλώ, βράζω. || -ся ξαναβράζω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

подварка, -и θ. (για μέταλλα) συγκόλληση, βράσιμο.

подвахтенный επ. (ναυτ.)· αντικαταστάτης. || συσ. σκοπιωρός-αντικαταστάτης, βαρδιάνος, βαρδιάτορας.

подващивать ρ.δ. βλ. подвощить. || -ся κη-ρώνομαι.

подведение, -я ουδ. 1 οδήγηση· πλησίαση, προσέγγιση. 2 τοποθέτηση, βάσιμο. 3 φτιά-ξιμο. 4 βάσιμο, χρωμάτισμα ελαφρό· φτιασί-δωμα· μακιγιάρισμα.

подведомственность, -и θ. κατάταξη κατά υπηρεσίες, τμήματα, διευθύνσεις.

подведомственный επ., βρ: ~вен, ~венна, ~ο του υπομήματος, της υποδιεύθυνσης.

подвезти, -везу́, -везёшь, παρλθ. χρ. под-вёз, -везла́, -ло́, μτχ. παρλθ. χρ. подвёз-ший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. подвезён-ный, βρ: ~зён, ~зена́, ~зено́ ρ.σ. 1 μεταφέρω (με με-ταφορικό μέσο). 2 μεταφέρω, κουβαλώ παραπά-νω, συμπληρωματικά. 3 (απρόσ.) αστοχώ, λα-θεύω, την παθαίνω, την πατώ.

подвенечный επ. γαμήλιος· ~ое платье νυ-

φικό φόρεμα· -ая фата νυφικό πέπλο (βέλο).

подвергать(ся) ρ.δ. βλ. **подвергнуть(ся)**.

подвергнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **подверг** κ. (παλ.) **подвергнул**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **подвергнутый**, βρ: -нут, -а, -ο κ. (παλ.) **подверженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. με δοτ. υποβάλλω, βάζω, εκθέτω σε· -наказанию υποβάλλω σε τιμωρία (τιμωρώ)· -критике υποβάλλω σε κριτική (κριτικάρω)· -обсуждению βάζω υπο συζήτηση· ~ опасности βάζω (εκθέτω) σε κίνδυνο· ~ себя риску ριψοκινδυνεύω· ~ побоям ξυλοκοπώ. || -ся υποβάλλομαι, εκτίθεμαι σε· υφίσταμαι, υπόκειμαι· ~ опасности εκτίθεμαι σε κίνδυνο· ~ наשמекам γίνομαι αντικείμενο γέλιου, γελοιοποιούμαι· ~ штрафу υπόκειμαι σε πρόστιμο, προστιμάρομαι· ~ оскорблению υφίσταμαι προσβολή, προσβάλλομαι.

подверженность, -и θ. ευπάθεια, επήρεια.

подверженный επ., βρ: -жен, -а, -ο. 1 εκτιθεμένος, υποκείμενος, υποβλημένος· επιρρηής· ευπαθής. 2 (παλ.) εξαρτημένος· υποταγμένος.

подвернуть, -ну́, -нешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **подвернутый**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αναδιπλώνω, αναστρέφω, αναγυρίζω. || τυλίγω, καλύπτω, σκεπάζω. || περιστρέφω, περιτυλίγω, περιβάλλω, ντύνω, φορώ. 2 λυγίζω, κάμπτω, κυρτώνω. || εξαρθρώνω, διαστρέφω, στραμπουλίζω. 3 βιδώνω, κοχλιώνω, στρίβω λίγο. || ελαττώνω, μειώνω, λιγοστεύω· χαμηλώνω (για λάμπα, φανάρι, φως κλπ.). 4 δίνω, βάζω, χώνω, πασσάρω. 5 (απλ.) στρίβω, γυρίζω, στρέφω· -ни к нему́ γύρνα προς αυτόν. || -ся 1 αναδιπλώνομαι, αναστρέφομαι. 2 στρέφομαι, στρίβομαι, γυρίζω. || εξαρθρώνομαι· στραμπουλίζομαι. 3 βιδώνομαι, κοχλιώνομαι λίγο. 4 μου λαχάινει, μου τυχαίνει, βλέπω τυχαία. || υποπίπτω, βρίσκομαι τυχαία κάτω απο. 5 πλησιάζω (με ιδιοτελείς σκοπούς).

подверстать ρ.σ. κανονίζω τη σελιδοποίηση.
подверстка, -и θ. ρύθμιση της σελιδοποίησης.

подверстывание, -я ουδ. βλ. **подверстка**.

подверстывать ρ.δ. βλ. **подверстать**. || -ся (για σελιδοποίηση) ρυθμίζομαι, κανονίζομαι.

подвертеть ρ.σ.μ. βλ. **подвернуть** (3σημ.).

подвертка, -и θ. 1 αναδίπλωση, αναστροφή (ενδυμάτων). 2 βίδωμα, στρίψιμο, κοχλίωση. 3 (απλ.) βλ. **портянка**. 4 υποπεριτύλιγμα.

подвертывание, -я ουδ. 1 βλ. **подвертка** (1, 2 σημ.). 2 (περι)τύλιξη. 3 κάμψη, λύγισμα, κύρτωση κλπ. παράγωγα του ρ. **подвернуть**.

подвертывать(ся) ρ.δ. βλ. **подвернуть(ся)**.

подвёс, -а α. βλ. **подвёска** (1, 2 σημ.).

подвесельный επ. κωπηλάτης, λαμνοκόπος.

подвесить, -вешу, -весишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **подвешенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. αναρτώ, κρεμώ κάτω απο· ~ под потолком ή κ **потолку большую лампу** κρεμώ απο την οροφή μεγάλη λάμπα. || -ся κρεμιέμαι, αναρτιέμαι απο.

подвёска, -и θ. 1 κρέμασμα, ανάρτηση. 2 κρεμάστρα, κρεμαστάρι, κρεμαστήρας. 3 στολίδι κρεμαστό. || σκουλαρήκι.

подвешо́й επ. 1 κρεμαστός, -σμένος, αναρτημένος. 2 εναέριος, μετέωρος.

подвёсок, -ска α. βλ. **подвёска** (2, 3 σημ.).

подвести, -веду́, -ведёшь, παρλθ. **подвёл**, -вела́, -ло́, παρλθ. χρ. **подведший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **подведённый**, βρ: -дён, -дена́, -о ρ.σ.μ. 1 οδηγώ, φέρνω κοντά, πλησιάζω, σιμώνω, προσεγγίζω. || φτάνω, φέρω ως· ενώνω. 2 βάζω, θέτω, τοποθετώ κάτω απο. || χτίζω, φτιάχνω. || μτφ. ερευνώ, ψάχνω να βρω (επιχειρήματα κ.τ.τ.). || μτφ. βάζω, υποτάσσω. 3 φέρω σε δύσκολη θέση. || μτφ. περιάγω, φέρω, οδηγώ. 4 κάνω, εκτελώ· ~ счёт κάνω λογαριασμό. 5 βάφω, χρωματίζω ελαφρά· φτιασιδώνω, μακιγιάρω, 6 (απρόσ.) ξεπέφτω, αδυνατίζω, εξαντλούμαι. || εκφρ. ~ часё βάζω το ωρολόγι (φέρω τους δείκτες στην ακριβή ώρα)· **живот (желудок)** -λό η κοιλιά ή το στομάχι διαμαρτύρεται (θέλω να φάω). || -исъ βάφομαι, χρωματίζομαι ελαφρά· φτιασιδώνομαι, μακιγιάρομαι.

подвётренный επ. απάνεμος, απήνεμος, ανεμοσκεπής, απαγκλιος, σταβέντος.

подвешивание, -я ουδ. κρέμασμα, ανάρτηση.

подвешивать(ся) ρ.δ. βλ. **подвесить(ся)**.

подвдох, -а α. (απλ.) κενεώνας, λαγώνας, η λαγώνια χώρα, λαπάρα, τα λαγαρά, οι λαγόνες.

* **подвздошный** επ. λαγόνιος, -νικός· -ая **кость** λαγονικό κόκκαλο· -ая **область** λαγόνια χώρα· -ая **мышца** ο λαγονοφούτης (μύνας).

подвигание, -я ουδ. βλ. **подвигка**.

подвигать(ся) βλ. **подвигать(ся)**.

подвигка, -и θ. βοστρύχωση, κατσάρωμα (ελαφρό).

подвиг, -а α. κατόρθωμα, άθλος, επίτευγμα, μεγαλούργημα· **героический** - ηρωικό κατόρθωμα, ανδραγαθία, -γάθημα· **боевой** - πολεμικός άθλος· **трудо́вой** - εργατικός άθλος· **двенадцать** -ов **Герáκλα** οι δώδεκα άθλοι του Ηρακλή· - **героя** το κατόρθωμα του ήρωα.

подвигать ρ.σ. 1 κινώ (για ένα χρον. διάστημα). 2 κάνω μερικές κινήσεις. || -ся κινούμαι (για ένα χρον. διάστημα). || κάνω μερικές κινήσεις.

подвигать(ся) ρ.δ. βλ. **подвинуть(ся)**.

подвигнуть ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. **побудить**².

подвид, -а α. υποείδος (ζώων κ. φυτών).

ΠΟΔΒΙΔΟΒΟΪ επ. του υποείδους· ~ **ΠΡΙΖΝΑΚ** σημάδι υποείδους.

ΠΟΔΒΙΪΚΑ, ~и θ. μετακίνηση, μετατόπιση· ~ **ΛΥΔΑ** μετακίνηση του πάγου.

ΠΟΔΒΙΪΚΗ, ~а α., ~ца, ~н θ. 1 ασκητής, ~ήτρια, αναχωρητής, ερημίτης. 2 (γραμ. λόγος)· πρωτοπόρος, πρωτεργάτης, πρωτουργός, πρωτοστάτης.

ΠΟΔΒΙΪΚΗΣΙΚΗ επ. 1 ασκητικός, αναχωρητικός· ~ая жизнь ασκητική ζωή. 2 αφίλαυτος, ανεπιφύλακτος, αφήφιστος, ριφοκινδυνος, ηρωικός.

ΠΟΔΒΙΪΚΗΣΤΒΟ, ~а ουδ. 1 ασκητική ζωή. 2 ηρωισμός.

ΠΟΔΒΙΪΚΟΪ κ. **ΠΟΔΒΙΪΚΗ** επ. 1 κινητός, κινούμενος· ~не части машины τα κινητά μέρη της μηχανής· ~ая цель κινητός στόχος· ~не мосты κινητές γέφυρες. || μετακινούμενος, μεταφερόμενος. 2 ευκίνητος, γρήγορος, ευλύγιστος. || ζωπρός, δραστήριος, ρέκτης. || **εμφρ.** ~ состав το τροχαίο σιδηροδρομικό υλικό.

ΠΟΔΒΙΪΚΟΣΤ, ~и θ. ευκινησία, ευστροφία. || μεταβολή, αλλαγή.

ΠΟΔΒΙΪΖΑΤΣΙΑ ρ.δ. (γραμ. λόγος)· δρα, αναπτύσσω μεγάλη δράση, δραστηριότητα.

ΠΟΔΒΙΪΖΓΙΒΑΝΙΕ, ~я ουδ. στρίγγλισμα, ούρλιασμα ελαφρό, αδύνατο.

ΠΟΔΒΙΪΖΓΙΒΑΤ ρ.δ. τσιριζω, στριγγλίζω· ουρλιάζω (πότε-πότε ή ελαφρά).

ΠΟΔΒΙΪΝΤΙΤ, ~нчү, ~нтішь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **ΠΟΔΒΙΪΝΤΙΝΗ**, βρ: ~чен, ~а, ~о ρ.σ.μ. 1 βιδώνω, κοχλιώνω. || μτφ. ενθαρρύνω. 2 υποκοχλιώνω, βιδώνω απο τα κάτω.

ΠΟΔΒΙΪΝΟΥΤ ρ.σ.μ. 1 μετακινώ, μετατοπίζω· ~ стол μετακινώ το τραπέζι. 2 μτφ. προωθώ· ~ вперед переговоры προωθώ τις συνομιλίες· ~ ~ работу προωθώ την εργασία. || ~ся 1 μετακινούμαι, μετατοπίζομαι λίγο· πλησιάζω· он ~лся ко мне αυτός ήρθε κοντά μου· ~нсья, я сяду рядом κάνε λίγο πιο πέρα, θα καθίσω δίπλα σου. || προάγομαι, ανεβαίνω, ανέρχομαι (τη βαθμίδα, ιεραρχία)· προωθούμαι.

ΠΟΔΒΙΪΝΟΒΑΤ ρ.δ. βλ. **ΠΟΔΒΙΪΝΤΙΤ**. || ~ся βιδώνομαι λίγο.

ΠΟΔΒΙΡΑΤ ρ.δ. λέγω λίγα φεματάκια, ψεύδομαι λίγο.

ΠΟΔΒΙΤ, **ΠΟΔΟΒΪ**, **ΠΟΔΟΒΪΕШ** ρ.σ.μ. κατσαρώνω, βοστρυχιζω λίγο. || ~ся κατσαρώνω λίγο τα μαλλιά μου.

ΠΟΔΒΛΑΣΤΝΟΣΤ, ~и θ. υπεξουσιότητα.

ΠΟΔΒΛΑΣΤΗ επ., βρ: ~тен, ~тна, ~тно υπεξουσιός, υποταγμένος· υποταγής.

ΠΟΔΒΟД, ~а α. μετακίνηση προς· πλησίαση.

ΠΟΔΒΟДА, ~н θ. αλογάμαξα.

ΠΟΔΒΟДΙΤ ρ.δ. βλ. **ΠΟΔΒΕСТІ**. || ~ся οδηγούμαι· πλησιάζω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ΠΟΔΒΟДКА, ~и θ. βλ. **ΠΟΔΒΟД**.

ΠΟΔΒΟДНИК ~а α. 1 ναύτης υποβρύχιου. 2 ειδικός σε υποβρυχιακές εργασίες.

ΠΟΔΒΟДНОΪ επ. ενωτικός, συνδετικός.

ΠΟΔΒΟДНИИ¹ επ. υπεβρύχιος, ~χιακός· υποθαλάσσιος, υποπελάγιος· ύφυδρος· ~ камень ύφαλος, ξέρα· σκόπελος· ~ая часть (судна) τα ύφαλα, η καρίνα· ~ое плавание υποβρύχιος πλους· ~ая лодка το υποβρύχιο· ~ая война υποβρυχιακός πόλεμος. || **εμφρ.** ~ камень ή камешек πρόσκομμα, εμπόδιο, κώλυμα, παλούκι.

ΠΟΔΒΟДНИИ² επ. της αλογάμαξας. || **εμφρ.** ~ая повинность (παλ.) επίταξη αλογαμαξών.

ΠΟΔΒΟДЧИК, ~а α. αμαξηλάτης, παραγωγέας, καροτσέρης.

ΠΟДВОЗ, ~а α. μεταφορά, κουβάλημα (με μεταφορικό μέσο).

ΠΟДВОЗІТ ρ.δ. βλ. **ΠΟДВЕЗТІ** (1, 2 σημ.). || ~ся μεταφέρομαι, κουβαλιέμαι.

ΠΟДВОЗКА, ~и θ. βλ. **ΠΟДВОЗ**.

ΠΟДВОЗНИИ επ. 1 (απλ.) βλ. **ΠΡΙВОЗНОΪ** (2 σημ.). 2 μεταφορικός, για μεταφορά.

ΠΟДВОЗЧИК, ~а α. μεταφορέας· ~ цемента ο μεταφορέας τσιμέντου.

ΠΟДВОΪ επ. το εμβολιαζόμενο φυτό, το υποκείμενο, το υπόθεμα.

ΠΟДВОЛΑΚΙΒΑΤ ρ.δ. βλ. **ΠΟДВОЛОЧЬ**. || ~ся σέρνομαι, τραβιέμαι κοντά.

ΠΟДВОЛОК, ~а α. κ. **ΠΟДВОЛОКА**, ~и θ. (διαлк.) βλ. чердак.

ΠΟДВОЛОКА, ~и θ. (ναυτ.) οροφή καταστρώματος.

ΠΟДВОЛОЧИТ ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **ΠΟДВОЛОЧЬ**.

ΠΟДВОЛОЧЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρθ. χρ. **ΠΟДВОЛОЧЕННИИ**, βρ: βρ: ~чен, ~а, ~о κ. **ΠΟДВОЛОЧЕННИИ**, βρ: ~чен, ~ченá, ~ченó σέρνω, σύω, τραβώ, φέρω κοντά σέρνοντας.

ΠΟДВОРАЧИВАТ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟДВОРОТИТ(СЯ)**.

ΠΟДВОРНИИ επ. (παλ.) κατά νοικοκυριό· ~ая перепись καταγραφή κατά νοικοκυριό· ~ая подать δόσιμο (φόρος) κατά νοικοκυριό.

ΠΟДВОРОТИТ ρ.σ. (απλ.) βλ. **ΠΟДВЕРНУТ** (1, 2, 5 σημ.). || ~ся βλ. **ΠΟДВЕРНУТЬСЯ**.

ΠΟДВОРОТНИК, ~á α. υποπεριλαίμιο γιακά.

ΠΟДВОРОТНИЧОК, ~чка α. βλ. **ΠΟДВОРОТНИК**.

ΠΟДВОРОТНЯ, ~и θ. 1 το κατώφλι της πύλης. || χαραμάδα μεταξύ πύλης και γης. 2 διάμενο· πέρασμα.

ΠΟДВОРЬЕ, ~я ουδ. 1 (παλ.) πανδοχείο, χάυι. 2 εκκλησία μοναστηριού μέσα στην πόλη. 3 (διαлк.) αγροικία, αγρόκτημα· έπαυλη.

ΠΟДВОХ, ~а α. κατεργαριά, πανουργία, βρωμιά, βρωμοδουλειά· τέχνασμα.

ΠΟДВОШІТ, ~шү, ~шішь ρ.σ.μ. κηρώνω λίγο· ~ дрáтву κηρώνω λίγο το σπάγγο.

ΠΟДВЫВАТ ρ.δ. 1 ουρλιάζω στον ήχο άλλων·

собάκα -ετ σκρίπκε το σκυλί ουρλιάζει στο παίξιμο του βιολιού. 2 (λίγο) ουρλιάζω, μουγκρίζω.

ΠΟΔΒΉΝΙΤΗ ρ.σ. (για οינוπν. ποτά). πίνω λίγο. || (απλ.) μεθώ λίγο.

ΠΟΔΒΉΣΨ επίρ. (στρατ.) χαιρετισμός με ανύψωση του σπαθιού.

ΠΟΔΒΥΖΆΤΗ ρ.σ.μ. 1 δένω απο κάτω. || επιδένω ~ ρύκω επιδένω το χέρι. || περιδένω. || δένω, φορώ ~ **ΦΆΡΤУК** δένω την ποδιά. || -**СЯ** ντύνω, φορώ, δένω ~ **ПЛАТКОМ** δένω το μαντήλι. ~ **КУШАКОМ** φορώ το ζωνάρι.

ΠΟΔΒΉΖΚΑ, -и θ. 1 δέσιμο ~ **ВИНОГΡΆΔΑ** το δέσιμο του κλήματος. 2 καλτσοδέτα.

ΠΟΔΒΥΖΟΉ επ. δεμένος ~ **КОЛОΚΟΛЬЧИК** δεμένο (κρεμασμένο) κουδουνάκι.

ΠΟΔΒΥΖΟЧНΉ επ. της καλτσοδέτας, για καλτσοδέτα ~ **ЛΆСТИК** λάστιχο για καλτσοδέτες.

ΠΟΔΒΥΖИВАНИЕ, -я ουδ. δέση, δέσιμο.

ΠΟΔΒΥΖИВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟΔΒΥΖΆΤΗ (СЯ)**.

ΠΟΔΒΉΛИВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟΔΒΉΛИТЬ (СЯ)**.

ΠΟΔΒΉΛИТЬ (СЯ) ρ.σ. (λίγο, ελαφρά) βλ. **ВΆΛИТЬ (СЯ)**.

ΠΟΔΓΆΔΆΤΗ ρ.σ. (απλ.) φτιάχνω έγκαιρα.

ΠΟΔΓΆΔИТЬ ρ.σ. (απλ.) 1 ντροπιάζω. 2 βλάπτω, χαλνώ ~ ασχημίζω.

ΠΟΔΓΆДИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟΔΓΆΔΆΤΗ**.

ΠΟΔΓΆЖИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟΔΓΆДИТЬ**.

ΠΟДГИБΆΤΗ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟДГОГНЎΤΗ (СЯ)**.

ΠΟДГИБΟΉ επ. καμπτός, εύκαμπτος, λυγηρός ~ αναδιπλωνόμενος.

ΠΟДГЛΆДИТЬ ρ.σ.μ. σιδερώνω ακόμα λίγο.

ΠΟДГЛΆДИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДГЛΆДИТЬ**.

ΠΟДГЛΆЖИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДГЛΆДИТЬ**. || -**СЯ** σιδερώνομαι ακόμα λίγο.

ΠΟДГЛΆЗНИЦΑ, -ы θ. βλ. **ΠΟДГЛΆЗЬЕ**.

ΠΟДГЛΆЗНИЧНΉ επ. βλ. **ΠΟДГЛΆЗНΉ**.

ΠΟДГЛΆЗНΉ επ. υλοφθάλμος.

ΠΟДГЛΆЗЬЕ, -я ουδ. υλοφθάλμια κοιλότητα.

ΠΟДГМОДΆΤΗ ρ.σ.μ. υποπεριτρώγω.

ΠΟДГМОДΈΤΗ ρ.σ. 1 βλ. **ΠΟДГМΌДИВАТЬ**. 2 βλέπω, παίρνει το μάτι μου, παρατηρώ.

ΠΟДГМΌДИВАНИЕ, -я ουδ. κρυφοκοίταγμα.

ΠΟДГМΌДИВАТЬ ρ.δ. υποβλέπω, κρυφοβλέπω, κρυφοκοιτάζω.

ΠΟДГНИВΆΤΗ ρ.δ. βλ. **ΠΟДГНЎТЬ**.

ΠΟДГНЎТЬ, -гниёт, παρλθ. χρ. **ΠΟДГНИЛ**, -лá, -ло ρ.σ. 1 σαπίζω απο κάτω ~ **ИЛ** **СТОЛО** ο στύλος σάπισε απο κάτω (που είναι μέσα στο χώμα) ~ **ИЛ** **КОРЕНЬ** **ДЎБА** σάπισε η ρίζα της βαλανιδιάς. 2 σαπίζω, σήπομαι λίγο.

ΠΟДГНОЎТЬ ρ.σ.μ. σαπίζω, κάνω να σαπίσει.

ΠΟДГОВΆРИВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ΠΟДГОВΌР**.

ΠΟДГОВΆРИВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟДГОВΌРИТЬ (СЯ)**.

ΠΟДГОВΌР, -а α. (απλ.) προτροπή, παρακί-

νηση, παρόρμηση, παρότρυνση, υποκίνηση.

ΠΟДГОВΌРИТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ΠΟДГОВΌРЕННΉ**, βρ: -рѐн, -ренá, -ренó προτρέπω, παρακινώ, παρορμώ, παρότρύνω. || -**СЯ** ζητώ με τρόπο να μου δοθεί, να αποκτήσω.

ΠΟДГОВΌРИШИК, -а α., -ца, -ы θ. παρακινήτης, -ήτρια, υποκινήτης, -ήτρια, συμβουλάτορας.

ΠΟДГОЛΌВНИК, -а α. 1 υποστήριγμα του κεφαλαριού, του κεφαλόκλινου. 2 κεφαλοστήριγμα πολυθρόνας (ιατρικής, κουρευτικής).

ΠΟДГОЛΌВЬЕ, -я ουδ. βλ. **ИЗГОЛΌВЬЕ**.

ΠΟДГОЛΌСОК, -ска α. η δεύτερη φωνή, το σεγκόντο. || (κυρλξ. κ. μτφ.) σεγκονταριστής, υποβοηθός.

ΠΟДГΌН, -а α. 1 οδήγηση, σαλάγισμα ~ **СКОТΆ** κ **ВОДΟΠΌУ** σαλάγισμα των ζώων για πότισμα. 2 κανόνισμα, (συν)ταίριασμα ~ λέπτυνση, φάγωμα ελαφρό. 3 γρήγορη βλάστηση, ανάπτυξη ή ανάδοση. 4 όψιμο αδελφωμα των δημητριακών.

ΠΟДГΌНКА, -и θ. βλ. **ΠΟДГΌН** (2 σημ.).

ΠΟДГΌНОЧНΉ επ. αναδοτικός, της ανάδοσης, της βλάστησης.

ΠΟДГΌНИШИК, -а α. οδηγός, ρυθμιστής. || κυναγωγός.

ΠΟДГОНΆΤΗ ρ.δ. βλ. **ΠΟДГОГНΆΤΗ**. || -**СЯ** οδηγούμαι κατευθύνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. **ΠΟДГОГНΆΤΗ**.

ΠΟДГОРΆΤΗ ρ.δ. βλ. **ΠΟДГОРΈΤΗ**.

ΠΟДГОРΈЛΉ επ. καμένος, τσιγκνιασμένος.

ΠΟДГОРΈΤΗ, -йт ρ.σ. 1 καίγομαι, τσιγκνιαζώ ~ **ЖАРКОЕ** -ло το γιαχνί τσιγκνιασε ~ **ПИРΌГ** -ёл η πίτα κάηκε. 2 καίγομαι στη βάση, απο κάτω.

ΠΟДГΌРНΉ επ. της υπώρειας ~ -яя **ДЕРΈВНЯ** χωριό στους πρόποδες του βουνού.

ΠΟДГОРΌДНΉ επ. ο παρά την πόλη ~ -не сёла τα περίχωρα ~ τα προάστια.

ΠΟДГΌРЬЕ, -я ουδ. οι πρόποδες του βουνού, οι υπωρείες.

ΠΟДГОТΆВЛИВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ΠΟДГОТΌВКА**.

ΠΟДГОТΆВЛИВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟДГОТΌБИТЬ (СЯ)**.

ΠΟДГОТΌВИТЕЛЬНΉ επ. της προετοιμασίας, προπαρασκευαστικός, προκαταρτικός ~ -не кўр-сн το φροντιστήριο.

ΠΟДГОТΌБИТЬ ρ.σ.μ. 1 προετοιμάζω, προπαρασκευάζω, προκαταρτίζω ~ προγυμνάζω ~ **МАТЕРИΆЛ** **ДЛЯ РАБΌТЫ** προετοιμάζω το υλικό για τη δουλειά ~ **ЛΈКЦИЮ** προετοιμάζω διάλεξη ~ **НАСТУПЛЕНИЕ** προετοιμάζω επίθεση ~ κ **ЭК-ЗΆМЕНАМ** προετοιμάζω για τις εξετάσεις. 2 προδιαθέτω ~ **роднΉх** κ **ГОРестНОМУ** **ИЗВΈСТИЮ** προετοιμάζω τους συγγενείς για θλιβερή είδηση. || -**СЯ** προετοιμάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ΠΟΔΓΟΤΩΚΑ, -и θ. προετοιμασία, προπαρασκευή· προκατάρτιση· ~ урѳков προετοιμασία των μαθημάτων· ~ к экзάμεнам προετοιμασία για τις εξετάσεις· слάбая ~ αδύνατη προετοιμασία· без ~и απροετοίμαστα· απ' ευθείας. || εκφρ. артиллерійская ~ προετοιμασία πυροβολικού.

ΠΟΔΓΟΤΩΛΕΝΙΕ, -я ουδ. βλ. ΠΟΔΓΟΤΩΚΑ.

ΠΟΔΓΟΤΩΛΕΝΝΟΣΤЬ, -и θ. βλ. ΠΟΔΓΟΤΩΚΑ.

ΠΟΔΓΟΤΩΛΙΤЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. ΠΟΔΓΟΤΩΒΙΤЬ (СЯ).

ΠΟΔΓΡΕΒΑΝΙΕ, -я ουδ. βλ. ΠΟΔΓΡΕΒКА.

ΠΟΔΓΡΕΒΑΤЬ ρ.δ. βλ. ΠΟΔΓΡΕΣΤΙ. || ~СЯ συσσωρεύομαι.

ΠΟΔΓΡΕΒКА, -и θ. συσσωρευση· ~ сѳна συσσωρευση του χόρτου.

ΠΟΔΓΡΕΒΚИ, -ов πλθ. (απο)λιχνίσματα, απορρίμματα.

ΠΟΔΓΡΕСНОЙ επ. συσσωρευμένος· δικρανισμένος.

ΠΟΔΓΡΕСТІ ρ.σ. 1 μ. συσσωρεύω, δικρανίζω μεταφέρω, μετακινώ προς· πλησιάζω· ~ сѳно к сарāju μεταφέρω το χόρτο με το δικράνι στον αχυρώνα. || μαζεύω κάτω απο. 2 πλησιάζω κωπηλατώντας.

ΠΟΔГРИМІРОВАТЬ (СЯ) ρ.σ. (λίγο, ελαφρά) βλ. ГРИМІРОВАТЬ (СЯ).

ΠΟΔГРИМІРОВАВΑΤЬ (СЯ) ρ.δ. ΠΟΔГРИМІРОВАТЬ (СЯ).

ΠΟΔГРІФ, -а κ. ΠΟΔГРІФок, -фка α. βλ. СТРУЖОДЕРЖАТЕЛЬ.

ΠΟΔГРІУДОК, -дка α. λαγώνιο (μερικών ζώων). || το πτέρωμα κάτω απο το λαιμό.

ΠΟΔГРУЖАТЬ ρ.δ. βλ. ΠΟΔГРУЗІТЬ. || ~СЯ φορτώνομαι παραπάνω.

ΠΟΔГРУЗЕДЬ, -я α. είδος μανιταριού.

ΠΟΔГРУЗІТЬ ρ.σ.μ. φορτώνω παραπάνω.

ΠΟΔГРУЗКА, -и θ. η επί πλέον φόρτωση.

ΠΟΔГРУША, -и θ. υποδιαίρεση (τμήμα) της ομάδας.

ΠΟΔГРІЗАТЬ ρ.δ. βλ. ΠΟΔГРІЗТЬ.

ΠΟΔГРІЗТЬ ρ.σ.μ. υποτριγαλίζω, γριτσανίζω, ροκανίζω απο κάτω.

ΠΟΔГРУЗНИК, -а α. σπάργανο του πισινού.

ΠΟΔГРУЛІТЬ ρ.σ. 1 κουτσοπίνω, τα κοπανάω λίγο. 2 (απλ.) βγαίνω σκάρτος.

ΠΟΔДАВАЛА, -и α.κ.θ. (απλ.) 1 πασαδόρος. 2 ο δάρτης (αυτός που δίνει τα χτυπήματα ή που χτυπά, που δέρνει). 3 ο χτυπούμενος στο παιχνίδι.

ΠΟΔДАВАНІЕ, -я ουδ. δόσιμο προς τα πάνω, ανάδοση, ανάρριψη, πέταγμα προς τα πάνω.

ΠΟΔДАВАТЬ ρ.δ.μ. βλ. ΠΟДДАТЬ. || ~СЯ 1 βλ. ΠΟДДАТЬСЯ. 2 υπόκειμαι, είμαι επιδεικτικός· материал ~ѳтся обрабѳтке το υλικό είναι ευκολοδούλευτο. || εκφρ. не ~ никакѳму сравненію είμαι ασύγκριτος, δε συγκρίνομαι με κα-

νέναν.

ΠΟДДАКІВАНІЕ, -я ουδ. η συχνή επανάληψη του „να“ κατα την ομιλία (ένδειξη συμφωνίας)· σεγκοντάρισμα, το ίσο.

ΠΟДДАКІВАТЬ ρ.δ. λέγω, επαναλαμβάνω συχνά „να“ (συμφωνώ πλήρως). || μτφ ακομπανιάρω, σεγκοντάρω, κρατώ (το) ίσο.

ΠΟДДАКНУТЬ ρ.σ. βλ. ΠΟДДАКІВАТЬ.

ΠΟДДАЛБІВАТЬ ρ.δ. βλ. ΠΟДДОЛѳІТЬ.

ΠΟДДАΝНАЯ, -ой θ. βλ. ΠΟДДАННІЙ.

ΠΟДДАННІЙ, -ого α. 1 υπήκοος. 2 (παλ.) υποτελής, υπεξούσιος· υποχείριος, εξαρτημένος.

ΠΟДДАНСТВО, -а ουδ. υπηκοότητα· принятъ ~ παίρνω την υπηκοότητα· переменить ~ αλλάζω την υπηκοότητα.

ΠΟДДАТЬ ρ.σ., παρλθ. χρ. ΠΟДДАЛ, -лѳ, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ΠΟДДАННІЙ, βρ: -дан, -а, -о. 1 αναρρίπτω, ρίχνω, πετώ προς τα πάνω.

|| ανατινάζω, χτυπώ προς τα πάνω· αναστηκνώνω απότομα (για μέλος του σώματος). 2 χτυπώ απο τα κάτω· κλωτσώ, λακτίζω. 3 αυξάνω, ενισχύω, δυναμώνω. 4 (σε παιγνίδια) δίνω σκόπιμα. || εκφρ. ~ жару ή пару (απλ.) παρακινώ, παροτρύνω, προτρέπω, παρορμώ· ανάβω, διηγείρω. || ~СЯ ενδίδω, υποκύπτω, υποχωρώ, υπεικώ· παραδίνομαι. || υποπίπτω, ~ влиянію друзей επηρεάζομαι απο τους φίλους· не ~ чему-л. επιμένω σε κάτι· είμαι ανένδοτος· δεν υποκύπτω· егѳ болѳзнь не ~ѳтся леченію η αρρώστεια του είναι αθεράπευτη· не ~ никаким угрѳзам δε φοβάμαι τίποτε ή κανέναν· ~ на провокацію πέφτω σε προβοκάτσια.

ΠΟДДАЧА, -и θ. 1 ανάρριψη, δόσιμο, πέταγμα. || ανατινάξη· πέταγμα προς τα πάνω. 2 αύξηση, δυνάμωμα. 3 δόσιμο σκόπιμα (στο παιγνίδι). 4 πάσα, πασάρισμα.

ΠΟДДЕВАНІЕ!, -я ουδ. 1 ανύψωση. || πιάσιμο απο κάτω. 2 φαρπαγή, γάντζωμα (απο λόγιο, λέξη, λάθος). 3 εξαπάτηση, ξεγέλασμα. 4 απόκτηση, κτήση, πρόσκτηση.

ΠΟДДЕВАНІЕ?, -я ουδ. επένδυση, φοδράρισμα.

ΠΟДДЕВАТЬ ρ.δ. βλ. ΠΟДДЕТЬ!

ΠΟДДЕВАТЬ ρ.δ. βλ. ΠΟДДЕТЬ? || ~СЯ υπενδύομαι, φοδράρομαι.

ΠΟДДЕВКА, -и θ. είδος κοντού πανωφοριού· ~ на меху το κοντογούνι.

ΠΟДДЕВОЧНІЙ επ. του κοντού πανωφοριού.

ΠΟДДЕДѳЛІТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) 1 ιδιοποιούμαι κρυφά, υποκλέπτω, βουτώ. 2 γελοιοποιώ, μασκαρεύω· φέρω σε δύσκολη θέση, δυσχεραίνω.

ΠΟДДЕЛАТЬ ρ.σ. 1 παραποιώ· κίβδηλεύω· ~ Подпись πλαστογραφώ υπογραφή· ~ монѳту παραχαράσσω νόμισμα· ~ клѳч φτιάχνω αντικλείδι· ~ печѳть παραποιώ σφραγίδα. || νοθεύω· ~ вина νοθεύω το κρασί. 2 στερεώνω απο κάτω. || ~СЯ 1 απομιμούμαι· ~ под древнегрѳ-

ческих σκύλπτορων απομιμούμαι τους αρχαίους Έλληνες γλύπτες. || προσαρμύζομαι. 2 καλοπιάνω.

Подделка, -и θ. παραποίηση· καλπουζανιά· πλαστογραφία· ~ **монет** παραχάραξη νομισμάτων· ~ **документов** πλαστογράφηση εγγράφων. || απομίμηση· ~ **древнегреческого искусства** απομίμηση της αρχαιοελληνικής Τέχνης· ~ **под словобуку кость** απομίμηση ελεφαντοστού.

Подделывание, -я ουδ. βλ. **Подделка**.

Подделыватель, -я α. παραποιητής, καλπουζιάνος· παραχάρακτης, κιβδηλοποιός· πλαστογράφος· νοθευτής.

Подделывать(ся) ρ.δ. βλ. **Подделать(ся)**.

Поддельность, -и θ. βλ. **Подделка**.

Поддельный επ. παραποιημένος, πλαστός· κίβδηλος, κάλπικος· νόθος, ψεύτικος· παραχαραγμένος· πλαστογραφημένος· υποβολιμαίος. || τεχνητός, αφύσικος, πλασματικός, φτιαστός.

Поддёргивать ρ.δ. βλ. **Поддёрнуть**. || -ся 1 τραβιέμαι προς τα πάνω, ανασύρομαι. 2 καλύπτομαι, σκεπάζομαι.

Поддержанье, -я ουδ. βλ. **Поддержка**.

Поддержать ρ.σ.μ. 1 υποβαστάζω, υποστηρίζω. 2 υποβοηθώ, παρέχω βοήθεια, συντρέχω, επικουρώ, συμπαραστέκομαι. || ενισχύω· ~ **наступлѣние артиллерійским огнѣм** υποστηρίζω την επίθεση με πυρά πυροβολικού. || διατηρώ, κρατώ (στη ζωή)· **травы и фрукты -ли партизанов** τα χόρτα και τα φρούτα συντηρούσαν τους αντάρτες. || εμπυχώνω, δίνω κουράγιο, ενθαρρύνω. 3 είμαι με το μέρος κάποιου· ~ **предложение** υποστηρίζω την πρόταση· ~ **кандидатуру** υποστηρίζω την υποψηφιότητα· ~ **мнѣние** υποστηρίζω τη γνώμη. 4 διατηρώ, έχω· ~ **переписку** έχω αλληλογραφία· ~ **знакомство** έχω γνωριμία· ~ **разговор** έχω κουβέντα· ~ **отонь** κρατώ άσβηστη τη φωτιά· ~ **здоровье** προσέχω την υγεία. || τηρώ, κρατώ· ~ **порядок** τηρώ την τάξη.

Поддерживание, -я ουδ. βλ. **Поддержка**.

Поддерживать ρ.δ. βλ. **Поддержать**. || -ся υποβαστάζομαι, υποστηρίζομαι κλπ. ρ, ενεργ. φ.

Поддержка, -и θ. 1 υποστήριξη, -ιγμα. 2 βοήθεια, αρωγή, επικουρία, συνδρομή· συμπαράσταση. || συνηγορία· ~ **предложения, мнения** υποστήριξη της πρότασης, της γνώμης. || ενίσχυση· προστασία· ~ **наступавших артиллерійским огнѣм** υποστήριξη των επιτιθέμενων με πυρά πυροβολικού.

Поддёрнуть ρ.σ.μ. τραβώ προς τα πάνω· ανασύρω. || ανασηκώνω.

Поддѣтъ ρ.σ.μ. 1 ανυψώνω αγκιστρώνοντας. || παίρνω, πιάνω απο κάτω. 2 υφαρπάζω, πιάνομαι, γαντζώνομαι, δράττομαι, επωφελούμαι (απο λέξη, λόγο, λάθος κάποιου). 3 μτφ. απα-

τώ, εξαπατώ, ξεγελώ. 4 μτφ. (απλ.)· αποκτώ, βρίσκω· **где ты ѣту красавицу -ѣл?** που τη βρήκες αυτήν την πεντάμορφη;

Поддѣтъ² ρ.σ.μ. υπενδύω, ντύνω απο κάτω· φοδράρω.

Поддѣръ, -а α. είδος σφήνας (για ορυκτά).

Поддолойть ρ.σ.μ. (λίγο, ακόμα) βλ. **Подолойть**.

Поддѣон, -а α. υποπυθμένας, υποστάτης, υπόθεμα.

Поддѣонник, -а α. βλ. **Поддѣон**.

Поддразнивание, -я ουδ. ελαφρός ερεθισμός, ή παρόξυνση· κέντρισμα.

Поддразнивать ρ.σ.μ. 1 (λίγο, ελαφρά) βλ. **Дразнить**. 2 σπρώχνω, ωθώ· κινώ.

Поддубовик, -а α. είδος μανιταριού.

Поддувало, -а ουδ. εσχάρα (θερμάστρας ή φούρνου κλπ.).

Поддувальный επ. της εσχάρας.

Поддувать ρ.δ. βλ. **Поддуть**. || (απρόσ.) φυσώ ελαφρά· **от окна -ѣет** απο το παραθύρι φυσά λίγο.

Поддужный επ. ο κάτω απο το θόλο, το τόξο ή την αψίδα. || βοηθητικός· εφεδρικός, για ώρα ανάγκης. || ουσ. έφιππος συνοδός. || μτφ. βοηθός.

Поддуть, -дую, -дуюшь ρ.σ. φυσώ (απο κάτω ή απο τα πλευρά)· ~ **дуй сильнѣй**, а то погаснет φύσα δυνατότερα, διαφορετικά θα σβήσει· ~ **ртом** φυσώ με το στόμα.

Поддебошприть ρ.σ. (για λίγο χρόνο)· βλ. **Дебошприть**.

Подевать(ся) ρ.σ. βλ. **Девать(ся), Деть(ся)**.

Подежурить ρ.σ. (για λίγο χρόνο) βλ. **Дежурить**.

Подѣйствовать ρ.σ. 1 επιδρώ, επενεργώ· **это лекарство -ло хорошо** αυτό το φάρμακο μου έκανε καλό· **эта утрѣза -ла на него** αυτή η φοβέρα είχε την επίδρασή της σ' αυτόν. 2 (για ένα χρον. διάστημα)· **дрω, ενεργώ**.

Подекадный επ. ο κατά δεκαήμερο (γινόμενος)· ~ **не заседания** οι κατά δεκαήμερο συνεδριάσεις.

Подѣлать ρ.σ.μ. 1 (λίγο)· ασχολούμαι, κάνω· ~ **гимнастику** κάνω λίγο γυμναστική· ~ **опыты** ασχολούμαι λίγο με τα πειράματα. 2 ανευγείρω, χτίζω. || εκφρ. **что (же) ~ (-ешь)** τι να κάνω, τι να κάνεις (για αδυναμία μπροστά στα σε δύσκολη κατάσταση)· **ничего не - τίποτε δε μπορώ να κάνω (επίσης για δύσκολη κατάσταση)**. || -ся 1 (απλ.) γίνομαι, καθίσταμαι (για όλους, πολλούς). 2 συμβαίνω. 3 (απλ.) σχηματίζομαι· εμφανίζομαι.

Подѣлѣть(ся) ρ.σ. βλ. **Дѣлѣть(ся)**.

Подѣлка, -и θ. 1 κατασκευή, φτιαξιμο· παραγωγή· ~ **скамеек, столов** κατασκευή καθι-

σμάτων, τραπεζιών. 2 (συνήθως πλθ. -и) μικροδουλειές. 3 πλθ. -и μικροπράγματα, μικροκατασκευάσματα.

ПОДЕЛОМ επίρ. δίκαια, δικαιολογημένα, εύλογα. || (απρόσ., ως κατηγ.) όπως αξίζει, έτσι και πρέπει. ~ емύ за ёто όπως του αξίζει γι' αυτό.

ПОДЕЛОЧНЫЙ επ. για κατασκευή της κατασκευής, του φτιαξίματος. ~ материал υλικό κατασκευής.

ПОДЕЛЫВАТЬ ρ.δ. ασχολούμαι. κάνω.

ПОДЁНКА¹, -и θ. το εφήμερο (έντομο).

ПОДЁНКА², -и θ. (απλ.) βλ. ПОДЁНЩИНА.

ПОДЁННО επίρ. με τη μέρα, με το μεροκάματο. **ПЛАТИТЬ** - πληρώνω με το μεροκάματο.

ПОДЁННЫЙ επ. 1 ημερήσιος, καθημερινός. ~ не записи καθημερινές εγγραφές ή σημειώσεις. || με τη μέρα. ~ ая плата ημερομίσθιο. ~ ая работа, ~ труд μεροκάματο, ημερομίσθια εργασία. || ουσ. θ. ~ ая μεροδούλι, μεροκάματο. 2 ουσ. α. μεροκαματιάρης, ημερομίσθιος εργάτης.

ПОДЁНЩИК, -а α., -ца, -и θ. μεροκαματιάρης, -α, ημερομίσθιος εργάτης.

ПОДЁНЩИНА, -и θ. μεροδούλι, μεροκάματο, ημερομίσθιο.

ПОДЁРГАТЬ ρ.σ. 1 τραβώ. ~ за уши τραβώ από τα αυτιά. ~ за рукав τραβώ από το μανίκι. 2 κινώ απότομα, σπασμωδικά τινάζω. 3 βγάζω (για πολλά, όλα). ~ все гвозды βγάζω όλα τα καρφιά. ~ все морковки βγάζω (ξερίζωνω) όλα τα καρότα. || -ся βλ. ДЁРГАТЬСЯ (1 σημ.).

ПОДЁРГИВАНИЕ, -я ουδ. τράβηγμα ελαφρό.

ПОДЁРГИВАТЬ¹ ρ.δ. (ελαφρά ή τότε-πότε) βλ. ПОДЁРГАТЬ. || (απρόσ.) κινούμαι σπασμωδικά. || -ся βλ. ПОДЁРГАТЬСЯ.

ПОДЁРГИВАТЬ² ρ.δ. βλ. ПОДЁРНУТЬ. || -ся βλ. ПОДЁРНУТЬСЯ.

ПОДЁРЖАНИЕ, -я ουδ. на ~ προσωρινά, για προσωρινή χρήση, για λίγο. дай мне на ~ пальто δόσε μου για λίγο το πανωφόρι.

ПОДЁРЖАННЫЙ επ. απο μτχ. μεταχειρισμένος, χρησιμοποιημένος. ~ ая книга μεταχειρισμένο βιβλίο.

ПОДЁРЖАТЬ ρ.σ.μ. (λίγο χρόνο) βλ. ДЕРЖАТЬ (1, 3, 5, 6, 7 σημ.). || -ся βλ. ДЕРЖАТЬСЯ.

ПОДЁРНУТЬ¹ ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. ДЁРНУТЬ (με σημ. λίγο, ελαφρά). || (απλ.) πληγώνω, καταθλίβω, καταλυπώ.

ПОДЁРНУТЬ² ρ.σ.μ. καλύπτω, σκεπάζω, θολώνω, σκοτιζώ. слёзы ~ ли взор τα δάκρυα θόλωσαν τα μάτια (την όραση). реку ~ ло льдом (απρόσ.) το ποτάμι σκεπάστηκε απο τον πάγο. подёрнут мглой, дымом, туманом καλυμμένος απο σιοτάδι, καπνό, ομίχλη. || -ся καλύπτο-

μαι, σκεπάζομαι. θολώνω, σκοτεινιάζω.

ПОДЕШЕВЕТЬ, -ёет ρ.σ. φτηναίνω, γίνομαι φτηνότερος.

ПОДЕЯТЬСЯ, -ёется ρ.σ. (απλ.) βλ. ДЕЯТЬСЯ.

ПОДЖАРИВАНИЕ, -я ουδ. βλ. ПОДЖАРКА.

ПОДЖАРИВАТЬ (СЯ) βλ. ПОДЖАРИТЬ (СЯ).

ПОДЖАРИСТЫЙ επ. βρ: -рист, -а, -а.1 (λίγο, ελαφρά) καβουρδισμένος, τσιγαρισμένος, κοκκινισμένος, ψημένος. 2 βλ. ПОДЖАРЫЙ.

ПОДЖАРИТЬ (СЯ) ρ.σ. (λίγο, ελαφρά) βλ. ЖАРИТЬ (СЯ).

ПОДЖАРКА, -и θ. 1 (λίγο, ελαφρό) τηγάνισμα, καβούρδισμα, κοκκίνισμα, τσιγάρισμα. 2 το κοκκινιστό (φαγητό).

ПОДЖАРОСТЬ, -и θ. λιποσαρκία, ισχύνητα, αδυναμία.

ПОДЖАРЫЙ επ., βρ: ~ жар, -а, -о λιπόσαρκος, ισχνός, αδύνατος, αχαμνός, ξερακιανός. ~ конь αχαμνό άλογο, ψωράλογο.

ПОДЖАТИЕ, -я ουδ. σφίξιμο, σφύξη. || πίσση, θλίψη.

ПОДЖАТЬ, ПОДОЖМУ, ~мёшь ρ.σ.μ. 1 βάζω κάτω απο. мажешь собаку ~ ла хвост το σκυλί έβαλε την ουρά στα σκέλη. сидеть ~ ав ноги κάθομαι με μαζεμένα τα πόδια. || σφίγγω. ~ ту об σφίγγω τα χείλη. 2 πιέζω, θλίβω, πατώ, ζουπώ, ζουλώ. || -ся 1 μπαίνω κάτω απο, μαζεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 κουλουριάζομαι, κουβαριάζομαι.

ПОДЖЕЛУДОЧНЫЙ επ. ~ ая железа το πάγκρεας. ~ сок το παγκρεατικό υγρό.

ПОДЖЕЧЬ, ПОДОЖГУ, ПОДОЖЖЕШЬ, ~жгёт, παρλθ. χρ. поджёт, подожди, подожди, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ПОДОЖЖЁННЫЙ, βρ: ~ жён, ~ женá, ~ жено ρ.σ.μ. 1 πυρπολώ, βάζω φωτιά, καίω. 2 ανάβω. ~ дрова ανάβω τα καυσόξυλα. ~ костёр ανάβω φωτιά. || παρακαίω, παρατηγανίζω, παρατσιγαρίζω. ~ пирог παρακαίω την πίτα. 3 μτφ. (παλ.) εξάπτω (για αισθήματα, πάθη κ.τ.τ.).

ПОДЖИВИТЬ, ~влё, ~вишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. подживлённый, βρ: ~ лён, ~ лёна, ~ лёно ρ.σ.μ. (απλ.) ενδυναμώνω, ενισχύω, ισχυροποιώ. αναζωπυρώνω.

ПОДЖИВЛЯТЬ ρ.δ. βλ. ПОДЖИВИТЬ. || -ся ενδυναμώνω, ενισχύομαι, ισχυροποιούμαι.

ПОДЖИГАНИЕ, -я ουδ. κάψιμο, πυρπόληση, εμπρησμός. || άναμμα, φλογισμός.

ПОДЖИГАТЕЛЬ, -я α., ~ница, -и θ. εμπρηστής, πυρπολητής. мурлотιέρης. || μτφ. υποκινητής, συνδουλιστής (παθών, αισθημάτων κ.τ.τ.). ~ ли войнн εμπρηστές του πολέμου.

ПОДЖИГАТЕЛЬСКИЙ επ. εμπρηστικός. ~ие речи εμπρηστικοί λόγοι.

ПОДЖИГАТЕЛЬСТВО, -а ουδ. βλ. ПОДЖИГАНИЕ.

ПОДЖИГАТЬ ρ.δ. βλ. ПОДЖЕЧЬ.

поджидать, -аю, -аешь ρ.δ.μ. βλ. ждaть, **οξιδάτє**.
поджилки, -лок πλθ. οι τένοντες των γονάτων· ~ тpеcу́тoя τρέμουν τα γόνατα (απο φόβο).
поджим, -а α. βλ. поджатие.
поджимание, -я ουδ. βλ. поджатие.
поджимать(ся) ρ.δ. βλ. поджать(ся).
поджигать, -живёт, παρλθ. χρ. поджил, -лá, поджигло ρ.σ. θρέφω, επουλώνω· рáна -лá η πληγή έθρεφε λίγο.
поджог, -а α. εμπρησμός· ~ Рéйхстага ο εμπρησμός του Ράιχσταγ.
подзаборник, -а α. 1 (παλ.) βλ. подкí-дыш. 2 (απλ.) αλήτης, σουρτούκης· κάθαρμα ή απόβρασμα της κοινωνίας.
подзабывать ρ.δ. βλ. подзабýть.
подзабыть ρ.σ.μ. (απλ.) ξεχνώ λίγο, δε θυμάμαι καλά.
подзабить ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. забить (με σημ. λίγο).
подзаголовок, -вка α. υπότιτλος.
подзаголовочный επ. του υπότιτλου.
подзагореть ρ.σ. (απλ.) καίγομαι λίγο· ~ на cо́лнце καίγομαι λίγο στον ήλιο.
подзадоривать ρ.δ. βλ. подзадорить.
подзадорить ρ.σ.μ. διεγείρω, ερεθίζω, κεντρίζω, παρακινώ.
подзакусить ρ.σ. (απλ.) κολατσιζώ, τσιμπώ λίγο.
подзаниять ρ.σ. (απλ.) δανείζομαι λίγα χρήματα. || -ся ασχολούμαι λίγο.
подзаправиться ρ.σ. (απλ.) βλ. заправить-ся (με σημ. λίγο).
подзапустить ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. запустить² με σημ. λίγο.
подзаработать ρ.σ.μ. (απλ.) εργάζομαι παραπάνω (για να πάρω περισσότερα χρήματα)· ~ денег на велосипед εργάζομαι παραπάνω για να αγοράσω ποδήλατο.
подзатихнуть ρ.σ. (απλ.) βλ. затихнуть με σημ. λίγο.
подзатыльник, -а α. 1 καταυχένισμα, γιακάς, σβερκιά, φάλα. 2 γιακάς ή καπέλο που καλύπτει το νύο.
подзащитный α., -ая θ. πελάτης, -ισσα δικηγόρου. || ο προστατευόμενος.
подзём, -а α. (διακλ.) το υπόδαφος.
подземелье, -я ουδ. υπόγειο· σπηλιά, άντρο.
подземельный επ. 1 υπόγειος· ~ свод υπόγειος θόλος. 2 βλ. подзёмный.
подзёмка, -и θ. υπόγειος σιδηρόδρομος.
подзёмка, -и θ. (διακλ.) βλ. подзёмок.
подзёмок, -мка α. (διακλ.) 1 βλ. подзём-ка. 2 μικρή υπόγεια θερμάστρα.
подзёмный επ. υπόγειος· -ое όзеро υπό-

γεια λίμνη· ~не работы υπόγειες εργασίες·
 -ое царство ο Αδης, τα Τάρταρα, ο Κάτω κόσμος, το βασιλείο του Πλούτωνα· ~ ход υπόγεια διάβαση.
подзеркальник, -а α. το υποκαθρέφτιο.
подзеркальный επ. υποκαθρέφτιος· ~ cтóлик υποκαθρέφτιο τραπεζάκι.
подзимный επ. προχειμωνιάτικος, ~μερινός, ~мáнийος· ~ сев η φθινοπωρινή σπορά.
подзол, -а α. 1 άγονο έδαφος, στείρα γη. 2 μείγμα στάχτης και ασβέστης (για αποτρίχωση δερμάτων).
подзор, -а α. 1 γιρλάντα διακοσμημένη. 2 διακόσμηση скаλιστή. 3 (ναυτ.) το εξέχον μέρος της πρύμνης.
подзорный επ. της παρατήρησης· του παρατηρίου. || **εμφρ.** -ая труба διόπτρα επιμήκης, βίστα, κανοκιάλι.
подзубривать ρ.δ. βλ. подзуборить. || -ся αποστηθίζομαι.
подзубрить ρ.σ.μ. (απλ.) αποστηθίσω, απομνημονεύω ακόμα λίγο.
подзудить, -зужу́, -зудишь ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. подстрекнуть.
подзуживать ρ.δ. βλ. подзудить.
подзыв, -а α. κλήση, πρόσκληση, κάλεσμα, φώνασμα.
подзывание, -я ουδ. βλ. подзыв.
подзывать ρ.δ. βλ. подзывать.
поди (απλ.) 1 (προστκ. αντί του пойдí) πήγαινε· ~ сюда έλα εδώ· ~те прочь πηγαίνετε έξω· ~те навёрх πηγαίνετε (ανεβήτε) επάνω. 2 (παρθ. λ.) πιθανόν, μπορεί, ίσως, όπως φαίνεται. || δοκίμασε, προσπάθησε. 3 (επιφ. θαυμαστικό)· πωψ! βρε! τι λες(εκεί)! 4 επιφ. προειδοποιητικό· (παλ.) φυλάξου! πρόσεχε! το νου σου! || **εμφρ.** (да и) на-поди βλ. на².
подивить(ся) ρ.σ. βλ. удивить(ся).
подий βλ. подиум.
подиктовать ρ.σ.μ. υπαγορεύω λίγο.
подина, -н θ. βλ. под!
подирать, -ает ρ.δ. ερεθίζω, προκαλώ απέχθεια. || (αпрóс.) με τρώει· гóрло -ает ο λαιμός με τρώει.
*подиум, -а κ. **подий** -я α. πόδιο ή ποδείο.
подкалывать ρ.δ. βλ. подкалить.
подкалить ρ.σ.μ. πυρακτώνω λίγο ή ακόμα.
подкалывание, -я ουδ. βλ. подколка.
подкалывать ρ.δ. βλ. подколоть¹. || -ся καρφιτώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
подкалывать ρ.δ. βλ. подколоть².
подкаменщик, -а α. πετρόφαρο.
подкандальники, -ов (ενκ. -ник, -а α.) υποχειροπέδια.
подкапать ρ.σ.μ. στάζω ακόμα, επί πλέον.
подкапывать ρ.δ. βλ. подкопить. || -ся

αποθηκεύομαι· αποταμιεύομαι.

ΠΟΔΚΑΠЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟΔΚΟПТІТЬ**. || -ся καπνίζομαι, γίνομαι καπνιστός.

ΠΟΔΚΑПЧИВАНІЕ, -я ουδ. βλ. **ΠΟΔΚΟП**.

ΠΟΔΚΑПЧИВАТЬ¹ ρ.δ. βλ. **ΠΟΔΚΑПАТЬ**.

ΠΟΔΚΑПЧИВАТЬ² ρ.δ. βλ. **ΠΟΔΚΟПАТЬ**. || -ся βλ. **ΠΟΔΚΟПАТЬСЯ**.

ΠΟΔΚΑΡΑУЛИВАНІЕ, -я ουδ. παραφύλαξη, παραμόνευμα.

ΠΟΔΚΑΡΑУЛИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟΔΚΑΡΑУЛИТЬ**. || -ся παραφυλάγω, παραμονεύω.

ΠΟΔΚΑΡΑУЛИТЬ ρ.σ.μ. βλ. **ΠΟΔСТЕРЕЧЬ**.

ΠΟΔΚΑРМЛИВАНІЕ, -я ουδ. βλ. **ΠΟΔКОРМ**.

ΠΟΔΚΑРМЛИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟΔКОРМИТЬ(СЯ)**.

ΠΟΔКАТ, -а α. κύλιση προς ή κάτω απο.

ΠΟΔКАТАТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **ΠΟΔКАТИТЬ** (1 σημ.).

ΠΟΔКАТИТЬ, -качѹ, -катишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΠΟΔКАЧЕННІЙ**, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ. 1 μ. κυλώ προς ή κάτω απο· ~ обѣчку к углу κυλώ το βαρέλι προς τη γωνία. || οδηγώ, φέρω (για οχήματα). 2 (για μεταφορικά μέσα) τρέχω, πλησιάζω, φτάνω γρήγορα. 3 εμφανίζομαι, παρουσιάζομαι ξαφνικά· тошнотѣ ~ла к гóрлу μου ήρθε να κάνω εμετό· у менѣ ~ло в сѣрдце μου ήρθε άσχημα στην καρδιά. || εκφρ. ~ глаза перифѣρω τους βολβούς των ματιών. || -ся κυλώ κλπ. ρ. ενεργ. φ. **МЯЧИК** ~ЛОЯ ПОД ДИВѦН το τόπι κύλισε κάτω απο το ντιβάνι· КО МНЕ ~ЛСЯ МѦЛЪЧИК сѣ мѣна ήρθε γρήγορα ένα παιδάκι· тошнотѣ ~лась к гóрлу μου ήρθε να κάνω εμετό.

ΠΟΔКАТКА, -и θ. κύλιση.

ΠΟΔКАТЧИК, -а α. κυλιστής.

ΠΟΔКАТЧВАНІЕ, -я ουδ. βλ. **ΠΟΔКАТКА**.

ΠΟΔКАТЧИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟΔКАТИТЬ(СЯ)**.

ΠΟΔКАЧАТЬ ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΠΟΔКАЧАННІЙ**, βρ: -чан, -а, -о. 1 μ. αντλώ ακόμα. 2 (παλ.) διαφεύδω τις ελπίδες· ντροπιάζω. || βλάπτω· χαλνώ.

ΠΟΔКАЧИВАНІЕ, -я ουδ. βλ. **ΠΟΔКАЧКА**.

ΠΟΔКАЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟΔКАЧАТЬ**. || -ся αντλούμαι επί πλέον.

ΠΟΔКАЧКА, -и θ. άντληση επιπρόσθετη.

ΠΟΔКАШИВАНІЕ, -я ουδ. κόσισμα ή επί πλέον κόσισμα.

ΠΟΔКАШИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟΔКОСИТЬ**. || -ся βλ. **ΠΟΔКОСИТЬСЯ**. || εκφρ. нóги ~ются от усталости μου κόβονται τα πόδια απο την κόυραση.

ΠΟΔКАШИВАНІЕ, -я ουδ. βήξιμο ελαφρό.

ΠΟΔКАШИВАТЬ ρ.δ. βήχω ελαφρά (για να τραβήξω την προσοχή κάποιου).

ΠΟΔКАШЛИНУТЬ ρ.σ. βλ. **ΠΟΔКАШЛИВАТЬ**.

ΠΟΔΚІДКА, -и θ. (απλ.) βλ. **ΠΟΔКОРÓСКА**.

ΠΟΔΚІДНОЙ επ. 1 της ρίψης, για ρίψη. 2 ριχνόμενος κρυφά· ~не писѣма γράμματα ριχνό-

μενα κρυφά. || αναρριχνόμενος. 3 ουσ. είδος χαρτοπαίγνιου. || εκφρ. ~ дура́к ή ~не дура́к είδος χαρτοπαίγνιου.

ΠΟΔΚІДНШ, -а α. το έκθετο βρέφος.

ΠΟΔΚІДНУТЬ ρ.σ.μ. βλ. **ΠΟΔКОРÓСИТЬ**.

ΠΟΔΚІПЯТИТЬ ρ.σ.μ. βράζω (λίγο ή επί πλέον).

ΠΟΔΚІСЛИТЬ ρ.σ.μ. ξυνίζω λίγο.

ΠΟΔΚІСОЛЯТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟСΚІСОЛІТЬ**.

ΠΟΔΚІЛÁDKA, -и θ. 1 φόδρα, υπένδυση· υπό-ραμμα, αστάρι, σπατί. || η άνάποδη υφάσμα-τος κ.τ.τ. 2 μτφ. βάση, βάθρο. 3 υποστήριγ-μα.

ΠΟΔΚІЛÁДНОЙ επ. υποθετόμενος, τιθέμενος αποκάτω· ~ сѹдно ουροδοχείο κλινήρη ασθενή, κάπια, παπίτσα.

ΠΟΔΚІЛÁДНОНІЙ επ. της φόδρας, για φόδρα· ~ материал υφασμα για φόδρα.

ΠΟΔΚІЛÁДНВАНІЕ, -я ουδ. τοποθέτηση αποκάτω.

ΠΟΔΚІЛÁДНВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟΔКОЖІТЬ**. || -ся υποβάλλομαι, τοποθετούμαι αποκάτω.

ΠΟΔΚІЛÁСС, -а α. υπόταξη· υποείδος.

ΠΟΔΚІЛЕВАТЬ ρ.σ.μ. ραμφίζω όλο ή πολύ.

ΠΟΔΚІЛЕВНВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟΔΚІЛЕВАТЬ**

ΠΟΔΚІЛЕВАНІЕ, -я ουδ. βλ. **ΠΟΔΚІЛѢЙКА**.

ΠΟΔΚІЛЕВΑТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟΔΚІΛΕΙТЬ**. || -ся κολλιέμαι αποκάτω.

ΠΟΔΚІΛΕИТЬ ρ.σ.μ. 1 υποκολλώ, κολλώ αποκάτω· ~ на́пись под картіно́й κολλώ επιγραφή κάτω απο την εικόνα. 2 κολλώ (κάτι σχισμένο, σπασμένο κ.τ.τ.). 3 κολλώ ακόμα λίγο ή επί πλέον.

ΠΟΔΚІЛѢЙКА, -и θ. 1 υποκόλληση. 2 το υποκόλλημα.

ΠΟΔΚІЛЕПАТЬ ρ.σ.μ. 1 γυρώνω, πριτσινάρω, τζαβετάρω αποκάτω. 2 επικολλώ, κολλώ επιπρόσθετα.

ΠΟΔΚІЛѢШКА, -и θ. γύρωση, πριτσίνωμα, τζαβετάρισμα αποκάτω.

ΠΟΔΚІЛѢШВАНІЕ, -я ουδ. βλ. **ΠΟΔΚІЛѢШКА**.

ΠΟΔΚІЛѢШВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟΔΚІЛЕПАТЬ**. || -ся γυρώνομαι, πριτσινάρομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ΠΟΔΚІЛѢТ, -а α. βλ. **ΠΟΔΚІЛѢТЬ**.

ΠΟΔΚІЛѢТЬ, -и θ. (αρχτ.) κατώγιο.

ΠΟΔΚІЛІК, -а α. (κυνηγ. κ. απλ.) κλήση, φώ-ναγμα.

ΠΟΔΚІЛІКАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟΔΚІЛІКНУТЬ**.

ΠΟΔΚІЛІКНУТЬ ρ.σ. (απλ.) φωνάζω, καλώ.

ΠΟΔΚІЛІЧАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟΔΚІЛІЧИТЬ(СЯ)**.

ΠΟΔΚІЛІЧѢНІЕ, -я ουδ. ένωση, σύνδεση (συσκευών, καλωδίων κ.τ.τ.).

ΠΟΔΚІЛІЧИТЬ, -чѹ, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΠΟΔΚІЛІЧѢННІЙ**, βρ: ~чен, ~ченѣ, ~ченó; ρ.σ.μ. ενώνω, συνδέω· ~ свет ανάβω το φως· ~ газ συνδέω το φωτάεριο. || -ся 1 ενώνομαι, συνδέομαι (για συσκευές κ.τ.τ.). 2 μπαίνω,

συμμετέχω· συμπεριλαβαίνομαι.

ПОДКОЛОЧНИЙ επ. (ανατ.) υποκλειδιδος.

ПОДКОВА, -и θ. 1 πέταλο (ζώων). 2 σιδεράκι (για ντακούνια, μύτες παπουτσιών).

ПОДКОВАТЬ, ~кую, ~куешь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **ПОДКОВАННЫЙ**, βρ: ~ван, ~а, ~о ρ.σ.μ. 1 πεταλώνω, καλιγώνω· ~ лошадь πεταλώνω το άλογο. || καρφώνω, στερεώνω απο κάτω μεταλλικό έλασμα. 2 μτφ. εφοδιάζω, καταρτίζω, προετοιμάζω καλά. 3 μτφ. (απλ.) εξαπατώ, κοροϊδεύω, γελώ. || ~ся εφοδιάζομαι, καταρτίζομαι, προετοιμάζομαι καλά (για γνώσεις κλπ.)

ПОДКОВКА!, ~и θ. 1 πετάλωμα, καλίγωμα. 2 βλ. **ПОДКОВА**. (2 σημ.).

ПОДКОВКА?, ~и θ. 1 πεταλάκι. 2 σιδεράκι υποδήματος.

ПОДКОВНЫЙ επ. του πέταλου, για πέταλα· ~ гвоздь πεταλοκάρφι.

ПОДКОВОНОС, ~а α. είδος νυχτερίδας.

ПОДКОВООБРАЗНЫЙ επ. πεταλοειδής· ~ магнит πεταλοειδής μαγνήτης.

ПОДКОВЫВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ПОДКОВАТЬ (СЯ)**.

ПОДКОВЫЛЫТЬ ρ.σ. πλησιάζω κουτσαίνοντας.

ПОДКОВЫР, ~а α. (απλ.) βλ. **ПОДКОВЫРКА** (2 σημ.).

ПОДКОВЫРВАНИЕ, ~я ουδ. βλ. **ПОДКОВЫРКА**.

ПОДКОВЫРВАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДКОВЫРНУТЬ**. || ~ся ανασκαλίζομαι· ανασκηώνομαι.

ПОДКОВЫРКА, ~и θ. 1 ανασκάλιση· ανασήκωση. 2 μτφ. κακή διάθεση. 3 διπλορραφή της σόλας τσαρουχιών.

ПОДКОВЫРНУТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ПОДКОВЫРНУТЫЙ**, βρ: ~нут, ~а, ~о. 1 ανασκαλίζω· ανασκηώνω. 2 μτφ. (απλ.) μιλώ δητικικά, πληγώνω.

ПОДКОЖНЫЙ επ. 1 υποδόριος, υποδερμικός· ~ слой жира υποδόριο στρώμα λίπους· ~ое выпрыскивание υποδόρια ένεση.

ПОДКОЛАЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДКОЛОТИТЬ**. || ~ся καρφώνομαι απο κάτω.

ПОДКОЛЕНКИ, ~нок πλθ. οι ιγνύες, οι ιγνυακοί βόθροι.

ПОДКОЛЕННИК, ~а α. (απλ.) η γονατιά, χτύπημα με το γόνα.

ПОДКОЛЕННЫЙ επ. ιγνυακός· ~ая яма ιγνυακός βόθρος.

ПОДКОЛКА, ~и θ. 1 καρφίτσωμα. 2 επισύναψη. 3 νύξη, κέντρισμα. 4 μτφ. θίξη, πείραγμα, πλήγωμα.

ПОДКОЛОДНЫЙ επ.: ~ая змея φίδι κολοβό (επικίνδυνος, ύπουλος).

ПОДКОЛОТИТЬ ρ.σ.μ. καρφώνω απο κάτω.

ПОДКОЛОТЬ ρ.σ.μ. 1 καρφώνω· καρφιτσώνω· ~ кося καρφιτσώνω την πλεξούδα. 2 (επι)συνάπτω· ~ характеристику к делу επισυνάπτω έκθεση για την υπόθεση. 3 κεντρίζω, νύσσω. 4

μτφ. θίγω, πειράζω, πληγώνω.

ПОДКОЛОТЬ ρ.σ.μ. σχίζω ακόμα λίγο ή παραπάνω· ~ дров σχίζω ακόμα λίγα καυσόξυλα.

ПОДКОЛОПНУТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **ПОДКОВЫР-НУТЬ** (1 σημ.).

ПОДКОМОСИЯ, ~и θ. υποεπιτροπή.

ПОДКОМИТЕТ, ~а α. υποεπιτροπή.

ПОДКОНВОЙНЫЙ, ~ого α. ο συνοδευόμενος, ο υπο συνοδεία.

ПОДКОНΤΡΟΛЬНЫЙ επ. ελεγχόμενος, ο υπο έλεγχο· ~не министерству органы τα υπο τον έλεγχο του υπουργείου όργανα.

ПОДКОП, ~а α. 1 υποσκαφή, υπόσκαψη. 2 υπόνομος. 3 πλθ. ~и μτφ. δολοπλοκίες, μηχανορραφίες, ραδιουργίες· σκευωρίες.

ПОДКОПАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ПОДКОПАННЫЙ**, βρ: ~пан, ~а, ~о. 1 υποσκάβω.

|| ανασκάβω, κατασκάβω. 2 σκάβω τμήμα απο κάθε πατατοφωλιά. || ~ся υπεισέρχομαι, υπεισδύω, μπαίνω μέσα κάτω απο σκαμμένο μέρος. || ανοίγω, φτιάχνω υπόνομο. || μτφ. δολοπλοκώ, μηχανορραφώ, ραδιουργώ· σκευωρώ.

ПОДКОПИТЬ ρ.σ.μ. βλ. **СКОПИТЬ** (ακόμα λίγο, επι πλέον).

ПОДКОПКА, ~и θ. βλ. **ПОДКОП**.

ПОДКОПНЫЙ επ. σκαμμένος, σκαφτός· υποσκαπτικός· υπονομευτικός.

ПОДКОПТИТЬ ρ.σ.μ. (λίγο, ακόμα λίγο) βλ. **ЗАКОПТИТЬ**.

ПОДКОРАЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДКОРОТИТЬ**. || ~ся βλ. **УКОРОТИТЬСЯ**.

ПОДКОРЕННЬИ επ. υπόρριζος (για φυτά). || (μαθ.) υπόρριζος.

ПОДКОРКА, ~и θ. (ανατ.) υπόδερμα, υποδερμίδα.

ПОДКОРКОВЫЙ επ. ο αποκάτω του φλοιού· ~ слой древесины το κάτω του φλοιού ξυλώδες στρώμα· ~не центры τα κέντρα κάτω απο το φλοιό (του εγκέφαλου).

ПОДКОРМ, ~а α. 1 θρέψιμο, τροφή, τάισμα. || πρόσθετη τροφή. 2 φούσκισμα (με φυσικά ή χημικά λιπάσματα).

ПОДКОРМИТЬ ρ.σ.μ. 1 βλ. **ПОКОРМИТЬ**. || ταίζω περισσότερο. 2 φουσκίζω, λιπαίνω. || ~ся τρέφομαι καλά.

ПОДКОРМКА, ~и θ βλ. **ПОДКОРМ**.

ПОДКОРМОЧНЫЙ επ. της τροφής, του ταΐσματος· για τροφή· για θρέψιμο.

ПОДКОРОТИТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **УКОРОТИТЬ** (λίγο).

ПОДКОС, ~а α. κόσισμα, θέρισμα, χορτοκοπή.

ПОДКОСИТЬ ρ.σ.μ. 1 θερίζω, κοσίζω, χορτοκοπώ. 2 μτφ. ρίχνω κάτω. || κάμπτω, λυγίζω (τα γόνατα, τα πόδια). 3 θερίζω, κοσίζω (ακόμα λίγο, επί πλέον). || ~ся στην έκφραση: **НОГИ** ~лиць μου κόπηκαν τα πόδια (απο αδυ-

ναμία, φόβο κ.τ.τ.).

подкрадываться ρ.δ. βλ. **подкрасться**.

подкраивать ρ.δ. βλ. **подкройть**. || -ся περικόπτομαι.

подкрасить ρ.σ.μ. 1 βάφω· χρωματίζω, μογυατίζω (λίγο, ελαφρά). 2 βάφω ακόμα λίγο. || -ся φτιασιδώνομαι, βάφομαι λίγο, ελαφρά.

подкраска, -и θ. 1 βάφσιμο· χρωμάτισμα (ελαφρά ή συμπληρωματικά). 2 βαφή· χρώμα, μπογιά.

подкрасться, -крадусь, -крадёшься, παρλθ. χρ. **подкрался**, -лась, -лось ρ.σ. πλησιάζω κρυφά, κρυφοζυγώνω· κόσκα -лась κ **воробей** η γάτα κρυφοπλησίασε το σπουργίτη· - на **цыпочках** κρυφοπλησιάζω στα νύχια. || μτφ. φτάνω, έρχομαι απαρατήρητος, ανεπαίσθητος· **зимá** -лась μας ήρθε ο χειμώνας χωρίς να τον καταλάβομε.

подкрахмаливать ρ.δ. βλ. **подкрахмалить**. || -ся κολλαρίζομαι ελαφρά.

подкрахмалить ρ.σ.μ. κολλαρίζω ελαφρά.

подкрашивание, -я ουδ. βλ. **подкраска**.

подкрашивать(ся) ρ.δ. βλ. **подкрасить(ся)**.

подкрепить ρ.σ.μ. 1 υποστηρίζω, στερεώνω, κρατώ, βαστώ με υποστήριγμα· ~ **стену подпоркой** στεργιώνω τον τοίχο με υποστήριγμα. 2 (εν)δυναμώνω, ενισχύω. || τονώνω. || βασίζω. || -ся ενισχύομαι, δυναμώνω. || τονώνομαι.

подкрепление, -я ουδ. 1 υποστήριξη, -μα. 2 δυνάμωμα, ενίσχυση. || τόνωση. || το δυναμωτικό. 3 (στρατ.) ενίσχυση· **отправить** -я на **фронт** στέλλω ενισχύσεις στο μέτωπο.

подкреплять(ся) ρ.δ. βλ. **подкрепить(ся)**.

подкривание, -я ουδ. συνόδευση με φωνές, κραυγές.

подкривать ρ.δ. συνοδεύω με φωνές, κραυγές.

подкройть ρ.σ.μ. κόβω, περικόβω, φέρνω στο μέτρο· - **воротник** (περικόβοντας) το γιακά τον φέρω να στέκεται καλά.

подкружить ρ.σ.μ. (απλ.) στρογγυλεύω.

подкружать ρ.δ.μ. (απλ.) στρογγυλεύω. || -ся στρογγυλεύομαι.

подкрутить ρ.σ.μ. στρέφω, στρίβω λίγο ή παραπάνω. || -ся στρίβομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

подкрутка, -и θ. στρίψιμο ελαφρό.

подкручивание, -я ουδ. βλ. **подкрутка**.

подкручивать(ся) ρ.δ. βλ. **подкрутить(ся)**.

подкрулье, -я ουδ. η κάτω πλευρά της πτέρυγας αεροπλάνου.

подкрульный επ. υποπτερύγιος.

подкузывать ρ.σ. (απλ.) φέρω σε δύσκολη θέση, κατάσταση.

подкулачник, -а α. λακές, τσιράκι των κουλάκων.

подкулачный επ. του κουλάκικου λακέ.

подкуп, -а α. εξαγορά· **прибегнуть** κ ~у καταφεύγω στην εξαγορά· ~ **свидетелей** εξαγορά μαρτύρων.

подкупать ρ.δ. βλ. **подкупить**. || -ся εξαγοράζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

подкупающий επ. απο μτχ. θελκτικός, γοητευτικός, ελκυστικός· συμπαθητικός.

подкупить ρ.σ.μ. 1 εξαγοράζω· ~ **свидетелей** εξαγοράζω μάρτυρες· ~ **их совесть** εξαγοράζω τη συνείδησή τους· ~ **деньгами** εξαγοράζω με χρήματα· ~ **подарками** εξαγοράζω με δώρα, δωροδοκώ. || μτφ. αιχμαλωτίζω, θέλω, γοητεύω, μαγεύω· ~ **своею добротой** μαγεύω με την καλοσύνη· **его мягкий голос** -ил **всех** η ήπια φωνή του γοήτευσε όλους. 2 αγοράζω ακόμα λίγο, συμπληρωματικά· ~ **сахару** αγοράζω ακόμα λίγο ζάχαρη.

подкупность, -и θ. εξαγορά.

подкупный κ. **подкупной** επ. εξαγοραζόμενος.

подкуривать ρ.δ. βλ. **подкурить**. || -ся καπνίζομαι.

подкурить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **подкуренный**, βρ: -рен, -а, -ο. 1 καίω λίγο αρωματική ουσία. 2 καπνίζω λίγο· ~ **пчел** καπνίζω λίγο τις μέλισσες.

подкусить, -кушý, -кúшишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **подкушенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 δαγκώνω λίγο ή απο κάτω. 2 κόβω αποκάτω (με τανάλια, πένσα κ.τ.τ.). *

подкутить ρ.σ.μ. (απλ.) μεθώ ελαφρά· τσακιδώνομαι.

подлавливать ρ.δ. βλ. **подловить**. || -ся πιάνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

подладить, -лажу, -ладишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **подлаженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κουρδίζω, εναρμονίζω· ~ **скрипку под рояль** κουρδίζω το βιολί σύμφωνα με το πιάνο. 2 προσαρμόζω, ταιριάζω. 3 κανονίζω, ρυθμίζω· - **ось** κ **телеге** κανονίζω τον άξονα του αμαξιού. || -ся 1 κουρδίζομαι, εναρμονίζομαι. 2 προσαρμόζομαι. 3 (διαлк.) τακτοποιούμαι, βολεύομαι.

подлаживание, -я ουδ. 1 κούρδισμα, εναρμόνιση. 2 προσαρμογή, ταιρίασμα. 3 κανόνισμα, ρύθμιση.

подлаживать(ся) ρ.δ. βλ. **подладить(ся)**.

подлакировать ρ.σ.μ. 1 βερνικώνω συμπληρωματικά. 2 μτφ. ωραιοποιώ, εξωρατίζω.

подлакировывать ρ.δ. βλ. **подлакировать**. || -ся 1 βερνικώνομαι. 2 μτφ. ωραιοποιούμαι, εξωρατίζομαι.

подламывание, -я ουδ. βλ. **подлом**.

подламывать(ся) ρ.δ. βλ. **подломить(ся)**.

подластиться, -лащусь, -ластишься ρ.σ. (παλ.) καλοπιάνω, κολακεύω.

подлатать ρ.σ.μ. (απλ.) συρράπτω, επιρρά-

πτω, μπαλώνω.

подлатывать ρ.δ. βλ. подлатать. || -ся ε-πιρράπτομαι, συρράπτομαι, μπαλώνομαι.

пóдле επίρ. κ. πρόθ. 1 επίρ. πλησίον, εγγύς, κοντά, σιμά· παραπλεύρως, δίπλα, πλάι. 2 πρόθ. περίξ, γύρω, περίγυρα.

подлёдник, -а α. δίχτυ αλιευτικό κάτω από τον πάγο.

подлёдный επ. ο κάτω από τον πάγο.

подлежать ρ.δ. 1 (παλ.) υπόκειμαι. 2 υποτάσσομαι, εξουσιάζομαι. || **εμφρ.** не -йт сомнѣнiю δε χωράει αμφιβολία· не -йт оглашѣнiю είναι απόρρητο.

подлежащее, -его ουδ. (γραμμ.) το υποκείμενο.

подлезать ρ.δ. βλ. подлезть.

подлезть, -лѣзу, -лѣзешь, παρλθ. χρ. подлѣз, -ла, -ло, προστι. подлѣзъ ρ.σ. χώνομαι κάτω από· υπεισέρχομαι· ~ под дивáн χώνομαι κάτω από το ντιβάνι.

подлѣкаръ, -я α. (παλ.) βοηθός φαρμακοποιού, φαρμακοτρίφτης.

подлепѣть ρ.σ.μ. (από κάτω ή πρόσθετα) βλ. лепѣть.

подлепѣть ρ.δ. βλ. подлепѣть. || -ся βλ. лепѣться με σημ. από κάτω ή παραπάνω.

подлѣсок, -ска α. χαμόδεντρο· χαμόδεντρα.

подлеотѣться, -лешѣсь, -лестѣшься ρ. σ. (απλ.) βλ. подольстѣться.

подлѣсье, -я ουδ. βλ. подлѣсок.

подлѣт, -а α. πτήση κάτω από ή συχνή.

подлетать ρ.δ. βλ. подлетѣть.

подлетѣть ρ.σ. πλησιάζω πετώντας· голубъ -ѣл к окнѣ το περιστέρι πετάξε κοντά στο παραθύρι. || **μτφ.** τρέχω γρήγορα, πετάγομαι. || αναπηδώ· мяч -ѣл до потолка το τόπι πετάχτηκε ως την οροφή.

подлѣток, -тка α. (διακ.) βλ. подрѣсток.

подлѣц, -á α. παλιάνθρωπος, κάθαρμα, πρόστυχος, παλιοτόμαρο.

подлѣчивать(ся) ρ.δ. βλ. подлѣчѣть(ся).

подлѣчѣть ρ.σ.μ. θεραπεύω, γιατρεύω (μερικώς). || -ся θεραπεύομαι (μερικώς).

подлѣщик, -а α. είδος ποτάμιου κύπρινου.

подлѣв, -а α. βλ. подлѣвка.

подлѣва, -н θ. βλ. подлѣвка (2 σημ.).

подливáние, -я ουδ. βλ. подлѣвка.

подливáть(ся) ρ.δ. βλ. подлѣть(ся).

подлѣвка, -и θ. 1 επίχυση. 2 σάλτσα φαγητού. 3 ασβεστοκονίαμα.

подливной επ. της επίχυσης· ~де колесо τροχός πτερυγοφόρος. || του ασβεστοκονιάματος· με ασβεστοκονίαμα· -áя κλάδκα χτίσιμο με ασβεστοκονίαμα.

подлѣза, -н α. κ. θ. γλείφτης, τσανανογλείφτης, πινανογλείφτης, κόλακας, γαλίφης.

подлизáть, -лижѣ, -лижешь, παθ. μτχ. παρλθ. подлизанный, βρ: -зан, -а, -о ρ.σ.μ. γλείφω. || -ся μτφ. γλείφομαι, καλοπιάνω, κολακεύω, γαλιφεύω.

подлизывать(ся) ρ.δ. βλ. подлизáть(ся).

пóдлинник, -а α. 1 πρωτόγραφο, το αρχέτυπο· το πρωτότυπο· представитѣть докумѣнты в -ах, а не в ко́пиях παρουσιάζω τα πρωτότυπα έγγραφα κι όχι τα αντίγραφα· ~ контра́кта το πρωτότυπο της σύμβασης. 2 πηγή· читáть клáс-сиков в -е διαβάζω τους κλασσικούς από τις πηγές (όχι από μεταφράσεις). 3 ανθιβόλι(ο), ανθίβολο.

пóдлинно επίρ. πραγματικά, αληθινά,

пóдлинность, -и θ. γνησιότητα, το γνήσιο· αυθεντικότητα.

пóдлинный επ., βρ: -линен, -линна, -линно. 1 πρωτότυπος, αρχέτυπος, πρωτόγραφος. 2 αληθινός, πραγματικός· γνήσιος· αυθεντικός. || **εμφρ.** с -ым вѣрно ακριβές αντίγραφο.

пóдлинъ, -я α. κ. -и θ. (κυνηγ.) πτηνό κατά την πτερόρροια (που δεν μπορεί να πετάξει).

подлинáла, -н α. κ. θ. (απλ.) καταφερτζής, καπάτσος, επιτήδειος (που κολλάει ώσπου να πετύχει το σκοπό του)· κόλακας, φαυλοκόλακας.

подлинáть ρ.δ. βλ. подлѣпнуть. || **μτφ.** (απλ.) κολλώ, γίνομαι ενοχλητικός σε κάποιον ώσπου να πετύχω το επιδιωκόμενο.

подлѣпнуть ρ.σ.μ. κολλώ από κάτω.

подлѣсок, -ска α. αλεπουδάκι. || διασταύρωση αλεπούς και σκύλου.

подлѣть, подольбѣ, подольбѣшь, παρλθ. χρ. подлѣл, -лá, -лѣло κ. подлѣл, подлѣло, προστι. подлѣй, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. подлѣтый κ.

пóдлитный, βρ: подлѣт κ. подлѣит, -á, подлѣито κ. подлѣито ρ.σ.μ. χύνω επιπρόσθετα, ακόμα λίγο· ~ о́бс ρίχνω ακόμα λίγο σάλτσα· ~ винá в стакáн ρίχνω λίγο ακόμα κρασί στο ποτήρι. || χύνω, ρίχνω από τα κάτω· ~ во́ду под колесо́ ρίχνω νερό κάτω από τον τροχό. || **εμφρ.** ~ мáсло в огонь ρίχνω λάδι στη φωτιά (επιδεινώνω (παροξύνω) την κατάσταση). || -ся χύνομαι, ρίχνομαι από κάτω.

пóдличанье, -я ουδ. συμπεριφορά άσχημη, ασχρή, πρόστυχη.

пóдличать ρ.δ. φέρνομαι παλιάνθρωπα, πρόστυχα· γίνομαι παλιάνθρωπος, μασκιαράς· κάνω βρωμοδουλιές.

подловѣть ρ.σ.μ. 1 συλλαμβάνω, πιάνω, αρπάζω. || **μτφ.** καταλαβαίνω, εννοώ αμέσως. 2 **μτφ.** πιάνομαι, δράττομαι (από λέξη, λόγο, λάθος κ.τ.τ.).

подловчѣться ρ.σ. (απλ.) βλ. изловчѣться.

подлѣг, -а α. βλ. поддѣлка.

ΠΟΔΛΟΔΚΑ, -и θ. υποβρύχιο.
ΠΟΔΛΟЖИТЬ, -ложу́, -ложишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΠΟΔΛΟЖЕННЫЙ**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 υποθέτω, βάζω αποκάτω ~ **камень под колесо́** βάζω πέτρα κάτω απο τον τροχό. || φοδράρω ~ **шёлк под пальто́** βάζω μεταξωτή φόδρα στο πανωφόρι. 2 βάζω συμπληρωματικά, ακόμα λίγο· προσθέτω ~ **дров в печьку** βάζω κι άλλα ξύλα στη θερμάστρα· **жёл ещё картошки** βάλε ακόμα πατάτες.
ΠΟΔΛΟЖНОСТЬ, -и θ. βλ. **ΠΟДДЕЛКА**.
ΠΟΔΛΟЖНЫЙ επ., βρ: -жен, -жна, -жно βλ. **ΠΟДДЕЛЬНЫЙ**.
ΠΟΔΛΟΚΟΤΗΝΙΚ, -а α. ακουμπηστήρι (αγκώνα, χεριού, βραχιόνας καθίσματος, μπρατσόλι).
ΠΟΔΛΟМ, -а α. (απλ.) σπάσιμο αποκάτω. || το σπασμένο μέρος.
ΠΟДЛОМАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΠΟДЛОМАННЫЙ**, βρ: -ман, -а, -ο βλ. **ΠΟДЛОМИТЬ**.
ΠΟДЛОМИТЬ, -ломлю́, -лوميшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΠΟДЛОМЛЕННЫЙ**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. σπάζω, θραύω απο το κάτω μέρος. || **-СЯ** 1 σπάζω, θραύομαι απο το κάτω μέρος. 2 κόβομαι, εξαντλούμαι· **у старика́ -лись ноги** του γέρου του κόπηκαν τα πόδια.
ΠΟДЛОПАТОЧНЫЙ επ. ο κάτω της ωμοπλάτης.
ΠΟДЛОСТЬ, -и θ. προστυχιά, ατιμία, αισχροτήτα· εξαχρείωση, βρωμιά.
ΠΟДЛУННЫЙ επ. (παλ.) ο κάτω απο τη σελήνη, επίγειος. || ουσ. θ. -ая η γη, η υφήλιος· **по всей -ой** σ' όλη την υφήλιο.
ΠΟДЛУЙ επ. 1 πρόστυχος, ποταπός· αισχρός, αχρείος, άτιμος. 2 (παλ.) μη σουλίδικος.
ΠΟДЛЮГА, -и α. κ. θ. βλ. **ПОДЛЕЦ**.
ΠΟДМАЗАТЬ, -мажу́, -мажешь ρ.σ.μ. 1 (λίγο· πρόσθετα.) βλ. **МАЗАТЬ**. || βάφω (χείλη, πρόσωπο). 2 μτφ. δωροδοκώ, λαδώνω. || **εμφρ.** ~ **колеса́** λαδώνω, δωροδοκώ. || **-СЯ** 1 βάφομαι, φτιασιδώνομαι. 2 μτφ. καλοπιάνω, κολακεύω.
ΠΟДМАЗКА, -и θ. 1 άλειμμα ελαφρό. 2 μτφ. λάδωμα, δωροδοκία.
ΠΟДМАЗЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ΠΟДМАЗКА**.
ΠΟДМАЗЫВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟДМАЗАТЬ (СЯ)**.
ΠΟДМАЛЕВАТЬ, -лѐю, -лѐешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΠΟДМАЛѐВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (απλ.) βλ. **ΠΟДКРАСИТЬ**. 2 (ζωγρ.) χρωματίζω την επιφάνεια του πίνακα (ξύλου, υφάσματος κ.τ.τ.).
ΠΟДМАЛѐВКА, -и θ. βάψιμο· χρωμάτισμα.
ΠΟДМАЛѐВОК, -вка α. βλ. **ΠΟДМАЛѐВКА**.
ΠΟДМАЛѐВЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ΠΟДМАЛѐВКА**.
ΠΟДМАЛѐВЫВАТЬ, ρ.δ. βλ. **ΠΟДМАЛѐВАТЬ**. || **-СЯ** βάφομαι· χρωματίζομαι.
ΠΟДМАЛѐВЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДМОЛОТЬ**.
ΠΟДМАНДАТНЫЙ επ. ο υπό εντολή· **-ая тер-ритория́** έδαφος υπο εντολή.

ΠΟДΜΑΝИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДΜΑНИТЬ**. || **-СЯ** κάνω νεύμα, γνέφω.
ΠΟДΜΑНИТЬ, -маню́, -манишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΠΟДΜΑΝЕННЫЙ**, βρ: -нен, -а, -ο κ. **ΠΟДΜΑНѐННЫЙ**, βρ: -нѐн, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. γνέφω, νεύω, κάνω νεύμα ή νόημα.
ΠΟДМАРГИВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ΠΟДМОРГИВАНИЕ**.
ΠΟДМАРГИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДМОРГНУТЬ**.
ΠΟДМАРѐННИК, -а α. είδος γάλιου (φυτό).
ΠΟДΜΑСЛИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДΜΑСЛИТЬ**. || **-СЯ** λαδώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
ΠΟДΜΑСЛИТЬ ρ.σ.μ. 1 λαδώνω λίγο ή πρόσθετα. 2 μτφ. καλοπιάνω, κολακεύω. || δωροδοκώ.
ΠΟДМАСТѐРЪЕ, -я, γεν. πλθ. **-БЕВ** α. κάλφας, παραγιός· μαθητευόμενος, μαθητούδι, κοπέλι, τσιράκι.
ΠΟДМАТѐВЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ΠΟДМОТКА**.
ΠΟДМАТѐВЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДМОТАТЬ**. || **-СЯ** τυλίγομαι, μαζεύομαι.
ΠΟДМАХИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДМАХНУТЬ**. || **-СЯ** υπογράφω στα γρήγορα.
ΠΟДМАХНУТЬ ρ.σ.μ. 1 υπογράφω στα γρήγορα ή και χωρίς να διαβάσω. 2 (απλ.) σκουπίζω στα γρήγορα.
ΠΟДМАЧИВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟДМОЧИТЬ (СЯ)**.
ΠΟДМАШИВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟДМОСТИТЬ (СЯ)**.
ΠΟДМЕЛИТЬ ρ.σ.μ. (λίγο ή επιπρόσθετα) βλ. **НАМЕЛИТЬ**.
ΠΟДМѐН, -а α. κ. **ΠΟДМѐНА**, -и θ. 1 αντικατάσταση, υποκατάσταση, αναπλήρωση. 2 αλλαγή.
ΠΟДМѐНИВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ΠΟДМѐН**.
ΠΟДМѐНИВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟДМѐНИТЬ (СЯ)**.
ΠΟДМѐНИТЬ, -меню́, -менишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΠΟДМѐНѐННЫЙ**, βρ: -нѐн, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. 1 αντικατασταίνω, υποκατασταίνω, αναπληρώνω. 2 αλλάζω. || **-СЯ** αντικατασταίνομαι, αναπληρώνομαι απараτήρητα. || (απλ.) αντικατασταίνομαι, βρίσκω αντικαταστάτη (στην υπηρεσία κλπ.).
ΠΟДМѐННЫЙ επ. αντικαταστάτης· **~ машинист** αντικαταστάτης μηχανοδηγός.
ΠΟДМѐНЯТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟДМѐНИТЬ (СЯ)**.
ΠΟДМѐРЗАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДМѐРЗНУТЬ**.
ΠΟДМѐРЗНУТЬ ρ.σ. παγώνω, ψύχομαι ελαφρά.
ΠΟДМѐРЗЛЫЙ επ. μισοπαγωμένος, ημιψυγής, ημιψυκτός.
ΠΟДМЕСИТЬ ρ.σ.μ. ανακατεύω προσθέτοντας· **~ муки́ в тѐсто** ανακατεύω προσθέτοντας αλεύρι στο ζυμάρι.
ΠΟДМѐСКА, -и θ. ανακάτωμα και ταυτόχρονη ανάμειξη. || το υλικό για ανάμειξη.
ΠΟДМѐСТИ ρ.σ. σκουπίζω, σαρώνω· **~ комнату́** σκουπίζω το δωμάτιο· **~ в комнате́** σκουπίζω στο δωμάτιο· **~ на дворе́** σκουπίζω στην αυλή. || καθαρίζω, μαζεύω, πετώ τα σκουπίδια.
ΠΟДМЕСЬ, -и θ. βλ. **ΠΟДМѐСКА**.

подметала, -н α. κ. θ. (απλ.) βλ. **подметальщик**.

подметальный επ. του σαρώματος.

подметальщик, -а α., -ца, -н θ. καθαριστής, -ίστρια, οδοκαθαριστής, σκουπιδιάρης, -ιάρα.

подметание, -я ουδ. σάρωμα, σκούπισμα.

подметать¹ ρ.δ. βλ. **подмести**. || -ся σαρώνομαι, σκουπίζομαι.

подметать² ρ.σ.μ. τρυπώνω αποκάτω· ~ **подкладку к пальто** τρυπώνω τη φόδρα στο πανωφόρι.

подметить ρ.σ.μ. παρατηρώ, βλέπω· σημειώνω· αντιλαμβάνομαι.

подметка, -и θ. 1 τρύπημα αποκάτω. 2 σόλα ραφτή. || **εμφρ. В -и не годится ή не стает** δεν πιάνει φράγκο, δεν αξίζει τίποτε.

подметнуть ρ.σ.μ. ρίχνω κρυφά· ~ **письмо** ρίχνω κρυφά γράμμα.

подметочный επ. για σόλες· -ая **кожа** δέρμα για σόλες.

подметывать¹ ρ.δ. βλ. **подметать**. || -ся τρυπώνομαι.

подметывать² ρ.δ. βλ. **подметнуть**. || -ся ρίχνομαι κρυφά.

подмечать ρ.δ. βλ. **подметить**. || -ся παρατηρούμαι, γίνομαι αντιληπτός· σημειώνομαι.

подмешать ρ.σ.μ. ανακατώνω, αναμειγνύω.

подмешивание, -я ουδ. ανακάτωμα, ανάμειξη.

подмешиваться ρ.δ. ανακατώνομαι, αναμειγνύομαι.

подмигивание, -я ουδ. κλείσιμο του ματιού (συγκρατανευτικά, εμπαικτικά, προειδοποιητικά).

подмигивать ρ.δ. βλ. **подмигнуть**.

подмигнуть ρ.σ. κλείνω το μάτι, γνεύω, γνέφω, κάνω νόημα με το μάτι, κάνω ματιά.

подминать ρ.δ. βλ. **подмять**. || **ся** πιέζομαι, θλίβομαι, ζουπίζομαι, πατιέμαι.

подмога, -и θ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **помощь**.

подмогать ρ.δ. βλ. **подмочь**.

подмокать, -ает ρ.δ. βλ. **подмокнуть**.

подмоклый επ. μουσκεμένος λίγο απο κάτω· -ое **сено** χόρτο λίγο μουσκεμένο απο κάτω.

подмолаживать(ся) ρ.δ. βλ. **подмолодить(ся)**.

подмолодить, -ложу, -лодишь, παθ. **μτχ.** παρλθ. χρ. **подмоложённый**, βρ: -жён, -женá, -женó ρ.σ.μ. ξενιοτεύω, ξανανιώνω. || -ся ξενιοτεύω, ξανανιώνω.

подмолоть, -мелó, -мелеш, παθ. **μτχ.** παρλθ. χρ. **подмолотый**, βρ: -лот, -а, -о ρ.σ.μ. αλέθω επί πλέον, επιπρόσθετα.

подморазивать ρ.δ. βλ. **подморозить**. || -ся ψύχομαι, παγώνω λίγο.

подморознуть ρ.σ. βλ. **подмигнуть**.

подморозить ρ.σ. μ. ψύχω, παγώνω λίγο.

подмосковный επ. ο πλησίον της Μόσχας, κοντινός· -ая **деревня** κοντινό χωριό της Μόσχας· -не **вечера** τα (ωραία) βραδάκια κοντά στη Μόσχα. || **ουσ. θ. -ая** (παλ.) αρχοντικό σπίτι κοντά στη Μόσχα.

подмости, -ей πλθ. (ενκ. **подмость**, -и θ.) 1 βλ. **мостки** (2, 3 σημ.). 2 σανιδότυπο.

подмостить ρ.σ.μ. υποθέτω, βάζω αποκάτω. || -ся υψώνομαι με υπόθετο. || **τακτοποιούμαι**, τοποθετούμαι, πιάνω θέση.

подмостки, -ов πλθ. 1 εξέδρα. 2 (θεατρ.) σκηνή, παλκοσένικο· **πήγμα· вступитъ на -ах** βγαίνω στη σκηνή.

подмотать ρ.σ.μ. 1 τυλίγω αποκάτω. 2 μαζεύω, περιτυλίγω· ~ **нить на шпульку** μασουρίζω τις κλωστές. || μαζεύω παραπάνω.

подмотка, -и θ. μαζεμα αποκάτω. || **περιτύλιξη**· μαζεμα παραπάνω.

подмоченный επ: απο **μτχ.** λίγο αμαυρωμένος (για όνομα, κύρος, φήμη κ.τ.τ.).

подмочить ρ.σ.μ. μουσκεύω λίγο. || -ся μουσκεύω, γίνομαι υγρός.

подмочь ρ.σ. (διαρκ.) βλ. **помочь**.

подмыв, -а α. πλύση απο τα κάτω.

подмывание, -я ουδ. πλύση, πλύσιμο.

подмывать ρ.δ.μ. 1 βλ. **подмыть**. 2 συνήθως απρόσ.) επιθυμώ πολύ (να κάνω κάτω), ορέγομαι, μερακλώνομαι. || -ся βλ. **подмыться**.

подмыливать ρ.δ. βλ. **подмылить**. || -ся σαπουνίζομαι λίγο.

подмылить ρ.σ.μ. σαπουνίζω λίγο.

подмыть ρ.σ.μ. 1 πλύνω (κυρίως για μέλη του σώματος). 2 πλύνω στα γρήγορα· ~ **пол** πλύνω στα γρήγορα το πάτωμα. 3 πλύνω απο τα κάτω. || τρώγω, φθείρω, διαβιβρώσκω. || -ся πλύνομαι.

подмышечный επ. υπομασχάλιος.

подмышка, -и θ. **μασχάλη**· **несть -ой** φέρω κάτω απο τη **μασχάλη**· -ами **στις** **μασχάλες**.

подмышник, -а α. το υπομασχάλιο (τσόντα).

подмякать ρ.δ. βλ. **подмякнуть**.

подмякнуть ρ.σ. μαλακώνω, υγραίνομαι· **сухаря** -кли **οι** **φρυγανιές** **μαλάκωσαν**.

подмять, **подомнү**; **подомнѣшь** ρ.σ.μ. (συν)-θλίβω, (συν)πιέζω, ζουπίζω, πατώ.

поднадзорный επ. ο υπο επίβλεψη, παρακολούθηση.

поднадуть ρ.σ.μ. (παλ.) ξεγελώ, απατώ.

поднажать ρ.σ. (απλ.) 1 μ. πιέζω δυνατότερα. 2 **μτφ.** (εξ)ασκώ πίεση. 3 **μτφ.** καταγίνομαι με ζήλο.

поднажимать ρ.δ. βλ. **поднажать**.

поднакопить ρ.σ.μ. (απλ.) μαζεύω, αποταμιεύω λίγο-λίγο. || -ся μαζεύομαι, αποταμιεύομαι λίγο-λίγο.

поднаторѣть ρ.σ. (απλ.) βλ. **наторѣть** (λίγο).

поднаτύживать(ся) ρ.δ. βλ. **поднаτύжить(ся)**.
поднаτύжить ρ.σ.μ. τεντώνω ακόμα λίγο. ||
-ся τεντώνομαι ακόμα λίγο.

подначальный επ. (παλ.) υφιστάμενος.

подначивать ρ.δ. βλ. **подначить**.

подначить, -чу, -чишь ρ.σ. (απλ.) διεγείρω, ερθίζω, κεντρίζω, παρακινώ.

подначка, -и θ. (απλ.) ερέθιση, κέντριση, παρακίνηση, παρότρυνση.

поднебесный επ. 1 ουράνιος. 2 ουσ. θ. -ая (παλ.) η υψηλός, η γη.

поднебесье, -я ουδ. ο ουράνιος θόλος, το στερέωμα, τα εκουράνια, οι αιθέρες, τα ύψη.

подневольный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 εξαρτημένος, υπεξούσιος, υποτελής. 2 αναγκαστικός, υποχρεωτικός, επιβλητικός.

поднесение, -я ουδ. 1 κέρασμα, φίλεμα, τρατάρισμα. 2 (παλ.) προσφορά, δωρεά. 3 (παλ.) δώρο, δώρημα.

поднести ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **поднести́нный**, βρ: -сён, -сена́, -сено́. 1 φέρνω κοντά· ~ ложку ко рту φέρνω το κουτάλι στο στόμα· ~ ребёнка к окну́ φέρνω το παιδάκι κοντά στο παράθυρο. || μεταφέρω· ~ гранаты в окопы μεταφέρω χειροβομβίδες στα χαρακώματα. || (απρόσ.) έλκω, τραβώ, (παρα)σύρω. 2 κερνώ, τρατάρω, φιλεύω. 3 προσφέρω δώρο.

поднести́сь ρ.σ. τρέχω δρομέως, ακάθευτα.

поднесь επίρ. (παλ.) μέχρι σήμερα, ως τώρα.

поднизать ρ.σ.μ. αρμαθιάζω ακόμα λίγο, επιπρόσθετα.

поднизывать ρ.δ. βλ. **поднизать**. || **-ся** αρμαθιάζομαι ακόμα λίγο.

поднима́ние, -я ουδ. βλ. **подня́тие**.

поднимать, -аю, -аешь κ. (παλ.) **подъёмлю**, -лешь ρ.δ.μ. 1 βλ. **поднять**. 2 χωρώ (για βαγόνια, σκάφη κ.τ.τ.). || **-ся** 1 βλ. **поднять-ся**. 2 ανέρχομαι, ανεβαίνω. 3 υψώνομαι πάνω από· δεσπόζω.

подновить(ся) ρ.σ. βλ. **обновить(ся)**.

подновление, -я ουδ. βλ. **обновление**.

подновлять(ся) ρ.δ. βλ. **подновить(ся)**.

подноготная, -ой θ. αλήθεια (που στον παλαιό καιρό αποσπώνταν με καρφιά τα οποία έβαζαν στα νύχια).

подножие, -я ουδ. 1 οι πρόποδες του βουνού, τα ριζά, το ριζοβούνι, η υπώρεια. 2 βάθρο, βάση· ριζα.

подножка, -и θ. 1 σκαλοπάτι οχημάτων, το μαρσεπιέ. 2 η τρικλοποδιά· **дать -у** βάζω τρικλοποδιά. 3 (παλ.) τάπητας (που στέκονται οι νεόνυμφοι κατά το στεφάνωμα).

подножный επ. της υπωρείας, των ριζών του βουνού· ~ лес το δάσος στους πρόποδες. || ο κάτω από τα πόδια· **-ая скамейка** το υποπό-

διο· ~ коврик βλ. **подножка** (3 σημ.). || **εμφρ.** ~ **корм** α) χλωρή νομή, χλωρό χορτάρι, χλωρωσιά· βοσική. β) τροφή σελέμικη (τζάμπα).

поднос, -а α. 1 μεταφορά, κουβάλημα. 2 βλ. **поднесение**. 3 δίσκος κέρασματος.

подносить ρ.δ. βλ. **поднести**.

подноситься¹ ρ.δ. βλ. **поднести́сь**.

подноситься² ρ.σ. (απλ.) φθείρομαι λίγο ατη συχνή χρήση, φόρεμα.

подно́ска, -и θ. μεταφορά, κουβάλημα.

подно́сный επ. 1 μεταφορικός, για μεταφορά. 2 (παλ.) για προσφορά, για δώρο.

подно́счик, -а α., -ца, -и θ. 1 μεταφορέας, κουβαλητής· προμηθευτής· ~ боеприпасов προμηθευτής πυρομαχιών. 2 σερβιτόρος.

подно́шение, -я ουδ. 1 προσφορά, χάρισμα, δωρεά. 2 κέρασμα, τρατάρισμα, φίλεμα.

подны́ривать ρ.δ. βλ. **подны́рнуть**.

подны́рнуть ρ.σ. βουτώ κάτω από· ~ **под лодку** βουτώ κάτω από τη βάρια.

подня́тие, -я ουδ. 1 ανέβασμα. 2 άρση, έπαρση, έγερση, (αν)ύψωση, σήκωμα. || ανασκάλισμα, ερεύνηση, φάξιμο. 3 διέγερση. || εξέγερση, ξεσήκωμα. 4 μτφ. ανακίνηση. || μτφ. εξέγωση. 5 μεγάλωμα, αύξηση. 6 όργωση χέρσας γης. || κλπ. παράγωγα ουσ. του ρ. **подня́ть(ся)**.

поднять, -ниму́, -нимешь κ. **подыму́**, **поды́мешь**, παρλθ. χρ. **поднял**, -ла́, -ло, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. **поднятый**, βρ: -нят, -а́, -о ρ.σ.μ. 1 σηκώνω, παίρνω από κάτω, αίρω· ~ ребёнка с полу́ σηκώνω το παιδάκι από το πάτωμα· ~ упавший платок σηκώνω το μαντίλι που έπεσε· **опять** ~ ξανασηκώνω. 2 μτφ. είμαι σε θέση, αντέχω· я не могу́ ~ этот труд δεν σηκώνω αυτή τη δουλειά. || μτφ. ανασκαλίζω, ερευνώ, φάχνω· ~ архив ανασκαλίζω το αρχείο. 3 ανεβάζω· ~ ящик на черда́к ανεβάζω το κιβώτιο στη σοφίτα. || υψώνω· ~ руку́ σηκώνω το χέρι· ~ голову́ σηκώνω το κεφάλι. || ανυψώνω· ~ занавес σηκώνω την αυλαία. 4 γιατρέυω, θεραπεύω, σηκώνω. 5 εξεγείρω, ξεσηκώνω· ~ народ ξεσηκώνω το λαό. || ξυπνώ, σηκώνω από τον ύπνο, από το κρεβάτι. || (κυνηγ.) διώχνω από την κρύπτη, το λόζιο· **собака -ла́ за́йца и погна́ла его́** το σκυλί σήκωσε το λαγό και τον κυνήγησε. || κάνω να αγεβεί, να υψωθεί· ~ пыль σηκώνω σκόνη. || μτφ. διεγείρω, ερεθίζω, προκαλώ (αισθήματα, σκέψεις κ.τ.τ.). 6 ξεσηκώνω· ~ **восста́ние** ξεσηκώνω επανάσταση· ~ шум ξεσηκώνω θόρυβο· ~ **взб́о́ню** ξεσηκώνω τα-ραχή· ~ **крик** βιάζω κραυγή· ~ **хо́хот** αναγαγ-χάζω. || ανακινώ· ~ **дело́** **проти́в кого́-л.** ανακινώ ζήτημα κατά κάποιου. 7 υψώνω, ανεβάζω· ~ **на́счипы́** υψώνω το ανάχωμα. || μτφ. εξυψώνω· ~ **в глаза́х** **о́бщества** εξυψώνω στα μάτια

της κοινωνίας (του κοινού). **8** (μουσ.) υψώνω· ~ **ГÓЛОС** αναβάζω τη φωνή· ~ **скр́ипку** σηκώνω το βιολί (κουρδίζω ψηλότερα)· ~ **струнѹ** σηκώνω (τεντώνω) τη χορδή. **9** μεγαλώνω, αυξάνω· ~ **давлѣние** páρα ανεβάζω την πίεση του ατμού· ~ **цѣны** υψώνω τις τιμές. || μτφ. ανεβάζω· ~ **дух** ξεσηκώνω το ηθικό. **10** ανορθώνω· καλυτερεύω· ~ **хозѣйство** ανορθώνω το νοικοκυριό. **11** οργάνω χέρσα γη, ξεχερώνω. **12** ξεχωρίζω, κάνω κάτι να διακρίνεται καθαρότερα· ~ **карту** ξεχωρίζω στο χάρτη (με χρώμα). || εκφρ. ~ **глазá, взор** σηκώνω τα μάτια, υψώνω το βλέμμα· ~ **ГÓЛОВУ** σηκώνω κεφάλι (αυθαδιάζω, παραθαρεύω)· ~ **ГÓЛОС** υψώνω τη φωνή (=εναντιώνομαι)· ~ **ГÓЛОС** протѣста υψώνω φωνή διαμαρτυρίας· ~ **меч** ή **орѹжие** αρχίζω ή ξεκινώ πρώτος τον πόλεμο, τη διένεξη· αρχομαι χειρών αδικών· ~ **парѹ** σηκώνω ατμούς· ~ **перчатку** σηκώνω το γάντι (δέχομαι την πρόκληση για μονομαχία)· ~ **пѣтли** πιάνω τις (βγαλμένες) θηλειές (πλεκτού)· ~ **шерст** ορθώνω τις τρίχες· ~ **на вóздух** τινάζω στον αέρα· ~ **на смех** κοιό γελοιοποιώ κάποιον. || **-ся** **1** ανεβαίνω, ανέρχομαι· υψώνομαι, σηκώνομαι· ~ **на крѣшү** ανεβαίνω στη στέγη· ~ **на гóру** ανεβαίνω στο βουνό· **флаг -лся** η σημαία υψώθηκε· **рукá -лась** το χέρι υψώθηκε. || αναπλέω. **2** ανατέλλω, προβάλλω, βγαίνω· **-лся мѣсяц** βγήκε το φεγγάρι. **3** ανορθώνομαι, σηκώνομαι ορθός. || (για άρρωστο)· θεραπεύομαι, σηκώνομαι. || μεγαλώνω, ωριμάζω, γίνομαι ενήλικος. || μτφ. ξανασηκώνομαι, ανορθώνομαι, αναλαβαίνω, ξαναστέκω στα πόδια (οικονομικά κ.τ.τ.). **4** εγειρόμαι· ~ **с мѣста** σηκώνομαι από τη θέση. || φεύγω, αναχωρώ, πηγαίνω· ~ **в Сибѣрь** φεύγω για τη Σιβηρία. || ξυπνώ· σηκώνομαι (απο τον ύπνο, το κρεβάτι). || πετώ προς τα πάνω, ανίπταμαι. || ξεσηκώνομαι, εξεγειρόμαι· **нарóд -лся прóтив тираниѹ** ο λαός ξεσηκώθηκε κατά της τυραννίας· ~ **на зашѣту рóдины** ξεσηκώνομαι για υπεράσπιση της πατρίδας. **5** μτφ. αναφύομαι, ξεπροβάλλω, προκύπτω, γεννιέμαι, εμφανίζομαι· **-лся вопрóс** προέκυψε ζήτημα. **6** φουσκώνω (για ζυμάρι κ.τ.τ.). **7** (μουσ.) υψώνομαι, σηκώνομαι, δυναμώνω. **8** ανεβαίνω, ανέρχομαι· **температѹра -лась** η θερμοκρασία ανέβηκε· **цѣны на товáры -лись** οι τιμές στα εμπορεύματα ανέβηκαν. || μτφ. καλυτερεύω, επανέρχομαι, επανακτώμαι· **настроѣние -лóсь** η διάθεση επανήλθε. || ταχτοποιούμαι κλπ. ρ. ενεργ, φ.

ΠΟΔΟ (πρόθεση)· χρησιμοποιείται αντί του **ΠΟΔ**; α) στους συνδυασμούς: **ΠΟΔΟ** **МНОЙ**, **ΠΟΔΟ** **чтó**, **ΠΟΔΟ** **всѣм**, **ΠΟΔΟ** **всѣй**, **ΠΟΔΟ** **всѣми**. β) μπροστά από τις λέξεις που αρχίζουν από δύο ή περισσότερα σύμφωνα: **ΠΟΔΟ** **ЛЪДОМ**, **ΠΟΔΟ**

МХОМ, **ΠΟΔΟ** **РВОМ**.

ΠΟΔΟ... (πρόθεση)· χρησιμοποιείται αντί του **ΠΟД...** α) μπροστά από το **Й**: **ΠΟΔОЙТИ**. β) μπροστά από δύο ή περισσότερα σύμφωνα: **ΠΟДОБРАТЬ**, **ΠΟДОГНУТЬ**, **ΠΟДОРВАТЬ**, **ΠΟДОСЛАТЬ**. γ) μπροστά από σύμφωνο κατόπιν του οποίου ακολουθεί **Ъ**: **ΠΟДОБЪЙ**, **ΠΟДОЛЪЙ**.

ΠΟДОБАТЬ, -áет, μтχ. ενστ. **ΠΟДОБАЩИЙ** (συνήθως απρόσ.) ταιριάζει, πρέπει, αρμόζει.

ΠΟДОБАЩИЙ επ. από μтχ. προπούμενος· ταιριαστός, αρμόζων· ορθός, εύλογος, σωστός, ενδεικνυόμενος, -γμένος.

ΠΟДОБИЕ, -я ουδ. **1** ομοίωση· **релѣгия** провозглашает, что человек создан по образцу и по -ю бóжью η θρησκεία διακηρύττει ότι ο άνθρωπος έγινε κατ' εικόνα και ομοίωση του θεού. **2** (μαθ.) ομοιότητα.

ΠΟДОБЛACHНŪЙ επ. ευρισκόμενος πολύ ψηλά, κάτω από τα σύννεφα.

ΠΟДОБНО (επίρ. κ. πρόθεση)· όμοια, το ίδιο· καθώς, όπως, ως, σαν· ~ **ТОМУ** **как** το ίδιο όπως.

ΠΟДОБНЫЙ επ., βр: ~**бен**, ~**бна**, ~**бно** όμοιος· παρόμοιος, συναφής, τέτοιος, όπως ο... || (μαθ.) όμοιος. || εκφρ. **ничегó -го** τίποτε το (παρ)όμοιο, κάθε άλλο (παρά)· и **ТОМУ** ~**ое** (и т.п.) και τα τοιαύτα (κ.τ.τ.).

ΠΟДОБΟСТРАСТIE, -я ουδ. δουλικότητα, δουλοπρέπεια, δουλοφροσύνη.

ΠΟДОБΟСТРАСТНИЧАТЬ ρ.δ. φέρνομαι δουλοπρεπώς.

ΠΟДОБΟСТРАСТНО επίρ. δουλικώς, δουλοπρεπώς, με δουλικότητα, με δουλοφροσύνη.

ΠΟДОБΟСТРАСТНОСТЬ, -и θ. βλ. **ΠΟДОБΟСТРАСТIE**.

ΠΟДОБΟСТРАСТНЫЙ επ., βр: ~**тен**, ~**тна**, ~**о** δουλοπρεπής, δουλικός.

ΠΟΔÓБРАННОСТЬ, -и θ. ευταξία, καλοσυγυρίσμα· κοσμιότητα.

ΠΟΔÓБРАННЫЙ επ. από μтχ. καλοπεριποιημένος, καλοσυγυρισμένος, εύτακτος, εύθετος.

ΠΟДОБРАТЬ, ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **ΠΟΔÓБРАННЫЙ**, βр: ~**ран**, ~**а** κ. ~**á**, ~**о**. **1** περισυλλέγω, περιμαζεύω, συμμαζεύω· παίρνω σηκώνω· ~ **раненных с поля сражения** περισυλλέγω τους τραυματίες από το πεδίο της μάχης. || παίρνω μαζί μου (κάτι παρατημένο, πεταμένο). || παίρνω μαζί μου καθ' οδόν (οδοιπόρο κ.τ.τ.). **2** παίρνω· κρύβω· συμμαζεύω· ~ **ноги** συμμαζεύω τα πόδια. || τραβώ, σφίγγω προς τα μέσα· ~ **губы** σουφρώνω τα χείλη. || τεντώνω· ~ **вóджи** σφίγγω (τραβώ) τα χαλινά. **3** αναδιπλώνω, ανασηκώνω, μαζεύω. **4** διαλέγω· επιλέγω· ~ **костѣм** διαλέγω κοστούμι· ~ **ключ** к **замкѹ** διαλέγω κλειδί (που να ταιριάζει) για την κλειδωνιά. || συγκεντρώνω (το απαιτούμενο)· ~

все материалы συγκεντρώνω όλα τα υλικά. || ~ся 1 διαλέγομαι, επιλέγομαι· γίνομαι, σχηματορίζομαι· КОЛЛЕКЦИЯ -ЛАСЬ постепенно η συλλογή έγινε βαθμιαία. 2 κρυφοπλησιάζω. 3 χώνομαι, μπαίνω, εισέρχομαι. 4 σοβαροποιούμαι, κορδώνομαι. 5 συστέλλομαι, μαζεύομαι, κουβαριάζομαι. 6 (απλ.) τελειώνω· МУКА У ХОЗЯЙКИ УЖ ВСЯ -ЛАСЬ όλο το αλεύρι της νοικοκυράς τέλειωσε πια.

ПОДОСРЭТЬ ρ.σ. καλύτερεύω, γίνομαι καλός ή καλύτερος, αγαθός ή αγαθότερος.

ПОДОСРЪ επίρ. (απλ.) με το καλό, με καλό τρόπο. || **εμφρ.** --ПОЗДОРОВУ УХОДИ́ ή УБИРА́ЙСЯ με το καλό φεύγα (πριν χρησιμοποιήσω βία).

ПОДОВЫЙ κ. **ПОДОВОЙ** επ. 1 υποκειμένος, ο αποκάτω, ο κάτωθεν· -ОΕ ОТВЕРСТІЕ η αποκάτω σπή. || με σταχτοδόχη, που έχει σταχτοδόχη· -ая печь θερμάστρα με σταχτοδόχη. 2 φημένος στη σχάρα της θερμάστρας.

ПОДОГ, -ά α. (διακλ.) παλούκι, μαγκούρα.

ПОДОГНАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ПОДОГНАННЫЙ**, βρ: -НАН, -а, -ο. 1 φέρω, οδηγώ, κατευθύνω πλησίον ή κάτω απο· ~ СКОТ К ВОРОТАМ οδηγώ τα ζώα κοντά στην αυλόπορτα· ~ ЛОДКУ ПОД МОСТ κατευθύνω τη βάρκα κάτω απο το γεφύρι. 2 επισπεύδω, επιταχύνω, αναγκάζω να τρέξει ή να πράξει ταχύτερα· ~ ЛОШАДЕЙ αναγκάζω (μαστιγώνω) τα άλογα να τρέξουν γρηγορότερα· ~ ЛЕНИВЦА αναγκάζω τον τεμπέλη να δουλεύει γρηγορότερα. || ξεπερνάω την καθυστέρηση. 3 φέρνω στα μέτρα, συνταιριάζω· συναρμόζω, κάνω να συμπέσει· λεπτύνω, τρώγω. || (για χρόνο)· κανονίζω, καθορίζω να συμπέσει (με κάτι άλλο)· ~ СВАДЬБУ К ПРАЗДНИКУ κανονίζω να συμπέσει ο γάμος με τη γιορτή.

ПОДОГНУТЬ ρ.σ.μ. 1 (ανα)διπλώνω· ~ край листá διπλώνω την άκρη του φύλλου. 2 λυγίζω, κάμπτω ελαφρά· βάζω αποκάτω, μαζεύω· ~ НОГИ μαζεύω τα πόδια· ПРЫГЪН -ЪЛ КОЛЕНИ ο άλτης λύγισε λίγο τα γόνατα. || ~ся 1 (ανα)διπλώνομαι, 2 κάμπτομαι, λυγίζω ελαφρά.

ПОДОГРЭВ, -а α. θέρμανση, ζέσταμα.

ПОДОГРЕВАНІЕ, -я ουδ. βλ. **ПОДОГРЭВ.**

ПОДОГРЕВАТЕЛЬ. -я α. θερμαντήρας (συσκευή).

ПОДОГРЕВАТЕЛЬНЫЙ επ. θερμαντικός· ~ аппарат θερμαντική συσκευή.

ПОДОГРЕВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ПОДОГРЭТЬ(СЯ).**

ПОДОГРЕВНЫЙ επ. βλ. **ПОДОГРЕВАТЕЛЬНЫЙ.**

ПОДОГРЭТЬ ρ.σ.μ. 1 θερμαίνω, ζεσταίνω ελαφρά ή ακόμα λίγο· ~ ВОДУ ζεσταίνω λίγο το νερό. 2 μτφ. διεγείρω, υποθάλπω, τονώνω· ΕΓΌ -ЛО ВІНО τον ζέστανε το κρασί. || ~ся θερμαίνομαι, ζεσταίνομαι (λίγο)· ЧАЙНИК -ЛСЯ το τσαερό ζεστάθηκα λίγο.

ПОДОДВИГАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ПОДОДВІНУТЬ(СЯ).**

ПОДВІНУТЬ ρ.σ.μ. μετακινώ κάτι λίγο, φέρνω κοντά, πλησιάζω· ~ СТУЛ К СТОЛУ μετακινώ λίγο το κάθισμα προς το τραπέζι. || ~ся μετακινούμαι, έρχομαι, πηγαίνω κοντά, πλησιάζω· ~ К ОКНУ πηγαίνω κοντά στο παραθύρι.

ПОДОДЕЯЛЬНИК, -а α. παπλωματοσέντονο.

ПОДОЖДАТЬ ρ.σ. 1 μ. περιμένω, αναμένω· НАДО ~ ЕГΌ ОТВЭТА πρέπει να περιμένω την απάντησή του. 2 αμ. ~ЖДІ, Я ЗAVТРА УЗНАЮ И СКАЖУ περίμενε, αύριο θα μάθω και θα σου πω.

ПОДОЗВÁТЬ, **ПОДЗОВУ́,** **ПОДЗОВЭШЬ,** παρλθ. χρ. **ПОДОЗВÁЛ,** -λά, -λο, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ПОДΟЗВАННЫЙ**, βρ: ~ЗВАН, -а κ. -ά, -ο ρ.σ. μ. φωνάζω, καλώ να έρθει.

ПОДОЗРЕВАТЬ ρ.δ.μ. 1 υποπτεύομαι, υποφιάζομαι, έχω υπόνοια· ~ ДРУГ ДРЮГА υποφιαζόμαστε ο ένας τον άλλον, αλληλοϋποφιαζόμαστε. || ~ся είμαι ύποπτος· ОН -ЕТСЯ В ИЗМЕНЕ αυτός είναι ύποπτος προδοσίας.

ПОДОЗРЭНІЕ, -я ουδ. υποφία, υπόνοια· неосновáтельное - αβάσιμη (αδικαιολόγητη) υποφία· -Я не оправдáлись οι υποφίες δεν επαληθεύτηκαν· ПО -Ю καθ' υποφία· БЫТЬ ПОД -ЕМ ή НА -ИИ είμαι ύποπτος.

ПОДОЗРІТЕЛЬНО επίρ. ύποπτα.

ПОДОЗРІТЕЛЬНОСТЬ, -и θ. υποφία, υπόνοια. || **δυσπιστία.**

ПОДОЗРІТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛьНА, -ο. 1 ύποπτος· -ая ЛІЧНОСТЬ ύποπτο πρόσωπο· ~не СІМПТóМН ύποπτα συμπτώματα· ЧТО-ТО ТУТ -оε κάτι το ύποπτο υπάρχει εδώ. 2 **δύσπιστος, φιλύποπτος·** καχύποπτος· ~ человек καχύποπτος άνθρωπος· ~ характер δύσπιστος χαρακτήρας.

ПОДОЙТЬ ρ.σ. βλ. **ДОЙТЬ.**

ПОДОЙНИК, -а α. βλ. **ДОЙНИК.**

ПОДОЙТИ, -ЙДУ́, -ЙДЕШЬ, παρλθ. χρ. **ПОДОШЭЛ,** -шлá, -шлó, μτχ. παρλθ. χρ. **ПОДОШЭДШИЙ**, επίρ. μτχ. **ПОДОЙДЯ** ρ.σ. 1 πλησιάζω, σιμώνω, ζυγώνω· ~ К ПЭЧКЕ πλησιάζω στη θερμάστρα· ~ИТЕ КО МНЕ ελάτε κοντά, πλησιάστε· ~ШЭЛ Пóезд πλησίασε το τρένο· ~ ОПЯТЬ ξαναπλησιάζω. 2 κοντεύω, φτάνω, προσεγγίζω, κοντοζυγώνω· дорóга -шлá К САДАМ ο δρόμος έφτασε ως τους δεντρόκηπους· кáтер -шЭЛ К óСтрoву η άκατος κοντοζύγωσε στο νησί· ~ К ИЗУЧЭНІЮ ДРОБЭЙ φτάνω στα κλάσματα· моЭй сестрЭ -шЭЛ двадцáтый год η αδερφή μου κοντεύει στα εικοσιένα (χρόνια). 3 μτφ. φέρνομαι με τρόπο· επιλαμβάνομαι, προβαίνω σε εξέταση, εξετάζω· ~ объектíвно К оцЭнке РАбóты προβαίνω σε αντικειμενική εκτίμηση της εργασίας· критíчески ~ К суждЭніям áвтора κριτικά να εξετάζομε τις κρίσεις (απόψεις) του συγγραφέα· ВСЕМ ОН ПОМОГáЕТ, умЭй тóлькo ~ К НЕМУ όλους αυτός τους βοηθά, αρκεί μόνο να ξέρεις πως να του φερθείς. 4 ται-

ριάζω, πηγαίνω· **ЭТОТ** λικχ не -дѣт к замкѹ αυτό το κλειδί δεν ταιριάζει στην κλειδωνιά· **ЭТОТ** цвѣт вам не -дѣт αυτό το χρώμα δε θα σας πάει. 5 φουσκώνω· **тѣсто** -шлѡ το ζυμάρι φούσκωσε. 6 χωρώ· **корзѣна** не -дѣт под диван το καλάθι δε χωρά κάτω απο το ντιβάνι. || συμφέρω· **такáя** ценá не -дѣт τέτοια τιμή δε με συμφέρει. || εξαντλούμαι, φτάνω στο τέλος, στο αμην· **запáсы** совсѣм -шли τα αποθέματα εξαντλήθηκαν εντελώς. || εκφρ. - к концѹ φτάνω στο τέλος.

ПОДОКОННИК, -а α. κατώφλι παράθυρου.

ПОДÓЛ, -а α. ο γύρος του ενδύματος, γυροπόδι, ποδόγυρος. || η άκρη κάθε αντικειμένου.

ПОДОЛÓБИТЬ ρ.σ. (για λίγο χρόνο) βλ. дол-бóйтѣ.

ПОДÓЛГУ επίρ. χρονικό· για πολύ, επί πολ-λύ, επί μακρόν.

ПОДОЛЪСТÁТЬСЯ, -лъщѹсь, -лъстѣтьсѹ ρ. σ. καλοπιάνω, κολακεύω· αποκτώ την εύνοια.

ПОДОЛЪЩÁТЬСЯ ρ.δ. βλ. ПОДОЛЪСТѢТЬСЯ.

ПОДÓНКИ, -ов πλθ. 1 κατακάθια, αποκαθίδια, υποστάθμη· ~ **винá** κρασόλασπη, οινολάσπη, η τρυγιά· ~ **мáсла** μούργα, αμόργη· ~ **жѣра** η ζούρα· ~ **кóφε** ντελβές. 2 μτφ. ο υπόκοσμος, αποβράσματα, απορρίμματα· ~ **óбщѣства** κατακάθια της κοινωνίας.

ПОДОПѣЧНЫЙ επ. κηδεμονευόμενος, με κηδε-μονία, υπό κηδεμονία· **-не** территóрии εδάφη με κηδεμονία. || ουσ. ο κηδεμονευόμενος.

ПОДОПЛѢКА, -и θ. 1 (διαλι.) φόδρα πουκά-μισου. 2 μτφ. κρυφή, βαθύτερη αιτία· εξύ-φανση, δολοπλοκία, μηχανορραφία.

ПОДОПРЕВÁТЬ ρ.δ. βλ. ПОДОПРѢТЬ.

ПОДОПРѢЛЫЙ επ. λίγο σάπιος.

ПОДОПРѢТЬ ρ.σ. βλ. сопрѢТЬ.

ПОДÓПЫТНЫЙ επ. πειραματικός, για πείραμα· **-не** живóтныε πειραματόζωα· **-ое** пóле πειρα-ματικό χωράφι.

ПОДОРВÁТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ПО-дóрванный, βρ: ~ван, ~а, ~ο. 1 ανατινάζω· **партизáны** -ли мост οι αντάρτες ανατίναξαν τη γέφυρα. 2 μτφ. υποσκάπτω, υπονομεύω· κλο-νίζω· ~ **авторитѣт** υποσκάπτω το κύρος· ~ до-вѣрие κλονίζω την εμπιστοσύνη· ~ **здорóвье** κλονίζω την υγεία· ~ **хозяйство** σπαραλιάζω το νοικοκυριό· ~ **оснóвы** υποσκάπτω τα θεμέ-λια. || **-ся** ανατινάζομαι. || μτφ. υποσκάπτο-μαι, υπονομεύομαι· κλονίζομαι.

ПОДОРÓЖÁТЬ, -áет ρ.σ. ακριβαίνω· **хлеб** -áл το ψωμί ακριβηνε.

ПОДОРÓЖНАЯ, -ой θ. (παλ.) φύλλο πορείας.

ПОДОРÓЖНИК, -а α. 1 (βοτ.) αρνόγλωσσο, πε-ντάνευρο, κυνόγλωσσο (επιστ.), σκυλόγλωσσο (лк.). 2 είδος σπίνου. 3 τροφή οδοιπορική. 4 ληστής στους δρόμους.

ПОДОРÓЖНЫЙ επ. πλησίον της οδού, παρόδιος· ~ столб παρόδιος στύλος. || (παλ.) οδικός. || (διαλι.) οδοιπορικός· ~ **мешóк** οδοιπορικός σάκκος.

ПОДОСАДОВАТЬ ρ.σ. (λίγο) βλ. досáдовать.

ПОДОСИНОВИК, -а α. μανιτάρι κόκκινο ή κα-φετί.

ПОДОСЛÁТЬ, **ПОДОШЛÓ**, **ПОДОШЛѢТЬ**, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ПОДÓСЛАННЫЙ**, βρ: ~лан, ~а, ~ο ρ. σ.μ. 1 στέλλω κρυφά, μυστικά. 2 στέλλω συ-μπληρωματικά.

ПОДОСНÓВА, -ы θ. 1 υπόβαση, υπόβαθρο. 2 μτφ. βασική, κύρια αιτία· **ВСКРЫТЬ** ~у собó-тѣй αποκαλύπτω την κύρια (πραγματική) αι-τία των γεγονότων.

ПОДОСПЕВÁТЬ ρ.δ. βλ. ПОДОСПѢТЬ.

ПОДОСПѢТЬ ρ.σ. 1 φτάνω· πλησιάζω πολύ· εγ-γίζω· **подкреплѣния** -ли вó время οι ενισχύ-σεις έφτασαν έγκαιρα· ~ла порá сѣва πλησία-σε (έφτασε) ο καιρός της σποράς. || (απλ.) ωριμάζω.

ПОДОСТЛÁТЬ, -стелó, ~ стѣлешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ПОДÓСТЛАННЫЙ**, βρ: ~лан, ~а, ~ο; ρ.σ.μ. υποστρώνω.

ПОДОСТРѢТЬ ρ.σ.μ. (λίγο, ακόμα λίγο) βλ. заострѢТЬ.

ПОДОТКНУТЬ, -нѹ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ПОДÓТКНУТЫЙ**, βρ: ~нут, ~а, ~ο ρ.σ.μ. 1 βουλώνω, ταπώνω αποκάτω· χώνω αποκάτω. 2 (ανα)διπλώνω, μαζεύω. 3 θώ, σπρώχνω, με-τακινώ. || **-ся** αναδιπλώνομαι, μαζεύομαι.

ПОДОТРЯД, -а α. υπόταξη (κατηγορία ζώνων).

ПОДСТЧѢТ, -а α. λογαριασμός (για απόδοση):

ПОДОТЧѢТНЫЙ επ. 1 με απόδοση λογαριασμού· **-не** дѣнѣги χρήματα με απόδοση λογαριασμού. 2 υπόλογος, υπεύθυνος.

* **ПОДÓХНУТЬ** ρ.σ. 1 (για ζώα) φοφώ· **óвцы** ~хли τα πρόβατα φόφησαν. 2 (χυδλ.)· (για αν-θρώπους) αντι του ρ. πεθαίνω.

ПОДОХÓДНЫЙ επ: ~ **налóг** φόρος εισοδήματος.

ПОДÓШВА, -и θ. 1 σόλα. || πέλμα. 2 βάση· ~ **горы** πρόποδες του βουνού, η υπώρεια.

ПОДÓШВЕННЫЙ επ. της σόλας, για σόλα· **-ая** резина λάστιχο για σόλες.

ПОДПАДÁТЬ ρ.δ. βλ. ПОДПÁСТЬ.

ПОДПÁИВАТЬ ρ.δ. βλ. ПОДПÁЙТЬ.

ПОДПÁИВАТЬ ρ.δ. βλ. ПОДПÓЙТЬ. || **-ся** πο-τίζομαι· με μεθούν.

ПОДПÁКОСТИТЬ ρ.σ. (λίγο) βλ. пáкостить.

ПОДПÁЛ, -а α. βλ. ПОДПÁЛИНА (2 σημ.).

ПОДПÁЛИВАТЬ ρ.δ. βλ. ПОДПÁЛИТЬ. || **-ся** καί-γομαι λίγο, ελαφρά.

ПОДПÁЛИНА, -и θ. 1 υποκαμένο μέρος. 2 ξαν-θοκίτρινη μάλλινη κηλίδα.

ПОДПÁЛѢТЬ ρ.σ.μ. 1 βλ. ПОДжѣчь (1,2 σημ.). 2 καίω λίγο, ελαφρά.

подпáривать(ся) ρ.δ. βλ. **подпорóть(ся)**.
подпáсок, -ска α. τσομπανόπουλο, βοσκό-
 πουλο.
подпáсть ρ.σ. υπόπιπτω, πέφτω κάτω απο· ~
 ПОД ВЛАСТЬ πέφτω κάτω απο την εξουσία. ~
 ПОД ВЛИЯНИЕ πέφτω κάτω απο την επίδραση.
подпахáть ρ.σ.μ. οργώνω ακόμα λίγο.
подпахáивать ρ.δ. βλ. **подпахáть**. || -ся ορ-
 γώνομαι ακόμα λίγο.
подпахáивать ρ.δ. μυρίζω λίγο άσχημα, βρω-
 μώ λίγο· рíба ужé -ает το φάρι βρωμάει λίγο.
подпахóтный επ. κάτω απο το όργανο· ~ слóй
 το στρώμα κάτω απο το όργανο.
подпáять ρ.σ. (για μέταλλα) (συγ)κολλώ, ε-
 πιδιορθώνω.
подпéвáла, -н α. κ. θ. 1 σεκονταδόρος. 2
 μτφ. εγκωμιαστής, λιβανιστής, κόλακας.
подпéвáть ρ.δ. 1 σεκοντάρω. 2 μτφ. εγκω-
 μιάζω, λιβανίζω, θυμιατίζω, κολακεύω.
подпéкáть(ся) ρ.δ. βλ. **подпéчь(ся)**.
подпéрétь, подопрý, подопрéшь, παρлθ. χρ.
 подпéр, -ла, -ло, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. под-
 пёртый, βр: -пёрт, -а, -о, επιρ. μтχ. под-
 перев κ. подпёрши ρ.σ. 1 μ. υποστηρίζω, βá-
 ζω υποστήριγμα· ~ стéну βάζω υποστήριγμα
 στον τοίχο. || στηρίζω, ακουμπώ. 2 (απλ.)
 απρόσ. με πιάνει, μου 'ρχεται (για πόνο, βή-
 χα κ.τ.τ.). || -ся στηρίζομαι, ακουμπώ (για
 μέλη του σώματος).
подпéть ρ.σ. σεκοντάρω.
подпéчáтáть ρ.σ.μ. τυπώνω συμπληρωματικά.
подпéчáтывáть ρ.δ. βλ. **подпéчáтáть**. || -ся
 τυπώνομαι συμπληρωματικά.
подпéчек, -чка α. (διαлк.) στενός χώρος
 κάτω απο τη θερμάστρα.
подпéчь ρ.σ.μ. 1 φήνω (λίγο, ελαφρά). 2
 (απλ.) καίω, φήνω στον ήλιο. || -ся φήνομαι
 (λίγο, ελαφρά).
подпéл, -а α. βλ. **подпéлка**.
подпéливáние, -я ουδ. βλ. **подпéлка**.
подпéливáть ρ.δ. βλ: **подпéлить**. || -ся πρι-
 ονίζομαι.
подпéлнítь ρ.σ.μ. 1 πριονίζω, κόβω αποκάτω
 ή μερικώς. 2 κοντεύω πριονίζοντας· ~ нóжи
 столá κοντεύω τα πόδια του τραπεζιού με το
 πριόνι. 3 λιμάρω, ρινίζω.
подпéлка, -н θ. 1 πριόνιση. 2 κόντεμα με
 πριόνιση απο τα κάτω. 3 λιμάρισμα, ρίνιση.
подпéлок, -лка α. λιμα, ρινί.
подпéрáть(ся) ρ.δ. βλ. **подпéрétь(ся)**.
подпéис, -а α. (παλ.) υπογραφή.
подпéисáние, -я ουδ. υπογραφή.
подпéисáть ρ.σ.μ. 1 υπογράφω· ~ прикáз υ-
 πογράφω διαταγή· ~ докумéнт υπογράφω έγγρα-
 φο· ~ вмéсте с дрóгими προσυπογράφω· ~ до-
 говóр υπογράφω συνθήκη (συμφωνία). 2 γράφω

στο τέλος· он -áл ещё нéсколько стрóчек ау-
 тóς έγραψε στο τέλος ακόμα μερικές σειρές.
 3 (εγ)γράφω συνδρομητή (σε εφημερίδα, περι-
 οδικό κ.τ.τ.). || -ся 1 υπογράφω· я рóтóв
 ~ под éтим обéими рúкáми είμαι έτοιμος να
 υπογράφω αυτό με τα δυό τα χέρια (ολόφυχα).
 2 εγγράφομαι· ~ на журнáл εγγράφομαι (συν-
 δρομητής) στο περιοδικό· ~ на зáем εγγράφο-
 μαι στο δάνειο.
подпéиска, -н θ. 1 εγγραφή· произвéстнá ~у
 κάνω (διεξάγω) εγγραφή, εγγράφω. 2 εγγραφή
 (συνδρομητών, εισφοράς κ.τ.τ.). || γραπτή υ-
 ποχρέωση, υπόσχεση κ.τ.τ. дáть -у υπογράφω
 (για εκπλήρωση κ.τ.τ.).
подпéисной επ. της εγγραφής συνδρομητών·
 -де издáние έκδοση με εγγραφή συνδρομητών.
 || εκφр. - лист κατάλογος εισφορών με υπο-
 γραφές.
подпéисчик, -а α., -ца, -н θ. συνδρομητής
 (εντύπου)· постóянный ~ μόνιμος συνδρομητής.
подпéисывáние, -я ουδ. υπογραφή.
подпéисывáть(ся) ρ.δ. βλ. **подпéисáть(ся)**.
подпéись, -н θ. 1 υπογραφή· думáги пошлú
 на ~ τα χαρτιά πήγαν για υπογραφή· дáвáть
 (дáть) на ~ δίνω για υπογραφή· он постáвил
 своó ~ αυτός έβαλε την υπογραφή του· прикáз
 за подпéисью дирéктора διαταγή με υπογραφή
 του διευθυντή· неразбóрчивá η υπογραφή
 είναι δυσανάγνωστη· фáльшнváя ~ πλαστή υπο-
 γραφή. 2 επιγραφή κάτω από (κείμενο, εικόνα
 κ.τ.τ.).
подпéитие, -я ουδ. μέθη· лёгкое ~ ελαφρά
 μέθη· сýльное ~ γερό μεθύσι, κραπάλη.
подпéить, подопéь, подопéшь, παρлθ. χρ.
 подпéл, -лá, -ло, προστι. подпéй ρ.σ. πίνω,
 μεθώ.
 * **подпéихáть** ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **подпéихнýть**. ||
 -ся σπρώχνομαι κάτω απο.
подпéихнýть, -нý, -нéшь, παθ. μтч. παρлθ.
 χρ. подпéихнутый, βр: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. ω-
 θώ, σπρώχνω, χώνω κάτω απο· ~ корзéину под
 стол σπρώχνω το καλάθι κάτω απο το τραπέζι.
подплéстнá ρ.σ.μ. (συμπληρωματικά) βλ. плé-
 стнá.
подплéтáть(ся) ρ.δ. (συμπληρωματικά) βλ.
 плéстнá(сь).
подплéтина, -н θ. σύνδεση, ένωση της κλω-
 στής, κόμπος.
подплéвáть ρ.δ. βλ. **подплéть**.
подплéть ρ.σ. 1 πλησιάζω κολυμπώντας,
 πλεόντας. 2 πλέω κάτω απο· ~ под мост
 πλέω κάτω απο τη γέφυρα.
подплéсывáть ρ.δ. βλ. **приплéсывáть**.
подпóйть, -пóй, -пóйшь, παθ. μтч. παρлθ.
 χρ. подпóенный, βр: -пóен, -а, -о ρ.σ.μ.
 (σκόπιμα) ποτίζω, μεθώ.

подпокрóвный επ. σπαρμένος κάτω από άλλα αναπτυγμένα φυτά.

подползáть ρ.δ. βλ. **подползти́**.

подползти́ ρ.σ.μ. 1 πλησιάζω έρποντας· **рá-нeный** ~пóлз к кусту́ ο τραυματίας έρποντας πλησίασε στο θάμνο. 2 γλιστρώ, χώνομαι, μπαίνω κάτω απο. || πλησιάζω αργά (για τρένο, πλοίο, αυτοκίνητο κ.τ.τ.).

подполкóвник, ~а α. αντισυνταγματάρχης.

подпóлье, ~я, γεν. πλθ. ~ев ουδ. 1 υπόγειο· **спустит́ься в** ~ κατεβαίνω στο υπόγειο. 2 παρανομία· **работáть в** ~ δουλεύω στην παρανομία· **пáртия нахо́дится в** ~ το κόμμα είναι στην παρανομία· **глубóкое** ~ βαθιά παρανομία· **уйти́ в** ~ περνώ στην παρανομία. || (αθρσ.) οι παράνομοι.

подпóльный επ. παράνομος· ~ **кружо́к**· παράνομος όμιλος· ~**ая работá** παράνομη δουλειά· ~**ая типограф́ия** παράνομο τυπογραφείο.

подпóльщик, ~а α., ~ца, ~н θ. παράνομος, ~η· **поли́ция пойма́ла двух** ~ов η αστυνομία έπιασε δύο παράνομους.

подпóрка, ~и θ. (υπο)στήριγμα· **рога́тая** ~ διχαλωτό υποστήριγμα.

подпóрный επ. του υποστηρίγματος· ~**ая до-ска́** σανίδα υποστηρίγματος.

подпóротъ ρ.σ.μ. ξηλώνω λίγο ή αποκάτω· ~ **подкля́дку** ξηλώνω λίγο τη φόδρα. || ~**ся** ξηλώνομαι λίγο ή αποκάτω.

подпóртить ρ.σ.μ. χαλνώ λίγο. || ~**ся** χαλνώ λίγο.

подпору́чик, ~а α. (παλ.) υπολοχαγός.

подпóчва, ~н θ. 1 υπέδαφος. 2 μτφ. αιτία κρυφή ή βασιική· το κύριο, το βασικό, το πρωταρχικό.

подпóчвенный επ. του υπεδάφους· υπογειος· ~**не во́ды** υπόγεια νερά· ~ **сло́й** το στρώμα του υπεδάφους.

подпо́ясать, ~яшу, ~яшешь ρ.σ. ζώνω, δένω ζώνη. || ~**ся** ζώνομαι.

подпо́яска, ~и θ. (διαлк.) ζώνη, ζωνάρι.

подпо́ясывать(ся) ρ.δ. βλ. **подпо́ясать(ся)**.

подпра́вить ρ.σ.μ. 1 διορθώνω, τακτοποιώ (λίγο, σε μερικά μέρη). 2 γερεύω, δυναμώνω (λίγο). || ~**ся** γερεύω, δυναμώνω (λίγο).

подпра́вка, ~и θ. 1 διορθωση, τακτοποίηση. 2 γέρεμα, δυνάμωμα.

подпра́влять(ся) ρ.δ. βλ. **подпра́вить(ся)**.

подпра́порщик, ~а α. ανθυλασπιστής.

подпрева́ть, ~ает ρ.δ. βλ. **подопре́ть**.

подпру́га, ~и θ. έποχο, καταζώστης.

подпрыг, ~а α. πήδημα ελαφρό.

подпры́гивание, ~я ουδ. πήδημα ελαφρό.

подпры́гивать ρ.δ. βλ. **подпры́гнуть**.

подпры́гнуть ρ.σ. (ανα)πηδώ λίγο, ελαφρά· ~ **от ра́дости** πηδώ (πετώ) απο τη χαρά.

подпряга́ть(ся) ρ.δ. βλ. **подпря́чь(ся)**.

подпря́чь ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **за-пря́чь**) ζεύ(γ)ω συμπληρωματικά, ακόμα. || ~**ся** βοηθώ στο τράβηγμα (τα ζευγμένα ζώα).

подпу́дривать(ся) ρ.δ. βλ. **подпу́дрить(ся)**.

подпу́дрить ρ.σ.μ. πουδράρω λίγο, ελαφρά. || ~**ся** πουδράρομαι λίγο, ελαφρά.

пóдпуск, ~а α. είδος αλιευτικού διχτιού.

подпу́ска́ть ρ.δ. βλ. **подпу́стить**. || ~**ся** αφήνομαι, αφήμαι, μου επιτρέπεται.

подпу́стить ρ.σ.μ. 1 αφήνω, επιτρέπω να πλησιάσει· **его́ не пу́щю** и к двору́ δε θα του επιτρέψω ούτε στην αυλή μου να πατήσει· ~ **Телёнка к корóве** αφήνω το μοσχάρι να πάει (να βυζάξει) στην αγελάδα (στη μάνα του). 2 ρίχνω, προσθέτω, συμπληρώνω· ~ **белил в кра́ску** ρίχνω άσπρο χρώμα στη μπογιά· ~ **ма́сла в воск** ρίχνω λάδι στο κερί. 3 λέγω, πετώ· ~ **шутку́** λέγω ένα αστειό· ~ **ирóнию** λέγω μια ειρωνία.

подпу́тать ρ.δ. μπερδεύω λίγο· ~ в **вычи-слéнии** τα μπερδεύω λίγο στο λογαριασμό.

подпу́тывать ρ.δ. βλ. **подпу́тать**.

подпу́хать ρ.δ. βλ. **подпу́хнуть**.

подпу́хлость, ~и θ. βλ. **припу́хность**.

подпу́хлый επ. βλ. **припу́хлый**.

подпу́шить ρ.σ.μ. (απλ.) υπορράπτω, ράβω γούνα αποκάτω. || σκεπάζω καλύπτω ελαφρά (για πάχνη, χιόνι).

подпу́шка, ~и θ. 1 υπορραφή, ράφιμο γούνας αποκάτω. 2 γούνα ραμμένη αποκάτω. 3 (κυνηγ.) τούφα, θύσανος αποκάτω.

подпушь, ~и θ. βλ. **подпу́шка** (3 σημ.).

подраба́тывание, ~я ουδ. βλ. **подрабóтка**.

подраба́тывать(ся) ρ.δ. βλ. **подрабóтать(ся)**.

подрабóтать ρ.σ.μ. 1 επεξεργάζομαι, δουλεύω ακόμα· ετοιμάζω· ~ **резолу́цию** ετοιμάζω την απόφαση. 2 εργαζόμενος παραπάνω κερδίζω περισσότερο· ~ **де́ньги** δουλεύω παραπάνω για να βγάλω περισσότερο χρήματα. || ~**ся** φθείρομαι απο τη χρήση, απο την τριβή.

подрабóтка, ~и θ. επεξεργασία, δούλεμα· ετοιμασία· ~ **прое́кта решéния** επεξεργασία σχεδίου απόφασης.

подравни́вать(ся) ρ.δ. βλ. **подровни́ть(ся)**.

подра́гивать ρ.δ. 1 τρέμω λίγο ή ποτέ-ποτέ· **губы́** ~ют τα χείλη τρέμουν λίγο· **его́ го́лос** ~ет η φωνή του τρεμουλιάζει λίγο. || δονούμαι, ταλαντεύομαι λίγο ή κάποτε. || αναπηδώ, κουνιέμαι ρυθμικά ή λίγο. || (για φως, φωτιά)· τρεμοσβήνω, τρεμοφέγγω, μαρμαίρω. 2 κάνω να τρέμει, κουνώ τρέμοντας· ~ **ногóй** κουνώ τρεμουλιαστά το πόδι.

подража́ние, ~я ουδ. μίμηση· απομίμηση· **де́ти бы́вают склóны к** ~ию τα παιδιά αρέσκονται να μιμούνται· ~ **мра́мору** απομίμηση μάρ-

μαρου (σαν μάρμαρο).

подражатель, -я α., -ница, -и θ. μιμητής, -τρια· μίμος, αντιγραφέας.

подражательность, -и θ. μιμητικότητα

подражательный επ., βρ: -лен, -льна, -льно μιμητικός· -не способности μιμητικές ικανότητες· -ая живопись ζωγραφιά κατ' απομίμηση.

подражательство, -а ουδ. μίμηση· απομίμηση.

подражать (με δοτ.) ρ.δ. (απο)μιμούμαι· ~ чьему́ гóлос μιμούμαι τη φωνή κάποιου· παίρνω παράδειγμα, ακολουθώ το παράδειγμα· многие поэты ~ли Байрону πολλοί ποιητές μιμούνταν τον Βύρωνα· сын ~ет отцу́ το παιδί μιμείται τον πατέρα.

подраздел, -а α. υποδιαίρεση, τμήμα, μέρος (κειμένου, κεφαλαίου κ.τ.τ.).

подразделение, -я ουδ. 1 υποδιαίρεση, υπομερισμός, χωρισμός σε μέρη. 2 βλ. подраздел. 3 τμήμα στρατιωτικό.

подразделить ρ.σ.μ. υποδιαίρω· ~ главу́ на параграфы υποδιαίρω το κεφάλαιο σε παραγράφους.

подразделять ρ.δ. βλ. подразделить. || -ся υποδιαιρούμαι.

подразнивать ρ.δ. πειράζω, ερεθίζω, εκνευρίζω λίγο.

подразнить ρ.σ. βλ. подразнивать.

подразумевать ρ.δ.μ. υπονοώ, εννοώ, έχω στο νου μου· что вы ~ете под этим словом? τι εννοείτε μ' αυτή τη λέξη; || -ся εννοούμαι, εξυπακούομαι· это ~ется само́ собой αυτό εννοείται αφ' εαυτού (οίκοθεν), εξυπακούεται.

подрамник, -а α. πλαίσιο ζωγραφικής.

подрамок, -мка α. βλ. подрамник.

подраненный επ. (κυνηγ.) τραυματισμένος, πληγωμένος, λαβωμένος ελαφρά.

подранивать ρ.δ. βλ. подранить. || -ся (κυνηγ.) τραυματίζομαι, πληγώνομαι, λαβώνομαι ελαφρά.

подранить ρ.σ.μ. (κυνηγ.) τραυματίζω, λαβώνω, πληγώνω ελαφρά.

подранок, -нка α. θήραμα πληγωμένο.

подрастание, -я ουδ. μεγάλωμα, ανάπτυξη, αύξηση.

подрастать ρ.δ. βλ. подрасти.

подрасти ρ.σ. αναπτύσσομαι, μεγαλώνω λίγο· деревья за лето ~ли τα δέντρα για ένα καλοκαίρι μεγάλωσαν λίγο· подрастет - узнает θα μεγαλώσει - θα μάθει.

подрастить ρ.σ.μ. μεγαλώνω, τρέφω· ~ цыпленок для продажи τρέφω πουλερικά για πούλημα· ~ деревья́ μεγαλώνω δέντρα.

подрасть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρθ. χρ. πό-

данный, βρ: -ран, -а, -ο. 1 ξεσχίζω· ~ всю бумагу ξεσχίζω όλα τα χαρτιά. 2 φθείρω, καταστρέφω, χαλνώνω· ~ за лето всю обувь χαλνώνω για ένα καλοκαίρι όλα τα παπούτσια. 2 τραβώ· τιμωρώ· ~ за вихор τραβώ απο την τούφα μαλλιών· ~ за уши τραβώ απο τα αυτιά· ~ рогами βιτσίζω. 3 το σκάζω, φεύγω τρεχάλα. 4 μτφ. κατασπαράζω (για ζώα). || -ся βλ. драться.

подращивать ρ.δ. βλ. подрастить. || -ся μεγαλώνω· τρέφομαι.

подребелать, ~жит ρ.σ. τρίζω λίγο.

подреберный επ. υποπλευρικός· -не мышцы υποπλευρικοί μυώνες· -ая плевá υμένας πλευρικός ορώδης, υπεζωκός.

подреберье, -я ουδ. (ανατ.) υποπλευρικός χώρος.

подрегулировать ρ.σ.μ. διορθώνω, κανονίζω, ρυθμίζω, φέρνω στη ακριβή θέση.

подрез, -а α. 1 βλ. πόλος. 2 το κοφτερό μέρος του χιονοπέδilu. 3 λίγο κόψιμο (όχι ως το τέλος).

подрез, -а α. κόψιμο, κόντεμα, βράχυνση. || κλάδευμα. || κοπή, κοφιά.

подрезание, -я ουδ. 1 κόντεμα, βράχυνση. || κλάδευμα. 2 περικοπή. 3 κόψιμο συμπληρωματικό.

подрезать ρ.σ.μ. 1 κόβω λίγο, κοντεύω, βραχύνω· ~ подол у платья, κοντεύω το γύρο του φορέματος· ~ волосы κοντεύω τα μαλλιά· ~ одороду κοντεύω τα γένια. || κλαδεύω, φαλιδίζω. || μτφ. λιγοστεύω, περιορίζω, κόβω, κρουτσουλεύω. 2 περικοπτώ, -όβω. 3 μτφ. εξασθενώ, αδυνατίζω, τρώγω, κόβω, καταβάλλω. 4 κόβω ακόμα, συμπληρωματικά· ~ клéба, снэра κόβω ακόμα ψωμί, κασέρι.

подрезать ρ.δ. βλ. подрезать. || -ся κόβομαι, κοντεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

подрезка, -и θ. βλ. подрезание

подрезной επ. 1 κοπτικός, για κόψιμο. 2 που έχει εγκοπή.

подрезывание, -я ουδ. βλ. подрезание.

подрезывать (ся) ρ.δ. βλ. подрезать (ся).

подрезь, -и θ. βλ. подрез.

подремать ρ.σ. νυστάζω λίγο· λαγοκοιμούμαι, τον κλέβω λίγο.

подремонттировать ρ.σ.μ. κάνω μικρή (μερική) επισκευή.

подремывать ρ.δ. βλ. подремать.

подрешетина, -и θ. καδρόνι στέγης.

подрешетить ρ.σ.μ. καλύπτω τη στέγη με καδρόνια.

подрешетник, -а α. το στρώμα καδρονιών της στέγης.

подрешечивать ρ.δ. βλ. подрешетить.

подрисовать ρ.σ.μ. σχεδιάζω, ιχνογραφώ,

ζωγραφίζω συμπληρωματικά· διορθώνω σχέδιο, εικόνα κ.τ.τ. || φτιασιδώνω· βάφω.

подрисовка, ~и θ. σχεδίαση, ιχνογράφιση, ζωγράφιση συμπληρωματικά· διορθωση (σχεδίου, εικόνας κ.τ.τ.). || φτιασιδίωμα· βάψιμο.

подрисовывание, ~я ουδ. βλ. подрисовка.

подрисовывать ρ.δ. βλ. подрисовать. || ~ся σχεδιάζομαι, ζωγραφίζομαι συμπληρωματικά.

подробно επίρ. λεπτομερώς, ~ρειανά, καταλεπτώς· очень ~ λεπτομερέστατα.

подробнооть, ~и θ. λεπτομέρεια· ~и λεπτομέρειες, τα καθέκαστα· **входить в ~и** μπαίνω σε λεπτομέρειες· **во всех ~ях** με όλες τις λεπτομέρειες, λεπτομερέστατα.

подробный επ., βρ: ~бен, ~бна, ~бно λεπτομερής, ~ρειανός· ~не сведения λεπτομερείς πληροφορίες· ~ая карта λεπτομερής χάρτης· ~ отчет λεπτομερής λογαριασμός.

подровнять ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **подровненный**, βρ: ~нен, ~а, ~ο ισιώνω, ισιάζω, ομαλύνω· ισοπεδώνω. || ~ся ομαλύνομαι, εξομαλύνομαι· ισοπεδώνομαι, ισιάζω.

подрогнуть ρ.σ. ριγώ, τρέμω λίγο χρόνο από το κρύο.

подрожать, ~жү, ~жить ρ.σ. ριγώ, τρέμω για ένα χρον. διάστημα.

подрост, ~а α. βλαστός, ~τάρι, φυτάνι.

подростковый επ. εφηβικός, νεανικός, νεολαιίστικος (για ενδύματα, υποδήματα).

подросток, ~тка α. έφηβος, νεανίας, νεολαίος, νεαρός· νεάνιδα, νεαρή, νεολαία.

подрубание¹, ~я ουδ. βλ. подрубка¹.

подрубание², ~я ουδ. βλ. подрубка².

подрубать¹ ρ.δ. βλ. подрубить¹. || ~ся υποτέμνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

подрубать² ρ.δ. βλ. подрубить². || ~ся διπλώνομαι στις άκρες· ράβομαι.

подрубить¹ ρ.σ.μ. 1 υποτέμνω, κόβω αποκάτω· ~ дерево у корнѣй κόβω το δέντρο απο τη ρίζα. 2 αποκόπτω, κοντεύω, βραχύνω· ~ ножи стола κοντεύω τα ποδαρικά του τραπέζιου. 3 κόβω συμπληρωματικά, ακόμα λίγο· ~ дровá κόβω ακόμα λίγα καυσόξυλα. 4 (оруктл) εγκόπτω, χαράζω, κάνω χαραματιά.

подрубить² ρ.σ.μ. διπλώνω, γυρίζω, ράβω τις άκρες· ~ на машинке ράβω τις άκρες στη ραπτομηχανή.

подрубка¹, ~и θ. 1 υποτομή, κοπή, κόψιμο αποκάτω. 2 αποκοπή, κόντεμα, βγ'χυνση. 3 κοπή, κόψιμο συμπληρωματικά. 4 εγκοπή, χαραματιά.

подрубка², ~и θ. δίπλωμα στις άκρες γύρισμα, ράψιμο.

подруга, ~и θ. φίλη, φιλενάδα· школьная ~ σχολική φιλενάδα· детская ~ παιδική φιλενάδα. || η σύζυγος ή ερωμένη.

подружийный επ. κυνηγετικός (με όπλο)· ~ая собака κυνηγετικό σκυλί.

подруженька, ~и θ. (χαϊδ.) φιλενάδα.

подружить, ~жү, ~жить ρ.σ. 1 μ. συνδέω με φιλία. 2 βλ. ~ся. || ~ся γίνομαι φίλος, συνδέομαι, σχετίζομαι με φιλία.

подружка, ~и θ. (χαϊδ.) φιλενάδα.

подруливать ρ.δ. βλ. подрулить.

подрулить ρ.σ. οδηγώ με το τιμόνι. || ωθώ, σπρώχνω να κυλήσει.

подрумянивать (ся) ρ.δ. βλ. подрумянить (ся).

подрумянить ρ.σ.μ. 1 κοκκινίζω λίγο. 2 ερυθροβάφω, βάφω κόκκινο· ~ щѣки βάφω τα μάγουλα κόκκινα. 3 καλοφήνω, κοκκινίζω· ~ улылки κοκκινίζω τις φραντζόλες. || ~ся γίνομαι κόκκινος, κοκκινίζω, ερυθριώ.

подручник, ~а α. (παλ.) 1 το υποχείριο, υποτελής, υπεξούσιος, υπόδουλος, πειθήνιο όργανο. 2 (τεχ.) υποστήριγμα.

подручный επ. 1 υποχείριος, ευρισκόμενος στα χέρια, υπάρχων· ~не средства τα υπάρχοντα μέσα (για διάθεση). || βοηθητικός· ~ая работа βοηθητική εργασία. 2 ουσ. βοηθός. 3 δεξιός του αμαξά ή του αλόγου (ευρισκόμενος).

подрѣв, ~а α. 1 ανατίναξη. 2 υπονόμηση, υπόσκαψη· ~ трудовѣй дисциплины υπονόμηση της εργατικής πειθαρχίας.

подрѣвание¹, ~я ουδ. βλ. подрѣв.

подрѣвание², ~я ουδ. βλ. подрѣвка.

подрѣвать (ся)¹ ρ.δ. βλ. подорвать (ся).

подрѣвать (ся)² ρ.δ. βλ. подрѣть (ся).

подрѣвка, ~и θ. υπόσκαψη.

подрѣвник, ~а α. υπονομευτής, μιναδόρος, μπουρλοτιέρης.

подрѣвнѣй επ. 1 υπονομευτικός· ~не работы υπονομευτικές εργασίες. || εκρηκτικός· ~ материал εκρηκτική ύλη· ~не мины εκρηκτικές νάρκες. 2 μτφ. δόλιος, κρυφός· ~ая деятельность υπονομευτική δράση.

подрѣть ρ.σ.μ. 1 υποσκάπτω· ανασκάπτω. || σκάβω συμπληρωματικά, ακόμα λίγο. || ~ся εισχωρώ υποσκάπτοντας.

подрыхлѣть ρ.σ.μ. βλ. разрыхлѣть (με σημ. ακόμα λίγο ή συμπληρωματικά).

подрыхлѣть ρ.δ. βλ. подрыхлѣть.

подряд¹, ~а α. εργολαβία, εργοληψία, εργολαβική εργασία.

подряд² επίρ. στη σειρά, κατά σειρά· συνεχώς, συνέχεια· στην αράδα, αραδαριά· γραμμή, κορδόνι, αλληλοδιαδόχως. || διακριτικώς, ανεξάιρετα· **приглашатъ всех** ~ προσκαλώ όλους ανεξάιρετα.

подрядѣть ρ.σ.μ. παίρνω, μισθώνω, εργολαβώ· ~ плотников и каменщиков μισθώνω μαραγκούς και χτίστες. || ~ся επιχειρώ, αναλαμβάνω, παίρνω εργολαβία· ~ на постройку здá-

НИЯ αναλαβαίνω εργολαβικά το χτίσιμο της οικοδομής. || -СЯ υποχρεώνομαι. ОНІ -ЛИСЬ ВОЗІТЬ ДРОВА́ αυτοί υποχρεώθηκαν να μεταφέρουν καυσόξυλα.

ПОДРЯ́ДНИЙ επ. εργολαβικός. ~ СПОСОБ РАБО́ТЫ εργολαβικός τρόπος εργασίας. ~НЕ РАБО́ТЫ εργολαβικές εργασίες. || υποχρεωτικός.

ПОДРЯ́ДЧЕСКИЙ επ. εργολαβικός, του εργολάβου.

ПОДРЯ́ДЧИК, -А α. εργολάβος, εργολήπτης.

ПОДРЯ́ЖАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ПОДРЯ́ДИТЬ(СЯ).

ПОДРЯ́СНИК, -А α. το αντερί, ποδήρης κάτω από το ράσο.

ПОДРЯ́ЖЕТЬ ρ.σ. απογεράζω, παραγεράζω, γίνομαι υπέρηρος.

ПОДСА́Д, -А α. 1 φύτευμα συμπληρωματικό. 2 φυτά κάτω από φυτά άλλου είδους.

ПОДСА́ДИТЬ ρ.σ.μ. 1 καθίζω, βάζω, βοηθώ να καθίσει. 2 βάζω να καθίσει μαζί με κάποιον. || παίρνω στο αμάξι. 3 φυτεύω συμπληρωματικά.

ПОДСА́ДКА, -И θ. 1 κάθιση, τοποθέτηση. || πάροισμο, εισδοχή στο αμάξι. 2 φύτευμα συμπληρωματικό.

ПОДСА́ДНИЙ επ. (κυνηγ.) βαλτός, τοποθετημένος σκόπιμα. ~НЕ У́ТКИ πάπιες τοποθετημένες σκόπιμα (για προσέλκυση άλλων).

ПОДСА́ЖИВАНИЕ, -Я ουδ. βλ. ПОДСА́ДКА.

ПОДСА́ЖИВАТЬ ρ.δ. βλ. ПОДСА́ДИТЬ. || -СЯ 1 κάθομαι δίπλα σε κάποιον. 2 φυτεύομαι συμπληρωματικά.

ПОДСА́К, -А α. βλ. САК².

ПОДСА́ЛИВАНИЕ¹, -Я ουδ. πρόσθεση λίπους. αλείμμα με λίπος.

ПОДСА́ЛИВАНИЕ², -Я ουδ. αλάτισμα συμπληρωματικά ή λίγο.

ПОДСА́ЛИВАТЬ¹ ρ.δ. βλ. ПОДСА́ЛИТЬ. || -СЯ γίνομαι λιπαρούτσικος. αλείφομαι με λίπος.

ПОДСА́ЛИВАТЬ² ρ.δ. βλ. ПОДСО́ЛИТЬ. || -СЯ αλατίζομαι ακόμα λίγο, συμπληρωματικά.

ПОДСА́ЛИТЬ ρ.σ.μ. προσθέτω λίπος. αλείφω με λίπος.

ПОДСА́НКИ, -НОК πλθ. βοηθητικό έλκθηρο.

ПОДСА́СЫВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ПОДСО́САТЬ(СЯ).

ПОДСА́ХАРИВАТЬ ρ.δ. βλ. ПОДСА́ХАРИТЬ. || -СЯ ζαχαρώνομαι, γλυκαίνω.

ПОДСА́ХАРИТЬ ρ.σ.μ. προσθέτω ακόμα λίγη ζάχαρη.

ПОДСА́ЧИВАНИЕ¹, -Я ουδ. φάρμα με απόχη.

ПОДСА́ЧИВАНИЕ², -Я ουδ. βλ. ПОДО́ЧКА.

ПОДСА́ЧИВАТЬ¹ ρ.δ. βλ. ПОДО́ЧИТЬ. || -СЯ αλιεύομαι με την απόχη.

ПОДСА́ЧИВАТЬ² ρ.δ. βλ. ПОДСО́ЧИТЬ. || -СЯ σχίζομαι (για φλοιό δέντρου).

ПОДСА́ЧИТЬ ρ.σ.μ. αλιεύω, πιάνω με την απόχη.

ПОДСВА́ХА, -И θ. (παλ.) η βοηθός προξενή-

τρας (κατά την τελετή του γάμου).

ПОДСВÉТ, -А α. ελαφρό φως από τα κάτω.

ПОДОВЕ́ТІТЬ ρ.σ.μ. φέγγω ελαφρά από τα κάτω.

ПОДСВÉЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. ПОДСВЕТИ́ТЬ.

ПОДСВÉЧНИК, -А α. καντηλέρι, κηροπήγιο.

ПОДСВІ́НОК, -НКА α. γουρουνάκι, ~νόπουλο, χοιρίδιο (από 4 - 10 μήνες).

ПОДСВИ́СТ, -А α. υποσφύριγμα, σιγανό σφύριγμα, συνόδευση μελωδίας με σιγανό σφύριγμα.

ПОДСВИ́СТЕТЬ ρ.σ. βλ. ПОДСВІ́СТЫВАТЬ (1σημ.).

ПОДСВІ́СТНУТЬ ρ.σ. βλ. ПОДСВІ́СТЫВАТЬ.

ПОДСВІ́СТЫВАНИЕ, -Я ουδ. βλ. ПОДСВИ́СТ.

ПОДСВІ́СТЫВАТЬ ρ.δ. 1 σφυρίζω τραγούδι συνόδεω τραγούδι με σφύριγμα. 2 σιγασφυρίζω. 3 (κυνηγ.) σφυρίζω (καλώ παροτρύνω).

ПОДСÉВ, -А σπορά συμπληρωματική ή μεταξύ δημητριακών.

ПОДСЕ́ВАНИЕ, -Я ουδ. βλ. ПОДСÉВ.

ПОДСЕ́ВАТЬ ρ.δ. βλ. ПОДСÉЯТЬ. || -СЯ σπέρνω συμπληρωματικά ή μεταξύ δημητριακών.

ПОДСЕВНО́Й επ. σπαρμένος. ~А́Я ПШЕНИ́ЦА σπαρμένο σιτάρι.

ПОДСÉД, -А α. 1 σειρά φυτών κάτω από άλλα φυτά. 2 ξανθή κηλίδα τριχώματος ή πτερώματος. 3 υπολείμματα τριχών στο δέρμα μετά την αποτρίχωση.

ПОДСЕ́ДЕЛЬНИК, -А α. έπρχο, καταζώστης.

ПОДСЕ́ДЕЛЬНИЙ επ. σαμαρωμένος, σελωμένος (συνηθισμένος στο σαμάρισμα, στο σέλωμα. || του υποσάγματος. ~ ВО́ЙЛОК υποσάγμα, σάγισμα. || κάτω από το σάγμα.

ПОДСЕ́ДЛАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ПОДСЕ́ДЛАННИЙ, βρ: -ЛАН, -А, -О ρ.σ.μ. σελώνω, σαμαρώνω, σαγίζω.

*ПОДСЕ́ДЛЫВАТЬ ρ.δ. βλ. ПОДСЕ́ДЛАТЬ. || -СЯ σελώνομαι, σαμαρώνομαι.

ПОДСЕ́ИВАНИЕ, -Я ουδ. βλ. ПОДСÉВ.

ПОДСЕ́ИВАТЬ ρ.δ. βλ. ПОДСÉЯТЬ. || -СЯ σπέρνω συμπληρωματικά ή μεταξύ δημητριακών.

ПОДСÉКА, -И θ. εκχερσωμένο μέρος δάσους για καλλιέργεια. Ξελόγγισμα.

ПОДСЕ́КАНИЕ, -Я ουδ. 1 εκχέρωση μέρους δάσους για καλλιέργεια, ξελόγγισμα. 2 κοπή, κόψιμο από τα κάτω. 3 τράβηγμα του αγκιστρίου.

ПОДСЕ́КАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ПОДСÉЧЬ(СЯ).

ПОДСÉКЦІЯ, -И θ. υποτομέας.

ПОДСЕ́ЛИТЬ ρ.σ.μ. εγκατασταίνω, βάζω να καθίσει με κάποιον άλλον.

ПОДСЕ́ЛІТЬ ρ.δ. βλ. ПОДСЕ́ЛИТЬ.

ПОДСЕ́МЬСТВО, -А ουδ. υπόγονος, υποείδος, υπομοιογένεια.

ПОДСЕРЕ́БРИТЬ ρ.σ.μ. επαργυρώνω, ασημώνω λίγο, ακόμα, συμπληρωματικά.

подсѣсть ρ.σ.μ. κάθομαι κοντά, σιμά ή δίπλα· **Племѣнница** -λα κ τέτκε η ανεφιά κάθισε κοντά στη θειά· ~ κ **ОГНѢ** κάθομαι κοντά στη φωτιά.

подсѣчка, -и θ. 1 κοπή, κόψιμο απο τα κάτω. 2 βλ. **подсѣка**. 3 τράβηγμα του άγκιστρου.

подсѣчный επ. ξελογγιασμένος (για καλλιέργεια).

подсѣчь ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **подсечѣнный**, βρ: ~чѣн, ~ченá, ~ченó. 1 υποκόπτω, κόβω απο κάτω, απο τη ρίζα. || μτφ. διακόπτω, σταματώ απότομα. 2 ξελογγιάζω, ξεχερώνω μέρος δάσους για καλλιέργεια. 3 τραβώ το άγκιστρι, άγκιστρώνω. || -ся: **НОГИ** ~**КЛАСЬ** μου κόπηκαν τα πόδια (απο αδυναμία, φόβο κ.τ.τ.).

подсѣять ρ.σ.μ. σπέρνω συμπληρωματικά, ακόμα λίγο. || σπέρνω ανάμεσα στα δημητριακά.

подсидѣть, -сидѣу, -сидѣшь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **подсидѣнный**, βρ: ~жен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. 1 (κυνηγ.) παραφυλάγω, ενεδρεύω, πιάνω καρτέρι. 2 μτφ. (απλ.) στήνω μηχανή, κάνω βρωμοδουλειά, κατεργαριά.

подсидка, -и θ. (απλ.) βρωμοδουλειά, κατεργαριά.

подсидѣвание, ~я ουδ. βλ. **подсидка**.

подсидѣвать(ся) ρ.δ. βλ. **подсидѣть**.

подсидѣвание, ~я ουδ. βλ. **подсидѣнка**.

подсидѣвать(ся) ρ.δ. βλ. **подсидѣть(ся)**.

подсидѣть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **подсидѣнный**, βρ: ~нѣн, ~ненá, ~ненó γαλαζιώνω, κυανίζω. || λουλακιάζω.

подсидѣнка, ~и θ. γαλάζωμα. || λουλάκισμα.

подскаблѣвать ρ.δ. βλ. **подскоблѣть**. || -ся αποξέομαι, ξύνομαι λίγο.

подсказáть ρ.σ.μ. 1 λέγω κρυφά, φυσώ, σφυρίζω· μηνύω· **егó друг** ~**ал емý отвѣт** ο φίλος -του του σφύριξε την απάντηση. 2 μτφ. υπαγορεύω, υποδείχνω.

подсказка, ~и θ. 1 κρυφή υπόμνηση, σφύριγμα, φύσημα· μύνημα. 2 μτφ. υπαγόρευση· **ОН дѣйствует по** ~е **своегó друга** αυτός ενεργεί, όπως του πει ο φίλος του.

подсказчик, ~а α., ~ца, ~н θ. υποβολέας.

подсказывание, ~я ουδ. βλ. **подсказка**.

подсказывать ρ.δ. βλ. **подсказáть**. || -ся

λέγομαι κρυφά, σφυρίζομαι. || υπαγορεύομαι.

подскака́ть ρ.σ. πλησιάζω καλπάζοντας.

подскакивать ρ.δ. βλ. **подскака́ть**.

подскоблѣть ρ.σ.μ. αποξέω, ξύνω λίγο.

подско́к, ~а α. ελαφρό αναπήδημα.

подско́чить, ~очѣу, ~дчишь ρ.σ. 1 αναπηδή, ανατινάζομαι, πετάγομαι επάνω. || μτφ. ανέρχομαι, ανεβαίνω απότομα· **температу́ра большóго** ~**ла** ο πυρετός του άρρωστου ανέβηκε α-

πότομα. 2 βλ. **подскака́ть**.

подскребáть ρ.δ. βλ. **подскрестѣ**. || -ся αποξέομαι, ξύνομαι· καθαρίζομαι απο τα σκουπίδια, τα αποξέσματα.

подскрестѣ ρ.σ.μ. αποξέω, ξύνω· καθαρίζω τα αποξέσματα.

подсластитѣ ρ.σ.μ. γλυκαίνω λίγο, κάνω γλυκύτερο ή υπόγλυκο.

подслащивать ρ.δ. βλ. **подсластитѣ**. || -ся γίνομαι λίγο γλυκός ή γλυκύτερος.

подслѣдственность, ~и θ. αρμοδιότητα ανάκρισης.

подслѣдственный, ~ая, ~ое επ. ανακρινόμενος· ανακριτικός· ~ое **отделѣние** τμήμα ανάκρισης.

подслеповáтость, ~и θ. αμβλυωπία.

подслеповáтый επ. βρ: ~вáт, ~а, ~ο αμβλυωπός· κοντόφθαλμος, μύωπας. || μτφ. θαμπός· ~οе **окно** θαμπό παράθυρο.

подслѣпный επ., βρ: ~слѣп, ~а, ~ο (παλ.) βλ. **подслеповáтый**

подслуживáться ρ.δ. βλ. **подслужитѣся**.

подслужитѣся ρ.σ. καλοπιάνω, υπηρετώ δουλοπρεπώς.

подслѣшать ρ.σ.μ. κρυφακούω, κρυφαγροικώ, αφουγκράζομαι, ωτακουστώ· ~ у **дверей** **разговóр** κρυφακούω στην πόρτα τη συνομιλία.

подслѣшивание, ~я ουδ. κρυφάκουσμα, κρυφαγροίκημα, ωτακουστία.

подслѣшивать ρ.δ. βλ. **подслѣшать**. || -ся κρυφακούω, κρυφαγροικώ, αφουγκράζομαι.

подсмáливáть ρ.δ. βλ. **подсмолитѣ**.

подсмáтривáть ρ.δ. κρυφοκοιτάζω, κρυφobλέπω, κατοπτεύω· κατασκοπεύω.

подсмѣивáться ρ.δ. (περι)γελώ, κοροΐδεύω. **подсмѣйтѣся**, ~ебсь, ~еёсья ρ.σ. βλ. **подсмѣивáться**.

подсмолитѣ ρ.σ.μ. πισσώνω λίγο.

подсмóтрѣть ρ.σ. βλ. **подсмáтривáть**. || παρτηρώ, βλέπω τυχαία, ανέλπιστα.

подсне́жник, ~а α. λευκότο, γάλανθος.

подсне́жный επ. ευρισκόμενος κάτω απο το χιόνι· ~ **лѣд** πάγος κάτω απο το χιόνι.

подсóба, ~н θ. (παλ. κ. απλ.) βοήθεια, επικουρία.

подсóбитѣ, ~блѣ, ~бѣшь ρ.σ. (με δοτ.) βοηθώ, έρχομαι αρωγός, επικουρώ.

подсóблѣть ρ.δ. βλ. **подсóбитѣ**.

подсóбник, ~а α., ~ца, ~н θ. βοηθός, βοηθητικός εργάτης, ~τρια.

подсóбный επ. βοηθητικός. || δευτερεύων· συμπληρωματικός· ~ая **роль** δευτερεύων ρόλος· ~ **зáработок** συμπληρωματικό μεροκάματο.

подсóбрáть ρ.σ.μ. (απλ.) συγκεντρώνω απο λίγο-λίγο, βαθμιαία. || -ся συγκεντρώνομαι, μαζεύομαι βαθμιαία.

подсóвáть(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. **подсóунуть(ся)**.

ΠΟΔΟΒΥΒΑΤЬ(ся) ρ.δ. βλ. **ΠΟΔΣΥΝУТЬ**(ся).
ΠΟДСΟΕДИНІТЬ ρ.σ.μ. συνδέω, ενώνω συνδέω τον ραδιοδέκτη στο ηλεκτρικό δίχτυ.
ΠΟДСΟΕДИНІТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДСΟΕДИНІТЬ**. || -ся συνδέομαι, ενώνομαι.
ΠΟДСОЗНАНИЕ, -я ουδ. το υποσυνείδητο.
ΠΟДСОЗНАТЕЛЬНОСТЬ, -и θ. το υποσυνείδητο.
ΠΟДСОЗНАТЕЛЬНОЙ επ., βρ: -лен, -льна, -ο; υποσυνείδητος· ενστικτώδης.
ΠΟДСΟКРАТІТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) περιορίζω, λιγοστεύω· κοντεύω, βραχύνω.
ΠΟДСОЛ, -а α. βλ. **ΠΟДСОЛКА**.
ΠΟДСΟЛІТЬ ρ.σ.μ. 1 αλατίζω λίγο ή ακόμα λίγο. 2 αλατίζω συμπληρωματικά. || -ся αλατίζομαι λίγο ή ακόμα λίγο, συμπληρωματικά.
ΠΟДСОЛКА, -и θ. αλάτισμα λιγοστό ή συμπληρωματικά.
ΠΟДСΟЛНЕЧНИК, -а α. ηλιανθος, ήλιος, ηλιοτρόπιο.
ΠΟДСΟЛНЕЧНЫЙ¹ επ. του ηλιανθου, του ήλιου· -ое мѣсло ηλιόλαδο, ηλιέλαιο· -ые жѣнхи οι λιόπιτες.
ΠΟДСΟЛНЕЧНЫЙ² επ. 1 επίγειος, κάτω απο τον ήλιο. 2 ουσ. θ. -ая η υψηλιος, η οικουμένη.
ΠΟДСОЛНУХ, -а α. βλ. **ΠΟДСΟЛНЕЧНИК**. || πλθ. -нухи, -ов οι ηλιοσποροι.
ΠΟДСОРТИРОВАТЬ ρ.σ.μ. ταξινομώ κατά... ~ товѣр по цвѣтам ταξινομώ το εμπόρευμα κατά χρώματα.
ΠΟДСОРТИРОВАкa, -и θ. ταξινόμηση κατά... (χρώμα, είδος κ.τ.τ.).
ΠΟДСОРТИРОВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ΠΟДСОРТИРОВА**кa.
ΠΟДСОРТИРОВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДСОРТИРОВАТЬ**. || -ся ταξινομούμαι κατά (χρώματα, είδος κλπ).
ΠΟДСОСѦТЬ, ~сосѣт ρ.σ.μ. ρουφώ, τραβώ αποκάτω. || -ся ρουφιέμαι, τραβιέμαι αποκάτω.
ΠΟДСОСНЫЙ επ. θηλάζων ακόμα· -ые свиномѣтки οι βυζάνουσες γουρούνες. || βυζανιάρικος, βυζαχτάρικος· -телѣнок βυζαχτάρικο μοσχάρακι.
ΠΟДСОСНУТЬ ρ.σ., παρλθ. χρ. **ΠΟДСОС**, -ла, -ло ξηραίνομαι, στεγνώνω ελαφρά, λίγο.
ΠΟДСОСЧИТЬ ρ.σ.μ. σχίζω τη φλούδα δέντρου (για συγκέντρωση χυμού, ρητίνης).
ΠΟДСОСЧКА, -и θ. σχισμή της φλούδας δέντρου (για συγκέντρωση χυμού ή ρητίνης).
ΠΟДСОСЧНЫЙ επ. της σχισμής, της εγκοπής.
ΠΟДСОСРЬЕ, -я ουδ. υποστήριξη, βοήθεια.
ΠΟДСОСУДНЫЙ επ. κρυφός, μυστικός· -ые мѣс-ли κρυφές σκέψεις.
ΠΟДСТАВА, -и θ. (παλ.) αλλαγή αλόγων καθ' οδόν.
ΠΟДСТАВИТЬ ρ.σ.μ. 1 υποβάλλω, υποθέτω, βάζω αποκάτω. || βάζω υποστήριγμα. 2 φέρω κοντά, πλησιάζω· βάζω· ~ ýχο у двѣри прислѹ-

шиваться βάζω το αυτί κοντά στην πόρτα για να κρυφακούσω. || τοποθετώ, θέτω· ~ пѣшку
ΠΟΔ УДѦР βάζω (δίνω) πiónι για να το χτυπήσει. 3 αντικατασταίνω, αλλάζω. || **εμφρ.** ~ нóгу (нóжку) βάζω τρικλοποδιά (μηχανορραφή).
ΠΟДСТАВКА, -и θ. υποστάτης, υποστήριγμα, υπέρρισμα, υπόβαθρο.
ΠΟДСТАВЛЯТЬ ρ.δ.μ. βλ. **ΠΟДСТАВИТЬ**. || -ся τοποθετούμαι αποκάτω, χρησιμοποιούμαι σαν υποστήριγμα.
ΠΟДСТАВНОЙ επ. τοποθετούμενος αποκάτω· -ѣя скамѣйка καθισματάκι που μπαίνει (χωρεί) κάτω απο (τραπέζι κ.τ.τ.). || ψεύτικος, βαλτός· εικονικός· ~ свидѣтель ψευδομάρτυρας· -ѣе лицѣ εικονικό πρόσωπο. || (απλ.) για αντικατάσταση (για άλογα).
ΠΟДСТАВΟЧНЫЙ επ. για υποστήριγμα, υποστήτη, υπέρρισμα.
ΠΟДСТАКАНИК, -а α. ποτηροφορέας.
ΠΟДСТАНОВКА, -и θ. αντικατάσταση, αλλαγή.
ΠΟДСТАНЦІЯ, -и θ. υποσταθμός. || ενδιάμεσος τηλεφωνικός σταθμός.
ΠΟДСТЕГАТЬ ρ.σ.μ. υποράπτω, ράβω αραιά αποκάτω.
ΠΟДСТЕГІВАТЬ¹ ρ.δ. βλ. **ΠΟДСТЕГАТЬ**. || -ся υποράπτομαι.
ΠΟДСТЕГІВАТЬ² ρ.δ. βλ. **ΠΟДСТЕГНУТЬ**¹. || -ся κουμπώνομαι αποκάτω.
ΠΟДСТЕГІВАТЬ³ ρ.δ. βλ. **ΠΟДСТЕГНУТЬ**². || -ся μαστιγώνομαι.
ΠΟДСТЕГНУТЬ¹ ρ.σ.μ. κουμπώνω αποκάτω.
ΠΟДСТЕГНУТЬ² ρ.σ.μ. μαστιγώνω. || βιάζω, αναγκάζω· δραστηροποιώ.
ΠΟДСТЕЛІТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **ΠΟДСОСЛАТЬ**.
ΠΟДСТЕРЕГАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДСТЕРЕЧЬ**. || -ся παραφυλάγω, παραμονεύω κλπ. ρ. ενεργ. φ.
ΠΟДСТЕРЕЧЬ, -регѹ, ~режѣшь, ~регѹт, παρλθ. χρ. ~рѣг, ~реглѣ, ~реглѣ, παθ. мтχ. παρλθ. χρ. **ΠΟДСТЕРЕЖЕННЫЙ**, βρ: ~жѣн, ~женѣ, ~женѣ; ρ.σ.μ. παραφυλάγω, παραμονεύω, ενεδρεύω, κάνω καρτέρι· καιροφυλαχτώ. || κρυφοβλέπω, κρυφοκοιτάζω· κρυφοπαρτηρώ.
ΠΟДСТИЛАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДСОСЛѦТЬ**. || -ся υποστρώνομαι.
ΠΟДСТИЛКА, -и θ. 1 υπόστρωση. 2 υπόστρωμα· στρώμα (αχύρων, φύλλων κ.τ.τ.).
ΠΟДСТИЛОЧНЫЙ επ. της υπόστρωσης, για υπόστρωση.
ΠΟДСТОЛЬЕ, -я ουδ. το μέρος του τραπεζιού κάτω απο το επίπεδο κάλυμμα.
ΠΟДСТОРАЖІВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДСТОРОЖІТЬ**. || -ся βλ. **ΠΟДСТЕРЕЧЬ**.
ΠΟДСТОРОЖІТЬ ρ.σ. βλ. (παλ.) **ΠΟДСТЕРЕЧЬ**.
ΠΟДСΤΡѦГІВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДСΤΡΟГАТЬ**. || -ся πλανίζομαι.
ΠΟДСΤΡѦВАНІЕ, -я ουδ. βλ. **ΠΟДСΤΡѦЙКА**.

подстраивать(ся) ρ.δ. βλ. **подстро́ить(ся)**.
подстра́чивать ρ.δ. βλ. **подстро́чить**. || -ся υποαζώνομαι, ράβομαι αποκάτω.

подстрекатель, -я α., -ница, -ны θ. υποκινήτης, -ήτρια, παρακινήτης· **передать суду** -ей παραδίνω (παραπέμπω) στο δικαστήριο τους υποκινήτες· -и **войны** υποκινήτες του πολέμου.

подстрекательство, -а ουδ. 1 παρακίνηση, παρότρυνση, παρόρμηση, υποκίνηση, προτροπή. 2 εξώθηση, παρώθηση.

подстрекать ρ.δ. βλ. **подстрекну́ть**. || -ся παρακινούμαι, υποκινούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
подстрекну́ть ρ.σ.μ. 1 υποκινώ, παρακινώ, προτρέπω, παροτρύνω, παρορμώ. 2 εξωθώ, παρωθώ, στρώχνω.

подстреливать ρ.δ. βλ. **подстрели́ть**. || -ся τραυματίζομαι, πληγώνομαι, λαβώνομαι.

подстрели́ть ρ.σ.μ. τραυματίζω, πληγώνω, λαβώνω· ~ **защита** τραυματίζω το λαγό.

подстригание, -я ουδ. βλ. **подстри́жка**.

подстрига́ть(ся) ρ.δ. βλ. **подстри́чь(ся)**.

подстри́жка, -и θ. κούρεμα (πάρσιμο) λίγο.

подстри́чь ρ.σ.μ. κουρεύω, παίρνω λίγο· κόβω, κοντεύω· ~ **волосы** κουρεύω λίγο τα μαλλιά· ~ **ногти** κοντεύω τα νύχια. || κλαδεύω, φαλιδίζω. || -ся κουρεύομαι λίγο.

подстрога́ть ρ.σ.μ. πλανίζω λίγο, ελαφρά.

подстро́ить ρ.σ.μ. 1 βλ. **пристро́ить**. 2

(στρατ.) στοιχίζω, ζυγίζω, συντάσσω. 3 κουρδίζω· ~ **скрипку под пианино** κουρδίζω το βιολί με βάση το πιάνο. || μτφ. προδιαθέτω, εμψύω. 4 μηχανεύομαι, μαγειρεύω, εξυφαίνω, χαλκεύω· σκαρώνω. || -ся 1 βλ. **пристро́иться**. 2 (στρατ.) στοιχίζομαι, ζυγίζομαι, συντάσσομαι. 3 ενώνομαι, προσχωρώ.

подстро́йка, -и θ. 1 βλ. **пристро́йка**. 2 (στρατ.) στοίχιση, ζύγιση, σύνταξη. 3 (μουσ) κούρδισμα.

подстропильный επ. κάτω από τα φαλίδια (δοκούς).

подстро́чить ρ.σ.μ. γαζώνω αποκάτω· υπορράπτω.

подстро́чник, -а α. μετάφραση κειμένου κατά λέξη κάτω από κάθε σειρά. || μετάφραση κατά λέξη.

подструга́ть ρ.σ.μ. πλανίζω.

подстру́гивать ρ.δ. μ. πλανίζω. || -ся πλανίζομαι λίγο, ελαφρά.

подступ, -а α. 1 πλησίαση, προσέγγιση, σίμωμα, ζύγωμα· προσχώρηση. || είσοδος, εισχώρηση· φτάσιμο· εμφάνιση. 2 πρόσβαση· **скрепные** -и к крепости κρυφές προσβάσεις προς το φρούριο· -и к городу προσβάσεις προς την πόλη. || **ежфр.** -а нет к кому δεν μπορείς να δεις κάποιον (είναι απρόσιτος).

поступа́ть(ся) ρ.δ. βλ. **поступи́ть(ся)**.

поступи́ть, -уплю́, -упишь ρ.σ. 1 πλησίαζω, προσεγγίζω, ζυγώνω, σιμώνω, κοντεύω· **враг** -ыл к стенам города ο εχθρός πλησίασε τα τείχη της πόλης· -ла осень πλησίασε το Φθινόπωρο. 2 εμφανίζομαι, φτάνω, έρχομαι· **εισχωρώ** слёзы -ли к её глазам δάκρυα της ήρθαν στα μάτια· **боль** -ла под самое сердце ο πόνος έφτασε ως την καρδιά. || -ся πλησίαζω, προσεγγίζω, ζυγώνω, σιμώνω.

подсудимая, -ой θ. η κατηγορούμενη, η υπόδικη.

подсудимый -ого α. ο κατηγορούμενος, ο υπόδικος.

подсудность, -и θ. αρμοδιότητα δικαστική· **оспаривать** ~ дела αμφισβητώ την αρμοδιότητα του δικαστηρίου για την υπόθεση.

подсудный επ., βρ: -ден, -дна, -дно (με δοτ.)· υποκείμενος στη δικαιοδοσία ή αρμοδιότητα· **дело** -дно народному суду η υπόθεση είναι αρμοδιότητας του λαϊκού δικαστηρίου· -ое дело η υπόθεση είναι για δικαστήριο.

подсумок, -мка α. φυσιγγιοθήκη, παλάσκα.

подсунуть ρ.σ.μ. 1 χώνω, βάζω αποκάτω· ~ **сундук под кровать** βάζω το σεντούκι κάτω από το κρεβάτι. || χώνω, βάζω απαρατήρητα, κρυφά. || **апат**ώ, ξεγελώ, πασάρω· **он** -ул мне **фальшивую монету** αυτός μου πάσαρε ένα κλπικό νόμισμα. || -ся (απλ.) πλησίαζω· χώνομαι. || μτφ. επεμβαίνω· ~ с советами επεμβαίνω με συμβουλές.

подсурьмить, -млю́, -мишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **подсурьмлённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленó; ρ.σ.μ. (παλ.) βάφω· ~ **оробы** βάφω τα φρύδια. || -ся βάφω τα φρύδια μου.

подсучивать ρ.δ. βλ. **подсучи́ть**. || -ся αναδιπλώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

подсучи́ть ρ.σ.μ. 1 στρίβω· ενώνω συμπληρωματικά. 2 αναδιπλώνω, μαζεύω.

подсúшивание, -я ουδ. βλ. **подсúшка**.

подсúшивать(ся) ρ.δ. βλ. **подсúшить(ся)**.

подсúшить ρ.σ.μ. στεγνώνω, ξηραίνω λίγο, ελαφρά. || -ся στεγνώνω, ξηραίνομαι λίγο.

подсúшка, -и θ. στεγνώμα, ξήρανση ελαφρά.

подсчёт, -а α. (κατα) μέτρηση, μέτρημα· ~ **голосóв** καταμέτρηση των ψήφων. || λογαριασμός· **проверить** -и ελέγχω το λογαριασμό.

подсчитáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **подсчитанный**, βρ: -тан, -а, -о ρ.σ.μ. λογαριάζω· ~ **расходны** λογαριάζω τα έξοδα. || **καταμετρώ**· ~ **голосóв** καταμετρώ τους ψήφους.

подсчитывание, -я ουδ. βλ. **подсчёт**.

подсчитывать ρ.δ. βλ. **подсчитáть**. || -ся λογαριάζομαι. || καταμετρίεμαι.

подсы́л, -а α. (παλ. κ. απλ.) βλ. **подсы́лка**.

подсы́лание, -я ουδ. βλ. **подсы́лка**.

подсы́лать ρ.δ. βλ. **подосы́лать**. || -ся στέλ-

λομαι, αποστέλλομαι.

ПОДСЫЛКА, -и θ. αποστολή (απλώς ή κρυφά).

ПОДСЫЛНИЙ επ. (παλ.) αποστελλόμενος κρυφά.

ПОДСЫПАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ПОДСЫПКА** (1σημ.).

ПОДСЫПАТЬ ρ.σ.μ. 1 ρίχνω κάτι κοκκώδες· ~ сáхар в компóт ρίχνω ζάχαρη στην κομπόστα. || ρίχνω συμπληρωματικά· επιρρίπτω· σπκώνω, υφώνω, ανεβάζω (επίπεδο, επιφάνεια κ.τ.τ.). || -ся 1 ρίχνομαι αποκάτω. 2 μτφ. απευθύνομαι με παρακλήσεις, παρακαλώ επίμονα.

ПОДСЫПКА¹, -и θ. ρίψη, -ιμο, ρίξιμο· - пескú ρίξιμο άμμου.

ПОДСЫПКА², -и α. (απλ.) ρίχτης (εργάτης), τροφοδότης.

ПОДСЫРÉТЬ, -рéет ρ.σ. υγραίνομαι λίγο.

ПОДСЫХАНИЕ, -я ουδ. στέγνωση, ξήρανση μερική, λιγοστή.

ПОДСЫХАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДСОХНУТЬ**.

ПОДТАИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДТАЯТЬ**.

ПОДТАЛИНА, -и θ. (διαλκ. κ. απλ.) λιωμένο (ξεπαγωμένο) μέρος.

ПОДТАЛКИВАНИЕ, -я ουδ. ώθηση, σπρώξιμο ελαφρό.

ПОДТАЛКИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДТОЛКНУТЬ**. || -ся ωθούμαι, σπρώχνομαι λίγο.

ПОДТАНЦОВЫВАТЬ ρ.δ. βλ. χορεύω, κάνω πως χορεύω.

ПОДТАПЛИВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ПОДТОПКА**.

ПОДТАПЛИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДТОПИТЬ**. || -ся ανάβω, καιώ, θερμαίνομαι.

ПОДТАПЛИВАТЬ² ρ.δ. βλ. **ПОДТОПИТЬ**. || -ся τήκομαι, λιώνω λίγο.

ПОДТАСКАТЬ ρ.σ.μ. κουβαλώ· κουβαλώ συμπληρωματικά.

ПОДТАСКИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДТАСКАТЬ**. || -ся κουβαλιέμαι· μεταφέρομαι.

ПОДТАСОВАТЬ ρ.σ.μ. (χαρτπ.) ανακατώνω· ~ КАРТЫ ανακατώνω τα χαρτιά (για εξαπάτηση). || μτφ. διαστρεβλώνω, διαστρέφω, παραμορφώνω (σκόπιμα).

ПОДТАСÓВКА, -и θ. (χαρτπ.) ανακάτωμα. || μτφ. διαστρέβλωση, διαστροφή, παραμόρφωση.

ПОДТАСÓВЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ПОДТАСÓВКА**.

ПОДТАСÓВЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДТАСОВАТЬ**. || -ся (χαρτπ.) ανακατώνομαι. || διαστρεβλώνομαι.

ПОДТАЧАТЬ ρ.σ.μ. υπορράπτω, γαζώνω αποκάτω.

ПОДТАЧИВАТЬ¹ ρ.δ. βλ. **ПОСТАЧАТЬ**. || -ся υπορράπτομαι, γαζώνομαι αποκάτω.

ПОДТАЧИВАТЬ² ρ.δ. βλ. **ПОДТОЧИТЬ**. || -ся ακονίζομαι λίγο, τροχίζομαι ελαφρά.

ПОДТАШИТЬ ρ.σ.μ. σύρω, κουβαλώ, μεταφέρω σιμά, κοντά· ~ кровáть больнóго к окнú сέρνω το κρεβάτι του άρρωστου κοντά στο παράθυρο. || -ся σέρνομαι· πλησιάζω με δυσκολία.

ПОДТАЯТЬ, -тáет ρ.σ. τήκομαι, λιώνω λίγο.

ПОДТВЕРДИТЕЛЬНЫЙ επ. επιβεβαιωτικός, επι-

κυρωτικός.

ПОДТВЕРДИТЬ ρ.σ.μ. επιβεβαιώνω, επικυρώνω· óпыт -и́л éту и́стину η πείρα (πράξη) επιβεβαίωσε αυτή την αλήθεια· ~ приказé επικυρώνω διαταγή· ~ прися́гой επιβεβαιώνω με όρκο· ~ получéние (εμπορ.) γνωστοποιώ την παραλαβή. || -ся επιβεβαιώνομαι· все нáши предположéния -лись óλες οι εικασίες μας επιβεβαιώθηκαν· показáния -лись οι μαρτυρίες επιβεβαιώθηκαν.

ПОДТВЕРЖДАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ПОДТВЕРДИТЬ(СЯ)**.

ПОДТВЕРЖДЕНИЕ, -я ουδ. επιβεβαίωση, επικύρωση· в ~ мо́их словé σε επιβεβαίωση των όσων είπα· нóвость éта трéбует ~ αυτή η είδηση απαιτεί επιβεβαίωση ή πρέπει να επιβεβαιωθεί.

ПОДТÉК, -а α. 1 τρέξιμο, συρμή, σημειοροής. 2 μώλωπας, μελάνιασμα, εκχύμωση (δέρματος απο χτύπημα).

ПОДТЕКАНИЕ, -я ουδ. 1 υπορροή. 2 ροή τρέξιμο λιγοστό.

ПОДТЕКАТЬ ρ.δ. 1 βλ. **ПОДТÉЧЬ** (1σημ.). 2 ρέω, τρέχω λίγο· óчка -áет το βαρέλι τρέχει λίγο.

ПОДТÉКСТ, -а α. σκέψη ενδόμυχη (κρυφή).

ПОДТЕКСТÓВКА, -и θ. κείμενο, στίχοι για μουσική σύνθεση.

ПОДТÉЛОК, -лка α. (διαλκ.) μοσχάρακι χρονιαίικο.

ПОДТЕРÉТЬ, подотрú, подотрéшь, παρλθ. χρ. **ПОДТÉР**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ПОДТÉРТИЙ**, βρ: -тéрт, -а, -ο, επιρ. μτχ. **ПОДТЕРÉВ** κ. **ПОДТÉРШИ** ρ.σ.μ. σφουγγίζω, καθαρίζω· τρίβω (να καθαριστεί).

ПОДТЕСАТЬ ρ.σ.μ. πελεκώ λίγο ή ακόμα λίγο, ή συμπληρωματικά.

ПОДТÉСКА, -и θ. λίγο πελέκημα ή συμπληρωματικό.

ПОДТÉСЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ПОДТÉСКА**.

ПОДТÉСЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДТЕСАТЬ**. || -ся πελεκιέμαι λίγο ή συμπληρωματικά.

ПОДТÉЧЬ, -течéт, -теку́т, παρλθ. χρ. **ПОДТÉК**, -теклá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. **ПОДТÉКШИЙ** ρ.σ. 1 υπορρέω. 2 εκχύμouμαι. 3 βλ. **ПОДТЕКАТЬ** (2σημ.).

ПОДТИÓРИТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) κλέβω, βουτώ, υποκλέπτω.

ПОДТИРАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ПОДТÍРКА**.

ПОДТИРАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДТЕРÉТЬ**. || -ся τρίβομαι ελαφρά, σφουγγίζομαι, καθαρίζομαι.

ПОДТÍРКА, -и θ. ελαφρό τρίψιμο, σφουγγισμα, καθαρισμα.

ПОДТÍСКИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ПОДТÍСНУТЬ(СЯ)**.

ПОДТÍСНУТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) χώνω, βάζω αποκάτω. || -ся χώνομαι, μπαινw αποκάτω.

ПОДТОВА́РНИК, -а α. 1 δοκάρι υπόστυλο. 2

ξυλεια οικοδομική.

ПОДТОК, -α α. ροή, τρέξιμο· - ВОНА́ τρέξιμο νερού.

ПОДТОЛКА́ТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) σπρώχνω, μετακινώ σπρώχνοντας.

ПОДТОЛКНУ́ТЬ, -НУ́, -НЁШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ПОДТОЛКНУТЫЙ**, βρ: -НУТ, -а, -О ρ.σ.μ. σπρώχνω, ωθώ, σκουντώ λίγο· ~ ЛОГТЕМ СОСÉДА σκουντώ με τον αγκώνω τον πλησίον μου· МЕНЯ́ ~ЛИ К ДВÉРИ απο λίγο-λίγο με έσπρωξαν στην πόρτα. || μτφ. παρακινώ, παροτρύνω, προτρέπω, υποκινώ.

ПОДТОЛО́ЧЬ ρ.σ.μ. τρίβω, θρυμματίζω, κοπανίζω συμπληρωματικά ή ακόμα λίγο.

ПОДТОПÍТЬ¹ ρ.σ.μ. ανάβω, καίω λίγο ή ακόμα λίγο.

ПОДТОПÍТЬ² ρ.σ.μ. λιώνω, τήνω συμπληρωματικά ή ακόμα λίγο.

ПОДТОПÍТЬ³ ρ.σ.μ. πλημμυρίζω, χύνω συχνά νερό.

ПОДТО́ПКА, -и θ. 1 άναμμα, κάψιμο λίγο. 2 προσάναμμα. 3 (διαρκ.) θερμάστρα μικρή.

ПОДТОПЯ́ТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДТОПÍТЬ³**. || -ся πλημμυρίζω.

ПОДТО́ПОК, -пка α. (διαρκ.) θερμάστρα μικρή.

ПОДТОРÁЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДТОРΟЧИ́ТЬ**. || -ся προσδένομαι.

ПОДТОРГОВА́ТЬ ρ.σ. βλ. **ПОДТОРΓÓВЫВАТЬ** (1 σημ.).

ПОДТОРΓÓВЫВАТЬ ρ.δ. 1 (απλ.) κερδίζω συμπληρωματικά με το εμπόριο. 2 εμπορεύομαι, ασχολούμαι λίγο με το εμπόριο.

ПОДТО́РЖЕ, -я ουδ. (παλ.) παραμονή εμποροπανήγυρης, παζαριού.

ПОДТОРМÓЖИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДТОРΜΟΖÍТЬ**.

ПОДТОРΜΟΖÍТЬ ρ.σ. φρενάρω λίγο.

ПОДТОРΟЧИ́ТЬ ρ.σ.μ. προσδένω, σφίγγω.

ПОДТОЧИ́ТЬ ρ.σ.μ. τροχίζω, ακονίζω ακόμα, πιο πολύ. || βλάπτω, φθείρω, τρώγω, διαβιβρώσκω· ВОДÁ РЕКÍ ~ЛА СКАЛÍСТЫЙ ÓБЕРЕГ το νερό του ποταμιού έφαγε τη βραχώδη όχθη· ÓБЛÉЗНЬ ~ЛА ЕГÓ τον έφαγε η αρρώστεια· УПÁЛО Я́БЛОКО ПОДТО́ЧЕННОЕ ЧÉРВЕМ έπεσε το μήλο σκουληκοφαγωμένο.

ПОДТРАВÍТЬ ρ.σ.μ. 1 διαβιβρώσκω, τρώγω (με οξέα). 2 δηλητηριάζω λίγο. 3 θυμώνω, ερεθίζω, πειράζω.

ПОДТРАВЛÍВАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДТРАВÍТЬ**. || -ся διαβιβρώσκομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ПОДΤΡÓΠΙΚΙ, -ов πλθ. βλ. **СУБΤΡÓΠΙΚΙ**.

ПОДΤΡÓΠÍЧЕСΚÍЙ επ. βλ. **СУБΤΡÓΠÍЧЕСΚÍЙ**.

ПОДΤΡУ́НИВАНИЕ, -я ουδ. περιγέλασμα, κοροϊδία, εμπαιγμός περιορισμένου χαρακτήρα· αστειϊσμός.

ПОДΤΡУ́НИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДΤΡУ́НИТЬ**.

ПОДΤΡУ́НИТЬ ρ.σ. (περι)γελώ, εμπαιζω, κοροϊδεύω λίγο· αστειεύομαι λίγο, χωρατεύω.

ПОДΤУШЕВÁТЬ ρ.σ.μ. σχεδιάζω, χρωματίζω με σινική μελάνη.

ПОДΤУШЁВКА, ~и θ. σχεδίαση, χρωμάτισμα με σινική μελάνη.

ПОДΤУШЁВЫВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ПОДΤУШЁВКА**.

ПОДΤУШЁВЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОДΤУШЕВÁТЬ**. || -ся σχεδιάζομαι, χρωματίζομαι με σινική μελάνη.

ПОДΤΥКА́ТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) αναδιπλώνω, μαζεύω· χώνω. || -ся αναδιπλώνομαι, μαζεύομαι· χώνομαι.

ПОДΤΥКА́ТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ПОДΤΥКА́ТЬ(СЯ)**.

ПОДΤЯ́ГИВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **ПОДΤЯ́ЖКА**.

ПОДΤЯ́ГИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ПОДΤЯНУ́ТЬ(СЯ)**.

ПОДΤЯ́ЖКА, ~и θ. 1 σφίξη, σφίξιμο· τέντωμα. 2 πλθ. ~ЖКИ, ~ЖЕК τιράντες παντελοιού.

ПОДΤЯ́НУТОСТЬ, ~и θ. ταχτοποιήση, διευθέτηση· περιποίηση.

ПОДΤЯ́НУТЫЙ επ. απο μτχ. 1 μαζεμένος, συμπτυγμένος, συνεσταλμένος. 2 μτφ. ανώτερος, ανεβασμένος· ταχτοποιημένος, διευθετημένος, περιποιημένος.

ПОДΤЯНУ́ТЬ ρ.σ.μ. 1 τεντώνω, σφίγγω πιο γερά, ακόμα. || βιδώνω πιο σφιχτά. || σηκώνω, ανεβάζω, ανυψώνω. 2 σύρω, σέρνω, τραβώ, φέρω κοντά· ~ ЛÓДКУ К ÓБЕРЕГУ τραβώ τη βάρκα κοντά στην ακτή. 3 σύρω, τραβώ αποκάτω· ~ ÓАНИ ПОД НАВÉС σύρω τ'ό έλκυθρο στο υπόστεγο. 4 (στρατ.) συγκεντρώνω, συναθροίζω· ~ ПОЛК К ПЕРЕПРÁВЕ συγκεντρώνω το σύνταγμα κοντά στο πορθμείο. 5 μτφ. προθώ, βοηθώ· ανεβάζω, καλύτερεύω· ~ ÓΤСТА́ЛЫХ βοηθώ τους καθυστερημένους· ~ ДÍСЦИПЛÍНУ ανεβάζω (καλύτερεύω) την πειθαρχία. 6 βλ. **ПОДПÉТЬ**. 7 (απρόσ.) αδυνατίζω, ισχναίνω. || μαζεύομαι, συμπύσσομαι, συστέλλομαι (για κοιλιά, πλευρά κ.τ.τ.). || -ся 1 σφίγγομαι πιο γερά. 2 τεντώνομαι. 3 (στρατ.) συγκεντρώνομαι, συναθροίζομαι πλησίον. || (για σκάφος) πλησιάζω. 4 μτφ. ανεβαίνω, καλύτερεύω. || εξισώνομαι, φτάνω τους πρωτοπόρους. || μτφ. υπερφανεύομαι, κορδώνομαι, ελαίρομαι.

ПОДУВÁТЬ ρ.δ. φυσώ, πνέω λίγο ή κάποτε.

ПОДУДÉТЬ, -ДÍШЬ ρ.σ. παίζω για λίγο τη φλογέρα ή άλλο πνευστό όργανο.

ПОДУЗДОВА́ТЫЙ επ. με μικρότερη την κάτω σιαγόνα (για σκυλιά).

ПОДУ́ЗДЫЙ επ., βρ: -У́ЗД, -а, -ο βλ. **ПОДУЗДОВА́ТЫЙ**.

ПОДУ́МАТЬ ρ.σ. 1 βλ. **ДУ́МАТЬ**. 2 σκέφτομαι (για ένα χρον. διάστημα). 3 (2° ενικό πρόσωπο προστακτικής ПОДУ́МАЙ) αμ πως! α! ω! α -(χ)ά! μωρέ τι λες! τι! χαρά στο πράμα! || **εμφρ.** И НЕ ~ ούτε καν να το σκεφτείς, ούτε κατά διάνοια. || -ся (απρόσ.)· σκέπτομαι,

μου έρχεται στη σκέψη, στο νου, στο μυαλό, υποθέτω· **А МНЕ** ~**ЛОСЬ, ЧТО ТЫ УЖЕ НЕ ПРИДЕШЬ** κι εγώ υπέθεσα ότι εσύ πια δε θα έρθεις.

ПОДУМЫВАТЬ ρ.δ. σκέφτομαι, συλλογιέμαι, στοχάζομαι πότε-πότε. || **ΠΡΟΤΙΘΕΜΑΙ**, έχω κατὰ νου· **МЫ УЖЕ** ~**ЕМ ОД** **ОТЪΕЗДЕ** **ОТ** **СІДЦА** εμείς σκεπτόμαστε να φύγομε απ' εδώ.

ΠΟ-ДУРАЦΚΙ επίρ. βλακωδώς, -δικα, ανόητα, κουτά.

ΠΟДУΡΑЧИТЬ ρ.σ.μ. εμπαιζώ, κοροϊδεύω, περνώ για βλάκα. || **-СЯ** κάνω τρέλλες, ανοησίες (για ένα χρον. διάστημα).

ΠΟДУΡΙТЬ ρ.σ. (για λίγο χρόνο) βλ. **ДУРИТЬ**.

ΠΟДУРНЕТЬ ρ.σ. ασχημίζω, γίνομαι άσχημος.

ΠΟДУСАДЕБНЫЙ επ. της έπαυλης· ~ **УЧАСТОК** ο χώρος γύρω απο την έπαυλη.

ΠΟДУСНИКИ, ~**ОВ** πλθ. (ενκ. ~**НИК**, ~**А** α.)· τα επεκταμένα μουστάκια.

ΠΟДУСЬКАТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **НАУСЬКАТЬ**.

ΠΟДУСЬКИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **НАУСЬКИВАТЬ(СЯ)**.

ΠΟДУТЬ ρ.σ. 1 αρχίζω να πνέω, να φυσώ. 2 μτφ. κατασκευάζω με φύσημα (γυαλιού κ.τ.τ.). 3 πνέω, φυσώ (για ένα χρον. διάστημα). || **-СЯ** θυμώνω, πεισμώνω (για ένα χρ. διάστημα).

ΠΟДУТЉИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДУТЉИТЬ**. || **-СЯ** σιδερώνομαι λίγο.

ΠΟДУТЉИТЬ ρ.σ.μ. σιδερώνω λίγο.

ΠΟДУЧАТЬ(СЯ) ρ.δ. (απλ.) βλ. **ΠΟДУЧИТЬ(СЯ)**.

ΠΟДУЧИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟДУЧИТЬ(СЯ)**.

ΠΟДУЧИТЬ ρ.σ.μ. 1 διδάσκω λίγο. || **ΜΑΘΑΙΝΩ**, αφομοιώνω· ~ **УРЉΚ** **ΜΑΘΑΙΝΩ** το μάθημα. 2 δασκαλεύω, συμβουλεύω. || **-СЯ** **ΜΑΘΑΙΝΩ** λίγο.

ΠΟДУШЕЧКА, ~**И** θ. 1 προσκεφαλάκι. || **ΚΆΘΕ** μαλακό αντικείμενο· ~ **ДЛЯ** **ДУЛАВΟΚ** **ΚΑΡΦΙΤΣΟ-ΘΗΚΗ**, **ΒΕΛΟΝΟΘΗΚΗ**. 2 **ΚΑΡΑΜΕΛΛΑ** προσκεφαλοειδής.

ΠΟДУШИТЬ¹ ρ.σ.μ. πνίγω, στραγγαλίζω (όλους, πολλούς).

ΠΟДУШИТЬ² ρ.σ.μ. ραντίζω λίγο με άρωμα. || **-СЯ** ραντίζομαι λίγο με άρωμα.

ΠΟДУШКА, ~**И** θ. 1 προσκέφαλο, μαξιλάρι. 2 (τεχ.) προσκέφαλο.

ΠΟДУШНЫЙ επ. (παλ.) 1 ατομικός (κατ' άτομο εισπραττόμενος)· ~ **НАЛОГ** φόρος κατ' άτομο. 2 ουσ. ουδ. ~**ОЕ** (απλ.) φόρος κατ' άτομο.

ΠΟДΧАЛІМ, ~**А** α., ~**КА**, ~**И** θ. κόλακας, γαλίφης, -ισσα, μαλαγάνας, ~**Α**.

ΠΟДΧАЛІМЉ, ~**А** α. βλ. **ΠΟДΧАЛІМСТВО**.

ΠΟДΧАЛІМІСТЫЙ επ., βρ: ~**МІСТ**, ~**А** ~**О** **ΚΟΛΑΚΕΥΤΙΚΟΣ**.

ΠΟДΧАЛІМНИЧАТЬ ρ.δ. φέρνομαι σαν κόλακας· **ΚΟΛΑΚΕΥΩ**.

ΠΟДΧАЛІМСΚІЙ επ. **ΚΟΛΑΚΕΥΤΙΚΟΣ**, **ΓΑΛΙΦΙΝΟΣ**· ~ **ΠΟСΤУΠΟК** **ΚΟΛΑΚΕΥΤΙΚΗ** συμπεριφορά.

ΠΟДΧАЛІМСТВО, ~**А** ουδ. **ΚΟΛΑΚΕΙΑ**, **ΓΑΛΙΦΙΑ**, **ΜΑΛΑΓΑΝΙΑ**.

ΠΟДХВЉТ, ~**А** α. 1 άρπασμα, πιάσιμο, σήκωμα απο τα κάτω. 2 πιάσιμο στον αέρα. 3 άρπασμα, πιάσιμο, πάρσιμο.

ΠΟДХВЉТІТЬ ρ.σ.μ. 1 **ΠΙΑΝΩ**, **ΑΡΠΆΖΩ**, **ΠΑΙΡΝΩ**, **ΣΗΚΝΩ** απο τα κάτω· || **ΑΝΑΣΗΚΝΩ**, **ΑΝΑΘΙΠΛΩΝΩ**, **ΜΑΖΕΥΩ**. 2 **ΠΙΑΝΩ** στον αέρα. 3 **ΑΡΠΆΖΩ**, **ΠΑΙΡΝΩ**. || **ΠΑΙΡΝΩ** **ΜΑΖΙ** μου. || **ΠΑΡΑΣΥΡΩ**, **ΣΥΜΠΑΡΑΣΥΡΩ**. 4 **ΚΟΛΛΩ** (ασθένεια). 5 (για άλογα) **ΤΡΕΧΩ** **ΟΡΜΗΤΙΚΆ**, **ΠΗΛΑΛΩ**. 6 (για τραγούδι) **ΠΑΙΡΝΩ** **ΑΜΕΣΩΣ** (αφομοιώνω). || **-СЯ** **ΑΝΑΠΗΔΩ**, **ΠΕΤΆΓΟΜΑΙ** **ΕΠΆΝΩ**· **ΡΙΧΝΟΜΑΙ**, **ΟΡΜΩ**.

ΠΟДХВЉТНІВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟДХВЉТІТЬ(СЯ)**.

ΠΟДХИХІКІВАТЬ ρ.δ. (απλ.) **ΚΡΥΦΟΓΕΛΩ**.

ΠΟДХЛЕСТНУТЬ ρ.σ.μ., παθ. **ΜΤΧ. ΠΑΡΛΘ. ΧΡ.** **ΠΟДХЛЕСТНУТИЙ**, βρ: ~**НУТ**, ~**А**, ~**О** **ΜΑΣΤΙΓΩΝΩ**. || **ΜΤΦ.** **ΠΑΡΑΚΙΝΩ**, **ΑΝΑΓΚΆΖΩ**, **ΩΘΩ**, **ΣΠΡΩΧΝΩ**, **ΠΙΞΩ**· ~ **ОСТАВШІХ** **ΠΙΞΩ** τους καθυστερούντες.

ΠΟДХЛЕСТІВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДХЛЕСТНУТЬ**. || **-СЯ** **ΜΑΣΤΙΓΩΝΟΜΑΙ**.

ΠΟДХОД, ~**А** α. 1 **ΠΛΗΣΙΑΣΗ**, **ΖΥΓΜΑ**, **ΣΙΜΩΜΑ**, **ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ**. 2 **ΠΡΟΣΒΑΣΗ**. 3 **ΜΤΦ.** **ΤΡΌΠΟΣ** (ενέργειας, συμπεριφοράς κ.τ.τ.)· **ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ**· **ΕΞΕΤΑΣΗ**· **ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ**· **ΠΡΆΒΙΛЬНІЙ** ~ **К** **ДЕЛУ** **ΣΩΣΤΟΣ** **ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ** της υπόθεσης· **ИНДИВИДУАЛЬНІЙ** ~ **К** **УЧЕНИКАМ** **ΑΤΟΜΙΚΟΣ** **ΤΡΌΠΟΣ** **ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ** προς τους μαθητές (παίρνοντας υπόψη το χαρακτήρα του καθενός). || **ΠΛΘ.** ~**И** **ΛΟΒΙΤΟΥΡΕΣ**, **ΠΟΝΗΡΙΕΣ**, **ΑΠΑΤΕΣ**. || **ΕΚΦΡ.** **С** ~**А** **ΑΜΕΣΩΣ** **ΜΕΤΆ** (άλλης ενέργειας).

ΠΟДХОДЕЦ, ~**ЩА** α. **ΛΟΒΙΤΟΥΡΑ**, **ΠΟΝΗΡΙΑ**, **ΑΠΑΤΗ**.

ΠΟДХОДИТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДΟΥТІ**.

ΠΟДХОДНІЙ επ. **ΟΔΗΓΩΝ**, **ΦΕΡΩΝ** προς.

ΠΟДХОДЯЩИЙ επ. απο **ΜΤΧ.** **ΚΑΤΆΛΛΗΛΟΣ**· **ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ**· **НАСТУПІЛ** ~ **ΜΟΜΕΝТ** **ΕΦΤΑΣΕ** η **ΚΑΤΆΛΛΗΛΗ** στιγμή.

ΠΟДХОМУТНИК, ~**А** α. το **ΜΑΛΑΚΟ** **ΣΤΡΩΜΑ** **ΛΑΙΜΑΡΙΑΣ**.

ΠΟДХОРУНЖІЙ, ~**ЕГО** α. **ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΗΣ** των **Κοζάκων**.

ΠΟДХРАПНВАНІЕ, ~**Я** ουδ. **ΡΟΧΑΛΗΤΟ** **ΣΙΓΑΝΟ**.

ΠΟДХРАПНВАТЬ ρ.δ. **ΡΟΧΑΛΙΖΩ**, **ΡΕΓΧΆΖΩ** **ΕΛΑΦΡΆ**.

ΠΟДЦВЕТІТЬ, ~**ЦВЕЧУ**, ~**ЦВЕТІШЬ**, παθ. **ΜΤΧ. ΠΑΡΛΘ. ΧΡ.** **ΠΟДЦВЕЧЕННІЙ**, βρ: ~**ЧЕН**, ~**А**, ~**О**; 1 **ΧΡΩΜΑΤΙΖΩ**, **ΒΆΦΩ** **ΕΛΑΦΡΆ** ή **ΠΙΟ** **ΖΩΠΡΆ**. 2 **ΔΙ-ΑΠΟΙΚΙΛΛΩ**, **ΠΛΟΥΜΙΖΩ**.

ΠΟДЦВЕТКА, ~**И** θ. **ΧΡΩΜΆΤΙΣΜΑ** **ΕΛΑΦΡΌ** ή **ΠΙΟ** **ΖΩΠΡΌ**.

ΠΟДЦВЕЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟДЦВЕТІТЬ**. || **-СЯ** **ΧΡΩΜΑΤΙΖΟΜΑΙ**, **ΒΆΦΟΜΑΙ** **ΕΛΑΦΡΆ** ή **ΠΙΟ** **ΖΩΠΡΆ**.

ΠΟДЦЕНЗУРНІЙ επ., βρ: ~**РЕН**, ~**РНА**, ~**РНО** **ΛΟΓΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΣ**· ~**АЯ** **ΠЕЧАТЬ** **ΛΟΓΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΣ** **ΤΥΠΟΣ**.

ΠΟДЦЕПІТЬ ~**ЦЕПЛЮ**, ~**ЦЕПИШЬ**, παθ. **ΜΤΧ. ΠΑΡΛΘ. ΧΡ.** **ΠΟДЦЕПЛЕННІЙ**, βρ: ~**ЛЕН**, ~**А**, ~**О** ρ.σ.μ. 1

αγκιστρώνω, γαντζώνω, σκαλώνω συμπληρωματικά ή αποκάτω ή απο πίσω. **2** καρφιστώνω. || πιάνω, αρπάζω. **3** μτφ. παίρνω, κόλλω· ~ про-студу αρπάζω κρυολόγημα. || κλέβω, βουτώ, υποκλέπτω. || ~ся αγκιστρώνομαι, γαντζώνομαι, σκαλώνω απο κάτω ή απο πίσω.

подцепка, -и θ. αγκίστρωση, γαντζωμα, σκά-λωμα, πιάσιμο.

подцеплять(ся) ρ.δ. βλ. **подцепить(ся)**.

подчаливать(ся) ρ.δ. βλ. **подчалить(ся)**.

подчалить ρ.σ. (για σκάφος) προσεγγίζω, πλησιάζω, προσορμίζομαι. || ~ся προσεγγίζω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

подчалок, -лка α. βάρκα προσδεμένη πίσω σε σκάφος.

подчас επίρ. πότε-πότε, κάποτε-κάποτε, που και που, καμιά φορά, ενίοτε.

подчасок, -ска α. (στρατ.) βοηθός σκοπού.

подчелюстной επ. υποσταγόνιος.

подчеркивание, -я ουδ. έμφαση, έξαρση, υπογράμμιση.

подчеркивать ρ.δ. βλ. **подчеркнуть**. || ~ся υπογραμμίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

подчеркнутость, -и θ. βλ. **подчеркивание**.

подчеркнутый επ. απο μτχ. έντονος, εκδηλωτικός, χαρακτηριστικός, εξαιρετικός, εμφαντικός.

подчеркнуть, -нү, -несь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **подчеркнутый**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. **1** υπογραμμίζω· ~ красным карандашом υπογραμμίζω με κόκκινο μολύβι. **2** μτφ. τονίζω ιδιαίτερα. || χρωματίζω, προσδίδω έκφραση, χρώμα.

подчернить ρ.σ.μ. μαυρίζω, βάφω μαύρο· ~ брови и ресницы βάφω μαύρα τα φρύδια και τα τσίνοια. || ~ся βάφω μαύρα (για μαλλιά, φρύδια κ.τ.τ.).

подчертить ρ.σ.μ. σχεδιάζω συμπληρωματικά, προσθέτω στο σχέδιο.

подчерчивать ρ.δ. βλ. **подчертить**. || ~ся σχεδιάζομαι συμπληρωματικά.

подчинение, -я ουδ. **1** υποταγή· **держатъ в ~и** κρατώ σε υποταγή· ~ закону υποταγή στο νόμο· ~ меньшинствá большинствү υποταγή της μειοψηφίας στην πλειοψηφία. **2** (γραμμα.) υπόταξη· **связь предложений по способу сочинения и ~я** σύνδεση των προτάσεων κατά παράταξη και καθ' υπόταξη.

подчинённость, -и θ. υποταγή, εξάρτηση.

подчинённый επ. απο μτχ. **1** υποταγής, υποταγμένος, υποτελής. **2** ουσ. -, -ая υφιστάμενος, -η.

подчинительный επ. (γραμμα.) υποτακτικός· ~ые союзы υποτακτικοί σύνδεσμοι.

подчинить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **подчинённый**, βρ: -нен, -ненá, -но. **1** υποτάσσω, κατακτώ· ~ совсём καθυποτάσσω. **2** θέτω, βά-

ζω, υπάγω κάτω απο την εξουσία μου· **εξαρτώ**· ~ своёй дѣйствія гóлосу рассудка υποτάσσω τις ενέργειές μου στη φωνή του λογικού· ~ закону υποτάσσω στο νόμο· ~ своему влиянию κοτό-н. επηρεάζω κάποιον. **3** (γραμμα.) **εξαρτώ**· одному главному предложению могут быть подчинены несколько придаточных σε μια κύρια πρόταση μπορεί να υποταχτούν κάμποσες δευτερεύουσες. || ~ся υποτάσσομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

подчинять(ся) ρ.δ. βλ. **подчинить(ся)**.

подчистить ρ.σ.μ. **1** καθαρίζω συμπληρωματικά ή πιο πολύ. **2** καθαρίζω, ξύνω, σβήνω· ~ помарку σβήνω τη διόρθωση (στο κείμενο). **3** τρώγω όλο τελείως, κάνω γυαλί το πιάτο, παστρεύω το πιάτο. || ~ся καθαρίζομαι, καθαρίζω τα ενδύματά μου.

подчистка, -и θ. καθαρισμένο (σβησμένο) μέρος (σε κείμενο). || εκκαθάριση, ξεκαθάριση, πάστρεμα.

подчисту επίρ. (απλ.) τελείως, εντελώς, παστρικά, χωρίς ν' αφήσω τίποτε.

подчитать ρ.σ.μ. **1** διαβάζω λίγο, συμπληρωματικά. **2** διαβάζω φωναχτά (για διόρθωση στο κείμενο).

подчитка, -и θ. διάβασμα κειμένου φωναχτά (για έλεγχο).

подчитчик, -а α. αναγνώστης.

подчитывать ρ.δ. βλ. **подчитать**. || ~ся διαβάζομαι.

подчищать(ся) ρ.δ. βλ. **подчистить(ся)**.

подшаркивать ρ.δ. βλ. **подшаркнуть**.

подшаркнуть ρ.σ. σέρνω ελαφρά τα πόδια ή τα παπούτσια.

подшепнуть ρ.σ.μ. φιθυρίζω, λέγω κρυφά.

* **подшептывать** ρ.δ. βλ. **подшепнуть**.

подшерсток, -тка α. χνούδι μαλλιού ζώου.

подшефник, -а α. κηδεμονευόμενος, προστατευόμενος.

подшефный επ. κ. ουσ. βλ. **подшефник**.

подшибать ρ.δ. βλ. **подшибить**. || ~ся χτυπώ, χτυπιέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

подшибить, -бү, -бесь, παρλθ. χρ. **подшиб**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **подшибленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) **1** χτυπώ λίγο· **мальчик ~ил глаз** το παιδάκι χτύπησε λίγο στο μάτι. **2** χτυπώ απο κάτω. || τραυματίζω, πληγώνω, λαβώνω· ~ зайца τραυματίζω το λαγό.

подшивание, -я ουδ. βλ. **подшивать**.

подшивать ρ.δ. βλ. **подшить**. || ~ся υπορράπτομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

подшивка, -и θ. **1** υπορράμμα, υπένδυση. **2** ραμμένη δέσμη εφημερίδων ή εγγράφων. || κρασπέδωση. || φόδρα.

подшивной επ. του υπορράμματος, της υπέν-

δυσης· για υπένδυση.

подшивочный επ. για υπένδυση.

подшивник, -а α. τριβέας, ρουλεμάν· **роликовый** ή **шариковый** ~ τριβέας ένσφαιρος.

подшивниковый επ. του τριβέα, του ρουλεμάν.

подшить, **подошьё**, **подошьёшь**, προστκ. **подшеё** ρ.σ.μ. 1 υποράπτω, ράβω αποκάτω, υπενδύω· ~ **подкладку к пальто** ράβω φόδρα στο πανωφόρι. || ράβω απο την ανάποδη. || ράβω σόλα. 2 ράβω (αναδιπλώνοντας) τις άκρες. 3 καρφιστώνω, επισυνάπτω, πιάνω με τις καρφίτσες. 4 καρφώνω απο τα κάτω.

подкипер, -а α. υποπλοίαρχος εμπορικού σκάφους.

подкиперский επ. του υποπλοίαρχου.

подплённый, -а α. καπέλο κάτω απο το κράνος.

***подшофе** επ. άκλ. ως κατηγ. (παλ.) λίγο πιόμενος, σε ευθυμία, κεφάλος.

подшпиливать ρ.δ. βλ. **подшпиливать**. || -ся καρφιστώνομαι αποκάτω.

подшпиливать ρ.σ.μ. καρφιστώνω αποκάτω.

подштáнники, -ов πλθ. (απλ.) το σώβρακο.

подштóпать ρ.σ.μ. μπαλάνω λίγο ή στα γρήγορα.

подштóпывать ρ.δ. βλ. **подштóпать**. || -ся μπαλάνομαι λίγο ή στα γρήγορα.

подшукатýривать ρ.δ. βλ. **подшукатýривать**. || -ся σοβατίζομαι μερικώς.

подшукатýривать ρ.σ.μ. σοβατίζω μερικά μέρη· ιστώνω.

подштýрман, -а α. βοηθός τιμονιέρη.

подшутítь ρ.σ. (με dot.) κάνω αστεία σε κάποιον· εμπαιζώ, περιγελάω.

подшúчивать ρ.δ. βλ. **подшутítь**.

подщёлкивать ρ.δ. χτυπά, κροτώ με τα δάχτυλα.

подщёлкнýть κ. **подщёлкнуть** ρ.σ. βλ. βλ. **подщёлкивать**.

подщепáть ρ.σ.μ. σχίζω επιπρόσθετα ή ακόμα λίγο.

подщедáть ρ.δ.μ. βλ. **подщесть**. || -ся υποτρώγομαι, υποτρωγαλίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

подщезд, -а α. 1 άφιξη, φτάσιμο (με μεταφορικό μέσο). 2 αμαξόδρομος (που οδηγεί σε πρόσβαση)· ~ к мостý ο αμαξόδρομος που οδηγεί στη γέφυρα. 3 (ε)ξώστεγο, είσοδος.

подщездить ρ.σ.μ. συνηθίζω στην ιππασία, στη ζεύξη, στο σαμάρωμα.

подщездка, -и θ. συνηθιση στην ιππασία, ζεύξη, σαμάρωμα, σέλωμα.

подщездной επ. του αμαξόδρομου πρόσβασης· -ые пути αμαξόδρομοι πρόσβασεων.

подщездный επ. του εξώστεγου, της εισόδου· -ая дверь η πόρτα της εισόδου.

подщездчик, -а α. ο συνηθίζων τα άλογα σε

ιππασία, ζεύξη, σέλωση

подъезжать ρ.δ. βλ. **подъехать**.

подъём, -а α. 1 βλ. **подня́тие**. 2 άνοδος, αύξηση· ανάπτυξη· **промышленный** ~ βιομηχανική άνοδος· ~ **материального состояния народа** άνοδος της υλικής ευημερίας του λαού· ~ **производства товаров** αύξηση της παραγωγής εμπορευμάτων. 3 έξαρση, εξύψωση, μεταρσίωση, εμφύωση, ενθουσιασμός, οιστρηλασία. 4 ανήφορος· **крутой** ~ απότομος ανήφορος· **спуск** и ~ κατήφορος και ανήφορος. 5 ο ταρσός του ποδιού. || το ύψωμα του υποδήματος στον ταρσό. 6 εγερτήριο. 7 ανύψωση του νερού (της στάθμης), φουσκωριά· ~ **реки** φουσκωποταμιά. || **лёгок (лёгкий) на** ~ καλόβουλος, καταδεχτικός· **абаретос**· **петαχτός**· **тяжёл (тяжёлый) на** ~ βαρετός, ασήκωτος, αργοκίνητο **καράβι**· **деныги на** ~ τα οδοιπορικά (έξοδα).

подъёмистый επ. 1 φουσκωτός, αφράτος. 2 με ψηλό ταρσό.

подъёмка, -и θ. βλ. **подня́тие** (1 σημ.).

подъёмник, -а α. αναβατήρας· ανυψωτήρας ή ανελκυστήρας· γερανός, βαρούλκο, βίντσι.

подъёмный επ. ανυψωτικός, της άρσης, του σηκώματος, της χωρητικότητας· -ая **сила судна** η χωρητικότητα του σκάφους. || ανυψωνόμενος, δυνάμενος να ανυψωθεί. || ουσ. πλθ. -ие οδοιπορικά έξοδα· κίνητρα.

подъёмщик, -а α. εργάτης· ανυψωτής.

подъесаул, -а α. κοζάκος λοχαγός.

подъесть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρθ. χρ. **подъеденный**, βρ: -ден, -а, -о. 1 τρώγω, τρωγαλίζω, γρατσανίζω αποκάτω. 2 τρώγω ως το τέλος, όλο, παστρεύω. 3 βλ. **подкормítься**.

подъехать, -еду, -едешь ρ.σ. πλησιάζω, έρχομαι κοντά, φτάνω, προσεγγίζω (με μεταφορικό μέσο). || φτάνω, έρχομαι, αφικνούμαι· **επισκέπτομαι**. || μτφ. (απλ.) έρχομαι με σκοπό (κυρίως πονηρό).

подъёзок, -зка α. είδος κυπρίνου.

подъязычный επ. υπογλώσσιος.

подъярёмный επ. (γραμ. λόγος)· (κατ)αναγκαστικός, υποχρεωτικός.

подъя́тие, -я ουδ. (παλ.) βλ. **подня́тие**.

подъя́ть, **подымý**, **подымешь** ρ.σ. (απλ.) βλ. **подня́ть**. || -ся βλ. **подня́ться**.

подыгрáть ρ.σ. (με dot.) βοηθά, σεγκοντάρω (στο τραγούδι, χαρτοπαίγνιο κ.τ.τ.). || -ся βλ. **подыгрываться**.

подыгрывáть ρ.δ. βλ. **подыгрáть**. || -ся βοηθείμαι, σεγκοντάρομαι.

поды́збина, -и θ. υπόγειο ίζυμπος.

подыма́ние, -я ουδ. βλ. **подня́тие**.

подыма́ть, -аю, -аешь κ. (παλ.) **подъёмлю**, -ёмлешь ρ.δ. βλ. **подъя́ть**, **подня́ть**. || **εμφρ. подымáй выше!** βάλε (λογάριασε) παρα-

πάνω! || ~ся βλ. ПОДЪЯТЬСЯ, ПОДНЯТЬСЯ.

ПОДЫМЯТЬ ρ.σ. καπνίζω, βγάζω καπνό.

ПОДЪИМНЫЙ επ. (παλ.) κατά σπιτί· -ая ПОДАТЬ δόσιμο (φόρος) κατά σπιτί.

ПОДЫСКАНИЕ, -я ουδ. ερευνηση, αναζήτηση, φάξιμο.

ПОДЫСКАТЬ ρ.σ.μ., παθ.μτχ.παρλθ. χρ. ПОДЫСКАННЫЙ; ερευνώ, αναζητώ· φάχνω, γυρεύω να βρώ.

ПОДЫСКИВАНИЕ, -я ουδ. βλ. ПОДЫСКАНИЕ.

ПОДЫСКИВАТЬ ρ.δ. βλ. ПОДЫСКАТЬ. || ~ся ε-ρευνιέμαι, αναζητούμαι.

ПОДЪТОЖИВАТЬ ρ.δ. βλ. ПОДЪТОЖИТЬ. || ~ся ανακεφαλαιώνομαι, συνοφίζομαι.

ПОДЪТОЖИТЬ ρ.σ.μ. αθροίζω. || ανακεφαλαιώνω, συνοφίζω.

ПОДЫХАТЬ ρ.δ. βλ. ПОДОХНУТЬ.

ПОДЫХАТЬ ρ.σ. αναπνέω, ανασαίνω λίγο· -ЧИСТЫМ ВОЗДУХОМ αναπνέω λίγο καθαρό αέρα. || κοντανασαινώ, μου πιάνεται η αναπνοή.

ПОДЪЯЧЕСКИЙ επ. του υποδιάκονου· του υφισταμένου.

ПОДЪЯЧЕСТВО, -а ουδ. υποδιακονία. || (παλ.) οι μικροϋπάλληλοι.

ПОДЪЯЧНИЙ, -его α. (παλ.) υποδιάκονος, υφισταμένος. || μικροϋπάλληλος.

ПОЕГОЗИТЬ ρ.σ. (για λίγο χρόνο) βλ. ЕГОЗИТЬ.

ПОЕДАНИЕ, -я ουδ. φάγωμα, βρώση.

ПОЕДАТЬ ρ.σ.μ. 1 βλ. ПОЕСТЬ. 2 τρώγω. || ~ся τρώγομαι.

ПОЕДИНОК, -нка α. μονομαχία· ВЪЗВЯТЬ НА ~ καλώ σε μονομαχία. || μτφ. αγώνας, πάλη· -ДВУХ ОРАТОРОВ πάλη μεταξύ δυο ρητόρων.

ПОЕДОМ επ. ~ есть α) δαγκώνω, τσιμπώ ακατάπαυστα (για έντομα). β) μτφ. βασανίζω, παιδεύω, τρώγω.

ПОЕЖИВАТЬСЯ ρ.δ. βλ. ПОЕЖИТЬСЯ.

ПОЕЖИТЬСЯ ρ.σ. (λίγο) βλ. ЁЖИТЬСЯ.

ПОЕЗД, -а α., πλθ. ~ά σιδηρόδρομος, τρένο· αμαξοστοιχία, συρμός. || εκφρ. СВАДЕБНЫЙ ~ (παλ.) πομπή (ακολουθία) με τα προικιά της νύφης.

ПОЕЗДИТЬ ρ.σ. ταξιδεύω, πηγαίνω (με μεταφορικό μέσο).

ПОЕЗДКА, -и θ. ταξίδι, τουρνέ· εκδρομή· ВЕРНУТЬСЯ ИЗ ~И γυρίζω απο το ταξίδι· УВЕСЕЛИТЕЛЬНАЯ ~ ταξίδι αναφυχής· СОВЕРШИТЬ ~У κάνω ταξίδι, ταξιδεύω.

ПОЕЗДНОЙ επ. σιδηροδρομικός, του σιδηρόδρομου, του τρένου.

ПОЕЗЖАЙ(ТЕ) (προστκ. του μη χρησιμοποιούμενου ρ. поезжать). Χρησιμοποιείται σαν προστακτική ПОЕХАТЬ κ. ЁХАТЬ, βλ. ρ.

ПОЕЗЖАНИН, -а, πλθ. -және, -жан α., -ка, ~И θ. (παλ.) ο, η μεταφορέας των προικιών της

νύφης (στην τελετή του γάμου).

ПОЕЛІКУ σύνδ. (παλ.) επειδή, αφού· γιατί, διότι.

ПОЕЛОЗИТЬ ρ.σ. (απλ.) σέρνομαι, έρπω για λίγο.

ПОЁМ, ПОЙМА α. (διακλ.) βλ. ПОЙМА.

ПОЁМИСТЫЙ επ. (διακλ.) πλημμυρίζων (εκτάσεις).

ПОЁМНЫЙ επ. πλημμυριζόμενος.

ПОЁНИЕ, -я ουδ. πότιση, ~μα.

ПОЁРЗАТЬ ρ.σ. στριφογυρίζω λίγο.

ПОЕРОШИТЬ ρ.σ.μ. (λίγο) βλ. ЕРОШИТЬ.

ПОЕРШИТЬСЯ ρ.σ. (απλ.) θυμώνω, φουρκίζομαι, χολώνω· δυστροπώ.

ПОЕСТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ПОЕДЕННЫЙ, βρ. -ДЕН, -а, -ο. 1 τρώγω λίγο· НАДО ~ ЧТО-НИБУДЬ πρέπει να φάω κάτι. || τρώγω. 2 τρώγω ως το τέλος, όλο· КÓЧКА ВОЁ МЯСО ~ЛА η γάτα έφαγε όλο το κρέας. 3 κατατρώγω, περιτρώγω, γριτσανίζω.

ПОЕХАТЬ, -еду, -едешь ρ.σ. 1 πηγαίνω, φεύγω· ~ НА КУРÓРТ πηγαίνω στη λουτρόπολη· ~ НА ПΑΡΟΧÓД πηγαίνω ατμοπλοϊκά, με το πλοίο. ||κατευθύνομαι, κόβω, τραβώ· ПОВÓЗКА ~ЛА НАПРАВÓ то αμάξι έκοψε δεξιά. 2 μτφ. αρχίζω να φλυαρώ ενοχλητικά, πιάνω τη λίμα, αρχίζω την πάρλα· ВОТ БОЛТУН: КАК ~АЛ, НЕ ОСТАНО-ВИШЬ να φλύαρος: σαν αρχίσει την πάρλα δεν τον σταματάς.

ПОЕХИДНИЧАТЬ ρ.σ. ειρωνεύομαι δηκτικά για λίγο ή ελαφρά.

ПОЖАДНИЧАТЬ ρ.σ. (λίγο) βλ. ЖАДНИЧАТЬ.

ПОЖАЛЕТЬ ρ.σ. βλ. ЖАЛЕТЬ.

ПОЖАЛИТЬСЯ ρ.σ. (διακλ) βλ. ПОЖАЛОВАТЬСЯ.

ПОЖАЛОВАНИЕ, -я ουδ. βράβευση· αμοιβή, χάρισμα.

ПОЖАЛОВАТЬ ρ.σ. 1 βλ. ЖАЛОВАТЬ (1 σημ.). 2 μ., προστκ. ПОЖАЛУЙ(ТЕ)· (παλ.) δόσε, δόστε· ~ТЕ ДЕНЬГИ δόστε τα χρήματα. 3 (παλ.) έρχομαι, επισκέπτομαι· ПРОШУ ~ КО МНЕ НА ОБЕД σας παρακαλώ, ελάτε να γευματίσουμε μαζί. || προστκ. ~ЛУЙТЕ ωρίστε, περάστε· ελάτε. || ~ся βλ. ЖАЛОВАТЬСЯ.

ПОЖАЛУЙ παρνθ. λ: κ. μόριο. 1 παρνθ. λ. μπορεί, πιθανόν, δυνατόν, ίσως. 2 μόριο· (για αμφιβολία, αοριστία)· καλά, σύμφωνός· είθε, μακάρι· ПО МНЕ ~ ΕΓΩ συμφωνώ· ВЫ ЭТОГО ХОТИТЕ? ~ αυτό θέλετε; είθε, μακάρι (να γίνει).

ПОЖАЛУЙСТА μόριο (ευγενικής έκφρασης)· σας παρακαλώ, αν ευαρεστήστε, αν έχετε την καλοσύνη· ДАЙТЕ, ~, ВОДЫ δόστε μου, σας παρακαλώ, νερό· ВОЗЬМИТЕ, ~, ЕЩЁ КУСОЧЕК ПАР-ТЕ, σας παρακαλώ, ακόμα ένα κομματάκι· СΑ-ДЯЙТЕСЬ, ~ καθήστε, σας παρακαλώ. || (για ευγενικό τρόπο συγκατάθεσης, συμφωνίας)· ω-

ρίστε, με ευαρέστηση, παρακαλώ· **МОЖЕТ**, **ДАДИТЕ** МНЕ ВАШ **КАРАНДАШ**? - ~! μήπως, θα μου δώσετε το μολύβι σας; - ωρίστε! || **εμφρ.** **СКАЖИТЕ** ~ (παρθ. λ.) πείτε σας παρακαλώ (για θαυμασμό, αγανάκτηση).

ПОЖАР, -а α. πυρκαγιά, φωτιά· **ТУШИТЬ** ~ σβήνω την πυρκαγιά· ~ **ВОЙНН** φωτιά του πολέμου· ~ **РЕВОΛΥЦИИ** φωτιά της επανάστασης. || **εμφρ.** **КАК** НА ~ (**ДЕЖАТЬ**, **СПЕШИТЬ**) ταχύτατα, ολοταχώς (σα να πρόκειται για σβήσιμο της πυρκαγιάς)· **НЕ** НА ~ (απλ.) δεν υπάρχει λόγος να βιαστώ (δεν είναι πυρκαγιά για να βιαστώ).

ПОЖАРИТЬ ρ.σ. φήνω λίγο· ~ **НЕМНОГО** **МЯСО** φήνω λίγο το κρέας. || φήνω όλο ή πολύ· ~ **ВСЕ** **ПИРОЖКИ** τηγανίζω όλα τα πιροσκι. || ~**СЯ** φήνομαι λίγο.

ПОЖАРИЩЕ, ~а ουδ. καμένο μέρος· τόπος πυρκαγιάς. || τα αποκαΐδια. || μεγάλη πυρκαγιά.

ПОЖАРНИК, ~а α. πυροσβέστης.

ПОЖАРНИЙ επ. πυροσβεστικός· της πυρκαγιάς· ~**АЯ** **КОМАНДА** πυροσβεστικός λόχος· ~ **ШЛАНГ** ο πυροσβεστικός υδροσωλήνας (μάνικα)· ~ **НАСОС** πυροσβεστική αντλία· ~**ОЕ** **ДЕПО** πυροσβεστικός σταθμός· ~ **ДЫМ** ο καπνός της πυρκαγιάς. || ουσ. πυροσβέστης. || **εμφρ.** В ~**ОМ** **ПОРЯДКЕ** **ΒΕΒΙΑΣΜΕΝΑ**, **ΕΣΠΕΥΣΜΕΝΑ**· **НА** **ВСЯКИЙ** ~ **СЛУЧАЙ** για κάθε ενδεχόμενο, για ώρα ανάγκης, για καλό και για κακό.

ПОЖАТИЕ, ~я ουδ. σφίξιμο· ~ **РУКИ** σφίξιμο του χεριού.

ПОЖАТЬ¹, ~**ЖУ**, ~**ЖМЁШЬ** ρ.σ.μ. 1 σφίγγω· ~ **РУКУ** σφίγγω το χέρι (χαιρετίζοντας). 2 θλίβω, πιέζω, πατώ, ζουπίζω· ~ **ВИНОГРАД** πατώ τα σταφύλια. 3 θλίβω, πιέζω, πατώ (για ένα χρον. διάστημα). || **εμφρ.** ~ **ПЛЕЧАМИ** σηκώνω ή μαζεύω τους ώμους (σε ένδειξη άγνοιας, αμφιβολίας κ.τ.τ.). || ~**СЯ** (συμ)μαζεύομαι, συστέλλομαι.

ПОЖАТЬ², ~**ЖНУ**, ~**ЖНЁШЬ** ρ.σ.μ. 1 θερίζω· ~ **РОЖЬ** θερίζω τη βρίζα. 2 **ΜΤΦ.** δρέπω, απολαβαίνω, αποκομίζω· ~ **ПЛОДЫ** **СВОИХ** **ТРУДОВ** δρέπω τους καρπούς των κόπων μου· ~ **ЛАВРЫ** δρέπω δάφνες· ~ **СЛАВУ** δρέπω δόξα· **ЧТО** **ПОСЁЕШЬ**, **ТО** **И** ~**ЖНЁШЬ**. (παρμ.) ό,τι σπείρεις, θα θερίσεις, όπως στρώσεις, έτσι και θα κοιμηθείς.

ПОЖДАТЬ ρ.σ. περιμένω, αναμένω, καρτερώ (για ένα χρον. διάστημα). || **εμφρ.** **ЖДАТЬ**-- περιμένω πολύ χρόνο.

ПОЖЕ επιρ. αργότερα· μετά· **ПО** ~ παραύστερα, λίγο αργότερα.

ПОЖЕВАТЬ ρ.σ.μ. 1 **ΜΑΣΩ** για λίγο χρόνο. 2 (απλ.) τρώγω λίγο.

ПОЖЕВЫВАТЬ ρ.δ. **ΜΑΣΩ** πότε-πότε ή απο λίγο. **ПОЖЕЛАНИЕ**, ~я ουδ. ευχή· ~ **УСПЕХА** ευχή ε-

πιτυχίας· ~ **СЧАСТЬЯ** ευχή ευτυχίας· **ПРИМИТЕ** **МОЙ** **НАЙЛУЧШИЕ** ~я δεχτήτε τις καλύτερές μου ευχές.

ПОЖЕЛАТЬ ρ.σ. βλ. **ЖЕЛАТЬ**.

ПОЖЕЛТЕЛЫЙ επ. κίτρινος, ~νιασμένος.

ПОЖЕЛТЕТЬ ρ.σ. κίτρινίζω, γίνομαι κίτρινος· **ЛИСТЯ** ~**ЛИ** τα φύλλα κίτρινισαν.

ПОЖЕЛТИТЬ ρ.σ.μ., παθ. **ΜΤΧ.** παρλθ. χρ. **ПОЖЕЛЧЕННЫЙ**, βρ: ~**ЧЕН**, ~**ЧЕНА**, ~**ЧЕНО** κίτρινίζω, κάνω κάτι κίτρινο.

ПОЖЕМАНИТЬСЯ ρ.σ. (λίγο) βλ. **ЖЕМАНИТЬСЯ**.

ПОЖЕНИТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **ЖЕНИТЬ(СЯ)**.

ПОЖЕРТВОВАНІЕ, ~я ουδ. 1 **ΘΥΣΙΑ**· ~ **ЖИЗНЬЮ** **ΘΥΣΙΑ** ζωής. 2 δωρεά· εισφορά· **КРУПНОЕ** ~ μεγάλη δωρεά· **СБОР** ~**ИИ** συγκέντρωση εισφορών.

ПОЖЕРТВОВАТЬ ρ.σ. βλ. **ЖЕРТВОВАТЬ**.

ПОЖЕЧЬ ρ.σ.μ., παθ. **ΜΤΧ.** παρлθ. χρ. **ПОЖЕЧЕННЫЙ**, βρ: ~**ЖЧЕН**, ~**ЖЧЕНА**, ~**ЖЧЕНО**. 1 βλ. **ЖЕЧЬ**. 2 **ΚΑΙΩ** λίγο.

ПОЖИВА, ~**И** θ. κέρδος, όφελος.

ПОЖИВАТЬ ρ.δ. ζω, περνάω· έχω, είμαι· **КАК** ~**ЕТЕ?** πώς (τα) περνάτε; **КАКОВО** ~**ЕТЕ?** πώς είστε; πώς έχετε; || **εμφρ.** **ЖИТЬ**-- ζω, διαβιβάω.

ПОЖИВИТЬСЯ, ~**ВЛЮСЬ**, ~**ВШЬСЯ** ρ.σ. ζω, κερδίζω σε βάρος (άλλου)· ~ **ЗА** **СЧЁТ** **ДРУГОГО** ζω σε βάρος άλλου· **ЗДЕСЬ** **НЕЧЕМ** ~ **ΕΔΩ** δεν έχει ψωμί, **ΕΔΩ** υπάρχει φτώχεια· **ОН** ~**ЛСЯ** **ОТ** **ЭТОГО** **ДЕЛА** αυτός κέρδισε πολλά απ' αυτή την υπόθεση.

ПОЖИВШИЙ επ. απο **ΜΤΧ.** που έχει πικρή πείρα απο τη ζωή· πολυβασανισμένος· πολυπειρος.

ПОЖИГАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОЖЕЧЬ**. || ~**СЯ** βλ. **ЖЕЧЬ**-**СЯ**.

ПОЖИЗНЕННОСТЬ, ~**И** θ. ισοβιότητα· В ~ (παλ.) **ΕΦ** όρου ζωής, ισόβια.

ПОЖИЗНЕННЫЙ επ. ισόβιος· ~**ОЕ** **ЗАКЛЮЧЕНИЕ** ισόβια δεσμά.

ПОЖИЛОЕ, ~**О** ουδ. χρηματικός φόρος του αγρότη προς τον δουλοκτήτη, όταν έφευγε απ' αυτόν και πήγαινε σ' άλλον (15 - 17 αι.).

ПОЖИЛОЙ επ. ηλικιωμένος, μεσιάρης, μεσοκαιρίτης, μεσόκοπος, μεσήλικας· ~ **ΑΝΘΡΩΠΟΣ** μεσόκοπος κλπ. επ. ~ **ВՈՅՐԱՍՏ** **ΜΕՏΗ** ηλικία.

ПОЖИМАНИЕ, ~я ουδ. σφίξιμο· ~ **РУК** σφίξιμο των χεριών.

ПОЖИМАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОЖАТЬ**¹ (1 σημ.). || ~**СЯ** **ΜΑΖΕΥΟΜΑΙ**, **ΣΥΣΤΕΛΛΟΜΑΙ**· ~ **ОТ** **ΧΟΛΟДА** **ΜΑΖΕΥΟΜΑΙ** απο το κρύο.

ПОЖИНАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОЖАТЬ**² (2 σημ.). || **εμφρ.** ~ **ЛАВРЫ** **ΔΡΕΠΩ** **ΔΑΦΝΕΣ**.

ПОЖИРАНИЕ, ~я ουδ. (κυρξ. κ. **ΜΤΦ.**) καταβρόχθιση. || **ΜΤΦ.** **ΚΑΤΑΚΑΥΣΗ**, **ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ**.

ПОЖИРАТЕЛЬ, ~я α. καταναλωτής, φαγάς, καταπότης, καταχωνιαστής, καταβόθρα.

ПОЖИРАТЬ ρ.δ.μ. 1 **ΚΑΤΑΤΡΩΓΩ**, **ΚΑΤΑΒΙΒΡΩ-**

σκω· καταβροχθίζω. || μτφ. καταστρέφω, εξο-
λοθρεύω· саранча -άετ ποσέβν η ακρίδα κα-
ταστρέφει τα σπαρά· ογόνβ -άετ лесά η φω-
τια καταστρέφει τα δάση. || εκφρ. ~ κνήγι κα-
ταβροχθίζω βιβλία (διαβάζω αχόρταγα)· ~ гла-
зáми κοιτάζω αχόρταγα. || -ся καταβροχθίζο-
μαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ΠΟЖИТКИ, -ов πλθ. τα μικροπράγματα· до-
мáшние ~ τα σπιτικά (οικιακά) μικροπράγμα-
τα (είδη). || αποσκευές ταξιδιού.

ΠΟЖИТЬ, -живу́, -живёшь, παρλθ. χρ. ПОЖИЛ,
-лá, -ло, μτχ. παρлθ. χρ. ПОЖИВШИЙ ρ.σ. 1
ζω· ~ мне хочётся θέλω να ζήσω. || κατοικώ,
διαμένω· я ~ил два гóда на юге έζησα δυό
χρόνια στο νότο (νότιες περιοχές). || διαί-
τώμαι, σιτιζομαι· ~ на чужóй счёт ζω σε βά-
ρος άλλου· ~вём-увидим (αν) θα ζήσομε, θα
ιδούμε. 2 καλοζώ, καλόπερνώ, ευζώ, ευδαι-
μονώ.

ΠΟЖИВНИЙ επ. (γεωπ.) θερισμένος· μετά το
θήρισμα.

ΠΟЖИВО, -а ουδ. (διαлк.) βλ. жИВЬЕ (1
σημ.).

ΠΟЖНЯ, -и θ. (διαлк.). 1 λιβάδι. 2 βλ. ПО-
ЖИВО.

ΠΟЖОГ, -а α. 1 (παλ.) βλ. ПОДЖОГ. 2 (διαлк.)
καμένο μέρος δάσους.

ΠΟЖОЛКЛЫЙ επ. (παλ.) κιτρινισμένος, μα-
ραμένος.

ΠΟЖОЛКНУТЬ, -нет ρ.σ. (παλ.) κιτρινίζω,
μαραίνομαι.

ΠΟЖРАТЬ ρ.σ. 1 βλ. ПОЖИРАТЬ. 2 (απλ.) μα-
σώ (τρώγω).

ΠΟЖУЖАТЬ ρ.σ. βομβώ, βουτζω, ζουζουνίζω
(για λίγο χρόνο).

ΠΟЖУЙРОВАТЬ ρ.σ. (παλ.) απολαβαίνω (για
λίγο χρόνο).

ΠΟЖУРЯТЬ ρ.σ.μ. παρατηρώ, επικρίνω, επι-
τιμώ.

ΠΟЖУХЛЫЙ επ. ξεθωριασμένος, ξέθωρος, απο-
χρωματισμένος. || ξηρός, ξηραμένος, μαραμέ-
νος· -ая листвá μαραμένη φυλλωσιά.

ΠΟЖУХНУТЬ, -нет ρ.σ. βλ. жУХНУТЬ.

***Πόζα**, -и θ. 1 πόζα· σοβαροφάνεια. 2 επι-
τήδευση, προσποίηση. || εκφρ. встáть (стáть)
в ~у ή принáть ~у ποζάρω.

Πο-за πρόθ. με αιτ. κ. οργ. (διαлк.) πίσω
απο.

Ποзабáвить(ся) ρ.σ. βλ. забáвить(ся).

Ποзабírать ρ.σ.μ. βαθμιαία παίρνω (όλο,
πολύ, όλους, πολλούς).

Ποзабóтиться ρ.σ. βλ. забóтиться.

Ποзабrать ρ.σ.μ. παίρνω (όλο, πολύ, όλους,
πολλούς).

Ποзабнvать ρ.δ. βλ. позабýть.

Ποзабýть ρ.σ. ξεχνώ, λησμονώ τελείως. ||

-ся βλ. забýться.

Ποзаβídовать ρ.σ. βλ. завídовать.

Ποзаβтракáть ρ.σ. βλ. зáвтракáть.

Ποзаβчeрá επίρ. προχτές.

Ποзаβчeрáшний επ. προχτεσινός.

Ποзагорáть ρ.σ. βλ. загорáть, загорéть.

Ποзадí επίρ. κ. πρόθ. πίσω· он шёл ~ всех
αυτός πήγαινε πίσω απ' όλους (ουραγός)· он
сидёл ~ менá αυτός καθόταν πίσω μου. || στο
παρελθόν· все тpýдности и лиπéния остáлись
Ποзадí όλες οι δυσκολίες και στερήσεις α-
νήκουν στο παρελθόν.

Ποзадé επίρ. κ. πρόθ. (παλ.) βλ. позадí.

Ποзаймствовáть ρ.σ.μ. 1 βλ. займствовáть.

2 δανειζομαι χρήματα.

Ποзака́зный επ. παραγγελμένος, με παραγ-
γελία.

Ποзамáслить ρ.σ.μ. βλ. замáслить.

Ποзамёрзнуть ρ.σ. 1 πεθαίνω, χάνομαι, κα-
ταστρέφομαι απο το κρύο (μαζικά). 2 βλ. за-
мерзáть, замёрзнуть.

Ποзамéшкаться ρ.σ. (απλ.) βλ. замéшкать-
ся(με σημ. λίγο, κάπως).

Ποзамýться ρ.σ. (απλ.) βλ. замýться (εν
μέρει).

Ποзанeстí, -несёт ρ.σ.μ. βλ. занeстí (5
σημ.).

Ποзанимáться ρ.σ. βλ. занимáться (με σημ.
λίγο).

Ποзаня́ться ρ.σ. βλ. заня́ться (με σημ. λί-
γο).

Ποзапróшный επ. προπερασμένος, προπαρελ-
θών· ~ год προπέρυσι, πρόπερσι.

Ποзарастáть, -áет ρ.σ. βλ. зарастáть, за-
растí (με σημ. βαθμιαία).

Ποзарéз επίρ. (απλ.) άκρως, στο έπα-
κρο, πάρα πολύ, σε αφάνταστο βαθμό.

Ποзариться ρ.σ. (απλ.) θέλω, επιθυμώ φο-
βερά, αποθυμώ, λαχταρώ.

Ποзвáнивание, -я ουδ. κουδούνισμα.

Ποзвáнивать ρ.δ. βλ. звeнéть (κάποτε ή ε-
λαφρά).

Ποзвáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ПО-
званный, βρ: ~зван, ~á, -о φωνάζω, καλώ. ||
προσκαλώ.

Ποзвeнéть ρ.σ. βλ. звeнéть (λίγο).

Ποзволение, -я ουδ. 1 άδεια, έγκριση·
уехать без -я φεύγω χωρίς άδεια· просíть -я
ζητώ άδεια· дать ~ δίνω άδεια· επιτρέπω· по-
лучíть ~ παίρνω άδεια. || εκφρ. с ~я ска-
зáть (παρлθ. λ.) με την άδειά σας να πω, ε-
πιτρέψτε μου να πω.

Ποзволительный επ., βρ: ~лен, ~льна, -о
επιτρεπτός· δεκτός· это ~о αυτό είναι επι-
τρεπτό (επιτρέπεται).

Ποзвóлить, -лю, -лишь ρ.σ. 1 επιτρέπω, δι-

να άδεια· Я -ил емύ уехать του επέτρεφα να φύγει· НИКОМУ́ НЕ -лю δε θα επιτρέψω σε κανένα. 2 (1° κ.2° πρόσ. δεν έχει) δίνω τη δυνατότητα· ЗДОРОВЬЕ НЕ -ла мне приехать η υγεία δε μου επέτρεφε να έρθω. 3 προστι. ПОЗВОЛЬ(ТЕ) МНЕ (για αντίρρηση, διαφωνία κ.τ.τ.) επιτρέψτε μου. || εκφρ. - себе α) επιτρέπω στον εαυτό μου (για συμπεριφορά). β) είμαι σε θέση (να πράξω κάτι).

Позволять ρ.δ. βλ. **позволить**. || -ся επιτρέπομαι· емύ всё -ется делать σ' αυτόν όλα επιτρέπεται να τα κάνει.

Позвонить(ся) ρ.σ. βλ. **звонить(ся)**.

Позвонók¹ -нкá α. σπόνδυλος· Шейные -нкí αυχενικοί (τραχηλικοί) σπόνδυλοι.

Позвонók² -нкá α. (διάлк.) βλ. **бубенéц**.

Позвонóчник, -а α. σπονδυλική στήλη, ραχοκοκκαλιά.

Позвонóчный επ. σπονδυλικός, του σπόνδουλου. || σπονδυλωτός· -не живóтныε σπονδυλωτά ζώα. || ουσ. -не τα σπονδυλωτά (ζώα). || εκφρ. - столб η σπονδυλική στήλη.

Позвя́кивание, -я ουδ. βλ. **звя́канье**.

Позвя́кивать ρ.δ. βλ. **звя́кать** (κάποτε, ελαφρά).

Позднейший επ. τελευταίος, πρόσφατος· -ие достижения οι τελευταίες επιτεύξεις.

Позднеопелóсть, -и θ. η όψιμη ωρίμανση.

Позднеспелый επ. όψιμος κατά την ωρίμανση· -не сорта́ пшеницы όψιμες ποικιλίες σιταριού.

Поздний, -яя, -ее επ. 1 προχωρημένος, περασμένος· - час перασμένη ώρα· они́ засиделись до -ей но́чи αυτοί κάθισαν ως αργά τη νύχτα· -яя осень τέλος του φθινοπώρου. || τελευταίος· - эллинизм η τελευταία ελληνιστική περίοδος· - романтизм η τελευταία περίοδος του ρωμαντισμού. 2 καθυστερημένος, αργοπορημένος. || όψιμος· -ие цветы́ όψιμα άνθη. || απομακρυσμένος, μακρινός· -ие потóмки μακρινοί απόγονοι. || εκφρ. самое -ее το αργότερο.

Поздно 1 επίρ. αργά· - Вечером αργά το βράδυ· - ночью αργά τη νύχτα. 2 ως κατηγ. είναι αργά· уж - είναι πια αργά.

поздоровáться ρ.σ. βλ. **здоровáться**.

поздоровéть ρ.σ. γερεύω, δυναμώνω.

поздоровítься, -ится ρ.σ. απρόσ: не -ится кому́ άσχημα την έχει, κανά ξεμπερδέματα θα έχει, θα βρει το μπελιά του.

поздравítель, -я α., -ница, -и θ. επισκέπτης, -τρια (σε ονομαστική γιορτή, γενέθλια κ.τ.τ.).

поздравítельный επ. συγχαρητήριο· -ая телеграмма συγχαρητήριο ή ευχετήριο τηλεγράφημα.

поздрáвить, -влю, -вишь ρ.σ. συγχαίρω, δίνω συγχαρητήρια· εύχομαι χρόνια πολλά· ή άλλες ευχές; ~ с наградой συγχαίρω για· το βραβείο· ~ с днём рождения (εύχομαι) χρόνια πολλά για τα γενέθλια· ~ с праздником χρόνια πολλά για τη γιορτή.

поздравлéние, -я ουδ. έκφραση συγχαρητηρίων· ευχή. || συγχαρητήρια· **принимáть** -я δέχομαι συγχαρητήρια.

поздравля́ть ρ.δ. βλ. **поздрáвить**.

позевáть ρ.σ. 1 βλ. **зевáть** (μερικές φορές). 2 χαζεύω, χάσκω.

позевóта, -и θ. βλ. **зевóта**.

позёбывание, -я ουδ. βλ. **позевóта**.

позеленéлый επ. πρασινισμένος.

позеленéть ρ.σ. πρασινίζω, γίνομαι πράσινος ή πρασινωτός. || καλύπτομαι με πρασινάδα.

позём, -а α. (διάлк.) κόπρος (λίπασμα).

поземéльный επ. έγγειος, της γης· ~ налог έγγειος φόρος· -ая sóбственность έγγεια ιδιοκτησία.

позёмка, -и θ. κ. (διάлк.) **позёмок**, -мка α. ανεμοσυρμή, ανεμόσυρμα, ανεμοστρόβιλος· χιονοστρόβιλος· χιονοστιβάδα.

***позёр**, -а α. -ка, -и θ. που κρατάει πόζα.

позёрство, -а ουδ. πόζα, ποζάρισμα.

пóже επίρ. συγκρ. βαθμού του επιρ. **пóздно** αργότερα, παραύστερα.

***позිරóвать** ρ.δ. 1 ποζάρω. 2 επιτηδεύομαι για να κάνω εντύπωση.

***позитив**, -а α. αντίτυπο θετικό, εικόνα· η φωτογραφία.

***позитивизм**, -а α. θετικισμός, ποζιτιβισμός.

позитивист, -а α. θετικιστής, ποζιτιβιστής.

позитивистский επ. θετικιστικός, ποζιτιβιστικός.

позитивность, -и θ. βλ. **позитивизм**.

позитивный¹ επ. (φωτογρ.) θετικός· ~ отпечаток θετική φωτογραφία.

позитивный² επ. θετικός· -не нау́ки θετικές επιστήμες. || (γραμ. λόγος)· θετικός (αντίθετο του αρνητικός)· -ое суждéние θετική κρίση. || εκφρ. -ая философия βλ. **позитивизм**.

***позитрón**, -а α. ποζιτρόνιο.

***позитýра**, -и θ. βλ. **пóза**.

позицiónный επ. της θέσης· -ая война́ πόλεμος θέσεων· -ая оборóна άμυνα θέσεων.

***позиция**, -и θ. 1 θέση· ~ с которой видишь хорошо́ θέση απο την οποία βλέπεις καλά· ~ ног в танце η θέση των ποδιών στο χορό· ~ пальцев при игре в гитáре η θέση των δάχτυλων στο πέξιμο της κιθάρας. || η πόζα. 2 διάταξη· артиллерийская - η θέση του πυροβολικού· передовые -и (στрат.) οι πρώτες θέσεις, η πρώτη γραμμή. 3 άποψη· στάση· те-

орегитические -и θεωρητικές θέσεις· πολιτικά с -и силы πολιτική απο θέση ισχύος· какую -ю он взял? τι θέση πήρε αυτός;

позлатить, -лашу, -латишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **позлащенный**, βρ: -щен, -ченá, -чено ρ. σ. μ. 1 (παλ.) βλ. **позолотить**. 2 (γραμ. λόγος)· φωτίζω με χρυσαφί χρώμα.

позлащать ρ. δ. βλ. **позлатить**. || -ся επιχρυσώνομαι. || φωτίζομαι με χρυσαφί χρώμα.

позлить(ся) ρ. σ. (για λίγο χρόνο)· βλ. **злить(ся)**.

позлорáдствовать ρ. σ. βλ. **злорáдствовать**.
позлослóвить, -влю, -вишь ρ. σ. κακολογώ, κακογλωσσέω.

познаáсливание, -я ουδ. ελαφρά ψύξη, κρύωμα· ρίγος.

познаáсливать ρ. σ. βλ. **зносíть** (ελαφρά, ενίστε).

познавáемость, -и θ. η δυνατότητα της γνώσης· ~ **мира** η δυνατότητα της γνώσης του κόσμου.

познавáемый επ., βρ: -вáем, -а, -ο δυνάμενος να γνωστεί, επιστητός, γνώσιμος· **мир** - **вáем** ο κόσμος είναι επιστητός. || ουσ. ουδ. -οε το επιστητό.

познавáние, -я ουδ. βλ. **познáние**.

познавáтельный επ. γνωστικός, της γνώσης· -ая способнóсть ικανότητα γνώσης.

познавáть ρ. δ. βλ. **познáть**. || -ся γνωρίζομαι, φαίνομαι, δοκιμάζομαι· **друзья** -**йтся** в беде οι φίλοι φαίνονται στις δυσκολίες.

познакóмить(ся) ρ. σ. βλ. **знакóмить(ся)**.

познáние, -я ουδ. 1 γνώση· ~ **мира** η γνώση του κόσμου· ~ **закóнов природы** η γνώση των νόμων της φύσης· **теóрия** -я θεωρία της γνώσης (γνωσιολογία). 2 πλθ. -ия, -ий οι γνώσεις· -ия **истóрии** ιστορικές γνώσεις.

познáть ρ. σ. μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пóзнанный**, βρ. -нан, -а, -ο γνωρίζω, μαθαίνω, αντιλαμβάνομαι· εισδύω διανοητικά· ~ **сущность явлéний** γνωρίζω την ουσία των φαινομένων· ~ **закóны развития природы и óбщества** γνωρίζω τους νόμους εξέλιξης της φύσης και της κοινωνίας. || **δοκιμάζω**· ~ **дру́га в несча́стье** γνωρίζω το φίλο στη δυστυχία. || **υποφέρω**, **περνάω**, **τραβάω**, **δοκιμάζω**, **υφίσταμαι**.

позолóта, -ы θ. επιχρύσωμα, μαλαματοκάπνισμα.

позолóтить ρ. σ. μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **позолóченный**, βρ: -чен, -а, -ο. 1 επιχρυσώνω, μαλαματώνω, μαλαματοκαπνίζω. 2 χρυσώνω, χρυσιζώ, προσδίνω χρώμα χρυσαφένιο.

позолóтный επ. επιχρυσωτικός, για επιχρύσωση.

позслóтчик, -а α. επιχρυσωτής.

позолóчный επ. απο μτχ. επιχρυσωμένος· ~

портсигáр επιχρυσωμένη ταμπакέρα.

позонци́ровать ρ. σ. βλ. **зонци́ровать**.

позóρ, -а α. ντροπή, αίσχος, καταισχύνη· **κακόη** -! τι ντροπή! **уйти** с -ом φεύγω ντροπιασμένος· **покрéты** -ом **καταντροπιάζω**, **ρεζίλευ**· **покрывáть себя** -ом **καταντροπιάζομαι**. || **εμφρ.** **на** ~ για **ρεζίλεμα**.

позóрить ρ. δ. μ. ντροπιάζω, **ρεζίλευ**· ~ **дóброе и́мя** ντροπιάζω το καλό όνομα (φήμη)· **он** -**ил** **своегó отпá** αυτός ντρόπιασε τον πατέρα του. || -ся ντροπιάζομαι.

позóрище, -а ουδ. 1 (παλ.) θέαμα. 2 γεγονός (πράξη) αίσχρό. || **εμφρ.** **на** ~ για ντρόπιασμα, για **ρεζίλεμα**.

позóрно επ. κατά τρόπο ντροπιαστικό.

позóрный επ., βρ: -рен, -рна, -рно **αισχρός**, **επονείδιστος**· **ντροπιαστικός**· -οε **пóведение** **αισχρή διαγωγή**· ~ **пóступок** **αισχρή πράξη**· -οε **отóуплéние** ντροπιαστική υποχώρηση. || **εμφρ.** **пригвоздít** к **позóрному столóу** **στιγματίζω**, **στηλιτεύω**, **επιτιμώ δημόσια** (παλαιά τιμωρούσαν τον εγκληματία **δένοντάς** τον σε **στύλο** της **πλατείας**).

позубóскалить ρ. σ. (απλ.) **αστειεύομαι**, **αστειζομαι**, **χωρατεύω**.

***позумéнт**, -а α. **σειρήτι**, **γαλόνη** (επιχρυσωμένο ή επαργυρωμένο).

позумéнтный επ. του **σειρητιού**, του **γαλονιού** ή **απο** **σειρήτι**.

позýв, -а α. 1 **τάση**, **διάθεση**, **ροπή**· ~ **ко сну** **νυστάζω**· ~ **на рвóту** **τάση** για **εμετό**. 2 (παλ.) βλ. **призýв**.

позывáть, -áет ρ. δ. (απρόσ.) με **τραβά**, **έχω τάση**, **διάθεση** (για κάτι).

позывнóй επ. 1 **διακριτικός**· ~ **сигна́л** το **διακριτικό σημείο**. 2 **ουσ.** πλθ. -ые τα **διακριτικά** (радиостатθού, **σήφους**).

позýбнуть, -нет ρ. σ. **παγώνω**, **καταστρέφομαι** απο το **ψύχος**.

поигрáть ρ. σ. **παίζω λίγο**· ~ с **детьми** **παίζω λίγο** με τα **παιδιά**.

поигрывать ρ. δ. **παίζω** **пóте-пóте**.

поиздевáться ρ. σ. βλ. **издевáться** (λίγο).

поиздержáть ρ. σ. μ. **ξοδεύω**, **δαπανώ**, **καταναλώνω**. || -ся **καταξοδεύομαι**.

поизмывáться ρ. σ. βλ. **издевáться**.

поизносíться, -нóсится ρ. σ. βλ. **износíть-ся**.

поикáть ρ. σ. βλ. **икáть** (με σημ. **λίγο**).

поилец, -льца α., -лица, -ы θ. (απλ. κ. παλ.): ~ и **кормилец** ο **συντηρών** την **οικογένεια**, ο **φαμελίτης**.

поилка, -и θ. η **ποτίστρα** (δοχείο).

поимéнно επ. **ονομαστικά**· **внзвáть** ~ **φωνάζω** **ονομαστικά**.

поимéнный επ. **οναμαστικός**· ~ **списóк** **ονο-**

μαστικός κατάλογος.

ПОИМЕНОВАТЬ ρ.σ.μ. κατονομάζω· ~ **свидетелей** κατονομάζω τους μάρτυρες.

ПОИМЕТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) έχω· ~**ете** **совесть** έχετε λίγο συνείδηση. || **εκφρ.** ~ **в виду** α) σκέπτομαι, βάζω στο νου. β) έχω υπόψη.

ПОЙМКА, ~и θ. πιάσιμο, σύλληψη· ~ **воров** πιάσιμο των κλεφτών.

ПОИМУЩЕСТВЕННЫЙ επ. περιουσιακός· ~ **налог** περιουσιακός φόρος.

ПОИНТЕРЕСОВАТЬСЯ ρ.σ. ενδιαφέρομαι· Я ~**лся** **узнать**, что там произошло ενδιαφέρθηκα να μάθω τι έγινε εκεί.

ПОИНТРИГОВАТЬ ρ.σ.μ. βλ. **интриговать** (με σημ. λίγο χρον. διάστημα).

ПОЙСК, ~а α. 1 πλθ. ~и έρευνα, ψάξιμο· αναζήτηση· **беспользные** ~и άκαρπη αναζήτηση· **в ~ах счастья** σε αναζήτηση ευτυχίας. || (στρατ.) ανίχνευση. || ανερεύνηση, διερεύνηση· λεπτομερής έρευνα.

ПОИСКАТЬ ρ.σ.μ. ερευνώ, ψάχνω, αναζητώ καθώς και με σημ. λίγο χρόνο.

ПОИСКОВЫЙ επ. ερευνητικός, διερευνητικός· εξερευνητικός.

ПОИСПОРТИТЬ ρ.σ.μ. βλ. **испортить** με σημ. λίγο. || ~**ся** βλ. **испортиться** με σημ. λίγο.

ПОЙСТИНЕ επίρ. αληθινά, πραγματικά.

ПОИСТРАТИТЬ (ся) ρ.σ. βλ. **истрастить** (ся).

ПОЙТЬ, **пою**, **пойшь** ρ.σ.μ. ποτίζω, δίνω να πει· **на свадьде** ~**ли гостей** **вином** στο γάμο τους καλεσμένους τους πότισαν κρασί· ~ **скот** ποτίζω τα ζώα. || προσφέρω· ~ **чаем** προσφέρω τσάι. || βυζαίνω· ~ **телят** βυζαίνω τα μοσχάρια. || αρδεύω· **дождь** ~**ит землю** η βροχή ποτίζει τη γη. || **εκφρ.** ~- (и) **кормить** συντηρώ, διατρέφω.

ПОЙЛО, ~а ουδ. κτηνάλευρο, πιτυρόνερο ως τροφή των ζώων. || (απλ.) πιοτό αφδιαστικό.

ПОЙМА, ~и θ. μέρος πλημμυρισμένο.

ПОЙМАТЬ ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ПОЙМАННЫЙ**, βρ: ~**ман**, ~а, ~ο βλ. **ловить**.

ПОЙМЕННЫЙ επ. πλημμυρίζων· ~**не дуга** λιβάδια που πλημμυρίζουν.

* **ПОЙНТЕР**, ~а α. πόιντερ (ράτσα σκύλου).

ПОЙТИ ρ.σ. 1 βλ. **идти**. 2 στον παρλθ. χρ. **пошёл**, **пошла** (με τόνο προσταγής)· φύγε· ~ **от сюда** φύγε απ' εδώ, πήγαινε έξω. || εμπρός, τράβα, ξεκίνα. 3 αρχίζω, επιλαμβάνομαι καθώς και ως απρόσωπο. || **εκφρ.** он **пошёл в опца** αυτός έμοιασε τον πατέρα (στη μορφή).

ПОКА επίρ. κ. πρόθ. 1 για την ώρα, λίγο χρόνο, λιγη ώρα· προσωρινά, προς το παρόν· **побудь** ~ **здесь** μείνε εδώ προς το παρόν· Я ~ **подожду** για την ώρα θα περιμένω· **положи** это ~ **в карман** βάλε αυτό προσωρινά στη τσέ-

πη· ~ **всё** προς το παρόν αυτά, τίποτε άλλο. || στο μεταξύ· **вы** **посидите**, а я ~ **схожу** за **водой** εσείς καθήστε, στο μεταξύ. εγώ θα πάω για νερό. || τώρα, αυτή τη στιγμή· **через неделю** **вам** **отправлю** ещё **письмо**, ~ **пишу** **наскоро** σε μια βδομάδα θα σας στείλω κι άλλο γράμμα, τώρα σας γράφω βιαστικά. || μέχρι τώρα· **сведения** ~ **нет** ως τώρα πληροφορίες δεν έχουμε· ~ ещё **ждем** ως τώρα ακόμα περιμένουμε. 2 ενώ, όταν, τον καιρό που· ~ Я **собирался**, **поезд** **ушёл** όταν εγώ ετοιμαζόμουν, το τρένο έφυγε. || εφόσον, καθόσον, όσο· ~ Я **спал**, **шёл** **дождь** όσο εγώ κοιμόμουν, έβρεχε· **куй** **железо**, ~ **горячо** (παρμ.) δούλευε το σίδερο όσο είναι καυτό· ~ Я **здоров**, **буду** **работать** όσο είμαι γερός θα εργαζόμαι. || μέχρις (έως) ως ότου; ίσια με που, ώσπου· **сиди** **здесь**, ~ Я **приду** κάθησε εδώ, ώσπου να έρθω. || **εκφρ.** (ну) ~ (до **свидания**)! (λοιπόν) για την ώρα (χαίρετε)! ~ что **тώρα**, για την ώρα, προς το παρόν· Я, ~ что, **здоров** για την ώρα, είμαι υγιής.

ПОКАДИТЬ ρ.σ. βλ. **кадить** (με σημ. λίγο).

ПОКАЗ, ~а α. δείξιμο· εμφάνιση, φανέρωση. || παρουσίαση. || παράσταση, απεικόνιση. || προβολή· ~ **кинофильма** προβολή κινηματογραφικής ταινίας.

ПОКАЗАНИЕ, ~Я ουδ. 1 ένδειξη· τεκμήριο. 2 μαρτυρία, κατάθεση· ~Я***свидетелей** καταθέσεις των μαρτύρων. 3 (για όργανα μέτρησης) ένδειξη· δείκτης· ~ **термометра**, **барометра** ένδειξη του θερμομέτρου, του βαρομέτρου.

ПОКАЗАТЕЛЬ, ~Я α. 1 δείκτης· ~**ли культурного роста** δείχτες της ανόδου του πολιτισμού. 2 (μαθ.) ο εκθέτης.

ПОКАЗАТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: ~**лен**, ~**льна**, ~**о**. 1 (εν)δεικτικός· εκδηλος, ~λωτικός, εμφαντικός· это **весьма** ~**но** αυτό είναι αρκετά ενδεικτικό. 2 υποδειγματικός, παραδειγματικός. 3 επιδεικτικός· ~ **выход** επιδεικτική έξοδος.

ПОКАЗАТЬ, ~**кажу**, ~**кажешь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **показанный**, βρ: ~**зан**, ~а, ~ο ρ.σ. 1 δείχνω· он ~**ал** **свой** **паспорт** αυτός έδειξε την ταυτότητά του· ~ **рукой** δείχνω με το δάχτυλο· ~ **жи** **мне** **дорогу** έδειξε μου το δρόμο· ~ **учащимся** **химический** **опыт** δείχνω στους μαθητές το πείραμα της χημείας. || παρουσιάζω· ~ **пьесу** **афинянам** παρουσιάζω το θεατρικό έργο στους Αθηναίους. || προβάλλω· ~ **новый** **кинофильм** προβάλλω νέα κινηματογραφική ταινία. 2 παρασταίνω, απεικονίζω. 3 εξηγώ· διδάσκω, μαθαίνω· ~ **как** **пользоваться** **компасом** μαθαίνω τη χρήση της πυξίδας. 4 εμφανίζω, φανερώνω· ~ **храбрость**, **мужества**

δείχνω γενναιότητα, ανδρεία. || παίρνω· καταλαβαίνω· έρχομαι· ~ **лучший результат** в беге έρχομαι πρώτος στο τρέξιμο, παίρνω την πρώτη θέση στο τρέξιμο: || αναπτύσσω (ταχύτητα κ.τ.τ.). 5 αποδείχνω, καταδείχνω. 6 καταθέτω (ως μάρτυρας). || δείχνω (ως απειλή)· я тебе **покажу** θα σου δείξω εγώ. || **εμφρ.** ~ **вид** προσποιούμαι, κάνω πως, παρασταίνω, καμώνομαι· ~ нос куда ή где εμφανίζομαι για λίγο κάπου, ξεμυτίζω. ~ **пример** δείχνω το παράδειγμα· ~ **спину** γυρίζω τις πλάτες ή τα νύα (εκδηλώνω τη δυσαρέσκειά μου· αποστρέφομαι)· ~ **язык** ερεθίζω, εννευρίζω (βγάζοντας τη γλώσσα). || **-ся 1** βλ. **казаться**. 2 φαίνομαι, εμφανίζομαι· διακρίνομαι. || παρυσιάζομαι. 3 αρέσκομαι, μου αρέσει.

показной επ. 1 υποδειγματικός, παραδειγματικός. 2 εμφαντικός, για εμφάνιση, φαινομενικός· **-ая роскошь** φαινομενική πολυτέλεια.

показывание, **-я** ουδ. βλ. **показание**.

показывать ρ.δ. βλ. **показать**. || **εμφρ.** **глаз** ή **носу** не ~ δεν εμφανίζομαι. δεν ξεμυτίζω. || **-ся** βλ. **показаться**.

покалечить(ся) ρ.σ. βλ. **калечить(ся)**.

покалить ρ.σ.μ. βλ. **калить** (με σημ. λίγο χρόνο ή ελαφρά).

покалывание, **-я** ουδ. σουβλερός πόνος, σφαγιο.

покалывать ρ.δ.μ. κεντρίζω, κεντώ, νύσσω. || απρόσ. με σουβλά ο πόνος· **-ет в боку** πεινά σουβλερός πόνος στο πλευρό.

покалякать ρ.σ. (απλ.) βλ. **калякать**.

покамест επιρ. κ. σύνδ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **пока**.

покапать ρ.σ. ρίχνω (μερικές) σταγόνες. || πέφτω κατά σταγόνες (σταλαματιές).

покапризничать ρ.σ. βλ. **капризничать** (με σημ. λίγο).

покапывать ρ.δ. σταλαματιζώ, πέφτω κατά σταλαματιές· **дождь** **-вет** πέφτουν σταλαματιές βροχής.

покарабкаться ρ.σ. βλ. **карабкаться** με σημ. αρχίζω να.

покарать ρ.σ. βλ. **карать**.

покараулить ρ.σ. βλ. **караулить** (για ένα χρον. διάστημα).

покаркать ρ.σ. βλ. **каркать** (για λίγο).

покат, **-а** α. (απλ.) η πλαγιά.

покатать(ся) βλ. **катать(ся)**.

покатить ρ.σ., **покатенный**, βρ: **-чен**, **-а**, **-ο**. 1 κυλώ (κάτι στρογγυλό). 2 ξεκινώ, κατευθύνομαι γρήγορα (με μεταφ. μέσο). || **-ся 1** κατευθύνομαι· κινούμαι. || αρχίζω να κυλιέμαι. || τρέχω, πηγαίνω· φεύγω. || κατευθύνομαι ορμητικά (για πλήθος). || **μτφ.** (για ήχο) διαδίδομαι, εξαπλώνομαι. 2 (για δάκρυα, ι-

δρώτα) κυλώ, τρέχω, πηγαίνω. || **εμφρ.** ~ **с** **смеху** σπαρταρώ απο τα γέλια.

покатость, **-и** θ. 1 κλίση ομαλή, το ομαλό επικλινές. 2 ομαλή επικλινής επιφάνεια.

покатывать(ся) ρ.δ. βλ. **покатать(ся)**.

покатый επ. επικλινής· ομαλός· ~ **спуск** ομαλός κατήφορος.

покачать(ся) ρ.σ. βλ. **качать(ся)** με σημ. λίγο.

покачивание, **-я** ουδ. αιώρηση, κούνημα, λίκνιση· ταλάντευση.

покачивать(ся) ρ.δ. βλ. **качать(ся)** με σημ. λίγο, ενίοτε.

покачнуть(ся) ρ.σ. βλ. **качнуть(ся)** με σημ. ελαφρά.

покашливание, **-я** ουδ. βήξιμο ελαφρό.

покашливать ρ.δ. βλ. **кашлять** με σημ. ελαφρά, ενίοτε.

покашлять ρ.σ. βλ. **кашлять** με σημ. λίγο.

покаание, **-я** ουδ. μετάνοια, μεταμέλεια. || εξομολόγηση στον πνευματικό.

покаянный επ. μετανοητικός, της μετάνοιας, μεταμελημένος, μετανοιωμένος, **-νοημένος**.

покаяться ρ.σ. βλ. **каяться**.

поквартильный επ. τρίμηνος· ~ **отчет** τρίμηνος απολογισμός· ~ **план** τρίμηνο σχέδιο.

поквитаться ρ.σ. εξοφλώ το χρέος ολοκληρωτικά. || **μτφ.** ανταποδίδω, εκδικούμαι.

покейфовать ρ.σ. (παλ.) βλ. **кейфовать**.

***покер**, **-а** α. πόκερ (είδος χαρτοπαίγνιου).

покивать ρ.σ. βλ. **кивать** (με σημ. μερικές φορές).

покидать¹ ρ.σ. βλ. **побросать**.

покидать² ρ.δ. βλ. **покинуть**.

покинуть ρ.σ.μ. εγκαταλείπω, αφήνω, παρατώ· φεύγω· **он** **-ул** **своей** **жену** αυτός παράτησε τη γυναίκα του· ~ **город** αφήνω την πόλη· ~ **службу** φεύγω απο την υπηρεσία· **силы** **-ли** **меня** οι δυνάμεις με εγκατέλειψαν.

покипеть ρ.σ. βράζω λίγο.

покипятить ρ.σ.μ. βράζω (για λίγο). || **-ся 1** βράζω. 2 **μτφ.** βράζω απο το θυμό· **εξάπτομαι**, οργίζομαι.

покладая: **не** ~ **рук** ακατάπαυστα, ασταμάτητα (χωρίς ξεκούραση των χεριών).

покладистость, **-и** θ. ενδοτικότητα, υποχωρητικότητα· διαλλακτικότητα.

покладистый επ., βρ: **-дист**, **-а**, **-ο** ενδοτικός, υποχωρητικός, διαλλακτικός, βολικός.

поклажа, **-и** θ. φορτίο· αποσκευές, τα πράγματα.

покланяться ρ.σ. βλ. **кланяться** με σημ. λίγο χρόνο.

покласть ρ.σ.μ. (απλ.) τοποθετώ, βάζω με τη σειρά.

поклевать ρ.σ.μ., παθ. **μτφ.** παρλθ. χρ. **по-**

κλέβанный, βρ: ~ван, ~а, ~ο. 1 ραμφίζω όλο, όλα. 2 ραμφίζω λίγο ή για λίγο χρόνο...

ΠΟΚΛΈВКА, ~и θ. ράμφισμα, τσιμπημα.

ΠΟΚΛΈВывАТЬ ρ.δ. ραμφίζω λίγο ή ενίοτε.

ΠΟΚЛЭП, ~а α. συκοφαντία, διαβολή, αβανιά, ρετσινιά.

ΠΟКЛЕПАТЬ ρ.σ.μ. συκοφαντώ, διαβάλλω, κολώ ρετσινιά, αδικοβγάνω.

ΠΟКЛІКАТЬ ρ.σ. βλ. ПОЗВАТЬ.

ΠΟКЛОН, ~а α. υπόκλιση, (ως χαιρετισμός). **НІЗКІЙ** ~ βαθιά (εδαφιαία) υπόκλιση. **СДЭЛАТЬ ~ ПРИ ВСТРЭЧЕ** υποκλινόμαι κατά τη συνάντηση. **ПЕРЕДАЙТЕ ЕМУ МОЙ** ~ μεταδώστε του τους χαιρετισμούς μου. || **εμφρ.** ИДТИ (ЕХАТЬ κ.τ.τ.) НА ~ ή С ~ОМ α) υποκλινόμαι ταπεινά. β) καθικετεύω, έκλιπαρώ.

ΠΟΚЛОНЕНИЕ, ~я ουδ. προσκύνηση, λατρεία. ~ **ИДОЛАМ** ειδωλολατρεία. || στοργή.

ΠΟΚЛОНІТЬСЯ ρ.σ. βλ. КЛАНЯТЬСЯ.

ΠΟКЛОННИК, ~а α., ~ца, ~и θ. λάτρης, ~ισσα, θαυμαστής, θιασιώτης.

ΠΟΚЛОННИЦА επ. βλ. ПОКОРНИЦА.

ΠΟΚЛОНЯТЬСЯ ρ.δ. (με δοτ.) προσκυνώ, λατρεύω. ~ **ИДОЛАМ** λατρεύω τα είδωλα. || θαυμάζω. ~ **КРАСОТЭ** θαυμάζω την ωραιότητα.

ΠΟКЛЯНЧИТЬ ρ.σ. (απλ.) βλ. КЛЯНЧИТЬ με σημ. λίγο χρόνο.

ΠΟКЛЯСТЬСЯ ρ.σ. βλ. КЛЯСТЬСЯ.

ΠΟКНЯЖИТЬ ρ.σ. βλ. КНЯЖИТЬ με σημ. λίγο.

ΠΟΚОВЕРКАТЬ ρ.σ.μ. βλ. КОВЕРКАТЬ.

ΠΟΚÓВКА, ~и θ. 1 βλ. КÓВКА. 2 κάθε σφυρηλατημένο αντικείμενο.

ΠΟΚÓВочный επ. 1 της σφυρηλάτησης. 2 βλ. КÓВочный.

ΠΟКОВЫЛЯТЬ ρ.σ. βλ. КОВЫЛЯТЬ.

ΠΟКОВЫРивАТЬ ρ.δ. βλ. ПОКОВЫРЯТЬ.

ΠΟКОВЫРЯТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. КОВЫРЯТЬ(СЯ) με σημ. λίγο.

ΠΟΚÓИТЬ ρ.δ.μ. (παλ.) βλ. ДелЯТЬ.

ΠΟΚÓИТЬСЯ, ~кóиьсь, ~кóишьсь ρ.δ. 1 αναπαύομαι. ησυχάζω. || κείτομαι, είμαι κατάκοιτος. || κείμαι, είμαι θαμμένος. || διατηρούμαι, φυλάγομαι, βρίσκομαι. 2 (κυρξ. κ. μτφ. βασιζομαι, στηρίζομαι, εδράζομαι.

ΠΟΚÓИ, ~я α. 1 ησυχία, ηρεμία, γαλήνη· κάλμα. **Вся Прирóда в ~е** όλη η φύση ησυχάζει. **Душевный** ~ ψυχική ηρεμία. **ЖИТЬ в ~е** ζω ήσυχα. **ЖИТЬ на ~е** ζω στην ησυχία μου (χωρίς φροντίδες). **НарушАТЬ** ~ διαταράσσω την ησυχία. **ОСТАВЬТЕ МЕНЯ в ~е** αφήστε με ήσυχο. **ОТМУХ ~я нет** δε'βρίσκω ησυχία απο τις μύγες. **Большóму необходимó полнóй** ~ ο άρρωστος έχει ανάγκη απο απόλυτη ησυχία. 2 (παλ.) θάλαμος, δωμάτιο. || **εμφρ.** ВЭЧный ~ αιώνια ησυχία (για θάνατο). **ЖИТЬ (БЫТЬ) на ~е** (παλ.) δεν υπηρετώ, παρατήθηκα απο την υπηρεσία.

УДАЛІТЬСЯ (УЙТИ) на ~ αποσύρομαι απο την εργασία ή την υπηρεσία (λόγω γήρατος).

ΠΟΚÓИ, ~я α. 1 παλαιά ονομασία του γράμματος Π. 2 ως επίρ. ~ЕМ (παλ.) σχήματος Π (για οικοδομή κ.τ.τ.).

ΠΟΚÓИНИК, ~а α., ~ца, ~и θ. μακαρίτης, ~ισσα.

ΠΟΚÓИНИЦКАЯ, ~ой θ. νεκρικός θάλαμος νοσοκομείου.

ΠΟΚÓИНИЦКІЙ επ. νεκρικός, νεκροειδής. ~ **Вид у большóго** νεκρική όψη του άρρωστου.

ΠΟΚÓИНО 1 επίρ. ήσυχα κλπ. επ. 2 ως κατηγ. α) είναι ήσυχα. β) είναι κανονικά, βολικά, αναπαυτικά.

ΠΟΚÓИННІЙ επ., βρ: ~кóен, ~кóйна, ~кóино. 1 ήρεμος, ατάραχος, γαλήνιος, ~νεμένος. ~**Ое море** γαληνεμένη θάλασσα. 2 ήσυχος. ~ **ребёнок** ήσυχο παιδάκι. ~**ая жизнь** ήσυχη ζωή. 3 (παλ.) βολικός, άνετος, αναπαυτικός (για πράγματα). 4 πεθαμένος, μακαρίτης. ~ **отэц** ο μακαρίτης πατέρας. ~**ая мать** η μακαρίτισσα μητέρα. || ουσ. μακαρίτης. **ПочтИТЬ ПáмЯТЬ ПОКÓИНОГО** τιμώ τη μνήμη του μακαρίτη. || **εμφρ.** СúДЬТЕ ~и мείνετε ήσυχοι, μην ανησυχείτε.

ΠΟΚΟКЭТНИЧАТЬ ρ.σ. βλ. КОКЭТНИЧАТЬ με σημ. λίγο.

ΠΟΚΟЛáЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. КОЛОТІТЬ με σημ. λίγο.

ΠΟКóЛЕ κ. **ΠΟΚóЛЬ** σύνδ. (παλ.) όσο, εφόσον, ώπου, ίσαμε που.

ΠΟΚóЛЕбáТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. КОЛЕбáТЬ(СЯ).

ΠΟΚóЛЕНИЕ, ~я ουδ. γενεά, γενιά. **Нóвое ~** νέα γενιά. **Нынешнее** ~ η παρούσα γενιά. **бúдущее** ~ η μελλοντική γενιά. **подрастáющее** ~ η επερχόμενη γενιά. **трéтье ~** τρίτη γενιά. **цэлье** ~я ολόκληρες γενιές. || **εμφρ.** ИЗ ~я в ~а* απο γενιά σε γενιά. β) απο παράδοση, απο τους παλαιούς στους νέους.

ΠΟΚóЛесИТЬ ρ.σ. βλ. КОЛесИТЬ με σημ. λίγο.

ΠΟΚóЛЕТЬ ρ.σ. φοφώ.

ΠΟΚóЛотІТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. КОЛОТІТЬ(СЯ).

ΠΟΚóЛóТЬ(СЯ)¹ ρ.σ. βλ. КОЛóТЬ(СЯ)¹.

ΠΟΚóЛóТЬ(СЯ)² ρ.σ. βλ. КОЛóТЬ(СЯ)².

ΠΟΚóЛХáТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. КОЛХáТЬ(СЯ) με σημ. λίγο.

ΠΟΚóЛХИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. КОЛХáТЬ(СЯ) με σημ. ενίοτε, ελαφρά.

ΠΟΚóЛЬ βλ. ΠΟКóЛЕ.

ΠΟΚóМáНДОВАТЬ ρ.σ. βλ. КОМáНДОВАТЬ για λίγο.

ΠΟКóМКАТЬ ρ.σ.μ. βλ. КóМКАТЬ.

ΠΟΚóНчáТЬ, ~áет, ~áем, ~áете ρ.σ.μ. (απλ.) τελειώνω (για όλους, πολλούς).

ΠΟКóНЧИТЬ ρ.σ. 1 (παλ. κ. απλ.). (απο)-τελειώνω, (απο)περατώνω· ξεμπλέκω. 2 σταματώ, παύω, τελειώνω οριστικά. || σκότώνω,

φονεύω, τελειώνω, ξεμπλέκω, ξεκάνω. || **εμφρ.** ~ раз на всегда τελειώνω μια για πάντα ~ с собой ή с жизнью ~ жизнь самоубийством αυτοκτονών.

покопáть(ся) ρ.σ. βλ. копáть(ся) με σημ. λίγο χρόνο.

покопáть ρ.σ. βλ. копáть με σημ. λίγο χρόνο.

поко́р, ~а α. (παλ.) βλ. уко́р.

покорѣ́жить ρ.σ.μ. (απλ.) στραβώνω, στρεβλώνω· σκεβρώνω· παραμορφώνω. || -ся στραβώνω, σκεβρώνω· παραμορφώνομαι.

покорѣ́ние, ~я ουδ. κατάκτηση. || υποταγή· υποδούλωση. || δάμαση· τιθάσευση.

покорѣ́тель, ~я α., ~ница, ~ы θ. καταχτητής, ~ήτρια. || **εμφρ.** ~ница сердец καταχτητρια καρδιών.

покорѣ́ть, ~рѣ́, ~рѣ́шь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **покорѣ́нный,** βρ: ~рѣ́н, ~ренá, ~рено ρ.σ. μ. 1 καταχτώ· υποτάσσω, υποδουλώνω· ~ страна́ю υποτάσσω τη χώρα. || (κυρλε. κ. μτφ.) δαμάζω· ~ зверя́ δαμάζω το θηρίο· ~ силы́ приро́ды δαμάζω τις δυνάμεις (στοιχεία) της φύσεως. 2 μτφ. αιχμαλωτίζω, γοητεύω, θέλω, μαγεύω. || **εμφρ.** ~ сердце καταχτώ την καρδιά. || -ся καταχτιέμαι, υποτάσσομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

покорѣ́ть, ~рѣ́, ~рѣ́шь ρ.σ.μ. βλ. корѣ́ть με σημ. λίγο, ενίοτε.

покорѣ́ливость, ~и θ. βλ. (απλ.) **покорѣ́ность.** **покорѣ́ливый** επ., βρ: ~лив, ~а, ~о (απλ.) βλ. **покорѣ́ный.**

покорми́ть(ся) ρ.σ. βλ. корми́ть(ся).

покорне́йше επір. (παλ.) ταπεινά· ~ благодарѣ́ σας υπερευχαριστώ· ~ прошу́ вас таπεινά σας παρακαλώ.

покорно επір. υπάκουα, ταπεινά, ευπειθώς· πειθήνια· ~ благодарѣ́ (παλ.) σας υπερευχαριστώ.

покорно́сть, ~и θ. υπακοή, υποταγή, ευπειθεία· σεβασμός.

покорно́ый επ., βρ: ~рен, ~рна, ~рно υπάκουος, υποτακτικός, ευπειθής. || **εμφρ.** слугá ~ (παλ.) ταπεινός σας δούλος.

покоробѣ́ть ρ.σ. 1 σκεβρώνω, στραβώνω. 2 μτφ. προξενώ άσχημη εντύπωση ή αντιπάθεια. || -ся σκεβρώνω, στραβώνω.

покорпѣ́ь ρ.σ. (απλ.) κοπιάζω, μοχθώ (ένα χρονικό διάστημα).

покорство́вать ρ.δ. με δοτ. (παλ.) βλ. **покоря́ться.**

покорство́ваться ρ.σ. (παλ.) 1 επωφελοῦμαι· κερδίζω. 2 θέλω, επιθυμώ πολύ, επιζητώ να πάρω, να ιδιοποιηθώ.

покоря́ть(ся) ρ.δ.βλ. **покорѣ́ть(ся).**

поко́с, ~а α. 1 βλ. косо́ба. || ο θέρος, ε-

ποχή θερισμού· κόσισμα. 2 μέρος, έκταση για κόσισμα.

покосѣ́ть ρ.σ.μ. βλ. косѣ́ть.

покосѣ́ть ρ.σ.μ. στραβώνω, σκεβρώνω. || λοξοβλέπω, λοξοκοιτάζω.

поко́сник, ~а α. (διαλι.) κοσιστής.

поко́сный επ. κοσιστικός, του κοσίσματος.

поко́чевáти ρ.σ. βλ. **кочевáть** για ένα χρονικό διάστημα.

поко́чеврѣ́житься ρ.σ. (απλ.) πεισμώνω· πεισμάτωνω· καπριτσώνω.

покра́жа, ~и θ. 1 κλοπή, κλεψιά, κλέψιμο. 2 κλεμμένο πράγμα.

покра́пать ρ.σ. βλ. **кράпать** με σημ. για ένα χρον. διάστημα.

покра́пывать, ~ает ρ.σ. βλ. **кράпать** με σημ. ενίοτε, αραιά.

покра́сить ρ.σ.μ. 1 βλ. **красить.** 2 χρωματίζω, βάφω λίγο χρόνο.

покра́ска, ~и θ. βάψιμο, χρωμάτισμα.

покра́снение, ~я ουδ. κοκκίνισμα, ερυθρίση.

покра́снѣть ρ.σ. βλ. **краснѣть.**

покра́совáться ρ.σ. βλ. **красовáться** για ένα χρον. διάστημα.

покра́сочный επ. χρωματιστικός, για χρωμάτισμα.

покра́сть ρ.σ.μ. κλέβω (όλο, πολύ, όλους, πολλούς).

покрахма́лить ρ.σ.μ. βλ. **крахма́лить** καθώς και με σημ. μερικό χρόνο.

покре́питься ρ.σ. βλ. **кре́питься** μερικό χρόνο.

покре́пчать ρ.σ. δυνάμωνω, γίνομαι πιο ισχυρός· ветер ~άλ ο άνεμος δυνάμωσε.

* **покрестѣ́ть** ρ.σ.μ. 1 σταυρώνω, κάνω το σημείο του σταυρού σε κάποιον. 2 βαφτίζω. || **ся** 1 κάνω το σταυρό μου. 2 βαφτίζομαι.

покривѣ́ть ρ.σ. 1 βλ. **кривѣ́ть.** 2 (παλ.) διαστρεβλώνω σκόπιμα. || -ся βλ. **кривѣ́ться.**

покривля́ться ρ.σ. βλ. **кривля́ться.**

по́крик, ~а α. 1 κραυγή ζώου. 2 (απλ.) ξεφωνητό.

по́крикивание, ~я ουδ. κραυγή, ξεφωνητό.

по́крикивать ρ.δ. βλ. **крича́ть** ενίοτε. || φωνάζω, μαλώνω σαν διοικητής.

покрѣ́тѣковáть ρ.σ.μ. κριτικάρω καθώς και με σημ. για λίγο χρόνο.

покрича́ть ρ.σ. 1 βλ. **крича́ть** για ένα χρονικό διάστημα. 2 καλώ φωνάζοντας.

по́кров, ~а α. 1 κάλυμμα, στρώμα, επίθεμα, σκέπη· περίβλημα· ~ растѣтельности βλάστηση· χλωρίδα· **сне́жный** ~ στρώμα χιονιού· **волосяно́й** ~ τριχωτό κάλυμμα, το τρίχωμα **ко́жный** ~ δερμάτινο κάλυμμα· ~ **тумáна** στρώμα ομίχλης. 2 (παλ.) καλύπτρα, νυφικό πέπλο. ||

(παλ.) το (πάνινο) κάλυμμα του φέρετρου. || ~Н πλθ. ελαφρά γυναικεία ενδύματα κάλυψης. 3 (παλ.) προστασία, σκέπη. || εκφρ. ПОД ~ОМ ΤΕΜНОΤΉ, НОЧИ καλυπτόμενος από το σκοτάδι, τη νύχτα· НАΒРОСИТЬ ~ ρίχνω στάχτη στα μάτια (αποπλανώ). СНЯТЬ (СОРВАТЬ) ~ ξεσκεπάζω, αποκαλύπτω, φανερώνω, αφαιρώ το προσω- πείο· ~ НОЧИ ο πέπλος της νύχτας.

покровитель, ~Я α., ~НИЦА, ~Н θ. προστάτης, ~ида, υπερασπιστής, ~истриа· ~ ГОРОДА προστάτης της πόλης, ο πολιούχος· ~ МАЛОЛЕТНЕГО κηδεμόνας ανήλικου· ~ НАУК И ИСКУССТВ προστάτης των Γραμμάτων και των Τεχνών (Μαϊκήνας).

покровительственный επ. προστατευτικός, κηδεμονικός. || εκφρ. ~ЯЯ ОКΡΑΣКА (βιολ.) ο προστατευτικός χρωματισμός, μιμτισμός· ~ЯЯ СИСТЕМА βλ. ПРОТЕКЦИОНИЗМ.

покровительство, ~а ουδ. προστασία, υπεράσπιση (αδύνατου)· κηδεμονία (ανήλικου)· ОКАЗЫВАТЬ ~ προστατεύω· НАХОДИТЬ ~ βρίσκω προστασία· ПОД ~ОМ κάτω από την προστασία, υπό την αιγίδα, υπό την σκέπη· ~ СВОИМ РОДСТВЕННИКАМ βλ. НЕПОТИЗМ.

покровительствовать, ~СТВУЮ, ~СТВУЕШЬ ρ. σ. (με δοτ.) προστατεύω, υπερασπίζω, προκαλύπτω, προφυλάσσω.

покровный επ. καλυπτήριος, επικαλυπτικός, επενδυτικός· ~ЯЯ ТКАНЬ ύφασμα επένδυσης· ~ СЛОЙ στρώμα επικάλυψης.

покроить ρ.σ.μ. βλ. кроить.

пokrой, ~Я α. κόψιμο· ПАЛЬТО ΜΟΔНОГО ~Я πανωφόρι κοψίματος νέας μόδας. || εκφρ. НА ОДИН ~ ή ΟΔΝΟΓΟ ~Я ένα κόψιμο, μια κοψιά (πανομοιότητα, ταυτότητα)· ~Я ΚΑΚΟΓΟ τι χαρακτηριστήρα, τι ιδιοσυγκρασίας, τίνος τύπου.

покромка, ~И θ. (διακμ.) λωρίδα, ταινία υφάσματος.

покромсать ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. кромсать με σημ. όλο, πολύ ή για ένα χρόν. διάστημα.

пoκpoпiть ρ.σ.μ. βλ. oκpoпiть.

пoκpoшiть ρ.σ. βλ. κpoшiть με σημ. λίγο.

пoκpужить(ся) ρ.σ. βλ. κpужить(ся) με σημ. λίγο.

пoκpупнeть ρ.σ. βλ. κpупнeть με σημ. πιο πολύ.

пoκpутить(ся) ρ.σ. βλ. κpутить(ся) με σημ. λίγο.

пoκpучивание, ~Я ουδ. βλ. κpучeние.

пoκpучивать ρ.δ.μ. βλ. κpутить με σημ. ε- λαφρά, ενίοτε.

пoκpучи́ниться ρ.σ. βλ. κpучи́ниться με σημ. λίγο.

пoκpывало, ~а ουδ. 1 σκέπασμα, κουβέρτα. 2 μαντήλα. || κλινοσκεπασμα, στρωσίδι.

пoκpывание, ~Я ουδ. βλ. пoκpытие (1σημ.).

пoκpыва́ть(ся) ρ.δ. βλ. пoκpыть(ся).

пoκpывной επ. βλ. пoκpовный.

пoκpы́тие, ~Я ουδ. 1 επικάλυψη; σκέπασμα. 2 κάλυμμα, επίστρωμα· ДОРΟΓИ С ΤΒΕРДЫМ ~ЕМ δρόμοι με σκληρό επίστρωμα· асфальтное ~ α- σφαλτόστρωση.

пoκpытoсeмiянные, ~НХ κ. **пoκpытoсeмeнные**, ~НХ πλθ. (βοτ.) τα αγγειόσπερμα.

пoκpы́ть, ~кpою, ~кpоeшь ρ.σ.μ. 1 καλύπτω, σκεπάζω· επενδύω, ντύνω· επιστρώνω, επικα- λύπτω· ~ СТОЛ скАтертьЮ σκεπάζω το τραπέζι με το τραπεζομάντηλο· ~ ДoМ черепи́чей σκε- πάζω το σπίτι με κεραμίδια· ~ сундύк жeлe- зoМ ντύνω το σεντούκι με πάφιλα· ~ сoлoмoМ αχυροσκεπάζω· ~ Гoлoвy плАткoМ σκεπάζω το κεφάλι με το μαντήλι. 2 αλείφω· ~ кАртiнy лАкoМ βερνικιώνω τον πίνακα (εικόνα)· ~ крА- скoй σκεπάζω με χρώμα. || εμποδίζω την όρα- ση, όψη, τη θεά· тýчи ~ли нeбo σύννεφα σκέπασαν τον ουρανό· ~ мrак ~йл зeмлю σκοτάδι σκέπασε τη γη· ~ Гoлoс кoгo, чeгo καλύπτω (υπερβάλλω) τη φωνή άλλου. 3 αντισταθμίζω, ισοφαρίζω· ~ рАсхoды καλύπτω τα έξοδα· ~ дефи́цит καλύ- πτω το έλλειμμα. 4 κρύβω, αποκρύπτω, συγκα- λύπτω· ~ прeстýпникoв κρύβω τους εγκλημα- τίες· ~ сoбoщникoв κρύβω τους συνεργούς. 5 διανύω απόσταση. 6 (χαρτп.) σκεπάζω, χτυπώ, βαρῶ, νικῶ. 7 μαλώνω. 8 (για ζῶα) οχεύω, βα- τεύω. || εκφρ. ~ аΠлoдисмeнтАми καταχειρο- κротῶ· ~ пoзoрoм (прeзрeниeм, стýдoм) κατα- ντροπιάζω, ρεζιλεύω, εξευτελίζω· ~ слАвoй καλύπτω με δόξα· ~и́тo тАйнoй καλύπτεται με μυστήριο. || ~сЯ καλύπτομαι, σκεπάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. ~ oдeя́лoм σκεπάζομαι με το κάπλωμα· нeбo ~лoсь тýчАми o ουρανόс συν- νέφιασε· ~ мoрщинАми γεμίζω ρυτίδες· ~ пe- нoй σκεπάζομαι με αφρό· Гoлoс ~лoя шýмoм η φωνή σκεπάστηκε από το θόρυβο· дефи́цит ~eт- сЯ το έλλειμμα θα καλυφθεί.

пoκpы́шeчный επ. επικαλυπτικός, επικαλυ- πτήριος· επενδυτικός.

пoκpы́шка, ~И θ. 1 (απλ.) κάλυψη, σκέπα- σμα. 2 κάλυμα· καπάκι. || επένδυση, ντύσιμο. 3 αμβελόπα. || το εξωτερικό της ποδόσφαιρας.

пoκpы́кaть ρ.σ. βλ. кpы́кaть με σημ. λίγο.

пoκpы́кивание, ~Я ουδ. βλ. кpы́кaньe.

пoκpы́кивать ρ.σ. βλ. кpы́кaть ελαφρά, ενί- oτε.

пoκpы́кeть ρ.σ. кpы́кeть με σημ. λίγο.

пoκpы́кывание, ~Я ουδ. βλ. кpы́кeние.

пoκpы́кывaть ρ.δ. βλ. кpы́кeть με σημ. ε- λαφρά, ενίοτε.

пoкyвыpкaтьcя ρ.σ. βλ. кyвыpкaтьcя λίγο.

пoкyдa επίρ. κ. σύνδ. βλ. пoкá.

пoкyдáхтaть ρ.σ. βλ. кyдáхтaть λίγο.

покудова επίρ. κ. σύνδ. (απλ.) βλ. **пока́**.
покуковать, -куёт ρ.σ. βλ. **куковать** λίγο.
покумекать ρ.σ. (απλ.) σκέφτομαι· ты -ай как нам это лучше устроить еσύ σκέφου πως είναι καλύτερα να το φτιάξουμε.
покупаться ρ.σ. βλ. **кумиться**.
покупатель, -я α., -ница, -н θ. αγοραστής, πελάτης.
покупательный επ. αγοραστικός· -ая способность населения αγοραστική δυνατότητα του πληθυσμού.
покупательский επ. **покупательный**.
покупать¹ ρ.δ.μ. αγοράζω, φωνίζω. || -ся αγοράζομαι.
покупать² ρ.σ.μ. βλ. **выкупать**. || -ся λούζομαι, κάνω λίγο μπάνιο. || βλ. **выкупаться**.
покупка, -и θ. 1 αγορά, αγοράσμα, φώνισμα. 2 φώνι· дешёвая - φτηνό φώνι· пойти за -ами πηγαίνω να φωνίσω.
покупной επ. 1 αγοραστικός· -ая стоимость αγοραστική αξία. 2 αγορασμένος· -ие вещи αγορασμένα πράγματα.
покупщик, -а α., -ца, -н θ. (παλ.) βλ. **покупатель**.
покуражиться ρ.σ. βλ. **куражиться** με σημ. λίγο.
покуривать ρ.σ. καπνίζω τότε-τότε, λίγο.
покурить ρ.σ. καπνίζω (ένα χρον. διάστημα).
покуролесить ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **куролесить** ένα χρον. διάστημα.
покусать ρ.σ.μ. δαγκώνω σε πολλά μέρη ή πολλές φορές.
покуситься, -кушшь, -кусишься ρ.σ. αποπειρώμαι, κάνω απόπειρα· δοκιμάζω.
покусывать ρ.σ.μ. δαγκώνω κάποτε ή ελαφρά.
покутить ρ.σ. βλ. **кутить** ένα χρον. διάστημα.
покучивать ρ.δ. βλ. **покутить**.
покушать ρ.σ.μ. βλ. **поесть**.
покушаться ρ.δ. βλ. **покуситься**.
покушение, -я ουδ. απόπειρα· ~ на жизнь απόπειρα κατά της ζωής· ~ на убийство απόπειρα φόνου.
пол¹, -а (-у), προθт. ο -е, на -у, в -у, πλθ. -и α. πάτωμα, δάπεδο· **деревянный** ~ ξύλινο πάτωμα· **паркетный** ~ παρκέ πάτωμα· **земляной** ~ χωμάτινο πάτωμα.
пол², -а, πλθ. **полы**, -ов α. το φύλο· **мужской** ~ το ανδρικό φύλο· **женский** ~ το γυναικείο φύλο· **лица обоего** -а πρόσωπα των δύο φύλων· **сильный** ~ το ανδρικό φύλο· **слабый** ~ το αδύνατο φύλο (οι γυναίκες)· **нежный** ~ το τρυφερό φύλο (οι γυναίκες)· **прекрасный** ~ το ωραίο φύλλο (γυναικείο).
пол...¹ κ. **пол**... πρώτο συνθετικό των λέξεων με σημ. μισο..., ημι...

пол...² πρώτο συνθετικό λέξεων με σημ. ε-ξουσιοδοτημένος, πληρεξούσιος.
полá, -и, πλθ. **полы** θ. το μπροστινό φύλλο του σακκακιού ή πανωφοριού. || φύλλο υφάσματος κρεμασμένο. || **экспр. ИЗ-ПОД** -и κάτω από το σακκάκι, πανωφόρι (κρυφά)· (για πούλημα πραγμάτων)· **ИЗ** -и в -у από χέρι σε χέρι.
полавировать ρ.σ.βλ. **лавировать** με σημ. λίγο.
полагать ρ.δ. 1 (παλ.) καταβάλλω, διαθέτω, βάζω. 2 (παλ.) βλ. **класть** (6 σημ.). 3 υποθέτω, νομίζω, εικάζω, φαντάζομαι· мы -ли, что он уехал еμείς υποθέσαμε ότι αυτός έφυγε. || προϋποθέτω, σκοπεύω, προτίθεμαι.
полагаться¹ ρ.δ. βλ. **положиться**.
полагаться² -ается ρ.δ. καθιερώνομαι, προβλέπομαι· επιτρέπομαι· за вход -ается **плáта** η είσοδος είναι με πληρωμή· здесь **курить** не -ается εδώ δεν επιτρέπεται το κάπνισμα· как -ется όπως πρέπει· όπως συνηθίζεται· так -ается έτσι πρέπει, έτσι συνηθίζεται.
поладить ρ.σ. τα φτιάχνω, τα ταιριάζω, αποκτώ καλές σχέσεις· συμφωνώ· συμφιλιώνομαι· они не -ли между собой αυτοί δεν τα φτιάξαν μεταξύ τους.
полазать ρ.σ. βλ. **лазать**, **лезть** (λίγο).
полаивать ρ.δ. βλ. **лаять** με σημ. τότε-τότε ή αδύνατα.
полакать ρ.σ.μ. βλ. **лакать**.
полакомиться ρ.σ. βλ. **лакомить**(ся).
поламывать¹ ρ.σ.μ. βλ. **ломать** 1, 6 σημ.) ενίοτε.
поламывать² ρ.σ.μ. βλ. **ломить** (3 σημ.) κάποτε ή ελαφρά.
поласкать ρ.σ.μ. χαϊδεύω ένα χρον. διάστημα. || -ся χαϊδεύομαι ένα χρον. διάστημα.
поластитесь ρ.σ. βλ. **ластитесь** ένα χρον. διάστημα.
полати, -ей πλθ. 1 ξύλινο κρεβάτι, ξυλοκρεβάτο. 2 κλαδόστρωμα στο δέντρο για παρατήριο των κυνηγών.
полаять ρ.σ. γαυγίζω ένα χρον. διάστημα.
полаяться ρ.σ. (απλ.) μαλώνω, φωνάζω, βρίζω· καβγαδίζω.
полóа, -и θ. ποικιλία σιταριού.
полóедн θ. ως κατηγ. είναι λίγο το κακό.
полóенный επ. της πόλμπας ή απο πόλμπα (ποικιλίας σιταριού).
полóутнлка, -и θ. (παλ.) μισό μποκάλι υγρού (600 γραμμαρίων).
полóутнлки θ. μισό μποκάλι (για περιεχόμενο)· ~ **вóдки** μισό μποκάλι βότκα.
полгóда επίρ. μισό χρόνο· **череэ** - μετά από μισό χρόνο.
полгóлоса βλ. **вполгóлоса**.
полгóря ουδ. ως κατηγ. βλ. **полóедн**.

поддела ουδ. με σημ. κατηγ. είναι το μι-
σό· ещё и ~ ты не сделал ούτε τη μισή δου-
λειά δεν έκανες ακόμα.

полдень, **полудня** κ. **полдня** α. 1. μεσημέ-
ρι, μεσημβρία, γιόμα· после полудня μετά το
μεσημέρι, απομεσήμερα· в ~ το μεσημέρι, με-
σημεριάτικα. 2 (παλ.) ο νότος. || εκφρ. зά ~
μετά το μεσημέρι, απομεσήμερα.

полднёвний επ. μεσημερινός, μεσημεριάτικος,
μεσημβρινός. || (παλ.) νότιος.

полдник, ~а α. πρόδειπνο, δειλινό.

полдничать ρ.δ. δειλινιάζω, ~ίζω, τρώγω
το δειλινό.

подороги θ. μισός δρόμος· уже ~ проеха-
ли перάσαμε (διανύσαμε) πια το μισό δρόμο. ||
εκφρ. на ~ остановить(ся) κ.τ.τ. σταματώ στη
μέση του δρόμου (αφήνω μισοτελειωμένο το έρ-
γο).

подорожны θ. μισή δωδεκάδα (ντουζίνα).

поле, ~я, πλθ. ~я ουδ. 1. πεδιάδα άδεντρη,
ακάλυπτη. || χωράφι, αγρός· пахать ~ οργάνω
το χωράφι· удобрение ~λεί λιπανση των α-
γρών. 2 γήπεδο· футбольное ~ γήπεδο ποδο-
σφαίρου. || πεδίο ~ обстрела πεδίο βολής· ~
учений πεδίο ασκήσεων· ~ зрения πεδίο όρα-
σης ή οπτικό πεδίο· мінное ~ ναρκοπέδιο· ма-
гнитное ~ μαγνητικό πεδίο· широкое ~ дея-
тельности πλατύ πεδίο (σφαίρα) δράσης· мар-
сово ~ πεδίο του Άρεως· эллисейские ~я ηλι-
σια πεδία. || ο φόντος. 3 περιθώριο· тетрадь
с полями τετράδιο με περιθώριο· заметки на
~ях παρατηρήσεις στο περιθώριο. 4 πλθ. ~я
ο γύρος (μπορ) καπέλου. 5 κυνηγετική εποχή.
|| εκφρ. ~ боя, битвы, сражения, брани πεδίο
της μάχης· ~ смерти (παλ.) πεδίο της μάχης.

полезезить ρ.σ. καλοπιάνω, γαλιφιζώ λίγο.

полеваты, ~лю, ~люшь ρ.δ. (παλ.) κυνηγώ
(άγρια ζώα).

полевение, ~я ουδ. τράβηγμα, στροφή προς
τα αριστερά (για πολιτικές ιδέες).

полеветь ρ.σ. γίνομαι πιο αριστερός, τρα-
βώ, πηγαίνω πιο αριστερά (για πολιτικές ιδέ-
ες).

полевйца, ~н θ. άγρωστη (επιστ.), αγριάδα
(λκ.).

полевка, ~и θ. είδος μικρού αρουραίου.

полевод, ~а α. γεωπόνος.

полеводство, ~а ουδ. γεωπονία· γεωργία, α-
γροκαλλιέργεια.

полеводческий επ. αγροτοκαλλιεργητικός, α-
γροτικός.

полевой επ. αγροτικός· ~ая дорога αγροτι-
κός δρόμος. || (στрат.) πεδινός, της εκστρα-
τείας· ~ая пушка πεδινό πυροβόλο· ~ая ар-
тиллерия πεδινό πυροβολικό· ~ госпиталь ο-
ρεινό χειρουργείο· ~ая почта ταχυδρομείο εκ-

στρατείας· ~ая кухня μαγειρείο εκστρατει-
ας. 3 φυσικός· εξοχικός. 4 κυνηγετικός. 5
αγροτικός, αυτοφύης, άγριος· ~ая мята άγρια
μίνθη (επιστ.), αγριόδουσομος (λκ.)· полевая
мышь ο αρουραίος. || εκφρ. ~ шпат είδος ά-
στρίου (ορυκτό).

полегаеть, ~и θ. βλ. полегание.

полегание, ~я ουδ. κάμψη των στελεχών των
φυτών.

полегать, ~ает, ~аем, ~аете ρ.δ. βλ. по-
лечь (3 σημ.).

полеглый επ. λυγισμένος, γερμένος προς τη
γη (για στελέχη φυτών).

полегоньку επιρ. βαθμιαία, απο λίγο-λίγο,
σιγά-σιγά, αβίαστα. || ελαφρά, προσεχτικά.

полегчать ρ.σ. (απρόσ.) Ξαλαφρώνω, γίνο-
μαι καλύτερα· большому с утра ~ло ο άρρω-
στος απο το πρωί είναι καλύτερα.

полегало, ~ого ουδ. πληρωμή (για φύλαξη
αποσκευών πέρα απο τον καθορισμένο χρόνο).

полегать ρ.σ. Ξαπλώνω λίγο.

полегивать ρ.δ. περνώ τον καιρό μου Ξα-
πλώνοντας, το πιάνω Ξάπλα.

полезай(те) (απλ.) σκαφάλωσε, ~ώστε, έ-
μπα, ~άτε, χώσου, ~θήτε.

полезачитный επ. αγροτοπροστατευτικός, φυ-
τοπροστατευτικός· ~не лесосаждения προστα-
τευτικές δασικές ζώνες (απο τους ανέμους).

полезно επιρ. ωφέλιμο Ξλπ. επ.

полезность, ~и θ. ωφελιμότητα, χρησιμότη-
τα.

полезный επ., βρ: ~зен, ~зна, ~зно ωφέλι-
μος, χρήσιμος· επωφελής· καλός· это ~о для
здоровья αυτό είναι καλό για την υγεία· ~
человек ωφέλιμος άνθρωπος· соединять прият-
ные с ~ным συνδυάζω το τερπνό με το ωφέλι-
μο· коэффициент ~ого действия (τεχ.) συντε-
λεστής απόδοσης. || εκφρ. чем я могу быть
~зен? σε τι μπορώ να σας φανώ χρήσιμος;

полезть ρ.σ. βλ. лезть με σημ. αρχίζω.

полемизировать, ~рую, ~руешь ρ.δ. κάνω
πολεμική.

***полемика**, ~и θ. πολεμική (επικριση).

полемист, ~а, α., ~ка, ~и θ. πολέμιος, ε-
πικριτής.

полемический επ. πολέμιος, της πολεμικής,
επικριτικός· ~ая статья άρθρο πολεμικής.

полемичность, ~и θ. πολεμική, επικριση.

полемичный επ., βρ: ~чен, ~чна, ~чно βλ.
полемический.

полениваться ρ.σ. βλ. лениваться με σημ. λι-
γο, ενίοτε.

поленйца, ~н α. κ. θ. βλ. богатйрь.

поленница, ~н θ. Ξυλοθημωνιά, θημωνιά απο
κούτσουρα.

полено, ~а, πλθ. поленья, ~ев ουδ. κού-

τσουρο, χοντρό καυσόξυλο.

полѣнце, -а ουδ. κουτσουράκι.

полѣпетать ρ. σ. βλ. лепетать με σημ. λίγο.

полѣпѣть ρ. σ. βλ. лепить με σημ. λίγο.

полѣсник, -а α. (διαρκ.) κυνηγός.

полѣсовщик, -а α. (διαρκ.) δασοφύλακας.

полѣсье, -я ουδ. δασόφυτη ελώδης περιοχή.

полѣт, -а α. 1 πτήση, πέταγμα ~ самолѣта πτήση του αεροπλάνου. || εκτόξευση, εκσφεντόνιση ~ снаряда πτήση του βλήματος ~ уток обьют на ~ τις πάπιες τις πυροβολούν στο αέρα, στο φτερό, κατά την πτήση. 2 μτφ. απομάκρυνση, μακρινό (στα ύψη) πέταγμα ~ фантазии το πέταγμα της φαντασίας ~ мысли το πέταγμα της σκέψης. || **εμφρ.** птица высокого ή высшего -а άνθρωπος με μεγάλη επιρροή ή κύρος ~ с высотъ птичьего -а αφηηλού.

полѣтать ρ. σ. πετώ (για ένα χρον. διάστημα).

полѣтѣть ρ. σ. 1 πετώ ~ аист ~ ел ο πελαργός πέταξε ~ самолѣт ~ ел το αεροπλάνο πέταξε. || ρίχνομαι, πετάγομαι, εκσφεντονίζομαι ~ камень ~ ел в окно πέτρα πετάχτηκε στο παράθυρο. 2 πέφτω. || τρέχω ταχύτατα (σαν να πετώ). 3 μτφ. καταφάνω. || διαδίδομαι ~ вестъ ~ ла по всей странѣ η είδηση πέταξε σ' όλη τη χώρα. 4 περνώ, διαβαίνω, φεύγω ~ дни ~ ли обьстро οι μέρες πέρασαν γρήγορα.

полѣтный επ. της πτήσης ~ день μέρα πτήσης.

полѣчѣть(ся) ρ. σ. βλ. лечѣть(ся) με σημ. λίγο ή για ένα χρον. διάστημα.

полѣчь, -лѣжет, -лѣжем, -лѣжете, -лѣгут, парлθ. χρ. полѣг, -легла, -лѣ, мтχ. парлθ. полѣгший ρ. σ. 1 ξαπλώνω (για όλους, πολλούς). 2 φονεύομαι, σκοτώνομαι, πέφτω (στο πεδίο της μάχης). 3 κάμπτομαι, λυγίζω, γέρνω, κλίνω ~ πέφτω (για φυτά).

полѣшко, -а ουδ. κουτσουράκι.

полѣзание, -я ουδ. έρψη, σύρσιμο.

полѣзать ρ. δ. 1 βλ. ползѣть με τη διαφορά ότι η κίνηση επαναλαμβάνεται, εκτελείτε σε διάφορο χρόνο ή προς διάφορες κατευθύνσεις. 2 μτφ. ταπεινώνομαι, εξευτελίζομαι ~ перед сильными έρπω μπροστά στους ισχυρούς. || **εμφρ.** ~ в ногѣх у когѣ α) πέφτω, σέρνομαι στα πόδια κάποιου. β) έρπω μπροστά στους ισχυρούς.

ползком επір. έρποντας, σερνώμενος με την κοιλιά ~ μπουσουλιστά.

ползѣть, ползѣу, ползѣшь, парлθ. χρ. полз, -ла, -лѣ ρ. δ. 1 έρπω, ερπύζω, σέρνομαι με την κοιλιά ~ червь ползѣт по землѣ το σκουλήκι σέρνεται στη γη ~ ввѣрх ανέρπω ~ во-круг περιέρπω. 2 μτφ. αργοκινούμαι, βραδυνούμαι. || μεταδινόμαι αργά (για ήχους). ||

έρω, χύνομαι αργά. 3 αναρριχίεμαι, σκαρφά- λωνω ~ περιελίσσομαι. 4 ελίσσομαι, βαίνω οφιοειδώς (για δρόμο κ.τ.τ.). 5 (για χρόνο) ~ περνώ, διαβαίνω αργά. 6 ξεφλουδίζομαι, απο- λεπίζομαι, βγαίνω, πέφτω. || πέφτω, ξεκόβο- μαι βαθμιαία ~ κατολισθαίνω ~ берег ~ зѣт η όχθη (ακτή) ξεκόβεται απο λίγο-λίγο. 7 ξε- φτιζομαι. 8 χύνομαι απο το φούσκωμα ~ тесто ~ зѣт из квѣшни το ζυμάρι χύνεται απο το δο- χειο. || (για βρέφη) μπουσουλώ, ~ίζω.

ползѣн, -а α., -ѣя, -и θ. 1 μπουσουλιάρι- κο (παιδάκι). 2 εξάρτημα ολίσθησης.

ползунковъный επ. ερπυστικός, που έχει ερ- πύστρια.

ползунѣк, -нѣка α. 1 βλ. ползѣн. 2 ένδυμα για μπουσουλιάρικο παιδάκι. 3 εξάρτημα ολί- σθησης.

ползѣучий επ. 1 έρπων. 2 αναρριχητικός (για φυτά). 3 που χαμηλώνει προς τη γη, σερνώμε- νος. || κινούμενος κατά όγκους, κατά μάζες (για πάγους).

***полиандрия**, -и θ. (γραμ. λόγος) πολυανδρία (δικαίωμα της γυναίκας να έχει ταυτόχρονα πολλούς νόμιμους άντρες).

***полиартрит**, -а α. πολυαρθρίτιδα (νόσος).

полив, -а α. βλ. поливка.

полива, -и θ. βλ. глазѣрь (1 σημ.).

поливаніе, -я ουδ. βλ. поливка.

поливать(ся) ρ. δ. βλ. полѣть(ся).

поливенный επ. εφυαλωμένος.

поливка, -и θ. 1 πότισμα, άρδευση. 2 κα- τάβρεγμα ~ улицъ κατάβρεγμα των δρόμων.

поливноѣ επ. ποτιστικός, άρδευτικός ~ се- зѣн εποχή άρδευσης. || ποτιστικός, που έχει ανάγκη ποτίσματος ~ ая пшеница ποτιστικό σι- τάρι ~ де земледѣлие ποτιστική καλλιέργεια. * || για πότισμα ~ ая бѣчка βαρέλι για πότισμα.

поливный επ. βλ. поливенный.

поливочный επ. κατάβρεχτικός, της κατάβρε- ξης ~ ая машина ο κατάβρεχτήρας.

полигамический επ. πολυγαμικός.

***полигамия**, -и θ. πολυγαμία.

полигамный επ. πολυγαμικός.

***полигиния**, -и θ. (γραμ. λόγος) πολυγυνία.

***полиглѣт**, -а α. πολύγλωσσος, γλωσσομαθής.

***полигѣн**, -а α. πολύγωνο (πεδίο βολής κυρί- ως πυροβολικού).

полигѣнный επ. πολυγωνικός, του πολύγωνου.

полиграфѣист, -а α. χειριστής πολύγραφο.

полиграфѣический επ. πολυγραφικός, της πο- λυγραφίας.

***полиграфия**, -и θ. πολυγραφία (όλα τα τε- χνικά μέσα εκτύπωσης).

полизѣть ρ. σ. μ. βλ. лизѣть με σημ. λίγο.

***поликлиника**, -и θ. πολυκλινική.

поликовать ρ. σ. βλ. ликовать με σημ. λίγο.

***полимеризация**, -и θ. (χημ.) πολυμερισμός.
 ***полимерия**, -и θ. πολυμέρεια.
полимерный επ. πολυμερικός.
 ***полимеры**, -ов πλθ. (χημ.) τα πολυμερα.
 ***полуметаллический** επ. (για ορυκτό) που περιέχει πολλά είδη μετάλλων.
 ***полиморфизм**, -а α. (βιολ., χημ.) πολυμορφισμός.
полиморфический επ. πολυμορφικός, πολυμορφος.
полиморфный επ. βλ. **полиморфический**.
 ***полиневрит**, -а α. πολυνευρίτιδα (νόσος).
полинезиец, -зийца, -а. -зийца, -и θ. Πολυνησίος, -α.
полинезийский επ. πολυνησιακός, της Πολυνησίας.
 ***полином**, -а α. (μαθ.) βλ. **многочлен**.
полиный επ. ξεθωριασμένος, ξεθωρος, ξεβαμμένος, αποχρωματισμένος, εξιτηλος.
полинять, -яет ρ.σ. ξεθωριάζω, ξεβαφω, αποχρωματίζομαι.
 ***полиомелит**, -а α. πολιομυελίτιδα (νόσος).
 ***полиэцфалит**, -а α. πολιοεγκεφαλίτιδα (νόσος).
 ***полип**, -а α. 1 πολύποδας (διβράγχιο κεφαλόποδο). 2 πολύποδας (καλοήθης όγκος).
полипный επ. του πολύποδα.
 ***полиритмия**, -и θ. (μουσ.) πολυρυθμία.
полировальный επ. βλ. **полировочный**.
полирование, -я ουδ. βλ. **полировка**.
полированный επ. απο μτχ. 1 γυαλιστερός, -σμένος, λείος. 2 μτφ. εξευγενισμένος, πολιτισμένος, εξελιγμένος.
полировать, -рую, -решь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **полированный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. λειαινω, γυαλίζω. || **ся** λειαινομαι.
полировка, -и θ. λειανση, γυάλισμα.
полировочный επ. λειαντικός.
полировщик, -а α., -ца, -и θ. λειαντής.
 ***полис**, -а α. έγγραφο, συμβόλαιο ασφάλισης (ζωής, περιουσίας κ.τ.τ.).
 ***полисемия**, -и θ. η ύπαρξη πολλών σημασιών σε μιá λέξη.
полисинтетический επ. πολυσυνθετικός· -ие языки πολυσυνθετικές γλώσσες.
 ***полисмен**, -а α. αστυφύλακας, πολισμάνος.
 ***полиспаст**, -а α. το πολόσπαστο.
полистать ρ.σ.μ. ξεφυλλίζω λίγο.
полистный επ. ο κατά φύλλο (λογαριασμός).
политбюро ουδ. άκλ. το πολιτικό γραφείο.
 ***политеизм**, -а α. πολυθεϊσμός, πολυθεϊα.
политеист, -а α. πολυθεϊστής.
политеистический επ. πολυθεϊστικός.
политехнизация, -и θ. πολυτεχνισμός, πολυτεχνική μόρφωση.
политехнизировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.

μ. εισάγω την πολυτεχνική μόρφωση. || **-ся** αποκτώ πολυτεχνισμό.
 ***политехнизм**, -а α. πολυτεχνισμός, πολυτεχνική εκπαίδευση (στα εκπαιδ. ιδρύματα).
политехник, -а α. φοιτητής πολυτεχνείου.
политехникум, -а α. μέση πολυτεχνική σχολή.
политехнический επ. πολυτεχνικός· -институт πολυτεχνικό ινστιτούτο, πολυτεχνείο· -ое образование πολυτεχνική μόρφωση.
политзаключенный, -ого α. πολιτικός δεσμώντης (φυλακισμένος).
политзанятия, -ий πλθ. πολιτικές μελέτες ή πολιτικά μαθήματα.
политик, -а α. 1 ο πολιτικός· **дальновидный** - οξυδερκής πολιτικός· **разумный** - σώφρωνας πολιτικός· **большой** - μεγάλος πολιτικός. 2 βλ. **политзаключенный**.
 ***политика**, -и θ. 1 η πολιτική· **мирная** - ειρηνόφιλη πολιτική· **агрессивная** - επιθετική πολιτική· **внутренняя и внешняя** - εσωτερική και εξωτερική πολιτική· **текущая** - η τωρινή (τρέχουσα) πολιτική· **он не интересуется** -οί αυτός δεν ενδιαφέρεται για τα πολιτικά. 2 τρόπος συμπεριφοράς, ενέργειας, χειρισμού κ.τ.τ. 3 επαναστατική δουλειά, συμμετοχή στο επαναστατικό κίνημα.
политикан, -а α. (περιφρ.) πολιτικάντης. || άνθρωπος ικανός, καπάτσος.
политиканство, -а ουδ. πολικαντισμός, μακιαβελισμός.
политиканствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. ενεργώ σαν πολιτικάντης, είμαι πολιτικάντης.
 ***политицаж**, -а α. 1 (παλ.) εικόνα σε βιβλίου, ξύλο κ.τ.τ. 2 καλούπι τυπωτικό, φόρμα.
политический επ. πολιτικός· -режим πολιτικό καθεστώς· -строй, -ая система πολιτικό σύστημα· -деятель πολιτικός παράγοντας· -ая борьба πολιτικός αγώνας, πολιτική διαμάχη· -ие события πολιτικά γεγονότα· -ие партии πολιτικά κόμματα· -преступник πολιτικός εγκληματίας· -ие права πολιτικά δικαιώματα· -ая экономика πολιτική οικονομία (επιστήμη).
политичность, -и θ. πολιτική (τρόπος ενέργειας, χειρισμού κ.τ.τ.).
политичный επ. πολιτικός, λεπτού τρόπου· -ое обращение συμπεριφορά με λεπτό τρόπο, με τακτ.
политкаторжанин, -а, πλθ. -және, -жан α. -ка, -и θ. πολιτικός κατάδικος.
политкружок, -жкá α. όμιλος πολιτικός.
политпросвет, -а α. πολιτική διαφώτιση.
политрабóта, -и θ. πολιτικοδιαφωτιστική δουλειά.
политрабóтник, -а α. πολιτικός διαφωτιστής.

политрук, -а α. πολιτικός επίτροπος (στρωματωτικού τμήματος)· ~ роты πολιτικός επίτροπος λόχου.

политсостав, -а α. το σώμα των πολιτικών επιτρόπων στο στρατό.

***политтура**, -и θ. βερνίκι.

политучѣба, -и θ. πολιτική σπουδή ή μελέτη.

поли́ть ρ.σ. 1 μ. επιχύνω, χύνω επάνω. || ποτίζω· ~ деревья ποτίζω τα δέντρα. 2 αρχίζω να βρέχω· ~ил дождь άρχισε να βρέχει· внешне набежали тучи и ~ло ξαφνικά μαζεύτηκαν σύννεφα και άρχισε να βρέχει. || ~ся περιβρέχομαι. || реώ, трéχω.

политэконом, -а α. ειδικός στην πολιτική οικονομία.

политэкономия, -и θ. πολιτική οικονομία.

политэмигрант, -а α. πολιτικός πρόσφυγας.

полифонический επ. (μουσ.) πολυφωνικός.

***полифония**, -и θ. (μουσ.) πολυφωνία.

полифонный επ. βλ. полифонический.

полихроматический επ. βλ. полихромный.

***полихромия**, -и θ. πολυχρωμία.

полихромный επ. πολύχρωμος.

полицеймейстер βλ. полицмейстер.

полицеймейстерский επ. βλ. полицмейстерский.

полицейский επ. 1 αστυνομικός· ~ надзор αστυνομική παρακολούθηση· ~ое управление αστυνομική διεύθυνση· ~ террор αστυνομική τρομοκρατία· ~ие методы αστυνομικές μέθοδοι· ~ участок αστυνομικό τμήμα.

***полиция**, -и θ. 1 αστυνομία (κρατική υπηρεσία). || το αστυνομικό κατάστημα. 2 οι αστυνομικοί.

полицейстер, -а α. διοικητής αστυνομίας.

полицейский επ. αστυνομικός, του αστυνομού· ~ мундир η στολή του αστυνομού.

полічне, ~ого ουδ: с ~ым επ' αυτοφώρω· поймать с ~ым πιάνω επ' αυτοφώρω.

***полишинель**, -я α. μίμος, γελωτοποιός, φαουλής. || **εμφρ.** секрет -я κοινό μυστικό.

***полиэдр**, -а α. (μαθ.) το πολύεδρο.

полк, -а, прот. ο -е, в -у α. 1 το σύνταγμα· пехотный ~ σύνταγμα πεζικού· кавалерийский ~ σύνταγμα ιππικού· командир -а διοικητής συντάγματος. || πλθ. полкі, -ов (υψηλό ύψος) ο στρατός, το στρατεύμα. 2 μτφ. πλήθος, πληθώρα. || **εμφρ.** нашего -у прибыло; в нашем -у прибыло γινήκαμε πολλοί, μας ήρθαν κι άλλοι πολλοί, πληθύναμε.

полка!, ~и θ. το ράφι· верхняя ~ το πάνω ράφι· нижняя ~ το κάτω ράφι. || ράφι των αποσκευών στα βαγόνια.

полка?, ~и θ. βοτάνισμα, ξερίζωμα· ~ сорняков ξερίζωμα των ζιζανιών.

полка, ~и θ. το μισό επιθωρακίου ενδύμα-

ματος.

полковник, -а α. 1 συνταγματάρχης. 2 (παλ.) διοικητής συντάγματος.

полковница, ~и θ. συνταγματάρχισσα (σύζυγος του συνταγματάρχη).

полковничий επ. συνταγματάρχικος, του συνταγματάρχη· ~ мундир η στολή του συνταγματάρχη.

полковничий, ~ья, ~ье επ. βλ. полковничий; ~чи погоны οι επωμίδες του συνταγματάρχη.

полководец, -дца α. στρατηλάτης· Александр Македонский - крупнейший ~ древнего мира ο Αλέξανδρος ο Μακεδόνας είναι ο πιο μεγάλος στρατηλάτης της αρχαιότητας.

полководческий επ. του στρατηλάτη, ιδιάζων σε στρατηλάτη.

полковой επ. του συντάγματος· ~ое знамя η σημαία του συντάγματος. || **εμφρ.** -а дама (παλ.) η σύζυγος του αξιωματικού συντάγματος.

***поллция**, ~и θ. η ρεύση (των αντρών στον ύπνο).

полнеть ρ.δ. χοντραίνω, γεμίζω, κρεατώνομαι.

полнить, ~нит ρ.δ.μ. (παλ.) πληρώ, γεμίζω. || ~ся πληρούμαι, γεμίζω.

полнить, ~нит ρ.δ.μ. παρουσιάζω, φέρνω ή κάνω να φαίνεται πιο γεμάτος· это платье еѣ ~нит αυτό το φόρεμα τη φέρνει πιο γεμάτη.

полно ως κατηγ. φτάνει, αρκετά, είναι αρκετό· паше, стаμάτα, κόφτο. || τι λες! τι λέτε! || **εμφρ.** да и ~ пѣра για пѣра· και τίποτε περισσότερο ή παραπάνω.

полно επίρ. πλήρως, γεμάτα, κάργα.

***полновѣсность**, ~и θ. το κανονικό βάρος.

полновѣсный επ., βρ: ~сен, ~сна, ~сно κανονικού βάρους· γνήσιος· -ая монѣта γνήσιονόμισμα. || μεγάλος, βαρύς· ~не дрѣвна βαριά κούτσουρα. || μτφ. δυνατός, ισχυρός, γερός· -ая пощѣчина γερός μπάτσος. || σημαντικός, σοβαρός· ~не доводи σοβαρά επιχειρήματα. || μτφ. πραγματικός· πλήρης· ~ое счастье πλήρης ευτυχία· ευδαιμονία.

полновластие, ~я ουδ. πλήρης (απόλυτη) εξουσία.

полновластный επ., βρ: ~тен, ~тна, ~тно; απόλυτος εξουσιαστής· κυρίαρχος, άρχοντας.

полноводный επ. γεμάτος νερό (για λίμνη, ποτάμι).

полноводье, ~я ουδ. υψηλή στάθμη νερού, πλημμυρίδα, μπασιά, φουσκωνεριά.

полногласие, ~я ουδ. ύπαρξη όλων των φωνήεντων στη λέξη· συγκρίνετε: город - град, молодой - младой κλπ.

полногласный επ. που έχει όλα τα φωνήεντα.

ΠΟΛΝΟΓΡΥΔΝΗ επ. στηθάτος, στηθωτός.
ΠΟΛΝΟΖΥΧΝΟ επίρ. με όλη την ηχηρότητα.
ΠΟΛΝΟΖΥΧΝΟСТЬ, -и θ. πλήρης ηχηρότητα.
ΠΟΛΝΟΖΥΧΝΗ επ., βρ: -чен, -чна, -чно; ηχηρός, πλήρους ηχηρότητας.
ΠΟΛΝΟΚΡΩΒΙΕ, -я ουδ. πλήρης ύπαρξη αίματος στα αγγεία.
ΠΟΛΝΟΚΡΩΒНОСТЬ, -и θ. βλ. ΠΟΛΝΟΚΡΩΒΙΕ.
ΠΟΛΝΟΚΡΩΒНΗ επ., βρ: -вен, -вна, -вно αιματόης, πλήρης αίματος. || κατάγερος, πλήρης υγείας. || μτφ. πλήρης, γεμάτος (εντυπώσεις, γεγονότα κ.τ.τ.).
ΠΟΛΝΟΔΥΝΗ, -я ουδ. η πανσέληνος.
ΠΟΛΝΟΜΕΤΡΑЖНΗ επ.: - фильм κινηματογραφική ταινία κανονικού μήκους.
ΠΟΛΝΟΜΟΧΗ, -я ουδ. πληρεξουσιότητα· неограниченные -я απεριόριστη πληρεξουσιότητα, εντολή εν λευκώ.
ΠΟΛΝΟΜΟΧНΗ επ., βρ: -чен, -чна, -о εξουσιοδοτημένος πλήρως· - представитель εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος.
ΠΟΛΝΟΠΡΑΒΙΕ, -я ουδ. πλήρη δικαιώματα.
ΠΟΛΝΟΠΡΑВНОСТЬ, -и θ. βλ. ΠΟΛΝΟΠΡΑΒΙΕ.
ΠΟΛΝΟΠΡΑВНΗ επ., βρ: -вен, -вна, -о που έχει πλήρη δικαιώματα· - гражданин πολίτης με πλήρη δικαιώματα.
ΠΟΛΝΟСТЬ επίρ. πλήρως, εντελώς, τελείως, ολότελα, ολωσδιόλου, ολοκληρωτικά. || εκφρ. целиком и - παντελώς, πλήρως και ακεραίως.
ΠΟΛΝΟΤΑ, -и θ. 1 πληρότητα· γέμισμα· до -и не доливай - μην το παραγεμίσεις. 2 το πλήρες· εντέλεια· αρτιότητα. 3 κορεσμός. 4 χόντραιμα, πάχυνση, πάχος· γέρεμα· - рук χόντραιμα των χεριών· нездоровая - αρρωστιάριμα πάχη. || εκφρ. от -и души, сердца μ' όλη μου την ψυχή (ολόψυχα), μ' όλη μου την καρδιά.
ΠΟΛНОТЕ με σημ. κατηγ. βλ. ΠΟΛНО (προκειμένου για πολλούς).
ΠΟΛНОТΕЛНΗ επ. γεμάτος, γιοματόσωμος, ευτραφής, μέστωμένος, κορμάτος, σωματωμένος.
ΠΟΛНОЦЕННОСТЬ, -и θ. έννομη αξία χρυσού ή αργύρου· γνησιότητα· - монеты η γνησιότητα του νομίσματος.
ΠΟΛНОЦЕННΗ επ., βρ: -ценен, -ценна, -о. 1 γνήσιος· -ая монета γνήσιο νόμισμα. 2 άρτιος, τέλειος, ακέραιος, ολοκληρωμένος· -ое произведение άρτιο έργο· - продукт προϊόν πρώτης τάξης.
ΠΟΛНОЧНΗ, **ΠΟΛУНОЧНΗ** επ. 1 μεσονύχτιος. 2 (παλ.) βόρειος, βορινός.
ΠΟΛНОЧЬ, **ΠΟΛНОЧИ** κ. **ΠΟЛУНОЧИ** κ. (παλ.) **ΠΟЛУНОЧЬ**, -и θ. 1 μεσονύχτιο, τα μεσάνυχτα. 2 (παλ.) ο βοριάς. || εκφρ. за - μετά τα μεσάνυχτα.
ΠΟΛНОШНΗ επ. (παλ.) βλ. ΠΟΛНОЧНΗ.

ΠΟΛНΗ επ., βρ: ΠΟΛОН κ. (παλ.)· ΠΟΛН, ΠΟΛНА, ΠΟΛНО. 1 (κυρλε. κ. μτφ.) πλήρης, γεμάτος, μεστός· - стакан воды γεμάτο ποτήρι νερό· - стакан, - водой ποτήρι, γεμάτο με νερό· все улицы -и народом όλοι οι δρόμοι είναι γεμάτοι λαό· - карман денеги ή деньгами γεμάτη τσέπη χρήματα· глаза, -не слез μάτια γεμάτα δάκρυα· взгляд, - неависти ματιά γεμάτη μίσος· он - мечтаний αυτός είναι όλος όνειρα· человек - надежд άνθρωπος όλο ελπίδες· -ая победа ολοκληρωτική νίκη· -ое разоружение πλήρης αφοπλισμός· развить -ую скоростъ αναπτύσσω όλη την ταχύτητα. 2 συνεπαρμένος, κυριευμένος, κατειλημμένος. 3 απεριόριστος, απόλυτος· -ая власть πλήρης εξουσία· -ая свобода πλήρης ελευθερία. 4 ολόκληρος· - рабочий день ολόκληρη εργατική μέρα· - метр ολόκληρο μέτρο· ему -не орок лет αυτός έχει γεμάτα τα σαράντα (χρόνια)· -ое собрание Пушкина τα άπαντα του Πούσκιν. || αρκετά μεγάλος, πολύς· были уже -не сўмерки είχε σουρουπώσει πια για τα καλά. || όλος, ολικός· пять -им гóлосом τραγουδώ με όλη τη δύναμη της φωνής· -ое затмение луны ολική έκλειψη της σελήνης. 5 χοντρός, γεμάτος, μεστός· παχύς· -ая женщина γεμάτη γυναίκα. || εκφρ. -ая вода το υψηλότερο σημείο της στάθμης της θάλασσας· - генерал αντιστράτηγος· - адмирал ναύαρχος· -не прилагательные πλήρη επίθετα (σε αντίθεση με τα βραχεία)· -ая чаша σπιτι πλούσιο, με όλα τα καλά (αγαθά)· -им гóлосом (сказать, заявить κ.τ.τ.) ανοιχτά, βροντόφωνα (λέγω, δηλώνω)· **ΠΟΛНМ-ΠΟΛΟМ** υπερπλήρης, κατάκορος, καταγεμάτος.
*ΠΟΛΟ ουδ.άκλ. πόλο (αθλοπαιδιά)· **Водное** *υδατόσφαιρα, ουώτερπολ.
ΠΟΛОВА, -и θ. βλ. **МЯКИНА**.
ΠΟЛОВИК, -а α. είδος χοντροειδούς και στενόμακρου τάπητα για διαδρόμους.
ΠΟЛОВИНА, -и θ. 1 το μισό, το ήμισυ· -остояния η μισή περιουσία· первая - игръ το πρώτο ημίχρονο του παιγνιδιού. 2 η μέση, το μέσο· дошли до -и догóги φτάσαμε ως τα μισά του δρόμου. 3 βλ. **ΠΟЛОВИНКА**. 4 (παλ.) ξεχωριστό διαμέρισμα σπιτιού. || εκφρ. моя - το έτερό μου ήμισυ (ο, - σύζυγός μου).
ΠΟЛОВИНКА, -и θ. 1 το μισαδάκι. 2 το ένα από τα δυό· правая - леви το δεξιό θυρόφυλλο· - окна το παραευρόφυλλο.
ΠΟЛОВИННΗ επ. μισός· -ая доля το μισό μερίδιο· -ая цена η μισή τιμή.
ΠΟЛОВИНЧАТОСТЬ, -и θ. επαμφοτερισμός, το μεσοβέζικο· - решения μεσοβέζικη απόφαση.
ΠΟЛОВИНЧАТНΗ επ., βρ: -чат, -а, -о. 1 διμερής, αποτελούμενος από δυο μέρη. 2 νόθος·

μεσοβέζικος· -οε решение μεσοβέζικη λύση ή απόφαση.

ΠΟΛΟΒΪΝΣΙΚ, -α α. κάτοχος του μισού (περιουσίας κ.τ.τ.).

ΠΟΛΟΒΪΤΪ ρ.σ.μ. βλ. ЛОВΪΤΪ με σημ. λίγο.

ΠΟΛΟΒΪЦΑ, -η θ. το πατωσάνιδο.

ΠΟΛΟΒΝΙΚ, -α α. κουτάλα φαγητού.

ΠΟΛΟΒΟДНΪЙ επ. της πλημμυρίδας.

ΠΟΛΟΒΟДЪ, -я ουδ. βλ. ПОЛНОВОДЪ.

ΠΟΛΟВОЗРΕЛНΪЙ επ. έφηβος, ώριμος για αναπαραγωγή.

ΠΟΛОВОЙ¹ επ. του δαπέδου, του πατώματος· -я доска το πατωσάνιδο· -я тряпка σφουγγαρόπανο.

ΠΟΛОВОЙ² επ. ηβικός, της ήβης· -я зрелость η ήβη, ωριμότητα για αναπαραγωγή.

ΠΟΛОВЩИК, -а α. πατωματζής.

ΠΟΛΟГ, -а α. κρεβατόγυρος. || κουρτίνα. || κάλυμμα, στρώμα, επίθεμα.

ΠΟΛΟГΪЙ επ., συγκρ. β. полóже; ομαλός (ως προς την κλίση)· ~ берег ομαλή ακτή ή όχθη· ~ спуск ομαλή κατωφέρεια.

ΠΟΛΟГО επір. ομαλά.

ΠΟΛΟГОСТЬ, -и θ. ομαλότητα· ~ спýска ομαλότητα της κατωφέρειας.

ΠΟΛÓЖЕ συγκρ. β. του επір. ПОЛОГО και του επ. ПОЛОГΪЙ.

ΠΟΛΟЖЕΝІЕ, -я ουδ. 1 θέση· географическое ~ η γεωγραφική θέση· ~ луны при затемнении солнца η θέση του φεγγαριού κατά την έκλειψη του ήλιου. || διάταξη· ~ пальцев при игрэ в гитаре η θέση των δάχτυλων στο παίξιμο της κιθάρας. || στάση· заснул он в сидячем ~и αποκοιμήθηκε καθιστός· ~ корпуса при метании копья η στάση του σώματος κατά τη ρίψη του ακοντίου. || κατάταξη· егò социальное ~ не-плохое η κοινωνική του θέση δεν είναι και άσχημη. || πόζα. 2 κατάσταση· περίσταση· ~ дел η κατάσταση πραγμάτων· находиться в затруднительном ~и βρίσκομαι σε δυσχερή θέση· перейти на нелегальное ~ περνά σε κατάσταση παρανομίας· безнадёжное ~ больногò απελπιστική κατάσταση του άρρωστου· сложное ~ вещь περίπλοκη κατάσταση πραγμάτων· семейное ~ οικογενειακή κατάσταση· международное ~ η διεθνής κατάσταση· осадное ~ η κατάσταση πολιορκίας· чрезвычайное ~ в стране έκτακτη κατάσταση στη χώρα· безвýchодное ~ το αδιέξοδο. 3 κανονισμός· κώδικας· ~ в выборах ο κώδικας εκλογών. 4 άποψη αποκρυσταλλωμένη, απαρέγκλιτη· -я диалектического материализма θέσεις του διαλεκτικού υλισμού. || εκφр. хозяин ή господин -я κυρίαρχος· в интересном ~и σε ενδιαφέρουσα κατάσταση (για έγκυα).

ΠΟΛÓЖЕННΪЙ επ. απο μτχ. τοποθετη-

μένος, βαλμένος. 2 καθορισμένος, καθιερωμένος· ~ срок прошёл η καθορισμένη προθεσμία πέρασε.

ΠΟΛÓЖИТЕЛЬНО επір. θετικά κλπ. επ.

ΠΟΛÓЖИТЕЛЬНОСТЬ, -и θ. θετικότητα.

ΠΟΛÓЖИТЕЛНΪЙ επ., βр: -лен, -льна, -льно.

1 θετικός· ~ ответ θετική απάντηση· ~е результаты θετικά αποτελέσματα. 2 οριστικός, τελειωτικός· ~ отказ οριστική άρνηση. || πλήρης, ακέραιος· ~οе невёжество πλήρης αμάθεια, αμορφασία· ~ дурак πέρα για πέρα βλάκας. 3 (μαθ.) θετικός· ~οе число θετικός αριθμός. || (ως αντών. του επ. αρνητικός)· ~ заряд θετικός ηλεκτρισμός· ~ полюс (φυσ.) ο θετικός πόλος· -я температура θερμοκρασία άνω του μηδενός. || εκφр. -я стéпень сравнения θετικός βαθμός (των επιθέτων)· -я философия ο θετικισμός.

ΠΟΛÓЖИТЬ, -ложу, -ложишь, προστι. ПОЛОЖИ, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. ПОЛÓЖЕННΪЙ, βр: -жен, -а, -о. 1 βλ. класть. 2 (παλ.) αποφασίζω· καθιερώνω. 3 (απρόс.) ~жено πρέπει, έπρεπε, επιβάλλεται, επιβάλλονταν. 4 ПОЛÓЖИМ (παρнθ. λ.) ας υποθέσουμε, ας πούμε, ας παραδεχτούμε· ПОЛÓЖИМ, что это так ας πούμε πως αυτό είναι έτσι· ПОЛÓЖИМ, что вы правы ας παραδεχτούμε ότι εσεις έχετε δίκαιο. || εκφр. положить руку на сердце (сказать)· βάζοντας το χέρι στην καρδιά (λέγω ειλικρινά) || ~ся βασιζομαι, στηρίζομαι· εμπιστεύομαι· ~ на него нельзя δεν πρέπει να βασιστείς σ' αυτόν.

ΠÓЛОЗ¹, -а, πлθ. ПОЛÓЗЬЯ, ~ев α. το σίδερο ολίσθησης του έλκυσθροу, ολίσθητήρας, πατινι. || ολίσθητήρας μηχανισμού.

ΠÓЛОЗ², -а α. είδος φιδιού μη δηλητηρώδες.

ΠÓЛОК, -лкá α. 1 σανιδοκρέβατο μπάνιου. 2 (ορυκт.) ταράτσα αναρτημένη. 3 μεγάλο φορτηγό αμάξι.

ΠΟЛÓЛНΙΚ, -а α. σκαλιστήρι.

ΠΟЛÓЛННΪЙ επ. σκαλιστικός· ~е грабли η τσουγκράνα, το χτένι.

ΠΟЛÓЛЩИК, -а α., -ца, ~и θ. βοτανιστής, -τρια, εκριζωτής ζιζάνιων.

ΠΟЛÓМ, -а α. σπάσιμο, θραύση· ~ инструмента σπάσιμο του εργαλείου.

ΠΟЛÓМАТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. ломать(ся).

ΠΟЛÓМЖА, ~и θ. βλ. ПОЛÓМ.

ΠΟЛÓМΟЕЧННΪЙ επ. δαπεδοπλυντικός.

ΠΟЛÓМОЙКА, ~и θ. πλύτρια δαπέδων, σφουγγαρίστρα, καθαρίστρια.

ΠΟЛÓН, -а α. (παλ.) 1 αιχμαλωσία. 2 (αθρσ.) οι αιχμάλωτοι.

ΠΟЛОНЭЗ, -а α. πολωνέζα (χορός καθώς και η μουσική του).

ΠΟЛОНІЗАЦІЯ, ~и θ. εκπολίωση, -σμός.

πολωνιζировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. εκπολωνίζω. || -ся εκπολωνίζομαι.

Πολонизм, -а α. πολωνισμός, χρησιμοποίηση πολωνικών λέξεων ή φράσεων.

Πολоний, -я α. το πολώνιο (χημ. στοιχείο).

Πολонить, -ню, -нишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Πолоненный**, βρ: -нен, -ненá, -ненó ρ.δ.κ.σ. μ. (παλ.) αιχμαλωτίζω.

Πολоняник κ. **Πολонянин**, -а, πλθ. -няне, -нян α. (παλ.) αιχμάλωτος.

Πολонянка, -и θ. (παλ.) αιχμάλωτη.

Πολопать ρ.σ. (απλ.) τρώω, μασώ.

Πολопаться ρ.σ. βλ. **Лопнуть** (για πολλά, όλα).

Πολорогий επ. 1 κοιλόκερος. 2 ουσ. πλθ. -ие τα κοιλόκερα (ζώα):

Πолоротый επ. (απλ.) ανοιχτόστομος.

Πолосá, -и, αιτ. **Πόλοσύ**, πλθ. **Πόлосы**, -лос, -ам θ. 1 λωρίδα· ταινία· κορδέλα· μάντας· -материи λωρίδα υφάσματος· -железа η λάμα· -и спектра οι ταινίες του φάσματος. 2 γραμμές φαρδιές· красные и желтые -и на платке κόκκινες και κίτρινες φαρδιές γραμμές στο μαντήλι. 3 ζώνη· лесная - δασική ζώνη· пограничная - η παραμεθόρια ζώνη· ~ обороны αμυντική ζώνη (γραμμή)· ~ огня ζώνη πυρός. || χρονικό διάστημα, διάρκεια, περίοδος. 4 υελίδα τυπογραφική.

Πолосатик, -а α. είδος φάλαινας με επιμήκεις πτυχές στη κοιλιά.

Πолосатый επ. ριγωτός, ριγέ (για ύφασμα).

Πолоска, -и θ. λωριδίτσα κλπ. υποκορ. βλ. **полосá**. || **εμφρ.** В -у ριγωτός, ριγέ (για ύφασμα).

Πолоскание, -я ουδ. 1 ξέπλυμα, ξεβγαλμα ρούχων. 2 γαργάρα καθώς και το φάρμακο.

Πолоскательница, -и θ. λεκανίτσα για πλύσιμο των φλιτζανιών τσαγιού.

Πолоскательный επ. του ξεπλύματος· ~ чаш кади ξεπλύματος· -ая чашка βλ. **Πолоскательница**.

Πолоскать, -лоску, -лосчешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Πолосканный**, βρ: -кан, -а, -о ρ.σ.μ. 1 ξεπλύνω, ξεβγάζω· ~ белё ξεβγάζω τα ρούχα. 2 κάνω γαργάρα· ~ рот ξεπλύνω το στόμα· ~ горло κάνω γαργάρα. 3 ταλαντεύω, λικνίζω, κουνώ (για άνεμο). || -ся 1 βλ. **Πлескаться** (3σημ.). 2 ταλαντεύομαι, λικνίζομαι, κουνιέμαι (απο τον άνεμο).

Πолосной επ. βλ. **Πолосовой**.

Πолоснуть ρ.σ. (απλ.) βλ. **Πолосовать** (1σημ.).

Πолосный επ. ζωνοειδής.

Πолосовать, -сую, -суеть, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Πолосованный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. 1 μαστιγώνω, χτυπώ αφήνοντας στο κορμί μά-

στιγσιές. 2 κόβω κατά λωρίδες.

Πолосовой επ. (τεχ.) επιμήκης· ~де железο σίδερο σε ράβδους πλατυσμένους·

Πолосонька, -и θ. λωριδίτσα χωραφιού, γης.

Πолостной επ. της κοιλότητας· ~де ранение τραύμα στην κοιλότητα.

Πόлость¹, -и, γεν. πλθ. -ей θ. κοιλότητα· κοιλωμα· ~ рта, носа η κοιλότητα του στόματος, της μύτης· ~ в стёбле камыша η κοιλότητα στο στέλεχος του καλαμιού.

Πόлость² κ. (παλ.) **Πолсть**, -и, γεν. πλθ. ~ей θ. κάλυμμα ποδιών. || στρώμα ή σκέπασμα.

Πолосушка, -и θ. (παλ. κ. διαλεκ.) ύφασμα ριγωτό. || τάπητας απο τέτοιο ύφασμα.

Πολотенечный επ. της πετσέτας του προσώπου, του προσώφιου· -ая ткань ύφασμα για πετσέτες του προσώπου.

Πολотенце, -а ουδ. πετσέτα του προσώπου, προσόφιο.

Πολотёр, -а α. εργάτης τρίφτης σανιδώματος· στιλβωτής.

Πολотёрный επ. της τριβής· -не работы εργασίες τριβής δαπέδου. || για τριβή· -ая щётка πατωματόβουρτσα.

Πолотнице, -а ουδ. 1 φύλλο υφάσματος. || κομμάτι υφάσματος κρεμασμένο. 2 το φύλλο πόρτας, παραθυριού κ. τ. τ. 3 η λάμα· ~ пилы η λάμα του πριονιού.

Πολотнё, -а, πλθ. **Πολотна**, -тен, -тнам, ουδ. 1 ύφασμα, πανί, οθόνη· суровое - χοντροειδές ύφασμα· шелковое - μεταξωτό ύφασμα· белое - άσπρο πανί. 2 εικόνα (ζωγραφισμένη σε πανί). || μτφ. (φιλυγ.) έκταση πλατιά. 3 (τεχ.) λωρίδα, ταινία, κορδέλα. 4 εμπίστρωση δρόμων. 5 βλ. **Πолотнице** (2,3σημ.).

Πолотняный επ. του υφάσματος· -ая фабрика φάμπρικα υφασμάτων. || απο ύφασμα.

Πολоток, -тка α. (παλ.) μισό ζώο ή πουλί κλπινστό ή αλατισμένο.

Πολотъ, **Πολотъ**, **Πолешъ**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Πолотный**, βρ: **Πόлот**, -а, -о ρ.σ.μ. βοτανίζω, ξεριζώνω τα ριζάνια. || -ся βοτανίζομαι.

Πολоумие, -я ουδ. φρενοβλάβεια, φρενοπάθεια, ημιπαραφροσύνη, παλαβομάρα.

Πолоумный επ., βρ: -мен, -мна, -мно φρενοβλαβής, φρενοπαθής, μισότρελος, παλαβός.

Πολохнуть, -нү, -нётся ρ.σ. (απλ.) χτυπώ (κυρίως δυνατά).

Πόлочка, -и θ. το ραφάκι.

Πόлочный επ. του ραφιού· για ράφι· -ая доска σανίδα για ραφάκι.

Πολосить ρ.δ.μ. (απλ.) ταρασσω, συγχύζω, ανησυχώ, φοβίζω, τρομάζω. || -ся ανησυχώ, φοβούμαι, ταρασσομαι, τρομάζω.

Πолпивная, -ой θ. (παλ.) μπιραρία· ποτοπωλείο.

полпіво, -а ουδ. (παλ.) μπίρα ελαφρά.
полпрѣд, -а α. (σύνθετη λ.) πληρεξούσιος αντιπρόσωπος.
полпрѣдство, -а ουδ. πληρεξουσιότητα αντιπροσώπου.
полпуті α. μισός δρόμος· **вернѹться** с - γυρίζω από τα μισά του δρόμου. || **εκφρ.** на - (бρѹсѣть, останѹвѣть) αφήνω ημιτελές, δεν αποτελειώνω.
полсапѹжки, -жек πλθ. (παλ.) βλ. полусапѹжки.
полсло́ва, полусло́ва ουδ. μισή λέξη· **напи́сал** ~ и **останѹвѣлся** αυτός έγραψε μισή λέξη και σταμάτησε. || **εκφρ.** на - σύντομη ομιλία· **поді** сѹдѹ на - έλα εδώ να σου πω μια κουβέντα (ένα λόγο)· на -е ή на полусло́ве (оборвѣть, закончить речь) κόβω στη μέση το λόγο (δεν τον αποτελειώνω)· с - ή с полусло́ва (понѣть, узнѣть) από την αρχή, από την πρώτη λέξη (καταλαβαίνω, γνωρίζω).
полстѹлька ουδ. το μισό της ποσότητας.
полсть βλ. πόлость².
полтіна, -и θ. (απλ.) βλ. полтѣнник. || **εκφρ.** с -οї και μισό· **вѹсемь** с -οї οχτώ και μισό.
полтѣнник, -а α. μισό ρούβλι (50καπίκια).
полтора, полѹтора α. κ. ουδ., **полторн**, полѹтора θ. ενάμισυ· ~ **ведра** ενάμισυ κουβά· **полторн** страницы μιάνιση σελίδα· в полѹтора **мѣтрах** ενάμισυ μέτρο. || **εκφρ.** - **челѹвѣка** ελάχιστοι άνθρωποι, ασήμαντος αριθμός.
полтора́ста, полѹтора́ста (αριθμητικό) εκατόν πενήντα.
полуавтомѣт, -а α. ημιαυτόματος μηχανισμός.
полуавтомѣтический επ. ημιαυτόματος.
полубѣрка, -и θ. είδος φορτηγού ποταμόπλοιου.
полубѣркас, -а α. είδος μεγάλης βάρκας.
полубѣрхат, -а α. ημιβελούδο.
полубѹг, -а α. ημίθεος.
полубѹльнѹй επ. μισοάρρωστος· αδιάθετος, ανήμπορος.
полубѹтѣнки, -нок πλθ. τα σκαρπίνια.
полубрѣд, -а, προθт. в **полобрѣдѹ** α. μικρό παραλήρημα.
полубѹтѣлка, -и θ. βλ. полбѹтѣлка.
полубагѹн, -а α. φορτηγό ανοιχτό βαγόνι.
полубѣл, -а α. σολόδερμα.
полубѣльнѹй επ. του σολοδέρματος· από σολόδερμα· -ая **подѹшва** σόλα δερμάτινη.
полувѣковѹй επ. μισού αιώνα, πεντηκονταετής· -ѣя **жизнь** πεντηκονταετής ζωή (ύπαρξη).
полуглѣснѹй επ. ημίφωνος· - и το ημιφωνήεν и.

полуглухой επ. βαρύκοος·
полугодіе, -я ουδ. το εξάμηνο.
полугодічний επ. εξάμηνος· -ое **ткрѣнное** **заклѹчение** εξάμηνη φυλάκιση (κάθειρξη).
полугодовѣльнѹй επ. εξαμηνιαίος, εξάμηνος· ~ **ребѣнок** εξάμηνο παιδάκι.
полугодовѹй επ. εξάμηνος, εξαμηνιαίος· ~ **отчѣт** εξάμηνος απολογισμός.
полугодок, -дка α. ζώο εξιμηνών.
полуголоднѹй επ. μισοπεινασμένος, υποσιτούμενος, φυτοζώων· -ое **состояние** κατάσταση φυτοζωίας ή πείνας.
полуграмотнѹй επ. ημιμαθής, ολιγομαθής, μισογραμματισμένος, λιγογράμματος, κουτσογραμματισμένος.
полѹда, -и θ. 1 βλ. лужение. 2 στρώμα κασσίτερου· **вся** ~ **сошла** όλο το καλαϊ βγήκε.
полѹденнѹй επ. 1 μεσημβρινός, μεσημεριανός, μεσημεριάτικος. 2 (παλ.) νότιος, μεσημβρινός.
полудѣтский επ. παιδιακιστικός.
полудѣкнѹй επ., βр: -дѣк, -дѣка, -дѣко ημιάγριος, μισοάγριος· απολίτιστος.
полудѣть ρ.σ.μ. κασσιτερώνω. || κασσιτερώνω (για ένα χρον. διάστημα).
полудремота, -и θ. μισονύσταγμα.
полудѹрье, -я, γεν. πλθ. -ѣев α.κ.θ. (απλ.) άνθρωπος κουτούτσικος, μωρός, ευήθης.
полуживѹй επ. μισοζώντανος, μισοπεθαμένος.
полужирнѹй επ. (τυποгр.) μεσόχοντρος (για στοιχεία).
полузабѣтнѹй επ., βр: -бѣт, -а, -ο μισοξεχασμένος, μισολησμονημένος.
полузабѣтѣ, -ѣ, προθт. в -тѣй ουδ. μισοξεχασμα, μισολησμονιά.
полузакрыть ρ.σ. μισοκλείνω. || -ся μισοκλείνομαι
полузащѣта, -и θ. τα χαφ (άμυνα ποδοσφαιρου).
полузащѣтник, -а α. χαφ-ποδοσφαιριστής.
полужнѣйка, -и α. κ. θ. ημιμαθής, ολιγομαθής.
полужнѣйство, -а ουδ. ημιμάθεια, ολιγομάθεια.
полумперѣал, -а α. νόμισμα μισής αξίας του имперѣал!
полумѣя, -имени ουδ. (παλ.) όνομα υποκοριστικό.
полукафтѣн, -а α. κ. **полукафтѣнье**, -я ουδ. κοντό καφτάνι.
полукѹлонѣальнѹй επ. μισοαποικιακός, ημιαποικιακός· -ая **странѣ** μισοαποικιακή χώρα.
полукѹлонѣя, -и θ. μισοαποικία, ημιαποικία.
полукѹльчѹ, -ѣ ουδ. ημιδακτύλιο.
полукѹчѣвник, -а α. άνθρωπος ημινομαδικός
полукѹчѣвнѹй επ. ημινομαδικός.

полукрѳва, -и θ. μιγάδα (για ζώα).
полукрѳвный επ. μιγάς, μιξογενής.
полукрѳг, -α α. το ημικύκλιο.
полукрѳглый επ. ημικύκλιος, -ικός.
полукрѳжие, -я ουδ. βλ. полукрѳг.
полукрѳжный επ. βλ. полукрѳглый.
полукустарник, -α α. θάμνος δεντροειδής.
полулегальный επ. μισοπαράνομος.
полулѳжа επιρ. μισοξαπλωμένος.
полулѳжать ρ.δ. μισοξαπλώνω, μισοπλαγιάζω.
полулѳчь ρ.σ. βλ. полулѳжать.
полумаска, -и θ. ημιπροσωπείο.
полумасса, -ы θ. μισοεπεξεργασμένη μάζα· πολτός.
полумгла, -ή θ. ημίφως· σκιοφως· μισοσκοτεινίασμα, μισοσουρούπωμα, σύθαπτο.
полумѳра, -ы θ. το ημίμετρο.
полумѳртвый επ., βρ: -мѳртв, -мертвѳ, -вѳ μισοπεθαμένος, ημιθανής· μισοζώντανος.
полумѳсяц, -а α. μισοφέγγαρο, ημισέληνος.
полумѳсячный επ. δεκαπενθήμερος· -ая программа δεκαπενθήμερο πρόγραμμα.
полумрак, -а α. μισοσκόταδο, σκοτεινότητα.
полумягкий επ. σκληρούτσικος, υπόσκληρος· - дивѳн σκληρούτσικο ντιβάνι.
полунагѳй επ., βρ: -наг, -нагѳ, -нагѳο μισόγυμνος, ημίγυμνος.
*палундра επιφ. φυλάξου! πρόσεχε!
полунѳчник, -а α. -ца, -ы θ. νυχτοπάτης, -ισσα, νυχτοπλάνος, νυχτοκόπος.
полунѳничать ρ.δ. ξενυχτώ, κάνω νυχτέρι.
полунѳчный βλ. полночный.
полуночь βλ. полночь.
полуобезьяна, -ы θ. ημιπίθηκος.
полуобнаженный επ., βρ: -жен, -женѳ, -нѳο μισόγυμνος, μισοξεγυμνωμένος, ημίγυμνος.
полуоборот, -а α.η μισή στροφή· - колеса μισή στροφή του τροχού.
полуодетый επ., βρ: -дет, -а, -ο μισοντυμένος, ημίγυμνος.
полуокружность, -и θ. ημιπεριφέρεια, γραμμή ημιπεριφερειακή.
полусвещенный επ., βρ: -щен, -щенѳ, -нѳο μισοφωτισμένος.
полуостров, -а α., πλθ. -ѳ α. χερσόνησος· балканский - βαλκανική χερσόνησος.
полуостровной επ. της χερσόνησου.
полуотворенный επ., βρ: -рен, -а, -ο μισοανοιχτός.
полуоткрытый επ., βρ: -крыт, -а, -ο μισοανοιχτός.
полупальто ουδ. άλλ. ημίπαλτο.
полупитаться, ~лѳпится ρ.σ. ξεφλουδίζομαι λίγο.
полуподвал, -а α. ημιυπόγειο.
полуподвальный επ. του ημιυπόγειου.

полупоклон, -а α. υπόκλιση ελαφρά.
полуприсѳдание, -я ουδ. ημικάθιση.
полуприцеп, -а α. ρυμούλκα με δυο τροχούς.
полупроводник, -ѳ α. ημιαγωγός (ηλεκτρικού ρεύματος).
полупроводниковый επ. ημιαγωγός, -ικός.
полупрозрачный επ. ημιδιαφανής.
полупролетарий, -я α. μισοπρολετάριος.
полупустой επ. μισοάδειος, ημίκενος.
полупустынный επ. μισοέρημος, ημιέρημος.
полупустыня, -и θ. ημιέρημος, μισοέρημος.
полупьяный επ., βρ: -пьян, -пьянѳ, -пьянѳο μισομεθυσμένος.
полураздетый επ., βρ: -дет, -а, -ο μισόγυμνος, ~υμένος.
полуразрушенный επ., βρ: -шен, -а, -ο μισοκαταστραμμένος· μισογκρεμισμένος· μισοχαλασμένος.
полураскрытый επ., βρ: -крыт, -а, -ο μισοανοιχτός.
полурѳта, -ы θ. μισός λόχος.
полурѳтный επ. του μισού λόχου.
полусалѳжи, -жек πλθ. (ενκ. полусалѳжек, -жка α.) μπότες κοντές. || (παλ.) βλ. ботинки.
полусвет! -а α. ημίφως, σκιοφως, μούχρωμα, σύθαπτο· утренний - το λυκαυγές· вечерный - το λυκόφως.
полусвет? -а α. ο ημίκοσμος, ντεμι μοντ.
полусидѳть ρ.δ. μισοκάθεται, μισοστηρίζομαι· ακουμπώ.
полуслепой επ. μισότυφλος.
полуслово, -а ουδ. μισή λέξη (που δεν ειπώθηκε ή δε γράφηκε ολόκληρη). || πλθ. полуслова αοριστίες, αοριστολογίες, γενικότητες. || εκφρ. на -е прервѳть, останѳвить διακόπτω την ομιλία κάποιου (για να πω κάτι)· αντίκβα, υφαρπάζω· на -е замолчѳть, останѳвиться δεν απολέγω τη λέξη και σταματώ, βουβαίνομαι· с -а понѳть αμέσως απο την αρχή, απο την πρώτη λέξη καταλαβαίνω (τι θέλει να πει).
полусмерть, -и θ: до -и μέχρι μισοπεθαμένο· избѳить до -и χτυπώ για θάνατο· испугѳть до -и καταφοβίζω μέχρι λιποθυμίας.
полусѳн, -сна α. ύπνος ελαφρός, κλεφτοϋπνισμός· в -снѳ όντας μισοκοιμισμένος.
полусѳнный επ. μισοκοιμισμένος· υπναλέος, νυσταγμένος.
полусѳтня, -и θ. εκατοντάδα ή εκατοσταριά.
полустѳнок, -нка α. μικρή σιδηροδρομ. στάση.
полустѳпие, -я ουδ. (φιλεγ.) το ημιστιχο.
полусумрак, -а α. σείρουπο, μισοσκοτεινίασμα, σύθαπτο.
полусѳера, -ы θ. ημισφαίριο.
полутѳмный επ., βρ: -тѳмен, -темнѳ, -нѳο μισοσκότεινος, σκοτεινούτσικος, αμαυρός.

ΠΟΛΥΤΟΝ, -α, πλθ. -ΟΝΗ κ. -ΟΝΑ α. 1 (μουσ.) ημιτόνιο. 2 χρώμα ανοιχτό, προς το σκούρο. || μτφ. ομαλό πέρασμα.

ΠΟΛΥΤΟΡΚΑ, -и θ. αυτοκίνητο φορτηγό ενάμισυ τόνο.

ΠΟΛΥΤΟΡΝΪ επ. ενάμισης, -ΑЯ μιάμιση, -οε ενάμισι. В -οМ размѣре μιάμιση φορά.

ΠΟΛΥΤΥΜΑ, -ѣ θ. βλ. ПОЛУМРΆΚ.

ΠΟΛΥΟΥΣΤΑΒ, -α α. (παλ.) ημιταχυγραφία.

ΠΟΛΥΦΑΒΡΙΚΑΤ, -α α. προϊόν ημικατεργασμένο, μισοφτιασμένο.

ΠΟΛΥΦΙΝΑΛ, -α α. (αθлт.) ημιτελικός. ВΪЙ-ТИ В ~ προκρίνομαι για τους ημιτελικούς.

ΠΟΛΥΦΙΝΑΛΪΝΪ επ. ημιτελικός. -АЯ встреча команд ημιτελική συνάντηση των ομάδων.

ΠΟΛΥΪΚΥΚΛΪΚΪ επ. (αρχт.) ημικυκλικός.

ΠΟΛΥΧΆС, -а α. μισάωρο, ημίωρο.

ΠΟΛΥΧΑΣΟΒΪ επ. μισάωρος, ημίωρος. -АЯ беседа μισάωρη κουβέντα, ημίωρη συνομιλία.

ΠΟΛΥΧΆТЕΛЬ, -Я α., -НИЦА, -И θ. παραλήπτης, -τρια.

ΠΟΛΥΧΆТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. ПОЛУЧΪТЬ (СЯ).

ΠΟΛΥΧΈНИЕ, -Я ουδ. βλ. ПОЛУЧКА; расписка В -и υπογραφή παραλαβής. - ДЕНЕГ λήψη χρημάτων.

ΠΟΛΥΧΪТЬ, -лучу́, -лучишь, παθ. μтχ. παρлт. χρ. ПОЛУЧЕННΪЙ, βр: -чен, -а, -ο ρ.с.м. 1 παίρνω, λαβαίνω, λαμβάνω. ~ ПИСЬМΌ λαβαίνω γράμμα. ~ ПОДА́РОК παίρνω δώρο. ~ ЗАПЛΆТУ πληρώνομαι το μισθό. ~ ПОВѢШЕНИЕ παίρνω αύξηση. ~ ЗАКА́З παίρνω παραγγελία. ~ НАГРΆДУ παίρνω βραβείο. 2 εξάγω, βγάζω. ~ КАМЕННОГО УГЛЯ βγάζω πετροκάρβουνο. ~ ИНТЕРЕСНЫЕ ВЪВОДЫ βγάζω ενδιαφέροντα συμπεράσματα. 3 αρρωσταίνω, μολύνομαι, πιάνω, αρπάζω. ΟΝА -ЛА НΆСМОРК αυτή την έπιασε συνάχι ή άρπαξε συνάχι. 4 σε συνδυασμό με μερικά ουс. στην ελληνική αποδίδεται με ρ. σημασίας απο το ουс: ~ ВЪГОВОР τιμωρούμαι. ~ РАНΈНИЕ τραυματίζομαι. ~ ПΌЛЗУ ωφελούμαι. ~ РАСПРОСТРАНΈНИЕ διαδίδομαι. ~ ПРИМЕНΈНИЕ εφαρμόζομαι. || αποκτώ. ~ ХОРОШЕЕ ВОСПИТАНИЕ παίρνω καλή διδασκαλία. || γίνομαι, καθίσταμαι. ~ ИЗВΈСТНОСТЬ γίνομαι γνωστός. || -СЯ 1 παίρνω, λαμβάνομαι. -ЛСЯ ОТВΈТ ελήφθη απάντηση. -ЛОСЬ ИЗВΈСТИЕ ήρθε η είδηση. 2 βγαίνω, προκύπτω. γίνομαι. СНЪМОК -ЛСЯ ХОРОШЪЙ η φωτογραφία βγήκε καλή. НИЧЕГО НЕ -ЛОСЬ ΔΕΝ έγινε τίποτε. 3 συμβαίνω, λαβαίνω χώρα. ЧТО -ЛОСЬ? τι συνέβηκε;

ΠΟΛΥΧКА, -и θ. λήψη, παραλαβή. || αποδοχές, μισθός. || πληρωμή. ЗАВТРА ОУДЕТ ~ αύριο θα έχει πληρωμή (θα μας πληρώσουν).

ΠΟΛΥΧΆЛОК, -лка α. μικρό σάλι.

ΠΟΛΥΧΆРИЕ, -Я ουδ. ημισφαίριο. КΆРТА ЗЕМ-НЪХ -ѣ χάρτης των γήινων ημισφαιρίων. ЗАПАД-

НОЕ ~ δυτικό ημισφαίριο. ЮЖНОЕ ~ νότιο ημισφαίριο. СОВЗВЄЗДИЯ СЄВЕРНОГО ПОЛУШΆРИЯ οι αστερισμοί του βόρειου ημισφαιρίου. НЕБЄСНОЕ ~ ουράνιο ημισφαίριο. -Я ГОЛОВНОГО ΜΟЗГА τα ημισφαίρια του εγκέφαλου.

ΠΟΛΥШЄЛКОВНΪ επ. μισομέταξος, ημιμέταξος.

ΠΟΛΥШЄРСТЯНОΪ επ. μισομάλλινος, ημιμάλλινος. -АЯ ТКАНЬ μισομάλλινο ύφασμα.

ΠΟΛΥШКА, -и θ. παλαιό χάλκινο νόμισμα αξίας $\frac{1}{4}$ του καπικιού. || εκφр. НИ -И ούτε μισό λεφτό (παντελώς αχρήματος, αδέκαρος).

ΠΟΛΥШТЪФ κ. ПОЛШТЪФ, -а α. (παλ.) μποκάλι περιεκτικότητας 1,54 του λίτρου.

ΠΟΛΥШУБОК, -бока α. κοντή γούνα, κοντογούνι.

ΠΟΛΥШУТЛΪВНΪ επ., βр: -ЛΪВ, -а, -ο λίγο αστείος.

ΠΟΛΥШУТЯ επίρ. αστειευόμενος λίγο.

ΠΟΛΥШКАДРОН, -а α. ημικλιμάκιο, μικρό κλιμάκιο.

ΠΟΛΥШТ, -а α. βλ. ЮТ.

ΠΟΛΥШЬ, -и θ. βλ. ПОЛУСЪН.

ΠΟΛШЕНЪ θ. (συνήθως με την πρόθεση за) за - μισοτιμής.

ΠΟΛШАСА, -чάса α. μισή ώρα, μισάωρο, ημίωρο. через ~ μετά απο μισή ώρα. В - ДОБЕЖАЛ ДО ДОМУ σε μισή ώρα έφτασα τρέχοντας στο σπίτι. ΟΚΟΛΟ ~ περίπου μισή ώρα. ~ УЖЄ ПРЪБΙЛО μισή ώρα πιά σήμανε (χτύπησε).

ΠΟЛЧИШЕ, -а ουδ. μεγάλο στρατεύμα, πολύς στρατός (συνήθως για εχθρικό). || (συνήθως στον πλθ. ПЪЛЧИЩА, -чищ) μтφ. στίφη, κοπάδια, αγέλες).

ΠΟЛШТЪФ, -а α. βλ. ПОЛУШТЪФ.

ΠΌЛШΪ επ. 1 άδειος, αδειανός, κενός, κούφιος, κοίλος. ~ СΤΕΒΕЛЬ κούφιο στέλεχος φυτών. -НЕ РОГΆ κούφια κέρατα. 2 ξεχειλισμένος, πλημμυρισμένος. της πλημμύρας. -АЯ ВОДΆ ξεχειλισμένο νερό.

ΠΌЛШМЯ (ονόμ. κ. αιτ.), οργν. ПΌЛШМЕМ (οι άλλες πτώσεις δε χρησιμοποιούνται). βλ. ПЛΆМЯ.

ΠΟЛШННΪ επ. αφινθικός, του αφέντι. -НЕ КУСТЫ αφινθικοί θάμνοι. ~ ЛΙΚЄΡ λικέρ απο αφίνθιο.

ΠΟЛШНОВКА, -и θ. ποτό απο αφίνθιο.

ΠΟЛШНОК, -нкá α. (διαлк.) είδος αφίνθιου.

ΠΟЛШНЬ, -и θ. αφίνθιο, αφέντι, αφινθιά.

ΠΟЛШНЬЯ, -ѣ θ. άνοιγμα στον πάγο.

ΠΟЛШСЄТЬ ρ.с. φαλακραίνω, γίνομαι φαλακρός.

ΠΟЛШΧΆТЬ, -áет ρ.δ. βλ. ПЫЛΆТЬ (1, 2 σημ.).

ΠΟЛШΧНУТЬ ρ.с. 1 βλ. ПОЛШΧΆТЬ. 2 μ. (απλ.) χτυπώ δυνατά.

ΠΌЛШЗА, -и θ. 1 ωφέλεια, όφελος. ~ СПЪРТА ωφέλεια απο τον αθλητισμό. 2 κέρδος. БЕЗ ВСЯКОЙ -И ДЛЯ СЕБЯ χωρίς κανένα όφελος για τον εαυτό μου. ОБЩАЯ ~ κοινή ωφέλεια. ЧАСТ-

ροτονούμαι.

ΠΟΜΑΖΟΚ, -ζκά α. πινελάκι (για επάλειψη).

ΠΟΜΑΖЫВАТЬ ρ.δ.μ. 1 αλείφω, χρίω (λίγο ή ενίοτε). 2 βλ. ΠΟΜАЗАТЬ (2 σημ.). || -ся βλ. ΠΟΜАЗАТЬСЯ.

ΠΟΜΑΚΑТЬ ρ.σ.μ. βλ. МАКАТЬ με σημ. λίγο.

ΠΟΜΑΚНУТЬ ρ.σ.μ. βλ. ОБМАКНУТЬ.

ΠΟΜΑΛΕΒΑТЬ ρ.σ. βλ. МАЛЕВАТЬ με σημ. λίγο.

ΠΟΜΑΛΕΝЬКУ επίρ. λίγο-λίγο, σιγά-σιγά, αργά, όχι βιαστικά. || λιτά, απλά, φτωχικά σεμνά, ταπεινά: ήσυχα.

ΠΟΜΑΛЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. МОЛЧАТЬ.

ΠΟΜΑЛУ επίρ. (απλ.) βλ. ПОНЕМНОГУ.

ΠΟΜΑЛЧИВАТЬ ρ.δ. (παλ. κ. απλ.) βλ. МОЛЧАТЬ.

ΠΟΜΑΝΕЖИТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. МАНЕЖИТЬ(СЯ) με σημ. λίγο (2 σημ.).

ΠΟΜΑНИВАТЬ ρ.δ.μ. βλ. МАНИТЬ με σημ. ενίοτε.

ΠΟΜΑΡΑТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. МАРАТЬ(СЯ) με σημ. λίγο, ελαφρά.

ΠΟΜΑΡГИВАТЬ ρ.δ. βλ. МОРГАТЬ με σημ. ενίοτε.

ΠΟΜΑРКА, -и θ. διόρθωση σε γραπτό, σβήσιμο, διαγραφή.

ΠΟΜΑРШИРОВАТЬ ρ.σ. βλ. МАРШИРОВАТЬ με σημ. λίγο.

ΠΟΜΑΣΛИТЬ ρ.σ.μ. λαδώνω λίγο.

ΠΟΜΑΣСΙРОВАТЬ ρ.σ. βλ. МАССИРОВАТЬ με σημ. λίγο.

ΠΟΜΑТЬИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. МОТАТЬ(СЯ) με σημ. ελαφρά, λίγο.

ΠΟΜΑΧАТЬ ρ.σ. βλ. МАХАТЬ με σημ. λίγο.

ΠΟΜΑХИВАНІЕ, -я ουδ. βλ. МАХАНИЕ.

ΠΟΜΑХИВАТЬ ρ.δ. βλ. МАХАТЬ με σημ. ενίοτε, ελαφρά.

ΠΟΜΑЯТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. МАЯТЬ(СЯ) με σημ. λίγο.

ΠΟΜΑЯЧИТЬ ρ.σ. βλ. МАЯЧИТЬ με σημ. λίγο.

ΠΟΜΕДЛИТЬ ρ.σ. καθυστερώ, αργώ, βραδύνω (να πράξω κάτι).

ΠΟΜЕЛЕТЬ ρ.σ. γίνομαι ρηχός, άβαθος.

ΠΟΜЕЛИТЬ ρ.σ. βλ. МЕЛИТЬ² με σημ. λίγο, ελαφρά.

ΠΟΜЕЛО, -ά, πλθ. (σπάνια) ΠΟΜЕЛЬЯ, -БЕВ ουδ. σκούπα σε σκουποξυλο.

ΠΟΜЕЛЬЧАТЬ ρ.σ. 1 λεπτόνομαι. 2 βλ. МЕЛЬЧАТЬ (2, 3 σημ.).

ΠΟΜЕНЯТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. ОБМЕНЯТЬ(СЯ).

ΠΟΜΕРАНЕЦ, -ица α. 1 νεραντζιά 2 νεράντζι.

ΠΟΜΕРАНЦЕВЫЙ επ. νεράντζινος, της νεραντζιάς ή του νεραντζιού. -ая ВЕТКА κλαδί νεραντζιάς. -ая КОРКА νεραντζόφλουδα. || ουσ. πλθ. -не та εσπεριδοειδή.

ΠΟΜΕРЕТЬ ρ.σ. βλ. УМЕРЕТЬ.

ΠΟΜΕРЭЧИТЬСЯ ρ.σ. βλ. МЕРЭЧИТЬСЯ (1 σημ.).

ΠΟΜΕРЗЛЫЙ επ. παγωμένος, καταστραμμένος απο τον πάγο.

ΠΟΜΕРЗНУТЬ ρ.σ. 1 παγώνω, καταστρέφομαι απο τον πάγο. 2 κρυώνω πολύ. ΠΟΜΕРЗ В ОЖИДАНІИ АВΤΟБУСА κρύωσα πολύ περιμένοντας το λεωφορείο.

ΠΟΜΕРИТЬ ρ.σ. 1 βλ. ПРИМЕРИТЬ. 2 βλ. МЕРИТЬ με σημ. λίγο. || -ся βλ. МЕРИТЬСЯ (1σημ.).

ΠΟΜΕРКНУТЬ, -нет, παρλθ. χρ. ΠΟΜΕРК κ. (παλ.) ΠΟΜΕРКНУЛ, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. ΠΟΜΕРКШИЙ κ. ΠΟΜΕРКНУВШИЙ ρ.σ. 1 σβήνω, σιγοςβήνω, χάνω τη φωτεινότητα, τη λάμψη. 2 μτφ. χάνω τη δύναμη, τη σημασία.

ΠΟΜЕРТВЕЛЫЙ επ. κάτωχρος, κατάχλωμος, νεκρικού χρώματος.

ΠΟΜЕРТВЕТЬ ρ.σ. βλ. МЕРТВЕТЬ.

ΠΟΜЕРЦАТЬ, -ает ρ.σ. βλ. МЕРЦАТЬ με σημ. λίγο.

ΠΟΜЕСИТЬ ρ.σ. βλ. МЕСИТЬ με σημ. λίγο.

ΠΟΜЕСНЫЙ επ. απο διασταύρωση. -не ОВЦЫ προβατίνες απο διασταύρωση.

ΠΟΜΕСТИ ρ.σ. βλ. МЕСТИ με σημ. λίγο.

ΠΟΜΕСТИТЕЛЬНОСТЬ, -и θ. βλ. ВМЕСТИТЕЛЬНОСТЬ.

ΠΟΜΕСТИТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -лен, -льна, -но βλ. ВМЕСТИТЕЛЬНЫЙ.

ΠΟΜΕСТИТЬ, -мещу, -местить, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ΠΟΜΕЩЕННЫЙ, βρ: -щен, -ченā, -но ρ.σ.μ. 1 τοποθετώ, θέτω, βάζω σε θέση, εγκαθιστώ, παρέχω θέση. -*ТУΡΙСТОВ В ГОСТИНИЦЕ εγκαθιστώ τους τουρίστες στο ξενοδοχείο. ВСЕ КНИГИ МОЖНО - В ШКАФУ όλα τα βιβλία μπορεί να χωρέσουν στη βιβλιοθήκη. - РЕБЕНКА В ДЕТДОМ бάζω το παιδάκι στο παιδικό άσυλο. - ДЕНЬГИ В СБЕРКАССУ бάζω τα χρήματα στο ταμειυτήριο. 2 καταχωρώ, συμπεριλαβαίνω. - СТАТЬЯ В ЖУРНАЛЕ бάζω το άρθρο στο περιοδικό. - ОБЪЯВЛЕНИЕ В ГАЗЕТЕ δημοσιεύω ανακοίνωση στην εφημερίδα. || -ся 1 χωρώ (συμ)περιλαμβάνομαι. 2 εγκατασταίνομαι (σε σπίτι). || κάθομαι, πιάνω θέση.

ΠΟΜΕСТНЫЙ επ. κτηματικός, τσιφλικάδικος, φεουδαρχικός, τιμαριακός. || ουσ. κτηματίας, τσιφλικάς, φεουδάρχης, τιμαριούχος.

ΠΟΜЕСТЬЕ, -я ουδ. κτήμα, τσιφλίκι, φέουδο, τιμάριο. || κτήμα επίκτητο (σε αντίθεση προς το κληρονομικό).

ΠΟΜЕСТЬИЦЕ, -а ουδ. μικρό τσιφλίκι, κτήμα.

ΠΟΜЕСЬ, -и θ. 1 (για ζώα κ. φυτά) διασταύρωση. || μιγάς· μιξογενής, κρεολός. 2 μτφ. μίγμα, ανάμιγμα· κράμα, σύγκραμα.

ΠΟΜЕСЯЧНО επίρ. μηνιαία, -ως, κατά μήνα, με το μήνα, κάθε μήνα.

ΠΟΜЕСЯЧНЫЙ επ. μηνιαίος, μηνιατικός. -ая ПЛАТА μηνιαία πληρωμή. - ДОХОД μηνιαίο έσοδο.

ΠΟМЕТ, -а θ. κόπρος ζώων, η κοπριά. КО-

ρόβιη ~ γελαδοκοπριά, βόλιτο ~ ПТИЦ κουτσουλιά ~ лошадей αλογοκοπριά, καβαλίνα ~ КОЗ γιδοκοπριά, βερβελιά ~ МЫШЕЙ κάβαλο, ποντικοκάβαλο, ποντικοκούραδο, ποντικοκότσουλο. || (κυνηγ.) μιας γέννας· оба щенка — одногo ~а και τα δυο κουτάβια είναι μιας γέννας· зайчата одногo ~а λαγουδάκια μιας γέννας.

помѣта, ~и θ. σημείωση· кнѣга с ~ами на полѣх βιβλίο με σημειώσεις στα περιθώρια. || грамматическая ~ γραμματικό σημάδι (ένδειξη)· стилистическая ~ στυλιστικό σημάδι (ένδειξη)·

пометать¹ ρ.σ. 1 βλ. метать με σημ. λίγο. 2 ρίχνω, πετώ (όλο, πολύ). || ~ся βλ. метать-ся¹ με σημ. λίγο χρόνο.

пометать² ρ.σ.μ. βλ. метать².

пометить, ~мечу, ~метишь, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. помеченный, βρ: ~чен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. σημειώνω· επισημαίνω, σημαδεύω· μαρκάρω.

помѣтка, ~и θ. βλ. помѣта

помѣха, ~и θ. 1 εμπόδιο, κώλυμα, πρόσκομμα. 2 πλθ. ~и παράσιτα (παρέμβλητοι κρότοι στο ραδιόφωνο, ασύρματο κ.τ.τ.).

помечать ρ.δ. βλ. пометить. || ~ся σημειώνομαι, σημαδεύομαι, μαρκάρομαι.

помечтать ρ.σ. ονειροπολώ για λίγο.

помешанный επ. βρ: ~шан, ~а, ~ο φρενοβλαβής, ψυχοπαθής, παράφρονας, τρελός. || μτφ. μανιώδης· λοξίας· τρελακίας.

помешательство, ~а ουδ. παραφροσύνη, φρενοβλάβεια, φρενοπάθεια, ψυχοπάθεια· λόξα· τρέλα.

помешать¹ ρ.σ. βλ. мешать¹.

помешать² ρ.σ.μ. ανακατώνω λίγο, ελαφρά.

помешаться ρ.σ. 1 παραφρονώ, τρελαίνομαι. 2 μτφ. ποθώ υπέρμετρα, τρελαίνομαι.

помешивать² ρ.δ.μ. βλ. помешать².

помешкать ρ.σ. καθυστερώ, βραδύνω, αργώ· τρενάρω.

помешать ρ.δ. βλ. поместить. || ~ся 1 βρίσκομαι, είμαι, κείμαι. 2 τοποθετούμαι.

помещение, ~я ουδ. 1 τοποθέτηση· εγκατάσταση. 2 καταχώρηση, δημοσίευση (σε εφημερίδα, περιοδικό). 3 κατάθεση χρημάτων. 4 χώρος κλειστός, αίθουσα κ.τ.τ. жилое ~ κατοικία· караульное ~ σκοπιά· φυλάκιο.

помещик, ~а α., ~ца, ~и θ. ο, η τσιφλικούχος, φεουδάρχης, ~исσα, τιμαριούχος· крупный ~ μεγαλογαϊωκτήμονας, μεγαλοτσιφλικίας.

помещичий, ~ья, ~ье επ. τσιφλικιάδικος, φεουδαρχικός, τιμαριωτικός.

помигать ρ.σ. βλ. мигать με σημ. λίγο.

помигивать ρ.δ. βλ. мигать με σημ. ενίοτε ή ελαφρά.

***помидор**, ~а α. η ντομάτα (φυτό). || η ντομάτα (καρπός).

помидорный επ. της ντομάτας.

помилование, ~я ουδ. άφεση, συγχώρεση. || χάρη, απονομή χάρης· απόνοιψη αμαρτιών, σύχωριο.

помиловать, ~луд, ~лудешь ρ.σ.μ. 1 συγχωρώ· ελεώ, ευσπλαχνίζομαι. 2 χαρίζω την ποινή, δίνω, απονέμω χάρη. 3 προστι. ~луд (για αντίρρηση, αντιγνώμια, αντίθεση)· (βρε) τι λες, πως είναι δυνατόν, ακούς εκεί, τι είναι αυτά που λες.

помилосердовать, ~дуд, ~дудешь ρ.σ. βλ. помилосердствовать.

помилосердствовать, ~ствуд, ~ствудешь ρ.σ. (παλ.) βλ. милосердствовать.

помимо πρόθεση με γεν. εκτός, πλην, εξαιρουμένου, με εξαίρεση, εξόν, έξω, έξωρα, χωρία· ~ того εκτός απ' αυτό.

помин, ~а α. (παλ. κ. απλ.) ανάμνηση· η μνεία. || **εμφρ.** и ~а (~у) нет α) ούτε λόγος (κουβέντα, μνεία) δεν έγινε. β) ούτε λόγος να γίνεται· и в ~е нет ούτε σημάδι (δείγμα) (που να θυμίζει κάτι).

поминальный επ. (παλ. εκκλσ.) του μνημόσυνου· ~ день μέρα μνημόσυνου. || αναμνηστικός.

помяние, ~я ουδ. 1 ανάμνηση, (εν)θύμηση, μνημόνευση. 2 (παλ. εκκλσ.) μνημόνιο, κατάλογος ονομάτων για μνημόνευση.

помянуть ρ.δ. 1 μνημονεύω, κάνω μνεία, αναφέρω, λέγω το όνομα· мы только что о вас ~ли εμείς μόλις τώρα λέγαμε για σας. 2 (εκκλσ.) μνημονεύω, δέομαι για την υγεία κάποιου ή για την ψυχή των πεθαμένων. 3 κάνω μνημόσυνο· μετέχω στο μνημόσυνο. || **εμφρ.** ~ добром ή добрым словом θυμάμαι το καλό ή την καλή κουβέντα (λόγο)· ~на́й как звали ама με δεις να με χαιρετήσεις (δε με ξαναβλέπεις). || ~ся μνημονεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

помянка, ~и θ. βλ. поминок.

помянки, ~нок, ~нкам πλθ. (εκκλσ.) μνημόσυνο· справлять ~ κάνω μνημόσυνο. || κόλλυβα.

помяновение, ~я ουδ. (εκκλσ.)· μνημόνευση για την υγεία κάποιου ή για νεκρό.

помянок, ~нка α. κ. **помянка**, ~и θ. (παλ.) αναμνηστικό δώρο, ενθύμιο, θυμητάρι.

помяну́тно επίρ. κάθε λεπτό (της ώρας).

помянутный επ. 1 με το λεπτό, για κάθε λεπτό· ~ая плáта πληρωμή με το λεπτό. 2 συγχός, ασταμάτητος, κάθε λεπτό επαναλαβαίνόμενος.

помярать ρ.δ. βλ. помереть. || **εμφρ.** ~ со смеху πεθαίνω (φοβά, σκάζω) απο τα γέλια.

помярить ρ.σ.μ. συμφιλιώνω. || ~ся 1 συμφιλιώνομαι. 2 συνηθίζω, προσαρμόζομαι. 3 ικανοποιούμαι, ησυχάζω.

помянуть, помяну, помяните ρ.δ.μ. (εν)θυμού-

μαι, θυμάμαι· ~ О ДРУЗЬЯХ θυμούμαι τους φίλους· ВСЮ ЖИЗНЬ ОУДУ ~ έΤΟ αυτό θα το θυμάμαι όλη τη ζωή. || **εκφρ.** ~ себя καταλαβαίνω (νιώθω) τον εαυτό μου· не ~ себя δε θυμάμαι τον εαυτό μου (απο μεγάλη ταραχή, φόβο, φρίκη κλπ.). || -ся ↑ θυμούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 στο 3^ο πρόσ. ενκ. ~ИТСЯ (παρνθ. λ.)· θυμούμαι, μου έρχεται στο νου, στο μυαλό.

ΠΟΜΝΟΥ επίρ. πολύ, απο πολύ, σε μεγάλη ποσότητα.

ΠΟΜΝΟЖАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟΜΝΟЖИТЬ**. || -ся πολλαπλασιάζομαι.

ΠΟΜΝΟЖИТЬ ρ.σ.μ. 1 πολλαπλασιάζω. 2 μτφ. αυξάινω, μεγαλώνω, αναπτύσσω.

ΠΟΜΟΓΑ, -и θ. (παλ. κ. απλ.) βοήθεια, συνδρομή· υποστήριξη.

ΠΟΜΟΓАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟΜΟЧЬ**.

ΠΟ-МОЕМУ επίρ. κατ' εμένα, κατ' τη γνώμη μου· ~ ОН - ПРАВ κατ' τη γνώμη μου αυτός έχει δίκιο. || κατ' το εγώ μου, όπως εγώ θέλω ή γουστάρω.

ΠΟΜΟИ, -ев πλθ. αποπλύματα.

ΠΟΜΟЙКА, -и θ. βόθρος, λάκκος αποχέτευσης.

ΠΟΜΟЙНИЙ επ. των αποπλυμάτων, για αποπλύματα· -ое ведро κουβάς αποπλυμάτων. -ая ёма βλ. **ΠΟΜΟЙКА**.

ΠΟΜΟКНУТЬ ρ.σ. βλ. **МОКНУТЬ** με σημ. λίγο.

ΠΟΜΟЛ, -а α. άλεση, άλεσμα (ενέργεια). || άλεσμα (αλεσμένο είδος).

ΠΟΜΟЛВИТЬ ρ.σ. (παλ.) μνηστεύω, αρραβωνιάζω.

ΠΟΜΟЛВКА, -и θ. (παλ.) μνήστευση, αρραβώνιασμα, αρραβώνια.

ΠΟΜΟЛЕЦ, -льца α. (διαρκ.) βλ. **ΠΟΜΟЛЩИК**.

ΠΟΜΟЛИТЬСЯ ρ.σ. βλ. **МОЛИТЬСЯ** καθώς και με σημ. λίγο.

ΠΟΜΟЛОГИЧЕСКИЙ επ. της δεντροκομικής θεωρίας.

***ΠΟΜΟЛОГИЯ**, -и θ. θεωρία δεντροκομίας.

ΠΟΜΟЛОДЕТЬ ρ.σ. βλ. **МОЛОДЕТЬ**.

ΠΟΜΟЛОТИТЬ ρ.σ. βλ. **МОЛОТИТЬ**.

ΠΟΜΟЛОТЬ ρ.σ. βλ. **МОЛОТЬ**.

ΠΟΜΟЛЧАТЬ ρ.σ. βλ. **МОЛЧАТЬ** με σημ. λίγο.

ΠΟΜΟЛЬНИЙ επ. αλεστικός.

ΠΟΜΟЛЬЩИК, -а α. αλεστής (ο προσερχόμενος για να αλέσει).

ΠΟΜОР α., -ка θ. βλ. **ΠΟΜОРЬ**.

ΠΟΜОРГАТЬ ρ.σ. βλ. **МОРГАТЬ** με σημ. ενίοτε, μερικές φορές.

ΠΟΜОРИТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτφ. παρθε. χρ. **ΠΟМОРЕННИК**, βρ: -рён, -ренá, -ренó βλ. **МОРИТЬ**.

ΠΟΜОРНИК, -а α. είδος γλάρου.

ΠΟΜОРОВИТЬ ρ.σ.μ. βλ. **МОРОВИТЬ**.

ΠΟΜОРОВИТЬ, -ит ρ.σ. βλ. **МОРОВИТЬ** με σημ. λίγο.

ΠΟΜОРСКИЙ επ. παράλιος, παραθαλάσσιος -ие селения παραθαλάσσια κατοικημένα μέρη.

ΠΟΜОРЩИТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **МОРЩИТЬ(СЯ)**.

ΠΟΜОРЬ, -ов πλθ. (ενκ. **ΠΟΜОР**, -а α., -ка, -и θ.) Πομόροι (ιθαγενείς Ρώσοι των παραθαλάσσιων της Λευκής θάλασσας και του Παγωμένου ωκεανού).

ΠΟΜОРЬЕ, -я ουδ. τα παράλια· παραθαλάσσιο μέρος.

ΠΟΜОРЬНЕ, -рён πλθ. (ενκ. -ренин, -а, -рэн-ка, -и θ.) οι παραθαλάσσιοι κάτοικοι.

ΠΟΜОРЬНИН α., -ка θ. βλ. **ΠΟΜОРЬНЕ**.

ΠΟΜОСТ, -а α. εξέδρα. || (παλ.) κριώμα. || επισανιδωση (γέφυρας κ.τ.τ.).

ΠΟΜΟТАТЬ¹ ρ.σ. κουβαριάζω, περιτυλίγω. || κουνώ. || -ся βλ. **МОТАТЬСЯ** (1 σημ.).

ΠΟΜΟТАТЬ² ρ.σ. βλ. **МОТАТЬ²**.

ΠΟМОЧИ, -ей πλθ. 1 ιμάντες, λουριά. 2 βλ. **ПОДТЯЖКА** (2 σημ.). || **εκφρ.** ОУТЬ (ХОДИТЬ) НА ~АХ υποτάσσομαι, ρυμουλκούμε, εξαρτιέμαι· ВОДИТЬ НА ~АХ έχω, κρατώ κάτω απο τη συνεχή καθοδήγησή μου.

ΠΟМОЧИТЬ ρ.σ.μ. 1 βρέχω. 2 μουσκεύω. || -ся 1 βρέχομαι. 2 μουσκεύω.

ΠΟМОЧЬ, -и θ. (παλ. κ. διαρκ.) βλ. **ПОМОЩЬ**.

|| **εκφρ.** БОГ - (παλ.) με τη βοήθεια του θεού, ο θεός βοηθός.

ΠΟМОЧЬ, -могú, -можешь, -могут, παρθε. χρ. **ΠΟМОГ**, -лá, -лò ρ.σ. βοηθώ, συνδράμω, έρχομαι αρωγός· -ГИТЕ ОСТАВШИМ βοηθείστε τους υστερούντες· ОНá -лá ей встать αυτή τη βοήθησε να σηκωθεί· ~ ДЕНЬГАМИ βοηθώ χρηματικά· ~ НУЖДАЮЩИМ βοηθώ τους αναγκασμένους. || επιδρώ· ЛЕКАРСТВО -лò το φάρμακο βοήθησε. || **εκφρ.** ~ ГОРЮ (бедé) βοηθώ στη δυστυχία.

ΠΟМОЩНИК, -а α., -ца, -и θ. 1 βοηθός· ~ В РАБОТЕ βοηθός στη δουλειά. 2 αντικαταστάτης· αναπληρωτής· ~ Директора υποδιοικητής· ~ начальника υποδιοικητής.

ΠΟМОЩЬ, -и θ. βοήθεια· αρωγή· συνδρομή· υποστήριξη· συμπαραστάση· без посторонней ~и χωρίς ξένη βοήθεια· ОКАЗАТЬ ~ βοηθώ, έρχομαι αρωγός· ВЗАИМНАЯ ~ αλληλοβοήθεια· ЗВАТЬ НА ~ καλώ σε βοήθεια· МЕДИЦИНСКАЯ ~ ιατρική βοήθεια· СКОРАЯ МЕДИЦИНСКАЯ ~ η πρώτη ιατρική βοήθεια· С ~Ю ή ПРИ ~и με τη βοήθεια.

***ΠΟМПА¹**, -и θ. (γραμ. λόγος) πομπή.

***ΠΟМПА²**, -и θ. αντλία· ~ жёткости υδραντλία.

***ΠΟМПАДУР**, -а α. σατραπής, δυνάστης, καταπιεστής (για διοικητικά πρόσωπα).

ΠΟМПАДУРСКИЙ επ. σατραπικός, δεσποτικός, αυταρχικός.

ΠΟМПАДУРСТВО, -а ουδ. 1 αυταρχικότητα, σατραπισμός, δεσποτισμός. 2 τα κτήματα του δυνάστη.

πομπαδύρσα, -и θ. η σύζυγος ή η ευνοούμενη του δυνάστη.

πομπέзность, -и θ. (γραμ. λόγος)· επίδειξη πομπώδης.

***πομπёзный** επ., βρ: ~ZEN, ~зна, ~зно πομπώδης.

***πομπόν**, -а α. κροσσός, θύσανος, φούντα.

πομрача́ть(ся) ρ.δ. βλ. **πομрачи́ть(ся)**.

πομраче́ние, -я ουδ. συσκοτίση, ~σμός· ~сознания συσκοτίση της συνείδησης. || **εκφρ.** умά ή умύ πομраче́ние εξίσταται, χάνω το νου μου, το μυαλό μου· μένω έκθαμβος.

πομрачи́ть, ~чит, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **по-мраче́нный**, βρ: ~чен, ~ченá, ~ченó ρ.σ.μ.1 σκοτεινιάζω· επισκοτιζώ· συσκοτιζώ. || μτφ. θλίβω, λυπώ, στενοχωρώ· 2 μτφ. επισκιάζω, υπερέρχω, ξεπερνώ. || **εκφρ.** ~ ум ή **рассудок** σκοτιζώ το μυαλό, το λογικό. || ~ся 1 σκοτεινιάζω, συσκοτιζομαι, βυθίζομαι στο σκοτάδι. || αδυνατιζώ, εξασθενίζω, θαμπώνω (για την όραση). 2 θλίβομαι, λυπούμαι, στενοχωρούμαι. || **εκφρ.** ум ή **рассудок** ~лся το μυαλό μου, το λογικό μου σκοτίστηκε.

πομрачнётъ ρ.σ. βλ. **мрачнётъ**.

πομудρίть ρ.σ. βλ. **мудρίть** με σημ. λίγο.

ποмузици́ровать ρ.σ. βλ. **музици́ровать** με σημ. λίγο.

ποмурлы́кать ρ.σ. βλ. **мурлы́кать** με σημ. λίγο.

ποму́слить ρ.σ. (απλ.) βλ. **му́слить** με σημ. λίγο.

ποму́солить ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **пому́слить**.

ποмутίть ρ.σ.μ. 1 βλ. **мутіть** (1σημ.). 2 μτφ. συσκοτιζώ, συγχίζω, θολώνω. || ~ся 1 βλ. **мутіться** (1, 2 σημ.). 2 θαμπώνω, σκοτεινιάζω· **глаза́** ~лись τα μάτια θάμπωσαν. || **εκφρ.** в **глаза́х** ή в **голове́** ~лось μου ήρθε σκοτοδίνη.

ποмутнёние, -я ουδ. θόλωση, ~μα.

ποмутнёть, ~еет ρ.σ. θολώνω· **вода́** ~еет το νερό θολώνει.

ποму́чать(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. **пому́чить(ся)**.

ποму́чивать ρ.δ. βλ. **му́чить** με σημ. λίγο.

ποму́чить(ся) ρ.σ. βλ. **му́чить(ся)**.

ποмуштрова́ть ρ.σ.μ. βλ. **муштрова́ть** με σημ. λίγο.

πομча́ть(ся) ρ.σ. βλ. **мчать(ся)**.

ποмы́кать ρ.δ. φέρομαι αυταρχικά, σατραπικά, αγριοπαίρνω. || ~ся (απλ.) βλ. **мы́каться** με σημ. λίγο.

ποмы́лить(ся) ρ.σ. βλ. **мы́лить(ся)** με σημ. λίγο.

ποмы́сл κ. (παλ.) **ποмы́сл**, ~сла α. (γραμ. λόγος). σκέψη, ιδέα· σκοπός, πρόθεση, βλέψη, επιδίωξη.

ποмы́слить ρ.σ. βλ. **помы́шлять**.

ποмы́тарить(ся) ρ.σ. βλ. **мы́тарить(ся)**.

ποмы́ть(ся) ρ.σ. βλ. **мы́ть(ся)**.

ποмы́чать ρ.σ. βλ. **мы́чать** με σημ. λίγο.

ποмы́шление, -я ουδ. σκέψη, διαλογισμός, διανόηση, στοχασμός.

ποмы́шлять ρ.δ. (παλ.) σκέπτομαι, συλλογίζομαι, διανοούμαι. || διαλογίζομαι, βάζω με το νου μου, στοχάζομαι.

ποмы́нутый επ. απο μτχ. αναφερμένος, ειπωμένος, (προ)μνημονευμένος, (προ)ειρημένος.

ποмы́нуть ρ.σ. βλ. **поми́нать**. || **εκφρ.** ~й мой **слова́** θυμήσου τα λόγια μου· **не тем** **будь** ~нут δυστυχώς (μετά λύπης μου) θα θυμίσω. ή θα αναφέρω, θα πω.

ποмы́тый επ. απο μτχ. τσαλακωμένος. || μτφ. βαρύθυμος, δύσθυμος, κατσουφιασμένος· μαχ-μουρλής.

ποмы́ть(ся) ρ.σ. βλ. **мы́ть(ся)**.

понаблoдaть ρ.σ. βλ. **наблoдaть** με σημ. λίγο.

понабpа́ть(ся) ρ.σ. βλ. **набpа́ть(ся)**.

понабpocа́ть ρ.σ.μ. ρίχνω, πετώ απο λίγο - λίγο, βαθμιαία.

понавёда́ться ρ.σ. βλ. **навёда́ться**.

понавезт́и ρ.σ.μ. βλ. **навезт́и** (1σημ.) λίγο.

понавеша́ть ρ.σ.μ. βλ. **навеша́ть** με σημ. βαθμιαία.

понавидáться ρ.σ. βλ. **навидáться** με σημ. βαθμιαία.

понаглéть ρ.σ. βλ. **наглéть**.

понаглядéться ρ.σ. βλ. **понасмотpéться**.

понагна́ть ρ.σ. βλ. **нагна́ть** (3σημ.).

понадeлaть ρ.σ.μ. βλ. **надeлaть** (1,3σημ.).

понадeяться ρ.σ. ελπίζω, στηρίζω τις ελπίδες. || βασιζομαι, εμπιστεύομαι.

понадoбн́ться, ~длюсь, ~дншься ρ.σ. χρειάζομαι· έχω ανάγκη· **если** ~нтся αν θα χρειαστεί, σε περίπτωση ανάγκης· ~лись **дeньги** χρειάστηκαν χρήματα.

понаéхать ρ.σ. βλ. **наéхать** (2 σημ.).

понаенест́и ρ.σ.μ. βλ. **наенест́и** (1,2,3σημ.).

понапpáсну επίρ. μάταια, άσκοπα, άδικα, στά χαμένα.

понаслы́шке επίρ. ακουστά, εξ ακοής.

понасмотpéться ρ.σ. βλ. **насмотpéться** με σημ. βαθμιαία.

понаста́вить ρ.σ.μ. βλ. **наста́вить** με σημ. βαθμιαία.

понастро́ить ρ.σ.μ. βλ. **настро́ить** (1σημ.)· με σημ. βαθμιαία.

понатаска́ть ρ.σ.μ. βλ. **натаска́ть** (1, 2, 3 σημ.).

понатерéться, ~тpύсь, ~тpёшься, παρθ. χρ. ~тёрся, ~лась, ~лось ρ.σ. (απλ.) τρίβομαι, αποκτώ πείρα.

понаторéть ρ.σ. (απλ.) βλ. **наторéть** με

σημ. βαθμιαία.

понау́житься ρ.σ. βλ. **нау́житься** με σημ. ακόμα λίγο.

поначалу́ επίρ. βλ. **сначала**.

по-на́шему επίρ. κατ' εμάς, κατά τη γνώμη μας· κατά τη συνήθεια μας, κατά το έθιμό μας.

понаш́ить ρ.σ.μ. βλ. **наш́ить** με σημ. βαθμιαία.

поне́ва, -н θ. (διαρκ.) φούστα.

понево́ле επίρ. άθελα, αθέλητα, παρά τη θέλησή μου, ακούσια.

понеде́льник, -а α. Δευτέρα· **по -ам** κάθε Δευτέρα· **чи́стый** ~ η Καθαρή Δευτέρα· **стра́стный** ~ (εκκλσ.) η Μεγάλη Δευτέρα (των παθών).

понеде́льно επίρ. κάθε εβδομάδα, εβδομαδιαία, βδομαδιατικά.

понеде́льный επ. εβδομαδιαίος, βδομαδιατικός· επταήμερος.

поне́же σύνδ. (παλ.) επειδή, γιατί, διότι.

поне́жить(ся) ρ.σ. βλ. **не́жить(ся)** με σημ. λίγο.

поне́жничать ρ.σ. βλ. **не́жничать** με σημ. λίγο.

поне́мому επίρ. 1 απο λίγο· **он ест -, но ча́сто** αυτός τρώγει απο λίγο, όμως συχνά. 2 βαθμιαία, βαθμηδόν και κατ' ολίγον, μικρόν κατά μικρόν, ολίγον κατ' ολίγον. 3 έτσι κι έτσι (σε απάντησι πως είστε απο υγεία).

поне́мому επίρ. βλ. **поне́мому**.

поне́рничать ρ.σ. βλ. **не́рничать** με σημ. λίγο.

поне́сти ρ.σ. 1 μ. βλ. **не́сти** (1σημ.). 2 μεταφέρω, μετακινώ ταχύτατα, ολοταχώς. 3 φεύγω με μεγάλη ταχύτητα, καλπάζω. 4 σηκώνω· φέρω· παρασύρω. || τραβώ, σύρω, σέρνω. 5 φυσώ, μπαίνω (για άνεμο, φύχος). 6 υποφέρω, δοκιμάζομαι, υποβάλλομαι σε· ~ **наказание** τιμωρούμαι· ~ **поражение** νικιέμαι, ηττώμαι· **онí -сли́** **большие** **потéри** αυτοί είχαν μεγάλες απώλειες. 7 αρχίζω να λέγω (ανοησίες, κουταμάρες κ.τ.τ.). 8 κουβαλώ. 9 (παλ.) βλ. **заберемене́ть**. || **-сь** 1 βλ. **не́стись** (1σημ.). 2 αναδίδομαι, ξαπλώνομαι, διαχέομαι (για μουρδιά).

***ΠΟΝΙ** άκλ. α. πόνεϋ, μικρόσωμο άλογο.

пони́зять(ся) ρ.δ. βλ. **пони́зить(ся)**.

пони́жение, -я ουδ. ελάττωση, μείωση, λιγότεμα· κατέβασμα· πτώση· ~ **цен** μείωση των τιμών· ~ **го́лоса** χαμηλώμα της φωνής· ~ **температу́ры** πτώση της θερμοκρασίας. || υποβίβαση· ~ **до́лжности** υποβίβαση του αξιώματος. 2 χαμηλό μέρος.

пони́женный επ. απο μτχ. χαμηλός, μειωμένος, ελαττωμένος, κάτω του κανονικού· **-ая** **температу́ра** υποθερμία· **-ое** **настро́ение** αθυμία, δυσθυμία, ανορεξία, ακεφιά, βαριθυμία.

пони́зительный επ. της μείωσης, του υποβίβασμού· **-ая** **подста́нция** υποσταθμός υποβίβασμού της τάσης.

пони́зить, -нижу, -низишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пони́женный**, βρ: **-жен, -а, -ο** ρ.σ.μ. 1 χαμηλώνω· ~ **забо́р** χαμηλώνω τον περίβολο. 2 μειώνω, ελαττώνω, λιγοστεύω· κατεβάζω· ~ **давление** ελαττώνω την πίεση· ~ **цену́** μειώνω την τιμή· ~ **температу́ру** κατεβάζω τη θερμοκρασία. 3 υποβιβάζω (βαθμό, αξίωμα). || μουσ. χαμηλώνω· ~ **тон струны́** χαμηλώνω τον τόνο της χορδής· ~ **го́лос** χαμηλώνω τη φωνή. || **-ся** 1 χαμηλώνω, γίνομαι πιο χαμηλός. 2 μειώνομαι, ελαττώνομαι, λιγοστεύω· κατεβαίνω.

пони́зовый επ. (παλ.) του κάτω ρου.

пони́зовье, -я ουδ. (παλ.) περιοχή του κάτω ρου (του ποταμού).

пони́зу επίρ. χαμηλά, κάτω.

пони́кать ρ.δ. βλ. **пони́кнуть**.

пони́кный επ. γερμένος, γυρτός, κυρτός, σκυφτός· κατεβασμένος· с **-ой** **го́ловой** με σκυμμένο το κεφάλι· ~ **взор** χαμηλωμένο βλέμμα.

пони́кнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **пони́к, -ла, -ло, μτχ.** παρλθ. χρ. **пони́кший** κ. **пони́кнувший** ρ.σ. γέρνω, κλίνω προς τα κάτω, ρέπω, λυγίζω· χαμηλώνω, σκύβω· **ко́лосья́ пше-ницы -кли** **от ду́ри** τα στάχια του σιταριού έπεσαν απο τη θύελλα· ~ **го́лову** σκύβω το κεφάλι. || μτφ. δυσθυμώ, βαρυθυμώ, σκυθρωπάζω, γίνομαι κατηφής. || **εμφρ.** ~ **ду́хом** μελαγχολώ· απελπίζομαι, χάνω το ηθικό.

пони́мание, -я ουδ. 1 κατανόηση· **тру́дная** **для -я** **те́ма** δυσκολοκατανόητο θέμα· **до́ступный** ~ **ю** κατανοητός, εύληπτος· **вза́имное** ~ αλληλοκατανόηση. 2 αντίληψη· ερμηνεία, εξήγηση· **материалисти́ческое** ~ **исто́рии** υλιστική αντίληψη της ιστορίας.

пони́мать ρ.δ. 1 βλ. **пони́ять**. 2 εννοώ, καταλαβαίνω, μπαίνω στο νόημα, αντιλαμβάνομαι· **я не -аю** **по-неме́цки** δεν καταλαβαίνω γερμανικά· **вы меня́ -ете?** με καταλαβαίνετε; **я вас хоро́шо -аю** σας καταλαβαίνω καλά· **он ниче́го не -ает** αυτός τίποτε δεν καταλαβαίνει. || **εμφρ.** **-аешь, -аете** ή **-аешь ли, -аете ли** (ως παρθ. λ.) καταλαβαίνεις, -ετε· **я, -аешь ли, опозда́л** καταλαβαίνεις, άργησα· **вот это́ я и пони́маю** αυτό μάλιστα το καταλαβαίνω (είναι καλό, όπως πρέπει). || **-ся** εννοούμαι, γίνομαι αντίληπτός κλπ. ρ. ενεργ. φ.

пони́вить, -вию, -вишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пони́вленный**, βρ: **-лен, -ленá, -ленó** ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. **подно́вить**.

пони́влять(ся) ρ.δ. βλ. **подно́вить(ся)**.

по-но́вому επίρ. με το νέο, με το καινούριο· ~ **календа́рь** με το νέο ημερολόγιο. || με το νέο τρόπο.

ΠΟΝΟЖИ, -ей πλθ. μέρος πανοπλίας των κάτω άκρων.

ΠΟΝΟЖОВЩИНА, -и θ. μαχαιροκαβγάς.

ΠΟНОМАРСКИЙ επ. του ιεροφύλακα· του σκευοφύλακα.

***ΠΟНОМАРЬ**, -я α. ιεροφύλακας· σκευοφύλακας.

ΠΟΝΟΣ, -а α. διάρροια, ευκοιλιότητα.

ΠΟНОСИТЬ (СЯ)¹ ρ.σ. βλ. **НОСИТЬ (СЯ)**.

ΠΟНОСИТЬ² ρ.δ.μ. μαλώνω· βρίζω. || -**СЯ** βλ. ρ. ενεργ. φ.

ΠΟΝΟΣКА, -и θ. το αντικείμενο που μεταφέρει ο σκύλος με τα δόντια. || εξάσκηση του σκύλου στη μεταφορά πραγμάτων.

ΠΟΝΟΣНЫЙ επ. υβριστικός· προσβλητικός.

ΠΟНОШЕНИЕ, -я ουδ. μάλημα· βρίσιμο, εξύβριση. || προσβολή. || πρόσβλητικά λόγια, βαριά λόγια.

ΠΟНОШЕННЫЙ επ. απο μτχ. φορεμένος, τριμμένος, μεταχειρισμένος.

ΠΟΝРΑВИТЬСЯ ρ. σ. βλ. **ПРΑВИТЬСЯ**.

ΠΟΝТЁР, -а α. (χαρτπ.) πονταριστής.

***ΠΟΝТИРОВАТЬ**, -рую, -руешь ρ.δ. (χαρτπ.) ποντάρω.

***ΠΟΝТОН**, -а α. 1 πλοιάριο (για στήριξη γέφυρας). || πλωτή γέφυρα (με πλοιάρια). 2 κενό σώμα. 3 παλιό πλοίο χρησιμοποιούμενο ως κάτεργο.

ΠΟΝТОНЁР, -а α. γεφυροποιός πλωτών γεφυρών.

ΠΟΝТОННЫЙ επ. του γεφυροποιού, -ών· -ая ρότα λόχος γεφυροποιών. || **εκφρ.** - МОСТ πλωτή γέφυρα.

ΠΟΝУДИТЕЛЬНЫЙ επ. παρακινητικός, παροτρυντικός, προτροπικός, παρορμητικός.

ΠΟΝУДИТЬ, -ужу, -удишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΠΟΝУЖДЁННЫЙ**, βρ: -дён, -денá, -денó ρ. σ.μ. παρακινώ, παροτρύνω, προτρέπω παρορμώ.

ΠΟΝУЖДАТЬ ρ.δ. βλ. **ΠΟΝУДИТЬ**.

ΠΟΝУЖДЕНИЕ, -я ουδ. παρακίνηση, παρότρυνση, προτροπή· παρόρμηση, παρώθηση.

ΠΟΝУКАНИЕ, -я ουδ. προτροπή, παρόρμηση (με τις λέξεις ну, но ντε, έλα, άιντε).

ΠΟΝУКАТЬ ρ.δ.μ. προτρέπω, παρορμώ φωνάζοντας ну, но έλα, άιντε, ντε. || μτφ. φωνάζω εμπρός, γρήγορα.

ΠΟΝУРИВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ΠΟΝУРИТЬ (СЯ)**.

ΠΟΝУРИТЬ ρ.σ.μ. (με τη λ. ГОЛОВÁ)· χαμηλώνω, σκύβω, κατεβάζω· κλίνω, γέρνω. || -**СЯ** χαμηλώνω κλπ. ρ. ενεργ. φ., θλίβομαι.

ΠΟΝУРОСТЬ, -и θ. ελιμμένο σκύψιμο του κεφαλιού.

ΠΟΝУРЫЙ επ., βρ: -нур, -а, -ο σκυφτός, με σκυμμένο το κεφάλι, κατηφής. || λυπημένος, θλιμμένος.

***ΠΟΝЧИК**, -а α. (παλ.) λουκουμάς.

ΠΟНЫНЕ επίρ. (παλ.) ως (μέχρι) τώρα, μέ-

χρι του νυν. (προέρχεται από ελληνικό νυν).

ΠΟНОУАТЬ ρ.σ. βλ. **НУРЯТЬ** (1,3 σημ.).

ΠΟНОУХ, -а α. (παλ.) βλ. **ΠΟНОУШКА**. || **εκφρ.** ни за ~ табакý (пропáсть, погнбнуть κ.τ.τ.) βλ. ίδια έκφρ. στη λ. **ΠΟΝΟУШКА**.

ΠΟНОУХАТЬ ρ.σ. βλ. **НУХАТЬ**. || **εκφρ.** ни ~ не дaть δε δίνω καθόλου, ούτε μια στάλα, ούτε τόσο δα.

ΠΟНОУХИВАТЬ ρ.δ. βλ. **НУХАТЬ** με σημ. ενίοτε.

ΠΟНОУШКА, -и θ. 1 βλ. **НУХАНЬЕ**. 2 λιγάκι, ελάχιστο, μια στάλα, μια πρέζα. || **εκφρ.** ни за ~у табакý (пропáсть, погнбнуть κ.τ.τ.) εντελώς στα χαμένα, άδικα των άδικων, για το τίποτε, εντελώς τζάμπα.

ΠΟНЫНЧИТЬ (СЯ) ρ.σ. βλ. **НЯНЧИТЬ (СЯ)** με σημ. λίγο.

ΠΟНЫНТИЕ, -я ουδ. 1 έννοια· νόημα· содержание -я το περιεχόμενο του νοήματος ή της έννοιας· ~ прибáвочной стóимости η έννοια της υπεραξίας. 2 ιδέα, γνώση· когдá он при-едет? - я не имéю πότε αυτός θα έρθει; - ιδέα δεν έχω, καθόλου δεν ξέρω. || αντίληψη· -я и предрассудки αντίληψεις και προλήψεις· применяться к -ям слушателей παίρνω υπόψη το επίπεδο αντίληψης του ακροατηρίου. || γνώμη. || διάνοια, νους, ικανότητα διανοητική. || **εκφρ.** дaть - δίνω να καταλάβει.

ΠΟНЫНТЛИВОСТЬ, -и θ. νοημοσύνη.

ΠΟНЫНТЛИВЫЙ επ., βρ: **ЛМВ**, -а, -ο νοήμονας, ευφυής, έξυπνος.

ΠΟНЫНТНО 1 επίρ. κατανοητά, αντιληπτά, καταληπτά. 2 ως κατηγ. είναι κατανοητός, αντιληπτός· εννοείται, εξυπακούεται.

ΠΟНЫНТНОСТЬ, -и θ. κατανόηση, αντιληπτικότητα.

***ΠΟНЫНТНЫЙ** επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 ευνόητος, καταληπτός, ευκατάληπτος, εύληπτος, ευκατανόητος· мáло - λίγο καταληπτός· трудно -οε слóво δυσκολονόητη λέξη. || νοητός, καταληπτός. 2 (παλ.) βλ. **ΠΟНЫНТЛИВЫЙ**. || **εκφρ.** -οε дело ή -ая вещь βλ. **ΠΟНЫНТНО** (2 σημ.).

ΠΟНЫТÓЙ, -όго α. επίσημος μάρτυρας σε ασκούμενη έρευνα κ.τ.τ.

ΠΟНЫТЬ, поймý, поймёшь, παρλθ. χρ. **ΠΟНЫЛ**, -лá, -ло ρ.σ.μ. βλ. **ΠΟΝИМАТЬ**. || **εκφρ.** дaть - δίνω να καταλάβει (κάνω υπαινιγμό).

ΠΟΟБВЁКНУТЬ ρ.σ. (απλ.) συνηθίζω λίγο-λίγο, βαθμιαία.

ΠΟΟБЕДАТЬ ρ.σ. τρώγω, γευματίζω.

ΠΟΟБЕЖАТЬ ρ.σ. υπόσχομαι, δίνω υπόσχεση. || -**СЯ** υπόσχομαι, δίνω υπόσχεση.

ΠΟΟБЖИТЬСЯ, -живусь, -живёшься, παρлθ. χρ. **ΠΟΟБЖИЛСЯ**, -лáсь, -лóсь ρ.σ. (απλ.) βλ. **ОБЖИТЬСЯ** με σημ. λίγο, βαθμιαία.

ΠΟΟНОСИТЬСЯ ρ.σ. (απλ.) βλ. **ОНОСИТЬСЯ**¹ με σημ. βαθμιαία, ελαφρά.

Ποοβοждάτѣ ρ.σ. (απλ.) περιμένω λίγο.
Ποοборβάτѣся ρ.σ. (απλ.)· (ξε)σχιζομαι, κουρελιάζομαι βαθμιαία.
Ποοбсόχнутѣ ρ.σ. βλ. обсόχнутѣ με σημ. ε-λαφρά, βαθμιαία.
Ποοбтерѣтѣся ρ.σ. (απλ.) βλ. обтерѣтѣся με σημ. ελαφρά, βαθμιαία.
Ποοбтρεпáтѣся ρ.σ. βλ. обтρεпáтѣся με σημ. λίγο, βαθμιαία.
Ποοбдаль επίρ. λίγο πιο πέρα, παραπέρα, λιγότερο μακριά, παρέκει.
Ποοдинóчке επίρ. ένας-έννας, κατ' άτομο, ανά-έννας.
Ποοзорничáтѣ ρ.σ. βλ. озорничáтѣ με σημ. λίγο.
Ποοоригинальничáтѣ ρ.σ. βλ. оригинальничáтѣ για λίγο χρόνο.
Ποοсмотрѣтѣся ρ.σ. βλ. осмотровѣтѣся με σημ. λίγο, βαθμιαία.
Ποοостерѣчѣся ρ.σ. βλ. остерѣчѣся με σημ. ως ένα βαθμό.
Ποοострítѣ ρ.σ. βλ. острítѣ² με σημ. λίγο.
Ποοостítѣ ρ.σ. βλ. остítѣ με σημ. λίγο, βαθμιαία.
Ποοотвѣкнутѣ ρ.σ. βλ. отвѣкнутѣ με σημ. λίγο, βαθμιαία.
Ποοотдохнутѣ ρ.σ. βλ. отдохнутѣ με σημ. λίγο.
Ποοотстáтѣ ρ.σ. βλ. отстáтѣ με σημ. λίγο.
Ποοóхáтѣ ρ.σ. βλ. óхáтѣ με σημ. λίγο.
Ποοохóтитѣся ρ.σ. κυνηγώ λίγο, πηγαίνω λίγο κυνήγι.
Ποοочерѣдно επίρ. με τη σειρά, με την αράδα, αράδα-αράδα· αραδιαστά.
Ποοочерѣднѣй επ. αραδιαστός, διαδοχικός.
Ποοощрѣние, -я ουδ. ενθάρρυνση· εμφύχωση.
Ποοощрítельнѣй επ. ενθαρρυντικός· εμφυχωτικός· -ая улыбка ενθαρρυντικό χαμόγελο.
Ποοощрítѣ ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. поощрѣнный, βρ: -рѣн, -рѣнá, -рѣнó βλ. поощрѣтѣ.
Ποοощрáтѣ ρ.δ.μ. ενθαρρύνω· εμφυχώνω. || -ся ενθαρρύνομαι· εμφυχώνομαι.
Ποοп, -á α. παπάς, ιερέας. || εκφρ. на -á κάθετα.
Ποοпадáние, -я ουδ. πτώση· - в цель πτώση στο στόχο.
Ποοпадáтѣ ρ.σ. πέφτω (για όλα, πολλά).
Ποοпадáтѣ(ся) ρ.δ. βλ. попáстѣ(ся).
*Ποοпадáтѣ, -й, γεν. πλθ. -дѣй, δοτ. -дѣям θ. η παπαδιά.
Ποοпáлítѣ¹ ρ.σ.μ. βλ. пáлítѣ¹ με σημ. λίγο.
Ποοпáлítѣ² ρ.σ. βλ. пáлítѣ² με σημ. λίγο.
Ποοпáрítѣ ρ.σ. βλ. пáрítѣ με σημ. λίγο.
Ποοпáрítѣ ρ.σ. βλ. парítѣ με σημ. λίγο.
Ποοпáрítѣся ρ.σ. βλ. парítѣся (3 σημ.).

Ποοпáрно επίρ. ζευγαρωτά, κατά ζεύγη, δυο-δυο, ανά δυό, κατά δυάδες.
Ποοпáстѣ(ся) ρ.σ. βλ. пáстѣ(ся) με σημ. λίγο.
Ποοпáстѣ, -падý, -падѣшь, παρλ. χρ. попáл, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. попáвший ρ.σ. 1 πέφτω· πετυχαίνω· βρίσκω· χτυπά· камень -άλ в окнó η πέτρα χτύπησε στο παράθυρο· пýля -ла емý в плечó η σφαίρα τον βρήκε (πέτυχε) στον ώμο. 2 βρίσκομαι (κυρίως απροσδόκητα)· он -άλ под суд αυτός έπεσε στο δικαστήριο· - под дождь με πιάνει η βροχή· он -άλ в милицию αυτόν τον έπιασε η αστυνομία· - в засáду πέφτω σε ενέδρα· мáльчик -άλ под машíну το παιδάκι το πάτησε το αυτοκίνητο. || εισ-δύω, μπαίνω, προχωρώ, περνώ, διέρχομαι· как ты снáдá -άλ? πως έπεσες εδώ; || βρίσκω τυχαία, συναντώ· - на след πέφτω σε ίχνος. 3 πέφτω άθελα, σκοντάφτω· - в лýдý πέφτω στη λούτσα. 4 με ρίχνει, -ουν, κρίνομαι, προσδιορίζομαι· он -άλ в пехóту τον έρριξαν στο πεζικό. || εισάγομαι, μπαίνω· он -άλ в инстítут αυτός μπήκε στο ινστιτούτο. 5 βλ. попáстѣся (2 σημ.). 6 (απρόσ.)· (για τιμωρία)· θα τις φας ή τις έφαγες· θα σου τις βρέξω ή σου τις έβρεξαν κ.τ.τ. 7 παρλθ. χρ. ουδ. -ло; где -ло óπως (όπου) τύχει (λάχει)· кто (что) -ло όποιος (ότι) τύχει (λάχει), αδιάφορα ποιός, τι. || εκφρ. - на глáзá με πήρε το μάτι (τρου)· чем (ни) -ло με ό,τι βρέθηκε μπροστά. || -ся 1 πέφτω, πιάνομαι, συλλαμβάνομαι· - в плен πιάνομαι αιχμάλωτος (αιχμαλωτίζομαι)· он -лся в капкáн αυτός έπεσε στην παγίδα· он -лся αυτός συνελήφτηκε. 2 συναντιέμαι, ανταμώνω, -ομαι, συναπαντιέμαι. || βρίσκομαι τυχαία, μου πέφτει (στα χέρια). || εκφρ. - в глáзá πέφτω τυχαία στα μάτια, βλέπω τυχαία· первѣй попáвшийся α) ο πρώτος τυχών. β) οποιοσδήποτε, ο τυχών.
Ποοпáхáтѣ ρ.σ. οργώνω λίγο.
Ποοпáхáвáтѣ, -ает ρ.δ. αμ. καθώς κ. απρόσ. μυρίζω.
Ποοпéвáтѣ ρ.δ.μ.κ.αμ. τραγουδώ ενίοτε.
Ποοпéνáтѣ ρ.σ. βλ. пенáтѣ.
Ποοпервонáчáлý επίρ. (απλ.) απο την αρχή.
Ποοперѣк επίρ. κ. πρόθ. εγκάρσια· κατά πλάτος, κατά φάρδος. || βλ. наперекóρ.
Ποοперемéнно επίρ. εναλλάξ, εκ περιτροπής.
Ποοперѣтѣ, -прý, -прѣшь, παρλθ. χρ. попѣр, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. попѣртѣй, βρ: -пѣрт, -а, -о ρ.σ. (απλ.) 1 κινούμαι προς, κατευθύνομαι. 2 διώχνω, εκδιώκω. 3 μεταφέρω, κουβαλώ. || -ся κινούμαι προς, κατευθύνομαι.
Ποοперѣчíна, -н θ. δοκός εγκάρσια, διαδοκίδα, τραβέρσα.

поперечить, ~чу, ~чишь ρ.σ. με δοτ. αντιλέγω, αντιτείνω, φέρω αντιρρήσεις, πηγαίνω αντίθετα, κόντρα.

поперечник, ~а α. 1 πλάτος κυκλικού σώματος, έκτασης. 2 (παλ.) αντιρρησίας, πνεύμα αντιλογίας.

поперечный επ. 1 εγκάρσιος· κάθετος. 2 ενάντιος, αντίθετος, αντιλέγων, αντιφρονών. || εκφρ. ~ая пила πριόνι εγκάρσιας τομής.

поперхнуться, ~нусь, ~нёшься ρ.σ. πνίγομαι στο λαιμό, μου σκαλώνει κάτι στο λαιμό. || κομπιάζω, μου κόβεται η φωνή.

поперчить ρ.σ.μ. πιπερώνω ελαφρά, λίγο.

попеть ρ.σ. τραγουδώ λίγο.

почтение, ~я ουδ. κηδεμονία, προστασία· μέριμνα, φροντίδα.

почетитель, ~я α., ~ница, ~и θ. 1 κηδεμόνας, προστάτης. 2 (παλ.) επιτηρητής έφορας.

почетительный επ. βλ. заботливый.

почетительский επ. κηδεμονικός, του κηδεμόνα.

почетительство, ~а ουδ. 1 κηδεμονία, προστασία· φροντίδα, μέριμνα. 2 ίδρυμα φιλανθρωπικό. 3 το αξίωμα του έφορα.

почетительствовать, ~ствую, ~ствуешь ρ.δ. κηδεμονεύω. || εφορεύω, επιβλέπω.

почечь(ся) ρ.σ. βλ. печь(ся) με σημ. λίγο.

попивать ρ.δ. 1 πίνω απο λίγο. 2 πίνω(με-θώ) τότε-πότε.

попилить ρ.σ.μ. βλ. пилить με σημ. λίγο.

попирать ρ.δ.μ. 1 πατώ, ποδοπατώ, τσαλαπατώ. 2 μτφ. παραβιάζω κατάφωρα· ~ права τσαλαπατώ τα δικαιώματα· ~ закон τσαλαπατώ το νόμο. || ~ся 1 ποδοπατιέμαι, τσαλαπατιέμαι. 2 μτφ. παραβιάζομαι κατάφωρα.

попировать ρ.σ. βλ. пировать με σημ. λίγο.

пописать ρ.σ. βλ. писать με σημ. λίγο. || εκφρ. ничего не ~шешь δε μπορείς να κάνεις (κι) αλλιώς ή διαφορετικά.

попискивание, ~я ουδ. πίπισμα, τιτιτίβισμα, τερέτισμα.

попискивать ρ.δ. βλ. пищать με σημ. ενίοτε, σιγά.

пописывать ρ.δ. βλ. писать με σημ. ενίοτε.

попить ρ.σ. βλ. пить καθώς και με σημ. λίγο.

попка¹, ~и θ. βλ. попугай.

попка², ~и θ. (για παιδάκι) ο κωλάκος.

поплавать ρ.σ. βλ. плавать με σημ. λίγο.

поплавокный επ. με πλωτήρα.

повлавок, ~вкá α. 1 ο φελός της πετονιας. || αντικείμενο επιπλέον. 2 κατασκευάσμα πάνω απο την επιφάνεια του νερού. 3 συσκευή πλωτή· мост на ~ах πλωρή γέφυρα. 4 πλωτήρας υδροπλάνου.

поплакать(ся) ρ.σ. βλ. плакать(ся) με σημ. λίγο.

поплатиться, ~агусь, ~агитесь ρ.σ. πληρώνω· ~ жизнью πληρώνω με τη ζωή· ~ дорого (την) πληρώνω ακριβά· он ~лся здоровьем за эту неосторожность την πλήρωσε με την υγεία αυτή του την απροσεξία· ~ за свою ошибку πληρώνω το λάθος μου· он за это ~ится θα (μου) το πληρώσει αυτό (θα τον εκδικηθώ).

поплевать ρ.σ. φτύνω μερικές φορές.

поплевывать ρ.δ. βλ. поплевать.

поплескать(ся) ρ.σ. βλ. плескаться με σημ. μερικές φορές.

поплёскивать ρ.δ. βλ. плескаться με σημ. ενίοτε.

поплестить ρ.σ. βλ. плестить με σημ. λίγο.

поплестись ρ.σ. βλ. плестись.

***поплин**, ~а α. ποπλίνα.

поплиновый επ. της ποπλίνας· απο ποπλίνα.

поплотнеть ρ.σ. βλ. плотнеть.

поплутать ρ.σ. βλ. плутать με σημ. λίγο.

поплыть ρ.σ. αρχίζω να πλώω ή να κολυμπώ.

поплясать ρ.σ. βλ. плясать με σημ. λίγο. || εκφρ. ты у меня ~шешь θα σε χορέψω στο ταψί (θα μου το πληρώσεις).

поплясывать ρ.δ. βλ. плясать με σημ. λίγο, ενίοτε.

попович, ~а α. παπαδοπαιδί, παπαδόπουλο.

поповна, ~и θ. παπαδοπούλα.

поповник, ~а α. είδος μαργαρίτας.

поповский επ. παπαδίστικος, ιερατικός.

поповщина, ~и θ. (περιφρ.) προλήψεις θρησκευτικές (κληρικές).

попозировать ρ.σ. βλ. позировать με σημ. λίγο.

попойть ρ.σ. βλ. поить.

попойка, ~и θ. πιοτί, γλέντι.

пополам επір. στη μέση, στα δυο, εξ ημισείας· делить ~ μοιράζω στη μέση. || μισό και μισό, ανακατωμένα· вода ~ с вином μισό νερό μισό κρασί (κρασόνερο).

пополдничать ρ.σ. βλ. полдничать.

поползать ρ.σ. βλ. ползать με σημ. λίγο.

поползновение, ~я ουδ. διάθεση, πρόθεση. || τάση, ροπή.

поползти ρ.σ. βλ. ползти με σημ. αρχίζω.

пополнение¹, ~я ουδ. συμπλήρωση, κάλυψη υπάρχοντος κενού· ~ флота новыми единицами συμπλήρωση του στόλου με νέες μονάδες (σκάφη). || ενίσχυση· приближение на фронт ~ий άφιξη ενισχύσεων στο μέτωπο.

пополнение², ~я ουδ. χόντρεμα, γέρεμα, πάχυνση.

пополнеть ρ.σ. βλ. полнеть.

пополнить ρ.σ.μ. συμπληρώνω, αυξάνω· ~ запасы продовольствия συμπληρώνω τις προμήθειες. || ~ся συμπληρώνομαι, αυξάνομαι,

ενισχύομαι· отряд -лся το τμήμα συμπληρώθη-
κε (ενισχύθηκε).

ПОПОЛНĀТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. ПОПОЛНИТЬ (СЯ).

ПОПОЛОСКĀТЬ (СЯ) ρ.σ. βλ. ПОЛОСКАТЬ (СЯ).
με σημ. λίγο.

ПОПОЛÓТЬ ρ.σ. βλ. ПОЛÓТЬ με σημ. λίγο.

ПОПОЛÚДНИ επίρ. μετά το μεσημέρι, το απο-
μεσήμερο, το μεταμεσήμερο.

ПОПОЛÚНОЧИ επίρ. μετά τα μεσάνυχτα.

ПОПОЛЪЗОВАТЬ, -зую, -зуюшь ρ.σ.μ. (παλ.)
θεραπεύω, γιατρεύω.

ПОПОЛЪЗОВАТЬСЯ, -зуюсь, -зуюсья ρ.σ. 1
βλ. ВОСПОЛЪЗОВАТЬСЯ. 2 (παλ.) θεραπεύομαι.

ПОПОМΝИТЬ ρ.σ. θυμούμαι, το κρατώ στη μνή-
μη, δεν ξεχνώ (για εκδίκηση κ.τ.τ.). || **εμφρ.**
ΠΟΜΝΙ ΜΟΕ ΣΛÓΒΟ Η ΜΕΝĀ θυμήσου τα λόγια
μου ή εμένα (θα συμβεί, όπως σου λέγω).

ΠΟΠÓΝΑ, -Ы θ. κάλυμμα των ζώων, το παρα-
πλευρίδιο.

ΠΟΠΟΡÓΤЬ¹ ρ.σ.μ. βλ. ПОΡÓΤЬ¹ με σημ. λίγο.

ΠΟΠΟΡÓΤЬ² ρ.σ.μ. βλ. ПОΡÓΤЬ² με σημ. λίγο.

ΠΟΠÓΡΤΙТЬ (СЯ) ρ.σ. βλ. ИСПÓРΤИТЬ (СЯ) με
σημ. λίγο.

ΠΟΠΟΤÉТЬ ρ.σ. βλ. ПОТÉТЬ με σημ. λίγο.

ΠΟΠÓΤЧЕВАТЬ ρ.σ. βλ. ПОТЧЕВАТЬ.

ΠΟΠΡΑВÉНИЕ, -Я ουδ. κλίση, τράβηγμα πιο
δεξιά (για πεποιθήσεις κ.τ.τ.).

ΠΟΠΡΑВÉТЬ, -вёу, -вёешь ρ.σ. γίνομαι πιο
δεξιός, πηγαίνω πιο δεξιά (για πεποιθήσεις
ιδεολογία κ.τ.τ.).

ΠΟΠΡΑВĀМĀЙ επ., βρ: -ВĀМ, -а, -о διορθώ-
σιμος, επανορθώσιμος.

ΠΟΠΡΑВĀТЬ¹, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 (επι)δι-
ορθώνω, επισκευάζω ~ телегу επισκευάζω το
αμάξι. 2 εξαλείφω ~ ошибку διορθώνω το λά-
θος ~ рисунок διορθώνω το ιχνογράφημα. ||
υποδείχνω το λάθος ~ собесѣдника διορθώνω
το συνομιλητή. 3 τακτοποιώ. 4 αποκατασταί-
νω, αποκαθιστώ καλύτερεύω ~ здорóвье κα-
λύτερεύω την υγεία. || -СЯ 1 διορθώνω το λά-
θος μου. 2 τακτοποιούμαι, φτιάχνομαι, παίρ-
νω την πρέπουσα θέση, πόζα. 3 διορθώνομαι,
καλύτερεύω αναλαμβάνω. || δυναμώνω, γερεύω.

ΠΟΠΡΑВĀТЬ² ρ.σ. βλ. ПРÁВĀТЬ με σημ. για λί-
γο χρόνο.

ΠΟΠΡÁВКА, -И θ. 1 διόρθωση, επιδιόρθωση·
επανόρθωση· επισκευή. 2 απεκατάσταση· καλυ-
τέρευση. 3 τακτοποίηση. || δυνάμωμα, γέρεμα.

ΠΟΠΡÁВЛÉНИЕ, -Я ουδ. βλ. ПОГРÁВКА.

ΠΟΠΡÁВЛĀТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. ПОГРÁВĀТЬ (СЯ).

ΠΟΠΡÁЗДНОВАТЬ ρ.σ. βλ. ПРÁЗДНОВАТЬ.

ΠΟΠΡÁΚΤΙΚΟВÁТЬ (СЯ) ρ.σ. βλ. ПРÁΚΤΙΚΟВÁТЬ (СЯ)
με σημ. λίγο χρόνο.

ΠΟΠΡÁНИЕ, -Я ουδ. παραβίαση, καταπάτηση,
ποδοπάτηση, τσαλαπάτημα (για νόμους, δικαι-
ώματα κ.τ.τ.)

ΠΟΠРÁТЬ, παρλθ. χρ. ПОГРÁЛ, -ла, -ло παθ.
μτχ. παρλθ. χρ. ПОПРÁННĀЙ, βρ: -ран, -а, -о
ρ.σ. βλ. ПОПĀРÁТЬ.

ΠΟΠРÁШĀВÁТЬ ρ.δ. ζητώ πότε-πότε.

ΠΟ-ΠРÉЖНЕМУ επίρ. όπως πρώτα, όπως πριν ή
προηγούμενα ή πρωτότερα.

ΠΟΠРÉК, -а α. βλ. УПРÉК, УКÓР.

ΠΟΠРÉКÁТЬ ρ.δ. βλ. ПОПРÉКНÚТЬ.

ΠΟΠРÉКНÚТЬ ρ.σ.μ. μέμφομαι, κακίζω, φέγω.

ΠΟΠРÉТЬ ρ.σ. βλ. СОПРÉТЬ, СГНĀТЬ.

ΠΟΠРĀВĀΚНÚТЬ ρ.σ. βλ. ПРĀВĀΚНÚТЬ με σημ.
βαθμιαία.

ΠΟΠРĀДЕРЖÁТЬ ρ.σ. βλ. ПРĀДЕРЖÁТЬ με σημ.
λίγο. || (απλ.) κρατώ, διατηρώ, δεν ξεδεύω.

ΠΟΠРĀТЧИТЬСЯ, -ИТСЯ ρ.σ. (παλ.) αναπολώ·
αναθυμούμαι, ανατιμνέσκομαι. || (διακλ.) συμ-
βαίνω.

ΠÓПРĀЩЕ, -а ουδ. 1 (παλ.) πεδίο. γήπεδο
(αθλητικό). || (γραμ. λόγος) μέρος, τόπος ~
воённых дѣйствиИ театро πολεμικών επι-
επιχειρήσεων. 2 σφαίρα (τομέας) δράσης. 3
(γραμ. λόγος)· σταδιοδρομία, καριέρα.

ΠΟ-ПРĀЙТÉЛЬСΚĀЙ επίρ. φιλικά, σαν φίλος.
ΠΟΠРÓБОВАТЬ ρ.σ. βλ. ПРÓБОВАТЬ. || προστι.
ΠΟΠРÓБУЙ δοκίμασε (ως απειλή).

ΠΟΠΡÓСĀТЬ (СЯ) ρ.σ. βλ. ПРÓСĀТЬ (СЯ).

ΠΟΠΡÓСÓХНÚТЬ ρ.σ. βλ. ПРÓСÓХНÚТЬ με σημ.
λίγο, βαθμιαία.

ΠÓПРÓСТУ επίρ. 1 απλά, απλοϊκά. 2 απλού-
στατα.

ΠΟΠРÓЧНÉТЬ, -ѐет ρ.σ. στερεώνομαι πιο πο-
λύ, σταθεροποιούμαι περισσότερο.

ΠΟΠРÓШÁЙКА, -И α. κ. θ. 1 (παλ.) επαίτης,
ζητιάνος, ζητούλας. 2 άνθρωπος ενοχλητικός.

ΠΟΠРÓШÁЙНИЧАТЬ ρ.δ. 1 (παλ.) επαιτώ, ζη-
τιανεύω. 2 ενοχλώ, γίνομαι φορτικός.

ΠΟΠРÓШÁЙНИЧЕСТВО, -а ουδ. 1 (παλ.) επαί-
τεία, ζητιανιά. 2 ενοχλητικότητα, φορτικό-
τητα.

ΠΟΠРÓЩÁТЬСЯ ρ.σ. αποχαιρετίζομαι ~ с род-
днĀми αποχαιρετίζομαι με τους συγγενείς.

ΠΟΠРÝГÁТЬ ρ.σ. βλ. ПРÝГÁТЬ με σημ. λίγο.
|| πηδώ (για πολλούς).

ΠΟΠРÝГĀВÁТЬ ρ.δ. βλ. ПРÝГÁТЬ με σημ. ενί-
οτε.

ΠΟΠРĀГÚН α. (έχει μόνο ονομ. στον ενκ.)·
-ГÚНЬЯ, -И θ. πηδητής, -τρια, άστατος, αει-
κίνητος, ασίγαστος.

ΠΟΠРÝСΚÁТЬ ρ.σ. βλ. ПРÝСΚÁТЬ με σημ. λίγο.
|| -СЯ βλ. ПРÝСΚÁТЬСЯ με σημ. λίγο.

ΠΟΠРÝСΚĀВÁТЬ ρ.δ. βλ. ПРÝСΚÁТЬ με σημ. ε-
νίοτε, λίγο.

ΠΟΠРÝТÁТЬ (СЯ) ρ.σ. βλ. ПРÝТÁТЬ (СЯ)

ΠΟΠУГÁЙ, -Я α. παπαγάλος, ψιττακός. || μτφ.
ο αποσπθίζων μηχανικά.

ΠΟΠУГÁЙНИЧАТЬ ρ.δ. παπαγαλίζω, ψιττακίζω.

попутать ρ.σ.μ. φοβίζω λίγο.
попудрить(ся) ρ.σ. βλ. пудрить(ся) με σημ. λίγο, ελαφρά.
популяризатор, -а α. εκλαϊκευτής.
популяризация, -и θ. εκλαϊκευση.
популяризировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. εκλαϊκεύω. || -ся εκλαϊκεύομαι.
популяризовать(ся) ρ.δ.κ.σ. βλ. популяризировать(ся).
популярничать ρ.δ. (παλ.) θέλω να φαίνομαι λαϊκός, δημοφιλής.
популярно επίρ. λαϊκά.
популярность, -и θ. λαϊκότητα, δημοτικότητα· δημοφιλία.
*популярный επ., βρ: -рен, -рна, -рно λαϊκός· λαοφιλής, δημοφιλής, κοσμογάπητος.
*попурри ουδ. άκλ. (μουσ.) ποτ πουρί.
попускать ρ.δ. βλ. попустить.
попуститель, -я α. ο ανεκτικός, ο ανεχόμενος· не участник, а - όχι συμμετοχος, αλλά ανεχόμενος.
попустительство, -а ουδ. ανοχή (αδικιών, σφαλμάτων κ.τ.τ.).
попустительствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. (γραμ. λόγος) ανέχομαι, στέργω.
попустить ρ.σ. (παλ.) αφήνω, επιτρέπω, δεν αποτρέπω.
по-пустому επίρ. βλ. попусту.
попусту επίρ. κούφια, στα χαμένα, άσκοπα, άδεια, μάταια, τζάμπα.
попутать ρ.σ. (με τις λ. грех, чёрт, бес κλπ.) παραπλανώ, βάζω παρασύρω· бес меня -αλ ο διάβολος με έβαλε (σε πειρασμό).
попутно επίρ. συνάμα, ταυτόχρονα, σύγχρονα, εν παρόδω.
попутный επ. 1 κινούμενος προς την ίδια κατεύθυνση· ~ ветер ευνοϊκός άνεμος· -ая машина παραστικό αυτοκίνητο. || ουσ. συνοδοιπόρος, συνοδίτης, 2 ενδιάμεσος· -ая станция ενδιάμεσος σταθμός. 3 ταυτόχρονος, σύγχρονος· παράλληλος.
попутчик, -а α. 1 συνοδοιπόρος, συνοδίτης. 2 μτφ. προσκείμενος· ~и революции συνοδοιπόροι της επανάστασης.
попущение, -я ουδ. 1 βλ. попустительство. 2 θεομηνία, δυστυχία, συμφορά.
попытать ρ.σ.μ. 1 (απλ.) μαθαίνω, γνωρίζω. 2 δοκιμάζω· ~ силу моё δοκιμάζω τη δύναμή μου. 3 βασανίζω. || εκφρ. ~ счастья δοκιμάζω την ευτυχία (επιχειρώ κάτι για να ευτυχίσω). || -ся βλ. пытаться.
попытка, -и θ. απόπειρα· δοκιμή, προσπάθεια· смелая ~ τολμηρή προσπάθεια (τόλμημα)· сделать -у δοκιμάζω, προσπαθώ, αποπειρώμαι· тщетная ~ μάταια προσπάθεια· предпринимать ~ επιχειρώ απόπειρα, αποπειρώμαι·

неудачная ~ αποτυχημένη απόπειρα· ~ не пытака (παρμ.) δοκίμασε, δεν έχεις να χάσεις τίποτε.
попыкивать ρ.δ. καπνίζω, αχνίζω, βγάζω ατμό, καπνό ή και με ταυτόχρονο ήχο.
попыкнётся ρ.σ. пыкнётся.
попытаться ρ.σ. βλ. попытаться.
попытный επ. (παλ.) παλίνδρομος, οπισθοβατικός. || εκφρ. идти на ~ ή на -ую ή на -двор τα γυρίζω, ανακαλώ, αναιρώ, αθετώ, παίρνω το λόγο πίσω.
пора βλ. поры.
пора́, -и, αιτ. пору θ. 1 καιρός· с той ~и από εκείνο τον καιρό· минувшая ~ το σύντομο παρελθόν· ~ любви ηλικία της αγάπης· в зимнюю -у τον χειμώνα, χειμώνα-καιρό, χειμωνιατικά· пришла ~ ήρθε ο καιρός· ночью -ой τη νύχτα, νυχτιάτικα, νύκτωρ· в дневную -у (κατά) την ημέρα. || εποχή· осенняя ~ ο φθινοπωρινός καιρός, η φθινοπωρινή εποχή· пора́ сева εποχή της σποράς· ~ жатвы εποχή του θερού. 2 ως κατηγ. είναι καιρός (ώρα)· ~ дождя είναι ώρα για το σπίτι (να φύγω)· ~ спать είναι ώρα για ύπνο. || εκφρ. В (самую) -у ακριβώς στην ώρα, πάνω στην ώρα· В ту -у εκείνο τον καιρό, τότε· В эту -у αυτόν τον καιρό, τώρα· В (самой) поре στον καιρό (του), στην ακμή (του)· до каких ή до которых пор ως πότε· до сих пор ή до сих пор ως τώρα, ως αυτήν την ώρα· ως εδώ, ως αυτό το μέρος· до тех пор οσότου, ώσπου· на первых -ах αρχικά, στην αρχή· на ту -у εκείνο τον καιρό· о сю -у (παλ.) ως τώρα· об эту -у (απλ.) αυτόν τον καιρό ή την ώρα· с давних пор απ' τον παλιό καιρό· с той ~и ή с тех пор από εκείνο τον καιρό, από τότε· с этих пор από τώρα, απ' αυτή τη στιγμή· с некоторых пор από κάποιον καιρό, από κάποτε, ποιος ξέρει από πότε.
поработать ρ.σ. εργάζομαι, δουλεύω.
поработитель, -я α. καταχτητής.
поработить, -бощу, -ботише, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. порабощенный, βρ: -щен, -щенá, -щено ρ.σ.μ. υποδουλώνω, σκλαβώνω, υποτάσσω· κατακτώ, κυριεύω· εξανδραποδίζω.
порабощать ρ.δ. βλ. поработить. || -ся υποδουλώνομαι, σκλαβώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
порабощение, -я ουδ. υποδούλωση, σκλάβωμα, υπόταξη, κατάκτηση, κυρίευση· εξανδραπόδιση.
поравнять ρ.σ.μ. εξισώνω· εξομοιάζω. || -ся εξισώνομαι· εξομοιάζομαι
порадётся ρ.σ. (παλ.) βλ. радётся.
порадовать(ся) ρ.σ. βλ. радовать(ся).
поражать(ся) ρ.δ. βλ. поражать(ся).
пораженец, -нца α. ηττοπαής.

поражение, -я ουδ. 1 χτύπημα, εύρεση, επιτυχία· - цели η εύρεση του στόχου. 2 πτα· нанести ~ противнику κατανικώ τον αντίπαλο· потерпеть ~ в бою νικιέμαι στη μάχη. II αποτυχία. 3 χτύπημα (με μαχαίρι ή άλλο μέσο). 4 προσβολή, βλάβη· ~ зрительного нерва προσβολή του οπτικού νεύρου. II **εμφρ.** ~ прав ή в правах στέρση των πολιτικών δικαιωμάτων.

пораженческий επ. ηττοπαθής· -ие взгляды ηττοπαθείς απόψεις.

пораженчество, -а ουδ. ηττοπάθεια.

поражаться ρ.σ. (για πολλούς) σκορπώ, φεύγω, προς διάφορες κατευθύνσεις.

разведать ρ.σ. βλ. разведать.

развеселить(ся) ρ.σ. βλ. развеселить(ся).

развлечь(ся) ρ.σ. βλ. развлечь(ся).

разговаривать ρ.δ. βλ. разговорить.

разговориться ρ.σ. βλ. разговориться.

разогнать ρ.σ.μ. βλ. разогнать (για πολλούς, όλους).

раздумать ρ.σ. βλ. подумать. II -ся βλ. раздуматься.

поражительно επір. καταπληκτικά κλπ. επ.

поражительность, -и θ. εκπληκτικότητα, έκπληξη, κατάπληξη· до ~и μέχρι έκπληξης.

поражительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно καταπληκτικός· εκπληκτικός· απίστευτος, αφάνταστος· ~ое сходство καταπληκτική ομοιότητα. II θαυμάσιος, υπέροχος, θεσπέσιος· -ая красота θαύμα-ομορφιά.

поразить, -ражу, -разить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. пораженный, βρ: -жен, -жена, -жено ρ.σ. μ. 1 (παλ.) χτυπώ, πλήττω (με φονικό όπλο). II βρίσκω, πέφτω, πετυχαίνω· ~ цель χτυπώ το στόχο. 2 κατανικώ, συντρίβω· ~ неприятеля συντρίβω τον εχθρό. 3 προσβάλλω, θίγω, βλάπτω· туберкулёз ~ил правое лёгкое η φυματίωση προσέβαλε το δεξιό πνευμόνι. 4 καταπλήττω, εκπλήττω, ξαφνιαζώ· προκαλώ το θαυμασμό. II αποσβλώνω, κατακεραυνώνω. II -ся εκπλήσσομαι, καταπλήσσομαι· μένω έκθαμβος, εκστατικός κλπ. ρ. ενεργ. φ.

размыслить ρ.σ. βλ. размыслить.

размять, ~зомну, ~зомёшь ρ.σ.μ. βλ. размять. II -ся βλ. размяться.

разогнать ρ.σ.μ. βλ. разогнать (όλους, πολλούς).

разузнать ρ.σ.μ. βλ. разузнать με σημ. βαθμιαία, λεπτομερώς.

районо επір. κατά περιοχές, κατά επαρχίες.

районный επ. κατά επαρχίες, κατά περιοχές· επαρχιακός.

ранение, -я ουδ. τραυματισμός, πλήγμα,

λάβωμα. II τραύμα, πληγή, λαβωματιά.

ранить ρ.σ.μ. βλ. ранить (1σημ.). II -ся τραυματίζομαι, πληγώνομαι, λαβώνομαι.

раскидать ρ.σ. βλ. раскидать.

раскинуть ρ.σ.μ: ~ умом σκέπτομαι, διαλογίζομαι. II -ся βλ. раскинуться.

расправить ρ.σ. βλ. расправить με σημ. λίγο, ελαφρά.

рассказать ρ.σ.μ. διηγούμαι για πολλά.

расспросить ρ.σ. βλ. расспросить με σημ. πολλούς, όλους, όλα κ.τ.τ.

рассудить ρ.σ. σκέπτομαι, συλλογίζομαι.

растать ρ.δ. βλ. расти (2 σημ.).

расти ρ.σ. 1 αυξάνω, μεγαλώνω, αναπτύσσομαι. 2 καλύπτομαι, σκεπάζομαι, γεμίζω· дорожки поросли травой τα δρομάκια γέμισαν χορτάρι.

растить ρ.σ. βλ. растить.

рвать ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **рваный**, βρ: -ван, -а, -о. 1 ξεσχίζω. 2 κόβω, διακόπτω· парализовать ~ связь противника с тылом κόβω τη σύνδεση του εχθρού με τα μετόπισθεν. 3 μτφ. σταματώ, παύω να έχω· ~ отношения κόβω σχέσεις. 4 σχίζω (για όλα, πολλά). 5 αποκόπτω· ~ цветков κόβω λουλούδια. II -ся 1 (ξε)σχίζομαι· рубашка ~лась то πουκάμισο σχίστηκε. 2 (κυρλξ. κ. μτφ.) κόβομαι· нитка ~лась η κλωστή κόπηκε· егё голос ~лся η φωνή του κόπηκε. 3 μτφ. διακόπτομαι· отношения ~лись οι σχέσεις διακόπηκαν.

реветь ρ.σ. βλ. реветь με σημ. λίγο.

ревновать ρ.σ. 1 βλ. ревновать με σημ. λίγο. 2 (παλ.) φροντίζω, μεριμνώ. 3 (παλ.) δείχνω ζήλο.

редение, -я ουδ. αραιώση, -μα.

редеть, ~еет ρ.σ. αραιώνω. II γίνομαι ολιγάριθμος, λιγοστεύω.

рёз, -а α. κόψιμο, κοπή, τομή· кофия.

резать ρ.σ.μ. 1 κόβω (με κοφτερό εργαλείο)· ~ палец κόβω το δάχτυλο. 2 θανατώνω· волк ~ал пять овец ο λύκος έκοψε πέντε προβατίνες. 3 τεμαχίζω, κόβω τεμάχια, фётеcs· ~ хлеб и колбасы κόβω ψωμί και σαλάμι. 4 κόβω λίγο. II -ся κόβομαι (με κοφτερό εργαλείο).

резвиться ρ.σ. βλ. резвиться με σημ. λίγο.

***реёй**, -я α. το πράσο.

рекомендовать ρ.σ. βλ. рекомендовать.

реформенный επ. ο μετά τη μεταρρύθμιση.

речье, -я ουδ. (διακн.) μέρος παραποτάμιο.

решить ρ.σ.μ. 1 αποφασίζω, παίρνω απόφαση. 2 (απλ.) αποτελειώνω, θανατώνω. 3 καταστρέφω· καταργώ· διαλύω. II -ся αποφασίζω.

поржаветь, -еет ρ.σ. σκουριάζω, οξειδώνομαι.
поржать, -ржёт ρ.σ. χρεμετίζω λίγο.
порисовать ρ.σ. βλ. рисовать με σημ. λίγο.
 II -ся βλ. рисоваться.
пористость, -и θ. το πορώδες, ύπαρξη πόρων' - **пóчыны** το πορώδες του εδάφους.
пористый επ., βρ: -рист, -а, -ο πορώδης' -**ая повёрхность** πορώδης επιφάνεια' - **чугун** πορώδης χυτοσίδηρος.
порицание, -я ουδ. επικριση, κακολογία, κακισμός, μομφή, φόγος' **заслужить** ~ είμαι αξιολοκατάκριτος, αξιόμειπτος, κατακριτέος, επίμομφος, επίφογος.
порицательный επ., βρ: -лен, -льна, -льно επικριτικός, κατακριτικός' αποδοκιμαστικός.
порицать ρ.δ.μ. επικρίνω, κατακρίνω, κακίζω, μέμφομαι, ψέγω' αποδοκιμάζω. II -ся επικρίνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
порка!, -и θ. ξήλωμα' - **платья** ξήλωμα του φορέματος.
порка? -и θ. ξυλοκόπημα, χτύπημα, δάρσιμο.
порнографический επ. порноγραφικός.
*порнография, -и θ. порноγραφία.
поровну επір. εξίσου, σε ίσα μερίδια, όμοια, το ίδιο' **разделить** ~ μοιράζω εξίσου.
поровнять ρ.σ.μ. (απλ.) ισώνω, ισιάζω, ομαλύνω.
порог, -а α. 1 το κατώφλι τις πόρτας (το δοκάρι). 2 Ξέρα ποταμού. 3 μτφ. τα πρόθυρα (εγγύτατο σημείο)' κατώτατο όριο' - **слышимости** το κατώτατο όριο ακουσιτικότητας. II **εμφρ.** за ~ απο μέσα απο το σπίτι (απο το κατώφλι)' за ~ом έξω απο το σπίτι' на ~ не пускать когó ούτε στο κατώφλι δεν επιτρέπω σε κάποιον να πατήσει' у -а а) στο κατώφλι. β) στα πρόθυρα, εγγύτατα' οσονούπω.
порода, -и θ. 1 γένος' ποικιλία, ράτσα. 2 (παλ.) σόι. 3 πέτρωμα' **вулканическая** ~ υφαιστειογενές πέτρωμα' **горная** ~ το πέτρωμα.
породистость, -и θ. καλό γένος' καλή ποικιλία, ράτσα.
породистый επ., βρ: -дист, -а, -ο. 1 καλού γένους' καλής ποικιλίας, ράτσας. 2 σολής.
породить ρ.σ.μ. 1 (παλ.) γεννώ, τεκνοποιώ, τίκτω. 2 μτφ. παράγω, δημιουργώ.
породнить(ся) ρ.σ. βλ. роднить(ся).
породность, -и θ. βλ. порода (1σημ.).
породный επ. βλ. породистый (1σημ.).
порождать ρ.δ. βλ. породить. II -ся 1 γεννιέμαι. 2 παράγομαι, δημιουργούμαι.
порождение, -я ουδ. γέννηση, -μα, δημιούργημα, αποκύημα. προϋόν.
порожек, -жка α. μικρό κατώφλι. II (διαлк) σκαλοπατάκι.
порожистость, -и θ. ύπαρξη υφάλων, σκοπέλων (ξερών).

порожистый επ., βρ: -жист, -а, -ο που έχει ξέρες.
порожнем επір. βλ. (απλ.) порожняком.
порожний, -яя, -ее επ. άδειος, κενός' - **ящик** άδειο κουτί' -ее μέστο κενή θέση. II **εμφρ.** **переливать** ή **пересыпать** из пустого в -ее χύνω απο το άδειο στο κενό (γεμίζω τον πίθον των Δαναΐδων (ματαιοπονώ)).
порожняк, -а α. βαγόνια άδεια.
порожняком επір. άδειος, κενός, αφόρτωτος.
пóрозну επір. (παλ.) διαφορετικά, χωριστά, ιδιαίτερα.
пóрознь επір. χώρια, χωριστά. II ασύγχρονα, σε διαφορετικό χρόνο.
пóрозветь ρ.σ. ροδίζω' **небо** -ло ο ουρανός ρόδισε.
пóрой κ. **пóрой** επір. ενίοτε, κάποτε, πότε-πότε, κάπου-κάπου, καμιά φορά.
пóрок, -а α. ελάττωμα, μειονέκτημα' **каκό** **бездрабóтица** - **один** из ~ов **капитализма** η ανεργία είναι μια πληγή του καπιταλισμού' **праздность всех** ~ов **наших мать** (παρμ) αργία μήτηρ πάσης κακίας' **он избáвился от всех своих** ~ов αυτός απέβαλε όλα τα ελαττώματά του. II βλάψιμο' у него ~ **сёрдца** αυτός έχει βλάψιμο στην καρδιά.
пóронять ρ.σ.μ. βλ. уронить με σημ. όλα, πολλά.
пóропtать ρ.σ. βλ. роптать με σημ. λίγο.
пóросёнок, -нка, πλθ. -сята, -сят α. γουρουνάκι, -νόπουλο, χοιριδίο. II μτφ. μουτζούρικο παιδάκι' **ах ты ~!** Где **перепáчкался?** Αχ, γουρουνόπουλο, που καταλερώθηκες;
пóроситься, -йтся ρ.δ. γεννώ γουρουνόπουλα.
пóрослевный επ. του βλαστού' βλασταρίσιος.
пóросль, -и θ. 1 βλαστός, -άρι, παραφυάδα. II μτφ. νέος, νέα γενεά. 2 δάσος νεαρό. II θάμνοι. II τριχωτή κάλυψη του ανθρώπινου σώματος.
пóросятина, -и θ. κρέας γουρουνοπουλίσιο.
пóросятник, -а α. κλειστό μέρος για γουρουνόπουλα, χοιριδιοστάσιο.
пóросячий, -ья, -ье επ. του γουρουνόπουλου, γουρουνοπουλίσιος.
пóротно επір. κατά λόχο, κατά λόχους.
пóроть!, **порó**, **пóрешь**, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **пóротный**, βρ: -рот, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξηλώνω' ~ **кобы** ξηλώνω τη φούστα. 2 (απλ.) σουβλίζω, κατατρυπώ, πληγώνω. II -ся ξηλώνομαι.
пóроть?, **порó**, **пóрешь**, παθ. μтч. παρлθ. χρ. **пóротный**, βρ: **пóрот**, -а, -ο μαστιγώνω, ξυλοδέρνω, ξυλοκοπώ.
пóроть?, **порó**, **пóрешь** ρ.δ.μ: ~ **чепуху** ή **чуть**, **дичь**, **вздор** λέγω ανοησίες, κουταμάρες.

πόροχ, -α (-у) πλθ. -ά α. 1 μπαρούτη, πυριτιδα. **бездымный** - άκαπνη μπαρούτη. **запах** -α η μπουδιά της μπαρούτης. 2 μτφ. άνθρωπος ευέξαπτος, ευερέθιστος. || **εκφρ.** **держать** -а **сухим** κρατώ τη μπαρούτη στεγνή (είμαι πανέτοιμος για άμυνα. υπεράσπιση). **тратить** (**терять, изводить**) - **даром** (напрасно, попустому) λέγω, πράττω κάτι στα χαμένα, άδικα, μάταια. -у **не нйхал** είναι άκαπνος (δεν πολέμησε). **не хватает** -у δεν έχει δραστηριότητα ή δυνάμεις για κάτι ή δε βαστούν τα κότσια του. (ни) **силь** -а **нет** ή **не останется** δε θα μείνει τίποτε απολύτως.

ποροховница, -и θ. μπαρουτοσακκούλα, μπαρουτοκούτι. || **εκφρ.** **есть ещё порох в** -ах υπάρχουν ακόμη δυνάμεις, δραστηριότητα.

ποροховой επ. της μπαρούτης. - **запах** μπουδιά μπαρούτης. - **завод** μπαρουτάδικο, πυριτιδοποιείο. - **склад** μπαρουταποθήκη, πυριτιδαποθήκη.

πορόचितъ, -чу, -чишь ρ.δ.μ. δυσφημώ, -ίζω, κακολογώ, αμαυρώνω, διασύρω (τη φήμη, την υπόληψη, τιμή, το όνομα). || επικρίνω, κατακρίνω, καταδικάζω. αποδοκιμάζω. || -ся δυσφημιζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

πορόчность, -и θ. ελαττωμα. ατέλεια, πλημμελεια. φαυλότητα, διαφθορά.

πορόчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 κακοήθης, διεφθαρμένος, αιδάστος, ανήθικος, φαύλος. 2 λαθεμένος. ελαττωματικός. πλημμελής. || **εκφρ.** - **круг** φαύλος κύκλος.

πορόша, -и θ. χιόνι αφράτο (που μόλις έπεσε).

ποροшинка, -и θ. ένας κόκκος μπαρούτης.

ποροшить, -шит ρ.δ. πέφτει (ρίχνει) φιλόχιόνι (κοκκορόχιονο). || καλύπτω, σκεπάζω (για χιόνι). || γεμίζω, βουλώνω με φιχία, με κόκκους.

ποροшкóвый επ. της σκόνης, απο σκόνη, κονιοποιημένος. -οε **молоко** γαλακτόσκονη.

ποροшкообразный επ. σαν σκόνη, εν είδη σκόνης. -οε **вещество** ουσία σαν σκόνη.

ποροшок, -шкá α. σκόνη, πούδρα **талит. зубной** - οδοντόσκονη. || **σκονάκι** (φάρμακο). || **εκφρ.** **стереть** (**растереть, истереть**) в - **к**άνω σκόνη, κονιορτοποιώ, καταστρέφω, διαλύω.

ποροшóчный επ. βλ. **ποροшкóвый**.

πορόш βλ. **πορόй**.

порсканье, -я ουδ. παρόρμηση σκύλου με φωνές.

πόρскать ρ.δ. βλ. **πόρскнуть**.

порскать ρ.δ. παρορμώ σκύλο με φωνές.

πόρскнуть ρ.σ. (διακ.). 1 ξεσπώ σε γέλια. 2 φεύγω τροχάδην, το σκάζω.

πόρскнуть ρ.σ. βλ. **порскать**.

***порт!** -а, προθт. о -е, в -у, πλθ. **пóрты**,

-όв α. λιμάνι, λιμένες, πόρτο. || πόλη παράλια. || **εκφρ.** **воздушный** - αερολιμένος. **естественный** - φυσικό λιμάνι. **торговый** - εμπορικό λιμάνι. **морской** - θαλάσσιο λιμάνι. **речной** - ποταμολιμένος. **военный** - ναύσταθμος πολεμικός.

***порт?** -а α. θυρίδα πυροβόλου πολεμικού σκάφους ή για φόρτωση και εκφόρτωση.

***портáл**, -а α. πυλώνας. || (τεχ.) σχήμα **Π. портáльный** επ. του πυλώνα. || του σχήματος **Π.**

портативность, -и θ. φορητή δυνατότητα.

***портативный** επ., βρ: -вен, -вна, -вно φορητός. -ая **пишущая машинка** φορητή γραφομηχανή.

портáчить ρ.δ. (απλ.) κακοφτιάχνω, φτιάχνω άδέξια, τσαπατσούλικα.

портбукет, -а α. (παλ.) μικρό ανθοδοχείο.

***портβейн**, -а α. πορτβέιν, είδος κρασιού.

***пóртер**, -а α. είδος δυνατής μαύρης μύρας.

пóртерный επ. της μαύρης μύρας. || ως ουσ. θ. -ая, -ой (παλ.) μπουραρία, ζυθοπωλείο.

***пóртик**, -а α. (архт.) στοά. περίστυλο, πυλώνας.

пóртить, **пóрчу**, **пóртишь**, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **пóрченный**, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 χαλνώ. φθείρω. καταστρέφω. βλάπτω. - **механизм** χαλώ το μηχανισμό. **сбрось** -ит **обуви** η υγρασία χαλνά τα παπούτσια. - **зрение** βλάπτω την όραση. - **здоровье** βλάπτω την υγεία. - **отношения** (μтф.) χαλνώ τις σχέσεις. 2 διαφθείρω. - **характера** χαλνώ το χαρακτήρα. - **нравы** διαφθείρω τα ήθη. 3 (παλ.) μαγεύω, κάνω μάγια (για να αρρωστήσει). || -ся χαλνώ, φθείρομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

* **порткí**, -όв κ. -тóк, -ткáм πλθ. (απλ.) βλ. **штаны**.

***портмонé** ουδ. άκλ. (παλ.) πορτοφόλι.

портнíка, -и θ. ράφτρα, ράπτρια, μοδίστρα.

портнóвский επ. ραπτικός, του ράπτη. - **инструмент** ραπτικό εργαλείο. -ая **мастерская** ραφείο, ραφτάδικο. μοδιστράτικο.

портнóй¹, -óго α. ράφτης, ράπτης. **мужской** - ράφτης ανδρικών (ενδυμάτων). **дамский** - ράφτης γυναικείων (ενδυμάτων).

портнóй² επ. (παλ.) βλ. **портнóвский**.

портнíжкий, -ья, -ье (παλ.) βλ. **портнíжный**.

портнíжить ρ.δ. (απλ.) βλ. **портнíжничать**.

портíжка, -и, γεν. πλθ. -жек α. (απλ.) ράφτης.

портнíжничать ρ.δ. επαγγέλλομαι το ράφτη, εργάζομαι ράφτης. κάνω το ράφτη.

портнíжничество, -а ουδ. η ραπτική.

Портнíжный επ. ραπτικός. -ая **мастерская** ραφείο, ραφτάδικο.

***пóрто** ουδ. άκλ. τέλη (έξοδα) ταχυδρομι-

κά-τηλεγραφικά.

портовик, -á α. λιμενεργάτης.

портóννй επ. λιμενικός· ~ **рабóчий** λιμενεργάτης· ~ **не склáды** λιμενικές αποθήκες· ~ **гóрод** παράλια πόλη.

***портó-φράνκο** ουδ. άκλ. λιμάνι ελεύθερο (απο τελωνειακούς δασμούς).

***портплéд**, -á α. οδοιπορικός σάκκος.

***портрét**, -á α. προσωπογραφία· ~ **мáслоμ** προσωπογραφία με ελαιόχρωμα· **писáть** ~ προσωπογραφώ, κάνω προσωπογραφία· **снйть с себá** ~ κάνω αυτοπροσωπογραφία. || (φιλογ.) μορφή· **описáние** -á **перóя** περιγραφή της μορφής του ήρωα.

портретíровать, -рю, -руешь ρ.δ.μ. προσωπογραφώ.

портретíст, -á α. προσωπογράφος, πορτρετίστας.

портрétннй επ. 1 προσωπογραφικός, του πορτρέτου. 2 ουσ. θ. -áя, -ой (παλ.) αίθουσα προσωπογραφιών.

***портсигáр**, -á α. ταμπάκερα τσιγαροθήκη.

португáлец, -льцá α., -лка, -и θ. Πορτογάλλος, -ίδα.

португáльский επ. πορτογαλλικός.

***портулák**, -á α. (βοτ.) πορτουλάκη, ανδράχνη (επιστ.), αντράκλα, γλυστρίδα (лк.).

портулáковннй επ. της πορτουλάκης.

портупéйннй επ. του ξιφιστήρα, του σπαθιστήρα.

портупéй-пράпорщик, -á α. (παλ.) κατώτερος αξιωματικός.

портупéй-íнкer, -á α. (παλ.)· αριστούχος εύελπης (του τσαρικού στρατού).

***портупéя**, -и θ. ξιφιστήρας, σπαθιστήρας (ιμάντας εξάρτησης).

***портфéль**, -я α. 1 χαρτοφύλακας, -κιο· τσάβντá· **кóжáннй** ~ δερμάτινος χαρτοφύλακας. 2 χαροφυλάκιο, υπουργείο· **распределéние** -ей καταμερισμός των υπουργικών χαρτοφυλακιών ή υπουργείων· **минíстр без -я** υπουργός άνευ χαρτοφυλακίου. || **εκφр.** **министёрский** ~ ή ~ **министрá** το υπουργείο· **редакциóнннй** ~ ή ~ **редакции** τα χειρόγραφα της σύνταξης ή της έκδοσης.

портфéльннй επ. του χαρτοφύλακα· ~ **замóк** η κλειδωνίτσα του χαρτοφύλακα.

***портшéз**, -á α. φορητό κάθισμα.

портý, -óв плé. (απλ.) βλ. порткí.

***портýé** άκλ. α. θυρωρός, πορτιέρης.

портýέρα, -ы θ. παραπέτασμα πόρτας, κουρτίνα.

портýерннй επ. της κουρτίνας της πόρτας.

портýнка, -и θ. ποδόπανο (περιτυλιγμένο στο πόδι μέσα στο παπούτσι).

портýночннй επ. του ποδόπανου, για ποδόπανο.

порубáть ρ.σ.μ. (διαлк.) κατασφάζω.

порубéжннй επ. (παλ.) παραμεθόριος· ~ **гó-род** παραμεθόρια πόλη.

порубíть ρ.σ.μ. 1 κόβω, κόπτω· ~ **дерéвья** κόβω δέντρα. 2 κατακόβω, κατατεμαχίζω, κατατέμνω· ~ **мýса** κατατεμαχίζω το κρέας. 3 (απλ.) τραυματίζω, κόβω (με σπαθί, τσεκούρι κ.τ.τ.). 4 αμ. κόβω (για ένα χρον. διάστημα). || **-ся** μάχομαι, χτυπιέμαι με ψυχρά όπλα.

порубéжá, -и θ. 1 δεντροτομία, υλοτομία. || λαθρούλοτομία. 2 υλοτόμιο.

порубéщик, -á α. 1 δεντροτόμος, δεντροκόπος, υλοτόμος. 2 λαθρούλοτόμος.

порубéь, -и θ. (διαлк.) το υλοτόμιο.

поругáние, -я ουδ. (γραπ. λόγος) βρίσιμο, εξύβριση· προσβολή. || επιτίμηση, επίπληξη, μάλωμα.

поругáнннй επ. απο μτχ. προσβλημένος· -áя **честь** προσβλημένη τιμή.

поругáть ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **поругáнннй**, βр: -гáн, -á, -о ρ.σ.μ. 1 βλ. **ругáть** (1σημ.). 2 επιτιμώ, επιπλήττω, μαλώνω. || **-ся** μαλώνω (με κάποιον). || μαλώνω (για ένα χρον. διάστημα).

поругáвáть (ся) ρ.δ. βλ. **поругáть (ся)**.

порýкá, -и θ. εγγύηση. || **εκφр.** **на -и** με ευθύνη, υπ' ευθύνη, με εγγύηση.

поруководíть ρ.σ. βλ. **руководíть** με σημ. λίγο χρον. διάστημα.

порумáнить (ся) ρ.σ. βλ. **румáнить (ся)**.

по-ру́сски επίρ. ρωσικά· **говóрítть** ~ μιλώ ρωσικά.

порýкá, -и θ. (παλ.). 1 φθορά βλάβη, χάλασμα· καταστροφή. 2 ατυχία, δυστυχία, κακό,* συμφορά.

поручáть (ся) ρ.δ. βλ. **поручíть (ся)**.

поручéнец, -нцá α. υπάλληλος υπηρεσίας, εκτελεστής εντολών.

поручéние, -я ουδ. ανάθεση, εντολή· παραγγελία· καθήκιο· **пáртíйнное** ~ κομματικό καθήκιο· **испóлнить** ~ εκτελώ εντολή· **оóбóе** ~ ειδική εντολή ή παραγγελία· **по -ию** με εντολή, κατ' εντολή· **дáть** ~ δίνω παραγγελία, παραγγέλλω.

поручéнь, -чня α. χειρολισθητήρας των κάγκελων.

поручíк, -á α. (παλ.) υπολοχαγός του τσαρικού στρατού.

поручíтель -я α., -нцá, -и θ. εγγυητής, -τρια.

поручíтельннй επ. εγγυητικός.

поручíтельство, -á ουδ. εγγύηση· **без -á** χωρίς εγγύηση· **за -ом** με εγγύηση· **под** ~ με εγγύηση.

поручíть, -ручý, -рýчить, παθ. μтχ. παρлθ.

χρ. **порученный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. (με δοτ.). 1 αναθέτω· επιφορτίζω. 2 εμπιστεύομαι. || -ся βλ. **ручаться**.

поручичий, -ья, -ье επ. του υπολοχαγού· -ви **погоны** οι επωμίδες του υπολοχαγού.

поручный επ. (παλ.) βλ. **поручительный**.

поручить(ся) ρ.σ. 1 (διαлк.) βλ. **разрушить(ся)**. 2 (παλ.) βλ. **нарушить(ся)**.

***порфир**, -а α. πορφυρίτης (υφαιστειογ. πέτρωμα).

***порфира**, -н θ. πορφύρα.

порфирный επ. 1 πορφυρίτινος, του πορφυρίτη. 2 πορφυρού χρώματος, πορφυρένιος.

порфировый επ. βλ. **порфирный** (1σημ.).

порфиронόоец, -ица α. (παλ.) πορφυροφόρος (βασιλιάς, μονάρχης).

порфиронόсный επ. πορφυροφόρος, πορφυροτυμένος, βασιλικός.

порханье, -я ουδ. φτερουγίσμα.

порхать ρ.δ. φτερουγίζω. || μτφ. στριφογυρίζω, κινούμαι σβέλτα, πετώ. || μτφ. γυρίζω, περιφέρομαι τεμπέλης· παρασιτώ.

порхнуть ρ.σ. βλ. **порхать**.

***порцион**, -а α. (παλ.) βλ. **порция**.

порционный επ. (παλ.) της μερίδας φαγητού. || (για φαγητό)· της ώρας, της στιγμής (παρασκευασμένο).

***порция**, -и θ. μερίδα, μερίδιο, μερτικό. || μερίδα φαγητού.

порча, -и θ. 1 βλάβη, χάλασμα· φθορά· -механизма βλάβη του μηχανισμού· -зрения βλάβη της όρασης. 2 μάγεμα (αρρώστια από μάγια).

порченный παθ. μτχ. παρλθ. χρ. του ρ. **портить**.

порченный επ. 1 βλαμμένος, φθαρμένος, χαλασμένος· -ое **мясо** χαλασμένο κρέας. 2 (διαлк.) μαγεμένος (άρρωστος από μάγια).

поршень, -шня α. έμβολο, πιστόνι.

поршнево́й επ. του έμβολου, του πιστονιού. || εμβολοφόρος.

поршни, -ей πλθ. (διαлк.) είδος τσαρουχιών.

***поры**, **пор** πλθ. (ενκ. πόρα, -н θ.). 1 πόροι του δέρματος. 2 διάκενα (μεταξύ μορίων).

порыбачить ρ.σ. φαρεύω, αλιεύω.

порыв! -а α. 1 ριπή άνεμου, ριπάδα, ρεφούλι, ανεμόσυρμα, -μή. 2 μτφ. ορμή, παραφορά, μένος, έξαψη· ξέσπασμα.

порыв? -а α. 1 επιδίωξη, προσπάθεια· απόπειρα. 2 μέρος κομμένο.

порывание! -я ουδ. διακοπή (σχέσεων, δεσμών κ.τ.τ.).

порывание? -я ουδ. βλ. **порыв**? (1σημ.).

порывать(ся) ρ.δ. βλ. **порвать(ся)** (3σημ.).

порывать, -ает ρ.δ. απρόσ. (παλ.) διε-

γείρω, εξεγείρω· φλέγω, ανάβω. || -ся 1 σηκάνομαι απότομα, ανίσταμαι, ανορθώνομαι, πετάγομαι όρθιος. 2 επιδιώκω· δοκιμάζω, προσπαθώ· αποπειρώμαι.

порывистость, -и θ. ορμητικότητα άνεμου, το ριπαίο.

порывистый επ., βρ: -вист, -а, -ο. 1 ορμητικός, κομματιαστός, ριπαίος· -ветер ριπαίος άνεμος. 2 απότομος, ξαφνικός, αιφνίδιος· -не движения απότομες κινήσεις· -взлёт куроπάтки το ξαφνικό πέταγμα (σήκωμα) της πέρδικας. 3 μτφ. παράφορος, φουριόζος· ευέξαπτος, οξύθυμος, αφίθυμος, ευόργητος.

порывелый επ. ξέθωρος, -ριασμένος, ξεβαμμένος, ξανθόχρωμος· μουντός.

порыветь ρ.σ. γίνομαι ξανθός, ξεθωριάζω, αποκτώ μουντό χρώμα.

порыскать ρ.σ. βλ. **рыскать** (λίγο).

порыть(ся) ρ.σ. βλ. **рыть(ся)**. || **εμφρ.** - в памяти προσπαθώ να φέρω στη μνήμη (να θυμηθώ).

порычать ρ.σ. βλ. **рычать** με σημ. λίγο.

порядить(ся) ρ.σ. βλ. **рядить(ся)**.

порядковный επ. τακτικός, της σειράς· -номер αύξοντας αριθμός· -ое числительное (γραμμ.) τακτικό αριθμητικό.

порядком επίρ. 1 αρκετά, επαρκώς· πολύ· γερά· κανονικά· -я устал αρκετά κουράστηκα· егò поколотили - τον ξυλοκόπησαν γερά. 2 όπως χρειάζεται (πρέπει, αρμόζει), δεόντως.

порядный επ. -ая запись ή грамота (παλ.) συμφωνία για δάνειο ανάμεσα στον αγρότη και τσιφλικά.

порядовка, -и θ. το ράμμα του χτίστη (για *οριζόντια ευθυγράμμιση).

порядок, -дка α. 1 τάξη, διευθέτηση, τακτοποίηση· διάταξη· привести в - книги τακτοποιώ τα βιβλία· восстановить - αποκαθιστώ την τάξη· полный - во всем πλήρης τάξη σε όλα. || καθιερωμένη (καταστημένη) σειρά, μονοτονία. || ως κατηγ. είναι καλά, εντάξει, σωστά, όπως χρειάζεται. 2 το καθεστώς, τάξη πραγμάτων· существующий - η υπάρχουσα τάξη πραγμάτων, το υπάρχον καθεστώς. || συνήθεια, έθιμο· у нас такой - εμείς έχουμε τέτοια συνήθεια. 3 σειρά, συνέχεια· алфавитный - αλφαβητική σειρά· в -е очереди όπως είναι η σειρά· по -у με τη σειρά· - рассуждения σειρά (αλληλουχία) του συλλογισμού. 4 τρόπος, μέθοδος, κανόνες· -голосования οι κανόνες της ψηφοφορίας. 5 ιδιότητα· ποιότητα, χαρακτήρας· явления одного -а φαινόμενα του ίδιου χαρακτήρα. 6 (στрат.) διάταξη· - о́ья διάταξη μάχης. 7 (διαлк.) σειρά σπιτιών. 8 (βιολ.) τάξη. ||

σφαίρα, τομέας. || **εμφρ.** В -е α) εν τάξει. β) αίσια, με το καλό. В -е вещей κανονικά, όπως συνήθως. В административном -е με τη διοικητική οδό, διοικητικά. судебным -ом με τη δικαστική οδό, δικαστικά. законным -ом με το νόμο, μέσα στα πλαίσια του νόμου. В шпешном -е εσπευσμένα, βιαστικά, στα γρήγορα. для -дка α) για την τάξη. β) για τον τύπο, τυπικά. своим -ом με τη σειρά του. όπως πρέπει. призвать к -у ανακαλώ στην τάξη.

порядочно επίρ. 1 ευγενικά, πολιτισμένα, τίμια. вести себя ~ φέρνομαι πολιτισμένα. || όπως αρμόζει, όπως πρέπει. 2 (παλ.) καλά, ικανοποιητικά, όχι και άσχημα. 3 αρκετά δυνατά, γερά. σημαντικά.

порядочность, -и θ. αξιοπρέπεια, εντιμότητα, χρησιμότητα.

порядочный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 έντιμος, τίμιος, χρηστός. αξιοπρεπής. || (παλ.) ευγενής, ευγενικός. 2 ικανοποιητικός, αρκετά καλός. 3 αρκετά μεγάλος. σημαντικός. -ое состояние αρκετά μεγάλη περιουσία, || πολύ μεγάλος. ~ бездельник τεμπέλαρος, -λαχανάς.

посад, -а α. (παλ.). 1 αγορά έξω από την πόλη. 2 συνοικισμός. προάστειο.

посадить ρ.σ.μ. 1 φυτεύω. ~ Яблоню φυτεύω μηλιά. ~ цветы φυτεύω λουλούδια. 2 καθίζω, βάζω (βοηθώ) να καθίσει. 3 αναγκάζω, υποχρεώνω. ~ ребёнка на уроки βάζω το παιδάκι να κάνει τα μαθήματα. || επιβιβάζω, μπαρκάρω. παρέχω θέση. || διορίζω, τοποθετώ. || καθορίζω. ~ больного на диету καθορίζω διαίτα για τον άρρωστο. 4 θέτω. ~ под арест βάζω υπο κράτηση. ~ в тюрьму φυλακίζω. ~ собою на цепь δένω το σκυλί με την αλυσίδα. 5 προσγειώνω. || (για σκάφος). προσκρούω, καθίζω. || φορώ, ντύνω. 7 επιθέτω. ~ заплату βάζω μπάλωμα, μπαλώνω. 8 εγκατασταίνω. ~ на землю εγκατασταίνω σε μόνιμη διαμονή (μη νομαδική).

посадка, -и θ. 1 φύτευση, -μα. 2 φυτεία, τόπος φυτευμένος. τα φυτευμένα δέντρα. 3 επιβίβαση. 4 προσγείωση. вынужденная -, αναγκαστική προσγείωση. совершить -у κάνω (εκτελώ) προσγείωση, προσγειώνομαι. 5 η κάθιση του έπιπλου (η θέση ή ο τρόπος). || τοποθέτηση.

посадник, -а α. (παλ.) εγκάθετος τοποτηρητής. πολιτάρχης.

посадница, -и θ. η σύζυγος του πολιτάρχη.

посадничество, -а το αξίωμα του πολιτάρχη.

посадничий, -ья, -ье επ. του πολιτάρχη.

посадочный επ. 1 φυτευτικός. ~ие работы φυτευτικές εργασίες. || για φύτευμα. ~ картофель πατάτες για φύτευμα. ~ая машина μηχανή φύτευσης. 2 της επιβίβασης. 3 της προ-

σγείωσης. ~ая площадка πεδίο προσγείωσης. ~ знак σημείο προσγείωσης.

посадский επ. (παλ.). 1 αγοραίος. ~ие люди αγοραίοι άνθρωποι. 2 κάτοικος προαστείου.

посажать ρ.σ.μ. 1 καθίζω, βάζω να καθίσει. ~ всех гостей βάζω να καθίσουν όλοι οι φιλοξενούμενοι. || βάζω, θέτω. ~ все пироги в печь βάζω όλες τις πίτες στο φούρνο. 2 φυτεύω (για ένα χρον. διάστημα).

посажённый επ. κατά σάζινα (βλ. сажень).

посажёный επ.: ~ отец ο νουνός του γάμου (στα στέφανα). ~ая мать η νουνά.

посапить ρ.σ.μ. αλείφω ελαφρά με λίπος.

посапывание, -я ουδ. ρουθούνισμα, ξεφύσημα.

посапывать ρ.δ.μ. βλ. сопеть με σημ. ελαφρά, λίγο.

посасывать ρ.δ.μ. βλ. сосать με σημ. απο λίγο.

посбавить ρ.σ.μ. βλ. сбавить (2 σημ.) λίγο.

посбавать ρ.σ.μ. βλ. сбывать με σημ. βαθμιαία όλο, πολύ.

посбирать ρ.σ.μ. βλ. собирать με σημ. λίγο.

посбывать ρ.σ.μ. βλ. сбывать.

посборосать ρ.σ.μ. βλ. сбросить με σημ. όλο, πολύ.

посвātать(ся) ρ.σ. βλ. свātать(ся).

посвежеть ρ.σ. 1 γίνομαι δροσερός, κρυύτσικος, λίγο ψυχρός. 2 γίνομαι πιο καθαρός, διανυής, φρέσκος. || γίνομαι πιο σφριγηλός, γερός. ακμαίος.

посверкать ρ.σ. βλ. сверкать με σημ. λίγο.

посверкивать ρ.δ. βλ. сверкать με σημ. ενίοτε, ελαφρά.

посветить ρ.σ. φωτίζω για ένα χρονικό διάστημα.

посветлеть ρ.σ. γίνομαι πιο ανοιχτόχρωμος.

посвист, -а α. σφύριγμα χαρακτηριστικό.

посвистать ρ.σ. 1 βλ. посвистеть. 2 σφυρίζω, καλώ με το σφύριγμα.

посвистеть ρ.σ. σφυρίζω λίγο, μερικές φορές.

посвистывание, -я ουδ. σφύριγμα.

посвистывать ρ.δ. σιγασφυρίζω πότε-πότε.

по-своему επίρ. κατ' εμένα, κατά τη γνώμη μου. || κατά το δικό μου τρόπο.

по-своёмски επίρ. 1 (παλ.) όπως θέλω, όπως μου καπνίζει, κατά την κρίση μου. κατά το δικό μου τρόπο. 2 κατ' εμάς, κατά τα δικά μας (ως συγγενείς, φίλοι κ.τ.τ.).

посвятить, -вящү, -вятишь, παθ. μτχ. παρθε. χρ. посвящённый, βρ: -щён, -щенā, -щено ρ.σ.μ. 1 μυώ, πληροφορώ κρυφά. 2 αφιερώνω. ~ всю жизнь искусству αφιερώνω όλη τη ζωή στην Τέχνη. ~ стихотворение погибшим за свободу Греции αφιερώνω το ποίημα στους πε-

σόντες για τη λευτεριά της Ελλάδας. 3 χειροτονώ ~ В архимандриты, В епископы χειροτονώ σε αρχιμανδρίτη, σε επίσκοπο. || -ся χειροτονούμαι ~ Из дьякона В священника χειροτονούμαι απο διάκος σε παπά.

посвящать(ся) ρ.δ. βλ. **посвятить(ся)**.

посвящение, -я ουδ. 1 μύηση. 2 χειροτονηση. 3 αφιέρωση ~ В стихах έμμετρα αφιέρωση.

посёв, -а α. 1 σπορά, σπάρσιμο· рядовой ~ γραμμική σπορά· время -а ο καιρός της σποράς. 2 το σπαρτό.

посевной επ. 1 της σποράς· -ая кампания γενική κινητοποίηση για τη σπορά. 2 ουσ. θ. -ая σπορά.

посевщик, -а α. ο σπορέας.

поседелый επ. γκριζος, γκριζομάλλης.

поседение, -я ουδ. γκριζωμα των μαλλιών.

поседе́ть ρ.σ. γίνομαι γκριζος· волосы ~ли τα μαλλιά έγιναν γκριζα.

посе́дки, -док πλθ. (διαλι.) βλ. **посиделки**.

посе́длать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **посе́дланный**, βρ: -лан, -а, -ο σελώνω (όλα ή πολλά άλογα).

посезонный επ. της εποχής, εκτελούμενος κατά ορισμένο χρόνο, εποχιακός· -не работы εποχιακές εργασίες.

посейчас επιρ. ως τώρα, ως αυτή την ώρα.

посекрётничать ρ.σ. μιλώ, λέγω, κουβεντιάζω μυστικά.

поселенец, -нца α., -ка, -и θ. εγκατοίκος· άποικος.

поселение, -я ουδ. 1 εγκατοίκηση. 2 κατοικημένο μέρος, συνοικισμός. 3 εκτόπιση, εξορία (στην τσαρική Ρωσία). || **εμφρ.** (παλ.) **воённые** -я στρατιωτικοποιημένα κατοικημένα σημεία ή χωριά.

поселённый επ. 1 (παλ.) κατά χωριό· -не списки крестьян κατάλογοι των αγροτών κατά χωριό. 2 των στρατιωτικοποιημένων χωριών.

поселить, -лю, -лишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **поселённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. 1 εγκατοικίζω· σπιτώνω. 2 μτφ. εμφυσώ, εμβάλλω, εμφυτεύω. || -ся 1 εγκατασταίνομαι ~ В комнате εγκατασταίνομαι σε δωμάτιο· ~ В деревне εγκατασταίνομαι στο χωριό. 2 μτφ. ριζώνω, θεμελιώνομαι.

поселковный επ. συνοικιακός· ~ совет συνοικιακό συμβούλιο· -ая больница συνοικιακό νοσοκομείο.

посёлок, -лка α. ακραία συνοικία πόλης· рабочий ~ εργατική συνοικία· рыбацкий ~ ψαράδικη συνοικία.

посёлье, -я ουδ. (παλ.) βλ. **поселение** (2 σημ.).

посельщик, -а α. (παλ.) βλ. **поселенец**.

поселянин, -а, πλθ. -ляне, -лян α. (παλ.) αγρότης, χωρικός.

поселять(ся) ρ.δ. βλ. **поселить(ся)**.

по-семейному επιρ. οικογενειακά.

посемейный επ. οικογενειακός, κατά οικογένεια· ~ список κατάλογος κατά οικογένειες.

посему επιρ. (παλ.) γι' αυτό.

посердить(ся) ρ.σ. βλ. **сердить(ся)** με σημ. λίγο χρόνο.

посеребрить(ся) ρ.σ. βλ. **серебрить(ся)**.

посереді επιρ. (απλ.) βλ. **посередіне**.

посередіне επιρ. κ. πρόθ. στο μέσο, στη μέση· στο κέντρο.

посерединке επιρ. βλ. **посередіне**.

посерёдке επιρ. (απλ.) βλ. **посередіне**.

посерёдь πρόθ. με γεν. (απλ.) βλ. **посереді-не**.

посерётъ ρ.σ. βλ. **серётъ**.

посерьёзнетъ ρ.σ. σοβαρεύομαι.

посессионный επ. (παλ.) του εργοστασίου (με εργατική δύναμη κρατικών αγροτών).

***посёссия**, -и θ. (παλ.) ενοικιασμένα αγροκτήματα.

посёссор, -а α. εργοστασιάρχης (με εργατική δύναμη κρατικών αγροτών επι τσάρου).

посёсть ρ.σ. (απλ.) βλ. **сестъ** (για πολλούς).

посетитель, -я α., -ница, -и θ. επισκέπτης, -τρια· ~ музея "επισκέπτης μουσείου· **всегдашний** (ή **постоянный**, **частный**) ~ ο θαμώνας· **надоедливый** ~ βαρετός (ενοχλητικός) επισκέπτης· ~ **магазина** τακτικός πελάτης.

посетительский επ. του επισκέπτη -ая книга βιβλίο επισκεπτών.

посетить, -сещу, -тишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **посещённый**, βρ: -щён, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. 1 επισκέπτομαι, πηγαίνω επίσκεψη· ~ **знакомых** επισκέπτομαι τους γνωστούς· ~ **древности** Греции επισκέπτομαι τις αρχαιότητες της Ελλάδας. 2 μτφ. έρχομαι, επέρχομαι· **горе** ~ **ло меня** στενοχώρια με βρήκε· **меня** ~ **йл сон** μου ήρθε ύπνος.

посетовать ρ.σ. βλ. **сетовать**.

посечъ¹ ρ.σ.μ. 1 (παλ.) κόβω, χτυπώ, τραυματίζω· ~ **саблей** κόβω με το σπαθί. 2 βλ. **сечь** (1σημ.).

посечъ² ρ.σ.μ. βλ. **всечъ**².

посечься ρ.σ. βλ. **сечься** (2, 3 σημ.).

посещаемость, -и θ. αριθμός επισκέψεων· ~ **музея** растёт ο αριθμός των επισκέψεων του μουσείου αυξάνει. || παρακολούθηση (μαθημάτων, διαλέξεων κ.τ.τ.)· συμμετοχή.

посещать ρ.δ. βλ. **посетить**. || -ся με επισκέπτεται, -ονται.

посещение, -я ουδ. επίσκεψη.

посеять ρ.σ. βλ. **сеять**.

ρά, (συν)ειρμός, συνοχή· συνέπεια· ακολουθία, διαδοχή· **БОРОТЬСЯ С -ЬЮ** αγωνίζομαι με συνέπεια· ~ **СОБЫТИЙ** διαδοχή των γεγονότων.

ПОСЛЕДОВАТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛНА, ~О 1 διαδοχικός· αλληλάλληλος· В -ОМ ПОРЯДКЕ με διαδοχική σειρά· ~ОЕ ВКЛЮЧЕНИЕ ή СОЕДИНЕНИЕ τόκα σύνδεση του ρεύματος σε σειρά. 2 επαγωγικός· ~ ВЪВΟД επαγωγικό συμπέρασμα. || συνελπής· απαρέγκλιτος (για πεποιθήσεις, ι-δεολογία κ.τ.τ.).

ПОСЛЕДОВАТЬ ρ.σ. ακολουθώ, έπομαι· πηγαίνω κοντά· ОН ЗА НИМ -АЛ αυτός πήγε κοντά απ' αυτόν· **ПОКАЗАЛСЯ ОГОНЬ И -АЛ ВЗРЫВ** φάνηκε φωτιά (λάμψη) και ακολούθησε έκρηξη· ОН -АЛ ЕГО ПРИМЕРУ αυτός ακολούθησε το παράδειγμα του· **СЫН -АЛ СОВЕТУ ОТЦА** ο γιός τήρησε τη συμβουλή του πατέρα.

ПОСЛЕДОВАТЬЕ, -Я ουδ. συνέπεια, επακόλουθο· τράβηγμα. || **εμφρ.** **ОСТАВИТЬ БЕЗ -ИЙ** αφήνω χωρίς συνέπειες, επακόλουθα· **ОСТАТЬСЯ БЕЗ -ИЙ** μένω χωρίς συνέπειες.

ПОСЛЕДУЮЩИЙ επ. επόμενος, ακόλουθος, κατοπινός, ο μετέπειτα, παρακατιανός.

ПОСЛЕДНИЙ, -А α. 1 (απλ.) απογέννημα, αποσπόρι, στερνοπαιδι, διγόνι, υστερότοκο τέκνο. || τελευταίος απόγονος (γένους, οίκου). 2 μτφ. υπόλειμμα· ~ **ИДЕАЛИЗМА** υπόλειμμα του ιδεαλισμού.

ПОСЛЕЗАВТРА επίρ. μεθαύριο.

ПОСЛЕЗАВТРАШНИЙ επ. μεθαύριος, -ριανός· ~ ДЕНЬ μεθαυριανή μέρα.

ПОСЛЕСЛÓГ, -А α. (γραμμ.) το επίθεμα.

ПОСЛЕОБЕДЕННЫЙ επ. απογευματινός, μεταμεσημβρινός.

ПОСЛЕОКТАБРСЬКИЙ επ. μετοκτωβριανός.

ПОСЛЕРЕВОΛΥЦΙΟΝНЫЙ επ. μετεπαναστατικός.

ПОСЛЕРΟДОВОЙ επ. ο μετά τον τοκετό· επιλόχειος· ~ ПЕРИÓД η περίοδος μετά τον τοκετό· ~АЯ ГОРЯЧКА επιλόχειος πυρετός.

ПОСЛЕСЛОВИЕ, -Я ουδ. επίλογος.

ПОСЛЕУБОРОЧНЫЙ επ. ο μετά τη συγκομιδή.

ПОСЛОВИЦА, -Н θ. παροιμία.

ПОСЛОВИЧНЫЙ επ. παροιμιακός, παροιμιώδης.

ПОСЛОВНЫЙ επ. με τη λέξη· ~АЯ ОПЛАТА ТЕЛЕГРАММ πληρωμή των τηλεγραφημάτων με τις λέξεις.

ПОСΛÓЙНЫЙ επ. ο κατα στρώματα (γινόμενος).

ПОСΛÓНЯТЬСЯ ρ.σ. βλ. **СΛÓНЯТЬСЯ**.

ПОСΛÓΓА, -И θ. (παλ.) βλ. **УСΛÓΓА**.

ПОСΛÓЖИТЬ ρ.σ. 1 εξυπηρετώ. 2 χρησιμεύω. 3 υπηρετώ.

ПОСΛÓЖНОЙ επ.: ~ СПИСОК φύλλο ποιότητας.

ПОСΛÓХ, -А α. (παλ.) μάρτυρας σε δικαστήριο.

ПОСΛÓШАНИЕ, -Я ουδ. υπακοή· υποταγή, ευπείθεια. || μοναστική υπηρεσία ή υποχρέωση

(για εξιλασμό αμαρτίας κ.τ.τ.).

ПОСΛÓШАТЬ ρ.σ. 1 ακούω, ακροώμαι (ασθενή κ.τ.τ.). 2 συμμορφώνομαι. || προσέχω. 3 υπακούω, υποτάσσομαι, ευπειθώ. 4 (προστυ). ~АЙ άκουσε· ~АЙ ΜΟЙ ДРУГ άκουσε φίλε μου. || ~СЯ βλ. **СΛÓШАТЬСЯ** (1, 2 σημ.).

ПОСΛÓШИВАТЬ ρ.δ. ακούω πότε-πότε.

ПОСΛÓШИВОСТЬ, -И θ. (παλ.) υπακοή, ευπειθεια· υποταγή.

ПОСΛÓШЛИВЫЙ επ., βρ: -ЛИВ, -А, -О (παλ.) βλ. **ПОСΛÓШНЫЙ**.

ПОСΛÓШНИК, -А α., -ЦА, -Н θ. δόκιμος μοναχός, δόκιμη μοναχή· νεόφυτος, -η.

ПОСΛÓШНИЧАТЬ ρ.δ. υπηρετώ, χρηματίζω δόκιμος μοναχός.

ПОСΛÓШНО επίρ. υπάκουα κλπ. επ.

ПОСΛÓШНЫЙ επ., βρ: -ШЕН, -ШНА, -ШНО υπάκουος, ευπειθής· υποταγής, υποτακτικός· ~ РЕБЕНОК υπάκουο παιδάκι· ~ УЧЕНИК ευπειθής μαθητής. || βλ. **ПОДАТЛИВЫЙ** (1 σημ.).

ПОСΛÓШАТЬ ρ.σ.μ. (παλ.)· ακούω. || ~СЯ ακούομαι· ~ЛСЯ ТÓПОТ ακούστηκαν πατήματα.

ПОСΛÓНИТЬ ρ.σ.μ. σαλιώνω.

ПОСΛÓНИВЫТЬ, ~ВЛЮ, ~ВИШЬ ρ.σ.μ. σαλιώνω.

ПОСΛÓΚОВАТЬ ρ.σ.μ. βλ. **СΛÓΚОВАТЬ** με σημ. λίγο.

ПОСΛÓТРИВАТЬ ρ.δ. **СΜΟТРÉТЬ** με σημ. πότε-πότε.

ПОСΜΕИВАТЬСЯ ρ.δ. βλ. **СΜΕИТЬСЯ** με σημ. λίγο. || αστειεύομαι λιγάκι.

ПОСΜΕННО επίρ. κατά βάρδιες.

ПОСΜΕННЫЙ επ. κατά βάρδιες εκτελούμενος· ~АЯ РАБОТА εργασία με βάρδιες.

ПОСΜÉРТНЫЙ επ. μεταθανάτιος· ~ОЕ ИЗДАНИЕ η μετά θάνατο έκδοση· ~АЯ СΛÁВА μεταθανάτια δόξα.

ПОСΜÉТЬ ρ.σ. βλ. **СΜΕТЬ**.

ПОСΜΕШИТЬ ρ.σ.μ. βλ. **СΜΕШИТЬ** με σημ. λίγο.

ПОСΜΕШИЩЕ, -А ουδ. αντικείμενο γέλιου, περιγελίου, χλεύης. || κοροΐδία, εμπαιγμός.

ПОСΜΕЯНИЕ, -Я ουδ. (παλ.) κοροΐδία, εμπαιγμός.

ПОСΜΕЯТЬСЯ ρ.σ. 1 βλ. **СΜΕЯТЬСЯ** με σημ. λίγο. 2 περιγελώ, εμπαίζω.

ПОСΜΟТРÉТЬ ρ.σ. 1 βλ. **СΜΟТРÉТЬ**. 2 (με το αρνητ. μόριο НЕ) δε λογαριάζω, δεν κοιτάζω, δε λαβαίνω υπ' όψη. 3 1^ο πρόσ. ενκ. κ. πλθ. α) θα ιδώ (θα σκεφτώ). β) ~ИМ θα ιδούμε· ~ИМ КТО КОГÓ ОБГÓНИТ θα ιδούμε ποιος θα ξεπεράσει τον άλλον. || ~СЯ κοιτάζομαι.

ПОСΜУГΛÉТЬ ρ.σ. βλ. **СΜУГΛÉТЬ**.

ПОСΝÉДÁТЬ ρ.σ. (διαρκ.) τρώω.

ПОСΝИМАТЬ ρ.σ.μ. βγάζω, αφαιρώ (για πολ-λούς, όλους).

ПОСΝОВАТЬ ρ.σ. βλ. **СΝОВАТЬ** με σημ. λίγο.

ПОСÓБИЕ, -Я ουδ. 1 (παλ.) βοήθεια· ПРИ ~ИИ

бράτα με τη βοήθεια του αδερφού. 2 βοήθημα, επίδομα, επιχορήγηση. 3 εγχειρίδιο (βιβλίο).
 || μέσο· наглядное ~ εποπτικό μέσο.
 пособить, ~блѣ, ~бѣшь ρ.σ. (απλ.) βοηθώ.
 пособлять ρ.δ. βοηθώ.
 пособник, ~а α., ~ца, ~н θ. συνεργός, συν-
 νένοχος, συμμετοχος· ~и поджигателей войны
 συνεργάτες των εμπρηστών του πολέμου.
 пособничество, ~а ουδ. συνεργία, συννεο-
 χή, συμμετοχή.
 посовать ρ.σ. βλ. совать.
 посоветиться, ~вещусь, ~вестишься ρ.σ.
 συστέλλομαι, ντρέπομαι.
 посоветовать ρ.σ. βλ. советовать. || ~ся
 συσκέπτομαι, διαβουλεύομαι.
 посоветаться ρ.σ. βλ. совещаться.
 посодействовать ρ.σ. βλ. содействовать.
 посол¹, ~слá α. πρεσβευτής· ~ Грeции в Мо-
 сквe o πρεσβευτής της Ελλάδας στη Μόσχα. ||
 βλ. послáнец.
 посол², ~а α. βλ. посóлка.
 посолить, ~солѣ, ~сóлѣшь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. посóленный, βρ: ~лен, ~а, ~о ρ.σ.μ. βλ.
 солить.
 посóлка, ~и θ. αλάτισμα· ~ мѣса αλάτισμα
 κρέατος· ~ огурцов αλάτισμα αγγουριών.
 посоловѣлѣй επ. χαύνος, ~νωμένος (απο κού-
 ραση, μεθύσι κ.τ.τ.).
 посоловѣть ρ.σ. βλ. солóвѣть.
 посóлонь επір. (παλ.) απο ανατολή προς
 δύση (κατά τον ήλιο).
 посóлочный επ. του αλατίσματος, για αλά-
 τισμα.
 посóльскѣй επ. του πρεσβευτή. || экфр. ~
 приказ (παλ.) υπουργείο εξωτερικών.
 посóльство, ~а ουδ. 1 η πρεσβεία (το κτι-
 ριο ή το προσωπικό). 2 απεσταλμένοι, αντι-
 προσωπεία. || παραγγελία, ανάθεση εντολής.
 посóпѣть ρ.σ. βλ. сопѣть με σημ. λίγο.
 посóсать ρ.σ. βλ. сосать με σημ. λίγο.
 по-сосѣдски επір. σαν γείτονες.
 посóсох, ~а α. ράβδος, βακτηρία, μαστούνι.
 || ράβδος ποιμαντορική, ιερατική· πατερίτσα.
 посóхнуть ρ.σ. 1 μαραίνομαι· ξηραίνομαι·
 цветѣ ~ли τα λουλούδια μαράθηκαν· дерѣвья
 ~ли τα δέντρα ξηράθηκαν. 2 στεγνώνω· белѣ
 ~ло τα ρούχα στέγνωσαν.
 посóчувствоватъ ρ.σ. βλ. сочувствоватъ.
 посóшóк, ~шкá α. 1 ραβδάκι, μαστουνάκι.
 2 το τελευταίο ποτηράκι πιοτού πριν την α-
 ναχώρηση.
 посóпáсть ρ.σ. μειώνομαι, ελαττώνομαι· α-
 δυνατίζω, εξασθενίζω.
 посóпáть ρ.σ. κοιμάμαι λίγο, τον κλέφτω λί-
 γο.
 посóпѣваніе, ~я ουδ. ωριμάση, μέστωμα.

поспѣватъ¹ ρ.δ. βλ. поспѣть¹.
 поспѣватъ² ρ.δ. βλ. поспѣть².
 поспѣть¹, ~ѣет ρ.σ. ωριμάζω, γίνομαι· με-
 στώνω. || φήνομαι, βράζω, γίνομαι έτοιμος για
 φαγητό. || είμαι έτοιμος (για κάτι).
 поспѣть² ρ.σ. προφταίνω, προλαβαίνω.
 поспѣшатъ ρ.δ. βλ. поспѣшить.
 поспѣшить ρ.σ. βλ. спѣшить· ~шѣшь, людѣй
 насмѣшѣшь (παρμ.) όποιος βιάζεται, σκοντά-
 φτει.
 поспѣшно επір. βιαστικά, εσπευσμένα.
 поспѣшность, ~и θ. βιασύνη, βία, σπουδή.
 поспѣшный επ., βρ: ~шен, ~шна, ~шно βια-
 στικός· εσπευσμένος.
 посплѣтничатъ ρ.σ. βλ. сплѣтничатъ με
 σημ. λίγο.
 поспóрить ρ.σ. βλ. спóрить.
 поспособствоватъ ρ.σ. βλ. спосóбствоватъ.
 поспрáшивать ρ.δ. βλ. поспросить.
 поспросить ρ.σ. ρωτώ να μάθω να πληροφο-
 ρηθώ καλά.
 поспрамить ρ.σ. 1 βλ. осрамить. || κατηγο-
 ρώ, ξεσκεπάζω. 2 ντροπιάζω. || ~ся ντροπιά-
 ζομαι.
 поспрамлѣние, ~я ουδ. 1 ντρόπιασμα· ατίμω-
 ση. 2 ντροπή, αισχύνη.
 поспрамлѣть (ся) ρ.δ. βλ. поспрамить (ся).
 поспредѣй επір. κ. πρόθ. φτη μέση, στο κέ-
 ντρο.
 поспредѣіе επір. κ. πρόθ. βλ. посередііе.
 поспредѣіник, ~а α., ~ца, ~н θ. 1 μεσίτης·
 торгóвнѣй ~ εμπορομεσίτης. 2 μεσολαβητής, με-
 σάζων· вѣступитъ ~ом μεσολαβώ, μεσιτεύω. 3
 διαιτητής.
 поспредѣічатъ ρ.δ. βλ. μεσολαβώ, μεσιτεύω.
 поспредѣіческѣй επ. μεσολαβητικός· μεσιτι-
 κός· ενδιάμεσος.
 поспредѣічество, ~а ουδ. μεσολάβηση, μεσι-
 τεία. || παρέμβαση, ανάμιξη.
 поспредѣіственнó επір. μέτρια· он игрáет· ~
 αυτός παίζει μέτρια. || σχεδόν καλά (βαθμός
 επίδοσης).
 поспредѣіственнóсть, ~и θ. 1 μετριότητα. 2
 άνθρωπος μετριων ικανοτήτων.
 поспредѣіственнѣй επ., βρ: ~вен, ~венна, ~о.
 1 μέτριος, μέσος, κοινός, συνηθισμένος· σχε-
 δόν καλός· ~не знáнія μέτριες γνώσεις· от-
 вѣт ученикá σχεδόν καλή απάντηση του μαθη-
 τή· ~ талант μέτριο ταλέντο. 2 έμμεσος, με
 μεσολάβηση.
 поспредѣіство, ~а ουδ: при ~е με τη μεσολά-
 βηση.
 поспредѣіством πρόθ. με γεν. με τη μεσολά-
 βηση.
 поспредѣіствующѣй επ. ενδιάμεσος· ~еε звенó
 ενδιάμεσος κρίκος.

посрѣдѣ πρόθ. με γεν. (απλ.) βλ. посреди.
 поссѡрить(ся) ρ.σ. βλ. ссѡрить(ся).

*пост; -ά, προθ. ο -έ, на -ύ α. 1 φυλά-
 κιο· σταθμός· σκοπιά, παρατηρητήριο. 2 φρου-
 ρός, -ροί· φρουρά. 3 πόστο, θέση, αξίωμα. ||
 εκφρ. на -ύ στο πόστο, στη θέση (στο καθή-
 κον)· стоять (быть) на -ύ στέκομαι στο πό-
 στο (εκτελώ το καθήκον).

пост², -ά, προθ. ο -е, на -ύ α. (εκκλσ.) η
 νηστεία· соблѣдѣть - κρατώ νηστεία· по слѣ-
 чаю -ά λόγω νηστείας· стрѡгий - αυστηρή
 νηστεία. || αποχή απο κάτι.

постѣв, -а, πλθ. -ά α. 1 πόζα· гѡрдый - го-
 ловѣ περήφανη πόζα του κεφαλιού. 2 ζευγάρι
 μυλόπετρων. 3 (διαλκ.) αργαλειός χειροκίνη-
 τος. 4 τόπι υφάσματος.

поставѣц, -вцѣ α. 1 (παλ.) σκευοθήκη. 2
 τραπέζι βοηθητικό. 3 (παλ.) κιβώτιο οδοι-
 πορικό (με προμήθειες). 4 (διαλκ.) η κανάτα.
 5 υποστάτης, υποστήριγμα.

поставить¹ ρ.σ.μ. 1 βλ. стѣвить¹. 2 μόνο ως
 παθ. μτχ. παρλθ. χρ. поставленный βαλμένος,
 τοποθετημένος.

поставить² ρ.σ.μ. εφοδιάζω, προμηθεύω, πα-
 ρέχω, χορηγώ (για εμπορεύματα).

поставка, -и θ. εφοδιασμός, προμήτευση, η
 χορήγηση, παροχή (εμπορευμάτων).

поставлять ρ.δ. βλ. поставит². || -ся χο-
 ρηγούμαι, παρέχομαι.

поставщик, -а α., -ца, -и θ. προμηθευτής,
 -εύτρια, εφοδιαστής, τροφοδότης.

поставивать ρ.δ. στέκομαι.

*постѣмент, -а α. βάθρο· υπόβαθρο· βάση· -
 колонны κιονόβαθρο (στυλοβάτης)· - статуи
 βάθρο του αγάλματος· гранитный - γρανίτινο
 βάθρο. || υποστάτης, υποστήριγμα.

постѣнавливѣть ρ.δ. βλ. постановит^ь.

постѣнов, -а α. (απλ.) βλ. постановѡв (1
 σημ.).

постѣновит^ь ρ.σ. αποφασίζω· ~ единогласно
 αποφασίζω ομόφωνα· ~ большинством голосѡв
 αποφασίζω με πλειοψηφία.

постѣновка, -и θ. 1 τοποθέτηση· συγκριση.
 2 οικοδόμηση, χτίσιμο. 3 ανεβάσμα έργου στη
 σκηνή· σκηνοθεσία. || θέαμα, παράσταση. 4 ε-
 γκατάσταση, τοποθέτηση, βάλσιμο· - пѣмѣт-
 ника τοποθέτηση μνημείου. 5 βλ. постав. 6
 οργάνωση· правильная ~ σωστή οργάνωση.

постѣновлѣние, -я ουδ. 1 απόφαση (κολλεχτι-
 βίστικη)· ~ ѡщего собрѣния απόφαση γενι-
 κής συνέλευσης· внѣсти - βγάζω απόφαση. 2
 διάταξη, διαταγή· ~ советѣ министров απόφα-
 ση του υπουργικού συμβουλίου.

постѣновлѣть ρ.δ. βλ. постановит^ь. || -ся
 αποφασίζομαι.

постѣновѡчный επ. της σκηνοθεσίας· της

παράστασης. || ανεβάσιμος (για τη σκηνή).

постѣновщик, -а α. σκηνοθέτης· παραγωγός
 κινηματογραφικού έργου.

постѣнѣвать ρ.δ. βλ. стѡнѣть με σημ. ενί-
 οτε, ελαφρά.

постѣрѣт^ь ρ.σ. βλ. старѣт^ься.

постѣрѣние, -я ουδ. γέρασμα, γηρασμός.

постѣрѣт^ь ρ.σ. βλ. старѣт^ь.

постѣгѣт^ь ρ.σ.μ. βλ. стегѣт^ь!

постѣгѣт^ь ρ.σ.μ. βλ. стегѣт^ь!

постѣгѣивать ρ.δ.μ. βλ. стегѣт^ь με σημ.
 ενίοτε, ελαφρά.

постѣлѣть(ся) ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. постлѣт^ь-
 (ся).

постѣль, -и θ. η κλινοστρωμνή. || κρεβάτι,
 κλινή· лежѣть в -и ξαπλώνω στο κρεβάτι· при-
 кѡванный к -и μαρμωμένος στο κρεβάτι, βαριά
 άρρωστος, αήκωτος· слѣчь в - πέφτω άρρω-
 στος στο κρεβάτι· вскочѣть с -и αναπηδώ απο
 το κρεβάτι· уѡрѣт^ь - συγυρίζω το κρεβάτι.

постѣльѣка, -и θ. κλινοστρωμνή. || κρεβατά-
 κι.

постѣльѣник, -а α. (απλ.) αχυρόστρωμα. ||
 (παλ.) βλ. постѣльѣничий.

постѣльѣничий, -его α. (παλ.) αυλικός υπη-
 ρέτης.

постѣльѣный επ. κλινικός, του κρεβατιού· -не
 принадлежѣности η κλινοστρωμνή· -οе белѣе
 τα κρεβατοσέντονα.

постѣля, -и θ. (παλ.) βλ. постѣль.

постѣпенно επιρ. βαθμιαία, βαθμηδόν, λι-
 γο-λίγο, σιγά-σιγά· προοδευτικά.

постѣпенность, -и θ. το βαθμιαίον, ο βαθ-
 μιαίος χαρακτήρας· ~ развитѣя ο βαθμιαίος
 χαρακτήρας της ανάπτυξης.

постѣпенный επ., βρ: -пѣнен, -пѣнна, -ο
 βαθμιαίος· προοδευτικός· -οе охлѣждѣние η
 βαθμιαία ψύξη.

постѣпѣнец, -нца α. (παλ.) μετριοφρονας,
 μετριοπαθής, οπαδός της βαθμιαίας ανάπτυξης.

постѣпѣновщина, -и θ. (παλ.) μετριοπάθεια,
 μετριοφροσύνη.

постѣрѣчь ρ.σ. βλ. стерѣчь με σημ. λίγο.

постѣснѣт^ь ρ.σ. (παλ.). 1 βλ. постѣс-
 нѣт^ься. 2 στριμώχνομαι, συνωθούμαι.

постѣснѣт^ь ρ.σ. συστέλλομαι, ντρέπομαι.

постѣгѣние, -я ουδ. βλ. постижѣние.

постѣгѣт^ь ρ.δ. βλ. постигнѣть, постичь. ||
 -ся συλλαμβάνομαι, κατανοούμαι, αντιλαμβάνο-
 μομαι.

постѣгнѣть κ. постичь, -стѣгну, -стѣг-
 нѣшь, παρλθ. χρ. постиг κ. (παλ.) постигнѣул,
 -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. постигший κ. по-
 стѣгнѣвший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. постигну-
 тый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 συλλαμβάνω,
 εννοώ, καταλαβαίνω, αντιλαμβάνομαι· μπαίνω,

υπεισέρχομαι· - τάϊны природύ μπαίνω στα μυ-
στικά της φύσης· - дУХ μπαίνω στο πνεύμα· ΟΗ
-ул vάши намерения αυτός κατάλαβε τις δια-
θέσεις σου. 2 συμβαίνω· με βρίσκει· ΕΓΩ -ло
несчастье τον βρήκε δυστύχημα· ΕΓΩ -ла бо-
лезнь τον βρήκε αρρώστεια.

Постижение, -Я ουδ. σύλληψη διανοητική, κα-
τανόηση, αντίληψη.

Постижимый επ. απο μτχ. εύληπτος, κατανο-
ητός, καταληπτός, αντιληπτός.

Постилать (ся) ρ.δ. βλ. ПОСТЛАТЬ (СЯ).

Постилка, -и θ. 1 στρώση, -σιμο. 2 βλ.
ПОДСТИЛКА (2 σημ.).

Постилочный επ. του στρώματος, για στρώ-
μα· -ая соломá άχυρο για στρώμα.

Постирать ρ.σ. πλύνω. || πλύνω λίγο. || -ся
(απλ.) πλύνω τα ρούχα μου.

Постирушка, -и θ. πλύσιμο λίγων ρούχων.

Поститься, почувсь, постишься ρ.σ. νηστεύω,
κρατώ νηστεία. || μτφ. απέχω απο κάτι.

Постичь βλ. ПОСТИГНУТЬ.

Постлать, -стелб, -стелешь, παθ. μτχ.
παρλθ. χρ. ПОСТЛАННЫЙ, βρ: -лан, -а, -ο ρ.
σ. στρώνω· - чистую скáтерть на стол στρώ-
νω καθαρό τραπεζομάντηλο στο τραπέζι· - По-
стель στρώνω το κρεβάτι· ΟΗ -ál и спал αυ-
τός έστρωσε και κοιμήθηκε. || -ся στρώνομαι.

Постник, -а α., -ца, -н θ. ο νηστεύων, η
νηστεύουσα.

Постничать ρ.δ. νηστεύω, σαρακοστεύω, κά-
νω (κρατώ) νηστεία.

Постнический επ. του νηστεύοντα ή της νη-
στείας· νηστήσιμος, σαρακοστιανός.

Постничество, -а ουδ. η νηστεία.

Постный επ., βρ: -тен, -тнá, -тно. 1 νη-
στήσιμος, σαρακοστιανός· -день νηστήσιμη μέ-
ρα· - обéd σαρακοστιανό γεύμα. 2 άπαχος·
-ая барáнина άπαχο πρόβειο κρέας. 3 μτφ.
άκεφος, κατηφής, θλιμμένος. 4 ψευδευλαβής,
ιησούιτης, φαρισαίος, φραγκοπαναγιά. || εκφρ.
- сáхар είδος καραμέλας· -οе мáсло φυτικό
λίπος, λάδι.

Постовой επ. 1 του φυλάκιου, της σκοπιάς.
2 του πόστου· - милиционер αστυνομικός του
πόστου (του). || ουσ. σκοπός· φύλακας· τρο-
χονόμος.

Постой, -Я α. 1 διανυκτέρευση. 2 επισταθ-
μία, κατάλυμα· ПОСТАВИТЬ на - βάζω σε κατά-
λυμα.

Постойный επ. της διανυκτέρευσης. || της
επισταθμίας, του καταλύματος.

Постолы, -тол πλθ. (ενκ. ПОСТОЛА, -н θ.)·
(διακλ.) είδος τσαρουχιού πλεκτό ή απο δέρ-
μα.

Постольку σύνδ. υποτακτικός: ~ ПОСКОЛЬКУ
καθόσον, εφόσον, στο μέτρο που.

Посторожить ρ.σ. βλ. сторожить, стеречь.

Посторониться ρ.σ. βλ. сторониться (1σημ.).

Посторонний επ. ξένος· αλλότριος· - че-
ловék ξένος άνθρωπος· - шум άλλος θόρυβος,
απ' αλλού προερχόμενος. || ουσ. ξένος· -им
вход запрещен απαγορεύεται η είσοδος στους
μη έχοντες εργασία. || άλλου, τρίτου· обой-
тись без -ей помощи τα βολεύω χωρίς ξένη
βοήθεια.

Постоялец, -льца α., -лица, -н θ. (παλ.)
ενοικιαστής, -άστρια· ξενιζόμενος, -η. κα-
ταλύτης ξενοδοχείου.

Постоялка, -и θ. βλ. постоялец.

Постоялый επ: ~ двор (παλ.) πανδοχείο.

Постоянно επίρ. μόνιμα, διαρκώς κλπ. επ.

Постоянный επ., βρ: -янен, -янна, -янно;
1 μόνιμος, διαρκής, συνεχής, διηνεκής, πα-
ντοτινός· πάγιος· - представитель в ООН μόνι-
μος αντιπρόσωπος στον ΟΗΕ.~ клиент ο θαμώ-
νας· -ая работа μόνιμη εργασία· - житель
μόνιμος κάτοικος· -οе место μόνιμη θέση. 2
σταθερός· Вёрная и -ая женщина πιστή και
σταθερή γυναίκα· - характер σταθερός χαρα-
κτήρας. || εκφρ. -ая армия ο μόνιμος στρα-
τός· -ая величина η σταθερή ποσότητα· - ка-
питал (πολιτ. οικν.) το σταθερό κεφάλαιο· - ток
(ηλεκτρ.) το συνεχές ρεύμα.

Постоянство, -а ουδ. μονιμότητα, το μόνι-
μον. || σταθερότητα.

Постоять ρ.σ. 1 βλ. стоять με σημ. λίγο. 2
προστι. -ой στάσου. 3 αντιστέκομαι, κρατώ,
βαστώ, αμύνομαι· υπερασπιζώ, προασπιζώ. 4
(με το αρνητ. μόριο не) δε φείδομαι, δεν τσι-
γκουνεύομαι, δε λυπάμαι.

***Постпакет**, -а α. δέμα· τόπι· ταχυδρομικός
σάκος.

Поспозиционный επ. (γρμμ.) του επιθέμα-
τος, του προσφύματος, επιθεματικός· -ая ча-
стiца επιθεματικό μόριο.

***Постпозиция**, -и θ. (γρμμ.) θέση μετά άλ-
λης λέξης ή μέλους της πρότασης· - опреде-
ления η θέση του προσδιορισμού μετά το
προσδιοριζόμενο.

Пострадавший επ. ουσ. απο μτχ. ο παθών· το
θύμα· -ие от землетрясения οι σεισμοπαθείς·
-ие от наводнения οι πλημμυροπαθείς· -ие
от пожара οι πυροπαθείς· отвезли ~шего в
больницу μετέφεραν τον παθόντα στο νοσοκο-
μείο.

Пострадать ρ.σ. βλ. страдать.

Постраничный επ. κατά σελίδες γινόμενος.

Постранствовать ρ.σ. βλ. странствовать.

Пострашать ρ.σ.μ. (απλ.) φοβίζω, εκφοβίζω.

Пострел, -а α. διαβολόπαιδο, διαβολάκος,
άτακτο παιδί.

Постреленок, -нка, πλθ. -лята, -лят α. δια-

βολάκι.

постреливать ρ.δ. 1 βλ. стрелать με σημ. αραιά, ενίοτε. 2 μου περνά πόνος ~ В ύχε μου περνά πόνος στ' αυτί.

пострелять ρ.σ. 1 βλ. стрелать με σημ. λίγο. 2 σκοτώνω, φονεύω (όλους, πολλούς).

постриг, -а α. (εγκλσ.) απόκαρση (κούρεμα) των μοναχών.

постригать(ся) ρ.δ. βλ. постричь(ся).

пострижение, -я ουδ. βλ. постриг.

постричь ρ.σ.μ. 1 κουρεύω. 2 (απο)κείρω (μοναχό). || -ся 1 κουρεύομαι. 2 (για μοναχούς) κείρομαι.

построгать ρ.σ. βλ. строгать με σημ. λίγο.

построение, -я ουδ. χτίσιμο, οικοδόμηση· δημιουργία, φτιάξιμο· ~ социализма в СССР το χτίσιμο του σοσιαλισμού στην ΕΣΣΔ. 2 κατασκευή· συνάρτηση, σύσταση, σύνθεση. 3 σύνταξη γραμματική. || σύνταξη στρατιωτικού τμήματος.

построчный επ. οικοδομητικός, της οικοδόμησης· ~ участок οικοπέδο· γήπεδο.

построить(ся) ρ.σ. βλ. строить(ся).

постройка, -и θ. 1 χτίσιμο, δομή, δόμηση· οικοδόμηση. 2 οικοπέδο· γήπεδο. 3 χτίριο, οικημα, οικοδομή, οικοδόμημα.

постромки, -мок (εγκ. -ка, -и θ.). 1 τα συνδετικά λουριά του ρυμού της άμαξας με το περιαιχένιο του ζώου. 2 (διακ.) τα λουριά ανάρτησης σάνκου απο τους ώμους.

постромочный επ. των λουριών σαγής. || με λουριά.

построчный επ. με τη σειρά, με το στίχο· -ая оплата πληρωμή με τη σειρά.

постругать ρ.σ. βλ. построгать.

постряпать ρ.σ. βλ. стряпать με σημ. λίγο.

***постскрипtum**, -а α. (γραμ. λόγος) το υστερόγραφο (ΥΓ).

постука́ть ρ.σ. βλ. стукать.

постукивание, -я ουδ. χτύπος, κρότος επαληπτικός: ~ маятника ο χτύπος του εκκρεμούς.

постукивать ρ.δ. χτυπώ, κροτώ (εγίοτε, ελαφρά).

***постулат**, -а α. αξίωμα· -н ЭВКЛИДОВОЙ ГЕОМЕТРИИ τα αξιώματα της ευκλείδειου γεωμετρίας.

постулировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. λέγω κάτι σαν αξίωμα.

поступательный επ. προχωρητικός, προοδευτικός· ανοδικός· βαθμιαίος.

поступать(ся) ρ.δ. βλ. поступить(ся).

поступить, -ступлю, -ступишь ρ.σ. 1 ενεργώ· φέρνομαι, συμπεριφέρνομαι· ~ правильно ενεργώ σωστά· ~ осторожно ενεργώ προσεχτικά (επιφυλαχτικά)· он -ил дурно в этом деле

αυτός φέρθηκε σαν βλάκας σ' αυτήν την υπόθεση· ~ хорошо с кем-н. φέρνομαι καλά σε κάποιον· ~ великодушно φέρνομαι· μεγαλόφυχα. 2 πιάνω δουλειά, μπαίνω, εισέρχομαι· ~ на фабрику πιάνω δουλειά στη φάμπρικα· ~ в университет εισάγομαι στο πανεπιστήμιο· ~ в школу πρωτοπγαίνω στο σχολείο· ~ на службу μπαίνω στην υπηρεσία. 3 φτάνω, έρχομαι· ранение -ли в госпитал οι τραυματίες έφτασαν στο στρατιωτικό νοσοκομείο· ~ли жалобήρθαν παράπονα· || περιέρχομαι, περνώ· на следство -ло в казну η κληρονομιά περιήλθε στο δημόσιο ταμείο. || πηγαίνω· сурьё -ло в обработке οι πρώτες ύλες πήγαν για επεξεργασία. || -ся παραιτούμαι απο κάτι, απαρνούμαι· αποποιούμαι· υποχωρώ, ενδίδω, παραχωρώ.

поступление, -я ουδ. 1 είσοδος, μπάσιμο· πιάσιμο εργασίας, υπηρεσίας. 2 φτάσιμο άφιξη, ερχομός, έλευση. 3 το αφιχθέν ποσό.

поступок, -пка α. πράξη, ενέργεια· самоотверженный - ριφονιδυνη πράξη· благородный - ευγενική πράξη· подлый - πρόστυχη πράξη. || διαγωγή, συμπεριφορά

поступь, -и θ. τρόπος βαδίσματος.

постучать ρ.σ. χτυπώ λίγο ή μερικές φορές. || κρούω· ~ в дверь χτυπώ την πόρτα· ~ в окно χτυπώ στο παραθύρι. || -ся κρούω, χτυπώ· ~ в окно χτυπώ στο παράθυρο.

***постфактум** επίρ. κατόπιν εορτής, μετά το γεγονός.

постыдить(ся) ρ.σ. βλ. стыдить(ся).

постыдно επίρ. επαίσχυντα, αισχρά κλπ. επ.

постыдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно επαίσχυντος, αισχρός· ανατονόμαστος, αχαραντήριστος· ~ поступок επαίσχυντη πράξη.

* **постыльный** επ., βρ: -тыл, -а, -ο (απλ.) απεχθής, αποκρουστικός· μισητός. || ως ουσ. πρόσωπο μισητό, αντικείμενο μίσους.

посу́да, -и θ. 1 (αθρσ.) τα σκεύη, τα αγγεία· столовая - τραπεζοσκευή, επιτραπέζια σκευή, сербитσιο· кухонная - τα μαγειρικά σκευή· чайная - серβίτισιο του τσαγιού. 2 αγγείο, δοχείο. 3 (διακ.) μικρό σκάφος. ιστιοφόρο. || экфр. Ойтая - два века живёт (παρμ.) ο κάλπικος παράς δε χάνεται (για ανάξιο άνθρωπο).

посудачить ρ.σ. βλ. судачить με σημ. λίγο.

посудина, -и θ. αγγείο, δοχείο. || (απλ.) παλιόβαρκα, παλιοσκάφος, παλιονάβαρο.

посудить ρ.σ. 1 (παλ.) κρίνω. 2 (προστικ.) -ди κρίνε, σκέφου. 3 συζητώ κριτικά. || -ся βλ. судиться.

посудник, -а α. (διακ.) σκευοθήκη, πιατοθήκη. || λαντζέρης.

посудница, -и θ. (διακ.) σκευοθήκη, πιατοθήκη. || λαντζέρισα.

посудный επ. του σκεύους, του αγγείου ~οε **производство** η σκευοπαραγωγή· ~ **шкаф** σκευοφυλάκιο, σκευοθήκη.

посуетиться, -ечусь, -етись р.σ. βλ. **суетиться** με σημ. λίγο.

посул, -а α. 1 (απλ.) υπόσχεση, τάμα, τάξιμο. 2 (παλ.) δωροληφία· δωροδόκημα.

посулить р.σ.μ. (απλ.) υπόσχομαι, τάζω. || ~**ся** υπόσχομαι, τάζω.

посумерничать р.σ. βλ. **сумерничать** με σημ. λίγο.

посунуться р.σ. (απλ.) κινούμαι προς, χώνομαι· προχωρώ·

посуровать р.σ. βλ. **суровать**.

посуточный επ. εικοσιτετράωρος· κατά εικοσιτετράωρο γινόμενος.

посуху επір. σε στεγνό, ξηρό μέρος· **рыба** ~ **не ходит** (παρμ.) στη στεριά δε ζει το ψάρι.

посушить р.σ.μ. 1 ξηραίνω, στεγνώνω· φήνω· ~ **промокшее пальто** στεγνώνω το βρεγμένο πανωφόρι· ~ **сухарей** φήνω φρυγανιές. 2 ξηραίνω, στεγνώνω· φήνω λίγο (για όλα, πολλά). || ~**ся** ξηραίνομαι, στεγνώνω· φήνομαι λίγο ή για όλα, πολλά.

посходить р.σ. βλ. **сойти**¹ (1, 2, 3 σημ.) βαθμιαία ή για όλους, πολλούς.

посчастливиться р.σ. στέκομαι τυχερός, έχω τύχη καλή, με ευνοεί η τύχη.

посчитать р.σ. 1 μετρώ, λογαριάζω, αριθμώ· ~ **деньги** μετρώ τα χρήματα. 2 θεωρώ, νομίζω, φρονώ. || **εκλαμβάνω**, **περνώ** (νομίζω) για 3 εκτιμώ, διατιμώ, βάζω τιμή. || ~**ся** λογαριάζομαι, κάνω λογαριασμό με κάποιον. 2 μτφ. ξεκαθαρίζω τους λογαριασμούς με κάποιον, λύνω τις διαφορές. 3 λαβαίνω, παίρνω υπόψη.

посшибать р.σ.μ. (απλ.) ρίχνω κάτω, ανατρέπω (όλους, πολλούς).

посыл, -а α. 1 (παλ.) αποστολή. 2 στάσιμο· ~ **мчá в сѣтку** στάσιμο της μπάλας στα δίχτυα.

послать(ся) р.δ. βλ. **послать(ся)**.

посылка, -и θ. 1 αποστολή. || στάσιμο. || προώθηση. 2 δέμα, πακέτο· **почтовая** ~ ταχυδρομικό δέμα. 3 (φιλοσ.) το λήμμα, πρόταση συλλογισμού· **большая**, **мáлая** ~ η μεγάλη, η μικρή πρόταση. || **εμφρ.** **онт(ь)** (**находиться**) **на -ах** κάνω τα θελήματα (μικροπαραγγελίες).

посылочный επ. για αποστολή. || των δεμάτων, για δέματα.

посыльный επ. 1 αποστολικός, της αποστολής. 2 ουσ. απεσταλμένος· αγγελιοφόρος.

посыпать р.σ. βλ. **сыпать** με σημ. λίγο. 3 γλωσσοκοπώ, ~πανώ, λογοκοπώ, πιπιλίζω με λέξεις. 4 (για πλήθος) τρέχω, ξεχύνομαι. || ~**ся** πέφτω, ρίχνομαι· **вопросы** ~**лись** οι ερωτήσεις

έπεφταν βροχή (απανωτές).

посыпать(ся) р.δ. βλ. **посыпать(ся)**.

посыпатель, -я α. ο επίβουλος.

посыпательство, -а ουδ. επιβουλή· ~ **на государственную собственность** επιβουλή κατά της περιουσίας του δημοσίου.

посыгать р.δ. βλ. **посыгнуть**.

посыгнуть р.σ. επιβουλεύω, ~ομαι· αγγίζω, θίγω, πειράζω, διανοούμαι να βλάψω.

пот, -а, προθт. ο -е, в -ý, πλθ. **пóты** α. 1 ο ιδρώτας. || ιδρώση, ~μα. 2 στρώμα λεπτών υδροσταγώνων· ~ **окоп** ο ιδρώτας των παραθύρων (των τζαμιών). || **εμφρ.** в -е **лица** με τον ιδρώτα του προσώπου (κοπιάζοντας, μοχθώντας)· **до седьмого** ή **десятого** -а (~ý) **трудиться**, **работать** ξεπατώνομαι, ξεθεώνομαι στη δουλειά, λιώνω στη δουλειά· **цыганский** ~ κρυώνω σαν το γύφτο· ~**ом** и **крóвью** **добывать** ιδροκοπώ ή φτύνω αίμα για να βγάλω· **семь -ов** **соцлó** с **негó** του βγήκε ο θεός ανάποδα, είδε κι έπαθε για να· **вогнáть в** ~ ξεπατώνω, λιώνω στη δουλειά.

потаённый επ. απο μτχ. κρυφός, απόκρυφος· μυστικός.

потайть, -таё, -тайшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **потаённый**, βр: -таён, -таенá, р.σ.μ. (απλ.) αποκρύβω.

потайной επ. κρυφός, μυστικός· ~ **карман** κρυφή τσέπη· ~οε **окошко** κρυφό παραθυράκι.

потакание, -я ουδ. επιεικής συμπεριφορά ή ένδοση.

потакатель, -я α. βλ. **потáтчик**.

потакать р.δ. φέρνομαι επιεικιά, μαλακά, χαλαρά· ενδίδω.

потакóвший, -а α. βλ. **потáтчик**.

***потáлкивать** р.δ.μ. βλ. **толкáть** με σημ. λίγο, ελαφρά, ενίοτε.

потанцевáть р.σ. βλ. **танцевáть** με σημ. λίγο.

потáпливать р.δ. βλ. **топíть**¹ με σημ. απο λίγο, ενίοτε.

потáсканный επ. απο μτχ. φορεμένος, μεταχειρισμένος. || συντριμμένος, τσακισμένος, καταβλημένος (απο έκλυτη ζωή).

потáскать р.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **потáсканный**, βр: -кан, -а, -о. 1 βλ. **тáскáть** με σημ. λίγο. 2 μεταφέρω, κουβαλώ (όλα, πολλά). || ~**ся** βλ. **тáскáться** με σημ. λίγο.

потáскивать р.δ. κλέβω πότε-πότε.

потáскун, -а α., -ья, -и θ. έκλυτος, ~η, έκφυλος, ~η, ανήθικος, ~η, διεφθαρμένος, ~η.

потáскуха, -и θ. (απλ.) γυναίκα έκφυλη.

потáскушка, -и θ. (περιφρ.) βλ. **потáскуха**.

потáсовáть р.σ. βλ. **тáсовáть**.

потáсовка, -и θ. τσακωμός, καβγάς. || χτύπημα, δάρσιμο, ξυλοκόπημα.

ПОТЯГЧИК, -а α., -ца -и θ. επιεικής, ήπιος (στην κρίση ή συμπεριφορά).

ПОТЯЧКА, -и θ. επιεικεία, ηπιότητα.

***ПОТЯШ**, -а α. ποτάσα.

ПОТЯШНИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ТОШНИТЬ** με σημ. ενίστε, ελαφρά.

ПОТЯШНИЙ επ. της ποτάσας.

ПОТЯЩИТЬ ρ.σ. βλ. **ТАЩИТЬ** με σημ. λίγο. || -ся σέρνομαι, τραβιέμαι, βαδίζω αργά, με δυσκολία.

ПОТЯЯТЬ ρ.σ. βλ. **ТЯЯТЬ** (για όλο, πολύ).

ПОТВЕРДЕТЬ, -ёет ρ.σ. σκληραίνω, σκληρώνομαι.

ПО-ТВӨДУ επιρ. κατ' εσένα, κατά τη γνώμη σου.

ПОТВӨРСТВО, -а ουδ. έπιεικεία, συγκατάβαση ανοχή· συννεοχή.

ПОТВӨРСТВОВАТЬ, -СТВУЮ -СТВУЕШЬ ρ.δ. φέρνομαι επιεικά, ανέχομαι· γίνομαι συννεοχος.

ПОТВӨРЩИК, -а α., -ца, -и θ. επιεικής, ο ανεχόμενος, -η· συννεοχος, -η.

ПОТӨК, -а α. σταγονόρροια, στάξη.

ПОТӨМКИ, -МОК πλθ. 1 τα σκότη, τα σκοτάδια. 2 μτφ. το άγνωστο, το μυστήριο. || **εμφρ.** В -ах (быть, находиться) έχω σκοτάδι, μεσάνυχτα (τελείως άγνωστα).

ПОТЕМНӨЛЫЙ επ. σκοτεινός, σκοτεινιασμένος.

ПОТЕМНӨНИЕ, -я ουδ. σκοτεινίασμα.

ПОТЕМНӨТЬ ρ.σ. κ. ως απρόσ. σκοτεινιάζω, γίνομαι σκοτεινός· **ГЛАЗА ЕӨ** -ЛИ τα μάτια του σκοτεινίασαν· В ЛЕСӨ -ЛО στο δάσος σκοτεινίασε.

ПОТӨНИЕ, -я ουδ. ιδρωση, -μα, αφιδρωση, εξιδρωση· -НОГ ιδρωμα των ποδιών. || κάλυψη επιφάνειας με υδροσταγονίδια· -СТӨКОЛ ιδρωμα των τζαμιών.

***ПОТӨНТАТ**, -а α. (παλ.) κυρίαρχος, ηγεμόνας· δυνάστης.

***ПОТӨНЦИАЛ**, -а α. το δυναμικό· το ηλεκτροδυναμικό· **РАЗНОСТЬ -ОВ** διαφορά τάσης· **НОРМАЛЫНЬЙ** - το κανονικό δυναμικό.

ПОТӨНЦИАЛЫНЬЙ επ. δυναμικός, εμπεριέχων δύναμη, ισχύ. || πιθανός, δυνατός, ενδεχόμενος· -БРАГ ενδεχόμενος εχθρός.

***ПОТӨНЦИЯ**, -и θ. ισχύς, δυναμικότητα, δυνατότητα ενυπάρχουσα· δύναμη, ισχύς.

ПОТЕПЛӨНИЕ, -я ουδ. άνοδος της θερμοκρασίας· ζέστη, θάλλος· **НАСТУПИЛО** - άρχισε η θάλλορ.

ПОТЕПЛӨТЬ, -ёет ρ.σ. κ. απρόσ. γίνομαι ζεστός, ζεσταίνω.

ПОТЕРӨБИТЬ ρ.σ.μ. βλ. **ТЕРӨБИТЬ** με σημ. λίγο.

ПОТЕРӨТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **ТЕРӨТЬ(СЯ)**.

***ПОТӨРНА**, -и θ. κρυφή θυρίδα οχυρωμάτων.

ПОТЕРПӨВШИЙ επ. κ. ουσ. απο μτχ. υποστάς,

παθών.

ПОТЕРПӨТЬ ρ.σ., μτχ. παρλθ. χρ. **ПОТЕРПӨВШИЙ**. 1 υπομένω, κάνω υπομονή, ανέχομαι, βαστώ, κρατώ· Я НЕ -ПЛО ТАКИХ БЕСПӨРЯДКОВ δε θα ανεχτώ τέτοια ανατασασία· **ЕӨ УГОВАРИВАЛИ** - τον συμβούλευαν να κάνει υπομονή. 2 δοκιμάζω, υφίσταμαι, παθαίνω· ~ **НЕУДАЧУ** υφίσταμαι αποτυχία (αποτυχαίνω)· - **КОРАБЛЕКРУШӨНИЕ** παθαίνω ναυάγιο (ναυαγώ), **КАРАБОТСАКИΖΟΜΑΙ**. || (παλ.) διώκομαι, καταδιώκομαι· υποφέρω· ~ **ЗА ПРАВДУ** καταδιώκομαι για την αλήθεια.

ПОТӨРТОСТЬ, -и θ. φθορά απο την τριβή· το λιώσιμο. || τριμμένο μέρος.

ПОТӨРТЫЙ επ. απο μτχ. τριμμένος, φθαρμένος· ~ **КОВӨР** τριμμένο χαλί. || μτφ. μαραμένος, μαραζωμένος· καχεκτικός· θαλής.

ПОТӨРЯ, -и θ. 1 απώλεια, χάσιμο· ~ **ЗРӨНИЯ** απώλεια της όρασης· ~ **КРӨВИ** απώλεια αίματος· ~ **ВРӨМЕНИ** απώλεια χρόνου· ~ **СОЗНАНИЯ** λιποθυμία· ~ **ПАМЯТИ** απώλεια μνήμης **БΕЗВОЗВРАТНАЯ** - ανεπανόρθωτη απώλεια· **НЕСТИ** -и υφίσταμαι απώλειες. 2 πράγμα χαμένο. || (στρατ.) πλθ. -и οι απώλειες· **БОЛЫШӨ** -и **УӨЙТӨМИ** μεγάλες απώλειες σε νεκρούς.

ПОТӨРЯННОСТЬ, -и θ. 1 σύγχυση, ταραχή. 2 παραζάλη· αμηχανία.

ПОТӨРЯННЫЙ επ. απο μτχ. 1 έκπληκτος· παραζαλισμένος· αμήχανος. 2 συγχυσμένος, ταραγμένος. 4 χαμένος, άμοιρος, κακότυχος, κακορίζικος.

ПОТЕРЯТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **ТЕРЯТЬ(СЯ)**.

ПОТЕСАТЬ ρ.σ. βλ. **ТЕСАТЬ** με σημ. λίγο.

ПОТЕСНИТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **ТЕСНИТЬ(СЯ)**.

ПӨТЕСЬ, -и θ. πρυμναίο κουπί, γουργούρα, ουράδιο, πρυμνιό-κουπί.

ПОТӨТЬ ρ.δ. 1 ιδρώνω· - **ОТ ЖАРЫ** ιδρώνω από τον καύσωνα. || μτφ. μοχθώ, ιδροκοπώ. 2 (απαντά στο 3^ο πρόσωπο)· υγραίνομαι· **СТӨКЛО** -ЛО το τζάμι ιδρωσε.

ПОТӨХА, -и θ. 1 τέρψη, διασκέδαση, ψυχαγωγία, αναφυχή. || το ευτράπελο. 2 ως κατηγ. είναι αστείο, έχει πλάκα. || **εμφρ.** **ПОШЛА** - είχε πλάκα, σπάσαμε πλάκα.

ПОТӨЧЬ ρ.σ. αρχίζω να ρέω, να τρέχω· -**КЛИ РУЧЬЙ** άρχισαν να τρέχουν τα ρυάκια.

ПОТӨШАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **ТЕШИТЬ(СЯ)**.

ПОТӨШИТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **ТЕШИТЬ(СЯ)**

ПОТӨШНИК -а α. (παλ.) γελωτοποιός· κωμικός.

ПОТӨШНЫЙ επ., βρ: -ШЕН, -ШНА, -ШНО. 1 διασκεδαστικός, γελοίος, κωμικός. 2 (παλ.) ψυχαγωγικός, παιδρός, τερπνός· αστείος. 3 (παλ.) των στρατιωτικών αθλοπαιδιών. || ουσ. α. (παλ.)· συμπαίκτης στρατιωτικών παιγνιδιών (επι Πέτρου I).

ПОТИРАТЬ ρ.σ.μ. βλ. **ТЕРЕТЬ** με σημ. ελαφρά.

ПОТИХОНЬКУ επίρ. 1 σιγά, ήσυχα, αθόρυβα. 2 κρυφά, απαράτηρητα, κλέφτικα. 3 αργά, βραδέως. || βαθμιαία, λίγο-λίγο, απο λίγο.

ПОТКАТЬ ρ.σ. βλ. **ТКАТЬ** με σημ. λίγο.

ПОТЛИВОСТЬ -и θ. ιδρωση, -μα.

ПОТЛИВЫЙ επ., βρ: -ЛИВ, -а, -ο ιδρωμένος· που ιδρώνει πολύ.

ПОТНИК -а α. υπόσαγμα, σάγισμα.

ПОТНЫЙ επ., βρ: -ТЕН -ТНÁ -ТНО. 1 ιδρωμένος· -οε **ЛИЦО** ιδρωμένο πρόσωπο· **ОЧЕНЬ** ~ καταϊδρωμένος, κάθιδρος. 2 καλυμμένος απο λεπτές υδροσταγόνες· -не **СТЭКЛА** ιδρωμένα τζάμια. 3 (παλ.) υγρός· νοτερός.

ПОТОВОЙ επ. του ιδρώτα· -οε **ВЫДЕЛЕНИЕ** εκκριση ιδρώτα.

ПОТОГОННЫЙ επ. ιδρωτοποιός, εφιδρωτικός ή εξιδρωτικός· -οε **ЛЕКАРСТВО** ή **СРЕДСТВО** εκφορητικό φάρμακο. || ουσ. ουδ. -οε φάρμακο εκφορητικό. || μτφ. επαχθής, εξαντλητικός· ~ **ТРУД** δουλειά που πάει ο ιδρώτας ποτάμι.

ПОТОК, -а α. 1 ρεύμα (ποταμού, ρυακιού). || κυρξ. κ. μτφ. χείμαρος· ποτάμι· -и **СЛЭЗ** ποτάμια-δάμνα· ~ **СЛОВ** χείμαρος λέξεων· ~ **РУГАТЕЛЬСТВ** κατακλυσμός ύβρεων, τα εξ αμάξης· απανωτές βρισιές. 2 πλήθος· μάζα· ~ **ЛЮДЕЙ** χείμαρος λαϊκής μάζας. 3 τμήμα μαθητών, σπουδαστών. || **εκφρ.** на ~ и **РАЗГРАБЛЕНИЕ** (ОТДАТЬ) παραδίνω στη λεηλασία (δήωση, ρεμούλα).

ПОТОЛКАТЬ ρ.σ.μ. βλ. **ТОЛКАТЬ** με σημ. μερικές φορές. || -ся βλ. **ТОЛКАТЬСЯ** με σημ. λίγο. || σπρώχνω, ωθώ.

ПОТОЛКОВАТЬ ρ.σ. συνομιλώ, κουβεντιάζω.

ПОТОЛОК, -лкá α. 1 οροφή, νταβάνι· **СВОДЧАТЫЙ** ~ θολωτή οροφή. 2 (διαлк.) η άνω οροφή (προς τη σοφίτα). 3 το ανώτερο ύψος πτήσης. || μτφ. το ανώτερο όριο. || **εκφρ.** с -лкá (**ВЗЯТЬ**, **СКАЗАТЬ** κλπ.) όπως μου έρθει (μου κατεβάσει) εκείνη τη στιγμή, στα κουτουρού.

ПОТОЛОЧИНА -и θ. δοκός ή σανίδα οροφής.

ПОТОЛОЧНЫЙ επ. της οροφής.

ПОТОЛОЧЬ ρ.σ.μ. βλ. **ТОЛОЧЬ** (για λίγο ή ό-λα, πολλά). || -ся (απλ.). 1 βλ. **ПОТОПТАТЬСЯ**. 2 βλ. **ТОЛОЧЬСЯ** (2 σημ.).

ПОТОЛСТЕТЬ ρ.σ. βλ. **ТОЛСТЕТЬ**.

ПОТОМ επίρ. 1 μετά, έπειτα, ύστερα, κατόπι. 2 εκτός αυτού, ακόμα, επίσης.

ПОТОМИТЬ (ся) ρ.σ. βλ. **ТОМИТЬ** (ся). με σημ. ένα χρον. διάστημα.

ПОТОМОК, -мка α. 1 απόγονος, επίγονος. 2 πλθ. -и οι απόγονοι, οι μέλλουσες γενεές.

ПОТОМСТВЕННЫЙ επ. κληρονομικός· -οε **ИМЕНИЕ** κληρονομικό κτήμα. || καταγόμενος, καταγωγής, έλκων το γένος.

ПОТОМСТВО, -а ουδ. η νέα γενεά. || βλ. **ПОТОМОК** (2 σημ.).

ПОТОМУ επίρ. γι' αυτό, ένεκα τούτου. || σύνδ. υποτακτικός· ~ **ЧТО** κ. ~ **КАК** γιατί, επειδή· не ем, ~ **ЧТО** не **ХОЧУ** δεν τρώω, γιατί δε θέλω.

ПОТОНУТЬ ρ.σ. βλ. **УТОНУТЬ**.

ПОТОН, -а α. 1 βιβλικός κατακλυσμός. **Всемирный** ~ ο κτακλυσμός του Νώε. 2 πλημμύρα μεγάλη. || **εκφρ.** до -а πριν τον κατακλυσμό του Νώε (απο αμνημονεύτους χρόνους).

ПОТОПАТЬ ρ.σ. 1 βλ. **ТОПАТЬ** με σημ. λίγο. 2 πηγαίνω, αναχωρώ· βαδίζω.

ПОТОПАТЬ ρ.δ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **ПОТОНУТЬ**.

ПОТОПИТЬ¹ ρ.σ.μ. βλ. **ТОПИТЬ**¹ με σημ. λίγο.

ПОТОПИТЬ² ρ.σ.μ. 1 πνίγω, βυθίζω, βουλιάζω, φουντάρω, καταποντίζω. 2 κατακλύζω, πλημμυρίζω.

ПОТОПЛЕНИЕ, -я ουδ. (κατα)βύθιση, καταπόντιση, βούλιαγμα, φουντάρισμα.

ПОТОПЛЯТЬ ρ.δ. βλ. **ПОТОПИТЬ**². || -ся (κατά)-βυθίζομαι, (κατα)ποντίζομαι, βουλιάζω.

ПОТОНУТЬ ρ.σ. βλ. **УТОНУТЬ**

ПОТОПТАТЬ ρ.σ. βλ. **ТОПТАТЬ** με σημ. (πολ-λούς, όλους καθώς και με σημ. λίγο). || -ся βλ. **ТОПТАТЬСЯ** με σημ. λίγο.

ПОТΟПНВАТЬ ρ.δ. βλ. **ПОТΟПАТЬ** με σημ. ενί-οτε, ελαφρά.

ПОТОРАПЛИВАТЬ (ся) ρ.δ. βλ. **ПОТОРОПИТЬ** (ся).

ПОТОРГОВАТЬ (ся) ρ.σ. βλ. **ТОРГОВАТЬ** (ся) με σημ. λίγο.

ПОТОРГОВЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **ТОРГОВАТЬ** με σημ. λίγο.

ПОТОРМОШИТЬ ρ.σ. βλ. **ТОРМОШИТЬ** με σημ. λίγο, ελαφρά.

ПОТОРОПИТЬ (ся) ρ.σ. βλ. **ТОРОПИТЬ** (ся).

ПОТОРЧАТЬ ρ.σ. βλ. **ТОРЧАТЬ** με σημ. λίγο.

ПОТОСКОВАТЬ ρ.σ. βλ. **ТОСКОВАТЬ** με σημ. λίγο.

ПОТОЧИТЬ ρ.σ. βλ. **ТОЧИТЬ** με σημ. λίγο, ε-λαφρά. || **εκφρ.** τροχίζω τη γλώσσα (μιλώ, φλυ-αρώ).

ПОТОЧНОСТЬ, -и θ. συνέχεια, κανονικότητα, ρέγουλα (σαν η συνεχής ροή).

ПОТОЧНЫЙ επ. συνεχής, αδιάλειπτος, ακατά-παυστος, αδιάκοπος, ασταμάτητος (σαν τη ροή).

ПОТОЩАТЬ ρ.σ. βλ. **ТОЩАТЬ**.

ПОТРАВА, -и θ. πάτημα της χλόης, σπαρτών απο τα ζώα.

ПОТРАВИТЬ ρ.σ.μ. βλ. **ОТРАВИТЬ** (για όλους, πολλούς). || (για χλόη, σπαρτά)· πατώ (λέγε-ται για ζώα). || βλ. **ТРАВИТЬ** (7, 8 σημ.).

ПОТРАГИВАТЬ ρ.δ. βλ. **ТРОГАТЬ** με σημ. ελα-φρά, ενίοτε.

ПОТРАТИТЬ (ся) ρ.σ. βλ. **ТРАТИТЬ** (ся).

ПОТРАФИТЬ ρ.σ. (απλ.). 1 ευχαριστώ, κάνω το γούστο κάποιου, ικανοποιώ. 2 κάνω όπως πρέπει, όπως αρέσει.

потрафлять ρ.δ. βλ. **потрафить**.

потреба, -и θ. (παλ.) χρεία, ανάγκη (πρό-
ιόντων).

потребитель, -я α. καταναλωτής (προϊόντων,
ηλεκτρ. ρεύματος κλπ.). || αγοραστής.

потребительный επ. (παλ.) καταναλωτικός. ||
εκφρ. -ая стоимость ή ценность товара αξία
χρήσης εμπορεύματος.

потребительский επ. 1 καταναλωτικός (του
καταναλωτή ή της κατανάλωσης). 2 συμφεροντο-
λογικός, ιδιωφελής. || **εκφρ.** -ая кооперация
καταναλωτικός συνεταιρισμός.

потребить, -лѣл, -бѣшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **потреблённый**, βρ: -лѣн, -ленѧ, -ленѠ ρ.
σ. 1 καταναλώνω, ξοδεύω, δαπανώ. 2 χρησιμο-
ποιώ (για τροφή). || -ся καταναλώνομαι, ξο-
δεύω, δαπανώμαι.

потребление, -я ουδ. κατανάλωση, χρήση·
предметы широкого -я είδη πλατιάς κατανά-
λωσης· **предметы личного** -я αντικείμενα α-
τομικής χρήσης (τα χρειώδη)· ~ **топлива** κα-
τανάλωση καυσίμων.

потреблять(ся) ρ. δ. βλ. ανωτ. ρ. **по-
требить(ся)**.

потребляющий επ. απο μτχ. καταναλωτής.

потребность -и θ. ανάγκη, χρεία· απαιτή-
ση· **материальные и культурные** -и υλικές και
πολιτιστικές απαιτήσεις· **насущная** - επιτα-
χτική ανάγκη.

потребный επ., βρ: -бен -бна, -бно ανα-
γκαίος· απαραίτητος· -ое количество ανα-
γκαία ποσότητα.

потребовать(ся) ρ.σ. βλ. **требовать(ся)**.

потребожить ρ.σ. βλ. **требожить** (1, 2 σημ.).
|| -ся βλ. **требожиться**.

потренироваться ρ.σ. βλ. **тренироваться** με
σημ. λίγο.

потрёпанный επ. απο μτχ. 1 κουρελιασμένος,
-λιάρικος, ρακώδης· φθαρμένος, τριμμένος· 2
μτφ. καταβλημένος, εξασθενημένος, εξαντλη-
μένος· κατατασκαμισμένος.

потрепаться(ся) ρ.σ. βλ. **истрепаться(ся)**.

потрескаться ρ.σ. βλ. **трескаться**; **руки**
-лись от холода τα χέρια έσκασαν απο το κρύο.

потрескивать ρ.δ. βλ. **трещать** με σημ.
λίγο, ελαφρά.

потрещать ρ.σ. βλ. **трещать** με σημ. λίγο.

потрогать ρ.σ.μ. βλ. **тронуть** με σημ. με-
ρικές φορές.

потроха, -Ѡв πλθ. (ενκ. σπάνια **пѠтрох**, -а
α.)· εντόσθια, σπλάχνα· **куриные** ~ τα εντό-
σθια της κότας. || **εκφρ.** **выпустить** -ѧ ξεκοι-
λιάζω (σκοτώνω)· **сѠ своими** -ѧми με όλα τα
υπάρχοντά μου, με ό,τι έχω και δεν έχω.

потрошить, -щѹ, -щѣшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **потрощенный** ρ.δ.μ. ξεκοιλιάζω. ||

μτφ. βγάζω το περιεχόμενο. || -ся ξεκοιλιά-
ζομαι, καθαρίζομαι απο τα εντόσθια.

потрудиться ρ.σ. 1 βλ. **трудиться** με σημ.
λίγο. 2 κάνω τον κόπο· ~ **тебѣ передать** έτο
письмо вашему брату κάνετε τον κόπο να με-
ταδώσετε αυτό το γράμμα στο αδερφό σας.

потрусить, -ущѹ, -ущѣшь ρ.σ. 1 (απλ.) βλ.
потрясти. 2 τρέχω (πηγαίνω) τροκ.

потрясать(ся) ρ.δ. βλ. **потрясти(сь)**.

потрясающий επ. απο μτχ. συγκλονιστικός,
συνταρακτικός· -ее зрѣлище συγκλονιστικό θέ-
αμα. || καταπληκτικός.

потрясение, -я ουδ. 1 κλονισμός, μεγάλη
ταραχή· **нравственное** ~ ηθικός κλονισμός· **нер-
вное** ~ νευρική ταραχή. 2 τράνταγμα, ισχυρή
δόνηση, ταρακούνημα· ~ **основ государства** ο
κλονισμός των θεμελίων του κράτους.

потрясѣнный επ. απο μτχ. συγκλονισμένος,
συνταραγμένος, καταταραγμένος.

потрясти ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **по-
трясѣнный**, βρ: -сѣн, -сѣнѧ, -сѣнѠ 1 βλ. **тря-
сти** με σημ. λίγο, μερικές φορές· ~ **мешѠк** τι-
νάζω το τσουβάλι· ~ **яблоню** τινάζω τη μηλιά.

2 τραντάζω, σειώ· **взрыв** -ѧс **почву** η έκρηξη
έσεισε το έδαφος. 3 μτφ. συγκλονίζω, (συν)-
ταράσσω· **смерть егѠ** -лѧ **всех** ο θάνατός του
συγκλόνησε όλους. || εκπλήσσω, καταπλήσσω·
συγκινώ. || -ѣсь 1 βλ. **трястись** με σημ. λί-
γο. 2 (παλ.) τραντάζομαι, σειομαι. 3 συ-
γκλονίζομαι, συνταράσσομαι· εκπλήσσομαι, κα-
ταπλήσσομαι· συγκινούμαι.

потряхивать(ся) ρ.δ. βλ. **потрясти(сь)**.

потуги, -тѹг πλθ. (ενκ. **потѹга**, -и θ.) τα
τεντώματα, τα σφιξιματα· **рѠтные** ~ τα σφι-
ξιματα του εμετού· **родовѣне** ~ τα σφιξιματα
του τοκετού. || μτφ. εντατική προσπάθεια, ζό-
ρισμα, σφιξιμο.

потухить ρ.σ. (παλ.) βλ. **погоревать**.

потупить, -плю -пишь ρ.σ.μ. χαμηλώνω,
σκύβω· ~ **голову** σκύβω το κεφάλι· ~ **глазѧ**,
взор χαμηλώνω τα μάτια, το βλέμμα. || -ся
σκύβω, χαμηλώνω (το κεφάλι, τα μάτια).

потуплять(ся) ρ.δ. βλ. **потупить(ся)**.

потурить ρ.σ.μ. (απλ.) διώχνω, εκδιώκω· ~
из двѠрѧ διώχνω απο την αυλή.

потускнѣлый επ. θαμπός, μουντός, θολός.

потускнение, -я ουδ. θάμβωση, -μα, θόλω-
μα.

потускнѣть, -ѣет ρ.σ. βλ. **тускнѣть**.

потускнѹть, -нет, παρλθ. χρ. **потѹск** κ.
потѹскнул, **потѹскла**, **потѹскло** ρ.σ. (παλ.)
βλ. **тускнѣть**.

потускорѣнный, -яя, -ее επ. μετακόσμιος ή
του άλλου κόσμου· ~ **мир** ο άλλος κόσμος, ο
κάτω κόσμος, ο υπερπέραν κόσμος. || αδιάφορος

потухание, -я ουδ. σβήσιμο, σβέση.

потухать ρ.δ. βλ. потухнуть.
потухнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. потух, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. потухший κ. потухнувший ρ.σ. 1 σβήνω, -ομαι· костёр -ух η φωτιά έσβησε· лампа -ла η λάμπα έσβησε. || άτονος, άφυχος, χωρίς ζωράδα (για μάτια). 2 μτφ. χάνομαι, εξαφανίζομαι· мысль о нём не -ла η σκέψη γι' αυτόν δεν έσβησε.
потухший επ. απο μτχ. (για βλέμμα, μάτια)· άτονος, άφυχος, απλανής.
потучнеть ρ.σ. βλ. тучнеть.
потушевать ρ.σ. βλ. тушевать με σημ. λίγο.
потушить¹ ρ.σ.μ. βλ. тушить¹.
потушить² ρ.σ.μ. βλ. тушить².
потчевать ρ.δ.μ. (απλ.) προσφέρω, κερνώ, τρατάρω· ~ вином κερνώ με κρασί· ~ чаем προσφέρω τσάι.
потщиться, -тщусь, -тщисься ρ.σ. (παλ.) προσπαθώ.
потыкать ρ.σ. σπρώχνω, ωθώ, χώνω, βάζω μεσα· ~ пальцем σπρώχνω με το δάχτυλο.
потылица, -и θ. (διακ.) βλ. затылок.
потягивать, -ает ρ.σ. βλ. тягивать με σημ. λίγο, μερικές φορές.
потяг, -а α. 1 (διακ.) τράβηγμα, τέντωμα. 2 το καπίστρι. 3 λωρί ζευγμένου σκύλου. 4 το λωρί του υποδηματοποιού (με το οποίο κρατούν το επεξεργαζόμενο υπόδημα).
потягаться ρ.σ. βλ. тягаться (1 σημ.).
потягивание, -я ουδ. τράβηγμα, τέντωμα.
потягивать ρ.δ. βλ. тянуть με σημ. λίγο, ενίοτε. || (απρόσ.) απορροφώ (υγρασία κ.τ.τ.). || -ся βλ. потянуться; ~ в постели τεντώνομαι στο κρεβάτι.
потягота, -и θ. (παλ.) τράβηγμα, τάση.
потяжелеть ρ.σ. βλ. тяжелеть.
потянуть(ся) ρ.σ. βλ. тянуть(ся).
поубавить(ся) ρ.σ. βλ. убавить(ся) με σημ. λίγο.
поубивать ρ.δ. σκοτώνω, φονεύω (όλους, πολλούς).
поубить ρ.σ. βλ. поубивать.
поубить ρ.σ. βλ. убить με σημ. λίγο.
поутомониться ρ.σ. βλ. утомониться με σημ. λίγο, βαθμιαία.
поудить ρ.σ. βλ. удить με σημ. λίγο.
поужинать ρ.σ. βλ. ужинать.
поулечься ρ.σ. 1 βλ. улечься (για όλους, πολλούς). 2 μτφ. καθησυχάζω, καμάρω, καταπραΰνω, μαλακώνω.
поумнеть ρ.σ. βλ. умнеть.
поумничать ρ.σ. βλ. умничать με σημ. λίγο.
поупорствовать ρ.σ. βλ. упорствовать με σημ. λίγο.
поуправиться ρ.σ. βλ. управиться με σημ. λίγο.

поуправлять ρ.σ. βλ. управлять (για ένα χρον. διάστημα).
поупражняться ρ.σ. βλ. упражняться με σημ. λίγο.
поупрямиться ρ.σ. βλ. упрявиться (για λίγο χρόνο).
поурочно επίρ. με το μάθημα, με τις ώρες διδασκαλίας.
поурочный επ. με το μάθημα, με τις ώρες διδασκαλίας· -ая оплата πληρωμή με τις ώρες διδασκαλίας.
поусердствовать ρ.σ. βλ. усердствовать με σημ. λίγο.
поусомниться ρ.σ. βλ. усомниться με σημ. ως ένα βαθμό.
поуспокоиться ρ.σ. βλ. успокоиться.
поутихнуть ρ.σ. βλ. утихнуть.
поутомиться ρ.σ. βλ. утомиться με σημ. κάμποσο.
поутру κ. (παλ.) **поутру** επίρ. το πρωί, την αυγή, πουρνό.
поутюжить ρ.σ.μ. βλ. утюжить με σημ. λίγο, ελαφρά.
поухаживать ρ.σ. βλ. ухаживать με σημ. λίγο, ελαφρά.
поуходить ρ.σ. βλ. уйтй (βαθμιαία): για όλους πολλούς.
поучать ρ.σ.μ. διδάσκω, μαθαίνω. || συμβουλευώ, νοθετώ· κατήχώ. || διδάσκομαι, μαθαίνω.
поучение, -я ουδ. διδαχή· διδασκαλία. παραινέση, νοθεσία· κατήχηση. || συμβουλή, ηθικό παράγγελμα, υποθήκη.
поучительность, -и θ. συμβουλή· διδαχή.
поучительный επ. διδακτικός· της διδαχής. || παραινετικός, συμβουλευτικός, συστατικός.
поучить(ся) ρ.σ. βλ. учить(ся) με σημ. λίγο.
пофантазировать ρ.σ. βλ. фантазировать με σημ. λίγο.
пофартить ρ.σ. βλ. фартить.
пофилософствовать ρ.σ. βλ. философствовать (ένα χρον. διάστημα).
пофланировать ρ.σ. βλ. фланировать (λίγο).
пофлиртовать ρ.σ. βλ. флиртовать με σημ. λίγο, ελαφρά.
пофорсить ρ.σ. βλ. форсить (λίγο, ελαφρά).
пофрантить ρ.σ. βλ. франтить λίγο χρόνο, ελαφρά.
пофыркать ρ.σ. βλ. фыркать με σημ. λίγο, μερικές φορές.
пофыркивать ρ.δ. βλ. фыркать με σημ. ελαφρά, ενίοτε.
похабник, -а α., -ца, -и θ. χυδαιολόγος, βωμολόχος, αισχρολόγος.
похабничать ρ.σ. (απλ.) χυδαιολογώ, βωμο-

λοχώ, κοπρολογώ, αισχρολογώ, αχρειολογώ.

ποχάбность, -и θ. (απλ.) χυδαιολογία, βωμολοχία, κοπρολογία, αισχρολογία, αχρειολογία.

ποχάбный επ., βρ: -бен, -бна, -ο (απλ.) χυδαιολόγος, βωμολόχος, κοπρολόγος, αισχρολόγος, αχρειολόγος, κοπρόστομος.

ποχάбство, -а ουδ. αδιαντροπιά, (απλ.) αναγωγή, κακοήθεια.

ποχάбщина -и θ. (απλ.) χυδαιολογίες βωμολοχίες κ.τ.τ. βλ: ПОХАБНОСТЬ.

ποχάжива́ть ρ.δ. 1 σουλατσάρω, κάνω (κόβω) βόλτες. 2 επισκέπτομαι.

ποχανδρί́ть ρ.σ. βλ. хандрі́ть με σημ.λίγο.

ποχάять ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. хая́ть.

ποχвала́, -и θ. έπαινός· εγκώμιο· ОТЗЫВА́ТЬСЯ -ОЙ επαίνω, εγκωμιάζω· РАССИПА́ТЬСЯ В -АХ КОМУ́-Н. πλέκω εγκώμια σε κάποιον, εκθειάζω, εξυμνώ, υπερυμνώ.

ποχва́ливать ρ.δ.μ. βλ. хва́лить (ενίοτε).

ποχва́лить(ся) ρ.σ. βλ. хва́лить(ся) || **εμφρ.** НЕ МОГУ́ -СЯ δεν μπορώ να επαίνεσω ή να εκφραστώ θετικά.

ποχва́льба́, -и θ. αυτοέπαινος, αυτεγκώμιο, περιαυτολογία, ιδιολογία.

ποχва́льный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 επαίνετικός, εγκωμιαστικός. 2 αξιέπαινος.

ποχва́ля́ться ρ.δ. (απλ.) βλ. хва́статься, хва́литься.

ποχва́рива́ть ρ.δ. βλ. хво́раТЬ με σημ. ενίοτε.

ποχва́стать(ся) ρ.σ. βλ. хва́стать(ся) || **εμφρ.** НЕ МОГУ́ -СЯ δε μπορώ να επαίνεσω ή να εκφραστώ θετικά.

ποχвата́ть ρ.σ.μ. 1 πιάνω, συλλαμβάνω, αρπάζω μερικές φορές· πιάνομαι από κάτι μερικές φορές. || τσιμπώ κάτι στα γρήγορα. 2 πιάνω, συλλαμβάνω (όλους, πολλούς).

ποхво́раТЬ ρ.σ. βλ. хво́раТЬ με σημ. λίγο.

ποхэ́рить ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. хэ́рить.

ποхи́лится, -ится ρ.σ. (διαλκ.) στραβώνω, γέρνω, κλίνω.

ποхити́тель, -я α. άρπαγας, -η, αρπάχτης || απαγωγέας (ανθρώπου).

ποхити́ть, -ищу -и́тишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. похи́щенный, βρ: -щен, -а, -ο ρ.σ.μ. αρπάζω, κλέβω· απαγό· Пáрис -ил красáвичу Елэ́ну о Пáρης απήγαγε την ωραία Ελένη: -карти́ну κλέβω πίνακα (εικόνα).

ποхитри́ть ρ.σ. βλ. хитри́ть.

ποхи́хика́ть ρ.σ. хихи́кать με σημ. λίγο.

ποхи́хкива́ть ρ.δ. βλ. хихи́кать με σημ. πότε-πότε.

ποхища́ть ρ.δ. βλ. похити́ть. || -ся κλέβομαι, απαγόμαι.

ποхище́ние, -я ουδ. αρπαγή· κλέψιμο· απα-

γωγή· -докуме́нтов κλοπή εγγράφων· -красáвицы Елэ́ны η απαγωγή της ωραίας Ελένης.

ποхлеба́ть ρ.σ.μ. (απλ.). 1 τρώω λίγο (κυρίως υδαρό φαγητό). 2 βλ. хлеба́ть με σημ. λίγο. 3 τρώω (όλο, πολύ)· -всeм уху́ τρώω όλη την φαρόσουπα.

ποхле́бка, -и θ. αλευρόσουπα· πατατόσουπα, σούπα με πληγούρι.

ποхле́быва́ть ρ.δ. (απλ.) βλ. хлеба́ть με σημ. ενίοτε, λίγο ή αργά.

ποхлестáть ρ.σ.μ. βλ. хлестáть.

ποхлестыва́ть ρ.δ. βλ. хлестáть με σημ. ενίοτε, ελαφρά.

ποхлópаТЬ ρ.σ.μ. βλ. хлópаТЬ με σημ. λίγο, ενίοτε, μερικές φορές.

ποхлópотáть ρ.σ. βλ. хлópотáть (2, 3 σημ.).

ποхлópнвaТЬ ρ.δ.μ. βλ. хлópаТЬ με σημ. ενίοτε, ελαφρά.

ποхмелі́ться ρ.σ. (απλ.) βλ. охмелі́ться.

ποхмелка́, -и θ. ελαφρό πιοτί για αναζωογόνηση.

ποхмелье́, -я ουδ. 1 αδιαθεσία από το πωτί. 2 βλ. похмелка́. || **εμφρ.** В чужóм пирю́ - άλλος τα σπάει, άλλος τα πληρώνει.

ποхмеля́ться ρ.δ. βλ. охмелі́ться.

ποхнѣ́кать ρ.σ. βλ. хнѣ́кать με σημ. λίγο.

ποход́! -а α. 1 εκδρομή· **тури́стский** ~ τουριστική εκδρομή. || πορεία· **войска́** В -е τα στρατεύματα σε πορεία. || επίσκεψη· **коллективный** ~ **учеников** В **кино** ομαδική επίσκεψη των μαθητών στον κινηματογράφο. 2 εκστρατεία· **персидский** ~ Αλεξάνδρα Βελίκογo η εκστρατεία του Μεγάλου Αλέξανδρου κατά των Περσών· **внѣступитъ** с -ом εκστρατεύω: **крестóвный** ~ η σταυροφορία.

• **ποход́?** -а α. το πλεόνασμα, το παραπάνω, το επι πλεόν· с -ом με το παραπάνω.

ποходáтайствовáть ρ.σ. βλ. ходáтайствовáть.

ποходе́ц, -ца α. το πλεονασμάτι.

ποходи́ть! -хожу́, -ходишь ρ.σ. βλ. ходи́ть.

ποходи́ть! -хожу́, -ходишь ρ.δ. ομοιάζω· -на **мáть** μοιάζω τη μάνα.

ποходка́, -и θ. βάδισμα, περπάτημα (τρόπος)· **ленивая** ~ νωθρό βάδισμα.

ποходный επ. εκστρατευτικός, της εκστρατείας· -ая **пáлáтка** σιηνή εκστρατείας· -ая **кρoвáть** κρεβάτι εκστρατείας. || της πορείας· - **марш** βάδισμα πορείας· -ая **κoлóнна** φάλαγγα πορείας· - **порядок** σχηματισμός πορείας.

ποхода́ επίρ. βαδίζοντας, στο βάδισμα, κατ' το βάδισμα, καθ' οδόν. || στο μεταξύ, μεταξύ άλλων· με την ευκαιρία.

ποхожде́ние, -я ουδ. 1 (παλ.) ταξίδι, περιήγηση. 2 περιπλάνηση· περιπέτεια.

ποхожий επ., βρ: -хож, -а, -е. 1 όμοιος,

ίδιος με· ~ на мать ребёнка παιδάκι ίδιο με τη μάνα του. **2** ~же (παρθ. λ.) φαίνεται, σαν, ως να. || **εμφρ.** ~же (на то), что... όπως φαίνεται, κατά τα φαινόμενα, σαν να... **на что (это) ~же?** σε ποιόν (τινος) χρειάζεται αυτό; άραγε είναι δυνατόν; **ни на что не ~же** αυτό ξεπερνά τα όρια, μη (θεέ μου) χειρότερα· **не ~же** δεν ταιριάζει, δεν αρμόζει.

похозяйничать ρ.σ. βλ. **хозяйничать** με σημ. ένα χρον. διάστημα.

похолодание ~Я ουδ. φύχος, κρύο, ψύχρα.

похолодать, ~ает ρ.σ. (απρὸς.) γίνομαι πιο ψυχρός, κρύος (για καιρό).

похолодеть ρ.σ. ψύχομαι. || γίνομαι ψυχραίμος.

похоронить ρ.σ. βλ. **хоронить**!

похоронный επ. της κηδείας, επικηδειος· νεκρικός· ~ая процессия η κηδεία (πομπή)· ~обряд η νεκρώσιμη ακολουθία. || **пένθιμος**· ~марш πένθιμο εμβατήριο. || νεκρικός, του νεκρού· ~не дроги η νεκροφόρα· ~вид (μτφ) η νεκρική όψη. || (στρατ.) ειδοποιητήριο για το θάνατο.

похороны, ~рѳн, ~рѳнам πλθ. κηδεία, επικηδεία πομπή. || ενταφιασμός, ταφή, θάψιμο.

по-хорошему επίρ. με καλό τρόπο, με το καλό.

похорошеть ρ.σ. βλ. **хорошеть**.

похотливость, ~и θ. βλ. **пѳхоть**.

похотливый επ., βρ: ~лив, ~а, ~о λάγνος, ασελγής.

пѳхоть, ~и θ. γενετήσια ορμή, σεξουαλική διεγερση. (για ζώα) γάυριασμα.

похохатывать ρ.δ. βλ. **хохотать** με σημ. ενίοτε, ελαφρά.

похохотать ρ.σ. βλ. **хохотать** με σημ. λίγο.

похрабриться ρ.σ. βλ. **храбриться**.

похрамывать ρ.δ. βλ. **храмать** με σημ. λίγο.

похрапѳть ρ.σ. βλ. **храпѳть** με σημ. λίγο.

похрапывание, ~я ουδ. βλ. **храпѳение**.

похрапывать ρ.δ. βλ. **храпѳть** με σημ. ενίοτε, ελαφρά.

похристѳсоваться ρ.σ. βλ. **христѳсоваться**.

похромать ρ.σ. **1** κουτσαίνω, χωλαίνω λίγο. **2** πηγαίνω κουτσαίνοντας.

похрустывать ρ.δ. βλ. **хрустѳть** με σημ. ενίοτε, ελαφρά.

похудать ρ.σ. (διακн.) βλ. **похудѳть**.

похудѳть ρ.σ. βλ. **худѳть**.

похужѳть ρ.σ. (απλ.) βλ. **хужѳть**.

похул, ~а α. (παλ.) βλ. **хула**.

похулить ρ.σ. (παλ.) βλ. **хулить**.

поцарάпать(ся) ρ.σ. βλ. **царάпать(ся)** καθώς και με σημ. λίγο, μερικές φορές.

по-царски επίρ. βασιλικά, ~ώς.

поцарствовать ρ.σ. βλ. **царствовать** για έ-

να χρον. διάστημα.

поцедить ρ.σ. βλ. **цедить** με σημ. λίγο.

поцеловатъ(ся) ρ.σ. βλ. **целоватъ(ся)**.

поцелуй, ~я α. φιλί, φίλημα **материнский** ~ μητρικό φιλί· **дружеский** ~ φιλικό φιλί. || **εμφρ.** ~ **Иуды** το φίλημα του Ιούδα.

поцелуйный επ. του φιλιού, του φίληματος.

поцеремониться ρ.σ. βλ. **церемониться**.

почάвкать ρ.σ. βλ. **чάвкать** με σημ. λίγο.

почаеватъ ρ.σ. (απλ.) βλ. **чаеватъ**.

почаѳвничать ρ.σ. βλ. **чаѳвничать**.

почасовой επ. με την ώρα· ~ая оплата πληρωμή με την ώρα.

почасту επίρ. (διακн.) συχνά.

почάток!, ~тка α. **1** (παλ.) βλ. **начало**. **2** (απλ.) κομμάτι, τεμάχιο· ~хлѳба κομμάτι ψωμιού. **3** αδραχτιά.

почάток?, ~тка α. στάχυ λουλουδιού, άμισχο λουλούδι. || στάχυ σιτηρών, αραβοσίτου· ο καρπός.

початъ, ~чнѳ ~чнѳшь, παρλθ. χρ. **пѳчал**, ~ла, **пѳчало**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пѳчатый**, βρ: **пѳчат**, **пѳчатá**, **пѳчатѳ** ρ.σ. **1** (παλ.) βλ. **начатъ** (1σημ.). **2** (απλ.) πρωταρχίζω.

почάчнуть, ~нет, παρλθ. χρ. **пѳчáч**, ~ла, ~ло ρ.σ. βλ. **чáчнуть**.

пѳчва, ~и θ. **1** έδαφος, γη· τόπος· χώμα· плодѳрѳдная ~ εύφορο έδαφος· **бѳлѳтная** ~ ελώδες έδαφος· **образци** ~и δείγματα χώματος. || μτφ. το περιβάλλον. **2** βάση, στήριγμα· **пѳставить** на научную ~у στηρίζω σε επιστημονική βάση· **обвинѳние** не имѳет под собѳй **пѳчву** η κατηγορία δεν έχει καμιά βάση (είναι ανεδαφική). **3** τομέας, σφαίρα. || άποφθ· || **εμφρ.** **нащѳпать** ~у βολιδοσκοπώ, σφυγμομέτρѳ, εξιχνιάζω· **терятъ** ~у под ногáми **φεύγει** το έδαφος κάτω απο τα πόδια· **становиться** на ~у **чегѳ** είμαι με το μέρος, την άποφθ.

почваниться ρ.σ. βλ. **чваниться** (λίγο).

пѳченний επ. εδαφικός· ~не зѳны εδαφικές ζώνες.

почвовѳд, ~а α. εδαφολόγος.

почвовѳдение, ~я ουδ. εδαφολογία.

почвовѳдческий επ. εδαφολογικός.

почвозащитный επ. εδαφοπροστατευτικός· ~не насаждѳния εδαφοπροστατευτικές φυτείες.

почвообработывающий επ. καλλιεργητικός· ~ие машини καλλιεργητικές μηχανές.

почвоутомление, ~я ουδ. εξάντληση, εξασθένιση του εδάφους.

почѳм επίρ. ερωτημ. πόσο; (κοστιζει, έχει, κάνει)· τι τιμή; ποιά η τιμή; ~ **помидѳры?** πόσο έχουν οι ντομάτες; ~ **молоко?** τι τιμή έχει το γάλα; || **εμφρ.** ~ **знать** (απλ.) απο που ξέρω (εγώ), που να ξέρω, ξέρω κι εγώ, αγνώφ πως και που.

почему επίρ. κ. υποτακτ. σύνδ. γιατί, για ποιό λόγο, για ποιά αιτία· ~ ОН не прихóдит? γιατί αυτός δεν έρχεται; ВОТ ~ это я сдéлал να γιατί το έκανα αυτό. || γι' αυτόν το λόγο, γι' αυτήν την αιτία· ОН забыл адрес, ~ и не писал αυτός. Ξέχασε τη διεύθυνση, γι' αυτό και δεν έγραφε. || **εμφρ.** ~ ВН знаяте? απο που ξέρετε; πως ξέρετε;

почему-либо επίρ. απο κάποια αιτία, για κάποια αιτία, για κάποιο λόγο.

почему-нибудь επίρ. βλ. почему-либо.

почему-то επίρ. απο κάτι τι, ποιός ξέρει γιατί· ~ не приехал вó время κάτι του συνέβηκε και δεν ήρθε έγκαιρα.

почерк, -а α. γραφικός χαρακτήρας. γράψιμο, ιδιόζουσα γραφή· **детский** ~ παιδικός γραφικός χαρακτήρας· **чёткий** ~ καθαρός γραφικός χαρακτήρας· **неразборчивый** ~ δυσανάγνωστος γραφικός χαρακτήρας. || **εμφρ.** (Одним) ~ом перá βλ. έκφραση στη λ. рóсчерк.

почеркаты κ. **почёркаты** ρ.σ.μ. βλ. черкаты με σημ. λίγο.

почернёный επ. μαυρισμένος, μαύρος.

почернёть ρ.σ. μαυρίζω, γίνομαι μαύρος· μελανιάζω.

почернить ρ.σ.μ. μαυρίζω, μελανιάζω.

почерпать ρ.σ.μ. αντλώ, βγάζω (λίγο)· ~ воды βγάζω λίγο νερό.

почерпать ρ.δ. βλ. почерпнуть (2 σημ.). || -ся παίρνομαι, λαμβάνομαι, αποκτιέμαι.

почерпнуть ρ.σ.μ. 1 αντλώ, βγάζω· ~ воды βγάζω νερό. 2 μτφ. παίρνω, αποκτώ· ~ знания из книг αντλώ γνώσεις απο τα βιβλία.

почерствовать ρ.σ. βλ. черствовать.

почертить ρ.σ. βλ. чертить με σημ. λίγο.

почесать ρ.σ.μ. 1 βλ. чесать. 2 ξύνω για ένα χρον. διάστημα. || -ся ξύνομαι.

почести, -ей πλθ. (ενκ. почесть, ~и θ.) τιμές· **военные** ~и στρατιωτικές τιμές· **лавыры побед** и ~и δάφνες νικών και τιμές. || (παλ.) βλ. почёт.

почётъ¹, -чтý, -чтёшь, παρλθ. χρ. почёл, -члá, -члó ρ.σ. (παλ.) θεωρώ, νομίζω, εκλαμβάνω· λογιάζω.

почётъ² επίρ. (διαρκ.) βλ. почти.

почесуха, ~и θ. φαγούρα, κνησμός.

почёсывать(ся) ρ.δ. βλ. чесать(ся).

почёт, -а α. τιμή· σεβασμός· εκτίμηση· υπόληψη· **пользоваться** ~ом ή **быть в** ~е εκτιμείμαι, χαιρώ εκτίμησης· не в ~е δεν έχω εκτίμηση· **встречать с** ~ом υποδέχομαι με τιμή· **огазывать** ~ τιώ· ~ и уважение! (απλ.) τιμή και σέβας! (ως χαιρετισμός).

почётность, ~и θ. τιμή. || εντιμότητα.

почётный επ., βρ: ~тен, ~тна, ~тно. 1 αξιότιμος, αξιολογέστας, σεπτός, ερίτιμος. 2

τιμητικός· -ая грамота γράμμα τιμής· ~ караул τιμητική φρουρά· -ое место τιμητική θέση· -ое звание τιμητικός τίτλος. || επίτιμος· ~ член επίτιμο μέλος· ~ президиум επίτιμο προεδρείο. 3 έντιμος· ~ мир έντιμη ειρήνη. || **εμφρ.** ~ легион λεγεώνα της τιμής.

почечный¹ επ. του οφθαλμού (του φυτού).

почечный² επ. νεφρικός, των νεφρών· -ая болезнь αρρώστια των νεφρών· ~не камни οι νεφρόλιθοι.

почечуй, -я α. (παλ.) αιμορροΐδα.

почивать, ~аю, ~аешь κ. (παλ.) **почию**, **почиешь** ρ.δ. (παλ.). 1 κοιμούμαι. 2 (για πεθαμένο)· αναπαύομαι, κείμαι· здесь ~нет εδώ αναπαύεται, ενθάδε κείται.

почивший ουσ. απο μтχ. ο πεθαμένος, ο αποθανών, ο θανών, ο μεταστάς, ο μακαρίτης.

почин -а α. 1 πρωτοβουλία· **личный** ~ προσωπική πρωτοβουλία· **по собственному** ~у με δική μου (του, της κ.τ.τ.) πρωτοβουλία· **смельный** ~ θαρραλέα πρωτοβουλία. 2 η καλή αρχή, ο σεφτές· ~ дороже всего η καλή αρχή είναι το παν· **продать дешево для** ~у πούλώ φτηνά για καλή αρχή· **сдéлать** ~ κάνω καλή αρχή (σεφτέ).

починать ρ.δ. αρχίζω. || -ся αρχίζω, αρχομαι.

починить ρ.σ. 1 επιδιορθώνω, επισκευάζω. 2 μтф. (απλ.) βλάπτω, χαλνώ, κάνω ζημιά.

починка, ~и θ. 1 επιδιόρθωση, επισκευή· вещь нуждается в ~е το πράγμα χρειάζεται επισκευή. 2 πράγμα επιδιορθωμένο.

починный επ. της καλής αρχής, του σεφτέ· ~ покупатель ο πρώτος αγοραστής (που κάνει την καλή αρχή).

починок, ~нка α. 1 (διαρκ.) εκχερσωμένο μέρος δάσους. 2 μικρός ή νέος συνοικισμός.

починочный επ. επιδιορθωτικός, της επισκευής· για επισκευή.

починщик, -а α. επιδιορθωτής, επισκευαστής.

починять ρ.δ. βλ. починить. || -ся επιδιορθώνομαι, επισκευάζομαι.

почистить(ся) ρ.σ. βλ. чистить(ся).

почитай (απλ.). 1 επίρ. σχεδόν. 2 (παρνθ. λ.) ίσως, πιθανόν

почитание, -я ουδ. βλ. почёт.

почитатель, -я α., ~ница, ~н θ. θαυμαστής, -άστρια, λάτρης, ~ида.

почитать¹ ρ.σ.μ. διαβάζω. || διαβάζω λίγο. || -ся διαβάζω.

почитать² ρ.δ. βλ. почётъ¹. || -ся (παλ.) θεωρούμαι, εκλαμβάνομαι, λογιζομαι.

почитывать ρ.δ.μ. διαβάζω (λίγο, ενίοτε).

почить, ~чию, ~чиешь, мтχ. παρлθ. χρ. **почивший** ρ.σ. (παλ.). 1 αποκοιτούμαι. 2 πε-

θαίνω, αποθνήσκω, τελευτώ. || **εκφρ.** - на ла-
врах επαναπαύομαι στις δάφνες (μένω ικανο-
ποιημένος από το επιτευγμένο, σταματώ την
παραπέρα δραστηριότητα).

почихать ρ.σ. βλ. чихать με σημ. λίγο, με-
ρικές φορές.

почище επίρ. καθαρότερα, πιο καθαρά.

почка¹, -и θ. μπουμπούκι· μάτι, οφθαλμός·
пустить -и βγάξω μπουμπούκια, μπουμπουκιάζω.

почка² -и θ. 1 νεφρό· правая, левая - δε-
ξιό, αριστερό νεφρό· воспаление почек η νε-
φρίτιδα· камни в -ах πέτρες στα νεφρά. 2 -и
πλθ. τα νεφρά (φαγητό).

почкование -я ουδ. βλαστογονία, βλαστο-
γένεση.

почковаться, -кётся ρ.δ. πολλαπλασιάζομαι
με βλαστογονία.

почковидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно ο-
φθαλμοειδής, σαν μπουμπούκι.

почковать(ся) ρ.σ. βλ. чмокать(ся).

почмокивать ρ.δ. βλ. чмокать με σημ. ενί-
στε.

***почта**, -ы θ. ταχυδρομείο (υπηρεσία, ίδρυ-
μα, μεταφορικό μέσο· επιστολές, δέματα, χρή-
ματα)· работники -ы οι ταχυδρομικοί υπάλλη-
λοι, (οι τριατατικοί)· отправить посылку -ой
στέλλω δέμα ταχυδρομικώς· по -е ταχυδρομι-
κώς· разносить -у по адресам διανέμω το τα-
χυδρομείο (γράμματα κ.τ.τ.). || **εκφρ.** разно-
сить -у (παλ.) κουτσομπολεύω από σπίτι σε
σπίτι (περιερχόμενος).

***почтальон**, -а α. ταχυδρόμος, ταχυδρομι-
κός διανομέας, γραμματοκομιστής.

почтальонский επ. ταχυδρομικός, του ταχυ-
δρόμου· -ая сумка η ταχυδρομική τσάντα.

***почтамт**, -а α. κεντρικό ταχυδρομείο (ίδρυ-
μα).

почтамтский επ. του κεντρικού ταχυδρομεί-
ου· ~ служащий υπάλληλος κεντρικού ταχυδρο-
μείου.

почтёр, -я α. (απλ.) βλ. почтальон.

почтение, -я ουδ. σέβας, σεβασμός· υπόλη-
ψη· с -ем με υπόληψη ή με εκτίμηση. || **εκφρ.**
моё - τα σέβη μου (κατά τον αποχαιρετισμό)·
моё - (ως κατηγ.) υποκλίνομαι (θαυμάζω, α-
ναγνωρίζω, παραδέχομαι)· с совершенным (глу-
боким, нижайшим) -ем (παλ.) υποβάλλω τα σέ-
βη μου, προσκυνώ, χαιρετώ ευσεβάστως, υπο-
κλίνομαι βαθιά (στο τέλος των επιστολών).

почтённость, -и θ. βλ. почётность.

почтённый επ., βρ: -чтёнен, -чтённа, -о.
1 επ. κ. ουσ. βλ. почётный. 2 μτφ. σημαντι-
κός, σεβαστός (για μέγεθος κ.τ.τ.).

почтй επίρ. σχεδόν· περίπου, πάνω-κάτω.

почтительно επίρ. σεβάσμια, -ίως, σεπτώς.

почтительность, -и θ. σεβασμιότητα, σεβα-

σμός· σεπτότητα, ευλάβεια.

почтительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно.
σεβάσμιος, σεβαστός· σεπτός. || μτφ. σημα-
ντικός· -ое количество σεβαστό ποσό.

почтить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. по-
чтённый, βρ: -чтён, -чтенá, -чтенó τιμώ· -
память вставáнием τιμώ τη μνήμη με ανόρ-
θωση· - своим присутствием τιμώ με την πα-
ρουσία μου· - память умершего τιμώ τη μνήμη
του θανόντα.

***почтмейстер**, -а α. (παλ.) διευθυντής τα-
χυδρομείου.

почтмейстера, -и θ. (παλ.) η σύζυγος του
διευθυντή ταχυδρομείου.

почтó κ. **почтó** επίρ. (παλ.) γιατί, για
ποιό λόγο ή αιτία.

почтовик, -á α. (απλ.) ταχυδρομικός υπάλ-
ληλος.

почтóвный επ. ταχυδρομικός· -ое отделение
ταχυδρομικός τομέας ή τμήμα· -не марки τα
γραμματόσημα· ~ служащий ταχυδρομικός υπάλ-
ληλος· ~ ящик γραμματοκιβώτιο· -ая карéта
ταχυδρομικό αμάξι· -ая карточка ταχυδρομικό
δελτάριο· -ая бумага επιστολικός χάρτης (ε-
πιστολόχαρτο)· -ая контóра το ταχυδρομείο
(τα γραφεία). || ουσ. -не κ. -не (παλ.) τα
ταχυδρομικά άλογα.

почувствоваться ρ.σ. βλ. чувствовать(ся).

почудить ρ.σ. βλ. чудить με σημ. λίγο.

почудиться ρ.σ. βλ. чудиться.

почуять(ся) ρ.σ. βλ. чуять(ся).

пощашить ρ.σ. βλ. щашить.

пощагать ρ.σ. 1 βλ. шагáть με σημ. ένα хро-
νικό διάστημα. 2 βαδίζω, πηγαίνω βαδίζο-
ντας.

пощаливать ρ.σ. βλ. шалить με σημ. ενίο-
τε, λίγο).

пощалить ρ.σ. βλ. шалить με σημ. λίγο.

пощамкать ρ.σ. βλ. шамкать με σημ. λίγο.

пощарить ρ.σ. βλ. шарить με σημ. λίγο.

пощаркать ρ.σ. βλ. шаркать με σημ. λίγο.

пощатать(ся) ρ.σ. βλ. шатать(ся).

пощатнуть ρ.σ.μ. 1 κουνώ, σειώ, δονώ, τι-
νάζω· κραδαίνω. 2 μτφ. κλονίζω· ~ доверие
κλονίζω την εμπιστοσύνη· ~ убеждения κλο-
νίζω τις πεποιθήσεις· ~ авторитет κλονίζω
το κύρος. || -ся σειομαι, δονούμαι κλονίζο-
μαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

пощатывать(ся) ρ.δ. βλ. шатать(ся) με σημ.
ενίοτε, ελαφρά.

пощвыривать ρ.δ. βλ. швырять με σημ. ενί-
οτε, από λίγο.

пощвырять(ся) ρ.σ. βλ. швырять(ся).

пощевеливать(ся) ρ.σ. βλ. шевелить(ся).

пощевелить(ся) ρ.σ. βλ. шевелить(ся).

пощевельнуть(ся) ε.σ. βλ. шевельнуть(ся).

πόσєвни, -ей πλθ. έλκηθρο πλατύ.
поселушить ρ.σ. βλ. шелушить με σημ.λίγο.
посепт, -а α. (παλ.) βλ. шєпот.
посептáт(ся) ρ.σ. βλ. шептáт(ся).
посепту επίρ. (παλ.) βλ. шєпотом.
посєптывáт ρ.δ. βλ. шептáт.
пощѣб, -а α. 1 τεχνοτροπία· ιδιομορφία·
 ικόνα грєческогo -а εικόνα ελληνικής τεχνο-
 τροπίας. 2 στυλ. ύφος· τρόπος.
пощѣв, -а α. (απλ.) ράφιμο.
пощѣвка, -и θ. (απλ.) ράφιμο.
пощѣвочный επ. (απλ.) ραπτικός· ~ая мас-
 терскáя ραφείο, ραφτάδιο· ~ мастер ράφτης.
пощипѣт ρ.σ. βλ. шипѣт με σημ. λίγο.
пощирѣт ρ.σ. (απλ.) πλαταίνω, φαρδαινώ,
 ευρύνομαι.
пощит ρ.σ.μ. 1 ράβω(για ένα χρον. διά-
 στημα). 2 (απλ.) ράβω.
пощлѣпáт ρ.σ. βλ. шлѣпáт με σημ. λίγο,
 μερικές φορές.
пощлѣпывáт ρ.δ. βλ. шлѣпáт με σημ. ενί-
 οτε, ελαφρά.
пощлѣт ρ.δ. γίνομαι πρόστυχος, χυδαίος,
 ελεεινός κλπ. επ. βλ. пощлѣй.
пощлѣц, -á α. βλ. пощлѣк.
пощлина, -и θ. δασμός· φόρος· тамοженная
 ~ τελωνειακός δασμός· импортная ~ φόρος ει-
 σαγωγής· экспортная ~ φόρος εξαγωγής· покρο-
 вительственне ~и προστατευτικοί δασμοί·
 наложить ή обложить ~и δασμολογώ.
пощлинный επ. του δασμού, του φόρου· δα-
 σμολογικός, φορολογικός.
пощлость, -и θ. προστυχιά, ευτέλεια, ελε-
 εινότητα, ποταπότητα.
пощлѣй επ., βρ: ПОШЛ, ПОШЛá, ПОШЛО. 1 πρό-
 стыχος, ελεεινός, ποταπός, τιποτένιος, ευ-
 τελής· ~ человек πρόστυχος άνθρωπος· ~ая
 средá ελεεινό (άθλιο) περιβάλλον. 2 βλ. ба-
 нальный.
пощлѣк, -á α. προστυχάντζας, προστυχάν-
 θρωπος.
пощлѣтина, -и θ. (απλ.) βλ. پوشлость.
пощлѣтсья ρ.σ. (απλ.) βλ. шлѣтсья με σημ.
 για ένα χρον. διάστημα.
пощмыгáт ρ.σ. βλ. шмыгáт με σημ. λίγο.
пощмыгивáт ρ.δ. βλ. шмыгáт με σημ. ενί-
 οτε, ελαφρά.
пощпынáт ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. шпынáт για
 ένα χρον. διάστημα.
пощтó βλ. почтó.
пощтóпáт ρ.σ.μ. μπαλώνω. || μπαλώνω όλα
 ή πολλά.
пощтучно επίρ. με το κομμάτι.
пощтучный επ. εκτελούμενος με το κομμάτι·
 ~ая оплáта πληρωμή με το κομμάτι· ~ая про-
 дáжá πώληση με το κομμάτι.
пощумѣт, ρ.σ. βλ. шумѣт με σημ. λίγο.

пощумливáт ρ.δ. (απλ.) βλ. шумѣт με σημ.
 ενίοτε, ελαφρά.
пощуршáт ρ.σ. βλ. шуршáт με σημ. λίγο.
пощутит ρ.σ. βλ. шутит και με σημ.λίγο.
пощучивáт ρ.δ. βλ. шутит με σημ. ενί-
 οτε, ελαφρά.
пощáдá ~и θ. έλεος, οίκτος, λύπη, λύπη-
 ση· просит̄ ~и ζητώ έλεος· без ~и αλύπη-
 та· никакóй ~и врагáм κατá λύπηση στους
 εχθρούς.
пощáдит ρ.σ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. поща-
 жѣнный, βρ: ~жѣн, ~женá, ~женó βλ. щáдит̄.
пощебѣтáт ρ.σ. βλ. щебѣтáт (λίγο).
пощеголѣят ρ.σ. βλ. щеголѣят (λίγο).
пощекотáт ρ.σ.μ. βλ. щекотáт' με σημ.
 λίγο, ελαφρά.
пощѣлкáт ρ.σ.μ. βλ. щѣлкáт (λίγο).
пощѣлкивáние, ~я ουδ. βλ. щѣлканье.
пощѣлκивáт ρ.δ. βλ. щѣлкáт (ενίοτε, ε-
 λαφρά).
пощѣчина, ~и θ. μπάτσος, χαστούκι, σκαμπί-
 λι, σφαλιάρα, ράπισμα, κόλαφος. || μτφ. βα-
 ριά προσβολή.
пощипáт ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. по-
 щипанный, βρ: ~пан, ~а, ~о βλ. щипáт (λί-
 γο). || μτφ. (απλ.) βλάπτω λίγο. 3 μτφ. (απλ.)
 θίγω, τσούζω· πληγώνω· еγγιζω εκείπου πονά.
пощипывáние, ~я ουδ. βλ. щипáние.
пощипывáт ρ.δ.μ. βλ. щипáт με σημ. ενί-
 οτε, ελαφρά.
пощупáт ρ.σ. βλ. щупáт.
пощупывáт ρ.δ.μ. βλ. щупáт με σημ. ενί-
 οτε.
пощурит(ся) ρ.σ. βλ. щурит(ся).
*пощэзия, ~и θ. η ποίηση (λογοτεχνική και
 κυρίως σε στίχους)· δημιουργικό έργο, δημι-
 ουργία. || μτφ. ομορφιά, ωραιότητα, κάλλος·
 ~ природы η ομορφιά της φύσης· ~ жизни η ο-
 μορφιά της ζωής. || λυρισμός, εγκαρδιότητα.
пощкзаменовáт ρ.σ. βλ. экзаменовáт.
*пощэма, ~и θ. 1 ποίημα· лирическая ~ λυρι-
 κό ποίημα· эпическая ~ επικό ποίημα. || έργο
 πεζό (με μεγάλο κύκλο γεγονότων). 2 μτφ. ο-
 μορφιά, ωραιότητα, κάλλος. 3 μουσικό έργο
 (κυρίως λυρικό).
пощскадрóнно επίρ. (στрат.) κατá ίλες.
*пощэт, -а α., ~тѣсса, ~и θ. ποιητής, ~τρια·
 наш национальный ~ Д. Соломóс ο εθνικός μας
 ποιητής Δ. Σολωμός. || (παλ.) συγγραφέας.
пощэтизáция, ~и θ. ωραιοποίηση, εξιδανί-
 κευση.
пощэтизировáние, ~я ουδ. βλ. поэтизáция.
пощэтизировáт, ~рую, ~руешь ρ.δ.κ.σ.μ. ω-
 ραιοποιώ, εξιδανικεύω. || ~ся ωραιοποιούμαι,
 εξιδανικεύομαι.
*пощэтика, ~и θ. η ποιητική· поэтика Арис-
 тотеля η ποιητική του Αριστοτέλη.

ποιητικός επ. 1 ποιητικός· -οε произведение ποιητικό έργο· законы -ой речи κανόνες στιχουργικοί· ~ талант ποιητικό ταλέντο· -οε вдохновение ποιητική έμπνευση. 2 ωραίος, όμορφος.

ποιητικότητα, -и θ. ποιητικότητα.

ποιητικός επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. **ποιητικός**.

ποιώ επίρ. γι' αυτό· να γιατί· не раз нарушал он своё слово, ~ я более не беру обещаниям πολλές φορές αυτός δεν κράτησε το λόγο του, γι' αυτό πια δεν πιστεύω στις υποσχέσεις του. || (παλ.) συνεπώς, κατά συνέπεια.

πоявѣться, -явлюсь, -явись ρ.σ. εμφανίζομαι, παρουσιάζομαι· φανερώνομαι· В городе -лась холѣра στην πόλη εμφανίστηκε χολέρα· -лся незнакомец εμφανίστηκε ένας άγνωστος· || βγαίνω, δημοσιεύομαι. 2 προβάλλω, ξεπροβάλλω, αναφαίνομαι.

πоявление, -я ουδ. εμφάνιση, παρουσίαση, φανέρωση. || δημοσίευση.

πоярковий επ. απο αρνίσιο μαλλί.

поярок, -рка α. αρνίσιο μαλλί· λεπτό πύλημα.

пояс, -а, πλθ. -а α. ζώνη, ζώνα, -νάρη, ζωστήρας· кожанный - δερμάτινη ζώνη. || λωρίδα, ταινία· λάμα. 2 η οσφή, η μέση. || ζώνη γης· тропический (жаркий) ~ διακεκαυμένη ζώνη· умеренный ~ εύκρατη ζώνη· холодный ~ πολική ζώνη. || εκφρ. растительный ~ φυτική ζώνη· спасательный ~ το σωσίβιο· В ~ кланяться ή раскланываться κάνω βαθιά υπόκλιση.

пояснение -я ουδ. διευκρίνιση, διασαφήση· διαλεύκανση.

пояснительный επ. διευκρινιστικός, διασαφηνιστικός· (επ)εξηγηματικός.

пояснить, -ню, -нишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. пояснённый, βρ: -нён, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. διασαφώ, -φηνίζω, διευκρινίζω· επεξηγώ· ξεδιαλύνω· διαλευκαίνω· ~ своё слова διευκρινίζω τα λόγια μου (το τι θέλω να πω).

поясница, -и θ. η οσφή, η μέση· боль в -е πόνοσ στη μέση, οσφυαλγία.

поясничны επ. οσφυικός, της οσφής.

поясной επ. 1 της ζώνης· - ремѣнь (στρατ.) ο ζωστήρας· -ая фляжка (στρατ.) υδροδοχείο (παγούρι). 2 μέχρι τη μέση· ~ портрет портрѣто ως τη μέση. || εκφρ. ~ поклон βαθιά υπόκλιση (μέχρι τη μέση).

пояснять ρ.δ. βλ. **пояснить**. || -ся διασαφηνίζομαι, διευκρινίζομαι, ξεδιαλυνομαι· διαλευκαίνομαι.

поясок, -скá α. ζωνίτσα.

пра..., πρόθεμα. Χρησιμοποιείται α) για το σχηματισμό επιθέτων και ουσιαστικών και ση-

μαίνει το αρχέγονο, το πολύ παλαιό, προύπαρξη: прародина. β) ανιόντα ή κατιόντα κλάδο συγγένειας: прадѣд, прабабушка, прапрадѣд, правнук, праправнук προπάππος, προπροπάππος, δισέγγονος, τρισεγγονος.

прабаба, -и θ. βλ. прабабушка.

прабабушка, -и θ. η προμάμη.

правда, -и θ. 1 αλήθεια· он всегда говорит -у αυτός πάντοτε λέει την αλήθεια· сыщая -πραγματική αλήθεια· ~ глаза колет (παρμ.) η αλήθεια είναι πικρή. || η σωστότητα (άποψων κ.τ.τ.). || πραγματικότητα. || βλ. правда. 2 δίκαιο, δικαιοσύνη· искать -у αναζητώ (γυρεύω) την αλήθεια. 3 (παλ.) κώδικας, θεσμολόγιο. 4 ως κατηγ. είναι αλήθεια, σωστό, δίκαιο. 5 παρνθ. λ. πραγματικά, αλήθεια. || ερωτηματικό· αλήθεια; είναι δυνατόν; не - ли? δεν είναι αλήθεια; || εκφρ. всеми -ами и неправдами με όλα τα μέσα (θεμιτά και αθέμιτα)· по -е говорѣ ή -у говорѣ ή сказатѣ (παρενθετικό) για να είμαι αληθής· по -е τίμια, σωστά· --мáтка αλήθεια πραγματική· --мáтку рѣзатѣ (απλ.) ανοιχτά, καθαρά, σταράτα· ειλικρινά· смотрѣть (глядѣть) ~е в глаза ή в лицо αντικρίζω (εκτιμώ) την αλήθεια θαρρετά, ατάραχα, νηφάλια· что -, то - η αλήθεια να λέγεται.

правдиво επίρ. αληθινά, πραγματικά.

правдивость, -и θ. αλήθεια, πραγματικότητα, το αληθές.

правдивый επ., βρ: -див, -а, -о. 1 φιλαλήθης· ~ человек φιλαλήθης άνθρωπος. 2 αληθινός, πραγματικός· ~ рассказ αληθινό διήγημα.

правдивст, -а α. συνεργάτης της εφημερίδας Πράβδα.

правдивстский επ. της Πράβδας ή του συνεργάτη της· -ая редакция η σύνταξη της Πράβδας.

правдолюб, -а α. φιλαλήθης.

правдолюбивый επ. φιλαλήθης.

правдоподобие, -я ουδ. αληθοφάνεια.

правдоподобно επίρ. αληθοφανώς.

правдоподобность, -и θ. αληθοφάνεια.

правдоподобный επ., βρ: -бен, -бна, -бно; αληθοφανής.

праведник, -а α., -ца, -и θ. 1 ευλαβής, θρήσκος, θεοφοβούμενος. 2 μτφ. δίκαιος, φιλοδίκαιος.

праведность, -и θ. ευλάβεια, χρηστότητα, θεοσεβεια.

праведный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 ευλαβής, θεοσεβής, θεοφοβούμενος, θρήσκος· -ая жизнь θρησκευτική ζωή (κατά τους θρησκευτικούς κανόνες). 2 δίκαιος, σωστός, αληθινός, ειλικρινής· ~ судья δίκαιος δικα-

στής.

правѣж, -вежъ α. (παλ.) βίαιη είσπραξη φόρων (με δημόσιο δαρμό).

правѣтъ ρ.δ. γίνομαι πίο δεξιός (πολιτικά).

правило, -а ουδ. 1 κανόνας γραμματικές -а γραμματικοί κανόνες. 2 κανονισμός· -а внѣтрянного распорядка κανονισμός εσωτερικής τάξης· -а ѱличного движенія κανονισμός οδικής κυκλοφορίας· соблюдать -а τηρώ τους κανόνες· нарушать -а παραβιάζω τους κανόνες· нет -а без исключеній δεν υπάρχει κανόνας χωρίς εξαιρέσεις· -а религии θρησκευτικοί κανόνες· -а поведения κανόνες συμπεριφοράς. || γενική αρχή· человек строгих -ил άνθρωπος αυστηρών αρχών· я принял за ~ то έβαλα σαν αρχή. || εκφρ: как ~ ως συνήθως· по всем -ам α) με όλους τους κανόνες (επιμελέστατα). β) όπως πρέπει ή συνήθίζεται.

правило, -а ουδ. (παλ.) όργανο ομάλυσης. || (παλ.) κουπί μακρύ. || (κυνηγ.) η ουρά σκύλου ή αλεπούς.

правильно επίρ. 1 σωστά, ορθά κλπ. επ. 2 ως κατηγ. είναι σωστό, ορθό.

правильность, -и θ. σωστότητα, το σωστό, η ορθότητα, το ορθό· ~ возрѣний ορθότητα των απόψεων.

правильный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 σωστός, ορθός· -ое произношение σωστή προφορά· ~ ответ σωστή απάντηση. || κανονικός, αρμονικός· -ое физическое развитие κανονική σωματική ανάπτυξη. || ομαλός· ~ глагол ομαλό ρήμα· -ое спряжение ομαλή κλίση ρήματος. 2 πραγματικός, αληθινός. || καλός, δίκαιος, όπως πρέπει. 3 ρυθμικός· -ое биение сердца κανονικός ο παλμός της καρδιάς. 4 συμμετρικός· ~ нос κανονική μύτη. || εκφρ. ~ многоугольник (μαθ.) κανονικό πολύγωνο.

правильный επ. ομαλυντικός· λειαντικός.

правильщик, -а α. λειαντής.

правитель, -я α., -ница, -и θ. 1 κυβερνήτης, -ήτρα. 2 (παλ.) ιθύνων, διοικητής, διευθυντής.

правительственный επ. κυβερνητικός· -ая делегация κυβερνητική αντιπροσωπία· ~ кризис κυβερνητική κρίση.

правительство, -а ουδ. κυβέρνηση· народное ~ λαϊκή κυβέρνηση· член -а μέλος της κυβέρνησης· социалистическое ~ σοσιαλιστική κυβέρνηση.

правительствующий επ. εξουσιαστής, κυβερνών, διοικητικός, ιθύνων.

править, -влю, -вишь, мтх. ενεост. правящий ρ.δ. 1 κυβερνώ, διοικώ, διευθύνω· διαφεντεύω· κουμαντάρω. 2 οδηγώ· χειρίζομαι· ~ рулѣм πηδαλιουχώ· ~ лошадыми οδηγώ τα άλογα· ~ машиной οδηγώ το αυτοκίνητο· ~

вѣжами κρατώ τα χαλινά, χαλιναγωγώ. || (παλ.) κάνω, εκτελώ.

править, -влю, -вишь ρ.δ. 1 διορθώνω· ~ рѣчь -копись διορθώνω το χειρόγραφο· ~ ошибки διορθώνω τα λάθη· ~ грѣшки διορθώνω τα δοκιμια. 2 ισάζω, ισώνω, ομαλύνω· λειαινώνω. || ακονίζω, τροχίζω. || -ся 1 διορθώνομαι. 2 ομαλύνομαι, γίνομαι ίσος· λειαινομαι.

правка, -и θ. 1 διόρθωση· ~ текста διόρθωση του κειμένου. 2 ομάλυνση· ίσωση· λείανση. || ακόνισμα, τροχισμα.

правленец, -ница α. μέλος της διεύθυνσης ή της διοίκησης.

правление, -я ουδ. 1 διεύθυνση, διοίκηση· образ -я μορφή (τρόπος) διοίκησης· член -я μέλος της διοίκησης. 2 το διοικητήριο.

правленский επ. διοικητικός, της διοίκησης· ~ писарь γραφέας της διοίκησης· ~ стожар φύλακας της διοίκησης.

правленческий επ. διοικητικός· ~ аппарат διοικητικός μηχανισμός.

правленный επ. διορθωμένος· ~ текст διορθωμένο κείμενο.

правнук, -а α. 1 δισέγγονος. 2 πλθ. -и οι απόγονοι.

правнука, -и θ. (παλ.) βλ. правнучка.

правнучата, -чат πλθ. δισεγγονάκια.

правнучатный κ. **правнучатный** επ. του δισέγγονου.

правнучка -и θ. δισεγγόνα.

право, -а, πλθ. -а ουδ. 1 δικαίωμα· избирательное ~ εκλογικό δικαίωμα· гражданские -а τα πολιτικά δικαιώματα· ~ на отдых δικαίωμα άνάπαυσης· право на труд δικαίωμα εργασίας· ~ нации на самоопределение δικαίωμα του έθνους για αυτοδιάθεση· -а и обязанности δικαιώματα και υποχρεώσεις· лишить прав гражданства στερώ των πολιτικών δικαιωμάτων· какое вы имѣете ~ τι δικαίωμα έχετε· не имѣете ~ δεν έχετε δικαίωμα. 2 δικαιο· буржуазное ~ αστικό δικαιο· международное ~ διεθνές δικαιο· уголовное ~ ποινικό δικαιο. 3 άδεια· водительские -а άδεια οδηγού αυτοκινήτου· ~ на охоту άδεια κυνηγιού. || εκφρ. в -е (сдѣлать) έχω το δικαίωμα, δικαιούμαι· на -ах με την ιδιότητα· по -у νόμιμα, δικαιωματικά· на равных правах με ίσα δικαιώματα.

право (παρυσ. λ.). 1 πραγματικά, αλήθεια. 2 λόγω τιμής, μα την αλήθεια· ~ слово λόγω τιμής.

правобережный της δεξιάς όχθης ποταμού.

правобережье, -я ουδ. η δεξιά όχθη (ποταμού).

правовед, -а α. (παλ.). 1 νομικός, νομομαθής, νομολόγος. 2 φοιτητής νομικής.

правовέδение, -я ουδ. (παλ.) βλ. крисп-
руденция.

правовёрность, -и θ. πίστη, ορθοδοξία.

правовёрный επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1
πιστός, ορθόδοτος, ακραιφής· απαρέγκλιτος. 2
μουσουλμάνικος. || ουσ. μουσουλμάνος.

правовик, -а α. νομικός.

правовой επ. νομικός, του δικαίου· ~ ин-
ститут институтό το νομικής (νομική σχολή).

правомёрность, -и θ. νομιμότητα.

правомёрный επ., βρ: -рен, -рна, -рно νό-
μιμος· έννομος.

правомóчие, -я ουδ. βλ. правомóчность.

правомóчность, -и θ. εξουσιοδότηση· πλη-
ρεξουσιότητα· αρμοδιότητα.

правомóчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно ε-
ξουσιοδοτημένος· πληρεξούσιος· αρμόδιος.

правонарушение, -я ουδ. παράβαση νόμου.

правонарушитель, -я α., -ница, -и θ. πα-
ραβάτης, -ίδα νόμου.

правооппуртонистический επ. δεξιός-οππορ-
τουνιστικός· ~ уклон δεξιά-οππορτουνιστική
παρέκλιση.

правописание, -я ουδ. ορθογραφία.

правопорядок, -дка α. έννομη τάξη.

православие, -я ουδ. ορθοδοξία (πίστη ή
θρησκεία).

православный επ. 1 ορθόδοτος· ~ие πράζ-
дники γιορτές της ορθόδοξης εκκλησίας· ~ая
цёрковь ορθόδοξη εκκλησία· ~ая теология ор-
θóδοξη θεολογία· ~ христианин ορθόδοτος χρι-
στιανός. 2 ουσ. ο ορθόδοτος.

правосознание, -я ουδ. συνείδηση δικαίου.

правоспособность, -и θ. η ύπαρξη δικαι-
ωμάτων με υποχρεώσεις.

правоспособный επ. ικανός να έχει δικαιώ-
ματα και υποχρεώσεις.

правосудие, -я ουδ. 1 δικαιοσύνη· Фемида
- богиня -я η θεμίδα ήταν θεά της δικαιοσύ-
νης. || τα δικαστήρια. 2 δικαίη δικαστική
απόφαση.

правосудный επ., βρ: -ден, -дна, -дно έν-
νομος, δίκαιος.

правота, -и θ. το δίκαιο, το δικίο· вера
в ~у πίστη στο δικίο· доказать своё ~у α-
ποδείχνω ότι έχω δικίο.

правофланговый επ. (στрат.) του δεξιού
κέρατος, της δεξιάς πτέρυγας. || ευρισκόμενος
στο δεξιό κέρασ ή στον πρώτο στίχο ή ζυγό.

правщик, -а α., -ца, -и θ. βλ. правитель.

правый επ. 1 δεξιός· ~ глаз το δεξιό μάτι·
~ая рука το δεξιό χέρι· ~ берег η δεξιά ό-
χθη. 2 μτφ. συντηρητικών πολιτικών αρχών· ~
человек δεξιός άνθρωπος· ~ая партия δεξιό
κόμμα· ~ уклон δεξιά παρέκλιση. || ουσ.
πλθ. ~ие οι δεξιοί. || емфр. ~ая рука το

δεξι χέρι (ο άμεσος βοηθός).

правый² επ., βρ: прав, -а, -ο επ. κ. ουσ.
1 δίκαιος. 2 αθώος. || σωστός, ορθός.

правящий επ. απο μτχ. ιθύνων, άρχων, δι-
οικών· ~ие круги οι ιθύνοντες κύκλοι· ~ая
партия το κυβερνόν κόμμα· ~ие классы οι άρ-
χουσες τάξεις.

праг, -а α. (παλ.) βλ. порог.

***прагматизм**, -а α. πραγματισμός.

прагматик, -а α. πραγματιστής.

прагматист, -а α. πραγματιστής.

прагматический επ. πραγματιστικός· ~ая
философия πραγματιστική φιλοσοφία.

прагматичность, -и θ. πραγματισμός.

прагматичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ.
прагматический.

прадед, -а α. 1 προπάππος. 2 πλθ. ~и про-
пáτορες.

прадедовский επ. του προπάππου, του προ-
πάππου· ~ сад κήπος του προσπάππου. || προ-
πατορικός· ~ие времена προπατορικά χρόνια.

прадедушка, -и α. προπάππος.

празднество, -а ουδ. γιορτασμός, φέστα, πα-
νηγυρισμός.

праздник, -а α. γιορτή, εορτή· религиóз-
ный ~ θρησκευτική γιορτή· переходящие и не-
переходящие ~и κινητές και ακίνητες γιορ-
τές· национальный ~ εθνική γιορτή· всена-
родный ~ παλλαϊκή γιορτή. || μέρα γιορτής ή
σκόλης, εξαιρετέα. || χαρά, αγαλλίαση. ||
емфр. будет и на нашей улице ~ θά 'ρθει και
για μας μια μέρα ή θα φέξει και για μας.

праздничать ρ.δ. (απλ.) βλ. праздновать.

праздничек, -чка α. γιορτούλα, γιορτίτσα.

праздничность, -и θ. γιορτασμός, πανηγυ-
ρισμός, γιορταστικός χαρακτήρας.

праздничный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1
γιορταστικός, εορταστικός· γιορτινός, γιορ-
τιάτικός· ~ вид γιορταστική όψη· ~ день
γιορτινή μέρα· ~ ужин γιορτινό δείπνο· ~
наряд γιορτινή στολή. 2 χαρμόσυνος.

праздно επίρ. αργόσχολα, τεμπέλικα.

празднование, -я ουδ. γιορτασμός, εορτα-
σμός· πανηγυρισμός.

праздновать, -ную, -нуешь ρ.δ.μ. γιορτά-
ζω, εορτάζω· πανηγυρίζω· ~ победу γιορτάζω
τη νίκη· ~ день рождения γιορτάζω τα γενέ-
θλια. || ~ся γιορτάζομαι, εορτάζομαι.

празднолюбивый επ., βρ: -бив, -а, -ο (παλ.)
αφιλόπονος, φυγόπονος, οκνός, ακαμάτης, τε-
μπέλης.

празднолюбие, -я ουδ. (παλ.) οκνηρία, ρα-
θυμία, φυγοπονία· τεμπελιά.

празднослов, -а α. βλ. пустослов.

празднословие, -я ουδ. (γραπ. λόγος) βλ.
пустословие.

празднословить, -влю, -вишь ρ.δ. βλ. пус-
тословить.

празднословный επ. αερολόγος, αεροκοπανι-
στής, φλύαρος.

праздность, -и θ. οκνηρία, φυγοπονία, α-
καματία, τεμπελιά· ραθυμία. || μη ύπαρξη πε-
ριεχομένου· - жизни ζωή χωρίς περιεχόμενο·
- разговора κουβέντα χωρίς περιεχόμενο.

праздношатание, -я ουδ. χαζογύρισμα, χά-
ζεμα στους δρόμους, σε διάφορα σημεία.

праздношатающийся επ. απο μτχ. τεμπελοπε-
ριφερόμενος, χασομέρης.

праздный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 (παλ.)
κενός, άδειος· занимать -οε μέστο πιάνω κε-
νή θέση. 2 αργόσχολος, χασομέρης· τεμπέλι-
κος, φυγόπνοος, οκνός, οκνηρός· -ая жизнь
τεμπέλικη ζωή. 3 μτφ. χωρίς περιεχόμενο· -
разговор τεμπελοκουβέντα, αερολογία, κού-
φια λόγια.

празелень, -и θ. χρώμα κυανοπράσινο.

***празем**, -а α. χαλαζίας ανοιχτοπράσινος.

практик, -а α. πρακτικός· έμπειρος, πεπει-
ραμένος· учёный-практик πρακτικός επιστή-
μονας· он теоретик и - αυτός είναι θεωρητι-
κός και πρακτικός.

***практика**, -и θ. 1 (φιλοσ.) η πρακτική, η
πραγματικότητα· η ζωή· η ύπαρξη. 2 εφαρ-
μογή στην πράξη, πρακτική, πράξη. 3 εξάσκηση·
частная - ατομική πρακτική εξάσκηση· педа-
гогическая - παιδαγωγικές πρακτικές ασκή-
σεις· заниматься медицинской практикой еρ-
γάζομαι γιατρός· сочетать теорию с -οιη συν-
δυάζω τη θεωρία με την πράξη. || πελατεία·
πειρά· врач с большой -οιη γιατρός με μεγά-
λη πελατεία· врач с многолетней -οιη γιατρός
με πολυετή πείρα.

практикант, -а α., -ка, -и θ. δόκιμος, -η,
ο ασκούμενος πρακτικά.

практикантский επ. του δόκιμου, του α-
σκούμενου· -ая группа ομάδα πρακτικής εξά-
σκησης.

практиковать, -кую, -куешь, παθ. μτχ. παρθ.
χρ. практикованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.
1 εφαρμόζω στην πράξη. 2 (παλ.) επαγγέλλο-
μαι, ασκώ το επάγγελμα. || -ся 1 εφαρμόζομαι,
χρησιμοποιούμαι, γίνομαι· συνθίζομαι· это
средство -ется до сих пор αυτό το μέσο χρ-
σιμοποιείται ως τώρα· это часто -ется αυτό
συνθίζεται, γίνεται συχνά. 2 (εξ)ασκούμαι.

***практикум**, -а α. πρακτικισμός, πρακτική
μελέτη διδακτικού αντικειμένου.

практицизм, -а α. (γραμ. λόγος). 1 πρακτι-
κισμός (προτίμηση της πρακτικής, χωρίς υπο-
τίμηση της θεωρίας). 2 πραγματισμός· фанта-
зия и - φαντασία και πραγματισμός.

практически επίρ. πρακτικά.

практический επ. πρακτικός· -οε применё-
ние знаний πρακτική εφαρμογή των γνώσεων·
-οε значение πρακτική σημασία· -ая школа
πρακτική σχολή· - ум πρακτικό μυαλό.

практичность, -и θ. πρακτικότητα.

практичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ.
практический.

праматерь, -и θ. (παλ.) βλ. прародитель-
ница.

праотец, -тца α. (παλ.) βλ. прародитель.
|| **εμφρ.** отправить ή отослать к -тцам στέλλω
στον άλλο κόσμο (σκοτώνω)· отправиться к
-тцам μεταναστεύω στον άλλο κόσμο (πεθαίνω).

праотцовский επ. προπατορικός, προγονικός.

прапорщик, -а α. (παλ.) ανθυπασπιστής.

прапорщица, -и θ. η σύζυγος του ανθυπολο-
χαγού.

прапорщикий επ. του ανθυπολοχαγού.

прапорщикий, -ья, -ье επ. του ανθυπολοχα-
γού.

прапрабабка, -и θ. βλ. прапрабабушка.

прапрабабушка, -и θ. προπροπάμπη, προπρο-
γιαγιά.

праправнук, -а α., -чка, -и θ. τρισεγγο-
νος, -η.

прапрадед, -а α. προπροπάππος. || ουσ. πλθ.
-и μακρινοί πρόγονοι.

прапрадедовский επ. του προπροπάππου.

прародина, -и θ. η αρχική πατρίδα (απο την
εμφάνιση ενός λαού).

прародитель, -я α., -ница, -и θ. γενάρ-
χος, -ισσα.

прародительский επ. προγονικός· -ие обн-
чай προγονικές συνήθειες.

прасол, -а α. (παλ.) χονδρέμπορας ζώων.

прасольский επ. (παλ.) του χονδρέμπορα
ζώων.

прасольство, -а ουδ. (παλ.) χονδρεμπορία
ζώων.

прах, -а α. 1 (παλ.) σκόνη· κονιορτός. 2
στάχτη, τέφρα. || τιποτένιο πράγμα. 3 λειψά-
νο, το σκήνος, η σορός. || η σποδός. || **εμφρ.**
на кой ~? (απλ.) τί χρειάζεται; ~ меня зна-
ет, заберёт кто что κ.τ.τ. άγνωστο, ποιός
ξέρει τι και ποιό· ~ тебя (его κ.τ.τ.) по-
берёт (возьмёт) να πάει στο διάβολο (για α-
γανάκτηση)· ~ с тобой (с ней, с ним κλπ)
α) καλά, ας είναι, ας γίνει έτσι (με ενδοτι-
κή σημ.)· β) μου είναι αδιάφορο, δε με νοιά-
ζει· повергнуть ή разбить, превратить κ.τ.τ.
в ~ τα κάνω σκόνη ή στάχτη (καταστρέφω ο-
λοσχερώς)· пойти ή рассыпаться, разлететься
-ом γίνομαι στάχτη ή σκόνη (καταστρέφομαι,
χάνομαι).

прачечная, -ой θ. πλυσταριά, πλυντήριο.

прачечный επ. του πλυντηρίου (μηχανής)· -

завод εργοστάσιο κατασκευής πλυντηρίων.

пράчка, -и θ. πλύστρα, πλύντρια.

пράчкин επ. της πλύστρας· ~ χαλάτ η μπλούζα της πλύστρας.

пращ βλ. праша́.

праца́, -й, γεν. πλθ. -ей θ., праш, -а α. σφενδόνη, ~ντόνα.

працур, -а α. μακρινός πρόγονος, γενάρχης.

працуровский επ. προγονικός.

п्रायज्ञिक, -а α. αρχαϊκή γλώσσα.

п्रायज्ञиковой επ. της αρχαϊκής γλώσσας.

пре... (πρόθεμα). I. Χρησιμοποιείται για το σχηματισμό ρημάτων και σημαίνει: α) αλλαγή κατάστασης: превра́тить, преобразова́ть. β) υπέρτατη ενέργεια: перевозно́сить, преисполнить. γ) βλ. пере... (1, 6 σημ.). II. Χρησιμοποιείται για το σχηματισμό ποιοτικών επιθέτων και επιρρημάτων στον ανώτατο βαθμό: предобры́й, премилы́й, препротивно́.

***преамбула**, -н θ. (γραπ. λόγος)· εισαγωγή, προοίμιο.

пребывание, -я ουδ. 1 παραμονή· ~ у власти παραμονή στην εξουσία. 2 (παλ.) διαμονή· место постоянного -я τόπος μόνιμης διαμονής· во время -я моего в городе κατά τη διαμονή μου στην πόλη.

пребывать ρ.δ. 1 βλ. пребы́ть. 2 (παλ.) μένω, στέκομαι ακίνητος, στο ίδιο μέρος. 3 είμαι, βρίσκομαι· διαμένω, κατοικώ. 4 παραμένω· ~ у власти παραμένω στην εξουσία· ~ в невидении μένω στην αφάνεια· ~ в унынии κατέχομαι απο μελαγχολία, μελαγχολώ, βαρναλγώ.

пребы́ть ρ.σ. (παλ.) παραμένω αμετάβλητος, σταθερός, μόνιμος.

***превалировать**, -рую -руешь ρ.δ. (γραπ. λόγος)· υπερτερώ, υπερέχω, προέχω, εξέχω, επικρατώ· είμαι σε ανώτερη μοίρα.

***превентивный** επ. (γραπ. λόγος)· προληπτικός· αποτρεπτικός· -ая прививка προληπτικό εμβόλιο· мероприятия -ого характера μέτρα προληπτικού χαρακτήρα· -ое наступление προληπτική επίθεση· -ая война́ προληπτικός πόλεμος.

превозмо́г, -ойду́, -ойдёшь, παρλθ. χρ. превзошёл, -шла́, -шло́, μτχ. παρλθ. χρ. превзойдённый, βρ: -дён, -денá, -денó, επιρ. μτχ. превзойдѣ ρ.σ. υπερέχω, υπερτερώ, ξεπερνώ, είμαι ανώτερος· ~ всех силой, мужеством ξεπερνώ όλους στη δύναμη, στην ανδρεία· доходы -шли́ расходы τα έσοδα ξεπέρασαν τα έξοδα· это -шло́ все мои ожидания αυτό ξεπέρασε όλες μου τις προσδοκίες. || **εμφρ.** ~ (самого) себя κάνω παραπάνω απ' ό,τι περιμένα, ξεπερνώ τις προσδοκίες μου.

превозмо́г, -вѣшу -вѣсишь, παθ. μτχ.

παρлθ. χρ. превозвы́шенный, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. перевозне́сти. || -ся (παλ.) 1 δοξάζομαι. 2 βλ. перевозне́стись.

превозмо́г (ся) ρ.δ. βλ. превозвы́сит(ся), превозвы́шение, -я ουδ. (παλ.) βλ. превозно́шение.

превозмо́г ρ.δ. βλ. превозмо́чь.

превозмо́чь ρ.σ.μ. υπερνικώ, υπερισχύω, ξεπερνώ· κρατώ, βαστώ, συγκρατώ· ~ боль βαστώ τον πόνο· ~ смех συγκρατώ το γέλιο· ~ страх υπερνικώ το φόβο. || **εμφρ.** ~ себя αυτοσυγκρατιέμαι.

превозмо́г ρ.σ.μ. εξαίρω, εξυψώνω, εκθειάζω, υπερυψώνω· υπερεγκωμιάζω, εξυμνώ, υπερυμνώ. || -сь (παλ.) γίνομαι υπερήφανος, υπερηλόφρονας, μεγαλόφρονας.

превозмо́г (ся) ρ.δ. βλ. превозне́сти(сь).

превозмо́жение, -я ουδ. εγκωμίαση, -σμός, εκθειασμός, εξύμνηση, εξύψωση.

превозмо́г επ. έχων τίτλον εξοχότητας.

превозмо́гство, -а ουδ. 1 (παλ.) εξοχότητα (τίτλος). 2 (διπλωματική προσφώνηση) Ваше ~! η εξοχότητά σας!

превозмо́г ρ.δ. βλ. превзойти́.

превозмо́дно επιρ. υπέροχα, έξοχα, θαυμάσια κλπ. επ.

превозмо́д επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 (παλ.) υπέρτερος. 2 υπέροχος, έξοχος, εξαίσιος, θαυμάσιος, λαμπρός, εξαιρετικός, υπέρτατος. || **εμφρ.** -ая степень прилагательных и наречий υπερθετικός βαθμός των επιθέτων και επιρρημάτων.

превозмо́дство, -а ουδ. υπεροχή, ανωτερότητα· показáть своё ~ δείχνω την ανωτερότητά μου.

преврати́ть, -ашу́, -атишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. превращённый, βρ: -щён, -щенá, -щенó ρ.σ. μετατρέπω, μεταβάλλω· μεταποιώ, μετασχηματίζω· μεταμορφώνω· ~ кристаллы в порошок κάνω τα κρύσταλλα σκόνη· ~ лёд в воду μεταβάλλω τον πάγο σε νερό· ~ дело в шутку γυρίζω την υπόθεση στ' αστείο. || -ся μετατρέπομαι, μεταβάλλομαι, γίνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. гранит -лся в песок ο γρανίτης μετατρέπηκε σε άμμο· червяк -лся в бабочку η κάμπια μεταμορφώθηκε σε πεταλούδα. || εντείνω στο έπακρο (ακοή, όραση, προσοχή).

преврати́тно επιρ. στραβά, εσφαλμένα, αντίστροφα, ανάποδα.

преврати́тность, -и θ. ανακρίβεια, σφαλερότητα· διαστρέβλωση· παρουσίαση απο την ανάδη. || απότομη μεταβολή, μεταστροφή (στη ζωή)· αναποδιά, αντίξοες περιστάσεις.

преврати́т επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 (παλ.) ευμετάβλητος, ασταθής, άστατος, τρευ-

στός, αβέβαιος, αμφίβολος. 2 ανακριβής, εσφαλμένος· διαστρεβλωμένος, αλλοιωμένος.

превращать (ся) ρ.δ. βλ. превратитъ (ся).

превращение, -я ουδ. μετατροπή, μεταβολή, μεταλλαγή· μεταποίηση, μετασχηματισμός· μεταμόρφωση.

превѣснть, -ѣшу, -ѣсншь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. превѣсннный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξεπερνών, υπερβαίνω· ~ план ξεπερνών το πλάνο· ~ всякую мѣру ξεπερνών κάθε μέτρο (όριο)· ~ рекорд καταρρίπτω рекорд. || καταχράμαι· министр -ил своѣ власть ουπουργός έναμε κατάχρηση της εξουσίας του.

превѣснать ρ.δ. βλ. превѣснть. || -ся ξεπερνιέμαι.

превѣснше επίρ. παραπάνω, πολύ πιο πάνω· ~ облаков παραπάνω απο τα σύννεφα. || **εκφρ.** ~ всего πριν απ' όλα, παραπάνω, περισσότερο απ' όλα, στην πρώτη γραμμή.

превѣснение, -я ουδ. 1 ξεπέρασμα, υπερβαση, υπερτέρηση: 2 κατάχρηση· ~ власти κατάχρηση εξουσίας.

преграда, -н θ. εμπόδιο, κώλυμα, πρόσκομμα, φράγμα. || μτφ. φραγμός, δυσχέρεια· преодолеть все -н ξεπερνών όλα τα εμπόδια.

преградить, -ажу, -адншь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. преградженный, βρ: -дѣн, -денá, -денó ρ.σ.μ. εμποδίζω, φράζω, κωλύω· κόβω· ~ выход, проход φράζω την έξοδο, το πέρασμα· ~ движение εμποδίζω την κίνηση.

преградить ρ.δ. βλ. преградить. || -ся φράζομαι, εμποδίζομαι.

преграждение, -я ουδ. 1 φράξιμο, εμπόδιση. 2 (παλ.) βλ. преграда.

прегрешать ρ.δ. βλ. прегрешить.

прегрешение, -я ουδ. (παλ.). 1 παραβίαση, παράβαση· αθέτηση. 2 σφάλμα, λάθος, αμάρτημα.

прегрешить ρ.σ. (παλ.) παραβαίνω· παραβιάζω, αθετώ· ~ против закона παραβαίνω το νόμο.

пред¹κ. предо (πρόθεση με οργν.)· (γραμ. λόγος) βλ. перед.

пред², -а α. (απλ.) πρόεδρος (αντί ολόκληρης της λ. председатель).

пред...1 κ. предъ (πρόθεμα). 1 Χρησιμοποιείται για σχηματισμό ρημάτων· αντιστοιχεί με το δικό μας - προ... предвидеть προβλέπω, предсказать προλέγω. 2 το ίδιο και για το σχηματισμό ουσ. κ. επ: предбанник, преддверие· предвоенный, предпраздничный.

пред...2 πρώτο συνθετικό των λέξεων απο τη λ. председатель - πρόεδρος: предколхоза, предгорисполкома.

...**пред** δεύτερο συνθετικό των λέξεων απο τη λ. представитель: военпред, торгпред.

предавать (ся) ρ.δ. βλ. предать (ся).

предание¹, -я ουδ. παράδοση, παραπομπή· ~ суду παραπομπή στο δικαστήριο.

предание², -я ουδ. παράδοση· древние -я αρχαίες παραδόσεις· семейное - οικογενειακή παράδοση· по -ю κατά την παράδοση.

преданность, -и θ. αφοσίωση· προσήλωση, προσκόλληση.

преданный επ. απο μτχ. αφοσιωμένος, προσηλωμένος, προσκολλημένος. || πιστός· ~ друг πιστός φίλος· ~ слуга πιστός υπρέτης.

предатель, -я α., -ница, -н θ. προδότης, -τρια· ~ родины προδότης της πατρίδας.

предательский επ. προδοτικός. || μτφ. ύπουλος, καταχθόνιος.

предательство, -а ουδ. προδοσία· совершить - κάνω προδοσία, προδίνω.

предать, -дам, -дашь, -даст, -дадим, -дадите, -дадут, παρλθ. χρ. предал, -ла, -ло; προστκ. предай, μτχ. παρлθ. χρ. предавший, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. преданный, βρ: -дан, -а κ. -á, -ο ρ.σ.μ. 1 προδίνω· καταδίνω· он -ал своего друга αυτός πρόδοσε το φίλο του· они -ли интересы народа αυτοί πρόδοσαν τα συμφέροντα του λαού. 2 παραδίνω· ~ огню παραδίνω στη φωτιά· ~ суду παραδίνω στο δικαστήριο· ~ на жертву προσφέρω θυσία, θυσιάζω· ~ казни στέλλω για εκτέλεση· ~ проклятию καταριέμαι· ~ смерти θανατώνω· ~ духу παραδίνω το πνεύμα (πεθαίνω)· ~ земле ενταφιάζω, θάβω· ~ огню и мечу καταστρέφω με τη φωτιά και το σίδερο. || -ся 1 (παλ.) παραδίνομαι· ~ врагу παραδίνομαι στον εχθρό. 2 αποδίνομαι, το ρίχνω σε· ~ удовольствиям το ρίχνω στις απολαύσεις· ~ музыке αφοσιώνομαι στη μουσική· ~ мыслям βυθίζομαι σε σκέψεις.

предбанник, -а α. προθάλαμος του μπάνιου.

предбоевой επ. πριν τη μάχη.

предбудущий επ. βλ. (παλ.) будущий.

предварение, -я ουδ. (παλ.). 1 πρόληψη, παρεμπόδιση, αποσόβηση. 2 προειδοποίηση.

предварилка, -и θ. (παλ.) το κρατητήριο.

предварительно επίρ. προκαταρκτικά, προηγούμενα, πρωτίτερα.

предварительность, -и θ. το προκαταρκτικόν, προκαταρκτικού χαρακτήρα· ~ заключения προφυλάκιση.

предварительный επ. 1 προκαταρκτικός· ~не переговоры προκαταρκτικές συνομιλίες· ~не следствие προανάκριση· ~не заключения προφυλάκιση· ~не условие προκαταρκτικός όρος· ~не меры προκαταρκτικά μέτρα· ~ая команда προειδοποιητικό παράγγελμα. 2 προκαταβολικός, πρότερος.

предварить, -рю, -ришь, παθ. μτχ. παρлθ.

χρ. **предварённый**, βρ: -рѣн, -ренá, -ренó ρ. σ. 1 (γραπ. λόγος)· προλαβαίνω· αποτρέπω, α-ποσοβώ· ~ СОБѢТІЯ προλαβαίνω τα γεγονότα. II (παλ.) προλογίζω. 2 (παλ.) προειδοποιώ, ε-νημερώνω νωρίτερα.

предварить ρ.δ. βλ. **предварить**. II -ся α-ποτρέπομαι, προλαβαίνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

предвесённый, -яя, -ее επ. προανοιξιάτι-κος.

предвѣстие, -я ουδ. προμήνυμα, προαγγελία, προοίμιο· σημείο, σημάδι.

предвѣстник, -а α., -ца, -н θ. προάγ-γελος· ~ ВЕСНІ проάγγελος της Άνοιξης· ~ СЪРІ проάγγελος θύελλας.

предвечёрный επ. προεσπερινός· -ая тишина προεσπερινή ησυχία.

предвѣщанье, -я ουδ. (παλ.) 1 βλ. **предска-зание** (2 σημ.). 2 βλ. **предвѣстие**.

предвѣщать ρ.δ.μ. 1 βλ. **предсказать**. 2 προμηνύω, προαναγγέλλω· υπόσχομαι· λέω· ёто не -ает ничего αυτό δε λέει τίποτε το καλό. II -ся προλέγομαι, προμηνύομαι, προαναγγέ-λομαι.

предвѣтость, -и θ. προκατάληψη· ~ сужде-ния προκατάληψη της κρίσης· без -и χωρίς προκατάληψη.

предвзятый επ., βρ: -взят, -а, -о προκα-τειλημμένος· ~ ВЗГЛЯД προκατειλημμένη άπο-ψη· -ая мысль προκατειλημμένη σκέψη· -ое суждение προκατειλημμένη κρίση· -ая точка зрѣния προκατειλημμένη άποψη.

предвидение, -я ουδ. πρόβλεψη, πρόγνωση, πρόνοια· πρόοψη· нау́ное ~ επιστημονική πρό-βλεψη.

предвидеть ρ.δ.μ. προβλέπω, προγιγνώσκω, προνώ, προορώ· ~ неудачу προβλέπω την α-ποτυχία· ~ будущее προβλέπω το μέλλον. II -ся προβλέπομαι· αναμένομαι· -ится жаркий день προβλέπεται ζεστή μέρα.

предвкуоить ρ.σ. βλ. **предвкушать**.

предвкушать ρ.δ.μ. γεύομαι, απολαβαίνω, δοκιμάζω εκ των προτέρω. II -ся γεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

предводитель, -я α., -ница, -н θ. ηγέτης, ηγήτορας, αρχηγός, οδηγητής· ~ плѣмени φύ-ларχος· ~ ВОЙСКѢМ στρατιωτικός ηγέτης· ~ отрядом αρχηγός τμήματος. II **еквр**. ~ дво-рянства (παλ.) επαρχιακός αρχηγός ευγενών.

предводительский επ. ηγετικός, του ηγέτη, του αρχηγού.

предводительство, -а ουδ. ηγεσία, αρχηγία· ~ ВОЙСК αρχηγία στρατευμάτων· ПОД -ОМ κάτω απο την αρχηγία.

предводительствовать, -ствую, -ствуешь ρ. δ. οδηγώ, ειμαι ηγέτης, αρχηγός.

предводительша, -и θ. (παλ.) η σύζυγος του

αρχηγού, του ηγέτη.

предводить ρ.δ. (παλ.) βλ. **предводитель-ствоваТЬ**.

предвоённый επ. προπολεμικός· -ая между-народная обстановка προπολεμική διεθνής κα-τάσταση· ~ экономический уровень προπολεμι-κό οικονομικό επίπεδο.

предвозвестить ρ.σ.μ. (παλ.) προλέγω, προ-φητεύω.

предвозвѣстник, -а α., -ница -н θ. (παλ.) βλ. **предвѣстник**.

предвозвѣщать ρ.δ. βλ. **предвозвестить**. II -ся προλέγομαι, προφητεύομαι.

предвосхитить, -хити́у, -хитишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **предвосхищенный**, βρ: -щен, -а, -о ρ.σ.μ. (γραπ. λόγος)· προλαβαίνω, προ-νοώ· ~ СОБѢТІЯ προνοώ τα γεγονότα· ~ мысль σκέπτομαι νωρίτερα (απο κάποιον).

предвосхищать ρ.δ. βλ. **предвосхитить**. II -ся προλαβαίνομαι, προνοούμαι.

предвосхищение, -я ουδ. (γραπ. λόγος)· πρόβλεψη, πρόνοηση· πρόγνωση.

предвѣборный επ. προεκλογικός· -ая речь προεκλογικός λόγος· -ое собрание προεκλογι-κή συγκέντρωση.

предгорный επ. μπροστά απο τα βουνά· -ая равнина η μπροστά απο τα βουνά πεδιάδα.

предгорье, -я, γεν. πλθ. -рий, δοτ. -ряям ουδ. περιοχή μπροστά απο τα βουνά.

предгрозово́й της προθύελλας.

предгро́зье, -я ουδ. ο καιρός πριν τη θύ-ελλα.

предвѣрие, -я ουδ. 1 (γραπ. λόγος) το πρό-θυρο, ο χώρος μπροστά απο την πόρτα. 2 (ανατ.) προθάλαμος· ~ В ушнѢм лабиринтѢ προθάλαμος (αιθουσα) του λαβύρινθου του αυτιού. 3 μτφ. τα πρόθυρα (οι παραμονές).

преддипломный επ. πριν το δίπλωμα· -ая практика η πριν το δίπλωμα πρακτική.

преддождево́й επ. πριν τη βροχή· -ая духо-τά η κουφόβραση πριν τη βροχή.

предел, -а α. 1 όριο, σύνορο, γραμμή· обо-значить на картѢ -н области σημειώνω στο χάρτη τα όρια της περιοχής. II μτφ. το άκρο· вѣйти из -ов благопристойности ή приличия βγαίνω απο τα όρια της ευπρέπειας· переѣйти -н дозволенного ξεπερνά τα όρια του επιτρε-πού· в -ах возможного στα όρια του δυνα-τού· доходить (дойти) до -а φτάνω στα άκρα· вне -ов έξω απο τα όρια· за -ами πέρα απο τα όρια. 2 πλθ. -н, -ов τα σύνορα· расши-рить -н государства μεγαλώνω τα όρια του κράτους. II (παλ.) περιοχή. 3 το ανώτερο ό-ριο, το έπακρο, το άκρον άωτον· ~ упругости το ανώτατο όριο ελαστικότητας. II τέλος, тер-ма· всякому терпению есть -η υπομονή έχει ό-

ρια. **положить** ~ βαζω τέρμα.

предельность, -и θ. το όριο.

предельный επ. οριακός· ~ая линия οριακή γραμμή. || άκρος, ύψιστος, ανώτατος· ~ возраст το ανώτερο όριο ηλικίας· ~ срок τελευταία προθεσμία· ~ая скорость η μεγαλύτερη ταχύτητα· ~не усилия προσπάθειες στο έπακρο.

предельщик, -а α. υποστηρικτής της οριακής παραγωγικότητας (πέραν της οποίας είναι αδύνατη η αύξησή της).

предержащий επ: ~ие власти τα όργανα εξουσίας· ~ая власть η ανώτερη κρατική εξουσία.

предзакатный επ. πριν το ηλιοβασίλεμα· ~ час η ώρα πριν το ηλιοβασίλεμα.

предзимний, -яя, -ее επ. προχειμωνιάτικος, προχειμερινός.

предзнаменование, -я ουδ. σημαδι του καιρού· προμήνυμα, προσιώνιση, προαγγελία.

предзнаменоватъ ρ.δ.μ. (παλ.) προμηνύω, προμηνώ, προαγγέλλω, προσημαίνω.

***предикат**, -а α. 1 (γραμμα.) κατηγορήμα. 2 (λογ.) έννοια κατηγορήματος.

предикативность, -и θ. βλ. сказуемость.

предикативный επ. (γραμμα.) του κατηγορούμενου.

предисловие, -я ουδ. πρόλογος, προλεγόμενα· προοίμιο· ~ к второму изданию πρόλογος στη δεύτερη έκδοση. || εισαγωγή· πρόσим без-ий - ближе к делу παρακαλούμε χωρίς εισαγωγές (περιστροφές), πιο κοντά στην ουσία.

предлагать ρ.δ. βλ. предложить. || ~ся προτείνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

предлог?, -а α. πρόφαση, πρόσχημα· благо-видный ~ ευλογοφανής πρόφαση· под -ом με την πρόφαση.

предлог?, -а α. (γραμμα.) πρόθεση.

предложение!, -я ουδ. 1 προσφορά, παροχή· ~ помощи παροχή βοήθειας. 2 πρόταση· внести конкретные ~я βάζω συγκεκριμένη πρόταση· сделать ~ κάνω πρόταση, προτείνω· ~ принято η πρόταση έγινε δεκτή· мирные ~я ειρηνικές προτάσεις. 3 πρόταση γάμου. 4 (οικν.) προσφορά· спрос и ~ зήτηση και προσφορά. || **ефр.** делать ~ κάνω πρόταση γάμου.

предложение?, -я ουδ. (γραμμα.) πρόταση· простое ~ απλή πρόταση· сложное ~ σύνθετη πρόταση· главное ~ κύρια πρόταση· придаточное ~ δευτερεύουσα πρόταση· неполное ~ ελλειπής πρόταση. || (λογ.) βλ. суждение.

предложить, -ложу, -ложишь καθ. μτχ. παρθ. χρ. предложенный, βρ: ~жен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. 1 προσφέρω, παρέχω, δίνω· ~ другу свой книги δίνω στο φίλο τα βιβλία μου. 2 προτείνω· ~ новый план προτείνω νέο σχέδιο (πλάνο)· ~

кандидата в депутаты προτείνω υποψήφιο για βουλευτή. 3 επιφορτίζω· δίνω (παραγγελίες για εκτέλεση). || βάζω, θέτω· ~ задачу βάζω πρόβλημα (για λύση). || **ефр.** ~ руку (παλ.) ζητώ το χέρι της (ζητώ σε γάμο, κάνω πρόταση γάμου)· ~ пост εγείρω πρόποση, προσφωνώ.

предложный επ. (γραμμα.) προθετικός, με πρόθεση· ~ падёж προθετική πτώση.

предмайский επ. πριν την Πρωτομαγιά· ~οе социалистическое соревнование η πριν την Πρωτομαγιά σοσιαλιστική άμιλλα.

предметник, -а α., -ца, -и θ. (παλ.) προκάτοχος, ~η.

предместье, -я ουδ. προάστιο.

предмет, -а α. 1 (κυρλξ. κ. μτφ.)· αντικείμενο· это стекло увеличивает ~и αυτός ο φακός μεγενθύνει τα αντικείμενα· быть ~ом насмешек είμαι αντικείμενο γέλωτα· ~ научного исследования αντικείμενο επιστημονικής έρευνας. 2 είδος· πράγμα· ~и домашнего обихода είδη οικιακής χρήσης· ~и роскоши είδη πολυτέλειας· ~и широкого потребления είδη πλατιάς κατανάλωσης· ~и первой необходимости είδη πρώτης ανάγκης. 3 θέμα· предмет лекции θέμα διάλεξης. 4 (παλ.) άνθρωπος αγαπητός. || ερωμένος, ~η. 5 μάθημα ~ физики μάθημα φυσικής. || **ефр.** на это, той κ.т.т. ~ σ' αυτή την περίπτωση· на какой ~? γιατί; προς τι; για ποιό λόγο; быть в ~е; иметь в ~е (απλ.) έχω στο νου, βάζω με το νου μου· σκέπτομαι.

предметно επίρ. πραγματικά κλπ. επ.

предметность, -и θ. αντικειμενικότητα, ύπαρξη, πραγματικότητα.

предметный επ. 1 αντικειμενικός· ~ указатель πίνακας περιεχομένων· ~ смысл αντικειμενική έννοια (νόημα). 2 υλικός, φυσικός. || εποπτικός· συγκεκριμένος.

предостный επ. μπροστά απο τη γέφυρα· ~οе укрепление οχυρό μπροστά απο τη γέφυρα.

предостье, -я, γεν. πλθ. ~тий, δοτ. ~тьям ουδ. ο προ της γέφυρας χώρος.

предназначать ρ.δ: βλ. предназначить. || ~ся προορίζομαι.

предназначение, -я ουδ. 1 προορισμός· исполнить своё ~ εκπληρώνω τον προορισμό μου. 2 (παλ.) το πεπρωμένο, το μοιραίο, της μοίρας το γραφτό.

предназначить ρ.σ.μ. προορίζω.

преднамеренно επίρ. προμελετημένα, εσκεμμένα, σκόπιμα.

преднамеренность, -и θ. σκοπιμότητα, προμελέτη, προσχεδίαση.

преднамеренный επ., βρ: ~рен, ~ренна, ~οе преступление προμελετημένος· εσκεμμένος, προσχεδιασμένος· ~οе преступление προμελετημένο έγκλημα.

предначертание, -я ουδ. οδηγία, εντολή· υ-ποθήκη· **следовать** -яμ ακολουθεύ τις εντολές (κάποιου).

предначертать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **предначертанный**, βρ: -тан, -а, -ο προαποφασίζω, προορίζω, προδιαγράφω το πεπρωμένο.

предночь επ. πριν τη νύχτα· - ветерок το πριν να νυχτώσει αεράκι.

предо (πρόθεση)· Χρησιμοποιείται αντί του **пред** (βλ. λ.) σε συνδυασμό με την αντωνυμία **мною** και με μερικές άλλες λέξεις, που αρχίζουν από δυο ή και περισσότερα σύμφωνα.

предобеденный επ. προμεσημβρινός, προ του γεύματος.

предок, -дка α. πρόγονος, προπάτορας· **наши предки** οι πρόγονοί μας.

предоктябрьский επ. προοκτωβριανός· - **революционный период** προοκτωβριανή επανάστατική περίοδος.

предоперационный επ. προχειρουργικός, πριν την εγχείριση· - **период** προχειρουργική περίοδος. || ουσ. θ. -ая προθάλαμος χειρουργείου.

предопределение, -я ουδ. 1 προκαθορισμός, προσδιορισμός. 2 (παλ.) βλ. **предназначение** (2 σημ.).

предопределённость, -и θ. βλ. **предопределение**.

предопределить ρ.σ.μ. προκαθορίζω· **успех -ил егò дальнейшую судьбу** η επιτυχία προκαθόρισε το μέλλον του. || -ся προκαθορίζομαι, προαποφασίζομαι.

предопределять(ся) ρ.δ. βλ. **предопределить(ся)**.

предосенний, -яя, ~ее επ. προφθινιπωρινός.

предоставить ρ.σ.μ. 1 παρέχω, χορηγώ, παραχωρώ· δίνω· προσφέρω· - **возможность** παρέχω τη δυνατότητα· - **место** παραχωρώ τη θέση. 2 αφήνω, επιτρέπω· **он -ил ему выбрать лучшее** αυτός του επέτρεψε να διαλέξει το καλύτερο. || **εγκαταλείπω**· - **на волю судьбы** αφήνω στην τύχη ή έρμαιο της τύχης. || αναθέτω. || **εκφρ.**· - **самому (самим) себе** αφήνω μόνον του να πράξει (όπως θέλει)· - **слово** δίνω το λόγο (να μιλήσει)· - **себе право** επιφυλάσσω στον εαυτό μου το δικαίωμα.

предоставление, -я ουδ. παροχή, χορήγηση, δόσιμο· παραχώρηση, εκχώρησις· - **кредита** παροχή πίστωσης· - **жилой площади** χορήγηση οικόπεδου· - **работы** παροχή εργασίας· **с -ем себе право** επιφυλάσσω στον εαυτό μου το δικαίωμα· - **права** παραχώρηση δικαιώματος.

предоставлять ρ.δ. βλ. **предоставить**. || -ся παρέχομαι, χορηγούμαι κλπ. ε. ενεργ. φ.

предостерегательный επ. (νυχт.) προφυλακτικός· προειδοποιητικός.

предостерегать(ся) ρ.δ. βλ. **предостеречь(ся)**.

предостерегающий επ. από μтχ. προφυλακτικός· προειδοποιητικός.

предостережение, -я ουδ. προφύλαξη· προειδοποίηση.

предостеречь, -регу, -режешь, -регут παρλθ. χρ. **предостерег**, -гла, -ло, μтχ. παρлθ. χρ. **предостерегший**, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **предостережённый**, βρ: -жён -женá -женó ρ.σ.μ. προφυλάγω· προειδοποιώ.

предосторожность, -и θ. προφύλαξη· **принять меры** -и παίρνω προφυλακτικά μέτρα. || **μέτρο** προφυλακτικό.

предосудительность, -и θ. το αξιόμηπτον, το αξιοκατάκριτον. το επιλήψιμον.

предосудительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο αξιόμηπτος, επίμηπτος, επίμομφος, επίφογος, αξιοκατάκριτος· επιλήψιμος· - **поступок** αξιοκατάκριτη πράξη· **я не сделал ничего предосудительного** δε θα πράξω τίποτε το επιλήψιμο.

предотвратить, -ащү, -ащшь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **предотвращённый**, -щён, -щёнá, -ó ρ.σ.μ. αποτρέπω, αποσοβώ· προλαβαίνω· - **опасность** αποτρέπω τον κίνδυνο· - **наводнение** προλαβαίνω την πλημμύρα· - **пожар** προλαβαίνω την πυρκαγιά· - **войну** αποτρέπω τον πόλεμο.

предотвращать ρ.δ. βλ. **предотвратить**. || -ся αποτρέπομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

предотвращение, -я ουδ. αποτροπή, αποσόβηση· πρόληψη· - **кóвой войнн** αποτροπή νέου πολέμου.

предотвездный επ. πριν την αναχώρηση· -не дни οι πριν την αναχώρηση μέρες.

***предохранение**, -я ουδ. προφύλαξη, διαφύλαξη· προστασία· - **деревá от гноения** προφύλαξη του δέντρου από το σάπισμα.

предохранитель, -я α. (τεχ.) ασφάλεια· **ружéйннй** - η ασφάλεια του όπλου· **сгорел элек-трический** - κάηκε η ηλεκτρική ασφάλεια.

предохранительный επ. ασφαλιστικός· προφυλακτικός· προστατευτικός· - **кλάпан** ασφαλιστική δικλίδα· -не прививки **προληπτικός** εμβολιασμός· -не **меры** προφυλακτικά μέτρα.

предохранить ρ.σ. προφυλάσσω, διαφυλάσσω· προστατεύω· - **от забóлевания** προφυλάσσω από την αρρώστεια· - **семена** **от пóрчи** προφυλάσσω το σπόρο από το χάλασμα· - **себя** **от холода** προφυλάσσομαι από το κρύο. || -ся προφυλάσσομαι· - **от ожóгов** προφυλάσσομαι από τα εγκαύματα.

предохранять(ся) ρ.δ. βλ. **предохранить(ся)**.

предошутить, -ощущү, -ощутить, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **предошутённый**, βρ: -щён, -щёнá, -щёнó ρ.σ.μ. (παλ.) προαισθάνομαι.

предошущать ρ.δ. βλ. **предошутить**. || -ся προαισθάνομαι.

предошущение, -я ουδ. (παλ.) προαίσθηση.

предпарламент, -а α. προκοινοβούλιο.

предписание, -я ουδ. 1 εντολή, παραγγελία· μήνυμα. 2 (παλ.) διάταξη· ~ законна διάταξη του νόμου. 3 υπόδειξη· ~ врачά υπόδειξη του γιατρού.

предписать ρ.σ.μ. ορίζω, δίνω εντολή· διατάζω· παραγγέλλω.

предписывать ρ.δ. βλ. **предписать**. || -ся ορίζομαι, διατάσσομαι.

предплечевой επ. του αντιβραχίονα, του αντιβράχιου.

предплечье, -я ουδ. αντιβραχίονας, αντιβράχιο (πήχη του χεριού).

предплюжник, -а α. προύνιο.

предплюсна, -и θ. (ανατ.) μετατάρσιο.

предплюсневой επ. μετατάρσιος.

предполагаемый επ. απο μηχ. υποτιθέμενος.

предполагать ρ.δ. 1 βλ. **предположить**. 2 σκοπεύω, προτίθεμαι· ~ быть инженером σκοπεύω να γίνω μηχανικός. 3 προϋποθέτω· эта работа -ет большой опыт αυτή η εργασία προϋποθέτει μεγάλη πείρα. || -ся προτίθεμαι. || (απρόσ.) υποτίθεμαι.

предположение, -я ουδ. 1 υπόθεση, εικασία· στοχασμός· строить -я κάνω εικασίες. 2 σκοπός, πρόθεση, πλάνο, σχέδιο.

предположительность, -и θ. υπόθεση, εικασία· προκαταρκτικός χαρακτήρας.

предположительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο υποθετικός, εικαστικός· προκαταρκτικός.

предположить ρ.σ. υποθέτω, εικάζω, θεωρώ νομίζω· παραδέχομαι· ~ жим, что ты прав ας υποθέσουμε (παραδεχτούμε) ότι έχεις δίκιο.

предполье, -я ουδ. οχυρά προ της κύριας αμυντικής γραμμής.

предполёрный επ. προπολικός, ο προ του πολιτικού κύκλου.

предпосевной επ. πριν τη σπορά· ~ая обработка почвы η πριν τη σπορά καλλιέργεια εδάφους.

предпослать ρ.σ.μ. (γραπ. λόγος)· προλογίζω· προμνημονεύω· προλέγω.

предпоследний -яя, -ее επ. προτελευταίος· -яя глава романа το προτελευταίο κεφάλαιο του μυθιστορήματος· ~ слог η παραλήγουσα α (συλλαβή).

предпослать ρ.δ. βλ. **предпослать**. || -ся προλογίζομαι.

предпосылка, -и θ. 1 προϋπόθεση· ~и успеха προϋποθέσεις επιτυχίας. 2 (φιλοσ.) αφητηρία· όρος· λήμμα.

предпочёсть, -чтý, -чтёшь, παρλθ. χρ. предпочёл, -члá, -члó, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. пред-

почтённый, βρ: -тён, -тенá, -тенó, επιρ. μηχ. **предпочтя** ρ.σ.μ. προτιμώ, αποδίδω μεγαλύτερη σημασία· προκρίνω. || εκτιμώ περισσότερο· θεωρώ ανώτερον. || θεωρώ καλύτερον.

предпочитать ρ.δ. βλ. **предпочесть**. || -ся προτιμιέμαι.

предпочтение, -я ουδ. προτίμηση· оказáть ~ δείχνω προτίμηση· отдать ~ προτιμώ,

предпочтительно επιρ. κατά προτίμηση, κατὰ προαίρεση.

предпочтительность, -и θ. προτίμηση, προαίρεση.

предпочтительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο προτιμητέος, -μήσιμος· προτιμότερος.

предпраздничный επ. προγιορτινός, προεόρτιος· ~не дни τα προεόρτια.

предприимчивость, -и θ. επιχειρηματικότητα.

предприимчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο επιχειρηματικός· ~ человек επιχειρηματίας, άνθρωπος με επιχειρηματική δραστηριότητα.

предприимчиватель, -я α. επιχειρηματίας· крупный - μεγαλοεπιχειρηματίας· маленький - μικροεπιχειρηματίας. || νταραβερτζής.

предприимчивельский επ. επιχειρηματικός· ~ капитал επιχειρηματικό κεφάλαιο.

предприимчивельство, -а ουδ. επιχειρηματικότητα, επιχειρηματική δραστηριότητα. || κομπίνα.

предприимать ρ.δ. βλ. **предпринять**. || -ся επιχειρούμαι.

предпринять ρ.σ.μ. επιχειρώ· κάνω, πράττω· πραγματοποιώ· επιλαμβάνομαι· δοκιμάζω· ~ попытку κάνω απόπειρα, αποπειρώμαι· ~ издание книги επιλαμβάνομαι την έκδοση βιβλίου· ~ путешествие επιχειρώ ταξίδι· ~ меры παίρνω δοκιμαστικά μέτρα.

предприятие, -я ουδ. 1 επιχείρηση, απόπειρα· егó ~ увенчалось успехом η επιχείρησή του πέτυχε ολοκληρωτικά. 2 (οικον.) επιχείρηση· частное - ιδιωτική επιχείρηση· государственное - κρατική επιχείρηση.

предпусковой επ. προεναρκτήριος, πριν τεθεί σε λειτουργεία.

предраковый επ. προκαρκινικός· ~ое состояние προκαρκινική κατάσταση.

предраспологать ρ.δ. βλ. **предрасположить**. **предрасположение**, -я ουδ. προδιάθεση. || τάση, κλίση, ροπή, επιρρέπεια.

предрасположенность, -и θ. προδιάθεση. **предрасположенный** επ. απο μηχ. προδιατεθειμένος, ενορμητικός.

предрасветный επ. πριν το πρωινό φέξιμο, προορθρινός.

предрассудок, -дка α. πρόληψη, δεισιδαιμονία.

предрассуждение, -я ουδ. (παλ.) βλ. **пред-
рассудок**.

предреволюционный επ. προεπαναστατικός -νε
события προεπαναστατικά γεγονότα.

предречать ρ.δ. βλ. **предречь**. || -ся βλ.
предсказываться.

предречь, -рекү, -речёшь, -рекүт, παρλθ.
χρ. **предрѣк**, -рѣклá, -лѣ, παε. μτχ. παρλθ.
χρ. **предречённый**, βρ: -чѣн, -ченá, -ченό ρ.
σ. (γραπ. λόγος) βλ. **предсказать**.

предрешать ρ.δ. βλ. **предрешить**. || -ся про-
αποφασίζομαι. προκαθορίζομαι.

предрешить ρ.σ.μ. λύνω απο νωρίτερα· προ-
αποφασίζω ~ **вопрос** λύνω το ζήτημα απο πριν·
всѣ ѿбыло -нѣ όλα προαποφασίστηκαν. || προ-
καθορίζω· προδικάζω ~ **исход** **борьбы** προκαθο-
ρίζω την έκβαση του αγώνα.

предродовой επ. πριν τον τοκετό· ~ περίοδ
η περίοδος πριν τον τοκετό.

председатель, -я α. πρόεδρος· προϊστάμε-
νος· ~ **колхоза** πρόεδρος του κολχόζ· ~ **со-
вета министров** πρόεδρος του υπουργικού συμ-
βουλίου· ~ **президиума Верховного совета СССР**
πρόεδρος του προεδρείου Ανώτατου συμβουλίου
της ΕΣΣΔ. ~ **собрания** προϊστάμενος της συ-
νέλευσης.

председательница, -ы θ. η πρόεδρος, προ-
εδρίνα.

председательский επ. προεδρικός· -οε μέ-
στο προεδρική θέση.

председательство, -а ουδ. προεδρικό αξιω-
μα· προεδρία· **под -ом** υπο την προεδρία.

председательствовать ρ.δ. προεδρεύω.

председательствующий ουσ. α.ο προεδρεύων.

предсердье, -я ουδ. ο κόλπος της καρδιάς.

предсказание, -я ουδ. 1 πρόγνωση· ~ **пого-
ды** πρόγνωση καιρού. 2 πρόρρηση· προφητεία.

предсказатель, -я α., -ница -ы θ. προ-
γνώστης, προφήτης· χρησμοδότης.

предсказать ρ.σ.μ. προλέγω, προεικάζω, προ-
γινώσκω· ~ **будущее** προλέγω το μέλλον· ~
судьбу προλέγω την τύχη· ~ **погоду** προλέ-
γω τον καιρό·

предсказывание, -я ουδ. βλ. **предсказание**.

предсказывать ρ.δ. βλ. **предсказать**. || -ся
προλέγομαι.

предсмертный επ. επιθανάτιος· -ая агония
επιθανάτια αγωνία· ~ **вздох** επιθανάτιος ρόγ-
χος· ~ **час** η ώρα του θάνατου. || πριν το θά-
νατο· -οε завещание η πριν το θάνατο διαθή-
κη (παραγγелиά).

представать, -стаѡ, -стаѡшь, προστι. **пред-
ставай**, επιρ. μτχ. **представая** ρ.δ. βλ. **пред-
стать**.

представитель, -я α., -ница, -ы θ. αντι-
πρόσωπος· εκπρόσωπος· ~ **от министерства** εκ-

πρόσωπος του υπουργείου· **дипломатический** ~
διπλωματικός αντιπρόσωπος. || **δειγμα**· υπό-
δειγμα· ~и **тропической растительности** δειγ-
ματα χλωρίδας των θερμών χωρών.

представительность, -и θ. το παρουσιαστι-
κό, η εξωτερική εμφάνιση.

представительный επ., βρ: ~лен, ~льна, ~ο
антиπροσωπευτικός· -οε **собрание** αντιπροσω-
πευτική συνέλευση· ~ые **учреждения** αντιπρο-
σωπευτικά ιδρύματα. || **εντυπωσιακός**· **он имѣ-
ет -ую** **внешность** αυτός έχει εντυπωσιακή ε-
ξωτερική εμφάνιση.

представительство, -а ουδ. 1 αντιπροσω-
πεία· αντιπροσώπευση. 2 (παλ.) παρουσιαστι-
κό, εμφάνιση.

представительствовать, -ствую, -ствуешь ρ.
δ. (γραπ. λόγος) αντιπροσωπεύω, είμαι αντι-
πρόσωπος.

представить, -влю, ~вишь ρ.σ.μ. 1 παρου-
σιάζω, εμφανίζω· επιδείχνω· **προσάγω** ~ **сви-
детелей к допросу** παρούσιάζω (φέρω) μάρτυ-
ρες για εξέταση (ανάκριση)· ~ **справку** φέρω
(προσκομίζω) βεβαίωση. 2 **сустайνω**, γνωρίζω·
3 **απεικονίζω**, αναπαράσταίνω. || **παρασταίνω**
στη σκηνή. 4 **φαντάζομαι**· ~**άβь себѣ** (για) φα-
ντάσου· ~**άβьте моѣ удивлѣние** φανταστήτε την
έκπληξή μου (θαυμασμό μου). 5 **προϋποθέτω**·
это -ит **большие трудности** αυτό θα παρουσιά-
σει μεγάλες δυσκολίες. || -ся 1 παρουσιάζο-
μαι· **имѣю честь** ~ έχω την τιμή να παρουσι-
στώ. 2 **φαίνομαι**. 3 **αναφαίνομαι**. 4 **φαντάζο-
μαι**, **παρασταίνω** με τη φαντασία. 5 **ονειρεύο-
μαι**, **βλέπω** στο όνειρο. 6 **προσποιούμαι**· ~
болыим **κάνω** τον άρρωστο.

представка, -и θ. (παλ.) πρόθεμα (λέξεων).

* **представление**, -я ουδ. 1 παρουσίαση, εμφ-
άνιση· **προσαγωγή**· ~ **суду доказательств** πα-
ρουσίαση στο δικαστήριο αποδεικτικών· ~
справки παρουσίαση βεβαίωσης. || **σύσταση**,
γνωριμία. 2 **έκθεση**, αναφορά (σε προϊστάμε-
νο, αρχή)· ~ **к наградам** πρόταση για βρά-
βευση. 3 **θεατρική παράσταση**· **θέαμα**. 4 **ανα-
παραγωγή**, **αναπαράσταση**· **зрительное** ~ οπτική
αναπαράσταση· **слуховое** ~ ακουστική αναπα-
ραγωγή. 5 **νόηση**, αντίληψη, γνώση· **идѣа**· **не**
имѣю **никакого** -я **ден** **έχω** **идѣа**, **де** **γνωρίζω**
τίποτε. || **εμφρ. дать** ~ **δίνω** μια ιδѣа, **εικό-
να**, **κατατοπίζω** κάπως· **в моѣм** ~и **κατ'** **εμένα**,
κατά τη γνώμη μου, όπως **εγώ** **φαντάζομαι**.

представлять ρ.σ.μ. 1 βλ. **представить**. 2
είμαι, φαίνομαι, παρουσιάζομαι. 3 αντιπρο-
σωπεύομαι.

предстатель, -я α., -ница, -ы θ. (παλ.)
προστάτης, -ιδά, πρόμαχος, προασιπιστής, υ-
περασπιστής, -τρια.

предстательный επ: ~ая **железа** (ανατ.) ο

προστάτης.

предстáтельствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. (παλ.) προστατεύω, προασπίζω.

предстáть, -стану, -станешь, προστι. пред-стáнь ρ.σ. παρουσιάζομαι, εμφανίζομαι μπροστά ~ перед судом παρουσιάζομαι μπροστά στο δικαστήριο ~ перед зрительями εμφανίζομαι μπροστά στους θεατές.

предсто́ять ρ.δ. 1 (παλ.) στέκομαι μπροστά. 2 περιμένω· βρίσκομαι μπροστά σε· επαπειλούμαι· πρόκειται να επιτελέσω· вам -йт большой подвиг πρόκειται να επιτελέσετε μεγάλο κατόρθωμα· вам -йт отвечать σύντομα θα δώσετε λόγο· ему -йт опасность τοναπειλεί ο κίνδυνος· нам -йт трудная работа μας περιμένει δύσκολη δουλειά..

предсто́ящий επ. απο μηχ. 1 επικείμενος, επερχόμενος, προσεχής. 2 ουσ. ουδ. -ее το άμεσο μέλλον.

предсъездовский επ. προσυνεδριακός· -ая дискуссия προσυνεδριακή συζήτηση.

предте́ча, -и α. κ. θ. (παλ.) πρόδρομος. II προάγγελος· ~ революции προάγγελος της επανάστασης.

предубе́дить, -дишь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. предубеждённый, βρ: -дён, -денá, -денó ρ.σ. μ. (παλ.) προκαταλαβαίνω, προδιαθέτω.

предубе́ждать ρ.δ.μ. βλ. предубедить.

предубе́ждение, -я ουδ. προκατάληψη· επιρ. ασπός· из -я απο προκατάληψη· с -ем με προκατάληψη, προκατειλημμένα.

предубе́жденность, -и θ. βλ. предубеждение.

предубе́женный επ. απο μηχ. προκατειλημμένος· он -дён против меня αυτός είναι προκατειλημμένος εναντίον μου.

предубо́рочный επ. πριν τη συγκομιδή· -ая порá ο χρόνος πριν τη συγκομιδή.

предуве́домить ρ.σ.μ. (παλ.) πληροφορώ νωρίτερα, προειδοποιώ· ενημερώνω, κατατοπίζω.

предуве́домление, -я ουδ. (παλ.). 1 προειδοποίηση, έγκαιρη πληροφόρηση· ενημέρωση. 2 πρόλογος, εισαγωγή.

предуве́домлять ρ.δ. βλ. предупредить. II -ся προειδοποιούμαι, πληροφορούμαι νωρίτερα· ενημερώνομαι.

предуга́дать ρ.σ.μ. 1 προμαντεύω· προβλέπω· ~ развитие событий προμαντεύω την εξέλιξη των γεγονότων.

предуга́дывать ρ.δ. βλ. предугадать. II -ся προμαντεύομαι· προβλέπομαι.

предугото́вить ρ.σ.μ. (παλ.) προετοιμάζω.

предугото́вление, -я ουδ. (παλ.) προετοιμία.

предугото́вливать ρ.δ.μ. (παλ.) βλ. предупредить. II -ся προετοιμάζομαι.

предуда́рный επ. προτονιζόμενος· ~ слог η

προτονιζόμενη συλλαβή.

предузнава́ть ρ.δ. βλ. предугадать. II -ся προγιγνώσκωμαι, προμαντεύομαι, προβλέπομαι.

предузна́ть ρ.σ.μ., παθ. μηχ. παρλθ. χρ. предугнанный, βρ: -нан, -а, -ο προγιγνώσκω, προγιγνώσκω· προμαντεύω· προβλέπω.

предуказа́ние, -я ουδ. (παλ.) βλ. наставление (1σημ.).

предумы́шленно επίρ. προμελετημένα, προσχεδιασμένα.

предумы́шленность, -и θ. προμελέτη· ~ преступления η προμελέτη του εγκλήματος.

предумы́шленный επ., βρ: -лен, -льна, -льно προμελετημένος, προσχεδιασμένος· ~ поступок προμελετημένη πράξη· ~ ое убийство προμελετημένος φόνος.

предупре́дительно επίρ. φιλοφρονητικά.

предупре́дительность, -и θ. περιποίηση, εξυπηρετικότητα, φιλοφρόνηση.

предупре́дительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο 1 προφυλακτικός, προληπτικός· ~ые меры προληπτικά μέτρα. II προειδοποιητικός (για κίνδυνο). 2 περιποιητικός, εξυπηρετικός, φιλόφρονας, -νητικός· ~ человек φιλόφρονας άνθρωπος.

предупре́дить, -ежy, -едишь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. предупреждённый, βρ: -дён, -денá, -денó ρ.σ.μ. 1 προειδοποιώ· он вас -йл αυτός σας προειδοποίησε. 2 προλαβαίνω, αποτρέπω, αποσοβώ· ~ болезнь προλαβαίνω την ασθένεια· ~ преступление αποτρέπω έγκλημα. 3 ξεπερνώ, υπερβάλλω. II προμαντεύω, προνοώ.

предупре́ждать ρ.δ.μ. βλ. предупредить. II -ся προειδοποιούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

предупре́ждение, -я ουδ. 1 προειδοποίηση, προαγγελία· он получил ~ αυτός πήρε προειδοποίηση· стрóгий выговор с -ем αυστηρή τιμωρία με προειδοποίηση· без всяких -ий χωρίς καμιά προειδοποίηση (απροσδόκητα, ξαφνικά). 2 πρόληψη, αποτροπή, αποσόβηση· ~ болезни πρόληψη ασθένειας.

предусма́тривать ρ.δ.μ. βλ. предусмотреть. II -ся προβλέπομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

предусмо́треть ρ.σ.μ. προβλέπω· προνοώ· ~ все возможности προβλέπω όλες τις δυνατότητες (ή ενδεχόμενα)· ~ неприятные последствия προβλέπω τις δυσάρεστες συνέπειες.

предусмо́трите́льно επίρ. προβλεπτικά, προνοητικά.

предусмо́трите́льность, -и θ. προβλεπτικότητα, προνοητικότητα.

предусмо́трите́льный επ., βρ: -лен, -льна, -ο προβλεπτικός, προνοητικός.

предустано́вленный επ., βρ: -лен, -а, -ο; προκαθορισμένος.

преду́тренний, -яя, -ее επ. πριν το πρωί·

-яя тишина ή πριν το πρωί ησυχία.

предчувствие, -я ουδ. προαίσθηση· ~ радості, горя προαίσθηση χαράς, στενοχώριας.

предчувствовать ρ.δ.μ. προαισθάνομαι. || -ся προαισθάνομαι.

предшественник, -а α., -ца, -и θ. πρόδρομος· προγενέστερος· προκάτοχος. || το προηγούμενο φυτό της αμειψισποράς.

предшествовать ρ.δ. 1 (παλ.) προηγούμαι, προπορεύομαι. 2 γίνομαι, συμβαίνω προηγούμενα· этому ~ли ряд событий προηγήθηκαν αυτού μια σειρά γεγονότα.

предшествующий επ. απο μτχ. βλ. предыдущий.

предъ.. (πρόθεμα) βλ. пред. Χρησιμοποιείται μπροστά απο τα φωνήεντα е, ю, я: предъ-вить.

предъявитель, -я α., -ница, -и θ. ο παρουσιάζων, ο επιδειχνων· κομιστής· прощю выдать деньги ~ю этого письма παρακαλώ να δώσετε χρήματα στον κομιστή αυτής της επιστολής.

предъявить, -явлѣ, -явишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. предъявленный, βρ: ~лен, ~а, ~о ρ.σ.μ. 1 παρουσιάζω, εμφανίζω, (επι)δείχνω· ~ билѣт δείχνω το εισιτήριο. || προσκομίζω, φέρω, προσάγω· ~ доказательства φέρω αποδείξεις· ~ справку φέρω βεβαίωση. 2 προβάλλω· ~ претензию προβάλλω αξίωση· ~ требование προβάλλω απαίτηση ή διεκδίκηση· ~ обвинение κατηγορώ, καταγγέλλω.

предъявление, -я ουδ. 1 παρουσίαση, εμφάνιση, επίδειξη· προσαγωγή· - паспорта επίδειξη της ταυτότητας. 2 προβολή· ~ требования προβολή απαιτήσεων ή διεκδικήσεων· ~ йска αγωγή (δικαστική).

предъявлять ρ.δ. βλ. предъявить. || -ся επιδειχόμαι, παρουσιάζομαι· προσκομίζομαι.

предыдущий επ. προηγούμενος, προγενέστερος, πρότερος· προκάτοχος.

предыстория, -и θ. προϊστορία· ~ человека προϊστορία της ανθρωπότητας.

преемник, -а α., -ца, -и θ. κληρονόμος. || συνεχιστής. 2 διάδοχος· быть ~ом είμαι διάδοχος, διαδέχομαι.

преемственно επίρ. κληρονομικά. || διαδοχικά.

преемственность, -и θ. διαδοχή, διαδοχικότητα· ~ власти διαδοχικότητα της εξουσίας.

преемственный επ., βρ: ~вен, ~венна, ~о 1 κληρονομικός· ~ порядок наследования κληρονομική σειρά ή τάξη. 2 διαδοχικός.

преемство, -а ουδ. διαδοχή· историческое ~ ιστορική διαδοχή· ~ власти διαδοχή εξουσίας.

прежде 1 επίρ. προηγούμενα, προγενέστερα· πρώτα· πρωτύτερα· как и ~ όπως και προηγούμενα. 2 πρόθ. πριν, προ· ~ окончания года πριν το τέλος του χρόνου· ~ всего πριν απ' όλα· я увидяюсь с ним ~ чем он уедет θα τον συναντήσω πριν να φύγει· я пришѣл ~ вас εγώ ήρθα πριν απο σας.

преждевременно επίρ. πρόωρα κλπ. επ.

преждевременность, ~и θ. το πρόωρο, ανεπικαιρότητα· ανωριμότητα· ~ восстановления το πρόωρο της εξέγερσης.

преждевременный επ., βρ. ~менен, ~менна, ~менно πρόωρος, άκαιρος, παράκαιρος, ανεπικαιρος· νωρίτερος· ~не роды πρόωρος τοκετός· ~ая смерть πρόωρος θάνατος· ~ая старость τα πρόωρα γεράματα.

прежний, ~яя, ~ее πρότερος, προηγούμενος, προγενέστερος· παλαιότερος, αλλοτινός. || πρωτύτερος, ο πρώην. || ουс. ουδ. ~ее το παρελθόν, τα περασμένα.

*презент, -а α. (παλ.) δώρο· сделать ~ κά-νω δώρο.

презентабельно επίρ. ευπρεπώς κλπ. επ.

презентабельность, ~и θ. εμφάνιση καλή, ευπαρουσίαση, ευπρέπεια, ευκοσμία, ευσημοσύνη.

*презентабельный επ., βρ: ~лен, ~льна, ~о εμφανίσιμος, ευπαρουσίαστος, ευπρεπής, εύκοσμος, εύσημος.

презентовать, ~тѹю, ~тѹешь, παθ. μτχ. παρлθ. презентованный, βρ: ~ван, ~а, ~о ρ.δ.и.с.μ. (παλ.) δωρίζω.

*презervатив, ~а α. 1 (παλ.) προφυλακτικό (μέσο). 2 καπότα, περικαυλίδα.

презervы βλ. пресервы.

*президент, -а α. πρόεδρος· ~ республики ο πρόεδρος της δημοκρατίας· ~ академии наук πρόεδρος της ακαδημίας επιστημών.

президентский επ. προεδρικός· ~ие выборы προεδρικές εκλογές.

президентство, -а ουδ. η προεδρία.

президентствовать, ~ствую, ~ствуешь ρ.δ. προεδρεύω, είμαι πρόεδρος.

президиум, ~а α. το προεδρείο· избрание ~а εκλογή προεδρείου· ~ Верховного Совета το προεδρείο του Ανώτατου Σοβιέτ.

презирать ρ.δ.μ. 1 περιφρονώ· ~ трѹсов περιφρονώ τους δειλούς. 2 αφηφώ, δε λογαριάζω· ~ опасность, смерть περιφρονώ τον κίνδυνο, το θάνατο. || ~ся περιφρονώ.

презрение, -я ουδ. 1 περιφρόνηση· отзы-ваться с ~ем εκφράζομαι με περιφρόνηση (περιφρονητικά). 2 υποτίμηση, απαξίωση, διαφορά· ~ к смерти περιφρόνηση προς το θάνατο.

презренный επ. απο μτχ., βρ: ~рен, ~ренна, ~ренно αξιοκαταφρόνητος, ευκαταφρόνητος, κα-

ταφρονητέος, ελεεινός, συχαμερός· -οε существо συχαμερό υποκειμενο.

презрѣть, -зрѣ, -зрѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. презрѣнный, βρ: -рѣн, -а, -о р. σ. μ. (γραπ. λόγος) βλ. презирать.

презрительно επίρ. περιφρονητικά.

презрительность, -и θ. περιφρόνηση.

презрительный επ. περιφρονητικός· -ая улыбка περιφρονητικό χαμόγελο· -ая гримаса περιφρονητικός μορφασμός. || βλ. презрѣнный (2 σημ.).

***презѹмщія** -и θ. προϋπόθεση· εικασία, δοξασία, κρίση κατά τα δοκούντα, τα φαινόμενα.

преизбыток, -тка α. (παλ.) πλεόνασμα, -μός.

преизбыточный επ. πλεοναστικός, -νάζων.

преимущественно επίρ. κυρίως, κατά κύριο λόγο, κατ' εξοχή, ιδιαίτερα, πρώτιστα.

преимущественный επ. κύριος, επικρατέστερος, υπέρτερος· μεγαλύτερος· σοβαρότερος· -οε значѣние μεγαλύτερη (βαρύτερη) σημασία. || (νομ.) κύριος, βασικός· -οε право προνόμιο, γέρας.

преимущество, -а ουδ. 1 πλεονέκτημα, πρότερημα· υπεροχή· имѣть - έχω υπεροχή (υπερέχω)· ~внезапного нападенія το πλεονέκτημα της αιφνιδιαστικής επίθεσης. 2 προνόμιο, γέρας· права и -а δικαιώματα και προνόμια. || εκφρ. по -у βλ. преимущественно.

преиспѣдный, -яя, -ее επ. (παλ.) καταχθόνιος, πλουτώνιος, ταρτάριος. || ουσ. θ. -яя, -ой ο Αδης, το βασίλειο του Πλούτωνα, τα Τάρταρα.

преиспѣленный επ., βρ: -нен, -а, -ο (γραπ. λόγος)· υπερπλήρης, πληρέστατος, παραγεμάτος· εμπλεος· ~радости ή радостью γεμάτος χαρά· ~гнѣвом γεμάτος θυμό, παροργισμένος.

преиспѣлнить, -ню, -нишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. преиспѣленный, βρ: -нен, -а, -ο р. σ. μ. (γραπ. λόγος)· υπερπληρώ, παραγεμιζω· ολοκληρώνω. || διεγείρω· κορώνω· ~гнѣвом ή гнѣва παροργίζω, παραθυμώνω· ~расдраженіем υπερερεθίζω. || -ся είμαι πλήρης, γεμάτος· ~рѣшимости είμαι όλος αποφασιστικότητα· ~радости ή радостью είμαι όλος χαρά.

переиспѣлнѣть(ся) ρ.δ. βλ. переиспѣлнить(ся).

***прейскурант**, -а α. τιμοκατάλογος, -λόγιο.

прейтѣ, прейдѹ, прейдѣшь, παρλθ. χρ. прешѣл, -шлѣ, -шлѣ, μτχ. παρλθ. χρ. прешѣдший ρ.σ. (παλ.) περνώ, διαβαίνω, διέρχομαι. || φεύγω· -шли те времена пераσαν εκείνοι οι καιροί.

преклонѣние, -я ουδ. 1 (παλ.) χαμήλωμα· υποστολή· ~главѣ χαμήλωμα του κεφαλιού· ~знамѣн υποστολή των σημαίων. 2 υπόκλιση, σεβασμός· θαυμασμός.

преклонѣть, -нѣ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. преклонѣнный, βρ: -нѣн -нѣнѣ, -нѣнѣ ρ. σ.μ. 1 κλίνω, σκύβω, χαμηλώνω· υποστѣλλω· ~голову σκύβω το κεφάλι· ~знамѣна υποστѣλλω τις σημαίες. 2 μτφ. κάνω να αλλάξει γνώμη, ή διαλλακτικόν, μεταπειθω, φέρνω στα νερά μου. 3 μτφ. υποτάσσω, κάμπτω, καταβάλλω, δαμάζω, τιθασεύω. || -ся 1 κάμπτομαι, λυγίζω, σκύβω, χαμηλώνω. 2 μτφ. κάμπτομαι, υποτάσσομαι, λυγίζω, τα διπλώνω. 3 μτφ. υποκλίνομαι, θαυμάζω.

преклонѣнность, -и θ. προχωρημένη (πολιά) ηλικία.

преклонѣнный επ. περασμένης ηλικίας· ~возраст βλ. преклонѣнность.

преклонѣть(ся) ρ.δ. βλ. преклонѣть(ся).

прекослѣвие, -я ουδ. (παλ.) αντίρρηση, αντιλογία. || εκφρ. без (воѣного) -я χωρίς (καμιά) αντίρρηση.

прекослѣвить, -влю, -вишь ρ.δ. (παλ.) αντιλέγω, αντιμιλώ, αντιτείνω, αντικρένω, προβάλλω αντιρρήσεις.

прекрасно 1 επίρ. ωραιότατα, θαυμάσια, εξαίσια, υπέροχα, λαμπρά. 2 ως κατηγ. είναι θαυμάσια, υπέροχα κλπ. επιρρήματα. 3 (μόριο επιβεβαιωτικό)· καλά· άριστα· θάυμα.

прекраснодушіе, -я ουδ. (παλ.) ευδιαθεσία, χαρμοσύνη, κέφι· ενθουσιασμός.

прекраснодушный επ., βρ: -шен, -шна, -ο (παλ.) εύχαρης, πρόσχαρος, χαρωπός, ολόχαρος.

прекрасный επ., βρ: -сен, -сна, -сно. 1 ωραιότατος, πανέμορφος, πανώριος, πεντάμορφος, πάγκαλος. 2 θαυμάσιος, εξαίσιος, έξοχος, υπέροχος, λαμπρός. 3 ουσ. ουδ. -οε το ωραίο, το ιδανικό. || εκφρ. в один ~вѣчер, ночь, ѹтро ένα καλό βραδάκι, μια καλή νύχτα, ένα καλό πρωί· в один ~день μια καλή μέρα ή κάποια μέρα· радѣ -ых глаз για τα μάτια, χάριν του ωραίου (τζάμπα, χάρισμα).

прекратѣть, -ащѹ, -ащѣшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. прекращѣнный, βρ: -щѣн, -щѣнѣ, -щѣнѣ ρ. σ.μ. διακόπτω, σταματώ, παύω, κόβω, τερματίζω· ~воѣнные дѣйствія τερματίζω τις πολεμικές επιχειρήσεις (τις εχθροπραξίες)· ~разговор κόβω την κουβέντα· ~сношѣния κόβω σχέσεις· ~беспорядки σταματώ τις αταξίες· ~ите работу! σταματήστε τη δουλειά! || -ся σταματώ, παύω· τερματίζομαι· дождь ~ылся η βροχή σταμάτησε· боль ~лась ο πόνος σταμάτησε.

прекращѣть(ся) ρ.δ. βλ. прекратѣть(ся).

прекращѣние, -я ουδ. διακοπή, σταμάτημα, παύση, κατάπαυση· τερματισμός· ~воѣнных дѣйствій σταμάτημα των εχθροπραξιών· ~работы σταμάτημα της εργασίας.

***прелат**, -а α. αρχιερέας, ιεράρχης (της καθολικής εκκλησίας).

прелестник, -а α., -ца, -и θ. πλάνος, ξελογιαστής, -ιάστρα, γόης, γόησσα, γητευτής, -εύτρα.

прелестно επίρ. θαυμάσια, λαμπρά, έξοχα, εξαίσια, υπέροχα.

прелестный επ., βρ: -тен, -тна, -тно συναρπαστικός, θελκτικός, γοητευτικός· θαυμάσιος, εξαίσιος, έξοχος, λαμπρός.

прелесть, -и θ. 1 γοητεία, θέλητρον σαγήνη, συναρπαγή. 2 έλξη, τράβηγμα, ατραξιόν. 3 πλθ. -и τα γυναικεία κάλη, το όμορφο γυναικείο κορμί. 4 πλθ. -и (παλ.) χάρες, όμορφιές. 5 (χαϊδ.) με τη λ. моё καλή μου. || ως κατηγ. (είναι) θαύμα· это просто -! αυτό είναι απλώς θαύμα! что за - женщина! τι θαύμα γυναίκα ειγ' αυτή!

***прелиминарии**, -ев πλθ. (διπλμ.) συμφωνία ή απόφαση προκαταρκτική.

прелиминарный επ. προκαταρκτικός· - мирный договор προκαταρκτική συνθήκη ειρήνης.

преломить, млю, -ломить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. преломленный, βρ: -лен, -ленá, -ленó. 1 (παλ.) θραύω, σπάζω, τσακίζω. 2 (φυσ.) διαθλώ. 3 μτφ. διαστρέφω, διαστρεβλώνω. || παρανώ. || -ся 1 θραύομαι, σπάζω, τσακίζομαι. 2 (φυσ.) διαθλώμαι. 3 μτφ. αδυνατίζω, εξαντλούμαι, τσακίζομαι, κόβομαι, καταβάλλομαι. 4 μτφ. (παλ.) αλλάζω απότομα, κάνω απότομη στροφή· σπάζω· зима -лась о χειμώνας έσπασε. 5 μτφ. παίρνω, αποκτώ άλλη έννοια, νόημα.

преломление, -я ουδ. 1 (παλ.) θραύση, σπάσιμο, τσάκισμα. 2 (φυσ.) διάθλαση· - свёта διάθλαση του φωτός. 3 μτφ. αλλαγή του νοήματος, της έννοιας· παρερμηνεία.

переломлять(ся) ρ.δ. βλ. преломить(ся).

прелость, -и θ. σαπίλα, σαπρία, -ιότητα. || μούχλα, ευρωτίαση.

прелый επ. σάπιος, σαπισμένος, σαπρός. || μουχλιασμένος.

прель, -и θ. 1 βλ. прелость. 2 μέρος (σημείο) σάπιο. 3 (αθρσ.) τα σάπια, σαπίλα.

прельститель, -я α., -ница, -и θ. (παλ.) γόης, -σσα, γοητευτής, -εύτρα, σαγήνευτής, -εύτρα· πλάνος.

прельстительный επ., βρ: -лен, -льна, -о (παλ.) θελκτικός, μαγευτικός, σαγήνευτικός.

прельстить, -льщý, -льстить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прельщенный, βρ: -щен, -щенá, -ó ρ.σ.μ. 1 γοητεύω, θέλω, μαγεύω, σαγήνεύω. 2 αποκλανά, δελεάζω· ξελογιάζω, ξεμυαλίζω. || -ся 1 ερωτεύομαι, αιχμαλωτίζομαι. 2 ξελογιάζομαι, ξεμυαλίζομαι· δελεάζομαι, αποκλανάμαι.

прельщать(ся) ρ.δ. βλ. прельстить(ся).

прельщение, -я ουδ. (παλ.) γοήτευση, θέληξη, σαγήνευση. || αποκλάνηση· δελεάση· ξελόγιασμα, ξεμυαλίσμα.

прелюбодей, -я α., -ка, -и θ. (παλ.) μοιχός, μοιχάς, μοιχαλίδα, μοιχεύτρα.

прелюбодейный επ. (παλ.) μοιχικός.

прелюбодействовать, -ствую -ствуешь ρ.δ. (παλ.) μοιχεύω.

прелюбодейние, -я ουδ. (παλ.) μοιχεία.

прелюд, -а α. βλ. прелюдия (2 σημ.).

***прелюдия**, -и θ. 1 προανάκρουσμα, προλούντιο. || μτφ. εισαγωγή, αρχή, προαγγελία, προμήνυμα. 2 είδος μουσικού έργου ανεξάρτητου και μη καθιερωμένου τύπου.

премиальный επ. πριμοδοτικός. || ουσ. πλθ. -ые τα χρήματα πριμοδότησης.

премину́ть ρ.σ. (μόνο με το αρνητικό μόριο не) δεν αργώ, δε βραδύνω, δεν αφήνω περιπτώση ή δυνατότητα να μου ξεφύγει.

премирование, -я ουδ. πριμ, πριμοδότηση.

премировать, -рю, -решь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. премированный, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.κ. σ.μ. πριμοδοτώ. || -ся πριμοδοτούμαι.

премировочный επ. πριμοδοτικός.

***премия**, -и θ. 1 βραβείο· αριστείο. 2 το πριμ (χρηματική αμοιβή)· - за выполнение плана πριμ για την εκπλήρωση του πλάνου. 3 (οικον.) το ασφάλιστρο (χρηματικό ποσό). 4 δωρεάν παράρτημα περιοδικού ή εφημερίδας.

преминого επίρ. (παλ.) πάρα πολύ.

премудрость, -и θ. 1 (παλ.) πανσοφία, πολυμάθεια, ευρυμάθεια, παντογνωσία. 2 το δύσληπτο, το δυσκολονόητο, στριφνότητα.

премудрый επ., βρ: -мудр, -а, -о. 1 πάνσοφος, πολυμαθής, ευρυμαθής. 2 δύσληπτος, δυσκολονόητος, στριφνός.

***премьер**, -а α. 1 βλ. премьер-министр. 2 (θεατρ.) πρωταγωνιστής.

премьера, -и θ. η πρώτη παράσταση έργου, πρεμιέρα.

премьер-министр, -а α. πρωθυπουργός.

премьерша, -и θ. (θεατρ.) πρωταγωνίστρια.

пренебрегать ρ.δ. βλ. пренебречь. || -ся αφηφώ, δε λογαριάζω· αδιαφορώ.

пренебрежение, -я ουδ. 1 περιφρόνηση· απαξίωση. 2 αδιαφορία, παραμέληση.

пренебрежительно επίρ. περιφρονητικά.

пренебрежительность, -и θ. βλ. пренебрежение.

пренебрежительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно περιφρονητικός· - тон περιφρονητικός τόνος· -ое отношение περιφρονητική σχέση ή συμπεριφορά.

пренебречь, -брегу, -брежешь, παρλθ. χρ. пренебрег, -брегла, -лó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. пренебреженный, βρ: -жен, -женá, -женó;

ρ.σ. 1 περιφρονώ, υποτιμώ· απαξιώ· ~ чёрной работой περιφρονώ τη βρώμικη δουλειά. 2 αφηψώ, δε λογοριάζω, αδιαφορώ, δε δίνω σημασία· ~ опасность αφηψώ τον κίνδυνο.

прёние¹, -я ουδ. σάπισμα, σήφη· μούχλιασμα. || μούσκευμα.

прёние² βλ. прёния.

прёния, -ий πλθ. (ενκ. прёние, -я ουδ.) συζήτηση· открьть ~ по докладу αρχίζω τη συζήτηση πάνω στην εισήγηση· вступитъ в -ях παίρνω μέρος στη συζήτηση· прекращёние -ий σταμάτημα (κλείσιμο) της συζήτησης. || λογομαχία. || εκφρ. ~ сторон οι ομιλίες των εκατέρωθεν συνηγόρων.

преобладание, -я ουδ. υπεροχή, υπερτέρηση, υπερίσχυση· επικράτηση.

преобладать, -ает, μτχ. ενεστ. преобладajúщий ρ.δ. υπερέχω, υπερτερώ, υπερίσχύω, επικρατώ, προέχω· δεσπόζω.

преобладajúщий επ. απο μτχ. επικρατέστερος, κυριαρχών, δεσπόζων, πρωτεύων· ~е мнёние η κυριαρχούσα γνώμη (ιδέα).

преобразать(ся) ρ.δ. βλ. преобразить(ся).

преображение, -я ουδ. μεταμόρφωση· μετασχηματισμός. || μετατροπή, μεταβολή, αλλαγή.

преобразить, -ажу -азить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. преобразённый, βρ: -жён, -женá, -женó; ρ.σ.μ. μεταμορφώνω· μετασχηματίζω· μεταποιώ. || μετατρέπω, μεταβάλλω· αλλάζω. || -ся μεταμορφώνομαι· μετασχηματίζομαι· μεταποιούμαι. || μετατρέπομαι, μεταβάλλομαι· αλλάζω.

преобразование, -я ουδ. μεταμόρφωση· μετασχηματισμός· μεταποίηση· τροποποίηση. || μετατροπή, μεταβολή· μεταλλαγή.

преобразователь, -я α., -ница, -н θ. 1 μεταμορφωτής· αναμορφωτής· μεταρρυθμιστής. 2 μετασχηματιστής· ~ τόка μετασχηματιστής (ηλεκτρικού) ρεύματος.

преобразовательный επ. μεταμορφωτικός. || μετασχηματιστικός.

преобразовать, -зүү, -зүүшь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. преобразованный, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. μεταμορφώνω· μετασχηματίζω· μεταποιώ· τροποποιώ, μεταρρυθμίζω· διαφοροποιώ. || μεταβάλλω, μετατρέπω· ~ переменный ток в постоянный μετατρέπω το εναλλασσόμενο ρεύμα σε συνεχές. || -ся μεταμορφώνομαι· μετασχηματίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

преобразовывать(ся) ρ.δ. βλ. преобразовать(ся).

преобратить ρ.σ.μ. (παλ.) μετατρέπω, μεταβάλλω· ~ в прах μετατρέπω (κάνω) στάχτη· κονιορτοποιώ.

преобрацать ρ.δ. βλ. преобратить.

преодоление, -я ουδ. βλ. преодоление.

преодолёть ρ.δ. βλ. преодолеть. || -ся

υπερνικιέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

преодолёть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. преодолённый, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. 1 (παλ.) υπερνικώ· καταβάλλω· ~ врагов· κατανικώ τους εχθρούς. 2 ξεπερνώ, υπερβαίνω· ~ препятствия, трудности υπερνικώ τα εμπόδια, τις δυσκολίες. || κατανικώ· υπερνικώ (για αισθήματα, επιθυμία κ.τ.τ.).

преодолимый επ., βρ: -лим, -а, -о υπερβατός.

преосвящённый, -ого α. πανιερότατος, πανοσιότατος, σεβασμιότατος (για επίσκοπους).

преосвящёнство, -а ουδ. (με τις αντων. Ваше, егó κ.τ.τ.) πανιερότητα, πανοσιότητα, σεβασμιότητα (προσηγορία επισκόπων).

***препарат**, -а α. 1 (ανατ.)· παρασκευάσμα (για έρευνα). 2 σκευασία, παρασκευή (φαρμακευτική, χημική).

препарататор, -а α. παρασκευαστής.

препарататорский επ. παρασκευαστικός, του παρασκευαστή· -ая работа η εργασία του παρασκευαστή. || ουσ. θ. -ая παρασκευαστήριο.

препарирование, -я ουδ. παρασκευή.

препарировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. 1 παρασκευάζω (για έρευνα). 2 μτφ. επεξεργάζομαι· ~ текст для издания επεξεργάζομαι κείμενο για έκδοση. || -ся παρασκευάζομαι, ετοιμάζομαι. 2 μτφ. επεξεργάζομαι.

препарировка, -и θ. παρασκευή, προετοιμασία:

препарировочный επ. παρασκευαστικός.

препаровальный επ. παρασκευαστικός.

препаровка, -и θ. βλ. препарировка.

препаровочный επ. παρασκευαστικός. || ουσ.

θ. -ая παρασκευαστήριο.

препизание, -я ουδ: знаки -я (γραμμ.) τα σημεία στίξης.

препизание, -я ουδ. (παλ.) βλ. препирательство.

препирательство, -а ουδ. αντέγκλιση, λογομαχία.

препизаться ρ.δ. φιλονικώ, ερίζω, λογομαχώ, λογοφέρνω.

преподавание, -я-ουδ. διδασκαλία, παράδοση μαθήματος· ~ в школе η διδασκαλία στο σχολείο.

преподаватель, -я α., -ница, -н θ. καθηγητής, -ήτρια· ~ физики καθηγητής της φυσικής.

преподавательский επ. καθηγητικός· ~ опыт καθηγητική πείρα· ~ состав οι καθηγητές, το καθηγητικό διδακτικό προσωπικό· ~ коллектив ο καθηγητικός σύλλογος εκπαιδ. ιδρύματος.

преподавательство, -а ουδ. η καθηγησία, το επάγγελμα του καθηγητή.

преподавать, -даю, -даёшь, прості. препода-

давай, επιρ. μτχ. преподавая ρ.δ. 1 διδάσκω ~ студентам теоретическую механику διδάσκω στους φοιτητές θεωρητική μηχανική ~ в институте διδάσκω στο Ινστιτούτο. 2 βλ. преподать. || ~ся διδάσκομαι.

преподать ρ.σ.μ. (γραπ. λόγος) εμπνέω, εμπφυσώ, παραινώ· διδάσκω.

преподнесение, ~я ουδ. προσφορά, δόσιμο· ~ подарка προσφορά δώρου.

преподнести ρ.σ.μ. 1 προσφέρω, δίνω· ~ подарок προσφέρω δώρο. 2 παρουσιάζω κάτι το απροσδόκητο· ~ сюрприз κάνω κατάπληξη. 3 παρασταίνω· ~ факты в искажённом виде παρουσιάζω τα γεγονότα διαστρεβλωμένα.

преподносить ρ.δ. βλ. преподнести. || ~ся 1 προσφέρομαι, δίνομαι. 2 παρουσιάζομαι, παρασταίνομαι.

преподношение, ~я ουδ. 1 προσφορά, δόσιμο. 2 δώρο.

преподобие, ~я ουδ. (προσωνυμία ιερομόναχων)· αιδεσιμότητα, πανοσιότητα.

преподобный επ. αιδέσιμος, σεβάσιμος.

препожаловать, ρ.σ. (παλ.) καταφτάνω, αφικνούμαι.

препозитивный επ. (γραμμ.) προθετικός, προτιθέμενος.

***препозиция**, ~и θ. πρόθεση, προτοποθέτηση.

препона, ~н θ. (παλ.) εμπόδιο, κώλυμα, πρόσκομμα· **чинить** ~н παρεμβάλλω εμπόδια.

препоручать ρ.δ. βλ. поручить. || ~ся εμπιστεύομαι, ανατίθεμαι· εντέλλομαι.

препоручение, ~я ουδ. ανάθεση· εντολή.

поручить ρ.σ.μ. (παλ.) αναθέτω· εμπιστεύομαι· ~ власть αναθέτω την εξουσία.

препоясать, ~яшу, ~яшешь ρ.σ.μ. (παλ.) περιζώνω, περιδένω. || **εμφρ.** ~ своей чресла ετοιμάζομαι για ταξίδι, είμαι υπ' ατμόν. || ~ся ζώνομαι, βάζω τη ζώνη. || **εμφρ.** ~ на брань είμαι έτοιμος για αγώνα.

препоясывать(ся) ρ.δ. βλ. поясать(ся).

препроводительный επ. συνοδευτικός, συναποστελλόμενος· ~ая записка συναποστελλόμενο σημείωμα.

препроводить ρ.σ.μ. 1 στέλλω με συνοδεία· ~ арестантов στέλλω με συνοδεία τους συλληφθέντες. || συναποστέλλω, συνοδεύω. || συμβαδίζω, πηγαίνω μαζί, συνοδεύω. 2 (παλ.) περνώ· ~ время περνά τον καιρό.

препроводжати ρ.δ.μ. βλ. препроводить. || ~ся συνοδεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

препровождение, ~я ουδ. συνόδευση, συνοδεία. || το πέραςμα· для ~я времени για να περνάει ο καιρός.

препятствие, ~я ουδ. 1 εμπόδιο, πρόσκομμα, κώλυμα· он преодолел все ~я αυτός ξεπέρασε όλα τα εμπόδια· бег с ~ями δρόμος με εμπό-

δια· **чинить** ~я παρεμβάλλω εμπόδια. 2 μτφ. δυσκολία, δυσχέρεια.

препятствовать, ~ствую, ~ствуешь ρ.δ. εμποδίζω, παρεμποδίζω, κλώω, παρακλώω, βάζω εμπόδια. || δυσκολεύω, δυσχεραίνω, παρεμβάλλω εμπόδια.

прерафаэлит, ~а α. προραφαηλίτης, οπαδός της προ του Рафаήλ Τέχνης.

перваты, ~рвѹ, ~рвѣшь, παρлθ. χρ. **первал**, ~лѹ, ~лѹ, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **перванный**, βρ: ~ван, ~а, ~о ρ.σ.μ. διακόπτω, κόβω· σταματώ· λύνω· **учитель вдруг заболел** и ~ал урок ο δάσκαλος ξαφνικά αρρώστησε και διέκοψε το μάθημα· **оні с нами ~ли все связи** αυτοί με μας έκοψαν κάθε δεσμό (σχέση)· ~ разговор κόβω την κουβέντα· ~ молчание λύνω τη σιωπή. || ~ся διακόπτομαι, σταματώ· λύνομαι· разговор ~лся η συνομιλία διακόπηκε· молчание ~лась η σιωπή λύθηκε.

переканіе, ~я ουδ. αντίρρηση, αντιλογία, λογομαχία, αντιμίλημα.

перекатываться ρ.δ. φέρω προβάλλω αντιρρήσεις, αντιλέγω, αντιμιλώ, αντιτείνω, αντικρένω, αντιλογιέμαι.

***періи**, ~ий πλθ. (ενκ. **періия**, ~и θ.) απέραντες πεδιάδες της Β. Αμερικής.

***преогатива**, ~н θ. προνόμιο· ~ власти προνόμιο εξουσίας.

перывание, ~я ουδ. διακοπή, σταμάτημα.

перыватель, ~я α. διακόπτης, αποξευκτήρας· **электрический** ~ ηλεκτρικός διακόπτης.

перывать(ся) ρ.δ. βλ. **первать(ся)**.

перывающийся επ. απο μτχ. (για φωνή) διακοπτόμενος.

перывисто επιρ. διακεκομμένα, με διακοπές· **говорить** ~ μιλώ διακοφτά· **дышать** ~ ασθμαίνω.

перывистость, ~и θ. διακοπή, ύπαρξη διακοπών· ~ **дыхания** διακοπή της αναπνοής· ~ **линии** διακοπές στη γραμμή.

перывистый επ., βρ: ~вист, ~а, ~о διακεκομμένος, διακοφτός· ~ая **линия** διακοφτή γραμμή· ~не звуки διακοφτοί ήχοι.

перывность, ~и θ. διάλειψη.

перывный επ., βρ: ~вен ~вна ~вно (παλ.) βλ. **перывистый**.

***пресвитер**, ~а α. πρεσβύτερος, ιερέας.

пресвитериане, ~риан (ενκ. ~рианец, ~ница κ. ~рианин, ~а α., ~рианка, ~и θ.) Πρεσβυτεριανοί.

пресвитерианский επ. πρεσβυτεριανός· ~ая **церковь** η εκκλησία των Πρεσβυτεριανών.

пресвитерианство ~а ουδ. η πρεσβυτεριανή θρησκεία.

пресекать(ся) ρ.δ. βλ. **пресечь(ся)**.

***пресервы**, ~ов πλθ. τρόφιμα συντηρημένα.

пресечение, -я ουδ. σταμάτημα, κόψιμο, φραγμός· αναχαίτηση· -агрессии αναχαίτηση της επίθεσης.

пресечь, -секý, -сечёшь, -секýт, παρλθ. χρ. пресек, -секла, -сékлó, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. пресечённый, βρ: -чён, -ченá, -ченó ρ. σ.μ. 1 σταματώ οριστικά, βάζω τέρμα ή τελεία και παύλα· βάζω φραγμό· **войскá** -κλίá беспоря́дки τα στρατεύματα έβαλαν τέρμα στις ταραχές. || διακόπτω, κόβω· **председательствующий пресек егó речь** ο προεδρεύων διέκοψε τον ομιλητή. 2 (παλ.) εμποδίζω· **он пресек еμý дорóгу** αυτός του έκοψε το δρόμο· ~ **сообщения с гóродом** κόβω επικοινωνία με την πόλη. || -ся σταματώ, παύω, κόβομαι· **разговóр пресёкся** η συνομιλία κόπηκε· **голосá** -κλίá οι φωνές έπαψαν.

преследование, -я ουδ. καταδίωξη, κυνήγημα· ~ **врагá** καταδίωξη του εχθρού· ~ **звёря** κυνήγημα του θηρίου. || μτφ. δίωξη, κατατρεγμός· -я коммуни́стов διώξεις κομμουνιστών. || **εμφρ.** уголо́вное ~ ποινική δίωξη· **судёбное** ~ δικαστική δίωξη· **мáния** -я μανία καταδίωξης.

преследователь, -я α., -ница -н θ. διώκτης, διώκτρια.

преследовать, -дую, -дуешь ρ.δ.μ. 1 καταδιώκω, κυνηγώ· ~ **звёря** κυνηγώ το θηρίο· ~ **врагá** καταδιώκω τον εχθρό. || καταδιώκω απο κοντά, παίρνω καταπόδι, απο το κοντό. 2 ενοχλώ, δεν αφήνω ήσυχο· **меня не перестаёт мыслý** ο болéзни δεν με αφήνει ήσυχο η σκέψη για την αρρώστεια. 3 διώκω, κατατρέχω· ~ **демократóв** διώκω τους δημοκράτες. 4 διώκω (νομικώς)· ~ **по судý** διώκω δικαστικώς· ~ **судёбным порядком** διώκω με τη δικαστική οδό. 5 επιδιώκω, σκοπεύω, στοχεύω, βάζω για σκοπό· ~ **своёй интeресы** βάζω για σκοπό τα συμφέροντά μου. || -ся καταδιώκομαι, κυνηγιέμαι. || διώκομαι, κατατρέχομαι κλπ. ρ. ενεργφ.

преслову́тый επ. 1 (παλ.) διάσημος, περίφημος, φημισμένος, ξακουστός. 2 (ειρν.) δι-αβόητος, περιβόητος, σκανδαλώδης, καταχθόνιος.

пресмыкательство, -а ουδ. δουλική κολακεία· χαμέρπεια.

пресмыкаться ρ.δ. 1 (παλ.) έρπω· **змеи** -ются τα φίδια έρπουν. 2 μτφ. (παλ.) ζω ελεεινά, φυτοζωώ, ζω στη μιζέρια. 3 μτφ. κολακεύω εξευτελιστικά· ~ **перед сильными** έρπω μπροστά στους ισχυρούς.

пресмыкающийся ουσ. απο μτχ., πλθ. -ие τα ερπετά.

пресноводный επ. του γλυκού νερού· -ая **рыба** φάρι του γλυκού νερού· -ое **óзеро** λίμνη του γλυκού νερού.

пресность, -и θ. το ανάλατο, η μη ύπαρξη

αλατιού· ~ **водý** η μη περιεκτικότητα αλατιού στο νερό. || μτφ. λειψότητα περιεχομένου· ~ **анекдóта** ανάλατο (άνοστο) ανέκδοτο.

пресный επ., βρ: -сен, -сна́, -сно. 1 άνοστος, ανούσιος· -ая **пища** άνοστη τροφή· -ое **блáдо** άνοστο φαγητό. 2 μτφ. ανάλατος, άνοστος, γλυκανάλατος, άχαρος· -не **острóты** άχαρες εξυπνάδες, άνοστα έξυπνα. 3 του γλυκού νερού· -ое **óзеро** λίμνη του γλυκού νερού· -ая **водá** το γλυκό νερό (ως αντώνυμο του αρμυρού, θαλασινού). || άζυμος· ~ **хлеб** άζυμο ψωμί.

***пресс**, -а α. (τεχ.) πιεστήριο. 2 χαρτοστάτης. 3 μτφ. το βάρος· **налогово́й** ~ το βάρος των φόρων. || **εμφρ.** **оружно́й** ~ κοιλιακοί μυώνες· **положить под** ~ βάζω στο πιεστήριο (σε συνθήκες δύσκολες).

***пресса**, -н θ. ο τύπος (εφημερίδες, περι-οδικά)· **грёческая** ~ ο ελληνικός τύπος. || (αθρσ.) οι δημοσιογράφοι· **местá для** -н θέσεις για του δημοσιογράφους.

пресс-атташе α. άκλ. ο ακόλουθος τύπου (αποστολής, πρεσβείας κ.τ.τ.).

***пресс-бюро** ουδ. άκλ. γραφείο τύπου.

***пресс-конференция**, -и θ. διάσκεψη τύπου, πρες-κονφεράνς.

прессовальный επ. πιεστηριακός.

прессование, -я ουδ. βλ. **прессóвка**.

прессованный επ. απο μτχ. (πε)πιεσμένος· -картóн πιεσμένο χαρτόνι.

прессовать, -сýю, -сýешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **прессованный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. πιέζω, θλίβω, συμπιέζω, πατώ. || -ся πιέζομαι, συμπιέζομαι.

прессóвка, -и θ. (συμ)πίεση.

* **прессóвочный** επ. πιεστήριος.

прессóвщик, -á κ. -а α., -óвщица, -н θ. εργάτης, -τρια πιεστηρίου.

прессовый επ. του πιεστηρίου.

***пресс-папье** ουδ. άκλ. το ταμπόν, στουπωτήρι. || χαρτοστάτης.

***пресс-форма**, -н θ. τύπος, καλούπι πίεσης.

***прессшпáн**, -а α. φκληρό πιεσμένο χαρτόνι.

престáвиться, -влюсь, -вишься ρ.σ. (παλ.) πεθαίνω, αποθνήσκω, αποβιώνω, τελευτώ.

преставление, -я ουδ. (παλ.) αποβίωση, θά-νη, θάνατος, τελευτή. || **εμφρ.** **свёта** ~ βλ. **светопреставление**.

престарелость, -и θ. βαθεία γερατειά.

престарелый επ. υπέργηρος, γηραλέος.

***престижита́тор**, -а α. (παλ.) ταχυδακτυ-λουργός.

***престиж**, -а α. (γραπ. λόγος) γόητρο, κύ-ρος· αίγλη.

***престо** επίρ. (μουσ.) πολύ γρήγορα. || **прé-**στο, μουσικό έργο σε πολύ γρήγορο ρυθμό.

престόλ, -α α. 1 θρόνος· **войти** (вступить) на ~ ανεβαίνω στο θρόνο· **сидеть** на ~ε κάθομαι στο θρόνο (βασιλεύω)· **возвести** на ~ ανεβάζω στο θρόνο· **свергнуть** с ~а εκθρονίζω· **отречься** (отказаться) от ~а παραιτούμαι απο το θρόνο· **наследник** ~а διάδοχος του θρόνου. 2 η Αγία Τράπεζα.

престолонаследие, -я ουδ. διαδοχή του θρόνου.

престолонаследник, -а α. διάδοχος του θρόνου.

престόльный επ. 1 του θρόνου. 2 της Αγίας Τράπεζας. || **εμφρ.** ~ **ГОРОД** (παλ.) πόλη του θρόνου (πρωτεύουσα του τσαρ, κράτους)· ~ **праздник** η γιορτή της εκκλησίας (του αγίου της).

преступать ρ.δ.μ. βλ. **преступить**. || -ся παραβιάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

преступить, ~уплю, ~упишь ρ.σ.μ. (παλ.). 1 περνώ, διαβαίνω, διέρχομαι. 2 μτφ. παραβαίνω, αθετώ κατακατώ· ~ **клятву** παραβαίνω τον όρκο.

преступление, -я ουδ. έγκλημα, κακούργημα· **государственное** ~ έγκλημα εσχάτης προδοσίας· **уголовное** ~ έγκλημα, κακούργημα· ~ **по должности** παρανομία· κατάχρηση δικαιώματος υπαλλήλου. || **παράβαση**· ~ **закона** παράβαση νόμου (παρανομία).

преступник, -а α., -ца, -и θ. εγκληματίας· **военный** ~ εγκληματίας πολέμου· **уголовный** ~ κοινός εγκληματίας.

преступно επір. εγκληματικά.

преступность, -и θ. εγκληματικότητα.

преступный επ., βρ: -пен, -пина, -пно. εγκληματικός· ~ **человек** εγκληματίας· ~ **план** εγκληματικό σχέδιο· ~ **ая мысль** εγκληματική σκέψη.

пресуществоваться, ~влюсь, ~вйсья ρ. σ. (εκκλσ.) μετουσιώνομαι.

пресуществование, -я ουδ. (εκκλσ.) μετουσίωση.

пресуществоваться ρ.δ. βλ. **пресуществоваться**.

пресытит, ~йщу, ~йтишь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пресыщенный**, βρ: -щен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 παραταίζω. 2 απολαβαίνω πλήρως. || -ся 1 παραταίζομαι. 2 απολαβαίνω πλήρως.

пресыщать (ся) ρ.δ. βλ. **пресытит** (ся).

пресыщение, -я ουδ. παρατάισμα· κόρος. || πλήρης απολαβή· **до** ~я μέχρι κόρου.

пресыщенность, -и θ. βλ. **пресыщение**.

пресыщенный επ. απο μτχ. παραταϊσμένος, παρχορτάτος· κορεσμένος.

претворение, -я ουδ. 1 μετατροπή, μεταβολή. 2 πραγματοποίηση, εφαρμογή.

претворить, ~рю, ~ришь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **претворенный**, βρ: -рён, -ренá, ρ.σ.μ. 1 μετατρέπω, μεταβάλλω. 2 πραγματοποιώ, εφαρ-

μόζω· ~ **в жизнь** πραγματοποιώ στη ζωή· ~ **мысль в дело** κάνω τη σκέψη πράξη. || -ся μετατρέπομαι, μεταβάλλομαι. || πραγματοποιώμαι, εφαρμόζομαι.

претворять (ся) ρ.δ. βλ. **претворить** (ся).

***претендент**, -а α., -ка, -и θ. διεκδικητής, ο διεκδικών, ο αντιποιούμενος.

претендовать, ~дую, ~дуюшь ρ.δ. 1 αντιποιούμαι, διεκδικώ· απαιτώ αξιώνω. 2 υπερεκτιμώ τις ικανότητές μου· θεωρώ τον εαυτό μου ικανόν για κάτι· ~ **на учёность** κάνω τον επιστήμονα· ~ **на остроумие** κάνω τον έξυπνο. 3 (παλ.) δυσαρεστώ· προσβάλλω.

претензионный επ. απαιτητικός, διεκδικητικός, αντιποιητικός.

***претензия**, ~и θ. αξίωση, απαίτηση, διεκδικηση· αντιποίηση· **предъявить** ~ю προσβάλλω (εγείρω) αξίωση· **человек с ~ями** άνθρωπος με αξιώσεις. || **εμφρ.** **быть в ~и на кого** είμαι δυσαρεστημένος απο κάποιον.

претенциозность, ~и θ. επιτήδευση, προσποίηση· φαινομενικότητα.

***претенциозный** επ., βρ: -зен, -зна, -зно επιτηδευμένος, προσποιητός· φαινομενικός· εξεζητημένος.

претерпевать ρ.δ. βλ. **претерпеть**. || -ся υποφέρω, υπομένω.

претерпеть, ~терплю, ~терпишь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. (παλ.) **претерпенный**, βρ: -пён, -á, -ò κ. **претерпенный**, βρ: -пен, -а, -ο. 1 υποφέρω, υπομένω, εγκαρτερώ. 2 υποβάλλομαι, υπόκειμαι· περνώ· ~ **существенные изменения** υπόκειμαι σε ουσιαστικές αλλαγές.

претить, ~йт ρ.δ. 1 (παλ.) απαγορεύω. 2 προκαλώ αντιπάθεια, απέχθεια, αηδία.

претковение, -я ουδ: **камень** ~я πέτρα του σκαντάλου.

***претор**, -а α. πραιτορας.

преторианский επ. πραιτοριανός· ~ **ая гвардия** πραιτοριανή φρουρά.

***преторианцы**, ~ев πλε. (ενκ. ~áнец, ~нца α.) οι πραιτοριανοί.

преть, **прёх** **прёешь** ρ.δ. 1 σαπίζω, σήπομαι· **мучлиάζω**. 2 μουσκεύω απο την υγρασία, βλάπτομαι, αρρωσταίνω. 3 μουσκεύω απο τον ιδρώτα, ιδρώνω. 4 σιγοβράζω.

преувеличение, -я ουδ. υπερβολή, μεγαλοποίηση· **парафούσκωμα**· ~ **опасности** μεγαλοποίηση του κινδύνου.

преувеличенность, ~и θ. βλ. **преувеличение**.

преувеличенный επ. απο μτχ. μεγαλοποιημένος, υπερβολικός, υπέρμετρος, υπερόγκος, παραφουσκωμένος.

преувеличивание, -я ουδ. βλ. **преувеличение**.

преувеличивать ρ.δ. 3λ. **преувеличить**. ||

-ся μεγαλοποιούμαι, υπερβάλλομαι, εξογκώνωμαι.

преувеличить, -чу, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. преувеличенный, βρ. -чен, -а, -о ρ.σ. μ. μεγαλοποιώ, υπερβάλλω, εξογκώνω, παραλέγω, παραφουσκώνω.

преуменьшать ρ.δ. βλ. преуменьшить. || -ся μειώνομαι, ελαττώνομαι, λιγοστεύω πάρα πολύ. **преуменьшение**, -я ουδ. μείωση, ελάττωση μεγάλη.

преуменьшить ρ.σ.μ. μειώνω, ελαττώνω, λιγοστεύω πάρα πολύ.

переуспевание, -я ουδ. επιτυχία· πρόοδος. ευημερία, ευδαιμονία· άνθιση.

преуспевать ρ.δ. 1 βλ. преуспеть. 2 (ειρν.) ευημερώ, ευδαιμονώ, ευζώω· ανθίζω.

преуспеть ρ.σ. έχω επιτυχίες, προοδεύω.

преуспевание, -я ουδ. (γραπ. λόγος) βλ. преуспевание.

***префект**, -а α. (στην αρχαία Ρώμη) διοικητής· διευθυντής. || διευθυντής αστυνομίας σε μερικές καπιταλ. χώρες.

префектура, -и θ. 1 διοικητική περιοχή (στην αρχαία Ρώμη)· νομός. 2 διοίκηση περιοχής· νομαρχείο. 3 νομαρχία (ίδρυμα).

***преферанс**, -а α. η πρέφα (χαρτοπαίγνιο).

***преференциальный** επ. (οικον.) ευνοϊκός, επωφελής.

***преференция**, -и θ. (οικον.) προτίμηση, πρόκριση.

***префикс**, -а α. (γραμμ.)· το πρόθεμα.

префиксальный επ. (γραμμ.) προθεματικός.

префиксация, -и θ. προθεματικός σχηματισμός των λέξεων.

преходимость, -и θ. παροδικότητα, το παροδικόν, το εφήμερο, το πρόσκαιρο.

преходить ρ.δ. βλ. перейти.

преходящий επ. απο μτχ. παροδικός, προσωρινός, εφήμερος, πρόσκαιρος, διαβατικός, περαστικός.

***прецедент**, -а α. 1 (γραπ. λόγος). 1 το προηγούμενο· не имеющий ~ που δεν έχει προηγούμενο· судебный ~ δικαστικό προηγούμενο.

***прецизионный** επ. ακριβής, ακριβείας· ~ электроизмерительный прибор ακριβής ηλεκτρομετρική συσκευή.

***преципитат**, -а α. (χημ.) βλ. осадок.

при (πρόθεση). 1 (για τόπο)· πλησίον, κοντά, σιμά, παρά, εγγύς, κατά· ~ входе стоит часово́й κοντά στην είσοδο στένεται σκοπός· го́род ~ реке παραποτάμια πόλη· жить ~ ста́нции ζω κοντά στο σταθμό· ~ совете министров παρά το υπουργικό συμβούλιο· сра́жение ~ Фермопилах η μάχη στις θερμοπύλες· ~ институ́те κοντά στο Ινστιτούτο· если ~ заво́де βρεφικός σταθμός κοντά στο εργοστά-

σιο· поста́вить ~ себе τοποθετώ κοντά μου. 2 μπροστά, ενώπιον, επι παρουσία· ~ снокé ни дово́ри такие вещи μπροστά στη νύφη μη μιλάς τέτοια πράματα· ~ мне он ничего́ не сказа́л μπροστά μου αυτός δεν είπε τίποτε. 3 (για χρόνο)· κατά· ~ отъезде κατά την αναχώρηση· ~ входе κατά την είσοδο· ~ обыске κατά την έρευνα. || σε· κατά· темно́, ~ ка́ждом шорохе она́ вздрáгнувала ήταν σκοτάδι, σε κάθε θρόισμα αυτή σάστιζε. || (για συνθήκες, περιβάλλον) κατά, σε· ~ резко́й измене́нии температу́ры κατά την απότομη αλλαγή της θερμοκρασίας. 4 (για ύπαρξη αντικειμένων, πραγμάτων κ.τ.τ.) με· он всегда́ был ~ деньга́х αυτός πάντοτε ήταν με χρήματα ή είχε χρήματα. 5 με, χάρη σε· ~ содействии друзья́ με τη συνδρομή των φίλων· ~ помощи сестры́ με τη βοήθεια της αδερφής. 6 μαζί, μετά· на́до иметь ~ себе справку с ме́ста рабо́ты πρέπει να έχεις μαζί σου βεβαίωση απο τον τόπο εργασίας· прилага́я ~ сём βάζοντας (υποβάλλοντας) συνημμένα. 7 επί, τον καιρό· ~ царé επί τσάρου. 8 παρά, ενάντια· ~ все́м егó желáнии παρ' όλη του τη θέληση.

при.. (πρόθεμα). I. Χρησιμοποιείται για το σχηματισμό ρημάτων και σημαίνει: 1 κίνηση ως το σκοπό· περάτωση, τέρμα: прийти́, прибежа́ть, прилете́ть. 2 ενέργεια ως ένα καθορισμένο αποτέλεσμα: пригото́вить, прикóнчить, приучи́ть. 3 πλησίαση, άγγιγμα, επαφή: приста́вить, притро́нуться. 4 στερέωση, σύνδεση: привяза́ть, приклеи́ть, приши́ть. 5 σφιξιμο, θλίψη· ομαλοποίηση: прида́вить, прижа́ть, примя́ть. 6 ενέργεια που επιστρέφει στον ίδιο, προς ίδιοι συνψέρον: приписа́ть, крикну́ть, присчита́ть. 8 ατελή ενέργεια· приоткры́ть, прикрýть, привя́нуть. 9 (απλ.) επέκταση της ενέργειας σε όλα τα αντικείμενα και ως εκ τούτου ολοκλήρωση της ενέργειας: прие́сть (весь хлеб), приреза́ть (весь скот). 10 ενέργεια που συνοδεύει μια άλλη ενέργεια: припева́ть, приплы́сывать. II. Σχηματίζει επ. κ. ουσ. με σημασία: πλησίον, κοντά, σιμά, γύρω: прибре́жье, прибре́жный, приво́лжский.

приарендовать ρ.σ.μ. ενοικιάζω παραπάνω, συμπληρωματικά.

приаредовывать ρ.δ. βλ. приарендовать.

прибавить, -влю -вишь ρ.σ.μ. 1 βάζω επι-πρόσθετα, προσθέτω συμπληρωματικά, βάζω και άλλο, ακόμα λίγο· ~ саха́ру βάζω ακόμα λίγο ζάχαρη· ~ вина́ в стака́н ρίχνω ακόμα λίγο κρασί στο ποτήρι. 2 αυξάνω, ανεβάζω· ~ зарплату́ αυξάνω τις αποδοχές· ~ огня́ в ла́мпе ανεβάζω το φως της λάμπας. 3 βάζω, αυξάνω κατά το βάρος· на куро́рте она́ ~ла несколько килогра́ммов στη λουτρόπολη αυτή έβαλε κά-

μποσα κιλά. 4 αμ. προσθέτω, λέγω. Не за-
бўдьте; -йл он, что я скоро ухажу μην ξε-
χνάτε, πρόσθεσε αυτός, ότι γρήγορα φεύγω. 5
υπερβάλλω, μεγαλοποιώ, τα παραλέω, τα παρα-
φουσκώνω. 6 κάνω αριθμητική πρόσθεση. ~ три
к семи προσθέτω τρία και επτά. || -ся προ-
στίθεμαι, προσθέτομαι, αυξάνομαι, μεγαλώ-
νω κλπ. ρ. ενεργ. φ. день -лся η μέρα μεγα-
λώσε. он -лся на пять килограммов αυτός έ-
βαλε (αύξησε το βάρος του) πέντε κιλά. вода
-лась η στάση του νερού ανέβηκε. к бедно-
сти -лась ещё и болезнь στη φτώχεια προστέ-
θηκε και η αρρώστεια.

прибавка, -и θ. αύξηση, επαύξηση, άνοδος,
ανέβασμα. || πρόσθεση. || το πρόσθετο. || γέ-
ρεμα (αύξηση του σωματικού βάρους). || πρόσθε-
ση (αριθμητική). || εκφρ. - семейства αύξη-
ση της οικογένειας (απο τη γέννηση).

прибавлять (ся) ρ.δ. βλ. прибавить (ся).

прибавочный επ. (επι)πρόσθετος· συμπληρω-
ματικός. -ая плата επιπρόσθετη πληρωμή. ~
труд πρόσθετη εργασία. || εκφρ. -ая стоимо-
мость (οικον.) υπεραξία.

прибавление, -я ουδ. ανακάτωμα.

прибавлять ρ.δ. βλ. прибавлять. || -ся
ανακατώνομαι.

прибаўтка, -и θ. χαριεντισμός, χωρατό, χα-
ριτολογία, -γημα, φαιδρολογία· καλαμπούρι.

прибаўточник, -а α. χωρατατζής, ευθυμολό-
γος, χαριεντολόγος, φαιδρόλογος.

прибаўкiвать ρ.δ. νανουρίζω, βαυκαλίζω.

прибегать ρ.δ. βλ. прибежать.

прибегать² ρ.δ. βλ. прибегнуть.

прибегнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. прибе-
гнул κ. прибег, -ла, -ло, - μτχ. παρλθ. χρ.
χρ. прибегнувший κ. прибегший ρ.σ. προστρέ-
χω, πηγαίνω· καταφεύγω· ~ к советам друзей
πηγαίνω στους φίλους για συμβουλές· ~ к вра-
чѹ προστρέχω στο γιατρό· ~ к оружию κατα-
φεύγω στα όπλα.

прибедниваться ρ.δ. (απλ.) βλ. приbedнiть-
ся.

прибедниться ρ.σ. βλ. приbedнiться.

приbedнiться ρ.δ. προσποιούμαι, παρασταί-
νω, κάνω το φτωχό. || είμαι μετριοπαθής.

прибежать ρ.σ. φτάνω, τερματίζω τρέχο-
ντας· ~ первым φτάνω πρώτος. он -ал, запы-
хавшись αυτός έφτασε λαχανιασμένος.

прибежище, -а ουδ. καταφύγιο, λιμέρι· ά-
συλο. || μτφ. προσφυγή.

приберегать ρ.δ. βλ. приберечь. || -ся οι-
κονομώ, φυλάγω, διατηρώ.

приберезный επ. βλ. прибережный.

приберезье, -я ουδ. βλ. прибрежье.

приберечь ρ.σ.μ. φυλάγω, κρατώ, οικονομώ·
~ деньги на покупку οικονομώ χρήματα για

να αγοράσω κάτι.

прибывание, -я ουδ. βλ. прибывка.

прибывать (ся) ρ.δ. βλ. прибыть (ся).

прибывка, -и θ. κάρφωμα.

прибывной επ. καρφωτικός.

прибирание, -я ουδ. βλ. приборка.

прибирать (ся) ρ.δ. βλ. прибрать (ся).

прибiть ρ.σ.μ. 1 καρφώνω· ~ дочѣрку к двѣ-
ри καρφώνω σανιδίτσα στην πόρτα· ~ полови-
цу καρφώνω πατωσάνιδο. 2 ρίχνω κάτω, λυγί-
ζω, κάμπτω· град -йл рожь к землѣ το χαλά-
ζι έρριξε καταγής τη βρίζα· дождѣм пыль -ло
η βροχή παρέσυρε τη σκόνη. 3 (απλ.) χτυπώ,
ξυλοφοτώνω. || -ся 1 καρφώνομαι. 2 κάμπτο-
μαι, λυγίζω, πέφτω, ρίχνομαι χάμω, καταγής.
|| παρασέρνομαι. 3 μτφ. (απλ.) ενώνομαι. ||
ταχτοποιούμαι προσωρινά.

приближать (ся) ρ.δ. βλ. приблизить (ся).

приближение, -я ουδ. πλησίαση, προσέγγι-
ση, ζύγωμα, σίμωμα· ~ веснi ζύγωμα της Α-
νοιξης· ~ поездa πλησίαση του τρένου.

приближенность¹, -и θ. το κατά προσέγγιση.

приближенность², -и θ. οικειότητα, σχετι-
σμός, φιλικός κύκλος· οι προσκείμενοι.

приближенный¹ επ. κατά προσέγγιση· -ое ре-
шение уравнений η κατά προσέγγιση λύση των
εξισώσεων.

приближенный² επ. ο πλησίον, προσκείμενος,
οικείος.

приблизительно επір. κατά προσέγγιση, πε-
ρίπου, ως έγγιστα, πάνω-κάτω, γύρω, σχεδόν.

приблизительность, -и θ. το κατά προσέγγι-
ση· ~ подсчетов το κατά προσέγγιση των λο-
γαριασμών.

приблизительный επ. βρ: -лен, -льна, -ο
ο* κατά προσέγγιση κλπ. επір. ~ подсѣт ο
κατά προσέγγιση λογαριασμός· имѣть -ое пред-
ставление ο εγώ жiзни έχω περίπου μια ιδέα
(εικόνα) της ζωής του.

приблизить, -ижу, -ижить, παθ.μτχ. παρλθ.
χρ. приблiженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ.
1 πλησιάζω, ζυγώνω, σιμώνω· ~ книгу к гла-
зѣм πλησιάζω το βιβλίο στα μάτια. 2 (για χρ.
διάστημα) συντομεύω. 3 παίρνω κοντά μου,
προσλαμβάνω· προσδέχομαι. || (παλ.) συγκατα-
ταλέγω στους προσκείμενους, πλησιάζω. || -ся
1 έρχομαι πλησίον, πλησιάζω, προσεγγίζω, σι-
μώνω, ζυγώνω· время -лось σίμωσε ο καιρός·
-лась зимѣ ζύγωσε ο χειμώνας· дело -лось к
концѹ η υπόθεση παίρνει τέλος. || κοντεύω,
εγγίζω τα όρια.

приблудный¹ επ. χαμένος, απολωλός· -ая ов-
цѣ το απολωλό (χαμένο) πρόβατο

приблудный² επ. (παλ.) νόθος, νοθογενής, ε-
ξώγαμος, κλεφίγαμος.

прибодрiться ρ.σ. (απλ.) θαρρεύω πολύ, πα-

παίρνω πολύ θάρρος, παραθαρρεύω.

прибодря́ться ρ.δ. βλ. **прибодри́ться**.

прибо́й, -я α. 1 κυματοθραύση. 2 φυσικός κυματοθραύστης. 3 λιθωσφός (απο λιθόθραυση).

прибо́йный επ. της κυματοθραύσης· της ορμής των κυμάτων· ~шум ο θόρυβος της κυματοθραύσης· ~ое волнение η ορμή των κυμάτων.

приболéть ρ.σ. αρρωσταίνω λίγο ή για λίγο χρόνο.

приболóтный επ. πλησίον του βάλτου· ~не растения βαλτόχορτα, βαλτόνερα.

приболтáть ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **болтáть**¹.

приболóтка, ~и θ. 1 ανακιάτωμα. 2 υλικό ανακατωμένο.

прибо́р, ~а α. 1 συσκευή, όργανο, μηχανισμός· **измерительный** ~ όργανο εκμέτρησης· ~электрический συσκευή ηλεκτρική. 2 πλήρης συλλογή αντικειμένων, το κομπλέ· τα εξαρτήματα, τα είδη· το σερβίτσιο· **письменный** ~ τα γραφικά είδη· **бřitвенный** ~ τα ξυριστικά είδη· **чайный** ~ το σερβίτσιο του τσαγιού.

прибо́рка, ~и θ. διευθέτηση, συγύρισμα, τακτοποίηση.

прибо́рный επ. της συσκευής.

приборостроéние, ~я ουδ. η κατασκευή συσκευών, οργάνων, μηχανισμών.

приборостроительный επ. της κατασκευής συσκευών.

прибóрасывать ρ.δ. βλ. **прибóсить**.

прибóра́ть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **прибранный**, βρ: ~ран, ~á κ. ~а, ~ο. 1 συγυρίζω, διευθετώ, ταχτοποιώ. 2 (απο)κρύβω, χάνω, τρυπώνω, κωπακώνω. 3 παίρνω, ιδιοποιούμαι, σφετερίζομαι. 4 (παλ.) εκλέγω, διαλέγω κάτι που να ταιριάζει. || **εκφρ.** **БОГ ~áл** αποδήμησε στον Κύριο (πέθανε). || ~ся συγυρίζω, διευθετώ, τακτοποιώ· **онá ~лась в комнате** αυτή συγύρισε το δωμάτιο.

прибóра́ть ρ.δ. βλ. **прибóрeстí**.

прибóрежнýй επ. παράλιος, παραθαλάσσιος, ακροθαλάσσιος· παράκτιος· παρόχθιος.

прибóрежье, ~я, γεν. πλθ. ~жий, δοτ. ~жьям ουδ. παραλία, ακρογιαλιά, ακροθαλασσιά· παράκτιο ή παρόχθιο μέρος.

прибóрeстí ρ.σ. σέρνομαι ως, φτάνω με δυσκολία.

прибóросáть ρ.σ.μ. ρίχνω πλησίον.

прибóросить ρ.σ.μ. επιρρίχνω, ρίχνω συμπληρωματικά.

прибóрсировáть ρ.σ.μ. ρυμουλκώ, φέρω στο ρυμουλκό ή με τη βοήθεια του ρυμουλκού.

прибóвание, ~я ουδ. αύξηση· μέγισμα· άνοδος.

прибóвáть ρ.δ. βλ. **прибóйтé**.

прибóйлóй επ. 1 (παλ.) νεοαφιχθείς, νεο-

φερμένος, νιόφερτος. 2 (διακλ.) λιωμένος, τηκτός. 3 (για ζώα)· γεννητάρι ενός χρόνου.

прибóль, ~и θ. 1 κέρδος· **получить** ~ παίρνω (βγάζω) κέρδος, κερδίζω· **крупная** ~ μεγάλο κέρδος· **погóня за ~ями** κυνήγημα κερδών· **чистая** ~ καθαρό κέρδος· **торгóвая** ~ εμπορικό κέρδος· **извлекáть** ~ βγάζω κέρδος· **приносíть** ~ (απο)φέρω κέρδος. 2 όφελος, ωφέλεια, απολαβή· **какая́ мне в éтом** ~? τι όφελος έχω απ' αυτό; 3 αύξηση, ανέβασμα, άνοδος· ~ **населéния** αύξηση του πληθυσμού· **водá идéт на** ~ το νερό (η στάθμη του νερού) ανεβαίνει. || **εκφρ.** **пойтí на** ~ μεγαλώνω, αυξάινω· **дeнь пошéл на** ~ η μέρα άρχισε να μεγαλώνει.

прибóльность, ~и θ. κέρδος, όφελος.

прибóльный επ. επικερδής, ωφέλιμος, κερδοφόρος, προσοδοφόρος, επωφελής. || του κέρδους, απο κέρδος· ~не дeньги χρήματα απο κέρδος.

прибóтие, ~я ουδ. άφιξη, φτάσιμο, έρχομός· έλευση· ~ **пóезда** άφιξη του τρένου· ~ **парохода** κατάπλους του ατμόπλοιου· ~ **делегáции** άφιξη αντιπροσωπείας· **пéред** ~ем πριν την άφιξη· **пóсле** ~я μετά την άφιξη· **по** ~ю κατά την άφιξη.

прибóток, ~тка (~тку)· (παλ.) βλ. **прибóль**.

прибóточный επ. (παλ.) βλ. **прибóльный**.

прибóть ρ.σ. 1 φτάνω, καταφτάνω, έρχομαι, αφικνούμαι· **пóезд ~был** το τρένο ήρθε· **пароход ~был** το ατμόπλοιο κατέπλευσε· **на пpáздник ~были** **много делегáций** στη γιορτή ήρθαν πολλές αντιπροσωπείες· **~были** **грузы** ήρθαν φορτία. 2 αυξάινω, μεγαλώνω, ανεβαίνω, ανέρχομαι· ~ **в вéсе** αυξάινω στο βάρος· **водá ~была** το νερό (η στάθμη του νερού) ανέβηκε.

* **прибóвада**, ~и θ. (κυνηγ. κ. αλιευ)· δόλωμα.

прибóва́дeть, ~áжу, ~áдишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **прибóженный**, βρ: ~жен ~а ~ο ρ.σ.μ. 1 (κυνηγ. κ. αλιευ) δολώνω, βάζω δόλωμα, προσελκύνω, τραβώ. 2 (απλ.) συνθίζω να μη φοβάται· προσελκύνω, τραβώ με το μέρος μου.

прибóживáть¹ ρ.δ. βλ. **прибóва́дeть**.

прибóживáть² ρ.δ. βλ. **прибóва́дeть** (1σημ.).

прибóвал, ~а α. 1 στάθμευση, στάση (για ανόπαυση). || μέρος στάθμευσης. 2 προσόρμιση, αγκυροβόληση, άραξη.

прибóва́ливание, ~я ουδ. βλ. **прибóвал**.

прибóва́ливать(ся) ρ.δ. βλ. **прибóва́лить(ся)**.

прибóва́лить, ~áлю ~áлишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **прибóва́ленный**, βρ: ~лен ~а ~ο ρ.σ. 1 μ. σπρώχνω, ωθώ· ~ **камень** **ко входу** σπρώχνω πέτρα στην είσοδο. || ακουμπώ, στηρίζω. 2 (ναυτ.) αράζω, ορμίζω πλοίο. 3 έρχομαι, φτάνω. || καταφτάνω· συγκεντρώνομαι. || μτφ. ε-πέρχομαι, ενσκήπτω. || ~ся 1 ακουμπώ, στηρίζομαι. 2 αράζω, προσορμίζομαι, αγκυροβολώ.

3 έρχομαι, φτάνω.

привальный επ. κατάλληλος για αγκυροβόληση.

приваривание, -я ουδ. βράσιμο συμπληρωματικό.

приваривать(ся) ρ.δ. βλ. **приварить(ся)**.

приварить ρ.σ.μ. βράζω ακόμα, συμπληρωματικά. || (για μέταλλα)· (συγ)κολλώ, βράζω. || -ся (συγ)κολλώ· отломанная часть детали -лась хоросό το σπασμένο μέρος του εξαρτήματος κόλλησε καλά.

приварка, -и θ. (για μέταλλα)· κόλληση, βράσιμο. || το κολλημένο αντικείμενο.

приварок, -рка α. ζεστή τροφή. || τα τρόφιμα.

приварочный επ. του ζεστού φαγητού· των τροφίμων· για βράσιμο. || κολλητός.

***привать-доцент**, -а α. (παλ.) καθηγητής ιδιωτικός.

привать-доцентура, -ы θ. 1 ονομασία ή το επάγγελμα του ιδιωτικού καθηγητή. 2 (αθρ.) οι ιδιωτικοί καθηγητές.

***приватный** επ. (παλ.) ανεπίσημος· -ая беседа ανεπίσημη συνομιλία· -ое лицо ανεπίσημο πρόσωπο. || (παλ.) ιδιωτικός (μη κοινός). || (παλ.) πάρεργος· συμπληρωματικός.

приведение, -я ουδ. 1 βάλσιμο (σε κίνηση, ενέργεια, λειτουργία κ.τ.τ.)· ~ в порядок τακτοποίηση, διευθέτηση· ~ в движение βάλσιμο σε κίνηση. 2 οδήγηση, φορά· ~ к гибели οδήγηση στο χαμό (την καταστροφή)· ~ к поражению οδήγηση στην ήττα. 3 παρουσίαση, προσαγωγή· παράθεση. || (μαθ.) τροπή· ~ к общему знаменателю τροπή (ετερόνυμων κλάσμάτων) σε ομόνομα.

привезти, -везу́, -везёшь, παρλθ. χρ. привёз, -лá, -лò, μτχ. παρлθ. χρ. привёзший παθ. μτχ. παρлθ. χρ. привезённый, βρ: -зён, -зена́, -зено́ ρ.σ.μ. 1 μεταφέρω, μετακομίζω (με μεταφ. μέσο). 2 φέρω μαζί μου, κομίζω.

привереда, -ни θ. 1 α. κ. θ. βλ. **привередник**, -ница. 2 πλθ. -реды́, -ред (παλ.) ιδιοτροπίες, καπρίτσια.

привередливость, -и θ. ιδιοτροπία, παραξενιά, καπρίτσιο, δυστροπία· λόξα.

привередливый επ., βρ: -лив, -а, -ο ιδιοτροπος, ανάποδος, δύστροπος.

привередник, -а α., -ница, -ы θ. αναποδιάρης, καπριτσόζος, ιδιοτροπος, δύστροπος.

привередничество, -я ουδ. βλ. **привередливость**.

привередничать ρ.δ. δυστροπώ, αναποδιάζω, καπριτσώνω, παραξενιάζω.

привередничество, -а ουδ. βλ. **привередливость**.

приверженец, -нца α. οπαδός, θιασιώτης, υ-

περασπιστής· ~ классицизма οπαδός του κλασικισμού.

приверженность, -и θ. αφοσίωση, προσήλωση, πίστη. || κλίση, ροπή, τάση· διάθεση· έλξη· πάθος.

приверженный επ., βρ: -жен, -а, -ο. 1 αφοσιωμένος, προσηλωμένος· πιστός. 2 καλοδιатеθημένος, ευεπίφορος.

привернуть ρ.σ.μ. 1 βλ. **завернуть** (5 σημ.). 2 στερεώνω στρίβοντας. 3 μειώνω, ελαττώνω, χαμηλώνω, λιγοστεύω στρίβοντας. 4 παίρνω την καμπή, τη στροφή, στρέφω, γυρίζω. || περνάω, μπαίνω διερχόμενος. || -ся 1 στρίβω, γυρίζω· σφίγγω· гайка лежко -лась το παξιμάδι εύκολα βίδωσε. 2 μειώνομαι, ελαττώνομαι, λιγοστεύω, χαμηλώνω.

привертеть ρ.σ.μ. 1 3λ. **привернуть** (1 σημ.). 2 περιτυλίγω σφιχτά, στερεώνω.

привёртка -и θ. (απλ.). 1 στρίψιμο, βίδωμα. 2 στερέωση. 3 ελάττωση, μείωση, λιγότεμα· χαμήλωση με στρίψιμο (στρόφιγγας, βίδας κ.τ.τ.).

привёртывание, -я ουδ. βλ. **привёртка**.

привёртывать(ся) ρ.δ. βλ. **привернуть(ся)**.

привёс, -а α. (για ζώα) αύξηση του βάρους.

привесить ρ.σ.μ. 1 κρεμάω, αναρτώ, εξαρτώ· ~ гирю на верёвке δένω βαρίδι στην τριχιά. 2 επιθέτω βάρος. || -ся κρεμιέμαι, αναρτιέμαι, εξαρτιέμαι.

привёска, -и θ. 1 ανάρτηση, εξάρτηση, κρέμασμα. 2 επιπρόσθεση ζάρους. || κρεμαστάρι. 3 βλ. **привёсок** (2 σημ.).

привесной επ. κρεμαστός· ~ замок κρεμαστή κλειδαριά, το λουκέτο.

привёсок, -ска α. 1 3λ. **довёсок**. 2 μτφ. συμπλήρωμα. προσθήκη.

привести, -веду́, -ведёшь, παρлθ. χρ. привёл, -лá, -лò, μτχ. παρлθ. χρ. приведший, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. приведённый, βρ: -дён, -дена́, -денó, επιρ. μτχ. приведя́ ρ.σ.μ. 1 (κυρλξ. κ. μτφ.)· οδηγώ, φέρω· πηγαίνω· ~ ребёнку домой πηγαίνω το παιδάκι στο σπίτι· Побежй́, -дй́ врачá трéξε, φέρε το γιατρό· обстоятельства ~ли меня́ сюда́ οι περιστάσεις με έφεραν εδώ· ~ к мысли οδηγώ στη σκέψη· ~ к правильному заключению οδηγώ σε σωστό συμπέρασμα· ~ в затруднение φέρω σε δυσκολία· ~ в отчаяние φέρω σε απελπισία· ~ в замечательство φέρω σε σύγχυση. 2 βάζω, θέτω· ~ в действие, в движение βάζω σε ενέργεια, σε κίνηση. 3 (με την πρόθεση в σε συνδυασμό με μερικά ουσ. αποδίδεται στα ελληνικά με ρήμα απο τη σημ. του ουσ.)· ~ в готовность ετοιμάζω· ~ в исполнение εκτελώ· ~ в порядок τακτοποιώ· ~ в негодность αχρηστεύω. || (μαθ.) τρέπω· ~ к общему знаменателю τρέπω

ετερώνυμα (κλάσματα) σε ομώνυμα. 4 (με την πρόθ. κ)· οδηγώ προς· ~ κ гѣбели οδηγώ στο χαμό (καταστροφή)· ~ κ поражению οδηγώ στην ήττα. 5 παρουσιάζω, φέρω, προβάλλω· ~ при- мѣр φέρω παράδειγμα· ~ аргументы φέρω επιχειρήματα· он ~ѣл слова известнаго учёного αυτός επικαλέστηκε τα λόγια γνωστού επιστήμονα. || εκφρ. ~ в себя α) συνεφέρνω (επαναφέρω στις αισθήσεις). β) επαναφέρω στην πρότερη κατάσταση· ~ к порядку κογό επαναφέρω στην τάξη κάποιον· не ~дѣ бог (господи, господь) να μη δώσει ο θεός, ο Κύριος· ~дѣт бог (господь); ~дѣт судьба (случай) θα το φέρει ο θεός, ο Κύριος· θα το φέρει η τύχη, η περίπτωση· не ~дѣт к добру δε θα οδηγήσει σε καλό· ни ~дѣт ни к чему хорошему δε θα οδηγήσει σε τίποτε το καλό. || ~сь απρόσ. συμβαίνω, γίνομαι, λαμβάνω χώρα· τα φέρνουν οι περιστάσεις, η τύχη.

привѣт, ~а α. 1 χαιρετισμός. 2 βλ. привѣтливость. || εκφρ. ~! χαίρε! χαίρετε! с ~ом με χαιρετισμό, ~μούς· с дружеским ~ом με φιλικό χαιρετισμό· с товарищеским ~ом με συντροφικό χαιρετισμό· сердечный ~ εγκάρδιος χαιρετισμός.

привѣтитъ, ~вѣчу, ~вѣтишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. привѣченный, βρ: ~чен, ~а, ~о ρ.σ.μ. (παλ. κ. απλ.) φέρνομαι φιλόφρονα, πρόσχαρα. 2 χαιρετώ.

привѣтливость, ~и θ. φιλοφροσύνη, προσήνεια, αβρότητα, αβροφροσύνη, περιποιητικότητα.

привѣтливый επ., βρ: ~лив, ~а, ~о φιλοφρονητικός, πρόσχαρος, προσήνης· περιποιητικός. || αβρός, ευσυμπεριφορος.

привѣтний επ., βρ: ~тен, ~тна, ~тно (παλ.) χαιρετιστήριος.

привѣтственный επ. χαιρετιστήριος· ~ая речь προσφώνηση, προσαγόρευση· ~ое письмо χαιρετιστήριο γράμμα· ~не крики (возгласы) επευφημίες.

привѣтствие, ~я ουδ. χαιρέτισμα, ~μός, ~τημα· обменяться ~ями ανταλλάσσω χαιρετισμούς, χαιρετιέμαι· отвѣтитъ на ~ ανταποδίνω χαιρετισμό, αντιχαιρετώ. || χαιρετιστήριο γράμμα· послать ~ стѣзду партии στέλλω χαιρετιστήριο γράμμα στο συνέδριο του κόμματος.

привѣтствовать, ~ствую, ~ствуешь ρ.δ.μ. 1 (στον παρлθ. χρ. είναι δ.κ.σ.) χαιρετώ, ~τίζω· απευθύνω χαιρετισμό. || προσφωνώ. || επευφημώ. 2 μτφ. εγκρίνω, επιδοκιμάζω· ~ инициативу товарища χαιρετίζω την πρωτοβουλία του σύντροφου· ~ решения съезда χαιρετίζω τις αποφάσεις του συνεδρίου

привечать ρ.δ. βλ. привѣтитъ.

привѣшивание, ~я ουδ. βλ. привѣс.

привѣшивать (ся) ρ.δ. βλ. привѣсить(ся).

прививание¹, ~я ουδ. εμβολιασμός.

прививание², ~я ουδ. εμπλοκή, πλέξιμο εσωτερικά.

прививать¹ ρ.δ. βλ. привить¹.

прививать² ρ.δ. βλ. привить².

прививаться¹ ρ.δ. βλ. привиться.

прививаться² ρ.δ. εμπλέκομαι, πλέκομαι μέσα, εσωτερικά, συμπλέκομαι.

прививка, ~и θ. 1 εμβολιασμός· ~ растений εμβολιασμός φυτών· ~ против бршного тифа εμβολιασμός κατά του κοιλιακού τύφου· противодифтерийная ~ αντιδιφθεριτικός εμβολιασμός. 2 το αναπτυγμένο εμβόλιο φυτού, μπόλι.

прививной επ. εμβολιασμένος· ~ое растение εμβολιασμένο φυτό.

прививок, ~вка α. βλ. привой.

прививочный επ. 1 (ιατρ.) του εμβολιασμού· ~ материал υλικό εμβολιασμού. 2 του ενοφθαλμισμού, του εμβολιασμού φυτών.

привидѣние, ~я ουδ. οπτασία, ~ασμός, ονειροφαντασία, υπνοφαντασία, ενυπνίαση.

привидѣться, ~вижусь, ~дидишся ρ.σ. ονειρεύομαι, βλέπω στο όνειρο, οπτασιάζομαι· емý ~лся покóйник αυτός είδε στον ύπνο του το μακαρίτη· мне ~лось εγώ ονειρεύτηκα.

привилегированность, ~и θ. ύπαρξη προνομίων.

привилегированный επ. προνομιούχος· ~ое сословие προνομιούχο κοινωνικό στρώμα. || проνομияκός· ~ое положение προνομιακή θέση.

***привилѣгия**, ~и θ. προνόμιο· сословные ~и προνόμια κοινωνικών στρωμάτων. || πλεονέκτημα· προτέρημα· προσόν.

привинтить ρ.σ.μ. βιδώνω, στερεώνω με βίδες. || ~ся βιδώνομαι, στρένωμαι με βίδες.

привинчиваться ρ.δ. βλ. привинтить(ся).

привирать ρ.δ. βλ. приврать.

привитие, ~я ουδ. εμφύτευση, εμφύσηση.

привить¹ ρ.σ.μ. 1 εμβολιάζω, ενοφθαλμίζω, κεντρώνω· ~ йблоню εμβολιάζω τη μηλιά. 2

(ιατρ.) εμβολιάζω, βατσινάρω· ~ оспу δαμαλίζω· ~ скарлатину εμβολιάζω κατά της οστρακιάς (σκαρλατίνας). 3 μτφ. εμφυτεύω, εμφυσώ· εμπνέω· ~ любовь к труду εμφυσώ την αγάπη για τη δουλειά. || ~ся 1 εμβολιάζομαι,

ενοφθαλμίζομαι, κεντρώνομαι. 2 (ιατρ.) εμβολιάζομαι· оспа ~лась ο δαμαλισμός έγινε.

3 εγκλιματίζομαι, συνθίζω (για φυτά). 4 ριζώνω, στεργιώνομαι· συνθίζομαι.

привкус, ~а α. γεύση πρόσθετη, επίκτητη· масло с горьким ~ом λάδι με πικρή γεύση· стихи с ~ом романтизма στιχοί με χροιά ρωμαντισμού.

привлекательно επίρ. ελκυστικά, θελκτικά, κλπ. επ.

привлекательность, -и θ. ελκυστικότητα, θελκτικότητα, γοητεία.

привлекательный επ., βρ: ~лен, ~льна, ~ο ελκυστικός, γοητευτικός, θελκτικός· αρεστός, II συναρπαστικός.

привлекать ρ.δ. βλ. привлечь. II ~ся προσελκύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

привлечение, ~я ουδ. 1 προσέλκυση, τράβηγμα. 2 αγωγή, δίωξη δικαστική. 3 χρησιμοποίηση, πάσιμο.

привлечь, ~лекý, ~лечёшь, ~лекýт, παρλθ. χρ. привлék, ~леклá, ~леклó, μτχ. παρλθ. χρ. привлékший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. привлечён-ный, βρ: ~чён, ~ченá, ~ченó ρ.σ.μ. 1 τραβώ, έλκω προς εαυτόν. 2 προσελκύω· εντυπωσιάζω· κρίκι ~ли нас на площадь οι φωνές μας τράβηξαν στην πλατεία· егó речь ~лá внимание слýшателей ο λόγος του τράβηξε την προσοχή των ακροατών· ~ на своё отóрону τραβώ (παίρνω) με το μέρος μου. 2 εγκαλώ, ενάγω· τραβώ στο δικαστήριο· ~ к отβётственности за нарушение тишинý διώκω (δικαστικώς) σαν υπεύθυνο της διατάραξης της κοινής ησυχίας. 3 αντλώ, βγάζω, χρησιμοποιώ· ~ цитаты для иллюстрации χρησιμοποιώ τσιτάτα για καλύτερη επεξήγηση. II θέλω, γοητεύω· προκαλώ τη συμπάθεια, αγάπη κ.τ.τ.

привнесение, ~я ουδ. εισαγωγή, μάσιμο.

привнести ρ.σ.μ. (γραπ. λόγος) εισάγω επιπρόσθετα, συμπληρωματικά ή ξένο.

привносить ρ.δ. βλ. привести. II ~ся εισάγομαι επιπρόσθετα, συμπληρωματικά.

привод! ~а α. 1 προσαγωγή· ~ подсудимых προσαγωγή των κατηγορούμενων. 2 δικαστικό ένταλμα βίας προσαγωγής. II σύλληψη· κλείσιμο στο κρατητήριο.

привод? ~а α. (τεχ.) μηχανισμός εκκίνησης· электрический ~ ηλεκτρικός μηχανισμός εκκίνησης· ручной ~ χειροκίνητη συσκευή εκκίνησης· ременный ~ κίνηση με λωρί· зубчатый ~ οδοντωτική κίνηση· цепной ~ αλυσιδωτή κίνηση (με αλυσίδα)· конный ~ το μάγγανο.

приводить ρ.δ. βλ. привести. II ~ся 1 βλ. привестись. 2 φέρομαι, είμαι (για συγγένεια).

приводка, ~и θ. αντιστοιχία στίχων στη σελιδοποίηση.

приводной επ. κινητήριο, που βάζει σε κίνηση. II με μηχανισμό εκκίνησης.

привоз, ~а α. 1 άφιξη· ~ товаров из-за границы άφιξη εμπορευμάτων από το εξωτερικό. 2 το φορτίο που ήρθε. 3 χώρος εμπορεύτος (για πώληση).

привозить ρ.δ. βλ. привезти. II ~ся μεταφέρω· μετακομίζομαι.

привозка, ~и θ. βλ. привоз.

привозной κ. **привозный** επ. 1 της άφιξης ή

της μεταφοράς· ~ день μέρα άφιξης ή μεταφοράς. 2 εισαγωγής, εξωτερικός, από το εξωτερικό· ~не товары εμπορεύματα εισαγωγής.

привой, ~я α. (για φυτά) εμβόλιο, ένθεμα, μπόλι. II το μέρος του φυτού από το μπόλι.

привокзальный επ. κοντά στο σιδηροδρομικό σταθμό.

приволакивать ρ.δ. 1 βλ. приволочить. 2 σέρνω ελαφρά. II ~ся 1 βλ. приволочиться. 2 приволокнётся.

приволокнуться ρ.σ. τραβιέμαι με γυναίκα, τά 'χω φτιαγμένο.

приволочить, ~лочý, ~лочишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. приволоченый, βρ: ~чен, ~а, ~ο κ. приволочённый, βρ: ~чён, ~ченá, ~ченó ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. приволочь. II ~ся βλ. приволочься.

приволочь, ~локý, ~лочёшь, ~локýт, παρλθ. χρ. приволок, ~лá, ~лó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. приволочённый, βρ: ~чён, ~ченá, ~ченó κ. приволоченный, βρ: ~чен, ~а, ~ο, επιρ. μτχ. приволочá ρ.σ.μ. μετακινώ, μεταφέρω σέρνοντας· ~ мешки из сарая σέρνω έξω τα τσουβάλια από την αποθήκη. II παίρνω, φέρω· ~ с собой παίρνω μαζί μου. II οδηγώ βία· егó ~кли к комендантýру τον τράβηξαν στο φρουραρχείο. II σέρνομαι, ποδοσέρνομαι, βαδίζω με δυσκολία.

приволье, ~я ουδ. 1 μέρος εκτεταμένο, ευχωρία, απλοχωρία. 2 μτφ. ελευθερία.

привольный επ., βρ: ~лен, ~льна, ~льно; 1 εκτεταμένος· ευρύχωρος, απλόχωρος. 2 ελεύθερος.

привораживать ρ.δ. βλ. приворожить. II ~ся μαγεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

привораживать ρ.δ. βλ. приворотить. II ~ся μετακινούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

приворожить, ~жý, ~жишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. приворожённый, βρ: ~жён, ~женá, ~женó; ρ.σ.μ. μαγεύω, κάνω μάγια. II μτφ. θέλω, γοητεύω.

приворот, ~а α. (παλ.) τα μάγια.

приворотить, ~рочý, ~рочишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. привороченный, βρ: ~чен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. 1 μετακινώ, μετατοπίζω κυλιοντας. 2 κάμπτω, λυγίζω, γέρνω. II στρέφω, στρίβω, γυρίζω. 3 επισκέπτομαι παραστικός, περνά, διαβαίνω. II πλησιάζω πλέοντας· πλέω προς. 4 μεταφέρω. 5 προσθέτω, λέγω παραπάνω· ~ слово προσθέτω μια λέξη. 6 βλ. приворожить.

приворотный¹ επ. κοντά στην αυλόπορτα.

приворотный² επ. (παλ.) μαγικός· ~ корень μαγική ρίζα.

привратник, ~а α., ~ца, ~и θ. πυλωρός· θυρωρός. II (ανατ.) πυλωρός.

приврать ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прi-

вранний, βρ: -вран, -ά κ. -α, -ο ρ.σ. φευ-
δολογώ, λέγω και δικά μου, βάζω και σάλτσα.

привскакнать ρ.δ. βλ. привскочить.

привскакнуть ρ.σ βλ. привскочить.

привскочить ρ.σ. βλ. подскочить.

привставать ρ.δ. βλ. привстать.

привстать ρ.σ. ανασπώνομαι, σηκώνομαι λί-
γο απο τη θέση μου.

привходить, -ходит, μτχ. ενστ. -дѣщий ρ.δ.
συμπληρώνω· προστίθεμαι, συνενώνομαι.

привходящий επ. απο μτχ. πρόσθετος, συμπτω-
ματικός· ξένος.

привыкание, -я ουδ. συνήθεια.

привыкать ρ.δ. βλ. привыкнуть. || εκφρ. не
~ ή статья δεν είναι πρώτη φορά (που συνα-
ντούμε τέτοια κατάσταση, φαινόμενο κ.τ.τ.).

привыкнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. при-
вык, -ла, -ло ρ.σ. συνηθίζω· ~ курить συνη-
θίζω το κάπνισμα (να καπνίζω)· я привык го-
ворить правду συνηθισα να λέγω την αλήθεια.
|| προσαρμόζομαι, εξοικειώνομαι (για κατά-
σταση, περιβάλλον κ.τ.τ.).

привычка, -и, γεν. πλθ. -чек θ. συνήθεια,
έξη· хоршая ~ καλή συνήθεια· плохая ~ κακή
συνήθεια· отучить от ~и ξεσυνηθίζω· усво-
ить дурную ~у αποκτώ κακή συνήθεια, κακοσυ-
νηθίζω· это входит в его ~и αυτός τό 'χει
(πάρει) συνήθεια· ~ - вторая натура η έξη
είναι δεύτερη φύση· выработать в себе ~у το
κάνω συνήθεια· иметь ~у τό 'χω (έχω) συνή-
θεια· укоренившая ~ ριζωμένη συνήθεια.

привычность, -и θ. συνήθεια, έξη.

привычный επ., βρ: -чен, -чна, -чно συνή-
θης, συνηθισμένος· εξοικειωμένος· μαθημέ-
νος. || γνώριμος, γνωστός (απο τη συχνή αντί-
κριση).

привязать ρ.δ. βλ. привязнуть.

привязанность, -и θ. 1 αφοσίωση· питать ~
к кому είμαι αφοσιωμένος σε κάποιον. 2 προ-
σήλωση· семейная ~ οικογενειακή προσήλωση.

привязать, -вяжy, вяжешь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. привязанный, βρ: -зан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
δένω, προσδένω· ~ леску к удочке δένω την
πετονιά στο αγκίστρι· ~ собаку к забору δέ-
νω το σκυλί στον περίβολο. 2 μτφ. καρφώνω,
κρατώ ακίνητο· болезнь ~ла ego к постели η
αρρώστεια τον κάρφωσε στο κρεβάτι. 3 εμπνέω
αφοσίωση. 4 συσχετίζω, βάζω σε αντιστοι-
χία· αντισταθμίζω. || -ся 1 δένομαι, προσδέ-
νομαι. 2 μτφ. αφοσιώνομαι. 3 κολλώ, ενοχλώ,
γίνομαι τσιμπούρι (κουνούπι, βδέλλα). || κολλώ,
επιδιώκω καβγά. || παρακδλουθώ καταπόδι.
|| συνηθίζω, μου γίνεται συνήθεια. 4 συσχε-
τίζομαι, παραθέτομαι· αντισταθμίζομαι.

привязка, -и θ. 1 δέσιμο, πρόσδεση· σύν-
δεση. 2 βλ. приди́рка

привязной επ. δεμένος, προσδεμένος, δέ-
σμιος· ~ аэростат δέσμιο αερόστατο.

привязчивость, -и θ. αφοσίωση· προσκόλλη-
ση.

привязчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο αφοσιω-
νόμενος εύκολα. || ενοχλητικός, οχληρός.

привязывание, -я ουδ. βλ. привязанность.
|| συσχέτιση· αντιστάθμιση.

привязывать(ся) ρ.δ. βλ. привязать(ся).

привязь, -и θ. δεσμός, αντικείμενο πρόσ-
δεσης· посадить собак на ~ δένω τα σκυλιά·
держат собаку на ~и έχω το σκυλί δεμένο.

привязывать ρ.δ. στεγνώνω, ξηραίνω λίγο
(στον ήλιο).

привялить ρ.σ. βλ. привяливать.

привянуть ρ.σ. μαραίνομαι λίγο.

пригадать ρ.σ.μ. διανοούμαι, μηχανεύομαι,
σοφίζομαι.

пригар, ~а α. 1 καμένο μέρος (ψωμιού, φα-
γητού κ.τ.τ.). 2 απόβρασμα· σκουριά· κα-
πνιά· στάχτη.

пригарина, ~и θ. βλ. пригар.

пригарь, -и θ. (απλ.) τσίκνα· молоко с ~ю
γάλα τσικνωμένο.

пригвоздить ρ.δ. βλ. пригвоздить. || -ся
(κυρλξ. κ. μτφ.) καρφώνομαι, καθηλώνομαι.

пригвоздить, -зжy, -здишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. пригвозжденный, βρ: -дён, -денá, -денó;
1 (παλ.) καρφώνω, προσηλώνω, καθηλώνω. 2
μτφ. καταδικάζω σε ακινησία· ego ~ил взгля-
дом τον καθήλωσε με τη ματιά. || βρίσκομαι ή
σπασχολούμαι αναπόσπαστα με κάτι.

пригибание, -я ουδ. κάμψη, λύγισμα.

пригибать(ся) ρ.δ. βλ. пригнуть(ся).

пригибной επ. λυγιστός, λυγισμένος, κε-
καμμένος· ~ шаг βήμα, βηματισμός με λυγι-
σμένο το γόνα.

приглагольный επ. (γραμμα.) ρηματικός· ~
-ая частица ρηματικό μόριο· ~ое управление
ρηματικός πτωτικός καθορισμός· ~ дательный
падеж δοτική πτώση καθοριζόμενη απο το ρή-
μα.

приглядеть ρ.σ.μ. ομαλύνω, ισιάζω· δι-
ευθετώ, τακτοποιώ, φτιάχνω, στρώνω. || -ся
ομαλύνομαι, γίνομαι ίσιος. || φτιάχνω, διευ-
θετώ την κόμη.

приглаженность, -и θ. ομαλότητα· λειότητα.

приглаженный επ. απο μτχ. ομαλός, ίσιος·
λειός.

приглаживать(ся) ρ.δ. βλ. приглядив(ся).

пригласительный επ. προσκλητήριο· ~ое
письмо προσκλητήριο γράμμα· ~ билет про-
σκλητήριο κάρτα, το κάλεσμα.

пригласить, -глашy, -гласишь, παθ. μτχ.
παρλθ. χρ. приглашенный, βρ: -шен, -шенá,
-шенó ρ.σ.μ. 1 προσκαλώ· ~ гостей про-

σκαλώ φιλοξενούμενους (επισκέπτες). || καλώ, φωνάζω· ~ к большому врачу φωνάζω το γιατρό για τον άρρωστο. 2 προτείνω, καλώ· ~ на вальс προτείνω για (να χορέψουμε) βάλς. || παίρνω, προσλαμβάνω· ~ учителя προσλαμβάνω δάσκαλο.

приглашать ρ.δ. βλ. **пригласить**. || **-ся** (προ)σκαλούμαι.

приглашение, -я ουδ. 1 πρόσκληση, κάλεσμα. 2 παράκληση. || προσκλητήριο, κάλεσμα (έγγραφο πρόσκληση).

приглашенный, -ого ουσ. α., -ая -ой ουσ. θ. ο προσκαλεσμένος, η -η.

приглубость, -и θ. βάθος αρκετό.

приглубой, επ., βρ: -глуб, -а, -ο αρκετά βαθύς. || **εκφρ.** ~ берег ακτή που έχει βαθιά νερά.

приглушать ρ.δ. βλ. **приглушить**. || **-ся** αδυνατίζω, εξασθενίζω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

приглушенный επ. απο μτχ. αδύνατος, εξασθενημένος, πιασμένος, συγκρατημένος (για ήχο, φωνή κ.τ.τ.).

приглушить, -шү, -шішь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **приглушенный**, βρ: -шен, -шенá, -шенó; ρ.σ.μ. (για ήχο, φωνή κ.τ.τ.) αδυνατίζω, εξασθενίζω, πιάνω, συγκρατώ, σβήνω. || καλύπτω, σκεπάζω άλλον ήχο, φωνή. 2 μτφ. μειώνω, ελαττώνω· μετριάζω· καταπραΰνω· ~ тоскү μετριάζω τη θλίψη· ~ боль лекарством καταπραΰνω τον πόνο με το φάρμακο. 3 μτφ. πνίγω, συγκρατώ. 4 σβήνω λίγο, μισοσβήνω· ~ угли μισοσβήνω τα κάρβουνα.

пригляд, -а α. (απλ.) βλ. **присмотреть**.

приглядеть ρ.σ. 1 επιβλέπω, επιτηρώ, εποπτεύω. 2 μ. ερευνώ, φάχνω να βρω· ~ себе рабóту φάχνω να βρω δουλειά αρεστή. || **-ся** 1 παρατηρώ προσεχτικά. || εξετάζω, μελετώ προσεχτικά. 2 συνηθίζω, εξοικειούμαι· προσαρμόζομαι.

приглядный επ., βρ: -ден -дна -ο (απλ.) ωραίος, όμορφος· очень ~ αγγελόμορφος.

приглядывать(ся) ρ.δ. βλ. **приглядеть(ся)**.

приглянуть ρ.σ. (απλ.) βλ. **приглядеть**. || **-ся** μου αρέσει, μου γουστάρει.

пригнать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пригнанный**, βρ: -нан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 οδηγώ, φέρω. || (απλ.) μεταφέρω, στέλλω. || μτφ. οδηγώ, φέρω κάπου αναγκαστικά. 2 καταφτάνω δρομέως, καλπάζοντας. 3 συνταυτίζω, συνταυτίζω, εφαρμόζω.

пригнесті, -етү, -етёшь, παρλθ. χρ. **пригнёл**, -елá, -елó, μτχ. παρλθ. χρ. **пригнётший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пригнетённый**, βρ: -тён, -тенá, -тенó ρ.σ.μ. 1 (διακ.) πιέζω, σφίγγω. 2 μτφ. (παλ.) καταπιέζω· τυραννώ.

пригнетать ρ.δ. βλ. **пригнесті**. || **-ся** βλ.

прижаться.

пригнүть, -нү, -нёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пригнүтый**, βρ: -нут, -а, -ο κ. -нүт, -а, -ο ρ.σ.μ. κάμπτω, λυγίζω· ~ ветку вишни λυγίζω το κλαδί της βυσσινιάς. || **-ся** κάμπτομαι, λυγίζω.

приговаривать ρ.δ.μ. 1 βλ. **приговорить**. 2 ψιθυρίζω, σιγομιλώ, μουρμουρίζω. || **-ся** καταδικάζομαι.

приговор, -а α. 1 απόφαση· **обвинительный** ~ καταδικαστική απόφαση· **оправдательный** ~ αθωωτική απόφαση· **смертный** ~ καταδίκη σε θάνατο (θανατική καταδίκη)· ~ судá присяжных απόφαση των ενόρκων· **отменить** ~ ακυρώνω την δικαστική απόφαση. **внести** ~ βγάζω δικαστική απόφαση· **привести в исполнение** -а εκτελώ δικαστική απόφαση. || επίκριση, κατάδίκη. 2 -вóр φίθυρος, σιγομίλημα, μουρμουρητό. || ρητό, απόφθεγμα, γνωμικό, παροιμία.

приговорённый, -ого α. ουσ., -ая -ой θ. ουσ. καταδικασμένος.

приговорить, -рѣ, -рѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **приговорённый**, βρ: -рѣн, -рѣнá, -ó. 1 ρ.σ.μ. καταδικάζω· ~ к тюремному заключению καταδικάζω σε φυλάκιση· ~ к расстрелу καταδικάζω σε τουφεκισμό· егó -ли к смертной казни τον καταδικασαν στην ποινή του θανάτου. 2 (παλ.) αποφασίζω, παίρνω απόφαση. || **εκφρ.** ~ к смерти α) καταδικάζω σε θάνατο. β) (για άρρωστο) καταδικάζω σε θάνατο.

приговорка, -и θ. 3λ. **приговор** (2 σημ.).

пригодиться, -оужсь, -одійсья ρ.σ. χρειάζομαι, χρησιμεύω· это может тебе ~ αυτό μπορεί να σου χρειαστεί.

пригодность, -и θ. χρησιμότητα, ωφελιμότητα· καταλληλότητα.

пригодный επ., βρ: -ден, -дна, -дно κατάλληλος, πρόσφορος· χρήσιμος, ωφέλιμος· земля -ая для обработки κατάλληλη γη για καλλιέργεια.

пригожество, -а ουδ. (διακ.) ωραιότητα, ομορφιά.

пригожество, -и θ. (διακ.) βλ. **пригожество**.

пригожий επ., βρ: -гóж, -а, -е. 1 (διακ.) ωραίος, όμορφος ευειδής. 2 (για καιρό)· ωραίος· ~ день ωраία мѣра. 3 ως κατηγ. είναι χρήσιμος· ταιριάζει.

приголүбить, -блү, -бйшь ρ.σ.μ. χαϊδεύω.

приголүбливать ρ.δ.μ. χαϊδεύω.

пригон, -а α. σάλαγος, οδήγηση ζώων ~ σκοτά на водопóй οδήγησε των ζώων για πότισμα. || το μαντρί, στάνη, ποιμνιοστάσιο.

пригонка, -и θ. συνταίριασμα· εφαρμογή.

пригонный επ. απο άλλο μέρος φερμένος, αλλοφερμένος· ~ лес ξυλεία ξένη (μη ντόπια).

пригонять ρ.δ. βλ. **пригнать** (1, 3 σημ.). || **-ся** 1 οδηγούμαι. 2 συνταιριάζομαι· εφαρμόζομαι.

пригорáживание, -я ουδ. 1 περίφραξη. 2 χτίσιμο παραρτήματος.

пригорáживать ρ.δ. βλ. **пригородить**. || **-ся** 1 περιλείνομαι, περφράζομαι. 2 χτίζομαι κοντά σε άλλο οίκημα.

пригорáние, -я ουδ. 1 κάψιμο λίγο. 2 τσικνωμα.

пригорáть ρ.δ. βλ. **пригорéть**.

пригорéлый επ. λίγο καμένος· ~ **пирог** πίτα λίγο καμένη. || **τσικνωμένος**· -οε **молоκό** τσικνωμένο γάλα.

пригорéть, -йт ρ.σ. 1 καιίγομαι λίγο, αρπάζω· κόρκα χλέβα -λα ή κόρα του ψωμιού αρπάξε. 2 τσικνώνω· **каша** -λα в **кастрюле** το κουρκούτι τσικνωσε στην κατσαρόλα. 3 ξηραίνωμαι· **травá** -ла το χορτάρι ξηράθηκε.

пригород, -а α. προάστιο. || (παλ.) πόλη υποτελής.

пригородить, -рожу, -родить, παθ. **μτχ.** **παρλθ.** χρ. **пригороженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. περικλείνω, περιφράζω, συμπεριλαβαίνω παίρνω μέσα· ~ к **дому** **участок** **земли** περικλείνω οικόπεδο στο σπίτι. || χτίζω κοντά σε άλλη οικοδομή.

пригородка, -и θ. περίφραξη, κλείσιμο μέσα. || παράρτημα οικοδομής.

пригородный επ. του προαστίου· -не жители κάτοικοι των προαστίων. || πλησίον της πόλης· -οε **огородное** **хозяйство** το παρα την πόλη κηπευτικό νοικοκυριό. || (για μέσα μεταφοράς)· του προαστίου· - **автobус** λεωφορείο προαστίων.

пригóрок, -рка α. βουναλάκι.

пригóршня, -и, γεν. πλθ. -шней κ. -шен θ. 1 φούχτα, χούφτα. 2 δράκα, χουφτιά. || εκφρ. **пóльными** -ями με τή χούφτα (κατά μεγάλες ποσότητες).

пригорáниваться ρ.δ. βλ. **пригорáниться**.

пригорáниться ρ.σ. θλίβομαι, στενοχωρούμαι, μελαγχολώ, χολοσκάω,

приготáвливание, -я ουδ. βλ. **приготcвление**.

приготáвливать(ся) ρ.δ. βλ. **приготóвить(ся)**.

приготовительный επ. της προετοιμασίας· προπαρασκευαστικός· προκαταρκτητικός. || εκφρ. ~ **класс** προκαταρκτηκή τάξη (κατώτερη του δημοτικού).

приготóвить ρ.σ. 1 προετοιμάζω, προπαρασκευάζω· ετοιμάζω. || **καταρτίζω**· ~ к **поступлениu** в **инститyт** προετοιμάζω για εισαγωγή στο Ινστιτούτο. 2 προδιαθέτω, προύδεάζω. 3 φτιάχνω, παρασκευάζω· ~ **лекарство** παρασκευάζω φάρμακο. || **μαγειρεύω**· ~ **обед** ετοι-

μάζω το γεύμα. || **εξασφαλίζω**, **εφοδιάζομαι**· ~ **дрова** к **зимé** ετοιμάζω καυσόξυλα για το χειμώνα. || **κάνω**· ~ **уроки** ετοιμάζω τα μαθήματα. || **-ся** (προ)ετοιμάζομαι, (προ)παρασκευάζομαι· (προ)καταρτίζομαι.

приготови́шка, -и α. κ. θ. (παλ.) μαθητής, -ήτρια προκαταρκτηκής τάξης.

приготовлéние, -я ουδ. 1 (προ)ετοιμασία, παρασκευή, προπαρασκευή· (προ)κατάρτιση. 2 προδιάθεση. 3 μαγείρευμα. || **εξασφάλιση**. || **εκφρ.** без -я απροετοίμαστα.

приготовля́ть(ся) ρ.δ. βλ. **приготóвить(ся)**.

приграни́чный επ. παραμεθόριος· ~ **район** παραμεθόρια περιοχή.

пригрéбать(ся) ρ.δ. βλ. **пригрестí(сь)**.

пригрéв, -а α. 1 ζέστη· ζεστασιά· θερμ. (διαλι.) προσήλιο, ευήλιο, προσηλιακό μέρος.

пригрéвание, -я ουδ. ζεσταμα, θερμανση.

пригрéвать(ся) ρ.δ. βλ. **пригрéть(ся)**.

пригрéзиться, -éжусь, -éзисься ρ.σ. 1 ονειροπολώ, φαντασιοκοπώ. 2 ονειρεύομαι, βλέπω στο όνειρο.

пригрестí ρ.σ. 1 μ. συσσωρεύω, μαζεύω (με το δικράνι, φτυάρι). 2 **καπηλατώ**, **τραβώ** κουπί, **λάμνω** πλησιάζοντας.

пригрéть ρ.σ.μ. 1 ζεσταίνω, θερμαίνω. 2 **μτφ.** φροντίζω, μεριμνώ· **περιμαζεύω**· **προστατεύω**, **παρέχω** άσυλο. || **-ся** 1 ζεσταίνομαι, θερμαίνομαι. 2 **βρίσκω** άσυλο, **καταφύγιο**, **αποκούμπι**, **ζεστή** φωλίτσα, **προστασία**.

пригрозíть ρ.σ. 1 προειδοποιώ απειλώντας, φοβερίζω. 2 **κάνω** απειλητική χειρονομία· ~ **пáльцем** **κάνω** απειλητική χειρονομία με το δάχτυλο.

пригýбить ρ.σ. φέρω, βάζω, εγγίζω στα χείλη· ~ **рéмку** εγγίζω το ποτηράκι στα χείλη (πίνω ελάχιστα).

пригýбливать ρ.δ. βλ. **пригýбить**. || **-ся** εγγίζω στα χείλη (πίνω ελάχιστα).

пригýливать ρ.δ. βλ. **пригýлять**.

пригýльный επ. περιπλανώμενος, αδέσποτος. || (σπλ.) **εξώγαμος**, **κλεψίγαμος**, **νόθος**.

пригýлять ρ.σ.μ., παθ. **μτχ.** **παρлθ.** χρ. **пригýльный**, βρ: -лян, -а, -ο ρ.σ.μ. (σπλ.) **συζώ** παράνομα· **παλακεύω**.

придавать ρ.δ. βλ. **прида́ть**. || **-ся** δίνωμαι επιπρόσθετα || προσθέτομαι, αυξάνομαι.

придавить ρ.σ.μ. 1 πιέζω, πατώ, θλίβω. || **σφίγγω**, **συνθλίβω**. 2 **μτφ.** (σπλ.) **καταπιέζω**.

прида́вленность, -и θ. (για ήχο, φωνή)· **συγκράτηση**, **πιάσιμο**, **εξασθένηση**, **αδυνατίσμα**.

прида́вленный επ. απο **μτχ.** **καταπιεσμένος**, **καταδυναστευμένος**, **τυραγνισμένος**. || βλ. **приглушéнный**.

прида́вливать ρ.δ. βλ. **прида́вить**. || **-ся** πιέζομαι, θλίβομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

придание, -я ουδ. 1 δόσιμο, χορήγηση επι- πρόσθετα. 2 πρόσδοση, μέγλωμα, επαύξηση, ενίσχυση, δυνάμωμα.

приданое, -ого ουδ. 1 η προίκα· τα προικιά. 2 τα φτωκία.

приданный επ. (παλ.) προικιάτικος, προικώς.

придаток, -тка α. 1 προσθήκη· συμπλήρωμα· προσάρτημα. προσάξημα. 2 εξόγκωμα, φύμα.

придаточный επ. πρόσθετος, συμπληρωματικός· -ое образование η επιμόρφωση. || **εμφρ.** -ое предложение (γραμμ.) δευτερεύουσα πρόταση.

придаться ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. приданный, βρ: -дан, -а, -ο. 1 προσδίνω, δίνω επιπρόσθετα· ~ отряду артиллерии δίνω επί πλέον στο τμήμα πυροβολικό. 2 προσθέτω, αυξάνω, μεγαλώνω, δυνάμωνα, ενισχύω· ~ вкүсу чөмү-н. προσδίνω γούστο σε κάτι· любовь ~ лядей юдрости и силы η αγάπη της έδωσε σφρίγος και δύναμη· ~ устойчивости προσδίνω σταθερότητα· ~ блеск προσδίνω λάμψη.

придача, -и θ. 1 δόσιμο, χορήγηση επιπρόσθετα. 2 επίδομα· επιπροσθήκη. || **εμφρ.** в -у κ. на -у επιπρόσθετα, συμπληρωματικά, παρσπάνω, επί πλέον.

придвигать(ся) ρ.δ. βλ. придвинуть(ся).

придвижной επ. κινητός· κινούμενος· ~ стол κινητό τραπέζι.

придвинуть ρ.σ.μ. κινώ, φέρω κοντά, πλησιάζω· ~ стол к стене πλησιάζω το τραπέζι στον τοίχο· ~ срок συντομεύω την προθεσμία. || -ся μετακινούμαι πλησίον, πλησιάζω· проωθούμαι· войска ~ лись к границам τα στρατεύματα προωθήθηκαν κοντά στα σύνορα· срок ~ лся η προθεσμία συντόμευσε (πλησίασε).

придворный επ. 1 αυλικός, παλατιανός. 2 ουσ. α. ο αυλικός.

придел, -а α. 1 (παλ.) παράρτημα σπιτιού. 2 πρόσθετο ιερό εκκλησίας.

приделать ρ.σ.μ. 1 (προσ)θέτω, βάζω· ~ замк к дверям βάζω κλειδαριές στις πόρτες. 2 κάνω, φτιάχνω, δημιουργώ. || -ся τοποθετούμαι, μπαίνω.

приделка, -и θ. φτιάξιμο· επισκευή, επιδιόρθωση. || προσθήκη.

придѣлывание, -я ουδ. τοποθέτηση, βάλσιμο· φτιάξιμο, επισκευή, επιδιόρθωση.

придѣлывать(ся) ρ.δ. βλ. приделать(ся).

придержать ρ.σ.μ. 1 συγκρατώ, κρατώ λίγο, ελαφρά. 2 διατηρώ· συντηρώ· κρατώ, φυλάγω.

придерживание, -я ουδ. 1 συγκράτηση, κράτηση λίγο, ελαφρά. 2 διατήρηση· συντήρηση· φύλαγμα.

придерживать ρ.δ. βλ. придержать. || -ся 1 συγκρατιέμαι, κρατιέμαι λίγο, ελαφρά· ~

за перила κρατιέμαι λίγο στο τα κάγκελα. 2 ακολουθώ, βαδίζω σύμφωνα με· κρατώ· ~ твердых принципов ακολουθώ σταθερές αρχές. || έχω συνήθεια, κλίση, πάθος· μου αρέσει, αγαπώ· он ~ ается рѣмочки αυτός αγαπάει λίγο το πιοτί.

придѣра, -ы α. κ. θ. ο αναζητών προφάσεις, φέκτες, φιλοκατήγορος, αδικοβγάλτης· στρεφόμενος· αδικιάρης.

придираться ρ.δ. βλ. придраться.

придѣрка, -и θ. πρόφαση (εν αμαρτία), αδικόβγαλμα, φόγος, κατηγορία· στρεφοδικία.

придѣрчивость, -и θ. βλ. придѣрка.

придѣрчивый επ. στρεφόμενος κλπ. ουσ. βλ. придѣрка.

придомовный επ. πλησίον του σπιτιού· ~ участок οικόπεδο κοντά στο σπίτι.

придонный επ. πάνω στον πυθμένα, πυθμενικός, πύθμιος.

придорожный επ. παρόδιος, κοντά στο δρόμο.

придрать ρ.σ. (απλ.) έρχομαι, καταφτάνω εσπευσμένα.

придраться ρ.σ. αναζητώ προφάσεις, ξύνω τα νύχια για αφορμή· στρεφόμενα· δυστροπώ σκόπιμα· αδικοβγάνω.

придремать ρ.σ. (απλ.) βλ. придремнуть.

придремнуть ρ.σ. (απλ.) νυστάζω πολύ, με παίρνει λίγο ο ύπνος.

придремывать ρ.δ. βλ. придремнуть.

придуть ρ.δ. βλ. придуть. || -ся συσσωρεύομαι, παρασέρνομαι (απο τον άνεμο).

придуманность, -и θ. επινοητικότητα.

придуманный επ. απο μτχ. επινοημένος. || αφύσικος, μη πραγματικός.

придумать ρ.σ.μ. 1 επινοώ, εφευρίσκω, μηχανεύομαι, σοφίζομαι, τεχνάζομαι. 2 καταλαβαίνω, εννοώ. || -ся διαλογίζομαι, σκέπτομαι· μου 'ρχεται στο νού, μου κατεβαίνει, μου περνά (ιδέα, σκέψη κ.τ.τ.).

придумка, -и θ. βλ. выдумка.

придумщик, -а α., -ца, -ы θ. βλ. выдумщик.

придумывание, -я ουδ. βλ. придумка.

придумывать(ся) ρ.δ. βλ. придумать(ся).

придуривать ρ.δ. (απλ.) βλ. дурить με σημ. ενίοτε. || -ся κάνω τον κουτό.

придурковатость, -и θ. ελαφρόνοια, κουφόνοια, λειψάδα.

придурковатый επ., βρ: -ват, -а, -ο κουτούτσικος, χαζούτσικος, φυρόμαλος, λειψός.

придурь, -и θ: ο -еβ βλ. придурковатый.

придуть, -дует ρ.σ.μ. (για άνεμο)· φυσώ, παρασύρω, συσσωρεύω.

придущенный επ. απο μτχ. (για ήχο, φωνή)· πιασμένος, συγκρατημένος, πνιγμένος.

придуть ρ.σ.μ. πνίγω· уби́йца ~ ил сво́ю

жертву ο φονιάς έπνιξε το θύμα του.

придыхание, -я ουδ. 1 εισπνοή, αναπνευστική κίνηση. 2 δασύτητα (προφοράς). **произносить с ~ем** προφέρω δασέως. || **εκφρ.** густоё ~ η δασεία (')· тонкое ~ η ψιλή (')

придыхательный επ. δασύς· ~ звук δασύς ήχος.

придыхаться, ~дышушь, ~дышишься ρ.σ. συνηθίζω στη μυρουδιά (κυρίως σε άσχημη).

приедать (ся) ρ.δ. βλ. **приесть (ся)**.

приезд, -а α. άφιξη, ερχομός· έλευση. || διαμονή.

приезжать, мтχ. ενστ. **приезжающий** ρ.δ. βλ. **приехать**.

приезжающий, -его α. ουσ., -ая, -ей θ. ουσ. ο αφικνούμενος, -η, ο ερχόμενος, -η.

приезжий επ. κ. ουσ. αφιχθείς, ξένος, ξενοφερμένος, ξενόφερτος, ξεμερίτης· αλλοδαπός.

приём, -а α. 1 παραλαβή· ~ **заявлений** παραλαβή αιτήσεων. || λήψη· ~ **лекарств** λήψη φαρμάκων· ~ **пищи** λήψη τροφής. || πρόσληψη, εισδοχή· ~ в **партию** πρόσληψη στο κόμμα. 2 υποδοχή· ~ **гостей** υποδοχή φιλοξενοούμενων· **дни -а** μέρες δεξίωσης· **холодный** ~ ψυχρή υποδοχή· **устроить** ~ οργάνων υποδοχή· **сердечный** ~ εγκάρδια υποδοχή. || ακρόαση, επίσκεψη στο γιατρό. || δόση· **лекарство в маленьких -ах** φάρμακο σε μικρές δόσεις. 3 φορά· **выпить в один -а** πίνω μια φορά, μονοκοπανιά. 4 κίνηση, άσκηση· **ружейные -ы** ασκήσεις όπλου, οπλασκία· **гимнастические -ы** γυμναστικές ασκήσεις. || τρόπος, μέθοδος· **разные -ы лечения** διάφοροι τρόποι θεραπείας. 5 πλθ. (παλ.) τρόποι συμπεριφοράς. || (αθлт.) τρόπος· λαβή (στην πάλη).

приёмка, -и θ. λήψη, παραλαβή· ~ **товара** παραλαβή εμπορεύματος· ~ **нового здания** παραλαβή καινούριου κτιρίου· ~ **заказа** παραλαβή παραγγελίας.

приёмленность, -и θ. το (παρα)δεκτόν, το αποδεκτόν.

приёмленный επ. δεκτός, αποδεκτός, παραδεκτός· ~οε предложение αποδεκτή πρόταση.

приёмная βλ. **приёмный** (3 σημ.).

приёмник, -а α. 1 δέκτης (χώρος εισδοχής, χωρητικότητας κ.τ.τ.). 2 δέκτης ραδιοφωνίας· ραδιόφωνο, ράδιο.

приёмный επ. της λήψης· -ая антенна κεραία λήψης. || της υποδοχής· της ακρόασης ή της επίσκεψης (ασθενών στο γιατρό)· -ая комната δωμάτιο αναμονής· **часы -а** ώρες ακρόασης. || εισαγωγικός, της εισαγωγής· -ая комиссия η επιτροπή εισαγωγικών εξετάσεων. 3 ουσ. θ. -ая, -ой δωμάτιο αναμονής. || **εκφρ.** ~ отец θετός πατέρας, ψυχοπατέρας· -ая мать θετή

μητέρα, ψυχομάνα· ~ сын θετός γιός, ψυχογιός· -ая дочь θετή θυγατέρα, παρακόρη, ψυχοκόρη.

приёмочный επ. της λήψης, της παραλαβής· ~ акт πράξη παραλαβής· -ая комиссия επιτροπή παραλαβής.

приёмщик, -а α., -ца, -н θ. παραλήπτης, -τρια.

приёмш, -а α. θετός γιός ή θετή θυγατέρα.

приесть ρ.σ.μ., παθ. мтχ. παρлθ. χρ. **приеденный**, βρ: ~ден, -а, -ο κατατρώγω, τρώγω ως το τέλος, όλο. || ~ся βαριέμαι να τρώγω συνέχεια το ίδιο φαγητό. || мтф. мπουχτίζω.

приехать ρ.σ. (κατα)φτάνω, έρχομαι, αφικνούμαι (με μεταφ. μέσο).

приятие, -я ουδ. σφιξη, -ξιμο, θλίψη, πάτημα. || στριμωγμα.

приять ρ.σ.μ. 1 σφιγγω, πιέζω· πατώ· ~ к своей груди σφιγγω στην αγκαλιά μου· **ладонью** πατώ με την παλάμη. || στριμώχνω, κολλώ· ~ к стене (κυρлξ. κ. мтф.) κολλώ στον τοίχο. 2 мтф. καταπιέζω, τυραννώ. || ~ся πιέζομαι, σφιγγομαι· πατιέμαι.

прижечь, ρ.σ.μ. 1 καίω λίγο· ~ палец утюгом καίω λίγο το δάχτυλο με το σίδερο σιδερώματος. 2 παραφήνω, καίω λίγο· ~ хлеб в печи καίω λίγο το ψωμί στο φούρνο. 3 καυτηριάζω· ~ рану йодом καίω την πληγή με το ιώδιο.

приживаемость, -и θ. εγκλιματισμός· προσρμογή στις νέες συνθήκες (για φυτά).

приживал, -а α., (παλ.) ~ка, -и θ. βλ. **приживальщик**.

приживальщик, -а α. 1 (παλ.) ξεπεσμένος έμπορας ή ευγενής. 2 παράσιτος, κηφήνας, χαραιοφάης.

приживать (ся) ρ.δ. βλ. **прижить (ся)**.

приживить, ~влю, ~вишь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. **приживлённый**, βρ: ~лен, ~ленá, ~ленó ρ.σ.μ. συμφύω. || ~ся συμφύομαι.

приживание, -я ουδ. σύμφυση.

приживлять (ся) ρ.δ. βλ. **приживить (ся)**.

приживание, -я ουδ. καυτηρίαση· ~ раны καυτηρίαση της πληγής.

прижигать ρ.δ. βλ. **прижечь**. || ~ся καίομαι. || καυτηριάζομαι.

прижигающий επ. απο мтχ. καυστικός· ~ее средство το καυτήριο (χημική ουσία).

прижизненный επ. στη ζωή, όντας ζωντανός, όταν ζούσε (ακόμα).

прижим, -а α. 1 σφιξη, σφιξιμο· πίεση. 2 мтф. καταπίεση, τυραννία. 3 (τεχ.) συσφιγγτήρας.

прижимание, -я ουδ. βλ. **прижим** (1σημ.).

прижимать (ся) ρ.δ. βλ. **прижать (ся)**.

прижимистость, -и θ. φειδωλία, τσιγγουνιά.

прижимистый επ., βρ: -МИСТ, -а, -ο φειδωλός, τσιγγούνης.

прижимка, -и θ. (απλ.) καταπίεση, τυραννία.

прижимный επ. συσφιγτικός.

прижить ρ.σ.μ. γεννώ νόθο· μοιχεύω.

прижиться ρ.σ. συνθηίζω, εξοικειώνομαι με το περιβάλλον, προσαρμόζομαι· εγκλιματίζομαι. || πιάνω, ριζώνω, φυτρώνω.

прижмурить(ся) ρ.σ. βλ. жмурить(ся).

***приз!**, -а α. βραβείο αθλητικό, έπαθλο.

***приз?**, -а α. (ναυτ.) σκάφος που πιάστηκε νόμιμα· νόμιμη λεία.

призадуматься ρ.σ. σκέφτομαι λίγο.

призадумываться ρ.δ. σκέφτομαι λίγο.

призанимать ρ.δ. βλ. признанье.

призанье ρ.σ.μ. δανείζομαι μικρό ποσό ή για λίγο χρόνο.

призвание, -я ουδ. 1 (παλ.) κάλεσμα, πρόσκληση, επίκληση (για βοήθεια). 2 κλίση, τάση· ~ к музыке κλίση προς τη μουσική.

призванный επ. απο μτχ. βρ: -ВАН, -а, -ο προορισμένος.

призвать ρ.σ.μ. 1 καλώ, φωνάζω· επικαλούμαι· ~ на помощь καλώ σε βοήθεια. 2 καλώ· ~ на военную службу καλώ να υπηρετήσει τή στρατιωτική θητεία· ~ к оружию καλώ στα όπλα· ~ к защите родины καλώ για υπεράσπιση της πατρίδας· ~ к бдительности καλώ σε επαγρύπνηση. 3 (παλ.) εύχομαι.

призвук, -а α. δευτερεύων, συμπληρωματικός ήχος.

приземистость, -и θ. ευστάθεια μικρού σώματος.

приземистый επ., βρ: -МИСТ, -а, -ο κοντόχοντρος· γεροδεμένος. || χαμηλός· -ая изба χαμόσπιτο.

приземление, -я ουδ. προσγειώση· ~ самолёта προσγειώση αεροπλάνου· ~ парашютистов προσεδάφιση αλεξιπτωτιστών.

приземлить, -лѣ, -лѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **приземлённый**, βρ: -лѣн, -лѣна, -лѣно ρ.σ.μ. προσγειώνω. || -ся προσγειώνομαι. || (απλ.) πέφτω.

приземлять(ся) ρ.δ. βλ. приземлить(ся).

приземный επ. πλησίον της γης· ~ слой воздуха στρώμα αέρα κοντά στη γη.

призёр, -а α., -ёрша, -и θ. νικητής, βραβευμένος· ~ олимпийских игр ολυμπιονίκης.

призирать ρ.δ. βλ. призреть. || -ся κηδεμονεύομαι, προστατεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

***призма**, -ы θ. το πρίσμα· трёхгранная ~ το τριγωνικό πρίσμα. || εκφρ. сквозь -у смотреть, наблюдать κοιτάζω, παρατηρώ με το πρίσμα (όχι αντικειμενικά, έμμεσα).

призматический επ. πρισματικός· ~ крис-

тал πρισματικό κρύσταλλο· ~ спектр πρισματικό φάσμα· ~ бинокль πρισματική διόπτρα.

признавать, -наѣ, -знаѣшь, προστι. **признавай**, επір. μτχ. признавая ρ.δ.μ. 1 βλ. признать. 2 αναγνωρίζω, παραδέχομαι. || -ся 1 βλ. признаться. 2 παραδέχομαι.

признак, -а α. σημάδι, σημείο· ένδειξη, γνώρισμα· по всем -ам καθ' όλα τα σημάδια· основной ~ το κύριο γνώρισμα. || σύμπτωμα· ~ -и болезни συμπτώματα αρρώστειας. || ίχνος, αχνάρι· он не подаёт -ов жизни αυτός δε δείχνει σημεία ζωής.

признание, -я ουδ. 1 αναγνώριση, παραδοχή· ομολογία· ~ де-факто, де-юре αναγνώριση ντε φάκτο, ντε γιούρε· пользоваться всеобщим ~ем απολαβαίνω γενικής αναγνώρισης (αναγνωρίζομαι απ' όλους γενικά)· по общему ~ю κατά τη γενική ομολογία· по собственному ~ю καθ' ομολογίαν του. || εκδήλωση, φανέρωση, εξομολόγηση· ~ в любви εξομολόγηση αγάπης. 2 απόφαση, κρίση· καθορισμός.

признанный επ. απο μτχ. αναγνωρισμένος· ~ талант αναγνωρισμένο ταλέντο. || γνωστός· ~ негодный γνωστός καλιάνθρωπος.

признательно επір. ευγνωμόνας, με ευγνωμοσύνη.

признательность, -и θ. ευγνωμοσύνη· ευαρέσκεια· выразить ~ εκφράζω την ευγνωμοσύνη.

признательный επ., βρ: -лен, -льна, -льно ευγνωμόνας· я вам очень ~лен σας ευγνωμονώ πάρα πολύ· ~ взгляд βλέμμα (ματιά) ευγνωμοσύνης.

признать, знаю, -знаѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **признанный**, βρ: -нан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (ανα)γνωρίζω· в этом наряде тебѣ не -аѣшь με τέτοια ενδυμασία είναι δύσκολο να σε γνωρίσει κανένας. 2 παραδέχομαι, αναγνωρίζω· ~ новое государство αναγνωρίζω το νέο κράτος· 3 ομολογώ, παραδέχομαι· ~ свою ошибку αναγνωρίζω το λάθος μου. || αποφαινομαι, καθορίζω, βγάζω το συμπέρασμα, θεωρώ, λογίζω. || -ся 1 αναγνωρίζω, παραδέχομαι, ομολογώ· ~ в преступлении παραδέχομαι το έγκλημά μου· ~ в воровстве παραδέχομαι ότι είμαι κλέφτης· ~ юсь το παραδέχομαι· он не ~лся αυτός δεν το παραδέχτηκε. 2 ~ ή -аюсь (παρνθ. λ.) για να είμαι ειλικρινής. || εκφρ. ~ сказать για να μιλήσω ειλικρινά· ~ в любви εξομολογούμαι την αγάπη.

призовой¹ επ. (αθлт.) του βραβείου ή της βράβευσης, του έπαθλου, του αριστείου.

призовой² επ. συλληψείς (νόμιμα)· -όε судно το συλληφθέν σκάφος.

призор, -а (-у) α. επίβλεψη, επιτήρηση, εποπτεία, παρακολούθηση· без -а χωρίς επίβλεψη.

при́зрак, -а α. 1 όραμα· φάντασμα· φάσμα·
ночные -и νυχτερινά φαντάσματα. || βλ. при-
видение. 2 οπτασία, όνειρο, ευσεβής πόθος·
~ воображения πλάσμα φαντασίας, χίμαιρα.

призрачность, -и θ. ασάφεια, αμυδρότητα.
θολότητα.

призрачный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1
του οράματος. 2 φανταστικός· πλασματικός. 3
ασαφής, αμυδρός, θολός.

призрѣвать ρ.δ. βλ. призрѣть. || -ся про-
στατεύομαι, περιθάλλομαι.

призрѣние, -я ουδ. (γραπ. λόγος) προστα-
σία, μέριμνα, φροντίδα, επίβλεψη, περιθάλλη.

призрѣть, призрѣ, призрѣшь, παθ. μτχ.
парлθ. χρ. призренный, βρ: -рен, -а, -ο ε-
πιβλέπω, φροντίζω, μεριμνώ, περιθάλλω.

призыв, -а α. 1 κλήση· πρόσκληση· κάλεσμα·
~ на помощь κάλεσμα σε βοήθεια· ~ на воен-
ную службу η κλήση στο στρατό· ~ к порядку
ανάκληση στην τάξη· ~ к восстановлению κάλεσμα
σε εξέγερση. || στρατιωτική κλάση· ~ про-
шлого года η περσινή κλάση. 2 σύνθημα· пер-
вомайские -ы τα πρωτομαγιάτικα συνθήματα.
|| εκφρ. ленинский ~ στρατολογία μελών στο
κόμμα προς τιμήν του Λένιν.

призывать ρ.δ. βλ. призвать. || -ся καλού-
μαι, προσκαλούμαι.

призывник, -а α. στρατεύσιμος· κληρωτός·
νεοσύλλεκτος.

призывной επ. στρατολογικός, της στρατο-
λογίας· ~ пункт κέντρο προσέλευσης νεοσύλ-
λεκτων· ~ая комиссия επιτροπή στρατολογίας.
|| ως ουσ. βλ. призывник.

призывный επ. της κλήσης, του καλέσματος·
προσκλητήριος, προσκαλών· ~ крик προσκλητή-
ρια κραυγή (για βοήθεια).

прииск, -а α. εργαστήριο πολύτιμων μετάλ-
λων.

приискание, -я ουδ. εύρεση, εξεύρεση.

приискатель, -я α. εργάτης επεξεργασίας
πολύτιμων μετάλλων.

приискать, -ищу, -ищешь, παθ. μτχ. парлθ.
χρ. приисканный, βρ: -кан, -а, -ο ρ.σ.μ.
βρίσκω, εξευρίσκω· φάχνω να βρω· ~ал себе
хорошую квартиру βρήκα για τον εαυτό μου
καλό διαμέρισμα. || -ся βρίσκομαι, εξευρί-
σκομαι.

приискание, -я ουδ. βλ. приискание.

приискать(ся) ρ.δ. βλ. приискать(ся).

приисковный επ. των πολύτιμων μετάλλων.

прийти, придѣ, придѣшь, παρлθ. χρ. пришѣл.
~шла, ~шло, μτχ. парлθ. χρ. пришѣдший, επιρ.
μτχ. придя ρ.σ. 1 έρχομαι· φτάνω· αφικνού-
μαι· отец ~шел домой с работы ο πατέρας ήρ-
θε στο σπίτι απο τη δουλειά· почта ~шла без
опоздания το ταχυδρομείο ήρθε χωρίς καθυ-

στέρηση· поезд ~шел поздно вечером το τρένο
ήρθε αργά τη νύχτα· зима ~шла ο χειμώνας ήρ-
θε. || επιστρέφω, γυρίζω. 2 εμφανίζομαι, α-
ναφαίνομαι, παρουσιάζομαι. || φτάνω, καταλή-
γω· ~ к соглашению καταλήγω σε συμφωνία· ~
к заключению φτάνω στο συμπέρασμα. 3 με την
πρόθεση в και μερικά αφηρημένα ουσ. αποδί-
δονται στα ελληνικά με ρήμα με σημ. απο το
ουσιαστικό: ~ в ужас φρικιάζω· ~ в бешенство
λυσσώ, λυσσιάζω· ~ в восторг ενθουσιάζομαι·
~ в негодование αγανακτώ· ~ в отчаяние α-
πελπιζομαι· ~ в недоумение αμηχανώ· ~ в
негодность αχρηστεύομαι· ~ к упадку ξεπέ-
φτω, παρακμάζω. || εκφρ. ~ в голову κ. (παλ.)
в мысль έρχομαι στο μυαλό, στη σκέψη· ~ в
движение κινούμαι, μπαίνω· σε κίνηση· ~ в се-
бя συνέρχομαι· ~ в чувство ή в сознание α-
νακτώ τις αισθήσεις· ~ на помощь έρχομαι σε
βοήθεια. || -сь 1 έρχομαι, πέφτω· седьмое
число ~лось в пятницу η έφτά του μήνα έπε-
σε μέρα Παρασκευή. 2 συμπιπτω, ταιριάζω, πη-
γαίνω· ~ по росту ταιριάζω στο ανάστημα· ~
по ногѣ ταιριάζω στο πόδι· этот ключ ~ется
αυτό το κλειδί θα ταιριάζει. 3 (απρόσ.)· θα
χρειαστεί, θα πρέπει, θα παραστεί ανάγκη, θα
επιβληθεί· мне ~дется ночевать здесь θα
χρειαστεί να διανυχτερέψω εδώ. || (απρόσ.) λα-
χαίνω, τυχαίνω· что ~ется ό,τι τύχει· как
~ется όπως λάχει· когда ~ется όταν τύχει.
4 (απρόσ.) πέφτει στο μερτικό. 5 (απλ.) κο-
στιζω, στοιχίζω· αξίζω. || εκφρ. ~ по вкусу
(по сердцу, по нраву, по душе) μου αρέσει,
μου γουστάρει· ~ к стати έρχομαι στην ώρα,
στην κατάλληλη στιγμή.

приказ, -а α. 1 διαταγή· ~ директора δια-
ταγή του διευθυντή· ~ командующего армией
διαταγή του διοικητή της στρατιάς· ~ о на-
ступлении διαταγή επίθεσης· ~ по полку δι-
αταγή του συντάγματος· ~ по заводу διαταγή
του εργοστασίου· исполнить ~ εκτελώ διατα-
γή· отдавать ~ δίνω (βγάζω) διαταγή. || δια-
ταγή (το χαρτί). 2 (παλ.) ειδικό ίδρυμα έκ-
δοσης διαταγών. || εκφρ. ~ы общественного
призрения (παλ.) φιλανθρωπικά ιδρύματα.

приказание, -я ουδ. διαταγή· εντολή· от-
дать ~ δίνω διαταγή· по ~лю полковника κατά
διαταγή του συνταγματάρχη· исполнить ~я
εκτελώ διαταγές· впрѣдь до ~я μέχρι νεώτε-
ρης διαταγής·

приказать, -кажу, -кажешь, παθ. μτχ. парлθ.
χρ. приказанный, βρ: -зан, -а, -ο ρ.σ. 1
διατάσσω· προστάζω· δίνω εντολή· он ~ал
взять егѡ мертвым или живого αυτός διέταξε
να τον πιάσουν νεκρό ή ζωντανό. 2 μτφ. (παλ.)
αναθέτω· αναθέτω εντολή· ~ имение женѣ ανα-
θέτω την περιουσία στη σύζυγο. || εκφρ. что

-жешь (-жете)? τί έχεις (-ετε) να πεις; να πείτε; (στον συνομιλητή, όταν η απάντηση είναι σαφής)· как -жете (παλ.) όπως σας αρέσει, όπως πείτε· что -жете? (παλ.) τι θέλετε; τι επιθυμείτε; τι σας αρέσει;

приказный επ. της διαταγής· διατακτικός, προστακτικός. || επ. κ. ουσ. (παλ.) υπάλληλος. || (παλ.) διοικητικός. || ουσ. υπαλληλίσκος. || εκφρ. -ая строкá; ~ κρηчóк (παλ.) προϋστάμενος, κεφάλι, ταγός, κάπος.

приказчик, -а α. 1 (παλ.) εμποροϋπάλληλος· επιστάτης εμπορικού καταστήματος. || διαχειριστής τσιφλικά.

приказчица, -и θ. (παλ.) βλ. приказчик. || η σύζυγος του εμποροϋπάλληλου ή του διαχειριστή.

приказчицкий επ. (παλ. κ. απλ.) приказчицкий.

приказчицкий, -ья, -ье επ. (παλ.) εμποροϋπαλληλικός. || διαχειριστικός.

приказывать ρ.δ. βλ. приказать.

приказывание, -я ουδ. βλ. приказка.

приказывать(ся) ρ.δ. βλ. приколóть(ся).

приканчивать(ся) ρ.δ. βλ. прикóнчить(ся).

прикапывать ρ.δ. βλ. прикопáть. || -ся βλ. копáть.

прикапывание -я ουδ. βλ. прикóпка.

прикапывать ρ.δ. βλ. прикопáть.

прикарманывать ρ.δ. βλ. прикарманить. || -ся τσεπώνω, ιδιοποιούμαι.

прикарманить ρ.σ.μ. (απλ.) τσεπώνω· ιδιοποιούμαι.

прикармливание, -я ουδ. βλ. прикóрм.

прикармливать ρ.δ. 1 βλ. прикóрмить. 2 τρέφω· ταίζω συμπληρωματικά. || -ся 1 βλ. прикóрмиться. 2 τρέφομαι· ταίζομαι συμπληρωματικά.

прикасание, -я ουδ. βλ. прикоснóвение.

прикасаться ρ.δ. βλ. прикоснóуться.

прикатать ρ.σ.μ. πατώ με κυλιστήρα το χώμα.

прикатить ρ.σ. 1 μ. πλησιάζω κυλώντας· ~ бóчку κυλώ το βαρέλι. 2 έρχομαι, φτάνω, αφικνούμαι (με όχημα). || -ся πλησιάζω, κυλιόμενος, κυλιέμαι, κυλώ· монéта -ласть к стéнке το κέρμα κύλισε κοντά στον τοίχο.

прикатывание, -я ουδ. πάτημα με κυλιστήρα.

прикатывать ρ.δ. βλ. прикатáть. || -ся πατιέμαι με κυλιστήρα.

прикатывать ρ.δ. βλ. прикатáть. || -ся βλ. прикатáться.

прикачать ρ.σ.μ. αντλώ συμπληρωματικά.

прикачивать ρ.δ. βλ. прикачáть. || -ся αντλούμαι συμπληρωματικά.

прикачать ρ.σ.μ. πλησιάζω κουνώντας. || -ся πλησιάζω κινούμενος.

прикидáть ρ.σ.μ. βλ. прибрóсáть.

прикидка, -и θ. ρίφιμο περιπού, κατά προσέγγιση.

прикидывание, -я ουδ. βλ. прикидка.

прикидывать(ся) ρ.δ. βλ. прикинуть(ся).

прикинуть ρ.σ.μ. 1 ρίχνω επί πλέον, συμπληρωματικά, ακόμα· ~ дров в пéчку ρίχνω κι άλλα ξύλα στη θερμάστρα. || ρίχνω επάνω (στο σώμα) ένδυμα. || προσθέτω, αυξάνω. 2 (για βάρος, μάκρος κ.τ.τ.) υπολογίζω, καθορίζω περιπού· ~ товáр на рукé υπολογίζω το βάρος του εμπορεύματος με το χέρι· ~ на глáз υπολογίζω (εκτιμώ) με το μάτι· ~ в умé υπολογίζω με το νου. || -ся 1 προσποιούμαι· ~ большóм κάνω τον άρρωστο. 2 (για ασθένεια) παρουσιάζομαι ξαφνικά, απρόσμενα.

прикипáть, -ает ρ.δ. βλ. прикипéть.

прикипéть, -пíт ρ.σ. τσικνώνω, καίγομαι, αρπάζω.

приклад, -а α. 1 υποκόπανος τουφεκιού· от-бítть удáр -ом χτυπά με τον υποκόπανο. 2 τα υλικά ραφίματος ενδυμάτων ή υποδημάτων. 3 συμπλήρωμα, προσθήκη, προσαύξηση.

прикладистый επ., βρ: -дист, -а, -ο βολικός στη σκοποβολή (στη στήριξη στον ώμο).

прикладной επ. εφαρμοσμένος, πρακτικός· -не науки πρακτικές επιστήμες· -не знáния πρακτικές γνώσεις. || εκφρ. -ое искусство οι εφαρμοσμένες τέχνες.

прикладывание, -я ουδ. βλ. приложéние (1 σημ.).

прикладывать ρ.δ. βλ. приложáть (1σημ.). || -ся βλ. приложáться.

приклеивание, -я ουδ. βλ. приклéйка.

приклеивать(ся) ρ.δ. βλ. приклéить(ся).

приклéить ρ.σ.μ. επικολλώ, προσκολλώ. || επικολλιέμαι, προσκολλιέμαι.

приклéйка, -и θ. επικόλληση, προσκόλληση. || επικόλλημα.

приклепáть(ся) ρ.δ. 3λ. клепáть(ся).

приклéпка, -и θ. βλ. клéпка.

приклéпывание, -я ουδ. βλ. клéпка.

приклéпывать(ся) ρ.δ. βλ. клепáть(ся).

приклонáть, -онó, -онóшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. приклонéнный, βρ: -нéн, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. λυγίζω, κάμπτω, λυγίζοντας πλησιάζω· ~ ветки дéрева к землé λυγίζω τα κλαδιά του δέντρου προς τη γη. || κλίνω, γέρνω· ~ гóлову к плéчю γέρνω το κεφάλι στον ώμο. || εκφρ. гóлову (главú) - έχω που την κεφαλήν κλίνει· нéгде (нéкуда) гóлову (главú) - δεν έχω που την κεφαλήν κλίνει (δεν έχω αποκούμπι, στήριγμα)· ~ слух (úхо) тéптóνω το αυτί να ακούσω καλά, εντείνω την ακοή (ακούω προσεχτικά). || -ся λυγίζω, κάμπτομαι κλπ.ρ. ενεργ. φ. ~ кнíзу κάμπτομαι προς τα κάτω.

приклоня́ть(ся) ρ.δ. βλ. **приклони́ть(ся)**.
приключа́ть(ся) ρ.δ. βλ. **приключи́ть(ся)**.
приключе́ние, -я ουδ. περιπέτεια· περιπλά-
 νηση· тайственные -я μυστικές περιπέτειες·
 роман с -ями μυθιστόρημα περιπετειώδες.

приключе́нский επ. περιπετειώδης· ~ ро-
 ма́н περιπετειώδες μυθιστόρημα.

приключи́ть ρ.σ.μ. 1 ενώνω, συνδέω· ~ πρό-
 вод к сέτι συνδέω το καλώδιο στο(ηλεκτρικό)
 δίχτυ. 2 (διαлк.) προξενώ· δημιουργώ. || -ся
 συμβαίνω· вот что -лось... να τι συνέβηκε...

прикова́ть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **при-
 кованный**, βρ: -ван, -а, -ο 1 (κυρλξ. κ. μτφ.)
 καρφώνω, καθλώνω· Прометей был -ван к ска-
 ле ο Προμηθέας καρφώθηκε στο βράχο· болѣзнь
 -ла егò к постѣли η αρρώστεια τον καθήλωσε
 στο κρεβάτι. || αλυσοδένω· στερεώνω. 2 μτφ.
 τραβώ, προσελκύω· ~ к себѣ всеобщее внима-
 ние τραβώ τη γενική προσοχή. || **εμφр.** **при-
 кованный** Прометей ο Προμηθέας δεσμώτης. ||
 -ся καρφώνομαι, καθλώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

приковы́вать(ся) ρ.δ. βλ. **прикова́ть(ся)**.

приковы́лать ρ.σ. έρχομαι, φτάνω κουτσαί-
 νοντας ή ταλαντευόμενος.

приковы́нуть ρ.σ.μ. (απλ.) ξεμπερδεύω, ξε-
 κάνω, σκοτώνω.

прикол, -а α. πάσσαλος μεγάλος (για πρόσ-
 δεση). || **εμφр.** на -е δεμένος, προσδεμένος·
 стои́ть на -е α) είμαι αραγμένος, στη δέστρα.
 β) ακινητώ, αδρανώ, μένω αργός, απρακτώ.

прикола́чивать(ся) ρ.δ. βλ. **приколоти́ть(ся)**.

приколка, -и θ. 1 καρφίτσωμα. 2 καρφίτσα·
 τσιμπιδάκι μαλλιών, φουρκέτα.

приколоти́ть, -лочу́, -лотишь, παθ. μτχ.
 παρλθ. χρ. **приколоченный**, βρ: -чен, -а, -ο
 ρ.σ.μ. 1 καρφώνω. 2 ξυλοκοπώ. || -ся καρφώ-
 νομαι.

приколоти́ть, -колѡ, -колѣшь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **приколотный**, βρ: -лот, -а, -ο. 1 καρφι-
 τώνω· ~ бант καρφιστώνω το φιόγκο. 2 μπή-
 γω μαχαιριές, μαχαιρώνω, θανατώνω, σκοτώνω.
 || -ся καρφιστώνομαι.

прикольный επ. του πάσσαλου.

прикомандирование, -я ουδ. πρόσληψη, προ-
 σωρινή (στο στρατό ή σε ίδρυμα).

прикомандировать ρ.σ.μ. προσλαμβάνω προ-
 σωρινά (στο στρατό ή σε ίδρυμα).

прико́нчить ρ.σ.μ. 1 τελειώνω, παύω, στα-
 ματώ· κόβω· ~ спор σταματώ τη συζήτηση. ||
 εξαντλώ, τελειώνω, (απο)σώνω, νετάρω. 2 α-
 ποτελειώνω, αποσκοτώνω. || -ся τελειώνω, στα-
 ματώ, παύω· κόβω.

прикопа́ть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. **прикопанный**,
 βρ: -пан, -а, -ο. 1 φυτεύω αβαθώς. 2 σκεπά-
 ζω με χώμα τα φυτά (απο το φύχος).

прикопáть ρ.σ.μ. βλ. **копáть**.

прикопка, -и θ. σκάψιμο αβαθές για φύτευ-
 μα. || σκέπασμα φυτών με χώμα (απο το φύχος).
прикоплéние, -я ουδ. αποταμίευση· ~ денег
 αποταμίευση χρημάτων.

прикóрм, -а α. 1 βλ. **кормлéние**. 2 βλ. **корм**.

прикорми́ть ρ.σ.μ. 1 βλ. **корми́ть**. 2 μτφ.
 λαδώνω, δωροδοκώ.

прикóрма, -и θ. 1 βλ. **кормѣжа** (1σημ.). 2
 βλ. **корм**.

прикорневой επ. σιμά στη ρίζα· ριζογενής.

прикорну́ть ρ.σ. ακουμπώ· ~ к спíнке дива́-
 на ακουμπώ στη ράχη του ντιβανιού.

прикоснове́ние, -я ουδ. 1 επίφαση, επιψη-
 λάφιση· άγγισμα, φαύση, επαφή. 2 συμμετοχή,
 ανάμειξη· к этому́ делу́ не имѣю никако́го -я
 σ' αυτή την υπόθεση δεν έχω καμιά ανάμειξη,
 δεν είμαι καθόλου αναμειγμένος.

прикоснове́нность, -и θ. βλ. **прикоснове́ние**
 (2σημ.).

прикоснове́нный επ., βρ: -вѣн κ. -вѣнен,
 -вѣнна, -вѣнно (γρατ. λόγος) συμμετοχος, α-
 ναμειγμένος, ανακατεμένος, μπερδεμένος, μπλεγ-
 μένος.

прикосну́ться ρ.σ. επιφάσω, επιψηλαφώ, εγ-
 γίζω, θίγω· άπτομαι ελαφρά. || δοκιμάζω λίγο
 φαγώσιμο· γεύομαι. || μτφ. συμμετέχω, ανα-
 μειγνύομαι, ανακατεύομαι, μπερδεύομαι, μπλέ-
 κομαι.

прико́чевать ρ.σ. φτάνω πλανώμενος, κινού-
 μενος κατά νομάδες.

прикра́ивание, -я ουδ. βλ. **прикро́йка**.

прикра́ивать ρ.δ. βλ. **прикро́ить**. || -ся κό-
 βω συμπληρωματικά (για ύφασμα).

прикра́сить, -áшу, -áсишь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **прикра́шенный**, βρ: -шен, -а, -ο; ρ.σ.μ.
 * (για λογοτεχνικό έργο)· παρουσιάζω πιο ό-
 μορφο, ωαιοποιώ, ωαιοστολίζω.

прикра́сы, -крас πλθ. (ενκ. **прикра́са**, -и θ.)
 1 στολίδια· παραγεμισματα· ωριοποίηση, ω-
 ραιοστόλιση. 2 βλ. **украше́ние** (2σημ.).

прикра́шивание, -я ουδ. ωριοποίηση· ωραι-
 οστόλιση· ~ действительности ωριοποίηση
 της πραγματικότητας.

прикра́шивать ρ.δ. βλ. **прикра́сить**. || -ся
 ωριοποιούμαι, ωριοστολίζομαι.

прикре́пительный επ. της εγγραφής, της συ-
 γκαταριθμικής, της συμπεριλαβής.

прикре́пить ρ.σ.μ. 1 στερεώνω· συνδέω γε-
 ρά. 2 εγγράφω, συγκαταριθμώ, συγκαταλέγω. ||
 -ся 1 στερεώνομαι. 2 εγγράφομαι, συγκαταριθ-
 μούμαι, συγκαταλέγομαι.

прикре́пление, -я ουδ. 1 στερέωμα. 2 εγ-
 γραφή, συγκαταριθμηση.

прикре́плять(ся) ρ.δ. βλ. **прикре́пить(ся)**.

прикри́кивать ρ.δ. βλ. **прикри́кнуть**.

прикри́кнуть ρ.σ. φωνάζω για εκφοβισμό, ε-

πικρίνω, μαλώνω με φωνές, κατασιδιάζω.

прикрыть ρ.σ.μ. κόβω συμπληρωματικά ~ **ру-кáv к пальтó** κόβω μανίκι για το πανωφόρι.

прикры́йка, ~и θ. κοπή, κόψιμο συμπληρωματικό (υφάσματος).

прикрутíть ρ.σ.μ. 1 (περι)δένω συστρέφοντας. 2 ελαττώνω, λιγοστεύω στρίβοντας. || ~**ся** ελαττώνομαι, λιγοστεύω στριβόμενος.

прикру́чивать(ся) ρ.δ. βλ. **прикрутíть(ся)**.

прикрывáние, ~я ουδ. βλ. **прикры́тие**.

прикрывáть(ся) ρ.δ. βλ. **прикры́ть(ся)**.

прикры́тие, ~я ουδ. 1 κάλυψη, σκέπασμα. || **μτφ.** συγκάλυψη, απόκρυψη. **Под ~ем грóмких фраз** με την κάλυψη ωραίων φράσεων. 2 προστασία, προφύλαξη. **Под ~ем** με την προστασία. ~ **отступлénия** κάλυψη της υποχώρησης. 3 κάλυμμα, σκέπαστρο, αμπρί.

прикры́ть ρ.σ.μ. 1 καλύπτω, σκεπάζω. || **κουπώνω**. ~ **кастрóлю кры́шкой** κουπώνω την κασαρόλα με το καπάκι. 2 (στρατ.) προφυλάσσω, προστατεύω. ~ **фланг** καλύπτω το πλευρό. ~ **отступлénие** καλύπτω την υποχώρηση. 3 αποκρύπτω, σκόπιμα αποσιωπώ. **συγκαλύπτω**. || **φράζω**, εμποδίζω. 4 κλείνω λίγο, μισοκλείνω. ~ **дверь** μισοκλείνω την πόρτα. 5 κλείνω, διαλύω. ~ **магазин** κλείνω το μαγαζί. || ~**ся** 1 καλύπτομαι, σκεπάζομαι. ~ **оде́йлом** σκεπάζομαι με το πάπλωμα. 2 **μτφ.** κρύβομαι, συγκαλύπτομαι. **он хотél ~ хвастíвыми слóвами** αυτός ήθελε να καλυφτεί με καυχησιολογίες. 3 μισοκλείνομαι. 4 κλείνω, διαλύομαι, παύω να λειτουργώ. **магазин ~лся** το μαγαζί έκλεισε.

прикрáживать ρ.δ. φωνάζω, συνοδεύω με φωνές.

прикрáкнуть ρ.σ. βλ. **прикрáживать**.

прикуп, ~а α. 1 αγορά, αγοράσμα συμπληρωματικό. 2 (χαρτп.) αγοράσμα χαρτιού, κάρτας.

прикупáть ρ.δ.μ. βλ. **прикупíть**. || ~**ся** αγοράζομαι συμπληρωματικά.

прикупíть ρ.σ.μ. 1 αγοράζω συμπληρωματικά, ακόμα. ~ **полμέтра на плáтбе** αγοράζω μισό μέτρο ακόμα για το φόρεμα. 2 (χαρτп.) αγοράζω. ~ **деся́тку и да́му** αγοράζω δεκάρι και ντάμα.

прикупка, ~и θ. βλ. **прикуп**.

прику́ривать ρ.δ. βλ. **прикурíть**.

прикурíть ρ.σ.μ. ανάβω το τσιγάρο ή ανάβω το τσιγάρο από άλλο τσιγάρο. **позво́льте ~!** επιτρέψτε μου ν' ανάψω το τσιγάρο! ~ **от па-пирóсы** ανάβω το τσιγάρο από άλλο τσιγάρο.

прикус ~а α. το κάθισμα των δοντιών των μεν επί των δε.

прикуси́ть, ~уку́, ~усишь, παθ. **μτχ.** **παρлθ.** **χρ.** **прикушенный**, βρ: ~жен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. 1 δαγκώνω λίγο (τη γλώσσα, τα χείλη ή το εσωτερικό της παρειάς). || **δαγκώνω**, σφίγγω με

τα δόντια. ~ **сигáру** δαγκώνω το πούρο. 2 **тρώ-γω** λίγο, τσιμπώ. || **εκφρ.** ~ **язы́к** δαγκώνω τη γλώσσα (σιωπώ, βουβαίνομαι).

прику́сывать ρ.δ. βλ. **прикуси́ть**. || κόβω κομματάκια με τα δόντια. || ~**ся** δαγκώνομαι λίγο. || κόβομαι κομματάκια με τα δόντια.

прику́шать ρ.σ. (παλ. κ. απλ.) δοκιμάζω κάτι φαγώσιμο.

прилавок, ~вка α. μπάγκος μαγαζιού.

прилагáтельный επ: **имя** ~οε όνομα επίθετο. || **ουσ.** ουδ. ~οε το επίθετο.

прилагáть ρ.δ. καταβάλλω. ~ **все уси́лия** καταβάλλω όλες τις δυνάμεις. || ~**ся** καταβάλλομαι.

прила́дить, ~áжу, ~áдишь, παθ. **μτχ.** **παρлθ.** **χρ.** **прила́женный**, βρ: ~жен, ~а, ~ο διευθετώ, τακτοποιώ. προσαρμόζω. || ~**ся** διευθετούμαι, τακτοποιούμαι. προσαρμόζομαι.

прила́дка, ~и θ. προετοιμασία (πολύγραφου).

прила́живать(ся) ρ.δ. βλ. **прила́дить(ся)**.

приласка́ть ρ.σ.μ., παθ. **μτχ.** **παρлθ.** **χρ.** **приласка́нный**, βρ: ~кан, ~а, ~ο χαϊδεύω, θωπεύω. || ~**ся** χαϊδεύω.

прила́ститься, ~ла́щусь, ~ла́стишься ρ.σ. (απλ.) βλ. **приласка́ться**.

прилгáть ρ.σ., παθ. **μτχ.** **παρлθ.** **χρ.** **прилгáнный**, βρ: ~ган, ~а, ~ο βλ. **привра́ть**.

прилгнúть ρ.σ. βλ. **прилгáть**.

прилега́ть, ~áет ρ.δ. 1 βλ. **прилечь**. 2 πρόσκειμαι, είμαι πλησίον. **сад ~áет к рекé** ο δεντρόκηπος είναι κοντά στο ποτάμι.

прилежáние, ~я ουδ. επιμέλεια. ενδεδέχεται. φιλοπονία. αφοσίωση.

прилежáть, ~жу́, ~жишь, **μτχ.** **ενστ.** **прилежáщий** ρ.δ. (παλ.) 1 νοιάζομαι. κόβομαι, ενδιαφέρομαι, πονοκεφαλιάζω. σκοτίζομαι. 2 βλ. **прилега́ть** (2 σημ.).

прилежáщий επ. στο **μτχ.** (μαθ.) συναφής, συνεχόμενος. προσκείμενος.

прилежнóсть, ~и θ. βλ. **прилежáние**.

прилеж́ный επ., βρ: ~жен, ~жна, ~жно επιμελής, φιλόπρονος. αφοσιωμένος.

прилезáть ρ.δ. βλ. **прилэ́зть**.

прилэ́зть, ~лэзу, ~лэзешь, **παρлθ.** **χρ.** **прилэ́з**, ~ла, ~ло, **προστп.** **прилэ́з** ρ.σ. 1 πλησιάζω έρποντας ή αναρριχώμενος. 2 (απλ.) εισέρχομαι, μπαίνω (για ανεπιθύμητον).

прилепíть ρ.σ.μ. κολλώ, επικολλώ. ~ **пла́стырь** κολλώ έμπλαστρο. ~ **мáрку на конвэ́рт** κολλώ γραμματόσημο στο φάκελο. ~ **вóском** κολλώ με κερί. || **τοποθετώ** πολύ σιμά, κολλητά. || **επιθέτω**, βάζω. ράβω. εφαρμόζω. || ~**ся** (επι-)κολλώ. **пла́стырь ~лся** το έμπλαστρο κόλλησε. || **τοποθετούμαι**, κείμαι πολύ σιμά, κολλητά. || **προσκολλιέμαι**, αφοσιώνομαι.

прилепíвать(ся) ρ.δ. βλ. **прилепíть(ся)**.

прилепιάτ(ся) ρ.δ. βλ. **прилепít(ся)**.
прилёт, -α α. (για πτηνά): επιστροφή, γύρισμα, έρχομος.

прилетάτ ρ.δ. βλ. **прилетέτ**.

прилетέτ ρ.σ. (για ιπτάμενα) έρχομαι· επιστρέφω· **САМОЛЁТ** -έλι ήρθε το αεροπλάνο· **ЛИΛΑСТОЧКИ** ήρθαν τα χελιδόνια. || καταφτάνω ολοταχώς. || πετάγομαι.

прилётный επ. επιστρέφω· -**Я ПТИЦА** αποδημητικό πτηνό (που επιστρέφει).

прилётч ρ.σ. 1 πλαγιάζω, ξεπλώνω· ~ **ОТДОХНУТЬ** ξεπλώνω να ξεκουραστώ. || ξεπλώνω, στρώνομαι καταγής για να μη φαίνομαι, κρύβομαι. || ακουμπώ, εφάπτω, κολλώ· ~ **УХОМ К ЧЕМУ**-λ. ακουμπώ το αυτί σε κάτι (για να ακούσω)· **ребёнок прилёт на плечо матери** το παιδάκι ακούμπησε στον ώμο της μάνας. 2 κλίνω, γέρνω, λυγίζω, κάμπτομαι. || (επι)κάθομαι· **ПЫЛЬ**-γλά η σκόνη επικάθησε. 3 στηρίζομαι γερά, σταθερά.

прилив, -α α. 1 παλίρροια· πλημμυρίδα· φουσκο νεριά· ~ **И ОТЛИВ** παλίρροια και άμπωτη. 2 εισροή· συρροή· ~ **ДЕНЕГ** εισροή χρήματων· ~ **наро́ду** συρροή πλήθους (λαού)· ~ **КРОВИ** συρροή αίματος (υπεραιμία). 3 μτφ. άνοδος, ανύψωση. 4 (τεχ.) εξόγκωμα σε εξάρτημα (κατά το χύσιμο του μετάλλου).

прилива́т ρ.δ. βλ. **прили́т**. || -**ся** χύνομαι συμπληρωματικά.

приливный επ. της παλίρροιας· της πλημμυρίδας.

прили́занность, -и θ. λειότητα, ομαλότητα.

прили́занный επ. απο μτχ. (για κόμη) λείος. || ευπρεπής, κόσμιος. || μτφ. ομαλός, ίσος.

прили́за́т ρ.σ.μ. 1 γλύφω, ισιώνω γλύφοντας· **кошка -ла шерсть** η γάτα ίσιωσε το τρίχωμα γλύφοντας το. 2 καλοχτενίζω, ευτρεπίζω την κόμη. || -**ся** καλοχτενίζομαι, περιποιούμαι την κόμη.

прили́зывать(ся) ρ.δ. βλ. **прили́за́т(ся)**.

прили́ка, -и θ. κ. **прили́к**, -у α. (παλ. κ. διακλ.): **для -и ή для -у** χάρη ευπρέπειας.

прили́па́т ρ.δ. βλ. **прили́пнуть**.

прили́пнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **прилип**, -ла, -ло ρ.σ. 1 κολλώ· **древесная смола -ла к руке** το ρετσίνι κόλλησε στο χέρι· **к колёнам -ла грязь** στα γόνατα κόλλησε λάσπη. || μτφ. ακουμπώ πολύ, σταθερά· **ОН -ИП к стене** αυτός κόλλησε στον τοίχο. || επίμονα παρακολουθώ, προσέχω· **ОН -ИП глазами к часам** αυτός κόλλησε τα μάτια στο ρολόι. 2 ενοχλώ, γίνομαι ενοχλητικός, φόρτωμα· ~**ИП ОН** **ко мне, никак не отвязаться** μου κόλλησε αυτός και με κανένα τρόπο δε μπορώ να τον ξεφορτωθώ.

прили́пчивость, -и θ. κολλητικότητα.

прили́пчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο. 1 κολλώδης, κολλητικός, ιξώδης. 2 μτφ. μεταδοτικός, μολυσματικός. 3 μτφ. ενοχλητικός, φορτωτικός.

прили́стник, -а α. κάρφος, φυλλάριο φυτού.

прили́т ρ.σ. 1 μ. χύνω συμπληρωματικά. 2 συρρέω· εισρέω. 3 μτφ. διαχέομαι απότομα, ξεσπώ· εκδηλώνομαι βίαια (για αισθήματα).

прили́чествовать, -зует ρ.δ. (γραπ. λόγος) αρμόζω, ταιριάζω, πρέπω, προσήκω· **ЕМУ́ не -зует бытть таким** δεν αρμόζει σ' αυτόν να είναι τέτοιος.

прили́чие, -я ουδ. ευπρέπεια ήθος, κοσμιότητα, ευσχημοσύνη· **соблюда́т -я** τηρώ τους κανόνες ευπρέπειας· **для -я** χάρη ευπρέπειας. || πλθ. -я οι κανόνες ευπρέπειας ή καλής συμπεριφοράς.

прили́чно επίρ. ευπρεπώς, κοσμίως κλπ. επ.

прили́чный επ., βρ: ~ **чен**, -чна, -чно. 1 ευπρεπής το ήθος, κόσμιος, ευσχήμονας, ευσυμπεριφορος· κομιλφό. 2 (παλ.) αρμόζων, προσήκων. 3 εμφανίσιμος, ευπαρουσίαστος.

приловчи́ться ρ.σ. βλ. **изловчи́ться**.

приложе́ние. -я ουδ. 1 βάσιμο, επίθεση· ~ **печати** βάσιμο της σφραγίδας, σφράγισμα. 2 επισύναψη· ~ **документов к заявлению** επισύναψη εγγράφων στην αίτηση. 3 εφαρμογή· ~ **на практике теоретических знаний** εφαρμογή στην πράξη των θεωρητικών γνώσεων. 4 παράρτημα, προσάρτημα, προσθήκη. 5 (γραμμ.) παράθεση (ουσιαστικός προσδιορισμός).

приложи́т, -о́жy, -о́жишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **приложенный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 επιθέτω, βάζω· ~ **пальцы́ к сердцу** βάζω το χέρι στην καρδιά· ~ **печатать** βάζω σφραγίδα. 2 επισυνάπτω· ~ **к заявлению справку с места жительства** επισυνάπτω στην αίτηση βεβαίωση του τόπου διαμονής. || επιπροσθέτω, επαυξάνω. 3 καταβάλλω· ~ **все силы** καταβάλλω όλες τις δυνάμεις, βάζω όλα τα δυνατό. || εφαρμόζω· ~ **теорию на практике** εφαρμόζω τη θεωρία στην πράξη. || -**ся** 1 ακουμπώ, φέρω σιμά, πλησιάζω πολύ· **ОН -ился ухом к двери и прислушался** αυτός σίμωσε πολύ στην πόρτα και κρυφάκουγε. 2 φιλώ, ασπάζομαι· **ОНА -илась к иконе** αυτή φίλησε την εικόνα· ~ **к руке** φιλώ το χέρι. 3 κολλώ το μάγουλο στο κοντάκι του όπλου (κατά τη σκοποβολή). 4 (απλ.) πίνω λίγο, βάζω λίγο στο στόμα. || **еще** **остальное** (ή **всё прочее**) - τα παραπέρα, τα υπόλοιπα (όλα τα άλλα) θα γίνουν, θα λυθούν.

прилу́нение, -я ουδ. προσελήνωση.

прилу́ниться, -нюсь, -нишь ρ.σ. προσελώνομαι.

прилу́ча́т(ся) ρ.δ. βλ. **прилу́чи́т(ся)**.

прилучить, ~лучу́, ~лучи́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прилучённый, βρ: ~чён, ~ченá, ~ченó ρ. σ.μ. (διαλκ.)· προσελκύνω, τραβῶ, θέλω, γοητεύω. || ~ся 1 συμβαίνω, γίνομαι, 2 εμφανίζομαι, παρουσιάζομαι τυχαία.

прильнуть ρ.σ. 1 πιέζομαι, σφίγγομαι· πατιέμαι. 2 κολλώ (αμ.). 3 μτφ. εισδύω, εισχωρώ

приляпать ρ.σ.μ. (απλ.) κακοφτιάχνω.

приляпывать ρ.δ. βλ. приляпать. || ~ся κακοφτιάχνομαι.

***прима**, ~н θ. (μουσ.). 1 τονικός (ίδιος των τόνων). 2 πρίμο, πρώτη φωνή ή πρώτο βιολί).

***прима-балерина**, **примы-балерины** θ. πρωταγωνίστρια μπαλέτου.

***примадона**, ~н θ. πρίμα, πριμαντόνα.

примазать ρ.σ.μ. 1 αλείφω την κόμη. 2 στερεώνω με κολλώδη ουσία· στοκάρω. || ~ся (απλ.) 1 αλείφω τα μαλλιά μου. 2 μτφ. (απλ.) εισχωρώ, (παρ)εισδύω, (παρ)εισέρχομαι, μπαίνω, χώνομαι. 3 (για τυχερά παιγνίδια)· βάζω απ' έξω στοιχείμα (με έναν από τους παίχτες).

примазка, ~и θ. 1 αλοιφή. 2 κόλληση· στοκάρισμα. 3 (για τυχερά παιγνίδια)· στοιχημάτισμα (με το μέρος ενός από τους παίχτες).

примазывание, ~я ουδ. βλ. примазка.

примазывать(ся) ρ.δ. βλ. примазать(ся).

примак, ~á α. (διαλκ.) εσώγαμπρος.

приманивать ρ.δ. βλ. приманить. || ~ся δελεάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

приманить, ~маню́, ~мани́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. приманённый, βρ: ~нен, ~на, ~но κ. приманённый, βρ: ~нён, ~ненá, ~ненó ρ.σ.μ. δελεάζω, απατώ με δόλο, ξεγελώ· προσελκύνω. || (γ)νεύω, γνέφω, κάνω νεύμα, νόημα. || μτφ. προσελκύνω, τραβῶ, θέλω, σαγηνεύω, μαγεύω.

приманка, ~и θ. δόλωμα, δέλεαρ. || μτφ. μέσο θελητικό, θέλητρο.

приманний επ. βλ. приманочный.

приманочный επ. (κυνηγ.) για δόλωμα· δελεαστικός.

приманчивый επ., βρ: ~чив, ~а, ~о (παλ. κ. διαλκ.)· γοητευτικός, σαγηνευτικός, δελεαστικός.

***примас**, ~а α. καθολικός πρωθιερέας, αρχιερέας· πριμάτος.

примасливать ρ.δ. βλ. примаслить. || ~ся αλείφω τα μαλλιά με λάδι.

примаслить ρ.σ.μ. αλείφω τα μαλλιά με λάδι.

***примат**, ~а α. (γραπ. λόγος)· υπεροχή, υπερτέρηση· ~ материй над духом κυριαρχία της ύλης πάνω στο πνεύμα.

***приматы**, ~ов πλθ. πρωτοταγή ζώα· η τάξη των πρωτευόντων (πίθηκοι, πιθηκάνθρωποι, άνθρωποι).

приматывать ρ.δ. βλ. примотать. || ~ся πε-

ριτυλίγομαι συμπληρωματικά.

примачивать ρ.δ. βλ. примочить. || ~ся υγραίνομαι, μουσκεύω, βρέχομαι.

примачивать(ся) ρ.δ. βλ. примостить(ся).

примежевать, ~жью́, ~ж्यёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. примежёванный, βρ: ~ван, ~а, ~о ρ.σ.μ. παίρνω μέρος κατά τη χάραξη των συνόρων.

примежёвывать ρ.δ. βλ. примежевать. || ~ся παίρνομαι, ιδιοποιούμαι.

примелькаться ρ.σ. συνηθίζω, εξοικειώνομαι, είμαι γνωστός, γνώριμος.

применение, ~я ουδ. 1 εφαρμογή, χρησιμοποίηση· χρήση· ~ в практике εφαρμογή στην πράξη· ~ закона εφαρμογή του νόμου· ~ силы η χρήση βίας· ~ химических удобрений χρησιμοποίηση χημικών λιπασμάτων. 2 προσαρμογή, εξοικείωση.

применимость, ~и θ. δυνατότητα εφαρμογής.

применимый επ., βρ: ~ним, ~а, ~о εφαρμόσιμος, πραγματοποιήσιμος.

применительно επір. σύμφωνα με, προς, κατά· σχετικά· ως προς· ~ к данному случаю ваше решение правильно σχετικά με τη δοσμένη περίπτωση η απόφασή σας είναι σωστή.

применить, ~еню́, ~эни́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. применённый, βρ: ~нён, ~ненá, ~ненó ρ.σ.μ. 1 εφαρμόζω· χρησιμοποιώ, μεταχειρίζομαι· μετέρχομαι· ~ закон εφαρμόζω το νόμο· ~ самые строгие меры εφαρμόζω τα πιο αυστηρά μέτρα· ~ на практике εφαρμόζω στην πράξη· ~ силу χρησιμοποιώ βία. 2 προσαρμόζω. 3 (διαλκ.) συγκρίνω, παραβάλλω. || ~ся προσαρμόζομαι· συμμορφώνομαι· ~ к обстоятельствам προσαρμόζομαι στις περιστάσεις· ~ к чьему-л. характеру συμμορφώνομαι με το χαρακτήρα κάποιου.

применяемость, ~и θ. εφαρμογή, χρησιμοποίηση.

применять(ся) ρ.δ. βλ. применить(ся).

примёр, ~а α. 1 παράδειγμα· υπόδειγμα· ~ мужества παράδειγμα ανδρείας· пояснить мысль примёром διασαφηνίζω τη σκέψη με παράδειγμα· следовать чьему-л. ~ ακολουθώ το παράδειγμα κάποιου. 2ο ~у прошлых лет όπως γινόταν και στο παρελθόν· привести ~ φέρω παράδειγμα· ~ великодушия παράδειγμα μεγαλοφυχίας. 2 (μαθ.) γύμνασμα. || **εμφρ.** для ~а για παραδειγματισμό· к ~у ή к ~у сказать (ή говоря) παραδειγματος χάρη· не в ~ а) αντίθετα. β) σύγκριτα· брать (взять) ~ с кого παίρνω παράδειγμα από κάποιον, μιμούμαι κάποιον.

примереть, ~мрёт, ~мрём, ~мрётε, παρλθ. χρ. пример, ~ла, ~ло ρ.σ. (απλ.) πεθαίνω (για όλους, πολλούς).

примерещиться, ~щусь ~щисься ρ.σ. 1 μου

φαίνεται, φαντάζομαι· ονειρεύομαι.

примерзять ρ.δ. βλ. **примерзнуть**.

примерзнуть ρ.σ. κολλώ απο τον πάγο· Доска -ла к землѣ η σανίδα κόλλησε στο χώμα απο τον πάγο.

примѣривание, -я ουδ. **примѣрка**.

примѣривать(ся) ρ.δ. βλ. **примѣривать(ся)**.

примѣривать ρ.σ.μ. προβάρω, κάνω πρόβα· ~ **платье** κάνω πρόβα το φόρεμα. || -**ся** δοκιμάζω· μετρώ, εκτιμώ, υπολογίζω· ~**лся и прыгнул** через канаву εκτίμησε τις δυνάμεις του και πήδησε τον αύλακα.

примѣрка, -и θ. πρόβα· δοκιμή· **дѣлать** -у κάνω πρόβα, προβάρω.

примеркаты, -ает ρ.σ. απρόσ. (διαλι.) βλ. **смеркатыся**.

примѣрно επίρ. 1 υποδειγματικά· παραδειγματικά. 2 προκαταρκτικά. κατά προσέγγιση, περίπου, πάνω-κάτω, γύρω. 3 (παρνθ. λ.) παραδείγματος χάρη.

примѣрность, -и θ. 1 το πρότυπο, υποδειγματικότητα· ~ **поведѣния** πρότυπο διαγωγής. 2 το κατά προσέγγιση· ~ **расчѣтов** το κατά προσέγγιση των λογαριασμών.

примѣрный επ., βρ: ~рен, ~рна, ~рно. 1 υποδειγματικός· παραδειγματικός· πρότυπος· ~ **ученик** υποδειγματικός μαθητής (για υποδείγμα)· -**ая хозяйка** υποδειγματική νοικοκυρά. 2 προκαταρκτικός, περίπου, κατά προσέγγιση· ~ **подсчѣт доходов и расчѣдов** ο κατά προσέγγιση υπολογισμός εσόδων και εξόδων.

примѣрочный επ. της πρόβας· της δοκιμής· -**ая кабина** καμαράκι πρόβας. || ουσ. θ. -**ая** καμαράκι πρόβας.

примѣрять(ся) ρ.δ. βλ. **примѣривать(ся)**.

примесить ρ.σ.μ. προσθέτω ανακατώνοντας· ~ **в тесто мукы** ανακατώνοντας το ζυμάρι προσθέτω αλεύρι.

приместі ρ.σ.μ. σαρώνω προς· ~ **мусор** к порогу σαρώνω τα σκουπίδια προς το κατώφλι.

примесь, -и θ. μείγμα· κράμα· без -и χωρίς μείγμα, καθарός, αγνός· **посторонние** -и ξένα μείγματα, άλλες ουσίες. || μτφ. προσθήκη, ανάμειξη.

примѣта, -и θ. 1 σημείο, σημάδι, ένδειξη, διακριτικό γνώρισμα· **особѣне** -и ιδιαίτερα διακριτικά· По всем -ам καθ' όλες τις ένδειξεις· **описание** -**мѣт** περιγραφή χαρακτηριστικών. 2 οϊωνός, σημάδι· **хорошая** ~ καλός οϊωνός· **дурная** ~ κακός οϊωνός. || καιρικό σημάδι· σύμπτωση. || εκφρ. **имѣть на** -е αποσκοπώ, αποβλέπω· **бачу** στο μάτι· **быть на** -е είμαι σεσημασμένος, σημαδιασμένος, σημαδιακός.

примѣтаты¹ ρ.δ. βλ. **приместі**.

примѣтаты² ρ.σ.μ. τρυπώνω (ράβω αραιά).

примѣтять, -мѣчу, -мѣтишь, παв. μτχ. παρλε.

χρ. **примѣченный**, βρ: ~чен, ~а, ~ο ρ.σ. παρατηρώ, βλέπω· διακρίνω· αναγνωρίζω.

примѣтка, -и θ. τρύπωμα, αραιό ράφιμο.

примѣтливость, -и θ. παρατηρητικότητα.

примѣтливый επ., βρ: ~лив, ~а, ~ο (απλ.) παρατηρητικός.

примѣтно επίρ. ορατά, θεατά· ευδιάκριτα.

примѣтный επ. βρ: ~тен, ~тна, ~тно. 1 διακριτός, ~ινόμενος, ορατός, θεατός. || σημαδεμένος, σημαδιακός. || ξεχωρίζω.

примѣтывание, -я ουδ. βλ. **примѣтка**.

примѣтывать¹ ρ.δ. σαρώνω, σκουπίζω. || -**ся** σαρώνομαι, σκουπίζομαι.

примѣтывать² ρ.δ. τρυπώνω, ράβω αραιά. || -**ся** τρυπώνομαι.

примѣчание, -я ουδ. παρατήρηση, επεξήγηση· σημείωση· **подстрѣчное** ~ σημείωση κάτω απο τη σειρά· -**я на полях книги** παρατηρήσεις στο περιθώριο του βιβλίου. || κρίση, κριτική, σχόλιο (λογοτεχνικού ή άλλου έργου)· -**я к риторике Аристотеля** σχόλιο για τη ρητορική του Αριστοτέλη.

примѣчательность, -и θ. το αξιοσημείωτο, το αξιοπαρατήρητο, το αξιοπρόσεχτο.

примѣчательный επ. βρ: ~лен, ~льна, ~но αξιοσημείωτος, αξιοπαρατήρητος, αξιοπρόσεχτος· ~οе **событие** αξιοσημείωτο γεγονός· ~**не** **мѣста** αξιοθέατα μέρη.

примѣчать ρ.δ. 1 βλ.* **примѣтить**. 2 (απλ.) παρατηρώ, παρακολουθώ· **ты за ним** ~ай, **а то нашалит** εσύ παρακολούθα τον, γιατί αλλιώς θα κάνει αταξίες.

примѣшаты ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **примѣшанный**, βρ: ~шан, ~а, ~ο ανακατώνω, αναμειγνύω, προσμειγνύω. || μτφ. βλ. **замѣшаты** (1σημ.). || μτφ. ενώνω, συνδέω, προσθέτω. || -**ся** προσθέτομαι, ενώνομαι.

примѣшивать¹ ρ.δ. βλ. **примесить**. || -**ся** αναμειγνύομαι, ανακατώνομαι· προσθέτομαι.

примѣшивать² ρ.δ. βλ. **примѣшаты**. || -**ся** βλ. **примѣшатыся**.

приминаты(ся) ρ.δ. βλ. **примят(ся)**.

примирѣнец, -ница α. ειρηνιστής, πασιφιστής.

примирѣние, -я ουδ. ειρήνευση, ειρηνοποίηση· συμφιλίωση.

примирѣнность, -и θ. βλ. **примирѣние**.

примирѣнный επ. απο μτχ. ειρηνικός, ειρηνόφιλος· φιλήσυχος.

примирѣнческий επ. ειρηνιστικός, πασιφιστικός· συνδιαλλακτικός, συμφιλιωτικός.

примирѣнчество, ~а ουδ. ειρηνισμός, πασιφισμός· συνδιαλλαγή, συμφιλίωση.

примирѣтель, ~я α., ~ница, ~и θ. ειρηνευτής, ειρηνοποιός· συμφιλιωτής, συμβιβαστής.

примирѣтельность, ~и θ. ειρηνιστική διά-

θεση, φιλειρηνικότητα.

примирительный επ., βρ: ~лен, ~льна, ~льно ειρηνιστικός, ειρηνικός, φιλειρηνικός, . ειρηνόφιλος.

примирить, ~рю, ~ришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **примирённый**, βρ: ~рён, ~ренá, ~рено ρ. σ.μ. ειρηνεύω· ειρηνοποιώ, συμβιβάζω, συνδιαλλάσσω, συμφιλιώνω. || ~ся συμφιλιώνομαι, συμβιβάζομαι, συνδιαλλάσσομαι, τα φτιάνω· συνθηκολογώ.

примирять(ся) ρ.δ. βλ. **примирить(ся)**.

***примитив**, ~а α. το αρχικό, το αρχέγονο, το πρωτόγονο. || (Τέχνη) αρχαϊκός, παλαιϊκός· ~ы (διεθνής όρος) αρχικοί, πριμιτιβοί.

примитивизм, ~а α. 1 αρχέγονος, πρωτόγονος τρόπος. 2 (Τέχνη) αρχαϊκή απομίμηση, το απλό, πριμιτιβισμός.

примитивность, ~и θ. το πρωτόγονο, το αρχαϊκό, το απαρχαιομένο, το αρχέγονο, πρωτογονισμός.

***примитивный** επ., βρ: ~вен, ~вна, ~вно. 1 αρχικός, αρχέγονος, αρχέτυπος, πρωτόγονος. 2 απλός· απαρχαιωμένος, αρχαϊκός, υπανάπτυχτος, καθυστερημένος. || επιφανειακός, άβασθος, επιπόλαιος, ρηχός, απλός. 3 απολίτιστος, καθυστερημένος, ασυγχρόνιστος, αναχρονιστικός.

примкнуть, ~нү, ~нёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **примкнутый**, βρ: ~нут, ~а, ~о ρ.σ. 1 πλησιάζω, ζυγώνω· προσεγγίζω· ~ доски προσεγγίζω τις σανίδες· **правый фланг армии** ~ул к лесу η δεξιά πτέρυγα του στρατού πλησίασε στο δάσος. 2 προσχωρώ, περνώ με το μέρος· **ОН ~ул к моим противникам** αυτός προσχώρησε στους αντιπάλους μου. || **экфр.** ~ штык βάζω εφ' όπλου λόγην.

примолвить ρ.σ. (παλ.) επιλέγω, λέγω κοντά στ' άλλα ή μετά απο κάτι.

примолкнуть ρ.σ., μτχ. παρλθ. χρ. **примолкший** κ. **примолкнувший**; σιγώ για λίγο· παύω, σταματώ προσωρινά (τραγούδι. ομιλία κ.τ.τ.).

примораживать ρ.δ. βλ. **приморозить**.

приморозить ρ.σ. 1 μ. παγώνω. 2 (απρόσ.)· παγώνω, κολλώ· **доску** ~ло к земле η σανίδα κόλλησε στο χώμα απο τον πάγο.

приморский επ. 1 παράλιος, παραθαλάσσιος· ~ город παράλια πόλη. 2 θαλάσσιος, θαλασσινός· ~воздух θαλασσινός αέρας.

приморье, ~я ουδ. παραθαλάσσια περιοχή, τα παραθαλάσσια μέρη· παραλία, παραθαλάσσιος χώρος.

примостить ρ.σ.μ. βάζω στριμωχτά, στριμωχνά, χώνω. || ~ся στριμώχνομαι, χώνομαι.

примотать ρ.σ.μ. 1 περιτυλίγω· ~ лесу к удилищу περιτυλίγω την πετονιά στο καλάμι. 2 περιτυλίγω συμπληρωματικά.

примочить ρ.σ.μ. μουσκεύω, βρέχω.

примочка, ~и θ. 1 κομπρέσα· **дёлать, класть** ~и κάνω, βάζω κομπρέσες· **глазная** ~ το κολύριο. 2 το διάλυμα για κομπρέσες· **свинцовая** ~ το μολυβδόνερο.

***примула**, ~ы θ. το πράνθεμο, το ηρανθές, η πριμούλη, η πασχαλίδα.

***примус**, ~а α. είδος γκαζιέρας πετρελαίου.

примчать ρ.σ. 1 μ. φέρω καλπάζοντας· **всáдник**· ~ал донесёние ο καβαλάρης καλπάζοντας έφερε την αναφορά. 2 καταφτάνω καλπάζοντας. || ~ся καταφτάνω καλπάζοντας.

примывать ρ.δ. βλ. **примыть**.

примыкание, ~я ουδ. 1 πλησίαση, προσέγγιση. 2 κλίση· προσχώρηση. 3 γειτόνευση, γειτνίαση· συνόρευση.

примыкать ρ.δ. 1 βλ. **примкнүть**. 2 γειτονεύω, γειτνιάζω· συνορεύω.

примыслить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **примысленный**, βρ: ~лен, ~а, ~о (γραμ. λόγος) επινωώ· ~ конёц раскáза επινωώ το τέλος του διηγήματος.

примышлять ρ.δ. βλ. **примыслить**. || ~ся επινοούμαι.

примять ρ.σ.μ. επιελίβω, πατώ· **тсалапатώ**· **тсалакнώνω**. || ~ся επιελίβομαι κλπ.ρ. ενεργ.φ.

принагнуть(ся) ρ.σ. βλ. **нагнуть(ся)** με σημ. λίγο.

принадлежать, ~жү, ~жить ρ.δ. 1 ανήκω· **книга** ~ит библиотеке το βιβλίο είναι της βιβλιοθήκης· **дом** ~ит брату το σπίτι είναι του αδερφού. 2 έχω· **спортү**· ~ит большоё будущее ο αθλητισμός έχει μεγάλο μέλλον.

принадлежность, ~и θ. 1 είδος, εξάρτημα· **охóтничьи** ~и κυνηγετικά είδη· **письменные** ή **канцелярские** ~и γραφικά είδη· **постельные** ή **спáльные** ~и η κλινοστραμνή, κρεβατόστρωση· ~и **мáшины** εξαρτήματα της μηχανής· **спортивные** ~и αθλητικά είδη· **необходимые** ~и τα απαραίτητα, τα χρειώδη. 2 ιδιότητα, γνώρισμα, χαρακτηριστικό. || **экфр.** по ~и **отпрáвить, посылáть** στέλλω στον δικαιούχο.

принакопить ρ.σ.μ. πλοταμιεύω βαθμιαία.

приналечь ρ.σ. 1 στριίζω, πατώ. || **стрáноу** μαί, επιδίδομαι με ζήλο· ~ на **работу** στρώνομαι στη δουλειά· ~ на **учёбу** στρώνομαι στο διάβασμα.

принанимать ρ.δ. βλ. **принанять**.

принанять ρ.σ.μ. μεθώνω συμπληρωματικά.

принарядить ρ.σ.μ. καλοντύνω, ντύνω γιορτινά· στολίζω. || **калонтүнοу**μαί· **στολίζοу**μαί.

принарядять(ся) ρ.δ. βλ. **принарядить(ся)**.

принажмурить(ся) ρ.σ. βλ. **нажмурить(ся)** με σημ. λίγο.

приневоливать ρ.δ. βλ. **приневолить**. || ~ся εξαναγκάζομαι, υποχρεώνομαι.

принево́лить ρ.σ.μ. εξαναγκάζω, υποχρεώνω.
принесéние, -Я ουδ. απόδοση, δόσιμο, παροχή.

принести́ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. принесённый, βρ: -сён, -сенá, -сенó. 1 φέρω, προσκομίζω· он -нёс записку αυτός έφερε σημείωμα· ~ дров φέρω καυσόξυλα. II μτφ. ανακοιώνω, αγγέλλω· она -ла радостное известие αυτή έφερε χαρμόσυνη είδηση. II φέρω· ~ счастье φέρω ευτυχία· ~ страдания φέρω βάσανα. II παρασύρω· ветерок -нёс приятный запах το αεράκι έφερε ευωδιά· северный ветер -нёс нам холод ο βοριάς μας έφερε το κρύο. 2 (για ζώα)· γεννώ· кошка -ла шесть котят η γάτα γέννησε έξι γατάκια. II δίνω, παράγω, καρποφορώ· деревья в этом году -ли плоды τα δέντρα φέτος καρποφόρησαν. 3 αποδίδω· предприятие -ло доход η επιχείρηση έφερε κέρδος 4 μαζί με μερικά ουσ. σχηματίζουν ρ. με σημ. απο το ουσ: ~ благодарность ευγνωμονώ· ~ клятву ορκίζομαι· ~ в дар δωρίζω· ~ жалобу παραπονούμαι· ~ мольбу θερμοπαρακαλώ, καθικετεύω. II -сь έρχομαι γρήγορα, εσπευσμένα· катаφτάνω· ну, зачем ты сюда -лашь? λοιπόν, γιατί ήρθες εδώ εσπευσμένα; II διαδίδομαι, εξαπλώνομαι, διαχέομαι (για ήχο, φωνή κ.τ.τ.).

прини́жать(ся) ρ.δ. βλ. прини́зить(ся).

прини́жение, -Я ουδ. 1 ταπεινώση· εξαθλίωση. 2 μείωση· μικρεμα, σμίκρυνση.

прини́женность, -и θ. κατωτερότητα· ταπεινώση.

прини́женный επ. απο μτχ. 1 ταπεινός, ταπεινωμένος. 2 ταπεινωτικός.

прини́зить, -нижу, -низишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прини́женный, επ. -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ταπεινώνω, εξευτελίζω. 2 μειώνω· ~ значение, роль μειώνω τη σημασία, το ρόλο. II -ся 1 γίνομαι μικρότερος, σμικρύνομαι. 2 αυτοταπεινώνομαι, δείχνω κατωτερότητα.

прини́кать(ся) ρ.δ βλ. прини́кнуть.

прини́кнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. прини́к, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. прини́кший κ. прини́кнувший ρ.σ. 1 γέρνω σε κάτι· σκύβω. II συμμαζεύομαι, σφίγγομαι, κολλώ· ~ ухом αφουγκράζομαι, πλησιάζω πολύ κοντά το αυτί για ν' ακούσω· κρυφακούω· ребёнок -и́к к матери το παιδάκι σφίχτηκε στη μάνα. 2 λουφάζω, ακινητοποιούμαι, μουλώνω· κρύβομαι.

прини́мать, -аю, -аешь κ. (παλ.) приёмлю, -леш ρ.δ. βλ. прини́ять κ. при́ять. II **ся** βλ. прини́яться.

принора́вливать(ся) ρ.δ. βλ. приноро́вить(ся).

приноро́вить, -влю, -вишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. приноро́вленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ.

προσαρμόζω, συνταιριάζω· κανονίζω· ~ свой характер κ обсто́ятельствам προσαρμόζω το χαρακτήρα μου προς τις περιστάσεις· ~ свой отъезд κ концу́ месяца κανονίζω (προγραμματίζω) την αναχώρησή μου στο τέλος του μήνα. II -ся προσαρμόζομαι· ~ к чему́-н. характеру προσαρμόζομαι προς το χαρακτήρα κάποιου.

приноро́влиять(ся) ρ.δ. βλ. приноро́вить(ся).

прино́с, -а α. 1 φέρισιμο, κουβάλημα· ~ воды из колодца φέρισιμο νερού απο το πηγάδι. 2 (παλ.) βλ. прино́шение.

приноси́ть(ся) ρ.δ. βλ. принести́(сь).

прино́сный επ. 1 μεταφερόμενος, κουβαλημένος. 2 παρασυρμένος, φερμένος (απο ρεύμα, άνεμο).

прино́шение, -Я ουδ. προσφορά, δώρο, -ρεά.

принуди́ловка, -и θ. (απλ.) καταναγκαστική δουλειά.

принуди́тельность, -и θ. εξαναγκασμός, καταναγκασμός.

принуди́тельный επ., βρ: -лен, -льна, -но αναγκαστικός, καταναγκαστικός, εξαναγκαστικός, στανικός, με το στανιό· ~ труд αναγκαστική δουλειά· -ое лечение αναγκαστική θεραπεία· в -ом порядке αναγκαστικά, υποχρεωτικά, με το στανιό. II **εμφρ.** -не работы καταναγκαστικά έργα.

принуди́ть, -нижу, -нидишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. принуждённый, βρ: -дён, -денá, -денó ρ.σ.μ. υποχρεώνω, αναγκάζω, εξαναγκάζω, επιβάλλω με το ζόρι, με το στανιό· меня -ли это сделать με εξανάγκασαν να το κάνω αυτό· ~ силой υποχρεώνω με τη βία· ego -ли к молчанию τον υποχρέωσαν να το βουλώσει, να βουβαθεί (να σιγήσει).

принужда́ть ρ.δ. βλ. принуди́ть. II -ся υποχρεώνομαι, αναγκάζομαι, εξαναγκάζομαι.

принужде́ние, -Я ουδ. 1 εξαναγκασμός, καταναγκασμός· επιβολή· меры -я μέτρα εξαναγκασμού. 2 (παλ.) βλ. принуждё́нность.

принужде́нность, -и θ. προσποίηση, επιτήδευση.

принужде́нный επ. απο μτχ. προσποιητός, επιτηδευμένος, βεβιασμένος, αφύσικος· -не манеры προσποιητοί τρόποι· ~ смех προσποιητό γέλιο· ~ вид προσποιητό ύφος (όψη).

*принци́, -а α., -эсса, -и θ. πρίγκιπας, πριγκίπισσα.

*принци́п, -а α. αρχή· κανόνας· νόμος· основние -и механики οι βασικές αρχές της μηχανικής· ~ убеждения η αρχή της πειθούς· -и поэзии Аристотеля οι αρχές της ποιητικής του Αριστοτέλη· пять -ов мирного сосуществования πέντε αρχές ειρηνικής συνύπαρξης. II **εμφρ.** в -е κυρίως, γενικά· из -а ξεκινώντας απο την αρχή.

***принципάλ**, -α α. (παλ.) αρχηγός, πάτρονας.

***принципάλт**, -α α. (παλ.) προϋστάμενος, κύριος, αφεντικό, αφέντης.

принципиально επίρ. απο αρχές.

принципиальность, -и θ. προσήλωσις στις αρχές· **строгая** ~ αυστηρή αρχή.

принципиальный επ., βρ: ~лен, ~льна, ~льно της αρχής, των αρχών· ~ **вопрос** ζήτημα αρχής· ~ **не противоречия** αντιθέσεις αρχών· ~ **ая политика** πολιτική αρχών· ~ **человек** άνθρωπος με αρχές.

приняться ρ.σ. 1 συνηθίζω στη μυρουδιά. 2 μυρίζω, οσφραίνομαι, ξεχωρίζω τη μυρουδιά.

принятие, -я ουδ. 1 πάρσιμο· παραλαβή· λήψη· ~ **назначения** λήψη διορισμού· ~ **резольюции** λήψη απόφασης· ~ **товара** παραλαβή εμπορεύματος. 2 πρόσληψη. || δεξίωση, υποδοχή.

принятый επ. απο μτχ. καθιερωμένος· ~ **порядок** καθιερωμένη τάξη· ~ **способ** καθιερωμένος τρόπος.

принять, **примύ**, **примешь**, παρλθ. χρ. **принял**, ~λά, ~λο, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **принятый**, βρ: ~нят, ~а, ~о ρ.σ.μ. 1 (κυρλξ. κ. μτφ.)· παίρνω, λαβαίνω· ~ **письмо**, **посылк**, **подарок** παίρνω γράμμα, δέμα, δώρο· ~ **титул**, **звание**, **сана** παίρνω τον τίτλο, το βαθμό, το αξίωμα. || πιάνω, συλλαμβάνω· **бросай мешочек**, **а я вниз приму** ρίξε τη σακκουλίτσα κι εγώ αποκάτω θα την πιάσω. 2 παραλαβαίνω, περιλαβαίνω· ~ **товар** παραλαβαίνω εμπόρευμα. || αναλαβαίνω· περιλαβαίνω· ~ **дивизию** αναλαβαίνω τη μεραρχία (τη διοίκηση)· ~ **крепость** περιλαβαίνω το φρούριο. || δέχομαι, συμφωνώ να πάρω, αποδέχομαι· ~ **пост директора** αποδέχομαι το πόστο του διευθυντή· ~ **назначение** αποδέχομαι το διορισμό· ~ **предложение** δέχομαι την πρόταση. 3 προσλαμβάνω· ~ **на работу** παίρνω στη δουλειά· ~ **в партию** παίρνω στο κόμμα. 4 υποδέχομαι, δεξιόνομα· **директор принял посетителя** ο διευθυντής δέχτηκε τον επισκέπτη· ~ **делегацию** δέχομαι την αντιπροσωπεία· ~ **посла** δέχομαι τον πρεσβευτή. || περιλαβαίνω· **врач взял семь больных** ο γιατρός περίλαβε (για εξέταση) επτά ασθενείς. 5 ακούω· βλέπω· φτάνει ως τ' αυτιά μου, τα μάτια μου· ~ **радио** ακούω ράδιο· ~ **выстрел** ακούω πυροβολισμό. 6 με μερικά ουσ. σχηματίζονται ρ. με σημ. απο το ουσ. ~ **решение** παίρνω απόφαση (αποφασίζω)· ~ **смерть** πεθαίνω· ~ **участие** παίρνω μέρος (συμμετέχω). 7 (για θρησκεία)· **ασπάζομαι**· ~ **христианскую веру** ασπάζομαι το χριστιανισμό. 8 αποκτώ· **лицо его** ~ **ло другой вид** το πρόσωπό του πήρε άλλη όψη. 9 καταπίνω· ~ **таблетки** παίρνω χαπάκια· ~ **лекарство** παίρνω φάρμακο. 10 κάνω· ~ **ванну** παίρνω το λουτρό· ~ **душ** κάνω

ντους· ~ **грязевую ванну** κάνω λασπόλουτρο. 11 **εκλαμβάνω**, θεωρώ· ~ **в шутку его слова** παίρνω για αστείο τα λόγια του· ~ **за чистую монету** παίρνω για γνήσιο νόμισμα· ~ **всерьез** παίρνω στα σοβαρά. 12 **αναμερίζω**, κάνω στην άκρη, κόβω λίγο (αριστερά, δεξιά κ.τ.τ.). 13 **απάγω**, αποκομίζω, παίρνω και φεύγω· **прими отсюда сундук** πάρε απ' εδώ το σεντούκι. 14 **αποδέχομαι**, συγκατατίθεμαι· ~ **просьбу об отставке** αποδέχομαι την αίτηση παραίτησης· **прими мой совет** δέξου τη συμβουλή μου. || **εμφρ.** ~ **бой** ή **сражение** δεν αποφεύγω (δέχομαι) τη μάχη, τη σύγκρουση· ~ **в штык** α) υποδέχομαι με τις λόγχες. β) μτφ. υποδέχομαι εχθρικά· ~ **во внимание** παίρνω (λαβαίνω) υπ' όψη· ~ **к своей счет** παίρνω επ' ονόματί μου, υπεύθυνα· ~ **присягу** ορκίζομαι· ~ **чью-л. стору** παίρνω το μέρος κάποιου (υποστηρίζω)· ~ **меры** παίρνω μέτρα· ~ **за правило** παίρνω για κανόνα· **так принято** έτσι συνηθίζεται ή είναι καθιερωμένο. || **-ся** 1 **καταπιάνομαι**, επιδίδομαι· ~ **за работу** καταπιάνομαι με τη δουλειά. || **архίζω**· ~ **читать** αρχίζω το διάβασμα. 2 **ριζώνω**, πιάνω, φυτρώνω· **вновь посаженные деревья** ~ **лись** τα ξαναφυτευμένα δέντρα έπιασαν. || (για εμβολιασμό) **πιάνω**· **прививка** ~ **лась** το εμβόλιο (βατσίνα) έπιασε.

приободрить(ся) ρ.σ. βλ. **ободрить(ся)** με σημ. λίγο.

приободрять(ся) ρ.δ. βλ. **приободрить(ся)**.

приобрести ρ.σ.μ. αποκτώ, κτώμαι· **кериδίζω**· ~ **состояние** αποκτώ περιουσία· ~ **друзей** αποκτώ (πιάνω) φίλους· ~ **опыт** αποκτώ πείρα· ~ **доверие** αποκτώ την εμπιστοσύνη· ~ **уважение**, **дружбу честных людей** κερδίζω την εκτίμηση, τη φιλία των τίμιων ανθρώπων· ~ **знания** αποκτώ γνώσεις· ~ **плохую репутацию** παίρνω κακή φήμη (όνομα)· ~ **вновь** επανακτώ.

приобретатель, -я α. 1 (παλ.) αγοραστής. 2 **κάτοχος**, κύριος, κτήτορας.

приобретать ρ.δ. βλ. **приобрести**. || **-ся** αποκτιέμαι.

приобретение, -я ουδ. απόκτηση· ~ **знаний** απόκτηση γνώσεων· ~ **опыта** απόκτηση πείρας· ~ **навыка** απόκτηση συνήθειας. || απόκτημα, το αποκτημένο· **εύρημα**· **ценное** ~ πολύτιμο εύρημα.

приобщать(ся) ρ.δ. βλ. **приобщить(ся)**.

приобщение, -я ουδ. γνώρισμα, κατατόπιση, ενημέρωση· μήση, κατήχηση.

приобщить, ~щý, ~щись, παθ. μτχ. παρлθ. **приобщенный**, βρ: ~щен, ~шенá, ~шенó ρ.σ.μ. 1 **ενημερώνω**, κατατοπίζω· **μπάζω**· **μυά**, **κατηχώ**· **γνωρίζω**· ~ **в тайну** μυστικά σε μυστικό· ~ **детей** κ **общественной жизни** γνωρίζω τα παιδιά με την κοινωνική ζωή. 2 **επισυνάπτω**· ~ **документ**

ты к делу επισυνάπτω (υποβάλλω) τα έγγραφα της υπόθεσης. 3 (επιμ.) βλ. причастить (2 σημ.). || -ся γνωρίζομαι, κατατοπίζομαι, ενημερώνομαι· μυύομαι, κατηχώμαι. || βλ. причаститься (2 σημ.).

приобькать ρ.δ. βλ. приобькнуть.

приобькнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. приобьк, -ла, -ло ρ.σ. (παλ. κ. απλ.) συνηθίζω, προσαρμόζομαι· ~ к делу συνηθίζω στη δουλειά.

приовражный επ. κοντά στη χαράδρα.

приовражье, -я ουδ. τοποθεσία κοντά στη χαράδρα.

приодеть ρ.σ.μ. ντύνω, εφοδιάζω με ενδύματα. || καλοντύνω, ντύνω γιορτινά. || -ся ντύνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

приозёрный επ. παραλίμνιος, παράλιμος.

приозёрье, -я ουδ. μέρος παραλίμνιο.

***приор**, -а α. ηγούμενος (καθολικού μοναστηριού).

***приоритет**, -а α. τα πρωτεία, τα σιγήπτρα· υπεροχή, υπερτέρηση· προβάδισμα· προτεραιότητα.

приосаниваться ρ.δ. βλ. приосаниться.

приосаниться ρ.σ. καμώνομαι, προσποιούμαι (το σοβαρό, το σφριγηλό, το νέο).

приостанавливание, -я ουδ. βλ. приостановление.

приостанавливать(ся) ρ.δ. βλ. приостановить(ся).

приостановить ρ.σ.μ. σταματώ προσωρινά, συγκρατώ, καθυστερώ για λίγο· ανακόπτω, αναστέλλω· αναχαιτίζω· ~ работу σταματώ προσωρινά την εργασία· ~ наступление противника αναχαιτίζω την επίθεση του αντιπάλου· ~ кровотечение σταματώ την αιμορραγία. || -ся σταματώ προσωρινά, ανακόπτομαι, αναστέλλομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

приостановка, -и θ. σταμάτημα προσωρινό, ανακοπή, αναστολή· αναχαιτίση· ~ работ προσωρινό σταμάτημα των εργασιών· ~ военных действий σταμάτημα προσωρινό των πολεμικών επιχειρήσεων· ~ кровотечения πρόχειρο σταμάτημα της αιμορραγίας.

приостановление, -я ουδ. βλ. приостановка· ~ платежей αναστολή των πληρωμών.

приотворить(ся) ρ.σ. βλ. приоткрыть(ся).

приотворять(ся) ρ.δ. βλ. приоткрыть(ся).

приоткрывать(ся) ρ.δ. βλ. приоткрыть(ся).

приоткрыть ρ.σ.μ. μισοανοίγω· ~ окно μισοανοίγω το παράθυρο. || -ся μισοανοίγομαι.

приотставать ρ.δ. βλ. приотстать.

приотстать ρ.σ. μένω λίγο πίσω, (καθ)υστερώ λίγο.

приохотить, -очу -отить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. приохотенный, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ.

κάνω να αγαπήσει, παρακινώ, μαθαίνω, συνηθίζω. || -ся αγαπώ, καταπιάνομαι με ζήλο, καταγίνομαι.

приохотивать(ся) ρ.δ. βλ. приохотить(ся).

припадать ρ.σ. 1 βλ. припасть. 2 κουτσάινω, χωλαίνω λίγο. 3 (παλ.) αδιαθετώ, αρρωσταίνω λίγο. || **εμφρ.** - здоровьем (παλ.) βλ. 3 σημ. ~ к ногам ή к стопам πέφτω στα πόδια κάποιου (απο δουλοπρέπεια).

припадок, -дка α. παροξυσμός, κρίση· истерический ~ υστερική κρίση· ~ нервный ~ νευρική κρίση. || **έξαφ.** ~ гнева έξαψη οργής.

припадочный επ. του παροξυσμού, της κρίσης· -ое состояние κατάσταση παροξυσμού. || παροξυσματικός.

припаивать(ся) ρ.δ. βλ. припаять(ся).

припай, -я α. παράκτιος θαλάσσιος πάγος.

припайка, -и θ. συγκόλληση (μετάλλων).

припалывать ρ.δ. βλ. приползть.

припалывать ρ.δ. βλ. припалить. || -ся καίομαι λίγο, ελαφρά· καφαλίζομαι.

подпалить ρ.σ.μ. καίω λίγο, ελαφρά· καφαλίζω.

припаривать ρ.δ. βλ. припарить.

припарить ρ.σ.μ. (απλ.) βάζω στον ατμό, κάνω ατμοθεραπεία· ~ больную ногу βάζω το πονεμένο πόδι στον ατμό.

припарка, -и θ. 1 ατμοθεραπεία. 2 επίδεσμος ατμοθεραπείας. || **εμφρ.** как мёртвому ~ (поможет) δεν ωφελεί σε τίποτε (όσο βοηθάει η ατμοθεραπεία στον πεθαμένο).

припархивать ρ.δ. βλ. припорхнуть.

припас βλ. припасы.

припасать ρ.δ. βλ. припасты. || -ся αποταμιεύομαι για ώρα ανάγκης, για κάθε ενδεχόμενο.

припасовать, -сую, -суюшь, παθ. μτχ. παρλθ.. χρ. припасованный, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. (τεχ.) συνταιριάζω, κάνω να συμπέσει.

припасовывать ρ.δ. βλ. припасовать. || -ся συνταιριάζομαι, συμπιπτω.

припасты ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. припасенный, βρ: -сён, -сенá, -сенó αποταμιεύω για ώρα ανάγκης, για κάθε ενδεχόμενο.

припасть ρ.σ. 1 σφίγγομαι, κολλώ· собака -ла к земле το σκυλί ράφτηκε στο χώμα. || χαμηλώνω· γέρνω· κάθομαι· πέφτω· ~ на колéно κάθομαι (στηρίζομαι) στο γόνα. 2 (παλ.) εμφανίζομαι, παρουσιάζομαι με ένταση.

припасы, -ов πλθ. (ενκ. припас, -а α.). 1 προμήθειες, εφόδια· съестные -и προμήθειες τροφίμων· боевые -и τα πολεμοφόδια. 2 εξαρτήματα· снверга· охóтничьи -и κυνηγετικά εξαρτήματα· рыболовные -и αλιευτικά σнверга.

припахать ρ.σ.μ. οργώνω παραπάνω.

припахивать ρ.δ. μυρίζω λίγο· хлеб -ет

дълмом το φωμί μυρίζει καπνό· ρύβα ужé -ετ το φάρι άρχισε κιάλας να βρωμάει.

припаять ρ.σ.μ. 1 συγκολλώ (για μέταλλα). || δίνω, καθορίζω (κυρίως για τιμωρία). || -ся συγκολλιέμαι.

припёв, -а α. επώδος, ρεφρέν. || (παλ.) άσμα, τραγούδι.

припевать ρ.δ. τραγουδώ· συνοδεύω με τραγούδι.

припевачи επίρ: **жИТЬ** ~ περνώ ζωή χαρισάμενη.

припёвки, -вок πλθ. (ενκ. **припёвка**, -и θ.)· (διαλκ.). 1 τραγούδια μικρά λυρικοερωτικά. 2 βλ. **частушки**.

припёк?, -а α. 1 καύσωνας, κάφα, ηλιόκαυμα, λιοπύρι. 2 ηλιοκαής τόπος, πολύ ζεστό μέρος.

припёк?, -а (-у) α. το πρόσθετο βάρος φωμιού απο την περιεχόμενη υγρασία.

припёка, -и θ: с **сёку** ~ περίσσος, μη απαραίτητος.

припекать ρ.δ. βλ. **припёчь**. || -ся φήνομαι.

приперётъ ρ.σ.μ. 1 (απλ.) στερεώνω, επιστηρίζω· ~ **дóску к стенé** στερεώνω τη σανίδα στον τοίχο. 2 κλείνω σφιχτά, γερά, σφαλίζω· ~ **дверь σφαλίζω** την πόρτα. 3 πιέζω, θλίβω, σφίγγω. 4 (απλ.) μισοκλείνω. 5 (απλ.) φέρω, κουβαλώ· ~ **лИ на себé три мешкá** έφεραν για τον εαυτό τους τρία τσουβάλια. 6 αμ. έρχομαι· ~ **пёр к нам и сидИт** αυτός μας ήρθε και κάθεται. || **εκφρ.** ~ **к стенé κολλώ** στον τοίχο (αποστομώνω, εξουδετερώνω). || -ся (απλ.) έρχομαι· **ты зачём сюдá -ёрся?** γιατί μας ήρθες εδώ;

приперчивать ρ.δ. βλ. **приперчить**.

приперчить ρ.σ.μ. πιπερίζω λίγο.

припечатать ρ.σ.μ. 1 τυπώνω συμπληρωματικά (στο ίδιο έντυπο). 2 (παλ.) τυπώνω. 3 σφραγίζω, κλείνω, βουλώνω. 4 (απλ.) σφραγίζω, βάζω σφραγίδα.

припечатка, -и θ. 1 τύπωση συμπληρωματική. 2 (απλ.) σφράγισμα, επίθεση σφραγίδας.

припечатывать ρ.δ.μ. βλ. **припечатать**. || -ся τυπώνομαι συμπληρωματικά κλπ. ρ. ενεργ. φ.

припёчек, -чка α. (διαλκ.) βλ. **шесток**.

припёчь ρ.σ.μ. 1 παραφήνω, καίω λίγο· ~ **хлеб в пёчке** καίω λίγο το φωμί στο φούρνο. 2 αμ. (για τον ήλιο) καίω δυνατά, φήνω.

припивать ρ.δ.μ. (απλ.). 1 βλ. **припíть**. 2 πίνω με (φωμί, φρυγανιές κ.τ.τ.).

припíливать ρ.δ.μ. βλ. **припíлить**.

припíлить ρ.σ.μ. πριονίζω, ισιάζω, λειαινώνω.

припíловка, -и θ. πριόνιση, λείανση.

припíрать(ся) ρ.δ. βλ. **приперётъ(ся)**.

приписать ρ.σ. 1 γράφω συμπληρωματικά, ε-

πισημειώνω· γράφω υστερόγραφο. || γράφω επιπρόσθετα. 2 εγγράφω, καταχωρώ· συμπεριλαβαίνω, συγκαταλέγω, συνυπολογίζω. 3 αποδίδω, ανάγω, επιρρίπτω· τα φορτώνω, τα ρίχνω (τα βάρη). || ~ **ся** εγγράφομαι, συμπεριλαβαίνομαι, συγκαταλέγομαι, συνυπολογίζομαι.

приписка, -и θ. 1 συμπληρωματική εγγραφή, επισημείωση· υστερόγραφο. 2 εγγραφή, καταχώρηση, συνυπολόγιση. || επιπρόσθετη εγγραφή.

приписной επ. γραμμένος, συνυπολογισμένος. || **εκφρ.** ~ **не крестьяне** (παλ.) κρατικοί αγρότες (εργαζόμενοι σε κρατική γη).

приписывание, -я ουδ. βλ. **приписка**. || απόδοση· επίρριψη.

приписывать(ся) ρ.δ. βλ. **приписать(ся)**.

припíть ρ.σ.μ. (απλ.) πίνω όλο, ως το τέλος.

приплáта, -и θ. πρόσθετη (συμπληρωματική) πληρωμή.

приплáтитъ ρ.σ. μ. πληρώνω επιπρόσθετα ή συμπληρωματικά.

приплáчивать ρ.δ. μ. βλ. **приплáтитъ**. || -ся πληρώνομαι επιπρόσθετα, συμπληρωματικά.

приплёскивать, -ает ρ.δ. 1 παφλάζω, φλοιόσβίζω. 2 (για κύμα, ρεύμα) παρασύρω.

приплеснúть ρ.σ. βλ. **приплёскивать**.

приплестí ρ.σ.μ. 1 εμπλέκω· ~ **ленту в венóк** εμπλέκω ταινία στο στεφάνι. 2 μτφ. (απλ.) προσθέτω, βάζω δικά μου· *επινοώ, σκαρφίζομαι. || ~ **сь** (απλ.) σέρνομαι, ποδοσέρνομαι.

приплетáть(ся) ρ.δ. βλ. **приплестí(сь)**.

приплóд, -а α. (για κατοικίδια ζώα) νεογνά, γεννοβόλι.

припливáть ρ.δ. βλ. **приплíть**.

приплíть ρ.σ. προσορμίζομαι, αράζω· φτάνω κολυμπώντας· **корабль -нл** το καράβι άραξε· **я -нл на спинé** έφτασα με υπτία κολύμβηση.

приплóснутый επ. απο μτχ. πλακουτσός, πεπλατισμένος· ~ **нос** πλακουτσή μύτη.

приплóснуть ρ.σ. πλατύνω, κάνω τι πλακερό, πλακέ, πιττακίονα, πλακουτσώνω.

приплóсовáть, -сúт, -сúешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **приплóсованный**, 3ρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. επιπροσθέτω (στο λογχρισμό).

приплóсовывáть ρ.δ. βλ. **приплóсовáть**. || -ся επιπροσθέτομαι· επαυξάνομαι.

приплóсчивáть ρ.δ. βλ. **приплóснуть**. || -ся πλατύνομαι, γίνομαι πλακερός, πλακουτσός.

приплýс, -а α: с -сМ εν είδη χορού· σαν να χορεύει.

приплýсывание, -я ουδ. σαν χορός.

приплýсывать ρ.δ. κάνω πως χορεύω, βαδίζω σαν να χορεύω, κουτσοχορεύω.

приподнимáть(ся) ρ.δ. βλ. **приподнíть(ся)**.

приподнíтость, -и θ. έξαρση, ευδιαθεσία, κέφι.

приподнятый επ. απο μηχ. ζωηρός, ευδιάθετος, εύθυμος, κεφάτος· ιλαρός· φαιδρός· ~οε настроение ιλαρότητα· φαιδρότητα, κέφι. || εμφαντικός, στομφώδης· ~ СТИЛЬ στομφώδες ύφος, στυλ.

приподнять ρ.σ.μ. 1 ανασηκώνω· ~ БОЛЬНОГО НА ПОСТЕЛИ ανασηκώνω τον άρρωστο στο κρεβάτι· ~ ГОЛОВУ ανασηκώνω το κεφάλι. 2 μηφ. ζωηρεύω, ζωντανεύω, διεγείρω. || ανυψώνω, εξυψώνω, ανεβάζω. || ~СЯ ανασηκώνομαι· ~ НА КОЛЕНИ ανασηκώνομαι στα γόνατα.

приподымать(ся) ρ.δ. βλ. приподнять(ся).

припожаловать ρ.σ. (απλ.) έρχομαι, φτάνω.

припоздать ρ.σ. (απλ.) αργώ, βραδύνω, καθυστερώ λίγο.

припоздниться ρ.σ. (απλ.) αργώ, καθυστερώ λίγο.

припой, ~Я α. (τεχ.) μεταλλόκραμα συγκόλλησης, το συγκολλητικό (μετάλλων).

приползать ρ.δ. βλ. приползти.

приползти ρ.σ. έρπω, πηγαίνω, φτάνω έρποντας· σύρομαι, σέρνομαι.

приполосный επ. πλησίον του πόλου.

приполлярный επ. πλησίον του πολικού κύκλου.

припомадить ρ.σ.μ. μυραλείφω (κόμη). || ~СЯ μυραλείφομαι.

припоминание, ~Я ουδ. θύμηση, ανάμνηση.

припоминать(ся) ρ.δ. βλ. припомнить(ся).

припомнить ρ.σ.μ. 1 (εν)θυμούμαι, αναθυμούμαι· ёле я ~ил своего сослуживца μόλις κατόρθωσα να θυμηθώ το συνάδελφό μου· ~ СВОЮ МОЛОДОСТЬ θυμούμαι τα νιάτα μου. 2 (εν)θυμίζω· это тебе ~ню θα σου το θυμίσω εγώ· ~ КОМУ ЧТО θυμίζω σε κάποιον κάτι. || ~СЯ (εν)θυμούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

припорох, ~а α. 1 βλ. трафарет. 2 αποτύπωση.

припорошить, ~шý, ~шйшь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. припорошенный, βρ: ~шен, ~шенá, ~шенó; ρ.σ.μ. επιπάσσω, πασπαλίζω. || αποτυπώνω με καλούπι.

припоршка, ~и θ. αποτύπωση.

припортóный επ. πλησίον του λιμανιού· ~ая улица οδός κοντά στο λιμάνι.

припорхнуть ρ.σ. 1 πέφτω επάνω φτερουγίζοντας. 2 πετώ επάνω.

приправа, ~и θ. 1 καρύκευμα· άρτυμα· μπαχαρικό. || σάλτσα. 2 μηφ. γαρνιτούρα, διάνθισμα, στόλισμα του λόγου.

приправить ρ.σ.μ. 1 καρυκέυω, βάζω άρτυμα. || μηφ. βάζω σάλτσα, διανείζω, κοσμώ το λόγο. 2 (τυπгр.) ρεγουλάρω.

приправка, ~и θ. (τυпгр.) ρεγουλάρισμα.

приправлять ρ.δ. βλ. приправить. || ~СЯ καρυκεύομαι.

приправочный επ. καρυκευτικός. || (τυпгр.) του ρεγουλαρίσματος.

припрыгать ρ.σ. πλησιάζω πηδώντας.

припрыгивать ρ.δ. 1 πλησιάζω πηδώντας. 2 πηδώ, κάνω πηδηματάκια.

припрыгнуть ρ.σ. πλησιάζω πηδώντας.

припрыжка, ~и θ. πηδηματάκι.

припрыгать ρ.δ. βλ. припрычь. || ~СЯ ζεύομαι συμπληρωματικά, επι πλέον.

припрыжка, ~и θ. ζεύξη συμπληρωματική. || σαγή ζευκτήρια. || το πρόσθετο άλογο ζεύξης.

припрыжной επ. της συμπληρωματικής ζεύξης.

припрысть ρ.σ.μ. γνέθω συμπληρωματικά, ακόμα λίγο.

припрытать ρ.σ.μ. κρύβω, κρύπτω. || διαφυλάσσω, αποταμιεύω.

припрытывать ρ.δ. βλ. припрытать. || ~СЯ κρύβομαι. || διαφυλάσσομαι, αποταμιεύομαι.

припрычь ρ.σ.μ. ζεύγω συμπληρωματικά.

припрыгивать ρ.δ. βλ. припрыгнуть.

припрыгнуть ρ.σ. (εκ)φοβίζω, φοβερίζω.

припрыдривать(ся) ρ.δ. βλ. припрыдрить(ся).

припрыдрить ρ.σ.μ. πουδράρω λίγο, ελαφρά. || ~СЯ πουδράρομαι λίγο, ελαφρά.

припуск, ~а α. 1 άφεση, απόλυση. 2 κατέβασμα, μάκρυμα· άνοιγμα, φάρδυμα. 3 (τεχ) εξόγκωμα εξαρτήματος, εξοχή.

припускать(ся) ρ.δ. βλ. припустить(ся).

припустить ρ.σ.μ. 1 αφήνω να πάει ή να βυζάξει· ~ жеребца к кобыле αφήνω το πουλαράκι να βυζάξει στη φοράδα. 2 αφήνω να τρέξει ταχύτερα· ~ коня αφήνω τα χαλινά του αλόγου να τρέξει ταχύτερα. 3 επιταχύνω το βάδισμα. || δυναμώνω· дождь ~йл η βροχή δυνάμωσε. 4 κατεβάζω, μακρύνω· ξανοίγω, φαρδύνω· ~ швы ανοίγω λίγο τις ραφές· ~ платье μακρύνω λίγο το φόρεμα. || ~СЯ επιταχύνω το βάδισμα.

припутать ρ.σ.μ. βάζω, (εμ)πλέκω, (παρ)εισάγω. || μπερδεύω, τυλίγω, μπλέκω (σε έγκλημα, κλοπή κ.τ.τ.). || ~СЯ μπερδεύομαι, ανακατεύομαι, μπλέκομαι.

припутывать(ся) ρ.δ. βλ. припутать(ся).

припухать ρ.δ. βλ. опухать.

припухлость, ~и θ. εξοίδημα, εξόγκωμα μικρό.

припухлый επ. εξογκωμένος, πρησμένος.

прирабáтьвание, ~Я ουδ. βλ. прирабóтка.

прирабáтьвать ρ.δ. βλ. прирабóтать. || ~СЯ αποκτιέμαι με παραπλησία εργασία.

прирабóтать ρ.σ.μ. κερδίζω, βγάζω με παραπλησία εργασία, με υπερωρίες.

прирабóтка, ~и θ. 1 βγάλσιμο, κέρδισμα χρημάτων με παραπλησία εργασία, με υπερωρίες. 2 (τεχ.) το αρχικό δούλευμα καινούριας μηχανής.

прирабóток, ~тка α. βλ. прирабóтка (1σημ.).

приравни́вать¹ ρ.δ. βλ. приравня́ть. || -ся βλ. приравня́ться.

приравни́вать² ρ.δ. βλ. прировня́ть. || -ся ομαλύνομαι, γίνομαι ίσιος.

приравня́ть ρ.σ. εξισώνω, βάζω στην ίδια μοίρα· συγκρίνω· ЕГО ЗНАНИЯ К МОИМ βάζω τις γνώσεις του ίσες με τις δικές μου. || -ся εξισώνομαι, μπαίνω στην ίδια μοίρα, συγκρίνομαι.

прираста́ние, -я ουδ. 1 σύμφυση. 2 αύξηση, μεγάλωμα, αβγατίσμα.

прираста́ть ρ.δ. βλ. прирасти́.

прирасти́ ρ.σ. 1 συμφύομαι· πιάνω· черенок -ρός κ дереву το εμβόλιο έπιασε στο δέντρο. || μτφ. συνδέομαι αδιάρρηκτα. || μτφ. ακινητώ, κολλώ, γίνομαι ένα σώμα. 2 αυξάνω, μεγαλώνω, αβγατίζω· стадо -λό το κοπάδι μεγάλωσε.

прирасти́ть ρ.σ. συμφυώ. || ενώνω, συνδέω, αυξάνω, αβγατίζω.

прираца́ть ρ.δ. (παλ.) βλ. прирасти́ть.

прираце́ние, -я ουδ. 1 σύμφυση· ~ черенка σύμφυση του εμβολίου στο δέντρο). 2 αύξηση, επαύξηση, μεγάλωμα.

прираца́ивание, -я ουδ. βλ. прираце́ние.

прираца́ивать(ся) ρ.δ. βλ. прираста́ть.

приревновáть ρ.σ. βλ. ревновáть.

прирэз, -а α. κομμάτι εδάφους παρμένο (κοντά στο σύνορο).

прирэза́ть ρ.σ.μ. 1 σφάζω, σφαγιάζω. 2 (για πολλά)· κατασφάζω· ~ всю птицу κατασφάζω όλα τα πουλερικά. 3 αποκόπτω, παίρνω ξένο μέρος εδάφους (στο σύνορο).

прирэза́ть ρ.δ. βλ. прирэза́ть. || -ся σφάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

прирэзка, -и θ. κόψιμο, πάρσιμο μέρους εδάφους (κοντά στα σύνορα).

прирезно́й επ. κομμένος, παρμένος (ιδιοποιημένος)· -ая земля αυθαίρετα ιδιοποιημένη γη.

прирэзок, -зка α. παρμένο κομμάτι γης αυθαίρετα (στο σύνορο).

прирэзы́вать(ся) ρ.δ. βλ. прирэза́ть(ся).

прирэльсово́й επ. κοντά στη σιδηροδρομική γραμμή.

прирэчно́й επ. παραποτάμιος.

пририсова́ть ρ.σ.μ. 3λ. рисова́ть με σημ. συμπληρωματικά.

пририсовывáть ρ.δ. 3λ. пририсова́ть.

прировня́ть ρ.σ.μ. ισιώνω, ομαλύνω· ισοπεδώνω, επιπεδώνω.

приро́да, -ы θ. 1 η φύση· любить -у αγαπώ τη φύση· на лоне -ы στους κόλπους της φύσης· мертвая - νεκρή φύση· изуча́ть -у μελετώ τη φύση· законы -ы νόμοι της φύσης. 2 υπόσταση, ουσία· человеческая - η ανθρώπινη φύση· ~ общественных отношений η φύση των

κοινωνικών σχέσεων. || χαρακτήρας, ιδιοσυγκρασία, το φυσικό· привычка - вторая ~ η έξη είναι δεύτερη φύση. 3 (απλ.) ράτσα· σόι· καταγωγή· он хорощей -ы αυτός είναι καλής καταγωγής, σούλης. || εκφρ. от -ы απο τη φύση, εκ γενετής, γεννητάτος· в -е вещей στη φύση των ίδιων των πραγμάτων· по -е απο φύση, απο χαρακτήρα.

приро́дный επ. 1 φυσικός· -не богатства Греции ο φυσικός πλούτος της Ελλάδας· ~ газ φυσικό αέριο. 2 έμφυτος, σύμφυτος, απο τη φύση· -не опособности έμφυτες ικανότητες. 3 γνήσιος, καθарός, πραγματικός· ~ дворянин γνήσιος ευγενής.

природовед, -а α. (παλ.) φυσιολόγος· φυσιοδίφης.

природоведение, -я ουδ. φυσιογνωσία· φυσιολογία.

прирождённый επ., 3ρ: -дён, -денá, -денó; έμφυτος· σύμφυτος· εκ γενετής, γεννητάτος, γεννημένος· ~ художник γεννημένος καλλιτέχνης.

приро́ст, -а α. αύξηση· προσαύξηση· ~ продукция αύξηση της παραγωγής· ~ населения η αύξηση του πληθυσμού.

приро́сток, -тка α. βλασταράκι, φυτόνι.

прируб, -а α. (διαρκ.) ξύλινο παράρτημα σπιτιού.

прируба́ть ρ.δ. βλ. прируби́ть. || -ся κατασκευάζομαι με ξύλα.

прирубéжный επ. παραμεθόριος· -не земли παραμεθόριο εδάφος.

прируби́ть ρ.σ.μ. κατασκευάζω παράρτημα σπιτιού με κορμούς δέντρων. || πελεκώ, ισιώνω· ~ бревно πελεκώ κορμό δέντρου.

приру́бка, -и θ. κατασκευή ξύλινου παραρτήματος σπιτιού.

приру́ливать ρ.δ. βλ. прирули́ть. || -ся πηδαλιοχούμαι.

прирули́ть, -лю, -лишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прирулённый, 3ρ: -лён, -ленá, -ленó πηδαλιουχώ. || οδηγώ, χειρίζομαι το τιμόνι.

приру́словный επ. πλησίον της κοίτης του ποταμού. || εκφρ. ~ вал πρόσχωση κατά μήκος του ποταμού (απο πλημμύρισμα).

прируча́ть(ся) ρ.δ. βλ. приручи́ть(ся).

прируче́ние, -я ουδ. εξημέρωση· ~ животных εξημέρωση ζώων.

прируче́нность, -и ε. εξημέρωση.

прируче́нный επ. απο μτχ. εξημερωμένος.

приручи́ть, -чу́, -чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. приручённый, 3ρ: -чён, -ченá, -ченó ρ.σ.μ. 1 εξημερώνω, δαμάζω, τιθασεύω. 2 μτφ. υποτάσσω. || -ся 1 εξημερώνομαι· δαμάζομαι, τιθασεύομαι. 2 υποτάσσομαι, γίνομαι υποχείριο.

присади́стый επ., 3ρ: -ист, -а, -ο (διαρκ.)

βλ. **приземистый**.

присадить ρ.σ.μ. 1 φυτεύω συμπληρωματικά. 2 στερεώνω· φτιάχνω· επιθέτω· ~ ПУГОВИЦУ βάζω (ράβω) κουμπι· ~ БАНТ καρφιτσώνω το φιόγκο. 3 ρίχνω συμπληρωματικά υλικό (στο φούρνο χυτηρίου).

присадка, ~и θ. 1 φύτευση συμπληρωματική. 2 ριφή· υλικού στο φούρνο χυτηρίου. 3 στερέωση· φτιάξιμο· βάλσιμο.

присаживать ρ.δ. βλ. **присадить**. || -ся 1 φυτεύομαι συμπληρωματικά κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 κάθομαι. || **εμφρ.** ~айтесь! καθήστε! καθήστε κοντά μας! ή μαζί μας!

присаливать ρ.δ. βλ. **присолить**. || -ся αλατίζομαι λίγο ή συμπληρωματικά.

присасывание, -я ουδ. ρόφηση, ρούφηγμα.

присасывать(ся) ρ.δ. βλ. **присосать(ся)**.

присахаривать ρ.δ. βλ. **присахарить**. || -ся επιπάσσομαι με ζάχαρη.

присваивание, -я ουδ. αφομίωση.

присваивать ρ.δ. βλ. **присвоить**. || -ся αφομιώνομαι.

присвātать(ся) ρ.σ. βλ. **свātать(ся)**.

присвātывать(ся) ρ.δ. βλ. **свātать(ся)**.

присвист, -а α. 1 σφύριγμα· τραγούδι σφυριχτό. 2 ήχος, φωνή συριστικός, ~ή.

присвистнуть ρ.σ. βλ. **присвистывать**.

присвистывать ρ.δ. 1 σιγοςφυρίζω. 2 μιλώ συριστικά.

присвоение, -я ουδ. ιδιοποίηση, οικειοποίηση, σφετερισμός, νοσφισμός, αλλοτριοφάγια· ~ чужой собственности ιδιοποίηση ξένης περιουσίας· ~ имущество сфетерисμός περιουσίας. || απονομή· ~ звāния лейтенанта απονομή βαθμού υπολοχαγού.

присвоить, ~ою ~ошь ρ.σ.μ. 1 ιδιοποιούμαι, οικειοποιούμαι, σφετερίζομαι· αντιποιούμαι· ~ чужое имение ιδιοποιούμαι ξένο κτήμα (ή περιουσία)· ~ чужую мысль ιδιοποιούμαι τη γνώμη άλλου· ~ себе власть αντιποιούμαι της αρχής· ~ находку σφετερίζομαι εύρημα. 2 απονέω, ονομάζω· παρέχω· ~ звāние майора ονομάζω ταγματάρχη ή απονέω το βαθμό του ταγματάρχη· закон ~ил большие преимущества этой должности ο νόμος έδωσε (παρέσχε) πολλά προνόμια σ' αυτό το αξίωμα.

присвоять ρ.δ. (παλ.) βλ. **присвоить**. || -ся ιδιοποιούμαι, οικειοποιούμαι· σφετερίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

присев, -а α. σπορά συμπληρωματική.

присевать ρ.δ. βλ. **присеять**. || -ся σπειρομαι, σπέρνομαι συμπληρωματικά.

приседание, -я ουδ. 1 κάθιση, -σμα, -σιό. 2 υπόκλιση, ρεβεράντζα.

приседать ρ.δ. 1 βλ. **присесть**. 2 λυγίζω, κάμπτω κατά το βάδισμα.

присесть, -а α. (παλ.) κάθισμα (ενέργεια). || **εμφρ.** в один ~ ή за один ~ σε μια καθισιά, για μια καθισιά.

присесть ρ.σ. κάθομαι· ~ на корточки κάθομαι σταυροπόδι (οκλαδόν), διπλοκαθίζω· ~ немнóжко κάθομαι λίγο. || υποκλίνομαι.

присеять ρ.σ.μ. σπέρνω συμπληρωματικά.

присказка, ~и θ. προεισαγωγή μύθου ή επίλογος.

прискакать ρ.σ. 1 έρχομαι, φάνω καλπάζοντας ή πηδηχτά. || (για άλογο) τρέχω καλπάζοντας, καλπάζω. 2 καταφτάνω έφιππος ή πεζός.

прискакивать ρ.δ. 1 βλ. **прискакать**. 2 αναπηδώ· τραντάζομαι· телега ~ла το κάρο τράνταζε.

прискóбие, -я ουδ. (παλ.) θλίψη, λύπη, άλγος· душевное ~ θλίψη της ψυχής, ψυχικό άλγος· к ~ю моему για δική μου θλίψη· с ~ем με θλίψη, με λύπη.

прискóбно επίρ. θλιμμένα, λυπημένα. || ως κατηγο. είναι θλιβερό, λυπηρό.

прискóбный επ., βρ: ~ бен, ~бна, ~бно; θλιμμένος, λυπηρός· θλιβερός, λυπημένος, λυπητερός· ~ вид θλιμμένη όψη· ~ факт, случай λυπηρό γεγονός, συμβάν.

прискóчить ρ.σ. βλ. **прискакивать**

прискóчка, ~и θ. βλ. **припрыжка**.

прискóкивать ρ.δ. βλ. **прискóчить**.

прискóчить, ~чу, ~чишь ρ.σ. ανιώ, πλήττω, κατέχομαι απο ανία· γίνομαι, ανιαρός, πληκτικός, βαρετός.

прислать, пришлю, пришлешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **присланный**, βρ: ~лан, ~а, ~о ρ.σ.μ. στέλλω, αποστέλλω· брат ~ал мне послать о αδερφός μου έστειλε δέμα· сестре ~ли подарок στην αδερφή έστειλαν δώρο.

прислóвье, ~я ουδ. ρητό· γνωμικό, απόφθεγμα, λόγιο.

прислонить, ~онó ~оншь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **прислоненный**, βρ. ~нён, ~ненá, ~ненó; στηρίζω, ακουμπώ· κολλώ· στριμώνω· ~ лестницу к стене στηρίζω τη σκάλα στον τοίχο· ~ стол к стене κολλώ το τραπέζι στον τοίχο. || ~ся στηρίζομαι, ακουμπώ κλπ. ρ. ενεργ. φ.

прислонять(ся) ρ.δ. βλ. **прислонить(ся)**.

прислóуга, ~и θ. (παλ.). 1 υπρέτρια. 2 (αθρσ.)· (παλ.)· οι υπρέτες. 3 (αθρσ.) το υπηρετικό προσωπικό όπλου (γεμιστής, προμηθευτής). 4 (παλ.) βλ. **прислуживание**.

прислуживание, ~я ουδ. 1 εξυπηρέτηση. 2 περιποίηση.

прислуживать ρ.δ. 1 εξυπηρετώ. 2 περιποιούμαι. || ~ся καλοπιάνω, κολακεύω.

прислужить(ся) ρ.σ. βλ. **прислуживать(ся)**.

прислужник, ~а α., ~ца, ~н θ. 1 (παλ.)· θε-

ράπων, -ίδα· υπηρέτης. 2 λακές· τσιράκι.

прислужнический επ. υπηρετικός, του υπηρέτη.

прислужничество, -а ουδ. 1 (παλ.) το πάγγελμα του υπηρέτη, το υπηρετηλίκι. 2 δουλικότητα· δουλοπρέπεια.

прислушаться ρ.σ. 1 αφουγκράζομαι, αυτιάζομαι, τεντώνω τ' αυτί ή τ' αυτιά. 2 μτφ. παίρνω (λαβαίνω) υπ' όψη· ~ к советам друга ακούω τις συμβουλές του φίλου. 3 συνηθίζω (για ήχο κ.τ.τ.)· ~ к шуму улицы συνηθίζω στο θόρυβο του δρόμου.

прислушиваться ρ.δ. βλ. прислушаться.

присматривать(ся) ρ.δ. βλ. присмотреть(ся).

присмиреть ρ.σ. καθησυχάζω, ηρεμώ, γαληνεύω, καταλαγιάζω, καλμάρω· σιγώ, κάθομαι φρόνιμα· море·-ло η θάλασσα γαλήνευσε· шалун·-ёл после наказания το άταχτο παιδί ηρέμησε μετά την τιμωρία.

присмотр, -а α. επίβλεψη, επιτήρηση, παρακολούθηση, επόπτευση, -εία.

присмотреть ρ.σ. 1 επιβλέπω, επιτηρώ, παρακολουθώ, εποπτεύω· προσέχω, φυλάγω· ~ за детьми επιβλέπω τα παιδιά. II φροντίζω, μεριμνώ. 2 κοιτάζω να βρω, γυρεύω, αναζητώ, ερευνώ. II -ся 1 κοιτάζω, παρατηρώ προσεχτικά. II προσέχοντας κατανοώ. 2 συνηθίζω, προσαρμόζομαι, εξοικειώνομαι· ~ к работе συνηθίζω στη δουλειά· ~ в темноте συνηθίζω στο σκοτάδι.

принадститься, -ащусь, -астись ρ.σ.(απλ.) 1 βολεύομαι· εξοικονομούμαι. 2 ενώνομαι, προσκολλιέμαι.

принадчиваться ρ.δ. βλ. принадлежаться.

приниться, -ниюсь, -нишься ρ.σ. ονειρεύομαι, βλέπω όνειρο ή στο όνειρο.

прично επιρ. (παλ.) αεί, πάντα, πάντοτε· ныне и ~ νυν και αεί, τώρα και πάντοτε.

принопамятний επ. (παλ.) αείμνηστος, αξέχαστος, αλησμόνητος.

прионный επ. 1 (παλ.) παντοτινός, αιώνιος, εσαεί. 2 ουσ. πλθ. -ие, -ых ομοϊδεάτες· οι προσκείμενοι (ο ένας στον άλλον).

присобачивать ρ.δ. βλ. присобачить

присобачить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. (απλ.) εφαρμόζω, στερεώνω· προσαρμόζω.

присоветовать ρ.σ. (παλ. κ. απλ.) συμβουλεύω, ορμηνεύω.

присовокупить, плю, -пишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. присовокупленный, βρ: -лен, -лена, -лено ρ.σ.μ. (γρσπ. λόγος)· επισυνάπτω. II επιλέγω, λέγω επιπρόσθετα.

присовокупление, -я ουδ. επισύναψη. II ομιλία συμπληρωματική.

присовокуплять ρ.δ. βλ. присовокупить. II -ся επισυνάπτομαι.

присоединение, -я ουδ. 1 (συν)ένωση, σύνδεση· ~ проводов σύνδεση καλωδίων. II συμπερίληψη, συνυπολόγιση, συγκατάταξη. 2 ενσωμάτωση, προσάρτηση. II προσχώρηση· προσεταιρισμός· συνάφεια.

присоединительный επ. 1 συνδετικός, ενωτικός. 2 (γρσπ.) συμπληρωματικός· -ие слов·-ва συμπληρωματικές λέξεις. II (γρσπ.) συμπλεκτικός· ~ союз συμπλεκτικός σύνδεσμος.

присоединить ρ.σ.μ. 1 (συν)ενώνω, συνδέω· ~ провод к электрической сети συνδέω το καλώδιο στο ηλεκτρικό δίκτυο. 2 συμπεριλαβαίνω· συγκαταλέγω· συγκατατάσσω. II ενσωμάτων· προσαρτώ. II προσχωρώ, προσεταιρίζομαι, αποκτώ συνάφεια.

присоединять(ся) ρ.δ. βλ. присоединить(ся).

присолить ρ.σ.μ. αλατίζω λίγο ή συμπληρωματικά.

присос, -а α. απορρόφηση· άντληση. II αντλία. II βλ. присоска.

присосать, -осу, -осешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. присосанный, βρ: -сан, -а, -о ρ.σ.μ. ροφώ· αντλώ· ~ воду насосом βγάζω νερό με την υδραντλία. II -ся κολλώ, επικάθομαι σφιχτά· пиявка·-ла η βδέλλα κόλλησε (για να ρουφήξει αίμα). II χώνομαι, παρεισδύω· εισχωρώ επιτήδεια· υπεισέρχομαι· παρεισφρέω.

присоседиться, -седуь, -седишься ρ.σ. κάθομαι σιμά, πλησίον· ~ к ней κάθομαι σιμά σ' αυτήν.

присоска, -и θ. κ. присосок, -ска α. σικία (εκμυζητικό όργανο μερικών ζώων και φυτών).

присохнуть, -нет, παρλθ. χρ. присох·-ла, -ло ρ.σ. στεγνώνω, ξηραίνομαι· повязка·-ла к ране ο επίδεσμος ξηράθηκε στην πληγή.

присочинить ρ.σ.μ. 1 συνθέτω συμπληρωματικά. 2 προσθέτω παραπανήσια (κατά τη διήγηση).

приспевать ρ.δ. βλ. приспеть.

приспеть ρ.σ. 1 (απλ.) έρχομαι, φτάνω· по·мощь·-ет θα έρθει η βοήθεια. 2 πλησιάζω, σιμώνω, ζυγώνω, φτάνω· но погоды: приспелт годы όμως περίμενε: ёа·-рθουν τα χρόνια·-ло время έφτασε ο καιρός.

приспешник, -а α., -ца, -ы θ. συνεπίκουρος, συντρέκτης· συνεργός· ακόλουθος, οπαδός· τσιράκι.

приспичить, -чит ρ.σ. (απρός)· (παλ.) ορέγομαι, βουρλίζομαι· -ло ему уехать του ορέχτηκε (κατέβηκε) να φύγει· что вам·-ло? γιατί βιαστήκατε έτσι;

приспособивать(ся) ρ.δ. βλ. приспособить(ся).

приспособить, -блю, -бишь ρ.σ.μ. προσαρμόζω, (συν)ταιριάζω· εφαρμόζω. II -ся προ-

σαρμόζομαι, εξοικειώνομαι· συμμορφώνομαι· ~ к обстоятельствам προσαρμόζομαι στις περιστάσεις· организм постепенно ~лся ο οργανισμός βαθμιαία εγκλιματίστηκε· ~ к жизни προσαρμόζομαι στη ζωή.

приспособлѐнец, ~нца α. καιροσκοπός, χαμηλιέοντας.

приспособлѐние, ~я ουδ. 1 προσαρμογή, εξοικείωση· συμμόρφωση. 2 (τεχ.) συσκευή προσαρμογής.

приспособлѐнность, ~и θ. προσαρμογή, εξοικείωση· ~ организма к окружающей среде προσαρμογή του οργανισμού προς το περιβάλλον.

приспособлѐнческий επ. καιροσκοπικός.

приспособлѐнчество, ~а ουδ. καιροσκοπισμός, ~ία.

приспособлѐмость, ~и θ. ικανότητα προσαρμογής· προσαρμοστικότητα.

приспособлѐть (ся) ρ.δ. βλ. приспособить (ся).

припускать (ся) ρ.δ. βλ. припустить (ся).

припустить ρ.σ.μ. χαμηλώνω, υποβιβάζω, κατεβάζω λίγο· υποστέλλω· ~ шторы κατεβάζω λίγο τις κουρτίνες· ~ флаг υποστέλλω τη σημαία. || ελαττώνω, μειώνω, λιγοστεύω· ~ огонек лампы λιγοστεύω το φως της λάμπας. || ~ся χαμηλώνω, υποστέλλομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

пристав, ~а, πλθ. ~а κ. (παλ.) ~н α. 1. ο αστυνόμος· участковый ή частный ~ διοικητής αστυνομικού τμήματος· становой ~ διοικητής χωροφυλακής. 2 επιστάτης, επιτηρητής, τοποτηρητής, επόπτης· επιτετραμμένος.

приставала, ~н α. κ. θ. άνθρωπος ενοχλητικός, φορτικός, βαρετός.

приставание, ~я ουδ. 1 κόλληση. 2 μετάδοση. 3 ενόχληση. 4 προσχώρηση. 5 προσόρμηση. 6 κατάλυση, ξένιση. 7 κούραση.

приставать ρ.δ. βλ. пристать.

приставить, ~влю, ~вишь ρ.σ.μ. 1 τοποθετώ, βάζω, κινώ, μετακινώ· ~ стол к окну κινώ το τραπέζι στο παράθυρο. || ακουμπώ, στηρίζω, στριμώχνω, κολλώ. 2 αβγατίζω, προσθέτω· επιρρόπτω. || παροικοδομώ. 3 αναθέτω την επίβλεψη, επιτήρηση.

приставка, ~и θ. 1 αβγάτισμα. || προσθήκη, τσόντα. 2 εξάρτημα. 3 (γραμμ.) πρόθεμα.

приставление, ~я ουδ. 1 τοποθέτηση πλησίον, πλησίαση. 2 επιτήρηση, επίβλεψη.

приставлять ρ.δ. βλ. приставить. || ~ся τοποθετούμαι πλησίον κλπ. ρ. ενεργ. φ.

приставник, ~а α. (παλ.) επόπτης, επιστάτης, επιτηρητής· έφορος.

приставной επ. πρόσθετος, συμπληρωματικός· προσαρτημένος· ~ стул в зрительном зале кинотеатра πρόσθετο κάθισμα στην αίθουσα του κινηματοθεάτρου. || στηριχτός.

приставочный επ. 1 αβγατισμένος. 2 προθεματικός· ~ие глаголы ρήματα προθεματικά (τα οποία έχουν μπροστά συμφυή πρόθεση): передедать ~ μεταποιώ).

пристально επίρ. επίμονα· εντατικά· με προσήλωμένη την προσοχή ή το βλέμμα.

пристальность, ~и θ. ένταση, προσήλωση.

пристальный, επ. βρ: ~лен, ~льна, ~льно; προσήλωμένος, επίμονος, εντατικός, τεταμένος· ~ взгляд προσήλωμένο (καρφωμένο) βλέμμα· ~ое внимание τεταμένη (αδιάπτωτη) προσοχή.

пристанце, ~а ουδ. άσυλο, καταφύγιο· κατάλυμα, λιμάνι.

пристанный επ. λιμενικός· ~ сторож λιμενοφύλακας.

пристанский επ. λιμενικός.

пристанционный επ. πλησίον του σιδηροδρομικού σταθμού.

пристань, ~и, γεν. πλθ. ~ей θ. 1 αποβάθρα· προκυμαία· σκάλα. 2 (παλ.) βλ. пристанище. 3 μτφ. γαλήνη, ησυχία, ηρεμία, λιμάνι.

пристать ρ.σ. 1 (επι)κολλώ· грязь ~ла к одежде η λάσπη κόλλησε στα ρούχα. 2 μολύνομαι· αρπάζω· к нему ~ла малярня αυτός κόλλησε ελονοσία. 3 ενοχλώ, σκοτίζω. || γίνομαι φόρτωμα, φορτικός, κολλώ. 4 συνδέομαι, προσχωρώ, συνασπίζομαι. 5 προσορμίζομαι, αγκυροβολώ, αράζω. 6 κατάλυω, ξενίζομαι. 7 (απρós.) αξίζω, αρμόζω, ταιριάζω, πρέπω· тебѐ не ~ло заниматьса такими разговорами δεν αρμόζει σε σένα να ασχολήσαι με τέτοιες κουβέντες. || με πάει, μου πηγαίνει, με φέρνει καλά, μου ταιριάζει. 8 κουράζομαι, αποσταίω.

пристегать ρ.σ.μ. τρυπώνω (ράβω αραιά).

пристегивать¹ ρ.δ. βλ. пристегать. || ~ся τρυπώνομαι (ράβομαι αραιά).

пристегивать² ρ.δ. βλ. пристегнуть. || ~ся βλ. пристегнуться.

пристегнуть ρ.σ.μ. 1 κουμπώνω. 2 ζεύω συμπληρωματικά ή παραπάνω. 3 μτφ. (απλ.) προσθέτω· ~ к рассказу ненужные подробности προσθέτω (βάζω) στο διήγημα άχρηστες λεπτομέρειες. || ~ся 1 κουμπώνομαι κλπ. ρ.μ. 2 ενώνομαι· προστίθεμαι.

пристежной επ. κουμπωτός.

пристигнуть, ~ну, ~нешь, παρλθ. χρ. пристиг, ~ла, ~ло ρ.σ.μ. (παλ.) βρίσκω, πετυχαίνω, λαχαίνω, συμπτωματικά συναντώ.

пристойно επίρ. κόσμια, ευπρεπώς, προσήκοντως, όπως πρέπει, αρμόζει, ταιριάζει.

пристойность, ~и θ. κοσμιότητα, ευκοσμία, ευπρέπεια.

пристойный επ., βρ: ~стоен, ~стойна, ~о ευπρεπής, εύκοσμος· πρεπούμενος, που αρμόζει, που ταιριάζει. || (παλ.) βολικός, κατάλληλος.

пристра́гивать ρ.δ. βλ. **пристрога́ть**. || -ся πλανίζομαι, εφαρμόζομαι, συνταιριάζομαι.

пристра́ивание, -я ουδ. βλ. **пристро́йка** (1 σημ.).

пристра́ивать(ся) ρ.δ. βλ. **пристро́ить(ся)**.

пристра́стие, -я ουδ. 1 πάθος· θεριακλίικι· μανία· αρρώστια· ~ к мύζυке πάθος προς τη μουσική· ~ к азάρтным ίγграм μανία στα τυχερά παιχνίδια. 2 μεροληψία, προκατάληψη, εμπάθεια· ~ в суждениях μεροληψία στις κρίσεις. || **εκφρ.** с -ем με πάθος, ολόψυχα (άκρα επιμέλεια)· допрós с -ем α) (παλ.) ανάκριση με βασανιστήρια. β) εξονυχιστικές ερωτήσεις, ξεψάχνισμα· ψάρεμα.

пристра́стить, -ащý, -астишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пристращённый**, βρ: -щён, -щенá, -щенó ρ.σ.μ. εμπνέω (ανάβω) πάθος, μανία, αγάπη, έρωτα· δίνω ζωηρή κλίση. || -ся, μερακλώνομαι, με πιάνει πάθος, μανία, μεράκι.

пристра́стность, -и θ. βλ. **пристра́стие** (2 σημ.).

пристра́стный επ., βρ: -тен, -тна, -тно θι-ασιώτης· θεριακλής, επιθυμιαρής. || μεροληπτικός, προκατειλημμένος· εμπάθης· ~ое мнё-ние προκατειλημμένη γνώμη.

пристра́чивать ρ.δ. βλ. **пристрочи́ть**. || -ся ράβομαι.

пристраща́ть¹ ρ.σ.μ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **напуга́ть**.

пристраща́ть² ρ.δ. (παλ.) βλ. **пристрасти́ть**. || -ся βλ. **пристрасти́ться**.

пристра́чивать(ся) ρ.δ. βλ. **напуга́ть(ся)**.

пристрёл, -а α. πυροβολισμός, ντουφεκιά.

пристрели́вать¹ ρ.δ. βλ. **пристрели́ть**. || -ся πυροβολούμαι, ντουφεκίζομαι, φονεύομαι.

пристрели́вать² ρ.δ. βλ. **пристреля́ть**. || -ся βλ. **пристреля́ться**.

пристрели́ть, -ею, -еишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пристреленный**, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. πυροβολώ, ντουφεκίζω, σκοτώνω, φονεύω.

пристрелка, -и θ. 1 ρύθμιση βολής με βλήματα. 2 δοκιμή πυροβόλου όπλου.

пристрелочный επ. της δοκιμαστικής βολής.

пристрелъный επ. βλ. **пристрелочный**.

пристреля́ть ρ.σ.μ. 1 κανονίζω, ρυθμίζω τη βολή (με δοκιμαστικά βλήματα). 2 ελέγχω, δοκιμάζω πυροβόλο όπλο. || -ся ρυθμίζομαι, κανονίζομαι (για βολή πυροβόλου όπλου).

пристрога́ть ρ.σ.μ. πλανίζω· εφαρμόζω, συνταιριάζω.

пристро́ить, ρ.σ.μ. 1 παροικοδομώ. 2 διευθετώ, τακτοποιώ, βολεύω. 3 βάζω (τακτοποιώ) σε δουλειά. || προσκολλώ. 4 συντάσσω πλησίον· ~ второй взвод к третьему συντάσσω τη δεύτερη διμοιρία κοντά στην τρίτη. || -ся 1 τοποθετούμαι, τακτοποιούμαι, βολεύομαι. 2 πιά-

νω δουλειά, τακτοποιούμαι σε εργασία. || προσκολλιέμαι. 3 εισχωρώ· προσχωρώ.

пристро́йка, -и θ. 1 παροικοδόμηση. 2 παροικοδόμημα· παράρτημα οικοδομής.

пристрочи́ть ρ.σ.μ. γαζώνω, ράβω στη μηχανή.

приструга́ть ρ.σ.μ. βλ. **пристрога́ть**.

пристру́гивать ρ.δ. βλ. **пристрога́ть**. || -ся πλανίζομαι· εφαρμόζομαι, συνταιριάζομαι.

пристру́ивать ρ.δ. βλ. **пристру́нить**.

пристру́нить ρ.σ.μ. συμμαζεύω, περιορίζω, σφίγγω τα λουριά· χαλιναγωγώ, συμμορφώνω.

присту́кнуть ρ.σ. 1 χτυπά, κροτώ. 2 μτφ. (απλ.) σκοτώνω, φονεύω.

приступ, -а α. 1 (παλ.) αρχή, έναρξη 2 (παλ.) εισαγωγή (σε λόγο, έργο κ.τ.τ.). 3 παροξυσμός, κρίση· ~ лихора́дки παροξυσμός πυρετού· ~ кашля παροξυσμός βήχα, υλακώδης βήχας· сердёчный ~ καρδιακή κρίση. 4 πλησίαση, σίμωμα, ζύγωμα, προσέγγιση. 5 (στρατ.) έφοδος· взять -ом παίρνω με έφοδο. || **εκφρ.** ~у нет είναι απρόσιτο (πανάκριβο) ή είναι απρόσιτος (δεν μπορείς να επικοινωνήσεις).

приступа́ть(ся) ρ.δ. βλ. **приступи́ть(ся)**.

приступа́ть, -уплю, -упишь ρ.σ. 1 αρχίζω, κάνω αρχή, έναρξη· ~ к делу, к работе αρχίζω το έργο, την εργασία. 2 (παλ.) βλ. **подступи́ть** (1σημ.). 3 (παλ.) επιμένω, ενοχλώ, κολλώ. || -ся βλ. **подступи́ться**. || **εκφρ.** не -ишься ή нельзя ~ к кому-чему είναι απρόσιτος (αδύνατο να επικοινωνήσεις) ή είναι απρόσιτο (πανάκριβο).

присту́пка, -и θ. βλ. **присту́пок**.

присту́пок, -пка α. σκαλοπάτι, σκαλί, βαθμίδα κλίμακας.

присты́вать ρ.δ. βλ. **присты́ть**.

присты́дять, -нжу, -ндышь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пристыжённый**, βρ: -жён, -женá, -женó; ντροπιάζω· при всех -ил егó за ложь μπροστά σε όλους τον ντροπίασε γιατί ειπε ψέματα.

пристыжа́ть ρ.δ. βλ. **присты́дять**.

присты́ть κ. **присты́нуться**, -нну, -ннешь ρ.σ. (απλ.) παγώνω, κολλώ στον πάγο· бревнó -ло ко льду το κούτσουρο κόλλησε στον πάγο.

присты́жка, -и θ. 1 ζεύξη βοηθητική (πλευρική). 2 βοηθητικό ζευγμένο άλογο. 3 σαγή βοηθητικής ζεύξης.

пристыжнóй επ. βοηθητικός της σαγής. || θ. ουσ. βοηθητικό ζευγμένο άλογο.

присуда́ть, -ужу, -удишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **присуждённый**, βρ: -дён, -денá, -денó ρ.σ.μ. 1 (κατα)δικάζω, επιβάλλω ποινή. 2 απονέμω, δίνω· βραβεύω· на выставке ему́ -ли меда́ль στην έκθεση του έδωσαν μετάλλιο· жу́рнi -ло ему́ пёрвую прёмию οι αγωνοδίκες του έδωσαν το πρώτο βραβείο.

присуждѣть ρ.δ. βλ. присудить. || **-ся** απονέμομαι.

присуждение, **-я** ουδ. απονομή· βράβευση· -наград απονομή βραβείων.

присутственный επ. (παλ.) της παρουσίας, της υπηρεσίας· -день μέρα υπηρεσίας, εργάσιμη μέρα· -не часъ ώρες εργασίας· -ое время χρόνος (ώρα) εργασίας. || **εμφρ.** -οε место κρατικό ίδρυμα.

присутствие, **-я** ουδ. η παρουσία· он честил егѡ своимъ -ем αυτός τον τίμησε με την παρουσία του· в -и με παρουσία· в моёмъ -и με παρουσία μου, μπροστά σε μένα. || **ύπαρξη.** 2 (παλ.) υπηρεσία, εκτέλεση υπηρεσιακών καθηκόντων σε ιδρύματα· -началось ещё с утра η υπηρεσία άρχισε ακόμα απο το πρωί· сегодня в канцелярии **-я** нет σήμερα τα γραφεία δεν εργάζονται (αργούν). 3 (παλ.) κρατικό ίδρυμα. || **εμφρ.** -дύха ψυχραιμία, αυτοκυριαρχία, αυτοεπιβολή, αυτοκράτεια.

присутствовать, **-ствую**, **-ствуешь**, **μτχ.** ενστ. присутствующий ρ.δ. 1 είμαι παρών, παρίσταμαι, παρευρίσκομαι· -на собрании είμαι παρών στη συνέλευση· он не **-ал** при нашем разговоре αυτός δεν παρευρίσκονταν στη συνομιλία μας. || **ύπάρχω.** 2 (παλ.) υπηρετώ, εκτελώ υπηρεσιακά καθήκοντα.

присутствующий ουσ. απο μτχ. **-ие** πλθ. οι παρόντες· список - их κατάλογος παρόντων.

присъха, **-и** θ. (λκ. ποίηση). 1 μάγια με βοτάνι αγάπης. 2 αγαπητό πρόσωπο.

присучѣть ρ.δ. βλ. присучить. || **-ся** στρίβομαι, συνδέομαι με στρίψιμο.

присучивание, **-я** ουδ. βλ. присучка.

присучивать ρ.δ. βλ. присучить. || **-ся** στρίβομαι, συνδέομαι με στρίψιμο.

присучить ρ.σ.μ. στρίβω, συστρίβω, συνδέω στρίβοντας.

присучка, **-и** θ. στρίψιμο, σύνδεση με στρίψιμο.

присушивать ρ.δ. βλ. присушить. || **-ся** ξηραίνομαι λίγο.

присушить ρ.σ.μ. 1 ξηραίνω λίγο· στεγνώνω λίγο. 2 (διαλκ.) μαγεύω, κάνω μάγια. || **μτφ.** μαραίνω απο αγάπη

присущий επ., βρ: **-сущ**, **-а**, **-е** έμφυτος, ενυπάρχων· ίδιος, ιδιάζων· χαρακτηριστικός· с **-ей** емъ иронией με την ιδιάζουσα σ' αυτόν ειρωνία.

причѣт, **-а** α. (απλ.) προσυπολόγιση, προσυπομέτρηση.

присчитѣть ρ.σ.μ. προσυπολογίζω, προσυπομετρώ.

присчитывать ρ.δ. βλ. присчитѣть. || **-ся** προσυπολογίζομαι.

прислѣть ρ.δ. βλ. прислѣть. || **-ся** (απο)-

στέλλομαι.

присылка, **-и** θ. αποστολή· -денег αποστολή χρημάτων. || **δέμα** σταλμένο, αποδοσίδι, αμανάτι.

присыпание, **-я** ουδ. βλ. присыпка.

присыпать, **-плю**, **-пleshь**, **προστκ.** присыпъ ρ.σ.μ. 1 (προσ)επιπάσσω, πασπαλίζω. 2 επιπάσσω ελαφρά. 3 ρίχνω· -землю к забору ρίχνω χώμα στο περίφραγμα.

присыпѣть, **-ѣю**, **-ѣешь** ρ.δ. βλ. присыпать. || **-ся** επιπάσσομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

присыпка, **-и** θ. (προσ)επίπαση, πασπάλισμα συμπληρωματικό· -свежей рыбы солью επίπαση του φρέσκου ψαριού με αλάτι. || **επίπασμα** (υλικό).

присыхѣть ρ.δ. βλ. присохнуть.

присосѣживать ρ.δ. βλ. сосѣкать.

присяга, **-и** θ. όρκος· ορκωμοσία· ορκοδοσία· военная - στρατιωτικός όρκος· нарушить **-у** αθετώ τον όρκο, επιορκώ· **принять** **-у** ορκίζομαι· ложная - ψευδορκία· **приводить** к **-е** ορκίζω, βάζω να ορκιστεί· **говорить** под **-ой** ορκίζομαι σ' ότι ομιλώ· под **-ой** με όρκο.

присягѣть ρ.δ. ορκίζομαι, δίνω όρκο, ομόνω, ομνύω· -на верность ορκίζομαι πιστη.

присягнуть ρ.σ. βλ. присягѣть.

присядка, **-и** θ. ρωσικός ημικαθιστός χορός.

присяжный επ. 1 (παλ.) ορκισμένος. 2 μόνιμος, παντοτινός. 3 ουσ. ο ένορκος (μέλος ορκωτού δικαστηρίου). || **εμφρ.** - заседатель βλ. 3 σημ. - **Повѣренный** συνήγορος· суд **-ых** δικαστήριο ενόρκων.

притаить ρ.σ.μ. κρύβω· συγκρατώ· -дыхание κρατώ την αναπνοή (για να μη γίνω αντιληπτός). || **-ся** κρύβομαι· он **-лся** в углу αυτός κρύφτηκε στη γωνία.

притѣлживать ρ.δ. βλ. притолкѣть. || **-ся** σπρώχνομαι, ωθούμαι, κινούμαι με σπρώξιμο.

притѣлчивать ρ.δ. βαδίζω σα να χορεύω.

притѣлчивать(ся) ρ.δ. βλ. притоптѣть(ся).

притѣскивать(ся) ρ.δ. βλ. притѣщить(ся).

притѣчѣть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ.

притѣчанный, βρ: **-чан**, **-а**, **-о** συρράπτω.

притѣчивание¹, **-я** ουδ. βλ. притѣчка.

притѣчивание², **-я** ουδ. τρόχισμα, ακόνισμα.

притѣчивать¹ ρ.δ. βλ. притѣчѣть. || **-ся** συρράπτομαι.

притѣчивать² ρ.δ. βλ. приточить. || **-ся** τροχίζομαι, ακονίζομαι.

притѣчка, **-и** θ. συρραφή· -рукавѡв συρραφή μανικιών.

притѣщить ρ.σ.μ. φέρω σέρνοντας· -бревно φέρω το κούτσουρο σέρνοντάς το. || φέρω, κομίζω· -с собоѣй корѡбкѣ конфѣт φέρω μαζί μου ένα κουτάκι καραμέλες. || παρουσιάζω· я **-ил** к вам своего прѣтеля σας έφερα το φίλο μου.

|| -ся έρχομαι, φτάνω με δυσκολία, αργοβαδίζοντας· -лся инвалид на хроμoύ ήρωε με δυσκολία ο ανάπηρος, κουτσαίνοντας απο το ένα πόδι.

притвор, -а α. 1 το παρά τον πυλώνα μέρος της εκκλησίας. 2 θυρόφυλλο, παραθυρόφυλλο. 3 ραφή, χαραμάδα (σημείο σύμπτυξης) θυρόφυλλων ή παραθυρόφυλλων.

притвoра, -ы α. κ. θ. βλ. притвoрщик, -ца.

притвoрять, -орь, -оршь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. притвoренный, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ.μ. κλείνω ελαφρά· ~ за собо́й дверь κλείνω πίσω μου ελαφρά την πόρτα. || -ся κλείνομαι ελαφρά.

притвoряться, -рюсь, -рись ρ.σ. προσποιούμαι, παρασταίνω, κάνω πως είμαι· υποκρίνομαι· υποδύομαι· ~ больным κάνω τον άρρωστο· ~ глухим κάνω τον κουφό· ~ мёртвым κάνω τον πεθαμένο· ~ незнающего κάνω τον ανήξερο.

притвoрно επίρ. προσποιητά, υποκριτικά.

притвoрность, -и θ. προσποίηση, υποκρισία.

притвoрный επ., βρ: -рен, -рна, -рно προσποιητός· πλαστός· υποκριτικός.

притвoрство, -а α. προσποίηση, πλαστότητα, υποκρισία.

притвoрствовать, -ствую ~ствуешь ρ. δ. (παλ.) προσποιούμαι, υποκρίνομαι.

притвoрщик, -а α., -ца, -ы θ. υποκριτής, -ίτρια, ηθοποιός.

притвoрять(ся) ρ.δ. βλ. притвoрять(ся).

притвoряться ρ.δ. βλ. притвoряться.

притека́ть ρ.δ. βλ. притеча́ть.

притемнить ρ.σ.μ. σκοτεινιάζω λίγο· ~ комнату κάνω το δωμάτιο λίγο σκοτεινό.

притемнить ρ.δ. βλ. притемнить. || -ся γίνομαι λίγο σκοτεινός.

притенить ρ.σ.μ. σκιάζω, επισκιάζω, κάνω σκιά· βάζω στη σκιά.

притенять ρ.δ. βλ. притенить. || -ся σκιάζομαι, επισκιάζομαι· μπαίνω στη σκιά.

притереть ρ.σ.μ. ωθώ, σπρώχνω γερά· ~ пробку в бутылку βουλώνω (τοπάνω) γερά το μπουκάλι. || -ся 1 πλησιάζω πολύ, κολλώ· διπλωρώνω. 2 μτφ. προσαρμόζομαι, εξοικειώνομαι, συνηθίζω.

притерпеться, -терплюсь, -терпиться ρ.σ. αντέχω, υπομένω, υποφέρω, βαστώ, κρατώ· ~ к боли βαστώ τον πόνο.

притёртый επ. απο μτχ. εφαρμοστός· ~ клáпан εφαρμοστή βαλβίδα· флакон с -ой пробкой φυαλίδιο με εφαρμοστό βούλωμα.

притесать ρ.σ. πελεκώ (για συνταίριασμα)· ~ брёвна πελεκώ κορμούς για συνταίριασμα.

притеснение, -я ουδ. 1 καταπίεση, καταδυναστευση. 2 πίεση, σφίξιμο· στρίμωγμα.

притеснитель, -я α., -ница, -ы θ. καταπιεστής, δυνάστης, τύραννος.

притеснительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο (παλ.) καταπιεστικός, τυραννικός· ~ые меры καταπιεστικά μέτρα.

притеснить, -ню, -нишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. притеснённый, βρ: -нён, -ненá, -но ρ.σ.μ. 1 καταπιέζω, καταδυναστεύω, τυραννώ. 2 πιέζω, σφίγγω· στριμώνω· неприятель ~ли к реке τον εχθρό τον στρίμωξαν στο ποτάμι.

притеснить ρ.δ. βλ. притеснить. || -ся καταπιέζομαι, καταδυναστεύομαι· τυραννιέμαι.

притесывать ρ.δ. βλ. притесать. || -ся πελεκιέμαι.

притечь ρ.σ., μτχ. παρλθ. χρ. притекший κ. притекший ρέω, εισρέω· вода ~κλά к дому το νερό έρευσε προς το σπίτι· дождевая вода ~κλά в ложо́ину το νερό της βροχής εισέρευσε στο λάκκο. || μτφ. έρχομαι, καταφτάνω.

притира́ние, -я ουδ. 1 τριβή, τρίψιμο· μάλαξη· ~ лица τρίψιμο του προσώπου. 2 καλυντικό μάλαξης.

притира́ть ρ.δ.μ. 1 βλ. притереть. 2 τρίβω, μαλάσσω με καλυντικό. || -ся τρίβομαι· ~ кремом τρίβομαι με κρέμα.

притира́ка, -и θ. 1 εφαρμογή, προσαρμογή. 2 τριβή, τρίψιμο. 3 (απλ.) τρίψιμο, εντριβή· μάλαξη.

притирочный επ. εκτριπτικός, εντριπτικός, της τριβής, του τρίψιματος.

притискивать(ся) ρ.δ. βλ. притиснуть(ся).

притиснуть ρ.σ.μ. σφίγγω, πιέζω δυνατά σε κάτι· маγγώνω· συνθλίβω· κολλώ· вы меня ~ли к стене εσείς με κολλήσατε στον τοίχο· ~ палец маγγώνω το δάχτυλο. || -ся σφίγγομαι, πιέζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. я ~лся к забору и ждал, пока давка прекратится εγώ κόλλησα στον περίβολο και περιμένα, ώπου να πάψει ο συνωστισμός.

притихать ρ.δ. βλ. притихнуть

притихнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. притих, ~ла, ~ло, μτχ. παρλθ. χρ. притихший κ. притихнувший ρ.σ. 1 καθησυχάζω· σιγώ· σταματώ· (για θόρυβο, φωνές κ.τ.τ.)· дети ~ли та паидιά καθησύχασαν. 2 κοπάζω, καλμάρω, καταλαγιάζω· ветер ~их ο άνεμος κόπασε.

приткнуть ρ.σ.μ. (απλ.) 1 καρφίτσωνω· ~ бант дула́вкой καρφίτσωνω το φιόγκο με παραμάνα. 2 χώνω, βολεύω· ταχτοποιώ· διευθετώ· ~й вещи в уголoк χώσε τα πράγματα στη γωνία. 3 μτφ. βάζω, ταχτοποιώ σε δουλειά· χώνω. || -ся 1 βολεύομαι, ταχτοποιούμαι στενόχωρα· στριμώνομαι. || καταλύω, βρίσκω κατάλυμα, χώνομαι κάπου. 2 μτφ. (απλ.) ταχτοποιούμαι, βολεύομαι σε δουλειά· χώνομαι.

приток, -а α. 1 εισροή· ~ денег εισροή

χρημάτων· ~ све́жего во́здуха μπάσιμο καθαρού αέρα. 2 μτφ. αύξηση, άνοδος· φορά· **при-чувствовать** ~ сил αισθάνομαι άνοδο των δυνάμεων. 3 παραπόταμος.

притолка, ~и θ. βλ. **притолока**.

притолкать ρ.σ.μ. (απλ.) σπρώχνω, κινώ με σπρωξίματα.

притолкнѹть ρ.σ. (απλ.) σπρώχνω, κινώ με σπρωξιά.

притолока, ~и θ. το άνώφλιο της πόρτας ή ο παραστάτης, η παραστάδα.

притом σύνδ. (συνήθως με τις λέξεις: И, а, да) επί πλέον, κοντά σ' αυτό, ακόμα, προσέτι, μαζί με τ' άλλα.

притомить ρ.σ.μ. (απλ.) κουράζω, κοπιάζω· ~ лошадей быстрой ездой κουράζω τα άλογα με το γρήγορο τρέξιμο. || ~ся κουράζομαι, κοπιάζω.

притомлять(ся) ρ.δ. βλ. **притомить(ся)**.

притон, ~а α. κρύπτη, κρυψάνας, κρησφύγετο· καταγώγιο (κακοποιών)· άντρο.

притопнуть ρ.σ. ποδοκροτώ.

притоптать ρ.σ.μ. ποδοπατώ, τσαλαπατώ. || ~ся ποδοπατιέμαι, τσαλαπατιέμαι· трава в саду ~лась το χορτάρι στον κήπο τσαλαπατήθηκε.

притоптывать ρ.δ. βλ. **притопнуть**.

приторачивать ρ.δ.μ. βλ. **приторочить**. || ~ся προσδένομαι στο σάγμα.

приторговать ρ.σ.μ. παζαρεύω. || ~ся ρωτώ να μάθω την τιμή.

приторговывать ρ.δ. 1 βλ. **приторговать**. 2 εμπορεύομαι συμπληρωματικά (εκτός της κύριας ασχολίας). || ~ся 1 παζαρεύομαι. 2 εμπορεύομαι συμπληρωματικά.

притормаживать ρ.δ.μ.κ. αμ. βλ. **приторможить**.

притормозить ρ.δ.κ.σ.μ.κ. αμ. φρενάρω λίγο, κόβω λίγο την ταχύτητα.

приторность, ~и θ. λιγούρα, λιγούριασμα.

приторный επ., βρ: ~рен, ~рна, ~рно. 1 λιγουδιαστικός· ~ое блюдо λιγουδιαστικό φαγητό· ~ая конфета λιγουδιαστική καραμέλα. 2 μτφ. παρατραβηγμένος, αφδιαστικός, άχαρος· ~ая улыбка παρατραβηγμένο χαμόγελο· ~не коплименты παρατραβηγμένα κοπλιμέντα.

приторочить ρ.σ.μ. προσδένω στο σάγμα. || δένω, στερεώνω.

приторчить ρ.σ.μ. τροχίζω λίγο· ~ стекла к очкам τροχίζω λίγο τα γυαλιά (για να μпουν στο σκελετό των ματογυάλιων)·

приточка, ~и θ. τρώχισμα ελαφρό.

приточный επ. τρεχούμενος, ρέων· ~не воды τα τρεχούμενα νερά· ~ воздух ο εισερχόμενος αέρας.

притрава, ~и θ. (για ζώο, πτηνό)· εξάσκη-

ση για κυνήγι.

притравить, ~травлю, ~травишь παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **притравленный**, βρ: ~лен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. (κυνηγ.) συνθίζω ζώο για κυνήγι.

притравливать ρ.δ. βλ. **притравить**.

притрагиваться ρ.δ. βλ. **притронуться**.

притрепать, ~еплю, ~еплешь ρ.σ.μ. (απλ.) κουρελιάζω, λιώνω, φθείρω, αχρηστεύω. || ~ся κουρελιάζομαι, γίνομαι ράκος, φθείρομαι, αχρηστεύομαι.

притронуться ρ.σ. επιφάσω, επιψηλαφίζω, θίγω, εγγίζω, άπτομαι ελαφρά. || δοκιμάζω, εγγίζω· он не ~лся к сѹпу αυτός ούτε τη δοκίμασε τη σούπα.

притрусить, ~ушѹ, ~ушибь παθ.μτχ. παρлθ. χρ. **притрушенный**, βρ: ~шен, ~а, ~ο (απλ.) επιπάσσω· στρώνω με κοκκιώδες υλικό.

притрусить², ~ушѹ, ~ушибь ρ.σ. (απλ.) έρχομαι, φτάνω με τροκ.

притулить ρ.σ.μ. (απλ.) ακουμπώ, στηρίζω, στριμώνω· κολλώ· ~ стол к стене κολλώ το τραπέζι στον τοίχο. || ~ся ακουμπώ, στηρίζομαι, στριμώνομαι. || βολεύομαι, τακτοποιούμαι.

притупеть ρ.σ. (παλ.). 1 στομώνω. 2 μτφ. αμβλύνομαι, εξασθενίζω, αδυνατίζω.

притупить, ~уплю, ~упишь παθ.μτχ. παρлθ. χρ. **притупленный**, βρ: ~лен, ~а, ~ο κ. **притупленный**, βρ: ~лен, ~лена, ~лено ρ.σ.μ. 1 στομώνω· ~ топор στομώνω το τσεκούρι. 2 μτφ. αμβλύνω, εξασθενίζω, αδυνατίζω· ~ память εξασθενίζω τη μνήμη. || ~ся 1 στομώνω, αμβλύνομαι· нож ~лся το μαχαίρι στόμωσε. 2 εξασθενίζω, αδυνατίζω.

притупление, ~я ουδ. 1 στόμωση, άμβλυνση. 2 μτφ. εξασθένιση, αδυνάτισμα.

притупленность κ. **притупленность**, ~и θ. αμβλύτητα, εξασθένιση, αδυνάτισμα.

притупленный κ. **притупленный** επ. απο μτχ. αμβλός, άτονος, αδύνατος, εξασθενημένος· ~ое воображение αμβλεία φαντασία.

притуплять(ся) ρ.δ. βλ. **притупить(ся)**.

притухать ρ.δ. βλ. **притухнуть**.

притухнуть, ~нет, παρлθ. χρ. **притух**, ~ла, ~ло ρ.σ. αδυνατίζω, εξασθενίζω, λιγостεύω, κοντεύω να σβήσω (για φως, φωτιά κ.τ.τ.).

притупить ρ.σ.μ. (απλ.) σβήνω· ~ ли пожар έσβησαν την πυρκαγιά. || λιγостεύω, χαμηλώνω· ~ лампы χαμηλώνω το φως της λάμπας.

прятча, ~и θ. 1 (γραμ. λόγος)· παραβολή, αλληγορικό ηθικοπλαστικό διήγημα. || αλληγορία, αλληγορική έκφραση· **говорить** ~ами μιλώ αλληγορικά. 2 (σε ερωτηματικές και επιφωνηματικές προτάσεις)· ακατανόητο, ανεξήγητο πράγμα· что за ~? τι (πράγμα) είν' αυτό; || **ефр**. ~ на языцех κοινολόγηση, σούσουρο.

притягáть ρ.δ. βλ. **притяну́ть**.

притягáтельность, -и θ. ελκυστικότητα.

притягáтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно ελκυστικός, ελκτικός· в её взгляде было что-то ~ое στο βλέμμα της υπήρχε κάτι το ελκυστικό.

притягáвать ρ.δ. 1 βλ. **притяну́ть**. 2 μτφ. προσελκύω, τραβώ· προξενώ (για συμπάθεια, αγάπη κ.τ.τ.). || -ся βλ. **притяну́ться**.

притягáтельный επ. (грамм.) κτητικός· ~ое местоимение κτητική αντωνυμία.

притягáние, -я ουδ. έλεξη· ~ магнита έλεξη του μαγνήτη· законъ земно́го ~я ο νόμος της έλεξης της γης.

притягáние, ~я ουδ. αξίωση, απαίτηση, διεκδίκηση· αντιποίηση. || επιδίωξη, βλέψη.

притягáтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно απαιτητικός, διεκδικητικός· ~ тон απαιτητικός τόνος.

притягáть ρ.δ. (παλ.) αξιώνω, απαιτώ, διεκδικώ· αντιποιούμαι· ~ на наследство εγείρω αξιώσεις για την κληρονομιά· ~ на власть αντιποιούμαι της αρχής (εξουσίας). || επιδίωκω, αποβλέπω, αποσκοπώ, έχω βλέψεις.

притяну́ть ρ.σ.μ. 1 τραβώ, έλκω, σύρω, σέρνω· ~ лодку к берегу τραβώ τη βάρκα στην ακτή· ~ за волосы τραβώ απο τα μαλλιά· ~ магнитом τραβώ με το μαγνήτη. 2 καλώ, κλητεύω· ~ к ответу καλώ να απολογηθεί, να δώσει λόγο· ~ к суду σέρνω στο δικαστήριο. || εκφρ. ~ за волосы ή за уши το παρατραβώ, το παρακάνω· προάλλω ασύστατες δικαιολογίες, κρίσεις. || -ся τραβιέμαι, έλκομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

придубáть ρ.σ.μ. τακτοποιώ, διευθετώ, συγυρίζω. || -ся τακτοποιώ, διευθετώ, συγυρίζω. || (απλ.) καλοντόνομαι· ~ к празднику φερώ τα γιορτινά.

приготови́тельный επ. προκαταρτικός, προπαρασκευαστικός.

приготови́ть ρ.σ.μ. (παλ.) προετοιμάζω, προπαρασκευάζω, προκαταρτίζω.

приготовля́ть ρ.δ. βλ. **приготови́ть**. || -ся προετοιμάζομαι, προπαρασκευάζομαι, προκαταρτίζομαι.

приду́рить ρ.σ. 1 μ. χτυπώ (πάνω σε κάτι). 2 (απλ.) πηγαίνω ελοταχώς, πετάγομαι. 3 κορτάρω, φλερτάρω, ερωτοτροπώ.

приду́ржать ρ.σ.μ. συγκρατώ, περιορίζω λίγο· ~ лошадей χαλιναγωγώ λίγο το άλογο. || μτφ. αδυνατίζω, μετριάζω.

приду́рживать ρ.δ. βλ. **приду́ржать**. || -ся συγκρατιέμαι, περιορίζομαι.

приукра́сить ρ.σ.μ. 1 στολίζω· ~ комнату στολίζω το δωμάτιο. 2 μτφ. ωραιοποιώ, εξωραϊζώ, εμφανίζω ωριότερο απο την πραγματι-

κότητα. || ~ся στολίζομαι, κοσμούμαι· город ~лся к празднику η πόλη στολίστηκε για τη γιορτή. || оμορφαίνω, γίνομαι πιο όμορφος.

приукра́шать(ся) ρ.δ. βλ. **приукра́сить(ся)**.

приукра́шивать(ся) ρ.δ. βλ. **приукра́сить(ся)**.

приуле́чься, ~лягусь, ~ляжешься, ~лягутся, παρλθ. χρ. **приуле́гся**, ~леглась, ~лось ρ.σ. καθησυχάζω, κοπάζω, καλυάρω, καταλαγιάζω, ηρεμώ· ветер ~лэгся ο άνεμος εκόπασε.

преуменьша́ть ρ.δ. βλ. **приуменьши́ть**. || -ся μειώνομαι, ελαττώνομαι, λιγοστεύω.

приуменьше́ние, ~я ουδ. μείωση, ελάττωση, λιγόστεμα· περιορισμός.

приуменьши́ть, ~еньшу́, ~еньшишь ρ.σ.μ. ελαττώνω, μειώνω, λιγοστεύω· περιορίζω· ~ расходы περιορίζω τα έξοδα.

приумножа́ть(ся) ρ.δ. βλ. **приумножи́ть(ся)**.

приумноже́ние, ~я ουδ. αύξηση, πλήθυνση, πολλαπλασιασμός· αβγάτισμα.

приумножи́ть ρ.σ.μ. αυξάνω, πληθύνω, πολλαπλασιάζω· ~ свой доход αυξάνω τα έσοδά μου. || ~ся αυξάνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

приумолка́ть ρ.δ. βλ. **приумолкну́ть**.

приумолкну́ть, ~ну, ~нешь, παρλθ. χρ. **приумолк**, ~ла, ~ло ρ.σ. σιωγώ· σιωπώ· пау́, стама́тэ (ξαφνικά ή για λίγο).

приуми́ть ρ.σ.μ. πλύνω καλά. || ~ся πλύνομαι καλά.

приуны́ть, ~но́ю, ~ноше́ ρ.σ. θλιβομαι· αποθαρρύνομαι.

приуро́чивать ρ.δ. βλ. **приуро́чить**. || -ся κανονίζομαι έτσι, ώστε να συμπέσει.

приуро́чить ρ.σ.μ. κανονίζω έτσι, ώστε να συμπέσει· ~ отъезд к получению денег κανονίζω την αναχώρησή μου ανάλογα με τη λήψη χρημάτων.

приусадебный επ. κοντά στην αγροικία· ~ сад δευτρόκηπος κοντά στην αγροικία.

приуста́ть, ~ану, ~анешь ρ.σ. κουράζομαι, αποσταίνω.

приутиха́ть ρ.δ. βλ. **приутихну́ть**.

приутихну́ть, ~ну, ~нешь, παρλθ. χρ. **приутих**, ~ла, ~ло ρ.σ. ησυχάζω, κοπάζω, ηρεμώ, καταλαγιάζω· ветер ~их ο άνεμος κόπασε.

приутюжи́вать ρ.δ. βλ. **приутюжи́ть**.

приутюжи́ть ρ.σ.μ. σιδερώνω (ρούχα).

приуча́ть(ся) ρ.δ. βλ. **приучи́ть(ся)**.

приуче́ние, ~я ουδ. συνήθιση, μάθημα, εξοικείωση.

приучи́ть, ~учу́ ~учишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **приученный**, βρ: ~чен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. συνηθίζω, μαθαίνω· εξοικειώνω· ~ себя к холоду συνηθίζω τον εαυτό μου στο κρύο· ~ к порядку συνηθίζω στην τάξη· ~ себя рано встава́ть συνηθίζω τον εαυτό μου να σηκώνομαι νωρίς. || ~ся συνηθίζω, μαθαίνω· εξοικειώνο-

μαι· я -лся рано вставать συνήθισα να σηκώνομαι νωρίς.

прифасониться ρ.σ. (απλ.) κομφεύομαι, γίνομαι φανταχτερός.

***прификс**, -а α. (παλ.) **при** φιε, καθορισμένη τιμή.

прифрантиться, -нчусь, -нтішсь ρ.σ. ντύνομαι κομψά, λαμπροφορώ, ντύνομαι άψογα.

прифронтový επ. κοντά στο μέτωπο· -гоspиталь στρατιωτικό νοσοκομείο κοντά στο μέτωπο.

прихвѣливать ρ.σ.μ. επαινώ (μαζί με άλλη ενέργεια)· есть да -ает τρώει και επαινεί.

прихвѣрывать ρ.δ. είμαι λίγο άρρωστος· άδιαθετός.

прихвастнѣть ρ.σ. παίνεύομαι, καυχιέμαι λίγο. || μ. μτφ. υπερβάλλω, παραγεμίζω, βάζω καρικεύματα (κατά τη διήγηση).

прихвѣстывать ρ.δ. βλ. **прихвастнѣть**.

прихватить ρ.σ.μ. 1 πιάνω, συλλαμβάνω δυνατά, σφιχτά. || συγκρατώ, δένω προσωρινά. 2 παίρνω μαζί μου· -зонт на случай дождя παίρνω μαζί μου την ομπρέλα σε περίπτωση βροχής. || παίρνω· надо бы денег - в долг πρέπει να πάρω δανεικά χρήματα. || παίρνω παραπάνω. 3 παγώνω λίγο, βλάπτω, χαλνών· мороз -ил цветѣ о πάγος έβλαψε τα λουλούδια· цветѣ -ло утренником (απρόσ.) τα λουλούδια τα πείραξε ο πάγος κατά το πρωί. 4 αρρωσταίνω ξαφνικά· με χτυπά· параличом егѠ -ло τον χτύπησε παράλυση, έπαθε παράλυση.

прихватка, -и θ. 1 πιάσιμο, σύλληψη. 2 πάρσιμο. 3 (τεχ.) ελαφρά συγκόλληση μεταλλων, πιάσιμο.

прихватывание, -я ουδ. βλ. **прихватка**.

прихватывать ρ.δ. βλ. **прихватить**. || -ся πιάνομαι, συλλαμβάνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

прихворнѣть ρ.σ. βλ. **прихвѣрывать**.

прихвостень, -тня α. κωλοούζος· κωλογειήτης (υβριστικά).

прихлебѣла, -н α.κ. θ. **прихлебѣтель**.

прихлебѣтель, -я α., -ница, -н θ. τσανακογειήτης· χαραμοφάγος, παράσιτος, αμακαδόρος, -κατζής.

прихлебѣтельский επ. παρασιτικός.

прихлебѣтельство, -а ουδ. παρασιτισμός.

прихлестнѣть ρ.σ. βλ. **прихлѣбывать**.

прихлѣбывать ρ.δ.μ. ροφώ, καταπίνω ροφώντας.

прихлестнѣть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **прихлестнутый**, βρ: -нут, -а, -ο. 1 χτυπώ, σπρώχνω· волной -ло лѠдку к берегу το κύμα έρριξε τη βάρκα στην ακτή. 2 δένω (με λωρί).

прихлѣстывать ρ.δ.μ. μαστιγώνω· -лошадь χτυπώ με το μαστίγιο το άλογο.

прихлѠпнуть ρ.σ.μ. 1 χτυπώ· -рукой по

столу χτυπώ το χέρι πάνω στο τραπέζι. || φωνεύω, σιοτώνω. 2 καταφέρω χτύπημα· -кнутом μαστιγώνω. 3 κλείνω με κρότο· -дверь κλείνω με κρότο την πόρτα. 4 πιάνω, μαγγώνω· -палец дверью πιάνω το δάχτυλο με την πόρτα. 5 απαγορεύω, κλείνω· цензюра -ла газету η λογοκρισία έκλεισε την εφημερίδα.

прихлѠпывать ρ.δ. 1 βλ. **прихлѠпнуть**. 2 χειροκροτώ.

прихлѠпнуть, -нет ρ.σ. ρέω ή χτυπώ ορμητικά· волны -ли на берег τα κύματα χτύπησαν ορμητικά στην ακτή· кровь -ла к голове το αίμα ανέβηκε στο κεφάλι. || ξεχύνομαι, ορμώνω· толпа -ла к дому το πλήθος όρμησε κατά το σπίτι. || μτφ. κυριεύω, καταλαβαίνω· πληρώ, γεμίζω.

прихмурить(ся) ρ.σ. βλ. **нахмурить(ся)** με σημ. λίγο.

приход, -а α. 1 άφιξη, ερχομός, έλευση· -весни о еρχομός της Άνοιξης· -войск άφιξη στρατευμάτων· -поезда άφιξη του τρένου· -к власти η άνοδος (ερχομός) στην εξουσία. || (λογστ.) έσοδο, έμβασμα. 3 ενορία, τοπική περιφέρεια ναού. 4 (παλ.) βλ. **казначейство**.

приходить(ся) ρ.δ. βλ. **прийти(сь)**.

приходный επ. των εσόδων· -ая книга βιβλίο εσόδων.

приходовать, -дую, -дуешь ρ.δ.μ. καταχωρώ (έσοδα, ποσά)· -поступающие суммы καταχωρώ τα εισερχόμενα ποσά.

приходо-расходный επ. των εσόδων και εξόδων· -ая книга βιβλίο εσόδων και εξόδων.

приходский επ. ενοριακός. || **ефр.** -ая школа βλ. **церковноприходская** (школа).

приходящий επ. απο μτχ. εξωτερικός· учитель для -их учеников σχολή εξωτερικών μαθητών· -ученик εξωτερικός μαθητής· -ая няня παραμάνα εξωτερική· -ая домработница παραδουλεύτρα.

прихожанин, -а α., πλθ. -жане, -жан α. -ка -и θ. (εκκλσ.) ενοριτης, -ισσα.

прихожая, -ей θ. προθάλαμος, χωλ.

прихорѠшивать ρ.δ.μ. ομορφαίνω, καλύνω, ωραιοποιώ. || -ся ομορφαίνω, γίνομαι όμορφος, ωραίος.

прихотливость, -и θ. ιδιοτροπία· δυστροπία· καπρίτσιο.

прихотливый επ., βρ: -лив, -а, -ο. 1 ιδιοτρόπος, δύστροπος, καπριτισόςος, -ικός· -характер καπριτισόςοςιο χαρακτήρας· -ребѠнок καπριτισόςοςιο παιδάκι. || παράξενος, αλλόκοτος, παράδοξος.

прихоть, -и θ. ιδιοτροπία, καπρίτσιο, παράξενιά· πείσμα.

прихрамывание, -я ουδ. ελαφρό κούτσαμα, χωλότητα.

прихрамывать ρ.δ. κουτσαίνω, χωλαίνω λίγο.
пришёл, -а α. 1 σκόπευση. 2 κλισιοσκοπιο·
 οπτικός ~ διόπτρα όπλου. || **εμφρ.** брать
 (взять) на ~ α) σκοπεύω, παίρνω τη σκοπευ-
 τική γραμμή. β) μτφ. συγκεντρώνω την προσο-
 χή μου.

прицеливание, -я ουδ. σκόπευση.

прицеливать(ся) ρ.δ. βλ. **прицелить(ся)**.

прицелить ρ.σ.μ. (απλ.) σκοπεύω, παίρνω
 τη σκοπευτική γραμμή· ~ **винтовку** σκοπεύω το
 ντουφέκι. || ~**ся** σκοπεύω, σημαδεύω, παίρνω
 τη σκοπευτική γραμμή. || μτφ. βάζω στο μάτι,
 επιδιώκω να αποκτήσω. || **εμφρ.** ~ **глазом** ή
взглядом ρίχνω το μάτι, τη ματιά.

прицельный επ. σκοπευτικός· -ая **ράмка** το
 σκοπευτικό πλαίσιο· -ая **линия** η σκοπευτική
 γραμμή.

прицениваться ρ.δ. βλ. **прицениться**.

прицениться ρ.σ. πληροφορούμαι (μαθαίνω)
 την τιμή (του πουλούμενου αντικειμένου).

прицеп, -а α. 1 αγκίστρωση, γάντζωμα, πιά-
 σιμο. 2 ρυμολκούμενο όχημα· πλατφόρμα.

прицепить, -цеплю, -цепишь, παθ. μτχ.
 παρλθ. χρ. **прицепленный**, βρ: ~лен, -а, -ο
 ρ.σ.μ. 1 αγκιστρώνω, γαντζώνω, σκαλώνω· πιά-
 νω. || **каρφитсώνω**· ~ **бант** καρφιτσώνω το φιό-
 γκο. || ~**ся** αγκιστρώνομαι, γαντζώνομαι. ||
 μτφ. προσχωρώ ενώνομαι. 2 μτφ. κολλώ, επι-
 κάθομαι. || μτφ. μεταδίνωμαι, μολύνωμαι, κολλώ·
 ~**лась к нему** **скарлатина** τον κόλλησε ο-
 στρακιά. || γίνομαι ενοχλητικός, κουνούπι,
 κολλώ σαν το τσιμπούρι. || μτφ. πιάνομαι, αρ-
 πάζομαι· ~ **к слову** αγκιστρώνομαι απο
 μια λέξη· ~ **к случаю** πιάνομαι απο μια περι-
 πτωση.

прицепка, -и θ. 1 βλ. **прицеп**. 2 άγκιστρο,
 γάντζος, αρπάγη. 3 μτφ. βλ. **придёрка**.

прицеплять(ся) ρ.δ. βλ. **прицепить(ся)**.

прицепной επ. ρυμολκούμενος· ~ **вагон** ρυ-
 μολκούμενο βαγόνι.

прицепщик, -а α., -ца, -и θ. αγκιστρωτής,
 γαντζωτής (εργάτης).

прицкнуть ρ.σ. (απλ.) φωνάζω, κραυγάζω·
 φωνάζω μη, δεν κάνει (απαγορεύεται).

причал, -а α. 1 προσόρμιση, ελλιμενισή, ά-
 ραγμα. 2 είσπλους, κατάπλους· προσέγγιση. 3
 προκυμαία· μώλος. 4 παλαμάρια· αρματωσιά,
 άρμενα· ξάρτια.

причаливание, -я ουδ. βλ. **причал** (1σημ.).

причаливать ρ.δ. βλ. **причалить**. || ~**ся** προ-
 σορμίζομαι, ελλιμενίζομαι· **αράζω**.

причалить ρ.σ. 1 π. προσορμίζω, ελλιμενί-
 ζω· **αράζω**. 2 αμ. εισπλέω, κατάπλέω· προσεγ-
 γίζω.

причальный επ. της προσόρμισης. || του εί-
 σπλου, του κατάπλου· της προσέγγισης.

причаровать, -рюю, -рúешь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **причарованный**, βρ: ~ван, -а, -ο ρ.σ.μ.
 βλ. **прельстить**.

причаровывать ρ.δ. βλ. **причаровать**.

причастие! ~я ουδ. (γραμμα.) μετοχή· ~ **на-**
стоящего времени μετοχή ενεστώτα (χρόνου).

причастие? ~я ουδ. 1 (παλ.) συμμετοχή. 2
 (εκκλσ.) μετάληψη, κοινωνία.

причастить, -чащú, -частить, παθ. μτχ.
 παρλθ. χρ. **причащенный**, βρ: ~щен, ~щенá, -ò
 ρ.σ.μ. 1 (παλ.) κάνω συμμετοχο. 2 (εκκλσ.)·
 μεταλαβαίνω, κοινωνώ· **поп ~йл больного пе-**
ред смертью ο παπάς κοινωνήσε τον άρρωστο
 πριν πεθάνει. || ~**ся** 1 συμμετέχω, γίνομαι
 συμμετοχος. 2 μεταλαβαίνω, κοινωνώ.

причастник, -а α. -ца, -и θ. 1 συμμετοχος.
 2 (εκκλσ.) ο μεταλαβαίνων, -ουσα, ο κοινω-
 νών, -ούσα.

причастность, -и θ. συμμετοχή.

причастный επ., βρ: ~тен, ~тна, ~тно. 1
 (γραμμα.) μετοχικός, της μετοχής· -ая **форма**
 μετοχικός τύπος. 2 (γραμμα.) περιέχων με-
 τοχή· ~ **оборот** έκφραση με μετοχή.

причащать(ся) ρ.δ. βλ. **причастить(ся)**.

причащение, ~я ουδ. (εκκλσ.) μετάληψη, η
 κοινωνία· ~ **святыx тайн** η μετάληψη των θεί-
 ων (αχράντων) μυστηρίων.

причем 1 σύνδεσμος· επί πλέον, μαζί μ'
 αυτό, κοντά σ' αυτό. 2 **έπιρ.** γιατί, για ποιο
 λόγο ή σκοπό· ~ **он тут?** γιατί αυτός είναι ε-
 δώ; **я здесь не** ~ **εδώ** εγώ δεν χρειάζομαι ή
 δεν έχω καμιά δουλειά εδώ.

причесанный επ. απο μτχ. χτενισμένος.

причесать ρ.σ.μ. χτενίζω· ~ **волосы** χτενί-
 ζω τα μαλλιά. || **φτιάχνω** χτένισμα. || ~**ся**
 χτενίζομαι.

прическа, ~и θ. 1 χτένισμα, κόμμωση· ~ **во-**
лос χτένισμα των μαλλιών. 2 είδος κόμμωσης·
модная ~ μοντέρνο χτένισμα.

причёсть, ~чтú, ~чтёшь, παρλθ. χρ. **при-**
чёл, ~члá, ~члò, μτχ. παρλθ. χρ. **причётший**,
 παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **причтённый**, βρ: ~тён,
 ~тенá, ~тенò ρ.σ.μ. 1 (παλ.) συγκαταλέγω,
 συμπεριλαβαίνω, συγκαταριθμώ. 2 προσυπολο-
 γίζω, συνυπολογίζω, προσθέτω στο λογαριασμό.

причёсывание, ~я ουδ. χτένισμα, κόμμωση.

причёсывать(ся) ρ.δ. βλ. **причесать(ся)**.

причёт! κ. **причёт**, -а α. (διακλ.) βλ. **при-**
читание.

причёт² βλ. **причт**.

причётник, -а α. (εκκλσ.) υποδιάκονος· ι-
 εροφύλακας, σνευοφύλακας.

причётнический επ. του υποδιάκονου· του
 σνευοφύλακα.

причина, ~и θ. 1 αιτία· αίτιο· λόγος· το
 γιατί· **простýда была ~ой** **εγò** **болёзни** το

κρυολόγημα ήταν αιτία της αρρώστειας του - **войны** αιτία πολέμου· **расследовать** -у пожара ερευνώ την αιτία της πυρκαγιάς· **смеяться без** -н γελάω χωρίς να υπάρχει λόγος· - **всех** -иη η αρχική αιτία, γενεσιουργή αιτία, το αρχικό αίτιο· **по какой** -е **вы** это сделали για ποιο λόγο το κάνατε αυτό· **по той** -е, что... για το λόγο ότι...· **скажи** мне по какой -е πες μου το γιατί· **неосновательная** ~ αβάσιμη αιτία· **по той** или иной -е για τον άλφα ή βήτα λόγο· **уважительная** ~ σοβαρός λόγος· без -н αναίτια· **по** -е (παλ.) ένεκα τούτου.

причиндэлы, -ов πλθ. (απλ.) εξαρτήματα, παραφέτια.

причинение, -я ουδ. προξένηση· - **вред** η προξένηση βλάβης.

причинить ρ.σ.μ. προξενώ· - **боль** προξενώ πόνο· - **вред** προξενώ βλάβη.

причинность, -и θ. (φιλος.) αιτιότητα, αιτιοκρατία· **закон** -и νόμος της αιτιότητας.

причинный επ., βρ: -чинен, -чинна, -чинно. 1 αιτιώδης, αιτιατός· -ая связь явлений η αιτιώδης σχέση των φαινομένων ή αιτιοκρατία των φαινομένων. 2 (γραμμ.) αιτιολογικός· -не придаточные предложения δευτερεύουσες αιτιολογικές προτάσεις· - союз αιτιολογικός σύνδεσμος. 3 ένοχος· συμμετοχος· я (к) этому делу не -нен σ' αυτή την υπόθεση είμαι αμέτοχος.

причинять ρ.δ. βλ. причинить. || -ся προξενούμαι.

причисление, -я ουδ. συγκαταριθμηση, προσυπολόγιση, συνυπολόγιση.

причислить ρ.σ.μ. συγκαταριθμώ· συνυπολογίζω, προσυπολογίζω. || συγκαταλέγω, συμπεριλαμβάνω, συνκατατάσσω.

причислять ρ.δ. βλ. причислить. || -ся συνυπολογίζομαι, συγκαταριθμούμαι κλπ. ρ. ε-верг. φ.

причитальщина, -н θ. μοιρολογήτρα.

причитание, -я ουδ. θρήνος, κλάμα, κλάψιμο, κλαυθμός (συνοδευόμενος με λόγια)· μοιρολόγι, θρηνωδία.

причитать ρ.δ. θρηνώ, κλαίω (προφέροντας λέξεις). || μοιρολογώ, θρηνωδώ· - по покойнике, по мёртвому μοιρολογώ το μακαρίτη, το νεκρό.

причитаться, -ется ρ.δ. υπόκειμαι σε πληρωμή· πρέπει ή υπολείπεται να πληρώσω· с вас -ется пять рублей υπολείπεται να πληρώσετε πέντε ρούβλια.

причитывать ρ.δ. βλ. причитать.

причмокивание, -я ουδ. βλ. чмоканье.

причмокивать ρ.δ. βλ. чмокать.

причмокнуть ρ.σ. βλ. чмокать.

причт κ. **причет** -а α. (εκκλησ.) οι κληρι-

κοί μιας ενορίας.

причтовый επ. ενοριακός, της ενορίας· - доход ενοριακό έσοδο.

причуда, -н θ. παραξενιά, αλλοκοτιά· παράξενο καπρίτσιο.

причудиться, -ится ρ.σ. μου φαίνεται, φαντάζομαι.

причудливость, -и θ. το πολυσύνθετο, το πολύπλοκο· το παρατραβηγμένο, το παράξενο, το αλλόκοτο κλπ. επ.

причудливый επ., βρ: -лив, -а, -ο. 1. πολύπλοκος, περίπλοκος, δυσνόητος· στριφνός. 2 παράξενος, αλλόκοτος· καπριτσόζος, -τικός· α-лампурнέζικος.

причудник, -а α., -ца, -н θ. καπριτσόζος, -α, πεισματάρης, -α.

причудничать ρ.δ. καπριτσώνω, κάνω παραξενιές, αλλοκοτιές.

причудывать, -ает ρ.δ. βλ. причудять.

причудять, -ует ρ.σ.μ. (για σκυλί) οσφραίνομαι, μυρίζομαι.

пришаривать(ся) ρ.δ. βλ. шарить(ся).

пришарить ρ.σ. βλ. шарить.

пришаргать ρ.σ. βαδίζω, πηγαίνω πεζός· -ал из деревни в город βάδισα απο το χωριό στην πόλη.

пришаркивать ρ.δ. βλ. шаркать.

пришаркнуть ρ.σ. βλ. шаркнуть.

пришвартовать, -туть -тuesday ρ.σ.μ. αράζω, προσορμίζω, ελλιμενίζω. || -ся αράζω, προσορμίζομαι, ελλιμενίζομαι.

пришвартовывать(ся) ρ.δ. βλ. пришвартовать(ся).

пришелец, -льца α. ξένος, αλλοδαπός, ξενομερίτης βλ. κ. επ. пришлый.

пришепётывать ρ.δ. βλ. шепелявить με σημ. λίγο, ελαφρά.

пришептывать ρ.δ. ψιθυρίζω, συνοδεύω με ψιθύρισμα.

пришествие, -я ουδ. (γραπ. λόγος)· άφιξη, ερχομός, προσέλευση· παρουσία. || **εμφρ.** второе ~ (κυρλεξ. κ. μτφ.) η δεύτερη παρουσία.

пришибать ρ.δ. βλ. пришибить (1σημ.).

пришибить, -буть, -бёшь, παρλθ. χρ. пришиб, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. пришибленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (απλ.) χτυπώ, συνθλίβω. || μωλωπίζω. || σκοτώνω, φονεύω. 2 μτφ. καταθλίβω, πλήττω, σπαράζω, συντριβώ· τσακίζω· πληγώνω.

пришибленность, -и θ. άχθος, πόνος· κρυφός, καμμός· μαράζι· σαράκι.

пришибленный επ. από μτχ. καταθλιμμένος, περίλυπος, καταλυπημένος, συντριμμένος· περιαλγής.

пришивание, -я ουδ. βλ. пришивка.

пришивать ρ.δ. βλ. шить. || -ся συρρά-

πτομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

пришива́ка, -и θ. 1 συρραφή. 2 κάρφωμα· ~ досок κάρφωμα σανίδων.

пришивно́й επ. συρραμμένος, ραμμένος, ραφτός· ~ воротни́к ραφτός γιακάς (μη κουμπωτός).

пришítь ρ.σ.μ. 1 συρράπτω, ράβω· ~ кружева κ έκοβε ράβω δαντέλα στη φούστα. 2 στερεώνω, συνδέω, ενώνω· ~ гвоздями καρφώνω. 3 μτφ. αδικοβγάζω, συκοφαντώ, κολλώ ρετινιά. 4 (απλ.) σκοτώνω, φονεύω, κόβω το λαρύγγι.

пришко́льный επ. κοντά στο σχολείο, σχολικός· ~ участо́к σχολικός κήπος.

пришлѐпать ρ.σ. (απλ.) έρχομαι, φτάνω μέσα απο λάσπες.

пришлѐпнуть ρ.σ. συνθλιβω, χτυπά, σκοτώνω· ξεκοιλιάζω· ~ комара́ руко́й σκοτώνω το κουνούπι με το χέρι. 2 χτυπά ελαφρά. 3 (απλ.) θέτω, βάζω· πατώ· ~ печатá πατώ σφραγίδα.

пришлѐпывать ρ.δ. βλ. пришлѐпнуть. || -ся συνθλιβομαι, πατιέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

пришлифовáть ρ.σ.μ. βλ. шлифовáть.

пришлифовывáть(ся) ρ.δ. βλ. шлифовáть(ся).

пришлѐный επ. ξένος, αλλοδαπός, ξωμεριτικός, ξενόφερτος, ~μένος.

пришоссѐнный επ. κοντά στον αυτοκινητόδρομο.

пришпандóривать ρ.δ. βλ. пришпандóрить. || -ся 1 στερεώνομαι με λωρί· χτυπιέμαι. 2 (απλ.) μαστιγώνομαι.

пришпѐливать ρ.δ. 3λ. пришпѐлить. || -ся καρφιστώνομαι.

пришпѐлить ρ.σ. καρφιστώνω.

пришпóривать ρ.δ. 3λ. пришпóрить. || -ся σπιρουνίζομαι.

пришпóрить ρ.σ.μ. σπιρουνίζω. || μτφ. κεντώ, διεγείρω.

приштуковáть ρ.σ.μ. βλ. штуковáть.

приштуковывáть(ся) ρ.δ. βλ. штуковáть(ся).

прищѐлживание, -я ουδ. 1 πιάσιμο, μάγγωμα, σύνθλιψη. 2 χτύπος, κρότος· πλατάγισμα.

прищѐлживать ρ.δ. 3λ. прищѐлжнуть:

прищѐлжнуть ρ.σ.μ. 1 χτυπά, κροτώ· πλατάγισω. 2 μτφ. συνθλιβω, πιέζω, πιάνω, μαγγώνω· ~ палец двѐрью πιάνω το δάχτυλο με την πόρτα.

прищемítь, ~млѐ, ~мишь, παθ. μтχ. παρλθ. χρ. прищемлѐнный, βρ: ~лѐн, ~ленá, ~ленó ρ.σ.μ. συνθλιβω, σφίγγω, μαγγώνω· πιάνω.

прищемлѐть ρ.δ. βλ. прищемítь. || -ся συνθλιβομαι, σφίγγομαι, μαγγώνομαι· πιάνομαι.

прищѐп, -á α. 1 εμβολίαση, τοποθέτηση του εμβολίου στο φυτό. 2 χαραγή στο δέντρο (για εμβολιασμό). 3 εμβολιασμένο φυτό.

прищепítь, ~плѐ, ~пѐшь, παθ. μтχ. παρλθ.

прищеплѐнный, βρ: ~лѐн, ~ленá, ~ленó ρ.σ.μ. εμβολιάζω, βάζω το εμβόλιο στη χαραγή (του φυτού).

прищѐпка, -и θ. τσιμπιάκι (συγκράτησης ρούχων).

прищеплѐть ρ.δ.μ. βλ. прищепítь. || -ся εμβολιάζομαι (για φυτά).

прищѐпок, -á α. 1 (για φυτά) εμβόλιο, το ένθεμα. 2 βλ. прищѐпка.

прищѐпка, -и θ. κορφολόγημα· ~ винограда κορφολόγημα του κλήματος.

прищипнѐуть ρ.σ.μ. κορφολογώ.

прищипывáние, -я ουδ. κορφολόγημα.

прищипывáть ρ.δ. βλ. прищипнѐуть. || -ся κορφολογούμαι.

прищѐр, -á α. μισοκλείσιμο των ματιών, σύμπτυξη ελαφρά των βλεφάρων. || εκφρ. глаза с -ом μάτια μισοκλειστα.

прищѐривáние, -я ουδ. βλ. прищѐр.

прищѐривáть ρ.δ. βλ. прищѐрить(ся).

прищѐрить ρ.σ.μ. μισοκλείνω τα μάτια. || -ся (για μάτια) μισοκλείνομαι.

прищѐрка, -и θ. βλ. прищѐр.

приют, -á α. 1 άσυλο· στέγη· καταφύγιο, αποκούμπι, λιμάνι, αραξοβόλι. 2 ίδρυμα φιλανθρωπικό. || εκφρ. родилѐнный ~ (παλ.) μαιευτήριο· сирóтный ~ το ορφανοτροφείο.

приютítь, ~ючѐ, ~ютѐшь ρ.σ.μ. παρέχω άσυλο· φιλοξενώ στο άσυλο. || -ся βρισκω άσυλο, στέγη· λιμάνι.

приютно επір. (παλ.) άνετα· αναπαυτικά.

приютный επ. (παλ.) άνετος· αναπαυτικός. βολικός· -ое помещѐние βολικός χώρος.

приютский επ. (παλ.) του φιλανθρωπικού ιδρύματος. || οικότροφος φιλανθρωπικού ιδρύτος· -ие дѐти οικότροφα παιδιά.

приязненный επ., βρ: ~знен, ~зненна, -ο (γραπ. λόγος)· φιλικός· -ие чѐвства φιλικά αισθήματα.

приязнь, -и θ. (γραπ. λόγος)· φιλία· εύνοια, καλοσύνη.

прѐмок, -мка α. λάκκος, λακκούβα.

приятѐль, -я α., ~нища, ~ы θ. φίλος, ~η. || (κλήση) φίλε· постороннѐсь, ~! αναμέρησε, φίλε!

приятѐльский επ. φιλικός· -ие отношѐния φιλικές σχέσεις· по--ски (επір.) φιλικά.

приятѐльство, -á ουδ. φιλία· по ~у απο φιλία, για λόγους φιλίας.

приятѐие, -я ουδ. λήψη, πάρσιμο· δέξη, υποδοχή.

приятно επір. κ. ως κατηγ. ευχάριστα, ευάρεστα, τερπνά, ωραία· ~ пахнет μυρίζει ωραία· это ~ αυτό είναι ευχάριστο· ~ видѐть είναι ευχάριστο να βλέπεις· ~ с ним гово-рить χαιρεσαι να κουβεντιάζεις μ' αυτόν.

приятность, -и θ. ευχαρίστηση, ευαρέσκεια.

приятный επ., βρ: -ТЕН, -ТНА, -ТНО. 1 ευχάριστος, ευάρεστος: -АЯ ПОГОДА ευχάριστος (ωραίος) καιρός. ~ ВКУС ευχάριστη γεύση. ~ ЗАПАХ ευοσμία, ευωδία. ~ НЕ ВЕСТИ ευχάριστες ειδήσεις. 2 ελκυστικός, θελκτικός: συμπαθητικός. ~ ОЕ ЛИЦО συμπαθητικό πρόσωπο. ~ ЧЕЛОВЕК συμπαθητικός άνθρωπος.

приятъ, παρθθ. χρ. ПРИЯЛ, -ЛА, -ЛО ρ.σ.μ. (παλ.) παίρνω, λαβαίνω, δέχομαι.

про' πρόθ. με αιτ. περί, για: ~ ВАС ГОВОРЯТ ДУРНО για σας μιλάν άσχημα, σας κακο-λογούν. про него сочинили целую историю για αυτόν έφτιασαν ολόκληρη ιστορία читай ~ себѣ διάβασε με το νου σου (όχι φωναχτά). Я слышал ~ это άκουσα για αυτό. ~ случай σε περίπτωση. ~ всякий случай για κάθε ενδεχόμε-νο.

про' στην έκφρ. ~ и контра υπέρ και κατά.

про'.. I. ρηματικό πρόθεμα: δια. με σημ: 1 ενέργεια δια μέσου: просеять, протечь. 2 διάνοιξη (οπής, σχισμής κ.τ.τ.): прорубить, прорезать. 3 κίνηση πλησίον απο κάτι: про-ехать, пробежать. 4 ολοκλήρωση της ενέργει-ας: пропеть. 5 τέλος της ενέργειας σε ένα χρονικό διάστημα: проработал семь часов εργάστηκα ένα εφτάωρο. просидел у соседа всю ночь κάθησα στο γείτονα όλη τη νύχτα. проспал до вечера κοιμήθηκα ώσπου βράδιασε. 6 πλήρη ενέργεια (εντελώς): проварить, прогреть. 7 πλήρη ικανοποίηση ανάγκης ή εξά-λειψη αιτιών: прокашляться, проспаться. 8 ενέργεια που επέφερε βλάβη: прозевать, про-считаться. 9 φανέρωση, αποκάλυψη: пробол-тать. II. χρησιμοποιείται για σχηματισμό ουσιαστικών με σημ. μερικής εμφάνισης ή ύ-παρξης: прозелень.

про'.. Χρησιμοποιείται για σχηματισμό ου-σιαστικών με σημ: οπαδός, υποστηρικτής: δια-ποτισμένος με, βαμμένος: профашист βαμμέ-νος φασίστας.

проанализировать ρ.σ.μ. αναλύω λεπτομερώς.

проба, -и θ. 1 δοκιμή, πρόβα: ~ машины η δοκιμή της μηχανής. ~ ГОЛОСОВ πρόβα των φωνών. на -у για δοκιμή. 2 δείγμα (για εξέταση κ.τ.τ.). 3 σημαντήρας, σφραγίδα σε αργυρώ-ματα, χρυσώματα (σε ένδειξη γνησιότητας). II τίτλος περιεκτικότητας σε αριθμούς (για ευ-γενή μέταλλα): ЗОЛОТО 958²¹ -и χρυσός με τίτλο 958. II εκφρ. ~ перѣ δοκιμή της πέννας (ικανότητας συγγραφικής): протолело εργο: Вншей (высокой) -и ανώτατης ποιότητας (заб-μού): έξτρα: Низкой -и κατώτερης ποιότητας на -у για πρόβα, για δοκιμή.

пробавляться ρ.δ. 1 αρκούμαι, περιορίζο-μαι, ικανοποιούμαι στα υπάρχοντα, μου ετά-

νουν. II ασχολούμαι, περνώ τον καιρό μου. 2 τα βολεύω, τα εξοικονομώ (τα προς του ζειν). **пробалагурить** ρ.σ. αστείζομαι: καλαμπου-ρίζω.

пробалтывать(ся)¹ ρ.δ. βλ. проболтать(ся).

пробалтывать(ся)² ρ.δ. βλ. проболтать(ся).

пробарабанить ρ.σ. τυμπανίζω, κροτώ σαν σε τύμπανο. II μ. παίζω (σε πιάνο) άτεχνα. II τυμπανίζω (για ένα χρον. διάστημα): ОН ~ИЛ целый час αυτός τυμπάνισε μια ολόκληρη ώρα. **пробасить**, ~башу, ~басишь ρ.σ. μιλώ ή τρα-γούδω βαθύφωνα.

пробастовать ρ.σ. (με χρον. σημασία): α-περγώ: рабочее ~ли целый месяц οι εργάτες απήργησαν ολόκληρο μήνα.

побатрачить ρ.σ. βλ. батрачить (για ένα χρον. διάστημα).

пробег, -а α. 1 τρέξιμο: πέραςμα: διάβα-ση. II διαδρομή, διάνυση. II διάδοση. 2 (αθлт.) δρόμος, τρέξιμο: КОННЫЙ ~ ιπποδρομία: АВТО-МОБИЛЬНЫЙ ~ αυτοκινητοδρομία: ЛЫЖНЫЙ ~ πα-γοδρομία (με σκι).

пробегать ρ.σ. τρέχω, έχω τρεχάματα. II χά-νω (λόγω τρεξιμάτων): ~ уроки χάνω τα μαθή-ματα απο τα πολλά τρεχάματα. ~ ОБЕД χάνω το γεύμα (μένω νηστικός) απο τα τρεχάματα.

пробегать(ся) ρ.δ. βλ. пробежать(ся).

пробегаться ρ.δ. βλ. пробежать (1, 3, 4 σημ.).

пробежать ρ.σ. 1* τρέχω, περνώ, δια-βαίνω. II διανύω, διατρέχω. 2 διαδίδομαι, α-πλώνομαι. II ρέω: слезинка ~ла по щеке ένα δακράκι έτρεξε στο μάγουλο. 3 μτφ. επαναφέ-ρω νοερά. 4 μτφ. διαβάζω στα γρήγορα, στα πεταχτά. II -ся 1 τρέχω λίγο: περνώ, δια-βαίνω γρήγορα. 2 διατρέχω, διανύω γρήγορα.

пробежка, -и θ. βλ. пробег (1, 2 σημ.). II διατρέχω, διανύω γρήγορα.

побездельничать ρ.σ. βλ. бездельничать με σημ. για ένα χρον. διάστημα.

пробел, -а α. 1 κενό (κειμένου). II (τυπгр.) διάστημα. 2 κενό, χάσμα: ~ в образовании κενό στη μόρφωση. ПОПОЛНИТЬ ~и συμπληρώνω τα κενά.

пробеливание, -я ουδ. βλ. пробелка.

пробеливать(ся) ρ.δ. βλ. пробелить(ся).

пробелить ρ.σ.μ. 1 ασπρίζω, ασβεστώνω: ~ стѣны ασβεστώνω τους τοίχους. II λευκαίνω: ~ полотно λευκαίνω το ύφασμα. 2 ασπρίζω, ασβεστώνω (για ένα χρον. διάστημα): ~ ЦЕЛЫЙ день ПОТОЛОК ασβεστώνω όλη τη μέρα την ορο-φή. II -ся λευκαίνομαι, ασπρίζω, -ομαι.

пробелка, -и θ. άσπρισμα, ασβέστωμα: λεύ-κανση.

пробель, -и θ. χρώμα υπόλευκο.

пробельный¹ επ. λευκαντικός.

пробельный² επ. του κενού, για κενό.

пробесѣдовать ρ.σ. συνομιλώ, κουβεντιάζω.
пробивание, -я ουδ. βλ. пробивка.
пробивать ρ.δ. βλ. пробить (1,2,3 σημ.). ||
-ся βλ. пробиться (1,2,5 σημ.).
пробивка, -и θ. 1 άνοιγμα οπής, διατρύπηση,
 διάτρηση, τρύπημα. 2 διάνοιξη (οδού, διόδου
 κ.τ.τ.). 3 βλ. конопатка. 4 πίσσα ή στουπί
 για πάκτωση.
пробивной επ. διατρητικός· -ая сила сна-
 ряда διατρητική δύναμη του βλήματος.
пробивочный επ. διατρητικός, για διάτρη-
 ση· - инструмент διατρητικό εργαλείο.
пробирать(оя) ρ.δ. βλ. пробрать(ся).
*пробирер, -а α. λυδία λίθος· βασανίτης.
пробирка, -и θ. γυάλινος δοκιμ. σωλήνας.
пробирный επ. δοκιμαστικός. || **εκφρ.** - ка-
 мень βλ. пробирер.
пробирование, -я ουδ. καθορισμός περιεκτι-
 κότητας (μετάλλου) με βασανίτη (λυδία λίθο).
*пробировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. 1 καθορί-
 ζω με δοκιμή την περιεκτικότητα μετάλλου. 2
 σημαδεύω, βάζω σημαντήρα (γνησιότητας με-
 τάλλου). || **-ся** καθορίζομαι ως προς την πε-
 ριεκτικότητα. || σημαδεύομαι, σφραγίζομαι.
пробирщик, -а α. (παλ.) βλ. пробирер.
пробить, -бѣю, -бѣешь, παρλθ. χρ. пробѣил,
 -ла, -ло, προστι. просѣй ρ.σ. 1 διατρύπω με
 χτυπήματα· διαπερνώ· - стѣну τρυτώ τον τοί-
 χο· - отвѣрстие ανοίγω τρύπα· - орешь κάνω
 ρήγμα. || σπάζω, θραύω· река -ла плотину το
 ποτάμι έσπασε το φράγμα. || διαπερνώ, διέρχο-
 μαι· лучѣи сѣнца тѣчу -ли οι ακτίνες του ή-
 λιου διαπέρασαν το σύννεφο. 2 διανοίγω (ο-
 δό, δίοδο κ.τ.τ.). 3 βλ. проконопатить. 4
 (στα παιγνίδια) χτυπώ επιτυχώς· βάζω (γκολ
 κ.τ.τ.). 5 χτυπώ, παράγω ήχους· κρούω· - ко-
 локол χτυπώ την καμπάνα· - барабан τυμπα-
 νίζω· - тревѣгу σημαίνω συναγερμό· часѣи -ли
 пять раз το ρολόγι χτύπησε πέντε η ώρα· В
 πόроде -ло πόлночь στην πόλη χτύπησε μεσά-
 νυχτα. 6 (απρόσ.) συμπληρώνω, κλείνω· мне
 -ло 18 лет εγώ έκλεισα τα 18 χρόνια. || **εκφρ.**
 - себе дорѣгу (путь) σταδιοδρομώ με δικές
 μου προσπάθειες· час -ил! σήμανε η ώρα! ήρ-
 θε ο καιρός! (για κάτι). || **-ся** 1 διέρχομαι,
 περνώ ανάμεσα απο· διεισδύω. 2 (ανα)φύομαι,
 βγαίνω, προβάλλω. || **μτφ.** (για αισθήματα) εκ-
 δηλώνομαι, εμφανίζομαι, φανερώνομαι. 3 **μτφ.**
 χτυπώ ρυθμικά (για σφυγμό, καρδιά κ.τ.τ.). 4
μτφ. καταβάλλω προσπάθειες, μάχομαι, πολεμώ.
 5 τα κατοβολεύω, τα βελεύω με δυσκολία· мы
 -лись коде-как до веснѣ τα βολέψαμε όπως-ό-
 πως ως την Άνοιξη. || **εκφρ.** - В люди αναδει-
 χνομαι στην κοινωνία.
прѣвка, -и θ. 1 φελλός, υλικό απο φελλοφόρο
 δέντρο. 2 πώμα, βούλωμα, τάπα· резиновая,

стеклянная - λαστιχένιο, γυάλινο βούλωμα. 3
μτφ. φραγμός, εμπόδιο. 4 ασφάλεια ηλεκτρι-
 κή πωματοειδής. || **εκφρ.** глуп как - κουτού-
 λιακας.
прѣковий επ. του φελλού, φελλώδης, φέλ-
 λινος. || **εκφρ.** - дуб φελλόδεντρο, η φελλό-
 δρυς ή ισπανική δρυς.
*прѣлѣма, -и θ. το πρόβλημα· разрешить -у
 λύνω το πρόβλημα· - происхождѣния землѣи το
 πρόβλημα της καταγωγής της γης.
прѣлематика, -и θ. τα προβλήματα, το σύ-
 νολο των προβλημάτων· - научной работѣи τα
 προβλήματα της επιστημονικής εργασίας.
прѣлематический επ. προβληματώδης· αμφί-
 βολος· - вывод προβληματώδες συμπέρασμα.
прѣлематичность, -и θ. προβληματικός χα-
 ρακτήρας.
прѣлематичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно
 βλ. проблематический.
прѣлемный επ. προβληματικός.
прѣлеск, -а α. 1 διάλαμψη, λάμψη προσω-
 ρινή, φευγαλέα. 2 **μτφ.** αχτίδα· -и радости
 αχτίδες χαράς· -и надежды αχτίδες ελπίδας.
прѣлескивать κ. **прѣлескивать** ρ.σ. βλ.
 проблеснуть.
прѣлесковий επ. της έκλαμψης.
прѣлеснуть, -нѣт ρ.σ. 1 διαλάμπω. 2 **μτφ.**
 λάμπω αμυδρά, υποφώσκω· βρίσκομαι στα πρώτα
 βήματα.
прѣлѣять, -ѣет κ. **прѣлѣять**, -ѣѣт ρ.σ.
 βελάζω. || βελάζω για ένα χρον. διάστημα· ба-
 ран -ял всю ночь το πρόβατο βελάζε όλη τη
 νύχτα.
прѣлистать ρ.σ. ακτινοβολώ· λαμπυρίζω. ||
 λάμπω (για ένα χρον. διάστημα)· вдруг на
 нѣбе -ла мѣлния ξαφνικά στον ουρανό έκλαμψε
 αστραπή.
прѣлуждаты ρ.σ. βλ. облуждаты (για ένα хро-
 νικό διάστημα).
прѣбник, -а α. 1 όργανο ελέγχου ηλεκτρ.
 κυκλώματος. 2 **прѣоботѣорник**.
прѣбный επ. δοκιμαστικός· -ая работѣи δο-
 κимαστική εργασία· - экземляр книжки δοκιμιο
 βιβλίου· - полѣт δοκιμαστική πτήση. || **εκφρ.**
 δοκιμαστική πέτρα (λυδία λίθος).
прѣбование, -я ουδ. δοκιμή, πρόβα· - кү-
 шаний δοκιμή φαγητών.
прѣбовать, -бую, -буешь ρ.δ. 1 δοκιμάζω·
 свой силы δοκιμάζω τις δυνάμεις μου. || γεύο-
 μαι· - вино, күшанье δοκιμάζω το κρασί, το
 φαγητό. 2 αποπειρώμαι, επιχειρώ· - писаты
 стихѣи δοκιμάζω να γράψω ποιήματα. || **-ся** δο-
 κимάζω.
прѣбодаты, -ает, παθ. **μτφ.** παρλθ. χρ. про-
 боданный, βρ: -тан, -а, -ο ρ.σ.μ. χτυπώ, τρυ-
 πώ με τα κέρατα.

прободать² ρ.δ.μ. (παλ.) διατρύπώ, διαπερνών. || **-ся** διατρυπιέμαι, διαπερνιέμαι.

прободение, -я ουδ. διατρύπηση· διάτρηση, τρύπημα (οργάνων του σώματος).

прободной επ. διαμπερής· **-ая жзва** διαμπερής πληγή.

прободина, -н θ. οπή διαμπερής· ρήγμα.

пробой, -я α. 1 διατρύπηση· διαπέρασμα. 2 καρφί στερέωσης λουκέτου.

пробойка, -и θ. βλ. **пробойка**.

пробойник, -а α. τρυπάνι χειροκίνητο.

пробойный επ. 1 δοκιμασμένος, ελεγμένος· σημαδεμένος. 2 επιδέξιος, επιτήδειος, σβέλτος.

проболеть¹ ρ.σ. αρρωσταίνω (για ένα χρον. διάστημα).

проболеть² ρ.σ. (για μέλη του σώματος) πονώ (για ένα χρον. διάστημα).

проболтать¹ ρ.σ. 1 ανακατώνω (για ένα χρον. διάστημα). 2 αιωρώ, κουνώ, ταλαντεύω. || **-ся** χασομερώ· ~ **весь день** χασομερώ όλη τη μέρα.

проболтать² ρ.σ. 1 φλυαρώ (για ένα χρον. διάστημα). 2 φλυαρώντας αποκαλύπτω μυστικό. || **-ся** φλυαρώ·

пробомбить, -биль ρ.σ. βομβαρδίζω.

пробоотборник, -а α. συσκευή δειγματοληψίας.

пробор, -а α. χωρίστρα· **прямой, косой** - ίσια, λοξή χωρίστρα· **причёска без -а** κόμμωση χωρίς χωρίστρα.

проборанивать ρ.δ. βλ. **проборонить**. || **-ся** βωλοκοπούμαι, σβαρίζομαι.

проборка, -и θ. 1 βοτάνισμα, ξεχόρτιασμα. 2 επίπληξη, μάλωμα, κατσάδα.

пробормотать ρ.σ. βλ. **бормотать**.

пробороздить ρ.σ.μ. βλ. **бороздить**.

проборонить ρ.σ.μ. 1 βωλοκοπώ, σβαρίζω. 2 βωλοκοπώ, σβαρίζω (για ένα χρον. διάστημα)· ~ **весь день** σβαρίζω όλη τη μέρα.

пробороновать ρ.σ.μ. βλ. **проборонить**.

пробочник, -а α. εκπωματιστήρας.

пробочный επ. του φελλού, των φελλών. || φελλώδης· φέλλινος.

пробрасывать(ся) ρ.δ. βλ. **побросать(ся)** κ. **побросить(ся)**.

пробраться ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пробранный**, βρ: **-бран, -а, -о**. 1 (για φύχος)· δυναμώνω, σφίγγω, τιάνω γερά. || μτφ. κυριεύομαι, με πιάνει· **его -ал страх** τον έπιασε φόβος· **её -ля дрожь** την έπιασε τρεμούλα. 2 μαλώνω, κατσαδιάζω· επιτιμώ. 3 βοτανίζω, ξεχορταριάζω. 4 φτιάχνω χωρίστρα (στην κόμη). || **-ся** 1 πρόχωρώ με δυσκολία (ανάμεσα από εμπόδια), διασχίζω με δυσκολία· διεισδύω· ~ **сквозь толпу** διασχίζω το πλήθος. 2 εισδύω, εισχωρώ κρυφά· **воры -лись в дом**

οι κλέφτες μπήκαν στο σπίτι.

пробредить ρ.σ. παραμιλώ (για ένα χρον. διάστημα)· **она -ла всю ночь** αυτή παραμιλούσε όλη τη νύχτα.

пробренчать ρ.σ. βλ. **бренчать**.

пробресті ρ.σ. περνών αργά, με δυσκολία.

пробривать(ся) ρ.δ. βλ. **пробрить(ся)**.

пробрить ρ.σ.μ. 1 ξυρίζω ενδιάμεσα. 2 ξυρίζω (ένα χρον. διάστημα). || **-ся** ξυρίζομαι (σε ένα χρον. διάστημα)· **полчасά я -лся** μισή ώρα ξυραφίστηκα.

пробродить¹ ρ.σ. περιπλανιέμαι (για μερικό χρόνο).

пробродить², **-одит** ρ.σ. παύω να ζυμούμαι. || ζυμούμαι (για ένα χρον. διάστημα).

пробросать ρ.σ.μ. 1 ρίχνω· ~ **все камни в воду** ρίχνω όλες τις πέτρες στο νερό. || **εξαπλώ**· ~ **все карты в ход** **игрн** ρίχνω όλα τα χαρτιά (ατού) στο παιχνίδι. 2 ρίχνω (για ένα χρον. διάστημα)· ~ **целый день снег скрнши** πετώ όλη τη μέρα το χιόνι από τη στέγη. || **-ся** 1 ρίχνω· αλληλορίχνω. 2 μτφ. αφήνω, παρτώ, εγκαταλείπω.

пробросить ρ.σ.μ. 1 κοσκινίζω. 2 λογαριάζω στο αριθμητήριο. 3 λαθεύω στο αριθμητήριο· ~ **шесть рублнй** κάνω λάθος έξι ρούβλια. 4 αστοχώ (στη βολή). || (χαρτπ.) πέφτω έξω, κάνω λάθος στο χαρτί. || **-ся** 1 λαθεύω. 2 αστοχώ. || κάνω λάθος στο παιχνιόχαρτο.

пробрызгать, -зжй, -зжиль ρ.σ. μουρμουρίζω· **он -ил весь вечер** αυτός μουρμούρισε όλη το βράδυ.

***пробст, -а** α. πρωθιεράρχης λουθηριανός.

пробуднить ρ.σ. μουρμουρίζω, ψιθυρίζω.

пробудить, -ужй, -удиль παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **пробужденный**, βρ: **-днн, -денá, -денó** ρ.σ.μ. 1 ξυπνώ, αφυπνίζω· **шум меня -ил** ο θόρυβος με ξύπνησε. || μτφ. διεγείρω, ανάβω· ~ **страсти** ξυπνώ τα πάθη. || μτφ. ωθώ, παραινών· ~ **к деятельности** δίνω ώθηση για δράση. 2 μτφ. εμφανίζομαι, προβάλλω. || **-ся** ξυπνώ, αφυπνίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

пробудать(ся) ρ.δ. βλ. **пробудить(ся)**.

пробуждение, -я ουδ. 1 ξύπνημα, αφύπνιση. || μτφ. διεγερση· **ξαναζωντάνεμα**· ~ **сознания** αφύπνιση της συνείδησης. || μτφ. ώθηση, παραινηση. 2 επανεμφάνιση· **весеннее - природы** το ανοιξιάτικο ξύπνημα της φύσης.

пробуравить ρ.σ. βλ. **буравить**.

пробуравливать(ся) ρ.δ. βλ. **буравить(ся)**.

пробуравивать ρ.δ. βλ. **пробуравить**. || **-ся** διατρυπιέμαι (για έδαφος, ορυκτά).

пробуравить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **пробуренный**, βρ: **-рен, -ренá, -ренó** ρ.σ.μ. διατρύπώ, κάνω διάτρηση. || διατρύπώ (για ένα χρον. διάστημα).

пробурчаты́ ρ.σ. μουρμουρίζω· старик ~άλ
весь вѣчер ο γέρος μουρμούρισε όλο το βρά-
δυ. || γουργουρίζω· в животѣ ~ло η κοιλιά
γουργούρισε.

пробы́ть, ~бۇду, ~бۇдешь, παρλθ. χρ. πρό-
был, ~лѧ, ~ло, προστι. пробۇдь ρ.σ. διαμέ-
νω, ζω (για ένα χρον. διάστημα)· он пробыл
у тѣти две недѣли αυτός έμεινε στη θεία δυο
βδομάδες. || παραμένω, μένω, κάθομαι· он про-
был один мѣсяц без работы αυτός έμεινε ένα
μήνα χωρίς δουλειά.

пробавля́ть ρ.δ. μ. (για άλογο)· οδηγώ,
φέρω μπροστά~πίσω .

пробѧ́л, ~а α. 1 γκρεμισμα, κατακρήμνηση·
πέσιμο· κατολίσθηση. 2 λάκκος, βούλιαγμα,
βουλιαγμένο μέρος. 3 μτφ. πλήρης αποτυχία, χα-
λάστρα· σπαράλιασμα· ναυάγιο. 4 μτφ. διάλει-
ψη· στη συνείδηση (απο ασθένεια, μέθη).

проваландаты́ся ρ.σ. (απλ.) βλ. валандаты́ся
(για ένα χρον. διάστημα).

провали́вать(ся) ρ.δ. βλ. провалить(ся)·
προστι. ενεργ. φ. проваливай(те) απλ. φύγε,
φύγετε.

провали́ть, ~валѧ, ~валишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. проваленный, βρ: ~лен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. 1
γκρεμίζω· ~ потолок γκρεμίζω την οροφή· ~
на полови́ну μισογκρεμίζω. 2 μτφ. οδηγώ σε
αποτυχία, χαλνώ· ~ всё дело χαλνώ όλη την
υπόθεση. || σπαρλιάζω, εξουδετερώνω (για πα-
ράνομη οργάνωση, παράνομους). || απορρίπτω,
δε δέχομαι· αποποιούμαι· ~ предложение α-
πορρίπτω πρόταση. || απορρίπτω μαθητή (στις
εξετάσεις). 3 (απλ.) κινούμαι (κατά μάζες)·
тýчи ~ли на восток τα σύννεφα κινήθηκαν κα-
τά την ανατολή. || ~ся 1 πέφτω· ~ в я́му πέ-
φτω στο λάκκο. 2 γκρεμίζομαι· καταρρέω. ||
σπάζω απο το βάρος. || χαλνώ, στραβώνω. || βα-
θουλώνω, γίνομαι βαθουλός (για μάτια, μά-
γουλα). 3 μτφ. αποτυχαίνω πλήρως, ναυαγώ·
плѧны ~лись τα σχέδια ναυάγησαν. || εξουδε-
τερώνομαι· σπαρλιάζω (για παράνομες οργα-
νώσεις, παράνομους). || απορρίπτομαι (στις
εξετάσεις). 4 εξαφανίζομαι, χάνομαι, γίνο-
μαι άφαντος· εξατμίζομαι. 4 προστι. απλ. ~исъ
~литесь ξεκουπίσου, ~στήτε, γκρεμίσου,
~στήτε. || **εμφρ.** как (τόчно) сквозь зѣмлю ~лся
σα να τον κατάπτε η γη (εξαφανίστηκε χωρίς
ν' αφήσει ίχνη)· ~лись я!; ~ на этом (са́мом)
мѣсте! (απλ.) να πεθάνω εδώ αυτή τη στιγμή!
να μην προφτάσω να πάω στο σπίτι! (όρκος).

провалить ρ.σ.μ. βλ. валить. || ~ся 1 βλ.
валиться. 2 κείτομαι, μένω αχρησιμοποίητος.

***провансаль**, ~я α. είδος προβηγκιανού φα-
γητού.

прованский επ. προβηγκιανός· ~ое ма́сло το
προβηγκιανό ελαιόλαδο.

провар, ~а α. βλ. проварка.

проваривание, ~я ουδ. βλ. проварка.

проваривать(ся) ρ.δ. βλ. проварить(ся).

проварить, ~арѧ, ~аришь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. проваренный, βρ: ~рен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. 1
βράζω καλά, εντελώς. 2 (για μετάλλα) βράζω,
συγκολλώ καλά. 3 βράζω (για ένα χρον. διά-
στημα). || ~ся βράζω καλά, εντελώς. || βράζω
(για ένα χρον. διάστημα).

проварка, ~и θ. βράσιμο πλήρες.

провачивать ρ.δ. βλ. провачить. || ~ся κε-
ρώνομαι.

провевать(ся) ρ.δ. βλ. проветять(ся).

провѣдать ρ.σ.μ. 1 επισκέπτομαι, κάνω ε-
πισκεψη. 2 μαθαίνω, πληροφορούμαι.

провѣдение ~я ουδ. 1 οδήγηση. 2 χάραξη,
τράβηγμα (γραμμής κ.τ.τ.). 3 φτιάσιμο, κα-
τασκευή. 4 πρόταση, προβολή, 5 καταχώρηση.
6 διεξαγωγή.

провѣдывать ρ.δ. βλ. проведать. || ~ся μα-
θαίνω, πληροφορούμαι.

провезти, ~везу, ~везёшь, παρλθ. χρ. про-
вѣз, ~везлѧ, ~лѧ, μτχ. παρλθ. χρ. провѣзший,
παθ. μτχ. παρλθ. χρ. провѣзённый, βρ: ~зѣн,
~зѣнѧ, ~зѣнѧ ρ.σ.μ. 1 μεταφέρω (με μεταφ.
μέσο). 2 μεταφέρω επάνω μου· ~ фрукты в ко-
рзи́не μεταφέρω φρούτα στο καλάθι.

провѣивать(ся) ρ.δ. βλ. проветять(ся).

проветили́ровать, ~рую, ~руешь ρ.σ.μ. αε-
ρίζω· ~ комнату αερίζω το δωμάτιο.

проверенный επ. απο μτχ. ελεγμένος, εξα-
κριβωμένος.

проверить, ~рю, ~ришь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. проверенный, βρ: ~рен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. 1
ελέγχο, εξακριβώνω· εξετάζω· ~ счёт ελέγχο
το λογαριασμό· ~ жалобу εξετάζω το παράπο-
νο· ~ знѧния ελέγχο τις γνώσεις· ~ билѣты
ελέγχο τα εισιτήρια· ~ работу механизма ε-
λέγχο τη λειτουργία του μηχανισμού. || ~ся
εξετάζομαι, κοιτάζομαι· ~ у врача́ εξετάζο-
μαι στο γιατρό. || εξετάζω, ελέγχο αν συμπε-
ριλαβαίνομαι· ~ в списке избирателей ελέγ-
χο την εγγραφή μου στον εκλογικό κατάλογο.

проверка, ~и θ. έλεγχος, εξακρίβωση· εξέ-
ταση· ~ документов έλεγχος των εγγράφων· ~
знѧний учащихса έλεγχος των γνώσεων των μα-
θητών· ~ мото́ра έλεγχος του κινητήρα.

провернуть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
провернутый, βρ: ~нут, ~а, ~ο. 1 διατρυπώ
(με περιστρεφόμενο όργανο). 2 κόβω (περι-
στρέφοντας)· ~ мя́со κόβω το κρέας (στη μη-
χανή). 3 περιστρέφω, βάζω σε περιστροφική
κίνηση. 4 (απλ.)· πραγματοποιώ γρήγορα,
προωθώ· ~ дело проωθώ την υπόθεση. || ~ся
βλ. проворачиваться.

проверочный επ. (εξ)ελεγκτικός· ~ая ко-

μίσсия επιτροπή ελέγχου.

провертеть ρ.σ.μ. βλ. провернуть. || -ся 1 περιστρέφομαι. 2 μτφ. στριφογυρίζω.

провёртывать(ся) ρ.δ. βλ. провернуть(ся).

провёрщик, -α α., -ца, -ы θ. ο, η ελεγκτής.

проверять(ся) ρ.δ. βλ. проверить(ся).

провёс?, -α α. λειψό ζύγισμα.

провёс?, -α α. κάμψη, λύγισμα απο το βάρος.

провёсить¹ ρ.σ.μ. ζυγίζω λειψά· τρώγω στο ζύγι, ζυγοκλοπώ. || -ся κάνω λάθος στο ζύγι.

провёсить² ρ.σ.μ. 1 αναρτώ, κρεμώ (για ξήρανση). 2 σταθμίζω, αλφαδιάζω. || -ся 1 κρεμιέμαι για ξήρανση· ξηραίνομαι. 2 κάμπτομαι, λυγίζω (απο το βάρος).

провесной κ. **провесный** επ. ξηραμένος, ηλιοξηραμένος.

провести ρ.δ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. проведённый, βρ: -дён, -дена, -дено. 1 μ. περνώ, οδηγώ· ~ ребёнка через улицу περνώ το παιδάκι απο το δρόμο. 2 φέρω (πάνω στην επιφάνεια)· ~ ладонь по лбу περνώ την παλάμη στο μέτωπο. 3 μ. χαράσσω, τραβώ· ~ линию τραβώ (περνώ) γραμμή. 4 εγκατασταίνω· ~ телефон περνώ τηλέφωνο. || κατασκευάζω, φτιάχνω· ~ канал φτιάχνω διώρυγα. 5 μ. προβάλλω, προτείνω· ~ интересную мысль в статье προβάλλω ενδιαφέρουσα ιδέα στο άρθρο. || κατορθώνω, πετυχαίνω παραδοχή, αναγνώριση· ~ предложение περνώ την πρόταση. 6 καταχωρώ, εγγράφω. 7 μ. διεξάγω· πραγματοποιώ· κάνω· ~ уборку урожая κάνω συγκομιδή· ~ репетицию κάνω πρόβα. 8 μ. περνώ, διαμένω, ζω· ~ лето в деревне περνώ το καλοκαίρι στο χωριό. || περνώ· весело ~ праздники εύθυμα περνώ τις γιορτές. 9 μ. σπατώ, ξεγελώ. || διοχετεύω. || **εμφρ.** ~ в жизнь πραγματοποιώ στη ζωή· ~ за нос σπατώ μπροστά στα μάτια.

проветривание, -я ουδ. αερισμός· ~ комнаты αερισμός του δωματίου.

проветривать(ся) ρ.δ. βλ. проветрить(ся).

проветрить ρ.σ.μ. 1 αερίζω· ~ зал αερίζω την αίθουσα. 2 μτφ. διασκεδάζω· μεταβαίνω χάρη αναψυχής· ξεσκιάω. || -ся 1 αερίζομαι· комната ~лась το δωμάτιο αερίστηκε. 2 διασκεδάζω, ξεσκιάω.

провешивать(ся)¹ ρ.δ. βλ. провёсить(ся)¹.

провешивать(ся)² ρ.δ. βλ. провёсить(ся)².

провешивать³ ρ.δ. βλ. провешить. || -ся χαράζομαι.

провешить, -шý, -шить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. провешённый, βρ: -шён, -шена, -шено ρ.σ.μ. βάζω σύνορα· χαράσσω, κάνω χάραξη.

провета́ть ρ.σ. 1 λέγω, μιλώ. 2 προλέγω, προφητεύω· μαντεύω.

провета́ть, -ёю, -ёшь ρ.σ.μ. κοσκινίζω. ||

-ся κοσκινίζομαι.

***провиант**, -а α. (παλ.) τρόφιμα (για το στρατό)· снабжать ~ом εφοδιάζω με τρόφιμα.

провиантский επ. των τροφίμων· ~ие запасы προμήθειες τροφίμων· ~ая база βάση τροφίμων.

провидение, -я ουδ. (γραμ. λόγος) πρόβλεψη, προνόηση.

провидение, -я ουδ. (θρησκ.) πρόνοια. || θεία Πρόνοια.

провиденциализм, -а α. το πετρωμένο· μοιρολατρεία· ειμαρμένη.

***провиденциальный** επ., βρ: -лен, -льна, -ο (γραμ. λόγος) πετρωμένος, ειμαρμένος, μοιραϊός.

провидеть ρ.σ.μ. (γραμ. λόγος) προβλέπω, προνοώ· ~ будущее προβλέπω το μέλλον.

провидец, -дца α., -дича, -и θ. προβλεπτής, προνοητής, προόπτης· προμηθέας.

провизжать ρ.σ. βλ. визжать.

***провизия**, -и θ. τα τρόφιμα.

***провизор**, -а α. φαρμακοποιός, φαρμακοπαρασκευαστής.

провизорный επ. προκαταρκτικός· προσωρινός· αρχικός· ~ое решение προκαταρκτική απόφαση· ~ие меры προσωρινά μέτρα.

провиниться ρ.σ. φταίω, σφάλω.

провинность, -и θ. φταιξιμο, σφάλμα.

провинтить¹, -нчý, ~нтьшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. провинченный, βρ: ~чен, -а, -ο ρ.σ. βιδώνω, περνώ τη βίδα πέρα-πέρα. || -ся βιδώνομαι.

провинтить², -нчý, ~нтьшь ρ.σ. (χαρτπ.) παίζω βιδωτό.

провинциал, -а α., -ка, -и θ. επαρχιώτης, ~ισσα.

***провинциализм**, -а α. 1 επαρχιωτισμός. 2 ιδιωτισμός.

провинциальность, -и θ. επαρχιωτισμός· ~ взглядов επαρχιωτισμός αντιλήψεων· ~ манёр επαρχιωτισμός στους τρόπους.

провинциальный επ., βρ: -лен, -льна, -ο. 1 επαρχιώτικος. 2 μτφ. περιορισμένος, καθυστερημένος.

***провинция**, -и θ. 1 (παλ.) επαρχία (διοικητική περιφέρεια). 2 απομακρυσμένο μέρος απο την πόλη (πολιτιστικό κέντρο).

провинчивать(ся) ρ.δ. βλ. провинтить(ся).

провираться ρ.δ. βλ. провратъся.

провисание, -я ουδ. κάμψη, λύγισμα.

провисать ρ.δ. βλ. провиснуть.

провисеть, -вишý, ~висить ρ.σ. κρέμομαι (για ένα χρον. διάστημα)· белёе целые сýтки ~ло на дворе τα ρούχα κρέμονταν ολόκληρα εικοσιτετράωρα στην αυλή.

провиснуть, ~нет ρ.σ. κάμπτομαι, λυγίζω, κυρτώνω (απο το βάρος)· балки у потолка ~ли

οι δοκοί της οροφής λύγισαν (στράβωσαν).

провитамин, -а α. προβιταμίνη.

прóвод?, -а α., πλθ. -á καλώδιο. || τηλεφωνική ή τηλεγραφική γραμμή.

прóвод?, -а α. διέλευση, διάβαση, πέρασμα· ~ судóв через льды πέρασμα των σκαφών ανάμεσα από τους πάγους.

прóводимóсть, -и θ. αγωγιμότητα (ηλεκτρικού ρεύματος, θερμοκρασίας κ.κ.τ.).

прóводимы, ~им πλθ. (παλ. κ. διακλ.) βλ. **прóводы**.

прóводите?, ~вожу́, ~вóдишь ρ.δ. 1 βλ. **прóвести**. 2 μ. είμαι αγωγός (ηλεκτρ. ρεύματος, ήχου κλπ. || -ся οδηγούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

прóводите?, ~вожу́, вóдишь ρ.σ.μ. 1 συνοδεύω, (ξε)προβοδίζω, ξεβγάζω, κατευοδώνω, προπέμπω, καλοστρατίζω· ~ до стáнции συνοδεύω ως το σταθμό· ~ слезáми ξεπροβοδίζω με δάκρυα· ~ аплодисментами προπέμπω με χειροκροτήματα. || (απλ.) γιορτάζω (περάτωση έργου κ.τ.τ.). || **εμφρ.** ~ глазáми (взгля́дом, взóром) συνοδεύω με το βλέμμα (απομακρυνόμενο, αναχωρούντα).

прóводка, -и θ. 1 πέρασμα, διέλευση, διάβαση· οδήγηση. 2 εγκατάσταση, κατασκευή. 3 καταχώρηση, εγγραφή· πέρασμα (στα λογιστικά βιβλία). 4 δίχτυ ηλεκτρικό· πέρασμα καλωδίων, καλωδίαση.

прóводник?, -á α. 1 αγωγός (ηλεκτρ. ρεύματος, ήχου κ.τ.τ.). 2 μτφ. μεταδότης, φορέας, διοχετευτής.

прóводник?, -á α. 1 οδηγός· ξεναγός. 2 συνοδός· ~ детскогo вагóна συνοδός παιδικού βαγονιού.

прóводниковый επ. ηλεκτραγωγός, ευηλεκτραγωγός· ~не материалы ηλεκτραγωγά υλικά.

прóводница, -и θ. βλ. **прóводник**?

прóводной επ. με καλώδιο· -ая связь επικοινωνία (σύνδεση τηλεφωνική, τηλεγραφική) με καλώδια.

прóводы, -ов πλθ. (ξε)προβόδισμα, κατευόδωση, ξεβγάλαμα, προπομπή, καλοστράτισμα.

прóвоеват ρ.σ. πολεμώ (για ένα χρον. διάστημα).

прóвожатый επ. οδηγός, ακόλουθος· ξεναγός· συνοδός. || προπομπός.

прóвожать ρ.δ. βλ. **прóводите**?

прóвождат ρ.δ.μ. (παλ.) βλ. **прóводите**?

прóвождение, -я ουδ. 1 οδήγηση, διάβαση, διέλευση· πέρασμα. 2 διαμονή· το πέρασμα· ~ времени το πέρασμα του χρόνου.

прóвоз, -а α. μεταφορά (με μεταφ. μέσο).

прóвозвестить, -ещу́, -естись, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **прóвозвещённый**, βρ: -щён, -щёна, -щёно ρ.σ.μ. (υψηλό ύψος). 1 προφητεύω, προλέγω. 2 διακηρύττω, διαγορεύω· προκηρύσσω.

прóвозвёстник, -а α., -ница, -и θ. 1 (υψηλό ύψος). 1 προγνώστης, προάγγελος· προφήτης. 2 άγγελος, κήρυκας.

прóвозвещать ρ.δ. βλ. **прóвозвестить**. || -ся 1 προφητεύομαι, προλέγομαι. 2 διακηρύττωμαι, διαγορεύομαι.

прóвозгласить, -ашу́, -асишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **прóвозглашённый**, βρ: -щён, -щёна, -щёно ρ.σ.μ. 1 ανακηρύσσω· αναγορεύω· ~ республику ανακηρύσσω δημοκρατία. 2 (αν)αγγέλλω, ανακοινώνω. διακηρύσσω· ~ лóзунг διακηρύσσω σύνθημα· ~ тост εγείρω πρόποση.

прóвозглашат ρ.δ. βλ. **прóвозгласить**. || -ся ανακηρύσσομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

прóвозглашение, -я ουδ. ανακήρυξη, αναγόρευση. || αναγγελία, ανακοίνωση· διακήρυξη. || έγερση πρόποσης.

прóвозить ρ.δ. βλ. **прóвезти**. || -ся τρέχω, γυρίζω, έχω τρεχάματα, σκοτούρες.

прóвозить ρ.σ.μ. μεταφέρω (για ένα χρον. διάστημα. || -ся μεταφέρομαι.

прóвозной επ. της μεταφοράς· -ая плата за багаж πληρωμή για τη μεταφορά αποσκευών.

*прóвока́тор, -а α. προβοκάτορας. || υποκινητής· ~и войнны́ οι υποκινητές του πολέμου.

прóвока́торский επ. προβοκατορικός, -τόρικος· προκλητικός.

прóвокациóнный επ. βλ. **прóвока́торский**.

*прóвока́ция, -и θ. 1 προβοκάτσια· **открýтая** ~ войнны́ ανοιχτή προβοκάτσια πολέμου. || πρόκληση· ~ присту́па малярия́ πρόκληση παροξυσμού ελονοσίας.

прóвола́живать(ся) ρ.δ. βλ. **прóволочить(ся)**.

прóволока, -и θ. σύρμα· **стальна́я** ~ ατσάλοσυρμα· **ко́лѹчая** ~ αγκαθωτό σύρμα.

прóволочить, -очу́, -очишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **прóволо́ченный**, βρ: -чен, -а, -о κ. **прóволо́ченный**, βρ: -чён, -чёна, -чёно ρ.σ.μ. 1 σύρω, σέρνω. 2 διεκλύω, φτιάχνω· ~ прóволоку διεκλύω σύρμα. 3 παρατείνω, παρεκλύω το χρόνο, παρατραβώ· χρονοτριβώ. || -ся 1 σύρομαι, σέρνομαι, τραβιέμαι. 2 (παλ.) ερωτοτροπώ, τραβιέμαι άσκοπα.

прóволочка, -и θ. συρματάκι.

прóволо́чка, -и θ. παρατρέβηγμα (υπόθεσης), χρονοτριβή· καθυστέρηση.

прóволо́чник, -а α. συρματοδιεγκυστής, συρματοκατασκευαστής.

прóволо́чный επ. του σύρματος· -ое производство παραγωγή σύρματος. || -ο συρματινός· -ое загра́ждение συρματοφράγμα· -ая сеть συρματίνο δίχτυ· -ая изгóродь συρματοφράχτης.

прóволо́чь, -очу́, -очишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **прóволо́ченный**, βρ: -чен, -чена, -чено

κ. проволочённый, βρ: -чён, -ченá, -ченó ρ. σ.μ. βλ. проволочить (1σημ.). || -ся 1 βλ. проволочиться (1σημ.). 2 περνά, διαβαίνω αρ-γά· σέρνομαι.

провонáльный επ. δυσώδης, δύσοσμος.

провонáть ρ.σ. (απλ.) βρωμά, βγάζω, εκ-πέμπω δυσωδία, ζέχνω.

провоúить, -плó, -пíшь ρ.σ. κραυγάζω, φ-νάζω, κράζω.

проворáчивать ρ.δ. βλ. проворотить. || -ся 1 περιστρέφομαι, βιδώνομαι ώσπου δεν παίρ-νει άλλο. 2 προωθούμαι, κινούμαι δύσκολα. || πραγματοποιούμαι· γίνομαι γρήγορα.

провóрить ρ.δ. (απλ.) εργάζομαι σβέλτα. || ετοιμάζω γρήγορα.

проворковáть, -кúю, -кúешь ρ.σ. γρυλλίζω, γρύζω, γρούζω, γουρλιζώ (για περιστέρια).

провóрный επ., βρ: -рен, -рна, -рно σβέλ-τος, γοργός, ευκίνητος· επιδέξιος.

проворováться ρ.σ. κλέβω.

проворóвываться ρ.δ. κλέβω.

проворожítь ρ.σ. βλ. ворожить (για ένα χρον. διάστημα).

проворóнивать ρ.δ. βλ. проворонить.

проворóнить ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. прозевать.

проворотítь, -рочú, -рóтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. проворóченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ. (απλ.). 1 βάζω, τοποθετώ, σπρώχνω. 2 βλ. провернóуть (4 σημ.).

проворóчать(ся) ρ.σ. βλ. ворóчать(ся) με σημ. ένα χρον. διάστημα.

провóрство, -а ουδ. σβελλάδα, ευκινησία, γρηγοράδα· επιδεξιότητα.

проворчáть, -чú, -чíшь ρ.σ. βλ. ворчáть.

провоúировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. κά-νω προβοκάτσια· ~ войнú κάνω προβοκάτσια για πόλεμο. || προκαλώ· ~ приступ малярíи κάνω παροξυσμό ελονοσίας. || -ся προκαλούμαι.

провоúить, -щú, -щíшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. провоúенный, βρ: -щён, -щенá, -щено ρ. σ.μ. βλ. воúить.

проврáться, -врúсь, -врéшься, παρλθ. χρ. -áлся, -λάсь, -λόсь κ. -лось ρ.σ. (απλ.)· ψεύδομαι, ψευδολογώ.

провíть ρ.σ. 1 βλ. выть. 2 κραυγάζω, φ-νάζω.

прóвязáть ρ.σ. πλέκω (ένα χρον. διάστημα)· ~ целýй вéчер πλέκω όλο το βράδυ

прóвя́ливание, -я ουδ. στέγνωμα, ξήρανση στον ήλιο, αέρα (για συντήρηση κρεάτων ψα-ριών).

прóвя́ливать(ся) ρ.δ. βλ. провя́лить(ся).

прóвя́лить(ся) ρ.σ. βλ. вя́лить(ся).

прóвя́нуть, -нет, παρλθ. χρ. провя́л, -ла, -ло ρ.σ. (διαρκ.) βλ. вя́нуть

прогадáть ρ.σ. πέφτω έξω στο μάντεμα, πρό-

βλεψη, πρόγνωση. || μαντεύω (για ένα χρονικό διάστημα).

прогáл, -а α. (απλ.) βλ. прогáлина.

прогáлина, -и θ. 1 αιθρία δάσους, ξέφωτο, ξέφαντο. 2 το ενδιάμεσο, το διάκενο.

прогáлок, -лка α. (διαρκ.) βλ. погáлина.

прогáлопировать ρ.σ. βλ. гáлопировать.

прогáр, -а α. καμένο μέρος, καφιματιά· ~ в котлé καφιματιά στο λέβητα.

прогáрина, -и θ. βλ. прогáр.

прогарцевáть ρ.σ. βλ. гарцевáть.

прогáб, -а α. λύγισμα, κάμψη (απο το βάρος).

прогибáние, -я ουδ. βλ. прогáб.

прогибáть(ся) ρ.δ. βλ. прогнóуть(ся).

***прогимнáзия**, -и θ. προγυμνάσιο ή σχολαρ-χείο.

прогláдить ρ.σ. καλοσιδερώνω. || σιδερώνω (για ένα χρον. διάστημα)· весь день - белё όλη τη μέρα σιδερώνω ρούχα. || -ся σιδερώνο-μαι· плáтьε плóхо -лось το φόρεμα δε σιδε-ρώθηκε καλά.

прогláживать(ся) ρ.δ. βλ. прогláдить(ся).

прогláтьвание, -я ουδ. κατάπιμα, κατάποση.

прогláтьвать ρ.δ. βλ. проглотítь. || -ся καταπινομαι.

проѓлотить, -лочú, -лóтишь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. проѓлоченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ.

1 καταπίνω· ~ лекарство καταπίνω το φάρμα-κο. 2 μτφ. πιστεύω αφελώς ή ανέχομαι κάτι αδιαμαρτύρητα· ~ оскорблéние ανέχομαι την προσβολή. || μτφ. συγκρατώ, δε φανερώνω, κα-ταπνίγω· ~ волнéние δε φανερώνω την ταραχή.

3 μτφ. δεν εκφέρω· ~ слóво καταπίνω τη λέ-ξη. 4 μτφ. καταβροχθίζω, διαβάζω γρήγορα· Я ~йл за вéчер кнíгу για ένα βράδυ διάβασα ένα βιβλίο. || εκφρ. ~ язык καταπίνω ή δα-γκώνω τη γλώσσα (δέχομαι αδιαμαρτύρητα, το βουλώνω)· язык -тíшь να γλείφεις και τα δά-χτυλα (απο τη νοστιμάδα).

проѓлядéть ρ.σ. 1 μ. παραβλέπω, παρορώ· ~ ошибóку в вычислéниях παραβλέπω λάθος στο λογαριασμό. 2 μ. διαβάζω στα γρήγορα, ρί-χνω μια ματιά, ξεφυλλίζω. 3 αμ. βλέπω, κοι-τάζω, θωρώ, παρατηρώ. || εκφρ. ~ глазá βλέπω τα μάτια απο το πολύ κοίταγμα.

проѓля́живать ρ.δ. βλ. проѓлядéть (2 σημ.). || βλ. проѓлянóуть (2 σημ.). || -ся βλ. про-ѓлядéть (1σημ.).

проѓлянóуть, -янú, -янешь ρ.σ. 1 (παλ.) ο-ρώ, κοιτάζω, βλέπω· παρατηρώ. 2 φαίνομαι, διακρίνομαι, ξεχωρίζω· на небé ~ла луна στον ουρανό φάνηκε το φεγγάρι· во взóре егó ~ла злóба στο βλέμμα φάνηκε η κακία.

***прогнатíзм**, прогнаθία, -ισμός.

прогнатический επ. πρόγναθος, πιγουνάτος.

прогнáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. πρό-

гнанный, βρ: -нан, -а, -ο. 1 οδηγώ, κατευθύνω· σαλαγώ· - κορόβ в πάλε βγάζω τις αγελάδες στη βοσκή. 2 διώχνω, εκδιώκω· - собаку на двор διώχνω το σκυλί στην αυλή· - детей из комнаты διώχνω τα παιδιά απο το δωμάτιο. || απολύω· - со службы διάχνω απο την υπηρεσία. || μτφ. αποβάλλω, απομακρύνω· - неприятные воспоминания διώχνω τις κακές αναμνήσεις· - скýку διώχνω την ανία. 3 διατρέχω, διανύω, διασχίζω· - на лошади два километра в десять минут διατρέχω με το άλογο δυο χιλιόμετρα σε δέκα λεπτά. 4 χώνω, μπήγω· - гвоздь сквозь стéну μπήγω το καρφί στον τοίχο. || εκφρ. - сквозь строй διαπόμπευση στρατιώτη στον τσαρικό στρατό (ο στρατιώτης περνούσε ανάμεσα απο δυο ζυγούς, χτυπούμενος απο τους συνταγμένους στρατιώτες). || -ся βλ. гнаться.

прогнѣвать ρ.σ.μ. (απλ.) θυμώνω, παροργίζω, παροξύνω. || -ся θυμώνω, παροργίζομαι. || εκφρ. не -айся α) παλ. με συγχωρείτε (μη θυμώνετε. β) ειρν. μη θυμώνεις (εσύ ο ίδιος φταις)· не послушался меня, теперь уже не -айся δε με άκουσες, τώρα πια μη θυμώνεις.

прогневѣть ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. прогнѣвать. || || -ся βλ. прогневѣться.

прогнѣвать ρ.δ. βλ. прогнѣть.

прогнѣть, -нѣтъ, παρλθ. χρ. прогнѣл, -лѣ, -ло ρ.σ. σαπίζω τελείως, κατασαπίζω.

*прогноз, -а α. πρόγνωση, πρόβλεψη· - по годy πρόγνωση του καιρού· - политического положения πρόγνωση της πολιτικής κατάστασης.

прогноѣть, -ноѣ, -ноѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прогноѣнный, βρ: -ноѣн, -ноенѣ, -ноенѣ; ρ.σ.μ. σαπίζω· - пол σαπίζω το πάτωμα.

прогносѣвить ρ.σ. μιλώ με τη μύτη, ένρινα.

прогносѣть, -нушý, -нусѣшь ρ.σ. βλ. прогносѣвить.

прогношýть, -гнý, -гнѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прогнóшнѣй, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. λυγίζω, κάμπτω· κυρτώνω (με το βάρος). || -ся λυγίζω, κάμπτομαι, κυρτώνομαι (απο το βάρος).

проговѣривать(ся) ρ.δ. βλ. проговорѣть(ся).

проговорѣть, -рѣ, -рѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. проговорѣнный, βρ: -рѣн, -ренѣ, -ренѣ; ρ.σ. 1 μ. προφέρω, λέγω. 2 συνομιλώ, κουβεντιάζω (για ένα χρον. διάστημα)· онѣ -ли до утра αυτοί κουβεντιάσαν ως το πρωί. || -ся μου ξεφεύγει κουβέντα, λέξη, λόγος, ακριτομυθώ, ακριτολογώ· - о своих намѣрениях проδίνω τους σκοπούς μου.

проголодѣть ρ.σ. πεινώ. || -ся πεινώ.

проголосѣть ρ.σ. (παλ.) κλαίω (συνήθως κατα την τελετουργία).

проголосный επ: -ая пѣсня (διαлк.) ανιαρό τραγούδι.

проголосовѣть ρ.σ. βλ. голосовѣть.

прогón; -а α. 1 οδήγηση. 2 (διαлк.) δρόμος αγροτικός (κυρίως για ζώα). 3 (διαлк.) τμήμα αγρού, λιβαδιού επίμηκες έργος, όργος.

прогón; -а α. 1 κορυφαία δοκός, κολοφώνας, καβαλάρης, κορφιάς. 2 κλιμακοστάσιο.

прогón; -а α. βλ. прогónы.

прогónка!, -и θ. (απλ.) οδήγηση.

прогónка; -и θ. βλ. лѣрка.

прогónный επ. οδοιπορικός· -не денъги οδοιπορικά χρήματα (έξοδα). || ουσ. πλθ. -не, -нх βλ. прогónы.

прогónы, -ов πλθ. (ενκ. прогón, -а α.). 1 πληρωμή κατά βέρστιο (18 - 19 αι.). 2 οδοιπορικά έξοδα (αξιωματικών και δημόσιων υπαλλήλων στην τσαρική Ρωσία).

прогонѣть(ся)¹ ρ.δ. βλ. прогнѣть(ся).

прогонѣть(ся)² ρ.σ. βλ. гонѣть(ся).

прогорѣть ρ.δ. βλ. прогорѣть.

прогоревѣть ρ.σ. λυπούμαι, θλίβομαι (για ένα χρον. διάστημα).

прогорѣлнѣй επ. καμένος· τρυπημένος απο τη φωτιά.

прогорѣть ρ.σ. 1 καίω, καίομαι· дровѣ в пѣчке -ли τα ξύλα στη θερμάστρα κάηκαν. || καίομαι, τρυπιέμαι απο το πολύ κάψιμο· сковорѣда -ла το τηγάνι τρύπησε απο το πολύ κάψιμο. 2 μετατρέπομαι σε κάρβουνο, διακαίομαι. 3 μτφ. χρεοκοπώ, ξεπέφτω, σβήνω. || αποτυχαίνω· моѣ путешествие -ло το ταξίδι μου ναυάγισε (δεν πραγματοποιήθηκε). 4 καίω (για ένα χρον. διάστημα)· лампа -ла всю ночь η λάμπα έκαψε όλη τη νύχτα.

прогорѣлость, -и θ. ταγκισμα.

прогорѣлнѣй επ. ταγκός· -ое мѣсло ταγκό λάδι.

прогорѣнуть, -нет, παρλθ. χρ. прогорѣ, -ла, -ло ρ.σ. ταγκιάζω.

прогорлѣнить ρ.σ. (απλ.) ξεφωνίζω, ξελαρυγγίζομαι· λαλώ δυνατά καθώς και με σημ. ενός χρον. διαστήματος· он -ли весь вѣчер αυτός ξελαρυγγίστηκε φωνάζοντας όλο το βράδυ.

прогостѣть ρ.σ. φιλοξενούμαι (για ένα χρον. διάστημα)· - целую недѣлю φιλοξενούμαι ολόκληρη βδομάδα.

*програ́мма, -и θ. πρόγραμμα· - и уставъ партѣи πρόγραμμα και καταστατικό του κόμματος· театральная - του πρόγραμμα του θεάτρου· учебная - το αναλυτικό πρόγραμμα. || πλάνο, σχέδιο· - работы съезда το πλάνο εργασιών του συνεδρίου.

програ́ммнѣй επ. προγραμματικός, του προγράμματος· -ая речъ προγραμματικός λόγος· -ая статья προγραμματικό άρθρο.

прогреба́ть ρ.δ. βλ. прогрестί (1σημ.). ||
-ся καθαρίζομαι.

прогрéв, -а α. θέρμανση, ζέσταμα.

прогрева́емость, -и θ. θερμαντική ιδιότητα ή ικανότητα (ενός σώματος) ή ο βαθμός θέρμανσης.

прогрева́ние, -я ουδ. βλ. прогрéв.

прогрева́ть(ся) ρ.δ. βλ. прогрéть(ся).

прогреме́ть. ρ.σ. 1 μπουμπουνίζω. 2 μπουμπουνίζω (ένα χρον. διάστημα). ГРОМ -ЭЛ ВСЮ НОЧЬ μπουμπούνισε όλη τη νύχτα.

*прогрéсо -а α. πρόοδος, ανάπτυξη. ТЕХН́-ЧЕСКИЙ - τεχνική πρόοδος. ОГРО́МНЫЙ - τεράστια ανάπτυξη.

прогрéссивка, -и θ. πρόσθετη πληρωμή (για υπερεκπλήρωση του πλάνου εργασίας με καθιερωμένη διαβάθμιση).

прогрéссивность, -и θ. προοδευτικότητα. - ВЗГЛЯ́ДОВ η προοδευτικότητα των απόψεων.

прогрéссивный επ., βρ: -вен, -вна, -вно. 1 προοδευτικός; βαθμιαία αυξανόμενος ή εξελισσόμενος. -οε обложéние προοδευτική φορολογία. -οε развитиé болéзни βαθμιαία εξέλιξη της ασθένειας. 2 φιλοπρόοδος. -НЕ убéждéния προοδευτικές αντιλήψεις. - ПОЛИ-ТИЧЕСКИЙ дéятель προοδευτικός πολιτικός παράγοντας. - РОСТ безрáботицы βαθμιαία άνοδος της ανεργίας.

прогрéсировать, -рую, -руешь ρ.δ. 1 αυξάινω, αναπτύσσομαι, μεγαλώνω, δυναμώνω. 2 προοδεύω. εξελίσσομαι. НАУ́КА -рует η επιστήμη προοδεύει.

прогрéссивст, -а α., -ка, -и θ. προοδευτικός, -ή. φιλοπρόοδος, -η.

*прогрéссия, -и θ. (μαθ.) πρόοδος. ариф-МЕ-ТИЧЕСКАЯ ή раснóстная - αριθμητική πρόοδος. γεомε-ТРИЧЕСКАЯ ή крáтная - γεωμετρική πρόοδος.

прогрестί ρ.σ.μ., καθ. μτχ. παρθ. χρ. прогребéнный, βρ: -бён, -бёна, -бёно καθαρίζω. петó - снег на доро́жке εκχιονίζω το δρομάκι. || βλ. грестί (για ένα χρονικό διάστημα).

прогрéть ρ.σ.μ. θερμαίνω, ζεσταίνω αρκετά. ка́иω - комнату θερμαίνω το δωμάτιο. - печь ка́иω το φούρνο. || -ся θερμαίνομαι ζεσταίνομαι αρκετά.

прогромы́кать ρ.σ. βλ. громы́кать. || βροντώ. μπουμπουνίζω (ένα χρον. διάστημα). ОРУ́-ДИА -ли всю ночь τα πυροβόλα βρόντησαν όλη την νύχτα.

прогрóхать ρ.σ. (απλ.) 1 βλ. грóхнуть. 2 κροτώ, βροντώ (για ένα χρον. διάστημα).

прогрóхотать ρ.σ. βλ. грóхотать καθώς και με σημ. για ένα χρον. διάστημα.

прогрóхотать ρ.σ. κοσκινίζω.

прогру́зить ρ.σ. φορτώνω (για ένα χρον. διάστημα). - УГО́ЛЬ цéлый дéнь φορτώνω κάρβουνο όλη τη μέρα.

прогру́стить ρ.σ. θλίβομαι (για ένα χρον. διάστημα). - весь вéчер θλίβομαι όλο το βράδυ.

прогру́зят(ся) ρ.δ. βλ. прогрéзят(ся).

прогру́зят ρ.σ. 1 τραγαλίζω, κατατρώγω, τρυπώ. МЫШ́ -ли пол та понт́икиα τρύπησαν το πάτωμα. 2 βλ. грнзéть (για ένα χρον. διάστημα). || -ся τραγαλίζοντας τρυπώ (για να εισχωρήσω). МЫШЬ -лась в кладовóу το ποντίκι τρύπησε την αποθήκη και μπήκε μέσα.

прогудéть ρ.σ. 1 βλ. гудéть. 2 ηχώ, σφυρίζω (για ένα χρον. διάστημα). гудóк -ЭЛ минутó η σειρήνα σφύριξε ένα λεπτό.

прогу́л, -а α. αδικαιολόγητη απουσία από τη δουλειά. σκάσιμο. χασομέρι.

прогу́ливать ρ.δ. 1 βλ. прогу́лять. 2 μ. κάνω κάποιον περίπατο. || -ся βλ. прогу́ляться.

прогу́лка, -и θ. περίπατος. - в лес περίπατος στο δάσος. загорóдная - εξοχικός περίπατος. - на лóдке βαρκάδα. - на лы́жах περίπατος με τα σκι.

прогу́лочный επ. περιπατητικός. - шаг пе-ριπατητικό βήμα.

прогу́льный επ. σκαστός από τη δουλειά, αδικαιολόγητα απών.

прогу́льщик, -а α., -ица, -и θ. αδικαιολόγητος απών από τη δουλειά. σκαστός, -ή.

прогу́лять ρ.σ., καθ. μτχ. παρθ. χρ. прогу́лянный, βρ: -лян, -а, -о. 1 περιπατώ, κάνω περίπατο. 2 χάνω (λόγω του περιπατου). - урóк κάνοντας περίπατο, έχασα το μάθημα. 3 απουσιάζω (το σκάζω) από τη δουλειά. 4 ασωτεύω, ξοδεύω στα γλέντια. 5 διασκεδάζω πίνοντας, μεθώ. || -ся περιπατώ, κάνω περίπατο κλπ. ρ. ενεργ. φ. - по паркóу κάνω περίπατο στο πάρκο.

продава́ть(ся) ρ.δ. βλ. продáть(ся).

продаве́ц, -вца α. πωλητής. - цвeтóв ανθοπώλης. - книг βιβλιοπώλης. - фрúктов οπωροπώλης. - овощéй λαχανοπώλης. - ры́б ιχθυοπώλης. - мя́са βλ. мя́сник. - винá κρασοπώλης. - старóх вещéй παλαιοπώλης.

продав́ить ρ.σ.μ. σπάζω. - лóктем σπάζω με τον αγκώνα το τζάμι. || συνθλίβω. Я -йл цéлую ночь клопóв έσπασα όλη τη νύχτα κοριοούς. || -ся σπάζω με το βάρος.

продав́ливать(ся) ρ.δ. βλ. продав́ить(ся).

продав́щик, -а α., -ца, -и θ. (παλ.) πωλητής, -ήτρια.

прода́жа, -и θ. πώληση. оптóвая - χοντρική πώληση. розничная - λιανική πώληση. акт ку-пли-прода́жи πράξη αγοραπωλησίας. || εμπόριο. В -у поступ́ило мнóго товáров στο εμπόριο

ήρθαν πολλά εμπορεύματα· **протитъ** в -у βγάζω στο εμπόριο.

прода́жность, -и θ. μισθαρνία.

прода́нный επ., βρ: -жен, -жна, -жно. 1 πουλούμενος, για πούλημα· ~ дом σπίτι που πουλιέται· **этот товар не** ~ αυτό το εμπόρευμα δεν πουλιέται. || της πώλησης· ~ая цена τιμή πώλησης. || μτφ. πουλημένος· ~ая женщина πουλημένη γυναίκα. 2 μίσθαρνος, εξαγορασμένος, αργυρώνητος· ~ человек πουλημένος άνθρωπος· ~ая душа πουλημένη ψυχή· ~ая шкура πουλημένο τομάρι· ~ая пресса πουλημένος τύπος· ~ уби́йца πουλημένος φονιάς.

продáломливать ρ.δ. βλ. **продолóить**. || ~ся σκάβομαι, σκαλιζομαι, κοιλαινομαι.

продáть, -дám, -дáшь, -дáст, -дадим, -дадите, -дадут, παρθ. χρ. **прóдал**, -лá, -лo κ. **прóдал**, -лo, προστι. **продáй**, παθ. μτχ. **прóданный**, βρ: -дан, -á κ. -á, -o ρ.σ.μ. 1 πουλώ, πωλώ· ~ дом πουλώ το σπίτι· ~ лóшадь πουλώ το άλογο· ~ óптом πουλώ χοντρικά· ~ в рóзницу πουλώ λιανικά. 2 προδίνω· он ~ал своегó товáрища αυτός πρόδωσε το σύντροφό του. || ~ся πουλιέμαι· он ~лся врагáм αυτός πουλήθηκε στους εχθρούς.

продв́игать ρ.σ. μετακινώ, μεταθέτω (για ένα χρον. διάστημα)· **целýй день** ~ал мéбель όλη τη μέρα μετακίνησα τα έπιπλα. || ~ся μεκινούμαι προς τα μπρος, προωθούμαι.

продв́игать(ся) ρ.δ. βλ. **продв́инуть(ся)**.

продв́ижение, -я ουδ. 1 προώθηση, σπρώξιμο, μετακίνηση || πέρασμα 2 προαγωγή, προβίβαση.

продв́инуть ρ.σ. 1 προωθώ, μετακινώ. || **пернó**· **продв́инуть стол** чéрез дверь **пернó** το τραπέζι απο την πόρτα. 2 μτφ. προωθώ· ~ дéло προωθώ την υπόθεση. || **прóдáть**, **прóблázь**· ~ по слýжбе **прóдáть** στην υπηρεσία. || ~ся 1 κινούμαι προς τα μπρος, προωθούμαι· **враг** ~лся на 10 κιλóмéтров o εχθρός προωθήθηκε κατά 10 χιλíομετρα. || **пернó**, διαβαίνω, διέρχομαι, πηγαίνω· **εισdú**· с трудóм он ~лся в окнó με δυσκολία αυτός πήγε στο παράθυρο. 2 μτφ. προωθούμαι· **дéло** ~лось η υπόθεση προωθήθηκε. || **прóдáюμαι**, **прóблázюμαι**.

прóдeвание, -я ουδ. πέρασμα μέσα απο· ~ нити в дырочку **оус** το πέρασμα της κλωστής μέσα απο τις τρυπίτσες των χαντρών.

прóдeвать(ся) ρ.δ. βλ. **прóдeть(ся)**.

прóдeжурить ρ.σ. εφημερεύω (για ένα χρον. διάστημα).

прóдeзинфицировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. απολυμαίνω.

прóдeкламировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. απαγγέλλω. || **оμίл** **υψηλόφρονα**, **μεγαλυχώς**.

прóдeл, -а α. χόνδροι, πληγούρι (σιταριού, ριζιού κ.τ.τ.).

прóдeлать ρ.σ.μ. 1 (δι)ανοίγω, φτιάχνω· ~ дверь в стéне φτιάχνω πόρτα στον τοίχο· ~ ход в забóре ανοίγω δίοδο (πέρασμα) στον περίβολο· ~ подзéмный ход ανοίγω υπόγεια δίοδο (λαγούμι). 2 εκτελώ, εκπληρώ, κάνω, διεξάγω· он ~ал огрóмную работу αυτός έκαμε τεράστια δουλειά. 3 κάνω, φτιάχνω (για ένα χρον. διάστημα)· **целýй час** ~ал **упражнeния** ολόκληρη ώρα έκανα ασκήσεις.

прóдeлка, -и θ. (δι)άνοιξη, άνοιγμα· **φτιάξιμο**· ~ óкон в стéне φτιάξιμο παράθυρων στον τοίχο. || πράξη αξιόμεικτη· **παλιοδουλιá**, **βρωμοδουλιá**. || **επινόημα**· **πειραγμα**, **δούλεμα**, **κούρτισμα**.

прóдeлывать ρ.δ. βλ. **прóдeлать**. || ~ся διανοίγομαι, ανοίγομαι, φτιάχνομαι, γίνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

прóдeльный επ. χόνδρινος, απο χόνδρους.

прóдемонстрировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. βλ. **демонстрировать**.

прóдeргать ρ.σ.μ. βοτανίζω, ξεχορταριάζω· **ξεριζώνω**.

прóдeргивание, -я ουδ. βοτάνισμα, ξεχορτάρισμα· **ξεριζωμα**. || διαπέραση, πέρασμα.

прóдeргивать(ся) ρ.δ. βλ. **прóдeрнуть(ся)**.

прóдeржать ρ.σ.μ. 1 κρατώ (για ένα χρον. διάστημα)· **полчасá** он ~ал **ребéнка** на **руках** μισή ώρα αυτός κράτησε το παιδάκι στα χέρια· **егó** ~ли **два мeсяца** в **бóльнице** τον κράτησαν δυο μήνες στο νοσοκομείο. 2 διατηρώ· **онá** ~ла **письмó** **три мeсяца** αυτή κράτησε το γράμμα τρεις μήνες. || ~ся 1 κρατιέμαι· **нeсколькó минýт** он ~лся на **однóй руке** μερικά λεπτά αυτός κρατήθηκε με το ένα χέρι· **рóта** ~лась до **прибóтия** **подкреплeния** o λόχος κράτησε ώσπου να έρθει ενίσχυση. || διατηρούμαι· **краска** ~лась **ещé дóлго** το χρώμα κράτησε ακόμα πολύ (χρόνο). || **παραμένω**· **кóрабль** ~лся на **водe** **тóлько час** το καράβι παραμένει στην επιφάνεια μόνο μια ώρα.

прóдeржка, -и θ. πέρασμα· ~ нити в игóлку πέρασμα της κλωστής στο βελόνι (την οπή). || **βελόνι** με κλωστή (βελονιασμένο).

прóдeрзость, ~и θ. (παλ.) θρασύτητα, αυθάδεια· **προπέτεια**.

прóдeрнуть ρ.σ.μ. 1 βλ. **прóдeть**. 2 μτφ. (απλ.) κριτικάρω· **γελοιοποιώ**.

прóдeть ρ.σ.μ. **пернó**· ~ нитку в игóлку **пернó** την κλωστή στο βελόνι· ~ **гóлову** в **комýт** **пернó** (βάζω) τη λαιμαριά. || ~ся **перниéμαι**, **διέρχομαι**· **нитька** ~лась в **игóлку** η κλωστή πέρασε στο βελόνι.

прóдефиліровать ρ.σ. παρελαύνω.

прóдешевить ρ.σ. πουλώ φτηνά.

прóдешевлять ρ.δ. βλ. **прóдешевить**.

прóдиктовать ρ.σ.μ. βλ. **диктовать**.

продирать(ся) ρ.δ. βλ. **продрать(ся)**.
продироживать ρ.σ. βλ. **дирижировать**.
продлевать ρ.δ. βλ. **продлить**.
продление, -я ουδ. παράταση· ~ срѳка πα-
 ράταση της προθεσμίας.
продлѳть, -длѳ -длѳшь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **продлѳнный**, βρ: -лѳн, -ленá, -ленѳ ρ.σ.
 μ. παρατείνω· ~ ѳтпуск παρατείνω την άδεια·
 ~ занѳтия παρατείνω τα μαθήματα· ~ срѳк πα-
 ρατείνω την προθεσμία. || -ся παρατεινѳμαι·
 διαρκѳ.
продмáг, -á α. (продовѳльственный мага-
 зѳн) εδωδιοπωλειѳ, μαγαζѳ τροφίμων.
продовѳльственный επ. των τροφίμων· ~
 магазин βλ. **продмáг**; ~ κρѳзѳс έλλειψη τρο-
 φίμων.
продовѳльствие, -я ουδ. 1 τα τρόφιμα· **гру-
 зѳть** ~ φορτάνω τρόφιμα. 2 (παλ.) εφοδιασμός
 με τρόφιμα· ~ войск εφοδιασμός των στρατευ-
 μάτων με τρόφιμα.
продовѳльствование, -я ουδ. (παλ.) εφοδι-
 ασμός σε τρόφιμα.
продовѳльствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ.
 μ. (παλ.) εφοδιάζω, προμηθεύω με τρόφιμα.
 || -ся εφοδιάζομαι με τρόφιμα, προμηθεύομαι
 τρόφιμα.
продолбѳть ρ.σ.μ. 1 βλ. **долбѳть**. 2 μτφ.
 επιμένοντας πετυχαίνω το σκοπѳ.
продолговáтость, -и θ. το επίμηκες.
продолговáтый επ., βρ: -вáт, -á, -ѳ επι-
 μήκης, μακρουλός· προμήκης· ~ ѳе лицѳ μα-
 κρουλό πρόσωπο· ~ зал επίμηκης αίθουσα· ~
 мозг προμήκης μυελός.
продолжáтель, -я α., -ница, -и θ. συνε-
 χιστής.
продолжáть ρ.δ. 1 συνεχιζѳ· εξακολουθѳ· ~
 ~ работу συνεχιζѳ την εργασία· ~ борбѳ συ-
 νεχιζѳ τον αγώνα. 2 βλ. **продѳлжить** (1σημ.).
 || -ся συνεχιζομαι, εξακολουθѳ· бой ещѳ
 ~ются οι μάχες ακόμα συνεχιζονται. || παρα-
 τεινѳμαι.
продолжѳние, -я ουδ. 1 συνέχιση, εξακο-
 λούθηση· ~ работи συνέχιση της εργασίας. ||
 συνέχεια· ~ в слѳдующем нѳмере η συνέχεια
 στο επόμενο νѳμερο (φύλλο)· ~ слѳдует ακο-
 λουθεѳ (έπεται) συνέχεια. 2 επέκταση, επι-
 μήκυνση· προέκταση· **деревянный забор** ~
 ~ каменной стени ο ξύλινος περιβόλος είναι
 προέκταση του πέτρινου τοίχου. || παράταση·
 перемирия παράταση της ανακωχής· ~ ѳтпуска
 παράταση της άδειας. || εκφρ. в ~ чего κατά
 τη διάρκεια, στη διάρκεια, διαρκούντος, δι-
 αρκούσης· в ~ ѳбѳда κατά το γεύμα· в ~ ѳў-
 ри διαρκούσης της θύελλας.
продолжѳтельность, -и θ. διάρκεια· ~ ра-
 бѳчего дня η διάρκεια της εργάσιμης μέρας.

продолжѳтельный επ., βρ: -лен, -льна, -ѳ
 συνεχής, διαρκής, μακρός, μακρόχρονος· πα-
 ρατεταμένος, εξακολουθητικός· -ая разлѳка
 μακρόχρονος αποχωρισμός· -ая зима μακρός
 χειμώνας· ~ стѳн συνεχής στεναγμός.
продѳлжить, -жу, -жишь ρ.σ. 1 μ. παρα-
 τείνω· συνεχιζѳ. || επιμηκύνω, επεκτείνω. 2
 βλ. **продолжáть** (1σημ.). || -ся βλ. **продол-
 жáться**.
продѳльный επ. επίμηκης, κατά μήκος, κα-
 τα μάκρος· чертѳж ~го разреза машини σχέ-
 διο κατά μήκος τομής της μηχανής· -ая рас-
 пѳловка бревен κατά μήκος πριόνιση των
 κορμών δέντρων.
продѳтрáд, -á α. ένοπλο τμήμα συγκέντρω-
 σης τροφίμων στην περίοδο του πολεμικού
 κομμουνισμού.
продѳхнѳть, -нѳ, -нѳшь ρ.σ. αναπνέω βα-
 θιά, ελεύθερα. || εκφρ. ~ нельзя; не -, не
 ~нѳшь δεν μπορείς ν' ανασάνεις (απο αγκού-
 σα, άσχημη μυρουδιά κλπ.).
продѳункт, -á α. κέντρο διανομής τροφι-
 μων σε αξιωματικούς.
продрáть, -дерѳ, -дерѳшь, παρλθ. χρ. про-
 дрáл, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **прѳ-
 дранный**, βρ: -дран, -á, -ѳ ρ.σ. 1 μ. φθει-
 ρω, τρίβω· τρυπѳ (για ρούχα). 2 μ. (απλ.)
 μαλώνω αυστηρά, κατασαδιάζω. 3 (απλ.) δια-
 τρέχω, περνѳ, διαβαίνѳ γρήγορα. || εκφρ. ~
 глаза (απλ.) αποκοιτούμαι, με παίρνει ο ύ-
 πνος. || -ся 1 φθειρομαι, τρίβομαι· τρυπѳ. 2
 διασχιζѳ, διέρχομαι με δυσκολία.
прѳребезжáть ρ.σ. βλ. **дрѳбезжáть**.
прѳрейфѳвáть ρ.σ. βλ. **дрѳйфѳвáть**.
прѳремáть ρ.σ. βλ. **дрѳемáть**.
прѳдрѳгнѳть ρ.σ. βλ. **дрѳгнѳть**.
прѳдрѳжáть ρ.σ. βλ. **дрѳжáть**.
прѳдѳбѳть ρ.σ. βλ. **дѳбѳть**.
прѳдувáние, -я ουδ. το φύσημα· ~ трыѳки
 φύσημα του σωληνίσκου.
прѳдувáть ρ.δ. 1 βλ. **прѳдѳть**. 2 φυσѳ απο
 παντού. || -ся βλ. **прѳдѳться**.
прѳдѳвка, -и θ. καθάρισμα με πιεσμένο α-
 έρα.
прѳдувнѳй¹ επ. πονηρός, πανούργος· -áя
 бѳestia μεγάλος απατεώνας. θεομπαιχτής.
прѳдувнѳй² επ. βλ. **прѳдѳвѳчный**.
прѳдѳвѳчный επ. διαφυσητικός, φυστηήριος.
 ***прѳдѳкт**, -á α. 1 προϊόν· ~и сѳльскогѳ хо-
 зяѳства αγροτικά προϊόντα· ~и живѳтнѳвѳдс-
 тва κτηνοτροφικά προϊόντα. || μτφ. αποτελε-
 σμα, αποκύημα, γέννημα· ~мыслѳния προϊόν
 της σκέψης. 2 πλθ. ~и τα τρόφιμα· **купѳть**
 ~и αγοράζѳ τρόφιμα· ~и питáния τα τρόφι-
 μα, είδη διατροφής. 3 υλικѳ (κατασκευής)·
 ~ для изготѳвления бѳмáги υλικѳ για κατα-

σκευή χαρτιού. || το κατάλοιπο· -Н сгорания τα κατάλοιπα της καύσης.

продуктивность, -и θ. παραγωγικότητα, αποδοτικότητα· γονιμότητα.

***продуктивный** επ., βρ: -вен, -вна, -вно. 1 παραγωγικός, αποδοτικός· γόνιμος· ~ труд η παραγωγική εργασία. 2 (γλωσ.) παραγωγικός· ~ сүффикс παραγωγικό επίθεμα.

продуктовый επ. των τροφίμων· ~ магазин κατάστημα τροφίμων, εδωδιμοπωλείο· ~ склад αποθήκη τροφίμων.

продуктообмен, -а α. ανταλλαγή προϊόντων.

***продукция**, -и θ. η παραγωγή, τα προϊόντα· **вальной** - συνολική παραγωγή· **годовой** - фэбрики η ετήσια παραγωγή της φάμπρικας· **промышленная** - βιομηχανική παραγωγή. || προϊόν πνευματικής εργασίας· **писательская** - συγγραφική παραγωγή.

продукманность, -и θ. προμελέτη, περίσκεψη, εμπριθεία.

продукманный επ. απο μτχ. καλομελετημένος, ολόπλευρα εξετασμένος· εμπειριστατωμένος.

продукмать ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **продукманный**, βρ: -ман, -а, -ο ρ.σ. 1 μ. καλοσκεπτομαι, καλομελετώ, καλοξετάζω. 2 σκέπτομαι.

продукмывать ρ.δ. βλ. **продукмать**. || -ся καλοσκεπτομαι, καλομελετιέμαι, καλοξετάζομαι.

продукть ρ.σ. 1 φυσώ (να καθαρίσει)· ~ тры-όку φυσώ το σωληνάκι. 2 κρυολογώ (απο ρεύμα αέρα)· не сиди у окна, тебѣ -уєт μη κάθεται στο παράθυρο, θα κρυολογήσεις. 3 φυσώ, πνέω. 4 (απλ.) χάνω (στο παιγνίδι, χαρτοπαιγνιο). || -ся 1 (απλ.) χάνω (στο παιγνίδι). 2 κρυολογώ απο ρεύμα αέρα.

продук, -а α. θυρίδα αερισμού. || άνοιγμα σε τοίχο, διάκενο.

продукшина, -н θ. 1 θυρίδα αερισμού. 2 οπή στον πάγο.

продукшить, -душу, ~душишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **продукшанный**, βρ: -шен, -а, -ο κ. **продукшанный**, -шен, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. μυρίζω· **вся комната -шена духами** όλο το δωμάτιο μύρισε απο άρώματα. || -ся μυρίζω· **весь -ылся табакóм** μύρισε όλος απο τσιγάρο· ~ йóдом μυρίζω ιώδιο.

продукмить, -млó, ~мийшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **продукмланный**, βρ: -лен, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. καπνίζω, γεμίζω καπνό· μυρίζω καπνό. || -ся καπνίζομαι· μυρίζω απο καπνίλα.

продукрывать, -влю, ~вишь ρ.σ.μ. διατρύπω, ανοίγω τρύπα. || φθειρώ· он -ил на лóктях пиджáк αυτός τρύπησε το σακάκι στους αγκώνες. || -ся τρυπώ, τρυπιέμαι· тýφли ~лись τα παπούτσια τρύπησαν.

продукрывать(ся) ρ.δ. βλ. **продукрывать(ся)**.

продукмать ρ.σ. αναπνέω, ανασαίνω. || -ся αναπνέω, ανασαίνω.

проедать ρ.δ. βλ. **проесть** (1, 2 σημ.). || -ся 1 βλ. **проесться**. 2 (απλ.) ξοδεύω, δαπανώ, τρώγω.

проезд, ~а α. 1 διαδρομή, μετάβαση (με μεταφορικό μέσο)· **платить за** - πληρώνω για τη διαδρομή· **дэньги на** - τα ναύλα. 2 δίοδος· **пéρασма**· **узский** - στενό **пéρασма**. || **пáροδος**, σοκάκι.

проездить, ~эжду, ~эдишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **проэженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ. 1 ταξιδεύω. 2 ξοδεύω στο ταξίδι. 3 μαθαίνω ιππασία. || -ся 1 (παλ.) ταξιδεύω. 2 καταξοδεύομαι στο ταξίδι ή στα ταξίδια.

проездка, -и θ. ιππασία.

проездной επ. της διαδρομής, του ταξιδιού· -билét εισιτήριο διαδρομής.

проездом επίρ. περνώντας, διαβαίνοντας, στο διάβα· **посетил друзей** - με την ευκαιρία που περνούσα απ' εκεί επισκέφτηκα τους φίλους· **быть -ом** είμαι παραστικός.

проезжать(ся) ρ.δ. βλ. **проехать(ся)**.

проезжающий επ. απο μτχ. διερχόμενος (με μεταφ. μέσο).

проезживать(ся) ρ.δ. βλ. **проездить(ся)**.

проезжий 1 επ. κ. ουσ. διερχόμενος (με μεταφ. μέσο). 2 επ. διαβατός (για οχήματα)· **-ая дорóга** διαβατός δρόμος.

***проэкт**, -а α. 1 σχέδιο· ~ **жилóго дóма** το σχέδιο κατοικίας· ~ **дворцá** σχέδιο μεγάρου· ~ **закóна** νομοσχέδιο· ~ **резолúции** σχέδιο απόφασης. 2 σκοπός· **плáно**· ~ **поэдки** **плáно** ταξιδιού.

проектáнт, -а α. σχεδιαστής, σχεδιογράφος.

проективный επ. προβλητικός, της προβολής· **-ая геометрия** προβλητική γεωμετρία.

проектирование! -я ουδ. βλ. **проектировка**.

проектирование? -я ουδ. σχεδίαση προβολής.

проектировать! -рую, ~руешь ρ.δ.μ. 1 σχεδιάζω, κάνω σχέδιο· ~ **мáшиностройтельный эвбóд** κάνω σχέδιο εργοστασίου μηχανοκατασκευής. 2 σκοπεύω, **прóτιθεμαι**. || -ся 1 σχεδιάζομαι. 2 σκοπεύω, **прóτιθεμαι**.

проектировать? -рую, ~руешь ρ.δ.μ. 1 σχεδιάζω προβολή. 2 βλ. **процείровать**. || -ся **пробάλλομαι**.

проектировка, -и θ. σχεδίαση· ~ **гидростáнции** σχεδίαση υδροηλεκτρικού σταθμού.

проектировочный επ. σχεδιαστικός, της σχεδίασης· **-ая экспедición** αποστολή σχεδίασης.

проектировщик, -а α., -ца, -н θ. σχεδιαστής, **-άστρια**, **-άστρα**.

проектный επ. του σχεδίου ή της σχεδία-

σης· -οε όпрó γραφείο σχεδίασης· -ая грóупа ομάδα σχεδίασης. || προβλεπόμενος απο το σχέδιο· -ая мóщность η ισχύς που προβλέπεται απο το σχέδιο.

*прое́ктор, -а α. προβολέας κινηματογραφικής μηχανής.

*прое́кция, -и θ. 1 (μαθ.) προβολή. 2 μεγέθυνση φωτιστική (φωτογραφική κ.τ.τ.).

прóем, -а α. άνοιγμα στον τοίχο (για πόρτα, παράθυρο κ.τ.τ.).

прóемный επ. διαμπερής· ~ ГВОЗДЬ διαμπερές καρφί.

прое́сть ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прое́денный, βρ: -ден, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 τρωγαλίζω, ροκανίζω, τρώγω· τρyπώ· мышцi -ли пол τα ποντίκια τρύπησαν το πάτωμα. || διαβιβρώσκω· ржавчина -ла желéзо η σκουριά έφαγε το σίδηρο. 2 δαπανώ, ξοδεύω· σπαταλώ· он -ёл все дéньги αυτός έφαγε όλα τα χρήματα. 3 τρώγω· он -ёл пéльный час αυτός έφαγε ολόκληρη ώρα. || εκφρ. зýбы ~ βλ. στη λ. съестъ. || -ся ξοδεύω στο φαγητό· τρώγω όλα τα χρήματα.

прое́хать, -éду, -éдешь ρ.σ. 1 περνώ, διαβαίνω, διέρχομαι (για μεταφ. μέσο ή σε μεταφ. μέσο)· по асфáльтной дорóге -ал грyзовик στον ασφαλτόδρομο πέρασε ένα φορτηγό αυτοκίνητο· он -ал послéдний дом на ýлице и сверну́л впра́во αυτός πέρασε το τελευταίο σπίτι της οδού και έστριψε δεξιά. || διατρέχω, διανύω. || πηγαίνω (με μεταφ. μέσο)· μεταβαίνω· на́до к о́брату ~ πρέπει να πάω στον αδερφό. 2 περνώ, διέρχομαι, διαβαίνω χωρίς να σταματήσω. || -ся κάνω περίπατο (σε άλογο, αυτοκίνητο κ.τ.τ.). || εκφρ. ~ на че́й счéт ή по áдресу ко́го βλ. στη λ. пройтiсь.

проеци́рование, -я ουδ. προβολή (στην οθώνη).

проеци́ровать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. προβάλλω (στην οθώνη). || -ся προβάλλομαι.

прое́аривание, -я ουδ. βλ. прое́арка.

прое́аривать(ся) ρ.δ. βλ. прое́арить(ся).

прое́арить ρ.σ.μ. 1 καλοφώνω, καλοτηγανίζω, καλοκαβουρδίζω. 2 καλοθερμαίνω, καλοζεσταίνω. 3 ζεματίζω, καίω (για απολύμανση). || -ся καλοφώνομαι κλπ.ρ. ενεργ. φ.

прое́арка, -и θ. 1 καλοτηγάνισμα, καλοφήσιμο, καλοκαβούρδισμα. 2 ζεμάτισμα, κάψιμο (για απολύμανση).

прое́а́ть¹, -жy, -жмéшь ρ.σ.μ. θλίβω, σπάζω πιέζοντας. || πατώ, βγάζω το χυμό, ξεζουμίζω. || θλίβω, πιέζω (για ένα χρον. διάστημα).

прое́а́ть², -жy, -жнéшь ρ.σ.μ. θερίζω.

прое́а́ть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. про́жданый, βρ: -ждан, -á, -ο κ. -а, -ο περιμένω, αναμένω, καρτερώ (για ένα χρον. διάστημα).

прое́а́ть, -жy, -жyéшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. про́жéванный, βρ: -ван, -а, -ο μασώ καλά, εντελώς. || -ся μασιέμαι καλά.

прое́а́ывать(ся) ρ.δ. βλ. про́жéвать(ся).

*прое́а́кт, -а α. (παλ.) σχέδιο, πλάνο· προβολή. || το βίωμα.

прое́а́ктёр, -а α. ο αρεσκόμενος σε πλάνο (κυρίως απραγματοποίητα).

прое́а́ктёрский επ. φανταστικός, αβάσιμος, απραγματοποίητος· ~ план σχέδιο απραγματοποίητο.

прое́а́ктёрство, -а ουδ. (ειρν.) σχέδια αβάσιμα, απραγματοποίητα.

прое́а́ктёрствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. (ειρν.) αρέσκομαι σε πλάνο (κυρίως απραγματοποίητα).

*прое́а́ктор, -а α., πλθ. -éкторы κ. -экторá προβολέας, καταγυστήρας.

прое́а́кторист, -а α. ειδικός στους προβολείς.

прое́а́кторный επ. του προβολέα· για προβολέα· ~ луч αχτίδα προβολέα· -ая лáмпа λάμπα προβολέα.

прое́а́лть, -и θ. κιτρινωπό χρώμα.

прое́а́чь, -жy, -жжéшь, -жжyт, παρλθ. χρ. про́жéг, -жжé, -жжé, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. про́жéнный, βρ: -жжéн, -жжéна, -жжéно ρ.σ.μ. 1 καίω, τρyπώ με την καύση· ~ плáтье углём, ут́гом καίω το φόρεμα με το κάρβουνο, το σίδηρο. 2 μτφ. διαπερνώ, φλογίζω (για αισθήματα). 3 καθαρίζω με καύση. 4 ξοδεύω ασυλόγιστα, σπαταλώ. || καίω (για ένα χρονικό διάστημα)· ~ лáмпу всю ночь καίω τη λάμπα όλη τη νύχτα. || -ся καίγομαι. || τρyπιέμαι απο κάψιμο· на рукавé -глáсь ды́ра το μανίκι τρύπησε απο το κάψιμο.

*прое́а́нный επ. απο μτχ. διαβόητος, περιβόητος· ~ плу́т διαβόητος απατεώνας.

прое́а́вание, -я ουδ. δαπάνη, ξόδευση, ξόδεμα για διαβίωση.

прое́а́вать ρ.δ. βλ. про́жiть (3 σημ.). || δι-αμένω, ζω. || -ся βλ. про́жiться.

прое́а́гание, -я ουδ. 1 κάθαρση με καύση. 2 σπατάλη· ~ дéнег σπατάλη χρημάτων.

прое́а́гатель, -я α., -ница, -и θ. σπάταλος, -η, σκορποχέρης, -α, ξοδιαστής, -ιάστρα.

прое́а́гательный επ. αναπτικός, αναφλεκτικός.

прое́а́гать(ся) ρ.δ. βλ. про́жéчь(ся).

прое́а́лка, -и θ. διαχωριστική γραμμή, φλεβίτσα (σε πέτρες, μεταλλεύματα). || νημασειδής γραμμή στο δέρμα· φλεβίτσα.

прое́а́мать ρ.δ. βλ. про́жéть¹. || -ся θλίβομαι, πατιέμαι· σπάζω. || πατιέμαι ξεζουμίζομαι.

прое́а́нать ρ.δ. βλ. про́жéть². || -ся θερίζο-

μαί.

προξίριвать(ся) ρ.δ. βλ. **προξίрить(ся)**.

προξίрить ρ.σ. αλείφω με λίπος· - **κόζυ** αλείφω το δέρμα με λίπος. || -**ся** αλείφομαι με λίπος.

προξίтие, -**я** ουδ: **на** - για διαβίωση, για πόρεψη.

προξίток, -**тка** α. (παλ.)· **на** - βλ. **προξί-тие**.

προξίточный επ. της διαβίωσης· -**не** **срéd-**ства τα μέσα διαβίωσης, τα προς του ζειν.

προξίтый ουσ. ουδ. απο μτχ. -**οε** τα περασμένα, η περασμένη ζωή· το παρελθόν.

προξίть ρ.σ., παρλθ. χρ. **прожил**, -**лá**, -**лo** κ. **прожил**, -**лo**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **прожи-тый**, βρ: -**жит**, -**á**, -**o** κ. **прожитый**, βρ: -**жит**, -**á**, -**o** ρ.σ. 1 ζω· **отец** **его** -**ыл** **сто** **летo** **па-**тэρας του έζησε εκατό χρόνια. 2 διαμένω· **он** **лétom** -**ыл** **в** **дерéвнe** αυτός το καλοκαίρι το πέρασε στο χωριό. 3 ξοδεύω, δαπανώ, τρώγω· **он** -**ыл** **все** **дéньги** αυτός τά 'φαγε όλα τα λεφτά. || -**ся** ξοδεύω, τρώγω τα χρήματα, μένω άφραγκος.

προξόρливoсть, -**и** θ. λαιμαργία, αδηφαγία.

προξόρливый επ., βρ: -**лив**, -**á**, -**o** λαιμαργός, αδηφάγος, αχόρταγος, φαγάς.

προξужάть ρ.σ. βλ. **жужάть**.

***проза**, -**и** θ. 1 πεζογραφία, πρόζα. 2 μτφ. το καθημερινό, το συνηθισμένο· - **жизни** ή **житéйская** - η συνηθισμένη (ρηχή) ζωή.

проза́йзм, -**á** α. πεζή έκφραση σε ποιητικό έργο.

проза́ик, -**á** α. πεζογράφος.

проза́ический επ. 1 πεζογραφικός, του πεζογράφου ή της πεζογραφίας. 2 απλός, άχαρος, άνοστος, ανούσιος. || καθημερινός, συνηθισμένος, κοινός. 3 πρακτικός, δραστήριος.

проза́ичноoть, -**и** θ. απλότητα. || το συνηθισμένο, το κοινό.

проза́ичный επ., βρ: -**чен**, -**чна**, -**чно** βλ. **проза́ический** (2 σημ.).

прозаклáдывать ρ.δ.κ.σ.μ. εγγυώμαι, στοιχηματίζω, βάζω στοιχημα· **я** **го́лову** **своей** -**аю**, **éсли** **это** **непράвда** κόβω το κεφάλι μου, αν αυτό δεν είναι αλήθεια.

прозанимáться ρ.σ. ασχολούμαι (για ένα χρον. διάστημα).

прозаседа́ть ρ.σ. συνεδριάζω (για ένα χρον. διάστημα)· - **цéлый** **дéнь** συνεδριάζω ολόκληρη μέρα.

прозвáние, -**я** ουδ. 1 βλ. **прозвище**. 2 (παλ. κ. διαλ.) ονοματεπώνυμο.

прозвáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **прозванный**, βρ: -**ван**, -**á**, -**o** παρονομάζω, βγάζω, κολλώ παρατσούκλι, προσωνυμία. || -**ся** παρονομάζομαι, μου βγαίνει παρατσούκλι.

прозвенéть, -**нит** ρ.σ. βλ. **звенéть**.

прозвище, -**á** ουδ. προσωνυμία, παρατσούκλι, παρεπώνυμο.

прозвонíть ρ.σ. βλ. **звонíть**.

прозвучáть, -**чит** ρ.σ. βλ. **звучáть**.

прозевáть ρ.σ. 1 μ. χάνω, αφήνω να μου διαφύγει· - **удóбный** **момéнт**, **слýчай** αφήνω να μου διαφύγει η κατάλληλη στιγμή, περίπτωση· - **пóезд** χάνω το τρένο. || παραβλέπω, παρορώ, αφήνω απαρατήρητο, μου διαφεύγει την προσοχή. 2 μασώ (για ένα χρον. διάστημα). **онá** -**лá** **весь** **вéчeр** αυτή μάσησε όλο το βράδυ.

прозéвывать ρ.δ. βλ. **прозевáть** (1σημ.).

***прозéктор**, -**á** α. (προ)ανατόμος.

прозéкторский επ. ανατομικός· - **нож** ανατομικό μαχαίρι, το νυστέρι. || ουσ. θ. -**яя** ανατομείο.

прозеленéть, -**éет** ρ.σ. πρασινίζω.

прозелень, -**и** θ. το πρασινωπό, πρασινωπάδα, το υποπράσινο, πράσινη απόχρωση.

***прозелíт**, -**á** α., -**ка**, -**и** θ. προσήλυτος, -η. || νεοφύτιστος. ένθερμος οπαδός.

прозелитíзм, -**á** α. (γραπ. λόγος)· προσηλυτισμός.

прозелítский επ. προσηλυτιστικός.

прозимовáть ρ.σ. βλ. **зимовáть**.

прознавáть, -**знаю**, -**знаéшь**, προσκτ. -**вáй**, επιρ. μτχ. -**вáя** ρ.δ. βλ. **прознáть**.

прознáть, -**знаю**, -**знаéшь** ρ.σ. (απλ.) μαθαίνω, πληροφορούμαι.

прозодéжда, -**и** θ. φόρμα εργατική.

прозорлiвец, -**вца**, -**вица**, -**и** θ. διορατικός, -ή, οξυδερκής.

прозорлiвoсть, -**и** θ. διορατικότητα, οξυδερκεία· αντιληπτικότητα.

прозорлiвный й, επ., βρ: -**лiв**, -**á**, -**o** (γραπ. λόγος)· διορατικός, οξυδερκής, νοήμονας· - **ум** διορατικό μυαλό· - **человéк** διορατικός άνθρωπος.

прозра́чность, -**и** θ. διαύγεια, καθαρότητα, διαφάνεια.

прозра́чный επ., βρ: -**чен**, -**чна**, -**чно**. 1 διαυγής, καθарός, καθάριος, διαφανής. 2 μτφ. λεπτός, τρυφερός· -**ая** **кóжа** λεπτή επιδερμίδα. 3 μτφ. ανοιχτός, φανερός, απροκάλυπτος· - **намéк** φανερός υπαινιγμός· -**ая** **мысль** καθάρια σκέψη.

прозревáть ρ.δ. βλ. **прозрéть**.

прозрéние, -**я** ουδ. ανάκτηση της όρασης. || διορατικότητα· νοητική διεισδυτικότητα.

прозрéть, -**зрю**, -**зрiшь** κ. -**зрéю**, -**зрéешь**; ρ.σ. 1 ανακτώ την όραση, επαναβλέπω, ξαναβλέπω. 2 μτφ. (παλ.) εννοώ, καταλαβαίνω. || (παλ.) εισδύω, εισχωρώ με το νου, τη σκέψη. || μτφ. διαβλέπω.

прозубривáть ρ.δ. βλ. **прозубрiть**.

προζυβριвать² ρ.δ. βλ. прозубрѣть².
 прозубрѣть¹, -зубрѣ, -зубрѣшь, παθ. μτχ.
 παρλθ. χρ. προζυβренный, βρ: -рен, -а, -ο;
 ρ.σ.μ. βλ. зубрѣть¹.

прозубрѣть² (γραμμ. στοιχεία βλ. прозу-
 брѣть²); αποστηθίζω, παπαγαλιζω.

прозывать ρ.δ. βλ. прозвѣтъ. || -ся φέρω,
 έχω παρατσούκλι, προσονομάζομαι.

прозвѣбие, -я ουδ. 1 βλάστηση, φύτρωμα. 2
 ζωή άχαρη, υποτυπώδης.

прозвѣбѣтъ ρ.δ. 1 (παλ.) φύομαι, φυτρώνω,
 βλασταίνω. 2 περνώ ζωή άχαρη, υποτυπώδη μα-
 ραζώνω.

прозѣбнуть -нет, παρλθ. χρ. прозѣб, -ла,
 -ло ρ.σ. (παλ.) φύομαι, φυτρώνω, βλασταίνω.

прозѣбнуть², -ну, -нешь, παρλθ. χρ. про-
 зѣб, -ла, -ло ρ.σ. ξεπαγιάζω, μαργώνω.

проигрѣть, -ѣю, -ѣешь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. проигранный, βρ: -гран, -а, -ο ρ.σ. 1

χάνω, νικιέμαι, ηττώμαι. ~ дело χάνω την υ-
 πόθεση. ~ пѣри χάνω το στοιχημα. ~ сражѣ-
 ние χάνω τη μάχη. ~ судѣбный процесс χάνω

τη δίκη. ~ партію в шахматы χάνω την παρ-
 τίδα στο σκάκι. || ξεπέφτω. ~ в мнѣнии товѣ-
 рищей ξεπέφτω στη συνείδηση των συντρόφων.

2 χάνω στο παιγνίδι (χαρτιά, λοταρία κ.τ.τ.).
 3 εκτελώ, παίζω. ~ мазурку на рояле παίζω

μαζούρκα στο πιάνο. ~ пластинку παίζω
 δίσκο γραμμοφώνου. 4 παίζω. дѣти весь день

-ли на дворѣ τα παιδιά όλη τη μέρα έπαιξαν
 στην αυλή. || χάνω (λόγω παιγνιδιού). дѣти

-ли обѣд τα παιδιά έχασαν το γεύμα, γιατί
 έπαιζαν. || -ся χάνω στα τυχερά παιγνίδια.

проигрывание, -я ουδ. (μουσ.) εκτέλεση,
 παίξιμο.

проигрыватель, -я α. ηλεκτροκίνητο γραμ-
 μόφωνο.

проигрывать(ся) ρ.δ. βλ. проигрѣть(ся).
 проигрѣшь, -а α. χάσιμο απώλεια, ήττα. ~

матча χάσιμο της συνάντησης (του ματς). ~
 судѣбного процесса το χάσιμο της δίκης. ~

сражѣния χάσιμο της μάχης. ~ времени χάσιμο
 χρόνου. большѣй ~ χασούρα (στο χαρτοπαίγνιο)

быть в -е χάνω, έχω χασούρα. остѣтъся в -е
 χάνω το παιγνίδι, νικιέμαι.

проигрѣнный επ. του χασίματος, της απώ-
 λειας. ~οε положение κατάσταση απώλειας.

произведение, -я ουδ. 1 φτιάξιμο, εκτέλε-
 ση, εκπλήρωση. διεξαγωγή, δημιουργία. 2 έρ-
 γο· δημιουργημα. ~ искусства έργο Τέχνης· λι-
 тературное - λογοτεχνικό έργο· образцовое -

αριστούρημα. избранные -я εκλεκτά έργα. 3
 (μαθ.) το γινόμενο.

произвести, -веду, -ведѣшь, παρλθ. χρ.
 произвѣл, -велѣ, -лѣ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.

произвѣдѣнный, βρ: -дѣн, -денѣ, -денѣ μτχ.

παρλθ. χρ. произвѣдший ρ.σ.μ. 1 κάνω, εκ-
 τελώ, φτιάχνω· εκπληρώ, διεξάγω. ~ ремонт

κάνω επισκευή. ~ опыт κάνω πείραμα. ~ вѣ-
 стрел πυροβολώ. ~ вычисление κάνω λογαρια-
 σμό (λογαριάζω). ~ следствие κάνω ανάκριση

(ανακρίνω). ~ атомное подземное испытание
 κάνω ατομική υπόγεια δοκιμή. ~ раскѣпки δι-

εξάγω ανασκαφές. ~ обнск κάνω έρευνα. ~
 арѣсты κάνω συλλήψεις. 2 παράγω, βγάζω. ~

товѣры мѣссого употреблѣния παράγω εμπορεύ-
 ματα πλατίας κατανάλωσης. 3 προκαλώ, προξε-
 νώ. ~ впечатлѣние, сенсация κάνω εντύπωση,

αίσθηση. ~ шум κάνω θόρυβο κ. μτφ. κρότο. ||
 γεννώ, τικτώ. ~ на свет ребѣнка φέρω στον

κόσμο παιδάκι. 4 προβιβάζω, προάγω. ~ в ге-
 нерѣлы προάγω σε στρατηγό.

производитель, -я α. 1 παραγωγός· мѣлький
 ~ μικροπαραγωγός. 2 (για αρσενικό ζώο)· ε-

πιβήτορας, οχευτής, βατευτής· жеребѣц-- ο
 κήλονας. || εκφρ. ~ работ ο εργοδηγός.

производительность, -и θ. παραγωγικότητα·
 αποδοτικότητα· γονιμότητα. ~ завода η παρα-

γωγικότητα του εργοστασίου. ~ почвы η γονι-
 μότητα του εδάφους.

производительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο
 παραγωγικός· αποδοτικός· γόνιμος. ~ труд η

παραγωγική εργασία. || εκφρ. -не сѣлы οι πα-
 ραγωγικές δυνάμεις.

производить ρ.δ.μ. 1^α βλ. произвести¹. 2
 ανάγω, αποδίδω την καταγωγή. || ερμηνεύω ε-

τυμολογικά. || εκφρ. свет не -ил πρωτοειδω-
 τος, πρωτοφανής· πρωτάκουστος (απο αρνητι-

κής πλευράς). || -ся παράγομαι, γίνομαι, κα-
 τάγομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

производный επ. παράγωγος· -ая величина
 το παράγωγο ποσό. ~οε слѣво παράγωγη λέξη.

производственный, -а α., -ца, -н θ. ο,η
 παραγωγός.

производственный επ. παραγωγικός, της πα-
 ραγωγής. ~ план το παραγωγικό πλάνο. ~οе

совещание παραγωγική σύσκεψη. ~ стаж τα χρό-
 νια υπηρεσίας ή εργασίας. || εκφρ. -не отно-
 шѣния οι παραγωγικές σχέσεις.

производство, -а ουδ. 1 διεξαγωγή. ~ вѣ-
 борѣв διεξαγωγή εκλογών. ~ предварѣтельно-

го слѣдствия διεξαγωγή προανάκρισης. ~ опн-
 та διεξαγωγή πειράματος. 2 παραγωγή· сред-

ства -а τὰ μέσα παραγωγής. ~ стали παραγω-
 γή ατσαλιού. ~ бумаги παραγωγή χαρτιού. Тек-

стѣльное - παραγωγή υφασμάτων. промѣшлен-
 ное - βιομηχανική παραγωγή. ~ зернѣ παραγω-

γή δημητριακών. 3 προβίβαση, προαγωγή. ~ в
 майѣр προαγωγή σε ταγματάρχη.

производящий επ. απο μτχ. που παράγει. ~
 район η παράγουσα περιοχή.

произвѣл, -а α. 1 προαίρεση, το αυτεξού-

σιο της βούλησης, αυτοβουλία. || ετσιθελι-
σμός, αυθαιρεσία, δεσποτισμός· - полиция η
αυθαιρεσία της αστυνομίας· кровáный - αιμα-
τηρή αυθαιρεσία· - чиновников η αυθαιρεσία
των αξιωματούχων. || εκφρ. оставить (поки-
нуть, бросить) на - судьбу αφήνω, εγκατα-
λείπω, παρατώ στην τύχη· αφήνω έρμαιο της
τύχης.

произволéние, -я ουδ. (παλ.) βούληση, θέ-
ληση, βουλή (άνακτα, θεού, υφηλοτήτων).

произвóльно επιρ. αυτοπροαίρετα, αυτόβου-
λα. || αυθαίρετα, αυταρχικά.

произвóльность, -и θ. 1 ελευθερία· - дви-
жéний ελευθερία κινήσεων. 2 το αυθαίρετο· -
вывода το αυθαίρετο του συμπεράσματος.

произвóльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно.
1 ελεύθερος· κατ' ιδία βούληση, με δική του
θέληση· -не движéния ελεύθερες κινήσεις. 2
αυθαίρετος· αυταρχικός· -ое распоряжéние
αυθαίρετη διαταγή. || αβάσιμος, αστήριχτος· -
вывод αυθαίρετο συμπέρασμα.

произнесéние, -я ουδ. 1 βλ. произношéние.
2 ανακοίνωση· διάβασμα με επισημότητα, με
στόμφο· - приговóра ανακοίνωση της δικα-
στικής απόφασης.

произнести, -несу́, -несёшь, παρλθ. χρ.
произнёс, -неслá, -лó, παθ. μτχ. παρлθ. χρ.
произнесённый, βρ: -сён, -сенá, -сено́ ρ.σ.
μ. 1 προφέρω· - глáсный звук "а" προφέρω το
φωνήεν "α". 2 εκφέρω, λέγω· в гостя́х он не
-ёс ни слóва όταν ήμασταν καλεσμένοι, αυ-
τός δε μίλησε καθόλου, δεν έβγαλε ούτε λέ-
ξη· - тост προσφώνω κατά την πρόποση. 3 α-
νακοινώνω, διαβάζω φωναχτά, με έμφαση· - вы-
говор διαβάζω τη δικαστική απόφαση.

произносíтельный επ. προφορικός, της προ-
φοράς· -не осóбенности рýсского языка οι ι-
διομορφίες της ρωσικής προφοράς.

произносíть, -ношу́, -нёсшь ρ.δ. βλ. про-
изнстíть. || -ся προφέρομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

произношéние, -я ουδ. 1 προφορά· мéстное
- τοπική προφορά· хорóшее - καλή προφορά· -
глáсных προφορά φωνηέντων· рýсское - ρωσι-
κή προφορά· грéческое - ελληνική προφορά.

произойтí, -зойдёт, παρлθ. χρ. произошёл,
-шла́, -шло́, μτχ. παρлθ. χρ. происшédший, ε-
πιρ. μτχ. происшédши κ. произойдá ρ.σ. 1
συμβαίνω, γίνομαι, λαβαίνω χώρα· -шло́ зе-
млятрясéние έγινε σεισμός· никто́ не зная́т,
что -шло́ канéνας δεν ξέρει τι συνέβηκε. 2
προέρχομαι, προκύπτω· пожар -шёл от неосто-
рóжности с огнём η πυρκαγιά προήλθε απο α-
προσεξία με τη φωτιά. 3 συντελούμαι, επέρ-
χομαι· в нём -шла́ большáя переменá σ' αυτόν
επήλθε μεγάλη αλλαγή.

произрастáние, -я ουδ. εκβλάστηση, εκφυ-

ση, φύτρωμα, -ωση.

произрастáть, -áет ρ.δ. 1 βλ. произрастíть.

2 φύομαι, φυτρώνω, βλασταίνω, γίνομαι.

произрастíть ρ.σ. αναπτύσσομαι, μεγαλώνω.

произшóстрировать ρ.σ.μ. βλ. иллюстриро-
вать.

прóинструктíровать ρ.σ.μ. βλ. инструктí-
ровать.

прóинтервьюировать ρ.σ.μ. βλ. интервьюí-
ровать.

прóинформíровать ρ.σ.μ. βλ. информíровать.

прóискáть ρ.σ.μ. ερευνώ, ψάχνω (για ένα
χρον. διάστημα).

прóиски, -ов πλθ. μηχανογραφίες, ραδιουρ-
γίες· - врагóв μηχανογραφίες των εχθρών.

прóистекáть ρ.δ. βλ. прóистéчь.

прóистéчь ρ.σ. 1 εκχύνομαι, εκρέω, τρέχω.
2 μτφ. πηγάζω, βγαίνω, προκύπτω, απορρέω.

прóисходíвший ουσ. ουδ. -ее το συμβάν, το
γεγονός.

прóисходить ρ.δ. 1 βλ. произойтí (1, 2 σημ.).
2 κατάγομαι, προέρχομαι, έλκω την καταγωγή.

прóисходящий ουσ. ουδ. -ее το συμβαίνον.

прóисхождéние, -я ουδ. 1 καταγωγή· προέ-
λευση· γένος· грек по -ю Έλληνας την κα-
ταγωγή· пролетáрское - εργατική προέλευση·
крестья́нское - αγροτική προέλευση· - слóва
προέλευση (ετυμολογία) της λέξης. 2 εμφά-
νιση· - жízни на землé η εμφάνιση της ζωής
στη γη (στον πλανήτη μας).

прóисшédшее ουδ. απο μτχ. το συμβάν, το
λαβόν χώρα.

прóисшédствие, -я ουδ. συμβάν, γεγονός, πε-
ριστατικό· несчастéное - δυστύχημα· без -ий
χωρίς συμβάντα· отдéл -ий στήλη των συμβά-
ντων (στην εφημερίδα)· никакíх -ий не слу-
чýлось τίποτε δε συνέβηκε· странное - πα-
ράξενο γεγονός.

прóйда, -и α. κ. θ. (απλ.) βλ. прóйдóха.

прóйденное, -ого ουδ. απο μτχ. ο δρόμος
που διανύθηκε. || το περασμένο, το προηγού-
μενο· повторéние -ого επανάληψη του προη-
μενου (του διδαχθέντος).

прóйдóха, -и α. κ. θ. καταφερτζής, κατά-
τσος.

прóйма, -и θ. μασχάλη ενδύματος.

прóйтí, прóйдý, прóйдёшь, παρлθ. χρ. про-
шёл, -шла́, -шло́, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. прóй-
денный, βρ: -ден, -а, -о κ. прóйдённый, βρ:
-дён, -денá, -денó, επιρ. μτχ. прóйдя ρ.σ.
1 περνώ, διαβαίνω, διέρχομαι· войска́ -шли
через гóрод τα στρατεύματα πέρασαν απο την
πόλη· - вперёд περνώ μπροστά. || διανύω, δι-
ασχίζω, διατρέχω· - большóй путь περνώ (δι-
ανύω) μεγάλο δρόμο (απόσταση). || μεταβαίνω,
πηγαίνω· περνώ· орáтор -шёл к трибýне ο ρή-

τορας πέρασε για το βήμα. || διαδίδομαι, εξαπλώνομαι· περνώ· -шлѧ вестъ о побѣде διαδόθηκε είδηση για τη νίκη· -шел слух διαδόθηκε φήμη (φημολογήθηκε). || μτφ. περνώ γρήγορα και χάνομαι· по еѧ губѧм -шлѧ улѣбка στα χείλη της πέρασε ένα χαμόγελο. 2 αφήνω περνώντας, αποφεύγω, παρακάμπτω. || προσπερνώ, αφήνω πίσω μου· онѧ -шли деревню αυτοί πέρασαν το χωριό. 3 πέφτω, ρίχνω· -шел град έπεσε χαλάζι· -шел дождь έβρεξε· -шел снег χιόνισε. || διαπερνώ, διαποτίζω· чернѧла -шли думѧгу η μελάνη πέρασε το χαρτί. || διεξάγωμαι, γίνομαι· собрѧние -шло хорошо η συνέλευση διεξήχτηκε καλά. || προχωρώ, προβαίνω· - в гѧрнюю порѧду περνώ μέσα στο πέτρωμα. || δουλεύω, φτιάχνω - грядку φτιάχνω βραγιά. 4 διέρχομαι, γίνομαι· здесь -дѣт желѣзная дорѧга εδώ θα περάσει σιδηροδρομική γραμμή. 5 γίνομαι δεκτός, προσλαμβάνομαι (με ψηφοφορία κ.τ.τ.)· - в партѧю περνώ στο κόμμα. 6 αλείφω· - потолок мѣлом περνώ την οροφή με κιμωλία· - рѧму лѧком περνώ το πλαίσιο με βερνίκι. 7 υποφέρω, υπομένω, αντέχω· онѧ -шли много испытѧний и страдѧний αυτοί πέρασαν πολλές δοκιμασίες και πολλά βάσανα. 8 (για χρόνο) διαβαίνω, περνώ· -шли те времена πέρασαν εκείνα τα χρόνια. || τελειώνω, περατώνομαι, διεξάγομαι· παίζομαι· опера -шлѧ с большѧм успѣхом το μελόδραμα παιχτήκε με μεγάλη επιτυχία. 9 εκπληρώνω· - воѣнную слѣужбу περνώ τη στρατιωτική θητεία· - практикую περνώ την πρακτική - курс лечѣния κάνω θεραπεία. || τελειώνω· - школу περνώ το σχολείο. 10 μαθαίνω, διδάσκομαι· - букварь περνώ το αλφαβητάριο· - истѧтору древней Греции περνώ την ιστορία της αρχαίας Ελλάδας. 11 σταματώ, παύω· дождь сѧстро -шел η βροχή γρήγορα πέρασε. || δεν υποφέρω· зубнѧя боль -шлѧ о понѧдѧнτος πέρασε. || εκφρ. - в жизнь πραγματοποιούμαι στη ζωή, εφαρμόζομαι στην πράξη· - молчанѧем αποσιωπώ, παρασιωπώ· это не -дѣт αυτό δε θα περάσει. || -сѧ 1 βαδίζω λίγο· περνώ, διαβαίνω, διέρχομαι. 2 χορεύω· - русскую χορεύω ρωσικό χορό· - в кадрили χορεύω καντριλία. 3 περνώ πάνω σε κάτι. || εκφρ. - по чѣй сѣт; - по чѣмѧ адресу θίγω, προσβάλλω κάποιον άθελα (λέγω κάτι απρεπές).

прок, -а (-у) α. όφελος, κέρδος, απολαβή· προκοπή· от этого -у не бѣдет απ' αυτό κανένα όφελος δε θα βγει, δε θα υπάρξει· что в этом -у? τι όφελος έχει αυτό; σε τί θα χρησιμεύσει; итѧи в - ωφελούμαι, κερδίζω, απολαβαίνω.

прокажѣнная, -ой θ. η λεπρή.

прокажѣнный, -ого α. ο λεπρός· больница

для -ых λεπροκομείο.

проказа, -н θ. αταξία, παρεκτροπή, απειθαρχία· дѣтская - παιδική αταξία. || πείραγμα· ανοησία, τρέλα, -λαμάρα.

проказа?, -н θ. λέπρα.

проказѧть, -кажу, -кажишь ρ.δ. βλ. проказничѧть.

проказливѧсть, -и θ. αταξία, απειθαρχία· ζωпрѧтѧ.

проказливѧй επ., βρ: -лив, -а, -ο άτακτος, απειθαρχος· ζωпрѧс· σκανταλιάρης, -ικος.

проказник, -а α., -ца, -н θ. άτακτος, -η, απειθαρχος· ζωпрѧс· тαραχοποιός· σκανταλιάρης.

проказничѧть ρ.δ. ατακτώ, παρεκτρέπομαι, απειθαρχώ.

прокалѧвание, -я ουδ. πυράκτωση.

прокалѧвать(сѧ) ρ.δ. βλ. прокалѧть(сѧ).

прокалѧть, -лѧ -лѧшь, καθ. μτχ. παρлθ. χρ. прокалѣнный, βρ: -лѣн, -ленѧ, -ленѧ ρ.σ.μ. πυρακτώνω. || υπερθερμαίνω. || -сѧ υπερθερμαίνομαι, παραζεσταίνομαι. || πυρακτώνομαι.

прокалѧвание, -я ουδ. βλ. прокол.

прокалѧвать(сѧ) ρ.δ. βλ. проколѧть(сѧ).

прокалѧкѧть ρ.σ. (ατл.) βλ. калѧкѧть (για ένα χρον. διάστημα).

проканѧтѣлѧть ρ.σ. (ατл.) βλ. канѧтѣлѧть. || -сѧ βλ. канѧтѣлѧтьсѧ.

прокапчѧвать(сѧ) ρ.δ. βλ. прокопчѧть(сѧ).

прокапчѧвание, -я ουδ. βλ. проκόпка.

прокапчѧвать(сѧ) ρ.δ. βλ. прокопѧть(сѧ).

прокараулиѧть ρ.σ. βλ. караулиѧть καθώς και με σημ. ενός χρον. διαστήματος· - всю ночь φυλάγω καραούλι όλη τη νύχτα.

прокаркѧть ρ.σ. βλ. каркѧть καθώς και με σημ. ενός χρον. διαστήματος· ворѧна -ла весь день το κοράκι έκραξε όλη τη μέρα.

прокармлиѧвать(сѧ) ρ.δ. βλ. прокормѧть(сѧ).

прокат, -а α. 1 έλαση, ελασματοποίηση. 2 το έλασμα.

прокат, -а α. έκδοση προσωρινή· εκμίσθωση, ενοικίαση (κινητού)· срок -а одѧн мѣсѧц προθεσμία εκμίσθωσης ένα μήνα· плѧта за - η πληρωμή εκμίσθωσης.

прокатѧть ρ.σ.μ., καθ. μτχ. παρлθ. χρ. прокатанный, βρ: -тан, -а, -ο. 1 κυλώ, κυλινδῶ. 2 ελασματοποιώ. 3 βλ. катѧть (2 σημ.). || -сѧ κυλιέμαι, κυλινδώνομαι. || κάνω κουρσα, βόλτα.

прокатѧть, -качѧ, -катишь, καθ. μτχ. παρлθ. χρ. прокатѣнный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κυλώ· - бѧчку κυλώ το βαρέλι. 2 μ. κάνω περιπάτο· - ребѣнка на сѧночках κάνω περίπατο το παιδάκι στο ελκυστάκι. 3 διέρχομαι, διαβαίνω, περνώ με ταχύτητα. 4 μτφ. κατα-

φηφίζω, μαυρίζω. 5 μτφ. κριτικάρω αυστηρά· - в газете κριτικάρω στην εφημερίδα. || -ся 1 κυλιέμαι. || μτφ. διαδίδομαι, ξεπλώνομαι. 2 κάνω κούρσα, πηγαίνω περίπατο.

прокатка, -и θ. έλαση, ελασματοποίηση.

прокатный¹ επ. της ελασματοποίησης, της έ-
λασης· - стан μηχανή έλασης. || ελασματο-
ποιημένος· -не металлйческие изделия ελα-
σματοποιημένα μεταλλικά αντικείμενα.

прокатный² επ. εκμισθωτικός, νοικιασμένος,
με μίσθωση, με ενοίκιο (για κινητά).

прокатчик, -а α. εργάτης ελασματοουργός.

прокатывание, -я ουδ. βλ. прокатка.

прокатывать (ся)¹ ρ.δ. βλ. прокатать (ся).

прокатывать (ся)² ρ.δ. βλ. прокатить (ся).

прокачать (ся) ρ.σ. βλ. качать (ся) με σημ.
ένα χρον. διάστημα.

прокашивать ρ.δ. βλ. прокосить. || -ся θε-
ρίζομαι· κοσίζομαι.

прокашливать (ся) ρ.δ. βλ. прокашлять (ся).

прокашлинуть ρ.σ. βήχω συνθηματικά.

прокашлять ρ.σ. 1 βήχω. 2 αποχρέμπτομαι. 3
βήχω για ένα χρον. διάστημα. || ζω βήχοντας,
με χρόνιο βήχα. || -ся αποχρέμπτομαι.

проквасить ρ.σ.μ. αφήνω να ξυνίσει. || -ся
ξυνίζω, γίνομαι ξυνός.

прокидать ρ.σ.μ. 1 ρίχνω, πετώ όλα. 2 ρί-
χνω (για ένα χρον. διάστημα).

прокидывать ρ.δ. βλ. прокидате, прокинуть.

прокинуть ρ.σ.μ. 1 βλ. прокидате. 2 αστο-
χώ κατά τη ρίψη. || (χαρτπ.) λαθεύω στο χαρ-
τί, ρίχνω άλλο αντ' άλλου. || αφήνω, περνώ
απαρατήρητα· - несколько страниц προσπερνώ
μερικές σελίδες.

прокипать, -ает ρ.δ. βλ. прокипеть (1σημ.).

прокипеть, -пйт ρ.σ. 1 βράζω· суп -ел η
σούπα έβρασε. 2 βράζω (για ένα χρον. διά-
στημα)· ~ полчаса βράζω μισή ώρα.

прокипятить ρ.σ.μ. 1 βράζω· ~ молоко βρά-
ζω το γάλα· ~ хирургйческие инструменты βρά-
ζω τα χειρουργικά εργαλεία· ~ белье βράζω
(ζεματίζω) τα ρούχα.

прокисание, -я ουδ. ξύνισμα· ~ молоко ξύ-
νισμα του γάλατος.

прокисать, -ает ρ.δ. βλ. прокиснуть.

прокислый επ. ξυνός, ξυνισμένος.

прокиснуть, -нет, παρλθ. χρ. прокис, -ла,
-ло ρ.σ. ξυνίζω· молоко -ло το γάλα ξύνισε.

прокладка, -и θ. 1 βάλσιμο, τοποθέτηση,
πέραςμα· ~ водопроводных труб τοποθέτηση
υδροσωλήνων· ~ кабеля υπόγειο πέραςμα χο-
ντρού καλώδιου. 2 γόμωση, παρέμβαση· ре-
зиновая - λαστιχένιο παρέμβαση· картонная
- χαρτόνινο παρέμβαση.

прокладной επ. της γόμωσης, του εμβάσμα-
τος· -ая вата βαμπάκι για έμβασμα.

прокладывание, -я ουδ. βλ. прокладка (1
σημ.).

прокладывать ρ.δ. βλ. проложить. || -ся α-
νοίγομαι, γίνομαι (για δρόμο, μονοπάτι κλπ.)
βλ. κ. ρ. ενεργ. φ.

прокламационный επ. της έντυπης προκήρυ-
ξης.

***прокламация**, -и θ. 1 προκήρυξη· διακήρυ-
ξη. 2 έντυπη προκήρυξη.

прокламирование, -я ουδ. ανακήρυξη, δια-
κήρυξη, διαγόρευση.

прокламировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ.
(γραπ. λόγος)· προκηρύσσω, διακηρύσσω, δια-
γορεύω.

проклевать ρ.σ.μ. βλ. клевать.

проклевывать (ся) ρ.δ. βλ. клевать (ся).

проклеивание, -я ουδ. βλ. проклейка.

проклеивать ρ.δ. βλ. проклеить. || -ся α-
λείφομαι με κόλλα.

проклеить ρ.σ. 1 κολλώ, αλείφω με κόλλα 2
κολλώ (για ένα χρον. διάστημα)· весь день
я -ил конверты όλη τη μέρα κόλλησα φάμελα.

проклейка, -и θ. 1 άλειμμα με κόλλα. 2
η κόλλα. 3 αντικείμενο αλειμμένο.

проклейщик, -а α., -ца, -и θ. κολλητής,
-ήτρια χαρτιού.

проклонать ρ.σ. βλ. проклясть. || -ся κα-
ταριέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

проклонуть, -нет ρ.α 1 βλ. проклевать, кле-
вать (1σημ.). 2 (απλ.) βλ. проклонуться. ||
-ся 1 σπάζω το τσόφλι του αυγού, βγαίνω
απο το αυγό· цыплята -лись τα πουλάκια βγή-
καν απο τα αυγά. 2 μτφ. εκφύομαι, αναφύο-
μαι, εκβλασταίνω, ξεφυτρώνω· σκάζω.

проклясть, -яну, -янешь, παρλθ. χρ. πρό-
κлял, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. πρό-
клятый, βρ: -лят, -á, -ο ρ.σ.μ. 1 καταριέ-
μαι· ~ изменника καταριέμαι τον προδότη. 2
αναθεματίζω, βλαστημώ· ~ всё на свете ανα-
θεματίζω το παν στον κόσμο. || εκφρ. будь ты
-ят! -а! καταραμένος, -η νά 'σαι!

проклятие, -я ουδ. 1 κατάρα· предавать в
~ καταριέμαι (κάποιον)· ~ вам! κατάρα σε
σας! 2 ανάθεμα, βλαστημιά.

проклятый επ. (απλ.) βλ. проклятый.

проклятый επ. καταραμένος, επάρατος, κα-
τάρατος. || αναθεματισμένος. || εκφρ. ~ во-
прós καταραμένο ζήτημα, διαβολεμένο (δύσκολο)
ζήτημα.

проковать, -куй, -куешь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. прокованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
σφυρηλατώ· ~ железо σφυρηλατώ το σίδηρο. 2
σφυρηλατώ (για ένα χρον. διάστημα). ~ целый
день σφυρηλατώ όλη τη μέρα.

проковка, -и θ. βλ. ковка.

проковывать ρ.δ. βλ. проковать. || -ся σφυ-

ρηλατούμαι..

проковылять ρ.σ. βλ. ковылять.

проковыривать(ся) ρ.δ. βλ. проковырять(ся).

проковырнуть ρ.σ. βλ. проковырять.

проковырять ρ.σ.μ. 1 (ανα)σκαλίζω· ανασκαλεύω· ανοίγω οπή. 2 ανασκαλεύω (για ένα χρον. διάστημα). || -ся ανασκαλεύω.

прокол, -α α. 1 τρίπημα, σουβλισμα· παρακέντηση. 2 οπή, τρύπα.

проколачивать ρ.δ. βλ. проколотить. || -ся τρυπιέμαι.

проколесить ρ.σ. βλ. колесить.

проколотить, ~лочу, ~лотишь, παθ. μτχ. проколоченный, βρ: ~чен, -а, -ο ρ.σ.μ. χτυπή, τρυπή χτυπώντας.

проколотить¹ ρ.σ.μ. 1 βλ. колотить¹. 2 πληγώνω, τρυπή· ~ штыком λοχίζω· ~ ножом μαχαιρώνω. || -ся τρυπιέμαι.

проколотить² ρ.σ. βλ. колотить².

проколупать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. проколупанный, βρ: ~пан, -а, -ο (απλ.) ξύνω, εκσκαλεύω, ξεσκαλίζω· τρυπή.

проколупывать ρ.δ. βλ. проколупать. || -ся ξύνομαι, ξεσκαλίζομαι· τρυπιέμαι.

прокомандовать ρ.σ. διοικώ (για ένα χρον. διάστημα).

прокомменти́ровать ρ.σ.μ. σχολιάζω.

прокомпо́стировать ρ.σ.μ. βλ. компостировать.

проконопáтить ρ.σ. βλ. конопáтить. || -ся βλ. конопáтиться.

проконопáчивать(ся) ρ.δ. βλ. конопáтить(ся).

проконспекти́ровать ρ.σ.μ. βλ. конспекти́ровать.

*проконсул, -а α. ανθύπατος (στους Ρωμαίους).

проконсулты́ровать(ся) ρ.σ. βλ. консулты́ровать(ся).

проконтроли́рвать ρ.σ.μ. βλ. контроли́ровать.

проко́п, -а α. βλ. проко́пка.

прокопáть ρ.σ.μ. 1 σκάβω· ανοίγω· ~ канал ανοίγω διώρυγα. 2 διατρυπή σκάβοντας· ~ гóру διατρυπή το βουνό. 3 σκάβω (για ένα χρον. διάστημα)· ~ целый день σκάβω όλη τη μέρα. || -ся σκάβω· ~ до воды σκάβω ώπου να βρω νερό. || σκάβω (για ένα χρον. διάστημα).

проко́пка, -и θ. σκάψιμο.

прокопте́лый επ. καπνισμένος, καλυμμένος απο καπνιά.

прокопте́ть¹ ρ.σ. βλ. копте́ть¹.

прокопте́ть² ρ.σ. βλ. копте́ть².

прокопты́ть(ся) ρ.σ. βλ. копты́ть(ся).

проко́рм, -а (-у) α. 1 βλ. кормлѐние. 2 τροφή, ζωοτροφή.

прокорми́ть ρ.σ.μ. 1 βλ. корми́ть (2σημ.). 2 ξοδεύω, τελειώνω την τροφή. 3 θηλάζω, βυζαίνω, γαλουχώ (για ένα χρον. διάστημα)· ~ ребёнку целый час θηλάζω το βρέφος μια ολόκληρη ώρα. || -ся συντηρούμαι, τρέφομαι, σιτίζομαι.

прокормлѐние, -я ουδ. συντήρηση, διατροφή, σίτιση.

прокорпéть, ~плю, ~пишь ρ.σ. (απλ.) βλ. корпéть.

прокорректи́ровать ρ.σ. βλ. корректи́ровать.

проко́с, -а α. κοσιά, στενή λωρίδα κοσιμένου χόρτου.

прокоси́ть ρ.σ. 1 βλ. коси́ть¹ (1σημ.): 2 κοσίζω (για ένα χρον. διάστημα).

прокра́дываться ρ.δ. βλ. прокра́статься¹.

прокра́дываться ρ.δ. βλ. прокра́статься².

прокра́сить ρ.σ.μ. βλ. кра́сить(ся).

прокра́ска, -и θ. βάψιμο, χρωμάτισμα.

прокра́статься¹ ρ.σ. εισχωρώ κρυφά. || μτφ. φτάνω ως τα μύχια (για αισθήματα, σκέψεις).

прокра́статься ρ.σ. καταφεύγω στην κλοπή, το ρίχνω στο κλέψιμο.

прокрахма́ливать(ся) ρ.δ. βλ. прокрахма́лить(ся).

прокрахма́лить ρ.σ.μ. καλοκολλαρίζω. || -ся καλοκολλαρίζομαι.

прокра́шивание, -я ουδ. βάψιμο, χρωμάτισμα.

прокра́шивать(ся) ρ.δ. βλ. прокра́сить(ся).

прокрича́ть ρ.σ. 1 βλ. крича́ть (1σημ.). 2 διαδίδω, φωνάζω. 3 φωνάζω, ξεφωνίζω (για ένα χρον. διάστημα).

прокрои́ть ρ.σ. βλ. крои́ть (για ένα χρον. διάστημα).

* прокружи́ть ρ.σ. 1 περιίπταμαι, φτερουγίζω. 2 βλ. кружи́ть (για ένα χρον. διάστημα). || -ся περιστρέφομαι (για ένα χρον. διάστημα).

прокру́стов, -а, -ο επ. του Προκρούστη· ~ο ложе το κρεβάτι του Προκρούστη.

прокрывáть ρ.δ. βλ. прокры́ть.

прокры́ть ρ.σ. 1 καλύπτω, σκεπάζω καλά. 2 περνάω το πρώτο χέρι (χρώματος, αλοιφής).

прокряхте́ть ρ.σ. βλ. кряхте́ть καθώς και για ένα χρον. διάστημα.

прокура́т, -а α. (παλ.) ταραξίας, ταραχοποιός· άτακτος. || απατεώνας, κατεργάρης.

прокура́тура, -и θ. εισαγγελία.

проку́ривать(ся) ρ.δ. βλ. проку́рить(ся).

проку́рить, -курá, ~кúришь, παθ. μτχ. παρλθ.

проку́ренный, βρ: ~рен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 καπνίζω· он ~ил всю кварти́ру αυτός κάπνισε όλο το διαμέρισμα. 2 ξοδεύω στο κάπνισμα· ~ил я много денег μου 'φυγαν πολλά λεφτά στο

κάπνισμα. 3 καπνίζω (για ένα χρον. διάστημα) ~ до поздней ночи καπνίζω ως αργά τη νύχτα. || -ся καπνίζομαι, γεμίζω καπνό. || υποκαίω, -ομαι, υποθάλλω.

*прокурор, -а α. 1 εισαγγελέας. 2 δημόσιος κατηγορός· επίτροπος.

прокурорский επ. εισαγγελικός.

прокурорство, -а ουδ. το αξίωμα του εισαγγελέα.

прокус, -а α. δαγκωματιά, δαγκωσιά.

прокусать ρ.σ.μ. 1 καταδαγκώνω. 2 δαγκώνω (για ένα χρον. διάστημα).

прокусить, -кушу, -кусишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прокушенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. δαγκώνω. || τρωγαλίζω, ροκανίζω, τρυπώ.

прокусывать ρ.δ. δαγκώνω· καταδαγκώνω. || -ся (κατα)δαγκώνομαι.

прокутить, -учу, -утишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прокученный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξοδεύω, σκαταλώ στα γλέντια. 2 γλεντοκοπώ. || -ся καταξοδεύομαι στα γλέντια.

прокучивать(ся) ρ.δ. βλ. прокутить(ся).

пролагать ρ.δ. βλ. проложить (2 σημ.). || -ся ανοίγομαι, γίνομαι (για δρόμο κ.τ.τ.).

пролаз, -а α. 1 οπή· διόδος. 2 βλ. пролаза.

пролаза, -ы α. κ. θ. καπάτσος, καταφερτζής.

пролазать ρ.σ. βλ. пролазить.

пролазить ρ.σ. σκαρφαλώνω, αναρριχώμαι (για ένα χρον. διάστημα).

пролазничество, -а ουδ. κατασοσύνη· κατεργαριά.

проламывание, -я ουδ. θραύση, σπάσιμο.

проламывать ρ.δ. βλ. проломать (1 σημ.) κ. проломить. || -ся θραύομαι, σπάζω.

пролывать ρ.σ. 1 γαυγίζω. 2 γαυγίζω (για ένα χρον. διάστημα).

пролегать, -аёт ρ.δ. διέρχομαι, περνώ· дорога -ла через лес ο δρόμος περνούσε από το δάσος.

пролежать -жу, -жишь ρ.σ.μ. 1 ξαπλώνω, πλαγιάζω ~ до обеда в постели ξαπλώνω ως το μεσημέρι στο κρεβάτι. 2 παραπετιέμαι· μένω παρατημένος, αχρησιμοποίητος. || κουράζομαι από το πολύ ξάπλα. || τρίβω, φθείρω από την πολλή ξάπλα.

пролежень, -жня α. μούδιασμα από το πολύ ξάπλωμα.

пролеживать ρ.δ. βλ. пролежать. || -ся κουράζομαι από το πολύ ξάπλωμα· μουδιάζω.

пролезать ρ.δ. βλ. пролезть.

пролезть, -лэзу, -лезешь, παρλθ. χρ. пролез, -ла, -ло, προστκ. пролезь ρ.σ.μ. 1 βλ. лезть (2 σημ.). 2 μτφ. περνώ, εισχωρώ· τα καταφέρω να μπω, να περάσω.

пролепетать, -печу, -печешь ρ.σ. βλ. лепетать.

пролёт! -а α. 1 πτήση, πέταγμα· πέρασμα ~ самолёта πτήση του αεροπλάνου. 2 το πέρασμα των πτηνών.

пролёт², -а α. 1 διάκενο· το άνοιγμα, το ενδιάμεσο διάστημα. 2 το μεσόσκαλο. 3 αψίδα (καμάρα) γέφυρας. || άνοιγμα κουφώματος. 4 βλ. перегород (2 σημ.).

пролетариат, -а α. η εργατική τάξη, пролетариато· диктатура -а δικτατορία του пролетариату.

пролетаризация, -я θ. εργατοποίηση, пролетароποίηση.

пролетаризировать, -рую, -решь ρ.δ.κ.σ.μ. εργατοποιώ, пролетарιοποιώ. || -ся εργατοποιούμαι, пролетарιοποιούμαι.

*пролетарий, -я α., -ка, -я θ. пролетарийος, -ρια, εργάτης, -τρια.

пролетарский επ. εργατικός, пролетарийικός· ~ интернационализм пролетарийικός διεθνισμός· -ая солидарность εργατική αλληλεγγύη.

пролетать¹ ρ.δ. βλ. пролететь.

пролетать² ρ.σ. πετώ (για ένα χρον. διάστημα)· ~ на самолёте целый день πετώ με το αεροπλάνο όλη τη μέρα.

пролететь, -лечу, -летишь ρ.σ.μ. 1 πετώ· самолёт -ёл Урал το αεροπλάνο πέταξε πάνω από τα Ουράλια· -ёл самолёт над головой πέταξε το αεροπλάνο πάνω από το κεφάλι. || διατρέχω (διανύω) με μεγάλη ταχύτητα (σα να πετώ). 2 πετάγομαι, εκσφενδονίζομαι· камень -ёл в окномό πέτρα πετάχτηκε στο παράθυρο. 3 περνώ, διαβαίνω γρήγορα (για χρόνο)· ли годы -расан γρήγορα τα χρόνια· месяц -ёл как один день ο μήνας πέρασε σαν μια μέρα.

пролётка, -я θ. είδος φαέθωνα (αμάξι).

пролётный¹ επ. (για πτηνά)· διαβατάριος, διαβήτητικός.

пролётный² επ. διάκενος. || αψιδωτός, με καμάρα, -ес· ~ мост γέφυρα με καμάρες.

пролечивать(ся) ρ.δ. βλ. пролечить(ся).

пролечить, -лечу, -лечишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. пролеченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 θεραπεύω (για ένα χρον. διάστημα)· ~ -больного целый месяц· θεραπεύω τον άρρωστο ολόκληρο μήνα. 2 ξοδεύω για θεραπεία. || -ся θεραπεύομαι (για ένα χρον. διάστημα).

пролечь, -лэжет, -лэгут, παρλθ. χρ. пролэг, -лэгла, -лэο ρ.σ.μ. περνώ, διέρχομαι, εκτείνομαι (για οδό, μονοπάτι κ.τ.τ.).

пролив, -а α. πορθμός· στενό· берингов ~ βερίγγειος πορθμός· ~ дарданеллы το στενό των Δαρδανελλίων.

проливать(ся) ρ.δ. βλ. пролить(ся).

проливень, -вня α. (διαλκ.) καταρακτώδης βροχή, νεροποντή, έμπος.

проливной επ: ~ дождь καταρακτώδης βρο-

χή, ραγδαία βροχή· ИДЁТ - ДОЖДЬ βρέχει ραγδαία, ρίχνει, βρέχει με το τσουβάλι, με την τρόμπα, με το ασκί.

пролитие, -я ουδ. χύση, χύσιμο, έκχυση· - КРОВИ αιματοχυσία.

пролить, -льё, -льёшь, παρλθ. χρ. пролил, пролила, пролило, προστκ. пролей, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. пролитый, βρ: пролит, пролита, пролито ρ.σ. 1 μ. χύνω, εκχύνω· ~ вино на скатерть χύνω το κρασί στο τραπεζομάντηλο. 2 περνώ, σταματώ (για βροχή)· ~ИЛ ДОЖДЬ πέρασε η βροχή. || εκφρ. ~ КРОВЬ ЧЬЮ χύνω το αίμα κάποιου (τραυματίζω, σκοτώνω κάποιον)· ~ СВЕТ на что ρίχνω φως σε κάτι (φανερώνω κάτι που ως τώρα ήταν κρυφό, μυστικό). || -ся χύνομαι, εκχύνομαι. || 'ρίχνω' -ЛЕСЯ ЛИВНОЙ ДОЖДЬ έβρεξε ραγδαία, κρουνηδόν, ποταμηδόν, με το τσουβάλι, καταρρακτωδώς. || (παλ.) ρίχνω βροχή (για σύννεφο).

***пролог**, -а α. πρόλογος.

проложить, -ложу, -ложишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. проложенный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 τοποθετώ, βάζω κατά μήκος· εκτεινώ· απλώνω· ~ половики по коридорам απλώνω τα χαλιά στους διαδρόμους. 2 ανοίγω, διανοίγω, φτιάχνω· ~ дорогу через лес διανοίγω δρόμο στο δάσος. 3 σημειώνω τη διαδρομή (στο χάρτη). 4 παρεμβάζω, τοποθετώ ανάμεσα· ~ стеклянную посуду солёной βάζω ανάμεσα στα γυαλικά άχυρο. || εκφρ. ~ дорогу (путь) ανοίγω το δρόμο (δημιουργώ ευνοϊκές συνθήκες ανάπτυξης)· ~ себе дорогу σταδιοδρομώ μόνος μου.

пролом, -а α. θραύση, σπάσιμο, τσάκισμα.

проломать ρ.σ. σπάζω, ρίχνω, γκρεμίζω, κατεδαφίζω καθώς και για ένα χρον. διάστημα· целый день он ~ал стену αυτός όλη τη μέρα γκρεμίζε τον τοίχο. || -ся βλ. проломиться.

проломить, -ломлю, -ломишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. проломленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. διατρυπώ, σπάζω· ~ лёд σπάζω τον πάγο· ~ череп σπάζω το κρανίο· ~ дыру в крышу ανοίγω τρύπα στη στέγη. || -ся θραύομαι, σπάζω· мост -ЛЕСЯ η γέφυρα έσπασε (απο το βάρος).

продолгация, -и θ. παράταση· ~ договора η παράταση της συμφωνίας.

продолгировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. παρατείνω, δίνω παράταση· ~ векселья δίνω παράταση του γραμματίου· ~ договор παρατείνω τη συμφωνία. || -ся παρατείνομαι.

пролётка, -и θ. 1 φαλάκρα· φαλακρότητα. 2 μαδάρα, τόπος άδεντρος· γυμνότοπος. 3 άσπρο σημάδι στο μέτωπο των ζώων.

пролётить ρ.σ. βλ. пролететь (για ένα χρον. διάστημα).

промазать ρ.σ. 1 αλείφω καλά, παντού. 2

κλείνω αλείφοντας· ~ окна замазкой στοκάρω τα παράθυρα. 3 αστοχώ, δε βρίσκω το στόχο.

промазка, -и θ. άλειμμα· ~ окон στοκάρισμα των παραθύρων.

промазывание, -я ουδ. βλ. промазка.

промазывать ρ.δ. βλ. промазывать. || -ся αλείφομαι.

промалявать ρ.δ. αλέθω. || -ся αλέθομαι.

промаляжить, ~жу, ~жишь ρ.σ.μ. 1 βλ. проездить (3 σημ.). 2 (απλ.) κουράζω με το να περιμένει. || -ся χασομερώ περιμένοντας.

промариновать ρ.σ.μ. 1 βλ. мариновать. 2 μτφ. καθυστερώ, χρονοτριβώ. || -ся βλ. мариноваться.

промаршировать ρ.σ. βηματίζω· βηματίζω ένα χρον. διάστημα· ~ал два часа βημάτισα δυό ώρες.

промащенный επ. απο μτχ. λαδωμένος. || λιγδωμένος, λερωμένος.

промасливать(ся) ρ.δ. βλ. промаслить(ся).

промаслить ρ.σ.μ. λαδώνω, αλείφω με λίπος, λιπαίνω. || -ся λαδώνομαι, λιπαίνομαι.

промаывать(ся) ρ.δ. βλ. промывать(ся)².

промах, -а α: 1 αστοχία (στη βολή). 2 μτφ. λάθος, σφάλμα. || αποτυχία· сделать - αποτυχαίνω, αστοχώ· дать - αποτυχαίνω, την παθαίνω. || εκφρ. малый не - μικρός, αλλά θαυμαστός.

промахать, ~маху, ~машь κ. ~аю, ~аешь. 1 κινώ, κουνώ (για ένα χρον. διάστημα)· ~ платком несколько минут κουνώ το μαντήλι κάμποσα λεπτά. 2 (~аю, ~аешь) απλ. διανύω, διατρέχω· ~ тридцать километров διατρέχω τριάντα χιλιόμετρα.

промахиваться ρ.δ. βλ. промахнуться.

промахнуть, ~ну, ~нёшь ρ.σ. (απλ.) περνώ, διέρχομαι, διαβαίνω με μεγάλη ταχύτητα. || -ся 1 αστοχώ, δε βρίσκω το στόχο (στη βολή). 2 μτφ. λαθεύω, πέφτω έξω, την πατώ.

промачивать(ся) ρ.δ. βλ. промочить(ся).

промашка, -и θ. (απλ.) λάθος, σφάλμα.

промаять(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. маять(ся).

промайтить(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. маячить(ся).

промедление, -я ουδ. επιβράδυνση, αργοπόρηση. || καθυστέρηση, χρονοτριβή.

промедлить, ~лю, ~лишь ρ.σ. βραδύνω, αργοπορώ. || καθυστερώ, χρονοτριβώ.

промеж πρόθ. με γεν. κ. (σπάνια) με οργν. (παλ. κ. απλ.) βλ. между.

промежду πρόθ. (παλ. κ. απλ.) βλ. промеж.

промежность, -и θ. το ενδιάμεσο (μεταξύ του πρωκτού και των γεννητικών οργάνων).

промежуток, ~тка α. 1 διάστημα· απόσταση· το ενδιάμεσο· ~ между домами το διάστημα ανάμεσα στα σπίτια· ~ в пять лет χρονικό δι-

промежуточный επ. ενδιάμεσος, ανάμεσος· - слой ενδιάμεσο στρώμα· -οе расстояние ενδιάμεση απόσταση· -οе пространство ενδιάμεση έκταση ή χώρος. || (βιολ.) ενδιάμεσης θέσης· -не виды ενδιάμεσα είδη· -не формы расте- ний ενδιάμεσες μορφές φυτών.

промелькнуть ρ.σ. 1 βλ. мелькнуть. 2 μτφ. διαφαίνομαι, διακρίνομαι αμυδρά.

промен, -а α. (παλ.) ανταλλαγή.

***променад**, -а α. 1 περίπατος. 2 τόπος για περίπατο.

променивать ρ.δ. βλ. променять. || -ся ανταλλάσσομαι.

променять ρ.σ.μ. 1 ανταλλάσσω. 2 προτιμώ, εκτιμώ περισσότερο· ни на кого тебя не -яю δε σε αλλάζω με κανένα.

промер, -а α. 1 μέτρηση· καταμέτρηση· ~ глубини βυθομέτρηση. 2 λάθος στη μέτρηση.

промерзание, -я ουδ. πάγωμα, φύξη· предо- хранитъ почву от -я προφυλάσσω το έδαφος απο την φύξη.

промерзать ρ.δ. βλ. промерзнуть (2 σημ.).

промерзлый επ. παγωμένος· -ая земля πα- γωμένη γη.

промерзнуть, -ну, -нешь, παρлθ. χρ. про- мерз, -ла, -ло ρ.σ. 1 παγώνω· земля ~ла η γή πάγωσε. 2 ξεπαγιάζω, μαργώνω.

промеривание, -я ουδ. βλ. промер.

промеривать ρ.δ. βλ. промерить. || -ся με- τριέμαι.

промерить ρ.σ. 1 μετρώ· καταμετρώ· ~ глы- бину βυθομετρώ. 2 μετρώ (για ένα χρον. διά- στημα). 3 λαθεύω, κάνω λάθος στο μέτρημα.

промерный επ. μετρητικός, της μέτρησης.

промерять(ся) ρ.δ. βλ. промеривать(ся).

промесить ρ.σ.μ. 1 ανακατώνω, αναμειγνύω. 2 ανακατώνω (για ένα χρον. διάστημα). || -ся ανακατόνομαι, αναμειγνύομαι.

промести ρ.σ.μ. σκουπίζω παστρικά. || σκου- πίζω (για ένα χρον. διάστημα).

прометать¹ ρ.σ. ρίχνω, πετώ (για ένα χρον. διάστημα).

прометать² ρ.σ.μ. τρυπώνω, ράβω κατ' αραιά διαστήματα. || περιρράβω.

прометать³ ρ.δ. σκουπίζω, σαρώνω.

прометаться ρ.σ. γυρίζω απ' εδώ και απ'ε- κει, στριφογυρίζω.

прометнуть ρ.σ. (απλ.) ρίχνω άστοχα, δεν βρίσκω το στόχο.

прометывать¹ ρ.δ. βλ. прометнуть.

прометывать² ρ.δ. βλ. прометать². || -ся τρυ- πώνομαι, ράβομαι κατά αραιά διαστήματα.

промечтать ρ.σ. ονειροπολώ (για ένα χρον. διάστημα)· она ~ла всю ночь αυτή όλη τη νύ- χτα ονειροπόλούσε.

промешать ρ.σ.μ. 1 ανακατώνω πλήρως, 2 α-

νακατώνω (για ένα χρον. διάστημα).

промешивать ρ.δ. βλ. промешать. || -ся α- νακατόνομαι πλήρως.

промешкать ρ.σ. βραδύνω, καθυστερώ· хро- νοτριбώ· στριφογυρίζω.

промигать ρ.σ. 1 σκαρδαμύσσω, ~κτώ, βλε- φαρίζω (ωρισμένο χρόνο). 2 μτφ. (απλ.) βλ. проморгать (2 σημ.).

проминать(ся) ρ.δ. βλ. промять(ся).

проминка, -и θ. ξεβγαλμα αλόγου (για ξε- μούδισμα).

промозглость, -и θ. υγρότητα, σαπίλα.

промозглый επ. υγρός· σάπιος· δυσώδης. || (για καιρό) υγρός.

промоина, -и θ. 1 νεροφάγωμα, νεροσυρμή. 2 απάγωτο μέρος (ποταμού, λίμνης κλπ.).

промокание, -я ουδ. μούσκευμα, διάβρεξη.

промокательный: -ая бумага το στυπόχαρτο.

промокать¹ ρ.δ. βλ. промокнуть. 2 απορροφώ υγρασία.

промокать² ρ.δ. βλ. промокнуть.

промокашка, -и θ. το στυπόχαρτο.

промокнуть, ~ну, ~нешь, παρлθ. χρ. промок, ~ла, ~ло ρ.σ. μουςκεύω, διαβρέχομαι, εμπο- τίζομαι· пальто ~ло το πανωφόρι μούσκεψε· я ~мок до костей μούσκεφα ως το κόκκαλο.

промокнуть, ~нү, ~нешь ρ.σ.μ. απορροφώ την υγρασία, στεγνώνω· στυπώνω.

промолачивать ρ.δ. βλ. промолотить (1 σημ.). || -ся αλέθομαι.

промолвить, ~влю, ~вишь ρ.σ.μ. (παλ.) προ- φέρω, λέγω, εκστοιμίζω· ни слова он не ~ил αυτός δεν ειπε ούτε μια λέξη.

промолотить ρ.σ.μ. κοπανίζω, στουμπίζω.

промолоть ρ.σ.μ. αλέθω· трибω· ~ пшеницу αλέθω σιτάρι· молотъ кофе трибω καφέ. || α- λέθω· трибω (για ένα χρον. διάστημα).

промолчать ρ.σ. 1 βλ. молчать. 2 σιωπώ (για ένα χρον. διάστημα).

промораживание, -я ουδ. πάγωμα, φύξη.

промораживать ρ.δ. βλ. проморозить. || -ся παγώνω, φύχομαι.

проморить ρ.σ.μ. 1 αφήνω νηστικό (για ένα χρον. διάστημα)· ~ли нас три часа μας άφη- сан νηστικούς τρεις ώρες. 2 ταλαιπωρώ, βα- σανίζω· λιώνω, κατεξαντλώ.

проморозить ρ.σ.μ. 1 καταψύχω, παγώνω τε- λειώς. 2 παγώνω, ξεπαγιάζω· ~ людеи на ули- це ξεπαγιάζω τους ανθρώπους (κρατώντας τους) στο δρόμο.

промотать(ся)¹ ρ.σ. βλ. мотать(ся)¹.

промотать(ся)² ρ.σ. βλ. мотать(ся)².

промотыжить, ~жу, ~жишь ρ.σ.μ. σκαλίζω· ~ поле σκαλίζω το χωράφι· ~ картофель σκαλίζω την πατάτα.

промочить ρ.σ.μ. μουςκεύω, διαβρέχω, δια-

ποτίζω· υγραίνω, νοτίζω· ДОЖДЬ хорοшό ~ήλ zέmllo η βροχή καλά πότισε τη γη· ~ сапоги μουσκεύω τις μπότες.

προμтовάρный επ. εμπορικός· ~ μαγαζίν εμπορικό κατάστημα.

προμтовари, ~ов πλθ. βιομηχανικά προϊόντα.

промурлыкать ρ.σ. 1 νιαουρίζω. 2 νιαουρίζω ένα χρον. διάστημα. 3 σιγοτραγουδώ· σιγομιλώ.

прому́чить(ся) ρ.σ. βλ. мύчить(ся) για ωρισμένο χρον. διάστημα.

профинплан, ~а α. βιομηχανικό οικονομικό πλάνο.

промчаты́ ρ.σ. 1 μεταφέρω με μεγάλη ταχύτητα. 2 περνώ με μεγάλη ταχύτητα, καλπάζοντας. || ~ся περνώ με μεγάλη ταχύτητα, καλπάζω. || διανύω, τρέχω γρήγορα. || (για χρόνο)· περνώ γρήγορα.

промы́вание, ~я ουδ. βλ. промы́вка.

промы́вальный επ. πλυντικός, του πλυσίματος· του ξεπλύματος.

промы́вать(ся) ρ.δ. βλ. промы́ть(ся).

промы́вка, ~и θ. πλύση, ~ιμο· ξεπλυμα, ξεβγαλμα· καθάρισμα.

промы́вной επ. 1 πλυντικός· για ξεπλυμα. 2 ουσ. ~ая θ. πλυντήριο, πλυσταριό.

промы́вочный επ. πλυντικός, για ξεπλυμα.

промысел! ~сла α. 1 επάγγελμα, επιτήδευμα· τέχνη· гончарный ~ η αγγειοπλαστική· кустарный ~ βιοτεχνία· χειροτεχνία· кузнечный ~ σιδηρουργία· отхожий ~ εποχιακή εργασία· рыболовный ~ αλιεία· охотничий ~ το κυνήγι (ως επάγγελμα). 2 (συνήθως πλθ. ~слы, ~ов)· επιχειρήσεις· соляные ~и τα αλατορυχεία· нефтяные ~и επιχειρήσεις πετρελαίου· железорудные ~и μεταλλευτικές επιχειρήσεις. || δευτερεύον (βοηθητικό) επάγγελμα.

промысел² βλ. промысл.

промысл, ~а κ. промысел, ~сла α. βλ. провидение.

промыслить ρ.σ.μ. (παλ.) εξευρίσκω· επινοώ, διανοούμαι· σοφίζομαι.

промысловик, ~а α. 1 επαγγελματίας (κυνηγός ή φαράς). 2 εργάτης βιομηχανικών επιχειρήσεων.

промысло́вый επ. επαγγελματικός· βιομηχανικός· ~ая кооперация βιοτεχνική συνεργατική. || κληρονομικός· αλιευτικός· ~ зверь το θήραμα· ~ое судно αλιευτικό σκάφος.

промы́ть ρ.σ.μ. 1 ξεπλύνω· καθαρίζω· ~ рáну ξεπλύνω την πληγή· ~ глаза ξεπλύνω το μάτι· ~ желу́док ξεπλύνω το στομάχι· ~ золо́той пёсок ξεπλύνω τον χρυσοφόρο άμμο. 2 πλύνω (για ένα χρον. διάστημα). || ~ся 1 πλύνομαι· καθαρίζομαι. 2 πλύνομαι (για ένα χρον. διάστημα).

промы́чаты́ ρ.σ. βλ. мы́чаты́.

промы́шленник, ~а α. βιομήχανος. || βλ. промысловик (1σημ.).

промы́шленность, ~и θ. βιομηχανία· добывающая ~ βιομηχανία εξόρυξης· обрабатывающая ~ βιομηχανία επεξεργασίας· тяжёлая ~ βαριά βιομηχανία· лёгкая ~ ελαφρά βιομηχανία· текстильная ~ υφαντουργική βιομηχανία· химическая ~ χημική βιομηχανία· пищевая ~ βιομηχανία τροφίμων· военная ~ πολεμική βιομηχανία· машиностроительная ~ βιομηχανία μηχανοκατασκευών.

промы́шленный επ. βιομηχανικός· ~ое предприятие βιομηχανική επιχείρηση· ~ центр βιομηχανικό κέντρο· ~ая страна βιομηχανική χώρα· ~ район βιομηχανική περιοχή.

промы́шлять ρ.δ. 1 βλ. промыслить. 2 επαγγέλλομαι, εξασκώ το επάγγελμα. 3 φροντίζω, μεριμνώ· σκέπτομαι. || ~ся εξευρίσκω, επινοώ, διανοούμαι.

промы́шлять ρ.σ. βλ. мы́шлять.

промы́ть ρ.σ.μ. 1 καθιζάνω, βουλάζω· ~ ди́ван καθιζάνω το ντιβάνι. 2 ξεβγάζω (για κίνηση)· ~ лошадь ξεβγάζω το άλογο. || ξεμουδιάζω μέλος του σώματος. 3 πατώ, ζουπώ (για ένα χρον. διάστημα). || ~ся ξεβγαίνω, βγαίνω να ξεσκάσω (για κίνηση, φρέσκο αέρα).

промы́укать ρ.σ. 1 νιαουρίζω, μιαουρίζω. 2 μιαουρίζω (για ένα χρον. διάστημα)· кот ~ал всю ночь о γάτος μιαούριζε όλη τη νύχτα.

прона́шивать ρ.δ. βλ. проно́сить² (2 σημ.). || ~ся βλ. проно́ситься² (2 σημ.).

пронести́ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρθ. χρ. пронесённый, βρ: ~сён, ~сенá, ~сенó. 1 μεταφέρω, μετακομίζω· κουβαλώ· ~ груз на себе всю доро́гу μεταφέρω το φορτίο επάνω μου όλο το δρόμο. 2 περνώ· мимо наших окон ~ли раненого κοντά στα παράθυρά μας πέρασαν τον τραυματία. || μετακινώ, μεταφέρω· ~ ро́яль че́рез дверь περνώ το πιάνο απο την πόρτα. || περνώ κρυφά. || μτφ. φέρω, έχω, διατηρώ (μέσα στην καρδιά, ψυχή)· ~ в сердце моё́ любви́мую ро́дину φέρω μέσα στην καρδιά μου την αγαπημένη μου πατρίδα. 3 μεταφέρω ταχύτατα, καλπάζοντας. || παρασύρω, διώχνω, απομακρύνω, παίρνω· тучу ~ло ветром το σύννεφο το πήρε ο άνεμος. || μτφ. περνώ· αποφεύγομαι· ~ло! πέρασε! αποφεύχτηκε! 4 (παλ.) διαβίdw, φημολογώ. 5 απρόσ. πιάνω, έχω ευκοιλια, διάρροια· ребё́нка ~ло от я́год το παιδάκι τό 'πιασε ευκοιλια απο τους καρπούς.

пронести́сь ρ.σ. 1 περνώ, διαβαίνω ταχύτατα, καλπάζοντας. || μτφ. περνώ· ~слáсь мысль πέρασε η σκέψη. 2 μτφ. περνώ, διαβαίνω, φεύγω· день ~сся о́нстро η μέρα πέρασε γρήγορα. дётство ~лось τα παιδικά χρόνια πέρασαν. 3

διαδίδομαι, ξαπλώνομαι, κυκλοφορώ - сся слух διαδόθηκε η φήμη - сся крик ακούστηκε κραυγή - лась вести διαδόθηκε η είδηση.

pronзять ρ.δ. βλ. pronзить. || -ся τρυπιέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

pronзительно επίρ. διαπεραστικά.

pronзительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο. 1 διαπεραστικός - гóлос διαπεραστική φωνή - взор διαπεραστικό βλέμμα - хóлoд διαπεραστικό κρύο.

pronзить, -нжу, -нзшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. pronзённый, βρ: -зён, -зена, -зено ρ.σ. μ. 1 διατρύω, διαπερνώ - насквóзь διατρύω πέρα-πέρα - штыкóм λογχίζω διαμπερώς. 2 μτφ. θλίβω, βασανίζω, προξενώ άλγος, πληγώνω - бóлью сёрдце πληγώνω την καρδιά - дýшу πληγώνω την ψυχή.

pronзать, -ижү, -ижешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. pronзанный, βρ: -зан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αρμαθιάζω. 2 αρμαθιάζω (για ένα χρον. διάστημα)· она -ла сýсы целýй день αυτή αρμάθιασε χάντρες όλη τη μέρα. 3 διατρύω, διαπερώ· пýля -ла егó шёу насквóзь η σφαίρα τον τραυμάτισε διαμπερώς στο λαιμό. 4 μτφ. (για φύχος) περονιάζω, διαπερώ. || μτφ. διέπω, διαποτίζω· κυριαρχώ.

pronзывать ρ.δ.μ. βλ. pronзать. || -ся αρμαθιάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

pronзывающий επ. απο μτχ. διαπεραστικός· - хóлoд διαπεραστικό κρύο· - взгляд διαπεραστική ματιά.

pronзь, -и θ. (παλ.) υλικό για αρμάθιασμα (χάντρες κ.τ.τ.).

pronикание, -я ουδ. βλ. pronикновение.

pronикать(ся) ρ.δ. βλ. pronикнуть(ся).

pronикновение, -я ουδ. 1 διεισδυση, εισχώρηση. 2 διαπεραστική ικανότητα.

pronикновенность, -и θ. βλ. pronикновение.

pronикновенный επ., βρ: -вёнен, -вённа, -вённо. 1 (παλ.) πλήρης, γεμάτος· κατεχόμενος, διαποτισμένος. 2 διαπεραστικός - гóлoс διαπεραστική φωνή· - взгляд διαπεραστική ματιά.

pronикнуть, -ну, -нешь, παρлθ. χρ. pronик, -ла, -ло, μτχ. παρлθ. χρ. pronикший κ. pronикнувший ρ.σ. 1 διεισδύω, εισχωρώ, εισέρχομαι, μπαίνω· в щель -ик свет απο τη χαραμάδα μπήκε φως· - в глyбинý пyстýни εισχωρώ βαθιά μέσα στην έρημο· - тyдá óчень тpyднó να διεισδύσεις εκεί είναι πολύ δύσκολο. || μτφ. γίνομαι κτήμα· идéи -ли в мáссy οι ιδέες εισχώρησαν στις μάζες. 2 εισδύω, μπαίνω κρυφά· τρυπώνω. || -ся πιστεύω, είμαι πεπεισμένος· είμαι διαποτισμένος· κατέχομαι.

pronимать ρ.δ. βλ. pronять.

pronицаемость, -и θ. βλ. pronицательность. pronицаемый επ. απο μτχ. βλ. pronицательный.

pronицательность, -и θ. το ευδιαχώρητο· το ευδιαπέραστο· διεισδυτικότητα.

pronицательный επ., βρ: -лен, -льна, -ο οξυδερκής, διορατικός· διεισδυτικός. || έξυπνος, ευφυής.

pronицать ρ.σ., παθ. μτχ. ενστ. pronицаемый, βρ: -цаём, -а, -ο (παλ.) βλ. pronикать.

*pronонс, -а α. προφορά. || απόχρωση λεκτική.

pronос, -а α. μεταφορά μαζί (μεθ' εαυτού)· - сýмок в мyзéи запрещён η μεταφορά μαζί σας τσαντών στο μουσείο απαγορεύεται.

pronосить ρ.δ. βλ. pronести. || -ся βλ. pronестись.

pronосить² ρ.σ.μ. 1 βλ. носить. 2 φθείρω, τρίβω (απο τη συχνή χρήση)· - пиджак до дыр φορώ το σακκάκι ώπου να τρυπήσει: || -ся 1 περιφέρομαι εδώ και κει. 2 φθείρομαι τρίβομαι (για ενδύματα, υποδήματα). 3 αντέχω, βαστώ, κρατώ (για ενδύματα, υποδήματα).

pronумеровать ρ.σ. βλ. нумеровать.

pronумеровывать(ся) ρ.δ. βλ. нумеровать(ся).

pronора, -н α. κ. θ. καταφερτζής, -τζού, καπάτσος, -а.

pronоривать ρ.δ. βλ. pronорнуть.

pronорливость, -и θ. κατατσούνη, επιτήδειότητα.

pronорливый επ., βρ: -лив, -а, -ο καπάτσος, καταφερτζής.

pronорнуть ρ.σ. 1 βλ. нграть. 2 εισχωρώ, εισδύω, χώνομαι· - сквoзь толпý χώνομαι στο πλήθος.

pronорство, -а ουδ. 1 βλ. pronорливость. 2 απάτη, κατεργαριά.

pronохать ρ.σ. μαθαίνω, πληροφορούμαι, μυρίζομαι, σφραίνομαι.

pronохивать ρ.δ. βλ. pronохать.

pronянчить ρ.σ. περιποιούμαι, μεριμνώ (για ένα χρον. διάστημα). || -ся περιποιούμαι φροντίζω (για ένα χρον. διάστημα).

pronять, проймү, проймешь, παρлθ. χρ. прóнял, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. прóнятый, βρ: -нят, -á, -ο ρ.σ.μ. 1 διαπερνώ, διαποτίζω, μουσκεύω (για κρύο) περονιάζω. 2 επιδρώ πολύ· это гóре -ло егó до слёз αυτή η στενοχώρια τον έκανε να κλάψει.

прообраз, -а α. πρότυπο, υπόδειγμα, μοντέλο, πρόπλασμα.

проорать ρ.σ. (απλ.). 1 κραυγάζω, κράζω, ξεφωνίζω. 2 κραυγάζω για ένα χρον. διάστημα· - целýй день κραυγάζω όλη τη μέρα.

проохать ρ.σ. 1 φωνάζω ωχ, αχ. 2 φωνάζω ωχ (για ένα χρον. διάστημα).

прооχотиться ρ.σ. κυνηγώ, θηρεύω (για ένα χρον. διάστημα).

*пропаганда, -и θ. προπαγάνδα.

пропагандировать, -ру, -руешь ρ.δ.μ. προπαγανδίζω. || -ся προπαγανδίζομαι.

пропагандист, -а α., -ка, -и θ. προπαγανδιστής, -ίστρια. || διαφωτιστής (μαρξιστικού κόμματος).

пропагандистский επ. προπαγανδιστικός.

пропадать ρ.σ. πέφτω· ρίχνω· СНЕГ -ал всё утро χιόνι έρριξε όλο το πρωί.

пропадать ρ.δ. βλ. пропасть. || εκφρ. где наше не -ло! ή του ύφους ή του βάθους! ή тан ή επι τας! ή τιμάρι ή τομάρι! όπου το βγάλει η άκρη!

пропадом: пропади -! χάσου! εξαφανίσου! γίνε κομμάτια!

пропала, -и θ. 1 χάσιμο, απώλεια· εξαφάνιση. 2 αντικείμενο χαμένο· найти -у βρίσκω το χαμένο.

пропавать¹ ρ.δ. βλ. пропасть (1σημ.). || -ся συγκολληίμαι (για μέταλλα).

пропавать² ρ.δ. βλ. пропойть. || -ся 1 ξεοδέυω στο κρασί.(στο πιοτι). 2 βυζαίνω.

пропалываать ρ.δ. βλ. проползти. || -ся έρπω.

пропалывать ρ.δ. βλ. пропалить¹. || -ся καίγομαι· τρυπιέμαι απο το κάψιμο.

пропалить¹ ρ.σ.μ. (απλ.)· καίω· τρυπώ με το κάψιμο· - передник καίω την ποδιά. || καίω (για ένα χρον. διάστημα).

пропалить² ρ.σ. (παλ.). 1 πυροβολώ. 2 πυροβολώ (για ένα χρον. διάστημα).

пропалывание, -я ουδ. βοτάνισμα, ξεχορτάρισμα.

пропалывать ρ.δ. βλ. прополотъ (1σημ.). || -ся βοτανίζομαι.

пропаривание, -я ουδ. βλ. пропарка.

пропаривать(ся) ρ.δ. βλ. пропарить(ся).

пропарить ρ.σ.μ. 1 ζεματίζω· κλιβανίζω. 2 καθαρίζω με ατμό. 3 ζεματίζω· καθαρίζω (για ένα χρον. διάστημα). || -ся ζεματίζομαι· κλιβανίζομαι (καθώς και για ένα χρον. διάστημα).

пропарка, -и θ. ζεμάτισμα με νερό ή ατμό.

пропарочный επ. του ζεματίσματος, για ζεμάτισμα.

пропаривать ρ.δ. βλ. пропорхнуть.

пропарывать ρ.δ. βλ. пропоротъ. || -ся ξηλώνομαι.

пропасть ρ.σ. βοσκώ (για ένα χρον. διάστημα). || -сь βοσκώ (για ένα χρον. διάστημα).

пропасть, -и θ. 1 βάραθρο· άβυσσος· χάσμα· бездонная - απύθμενο χάσμα· άβυσσος. || γκρεμός, κρημνός· быть на краю -и είμαι στην

άκρη (στο χείλος) του γκρεμού. 2 μτφ. αγεφύρωτο χάσμα (το ασυμβίβαστο απόψεων, διαφορών κ.τ.τ.). 3 πλήθος μεγάλο· μελίσι, εσμός· τεράστια ποσότητα· σωρός· - народа μεγάλη πολυκοσμία, κοσμοπλημύρα, ανθρωποθάλασσα· у него - врагов αυτός έχει ένα σωρό εχθρούς· в комнате была - мусору στο δωμάτιο ήταν σωρός τα σκουπίδια. 4 επιφ. να παρ' η οργή! αθεόφοβε! χαμένο κορμί. || εκφρ. - и нет δε θα χαθείς, δε θα σκοτωθείς ή δε θα πέσεις απο το γκρεμό.

пропасть, -падъ, -падешь, παρλθ. χρ. пропал, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. пропавший ρ.σ. 1 χάνομαι, εξαφανίζομαι, γίνομαι άφαντος, εκλείπω· -ло писемό χάθηκε το γράμμα· у меня -ла собака έχασα το σκυλί· всё -ло όλα χάθηκαν, το παν χάθηκε. 2 κρύβομαι· δε φαίνομαι ή δεν ακούομαι· -ли горы χάθηκαν τα βουνά· голоса -ли вдали οι φωνές χάθηκαν (έσβησαν) μακριά. || αργώ να επιστρέψω он ушел и -ал на неделю αυτός έφυγε και χάθηκε για μια βδομάδα· где ты -ал? που χάθηκες; τι έγινες; που ήσουν; 3 καταστρέφομαι цветы -ли от мороза τα λουλούδια καταστράφηκαν απο τον πάγο. || φονεύομαι, σκοτώνομαι, χάνομαι· сын его -ал в войне το παιδί του χάθηκε στον πόλεμο. 4 παραμένω ανώφελος, άκαρπος· -дуть мой трудъ θα πάνε χαμένες οι εργασίες μου (οι κόποι μου). || εκφρ. - даром (попусту) χάνομαι άδικά· пиши -ло πες πως χάθηκε.

пропахать, -пашу, -пашешь, παθ μτχ. παρλθ. χρ. пропаханный, βρ: -хан, -а, -о ρ.σ.μ. 1 οργώνω, αροτριώ· φτιάχνω με το αλέτρι· - грады φτιάχνω βραγιές με το αλέτρι· - розды ανοίγω αυλάκια με το αλέτρι. 2 οργώνω (για ένα χρον. διάστημα)· он -ал до обеда αυτός όργωσε ως το μεσημέρι.

пропахивание, -я ουδ. όργωμα, αροτρίαση.

пропахивать ρ.δ. βλ. пропахать. || -ся οργώνομαι.

пропахнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. пропах, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. пропахший κ. пропахнувший ρ.σ. 1 μυρίζω, αναδίδω μυρουδιά, οσμή. 2 μυρίζω άσχημα· βρωμώ· мясо -ло το κρέας μύρισε· рыба -ла το φάρι χάλασε.

пропашка, -и θ. όργωμα, αροτρίαση.

пропашной επ. του οργώματος, της αροτρίασης· - трактор το μηχανότροτο.

пропашный επ. χαμένος· -ее дело χαμένη υπόθεση· - человек χαμένος άνθρωπος (κουτός).

пропаять ρ.σ.μ. (για μέταλλα). 1 συγκολλώ καλά, γερά. 2 συγκολλώ (για ένα χρον. διάστημα).

*пропедэвтика, -и θ. (γραπ. λόγος) προπαιδευτική, προπαίδεια.

пропедэвтический επ. προπαιδευτικός.

пропекать(ся) ρ.δ. βλ. **пропечь(ся)**.

***пропеллер**, -а α. έλικας, προπέλα.

пропеллерный επ. του έλικα, της προπέλας.

пропереть, -пру́, -прéшь, παρλθ. χρ. **пропер**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пропер-тый**, βρ: -пéрт, -а, -о, επιρ. μτχ. **проперев** ρ.σ.μ. (απλ.) μετακινώ· τραβώ με δυσκολία (για κάτι βαρύ, ογκώδες). || περνώ, διανύω, διατρέχω. || -ся (απλ.) διεισδύω, εισχωρώ με δυσκολία. || διανύω, διατρέχω απόσταση.

пропёрчивать(ся) ρ.δ. βλ. **пропёрчить(ся)**.

пропёрчить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. πιπερώνω. || -ся πιπερώνομαι.

пропесочить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. (απλ.) κατσαδιάζω, βάζω πόστα, δίνω την παπάρα· αποκαίρω.

пропётъ ρ.σ.μ. 1 τραγουδώ, άδω· φέλω. || λαλώ· петухи́ -ли второ́й раз τα κοκόρια λάλισαν δεύτερη φορά. || κελαηδώ· всю́ весну́ -ёл соловéй όλη την Άνοιξη κελάηδησε το αηδόνη. || σαλπίζω, σημαίνω· кавалерийская труба́ -ла сбор η σάλπιγγα του ιππικού ση-μανε συγκέντρωση (προσκλητήριο). || σφυρίζω· пýля -ла над голово́й η σφαίρα σφύριξε πάνω από το κεφάλι. 2 χάνω τη φωνή απο το πολύ τραγούδισμα. 3 τραγουδώ, κελαηδώ κλπ. ρ. (για ένα χρον. διάστημα).

пропечатать ρ.σ.μ. 1 (απλ.) δημοσιεύω. 2 τυπώνω. 3 δακτυλογραφώ· τυπώνω (για ένα χρον. διάστημα).

пропечатывать ρ.δ. βλ. **пропечатать** (1, 2 σημ.).

пропечь ρ.σ.μ. 1 καλοφήνω· - хлеб καλοφήνω το ψωμί. 2 καίω υπερβολικά, φήνω· - спи́нку на со́лнце καίω τη ράχη στον ήλιο. 3 φήνω(για ένα χρον. διάστημα). || -ся 1 φήνομαι καλά. 2 καίγομαι, θερμαίνομαι υπερβολικά, φήνομαι· - на со́лнце καίγομαι στον ήλιο.

пропивание, -я ουδ. ξόδεμα· σπατάλη στο πιοτί.

пропивать(ся) ρ.δ. βλ. **пропить(ся)**.

пропил, -а α. 1 πριόνιση. 2 πριόνισμα (το πριονισμένο μέρος).

***пропилеи**, -ев πλθ. 1 τα προπύλαια. 2 (φιλκ) ανθολογία.

пропиливание, -я ουδ. βλ. **пропилка**.

пропиливать ρ.δ.μ. βλ. **пропилить**. || -ся πριονίζομαι.

пропиливать ρ.σ. παίζω σε βιολί ή σε φουσαρμόνικα καθώς και για ένα χρον. διάστημα.

пропилить ρ.σ.μ. 1 πριονίζω· - до́ску до середи́ны πριονίζω τη σανίδα ως τη μέση. || ανοίγω οπή πριονίζοντας. 2 πριονίζω(για ένα χρον. διάστημα).

пропилка, -и θ. πριόνιση.

пропирать(ся) ρ.δ. βλ. **пропереть(ся)**.

прописать ρ.σ.μ. 1 επιτρέπω τη διαμονή, δίνω άδεια διαμονής· εγγράφω στο δημοτολόγιο. 2 ορίζω, καθορίζω, δίνω (φάρμακο για θεραπεία)· - хину́ δίνω κινίνο. 3 γράφω (για ένα χρον. διάστημα)· Я -άλ до свéта έγραφα ώσπου έφεξε (ως το πρωί). 4 σκισάρω, σκιαγραφώ. 5 (απλ.) γράφω στην επιστολή. 6 (απλ.) τυπώνω. 7 τιμωρώ, δέρνω, τις βρέχω· смотре́ тебе́ за это -ут πρόσεξε, γι' αυτό θα τις φας απ' αυτούς. || -ся εγγράφομαι στο δημοτολόγιο, παίρνω άδεια διαμονής (σε ένα μέρος).

прописа́ка, -и θ. 1 άδεια διαμονής· εγγραφή στο δημοτολόγιο. 2 σκιαγραφία, σκιστάρισμα.

прописной επ. 1 της εγγραφής. 2 κοινός, κοινότοπος, -πικός, τετριμμένος, ρουτινιέ-

ρικός. || εκφρ. -не о́убквы κεφαλαία γράμματα.

прописочный επ. της εγγραφής.

прописывание, -я ουδ. καθορισμός, δόσιμο·

- врачо́м лека́рства καθορισμός των φαρμάκων απο το γιατρό.

прописывать(ся) ρ.δ. βλ. **прописа́ть(ся)**.

пропись, -и θ. 1 καλλιγραφικό υπόδειγμα.

|| χειρόγραφο μέσα σε έντυπο κείμενο. 2 μτφ.

κοινοτοπία, πεζότητα· ρουτίνα (για σκέψη).

3 σκιαγραφία, σκίτσο. 4 ως επιρ. -бу́ ολο-

γράφως· писа́ть число́ -бу́ γράφω τον αριθμό ολογράφως.

пропитание, -я ουδ. 1 διατροφή, συντήρη-

ση· найт́и себе́ - εξοικονομώ τα προς του

ζειν· рабо́тать на ~ κερδίζω (βγάζω) τα προς

του ζειν. 2 τροφή.

пропитать¹ ρ.σ.μ. (δια)τρέφω· - семье́ су-

ντηρώ την οικογένεια. || -ся τρέφομαι, συ-

ντηρφύμαι· σιτίζομαι.

пропитать² ρ.σ.μ. διαβρέχω, διαποτίζω,

μουσκεύω. || πληρώ, γεμίζω στον υπέρτατο βα-

θμό. || διέπω, διαποτίζω, κυριαρχώ. || -ся

διαβρέχομαι, διαποτίζομαι, μουσκεύω. || μτφ.

διέπομαι απο· είμαι βαμμένος, φανατικός.

пропитие, -я ουδ. ξοδεύω στο πιοτί.

пропитка, -и θ. μούσκευμα, διαπότιση, ε-

μπότιση.

пропитой επ. μεθυστικός, αλκοολικός, χα-

ρακτηριστικός του μεθυσου· -не глаза́ μάτια

μεθύστακα· - го́лос φωνή μεθύστακα.

пропиточный επ. για μούσκευμα, για δια-

πότιση ή εμπότιση· - раство́р διάλυμα εμπό-

τισης.

пропитывание, -я ουδ. βλ. **пропитка**.

пропитывать(ся) ρ.δ. βλ. **пропитать(ся)**.

пропить, -пью́, -пéшь, παρλθ. χρ. **пропил**,

пропила́, **пропило**, προστκ. **пропéй**, παθ. μτχ.

παρλθ. χρ. **пропитый**, βρ: -пит, -á, -о κ.

пропиты́й, βρ: -пít, -á, -о ρ.σ.μ. 1 δαπανώ,

ξοδεύω, χαλνώ, σπαταλώ στο πιοτί· πίνω· ОН -ѢЛ СВОЁ ПЛѢТЬЕ αυτός έπικαι τα ρούχα του ακόμα. 2 βλάπτω απο το πιοτί· ~ ГÓЛОС χαλνώ τη φωνή απο το πιοτί· ~ ТАЛАНТ καταστρέφω το ταλέντο με το πιοτί. 3 πίνω οινοπνευματώδη ποτά (για ένα χρον. διάστημα)· ~ ВСЮ НОЧЬ πίνω όλη τη νύχτα. 4 (παλ.) πίνω για τα αρραβωνίσια ή στην υγεία της αρραβωνιασμένης. || -ся ξοδεύω κλπ. ρ. ενεργ. φωνής.

пропихать(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. пихать(ся).

пропихивать(ся) ρ.δ. βλ. пихать(ся).

пропихнуть(ся) ρ.σ. βλ. пихать(ся).

пропищать, -щү, -щүшь ρ.σ. βλ. пищать.

проплав, -а α. βλ. проплávка.

проплáвать ρ.σ. πλέω: κολυμπώ (για ορισμένο χρον. διάστημα).

проплáвить ρ.σ. τήκω, λιώνω. || τήκω, λιώνω (για ένα χρον. διάστημα).

проплáвка, -и θ. λιώσιμο, τήξη (μεταλλευμάτων).

проплáвливание, -я ουδ. βλ. проплáвка.

проплáвливать ρ.δ. βλ. проплáвить. || -ся τήκομαι, λιώνω.

проплавлáть(ся) ρ.δ. βλ. проплáвить(ся).

проплáкать ρ.σ. κλαίω (για ένα χρον. διάστημα). || εκφρ. ~ (все) глаzá κλαίω πολύ. || -ся κλαίω πολύ.

проплеváть, -лю, -лүшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. проплéванный, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. (απλ.) φτύνω πολύ. || φτύνω (για ένα χρον. διάστημα).

проплéсневеть, -еет ρ.σ. μουχλιάζω τελείως· καταμουχλιάζω.

проплéстї ρ.σ.μ. 1 εμπλέκω· ~ кóсу лéнтами πλέκω στην πλεξούδα κορδέλες. 2 πλέκω (για ένα χρον. διάστημα)· ~ кружевá цéльный день πλέκω δαντέλες όλη τη μέρα.

проплéстїсь ρ.σ. τρικλίζω, παραπαίω.

проплéтáть ρ.δ.μ. εμπλέκω. || -ся εμπλέκομαι.

пропутáть ρ.σ. περιπλανιέμαι (για ένα χρ. διάστημα). || -ся περιπλανιέμαι.

проплéв, -а α. κολύμβηση, απόσταση κολύμβησης.

проплéвáть ρ.δ. βλ. проплéть.

проплéть ρ.σ. 1 κολυμπώ, διανύω απόσταση κολυμπώντας· ~ до середїны рекї κολυμπώ ως τη μέση του ποταμού· ~ пятьсóт мéтров κολυμπώντας· ~ маяк κολυμπώντας περνώ το φάρο. 3 πετώ (ίπταμαι) ομαλά, ήρεμα. || περνώ ομαλά. 4 μτφ. περνώ αλληλοδιαδόχως. 5 πλέω (για ένα χρον. διάστημα).

проплéсáть ρ.σ.μ. 1 χορεύω (λαϊκό χορό). 2 χορεύω (για ένα χρον. διάστημα)· ОН -ѢЛ час и ушéл αυτός χόρεψε μια ώρα και έφυγε.

проплéсáвать ρ.δ. χορεύω (λαϊκό χορό).
проповéдать ρ.δ.κ.σ. (παλ.) βλ. проповéдовать.

проповéдник, -а α., -ца, -и θ. 1 κήρυκας· ~ христїанства κήρυκας του χριστιανισμού· ~ ислáма κήρυκας του ισλαμισμού. || ιεροκήρυκας. 2 ένθερμος οπαδός (ιδεών, διδασκαλίας).

проповéднический επ. κηρυκικός· -ая манéра ο κυρηκικός τρόπος ομιλίας.

проповéдничество, -а ουδ. το κήρυγμα.

проповéдование, -я ουδ. η κήρυξη:

проповéдовать, -дую, -дуешь κ. (παλ.) проповéдывать, -аю, -аешь ρ.δ.μ. 1 κηρύσσω· ~ христїанство κηρύσσω το χριστιανισμό· ~ материáлизм κηρύσσω τον υλισμό. || κηρύσσω το θείο λόγο, ιδέες, διαδασκαλία κ.τ.τ.

проповéдь, -и θ. 1 κηρύξη· ~ евангелїя η κήρυξη του Ευαγγελίου. 2 κήρυγμα· воскресная ~ κυριακάτικο κήρυγμα. || προπαγάνδιση.

пропóец, -пóйца α. (απλ.) βλ. пропóйца.

пропóйт ρ.σ.μ. 1 (απλ.) ξοδεύω για κρασί (για κάποιον)· я -ѢЛ егó дéсять рублéй егώ τον πότισα δέκα ρούβλια. 2 βυζαίνω, αφήνω να-πρει· ~ телéнка молóком три мéсяца αφήνω το μοσχάρακι να πρει γάλα τρεις μήνες.

пропóй, -я α. 1 πιοτί· все дéньги идýт на ~ όλα τα λεφτά πάνε στο πιοτί. 2 (παλ.) το πιοτί (αμέσως μετά την τελετή της αρραβώνας του κοριτσιού). || εκφρ. на ~ душі στο πιοτί, στο γλέντι.

пропóйный επ. του πιοτού, για πιοτί· ~не дéньги τα χρήματα για πιοτί. || του πιοτή, του μεθύστακα· ГÓЛОС -ГО η φωνή του μεθύστακα.

пропóйца, -и α. (απλ.) πιοτής, μεθύστακας.

прополáскивать ρ.δ. βλ. прополоскáть. || -ся ξεπλύνομαι.

прополáзать ρ.σ. έρπω (για ένα χρον. διάστημα).

прополáзáть ρ.δ. βλ. прополáзтї. || -ся έρπω.

прополáзтї ρ.σ. έρπω· ерпýζω· ~ мїмо стóрожевóго постá περνώ έρποντας κοντά στη σκοπιά. || διανύω έρποντας· ~ двáдцать мéтров διανύω έρποντας είκοσι μέτρα. || εισέρχομαι έρποντας· в подвáл -злá змея στο υπόγειο μπήκε φίδι.

*пропóлис, -а α. η πρόπολη (των μελισσών).

пропóлка, -и θ. βοτάνισμα, ξεχορτάρισμα.

прополоскáть ρ.σ.μ. 1 ξεπλύνω, ξεβγάζω· ~ белéе ξεπλύνω τα ρούχα· ~ рот, гóрло ξεπλύνω το στόμα, το λάρυγγα. 2 ξεπλύνω (για ένα χρον. διάστημα).

прополóть ρ.σ.μ. βοτανίζω, ξεχορταριάζω. || βοτανίζω (για ένα χρον. διάστημα).

прополóчный επ. βοτανιστικός· ~не работý

βοτανιστικὲς δουλειές, το βοτάνισμα.

пропороть ρ.σ.μ. 1 ξεσχίζω· διατρυπώ· - κόжу ξεσχίζω το δέρμα· - ГВОЗДѢМ ОРѢЖКИ ξεσχίζω το παντελόνι στο καρφί. 2 Ξηλώνω (για ένα χρον. διάστημα)· - ВЕСЬ ДЕНЬ Ξηλώνω όλη τη μέρα.

пропорхнуть ρ.σ (για πτηνά, έντομα)· πετώ, μπαίνω μέσα φτερουγίζοντας.

пропорционально επίρ. ανάλογα, συμμετρικά κλπ. επ.

пропорциональность, -и θ. αναλογία, -ικότητα, συμμετρία· αντιστοιχία· - частей συμμετρία των μερών· - телосложения συμμετρία της σωματικής διάπλασης.

***пропорциональный** επ., βρ: -лен, -льна, -о. 1 ανάλογος, σύμμετρος, συμμετρικός, συζυγής· αντιστοιχος· -οе телосложение συμμετρική σωματική διάπλαση· -не величині ανάλογα ποσά. 2 αναλογικός· -οе представление αναλογική αντιπροσώπευση· -ая избирательная система αναλογικό εκλογικό σύστημα· -не выборов εκλογές με αναλογικό σύστημα.

***пропорция**, -и θ. 1 αναλογία, συμμετρία, αντιστοιχία. 2 (μαθ.) αναλογία· арифметическая - αριθμητική αναλογία· геометрическая - γεωμετρική αναλογία.

пропотелый επ. καταϊδρωμένος, κάθιδρος.

пропотеть ρ.σ. 1 καταϊδρώνω, ιδροκοτώ. 2 μουσκεύω απο τον ιδρώτα. 3 εργάζομαι εντατικά, ιδρώνω δουλεύοντας (για ένα χρον. διάστημα).

пропревать ρ.δ. βλ. пропреть (1, 2 σημ.).

пропреть ρ.σ. 1 καλοβράζω, καλοφήνομαι. 2 (απλ.) βλ. пропотеть. 3 βλ. претъ.

пропрясть ρ.σ. πλέκω (για ένα χρον. διάστημα)· - весь вечер γνέθω όλο το βράδυ.

пропуск, -а α. 1 άδεια· εισόδου, διέλευσης, διόδου. II παράλειψη· - слова в тексте παράλειψη λέξης στο κείμενο. 2 άδεια έγγραφη· покажите ваш - δείξτε την άδειά σας. 3 βλ. пароль. 4 απουσία· посещать занятия без -а παρακολουθώ τα μαθήματα χωρίς απουσίες.

пропускание, -я ουδ. βλ. пропуск (1, 4 σημ.).

пропускать ρ.δ. 1 βλ. пропуститъ. 2 αφήνω να διαφύγει (υγρό, αέριο, μυρουδιά κλπ.). II -ся επιτρέπομαι· αφήνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. **пропускник**, -а α. βλ. санпропускник.

пропускной επ. της διέλευσης, της διόδου· - билет εισιτήριο ελεύθερης εισόδου· - вид διαβατήριο ατελές. II απορροφητικός· του στυπώματος· διαποτιζόμενος· -ая бумага το στυπόχαρτο.

пропустить ρ.σ.μ. 1 αφήνω να περάσει, να διέλθει, να εισχωρήσει, να εισδύσει· επιτρέπω. 2 εξυπηρετώ· столовая -ла за день тѣснѣ у людѣй το εστιατόριο εξυπηρετήσε για μια

μέρα χίλια άτομα. II περνώ· - нѣтку черезъ ушко иглы περνώ την κλωστή στην τρύπα του βελονιού. II διατρυπώ· διαπερνώ· - ГВОЗДЬ черезъ доску διατρυπώ τη σανίδα με το καρφί. II διοχετεύω· - воду черезъ фильтр φιλτράρω το νερό. II κόβω· - мясо черезъ мясорубку περνώ το κρέας απο την κρεατομηχανή, κόβω το κρέας στην κρεατομηχανή. II εξετάζω, ελέγχω· περνώ· υποβάλλω· - проектъ черезъ комиссию περνώ το σχέδιο απο την επιτροπή (για έλεγχο). 3 αναμερώ (για να περάσει κάποιος)· - женщину с ребенком κάνω μέρος να περάσει η γυναίκα με το παιδάκι. II επιτρέπω την είσοδο· - в парк επιτρέπω την είσοδο στο πάρκο. II (αθлт.) δεν μπορώ να αποτρέψω το γκολ· вратарь -ил мяч в ворота ο τερματοφύλακας δε μπόρεσε να αποτρέψει το γκολ. 4 περνώ, διαβαίνω, διέρχομαι πλησίον. II ξεχνώ κάτι περνώντας απο κοντά. II αφήνω να μου διαφύγει η ευκαιρία. 5 αφήνω κενό. II παρέρχομαι· παρалаίπω· - несколько страниц αφήνω μερικέσ σελίδες. II απουσιάζω· - урокъ απουσιάζω απο το μάθημα. 6 (απλ.) πίνω (ποτό), κατεβάζω. II τρώγω κάτι, τσιμπώ. II εκφρ. НИКОГѠ НЕ - δεν αφήνω κανέναν σε ησυχία.

пропутешествовать ρ.σ. ταξιδεύω, περιοδεύω (για ένα χρον. διάστημα).

пропылить ρ.σ. 1 μ. σκονίζω. 2 σηκώνω σκόνη στο πέραςμα. II -ся σκονίζομαι.

пропыхтеть ρ.σ. ασθμαίνω, λαχανιάζω, αγκομαχώ, πνευστιώ. II περνώ ασθμαίνοντας.

пропьянствовать ρ.σ. μεθοκοπώ (για ωρισμένο χρον. διάστημα).

прораб, -а α. εργοδηγός.

прорабатывание, -я ουδ. βλ. проработка.

прорабатывать ρ.δ. βλ. проработать (2, 3 σημ.). II -ся 1 μελετιέμαι. 2 κριτικάρομαι.

проработать ρ.σ. 1 εργάζομαι, δουλεύω (για ένα χρον. διάστημα)· я -ал на заводе три года εργάστηκα στο εργοστάσιο τρία χρόνια. 2 μελετώ, ερευνώ επισταμένα. 3 κριτικάρω αυστηρά ή κακοπροαίρετα.

проработка, -и θ. 1 μελέτη, σπουδή με εμβρίθεια. 2 κριτική, κριτικάρισμα.

прорастаніе, -я ουδ. 1 εκβλάστηση. 2 φύτρωμα, ξεφύτρωμα· - семян φύτρωμα των σπόρων.

проращать, -ает ρ.δ. βλ. прорасти (1, 2 σημ.).

прорасти ρ.σ. 1 εκβλασταίνω. 2 (ξε)φυτρώνω, (ανα)φύομαι, εκφύομαι. 3 βλασταίνω (για ένα χρον. διάστημα).

прораститъ ρ.σ.μ. κάνω να βγάλει φύτες· - горюхъ передъ посадкой μουσκεύω τα μιτζέλια να βγάλουν φύτες πριν τη σπορά.

проращение, -я ουδ. (ξε)φύτρωμα, το σκάσιμο της φύτερας.

прорáщивание, -я ουδ. βλ. прорáщение.
прорáщивать ρ.δ. βλ. прорáстить. || -ся
 φυτρώνω, ξεφυτρώνω.

прóрва, -н θ. 1 (διαρκ.) μέρος που βου-
 λιάζει στα πατήματα· βαλτότοπος. || μτφ. α-
 σωτεία· ανεμοσκόρπισμα, εξανέμισμα χρημάτων.
 2 μτφ. καταβόθρα, φαγάνα. 3 (απλ.) μεγάλη
 ποσότητα, πλήθος, σωρός, σωρεία.

прорвáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прор-
 ванный, βρ: -ван, -а, -ο. 1 σχίζω, ξεσχί-
 ζω· - чулок ξεσχίζω την κάλτσα. 2 διατρύπω,
 κάνω τρύπα, ανοίγω οπή. || σπάζω, κάνω ρήγ-
 μα· - линию обороны противника σπάζω τη
 γραμμή της άμυνας του εχθρού· - блокáду σπά-
 ζω τον κλοιό. 3 αναζωογονούμαι, αναζωπυρού-
 μαι, φορτσάρω, παίρνω φόρτσα. || -ся 1 σχί-
 ζομαι, ξεσχίζομαι. 2 σπάζω, παθαίνω διάρυ-
 ξη· плотина -лáсь το φράγμα έσπασε. || α-
 νοίγω· -лся нарýв έσπασε το απόστημα. 3
 ανοίγω δρόμο, υπερπηδώ, ξεπερνάω εμπόδιο. ||
 προχωρώ σπάζοντας. 5 εμφανίζομαι ξαφνικά.

проревéть ρ.σ. 1 βρυχώμαι. || φωνάζω με
 χοντρή φωνή. 2 (απλ.) ορύομαι, φωνάζω, φω-
 νασκώ.

проредакти́ровать ρ.σ. βλ. редакти́ровать.
проредíть, -режу́, -редíшь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. прорежённый, βρ: -жён, -женá, -женó ρ.
 σ.μ. αραιώνω· - чесноки́ αραιώνω τα σκόρδα.

прорéживание, -я ουδ. αραιώση.

прорéживать ρ.δ. βλ. проредíть. || -ся α-
 ραιώνομαι.

прорéз, -а α. 1 κοπή, κόψιμο. 2 κοψιά, ε-
 γκοπή. || οπή, τρύπα (με πριόνιση ή κόψιμο).

прорезáние, -я ουδ. βλ. прорéз.

прорéзать, -режу́, -режéшь ρ.σ.μ. 1 κόβω·
 κόβω κουμπότρυπες. || τρυπώ κόβοντας· - скá-
 терть κόβω το τραπεζομάντηλο. 2 διασχίζω·
 молния -ла нéбо η αστραπή διέσχισε τον ου-
 ρανό· железная доро́га -ла лес η σιδηροδρο-
 μική γραμμή διέσχισε το δάσος (πέρασε μέσα
 απο το δάσος). || αυλακώνω (για ρυτίδες ου-
 λές). 3 κόβω (για ένα χρον. διάστημα). ||
 -ся 1 φύομαι, βγαίνω, σκάζω (για δόντια). 2
 διεισδύω, διασχίζω· - сквозь толпу́ διασχί-
 ζω το πλήθος. 3 αυλακώνω (για ρυτίδες).

прорезáть ρ.δ. βλ. прорéзать (1, 2 σημ.).
 || -ся βλ. прорéзаться (1, 2 σημ.).

прорези́нный επ. απο μτχ. λαστιχοποιημέ-
 νος, λαστιχοκαμμένος· -ая лéнта лαστιχοκα-
 μμένη ταινία.

прорези́вание, -я ουδ. βλ. прорези́нка.

прорези́вывать(ся) ρ.δ. βλ. прорези́нить-
 (ся).

прорези́нить, -ню́, -нишь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. прорези́нный, βρ: -нен, -а, -ο ρ.σ.μ.
 λαστιχοποιώ, διαποτίζω με λαστιχένια ουσία.

|| -ся λαστιχοποιούμαι.

прорези́нка, -и θ. λαστιχοποίηση.

прорéзка, -и θ. βλ. прорéз (1 σημ.).

прорезно́й επ. κοφτός· - карман кофты тсé-
 πη. || με εγκοπή, έχων εγκοπή.

прорéзывание, -я ουδ. κοπή, κόψιμο.

прорéзывать(ся) ρ.δ. βλ. прорéзать(ся).

прорéзь, -и θ. 1 σχισμή, χαραμάδα· ρωγή.
 || βλ. желобóк. 2 ειδικό ποταμόπλοιο για τη
 μεταφορά ζωντανών φαριών.

прорекáть ρ.δ. βλ. прорéчь.

***прорéктор**, -а α. αντιπρύτανης.

прорéкторский επ. του αντιπρύτανη.

прорепетíровать ρ.σ.μ. βλ. репетíровать.

прорéха, -и θ. 1 σχισμή (σε ένδυμα)· ξή-
 λωμα. || οπή, τρύπα, άνοιγμα. || μτφ. έλλει-
 ψη, κενό· ελάττωμα, μειονέκτημα, ατέλεια. 2
 το μπροστινό άνοιγμα του παντελονιού.

прорецензи́ровать ρ.σ.μ. βλ. рецензи́ровать.

прорéчь, -рекú, -речéшь, -рекúт, παθ. μτχ.
 παρλθ. χρ. проречённый, βρ: -чён, -ченá, -ó
 ρ.σ.μ. (παλ.) προλέγω· - óдущее προλέγω το
 μέλλον.

прорéшка, -и θ. μικρή σχισμή κλπ. υποκορ.
 βλ. прорéха.

прорéзветь, -еет ρ.σ. οξειδώνομαι τελεί-
 ως, κατασκουριάζω.

прорéзать, -режéшь ρ.σ. 1 χλιμιντρίζω, χρε-
 μετίζω. 2 χλιμιντρίζω (για ένα χρον. διά-
 στημα).

прорисовáть ρ.σ.μ. ιχνογραφίζω· ζωγραφί-
 ζω με ζωπρές γραμμές· επίσης και για ένα ο-
 ρισμένο χρόνο. || -ся ιχνογραφίζομαι· ζωγρα-
 φίζομαι ζωπρά.

прорисóвка, -и θ. ιχνογράφιση, ζωγράφιση,
 σχεδίαση με ζωπρές γραμμές.

прорисóвывание, -я ουδ. βλ. прорисóвка.

прорисóвывать(ся) ρ.δ. βλ. прорисовáть-
 (ся).

прорица́ние, -я ουδ. (γραπ. λόγος) βλ. пред-
 сказáние (2 σημ.).

прорица́тель, -я α., -ница, -н θ. βλ. пред-
 сказáтель.

прорица́ть ρ.δ. (γραπ. λόγος) βλ. предска-
 зáть.

прорóк, -а α. προφήτης.

пророкотáть ρ.σ. βλ. рокотáть.

пророни́ть, -ронú, -ронишь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. пророненный, βρ: -нен, -а, -ο κ. проро-
 ненный, βρ: -нён, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. 1 λέ-
 γω, προφέρω, εκφέρω, εκστομίζω· за весь вé-
 чер он не -ил ни слóва όλο το βράδυ δεν έ-
 βγαλε μιλιá (ούτε μια λέξη). 2 παρακούω, α-
 φήνω να μου διαφύγει (την ακοή). || (διαρκ.)
 χάνω. || εκφρ. не - слéзы; не - (ни) слези́н-
 ки δε χύνω δάκρυα· δε χύνω (ούτε) ένα δακράκι.

прорость, -и θ. ενδιάμεσο στρώμα (κρέατος στο λίπος ή και αντίθετα). || πρόσφυμα (καρπών, φυτών).

пророчески επίρ. προφητικά.

пророческий επ. προφητικός· -ое одеяние προφητικό ένδυμα· -ие слова προφητικά λόγια· - совет προφητική συμβουλή.

пророчество, -а ουδ. προφητεία.

пророчествовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. προφητεύω· χρησιμοδοτώ.

пророчить, -чу, -чишь ρ.δ.μ. προφητεύω, προλέγω· προμαντεύω.

пророчица, -и θ. προφήτισσα.

прорубание, -я ουδ. βλ. прорубка.

прорубать(ся) ρ.δ. βλ. прорубить(ся).

прорубить ρ.σ.μ. 1 διατρυπώ με κοφτερό εργαλείο· - стёну ανοίγω τρύπα στον τοίχο· - окно ανοίγω παράθυρο· - проруб ανοίγω τρύπα στον πάγο, τρυπώ τον πάγο. 2 ανοίγω πέραςμα, δίοδο· - просёку ανοίγω πέραςμα. 3 κόβω (για ένα χρον. διάστημα). || -ся 1 ανοίγω δρόμο, δίοδο, πέραςμα. 2 μάχομαι, διαξιφίζομαι (για ένα χρον. διάστημα)· - с врагом целый день πελεκιέμαι με τον εχθρό όλη τη μέρα.

прорубка, -и θ. 1 διατρύπηση. 2 δίοδος, πέραςμα, άνοιγμα δρόμου.

проруб, -а α. τρύπα στον πάγο.

проруха, -и θ. λάθος, απροσεξία.

прорыв, -а α. 1 σπάσιμο· ρήγμα· - фронта ρήγμα του μετώπου· - плотины ρήγμα φράγματος. 2 μτφ. διάλειψη· κενό· καθυστέρηση· - в работе προσωρινό σταμάτημα της δουλειάς.

прорывать(ся)¹ ρ.δ. βλ. прорвать(ся).

прорывать(ся)² ρ.δ. βλ. прорыть(ся).

прорывка, -и θ. 1 σκάψιμο, εκσκαφή άνοιγμα. 2 κλάδεμα· κορφολόγημα, κόψιμο των κορυφών των φυτών.

прорысить, -сишь ρ.σ. περνάω με τροκ.

прорыскать, -рыщу, -рыщешь κ. -ан, -аешь ρ.σ. φάχνω, ερευνώ (για ένα χρον. διάστημα).

прорытие, -я ουδ. σκάψιμο, άνοιγμα με εκσκαφή.

прорыть ρ.σ.μ. 1 σκάβω, (εκ)σκάπτω. || σκάβω διαμπερώς· κάνω σήραγγα. 2 σκάβω (για ένα χρον. διάστημα). || -ся 1 προχωρώ ανοίγοντας δρόμο. 2 φάχνω, ανασκαλίζω, -εύω· - в бумагах целый час ανασκαλεύω τα χαρτιά ολόκληρη ώρα.

прорычать ρ.σ. μουγκρίζω, βρυχιέμαι. || προφέρω μουγκριστά. || μουγκρίζω (για ένα χρον. διάστημα).

просадить, -сажу, -садишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. просаженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) 1 σπάζω πέρα-πέρα, διατρυπώ· - стёну ломом σπάζω τον τοίχο με το λαστό. 2 ξο-

δεύω, δαπανώ, καταναλώνω· ~ все патроны καταναλώνω όλα τα φυσίγγια. || χάνω (στα τυχερά παιχνίδια).

просадка, -и θ. βλ. проседание.

просажать ρ.σ.μ. φυτεύω (για ένα χρον. διάστημα)· целый день ~ деревья όλη τη μέρα φυτεύω δέντρα.

просаживать ρ.δ. βλ. посадить. || -ся διανοίγομαι, σπάζω πέρα-πέρα.

просаливать(ся)¹ ρ.δ. βλ. просалить(ся).

просаливать(ся)² ρ.δ. βλ. просолить(ся).

просалить ρ.σ.μ. αλείφω με λίπος· грасарω· - патроны αλείφω με λίπος τα φυσίγγια. || -ся λιπαίνομαι, αλείφομαι με λίπος.

просасывание, -я ουδ. διάβρωση, τρύπημα από τη διάβρωση.

просасывать(ся) ρ.δ. βλ. прососать(ся).

просачивание, -я ουδ. (για υγρά) βαθμιαία διείσδυση.

просачиваться, -ается ρ.δ. βλ. просочить.

просвѣтатъ ρ.σ.μ. (παλ.) μνηστεύω, αρραβωνιάζω.

просвежить, -жу, -жишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. просвеженный, βρ: -жен, -женá, -жено ρ.σ.μ. (απλ.) δροσίζω· αερίζω, παίρνω δροσερό αέρα. || -ся δροσίζομαι, αερίζομαι.

просверкать, -ает ρ.σ. 1 λάμπω, εκλάμπω· молния -ла αστραπή έλαμψε. 2 λάμπω (για ένα χρον. διάστημα).

просверливать ρ.δ. τρυπανίζω διαμπερώς. || -ся τρυπανίζομαι διαμπερώς.

просверлить, -лю, -лишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. просверленный, βρ: -лен, -ленá, -лено ρ.σ.μ. 1 τρυπανίζω διαμπερώς. || ανοίγω τρύπα με το τρυπάνι. 2 τρυπανίζω (για ένα χρον. διάστημα).

просвѣт, -а α. 1 φέγγισμα, φάγγισμα, αμυδρό φως. || μτφ. κάτι το ευχάριστο. 2 διάστημα, απόσταση μεταξύ αντικειμένων. 3 το άνοιγμα (πλάτος) πόρτας ή παραθύρου. 4 το σειρήτι των επωμίδων.

просветитель, -я α., -ница, -и θ. διαφωτιστής, -ίστρια.

просветительный επ. διαφωτιστικός· -не идеи διαφωτιστικές ιδέες.

просветительство, -а ουδ. διαφώτιση. || διαφωτισμός (ιδεολογικό ρεύμα).

просветить¹, -свечу, -свѣтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. просвѣченный, βρ: -чен, -а, -ο; ρ.σ. 1 μ. διαφέγω. || φωτίζω, κάνω κάτι ορατό. 2 φωτίζω || -ся φωτίζομαι.

просветить², -свечу, -свѣтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. просвещенный, βρ: -щен, -щенá, -шено ρ.σ.μ. διαφωτίζω, κάνω διαφώτιση. || διευκρινίζω, διασαφηνίζω. || -ся διαφωτίζομαι.

просветлѣние, -я ουδ. 1 ξαστέρωμα· αιθρίαση· ~ нѣба ξαστέρωμα του ουρανού. 2 μτφ. φάτιση, λάμψη, διαύγαση.

просветлѣнность, -и θ. χαρά, αγαλλίαση, ευφροσύνη.

просветлѣнный επ. απο μτχ. φωτεινός, χαρούμενος, άσμενος, εύχαρης.

просветлѣть, -ѣю, -ѣешь ρ.σ. 1 ξαστερώνω, αιθριάζω· нѣбо ~ло ο ουρανός ξαστέρωσε. 2 μτφ. λάμπω, φωτίζομαι· нахмуренные лица ~ли τα σκυθρωπά πρόσωπα έλαμψαν· у менѣ на душѣ ~ло (απρός.) η ψυχή μου ησύχασε. || ζηηρεύω. 3 μτφ. ξεκαθαρίζω, γίνομαι διαυγής, σαφής· сознание ~ло η συνείδηση ξεκαθάρισε.

просветлѣть, ~лѣю, ~лѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. просветлѣнный, βρ: ~лѣю, ~ленѣ, ~ленѣю; ρ.σ.μ. 1 κάνω κάτι αιθριο, φωτεινό, λαγαρό, διαυγές· ~ жѣткость при помѣщи реактѣва λαγαρίζω το υγρό με αντιδραστήριο. 2 μτφ. ξεκαθαρίζω, διαφωτίζω, ξεδιαλύνω. || χαροποιώ, αγαλιάζω, ευφραίνω· душа ~ленѣ η ψυχή ευφράνηθηκε. || ~ся γίνομαι διαυγής, αιθριος, αιθριάζω, λαγαρίζω. || μτφ. (παλ.) φωτίζομαι· ум ~лѣся το πνεύμα (ο νους) φωτίστηκε.

просветлѣть(ся) ρ.δ. βλ. просветѣть(ся).

просвѣчивание, -я ουδ. ακτινοσκόπηση· ~ лёгких, желѣдка ακτινοσκόπηση των πνευμόνων, του στομάχου.

просвѣчивать ρ.δ. 1 βλ. просветѣть¹. 2 (κυρλξ. κ. μτφ.)· διαφαίνομαι, διακρίνομαι· ξεχωρίζω· солнце ~ает сквозь тѣчи ο ήλιος φαίνεται μέσα απο τα σύννεφα· сквозь рубашку ~ает голѣе тѣло μέσα απο το πουκάμισο φαίνεται το γυμνό σώμα· сквозь егѣ слова ~ает недоверѣе μέσα απο τα λόγια του διαφαίνεται η δυσπιστία. || είμαι διαφανής. || ~ся διαφέγγομαι· διαφωτίζομαι, γίνομαι διαφανής κλπ. ρ. ενεργ. φ.

просвѣчать(ся) ρ.δ. βλ. просветѣть(ся)².

просвѣчение, -я ουδ. παιδεία· εκπαίδευση· мѣрфωση· министрѣство ~я υπουργείο παιδείας· народное ~ λαϊκή παιδεία. || διαφάτιση· ~ масс διαφάτιση των μαζών. || εκφρ. эпоха ~я η εποχή του διαφωτισμού (17 - 18 αι.).

просвѣченность, ~и θ. мѣрфωση, παιδεία.

прсвѣченный επ. απο μτχ. μορφωμένος· ~ человек μορφωμένος άνθρωπος. || πολιτισμένος· ~ая страна πολιτισμένη χώρα.

просвѣра βλ. просфора.

просвѣрник, ~а α. βλ. мѣльва.

просвѣрня, ~и θ. γυναίκα που φήνει προσφορές.

просвѣрняк, ~ѣ α. βλ. просвѣрник.

просвѣстѣть ρ.σ. 1 βλ. просвѣстѣть. 2 μ. (απλ.) σπαταλώ, ξεοδεύω άσκοπα.

просвѣстѣть ρ.σ. 1 σφυρίζω· ~ три рѣза

σφυρίζω τρεις φορές· пѣля ~ла над головѣй η σφαίρα σφύριξε πάνω απο το κεφάλι. 2 τραγουδώ σφυριχτά. 3 σφυρίζω· τραγουδώ· келαηδѣ (για ένα χρον. διάστημα): соловѣй ~ѣл· всѣ ночь το αηδόνι κελαηδησε όλη τη νύχτα.

просвѣстѣвать ρ.δ. 1 σπαταλώ. 2 τραγουδώ σφυριχτά. || ~ся 1 σπαταλιέμαι. 2 τραγουδιέμαι σφυριχτά.

просѣв, ~а α. 1 κοσκίνισμα, κρησάρισμα. 2 βλ. огрѣх (1σημ.).

просѣвание, -я ουδ. βλ. просѣвка.

просѣвать(ся) ρ.δ. βλ. просѣять(ся).

просѣвка, ~и θ. βλ. просѣв (1σημ.).

просѣдание, -я ουδ. καθίζηση, βούλιαγμα, κάθισμα· ~ пола το κάθισμα του πατώματος.

просѣдѣть ρ.δ. βλ. просѣсть.

просѣдѣ, ~и θ. αραιό άσπρισμα μαλλιών.

просѣивание, -я ουδ. κοσκίνισμα, κρησάρισμα.

просѣивать(ся) ρ.δ. βλ. просѣять(ся).

просѣк, ~а α. βλ. просѣка.

просѣка, ~и θ. καθαρισμένη ζώνη δάσους (δρόμος, διόδος, πέρασμα ή σύνορο).

просѣкание, -я ουδ. βλ. просѣчка.

просѣкѣть(ся) ρ.δ. βλ. просѣчь(ся).

просѣлок, ~лка α. αγροτικός δρόμος (μεταξύ χωριών).

просѣлочный επ. αγροτικός· ~ая дорога βλ. просѣлок.

просеминѣрий, ~я α. προφροντιστήριο.

просѣсть, ~сѣдет, παρλθ. χρ. просѣл, ~ла, ~ло ρ.σ. καθιζάνω, βουλιάζω, κάθομαι.

просѣчка, ~и θ. 1 κοπή, κοφιά. 2 βλ. просѣка.

просѣчь ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. просѣчѣнный, βρ: ~чѣю, ~чѣнѣ, ~чѣнѣю. 1 κόβω, τρυπώ χτυπώντας· извѣзчик ~сѣк до кровѣ кнутѣом спѣну лошади ο αμαξας μαστίγωσε το άλλογο στη ράχη ώπου πήγε αίμα. 2 ανοίγω, κόβω· ~ просѣку ανοίγω δρόμο (κόβοντας τα δέντρα). || ~ся ξηλώνομαι, σχίζομαι.

просѣять ρ.σ.μ. κοσκινίζω, κρησαρίζω. || κοσκινίζω (για ένα χρον. διάστημα). || ~ся κοσκινίζομαι. || πέφτω απο το κόσκινο.

просигнализѣровать ρ.σ. 1 σηματοδοτώ, δίνω σήμα, σινιάλο. 2 μτφ. προειδοποιώ, κρούω τον κώδωνα (του κινδύνου).

просигналѣть ρ.σ. σηματοδοτώ, δίνω σήμα, σινιάλο.

просидѣть, ~сидѣу, ~сидѣшь, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. просидѣнный, βρ: ~жен, ~а, ~ο ρ.σ. 1 κάθομαι (για ένα χρον. διάστημα)· ~ всѣ ночь за работѣй δουλεύω όλη τη νύχτα· ~ всѣ ночь агруπнѣώ όλη τη νύχτα. 2 μένω, παραμένω· он у нас ~ѣл два часа αυτός κάθησε σε μας δυο ώρες. || μένω στάσιμος, δεν προβιβά-

ζομαι· **ОН** -έλ в трѣтѣм клѣссѣ два годѣ ау-
тѣс ѓμεινε στην ίδѣα τѣξη δυο χрѣνια. 3
φθειρω, χαλνώ απο το πολυ καθησιѣ· **ОН** -έλ
бръки αυтѣс χѣλασε το παντελѣни απο το πολυ
καθησιѣ.

просѣживать ρ.δ. βλ. просидѣть. || -ся τρι-
βομαι, φθειρομαι, χαλνώ απο το πολυ καθησιѣ.

прѣсѣнь, -и θ. το γαλάζιο χрѣμα.

просѣтель, -я α., -ница, -н θ. (παλ.) ι-
κѣτης, -ιδα, παρακαλεστιѣс, -ѣστρα.

просѣтельный επ. παρακλητικѣс, παρακαλε-
στικѣс, ικετευτικѣс, δεητικѣс· ~ тои ικε-
τευτικѣс тѣнос· -ое писѣмѣ παρακαλεστιкѣ
γрѣμμα.

просѣтельский επ. παρακλητικѣс, παρακα-
λεστιкѣс, του παρακαλεστιѣ.

просѣть, прошу, прѣсѣшь, мтχ. ενστ. про-
сѣщий, παθ. мтχ. парлθ. χρ. прѣшенный, βρ:
-шен, -а, -о ρ.δ. 1 μ. ζηтѣ, αιтѣ· ~ помѣщи
ζηтѣ βοήθεια· ~ прѣшения ζηтѣ συγγнѣμη. ||
προτεινω, παρακαλώ· ~щѣ садѣться παρακαλώ
καθηστε· здѣсь -ят не курѣть παρακαλειсте να
μη καπνѣзете εδѣ· ~ соблѣдѣть тишину παρα-
καλώ να τηρηθει ησυχѣа. 2 φροντѣζω· ενδια-
φѣρομαι. 3 (προσ)καλώ, φωνάζω. 4 μ. (για ε-
μπορευματικѣ τιμή)· ζηтѣ· **ОН** ~ит дѣрого ау-
тѣс ζηтѣ ακριβѣа. 5 ζηтѣ ελεημοσύνη. 6 (παλ.)
μηνѣω, κάνω μήνυση. || **εμφρ.** прошу (вас) ω-
ρίστε, περάστε, κοπιάστε. || -ся 1 παρακαλώ·
ζηтѣ· θέλω, επιθυμѣ· ~ ѣтпуск ζηтѣ άδѣεια· ~
гулять ζηтѣ (θέλω) να πάω περιπατο. 2 αι-
τούμαι, ζηтѣ· ~ на слѣужѣ ζηтѣ να προσληφѣ
στη υπηρεσιѣа. 3 мтφ. ταιριάζω, αξιζω. || **εμφρ.**
~ наружу ή из души (για αισθѣματα) θέλω να
βγω ѣξω, να ξεσπάσω. (να ξεθυμάνω).

просѣять ρ.σ. 1 λάμπω δια μέσου· διαυγά-
ζω· διαφѣγγω. || φωτѣζομαι. 2 мтφ. λάμπω (α-
πο χαρά, ικανοποίηση κ.т.т.), αγάλλω, χαί-
ρω, ευφραίνομαι. 3 λάμπω (ορισμένο χрѣνο).

просѣблѣвать ρ.δ. βλ. проскѣблѣть. || -ся
τρυπιѣμαι με το ξύσιμο.

просѣкѣать ρ.σ. 1 περνѣω καλπάζοντας. || δι-
ανѣω απόσταση με καλπασмѣ. 2 τρέχω πηδηχтѣа.
3 καλπάζω (για ένα χрѣν. διάστημα).

просѣκѣивать ρ.δ. βλ. просѣкѣать (1,2 σημ.).
|| -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

просѣкѣлѣзѣвать ρ.δ. βλ. проскѣльзнуть.

просѣкѣнѣровать ρ.σ.μ. βλ. скѣнѣировать.

просѣкѣчка, -и θ. διαδρομή με καλπασмѣ· ο
καλπασмѣс.

просѣкѣзѣть, ~зѣт ρ.σ. με φυσѣа το ρѣυμα,
κρυολογѣ απο το ρѣυμα.

просѣкѣтѣться ρ.σ. βλ. скѣтѣтѣсь.

просѣκѣнѣять ρ.σ. (γρѣμμ.) κλίνω.

просѣкѣблѣть ρ.σ.μ. τρυπѣω ξύνοντας· ~ ду-
магу τρυπѣω το χαρтѣ ξύνοντας το. || ξύνω

(για ένα χрѣν. διάστημα).

просѣкѣкѣ, -а α. 1 καλπασмѣс. 2 πήδημα, α-
νѣρθωση, ανѣψωση (παραβѣαση της ρυθμѣκѣс κѣ-
νησης στροφѣλου κ.т.т.).

просѣкѣльзнуть ρ.σ. 1 γλιστρώ, εισδѣω, ει-
σχωρѣω· μπαίνω· ~ незамѣтно μπαίνω απαραтѣ-
ρηта. 2 περνѣω, διαβαίνω γρήγορα, τρέχοντας.
|| мтφ. διαφѣαίνομαι στιγμѣιαѣа, φευγαλαѣа· В
егѣ словѣх ~ыл намѣк στα λόγια του διαφѣ-
νηκε ένας γρήγορος υπαινιγмѣс.

просѣкѣчѣть, ~скѣчѣ, ~скѣчѣшь ρ.σ. 1 περ-
νѣω, διαβαίνω τρέχοντας. 2 (για χрѣно) πα-
рѣρχομαι, φѣυγω γρήγορα. || εισѣρχομαι, εισ-
δѣω γρήγορα· собѣка ~ла в отвѣрстѣе, котѣ-
рое бѣло в забѣре το σκυλι μπѣκε γρήγορα μέ-
σα απο την τρύπα, που ήταν στο φράχτη. 3
мтφ. εμφανѣζομαι, βγαίνω στα φανερά· διολι-
σθѣαίνω, ξεφεύγω. || (απλ.) καταφέρνω να γѣ-
νω· αναρριχιѣμαι· **ОН** ~ыл в дирѣктора та ка-
тѣфере να γѣνει διευθυνтѣс.

просѣкѣбѣть(ся) ρ.δ. βλ. просѣкѣтѣ(сь).

просѣкѣжетѣть ρ.σ. βλ. скѣрежетѣть.

просѣкѣтѣ ρ.σ.μ. τραγαλίζω, ροκανίζω, τρυ-
пѣω· мыпѣ ~блѣ пол τα πονтѣκια τρυπѣσαν το
пѣτωμα. || ~сь 1 εισδѣω τρυпѣώντας. 2 ξύνω,
σκαλίζω.

просѣкѣпѣть, ~плѣ, ~пѣшь ρ.σ. 1 τριζω. ||
мтφ. ομιλώ, λέγω με τρεμουλιασтѣ φωνή. 2
τριζω (για ένα χрѣν. διάστημα)· ~ всю ночь
τριζω ѣλη τη νύχτα. 3 мтφ. ζω· ~ сѣтно лет
ζω εκαтѣ χрѣνια.

просѣкѣпѣционный επ. (παλ.) της προγρѣφѣс·
~ лист ή списѣк καταλόγѣс προγρѣφѣс ή προ-
γρѣμμѣνων.

***просѣкѣпѣция**, -и θ. (παλ.) προγρѣφѣ.

просѣкѣлѣть ρ.σ. ουρλιάζω (για σκύλο). ||
ουρλιάζω (για ένα χрѣν. διάστημα).

просѣкѣурнѣяк, -ѣ α. βλ. просѣвѣрник.

просѣкѣчѣть ρ.σ. ανѣω, πλήττω (για ένα χрѣν.
διάστημα)· весь вѣчер онѣа ~ла ѣλο το. βράδυ
αυтѣ είχε βαριεστιμαра (ѣπληττε).

просѣкѣбѣть, ~бѣт ρ.σ.μ. βλ. слабѣть.

просѣкѣвѣть, ~влѣ, ~вѣшь, παθ. мтχ. парлθ.
χр. просѣкѣвленный, ~лен, -а, -о ρ.σ.μ. 1
δοξάζω, δίνω δѣξα. 2 επαινώ, (εξ)υμνѣω, εγκω-
μιάζω ως ένδοξѣн. 3 βλ. ослабѣть. || -ся δο-
ξάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

просѣкѣвѣние, -я ουδ. δѣξασμα, -мѣс.

просѣкѣвленный επ. απο мтχ. δοξασмѣнос, έν-
δοξѣс· περικλεѣс.

просѣкѣвѣлѣть(ся) ρ.δ. βλ. просѣкѣвѣть(ся).

просѣкѣвѣвание, -я ουδ. τοποθѣτηση, βάλѣσιμο
καтѣ στрѣματα.

просѣкѣвѣвать(ся) ρ.δ. βλ. прослѣѣть(ся).

просѣкѣдѣть, ~лежѣ, ~ледѣшь, παθ. мтχ.
парлθ. χρ. прослѣкѣнный, βρ: ~жен, -а, -о;

ρ.σ.μ. 1 παρακολουθώ· ~ престѹпника παρακολουθώ τον εγκληματία. || ερευνώ, μελετώ· ~ развитие явлѣния παρακολουθώ τη εξέλιξη του φαινομένου.

прослѣдовать ρ.σ. (γραπ. λόγος)· μεταβαίνω, πηγαίνω, βαδίζω, ακολουθώ τα ίχνη· κατευθύνομαι.

прослѣживать ρ.δ. βλ. прослѣдѣть. || ~ся παρακολουθούμαι.

прослезѣться, ~ежусь, ~езѣсь ρ.σ. δακρύζω, χύνω δάκρυα, δακρυρροώ.

прослойть, ~лой, ~лойшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прослойнный, βρ: ~лойн, ~лойна, ~лойно; ρ.σ.μ. βάζω κατά στρώματα· βάζω στρώμα με. || ~ся μπαίνω κατα στρώμα, ~τα.

прослой, ~я α. (γεωλ.) στρώμα.

прослойка, ~и θ. στρώμα· ~ пирога варѣнем στρώμα στην πίτα με γλυκό. || στρώμα κοινωνικό· интеллигенция не явлѣется классом, а ~ой η διανοήση (διανοούμενοι) δεν είναι τάξη, αλλά κοινωνικό στρώμα. || βλ. прослой.

прослонѣться ρ.σ. περιφέρομαι άσκοπα ή για ένα χρον. διάστημα· ~ по ѹлицам περιφέρομαι άσκοπα στους δρόμους· ~ весь день περιφέρομαι άσκοπα όλη τη μέρα.

прослужить ρ.σ. 1 υπηρετώ (για ένα χρον. διάστημα). 2 αντέχω κρατώ сапоги ~ли мне два сезона οι μπότες μου κράτησαν δυο χρόνια.

прослѹшать ρ.σ.μ. 1 ακούω· ~ оперу ακούω μελόδραμα. 2 ακροώμαι· ~ лёгкие, сѣрдце ακούω τα πνευμόνια, την καρδιά· ~ механизм ακούω το μηχανισμό (τον χτύπο). 3 παρακολουθώ· ~ курс высшей математики ακούω μαθήματα ανώτερων μαθηματικών. 4 δεν ακούω καλά· παρακούω· простите, я ~ал, что вы скали; повторите, пожалуйста με συγχωρείτε, δεν άκουσα καλά τι είπατε· πείτε το πάλι, σας παρακαλώ. 5 ακούω (για ένα χρον. διάστημα).

прослѹшивание, ~я ουδ. άκουσμα. || ακρόαση. прослѹшивать ρ.δ. βλ. прослѹшать. || ~ся ακούω. || ακροώμαι.

прослѣть ρ.σ. (παλ.) βλ. слыть.

прослѣшать, ~шу, ~шь ρ.σ. ακούω· μαθαίνω, πληροφορούμαι.

просмѣливать(ся) ρ.δ. βλ. просмолить(ся).

просмѣтривание, ~я ουδ. βλ. просмѣтр.

просмѣтривать ρ.δ. βλ. просмѣтрѣть. || ~ся ορώμαι, φαίνομαι, είμαι θεατός· ξεχωρίζω.

просмѣивать ρ.δ. βλ. просмѣять.

просмѣять ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. осмѣять.

просмолить ρ.σ.μ. πισσαλείφω· ~ лодку αλείφω με πίσσα τη βάρκα. || ~ся πισσαλείφομαι.

просмѣтр, ~а α. κοιτάγμα· παρατήρηση· πρό-

χειρη ανάγνωση· ~ газѣты πρόχειρο διάβασμα της εφημερίδας. || παράβλεψη, αβλεψία, παρόραμα.

просмѣтрѣть ρ.σ. 1 βλέπω, κοιτάζω· διαβάζω· ~ газѣту κοιτάζω την εφημερίδα· ~ сѣт βλέπω το λογαριασμό. || ελέγχω, εξετάζω. 2 παραβλέπω, παρορώ, διαφεύγει την προσοχή μου· ~ опшкѹ παραβλέπω το λάθος. 3 βλέπω, παρατηρώ (για ένα χρον. διάστημα). || εκφρ. все глаза ~ περιμένω πολύ ώρα κοιτάζοντας.

просмѣтровый επ. για έλεγχο, για εξέταση (καλλιτεχνικών ή άλλων συγκροτημάτων)· ~ зал αίθουσα εξέτασης.

проснѹться, ~снѹсь, ~снѣшься ρ.σ. 1 κυρλξ. κ. μτφ. ξυπνώ, αφυπνίζομαι· ~ рѣно ξυπνώ νωρίς· ~лась нѣнависть ξύπνησε το μίσος. 2 ζηηρεύω, ζωντανεύω, αναζωογονούμαι· город ~лся η πόλη ξύπνησε (άρχισε η κίνηση).

прѣсо, ~а ουδ. το κεχρί.

прѣсобирать ρ.σ.μ. μαζεύω, συλλέγω (για ένα χρον. διάστημα). || ~ся ετοιμάζομαι (για ένα χρον. διάστημα).

прѣсовывать(ся) ρ.δ. βλ. прѣсунуть(ся).

прѣсодический επ. προσωδιακός, της προσωδίας.

*прѣсодия, ~и θ. 1 προσωδία. 2 στιχουργία. прѣсол, ~а α. αλάτισμα· βαθμός αλατίσματος.

прѣсолѣть ρ.σ. (διαλμ.) αλατίζομαι.

прѣсолить ρ.σ.μ. 1 αλατίζω. 2 αλατίζω (για ένα χρον. διάστημα). || ~ся αλατίζομαι.

прѣсорѹшка, ~и θ. μηχανή (μύλος) κοπής του κεχριού.

прѣсѣ, ~а α. νεροσυρμή, νεροφάγμα.

прѣсѣать, ~сѣѹ, ~сѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прѣсѣанный, βρ: ~сан, ~а, ~ο ρ.σ.μ. 1 διαβιβρώσκω, τρώγω (για υγρά). 2 βυζαίνω, ρουφώ (για ένα χρον. διάστημα). || ~ся διαβιβρώσκομαι, τρώγομαι.

прѣсѣхнѹть ρ.σ. ξηραίνομαι· στεγνώνω.

прѣсѣѣться, ~ѣѣтся ρ.σ. μπαίνω, διεισδύω βαθμιαία· в лодку ~лась вода στη βάρκα απο λίγο-λίγο μπήκε νερό. || εισδύω απαράτηρητα. || εισχωρώ, κυκλοφορώ· διαδίδομαι· ~лись слыхи κυκλοφόρησαν φήμες.

прѣспѣть ρ.σ. 1 κοιμούμαι (για ένα χρον. διάστημα)· я ~ал семь часов κοιμήθηκα επτά ώρες. 2 κοιμούμαι πολύ, παρακοιμούμαι. 3 αφήνω, προσπερνώ (λόγω ύπνου)· пассажир ~ал станцию ο επιβάτης πέρασε το σταθμό, γιατί κοιμήθηκε. || ~ся συνέρχομαι απο τη μέθη (με τον ύπνο).

*прѣспѣкт, ~а α. λεωφόρος· ~ Мира λεωφόρος Ειρήνης. || (προ)σχέδιο (έκδοσης βιβλίου, περιοδικού κλπ.). 3 αγγελία· διαφήμιση.

прѣспиртовѣть ρ.σ. μουσκεύω με οινόπνευ-

μα. || -ся μουσκεύομαι με οινόπνευμα.

проспиртовыва́ть(ся) ρ.δ. βλ. **проспиртовать(ся)**.

проспори́вать ρ.δ. βλ. **проспори́ть**. || -ся χάνω το στοιχείμα κλπ. ρ. ενεργ. φ.

проспори́ть ρ.σ. 1 μ. χάνω το στοιχείμα· ~ **пять рублей** χάνω το στοιχείμα πέντε ρουβλιών. 2 συζητώ (για ένα χρον. διάστημα).

проспряга́ть ρ.σ. κλίνω (ρήμα).

просро́чивать ρ.δ. βλ. **просро́чить**. || -ся είμαι εκπρόθεσμος.

просро́чить, ~чу, ~чишь ρ.σ.μ. αφήνω να περάσει η προθεσμία· καθυστερώ· ~ **отпуск** παραβιάζω την άδεια· ~ **пять дней** καθυστερώ για πέντε μέρες.

просро́чка, ~и θ. καθυστέρηση· πέραςμα της προθεσμίας· ~ **платежа** καθυστέρηση της πληρωμής.

проста́вить ρ.σ.μ. γράφω, βάζω· ~ **дату и номер в справке** βάζω ημερομηνία και αριθμό στη βεβαίωση· ~ в **журнале оценки ученикам** βάζω στον κατάλογο τους βαθμούς των μαθητών.

проста́влять ρ.δ. βλ. **проста́вить**. || ~я γράφομαι, μπαίνω.

проста́ивать ρ.δ. βλ. **просто́ять**.

проста́к, ~а α. 1 άνθρωπος απλός, απλοϊκός. || αφελής, φτωχός το πνεύμα, αγαθός. 2 απλοϊκός ρόλος· ηθοποιός απλού ρόλου.

***проста́та**, ~и θ. ο προστάτης (αδένας).

простати́т, ~а α. (ιατρ.) προστατίτιδα.

проста́чок, ~чка α. βλ. **проста́к**.

простега́ть ρ.σ.μ. ράβω με αραιές βελονιές· ~ **одеяло** ράβω πάπλωμα.

просте́гивание, ~я ουδ. βλ. **просте́жка**.

просте́гивать ρ.δ. βλ. **простега́ть**. || -ся ράβομαι με αραιές βελονιές.

просте́жка, ~и θ. ράφιμο αραιό.

просте́йший υπερθετικός β. του επ. **просто́й**. || ουσ. πλθ. ~ие τα πρωτόζωα.

просте́лить ρ.σ. (απλ.) βλ. **простла́ть**.

просте́нок, ~нка α. το μεσόθυρο ή το διάθυρο.

просте́ночный επ. του μεσόθυρου ή του διαθύρου.

простере́ть ρ.σ.μ. 1 τεντώνω· απλώνω· он ~тёр руки к небу αυτός τέντωσε τα χέρια προς τον ουρανό. 2 μτφ. φτάνω ως· он ~тёр своё дерзость до того, что ударил его η αυθάδεια του έφτασε ως εκεί, που τον χτύπησε ακόμα. || -ся εκτεινόμε· τεντώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

простере́чь ρ.σ.μ. 1 περιφρουρώ, φυλάγω, φρουρώ (για ένα χρον. διάστημα)· всё лето я ~ёл стадо όλο το καλοκαίρι εγώ φύλαξα το κοπάδι. 2 παραμελώ, αμελώ τη φύλαξη· ~ **воров** απο δικιά μου παραμέληση μπή-

καν οι κλέφτες.

просте́ртый επ. απο μτχ. τεντωμένος, απλωμένος· с ~ими руками με τεντωμένα τα χέρια.

просте́ть, ~ёю, ~ёшь ρ.δ. γίνομαι απλός.

просто́ец, ~а α. άνθρωπος απλός, αμόρφωτος, απαίδευτος.

просто́цкий επ. απλοϊκός, αφελής, άδολος, απονήρευτος.

простила́ть ρ.δ. βλ. **простла́ть**. || -ся στρώνομαι.

простира́ние, ~я ουδ. τέντωμα· άπλωμα.

простира́ть¹ ρ.δ. βλ. **простере́чь**.

простира́ть² ρ.δ.μ. 1 πλύνω. 2 πλύνω (για ένα χρον. διάστημα)· она ~ла весь вечер αυτή έπλυνε όλο το βράδυ. || -ся πλύνομαι.

прости́рнуть ρ.σ.μ. (απλ.) πλύνω στα γρήγορα, στα πεταχτά.

прости́рывать(ся) ρ.δ. βλ. **простира́ть(ся)**.

прости́тельный επ. συγχωρητέος· ~ая ошб-ка συγχωρητέο λάθος.

***прости́туировать**, ~рую ~решь ρ.δ. κ. σ. μ. (γραπ. λόγος): 1 προάγω σε πορνεία, προαγωγεύω, εκπορνεύω, μαστροπεύω. 2 μτφ. εξαγοράζω· ~ **прессу** εξαγοράζω τον τύπο. || -ся (εκ)πορνεύομαι, πουλιέμαι.

прости́ту́тка, ~и θ. πόρνη, μοιχαλίδα, πουτάνα, κοινή γυναίκα. || μτφ. πουλημένος άνθρωπος.

***прости́ту́ция**, ~и θ. πορνεία. || μτφ. πούλημα· **политическая** ~ πολιτική πόρνεια.

прости́ть, **прощу́**, **прости́шь** παθ. μτχ. παρθ. χρ. **прощённый**, βρ: ~щён, ~щёна, ~щёно ρ.σ. 1 συγχωρώ· я этого ему не ~щу αυτό δε θα του το συγχωρέσω· ~йте меня́ συγχωρέστε με. 2 μ. (παλ.) απαλλάσσω· ~ долг απαλλάσσω απο το χρέος. 3 (προσπ.) ~йте! χαιρετε! έχετε για! αφήνω για! || **εμφρ.** последнее **прости́** сказа́ть ή **посла́ть** (γραπ. λόγος) λέγω το τελευταίο αντίο, αφήνω για πάντα· **прости́** ~**прощай** βλ. 3 σημ. || -ся αποχαιρετιέμαι με χειραφία. || αφήνω, εγκαταλείπω, χωρίζομαι. || συγχωριέμαι.

простла́ть, ~стелю́, ~стелешь, παθ. μτχ. **простла́нный**, βρ: ~лан, ~а, ~о ρ.σ.μ. (απλ.) στρώνω.

просто επίρ. απλά, απλώς· εύκολα· **очень** ~ απλούστατα· ~ **запросто** (παλ.) κ. --**напросто** απλούστατα· ~ так απλώς έτσι· **одеваться** ~ ντύνομαι απλά.

простова́тость, ~и θ. απλότητα, αφέλεια, αγαθότητα.

простова́тый επ., βρ: ~ват, ~а, ~о απλός, απονήρευτος· αφελής· αγαθός.

простово́лосный επ., βρ: ~лос, ~а, ~о ασκεπής, ξεσκούφωτος· αμαντήλωτος.

простоду́шие, ~я ουδ. αγαθότητα, αφέλεια,

απλότητα· **детское** - παιδική αφέλεια.

простодушный επ., βρ: -шен, -шна, -шно α-φελής, απλός, αγαθός, απονήρευτος.

простой επ., βρ: прост, проста, просто, συγκρ. βαθμός проще, υπερθ. βαθμός простей-ший. 1 απλός· εύκολος· -**о** дело απλή υπόθε-ση· -**ая** задача απλό (εύκολο) πρόβλημα· -**о** предложение (γραμμ.) απλή πρόταση· **химиче-ские** -**ие** тела χημικά απλά σώματα· -**о** чис-ло μονοψήφιος αριθμός. 2 συνήθης, -σμένος· 3 απελής, αγαθός, απονήρευτος. 4 χοντροει-δής, ανεπεξέργαστος. 5 (παλ.) μη ευγενικής καταγωγής, των κατώτερων κοινωνικών στρωμά-των· - **народ** ο απλός λαός· -**ие** люди απλοί άνθρωποι. || εκφρ. -**ая** бухгалтерия απλός λο-γαριασμός· -**о** письмо απλή επιστολή (μη συ-στημένο κλπ.)· -**им** глазом με γυμνό μάτι (χω-ρίς οπτικό όργανο)· **из** -**их** από απλούς (αν-θρώπους), από το λαό, λαϊκός.

простой², -**я** α. χασομέρι, σταμάτημα της ερ-γασίας (όχι από υπαιτιότητα του εργάτη)· **по-лучать** за - πληρώνομαι για το χασομέρι.

простойный επ. του χασομεριού· -**о** время ο χρόνος του χασομεριού.

простокваша, -**и** θ. ξυνό πυχτόγαλα, είδος γιαουρτιού.

простолодін, -**а** α., -**ка**, -**и** θ. άνθρωπος απλός, κατώτερης κοινωνικής τάξης.

простонародность, -**и** θ. (παλ.) απλοϊκό-τητα, λαϊκότητα.

простонародный επ. (απλ.) απλοϊκός, του απλού λαού.

простонародье, -**я** ουδ. αθρσ. (παλ.) ο α-πλός λαός, ο λαουτζίκος, ο κοσμάκης.

простонать, -**стону**, -**стонешь** ρ.σ. 1 στε-νάζω, βγάζω στεναγμό. || αναστενάζω. 2 (ανα)-στενάζω (για ένα χρον. διάστημα).

простор, -**а** α. 1 χώρος (έκταση) μεγάλος η απλοχωριά, απλοτοπία· ευρυχωρία. 2 μτφ. πε-διο ελεύθερο· ελευθερία δράσης.

просторечие, -**я** ουδ. απλολογία της πόλης (ως αντώνυμο του γραπτού λόγου).

просторечный επ. της απλολογίας.

просторный επ., βρ: -рен, -рна; -рно εκτε-ταμένος, ευρύς· ευρύχωρος· άνετος.

просторожить, -**жү**, -**жись**, παθ. μτχ. παρθ. χρ. простороженный, βρ: -жен, -жена, -жено; ρ.σ. 1 φυλάγω (για ένα χρον. διάστημα)· **я** -**ил** всё лето сад φυλάξα το δεντρόκηπο όλο το καλοκαίρι. 2 παραμελώ τη φυλάξη· **он** -**ил** вора από παραμέληση δική του μπήκε ο κλέ-φτης.

простосердечие, -**я** ουδ. ειλικρίνεια, ανυ-ποκρισία, απλότητα, αγαθή προαίρεση.

простосердечный επ., βρ: -чен, -чна, -чно ειλικρινής, ευθύς, ντόμπρος, ανυπόκριτος, ά-

πονήρευτος, άδολος.

простота, -**и** θ. 1 απλότητα· провинциальная - επαρχιακή απλότητα· - **нравов** απλότητα η-θών. 2 το μη πολύπλοκο, μη πολυσύνθετο· - **управления** машины απλότητα χειρισμού μηχα-νής. 3 απλοϊκότητα, αφέλεια, απλός τρόπος. 4 ανυποκρισία, αθωότητα, αγαθότητα, έλλειψη πονηρίας. || εκφρ. **святая** - άνθρωπος αφελής, άγιος· **по** -**е** душевной (сердечный) ή **в** душе душевной από μεγάλη ευπιστία ή αφέλεια.

простотыля, -**и** α. κ. θ. κουτός, ανόητος, ελαφρόμυαλος, φυρόμυαλος, λειψός.

простотыть, -**стою**, -**стоюшь** ρ.σ. 1 στέκομαι ορθός· **я** -**ыл** час **в** ожидании στάθηκα ορθός μια ώρα περιμένοντας. 2 παραμένω στη θέση· **поезд** -**ыл** два часа το τρένο στάθηκε δυο ώ-ρες. 3 αδρανών, ακινητώ (για ένα χρον. διά-στημα)· **две** машины -**ли** по технической неис-правности δυο μηχανές δε δούλεψαν από βλά-βη. 4 παραμένω. || υπάρχω, ζω, διατηρούμαι· **это** дерево -**ит** ещё много лет αυτό το δέντρο θα ζήσει πολλά χρόνια ακόμα. 5 (απλ.) βλά-πτω με την ορθοστασία· **в** зале -**ли** пол το πάτωμα της αίθουσας κάθισε από τους ορ-θοσπεκούμενους.

прострагивать ρ.δ. βλ. прострогать. || -**ся** πλανίζομαι, ροκανίζομαι.

пространность, -**и** θ. 1 ευρύτητα, ευρυχω-ρία, απλοχωριά. 2 μτφ. μακρηγορία, μακρολο-γία, πλατυρρημοσύνη.

пространный επ., βρ: -ранен, -ранна, -**о** 1 (γραμ. λόγος) ευρύς, πλατύς, ευρύχωρος, πλατύχωρος, απλόχωρος· εκτεταμένος. 2 μτφ. εκτενής, λεπτομερής, -ιακός, μακροσκελής· -**о** письмо μακροσκελής επιστολή.

пространственный επ. του χώρου, του δια-στήματος, της έκτασης.

пространство, -**а** ουδ. 1 χώρος, διάστημα· - **и** время - **основные** формы существования ма-терии ο χώρος και ο χρόνος είναι οι δυο βα-σικές μορφές της ύπαρξης της ύλης· **воздуш-ное** - εναέριος χώρος· **безвоздушное** - το κενόν αέρα· **мировое** - το διάστημα. 2 μέρος εδάφους· έκταση· **свободное** - между **дверью** и **окном** ελεύθερος χώρος μεταξύ πόρτας και παραθύρου. 3 (παλ.) διάστημα· - **времени** το χρονικό διάστημα. || εκφρ. **боязнь** -**а** αγορα-φοβία· **жизненное** - ζωτικός χώρος.

пространствовать ρ.σ. ταξιδεύω, περιπλα-νιέμαι (για ένα χρον. διάστημα).

***прострация**, -**и** θ. (γραμ. λόγος)· έκλυση, εξάντληση, καταπόνηση· χαύνωση· ατονία.

прострачивать ρ.δ. βλ. прострочить. || -**ся** γαζώνομαι.

прострел¹, -**а** α. οσφυαλγία.

прострел², -**а** α. (βοτ.) ανεμώνη.

простреливать ρ.δ. βλ. **прострелить**. || βλ. **прострелять** (1 σημ.). || πυροβολώ, βάλλω. || **-ся** διατρυπιέμαι με σφαίρα. || δοκιμάζομαι (για καινούριο όπλο).

прострелить, -елѣ, -ѣлишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **простреленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. διατρυπώ πυροβολώντας· τραυματίζω διαμπερώς.

прострелять, -ял, -яешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **прострелянный**, βρ: -лян, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 πυροβολώ για δοκιμή, δοκιμάζω καινούριο όπλο. 2 πυροβολώ (για ένα χρον. διάστημα).

простригаты ρ.δ. βλ. **простричь**. || **-ся** κουρεύομαι.

простричь ρ.σ.μ. 1 κουρεύω κατά λωρίδες 2 κουρεύω (για ένα χρον. διάστημα).

прострогаты ρ.σ.μ. πλανίζω όλη την επιφάνεια. || πλανίζοντας κάνω αυλακιά. || πλανίζω (για ένα χρον. διάστημα).

простроить ρ.σ.μ. 1 ξοδεύω για οικοδομή. 2 χτίζω (για ένα χρον. διάστημα).

прострочить ρ.σ. 1 μ. γαζώνω. 2 σκοτώνω, γαζώνω με το αυτόματο (όπλο). - из пулемѣта γαζώνω με το πολυβόλο. 3 γαζώνω (για ένα χρον. διάστημα).

простругаты ρ.σ. βλ. **прострогаты**.

простругивать ρ.δ. βλ. **прострогаты**. || **-ся** πλανίζομαι.

простуда, -н θ. κρυολόγημα· болѣзнь вѣзвана -ой αρρώστεια που προήρθε απο κρυολόγημα.

простудить, -ужу, -удишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **простуженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κρυολογώ· - горло κρυολογώ το λαιμό· - детей κρυολογώ τα παιδιά. 2 φύχω λίγο, αφήνω να κρυώσει λίγο, να ξεπέσει· -дѣ чай, а потѣм и пей άφησε να ξεπέσει το τσάι και μετά πιές. || **-ся** κρυολογώ, αρρωσταίνω απο κρυολόγημα.

простудливый επ., κρυολογών εύκολα.

простудный επ. του κρυολογήματος· болѣзнь -ого характера ασθένεια απο κρυολόγημα· -ое забѣлевание το κρυολόγημα.

простуаты(ся) ρ.δ. βλ. **простудить(ся)**.

простуженный επ. απο μτχ. κρυολογημένος.

простукасть ρ.σ. 1 χτυπώ, κροτώ. 2 (ιατρ.) ακροώμαι με ελαφρά χτυπήματα. 3 κρούω, χτυπώ (για ένα χρον. διάστημα).

простукивать ρ.δ. βλ. βλ. **простукасть** (1, 2 σημ.). || **-ся** χτυπώ, κρούω.

проступаты, -ает ρ.δ. βλ. **проступить**.

проступить, -ступит ρ.σ. εξέρχομαι, βγαίνω, εμφανίζομαι· -ли две слезѣ βγήκαν δυο δάκρυα· на стенѣ -ли пятна στον τοίχο εμφανίστηκαν κηλίδες.

проступок, -пка α. παρεκτροπή, απρέπεια, ανάρμοστη συμπεριφορά· παράπτωμα.

простучаты, -чѣ, -чишь ρ.σ. 1 βλ. **простучать**. 2 χτυπώ, κροτώ (για ένα χρον. διάστημα)· весь день - молотком όλη τη μέρα χτυπώ με το σφυρί.

простушка, -и θ. γυναίκα απλή, αφελής, απονήρευτη· ευκολόπιστη.

простываты ρ.δ. βλ. **простынуть**.

простынка, -и θ. σεντόνακι.

простынный επ. του σεντονιού, για σεντόνι· -ое полотнѣ ύφασμα για σεντόνι, σεντόνοπανο.

простынуть ρ.σ. βλ. **простыть**.

простыня, -и α.κ.θ. (διακ.) βλ. **простак**.

простыня, -ѣ, πλθ. **простыни**, -тѣнь, -нѣм, θ. σεντόνι.

простыть κ.(απλ.) **простынуть**, -ѣну, -ѣнешь ρ.σ. φύχομαι, κρυώνω λίγο, ξεπέφτω· чай -нѣл το τσάι ξεπέσε (δεν είναι καυτό)· суп -нѣл давнѣ η σούπα απο ώρα κρύωσε. || μτφ. ησυχάζω, ηρεμώ· κοπάζω. || (απλ.) κρυολογώ.

простак, -а α. (απλ.) βλ. **простак** (1 σημ.).

просудить ρ.σ.μ. (παλ.). 1 ξοδεύω στο δικαστήριο. 2 δικάζω, είμαι δικαστής (για ένα χρον. διάστημα). || **-ся** καταξοδεύομαι στα δικαστήρια.

просуживаты(ся) ρ.δ. βλ. **просудить(ся)**.

просунуть ρ.σ.μ. χώνω, βάζω μέσα· - голову в окѣшко χώνω το κεφάλι στο παραθυράκι. || **-ся** χώνομαι, εισδύω, μπαίνω μέσα.

просушивание, -я ουδ. βλ. **просушка**.

просушивать(ся) ρ.δ. βλ. **просушить(ся)**.

просушить ρ.σ.μ. 1 ξηραίνω, στεγνώνω. 2 ξηραίνω, στεγνώνω (για ένα χρον. διάστημα). || **-ся** ξηραίνομαι, στεγνώνω.

просушка, -и θ. ξήραση, στέγνωμα.

просуществоваты ρ.σ. ζω, υπάρχουν· διατηρούμαι στη ζωή· αποζώ.

***просфорά**, -ѣ, πλθ. **просфорн**, -фѣр, -ѣм κ. **просвирá**, -ѣ, πλθ. **просвиры**, **просвѣр**, **просвирѣм** θ. (εκκλσ.) προσφορά.

***проспѣнкѣм**, -а α. (θεατρ.) προσκήνιο.

просчѣт, -а α. 1 μέτρηση, -μα, λογαριασμο. 2 λάθος στο μέτρηση, δόσιμο παραπάνω. 3 λάθος στους υπολογισμούς (πέσιμο έξω).

просчитаты ρ.σ. 1 λογαριάζω, μετρώ· - до ста μετρώ ως τα εκατό· - денѣги μετρώ τα χρήματα. 2 κάνω λάθος στο μέτρηση (δίνω παραπάνω)· кассир -ѣл двѣдцѣтъ рублѣй ο ταμί-ας έκανε λάθος (σε βάρος του) είκοσι ρούβλια. 3 μετρώ (για ένα χρον. διάστημα). || **-ся** κάνω λάθος στο μέτρηση (δίνω παραπάνω). || διαπράττω λάθος, πέφτω έξω στους υπολογισμούς.

просчитываты(ся) ρ.δ. βλ. **просчитаты(ся)**.

просѣп, -а (-у) α: без -а (-у) α) χωρίς ξύπνημα, μονοκοπανιά. β) χωρίς ανάνηψη ή ξε-

μέθυσμα.

просыпать, -плю, -плешь, προστκ. просыпъ ρ.σ.μ. διασκορπίζω· χύνω· - соль на стол χύνω το αλάτι στο τραπέζι. || -ся διασκορπίζομαι· χύνομαι.

просыпáть¹, -áю, -áешь ρ.δ. βλ. проспáть. || -ся βλ. проснύться.

просыпáть², -áю, -áешь ρ.δ. βλ. просыпáть. || -ся βλ. просыпáться.

проснáние, -я ουδ. ξήραση, στέγνωμα.

проснáть ρ.δ. βλ. просóхнуть.

прóсьба, -н θ. (προφέρεται πρόςμπα). 1 παράκληση· Я к вам с -ой ή у меня к вам - έχω να σας κάνω μια παράκληση· обратиться с -ой απευθύνομαι με την παράκληση. || αίτηση· подáть -у δίνω (υποβάλλω) αίτηση. || εκφρ. подáть -е α) κατά παράκληση. β) με αίτηση.

просáнка, -и θ. κάλανδρος (επιστ.), γαλιάντρα (λκ.).

просáной επ. του κεχριού, απο κεχρί, κεχρινένιος.

просáщий επ. απο μτχ. ικετευτικός, παρακλητικός.

протáивать, -ает ρ.δ. βλ. протáять.

протáлина, -н θ. μέρος ξέχινο (που έλιωσε το χιόνι).

протáлкивать(ся) ρ.δ. βλ. протолкáть(ся).

протáнцевáть ρ.σ.μ. 1 χορεύω· - вальс χορεύω βαλς. 2 χορεύω (για ένα χρον. διάστημα).

протáпливать ρ.δ. ανάβω· - пéчку ανάβω τη θερμάστρα. || -ся ανάβω.

протáптывать(ся) ρ.δ. βλ. протоптáть(ся).

протарáнивать ρ.δ. βλ. протарáнить. || -ся διατρυπιέμαι.

протарáнить ρ.σ.μ. διατρυπώ.

протарáторить ρ.σ. 1 λογοκοπώ, φλυαρώ. 2 λογοκοπώ, φλυαρώ (για ένα χρον. διάστημα).

протáскáть ρ.σ.μ. 1 μεταφέρω, κουβαλώ (για ένα χρον. διάστημα). 2 (απλ.) φορά· - костюм два гóда φορά το κοστούμι δυο χρόνια. || -ся (απλ.) γυροβολώ, γυροφέρνω, περιφερόσκοπα. || φοριέμαι (για ένα χρον. διάστημα).

протáскивать(ся) ρ.δ. βλ. протáщить(ся).

протáчáть ρ.σ. ράβω· - сапогá ράβω τις μπότες. || ράβω (για ένα χρον. διάστημα).

протáчивание, -я ουδ. 1 διάβρωση, φάγωμα· τρύπημα. 2 ξέπλυμα με τρεχούμενο νερό. 3 η τόννευση.

протáчивать¹ ρ.δ. ράβω. || -ся ράβομαι.

протáчивать² ρ.δ. βλ. точítъ. || -ся βλ. точítъся.

протáчить ρ.σ.μ. 1 τραβώ, σύρω· έλκω· - раненого σύρω τον τραυματία· - мешóк σύρω το τσουβάλι. 2 μτφ. παρεισάγω, παρεισφέρω. 3 μτφ. κριτικάρω· γελοιοποιώ δημόσια. || -ся σύρομαι, βαδίζω, διαβαίνω αργά και με δυ-

σκολία.

протáять, -ает ρ.σ. λιώνω, τήκω· снег -ял до земли το χιόνι έλιωσε ως το χώμα. || λιώνω (για ένα χρον. διάστημα)· снег -ял с мéсьц. το χιόνι έκανε να λιώσει ένα μήνα.

***протéжé** α., θ. κ. ουδ. (γραπ. λόγος) ο προστατευόμενος.

***протéжировать**, -рую, -руешь ρ.δ.μ. (παλ.) προστατεύω, έχω κάτω απο την προστασία μου.

***протéз**, -а α. πρόθεση (τεχνητό μέλος του σώματος)· зубóй - τεχνητή οδοντοστοιχία.

протéзирование, -я ουδ. (ενέργεια)· πρόθεση (μελών του σώματος).

протéзировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.α.μ. βάζω πρόθετο μέλος του σώματος.

протéзист, -а α. τεχνίτης προθετικών μελών του σώματος.

протéзный επ. της πρόθεσης· προθετικός· -ая мастерскáя εργαστήριο τεχνητών μελών του σώματος.

***протéиды**, -ов πλθ. (ενκ. протéйд, -а α.)· πρωτεΐδες, πρωτεϊκές ουσίες.

протéйновый επ. των πρωτεϊνων.

протéйны, -ов πλθ. (ενκ. протéйн, -а α.)· πρωτεΐνες.

протéк, -а α. βλ. потéк.

протéкание, -я ουδ. διαρροή. || τρέξιμο· - крыши τρέξιμο της στέγης. || εξέλιξη· - болéзни η εξέλιξη της ασθένειας.

протéкáть ρ.δ. βλ. протéчь.

***протéктор**, -а α. 1 προστάτης, πάτρωνας. 2 το προφυλακτικό (ελαστικού τροχού).

протéкторáт, -а α. το προτεκτοράτο.

протéкторный επ. προστατευτικός.

протéкционизм, -а α. 1 προστατευτισμός. 2 ευνοιοκρατία.

***протéкционист**, -а α. σπαδός του προστατευτισμού.

протéкционистский επ. προστατευτικός· -ая плóтина προστατευτικό φράγμα.

***протéкция**, -и θ. προστασία, υποστήριξη· εύνοια.

протéлеграфировать ρ.σ. τηλεγραφώ.

протéлефонировать ρ.σ. τηλεφωνώ.

протерéть ρ.σ.μ. 1 φθείρω με την τριβή, τρυπώ· он -ёр рукавá на локтáх αυτός τρύπησε τα μανίκια στους αγκώνες. 2 τρίβω, καθαρίζω· - окнó трáпкой καθαρίζω το παράθυρο με το πανί. 3 μεταβάλλω σε μικρά τεμάχια· - сьр сквозъ тёртку τρίβω το τυρί στον τρίφτη. || εκφρ. - глазá α) τρίβω τα μάτια, ξυπνώ. β) συνέρχομαι, αναθυμούμαι. γ) σπαταλώ· - с пескóм ή песочкóм κοгó κατσαδιάζω κάποιον, τρίβω την κασίδα. || -ся 1 φθείρομαι, τρυπιέμαι απο την τριβή. 2 (απλ.) στριμώχνομαι· - сквозъ толпú στριμώχνομαι

στο πλήθος.

протерпеть ρ.σ. υπομένω (για ένα χρον. διάστημα).

протёртый επ. απο μτχ. τριμμένος, τριφτός.

протёо, -а α. βλ. **протёска**.

протесать, -тешу, -тешешь, καθ. μτχ. παρлθ.

χρ. **протёсанный**, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 πελεκώ, λαξεύω. 2 πελεκώ, λαξεύω (για ένα χρον. διάστημα).

протёска, -и θ. πελέκημα, λάξευμα.

протесниться ρ.σ. (απλ.) εισχωρώ, εισδύω, στριμώχνομαι, συνωθούμαι.

***протест**, -а α. διαμαρτυρία· **выразить** - εκφράζω διαμαρτυρία· **в знак** -а σε ένδειξη διαμαρτυρίας· **забастовка** -а απεργία διαμαρτυρίας. || (νομ.) έφεση, αίτηση αναίρεσης. || διαμαρτύρηση (συναλλαγματικής κ.τ.τ.).

***протестант**, -а α., -ка, -и θ. διαμαρτυρόμενος, -η, προτεστάντης, -ισσα.

протестантизм, -а α. προτεσταντισμός.

протестантский επ. προτεσταντικός, των διαμαρτυμένων.

протестантство, -а ουδ. προτεσταντισμός.

протестовать, -тую -тuesday, καθ. μτχ. παρлθ.

χρ. **протестованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ. 1 διαμαρτύρομαι· ~ **против насилья** διαμαρτύρομαι κατά της βίας. 2 ρ.δ.κ.σ. (οικον.) διαμαρτυρώ (συναλλαγματική κ.τ.τ.). || -ся διαμαρτύρομαι (για συναλλαγματική κ.τ.τ.).

протёсывание, -я ουδ. βλ. **протёска**.

протёсывать ρ.δ. βλ. **протесать**. || -ся πελεκιέμαι, λαξεύομαι.

протёчь ρ.σ. 1 ρёш· κυλώ (για ποτάμι, ρυάκι). 2 διαρρέω· **водá** -κλά в тpюм το νερό διέρρευσε στο κύτος (του σκάφους). 3 βάζω νερό· **тpёчь**· **кpыша** -κλά η στέγη έβαλε νερό. 4 (για χρόνο)· **пepнó**, **διαβαίνω**, διαρρέω· **день** -κλό η μέρα πέρασε· **-κλό** уже три чаоá πέρασαν πια τρεις ώρες. || (για ασθένεια) **παpёрχoμαι**· **болёзнь** -κλά без осложнёний η ασθένεια πέρασε χωρίς επιπλοκές.

прóтив σύνδ. απέναντι, έναντι, αντίκρυ· **-дóма стойт** **высокое дёрево** απέναντι απο το σπίτι υπάρχει ψηλό δέντρο. 2 κατά, προς· **смотpётъ** ~ **солнца** κοιτάζω κατά τον ήλιο. || παρά, χωρίς· ~ **воли отцá** παρά τη θέληση του πατέρα· ~ **моегó желáния** παρά την επιθυμία μου. || ενάντια, αντίθετα, κόντρα· **ты не дóлжен идтí** ~ **родителéй** δεν πρέπει να πηγαίνεις ενάντια προς τους γονείς. 3 αντίθετα· **плыть** ~ **течénия** πλέω αντίθετα προς το ρεύμα· ~ **вётра** αντίθετα προς τον άνεμο. 4 κατά, για· **лeкáрство** ~ **кáшля** φάρμακο για το βήχα. || κατά, παρά· **ошíбка** ~ **языкá**, ~ **граммáтики** λάθος γλωσσικό, γραμματικό. 5 κατά, εναντίον· **десятъ шансов** ~ **одного** дéка πι-

θανότητες κατά μιας. || **εκφр.** Я не ~ δεν είμαι ενάντιος, δεν έχω αντίρρηση.

прóтивень, -вня α. το ταψί.

прóтивительный επ: ~ **союз** (γραμμ.) αντιθετικός σύνδεσμος.

прóтивиться, -влюсь, -вишься ρ.δ. εναντιώνομαι, αντιδρώ, αντενεργώ· αντιπράττω· αντιστέκομαι, ανθίσταμαι.

прóтивлénие, -я ουδ. εναντίωση, αντίδραση· αντίσταση.

прóтивник, -а α., -ца, -и θ. 1 αντίπαλος.

2 εχθρός, πολέμιος, αντίμαχος.

прóтивно¹ επір. παρά, κατ' αντίθεση· ~ **привёчке** παρά τη συνήθεια.

прóтивно² επір. κ. ως κατηγ. αντίθετα, παρά· **поступáть** ~ **тpёбсваниям pазума** φέρομαι (ενεργώ) αντίθετα απ' ό,τι υπαγορεύει η λογική. || ως κατηγ. είναι αντιπαθητικό, συχαμερό, αηδία· ~ **смотpётъ** είναι αηδιαστικό να βλέπεις· **мне** ~ μου προξενεί αηδία, απεχθάνομαι.

прóтивность, -и θ. (παλ.) αντενέργεια, εμπόδιο. || **εκφр.** В ~ (παλ.)· α) παρά και ενάντια. β) βλ. в **прóтивоположность**.

прóтивный¹ επ. (γραμ. λόγος). 1 αντικρινός, ο απέναντι· **дом стоял на -ом берегу** το σπίτι ήταν στη απέναντι όχθη. || αντίθετος· ~ **се течénие** αντίθετο ρεύμα· ~ **вётер** αντίθετος άνεμος. || **αντίπαλος**, αντιμαχόμενος. 2 ενάντιος, αντιτιθέμενος· ~ **оё мнénие** αντίθετη γνώμη· **дéйствиe** ~ **оё закóну** πράξη παράνομη. || (με δοτ.) αντιφατικός, αντίνομικός· ~ **обвести** αντίθετος προς τη συνείδηση. 3 ουσ. ουδ. ~ **оё** το ενάντιο, το αντίθετο· **утверждáть** ~ **оё** υποστηρίζω το αντίθετο. || **εκφр.** В ~ **ом слóучае** σε ενάντια περίπτωση.

прóтивный² επ. βλ. **отвратительный**.

прóтивоáтомный επ. αντιατομικός· ~ **ая защита** αντιατομική άμυνα.

прóвиwоболевóй επ. αντιαλγικός, παυσίπονος, παυσώδυνος, λυσίπονος.

прóвиwобóрство, -а ουδ. διαπάλη, διαμάχη.

прóвиwобóрствовать, ~ **ствую**, ~ **ствuesday** ρ.δ. (παλ.) αντιπαλεύω, αντιμάχομαι.

прóтивовёс, -а α. (κυρλξ. κ. мтφ.) αντίβαρο, αντιστάθμισμα· αντίρροπο (βάρος), αντιζύγι. || **εκφр.** В ~ σε αντίβαρο, σε αντιστάθμισμα, σε αντίρροπο.

прóвиwовоздúшный επ. αντιαεροπορικός· ~ **ая оборóна** αντιαεροπορική άμυνα.

прóвиwогáз, -а α. αντιασφυξιόγoна προσωπίδα.

прóвиwогáзoвнýй επ. αντιασφυξιόγoνος· ~ **не сpédства** αντιασφυξιόγoна μέσα.

прóвиwоглúстнýй επ. ανθελμινθικός· ~ **не лeкáрства** ανθελμινθικά φάρμακα.

протнвогннлоствннн επ. αντισηπτικός.
протнвогрнпозннн επ. κατά της γρίπης.
протнводействие, -я ουδ. αντίδραση, αντε-
 νέργεια· αντίσταση.

протнводействоватъ, -ствую, -ствуешь ρ.δ.
 (με δοτ.) αντνδρώ, αντενεργώ· αντνστέκομαι.

протнводействующнн επ. απο μη. αντίρρο-
 πος.

протнводнфтерннн επ. αντνδνφθενρнкός.
протнвоестественность, -нн θ. αντνφυσнкό-
 τηта.

протнвоестественнн επ., βρ: -вен, -вен-
 на, -венно αντνφυσнкός.

протнвозаконность, -нн θ. παρανομία, το πα-
 ράνομο.

протнвозаконнн επ.; βρ: -кόνен, -кόνна,
 -кόνно παράνομος· -не дейстнвна парάνομος
 πράξεις (ενέργεις).

протнвозачаточнн επ. ατόκιος· -не сред-
 ства ατόκια φάρμακα.

протнволежачнн επ. αντνκείμενος, αντν-
 κρυνός, ο απέναντι· -ая сторона η απέναντι
 πλευρά.

протнвомалнрннн επ. ανθελονοσнакός.

протнвообщественнн επ. αντνκοινωνнικός.

протнвопехотнн επ. κατά του πεζнκού· -не
 заграждённ φράγματα κατά του πεζнκού.

протнвопожарнн επ. κατά της πυρκαγιάς·
 -не мероприятия μέτρα κατά της πυρκαγιάς.

протнвопоказаннн, -я ουδ. αντένδειξη.

протнвопоказаннн επ., βρ: -зан, -а, -ο
 (ιατρ.) αντενδεικνυόμενος.

протнвополагатъ ρ.δ. βλ. протнвоположнтъ.
 || -ся βλ. протнвопоставлнтся.

протнвоположённн, -я ουδ. βλ. протнвопо-
 ставлённн.

протнвоположнтъ ρ.σ. βλ. протнвопоставнтъ.

протнвоположнсть, -нн θ. αντίθεση· ~ мнён-
 ннн αντίθεση γνώμων· ~ интересов αντίθεση
 συμφερόντων. || διαφορά· уничтожённн -нн мёж-
 ду умственным и физнческим трудом εξαλειφн
 της διαφοράς μεταξύ πνευματικής και χειρο-
 νακτικής εργασнας. || еквр. В ~ σε αντίθεση.

протнвоположнн επ., βρ: -жен, -жна, -жно.
 1 αντνκρнνός, ο απέναντι· αντνμέτωπος· α-
 νтνκρнνός· ~ όρεγ η απέναντι ή ανтн-
 κρнνή όχη· -не двёрн ανтνκρнνός πόρτες. 2
 αντίθετος· -не мнённн ανтνθετες γνώμες, α-
 νтнγνώμεις· -не интересн ανтνθετα συμφέρο-
 νта.

протнвопоставнтъ ρ.σ.μ. (με δοτ.) 1 ανтнπα-
 ραθётω, ανтнπαραβάλλω· συγκρнνω. 2 ανтντάσ-
 σω, ανтνθётω· ανтнπαρατάσσω.

протнвопоставлённн, -я ουδ. 1 ανтнπαραθё-
 ση, ανтнπαραβολή· σύγκρнση. 2 ανтντάξη, α-
 νтνθεση· ανтнπαρατάξη.

протнвопоставлнтъ ρ.δ.μ. βλ. протнвопо-
 ставнтъ. || -ся ανтнπαρατίθεμαι, ανтнπαρα-
 βάλλομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

протнвоправнтельственнн επ. ανтνκυβερνη-
 τнικός.

протнворечнвость, -нн θ. ανтνφαтнκότητα· ~
 показанннн ανтνφαтнκότητα των μαρτυρнών.

протнворечнвн επ., βρ: -чнв, -а, -ο α-
 νтнφαтнικός· -не свёदनннн ανтνφαтнκές πληρο-
 φορίες.

протнворечнн, -я ουδ. ανтνφαση· впасть в
 ~ πέφτω σε ανтνφαση. || ανтνθεση, ασυμφω-
 νнα, αταρнσнα. || (φнлос.) -я (πλθ.) ανтн-
 θέσεις· внύτρενнннн -я εσωτερнκές ανтνθέσεις.

протнворечнтъ, -чу, -чншь ρ.δ. (με δοτ.)
 1 ανтνλέγω, ανтνμнλω· ανтντείνω· ανтνλογнέ-
 май· προβάλλω ανтνρρήσεις. 2 ανтντίθεμαι· α-
 νтνφάσκω· ётн свёदनнннн -ат друг дрύгу αυτές
 οι πληροφορίες ανтνφάσκουν μεταξύ τους.

протнвостолбннчнн επ. ανтνтетανнικός·
 -ая снворотка ανтνтетανнικός όρός.

протнвостояннн, -я ουδ. (αστρν.) ανтνθε-
 ση.

протнвоотойтъ ρ.δ. (με δοτ.) 1 (παλ.) στέκο-
 май· ανтνκρнνω· свёту στέκομαι απέναντι στο
 φως. 2 ανтνστέκομαι. || ανтνδρώ, αντενεργώ·
 ανтντάσσομαι. 3 ανтντίθεμαι.

протнвотанковнн επ. ανтναρμαтнικός· ~ ров
 ανтναρμαтнική τάφρος· ← ое орънне ανтναρμα-
 тнκό όπλο· -ая оборона ανтναρμαтнική άμυνα·
 -ая артнллёрннн ανтναρμαтнικό πυροβολнκό.

протнвотнфознн επ. ανтντυφнικός.

протнвотуберкулёзнн επ. ανтνφυμαтнικός.

протнвохнμнческий επ. ανтνχημнικός, κατά
 του χημнκού πολέμου· -ннн средства μέσα κα-
 та του χημнκού πολέμου.

протнвохолёрнн επ. ανтνχολερнικός.

протнвоцннготнн επ. ανтνσκορβουтнικός.

протнвочумнн επ. ανтνπανωλнικός.

протнвояднн, -я ουδ. φάρμακο κατά της δη-
 λητηρнσнς. || μη. ανтνόδοτο, ανтνφάρμακο.

протнву πρόθ. με γεν. (παλ.) βλ. протнв.

протнврание, -я ουδ. βλ. протнврка.

протнврать(ся) ρ.δ. βλ. протерётъ(ся).

протнврка, -нн θ. 1 τρнβή, τρнфнμο· ~ στέ-
 кол τρнфнμο (καθάρнσμα) των παραθυρнών. 2
 καθαρτήρας, καθαρнστήρας (της κάνης όπλου).
протнврочнн επ. του τρнφнματος, της τρн-
 βнς.

протнвскать ρ.σ.μ. συσφнγγω, σφнγγω γερά.
 || σφнγγω (για ένα χρον. διάστημα). || -ся
 βλ. протнвснуться.

протнвскнвать ρ.δ. βλ. протнвскать (1 σημ.).
 || -ся βλ. протнвснуться.

протнвснуть ρ.σ. χώνω, μпήγω· ~ пάλку в от-
 вёрстннн μпήγω τον πάσσαλο στην τρύπα. || -ся

χώνομαι, μπήγομαι, εισδύω, εισχωρώ, μπαίνω.

протистология, -и θ. βλ. **протозоология**.

протисты, -ов πλθ. τα πρωτόζωα.

проткаты, ткý, ткéшь, παρλθ. χρ. **проткál**, -лá, -лo, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **протканный**, βρ: -кан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 υφαίνω σχέδια. 2 υφαίνω (για ένα χρον. διάστημα).

проткнуть, -нý, -нéшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **проткнутый**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. διατρύπω ~ **руку ножом** τρυτώ το χέρι **пéра-пéра** με το μαχαίρι.

протлеть, -éет ρ.σ. 1 σαπίζω, σήπομαι· αποσυντίθεμαι· **товár от сырости** -έλ το εμπόρευμα από την υγρασία σάπισε. 2 καιγόμαι εντελώς· **дровá в печи** -ли τα ξύλα στη θερμάστρα κάηκαν εντελώς. 3 βρίσκομαι σε κατάσταση σήψης.

прото... πρωτο... **прототип** πρωτότυπο, αρχέτυπο· **протоδιάκoн** πρωτοδιάκονος, αρχιδιάκονος, **протоиерéй** πρωθιερέας, αρχιερέας.

протобéстия, -и θ.(παλ.) μεγάλος (πρώτος) απατεώνας.

протоδιάκoн, -а α. πρωτοδιάκονος, αρχιδιάκονος.

***протозоология**, -и θ. πρωτοζωολογία.

протоиерéй, -я α. πρωθιερέας, πρωτόπαπας.

протоисторический επ. προϊστορικός.

***проестория**, -и θ. προϊστορία

проток, -а α. 1 διακλάδωση ποταμού, βραχίονας. 2 αγωγός· πόρος· **жéльный** - χολαγωγός· **слéзный** - δακρυαγωγός.

протока, -и θ. βλ. **проток** (1 σημ.).

***протокол**, -а α. πρακτικό· ~ **собрáния, заседáния** πρακτικό συνέλευσης, συνεδρίασης. || πράξη· έγγραφο· πρωτόκολλο.

протоколизм, -а α. ξηρό στυλ (σαν πρακτικό).

протоколирование, -я ουδ. (γραπ. λόγος)· 1 γράψιμο (κράτημα) πρακτικών. 2 ξηρή περιγραφή.

протоколировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 γράφω (κράτώ) πρακτικό, -á, πράξη· γράφω, εγγράφω στα πρακτικά· ~ **заседáние** κρaтý πρακτικά της συνεδρίασης. 2 περιγράφω ακριβώς και ξηρά (σαν σε πρακτικό). || -ся περιγράφομαι πιστά και ξηρά (σαν σε πρακτικό, στερεότυπα).

протоколист, -а α. πρακτικογράφος.

протокольный επ. του πρακτικού· της πράξης· του πρωτοκόλλου. || μτφ. απότυπος, πιστός, ακριβής, στερεότυπος· -οе **изложéние** στερεότυπη έκθεση.

протолкаты ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **протолканный**, βρ: -кан, -а, -ο ρ.σ.μ. ωθώ, προωθώ, σπρώχνω, μπάζω, εισάγω. || -ся 1 περνώ, βγαίνω σπρώχνοντας. 2 σπρώχνομαι, συ-

νωθούμαι, σπρώχνομαι (για ένα χρον. διάστημα).

протолкнуть ρ.σ.μ., παθ. μτχ.παρλθ. χρ. **протолкнутый**, βρ: -нут, -а, -ο. 1 βλ. **протолкаты**. 2 προωθώ· ~ **дело** προωθώ την υπόθεση. || -ся περνώ, βγαίνω σπρώχνοντας.

протолковаты ρ.σ. κουβεντιάζω, συνομιλώ.

протомиты ρ.σ.μ. 1 ταλαιπωρώ, καταπονώ. 2 σιγοβράζω· σιγοφήνω. || -ся 1 βλ. **томитыся** 2 σιγοβράζω· σιγοφήνομαι.

***протон**, -а α. πρωτόνιο.

протопаты ρ.σ. 1 περνώ, διαβαίνω ποδοκροτώντας. 2 ποδοκροτώ (για ένα χρον. διάστημα).

протопиты¹ ρ.σ.μ. 1 ανάβω· καιώ· ~ **пéчку** ещё раз ανάβω τη θερμάστρα ακόμα μια φορά. 2 καιώ (για ένα χρον. διάστημα). || -ся 1 ζεσταίνομαι, θερμαίνομαι κανονικά. 2 σβήνω, παύω να καιώ, να θερμαίνω.

протопиты² ρ.σ.μ. λιώνω, τήκω· ~ **салo** λίωνω το λίπος. || λιώνω (για ένα χρον. διάστημα).

***протоплазма**, -и θ. πρωτόπλασμα.

протопоп, -а α. (παλ.) βλ. **протоиерéй**.

***протопресвитер**, -а α. πρωτοπρεσβύτερος.

протопаты ρ.σ.μ. 1 ανοίγω δρόμο περνώντας, πατώντας. 2 φθείρω, τρίβω βαδίζοντας· ~ **ковёр** φθείρω το χαλί με το βάδισμα. || **ка-тaстрéφω**, χαλνώ με το βάδισμα· ~ **тýφли** χαλνώ τα παπούτσια από το πολύ βάδισμα. || -ся 1 (για δρομάκι κ.τ.τ.)· ανοίγομαι, γίνομαι, σχηματίζομαι βαδίζοντας, πατώντας. 2 φθείρομαι, τρίβομαι, χαλνώ από το πολύ βάδισμα. 3 βλ. **топáтыся** (για ένα χρον. διάστημα).

проторговаты ρ.σ. 1 χάνω στο εμπόριο, ξεπέφτω· χρεοκοπώ. 2 εμπορεύομαι (για ένα χρον. διάστημα). || -ся 1 βλ. ενεργ. φ. (1 σημ.). 2 παζαρεύω, κάνω παζάρια, διαπραγματεύομαι την τιμή.

проторговываты(ся) ρ.δ. βλ. **проторговаты(ся)**.

проторенный επ. από μτχ. καθημαξευμένος, (πε)πατημένος. || μτφ. κοινός, κοινοτοπικός, συνηθισμένος, (τε)τριμμένος, ρουτινιέρικος. || **εκφρ. по -ой дорожке идтý** πηγαίνω την πεπατημένη οδό.

протори, -ей πλθ. (παλ.) δαπάνες, έξοδα.

проториты, -рý, -рýшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **проторенный**, βρ: -рён, -ренá, -ренó ρ.σ.μ. ανοίγω, κάνω δρομάκι, μονοπάτι με το συχνό πάτημα, βάδισμα.

проторчаты, -чý, -чýшь ρ.σ. (απλ.) περνώ, ζω· ~ **зиму** περνώ το χειμώνα, ξεχειμωνιάζω· ~ **лéто** ξεκαλοκαιριάζω.

***прототип**, -а α. πρωτότυπο. || (φιλγ.) υπόδειγμα, πρότυπο.

проточина, -и θ. 1 τρύπα, οπή (απο σκου-

λήκια, έντομα κ.τ.τ. 2 νεροφάγωμα. 3 βλ. **проток** (1 σημ.).

проточить, -точь, -точьшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **проточенный**, -чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 τρυπώ κατατρώνοντας (για σκουλήκια, έντομα). 2 (για νερό) ανοίγω, κάνω αυλάκι ρέοντας. 3 ανοίγω αυλακιά, τρυπώ με τον τόρνο. 4 ανοίξω, τροχίζω (για ένα χρον. διάστημα).

проточка, -и θ. άνοιγμα οπής, αυλακιάς με τον τόρνο.

проточный επ. 1 ρέων, τρεχούμενος. -ая вода τρεχούμενο νερό. -ое озеро λίμνη με ανανεωνόμενο (τρεχούμενο) νερό. 2 της εκροής, για εκροή.

протрава, -н θ. χάραξη με οξύ· έγκαυση. || στύψη (ενέργεια). || απσλύμανση (σπόρων πριν τη σπορά). || στύψη, στυπτηρία (ουσία). || οξύ (χρησιμοποιούμενο στη χαρακτηρισκή).

протравитель, -я α. απλυμαντική ουσία για το σπόρο.

протравить ρ.σ.μ. 1 χαράσσω, εγκαίω με οξύ. 2 στύφω, βουτώ σε διάλυμα στύψης. 3 απολυμαίνω. - семенά απολυμαίνω το σπόρο. 4 (κυνηγ.) μου ξεφεύγει. 5 χαράσσω (για ένα χρον. διάστημα).

протравка, -и θ. βλ. **протрава**.

протравление, -я ουδ. χάραξη με οξύ· έγκαυση. || στύψη (ενέργεια). || απολύμανση σπόρων.

протравливание, -я ουδ. βλ. **протравление**. **протравливатель**, -я α. βλ. **протравитель**. **протравливать** ρ.δ. **протравить**. || -ся χαράσσομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

протравлять(ся) ρ.δ. βλ. **протравливать(ся)**. **протравной** επ. στυπτικός, της στύψης.

протравщик, -а α. εργάτης-απολυμαντής των σπόρων.

протравливать ρ.δ. βλ. **протравить**.

протравить ρ.σ.μ. (ναυτ.) περισυλλογή των ναρκών (με τράτα).

протранжирить ρ.σ.μ. ξεοδεύω άσκοπα· σπαταλώ.

протратить ρ.σ.μ. ξεοδεύω, δαπανώ. || -ся ξεοδεύομαι, δαπανώμαι.

протрезвётъ ρ.σ. βλ. **протрезвиться**.

протрезвить ρ.σ.μ. συνεφέρω· сон -и́л пьяного ο ύπνος συνέφερε τον μεθυσμένο. || -ся συνέρχομαι, έρχομαι στα σύγκαλά μου· пьяный -лся ο μεθυσμένος συνήρθε. || μτφ. ανανήφω.

протрезвление, -я ουδ. ανάκτηση των αισθήσεων· ξεμεθύσμα. || μτφ. ανάνηψη.

протрезвлять(ся) ρ.δ. βλ. **протрезвиться(ся)**.

протрещать, -щѣ, -щѣшь ρ.σ. 1 τρίζω. 2 μιλώ, φωναχτά, δυνατά. 3 τσιρίζω, κραυγάζω (για ένα χρον. διάστημα).

протрубить ρ.σ. βλ. **трубить** καθώς και με

σημ. για ένα χρον. διάστημα.

протрудиться ρ.σ. δουλεύω (για ένα χρον. διάστημα).

протрусить¹ ρ.σ.μ. (απλ.) 1 τινάζω, ρίχνω τινάζοντας· - муку τινάζοντας ρίχνω αλεύρι. || διαπερνώ τινάζοντας, σειώντας. 2 τινάζω (για ένα χρον. διάστημα). || -ся τινάζομαι, πέφτω με το τίναγμα.

протрусить² ρ.σ. τροχάζω, πηγαίνω τροχασμό.

протрясти ρ.σ.μ. 1 τινάζω, σείω, κουνώ. 2 τινάζω (για ένα χρον. διάστημα. 3 (απλ.)· δαπανώ, ξεοδεύω, σκορπώ. || -сь 1 τινάζομαι· τραντάζομαι· - в телеге всю дорогу τραντάζομαι στην αλογάμαξα όλο το δρόμο. 2 (απλ.) πεινώ πορευόμενος, καθ' οδόν. 3 (απλ.) δαπανώμαι, ξεοδεύομαι.

протряхивать ρ.δ. βλ. **протряхнѣть**.

протряхнѣть ρ.σ.μ. τινάζω· - ковёр τινάζω το χαλί.

***протуберанец**, -нца α. (αστρν.) προεξοχή του ήλιου.

протурить ρ.σ.μ. (απλ.) διώχνω. || αναγκάζω, υποχρεώνω να πάει.

протухать ρ.δ. βλ. **протухнуть**.

протухлый επ. κλουβιασμένος· χαλασμένος, βρώμιος· -не яйца κλουβιασμένα αυγά· -ое мясо χαλασμένο κρέας.

протухнуть, -нет, παρλθ. χρ. **протух**, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **протухший** ρ.σ. κλουβιάζω· χαλώ· βρωμώ (για τρόφιμα).

протухший επ. απο μτχ. βλ. **протухлый**.

протыкать ρ.σ.μ. (απλ.) τρυπώ· - всю бумагу τρυπώ όλο το χαρτί· - дыры в бумаге κάνω τρύπες στο χαρτί.

* **протыкать** ρ.δ. βλ. **проткнуть**. || -ся τρυπιέμαι.

протыкать, -ает ρ.σ. 1 γαυγίζω διακοφτά. 2 γαυγίζω (για ένα χρον. διάστημα).

протыгивание, -я ουδ. 1 τέντωμα· άπλωμα. 2 τράβηγμα· έλξη· σύρσιμο. 3 παρατράβηγμα, παρέλκυση (ήχου, φωνής κ.τ.τ.). 4 κριτικάρισμα.

протыгивать(ся) ρ.δ. βλ. **протянуть(ся)**.

протяжение, -я ουδ. έκταση· - в длину έκταση σε μήκος· - в ширину έκταση σε πλάτος· на всем -и σε όλη την έκταση. || εκφρ. на -и στη διάρκεια· на -и много лет στη διάρκεια πολλών χρόνων.

протяженность, -и θ. βλ. **протяжение**.

протяжка, -и θ. 1 βλ. **протыгивание** (1σημ.). 2 επιμήκυνση μετάλλου (με πίεση, σφυρηλάτηση).

протяжной επ. της επιμήκυνσης, για επιμήκυνση.

протяжность, -и θ. βλ. **протыгивание** (3 σημ.). **протяжный** επ. τραβηχτός· παρατεταμένος· -

ΓÓΛΟΣ τραβηχτή φωνή· - ΚРИК παρατεταμένη κραυγή.

протянуть ρ.σ.μ. 1 τεντώνω, τείνω· απλώνω· - рѹкѹ τεντώνω το χέρι· - рѹкѹ кому́ δίνω χέρι βοήθειας σε κάποιον· - телефоннѹ линиѹ απλώνω τηλεφωνική γραμμή. 2 τραβώ, έλκω, σύρω. 3 παρατραβώ, παρελκύω, παρατείνω (ήχο, φωνή κ.τ.τ.). 4 καθυστερώ, τρενάρω· - дело τρενάρω την υπόθεση. 5 ζώ· он долго не -нет αυτός δε θα ζήσει πολύ, δε θα πάει μακριά. 6 (κυνηγ.) πετώ (για πτηνά). 7 μτφ. κριτικάρω· - в газете κριτικάρω στην εφημερίδα. 8 (απλ.) μαστιγώνω, φραγγελώνω. || εκφρ. - ногѹ τα τεντώνω (τα πόδια), πεθαίνω. || -ся 1 τεντώνομαι· απλώνομαι. 2 εκτείνομαι, επεκτείνομαι· τραβώ· дорога -ласся на сѹтнѹ километрѹ ο δρόμος τράβηξε εκατοντάδες χιλιόμετρα. 3 ξαπλώνω· - на диванѹ ξαπλώνω φαρδιά-πλατιά στο ντιβάνι. 4 διαρκώ· συνεχίζομαι. || τρενάρω· это дело -ется αυτή η υπόθεση θα τρενάρει.

проулок, -лка α. (απλ.) απόσταση ή διάστημα μεταξύ σπιτιών.

проурчать, -чѹ, -чищѹ ρ.σ. βλ. урчать.

проутюжить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. σιδερώνω (ρούχα). || ισοπεδώνω (με τη γη).

проучивать(ся) ρ.δ. βλ. проучить(ся).

проучить, -учѹ, -ѹчишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. проученный, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 τιμωρώ, μαθαίνω, δείχνω, συμμορφώνω· я егѹ -чѹ θα του δείξω εγώ, θα τον μάθω εγώ, θα τον συμμορφώσω εγώ. 2 μαθαίνω (για ένα χρον. διάστημα)· - уроки весь вѹчер μελετώ τα μαθήματα όλο το βράδυ. || -ся μαθαίνω, σπουδάζω (για ένα χρον. διάστημα)· он -ился в школе шесть лет αυτός πήγε στο σχολείο έξι χρόνια.

проушина, -н θ. οπή, τρύπα· άνοιγμα. || (τεχ.) υποδοχή.

проф... πρώτο συνθετικό απο το επ. профессиональный: профболѹзнь, профбучѹние. || απο το επ: профсоюзный: профдвижение, профсообрание, профбилѹт.

***профан**, -а α. αμαθής, απαιδευτος, αδαής, ανίδεος.

***профанация**, -и θ. βεβήλωση, μίανση· ανευλάβεια· ιεροσυλία.

профанирование, -я ουδ. βλ. профанация.

профанировать, -рѹю, -рѹешь ρ.δ.κ.σ.μ. βεβηλώνω, μιαίνω, μολύνω· ασεβώ, ιεροσυλώ. || -ся βεβηλώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

профанист, -а α. φιλοφασίστας, φασιστόφιλος· διαποτισμένος με φασιστικές ιδέες.

профанистский επ. φιλοφασιστικός.

профпрѹ ουδ. άκλ. γραφείο των συνδικάτων.

профгруппорг, -а α. βλ. профорг.

профгруппа, -н θ. σωματείο (επιχείρησης, ιδρύματος κ.τ.τ.).

профешнѹлѹться ρ.σ. (παλ.) χάνω στα παιγνίδια· σπαταλώ.

профессионал, -а α., -ка, -и θ. ο, η επαγγελματίας.

профессионализация, -и θ. 1 επαγγελματική ειδίκευση. 2 επαγγελματική ιδιότητα.

профессионализм, -а α. επαγγελματισμός, επαγγελματική ιδιότητα. || (φιλυ.) η χρησιμοποίηση επαγγελματικών λέξεων.

профессиональный επ. επαγγελματικός· - интерес επαγγελματικό συμφέρο· -не болѹзнь επαγγελματικές ασθένειες· - игрок επαγγελματίας παίχτης. || εκφρ. - соиз то συνδικάτο.

***профессия**, -и θ. επάγγελμα, επιτήδευμα· видоρ -и εκλογή επαγγέλματος.

***профессор**, -а α., πλθ. профессорά α. καθηγητής, προφέσορας.

профессорский επ. καθηγητικός, του προφέσορα. || ουσ. -ая θ. το γραφείο των καθηγητών.

профессорство, -а ουδ. το επάγγελμα ή ο τίτλος του προφέσορα.

профессорствовать, -ствѹю, -ствѹешь ρ.δ. είμαι καθηγητής, προφέσορας· - в университѹтѹ είμαι καθηγητής στο Πανεπιστήμιο.

профессорша, -и θ. 1 η σύζυγος του καθηγητή, του προφέσορα. 2 καθηγήτρια.

профессѹра, -н θ. 1 τίτλος (αξίωμα) του προφέσορα. 2 (αθρσ.) οι καθηγητές, οι προφέσορες.

***профилактика**, -и θ. η προφύλαξη.

профилактический επ. προφυλακτικός· -не средства προφυλακτικά μέσα. || проληπτικός· - ремонт проληπτική επισκευή· -ая привѹвка проληπτικός εμβολιασμός.

профилѹрование, -я ουδ. βλ. профилѹровка.

профилѹрованный επ. απο μτχ. σχηματισμένος.

профилѹровать, -рѹю, -рѹешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. профилѹрованный, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.κ.σ.μ. σχηματίζω, δίνω μορφή, σχήμα (σε μέταλλα). || κατατομή. || -ся σχηματίζομαι, παίρνω τη μορφή, το σχήμα.

профилѹровка, -и θ. πρόσδοση μορφής, σχήματος.

профилѹровочный επ. της πρόσδοσης μορφής, σχήματος.

***профиль**, -я α. το προφίλ, πλάγια όψη· красивый ~ лица ωραίο προφίλ του προσώπου. смотреть в ~ κοιτάζω προφίλ, πλευρικά, πλάγια. 2 (κατα)τομή· продольный ~ τομή κατά μήκος· - поперѹчный ~ τομή κατά πλάτος ή διατομή· - машины κατατομή ή εγκάρσια. τομή της μηχανής. 3 ειδικότητα, ειδική κατάρτι-

ση· - **инженера-металлурга** ειδική κατάρτιση του μηχανικού-μεταλλουργού.

профильтровать ρ.σ.μ. 1 διηθώ, φιλτράρω· διυλίζω. 2 μτφ. επιλέγω, ξεδιαλέγω, περνώ απο το κόσκινο. 3 διηθώ, φιλτράρω· διυλίζω (για ένα χρον. διάστημα). || -ся φιλτράρομαι· διυλίζομαι.

профильтовывать(ся) ρ.δ. βλ. **профильтовать(ся)**.

профитить, -нчү, -нтійшь ρ.σ.μ. (απλ.) ξεδεύω· - **все деньги до копейки** ξεδεύω όλα τα χρήματα ως το τελευταίο καπίκι.

***профит**, -а (-у) α. (παλ.) κέρδος· απολαβή.

профком, -а α. συνδικαλιστική επιτροπή.

профкомовский επ. της συνδικαλιστής επιτροπής.

профорг, -а α. ο υπεύθυνος συνδικαλιστής.

профорганизация, -и θ. συνδικαλιστική οργάνωση.

проформа, -н θ. ο τύπος, οι εξωτερικοί τύποι· **для -н** για τον τύπο, τυπικά, για τα μάτια.

профсоюз, -а α. συνδικαλιστική ένωση, συνδικάτο· **всемирная федерация -ов** παγκόσμια συνδικαλιστική ομοσπονδία.

профсоюзный επ. συνδικαλιστικός· -οе **соборание** συνδικαλιστική συνέλευση· ~ **билет** συνδικαλιστικό βιβλιάριο.

профтехшкола, -н θ. επαγγελματική τεχνική σχολή.

профукать ρ.σ.μ. (απλ.)· ξεδεύω άσκοπα, ανεμοσκορπίζω· σπαταλώ.

прохаживать ρ.δ. 1 βλ. **проходите**² (1σημ.). 2 ξεβγάζω το άλογο (για περίπατο). || -ся βλ. **пойтійсь**.

прохарчить, -чү, -чійшь ρ.σ.μ. (απλ.) 1 ξεδεύω στο φαγητό. 2 διατρέφω, συντηρώ. || -ся ξεδεύομαι για το φαγητό, για διατροφή.

прохватить ρ.σ.μ. 1 περονιάζω, διαπερνώ (για φύχος). || με φυσά ρεύμα· κρουολώ, αρπάζω κρουολόγημα. || κυριεύω, καταλαβαίνω, πιάνω· **меня -ла дрожь** με έπιασε τρεμούλα. 2 τραυματίζω, πληγώνω βαθιά. 3 μτφ. (απλ.)· κριτικάρω αυστηρά, τσούζω.

прохватывать ρ.δ. βλ. **прохватить**.

прохворать ρ.σ. αδιαθετώ· αρρωσταίνω (για ένα χρον. διάστημα).

прохвост, -а α. (υβρ.) παλιάνθρωπος, παλιόσκυλο, πρόστυχος.

прохлада, -н θ. δροσιά, δροσερός αέρας.

прохладец, -дца α., -дца, -н θ: [с -дцем κ. с -дцей (απλ.)· α) αβίαστα, αργά, με το πάσο. β) ψυχρά, αδιάφορα.

прохладительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο αναψυκτικός· δροσιστικός· -**не напитки** αναψυκτικά ποτά. || -οе ουσ. ουδ. το αναψυκτικό.

прохладить, -ахү, -адійшь, παθ. μτφ. παρλθ. χρ. **прохлаждённый**, βρ: -ден, -дена, -дено; ρ.σ.μ. (παλ.) κρύωνω, ψύχω· - **күшанье** κρύωνω το φαγητό. || -ся δροσιζομαι.

прохладно επίρ. με-σημ. κατηγ. είναι δροσιά, λίγο ψύχρα· **вчера было** ~ χτες ήταν δροσιά· **ей было** ~ αυτή αισθανόταν λίγο ψύχρα.

прохладный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 δροσερός, λίγο κρύος, ψυχρός· - **вечер** δροσερό βραδάκι· -οе **лето** δροσερό καλοκαίρι. 2 μτφ. ψυχρός, αδιάφορος, χλιαρός, απρόθυμος.

прохлаждать ρ.δ. βλ. **прохладить**. || -ся 1 βλ. **прохладиться**. 2 οκνεύω, τεμπελιάζω. 3 καλοζώ, ζω άνετα, αμέριμνα, μη εργαζόμενος.

прохлпать ρ.σ. 1 μ. (απλ.)· μου ξεφεύγει, αφήνω να μου ξεφύγει· - **удобный случай** αφήνω να μου ξεφύγει η κατάλληλη ευκαιρία. 2 βλ. **хлопать** με σημ. (για ένα χρον. διάστημα).

проход, -а α. πέρασμα, δίοδος, διάβαση, διέλευση· **фермопильский горный** ~ το στενό των θερμοπυλών· - **войска** διάβαση του στρατεύματος· **он не даёт мне** -а αυτός δε μου κάνει μέρος να περάσω· - **воспрещён!** απαγορεύεται η διάβαση! || **εκφρ. задний** ~ ο πρωκτός· -а ή -у **нет (от когό-чегό)** ησυχία δε βρίσκεις ή να απαλλαγείς (απ' αυτόν, αποκάτι)· -а ή -у **не даёт** δεν αφήνω ήσυχο, ενοχλώ πολύ.

проходимец, -мια α. καταφερτζής, καπάτσος.

проходимость, -и θ. διαπερατότητα, το ευδιάβατο, η βατότητα. || ικανότητα, δυνατότητα διάβασης· - **трактора** ικανότητα διάβασης του τρακτέρ (σε ανώμαλο έδαφος).

проходимый, βρ: -йм, -а, -ο επ. απο μτφ. βατός, διαβατός.

проходить(ся) ρ.δ. βλ. **пойтійсь**.

проходить² ρ.σ. 1 βαδίζω (για ένα χρον. διάστημα)· **всё утро я -ил по лесу** όλο το πρωί βάδισα στο δάσος. 2 δουλεύω, εργάζομαι· **λειτουργώ· часы -ли один день** το ρολόι δούλεψε μια μέρα. 3 (για ενδυμασία, υποδήματα) περνώ (για ένα χρον. διάστημα). 4 (απλ.) υπηρετώ.

проходка, -и θ. 1 πέρασμα, δίοδος. 2 διείσδυση, εισχώρηση. 3 ανόρυξη, εξόρυξη.

проходной επ. 1 που επικοινωνεί· -**ая комната** δωμάτιο που επικοινωνεί με άλλο δωμάτιο. 2 ουσ. -**ая** θ. η κύλη (εργοστασίου, επιχείρησης κ.τ.τ.). 3 περαστικός, διαβατικός (για ζώα, πτηνά). || **εκφρ. -ая будка** το θυρωρείο· - **двор** αυλή.

проходом επίρ. (απλ.) βλ. **мимоходом**.

проходчик, -а α. ανθρακωρύχος μινადόρος.

проходящий ουσ. απο μτφ. διαβάτης.

прохождение, -я ουδ. πέρασμα, διέλευση, δι-

άβαση, δίοδος.

проходный επ. διαβατικός, περαστικός· ~ человек περαστικός άνθρωπος. || ουσ. διαβάτης.

прохолождать ρ.δ. βλ. прохолодить.

прохолодить, ~ложу, ~лодию, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прохоложенный, βρ: ~жен, -а, -ο ρ.σ.μ. κρυώνω, φύχω ελαφρά (για σπόρους).

прохрипéть, ~плё, ~пиль ρ.σ. 1 ρογχάζω· βραχνιάζω. 2 ρογχάζω (για ένα χρον. διάστημα).

прохудиться, ~дётся ρ.σ. (απλ.) τρυπώ, φθείρομαι, αχρηστεύομαι.

поцарапать ρ.σ.μ. 1 γρατσουνίζω. 2 γρατσουνίζω για ένα χρον. διάστημα. 3 χαράσσω, σκαλίζω.

поцарапывать ρ.δ. βλ. царапать (1,3 σημ.). || ~ся 1 γρατσουνίζομαι. 2 χαράσσομαι, σκαλίζομαι.

процветать ρ.σ. 1 (παλ.) ανθίζω· роза ~ля η τριανταφυλλιά άνθισε. 2 μτφ. ακμάζω. 3 ανθίζω (ένα χρον. διάστημα).

процветание, ~я ουδ. 1 άνθιση, λουλούδιασμα. 2 μτφ. ακμή.

процветать ρ.δ. ακμάζω. || ευπορώ. || έχω μεγάλη επιτυχία ή πέραση.

процедить ρ.σ. βλ. процедить (1, 3 σημ.).

***процедура**, ~н θ. 1 διαδικασία· ~голосования διαδικασία ψηφοφορίας. 2 θεραπεία, σειρά θεραπευτικών μέτρων.

процедурный επ. της διαδικασίας· ~не правила κανόνες διαδικασίας. || ουσ. ~ая θ. θάλαμος θεραπείας.

процедивать ρ.δ. βλ. процедить. || ~ся διηθώμαι, στραγγίζομαι, σουρώνομαι.

***процент**, ~а α. 1 τα εκατό (ποσοστό)· в семь ~ов οχτώ τα εκατό. 2 τόκος· давать деньги на ~ δίνω χρήματα με τόκο· ~ на ~ το επιτόκιο· годовой ~ το ετήσιο επιτόκιο· ростовщические ~н τοκογλυφικά επιτόκια· под большие ~н με μεγάλους τόκους. || εκφρ. на сто ~ов πλήρως, εκατό τα εκατό· σίγουρα.

процентный επ. τα εκατό· ~ое содержание желéза в руде περιεκτικότητα τα εκατό του σιδήρου στο μέταλλευμα· в ~ом отношении σε σχέση με τα εκατό (%). || τοκοφόρος· έντοκος· ~не бумаги τα χρεόγραφα.

процентчик, ~а α., ~ца, ~н θ. τοκιστής. ~ под большие ~н ο τοκογλύφος.

***процесс**, ~а α. 1 πορεία· εξέλιξη, προτάσεις· ~творчества η πορεία της δημιουργίας· ~работы η πορεία της εργασίας· ~игры η εξέλιξη του παιγνιδιού· производственный ~ το προτάσεις της παραγωγής. || (ιατρ.) προσβολή· воспалительный ~ η εξέλιξη της φλεγμονής· ~в лёгких φυματίωση των πνευμόνων. 2 (νομ.) διαδικασία· εκδίκαση· δίκη· выплатить

~ κερδίζω τη δίκη· гражданский ~ πολιτική δίκη, πολιτικό δικαστήριο· уголовный ~ ποινικό δικαστήριο (δίκη)· возбудить ~ ξεκινώ δικαστήριο· вести ~ против кого-н. κάνω δικαστήριο κατά κάποιου.

***процессия**, ~и θ. πομπή· συνοδεία· похоронная ~ νεκρική πομπή· свадебная ~ γαμήλια πομπή.

процессуальный επ. δικονομικός· της διαδικασίας· ~кодeкс δικονομικός κώδικας.

процитировать ρ.σ.μ. βλ. цитировать.

прочеканивать ρ.δ.μ. βλ. прочеканить. || ~ся κόβομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

прочеканить ρ.σ.μ. 1 κόβω· χαράσσω (σφυρηλατώντας, σφυροκοπώντας). 2 κατασκευάζω, κάνω. 3 κλαδεύω, κλαδοκαθαρίζω. 4 κόβω, χτυπώ, τσοκανίζω (για ένα χρον. διάστημα).

прочерк, ~а α. 1 βλ. прочеркивание. 2 γραμμή, παύλα (σε ένδειξη έλλειψης στοιχείων).

прочеркивание, ~я ουδ. πέρασμα γραμμής, παύλας.

прочеркивать ρ.δ. βλ. прочеркнуть. || ~ся διαγραμμίζομαι.

прочеркнуть, ~нү, ~несь, παθ. μτχ. παρλθ. прочеркнутый, βρ: ~нут, ~а, ~ο ρ.σ.μ. περνώ, τραβώ γραμμή, παύλα· ~графу в анкете τραβώ γραμμή στο ερωτηματολόγιο.

прочертить ρ.σ.μ. 1 σχεδιάζω με γραμμές· ~дугу σχεδιάζω τόξο. || τραβώ γραμμή, σημάδεύω, βάζω σημάδι. 2 σχεδιάζω (για ένα χρον. διάστημα). || ~ся διαφαίνομαι, διαγράφομαι.

прочерчивать ρ.δ. βλ. прочертить. || ~ся σχεδιάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

прочёс, ~а α. 1 ξάνση, λανάρισμα. 2 μτφ. χτένισμα (εκκαθαριστικές στρατ. επιχειρήσεις).

прочесать ρ.σ.μ. 1 ξαίνω, λαναρίζω. 2 μτφ. χτενίζω (κάνω εκκαθαριστικές στρατ. επιχειρήσεις). 3 ξαίνω, λαναρίζω (για ένα χρον. διάστημα).

прочесть, ~чтү, ~чтёшь, παρλθ. χρ. прочёл, ~члá, ~члó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. прочтённый, βρ: ~чтён, ~чтенá, ~чтенó, επιρ. μτχ. прочтá ρ.σ. βλ. прочитáть.

прочесывание, ~я ουδ. βλ. прочёс.

прочесывать ρ.δ. βλ. прочесать. || ~ся ξαίνομαι, λαναρίζομαι.

прочёт¹, ~а α. (απλ.) λάθος λογιστικό.

прочёт², ~а α. (παλ.) ανάγνωση, διάβασμα.

прочий επ. (στα ρωσικά· αόριστη αντων. κ. επ. στα ελληνικά)· άλλος· λοιπός· υπόλοιπος· помимо всего ~его εκτός απ' όλα τ' άλλα. || ουσ. ~еε το άλλο, το υπόλοιπο, το λοιπόν. || ουσ. плθ. ~ие (για ανθρώπους) οι άλλοι. || εκφρ. и прочее ή пр. ή проч. κ.

(παλ.) и -ая και λοιπά (κλπ.).

прочинить ρ.σ. 1 (επι)διορθώνω (για ένα ορισμένο χρον. διάστημα)· ~ весь день плátьε διορθώνω όλη τη μέρα το φόρεμα.

почистить ρ.σ.μ. 1 καθαρίζω εσωτερικά· ~ дымову трóбкy καθαρίζω το σωλήνα της καπνοδόχου. 2 καθαρίζω αποκόπτοντας· ~ доро́гу καθαρίζω το δρόμο (απο τα κλαδιά). || βοτανίζω. 3 καθαρίζω (για ένα χρον. διάστημα)· я ~ил всё утро одéжду όλο το πρωί καθάρισα την ενδυμασία.

почистка, ~и θ.1 καθάρισμα (εσωτερικά)· ~ труб καθάρισμα σωλήνων. 2 βοτάνισμα.

почитать ρ.σ.μ. 1 βλ. читáть. 2 διαβάζω (για ένα χρον. διάστημα)· он ~ёл всю ночь αυτός διάβασε όλη τη νύχτα.

почитывать ρ.δ. διαβάζω. || ~ ся διαβάζομαι.

почихаться ρ.σ. φταρνίζομαι, φτερνίζομαι, πταρνίζομαι.

почихнуть ρ.σ. βλ. почихáться.

почищать ρ.δ. βλ. почи́стить (1, 2 σημ.). || ~ся 1 καθαρίζομαι. 2 βοτανίζομαι.

почищение, ~я ουδ. βλ. почи́стка.

про́чно επίρ. στέρεα, γερά, σταθερά.

про́чность, ~и θ. στερεότητα, σταθερότητα, εδραιότητα· ανθεκτικότητα· ~ óбуви στερεότητα των υποδημάτων· ~ знáний η μονιμότητα των γνώσεων.

про́чный επ., βρ: ~чен, ~чна, ~чно. 1 στερεός, γερός· ανθεκτικός· ~ материал γερό ύφασμα· ~ мост στέρεο γεφύρι. 2 μτφ. σταθερός, μόνιμος, πάγιος· ~ мир σταθερή ειρήνη.

прочтéние, ~я ουδ. διάβασμα, ανάγνωση.

про́чувственный επ. βλ. про́чувствовáнный.

про́чувствовáнный επ. απο μτχ. συγκινητικός· συναισθηματικός· ~не слова συγκινητικά λόγια· ~ая речь συγκινητικός λόγος.

про́чувствовать ρ.σ.μ. 1 αισθάνομαι βαθιά, πλέρια· ~ Байрона αισθάνομαι (κατανοώ) πλέρια το Βύρωνα. 2 δοκιμάζω.

про́чухаться ρ.σ. (απλ.) ξυπνώ, συνέρχομαι, έρχομαι στα σύγκαλά μου.

про́чь επίρ. στην άκρη, στην μπάντα, πέρα· ~ с доро́ги αναμέρισε απο το δρόμο. || ως κατηγ. έξω, κάτω, μακριά· ~ отсюда! έξω απ' εδώ! ~ у́бйца! μακριά φονιά! подите ~ πηγαίνετε έξω· ~ эти бума́ги πάρτε αυτά τα χαρτιά απ' εδώ· ~ печáль διώξε τη θλίψη· ~ с мо́их глаз μακριά να μη σε βλέπω, να μη σε δουν τα μάτια μου. || εκφρ. я не ~ δεν είμαι αντίθετος ή δεν έχω αντίρρηση.

прошага́ть ρ.σ. 1 βηματίζω. 2 βηματίζω για ένα χρον. διάστημα.

проша́мкать ρ.σ. βλ. ша́мкать.

проша́ркать ρ.σ. βλ. ша́ркать.

прошатáться ρ.σ. (απλ.) περιφέρομαι, γυρίζω, πλανιέμαι.

про́шва, ~и θ. περιρραφή ταινίας, κορδέλιασμα.

проше́дший επ. απο μτχ. περασμένος, παρελθών· ~ год ο περασμένος χρόνος. || ουσ. ~е ουδ. τα περασμένα, το παρελθόν· засóить ~еε ξεχνώ το παρελθόν. || εκφρ. ~еε время (γραμμ) ο παρελθών χρόνος.

прошелестéть, ~тít ρ.σ. βλ. шелестéть.

прошéние, ~я ουδ. 1 ζήτηση, παράκληση· ~ милосóтнни ζήτηση ελεημοσύνης. 2 αίτηση (έγγραφο επίσημου χαρακτήρα).

прошепéлявить ρ.σ. βλ. шепелéявить.

прошептáть ρ.σ. φιθυρίζω. || φιθυρίζω (για ένα χρον. διάστημα). || ~ся φιθυρίζω (για ένα χρον. διάστημα).

прошéствие, ~я ουδ: πο ~и λήγοντας· μετά τη λήξη, στο τέλος, στη λήξη· εκπνέοντας· παρελθόντος· πο ~и годá τελειώνοντας ο χρόνος· πο ~и времени παρελθόντος του χρόνου· πο ~и дóлгого времени μετά απο πολύν καιρό· πο ~и срóка με τη λήξη της προθεσμίας.

прошéствовать ρ.σ. (παλ.) περνώ, βαδίζω μεγαλόπρεπα.

прошóбать ρ.δ. βλ. прошóбítь. || ~ся σπάζω, θραύομαι.

прошóбítь ρ.σ.μ. 1 θραύω, σπάζω χτυπώντας. 2 (απλ.) διαπερώ, περογιαζώ (για φύχος). || επιδρώ πολύ· егó пот ~иó τον έκοφε ιδρώτας· слезá ~ла πήγε (έτρεξε) δάκρυ.

прошивáние, ~я ουδ. βλ. прошóвка (1,2 σημ.).

прошивáть ρ.δ. βλ. прошóить. || ~ся ράβομαι· γαζώνομαι.

прошóвка, ~и θ. 1 ράφιμο· γάζωμα· ~ подóшвы ράφιμο της σόλας. 2 κορδέλα ραμμένη.

* **прошивно́й** επ. ραφτός, ραμμένος· ~не подóшвы ραφτές σόλες. || συνεραμμένος.

прошивочный επ. του ραφίματος, για ράφιμο, για κορδέλιασμα.

прошóпéть ρ.σ. σφυρίζω, συρίζω, σίζω (για φίδι). || μιλώ με συριστική φωνή.

прошóить ρ.σ. 1 ράβω· ~ подóшву ράβω σόλα. || γαζώνω· συρράπτω, συρράβω· κορδελιάζω, ρελιάζω, φελιάζω. 2 (για μέταλλα) τρυπανίζω, τρυπώ. 3 μτφ. κατατρυπώ με σφαίρες, γαζώνω. 4 ράβω (για ένα χρον. διάστημα)· ~ всю ночь ράβω όλη τη νύχτα.

прошлéпать ρ.σ. βλ. шлéпать (3 σημ.).

прошлогóдний επ. περσινός· ~я мóда περσινή μόδα.

прошлýй επ. 1 περασμένος, παρελθών· προηγούμενος· на ~ой недéле την περασμένη βδομάδα· в ~ом годý τον περασμένο χρόνο (πέρσι). 2 ουσ. ~ое ουδ. το παρελθόν· далéкое ~ое το μακρινό (απώτερο) παρελθόν: || εκφρ. дéло ~ое

καλαιά υπόθεση (χωρίς σημασία)· **ОТОЙΤІ** В -**ОЕ** ανήκω στο παρελθόν.

пропльпть ρ.σ.μ. (απλ.) αφήνω να μου ξεφύγει, κάνω λάθος· **Ξεχνώ· емύ нелъзѣ довериться; ОН -ИТ** μη βασίζεσαι σ' αυτόν· θα του διαφύγει.

пропльтсь ρ.σ. (απλ.) περιφέρομαι, τριγυρίζω (για ένα χρον. διάστημα)· **ОН -ЛСЯ ПО ГОРОДУ ДО ОБѢДА** αυτός τριγύρισε στην πόλη ως το μεσημέρι.

пропмьгивать ρ.δ. βλ. **пропмьгнѣть**.

пропмьгнѣть ρ.σ. βλ. **пмьгнѣть**.

пропшуровѣть ρ.σ. ράβω με χοντρή κλωστή. || ράβω (για ένα χρον. διάστημα).

пропшуровывъть ρ.δ. βλ. **пропшуровѣть**. || -**СЯ** ράβομαι με χοντρή κλωστή.

пропшпклеватъ ρ.σ. βλ. **пшпклеватъ**.

пропшпклевыватъ ρ.δ. βλ. **пропшпклеватъ**. || -**СЯ** στοκάρομαι.

пропшпговѣть ρ.σ.μ. βλ. **пшпговѣть**.

пропшпговывъть(сь) ρ.δ. βλ. **пшпговѣть(сь)**.

пропштемпелеватъ ρ.σ. βλ. **пштемпелеватъ**.

пропштѣпѣть ρ.σ. μπαλώνω. || μπαλώνω (για ένα χρον. διάστημα).

пропштѣпывъть ρ.δ. μπαλώνω. || -**СЯ** μπαλώνομαι.

пропштрѣдѣтьсь, -**ѣпсь**, -**ѣпсьсь** ρ.σ. φταίω, σφάλω.

пропштудировать ρ.σ.μ. μελετώ επισταμένα. || μελετώ (για ένα χρον. διάστημα).

пропштукатѣрѣть ρ.σ. σοβατίζω. || σοβατίζω (για ένα χρον. διάστημα).

пропшумѣть ρ.σ. βλ. -**шумѣть**.

пропшуршѣть ρ.σ. βλ. **шуршѣть**.

пропшалъный επ. αποχαιρετιστήριος· ~ **привѣт** αποχαιρετισμός· ~ **обѣд** αποχαιρετιστήριο γεύμα· ~ **подѣрок** αποχαιρετιστήριο δώρο· ~ **поцѣлуй** αποχαιρετιστήριο φιλί.

пропшание, -**Я** ουδ. αποχαιρετισμός· **ВО ВРЕМЯ** -**Я** **все плѣкали** την ώρα του αποχαιρετισμού όλοι έκλαιγαν· **НА** - για αποχαιρέτισμα, αποχαιρετιζόμενος· **сказѣть что-н.** **НА** - λέγω κάτι αποχαιρετιζόμενος.

пропшатъ ρ.δ. βλ. **простѣть** (1, 2 σημ.). 2 (προστκ.) **пропшѣй(те)** χαιρε(τε), αποχαιρετιστήρια φωνή· -**ѣйте, мы больше не увидимся** χαιρετε (αντίο), άλλη φορά δε θα ξαναϊδοϋμε· -**ѣй любовь!** αντίο αγάπη! || -**СЯ** 1 βλ. **простѣтьсь**. 2 αποχαιρετίζομαι.

пропше συγκρ. β. του επ. **простѣй!**

пропшебетѣть ρ.σ. βλ. **щѣбетѣть**.

пропшевѣй(те) (διαλεκ.) βλ. **пропшатъ** (2 σημ.).

пропшелина, -**н** θ. (διαλεκ.) ρωγμή, σχισματιά, χαραμάδα.

пропшелнга, -**и** α. κ. θ. (απλ.) απατεώνας.

пропшеніе, -**Я** ουδ. συγχώρηση, συγγνώμη. ||

απαλλαγή απο χρέος· άφεση. || **εμφρ. пропшѣ -Я** ζητώ συγγνώμη· ~ **грѣхов** άφεση (συγχώρηση) αμαρτιών.

пропшенный μτχ. του ρ. **простѣть**.

пропшенный επ. συγχωρεμένος.

пропшппать ρ.σ.μ. 1 φηλαφώ· επιφάω. 2 μτφ. εξετάζω, βολιδοσκοπώ· εξιχνιάζω. 3 επιφάω, φηλαφώ (για ένα χρον. διάστημα).

пропшпывание, -**Я** ουδ. 1 φηλάφηση, φάυση. 2 μτφ. εξέταση, βολιδοσκοπήση· εξιχνίαση.

пропшпывать ρ.δ. βλ. **пропшппать** (1, 2 σημ.). || -**СЯ** 1 φηλαφίζομαι, επιφάομαι. 2 αντιλαμβάνομαι με την φηλάφηση, με την αφή.

пропкзаменовѣть(сь) ρ.σ. βλ. **экзамено-ватъ(сь)**.

пропшвѣтель, -**Я** α. εμφανιστής (φωτογραφικής ταινίας ή χαρτιού).

пропшвѣть, -**влѣ**, -**ѣвшь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пропшвленный**, βρ: -**лен**, -**а**, -**ο** ρ.σ.μ. 1 (επι)δείχνω· εκδηλώνω, φανερώνω· ~ **храбрость**, **мужество** δείχνω γενναιότητα, ανδρεία· ~ **героїзм** δείχνω ηρωϊσμό· ~ **желѣние** εκδηλώνω επιθυμία. 2 (φωτοгр.) εμφανίζω. || **εμφρ.** - **себѣ** δείχνω τον εαυτό μου, φανερώνομαι. || -**СЯ** 1 (επι)δειχνομαι, εκδηλώνομαι· φανερώνομαι. 2 (φωτοгр.) εμφανίζομαι. 3 (παλ.) παρουσιάζομαι.

пропшвѣть(сь) ρ.δ. βλ. **пропшвѣть(сь)**.

пропшвочный επ. (φωτοгр.)* της εμφάνισης.

пропшснѣние, -**Я** ουδ. 1 δυνάμωμα, ζωήρεμα (γραμμών κ.τ.τ.). 2 διασαφήνηση, διαλεύκανση. 3 (δια)φώτιση· ξεδιάλυση. || αιθρίαση, ξαστέρωμα.

пропшснетъ, -**еет** ρ.σ. αιθριάζω, ξαστερώνω, καλοσυνεύω· **нѣбо -ло** ο ουρανός ξαστέρωσε· **к поуднѣ** -**ло** κατά το μεσημέρι ξαστέρωσε (απρόσ.)

пропшснѣть, -**еет** ρ.σ. διασαφηνίζομαι, γίνομαι καθαρός, σαφής, ξεκαθαρίζω, λαγαρίζω· γίνομαι ήσυχος, χαρούμενος κλπ., συνέρχομαι, αποκατασταίνομαι.

пропшснивание, -**Я** ουδ. αιθρίαση, ξαστέρωμα.

пропшснивать ρ.δ. βλ. **пропшснетъ**. || -**СЯ** βλ. **пропшснѣтьсь**.

пропшснить, -**ит** ρ.σ. απρόσ. (απλ.) βλ. **пропшснетъ**. || -**СЯ** βλ. **пропшснетъ**. || γίνομαι διαυγής.

пропшснѣть, -**нѣ**, -**нѣшь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пропшснѣнный**, βρ: -**нѣн**, -**ненѣ**, -**ненѣ** ρ.σ.μ. 1 καθιστώ ευδιάκριτο, εμφανές· ~ **кѣнтуры на рисѣнке** κάνω ευδιάκριτες τις γραμμές στο σχέδιο. 2 διασαφηνίζω, διευκρινίζω, ξεκαθαρίζω· ~ **обстанѣвку** διευκρινίζω την κατάσταση. || ησυχάζω, καθησυχάζω· κάνω ήπιον, χαρούμενο, πρόσχαρο. 3 διαφωτίζω, ξεκαθαρίζω (λογικό, συνείδηση κ.τ.τ.). || -**СЯ** 1 γίνομαι σαφής, καθαρός, ευδιάκριτος. 2 βλ.

прояснеть. 3 διασαφηνίζομαι, ξεκαθαρίζω, δι-
αλευκαίνομαι. ДЕЛО -ЛОСЬ η υπόθεση ξεκαθα-
ρίσε. 4 (δια)φωτίζομαι, ξεδιαλύνομαι. || φω-
τίζομαι, λάμπω απο χαρά. ЛИЦО ЕГО -ЛОСЬ το
πρόσωπό του φωτίστηκε (έλαμψε απο χαρά).

ПРОЯСНЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ПРОЯСНИТЬ(СЯ).

ПРУД, -ά, προθ. ο -е, в -у α. δεξαμενή τε-
χνητή. || η προ του υδατοφράχτη λιμνούλα.

ПРУДИТЬ, ПРУЖУ, ПРУДИТЬ ρ.σ.μ. κλείνω με
υδατοφράχτη. || εκφρ. ХОТЬ ПРУД -И πάρα πο-
λύ, πλήθος, σωρεία, με το τσουβάλι. || -СЯ
κλείνομαι με υδατοφράχτη.

ПРУДОВИК, -ά μικροοργανισμός λιμνόβιος.

ПРУДОВОЙ επ. της δεξαμενής. -АЯ ВОДА νερό
δεξαμενής. - ИЛИ λάσπη δεξαμενής.

ПРУЖИНА, -И θ. 1 ελατήριο· σούστα· ЧАСО-
ВАЯ - ελατήριο του ωρολογιού· БОЕВАЯ - ε-
λατήριο του κινητού ουραιού ή κλειστρου (ό-
πλου). -И МАТРАЦА σούστες του κρεβατιού. 2
μτφ. αιτία· κίνητρο· ορμητήριο. ТАЙНАЯ -
κρυφό ελατήριο. ПРУЖИНЫ СООРН αιτίες της
φιλονικίας.

ПРУЖИНОТЫЙ επ. ελατήριος· ελατηριωτός.

ПРУЖИНИТЬ, -ИТ ρ.δ. είμαι ή κινούμαι σαν
ελατήριο. || -СЯ είμαι, κινούμαι σαν ελατήριο.

ПРУЖИНА, -И θ. ελατηριάκι.

ПРУЖИННЫЙ επ. 1 για ελατήριο· -АЯ ПРОВО-
ЛОКА σύρμα για ελατήριο. 2 ελατηριωτός· -ОЕ
СИДЕНИЕ ελατηριωτό κάθισμα.

ПРУСАК, -ά α. σκαθάρι ξανθοκόκκινο.

ПРУССАК, -ά α., -άчка, -И θ. Πρώσος, -Ιδα.

ПРУССАЧЕСТВО, -α ουδ. πρωσισμός (αντίδρα-
ση, милитаризμός, αστυνομοκρατία).

ПРУССКИЙ επ. πρωσικός.

ПРУТ, -α κ. -ά, πλθ. ПРУТЬЯ, -ьев α. 1
βέργα, βίτσα· ПЛЕСТИ КОРЗИНУ ИЗ -ьев πλέκω
καλάθι με βέργες· ЖЕЛЕЗНЫЙ - σιδηρόβέργα.

ПРУТИК, -α α. βεργίτσα, βιτσούλα.

ПРУТКОВЫЙ επ. βεργοειδής.

ПРУТОК, -ТКА α. βλ. СПИЦА.

ПРУТЯНОЙ επ. βεργίνος· -АЯ КОРЗИНА βέρ-
γίνο καλάθι.

ПРУГ επιφ. με σημ. κατηγ. (χρησιμοποιεί-
ται αντί του ρ. ПРЯГАТЬ - ПРЯГНУТЬ).

ПРЯГАЛКА, -И θ. βλ. скакалка.

ПРЯГАНЬЕ, -Я ουδ. πήδημα· σαλτάρισμα. ||
αναπήδηση.

ПРЯГАТЬ ρ.δ. 1 πηδώ· - с парашютом πηδώ
με το αλεξιπτωτο· - на одной ноге πηδώ με
το ένα πόδι. || αναπηδώ· МЯЧ -ЕТ το τόπι α-
ναπηδά. 2 μτφ. ανασκίρτώ· -ЛО СЕРДЦЕ ана-
σκίρτούσε η καρδιά· - от радости ανασκίρτώ
(πηδώ, χορεύω, πετώ) απο τη χαρά. || πάλλω,
τρέμω, παίζω.

ПРЯГУН, -ά α., -НЬЯ, -И θ. άλτης.

ПРЯЖОВЫЙ επ. αλτικός, του άλματος.

ПРЯЖОК, -ЖКА α. άλμα, πήδημα· σάλτο· - В
ВЫСОТУ άλμα σε ύψος· - В ДЛИНУ άλμα σε
μήκος· - через переключатель άλμα επι κοντώ·
- СВЕРХУ ВНИЗ πήδημα απο πάνω προς τα κάτω
- с парашютом πήδημα με το αλεξιπτωτο.

ПРЯСКАТЬ ρ.δ. βλ. ПРЯСНУТЬ. || -СЯ ραντί-
ζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ПРЯСНУТЬ ρ.σ. 1 ραντίζω, ραίνω· ψεκάζω· -
лицо одекolóном ραντίζω το πρόσωπο με κο-
λώνια. 2 χύνομαι, εκρέω ορμητικά, απότομα·
КРОВЬ -ла из раны αίμα πετάχτηκε απο την
πληγή. 3 ορμώ, κινούμαι ορμητικά. 4. Ξεσπώ·
- со смеху ξεσπώ στα γέλια· так он и -ул!
έτσι και ξεσπασε στα γέλια.

ПРЯТКИЙ επ., βρ: -ТОК, -ТКА, -ТКО; συγκρ.
β. ПРЯТЧЕ ταχύς, γρήγορος, γοργός, σβέλ-
τος, αλέστος.

ПРЯТКОСТЬ, -И θ. ταχύτητα, γρηγοράδα, ευ-
κινησία, σβελτάδα.

ПРЯТЧЕ βλ. ПРЯТКИЙ.

ПРЯТЬ, -И θ. ταχύτητα, ορμή, ορμητικότητα.
|| βλ. ПРЯТКОСТЬ. || εκφρ. во всю - ολοταχώς,
με όλη την ταχύτητα.

ПРЯЦ, -ά α. εξάνθημα, σκυρί, σπιθούρι.

ПРЯЦАВЕТЬ, -ЕЮ, -ЕЕШЬ ρ.δ. βγάζω (γεμίζω)
εξανθήματα: σκυριάζω.

ПРЯЦАВОСТЬ, -И θ. ύπαρξη εξανθημάτων.

ПРЯЦАВЫЙ επ., βρ: -ЦАВ, -а, -О εξανθημα-
τικός· σκυριασμένος.

ПРЯЦИК, -а α. εξανθημάκι, σκυράκι.

ПРЯЧЕЛЕННЫЙ επ. της μουσελίνας, απο μου-
σελίνα.

*ПРЯЧЕЛЬ, -И θ. μουσελίνα.

ПРЯ, γεν. ПРИ θ. (παλ.) συζήτηση, λογο-
μαχία.

ПРЯДАТЬ ρ.δ. βλ. ПРЯНУТЬ. || εκφρ. - ушами
*(για ζώα) κουνώ τα αυτιά.

ПРЯДЕНИЕ, -Я ουδ. γνέσιμο· - шерсти γνέ-
σιμο των μαλλιών.

ПРЯДЕННЫЙ επ. γνεσμένος· -АЯ шерсть γνε-
σμένα μαλλιά.

ПРЯДЬЛЬНЫЙ επ. κλωστικός· -АЯ машина η
κλωστική μηχανή· -АЯ фабрика νηματουργείο,
κλωστήριο.

ПРЯДЬЛЬНЯ, -И θ. νηματουργείο, κλωστήριο.

ПРЯДЬЩИК, -а α., -ца, -И θ. νηματουρ-
γός, κλώστης, -тра

ПРЯДКА, -И θ. τουφίτσα, τουφούλα.

ПРЯДЬ, -И θ. τούφα (μαλλιών).

ПРЯЖА, -И θ. νήμα, κλωστή, γνέμα.

ПРЯЖЕЧНЫЙ επ. της πόρπης, του κουμποτη-
ριού.

ПРЯЖКА, -И θ. πόρπη, θηλυκωτήρι· αγκράφα·
κόπιτσα· (για υποδήματα) τοκάδα, φιούμπα.

ПРЯЖКА?, -И θ. (διαлк.) ζεύξη, ζέψιμο.

ПРЯЖКА, -И θ. ρόκα, ηλακάτη.

πρᾶμιζνά, -ή θ. ευθύτητα, ισιάδα.

πρᾶμικ, -ά α. (διαлк.) ευθύς δρόμος.

πρᾶμικόν επίρ. ευθέως, ισια, ολόϊσια. ||
μτφ. ανοιχτά, ξεκάθαρα, ασυγκάλυπτα.

πρᾶμίτῃ, -μλῶ, -μίшь ρ.δ. 1 ευθειάζω, ευθυοποιώ, ισιάζω, ισιώνω. 2 (παλ.) μιλώ ή ενεργώ ευθέως, απερίφραστα· ανοιχτά, ξεκάθαρα, σταράτα.

πρᾶμλέννῃ επ. ευθειασμένος, ισιωμένος· -
ГВОЗДЬ ισιωμένο καρφι.

πρᾶμο επίρ. ευθέως, κατ' ευθεία· ολόϊσια·
идите -, потом сверните налево πηγαίνετε
κατ' ευθεία, μετά στρίψτε αριστερά· Я еду
- в Афины πηγαίνω κατ' ευθεία στην Αθήνα·
он взглянул - в глаза αυτός κοίταξε κατά-
ματα. || ορθά, ευθυτενώς· стоять - στέκομαι
ορθά (όρθια). || ανοιχτά, ξεκάθαρα, σταράτα·
ответчай - απάντα ξεκάθαρα. 3 (μόριο επιτωκ.)
πραγματικά, αλήθεια· он - Герой είναι πραγ-
ματικά ήρωας. || εντελώς, τελειώς, ολοσδιό-
λου· - противоположный εντελώς αντίθετος. ||
εκφρ. --такі πραγματικά, αλήθεια· -! ам
πως! ам πως δα! τι λες!

πρᾶμοушнe, -я ουδ. ειλικρίνεια, ευθύτη-
τα, ανυποκρισία.

πρᾶμοушнѝ επ., βρ: -шен, -шна, -шно ειλικρινής, ακραιφνής, ευθύς, ανυπόκριτος.

πρᾶμοэзжнѝ επ. ευθύς, ισιος· -ая дорόга
ισιος δρόμος.

πρᾶμοѝ επ., βρ: прям, прямá, прáмо. 1
ευθύς, ισιος· -áя линия ευθεία γραμμή· -áя
дорόга ισιος δρόμος· - нос ισια μύτη· -не
волосы ισια μαλλιά. 2 άμεσος· говорить по
-мóму πρόводу μιλώ απ' ευθείας με το τηλε-
φωνο· -не вѝборы άμεσες εκλογές· - налог
άμεσος φόρος. 3 ειλικρινής, ακραιφνής, φι-
λαλήθης. 4 φανερός, ολοφάνερος, κατάφωρος·
- вѝзов φανερή πρόκληση· - осман ολοφάνερη
απάτη. || πραγματικός, γνήσιος, αληθινός. ||
καθαρός· -áя польза καθαρό όφελος· -áя вѝ-
года καθαρό κέρδος· - убиток καθαρή ζημιά
(έλλειμμα). 5 ουσ. -áя θ. (μαθ.) η ευθεία
(γραμμή). || εκφρ. -áя пропорциональность
(μαθ.) ευθεία αναλογία· - вóрот ισιος (ορ-
θός) γιακάς· - вѝстрел ευθυτενής βολή· -де
дополнение (γραμμ.) άμεσο αντικείμενο· -áя
дорόга, - путь σύντομος δρόμος (επιτυχίας,
σκοπού κ.τ.τ.)· -áя кишкá το απευθυσμένο ή
ορθό έντερο· -áя линия родства οι κατιόντες
συγγενείς· -де попадание ευθυβολία, ευστο-
χία· -áя речь (γραμμ.) ο ευθύς λόγος· -
угол ορθή γωνία· в -óm смѝсле слóва στην
κυριολεξία.

πρᾶμοкрылнѝ επ. ορθόπτερος· -ое насекоме
ορθόπτερο έντομο. || ουσ. -не πλθ. τα ορ-
θόπτερα.

πρᾶμοлинейность, -и θ. 1 ευθυγραμμία, ευ-
θύτητα. 2 μτφ. ειλικρίνεια, φιλαλήθεια.

πρᾶμοлинейнѝ επ., βρ: -неен, -нейна, -о
1 ευθύγραμμος, ευθύς· ισιος· -ое направле-
ние ευθεία κατεύθυνση· -не улицы ισιοι δρό-
μοι. 2 μτφ. ειλικρινής, ακραιφνής, φιλαλή-
θης· ντόμπρος.

πρᾶмотá, -ή θ. ευθύτητα, ισιάδα· - харá-
ктера ευθύτητα χαρακτήρα.

πρᾶμοугóльнѝк, -а α. το ορθογώνιο.

πρᾶμοугóльнѝ επ. ορθογώνιος· - треу-
гóльнѝк ορθογώνιο τρίγωνο.

πρᾶнѝк, -а α. άρτυμα γλυκερό· медóвнѝ -
το αρτόμελι.

πρᾶнѝчннѝ επ. του αρτύματος.

πρᾶнoсть, -и θ. το εύγεστον. || άρτυμα·
мπαχαρικό.

πρᾶнуть ρ.σ. (παλ.) αναπηδώ, ξεκετάγομαι,
ανατινάζομαι.

πρᾶннѝ επ., βρ: прян, -а, -о. 1 εύγευ-
στος· αρωματικός· του αρτύματος. 2 μτφ. ο-
ξύς, δριμύς· - запах δριμεία οσμή.

πρᾶсло, -а ουδ. (διαлк.) πάσσαλος φράχτη.

пρᾶсть, пряду, прядешь, парлθ. χρ. прял,
прялá, пряло ρ.σ. γνέθω, κλώθω· - на прялке
γνέθω στη ρόκα.

пρᾶсть, прядёт, парлθ. χρ. прял, -лá, -ло
ρ.δ. - ушáми (για ζώα) κουνώ τα αυτιά.

пρᾶтанье, -я ουδ. κρύψιμο, απόκρυψη.

пρᾶтатῃ, прячу, прячешь ρ.δ.μ. κρύβω, κρύ-
πτω, αποκρύπτω· неизвестно где (куда) он
прячет деньги κανένας δεν ξέρει που κρύβει
αυτός τα χρήματα. 2 μτφ. κρατώ μυστικό· не
прячь своиx мыслѝй μη κρύβεις τις σκέψεις σου.
|| φυλάγω· - молоко в подвале διατηρώ το γάλα
στο υπόγειο. || εκφρ. - глаза (взгляд) κρύ-
βω *το πρόσωπο (φοβούμαι να αντικρύσω). || -ся
κρύβομαι· - от кого κρύβομαι απο κάποιον·
солнце -лось за хребет ο ήλιος βασιλέφεπί-
σω απο τη βουνοκορφή (κορυφογραμμή). || μτφ.
καλύπτομαι, καμουφλαρίζομαι· - за слóвáми
καμουφλαρίζομαι με λόγια.

пρᾶтки, -ток πλθ. τα κρυφτάκια (παιδικό
παιγνίδι). || εκφρ. играть в - παίζω τα κρυ-
φτάκια (ενεργώ κρυφά, με κρυψινόια).

пρᾶха, -и θ. κλώστρια, νηματουργός, γνέ-
στρα.

*псалóm, -лмá α. φαλμός· читáть -ов Давида
διαβάζω τους φαλμούς του Δαυίδ.

псалóмѝк, -а α. υποδιάκονος.

*псалтáрь, -и θ. κ. -á α. το φαλτήρι.

псарнѝ επ. του κυνοστασίου.

псарня, -и, γεν. πλθ. -рен θ. κυνοστάσιο.

псарь, -á α. κυναγωγός.

*псевдо... (πρώτο συνθετικό)· псевто... ή
φευдо...; псевдонѝм φευδώνυμο.

***псевдонім**, -а α. ψευδώνυμο.
псіна, -н θ. κρέας σκυλίσιο. || σκυλίσια μυρουδιά. || (απλ.) σκύλος, σκυλί.
псінный επ. σκυλήσιος· - запах σκυλήσια μυρουδιά.
псих, -а α. (απλ.) ψυχασθενής· ζουρλοπα- ντιέρα· παλαβός.
психастένικ, -а α. ψυχασθενής.
психастеніческий επ. ψυχασθενής, -νικός.
*психастенія, -и θ. ψυχασθένεια, ψυχοπά- θεια.
психіатр, -а α. ψυχίατρος.
психіатріческий επ. ψυχιατρικός.
*психіатрія, -и θ. ψυχιατρική.
*псіхика, -и θ. ψυχισμός· ο ψυχικός κόσμος.
психіческий επ. ψυχικός· -ие осóбности ψυχικές ιδιομορφίες. || (παλ.) ψυχολογικός. || ουσ. -, -ая, -ое (απλ.) ο, η ψυχοπαθής, το ψυχοπαθές. || εκφρ. -ая атака ψυχολογική πίεση· -ие болéзни ψυχασθένειες.
психοанάλіз, -а α. ψυχανάλυση.
психοаналітіческий επ. ψυχαναλυτικός.
психовать, -хую, -хуешь ρ.δ. (απλ.) νευ- ριάζω, εκνευρίζομαι.
*псіхόз, -а α. φύκωση· ψυχοπάθεια
псіхόлог, -а α. ψυχολόγος.
псіхологізм, -а α. ψυχολογισμός.
псіхологіческий επ. ψυχολογικός· ~ роман ψυχολογικό μυθιστόρημα· согласно -им зако- нам κατά τους ψυχολογικούς νόμους.
*псіхологія, -и θ. ψυχολογία· дéтская - η παιδική ψυχολογία· педагогическая - παιδα- γωγική ψυχολογία· патологическая - παθολο- γική ψυχολογία· отрасли -и κλάδοι της ψυ- χολογίας. || ο εσωτερικός κόσμος, το είναι· жéнская - η ψυχολογία της γυναίκας.
псіхопат, -а α., -ка, -и θ.ο,η ψυχοπαθής.
псіхопатіческий επ. ψυχοπαθητικός.
*псіхопатія, -и θ. ψυχοπάθεια.
псіхопатόлог, -а α. ψυχοπαθολόγος.
псіхопатслогіческий επ. ψυχοπαθολογικός.
*псіхопатологія, -и θ. ψυχοπαθολογία.
псіхотерапевт, -а α. ψυχοθεραπευτής.
псіхотерапевтіческий επ. ψυχοθεραπευτικός.
псіхотерапія, -и θ. ψυχοθεραπεία.
псіхотéхника, -и θ. ψυχοτεχνική.
псіхотéхніческий επ. ψυχοτεχνικός.
псіхοφίзика, -и θ. ψυχοφυσική.
псіхοφیزیологіческий επ. ψυχοφυσιολογικός.
псіхοφیزیологія, -и θ. ψυχοφυσιολογία.
псіхрóметр, -а α. ψυχρόμετρο.
псіца, -н θ. (κυνηγ.) σκύλα.
псóветь, -ее ρ.δ. (για κουτάβι) μεγαλώ- νει, γίνεται σκύλος.
псóвина, -н θ. μακρύ μαλλί των σκύλων.
псóвны επ. του σκύλου· με σκύλο -ая охó-

та κυνήγι με σκυλί.
пτάха, -и θ. (απλ.) πουλί, πτηνό·
пτάшка, -и θ. (απλ.) πουλάκι.
птенéц, -нiά α. νεοσσός. || μτφ. αναθρε- φτός. || εκφρ. желторóтны - άπειρος νέος, α- ξέβγαλτος (όπως οι νεοσσοί που έχουν κίτρι- νη τσιμπίδα)· μόλις βγήκε απο το τσόφλι.
птénчик, -а α. νιόσκαστο πουλάκι.
*птифύρ, -а α. μικρά και ελαφρά γλυκίσματα.
птица, -н θ. 1 πτηνό, πουλί· домашние -н οικόσιτα πτηνά· хiщные -н αρπαχτικά πτηνά· морская - θαλασσοπούλι. 2 (ειρν.) κοινωνι- κός παράγοντας. || εκφρ. обстрéлянная (стрé- льянная) - έμπειρος, πεπειραμένος, φημένος· мпарουτοκαπνισμένος· жить как небéсная - ζω σαν το πουλί του ουρανού (αμέριμνα, όσα παν κι όσα έρθουν).
птицевóд, -а α. πτηνοτρόφος.
птицевóдство, -а ουδ. πτηνοτροφία.
птицефéрма, -н θ. πτηνοτροφείο.
птичий, -ья, -ье επ. 1 του πτηνού, του πουλιού· -ье гнездó φωλιά του πουλιού· -ье мýсо κρέας πουλιού· -ья клетка κλουβί που- λιού· - корм πτηνοτροφή. 2 σαν του πουλιού· -ьи глаза μάτια σαν του πουλιού (μικρά). || εκφρ. - глаз είδος σφένδαμνου· - двор βλ. Птичник (1 σημ.)· на -ых правáх η μη στα- θερή εξασφάλιση ή κατοχύρωση· σήμερα έχω, αύριο δεν έχω· -ье молоко του πουλιού το γά- λα (αφθονία αγαθών).
птичка, -и θ. 1 πουλάκι. 2 το ελεγκτικό σημάδι „У“.
птичник, -а α. 1 ορνιθώνας, κοτέτσι. 2 πτηνοτρόφος.
птичица, -н θ. η πτηνοτρόφος.
*птомáйны, -ов πλθ. πτωμαίνης.
*пуансón, -а α. βλ. пунсón.
*пуантилізм, -а α. ζωγραφική απεικόνισης με στίγματα.
*пуántы, -ов πλθ: на -ах (στο μπαλέτο) στα δάχτυλα (χορεύω, στέκομαι κ.τ.τ.).
*публіка, -и θ. (αθρσ.) 1 το κοινό, ο λα- ός, ο κόσμος, το πλήθος· θεατές, επισκέπτες κ.τ.τ. 2 βλ. óщество (3 σημ.).
*публикация, -и θ. 1 δημοσίευση· έκδοση· - исторіческих документов δημοσίευση ιστορι- κών εγγράφων (γραπτών). 2 δημοσίευμα. || α- νακοίνωση· αγγελία (με τον τύπο).
публиковáть, -кую, -күешь ρ.δ.μ. δημοσι- εύω· - в газéтах δημοσιεύω στις εφημερίδες· - статья δημοσιεύω άρθρο. || -ся δημοσιεύο- μαι.
публицист, -а α. συγγραφέας πολιτικοκοι- νωνιολόγος· επιφυλλιδιογράφος· δημοσιολόγος. || δημοσιογράφος.
*публицистика, -и θ. πολιτικοκοινωνική ε-

πιφυλλιδιογραφία· δημοσιολογική επιφυλλιδιογραφία. || (αθρσ.) κοινωνικοπολιτικές επιφυλλίδες (ως έργο).

публистический επ. δημοσιολογικός· δημοσιογραφικός.

публично επίρ. δημόσια· **оскорбятъ** ~ προσβάλλω δημόσια.

публичность, -и θ. δημοσιότητα.

***публичный** επ. δημόσιος· -ая **лекция** διάλεξη για το κοινό· -ая **библиотека** δημόσια βιβλιοθήκη· -не **здания** δημόσια κτίρια. || εκφρ. ~ **дом** πορνείο, οίκος ανοχής, χαμαίτυπειο· -ая **женщина** γυναίκα κοινή, δημόσια· πόρνη· -ое **право** δημόσιο δικαίωμα· -не **торги** δημοπρασία, πλειστηριασμός.

пугало, -а ουδ. 1 φόβητρο, σκιάχτρο, μορμολύκειο. 2 μτφ. μπαμπούλας.

пуганный επ. φοβισμένος, τρομαγμένος.

пугать ρ.δ.μ. φοβίζω, φοβερίζω, σκιάζω, τρομάζω· πτώ· ~ **детей** **наказанием** φοβερίζω τα παιδιά με την τιμωρία. || -ся φοβούμαι· πτοούμαι· он **всего** -ется αυτός όλα τα φοβάται.

пугач?, -а α. πιστόλι εικονικό (παιγίδι).

пугач?, -а α. (διαлк.) βλ. **Филин**.

пугливость, -и θ. ατομία, φοβία, δειλία, μικροφυχία, λιποφυχία.

пугливый επ. βρ: -лив, -а, -ο φοβιτσάρης, -ρικός· δειλός, λιπόφυχος· άτολμος, φοφοδεής.

пугнуть ρ.σ. βλ. **пугать**.

пуговица, -и θ. το κουμπί· **костаная** ~ κοκκάλινο κουμπί· **застегнуть** **все** ~и κουμπών όλα τα κουμπιά.

пуговичный επ. του κουμπιού, των κουμπιών· -ое **производство** η παραγωγή κουμπιών.

пуговка, -и θ. κουμπάκι. || εκφρ. **нос** -ой **мутитса**· ανασηκωμένη μύτη.

пуд, -а, πλθ. -и α. το πούτι (παλαιό ρωσικό μέτρο βάρους ίσο με 16,3 κιλά).

***пудель**, -я α. ράτσα σκυλιών δωματίου.

***пуделять** ρ.δ. (κυνηγ.) αστοχώ στον πυροβολισμό.

***пудинг**, -а α. πουτίγκα, είδος γλυκίσματος.

пудлингование, -я ουδ. μάλαξη (επεξεργασία, μείξη) μετάλλου.

***пудлинговать**, -гуть, -гуеть, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **пудлингованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ. σ.μ. μαλάσσω (επεξεργάζομαι, μειγνύω) μέταλλο. || -ся μαλάσσομαι.

пудлинговный επ. μαλακτικός, -γμένος· επεξεργασμένος.

пудовик, -а α. (παλ.). 1 σάκκος ενός πουτιού βλ. **пуд**. 2 σταθμό ενός πουτιού.

пудовка, -и θ. μέτρο ενός πουτιού.

пудовой κ. **пудовый** επ. βάρος ενός πουτιού·

-ая **гиря** σταθμό ενός πουτιού.

***пудра**, -и θ. πούδρα, σκόνη. || εκφρ. **сахарная** ~ ζάχαρη-σκόνη ή άχνη.

пудреница, -и θ. ποδριέρα, πουδροθήκη.

пудренный επ. πουδραρισμένος· -ое **лицо** πουδραρισμένο πρόσωπο.

пудрить, -рю, -ришь ρ.δ.μ. πουδράρω· ~ **лицо** πουδράρω το πρόσωπο. || -ся πουδράρομαι.

пузан, -а α. (απλ.) ο κοιλαράς κλπ. επ.

пузастый επ., βρ: -заст, -а, -ο (απλ.) βλ. **пузатый**.

пузатый επ., βρ: -зат, -а, -ο. 1 (παλ.) κοιλαράς, πρησκοκοιλής, μπακανιάρης, προγαστορος. 2 μτφ. εξογκωμένος, διογκωμένος, φουσκωτός (για αντικείμενα).

пузо, -а ουδ. (απλ.) κοιλιά, μπάκα.

пузырек, -рька α. 1 φουσαλίδα, φουσκαλίτσα. 2 φιαλίδιο.

пузырик, -а α. βλ. **пузырек** (1 σημ.).

пузыристый επ., βρ: -рист, -а, -ο βλ. **пузырчатый**.

пузырить, -рит ρ.δ.μ. φυσώ· φουσκώνω· **ветер** ~ил **занавеску** ο άνεμος φούσκωνε την κουρτίνα. || -ся 1 καλύπτομαι (είμαι γεμάτος) από φουσαλίδες. || φουσκώνω, διογκώνομαι από το φύσημα. 2 μτφ. θυμώνω, φουσκώνω από το θυμό.

пузырчатка, -и θ. 1 εντόμοφάγο φυτό. 2 η πέφιγγα (δερματική πάθηση)· φουσαλίδα του δέρματος.

пузырчатный επ., βρ: -чат, -а, -ο γεμάτος φουσαλίδες, φουσαλιδώδης.

пузырь, -я α. 1 φουσαλίδα, φουσκαλίδα, φούσκα, μπουρμπουλήθρα, πομφόλυγα· **милый** ~ σαφουρόφουσκα. || πέμφιγγα, φουσκιάλα, ~ίδα, φλύκταινα (δερματική πάθηση). 2 (ανατ.) κύστη· **желчный** ~ χοληδόχα κύστη. **мочевой** ~ ουροδόχα κύστη· **плавательный** ~ у **рыб** η νηκτική κύστη των ψαριών. 3 η θερμοφόρα. 4 (χαϊδ.) μπόμπιρας. 5 λαμπογυάλι (της λάμπας πετρελαίου, διογκωμένο στο κάτω μέρος).

пук, -а, πλθ. -и α. δέμα, δεμάτι· δέσμη, μάτσο· χερόβολο· αγκαλιά· ~ **цветов** μάτσο λουλούδια· ~ **бумаг** δέσμη χαρτιών· ~ **солонья** χερόβολο αχύρου (αγκαλιά άχυρο)· **связывать** ~и δεματιάζω.

пукли, -ей πλθ. (παλ.) μπουκίες.

***пук**, -а α. εταιρεία· τραστ καρτέλ.

пулевой επ. της σφαίρας· -ая **рана** τραύμα από σφαίρα.

пулемет, -а α. πολυβόλο· **ручной** ~ οπλοπολυβόλο· **станковый** ~ βαρύ πολυβόλο· **зенитный** ~ αντιαεροπορικό πολυβόλο.

пулеметчик, -а α., -ца, -и θ. πολυβολητής, -ήτρια.

*пуλόβερ, -α α. το πουλόβερ.
 *пульβεριζάτορ, -α α. φεκαστήρας, ραντι-
 στήρι.
 *пульβεριζάция, -и θ. φεκασμός, ράντισμα.
 пульβεριζировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ.
 φεκάζω, ραντίζω.
 пу́лька; -и θ. σφαιρίτσα.
 *пу́лька; -и θ. παρτίδα (στο χαρτοπαίγνιο).
 *пу́лман, -α α. το πούλμαν (λεωφορείο)· με-
 γάλο βαγόνι.
 пу́лмановский επ. του πούλμαν· ~ вагон
 βαγόνι-πούλμαν.
 пу́льнуть ρ.σ. βλ. пулять.
 *пу́льпа, -и θ. 1 ο πολφός του δοντιού. 2
 (τεχ.) μίγμα.
 пу́льпит, -а α. πολφίτιδα.
 пу́льпитр, -а α. (παλ.) βλ. пюпитер.
 *пу́льс, -а α. 1 σφυγμός· сла́бый ~ αδύνατος
 σφυγμός· нормальный ~ κανονικός σφυγμός· по-
 шупать ~ πιάνω το σφυγμό. 2 μτφ. ρυθμός· ~
 общественной жизни ο ρυθμός της κοινωνικής
 ζωής.
 пульса́ция, -и θ. παλμός, χτύπος· ~ сердца
 ο παλμός της καρδιάς.
 пульси́ровать, -рует ρ.δ. 1 (για σφυγμό)·
 χτυπώ, πάλλω. 2 κινούμαι, κυκλοφορώ ρυθμικά.
 пу́льсовый επ. του σφυγμού, του παλμού·
 ~не удары οι σφυγμοί, τα χτυπήματα του σφυγ-
 μού.
 *пу́льт, -а α. 1 αναλόγιο· дириже́рский ~
 το αναλόγιο του μαέστρου. 2 (τεχ.) τραπέζι,
 πίνακας (διεύθυνσης της κίνησης).
 пу́ля, -и θ. σφαίρα (όπλου), βολίδα, βόλι·
 пораже́нный -ей χτυπημένος με σφαίρα· ~ сме-
 лого не бо́ится (παρμ.) η σφαίρα τον παλικαρά
 δεν τον φοβάται, μη κάνεις τον παλικαρά
 στη σφαίρα. || εκφρ. отливáть (лить) -и (απλ.)
 καυχιέμαι, καυχησιολογώ, αραδιάζω φέματα.
 *пу́лька, -и θ. κότα καλοθερμεμένη, παχιά.
 пуля́ть, -яю, -яешь ρ.δ. (απλ.) πυροβολώ,
 ντουφεκίζω· ~ в возду́х πυροβολώ στον αέρα ||
 ρίχνω, πετώ· ~ ка́мнями πετροβολώ. λιθοβολώ.
 *пу́ма, -и θ. βλ. кугуа́р.
 *пу́нкт, -а α. 1 σημείο· стратегический ~
 στρατηγικό σημείο· наблюдáтельный ~ το πα-
 ρατηρητήριο· со́брный ~ σημείο συγκέντρωσης·
 поворо́тный ~ καμπή, στροφή. 2 σταθμός· ко-
 ма́ндный ~ σταθμός διοίκησης· медицинский ~
 σταθμός πρώτων βοηθειών. || τόπος, μέρος· χώ-
 ρος· населённый ~ κατοικημένο μέρος. 3 ση-
 μείο, μέρος (κειμένου, λόγου κ.τ.τ.). || ση-
 μείο ανάπτυξης· кульминацио́нный ~ το ύψιστο
 σημείο, το κορύφωμα, ο κολοφώνας. 4 (τυπгр.)
 η στιγμή. || εκφρ. по -ам ή -за -ом κατ'
 άρθρο· ένα-ένα, με τη σειρά.
 пу́нктик, -а α. 1 μικρό σημείο. 2 μτφ. πα-

ραξενιά, παράξενο πράγμα (ελκυστικό).
 *пу́нктир, -а α. στικτή γραμμή.
 пу́нктирный επ. στικτός· -ая ли́ния στικτή
 γραμμή.
 пу́нктуальность, -и θ. ακρίβεια, ορθότητα,
 ακριβής σύμπτωση (αντικειμένων).
 пу́нктуальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно
 ακριβής, που συμπίπτει ακριβώς. ή εκτελών
 με ακρίβεια.
 пу́нктуацио́нный επ. (γραμμ.) της στίξης·
 ~не пра́вила κανόνες στίξης.
 *пу́нктуация, -и θ. (γραμμ.) διάστιξη, στί-
 ξη. || (παλ.) τα σημεία στίξης.
 *пу́нкция, -и θ. (ιατρ.) παρακέντηση.
 пу́ночка, -и θ. είδος σπουργίτη του άκρου
 βοριά.
 *пу́ночный επ. κατακόκκινος, ροδοκόκκινος.
 *пу́нш, -а α. το ποντς (οινοπν. ποτό).
 пу́ншевый επ. του ποντς, με ποντς.
 пу́ня, -и θ. (διαлк.) αχυρώνας· αποθήκη.
 пу́п, -á α. βλ. пу́пок. || εκφρ. ~ землі
 (απλ.) ο ιθύνων, ο παντοκράτορας, ο τα πά-
 ντα διέπων, ο εγκέφαλος.
 пу́пáвка, -и θ. ανθεμίδα.
 пу́пáвник, -а α. βλ. пу́пáвка.
 пу́повина, -и θ. ομφάλιος λώρος, ομφαλίδα.
 пу́пок, -пка. α. ομφάλος, αφαλός, αφάλι. ||
 η κοιλιά των πτηνών.
 пу́почный επ. του αφάλου· -ая грéжа ομφα-
 λοκήλη.
 пу́пуристый επ., βρ: -рист, -а, -ο βλ. пу-
 пурчатый.
 пу́пурчатый επ., βρ: -чат, -а, -ο γεμάτος
 εξανθήματα· σπυριασμένος.
 пу́пуршек, -шка α. εξάνθημα· σπυρί.
 пу́пурь, -я α. (απλ.) βλ. пу́пуршек.
 пу́рга, -я θ. μεγάλη χιονοθύελλα, μεγάλος
 χιονοστρόβιλος.
 *пу́рген, -а α. είδος καθαρτικού.
 пу́ргить, -жит ρ.δ. απρσ. (διαлк.) χιονο-
 στροβιλίζω.
 *пу́ризм, -а α. υπερκαθαρολογία, ακριβολο-
 γία, επιτήδευση ορθολογίας. || καθαρότητα,
 γνησιότητα του καθαρού λόγου.
 пу́рист, -а α. υπερκαθαρολόγος, πολύ ακρι-
 βολόγος. || καθάριος.
 пу́ристический επ. βλ. пу́ристский.
 пу́ристка, -и θ. βλ. пу́рист.
 пу́ристский επ. της υπερκαθαρολογίας; του
 υπερκαθαρού λόγου.
 пу́ританин, -а, πλθ. ~тáне, -тáн α., -ка
 -и θ. πουριτανός, -ή.
 пу́ритáнский επ. πουριτανικός.
 пу́ритáнство, -а ουδ. πουριτανισμός.
 *пу́рпур, -а α. 1 το πορφυρό χρώμα· πορφυρή
 βαφή. 2 (παλ.) η πορφύρα (ένδυμα).

пурпурный επ. πορφυρένιος· -ая **ΜΑΝΤΙΑ** ο πορφυρένιος μανδύας, η πορφύρα.

пурпуровый επ. βλ. **пурпурный**.

пуск, -а α. 1 έναρξη λειτουργίας· ξεκίνημα, εκκίνηση, βάσιμο σε κίνηση (μπροστά). 2 άφεση, απόλυση. 3 ρίψη, πέταγμα· κίλυση.

пускai (μόριο κ. σύνδεσμος)· βλ. **пусть**.

пускатель, -я α. εκκινήτηρας.

пускаты(ся) ρ.δ. βλ. **пустыть(ся)**.

пусковой επ. εναρκτήριος· της έναρξης· της εκκίνησης.

пустельга, -и θ. κίρκος ο πελειοφάγος (επιστ.), κερκινέζι (лк.). || α.κ.θ.(παλ.) άνθρωπος ελαφρόμυαλος, φλύαρος.

пустеть, -еет ρ.δ. αδειάζω, εκκενώνομαι. || μτφ. ερημώνομαι (απο κατοίκους)· **улицы ночью -еют** οι δρόμοι τη νύχτα ερημώνουν.

пустить, **пусть**, **пустить**, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **пущенный**, βр: -щен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αφήνω, απολύω, παύω να κρατώ· - **на волю** αφή-ελεύθερο· **он схватил его и не хотел** - αυτός τον άρπαξε και δεν τον άφηνε. 2 επιτρέπω· **я боялся, что отец не -ит меня** φοβήθηκα, μήπως δε θα με αφήσει ο πατέρας· - **пассажиров в вагон** επιτρέπω την είσοδο των επιβατών στο βαγόνι. || **βγάζω στη βοσκή**· - **кони на траву** βγάζω το άλογο στη βοσκή. || (παλ.) στέλλω επιστολή. 3 θέτω, βάζω σε κίνηση, λειτουργία, βάζω μπρος (μπροστά)· - **новый завод** βάζω σε λειτουργία καινούριο εργοστάσιο· - **мотор, машину** βάζω μπρος το μοτέρ, τη μηχανή. || αφήνω να διαρεύσει (για νερό, ατμό, αέριο κ.τ.τ.). || με την πρόθ. **в** υποβάλλω· **βγάζω**· θέτω· - **в переработку** επεξεργάζω· - **в продажу** βγάζω για πούλημα· - **в обращение** θέτω σε κυκλοφορία· - **в ход** χρησιμοποιώ, βάζω σε ενέργεια. || με την πρόθ. **под** αφήνω· **параднв**· - **поле под рожь, под пар** αφήνω το χωράφι για βρίζα, για αγροάπαυση· **все деревья** - **под топор** όλα τα δέντρα τα παραδίνω στο τσεκούρι (τα κόβω). 4 ρίχνω, πετώ· **κινώ**, **κυλώ**· **κατευθύνω**· - **шар по столу** κυλώ τη φούσκα στο τραπέζι· - **к дну** ρίχνω στον πυθμένα (στο βυθό)· - **камень в окно** ρίχνω πέτρα στο παράθυρο. 5 διαδίδω, κυκλοφορώ· διασπείρω· - **слух** διαδίδω φήμη· - **оплетню** κουτσομπολεύω. || λέγω, προφέρω. || αναδίδω, βγάζω (ήχο, φωνή κ.τ.τ.). 6 βγάζω, (ανα)φύω· - **ростки** βγάζω βλαστάρια (βλαστάινω)· - **корми** βγάζω ρίζες (ριζοβολώ). 7 προσδίδω χρώμα, απόχρωση. || εκφρ. - **кровь кому** ρίχνω κοφτές βεντούζες σε κάποιον· - **в оборот** βάζω σε χρήση. || -**ся** 1 ξεκινώ, εκκινώ· - **в дорогу** ξεκινώ για δρόμο· - **в погоню** το βάζω στο κυνηγητό· - **бежать** του δίνω δρόμο, το βάζω στα πόδια. 2

αρχίζω κάτι. || επιδίδομαι, ασχολούμαι· - **в литературе** ασχολούμαι με τη λογοτεχνία. 3 αποτολμά, αποκοτώ· ρίχνομαι.

пусто επір. αδειανά. || ως κατηγ. δεν υπάρχει (δεν είναι, δεν έχει) τίποτε, είναι άδειο· **в комнате было** - το δωμάτιο ήταν άδειο. || εκφρ. **то густо, то -; разом густо, разом** - πότε πολύ, πότε τίποτε, πότε γεμάτο, πότε άδειο· **что тебе (ему, вам, им) - было** - που να σε πάρει ο διάβολος.

пустобрех, -а α. (απλ) βλ. **пустолойка**. || μтφ. φέμα, φεύτικη διάδοση.

пустоваты, -тует ρ.δ. είμαι, παραμένω άδειος, κενός· **помещение -тует** ο χώρος είναι άδειος.

пустоголовый επ., βр: -лов, -а, -ο κουφιόκεφαλος, κουφόμυαλος, φυρόμυαλος, κουφό-νους.

пустодом, -а α. (παλ.) ανοικοκύρευτος, ανεπρόκοπος.

пустозвон, -а α. αερολόγος, κενολόγος, λογοκόπος, αεροκοπανιστής· μεγαλορρήμονας.

пустозвонить ρ.δ. αερολογώ, κενολογώ, αεροκοπανίζω, λέγω μπουρδες, παπαρδέλες· μεγαλορρημονώ.

пустозвонный επ. κούφιος, άδειος, κενός (περιεχομένου)· -**не разговорн** χαμένες κουβέντες, αεροκουβέντες, αερολογίες, αρλούμπες.

пустозвонство, -а ουδ. αερολογήματα, αεροκουβέντες, μπουρδες, παπαρδέλες, σαπουνόφουσκες· μεγαλορρημοσύνη.

пустой επ., βр: **пуст**, -ά, -ο. 1 άδειος, κενός· **κούφιος**· -**ая дочка** άδειο βαρέλι· -**ая коробка** άδειο κουτάκι· - **чемодан** άδεια βαλίτσα. || ακατοίκητος· - **дом** ακατοίκητο σπίτι. || ελεύθερος· **у нас был** - **урок** ένα μάθημα δεν κάναμε, μια ώρα δεν έγινε μάθημα. || ακαρύκευτος, ανάρτυτος· -**не ши** ανάρτυτη λαχανόσουπα (μόνο λάχανο). 2 μтφ. κούφιος, ελαφρόνους, φυρόμυαλος, ανάπηρος το νου, λειψός. 3 μтφ. αβάσιμος, ανύπαρκτος· -**не страхи** ανύπαρκτοι (αδικαιολόγητοι) φόβοι. || ανώφελος, άκαρπος· **χωρίς** περιεχόμενο. 3 ασήμαντος, τιποτένιος, μηδαμνός. 4 ουσ. -**де** ουδ. τιποτένιο πράγμα. || εκφρ. -**де место** τιποτένιος (κούφιος) άνθρωπος· **с -ими руками прийти** έρχομαι με αδειανά τα χέρια· **уйти -ими руками** φεύγω με αδειανά τα χέρια (άπρακτος)· -**не фразы** κούφια λόγια, φράσεις χωρίς περιεχόμενο.

пустолойка, -и θ. σκυλί που γαυγίζει χωρίς λόγο, αναιτία, στα χαμένα.

пустомеля, -и, γεν. πλθ. -ей α.κ.θ. αερολόγος, κενολόγος, αεροκοπανιστής, φλύαρος, φαφλατάς.

пустопорóжный επ. κενός, άχτιστος· -οε μέστο άχτιστο μέρος (χώρος). || μτφ. κενός περιεχομένου, χωρίς περιεχόμενο· -ая φράζα κούφια φράση.

пустослóв, -а α. αερολόγος, κενολόγος, αεροκοπανιστής, φλύαρος, παπαρδέλας.

пустослóвить, -влю, -вишь ρ.δ. αερολογώ, αεροκοπανίζω, κενολογώ, λέγω κούρδες, παπαρδέλες.

пустотá, -я θ. 1 το κενό, κενότητα, ανυπαρξία. 2 το ουράνιο διάστημα. 3 μτφ. έλλειψη, ανυπαρξία. 4 (τεχ.) το κενό· -ты в чугунном литье τα κενά στο χυτοσίδηρο.

пустотéльный επ. κοίλος, κούφιος, άδειος, κενός.

пустóтный επ. βλ. пустотéльный.

пустоцвёт, -а α. αγονιμοποιητο άνθος. || μτφ. άνθρωπος στειρός (χωρίς δημιουργικότητα).

пустошítь, -шý, -шишь ρ.δ.μ. (παλ.) βλ. опустошítь.

пýстошный επ. άδειος, κενός· ακατοίκητος· ακαλλιέργητος.

пустóшный κ. (παλ.) **пýстошный**² επ. 1 (απλ.) τιποτένιος, μηδαμνός, ασήμαντος. 2 (παλ.) ανόητος, κούτος.

пýстошь, -и θ. μέρος, τόπος ανοικοδόμητος ή ακαλλιέργητος.

пустýнник, -а α., -ца, -и θ. ερημίτης, ερημίτισσα, ασκητής, -ήτρια.

пустýнческий επ. ερημιτικός, ασκητικός.

пустýножитель, -я α. βλ. пустýнник.

пустýножительство, -а ουδ. ερημική, ασκητική ζωή.

пустýнность, -и θ. ερημιά (ανυπαρξία ανθρώπων).

пустýнный επ., βρ: -тýнен, -тýнна, -тýнно. 1 της ερήμου. 2 ερημικός, έρμος, ακατοίκητος· - остров ερημονήσι.

пýстýнь, κ. (διαлк.) **пýстýня**, -и θ. (παλ.) 1 ασκητήριο, ασκηταριό. 2 μοναστήρι.

пýстýня, -и, γεν. πλθ. -тýнь θ. έρμος. || ερημιά, ακατοίκητο ή ασύχναστο μέρος.

пустýрь, -я α. ανοικοδόμητο, παρατημένο μέρος.

пустýшка, -и θ. 1 πράγμα κούφιο, άδειο. 2 μτφ. άνθρωπος κούφιος, ελαφρόμυαλος, κουφόμυαλος, κουφόνους.

пустý μόριο κ. σύνδ. 1 ας· ~ так и бýдет ας γίνει έτσι, ας είναι έτσι· ~ говорят, что хотят ας λένε, ό,τι θέλουν· ~ он говорит ας τον να λέει, ας λέει· ~ придёт, если он хочет ας έρθει, άμα θέλει· ~ бы είθε. 2 ας παραδεχτούμε, ας πούμε, ας υποθέσομε· ~ я ошибся, но эту ошибку я давно исправил ας πούμε ότι έκανα λάθος, όμως ε-

γώ απο καιρό το διόρθωσα. 3 έστω, ας είναι και, αν και. || εκφρ. ~ так ας είναι έτσι, σύμφωνα, δεν έχω αντίρρηση.

пустýк, -я α. 1 πράγμα τιποτένιο, μηδαμνό· μικροπράγμα· занимáться -ями ασχολούμαι με μικροπράγματα· поспóрили из-за -ями συζήτησαν (φιλονίκησαν) για το τίποτε. ||

πράγμα φτηνότατο, μηδαμνής αξίας, ευτελές. || ποσό μηδαμνό, ασήμαντο. 2 (συνήθως πλθ) **пустýкй**, -ов ανοησίες, κουταμάρες. || ως κατηγ. (δεν είναι) τίποτε.

пустýкóвина, -и θ. (απλ.) βλ. пустýк (1 σμ.).

пустýкóвный επ. τιποτένιος, μηδαμνός· -ая вещь τιποτένιο πράγμα· -οе дело τιποτένια υπόθεση, χαμένη δουλειά. || ευκολότατος, ευχερέστατος· -ая задáча ευκολότατο πρόβλημα.

пустýчный επ. βλ. пустýкóвный.

пустýчóк, -чкá α. πραγματάκι τιποτένιο.

пýтаник, -а α. μπερδεψιάρης, ανακατωσιάρης.

пýтаница, -и θ. σύγχυση, μπερδεμα, -ψιά, ανακάτωμα, -ωσιά, -ωσύρα· ~ в рассуждениях μπερδεμα στους συλλογισμούς.

пýтаность, -и θ. βλ. запýтанность.

пýтанный επ. βλ. запýтанный.

пýтать ρ.δ.μ. 1 μπερδεύω, ανακατεύω· ~ волосы μπερδεύω τα μαλλιά· ~ нитки μπερδεύω τις κλωστές. || συγχύζω, κάνω σύγχυση· ~ счёт μπερδεύω το λογαριασμό· я всегда их -аю - они так похожи друг на друга πάντοτε τους μπερδεύω, τόσο πολύ μοιάζουν μεταξύ τους· я -аю их имена μπερδεύω τα ονόματά τους. 2 μπλέκω, παρασύρω, τυλίγω· не ~ете меня в это грязное дело μη με μπερδεύετε ας αυτή τη βρωμερή υπόθεση (βρωμοδουλειά). || πεδικλώνω. || εκφρ. ~ следы μπερδεύω τα ίχνη (για εξαπάτηση). || -ся 1 περιπλέκομαι; μπερδεύομαι, ανακατεύομαι. || συγχύζομαι. 2 επεμβαίνω. 3 εμποδίζω (με την παρουσία μου). 4 περιπλανιέμαι (να βρω το δρόμο, την κατεύθυνση).

пýтёвка, -и θ. 1 φύλλο πορείας· παροχή άδειας, δικαιώματος· έγκριση· εισιτήριο (σε санаторio, σπίτι ανάπαυσης κ.τ.τ.). 2 φύλλο διαδρομής (για οδηγούς οχημάτων). || εκφρ. ~ в жизнь φύλλο πορείας για τη ζωή (γνώσεις, εφόδια).

пυтеводитель, -я α. 1 (παλ.) οδηγός, ξεναγός. 2 οδηγός ταξιδιώτη (βιβλιαράκι).

пυтеводительный επ. (παλ.) βλ. пυтеводный.

пυтеводный επ. οδηγητικός, κατευθυντήριος. || εκφρ. -ая звезда το οδηγό αστέρι· -ая нить το νήμα (ο μίτος) της Αριάδνης.

пυтево́й επ. 1 της σιδηροδρομικής· γραμ-

μής· - обходчик κινητός φύλακας σιδηροδρομικής γραμμής. 2 οδοιορικός, ταξιδιωτικός· -не записи, впечатления ταξιδιωτικές σημειώσεις, εντυπώσεις· -не расходы (издержки) οδοιορικά έξοδα.

путёвнѣй επ. (απλ.) βλ. **путнѣй**.

путѣец, -тѣйца α. 1 μηχανικός κατασκευής σιδηροδρομικών γραμμών. 2 υπάλληλος οδικός.

путѣйскѣй επ. οδικός· -не работѣе οδικοί εργάτες.

путѣм¹ επίρ. όπως πρέπει (χρειάζεται)· -ничего не знает όπως χρειάζεται τίποτε δεν ξέρει.

путѣм² πρόθ. με, δια, μέσο, δια μέσου, δια της οδού, με τη βοήθεια· создатѣ нѣвнѣй сорт пшеницы - скрѣщивания φτιάχνω νέα ποικιλία σιταριού με διασταύρωση.

путеобходчик, -а α. κινητός φύλακας σιδηροδρομικής γραμμής.

путепровод, -а α. γέφυρα άνω και κάτω διάβασης.

путеукладка, -и θ. η κατασκευή σιδηροδρομικής γραμμής.

путешѣственник, -а α., -ца, -н θ. ο, η οδοπόρος· ταξιδιώτης, -ισσα, περιηγητής, -τρια.

путешѣствие, -я ουδ. οδοιορία· ταξίδι· περιήγηση· περιοδεία· ~ вокруг свѣта ή кругосвѣтное ο γύρος του κόσμου· описаніе -иѣ περιγραφή ταξιδιών, το οδοιορικό.

путешѣствовать ρ.δ. 1 οδοιορῶ· ταξιδεύω· περιηγούμαι· περιοδεύω. 2 περιφέρομαι, κινούμαι.

путѣя, -н θ. 1 ορισμένη εποχή αλιείας· зѣмнѣя ~ χειμερινή αλιεία. 2 (παλ.) οδός, δρόμος.

путѣятѣ ρ.δ. (κυνηγ.)· περιφέρομαι, τριγυρίζω· πλανιέμαι.

путник, -а α., -ца, -н θ. οδοιπόρος, ταξιδιώτης· δρομοκόπος, στρατοκόπος· διαβάτης.

путнѣй επ. 1 δουλευτάρης, εργατικός. 2 αφέλιμος· προκομμένος· - совет αφέλιμη συμβουλή· он ничего -го не сдѣлал αυτός τίποτε της προκοπής δεν έκανε· ~ человек - προκομμένος άνθρωπος.

путовѣй επ. της ποδοπέδης, του πεδουκλιού. || της κνήμης του ζώου.

***путч**, -а α. εξέγερση, στάση· πραξικόπημα, κίνημα.

путчѣист, -а α. πραξικοπηματίας, κινηματίας, στασιαστής.

путчѣотскѣй επ. πραξικοπηματικός, στασιαστικός, του κινήματος.

путы, пут πλθ. (ενκ. **пѣто**, -а ουδ.) 1 ποδοπέδη, πεδούκλι. 2 τα δεσμά, οι κλάπες. || μτφ. φραγμός, εμπόδιο· φρένο.

путѣ, -ѣ α. 1 δρόμος, οδός· **прямѣй** ~ i-

σιος δρόμος· **широкіѣй** ~ πλατύς (φαρδύς) δρόμος· **санныѣй** ~ ελκηθόδρομος· **запасной** ~ πλάγια σιδηροδρομική γραμμή· **воздушнѣй** ~ αεροπορική γραμμή. 2 μτφ. τρόπος, μέθοδος ενέργειας, επίδρασης· **какім -ѣм?** με τι τρόπο; **любім -ѣм** με κάθε τρόπο. 3 πλθ. (ανατ.) τα όργανα· **дыхательнѣе** -ѣ τα αναπνευστικά όργανα. 4 ταξίδι· **направлѣтѣся в далѣкіѣй** ~ πηγαίνω για μακρινό ταξίδι. 5 δρομολόγιο· **сбѣтѣся с -ѣй** ξεφεύγω (παρεκκλίνω) απο το δρόμο, χάνω το δρόμο· **держатѣ** ~ τηρώ την κατεύθυνση. || μέσον· ~ к достижѣнію δρόμος για την επίτευξη. 6 όφελος, κέρδος· **кѣли сѣдет** ~ αν θα υπάρξει όφελος. || εκφρ. **жизнѣннѣй** ~ η πορεία της ζωής· **окѣльнѣм** (обходнѣм) -ѣм πλάγια, έμμεσα, με πλάγιο τρόπο· **последнѣй** ~ ο δρόμος προς την τελευταία κατοικία, η κηδεία· **счастлѣвнѣй** -!, **счастлѣвогѣ** -ѣ! καλό κατευόδιο! καλό ταξίδι! ώρα καλή! -ѣ сообщѣнія η συγκοινωνία· **без -ѣ** (απλ.) μάταια, άσκοπα· **на -ѣ к чему** ή **по -ѣ чего** βαδίζοντας προς· **по -ѣ а)** καθ' οδό, στο δρόμο. β) τον ίδιο δρόμο. γ) μια φορά, ταυτόχρονα· **не по -ѣ с кем** διαφορετικό δρόμο πήραμε, χωρίζουν οι δρόμοι μας (δε συμπίπτουν οι σκοποί μας, οι επιδιώξεις μας)· **забѣтѣ** ~ **куда** ξεχνώ το δρόμο για κάπου (παύω να μεταβαίνω, να επισκέπτομαι)· **бнѣтѣ на -ѣ к чему** πλησιάζω προς κάτι· **внѣвести на** ~ βγάζω στο δρόμο της ζωής, στη ζωή, στην κοινωνία· **статѣ** (стѣятѣ) **поперѣк -ѣ комѣ**; **стѣятѣ** (статѣ) **на -ѣ чѣм** στέκομαι (μπαίνω) εμπόδιο σε κάποιον· **стѣятѣ на хорѣшем** (прѣвильнѣм) -ѣ στέκομαι, βρίσκομαι σε καλό, σωστό δρόμο, βαδίζω καλά, σωστά· **стѣятѣ** (находѣтѣся) **на лѣжном -ѣ**; **идѣтѣ по лѣжному -ѣ** δε βρίσκομαι σε σωστό δρόμο, ακολουθώ εσφαλμένα όδό.

***пуф**¹, -а α. σκίμπους, σκαμνί χαμηλό και πλατύ.

***пуф**², -а α. ψευδής αγγελία, επινόηση, φέμα.

пух, -а, προθт. ο **пѣхе**, в **пѣхѣ**, на **пѣхѣ**, πλθ. δεν έχει· α. το πουίπουλο. || το χνούδι. || εκφρ. в -(и) **прах** τελείως, ολοκληρωτικά· **разѣйтѣ неприѣтѣля в** ~ συντρίβω τον εχθρό· **разѣтѣся в** ~ и **прах** ντύνομαι, άφογα και πλούσια· **ни -а ни перѣ** (ευχή) καλή επιτυχία· **рѣльце в -ѣ** έχει και αυτός την ουρίτσα του μέσα (είναι ανακατεμένος σε κακή πράξη).

пѣхлѣсть, -н θ. παχουλότητα.

пѣхлѣщѣкѣй επ. πρησκομάγουλος, φουσκομάγουλος.

пѣхлѣй επ; βρ: **пѣхл**, **пѣхлѣ**, **пѣхлѣ** αφράτος, παχουλός, φουσκωτός· -не щѣки αφράτα μάγουλα· -не **пѣбн** αφράτα χείλη· ~ **снег** α-

φράτο χιόνι. || παχουλός· γεμάτος· ~ человек παχουλός άνθρωπος.

пухлявый επ. βλ. **пухлый**.

пыхнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **пыхнул** κ. **пух**, -ля, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **пыхнувший** κ. **пыхший** ρ.δ. φουσκώνω, πρήζομαι· у меня рука -нет το χέρι μου πρήζεται. || εκφρ. **голова -нет** ζαλίζεται το κεφάλι (απο εντατική πνευματική εργασία, πλήθος εντυπώσεων κ. τ.τ.).

пуховик, -á α. βλ. **перина**.

пуховка, -и θ. τούφα χνουδωτή.

пуховый επ. 1 κουκουλιένιος· χνουδωτός 2 που έχει, φέρει πούπουλα, χνούδι.

пухоед, -а α. έντομο πτιλοφάγο.

пучеглазие, -я ουδ. εξοφθαλμία.

пучеглазый επ., βρ: -глаз, -а, -ο εξοφθαλμος, γουρλομάτης.

пучение, -я ουδ. φούσκωμα· πρήξιμο· διόγκωση· ~ живота φούσκωμα της κοιλιάς.

пучина, -и θ. 1 άβυσσος θαλάσσια. 2 βαλτόλακκος. 3 λακκούβα.

пучинный επ. αβυσσαλέος.

пучить, -чу, -чишь ρ.δ.μ. 1 φουσκώνω, πρήζομαι· διογκώνομαι· **живот -ит** η κοιλιά φουσκώνει. 2 (απλ.) γουρλώνω· ~ глаза γουρλώνω τα μάτια. || -ся φουσκώνω, πρήζομαι· διογκώνομαι· **тесто -лось** το ζυμάρι φούσκωσε. || γουρλώνω (αμ.)· **глаза у него -лись** τα μάτια του γούρλωσαν.

пучок, -чка α. 1 δεσμίδα, δεματάκι, ματσάκι. 2 δέσμη· ~ света δέσμη φωτός (ακτινών).

пучечный επ. του πυροβόλου, του κανονιού· ~не ядрá βλήματα πυροβολικού· ~ **выстрел** κανονιά· ~ая стрельба κανονιοβολισμός, κανονίδι.

пушилка, -и θ. χνουδάκι.

пушистый επ. χνουδωτός· κουκουλένιος, πτιλωτός.

пушить, -шý, -шшь ρ.δ.μ. 1 κάνω κάτι μαλακό, αφράτο. 2 μαλάνω· επιτιμώ, επιπλήττω. || -ся γίνομαι αφράτος, μαλακός.

пушица, -и θ. (βοτ.) είδος κύκειρου εριοφόρας, χνουδωτής.

пушка, -и, γεν. πλθ. -шек θ. πυροβόλο, κανόνι· дальнебóйная ~ το τηλεβόλο· противотáнкoвая ~ αντιαρματικό πυροβόλο. || εκφρ. **взять на -у** παίρνω τζάμπα, απλέρωτα ή με σπάτη· как из -и ακριβώς, στην ώρα, στο λεπτό, ταυτόχρονα, σύγκαιρα: ~ой (из -и) не прошибёшь (не пробьёшь) α) αδιαπέραστο πλήθος λαού. β) δεν του γυρίζεις το κεφάλι, έχει αγύριγο κεφάλι· из -и по воробьям διαθέτω κακώς, σπαταλώ τα έσοδά μου.

пушкарский επ. του πυροβολητή. || εκφρ. ~

приказ (καλ.) διεύθυνση παραγωγής μαρούτης, πυροβόλων κλπ.

пушкаръ, -я α. (καλ.). 1 πυροβολητής. 2 πυροβολοκατασκευαστής.

пушнина, -и θ. (αθρσ.) δέρματα για γούνες.

пушной επ. 1 γουναρικός, της γούνας· ~ то-вár εμπόρευμα γουνών (γουναρικών). 2 (για θηράματα) για γούνα.

пушок, -шка α. χνουδάκι.

пушонка, -и θ. ασβέστη σβησμένη.

пуца, -и θ. δάσος, λόγκος δυσδιάβατος. || απαγορευμένο μεγάλο μέρος δάσους.

пуцай (διαρκ.) βλ. **пускай**, **пусть**.

пуцать ρ.δ.μ. (διαρκ.) βλ. **пуцать**.

пуце επίρ. (απλ.) περισσότερο, παραπάνω, πιο πολύ· ещё ~ ακόμα περισσότερο. || εκφρ. **беречь - глаза** φυλάγω πιο πολύ τα μάτια.

пуций, επ. (καλ.) υπερθ. β. ο μεγαλύτερος, ο μέγιστος, ο υπεράνω όλων. || εκφρ. **для -ей важности** για πρόσδοση μεγαλύτερης σπουδαιότητας.

***пфенниг**, -а α. το πφένιχ.

пхать, пхאו пхашь ρ.δ. βλ. **пхнуть**.

пхнуть, пхну, пхнёшь ρ.σ.μ. (απλ.) σπρώχνω, ωθώ.

пчела, -и, πλθ. **пчелы** θ. μέλισσα· **рабочая** ~ η εργάτιδα μέλισσα.

пчелиный επ. μελισσινός, μελισσιος, της μέλισσας· ~ мёд μέλι μελισσών· ~ **улей** κυψέλη μελισσών· ~ая **матка** η βασίλισσα των μελισσών. || ουσ. πλθ. ~не τα μελισσοειδή.

пчёлка, -и θ. μελισσούλα.

пчеловод, -а α. μελισσοκόμος, μελισσοурγός, μελισσοτρόφος.

* **пчеловодный** επ. μελισσοκομικός· ~ая **школа** μελισσοκομική σχολή.

пчеловодство, -а ουδ. μελισσοκομία, μελισσοτροφία, μελισσοκομική, μελισσοурγία. || **пáсека**.

пчеловодческий επ. μελισσοκομικός, της μελισσοκομίας.

пчелоед, -а α. μέροπας (επιστ.), μελισσοφάγος (λκ.).

пчельник, -а α. βλ. **пáсека**.

пчелык, -á α. (διαρκ.) βλ. **пчеловод**.

пшеница -и θ. σιτάρι, σίτος: **озимая** ~ σιτάρι φθινοπωρινής σποράς· **яровая** ~ σιτάρι ανοιξιάτικης σποράς (διμήνια, τριμήνια).

пшеничка, -и θ. 1 σιταράκι. 2 (διαρκ.) το στάχυ καλαμποκιού.

пшеничный επ. σιταρίσιος, -ρένιος· ~ хлеб σιταρίσιο ψωμί· ~ая **мука** σιτάλευρο.

пшёнка, -и θ. (απλ.) κουρκοῦτι κέχρινο.

пшеник, а α. φαγητό με κύριο συστατικό το κέχρι.

πσθννнй επ. κέχρινος, απο κεχρί: -ая ка-ша κουρκούτι απο κεχρί.

πσθнó, -á ουδ. τριμμένο κεχρί, πληγούρι κέχρινο.

πшнк, -а α. το τίποτε, αέρας κοπανιστός.

πшот, -а α. (παλ.) βλ. хлыщ, фат.

πшж, -á α. 1 (κυνηγ.) στουπί (γεμισματος φυσιγγίων), τάκα. || βύσμα πυροβόλων. 2 (διαлк.) το ακρόνηο, το κοράκι της πρώρης.

πшжик, -а α. 1 μικρή τάρανδος. 2 κοντός, χοντρός άνθρωπος. || γούνα απο τάρανδο.

πшжиковнй επ. απο γούνα τάρανδου. -ая шапка σκούφια απο γούνα τάρανδου.

πшжиться, -жусь, -жисья ρ.δ. 1 καταβάλλω όλες τις προσπάθειες, βάζω όλα τα δυνατά, σφιγγομαι, κόβομαι. 2 βλ. кичаться.

πшжоннй επ. στουπίσιος, της τάπας.

пшл, -а (-у), προθт. ο -е, в -у α. 1 (παλ.) 1 φωτιά, φλόγα. пшжкн с -у πηροσκι καυτά (μόλις βγήκαν απο τη φωτιά). 2 μτφ. θερμη, ζέση, φλόγα, πάθος, θεριακλίκι. || εκφр. в -у στη φωτιά, στο άναμμα. в -у сражения (битвы) στο άναμμα (στο κορυφωμα) της μάχης.

пшлать ρ.δ. 1 φλέγομαι, καίγομαι. дровá -ют та καυσόξυλα καίγονται (φλογίζουν) гóрод -ет η πόλη καίγεται. || φωτίζω καιόμενος. 3 μτφ. κοκκινίζω. -ют щёки κοκκινίζουν τα μάγουλα. -ет лицо κοκκινίζει το πρόσωπο. 4 μτφ. κυριεύομαι απο αίσθημα. он -ет гнёвом αυτός φλέγεται (βράζει) απο το θυμό. -ет лóбóвъю φλέγεται απο αγάπη. он -ет страстью αυτόν τον καίει ο πόθος (καημός).

пшлевндный επ., βр: -ден, -дна, -дно σαν τη σκόνη· κονιορτώδης. - песóк άμμος σαν τη σκόνη.

пшлевóй επ. κονιορτώδης.

пшлесóс, -а α. σκούπα ηλεκτρική, μηχανική.

пшлннка, -и θ. 1 μόριο σκόνης. 2 (βοτ.) ο κόκκος της γύρης

пшлнть, -лó, -лншь ρ.δ. σκονίζω, σηκώνω σκόνη, κονιορτό. || -ся σκονίζομαι. || σηκώνω σκόνη, κονιορτό.

пшлнца, -и θ. μεγάλο στρώμα σκόνης.

пшлкнй επ., βр: -лок, -лкá, -лкó. 1 εύφλεκτος, ευφλόγιστος, που καίγεται εύκολα, γρήγορα. -ие дровá καυσόξυλα που καίγονται εύκολα. || μεγάλος. - огóнь μεγάλη φωτιά. 2 μтφ. διακαής, θερμός, διάπυρος, ένθερμος, φλογερός: ζωπρός. - ёноша φλογερός νέος. -ое воображение ζωπρή (εξημμένη) φαντασία.

пшлкость, -и θ. φλόγα, φλογερότητα, θερμη, πάθος.

пшль, -и, προθт. ο -и, в -й θ. 1 σκόνη. тóнкнй слой -и λεπτό στρώμα σκόνης. óблако

-и σύννεφο σκόνης. он весь в -й αυτός εί-κατασκονισμένος. сметáть - ξεσκονίζω. 2 βλ. пшльца.

пшльннк¹, -а α. ο ανθήρας.

пшльннк², -а α. κάλυμμα (ένδυμα) αδιαπέ-ραστο απο τη σκόνη.

пшльно ως κατг. είναι, υπάρχει σκόνη. в кóмнатe óчень - στο δωμάτιο υπάρχει πολύ σκόνη.

пшльннй επ., βр: -лен, -льна, -льно σκο-νισμένος. - ковёр σκονισμένο χαλί.

пшльцá, -й θ. η γύρη (των λουλουδιών).

пшльцевóй επ. της γύρης. - мешóчек ο αν-θήρας. -óе зерно ο κόκκος της γύρης.

пшрéй, -я α. (βοτ.) το αγρόπυρο (επιστ.), αγριάδα (лк.). ползучнй - αγρωστίδα η έρ-πουσα.

пшрнуть, -нү, -нэшь ρ.σ.μ. (απλ.) χτυπώ. - ножом χτυπώ με το μαχαίρι (μαχαιρώνω). корóва егó -ла рогами τον χτύπησε η αγελά-δα με τα κέρατα.

пшрять ρ.δ. βλ. пшрнуть.

пштáть, -áю, -áешь, καθ. μтχ. παρлθ. χρ. пштáннй, βр: -тан, -а, -о ρ.δ.μ. 1 βασα-νίζω, υποβάλλω σε βασανιστήρια. || ταλαιπω-ρώ, καταπονώ. 2 (απλ.) δοκιμάζω, αποπειρώ-μαι να πράξω. 3 (διαлк.) ρωτώ να πληροφο-ρηθώ. 4 αποπειρώμαι, επιχειρώ. || -ся δοκι-μάζω, αποπειρώμαι, επιχειρώ.

пштка, -и θ. βασάνισμα, -μός. орудня -и όργανα (μέσα) βασανισμού. || πлθ. -и βασани-στήρια, δεινά, μαρτύρια, τα πάθη. μαρτυρο-λόγιο. || μтф. βάσανο, μαρτύριο, φυχική τα-λαιπωρία.

пштлнвость, -и θ. ερευνητικότητα, φιλομά-θεια, φιλοπραγμοσύνη.

пштлнвнй επ., βр: -лнв, -а, -о φιλόσου-δος, φιλομαθής, φιλεπιστήμονας. φιλοπράγμο-νας. ερευνητικός. - человек φιλοπράγμονας άνθρωπος. - взгляд ερευνητική ματιά. - ум ερευνητικό μυαλό.

пштóчннй επ. του βασανισμού, βασανιστι-κός. -ие орудня όργανα βασανισμού.

пшч¹, -а α. (παλ.). 1 κάψιμο. 2 φώτιση, λάμψη. 3 ρυθμικός ήχος μηχανής. || εκφр. одннм -ом (απλ.) αμέσως στη στιγμή.

пшч² επιφ. (ονοματοποιητικό). паф-паф, πουф-пouф, πнч-πнч.

пшчатъ, пшчу, пшшешъ κ. пшчаю, пшчаешъ, μтχ. ενεστ. пшшущнй ρ.δ. 1 (12 κ. 2^α πρόσ. δεν έχει). καίω, θερμαίνω. печь -шет жаром ο φούρνος καίει πολύ, φήνει. || φωτίζω, λάμπω. 2 βλ. пшчтéть (2 σημ.). 3 μтф. βράζω. α-φρίζω. - злóбóй αφρίζω απο το κακό μου. || ακτινοβολώ, λάμπω, χαίρω. весь он -шет здо-рóвьем αυτός χαίρει άκρας υγείας.

ΠΗΧΝΥΤΉ ρ.σ. βλ. ΠΉΧΑΤΉ (1, 2 σημ.).

ΠΗΧΤΈΝΗЕ, -Я ουδ. 1 λαχάνιασμα, κοντανά-
σεμα. 2 ρυθμικός ήχος μηχανής.

ΠΗΧΤΈΤΉ, -ΧΨΎ, -ΧΤΉШЬ ρ.δ. 1 λαχανιάζω,
ασθμαίνω, κοντανασαίνω, πνευστιώ. || μτφ. κο-
πιάζω, καταπονούμαι. ~ над решéнием задачи
καταπονούμαι να λύσω το πρόβλημα. 2 (για μη-
χανή) χτυπά ρυθμικά. || βγάζω καπνό απο το
στόμα.

ΠΉШКА, -И θ. 1 είδος μπογάτσιας. 2 (για
παιδί ή γυναίκα) παχουλό, -ή.

ΠΉШНО επίρ. πολυτελώς· πλουσιοπάροχα.

ΠΉШНОВОЛОСНΉ επ. μαλλιαρός.

ΠΉШНОСТΉ, -И θ. 1 απαλότητα· το αφράτο. 2
πολυτέλεια, μεγαλοπρέπεια. 3 στόμφος, το
πομπώδες.

ΠΉШНΉ επ., βρ: -ШЕН, -ШНÁ, -ШНО. 1 αφρά-
τος· απαλός· - СНЕГ αφράτο χιόνι· -Я ОУЛКА
αφράτη φραντζόλα· -Я ЖЕНЩИНА (μτφ.) αφράτη
γυναίκα. || πυκνός, δασύς· -НЕ ВОЛОСЫ πυκνά
μαλλιά. 2 πολυτελής, μεγαλοπρεπής, πλούσιος,
πλουσιοπάροχος· - УБОР πολυτελές στόλισμα·
- Наряд πολυτελής ενδυμασία. 3 μτφ. κομπώ-
δης, στομφώδης· -НЕ ФРАЗЫ κομπώδεις φρά-
σεις. 4 φαρδύς και ελαφρός· διογκωμένος,
φουσκωμένος, φουσκωτός· -ОЕ ПЛÁТЬЕ φουσκωτό
φόρεμα.

***ΠЕДЕСТАЛ**, -А α. βάθρο, υπόβαθρο. || το
κύρος.

***ΠЕЗОВОΛΕКТΡΙЧЕСТВО**, -А ουδ. πιεζοηλεκτρι-
σμός.

***ΠЕКСЫ**, ПЕКС κλθ. παπούτσια για σκι.

***ΠЕРО** α. άκλιτο· το προσωπικό του γαλλι-
κού λαϊκού θεάτρου.

***ΠЕСА**, -И θ. 1 θεατρικό έργο. 2 μουσικό
κομμάτι. 3 (παλ.) μικρό λογοτεχνικό έργο.

ΠΉЩИЙ επ. κ. ουσ. πιότης, πότης.

ΠΉШЕΤΉ, -ЕВ, -ЕЕШЬ ρ.δ. μεθώ· ΟН ПЬЕТ, а
не -ЕЕТ αυτός πίνει, όμως δε μεθά. || μτφ.
κατέχομαι απο πάθος· ΟΝÁ -ЕЕТ ОТ ЛЮБИΎ αυ-
τή μεθά απο αγάπη· - ОТ МЎЗЫКИ μεθώ απο τη
μουσική· - ОТ РАДОСТИ μεθώ απο χαρά.

ΠΉШИΤΉ, -НІТ ρ.δ.μ. 1 μεθώ κάποιον· ВИНÓ
ЕГÓ ОШТРО -НІТ το κρασί τον μεθά γρήγορα.
2 αγάλλω· ЕГÓ -ЯТ УСПЕХИ τον μεθάν οι ε-
πιτυχίες.

ΠΉШИЦА, -И α. κ. θ. μεθύστακας, μεθύσος,
μεθοκόπος, μπекής.

ΠΉШКА, -И θ. μεθοκόπημα, μεθύσι.

ΠΉШСТВО, -А ουδ. μεθοκόπημα, μεθύσι.

ΠΉШСТВОВАТΉ, -СТВУЮ, -СТВУЕШЬ ρ.δ. μεθώ,
μεθοκοπώ, μπекρουλιάζω.

ΠΉШЧУГА, -И α. κ. θ. (απλ.) μεθύστακας,
μπекρούλιακας.

ΠΉШНΉ επ. 1 μεθυσμένος, πιόμενος, σουρω-
μένος, τραβηγμένος. || ουσ. μεθύσος, μεθύ-

στακας. 2 μεθυστικός, του μεθυσμένου· -НЕ
КРИКИ οι φωνές (κραυγές) του μεθυσμένου. ||
που επιφέρει μέθη· -ОЕ ВИНÓ μεθυστικό κρα-
σί. 3 μτφ. κατεχόμενος απο πάθος· ΟН ОН
ПЬЯН ЛЮБОВЬЮ ήταν μεθυσμένος απο αγάπη· ΟΝÁ
ПЬЯНÁ ОТ РАДОСТИ αυτή είναι μεθυσμένη απο
χαρά. || εκφρ. с -НХ ГЛАЗ; ПОД -УВ РЎКУ; ПО
-ОЙ ЛÁВОЧКЕ; ПО -ОМУ ДЕЛУ στη μέθη, όντας
μεθυσμένος.

ΠЕ ουδ. άκλ. ονομασία του γράμματος П.

***ПЕР**, -А α. ομότιμος, ευπατρίδης· πατρικι-
ος.

ПЕРСТВО, -А ουδ. (παλ.) πατρικιότητα, ομο-
τιμία· αξίωμα, τίτλος πατρικίου.

***ПЕШІТР**, -А α. αναλόγιο.

***ПІРЕ** ουδ. άκλ. ο πούρες· картофельное ~
πατατοπούρες.

***ПІСОВНЙ** επ. (παλ.) καστανέρυθρος.

ПЯДЕНИЦА, -И θ. είδος κάμπιας.

ПЯДЕНЬ, -И θ. (παλ.) βλ. ПЯДЬ.

ПЯДЬ, -И, γεν. πλθ. -ЕЙ θ. (σ)πιθαμή. ||
εκφρ. НИ -И ЗЕМЛІ ούτε μια σπιθαμή γης (ε-
δάφους)· СЕМІ -ЕЙ ВО ЛОУ τετραπέρατος, με-
γαλοφυής, πάνσοφος.

ПЯЛИТЬ ρ.δ.μ. (απλ.). 1 τεντώνω, καργάρω,
τεζάρω. 2 φορά, ντύνω με δυσκολία. || εκφρ.
- ГЛАЗА НА КОГО, ЧТО (απλ.) καθελώνω, καρ-
φώνω τα μάτια σε κάποιον, σε κάτι. || -СЯ
1 κοιτάζω επίμονα· ЧТО *-ИШЬСЯ НА МЕНЯ τι με
κοιτάζεις έτσι (επίμονα). 2 (διαлк.) ντύνο-
μαι κομψά, στην τρίχα.

ПЯЛКА, -И θ. εντατήρας, τανυτήρας, όργα-
νο τεντώματος.

ПЯЛО, -А ουδ. βλ. ПЯЛКА.

ПЯЛЫЦЫ, -ЛЕЦ, -ЛЦАМ πλθ. τελάρο κεντήμα-
τος.

ПЯСТНЙ επ. μετακαρπιακός.

ПЯСТЬ, -И θ. το μετακάρπιο.

ПЯТÁ, -Ї, πλθ. ПЯТЫ, ПЯТ, ПЯТÁМ θ. βλ. ПЯ-
ТКА (1 σημ.). || πόδι. || (τεχ.) στήριγμα. ||
εκφρ. ДО ПЯТ ως τη φτέρνα (πολύ μακρής)· ПО
-АМ κατά πόδας, στο κοντό· ПОД -ОЙ κάτω α-
πο το πέλμα (του καταχτητή κ.τ.τ.)· υποδου-
λωμένος· С (ОТ) ГОЛОВЫ ДО ПЯТ απο το κεφάλι
ως τα πόδια, απο πάνω ως κάτω.

ПЯТÁК, -Á α. η πεντάρα, κέρμα πέντε καπι-
κίων.

ПЯТАКОВНЙ επ. (απλ.) πενταρίσιος, αξίας
πέντε καπικίων.

ПЯТАЧКОВНЙ επ. βλ. ПЯТАКОВНЙ.

ПЯТАЧОК, -ЧКА α. 1 βλ. ПЯТÁК. 2 ρύγχος,
μουσούδα. 3 τόπος, γήπεδο ομαλό.

ПЯТЕРІК, -Á α. (παλ.) 1 απο πέντε μονάδες·
ВЕРЕВКА - τριχιά απο πέντε σχοινιά· КУЛЬ -
τσουβάλι πέντε πουτιών· ГІРЯ - σταθμό πέντε
κιλών. 2 (διαлк.) υποζύγιο με πέντε άλογα.

пятёрка, -и θ. 1 ο αριθμός 5. || αριθμός τραμ, λεωφορείου κ.τ.τ. || πεντάδα: лучшая - ПЛОВЦОВ η καλύτερη πεντάδα κολυμβητών. 2 το πεντάρι (ο άριστος σχολικός βαθμός). 3 πεντάρι στο παίγνιο χαρτο κ.τ.τ. 4 τάληρο, νόμισμα πέντε ρουβλιών.

пятерной επ. 1 πενταπλούς. 2 πενταπλάσιος. **пятерня́**, -я, γεν, πλθ. -ей θ. η καλάμη, τα πέντε δάχτυλα· η φούχτα.

пятеро αριθμητικό αθρο. πέντε· ~ человек πέντε άνθρωποι· ~ саней πέντε έλληθρα· ИХ ОНЛО ~ αυτοί ήταν πέντε.

пятерочник, -а α., -ца, -и θ. άριστος μαθητής, άριστη μαθήτρια.

пятиалтынный -ого α. νόμισμα δεκαπέντε καπικιών.

пятиборье, -я ουδ. το πένταθλο.

пятибёрстка, -и θ. γεωγραφικός χάρτης πέντε βερσιών.

пятибёрстный επ. πέντε βερσιών.

пятиглавый επ. 1 πεντακέφαλος· ~ дракон πεντακέφαλος δράκος. 2 με πέντε θόλους· -ая церковь εκκλησία με πέντε τρούλους.

пятигранный, -а α. (γεωμ.) το πεντάεδρο.

пятигранный επ. πεντάεδρος· ~ обелиск πεντάεδρος οβελίσκος.

пятидесятилетие, -я ουδ. πεντηκονταετία. || πεντηκονταετηρίδα, τα πενήνταχρονα.

пятидесятилетний επ. πεντηκονταετής, πενήνταχρονος· -я война πενήνταχρονος πόλεμος· ~ человек πενήνταχρονος (πενήνταρης) άνθρωπος.

пятидесятник, -а α. 1 (παλ.) διοικητής στρατ. τμήματος πενήντα ανδρών. 2 προοδευτικός κοινωνικός παράγοντας (1850-1860).

пятидесятница¹, -и θ. βλ. ПЯТИДЕСЯТНИК (2 σημ.).

пятидесятница², -и θ. η Πεντηκοστή (χριστ. γιορτή).

пятидесятый αριθμ. τακτικό· πεντηκοστός ή της πέμπτης δεκαετίας· ~ номер πεντηκοστός αριθμός· ~ не годы η έκτη δεκαετία.

пятидневка, -и θ. το πενθήμερο.

пятидневный επ. πενθήμερος· ~ срок πένθήμερη προθεσμία.

пятиклассник, -а α., -ца, -и θ. μαθητής, -ήτρια της πέμπτης σχολικής τάξης.

пятиклассный επ. των πέντε τάξεων· -ая школа πεντατάξιο σχολείο· -ое образование μόρφωση πέντε σχολικών τάξεων.

пятиконечный επ. των πέντε άκρων· πεντάκτινος· σχήματος πεντάφα· -ая звезда πεντάκτινο αστέρι ή σχήματος πεντάφα.

пятикопеечный επ. των πέντε καπικιών· -ая монета νόμισμα πέντε καπικιών· -ая марка ένσημο πέντε καπικιών.

пятикратный επ. πενταπλάσιος· в -ом раз- мере στο πενταπλάσιο, πενταπλάσια.

пятилетие, -я ουδ. 1 πενταετία, πεντάχρονο· последнее ~ η τελευταία πενταετία. 2 η εκετηρίδα (επέτειος).

пятилетка, -и θ. 1 πενταετία, πεντάχρονο. 2 πλάνο πεντάχρονο. 3 πενταετής, πεντάχρονος· девочка-- κορίτσι πεντάχρονο.

пятилетний επ. πενταετής, πεντάχρονος· ~ срок πεντάχρονη προθεσμία· ~е дерево πεντάχρονο δέντρο· ~ юбилей πενταετηρίδα.

пятимесячный επ. πεντάμηνος· ~ ребёнок πεντάμηνο παιδάκι.

пятиминутка, -и θ. συνέλευση, συγκέντρωση πρόχειρη, σύντομη (πέντε λεπτών).

пятиминутный επ. πεντάλεπτος· ~ разговор πεντάλεπτη συνομιλία.

пятна, -и θ. (παλ.) μία των πέντε περιοχών του Νόβγκοροντ.

пятирублёвка, -и θ. νόμισμα πέντε ρουβλιών.

пятирублёвый επ. αξίας πέντε ρουβλιών.

пятисловный επ. πεντασύλλαβος· -ое слово πεντασύλλαβη λέξη.

пятисотенный επ. αξίας πεντακοσίων ρουβλιών.

пятисотка, -и θ. απόσταση 500 μέτρων.

пятисотлетие, -я ουδ. πεντακοσαετία. || πεντακοσαετηρίδα.

пятисотлетний επ. της πεντακοσαετίας. || της πεντακοσαετηρίδας.

пятисотый (αριθμητικό τακτικό)· πεντακοσιοστός.

пятистенка, -и θ. ίζμπα με ένα μεσοχώρισμα, πεντάτοιχη.

пятистенный επ. με πέντε τοίχους.

пятистишие, -я ουδ. πεντάστιχο.

пятисторонный επ. (φιλγ.) πεντάμετρος, αποτελούμενος απο πέντε μετρικά πόδια.

пятиτόнка, -и θ. μηχανή ανύψωσης βάρους πέντε τόνων.

пятиτόнный επ. πέντε τόνων· ~ груз φορτίο πέντε τόνων.

пятидесятый (αριθμητικό τακτικό) πεντεχιλιοστός. || πέντε χιλιάδων· -ая толпа πλήθος πέντε χιλιάδων. || αξίας πέντε χιλιάδων· ~ дом σπίτι αξίας πέντε χιλιάδων.

пятить, пятау, пятишь ρ.δ.μ. σπρώχνω προς τα πίσω. || -ся οπισθοχωρώ, υποχωρώ. || мф. αρνούμαι, δεν εκπληρώνω, δεν τηρώ· ~ отобещаний δεν εκπληρώνω τις υποσχέσεις.

пятиугольник, -а α. (γεωμ.) πεντάγωνο.

пятиугольный επ. πεντάγωνος.

пятишница, -и θ. (απλ.) βλ. ПЯТИРУБЛЁВКА.

пятиэтажный επ. πενταώροφος.

пятка, -и θ. φτέρνα, πτέρνα· ходить на -ах βαδίζω στις φτέρνες· -и чулок οι φτέρνες των

καλτσών. 2 (τεχ.) στήριγμα. || εκφρ. пока-
зать -и το βάζω στα πόδια· наступать на -и
φτάνω πολύ κοντά, πλησιάζω, ζυγώνω· с (от) го-
ловн (макушки) до пятok βλ. στη λέξη ΠΥΤΑ.

πυτнадцатн αριθμ. τακτικό· δέκατος πέ-
μτος· - раз δέκατη πέμπτη φορά.

пυтнадцатъ, -й ο αριθμός 15. || το ποσό 15.

пυтнать ρ.δ.μ. 1 κυρξ. κ. μτφ. κηλιδώνω,
αφήνω κηλίδες, λεκιάζω· μουτζουρώνω. 2 χτυ-
πώ με το τόπι ή εγγίζω με το χέρι. || -ся
κηλιδώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

пυтншки, -шек πλθ. κυνηγητό (παιγνίδι).

пυтнстыи εκ. στικτός, που φέρει στιγματα,
παρδαλός· - щенок παρδαλό κουτάβι.

пυтнть (ся) ρ.σ. βλ. пυтнать (ся) 1 σημ.

пυтница, -н θ. Παρασκευή (μέρα της εβδο-
μάδας)· семь -иц на неделе у кого αλλάζει
γνώμη όπως τα εσώρουχα.

пυтно, -а, πλθ. пйтна, -тен, -тнам ουδ. 1
στιγμα· σημάδι· лицо в краснх -ах πρόσωπο
με κόκκινα στιγματα. || κηλίδα, λεκές· - на
скатерти от вина λεκές στο τραπεζομάντηλο
απο το κρασί· чернильное - λεκές απο με-
λάνη, μελανιά· жировое - η λιγδα, λιγδιά·
выводить -а βγάζω τους λεκέδες, ξελεκιάζω.

2 μτφ. ηθικό ρύκος, κατασχώνη· στιγμα έτοτ
поступок будет ему вечным -ом αυτή η πράξη
θα του μείνει κηλίδα σ' όλη του τη ζωή ||
солнечные -а οι ηλιακές κηλίδες.

пйтншко, -а ουδ. κηλιδίτσα· στιγματάκι.

пйток, -тка α. η πεντάδα· - яиц πεντάδα
αυγών. || (καλ.) Παρασκευή (μέρα εβδομάδας).

пйточный εκ. της φτέρνας· -ая кость το
κόκκαλο της φτέρνας.

пйтнй (αριθμ. τακτικό). 1 πέμπτος· - этаж
πέμπτος όροφος. 2 ουσ. -ая θ. το πέμπτο· -ая
населения το ένα πέμπτο του πληθουςμού. ||
εκφρ. нужен как собака -ая нога χρειάζε-
ται όσο ο πέμπτος τροχός του αμαξιού.

пйтъ, -й, οργν. пйтё (αριθμ. ποσοτικό).
1 ο αριθμός 5. дважды пйтъ - десятъ δύο επί
πέντε - δέκα. || ποσό· - метров πέντε μέτρα.
2 ο σχολικός βαθμός 5 (πεντάρι), άριστα.

пйтдесят, пйтдесяти, οργν. пйтёдесятю
(αριθμ. ποσοτικό). 1 ο αριθμός 50. || ποσό 50.

пйтсот, пйтисот, пйтистам, пйтестами, ο
пйтистах (αριθμ. ποσοτικό)· ο αριθμός 500. ||
ποσό 500. пйтсот метров πεντακόσια μέτρα.

пйтю επίρ. επί· - пйтъ - двадцатъ пйтъ
πέντε επί πέντε - είκοσι πέντε.

Ρ

раб, -а α. 1 δούλος· -н и рабoвладельцы
δούλοι και δουλοκτήτες· восстание -ов εξέ-
γερση των δούλων. || υπήκοος, υπόδουλος, σκλα-
βος, ραγιάς. 2 μτφ. υποχείριο, ανδράποδο,
δουλοπρεπής. 3 μτφ. ο κυριαρχούμενος, ο πα-
ρασυρόμενος· - своих страстей δούλος των πα-
θών του. || εκφρ. - обжий (καλ.) δούλος του
θεού.

раба, -н θ., πλθ. рабни η δούλη, -а.

*рабáтка, -и θ. ανθοστοιχία

рабий, -ья, -ье εκ. 1 (καλ.) δουλικός, του
δούλου· -ье послушание δουλική υπακοή· -ьи
привычки συνήθειες δούλου.

рабкóр, -а α. εργατικός ανταποκριτής.

рабoвдaдeлeц, -лица α., -лица, -н θ. δου-
λοκτήτης, -τρια.

рабoвдaдeлeцкeский εκ. δουλοκτητικός· -
строй το δουλοκτητικό κοινωνικό καθεστώς.

рабoвдaдeнe, -я ουδ. δουλεία· эпоха -я
εποχή της δουλείας.

рабoлeпe, -я ουδ. δουλοπρέπεια, δουλοφρο-
σύνη· ραγιαδισμός· τυφλή υπακοή.

рабoлeпный εκ., βρ: -пен, -пна, -пно δου-
δουλοπρεπής, δουλόφρονας, δουλικός.

рабoлeпство, -а ουδ. βλ. рабoлeпe.

рабoлeпствoвать, -ствую, -ствуешь ρ. δ.
δουλοφρονώ, φέρνομαι δουλοπρεπώς, δουλικά.

рабoта, -н θ. 1 εργασία, δουλειά· физиче-
ская - χειρονακτική (σωματική) εργασία· ум-
ственная - πνευματική εργασία· научная -
επιστημονική εργασία· тяжёлая - βαριά δου-
λειά· лёгкая - ελαφριά δουλειά· чёрная -
χοντροδουλειά· женская - γυναικεία δουλειά.
2 πλθ. -н εργασίες, δουλειές, έργα· поле-
внe -н αγροτικές δουλειές· принудительные
-н καταναγκαστικά έργα· фортификационные
-н οχυρωματικά έργα· мелиоративные -н εγ-
χειροβελτικά έργα· кáторжные -н τα κάτεργα.
|| υπηρεσία, εργασία, δουλειά· поступить на
-у πιάνω δουλειά· снять с -н απολύω απο
τη δουλειά· сельскохозяйственные -н γεωργι-
κές εργασίες· раздaть всем -у δίνω σ' όλους
δουλειά· быть без -н είμαι χωρίς δουλειά,
είμαι άνεργος· искaть -у φάχνω (να βρω δου-
λειά). 3 έργο· печатные -н δημοσιευμένα έρ-
γα· дипломная - πτυχιακή εργασία (μελέτη)·
выставка работ художника έκθεση έργων ζω-
γράφου· прочная - στερεά (γερή) δουλειά. ||

εκφρ. брать (взять) на -у α) προσλαμβάνω στη δουλειά. β) δουλεύω κάποιον, κάνω του χεριού μου, υπατακτικό.

рабóтать ρ.δ. 1 εργάζομαι, δουλεύω. - В поле εργάζομαι στο χωράφι. - на заводе εργάζομαι στο εργοστάσιο. - сверхурóчно εργάζομαι υπερωρία. - в колхозе εργάζομαι στο κολχός. - днём и ночью εργάζομαι μέρα και νύχτα. - лопáтой, молоткóм δουλεύω με το φτυάρι, με το σφυρί. 2 εκτελώ μια ειδική εργασία. - бухгалтером εργάζομαι λογιστής. - элэктриком εργάζομαι ηλεκτρολόγος. я рабóтáю тóкарем εγώ εργάζομαι торναδόρος. 3 λειτουργώ. часóй рабóтáют хорóшó το ρολόγι δουλεύει καλά. мотóр плóхо -ет το μοτέρ δε δουλεύει καλά. моё сéрдце хорóшó -ет η καρδιά μου καλά δουλεύει. || είμαι ανοιχτός. библиотéка -ет до девятí часóв вéчера η βιβλιοθήκη είναι ανοιχτή (λειτουργεί) ως τις ενιά το βράδυ. 4 φτιάχνω. - сапогí φτιάχνω μπότες. || εκφρ. - над собóй τελειοποιούμαι, ολοκληρώνομαι. || -ся 1 δουλεύω κανονικά, ρέγουλα. 2 φτιάχνομαι, γίνομαι, κατασκευάζομαι.

работéнка, -и θ. (απλ.) δουλειά.

работник, -а α., -ца, -н θ. εργάτης, εργάτρια, δουλευτής, -εύτρα. υπάλληλος. εργατοτεχνίτης. στέλεχος. || (παλ.) μισθωτός εργάτης. || (παλ.) εργάτης. || εκφρ. домашняя -ца υπηρέτρια. εσωτερική.

работный επ. (παλ.) βλ. рабочий; -не дни εργάσιμες μέρες.

работодáтель, -я α. εργοδότης.

работοργóвец, -вца α. δουλέμπορος.

работοργóвля, -и θ. δουλεμπόριο, -ία.

работοпосóбность, -и θ. ικανότητα για εργασία.

работοпосóбный επ., βρ: -бен, -бна, -о; ικανός για εργασία. || αποδοτικός.

работáтца, -и α. κ. θ. δουλευτάρης, -α, λευταράς, -ρού.

работáчий επ., βρ: -тяц, -а, -е εργατικός, φιλόπονος, φίλεργος.

рабоче-крестьянский επ. εργατοαγροτικός. -ое правítельство εργατοαγροτική κυβέρνηση.

рабóчий; -его α. εργάτης. **индустриальный** - εργάτης βιομηχανίας. **фабρίчный** - εργάτης φάμπρικας. **железнодорожные** -ие οι σιδηροδρομικοί εργάτες.

рабóчий² -ая, -ее επ. 1 εργατικός. - класс εργατική τάξη. -ее движéние εργατικό κίνημα. - посéлок εργατική συνοικία. 2 εργαζόμενος. -ая молодéжь η εργαζόμενη νεολαία. -не пчéлы εργάτριδες μέλισσες. - скот τα ζώα της δουλειάς (φορτηγά, αροτρίοντα). 3 κινητός, κινούμενος. κινήτηριος. -ие части

мáшины τα κινήτα μέρη της μηχανής. -ее колесó ο κινήτηριος τροχός. - ход κίνηση της μηχανής. 4 εργάσιμος. -ее врéмя ώρα εργασίας. - день εργάσιμη μέρα. || της δουλειάς. - -костýм; -ая одéжда τα ρούχα της δουλειάς. || εκφρ. -ая сýла α) εργατική δύναμη. β) εργατικό δυναμικό, οι εργάτες.

рабóселькóр, -а α. ανταποκτιτής εργατοαγροτικός.

рабóский επ. 1 του δούλου, δουλικός. 2 επαχθής, βαρύς, σκληρός (σαν του δούλου). - труд - η σκληρή δουλειά. -ое положéние κατάσταση δούλου. 3 δουλικός, δουλοπρεπής. -ая покóрность δουλική υποταγή. -ое послýшание δουλική υπακοή.

рабóство, -а ουδ. 1 δουλεία (ως κοινωνικό σύστημα). 2 σκλαβιά. турéцкое - τούρκικη σκλαβιά. 3 μτφ. υποταγή.

рабóтвóвать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. (απλ.). φέρνομαι δουλικώς, δουλοπρεπώς. δουλοφρονώ.

рабóфáк, -а α. επιμόρφωση των εργατών, εργατική σχολή επιμόρφωσης.

рабóнья, βλ. рабá.

***раввín**, -а α. ραβίνος.

раввинский επ. του ραβίνου.

***равелín**, -а α. ημικυκλικό οχύρωμα.

равенство, -а ουδ. 1 ισότητα. - голóсóв ισοφφία. свóбóда, равенство и брáтство ελευθερία, ισότητα, αδελφότητα (σύνθημα της γαλ. επανάστασης). - силé ισοδυναμία. το ισοδύναμο. 2 (μαθ.) το ίσον. знак -а το σημείο ίσον (=).

равнéние, -я ουδ. στοίχιση ή ζύγιση.

равнίна, -н θ. πεδιάδα, κάμπος.

равнίный επ. πεδινός, της πεδιάδας, καμπίσιος, του κάμπου.

равнó 1 (γραμ. λόγος) επίρ. όμοια, ίσα, εξ ίσου, το ίδιο, στον ίδιο βαθμό. я люблó - всех мо́их детéй αγαπώ το ίδιο όλα μου τα παιδιά. для менá всé - για μένα είναι το ίδιο. мне всé - για μένα το ίδιο είναι. 2 ως κατηγ. ισούται. четíре плюс два - шéстí τέσσερα και (συν) δύο κάνουν (γίνονται) έξι. вóсемь мίνус три - пятí οχτώ πλην τρία = πέντε. 3 (γραμ. λόγος) επίσης, ομοίως.

равнó... (πρώτο συνθετικό). ισο...

равнобéдерный επ. (μαθ.) ισοσκελής. - **треугольный** ισοσκελές τρίγωνο.

равновеликий επ. ισομεγέθης.

равновéсие, -я ουσ. 1 ισορροπία. устóйчивое - σταθερή ισορροπία. привéстí в - ισορροπώ κάτω. ввéвести из -я διαταράσσω (χαλνώ) την ισορροπία. теря́ть - χάνω την ισορροπία. 2 μτφ. πρεμία. душевное - ψυχική πρεμία.

равнодéйствиющий επ. ίσης επίδρασης, επιρ-

ροής· -ая сiла (τεχ.) η συνισταμένη των δυνάμεων.

равнодѣнственный επ. ισημερινός, της ισημερίας.

равнодѣнствие, -я ουδ. ισημερία· весѣнное - η ισημερία της 21 Μάρτη· осѣнное - η ισημερία της 23 Σεπτεμβρη.

равнодушiе, -я ουδ. αδιαφορία, απάθεια· проявлять - δείχνω αδιαφορία· бюрократическое - γραφειοκρατική αδιαφορία· относиться с -ем αδιαφορώ.

равнодушно επір. αδιάφορα, απαθώς.

равнодушный επ., βр: -шен, -шна, -шно αδιάφορος, ψυχρός, απρόθυμος· απαθής, αναισθητός· - человек αδιάφορος άνθρωπος· - вид αδιάφορη όψη. || χωρίς τάση, κλίση, ελεη· он -шен к шахматам δεν τον τραβάει το σάκι.

равнозначущий επ. (γραμ. λόγος)· βλ. равнозначный.

равнозначный επ., βр: -чен, -чна, -чно; ισότιμος· ομότιμος· ισοδύναμος· ισάξιος· i-δίας (iσης) σημασίας.

равномерно επір. ισομετρικά, ισόμερα· εξ ίσου· распределить обязанности - καταμερίζω εξ ίσου τις υποχρεώσεις· - развивается ισομετρικά αναπτύσσεται. || ομοιόμορφα, ομοιότροπα.

равномерность, -и θ. ισομετρία, κανονικότητα, αναλογικότητα.

равномерный επ., βр: -рен, -рна, -рно ισομέτρος, -ικός· ισομερής· συμμετρικός· κανονικός· -ое развитие ισόμερη ανάπτυξη· -ое движение ομοιόμορφη κίνηση. || ομαλός.

равноправие, -я ουδ. ισοπολιτεία, ισότητα, πολιτική ισότητα, ισοτιμία· ισότητα δικαιωμάτων.

равноправность, -и θ. βλ. равноправие.

равноправный επ., -вен, -вна, -вно ίσων δικαιωμάτων, ισότιμος, ισόνομος· быть -ым είμαι ισότιμος πολίτης.

равносильный επ., βр: -лен, -льна, -льно ισοδύναμος· -не армии ισοδύναμοι στρατοί. || ισάξιος· ταυτόσημος· αντίστοιχος· όμοιος.

равносторонний, -ья, -ее επ. (μαθ.) ισόπλευρος· - треугольник ισόπλευρο τρίγωνο.

равноугольный επ. ισογώνιος· - многоугольный ισογώνιο πολύγωνο.

равноценный επ., βр: -ценен, -ценна, -о (κυρλεξ. κ. μτφ.) ισότιμος, ισάξιος· -не товары ισότιμα εμπορεύματα· -не работники ισάξιοι εργάτες (ίδιαις ικανότητάς).

равный επ., βр: -вен, -вна, -вно ίσος, όμοιος· -не силы ίσες δυνάμεις· -ой длинн, ширины, толщины ίσου μήκους, πλάτους, πάχους· быть - кому-л., в чем-л. είμαι ίσος με κάποιον, σε κάτι· ισούμαι· емύ нет рав-

ного είναι ασύγκριτος, απαράμιλλος· -ым образом εξ ίσου, όμοια· на -ных основаниях σε ίδια βάση, ίσος προς ίσον· относиться как к -ому, обращаться с кем как с -ым σχετίζομαι, συμπεριφέρονται ίσος προς ίσον· у них -не способности αυτοί έχουν τις ίδιες ικανότητες.

равнять ρ.δ.μ. 1 εξισώνω· смерть -ет всех людей ο θάνατος εξισώνει όλους τους ανθρώπους. 2 συγκρίνω, παραβάλλω· - с собой συγκρίνω με τον εαυτό μου. 3 ισοπεδώνω, ομαλύνω· - землю, дорогу ισοπεδώνω το γήπεδο, το δρόμο. || ευθυγραμμίζω, ζυγίζω· шеренгу ευθυγραμμίζω το ζυγό (ζυγίζω). || -ся 1 ισοομαι· доход -ется с расходу τα έσοχα ισοοούνται με τα έξοδα. 2 ευθυγραμμίζομαι. || (προστικ.) -йтесь! ζυγείτε! ζυγηθείτε! (παράγγελμα). 3 προσπαθώ να φτάσω, να ευθυγραμμιστώ, να εξομοιωθώ με κάποιον. 4 (μαθ.) εξισοομαι, ισοομαι, ισοδυναμώ, κάνω· четыре и три -ется семі τέσσερα και τρία κάνουν (ισον) επτά. || μτφ. αντιστοιχώ.

*рагу ουδ. άκλ. το ραγ(κ)ού, είδος φαγητού.

рад, -а, -ο ως κατηγ. 1 χαίρω, -ομαι· είμαι ευτυχής· я весьма (очень) -, что вас вижу χαίρω πολύ που σας βλέπω (σας συνάντησα)· я - случаю поговорить είμαι ευτυχής, που μου δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσομε· мать -а, что сын вернулся домой η μάνα είναι ευτυχής, που το παιδί γύρισε στο σπίτι· емύ вездѣ -и αυτός παντού είναι καλοδεχούμενος (ευπρόσδεκτος). 2 είμαι σύμφωνος, πρόθυμος, έτοιμος· я - умереть за родину ευχαρίστως να πεθάνω για την πατρίδα. || εκφρ. и не -; (и) сам не - λυπούμαι (γι' αυτό που συνέβηκε)· - (или) не -; хоть - хоть не - θέλω-μτας μη θέλοντας, εκών, άκων.

рада, -и θ. 1 (παλ.) λαϊκή συνέλευση στην Ουκρανία. 2 συμβούλιο (υπουργών κ.τ.τ.). 3 αντεπαναστατική οργάνωση (17-18 αι.).

*радър, -а α. ραντάρ.

радърный επ. του ραντάρ.

радение, -я ουδ. (παλ. κ. απλ.) 1 ένθερμος ζήλος· μερίμνα, φροντίδα μεγάλη. 2 τελετουργία (αιρετικών).

радѣтель, -я α. (παλ.) -ница, -и θ. ζηλωτής.

радѣтельный επ., βр: -лен, -льна, -льно (παλ.) πολύζηλος, ολοπρόθυμος, προθυμότεος· φροντίζων, μεριμνών.

радѣть, -ѣш, -ѣшь ρ.δ. 1 (παλ. κ. απλ.) επιδίδομαι με ζήλο· φροντίζω, μεριμνώ πολύ. 2 κάνω τελετή, τελετουργώ (για αιρετικούς).

радѣхонек κ. **радѣшенек**, -нька, -нько περιχαρής, κατευχαριστημένος, απόλυτα ικανοποιημένος. || εκφρ. рад-радѣхонек κ. рад-радѣшенек βλ. радѣхонек.

ра́джа, -и α. πατζάς, τίτλος Ινδού ηγεμόνα.
ра́ди πρῶθ. με γεν. 1 χάρις, χάριν, για, δια, προς· не для себя, α - όσшей пользы όχι για τον εαυτό μου, αλλά για το κοινό όφελος· себе - , тогό - χάριν αυτού, εκείνου· χάριν του ενός, χάριν του άλλου· - дела χάριν της υπόθεσης· - негό για χατήρι του. 2 για όνομα, εν ονόματι, στο όνομα· просите Христа - ζητώ στο όνομα του Χριστού· - дружба στο όνομα (χάριν) της φιλίας. 3 λόγω, ένεκα· - развлечения για διασκέδαση· шутки - χάριν αστειότητας· - смеха για γέλιο. 4 γιατί, για ποιο λόγο, σκοπό, για ποιά αιτία, προς τι· чего - ты пошел туда? γιατί πήγες εκεί; егό простили - μόлодости τον συγχώρησαν γιατί ήταν νέος.

радиальный επ. ακτινωτός.

***радиатор**, -α α. φυγείο μηχανής. || θερμοπομπός, ραντιατέρ, σώμα καλοριφέρ.

***радиация**, -и θ. ραδιενέργεια, ακτινοβολία, ακτινενέργεια.

радиевый επ. ραδιούχος· -ая рудά ραδιούχο ορυκτό.

***радий**, -я α. ράδιο (χημικό στοιχείο).

***радикал**¹, -а α. 1 ριζοσπάστης. 2 όπαδός του ριζοσπαστισμού.

***радикал**², -а α. (μαθ. κ. χημ.) ριζά.

радикализм, -а α. ριζοσπαστισμός.

радикально επίρ. ριζικά, βασικά.

радикальность, -и θ. ριζοσπαστικότητα.

радикальный επ. 1 ριζικός, βασικός, ουσιώδης· -не изменения ριζικές αλλαγές· -не меры ριζικά μέτρα. || δραστήκος· -не средства (лекарства) δραστηκά φάρμακα. 2 ριζοσπαστικός· -ая партия ριζοσπαστικό κόμμα.

***радикулит**, -а α. οσφυαλγία.

***радио** ουδ. άκλ. ράδιο, ραδιόφωνο· слышать - ακούω ράδιο· работать по - διορθώνω ράδια· включить - βάζω το ράδιο· выключить - σβήνω το ράδιο.

радиоактивность, -и θ. ραδιενέργεια· -урана ραδιενέργεια του ουρανίου.

радиоактивный επ., βρ: -вен, -вна, -вно ραδιενεργός· -не вещества ραδιενεργά σώματα (ουσίες).

радиопаратура, -н θ. ραδιοσυσκευή.

радиобиология, -и θ. ραδιοβιολογία.

радиовещание, -я ουδ. ραδιοφωνική εκπομπή.

радиовещательный επ. ραδιοφωνικός· -ая станция ραδιοφωνικός σταθμός.

радиоволна, -н θ. ραδιοκύμα.

радиограмма, -н θ. ραδιογράφημα, ραδιοτηλεγράφημα.

радиография, -и θ. ραδιογραφία.

радиозонт, -а α. ραδιοβολίδα, ραδιομετεωρογράφος.

радиокомбайн, -а α. ραδιοσυγκρότημα.

радиокомментатор, -а α. ραδιοσχολιαστής.

радиόла, -н θ. ραδιογραμμόφωνο.

радиолог, -а α. ραδιολόγος.

***радиология**, -и θ. ραδιολογία.

радиолокатор, -а α. ραντάρ.

радиолокационный επ. του ραντάρ· -ая антенна κεραία του ραντάρ.

***радиолокация**, -и θ. ραδιοεντοπισμός, το σύστημα ραντάρ.

радиолобитель, -я α. ραδιοερασιτέχνης.

радиолобительский επ. ραδιοερασιτεχνικός.

радиолобительство, -а ουδ. ραδιοερασιτεχνία.

радиомаяк, -а α. ραδιοφάρος.

радионавигация, -и θ. ραδιοναυτιλία.

радиопередатчик, -а α. ραδιοπομπός.

радиопередача, -и θ. ραδιομετάδοση.

радиоперекличка, -и θ. ραδιοεπικοινωνία.

радиопостановка, -и θ. ραδιομετάδοση θεατρικού έργου ή σκηνης.

радиоприёмник, -а α. δέκτης ασυρμάτου, ραδιόφωνο.

радиоприёмный επ. του ασυρμάτου, ραδιοφωνικός.

радиорепортаж, -а α. ραδιορεπορτάζ, ζωντανή ραδιοφωνική μετάδοση.

радиорупор, -а α. μεγάλο ραδιοδυναμικό μεγάφωνο.

радиосвязь, -и θ. ραδιότηλεφωνία, ασύρματη επικοινωνία.

радиосеть, -и, κλθ. -ей ραδιοφωνικό δίχτυ.

радиослушатель, -я α., -ница, -н θ. ραδιοακροατής, -άτρια.

радиостанция, -и θ. ραδιοσταθμός, ραδιοφωνικός σταθμός.

радиостудия, -и θ. στούντιο ραδιοφωνίας.

радиотелеграмма, -н θ. βλ. радиограмма.

радиотелеграф, -а α. 1 ραδιοτηλέγραφος. 2 ίδρυμα ραδιοτηλεγραφικό.

радиотелеграфия, -и θ. ραδιοτηλεγραφία.

радиотелефон, -а α. ραδιοτηλέφωνο.

радиотелефония, -и θ. ραδιοτηλεφωνία.

радиотелефонный επ. ραδιοτηλεφωνικός.

радиотерапия, -и θ. ραδιοθεραπεία.

радиотехник, -а α. ραδιοτεχνίτης.

радиотехника, -и θ. ραδιοτεχνία, ραδιοηλεκτροτεχνία.

радиоточка, -и θ. σημείο λήψης ραδιοκυμάτων.

радиотрансляционный επ. ραδιοαναμεταδοτικός.

радиотрансляция, -и ραδιοαναμετάδοση.

радиузел, -зла α. ραδιοφωνικός κόμβος (κέντρο).

радиофизика, -и θ. ραδιοφυσική.

радиофикация, -и θ. ανάπτυξη ή εγκατάσταση ραδιοφωνικού δικτύου.

радиофицировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ. αναπτύσσω ή επεκτείνω ραδιοφωνικό δίκτυο. || -ся καλύπτομαι από ραδιοφωνικό δίκτυο.

***радиофония**, -и θ. ραδιοφωνία.

радиохимия, -и θ. ραδιοχημεία.

радиоцентр, -а α. ραδιοκέντρο.

радиоэлектроника, -и θ. ραδιοηλεκτρονική.

ради́ровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μεταδίδω με το ράδιο.

ради́ст, -а α., -ка, -и θ. ασυρματιστής.

***ради́во**, -а α. 1 (μαθ.) ακτίνα. 2 μτφ. τομέας, σφαίρα, έκταση. - **действия** ακτίνα δράσης.

ра́довать, -дую, -дуешь ρ.δ.μ. χαροποιώ. || -ся χαίρομαι, αγαλλιάζω· ευφραίνομαι· **очень** - χαίρομαι πολύ· **душá** -**ется** ευφραίνεται η ψυχή.

радо́н, -а α. ραδόνιο.

радо́нный επ. ραδονιακός, του ραδονίου.

радо́стно επίρ. κ. ως κατηγ. με χαρά, χαρούμενα· χαρμιά.

радо́стность, -и θ. χαρμοσύνη, χαρά.

радо́стный επ., βρ: -**тен**, -**тна**, -**тно**. 1 χαρούμενος, εύχαρος· χαρμιάς· της χαράς· -**крик** χαρούμενη φωνή· -**ое чувство** αίσθημα χαράς· - **день μέρα** χαράς· **очень** - πολύ χαρούμενος, ολόχαρος. 2 χαρμόσυνος, χαροποιός· -**ое известие** χαρμόσυνη είδηση.

радо́сть, -и θ. χαρά· χαρμοσύνη· ευφροσύνη· **большая радость** μεγάλη χαρά· αγαλλίαση· **он вне себя от радости** είναι έξαλλος από χαρά· **прыгать от** -и πηδώ από χαρά· **какая** -! τι χαρά! **ты - мой** - είσαι η χαρά μου. || εκφρ. **на -ях** στις χαρές (για χαρμόσυνο γεγονός, είδηση κ.τ.τ.)· **с какой** -и? (απλ.) γιατί; για ποιά αιτία; **не в** - είμαι άχαρος· **жизнь была не в** - η ζωή ήταν άχαρη.

радуга, -и θ. ουράνιο τόξο, ίριδα.

радужина, -и θ. η ίριδα του ματιού.

радужка, -и θ. (απλ.) βλ. **радужина**.

радужный επ. 1 ιριώδης. 2 μτφ. φωτεινός, λαμπρός· εύθυμος· -**ое будущее** φωτεινό μέλλον· -**ое настроение** φαιδρότητα, ευθυμία· -**ая надежда** φωτεινή ελπίδα. || εκφρ. -**ая оболочка** ίριδα του ματιού· **видеть** (представля́ть) **в -ом свете** παρουσιάζω (όλα) ρόδινα.

раду́ница, -и θ. επιμνημόσυνη επιτάφια συνήθεια την πρώτη μεταπασχалиνή εβδομάδα.

раду́шие, -я ουδ. εγκαρδιότητα, φιλοφροσύνη· **относиться с необыкновенным** -**ем** φέρνωμαι με ασυνήθιστη (εξαιρετική) εγκαρδιότητα.

раду́шно επίρ. εγκάρδια κλπ. επ. **его встретили** - τον υποδέχτηκαν εγκάρδια.

раду́шный επ., βρ: -**шен**, -**шна**, -**шно** εγκάρ-

διος, φιλόφρονος, θερμός, πρόσχαρος, καλόδεχτος, καλοδεχούμενος· - **приём** εγκάρδια υποδοχή· - **хозяйин** καλόδεχτος νοικοκύρης.

раёк, **райка** α. 1 (παλ.) συσκευή διοπτρική (για κοιτάγμα εικόνων). 2 (φιλγ.) ρυθμικός σατιρικός μονόλογος. 3 υπερώων θεάτρου, η γαλαρία.

***раз**, -а α. μανία, λύσσα, φρενίτιδα· **войти** (прийти) **в** - μανιάζω, λυσσάζω, φρενιάζω, φρενιτιώ, με πιάνει το μπουρίνι.

ра́жий επ. (απλ.) κατάγερος· σφιχτοδεμένος, γεροδεμένος· στιβαρός.

раз¹, -а, πλθ. **разы**, **раз** α. 1 φορά· **одн** - μια φορά· **два** -а δύο φορές· **пять раз** (πλθ.) πέντε φορές· **много раз** πολλές φορές· **всякий** - κάθε φορά· **не** - όχι μια φορά (επανειλημμένα)· **иной** (другой) - άλλη φορά· - **на-всегда** μια για πάντα· **ни -у** ούτε μια φορά· **в последний** - (για) τελευταία φορά· **в тот** - εκείνη τη φορά· - **другой** μερικές φορές· - **за -ом** αλληλάλληλα· - **на** - **не прихóдится** το ίδιο πράγμα δεν επαναλαμβάνεται ακριβώς· **ещё** - ακόμα μια φορά· - **от -у** από περίπτωση σε περίπτωση. 2 (αριθμητικό)· **ένας**, **μία**, **ένα**· **раз**, **два**, **три** ... **ένα**, **δύο**, **τρία**... || εκφρ. **раз-два** и **го́тово** **ένα-дύο** και έτοιμο, στο άφε-σβήσε, στο πι και φι· **в самый** - α) στον πιο κατάλληλο χρόνο, στην κατάλληλη ώρα ή στιγμή. β) ακριβώς στην ώρα, πάνω στην ώρα, αποδντο· **ни -у не...** ούτε μια φορά δεν... **дать** -**а** (απλ.) χτυπά.

раз² ως κατηγ. με σημ. ξαφνικά, απότομα ή απροσδόκητα: **пιαм**, **паф**, **фрап**, **φριστ** κ.τ.τ.

раз³ επίρ. μια φορά, κάποια φορά, κάποτε, μια μέρα· - **он прихóдит ко мне** и **говорит** μια φορά αυτός έρχεται σε μένα και λέει· - **был со мной такой случай** μου έτυχε κάποτε τέτοια περίπτωση.

раз⁴ σύνδ. υποθετικός· **αν, εάν, άμα**, **μια και**· - **не знаешь**, **ни говори** **άμα** δεν ξέρεις, μη μιλάς. || εκφρ. - **что...** (παλ.) βλ. **раз**⁴.

раз... (**разо...**, **разъ...**, **рас...**)· πρόθεμα. I. Χρησιμοποιείται για το σχηματισμό ρημάτων και σημαίνει: 1 κομμάτισμα, χώρισμα σε μέρη: **разбóить**, **разломáть**, **разрубóить**. 2 αποσύνδεση· ξεχώρισμα: **развязáть**, **раздвину́ть**. 3 καταμερισμό: **разда́ть**, **разложи́ть**. 4 εξάπλωση της ενέργειας προς διάφορες κατευθύνσεις: **разбросáть**, **разбрызга́ть**. 5 (με το μόριο -ся) κίνηση από ένα σημείο προς διάφορες κατευθύνσεις: **разбежа́ться**, **разлете́ться**. 6 επέκταση της ενέργειας σε όλη την επιφάνεια: **разлино́вать**, **разрисова́ть**. 7 επίτευξη ως αποτέλεσμα δράσης: **разбогате́ть**. 8 αντενέργεια· ανάκληση· αναθεώρηση προηγούμενης θέσης, σκέψης, αποτελέσματος: **раздýмáть**,

разлюбѣть, размагнѣть. 9 ένταση της ενέργειας: разобѣтеть, разукрѣсѣть. 10 (με το μόριο -ся) βαθμιαία αύξηση του αρχινημένου και φτάσιμο σε ανώτατο βαθμό: разбáло-ваться, разыгрáться. II. Χρησιμοποιείται για το σχηματισμό επ. κ. ουσ. με σημ. ανώτατου βαθμού, ποιότητας, ιδιότητας κ.τ.τ. развѣсѣльнѣй, разудáльнѣй.

разагитѣровать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. 1 πείθω με τη διαφώτιση. 2 μεταπείθω με τη διαφώτιση.

разалѣться ρ.σ. κατακοκκινίζω.

разáхаться ρ.σ. επαναλαβαίνω συχνά αχ!

разбáвитель, -я α. αραιωτής (χρωμάτων, βερνικιών).

разбáвить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 αραιώνω νερώνω - краску αραιώνω το χρώμα - вино, молоко νερώνω το κρασί, το γάλα. 2 μτφ. ελαττώνω, μειώνω την αξία. II -ся αραιώνομαι (για υγρά).

разбáвка, -и θ. αραιώση· νέρωμα.

разбáвление, -я ουδ. βλ. разбáвка.

разбáвлиять(ся) ρ.δ. βλ. разбáвить(ся).

разбáзáривание, -я ουδ. σπατάλη.

разбáзáривать ρ.δ. βλ. разбáзáрить. II -ся σπαταλιέμαι.

разбáзáрить ρ.σ.μ. ξοδεύω άσκοπα, σπαταλώ. II μτφ. χάνω άδικα, μάταια - время χάνω άδικα το χρόνο.

разбáливаться¹ ρ.δ. βλ. разболѣться¹

разбáливаться² ρ.δ. βλ. разболѣться²

разбалóвать ρ.σ.μ. παραχαϊδεύω, χαλνώ, διαπαιδαγωγώ άσχημα. II -ся 1 γίνομαι άτακτος. 2 ατακτώ. 3 απειθαρχώ· δεν υπακούω.

разбáлтывать(ся)¹ ρ.δ. βλ. разболтáть(ся)¹.

разбáлтывать(ся)² ρ.δ. βλ. разболтáть(ся)².

разбѣг, -а α. φόρα, ορμή· прыгáть с -а (-у) πηδώ με φόρα.

разбѣгáться ρ.σ. τρέχω εδώ και κει, προς διάφορες κατευθύνσεις.

разбѣжáться ρ.δ. βλ. разбежáться.

разбежáться ρ.σ. 1 (για μερικούς ή πολλούς) τρέχω προς διάφορες κατευθύνσεις· σκορπίζω, -ομαι. II μτφ. διαδίδομαι. 2 παίρνω φόρα. II εκφρ. глазá -лиць θάμπωσαν τα μάτια μου (ζαλίστηκα) λόγω πληθώρας αντικειμένων.

разбѣжка, -и θ. βλ. разбѣг.

разберѣдѣть ρ.σ.μ. (κυρλεξ. κ. μτφ.)· εγγίζω, θίγω· ερεθίζω - рану ερεθίζω την πληγή - старне раны ανασκαλίζω τα περασμένα. II -ся ερεθίζομαι. II μτφ. ανασκαλίζομαι.

разбѣвание, -я ουδ. βλ. разбѣвка.

разбѣвáть(ся) ρ.δ. βλ. разбѣть(ся).

разбѣвка, -и θ. 1 θραύση, σπάσιμο, τσάκισμα, θλάση. 2 χώρισμα, διαμελισμός, κατά-

τιση, κομμάτιασμα. 3 χάλασμα, σπαράλιασμα. 4 χάραξη· σχεδιασμα· οροθέτηση. 5 στήσιμο, εγκατάσταση (αντισκηνου, κατασκήνωσης). 6 χτύπημα, πλάτυνση, σφυρηλάτηση, σφυροκόπηση, -μα.

разбѣнтовáть ρ.σ.μ. λύνω (βγάζω) τον επίδεσμο. II -ся 1 βγάζω τον επίδεσμό μου. 2 απελευθερώνομαι απο τον επίδεσμο· рука -ласть βγήκε πια ο επίδεσμος απο το χέρι. 3 (για επίδεσμο)· ξετυλίγομαι· περιτυλίγομαι.

разбѣнтовáвать(ся) ρ.δ. βλ. разбѣнтовáть(ся).

разбѣрáтельство, -а ουδ. εξέταση· έρευνα· -вопрóса εξέταση του ζητήματος· подрóбноε - λεπτομερής εξέταση. II (νομ.) διαδικασία.

разбѣрáть ρ.δ. 1 βλ. разобрáть. 2 μ. εκλέγω, διαλέγω, προτιμώ· брать не -яя παίρνω χωρίς διάκριση· голóдный не -ет ο πεινασμένος δε διαλέγει (φαγητά). II -ся 1 βλ. разобрáться. 2 λύνομαι, αποσυνδέομαι, ξεμοντάρομαι. 3 παίρνομαι, αρπάζομαι.

разбѣтие, -я ουδ. βλ. разбѣвка (εκτός της 6^{ης} σημ.). II κατανίκηση, συντριβή: - непри-ятеля συντριβή του εχθρού.

разбѣтнóй επ. ζωηρός, πεταχτός· σβέλτος.

разбѣтость, -и θ. υπερκόπηση, εξάντληση, τσάκισμα· ξεθέωμα.

разбѣтѣй επ. απο μτχ. 1 σπασμένος, θραυσμένος, τσάκισμένος· τεθλασμένος· -ое стек-кло σπασμένο γυαλί. 2 φθαρμένος, χαλασμένος· -ая дорога χαλασμένος δρόμος. II τρέμων, τρεμουλιαστός· συντριμμένος (για ήχο, φωνή κ.τ.τ.). 3 καταχτυπημένος· -ое лицо καταχτυπημένο πρόσωπο. II συντριμμένος· -враг συντριμμένος εχθρός· -ая жизнь συντριμμένη ζωή (μτφ.). 4 εξαντλημένος, εξασθενημένος, τσακισμένος.

разбѣть, разбѣѣ, разбѣешь, προστι. разбѣѣй, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разбѣтѣй, βρ. -ѣйт, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 σπάζω, θραύω, τσακίζω· -камень σπάζω πέτρα· - тарелку σπάζω πιάτο· - в дрѣбезги θρυμματίζω, κάνω κομμάτια. II μτφ. προξενώ μεγάλο άλγος· - сердце, дѣшу συντριβω την καρδιά, την ψυχή. II μτφ. χαλνώ, χαντακώνω, καταστρέφω. 2 χτυπώ δυνατά· - голóлову σπάζω το κεφάλι· - нос в кровь χτυπώ δυνατά στη μύτη μέχρι αίμα. 3 χαλνώ, αχρηστεύω. II κουνώ, τραντάζω. 4 νικώ κατά κράτος, κατανικώ, συντριβω. II καταπολεμώ, ανατρέπω (για επιχειρήματα, γνώμες κ.τ.τ.). 5 χωρίζω, διαμελίζω· κατατεμαχίζω, κατατέμνω, κατακομματιάζω. II κατανέμω, διαμοιράζω, χωρίζω· διανέμω· нас -ли на четыре отряда μας κατένειμαν σε τέσσερα τμήματα. II αλλάζω, κάνω φιλά, λιανά, -νώματα· χαλνώ· -ѣйте мне десять рублѣй αλλάξτε μου δέκα ρούβλια.

|| χωρίζω, διαζευγνύω (αντρόγυνο κ.τ.τ.). 6 χαράσσω, σχεδιάζω, οροθετώ, βάζω όρια, σημάδια (για δρόμο, φύτευση κ.τ.τ.). 7 στήνω, εγκατασταίνω· μπήγω (για αντίσκηνα, κατασκήνωση κ.τ.τ.). 8 χωρίζω με διαστήματα. 9 χτυπώ, πλατύνω, σφυρηλατώ, σφυροκοπώ. 10 (ιατρ.) προσβάλλω· отѣц был разбит параличом ο πατέρας έπαθε παράλυση. || -ся 1 θραύομαι, σπάζω, τσακίζομαι· θλώμαι· стакан упал и разбился το ποτήρι έπεσε και έσπασε· - в дрѣбезги καταθρυμματίζομαι, γίνομαι θρύφαλα, συντρίβομαι. 2 μτφ. καταστρέφομαι· жизнь - лась η ζωή έγινε συντρίμια. 3 χτυπώ δυνατά, καταχτυπιέμαι· упал с лошади и -лся έπεσε απο το άλογο και καταχτυπήθηκε. 4 χαλνώ; αχρηστεύομαι, ξεχαρβαλιάζω (απο τα τραντάγματα)· телега в дороге - лась το αμάξι ξεχαρβάλλισε στο δρόμο. 5 χωρίζομαι, διαμοιράζομαι, κατανέμομαι, κομματιάζομαι. || χωρίζω, διαζευγνύομαι· παίρνω διαζύγιο.

разблагоевестить, -вещу, -вестишь ρ.σ. διαλαλώ, διαθρυλώ, διατυμπανίζω.

разбогатеть ρ.σ. πλουτίζω· θησαυρίζω.

разбой, -я α. ληστεία, ληστρική επίθεση· - на большоѣ дороге ληστεία καταμεσής στο δρόμο (ολοφάνερη, απροκάλυπτη). || μτφ. καταδυναστευση, βασάνισμα, τυράγνισμα.

разбойник, -а α., -ца, -н θ. 1 ληστής· морскоѣ - πειρατής, κουρσάρος. 2 μτφ. καταπιεστής, βασανιστής, τυράννος. || βλ. сорванец. || εκφρ. - пера πουλημένοι καλαμαράδες (για δημοσιογράφους, συγγραφείς).

разбойничать ρ.δ. 1 ληστεύω, κάνω ληστείες· πειρατεύω, κουρσεύω. 2 καταπιέζω, καταδυναστεύω· τυραννώ.

разбойнический επ. βλ. разбойничий.

разбойничество, -а ουδ. ληστεία.

разбойничий, -ья, -ье επ. ληστρικός· πειρατικός, κουρσάρικος· -ая война ληστρικός πόλεμος· -ья шайка ληστοσυμμορία· -ье нападѣние ληστρική επίθεση.

разбойный επ. (παλ.) ληστρικός, της ληστείας· -ое дело υπόθεση ληστείας. || βλ. разбойничий. || εκφρ. - приказ (παλ.) ίδρυμα για την καταπολέμηση της ληστείας.

разболѣться¹ ρ.σ. αρρωσταίνω, ασθενώ, νοσή· я совсем -лся αρρώστησα βαριά.

разболѣться²; -йтся ρ.σ. πονά (για μέλος του σώματος)· от слез головá -лась απο τα δάκρυα μου πόνεσε το κεφάλι· у брата -лись зѣбы τον αδερφό μου τον πόνεσαν τα δόντια.

разболтанность, -и θ. αταξία· απειθαρχία.

разболтанный επ. απο μτχ. άτακτος· απείθαρχος.

разболтать¹ ρ.σ.μ. 1 ανακατώνω, αναταράσσω, κουνώ· αναμιγνύω. 2 ξεσφίγγω, χαλαρώ-

νω, (ξε)λασκάρω· - гáйку χαλαρώνω το παξιμάδι (περικόχλιο). || -ся 1 ανακατώνομαι, αναμιγνύομαι· αναταράσσομαι, κουνιέμαι. 2 ξεσφίγγομαι, χαλαρώνω, -ομαι κλπ. ρ. ενεργ.φ. разболтать² ρ.σ. φλυαρώ, αποκαλύπτω μυστικό φλυαρώντας. || -ся φλυαρώ.

разбомбить, -блѣ, -бѣшь ρ.σ.μ. βομβαρδίζω, καταστρέφω με βομβαρδισμό.

разбор, -а α. 1 αρπαγή, άρπασμα· πάρσιμο. 2 τακτοποίηση· διευθέτηση· ταξινόμηση. 3 λύση· διάλυση, αποσύνδεση, ξεμοντάρισμα· ξήλωμα. 4 εξέταση, διερεύνηση· - вопроса εξέταση ζητήματος. 5 εξάρθρωση, διαμελισμός· ξεχαρβάλωμα. 6 ανάλυση· - предложѣния по час-тѣм речи γραμματική ανάλυση της πρότασης (τεχνολογία)· - картѣны ανάλυση εικόνας. 7 ξεχώρισμα, βγάλσιμο, ανάγνωση· - почерка ανάγνωση γραφικού χαρακτήρα. 8 (απλ.)· άρθρο κριτικό. 9 εκλογή· εξαίρεση· διάκριση· без -а χωρίς εκλογή, ανεξαιρέτα, αδιάκριτα. 10 ποιότητα· мука второрого -а αλεύρι δεύτερης ποιότητας. 11 κατηγορία, είδος, γένος.

разборка, -и θ. βλ. разбор (1, 2, 3 σημ.).

разборный επ. αρμολογητός, διαλυτός, λυόμενος, διαρθρωτικός.

разборочный επ. της λύσης, της εξάρμοσης, του ξεμονταρίσματος.

разборчивость, -и θ. προσεχτικότητα· - в видоре знаковмх προσεχτικότητα στην εκλογή των γνωριμιών. || το ευανάγνωστο.

разборчивый επ., βρ: -чив, -а, -о. 1 προσεκτικός (στην εκλογή). 2 ευανάγνωστος· - почерк ευανάγνωστη γραφή (γράψιμο, χαρακτήρας).

разбраковать ρ.σ.μ. ταξινομώ τα προϊόντα ήατά κατηγορία (ποιότητα).

разбраковка, -и θ. ταξινόμηση προϊόντων κατά ποιότητα.

разбраковывать ρ.δ. βλ. разбраковать. || -ся ταξινομούμαι κατά ποιότητα.

разбранить ρ.σ.μ. μαλώνω γερά, επιπλήττω δριμύτατα, κατσαδιάζω, βάζω πόστα. || -ся αρχίζω να μαλώνω, να επιπλήττω γερά κλπ. ρ. ενεργ. φ., φάλλω τον αναβαλλόμενο, τον εξάψαλμο.

разбрасывание, -я ουδ. βλ. разброс.

разбрасывать(ся) ρ.δ. βλ. разбросать(ся).

разбредаться, -аѣтся ρ.δ. βλ. разбрестись.

разбрестись, -редѣтся, -редѣмся, -редѣтесъ, παρλθ. χρ. -рѣлся, -рѣлась, -рѣлось, μτχ. παρλθ. χρ. разбрѣдшийся ρ.σ. 1 αναχωρώ, φεύγω προς διάφορες κατευθύνσεις (λέγεται για πολλούς)· они -лись по домам αυτοί έφυγαν για τα σπίτια τους· стадо -лѣсь

το κοπάδι σκόρπισε. 2 μτφ. αποκεντρώνομαι, σκορπίζω, -ομαι· **мысли у него -лись** οι σκέψεις του σκόρπισαν (διασπάθησαν).

разброд, -а α. 1 αναχώρηση προς διάφορες κατευθύνσεις, άλλος εδώ, άλλος εκεί· σκόρπισμα, σκορποχώρι. 2 μτφ. (για σκέψεις) διασπορά, ακαταστασία· σύγχυση. 3 μτφ. διαφωνία, διχογνωμία· **идейный** - διαφορά απόψεων.

разбронировать ρ.σ.μ. αποσπώ.

разброо, -а α. βλ. **разброска**.

разбросанность, -и θ. βλ. **разброска**.

разбросанный επ. απο μτχ. 1 (δια)σκορπισμένος, σκόρπιος, -ιστός· σποραδικός. 2 (για σκέψεις)· σκόρπιος, άτακτος, χαώδης. 3 μτφ. πολυάσχολος· πολυπράγμονας· πολυτεχνίτης.

разбросать, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разбросанный**, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 διασκορπίζω, πετώ άτακτα· διασπείρω· - **навоз** διασκορπίζω την κόπρο· - **семена** σκορπίζω τους σπόρους· - **бумаги** σκορπίζω τα χαρτιά. 2 απλώνω, αοίγω (τα χέρια, τα πόδια): 3 ξεδεύω, δαπανώ άσκοπα· σπαταλώ, σκορπώ· - **все деньги** σκορπώ όλα τα χρήματα· - **на ветер** εξανεμίζω· - **по всему свету** σκορπίζω στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα. || -**ся** 1 αγαπώ να ριχνώ· με τραβά η ρίψη. 2 απλώνομαι, τεντώνομαι. || σκορπίζομαι. 3 εκτείνομαι, είμαι διασκορπισμένος, διεσπαρμένος· **город -лся на далёкое расстояние** η πόλη εκτείνονταν σε μεγάλη απόσταση. 4 ασχολούμαι, καταπιάνομαι με πολλές δουλειές· αποσπώμαι.

разбросить ρ.σ.μ. βλ. **разбросать** (1 σημ.).

разброска, -и θ. διασκορπίση, σκόρπισμα· διασπορά· - **семья** το σκόρπισμα των σπόρων· - **навоза** σκόρπισμα της κόπρου.

разбросной επ. σκορπιστός· - **сев** ελεύθερη σπορά ή στα πεταχτά.

разбрызгать ρ.σ.μ. 1 περιρραντίζω, περιρραίνω· ψεκάζω· πιτσιλίζω. 2 καταναλώνω ψεκάζοντας. || -**ся** περιρραντίζομαι κλπ. ρ. μ.

разбрызгивание, -я ουδ. περιρραντίση, επιψεκασμός· πιτσιλισμα.

разбрызгиватель, -я α. ραντιστήρι, ψεκαστήρας.

разбрызгивать(ся) ρ.δ. βλ. **разбрызгать(ся)**.

разбрызгнуть ρ.σ. **разбрызгивать**.

разбрызжаться ρ. σ. αρχίζω να μουρμουρίζω (απο δυσάρεσκεια, αγανάκτηση).

разбудить, -ужу, -удить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разбуженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξυπνώ, αφυπνίζω. 2 μτφ. αναζωογονώ ληθαργό αίσημα, πάθος.

разбуравить ρ.σ.μ. τρυπανίζω πιο πλατιά.

разбуравливать ρ.δ. βλ. **разбуравить**. || -**ся** διευρύνομαι τρυπανιζόμενος.

разбуривать ρ.δ. βλ. **разбурить**. || -**ся** διατρυπιέμαι.

разбурить, -рѹ, -рѹшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разбуренный**, βρ: -рѣн, -ренά, -рено ρ.σ.μ. βλ. **бурить**.

разбухание, -я ουδ. 1 φούσκωμα, διόγκωση, εξόγκωση. 2 πρήξιμο. || πάχυνση. 3 αύξηση υπερβολική.

разбухать ρ.δ. βλ. **разбухнуть**.

разбухнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **разбух**, -ла, -ло ρ.σ. 1 φουσκώνω, διογκώνομαι, εξογκώνομαι (απο υγρασία). || πρήζομαι. || παχαίνω· χοντραίνω. 2 μεγαλώνω, αυξάνω υπεραρκετά.

разбушеваться ρ.σ. 1 μαίνομαι, λυσσομανώ· **ветер -лся** ο άνεμος λυσσομάνησε. 2 μτφ. παραφέρνομαι, εξοργίζομαι, αφηνιάζω.

разбуяниться ρ.σ. κάνω μεγάλη ταραχή, φασαρία, αναστάτωση· παραφέρνομαι, εξοργίζομαι.

разважничаться ρ.σ. σοβαρεύομαι, σοβαροποιούμαι πολύ.

развал, -а α. 1 κατακρήμνηση, κατάρρευση, γκρέμισμα· κατάρριψη· - **стенѹ** γκρέμισμα του τοίχου. 2 μτφ. αποσύνθεση, διάλυση, εξάρθρωση· ξεχαρβάλωμα· σπαράλιασμα· - **дела** σπαράλιασμα της υπόθεσης. 3 αταξία, ακαταστασία. 4 εδαφιαίος χώρος αγοράς (παζαριού). 5 το μισό κατά μήκος προσισμένου κορμού δέντρου. 6 η φούρια της αγοράς (παζαριού).

развалец -лица α., **развалыца**, -и θ: с -лицем, с -лицей α) τρικλίζοντας, ποδοσέρνοντας, παραπαίοντας. β) αργά, βραδέως τεμπέλικα.

разваливание¹, -я ουδ. βλ. **развал** (1 σημ.).

разваливание², -я ουδ. βλ. **развалка**².

разваливать(ся)¹ ρ.δ. βλ. **равалить(ся)**.

разваливать(ся)² ρ.δ. βλ. **развалить(ся)**.

развалина, -н, κλπ. -лины, -лин θ. ερείπιο· συντρίμμι· χάλασμα· **груда -лин** σωρός ερειπίων. || μτφ. σαράβαλο, εσχατόγηρος, γεροκούσιαλο

развалистый επ., βρ: -лист, -а, -ο. 1 απλόχωρος, πλατύχωρος, ευρύχωρος, φαρδύς· -**ое кресло** απλόχωρη πολυθρόνα. 2 (απλ.) ταλαντευόμενος, τρικλίζων, παραπαίων.

развалить, -валѹ, -валишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разваленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 καταρρίπτω· σωριάζω. || γκρεμίζω, κατεδαφίζω. 2 μτφ. αποσυνθέτω, διαλύω, εξαρθρώνω, χαρβαλιάζω, σπαρραλιάζω· - **наложенную работу** σπαρραλιάζω τη ρεγουλαρισμένη δουλειά· - **хозяйство** σπαρραλιάζω το νοικοκυριό. || -**ся** 1 πέφτω, σωριάζομαι. || καταρρέω, γκρεμίζομαι, κατεδαφίζομαι. || χαλνώ, φθειρομαι, καταστρέφομαι (για ενδύματα, υποδήματα). 2 μτφ. α-

ποσυντίθεμαι, διαλύομαι, εξαρθώνομαι, χαρβαλιάζω. 3 ξαπλώνω φαρδύς-μακρύς, το πιάνω ξαπλωταριά.

развѣлка¹, -и θ. 1 βλ. развѣл (1 σημ.). 2 βάδισμα ταλαντευόμενο.

развѣлка², -и θ. 1 σκόρπισμα. 2 πλάσιμο ζυμαριού.

развѣльца βλ. развѣлец.

развалѣть ρ.σ.μ. 1 σκορπώ, -ίζω - навѳз из куч на полѣ σκορπίζω την κόπρο απο τους σωρούς στο χωράφι. 2 πλάθω το ζυμάρι. || -ся ξαπλώνω, το πιάνω ξάπλα, τεμπελιάζω.

разваривать(ся) ρ.δ. βλ. разварѣть(ся).

разварѣть, -варѣю, -варѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разварѣнный, βρ: -рен, -а, -о ρ.σ.μ. βράζω καλά, καλοβράζω - мясо βράζω καλά το κρέας. || -ся βράζω καλά. мясо -лось το κρέας έβρασε καλά.

разварной επ. (παλ.) καλοβρασμένος.

разве μόριο κ. σύνδ. 1 (με σημ. αμφιβολίας)· άραγε(ς), τάχα, -ατες, μήπως, μήγαρις· - он приѣхал? άραγε αυτός ήρθε; - можно так говорить старшему? άραγε επιτρέπεται να μιλάς έτσι στο μεγαλύτερό σου; - это справедливо? άραγε αυτό είναι δικαιοσύνη; 2 ίσως, μπορεί, είναι δυνατόν· επιτρέπεται· πρέπει· (με τις λ. можно, возможно)· - можно емѣ верить? άραγε μπορείς να τον πιστέψεις; να εμπιστευτείς σ' αυτόν; 3 σύνδ. (με τις λ. только, что)· μη υπολογίζοντας, εκτός αυτού, μόνο· я ничего не знаю, - только то, что он убит δεν ξέρω τίποτε άλλο, εκτός απο το ότι είναι σκοτωμένος. || με σημ. αν δεν..., αν μόνο δεν... я непременно к вам придѣ - дождь помешает θα έρθω οπωσδήποτε σε σας, εκτός αν βρέξει (εκτός μόνο αν η βροχή σταθεί εμπόδιο).

развеѣание, -я ουδ. (ορυκ.) αποφύσηση.

развеѣать ρ.δ.μ. ανεμίζω· ветер -ет знамя ο αέρας ανεμίζει τη σημαία. || -ся ανεμίζομαι· флаг -лся η σημαία ανέμιζε (-ζονταν).

развѣдать ρ.σ.μ. 1 πληροφορούμαι, παίρνω πληροφορίες, μαθαίνω. 2 ανιχνεύω, εξιχνιάζω· κάνω αναγνώριση· εξερευνώ· - залежи полезных ископаемых εξερευνώ κοιτάσματα ορυκτών· - расположение огневых точек врага εξακριβώνω (προσδιορίζω ακριβώς) τη διάταξη των πυρών του εχθρού.

развѣдаться ρ.σ. (παλ.) εκδικούμαι, αντιπληρώνω, βγάζω το άχτι, το γινάτι.

разведение, -я ουδ. 1 οδήγηση, μεταφορά σε διάφορα μέρη. 2 διάλυση γάμου. 3 διάλυση σώματος. 4 καλλιέργεια, ανάπτυξη, πολλαπλασιασμός· πλήθυνση. 5 άναμμα.

разведенный επ. απο μτχ. χωρισμένος, διαζευγμένος (για συζύγους).

развѣдка, -и θ. 1 ανίχνευση, εξερεύνηση· αναγνώριση· - местности ανίχνευση τοποθεσίας· - месторождений полезных ископаемых εξερεύνηση κοιτασμάτων ορυκτών· воздушная· αεροπορική αναγνώριση· пешая· ανίχνευση πεζικού· конная· ανίχνευση ιππικού· - противника боем δοκιμαστική κρούση του εχθρού. 2 κατασκοπεία· υπηρεσία κατασκοπείας.

развѣдочный επ. 1 ανιχνευτικός· εξερευνητικός· -ое бурение ανιχνευτική διάτρηση· - отряд ανιχνευτικό τμήμα (απόσπασμα).

развѣдривать(ся) ρ.δ. βλ. развѣдрить(ся).

развѣдрить, -рит ρ.σ. απρόσ. (παλ. κ. απλ)· αιθριάζω, γίνομαι αίθριος, ξαστερώνω. || -ся αιθριάζω, ξαστερώνω· погода -лась ο καιρός έγινε αίθριος.

развѣдчик, -а α., -ца, -н θ. 1 (στρατ.) ανιχνευτής. 2 κατάσκοπος. 3 εξερευνητής υπεδάφους. 4 αεροπλάνο ανιχνευτικό.

развѣдывание, -я ουδ. ανίχνευση. || εξερεύνηση· - цветных металлов εξερεύνηση εγχρώμων μετάλλων.

развѣдывательный επ. 1 ανιχνευτικός· - отряд ανιχνευτικό τμήμα· -ое судно ανιχνευτικό σκάφος· - полет ανιχνευτική πτήση. 2 κατασκοπευτικός· -ая служба ανιχνευτική ή κατασκοπευτική υπηρεσία.

развѣдывать ρ.δ. βλ. развѣдать.

развѣдываться¹ ρ.δ. ανιχνεύομαι· εξερευνούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

развѣдываться² ρ.δ. βλ. развѣдаться.

развезти ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. развезенный, βρ: -зѣн, -зѣна, -зѣно. 1 μεταφέρω (σε διάφορα μέρη) με μεταφορικό μέσο· - посылки по адресатам μεταφέρω δέματα στους παραλήπτες. 2 απρόσ. κλείνω, φράζω το δρόμο, τη διάβαση στα μεταφορικά μέσα.

развѣивать(ся) ρ.δ. βλ. развѣять(ся).

развѣнчанный επ. απο μτχ. ακλεής, άδοξος, ξεπεσμένος, που έχασε την αίγλη· -ая личностъ άδοξη προσωπικότητα.

развѣнчать ρ.σ. 1 μειώνω, αμαυρώνω την αίγλη, τη δόξα. 2 διαλύω το θρησκευτικό γάμο, χωρίζω, παίρνω διαζύγιο || εκθρονίζω, αφαιρώ το στέμμα.

развѣнчивание, -я ουδ. 1 αμαύρωση, μείωση της αίγλης, της δόξας· αφαίρεση του φωτοστέφανου. 2 διάλυση θρησκευτικού γάμου.

развѣнчивать ρ.δ. βλ. развѣнчать. || -ся χάνω την αίγλη, τη δόξα, το φωτοστέφανο. || χωρίζω, διαλύω το γάμο μου, παίρνω διαζύγιο.

разверѣдѣть ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. разберѣдѣть.

разверзѣть(ся) ρ.δ. βλ. разверзнуть(ся).

разверзнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. разверз κ. разверзнул, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. разверзнувший κ. разверзший, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. развёрстный, βρ: -вёрст, -а, -ο ρ.σ.μ. (γραμ. λόγος)· ανοίγω πλατιά, δημιουργώ χάσμα. || -ся ανοίγομαι πλατιά· небеса́ -лись άνοιξαν οι καρραράκτες (κρουνοί) του ουρανού· бездна -лась под его ногами άβυσσος άνοιξε κάτω απο τα πόδια του· как будто земля -лась под ним и его поглоти́ла σαν να άνοιξε η γη και τον κατάπιε.

развёрнутый επ. απο μτχ. (στρατ.) αναπτυγμένος· -строй αναπτυγμένη παράταξη.

развернуть, -нү, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. развёрнутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξετυλίγω· ξεδιπλώνω· αναπτύσσω· απλώνω· -бумагу, ковер· ξετυλίγω το χαρτί, το χαλί· -змяма ξεδιπλώνω τη σημαία· деревья -ли почки τα δέντρα έβγαλαν μπουμπούκια (μπουμπούκιασαν). || ανοίγω· -книгу ανοίγω το βιβλίο· -салфетку ανοίγω (ξεδιπλώνω) το πετσέτακι· -паруса́ ανοίγω τα πανιά (ιστία). 2 ισάζω, ισώνω, κάνω ευθύ· -плечи ισώνω τους ώμους. 3 (στρατ.) αναπτύσσω· παίρνω διατάξεις μάχης· -колонну при наступлении αναπτύσσω τη φάλαγγα σε διάταξη επίθεσης. 4 (στρατ.) μετασχηματίζω, μετατρέπω· -бригаду в дивизию μετασχηματίζω την ταξιαρχία σε μεραρχία. 5 δημιουργώ, φτιάχνω πρόχειρα. 6 μτφ. αυξάινω, μεγαλώνω· -все свои силы αναπτύσσω όλες τις δυνάμεις μου· он блестяще -ул свой талант αυτός λαμπρά ανέπτυξε το ταλέντο του· -социалистическое соревнование αναπτύσσω πτέρια τη σοσιαλιστική άμιλλα. 7 μτφ. εκθέτω λεπτομερώς· -план αναπτύσσω λεπτομερώς το σχέδιο. || -ся 1 ξετυλίγομαι· ξεδιπλώνομαι. || ανοίγομαι (στον αέρα). || ανοίγομαι, χωρίζω· книга -лась в интересном месте το βιβλίο άνοιξε σε ενδιαφέρον μέρος (σελίδα)· покупки -лись та ψώνια ανοίχτηκαν. 2 (στρατ.) μετασχηματίζομαι, μετατρέπομαι· полк -лся в бригаду το σύνταγμα μετασχηματίστηκε σε ταξιαρχία. 3 εκτείνομαι, ξεπλώνομαι, ξανοίγομαι αναπτύσσομαι. 4 μτφ. προβάλλω, εμφανίζω, δείχνω (τον εαυτό μου, δυνάμεις μου, ικανότητες κ.τ.τ.). || φέρνομαι ελεύθερα, ξανοίγομαι, δε συστέλλομαι. 5 αναπτύσσομαι πολύ. 6 στρίβω, στρέφω, κάνω στροφή, γυρίζω. 7 (απλ.) βλ. размахнуться.

разверстать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. развёрстаный, βρ: -тан, -а, -ο. 1 κατανέμω, διανέμω, διαμοιράζω. 2 σελιδοποιώ· κάνω διάταξη της ύλης.

развёртка, -и θ. κατανομή, διανομή, μοίρασμα.

развёрсточный επ. της κατανομής, της διανομής, του μοιράσματος.

развёрстывать ρ.δ. βλ. разверстать. || -ся

διανέμομαι, κατανέμομαι, μοιράζομαι.

развёрстный επ. απο μτχ. ανοιχτός· -ая часть звѣря το ανοιχτό στόμα του θηρίου· -не обьятия ανοιχτές αγκαλιές.

развертѣть ρ.σ.μ. 1 διανοίγω, μεγαλώνω οπή περιστρέφοντας. 2 περιστρέφω, βάζω σε περιστροφική κίνηση. || -ся διανοίγομαι, μεγαλώνω με περιστροφή. || περιστρέφομαι με ταχύτητα· колесо -лось ο τροχός περιστράφηκε με ταχύτητα.

развёртка¹, -и θ. 1 ξετύλιγμα, ξεδιπλωμα· άνοιγμα. 2 μτφ. ανάπτυξη, εξέλιξη, πορεία.

развёртка², -и θ. διάνοιξη, μέγλωμα οπής με περιστροφή. || κοπίδι (εργαλείο).

развёртывание, -я ουδ. βλ. развёртка¹

развёртывать(ся) ρ.δ. βλ. развернуть(ся).

развёрчивание, -я ουδ. βλ. развёртка²

развёрчивать(ся) ρ.δ. βλ. развертѣть(ся).

развѣс, -а α. βλ. развѣска.

развеселить ρ.σ.μ. φαιδρώνω, ιλαρώνω, δίνω κέφι, ευθυμία, χαρά. || -ся φαιδρώνομαι, ευθυμώ, έχω κέφι.

развеселый επ. εύθυμος, κεφάτος· φαιδρός, χαρούμενος.

развеселить ρ.δ. βλ. развеселить.

развесистый επ. βρ: -сист, -а, -ο με γερμένα τα κλωνάρια.

развѣсить¹ ρ.σ.μ. ζυγίζω (σε πολλά μέρη)· -сахар, мукѣ ζυγίζω ζάχαρη, αλεύρι.

развѣсить² ρ.σ.μ. κρεμιά, αναρτώ (σε πολλά μέρη). || κρεμιά, γέρνω· -ветви κρεμώ τα κλωνάρια. || εκφρ. ~ уши (ειρν.) στήνω το αυτί, ακούω προσεχτικά. || -ся κρέμομαι, γέρνω.

развѣска¹, -и θ. ζύγισμα σε πολλά μέρη· -чая ζύγισμα τσαγιού.

развѣска², -и θ. κρέμασμα, ανάρτηση σε πολλά μέρη· -картин κρέμασμα εικόνων.

развѣсочный επ. της ζύγισης· -ое отделение τμήμα ζύγισης (ζυγοστάσιο). || ουσ. -ая θ. το ζυγοστάσιο.

развести ρ.σ.μ. 1 οδηγώ· συνοδεύω· πηγαίνω σε διάφορα μέρη· -пассажи́ров по каботам οδηγώ τους επιβάτες στις καμπίνες· -солдаты по кварти́рам πηγαίνω τους στρατιώτες στα καταλύματα. || (στρατ.) εγκατασταίνω, τοποθετώ· -часовых εγκατασταίνω (βάζω) σκοπούς. 2 ξεχωρίζω, αποσπώ. || ανοίγω· αποσυνδέω, αποχωρίζω. 3 διαλύω γάμο, χωρίζω. 4 (απρόσ.) ραγίζω, σιάζω (για πάγο). 5 προκαλώ, προξενώ· επιφέρω· σηκώνω· ветер -ѣл волны ο άνεμος σήκωσε κύματα. 6 διαλύω, αραιώνω· ~ порошок водѣ ή в водѣ διαλύω το σκόνηκι με νερό, στο νερό· -тѣсто αραιώνω (μαλακώνω) το ζυμάρι. || νερώνω, αδυνατίζω· ~ водку водѣ νερώνω τη βότκα. 7 πολλαπλασιάζω· θρέφω (ζώα). || καλλιεργώ, περιποιούμαι

(φυτά). В προξενώ, κάνω, δημιουργώ (κάτι δυσίρεστο). - канитэль δημιουργώ ιστορία. - чепуху κάνω ανοησία, κουταμάρα. 9 ανάβω. - ОГОНЬ ανάβω φωτιά. || -СЪ 1 διαλύω το γάμο, χωρίζω, παίρνω διαζύγιο. ГОДУ не прожили и ужé -ЛИСЬ ένα χρόνο δεν έζησαν παντρεμένοι και χώρισαν πια. 2 πολλαπλασιάζομαι, πληθύνομαι. -ЛОСЬ МНОГО МЫШЕЙ πλήθυναν πολύ τα ποντίκια.

разветвѣть, -влѣ, -вѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разветвлѣнный, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó; ρ.σ.μ. διακλαδίζω. - железнодорожный путь διακλαδίζω τη σιδηροδρομική οδό. || -СЯ διακλαδίζομαι.

разветвлѣние, -Я ουδ. διακλάδωση. - корнѣй дѣрева διακλάδωση των ριζών του δέντρου. || το σημείο της διακλάδωσης. || μτφ. χώρισμα σε διάφορες κατευθύνσεις.

разветвлѣнный επ. απο μτχ. διακλαδισμένος.

разветвлѣть(ся) ρ.δ. βλ. разветвѣть(ся).

развѣшать ρ.σ.μ. κρεμώ, αναρτώ (σε διάφορα μέρη).

развѣшивание¹; -Я ουδ. ζύγισμα. - продѣктов ζύγισμα τροφίμων.

развѣшивание²; -Я ουδ. κρέμασμα, ανάρτηση.

развѣшивать¹ ρ.δ. βλ. развѣсити¹. || -СЯ ζυγίζομαι.

развѣшивать² ρ.δ. βλ. развѣсити². || -СЯ κρεμιέμαι, αναρτιέμαι (σε διάφορα μέρη).

развѣять, -вѣю, -вѣешь ρ.σ.μ. (για άνεμο, φύσημα). 1 παρασύρω, (δια)σκορπίζω. ανεμοσκορπίζω. вѣтром -ЛО ПЫЛЬ ο αέρας παρέσυρε τη σκόνη. вѣтер -ЯЛ ОБЛАКÁ ο άνεμος σκόρπισε τα σύννεφα. || μτφ. καταστρέφω, εξαφανίζω. - В ПРАХ κάνω στάχτη (καταστρέφω ολοσχερώς). 2 ανεμίζω. вѣтер -ЯЛ ФЛАГІ, ВОЛОСЫ ο αέρας ανέμισε τις σημαίες, τα μαλλιά. || -СЯ 1 παρασύρομαι, (δια)σκορπίζομαι (απο τον άνεμο). 2 μτφ. καταστρέφομαι, χάνομαι, εξαφανίζομαι. εξανεμίζομαι. σβήνω. 3 ανεμίζω. ВОЛОСЫ -ЛИСЬ τα μαλλιά ανέμισαν.

развивать ρ.δ. βλ. развѣть. || -СЯ 1 βλ. развѣться. 2 εξελίσσομαι. дѣйствие романа -ется медленно η υπόθεση του μυθιστορήματος εξελίσσεται αργά. 3 αναπτύσσομαι.

развиднѣть, -ѣет ρ.σ. απρόσ. (διακλ.). χαράζω, αρχίζω να φέγγω. || -СЯ χαράζω, αρχίζω να φέγγω.

развиднѣть(ся) ρ.δ. βλ. развиднѣть(ся).

развизкаться ρ.σ. αρχίζω να τσιρίζω δυνατά.

развѣлина, -н θ. διχάλα δέντρου. || διακλάδωση (οδού κ.τ.τ.).

развѣлистый επ., βρ: -ЛІСТ, -а, -ο διχλωτός. δισκελής. -οе дѣрево διχλωτό δέντρο.

развѣлка, -и θ. κ. развѣлок, -лка α. βλ.

развѣлина.

развѣтитѣ, -нчѣ, -нтішь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. развѣтченнѣй, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. ξεβιδώνω, αποκοχλιώνω. || -СЯ 1 ξεβιδώνομαι, αποκοχλιώνομαι. 2 μτφ. χαλαρώνομαι, σαραβαλιάζω, (ξε)χαρβαλιάζομαι.

развѣтченность, -и θ. σπάσιμο, (ξε)χαρβαλισμα. - нѣрвов σπάσιμο των νεύρων.

развѣтченнѣй επ. απο μτχ. 1 (ξε)χαρβαλισμένος. ερείπιο. 2 ασταθής, ταλαντευόμενος. он шѣл -ой походкой αυτός πήγαινε τρικλιζοντας (σαν ξεχαρβαλισμένος).

развѣтчивать(ся) ρ.δ. βλ. развѣтитѣ(ся).

развѣттие, -Я ουδ. 1 ανάπτυξη, αύξηση, μεγάλωμα. - промышленности ανάπτυξη της βιομηχανίας. - мускулатуры ανάπτυξη του μυϊκού συστήματος. - памяти ανάπτυξη της μνήμης. 2 εξέλιξη. ωριμότητα. - событий η εξέλιξη των γεγονότων. политическое - πολιτική ωριμότητα.

развѣтѣй επ., βρ: развѣит, -á, -ο. 1 αναπτυγμένος σωματικά, ώριμος. 2 υψηλού επιπέδου. -áя промышленность αναπτυγμένη βιομηχανία. 3 μορφωμένος, πολιτισμένος. εξελιγμένος. политически - человек πολιτικά άναπτυγμένος άνθρωπος.

развѣть, разовѣю, разовѣешь, παρλθ. χρ. развѣил, -лá, -λο, προστι. развѣй, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. развѣтнѣй, βρ: -вѣт, -á, -ο κ. развѣит, -á, -ο ρ.σ.μ. 1 ξετυλίγω, εκτυλίσω, ξεστρίβω, ξεκλώθω. ξεπλέκω. - верѣвку ξεπλέκω (ξεκλώθω) την τριχιά. 2 αναπτύσσω, προάγω, καλλιεργώ. - ГОЛОС καλλιεργώ τη φωνή. - ПАМЯТЬ αναπτύσσω τη μνήμη. - интерес к мѣзыкѣ αναπτύσσω το ενδιαφέρο για τη μουσική. 3 αυξάνω, μεγαλώνω. - машиностроения αναπτύσσω τη μηχανοκατασκευή. - творческую дѣятельность αναπτύσσω τη δημιουργική δραστηριότητα. - скорость αναπτύσσω ταχύτητα. 4 μορφώνω, ανεβάζω το πνευματικό, πολιτιστικό επίπεδο. εκσυγχρονίζω. 5 προάγω, βαθαίνω, πλαταίνω, δίνω βάθος (στο περιεχόμενο). || -СЯ 1 ξετυλιγομαι, ξεστρίβομαι, ξεκλώθομαι. ξεπλέκομαι. 2 αναπτύσσομαι. μεγαλώνω, αυξάνομαι, μεγενθύνομαι. ωριμάζω. 3 μορφώνομαι, εξελίσσομαι, εκπολιτίζομαι. εκσυγχρονίζομαι.

развлекательный επ. διασκεδαστικός, ψυχαγωγικός, τερπνός.

развлекать(ся) ρ.δ. βλ. развлѣчь(ся).

развлѣчение, -Я ουδ. διασκέδαση, ψυχαγωγία, αναψυχή, τέρψη, ξέσκασμα. ДЛЯ -Я για διασκέδαση.

развлѣчь, -екѣ, -ечѣшь, -екѣт, παρλθ. χρ. развлѣк, -леклá, -лѣ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. развлѣченнѣй, βρ: -чен, -ченá, -ченó ρ.σ.μ.

1 διασκεδάζω, τέρπω, ψυχαγωγώ· -- ребѣнка ѡграми ψυχαγωγώ το παιδάκι με παιγνίδια. || (παλ.) εμποδίζω, αποσπώ την προσοχή. 2 φαιδρύνω, κάνω κέφι, φέρω ευθυμία. || -ся διασκεδάζω, ψυχαγωγούμαι, τέρπομαι.

развѳд, -а α. 1 βλ. развѳдка. 2 οδήγηση, συνόδευση· μεταφορά. 3 τοποθέτηση· - ча-совѳнх· - εγκατάσταση σκοπών. || άνοιγμα, άπόσπαση, χώνισμα (ενός απο το άλλο). 4 πολ-λαπλασιασμός, πλήθυνση· на - για αναπαραγω-γή. 5 (στρατ.) επιθεώρηση· - караулов επι-θεώρηση των φρουρών (πριν την αναχώρηση). 6 διαζύγιο.

разводѳть (ся) ρ.δ. βλ. развестѳ (сь).

развѳдка, -и θ. άνοιγμα (στα δύο)· - мос-тѳ το άνοιγμα της γέφυρας.

разводноѳ επ. αρθρωτός, αρμολογητός, που ανοιγοκλείνει.

разводноѳ επ. του διαζυγίου· -οе свидѳ-тельство πιστοποιητικό διαζυγίου.

разводнѳ, -ов πλθ. 1 κλαδογραφήματα, ανθο-γραφήματα· скѳтерть с -ами траπεζομάντηλο με κλαδογραφήματα. 2 σταγονόρροιες.

разводье, -я, γεν. πλθ. -ьев ουδ. 1 υδά-τινο χώνισμα μεταξύ των πάγων. 2 (διαлк.)· πλημμύρα ανοιξιάτικη.

разводящѳ ουσ. απο μτχ. αρχιφύλακας (που τοποθετεί τους σκοπούς).

развоевѳться, -воѳюсь, -воѳешься ρ.σ. ε-ξοργίζομαι, εξαγριώνομαι, δαιμονίζομαι· πα-ραπαίρνομαι στη στιγμή.

развѳз, -а α. μεταφορά (σε διάφορα μέρη)· - товѳров μεταφορά εμπορευμάτων.

развозѳть ρ.δ. βλ. развезтѳ.

развозѳться¹ ρ.δ. μεταφέρομαι κλπ. ρ. μ.

развозѳться² ρ.σ. περιφέρομαι πολύ, στρι-φογυρίζω πολύ.

развѳзка, -и θ. 1 βλ. развѳз. 2 όχημα, με-ταφορικό μέσο.

развозноѳ επ. μεταφορικός, για μεταφορά, μεταφερόμενος· - товѳр μεταφερόμενο εμπό-ρευμα (για πούλημα).

развѳзчик, -а α., -ца, -н θ. μεταφορέας.

разволѳкѳвать ρ.δ. βλ. разволѳчь. || -ся σύρωμαι, κουβαλιέμαι (σε διάφορες κατευθύν-σεις).

разволѳновѳть ρ.δ.μ., ανησυχώ πολύ, τα-ράσσω πολύ· ѳта вестѳ -ла егѳ η είδηση αυ-τή τον ανησύχησε πολύ. || -ся ανησυχώ πο-λύ, ταρασσομαι πολύ.

разволѳчь ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. разволѳченноѳ, βρ: -чен, -а, -о κ. разволѳ-ченноѳ, βρ: -чен, -ченѳ, -ченѳ (απλ.). 1 σύρω, σέρνω, τραβώ, κουβαλώ (σε διάφορες κα-τευθύνσεις). 2 απρόσ. (απλ.) διώνω, σκορπώ· тѳчи вѳтром -κλό ο άνεμος σκόρπισε τα σύν-

νεφα.

развопѳться ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να κραυγά-ζω, βάζω τις φωνές.

разворѳчивать ρ.δ. βλ. разворотѳть. || -оѳ βλ. развернѳться (1 σημ.).

разворѳшивать ρ.δ. βλ. разворопѳть. || -ся ρίχνομαι, πετάγομαι, λιχνίζομαι.

разворковѳться, -кѳется ρ.σ. αρχίζω να γρυλλίζω, να γρύζω, να γουρλίζω δυνατά.

разворовѳть ρ.σ.μ. κατακλέβω· διαρπάζω· дровѳ -ли κατάνκλεψαν τα καυσόξυλα.

разворѳвѳвать ρ.δ. βλ. разворовѳть. || -ся κατακλέβομαι.

разворѳт, -а α. 1 (απλ.) γκρέμισμα, χάλα-μα. 2 βλ. развѳртка? 3 ανάπτυξη, εξέλιξη. 4 μετασχηματισμός. 5 στροφή· - танка η στρο-φή του танκς. 6 αναστροφή, η εσωτερική όψη (διπλωμένου φύλλου).

разворотѳть, -рѳчь, -рѳтишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. разворѳченноѳ, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 ανασκάβω· αναποδογυρίζω, ανατρέπω, αναγυρίζω, αναστρέφω· - дорѳгу ανασκάβω το δρόμο· - кѳчу камнеѳ αναγυρίζω σωρό απο πέ-τρες· все в комнѳте ѳмѳло -ο όλα στο δωμά-τιο ήταν αναποδογυρισμένα. 2 γκρεμίζω, χαλ-νώ, κάνω συντρίμμια. 3 (απλ.) σπάζω, τσακί-ζω, θραύω.

разворѳчать ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. разворѳ-тѳть (1, 2 σημ.). || -ся ανασκάβομαι· ανα-ποδογυρίζομαι, αναστρέφομαι.

разворопѳть, -шѳ, -шѳшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. разворѳшенноѳ, βρ: -шен, -шенѳ, -шенѳ ρ.σ.μ. πετώ αναστρέφοντας· - солѳму αναστρέ-φοντας πετώ το άχυρο, λιχνίζω το άχυρο.

разворчѳться ρ.σ. βλ. ворчѳть με σημ. πολύ.

разврѳт, -а α. 1 διαφθορά, εκφυλισμός, έ-κλυση ηθών· предѳлся -у έγινε εκφυλος· по-грязнѳть в -е κυλιέμαι στο βούρκο του εκ-φυλισμού. || ακολασία. 2 παραχαϊδεμα εκτρο-πή.

развратѳтель, -я α. (γραπ. λόγος) διαφθο-ρέας· προαγωγός, εκμαυλιστής.

развратѳть, -вращѳ, -вратѳшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. развращѳенноѳ, βρ: -шен, -ченѳ, -щенѳ ρ.σ.μ. 1 διαφθείρω. || διακορεύω. 2 εκφυλίζω. 3 παραχαϊδεύω, χαλνώ με την ήπια συμπεριφορά· εκτρέπω. || -ся 1 διαφθείρο-μαι. 2 εκφυλίζομαι, εξοκέλλω, παρεκτρέπο-μαι σε ανηθικότητες. 3 είμαι παραχαϊδεμέ-νος, κακοαναθρεμμένος.

разврѳтник, -а α., -ца, -н θ. εκφυλος, -η, ανήθικος, -η, εκδοτος, εκλυτος· ακολαστος.

разврѳтничѳть ρ.δ. ακολασταίνω, οργιάζω.

разврѳтность, -и θ. εκφυλισμός, διαφθορά· ακολασία, όργιο.

развратный επ.; -тен, -тна, -тно έκφυλος, έκλυτος, έκδοτος, ανήθικος· ακόλαστος· -ая жизнь έκλυτη ζωή· - человек έκφυλος άνθρωπος.

развращать(ся) ρ.δ. βλ. **развратить(ся)**.

развращение, -я ουδ. βλ. **разврат**.

развращённость, -и θ. βλ. **развратность**.

развращённый επ. απο μτχ. βλ. **развратный**.

развѣяться, -вѣюсь, -вѣюсь ρ.σ. 1 μουγκρίζω, ουρλιάζω, ωφύομαι δυνατά. 2 (απλ.) ολολύζω, θρηνώ, οδύρομαι.

развѣчивать(ся) ρ.δ. βλ. **развѣчить(ся)**.

развѣчить, -чу, -чишь ρ.σ. ξεφορτώνω· - ослá ξεφορτώνω το γάιδαρο. || -ся ξεφορτώνομαι.

развязать, -вяжy, -вяжешь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **развязанный**, βρ: -зан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 λύνω, αποσυνδέω, ξεδένω· - узел λύνω τον κόμπο. 2 μτφ. απαλλάσσω, ελευθερώνω, λυτρώνω. || μτφ. αποδεσμεύω, απελευθερώνω. || εκφρ. - войнy εξαπολύω (ανάβω) τον πόλεμο· - рyкки λύνω τα χέρια (είμαι ελεύθερος να πράξω όπως θέλω)· - язык α) λύνω το γλωσσοδέτη. β) λύνω τη σιωπή. || -ся 1 λύνομαι, αποσυνδέομαι. ξεδένομαι. у вас -лся галстук σας λύθηκε η γραβάτα. мешок -лся το τσουβάλι λύθηκε. 2 μτφ. απαλλάσσομαι, απελευθερώνομαι. λυτρώνομαι. 3 μτφ. ξεθαρεύω, αναθαρεύω, παίρνω θάρρος. || εκφρ. язык -лся λύθηκε ο γλωσσοδέτης· λύθηκε η σιωπή.

развязка, -и θ. 1 λύση, λύσιμο, αποσύνδεση· - мешков λύσιμο των τσουβαλιών. 2 έκβαση, τέλος· трагическая - τραγικό τέλος· неожиданная - απροσδόκητη έκβαση. || (φιλγ.) λύση· - романа η λύση του μυθιστορήματος. 3 ξεθάρρεμα, αναθάρρηση.

развязность, -и θ. ελευθεριότητα, ελευθεροπρέπεια.

развязный επ., βρ: ελεύθερος, ελευθέριος, οικειός· ευθαρής, έκτροπος. || ξέθαρρος, ανάθαρρος, αναθαρρεμένος, ξεθαρρεμένος.

развязывание, -я ουδ. λύση, λύσιμο, αποσύνδεση.

развязывать(ся) ρ.δ. βλ. **развязать(ся)**.

разгадать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **разгаданный**, βρ: -дан, -а, -ο. 1 μαντεύω, εικάζω, απεικάζω, βρίσκω· λύνω· - загадку λύνω το αίνιγμα. 2 καταλαβαίνω, εννοώ· αντιλαμβάνομαι, αγροικώ.

разгадка, -и θ. λύση αινίγματος. || κατανόηση· εμπάθυνση, σύλληψη νοήματος.

разгадчик, -а α., -ца, -и θ. αινιγματολόγης, -τρια.

разгадывание, -я ουδ. λύση αινίγματος.

разгадывать ρ.δ. 1 βλ. **разгадать**. 2 (διαлк.) σκέπτομαι, διανοούμαι, στοχάζομαι. || -ся

μαντεύομαι.

разгър, -а α. αποκορύφωμα, φούρια, ζενίθ, το φόρτε· жатва в -е ο θέρος είναι στη φούρια· в сáмом -е ή в сáмѣй - στο αποκορύφωμα, στο ζενίθ. || φθορά απο την καύση (εσωτερικού κáνης όπλου, σωλήνα).

разгѣб, -а α. 1 ίσιασμα, ευθείαση, ευθειοποίηση. 2 το μέρος της κάμψης.

разгѣбание, -я ουδ. βλ. **разгѣб** (1 σημ.).

разгѣбать(ся) ρ.δ. βλ. **разогнѣть(ся)**.

разгильдяй, -я α., -йка, -и θ. ακατάστατος, άτσαλος, ατάσθαλος· ανοικοκύρευτος· τσαπατσούλης, -α.

разгильдяйничать ρ.δ. είμαι τσαπατσούλης, άτσαλος κλπ. ουσ.

разгильдяйство, -а ουδ. τσαπατσουλιά, ατσαλιά, ακαταστασία, ατσαθαλία.

разглагольствование, -я ουδ. φλυαρία, αδολεσχία, πολυλογία, αερολογία.

разглагольствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. φλυαρώ, λογοκοπώ, αερολογώ, αεροκοπανώ.

разгладить, -ажу, -адишь, παθ. μτχ. παρлθ.

χρ. **разглаженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ισιάζω, στρώνω, ομαλύνω· - морщины ισιάζω τις ρυτίδες· - волосы στρώνω τα μαλλιά· - усы и бороду ισιάζω (στρώνω) τα μουστάκια και τα γένια. 2 σιδερώνω· - платье утюгом σιδερώνω το φόρεμα. || -ся 1 ομαλύνομαι, ισιάζω, στρώνω. 2 σιδερώνομαι· платье -лось хорошо το φόρεμα σιδερώθηκε καλά.

разглаживать(ся) ρ.δ. β. **разгладить(ся)**.

разгласить, -ашy, -асишь, παθ. μτχ. παρлθ.

χρ. **разглашённый**, βρ: -шен, -шенá, -шено ρ.σ. κοινολογώ, διαλαλώ, διαθρυλώ· αποκαλύπτω (μυστικό). || (παλ.) διατυμπανίζω, διασαλπίζω, διαβώ, βροντοφωνώ. || -ся κοινολογούμαι, διαλαλούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

разглашать(ся) ρ.δ. βλ. **разгласить(ся)**.

разглашение, -я ουδ. κοινολόγηση, διαλάληση, διατυμπάνιση, διασάλπιση.

разглядѣть ρ.σ.μ. 1 κοιτάζω, βλέπω, παρατηρώ· ενорώ, διορώ. 2 μτφ. διαγινώσκω, διαβλέπω, κατανώ, αντιλαμβάνομαι.

разглядывание, -я ουδ. κοιτάγμα· - картин κοιτάγμα των εικόνων.

разглядывать ρ.δ.μ. κοιτάζω, βλέπω προσεχτικά. || -ся κοιτάζω, βλ. προσεχτικά.

разгневанный επ. απο μτχ. παραθυμωμένος, εξοργισμένος, αγριεμένος.

разгневать ρ.σ.μ., εξοργίζω, εξερεθίζω· θυμώνω, χολώνω, πικάρω· παροργίζω. || -ся θυμώνω, χολώνω· παροργίζομαι.

разговаривать ρ.δ. 1 συνομιλώ, κουβεvτιάζω· μιλώ· - по-русски μιλώ ρωσικά· соседи -ли до поздней но́чи οι γείτονες κουβέντιαζαν ως αργά τη νύχτα· работай, неκοг-

да - δούλευε, δεν είναι καιρός για κουβέντα· с НИМ НИКТО́ НЕ -ΕΤ μ' αυτόν κανένας δε μιλά· МЫ -ЕМ О МҮЗЫКЕ, О ЛИТЕРАТУРЕ, ОБ ИСКУССТВЕ μιλούμε για τη μουσική, τα Γράμματα, την Τέχνη· - с САМИМ СОБОЮ μονολογώ, μιλώ με τον εαυτό μου· НЕ СТОИТ И - δεν αξίζει να γίνεται κουβέντα· НЕ -ЕТЕ С ТАКИМ ТОНОМ μη μιλάτε με τέτοιο τόνο· ДОВОЛЬНО -! φτάνει το κουβεντολόι! 2 βλ. РАЗГОВОРИТЬ.

разговѣться, -ѣюсь, -ѣешься ρ.σ. τρώγω νηστίσιμο φαγητό. || μτφ. (παλ.) καλοσκαίριζω, δοκιμάζω τον πρώτο ώριμο καρπό.

разговлѣться ρ.δ. βλ. разговѣться.

разговор, -а α. 1 συνομιλία, κουβέντα, συνδιάλεξη· διάλογος· συζήτηση· ДЛИННЫЙ - μακρά συνομιλία· короткий - βραχεία (σύντομη) συνομιλία· прервать - κόβω (σταματώ) την κουβέντα· переменить - αλλάζω την κουβέντα· γυρίζω (στρέφω) αλλού την κουβέντα ή τη συζήτηση· вести - συνομιλώ, κουβεντιάζω· вступить в - παίρνω μέρος στη συνομιλία· - между адвокатом и доктором διάλογος μεταξύ δικηγόρου και γιατρού· возобновить - επαναλαμβάνω τη συνομιλία· телефонный - τηλεφωνική συνδιάλεξη. 2 πλθ. -ры (παλ.) βλ. разговорник. || εκφρ. без -ов χωρίς κουβέντες (να μη χάνομε καιρό)· и -а (-у) нет ή не может быть α) ούτε συζήτηση (κουβέντα) δε γίνεται ή δε χωράει καμιά συζήτηση. β) συμφωνώ απόλυτα.

разговорить ρ.σ.μ. (απλ.) προκαλώ (σιωπηλόν) να μιλήσει, ν' ανοίξει το στοματάκι. || διασκεδάζω κάποιον με ενδιαφέρουσα κουβέντα, τον κάνω να ξεσκάσει. || -ся ανοίγω κουβέντα, πιάνω κουβέντα, μιλώ. || γίνομαι ομιλητικός, εύλαλος, λάλος, στωμύλος.

разговорник, -а α. εγχειρίδιο συνομιλίας (σε ξένη γλώσσα).

разговорный επ. 1 ομιλούμενος· - язык η ομιλούμενη γλώσσα· -ая речь ο απλός λόγος. 2 της συνδιάλεξης· -ая будка καμπίνα τηλεφωνικής συνδιάλεξης. 3 προφορικός· - урок μάθημα προφορικής εξάσκησης.

разговорчивость, -и θ. ομιλητικότητα, ευπροσηγορία, στωμυλία.

разговорчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο ομιλητικός, εύλαλος, στωμύλος.

разговорчик, -а α. αερολογία, ανεμολογία, αργολογία, κούφιος λόγος.

разгѣн, -а α. 1 διασκόρπιση, σκόρπισμα· εκδίωξη, διώξιμο· πρόγνισμα. || στάσιμο, αποστολή. 2 διάλυση· - демонстрация διάλυση της διαδήλωσης· - государственной думы (παλ.) διάλυση της Δούμας (Βουλής). 3 ανάπτυξης όλης της ταχύτητας. 4 αύξηση, μέγαλωμα, μάκραιμα, επιμήκυνση· τράβηγμα. || δι-

άστημα ή απόσταση· - между столбѣми απόσταση μεταξύ στύλων. || εκφρ. в -е (ως κατηγ.)· απεσταλμένος, σταλμένος· с -а ή с -у με μεγάλη ταχύτητα.

разгѣнистый επ., βρ: -нист, -а, -ο (για γράμματα)· αραιός· - почерк αραιά γραφή.

разгѣнка, -и θ. 1 βλ. разгѣн. 2 πλάτυνση, πλάταιμα, φάρδαμα. 3 (χημ.) απόσταση επανληπτική.

разгѣнный επ. (παλ.) καθημερινής χρήσης (για άλογο).

разгѣнать(ся) ρ.δ. βλ. разгѣнать(ся).

разгѣживать(ся) ρ.δ. βλ. разгѣродить(ся).

разгѣраться ρ.δ. βλ. разгѣрѣться.

разгѣрѣться, -рѣсь, -рѣшсь ρ.σ. 1 ανάβω, καιώ καλά· костѣр -лѣя η φωτιά άναψε καλά· снрѣе дровѣ насѣлу -лѣсь τα χλωρά (υγρά) ξύλα με δυσκολία άναψαν. 2 μτφ. κοκκινίζω· востѣк -лѣя η ανατολή κοκκίνισε· щѣки ѣт белѣгѣнѣ -лѣсь τα μάγουλα απο το τρέξιμο κοκκίνισαν. 3 μτφ. φλέγομαι, φλογίζομαι, ερεθίζομαι, ανάβω· сѣрдѣе -лѣсь η καρδιά φλογίστηκε· кровь -лѣсь το αίμα άναψε. 4 φουρντώνω, δυναμώνω, γίνομαι σφοδρός, φορτσάρω· ѣйтѣ -лѣсь η μάχη άναψε· стрѣсти -лѣсь τα πάθη άναψαν. || εκφρ. глѣзѣ (и зѣбѣ) -лѣсь έτρεξαν τα σάλια (απο μεγάλη επιθυμία).

разгѣродить, -рожу, -родѣшь, παθ. ιτχ. παρλθ. χρ. разгѣрожденный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. (δια)χωρίζω, διχάζω· - комнату χωρίζω το δωμάτιο. || -ся (δια)χωρίζομαι.

разгѣрѣчить, -чѣу, -чѣшь, παθ. ιτχ. παρλθ. χρ. разгѣрѣченный, βρ: -чѣн, -чѣнѣ, -чѣнѣ ρ.σ.μ. ανάβω, φλογίζω, καιώ· θερμαίνω. || μτφ. εξάπτω, ερεθίζω, αφώνω. || -ся εξάπτομαι, ανάβω, ερεθίζομαι· αφώνω.

разгѣрѣбить, διαρπάζω, λεηλατώ, δηώνω, διαγουμίζω, κουρσεύω.

разгѣрѣбление, -я ουδ. διαρπαγή, λεηλάτηση, δήωση, διαγούμισμα, κούρσεμα.

разгѣрѣчение, -я ουδ. οροθέτηση, οροσήμανση· διαχάραξη ορίων.

разгѣрѣчивание, -я ουδ. βλ. разгѣрѣчение.
разгѣрѣчивать(ся) ρ.δ. βλ. разгѣрѣчить(ся).

разгѣрѣчительный επ. οροθετικός· -ая линия οροθετική γραμμή.

разгѣрѣчить ρ.σ.μ. 1 οροθετώ, οροσημαίνω, βάζω όρια, σύνορα· χωρίζω· - имѣние βάζω σύνορα στο κτήμα. 2 μτφ. διαχωρίζω, ξεχωρίζω· - понятия βάζω όρια στις έννοιες· - обязанности διαχωρίζω τις υποχρεώσεις. || -ся οροθετούμαι, οροσημαίνομαι.

разгѣрѣфить, -фѣю, -фѣшь, παθ. ιτχ. παρλθ. χρ. разгѣрѣфленный, βρ: -лѣн, -лѣнѣ, -лѣнѣ ρ.σ.μ. ριγώνω, χαρακώνω, διαγραμμίζω· - дѣмѣ-

гу ριγώνω το χαρτί.

разграфлять ρ.δ. βλ. разграфить. || -ся ριγώνομαι, χαρακώνομαι, διαγραμμίζομαι.

разгребание, -я ουδ. γραβάλισμα, τσουγκράνισμα· ξεστοίβαγμα.

разгребать ρ.δ. βλ. разгребть. || -ся γραβαλίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

разгребть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разгребённый, βρ: -бён, -бена, -бено ρ.σ.μ. γραβαλίζω, τσουγκρανίζω, ξεστοιβάζω· ανασκαλίζω.

разгримировать ρ.σ.μ. βγάζω το μακιγιάζ, ξεμακιγιάζω. || -ся βγάζω το μακιγιάζ μου.

разгром, -а α. 1 συντριβή, συντριπτική ήττα, καταστροφή, πανωλεθρία, νίλα· - врагá συντριβή του εχθρού. 2 ερείπωση· ερήμωση· - πόрода ερείπωση της πόλης· - страннá ερήμωση της χώρας. || πλήρης αταξία, χάος.

разгромить, -млò, -мишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. разгромлённый, βρ: -лен, -а, -ο κ. разгромлённый, βρ: -лён, -лена, -лено ρ.σ.μ. 1 (κατα)συντρίβω, τσακίζω, νικώ κατά κράτος· πατάσσω. 2 καταστρέφω· ερειπώνω· ερημώνω· - πόрод καταστρέφω την πόλη· - странú ερημώνω τη χώρα.

разгрузать(ся) ρ.δ. βλ. разгрузить(ся).

разгрузить, -ужú, -úзишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. разгруженный, βρ: -жен, -а, -ο κ. разгруженный, βρ: -жен, -жена, -жено ρ.σ.μ. 1 ξεφορτώνω, εκφορτώνω· - парохòд ξεφορτώνω το ατμόπλοιο. 2 μτφ. ξελαφρώνω, ανακουφίζω· απαλλάσσω (απο το καταθλιπτικό βάρος). || -ся 1 ξεφορτώνομαι, εκφορτώνομαι. 2 μτφ. ανακουφίζομαι, ξελαφρώνω· απαλλάσσομαι.

разгрузка, -и θ. ξεφόρτωμα, -ση, εκφόρτωση· - вагонов ξεφόρτωμα των βαγονιών.

разгрузочный επ. εκφορτωτικός· -не работы εκφορτωτικές εργασίες.

разгруппировать ρ.σ.μ. χωρίζω, κατανέμω σε ομάδες (γκρουπ). || -ся χωρίζομαι, κατανέμομαι σε ομάδες.

разгрызать(ся) ρ.δ. βλ. разгрызть(ся).

разгрызть, -нзú, -нзёшь, παρлθ. χρ. разгрыз, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. разгрызённый, βρ: -зен, -а, -ο ρ.σ.μ. κατατρύγαλίζω, καταγριτσανίζω, καταροκανίζω, κατατρύγω. || -ся σπάζω, θραύομαι· орёх -ася το καρύδι έσπασε (με τα δόντια).

разгýл, -а α. 1 αποχαλίνωση, εκτραχηλισμός· παραφροσύνη, φρενιτιδα· ντελίριο. 2 κραιπάλη, ακράτεια· παραλυσία· όργιο.

разгуливать¹ ρ.δ. περιπατώ, κάνω περίπατο.

разгуливать² ρ.δ. βλ. разгулять. || -ся βλ. разгуляться.

разгýлье, -я ουδ. βλ. разгýл (2 σημ.). || διασκεδάση, γλέντι, ευωχία.

разгýльный επ. 1 έκλυτος, έκδοτος, ακόλαστος· κραιπαλώδης, όργιαστικός. 2 (παλ.) θρασύς, παράτολμος.

разгулять ρ.σ.μ. 1 διασκεδάζω, φυχαγωγώ. 2 ξεαγρυπνώ λέγοντας αστεία. || -ся 1 αρχίζω τις διασκεδάσεις, τα γλέντια. 2 ξεανοίγομαι, ελευθεριάζω. || αφηνιάζω, αποχαλινώνομαι, κάνω στραπάτσα. 3 ξεαγρυπνώ διασκεδαζόμενος, φυχαγωγούμενος. 4 αιθριάζω, ξεκαθαρίζω, ξεστερώνω, καλοσυνεύω (για καιρό).

раздобривать(ся) ρ.δ. βλ. раздобрить(ся).

раздавать(ся) ρ.δ. βλ. раздать(ся).

раздавить ρ.σ.μ. α. 1 συνθλίβω, καταθλίβω, καταπιέζω, καταπατώ. 2 μτφ. συντρίβω· - армию противника συντρίβω τον εχθρικό στρατό. 3 στενοχωρώ, προξενώ θλίψη, λυπή, πικραίνω. 4 πίνω, τραβώ, τσούζω.

раздавливать ρ.δ. βλ. раздавить. || -ся συνθλίβομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

раздавание, -я ουδ. βλ. раздой.

раздавать(ся) ρ.δ. βλ. раздойть(ся).

раздолбливать ρ.δ. βλ. раздолбить. || -ся φαρδύνω εκκοιλαινοντας.

раздаривать ρ.δ. βλ. раздарить. || -ся δωρίζομαι, διανέμομαι δωρεάν.

раздарить ρ.σ.μ. δωρίζω, μοιράζω, δίνω δώρα χάρισμα (σε πολλούς)· - игрушки δωρίζω παιχνίδια.

раздátочный επ. διανομητικός, της διανομής, (επι)μεριστικός· - пункт κέντρο διανομής. || -ая θ. κέντρο διανομής.

раздátчик, -а α., -ца, -н θ. ο, η διανομέας, διαμοιραστής, κατανεμητής, διανεμητής.

раздать¹ ρ.σ.μ., παρлθ. χρ. раздал κ. раздал, раздалá, раздало κ. раздало, μτχ. παρлθ. χρ. раздавший, проστικ. раздай, παθ. μτχ. *παρлθ. χρ. разданный, βρ: раздан, -á, раздано βλ. για την κλίση κ. дать. 1 διανέμω, (δια)μοιράζω· - детям подárки μοιράζω δώρα στα παιδιά· - деньги μοιράζω χρήματα.

раздать² (γραμμ. στοιχεία βλ. раздать¹) ανοίγω, τεντώνω· - сапоги на колодке ανοίγω τις μπότες στο καλαπόδι.

раздаться¹, -дáстся, -дадутся, παρлθ. χρ. раздался, -лáсь, -лòсь κ. -лось проστικ. раздайся, μτχ. παρлθ. χρ. раздавшийся ρ.σ. η·χώ, αντηχώ· ακούομαι· далеко -лся вóстрел μακριά έπεσε ντουφεκιά.

раздаться² ρ.σ. 1 αναμερώ, -ίζω, αποτραβιέμαι, κάνω στην άκρη· αναμερώ (απο το δρόμο)· толпá -лáсь το πλήθος αναμερίσει. || (παλ.) θραύομαι, σπάζω. 2 μτφ. ξεανοίγω, φαρδύνω, πλαταίνω, γίνομαι φαρδύς, πλατύς. 3 παχαίνω, χοντραίνω.

раздáча, -и θ. διανομή, μοίρασμα· - подарок μοίρασμα δώρων.

раздвѣивание, -я ουδ. βλ. раздвоѣние.
раздвѣивать(ся) ρ.δ. βλ. раздвойть(ся).
раздвѣгание, -я ουδ. 1 άνοιγμα, χώρισμα (στα δύο). || μετακίνηση. 2 αναμέρισμα. 3 δι- άνοιγμα.

раздвѣгáть(ся) ρ.δ. βλ. раздвѣнуть(ся).
раздвѣжка, -и θ. άνοιγμα, χώρισμα(σε δύο).
раздвѣжной επ. κινητός, κινούμενος.

раздвѣнуть ρ.σ.μ. 1 άνοιγω, χωρίζω ~ πο- βέги άνοιγω τους βλαστούς, διακλαδίζω ~ за- навѣски άνοιγω τις κουρτίνες ~ нѳги άνοι- γω τα πόδια. || μετακινώ ~ стулья μετακινώ λίγο τα καθίσματα. 2 αναμερώ, άνοιγω δίοδο, κάνω δρόμο ~ топлý άνοιγω δρόμο στο πλή- θος. 3 (δια)νοιγω ~ стол άνοιγω το (πτυσ- σόμενο) τραπέζι. || -ся 1 άνοιγω, -ομαι, α- ποχωρίζομαι. || μετακινούμαι λίγο. 2 αναμε- ρώ· αποτραβιέμαι. 3 μτφ. πλαταίνω, ευρύνο- μαι ~ етсѣя кругозѳр πλαταίνει ο ορίζοντας.

раздвоѣние, -я ουδ. διχασμός, δυασμός· διατομή, διχοτόμηση.

раздвоѣнность, -и θ. βλ. раздвоѣние.

раздвоѣнный κ. раздвоѣнный επ. απο μτχ. 1 διχασμένος, διχαλωτός· δισχιδής· διχλος· -οε κοπήτο δίχλη οπλή. 3 μτφ. διχασμένος· -ая мысль διχασμένη σκέψη.

раздвойть, -воѳ, -воѳшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. раздвоѣнный, βρ: -воѳен, -а, -ο κ. раз- двоѣнный, βρ: -воѳен, -военá, -военό ρ.σ.μ. διχάζω, дуάζω, διχοτομώ, χωρίζω στα δύο. || -ся διχάζομαι, διχοτομούμαι, χωρίζομαι στα δυο.

раздевалька, -и θ. ιματιοθήκη, ιματιοφυλά- κιο· αποδυτήριο.

раздевальный επ. της ιματιοθήκης, του ι- ματιοφυλακίου του αποδυτηρίου. || -ая ουσ. θ. βλ. раздевалька.

раздевальня, -и, γεν. πλθ. -лен θ. βε- στιάριο, ιματιοθήκη.

раздевание, -я ουδ. γδύσιμο, ξέντυμα.

раздевать(ся) ρ.δ. βλ. раздѣть(ся).

раздѣл, -а α. 1 μοίρασμα, διανομή· ~ поля μοίρασμα του χωραφιού· ~ наследства μοίρα- σμα της κληρονομιάς. || в -е χώρια· жить в -е ζω χώρια. 2 τμήμα. 3 σύνορο, χώρισμα.

раздѣлать ρ.σ.μ. 1 επεξεργάζω, -ομαι, ε- τοιμάζω, δουλεύω. 2 μτφ. κανονίζω, διορθώ- νω, συνετίζω. 3 διανοίγω, φαρδύνω οπή. || -ся 1 απαλλάσσομαι, γλυτώνω· ξεφορτώνομαι· απε- λευθερώνομαι· ξεμπλέκω. 2 λογαριάζομαι, λύ- νω τις διαφορές· εκδικούμαι.

разделение, -я ουδ. 1 μοίρασμα, διανομή· διαχωρισμός, χώρισμα. 2 διχαση, -σμός, δι- χοτόμηση, χώρισμα στα δύο. || εκφρ. ~ цер- квѣй ο χωρισμός των εκκλησιών· по -ям χω- ριστά (όχι σε συνέχεια).

разделительный επ. διαχωριστικός· -ая че-

ртá διαχωριστική γραμμή· ~ знак διαχωρι- στικό σημάδι. || εκφρ. ~ соѳз (грамм.) δια- ζευκτικός σύνδεσμος.

разделѣть, -елѳ, -ѣлишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. разделѣнный, βρ: -лѣн, -ленá -ленό ρ.σ. μ. 1 (δια)μοιράζω, διανέμω· (δια)χωρίζω ~ яблѳко на пять частѣй χωρίζω το μήλο σε πέ- ντε μέρη· ~ книгу на главы χωρίζω το βι- βλίο σε κεφάλαια· ~ наследство μοιράζω την κληρονομιά. 2 διχάζω, διχοτομώ. || απομονώ- νω, ξεκόβω. 3 συμμετέχω, παίρνω μέρος. 4 συμμερίζομαι, συμπονώ, συμπάσχω· ~ участь чью-н. συμμερίζομαι τον πόνο (κακή τύχη) κά- ποιου· ~ радость συμμετέχω στη χαρά. || συμ- φωνώ, συμμερίζομαι (για γνώμη, άποψη κ.τ.τ.). 5 (μαθ.) διαιρώ· ~ дѣсѣть на два διαιρώ το δέκα με το δύο. || -ся 1 (δια)χωρίζομαι, δι- χάζομαι· рекá в ѣтом мѣсте ~ лась на два ру- кавá το ποτάμι σ' αυτό το μέρος χώρισε σε δύο βραχίονες· отрѣд ~ лся на три пáртии το τμήμα σε τρεις ομάδες. 2 μτφ. μοιράζομαι· мнѣния ~ лись οι γνώμες διχάστηκαν. 3 χωρί- ζω· дѣти после смѣрти отпá ~ лись τα παιδιά μετά το θάνατο του πατέρα χώρισαν. 4 (μαθ.) διαιρούμαι.

раздѣлка, -и θ. 1 καλοδούλεμα· λεπτή ε- πεξεργασία. 2 ειδικό χτίσιμο θερμάστρας κατά της πυρκαγιάς. 3 επιμελημένη εργασία επίπλων· καλαισθησία. 4 (παλ.) τέλος, πέ- ρας· λύση οριστική.

раздѣлочный επ. 1 επεξεργαστικός· της επεξεργασίας. 2 καλοδουλεμένος, καλαι- σθητικός.

раздѣлывание, -я ουδ. λεπτή επεξεργασία, καλοδούλεμα, επιμελημένη εργασία.

раздѣлывать ρ.δ. 1 βλ. раздѣлать. 2 εκτε- λώ, κάνω· ~ чудеса κάνω θαύματα. || -ся βλ. раздѣлаться.

раздѣльноелѣстные, -нх πλθ. τα χωριστο- πέταλα (άνθη).

раздѣльно επίρ. χωριστά, ξεχωρα.

раздѣльность, -и θ. χωρισμός, χωριστή ύ- παρξη.

раздѣльный επ. (ξε)χωριστός, ξεχωρος, χω- ρισμένος· ιδιαιτερος· -οε обучение χωριστή εκπαίδευση (μαθητών και μαθητριών)· -ая жизнь χωρισμένη ζωή. || διαχωριστικός, της διαμοίρασης. 2 διακοφτός, διακεκομμένος· -ая речѣ διακοφτή ομιλία. 3 ευκρινής· -οε про- изношение ευκρινής προφορά.

раздѣлѣть ρ.δ. разделѣть. || -ся 1 βλ. раз- делѣться. 2 χωρίζομαι, κατατέμνομαι (σε τμή- ματα, ομάδες κλπ.).

раздѣргать ρ.σ.μ. σχίζω τραβώντας.

раздѣргивать ρ.δ. βλ. раздѣргать. || -ся σχίζομαι με τράβηγμα.

раздёрнуть ρ.σ.μ. ξεχωρίζω, (δι)ανοίγω τραβώντας. || -ся ξεχωρίζω, -ομαι, ανοίγομαι με τράβηγμα· Занавес -лся η κουρτίνα άνοιξε (με τράβηγμα).

раздѣтѣй επ. απο μτχ. γδυτός· совсѣм - γυμνός. || ημίγυμος, μισοντυμένος, κακοντυμένος.

раздѣтъ, -ѣну, -ѣнешъ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. раздѣтѣй, βρ: -дѣт, -а, -ο. 1 γδύνω, ξεντώνω. 2 ληστεύω. || -ся γδύνομαι, ξεντώνομαι.

раздирательный επ., βρ: -лен, -льна; -ο; βλ. раздирающий.

раздирать ρ.δ.μ. 1 βλ. разодрать. 2 κατασπαράζω, ξεσχίζω. 3 μτφ. βασανίζω, ταλαιπωρώ· προξενώ (επιφέρω) δεινά· κατατρώχω· Вѣны -ли Европу οι πόλεμοι κατασπάραζαν την Ευρώπη· тоска -ет сердце η θλίψη σπαράζει την καρδιά· печаль -ет душу η λύπη κατατρώχει την ψυχή. || -ся 1 βλ. разодраться. 2 σπαράζομαι, ξεσχίζομαι. 3 βασανίζομαι, ταλαιπωρούμαι· κατατρώχομαι.

раздирающий επ. απο μτχ. σπαρακτικός, σπαραξικάρδιος· γοερός· -ая драма σπαραξικάρδιο δράμα· - крик γοερή κραυγή.

раздобре́тъ, -ѣю, -ѣешь ρ.σ. χοντραίνω, γερεύω, γεμίζω, μεστώνω.

раздобрить, -рю, -ришь ρ.σ. προδιαθέτω καλά, ευμενώς, επιεικά, κάνω καλοπροαίρετο. || -ся κάνω τον καλό, το γενναιόδωρο, τον κουβαρντά.

раздобыва́тъ(ся) ρ.δ. βλ. раздобыть(ся).

раздобы́тъ, -бѹду, -бѹдешь, παρλθ. χρ. раздобыл, -ла, -ло, раздобѹдѹ ρ.σ.μ. εξοικονομώ, εξευρίσκω· προμηθεύομαι. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

раздойтъ, -дою, -дойшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. раздоенный, βρ: -доен, -а, -ο ρ.σ.μ. αρμέγω περισσότερο, αυξάινω την απόδοση γάλατος. || -ся αρχίζω να αποδίδω περισσότερο γάλα.

раздой, -я α. αυξημένη απόδοση γάλατος.

раздолбѣтъ, -блѹ, -бѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. раздолблѣнный, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó; ρ.σ.μ. φαρδύνω την εκκοιλανση, εκκοιλαινω περισσότερο. || -ся χαλνών εκκοιλαινοντας.

раздолье, -я ουδ. 1 βλ. простор (1 σημ.). 2 μτφ. πλήρης ελευθερία.

раздольный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; 1 εκτεταμένος, εκτενής· -ая степь εκτεταμένη πεδιάδα. 2 μτφ. ελεύθερος, απεριόριστος.

раздор, -а α. φιλονικία, έριδα, διένεξη, προστριβή· διαμάχη· μάλωμα, τσακωμός.

раздорóжьe, -я ουδ. (διαлк.) σημείο διακλάδωσης οδού.

раздосáдовать ρ.σ.μ. πεισματώνω, αφώνω,

πικάρω, φουρκίζω. || -ся πεισματώνω, φουρκίζομαι, αφώνω.

раздража́тъ(ся) ρ.δ. βλ. раздражить(ся).

раздража́юще επір. ερεθιστικά.

раздража́ющий επ. απο μτχ. ερεθιστικός· -им óбразом με ερεθιστικό τρόπο, ερεθιστικά.

раздражѣние, -я ουδ. 1 ερεθισμός· - кожа ερεθισμός του δέρματος· - нерва ερεθισμός του νεύρου· óстроe - οξύς ερεθισμός, εξερεθισμός. 2 θύμωμα, έξαψη, εξόργιση· αγριεμα· νευρίασμα, εκνευρισμός· сказáтъ с -ем λέγω θυμωμένα· прийти в - θυμώνω, εξοργίζομαι· в -и στο θυμό, στην οργή.

раздражѣнность, -и θ. ερεθιστικότητα, νευρικήτητα.

раздражѣнный επ. απο μτχ. ερεθισμένος, εξημμένος, θυμωμένος, οργισμένος, νευριασμένος. || εκνευρισμένος· - гóлос εκνευρισμένη φωνή· - вид εκνευρισμένη όψη.

раздражимóсть, -и θ. ερεθιστικότητα· διεγερτικότητα· - нерва ερεθιστικότητα του νεύρου.

раздражимый επ. βρ: -жим, -а, -ο ερεθιζόμενος· ευερέθιστος· ερεθιστός.

раздражѣтель, -я α. ο ερεθίζων· διεγέρτης.

раздражѣтельность, -и θ. ερεθιστικότητα, διεγερτικότητα.

раздражѣтельный επ., βρ: -лен, -льна, -ο; 1 ευερέθιστος, ευέξαπτος, ευόργητος. || νευρικός· εκνευρισμένος· τóн νευρικός τόνος. 2 ερεθιστικός· διεγερτικός.

раздражѣтъ, -жѹ, -жишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. раздражѣнный, βρ: -жѣн, -женá, -ó ρ.σ. 1 θυμώνω, έξαπτω, παροργίζω· αγριεύω. 2 ερεθίζω· - нерв ερεθίζω το νεύρο· - рану ερεθίζω την πληγή· - глаз ερεθίζω το μάτι. 3 κεντώ, διεγείρω· - аппетѣт διεγείρω την όρεξη. || -ся 1 θυμώνω, έξαπτομαι, παροργίζομαι. 2 ερεθίζομαι· кожа -лась το δέρμα ερεθίστηκε· нерв -лся το νεύρο ερεθίστηκε.

раздразнѣтъ, -азнѹ -áзнишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. раздразнѣнный, βρ: -нѣн, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. ερεθίζω, αφώνω, φουρκίζω, τσιγκλώ, πικάρω· αγριεύω. || κεντώ· διεγείρω· - аппетѣт κινώ την όρεξη.

раздракóнивать ρ.δ. βλ. раздракóнить.

раздракóнить ρ.σ.μ. (απλ.) καταδιάζω γερά, τσούζω, λούζω (πατόκορφα).

раздробѣтъ, -блѹ, -бѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. раздроблѣнный, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó κ. раздроблѣнный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 θρυμματίζω, κάνω θρύψαλα, (δια)θρύπτω· - стакáн κάνω θρύψαλα το ποτήρι. || θραύω, σπάζω· пѹля -ла емѹ кость правóй ногѣ η σφαίρα του έκανε θρύψαλα το κόκκαλο του δεξιού ποδιού. || διασπώ, διαμελίζω, κατακομ-

ματιάζω. 3 (μαθ.) μετατρέπω - μέτρη в сан-
тимέτρη μετατρέπω τα μέτρα σε εκατοστά (πό-
ντους). || -ся 1 σπάζω, θραύομαι, τεμαχίζο-
μαι, κομματιάζομαι. || θρυμματίζομαι, γίνο-
μαι θρύφαλα. 2 διαμελίζομαι, χωρίζομαι, κα-
τατέμνομαι (σε τμήματα, ομάδες).

раздробление, -я ουδ. 1 θραύση, σπάσιμο·
θρυμματίσμα· -костёй оско́лком σπάσιμο των
κοκκίων από θραύσμα βλήματος. 2 κατάτμηση,
κατατεμαχισμός· διαμελισμός· χωρισμός (σε ο-
μάδες κ.τ.τ.).

раздробленность κ. раздроблённость, -и θ.
κατατεμαχισμός, διαμελισμός, κομματίσµα.

раздроблённый κ. раздробленный επ. από
μτχ. 1 κατατμημένος, κατακομματιασμένος, κα-
τατεμαχισμένος· χωρισμένος· διαιρεμένος. ||
θραυσμένος, σπασμένος· θρυμματισμένος. 2
διαμελισμένος.

раздроблять(ся) ρ.δ. βλ. раздробить(ся).

раздружить ρ.σ.μ. κάνω να φιλονικήσουν οι
φίλοι· χωρίζω φίλους, χαλνώ τη φιλία· -ста-
рых приятелей βάζω τους παλαιούς φίλους να
μαλώσουν· -со старым другом κόβω τη φιλία
με τον παλιό φίλο. || -ся τα χαλώ με το φί-
λο, κόβω σχέσεις. || μτφ. ξεκόβω, χάνω κάθε
δεσμό.

раздувание, -я ουδ. 1 φύσημα. 2 φούσκωμα.
3 διόγκωση· πρήξιμο. 4 μεγαλοποίηση, παρα-
φούσκωμα· υπερβολή.

раздувать ρ.δ.μ. 1 βλ. раздуть. 2 ανεμί-
ζω· ветер -ет флаги ο αέρας ανεμίζει τις
σημαίες. || -ся 1 βλ. раздуться. 2 ανεμίζο-
μαι.

раздумать ρ.σ. μετανοιώνω, μεταμελώ, με-
ταγνώμιζω, μεταβουλεύομαι. || -ся σκέπτομαι,
συλλογίζομαι.

раздумчиво επίρ. σκεπτικά.

раздумчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο σκε-
πτικός, συλλογισμένος· περίσκεπτος.

раздумывать ρ.δ. διανοούμαι, λογιάζω, δι-
αβουλεύομαι, στοχάζομαι.

раздумье, -я ουδ. σκέψη, διαλογισμός, δι-
νόηση, στοχασμός, συλλογή.

раздутье, -я ουδ. διόγκωση, φούσκωμα· πρή-
ξιμο.

раздутьость, -и θ. παραφούσκωμα, υπεραύξη-
ση· -сметы παραφούσκωμα του υπολογισμού.

раздутый επ. από μτχ. 1 φουσκωμένος· -о
лицό φουσκωμένο πρόσωπο· -живот φουσκωμέ-
νη κοιλιά· -не паруса φουσκωμένα πανιά. 3
μτφ. υπερβολικός, μεγαλοποιημένος, υπεραυ-
ξημένος, παραφουσκωμένος.

раздуть, -дуть, -дутьё, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. раздутый, βρ: -дут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 φυ-
σώ, παρασύρω φυσώντας· -пепель φυσώ τη
στάχτη. || σκορπώ, διώχνω· ветер -ул тучи ο

άνεμος σκόρπισε τα σύννεφα. 2 φυσώ για να
ανάψει· -огонь φυσώ τη φωτιά. 3 φουσκώνω·
γερμίζω με αέρα· -пузырь κάνω φούσκα· ве-
тер -ул паруса ο άνεμος φούσκωσε τα πανιά.

4 (απρόσ.) πρήζομαι· живот -ло η κοιλιά
φούσκωσε. 5 μτφ. εξογκώνω, μεγαλοποιώ, υ-
περβάλλω, υπεραυξάνω, παραφουσκώνω· τα πα-
ραλέγω. || -ся 1 φουσκώνω, -ομαι, γερμίζομαι
με αέρα. 2 μτφ. εξογκώνομαι, πρήζομαι.

раздуть(ся) ρ.σ. βλ. дуть(ся).

разевать ρ.δ. βλ. разнуть.

разжалобить, -блю, -блешь ρ.σ.μ. παραπο-
νούμαι, κλαίγομαι, κάνω τον κακομοίρη (για
να με λυπηθεί)· συγκινώ. || -ся λυπούμαι, ευ-
σπλαχνίζομαι, συμπονώ.

разжалование, -я ουδ. (παλ.) καθαίρεση· υ-
ποβίβαση· παύση.

разжалованный, -ого ουσ. καθαυρεμένος· υ-
ποβιβασμένος· παυμένος.

разжаловать, -дую, -дуюшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. разжалованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ.
(παλ.) καθαιρώ· υποβιβάζω· παύω· -офицера
в солдаты καθαιρώ από αξιωματικό σε στρα-
τιώτη.

разжать, разожму, разожмешь ρ.σ.μ. ξε-
σφίγγω, ανοίγω· -кулак ξεσφίγγω τη γροθιά·
-пружину ξεσφίγγω τα χείλη. || χαλαρώνω, ξε-
λασκάρω· -пружину ξελασκάρω το ελατήριο. ||
ся ξεσφίγγομαι, ανοίγω, -ομαι.

разжевать, -жует, -жуетё, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. разжеванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1
μασώ· -пищу μασώ την τροφή. 2 μτφ. εξηγώ,
διασσηφνίζω, κάνω λιανά, ψιλά. || -ся μασιέ-
μαι.

разжевывать(ся) ρ.δ. βλ. разжевать(ся).

разженить, -женю, -женить ρ.σ.μ. (απλ.)·
χωρίζω αντρόγυνο. || -ся (απλ.) χωρίζω, δι-
αλύω το γάμο.

разжечь, разожгу, разожжешь, разожгут, ο
παρλθ. χρ. разжёт, разожгла, разожгло, παθ.
μτχ. παρλθ. χρ. разожжённый, :βρ: -жен,
-женё, -женё ρ.σ.μ. 1 ανάβω· -огонь ανά-
βω φωτιά· -дрова ανάβω τα ξύλα. || (απρόσ.)
καίω θερμαίνω πολύ· песок жаром разожгло ο
άμμος έκαψε πολύ· железо разожгло το σίδε-
ρο έκαψε (για σφυρηλάτηση). 2 μτφ. υποδαυ-
λίζω· -ненависть ανάβω το μίσος. || -ся α-
νάβω, παίρνω φωτιά.

разжиться, -и θ. (απλ.) 1 πλούτισμα, θησαύ-
ρισμα. 2 κέρδος, όφελος.

разживаться ρ.δ. βλ. разжиться.

разжиг, -а α. άναμμα, άναψη, έναυση.

разжигание, -я ουδ. 1 βλ. разжиг. 2 μτφ.
υποδαύλιση, υποκίνηση.

разжигать(ся) ρ.δ. βλ. разжечь(ся).

разжидать, -жиду, -жидешь, παθ. μτχ. παρλθ

χρ. **разжи́женный**, βρ: -жен, жена, -жено ρ.σ. μ. νερούλιάζω· αραιώνω· κάνω υδαρέστερο· -суп αραιώνω τη σούπα. || -ся νερούλιάζω· αραιώνομαι, γίνομαι υδαρέστερος.

разжи́зять(ся) ρ.δ. βλ. **ражи́дять(ся)**.

разжи́ление, -я ουδ. νερούλιασμα, αραιώση.

разжи́мать(ся) ρ.δ. βλ. **разжа́ть(ся)**.

разжи́мный επ. 1 διαχωριζόμενος, αποσπώμενος. 2 του ξεσφίγματος, για ξεσφίγμα.

разжи́реть ρ.σ. παχαίνω, χοντραίνω.

разжи́ться, -живу́сь, -живёшься, παρλθ. χρ.

разжи́лся, -лэсь, -лось ρ.σ. 1 πλουταίνω, θησαυρίζω. 2 αρχίζω να καλοζώ να ευπορώ, να ευεκτώ. 3 (απλ.) εξοικονομώ, εξευρίσκω· где бы мне - деньги που να βρω χρήματα.

разжу́каться, -жётся ρ.σ. αρχίζω να βουίζω, να βομβώ πολύ· пчёлы -лись οι μέλισσες άρχισαν να βουίζουν πολύ.

раззадо́ривать(ся) ρ.δ. βλ. **раззадо́рить(ся)**.

раззадо́рить, -рю -ришь ρ.σ.μ. ερεθίζω, αφώνω, διεγείρω· προκαλώ· γινάτωνω. || -ся αφώνω, το βάζω πείσμα, γινάτι, πεισματώνω.

раззвони́вать ρ.δ. βλ. **раззвони́ть**.

раззвони́ть ρ.σ. (απλ.) διακωδωνίζω, διατυμπανίζω, διαλαλώ, διασαλπίζω.

раззевáться ρ.σ. 1 αρχίζω να μασώ. 2 χαζεύω, κάνω χάζι· χάσκω.

раззнако́мить ρ.σ.μ. χαλώ (κόβω) τις σχέσεις, χωρίζω· - друзе́й сплётнями χαλώ τις σχέσεις των φίλων με τα κουτσμπολιά. || -ся παύω να έχω γνωριμία, κόβω σχέσεις· он с ним совсе́м -лся αυτός έκοψε εντελώς σχέσεις μ' αυτόν.

раззнако́мливáть(ся) ρ.δ. βλ. **раззнако́мить(ся)**.

раззолочи́вать ρ.δ. βλ. **раззолочи́ть**. || -ся επιχρυσώνομαι.

раззолочи́ть, -лочу́, -лочишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **раззолоченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. επιχρυσώνω· - капители επιχρυσώνω τα κιονόκρανα.

раззолоченный επ. απο μτχ. επιχρυσωμένος, επίχρυσος.

раззуде́ться, -дётся ρ.σ. (απλ.). 1 αρχίζω να κνίζω, να με πιάνει δυνατή φαγούρα. 2 μτφ. μερακλώνομαι, θέλω πολύ, ποθώ.

раззудить, -ужу́, -удишь ρ.σ.μ. (απλ.) κνίθω, τρώγω, προξενώ φαγούρα, κνησμό. 2 μτφ. προκαλώ, κεντώ· μερακλώνω.

раззя́ва, -я α. κ. θ. (απλ.) βλ. **раззя́я**.

раззину́ть ρ.σ.μ. απλ. (για στόμα) ανοίγω. || εκφρ. - рот а) ανοίγω το στόμα (λέγω κάτι). β) χαζεύω· χάσκω. γ) θαυμάζω, μένω με ανοιχτό το στόμα (έκθαμβος).

раззя́я, -я α. κ. θ. αφηρέμενος, αποξεχα-

σμένος· χαζός.

рази́тельность, -и θ. καταπληκτικότητα.

рази́тельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; καταπληκτικός, εκπληκτικός· χτυπητός· -οε σχόδство καταπληκτική ομοιότητα· - пример καταπληκτικό παράδειγμα· - эффект ζωηρή εντύπωση (αίσθηση)· -ая быстро́та καταπληκτική ταχύτητα.

рази́ть¹, разо́, разо́шь ρ.σ.μ. (γραπ. λόγος) χτυπώ, πλήττω· - прикла́дом χτυπώ με το κοντάκι (όπλου)· - врага́ χτυπώ τον εχθρό.

рази́ть², -ит ρ.δ. (απλ.) μυρίζω, βρωμάω, ζέχνω· от него́ -ло вино́ αυτός μύριζε κρασί ή κρασίλας.

разлагáть(ся) ρ.δ. βλ. **разложи́ть(ся)**.

разлагáющий επ. απο μτχ. αποσυνθετικός, διαλυτικός· -ая рабо́та διαλυτική δουλειά.

разла́д, -а α. διαφωνία, αντιγνωμία, ετεροστασία, ετεροφροσύνη. || διάσταση, γκρίνια· έριδα, φιλονικία· у него́ - с жено́й αυτός δεν τα πάει καλά (γκρινιάζει) με τη γυναίκα του· семе́йный - οικογενειακές γκρίνιες. || χαλάρωση· - в рабо́те χαλάρωση της δουλειάς· де́ло пошло́ на - πάει, (ξέφτισε) η υπόθεση.

разла́дить, -ажу́, -адишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разла́женный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 χαλνώ (τη ρυθμική λειτουργία)· - часо́й χαλνώ το ωρολόγι· - маши́ну χαλνώ τη μηχανή· - совсе́м σπαραλιάζω. 2 μτφ. διαλύω, εμποδίζω την πραγματοποίηση· - де́ло χαλνώ την υπόθεση· - сва́дьбу χαλνώ το γάμο. 3 (παλ.) χαλνώ κάτι που υπάρχει (σχέσεις, φιλία κ.τ.τ.). || -ся 1 χαλνώ, δε λειτουργώ κανονικά· станок -лся η εργατομηχανή δε δουλεύει καλά. 2 χαλρώνω· отноше́ния -лись οι σχέσεις δεν είναι τόσο καλές· де́ло -лось η υπόθεση χάλασε. 3 ξεχορδίζομαι, ξεκουρντίζομαι.

разла́дница, -я θ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **разла́д**.

разла́женность, -и θ. χάλασμα (μη λειτουργία).

разла́женный επ. απο μτχ. χαλασμένος· - механиз́м χαλασμένος μηχανισμός.

разла́живать(ся) ρ.δ. βλ. **разла́дить(ся)**.

разла́комить, -млю́, -мишь ρ.σ.μ. (κυρλε κ. μτφ.) γλυκαίνω· κάνω να θέλει πιο πολύ. || -ся γλυκαίνομαι· παρασύρομαι απο τη γλύκα, την ηδονή.

разла́мывание, -я ουδ. βλ. **разло́м**.

разла́мывать ρ.δ. βλ. **разло́мить**. || -ся 1 βλ. **разло́маться**, **разло́миться**. 2 κεφαλοπονώ, πονοκεφαλώ, κεφαalgώ.

разла́пный επ. διακλαδωτικός, με διακλαδώσεις (για κλώνους, ρίζες, φύλλα κλπ.).

разла́пный επ. (απλ.) βλ. **разла́пистый**.

разлѣтѣй επ. (παλ. κ. απλ.). 1 επικλινής, κατωφερής, -ρικός. 2 πλατύκορφος.

разлѣяться, -лѣюсь, -лѣешься ρ.σ. 1 γαυγίζω δυνατά και συνεχώς. 2 μτφ. (απλ.) μαλώνω, επιπλήττω, φωνάζω, παραπαίρνω με φωνές.

разлѣжаться, -лѣжусь, -лѣжишься ρ.σ. παραξαπλώνω.

разлѣживаться ρ.δ. παραξαπλώνω.

разлѣзѣться, -лѣзется ρ.δ. βλ. разлѣзться.

разлѣзться, -лѣзется, παρλθ. χρ. разлѣзся, -лась, -лось ρ.σ. (απλ.). 1 σχίζομαι· ξηλώνω, -ομαι· ξεφτώ, -ιέμαι· πλάττε -лось το φόρεμα φθάρθηκε τελείως.

разлѣниваться ρ.δ. βλ. разлѣниться.

разлѣниться, -лѣнюсь, -лѣнишься ρ.σ. παρατεμπελιάζω.

разлѣпѣть, -лѣплю, -лѣпишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разлѣпленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. ξεκολλώ, αποκολλώ. || -ся ξεκολλιέμαι, ξεκολλώ, αποκολλιέμαι· КОНВЕРТ -лся το φάκελο ξεκόλλησε.

разлѣпѣть(ся) ρ.δ. βλ. разлѣпѣть(ся).

разлѣт, -а α. 1 πτήση (σε διάφορες κατευθύνσεις)· ~ ПТИЦ το πέταγμα των πουλιών. 2 φορά, ταχύτητα πτήσης.

разлетѣйка, -и θ. επενδύτης ριχτός.

разлетѣться ρ.δ. βλ. разлетѣться. || ανεμίζομαι· ΒΟΛΟΣ -ЮТСЯ τα μαλλιά ανεμίζονται. || αιωρούμαι, ταλαντεύομαι, πηγαίνω πέρα-δώθε (για το κάτω μέρος του φουστανιού).

разлетѣться² ρ.σ. απρόσκομαι να πετώ.

разлетѣться ρ.σ. 1 πετώ (σε διάφορες κατευθύνσεις)· ПТИЦЫ -ли τα πουλιά πέταξαν. || σκορπίζω, -ομαι· ЛІСТЬЯ -лиς τα φύλλα σκόρπισαν. 2 φεύγω, αναχωρώ προς διάφορες κατευθύνσεις). || μτφ. διαδίδομαι γρήγορα ВЕСТЬ -лась η είδηση διαδόθηκε γρήγορα. 3 συντρίβομαι, θρυμματίζομαι, γίνομαι θρύψαλα πέφτοντας. || μτφ. σκορπίζω, διαλύομαι, χάνομαι· ~ как дым διαλύομαι σαν καπνός· надежды -лиς οι ελπίδες εξανεμίστηκαν (διαλύθηκαν, φυλλορρόησαν). 4 παίρνω φόρα, επαυξάινω την ταχύτητα. 5 (απλ.) τρέχω, πλησιάζω γρήγορα, πετάγομαι.

разлѣчься, -лѣгусь, -лѣжешься, -лѣгутся, προστκ. разлѣгся, παρλθ. χρ. разлѣгся, -лѣглась, -лось ρ.σ. 1 ξαπλώνω ελεύθερα, φαρδιά-πλατιά. 2 εκτεινομαι, ξαπλώνομαι, απλώνομαι (σε διαστάσεις).

разлѣв, -а α. 1 χύση, χύσιμο, ρίξιμο· ~ металла χύσιμο του μετάλλου· ~ вина в стаканы ρίξιμο κρασιού στα ποτήρια. 2 πλημμύρισμα· ~ реки πλημμύρισμα του ποταμού. 3 μτφ. διάδοση, διάχυση, εξαπλωση. 4 πλημμυρίδα, μαρέα, πλάσια, φουσκονερίδα.

разливѣние, -я ουδ. χύσιμο· ρίξιμο.

разливѣнный επ: -οε море αφθονία οινοπνευματώδων ποτών.

разливѣтельный επ. για χύσιμο· της διανομής· -ая лѣжка κουτάλα διανομής.

разливѣть ρ.δ. βλ. разлѣть. || -ся 1 βλ. разлѣть(ся). 2 τραγουδώ, κεληδώ διάχυτα. 3 πολυλογώ ή μιλώ με ευφράδεια. 4 θρηνώ, κλαίω, οδύρομαι· ξεσπώ σε δάκρυα. || εκφρ. ~ рекѣй χύνω ποτάμια δάκρυα.

разливка, -и θ. χύσιμο· μετάγγιση· ~ молоко μετάγγιση γάλατος.

разливной επ. βλ. разливѣтельный. || απο το бутѣο (όχι σε μποκάλια).

разливочный επ. του χυσίματος· της εκκένωσης· της μετάγγισης.

разлимѣнѣвать(ся) ρ.δ. βλ. разлимѣнѣть(ся).

разлимѣнѣть ρ.σ.μ. (απλ.) αδυνατίζω, εξασθενώ· ατονώ (για οινοπνευματώδη ποτά). || -ся κόβομαι, εξασθενώ· παραλύω. || συγκινοῦμαι.

разлиновѣть ρ.σ.μ. ριγώνω, χαρακώνω, τραβώ γραμμές, γραμμώνω.

разлиновка, -и θ. ριγώμα, χαρακώση.

разлиновывѣть ρ.δ. βλ. разлиновѣть. || -ся ριγώνομαι, χαρακώνομαι.

разлипѣться ρ.δ. βλ. разлипнѣться.

разлипнѣться ρ.σ., παρλθ. χρ. -пся, -лась, -лось ρ.σ. (απλ.) αποκολλιέμαι, ξεκολλιέμαι.

разлѣтие, -я ουδ. βλ. разлѣв (1 σημ.).

разлѣть, разольѣ, разольѣшь, παρλθ. χρ. -лѣл, -лѣ, -ло, προστκ. разлѣй, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разлѣтѣй, βρ: -лѣт, -ѣ, -ο ρ.σ.μ. 1 χύνω· ~ вино на скѣтерть χύνω κρασί στο τραπεζομάντηλο· ~ молоко χύνω το γάλα. 2 (εκ)κενώνω, ρίχνω, βάζω· он -лѣ всем суп αυτός έβαλε σε όλους σούπα· ~ вино в стаканы ρίχνω κρασί στα ποτήρια. 3 μτφ. διαχέω, εξαπλώνω, σκορπώ· солнце -ло своѣι лучѣι ο ήλιος σκόρπισε τις ακτίνες του· цветѣι -ли благоухѣние τα λουλούδια σκόρπισαν ευωδιά. || -ся 1 χύνομαι· молоко -лось το γάλα χύθηκε. 2 ρίχνομαι, εκκενώνομαι, αδειάζω. 3 πλημμυρίζω· ξεχειλίζω· рѣчки -лиς τα ποτάμια πλημμύρισαν. 4 μτφ. διαχέομαι, εξαπλώνομαι, διαδίδομαι· σκορπίζομαι.

разлихой επ. βλ. лихой² (2 σημ.) με επίταση.

различѣть ρ.δ. βλ. различѣть. || -ся ξεχωρίζω, διακρίνομαι· διαφέρω.

различѣние, -я ουδ. ξεχώρισμα, διάκριση.

различѣствовѣть ρ.δ. (παλ.) βλ. различѣчься.

различѣие, -я ουδ. διαφορά· ανομοιότητα· -я между ними очень существенные ανάμεσά τους υπάρχουν ουσιαστικές διαφορές. || διάκριση ξεχωρισμός· без -я χωρίς διάκριση, αδιάκριτα.

различѣтельный επ. διακριτικός· ~ признак

διακριτικό σημάδι.

различить, -чѹ, -чѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. различѣнный, βρ: -чѣн, -чѣна, -чѣно ρ. σ.μ. διακρίνω, ξεχωρίζω· οН -ѣл еѢ в темно-тѣ αυτός τη διέκρινε στο σκοτάδι· - цвет ξεχωρίζω το χρώμα.

различно επίρ. διαφορετικά, με διάφορο τρόπο, με διάφορους τρόπους.

различный επ., βρ: -чѣн, -чѣна, -чѣно. 1 διαφορετικός, διάφορος· у нас -не мнѣнія έ-χομε διαφορετικές γνώμες. 2 διαφόρων ειδών, κάθε είδους, λογής-λογής, παντοειδής, ποικίλος· -ыми предлѣгами με διάφορες προφάσεις· -ым образом με διαφορετικούς τρόπους· -не цветá ποικίλα χρώματα.

разложение, -я ουδ. 1 διάλυση, αποσύνθεση· - химических соединѣний διάλυση χημικών ενώσεων. 2 (μαθ.) ανάπτυξη. 3 μτφ. αποδιοργάνωση· в армии врага полное - στο στρατό του εχθρού υπάρχει πλήρης αποσύνθεση. 4 σήψη· - трупá αποσύνθεση του πτώματος.

разложить, -ложѹ, -ложѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разлѣженный, βρ: -жѣн, -жѣа, -жѣο ρ.σ.μ. 1 τοποθετώ, βάζω χωριστά· - вещи τοποθετώ τα πράγματα. 2 διαλύω· αποσυνθέτω· - вѣду на кислород и водород διαλύω το νερό σε οξυγόνο και υδρογόνο. 3 (μαθ.) αναπτύσσω. 4 μτφ. παραλύω, αποδιοργανώνω, αποσυνθέτω. || -ся 1 τοποθετούμαι, μπαίνω. || καταλαβαίνω, παίρνω θέση. 2 χωρίζομαι· διαλύομαι, αποσυνθέτομαι. 3 σπάζω, σήπομαι. 4 μτφ. παραλύω, αποδιοργανώνομαι· σπαραλιάζω.

разлом, -а α. 1 σπάσιμο, τσάκισμα, θραύση· - льда σπάσιμο του πάγου. 2 ράγισμα, σκάσιμο· линия разлома γραμμή ραγίσματος.

разломать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разломанный, βρ: -ман, -а, -ο κατασπάζω, κατατσακίζω, καταθραύω. || γκρεμίζω, κατεδαφίζω. || -ся καταθραύομαι, κατατσακίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

разломить, -ломлѹ, -ломѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разломленный, βρ: -лен, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 κόβω, κομματιάζω, τεμαχίζω· - хлеб κόβω το ψωμί. 2 (απρόσ.) με κόβει; με σφάζει, με θερίζει· всю поясницу -λο όλη η μέση με έσφαξε (με πόνεσε φριχτά). || -ся κόβομαι, κομματιάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

разломка, -и θ. 1 βλ. разлом. 2 κοπή, κόψιμο, τεμαχισμα, κομμάτιασμα.

разломатить, -мáчу, -мáтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разломаченный, βρ: -чѣн, -жѣа, -жѣο; ρ.σ.μ. βλ. ломатить(ся).

разлука, -и θ. 1 χωρισμός (μακριά ο ένας από τον άλλον)· жить в -е ζω χωρία από αγαπημένο πρόσωπο. 2 αποχωρισμός· час, день -и ώρα, μέρα αποχωρισμού.

разлучать(ся) ρ.δ. βλ. разлучить(ся).

разлучение, -я ουδ. βλ. разлука.

разлучить, -чѹ, -чѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разлучѣнный, βρ: -чѣн, -чѣна, -чѣно ρ. σ.μ. χωρίζω, αποχωρίζω· обстоятельства -ли их οι περιστάσεις τους χώρισαν. || -ся χωρίζω, χωρίζομαι· αποχωρίζομαι· οН -лѣя с нѣю навсегда αυτός αποχωρίστηκε μ' αυτήν για πάντα.

разлучник, -а α., -ца, -н θ. χωριστής, που χωρίζει αγαπητά πρόσωπα.

разлюбѣнный επ. (παλ.)· αγαπητός, -μένος.

разлюбить ρ.σ. παύω να αγαπώ.

разлюцѣ: - малина (απλ.) πολύ καλά, έξοχα, θαύμα, φίνα, μια χαρά.

разлѣтоваться, -тѹюсь, -тѹешься ρ.σ. (απλ.) βλ. лѣтоваться.

размагнитить, -нѣчу, -нѣтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. размагнитѣнный ρ.σ.μ. απομαγνητίζω. || -ся απομαγνητίζομαι.

размагнитѣнный επ. (κυρλξ. κ. μτφ.) απομαγνητισμένος.

размагнитивать(ся) ρ.δ. βλ. размагнитить(ся).

размазать ρ.σ.μ. 1 βλ. мазать. 2 μτφ. πασσαλείφω. || -ся βλ. мазаться.

размазня, -ѣ, γεν. πλθ. -ѣй θ. 1 κουρκούτι νερούλο· χυλός. 2 α. κ. θ. άνθρωπος νωθρός, λαπάς, σκεμπές, χαλβάς. 3 μτφ. διφορούμενο, ασαφές, αξεκαθάριστο, ακαθόριστο.

размазывать(ся) ρ.δ. βλ. размазать(ся).

размаивать(ся) ρ.δ. βλ. размаивать(ся).

размалевать ρ.δ. βλ. малевать.

размалѣвка, -и θ. βλ. малеванье.

размалѣвывать(ся) ρ.δ. βλ. малевать(ся).

размалѣвание, -я ουδ. άλεσμα, τρίψιμο· - кофе το τρίψιμο (κόψιμο) του καφέ.

размалѣвать(ся) ρ.δ. βλ. размолотъ(ся).

разманивать ρ.δ. βλ. разманить.

разманить, -манѹ, -манѣшь ρ.σ. (απλ.) βλ. манить (2 σημ.).

разморивать(ся) ρ.δ. βλ. разморить(ся).

размотѣвать¹ ρ.δ. βλ. размотать¹. || -ся βλ. размотать¹ся¹.

размотѣвать² ρ.δ. βλ. размотать².

размах, -а α. 1 κίνηση· κούνημα· ύψωση, σήκωμα. || η αρχική, κινήτρια στροφή του τροχού. 2 άνοιγμα, απόσταση μεταξύ δύο άκρων· έκταση. 3 μέγεθος της αιώρησης· ма-йтника το μέγεθος της αιώρησης του εκκρεμούς. 4 φόρα, ορμή. 5 μτφ. έκταση, εύρος, πλάτος. || εκφρ. с -а, с -у κ. со всего -а με φόρα, με όλη τη φόρα.

размахать ρ.δ.μ. (απλ.) σείω, κουνώ στον αέρα. || -ся αρχίζω πολύ να κουνώ στον αέρα.

размахивать ρ.δ. 1 βλ. размахать. 2 κουνώ

πλευρικά, πέρα-δῶθε. || -ся βλ. **размахнѹтѣся**.

размахнѹть, -нѹ, -нѣшь ρ.σ. 1 υψώνω, σηκώνω - κηυότoμ σηκώνω το μαστίγιο (για να χτυπήσω). 2 ανοίγω, εκτείνω, απλώνω (χέρια, φτερούγες κ.τ.τ.). 3 ανοίγω εντελώς - ДВЕРЬ ανοίγω διάπλατα την πόρτα. || -ся 1 υψώνω, σηκώνω - и удáрить σηκώνω (το χέρι) και χτυπάω. 2 μτφ. φημίζομαι, ακούομαι· διαπρέπω· παίρνω όνομα καλό, μεγάλο.

размáчивание, -я ουδ. μούσκειμα.

размáчивать(ся) ρ.δ. βλ. **размочить(ся)**.

размáшистоотѣ, -и θ. το εκτεταμένο, η έκταση· αραιότητα.

размáшистый επ., βρ: -шист, -а, -ο. 1 εκτεταμένος, ανοιχτός, πλατύς· μεγάλος· αραιός· - жест μεγάλη χειρονομία· - пóчтерк αραιός γραφικός χαρακτήρας. 2 απεριόριστος, ελεύθερος.

размáять, -áю, -áешь ρ.σ.μ. (απλ.) εξαγρυπνώ - ребéнка εξαγρυπνώ το παιδάκι. || -ся εξαγρυπνώ, ξενυστάζω.

размежéвание, -я ουδ. βλ. **размежéвка**.

размежéвать, -жѹю, -жѹешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **размежéванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 οροθετώ, οροσημαίνω, βάζω όρια, σύνορα· - зéмлю οροθετώ τη γη. 2 ξεχωρίζω, καθορίζω, προσδιορίζω· - сфéру влияния (μτφ.) προσδιορίζω τη σφαίρα επιρροής. || -ся 1 οροθετούμαι, οροσημαίνομαι· χωρίζομαι με σύνορα. 2 μτφ. προσδιορίζομαι, καθορίζομαι. || ξεχωρίζω, -ομαι.

размежéвка, -и θ. χώρισμα με σύνορα· οροθέτηση, οροσήμανση· - полéй οροθέτηση των χωραφιών. || χώρισμα, ξεχώρισμα· καθορισμός, προσδιορισμός.

размежéвывание, -я ουδ. βλ. **размежéвка**.

размежéвывать(ся) ρ.δ. βλ. **размежéвать(ся)**.

размельчáть(ся) ρ.δ. βλ. **размельчítь(ся)**.

размельчítь, -чѹ, -чítшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **размельчéнный**, βρ: -чén, -ченá, -ченó; ρ.σ.μ. τρίβω, θρύπτω, λιανίζω, λεπτοτομώ. || -ся τρίβομαι, θρύπτομαι, λιανίζομαι, λεπτοτομούμαι.

размéн, -а α. (για χρήματα)· χάλασμα, ανταλλαγή χρημάτων με άλλα μικρότερα.

размéнивать(ся) ρ.δ. βλ. **разменáть(ся)**.

размéнный επ. της ανταλλαγής· ανταλλάξιμος.

разменáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **размéнянный**, βρ: -нян, -а, -ο (για χρήματα) ανταλλάσσω, αλλάζω, χαλνώ, κάνω λιανά, φιλά. || -ся 1 (αντ)αλλάσσω· - пéшками αλλάζομε πιόνια. 2 μτφ. ξοδεύω για μικροπράγματα (δυνάμεις, ικανότητες κ.τ.τ.). 3 μτφ. ανταποδίδω (τα ίδια).

размéр, -а α. 1 μέγεθος· μέτρο· картинá большóго -а πίνακας μεγάλου μεγέθους· κοστóм большóго -а κοστούμι μεγάλου μεγέθους· - тѹфлей μέτρο (νούμερο) παπουτσιών. || διάσταση· кóмната большóго -а δωμάτιο μεγάλων διαστάσεων (μεγάλου εμβαδού). 2 ανάπτυξη· национальнó-освободительнóе движение прínяло ширóкие -и το εθνικοαπελευθερωτικό κίνημα πήρε μεγάλες διαστάσεις (έκταση). || κλίμακα· óпытъ в малóм -е πειράματα σε μικρή κλίμακα. 3 (φιλγ.) μέτρο· - стихóв το μέτρο των στίχων· ямбический - ιαμβικό μέτρο. || (μουσ.) μέτρο· вáльсы и мазѹрки пѹшутся -ом в три чéтверти τα βαλς και οι μαζούρκες γράφονται σε μέτρο τρία τέταρτα (3/4).

размéренность, -и θ. ρυθμικότητα, κανονικότητα, μέτρο.

размéренный επ. απο μτχ. ρυθμικός, κανονικός, με μέτρο· -не движение ρυθμικές κινήσεις· -ая походка κανονικό βάδισμα.

размéрить ρ.σ. 1 καταμετρώ· κάνω χάραξη· - мéсто для построéйки κάνω χάραξη του μέρους για οικοδομή. 2 μτφ. (ανα)μετρώ· δοκιμάζω· - своé силы δοκιμάζω τις δυνάμεις μου.

размéрный επ. 1 βλ. **размéренный** (2 σημ.). 2 μετρικός, για μέτρηση, για μέτρημα.

размерáть ρ.δ. βλ. **размéрить**. || -ся μετριέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

размесítь ρ.σ.μ. ανακατώνω, αναμειγνύω· ζυμώνω. || -ся ανακατόνομαι,* αναμειγνύομαι· ζυμώνομαι.

разместítь ρ.σ.μ. σαρώνω, σκουπίζω· καθαρίζω· - дорожку сарóνω το δρομάκι· - снег πετώ το χιόνι, καθαρίζω απο το χιόνι.

разместítь, -мещѹ, -местítшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **размещéнный**, βρ: -щén, -щенá -ó ρ.σ.μ. 1 θέτω, βάζω, τοποθετώ· τακτοποιώ· - мéбель в кóмнате τακτοποιώ τα έπιπλα στο δωμάτιο· ранéнных -ли в домáх τους τραυματίες τους τακτοποίησαν στα σπίτια. 2 κατανέμω· διανέμω. || -ся τοποθετούμαι, τακτοποιούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

разметáть¹ ρ.δ.μ. βλ. **разместítь**. || -ся σαρώνομαι, σκουπίζομαι· καθαρίζομαι.

разметáть², -мечѹ, -мечéшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разметáнный**, βρ: -тан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βλ. **разросáть**, **раскидáть**. || γκρεμίζω, χαλνώ· κατεδαφίζω. 2 ανοίγω, απλώνω, τεντώνω (χέρια, πόδια). || ρίχνω, αφήνω να πέσει άτακτα. 3 μτφ. διώχνω, ξεκουμπίζω, στέλνω στο διάβολο. || -ся 1 ανοίγομαι, απλώνομαι, τεντώνομαι. 2 τοποθετούμαι· έγκειμαι· εκτείνομαι, απλώνομαι.

размéтить, -мечѹ, -мéтитшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **размéченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. σημαδεύω, σημειώνω· επισημαίνω· μαρκάρω.

размётка, -и θ. 1 σημάδεμα, σημείωση, επισημάνση· μαρκάρισμα. 2 σημάδι, σημείο, σήμα· μάρκα.

примéточный επ. σημειωτικός, του σημαδεύματος, της σημάδευσης.

размётчик, -а α., -ца, -и θ. σημειωτής, σημαδευτής.

размётывать(ся) ρ.δ. βλ. разметать(ся)².

размечать ρ.δ. βλ. разметить. || -ся σημαδύομαι, σημειώνομαι· επισημαίνομαι.

размечивание, -я ουδ. βλ. размётка.

размечивать(ся) ρ.δ. βλ. размечать(ся).

размечтаться ρ.σ. ονειροπολώ, ονειρεύομαι.

размешать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. размешанный, βρ: -шан, -а, -ο διαλύω ανακατώνοντας· - сáхар в чае ανακατώνω τη ζάχαρη στο τσάι. || -ся ανακατώνομαι, διαλύομαι.

размешивать(ся)¹ ρ.δ. βλ. размесить(ся).

размешивать(ся)² ρ.δ. βλ. размешать(ся).

размещать ρ.δ. βλ. разместить.

размещаться ρ.σ. 1 βλ. разместиться. 2 σαρώνομαι, σκουπίζομαι· καθαρίζομαι.

размещение, -я ουδ. 1 τοποθέτηση, βάλσιμο· τακτοποίηση. || στρατωνισμός, τακτοποίηση σε καταλύματα. 2 διάταξη, κατανομή· καθορισμός. 3 τοποθέτηση· - капиталá тоποθέτηση κεφαλαίου.

разминать(ся) ρ.ρ. βλ. размять(ся).

разминирование, -я ουδ. αποναρκοθέτηση· η ναρκαλιεία.

разминировать ρ.δ.κ.σ.μ. ναρκαλιεύω, αφαιρώ, βγάζω, περισυλλέγω τις νάρκες.

разминка, -и θ. ξεμούδιασμα, ξετίναγμα.

разминуться, -нётся, -нётся ρ.σ. 1 δε συναντιέμαι· χωρίζομαι με κάποιον, χάνομαι· старáйся вñйти вó-врёмя, чтóбы нам с тобóй не - προσπάησε να βγεις έγκαιρα, για να μη χαθóυμε (να μη χάσομε ο ένας τον άλλον)· до-рóжка ўзенька, - нельзя ο δρομάκος είναι στενός, να χωρίσομε (να χαθóυμε) δε μπορεί. 2 περνώ, διαβαίνω κοντά, πλησίον· ευθυγραμμίζομαι. || συναντιέμαι, εγγίζω.

размножать(ся) ρ.δ. βλ. размножить(ся).

размножение, -я ουδ. 1 πολλαπλασιασμός, πλήθυνση. 2 αναπαραγωγή· половóе - εγγενής αναπαραγωγή· бесполовóе - αγαμογένεση, αγαμογονία, παρθενογένεση, παρθενογονία· - делением διαιρετογένεια· - почкованием πολλαπλασιασμός (αναπαραγωγή) με εκβλάστηση· органы -я γενετικά όργανα ή αναπαραγωγής.

размножить, -жу, -жись ρ.σ.μ. 1 πολλαπλασιάζω, πληθαίνω, αυξάινω· - рýкопись в ста экзemplяров βγάζω εκατό αντίγραφα του χειρόγραφου. 2 αναπαράγω, πολλαπλασιάζω. || -ся πολλαπλασιάζομαι, πληθύνομαι, πληθαίνω. || α-

ναπαράγομαι.

развозмо́жить, -жу́, -жись, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. развозмо́женный, βρ: -жен, -жена, -жено; ρ.σ.μ. κατασκάζω, καταθραύω, τσακίζω. || -ся κατασκάζομαι, καταθραύομαι, τσακίζομαι.

размо́ина, -и θ. νεροφάγμα.

размока́ть ρ.δ. βλ. размокнуть.

размо́кнуть, -нет, παρλθ. χρ. размо́к, -ла, -ло ρ.σ. μουσκεύω.

размокропого́дить(ся) ρ.σ. (απλ.) γίνομαι βροχερός (για καιρό).

размо́л, -а α. άλεση, άλεσμα· - зерна́ на мельнице άλεσμα του σιταριού στο μύλο· му-ка крупного -а αλεύρι χοντροκομμένο ή χοντραλεσμένο· мука́ мелкого (мáлкого) -а αλεύρι φιλαλεσμένο.

размола́чивать(ся) ρ.δ. βλ. размолотить(ся).

размо́лка, -и θ. λογοτριβή, αντεγκλίσεις, έριδα, φιλονικία, λογομαχία.

размо́лотить ρ.σ.μ. κοπανώ, τρίβω, στουμπίζω. || -ся κοπανίζομαι.

разморáживать ρ.δ. αλέθω. || τρίβω, κόβω. || -ся αλέθομαι. || τρίβομαι, κόβομαι.

разморáживать ρ.δ. βλ. разморозить.

разморýть, -рýt, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разморéнный, βρ: -рён, -рена́, -рено ρ.σ.μ. εξασθενίζω, αδυνατίζω, καταβάλλω· καταπονώ (για ζέστη, κόυραση κτ.τ.). || -ся καταβάλλομαι, εξασθενίζώ, αδυγατίζω· αποκάμω.

разморóзить ρ.σ.μ. ξεπαγώνω· - мя́со ξεπαγώνω το κρέας.

размота́ть¹ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. раз-мотанный, βρ: -тан, -а, -ο. 1 ξετυλίγω· - клубóк ξετυλίγω το κουβάρι. 2 μτφ. ξεμπλέκω, αποκαλύπτω, ξεσκεπάζω, φανερώνω. || -ся ξετυλίγομαι.

• **размота́ть**² ρ.σ.μ. ξεοδεύω άσκοπα, σπαταλώ.

размо́тка, -и θ. ξετύλιγμα, εκτύλιξη.

размоcháливать(ся) ρ.δ. βλ. размочáлить(ся).

размоcháлить ρ.σ.μ. ξεφτίζω. || -ся ξεφτιζώ, -ομαι.

размоcháть ρ.σ.μ. μουσκεύω καλά, πολύ. || -ся μουσκεύομαι καλά, πολύ.

размо́чка, -и θ. μούσκευμα πολύ.

размуsóливать ρ.δ. βλ. размусóлить. || -ся σαλιώνομαι πολύ.

размуsóлить ρ.σ.μ. (απλ.) σαλιώνω. || μτφ. σαλιαρίζω, λέγω πολλά και άχρηστα.

размы́в, -а α. 1 ξέπλυμα, φθορά (διάβρωση) απο το νερό. 2 νεροφάγμα.

размы́вание, -я ουδ. βλ. размы́в (1 σημ.).

размы́вать(ся) ρ.δ. βλ. размýть(ся).

размы́кание, -я ουδ. αποσύνδεση, (απο)χώρισμα, ξεχώρισμα.

размы́катель, -я α. συσκευή ηλεκτρ. αποσύνδεσης.

размыкать ρ.σ.μ. αποβάλλω, διώχνω· παύω να σκέπτομαι· ξεχνώ· -ГОРЕ διώχνω τη στενοχώρια. || -ся αποβάλλομαι, διώχνομαι, ξεχνιέμαι· -ЛАСЬ ГОРЕ έφυγε η στενοχώρια.

размыкаты́(ся) ρ.δ. βλ. **разомкнѹть(ся)**.

размыкивать(ся) ρ.δ. βλ. **размыкаты́(ся)**.

размыслить ρ.σ. σκέπτομαι, συλλογίζομαι, διανοούμαι, διαλογίζομαι, στοχάζομαι, λογιάζω· -ο деле σκέφτομαι για την υπόθεση.

размы́ть, -моет ρ.σ.μ. (για νερό)· τρώγω, διαβιβρώσκω, φθειρώ, καταστρέφω. || -ся τρώγομαι, φαγώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

размы́шление, -я ουδ. 1 σκέψη, συλλογή, συλλογισμός, διαλογισμός, στόχαση, -σμός· да-вать время на -δίνω χρόνο για να σκεφτεί· он погружён в -ях αυτός βυθίστηκε σε σκέψεις· по зрелом -и ύστερα απο ώριμη σκέψη. 2 (καλ)· κρίση.

размы́шлять ρ.δ. βλ. **размы́слить**.

размягчаты́(ся) ρ.δ. βλ. **размягчы́ть(ся)**.

размягчѣние, -я ουδ. 1 μαλάκωμα, -κυνση, απάλυνση· μάλαξη. 2 μτφ. καταπράυνση, κατευνασμός.

размягчы́ть, -чы́, -чы́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **размягчѣнный**, βρ: -чѣн -чѣна́, -чѣно́ ρ.σ.μ. 1 μαλακώνω, απαλύνω, μαλακώνω· μαλάσσω. 2 μτφ. καταπράυνω, κατευνάζω. || -ся 1 μαλακώνω, μαλακνύομαι, απαλύνομαι. 2 μτφ. καταπράυνομαι, κατευνάζομαι· γίνομαι ήπιος, επιεικής.

размякаты́ ρ.δ. βλ. **размякнѹть**.

размякнѹть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **размяк**, -ла, -ло ρ.σ. 1 μαλακώνω. 2 μτφ. εξασθενώ, ατονώ· κόβομαι. || μαλακώνω, γίνομαι ήπιος, επιεικής.

размя́ть, **разомнѹ**, **разомнѣшь** ρ.σ.μ. μαλακώνω, πατώ (να μαλακώσει)· ζυμώνω· - глѣну πατώ τη λάσπη. || μτφ. ξεμουδιάζω, ξετινάζω, κουνώ. || -ся μαλακώνω, πατιέμαι, ζυμώνομαι. || μτφ. ξεμουδιάζω, ξετινάζομαι, κινιέμαι.

разнарядка, -и θ. βλ. **наряд?**

разнашиваты́(ся) ρ.δ. βλ. **разносите́ть(ся)¹**.

разнеживаты́(ся) ρ.δ. βλ. **разнежить(ся)**.

разнежить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. 1 καλομαθαίνω, καλοσυνθίζω, μαλακώνω. 2 συγκινώ, χαροποιώ πολύ. || -ся 1 καλομαθαίνω, καλοσυνθίζω, γίνομαι μαλακός. 2 συγκινούμαι.

разнежничаты́ся ρ.σ. γίνομαι πολύ φιλόφρονας, αβρός, τρυφερός.

разнемо́чься ρ.σ. (απλ.) αρρωσταίνω, είμαι ανήμπορος· αδυνατίζω, εξαντλιέμαι.

разне́рвничаты́(ся) ρ.σ. εκνευρίζομαι, νευριάζω· εξοργίζομαι.

разнести́ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разнесѣнный**, βρ: -сѣн, -сѣна́, -сѣно́. 1 φέρω, κομίζω· διανέμω· - письма и газѣты по квар-

тирам διανέμω γράμματα και εφημερίδες στα διαμερίσματα. || δίνω, προσφέρω, κερνώ. 2 καταχωρώ, καταγράφω. 3 παρασύρω, σκορπίζω· вѣтер -ѣс облака́ ο άνεμος σκόρπισε τα σύννεφα. || (δια)χωρίζω. 4 μτφ. μεταδίνω· - за-разу μεταδίνω μόλυνση, μολύνω. 5 μτφ. διαδίνω, διασπείρω· κοινολογώ. 6 κατασχίζω· κατατεμαχίζω, κατακομματιάζω, διαμελίζω, σπάζω. 7 μτφ. μαλώνω, κατασδιάζω· βρίζω, εξυβρίζω. 8 απρόσ. παχύνω, χοντραίνω, φουσκώνω. || -оѣ 1 διαδίδομαι· πετώ (για φήμη, είδηση κ.τ.τ.). 2 (για ήχο) ακούομαι, ηχώ. 3 παίρνω μεγάλη φόρα.

разниматы́(ся) ρ.δ. βλ. **разниаты́(ся)**.

разни́ться, -нѹсь, -нишься ρ.δ. διαφέρω, έχω διαφορά.

разни́ца, -н θ. 1 διαφορά, ανομοιότητα· - наших взглядов διαφορά των απόψεών μας· обеща́ть и да́ть - больша́я - η υπόσχεση απο το δόσιμο έχει μεγάλη διαφορά ή υπόσχεση δε χαλάει, το δόσιμο χαλάει (βλάπτει). 2 έλλειψη ισότητας· - в цене́ διαφορά στην τιμή. || εκφρ. какая -? τι διαφορά υπάρχει; δεν είναι το ίδιο; сухнѹ сукнѹ - (παρμ) υπάρχει τσόχα και τσόχα, έτερον εκάτερον, άλλα τα μάτια του λαγού κι άλλα της κουκουβάγιας· больша́я - τελείως διαφορετικό πράγμα.

разно επίρ. διαφορετικά, κατ' άλλον τρόπο, αλλιώς, αλλιώςτικα.

разно... πρώτο συνθετικό με σημ. **разный** βλ. λέξη.

разнобо́й, -я α. διαφωνία, διχογνωμία, αντιγνωμία, διχοστασία.

разновѣс, -а α. (αθρσ.) μικρά σταθμά.

разновѣдность, -и θ. 1 παραλλαγή· ποικιλία· - пшеницы ποικιλία σιταριού. 2 μτφ. ιδιομορφία.

разновѣдный επ. βλ. **разнообразный**.

разновременный επ. ασύγχρονος· -не явлѣния ασύγχρονα φαινόμενα· -не собы́тия ασύχρονα γεγονότα.

разногласіе, -я ουδ. διαφωνία, ασυμφωνία, ετεροφροσύνη, αντιγνωμία· διαφορά· - во взглядах διαφορά απόψεων. || αντίφαση· - в показаніях αντίφαση στις μαρτυρίες.

разноголосица, -н θ. 1 παραφωνία, φάλτσο. 2 αντίφαση.

разноголосный επ., βρ: -лѹс, -а, -о. 1 διαφόρων φωνών· -ое пѣние τραγούδι διαφόρων φωνών. 2 παράφωνος· -ое пѣние παράφωνο τραγούδι.

разно́жка, -и θ. κάθισμα με πόδια επικλινή.

разнознáчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно διαφορετικής σημασίας.

разноимѣнный επ. ετερόνυμος· -не виды эле-ктричества притягиваются τα ετερόνυμα είδη

του ηλεκτρισμού έλκονται.

разнокалиберный επ. 1 διάφορου διαμετρήματος· -ое оръжие όπλο διάφορου διαμετρήματος. 2 διάφορου μεγέθους, μορφής, είδους -ая посуда διάφορα αγγεία.

разноликий επ., βρ: -лик, -а, -ο (γραμ. λόγος)· ανομοιομορφος· ανομοιοειδής· ανομοιογενής.

разнолистный κ. **разнолистый** επ. (βοτ.) διάφορου είδους φύλλων.

разномастный επ. 1 (για ζώα, παγνιόχарта) διάφορου χρώματος. 2 μτφ. βλ. **разнообразный**.

разномыслие, -я ουδ. διαφορά σκέψεων, απόψεων· αντιγνωμία, στεροφροσύνη.

разнообразие, -я ουδ. ποικιλομορφία, ποικιλία· -впечатлѣний ποικιλία εντυπώσεων. || εκφρ. для -я για ποικιλία, χάρη ποικιλίας.

разнообразить, -ажу, -азить ρ.δ.μ. ποικίλω. || -ся είμαι ποικίλος, ποικίλω.

разнообразность, -и θ. ποικιλία, ποικιλομορφία, το ποικιλόμορφο.

разнообразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно ποικίλος, διάφορος, διάφορων ειδών, παντός είδους, παντοειδής, κάθε λογής, ποικιλόμορφος· очень - πολυποικίλος.

разноплеменный επ. (γραμ. λόγος)· διάφορων φυλών. || διάφορης ράτσας.

разнорабочий, -его α. ανειδίκευτος εργάτης.

разноречивый επ. βρ: -чив, -а, -ο βλ. **противоречивый**.

разноречие, -я ουδ. (παλ.) διαφωνία, αντιγνωμία, αντίρρηση, αντιλογία· αντίφαση.

разноречить, -чу, -чишь ρ.δ. (παλ.)· αντιλέγω, αντιτείνω, αντιλογώ· αντιφάσκω.

разнородный επ. στερογενής, ανομοιογενής, ανομοιοειδής, στεροειδής.

разно́с, -а α. 1 μεταφορά σε διάφορα μέρη· διανομή· - писем διανομή επιστολών. 2 καταχώρηση, εγγραφή. 3 μετάδοση, μόλυνση. 4 έξσχισμα, διαμελισμός, κατατεμαχισμός, κομμάτισμα. 5 μάλωμα, κατσάδιασμα· βρύσιμο. 6 λάκκος πλατύς και αβαθής.

разно́сить¹ ρ.δ.μ. τεντώνω, ανοίγω (για υποδήματα). || -ся ανοίγω, -ομαι, τεντώνομαι.

разно́сить² ρ.δ. βλ. **разнести**. || -ся βλ. **разнести́сь**.

разно́ска, -и θ. βλ. **разно́с** (1, 2 σημ.).

разносклоняемый επ. (γραμμ.) στερόκλιτος· -не существительные στερόκλιτα ουσιαστικά.

разно́сный επ. της μεταφοράς· της διανομής· -ая книга βιβλίο διανομής (εγγράφων, επιστολών). || μεταφορικός στο σπίτι (για εμπορεύματα). || επικριτικός, κατακριτικός· αποδοκιμαστικός· δυσμενής.

разносо́лы, -ов (ενκ. -о́л α.)· (παλ.) δια-

τηρημένοι καρποί ή λαχανικά (αλατισμένα ή μαρινάτα).

разнососло́бный επ. διαφόρων κοινωνικών στρωμάτων· -ая толпа πλήθος διαφόρων κοινωνικών στρωμάτων.

разноспрягаемый επ. (γραμμ.)· στερόκλιτος (για ρήματα).

разносторонний επ., βρ: -роне́н, -роне́ня, -роне́не. 1 πολύπλευρος, πολύμαθος, πολυκάτεχος· εγκυκλοπαιδικός. 2 (μαθ.) ανισόπλευρος· - треугольник ανισόπλευρο τρίγωνο.

разносторонность, -и θ. πολυμαθία, ευρύτερα, πολυγνωσία· εγκυκλοπαιδικότητα. || (μαθ.) ανισότητα πλευρών· - треугольни́ка η ανισότητα των πλευρών του τριγώνου.

разно́сть, -и θ. 1 διαφορά (ανομοιότητα). 2 το υπόλοιπο (εξαγόμενο) της αφαίρεσης. || εκφρ. **разные** -и τα πιο διαφορετικά πράγματα.

разно́счик, -а α., -ца, -н θ. 1 κομιστής, διανομέας· - писем γραμματοκομιστής· ταχυδρόμος· - посылок διανομέας δεμάτων. 2 πωλητής πλανόδιος· - газет πλανόδιος εφημεριοπώλης.

разноти́пность, -и θ. διαφορά τύπου, κατασκευής.

разноти́пный επ., βρ: -пен, -пна, -пно διαφορετικού τύπου, κατασκευής.

разното́нный επ. ποικιλότονος.

разнотра́вье, -я ουδ. ποικιλόχορτο, αναμειγμένα μαζί χόρτα.

разнохарактерный επ. διαφορετικού χαρακτήρα.

разноцветный επ. ποικιλόχρωμος, ποικιλοβαφής, παρδαλός.

разночи́нец, -нца α. μη ευγενούς καταγωγής, μη σοίλης, ποπολάρος.

разночи́нный επ. (παλ.) αγενής, μη ευγενής (την καταγωγή), μη σοίλιδικος.

разночтѣние, -я ουδ. παραλλαγή· διασκευή (λογοτεχνικού κειμένου, έργου).

разноше́рстный κ. **разноше́рстый** επ. 1 ποικιλόχρωμος (το τρίχωμα). 2. μτφ. διαφορετικός, ποικίλος.

разноязы́кий επ. (παλ.) βλ. **разноязы́чный**.

разноязы́чие, -я ουδ. πολυγλωσσία.

разноязы́чный επ. πολύγλωσσος (που μιλά σε πολλές γλώσσες).

разну́зданность, -и θ. εκτραχηλισμός, αποχαλίνωση, ασυγκρατησιά· αλλοφροσύνη, παραφροσύνη.

разну́зданный επ. απο μτχ. αποχαλινωμένος, αχαλίνωτος, ξεχαλίνωτος. || μτφ. ασυγκράτητος, ξέφρενος, έξαλλος, φρενήρης.

разну́здать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разну́зданный**, βρ: -дан, -а, -ο 1 αποχαλινώ-

νω, αφαιρώ τα χαλινά. || μτφ. αφήνω ασύδοτο. || -ся αποχαλινώνομαι. || μτφ. εκτραχηλίζομαι, παραφέρνομαι· είμαι ασύδοτος.

разнуздывать(ся) ρ.δ. βλ. **разнуздать(ся)**.

разный επ. 1 διάφορος, διαφορετικός· -не мнения, вкѹси διάφορες γνώμες, διαφορετικά γούστα· это две вещи -не αυτό είναι δυο διαφορετικά πράγματα· -не способы διάφοροι τρόποι. 2 ποικίλος, πολύμορφος, πολυειδής. 3 άλλος, ξεχωριστός· онѣ разошлись в -не стороны αυτοί χώρισαν προς διάφορες κατευθύνσεις. || παντοειδής, κάθε λογής, παντοδαπός· ποικίλος. || ουσ. ουδ. -ое διάφορα πράγματα· онѣ говорили о -ом αυτοί μιλούσαν για διάφορα πράγματα.

разнохвать ρ.σ.μ. 1 μυρίζω, σφραίζομαι. 2 μτφ. μαθαίνω, πληροφορούμαι, παίρνω μυρουδιά· я это дело -аю εγώ θα τη μάθω αυτή την υπόθεση.

разнохивать ρ.δ. βλ. **разнохвать**.

разнять, -нимѹ, -нимешь, παρλθ. χρ. **разнял**, -лѹ, -ло κ. **рѹзнял**, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разнятый**, βρ: **разнят**, -ѹ, -о κ. (παλ.) **рѹзнят**, -о ρ.σ.μ. 1 (ξε)χωρίζω, αποχωρίζω· ανοίγω· αποσπώ· - сжѹтне рѹки ξεσφίγγω τα χέρια. 2 χωρίζω (τους· καβγατζήδες). 3 λύνω, διαλύω, ξεμοντέρω, διαμελίζω, εξαρμόζω, αποσυνδέω· ξηλώνω· - станѹк для ремо́нта λύνω την εργατομηχανή για επισκευή. 4 (παλ.) ετοιμάζω για έρευνα (επιστημονική). || -ся (ξε)χωρίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

разо... πρόθεμα (βλ. **раз...**). Χρησιμοποιείται αντί του **раз...** 1 μπροστά απο το ѣ: **разойтись**. 2 μπροστά απο δυό ή και περισσότερα σύμφωνα: **разобрать**, **разогнѹть**, **разомкнѹть**, **разорвать**, **разослѹть**, **разогнѹть**. 3 μπροστά απο σύμφωνο, που ακολουθεί в: **разобѹ**, **разольѹ**, **разопѹ**.

разосидеть ρ.σ.μ. προσβάλλω πολύ. || -ся προσβάλλομαι πολύ.

разосидѹть ρ.δ. βλ. **разосидеть**.

разоблачать(ся) ρ.δ. βλ. **разоблачить(ся)**.

разоблачение, -я ουδ. 1 βγάλσιμο των αμφίων. 2 ξεντύσιμο, γδύσιμο, απέκδυση. 3 μτφ. αποκάλυψη, ξεσκεπάσμα, φανέρωση.

разоблачитель, -я α. (γραμ. λόγος)· αυτός που φανερώνει, αποκαλύπτει, ξεσκεπάζει.

разоблачительный επ. (γραμ. λόγος)· αποκαλυπτικός, φανερωτικός.

разоблачить, -чѹ, -чѹшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разоблаченный**, βρ: -чѹн, -ченѹ, -ченѹ ρ.σ.μ. 1 (εκκλσ.) αφαιρώ, βγάζω τα άμφια απο κάποιον. || ξεντύνω, γδύνω. 2 μτφ. φανερώνω, αποκαλύπτω, ξεσκεπάζω. || -ся 1 βγάζω τα άμφιά μου. || ξεντύνομαι, γδύνομαι. 2 φανερώνομαι, ξεσκεπάζομαι, αποκαλύπτομαι.

разобрать, **разберѹ**, **разберешь**, παρλθ. χρ. **разобрал**, -лѹ, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разобранный**, βρ: -бран, -а, -о ρ.σ.μ. 1 πιάνω, παίρνω, αδράζω· αρπάζω· -ли щѹпы и нѹчили молотѹть πήραν τα δάρτια και άρχισαν να στουμπίζουν. || αναρπάζω, αγοράζω βιαστικά. 2 τακτοποιώ, διευθετώ. || ξεχωρίζω, ταξινομώ. 3 διερευνώ, εξετάζω, ελέγχο· - дѹло εξετάζω την υπόθεση· - вопрѹс εξετάζω το ζήτημα. 4 λύνω, διαλύω, διαμελίζω· - пулемѹт λύνω το πολυβόλο. || χαλνώ, ρίχνω κάτω· γκρεμίζω· - крѹшу χαλνώ τη στέγη· - пѹчку χαλνώ τη θερμάστρα. 5 αναλύω, κάνω ανάλυση· - картѹну κάνω ανάλυση της εικόνας· - предложѹние по частѹм рѹчи κάνω γραμματική ανάλυση της πρότασης (τεχνολογία). 6 ξεχωρίζω, διακρίνω, γνωρίζω, βγάζω· καταλαβαίνω· - пощѹрк βγάζω το γραφικό χαρακτήρα· - в темнѹтѹ διακρίνω στο σκοτάδι· - вкѹса ξεχωρίζω τη γεύση. 7 κυριεύω, πιάνω, κατέχω (για αισθήματα, επιθυμία κ.τ.τ.). || -ся 1 τακτοποιούμαι, διευθετούμαι. 2 καταλαβαίνω, εννοώ, εισέρχομαι (μπαίνω) στο νόημα. 3 (στрат.) συντάσσομαι.

разобщать(ся) ρ.δ. βλ. **разобщить(ся)**.

разобщение, -я ουδ. χώρισμα, έλλειψη σύνδεσης επικοινωνίας, επαφής. || απομόνωση.

разобщѣнность, -и θ. απομόνωση ακοινωνησία.

разобщѣнный επ. απο μτχ. απομονωμένος, ξεκομμένος, ακοινωνητος.

разобщить, -щѹ, -щѹшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разобщѣнный**, βρ: -щѹн, -щѹнѹ, -щѹнѹ ρ.σ.μ. 1 χωρίζω, κόβω την επικοινωνία, τη σύνδεση, την επαφή· απομονώνω· - неприѹятельские сѹлы κόβω την επαφή των εχθρικών δυνάμεων. 2 μτφ. βλ. **разлучить**. || -ся χωρίζομαι· χάνω την επικοινωνία, απομονώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

разовый επ. μιας φοράς· - билѹт εισιτήριο για μια φορά.

разогнѹть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разогнанный**, βρ: -ган, -а, -о. 1 διασκορπίζω, διώχνω, προγκίζω· - птиц προγκίζω τα πτηνά. || διαλύω (για σύννεφα, ομίχλη κ.τ.τ.). || στέλλω προς διάφορες κατευθύνσεις. || αποπέμπω, απολύω· - всех окрократѹс διώχνω όλους τους γραφειοκράτες. 2 διαλύω· царь -ѹл дѹмѹ ο τσάρος διέλυσε τη Βουλή· - демонстрѹнтов διαλύω τους διαδηλωτές. 3 μτφ. αποβάλλω· - тоскѹ διώχνω τη μελαγχολία. 4 αναπτύσσω όλη την ταχύτητα. 5 μεγαλώνω, επιμηκύνω, μακραίνω· - писѹмѹ на нѹсколко страниц κάνω το γράμμα μακροσκελές. || εκφρ. - кровѹ τονώνω! την κυκλοφορία του αίματος. || -ся τρέχω με όλη την ταχύτητα.

разогнѣть, -нѣ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разогнутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. ευ-θειάζω, ισιάζω, ισιώνω. || ανοίγω. || -ся γίνομαι ευθύς, ίσιος, ισιώνω.

разогорчѣть ρ.δ. βλ. разогорчѣть.

разогорчѣть, -чѣ, -чѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разогорченный, βρ: -чѣк, -ченá -ченó; ρ.σ.μ. λυλώ πολύ, καταστενοχωρώ, πικραίνω. || -ся καταθλίβωμαι, καταλυπούμαι, καταστενοχωριέμαι, πικραίνωμαι, φαρμακώνωμαι.

разогрѣв, -а α. 1 θέρμανση, ζέσταμα. || αναθέρμανση, ξαναζέσταμα. 2 ενθάρρυνση, εγχαρδίαση.

разогрѣвание, -я ουδ. βλ. разогрѣв.

разогрѣвать(ся) ρ.δ. βλ. разогрѣть(ся).

разогрѣть, -ѣю, -ѣешь ρ.σ.μ. 1 ζεσταίνω, θερμαίνω, θάλπω· сóлнце -ло зéмлю ο ήλιος ζέστανε τη γη· -жéлéзо ζεσταίνω το σίδηρο. 2 αναθερμαίνω, ξαναζεσταίνω, αναθάλπω. || μτφ. ενθαρρύνω, εγχαρδιώνω. || -ся 1 θερμαίνωμαι, ζεσταίνωμαι. 2 αναθερμαίνωμαι, ξαναθερμαίνωμαι. 3 μτφ. ενθαρρύνωμαι, εγχαρδιώνωμαι.

разодѣтнѣй επ. απο μτχ. καλοντυμένος, λουσαρισμένος, στολισμένος, λαμπροφορεμένος, λαμπροντυμένος.

разодѣть ρ.σ.μ. καλοντύνω, στολιζω, λαμπροφορώ. || -ся καλοντύνομαι, στολιζομαι, λαμπροφορώ· φορώ τα γιορτινά.

разодолжѣть ρ.δ. βλ. разодолжѣть.

разодолжѣть, -жѣ, -жѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разодолженный, βρ: -жѣн, -женá, -женó; ρ.σ.μ. (παλ.) καταύποχρεώνω, οφείλω μεγάλη ευγνωμοσύνη. || καταπλήσσω, ξαφνιάζω, αιφνιδιάζω.

разодраннѣй επ. απο μτχ. καταξεσχισμένος· κατασπαραγμένος.

разодрѣть, -дерѣ, -дерѣшь, παρλθ. χρ. разодрѣл, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разодраннѣй, βρ: -дран, -а, -ο ρ.σ.μ. κατασχίζω· κατασπαράζω· волк -áл овцѣ ο λύκος κατασπάραξε το πρόβατο. 2 χαλνώ, φθειρώ· сапоги σχίζω τις μπότες· -плáтьε σχίζω το φόρεμα. || -ся 1 ξεσχίζομαι· плáтьε -лосъ το φόρεμα ξεσχίστηκε. 2 καβγαδίζω, τσακνώνω στα γερά· онѣ -лѣсь в кровѣ τσακνέωσπου ματώθηκαν.

разозлѣть, -злѣ, -злѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разозлѣнный, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. εξερεθίζω, εξαγριώνω, εξοργίζω. || -ся εξερεθίζομαι, εξοργίζομαι, εξαγριώνωμαι.

разойтѣсь, разойдѣсь, разойдѣсья, παρλθ. χρ. разошѣлся, -шлáсь, -шлóсь, μτχ. παρλθ. χρ. разошѣвшийся, επ. μτχ. разойдѣсь κ. (παλ.) разошѣлись ρ.σ. 1 φεύγω (προς δι-άφορες κατευθύνσεις)· гóсти -лѣсь οι φιλοξενούμενοι έφυγαν (ο καθένας για τον προο-

ρισμό του). 2 σκορπίζω, -ομαι· διαλύομαι· τύчи -лѣсь τα σύννεφα σκορπισαν· толпá -лáсь το πλήθος διαλύθηκε. || ρευστοποιούμαι, λιώνω· сáхар -ѣлся в чаѣ η ζάχαρη έλιωσε στο τσάι. || χάνομαι, εξαφανίζομαι· морщίνы -лѣсь οι ρυτίδες χάθηκαν. 3 (απο)χωρίζομαι. || αναμερώ, κάνω μέρος να περάσει. 4 χωρίζω· он -ѣлся со своѣм отцѣм αυτός χώρισε απο τον πατέρα του· онá -лáсь со своѣм мѣжем αυτή χώρησε με τον άντρα της. || διαφωνώ, ετερογνωμά, ετεροφρονώ, διτίσταμαι. 5 χωρίζομαι· дорога -лáсь ο δρόμος διχάστηκε. || αποκλίνω· мнѣния -лѣсь οι γνώμες διχάστηκαν. 6 αποσπώμαι, αποσυνδέομαι, ανοίγομαι, παρουσιάζω κενά, χάσματα. 7 γίνομαι ανάρπαστος, πουλιέμαι τάχιστα. || (για χρήματα) ξοδεύομαι, δαπανώμαι. 8 διαδίδομαι (για ειδήσεις, φήμες κ.τ.τ.). 9 αναπτύσσω μεγάλη ταχύτητα. || δυναμώνω· дождь -ѣлся η βροχή δυνάμωσε. 10 μτφ. εξάπτομαι, παραπαίρνωμαι, αφώνω, μεπιάζουν τα μπουρίνια.

разок, -зкá α. μια φορίτσα.

разом επ. 1 αμέσως, αυτοστιγμεί. 2 μια φορά, μονοκοπανιά, μια και καλή· вѣпить ста-кán винá - πίνω ένα ποτήρι κρασί μονοκοπανιά.

разомкнутѣй επ. απο μτχ. (στρατ.) αραιός· -ая шерѣнга αραιός ζυγός.

разомкнѣть, -нѣ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разомкнутѣй, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. αποσυνδέω, ξεσυνδέω· αποσυνάπτω· -электрѣ-ческий ток αποσυνδέω το ηλεκτρικό ρεύμα. || ανοίγω· -вѣки ανοίγω τα βλέφαρα· -ворóта шлóза ανοίγω την υδατοφρακτική θύρα. || αραιώνω τα διαστήματα· -строй αραιώνω τη σύνταξη. || -ся αποσυνδέομαι, ξεσυνδέομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

разомлѣть, -ѣю, -ѣешь ρ.σ. εξασθενώ, αδυνατίζω, ατονώ· εξαντλούμαι, αποκάμω.

разонравѣться, -влѣсь, -вишься ρ.σ. δε μου αρέσει πιά, παύει να μου αρέσει.

разопревѣть ρ.δ. βλ. разопрѣть.

разопрѣть, -ѣю, -ѣешь ρ.σ. 1 φουσκώνω απο το βράσιμο· кáша -ла ο χυλός (το κουρκούτι) φούσκωσε. 2 (απλ.) ιδροκοπώ.

разор, -а α. 1 κάταστροφή, ερήμωση. || αναστάτωση, μεγάλη αταξία. 2 βλ. разорѣние.

разорáться, -орѣсь, -орѣсья ρ.σ. (απλ.) 1 κραυγάζω δυνατά, ξελαρυγγίζομαι φωνάζοντας. 2 μαλάνω, φωνάζω, παραπαίρνω· αποπαίρνω με φωνές.

разóрваннѣй επ. απο μτχ. (ξε)σχισμένος, καταξεσχισμένος· -οε плáтьε ξεσχισμένο φόρεμα. 3 κομμένος, ασύνδετος, ασυνάρτητος· -не фрáзы ασύνδετες φράσεις.

разорвѣть, -рвѣ, -рвѣшь, παρλθ. χρ. разорвѣл, -лá, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разó-

рванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξεσχίζω, κατασχίζω, καταξεσχίζω - бумагу καταξεσχίζω το χαρτί. - письмo καταξεσχίζω το γράμμα. || μτφ. σπάζω· κόβω - цепі σπάζω τις αλυσίδες· - όκοβн σπάζω τα δεσμά. || διατάρασσω· лай -άλ тишинύ το γαύγισμα διατάραξε την ησυχία. || κατασπαράσσω· волк -άλ овцύ ο λύκος κατασπαράξε την προβατίνα. 2 ανατινάζω - мост ανατινάζω τη γέφυρα. 3 μτφ. διακόπτω, κόβω - дипломатические отношения διακόπτω τις διπλωματικές σχέσεις· - связь κόβω τη σύνδεση ή το δεσμό. || μτφ. ακυρώνω· - договор ξεσχίζω (κουρελιάζω) τη συμφωνία. 4 κατακομματιάζω. || εκφρ. чтоб тебѣ -ло ή рѡзорвало να σκάσεις· να πάθεις κακό· απο το θεό να το βρεις. || -ся 1 ξεσχίζομαι, κατασχίζομαι. 2 σκάζω, εκρήγνομαι· снаряд -лся όколо него το βλήμα έσκασε κοντά του. 3 μτφ. διακόπτομαι, κόβομαι (για σχέσεις, δεσμό κ.τ.τ.). 4 μτφ. προσπαθώ πάρα πολύ, βάζω όλα τα δυνατά. 5 κατακομματιάζομαι. || εκφρ. хоть -исъ! ό,τι και να κάνεις αυτό δε γίνεται (λόγω επείγουσας, σοβαρής απασχόλησης).

разорѣние, -я ουδ. 1 καταστροφή, ερήμωση, ρήμαγμα. 2 οικονομική καταστροφή, κατάρρευση της οικονομίας.

разорѣтель, -я α., -ница, -н θ. καταστροφέας, ερημωτής· αφανιστής.

разорѣтельность, -и θ. καταστρεπτικότητα, ερήμωση· αφανισμός.

разорѣтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно καταστρεπτικός, -ροφικός, ερημωτικός, αφανιστικός, ολέθριος. || δαπανηρός, πολυδάπανος, πολυέξοδος· επιζήμιος.

разорѣть, -рѣ, -рѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разорѣнный, βρ: -рѣн, -рѣна, -рѣно ρ.σ.μ. 1 καταστρέφω, ερημώνω, ρημάζω, αφανίζω· война -ла воюющих стран ο πόλεμος κατέστρεψε τις εμπόλεμες χώρες· в конѣц - καταστρέφω τελείως· 2 εξαθλιώνω, καταστρέφω οικονομικά. || -ся καταστρέφομαι, ερημώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

разоружать(ся) ρ.δ. βλ. разоружить(ся).

разоружѣние, -я ουδ. αφοπλισμός· ξαρμάτωμα· всеобщее - γενικός αφοπλισμός· частичное - μερικός αφοπλισμός.

разоружить, -жѣ, -жѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разоружѣнный, βρ: -жѣн, -жѣна, -жѣно ρ.σ.μ. 1 αφοπλίζω· ξαρμάτων· - противника αφοπλίζω τον εχθρό· - отряд αφοπλίζω τμήμα (στρατιωτικό)· - судно ξαρμάτων σκάφος. 2 μτφ. αφαιρώ κάθε επιχείρημα· - идеяно αφοπλίζω ιδεολογικά. || -ся (κυρλξ. κ. μτφ.) αφοπλίζομαι· ξαρμάτωμαι.

разорѣть ρ.δ. μ. βλ. разорѣть || -ся

1 βλ. разорѣться. 2 (απλ.) εντρέπομαι, μάλωνω, φέρνομαι άσχημα, αλητοφέρνομαι.

разослать, разошлѣ, разошлѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разосланный, βρ: -лан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (απο)στέλλω (σε διάφορα μέρη). 2 στέλλω όλους (χωρίς εξαίρεση).

разоспѣться, -сплѣсь, -спѣшься, παρλθ. χρ. разоспѣлся, -лѣсь, -лѣсь ρ.σ. κοιμούμαι πολύ και βαθύν ύπνο· παρακοιμούμαι.

разостлѣть, расстелѣ, расстелѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разостланный, βρ: -лан, -а, -ο ρ.σ.μ. στρώνω· απλώνω· - скатерть στρώνω το τραπεζομάντηλο· - лѣн απλώνω το λινάρι. || μτφ. διαχέω, ρίχνω· - тѣнь ρίχνω σκιά. || -ся στρώνομαι, απλώνομαι.

разоткѣть, -ткѣ, -ткѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разотканный ρ.σ.μ. πλουμίζω.

разоткровенничаться ρ.σ. ξανοίγομαι πολύ, εκμυστηρεύομαι.

разоχѣться ρ.σ. αρχίζω να βογγώ πολύ, να φωνάζω ωχ, αχ.

разоχѣтить, -охѣчу, -охѣтишь ρ.σ.μ. ανοίγω πολύ την όρεξη· μερακλώνω. || -ся ορέγομαι πιο πολύ· μερακλώνομαι.

разочаровѣние, -я ουδ. απογοήτευση, αποκαρδίωση· αποθάρρυνση.

разочарованность, -и θ. βλ. разочаровѣние.

разочарованный επ. απο μτχ. απογοητευμένος, αποκαρδιωμένος· αποθαρρυσμένος.

разочаровѣть, -рѣю, -рѣешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разочарованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. απογοητεύω, αποκαρδιώνω· αποθαρρύνω· απελπίζω. || -ся απογοητεύομαι, αποκαρδιώνομαι· αποθαρρύνομαι· απελπίζομαι.

разочаровывать(ся) ρ.δ. βλ. разочаровѣть(ся).

разработѣвание, -я ουδ. βλ. разработѣка.

разработѣвать ρ.δ. 1 βλ. разработѣть. 2 εξορύσσω. || -ся 1 επεξεργάζομαι κλπ. ρ.μ. 2 εξορύσσομαι.

разработанность, -и θ. επεξεργασία· - план на εκπόνηση του πλάνου.

разработѣть ρ.σ.μ. 1 επεξεργάζομαι, δουλεύω· - граніт на колонны, на плиты επεξεργάζομαι γρανίτη για κολόνες, για πλάκες. || καλλιεργώ τη γη (για σπορά). || μτφ. εξασκώ, προάγω, τελειοποιώ· δουλεύω· гѡлос певѣщн был мало разработѣн η φωνή της τραγουδίστριας λίγο καλλιεργήθηκε. 2 επεξεργάζομαι, δουλεύω, εκπονώ. || τελειοποιώ. 3 εξορύσσω ολοκληρωτικά· εξαντλώ· рудник полностью разработѣн το ορυχείο εξαντλήθηκε πλήρως.

разработѣка, -и θ. 1 επεξεργασία, δούλεμα· εκπόνηση. 2 καλλιέργεια. 3 εξόρυξη. 4 ορυχείο.

разравнивать ρ.δ. ισοπεδώνω, ισιάζω, ισιώνω, ομαλύνω. || -ся ισοπεδώνομαι, ομαλύνομαι, γίνομαι ίσιος, ισιώνω.

разражаться ρ.δ. βλ. разразиться.

разразить, -ражу́, -ражишь ρ.σ.μ. (απλ.)· συντρίβω, καταστρέφω. || εκφρ. -И ГРОМ (БОГ) ή ΠУСТЬ (ΠУСКАЙ, ΔΑ) -ИТ БОГ (ΓΟСПОД) ΚΟΓΟ (παλ. κ. απλ.)· κακιά αστραπή ή ο θεός να τον κάψει· να τον κάψει ο θεός (ο Κύριος)· απο το θεό να το βρει· κακό φόφο να 'χει. || -ся ξεσπώ· σκάζω· εκρήγνυμαι· ВОЙНА -ΛΑΣЬ ΠΟΛΕΜΟΣ ξεσπασε· -ΛΑΣЬ ΠΡΟЗΑ ξεσπασε θύελλα. || μτφ. εκδηλώνομαι απότομα· -РЫДАНИЯМИ ξεσπασε λυγμούς· - СМΕΧΟМ ξεσπασε σε γέλια· - АΠΛΟΔΙΣΜΕΝΤΑМИ ξεσπασε σε χειρσκιροτήματα.

разрастание, -я ουδ. μεγάλωμα, ανάπτυξη· αύξηση.

разрастаться ρ.δ. βλ. разрастись.

разрастись, -стётся, παρλθ. χρ. разросся, -лась, -лось ρ.σ. 1 αυξάνομαι, μεγαλώνω, αναπτύσσομαι· πυκνώνω, φουντώνω (για φυτά). 2 πληθύνομαι· ГОРОД разросся η πόλη μεγάλωσε. || δυναμώνω.

разрешение, -я ουδ. (γραπ. λόγος) βλ. разрастание.

разреветься, -вусь, -вешься ρ.σ. 1 αρχίζω να μουγκρίζω δυνατά. 2 ξεσπώ σε κλάματα.

разредить, -ежу́, -едішь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. разрежённый, βρ: -жён, -жена, -жено ρ.σ.μ. αραιώνω· - посадку деревьев αραιώνω το φυτώριο των δέντρων. || -ся αραιώνω, -ομαι.

разредить(ся) ρ.δ. βλ. разредить(ся).

разрежение, -я ουδ. αραιώση, -μα.

разрежённость, -и θ. αραιώση.

разрежённый επ. απο μτχ. αραιός, -ωμένος.

разрез, -а α. 1 κοπή, κόψιμο· - шкүрок κόψιμο των δερμάτων. 2 η κοψιά· ГЛУБОКИЙ - βαθιά κοψιά. 3 (για σχέδια)· τομή· попережённый - εγκάρσια τομή· - здания κατατομή οικδομής. || εκφρ. В -е απο άποψη· - ГЛАЗ το σχήμα των ματιών (το άνοιγμα μεταξύ του άνω και κάτω βλεφάρου).

разрезальный επ. κοπτικός, τμητικός.

разрезание, -я ουδ. κοπή, κόψιμο, τμήση.

разрывать, -режу́, -режешь ρ.σ.μ. 1 κόβω, τέμνω· τεμαχίζω· - хлеб на куски κόβω το ψωμί κομματάκια· - ДНЮ κόβω (τεμαχίζω) το πεπόνι· - ножицами сукно κόβω με το ψαλίδι την τσόχα. 2 ανοίγω, σχίζω· - опухоль ανοίγω τον όγκο (πρήξιμο) με το νυστέρι· - живёт σχίζω την κοιλιά (με το νυστέρι). || μτφ. σχίζω τα νερά (για σκάφος). || διαχωρίζω κόβοντας· - страницы книги κόβω τις σελίδες του βιβλίου. 3 μτφ. κάνω ρήγμα· αποκόπτω· - неприятельский отряд αποκόπτω εχθρικό τμήμα.

разрезать(ся) ρ.δ. βλ. разрезать(ся).

разрезаться, -режется ρ.σ. διατέμνομαι.

разрезка, -и θ. κοπή, κόψιμο.

разрезной επ. κοπτικός, για κόψιμο. || που έχει κοψιά.

разрезывание, -я ουδ. κοπή, κόψιμο.

разрезывать(ся) ρ.δ. βλ. разрезать(ся).

разрекламировать ρ.σ.μ. διαφημίζω πλατιά, ρεκλαμάρω πολύ.

разрешать ρ.δ. βλ. разрешить. || -ся 1 βλ. разрешиться. 2 (απόσ.) επιτρέπομαι· курить -ется το κάπνισμα επιτρέπεται.

разрешённое, -я ουδ. 1 άδεια· έγκριση· покажите ваме - δείξτε την άδεια σας· - на охотничье оружие άδεια κατοχής κυνηγετικού όπλου· давать - δίνω (χορηγώ) άδεια. 2 λύση, -μιο· верное - πρόβλημα σωστή λύση του προβλήματος. || διακανονισμός, επίλυση· - противоречий επίλυση των αντιθέσεων. 3 (παλ.)· απαλλαγή· ελευθέρωση.

разрешить, -шу́, -шійшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. разрешённый, βρ: -шен, -шена, -о. 1 ρ.σ.μ. επιτρέπω, δίνω άδεια· αφήνω· - беспрепятственный вход и выход επιτρέπω ελεύθερά την είσοδο και έξοδο· - пить вино επιτρέπω να πιεί κρασί. 2 λύνω, δίνω λύση· - вопрос λύνω το ζήτημα· - спор λύνω τη διαφορά. || διευθετώ, διακανονίζω, επιλύω· - противоречия επιλύω τις αντιθέσεις. || απαλλάσσω· αποδεσμεύω· απελευθερώνω· - кого-н. от объзательства απαλλάσσω κάποιον απο τις υποχρεώσεις. 3 (προστι.)· -и(те) επιτρεψε, επιτρέψτε· -ите пройти επιτρέψτε μου (αφήστε με) να περάσω. 4 (παλ.) θεραπεύω, επαναφέρω (όραση, ακοή, ομιλία). || μτφ. λύνω· - молчание λύω τη σιωπή. || -ся 1 λύνομαι· вопросы -ился το ζήτημα λύθηκε. || διαλύομαι· сомнения -лись οι αμφιβολίες διαλύθηκαν. 2 περατώνομαι, τελειώνω· дело -лось η υπόθεση τέλειωσε. || θερματίζομαι, καταλήγω· болёзнь -лась кризисом η αρρώστεια κατέληξε σε κρίση. 4 γεννώ, λευτερώνομαι· она -лась от времени αυτή γέννησε (λευτερώθηκε απο το κοιλιακό βάρος). || δημιουργώ, φτιάχνω (μετά απο μακρές προσπάθειες).

разрисовать ρ.σ.μ. 1 γεμίζω με ζωγραφίες, σχέδια. 2 μτφ. γελοιογραφώ. || -ся καλύπτομαι με ζωγραφίες, σχέδια.

разрисовка, -и θ. κάλυψη με ζωγραφίες.

разрисовывать(ся) ρ.δ. βλ. разрисовать(ся).

разрисовывание, -я ουδ. βλ. разрисовка.

разровнять ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. разровнённый, βρ: -нен, -а, -о ισοπεδώνω, ισιάζω, ισιώνω, ομαλύνω.

разродиться, -рожусь, -родішсья ρ.σ. 1

γεννώ, τίκτω (συνήθως βασανιστικά). 2 (απλ.)· πολλαπλασιάζομαι.

разрôзненность, -и θ. 1 το ασυμπλήρωτο· το ξέχωρο, το μεμονωμένο. 2 σποραδικότητα.

разрôзненный επ. απο μτχ. 1 ασυμπλήρωτος· ελλειπής, λειψός· παράταιρος. 2 σποραδικός, σκόρπιος. || μεμονωμένος.

разрôзнить(ся) ρ.δ. βλ. **разрôзнить(ся)**.

разрôзнить, -ню, -нишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разрôзненный**, βρ: -нен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 καθιστώ ελλειπές, παραβιάζω την ολότητα. 2 (παλ.) αποχωρίζω, απομονώνω, ξεκόβω. || -ся γίνομαι, καθίσταμαι ελλειπής.

разрôзнять ρ.σ.μ. μου πέφτουν· οη -ял все тарелки του έπεσαν όλα τα πιάτα.

разрôб, -а α. 1 βλ. **разрôбка**. 2 κομμένο μέρος.

разрôбание, -я ουδ. βλ. **разрôбка**.

разрôбать ρ.δ. βλ. **разрôбить**. || -ся κατακόβομαι, κατατέμνομαι· κατατεμαχίζομαι.

разрôбить ρ.σ.μ. (κατα)κόβω, κατατέμνω, κατατεμαχίζω, κατακομματιάζω· - полено κόβω κομμάτια το κούτσουρο. || εκφρ. **Александр македонский -ял гордиев ѱзел своим мечом** ο Αλέξανδρος ο μακεδόνας έκοψε το γόρδιο δεσμό με το ξίφος του.

разрôбка, -и θ. κόψιμο, κατακομματίασμα, κατατεμαχίσιμα.

разругать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разруганный**, βρ: -ган, -а, -ο μαλώνω γερά, επιπλήττω δριμύτατα, κατσαδιάζω, βάζω πόστα. || -ся μαλώνω, ερίζω, φιλονικώ, έρχομαι σε διένεξη, σε προστριβές· τα τσουγκρίζω.

разрумянивать(ся) ρ.δ. βλ. **разрумянить(ся)**.

разрумянить ρ.σ.μ. (για μάγουλα, πρόσωπο)· κατακοκκινίζω· **морôз -ил щёки детей** η παγωνιά κατακοκκίνισε τα μάγουλα των παιδιών. || -ся κατακοκκινίζω, γίνομαι κατακόκκινος· **лицô девочки от волнения -лось** το πρόσωπο του κοριτσιού απο την ταραχή κατακοκκίνησε. || βάφομαι, βάζω κοκκινάδι.

разрôха, -и θ. καταστροφή· ερείπωση· ερήμωση, ρημαγδιό.

разрушâtь(ся) ρ.δ. βλ. **разрушить(ся)**.

разрушение, -я ουδ. 1 καταστροφή, γκρέμισμα· χάλασμα, κατεδάφιση. 2 κατερείπωση, ερήμωση, ρήμαγμα. 3 μτφ. εξάρθρωση, ξεχαρβάλωμα, -λιασμα. || μτφ. χάλασμα, σπαράλιασμα, ανατροπή (για σχέδια κ.τ.τ.). || βλάβη, φθορά· - **здоровья** σοβαρή βλάβη της υγείας.

разрушитель, -я α., -ница, -и θ. καταστροφέας· - **семейного счастья** καταστροφέας της οικογενειακής ευτυχίας.

разрушительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο καταστρεπτικός, καταστροφικός· -ая война

καταστρεπτικός πόλεμος.

разрушить, -шу, -шите ρ.σ.μ. 1 καταστρέφω· κατερείπώνω· ερημώνω, ρημάζω· **землетрясение -ло город** ο σεισμός κατέστρεψε την πόλη. 2 μτφ. εξαρθώνω, χαρβαλιάζω, ξεχαρβαλώνω· διαλύω, αποσυνθέτω· - **хозяйство** καταστρέφω το νοικοκυριό· - **государственный аппарат** εξαρθώνω τον κρατικό μηχανισμό. 3 ανατρέπω, χαλνών· - **его планы** χαλνώ τα σχέδια του. || βλάπτω, φθείρω· - **здоровье** καταστρέφω την υγεία. || -ся 1 καταστρέφομαι, κατεδαφίζομαι· γκρεμίζομαι· χαλνιέμαι. || ερημώνομαι· ερειπώνομαι. 2 εξαρθώνομαι, ξεχαρβαλιάζομαι. 3 μτφ. ανατρέπομαι, χαλνιέμαι· **планы -лись** τα σχέδια χάλασαν. || βλάπτομαι, φθείρομαι· **здоровье -лось** η υγεία καταστράφηκε.

разрôв, -а α. 1 διακοπή, κόψιμο· - **дипломатических отношений** διακοπή διπλωματικών σχέσεων. 2 κοπή, κόψιμο. || ρήγμα, ρήξη· διάσπαση, σπάσιμο· ρήγμα· - **линии фронта** σπάσιμο της γραμμής του μετώπου. 3 έκρηξη, σκάσιμο. 4 μτφ. διάσταση, αντίθεση. || εκφρ. -- **трава** μαγικό χορτάρι που μπορεί (δηθεν) να ανοίξει οποιαδήποτε κλειδωνιά.

разрывание, -я ουδ. ξέσχισμα, σχίσιμο.

разрывание, -я ουδ. βλ. **разрôв**.

разрôвать ρ.δ. βλ. **разорвать**. || -ся βλ. **разорваться**.

разрôвать² ρ.δ. βλ. **разрôть**. || -ся κατασκάβομαι.

разрывной επ. εκρηκτικός· - **снаряд** εκρηκτικό βλήμα· -ая **пуля** εκρηκτική σφαίρα.

разрыдâtься ρ.σ. κλαίω με λυγμούς· ξεσπώ σε λυγμούς.

разрôть ρ.σ.μ. βλ. **изрôть**. || ανασκαλίζω.

разрыление, -я ουδ. βωλοκόπημα, τρίψιμο του χώματος.

разрылеть, -ёт ρ.σ. τρίβομαι, γίνομαι αφράτος, μαλακός (για χώμα).

разрылитель, -я α. μηχανή βωλοκόπησης.

разрылительный επ. της βωλοκόπησης.

разрылеть, -лю, -лишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разрыленный**, βρ: -лен, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. τρίβω, κάνω αφράτο· - **землю** κάνω το χώμα αφράτο. || -ся τρίβομαι, γίνομαι αφράτος.

разрылеть(ся) ρ.δ. βλ. **разрылеть(ся)**.

разрылеться, -млюсь, -мишсья ρ.σ. (απλ.) κλαίω, ξεσπώ σε κλάματα.

разрôд¹, -а α. 1 είδος· γένος· κατηγορία· τάξη· **разделение растений на -и** χώρισμα φυτών σε κατηγορίες· **высший** - ανώτατη κατηγορία· **низший** - κατώτατη κατηγορία. 2 βαθμός ειδικευσης· **заработная плата по третьему -у** πληρωμή με τρίτη κατηγορία (ειδικευσης). 3 (παλ.) κρατικό διοικητικό ίδρυμα. 4 πλθ. -и

στρατιωτικό διβλίο διαταγών και διατάξεων.

разряд², -а α. εκκένωση, άδειασμα· απογέμιση· -батареи εκκένωση συσσωρευτή· -ружья απογέμιση του όπλου.

разрядить¹, -яжy, -ядишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разряженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. καλοντύνω, στολίζω, λουσάρω. || -ся καλοντύνομαι, λαμπροφοριέμαι, στολίζομαι.

разрядить², -яжy, -ядишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разряженный, βρ: -жен, -женá, -женó κ. разряженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 απογεμίζω· -ружь απογεμίζω το όπλο. || αδειάζω, ρίχνω· -ружь в мишень αδειάζω το όπλο στο στόχο. 2 εκφορτίζω, εκκενώνω· -аккумулятор εκκενώνω το συσσωρευτή. 3 μτφ. χαλαρώνω, μειώνω την ένταση· εκτονώνω· -напряжённость международной обстановки δημιουργώ ύφεση στη διεθνή κατάσταση. 4 αραιώνω τα γράμματα στις λέξεις. || -ся 1 απογεμίμαι, εκκενώνομαι (για όπλο). 2 (ηλεκτρ.) εκφορτίζομαι, εκκενώνομαι. 3 μτφ. εκτονώνομαι.

разрядка, -и θ. 1 βλ. разряд² 2 μτφ. εκτόνωση, ύφεση· -напряжённости международной обстановки ύφεση της έντασης της διεθνούς κατάστασης. 3 αραιώση των γραμμάτων των λέξεων.

разрядник¹, -а α. (ηλεκτρ.) εκφορτιστής.

разрядник², -а α. αθλητής κατηγορίας.

разрядный επ. 1 της κατηγορίας, με κατηγορία· -не группы ομάδες κατηγορίας. 2 (απλ.) της διάταξης· -не книги βλ. разряд¹ (4 σημ.).

разрядать(ся)¹ ρ.δ. βλ. разрядить(ся)¹.

разрядать(ся)² ρ.δ. βλ. разрядить(ся)².

разряжение, -я ουδ. βλ. разряд².

разряженный επ. απο μτχ. καλοντυμένος, λαμπροφορεμένος, στολισμένος, λουσάτος.

разубедить, -ежy, -едишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. μεταπειθω, αναπειθω, αλλάζω τη γνώμη κάποιου· никак не -дишь её με κανένα τρόπο δεν την μεταπειθείς. || -ся μεταπειθομαι.

разубедять(ся) ρ.δ. βλ. разубедить(ся).

разубра́ть ρ.σ.μ. (παλ. κ. απλ.) ωραιοστολίζω. || -ся ωραιοστολίζομαι.

разубажить ρ.σ.μ. (απλ.) σέβομαι πολύ.

разуба́ть(ся) ρ.δ. βλ. разубить(ся).

разубе́рение, -я ουδ. αλλαγή γνώμης. || αλλαξοπιστία.

разубе́рить ρ.σ.μ. μεταπειθω. || αλλαξοπιστώ κάποιον. || -ся μεταπειθομαι. || αλλαξοπιστώ, αλλάζω πίστη.

разубе́рять(ся) ρ.δ. βλ. разубе́рить(ся).

разудальный επ. πολύ τολμηρός· παράτολμος. || επιδέξιος, ευκίνητος. || ζυπρός, σφριγηλός.

разузнава́ть ρ.δ. βλ. разузнáть.

разузнáть ρ.σ., παθ. μτχ. разузнанный, βρ:

-нан, -а, -ο μαθαίνω, πληροφορούμαι λεπτομερώς.

разукрасить ρ.σ.μ. καταστολίζω, κατακοσμώνω, εξωραίζω· καταπλουμίζω. || -ся καταστολίζομαι; εξωραίζομαι.

разукрашивать(ся) ρ.δ. βλ. разукрасить(ся). **разукрупнение**, -я ουδ. υποδιαίρεση, χωρίσμα σε μικρότερα μέρη· κατάτμηση.

разукрупнить ρ.σ.μ. υποδιαίρω, χωρίζω σε μικρότερα μέρη· κατατέμνω. || -ся υποδιαίρομαι, χωρίζομαι σε μικρότερα μέρη· κατατέμνομαι.

разукрупнить(ся) ρ.δ. βλ. разукрупнить(ся).

разум, -а α. 1 το λογικό· человек надёлен -ом ο άνθρωπος προικίστηκε με λογικό· жи-вотные лишены -а τα ζώα στερήθηκαν του λογικού. 2 συνείδηση· απόψεις· де́йствовать со-гласно -а δρα κατά τη συνείδηση. || νους, νόηση· μυαλό. 3 (παλ.) το πνεύμα, το νόημα· -законa το πνεύμα του νόμου.

разумение, -я ουδ. 1 (παλ.)· έννοια, αντίληψη, νόημα· νόηση. 2 (γραμ. λόγος)· γνώμη, άποψη· по моему -ю κατά τη γνώμη μου.

разуметь ρ.σ. 1 (παλ.) καταλαβαίνω, εννοώ· -смысл слова καταλαβαίνω το νόημα της λέξης· -дело καταλαβαίνω την υπόθεση. || γνωρίζω, ξέρω· -по-русски γνωρίζω ρωσικά. 2 υπονοώ, εννοώ, έχω υπόψη· υποσημαίνω· что вы -ете под этим выражением? τι εννοείτε με αυτή την έκφραση; || -ся 1 υπονοούμαι, εννοούμαι· υποσημαίνομαι. 2. 3^ο ενκ. πρόσ. ενστ. разумеется εννοείται· само собой ёётся είναι αυτονόητο, αυθυπακούετε, εννοείται· δε θέλει ρώτημα.

разумник, -а α., -ца, -и θ. έξυπνος, -η. || συνετός, -ή, σώφρονας, -η, λογικός, -ή.

* **разумно** επίρ. σώφρονα, συνετά, λογικά.

разумность, -и θ. νοημοσύνη. || σύνεση, φρόνηση, σφροσύνη· λογικότητα.

разумный επ., βρ: -мен, -мна, -мно. 1 νοήμονας· человек существо -ое ο άνθρωπος είναι νοήμονο ον. 2 συνετός, σώφρονας, λογικός· μυαλομένος· φρόνιμος· -не слова μυαλομένα λόγια· -поступок συνετή πράξη ή συμπεριφορά· -не развлечения φρόνιμες διασκεδάσεις· -ое основание λογική βάση.

разутешить, -шу, -шишь ρ.σ.μ. χαροποιώ, καλοκαρδίζω, ευφραίνω· φαιδρώνω.

разутый επ. απο μτχ. ανυπόδητος, απακούτσωτος· ξυπόλυτος.

разуть, -уь, -уешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. разутый, βρ: разут, -а, -ο ρ.σ.μ. βγάζω τα υποδήματα, τα παπούτσια. || -ся βγάζω τα υποδήματά μου.

разутюжить(ся) ρ.δ. βλ. разутюжить(ся).

разутюжить, -жу, -жишь ρ.σ. καλοσιδερώνω.

II -ся καλοσιδερώνομαι (για ρούχα).

разухабистый επ., βρ: -бист, -а, -ο (απλ.) ελεύθερος, ξεθαρρεμένος· έκτροπος.

разучивать(ся) ρ.δ. βλ. **разучить(ся)**.

разучить ρ.σ.μ. μαθαίνω ασκούμενος· - роль μαθαίνω το ρόλο. II -ся ξεμαθαίνω.

разъ... πρόθεμα αντί του раз... Χρησιμοποιείται μπροστά απο τα: е, ю, я; βλ. παραδείγματα- λήματα αμέσως κατωτέρω.

разъедать ρ.δ.μ. 1 βλ. **разъесть**. 2 μτφ. κατατρώω, βασανίζω. II -ся 1 βλ. **разъесться**. 2 μτφ. κατατρώχομαι, με τρώει το σαράκι.

разъединение, -я ουδ. αποσύνδεση, ξεσύνδεση, ξεχώρισμα· αποσύναψη· διακοπή· - τόκα αποσύνδεση του ρεύματος.

разъединитель, -я α.(ηλεκτρ.) αποζεύκτης.

разъединить ρ.σ.μ. 1 αποσυνδέω, ξεσυνδέω· χωρίζω· αποσυνάπτω· κόβω· - проводά αποσυνδέω τα καλώδια. 2 βλ. **разлучить**. II -ся αποσυνδέομαι, ξεσυνδέομαι· χωρίζομαι· αποσυνάπτομαι· κόβομαι. II βλ. **разлучиться**.

разъединять(ся) ρ.δ. βλ. **разъединить(ся)**.

разъезд, -а α. 1 (για πολλούς)· αναχώρηση (προς διάφορες κατευθύνσεις). 2 περιοδεία· συχνή μετακίνηση. II πλθ. -и ταξίδια, περιηγήσεις. 3 (στρατ.) έφιππη περίπολος ή ανιχνευτικό τμήμα. 4 σημείο διακλάδωσης σιδηροδρομικής γραμμής.

разъездить, -ёзжу, -ёздишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разъезженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ανοίγω δρόμο (με συχνή διάβαση οχημάτων). 2 χαλώ το δρόμο με τη συχνή διάβαση (καθαμαξεύω). II -ся ταξιδεύω πολύ ή συχνά.

разъездной επ. 1 περιοδεύων - агитатор περιοδεύων διαφωτιστής. 2 ουσ. α. ο περιοδεύων. 3 μεταφορικός· -ая подвода μεταφορική αλογάμαξα· -не деньги χρήματα ταξιδιωτικά. 4 της διακλάδωσης (σιδηρ. γραμμής).

разъезжать ρ.δ. ταξιδεύω· - по стране ταξιδεύω στη χώρα. II -ся βλ. **разъехаться**.

разъезженный επ. απο μτχ. καθημαξευμένος, πολύ πατημένος (δρόμος).

разъезживать(ся) ρ.δ. βλ. **разъездить(ся)**.

разъём, -а α. (ξε)χώρισμα, διαχώρισμα, διάζευξη.

разъёмный επ. (δια)χωριστικός, διαζευκτικός.

разъесть ρ.σ.μ. 1 διαβιβρώσκω, κατατρώω, φθείρω (για ουσίες). 2 καταδαγκώνω. II -ся χοντραίνω, παχαίνω.

разъехаться, -ёдусь, -едешься ρ.σ. 1 (για πολλούς)· φεύγω· αναχωρώ (προς διάφορες κατευθύνσεις). II χωρίζω, παίρνω άλλη κατεύθυνση. 2 φεύγω, αναχωρώ· она -лась с мужем αυτή έφυγε με τον άντρα της. 3 δε συναντιέμαι (καθ' οδό)· - с товарищем δε συναντιέ-

μαι στο δρόμο με το σύντροφο. 4 διαβαίνω, διέρχομαι, περνώ πολύ σιμά· дорога такáя узкая, что трудно - ο δρόμος είναι τόσο στενός, που είναι δύσκολο να μην εγγίξεις. 5 διαχωρίζω, -ομαι, χωρίζω, -ομαι, παίρνω άλλη κατεύθυνση· лыжи -лись на льду та σκι χώρισαν στον πάγο. II πέφτω, σκορπώ. II κουρελιάζω, ξεφτίζω· σχίζομαι· рубашка -лась το πουκάμισο έγινε κουρέλια. 6 εκτεινόμεν, πιάνω μέρος, καταλαβαίνω χώρο.

разъярённый επ. απο μτχ. εξαγριεμένος, αποθηριώμένος· έξαλλος, ξεφρενος, πυρ και μαγνία. II μτφ. ορμητικός, ακάθεκτος.

разъярить, -рёт, -рётшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разъярённый**, βρ: -рён, -ренá, -ренó ρ.σ.μ. εξαγριώνω, αποθηριώνω, δαιμονίζω, φρενιάζω, βουρλίζω. II -ся εξαγριώνομαι, αποθηριώνομαι, δαιμονίζομαι, με πιάνουν τα μπουρίνια.

разъярять(ся) ρ.δ. βλ. **разъярить(ся)**.

разъяснение, -я ουδ. διασαφήση, -φήνιση, διευκρίνιση, διαλεύκανση, ξεδιάλυμα, ξεκαθάρισμα· εξήγηση: официальное - επίσημη διευκρίνιση· комиссия занимается -ем ётого дела η επιτροπή ασχολείται με τη διαλεύκανση αυτής της υπόθεσης.

разъясняться, -ется ρ.δ. βλ. **разъяснить-ся**.

разъяснительный επ. (επ)εξηγηματικός, διευκρινιστικός, διασαφηνιστικός.

разъяснить, -нит ρ. απρόσ. (απλ.) αιθριάζω, ξαστερώνω· к вечеру -ло κατά το βράδυ ξαστέρωσε.

разъяснить, -ню -нишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **разъяснённый**, βρ: -нён, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. διασαφηνίζω, διευκρινίζω, διαλευκαίνω, ξεθαλώνω, ξεκαθαρίζω· επεξηγώ. II -ся διασαφηνίζομαι, διευκρινίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

разъяснять(ся) ρ.δ. βλ. **разъяснить(ся)**.

разъять, разнмý, разímешь ρ.σ.μ. (παλ.)· βλ. **разнять**. II -ся βλ. **разняться**.

разыграть ρ.σ.μ. 1 παίζω (μουσικό ή θεατρικό έργο). 2 παίζω, κάνω συνδυασμούς· - хорошо мяч παίζω καλά· μπάλλα ή το τόπι хорошо - партию в шахматы παίζω καλά την παρτίδα στο σάκι· - в лотарёю παίζω στη λοταρία, στο λαχείο· - в жребёю παίζω στα ζάρια. 3 παρασταίνω, προσποιούμαι τον... 4 διακυβεύω, ριφκοινδυνεύω. 5 βλ. **одурáчить**. II - дурака την παθαίνω σα βλάκας. II -ся 1 παίζω· дети -лись, спать не хотят τα παιδιά έπαιξαν, να κοιμηθούν δε θέλουν. II προεξασκούμαι, προγυμνάζομαι, προπονούμαι· προπαρασκευάζομαι. 2 υπερεκτεινόμεν, σφοδρώνομαι· γιγαντώνομαι. 3 ξεσπώ· διεξάγομαι, γίνομαι· -лся скандал ξεσπασε καβγάς· - бой έγινε

μάχη· бѹря -ласъ θύελλα ξέσπασε.

разыгрывание, -я ουδ. παίξιμο, παίγνιδι.

разыгрывать(ся) ρ.δ. βλ. **разыграть(ся)**.

разымать(ся) ρ.δ. βλ. **разыть(ся)**.

разымчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο (παλ.). αφύς· δριμύς· τσουχτερός· δυνατός (για οινό-πνευματώδη ποτά). || μτφ. ερεθιστικός.

разыскание, -я ουδ. έρευνα, φάξιμο· διε-ρευνηση· ανασκάλισμα.

разыскать, **разыщѹ**, **разыщешь**, παθ. μτχ. παρлѣ. χρ. **разысканный**, βρ: -кан, -а, -ο ρ. σ.μ. έρευνώ, φάχνω παντού· διερευνώ, ανε-ρευνώ, ανασκαλεύω, -ίζω. || -ся βρίσκομαι ύστερα απο έρευνα· **пропавшая Бещь -ласъ** το χαμένο πράγμα βρέθηκε.

разыскивать(ся) ρ.δ. βλ. **разыскать(ся)**.

райна, -н θ. (διαλι.) λεύκα κωνική.

райновый επ. (διαλι.) της κωνικής λεύκας.

рай, **ра́я**, προητ. ο **рае**, в **раѣ** α. (θρησκ.) Παράδεισος. || μτφ. τόπος με ιδανικές συνθή-κες ζωής. || εκφρ. **земной рай** ή **рай земной** επίγειος παράδεισος.

рай... πρώτο συνθετικό με σημ. επ. **район-ный** της περιοχής: **райсовет**

райковный επ. του υπερώου βλ. **раёк**.

райком, -а α. (**районный комитет**) αχτιδική επιτροπή.

***район**, -а α. 1 περιοχή· **промышленный** - βιομηχανική περιοχή· **земледельческий** - αγροτική περιοχή· **южные -ы страны** οι νότιες περιοχές της χώρας· **хлебный** - σιτοπαραγωγική περιοχή· **степной** - πεδινή περιοχή· **угольный** - ανθρακοφόρα περιοχή· -н **военных действий** περιοχές πολεμικών επιχειρήσεων. 2 επαρχία (ως διοικητική μονάδα). || τμήμα, συνοικία· αχτίδα. 3 περιφέρεια.

районирование, -я ουδ. διαίρεση, χωρισμός σε επαρχίες· - **областей** χωρισμός των νομών σε επαρχίες.

районировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. δι-αιρώ, χωρίζω σε επαρχίες. || καθορίζω, προσ-διορίζω, κατανέμω κατά επαρχίες ή κατά πε-ριοχές. || -ся 1 διαιρούμαι, χωρίζομαι κατά επαρχίες. 2 κατανέμομαι κατά περιοχές.

районный επ. επαρχιακός· περιφερειακός ή της περιοχής.

районό α. άκλ. (συντομογραφία): **районный отдел народного образования** επαρχιακό τμή-μα λαϊκής παιδείας ή (για τις πόλεις) αχτι-δικό τμήμα λαϊκής παιδείας.

райский επ. παραδεισιένιος, παραδεισια-κός, παραδεισιος· -**ая жизнь** παραδεισιένια ζωή. || θαυμάσιος· **сегодня - день** σήμερα εί-ναι θαυμάσια μέρα.

райсовет, -а α. (συντομογραφία): **районный совет** επαρχιακό συμβούλιο ή αχτιδικό. (της

πόλης).

рак¹, -а α. αστακός· **речной** - αστακός ο ποτάμιος (καραβίδα). || εκφρ. **знать где -и зимуют** πρέπει να ξέρεις όλες τις τρύπες (να είσαι κάλτσα του διαβόλου)· **показать**, где -и **зимуют** (απειλή)· θα σου δείξω εγώ πόσ' απίδια παίρνει ο σάκκος· **стоять (ползти)** -ομ στέκομαι (έρπω) στα τέσσερα· **когда свистнет** - όταν λαλήσει η σαρδέλλα ή όταν ασπρίσει ο κόρακας (ποτέ)· **красный как** - κόκκινος σαν την παπαρούνα.

рак², -а α. καρκίνος (ασθένεια).

рак³, -а α. καρκίνος (αστερισμός).

рака, -и θ. (εκκλησ.) λειψανοθήκη αγίου.

***ракалия**, -и θ. (παλ.) καλιάνθρωπος, κά-θαρμα, σκύβαλο, παλιοτόμαρο.

***ракета**¹, -н θ. 1 βολίδα πύραυλος. 2 πύραυ-λος, ρουκέτα. || **осветительная** - φωτοβολίδα· **космическая** - κοσμικός πύραυλος· **межконтинентальная** - διηπειρωτικός πύραυλος· **за-пуск** -н εκτόξευση πυραύλου· --**носитель** πυ-ραυλοφορέας.

***ракета**², -н θ. βλ. **ракетка**.

ракетка, -и θ. σφαιρόπληκτρο, ρακέτα.

ракетница, -н θ. πιστόλι πυροτεχνημάτων ή φωτοβολίδων.

ракетный¹ επ. πυραυλικός· -**ая техника** πυ-ραυλική τεχνική· -**ое оружие** πυραυλικό όπλο· -**ая установка** πυραυλική εγκατάσταση· -**не войска** πυραυλικά στρατεύματα· -**ое вооружение** πυραυλικός εξοπλισμός· - **сигнал** σύνθη-μα με φωτοβολίδα.

ракетный² επ. του σφαιρόπληκτρου· -**ое про-изводство** παραγωγή σφαιροπλήκτρων.

***ракетодром**, -а α. πυραυλοδρόμιο.

ракетчик, -а α., -ца, -н θ. εκτοξευτής φω-τοβολίδων (συνθηματικών).

ракета, -н θ. είδος ιτιάς.

ракетник, -а α. ιτένας.

ракетовый επ. ιτέινος.

раковина, -н θ. 1 όστρακο, κογχύλιο (επιστ), στρείδι (лк.)· - **улитки** όστρακο του κοχλία· **жемчужная** - μαργαριτοφόρο όστρεο. 2 (ονομα-σία αντικειμένων σχήματος όστρέου)· κοιλό-τητα· λεκάνη. || ράβδωση (κάνης όπλου).

раковистый επ. όστρειοειδής, όστρειώδης.

раковный¹ επ. του όστρεου, του όστρακου· απο όστρακο, απο στρείδι· -**ая скорлупа** το όστρέινο κέλυφος· - **суп** σούπα απο στρείδια· -**ая шейка** η ουρά της караβίδας.

раковный² επ. του καρκίνου· καρκινώδης ή καρκινοειδής· - **опухоль** καρκινώδης όγκος.

ракообразные, -нх πλθ. τα όστρακοδέρμα.

***ракуро**, -а α. μικρογραφία ζωγραφική.

ракушечник, -а α. η κρητίδα, ασβεστόλι-θος απο κελύφη ζώων.

ρακύνεchnый επ. βλ. **ράковный**!

ρακύνσκα, -и θ. βλ. **ράковина** (1 σημ.).

ράλο, -а ουδ. (παλ.) αλέτρι, άροτρο.

ράμα, -и θ. πλαίσιο, κούφωμα· κορνίζα, κάδρο· **οκόνная** - πλαίσιο παραθύρου· **дверная** - πλαίσιο πόρτας· - **картины** κορνίζα εικόνας. || **σασί**· - **автомашины** πλαίσιο αυτοκινήτου.

***рамазан**, -а α. ραμαζάνι.

рамена, -мен, -менам πλθ. (παλ.) οι ώμοι.

рамень, -и θ. κ. **раменье**, -я ουδ. (διαλκ.) δάσος κωνοφόρων δέντρων (κυρίως ελάτων).

ράмка, -и θ. μικρό πλαίσιο, τελάρο· κορνιζίτσα, καθράκι. || πλαίσιο γραφικό· **траурная** - πένθιμο πλαίσιο. || πλθ. -и όρια· **в -ах закона** στα πλαίσια του νόμου.

ράмный επ. βλ. **рамоchnый**.

***рамоли** άκλ. κ. **рамолик**, -а α. (παλ.) ραμολί, ραμολιμένο, ξεκουτιάρης.

рамоchnый επ. του κλασιού· - **мастер** τεχνίτης κλασιών· -οε **производство** παραγωγή κλασιών. || κλασιωτός.

***ράмπα**, -и θ. η ράμπα.

рамштéкс, -а α. βλ. **ромштéкс**.

ράνα, -и θ. 1 πληγή, τραύμα, λαβωματιά· **сквозная** - διαμπερές τραύμα· **смертéльная** - θανάσιμο (θανατηφόρο) τραύμα· **глубóкая** - βαθιά πληγή· **огнестрéльная** - τραύμα απο πυροβόλο όπλο· - **зажила** η πληγή έθρεψε· **перевязать** -у δένω την πληγή· **резаная** - η κοψιά· **κόлотая** - μαχαιριά, σουβλησιά, νύξη. 2 μτφ. άλγος, πόνος, οδύνη· - **в душе** η ψυχική οδύνη.

***ранг**, -а α. βαθμός· αξίωμα· **внспий** - υψηλό αξίωμα· **капитán 1^{ος} 2^{ος} 3^{ος}** -а πλοίαρχος, αντιπλοίαρχος, πλωτάρχης. || κατηγορία, τάξη.

***рангóут**, -а α. (ναυτ.) τα(ε)ξάρτια.

рангóутный επ. των (ε)ξαρτιών.

***рандеву** ουδ. άκλ. (παλ.) ραντεβού, συνάντηση, συνέντευξη (κυρίως ερωτική). || τόπος συνέντευξης.

ράне επίρ. (παλ. κ. διαλκ.) βλ. **раньше**.

раневоiй επ. τραυματικός, του τραύματος, της πληγής, της λαβωματιάς.

ранее επίρ. συγκρ. β. του επιρ. **раньше**.

ранение, -я ουδ. τραυματίσμα, -μός, πλήγμα, λάβωμα. || πληγή, τραύμα, λαβωματιά.

раненный επ. τραυματισμένος, πληγωμένος, λαβωμένος. || ουσ. τραυματίας.

***ранет** κ. **ренет**, -а α. μήλο ερυθρόστικτο.

***ράнец**, -нца α. 1 (στρατ.) γυλιός. 2 τσάντα σχολική (φερόμενη σαν γυλιός).

***ранжир**, -а α. (παλ.). 1 σύνταξη κατ' ανάστημα. 2 μτφ. τάξη, διευθέτηση· διάταξη. || εκφρ. **по -у α)** κατ' ανάστημα. β) σε τάξη, σε διάταξη· **под одiн** - **подвести** βάζω σε μια κατηγορία ανεξαιρέτως.

ранiмость, -и θ. ευαισθησία (ψυχής, καρδιάς)· θλίψη, λύπη.

ранiмый επ., βρ: -нiм, -а, -ο μτφ. θλιβόμενος εύκολα· ευαίσθητος· -**ая душа** ευαίσθητη ψυχή.

ράнить, -ню, -нишь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 τραυματίζω, πληγώνω, λαβώνω· **егó -ли на войнé** τον τραυμάτισαν στον πόλεμο. 2 μτφ. θίγω, προσβάλλω· **егó слова -ли еé дýшу** τα λόγια του πλήγωσαν την ψυχή της.

ράнка, -и θ. μικρό τραύμα· πληγίτσα.

ράнный, -яя, -ее επ. 1 πρώιμος· -**яя весна** πρώιμη άνοιξη· - **сев** πρώιμη σπορά· - **плод** πρώιμος καρπός. || πρόωρος· -**яя смерть** πρόωρος θάνατος· -**ее развитие ребенка** πρόωρη ανάπτυξη του παιδιού. 2 (σε συνδυασμό με ουσ. αποκτά επιρρηματική σημ.)· (ε)νωρίς· **я встал -им ýтром** εγώ σηκώθηκα νωρίς το πρωί· **в - час** πολύ πρωί. || πρώτος, αρχικός· -**ие произведения писателя** τα πρώτα έργα του συγγραφέα (πρωτόλεια)· **с -его детства** απο πολύ μικρή ηλικία, απο τα μικράτα· εξ απαλών ονύχων. || μτφ. νηπιακός, νηπιώδης· -**ее средневековье** ο νηπιώδης μεσαιώνας.

ράно επίρ. και ως κατηγ. (ε)νωρίς· **прóра**· - **вечером** νωρίς το βράδυ· **ещé** - είναι ακόμα νωρίς· **я всегда встал** - εγώ πάντοτε σηκώνομαι νωρίς (το πρωί)· **он - умер** αυτός πέθανε πρόωρα. || εκφρ. - **или поздно** (απλ.) αργά ή γρήγορα (κάποτε)· * **раним--** πολύ-πολύ νωρίς (το πρωί).

***рант**, -а, προθт. ο -е, в -у α.

рантовóй κ. **рантовный** επ. ραφτός· -**ие са-поги** ραφτές μπότες.

***рантёё** άκλ. α. τοκιστής (αποζών απο τόκους)· εισοδηματίας.

ράнцевный επ. του γυλιού· -**ие ремни** τα λωριά του γυλιού.

рань, -и θ. το πολύ πρωί· **такáя (этакая)** - τι τόσο πρωί· **куда ты такýю - содрáлся?** για που τόσο πολύ πρωί ετοιμάστηκες; **этакая** -, **солнце** **ещé не взoшло** τόσο πολύ πρωί, ο ήλιος ακόμα δε βγήκε.

раньше επίρ. 1 (συγκριτικός βαθμός του επιρ. **рано**)· νωρίτερα, πιο νωρίς· **прωтыτερα**· **он встал рано**, **а я** **ещé** - αυτός σηκώθηκε νωρίς, αλλά εγώ ακόμα νωρίτερα· - **всех про-снýлась мать** πρωτύτερα απ' όλους ξύπνησε η μάνα. 2 πριν, μπροστά· **не - двух часóв** όχι πριν τις δυό η ώρα. 3 πρώτον, πρώτα, πρότερον· - **внслушайте**, **а потóm** **орани́те** πρώτα ακούστε (με) και μετά μαλώστε (με)· - **мы бi-ли друзьями** πρώτα (πριν) ήμασταν φίλοι.

рапá, -и θ. αλατούχο νερό λίμνης (ως θεραπευτικό), λιμνόνερο.

***рапiра**, -и θ. Ξίφος μακρύ τετράεδρο.

ράπνнй επ. του αλατούχου λιμνόνερου.
*ράпорт, -а α. αναφορά, έκθεση· **отдавать** - (στρατ.) δίνω αναφορά, αναφέρω· **подавать** - υποβάλλω αναφορά.
рапортнчка, -и θ. εκθεσούλα· δελτίο πληροφοριών, κίνησης κ.τ.τ.
рапортовать, -тую -туешь ρ.δ.κ.σ. αναφέρω, δίνω (στρατιωτική) αναφορά· υποβάλλω αναφορά. || -ся αναφέρω, δίνω αναφορά.
*рапс, -а α. κράμβη η ελαιοφόρα.
рапсовнй επ. της ελαιοφόρου κράμβης· -не семена σπόροι ελαιοφόρου κράμβης· -ое мас-ло κραμβέλαιο, ρασκέλαιο ή έλαιο Κολζά.
*рапсод, -а α. ραψωδός.
*рапсодия, -и θ. ραψωδία.
*рапситет, -а α. πράγμα σπάνιο και πολύτιμο.
рас... πρόθεμα (βλ. раз...). Χρησιμοποιείται αντί του раз... μπροστά από άηχα σύμφωνα: **расколотъ**, **расправить**, **распнть**.
*раса, -ы θ. φυλή, ράτσα· **белая** - λευκή, άσπρη ή καυκάσια φυλή· **желтая** - κίτρινη φυλή· **черная** - μαύρη φυλή.
расизм, -а α. φυλετισμός, ρασιζμός.
расист, -а α. ρασιστής.
раойстский επ. φυλετικός, ρασιστικός.
раскабалить ρ.σ.μ. ξεσκαβώνω, αποδουλώνω· απελευθερώνω από τη δουλεία. || -ся ξεσκαβώνομαι, απελευθερώνομαι από τη δουλεία.
раскабалить(ся) ρ.δ. βλ. **раскабалить(ся)**.
раскапывать(ся) ρ.δ. βλ. **раскапаться**.
раскалннный επ. από μτχ. πυρακτωμένος, διαπυρός· - **докрасна** ερυθροπυρωμένος, κόκκινος από τη φωτιά (από το κάψιμο)· -ая печь πυρακτωμένος φούρνος· -ое желέзо πυρακτωμένο σίδηρο.
раскалнть ρ.σ.μ. πυρακτώνω, (δια)πυρώνω. || -ся πυρακτώνομαι, (δια)πυρώνομαι.
раскалывание, -я ουδ. βλ. **раскол** (1 σημ.).
раскалывать(ся) ρ.δ. βλ. **расколотъ(ся)**.
раскалять(ся) ρ.δ. βλ. **раскалнть(ся)**.
раскапнрнзначаться ρ.σ. αρχίζω να καπριτσώνω.
раскапывание, -я ουδ. ανασκαφή.
раскапывать ρ.δ.μ. βλ. **раскопать**. || -ся ανασκάβομαι.
раскармливать ρ.δ. βλ. **раскормить**. || -ся καλοταίζομαι.
*раскассировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. ανασχηματίζω· - полк ανασχηματίζω το σύνταγμα· - комиссию ανασχηματίζω την επιτροπή.
раскат, -а α. 1 κύλιση· εκτύλιξη, ξετύλιγμα· - ковра ξετύλιγμα του χαλιού. || κύλιση· - орёвен κύλιση κορμών δέντρων. 2 ανάπτυξη ταχύτητας. 3 επικλινές μέρος κύλισης. 4 ξέσπασμα· έκρηξη· - смёха ξέσπασμα γέλιου. || βροντή, μπουμπουνητό. || διάδοση,

διάχυση (ήχου, φωνής, κεληδήματος κ.τ.τ.).
раскатать ρ.σ.μ. 1 ξετυλίγω, εκτυλίσσω, απλώνω κυλώντας· - ковёр ξετυλίγω το χαλί. 2 κυλώ· - орёвна κυλώ κορμούς δέντρων. 3 ισιώνω, ομαλώνω, κυλινδώ, κυλινδρώ· - белё κυλινδρώ τα ρούχα. || γλιστραίνω, κάνω γλιστερό. 4 πλάθω· λεπτύνω· - тесто πλάθω το ζυμάρι. 5 συντρίβω. || μαλώνω· κατακρίνω. || -ся 1 ξετυλιγομαι, εκτυλισσομαι· απλώνομαι. 2 πλάθομαι· λεπτύνομαι. || κάνω βόλτες με μεταφορικό μέσο.
раскатистнй επ., βρ: -тист, -а, -ο εκρηκτικός· επισκηπτικός· - удёр το μπουμπουνητό· - смех εκρηκτικό γέλιο.
раскатить, -ачу, -атишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **раскаченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. κινώ, κυλώ με φόρα. || -ся 1 ξεκινώ με φόρα. 2 κυλιέμαι (προς διάφορες κατευθύνσεις). 3 βροντώ· μπουμπουνίζω· διαδίδομαι, διαχέομαι.
раскатка, -и θ. 1 ξετύλιγμα, εκτύλιξη. 2 κύλιση. 3 κυλίνδηση. 4 πλάσιμο· λέπτυνση. 5 βρόντημα, μπουμπουνισμα· διάδοση βροντερού ήχου.
раскачывание, -я ουδ. βλ. **раскачка**.
раскачывать(ся) ρ.δ. βλ. **раскатать(ся)**.
раскачать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **раскачанный**, -чан, -а, -ο. 1 κουνώ, κινώ, ταλαντεύω· λικνίζω· - маятник κουνώ το εκκρεμές. 2 κουνώ στον αέρα. 3 σειώ, δονώ, κλονίζω. 4 μτφ. ζωηρεύω, διεγείρω, κεντώ. || -ся 1 κουνιέμαι, ταλαντεύομαι. 2 σειομαι, δονούμαι, κλονίζομαι. 3 μτφ. ζωηρεύω, γίνομαι ζωηρός.
раскачивание, -я ουδ. βλ. **раскачка**.
раскачивать ρ.δ.μ. 1 βλ. **раскачать**. 2 ταλαντεύω. || -ся 1 βλ. **раскачаться**. 2 ταλαντεύομαι, τρικλίζω.
раскачка, -и θ. 1 κούνημα, ταλάντευση λικνιση. 2 κούνημα στον αέρα. 3 σειση, σεισιμο, δόνηση, κλόνιση, -μός. 4 τρικλισμα. || μτφ. ζώηρευμα, ζωντάνια.
раскапывать¹ ρ.δ. βλ. **раскосить¹**. || -ся αντιστηρίζομαι, στερεώνομαι με λοξά αντιστηρίγματα.
раскапывать² ρ.δ. βλ. **раскосить²**. || -ся αλλοιθωρίζω, είμαι αλλοιθωρός.
раскапяться ρ.σ. αρχίζω να βήχω πολύ.
раскапание, -я ουδ. μετανόηση, μετάνοια, μεταμέλεια, μετάνιωμα.
раскапаться, -капсь, -капсься ρ.σ. μετανώω, μετανιώνω, μεταμελούμαι.
расквартирование, -я ουδ. τακτοποίηση σε καταλύματα.
расквартировать ρ.σ.μ. βάζω, τακτοποιώ σε καταλύματα. || -ся τακτοποιούμαι σε καταλύματα.

расквартирoвывать(ся) ρ.δ. βλ. **расквартирoвать(ся)**.

расквáсить ρ.σ.μ. (απλ.). 1 χτυπά, ματώνω (κυρίως για μύτη, πρόσωπο). 2 μαλακώνω, λασπώνω (για έδαφος, δρόμο κ.τ.τ.).

расквáшивать ρ.δ. βλ. **расквáсить**. || -ся 1 χτυπιέμαι, ματώνομαι. 2 μαλακώνω, λασπώνω, λασπώνομαι.

расквítаться ρ.σ. 1 εξοφλώ, ξεπληρώνω. 2 μτφ. εκδικούμαι.

раскíдать(ся) ρ.σ. βλ. **расбросáть(ся)**.

раскíдистый επ. βρ: -дист, -а, -ο εκτεταμένος, απλωτός, -μένος. -οе дéрево δέντρο με απλωτά τα κλαδιά, τους κλώνους.

раскíдной επ. εκπτυσσόμενος, ανοιγόμενος. - стол αναπτυσσόμενο τραπέζι.

раскíньвать(ся) ρ.δ. βλ. **раскíдать(ся)**.

раскíнуть ρ.σ.μ. 1 βλ. **разбросáть** (2 σημ.). 2 απλώνω, στρώνω. - ковёр απλώνω το χαλί. 3 (κυρξ. κ. μτφ.) εκτείνω, εξαπλώνω. 4 ανοίγω. - палáтку ανοίγω τη σκηνή (αντίσκηνο). || εκφρ. - кáрты ρίχνω τα χαρτιά (για μάντεμα). - умóм (мозгáми) σκέφτομαι, συλλογίζομαι, καλομελετώ. || -ся 1 βλ. **разбросáться** (2 σημ.). 2 εκτείνομαι, απλώνομαι. впередí нас -лся гóрод μπροστά μας εκτείνονταν η πόλη.

раскíпаться ρ.δ. βλ. **раскíпётся**.

раскíпётся, -плóсь, -пíпсья ρ.σ. 1 βράζω, κοχλάζω. 2 βλ. **раскíпятíться**.

раскíпятíться ρ.σ. τaráσσομαι. βράζω απο το θυμό. -лось сёрдце έβρασε η καρδιά.

раскíсáть ρ.δ. βλ. **раскíснуть**.

раскíснуть ρ.σ., παρθ. χρ. ρаскíс, -ла, -ло. 1 φουσκώνω (για ζυμάρι). 2 διογκώνομαι, φουσκώνω (απο υγρασία). || λασπώνω. от дождя дорóги -сли απο τη βροχή οι δρόμοι λάσπωσαν. 3 μτφ. σβήνω, ξεθυμαίνω, χαλαρώνω, γίνομαι αδιάφορος. || αποκάμνω, καταπονούμαι, απαυδώ. совсём я -йс от жары απήυδησα εντελώς απ' αυτή τη ζέστη. || συγκινούμαι.

раскíдка, -и θ. 1 κατανομή, καταμερισμός. καθορισμός. τοποθέτηση σε φιάφορα μέρη. дé-лять -у κατανέμω, καταμερίζω. 2 απλώνω, ανοίγω.

раскíдной επ. πτυσσόμενος, πτυκτός. - стол πτυσσόμενο τραπέζι. -я кровáть πτυσσόμενο κρεβάτι.

раскíдочный επ. (επι)μεριστικός, διανεμητικός.

раскíдúшка, -и θ. κρεβάτι πτυσσόμενο ή εκστρατείας.

раскíдывание, -я ουδ. βλ. **раскíдка**.

раскíдывать(ся) ρ.δ. βλ. **разложíть(ся)**.

раскíдываться ρ.δ. βλ. **раскíдаться**.

раскíдаться, -ясь, -яешья ρ.σ. 1 υπο-

κλίνομαι κατά το χαιρετισμό. 2 (ειρν.) αποχωρίζομαι, φεύγω, ξεκόβω.

расклевáть ρ.σ.μ. καταραμφίζω.

расклевáывать ρ.δ. καταραμφίζω. || -ся καταραμφίζομαι.

расклевáвание, -я ουδ. βλ. **расклевáйка**.

расклевáвать(ся) ρ.δ. βλ. **расклевáть(ся)**.

расклевáть ρ.σ.μ. 1 ξεκολλώ, αποκολλώ. || ανοίγω (για βλέφαρα, χείλη). 2 κολλώ παντού. - афíши κολλώ παντού αφίσες. || -ся 1 ξεκολλιέμαι. 2 μτφ. χαλώ, δεν πηγαίνω καλά, ναυαγώ. 3 μτφ. αδιαθετώ. είμαι λίγο άρρωστος.

расклевáйка, -и θ. κόλληση, επικόλληση.

расклепáть ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρθ. χρ. **расклевáнный**, βρ: -пан, -а, -ο. 1 ξεπριτσινώνω, ξετσαβετάρω. αποσυνδέω. 2 πλατύνω με σφυρηλάτηση. || -ся ξεπριτσινώνομαι, αποσυνδέομαι, ξεσυνδέομαι.

расклевáпка, -и θ. ξεπριτσίνωση, -μα, ξετσαβετάρισμα, αποσύνδεση, ξεσύνδεση.

расклевáывание, -я ουδ. βλ. **расклевáпка**.

расклевáывать(ся) ρ.δ. βλ. **расклепáть(ся)**.

расклевáнуть ρ.σ.μ. 1 ξεσφηνώνω, αποσφηνώνω, βγάζω τη σφήνα. 2 σχίζω με σφήνα. || -ся σχίζομαι με σφήνα.

расковáть ρ.σ.μ. 1 ξεπεταλώνω, ξεκαλιγώνω. 2 αποδεσμεύω, απελευθερώνω. 3 πλατύνω με σφυρηλάτηση. || -ся 1 ξεπεταλώνομαι, ξεκαλιγώνομαι. 2 αποδεσμεύομαι, λευτερώνομαι απο τα δεσμά.

расковáка, -и θ. ξεπετάλωμα, ξεκαλιγώμα.

расковáывание, -я ουδ. βλ. **расковáка**.

расковáывать(ся) ρ.δ. βλ. **расковáть(ся)**.

расковáривать ρ.δ. βλ. **расковáрять**. || -ся 1 (για οπή) ανοίγομαι, μεγαλώνω με σκάλισμα. 2 γρατσουνίζομαι, ξεσκαλίζομαι.

расковáрять ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρθ. χρ. **расковáренный**, βρ: -рян, -а, -ο (για οπή). ανοίγω, μεγαλώνω σκαλίζοντας. || γρατσουνίζω. ξεσκαλίζω.

раскóкать ρ.σ.μ. (απλ.). σπάζω. - стеклó σπάζω το γυαλί.

раскóл, -а α. 1 σπάσιμο, θραύση. τσάκισμα. - кáмня σπάσιμο της πέτρας. 2 μтφ. διάσπαση. в пáртии произошёл - στο κόμμα έγινε διάσπαση. 3 (θρησκ.) σχίσμα (στα μέσα του 17^{ου} αι. στη Ρωσία). 4 βλ. старобрáчество.

раскóлáчивать(ся) ρ.δ. βλ. **раскóлотíть(ся)**.

раскóловáть ρ.σ.μ. λύνω τα μάγια.

раскóлка, -и θ. βλ. **раскóл** (1 σημ.).

раскóлотíть, -лóчý, -лóтíшь, παθ. μтχ. παρθ. χρ. **раскóлоченный**, βρ: -чен, -а, -ο; ρ.σ.μ. 1 σπάζω, θραύω, τσάκίζω. - ящик σπάζω το κιβώτιο. - кáмень σπάζω την πέτρα. -

ταρέλжу σπάζω το πιάτο. || πλατώνω με σφυρηλάτηση. 2 χτυπώ δυνατά· οи -йл лоб αυτός χτύπησε δυνατά στο μέτωπο. 3 μτφ. (απλ.) συντρίβω, τσακίζω· неприятеля τσακίζω τον εχθρό. || -ся 1 σπάζω, θραύομαι· τσακίζομαι. 2 απλώνω, τεντώνω, ευρύνομαι· сапоги -лись οι μπότες άνοιξαν.

расколότη, -колѠ, -колешъ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. расколотий, βρ: -лот, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 σχίζω με χτύπημα· ~ дрова σχίζω καυσόξυλα. || σπάζω, θραύω· ~ орехи σπάζω καρύδια. 2 μτφ. διασπώ· ~ единство διασπώ την ενότητα. || -ся 1 σχίζομαι (με χτύπημα)· полѠно -лось το κούτσουρο σχίστηκε. || θραύομαι, σπάζω· орех -лся το καρύδι έσπασε. 2 μτφ. διασπώμαι.

расколѠмѠтитъ, -Ѡчу, -Ѡтишь ρ.σ.μ. (απλ.) κατανικώ, συντρίβω.

расколупѠтъ ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. расковырѠтъ.

расколупывѠтъ ρ.δ. βλ. расколупѠтъ.

расколыхѠтъ, -лѠшу, -лѠшешъ κ. (σπάνια) -Ѡю, -Ѡешъ ρ.σ.μ. 1 βλ. колыхѠтъ. 2 μτφ. ταράσσω, διεγείρω, κινώ. || -ся 1 ταράσσομαι, κινούμαι· σαλεύω· φουρτουνιάζω· море -шется η θάλασσα αρχίζει να φουρτουνιάζει. 2 αναταράσσομαι· ανακατεύομαι· κινούμαι κυματοειδώς· мѠссы -лись οι μάζες αναταράχτηκαν.

раскѠльник, -а α., -ца, -н θ. 1 διασπαστής· ~ рабочего движения διασπαστής του εργατικού κινήματος. 2 βλ. старообрѠдец.

раскѠльнический επ. 1 σχισματικός (βλ. раскѠл 3 σημ.). 2 διασπαστικός· -ие дѠйствиѠ διασπαστικές ενέργειες.

раскѠльничий, -ья, -ье επ. βλ. раскѠльнический (1 σημ.).

расконопѠтитъ ρ.σ.μ. ξεστουπώνω, αφαιρώ το στουπί.

расконопѠчивѠтъ ρ.δ. βλ. расконопѠтитъ. || -ся ξεστουπώνομαι.

расконсервировѠтъ ρ.σ.μ. επαναλαβαίνω (εργασίες, οικοδόμηση κ.τ.τ.).

раскопѠтъ ρ.σ.μ. 1 ανασκάπτω. 2 μτφ. ερευνώ· βρίσκω. 3 κάνω ανασκαφές.

раскопка, -и θ. 1 ανασκαφή. 2 μτφ. έρευνα· εύρεση. 3 πλθ. -и ανασκαφές (арχαιολογικές).

раскормить ρ.σ.μ. καλοταίζω· παχύνω.

раскормленный επ. απο μτχ. καλοταϊσμένος· παχύς.

раскорчевѠтъ ρ.σ.μ. ξεριζώνω, εκριζώνω· καθαρίζω ξεριζώνοντας.

раскорчѠвка, -и θ. ξερίζωμα, εκρίζωση· καθαρισμα, κάθαρση.

раскорчѠвывание, -я ουδ. βλ. раскорчѠвка.

раскорчѠвывать ρ.δ. βλ. раскорчевѠтъ. ||

-ся ξεριζώνομαι, εκριζώνομαι· καθαρίζομαι.

раскорѠвка, -и α. κ. θ. στραβοπόδαρος, -η. раскорѠчивать(ся) ρ.δ. βλ. раскорѠчить(ся).

раскорѠчить ρ.σ.μ. (απλ.) ανοίγω τα πόδια. || -ся ανοίγω τα πόδια μου.

раскѠс, -а α. αντιστήριγμα λοξό.

раскѠсѠтъ¹, -ѠшѠ, -ѠсѠшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. раскѠшенный, βρ: -шен, -а, -ο στερεώνω με λοξά αντιστηρίγματα.

раскѠсѠтъ², -ѠшѠ, -ѠсѠшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. раскѠшенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. αλλοιθωρίζω, στραβώνω τα μάτια.

раскѠсѠмѠтитъ ρ.σ.μ. (απλ.) αναμαλλιάζω. || -ся αναμαλλιάζομαι.

раскѠсѠчивѠтъ(ся) ρ.δ. βλ. раскѠсѠмитъ(ся).

раскѠсѠсть, -и θ. στραβισμός, αλλοιθωρία.

раскѠсѠй επ. 1 λοξόφθαλμος, αλλοίθωρος, λοξομάτης. 2 λοξός, πλάγιος.

раскѠсѠливѠтъся ρ.δ. βλ. раскѠсѠлѠтъся.

раскѠсѠлѠтъся ρ.σ. ανοίγω το πουγκί, παύω να τσιγκουνεύομαι.

раскράивѠтъ ρ.δ. βλ. раскράсть. || -ся με κλέβουν.

раскравѠвание, -я ουδ. (κοπτική)· κοπή, κόψιμο.

раскравѠвать ρ.δ. βλ. раскρόить. || -ся κόπτομαι.

раскрасѠвец, -вца α., -вица, -и θ. πανέμορφος, πανώριος, πεντάμορφος, αστέρι ομορφιάς.

раскрасѠтъ ρ.σ.μ. χρωματίζω, βάφω ποικίλως. || -ся χρωματίζομαι, βάφομαι ποικιλόμορφα.

раскрасѠка, -и θ. χρωμάτισμα, βάψιμο· пѠсѠрая - καρδαλός (ποικίλος) χρωματισμός. || διάκοσμος έγχρωμος.

раскраѠнѠтъся ρ.σ. κατακοκκινίζω (απο κίνηση, ντροπή κ.τ.τ.).

раскράсть ρ.σ.μ. κατακλέβω.

раскравѠнный επ. απο μτχ. χρωματιστός, έγχρωμος, χρωματισμένος, βαμμένος· ποικιλόχρωμος· πλουμιστός.

раскравѠвание¹; -я ουδ. χρωμάτισμα, βάψιμο.

раскравѠвание²; -я ουδ. τρίψιμο, μετατροπή σε τρίψματα, φίχουλα.

раскравѠвать(ся)¹ ρ.δ. βλ. раскрасѠтъ(ся).

раскравѠвать(ся)² ρ.δ. βλ. раскросѠтъ(ся).

раскрепѠтъ ρ.σ.μ. ξεσυνδέω, αποσυνδέω, ξεστεριώνω· βγάζω τους συνδετήρες. || -ся ξεσυνδέομαι, αποσυνδέομαι, ξεστεριώνομαι.

раскреплѠтъ(ся) ρ.δ. βλ. раскрепѠтъ(ся).

раскрепѠстѠтъ, -пѠщѠ, -пѠстѠшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. раскрепѠщенный, βρ: -щѠн, -щѠнѠ, -щѠнѠ ρ.σ.μ. 1 (παλ.) απελευθερώνω δούλο. 2

μτφ. απελευθερώνω (απο κοινωνική ανισότητα, καταπίεση κ.τ.τ.)· χειραφετώ: - жѣнщину χειραφετώ τη γυναίκα. || -ся 1 απελευθερώνομαι, γίνομαι απελεύθερος. 2 απελευθερώνομαι (απο καταπίεση, ανισότητα κ.τ.τ.)· χειραφετούμαι.

раскрепощать(ся) ρ.δ. βλ. **раскрепостить(ся)**.

раскрепощение, -я ουδ. 1 απελευθέρωση δούλου. 2 χειραφέτηση (κοινωνική).

раскритиковать ρ.σ.μ. κριτικάρω ολόπλευρα ή αυστηρά.

раскритиковывать ρ.δ.μ. βλ. **раскритиковать**.

раскричаться, -чусь, -чишься ρ.σ. 1 κραυγάζω. 2 μαλώνω, αποπαίρνω με φωνές.

раскровенить ρ.σ.μ. ματώνω· γρατσουνίζω, χτυπάω μέχρι αίματος.

раскроить ρ.σ.μ. 1 κόβω (ύφασμα, δέρμα, φύλλα μετάλλου κ.τ.τ.). 2 τραυματίζω, πληγώνω.

раскрѝй, -я α. 1 κοπή, κόψιμο (για ύφασμα, δέρμα κ.τ.τ.). 2 τα τεμάχια της κοπής.

раскрѝйка, -и θ. βλ. **раскрѝй** (1 σημ.).

раскрѝйный επ. της κοπτικής· - цех τμήμα κοπτικής.

раскромсать ρ.σ. κακοτεμαχίζω, κακοκόβω, κόβω όπως-όπως.

раскрошить ρ.σ.μ. θρυμματίζω, τρίβω, κάνω φίχουλα· ~ хлеб κάνω το ψωμί φίχουλα. || -ся θρυμματίζομαι, τρίβομαι, γίνομαι φίχουλα.

раскрутить ρ.σ.μ. 1 ξεστρίβω, ξεκλώθω· ξετυλίγω· ~ нѣтку ξεστρίβω την κλωστή· ~ верѣвку ξεκλώθω την τριχιά. 2 περιστρέφω, δίνω περιστροφική κίνηση. || -ся 1 ξεστρίβομαι, ξεκλώθομαι· ξετυλιγομαι. 2 περιστρέφομαι.

раскручивать(ся) ρ.δ. βλ. **раскрутить(ся)**.

раскрывание, -я ουδ. βλ. **раскрѝтие**.

раскрывать(ся) ρ.δ. βλ. **раскрѝть(ся)**.

раскрѝтие, -я ουδ. 1 άνοιγμα· ~ окнá άνοιγμα του παραθύρου· ~ парашѝота άνοιγμα του αλεξίπτωτου. 2 (κυρλξ. κ. μτφ.) αποκάλυψη, ξεσκεπάσμα· φανέρωση· ~ преступлѣния αποκάλυψη του εγκλήματος.

раскрѝть, -крѝю, -крѝешь ρ.σ.μ. 1 ανοίγω· - ящѝк ανοίγω το κιβώτιο· - дверь ανοίγω την πόρτα· - зѝнтик ανοίγω την ομπρέλα· - нож ανοίγω το σουγιά· - кнѝгу ανοίγω το βιβλίο· ~ глаза, рот ανοίγω τα μάτια, το στόμα. 2 (κυρλξ. κ. μτφ.)· αποκαλύπτω, ξεσκεπάζω· φανερώνω· халáт распахнулся и ~йл нѝжнее белье η ρόμπα άνοιξε και φάνηκαν τα εσώρουχα· ~ тайну αποκαλύπτω μυστικό· ~ замнѝли врагѝов ξεσκεπάζω τα σχέδια (προθέσεις) του εχθρού· ~ заговор ξεσκεπάζω τη συνωμοσία. || μτφ. εκμυστηρεύομαι· он ~йл мне своѝ сѣрдце αυτός μου άνοιξε την καρδιά του, τα είπε όλα.

|| εκφρ. - глаза́ ανοίγω τα μάτια (διαφωτίζω)· - чѝю игръ ξεσκεπάζω τις προθέσεις (τα σχέδια) κάποιου. || -ся 1 ανοίγω, -омаи окнѝно -лось το παραθύρι άνοιξε· дверь -лась η πόρτα άνοιξε· все ящѝки -лись όλα τα κιβώτια ανοίχτηκαν. || ανθίζω· рѝзы -лись τα τριαντάφυλλα άνοιξαν. 2 φαίνομαι· перед нѝми -лось море μπροστά τους φάνηκε η θάλασσα. 3 μτφ. αποκαλύπτομαι, ξεσκεπάζομαι, φανερώνομαι· преступлѣние -лось το έγκλημα αποκαλύφτηκε. 4 δημιουργούμαι (για συνθήκες, προθέσεις, δυνατότητες)· ~лись перспектѝвы άνοιξαν προοπτικές. 5 (για μέλη του σώματος) αποκαλύπτομαι, φαίνομαι. 6 (χαρτп.) καλύπτω όλα τα χαρτιά.

раскудѝхтаться, -хчусь, -хчешься ρ.σ. 1 αρχίζω να καθαρίζω· күры -лись οι κότες άρχισαν να καθαρίζουν. 2 (απλ.) μουρμουρίζω.

раскудѝчивание, -я ουδ. αποκουλακοποίηση.

раскудѝчивать ρ.δ. βλ. **раскудѝчить**. || -ся αποκουλακοποιούμαι.

раскудѝчить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. αποκουλακοποιώ.

раскумѝкать ρ.σ.μ. (απλ.) καταλαβαίνω, αντιλαμβάνομαι, νογώ· μαντεύω.

раскупать ρ.δ. βλ. **раскупить**. || -ся αγοράζομαι ολοκληρωτικά (απο ένα-ένα, βαθμιαία).

раскупить, -упит, -упим, -упите, παθ.μτχ. παρлθ. χρ. **раскупленный**, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. αγοράζω βαθμιαία όλο το ποσό.

раскүпоривание, -я ουδ. βλ. **раскүпорка**.

раскүпоривать(ся) ρ.δ. βλ. **раскүпорить(ся)**.

раскүпорить, -рю, -ришь ρ.σ.μ. εκπωματίζω, ξεβουλώνω· ξεταπώνω. || -ся εκπωματίζομαι, ξεβουλώνω· ξεταπώνομαι.

раскүпорка, -и θ. εκπωμάτιση, ξεβούλωμα· ξετάπωμα.

раскуражѝться, -жусь, -жишься ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να αναθαρρεύω, να κοκορεύομαι, να κάνω τον καλικάρα.

раскуривание, -я ουδ. βλ. **раскүрка** (1 σημ.).

раскуривать(ся) ρ.δ. βλ. **раскурить(ся)**.

раскурить ρ.σ.μ. 1 ανάβω· ~ трүчку ανάβω το τσιμπούκι. 2 καπνίζω, φουμάρω. || -ся 1 ανάβω· трүчка -лась το τσιμπούκι άναψε. 2 αρχίζω να καπνίζω πολύ.

раскүрка, -и θ. 1 άναμμα. 2 χαρτί για στριφτό τσιγάρο· употребѝть газѝету на -у χρησιμοποιώ εφημερίδα για στριφτό τσιγάρο.

раскусѝть ρ.σ.μ. 1 δαγκώνω, σάζω με τα δόντια. 2 μτφ. γνωρίζω, μαθαίνω καλά· я не ~йл егѝ сразу δεν τον μυρίστηκα αμέσως, δεν τον πήρα αμέσως μυρουδιά, τι καπνό φουμάρει.

раскусѝвать ρ.δ. βλ. **раскусѝть**. || -ся τεμαχίζομαι, κομματιάζομαι δαγκωνόμενος.

раскúтать ρ.σ.μ. ξετυλίγω· αποσπαργάνω· ξεφασκιώνω· ξεκουκουλώνω. || -ся ξετυλίγομαι κλπ. ρ. ενεργ.φ.

раскúтывать(ся) ρ.δ. βλ. раскúтать(ся).

расовный επ. φυλετικός· -ая теория φυλετική θεωρία· -не отличия φυλετικά γνωρίσματα.

распад, -а α. 1 πτώση με θρυμματισμό. || χώρισμα, διάσπαση· αποσύνθεση (στα μέρη του). 2 μοίρασμα, διανομή. || μτφ. διάλυση, κατάρρευση· πτώση, πέσιμο.

распадаться ρ.δ. βλ. распáсться.

распадение, -я ουδ. βλ. распад.

распадок, -дка α. (διαлк.) κοιλαδίτσα· λάκκα.

распáивание, -я ουδ. βλ. распáйка.

распáивать(ся) ρ.δ. βλ. распáять(ся).

распáйка, -и θ. (για μέταλλα) ξεκόλληση.

распаковать, -кúю, -кúешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. распáкованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. ξεπακετάρω· ξεμπαλάρω· ανοίγω το πακέτο. || -ся 1 ανοίγω το πακέτο μου, βγάζω, λύνω τα πράγματά μου. 2 απαλλάσσομαι της συσκευασίας.

распáковка, -и θ. λύση, άνοιγμα φορτίου, δέματος, φακέλλου· ξεμπαλάρισμα.

распáковывание, -я ουδ. βλ. распáковка.

распáковывать(ся) ρ.δ. βλ. распаковать(ся).

распáлить, -лú, -лúшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. распáлённый, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. 1 (απλ.)· ανάβω· -костёр ανάβω φωτιά. 2 πυρακτώνω, διασπυρώνω. 3 μτφ. (για αίσθημα, επιθυμία, πάθος)· εξάπτω, παροξύνω, παροργίζω. || -ся 1 πυρακτώνομαι. 2 μτφ. εξάπτομαι, παροργίζομαι· εξοργίζομαι.

распáлудить, -лúю, -лúшь ρ.σ. αφαιρώ το ξύλινο καλούπι (του μπετόν)· ξεκαλουπώνω.

распáлудка, -и θ. ξεκαλούπωμα.

распáлить(ся) ρ.δ. βλ. распáлить(ся).

распáривание, -я ουδ. βλ. распáрка.

распáривать(ся) ρ.δ. βλ. распáрить(ся).

распáрить ρ.σ.μ. 1 μαλακώνω στον ατμό ή στο ζεστό νερό. 2 ζεσταίνω, θερμαίνω σε ζεστό νερό, στη μπανιέρα. 3 ζεσταίνω, θερμαίνω μέχρι ιδρώτα. || -ся 1 μαλακώνω (σε ατμό ή σε ζεστό νερό). 2 ζεσταίνομαι μέχρι ιδρώτα.

распáрка, -и θ. μαλάκωμα (σε ατμό ή σε ζεστό νερό).

распáрывать(ся) ρ.δ. βλ. распорóть(ся).

распáсовка! -и θ. το πάσο (στο χαρτοπαίγνιο).

распáсовка? -и θ. (αθлт.) ανταλλαγή πασών.

распáсться, -падётся, παρλθ. χρ. распáлся, -лась, -лось, μτχ. παρλθ. χρ. распáвшийся ρ.σ. 1 πέφτω θρυμματιζόμενος. || χωρίζομαι, διασπώμαι, αποσυντίθεμαι· молекула -лась на áтомы το μόριο χωρίστηκε σε άτομα.

2 μοιράζομαι, διανέμομαι· имение -лось между сновьями η περιουσία μοιράστηκε μεταξύ των γιών. || μτφ. διαλύομαι· καταρρέω· их дружба -лась η φιλία τους χάλασε· коалиция -лась ο συνασπισμός διαλύθηκε.

распатрónивать ρ.δ. βλ. распатрónить.

распатрónить ρ.σ.μ. (απλ) 1 κριτικάρω αυστηρά· μαλώνω. 2 χωρίζω στα μέρη του.

распахáть, -пáшу, -пáшешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. распáханный, βρ: -хан, -а, -ο ρ.σ.μ. οργώνω, αροτριώ· -целину οργώνω παρθένο έδαφος.

распáхивать! ρ.δ. βλ. распахáть. || -ся οργώνομαι.

распáхивать! ρ.δ. βλ. распахнúть. || -ся βλ. распахнúться.

распахнúть ρ.σ.μ. ανοίγω διάπλατα· -ворота, дверь ανοίγω διάπλατα την πύλη, την πόρτα. || ξεκουμπώνω, ανοίγω (ένδυμα). || -ся ανοίγομαι διάπλατα. || ξεκουμπώνομαι, ανοίγομαι.

распáшка, -и θ. όργωση, αροτρίαση.

распáшнóй! επ. οργώσιμος, για όργωμα.

распáшнóй! επ. ανοιχτός, χωρίς κουμπιά. || ανοιγόμενος στα δύο· δίφυλλος, διπλόφυλλος· -не ворота δίφυλλη πύλη.

распáшóнка, -и θ. ευκολόανοιχτο πουκαμισάκι βρέφους.

распáять ρ.σ.μ. ξεκολλώ (για μέταλλα). || -ся ξεκολλώ, ξεκολλιέμαι.

распéв, -а α. 1 (παλ.) ψαλλός, ψαλμωδία 2 ανάγνωση ή προφορά σαν ψαλτήρι.

распевáть(ся) ρ.δ. βλ. распéть(ся).

распéкание, -я ουδ. επίπληξη, μάλημα.

распéкáть ρ.δ. βλ. распéчь.

распеленáть ρ.σ.μ. ξεσπαργανώνω, αποσπαργανώνω. || -ся ξεσπαργανώνομαι, αποσπαργανώνομαι.

распелéньивать(ся) ρ.δ. βλ. распеленáть(ся).

расперéть, разопрú, разопрéшь, παρλθ. χρ. распёр, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. распёртый, βρ: -пёрт, -а, -ο ρ.σ.μ. διευρύνω, διαρρηγνύω, σπάζω (με την πίεση)· льдом -ло бóчку το βαρέλι έσπασε απο τον πάγο (τη διαστολή). || (απλ.) φουσκώνω, διογκώνομαι.

распетушúться ρ.σ. βλ. петушúться.

распéть ρ.σ.μ. 1 τραγουδώ, μαθαίνω τραγούδι. 2 τραγουδώ (για εξάσκηση της φωνής). -ся 1 τραγουδώ με ζήλο, με τραβά το τραγούδι. 2 (για πτηνά)· κελαιδών· τσιρίζω. 3 τραγουδώ, καλλιεργώ τη φωνή.

распечáтáть ρ.σ.μ. 1 αποσφραγίζω, ξεσφραγίζω, αφαιρώ τη σφραγίδα. || ανοίγω, ξεκολλώ (επιστολή, πακέτο κ.τ.τ.). 2 διαδίδω, γνωστοποιώ με τον τύπο. || μτφ. κυκλοφορώ ψευ-

δεῖς διαδόσεις, δυσφημῶ, ἀδικοβγάζω· διασύρω· σπιλώνω. || -ся ανοίγομαι, ξεκολλῶ, ἀποσφραγίζομαι.

распечатывать(ся) ρ.δ. βλ. распечатать(ся). распечѣть ρ.σ.μ. επιτιμῶ, επικλήττω αυστηρά· μαλώνω γερά· κατσαδιάζω.

распивание, -я ουδ. πόση, πιότη ἀπο λίγο-λίγο.

распивать ρ.δ.μ. 1 βλ. распить. 2 πίνω ἐπί μακρόν και ἀπο λίγο-λίγο. || -ся πίνω με παρέα ἢ ἀπο λίγο-λίγο.

распивочный επ. 1 (καλ.) πόση ἐπί τόπου· -ая продажа вина πόληση και πόση κρασιού ἐπί τόπου. || ουσ. -ая (καλ.) ποτοπωλεῖο.

распил, -а α. κριόνιση. || κριονισμένο μέρος.

распиливание, -я ουδ. βλ. распилка.

распиливать(ся) ρ.δ. βλ. распильт(ся).

распильт ρ.σ.μ. κριονίζω. || -ся κριονίζομαι.

распилка, -и θ. κριόνιση, -μα.

распиловка, -и θ. βλ. распилка.

распиловочный επ. κριονιστικός, τῆς κριόνισης· - станок κριονιστική μηχανή.

распиловщик, -а α. κριονιστής.

распинать ρ.δ. βλ. распяты.

распинать² ρ.δ. πετώ, σκορπῶ κλοτσῶ.

распинаться ρ.δ. κόβομαι, γίνομαι θυσία· καταβάλλω υπεράνθρωπες προσπάθειες.

распирать ρ.δ.μ. 1 βλ. распирѣть. 2 μτφ. (συνήθως με τη λ. ГРУДЬ)· φουσκώνω (ἀπο ἀγανάκτηση, οργή, χαρά κ.τ.τ.).

расписание, -я ουδ. 1 δρομολόγιο (μεταφορικού μέσου). 2 πρόγραμμα· - уроков ωρολόγιο πρόγραμμα μαθημάτων· - занятий πρόγραμμα μαθημάτων· - лекций πρόγραμμα διαλέξεων.

расписать ρ.σ.μ. 1 γράφω, αντιγράφω· - роли пьеса αντιγράφω τους ρόλους του θεατρικού έργου. 2 καταγράφω, καταχωρῶ. || κατανέμω, γράφω, καθορίζω με τη σειρά. 3 διακοσμῶ (με σχήματα, χρώματα). 4 μτφ. περιγράφω λεπτομερώς· ωραιοποιῶ. || -ся 1 υπογράφω· прочтите и -тесь διαβάστε και υπογράψτε· - на ведомости υπογράφω στον κατάλογο. || μτφ. παραδέχομαι, ομολογῶ, αναγνωρίζω· - в собственном невѣжестве παραδέχομαι την ἀμάθειά μου. 2 δηλώνω το γάμο στο ληξιαρχεῖο. 3 με τραβά το γράψιμο, ξεχνιέμαι γράφοντας.

расписка, -и θ. 1 αντιγραφή· γράψιμο. || καταχώρηση, καταγραφή. || κατανομή. 2 διακόσμηση (σχηματική, ἐγχρωμη). || περιγραφή, διήγηση· ωραιοποίηση. 3 ενυπόγραφο αποδεικτικό έγγραφο· долговая - υπογραφή χρεωστικής απόδειξης.

расписной επ. διακοσμημένος, εξωραϊσμένος· ποικιλόχρωμος.

расписывание, -я ουδ. 1 αντιγραφή, γράψιμο. 2 διακόσμηση, εξωραϊσμός.

расписывать(ся) ρ.δ. βλ. расписать(ся).

распитье, -я ουδ. (για πολλούς)· πόση, πιότη (οινοπνευματωδών ποτών).

распить, разопьѣ, разопьѣшь, παρλθ. χρ.

распил, -лѣ, -ло κ. ропил, -ло, προστι.

распей, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. распитий, βρ:

-пйт, -ѣ, -ο κ. ропит, -ο ρ.σ.μ. (για πολλούς)· πίνω ως το τέλος.

распихать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. распиханный, βρ: -хан, -а, -ο ρ.σ.μ. σπρώχνω, ωθῶ. || μετατοπίζω σπρώχνοντας.

распиживать ρ.δ.μ. βλ. распихать. || -ся σπρώχνομαι, ωθούμαι. || μετακινούμαι, μετατοπίζομαι με σπρώξιμο.

распижнуть, -нѹ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ανοίγω δρόμο σπρώχνοντας.

расплавить ρ.σ.μ. τήκω, λιώνω, ρευστοποιῶ. || -ся τήκομαι, λιώνω, ρευστοποιούμαι.

расплавка, -и θ. τήξη, λιώσιμο, ρευστοποίηση.

расплавлять(ся) ρ.δ. βλ. расплавить(ся).

распλάкаться ρ.σ. αρχίζω να κλαίω.

распланировать ρ.σ.μ. 1 σχεδιάζω· καταμερίζω· καθορίζω. 2 ισοπεδώνω, ομαλύνω.

распланировка, -и θ. 1 σχεδίαση· καθόριση. 2 ισοπέδωση, ομαλυνση.

распланировывать(ся) ρ.δ. βλ. распланировать(ся).

расплаотать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. распластанный, βρ: -тан, -а, -ο. 1 κόβω, χωρίζω, βγάζω κατά στρώματα, κατά φέτες. 2 ελασματοποιῶ, πλατύνω (με πίεση). 3 επιθέτω, απιθάνω· ακουμπῶ γερά· κολλῶ. || μτφ. απλώνω, ανοίγω (τις φτερούγες). || -ся ακουμπῶ, στώνομαι, ράβομαι, εφάπτομαι.

раздѣлся взрыв снаряда и солдаты мигом -лись на земле ἔγινε ἐκρηξη του βλήματος και οι στρατιῶτες ξάπλωσαν (ράφτηκαν) μονομιάς στη γη.

распластовать ρ.σ.μ. βλ. распластать.

распластывать(ся) ρ.δ. βλ. распластать(ся).

расплѣта, -и θ. 1 ξεπλέρωμα, εξόφληση. 2 μτφ. τιμωρία, ποινή· ἀντιποινα· εκδίκηση.

расплатиться ρ.σ. 1 ξεπλερώνω, εξοφλῶ· - с долгами εξοφλῶ τα χρέη. || μτφ. ανταποδίδω, εκδικούμαι. 2 μτφ. τιμωρούμαι.

расплавчиваться ρ.δ. βλ. расплатиться.

раоплеваться ρ.σ. (απλ.) 1 αρχίζω να φτύνω. 2 μτφ. κόβω σχέσεις, δε θέλω να ξέρω ἢ ν' ακούσω.

расплескаться ρ.σ.μ. χύνω, ραντίζω, πιτσιλίζω. || -ся 1 χύνομαι, ραντίζομαι, πιτσιλίζομαι. 2 αρχίζω να παφλάζω, να φλοισβίζω ὅλο και πιο δυνατά.

расплёскивать(ся) ρ.δ. βλ. расплескать(ся).
расплеснуть(ся) ρ.σ. βλ. расплескать(ся).
расплеотić ρ.σ.μ. ξετυλίγω, εκτυλίσω, ξε-
 πλέκω· ξεκλώθω. || -ся ξετυλιγομαι, εκτυ-
 λισσομαι, ξεπλέκομαι, ξεκλώθομαι. КОСН -ЛІСЬ
 οι κοσιδες ξεπλέχτηκαν.

расплетать(ся) ρ.δ. βλ. расплести(сь).
расплёт, -а α. γόνος, -ίδι, νεογνό· - σκoтá
 τα νεογένητα των ζώων· - пчёл το σμάρι.

расплодītь, -плодū, -плодишь, παθ. μτχ.
 παρθ. χρ. расплождённый, βρ: -жён, -женá, -ó
 ρ.σ.μ. 1 πολλαπλασιάζω, πληθύνω. 2 δημιουρ-
 γώ, φτιάχνω, κάνω· παράγω· ОН -ИЛ большóе
 семейство αυτός δημιούργησε μεγάλη (πολυ-
 μελή) οικογένεια. || -ся 1 πολλαπλασιάζομαι,
 πληθύνομαι. 2 παράγομαι, δημιουργούμαι.

расплываться ρ.δ. βλ. расплывтсья.
расплывчатость, -и θ. διαχυτικότητα (ή-
 χων, φθόγγων κ.τ.τ.). || μτφ. αμυδρότητα, α-
 σάφεια.

расплывчатый επ., βρ: -чат, -а, -ο διάχυ-
 τος (για ήχους, φθόγγους κ.τ.τ.). || μτφ. α-
 μυδρός, ασαφής· αξεκάθαρος.

расплывшийся επ. απο μτχ. χοντρός, παχύς.
 || βλ. расплывчатый.

расплывтсья, -нвусь, -нвѣшься, παρθ. χρ.
 расплылся, -лáсь, -лóсь, μτχ. παρθ. χρ. рас-
 плывшийся ρ.σ. 1 χύνομαι, ρέω· απλώνω· чер-
 нила -лись по бумáге η μελάνη χύθηκε πάνω
 στο χαρτί. || επεκτείνομαι, ξεπλώνω (για κα-
 πνό, σύννεφα κ.τ.τ.). || ξεπλώνομαι, σβήνω,
 χάνομαι· след дождём -лсь το ίχνος με τη
 βροχή ξεπλύθηκε. 2 μτφ. χοντραίνω, παχάι-
 νω. 3 μτφ. γίνομαι διάχυτος, αμυδρός (για
 γραμμές κ.τ.τ.). || διευρύνομαι. || εμφανίζο-
 μαι (για χαμόγελο). 4 αποπλέω (προς διάφο-
 ρες κατευθύνσεις).

расплóснуть(ся) ρ.σ. βλ. расплóсить(ся).
расплóсивать(ся) ρ.δ. βλ. расплóсить(ся).
расплóсить, -шу, -щипь ρ.σ.μ. 1 πλατύνω
 με πίεση ή χτυπήματα· πλακουτσώνω· ~ ГОЛОВ-
 ку заклёпки πλατύνω το κεφάλι του πριτσι-
 νιού. 2 συνθλίβω, σπάζω· ~ орёх σπάζω το
 καρύδι. || συμπιέζω, πατικίνω. || -ся πλατύ-
 νομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

расплясаться, -яшусь, -яшешься ρ.σ. χο-
 ρεύω, με τραβάει ο χορός.

распогóдиться, -итсья ρ.σ. απρός. (απλ.) κα-
 λυτερεύω, καλοσυνεύω, βελτιώνομαι (για καιρό).

расподоблénие, -я ουδ. (γλωσ.) βλ. дисси-
 млiнция.

расподоблītься, -яется ρ.δ. (γλωσ.) ανο-
 μοιώνω, διαφοροποιώ· ποικίλλω.

распознавáемый επ., βρ: -вáем, -а, -ο α-
 ναγνωρίσιμος· αναγνωριστικός, διακριτικός.

распознавáние, -я ουδ. αναγνώριση· ~ сле-

дов αναγνώριση των ιχνών. || διάγνωση.

распознавátь ρ.δ. βλ. распознátь. || -ся
 αναγνωρίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

распознátь ρ.σ.μ. 1 (ανα)γνωρίζω· я егó не
 -ál εγώ δεν τον ανεγνώρισα. 2 διαγιγνώσκω·
 - чужие намéрения διαγιγνώσκω τις προθέ-
 σεις του άλλου. || διακρίνω, ξεχωρίζω. 3 μα-
 θαίνω, πληροφορούμαι καλά. || κάνω διάγνωση
 (ιατρική).

располагátь ρ.δ. βλ. расположītь. || -ся
 βλ. расположītься.

располагátь ρ.δ. 1 διαθέτω, έχω στη διά-
 θεσή μου· ~ большiми срéдствами διαθέτω με-
 γάλα μέσα. || διαθέτω, ρυθμίζω, κανονίζω· ~
 своим временем по собóственному усмотрénию
 διαθέτω το χρόνο μου όπως εγώ θέλω· -йте
 мнóю είμαι στη διάθεσή σας. 2 (παλ.) προ-
 τίθεμαι, σκοπεύω.

располагáющий επ. απο μτχ. συμπαθητικός,
 ελκυστικός, ευχάριστος, αρεστός. || ευνοϊκός.

расползаться ρ.σ. βλ. расползтсья.

расползátься ρ.δ. αρχίζω να έρπω πολύ.

расползтсья, -зусь, -зѣшься, παρθ. χρ.
 распóлзся, -лáсь, -лóсь ρ.σ. 1 έρπω, φεύγω
 έρποντας (προς διάφορες κατευθύνσεις)· рáки
 -лись τα καβούρια έφυγαν (σκόρπισαν). || α-
 ποσύρομαι, τραβιέμαι στην άκρη. 2 μτφ. α-
 πέρχομαι, φεύγω, χωρίζομαι. 3 μτφ. χοντραί-
 νω, παχύνω. 4 (για υποδήματα, ενδυμασία κ.
 τ.τ.) ξεσχίζομαι, κύρφελιάζομαι· ξεφτώ, πέ-
 φτω. 5 μτφ. εξαρθώνομαι, χαρβαλιάζω, σπα-
 ραλιάζω· хозяйство без надзóра -ется το
 νοικοκυριό χωρίς επίβλεψη σπαραλιάζει.

располнétь ρ.σ. παχύνομαι, χοντραίνω.

расположénие, -я ουδ. 1 διευθέτηση, τα-
 κτοποίηση· διαρύθμιση· διάταξη. || σειρά, τά-
 ξη· παράταξη· ~ слов в предложении η κανο-
 νική σειρά των λέξεων στην πρόταση. 2 εγκα-
 τάσταση, τοποθέτηση· ~ лаггерем στρατοπέ-
 δευση· καταυλισμός. || (στρατ.) διάταξη· ~
 войск διάταξη των στρατευμάτων. 3 διάθεση·
 доброе - καλή (ευνοϊκή) διάθεση. || κλίση,
 όρεξη· επιθυμία· у него никакóго -я к меди-
 цiне αυτός δεν έχει καμιά διάθεση (κλίση) για
 γιατρός· у меня нет -я ехать зáвтра δεν εί-
 μαι διατεθειμένος να αναχωρήσω αύριο. || εύ-
 νοια, συμπάθεια. || προδιάθεση· ~ к болéз-
 ням προδιάθεση για ασθένειες.

расположенный επ. απο μτχ. διατιθεμένος,
 διακείμενος ευνοϊκά· он никогда не был -жен
 ко мне αυτός ποτέ δεν ήταν καλοδιατεθειμέ-
 νος προς εμένα. || διατεθειμένος· я не -жен
 сегодня уехать δεν είμαι διατεθειμένος να
 αναχωρήσω σήμερα.

расположītь, -ложū, -ложишь, παθ. μτχ.
 παρθ. χρ. распóложенный, βρ: -жен, -а, -ο;

ρ.σ.μ. 1 τακτοποιώ, διευθετώ, διαρυθμίζω, κανονίζω. - **МЕБЕЛЬ** τακτοποιώ τα έπιπλα. - **ПО ДРУГОМУ** διευθετώ αλλιώς (μετατάσσω). - **СЛОВА ПО АЛФАВИТУ** βάζω τις λέξεις κατά αλφαβητική σειρά. || διατάσσω, κάνω διάταξη τοποθετώ. - **ОТРЯД ПО ПОЗИЦИЯМ** κάνω διάταξη του τμήματος στις θέσεις. - **ПОЛК НА ОДНУ В ГОРОДЕ** βάζω το σύνταγμα για ξεκούραση στην πόλη. || διαθέτω, προγραμματίζω. 2 διαθέτω ευνοϊκά· προδιαθέτω· κατευθύνω, προσελκύω, чем ты -и/и егò к себе? πως τον πήρες με το μέρος σου; - **КОГО-Н. В СВОЮ ПОЛЬЗУ** προσελκύω κάποιον με το μέρος μου. || -**СЯ** 1 εγκατασταίνομαι· τοποθετούμαι. - **ЛАГЕРЕМ** στρατοπεδεύω, στρατωνίζομαι· καταυλίζομαι. || τακτοποιούμαι, βολεύομαι. || κάθομαι, πιάνω θέση. || εκτείνομαι. **ГОРОД -ЛЮЯ** на σκλόне **ГОРЬ** η πόλη ήταν χτισμένη στην πλαγιά του βουνού. 2 **ПРОТИВ**ΕΙ, σκοπεύω, σχεδιάζω.

располосовать ρ.σ.μ. 1 κόβω, σχίζω, βγάζω λωρίδες (ύφασμα, δέρμα κ.τ.τ.). 2 τραυματίζω, αφήνω επιμήκη αποτυπώματα δαρμού, λωριδιάζω.

распòп, -а α. ξέπαπας, απόπαπας.

распòр, -а α. (τεχ.) ώθηση, ώση.

распòрка, -и θ. 1 διάρρηξη, σπάσιμο. 2 δοκός αμφιέρειστη.

распòрòт ρ.σ.μ. 1 ξηλώνω. - **ПЛАТЬЕ** ξηλώνω το φόρεμα. 2 ξεσχίζω, κατασπαράζω. **ВОЛК -ОЛ** **БРЬОХО** **ОВЦЕ** ο λύκος ξεσχίσε την κοιλιά της προβατίνας. || κόβω. 3 **ΜΤΦ.** διακόπτω, (δια)ταράσσω· διαλύω. **ВЫСТРЕЛ -ОЛ** **ТИШИНУ** ο πυροβολισμός διατάραξε την ησυχία. **ПРОЖЕКТОР -ОЛ** **МРАК** ο προβολέας διέλυσε το σκοτάδι. || -**СЯ** ξηλώνομαι.

распòрòчнύ επ. της διάσπασης, του σπασίματος, διασπαστικός, διαρρηκτικός.

распòрядитель, -я α., -ница, -и θ. διαχειριστής, μάνατζερ· οικονόμος (ιδρύματος)· επιστάτης· υπεύθυνος· διατάκτης.

распòрядительность, -и θ. ικανότητα διαχειριστική ή διοικητική.

распòрядительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο ικανός σε διαχειριστικά ζητήματα· δραστήριος· - **ЧЕЛОВЕК** άνθρωπος ικανός για κουμάντο.

распòрядиться, -яжусь, -ядисья ρ.σ. 1 διατάζω, ορίζω, προστάζω· δίνω εντολή, εντέλλομαι· μελεύω. 2 κουμαντάρω, κάνω κουμάντο· διευθύνω. || διαθέτω, χρησιμοποιώ· διαχειρίζομαι. 3 συμπεριφέρνομαι, φέρνομαι. я знаю, как о нем - ξέρω, πως να του συμπεριφερθώ.

распòрядок, -дка α. διάταξη· καθεστώς· τάξη, σειρά· **ПРАВИЛА** **ВНУТРЕННЕГО -ДКА** εσωτερικός κανονισμός ή το εσωτερικό καθεστώς. -

ДНЯ το πρόγραμμα της μέρας.

распòряжаться ρ.δ. 1 βλ. **распòрядиться**. 2 διευθύνω, διοικώ, κουμαντάρω· διατάζω· **ОН БОЛЬШЕ ВСЕГО ЛЮБИТ** -, а не работать αυτός πιο πολύ αγαπάει να κουμαντάρει, παρά να εργάζεται.

распòряжение, -я ουδ. 1 διαταγή· διάταξη· εντολή· **ПРАВИТЕЛЬСТВЕННОЕ** - κυβερνητική εντολή· **ОТДАТЬ** - δίνω διαταγή· **ПОЛУЧИТЬ** - παίρνω διαταγή· - **О ВЫДАЧЕ ДЕНЕГ** εντολή καταβολής χρημάτων· **ПО -Ю** **ДИРЕКТОРА** κατά διαταγή του διευθυντή. 2 διαχείριση, κουμάντο· - **ИМУЩЕСТВОМ** διαχείριση της περιουσίας· **ПЕРЕДАТЬ ВОПРОС В** - **ДИРЕКТОРА** παραπέμπω το ζήτημα στην αρμοδιότητα ή τη δικαιοδοσία του διευθυντή. || εκφρ. **В - КОГО-ЧЕГО** στη διάθεση· **ИНЖЕНЕР** **ПОСЛАН В** - **НАЧАЛЬНИКА** **СТРОИТЕЛЬСТВА** ο μηχανικός στάλθηκε στη διάθεση του διευθυντή οικοδομών· **ИМЕТЬ В -И** έχω στη διάθεση· **НАХОДИТЬСЯ В -И** είμαι στη διάθεση ή υποταγή.

распòтешить, -шу, -шись ρ.σ.μ. (καλ.) διασκεδάζω, τέρπω, φαιδρώνω. || -**СЯ** τέρπομαι, διασκεδάζομαι, φαιδρώνομαι.

распòйсать, -яшу, -яшешь ρ.σ.μ. ξεζώνω· - **МАЛЬЧИКА** βγάζω τη ζώνη του παιδιού. || -**СЯ** ξεζώνομαι. || **ΜΤΦ.** αποχαλινώνομαι, εκτραχλίζομαι, αφηνιάζω.

распòйсывать(ся) ρ.δ. βλ. **распòйсать(ся)**.

распòрава, -и θ. 1 εξοντωτικά μέτρα, ξέκαμα, εξόντωση· θανάτωση· ξεμπερδεμα· **КРОВАВАЯ** - σφαγή, μακελειό· **ДИКАЯ** - άγρια εξόντωση, θηριωδία· **УЧИНЯТЬ -У** εξοντώνω, ξεκάνω, θανατώνω. 2 εκτέλεση θανατικής καταδίκης. 3 (καλ.) δικαστικά όργανα (για τους κρατικούς αγρότες). || εκφρ. - **КОРОТКАЯ** συνοπτική διαδικασία και καταδίκη.

распòравить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 ισιάζω, ομαλύνω· τεντώνω· - **ПРОВОЛОКУ** ισιάζω το σύρμα· - **БУМАГУ** ισιάζω το χαρτί. 2 διευθετώ, τακτοποιώ· διορθώνω. || -**СЯ** ευθειάζομαι, γίνομαι ίσιος· ομαλύνομαι. || εξαλείφομαι, χάνομαι, σβήνομαι (για δίπλες, ρυτίδες κλπ).

распòравиться, -влюсь, -вишься ρ.σ. 1 ξεφλώ, διακανονίζω τους λογαριασμούς, ξεμπερδεύω, ξεκάνω, εξοντώνω· θανατώνω. 2 **ΜΤΦ.** τρώγω εντελώς, το καταφέρω (για πολύ φαγητό).

распòравлять(ся) ρ.δ. βλ. **распòравить(ся)**.

распòравляться ρ.δ. βλ. **распòравиться**.

распòределение, -я ουδ. κατανομή, καταμερισμός· διανομή, μοίρασμα· - **ПРОДУКТОВ ПИТАНИЯ** καταμερισμός των τροφίμων· - **РАБОТЫ** καταμερισμός εργασίας. || προγραμματίιση (χρόνου, ωρών κ.τ.τ.). || (τεχ.) συσκευή κατανομής (ατμού, αερίου κ.τ.τ.).

распòределитель, -я α. διανομέας, διανεμη-

τής, καταμεμητής· μοιραστής.

распределительный επ. της κατανομής, του καταμερισμού.

распределить, -лѣ, -лѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **распределенный**, βρ: -лѣн, -лѣнѣ, -ѣ ρ. σ.μ. 1 κατανέμω, καταμερίζω· διαμοιράζω, διανέμω· καθορίζω· - **продукты питания** μοιράζω τα τρόφιμα· - **работу** κάνω καταμερισμό της εργασίας. || τοποθετώ, βάζω· - **людѣй по работам** βάζω τον καθένα στη δουλειά του. || διαθέτω, κανονίζω· προγραμματίζω (για χρόνο). 2 ταξινομώ, κατατάσσω· - **собранный материал** ταξινομώ το συγκεντρωμένο υλικό. || -**ся** κατανέμομαι, διανέμομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

распределить(ся) ρ.δ. βλ. **распределить(ся)**.
распрекрасный επ., βρ: -сен, -сна, -сноо; (απλ.) βλ. **прекрасный**.

распробовать ρ.σ.μ. δοκιμάζω· γεύομαι.

распродавать ρ.δ. βλ. **распродать**. || -**ся** ξεπουλιέμαι.

распродажа, -и θ. ξεπούλημα· - **имущества** ξεπούλημα της περιουσίας· **дешёвая - товаров** ξεπούλημα εμπορευμάτων, βγάλσιμο στο σφυρί.

распродать ρ.σ.μ. ξεπουλώ· **мы всё -ли** **перед отъездом** όλα τα ξεπουλήσαμε πριν φύγουμε· **касса -ла** **все билеты** το ταμείο πούλησε όλα τα εισιτήρια· **книга -дана** το βιβλίο εξαντλήθηκε.

распроклятый επ. τρισκατάρατος, -μένος, τρισαναθεματισμένος.

распропагандировать ρ.σ.μ. πείθω με την προπαγάνδα, με τη διαφώτιση.

распростереть, (σπάνια) -**стрѹ**, -**стрѣшь**, παρλθ. χρ. **распростѣр**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **распростѣртый**, βρ: -тѣрт, -а, -о; επιρ. μτχ. **распростерѣв** κ. **распростѣрши** ρ. σ.μ. (γραπ. λόγος) ανοίγω διάπλατα· απλώνω· - **руки** ανοίγω διάπλατα τα χέρια· - **крѣльѣя** απλώνω τις φτερούγες· - **объѣтѣя** ανοίγω διάπλατα την αγκαλιά. || (επ)εκτείνω, ξαπλώνω· - **своѣ влияние** επεκτείνω την επίδραση (επιρροή) μου. || -**ся** 1 κατακλίνομαι, ξαπλώνω με ανοιχτά τα χέρια· εκτείνομαι, ξαπλώνομαι. 2 επεκτείνομαι.

распростѣртый επ. απο μτχ. τελείως ανοιχτός· ξαπλωμένος· с **-ними руками** με ανοιχτά τα χέρια· **под забором лежало -ое тѣло убитого** κάτω απο τη μάντρα κείτονταν ξάπλα το πτώμα του σκοτωμένου. || απλωμένος· **-ними крѣльѣями** με απλωμένες τις φτερούγες.

распростирѣть(ся) ρ.δ. βλ. **распростерѣть(ся)**.

распростѣться, -**прошѹсь**, -**простѣшсь** ρ. σ. κ. απρόσ. αποχαιρετώ, -ίζω, αποχαιρετιέμαι, -ίζομαι. || μτφ. φεύγω, ξεκόβω, αφήνω, εγκαταλείπω· - **навсегда** εγκαταλείπω για πάντα.

распространѣние, -я ουδ. 1 επέκταση· αύξηση· - **власти** επέκταση της εξουσίας· - **дѣйствѣя закона** επέκταση της ισχύος του νόμου. 2 διάδοση, εξάπλωση· - **нѡвой теорѣи** διάδοση της νέας θεωρίας· - **слѹха** διάδοση φήμης· - **холода** εξάπλωση του ψύχους· **получѣть** - διαδίδομαι, ξαπλώνομαι.

распространѣнность, -и θ. επέκταση. || διάδοση.

распространѣнный επ. απο μτχ. διαδομένος· -**ое мнѣние** διαδομένη γνώμη· -**ая кнѣга** διαδομένο βιβλίο· **широко -не идѣи** πλατιά διαδομένες ιδέες. || εκφρ. -**ое предложѣние** (γραμμ.) αναπτυγμένη πρόταση.

распространѣтель, -ѣя α. διαδότης, προπαγανδιστής· - **материализма** προπαγανδιστής του υλισμού. || διαδοσίας· - **ложных слѹхов** διαδοσίας ψευδών φημών.

распространѣтельный επ. εκτεταμένος, μακρύς, ευρύς· μακροσκελής.

распространѣть, -нѣ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **распространѣнный**, βρ: -нѣн, -нѣнѣ, -нѣ ρ.σ.μ. 1 επεκτείνω, αυξάνω, μεγαλώνω· - **своѣ владѣния** επεκτείνω τις κτήσεις μου· - **своѣ влияние** επεκτείνω την επιρροή ή επίδραση· - **власть** επεκτείνω την εξουσία· - **дѣйствѣе закона** επεκτείνω την ισχύ του νόμου. 2 διαδίδω· διασπείρω· - **опыт новѣторов** **производства** διαδίδω την πείρα των καινοτόμων της παραγωγής· - **слѹх** διαδίδω φήμη· - **извѣстѣе** διαδίδω είδηση· - **нѡвость** διαδίδω το νέο. 3 διαχέω, γεμίζω· **букѣт** **сразу -ил** в **кѡмнатѣ** **аромѣт** η ανθοδέσμη αμέσως γέμισε το δωμάτιο με ευωδιά. 4 επιμηκύνω, μακραίνω, κάνω πιο εκτεταμένο, λεπτομερές. 5 κυκλοφορώ, διανέμω, μοιράζω· - **прокламѣ-щѣю** μοιράζω διακήρυξη· - **кнѣгу** в **деревне** διαδίδω το βιβλίο στο χωριό. || -**ся** 1 επεκτείνομαι, αυξάνω, μεγαλώνω· - **владѣния** επεκτείνω τις κτήσεις· - **сад** επεκτείνω το δεντρόκηπο. 2 διαδίδομαι, ξαπλώνομαι· διασπείρομαι· **болѣзнь -лась** **бѣстро** η ασθένεια διαδόθηκε γρήγορα· **учѣние -лось** **по всеμѹ мѣру** η διδασκαλία διαδόθηκε σ' όλον τον κόσμο· **слѹхи -лись** **по гѡроду** φήμες κυκλοφόρησαν στην πόλη. || διαχέομαι· **приятный запах -лся** **по всеѣ** **квартѣре** η ευχάριστη μυρουδιά διαδόθηκε σ' όλο το διαμέρισμα. 3 μακρογορώ, μακρολογώ.

распространѣть(ся) ρ.δ. βλ. **распространѣть(ся)**.

распрошѣться ρ.σ. βλ. **распростѣться**.

распрѣгаться ρ.σ. αρχίζω να πηδώ, με ζήλο.

распрѣскать ρ.σ.μ. ραντίζω, ξοδεύω στο ράντισμα· - **все духѣ** ξοδεύω στο ράντισμα όλα τα αρώματα.

распрѣскивать ρ.δ. βλ. **распрѣскать**.
распря, -и, γεν. πλθ. -ей θ. διχόνοια, δι-
 χοστασία· γκρίνια· προστριβή, διένεξη, δια-
 μάχη, φαγωμάρα.

распрягáть(ся) ρ.δ. βλ. **распрячь(ся)**.

распря́жа, -и θ. απόρρευση, εξέρεψη.

распря́мить, -мля, -мишь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **распря́млённый**, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó;
 ρ.σ.μ. ευθείάζω, ευθειοποιώ, ιστώνω· ορθώ-
 νω (το σώμα). || -ся ευθείάζομαι, γίνομαι
 ίσιος· ορθώνομαι, γίνομαι ευθυτενής.

распря́мление, -я ουδ. ευθείαση, ευθειοποι-
 ηση, ίσιωμα· τέντωμα, όρθωση.

распря́млять(ся) ρ.δ. βλ. **распря́мить(ся)**.

распря́чь, -ягý -яжѣшь, -ягýт, παρλθ. χρ.
распря́г, -лá, -лó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **рас-**
пря́жённый, βρ: -жѣн, -женá, -женó ρ.σ.μ. ξε-
 ζεύω· -лошадѣй ξεζεύω τα άλογα. || -ся ξε-
 ζεύομαι· λόшадь -лáсь το άλογο ξεζεύτηκε. 2
 αποσυνδέομαι· λύνομαι.

распу́бликовáть ρ.σ.μ. δημοσιεύω πλατιά,
 δίνω μεγάλη δημοσιότητα.

распу́бликовывáть ρ.δ. βλ. **распу́бликовáть**.
 || δημοσιεύομαι πλατιά.

распу́гáть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
распу́ганый, βρ: -ган, -á, -ó; εκφοβίζω·
 τρομάζω· προγκίζω.

распу́гивáть ρ.δ. βλ. **распу́гáть**. || -ся εκ-
 φοβίζομαι· τρομάζω· προγκίζομαι.

распу́гнýть ρ.σ. βλ. **распу́гивáть**.

распу́кoлка, -и θ. (παλ.) μισοανοιγμένο άν-
 θος.

распу́скáние, -я ουδ. 1 εξέσφιγμα, χαλάρω-
 ση, ξελασκάρισμα, μποσκάρισμα. 2 διάδοση,
 διασπορά· κυκλοφορία (φημών, κουτσομπο-
 λιών κ.τ.τ.). 3 διάλυση· -сильки в водѣ δι-
 άλυση του λουλακιού στο νερό. 4 άνοιγμα
 μπουμπουκιών.

распу́скáть(ся) ρ.δ. βλ. **распустить(ся)**.

распустѣ́ха, -и θ. (απλ.) γυναίκα κακοντυ-
 μένη, ρέμπελη, ατημέλητη, απεριποίητη.

распустить ρ.σ.μ. 1 απολύω, αφήνω ελεύθε-
 ρους (να φύγουν). || διαλύω· -комиссию δια-
 λύω επιτροπή. 2 ξεσφίγγω, χαλαρώνω, (ξε)λα-
 σκάρω, μποσκάρω. || ανοίγω, ξετυλίγω, ξεδι-
 πλώνω· -парусá ανοίγω τα πανιά. || ξεπλέκω·
 ξηλώνω· -кóсьн ξεπλέκω τις κοτσίδες· -чу-
 лóк ξηλώνω την κάλτσα. 3 χαλαρώνω (την πε-
 θαρχία, επίβλεψη)· καλομαθαίνω· χαλνώ. 4 δι-
 αδίδω (φήμες, κουτσομπολιά κ.τ.τ.). 5 δια-
 λύω· -сильку в водѣ διαλύω λουλάκι στο νε-
 ρό. || εκφρ. -гóрло (глотку)· (απλ.) κραυ-
 γάζω δυνατά, γκαρίζω· -язѣк γλωσσοκοπανώ,
 αδολεσχώ· κόβει και ράβει η γλώσσα. || -ся 1
 ανοίγω (για μπουμπούκια)· ανθίζω· рóза -лáсь
 το τριαντάφυλλο άνοιξε. || (για δέντρα) κα-

λύπτομαι με φύλλωμα. 2 ξεσφίγγομαι, χαλαρώ-
 νομαι, ξελασκάρω. || ξεπλέκομαι· ξηλώνομαι.
 || ξετυλίγομαι. 3 ξεπέφτω, αδυνατίζω, εξα-
 σθενώ. || μτφ. παρακμάζω. 4 γίνομαι ανυπά-
 κους· απειθαρχώ. 5 (για οδό) λασπώνω. 6
 διαλύομαι· соль -лáсь в водѣ το αλάτι δια-
 λύθηκε (έλιωσε) στο νερό.

распу́тáть ρ.σ.μ. 1 ξεμπλέκω, ξεμπερδεύω·
 ξεπλέκω· ξετυλίγω. 2 μτφ. ξεδιαλύω, ξεκαθα-
 ρίζω, διασαφηνίζω· -сложный вопрос ξεδια-
 λύνω πολύπλοκο ζήτημα. 3 ξεπεδοκλώνω· -
 лóшадь ξεπεδοκλώνω το άλογο. || -ся 1 ξε-
 μπλέκομαι· ξεμπερδεύομαι· ξεπλέκομαι· ξετυ-
 λίγομαι. 2 μτφ. ξεδιαλύομαι, ξεκαθαρίζομαι,
 διασαφηνίζομαι. 3 απαλλάσσομαι· -с долгами
 ξεμπερδεύω (ξεκάνω) με τα χρέη. 4 ξεπεδοκ-
 κλώνομαι· лóшадь -лáсь το άλογο ξεπεδοκλώ-
 θηκε.

распу́тица, -н θ. (για οδούς) λάσπες· ве-
 сѣнная - οι ανοιξιάτικες λάσπες· осѣнная -
 οι φθινοπωριάτικες λάσπες.

распу́тник, -á α., -ца, -н θ. βλ. **разврат-**
ник.

распу́тничáть ρ.δ. βλ. **развратничáть**.

распу́тний εκ. βλ. **развратный**.

распу́тство, -á ουδ. βλ. **разврат**.

распу́тотвoвать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. βλ.
развратничáть.

распу́тывáть(ся) ρ.δ. βλ. **распу́тáть(ся)**.

распу́тье, -я, γεν. πλθ. -тий, δοτ. -тьям,
 ουδ. 1 διασταύρωση (οδών), σταυροδρόμι. 2
 (διακλ.) βλ. **распу́тица**. || εκφρ. на - (быть,
 стоять κλπ.) είμαι (βρίσκομαι) μπροστά στο
 δίλημμα.

распу́хáние, -я ουδ. φούσκωμα, πρήξιμο.

распу́хáть ρ.δ. βλ. **распу́хнуть**.

распу́хлый εκ. (απλ.) φουσκωμένος, πρησιμέ-
 νος· διογκωμένος.

распу́хнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **рас-**
пу́х, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **распу́хший** κ.
распу́хнувший ρ.σ. φουσκώνω, πρήζομαι, διο-
 γκώνομαι. || μτφ. χοντραίνω· παχαίνω.

распу́чивáть ρ.δ. βλ. **распу́чить**.

распу́чить, -чит ρ.σ. απρόσ. φουσκώνω, δι-
 ογκώνομαι· живóт егó -лo от кáши η κοιλιά
 του φούσκωσε απο το κουρκούτι· бревнó -лo
 от сырости το κούτσουρο φούσκωσε απο την
 υγρασία.

распу́шить, -шý, -шпшь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **распу́шённый**, βρ: -шѣн, -шенá, -шенó. 1
 κάνω τι αφράτο, φουσκωτό, πτιλωτό, σαν το
 πούπουλο. || ανορθώνω, σηκώνω τα φτερά. ||
 (για μπουμπούκια)· ανοίγω. 2 μαλώνω, επι-
 πλήττω, επιτιμώ· κατσαδιάζω. || -ся γίνομαι
 αφράτος, φουσκωτός. || (για φτερά) ανορθώ-
 νομαι, σηκώνομαι. || πρασινίζω· χλοΐζω.

распу́ченность, -и θ. 1 απείθεια, απειθαρχία· ανυπακοή. 2 ξεπεσμός (ηθικός), κατακύλα, ολίσθημα ηθικό· βίος έκλυτος, έκδοτος· παραλυσία.

распу́ченный επ. απο μτχ. 1 απειθαρχος, απειθής· ανυπάκουος: - не дѣти ανυπάκουα παιδιά. 2 έκφυλος, εκφυλισμένος, ανήθικος, έκλυτος, έκδοτος.

распы́латься ρ.σ. 1 καίω δυνατά· ανάβω καλά· κοστёр -лся η φωτιά άναψε καλά. 2 μτφ. κοκκινίζω, ερυθριώ· щёки -лись τα μάγουλα κοκκίνισαν· - гнёвом κοκκινίζω απο το θυμό· вечернее небо -лось ο ουρανός μετά το ηλιοβασιλέμα κοκκίνισε.

распы́ление, -я ουδ. 1 κονιοποίηση· μετατροπή σε λεπτά σταγονίδια. 2 διασκόρπιση, διασπορά· κατατεμαχισμός, διάσπαση· - сил διάσπαση των δυνάμεων.

распы́лённость, -и θ. διασκόρπιση, διασπορά.

распы́лённый επ. απο μτχ. διάσπαρτος, διασκορπισμένος, κατατεμαχισμένος· σκόρπιος· -не крестьянские хозяйства σκόρπια αγροτικά νοικοκυριά.

распы́литель, -я α. φεκαστήρας.

распы́лить, -лѝ, -лѝшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **распы́лённый**, βρ: -лѝн, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. 1 κονιοποιώ· κονιορτοποιώ, κάνω σκόνη. 2 μετατρέπω σε λεπτότητα σταγονίδια (κονιορτώδη). 3 διασπώ· διασκορπίζω, σκορπώ· κατατεμαχίζω. || -ся 1 κονιοποιούμαι· κονιορτοποιούμαι. 2 μετατρέπομαι σε κονιορτώδη σταγονίδια. 3 διασπείρομαι, διασκορπίζομαι, διασπώμαι· κατατεμαχίζομαι.

распы́лить(ся) ρ.δ. βλ. **распы́лѝть(ся)**.

распы́ливать ρ.δ. **распы́лить**. || -ся τεντώνομαι, ισιάζω.

распы́лить ρ.σ.μ. 1 τεντώνω γερά. 2 ανοίγω πολύ· - рот ανοίγω πολύ το στόμα.

распы́лка, -и θ. κρεμάστρα (για τεντωμένα δέρματα κ.τ.τ.).

распы́тие, -я ουδ. 1 το σταύρωμα. 2 (εικόνα) η σταύρωση (του Χριστού)· он перекрестился на - αυτός έκανε το σταυρό· του στη σταύρωση.

распы́тый επ. σταυρωμένος.

распы́ть, -пнѝ, -пнѝшь ρ.σ.μ. σταυρώνω, θανατώνω με κάρφωμα στο σταυρό.

расса́да, -и θ. φυτώριο.

расса́дить, -сажу́, -садишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **расса́женный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 καθίζω, βάζω να καθίσει σε θέση· - гостей βάζω τους προσκαλεσμένους στις θέσεις. 2 χωρίζω, βάζω να καθίσουν χωριστά· - поссорившихся детей βάζω να καθίσουν χωριστά τα παιδιά που μάλωσαν. 3 φυτεύω σχηματικά. ||

αραιώνω, βάζω για μεταφύτευση. 4 σπάζω (με χτύπημα)· σχίζω· - тарелку σπάζω το πιάτο. || τραυματίζω· χτυπώ δυνατά· - голову χτυπώ δυνατά το κεφάλι.

расса́дка, -и θ. φύτευση σχηματική. || μεταφύτευση.

расса́дник, -а α. 1 φυτώριο (φυτά ή τόπος)· семенной - το σπορείο· - цветѝв φυτώριο λουλουδιών. 2 μτφ. φωλιά, εστία· - заразы εστία μόλυνσης.

расса́живание, -я ουδ. τοποθέτηση, βάσιμο σε θέση, θέσεις. || τοποθέτηση χώρια, χωριστά (σε απόσταση).

расса́живать ρ.δ. βλ. **расса́дить** (1, 2 σημ.). || -ся **рассе́яться** (1, 2 σημ.). || φυτεύομαι. || τοποθετούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

расса́сывание, -я ουδ. απορρόφηση· απομύζηση.

расса́сывать(ся) ρ.δ. βλ. **рассо́сать(ся)**.

рассве́рливать(ся) ρ.δ. βλ. **рассве́рлѝть(ся)**.

рассве́рлѝть, -лѝ, -лѝшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **рассве́рлённый**, βρ: -лѝн, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. τρυπανίζω· μεγαλώνω την οπή με τρυπάνιση. || -ся τρυπανίζομαι.

рассве́тить, -светѝт, παρλθ. χρ. **рассве́ло**; ρ.σ. απρόσ. φέγγω, ξημερώνω (για χρόνο πριν την ανατολή του ήλιου).

рассве́т, -а α. φέξιμο, ξημέρωμα. || ροδοχάραγμα· γλυκοχάραγμα· **розовая полосá** -а το ροδοχάραγμα, η ροδοδάκτυλη αυγή. 2 μτφ. αρχικό στάδιο, το ξεκίνημα, η αρχή.

рассве́тний επ. του ξημερώματος, του φεξιματος· της χαραυγής· в - час την ώρα της χαραυγής.

рассви́репѝть ρ.σ. αγριεύω, εξοργίζομαι.

рассви́стѝться, -ищѝсь, -ишься ρ.σ. σφυρίζω δυνατά.

рассе́в, -а α. (δια)σπορά, (δια)σκόρπισμα.

рассева́ть(ся) ρ.δ. βλ. **рассе́ять(ся)**.

расседа́ться, -áется ρ.δ. βλ. **рассе́сться** 3 σημ.).

рассе́длѝть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **расе́дланный**, βρ: -лан, -а, -ο ξεσελώνω· ξεσαμαρώνω. || -ся ξεσελώνομαι· ξεσαμαρώνομαι.

рассе́дывать(ся) ρ.δ. βλ. **рассе́длѝть(ся)**.

рассе́ивание, -я ουδ. 1 σπορά, σπάρσιμο· διασπορά. 2 σκόρπισμα, διάχυση. || διάλυση, διασκορπισμα. 3 αποβολή, διώξιμο (στενοχώριας, θλίψης κ.τ.τ.).

рассе́ивать(ся) ρ.δ. βλ. **рассе́ять(ся)**.

рассека́ть(ся) ρ.δ. βλ. **рассе́чь(ся)**.

рассе́крѝтить, -ѝчу, -ѝтишь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **рассе́крѝченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. αποκαλύπτω μυστικό οικειοθελώς· παύω

να κρατώ μυστικό. || παύω να έχω εμπιστοσύνη σε κάποιον.

рассекречивать ρ.δ. βλ. **рассекрétить**. || -ся δεν είμαι απο τους εμπιστους, δεν εμπνέω πια επιστοσύνη. || αποκαλύπτομαι (για μυστικό).

расселение, -я ουδ. 1 εποίκηση· στεγάση. 2 εγκατάσταση χωριστά.

расселина, -ы θ. ρωγή βαθιά στο έδαφος.

расселить, -лю, -лишь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **расселённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ. σ.μ. 1 εποικίζω, σπιτώνω, στεγάζω. 2 εποικίζω, στεγάζω χώρια, χωριστά. || -ся εποικίζομαι, σπιτώνομαι, στεγάζομαι. || στεγάζομαι χώρια.

расселить(ся) ρ.δ. βλ. **расселить(ся)**.

рассердить, -ержу, -ёрдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **рассёрженный**, βρ: -жен, -а, -о; ρ.σ.μ. 1 ερεθίζω, αφώνω, ανάβω, εξεγείρω· -сильно εξερεθίζω· εξοργίζω. || -ся ερεθίζομαι, αφώνω, θυμώνω.

рассерчать ρ.σ. (απλ.) βλ. **рассердиться**.

рассесться, -сядусь, -сядешься, παρλθ. χρ. **рассёлся**, -лась, -лось ρ.σ. } (για πολ-
λους)· κάθομαι· **дети** -лись по **пёртам** τα παιδιά κάθησαν στα θρανία· **стая** **птиц** -лись по **деревьям** κοπάδι πουλιών κάθησαν στα δέντρα. 2 κάθομαι ελεύθερα· **строγγυλοκάθομαι**. 3 σκάζω, παθαίνω ρωγή· **стенá** -лась ο τοίχος έσκασε.

рассечение, -я ουδ. 1 κοπή, κόψιμο· κατάτμηση, κατατεμαχισμός· διαμελισμός, λιάνισμα. 2 σχίσιμο· - **трупá** σχίσιμο του πτώματος. 3 (στρατ.) διάσπαση, ρήγμα.

рассечка, -и θ. βλ. **рассечение**.

рассечь, -екý, -ечёшь, -екýт, παρλθ. χρ. **рассék**, -lá, -лó κ. (παλ.) -ла, -ло; μτχ. παρλθ. χρ. **рассékший**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **рассечённый**, -чён, -ченá, -ченó κ. (παλ.) **рассеченный**, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 κόβω· κατακόβω, κατατέμνω, κατατεμαχίζω· διαμελίζω, λιανίζω. 2 σχίζω· ανοίγω· - **труп** σχίζω το πτώμα. 3 διασχίζω· **пароход** -ék **вóдны** το ατμόπλοιο διέσχισε τα κύματα· **самолёт** -ék **вóздух** το αεροπλάνο διέσχισε τον αέρα. || (δια)χωρίζω· **шоссé** -лó **лес** на **две части** ο αυτοκινητόδρομος έκοψε το δάσος στα δυό. 4 (στρατ.) διασπώ, κάνω ρήγμα. || -ся (δια)χωρίζομαι· **нитка** -лáсь η κλωστή χώρισε (στα δυό ή σε περισσότερες κλωστίτσες).

рассечение, -я ουδ. 1 διάχυση· διασκορπίση· διασπορά· - **пучки свёта** διάχυση δέσμης φωτός· - **облаков** διασκορπίση των σύννεφων. 2 διάλυση, εξαλείφση· - **сомнёний** διάλυση των αμφιβολιών. 3 βλ. **рассечение**. 4 ευχαρίστηση, ευαρέστηση· ευχάριστο πέρασμα του

καιρού.

рассечение, -и θ. 1 απροσεξία· αφηραμάδα· ξεχασμάρα. 2 (παλ.) αμεριμνησία, αφροντισία· ξέσκασμα, διασκέδαση, γλέντι. 3 διασπορά, σκόρπισμα· - **поселёний** διασπορά των εποικισμών.

рассечённый επ. απο μτχ. 1 σκόρπιος, διασκορπισμένος· διασπαρμένος. 2 διάχυτος. 3 απρόσεχτος· αφηρεμένος· ξεχασμένος. 4 αμεριμνος· ξέγνοιαστος· τεμπέλικος· πλήρης διασκέδασεων.

рассечь, -ёю, -ёшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **рассечённый**, βρ: -ён, -а, -о ρ.σ.μ. 1 σπείρω, σπέρνω· - **семена** σπέρνω σπόρους. 2 διασπείρω, κατανέμω σε διάφορα σημεία· - **школы** по **всей стране** φτιάχνω σ' όλη τη χώρα σχολεία. 3 διαχέω· εκπέμπω· - **свет** διαχέω το φώς. 4 διασκορπίζω· διαλύω· **вётер** -ял **тýчи** ο άνεμος σκόρπισε τα σύννεφα· - **неприятельскую каваллерию** διασκορπίζω το εχθρικό ιππικό. || μτφ. διαλύω, εξαλείφω· **διώνω**· - **подозрения** διαλύω τις υποψίες· - **скýку** διώνω την πλήξη· - **опасения** διαλύω τους φόβους. || -ся 1 εποικίζομαι, στεγάζομαι χωριστά. 2 διαχέομαι. 3 διασκορπίζομαι· **неприятель** -лся под **нашим огнём** ο εχθρός διασκορπίστηκε απο τα πυρά μας· **тýчи** -лись τα σύννεφα σκόρπισαν (διαλύθηκαν). || περνώ, παρέρχομαι· **гнев** -лся ο θυμός πέρασε. 4 μτφ. ξεσκάζω, ανακουφίζομαι.

рассидётся ρ.σ. (απλ.) κάθομαι, παραμένω πολύ, παρακάθομαι **строγγυλοκάθομαι**.

рассидиваться ρ.δ. βλ. **рассидётся**.

рассказ, -а α. 1 διήγηση· αφήγηση· ιστορηση· **подробный** - λεπτομερής διήγηση (εξιστορηση). 2 (φιλγ.) το διήγημα· -н **Чехова** διηγήματα του Τσέχοφ· **сборник** -ов συλλογή διηγημάτων.

рассказать ρ.σ. διηγούμαι· αφηγούμαι· **α**-νιστορώ· **подробно** - διηγούμαι λεπτομερώς, **εξιστορώ**· - **очень подробно** διηγούμαι λεπτομερέστατα, με το νι και με το σίγμα.

рассказец, -зца α. διηγηματάκι.

рассказик, -а α. μικρή διήγηση.

рассказчик, -а α., -ца, -и θ. 1 αφηγητής, -γήτρια. 2 εκφραστικός αναγνώστης διηγημάτων.

рассказывать ρ.δ. βλ. **рассказать**. || -ся διηγούμαι, έχω ως περιεχόμενο.

расскакаться, -скачусь, -скачешься ρ.σ. 1 καλπάζω, πηλαλώ. 2 μου αρέσει να καλπάζω. 3 φεύγω καλπάζοντας (προς διάφορες κατευθύνσεις).

расслабевать ρ.δ. βλ. **расслабнуть**.

расслабеть ρ.σ. βλ. **расслабнуть**.

расслабить, -блю, -бишь, παθ. μτχ. παρλθ.

расслабленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. αδυνατίζω, εξασθενίζω· εξαντλώ· **БОЛЕЗНЬ МЕНЯ** **СОВСЕМ** -λα η αρρώστια με εξάντλησε τελείως.

расслабление, -я ουδ. αδυνάτισμα, εξασθένιση· εξάντληση.

расслабленность, -и θ. βλ. **расслабление**.

расслабленный επ. απο μτχ. 1 αδύνατος, εξασθενημένος· εξαντλημένος· ξεζωισμένος. || ξεπεσμένος· χάννος. 2 (παλ.) ουσ. εξαντλημένος (απο αρρώστια).

расслабить ρ.δ. βλ. **расслабить**. || -ся εξαντλούμαι· αδυνατίζω, εξασθενώ.

расслабнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **расслаб**, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **расслабший** κ. **расслабнувший** ρ.σ. αδυνατίζω, εξασθενίζω· εξαντλούμαι. || μτφ. ξεπέφτω, γίνομαι χάννος, κλαδαρός. || χάνω την ελατηριότητα.

расславить ρ.σ.μ. διαφημίζω, επαινώ, λέγω καλά λόγια.

расславлять ρ.δ. βλ. **расславить**.

расслаивание, -я ουδ. βλ. **расслоение**.

расслаивать(ся) ρ.δ. βλ. **расслоить(ся)**.

расследование, -я ουδ. 1 εξέταση, έρευνα. 2 ανάκριση· - **ПРОИСШЕСТВИЯ** ανάκριση για το συμβάν.

расследовать, -дую, -дуешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 εξετάζω· ερευνώ· - **ВОПРОС** εξετάζω το ζήτημα. 2 ανακρίνω, κάνω (διενεργώ) ανάκριση· - **ПРЕСТУПЛЕНИЕ** κάνω ανάκριση για το έγκλημα.

расслоение, -я ουδ. 1 χώρισμα κατά στρώματα ή κατά φύλλα. 2 μτφ. τα κοινωνικά στρώματα.

расслоить, -лю, -лошь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **расслоённый**, βρ: -лоён, -лоенá, -лоенó; ρ.σ.μ. 1 χωρίζω ή κάνω κατά στρώματα· - **ТЕСТО** φτιάχνω το ζυμάρι φύλλα· - **ПОЧВУ** σχηματίζω πετρώματα στο έδαφος. 2 μτφ. χωρίζω σε κοινωνικά στρώματα. || -ся 1 χωρίζομαι σε στρώματα ή φύλλα. 2 μτφ. χωρίζομαι (απο διακριτικά σημάδια).

расслушать ρ.σ.μ. βλ. **расслышать**.

расслышать, -шу, -шите ρ.σ.μ. ακούω καλά, καθαρά.

рассматривать ρ.δ.μ. 1 βλ. **рассмотреть**. 2 θεωρώ· - **КАК...** θεωρώ σαν... || -ся κοιτάζομαι, βλέπω τον εαυτό μου. || θεωρούμαι. || περιεργάζομαι.

рассмешить, -шу, -шите, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **рассмешённый**, βρ: -шён, -шенá, -шенó; ρ.σ.μ. προκαλώ το γέλιο· κάνω κάποιον να γελάσει.

рассмеяться ρ.σ.μ. γελώ· αρχίζω να γελώ.

рассмотрение, -я ουδ. εξέταση· **ПРИ ВНИМАТЕЛЬНОМ** -и με προσεχτική εξέταση.

рассмотреть ρ.σ.μ. 1 παρατηρώ, κοιτάζω, βλέπω προσεχτικά· θεωρώ· - **В БИНОКЛИ** κοιτάζω

με τις διόπτρες (διοπτρεύω). 2 εξετάζω· - **ПРЕДМЕТ В МИКРОСКОП** εξετάζω το αντικείμενο στο μικροσκόπιο· - **ВОПРОС**, **ДЕЛО** εξετάζω το ζήτημα, την υπόθεση. || περιεργάζομαι.

расснастить, -ащú, -астить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **расснащённый**, βρ: -щён, -щенá, -щёнó ρ.σ.μ. (για πλοίο)· αποσκευάζω, αποπλίζω, ξαρματώνω· βγάζω τα ξάρτια· παροπλίζω.

расснастка, -и θ. (για ποίο)· αποσκευάση, αποπλισμός, παροπλισμός, ξαρμάτωμα.

рассначивать ρ.δ. βλ. **расснастить**. || -ся (για πλοίο)· παροπλίζομαι, αποπλίζομαι, ξαρματώνομαι.

рассовать ρ.σ.μ. χώνω, βάζω σε διάφορα μέρη· - **ПО КАРМАНАМ ВЕЩИ** βάζω πράγματα στις τσέπες.

рассовывать ρ.δ. βλ. **рассовать**. || -ся χώνομαι, μπαίνω.

рассол, -а α. αρμύρα, σαλαμούρα, άλμη· - **РЫБ** ιχθυάλη, γάρος· - **С КИСЛОТой** οξάλμη.

расо́льник, -а α. σούπα με αλατισμένα αγουράκια.

рассорить ρ.σ.μ. προκαλώ μάλωμα, τσακωμό, καβγά· - **ДРУЗЕЙ** βάζω τους φίλους να μαλώσουν. || -ся μαλώνω, φιλονικώ· καβγαδίζω.

рассорить ρ.σ.μ. σκορπώ απο απροσεξία· χώνω· - **ЗЕРНО** πο дворý σκορπώ το σιτάρι στην αυλή. || μτφ. δαπανώ, ξοδεύω άσκοπα (στον αέρα), σπαταλώ τα χρήματα. || -ся πέφτοντας σκορπίζομαι.

рассортировать ρ.σ.μ. χωρίζω κατά ποιότητες· ταξινομώ· διαλέγω, κάνω διαλογή.

рассортировка, -и θ. ταξινόμηση, διαλογή.
рассортирoвание, -я ουδ. βλ. **рассортировка**.

рассортирoвывать ρ.δ. βλ. **рассортировать**. || -ся διαλέγομαι· ταξινομούμαι.

рассосать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **рассосанный**, βρ: -сан, -а, -ο. 1 απορροφώ. 2 (απλ.) μυζώ, πιπιλίζω· - **КУСОЧЕК САХАРА** πιπιλίζω κομματάκι ζάχαρης. || -ся 1 απορροφούμαι· εξαλείφομαι, χάνομαι (για οίδημα, όγκο κ.τ.τ.). 2 μτφ. εξαντλούμαι· **запасы** -лись οι εφεδρείες εξαντλήθηκαν.

рассоснуться, -нется, παρλθ. χρ. **рассосся**, -лась, -лось ρ.σ. παραξηραίνομαι· σκάζω, κάνω ρωγμές απο την ξηρασία.

расспрашивание, -я ουδ. έρώτηση, εξέταση λεπτομερής, εξονυχιστική.

расспрашивать ρ.δ. βλ. **расспросить**. || -ся ρωτιέμαι, εξετάζομαι λεπτομερώς.

расспросить ρ.σ.μ. ρωτώ, εξετάζω λεπτομερώς, διερωτώ, φιλορωτώ.

расспросы, -ов πλθ. διερώτηση, ερωτήσεις λεπτολόγες· ερωτήσεις απανωτές· **ПОСЫПАЛИСЯ** - έπεσαν βροχή οι ερωτήσεις· υπήρξε καται-

γισμός ερωτήσεων.

рассредоточение, -я ουδ. αποκέντρωση· κατάρτηση· αραιώση.

рассредоточивать(ся) ρ.δ. βλ. **рассредоточить(ся)**.

рассредоточить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. αποκεντρώνω· κατατέμνω, αραιώνω. || -ся αποκεντρώνομαι, κατατέμνομαι, αραιώνομαι.

распорочивать ρ.δ. βλ. **распорочить**. || -ся ρυθμίζομαι, κανονίζομαι κατά δόσεις με προσεμία.

распорочить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. κανονίζω, ρυθμίζω (πληρωμή κατά δόσεις)· -уплату долга κανονίζω την πληρωμή του χρέους κατά δόσεις.

распорочка, -и θ. η δόση· он купил дачу с -ой платёжа на два года αυτός αγόρασε έπαυλη με δόσεις σε δυό χρόνια· в -у με δόσεις.

расставание, -я ουδ. χωρισμός, αποχωρισμός (προσφιλών προσώπων).

расставаться, -стаюсь, -стаёшься, προστι. **расставаться**, επιρ. µτχ. **расставаясь**; ρ.δ. **расстаться**.

расставить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 τακτοποιώ, βάζω σε τάξη, διευθετώ· -книги в шкафу τακτοποιώ τα βιβλία στη βιβλιοθήκη. || τοποθετώ· εγκατασταίνω· -часовых в окопах εγκατασταίνω σκοπούς τα χαρακώματα. || βάζω, χτίζω (δίχτυ, παγίδα κ.τ.τ.). || τοποθετώ, καταμερίζω, διαθέτω· -карты διαθέτω τα στελέχη. 2 ανοίγω· διαχάζω· -ноги ανοίγω τα πόδια· -пальцы ανοίγω τα δάχτυλα· -ножки циркуля ανοίγω τα σκέλη του διαβήτη. 3 ανοίγω (τις ραφές ενδύματος)· φαρδύνω. || -ся 1 τοποθετούμαι, τακτοποιούμαι· μπαίνω στη θέση μου· наконец вся мебель -лась επι τέλους όλα τα έπιπλα μπήκαν στη θέση τους. 2 ανοίγω, -ομαι· пальцы -лись τα δάχτυλα άνοιξαν. 3 (για ένδυμα) φαρδύνομαι.

расставля́ть(ся) ρ.δ. βλ. **расста́вить(ся)**.

расстанавливать(ся) ρ.δ. βλ. **расстано-вить(ся)**.

расстанови́ть(ся) ρ.σ. βλ. **расста́вить(ся)** (1 σημ.).

расстано́вка, -и θ. 1 τακτοποίηση, διευθέτηση, διαρρύθμιση. 2 βάλσιμο, τοποθέτηση· -слов в предложении τοποθέτηση των λέξεων στην πρόταση· -знаков препинания βάλσιμο σημείων στίξης. 3 διακοπή, σταμάτημα, μικρή παύση· ανάπαυλα.

расстараться ρ.σ. (απλ.) προσπαθώ πάρα πολύ, βάζω όλα τα δυνατά.

расста́ться, -анусь, -анешься, προστι. **расста́нсья** ρ.σ. 1 αποχωρίζομαι, χωρίζω· αποχαιρετιέμαι· εγκαταλείπω· ~ о родным селом εγκαταλείπω το χωριό που γεννήθηκα (τη γε-

νέτειρα)· - с другим αποχωρίζομαι με το φίλο· - навсегда αποχωρίζομαι για πάντα. 2 µτφ. παρατώ, απαρνούμαι· я никогда не -усь с моими убеждениями ποτέ δε θα αποκηρύξω τις πεποιθήσεις μου· ~ с мечтой σβήνει το όνειρό μου (εγκαταλείπω το όνειρο).

раостега́й, -я α. είδος τηγανίτας με παραγέμισμα. || παλαιό είδος σαραφανιού.

раостега́ть ρ.σ.μ. ράβω με κεντίδια· -одеяло ράβω πάπλωμα με κεντίδια.

раостегива́ть ρ.δ. βλ. **раостегну́ть**. || -ся ράβομαι με κεντίδια.

раостегива́ть² βλ. **раостегну́ть**. || -ся βλ. **раостегну́ться**.

раостегну́ть ρ.σ.μ. ξεκουμπώνω, ξεθλυκώνω· εκπορκώ. || ξερράβω το κουμπί. || -ся ξεκουμπώνομαι· у тебя -лась рубашка σου ξεκουμπώθηκε το πουκάμισο. || αποσυνδέομαι.

раостелить ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **разостлать**. || -ся βλ. **разостлаться**

раосты́л, -а α. βλ. **раосты́лка**.

раостыла́ние, -я ουδ. βλ. **раосты́лка**.

раостыла́ть ρ.δ. βλ. **разостлать**. || -ся 1 βλ. **разостлаться**. 2 εκτεινoμαι, απλώνομαι· перед глазами -ются неозримые поля μπροστά μας εκτεινονταν απέραντες καλλιεργημένες εκτάσεις. 3 στρώνομαι επικά-

θoμαι· туман -ется по земле ομίχλη επικάθεται στη γη. 4 µτφ. βλ. **пресмыкаться** (3 σημ.).

раосты́лка, -и θ. άπλωμα· στρώσιμο· -льна άπλωμα του λιναριού.

рассто́яние, -я ουδ. 1 απόσταση· διάστημα· έκταση· близкое - κοντινή απόσταση· дальёкое - μακρινή απόσταση· на -и выстрела σε απόσταση βολής· на некотором -и σε μερική απόσταση· на -и восьми километров σε απόσταση οχτώ χιλιοµέτρων. || διάστημα χρονικό· всё произошло на -и трёх часов όλα έγιναν μέσα σε τρεις ώρες 2 µτφ. διαφορά (λόγω απόστασης). || εκφρ. **держатъ когo на известном** (почтительно) -и κρατώ κάποιον σε απόσταση.

расстраива́ть(ся) ρ.δ. βλ. **расстрои́ть(ся)**.

расстрел, -а α. 1 τουφεκισμός· πυροβολισμός. 2 εκτέλεση (θανάτωση) με τουφεκισμό. 3 διεύρυνση της κάννης όπλου απο τη συχνή βολή.

расстрелива́ть ρ.δ. βλ. **расстреля́ть**. || -ся τουφεκίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

расстреля́ние; -я ουδ. βλ. **расстрел** (3 σημ.).

расстреля́ть ρ.σ.μ. 1 τουφεκίζω, εκτελώ (θανατώνω) με τουφεκισμό. 2 πυροβολώ, προξενώ ζημιά με πυροβολισμό. 3 καταναλώνω, ξοδεύω πυροβολώντας· ~ все патроны ξοδεύω όλα τα φυσίγγια. 4 φθείρω το εσωτερικό της κά-

νης όπλου (απο τη συχνή βολή).

расстрига, -и α. απόπαπας, ξέπαπας (κουρεμένος, ξυρισμένος).

расстригать(ся) ρ.δ. βλ. **расстричь(ся)**.

расстричь ρ.σ.μ. (εκκλσ.) ξεκαλογερεύω· κάνω απόπαπα, ξέπαπα (κουρεύοντας, ξυρίζοντας). || -ся ξεκαλογερεύομαι, γίνομαι απόπαπας, ξέπαπας (κουρευόμενος, ξυριζόμενος).

расотрённый επ. απο μτχ. 1 εξαρθρωμένος, αποδιοργανωμένος· χαλασμένος· χαρβαλωμένος. 2 ξεκουρντισμένος· -ая **скрипка** ξεκουρντισμένο βιολί. 3 θλιμμένος, πικραμένος, στενοχωρημένος.

расстроить ρ.σ.μ. 1 εξαρθρώνω, αποδιοργανώνω· σπαραλιάζω· ξεχαρβαλώνω· φέρνω σύγχυση, ταραχή· -ряды противника σπαραλιάζω τις τάξεις του εχθρού· **война** -ла **хозяйство** ο πόλεμος εξάρθρωσε την οικονομία· -планы (замыслы) χαλνώ τα σχέδια· -здоровье βλάπτω την υγεία· -желудок προξενώ διαταραχή του στομαχιού. 2 τaráσσω· σπάζω· последние события -ли ego нервы τα τελευταία γεγονότα τού 'σπασαν τα νεύρα. 3 ξεκουρντίζω· -скрипку ξεκουρντίζω το βιολί. || τaráσσω την ψυχική ηρεμία· αναστατώνω. || πικραίνω, στενοχωρώ· δυσαρεστώ· κακοκαρδίζω. || -ся 1 εξαρθρώνομαι, σπαραλιάζω κλπ. ρ. ενεργ. φ. (1 σημ.)· -ряды противника -лись οι τάξεις του εχθρού σπαραλίασαν· **хозяйство** -лось το νοικοκυριό σπαραλίασε· **желудок** -лся το στομάχι έπαθε διαταραχή. 2 ξεκουρντίζομαι· гитара -лась η κιθάρα ξεκουρντίστηκε. 3 τaráσσεται η ψυχική γαλήνη μου, καταθρομβούμαι, αναστατώνομαι. || θλίβομαι, πικραίνομαι, στενοχωρούμαι, δυσαρεστούμαι· κακοκαρδίζομαι· он -лся от неудачи αυτός πικράθηκε απο την αποτυχία.

расстройка, -и θ. (παλ.)· 1 εξάρθρωση, ξεχαρβάλιασμα, σπαραλίασμα· αποδιοργάνωση. 2 διαταραχή· -желудка διαταραχή του στομαχιού· -пищеварения διαταραχή του πεπτικού συστήματος· нервное - νευρική ταραχή. 3 ψυχική ταραχή· σύγχυση· он сегодня в -е αυτός σήμερα έχει ψυχική ταραχή, είναι ταραγμένος..

расступаться ρ.δ. βλ. **расступиться**.

расступиться, -уплось, -упишься ρ.σ. 1 παμερώ, αναμερώ, κάνω δρόμο να περάσει· **топá** -лась το πλήθος αναμέρησε. 2 ανοίγω, διασπώμαι, σκάζω, παθαίνω ρωγμή· **скала** -лась ο βράχος άνοιξε στα δυό· **под ним** -лась земля κάτω του άνοιξε η γη. 3 κάνω τον γενεόδρομο, τον κουβαρντά.

рассудительно επίρ. λογικά, εύλογα κλπ. επ.

рассудительность, -и θ. ευθυκρισία, ορθοφροσύνη· λογικότητα· περίσκεψη· σωφροσύνη.

рассудительный επ., -лен, -льна, -льно; λογικός, συνетός, σώφρονας, γνωστικός, στοχαστικός· -человек γνωστικός άνθρωπος.

рассудить, -сужу, -судить, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **рассуженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ. 1 μ· κρίνω, αποφαινομαι, εκφέρω γνώμη· -йте нас κρίνετέ μας, πέστε τη γνώμη σας. 2 σκέπτομαι λογικά· κρίνω, αποφασίζω με περίσκεψη.

рассудок, -дка α. 1 το λογικό· **деятельность рассудка** η λειτουργία του λογικού· **потерять** - χάνω το λογικό· **здравный** - σωφροσύνη, σύνεση· ορθή λογική· **вопреки** -у παρά τη λογική, παράλογα· **быть в полном** -е έχω πλήρως το λογικό μου, εχεφρονώ πλήρως, είμαι στα σύγκαλά μου· **лишиться** -дка στερούμαι του λογικού.

рассудочность, -и θ. βλ. **рассудительность**.

рассудочный επ. βρ: -чен, -чна, -чно. 1 διανοητικός, με την νόηση. 2 κριτικός, με την κρίση. || λογικός (μη συναισθηματικός).

рассуждать ρ.δ. σκέφτομαι· κρίνω· он правильно -ает αυτός σωστά σκέφτεται· он много -ает, да мало делает αυτός πολλά σκέφτεται και λίγα κάνει. || συζητώ, ανταλλάσσω σκέψεις. || αντιλέγω, αντιτείνω, προβάλλω αντιρρήσεις, συζητώ· επικρίνω· **прошу** не -! παρακαλώ να πάφουν οι συζητήσεις (κρίσεις και επικρίσεις).

рассуждение, -я ουδ. 1 σκέψη, κρίση· συλλογισμός· правильное - σωστή σκέψη· **вздорное** - ανόητη σκέψη. || πλθ. -я διατυπώσεις, κρίσεις· **кובявτες**. || αντίρρηση, αντιλογία· συζήτηση· **без -ий** χωρίς αντιρρήσεις, ανατίρηρητα, ασυζητητί. 2 (παλ.) έργο, εργασία πνευματική. || εκφρ. **в -кого-чего** όσον αφορά, σχετικά προς· **в -и сего** (παλ.) ένεκα τούτου, εξ αιτίας αυτού, γι' αυτό.

рассуживать ρ.δ. βλ. **рассудить** (1 σημ.).

рассупонивать(ся) ρ.δ. βλ. **рассупонить(ся)**.

рассупонить ρ.σ.μ. λύνω το λωρί της λαιμαργιάς. || λύνομαι (για το λωρί της λαιμαργιάς).

рассуооливать ρ.δ. (απλ.) συζητώ πολύ· μακρολογώ, απεραντολογώ· **κουβεντιάζω** πολύ.

рассучивать(ся) ρ.δ. βλ. **рассучить(ся)**.

раосучить, -учу, -учишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **рассученный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. ξεκλώθω· ξεπλέκω· -верёвку ξεπλέκω την τριχιά. || κατεβάζω, χαμηλώνω· -рукава κατεβάζω τα μανίκια. || -ся ξεκλώθομαι· ξεπλέκομαι· **верёвка** -лась η τριχιά ξεπλέχτηκε.

рассчитанность, -и θ. υπολογισμός.

рассчитанный επ. απο μτχ. υπολογισμένος, προμελετημένος· εσκεμμένος, σκόπιμος.

расчитатъ, -аю, -аешь, παθ. μτχ. παρθ. **расчитанный**, βρ: -тан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 υπολογίζω, λογαριάζω· -а́й, σκόλκω βΐιδετ на κάждωго λογάριασε, ~~πο~~ πέφτει στον καθένα· - στόιμοσть товára λογαριάζω την αξία του εμπορεύματος· всё обило -ο όλα υπολογίστηκαν. || προορίζω· κнѣга -а для детеѣ το βιβλίο είναι για παιδιά. 2 εξοφλώ (τον απολυόμενο)· - работного εξοφλώ τον εργάτη. 3 αριθμώ κατά τη (γυμναστική) σύνταξη. || -ся 1 ξεπερνώνω, εξοφλώ· - с долгами· ξοφλώ με τα χρέη. 2 απολύομαι, εξοφλώ οικονομικά με τον εργοδότη. 3 μτφ. ανταποδίδω, εκδικούμαι, ξεκαθαρίζω τους λογαριασμούς. 4 αριθμώ, μετρώ (κατά τη σύνταξη)· - по порядку номеро́в μετρώ κατ' αύξοντα αριθμό.

расчитывать ρ.δ. 1 βλ. **расчитатъ**. 2 σκοπεύω, έχω στο νου, προτίθεμαι· λογιάζω. || βασίζομαι, στηρίζομαι· - на своих друзьях υπολογίζω στους φίλους μου. 3 υποθέτω. || -ся 1 βλ. **расчитатъся**. 2 λογοδοτώ, δίνω λογαριασμό· απολογούμαι· - за свои поступки λογοδοτώ για τις πράξεις μου.

рассылание, -я ουδ. αποστολή, στάσιμο.

рассылать ρ.δ. βλ. **разослать**. || -ся στέλλομαι, αποστέλλομαι σε διάφορα μέρη.

рассылка¹, -и θ. αποστολή, στάσιμο (σε διάφορα μέρη): διανομή (επιστολών, πακέτων κλπ.).

рассылка², -и α. (παλ.) διανομέας, κουριέρος· κλητήρας· σύνδεσμος.

рассылочный επ. της αποστολής· -ое отделение почтамта τμήμα αποστολής ταχυδρομικών δεμάτων.

рассылный επ. 1 αποστολικός, της αποστολής. 2 ουσ. βλ. **рассылка**².

рассыпание, -я ουδ. (δια)σκόρπισμα, διασπορά· χύσιμο. || ρίξιμο.

рассыпать, -плю, -плешь, προστι. **рассыпъ**; ρ.σ.μ. 1 (δια)σκορπίζω, διασπείρω· χύνω· - по скатерти соль χύνω το αλάτι στο τραπέζομάντηλο· всю муку она́ -ла на пол όλο το αλεύρι αυτή το έχυσε στο πάτωμα· - уголь σκορπίζω το κάρβουνο· - сено σκορπίζω το χορτό. 2 ρίχνω· - муку по мешкам· ρίχνω αλεύρι στα τσουβάλια. 3 (για μαλλιά) αφήνω να πέσουν, να κρέμονται. 4 αραιώνω· - роту δίνω αραιά διάταξη στο λόχο. || -ся 1 (δια)σκορπίζομαι, διασπείρομαι. 2 πέφτω, γίνομαι κομμάτια, κομματιάζομαι. 3 (για μαλλιά) πέφτω, κρέμομαι· еѣ волосы -лись прядами по плечам τα μαλλιά της έπεφταν μπουκλες στους ώμους. 4 (για πλήθος, κοπάδι) φεύγω προς διάφορες κατευθύνσεις· σκορπίζω, -ομαι· χωρίζομαι, κατανέμομαι, μοιράζομαι· охотники -лись по лесу οι κυνηγοί σκόρπισαν στο δάσος. 5 διαχέομαι· αναλύομαι· - в коплиментах κάνω

πολλά κοπλιμέντα· - впохвалах εγκωμιάζω πολύ, πλέκω εγκώμια. 6 ηχώ (διακοφτά, τρεμουλιαστά). || διαδίδομαι, ακούομαι (για γέλιο, κελάδημα κ.τ.τ.).

рассыпать ρ.δ. βλ. **рассыпаться**. || -ся βλ. **рассыпаться**.

рассыпка, -и θ. βλ. **рассыпание**. || φύρα.

рассыпной επ. λιανός, φίλος, τριμμένος. || χωριστός, ασυσκευαστος, χύμα· -не сигаретты тσιγάρα χύμα. || εκφρ. - отрой (στρατ.)· ακροβολισμός.

рассыпчатый επ., βρ: -чат, -а, -ο εύθρυπτος, σπυρωτός, λεπτόκοκκος. || γεμάτος, μεστός, -μένος· παχουλός.

рассыкаться ρ.δ. βλ. **рассохнуться**.

раставать ρ.δ. βλ. **растаять**.

расталкивать ρ.δ. βλ. **растолкнуть**. || -ся σπρώχνομαι, ωθούμαι.

расталливание? -я ουδ. βλ. **раотопка** (1σημ.)

расталливание? -я ουδ. λιώσιμο, τήξη.

расталливать(ся)¹ ρ.δ. βλ. **растопить(ся)**¹.

расталливать(ся)² ρ.δ. βλ. **растопить(ся)**².

расталтывать(ся) ρ.δ. βλ. **растоптать(ся)**.

растаскать ρ.σ.μ. βλ. **растасить** (1σημ.).

растаскивать ρ.δ. βλ. **растасить**. || -ся σκορπίζομαι, διαλύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

растасовать ρ.σ. βλ. **перетасовать**.

растасовывать(ся) ρ.δ. βλ. **перетасовывать(ся)**.

растачивание, -я ουδ. διεύρυνση, βάθυνση (με εργαλεία).

растачивать(ся) ρ.δ. βλ. **расточить(ся)**.

растасить ρ.δ.μ. 1 σκορπίζω, διαλύω· - ко-стёр σκορπίζω τη φωτιά (αποτραβώντας τα ξύλα). || κουβαλώ, διαρπάζω, κλέβω. 2 (ξε)χωρίζω· - дерущихся χωρίζω τους καβγατζήδες. || χωρίζω· судьба́ -ла нас η τύχη μας χώρισε.

растаять, -аю, -аешь ρ.σ. 1 λιώνω, τήνω· снег -ял το χιόνι έλιωσε· воск -ял το κηρί έλιωσε. 2 σβήνω, χάνομαι· туман осёл и понемногу -ял η ομίχλη κάθισε και λίγο-λίγο χάθηκε· звук -ял ο ήχος έσβησε. || σκορπίζω, διαλύομαι· толпа́ -ла το πλήθος διαλύθηκε. || ξεοδεύομαι, δαπανώμαι, αναλίσκομαι. 3 μτφ. κατασυγκινούμαι· φθίνω. 4 μ. ρευστοποιώ· - лёд, воск λιώνω τον πάγο, το κηρί.

раствор? -а α. 1 άνοιγμα· - циркуля, ножниц το άνοιγμα του διαβήτη, του φαλιδιού. 2 οπή· широкій - окна́ πλατύ άνοιγμα του παράθυρου.

раствор? -а α. διάλυμα· - марганца διάλυμα μαγγανίου· расщепленный - κορεσμένο διάλυμα. || κονίαμα· цементный - τσιμεντοκονίαμα· известковый - ασβεστοκονίαμα. || λάσπη δομική.

растворение, -я ουδ. διάλυση· - солёй β

водέ διάλυση των αλάτων στο νερό.

растворимость, -и θ. διαλυτότητα· - со-
лѣй διαλυτότητα των αλάτων.

растворимый, επ., βρ: -рим, -а, -ο διαλύ-
σιμος, διαλυτός, ευδιάλυτος.

растворитель; -я α. διαλύτης (υγρό).

растворить¹, -орѣ, -ѣришь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **растворенный**, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ.μ.
ανοίγω διάπλατα· - ворѣта ανοίγω την πύλη·
- цѣркуль ανοίγω το διαβήτη· - нѣжницы α-
νοίγω το φαλίδι. || -ся ανοίγομαι.

растворить², -орѣ, -ѣришь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **растворенный**, βρ: -рѣн, -рѣнѣ, ρ.σ.μ. 1
- ѣзвестъ в водѣ διαλύω ασβέστη στο νερό. 2
ζυμώνω, φτιάχνω ζυμάρι. || -ся 1 διαλύομαι·
сáхар -лся в водѣ η ζάχαρη έλιωσε στο νερό.
|| ζυμώνομαι· κολτοποιούμαι. 2 μτφ. χάνομαι,
εξαφανίζομαι· εκλείπω· σβήνω· всѣ -лосъ в
темнотѣ όλα χάθηκαν στο σκοτάδι· гѣре -лосъ
в ѳщей рáдѳсти η στενοχώρια πέρασε μέσα
στη γενική χαρά.

растворѣмость, -и θ. βλ. **растворимость**.

растворѣть(ся)¹ ρ.δ. βλ. **растворить(ся)**¹.

растворѣть(ся)² ρ.δ. βλ. **растворить(ся)**².

растекáться 1 βλ. **растѣчься**. 2 εκθέτω,
διηγούμαι πολύ εκτεταμένα, με περίσσιες λε-
πτομέρειες· περιττολογώ.

растѣливаться ρ.δ. βλ. **растѣлѣться**.

растелѣться, -ѣлѣтся ρ.σ. (διαλκ.)· (για
αγελάδα) γεννώ·

раотѣние, -я ουδ. το φυτό· το βοτάνι· од-
нолѣтнее - μονοετές φυτό· многѣлѣтнее - πο-
λυετές φυτό· воднянѣе -я φυτά ένυδρα, υδρο-
χαρή ή υδρόφυτα· вѣющѣеся -я αναρριχητικά
φυτά· лекарственнѣе -я φαρμακευτικά φυτά· -я
огорѳднѣе κηπευτικά φυτά· дѣикѣе -я αυτοφυή
φυτά· паразѣтнѣе -я παρασιτικά φυτά.

растениевѳд, -а α. φυτοκόμος· φυτολόγος,
βοτανολόγος.

растениевѳдство, -а ουδ. φυτοκομία· φυτο-
λογία, βοτανική.

растениевѳдческий επ. της φυτοκομίας· φυ-
τολογικός, της βοτανικής.

растерѣбѣть ρ.σ.μ. τινάζω τραβώντας ή α-
νακατώνοντας· - сноп τινάζω το δεμάτι.

растерѣть, разотрѣ, разотрѣшь, παρλθ. χρ.
растѣр, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **рас-
тѣртый**, βρ: -тѣрт, -а, -ο; επιρ. μτχ. **рас-
терѣв** κ. **растѣрши** ρ.σ.μ. 1 τρίβω· - грязъ
тρίβω τις λάσπες· - сухѣе краски τρίβω τις
ξερές μπογιές. || αλείφω, επαλείφω. 2 εντρί-
βω, κάνω εντριβή· я -тѣр егѳ спѣртом τον έ-
τριφα με οινόπνευμα. || εκφρ. плѳнуть да -
(απλ.) μουντζώνω, δίνω μούντζες, φασκελώνω.
|| -ся 1 τρίβομαι· κονιοποιούμαι. 2 εντριβο-
μαι, κάνω εντριβή· - дѳкрасна τρίβομαι ѳ-

σπου να κοκκινίσει.

раотѣрзанный επ. απο μτχ. 1 καταξεσχι-
σμένος. 2 μτφ. κατασυντριμμένος, ταλαιπω-
ρημένος ψυχικά.

растерзáть ρ.δ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
растѣрзанный, βρ: -зан, -а, -ο. 1 καταспа-
рázω, κατασχίζω, καταξεσχίζω· вѳлки -ли ов-
цѣ οι λύκοι κατασπάραξαν την προβατίνα. ||
κουρελιάζω· - рубáшку κατασχίζω το πουκά-
μισο. 2 μτφ. κατασυντρίβω, ταλαιπωρώ, βασα-
νίζω (ψυχικά, ηθικά)· гѳре -ло мне сѣрдце η
στενοχώρια μου κατασύντριψε την καρδιά.

растѣрзывать ρ.δ.μ. βλ. **растерзáть**. || -ся
καταξεσχίζομαι, κατασπαράζομαι. || μτφ. κα-
τατρύχομαι, με τρώει, βασανίζομαι.

растѣривать(ся) ρ.δ. βλ. **растерзáть(ся)**.

растѣря, -и, γεν. κλθ. -тѣрь κ. -ѣй α.κ.
θ. βλ. **растерѣха**.

раотѣрянность, -и θ. σύγχυση· ταραχή· σά-
στιση. || αμηχανία, μη αποφαστικότητα.

растѣрянный επ. απο μτχ. 1 συγχυσμένος,
ταραγμένος· σαστισμένος· он какѳй-то - αυ-
τός είναι κάπως συγχυσμένος· - вид тαραγμέ-
νη ѳη. || αμήχανος, αναποφάσιτος.

растерѣть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
растѣрянный, βρ: -рян, -а, -ο χάνω (διαδο-
χικά)· - денъги χάνω τα χρήματα· в дорѳге
-ѣл все вѣщи στο δρόμο έχασα όλα τα πράγ-
ματα· за гѳды разлѳки онѣ -ла всех роднѣх
στα χρόνια του χωρισμού· αυτή έχασε όλους
τους συγγενείς. || -ся 1 χάνομαι· все вѣщи
-лись в путѣ όλα τα πράγματα χάθηκαν στο
δρόμο. 2 τα χάνω, ταρασσομαι, συγχύζομαι· я
-лся пѣред лицѳм ѳпáсности τά 'χασα μπρο-
στά στον κίνδυνο.

растерѣха, -и α.κ.θ. (απλ.) απρόσεχτος, ξε-
χασιάρης· που συνεχώς χάνει.

растесáть ρ.σ.μ. πελεκώ, διανοίγω οπή
στο ξύλο. || -ся πελεκιέμαι (για οπή).

растѣска, -и θ. πελέκημα, διάνοιξη οπής
στο ξύλο.

раотѣсывание, -я ουδ. βλ. **растѣска**.

растѣсывать(ся) ρ.δ. βλ. **растесáть(ся)**.

растѣчься, -течѣтся, -текутѣся, παρλθ. χρ.
растѣкся, -теклáсь, -лѳсь ρ.σ. ρѣω, τρέχω·
κυλώ, χύνομαι (προς διάφορες κατευθύνσεις).
|| (για ρευστά) απλώνω, -ομαι, διαχύνομαι,
διαχέομαι. || μτφ. διαρρέω, απέρχομαι, χωρί-
ζω (προς διάφορες κατευθύνσεις), σκορπίζω,
-ομαι. || μτφ. διαχέομαι, διαδίδομαι, εξαπλώ-
νομαι· блѣднѳсть -лáсь по лицѣ η ωχρότητα
ξαπλώθηκε στο πρόσωπο· улѣска -лáсь по лицѣ
το χαμόγελο απλώθηκε στο πρόσωπο.

растѣ, **растѣ**, **растѣшь**, παρλθ. χρ. ρос,
-лá, -лѳ ρ.δ. 1 αυξάινω, αναπτύσσομαι, με-
γαλώνω· дуб растѣт медлѣнно η δρυς μεγαλώ-

νει αργά· **дѣти бѣстро** -ύτ τα παιδιά γρήγορα μεγαλώνουν· **я рос в деревне** εγώ μεγάλωσα στο χωριό· **доходы** -ύт τα έσοδα αυξάνουν· || δυναμώνω· **шум то рос, то ослабѣл** ο θόρυβος μια δυνάμωνα, μια αδυνατίζε (λιγότευε)· 2 εξελίσσομαι, αναπτύσσομαι, προσδεύω· **наука** -ѣт η επιστήμη αναπτύσσεται· 3 φύομαι, γίνομαι· **пальмы** -ύт в жарких странах οι φοίνικες γίνονται στις θερμές χώρες· || φυτρώνω, βλασταίνω.

расти́рание, -я ουδ. βλ. **расти́рка**.

расти́рать(ся) ρ.δ. βλ. **растерѣть(ся)**.

расти́рка, -и θ. 1 τριβή, τρίψιμο· 2 εντριβή.

расти́рочный επ. της τριβής, του τριψίματος· || της εντριβής.

расти́скаать ρ.σ.μ. (απλ.) χώνω, βάζω, τοποθετώ σε διάφορα μέρη.

расти́скивать¹, ρ.δ. βλ. **расти́скаать**· || -ся τοποθετούμαι σε διάφορα μέρη.

расти́скивать² ρ.δ. **расти́снуть**· || -ся ξεσφίγγομαι.

расти́снуть ρ.σ. ξεσφίγγω.

расти́тельность, -и θ. 1 βλάστηση, χλωρίδα· 2 το τρίχωμα· **человек с очень большо́й** -ью άνθρωπος με πολύ πυκνό τρίχωμα (δασύτριχος)· **лицо без всѣкой** -и πρόσωπο τελείως σπανό.

расти́тельный επ. 1 φυτικός· - мир το φυτικό βασίλειο, ο φυτικός κόσμος· -ая пища φυτική τροφή· -ое ма́сло φυτικό λίπος, λάδι· - клей φυτική κόλλα· -не парази́ты φυτοπαράσιτα· -ая тля φυτόφειρα· 2 αναπτυξιακός, της ανάπτυξης· ανοδικός· || εκφρ. -ая жизнь φυτοζωία (υποτυπώδης ζωή, χωρίς ενδιαφέροντα)· - орна́мент διακόσμηση απεικονίζουσα φυτά·

расти́ть, расту́, расти́шь, καθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ращённый**, βρ: -щён, -щенá, -щено ρ.δ.μ. αναθρέφω, μεγαλώνω· **трудно бѣло вдове** - сво́их дете́й δύσκολα ήταν στη χήρα να μεγαλώσει τα παιδιά της· || καλλιεργώ, παράγω· он **расти́т цветы́ на прода́жу** αυτός καλλιεργεί λουλούδια για πούλημα· || αναπτύσσω, δημιουργώ, φτιάχνω· - ка́дры **анаπτύсσω** στελέχη.

растле́вать(ся) ρ.δ. βλ. **растле́ть(ся)**.

растле́ние, -я ουδ. 1 διακορέυση, αποπαρθένευση, διαπαρθένευση, εκπαρθένευση, παρθενοφορία, ξεπαρθένεμα· 2 μτφ. διαφθορά, ξεπεσμός, έκλυση, κατρακύλα· - нра́вов διαφθορά ηθών.

растле́тель, -я α. διακορευτής, εκπαρθευτής, ξεπαρθευτής.

растле́ть, -лю́, -ли́шь, καθ. μτχ. παρлθ. χρ. **растле́нный**, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. 1 διακορεύω, διαπαρθενώνω, διαφθείρω· 2 μτφ.

διαφθείρω ηθικά (τα χρηστά ήθη), εκφυλίζω· || -ся διαφθειρόμαι, εκφυλίζομαι.

расто́лкать ρ.σ.μ., καθ. μτχ. παρлθ. χρ. **расто́лканный**, βρ: -кан, -а, -ο. 1 (για πολλούς)· σπρώχνω (προς διάφορες κατευθύνσεις)· 2 κουνώ, σκουντώ (για να ξυπνήσει).

расто́лковать ρ.σ.μ. εξηγώ λεπτομερώς, κάνω λιανά, διασαφηνίζω, διευκρινίζω· || -ся κουβεντιάζω, συνομιλώ.

расто́лковывать(ся) ρ.δ. βλ. **расто́лковать(ся)**.

расто́лочъ ρ.σ.μ. κοπανίζω, στουμπίζω.

расто́лстѣть ρ.σ. παραχοντραίνω, παρασπαχαίνω.

расто́мить ρ.σ.μ. (απλ.)· κατακουράζω, κατεξαντλώ, κατεξασθενίζω.

расто́пить¹ ρ.σ.μ. ανάβω· - печь ανάβω τη θερμάστρα ή το φούρνο· || -ся ανάβω· **пѣчка -лась** η θερμάστρα άναψε.

расто́пить² ρ.σ.μ. λιώνω, τήνω θερμαίνοντας· - воск λιώνω το κηρί· || -ся λιώνω, τήνομαι· **воск -лся** το κηρί έλιωσε.

расто́пка, -и θ. 1 άναμμα· - **пѣчки** το άναμμα της θερμάστρας· 2 (αθρσ.)· τα προσάναμματα.

расто́плѣть(ся) ρ.δ. βλ. **расто́пить(ся)¹**.

расто́почный επ. για άναμμα, προσάναμμα.

расто́птать ρ.σ.μ. 1 καταπατώ, καταποδοπατώ· τσαλαπατώ· 2 ανοίγω, φαρδύνομαι· **сапогѣ** -лись οι μπότες άνοιξαν με το βάδισμα.

расто́привать(ся) ρ.δ. βλ. **расто́прить(ся)**.

расто́прить, -рю, -ришь ρ.σ.μ. ανοίγω· - **пальцы** ανοίγω τα δάχτυλα· - **ноги** ανοίγω τα πόδια· - **крылья** ανοίγω τις φτερούγες· || -ся ανοίγω· -лись **пальцы** άνοιξαν τα δάχτυλα.

расто́ргать ρ.δ.μ.βλ. **расто́ргнуть**· || -ся ακυρώνομαι· καταργούμαι· ξεσχίζομαι, δεν παίρνομαι καθόλου υπ' όψη.

расто́ргнуть, -ну, -нешъ, παρлθ. χρ. **расто́рг** κ. **расто́ргнул**, -ла, -ло, μτχ. παρлθ. **расто́ргший** κ. **расто́ргнувший**, καθ. μτχ. παρлθ. χρ. **расто́ргнутый**, βρ: -нут, -а, -ο κ. **расто́рженный**, βρ: -жен, -а, -ο ακυρώνω, καταργώ· ξεσχίζω· διαλύω· - **соглаше́ние** ακυρώνω τη συμφωνία· - **догово́р** ξεσχίζω (κουρελιάζω) τη συνθήκη· - **бра́к** διαλύω το γάμο.

расто́рговать, -гую́, -гую́шь καθ. μτχ. παρлθ. **расто́ргованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **распродать**· || -ся 1 πουλώ όλο το εμπόρευμά μου· 2 πλουτίζω απο το εμπόριο.

расто́рговывать(ся) ρ.δ. **расто́рговаться**.

расто́ржение, -я ουδ. ακύρωση, κατάργηση· ξεσχισμα· διάλυση· - **догово́ра** ξεσχισμα της συνθήκης· - **соглаше́ния** ακύρωση της συμφωνίας· - **бра́ка** διάλυση του γάμου.

растормошѣть, -шѹ, -шѣшь, καθ. μτχ. παρλθ. χρ. **растормошѣнный**, βρ: -шѣн, -шенá, -шенó; ρ.σ.μ. 1 χαλνῶ την τάξη, ανακατώνω, κάνω άνω-κάτω. 2 κουνῶ, σκουντῶ για να ξυπνήσει. 3 μτφ. κινῶ, δραστηριοποιῶ· κινητοποιῶ.

расторóпность, -и θ. σβελτάδα, γρηγοράδα, γοργότητα.

расторóпный επ., βρ: -пен, -пна, -пно γοργός, γρήγορος, σβέλτος, ταχυνεργός.

растосковáться ρ.σ. θλίβομαι, λυπούμαι· μελαγχολῶ· βαριοθυμῶ.

расточáть ρ.δ.μ. 1 βλ. **расточѣть**² (1σημ.). 2 παρέχω άφθονα, επισωρεύω· μοιράζω αφειδῶς, αβέρτα· σκορπῶ - **улиски** μοιράζω σε όλους χαμόγελα· - **похвалѣ** δίνω αβέρτα επαίνους. || -ся 1 σπαταλῶμαι· 2 εἶμαι γαλαντόμος, γενναιόδωρος· κουβαρντάς.

расточѣние, -я ουδ. (παλ.) σπατάλη, ασωτία· - **имѹщества** σπατάλη περιουσίας. || γαλαντομία, γενναιοδωρία· κουβαρνταλίκι.

расточѣтель, -я α. -нища, -н θ. σπάταλος, -η, ξεδιαστής, σκορποχέρης· γενναιόδωρος.

расточѣтельность, -и θ. κατασπατάληση, κατασώτευση, ασωτία· σκόρπισμα, διασπάθηση.

расточѣтельный επ., βρ: -лен, -льна, -о; σπάταλος, ξεδιαστής, άσωτος, αφανιστής· διασπαθιστής.

расточѣтельство, -а ουδ. βλ. **расточѣтельность**.

расточѣть¹ ρ.σ. торνεύω εσωτερικά, διευρύνω· - **отвѣрстие** διευρύνω την οπή. || -ся торνεύομαι εσωτερικά, διευρύνομαι.

расточѣть² ρ.σ.μ. 1 (γραμ. λόγος)· κατασπαταλῶ, διασκορπίζω, εξανεμίζω, διασπαθίζω· αφανίζω· - **имѹщество**, **наследство**, **дѣньги** κατασπαταλῶ την περιουσία, την κληρονομιά, τα χρήματα. 2 βλ. **расточáть** (2 σημ.).

расточка, -и θ. τórνευση εσωτερική, διεύρυνση· - **отвѣрстѣй** τórνευση οπών.

расточник, -а α. торνευτής.

расточный επ. торνευτικός, της τórνευσης.

***растр**, -а α. το ράστερ, στιγμοπέδιο, εἶδος κλισέ.

растрáвить ρ.σ.μ. 1 ερεθίζω· - **рану** ερεθίζω την πληγή. 2 μτφ. εγγίζω την πληγή, μεγαλώνω το κακό· - **горе** μεγαλώνω τη στενοχώρια. 3 παροργίζω, παροξύνω· - **собáк** ερεθίζω τα σκυλιά. || -ся 1 ερεθίζομαι· **рана** -**лась** η πληγή ερεθίστηκε. 2 διαβιβρώσκομαι (απο τα οξέα)· χαράσσομαι.

растрáвливать(ся) ρ.δ. βλ. **растрáвлять(ся)**.

растрáвлять(ся) ρ.δ. βλ. **растрáвить(ся)**.

растрáнжировать(ся) ρ.δ. βλ. **растрáнжировать(ся)**.

растрáнжировать(ся) ρ.σ. βλ. **транжировать(ся)**.

растрáта, -н θ. 1 δαπάνη, ξόδεμα· - **дѣнег** ξόδεμα χρημάτων· - **времени** ξόδεμα χρόνου· - **сил** ξόδεμα δυνάμεων. 2 κατάχρηση· - **казѣнных дѣнег** κατάχρηση χρημάτων δημοσίου.

растрáтитъ ρ.σ.μ. 1 δαπανῶ, ξοδεύω· - **все дѣньги** ξοδεύω όλα τα χρήματα. 2 καταχρῶμαι· τρώγω· **он** -**ил чужие дѣньги** αὐτὸς καταχράστηκε ξένα χρήματα. 3 μτφ. χρησιμοποιοῦ άσκοπα, δεν αξιοποιῶ.

растрáтчик, -а α., -па, -н θ. ξοδευτής, -εὔτρα, ξεδιαστής, -ιάστρα.

растрáчивание, -я ουδ. βλ. **растрáта**.

растрáчивать ρ.δ. βλ. **растрáтитъ**. || -ся ξοδεύομαι, δαπανῶμαι.

растрéвóживать(ся) ρ.δ. βλ. **растрéвóжить(ся)**.

растрéвóжить ρ.σ.μ. 1 φοβίζω, πτοῶ, σκιάζω· ἐμβάλλω φόβο, ανησυχία, ανησυχῶ. 2 τάρáσσω, θορυβῶ. 3 εγγίζω, ερεθίζω· - **рану** ερεθίζω την πληγή. || μτφ. ανακινῶ, σκαλίζω παλαιές πληγές (δυσάρεστες αναμνήσεις). || -ся καταφοβούμαι, πτοοῦμαι, τρομάζω.

растрéвóнить ρ.σ.μ. (απλ.)· διακωδωνίζω, διατυμπανίζω, διασαλπίζω, διαλαλῶ, διαθυλῶ.

растрéпа, -н α. κ. θ. (απλ.) 1 απεριποίητος στην εμφάνιση· ρυπαρός, λέτσος. 2 βλ. **разѣня**.

растрéпанный επ. απο μτχ. 1 κουρελιάρικος, κουρελιασμένος· -**ая кнѣга** κουρελιασμένο βιβλίο. 2 ανακατεμένος· άκαλαισθητος· -**не вóлосы** ανακατεμένα μαλλιά. || εκφρ. **быть в** -**них чѹствах** εἶμαι αναστατωμένος.

растрéпáть, -еплѹ, -ѣплешь, καθ. μτχ. παρλθ. χρ. **растрéпанный**, βρ: -пан, -а, -о; ρ.σ.μ. 1 συμφύρω, συνονθυλεύω, ανακατώνω, κάνω άνω-κάτω, φύρδην-μίγδην. 2 κουρελιάζω, καταρρακώνω· - **плáтѣ** κουρελιάζω το φόρεμα· - **кнѣгу** κουρελιάζω το βιβλίο. || -ся ανακατόνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

растрéпывать(ся) ρ.δ. βλ. **растрéпать(ся)**.

растрéскáться ρ.σ. ραγίζω, σκάζω σε πολλά μέρη.

растрéвнѣй επ. του ράστερ, του στιγμοπέδιου.

растрéгáнный επ. απο μτχ. συγκινημένος· **очень** ~ κατασυγκινημένος.

растрéгáть ρ.σ.μ. συγκινῶ· **очень** - **кaтaσυγκινῶ** **речѣ** **егó** -**ла менѣ** **до слѣз** ο λόγος του με συγκίνησε μέχρι δάκρυα. || -ся συγκινοῦμαι· **старѹшка** -**лась** и **заплáкалась** η γριούλα συγκινήθηκε και άρχισε να κλαίει.

растрѹб, -а α. αναστόμωση, χωνοειδής πλάττυση.

растрѹбѣть, -блѹ, -бѣшь ρ.σ. διασαλπίζω, διαλαλῶ, διατυμπανίζω, διακωδωνίζω.

растрѹбнѣй επ. χωνοειδής.

раструсить, -ушү, -усишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **растрүщенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 χύνω, μου πέφτει άθελα (κατά τη μεταφορά) - зерно χύνω το σιτάρι. 2 ρίχνω, στρώνω, απλώνω (χόρτο, άχυρο κ.τ.τ.). || -ся πέφτω, χύνομαι απο το τίναγμα, το τράνταγμα: овёс -лся η βρώμη χύθηκε απο το τίναγμα.

растрүска, -и θ. 1 πτώση, πέσιμο, χύσιμο. 2 φύρα (κατά τη μεταφορά).

растрүшивать(ся) ρ.δ. βλ. **раструсить(ся)**.

растрясать ρ.δ. βλ. **растрясать**.

растрясать, -ясу, -ясёшь, παρλθ. χρ. **растряс**, -лá, -лó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **растрясённый**, βρ: -сён, -сена, -сено ρ.σ.μ. 1 διασκορπίζω με ταυτόχρονο τίναγμα - сено διασκορπίζω το χόρτο. || μτφ. ξοδεύω, δαπανώ, σπαταλώ - деньги ξετινάζω (χαλνώ) τα χρήματα. 2 απρόσ. τραντάζομαι: в дороге меня -лó στο δρόμο υπόφερα απο το τράνταγμα. 3 κουνώ, σκουντώ, τινάζω κάποιον να ξυπνήσει.

растрясать ρ.δ.μ. (απλ.) βλ. **растрясать**, **растряснуть**.

растрясивать ρ.δ. βλ. **растряснуть**.

растряснуть ρ.σ.μ. (απλ.)· τινάζω - мешок τινάζω το τσουβάλι· - шубу τινάζω τη γούνα.

растүжиться, -ужусь, -үжишься ρ.σ. (απλ.) αρχίζω να θλίβομαι, να λυπούμαι πιο πολύ.

растүшевátь, -шүю, -шүешь ρ.σ.μ. χρωματίζω με επιχρώστη (σφομίλι).

растүшёвка, -и θ. 1 πέρασμα με σφομίλι. 2 επιχρώστης, σφομίλι.

растүшёвывание, -я ουδ. βλ. **растүшёвка** (1 σμ.).

растүшёвывать ρ.δ. βλ. **растүшевátь**. || -ся σφομιλώνομαι, περνιέμαι με σφομίλι.

растүкátь, -аю, -аешь κ. -түчу, -түчешь; ρ.σ.μ. (απλ.). 1 μπήγω, χώνω σε διάφορα μέρη - вёшки μπήγω σημαδάκια (όρια) - колёшки μπήγω πασσαλίσκους. 2 τοποθετώ, βάζω άτακτα· χώνω - вёщи по углам χώνω τα πράγματα στις γωνίες.

растүкátь ρ.δ. βλ. **растүкátь**. || -ся μπήγομαι, χώνομαι. || τοποθετούμαι άτακτα.

растүкивать(ся) ρ.δ. βλ. **растүкátь(ся)**.

растүковátь ρ.σ.μ. λύνω, ανοίγω το δέμα.

растүковывать ρ.δ. βλ. **растүковátь**. || -ся (για δέμα) λύνομαι, ανοίγομαι.

растүгивание, -я ουδ. 1 βλ. **растүжение**. 2 (για ήχο, φωνή κλπ.) παρέλκυση, παρατράβηγμα.

растүгивать(ся) ρ.δ. βλ. **растүгнуть(ся)**.

растүжение, -я ουδ. 1 βλ. **растүжка**. 2 χαλάρωση ελαστικότητας, βλάβη απο υπερένταση. ατόνιση· εξάρθρωση. 3 καθυστέρηση, τρενάρι-

σμα. 4 τέντωμα, έκταση, μήκυνση. || βλ. **растүгивание** (2 σμ.). || στραμπούλισμα.

растүжímость, -и θ. το ελατόν, το εκτατόν - пружины το άνοιγμα του ελατήριου - понятiя το εκτατόν της έννοιας.

растүжímый επ., βρ: -жим, -а, -ο (κυρλεξ. κ. μτφ.)· ελατός· εκτατός· επιδεικτικός έκτασης, δυνάμενος να τεντωθεί.

растүжка, -и θ. τέντωμα, τάνυση.

растүжнóй επ. δυνάμενος να τεντωθεί.

растүнутость, -и θ. έκταση - линии об-рónы έκταση της αμυντικής γραμμής.

растүнутый επ. απο μτχ. 1 εκτεταμένος, μακρύς. 2 τεντωμένος (απο τη χρήση), φαρδύς, ευρύς. 3 μτφ. παρατραβηγμένος, υπερβολικά μεγάλος.

растүнуть, -яну, -янешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **растүнутый**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 τεντώνω - сурьмó ко́жу τεντώνω το υγρό (μουσκεμένο) δέρμα - перчаткi τεντώνω τα γάντια - óбувь τεντώνω τα παπούτσια. || ανοίγω - рот ανοίγω πολύ το στόμα. || χαλαρώνω την ελαστικότητα - подвязки χαλαρώνω το τέντωμα των αναρτήρων (τιραντών). || υπερεντείνω, βλάπτω με την υπερένταση - связки στραμπουλίζω, στραγγουλίζω - сухожилiя βλάπτω (στραγγουλίζω) τους τένοντες. 2 απλώνω - ковёр по кóмнате απλώνω το χαλί στο δωμάτιο - полóтнó для сүшки απλώνω το ύφασμα για στέγνωμα. 3 τοποθετώ, βάζω σε διάταξη, παρατάσσω· εκτείνω. 4 καθυστερώ, παρατραβώ, τρενάρω - срóки сёва καθυστερώ τη σπορά - доклáд παρατραβώ την εισήγηση (ομιλία). || (για ήχο, φωνή κ.τ.τ.) παρέλκω, παρατείνω, παρατραβώ. || -ся 1 τεντώνομαι, εντείνομαι. || χαλαρώνομαι (κατά την ένταση). || υπερεντείνομαι· βλάπτομαι απο την υπερένταση· στραμπουλίζομαι· εξαρθώνομαι. 2 τοποθετούμαι, διατάσσομαι, παρατάσσομαι, εκτείνομαι. 3 ξαπλώνω φαρδιά-πλατιά, το πιάνω ξαπλωταριά· - на постéль спать ξαπλώνω άνετα στο κρεβάτι να κοιμηθώ. 4 διαρκώ, συνεχίζομαι· свáдьбá -лась на пять дней ο γάμος συνεχίστηκε πέντε μέρες (ημερόνυχτα).

растүпа, -н а. κ. θ. κουτεντές, χαλβάς, μάπας· μπουνταλάς.

растүсовátь ρ.σ.μ. συσκευάζω, πακετάρω, αμπαλάρω.

растүсовка, -и θ. συσκευή, πακετάρισμα, αμπαλάρισμα.

растүсовщик, -а а., -ца, -н θ. συσκευαστής, -άστρια.

растүсовывать ρ.δ.μ. βλ. **растүсовátь**. || -ся συσκευάζομαι, πακετάρομαι, αμπαλάρομαι.

растүформирование, -я ουδ. διάλυση σχηματισμού· - áрмии διάλυση του στρατιωτικού σχη-

ματισμού.

расформировать ρ.σ.μ. διαλύω το σχηματισμό, το σχήμα, τη μορφή. - ДИВІЗИЮ διαλύω το σχηματισμό της μεραρχίας.

расформировывать ρ.δ. βλ. **расформировать**. -ся διαλύομαι (για σχηματισμό, σχήμα).

расфрантиться, -нчусь, -тншься ρ.σ. καλοτύνομαι, λαμπροφορώ, στολιζομαι, ντύνομαι άψογα, στην τρίχα.

расфранченный επ. καλοντυμένος, λαμπροφορεμένος, κομψοντυμένος· στολισμένος.

расфурбренний επ., βρ: -рен, -а, -ο (απλ.)· λαμπροστόλιστος, κομψοντυμένος, ντυμένος φανταχτερά.

расфурбриться, -рпсь, -рпшься ρ.σ.(απλ.) 1 θυμώνω, φουσκώνω, γινатеύω. 2 ντύνομαι κομψότατα, φανταχτερά.

расхаживать ρ.δ. βολτάρω, σουλατσάρω.

расхаживать ρ.δ. βλ. **расхажать**.

раохаять ρ.σ.μ. (απλ.)· μαλώνω, καταδιάζω, δίνω την παπέρα.

раохваливать(ся) ρ.δ. βλ. **расхвалить(ся)**.

расхвалить ρ.σ.μ. υπερεπαινώ, εκθειάζω, εγκωμιάζω, εξυμνώ. || -ся καυχιέμαι, μεγαλαυχώ, παραπαινούομαι, κομπάζω.

расхвартаться ρ.δ. βλ. **расхвораться**.

расхвастаться ρ.σ. καυχιέμαι, παινούομαι, μεγαλαυχώ, καυχησιολογώ.

расхватать ρ.σ.μ. αρπάζω· παίρνω βιαστικά· αγοράζω όλο, ως το τέλος.

расхватывать ρ.δ. βλ. **расхватать**. || -ся γίνομαι ανάρπαστος.

расхвораться ρ.σ. αρρωσταίνω σοβαρά.

расхититель, -я α., -ница, -н θ. άρπαγας, -η· κλέφτης, -τρα· σφετεριστής.

расхитить, -ишу, -йтишь, καθ. μτχ. παρλθ. χρ. **расхищенный**, βρ: -щен, -а, -ο ρ.σ.μ. διαρπάζω· κλέβω.

расхищать ρ.δ. βλ. **расхитить**. || -ся διαρπάζομαι· κλέβομαι.

раохщение, -я ουδ. διαρπαγή· κλοπή, κλέψιμο· - чужого имущества διαρπαγή ξένης περιουσίας.

расхлебать ρ.σ.μ., καθ. μτχ. παρλθ. χρ. **расхлебанный**, βρ: -бан, -а, -ο (απλ.). 1 τρώγω όλο, ως το τέλος· - щи τρώγω όλη τη λαχανόσουπα. 2 μτφ. ξεμπερδεύω, ξεμπλέκω· διορθώνω, επανατακτοποιώ.

расхлебывать ρ.δ. βλ. **расхлебать**. || -ся τρώγομαι, φαγώνομαι.

расхлестать ρ.σ.μ. (απλ.) ξεφτιζω (απο το χτύπημα ή μαστίγωμα)· - кнут ξεφτιζω το μαστίγιο· - прут ξεφλουδίζω τη βέργα (απο το πολύ χτύπημα). || -ся ξεφτιζομαι· кнут -лся το μαστίγιο ξεφτίσε.

расхлестнуть ρ.σ.μ. αφαιρώ τα ξεφτίδια.

расхлестывать(ся) ρ.δ. **расхлестать(ся)**.

расхлопотаться, -почусь, -почеюсь ρ.σ. φροντίζω, μεριμνώ πολύ· νοιάζομαι.

расхлябаннооть, -и θ. ταλάντευση· - по-ходки ταλάντευση βαδίσματος.

расхлябанный επ. απο μτχ. 1 ξεσφιγμένος, ξελασκαρισμένος (απο το τράνταγμα). 2 ταλαντευόμενος· -ая походка ταλαντευόμενο βάδισμα. 3 μτφ. ασταθής, ευμετάβολος, ανερεμάτιστος.

расхлябать ρ.σ.μ. 1 κουνώ, κλυδωνίζω· ξεσφίγγω, ξελασκάρω με το κούνημα· - болт ξελασκάρω το μπουλόνι με το κούνημα. 2 μτφ. ξεχαρβαλώνω, αποδιοργανώνω, εξερθρώνω. || -ся 1 κουνιέμαι, κλυδωνίζομαι· ξεσφίγγω, -ομαι, ξελασκάρω απο το κούνημα. 2 μτφ. ξεχαρβαλιάζομαι, εξερθρώνομαι, αποδιοργανώνομαι· παρακμάζω.

расхлябывать(ся) ρ.δ. βλ. **расхлябать(ся)**.

расхныкаться, -ннчусь, -ннчешься ρ.σ. αρχίζω να κλαυθουρίζω (κλαψουρίζω) πολύ.

расход, -а α. 1 δαπάνη, ξόδεμα· κατανάληση· - денег ξόδεμα χρημάτων· - материалов ξόδεμα υλικών· - боеприпасов κατανάληση πυρομαχικών· - воды κατανάληση νερού· - топлива κατανάληση καύσιμης ύλης· - электрической энергии κατανάληση ηλεκτρικού ρεύματος. 2 έξοδο, δαπάνη· военные -н στρατιωτικές δαπάνες· -н производства έξοδα παραγωγής· непредвиденные -н απρόβλεπτα έξοδα· накладные -н γενικά έξοδα· мелкие -н τα μικροέξοδα· канцелярские -н γραφικά έξοδα· текущие -н τα καθημερινά έξοδα· деньги на карманные -н το χαρτζιλίκι· лишние -н περιττά έξοδα· внести в - καταχωρώ (συμπεριλαβαίνω) στα έξοδα· сократить -н περιορίζω τα έξοδα· покрыть -н καλύπτω τα έξοδα· записать в -н εγγράφω στα έξοδα. || εκφρ. внести в - επιφέρω έλλειμμα· вывести (пустить) в - когò (απλ.) εκτελώ, τουφεκίζω.

расходиться¹, -хожусь, -ходишься ρ.σ. 1 βλ. **расхаживать**. 2 βαδίζω λίγο· συνηθίζω στην πορεία. 3 βλ. **разойтись** (10 σημ.).

расходиться², -хожусь, -ходишься ρ.δ. βλ. **разойтись**.

расходный επ. των εξόδων, των δαπανών· -не деньги χρήματα εξόδων· -ая книга βιβλίο εξόδων.

расходование, -я ουδ. δαπάνη, ξόδεμα· κατανάληση.

расходовать, -дую -дуешь ρ.δ.μ. ξοδεύω, δαπανώ· καταναλώνω· - много денег ξοδεύω πολλά χρήματα· мотор -ует много горючего η μηχανή καίει πολλή καύσιμη ύλη. || -ся ξοδεύομαι, κάνω πολλά έξοδα.

расхождение, -я ουδ. 1 διάσταση (απο κοι-

νό σημείο, κέντρο), διάσχιση (απ' αλλήλων γραμμών, ακτίνων). 2 διαφορά (μη σύμπτωση γνώμων, απόψεων κ.τ.τ.).

расχóжий, -ая, -ее επ. 1 κοινής χρήσης, καθημερινός· -ая посúда αγγεία καθημερινής χρήσης· -ая одéжда καθημερινή ενδυμασία. 2 των εξόδων, των δαπανών· -ие дéньги χρήματα για έξοδα. || (παλ.) συνηθισμένος, απλός· -ие лóди απλοί άνθρωποι. || καταναλώσιμος· - то-вáр καταναλώσιμο εμπόρευμα.

расχолáживать ρ.δ. βλ. расхолодítь. || -ся αποθαρρύνομαι, ψυχραίνομαι, κρυώνω.

расхолодítь, -ложу́, -лодишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. расхоложéнный, βρ: -жéн, -женá, -женó ρ.σ.μ. αποθαρρύνω, ψυχραίνω, κρυώνω.

расхорóхориться, -рюсь, -ришься ρ.σ. γίνομαι πολύ προκλητικός, κάνω πολύ τον παλι-καρά.

расхотéть ρ.σ. δε θέλω, δεν επιθυμώ, μου κόβεται η όρεξη, η διάθεση· ~ спáть μου 'φυγε ο ύπνος· ~ пítь μου πέρασε η δίψα, δε θέλω τώρα να πιώ. || -ся δε θέλω, δεν επιθυμώ κλπ. ρ. ενεργ. φ.

расхотáтаться, -хочóчься, -хочóчешься ρ.σ. αρχίζω να χαχανίζω.

расхрабρίться, -рюсь, -ришься ρ.σ. παίρνω θάρρος, κουράγιο, ξεθαρρεύω, ενθαρρύνομαι.

расхристáнный επ. (απλ.) κακόντυτος, -μένος· κουρελής, -λιάρης, ρακένδυτος.

расцáрапать ρ.σ.μ. καταγρατσουνίζω. || -ся καταγρατσουνίζομαι. || αλληλογρατσουνίζομαι· -лись в кровь γρατσουνίστηκαν μέχρι αίμα.

расцáрапывать(ся) ρ.δ. βλ. расцáрапать(ся).

расцвeстí, -етú, -етéшь, παρλθ. χρ. расцвёл, -цвелá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. расцвётший ρ.σ. ανθίζω, λουλουδίζω· миндáль -цвёл η μυγαλιά άνθισε· сирéнь в садú -цвелá η πασχαλιά στον κήπο άνθισε. || μτφ. ομορφαίνω, γίνομαι σαν το λουλούδι. || χαίρω, γίνομαι χαρούμενος· лицó -цвелó улáнской το πρόσωπο έλαμψε στο χαμόγελο. || μτφ. ακμάζω· -лá культура άνθισε ο πολιτισμός.

расцвeт, -а α. 1 άνθιση, λουλούδισμα· ~ яблонь άνθιση των μηλιών. 2 μτφ. ακμή, κορύφωμα· - дрéвних Афин η ακμή της αρχαίας Αθήνας· - промýшленности η άνθιση της βιομηχανίας· в -е жízни (или лет) στο άνθος της ηλικίας· в -е сил στην ακμή των δυνάμεων.

расцвeтáние, -я ουδ. άνθιση, -μα, λουλούδισμα.

расцвeтáть ρ.δ. βλ. расцвeстí.

расцвeтítь, -цвечú, -цветíшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. расцвeченный, -чен, -а, -о ρ.σ. μ. στολίζω, ομορφαίνω· ~ красками στολίζω

με χρώματα. || -ся στολίζομαι· кораблí -лись флагáми τα καράβια σημαίοστολίστηκαν.

расцвeтка, -и θ. 1 στόλιση, -σμός. 2 χρωματισμός, συνδυασμός χρωμάτων· пёстрáя - ποικίλος (παρδαλός) χρωματισμός.

расцвeчивáние, -я ουδ. στόλιση, -σμός. || εκφρ. флагí -я (ναυτ.) σημαίοστολισμός πλοίων.

расцвeчивать(ся) ρ.δ. βλ. расцвeтítь(ся).

расцеловáть ρ.σ.μ. καταφιλώ, γεμίζω με φιλία. || -ся καταφιλιέμαι· онí -лись при встрeче αυτοί φιλήθηκαν, όταν ανταμώθηκαν.

расцeнивáть ρ.δ. βλ. расцeнítь. || -ся εκτιμιέμαι· διατιμιέμαι.

расцeнítь, -енó, -éнишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. расцeнéнный, βρ: -нéн, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. 1 εκτιμώ· διατιμώ· καθορίζω την τιμή· товáр εκτιμώ το εμπόρευμα· ~ мéбелъ εκτιμώ το έπιπλο. 2 μτφ. εκλαμβάνω, νομίζω, παίρνω, περνώ, θεωρώ· χαρακτηρίζω.

расцeнка, -и θ. 1 εκτίμηση, καθορισμός τιμής, αξίας, κόστους. 2 τιμή καθορισμένη, διατίμηση· - работы τιμή εργασίας· ~ товáра διατίμηση εμπορεύματος (ταρίφα).

расцeночнýй επ. διατιμητικός, εκτιμητικός.

расцeнщик, -а, α. εκτιμητής εργασίας με το κομμάτι.

расцeпítь, -еплó, -éпишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. расцeпéнный, βρ: -лeн, -а, -о ρ.σ.μ. απαγκιστρώνω, ξαγκιστρώνω, ξεγαντζώνω, ξεσκαλώνω. || -ся απαγκιστρώνομαι κλπ. ρ. μ.

расцeплýть(ся) ρ.δ. βλ. расцeпítь(ся).

расцeкáнивать(ся) ρ.δ. βλ. чeкáнить(ся).

расцeкáнить ρ.σ.μ. βλ. чeкáнить (1, 3 σημ.).

расцeкáнка, -и θ. βλ. чeкáнка (1, 3 σημ.).

расцeрквивáться ρ.δ. βλ. расцeркнýться.

расцeркнýться ρ.σ. υπογράφο με τζίφρα.

расцeртítь ρ.σ. σχεδιάζω, τραβώ γραμμές· χαράσσω.

расцeрчивáть ρ.δ.μ. βλ. расцeртítь. || -ся σχεδιάζομαι· χαράσσομαι.

расцeсáть ρ.σ.μ. 1 χτενίζω· ~ вóлосы χτενίζω τα μαλλιά. || ξαίνω, λαναρίζω· - шерсть ξαίνω τα μαλλιά. 2 ξύνω, γρατσουνίζω. 3 μτφ. (παλ.) συντρίβω, νικώ. || ξυλοκοπώ. || -ся 1 χτενίζομαι. 2 γρατσουνίζομαι.

расцeсáка, -и θ. 1 χτένισμα· - волóс χτένισμα των μαλλιών. 2 χτένα.

расцeсóть, разoчтý, разoчтéшь, παρλθ. χρ. расцeсёл, разoчлá, -члó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. разoчтéнный, βρ: -тéн, -тенá, -тенó, επιρ. μτχ. разoчтýя ρ.σ.μ. βλ. рáссчитáть (1, 2 σημ.). || -ся βλ. рáссчитáться (1, 3 σημ.).

расцeсывáние, -я ουδ. χτένισμα.

расцeсывать(ся) ρ.δ. βλ. расцeсáть(ся).

расцeт, -а α. 1 υπολογισμός, λογαριασμός·

правильный - σωστός λογαριασμός· οπίσκα в -е λάθος στο λογαριασμό ή λογιστικό λάθος· произвести - κάνω υπολογισμό· 2 απόλυση απο την εργασία (με τις δουλεμένες αποδοχές). 3 μτφ. λογοδοσία. 4 σκοπός, πρόθεση· ошибся в своих -αх λάθεψα στους υπολογισμούς· ска- зал ему с -ом του είπα σκόπιμα· османуться в -е πέφτω έξω στους υπολογισμούς· сдёлал это без всякого -а το έπραξα χωρίς κανένα απώτερο σκοπό· 5 όφελος, κέρδος· συμφέρον· мне нет -а έχать тудά δεν έχω κανένα όφελος να πάω εκεί· 6 βλ. расчётливость· 7 (στрат.) το στοιχείο (οι πυροβολητές). || εκφρ. в -е πάτσι (ξόφλισα, πάτσισα)· из -а παίρνοντας υπ' όψη, υπολογίζοντας· принять (взять) в - λαβαίνω (παίρνω) υπ' όψη.

расчётливость, -и θ. οικονομία, φειδωλία, φειδώ.

расчётливый επ., βρ: -лив, -а, -ο οικο- νόμος, -μικός, φειδωλός· μετρημένος· || про- секτικός· συνετός· μελετημένος· υπολογισμέ- νος.

расчётный επ. λογιστικός, του λογαρια- σμού, για λογαριασμό· -ая книжка βιβλίο λο- γαριασμού· -ая ведомость κατάλογος πληρω- μών· -ая касса ταμείο πληρωμής.

расчехлить, -лѝ, -лѝшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. расчехлённый, βρ: -лѝн, -ленá, -ленѝ р. σ.μ. αφαιρώ, βγάζω τη θήκη, το κάλυμμα· - ору́дия βγάζω τα καλύμματα των πυροβόλων.

расчѝслить р.σ.μ. υπολογίζω, καταμερίζω, κατανέμω.

раочислять р.δ. βλ. расчѝслить· || -ся υ- πολογίζομαι, καταμερίζομαι, κατανέμομαι.

расчѝстить р.σ.μ. ξεκαθαρίζω· αποσκορακί- ζω· - доро́гу καθαρίζω το δρόμο· - поле ка- θαρίζω το χωράφι· || аχρηсте́у, εξοντώνω· - путь от врагов ξεκαθαρίζω το δρόμο απο τους εχθρούς· || -ся (ξε)καθαρίζομαι κλπ. р.μ.

расчѝстка, -и θ. (εκ)καθάριση, (ξε)καθά- ρισμα, (εκ)κάθαρση· αποσκορακισή.

расчиха́ться р.σ. αρχίζω να φτερνίζομαι πο- λύ.

расчихвѝстить, -ѝщу, -ѝстишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. расчихвѝщенный, βρ: -щен, -а, -ο р.σ.μ. (απλ.) κατασυντρίβω· πατάσσω· κονι- орτοποιώ, σαρώνω· || κριτικάρω αυστηρά.

расчиха́ть(ся) р.δ. βλ. расчѝстить(ся).

расчленѝние, -я ουδ. διαμελισμός· διαίρε- ση, χώρισμα, κομματίασμα, τεμάχισμα.

раочленѝть р.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. расчленѝнный, βρ: -нѝн, -ненá, -ненѝ διαμε- λίζω· χωρίζω, διαχωρίζω, διαιρώ, κομματιάζω.

расчленѝть р.δ. βλ. расчленѝть· || -ся δι- αμελίζομαι κλπ. р. ενεργ. φ.

расчѝвствоваться р.σ. συγκινούμαι· она́

-лась и заплакала αυτή συγκινήθηκε και άρ- χισε να κλαίει.

расчудѝсный επ. βλ. чудѝсный.

расчѝхать р.σ.μ. (απλ.). 1 οσφραίνομαι, μυρίζω· γεύομαι· 2 μτφ. καταλαβαίνω, αντι- λαμβάνομαι· παίρνω μυρουδιά.

расшалѝться р.σ. αρχίζω να ατακτώ πολύ, να κάνω·τρέλλες.

расшáркаться р.σ. 1 υποκλίνομαι, χαιρετώ με υπόκλιση· 2 μτφ. δουλοφρονώ· - перед на- чальством έρπω προ των ανωτέρων (προϊστα- μένων).

расшáтанный επ. απο μтχ. 1 κλονισμένος, διασαλευμένος· 2 μтφ. αδυνατισμένος, εξα- σθενημένος· χαλαρωμένος· -не нѝрвы κλονι- σμένα νεύρα· -ое хозяйство χαλαρωμένο νοι- κοκυριό, χαλαρωμένη οικονομία· -ое здоровье κλονισμένη υγεία.

расшатáть р.σ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. расшатанный, βρ: -тан, -а, -ο. 1 κλονίζω, διασείω, διασαλεύω· κουνώ· - столб κουνώ το στύλο· - зуб κουνώ το δόντι· 2 μтφ. α- δυνατιζώ, εξασθενίζω· χαλαρώνω· - усто́и го- судáрства κλονίζω τα θεμέλια του κράτους· - дисциплину κλονίζω την πειθαρχία· - здоро- вье κλονίζω την υγεία· || -ся 1 κλονίζομαι, κουνιέμαι, διασειομαι, διασαλεύομαι· зуб -лся το δόντι κουνήθηκε· 2 μтφ. χαλαρώνω, εκπίπτω· αδυνατιζώ, εξασθενίζομαι· хозяйство -лось η οικονομία ζέττεσε· дисциплина -лась η πειθαρχία χαλάρωσε· здоровье -лось η υ- γεία κλονίστηκε· нѝрвы -лись τα νεύρα κλο- νίστηκαν· совсе́м - ξεχαρβαλιάζομαι.

расшатывáть(ся) р.δ. βλ. расшатáть(ся).

расшѝривáть р.δ. βλ. расшѝрять· || -ся ρίχνομαι, πετιέμαι κλπ. р. ενεργ. φ.

расшѝрять р.σ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. расшѝрянный, βρ: -рян, -а, -ο. 1 ρίχνω, πε- τώ (προς διάφορες κατευθύνσεις), σκορπίζω· εκτοξεύω, εκσφενδονίζω· - дровá ρίχνω τα καυσόξυλα· 2 διασκορπίζω, σπαταλώ, ανεμο- σκορπίζω, εξανεμίζω· - деньги ανεμοσκορπίζω τα χρήματα.

расшевеливáть(ся) р.δ. βλ. расшевелить(ся).

расшевели́ть, -велѝ, -велѝ ъ, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. расшевели́нный, βρ: -лѝн, -ленá, -ленѝ р.σ.μ. 1 ανακινώ· ανασκαλεύω· - углы в пѝчке ανασκαλεύω τα κάρβουνα στη θερμά- στρα· || бáζω (θέτω) σε κίνηση· διεγείρω, ξυ- πνώ· 2 μтφ. δραστηριοποιώ, παρακινώ, προ- τρέπω· || -ся 1 κουνιέμαι, σαλεύω· 2 ζωη- ρεύω, δραστηριοποιούμαι.

расшиба́ть(ся) р.δ. βλ. расшибѝть(ся).

расшибѝть, -бѝ, -бѝшь, παρлθ. χρ. расшиб, -ла, -ло, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. расшиблен- ный, βρ: -лен, -а, -ο р.σ.μ. 1 μωλωπίζω,

χτυπώ - γόλου об двѣрь χτυπώ το κεφάλι στην πόρτα - ρύку χτυπώ το χέρι. 2 (απλ.) σπάζω, θραύω· σχίζω - тарѣлку σπάζω το πιάτο - полѣно σχίζω το κούτσουρο. || -ся 1 μωλωπιζομαι, χτυπώ. 2 (απλ.) σπάζω, θραύομαι.

распи́ва, -и θ. είδος ιστιοφόρου.

распи́вание, -я ουδ. βλ. **распи́вка**.

распи́вать(ся) ρ.δ. βλ. **распи́ть(ся)**.

распи́вка, -и θ. 1 ομάλυνση, ευθυγράμμιση ραφών. 2 ξήλωμα. 3 κέντισμα, πλούμισμα, διακόσμηση.

распи́вно́й επ. κεντητός, -σμένος, πλουμιστός, διακοσμημένος.

распи́рение, -я ουδ. 1 (δι)εύρυνση, πλάτεμα, φάρδεμα - доро́ги φάρδεμα του δρόμου - кругозо́ра πλάτεμα του (πνευματικού) ορίζοντα. 2 αύξηση, μεγάλωμα, μεγάλυνση· επέκταση - забасто́вочно́го дви́жения μεγάλωμα του απεργιακού κινήματος. || διαστολή, διόγκωση. || πλάτυσμα, το πλατύ μέρος· труба с -ем σωλήνας με πλάτυσμα.

распи́ренный επ. απο μτχ. 1 πλατύς, ευρύς· -ое заседа́ние πλατιά συνεδρίαση (με περισσότερα μέλη)· -я програ́мма πλατύ (μεγάλο) πρόγραμμα. 3 μτφ. ελαστικός· -ое толкова́ние зако́на πλατιά ερμηνεία του νόμου.

распи́ритель, -я α. συσκευή διαπλάτυνσης.

распи́рительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο; 1 βλ. **распи́ренный** (3 σημ.). 2 διευρυντικός.

распи́рить, -рю, -ришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **распи́ренный**, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ευρύνω, φαρδύνω, πλατύνω· διευρύνω - у́лицу διευρύνω την οδό - про́ход φαρδύνω τη διέλευση· - отве́рстие διευρύνω την οπή· - пла́тье в та́лии φαρδύνω το φόρεμα στη μέση. 2 αυξάνω, μεγαλώνω, μεγενθύνω· επεκτείνω - торго́влю αυξάνω το εμπόριο· - заво́д επεκτείνω το εργοστάσιο· - грани́цы госуда́рства μεγαλώνω τα σύνορα του κράτους· - сфе́ру влия́ния επεκτείνω τη σφαίρα επιρροής. || - кругозо́р ευρύνω τον ορίζοντα (τις γνώσεις). || -ся 1 (δι)ευρύνομαι· πλατύνομαι, φαρδύνομαι· доро́га - лась ο δρόμος πλάτυνε· пла́тье - лось το φόρεμα φάρδυνε. 2 αυξάνω, αυξάνομαι, μεγενθύνομαι, επεκτείνομαι, μεγαλώνω· куро́рт значите́льно -лся η λουτρόπολη μεγάλωσε (επεκτάθηκε) σημαντικά.

распи́раемость, -и θ. διασταλτότητα (των σωμάτων).

распи́рять(ся) ρ.δ. βλ. **распи́рить(ся)**.

распи́тый επ. απο μτχ. βλ. **распи́вно́й**.

распи́ть, разошьо́, разошьёшь, проστικ. **расше́й**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **распи́тый**, βρ: -шит, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ξηλώνω· ξεδένω - так ξηλώνω το δέμα· - кни́гу ξεδένω το βιβλίο. 2

κεντώ, πλουμίζω, στολίζω, διακοσμώ. 3 ευθύνω, ομαλύνω τις ραφές (συνδέσεις). || εκφρ. - у́зкие места́ ανοίγω (καθαρίζω) τον τόπο από τ' αγκάθια (υπερνικώ τις δυσκολίες, τα εμπόδια). || -ся ξηλώνομαι· ξεδένομαι, λύνομαι.

распи́фровáть ρ.σ.μ. αποκρυπτογραφώ. || εξηγώ, ερμηνεύω· как - егѡ слова́? πως να ερμηνεύσω τα λόγια του;

распи́фровка, -и θ. αποκρυπτογράφιση. || εξήγηση, ερμηνεία.

распи́фровщик, -а α. ο αποκρυπτογραφών.

распи́фровка, -и θ. αποκρυπτογράφιση.

распи́фровывание, -я ουδ. αποκρυπτογράφιση.

распи́фровывать ρ.δ. βλ. **распи́фровáть**. ||

-ся αποκρυπτογραφούμαι.

распи́хтовáть ρ.σ.μ. αφαιρώ την υφαντουργική κόλλα.

распну́ровáть ρ.σ.μ. λύνω· ξεσφίγω (κορδόνια, ζώνη κ.τ.τ.). || -ся λύνομαι, ξεσφίγομαι.

распну́рывать(ся) ρ.δ. βλ. **распну́ровáть(ся)**.

распугáть ρ.σ.μ. (απλ.) εκφοβίζω, τρομάζω· διώχνω· προγκίζω.

распуме́ться, -млюсь, -мишься ρ.σ. 1 αρχίζω να θορυβώ πολύ. 2 αρχίζω να φωνάζω, να μαλώνω.

распуты́ться ρ.σ. αρχίζω να αστειεύομαι.

расцебе́нивать ρ.δ. βλ. **расцебе́нить**.

расцебе́нить, -ню, -нишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **расцебе́ненный**, βρ: -нен, -ненá, -ненό; σπάζω· - ка́мень σπάζω πέτρα. || στρώνω με σκύρα, κάνω σκυρόστρωση.

расцебе́нка, -и θ. 1 σκυρόστρωση. 2 λεπτά σκύρα.

расце́дриваться ρ.δ. βλ. **расце́дриться**.

расце́дриться ρ.σ. είμαι πολύ γενναϊόδωρος, φιλότιμος.

расце́лина, -и θ. 1 χαράδρα στενή. 2 ρωγμή, σχισμή· χαραμάδα.

расце́литься, -лится ρ.σ. (διακ.) ραγίζω, -ομαι, σκάζω.

расце́лкать ρ.σ.μ. 1 σπάζω, θραύω· - оре́хи σπάζω καρύδια. 2 μτφ. κριτικάρω αυστηρά, αλύπητα. || -ся κελαιδώ, τετερίζω.

расце́лживать(ся) ρ.δ. βλ. **расце́лкать(ся)**.

расце́лкнуть ρ.σ. βλ. **расце́лкать**.

расце́мить, -млю, -мишь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **расце́мленный**, βρ: -лен, -ленá, -ленό; ρ.σ.μ. (απλ.)· ανοίγω· ξεσφίγω· - кле́щи ανοίγω την τανάλια (ή τσιμπίδα).

расце́млять ρ.δ. βλ. **расце́мить**. || -ся ανοίγω, -ομαι· ξεσφίγομαι.

раоце́п, -а α. σχισμή κατά μήκος· перѡ с -ом γραφίδα (πενάκι) με σχισμή.

расцепать, -еплю, -еплешь κ. -аю, -аешь σχίζω, πελεκώ, βγάζω σχίζεσ.

расцепить, -плю, -пью, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. расщипленный, βρ: -лен, -лена, -лено ρ. σ.μ. 1 βλ. расцепать. 2 σχίζω, βγάζω κατά ινες. 3 (χημ.) διαλύω. || διασπώ - атом διασπώ το άτομο. || -ся 1 σχίζομαι. 2 (χημ.) διαλύομαι. 3 διασπώμαι (για άτομο ύλης).

расцепление, -я ουδ. 1 σχίσσιμο. 2 (χημ.) διάλυση. 3 διάσπαση - атома урана διάσπαση του ατόμου του ουρανίου.

расцеплять(ся) ρ.δ. βλ. расцепить(ся).

расщипать, -щиплю, -щиплешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. расщипанный, βρ: -пан, -а, -ο ρ. σ.μ. τραβώ, σχίζω· ξεφτώ, ξαίνω.

расщипывать ρ.δ. βλ. расщипать. || -ся σχίζομαι· ξεφτιέμαι, ξαίνομαι.

ратай, -я σ. (παλ.) γεωργός, οργωτής.

*ратин, -а α. η ρατίνα (ύφασμα).

ратификационный επ. επικυρωτικός· επιβεβαιωτικός· -ая грамота επικυρωτικό έγγραφο.

*ратификация, -и θ. επικύρωση· - пакта ο ненападении επικύρωση του συμφώνου μη επίθεσης.

ратифицировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. επικυρώνω· εγκρίνω· ψηφίζω· парламент -αλ соглашение η Βουλή ψήφισε τη συμφωνία.

*ратман, -а α. (παλ.) σύμβουλος δημαρχιακός.

ратник, -а α. (παλ.). 1 πολεμιστής, μαχητής. 2 στρατιώτης.

ратный επ. μαχητικός· πολεμικός· - доспех πολεμική πανοπλία· -не подвиги πολεμικά κατορθώματα· -ая слава πολεμική δόξα· -не люди μαχητικοί άνθρωποι.

ратоборец, -рца α. (παλ.) πολεμιστής, μαχητής.

ратоборство, -а ουδ. (παλ.) μάχη.

ратоборствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. (παλ.)· μάχομαι, πολεμώ· αγωνίζομαι.

ратовать, -тую, -туешь, προστι. ратуи ρ.δ. 1 (παλ.)· μάχομαι, πολεμώ. 2 (γρ. λογος)· αγωνίζομαι, παλεύω· προσπαθώ πολύ· - за просвещение προσπαθώ για τη διαφώτιση· - за правду παλεύω για την αλήθεια· - за или против αγωνίζομαι υπέρ ή κατά.

*ратуша, -и θ. 1 (παλ.)· το δημαρχείο. 2 (σε δυτ. χώρες)· το κτίριο αυτοδιοίκησης.

рать, -и θ. 1 (παλ.)· μάχη· πόλεμος· кровопролитная - αιματηρή μάχη. 2 (παλ.)· το στρατεύμα. 3 μτφ. (παλ.) πλήθος, πληθώρα αντιπάλων.

*раунд, -а α. (αθлт.) ο γύρος, το ράουν.

*раут, -а α. (παλ.) εσπερίδα επίσημη· δεξίωση.

*рафинад, -а α. ραφινάδα.

рафинадный επ. της ραφινάδας· ραφινάτος.

рафинирование, -я ουδ. ραφινάρισμα, διύλιση, καθάρισμα.

рафинированный επ. απο μτχ. 1 καθαρισμένος, διυλισμένος, ραφινάρισμένος. 2 εκλεπτισμένος, λεπτός στους τρόπους. || διάσημος, ξακουστός· - негодный μεγάλο κάθαρμα, ξακουστός παλιάνθρωπος.

рафинировать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. рафинированный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. καθαρίζω, διυλίζω, ραφινάρω

*рафия, -и θ. 1 είδος φοίνικα. 2 ίνες απο φοίνικα.

*рахат-лукум, -а α. ραχάτ λουκούμι.

*рахит, -а α. ραχίτιδα.

рахитизм, -а α. ραχιτισμός.

рахитик, -а α. παιδί ραχιτικό.

рахитический επ. ραχιτικός. || μτφ. μαρασμούδης, αθαλής.

рахитичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно ραχιτικός· - мальчик ραχιτικό παιδί.

*рачя, -и θ. (παλ.)· διδαχή· μακρηγορία, μακροσκελής συλλογισμός.

*рацион, -а α. μερίδα τροφής· σιτηρέσιο два -а διπλή μερίδα. || η νομή.

рационализатор, -а α. τελειοποιητής, βελτιωτής εργασίας.

рационализаторский επ. βελτιωτικός· -οе предложение βελτιωτική πρόταση.

рационализаторство, -а ουδ. βλ. рационализация.

*рационализация, -и θ. τελειοποίηση· βελτίωση (σε ορθολογιστική βάση)· - производства ορθολογική βελτίωση της παραγωγής.

рационализировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. τελειοποιώ· βελτιώνω (σε ορθολογιστική βάση). || -ся τελειοποιούμαι, βελτιώνομαι σε ορθολογιστική βάση.

*рационализм, -а α. 1 ορθολογισμός (φιλοσοφική γνωσιολογική σχολή). 2 δόγμα φιλοσοφικό (που θεωρεί τη νόηση σαν κύρια πηγή της επιστημονικής γνώσης). 3 βλ. рассудительность.

рационализовать(ся) ρ.δ.κ.σ.μ. βλ. рационализировать(ся).

рационалист, -а α., -ка, -и θ. 1 ορθολογιστής (οπαδός του ορθολογισμού). 2 άνθρωπος λογικός, συνετός, σώφρονας, γνωστικός.

рационалистический επ. 1 ορθολογιστικός. 2 λογικός, γνωστικός, συνετός, σώφρονας.

рационалистичный επ., βρ: -чен, -чна, -ο βλ. рационалистический.

рациональность, -и θ. λογικότητα, ορθολογισμός· - мероприятия η λογικότητα της λήψης μέτρου· - поступков η λογικότητα των

πράξεων. || (μαθ.) το υπερβατόν.

рациональный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 ορθολογιστικός. 2 ορθολογικός. -οε использование рабочей силы ορθολογική χρησιμοποίηση της εργατικής δύναμης. -ая организация торговли ορθολογική οργάνωση του εμπορίου. 3 (μαθ.) -οε число αλγεβρικός αριθμός.

рационализирование, -я ουδ. ρύθμιση (δια)τροφής. || σύστημα διατροφής.

рационализировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. ρυθμίζω τη διατροφή.

***рация**, -и θ. ασύρματος· φορητός ραδιοσταθμός.

рачение, -я ουδ. (παλ.) προσπάθεια, φροντίδα, μέριμνα, ενδιαφέρον.

рачий, -ья, -ье επ. του αστακού· -ья клешня η φαλίδα (τσιμπίδα) του αστακού. || εκφρ. -ьи глаза γουρλωτά μάτια.

рачитель, -я α., -ница, -н θ. (παλ.) φροντιστής· επιμελητής.

рачительность, -и θ. φροντίδα, μέριμνα· ενδιαφέρον.

рачительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; (παλ.)· προσεχτικός, ενδιαφερόμενος, που φροντίζει, μεριμνά.

рачок, -чка α. μικρός αστακός.

***рашпиль**, -я α. ράσπα, ξυλοφάγος, αδρά ρίνη.

ращение, -я ουδ. μεγάλωμα, αύξηση.

рвануть, -ну́, -нёшь ρ.σ. 1 τραβώ δυνατά απότομα· он -ул меня за рукав αυτός με τράβηξε απότομα από το μανίκι. 2 ξεκινώ απότομα, ορμητικά, ορμώ, χυμώ. || (για άνεμο, ρεύμα)· φυσώ δυνατά, ορμητικά. || σιάζω, κάνω έκρηξη. 3 (απλ.)· αναχωρώ, φεύγω· пугаишь завтра мы -ём в Москву αύριο πάμε για τη Μόσχα. 4 (απλ.) παίρνω, βουτώ· παίρνω παράνομα· - изрядный куш βουτώ μεγάλο ποσό χρημάτων. || -ся ξεκινώ απότομα, ορμητικά, ορμώ, ρίχνομαι, χυμώ.

рваный επ. 1 κομμένος, κομματιασμένος. 2 (ξε)σχισμένος, κουρελιασμένος· -не орёки ξεσχισμένο παντελόνι.

рвань, -и θ. 1 κουρέλι, ράκος· ему нельзя было такю - надевать αυτός δεν έπρεπε τέτοιο ράκος να ντύσει. 2 φτωχολογιά, κουρελαρία. 3 (αθρ.) τα ξεφτίσματα, απομεινάδια, κουρελόπανα.

рванье, -я ουδ. 1 τράβηγμα δυνατό, απότομο. 2 κουρέλι, ράκος.

рвать, рву, рвёшь, παρλθ. χρ. рвал, -ла, рвало ρ.δ.μ. τραβώ δυνατά, απότομα· не рви из рук μη τραβάς από τα χέρια. || βγάζω, παρασύρω· αποσπώ· суря с корнем рвёт деревья η θύελλα ξεριζώνει τα δέντρα· - гвозды βγάζω τα καρφιά. || κόβω· μαζεύω· - цветы κόβω

λουλούδια· - ветки κόβω κλαδιά. 2 (ξε)σχίζω, κάνω κομμάτια· - письмо ξεσχίζω το γράμμα· собаки его -ли τα σκυλιά τον ξεσχίζαν.

3 μτφ. διακόπτω· - отношения κόβω σχέσεις.

4 ανατινάζω· σπάζω· здесь в прошлом году -ли камни εδώ πέρυσι έσπαζαν πέτρες με φουρνέλα. 5 πονώ, μου πονά δυνατά, με σφάζει (ο πόνος). 6 (απλ.) βλ. рвануть (4 σημ.). ||

εκφρ. - горло ή глотку (απλ.) ξελαρυγγίζομαι (φωνάζοντας, τραγουδώντας κ.τ.τ.)· - зубы βγάζω τα δόντια (τραβώντας)· - и метать είμαι φουρλισμένος, εξαγριωμένος, εξοργισμένος, || -ся 1 με τραβά απότομα. 2 ξεσχίζομαι, γίνομαι κομμάτια. 3 κόβομαι· телефонная линия ежедневно -лась η τηλεφωνική γραμμή κάθε μέρα κόβονταν. 4 μτφ. διακόπτομαι· отношения -лись οι σχέσεις διακόπτονταν.

5 σιάζω· рядом -лись снаряды δίπλα έσκαζαν οβίδες. 6 επιζητώ να ορμήσω, να ριχτώ· προσπαθώ πολύ, κόβομαι· - в бой θέλω πολύ να ριχτώ στη μάχη· ребёнок -лся к матери το παιδάκι κόβονταν για να πάει στη μάνα. || μτφ. τείνω, έχω τάση για κάτι.

рвать², рвёт, παρλθ. χρ. рвало ρ.σ. (απρόσ.)· κάνω εμετό, (εξ)εμώ.

рвач, -а α. πλεονέχτης, εκμυζητής, φιλάρπαγας.

рваческий επ. πλεονεκτικός, αρπακτικός· -не наклонности αρπακτικές διαθέσεις.

рвачество, -а ουδ. πλεονεξία· αρπακτικότητα.

рвение, -я ουδ. ένθερμος ζήλος· πάθος.

рвота, -н θ. εμετός· кашель со -ой βήχας με εμετό. || το ξερατό.

рвотный επ. εμετικός· -οε явление εμετικό σύμπτωμα· -οε средство εμετικό φάρμακο. || εκφρ. - корень ипекакуана, ρίζες της ιπεκακούανας (ως εμετικό φάρμακο).

рдеть, рдеет ρ.δ. κοκκινίζω, φαίνομαι κόκκινος· плоды -ют на солнце οι καρποί κοκκινίζουν στον ήλιο· -ют знамена κοκκινίζουν οι σημαίες. || -ся κοκκινίζω, φαίνομαι κόκκινος· -лись кисти винограда κοκκινίζαν τα σταμπιά των σταφυλιών.

рдяный επ., βρ: рдян, -а, -ο κόκκινος, ερυθρός, άλικος.

***ре** ουδ. άκλ. ре (μουσικός φθόγγος).

ре... πρόθεμα με σημασία: 1 ανανέωση ή επανάλειψη της ενέργειας: ремилитаризация, ревакцинация, ретрансляция. 2 αντίθετη ενέργεια ή αντίδραση: реэвакуация, реэкспорт.

***реабилитация**, -и θ. αποκατάσταση (τιμής, φήμης ή δικαιωμάτων). || επανόρθωση αδικίας.

реабилитировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ. 1 αποκαταστίνω (τιμή, φήμη)· επανορθώνω (αδικία). 2 αποκαταστίνω (στα δικαιώματα). ||

-ся αποκατασταίνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

реагірование, -я ουδ. 1 αντίδραση, αντενέργεια. 2 αντιμετώπιση, φέρσιμο· ενέργεια, δράση.

***реагіровать**, -рую, -руешь ρ.δ. 1 αντιδρώ, αντενεργώ. 2 αντιμετωπιζώ, φέρνομαι· δρω, ενεργώ. || (χημ.) αντιδρώ.

***реактив**, -а α. (χημ.) αντιδραστήριο.

реактивность, -и θ. ικανότητα αντιδραστική, αντενεργητική.

реактивный επ. 1 (χημ.) αντιδραστικός, αντενεργητικός· -не вещества αντιδραστικές ουσίες. 2 (φυσiol.)· αντιδραστικός· -ое движение αντιδραστική κίνηση, πρόωση. || πυραυλοκίνητος· αεριοπρωθούμενος· -самолёт αεριοπρωθούμενο αεροπλάνο· -не снаряды πυραυλικά (πυραυλοκίνητα) βλήματα.

***реактор**, -а α. αντιδραστήρας· атомный - ατομικός αντιδραστήρας.

реакционер, -а α., -ка, -и θ. αντιδραστήριος, -ή.

реакционность, -и θ. αντιδραστικότητα, ο αντιδραστικός χαρακτήρας· - взглядов η αντιδραστικότητα των απόψεων.

реакционный επ., βρ: -ционен, -ционна, -ο αντιδραστικός· -не силы αντιδραστικές δυνάμεις· -ая среда (окружающее) αντιδραστικό περιβάλλον· -ая печатъ αντιδραστικός τύπος.

***реакция**¹, -и θ. αντίδραση· - организма на холод αντίδραση του οργανισμού στο ψύχος· химическая - χημική αντίδραση· цепная - η αλυσωτή αντίδραση. || απότομη αλλαγή· πτώση, εξασθένηση (μετά απο υπερένταση).

реакция², -и θ. αντίδραση (οι αντιδραστήριοι). || εναντίωση κατά της προόδου.

***реал**¹, -а α. (τυποгр.) στοιχειοθήκη, κάσα.

***реал**², -а α. ρεάλιο (παλαιό ισπαν νόμισμα).

***реализация**, -и θ. 1 πραγματοποίηση· - планη πραγματοποίηση του πλάνου. 2 πούληση, μετατροπή σε χρήμα· - продукции μετατροπή των προϊόντων σε χρήμα.

***реализм**, -а α. 1 πραγματισμός, ρεαλισμός· - в планировании хозяйства ρεαλισμός στη σχεδιοποίηση της οικονομίας. 2 (φιλογ., τέχνη)· αληθινή απεικόνιση της πραγματικότητας· - Л. Толстого ο ρεαλισμός του Α. Τολστόι. 3 (φιλοσ.)· πραγματοκρατία. || εκφρ критический - κριτικός ρεαλισμός· социалистический - σοσιαλιστικός ρεαλισμός.

реализовать, -зую, -зуюшь, καθ. μτχ. παρλθ. χρ. реализованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ. κ. σ.μ. 1 πραγματοποιώ· - своё желание πραγματοποιώ τον πόθο μου. 2 πουλώ· μετατρέπω σε χρήμα· - товары на рынке πουλώ σε χρήμα το εμπόρευμα στην αγορά. || -ся 1 πραγματοποιώμαι. 2 πουλιέμαι, μετατρέπομαι σε χρήμα.

реалист, -а α., -ка, -и θ. ρεαλιστής, ρεαλιστρια.

реалистический επ. ρεαλιστικός· - писатель ρεαλιστικός συγγραφέας· - роман ρεαλιστικό μυθιστόρημα· -ое отношение к жизни ρεαλιστική αντιμετώπιση της ζωής.

реалистичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. реалистический.

реальность, -и θ. αντικειμενικότητα· исходите из -и ξεκινώ απο την πραγματικότητα· это не мечта, а - αυτό δεν είναι όνειρο, αλλά πραγματικότητα· объективная - αντικειμενική πραγματικότητα.

реальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 πραγματικός, αληθινός, αντικειμενικός· -ая жизнь η πραγματική ζωή· -ая основа πραγματική βάση· -ая политика αντικειμενική πολιτική. 2 (παλ.) βλ. реалистический. || εκφρ. -ая заработная плата ο πραγματικός μισθός (η αγοραστική ικανότητα του μισθού)· -не науки (παλ.) οι πραγματικές (φυσικές) επιστήμες· -ое училище (παλ.) μέση σχολή πραγματικών επιστημών.

ребёнок, -нка, πλθ. ребята, -бят α. (στον πλθ. χρησιμοποιείται και αντί του дети) παιδί, παιδάκι, παιδάριο· маленькие -ята игральные во дворе τα μικρά παιδιά (παιδάκια) έπαιζαν στην αυλή. || брѣφος, μωρό, νήπιο· грудной - γαλαθνό τέκνο (βυζανιάρικο). 2 τέκνο, παιδί· у нас родился второй - κάναμε (αποχτήσαμε) και δεύτερο παιδί. 3 μτφ. άπειρος, πρωτόβγαλτος· он настоящий - αυτός είναι τελείως άπειρος (σαν το παιδί).

ребёнок, -чка α. μωρουδάκι, μωρουδέλι.

реберный επ. πλευρικός· -не кости πλευρικά οστά (τα πλευρά).

***реборда**, -и θ. γύρος, χείλος, άκρη (κυρίως τροχών).

ребрастый επ., βρ: -раст, -а, -ο (απλ.) βλ. ребристый.

ребристый επ., βρ: -рист, -а, -ο. 1 με εξέχοντα πλευρικά οστά, κοκκαλιάρικος· -бок κοκκαλιάρικο πλευρό. 2 με εξοχές· -не следы ίχνη (αποτυπώματα) εξέχοντα.

ребро, -а, πλθ. ребра, ребер, ребрам α. 1 πλευρό, παίδι· так похудел, что ребра видно αυτός αδυνάτισε τόσο, που φαίνονται τα πλευρά. 2 άκρη, η πλευρά· - доски η πλευρά της σανίδας· - монеты η στεφάνη (γύρος) του κέρματος. 3 ακμή· - двухгранного угла η ακμή της διεδρης γωνίας· - пирамиды η ακμή της πυραμίδας. || εκφρ. поставить вопрос -όμ βάζω το ζήτημα απερίφραστα, ορθά-κοφτά.

ребрышко, -а ουδ. πλευραδάκι.

***ребус**, -а α. γρίφος. || μτφ. το δύσληπτον, το δυσκολονόητον.

ребусный επ. γριφώδης.

ребята, -бят πλθ. του ουσ. **ребёнок**. || οι νεαροί, τα παλικάρια· παιδιά· -, **вперёд!** παιδιά, **προστά!** **девушки** и - κορίτσια και παιδιά (αγόρια).

ребятёнок, -нка α. (απλ.) βλ. **ребёнок**.

ребятёнки, -шек πλθ. παιδάκια, παιδαρέλια.

ребятки, -ток πλθ. βλ. **ребятёнки**.

ребятня, -я θ. αθροτ. (απλ.) τα παιδιά, το παιδολόι, παιδοβόλι, η μαρίδα.

ребятунки, -шек πλθ. (απλ.)· χαϊδ. τα παιδάκια.

ребяческий επ. 1 παιδικός· - κρική παιδική κραυγή. 2 παιδαριώδης, παιδιακίστικος, παιδιακτικός (χαμηλής κρίσης)· -ие **дóводы** παιδιακίστικα επιχειρήματα· -ое **суждение** παιδιακίστικη κρίση (συλλογισμός).

ребячество, -а ουδ. 1 (παλ.) η παιδική ηλικία. 2 παιδαριώματα, παιδικοί τρόποι, η παιδική συμπεριφορά.

ребячий, -ья, -ье επ. βλ. **ребяческий**.

ребячиться, -чусь, -чишься ρ.δ. (για ενήλικους) παιδαριάζω.

ребячливость, -и θ. βλ. **ребячество** (1 σημ.).

ребячливый επ., βρ: -лив, -а, -ο βλ. **ребяческий** (2 σημ.).

рѣв, -а α. μούγκρισμα, -ητό, βρυχηθμός, μυκηθμός· ούρλιασμα· **звѣри подняли** - τα θηρία άρχισαν να μούγκρίζουν· - **буря** το μούγκρητό της θύελλας. || κραυγές, ξεφωνητό. 2 κραυγή θρηνώδης, θρήνος γοερός.

рѣва, -и α.κ.θ. κλαψιάρικο αγοράκι ή κοριτσάκι.

ревакцинация, -и θ. αναδαμαλισμός.

***реванш**, -а α. ανταπόδοση· αντεκδίκηση, **реванс**· **готовиться к -у** ετοιμάζομαι για την ανταπόδοση· **дать** - ανταποδίνω.

реваншизм, -а α. ρεβανσισμός, ανταπόδοση.

реваншировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.α ανταποδίνω, δίνω ρεβάνς.

реваншиот, -а α. ρεβανσιότας.

реваншиотский επ. ρεβανσιότικος, ανταποδοτικός, αντεκδικητικός.

реваншный επ. βλ. **реваншиотский**.

ревенный επ. ρήνιος, του ρήου, απο ρήο, του ρεβενιού, απο ρεβένι.

***ревенъ**, -я α. (βοτ.) το ρήο (επιστ.) ρεβένι, ραβένι (λκ.).

***реверанс**, -а α. ρεβερέντζα.

***реверберация**, -и θ. αντήηση.

***реверс**, -а α. 1 η άλλη (πισινή) όψη του νομίσματος ή μετάλλιου. 2 οπισθογράφηση. 3 (παλ.) χρηματική καταβολή (απο νεόπαντρους αξιωματικούς). 4 μηχανισμός αντίστροφης κίνησης μηχανής.

реверсивный επ. αντιστρεπτικός, -ροφικός.

реверсирование, -я ουδ. αντιστροφή.

***реверсия**, -и θ. 1 βλ. **атавизм**. 2 βλ. **реверсирование**. 3 (νομ.) επιστροφή περιουσίας στον προκάτοχο.

реветъ, -вѹ, -вѣшь ρ.δ. 1 μούγκρίζω, μυκώμαι, βρυχώμαι· -ѣт **зверъ** μούγκρίζει το θηρίο. || τραγουδώ άγαρμπα, βγάζω αγριοφωνάρες, γκαρίζω. 2 κλαίω γοερά.

ревизионизм, -а α. αναθεωρητισμός, ρεβιζιονισμός. || αναθεώρηση.

ревизионист, -а α. αναθεωρητής, ρεβιζιονιστής.

ревизионистский επ. αναθεωρητικός· -ие **взгляды** αναθεωρητικές απόψεις· -ая **критика** αναθεωρητική κριτική.

ревизионный επ. (εξ)ελεγκτικός, του ελέγχου· -ая **комиссия** ελεγκτική επιτροπή.

***ревизия**, -и θ. 1 έλεγχος· επιθεώρηση. 2 αναθεώρηση· - **марксизма** αναθεώρηση του μαρξισμού. 3 (παλ.) απογραφή πληθυσμού (αγροτών και πολιτών).

ревизовать, -зѹю, -зѹешь, παθ. **μτχ. παρλθ. χρ. ревизованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. μ. 1 ελέγχω· επιθεωρώ. 2 αναθεωρώ.

ревизовка, -и θ. (παλ.) βλ. **ревизия** (1 σημ.).

ревизор, -а α. ελεγκτής· επιθεωρητής.

ревизорский επ. ελεγκτικός, του ελεγκτή· του επιθεωρητή.

ревизский επ. της απογραφής, της καταγραφής (τον 18 αι.). || εκφρ. -ая **сказка** (παλ.) φορολογικός κατάλογος· -ая **душа** άτομο γραμμένο στους φορολογικούς καταλόγους.

ревком, -а α. επαναστατική επιτροπή.

***ревматизм**, -а α. ρευματισμός.

ревматик, -а α. ρευματικός, ρευματοπαθής· **санатория для -ов** санаторίο για τους ρευματικούς.

ревматический επ. ρευματικός· -ие **болы** οι ρευματικοί πόνοι.

ревмя κ. (διαлк.) **рѣвма** επίρ: - **реветъ** βλ. **реветъ** (2 σημ.).

ревнёвец, -вца α., -вица, -и θ. ζηλιάρης, -α· **очень** - πολύ ζηλιάρης, ζηλιάρογατος.

ревнёвость, -и θ. ζήλια, ζηλοτυπία.

ревнёвый επ., βρ: -нѣв, -а, -ο ζηλιάρης, ζηλότυπος.

ревнитель, -я α. (παλ.) ζηλωτής, επιθυμητής, πολύζηλος.

ревновать, -нѹю, -ѹешь ρ.δ. 1 ζηλεύω, ζηλοτυπώ. 2 έχω ζήλο. || φροντίζω, μεριμνώ. 3 ζηλοφθονώ.

ревностный επ., βρ: -тен, -тна, -тно γεμάτος ζήλο, ζηλωτής, πολύζηλος· **ένθερμος**· - **работник** φίλεργος (φιλόπονος) εργάτης.

ревность, -и θ. 1 ζήλια, ζηλοτυπία. 2 ζήλος, ζέση, θερμή (μεγάλη ψυχική διάθεση). 3

φθόνος, ζηλοφθονία.

*ревока́ция, -и θ. ανάκληση.

*револьвѐр, -а α. ρεβόλβερ (περίστροφο)· шестизарядный - εξάσφαιρο ρεβόλβερ.

револьвѐрный επ. του ρεβόλβερ· -ая кобура η θήκη του ρεβόλβερ. || εκφρ. - станок περιστροφικός τόρνος.

революционер, -а α., -ка, -и θ. επαναστάτης, -τρια.

революционизировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ. σ.μ. επαναστατικοποιώ· -массы επαναστατικοποιώ τις μάζες. || επιφέρω ριζικές αλλαγές. || -ся επαναστατικοποιούμαι.

революционность, -и θ. επαναστατικότητα· -войск η επαναστατικότητα των στρατευμάτων.

революционный επ., βρ: -онен, -онна, -онно. 1 επαναστατικός· -ое движение επαναστατικό κίνημα· -не войска́ επαναστατικά στρατεύματα· -подъём επαναστατική έξαρση· -закон ο επαναστατικός νόμος.

*револю́ция, -и θ. επανάσταση· французская - η γαλλική επανάσταση· Вели́кая Октя́брьская социалисти́ческая - η Μεγάλη Οκτωβριανή σοσιαλιστική επανάσταση· пролетарская - προλεταριακή επανάσταση. || μτφ. ριζική αλλαγή· -в нау́ке επανάσταση στην επιστήμη· -в производстве επανάσταση στην παραγωγή· культу́рная - πολιτιστική επανάσταση.

ретрибуна́л, -а α. επαναστατικό δικαστήριο (1917 - 1922).

реву́н, -á α., -ья, -и θ. 1 κλαψάρης, -α. 2 σειρήνα πλοίου. 3 είδος πιθήκου.

*ревю ουδ. άκλ. (θεατρ.) η επιθεώρηση.

*рега́лия, -и θ. (συνήθως πλθ. -ий γεν. -ий) (παλ.). 1 παράσημο βασιλικό. 2 πλθ. μετάλλια, διακριτικά. 3 ρηγάλο, προνόμιο.

*рега́та, -и θ. αγώνες κωπηλασίας ή ιστιοπλοΐας, λεμβοδρομία, ρεγκάτα.

*рего́и ουδ. άκλ. το ράγκμπι.

рего́ист, -а α. παίκτης του ράγκμπι.

*регенерáт, -а α. αναζωογονημένο (αποκαταστημένο) υλικό.

регенерати́вный επ. αναζωογονητικός· -цикл αναζωογονητικός κύκλος.

регенерáтор, -а α. (τεχ.) αναζωογονητήρας.

*регенерáция, -и θ. (τεχ.) αναζωογόνηση· -мáсел αναζωογόνηση λαδιών.

*регент, -а α. 1 αντιβασιλιάς. 2 χοράρχης (κυρίως εκκλησιαστικός).

регентский επ. 1 του αντιβασιλιά. 2 του χοράρχη· -камертoн η διαπασών του χοράρχη.

регентство, -а ουδ. αντιβασιλεία.

регентша, -и θ. 1 αντιβασιλίσα. 2 η σύζυγος του αντιβασιλιά.

региона́льный επ. του χώρου ομάδας κρατών· περιφερειακός· -пакт ή -ое соглашение

περιφερειακό σύμφωνο.

*регíстр, -а α. 1 κατάλογος, κατάσταση, πίνακας· κατάστιχο. 2 (μουσ.) τόνος, φθόγγος· βάση· κλειδί, ρεγκίστρο. 3 ρυθμιστής.

регистрáтор, -а α., -ша, -и θ. 1 καταχωρητής, πρωτοκολλητής· καταγραφέας. 2 είδος χαρτοφύλακα.

регистрáторский επ. του καταχωρητή, του καταγραφέα.

регистрату́ра, -и θ. γραφείο καταχώρησης, εγγραφής· πρωτοκόλλησης.

регистрациoнный επ. της καταχώρησης, της εγγραφής· της πρωτοκόλλησης· -лист φύλλο καταχώρησης.

регистрáция, -и θ. καταχώρηση· εγγραφή· καταγραφή· -депутáтов η καταγραφή των βουλευτών (αντιπροσώπων)· -бράка εγγραφή του γάμου (στο ληξιαρχείο).

регистрiрование, -я ουδ. βλ. регистрáция.

регистрiровать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. 1 εγγράφω, καταγράφω· καταχωρώ· πρωτοκολλώ· -делегáтов съезда καταγράφω τους αντιπροσώπους του συνεδρίου. 2 σημειώνω. || -ся 1 εγγράφομαι. 2 γράφομαι στο μητρώο. || καταχωρούμαι· πρωτοκολλούμαι. || σημαδεύομαι.

регíстровый επ. του καταλόγου κλπ. ουσ. βλ. регíстр.

*регла́мент, -а α. (παλ.) κανονισμός. || καθιερωμένη τάξη πραγμάτων. || οι κανόνες.

регламентáция, -и θ. καθορισμός ακριβής· καθιέρωση. || ρύθμιση· κανόνισμα· υπόταξη στους κανόνες.

*регламентiровать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. регламентiрованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. καθορίζω ακριβώς· καθιερώνω αυστηρά. || ρυθμίζω, κανονίζω· υποτάσσω στους κανόνες. || -ся καθορίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

регламентный επ. του κανονισμού, των κανόνων· -порядок κανονισμένη (καθιερωμένη) τάξη (σειρά).

*регла́н, -а α. το ρεγκλάν· пальто - πανωφόρι ρεγκλάν· пла́тье - φόρεμα ρεγκλάν.

реготáть, -гочу́, -гочешь ρ.δ. (απλ.)· χασκογελώ, χαχανίζω, χασκαρίζω.

*регрéсс, -а α. πισωδρόμηση, οπισθοδρόμηση· -в развiтии πισωδρόμηση στην ανάπτυξη.

регрéссивность, -и θ. βλ. регрéсс.

регрéосiвный επ., βρ: -вен, -вна, -вно πισωδρομικός, οπισθοδρομικός· οπισθοβατικός, οπισθοχωρητικός. || αντιπροοδευτικός, αντιδραστικός.

регрéсiровать, -рую, -руешь ρ.δ. οπισθοδρομώ, πισωδρομώ, οπισθοβατώ· παρακμάζω.

регулiрование, -я ουδ. ρύθμιση, κανόνισμα· тактoпoиηση· реγουλáρισμα· -уличного дви́жения ρύθμιση της οδικής (τροχαίας) κίνη-

σης· - **мото̀ра** ρεγουλάρισμα του κινητήρα.

регу́лировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. 1 ρυθμίζω, κανονίζω, ρεγουλάρω· τακτοποιώ· - **перевозки́ гρúзов** ρυθμίζω τις μεταφορές φορτίων· - **мото̀р** ρεγουλάρω τον κινητήρα. || -**ся** ρυθμίζομαι, κανονίζομαι, ρεγουλάρομαι· τακτοποιούμαι.

регу́лировка, -и θ. ρύθμιση, κανόνισμα, ρεγουλάρισμα· τακτοποίηση· - **движения́ поездо́в** ρύθμιση της κίνησης των τρένων· - **станка́** το ρεγουλάρισμα της εργατομηχανής.

регу́лировочный επ. ρυθμιστικός· - **винт** ρυθμιστικός κοχλίας.

регу́лировщик, -а α., -ца, -и θ. ρυθμιστής, -ίστρια.

***ре́гулы**, -гул πλθ. βλ. **менструа́ция**.

регу́лярно επίρ. ρυθμικά, κανονικά, ταχτικά.

регу́лярность, -и θ. κανονικότητα, ταχτικότητα· ρυθμικότητα· **ре́гула**· - **поездо́в** η κανονικότητα της κίνησης των τρένων.

регу́лярный επ., βρ: -рен, -рна, -рно κανονικός, ταχτικός· ρυθμικός. || εκφρ. -**ая а́рмия** τακτικός στρατός.

регуля́тивный επ., βρ: -вен, -вна, -вно; κανονιστικός, ρυθμιστικός.

регуля́тор, -а α. ρυθμιστής· - **у́личного движения́** τροχονόμος. || ρυθμιστήρας· - **па́ра, то́ка** ρυθμιστήρας ατμού ρεύματος.

ред..., πρώτο συνθετικό με σημ. **редакцио́нный** βλ. λέξη.

..**ред** δεύτερο συνθετικό με σημ. **реда́ктор** βλ. λέξη.

реда́ктирование, -я ουδ. σύνταξη· - **статья́** σύνταξη του άρθρου.

реда́ктировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 συντάσσω· - **рукопи́сь** συντάσσω το χειρόγραφο· - **статья́** συντάσσω το άρθρο· - **газэ́ту** κάνω τη σύνταξη της εφημερίδας· - **резолю́цию** συντάσσω την απόφαση. 2 διατυπώνω· - **руй́те ина́че э́ту фράзу** διατυπώστε αλλιώς αυτή τη φράση. || -**ся** 1 συντάσσομαι. 2 διατυπώνομαι.

реда́ктор, -а α. συντάκτης· - **газэ́ты** συντάκτης εφημερίδας· **гла́вный** - ο αρχισυντάκτης· **отвэ́тственный** - υπεύθυνος της σύνταξης.

реда́кторский επ. συντακτικός, του συντάκτη· -**ие обяза́нности** οι υποχρεώσεις του συντάκτη.

реда́кторство, -а ουδ. το επάγγελμα ή το έργο του συντάκτη.

реда́кторствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. επαγγέλλομαι το συντάκτη.

реда́ктура, -и θ. σύνταξη· **рукопи́сь прошла́** **пе́рвую -у** το χειρόγραφο πέρασε την πρώτη σύνταξη.

редакцио́нный επ. συντακτικός, της σύνταξης· -**не попра́вки** διορθώσεις της σύνταξης· -**не указа́ния** υποδείξεις της σύνταξης· -**ая рабо́та** η συντακτική εργασία· -**ая колле́гия** η συντακτική επιτροπή· -**ая статья́** κύριο άρθρο.

***реда́кция**, -и θ. 1 βλ. **реда́ктирование**. 2 επιμέλεια (έκδοσης βιβλίου κλπ.). 3 διατύπωση. 4 παραλλαγή, βαριασιόν. 5 (αθρσ.) οι συντάκτες· **но́вая - журна́ла** η νέα σύνταξη του περιοδικού. 6 τα γραφεία της σύνταξης.

***редема́ркация**, -и θ. ανανέωση των μεθοριακών κρατικών συνόρων (σημαδιών).

редэ́ть, -э́т ρ.δ. αραιώνω, γίνομαι αραιός· -**ют во́лосы на голо́вэ** αραιώνουν τα μαλλιά στο κεφάλι.

редечный επ. ρεπάνινος, του ρεπανιού· - **вкус** γεύση ρεπανιού.

редизна́, -и́ θ. (απλ.) αραιότητα· - **леса́** η αραιότητα του δάσους.

редина́, -и́ θ. (διαлк.) ύφασμα αραιό.

***редико́т**, -а α. (παλ.) ρεδικότα.

рединный επ. (διαлк.) απο ύφασμα αραιό.

***редис**, -а α. ραφανίδα (επιστ.), ραπάνι, ρεπάνι (λκ.).

редиска́, -и θ. βλ. **редис**; **продолговата́я** - ραφανίδα ατρακτοειδής (μακρουλή).

редкий επ., βρ: -док, -дка, -дко; συγκρ. β. **ре́же**, υπερθ. β. **редча́йший**. 1 αραιός· -**ие зу́бы** αραιά δόντια· -**ие во́лосы** αραιά μαλλιά·

-**ая тка́нь** αραιό ύφασμα. 2 σπάνιος· -**ое явле́ние** σπάνιο φαινόμενο· - **случа́й** σπάνια περίπτωση. 3 δυσεύρητος· -**ая кни́га** σπάνιο βιβλίο· **кра́йне** - σπανιότατος. 4 εξαιρετικός· **же́нщина -ой краси́ты́** γυναίκα εξαιρετικής (σπάνιας) ομορφιάς.

редко́ επίρ. σπάνια· **его́ - бы́вает до́ма** αυτός σπάνια βρίσκεται στο σπίτι.

редковоло́сный επ., βρ: -лос, -а, -ο αραιομάλλης· αραιότριχος.

редкозубный, επ., βρ: -зуб, -а, -ο αραιοδόντης.

редколесе́, -я ουδ. δάσος αραιό· τόπος αραιόδεντρος.

редколле́гия, -и θ. συντακτική επιτροπή.

редкосло́йный επ. που έχει αραιά στρώματα.

редкостный επ., βρ: -тен, -тна, -тно βλ.

редкий (3, 4 σημ.)

редкость, -и θ. 1 αραιότητα· - **тка́ни** αραιότητα του υφάσματος· - **насе́ления** αραιότητα του πληθυσμού. 2 σπανιότητα. || το ασύνθηες, το παράξενο. || εκφρ. **на** - σπανιότητα, εξαιρετικά.

***реду́ктор**, -а α. αναγωγέας, υποπολλαπλασιαστής. || μειωτήρας.

редукцио́нный επ. αναγωγικός, απλοποιητι-

κός. 2 μειωτικός, υφετικός.

***редукция**, -и θ. 1 αναγωγή· απλοποίηση. 2 μείωση, ύφεση, ελάττωση· σμίκρυνση. 3 (χημ.) αναγωγή· αποξειδωση. 4 (γλωσ.) εξασθένηση προφοράς· - безударных гласных в русском языке η εξασθένηση των άτονων φωνηέντων στη ρωσική γλώσσα.

***редупликация**, -и θ. (γλωσ.) αναδιπλασιασμός: чуть-чуть λίγο-λίγο.

***редут**, -а α. (παλ.) προπύργιο, περίφραχτο οχύρωμα.

редуцированный επ. απο μτχ. (γλωσ.) εξασθενημένος, αδύνατος.

редуцировать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **редуцированный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ. σ.μ. 1 μειώνω, ελαττώνω. || απλοποιώ· σμικρύνω. 2 (χημ.) ανάγω· αναστοιχειώνω, αποξυγονώ· αποξειδώνω. || -ся μειώνομαι, ελαττώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

редчайший υπερθ. β. του επ. редкий. 1 αραϊότατος. 2 σπανιότατος· εξαιρετικότατος.

редька, -и θ. είδος μεγάλου ρεπανιού. || εκφρ. хуже горькой -и (надоест) κατενοχλώ.

***редюйт**, -а α. (παλ.) καταφύγιο, κρησφύγετο μέσα στο φρούριο.

***реестер**, -а α. κατάλογος, κατάστιχο. || βιβλίο εγγραφής, καταχώρησης.

реестровый επ. γραμμένος, καταχωρημένος.

речный επ. της σανιδίτσας, απο σανιδίτσα.

реже υπερθ. β. του επ. редкий.

***режим**, -а α. 1 καθεστώς· царский - τσαρικό καθεστώς· монархический - μοναρχικό καθεστώς· полицейский - αστυνομικό καθεστώς. || εσωτερικός κανονισμός· καθιερωμένη σειρά, τάξη· - дня το καθεστώς της μέρας· школьный - σχολικός κανονισμός. 2 σύστημα κανόνων, μέτρων κλπ.)· - питания κανονισμός διατροφής· диета· - безопасности καθεστώς (μέτρα) ασφάλειας. || εκφρ. - экономика σύστημα οικονομίας· - резания (τεχ.) σύστημα κοπής σε τόρνο.

***режисёр**, -а α. σκηνοθέτης.

режисёрский επ. σκηνοθετικός, του σκηνοθέτη· -ая работа σκηνοθετική εργασία.

режисёрство, -а ουδ. 1 σκηνοθεσία, το έργο του σκηνοθέτη. 2 βλ. режиссура.

режисёрствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. επαγγέλλομαι τον σκηνοθέτη.

режисировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. σκηνοθετώ· - драму σκηνοθετώ δράμα.

режиссура, -и θ. 1 βλ. режиссёрство. 2 η σκηνοθεσία (τέχνη). 3 (αθρσ.) οι σκηνοθέτες.

режущий, -ая, -ее επ. απο μτχ. 1 κοπτικός· κοφτερός· -ие инструменты κοπτικά όργανα (εργαλεία). 2 οξύς· -ая боль οξύς πόνος, σφάχτης, σφαγιά. 3 χτυπητός· δυνα-

τός· - свет χτυπητό φως.

резак, -а α. 1 μάχαιρα, μεγάλο μαχαίρι. 2 γλύφανο, γλυφίδα, σμίλη. 3 κοπτήρας, μαχαίρι (το κοφτερό μέρος εργαλείου)· - плуга η σπάθη ή το μαχαίρι υνίου. 4 χασάκης, σφάχτης. 5 καυστήρας, μπεκ.

резальный επ. κοπτικός, της κοπής· - цех τμήμα (εργοστασίου) κοπής· -ая машина μηχανή κοπής ή ψαλίδα.

резальщик, -а α., -ца, -и θ. κόπτης, -ρια (διαφόρων αντικειμένων).

резание, -я ουδ. 1 κοπή, κόψιμο· τομή ή τμήση. 2 σχίσιμο, άνοιγμα, εγχείριση. 3 σφαγή, σφάξιμο. 4 λάξευση. 5 βλ. гравирование.

резануть ρ.σ. (απλ.) βλ. резать.

резанный επ. 1 κομμένος· - хлеб κομμένο ψωμί· - картон κομμένο χαρτόνι· -ая рана πληγή απο κόψιμο.

резательный επ. της κοπής, για κόψιμο· - стол τραπέζι κοπής.

резать, режу, режешь, μτχ. ενεστ. режущий, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **резанный**, βρ: -зан, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 κόβω, τέμνω· - хлеб κόβω ψωμί· - мясо κόβω κρέας· - металл κόβω μέταλλο. || διαχωρίζω· дорога режет поле ο δρόμος κόβει το χωράφι. || αυλακώνω· лодка режет воду η βάρκα αυλακώνει το νερό. 2 σχίζω, ανοίγω, εγχειρίζω· егò сегодня режут в больнице σήμερα θα τον εγχειρήσουν στο νοσοκομείο· - нарив σχίζω το απόστημά. 3 αμ. κόβω· нож не режет το μαχαίρι δεν κόβει. 4 σφάζω· - кур σφάζω τις κότες. || κατασχίζω, κατασπαράζω· волк режет скотину ο λύκος κατασπαράζει τα ζώα. 5 βλ. вырезать (2 σημ.). 6 βλ. гравировать. 7 προξενώ οξύ πόνο· ветер режет лицо ο αέρας ξυρίζει (το πρόσωπο)· верёвка режет руку η τριχιά κόβει το χέρι· в желудке мне режет με σφάζει στο στομάχι. || μτφ. κατατρύχω, βασανίζω· - в сердце βασανίζω την καρδιά, λυκώ κατάκαρδα· - сознание τύπτω τη συνείδηση. 8 απορρίπτω· - на замену κόβω στις εξετάσεις. 9 λέγω ορθά· кофта, नेता-σκέτα, απεριφραστα. 10 Χρησιμοποιείται αντί άλλων ρημάτων με σημ. επιτακτική· так и режет, так и режет! και λέει και λέει! κόβει η γλώσσα του! режу в середине χτυπά στη μέση (στο κέντρο)· пулемёт режет το πολυβόλο θερίζει· свет режет в глаза το φως χτυπά κατάματα. 11 μτφ. δυσχεραίνω άκρως, πνίγω. 12 (αθлт.) χτυπώ ξυστά. || εκφρ. - глаза ή глаз χτυπώ στα μάτια άσχημα, κάνω κακή εντύπωση. || -ся 1 κόβομαι. 2 βλ. прорезаться (2 σημ.). 3 αλληλομαχαιρώνομαι. 4 χαρτοπαίζω, το ρίχνω στα χαρτιά. 5 βλ. κλπ. ρ. μ. (εκτός 10, 11 σημ.). **резвиться**, -звлось, -вишься ρ.δ. παίζω,

χαριεντίζομαι, σκιρτώ, (χορο)πηδώ, χαίρομαι· дети -ятся после уроков τα παιδιά χαίροντα μετά τα μαθήματα.

рѣзвость, -и θ. 1 ζωηρότητα, σβελτάδα, ευκίνησια. 2 γρηγοράδα, ταχύτητα.

резвунья, -и, γεν. πλθ. -ий, δοτ. -ням θ. κορίτσι ζωηρό, πεταχτό, αταχτούτσικο.

резвунка, -и θ. βλ. резвунья.

рѣзвый επ., βρ: резв, резвѣ, рѣзво. 1 ζωηρός, σβέλτος· αταχτούτσικος. 2 γρήγορος, γοργοπόδαρος.

***резедѣ**, -ѣ θ. οινάνθη (επιστ.), σγαράντζι, ρεζεδά, -ντά (λκ.).

резедовый επ. της ρεζεντάς. || απο ρεζεντά· -οε масло λάδι απο ρεζεντά, οινανθέλαιο.

***резекция**, -и θ. (ιατρ.) εκτομή, αποκοπή μέλους του σώματος.

***резерв**, -а α. 1 εφεδρεία· ввести в бой последние -и ρίχνω στη μάχη τις τελευταίες εφεδρείες· батальон отошел в - το τάγμα αποσύρθηκε σε εφεδρεία. 2 (συνήθως πλθ.)· -и αποθέματα· государственные материальные и продовольственные -и τα κρατικά αποθέματα σε υλικά και τρόφιμα. 3 (στρατ.) οι έφεδροι. 4 (συνήθως πλθ.) -вы, -вов τα ρείθρα (δεξιά και αριστερά της σιδηροδρ. οδού). || εκφρ. трудовые -и εργατικές εφεδρείες (οι μαθητές των επαγγελματικών σχολών).

***резерват**, -а α. 1 βλ. заповѣдник. 2 βλ. резервация.

***резервация**, -и θ. 1 εφεδρεία. || επιφύλαξη δικαιώματος. 2 τόπος εκδίωξης των ιθαγενών· - индейцев в США εκδίωξη των ερυθρόδερμων σε άγονα μέρη στις ΗΠΑ.

резервирование, -я ουδ. φύλαξη, διατήρηση (για ώρα ανάγκης).

резервировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. διατηρώ, φυλάσσω (για ώρα ανάγκης). || -ся διατηρούμαι, φυλάσσομαι (για ώρα ανάγκης).

резервист, -а α. (στρατ.) ο έφεδρος.

резервный επ. 1 αποθεματικός· - капитал αποθεματικό κεφάλαιο. 2 (στρατ.) εφεδρικός· -не войска εφεδρικά στρατεύματα.

***резервуар**, -а α. 1 δεξαμενή - для воды υδροδεξαμενή. 2 μτφ. πηγή, εστία· - заразы εστία μόλυνσης.

резец, -зца α. 1 (τεχ.) κοπίδι. || σμίλη. 2 μτφ. τέχνη, μαστοριά γλύπτη. 3 (για δόντια)· κοπτήρας.

***резидент**, -а α. 1 αρμοστής προτεκτοράτου. 2 (διπλωμ.) πρόεδρος-υπουργός. 3 αλλοδαπός· μέτοικος. 4 κατάσκοπος-προϊστάμενος, αρχικατάσκοπος.

***резиденция**, -и θ. διαμονή (προέδρου δημοκρατίας, πρωθυπουργού, προσωπικοτήτων).

***резина**, -и θ. το λάστιχο.

резинка, -и θ. 1 η γομολάστιχα, η σβηστήρα, το σβηστήρι· чернильная - γομολάστιχα για μελάνες· - для карандаша γομολάστιχα για μολύβια. 2 λάστιχο (κλωστή ή σχοινί ελαστικό).

резинковый επ. (καλ.) βλ. резиновый (1 σημ.).

резинный επ. βλ. резиновый (1 σημ.).

резиновый επ. 1 ελαστικός· λαστιχένιος· του καουτσούκ· -οε производство παραγωγή ελαστικών ή καουτσούκ· -не капоши οι γαλότσες· -ая обувь λαστιχένια παπούτσια. 2 μτφ. (για έννοιες)· εκτατικός.

***резиньяция**, -и θ. (γραμ. λόγος)· υπόκυψη, υποταγή στην τύχη.

резка, -и θ. 1 βλ. резание (1 σημ.). 2 άχυρο κομμένο (για ζωοτροφή).

резкий επ., βρ: -зок, -зка, -зко; рѣзче. 1 οξύς, δριμύς· διαπεραστικός, σφοδρός· δυνατός, ισχυρός· - холод δριμύ ψύχος, τσουχτερό κρύο· - ветер σφοδρός άνεμος· -ая боль δυνατός πόνος· - свет δυνατό (χτυπητό) φως· - запах δριμεία οσμή· - голос διαπεραστική φωνή. 2 αδρός, ζωηρός· χαρακτηριστικός, ευδιάκριτος· -ие черты лица αδρά χαρακτηριστικά του προσώπου. 3 αιφνίδιος· απότομος· -οε изменение погоды απότομη αλλαγή του καιρού· -οε повышение температуры απότομη άνοδος της θερμοκρασίας· -οε повышение цен απότομη άνοδος των τιμών· -ие движения рук απότομες κινήσεις των χεριών (απότομες χειρονομίες). 4 μτφ. αυστηρός, τσουχτερός, δριμύς· -ая критика αυστηρή κριτική, μαστίγωμα, καυτηρίαση. || αυθάδης, θρασύς· - ответ απότομη, θρασεία απάντηση· -ие слова βωμολοχίες, αισχρολόγια.

резко επρ. απότομα, ξαφνικά κλπ. επ.

резкость, -и θ. 1 αδρότητα, ζωηρότητα· - красок αδρότητα χρωμάτων. 2 το απότομο, η τραχύτητα· αυθάδεια, θρασύτητα. || βαριές λέξεις, βαριά λόγια· βωμολοχία, αισχρολόγο.

резной επ. γλυπτός, σκαλιστός· -ая работа σκαλιστό έργο.

резнуть ρ.σ. βλ. резать (1, 2, 3, 7, 12 σημ.).

резня, -ѣ θ. 1 σφαγή, ανθρωποσφαγή, μακελειό· - Греков и Армян Турками η σφαγή των Ελλήνων και Αρμενίων απο τους Τούρκους. || μαχαιροπόλεμος, μαχαιροαβγάς. 2 αγώνας, πάλη, ανταγωνισμός.

резолтивный επ. που περιέχει στοιχεία απόφασης.

***резолция**, -и θ. 1 απόφαση· - пленума центрального комитета партии απόφαση της κεντρικής επιτροπής του κόμματος· предложить -ю προτείνω απόφαση· внести -ю βγάλω α-

πόφαση· **принять** -X παίρνω απόφαση· **обсудить** -X συζητώ την απόφαση. 2 απόφαση· γνωμάτευση· **передать заявление на** -X διευθυντή· παραδίδω την αίτηση για γνωμάτευση στο διευθυντή.

***резон**, -α α. λόγος, αιτία· **нет никакого** -α так сделать δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει έτσι· **нет -а говорить так** δεν υπάρχει λόγος να μιλάς έτσι. || πλθ. -H επιχειρήματα, συλλογισμοί.

***резонанс**, -α α. 1 αντήχηση, απήχηση· αντιφώνηση. 2 μτφ. εντύπωση, απήχηση.

резонансный επ. αντηχητικός, απηχητικός.

***резонатор**, -α α. το ηχείο.

***резонёр**, -α α. συλλογιστής, διδάχος, δάσκαλος· κατηχητής. || (παλ.) πρόσωπα λογοτεχνικού έργου ή ηθοποιός τέτοιου χαρακτήρα.

резонёрский επ. διδαχτικός, διδασκαλιστικός, κατηχητικός· ηθικοπλαστικός.

резонёрство, -α α. διδαχή, δασκάλεμα, κατήχηση.

резонёрствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. διδάσκω, δασκαλεύω, κατηχώ.

резонировать, -тует ρ.δ. αντηχώ, απηχώ· αντιβούω.

резонный επ., βρ: -зоне́н, -зоне́на, -зоне́нно; λογικός, ορθός, σωστός· -ая мысль η λογική σκέψη· -ответ λογική απάντηση· -ое замеча́ние σωστή παρατήρηση.

резочный επ. κοπτικός, της κοπής.

***результат**, -α α. αποτέλεσμα· -H экзаменов αποτελέσματα των εξετάσεων· **положительный** - θετικό αποτέλεσμα. || (αθлт.) δείκτης, επίδοση. || εκφρ. В -е α) τελικά, στο τέλος, εν τέλει. β) απο αιτία, εξ αιτίας, ένεκα, λόγω.

результативный επ. αποτελεσματικός, τελεσφόρος· -ая игра αποτελεσματικό παιχνίδι· -игрок αποτελεσματικός παίχτης.

результатный επ., βρ: -тен, -тна, -тно τελειωτικός, τελικός· -счёт τελικός λογαριασμός.

резче συγκρ. β. του επιρ. резко και του επ. резкий βλ. λέξεις.

резчик, -α α., -ца, -H θ. 1 κόπτης, -ρια, κόφτης, κόφτρα. 2 γλύπτης, σκαλιστής, σμιλευτής· - по мрамору μαρμαρογλύπτης, -ύφος· - по дереву ξυλογλύπτης.

резчицкий επ. 1 κοπτικός, του κόπτη. 2 γλυπτικός, του γλύπτη, του σκαλιστή· -инструмент το γλύφανο.

резь, -H θ. οξύς πόνος, σφάχτης, σφαγίο· - в животе σφαγίο στην κοιλιά.

резьбá, -H θ. 1 γλυφή, λάξευμα, σκάλισμα· γλυπτική· - по дереву ξυλογλυπτική· по камню λιθογλυπτική, λιθογλυφία· - по мрамору μαρμαρογλυπτική. 2 έργο γλυπτικής. 3 (τεχ.)

εγκοπή ελικοειδής· η έλικα, η βόλτα, σπειρώμα· шаг -H το βήμα της έλικας ή του σπειρώματος. || σπειροειδής εντομή.

резьбовой επ. 1 γλυπτός, σκαλιστός. 2 ελικοειδούς εγκοπής· σπειροειδούς εντομής.

резьбóметр, -α α. (τεχ.) βηματόμετρο.

***резюмé** ουδ. άκλ. το ρεζουμέ, σύνοψη· καταστάλαγμα, συμπέρασμα.

резюмировать, -рую, -решь ρ.δ.κ.σ.μ. συνοφίζω, συγκεφαλαιώνω· ανακεφαλαιώνω. || -ся συνοφίζομαι, συγκεφαλαιώνομαι· ανακεφαλαιώνομαι.

***реинфекция**, -H θ. επαναμόλυνση, ξαναμόλυνση.

***рей**, рёя α. κ. рёя, -H θ. (ναυт.) κεραία, ιστοκεραία, αντένα.

***рейд**¹, -α α. (ναυт.) όρμος, παραβοστάσι, αραξοβόλι, αγκυροβόλι, ναυλόχιο.

***рейд**², -α α. 1 (στрат.) διεϊδύση (στα μετόπισθεν του εχθρού). 2 έλεγχος, επιθεώρηση αιφνίδιος.

рейдировать, -рую, -решь ρ.δ.κ.σ. εισδύω (στα μετόπισθεν του εχθρού).

рейдовый¹ επ. για αγκυροβόληση, για αραξοβόλι, ναύλοχος.

рейдовый² επ. (στрат.) διεϊδουτικός, της διεϊδύσης (στα μετόπισθεν του εχθρού).

ре́йка, -H θ. 1 σανίδακι, σανιδίτσα. 2 χωροβάτης (όργανο γεωδαιτικό).

***рейнвейн**, -α (-у) α. κρασί Ρηνανίας.

рейнский επ. ρηνανικός, της Ρηνανίας· -ая газета εφημερίδα της Ρηνανίας. || ουσ. ουδ. -ое κρασί Ρηνανίας

***ре́йо**¹, -α α. διαδρομή, δρομολόγιο· совершить - εκτελώ δρομολόγιο· автóбус де́лает пять -ов в де́нь το λεωφορείο κάνει πέντε διαδρομές τη μέρα.

***ре́йо**², -α α. (παλ.) το ρέι, νόμισμα της Πορτογαλλίας και Βραζιλίας.

***ре́йсмао** κ. **ре́йсмус**, -α α. χαράκτης αποστάσεων (όργανο τεχνιτών).

ре́йсовый επ. δρομολογιακός της διαδρομής.

***ре́йсфе́дер**, -α α. γραμμοσύρτης, γραμμογράφος.

***ре́йспáна**, -H θ. κανόνας σχήματος П (ταυ).

***ре́йтар**, -α α. (παλ.) ιππέας (στρατιώτης ιππικού).

ре́йтарский επ. (παλ.) του ιππικού· -полк σύνταγμα ιππικού.

***ре́йтуз**, -туз πλθ. 1 περισκελίδα (κιλότα) ιππέα. 2 βρακί παιδικό ή γυναικεία.

***ре́йхсвэр**, -α α. ράιχσβερ (ο γερμανικός στρατός μέχρι το 1935).

***ре́йхсáнцлер**, -α α. αρχικαγκελάριος.

***ре́йхста́г**, -α α. το ράιχσταγ.

река́, -H, αιτ. реку́, πλθ. реки, δοτ. река́м,

οργν. **ρέκαми**, προθ. в **ρέκαх** θ. 1 ποταμός, ποτάμι· **берег** -ή η όχθη του ποταμού· **ρέκι текёт в море** τα ποτάμια χύνονται στη θάλασσα· - **στάλα** το ποτάμι πάγωσε· - **вскрýлась** το ποτάμι ξεπάγωσε· **вниз по** -έ κατά τον ρουν του ποταμού· **ввёрх по** -έ αντίθετα προς τον ρουν του ποταμού· **вскрýтие** -ή παγετολυσία ή ξεπάγωμα του ποταμού· **сплавная** ή **судоходная** - πλωτός (πλευστός) ποταμός. || **μτφ.** μεγάλη ποσότητα· **ρέκι κрóви** ποτάμια αίμα· **онá проливáла рéки слéз** αυτή έχυνε ποτάμια δάκρυα. || **μτφ.** κύλημα, διαρροή, πέρασμα· - **жизни** το κύλημα της ζωής. || **μτφ.** πλήθος, πληθώρα· - **и народá** μεγάλη κοσμοσυρροή. 2 ως επίρ. - **óй άφθона**· **онá лбёт слéзн** - **óй** αυτή χύνει ποτάμια τα δάκρυα. || **εκφρ.** - **забвénия** το ποτάμι λήθη, τα νερά της λήθης (της λησμονιάς).

***реквием**, -а, α. 1 ευχή νεκρώσιμη, ρέκβιεμ. 2 εμβατήριο πένθιμο· - **Мóцарта** το πένθιμο εμβατήριο του Μότσαρτ.

реквизировать, -рую, -рýешь ρ.δ.κ.σ.μ. επιτάσσω, κάνω επίταξη. || -**ся** επιτάσσομαι.

***реквизит**, -а α. 1 (θεατρ.) τα πάρεργα τεχνουργήματα· σκηνικά. 2 (νομ.) αίτηση, αξίωση.

реквизитор, -а α. (θεατρ.) ο υπεύθυνος τεχνουργημάτων, σκηνικών.

реквизиционный επ. της επίταξης· -**ая распискá** απόδειξη επίταξης· - **отрýд** τμήμα επίταξης.

***реквизиция**, -и θ. επίταξη (στρατιωτική).

***реклама**, -и θ. διαφήμιση, ρεκλάμα.

***рекламация**, -и θ. διεκδίκηση, αξίωση· απάιτηση πράγματος.

рекламирование, -я ουδ. διαφήμιση, ρεκλάμα.

рекламировать¹, -рую, -рýешь ρ.δ.κ.σ.μ. διαφημίζω, ρεκλαμάρω. || -**ся** διαφημίζομαι, ρεκλαμάρομαι.

рекламировать², -рую, -рýешь ρ.δ.κ.σ.μ. απαιτώ, ζητώ, εξαιτούμαι· αξιώνω σαν δικό μου. || -**ся** απαιτούμαι, ζητούμαι.

рекламист, -а α. ρεκλαματζής (που φτιάχνει ρεκλάμες). || ρεκλαμαδόρος (ο επιδεικνυόμενος).

рекламный επ. διαφημιστικός.

***рекогносцировать**, -рую, -рýешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 (στрат.) ανιχνεύω, κάνω αναγνώριση. 2 (γεωδ.) ερευνώ προκαταρκτικά. || -**ся** 1 ανιχνεύομαι. 2 (γεωδ.) ερευνιέμαι προκαταρκτικά.

рекогносцировка, -и θ. 1 (στрат.) ανίχνευση, αναγνώριση. 2 (γεωδ.) έρευνα προκαταρκτική.

рекогносцировочный επ. 1 ανιχνευτικός, αναγνωριστικός. 2 (γεωδ.) εξερευνητικός. 3 (γεωπ.)· πειραματικός· δοκιμαστικός.

рекомендательный επ. συστηματικός· -**ая записка** συστατικό σημείωμα· -**ое письмó** συστα-

τικό γράμμα.

***рекомендация**, -и θ. σύσταση· **получáть хо-рошую** -η παίρνω καλή σύσταση· **снабдить хо-рошими** -ями εφοδιάζω με καλές συστάσεις· -η **комиссии он вýполнил** αυτός συμμορφώθηκε με την υπόδειξη της επιτροπής.

***рекомендовать**, -дýю, -дýешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 συσταίνω, συνιστώ· - **слýжащего** δίνω συστάσεις για τον υπάλληλο. 2 συμβουλεύω, παραινώ, συσταίνω, συνιστώ· -**дýю вам бытё осто-рòжнее** σας συνιστώ να είστε προσεχτικότεροι· **доктор -áл это лекарство** ο γιατρός τό 'δωσε αυτό το φάρμακο. 3 γνωρίζω κάποιον με άλλον· **он -áл егó своём дрýгом** τον σύστησε για παλαιό του φίλο. || -**ся** 1 συσταίνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 αυτοσυσταίνομαι· **по-звóльте мне** - επιτρέψτε μου να αυτοσυσταθώ.

реконструирование, -я ουδ. βλ. **реконструк-ция**.

***реконструировать**, -рую, -рýешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 ανασυγκροτώ· επανιδρύω. 2 αναστηλώνω. || -**ся** 1 ανασυγκροτούμαι· επανιδρύομαι. 2 αναστηλώνομαι.

реконструкция, -и θ. 1 ανασυγκρότηση· επανίδρυση. 2 αναστήλωση.

***рекорд**, -а α. το ρεκόρ· **мировой** - παγκόσμιο ρεκόρ· **побýtть** - καταρρίπτω ρεκόρ· **поставить** ή **установить** - καθιερώνω (εγκαινιάζω) ρεκόρ.

рекордизм, -а α. βλ. **рекордсменство**.

рекордист, -а α., -ка, -и θ. 1 βλ. **рекордсмен**. 2 κυνηγός του ρεκόρ.

рекордистский επ. του κυνηγού του ρεκόρ.

рекордный επ. πρώτιστος, ύψιστος.

рекордсмен, -а, -ка, -и θ. 1 εγκαινιαστής, κάτοχος ρεκόρ. 2 ο εξέχων πρωτοπόρος στην παραγωγή.

рекордсменство, -а ουδ. επιδίωξη, κυνηγητό για ρεκόρ.

рекреационный επ. (παλ.) του διαλείμματος ή για διάλειμμα· -**не часё** ώρες διαλείμματος· - **зал** αίθουσα διαλειμμάτων.

***рекреация**, -и θ. (παλ.) διάλειμμα σχολικό.

***рекрут**, -а, γεν. πλθ. **рекрутов** κ. (παλ) **рекрут** α. κληρωτός, νεοσύλλεκτος.

рекрутировать, -рую, -рýешь ρ.δ.κ.σ.μ. (παλ.)· στρατολογώ, νεοσυλλεκτώ, καλώ (μαζεύω) την κλάση. 2 προσλαμβάνω, δέχομαι, παίρνω· - **нóвых членов** óбщество στρατολογώ νέα μέλη στο σύλλογο. || -**ся** στρατολογούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

рекрутский επ. στρατολογικός· - **набóр** η στρατολογία νεοσύλλεκτων.

рекрутство, -а ουδ. (παλ.) στρατολογία, κλήση στο στρατό.

рекрутчина, -и θ. βλ. **рекрутство**.

ректиφικάτ, -α α. οινόπνευμα διυλισμένο.
ректиφικακιόννнй επ. της διύλισης· - απ-
 парάτ συσκευή διύλισης. || εκφρ. -ая κολόν-
 на συσκευή διύλισης, διυλιστήριο.

***ректиφикация**, -и θ. διύλιση· - спирта δι-
 ύλιση οινόπνευματος.

ректиφиковάτ(ся) ρ.δ.κ.σ. βλ. **ректиφичи-**
ровать(ся).

ректиφичировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ.
 διυλίζω, διηθώ. || -ся διυλίζομαι, διηθώμαι.

***ректор**, -а α. πρύτανης· - университета ο
 πρύτανης του πανεπιστημίου.

ректорάτ, -а α. πρυτανείο, -νεία.

ректорский επ. πρυτανικός, του πρύτανη· -
 кабинет το γραφείο του πρύτανη.

ректорство, -а ουδ. πρυτανεία (το αξίωμα
 του πρύτανη).

***рекуперация**, -и θ. 1 επανάκτηση. 2 συγκέ-
 ντρωση και χρησιμοποίηση καταλείπων.

***релё** ουδ. άκλ. ρωστήρας.

релённый επ. ρωστικός, του ρωστήρα.

религиозность, -и θ. θρησκευτικότητα.

религиозный επ., βρ: -зен, -зна, -ο θρη-
 σκευτικός· -не обряды θρησκευτικές τελετές·
 - человек θρησκευτικός άνθρωπος· -не войны
 θρησκευτικοί πόλεμοι· - культ θρησκευτική
 λατρεία.

***религия**, -и θ. θρησκεία, θρήσκευμα.

***реликвия**, -и θ. 1 άγιο λείψανο. 2 ενθύ-
 μιο, θυμητάρι· αναμνηστήριο (θαυματουργό).

***реликт**, -а α. λείψανο, κατάλοιπο, απομει-
 νάρι.

рёлка, -и θ. (διαλι.) γήλοφος επιμήκης.

рельёф, -а α. 1 το ανάγλυφο. 2 ανάγλυφη
 μορφολογία εδάφους.

рельёфно επίρ. 1 ανάγλυφα. 2 μτφ. παραστα-
 τικά κλπ. επ.

рельёфность, -и θ. παραστατικότητα, ζω-
 ντανή απεικόνιση.

рельёфный επ., βρ: -фен, -фина, -фно. 1 α-
 νάγλυφος· -ая карта ανάγλυφος χάρτης. 2 μτφ.
 ζωντανός, ολοζώντανος, γραφικός, παραστατι-
 κός, απεικονιστικός.

***рельс**, -а, γεν. πλθ. -ов α. σιδηροτροχιά,
 ράγα· сходить с -ов εκτροχιάζομαι· желез-
 нодорожные -и οι σιδηροδρομικές ράγες. ||
 εκφρ. на -и (стать, перевести κ.τ.τ.) βάζω
 στο δρόμο (δράσης, δραστηριότητας), δίνω ο-
 ρισμένη κατεύθυνση· на -и поставит (что)
 βάζω κάτι σε κίνηση· регулярω.

рельсовый επ. της σιδηροτροχιάς· - стык η
 σύμπτωση (ένωση) των άκρων της σιδηροτρο-
 χιάς. || για σιδηροτροχιά· -ая сталь ατσάλι
 για σιδηροτροχιές. || σιδηροδρομικός· - путь
 σιδηροδρομική γραμμή ή σιδηροδρομική οδός.

***релятивизм**, -а α. (φιλοσ.) σχετικοκρατία,

релятивизμός.

релятивист, -а α. σχετικοκράτης, οπαδός
 της σχετικοκρατίας.

релятивистский επ. σχετικοκρατικός· -ие
 взгляды σχετικοκρατικές ιδέες (απόψεις).

релятивный επ., βρ: -вен, -вна, -вно σχε-
 τικός.

***реляция**, -и θ. (παλ.)· αναφορά, έκθεση
 πολεμικών επιχειρήσεων.

***ремарка**, -и θ. παρατήρηση, σημείωση. || ε-
 πεξήγηση κειμένου.

ремез, -а α. είδος αιγιθαλου (μελισσοφά-
 γου).

ременный επ. λωριδένιος, απο λωρί, ιμά-
 ντινος.

ременчатый επ. βλ. **ременный**.

ремень, -мнā α. λωρίδα, ιμάντας· - для кну-
 тā λωρίδα για μαστίγιο || λωρί· бритвен-
 ный - το λωρί για το ξυράφι· - у чемондāна
 το λωρί της βαλίτσας. || ζώνη.

ремёсленик, -а α., -ца, -и θ. 1 βιοτέ-
 χνης. 2 μτφ. ρουτινιέρης. 3 μαθητής, -τρια
 επαγγελματικής σχολής.

ремёсленичать ρ.δ. 1 ασχολούμαι με βιο-
 τεχνικό επάγγελμα ή εργασία. 2 μτφ. εργάζο-
 μαι ρουτινιέρικα (χωρίς δημιουργική πρωτο-
 βουλία).

ремёсленический επ. ρουτινιέρικος.

ремёслничество, -а ουδ. 1 βιοτεχνία. 2
 μτφ. ρουτίνα.

ремёсленный επ. 1 βιοτεχνικός· -ое произ-
 водство βιοτεχνική παραγωγή· - труд βιοτε-
 χνική εργασία. 2 άτεχνος, κακότεχνος· ά-
 γαρμος, ακαλαίσθητος. 3 μτφ. ρουτινιέρι-
 κος. || εκφρ. -ое училище επαγγελματική scho-
 λή.

* **ремесло**, -а, πλθ. ремёсла, -сел, -слам,
 ουδ. 1 τέχνη· сапожное - υποδηματοποιία, η
 τσαγγαρική· столярное - ξυλουργική τέχνη, η
 ξυλουργία· слесарное - η κλειθροποιία· η
 τέχνη του εφαρμοστή· скорняжное - βυρσοδε-
 φική τέχνη· переплётное - βιβλιοδετική τέ-
 χνη. 2 επάγγελμα.

ремешковный επ. της λωριδίτσας.

ремешок, -шкā α. λωριδάκι, -δίτσα.

ремилитаризация, -и θ. επαναστρατιωτικοί-
 ηση· επανεξοπλισμός.

ремилитаризировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.
 μ. επαναστρατιωτικοποιώ· επανεξοπλίζω. ||
 -ся επαναστρατιωτικοποιούμαι· επανεξοπλίζο-
 μαι.

ремилитаризовάτ(ся) ρ.δ. κ.σ. βλ. **реми-**
литаризировать(ся).

***ремингтон**, -а α. δακτυλογραφική μηχανή
 μάρκας «ремингтон».

***реминисценция**, -и θ. (γραμ. λόγος). 1' α-

νάμνηση ωχή, αμυδρή. 2 επίδραση (σε έργο λογοτεχνικό, μουσικό κ. άλλα).

*ремиссия, -и θ. υποχώρηση, ύφεση νόσου.

*ремонт; -а α. επισκευή, επιδιόρθωση - машины επισκευή μηχανής - здания επισκευή κτιρίου - одежды επιδιόρθωση ενδυμάτων - обуви επιδιόρθωση υποδημάτων. капитальный - γενική επισκευή. текущий - οι μικροεπισκευές.

*ремонт? -а α. 1 (στρατ.) επίταξη αλόγων (για συμπλήρωση των κενών). 2 αύξηση του κοπαδιού ζώων (με αναπαραγωγή).

ремонтёр, -а α. αξιωματικός επίταξης αλόγων.

ремонтрование; -я ουδ. επισκευή, επιδιόρθωση.

ремонтрование? -я ουδ. βλ. ремонт?

ремонтровать¹, -рую, -руешь ρ.δ.κ. (παλ.) α. επισκευάζω, επιδιορθώνω - школу επισκευάζω το σχολείο - часы επισκευάζω το ρολόι. || -ся επισκευάζομαι, επιδιορθώνομαι.

ремонтровать², -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. επιτάσσω άλογα για το στρατό. || -ся επιτάσσομαι.

ремонтровка, -и θ. επισκευή, επιδιόρθωση.

ремонтник, -а α. επισκευαστής, επιδιορθωτής.

ремонтный¹ επ. της επισκευής, επιδιορθωτικός.

ремонтный² επ. 1 της επίταξης ζώων - ая комиссия επιτροπή επίταξης ζώων. 2 αναπαραγωγικός, για αναπαραγωγή ζώων.

рeнатуpализация, -и θ. επανάκτηση πολιτικών δικαιωμάτων.

рeнатуpализовать, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. рeнатуpализованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. (νομ.) επανακτώ τα πολιτικά δικαιώματα. || -ся επανακτώμαι (για πολιτικά δικαιώματα).

*рeнeгaт, -а α., -ка, -и θ. αποστάτης, αποστάτρια, -ισσα, εξωμότης, -τρια, -ισσα· ο αρνησίθρησκος, -η.

рeнeгaтский επ. αποστατικός, εξωμοτικός. αρνησίθρησκος.

рeнeгaтство, -а ουδ. αποστασία, εξωμοσία· αρνησίθρησκεία.

*Ренессанс, -а α. η Αναγέννηση.

рeнeт βλ. ранeт.

*рeнклoд, -а α. ποικιλία μεγάλων δαμάσκημων.

*рeнoмe ουδ. άκλ. φήμη, όνομα· υπόληψη.

*рeнoнс, -а α. (χαρτπ.) μη ύπαρξη ορισμένου χρώματος (άρνηση).

*рeнтa, -и θ. 1 πρόσδοος, έσοδο· земельная - κτηματική ή έγγεια πρόσδοος. 2 εισόδημα απο χρεόγραφα· рeнтa: oбoлoтнaя - το απόλυτο εισόδημα ή πρόσδοος.

рeнтaбeльнoсть, -и θ. το προσοδοφόρον, η οικονομική αποδοτικότητα· εισοδηματικότητα.

рeнтaбeльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно προσοδοφόρος, επικερδής, αποδοτικός· εισοδηματικός· επωφελής.

рeнтгeн, -а α. 1 ακτίνες ρέντγκεν. || ακτινοσκόπηση. 2 συσκευή ρέντγκεν.

*рeнтгeнoв ep: -вн лучи ακτίνες ρέντγκεν.

рeнтгeнoвский επ. ακτινογραφικός, της ακτινογραφίας· - кабинет θάλαμος ακτινογραφίας· - снимок η πλάκα ακτινογραφίας.

*рeнтгeнoгpaммa, -и θ. ακτινογραφία.

рeнтгeнoгpaфичeский επ. ακτινογραφικός.

*рeнтгeнoгpaфия, -и θ. ακτινογραφία.

рeнтгeнoдиaгнoстикa, -и θ. ακτινοδιαγνωστική.

рeнтгeнoлoг, -а α. ακτινολόγος· ακτινοθεραπευτής.

рeнтгeнoлoгичeский επ. ακτινολογικός· ακτινοθεραπευτικός.

*рeнтгeнoлoгия, -и θ. ακτινολογία.

рeнтгeнoскoπичeский επ. ακτινoσκοπικός.

*рeнтгeнoскoпия, -и θ. ακτινοσκόπηση, -ία.

рeнтгeнoтepaпия, -и θ. ακτινοθεραπεία.

рeнтный επ. της ρέντας.

*рeoмeтp, -а α. θερμόμετρο του Ρεωμόρου.

рeoргaнизaциoнный επ. αναδιοργανωτικός.

рeoргaнизация, -и θ. αναδιοργάνωση, ανασυγκρότηση· коренная - ριζική αναδιοργάνωση.

рeoргaнизoвать, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. рeoргaнизoванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. αναδιοργανώνω, ανασυγκροτώ.

|| -ся αναδιοργανώνομαι, ανασυγκροτούμαι.

рeoргaнизoвывaть(ся) ρ.δ. βλ. рeoргaнизoвать(ся).

*рeoстaт, -а α. ρεοστάτης.

рeпa, -и θ. ράπα, ρέβα, βράσκη, η ράπη, το γογγύλιο.

рeпapaции, -ий πλθ. (ενκ. репарация, -и θ.) επανορθώσεις (πολεμικές).

рeпapaциoнный επ. των επανορθώσεων· -не платeжи πληρωμές επανορθώσεων.

рeпaтpиaнт, -а α., -ка, -и θ. επαναπατρισμένος, -η.

*рeпaтpиaция, -и θ. επαναπατριsmός.

рeпaтpиpовать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ. επαναπατρίζω. || -ся επαναπατρίζομαι.

рeпeй, -пья, πλθ. репья, -бeв α. βλ. репeйник.

рeпeйник, -а α. 1 τα ροδωδή· αγριμόνιο, η αγριμαία, φονόχορτο. 2 η ταξιανθία ή οι καρποί αυτού.

рeпeйный επ. του αγριμονιού· -οe мaслo το αγριμονέλαιο.

*рeпeр, -а α. 1 σήμα καταμέτρησης ή ευθυγράμμισης. 2 (στρατ.) σημείο σε τοποθεσία.

*репертуár, -а α. δραματολόγιο, ρεπερτόριο.
Π μτφ. εφεδρεία, ύπαρξη.

репертуárный επ. του δραματολογίου - план το πλάνο του δραματολογίου.

*репетиr, -а α. κρουσίωρος μηχανισμός ωρολογιού.

*репетиrовать, -рyю, -рyешь ρ.δ. 1 (θεατρ.) κάνω πρόβα. 2 προετοιμάζω, προϋμνάζω. Π -ся 1 κάνω πρόβα. 2 προετοιμάζομαι, προϋμνάζομαι.

*репетиrор, -а α., -ша, -и θ. προϋμναστής, -άστρια.

репетиrорский επ. προϋμναστικός, του προϋμναστή.

репетиrорство, -а ουδ. το επάγγελμα του προϋμναστή.

репетиrорствовать, -ствyю, -ствyешь ρ.δ. επαγγέλλομαι τον προϋμναστή.

репетиrионный επ. της πρόβας - зал η αίθουσα πρόβας.

*репетиrция, -и θ. 1 πρόβα - пьесы πρόβα θεατρικού έργου. 2 το κρουσίωρο ωρολογιού.

репетиrный επ. (ναυτ.) της επανάλειψης των σινιάλων.

репетовáние, -я ουδ. (ναυτ.) επανάλειψη των σινιάλων.

репетовáть, -тyю, -тyешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. репетовáнный, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.κ.σ.μ. (ναυτ.) επαναλαμβάνω τα σημεία (σινιάλα). Π -ся επαναλαμβάνομαι.

репица, -и θ. η τούφα της ουράς των ζώων ή άκρη της ουράς.

*реплика, -и θ. 1 ανταπάντηση, ανταπόκριση, λογομαχία, αντεγκλήσεις. 2 τελευταία λέξη ηθοποιού (πριν λάβει το λόγο ο άλλος). 3 (μουσ.) επανάλειψη, αντίφωνο(ν).

репный επ. της γογγύλης, του γουλιού, της ρέβας.

репный, -а α. το φύλλωμα του γουλιού.

реповый επ. απο γογγύλη, απο γούλι.

*репозиция, -и θ. επανάθεση, επαναφορά στη θέση (για κατάγμα κ.τ.τ.).

реполóв, -а α. βλ. коноплянка.

*репортаж, -а α. ρεπορτάζ, συλλογή ειδησεογραφίας. Π μετάδοση, ανακοίνωση.

*репортёр, -а α., -ша, -и θ. ρεπόρτερ, ειδησεοσυλλέκτης.

репортёрский επ. του ρεπόρτερ.

репортёрство, -а ουδ. η εργασία του ρεπόρτερ.

репортёрствовать, -ствyю, -ствyешь ρ.δ. επαγγέλλομαι τον ρεπόρτερ.

*репрезентáнт, -а α. (γραπ. λόγος) αντιπρόσωπος.

*репрезентáция, -и θ. αντιπροσώπευση.

*репрессáлии, -ий πλθ. (ενκ. -ия, -и θ.).

αντεπίκριση, αντίποινα. Π (παλ.) καταπιεστικά μέτρα.

репрессивный επ., βρ: -вен, -вна, -вно καταπιεστικός· κατασταλτικός· -не меры καταπιεστικά μέτρα.

репрессировать, -рyю, -рyешь ρ.δ.κ.σ.μ. καταπιέζω, καταδυναστεύω. Π -ся καταπιέζομαι, καταδυναστεύομαι.

*репрéссия, -и θ. καταπίεση, καταδυναστεύση· прибега́ть к -ям καταφεύγω στα καταπιεστικά μέτρα· подвэргнуть -ям υποβάλλω σε καταπιέσεις (καταπιέζω).

*репрíz, -а α. κ. репрízа, -и θ. 1 (μουσ.) επανάλειψη τραγουδιού ή μέλους. Π σημείο επανάλειψης. 2 αστέιο νούμερο (γελωτοποιού ή άλλου καλλιτέχνη).

*репримáнд, -а α. (παλ.) επίπληξη, επιτίμηση.

репродуктивный επ. αναπαραγωγικός, της επαναφοράς (στη μνήμη).

*репродуктор, -а α. το μεγάφωνο.

репродукционный επ. αναπαραγωγικός, της αναπαράστασης.

*репродукция, -и θ. αναπαραγωγή· αναπαράσταση· ανατύπωση. Π επαναφορά (στη μνήμη).

репродукцирование, -я ουδ. βλ. репродукция.

репродукцировать, -рyю, -рyешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 ανατυπώνω (στον πολύγραφο ή σε φωτογραφικό χαρτί). 2 επαναφέρω (στη μνήμη). Π -ся 1 ανατυπώνομαι. 2 επανέρχομαι στη μνήμη.

*репс, -а α. το ύφασμα ρεφ.

репсовый επ. του ρεφ ή απο ρεφ.

*рептилия, -и θ. 1 ερπετό. 2 μτφ. χαμερπής, ευτελής, ποταπός.

рептильный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; μτφ. χαμερπής, ευτελής, ξεφτιλισμένος· πουλημένος· -ая газéта ξεφτιλισμένη εφημερίδα· -ая критика ευτελής κριτική.

*репутáция, -и θ. φήμη, όνομα· υπόληψη· незапáтная - ακηλίδωτη φήμη.

репчатый επ. ραφανοειδής, ρεπανοειδής· лук ρεπανοειδές κρεμμύδι.

*рескрипт, -а α. 1 απάντηση (ρωμαίου αυτοκράτορα σε ζήτημα για λύση). 2 ανακοίνωση μονάρχη (για βράβευση κλπ.).

реснитчатый επ. βλεφαροειδής.

реоницы, -иц πλθ. (ενκ. -ца, -и θ.) βλεφαρίδες, τσινουρα, ματόκλαδα, ματοτσινουρα.

ресничны́й επ. 1 των βλεφαρίδων. 2 βλ. ресниччатый.

респéкт κ. решпéкт, -а α. (παλ.) σεβασμός. Π εκφρ. держáть в решпéкте υποχρεώνω να με σέβεται, να με φοβάται.

респектабельность, -и θ. σεβασμός· αιδεσιμότητα.

*респектабельный επ., βρ: -лен, -льна, -о σεβαστός, σεβάσμιος, αξιосέβαστος, σεβαστός.

***респиратор**, -а α. αναπνευστήρας, μάσκα.

респираторный επ. του αναπνευστήρα· -ая трубка ο σωλήνας του αναπνευστήρα.

***республика**, -и θ. δημοκρατία· греческая - ελληνική δημοκρατία· народная - λαϊκή δημοκρατία· буржуазная - αστική δημοκρατία· автономная - αυτόνομη δημοκρατία· советская социалистическая - σοβιετική, σοσιαλιστική δημοκρατία.

республиканец, -нца α., -ка, -и θ. δημοκρατικός, -ή (οπαδός του δημοκρατικού καθεστώτος ή του ρεσπουμπλικάνικου κόμματος, ρεσπουμπλικάνος).

республиканский επ. ρεσπουμπλικάνικος, δημοκρατικός· της δημοκρατίας· -ая партия ρεσπουμπλικάνικο κόμμα· -ие министерства τα υπουργεία των Δημοκρατιών· -ие учреждения τα ιδρύματα της Δημοκρατίας, -ιών.

***ресóра**, -и θ. ελατήριο, σούστα· спиральная - ελατήριο ελικοειδές· карéта на -ах α·μάξι με σούστες.

ресóрный επ. του ελατηρίου· για ελατήριο· -ое производство η παραγωγή ελατηρίων· -ая сталь ατσάλι για ελατήρια.

реставратор, -а α. 1 αναστηλωτής, θεραπευτής έργων Τέχνης· επανορθωτής, ανακαινιστής. 2 οπαδός της καλινόρθωσης.

реставраторский επ. της καλινόρθωσης· -ие намерения προθέσεις καλινόρθωσης.

реставраторство, -а ουδ. βλ. реставрация (1 σημ.).

реставрационный επ. της αναστήλωσης, της επανόρθωσης· της ανακαίνισης· -ая мастерская εργαστήριο ανακαίνισης.

***реставрация**, -и θ. 1 αναστήλωση, επανόρθωση· ανακαίνιση· - дворца αναστήλωση του παλατιού· - картины ανακαίνιση του πίνακα. 2 καλινόρθωση· - монархии καλινόρθωση της μοναρχίας, αναθρόνιση.

реставрировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1 αναστήλωνω, επανορθώνω· ανακαινίζω· - картину ανακαινίζω τον πίνακα· - дворец αναστήλωνω το παλάτι (μέγαρο). 2 καλινόρθώνω· - монархию καλινόρθώνω τη μοναρχία. || -ся 1 αναστήλωνομαι, επανορθώνομαι· ανακαινίζομαι. 2 καλινόρθώνομαι.

***реституция**, -и θ. 1 (νομ.)· αποκατάσταση δικαιωμάτων. || απόδοση, επιστροφή ξένου αντικειμένου (πράγματος). 2 (βιολ.) αποκατάσταση, ανανέωση, θρέψιμο, εκούλωση.

***ресторáн**, -а α. εστιατόριο πρώτης κατηγορίας.

ресторáнный επ. του εστιατορίου· - обед φαγητό εστιατορίου.

***ресторáнщик**, -а α. (παλ.) βλ. ресторатор.

***ресторáтор**, -а α. εστιατοράς.

***ресторáция**, -и θ. (παλ.) βλ. ресторáн.

***ресурс**, -а α. 1 μέσο, διέξοδος· ложь была последним -ом обвиняемого το ψέμα ήταν το τελευταίο μέσο του κατηγορούμενου. 2 πλθ. -и πηγές· εφεδρείες· неисчерпаемые -и ανεξάντλητες πηγές· природные -и φυσικές πηγές· производственные -и παραγωγικές εφεδρείες. || τα χρήματα· τα προς του ζειν· -и истощались τα μέσα συντήρησης εξαντλήθηκαν.

***ретардация**, -и θ. (φιλυ.) επιβράδυνση (ως τρόπος πλοκής έργου).

ретивой επ. βλ. ретивый.

ретиво επίρ. με ζήλο, με καρδιά με πάθος.

ретивооть, -и θ. ζήλος, προθυμία. || πόθος.

ретивый κ. (παλ.) **ретивой** επ., βρ: -тив, -а, -ο. 1 ζηλωτής, πρόθυμος. 2 θερμός, ένθερμος. || ουσ. ουδ. -ое (παλ.) η καρδιά.

***ретина**, -и θ. βλ. сетчатка.

ретинит, -а α. αμφιβληστροειδίτιδα (νόσος).

***ретирад**, -а α. κ. **ретирада**, -и θ. (παλ.). 1 υποχώρηση, οπισθοχώρηση (στρατού). 2 οχυρό (για κάλυψη υποχώρησης). 3 (παλ.)· αποχωρητήριο.

ретирадный επ. (παλ.) υποχωρητικός· - ма-невр υποχωρητικός ελιγμός.

ретироваться, -рётся, -решься ρ.δ.κ.σ.υποχωρώ, οπισθοχωρώ. || απομακρύνομαι, φεύγω μακριά· αποχωρώ.

***ретóрсия**, -и θ. περιοριστικά μέτρα (μεταξύ κρατών).

***ретóрта**, -и θ. αγγείο κυρτόλαιμο, χωνοειδούς σχήματος.

ретранслировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. αναμεταδίδω (με το ράδιο). || -ся αναμεταδίδομαι.

ретрансляционный επ. αναμεταδοτικός· -ая радиостáнция αναμεταδοτικός ραδιοσταθμός.

ретрансляция, -и θ. αναμετάδοση (ραδιοεκπομπών).

***ретраншемент**, -а α. (παλ.)· χαρακωμα (πίσω από την κύρια γραμμή άμυνας).

ретроград, -а α., -ка, -и θ. (γραπ. λόγος)· πισωδρομικός, οπισθοδρομικός· καθυστερημένος, -η.

ретроградный επ. πισωδρομικός, οπισθοδρομικός· καθυστερημένος.

ретроградство, -а ουδ. (γραπ. λόγος)· πισωδρόμηση, οπισθοδρόμηση· καθυστέρηση.

***ретроспективный** επ., βρ: -вен, -вна, -вно (γραπ. λόγος)· αναδρομικός, που κοιτάζει πίσω, στο παρελθόν· παλαιολάτρης

ретроспекция, -и θ. (γραπ. λόγος)· αναδρομή στο παρελθόν, ανασκόπηση.

ретушёвка, -и θ. βλ. ретушь.

***ретушёρ**, -а α. διορθωτής, ρετουσέρ.

ретуширование, -я ουδ. διόρθωση, ρετουσάρισμα.

***ретушировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. δι-ορθώνω, ρετουσάρω.

ретушь, -и θ. διόρθωση, ρετουσάρισμα, ρε-τούς.

***рефакция**, -и θ. υποτίμηση, έκπτωση (φθα-ρμένου εμπορεύματος).

***реферат**, -а α. σύντομη έκθεση (σε ένα θέ-μα επιστημονικό, λογοτεχνικό ή άλλο).

***референдум**, -а α. δημοψήφισμα.

***референт**, -а α. εισηγητής θέματος (επι-στημονικού, λογοτεχνικού ή άλλου).

***референция**, -и θ. βεβαίωση, πιστοποιητικό για προηγούμενη υπηρεσία ή φερεγγυότητα.

***реферй** α. άκλ. (αθлт.) διάιτητής.

реферировать¹, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. κά-νω σύντομη εισήγηση σε ένα θέμα.

реферировать², -рую, -руешь ρ.δ. είμαι δι-αιτητής (αθλητισμού).

***рефлекс**, -а α. 1 το ανακλαστικό. || κίνηση ανακλαστική. 2 αντανάκλαση: **религиозный мир** - ~ **реального мира** ο θρησκευτικός κόσμος είναι αντανάκλαση του αντικειμενικού (υπαρ-κτού) κόσμου. 3 ανταυγαστήρας. **цветовые** -и έγχρωμες αντανάκλασεις. 4 βλ. **рефлексия**. || εκφρ. **безусловные** -и απλό ή μη εξαρτημένο ανακλαστικό. **условный** - εξαρτημένο ανακλα-στικό.

рефлективный επ., βρ: -вен, -вна, -вно α-νακλαστικός· αντανακλαστικός· -не движения ανακλαστικές κινήσεις.

***рефлексия**, -и θ. σκέψη, διαλογισμός· συλ-λογισμός, στοχασμός.

рефлексный επ. (για φως)· αντανακλαστικός: ανακλαστικός.

рефлективный επ., βρ: -вен, -вна, -вно α-συνείδητος, μηχανικός· -ое движение ανακλα-στική κίνηση.

рефлектировать, -рую, -руешь ρ.δ. 1 αντι-δρώ, αντενεργώ σε εξωτερικό ερεθισμό. 2 σκέ-πτομαι, συλλογίζομαι, στοχάζομαι.

***рефлектометр**, -а α. ανακλαστόμετρο.

***рефлектор**, -а α. ανακλαστήρας.

рефлекторный επ. ανακλαστήριος· -ое зёр-кало ανακλαστήριος καθρέφτης.

рефлекторный επ. αντανακλαστικός· ανακλα-στικός· -ое движение ανακλαστική κίνηση.

***реформа**, -и θ. μεταρρύθμιση· **денежная** - νομισματική μεταρρύθμιση· **аграрная** (крес-тьянская) - αγροτική μεταρρύθμιση· **произво-дить** (произвести) -у κάνω μεταρρύθμιση.

***реформатор**, -а α. μεταρρυθμιστής (κοινω-νικός, θρησκευτικός κλπ.).

реформаторский επ. μεταρρυθμιστικός· -ие попытки μεταρρυθμιστικές προσπάθειες.

реформатский επ. 1 της Μεταρρύθμισης· -ие войны οι πόλεμοι της Μεταρρύθμισης. 2 δια-μαρτυρούμενος· -ая церковь η διαμαρτυρούμενη εκκλησία.

***реформация**, -и θ. (θρησκ.) Μεταρρύθμιση.

реформизм, -а α. μεταρρύθμιση, ρεφορμισμός.

реформирование, -я ουδ. μεταρρύθμιση.

реформировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. με-ταρρυθμίζω, κάνω μεταρρύθμιση. || -ся μεταρ-ρυθμίζομαι.

реформист, -а α., -ка, -и θ. μεταρρυθμι-στής, -ίστρια.

реформистский επ. μεταρρυθμιστικός· -ие партии μεταρρυθμιστικά κόμματα.

***рефрактометр**, -а α. διαθλασίμετρο.

рефрактор, -а α. 1 τηλεσκόπιο διαθλαστι-κό. 2 (καλ.) φακός μεγεθυντικός.

рефракционный επ. διαθλαστικός.

***рефракция**, -и θ. διάθλαση. || (αστρν.) δι-άθλαση αστρονομική.

***рефрэн**, -а α. 1 (φιλγ.) επανάλειψη στίχου ή στίχων. 2 (μουσ.) επανάλειψη, ρεφρέν.

***рефрижератор**, -а α. ψυκτήρας, ψυγείο. || σκάφος, βαγόνι αυτοκίνητο κλπ. ως ψυγείο.

рефрижераторный επ. του ψυγείου· -ая уста-новка εγκατάσταση ψυγείου. || με ψυγείο· -автомобиль αυτοκίνητο-ψυγείο· -ое судно σκάφος-ψυγείο.

рехнутья, -нүсь, -нёшься ρ.σ. (απλ.) πα-λαβώνω, τρελλαίνομαι.

рецензент, -а α. κριτικός, γνωμοδότης· **те-атральный** - κριτικός του θεάτρου. || επαγ-γευματίας κριτικογράφος.

рецензентский επ. κριτικός, γνωμοδοτικός, του κριτικού· -ая деятельность κριτική δρα-στηριότητα.

• **рецензирование**, -я ουδ. κρίση, κριτική· α-πόφανση, γνωμοδότηση· εκτίμηση.

рецензировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. γράφω κριτική (έργου)· αποφαίνομαι· εκτιμώ. || -ся κριτικάρωμαι, εκτιμιέμαι.

***рецензия**, -и θ. κρίση, κριτική· εκτίμηση, απόφανση· -произведения κριτική έργου· -спектакля κριτική θεάματος· - на книге κρι-τική βιβλίου (βιβλιοκρισία).

***рецепт**, -а α. συνταγή (γιατρού). || οδη-γία μαγειρεύματος. || μτφ. τρόπος ενέργει-ας· έτοιμη συμβουλή για κάθε τι.

рецептар, -а α. βοηθός φαρμακοποιού, φαρ-μακοτρίφτης.

рецептный επ. της συνταγής, -γών· -ая кни-га βιβλίο συνταγών (συνταγολόγιο).

***рецептор**, -а α. ο δέκτης (τα λεπτότατα αι-σθητικά νευρικά άκρα).

рецептура, -и θ. φαρμακευτικός κώδικας· ο-δηγίες παρασκευής φαρμάκων.

рецептурный επ. της συνταγής (παρασκευής φαρμάκων)· - справочник οδηγός παρασκευής φαρμάκων.

***рецепция**, -и θ. λήψη, παραλαβή· δανεισμός· - права δανεισμός δικαίου (απο άλλη χώρα).

***рецидив**, -а α. 1 μετάπτωση, πέσιμο (στο ίδιο λάθος, αμάρτημα, έγκλημα). 2 (ιατρ.) υποτροπή (ασθένειας).

рецидивист, -а α., -ка, -и θ. ο εξ υποτροπής εγκληματίας.

***реципиент**, -а α. 1 (χημ.) δοχείο γυάλινο, στενοστόμιο. 2 ο δεχόμενος μετάγγιση αίματος ή μεταμόσχευση.

речевой επ. του λόγου, της ομιλίας· γλωσσικός· προφορικός, της προφοράς· - аппарат τα όργανα του λόγου· -де богáтство γλωσσικός πλούτος.

речение, -я ουδ. έκφραση· φράση· ρήση.

реченка, -и θ. ποταμάκι.

речивость, -и θ. (παλ.)· ομιλητικότητα, στωμυλία, ευλαλία.

речивый επ., βρ: -чив, -а, -ο (παλ.) ομιλητικός, στωμύλος, εύλαλος.

речистость, -и θ. ευγλωττία, ευφράδεια, στωμυλία.

речистый επ., βρ: -чист, -а, -ο εύγλωτος, ευφράδης, εύστομος, στωμύλος, μελιστάλακτος. || πολύλογος, πολύλαλος, λάλος.

***речитатив**, -а α. (μουσ.) ρετσιτατίβο (έμμουση απαγγελία)· έρρυθμη απαγγελία (συνοδευόμενη απο μουσικό όργανο). || εκφρ. гово-рять, читать -ом μιλώ, διαβάζω μελωδικά.

речитативный επ. του ρετσιτατίβου.

речка, -и θ. ποταμάκι.

речник, -á α. εργάτης ποταμομεταφορών.

речной επ. 1 ποτάμιος, ποταμίσιος· - пес-сок ποταμίσιος άμμος: -áя вода ποταμίσιο νερό· -áя рѣка ποταμίσιο φάρι· - берег η όχθη του ποταμού.

речонка, -и θ. ποταμάκι.

речушка, -и θ. ποταμάκι.

речь, -и, πλθ. речи, -ей θ. 1 λόγος, ομιλία· органы -и τα όργανα του λόγου· разви-тие -и ανάπτυξη του λόγου (ομιλίας)· уст-ная - προφορικός λόγος· письменная - γραπτός λόγος. 2 προφορά, γλώσσα· изысканная - περίτεχνη γλώσσα· отчётливая - καθαρή ομιλία ή προφορά. 3 ύφος, στυλ· стихотвор-ная - ο ποιητικός λόγος. 4 κουβέντα· - идёт γίνεται λόγος· - шла γίνονταν λόγος· об этом и -и нет γι' αυτό καμιά κουβέντα, ούτε λόγος (δε γίνεται)· опять он завёл - ο ней πάλι αυτός άρχισε την κουβέντα γι' αυτήν. 5 αγόρευση· - прокурора η αγόρευση του εισαγγελέα· защитительная - η αγόρευση της υπεράσπισης.

решать(ся) ρ.δ. βλ. решить(ся).

решающий επ. απο μηχ. αποφασιστικός, κύριος, βασικός· - фактор αποφασιστικός πα-ράγοντας· ему принадлежит -ее слово τελικά θα γίνει όπως το θέλει αυτός· - момент απο-φασιστική στιγμή. || εκφρ. с -им гóлосом με δικαίωμα ψήφου.

решение, -я ουδ. 1 απόφαση· - общего со-брания απόφαση της γενικής συνέλευσης· - судá απόφαση του δικαστηρίου· заочно - ε-ρήμην απόφαση· - присяжных απόφαση των ε-νόρκων· -я сѣзда αποφάσεις του συνεδρίου· - комиссии απόφαση της επιτροπής. 2 λύση· - задачи λύση του προβλήματος· - кроссворда η λύση του σταυρόλεξου.

решенный επ. απο μηχ. λυμένος· дело -οε υπόθεση λυμένη· вопрос - ζήτημα λυμένο.

решетина, -и θ. κιγκλιδα, ράβδος, βέργα.

решетить, -шечу, -шетьшь ρ.δ.μ. κιγκλιδώ-νω σταυρωτά. || κατατρυτώ, κάνω κόσκινο.

решетка, -и θ. 1 κιγκλιδωμα σταυρωτό ή χι-αστί. 2 φράχτης με ράβδους, βέργες. 3 σχά-ρα. 4 διακόσμηση με τετράγωνίδια ή ρόμβους. 5 (για νόμισμα)· τα γράμματα (η μια όψη)· орёл или -? κορώνα (αετός) ή γράμματα; || εκφρ. за -у посадить βάζω στη φυλακή (πίσω απο το σιδερένιο κιγκλιδωμα)· за -у сидеть, оказаться κάθομαι, βρίσκομαι στη φυλακή.

решетник¹, -а α. (αθρσ.) οι ράβδοι, οι βέρ-γες (για κιγκλιδωμα).

решетник², -а α. κιγκλιδοκατασκευαστής.

решетный επ. του κόσκινου· - обод ο κό-θρος του κόσκινου. || εφοδιασμένος με κόσκι-νο· - станок μηχανή με κόσκινο· 2 κοσκι-νιστός, -σμένος· -ая мука κοσκινισμένο α-λεύρι· - хлеб ψωμί απο κοσκινισμένο αλεύρι.

решето, -á, πλθ. решета ουδ. 1 κόσκινο· пропуска́ть (просеивать) че́рез (сквозь) - κοσκινίζω. || εκφρ. голова́ как - διαλείψεις μνήμης· чудеса в -е παραξενιά, τερατωδία, τραγέλαφος· черпать воду -όμ αντλώ νερό με το κόσκινο ή το καλάθι.

решётчатый κ. **решётчатый** επ. 1 δικτυωτός. 2 κιγκλιδωτός, καγκλωτός.

решимость, -и θ. αποφασιστικότητα· проя-влять - δείχνω αποφασιστικότητα.

решитель, -я α. (παλ.)· λύτης.

решительно επίρ. 1 αποφασιστικά. 2 ανε-ξáιρετα. 3 (παρνθ. λ.) εννοείται, αναμφί-βολα. || απόλυτα.

решительность, -и θ. αποφασιστικότητα.

решительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 αποφασιστικός· тоλμηρός· - человек αποφασι-στικός άνθρωπος· - характер αποφασιστικός χαρακτήρας· прибега́ть к -им ме́рам καταφεύγω σε αποφασιστικά (δραστικά) μέτρα. 2 κρίσιμος·

οἱ αποφασιστικὴ μάχη· - момент настал ἤ-
 θε (έφτασε) ἡ αποφασιστικὴ στιγμή· - пово-
 рот αποφασιστικὴ καμπή. 3 κατηγορηματικός,
 ρητός· επιτακτικός· - тоη επιτακτικός τό-
 νος. 4 αναμφίβολος· γνωστός, ξακουστός·
 это - - негодѣй αυτός εἶναι ξακουστός πα-
 λιάνθρωπος.

решить¹, -шý, -шішь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ.
 решенный, βр: -шен, -шенá, -шено ρ.σ. 1 α-
 ποφασίζω· οη -йл ослáтьсѣ на лето в городе
 αυτός αποφάσισε να μείνει το καλοκαίρι στην
 πόλη. 2 (νομ.) εκδίδω, βγάζω απόφαση· суд
 -йл дáло в моѹ пользу το δικαστήριο έβγαλε
 απόφαση υπέρ εμού. 3 λύνω· - кроссворд λύνω
 το σταυρόλεξο· - задáчу (μαθ.) λύνω το πρό-
 βλημα· - уравнѣние λύνω την εξίσωση· - за-
 гáдку λύνω το αίνιγμα· - вопрос, проблему
 λύνω το ζήτημα, το πρόβλημα. 4 (παλ.) δια-
 λύω, απομακρύνω, διώχνω. 5 τελειώνω, περα-
 τώνω. 6 (απο)στερώ. || σκοτώνω, φονεύω. ||
 εκφр. - жизни (απλ.) σκοτώνω· - судьбѹ ἢ
 участь αποφασίζω (καθορίζω, κρίνω) την τύ-
 χη· -шенѹ и подпѣсано αποφασίστηκε και υπο-
 γράφηκε (έληξε οριστικά και αμετάκλητα). ||
 -ся 1 αποφασίζω, παίρνω απόφαση. || τολμώ,
 αποκοτώ. 2 αποφασίζομαι, καθορίζομαι, κρί-
 νομαι· участь егѹ -лась ἡ τύχη του αποφα-
 σίστηκε. 3 (απλ.) αχρηστεύομαι. || πεθαίνω.
 4 (απλ.) στερούμαι, χάνω· - жизни πεθαίνω.

решка, -и θ. βλ. решётка (5 σημ.).

решпéкт βλ. респéкт.

реэвакуационный επ. της επιστροφής στα εκ-
 κενωθέντα εδάφη.

реэвакуация, -и θ. επιστροφή στα εκκενω-
 θέντα εδάφη.

реэвакуировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ.ε-
 πιστρέφω στα εκκενωμένα εδάφη.

реэкспорт, -а α. επανεξαγωγή (εμπορευμά-
 των).

реэмигрант, -а α., -ка, -и θ. πρόσφυγας
 επαναπατρισμένος.

реэмиграция, -и θ. επαναπατρισμός προσφύ-
 γων.

рѣя βλ. рей.

рѣяние, -я ουδ. 1 ομαλή και σιγανή πτήση.
 || μετεώρηση πτηνών. || κυμάτισμα. 2 πέρασμα
 ορμητικό, σχίσμο του αέρα.

рѣять, рѣет ρ.δ. 1 κινούμαι ομαλά και σι-
 γά· по морю рѣют кораблі στη θάλασσα αργο-
 πλέουν καράβια. || βλ. парѣть. || κυματίζω·
 -ли знамѣна κυματίζαν οι σημαίες. 2 περνώ,
 σχίζω τον αέρα· свистят и рѣют пýли σφυρί-
 ζουν και σχίζουν τον αέρα οι σφαίρες· мол-
 нии над нами -ли αστραπές απο πάνω μας έ-
 σχιζαν τον αέρα.

ржа, -й θ. (παλ.) βλ. ржавчина.

ржаветь, -еет ρ.δ. οξειδώνομαι, σκουριάζω.

ржавить ρ.σ.μ. οξειδώνω, σκουριάζω.

ржавление, -я ουδ. οξείδωση, σκουρίασμα,
 σκουρίαση.

ржавость, -и θ. βλ. ржавление.

ржавчина, -и θ. 1 σκουριά, σκουρίαση, οξει-
 δωση· изъеданный -οἱ διαβρωμένος (φαγωμένος)
 απο τη σκουριά. 2 ερυσίβωση, στάχτη, κα-
 πνιά (αρρώστεια των φυτών).

ржавчинник, -а α. μανιτάρι παρασιτικό των
 φυτών.

ржавчинные, -их πλθ. (βοτ.)· παρασιτικά
 μανιτάρια (στα φυτά).

ржавный επ. σκουριασμένος, οξειδωμένος. ||
 ερυσιβώδης. || χρώματος σκουριάς.

ржанье, -я ουδ. 1 χλιμίτρισμα, χρεμέτισμα.
 2 (απλ) χαχάνισμα, κακάνισμα, καχχασμός.

ржанье, -а ουδ. (διαλκ.) θερισμένο χωρά-
 φι βρίζας.

ржаной επ. βρίζινος, της βρίζας, απο βρί-
 ζα· -яя мука βριζάλευρο· - хлеб βρίζινο ψω-
 μι· -ое поле βριζοχώραφο.

ржать, ржу, ржешь ρ.δ. 1 χλιμιτρίζω, χρε-
 μετίζω. 2 (απλ) χαχανίζω, κακάνίζω, καχχάζω.

***риал**, -а α. το ριάλ, περσικό νόμισμα.

рига, -и θ. αλώνι για ξήρανση των δεμα-
 τιών και για αλώνισμα.

***ригель**, -я α. (τεχ.). 1 μικρή δοκός εγκάρ-
 сия. 2 ο σύρτης της κλειδαριάς.

***ригоризм**, -а α. (γραμ. λόγος) αυστηρότητα
 μεγάλη (κυρίως ηθική).

ригорист, -а α., -ка, -и θ. αυστηρογνώμο-
 νας, -η, αυστηρός, -ή, ο, η αυστηρών ηθών.

ригористический επ. αυστηρός.

ригористичный επ., βр: -чен, -чна, -чно;
 αυστηρός.

***ридикаль**, -я α. (παλ.) είδος γυναικείας
 τσάντας.

риза, -и θ. 1 άμφια (κληρικών). || (παλ.)
 ενδυμασία, ένδυμα. 2 μεταλλικός διάκοσμος
 κεφαλιού εικόνας. || εκφр. разодрáть на себе
 -и σχίζω τα ρούχα μου (απο το κακό μου) ἢ
 διαρρηγνύω τα ιμάτιά μου· до положѣния риз
 (напѣться, напоить). α) μέχρι αναισθησίας
 (πίνω, ποτίζω). β) παλ. εντελώς, τελείως, ο-
 λοσχερώς, ολοκληρωτικά.

ризница, -и θ. (εκκλσ) ιματιοφυλάκιο· ιε-
 роφυλάκιο· σκευοφυλάκιο.

ризничий, -его α. (εκκλσ.) σκευοφύλακας.

***ризиды**, -ов πλθ. (ενκ. ριζοίδ, -а α.) τα
 ριζοειδή.

***рикошет**, -а α. 1 εποστρακισμός. 2 επίρ.
 -ом εποστρακιστά, με εποστρακισμό. || μтφ.
 πλάγια, έμμεσα, απο σπόντα.

рикошетировать, -рует ρ.δ.κ.σ. εποστρακί-
 ζω· αναπηδώ.

рикошѣтитъ, -тит ρ.δ. βλ. ρικοшетировать.
рикошѣтнѣй επ. εποστρακισμένος· με εποστρακισμό· -ая пύля εποστρακισμένη σφαίρα· -удър χτύπημα με αποστρακισμό.

***рикша**, -и α. δίτροχο αμάξι (που σύρεται απο ζευγμένο άνθρωπο στην ανατολική Ασία και Νοτιοαφρικανική Ένωση).

римляне, -лян πλθ. (ενκ. ρίμляннин, -а α., -ка, -и θ.) οι Ρωμαίοι. || οι κάτοικοι της Ρώμης (οι ιθαγενείς).

римлянин βλ. римляне.

римлянка βλ. римляне.

римский επ. ρωμαϊκός· - театр ρωμαϊκό θέατρο· -ое общество η ρωμαϊκή κοινωνία. || εκφρ. - папа ο πάπας της Ρώμης· - нос γρυπή μύτη· -ая цѣрковь ρωματοκαθολική εκκλησία· -ие цифры λατινικοί αριθμοί.

римско-католический επ. ρωματοκαθολικός ή καθολικός.

***ринг**, -а α. (αθлт.) στίβος (αγωνισμάτων), ρίγκ.

***ринолѳгия**, -и θ. ρινολογία.

***риноскоп**, -а α. ρινοσκόπιο.

ринуть, -ну, -нешь ρ.σ.μ. (παλ.) ρίχνω με δύναμη, ορμητικά, σφόδρα. || -ся ορμών, επιπίπτω, ρίχνομαι ακάθεκτα· - в бѳй ορμών στη μάχη.

***рис**, -а (-у) α. ρύζι, το φυτό καθώς και οι καρποί του· плантация -а φυτείες ρυζιού, ορυζάνας.

***риск**, -а α. 1 κίνδυνος· с -ом με κίνδυνο, κινδυνεύοντας· с -ом для жизни με κίνδυνο της ζωής· без -а χωρίς κίνδυνο, ακίνδυνα· с -ом потери мѣста με κίνδυνο να χάσω τη θέση. 2 διακύβευση, διακινδύνευση, ρισκάρισμα· подвергаться -у εκτίθεμαι σε κίνδυνο· идти на ~ ρισκοκινδυνεύω.

риска, -и θ. (τεχ.) γραμμή, σημάδι, χάραξη, σε μέταλλο.

рисковать, -нѳ, -нешь ρ.σ. 1 βλ. рисковать. 2 δοκιμάζω, αποπειράμαι, κάνω απόπειρα.

рискованность, -и θ. ρισκοκινδύνευση, διακινδύνευση, διακύβευση, ρισκάρισμα.

рискованный επ., βρ: -ван, -а, -ο. 1 ρισκοκίνδυνος, επικίνδυνος, παράτολμος· παρακινδυνευμένος· - шаг επικίνδυνο βήμα (προσπάθεια, κρούση). 2 μтφ. που ενέχει παρανοήσεις, παρεξηγήσεις· -не слова παρακινδυνευμένες λέξεις (λόγια).

рисковать, -кѳю, -кѳешь ρ.δ. 1 ρισκοκινδυνεύω, παρακινδυνεύω· τα παίζω όλα για όλα. 2 διακινδυνεύω, διακυβεύω· - жизнью διακινδυνεύω τη ζωή. 3 κινδυνεύω, υπάρχει κίνδυνος ή περίπτωση· вы -ѳете опоздаться κινδυνεύετε να αργήσετε.

рисковный επ. (απλ.). 1 βλ. рискованный (1

σημ.).

***рислинг**, -а (-у) α. ποικιλία σταφυλιού καθώς και το κρασί απ' αυτό.

рисовальный επ. ιχνογραφικός, του σχεδίου, για σχέδιο· -не принадлежности ιχνογραφικά είδη.

рисовальщик, -а α., -ца, -и θ. σχεδιαστής, -άστρια, ιχνογράφος. || (παλ.) καλλιτέχνης.

рисование, -я ουδ. ιχνογράφιση, σχεδίαση.

рисовать, -сѳю, -сѳешь, παθ. μтχ. παρлθ.

χρ. рисованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 ιχνογράφω, σχεδιάζω, ζωγραφίζω· - с натуры ζωγραφίζω απο το φυσικό· - портрет προσωπογράφω· - карандашом ιχνογράφω με μολύβι. 2 μтφ. περιγράφω παραστατικά. || -ся 1 φαίνομαι, διαγράφομαι, διακρίνομαι· ξεχωρίζω на горизонте -ѳются зубца гор στον ορίζοντα διακρίνονται οι οδοντωτές βουνοκορφές. 2 μου φαίνεται, φαντάζομαι, αναπαρσταίνω. 3 επιδειχνομαι, φιγουράρω, κάνω τη φιγούρα μου. 4 ιχνογραφίζομαι, σχεδιάζομαι, ζωγραφίζομαι.

рисовка, -и θ. 1 (παλ.) βλ. рисование. 2 επίδειξη, φιγούρα.

рисовод, -а α. ρυζοκαλλιεργητής· ειδικός στη ρυζοκαλλιέργεια.

рисоводческий επ. ρυζοκαλλιεργητικός· -ие районы ρυζοκαλλιεργητικές περιοχές.

рисовый επ. του ρυζιού· -ое поле ρυζοχώραφο· -ая солома ρυζάχυρο. || απο ρύζι, με ρύζι· - отвар ζωμός ρυζιού· - суп ρυζόσουπα· -не котлеты ρυζοκεφτέδες. || εκφρ. -ая бумага χαρτί απο ρυζάχυρα.

ристалище, -а ουδ. (παλ.) το γυμναστήριο· кѳнное - το ιπποδρόμιο.

риотание, -я ουδ. (παλ.) αγώνισμα δρόμου, ιπποδρομίας κ.т.т.

рисѳнок, -нка α. ιχνογράφημα, σχεδιογράφημα, σχέδιο· σκίτσο· карандашный - ή - карандашом ιχνογράφημα με μολύβι· - ѳглем η ανθρακογραφία. || σχήμα, μορφή, περίγραμμα, η σιλουέτα. || διακόσμηση, -μα (με κέντισμα, στολίδια κλπ.).

рисѳночный επ. ιχνογραφικός, του σχεδίου.

рисѳнчатый επ. με σχέδια, με κεντίδια· - материал ѳφασμα με σχέδια.

***ретардандо** ουδ. άκλ. (μουσ.) βραδύτερο.

***ритеѳто** ουδ. άκλ. (μουσ.) λίγο βραδύτερο.

***ритм**, -а α. ρυθμός· - танца ρυθμός χορού· - движѳний ρυθμός κινήσεων· - работн ρυθμός εργασίας.

ритмизация, -и θ. ρυθμικότητα.

ритмизировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. ρυθμοποιώ, προσδίδω ρυθμικότητα.

ритмизованный επ., βρ: -ван, -а, -ο ρυθμοποιημένος, ρυθμικός.

ритмика, -и θ. η ρυθμική.
ритмический επ. ρυθμικός· -ие движения οι ρυθμικές κινήσεις.
ритмичность, -и θ. ρυθμικότητα.
ритмичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. ритмический.
*ритмопластика, -и θ. η ρυθμοπλαστική.
ритмопластический επ. ρυθμοπλαστικός.
*ритор, -а α. (παλ.) ρήτορας. || (παλ.) μαθητής ρητορικής σχολής.
риторизм, -а α. ρητορικότητα.
*риторика, -и θ. η ρητορική. || μτφ. περιτολογία.
риторический επ. ρητορικός· -ие украшения речи ρητορικά στολίδια λόγου· -ие фразы οι ρητορικές φράσεις. || εκφρ. - вопрос ρητορικό ερώτημα (σχήμα λόγου).
риторичность, -и θ. ρητορικότητα.
риторичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. риторический.
риторский επ. ρητορικός, του ρήτορα.
риторство, -а ουδ. ρητορικότητα, ευγλωττία, ευφράδεια.
риторствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ.(παλ.) ρητορεύω, μιλώ με ευφράδεια· αγοράεύω δημόσια.
*ригуал, -а α. ιεροτελεστία· τελετουργία. || εθιμοτυπία, τσιριμόνιες.
ригуальный επ. ιεροτελεστικός· τελετουργικός. || εθιμοτυπικός.
*ригурнель, -я α. (μουσ.)· προανάκρουσμα, προαύλισμα ή επαύλισμα.
*риф¹, -а α. ύψαλος ή σκόπελος· ξέρα.
*риф², -а α. (ναυτ.) σειρές, μούδες (μέρος του ιστίου). || εκφρ. брать (взять) -и μουδάρω.
рифить, -флю, -фишь ρ.δ.μ. (ναυτ.) μουδάρω.
рифление, -я ουδ. χάραξη, αυλάκωση.
рифлённый¹ επ. (τεχ.) χαραγμένος, χαρακωμένος· αυλακωμένος.
рифлённый² επ. (ναυτ.) με ελαττωμένη επιφάνεια (για ιστία).
*рифли, -ей πλθ. (τεχ.) χαραγές, αυλακιές.
*рифма, -и θ. ομοιοκαταληξία, ρυθμός, ρίμα. || εκφρ. тактилическая - δακτυλική ομοιοκαταληξία (με τόνο στην προπαρλήγουσα).
рифмач, -а α. στιχογράφος, ριμαδόρος, ποεταστρος.
рифмачество, -а ουδ. στιχοούργημα (αδέξιο ποίημα, της κακής ώρας).
рифмованный επ. απο μτχ. ομοιοκατάληκτος, που έχει ομοιοκαταληξία.
рифмовать, -мью, -мьешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. рифмованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ. 1 (παλ.) ομοιοκαταληκτώ, έχω ομοιοκαταληξία. 2

μ. στιχοούργω, στιχοποιώ· ριμάρω. || -ся στιχορρούμαι, αποκτώ ομοιοκαταληξία.
рифмовка, -и θ. σύστημα ομοιοκαταληξίας, ρυθμού, ρίμας.
рифмоплёт, -а α. ρυθμοπλόκος βλ. κ. рифмач.
рифмоплёчество, -а ουδ. ρυθμοπλοκή· στιχοούργημα (άτεχνο ποίημα).
рихтовальный επ. της ίσωσης, της εύθυσης.
рихтовать, -тью, -тuesday, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. рихтованный, βρ: -ван, -а, -ο ευθύνω, ισάζω, ισώνω, ευθειάζω, ευθειοποιώ. || -ся ισώνομαι, ευθειάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
рихтовка, -и θ. εύθυση, ίσωση, ευθείαση, ευθειοποίηση.
ришельё ουδ. άκλ. είδος διάτρητου υφάσματος.
*ρόба, -и θ. 1 (παλ.) ένδυμα, φόρεμα. 2 εργατική φόρμα· εργατικό κοστούμι.
робеть, -ёю, -ёешь ρ.δ. φοβούμαι, δειλιάζω· διστάζω· не -ёйте друзья! μη δειλιάσετε, φίλοι!
робкий επ., βρ: -бок, -акá, -ако; рóbче; διστακτικός, άτολμος, ευπτόητος· φοβητσάρης, -ρικός, δειλός.
робко επίρ. διστακτικά, φιβητσάρικα, δειλά.
робость, -и θ. διστακτικότητα, ατολμία, ενδοιασμός· δειλία.
*ρόбот, -а α. το ρομπότ.
*ροброн, -а α. (παλ.) είδος γυναικείου φορέματος.
ров, рва, προθт. о рве, во рву α. σκάμμα· χάντακας, τάφος· противотанковый - αντιαρματική τάφος· крепостной - τάφος (τάπια) φρουρίου.
ровёсник, -а α., -ца, -и θ. συνομήλικος, -и мы с ним -и εμείς οι δυό είμαστε συνομήλικοι.
*ровик, -а α. 1 χαντάκι, μικρή τάφος. 2 σκάμμα (κάλυψης πυροβόλου).
ровнёхонько κ. ровнёшенько βλ. ровно (1, 4, 5 σημ.).
ровно επίρ. 1 ομαλά. 2 ευθέως, ίσα. 3 κανονικά, χωρίς διακυμάνσεις. 4 ακριβώς, ακρίβεια· - пять дней ακριβώς πέντε μέρες· - два часа ακριβώς δύο ώρες· - десять рублей ακριβώς δέκα ρούβλια. 5 εντελώς, τελείως· απόλυτα· он - ничего не понял αυτός τίποτε απόλυτως δεν κατάλαβε. 6 όμοια, σαν, ωσάν, σάμπως. 7 (διαлк.)· παρνθ. λ. φαίνεται, κατ' εμένα.
ровность, -и θ. 1 ομαλότητα, ισάδα. 2 ευθύτητα. 3 ακρίβεια. 4 κανονικότητα.
ровный επ., βρ: -вен, -внá, -вно. 1 ίσος, ομαλός, ισόπεδος· -ое место ίσο μέρος. 2 ευθύς, ευθύγραμμος· -ая линия ευθεία γραμμή. || ακύμαντος, χωρίς διακυμάνσεις ή σκαμπανεβάσματα· κανονικός. 3 μτφ. ήρεμος ή συ-

χος· -ая жизнь ήρεμη ζωή· - характер ήσυχος χαρακτήρας. || εκφρ. ~ вес ζύγισμα ακριβείας· ~ счёт ακριβής λογαριασμός· -ым счётom ничегo απολύτως τίποτε· не ровен (не ровен) час (απλ.)· έξαφνα, ξαφνικά, ανεπάντεχα.

рoвнѣ́я, -и κ. -ѣ́я α. κ. θ. όμοιος, -α, -и-σος, -η, τέτοιος, -α· ταιριαστός, -ή· он ей не - αυτός μ' αυτή δεν ταιριάζουν· в школе он не имѣл -и по силе στο σχολείο δεν ήταν άλλος δυνατότερος απ' αυτόν· мы -и по годам εμείς έχομε τα ίδια χρόνια (είμαστε συνομήλικοι).

рoвнѣ́ять ρ.δ.μ. ισώνω, ισάζω, ομαλύνω, ισοπεδώνω, επιπεδώνω· ευθειοποιώ· ευθυγραμμίζω. || -ся 1 ομαλύνομαι, ισοπεδώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 ζυγίζομαι, στοιχίζομαι, ευθυγραμμίζομαι (κατά τη σύνταξη τμήματος). 3 μτφ. εξισώνομαι, ευθυγραμμίζομαι με κάποιον.

рог, -а, πλθ. **рога́**, -oв α. κέρατο, κέρασ· олѣньи -á τα κέρατα του ελαφιού· бараний - κέρατο κριαριού. || μτφ. καρούμπαλο στο μέτωπο (απο χτύπημα). 2 κόρνο, κέρασ, κέρατιο καθώς και κάθε αντικείμενο απο κέρατο ή κερατοειδές. 3 μτφ. βραχίονας, μπράτσο· -á якоря οι βραχίονες της άγκυρας. 4 (παλ.) ακρωτήρι· βραχίονας ποταμού ή θάλασσας. 5 πλθ. -á κέρατα (σύμβολο απάτης του σύζυγο απο τη σύζυγο)· он давно́ но́сит -á απο καιρό η γυναίκα-του του έβαλε κέρατα ή τον κερατώνει. || εκφρ. **наставлѣть** -á **комѹ** - α) βάζω κέρατα στον σύζυγο (τον απατώ). β) βάζω κέρατα στο σύζυγο μιας παντρεμένης (είμαι εραστής της γυναίκας του)· **обломѣть** (κλπ συνώνυμα) -á **комѹ** τιθασσεύω, δαμάζω, συνετίζω, σωφρονίζω· **сломѣть** (стерѣть) **рог** **комѹ** (παλ.) σπάζω την αντίσταση κάποιου, υποτάσσω· как из -а **изобѣлѣя** σαν απο το κέρασ της Αμαλθείας (άφθονα).

рога́лик, -а α. φραντζολίτσα κερατοειδούς σχήματος.

рога́ль, -ѣ α. (διαλκ.). 1 βλ. **рога́ч**. 2 χειρολαβή αρότρου, χερολάβα, χερουλάτης.

рога́стый επ., βρ: -гáст, -а, -о με μεγάλα κέρατα· - онк βόδι με μεγάλα κέρατα.

рога́тина, -и θ. (παλ.) δόρυ αιχμηρό. || μακρύ κυνηγετικό δόρυ με δίκοπο μαχαίρι στην άκρη.

рога́тка, -и θ. 1 φράγμα, φραγμός. || κυρίως πλθ. -и εμπόδια, προσκόμματα. 2 είδος μεγάλης λαιμαριάς. || (παλ.) είδος λαιμαριάς με εσωτερικές αιχμές (για τιμωρία ανθρώπων). 3 φούρκα, λάστιχο (παιδικό θηρευτικό όργανο).

рога́тый επ., βρ: -гáт, -а, -о. 1 κερατοφόρος, κερασφόρος· - скот κερασφόρα ζώα. || κερατώδης, κερατοειδής. 2 διχαλωτός. 3 κερατωμένος, κερατάς (απατημένος σύζυγος).

рога́ч, -á α. 1 το αρσενικό κερασφόρο ζώο· олѣнь-- το αρσενικό ελάφι. 2 (διαλκ.) λαβίδα, τσιμπίδα.

роговѣ́ца, -и θ. ο κερατοειδής χιτώνας του ματιού.

роговóй επ. κεράτινος· του κέρατου. || του κόρνου, της κεράτινης τρουμπέτας. || εκφρ. -áя **обманка** ο αμφιβολίτης (μέταλλο)· -áя **оболóчка** ο κερατοειδής χιτώνας (του ματιού).

рогóжа, -и θ. φαθί, φορμός.

рогóженный επ. (παλ.) βλ. **рогóжнѣй**.

рогóжина, -и θ. (απλ.) κομμάτι φαθιού.

рогóжка, -и θ. 1 φαθάκι. 2 είδος χοντροειδούς υφάσματος.

рогóжнѣй επ. φάθινος. || καλυμμένος με φαθιά.

рогоно́сец, -ца α. κερατάς, κερασφόρος σύζυγος, κερατωμένος (σύζυγος απατημένος απο τη γυναίκα του).

рогу́лька, -и θ. 1 βλ. **рогу́ля**. 2 βλ. **рога́тка** (3 σημ.).

рогу́ля, -и θ. κάθε διπλό κερατοειδές αντικείμενο (διχάλα, φούρκα κλπ.).

род, -а, πρωτ. ο ρόδε, в ρόде, в родѹ, на родѹ, πλθ. **роды** α. 1 γένος· φυλή· член -а μέλος του γένους· **патриархáльнѣй** - πατριαρχικό γένος· **старѣйшина** -α αρχηγός του γένους, της φυλής. 2 γενεαλογική προέλευση, γενολόγι, σόι· **знáтнѣй** - επιφανές γένος ή μεγάλο σόι. || γενεά, γενιά· **из** -а в - απο γενεά σε γενεά. || ως επίρ. -ом την καταγωγή, το γένος, την προέλευση. 3 (στην ταξινόμηση ζώων, φυτών)· γένος. || είδος· τύπος· **всѣгого** -а λογής-λογής, παντοειδής. 4 λογοτεχνικό γένος· ύφος, στυλ. 5 τρόπος, μορφή, χαρακτήρας· **избрáть но́вѣй** - **дѣятельности** εκλέγω νέα μορφή δράσης. 6 (γρaμμ.) το γένος· **мужскóй**, **жѣнскѣй**, **срѣднѣй** - αρσενικό, θηλυκό, ουδέτερο γένος. || εκφρ. - **людскóй** (человѣческий) το ανθρώπινο γένος· **жѣнскѣй** - το γυναικείο φύλλο (οι γυναίκες)· **мужскóй** - το αντρικό φύλλο (οι άντρες)· - **орѹжѣя** (вóйск) είδος όπλου (περσιικού, πυροβολικού κ.τ.τ.)· в **не́котором** -е ως ένα βαθμό· в **своѣм** -е στο είδος του· в **э́том** (такóм) -е περίπου, σχεδόν, πάνω-κάτω· έτσι· **от** -у απο τη γέννηση, απο τότε που γεννήθηκα· **своѣго** -а ως ένα βαθμό ή σημείο· **такóго** -а τέτοιου είδους· **без** -у и **плѣмени** ή **без** -у, **без** **плѣмени** αγνώστου καταγωγής ή προέλευσης· **ни** -у **ни** **плѣмени** ολομόναχος, παντέρημος, έρημος και μόνος· σαν την καλαμιά στον κάμπο.

ро́диевѣй επ. του ρόδιου βλ. **ро́дѣй**.

ро́дѣй, -я α. το ρόδιο (ευγενές μέταλλο).

родѣ́льница, -и θ. λεχώνα.

родѣ́льнѣй επ. της γέννησης, για γέννηση,

του τοκετού· - дом μαιευτήριο· -ая горьчка επιλόχιος πυρετός.

родимчик, -а α. (απλ.) σπασμός (έγκυας, λεχώνας ή μικρού παιδιού).

родимый επ. 1 (απλ.) προσφιλής, φίλτατος, υπεραγαπητός. 2 ουσ. (κλήση, προσφώνηση)· πατέρα· -ая μητέρα. || πλθ. -не οι γονείς. || εκφρ. -οе пятно α) στίγμα, κηλίδα στο δέρμα εκ γενετής. β) έμφυτο φαινόμενο· επιβίωση· -мые пятна капитализма καπιταλιστικές επιβιώσεις (αγιάτρευτες πληγές αυτού).

родина, -и θ. 1 πατρίδα· защита -и υπεράσπιση της πατρίδας· тоска по -е νοσταλγία· Греция - демократии η Ελλάδα είναι η πατρίδα της δημοκρατίας· всё для -и όλα για την πατρίδα. 2 γενέτειρα, ιδιαίτερη πατρίδα.

родинка, -и θ. η κρεατοελιά· ελιά, ελίτσα· на щёчке - ελιά στο μαγουλάκι.

родины, -ин πλθ. (καλ.) 1 τα γενέθλια. 2 τοκετός, γέννα.

родители, -ей πλθ. οι γονείς, οι γονιοί.

родитель, -я α., -ница, -и θ. πατέρας, μητέρα.

родительный επ. (γραμμ.): - падеж η γενική πτώση.

родительский επ. των γονέων· -οе собрание συνέλευση των γονέων· - комитет η επιτροπή γονέων. || πατρικός· - дом πατρικό σπίτι. || εκφρ. -ая суббота το ψυχοσάββατο.

родить, **рожу́**, **родить**, **карлθ.** χρ. **родила** κ. δ. **родила**, **родило**, **παθ.** **μτχ:** **карлθ.** χρ. **рождённый**, **βρ:** -дён, -дена, -дено ρ.δ.κ.σ. μ. 1 γεννώ, **τίκτω·** **κάνω·** **οná -lá сына** αυτή έκανε γιό· **οná никогда не родила** (αμ.) αυτή ποτέ δε γέννησε. || **φέρω** στη ζωή· **он -ли во-семь сыновей** αυτός έκανε οχτώ γιούς. 2 **μτφ.** δημιουργώ, προξενώ, **φέρω·** **беда беду -йт** το ένα κακό φέρει το άλλο. 3 **αμ.** παράγω, αποδίδω, καρποφορώ· **каменнстая земля мало -йт** το πετρώδες έδαφος λίγο αποδίδει. || **-ся** 1 γεννιέμαι· **каждый год у неё -лись дети** κάθε χρόνο αυτή γεννούσε κι απο ένα παιδί· **я -лся** в 1916 году γεννήθηκα το 1916. 2 **μου έρχεται, μου κατεβαίνει·** **в тот час у него -лась идея** εκείνη τη στιγμή του γεννήθηκε η ιδέα. 3 **γίνομαι, ευδοκίμώ, προκόβω·** **пшеница -лась хорошо** το σιτάρι πρόκοψε. || **εκφρ.** -**лся (-лась)** в рубашке (в сорочке) γεννήθηκε θε-όφτωχος (όμως ευδοκίμησε).

родич, -а α. 1 (καλ.) μέλος γένους (φυλής). 2 (απλ.) συγγενής.

родник, -а α. 1 πηγή, βρύση, κρήνη. 2 **μτφ.** αφετηρία, αρχή, ξεκίνημα.

родниковый επ. πηγαίος, απο την πηγή· -ая вода πηγαίο νερό.

роднить, -нó, -ншь ρ.δ.μ. συγγενεύω· κά-

νω συγγενείς, αποκτώ συγγένεια. 2 ενώνω, συσχετίζω. || προσεγγίζω, πλησιάζω. || **-ся** 1 συγγενεύομαι, γίνομαι συγγενής. 2 συσχετίζομαι, συνδέομαι στενά. || προσεγγίζομαι· εξομοιώνομαι.

родничок, -чка α. υμενώδες διάστημα του κρανίου βρέφους, βρέγμα· βόθριο.

родной επ. 1 γνήσιος, καθαρός· πραγματικός· - отец πραγματικός πατέρας (όχι πατριός)· - **ая мать** πραγματική μάνα (όχι μητριά)· - брат γνήσιος (καθ' εαυτού) αδερφός. || συγγενής. 2 ουσ. πλθ. -не οι συγγενείς· у него нет -их αυτός δεν έχει συγγενείς· дальние -не μακρινοί συγγενείς. 3 της γέννησης· край, -ая сторона η ιδιαίτερη πατρίδα, η γενέτειρα· - город η γενέτειρα πόλη· -οе село το χωριό που γεννήθηκα, χωριό-γενέτειρα. 4 αγαπητός, ακριβός, προσφιλής· εγκάρδιος· επιστήθιος. || (κλήση, προσφώνηση)· αγαπητέ, καλέ, φίλτατε. || εκφρ. - язык μητρική γλώσσα.

родня́, -и θ. 1 (αθρ.) οι συγγενείς, το συγγενολόι, το σόι· близкая - οι κοντινοί ή στενοί συγγενείς· дальняя - οι μακρινοί συγγενείς.

родовитоотъ, -и θ. ευγένεια, η αρχοντιά, το αρχοντικίκι, το σόι· αρχοντική καταγωγή.

родовитый επ., **βρ:** -вйт, -а, -ο ευγενής, αρχοντικός, σοϊλίδικοσ

родович, -а α. (καλ.) βλ. родич (1 σημ.).

родовой επ. 1 του γένους, των γενών· -οе общество η κοινωνία των γενών. || του είδους. 2 κληρονομικός· -οе именение κληρονομικό (προγονικό) κτήμα. || ευγενούς καταγωγής, σοϊλήδικος· -ая знать η αριστοκρατία. 3 συγγενικός, της συγγένειας. 4 (γραμμ.) του γένους· -не окончания οι καταλήξεις του γένους (αρσενικού, θηλυκού, ουδέτερου).

родовой² επ. του τοκετού· -не мýки οι πόνοι (ωδίνες) του τοκετού.

родовспомогательный επ. βοηθός του τοκετού· -не учреждения τα μαιευτήρια.

родовспоможение, -я ουδ. ιατρική βοήθεια σε έγκυες ή λεχώνες.

***рододендрон**, -а α. ροδόδεντρο.

родоначальный, -а α., -ца, -и θ. 1 γενάρχησ. 2 **μτφ.** πατέρας· -ом истории считáется Геродот πατέρας της ιστορίας θεωρείται ο Ηρόδοτος.

***родонит**, -а α. ροδονίτης (μέταλλο).

родословие, -я ουδ. γενεαλογία.

родословный επ. γενεαλογικός· -ая таблица, -οе дерево (древо) γενεαλογικό δέντρο. || ουσ. θ. -ая γενεαλογία.

родственник, -а, -ца, -и θ. ο συγγενής, -ισσα· - по матери συγγενής απο τη μητέρα·

близкий - κοντινός (στενός) συγγενής· **дальний** - μακρινός συγγενής· **ОН МНЕ** - αυτός είναι συγγενής μου.

родотвеннооть, -и θ. συγγένεια, ομοιότητα· - **идей** συγγένεια ιδεών· - **языков** συγγένεια γλωσσών.

родотвенный επ., βρ : -вен, -венна, -венно. 1 συγγενικός· -не связи συγγενικοί δεσμοί· -не отношения συγγενικές σχέσεις. 2 συναδελφικός· -не отношения по искусству οι συναδελφικές σχέσεις Τέχνης. 3 συναφής, παραπλησίος· -не языки συγγενείς γλώσσες· -не науки συγγενείς επιστήμες.

родство, -а ουδ. 1 συγγένεια· **ближнее** - στενή συγγένεια· **дальнее** - μακρινή συγγένεια· **кровное** - συγγένεια εξ αίματος· **быть в -е** συγγενεύω. 2 συγγενείς, συγγενοί· **у него богато** - αυτός έχει πολλούς συγγενείς. 3 ομοιότητα· - **идей** συγγένεια ιδεών· - **языков** συγγένεια γλωσσών. || εκφρ. **не помнящий -а** (για αλήτη) α) δε θυμάται (δεν ξέρει) την καταγωγή του. β) αυτός που ξέχασε το περιβάλλον που ανατράφηκε.

роды, -ов πλθ. τοκετός, γέννα· **первые** - ο πρώτος τοκετός, πρωτοτοκία, πρωτογέννα· **лёгкие** - εύκολος τοκετός· **трудные** - δύσκολος τοκετός· **преждневременные** - πρόωρος τοκετός.

ро́вня, -и θ. καλάθι (προσωρινής συγκέντρωσης εσμού, μελισσιού).

ро́ение, -я ουδ. αφεσμός, το ρίξιμο του μελισσιού.

рожа, -и θ. 1 (απλ.) πρόσωπο. || άσχημο πρόσωπο. 2 άσχημοσύνης. 3 (απλ.) παλιόμουτρο (βρισιά). || εκφρ. -ей не вышел (απλ.) άσχημος· **кóрчить (дeлать стрóить)** -у, -и μορφάζω άσχημα· -у **кривить** μορφάζω περιφρονητικά, συχαμερά.

рожа? -и θ. ερυσίπελας, ανεμοπύρωμα.

рожа́ть ρ.δ. βλ. **родить** (1, 3 σημ.).

рожда́емость, -и θ. γεννητικότητα.

рожда́ть ρ.δ. βλ. **родить** (1, 2 σημ.). || -ся βλ. **родиться**.

рожде́ние, -я ουδ. γέννηση· - **ребёнка** γέννηση βρέφους· **год -я** χρόνος γέννησης· **мес-то -я** τόπος γέννησης· **день -я** τα γενέθλια· **день -я Лeнина** τα γενέθλια του Λένιν. || εκφρ. **по -ю** καταγωγής, (κατά) την καταγωγή· **гeн-нeмeнoс**· **от -я** εκ γενετής, γεννητάτος· **глу-хóй от -я** γεννητάτος κουφός.

рожде́нник, -а α., -ца, -и θ. ο γιορτάζων, η γιορτάζουσα τα γενέθλια.

рожде́ственский επ. χριστουγεννιάτικος· -**ая ёлка** χριστουγεννιάτικο δέντρο.

рожде́ство, -а ουδ. τα Χριστούγεννα· **праз-дник -а христóва** η γιορτή των Χριστουγένων. || (παλ.) γέννηση.

роже́ница, -и θ. λεχώνα, λεχούσα.
роже́ственский επ. χριστουγεννιάτικος.
роже́ство βλ. **рожде́ство**.
роже́чник, -а α. κορνετίστας.
роже́стный επ. του προσώπου.
рожи́ца, -и θ. προσωπάκι.
рожо́к, -жкá, πλθ. **рожки**, -жек, -жками κ.

рожи́ -όβ α. 1 πλθ. **рожки** κερατάκια. 2 πλθ. μουσικά όργανα κερατοειδή. 3 διάφορα είδη κερατώδη. || (παλ.) χάρτινο χωνί, χαρτοσακκούλα χωνοειδής. 4 θήλαστρο, ρωγοβύζι· κέραс. 5 υποδετήριο, κόκκαλο, κέραс. 6 πλθ. -и καρποί κερατοειδείς (ξυλοκέρατα κ. τ.τ.). 7 είδος ζυμαρικών κυρτών μικρού σχήματος, κερατάκια. || εκφρ. **остáлись -и да нóжки** έμειναν τρίμματα, ψιχία (μηδαμινή ποσότητα).

рожо́н, -жнá α. (παλ.) κοντάρι· δόρυ. || εκφρ. **лезть (перeть) на - ή прóтив рожнá** **перeть** ριψοκινδυνεύω, διακυβεύω, ρισκάρω· **ка-кóго -жнá** γιατί· **какóго рожнá нáдо** ή **не хвaтáет** (απλ.) τι θέλεις ακόμα.

рожь, **ржи**, **оржн.** **рожькó** α. σίκαλη, βρίζα· **засeять пóле рожькó** σπέρνω το χωράφι βρίζα.

роз... κ. **рос** πρόθεμα· βλ. **раз...** στις περιπτώσεις που ο τόνος πέφτει στο πρόθεμα.

***ро́за**, -и θ. τριανταφυλλιά, ροδωνιά. || **три-антáφυλλο**· **чайная** - κίτρινο τριαντάφυλλο· **бe-лая** - άσπρο τριαντάφυλλο· **центифóльная** - κόκκινο (μαΐσιο) τριαντάφυλλο. || εκφρ. **нет рóзы без шипóв** δεν υπάρχει ρόδο χωρίς αγκάθια (ουδέν καλόν αμιγές κακού).

ро́зан, -а α. βλ. **ро́за**.

***роза́рий** -я κ. **роза́риум**, -а α. ροδοφυτεία.
ро́звальни, -ей πλθ. είδος ελιούθρου χωρίς κάθισμα.

ро́звязь, -и θ. 1 (αθρσ.) διακί. κάθε τι άδετο, λυτό· **возить хлеб с пóля -ькó** μεταφέρω το σιτάρι απο το χωράφι λυτό (όχι σε δεμάτια). 2 (κυνηγ.) ευκινήσια, σβελτάδα, ελευθερία κινήσεων.

ро́зга, -и θ. 1 βέργα, βίτσα. 2 χτύπημα με τη βέργα· **внóсeчь -ами** χτυπώ με τη βίτσα· **давать (дать) -ок** δίνω βιτσές, βιτσίζω.

ро́зговeньe, -я ουδ. η πρώτη μέρα κρεατοφαγίας μετά τη λήξη της νηστείας.

ро́здых, -а (-у) α. (απλ.) μικρό διάλειμμα στην εργασία ή μικρή ανάπαυση (στάση) στην πορεία.

***розеóла**, -и θ. (ιατρ.) εξάνθημα.

***розе́тка**, -и θ. 1 κροσσός ρόδιнос. 2 ροζέ-τα, ταινία παράσημου. 3 πιατάκι γλυκού. 4 κηροδόχη, λαμπαδοδόχη (σχήματος ρόδου). 5 είδος αμπαζούρ πλατύστομο. 6 ρευματοδότης, ακροσύνδεσμος, ρευματολήπτης, πρίζα. 7 κυ-κλωτερές φύλλωμα. 8 στολίδι ανάγλυφο με ρό-

δα ή άλλα άνθη.

*розѣтка, -ѣ θ. βλ. розѣтка (8 σημ.).

розжиг, -а α. βλ. разжиг.

розлив, -а α. βλ. разлив (1 σημ.).

*розмарин, -а α. δεντρολίβανο, ροσμαρίνι. || είδος μήλου χειμωνιάτικου.

розмаринный επ. βλ. розмаринный.

розмаринный επ. του δεντρολίβανου, απο δεντρολίβανο· - куст θάμνος δεντρολίβανου· -οε масло δεντρολιβανέλαιο.

рознить ρ.δ. (παλ. κ. απλ.)· (δια)χωρίζω· судьба нас -ит η τύχη μας χωρίζει. || ξεχωρίζω (σε μέρη, τεμάχια). 2 διαφέρω, είμαι διαφωρητικός, ποικίλλω. || -ся διαφέρω, είμαι διαφορητικός.

розница, -ѣ θ. λιανική πώληση ή αγορά· με το κομμάτι· в -у продаватъ, покупатъ πουλώ, αγοράζω λιανικά ή με το κομμάτι.

розничный επ. λιανικός· -не цены τιμές λιανικής πώλησης· -ая продажа λιανική πώληση· -не товары εμπορεύματα λιανικής πώλησης.

розно επιρ. (παλ.) ξεχωριστά, χωρία.

розный επ. (παλ.) διάφορος, διαφορητικός.

рознь, -ѣ θ. 1 έχθρα· αμάχη, διχόνοια, διένεξη, διαμάχη. 2 ως κατηγ. διαφέρω· работник работнику - εργάτης απο εργάτη διαφέρει.

розоватый επ., βρ: -ват, -а, -ο λίγο ροδινος, λίγο ροδόχρωμος.

розовѣтъ, -ѣθ, -ѣшь ρ.δ. 1 ροδίζω· небо -ѣет перед восходом солнца ο ουρανός ροδίζει πριν την ανατολή του ήλιου. 2 κοκκινίζω (απο ντροπή κ.τ.τ.).

розоволицый επ., βρ: -лиц, -а, -ο ροδοπρόσωπος.

розовощекий, βρ: -щек, -а, -ο ροδομάγουλος.

розовый επ., βρ: -зов, -а, -ο. 1 ρόδινος· - букѣт ανθοδέσμη απο ρόδα (τριαντάφυλλα)· -ая вода ροδόνερο, ροδόσταγμα, τριανταφυλόνερο· -οε варенье γλυκό απο τριαντάφυλλο· -οε масло ροδέλαιο. 2 (για χρώμα)· ροδόχρωμος, τριανταφυλλής, -ένιος· -не щѣки ροδομάγουλα· -не ногти ρόδινα νύχια· -οε платѣ φορέμα τριανταφυλλί (ροζ). 3 μτφ. ωραίος, ευοίωνος, ιδανικός· видите все в -ом цвете (свѣте) ή смотрите на все сквозь -не очки τα βλέπω όλα ρόδινα. 4 πλθ. -не ουσ. βλ. розовѣтныѣ.

розовѣтныѣ, -ѣх πλθ. ουσ. τα ροδοειδή.

розыгрыш, -а α. 1 κλήρωση· - облигаций займа κλήρωση των ομολογιών εσωτερικού δανείου· ~ лотарейных билетов κλήρωση των λαχειών. 2 διεξαγωγή αγώνων· ~ первенства αγώνας πρωταθλήματος. 3 ισοπαλία (αγώνα).

розыгрышный επ. της κλήρωσης.

розыск, -а α. 1 αναζήτηση, ανερεύνηση, έρευνα, φάξιμο. 2 (παλ.) ανάκριση με βασανισμό. || εκφρ. уголовный - ανερεύνηση εγκληματία.

розыскной επ. της αναζήτησης, της ανερεύνησης.

роить, роѣ, роѣшь ρ.δ.μ. μαζεύω, συγκεντρώνω· - пчѣл μαζεύω το μελίσι. || -ся μαζεύομαι, συγκεντρώνομαι. || πετώ κατα σμήνη· тучами -лисы комарѣ σαν σύννεφα κινούταν τα κουνούπια. || περιστρέφομαι, στριφογυρίζω στον αέρα (για νιφάδες χιονιού, σκόνη κ.τ.τ.). || μτφ. συρρέω, έρχομαι, εμφανίζομαι αθρόα (για σκέψεις, σχέδια κ.τ.τ.).

роѣ, роѣ πλθ. роѣ, роѣв α. 1 σμήνος, εσμός, σμάρι· - дѣких пчѣл σμήνος άγριων μελισσών· над головой вѣтсѣ - комарѣ и мух πάνω απο το κεφάλι στριφογυρίζει σύννεφο απο κουνούπια και μύγες. 2 μτφ. πλήθος συρροή, χείμαρος· σωρεία· - мыслиѣ πλήθος σκέψεων· - воспоминаний σωρεία αναμνήσεων.

рок, -а α. (υψηλό ύφος) τύχη, μοίρα, ειμαρμένη.

*рокада, -ѣ θ. (στρατ.) οδός παράλληλη με τη γραμμή του μετώπου.

рокадный επ. παράλληλος του μετώπου· -не пути δρόμοι παράλληλοι προς τη γραμμή του μετώπου.

*рокайль θ. άκλ. (αρχτ.) στόλισμα απο κογχύλια και πέτρες μαζί.

рокировать, -рѣт, -рѣшь, καθ. μτχ. παρλθ. χρ. рокированный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ.μ. (στο σκάκι) κάνω ροκέ. || -ся κάνω ροκέ.

*рокировка, -ѣ θ. το ροκέ.

роковой επ. μοιραίος, ειμαρμένος· πεπρωμένος· -ая оцѣнка μοιραίο λάθος· - миг μοιραία στιγμή· -ая случайность μοιραία σύμπτωση· -ѣм образом (επιρ.) μοιραία.

*ροκοκό ουδ. άκλ. ροκοκό (ρυθμός αρχτ-κός).

рокот, -а α. ήχος ευχάριστος· - струн ήχος χορδών· - соловѣйный το κελάδημα του αηδονιού. || βαθιά ή χαμηλή φωνή. || βρυχηθμός, μούγκρισμα· ούρλιασμα. || μεγάλος θόρυβος· ορμαγδός, πάταγος.

рокотание, -ѣ ουδ. βλ. ρόкот.

рокотать, -кочѣ, -кочѣшь, μτχ. ενεστ. ροκόчуший ρ.δ. ηχώ ευχάριστα· βομβώ. || κροτώ. || βροντώ, μπουμπουνίζω.

рокочущий επ. απο μτχ. βαρύηχος. || καταγώδης· βουερός· ξεκουφαντικός. || βροντώδης, -τερός.

*ροκφόρ, -а α. ροκφόρ, είδος τυριού.

*рол, -а α. 1 περιστροφικός κύλινδρος, άξονας. 2 ρόλος (χαρτιού). 3 μηχανή κατεργασίας χαρτιού.

ролевоѣ επ. του ρόλου· κυλινδρικός. || σε

ρόλο· -άя бумага χαρτί σε ρόλο.

ролик, -а α. 1 μικρός ρόλος ή κύλινδρος. 2 ροδίτσα. || μπίλια, σφαιρίδιο. 3 μικροί μονωτήρες (για στήριξη ηλεκτρ. καλωδίων).

роликовый επ. του ρόλου κλπ. ουσ. || (εφοδιασμένος) με ροδίτσες.

***роллер**, -а α. βλ. самокат (2 σημ.).

***роль**¹, -и, γεν. πλθ. -ей θ. κυρλξ. κ. μτφ. ο ρόλος· исполнить - Γάμλετα παίζω το ρόλο του Αμλέτου· главная - κύριος (βασιικός) ρόλος· второстепенная - δευτερεύων ρόλος· играть - παίζω ρόλο· трудная - δύσκολος ρόλος· раздать -и κατανέμω (μοιράζω) τους ρόλους· - личности в истории ο ρόλος της προσωπικότητας στην ιστορία· он играет первую - αυτός είναι πρωταγωνιστής του έργου· || εκφρ. в -и στο ρόλο· σαν, εν είδη· играть - έχω σημασία· войти в - αφομοιώνω το ρόλο· выйти из -и εκτρέπομαι, παρεκτρέπομαι· это не играет никакой -и αυτό δεν παίζει κανένα ρόλο (δεν επιδρά καθόλου).

роль², -и θ. βλ. рол (2 σημ.).

***рольганг**, -а α. μεταφορέας με κυλινδρικούς.

рольный επ. του ρόλου, σαν ρόλος· κυλινδρικός.

роля, -и θ. (παλ.) βλ. роль¹.

***ром**, -а (-у) α. το ρούμι (ποτό).

***роман**, -а α. μυθιστόρημα, ρωμάντζο· || ερωτικές σχέσεις (άντρα με γυναίκα).

***романья**, -и θ. (παλ.) είδος κρασιού εισαγωγής.

романизация, -и θ. εκλατίνιση (στον πολιτισμό και γλώσσα).

романизировать, -рую, -решь ρ.δ.κ.σ. μ. εκλατίνιζω (στον πολιτισμό και γλώσσα). || -ся εκλατίνιζομαι.

романизм, -а α. λατινισμός (λέξη ή φράση λατινική).

романизовать(ся) ρ.δ. βλ. романизировать(ся).

романист¹, -а α., -ка, -и θ. ο, η μυθιστοριογράφος. || νομοθέτης του ρωμαϊκού δικαίου.

романист, -а α., -ка, -и θ. λατινιστής, ρωμαϊστής.

романистика, -и θ. ο ρωμαϊκός πολιτισμός.

романтический επ. (παλ.) 1 μυθιστορηματικός. 2 ρωμαντικός, ερωτικών σχέσεων. 3 πλήρης ρωμαντισμού.

***романс**, -а α. 1 (μουσ.) η ρωμάντζα. 2 μικρό λυρικό ποίημα.

романский επ. ρωμαϊκός, λατινικός· -ая культура ρωμαϊκός πολιτισμός.

романсный επ. ρωμαντικός· -ая лирика ρωμαντική λυρική.

романтизировать, -рую, -решь ρ.δ.κ.σ.μ.

ωραιοποιώ, (εξ)ιδανικεύω. || -ся ωραιοποιούμαι, (εξ)ιδανικεύομαι.

***романтизм**, -а α. ρωμαντισμός.

романтик, -а α. 1 ρωμαντικός (οπαδός της ρωμαντικής σχολής στην Τέχνη και στα Γράμματα). 2 ονειροπόλος.

романтика, -и θ. βλ. романтизм.

романтический επ. ρωμαντικός· -ая поэзия ρωμαντική ποίηση.

романтичность, -и θ. ρωμαντικότητα.

романтичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно ρωμαντικός, πλήρης ρωμαντισμού.

ромашка, -и θ. ανθεμίδα (επιστ.), μαργαρίτα (λκ.)· ανθεμίδα η ευγενής (επιστ.), χαμόμηλο (λκ.).

ромашковый επ. της ανθεμίδας, της μαργαρίτας· του χαμόμηλου· пить - отвар πίνω χαμόμηλο.

***ромб**, -а α. ρόμβος.

ромбический επ. του ρόμβου. || ρομβοειδής, ρομβωτός.

ромбовидный επ. βρ: -ден, -дна, -дно ρομβοειδής.

ромбовый επ. βλ. ромбический.

***ромбоид**, -а α. το παραλληλόγραμμο.

ромбоидальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно (μαθ.) παραλληλόγραμμος, -ικός.

ромбоидный επ. βρ: -ден, -дна, -дно παραλληλόγραμμος.

***ромбодер**, -а α. το ρομβόεδρο.

ромовый επ. του ρουμιού· απο ρούμι.

***рондо** ουδ. άκλ. (μουσ.) το ροντό.

***рондо**¹ ουδ. άκλ. εγκύκλιο ποίημα.

***рондо**² ουδ. άκλ. στρογγυλή γραφή. || γραφίδα στρογγυλής γραφής.

ронить, роню, ронить ρ.δ.μ. (διαлк.) ρίχνω· κάτω· κόβω· - дерево κόβω το δέντρο. || εκφρ. - слезы χύνω δάκρυα· - слово ρίχνω, πετώ λέξη, λόγο· λέγω, προφέρω· он слово не -ит αυτός δε βγάζει μιλιά, λέξη.

ронять, -яю, -яешь ρ.δ.μ. 1 χάνω, μου πέφτει χωρίς να αντιληφθώ· нести, не -яи πήγαινε το, πρόσεχε μη σου πέσει και το χάσεις. || ρίχνω κάτω απο απροσεξία. 2 χαμηλώνω, κατεβάζω, γέρνω· - голову на подышко γέρνω το κεφάλι στο προσκέφαλο. 3 μαδιέμαι, φυλλορροώ. 4 προφέρω, μιλώ τραχιά. 5 ρίχνω, μειώνω· - своё достоинство ρίχνω την αξιοπρέπειά μου. || εκφρ. - слезы χύνω δάκρυα.

ропак, -а α. εξέχων ογκόπαγος.

ропот, -а α. 1 μουρμούρισμα, -ρητό· мемуриρία· γόγγυσμα, -μός· по тошпé пробежал - το πλήθος άρχισε να μουρμουρίζει. 2 μτφ. φλοίσβος· θρόισμα.

роптание, -я ουδ. βλ. ропот.

ропτάτє, ропщѹ, ропщєшь, мтχ. ενεστ. ро-
пщущий ρ.δ. 1 μουρμουρίζω, μεμφμοιρώ·
γογγύζω. 2 (παλ.) μтφ. φλοισβίζω· θροίζω.

рос... (πρόθεμα) βλ. роз... Χρησιμοποιεί-
ται αντί του роз... μπροστά από άηχα σύμφω-
να: роспуск, рассказни, рощерк.

росá, -ή θ., πλθ. росы δροσιά· ўтренняя
- πρωινή δροσιά, τα δάκρυα της αυγής· ло-
жилась на цветы δροσιά επικάθησε στα άνθη.
|| εκφρ. по -έ με τη δροσιά, όταν υπάρχει η
δροσιά· στη δροσιά· не ходи босяком по -έ
μη βαδίζεις ξυπόλητος στη δροσιά· до -ή πο-
λύ νωρίς το πρωί, πριν να πέσει δροσιά· по-
крытый -όϊ δροσοσκεπασμένος.

росинка, -и θ. δροσοσταλίδα, δροσοσταγο-
νίδιο. || σταγονίτσα. || εκφρ. маковой -и ή
не -и во рту не было ούτε μπουκιά (δεν έ-
φαγα), ούτε γουλιά (δεν ήπια).

росистый επ., βр: -сист, -а, -ο δροσι-
σμένος, δροσοσκεπασμένος. || δροσόλουστος. ||
δροσοβόλος.

роситься, -йтєя ρ.δ. δροσοσκεπάζομαι.

роскопество, -а ουδ. 1 πλούτος, όλβος. 2
βλ. роскошь.

роскопествовать, -ствую, -ствуєшь ρ.δ. ζω
πλούσια, πλουσιοπάροχα, πλέω στον πλούτο,
στην πολυτέλεια· στη χλιδή.

роскопничать ρ.δ. βλ. роскопествовать.

роскопно επίρ. πολυτελώς· πλούσια, πλου-
σιοπάροχα.

роскопный επ., βр: -шен, -шна, -шно. 1
πολυτελής· πλούσιος, πλουσιοπάροχος· λουσα-
τος· - обэд πλούσιο γεύμα· -οє πλάтьє πο-
λυτελές (λουσάτο) φόρεμα· - особняк πολυ-
τελής έπαυλη· -ая жизнь πολυτελής ζωή χλι-
δή· -οє издание πολυτελής έκδοση· - край η
πλούσια περιοχή (τόπος). 2 θαυμάσιος, έξο-
χος, θεσπέσιος· -ая природа θαυμάσια φύση·
-ая погода θαυμάσιος καιρός.

роскопъ, -и θ. 1 πολυτέλεια· λούσο· αί-
γλη· χλιδή· дама одетая с -єю κυρία ντυμέ-
νη στα λούσια· вырасти в -и μεγαλώνω στην
πολυτέλεια. 2 βλάστηση πλούσια. 3 θαύμα, πο-
λύ εξαιρετικό· это вино - -! αυτό τό κρασί
είναι θαύμα. || εκφρ. предметы -и είδη πο-
λυτέλειας· позволить себе - επιτρέπω στον ε-
αυτό μου περιττότητες· это уж - αυτό πια εί-
ναι πολυτέλεια (περίσσιο).

рослопъ, -и θ. ανάστημα μεγάλο, υψηλό.

рослый επ. υψηλόσωμος, μεγάλου αναστήμα-
τος, μεγαλοσώματος, σωματώδης. || (για φυτά)
υψηλός, μεγάλος· -не деревья ψηλά δέντρα.

росный¹ επ: - ладан βλ. στη λ. ладан.

росный² επ. (διαρκ.) βλ. росистый.

росомаха, -и θ. είδος ικτίδας (κουνναβιού).

росомапий, -ья, -ье επ. της ικτίδας· απο

ικτίδα· -ья шкура δέρμα ικτίδας· - мех γούνα
απο ικτίδα.

росписъ, -и θ. 1 διακόσμηση· начаты - πο-
τοлка и стен αρχίζω τη διακόσμηση της ορο-
φής και των τοίχων. || (αθρσ.) τοιχογραφίες.
2 κατάλογος, κατάσταση.

росплывъ, -и θ. (αθρσ.) ασύνδετοι κορμοί
δέντρων μεταφερόμενοι με το ρεύμα του ποτα-
μού. 2 επίρ. -ью ασύνδετα.

роспуск, -а α. 1 απόλυση, άφεση (απο τα
μαθήματα). 2 διάλυση· - парламента διάλυση
της Βουλής. 3 βλ. расплывъ.

ропуски, -ов πλθ. (διαρκ.) κάρο ή έλκυ-
θρο ανοιχτό (ακάλυπτο) για μεταφορά κορμών
δέντρων ή σανιδιών.

росс, -а α. (παλ.) Ρώσος.

российский επ. ρωσικός, ρούσικος· - про-
летариат το ρωσικό προλεταριάτο.

российнин, -а, πλθ. -яне, -ка, -и θ. Ρώ-
σος, -ίδα.

рощазни, -ей πλθ. παραμύθια, μυθεύμα-
τα, παραμυθολόγιο.

рощанъ, -и θ. (διαρκ.) διασταύρωση οδών.

россыпный επ. κοκκώδης· σκόρπιος· αμμοει-
ειδής.

россыпъ, -и θ. 1 σκόρπισμα, διασπορά, χυ-
σιμο, ρίξιμο. || το διασκορπισμένο κοκκώδες
υλικό. 2 σωρός αντικειμένων. 3 βλ. рос-
плывъ. 4 (εμπορ.) η φύσα. 5 (γεωλ.) εδάφη
ή στρώματα αμμώδη· золотые -и χρυσοφόρα ε-
δάφη. 6 σωρός πετρών. || мтφ. αφθονία, πλθ-
θος. 7 ως επίρ. -ью χύμα (ασυσκευαστα).

рост, -а α. 1 αύξηση, ανάπτυξη· μέγλωμα·
άνοδος· - населения αύξηση του πληθυσμού· -
растений το μέγλωμα των φυτών· творческий
- артиста η δημιουργική ανάπτυξη (εξέλιξη)
του ηθοποιού· - производства αύξηση της
παραγωγής· - благосостояние народа άνοδος
της ευημερίας του λαού· остановиться в -е
παύω να αναπτύσσομαι. 2 ανάστημα· мужчи-
на високого -а άντρας υψηλού αναστήματος· -ом
с тобой στο δικό σου ανάστημα· какогo он
-а? τι ανάστημα έχει αυτός; не по -у δεν
ταιριάζει στο ανάστημα· встать по -у συ-
ντάσσομαι κατ' ανάστημα. 3 τόκος· επιτόκιο·
давать деньги в ~ δίνω χρήματα με τόκο. ||
εκφρ. во весь - а) ολόρθος· стоятъ во весь
- στέκομαι ολόρθος. β) (φωτοгр.) ολόκληρου
αναστήματος· на - (шить, покупатъ) με εσω-
τερικό γύρισμα (ράβω, αγοράζω)· пойтѹ (трѹ-
нуться) в - φυτρώνω, φύομαι.

*рощоиф, -а α. ροσπιφ (είδος φαγητού).

рощопель κ. рощопель, -я α. (διαρκ.) βλ.
оттепель.

рощопельный επ. (διαρκ.) βλ. оттепель.

рощопный επ. του βλαστού· του φυντανιού.

ростово́й επ. αναπτυξιακός, της ανάπτυξης, της αύξησης. || τοκογλυφικός· -**ая** **прибыль** το τοκογλυφικό κέρδος.

ростовщи́к, -**а** α., -**ца**, -**и** θ. τοκιστής, τοκογλύφος.

ростовщи́ческий επ τοκογλυφικός· -**ие** **проценты** τοκογλυφικά επιτόκια· - **капита́л** τοκογλυφικό κεφάλαιο.

ростовщи́чество, -**а** ουδ. τοκογλυφία· **заниматься** -**ом** ασχολούμαι με την τοκογλυφία.

росто́к, -**тка́** α. 1 βλαστός, -**ари**, **фунта́ни**. 2 μτφ. νιόβγαλτος· **пе́рвие** -**и** **револю́ции** τα πρώτα φύτρα της επανάστασης.

***ро́стр**, -**а** α. (παλ.) έμβολο πολεμικού σκάφους (ρωμαϊκής εποχής).

***ро́стра**, -**и** θ. 1 (παλ.) αιχμαλωτισμένα σκάφη (στολισμένα με έμβολα στη ρωμαϊκή εποχή). 2 (αρχτ.) διακόσμηση στήλης με έμβολα σκαφών).

ро́стральный επ. εμβολικός, εμβολοειδής· -**ая** **колла́на** εμβολοκόσμητη στήλη.

ро́счерк, -**а** α. τζίφρα, στολιδία υπογραφής· κλωθογυρίσματα. || εκφρ. (**одни́м**) -**ом** **пе́ра** με μια μονοκοντυλιά (χωρίς εξέταση ή εμβάθυνση).

ро́счи́сть, -**и** θ. (διακλ.) κομμένο ή καμένο μέρος δάσους (για καλλιέργεια).

ро́сянка, -**и** θ. η δροσερά (φυτό εντομοκτόνο).

ро́сяно́й κ. **ро́сяни́й** επ. της δροσιάς· -**ая** **ка́пля** σταγόνα δροσιάς, δροσοσταλίδα.

рот, **рта**, **проѠ**, **о** **рте**, **во** **рту** α. 1 στόμα· **большо́й** - μεγάλο στόμα· **мале́нький** - στοματάκι· **открыва́ть** - ανοίγω το στόμα· **закрыва́ть** - κλείνω το στόμα· **во** **рту** **у** **меня́** **го́рько** το στόμα μου είναι πικρό· **прополо́ска́ть** - ξεπλένω το στόμα· **дыша́ть** **ртом** αναπνέω με το στόμα. 2 μτφ. (απλ.) άτομο, μέλος οικογένειας· **мне** **на́до** **во́семь** **ртом** **прокорми́ть** εγώ πρέπει να θρέψω οχτώ άτομα. || εκφρ. **зажа́ть** (**зама́зать**, **заткну́ть** κ.τ.τ.) - **кому́** **була́н**ω, κλείνω το στόμα κάποιου (υποχρεώνω να σιγήσει)· **откры́ть** (**раскры́ть**) - α) ανοίγω το στόμα (μιλώ, λύνω τη σιωπή). β) θαυμάζω, μένω έκθαμβος, με ανοιχτό το στόμα· **смотре́ть** (**гляде́ть**) **в** - **кому́** **а** κοιτάζω στο στόμα κάποιου. β) ακούω προσεχτικά, κρέμομαι από το στόμα ή τα χείλη κάποιου· **в** - **не** **братъ** δε βάζω στο στόμα (φαγητό ή πιοτό)· **в** - **не** **возьме́шь** δεν το βάζεις στο στόμα (ως άνοστο)· **в** - **не** **иде́т** δε μου κατεβαίνει (στο λαιμό), δε μου τραβάει (να φάγω ή να πιώ)· **во** **весь** - με όλη τη δύναμη της φωνής, στη διαπασών· **не** **сметъ** **рта** **разину́ть** (**откры́ть**, **раскры́ть**) δεν το λμώ ν' ανοίξω το στόμα (να μιλήσω)· **ми́мо** **рта** **прошлѠ** πέρασε πολύ σιμά, όμως απ'

έξω (ανεπιτυχώς)· **разжева́ть** **и** **в** - **положи́ть** **дѠн**ω **μασημένη** την τροφή (εξηγώ λεπτομερ-στατα)· **хлопо́т** **πόлон** - φροντίδες πάρα πολλές, με το παραπάνω.

ро́та, -**и** θ. λόχος· **стрелко́вая** - λόχος πεζικού· **пулемѠтна́я** - λόχος πολυβόλων· **сапе́р-ная** - λόχος μηχανικού· - **мотоριзо́ванной** **пехо́ты** λόχος μηχανοκίνητου πεζικού. || εκφρ. **ареста́нтские** -**и** (παλ.) εργατικοί λόχοι φυλακισμένων.

***ро́та́тор**, -**а** α. πολύγραφος.

ро́та́торный επ. του πολύγραφου· -**ая** **бума́га** χαρτί πολύγραφου.

***рота́ци́зм**, -**а** α. ρωτακισμός.

рота́ционны́й επ: -**ая** **маши́на** περιστρεφόμε-νο πιεστήριο.

***рота́ция**, -**и** θ. 1 περιστρεφόμενη μηχανή 2 (γεωπ.) αμειψισπορά.

ро́тик, -**а** α. στοματάκι.

***ро́ти́метр**, -**а** α. ίλαρχος.

ро́тны́й επ. 1 του λόχου· - **команди́р** διοικητής λόχου. 2 ουσ. ο λοχαγός.

рото́во́й επ. στοματικός, του στόματος.

рото́зе́й, -**я** α. -**ка**, -**и** θ. 1 βλ. **зева́ка**. 2 **χαζός**, **χάχας** αποξεχασμένος.

рото́зе́йничать ρ.δ. **χαζεύω**, **χάσκω**.

рото́зе́йство, -**а** ουδ. αφηρημάδα, αποξεχασ-μα.

ро́то́к, -**тка́** α. στοματάκι.

***ро́то́нда**, -**и** θ. 1 (αρχτ.) ροτόντα. 2 **γυ-ναικείος** επενδύτης (19 αι.).

***ро́тор**, -**а** α. στρόφαλος ηλεκτροκινητήρα.

ро́торный επ. του στρόφαλου.

ро́хля, -**и** α. κ. θ. νωθρός, -ή, **χαλβάς**, **μάπας**· **μπουνταλάς**.

ро́ща, -**и** θ. άλσος, **δασύλλιο**, **δασάκι**.

***ро́яли́зм**, -**а** α. βασιλισμός, φιλοβασιλεία.

ро́яли́от, -**а** α., -**ка**, -**и** θ. βασιλικός, -ή, φιλοβασιλικός, -ή, βασιλόφρονας, -η.

***ро́яль**, -**я** α. κλειδοκύμβαλο, πιάνο (με οριζόντια διάταξη των χορδών), με **ουρά**.

ро́яльны́й επ. του κλειδοκύμβαλου (πιάνου).

ру́тны́й επ. του υδραργύρου, υδραργυρικός· -**не** **ка́пли** σταγόνες υδραργύρου. || **υδραργυ-ρούχος**· -**ая** **руда́** υδραργυρούχο ορυκτό· - **термо́метр** υδραργυρικό θερμομετρο.

ру́ту́ть, -**и** θ. ο υδράργυρος.

руба́ка, -**и** α. επιδέξιος χειριστής του μα-χαιριού· **γενναίος**, **ατρόμητος**.

руба́нок, -**нка** α. **πλάνη** (εργαλείο), **ροκάκι**.

руба́ну́ть, -**ну́**, -**нешъ** ρ.σ. βλ. **руба́ть**.

руба́ть ρ.δ.μ. (απλ.) βλ. **руба́ть** (1 σημ.).

руба́ха, -**и** θ. βλ. **руба́шка**. || εκφρ. **—па-рень** άνθρωπος ειλικρινής, απλός, ντόμπρος.

руба́шечка, -**и** θ. **πουκαμισάκι**.

руба́шечны́й επ. του πουκαμισού· -**не** **пу́гови-**

руб κουμπιά πουκαμισιού.

рубашка, -и θ. 1 πουκάμισο. || το νυχτικό. η νυχτικιά (γυναικεία ή παιδική). 2 το πίσω μέρος των παιγνιόχαρτων. 3 χρώμα τριχώματος. 4 η εμβρυακή μεμβράνα. 5 περίβλημα, περιβάλλωμα. || εκφρ. **оставить в одной** -ε απογυμνώνω, αποφιλώνω (αποστερώ του παντός). **остаться в одной** -ε μένω χωρίς τίποτε, επί ξύλου κρεμάμενος.

рубашонка, -и θ. πουκαμισάκι.

рубеж, -а α. 1 όριο, σύνορο· η συνοριακή γραμμή· **в -е соседних владений** το σύνορο των γειτονικών κτημάτων. || μτφ. μεταίχμιο· **на -е двух эпох** στο μεταίχμιο δύο εποχών. 2 σύνορα κρατικά· **реки являются естественными -ами** τα ποτάμια είναι φυσικά σύνορα· **наши пограничники зорко охраняют наши -ы** οι ακρίτες μας άγρυπνα φρουρούν τα σύνορά μας. 3 (στρατ.) η γραμμή· **оборонительный** - η αμυντική γραμμή. || εκφρ. **за -ом** στο εξωτερικό (πέρα απο τα σύνορά μας).

***рубероид**, -а α. το κομμιοειδές.

рубероидный επ. βλ. **рубероидовый**.

рубероидовый επ. του κομμιοειδούς· απο κομμιοειδές.

рубец, -ца α. 1 η κοψιά. 2 γρατσουνιά· ο μώλωπας (ίχνη δαρσίματος, αποτυπώματα). 3 ραφή εξέχουσα. 4 προστόμαχος, πρόλοβος. 5 ο πασάς (φαγητό).

руби́дий, -я α. ρουβίδιο (χημ. στοιχείο).

***руби́кон**, -а α: **перейти** - περνών τον Ρουβίκωνα (ποταμό· απο τον Ι. Καίσαρ).

руби́ло, -а ουδ. κοπέας, κοπίδι (πρωτόγονο εργαλείο).

руби́льщик, -а α. διακόπτης μαχαιρωτός (ηλεκτρικού ρεύματος).

***руби́н**, -а α. ρουβίνιο, ρουμπίνι.

руби́новый επ. ρουμπίνινος· απο ρουμπίνι· **не серъги** ρουμπίνινα σκουλαρίκια. || χρώματος ρουμπινιού, ρουμπινόχρωμος.

руби́ть, **рублю́**, **рубиль**, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **рубленный**, βρ: **-лен**, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 κόβω, τέμνω· **-вѣтви** κόβω κλαδιά· **-мясо** κόβω κρέας· **-дрова** κόβω καυσόξυλα· **-голову** αποκεφαλίζω· **-лес** υλοτομώ. 2 μτφ. μιλώ απερίφραστα, ορθά-κοφτά, νέτα-σκέτα. 3 φτιάχνω (με κομμένη ξυλεία)· **-изсу́** φτιάχνω ίζμπα || **-ся** 1 κόβομαι. 2 μιλώ απερίφραστα. 3 οικοδομούμαι με ξυλεία. 4 λογχομαχώ, διασπαθίζομαι, χτυπιέμαι με κοφτερά όργανα.

руби́ще, -а ουδ. φθαρμένο ένδυμα, ράκος.

ру́бка! -и θ. 1 κοπή, κόψιμο· **-дерева** το κόψιμο δέντρου· **-мяса** κόψιμο κρέατος. 2 φτιάξιμο με ξυλεία· **-избу́** φτιάξιμο ίζμπα. 3 λογχομαχία, διασπάθιση, μαχαιροχτυπήματα.

***ру́бка?** -и θ. 1 μεσόστεγο των πλοίων, τα-

μπούκι· **боева́я** - ξύλινος πύργος, προπύργιο· **рулева́я** - πηδαλιουχείο, οιακιστήριο. || πηδαλιουχείο αερόστατου. 2 κάθε ειδικός χώρος· κίοςκι.

рубле́вик, -а α. (παλ.) βλ. **рубле́вка**.

рубле́вка, -и θ. ρούβλι ασημένιο ή χαρτονόμισμα.

рубле́ный επ. ενός ρουβλιού (αξίας)· **-билет в театр** εισιτήριο ενός ρουβλιού στο θέατρο.

рубле́ный επ. κομμένος, κοφτός· **-ое мя́со** κομμένο κρέας. || φτιαγμένος με ξυλεία (για ίζμπα).

ру́бль, -я α. το ρούβλι· || εκφρ. **бить -ём** προστιμάρω για παραμέληση εργασίας· **контроль -ём** έλεγχος οικονομικός απο πάνω.

рубну́ть ρ.σ. (απλ.) βλ. **руби́ть** (1 σημ.).

***ру́брика**, -и θ. επικεφαλίδα, ρουμπρίκα. || τμήμα, υποδιαίρεση· παράγραφος.

рубрика́ция, -и θ. καθορισμός επικεφαλίδων.

руцева́ние, -я ουδ. σχηματισμός ουλής.

руцева́тый επ. που έχει ουλές.

руцева́ться, -цѣтсѣ ρ.δ. αφήνω ουλές (μετά την εκούλωση).

ру́бчатый επ. 1 που φέρει χαραγιές. || που έχει εξοχές· ριγωτός. 2 γεμάτος ουλές.

ру́бчик, -а α. 1 μικρή κοψιά, γρατσουνιά. 2 μικρή ουλή. 3 εξέχουσα ραφή. 4 μικρή εξέχουσα ρίγα στα υφάσματα.

ру́гань, -и θ. βρισιές, υβρεολόγιο, βρισίδι. || βαριές κατηγορίες.

руга́тель, -я α., -ница, -и θ. υβριστής, βρисиάρης, -а.

руга́тельный επ. υβριστικός· **-не слова́** υβριστικά λόγια. || επικριτικός.

руга́тельски επιρ. υβριστικά. || εκφρ. **-руга́ть** (**руга́ться**) κατασαδιάζω, δίνω γερή κατσάδα.

руга́тельский επ. βλ. **руга́тельный**.

руга́тельство, -а ουδ. βρισίδι, βρισιές.

руга́ть ρ.δ.μ. (υ)βρίζω, εξυβρίζω· **-си́льно** καθυβρίζω, περιυβρίζω. || κατασαδιάζω, επιπλήττω δριμύτατα. || **-ся** 1 βρίζω, εξυβρίζω. 2 αλληλοβρίζομαι.

ругну́ть (ся) ρ.σ. βλ. **ругну́ть** (ся).

ругня́, -й θ. (απλ.) βλ. **ру́гань**.

руготня́, -й θ. (απλ.) βλ. **ру́гань**.

руда́! -й, κλθ. **руды́** θ. ορυκτό· μετάλλευμα **железная** - σιδηρομετάλλευμα· **медная** - μετάλλευμα χαλκού.

руда́? -й θ. (παλ.) το αίμα.

***рудимент**, -а α. 1 υπανάπτυκτο μέλος του σώματος. 2 μτφ. υπόλειμμα (ίχνος) εξαφανισθέντος φαινομένου.

рудиме́нтарный επ. υπανάπτυκτος, υποτυπωδής. || εκφρ. **-όργαν** βλ. **рудимент** (1 σημ.).

рудник, -ά α. ορυχείο, μεταλλείο· **МЕДНЫЙ** - ορυχείο χαλκού· **ЖЕЛЕЗНЫЙ** - σιδηροορυχείο.
рудничный επ. του ορυχείου, του μεταλλείου· -не рабочее οι μεταλλωρύχοι.
рудничный επ. του ορυχείου, του μεταλλείου· -ая пыль η σκόνη των ορυχείων.
рудный επ. ορυκτός, μεταλλευτικός· -не месторождения μεταλλευτικά κοιτάσματα· -не ископаемые ορυκτά, μεταλλεύματα.
рудо-желтый επ. (παλ.) κιτρινοκόκκινος, πορτοκαλής.
рудознатец, -ца α. (παλ.) ορυκτολόγος.
рудой κ. **рудный** επ. (διαλεκ.) κόκκινος.
рудокоп, -а α. (παλ.) μεταλλωρύχος.
рудокопный επ. της εξόρυξης· -ая шахта το ορυχείο.
рудоносный επ. μεταλλοφόρος· - слой μεταλλοφόρο στρώμα.
рудоподъемный επ. ανυψωτικός ορυκτών· -ая машина ανυψωτήρας ορυκτών.
рудопромывочный επ. πλυντικός των ορυκτών.
рудоспуск, -а α. αυτοπτώση των ορυκτών (σε επικλινές μέρος).
рудоуправление, -я ουδ. η διεύθυνση του ορυχείου, μεταλλείου.
ружейник, -а α. οπλοποιός· εργάτης οπλοποιίας.
ружейный επ. του όπλου, του τουφεκιού· -вистрел πυροβολισμός τουφεκιού, τουφεκιά· -патрон κάλυκας τουφεκιού (όπλου)· -ое ма-сло λάδι όπλου. || με όπλο· -ая охота κυνήγι με όπλο.
ружьё, -я, πλθ. **ружья**, -жей, -жьям ουδ. όπλο, τουφέκι· **ОХОТНИЧЬЕ** - κυνηγετικό όπλο· **двухствольное** - δίκανο (όπλο)· **стрелять из ружья** πυροβολώ, τουφεκίζω· **зарядить** - οπλίζω το όπλο. || εκφρ. **В -!** στα όπλα! (παράγγελμα)· **В - СТАТЬ** συντάσσομαι με το όπλο (ένοπλος)· **БЫТЬ (НАХОДИТЬСЯ) ПОД -БЭМ** α) είμαι υπο τα όπλα, έτοιμος για μάχη. β) υπηρετώ στο στρατό· **ПОСТАВИТЬ ПОД -** (παλ.) είδος τιμωρίας σε ορθή στάση με πλήρη οπλισμό και εξάρτηση· **ПРИЗВАТЬ ПОД -** καλώ υπο τα όπλα (επιστρατεύω)· **СТОЯТЬ ПОД -** στέκομαι ορθός με πλήρη οπλισμό και εξάρτηση (είδος τιμωρίας στον τσαρικό στρατό).
*руйна, -н θ. 1 ερείπιο· χάλασμα· -н острова Делоса τα ερείπια του νησιού Δήλος. 2 μτφ. ερείπιο του χρόνου· εξασθετισμένος γέρος, εσχατόγηρος.
рука, -я, αιτ. **руку**, πλθ. **руки**, **рук**, **рукām** θ. 1 το χέρι· **ПРАВЯЯ, ЛЕВАЯ** - δεξιό, αριστερό χέρι· **ПОДНЯТЬ -И** σηκώνω τα χέρια· **ОПУСТИТЬ -И** κατεβάζω τα χέρια· **ОБРАТЬ В -У** παίρνω στο χέρι· **ВЗЯТЬ РЕБЁНКА НА РУКИ** παίρνω στα χέρια το παιδάκι· **СКРЕСТИТЬ -И** σταυ-

ρώνω τα χέρια· **ВЫВЕХНУТЬ -У** εξαρθρώνω, βγά-ζω (στραμπολίζω) το χέρι· **ПРОТЯНУТЬ -У** τε-ντώνω το χέρι· **ПОДАТЬ -У** δίνω το χέρι· **УМЁ-ЛНЫЕ -И** προκομμένα χέρια. || η άκρη του χε-ριού (παλάμη, δάχτυλα)· **СНИМАТЬ С -И КОЛЬ-ЦО** βγάζω απο το δάχτυλο το δαχτυλίδι. 2 γραφικός χαρακτήρας· **ЭТО ВАША -?** αυτό είναι δικό σας γράψιμο; **ЭТО МЕ МОЯ** - αυτό δεν εί-ναι δικό μου γράψιμο. || υπογραφή (ιδιόχει-ρη)· **ПОДДЕЛАТЬ ЧЬЮ-Н.** -у πλαστογραφώ την υπογραφή κάποιου. 3 πλθ. -и εργάτες· **НЕ ХВАТАЮТ РУК** δε φτάνουν (αρκούν) τα χέρια. || άνθρωποι, άτομα· **Я ЗНАЮ ЭТО ИЗ НЕКОЛЬКИХ РУК** το ξέρω αυτό απο μερικούς ανθρώπους. || μτφ. ισχυρός, δυνατός· **ВЛАСТНАЯ (ТЯЖЕЛАЯ)** - στιβαρό χέρι. || βοηθός, προστατής. 4 (παλ.) συμφωνία γάμου· **ОТДАТЬ КОМУ-Н.** -у δίνω το χέρι σε κάποιον· **ОН ПРОСИТ -У** её дочери αυ-τός ζητά το χέρι της κόρης της (να παντρευ-τεί την κόρη της). 5 θέση, σειρά (εργάτη, παίχτη κλπ.)· **ПЕРВАЯ, ВТОРАЯ, ТРЕТЬЯ** - πρώ-τος, δεύτερος, τρίτος εργάτης· **НА ОДНОЙ -Е** **ВСЕ ЧЕТЫРЕ ТУЗА** σ' ένα χέρι (παίχτη) και οι τέσσερις άσσοι. 6 κατηγορία, τάξη· **МУЖА ПЕР-ВОЙ РУКИ** αλεύρι πρώτης ποιότητας· **БОЛЬШОЙ -И НЕГОДЯЙ** μεγάλος (μεγάλης ολκής) παλιάν-θρωπος (ή με κατέντα). 7 (με αιτ. και πρό-θεση **ПОД**) σημαίνει κατάσταση, διάθεση· **ПОД ВЕСЕЛУЮ -У** σε κατάσταση ευθυμίας· **ПОД ПЬЯ-НУЮ -У** σε κατάσταση μέθης. || εκφρ. **В -АХ ЧЬИХ** ή **У КОГО** (**БЫТЬ НАХОДИТЬСЯ**) α) είμαι στα χέρια κάποιου (εξαρτιέμαι απο κάποιον). β) είμαι, βρίσκομαι στη διάθεση κάποιου. γ) είμαι, βρίσκομαι στην εξουσία κάποιου· **НА -У** (στрат. παράγγελμα) με προτεταμένο το ό-πλο! προτεινάτε! **НА -У КОМУ** προς όφελος κά-ποιου· **НА -АХ ЧЬИХ** ή **У КОГО** (**БЫТЬ, НАХО-ДИТЬСЯ**)· είμαι, βρίσκομαι στα χέρια κάποιου (υπο την κηδεμονία, προστασία)· **НА -АХ У КОГО** (**БЫТЬ, ИМЕЕТСЯ**) υπάρχει σε κάποιον· **НА -АХ У МЕНЯ НИ КОПЁЙКИ НЕТ** στα χέρια μου δεν έχω ούτε καπίκι· **НЕ - КОМУ** δεν ταιριά-ζει, αρμόζει σε κάποιον· **ПО -Е** **КОМУ** α) ται-ριάζω, πηγαίνω· **ПЕРЧАТКА НЕ ПО -Е** το γάντι δε μου ταιριάζει στο χέρι. β) κατάλληλος, εύθετος, του χεριού· **ПО -АМ!** στα χέρια! (α-ποφασίστηκε, εγκρίθηκε)· **ПОД -У ХОДИТЬ** α-γκαζέ (αλαμπράτσα) βαδίζω· **ПОД -У** με εμπο-δίζει κάποιος (όταν είμαι απασχολημένος): **НЕ ГОВОРИ ПОД -У** μη μου μιλάς όταν εργάζομαι· **ПОД -ОЙ** ή **ПОД -АМИ** μπροστά στα χέρια, πολύ σιμά· **ПОД -ОМ** (παλ.) κρυφά, μυστικά, κρυ-φομιλώντας· **С -И** ταιριάζει, πηγαίνει· **-АМИ** и **НОГАМИ**; **С -АМИ** и **НОГАМИ**; **С -АМИ, НОГАМИ** α) με χέρια και με πόδια (ολόφυχα). β) ολό-κληρα, ολότελα, πλήρως· - **В -У** (παλ.) αγκα-

ζέ, αλαμπράτσα· - **Об руку** χέρι με χέρι μαζι, αγαπημένα, αδερφωμένα· - **с -ой** (παλ.) αγκαζέ, αλαμπράτσα· - **вверх!** απάνω τα χέρια! (παραδόσου)· **-и прочь от...** κάτω τα χέρια απο... (μη επεμβαίνετε)· **-и не доходят** δεν ευκαιρώ, δεν αδειάζω· - **не дрогнет** το χέρι δεν τρέμει (δε διατάζει μπροστά σε τίποτε)· **-и опустылись (отнялись)** κόπηκαν τα χέρια (οι δυνάμεις, η επιθυμία, ο ζήλος)· - **не поднимается у кого** δε σηκώνει το χέρι (είναι) αναποφάσιτος, διστακτικός· **-и чешутся у кого** α) πάει φιρί-φιρί για καυγά, β) τρώνε τα χέρια για δουλειά (έχω όρεξη για δουλειά)· **-ой не достать (не достанешь)** είναι απρόσιτος (για υψηλή προσωπικότητα)· **-ой подать** πολύ σιμά, το χέρι 'ν' απλώσεις τον έφτασες· **-ами и ногами отбиваться** με χέρια και με πόδια αντιστέκομαι, αποκρούω (σθεναρά, λυσσαλέα)· **дать -у** на отсечение κόβω το κεφάλι μου (όρκος διαβεβαίωσης)· **иметь -у** έχω μπάρμπα στην Κορώνα (έχω τα μέσα)· **марать (пачкать)** **-и** λερώνω τα χέρια (αναμειγνύομαι σε βρώμικη υπόθεση)· **обломать -и** ο κογό δέρνω, χτυπώ ανελέητα (σπάζοντας τα ίδια μου τα χέρια)· **опустить -и** κατεβάζω το κεφάλι (αποθαρρύνομαι, απογοητεύομαι)· **подать (протянуть) -у** (помощи) δίνω χείρα βοήθειας (βοηθώ)· **поднять -у** на κογό, что σηκώνω χέρι κατά κάποιου (αρχίζω αγώνα κατά κάποιου)· **приложить -у** к чему ή под чем βάζω την υπογραφή κάτω απο· **-и** ή **-у** к чему βάζω το χεράκι μου (συμμετέχω)· **умить -и** νίβω τα χέρια μου (απεκδύομαι πάσης ευθύνης)· **как без рук когo-чегo** σαν να μην έχω χέρια, κανένα(ν), τελείως ανίκανος· **брать (взять) себя в -и** συγκρατώ τον εαυτό μου, αυτοεπιβάλλομαι, αυτοκυριαρχούμαι· **взять в -и** κογό παίρνω στα χέρια μου κάποιον (πειθαρχώ, υποτάσσω, τιθασειώ)· **играть в четыре -и** παίζω κατ'έναν (δύο παίχτες στο πιάνο)· **попáсть(ся) в -и** α) πέφτω, περιέρχομαι στα χέρια: **письмо попáло в -и начальника полиции** α) το γράμμα έπεσε στα χέρια του διευθυντή της αστυνομίας· β) πέφτω στα χέρια (τύραννου, βασιανιστή κ.τ.τ.)· **иметь (держáть) в (своих) -ách** έχω, κρατώ στα χέρια μου (κατέχω)· **смотреть (глядеть) из чьих рук** αποβλέπω σε βοήθεια κάποιου· **прибратъ к -ám** παίρνω, ιδιοποιούμαι, σφετερίζομαι· **пройти между рук** (για χρήματα) ξεδουλεύονται, φεύγουν απαρατήρητα, απο λίγα-λίγα· **вдáть нá -и** δίνω στα χέρια, εγχειρίζω στον ίδιο· **отдáть нá -и** αναθέτω την προστασία (κηδεμονία) σε κάποιον· **получить нá -и** παίρνω στα χέρια μου· **бить, удáрить по -ám** χειραφία αμέσως μετά το κλείσιμο της συμφωνίας· **дать по -ám** χτυπώ στα

χέρια (για να αποβάλλει κακές συνήθειες, για εκφοβισμό)· **вeстí под -и** οδηγώ (πηγαίνω) κάποιον κρατώντας απο τα χέρια μαζί με άλλον· **попáсть(ся), повернyться под -у** κομύ τυχαία βρίσκομαι σιμά σε κάποιον· **в одной -и (продáть, отпyстíть)** κατ' άτομο, απο έναν-έναν εξυπηρετώ, πουλώ εμπόρευμα· **в нáших -ách** στα χέρια μας, στην κατοχή μας, εξουσία μας· **в одной -ách бытъ** στα χέρια ενός ανθρώπου είναι (υπάρχει)· **из рук в -и** ή **с рук нá -и** απο τα χέρια ενός στου άλλου, απο τον έναν στον άλλον· **из рук вон (плóхо)** μακριά απ' εδώ· κακά, ψυχρά κι ανάποδα· **нá -ách чьих умереть** πεθαίνω στα χέρια κάποιου· **от -й писáть** γράφω με το χέρι (όχι με γραφομηχανή)· **по -ám ходíть** περιέρχομαι απο χέρι σε χέρι· **с рук продаватъ** πουλώ στο χέρι, κρατώντας στα χέρια· **с рук сбить (пyстíть)** απαλλάσσομαι, γλυτώνω, ξεφορτώνομαι· **с рук сойтí** ξεφεύγω απο τα χέρια (τα νύχια), τη γλυτώνω, την περνώ ατιμώρητα· **дело рук чьих** είναι έργο κάποιου, απο σφάλμα κάποιου· **обéими -ами подписáться** συμφωνώ απόλυτα, υπογράφω με τα δυο χέρια· **обéими -ами ухва-тíть(ся)** επωφελούμαι (δράττομαι) της ευκαιρίας.

рукáв, -á, πλθ. **-á** α. 1 μανίκι, περιχειρίδα. 2 βραχίονας ποταμού. 3 σωλήνας διακλάδωσης.

рукавицы, -виц πλθ. (ενκ. **-вица, -и** θ.)· γάντια εργατικά, της δουλειάς.

рукавички, -чек πλθ. (ενκ. **-чка, -и** θ.)· γαντάκια της δουλειάς.

рукáвный επ. του μανικιού· **-не швы** ραφές μανικιού.

рукáвчик, -а α. 1 μανικάκι. 2 (παλ.) τα μανικέτια.

рукáстый επ., βρ: **-кást, -а, -о** με χερούκλες, με μεγάλα χέρια.

рукобóйтьe, -я ουδ. (παλ.) χειραφία ζωπρή (αμέσως μετά τη συμφωνία).

рукобóудие, -я ουδ. βλ. **онанизм**.

руковод, -а α. (απλ.) βλ. **руководитель**.

руководитель, -я α., **-ница, -и** θ. καθοδηγητής, **-ήτρια**. || ηγέτης, αρχηγός· διευθυντής· προϊστάμενος.

руководительский επ. καθοδηγητικός.

руководительство, -а ουδ. (παλ.) βλ. **руководство** (1 σημ.).

руководить, -вожy, -водишь, μτχ. ενστ. **руководящий** ρ.δ. (με οργν.) καθοδηγώ· οδηγώ, διευθύνω· διοικώ· **-организацией** καθοδηγώ την οργάνωση· **-работами** διευθύνω τις εργασίες· **им -дйт честолóбие** τον οδηγεί η φιλοδοξία· **-учреждением** διευθύνω το ίδρυμα. || **-ся** καθοδηγούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

руководство, -а ουδ. 1 καθοδήγησις· διεύθυνσις· διοίκησις· оперативное - συγκεκριμένη (πρακτική) καθοδήγησις· ПОД -ОМ με (υπο) την καθοδήγησις· - борбѣ καθοδήγησις του αγώνα, της πάλης· - к дѣйствию καθοδήγησις για δράσις. 2 εγχειρίδιο, βοήθημα, οδηγία· - к геометрии εγχειρίδιο γεωμετρίας: это сообщается вам для -а αυτό σας ανακοινώνεται σαν οδηγία. 3 (αθρσ.) οι καθοδηγητές.

руководствовать(ся) ρ.δ. (παλ.) βλ. руководить(ся).

руководящий επ. απο μτχ. καθοδηγητικός· ηγετικός· -ие кадры καθοδηγητικά στελέχη· -ая роль καθοδηγητικός ρόλος· -ие органы καθοδηγητικά όργανα· - центр καθοδηγητικό κέντρο· -ие указания καθοδηγητικές υποδείξεις· -ая статья κύριο (καθοδηγητικό) άρθρο.

рукоделие, -я ουδ. 1 χειροποίητη εργασία (κυρίως γυναικεία: ράψιμο, πλέξιμο κλπ.). 2 εργόχειρο· вставка -ий έκθεση εργόχειρων.

рукодельница, -и θ. χειροτέχνηδα.

рукодельничать ρ.δ. χειροτεχνώ, ασχολούμαι με τη χειροτεχνία.

рукомесло, -а, πλθ. -мѣсла, -мѣсел, -слам ουδ. (απλ.) βλ. ремесло.

рукопашный επ: - бой μάχη σώμα με σώμα, εκ του συστάδην· -ая схватка μάχη με άρπαγμα στα χέρια. || ουσ. - а, -ая θ. μάχη σώμα με σώμα. || τσακωμός, καβγάς.

рукописание, -я ουδ. (παλ.) χειρόγραφο.

рукописный επ. 1 του χειρόγραφου, -ων· -отдел библиотѣки τμήμα χειρόγραφων της βιβλιοθήκης. 2 χειρόγραφος· - текст χειρόγραφο κείμενο.

рукопись, -и θ. το χειρόγραφο· древнегреческие -и αρχαία ελληνικά χειρόγραφα. || το πρωτότυπο.

рукопескание, -я ουδ. χειροκρότημα. || τα χειροκροτήματα· τα παλαμάκια.

рукопескать, -плещу, -плещешь ρ.δ. χειροκροτώ· χτυπώ τα παλαμάκια.

рукопожатие, -я ουδ. χειραψία, χαιρετισμός με σφίξιμο του χεριού· обменяться -ями χαιρετιζόμαστε με χειραψία.

рукоприкладство, -а ουδ. 1 (παλ.) προσυπογραφή. 2 χτυπήματα, ραπίσματα, γροβοκοπήματα.

рукоятка, -и θ. λαβή, χειρολαβή· λαβή εργαλείου ή σκεύους· - кинжала η λαβή του μαχαίριού· - плуга αλετρόχερο, αλετροχέρα, ο χερουλάτης.

рукоять, -и θ. βλ. рукоятка.

*рулада, -и θ. (μουσ.) λαρυγγισμός· τροχαλωφωνία· ελικοφωνία.

рулевой επ. 1 του πηδάλιου, του τιμονιού· -ое колесо οιακοστροφίο του πηδάλιου. 2 ως

ουσ. τιμονιέρης, πηδαλιούχος, οιακιστής· ο πλοηγός.

руление, -я ουδ. πηδαλιουχία, οίακιση, τιμονιάρισμα· πλοήγησις (σκάφος).

*рулет, -а α. κρέας φαχνό κυκλοτερές. || φαγητό κυκλοτερού σχήματος. || γλύκισμα κυκλοτερού σχήματος.

рулетка, -и θ. μετροταινία, κορδέλα. || κυλίστρα, ρουλέτα, ρολίνα.

*рулить, -лю, -лишь ρ.δ. 1 τιμονιάρω, πηδαλιουχώ, οιακοστροφώ· πλοηγώ.

*рулон, -а α. ο ρόλος· - толя ρόλος πιστόχαρτου· - бумага ρόλος χαρτιού.

рулонный επ. του ρόλου. || σε ρόλο· -ая бумага χαρτί σε ρόλο.

руль, -я α. 1 πηδάλιο, τιμόνι· οίακας, το διάκι· - велосипеда τιμόνι του ποδήλατου· - трактора τιμόνι του τραχτέρ· - высоты πηδάλιο ύψους (στο αεροπλάνο)· - глубины πηδάλιο βάθους. || εκφρ. без -я и без ветрил χωρίς τιμόνι και χωρίς πανιά (έρμαιο, χωρίς ξεκαθαρισμένο σκοπό και κατεύθυνση).

румб, -а α. (ναυτ.) ρόμβος, η κάθε μία από τις 32 διαίρεσεις του ανεμολογίου.

*румба, -и θ. ρούμπα (χορός).

румбовый επ. (ναυτ.) του ρόμβου.

*румпель, -я α. (ναυτ.) οίακας, διάκι.

румын, -а, πλθ. -мыны, -мын, -ка, -и θ. Ρουμάνος, -а, -ίδα.

румынский επ. ρουμάνικος.

румяна, -мын πλθ. κοκκινάδι· (φτιασίδι).

румянец, -нца α. 1 το ροδοκόκκινο χρώμα του προσώπου. 2 μτφ. το ροδαυγές χρώμα.

румянить, -ню, -нишь ρ.δ.μ. 1 κοκκινίζω· мороз -ит щѣки η παγωνιά κοκκινίζει τα μάγουλα. 2 βάζω κοκκινάδι, βάφω· - себе щѣки βάφω τα μάγουλά μου· заря -ит нѣбо η αυγή ροδίζει τον ουρανό. || -ся 1 κοκκινίζω· липо -лось το πρόσωπο κοκκινίσει· - от застенчивости κοκκινίζω απο ντροπή. 2 βάφομαι, βάζω κοκκινάδι. 3 ροδίζω· нѣбо -ится ο ουρανός ροδίζει. 4 (για φαγητό) κοκκινίζω (αλοφήνομαι).

румяный επ., βρ: -мын -а, -ο. 1 κόκκινος, ροδοκόκκινος. 2 κόκκινος (καλοψημένος).

рундук, -а α. 1 μεγάλο μπαούλο, κασέλα. 2 (διακλ.) μεγάλο εξώστεγο.

рундучный επ. του μπαούλου.

руно¹, -а, πλθ. рўна ουδ. μαλλί προβάτου· тонкое - λεπτό μαλλί· отличное - εξαιρετικό μαλλί. || εκφρ. золотое - χρυσόμαλλο δέρμα.

руно², -а, πλθ. рўна ουδ. κοπάδι (κυρίως για φάρια).

руны, рун πλθ. (ενκ. рўна, -и θ.) καρелоφιλανδικά επικά τραγούδια. || ρούνι, σημεία γραφής σκανδιναβικά.

***ру́пия**, -и θ. η ρουπία (νόμισμα Ινδίων και Πακιστάν).

***ру́пор**, -а α. 1 τηλεβόας, μεγάφωνο, χωνί. 2 μτφ. φερέφωνο. || εκφρ. **сложитъ ладо́ни** (ру́ки) -ομ βάζω τις παλάμες στο στόμα σαν η-χείο.

ру́порный εκ. που φέρει χοάνη.

русáк! -á α. λαγός γκριζός.

русáк? -á α. Ρώσος.

русáлии, -ий, γεν. πλθ. -лок αρχαία σλαβικά μνημόσυνα.

русáлка, -и θ. νεράιδα.

русáлочный εκ. της νεράιδας. -не пляски χοροί νεράιδων. || όμορφος, ελκυστικός. τρυφερός. -взгляд ματιά νεράιδας.

русáчий, -ья, -ье εκ. του γκριζου λαγού.

русéть¹ ρ.δ. ρωσιζω (κατά τη γλώσσα και τα έθιμα).

русéть² ρ.δ. γίνομαι ρούσος (ξανθός).

русéзм, -а α. ρωσισμός (ρωσική λέξη ή έκφραση).

русéст, -а α. ειδικός στη ρωσική γλώσσα και πολιτισμό.

русéстика, -и θ. οι επιστήμες που ασχολούνται με τη ρωσική γλώσσα και το ρωσικό πολιτισμό.

русифика́ция, -и θ. εκρωσισμός.

русифици́ровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. εκρωσιζω. || -ся εκρωσιζομαι.

ру́сло, -а ουδ. 1 κοίτη. -реки κοίτη του ποταμού. 2 μτφ. κατεύθυνση, πορεία, ρους. ρυθμός. δρόμος. κανάλι. **жизнь в нормальное** - η ζωή μπήκε στον κανονικό δρόμο.

ру́словный κ. **ру́словой** εκ. της κοίτης.

ру́слоочисти́тельный εκ. της κάθαρσης της κοίτης. -ая машина μηχανή κάθαρσης της κοίτης του ποταμού.

русоволо́сный εκ., βρ : -лос, -а, -ο ρούσος, ξανθομάλλης.

русоголо́вный εκ., βρ : -лов, -а, -ο βλ. русоволо́сный; -ая де́вочка ξανθομάλλο κορίτσι.

русофи́л, -а α. ο ρωσόφιλος.

русофи́льство, -а ουδ. ρωσοφιλία.

русофо́бство, -а ουδ. ρωσοφοβία.

ру́сская¹, -ой θ. Ρωσίδα.

ру́сская², -ой θ. χορός ρωσικός καθώς και η μουσική του.

ру́сский¹, -ого α. ο Ρώσος: -ие οι Ρώσοι.

ру́сский² εκ. ρωσικός, ρούσιος. - народ ο ρωσικός λαός. - язык η ρωσική γλώσσα. -ая ли́тература ρωσική λογοτεχνία. || εκφρ. -οе ма́сло βούτυρο μαγειρικής.

руст, -а α. πέτρα χοντροπελεκημένη.

ру́отика, -и θ. χτίσιμο με χοντροπελεκημένη πέτρα.

рустовáть, -тую, -тuesday, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **рустовáнный**, βρ: -ван, -а -ο ρ.δ.μ. χτίζω με χοντροπελεκημένη πέτρα.

руо́товка, -и θ. χτίσιμο με χοντροπελεκημένη πέτρα.

руси́й εκ., βρ: рус, -а, -ο ξανθός, ρούσος. -не во́лосы ξανθά μαλλιά. || ξανθομάλλος. -ая же́нщина ξανθομάλλη γυναίκα.

***ру́та**, -и θ. η ρυτή (επιστ.), απήγανος, πήγανο (λκ.).

руте́ниевый εκ. του ρουθηνίου. απο ρουθήνιο.

***руте́ний** εκ. ρουθίνιο (χημικό στοιχείο).

***рути́на**, -и θ. ρουτίνα, κοινοτυπία.

рутинё́р, -а α., -ка, -и θ. ρουτινιέρης, -ισσα.

рутинё́рский εκ. ρουτινιέρικος, κοινοτοπικός, τετριμμένος. καθημαξευμένος.

рутинё́рство, -а ουδ. ρουτίνα, κοινοτυπία.

рути́нность, -и θ. ρουτινιέρικη ιδιότητα, ρουτίνα.

рути́нный εκ. βλ. рутинё́рский.

ру́товый εκ. 1 της ρυτής, απο ρυτή. 2 πλθ. -не та рутоειды (φυτά).

ру́члядь, -и θ. (αθρσ.) καλιοπράγματα οικιακής χρήσης. καλιόρουχα.

ру́хнуть, -ну, -нешь ρ.σ. γκρεμίζομαι, πέφτω καταρρέω. σωριάζομαι. **МОСТ -ул** η γέφυρα έπεσε. **ДОМ -ул** το σπίτι κατέρρευσε. 2 μτφ. χάνομαι, εξαφανίζομαι, διαλύομαι. **ПЛАНЫ -ли** τα σχέδια πήγαν χαμένα. **НАДЕЖДЫ -ли** οι ελπίδες φυλλορρόησαν. || -ся πέφτω, σωριάζομαι (για άνθρωπο).

руча́тельство, -а ουδ. εγγύηση. с -ομ на успе́х εγγυώμαι για την επιτυχία.

руча́ться, -аюсь, -аетесь ρ.δ. εγγυώμαι. - вместе с дру́гим συνεγγυώμαι.

• **ручеёк**, -чейка α. ρουακάκι.

руче́й, -чья α. 1 ρυάκι. || ως επίρ. -бём, -ьями ποτάμι, βρύση. **КРОВЬ ЛЯЛАСЬ -бём** το αίμα πήγαινε (έτρεχε) ποτάμι. **СЛЁЗЫ ТЕКЛИ -ьями** τα δάκρυα πήγαιναν (έρρεαν) βρύση. 2 (τεχ.) αυλακιά, αυλάκωση.

ру́чка, -и θ. 1 χεράκι. 2 λαβή, χερούλι. - чемода́на η λαβή της βαλίτσας. 3 βλ. подлоко́тник. 4 κονδυλοφόρος. || εκφρ. **автоматиче́ская** - βλ. автору́чка; до -и (απλ.) σε αδιέξοδο (φέρω, οδηγώ). **ПОД -у** αγναζέ, αλαμπράτσα. **ПОДОЙТИ к -е** (παλ.) πλησιάζω να φιλήσω το χέρι. **пожа́луйте -у** (παλ.) επιτρέψτε μου να φιλήσω το χέρι σας.

руче́ть, -ёт ρ.δ. (απλ.) ημερεύω, εξημερώνω.

ручи́к! -á α. είδος σφυριού.

ручи́к² βλ. рушник.

ручи́ной εκ. 1 του χεριού. -не часи́ ωρολόγι του χεριού. -не па́льцы τα δάχτυλα του χε-

ριού· -не кандалы οι χειροπέδες· -не мышцы μυώνες των χεριών. 2 χειροκίνητος· -ая телега χειράμαξα· -ая швейная машина ραφτομηχανή του χεριού· - тормоз το χειρόφρενο· -ая мельница ο χειρόμυλος. 3 χειροποίητος· -ая работа χειροποίητη εργασία, δουλειά του χεριού· -ая вышивка κέντημα του χεριού. 4 υποχείριος, εξημερωμένος (για ζώα). || εκφρ. -ая продажа α) πώληση φαρμάκων χωρίς συνταγή. β) πώληση πραγμάτων στο χέρι.

ручонка, -и θ. χεράκι.

ручьёвóй επ. του ρυακιού· -ая вода νερό ρυακιού.

рушить, -шу, -шите ρ.δ.μ. 1 κατεδαφίζω, γκρεμίζω, χαλνών· - дом κατεδαφίζω το σπίτι· - стены γκρεμίζω τους τοίχους. || μτφ. εξαρθρώνω, σπαραλιάζω. 2 μτφ. παραβιάζω, παραβαίνω, αθετώ· - обшачи παραβαίνω τα έθιμα. 3 ξεφλουδίζω, αποφλοιώνω. || -ся κατεδαφίζομαι, καταρρέω, πέφτω· здание -лось το κτίριο κατέρρευσε. 2 μτφ. βλ. рúхнуть (2 σημ).

рушник, -á α. (διαρκ.) πετσέτα των χεριών.

рыба, -и θ. 1 ψάρι, ιχθύς· морская - θαλασσίνο ψάρι· маленькая - ψαράκι· крупная - μεγάλο ψάρι· жареная - τηγανητό ψάρι· ловить -у πιάνω ψάρια, ψαρεύω, αλιεύω. || (ως αθροσ.) τα ψάρια· маленькая - τα μικρά ψάρια· крупная - τα μεγάλα ψάρια. 2 άνθρωπος νωθρός, οκνός· αδιάφορος, ψυχρός. || εκφρ. как - в воде σαν το ψάρι στο νερό (ελεύθερα, επιδέξια)· ни - ни мясо τίποτε το ξεχωριστό, το ιδιαίτερο, ένα και το αυτό.

рыбак, -á α. ψαράς, αλιεύς· рыбак рыбака видит издали ο ψαράς τον ψαρά τον γνωρίζει απο μακριά (οι συντεχνίτες γνωρίζονται απο μακριά).

рыбалить ρ.δ. (διαρκ.) ψαρεύω, αλιεύω.

рыбалка, -и θ. 1 ψάρεμα, αλιεία. 2 α.κ.θ. (διαρκ.) ψαράς. 3 (διαρκ.) ψαρότοπος. 4 (διαρκ.) ο γλάρος.

рыбарь, -я α. (παλ.) ψαράς, αλιεύς.

рыбакский επ. ψαράδικος, αλιευτικός· -ая лодка ψαρόβαρνα, ψαροπούλα.

рыбачество, -а ουδ. ψάρεμα, αλιεία. || το επάγγελμα του ψαρά.

рыбачий, бя, -ье επ. βλ. рыбацкий.

рыбачить, -чу, -чишь ρ.δ. ψαρεύω, αλιεύω.

рыбачка, -и θ. 1 γυναίκα-ψαράς, ψαρού. 2 η σύζυγος του ψαρά.

рыбёц, -бца α. είδος κυπρίνου.

рыбёшка, -и θ. ψαράκι. || (αθροσ.) ψαράκια.

рыбий, -ья, -ье επ. του ψαριού· -ья чешуя τα λέπια του ψαριού. || απο ψάρι· - жир ψαρόλαδο, ιχθυέλαιο· муррунέλαιο· - клей ψαρόκολλα, ιχθυόκολλα. || μτφ. ψύχραιμος, άφοβος. || εκφρ. - зуб κυνόδους (σκυλόδοντο),

χαυλιόδοντας του τριχοφόρου.

рыбина, -и θ. ένα ψάρι (κυρίως μεγάλο). || σανιδόστρωμα της ψαρόβαρνας.

рыбца, -и θ. (χαϊδ.) ψαράκι.

рыбка, -и θ. (υποκορ.) ψαράκι.

рыбник, -а α. 1 ψαράς καλά ειδικευμένος. 2 (διαρκ.) ψαρόπιτα.

рыбница, -и θ. 1 ειδικό μέρος εναπόθεσης αλιευμένων ψαριών. 2 σκάφος αλιευτικό. || σκάφος μεταφοράς ζωντανών ψαριών.

рыбный επ. του ψαριού· απο ψάρι· -ая кость ψαροκόκκαλο· - запах μυρουδιά ψαριού· - рыбнок ιχθυαγορά, ψαροπάζαρο, τα ψαράδικα· - магазин ψαράδικο, ιχθυοπωλείο· -ая промышленность ιχθυοβιομηχανία· - садок ιχθυοτροφείο· -не котлеты ψαροκεφτέδες· - пирог ψαρόπιτα. || ουσ. -ое ουδ. φαγητό με ψάρι. || ιχθυώδης, γεμάτος ψάρια. || ψαρολερωμένος· -не руки ψαρολερωμένα χέρια.

рыбовод, -а α. ιχθυοκόμος, ιχθυοτρόφος.

рыбоводный επ. ιχθυοτροφικός.

рыбоводство, -а ουδ. ιχθυοτροφία, ιχθυοκομία.

рыбоводческий επ. ιχθυοτροφικός.

рыбовод, -а α. εργοστάσιο επεξεργασίας ψαριών (κονσερβοποίησης, αλατίσματος κλπ.)· плавающий - πλωτό εργοστάσιο ιχθυοεπεξεργασίας.

рыболов, -а α. ψαράς, αλιέας.

рыболовский επ. αλιευτικός· - артель αλιευτικός συνεταιρισμός· -ое судно αλιευτικό σκάφος.

рыболовный επ. αλιευτικός· - сезон αλιευτική εποχή· -не сети αλιευτικά δίχτια· -не принадлежности αλιευτικά σύνεργα.

рыболовство, -а ουδ. αλιεία, ψάρεμα.

рыбопромышленник, -а α. ιχθυοβιομηχανός.

рыбопромышленность, -и θ. ιχθυοβιομηχανία.

рыбопромышленный επ. ιχθυοβιομηχανικός.

рыботорговец, -вца α. ιχθυέμπορας.

рыботорговля, -и θ. ιχθυεμπόριο.

рыбодный επ. ψαροφάγος, ιχθυοφάγος· -не животные ψαροφάγα ζώα.

рыбхоз, -а α. κολχός ιχθυοτροφικός.

рыбы, рыб πλθ. οι ιχθύες (αστερισμός).

рыбок, -вкá α. 1 ορμή, φόρα, φόρτσα. 2 τράβηγμα απότομο· τίναγμα.

рыганье, -я ουδ. ρέψιμο, ερυγή, ερευγμός.

рыгать ρ.δ. ρεύ(γ)ομαι.

рыгнуть ρ.σ. ρεύ(γ)ομαι.

рыдание, -я ουδ. λυγμός, αναφυλλητό.

рыдать, мтχ. ενστ. рыдающий ρ.δ. κλαίω με λυγμούς, με αναφυλλητά.

рыдающий επ. απο мтχ. σαν λυγμός (για ήχο, φωνή).

рыдван, -а α. (παλ.) μεγάλη άμαξα.

рыжебородный επ. βρ: -рѠд, -а, -ο κοκκινογένης, ερυθροπώγων· - мужчина κοκκινογένης άντρας.

рыжеволосый επ. βρ: -лѠс, -а, -ο κοκκινομαλλής, κοκκινотρίχης, πυρρότριχος· - мужчина κοκκινομαλλής άντρας.

рыжеть ρ.δ. Ξανθοκοκκινίζω, γίνομαι Ξανθοκόκκινος.

рыжеусый επ., βρ: -Ѱс, -а, -ο κοκκινόμουςτακος· Ξανθομούστακος.

рыжий επ., βρ: рҢж, рҢжá, рҢжѠ. 1 Ξανθοκόκκινος· πυρρότριχος· κοκκινотρίχης· αλιτζές. 2 ουσ. γελωτοποιός τσίρκου, κλόουν.

рыжок, -а α. μανιτάρι Ξανθοκόκκينو.

рык, -а α. βρυχηθός, μούγκρισμα (κυρίως λιονταριού).

рыканье, -я ουδ. βλ. рҢк.

рыкать, -ает ρ.δ. βρυχώμαι, μούγκρίζω.

рыкнѹть, -нѹт ρ.с. βλ. рҢкáть.

рыло, -а ουδ. 1 το ρύγχος, μουσούδι· свиное - το ρύγχος του χοίρου. 2 (χλευ.) μούρη (για ασχημοπρόσωπο). 3 εκφρ. -ом не вышел δεν είναι για τη μούρη του· не ѹха не -а (не смѣслить) απλ. δεν καταλαβαίνει γρύ, δε σκαμπάζει τίποτε, είναι σκράπας.

рыльце, -а, γεν. πλθ. -лец ουδ. 1 ρυγχίο. 2 (βοτ.) ρυγχίο (του ύπερου). 3 (διαλκ.) στόμιο (αγγείων). 4 στόμιο κáνης όπλου.

***рым**, -а α. (ναυτ.) κρίκος σιδερένιος.

рында! -н θ. α. (παλ.) τίτλος σωματοφύλακα του τσáρου.

***рында?** -н θ. (παλ.) το μεσημβρινό κουδούνισμα στον ιστιοφορο στόλο ή καμπάνα σκάφους.

рынок, -нка α. 1 αγορά, παζάρι· λαϊκή αγορά· сходить на - πηγαίνω στην αγορά. 2 σφαίρα οικονομική· внешний - η αγορά του εξωτερικού· внутренний - η εσωτερική αγορά· мировой - η παγκόσμια αγορά· борьба капиталистов за -и αγώνας των καπιταλιστών για αγορές.

рыночный επ. της αγοράς· -ая цена τιμή αγοράς· -ая площадь πλατεία αγοράς.

рыпаться ρ.δ. (απλ.) προσπαθώ, δοκιμάζω, επιχειρώ.

рысак, -á α. άλογο ιππασίας, κέλητας.

рысенок, -нка, πλθ. -сáта, -сáт α. λυγκάκι, μικρός λύγκας.

рысий, -бя, -бе επ. του λύγκα, του ρήσου· απο λύγκα, απο ρήσο· - мех γούνα απο λύγκα. 2 αστραφτερός (για μάτια), λυγκοειδής.

рысистый επ., βρ: -сѰст, -а, -ο με τροχασμό, με τροκ· του τροχασμού· -ая лѠшадь άλογο τροχασμού, τροκ.

рысцть, -сѰшь ρ.δ. τρέχω με τροχασμό.

рыск, -а α. 1 (κυνηγ.) αναζήτηση, ψάξιμο.

2 (ναυτ.) παρέκκλιση, περιπλάνηση.

рыскание, -я ουδ. τρέξιμο για αναζήτηση. 2 ψάξιμο, ανερεύνηση. 3 (ναυτ.) απόκλιση, περιπλάνηση.

рыскать, рҢщу, рҢщешь κ. -ав, -аешь ρ.δ. 1 τρέχω προς αναζήτηση· волк -ает ο λύκος τρέχει για αναζήτηση λείας· собаки рҢщут τα σκυλιά ψάχνουν θηράματα. 2 ερευνώ. 3 περιφέρομαι άσκοπα. 2 (ναυτ.) παρεκκλίνω, ξεφεύγω, περιπλανιέμαι.

рыскливость, -и θ. (ναυτ.) παρέκκλιση, περιπλάνηση.

рыскливый επ. βρ: -лѠв, -а, -ο αποκλιτικός κατά τον πλουν.

рыскнуть, -нет ρ.с. βλ. рҢскать (2 σημ.).

рысковой επ: - якорь ισχάδα (ελαφρά άγκυρα).

рысцá, -á θ. ελαφρός τροχασμός.

рысцѠй επίρ. 1 με ελαφρό τροχασμό. 2 τροχάδην, με μικρά βήματα.

рысѹ, -и θ. προθт. ο ρήσι, на рҢсѹ θ. 1 τροχασμός, τροκ. 2 μτφ. ζωρότητα, ζωράδα. 3 εκφρ. на -áх βλ. рҢсѹω (1 σημ.).

рысѹ? -и θ. λύγκας, ρήσος.

рысѹω επίρ. 1 (με) τροχασμό, τροκ. 2 τροχάδην.

рытвина, -н θ. λακκούβα (στο δρόμο): αυλακία (απο τους τροχούς).

рытвый επ. απο μтχ. (παλ.) με εσοχές και εξοχές· ανάγλυφος (για βελούδο).

рыть, рѠх, рѠешь, παθ. μтχ. παρлθ. рҢтѹй, βρ: рҢт, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 σκάβω, ανασκάβω, ορύσσω· - яму σκάβω λάκκο· - окопы σκάβω χαρακώματα· - колодец σκάβω πηγάδι· - канал ανοίγω (κάνω) δώρυγα. 2 ανασκαλίζω. 3 εξορύσσω. 2 ρίχνω, πετώ άτακτα. 3 εκφρ. зѠмлю рѠет а) αδημονεί, δεν τον χωράει ο τόπος. β) θαύματα (άθλους) κάνει, αναποδογυρίζει το σύμπαν. 4 -ся σκάβομαι, ορύσσομαι. 5 ψάχνω, ερευνώ· σκαλίζω.

рытѹ, -á ουδ. σκάψιμο, σκαφή· όρυξη· - канáвы σκάψιμο χάντακα.

рытление, -я ουδ. βωλοκόπηση.

рытлѹть ρ.δ. βωλοκοπούμαι, τρίβομαι, γίνομαι αφράτος. 2 γίνομαι σαθρός, σαράβαλο.

рытлѹть ρ.δ.μ. βωλοκοπώ, τρίβω το χώμα, το κάνω αφράτο· - грядѹ τρίβω το χώμα βραγών.

рытлый επ. βρ: рҢхл, рҢхлá, рҢхлѠ. 1 αφράτος, μαλακός· - снег αφράτο χιόνι. 2 σαθρός, σάπιος· εύθραυστος· - камень σαθρή πέτρα. 3 μαραζωμένος, ζαρωμένος, στεγνωμένος· -οе тѠло ζαρωμένο σώμα. 4 μтφ. νωθρός, οκνός, νωχελής, χαύνος.

рытарский επ. ιπποτικός· -ая честь ιπποτική τιμή· по -ски επίρ. ιπποτικά. 3 εκφρ. · - ромáн ιπποτικό μυθιστόρημα (του μεσαίωνα).

рыцарственный επ. βλ. рыцарский.
рыцарство, -α ουδ. ιπποτισμός.
*рыцарь, -я α. ιππότης. || εκφρ. - печаль-
 ного образа ιππότης αξιολύπητος (Δον-Κιχώτης).
рыцáг, -á α. 1 μοχλός· λостός· плечó -á ο
 μοχλοβραχίονας. || χειριστήρας, λεβιέ· - скó-
 ростей λεβιέ ταχυτήτων. 2 μτφ. υποκινήτης,
 ουσιώδης παράγοντας, μέσο.
рыцáжный επ. του μοχλού.
рыцáлок, -жá α. μοχλίσκος.
рыцáние, -я ουδ. βρυχηθμός, μούγκρισμα.
рыцáть, -чý, -чúшь ρ.δ. βρυχώμαι, μούγκριζω.
рыáно επίρ. ένθερμα, με ζήλο.
рыáность, -и θ. ζήλος, θερμη.
рыáнный επ., βρ: -рыáн, -á, -ο πολύζηλος, έν-
 θερμος. || θυμοειδής· βίαιος, ορμητικός.
*рáкет, -á α. εκβιασμός γκαγκστερικός.
*рáкетёр, -á α. μεγάλος εκβιαστής.
*рúжáк, -á α. γυλιός.
*рúмка, -и θ. ποτηράκι, ρακοκότρο.
рúмочка, -и θ. ποτηράκι. ЛЮБИТЬ -у κρaσo-
 πίνω, κρaσώνομαι· ПРΟΠУСТИТЬ -у πίνω, κατε-
 βάζω κρaσί. || εκφρ. тáлия -ой ή в -у μέση
 (σαν) δαχτυλίδι.
рúмочный επ. του ποτηρακιού.
рúхи, рúх πλθ. (ενκ. рúха, -и θ.) βλ. го-
 родкí.
*рúш, -á α. πτυχωτή ταινία φορέματος· ρούσι.
рyбéть ρ.δ. γίνομαι βλογιάρης, ευλογιο-
 κομμένος. || καλύπτομαι απο στίγματα ευλογιάς.
рyбинá, -á θ. χρωματισμός στικτός.
рyбинá?, -и θ. η óα (επιστ.), σουρβιά (Λκ.).
 || (αθρσ.) τα σούρβα.
рyбинá?, -и θ. 1 στίγμα, ουλή. 2 κηλίδα,
 μπάλωμα.
рyбинкá?, -и θ. μικρή σουρβιά.
рyбинкá?, -и θ. στιγματάκι. || κηλιδίτσα,
 μπαλωματάκι.
рyбинник?, -á α. σουρβιάνας, σουρβιότοπος.
рyбинник?, -á α. είδος κόσουφα.
рyбинный επ. της σουρβιάς· -яя вéтка κλα-
 δι σουρβιάς· -не ягоды τα σούρβα.
рyбиновка, -и θ. πιτό από σούρβα.
рyбиновый επ. 1 της σουρβιάς, απο σουρβιά·
 -яя κορά η φλούδα της σουρβιάς. 2 κοκκινω-
 πός, χρώματος σούρβων. || ουσ. -яя θ. βλ. рy-
 бíновка.
рyбítь, -бít ρ.δ. 1 μ. ρυτιδώνω, ζαράνω·
 ρικινώνω· ветерóк -йт рéчку το αεράκι ρυτι-
 δώνει το ποταμάκι. 2 θαμπώνω τα μάτια, συ-
 σκοτίζω, θολώνω.
рyбóй επ., рyб, рyбá, рyбó. 1 βλογιάρης,
 ευλογιοκομμένος. 2 παρδαλός, μπαλωματιά-
 ρης· -яя лóшадь μπαλωματιάρικο άλογο.
рyбóчик, -á α. αγριόκοτα περδικοειδής.
рyбóь, -и θ. 1 ρυτιδίωση, ρύσωση νερού. 2

θαμπωση, θολωμα των ματιών.
рyканье, -я ουδ. μούγκρισμα· ούρλιασμα. ||
 κραύγασμα, κράξιμο· φώναγμα.
рyвкáть ρ.δ. βλ. рyвкнyть.
рyвкнyть, -ну, -нешь ρ.σ. (απλ.) μούγκρι-
 ζω· ουρλιάζω (για ζώα)· κραυγάζω, κράζω, φo-
 νάζω.
рyд, -á, προθ. в -е, в -ý, πλθ. рyдí α.
 1 σειρά, αράδα· τάξη· στίχος· στοίχος, ζυ-
 γός· два -á домóв δυο σειρές σπιτιών· -
 кресел σειρά πολυθρόνων· верхний - зубóв
 η άνω σειρά των δοντιών· солдáты стоáли дву-
 мя -áми οι στρατιώτες έστεκαν σε δυο στοί-
 χους· мы построились в -áи емéις συνταχτήκαμε·
 сомкнyть -áи πυκνώνω τους στοίχους ή τις
 γραμμές· сплoтítь -áи συσφιγγω τις γραμμές.
 2 διαδοχή· - поколéний σειρά γενεών· - ве-
 ков σειρά αιώνων· - дней σειρά ημερών. 3
 πλθ. -áи (στρατ.) τάξεις, γραμμές· служítь
 в -áх освободительной áрмии υπηρετώ στις τά-
 ξεις του απελευθερωτικού στρατού. 4 αράδα,
 κομπολόι· молóчный - η σειρά των γαλατάδι-
 κων (αγοράς, παζαριού)· рyбинный τα φараδι-
 ка (της αγοράς)· овощные -áи τα λαχανάδικα.
 4 η χωρίστρα των μαλλιών. 5 γραμμή· травá в
 -áх χορτο κατά γραμμές. || αλληλουχία, ακο-
 λουθία. || εκφρ. в пéрвых -áх μπροστά απ'
 όλους, πρώτος· из -á вон (выходящий) απαρά-
 μιλλος, απαράβαλος, ασύγκριτος· в -ý ανά-
 μεσα, μεταξύ, μέσα στον αριθμό.
рyда, -и θ. (διαлк.) συμφωνία· όρος.
рyдítь?, рyжy, рyдúшь κ. (παλ.) рyдúшь, παθ.
 μтχ. παρлθ. χρ. рyженный, βρ: -жен, -á, -ο;
 ρ.δ.μ. 1 (παλ. κ. απλ.) ντύνω, στολίζω. 2
 (απλ.) ντύνω άλλο ένδυμα (ασυνήθιστο). || -ся
 ντύνομαι, στολίζομαι, φορά τα γιορτινά.
рyдítь?, рyжy, рyдúшь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ.
 рyженный, βρ: -жен, -á, -ο ρ.δ.μ. (παλ.) μι-
 σθώνω, παζαρεύω την τιμή πρόσληψης σε εργα-
 σία. || -ся 1 μισθώνομαι. 2 αναλαβαίνω την
 εκπλήρωση της εργασίας.
рyдóм επίρ. βλ. рyдом.
рyднó, -á πλθ. рyдна, -ден ουδ. (διαлк.)
 ύφασμα χοντρό λινό ή κανναβόπανο.
рyдный επ. (παλ.) της συμφωνίας· τωý ό-
 ρων· -яя запись το συμφωνητικό. || ουσ. -яя
 θ. συμφωνία, συμφωνητικό
рyдовой επ. 1 απλός· - коммунист απλός
 κομμουνιστής (όχι στέλεχος)· - колхозник α-
 πλός κολχόζνικος· - боец απλός μαχητής· -
 состав υπαξιωματικοί και στρατιώτες. || συ-
 νηθισμένος· - слýчай συνηθισμένη περίπτω-
 ση· -де происшествие συνηθισμένο γεγονός
 (συμβάν). 2 ουσ. στρατιώτης. 3 (γεωп.) γραμ-
 μικός· - посев γραμμική σπορά.
рyдом επίρ. δίπλα, πλάι, παραπλεύρως. ||

πλησίον, κοντά, σιμά, εγγύς.

рядско́й κ. **рядски́й** επ. (παλ.) της σειράς (των περίπτερων της αγοράς). || **ιδιάζων** στους εμπόρους.

рядчик, -а α. (παλ.) μισθωτής εργατών.

рядышком επιρ. βλ. **рядом**.

ряж, -а α. ξύλα και πέτρες μαζί για υδατοφράχτη.

ряженный παθ. μτχ. παρλθ. χρ. του ρ. **рядить**?

ряженный¹ επ. (δημ. ποιήση)· μνηστήρας, αρ-

ραβωνιαστικός.

ря́женный² επ. (παλ.) μεταμφιεσμένος, μα-
σκαρεμένος. || ουσ. ο μεταμφιεσμένος.

ря́женье, -я ουδ. ντύσιμο, στόλισμα.

ряпушка, -и θ. είδος μικρού ψαριού του
γλυκού νερού.

ряса, -н θ. (εκκλησ.) το ράσο.

ряска, -и θ. λιμνάνθεμο.

ряск, -а α. (φυτό) βλ. **хохла́тка**.

ряшка, -и θ. (διαλεκ.) λωποδύτης. || (απλ.)
τα μούτρα (πρόσωπο).

C

С κ. со (πρόθεση με γεν., αιτ. κ. οργ.). I. Με γεν. 1 (για αντικείμενο, πρόσωπο)· με σημ. απομάκρυνσης από επιφάνεια ή σημείο· από, εκ, εξ· **сбросить ношу с плеч** ρίχνω κάτω το φορτίο από τους ώμους· **вставать со стула** σηκώνομαι από το κάθισμα· **сорвать яблоко с ветки** κόβω το μήλο από το κλαδί· **уволить с работы** απολύω (διώχνω) από τη δουλειά· **сойти с ума** τρελλαίνομαι, ξεφεύγω, (βγαίνω) από τα λογικά· **свергнуть с престола** εκθρονίζω. 2 (με τοπική σημ.)· αφετηρία κίνησης ή ενέργειας· από, εκ· **обстрелять берег с корабля** πυροβολώ την ακτή από το καράβι· с **высоты горы** από την κορυφή του βουνού· **говорить речь с трибуны** βγάζω λόγο από το βήμα. || επίσης με ουσ. τοπικά· **вернуться с фронта** επιστρέφω από το μέτωπο· **идь домой с работы** πηγαίνω στο σπίτι από τη δουλειά· **вертеться с боку на бок** στριψογυρίζω από το ένα πλευρό στο άλλο· **вход со двора** είσοδος από την αυλή· **окружить со всех сторон** κυκλώνω απ' όλα τα μέρη (απο παντού). || με σημ. ένδειξης, κατεύθυνσης, σχέσεων, δεσμών κ.τ.τ. **дядя со стороны матери** θείος από τη μάνα. 3 σημαίνει τόπο, προέλευση· **цветы с юга** λουλούδια από το νότο· **хлеб с Украины** σιτάρι από την Ουκρανία **копия с документа** αντίγραφο εγγράφου (απο έγγραφο). 4 με σημ. λήψης· από εκ· **собрать налоги с населения** συγκεντρώνω φόρους από τον πληθυσμό· **взимать пошлину с товара** παίρνω φόρο από το εμπόρευμα. 5 σημαίνει έναρξη, ξεκίνημα· **рыба гниёт с головы** το ψάρι βρωμάει από το κεφάλι· с **рождения до смерти** από τη γέννηση ως το θάνατο. || σε συνδυασμό με την πρόθεση **на** σημαίνει: γρήγορα, οσονούπω· с **минуты на минуту** από λεφτό σε λεφτό· со **дня на**

день από μέρα σε μέρα. 6 σημαίνει αιτία ή κατάσταση: από, εκ **вскрикнуть с испуга** φωνάζω από φόβο· **устать с дороги** κουράζομαι από το δρόμο (πορεία)· **умереть от голоду** πεθαίνω από την πείνα· **покатиться со смеху** σπαρταρώ από τα γέλια. 7 σημαίνει τη βάση εκτέλεσης: με· с **согласия автора** με την έγκριση του συγγραφέα· с **разрешения родителей** με την άδεια των γονέων· с **благословения властей** με την ευλογία (επιδοκιμασία) των αρχών. 8 σημαίνει το όργανο ενέργειας· με· **кормить ребёнка с ложки** ταΐζω το παιδάκι με το κουτάλι. || με λέξεις που σημαίνουν ποσότητα: με, από, εκ· **опьянеть с двух рюмок** μεθώ με δυό ποτηράκια· **убить с первого выстрела** σκοτώνω με την πρώτη τουφεκιά· **узнать с первого взгляда** γνωρίζω (καταλαβαίνω) με την πρώτη ματιά. || σημαίνει τρόπο ενέργειας: στον, στην, στο, στους κ.τ.τ. **продавать с аукциона** πουλώ στο δημοπρατήριο· **взять с бою** παίρνω στη μάχη· **торговать с рук** πουλώ στα χέρια. || σημαίνει τρόπο· με· **пригаты с разбегу** πηδώ με φόρα. II. Με αιτ. 1 περίπου, σχεδόν, πάνω-κάτω, κάπου, καμιά, κοντά· **отдохнуть с полчаса** ξεκουράζομαι περίπου μισή ώρα· с **месяца** ένα περίπου μήνα· **отъехать с километр** απομακρύνθηκα ένα περίπου χιλιόμετρο. 2 σε σύγκριση: ως, (ω)σάν, ίσαμε· **мальчик с пальчик** παιδάκι μικρούτσικο (τοσούλικο, τοσουλάκι, μια σταλιά-παιδάκι, ίσαμε το δαχτυλάκι)· **мужиком** с **ноготок** ανθρωπάκι, -άριο, -άκος· **нанос**· (ίσαμε το νυχάκι). || με κτητική αντων. σημαίνει: όσο, τόσο· с **моё** όσο το δικό μου, όσο εγώ έχω. III. Με οργν. 1 μαζί, ομού, με· και· **хочу повидать отца с матерью** θέλω να ιδώ τον πατέρα και τη μάνα·

нарисова́ть ре́ку с прито́ками ζωγραφίζω ποτάμι με τους παραπόταμους· дождь со снѣгом χιονόνερο, χιονόβρεχο· мы с тобо́й εγώ και σύ (οι δύο μας)· вы с бра́том εσύ και ο αδερφός· на́ше с ва́ми иму́щество η περιουσία μας (η δική μου και η δική σου)· на́ша с тобо́й нахо́дка το εύρημά μας (των δύο μας). 2 με (έχοντας)· сто́ять на посту́ с авто́матом στέκομαι στο πόστο με το αυτόματο· оста́ться с двумя́ рублѣми μένω με δύο ρούβλια· де́вушка с коси́чками κορίτσι με πλεξουδίτσες· мешо́к с муко́й τσουβάλι με αλεύρι· зада́ча с двумя́ неизвѣстными πρόβλημα με δύο άγνωστους· просну́ться с головно́й бо́лью ξυπνώ με πονοκέφαλο· обра́титься с про́сьбой απευθύνομαι με παράκληση· сде́лать с намере́нием κάνω σκόπιμα· чита́ть с выра́жением διαβάζω με έκφραση. || (για χρόνο)· ме· κοντά, κατά· вне́хоть с рассвѣтом αναχωρώ με το φέξιμο (πολύ πρωί)· вста́ть с заре́й σηκώνομαι(με) την αυγή. 3 με ή του· авари́я с самолѣтом βλάβη του αεροπλάνου· у ребѣнка нехорошо́ со здо́ровьем το παιδί δεν πάει καλά με την υγεία· с большо́м о́морок ο άρρωστος λιποθύμησε. 4 με, κατά, εναντίον· до́рогься с за́сухой κάνω αγώνα κατά της ξερασίας· спра́виться с рабо́той та βγάζω πέρα (τα καταφέρω) με τη δουλειά. || εκφρ. что с ва́ми? τι πάθατε; τι έχετε; τι σας συνέβηκε; с це́лью με σκοπό, σκόπιμα.

-С, μόριο στο τέλος της λέξης σε ένδειξη τρυφερότητας, αβρότητας, σεβασμού, δουλοπρέπειας και σπάνια ειρωνικά, αστεία· (παλ.) προέρχεται απο το αρχικό γράμμα της λέξης су́дарь στην κλητική πτώση και σημαίνει: κύριε· не́т-с, э́то вам не прои́дет-с όχι, κύριε, αυτό δε θα σας περάσει.

С... καθώς και со... και оъ... (πρόθεμα)· I. Χρησιμοποιείται για το σχηματισμό ρημάτων και σημαίνει: 1 απομάκρυνση απο ένα σημείο ή απο επιφάνεια: сбежа́ть (из до́ма), сма́хнуть (пы́ль), срѣзать, сруби́ть. 2 κίνηση με επιστροφή. сходи́ть в апте́ку πηγαίνω στο φαρμακείο· сбе́гать (за хле́бом) τρέχω για φωμί (να αγοράσω). 3 ένωση. α) προσέγγιση· στερέωση: сжать, связа́ть, склеи́ть, склепа́ть. β) συγκέντρωση, συσώρευση: сложи́ть (кни́ги), смести́ (сор в кучу), стаска́ть (мешки́). γ) (συνήθως με την κατάληξη -ся) σημαίνει κίνηση απο διάφορα μέρη σε ένα σημείο: сбежа́ться, сбе́хаться, стѣчься. 4 κοινότητα, ενότητα· συμμετοχή· συνόδευση: сосуществова́ть, собесѣдовать, сопровожда́ть. 5 (με την κατάληξη -ся) σημαίνει αμοιβαιότητα: сгово́ряться, сыграться. 6 αντιπαράθεση. α) συσχέτιση, σύγκριση: све́рить, сообразова́ть,

сличи́ть. β) αντιγραφή, ανατύπωση: списа́ть, срисова́ть, очерти́ть. 7 αποτέλεσμα. α) εμφάνιση ιδιότητας σαν προϊόν ενέργειας: сгла́дить, сузи́ть, смягчи́ть· επίσης και με σημ. πληρότητας, εντατικότητας: спи́ться, стоско́ваться, сбáловаться. β) κατασκευή αντικειμένου σαν συνέπεια της ενέργειας: скова́ть (цепь), слить (пу́шку), сшить (пла́тье)· спечь (пиро́г). 8 σχηματίζει μερικά στιγμιαία ρήματα (ρ.σ.): сде́лать, спеть κ. άλλα. II. Χρησιμοποιείται και για το σχηματισμό τροπικών επιρρημάτων απο πλάγιες πτώσεις ουσιαστικών και επιθέτων: сдо́ку, слегка́, спра́ва, снizu, смóлоду, снача́ла, сгоряча́.

*саада́к, -а α. (παλ.) θήκη τόξου. || τόξο και φαρέτα στη θήκη.

*сабаи́он, -а α. αυγοζαχαρόκρασο.

*саба́н, -а α. αλέτρι.

оа́бельник, -а α. το κρίνο, η ίριδα (φυτό ή λουλούδι).

са́бельный επ. του σπαθιού· ~ удар χτύπημα με το σπαθί. || σπαθοφόρος, σπαθάτος

*саба́я, -я θ. είδος σταφίδας άσπερμης.

са́блеви́дный επ. σπαθοειδής, σπαθώδης.

са́блеобра́зный επ. βλ. са́блеви́дный.

са́бля, -и θ. σπαθί, σπάθη, -α. || (στрат.) ιππέας· отря́д в сто са́бель τμήμα εκατό ιππέων.

*сабо́ ουδ. άκλ. πλθ. ξυλρπέδιλα, τσόκαρα, κρούπεζα, σαμπό.

сабо́таж, -а α. δολιοφθορά, σαμποτάζ· υπονόμευση.

сабо́тажни́к, -а α., -ца, -и θ. δολιοφθορέας, σαμποταριστής, σαμποτέρ.

сабо́тажни́чать ρ.δ. βλ. сабо́тировать.

сабо́тажни́ческий επ. σαμποταριστικός.

сабо́тажни́чество, -а ουδ. δολιοφθορά, σαμποτάζ, -άρισμα.

сабо́тирова́ние, -я ουδ. σαμποτάρισμα.

сабо́тирова́ть, -рую, -руешь ρ.σ. κ. (παλ.) δ. 1 μ. κάνω σαμποτάζ, δολιοφθορά, σαμποτάρω. 2 ασχολούμαι με το σαμποτάζ. || -ся ασχολούμαι με το σαμποτάζ.

*сабу́р, -а α. αλόη (χυμός ως καθαρτικό).

*сава́н, -а α. το σάβανο. || μτφ. κάλυμμα, σκέπασμα· сне́жный - χιονόλευκο σκέπασμα.

*савáнны, -áнн, πλθ. (ενκ. савáнна, -и θ.) οι σαβάνες.

савра́о, -а α. άλογο ξανθότριχο (αλιτζές), με μαύρη ουρά και χαιίτη. || εκφρ. - без узди́ (παλ.) εκτραχηλισμένος νέος.

савра́сный επ. (για άλογο)· ξανθότριχος.

*оа́га, -и θ. σάγκα (διήγημα, παράδοση ιρλανδοσκανδαναικό).

саги́б, -а α. βλ. саи́б.

сагити́ровать ρ.σ. βλ. агити́ровать (2 σημ.).

*саго ουδ. άκλ. σάγουτο και σαγκού.

сад, -α, προθτ. ο саде, в саду, πλθ. садѣ α. κήπος, δεντρόκηπος, περιβόλι· ВИШНĖВНŪ - βυσινόκηπος. || εκφρ. БОТАНИЧЕСКŪЙ - βοτανικός κήπος· ЗООЛОГИЧЕСКŪЙ - ζωολογικός κήπος.

саданѹть ρ.σ. (απλ.) μπήγω, χώνω· - НОЖ μπήγω το μαχαίρι. || μтф. καταφέρω χτύπημα. || πυροβολώ. || (αпрόσ.)· θα πέσει, θα κάνει, θα έχομε· ЗАВТРА -НĖТ МОРОЗ άύριο θα κάνει παγωνιά.

*сади́зм, -а α. σαδισμός.

сади́к, -а α. κηπάκι· κηπούλης.

сади́ст, -а α., -ка, -и θ. σαδιστής, -ί-στρια.

сади́стский επ. σαδιστικός.

сади́ть, саду́, садишь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. саженный, βр: -жен, -а, -о ρ.δ. 1 μ. (απλ.) βλ. сажа́ть (εκτός της 5 κ. 10 σημ.). 2 χτυπά δυνατά· - КУЛАКОМ χτυπά με τη γροθιά. || πυροβολώ ισχυρά, βάλλω με πολλά πυρά. || μυρίζω πολύ άσχημα, βρωμώ. 3 Χρησιμοποιείται αντί άλλου ρήματος, που εύκολα εννοείται και με επίταση: - папи́ро́су за -оѢ капи́ζω (βάζω) το ένα κοντά το άλλο τα τσιγάρα. || -ся φυτεύομαι κλπ ρ. μ. (1,2 σημ.).

сади́ться ρ.δ. βλ. сесть.

сади́ческий επ. (γραπ. λόγος)· βλ. сади́стский.

са́дка¹, -и θ. τοποθέτηση, βάλισμο. || η φουρνιά.

оа́дка², -и θ. καθίζηση, κατακάθισμα (για ουσίες). || μάζεμα, συστολή· κόντεμα.

са́дка³, -и θ. ζωντανό θήραμα (για εξάσκηση σκύλων). || ρίξιμο στο φτερό (για εξάσκηση σε αφιέμενα πουλιά).

са́дки¹ επ. απότομος· ισχυρός, δυνατός.

са́дки² επ. καθιζητικός, που εύκολα καθιζάνει.

са́дко́внŪй επ. ιχθυοτροφικός· του ιχθυοτροφείου.

са́днетъ, -еет ρ.δ. βλ. са́днить (2 σημ.).

са́днить, -нит ρ.δ. 1 μ. γρατσουνίζω, αμύσσω. 2 απρόσ. (για πόνο)· με τρώει, έχω φαγούρα· με καίει, έχω καίλα· В ГОРЛЕ -НIT με καίει στο λαιμό. || мтф. με θλίβει, με στενοχωρεί, με κατατρώχει.

садовладе́лец, -льца α. ιδιοκτήτης κήπου.

садо́вник, -а α., -ца, -и θ. κηπουρός, κηποκόμος, περιβολάρης.

садо́вничать ρ.δ. 1 εργάζομαι κηπουρός. 2 κηπεύω, ασχολούμαι με την κηπουρική.

садо́внический επ. κηπουρικός.

садо́вничество, -а ουδ. βλ. садо́во́дство.

садо́вничий, -ья, -ье κηπουρικός, του κηπουρού· -чыи но́жницы το φαλίδι του κηπουρού,

το κλαδευτήρι.

садо́во́д, -а α. κηπουρός, κηποκόμος, περιβολάρης.

садо́во́дство, -а ουδ. κηποκομία, κηπουρική, κηπευτική.

садо́во́дческий επ. κηπουρικός, κηπευτικός, της κηποκομίας.

садо́внŪй επ. του κήπου· -не доро́жки δρομάκια του κήπου· -ая кали́тка η κηπόπορτα. || κηπευτικός· -ая мали́на κηπευτικό σμέουρο· садо́вое дере́во κηπευτικό δέντρο. || δεντροκομικός· -ая о́пытная ста́нция δεντροκομικός πειραματικός σταθμός. || εκφρ. голова́ -ая άνθρωπος αφηρημένος, αποξεχασμένος, επιλήσμονας, χαζός.

садо́защѣтнŪй επ. κηποπροφυλακτικός.

садо́к, -дка α. 1 ιχθυοτροφείο τεχνητό. || χώρος διατήρησης αλιευμένων ζωντανών φαριών· βιβάρι. 2 χώρος διατήρησης και πολλαπλασιασμός ζώων· βιβάρι· кро́личий - κονικλοτροφείο. 3 (κυνηγ.)· παγίδα· во́лчий - λυκοπαγίδα.

садо́разведе́ние, -я ουδ. ανάπτυξη ή δημιουργία κήπων.

садо́строи́тельство, -а ουδ. δημιουργία μεγάλων κηπειών.

садо́чнŪй¹ επ. της τοποθέτησης, του βαλσιματος.

садо́чнŪй² επ. της καθίζησης, με την καθίζηση.

садо́чнŪй³ επ. κυνηγετικός. || της βολής.

саѣ́к, саѣ́ка α. κέρατο μικρού ελαφιού. || ελάφι νεαρό με κέρατα.

саѣ́чнŪй επ. της σάικας· απο σάικα βλ. саѣ́ка.

са́жа, -и θ. καπνιά, αιθάλη. || εκφρ. дела́ как - бела́ πως πάνε τα παιδιά σου κόρακα; - όσο πάνε και μαυρίζουν (κακά, ψυχρά και ανάποδα· προς το χειρότερο).

са́жалка, -и θ. βλ. садо́к (2 σημ.).

са́жалка, -и θ. πατατοσπαρτική μηχανή.

са́жалнŪй επ. φυτευτικός.

са́жалник, -а α. φυτευτής.

са́жание, -я ουδ. κάθιση. || τοποθέτηση. || φύτευση, -μα.

сажа́ть ρ.δ.μ. 1 καθίζω, βάζω να καθίσει. τοποθετώ, βάζω σε θέση· βολεύω. || προσγειώνω (αεροπλάνο). 2 διορίζω σε θέση. 4 βάζω, κλείνω· - В ТЮРЬМŪ βάζω στη φυλακή· - В гауптва́хту ή В ареста́нтскую βάζω στο κρατητήριο· - под арест βάζω υπο κράτηση· - на цепь βάζω στα δεσμά, αλυσοδένω· - В кле́тку βάζω στο κλουβί. || βάζω (υπό καθεστώς)· - на диету βάζω σε διαίτα. 5 φυτεύω· - карто́фель φυτεύω πατάτα· - таба́к φυτεύω καπνό. 6 βάζω· - кирпи́чи в печь βάζω τού-

βλα στο φούρνο· - СНОПѢ В ОВІН βάζω τα δεμάτια στο στεγνωτήριο. 7 επιφέρω, προξενώ· - ПЯТНА βάζω λεκέδες· - СИНЯКІ μωλωπιζώ, μελανιάζω. || **ράβω**· - ПҮГОВИЦЫ НА ПИДЖАК βάζω κουμπιά στο σακάκι. 8 επιθέτω, εξαρτώ· - НАЖИВКУ НА КРЮЧОК βάζω δόλωμα στο αγκίστρι. || **πλήγω**· καρφώνω. 9 βρίσκω το στόχω, σκοπεύω εύστοχα. 10 απορρίπτω (στις εξετάσεις). || **εκφρ.** - НА ЯЙЦА βάζω κλώσσα· - НА ЦАРСТВО βάζω (κάνω) βασιλιά. || -СЯ κάθομαι· μπαινώ· τοποθετούμαι κλπ.ρ ενεργ. φ. όλων των σημασιών.

саженец, -НЦА α. 1 φυτόνι. 2 νεαρό μεταφυτευμένο φυτό.

саженка κ. **сажёнка**, -И θ. σαζενίτσα. || ως επίρ. -АМИ με οργυές· ПЛЫТЬ -АМИ κολυμπώ με οργυές.

саженцевий επ. του φυτανιού. || φυτευτός.

саженний κ. **сажённый** επ. της σάζενας. || πολύ μεγάλος, - πλατύς, - βαθύς.

сажень, -И γεν. πλθ. -ей κ. **сажень**, -И, η γεν. πλθ. -ей κ. **сажен** θ. 1 η σάζενα (παλαιό ρωσικό μέτρο μήκους ίσο με 2,134 μ.). 2 επιφάνεια μιας σάζενας· - ЗЕМЛІ μια σάζενα γης. 3 μέτρο μήκους μιας σάζενας.

саживать ρ.δ. βλ. садить, сажать.

саживаться ρ.δ. βλ. садиться. || βλ. сажаться.

сазан, -А α. κυπρίνος, σαζάνι.

сазаний επ. του κυπρίνου.

***сайб**, -А α. κύριος.

***сайга**, -И θ. είδος αντιλόπης.

сайгак, -А α. αντιλόπη (το αρσενικό).

сайдак, -А α. βλ. саадак.

сайка, -И θ. μικρή φραντζόλα απο σιτάλευρο.

***сак¹**, -А α. (παλ.). 1 σάκκος οδοιπορικός. 2 είδος γυναικείου ευρύχωρου πανωφοριού.

сак², -А α. αλιευτικό δίχτυ σακκοειδές.

саква, -Н θ. σάκκος (σακκούλι) νομής.

***сакволяж**, -А α. οδοιπορικός σάκκος ή τσάντα.

саккомпаніровать ρ.σ. βλ. аккомпаніровать

сакля, -И θ. σπίτι των ορεινών Καυκασίων.

***сакральный** επ. βλ. ритуальный.

сакраментальный επ. 1 βλ. ритуальный. 2 τιμητικός, σεβαστός, σεβάσμιος· ιερός.

***саксаул**, -А α. σαξαούλο (δεντρώλιο).

саксауловий επ. του σαξαούλου: απο σαξαούλο.

саксаульник, -А α. δάσος απο σαξαούλα.

саксаульный επ. βλ. саксауловий.

саксонский επ. σαξωνικός· - фарфор σαξωνική πορσελάνη.

***саксофон**, -А α. το σαξόφωνο.

саксы, -ОВ πλθ. (ενκ. САКС, -А α.) οι Σάξονες.

оалазки, -ЗОК πλθ. έλκηθρο μικρό. || (τεχ.) ολισθητήρας.

салазковий επ. με ολισθητήρα.

салазочный επ. του ελιηθρου. || του ολισθητήρα.

салака, -И θ. είδος μικρής ρέγγας.

салакушка, -И θ. βλ. салака.

***саламандра**, -Н θ. 1 η σαλαμάντρα. 2 πνεύμα φωτιάς (δεισιδαιμονία του μεσαιώνα).

саламандровий επ. της σαλαμάντρας. || ουσ. πλθ. -НЕ τα μηκόδοντα.

саламаты, -Н θ. είδος κισελιού.

салат, -А α. θρίδακας (επιστ.) μαρούλι (λκ). || η σαλάτα μαρούλι.

салатник, -А α. σαλατιέρα.

салатица, -И θ. βλ. салатник.

салатный επ. 1 του μαρουλιού. 2 για σαλάτα· -АЯ **капуста** κραμβολάχανο για σαλάτα. 3 μουντό πράσινο χρώμα.

салачный επ. της ρέγγας.

салить ρ.δ.μ. λιπαίνω, αλείφω με λίπος. || λερώνω με λίπος. || χτυπώ, κλοτσά παίζοντας.

|| -СЯ λιπαίνομαι, αλείφομαι με λίπος. || λερώνομαι με λίπος, λιγδώνομαι.

салициловий επ: -АЯ **кислота** σαλικυλικό ή ιτεϊλικό οξύ.

салки, -ЛОК πλθ. βλ. пятнашки.

сало, -А ουδ. 1 ζωικό λίπος, ξύγκι, στέαρ. 2 λίπος μηχανών, γράσο. 3 λεπτά κομμάτια πάγου στη επιφάνεια του νερού.

***салон**, -А α. σάλα· σαλόνι, αίθουσα· (υποδοχής· συνέντευξης· έκθεσης, καταστήματος κ.τ.τ.).

салонный επ. 1 της αίθουσας, του σαλονιού. || ελαφρός, επιφανειακός, κενός, κούφιος· - разговор **клубенτες** του σαλονιού (αερολογίες)* -НЕ **СТИХИ** ασήμαντοι στίχοι (χωρίς βάθος, νόημα).

***салоп**, -А α. (παλ.) φαρδύς και μακρύς γυναικείος επενδύτης.

салопница, -Н θ. ζητιάνα σε πλουσιόσπιτα.

|| γυναίκα μικροαστικών αντιλήψεων.

салотоп, -А α. εργάτης τήξης των λιπών.

салотопенный επ. της τήξης των λιπών.

салотопление, -Я ουδ. λιώσιμο, τήξη των λιπών.

салотопия, -И θ. επιχείρηση τήξης λιπών.

***салтык**, -А α: НА **СВОЙ** - κατά το δικό του τρόπο.

***салфетка**, -И θ. πετσέτα φαγητού· **бумажные** -И χαρτοπετσέτες. || σαλιάρα, σαλιάριστρα. || μικρό τραπεζομάντηλο (για τραπεζάκι).

салфеточка, -И θ. πετσέτιτσα.

***салъдо** ουδ. άκλ. το υπόλοιπο ή διαφορά λογαρισμού.

сальник, -А α. 1 το περιτόναιο. 2 (τεχ.)

στυπιοθλίπτης.

САЛЬНИКОВЫЙ επ. στυπιοθλιπτικός· -οε κο-
λεσό στυπιοθλιπτικός δακτύλιος.

САЛЬНОСТЬ, -и θ. 1 λιπαρότητα, ύπαρξη λί-
πους. 2 αισχρολογία, βωμολοχία, αχρειολογία.

САЛЬНЫЙ επ. 1 του λίπους. 2 στεατικός· -ая
свечá στεατοκίριο, σπερματσέτο. 3 λιγδωμέ-
νος, λαδασμένος· ~ рукав λιγδωμένο μανίκι.
4 απρετής, άσεμνος· αισχρός, μιαιρός. || εκφρ.
-не железн στεατογόνοι αδένες.

* **САЛЬТО** ουδ. άκλ. πήδημα, άλμα, σάλτο.

* **САЛЬТО-МОРТАЛЕ** ουδ. άκλ. πήδημα θανάτου.

* **САЛОТ**, -а α. χαιρετιστήρια ομοβροντία·
произвести́ - двадцатью артиллерийскими зал-
пами χαιρετίζω με είκοσι ομοβροντίες πυρο-
βολικού. || πιονέριμος χαιρετισμός.

САЛОТОВАТЬ, -тýю, -тýешь ρ.δ.κ.σ. (με δοτ.)·
χαιρετίζω με ομοβροντίες.

* **САЛЯМИ** θ. άκλ. σαλάμι.

сам, самá, самó (οριστική αντωνυμία). 1 ο
ίδιος, μόνος (μου)· εγώ· Я - это сделал εγώ
ο ίδιος το έκανα· вы -и знáете εσείς οι ί-
διοι ξέρετε ή μόνοι σας ξέρετε· - во всёμ
виновáт εγώ φταίω για όλα· други́х учит, а -
ничего не знáет άλλους διδάσκει, ενώ ο ί-
διος δεν ξέρει τίποτε· -á ест, други́м не
даёт μόνη της τρώει, στους άλλους δε δίνει.
2 μόνος, εξ ιδίων· слéзн так -и льóтся τα
δάκρυα έτσι μόνα τους πηγαίνουν (ρέουν). 3
(επιτακτικό)· (και) ο ίδιος, ακόμα (και) ο
ίδιος· - черт не разберёт και ο διάβολος α-
κόμα δε μπορεί να ξέρει. 4 ουσ. ο νοικοκύρης, ο
αφέντης, ο αρχηγός, το κεφάλι, ο τρανός· -
приехал ο τρανός ήρθε. 5 μαζί με ουσ. ση-
μαίνει: ποιότητα, ιδιότητα· προσωποποίηση ή
ενσάρκωση· он -á добрóтá ο ίδιος είναι η
καλοσύνη (προσωποποίηση της καλοσύνης). ||
εκφρ. -, -á, -ó собо́й άθελα, ακούσια· гла-
зá закрывáются -и τα μάτια κλείνονται μόνα
τους· -ó собо́й разумеется εννοείται, είναι
αυτονόητο, υπονοείται, εξυπακούεται, αυθυ-
πακούεται, μιλά μόνο του -, -á, -ó по себе
α) μόνος μου, μοναχός μου, αυτοτελώς. β) αυ-
τός καθ' εαυτός, αυτή καθ' εαυτή, αυτό καθ'
εαυτό· αυτός ο ίδιος, αυτή η ίδια, αυτό το
ίδιο. γ) κάτι το ίδιο, το ιδιαίτερο· - себе
голова́ (хозяин, господин κ.τ.τ.) είμαι αυ-
τεξούσιος, αυτοκέφαλος, αυτοτελής, αυτοκυ-
ρίαρχος, κύριος εαυτού· -, -á, -ó за себя
говори́т μιλά μόνο του, είναι ολοφάνερο.

сам.. (παλ. κ. απλ.)· μαζί με τακτικά α-
ριθμητικά δείχνει: α) πόσες φορές περισσό-
τερο σάρθηκε απο πριν: --друг δύο φορές·
--трéтей τρεις φορές· --четвёрт τέσερις φο-
ρές· --пят πέντε φορές· --шéст έξι φορές· --
сём εφτά φορές· --осёмóй οχτώ φορές· --

девят εννιά φορές· --деся́т δέκα φορές. β)
τόσοι, όσοι δείχνει το αριθμητικό, συμπε-
ριλαμβανομένου και του ομιλούντος: --друг
οι δυό μας· --трéтей οι τρεις μας κ.τ.τ.

* **самán**, -а α. πλιθάρι, ωμόπλινθος·

самánка, -и θ. κτίριο πλιθόκτιστο.

самáнный επ. πλίνθινος, του πλίνθου. || α-
πο πλιθάρι, με πλιθάρι· -не домá πλινθόκτι-
στα σίτια· -не стéны πλινθόκτιστοι τοίχοι.

самóук, -á α. 1 πουρές απο φρούτα, ζάχαρη
και ασπράδι αυγού. 2 (βοτ.) ακταία (επιστ.),
κουφοξυλιά, σαμβούκος (λκ.).

самéц, -мiá α. το αρσενικό (φύλο), ο άρρην.

самка, -и θ. το θηλυκό (φύλο), η θηλυκιά.

само!.. πρόθεμα που αντιστοιχεί με το δι-
κό μας: αυτο... самоанáлиз, самоуправлéние,
самоход κλπ.

само?.. πρόθεμα που σχηματίζει υπερθετικό
β. επιθέτων· αντιστοιχεί με το δικό μας υπέρ...
ο πιο... самоважнéйший, самомалéйший.

* **самоанáлиз**, -а α. αυτοανάλυση, αυτοέλεγ-
χος.

самобичевáние, -я ουδ. 1 αυτομαστιγωση. 2
μτφ. αυστηρή αυτοκριτική.

самобичýющий επ. αυτομαστιγωτικός.

самобράнка, -и θ: скáтерть-- μαγικό τρα-
πεζομάντηλο (στα παραμύθια, όπου τα φαγητά
εμφανίζονται μόνα τους).

самобράнный επ: -ая скáтерть βλ. самобράн-
ка.

самобóитность, -и θ. αυθυπαρξία, το αυθύ-
παρκτο· το ίδιο, το ιδιότυπο, ιδιοτυπία, το
έμφυτο.

самобóитный επ., βρ: -тен, -тна, -тно αυ-
θύπαρκτος πρωτότυπος, ιδιότυπος· αυτοφής. 2
(παλ.) ξεχωριστός, ιδιαίτερος, αυτοτελής.

* **самовáр**, -а α. το σαμοβάρι· стави́ть -
βάζω (ανάβω) το σαμοβάρι. || τεΐποσοία· звать
кого на - καλώ κάποιον να πιούμε τσάι.

самовáрный επ. του σαμοβαριού· -кран η
κάνουλα του σαμοβαριού.

самовлáстие, -я ουδ. αυταρχία, δεσποτεία.
|| σατραπισμός, δεσποτισμός. || αρχομανία, φι-
лархία.

самовлáститель, -я α. (παλ.) βλ. самодér-
жец.

самовлáстительный επ. βρ: -лен, -льна, -о
βλ. самодérжáвный.

самовлáстность, -и θ. αυταρχικότητα, σα-
τραπισμός, απολυταρχία.

самовлáстный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1
αυταρχικός, δεσποτικός, απολυταρχικός, σα-
τραπικός. 2 αρχομανής, φίλαρχος.

самовлóблéнность, -и θ. αυταρέσκεια, φι-
λαυτία.

самовлóблéнный επ. αυτάρεσκος, φίλαυτος.

самовнушение, -я ουδ. αυθυποβολή.
самовозбуждение, -я ουδ. (φυσ., τεχ.) αυ-
 τοδιέγερση.
самовозвеличение, -я ουδ. αυθυπερβολή.
самовозгоряемость, -и θ. αυτανάφλεξη.
самовозгорание, -я ουδ. αυτανάφλεξη.
самовозгораться, -ется ρ.δ. 1 αυтанаφλέ-
 γομαι. 2 είμαι εύφλεκτος.
самовозгораться, -рйтся ρ.σ. αυтанаφλέγο-
 май.
самовольие, -я ουδ. 1 (παλ.)· αυθαιρεσία,
 ετσιθελισμός· ζορπαλίικι.
самовольник, -а α., -ница, -и θ. ο αυθαίρε-
 τών, ετσιθελιστής· σατράπης· ζορμπάς.
самовольничество, -я ουδ. αυθαιρεσία· σα-
 τραπισμός.
самовольничать ρ.δ. αυθαιρετώ· φέρνομαι
 σαν σατράπης.
самовольно επίρ. αυθαίρετα.
самовольный επ., βρ: -лен, -льна, -льно;
 αυθαίρετος, αυταρχικός· απείθαρχος, άτακτος·
 -уход αυθαίρετη φυγή· -ая отлучка αυθαί-
 ρετη απουσία· -не дѣти απείθαρχα παιδιά.
самовольство, -а ουδ. βλ. самовольие.
самовоспитание, -я ουδ. αυτοδιαπαιδαγωγή-
 ση, αυτοαγωγή κ. αυτοαγωγή.
самовоспламенение, -я ουδ. αυτανάφλεξη.
самовоспламениться, -нйтся ρ.σ. αυтана-
 φλέγομαι.
самовоспламеняться, -яется ρ.δ. 1 αυтана-
 φλέγομαι. 2 είμαι εύφλεκτος.
самовосхваление, -я ουδ. καυχησιολογία.
самовяз, -а α. γραβάτα ή ζώνη αυτοκουμπω-
 νόμενη.
самогишнός, -а α. βλ. самовнушение.
самогόν, -а α. τσίπουρο, στεμφυλόπνευμα,
 σπιτίσιο ούζο (ρακί).
самогόνка, -и θ. βλ. самогόν.
самогόνный επ. αποστακτήριος· - аппарат
 απλός αποστακτήριος, αποστάκτης, λάμπκος.
самогоноварение, -я ουδ. λαθραία απόστα-
 ξη οينوπνεύματος.
самогόνщик, -а α., -ца, -и θ. αυτός που
 εκτελεί λαθραία απόσταξη.
самодвижение, -я ουδ. αυτοκίνηση.
самодвижущийся επ. αυτοκίνητος, -ούμενος·
 -экскаватор αυτοκίνητος εκσκαφέας. II εκφρ.
 -ая мина η торпѣла.
самодѣйствующий επ. αυτενεργός.
самоделка, -и θ. εργόχειρο· έργο χειρο-
 ποιήτο, χειρόπλαστο, σπιτίσιο.
самоделковый επ. (απλ.) βλ. самодельный.
самодельный επ. χειροποίητος, χειρόπλα-
 στος, χειροκάμωτος· -абажур χειροποίητο α-
 μπαζούρ· -не папиросн стрижτά τσιγάρα· -
 радиоприёмник ερασιτεχνικός ραδιοδέκτης.

самодельница, -и θ. βλ. самоделка.
самодержавие, -я ουδ. απολυταρχία· δεσπο-
 τισμός· царское - τσαρική απολυταρχία.
самодержавный επ., βρ: -вен, -вна, -вно α-
 πολυταρχικός· δεσποτικός· -строй απολυταρ-
 χικό καθεστώς· -ая власть απολυταρχική ε-
 ξουσία.
самодержец, -ица α. μονάρχης, αυτοκράτο-
 ρας· ηγεμόνας.
самодѣтельность, -и θ. 1 αυτενεργεια·
 πρωτοβουλία. 2 συγκρότημα ερασιτεχνικό-καλ-
 λιτεχνικό.
самодѣтельный επ. αυτεξούσιος, αυτοτελής,
 ανεξάρτητος. II ερασιτεχνικός.
самодисциплина, -и θ. αυτοπειθαρχία.
самодовлѣпный επ. (γραπ. λόγος)· αυτάρ-
 χης, επαρκής, αρκετός. II που ενέχει αξία·
 αυτοτελής.
самодовольный επ., βρ: -лен, -льна, -льно
 αυτοϊκανοποιημένος, αυτάρεσκος.
самодовольствие, -я ουδ. βλ. самодоволь-
 ство.
самодовольство, -а ουδ. αυτοϊκανοποίηση ή
 αυτάρεσκεια.
самодур, -а α., -ка, -и θ. σατράπης, ζορ-
 μπάς.
самодурничать ρ.δ. βλ. самодурствовать.
самодурство, -а ουδ. αυθαιρεσία, σατραπι-
 σμός· δεσποτισμός· ζορπαλίικι.
самодурствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ.
 φέρνομαι, ενεργώ αυθαίρετα, σαν σατράπης,
 τυραννικά.
самозабвение, -я ουδ. 1 αφοσίωση, απορρό-
 φηση. II λησμονιά, -σύνη. 2 αφιλαυτία, αυτα-
 πάρνηση, αυτοθυσία· παραφροσύνη· работать с
 -ем εργάζομαι με αυταπάρνηση· любить до -я
 αγαπώ παράφορα, μέχρι τρέλλας.
самозабвенность, -и θ. βλ. самозабвение
 (2 σημ.).
самозабвенный επ. με αυταπάρνηση. II παρά-
 φορος.
самозаготівка, -и θ. αυτοπροετοιμασία (ε-
 τοιμασία πρώτων υλών, καυσίμων κλπ. απο τους
 ίδιους τους καταναλωτές).
самозакаливание, -я ουδ. αυτοχαλύδωση.
самозакаливаться, -ается ρ.δ. αυτοχαλυ-
 δώνομαι.
самозакάλка, -и θ. αυτοχαλύδωση.
самозаписывающий επ. απο μηχ. αυτογραφι-
 κός· -ие приборы αυτογραφικές συσκευές.
самозарождение, -я ουδ. αυτογονία, αυτο-
 γένεια, αυτογένεση.
самозарядный επ. αυτόματης όπλισης· -ая
 винтовка τουφέκι αυτόματης όπλισης.
самозащита, -и θ. αυτοάμυνα, αυτοϊπεράσπι-
 ση, αυτοπροστασία.

самозв́анец, -нца, α., -κα, -и θ. αυτοτι-
τλοφορούμενος, αυτοαποκαλούμενος, αυτονομα-
ζόμενος· αυτοχειροτονημένος.

самозв́анный επ. αυτονομαζόμενος, αυτοκα-
λούμενος.

самозв́анотво, -а ουδ. αυτοτιτλοφόρηση, αυ-
τοχειροτόνηση.

самоиндύκция, -и θ. (ηλεκτρ.) αυτεπαγωγή.

самоиспытáние, -я ουδ. αυτοδοκιμασία· (δύ-
νάμεων, ικανοτήτων κ.τ.τ.).

самоистребл́ение, -я ουδ. αυτοκαταστροφή.

самоисязáние, -я ουδ. αυτοβασάνισμα, αυ-
τοπαιδεμός, αυτοταλαιπώρηση.

самока́л, -а α. κ. **самока́лка**, -и θ. αυτο-
χαλύβδωση.

самока́т, -а α. (στрат. παλ.) ποδήλατο. ||
πατίνι, τροχοπέδικο.

самока́тный¹ επ. (στрат. παλ.) ποδηλατικός·
-ая рота λόχος ποδηλατιστών.

самока́тный² επ. κατακυλιστικός, κατρακυλι-
στικός.

самока́том επір. με κατακύληση, με κατρα-
κύλιση.

самока́тчик, -а α. (στрат. παλ.) στρατιώ-
της-ποδηλατιστής.

самоконтр́оль, -я α. αυτοέλεγχος.

самокритика, -и θ. αυτοκριτική.

самокритич́еский επ. της αυτοκριτικής· με
αυτοκριτική· -ое выступл́ение ομιλία με αυ-
τοκριτική.

самокритич́ность, -и θ. αυτοκριτική.

самокритич́ный επ., βρ: -чен, -чна, -чно
βλ. самокритич́еский.

самокру́тка¹, -и θ. τσιγάρο στριφτό.

самокру́тка², -и θ. (παλ.)· γάμος με άγνοια
ή παρά τη θέληση των γονέων.

самолёт, -а α. αεροπλάνο· **реактив́ный** - α-
εριωθούμενο αεροπλάνο· **разведывательный** -
αναγνωριστικό αεροπλάνο· **учеб́ный** - εκπαι-
δευτικό αεροπλάνο· **пассажир́ский** - επιβατι-
κό αεροπλάνο· **воен́ный** - στρατιωτικό αερο-
πλάνο· **транспорти́ный** - μεταγωγικό αεροπλάνο·
двухмото́рный - δικινητήριο αεροπλάνο.

самолётный επ. του αεροπλάνου· -ое шасси
άτρακτος (σκελετός) αεροπλάνου. || αεροπορι-
κός· -ая разведка αεροπορική αναγνώριση.

самолётноев́ождение, -я ουδ. αεροπλοΐα.

самолётноев́лет, -а α. αεροπορική πτήση ή
εξόρμηση.

самолётостро́ение, -я ουδ. κατασκευή αερο-
πλάνων.

самолётостройте́льный επ. της κατασκευής
αεροπλάνων· -ое предприя́тие επιχείρηση κα-
τασκευής αεροπλάνων.

самолич́но επір. (απλ.) αυτοπρόσωπος.

самолич́ный επ. (απλ.) αυτοπρόσωπος· -ое

присύствие αυτοπρόσωπη παρουσία.

самолóв, -а α. παγίδα θηρίων, πτηνών· δι-
χτυ αλιευτικό.

самолóвный επ. της παγίδας· αλιευτικός.

самолýчий επ. (απλ.) ο πιο καλύτερος.

самолóб, -а α. βλ. **самолóбец**.

самолóбец, -бца α. φίλαυτος, εγωιστής.

самолóбив́ый επ., βρ: -быв, -а, -о φιλότι-
τιμος, αξιопρεπής. || εγωιστικός.

самолóбие, -я ουδ. φιλότιμο· εγωισμός· **бо-
лэзненное** ~ αρρωστιάρικος εγωισμός· **лóжное**
- ψευτοφιλότιμο· **цадй́ть чэб́-л.** ~ προσέχω μη
θείω το φιλότιμο κάποιου· **оскорбй́ть чэб́-л.**
~ προσβάλλω το φιλότιμο κάποιου. || αξιο-
πρέπεια· ευθυξία.

самолóбовáние, -я ουδ. αυτοϊκανοποίηση, η
αυταρέσκεια, αυτοθαυμασμός.

самомалéйший επ. (απλ.) ο πιο μικρότερος.

самоμήнение, -я ουδ. έπαρση, υπερφροσύνη,
ξίπασιά, γαυρίαμα, οίηση.

самонаблюд́ение, -я ουδ. αυτοπαρατήρηση.

самонавед́ение, -я ουδ. αυτοσκοπέυση, αυ-
τόματη σκόπευση.

самонаводй́щий επ. της αυτοσκοπέυσης.

самонадéянность, -и θ. έπαρση· υπερεκτί-
μηση (δυνάμεων, ικανοτήτων κ.τ.τ.)· ξίπασιά.

самонадéянный επ., βρ: -дéян, -дéянна, -о
οιηματίας, φαντασμένος, ξίπασμένος, επαρ-
μένος.

самоназв́ание, -я ουδ. αυτονομασία.

самоновéйший επ. ο πιο νέος, καινούριος.

самопράв́ный επ., βρ: -вен, -вна, -вно βλ.
своепράв́ный.

самопужн́ейший επ. ο πιο αναγκαιός.

самообвин́ение, -я ουδ. αυτοκατηγορία.

самообладáние, -я ουδ. αυτοκυριαρχία· αυ-
τοσυγκράτηση, αυτοκράτεια.

самообман, -а α. αυταπάτη.

самообогащ́ение, -я ουδ. πλουτισμός του ί-
διου, αυτοπλουτισμός.

самообожáние, -я ουδ. αυτοθαυμασμός· θεο-
ποίηση του εαυτού.

самообольщ́аться ρ.δ. αυτοβαυκαλίζομαι.

самообольщ́ение, -я ουδ. αυτοβαυκαλισμός.

самооборóна, -и θ. βλ. **самозащй́та**.

самообразовáние, -я ουδ. αυτομόρφωση, αυ-
τομάθεια.

самообразовáтельный επ. αυτομορφωτικός.

самообслýживание, -я ουδ. αυτοεξυπηρέτηση.

самообуч́ение, -я ουδ. αυτομάθηση, αυτοδι-
δαχή.

самоогранич́ение, -я ουδ. αυτοπεριορισμός.

самоока́пывание, -я ουδ. (στрат.) σκάψιμο
(ατομικού ορύγματος ή χαρακωμάτων) από τους
ιδίους τους μαχητές.

самоокупáемость, -и θ. κάλυψη των εξόδων

(μίας επιχείρισης) με τα δικά της έσοδα.
самооплотворение, -я ουδ. αυτογονιμοποίηση.
самооправдание, -я ουδ. δικαιολογία εαυτού.
самоопределение, -я ουδ. αυτοδιάθεση· **право наций на** - δικαίωμα των εθνών για αυτοδιάθεση.
самоопределиться, -люсь, -лишься ρ.σ. καθορίζω μόνος μου (τό μέλλον μου, τη ζωή μου, την ύπαρξή μου κ.τ.τ.).
самоопределиться ρ.δ. βλ. **самоопределиться** ся.
самопрокидывающийся επ. αυτοανατρεπόμενος, αυτοαναστρεφόμενος.
самоопыление, -я ουδ. αυτογαμία, αυτογονιμοποίηση.
самоопылитель, -я α. φυτό αυτογονιμοποιούμενο.
самоопыляться, -яется ρ.δ. (βοτ.) αυτογονιμοποιούμαι.
самоосадка, -и θ. φυσική καθίζηση.
самоосвобождение, -я ουδ. απελευθέρωση με ίδιες δυνάμεις.
самоустанов, -а α. συσκευή αυτόματου σταματήματος μηχανής.
самоосуждение, -я ουδ. αυτοκατάκριση.
самоотвержение, -я ουδ. αυταπάρνηση.
самоотверженно επίρ. με αυταπάρνηση.
самоотверженность, -и θ. αυταπάρνηση.
самоотверженный επ., βρ: -жен, -женна, -ο 1 αφίλαυτος, φίλαλλος, αλτρουϊστικός. 2 με αυταπάρνηση, ριψοκίνδυνος.
самоотвод, -а α. οικειοθελής απόσυρση, αποχώρηση.
самоотравление, -я ουδ. αυτοδηλητηρίαση (απο τοξίνες του ίδιου του οργανισμού).
самоотречение, -я ουδ. οικειοθελής απάρνηση· παραίτηση.
самоотречённость, -и θ. απάρνηση των εγχοσμίαν· ασκητισμός.
самоотчёт, -а α. απολογισμός, λογοδοσία απο τον εκτελεστή (εργασίας, ασχολίας κλπ.).
самооценка, -и θ. αυτοεκτίμηση.
самоочевидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно; ολοφάνερος, καταφανής, πρόδηλος, αυτόδηλος.
самоочищаться ρ.δ. αυτοκαθαρίζομαι.
самоочищение, -я ουδ. αυτοκάθαρση.
самоощущение, -я ουδ. αυτοσυναίσθηση. || αυτεπίγνωση, αυτογνωσία.
самопал, -а α. παλαιό εμπροσθογεμές όπλο.
самописец, -ца α. όργανο (συσκευή) αυτογραφικό.
самописца, -и θ. στυλογράφος, το στυλό.
самописущий επ. αυτογραφικός· - **прибор** αυτογραφική συσκευή· - **дождеметр** αυτόματο

βροχόμετρο. || εκφρ. -ая **ручка** βλ. **самописца**.
самоплавкий επ. εύτηκτος.
самоплавом επίρ. 1 με την φορά του ρεύματος (για πλουν). 2 με δικό μου πλουν.
самодаватель, -я α. αυτόματος μεταδότης.
самоподготовка, -и θ. η προετοιμασία μεθημάτων απο τον ίδιον.
самопожертвование, -я ουδ. αυτοθυσία.
самопознание, -я ουδ. αυτοσυνείδηση, αυτεπίγνωση, αυτογνωσία.
самопомощь, -и θ. αυτοβοήθεια.
самопроверка, -и θ. αυτοέλεγχος.
самопроизвольно επίρ. αυθόρμητα, αυτόματα, ενστικτώδεια.
самопроизвольность, -и θ. το αυθόρμητο, το ενστικτώδες.
самопроизвольный επ., βρ: -лен, -льна, -ο 1 ακούσιος, απροαίρετος, άθελος αυθαιρετος, αυθόρμητος, αυτόματος· ενστικτώδης -не **движения** αυτόματες κινήσεις. 2 (παλ.) εκούσιος, οικειοθελής, αυτοθέλητος, αυτόθελος, αυτοπροαίρετος. || εκφρ. -ое **зарождение** βλ. **самозарождение**.
самопрялка, -и θ. ροβάνι, σβίγκα.
самопуск, -а α. συσκευή αυτόματης κίνησης. || βλ. **стартёр**.
саморазвивающийся επ. αυτοαναπτυσσόμενος.
саморазвитие, -я ουδ. αυτοανάπτυξη.
саморазгружающийся επ. αυτοεκφορτινόμενος.
саморазгрузчик, -а α. μηχανισμός αυτοεκφόρτωσης.
самореклама, -и θ. αυτοδιαφήμιση.
самородный επ., βρ: 1 αυτοφυής, φυσικός· γνήσιος, καθарός, αμιγής. 2 έμφυτος· - **талант** έμφυτο ταλέντο.
самородок, -дка α. 1 βάλος χρυσού αυτοφυής. 2 μτφ. ιδιοφυΐα, ταλέντο.
самосад, -а α. καπνός αυτοφύτευτος (για ιδία χρήση).
самосадка, -и θ. βλ. **самосад**.
самосадка, -и θ. κατακαθισμένο αλάτι των αρμυρών λιμνών.
самосвал, -а α. αυτοκίνητο αυτοεκφορτωτικό· τροχοφόρο ανατρεπόμενο.
самосея, -а α. 1 αυτοσπορά, φυσική σπορά. 2 φυτό αυτοφυές.
самосея, -я α. κ. **самосейка**, -и θ. φυτό αυτοφυές.
самосяльно επίρ. (απλ.) αυτοδύναμα, με ίδιες (δικές) δυνάμεις. || αυθόρμητα, εξ ιδίωv.
самосяльный επ. (απλ.) αυτοτελής, ανεξάρτητος, αυτοδύναμος.
самосялка, -и θ. βλ. **самосялка**.
самосязочный επ. αυτόματης λίπανσης του τριβέα (ρουλεμάν).
самосязывающийся επ.: - **подшипник** τριβέ-

ας αυτόματης λίπανσης.

самоснабжаемость, -и θ. βλ. **самоснабжение**.
оасмоснабжение, -я ουδ. αυτοεφοδιασμός, αυτοπρομήθεια (εφοδιασμός με ίδιες δυνάμεις).
самосовершенство, -я ουδ. αυτοτελειοποίηση.

самосогревание, -я ουδ. αυτοθέρμανση.
самосожжение, -я ουδ. αυτόκαυση.
самосозерцание, -я ουδ. αυτοσκοπία, αυτοπαρατήρηση.

самосохранение, -я ουδ. αυτοσυντήρηση **ИНСТИНКТ** -я το ένστικτο της αυτοσυντήρησης.

самосплав, -я α. ο πλους ξυλείας (με το ρεύμα του ποταμού).

самостийность, -и θ. αυτοτέλεια· ανεξαρτησία· αυτοδιοίκησης.

самостийный επ. αυτοτελής· ανεξάρτητος· αυτοδιοικητός.

самостоятельно επір. αυτοτελώς, ανεξάρτητα, μόνος.

самостоятельность, -и θ. αυτοτέλεια, ανεξαρτησία.

самостоятельный επ., βρ: -лен, -льна, -ο; αυτοτελής, ανεξάρτητος· αυτεξούσιος· -οе государство ανεξάρτητο κράτος· - вопрос ίδιο (ιδιαιτερο) ζήτημα· -οе исследование ανεξάρτητη έρευνα· -ая жизнь ανεξάρτητη ζωή. || δικός μου, ίδιος· -οе сочинение δικό μου έργο· -не суждения δικές μου κρίσεις· -ая работа δική μου εργασία (χωρίς βοήθεια άλλου). || αυθόρμητος. || εκφρ. -οе предложение (γραμμ.) κύρια ή ανεξάρτητη πρόταση.

самоотрел¹, -я α. 1 βαλλίστρα, -ρίδα, αρκεβούζιο. 2 (κυνηγ.) είδος παγίδας σχήματος βαλλίστρας.

самоотрел², -я α. 1 αυτοτραυματίας. 2 τραύμα αυτοτραυματισμού.

самоотрельный επ. 1 της βαλλίστρας. 2 αυτόματος· -ая винтовка αυτόματο τουφέκι.

самооуд, -я α. αυτοδικία· αυθαιρεσία.

самооудный επ. της αυτοδικίας· αυθαιρετός, παράνομος.

самотёк, -я α. 1 φυσική ροή, αυτορροή 2 μτφ. πορεία, εξέλιξη αυθόρμητη αυτοεξέλιξη. - дело в ~ αφήνω την υπόθεση να πάρει το δρόμο της· теория -я θεωρία της αυτοεξέλιξης, του αυθόρμητου.

самотёком επір. 1 φυσικά, κατά φυσικό τρόπο. 2 μτφ. αυθόρμητα, ανοργάνωτα, αυτοεξελικτικά (χωρίς κατεύθυνση).

самотёчный επ. της φυσικής ροής· -οе орошение φυσική άρδευση.

самотканый επ. βλ. **домотканый**.

самоточка, -и θ. τάρνος αυτόματος.

самоубийственный επ. της αυτοκτονίας· -ая тактика τακτική αυτοκτονίας.

самоубийство, -я ουδ. αυτοκτονία, αυτοχειρία· покушение на ~ απόπειρα αυτοκτονίας· окончить (покончить) жизнь -ομ τερματίζω τη ζωή αυτοκτονώντας.

самоубийца, -и θ. α.κ.θ. αυτοκτόνος, αυτόχειρας, ο αυτοκτονήσας.

самоуважение, -я ουδ. αυτοσεβασμός.

самоуверенно επір. με αυτοπεποίθηση.

самоуверенность, -и θ. αυτοπεποίθηση.

самоуверенный επ., βρ: -рен, -ренна, -ο; πεπεισμένος, με πεποίθηση στον εαυτό· сизурος· -οе спокойствие ηρεμία απο πεποίθηση, σιγουριά· -ая улыбка χαμόγελο πεποίθησης.

самоуглубление, -я ουδ. εμβάθυνση στον ίδιο τον εαυτό (στον εσωτερικό κόσμο).

самоуглубленность, -и θ. βλ. **самоуглубление**.

самоуглубленный επ. που εισχωρεί βαθιά στον εσωτερικό κόσμο.

самоудовлетворение, -я ουδ. αυτοϊκανοποίηση.

самоудовлетворённый επ. αυτοϊκανοποιημένος.

самоумаление, -я ουδ. αυτοϋποτίμηση.

самоунижение, -я ουδ. αυτοταπείνωση.

самоуничжение, -я ουδ. αυτοεξευτελισμός.

самоуничтожение, -я ουδ. αυτοκαταστροφή.

самоуплотнение, -я ουδ. αυτοσυσπίρωση, αυτοσυμπύκνωση (θεληματικός περιορισμός του χώρου).

самоуплотниться ρ.σ. αυτοσυμπυκνώνομαι, αυτοπεριορίζομαι κατά το χώρο.

самоуправец, -вца α. άνθρωπος αυθαιρετός, αυταρχικός· σατράπης.

самоуправление, -я ουδ. αυτοδιοίκηση· местное - τοπική αυτοδιοίκηση· - городоv η *αυτοδιοίκηση των πόλεων· органы -я όργανα αυτοδιοίκησης.

самоуправляться, -яется ρ.δ. αυτοδιοικούμαι, έχω αυτοδιοίκηση.

самоуправничать ρ.δ. βλ. **самоуправствовывать**.

самоуправно επір. αυθαιρέτα, αυταρχικά.

самоуправный, επ. βρ: -вен, -вна, -ο αυθαιρετός, αυταρχικός, δεσποτικός.

самоуправство, -я α. αυθαιρεσία, αυταρχία· δεσποτισμός, σατραπισμός.

самоуправствовать, -ствую, -ствуешь ρ.σ. διοικώ αυταρχικά.

самоуслаждение, -я ουδ. αυταρέσκεια, αυτοϊκανοποίηση.

самоусовершенство, -я ουδ. βλ. **самосовершенство**.

самоуспокаиваться ρ.δ. βλ. **самоуспокаиваться**.

самоуспокоение, -я ουδ. αυτοκαθησύχηση.

самоуспокоѣнность, -и θ. επανάπαυση, ξένοιαση.

самоуспокоѣться, -кѣюсь, -кѣишься ρ.σ. επαναπαύομαι, μένω ξέγνοιαστος, εφησυχάζω.

самоустраниѣние, -я ουδ. αυτοαπομάκρυνση.

самоустраниѣться ρ.σ. αυτοαπομακρύνομαι.

самоустраниѣться ρ.δ. αυτοαπομακρύνομαι.

самоутверждеѣние, -я ουδ. αυτοεπιβεβαίωση, επιβεβαίωση του εαυτού μου (του αντικειμενικά ανύπαρκτου).

самоучѣтель, -я α. εγχειρίδιο αυτοδιδασκαλίας, αυτομάθησης· μέθοδος χωρίς δάσκαλο· οδηγός.

самоуѣка, -и α.κ.θ. αυτομαθής, αυτοδιδάκτος, -η. || επίρ. -οѣ αυτοδίδαχτα, χωρίς δάσκαλο.

самохвѣл, -а α. βλ. хвастуѣн.

самохвѣльство, -а ουδ. βλ. хвастовство.

самохѣд, -а α. 1 (τεχ.) αυτοκίνητος μηχανισμός. 2 πυροβόλο μηχανοκίνητο.

самохѣднѣй επ. αυτοκίνητος, -νούμενος· -ая артиллерѣя μηχανοκίνητο πυροβολικό· -ая пѣшка μηχανοκίνητο πυροβόλο· -полк μηχανοκίνητο σύνταγμα.

самохѣдом επίρ. 1 μηχανικά. 2 με αυτοκίνηση.

самоцвѣт, -а α. πολύτιμο πετράδι φυσικό ή τεχνητό.

самоцвѣтнѣй επ. 1 λαμπερός· ωραιόχρωμος. || απο πολύτιμο πετράδι. 2 έγχρωμος, πολύχρωμος.

самоцѣль, -и θ. αυτοσκοπός.

самоцѣнно επίρ. αυθαίρετα.

самоцѣнность, -и θ. αυθαίρεσία.

самоцѣннѣй επ. αυθαίρετος.

самоцѣнство, -а ουδ. βλ. самоупра̀вство.

самоцѣнствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. βλ. самоупра̀вствовать.

самоѣчка, -и θ. το θηλυκό (για μικρά ζώα ή πουλιά).

самоѣчувствие, -я ουδ. συναίσθηση της κατάστασης της υγείας· как ва́ше -? πως έχει η υγεία σας; плохѣе - больно́го ο άρρωστος αισθάνεται άσχημα.

*самѣн, -а α. ο σιμούν (άνεμος ερήμων Ασίας, Αφρικής).

*самура́й, -я α. σαμουραί.

*сампѣт, -а α. το φυτό ο πύξος (επιστ.), τσιμισίρι, πυξάρι, πυξαριά (λκ.).

сампѣтовнѣй επ. πύξινος, του πυξαριού.

сампѣй αντων. οριστική. 1 ο ίδιος (εντελώς, ακριβώς)· с -ого нача́ла εντελώς απο την αρχή, ευθύς εξ αρχής, απαρχής, αποξαρχής ТОТ же - εκείνος ο ίδιος ακριβώς· э́то то же -οε αυτό είναι ακριβώς το ίδιο, ένα και το αυτό· у -οгѣ моря στην άκρη (ακτή) της θά-

λασσας· -ая середѣна ακριβώς η μέση. || (παλ.) εκείνος ακριβώς· В -час απάνω στην ώρα· В -ю мину́ту απάνω στο λεφτό. 2 αυτός καθ' ε-αυτός· -э́тот факт менѣ не ра́дует αυτή καθ' εαυτή η πράξη δε με χαροποιεί. 3 σχηματίζει τον υπερθ. β. των επ. ο πιο· -красѣвнѣй ο πιο όμορφος· -бы́стрѣй ο πιο γρήγορος ή ταχύς. || εκφρ. В -ом де́ле α) στην πραγματικότητα. β) πραγματικά, αλήθεια, αληθινά· на -ом де́ле στην πραγματικότητα.

сан, -а α. αξίωμα· βαθμός· λειτουργήμα του πόστο· οφίκιο. 2 βαθμός ιεροσύνης· дя̀кѣнскѣй - ο βαθμός του διακόνου· приѣять мо̀нашескѣй - χειροτονούμαι μοναχός.

*санато́риѣй, -я α. κ. (παλ.) санато́риѣ, -и θ. санаτόριο.

санато́рнѣй επ. του санаτόριου· -врач ο γιατρός του санаτόριου.

санато́рскѣй επ. του санаτοριου· -ая кѣхнѣ μαγειρείο санаτοριου.

*санация, -и θ. 1 εξυγίανση της κοιλότητας του στόματος. 2 οικονομική εξυγίανση.

санѣѣт, -а α. υγειονομικό τμήμα.

*сангѣйн, -а α. κ. сангѣйна, -и θ. κοκκινωπό μολύβι. || σχέδιο, ζωγραφιά με κοκκινωπό μολύβι.

сангѣйнѣк, -а α., -нѣчка, -и θ. ευερέθιστος, -η, ευέξαπτος, -η· αιματώδους κράσης.

*сангѣинѣческѣй επ. ζωηρός, γεμάτος ζωντανία· δραστήριος.

*сандѣл κ. сантѣл, -а α. σάνταλο (δέντρο). || χρώμα απο το φυτό σάνταλο.

сандѣлѣты, -лѣт πλθ. (ενκ. сандалѣта, -и θ.) σανταλάκια, πέδιλα.

*сандѣлки, -иѣ πλθ. (ενκ. -лиѣ, -и θ.) τα σαντάλια.

сандѣлѣть ρ.δ.μ. βάφω με σάνταλο. || μτφ. (απλ.)· τρίβω· αλείφω. || -ся βάφομαι με σάνταλο.

сандѣловнѣй κ. сантѣловнѣй επ. 1 σανταλικός, του σάνταλου, απο σάνταλο. 2 πλθ. -не -нѣ τα σανταλοειδή (φυτά).

сандѣлѣннѣй¹ επ. του σάνταλου· -οе дере́во το σάνταλο.

сандѣлѣннѣй² επ. του σάνδαλου, του сантѣλιού· сандалѣοειδής· ѳсубѣ -ογο тѣпа παπούτσια τύπου σανταλιών.

сандѣра̀к, -а α. η σανδαράχη (ρετσίνι).

сандѣра̀чнѣй επ. σανδαραχικός.

*сандѣвич, -а α. σάντουις.

сандру̀жѣна, -и θ. υγειονομική ομάδα.

сандру̀жѣннѣк, -а α., -ца, -и θ. μέλος υγειονομικής ομάδας.

сѣни, -ѣй πλθ. χιονολισητήρας· έλεκθρο· ѣхѣть на ή в -я̀х πηγαίνω με το έλεκθρο. || εκφρ. не в своѣ -сестѣ πιάνω θέση (στηνυ-

πηρεσία, κοινωνία) που δεν αξίζω.

санинстру́ктор, -а α. νοσοκόμος. - ВЗВО́ДА νοσοκόμος διμοιρίας.

сані́рование, -я ουδ. εξυγίανση.

сані́ровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. εξυγι-
αίνω. || -ся εξυγιαίνομαι.

санита́р, -а α., -ка, -и θ. νοσοκόμος, -а, νοσηλεύτης, -εύτρα. || (στρατ.) τραυματιοφορέας.

* **санитарі́я**, -и θ. η υγιεινή.

санита́рка, -и θ. 1 βλ. **санита́р**. 2 αυτοκί-
νητο υγειονομικό.

санита́рный επ. υγειονομικός. -οе состо́я-
ние го́рода υγειονομική κατάσταση της πόλης.
-ая инспе́кция υγειονομική επιθεώρηση. -ая
машина υγειονομικό αυτοκίνητο. || εκφρ. -
инстру́ктор βλ. **санинстру́ктор**; -ая сумка υ-
γειονομικός σάκκος. -οе просвеще́ние υγειο-
νομική διαφώτιση. -ая те́хника τα υγειονομι-
κά τεχνικά μέσα (όργανα). - Врач о υγειονό-
μος. -ая часть (στρατ.) υγειονομικό τμήμα.

са́нки, -нок πλθ. 1 βλ. **са́ни**. 2 μικρός χιο-
βολισθητήρας. μικρό έλκηθρο.

санкцио́нирование, -я ουδ. βλ. **са́нкция**.

санкцио́нировать ρ.δ.κ.σ.μ. (νομ.) επικυ-
ρώνω. || εγκρίνω, επιδοκιμάζω. αποδέχομαι. ||
-ся επικυρώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

* **са́нкция**, -и θ. 1 (νομ.) επικύρωση. 2 κύ-
ρωση, μέτρα τιμωρίας. 3 έγκριση. αποδοχή.

* **санкцио́т**, -а α. κουρελής, ξεβράκωτος.

са́нный επ. του έλκηθρου, ολισθητήριος. ||
κατάλληλος για έλκηθροδρομία. - путь έλκη-
θροδρομος.

санови́тость, -и θ. μεγαλοπρέπεια, σοβαρό-
τητα, θωριά.

санови́тый επ., βρ: -ви́т, -а, -ο. 1 βλ.
сановни́й (1 σημ.). 2 μεγαλοπρεπής, μεγαλό-
πρεπος, μεγαλειώδης, σοβαρός, σπουδαίος, ση-
μαίνων.

сановни́к, -а α. αξιωματούχος κλπ. επ.

сановни́ца, -и θ. η σύζυγος του αξιωματού-
χου.

сановно́сть, -и θ. βλ. **санови́тость**.

сановни́й επ. αξιωματούχος. βαθμούχος. ο-
φικιούχος. || ουσ. βλ. **сановни́к**.

са́ночник, -а α. (παλ.) βλ. **отка́тчик**.

са́ночны́й επ. του έλκηθρου.

санпропу́ска, -а α. υγειονομικό προφυλα-
κτικό ίδρυμα.

санпросвѣ́т, -а α. υγειονομική διαφώτιση.

санскри́т, -а α. η σανσκριτική γλώσσα.

санскри́толог, -а α. σανσκριτολόγος.

санскри́тология, -и θ. η σανσκριτολογία.

санскри́тский επ. σανσκριτικός.

санта́л βλ. **санда́л**.

санта́ловый βλ. **санда́ловый**.

санте́хника, -и θ. υγειονομική τεχνική.

санте́хнический επ. της υγειονομικής τε-
χνικής.

* **сантигра́мм**, -а α. εκατοστόγραμμο.

* **санти́м**, -а α. το εκατοστό του γαλ. φρά-
γκου.

сантима́нтальничать κλπ. παράγωγα βλ. **сен-
тима́нтальничать**.

* **сантима́нты** κ. **сантиме́нты**, -ов πλθ. αισθή-
ματα.

* **сантиме́тр**, -а α. 1 εκατοστόμετρο, υφεκα-
τοστρόμετρο, κόντος. 2 μετρική ταινία, με-
ζούρα.

сантиме́тровый επ. μήκους εκατοστομέτρου. ||
εκφρ. -ая лѐнта βλ. **сантиме́тр** (2 σημ.).

* **сантони́н**, -а α. σαντονίνη (φάρμακο στο σα-
ντονίνη).

сантони́нный επ. βλ. **сантони́новый**.

сантони́новый επ. της σαντονίνης.

санча́сть -и θ. υγειονομικό τμήμα ή υπη-
ρεσία.

сап¹, -а α. μάλιδα (επιστ.), σαρατζάς (λκ).
αρρώστεια των μώνυχων.

сап², -а α. βλ. **сопѣние**.

са́па, -и θ. (στρατ.) όρυγμα, υπόνομος, λα-
γούμι. || εκφρ. **тихой** -ой ύπουλα, υποχθό-
νια.

* **сапѣ́р**, -а α. σκαπανέας, στρατιώτης μηχαν-
νικού.

сапѣ́рный επ. (στρατ.) του σκαпанέα ή του
μηχανικού. - бата́льон τάγμα μηχανικού. -не
лопа́тки φτυάρια σκαπανέων.

са́пка, -и θ. βλ. **ца́пка**.

сапно́й κ. **сапный** επ. άρρωστος από μάλιδα,
σαρατζασμένος, -ρικός.

сапоги́, -по́г, -а́м πλθ. (ενκ. сапо́г, -а́ α.)
1 μπότες. **кожа́ные** -и δερμάτινες μπότες. 2
ενκ. сапо́г (απλ.) άνθρωπος απολίτιστος, α-
μόρφωτος, αγροίκος. ανόητος. || εκφρ. **ва́льные**
сапоги́ βλ. **ва́ленки**; в сапога́х хо́дит αξίζει
(κοστίζει) ακριβά. **под** -ом κάτω απο τη μπό-
τα (υπο την εξουσία, υπο τον ζυγόν, κάτω α-
πο τη σκλαβιά).

сапогова́ляльный επ. των τσόχινων μπωτών.
-οе произво́дство παραγωγή τσόχινων μπωτών.

сапо́жки, -жек κ. **сапо́жкй**, -о́в πλθ. (ενκ.
сапо́жок, -жо́ α.) μπωτίτσες. || εκφρ. в -а́х
хо́дит αξίζει (κοστίζει) ακριβά.

сапо́жник, -а α. 1 παπουττής, τσαγκάρης. ε-
πιδιорρωτής υποδημάτων, μπαλωματής. 2 (απλ.)
ατζαμής, αδαής. || εκφρ. **как** - (де́лать что)
ατζαμίδικα (κάνω κάτι).

сапо́жничать ρ.δ. επαγγέλλομαι (κάνω) τον
τσαγκάρη, εργαζομαι τσαγκάρης.

сапо́жничество, -а ουδ. η τσαγκαρική, το
επάγγελμα του τσαγκάρη.

сапо́жный επ. τσαγκαράδικος. -ая мастер-

σκία το τσαγκαράδικο. || των παπουτσιών· -ая щётка βούρτσα υποδημάτων· - крем κρέμα παπουτσιών· -ая вάкса μαύρο βερνίκι παπουτσιών· - гвоздь ξυλόπρογμα, ξυλοκάρφι. || των μποτών· - товар εμπόρευμα μποτών.

сапожок βλ. сапожки.

*сапоніны, -ов πλθ. (ενκ. сапонін, -а α.)· τα σαπωνόφυτα, τα σαπουνόχορτα.

сапропелевый επ. του σαπρόπηλου, απο σαπρόπηλο, σαπροπηλιτικός.

*сапропель, -я α. ο σαπροπηλός.

сапрофитный επ. σαπροφυτικός· -не бактерии σαπροφυτικά βακτηρίδια· -οе растение το σαπρόφυτο.

*сапрофиты, -ов πλθ. (ενκ. сапрофит, -а α.) τα σαπρόφυτα.

сапсан, -а α. είδος γερακιού.

*сапфір, -а α. σάφειρος (επιστ.), ζαφείρι (λι.).

сапфірный επ. 1 σαφείρινος, ζαφειρένιος. 2 κυανός, χρώματος σαφείρου.

сапфірный επ. βλ. сапфірный.

*сарабанда, -и θ. είδος ισπανικού χορού ως και η μουσική του.

*сарай, -я α. υπόστεγο· παράπηγμα· αποθήκη· дровяной - ξυλαποθήκη· - для сена αχυρώνας. || μτφ. παλιόσπιτο· παλιοδωμάτιο.

сарайный επ. του υπόστεγου· του παραπήγματος· της αποθήκης.

сарайчик, -а α. μικρό υπόστεγο ή παράπηγμα· αποθηκούλα.

саранча, -и θ. η ακρίδα.

саранчовый επ. 1 της ακρίδας. 2 -не, -их πλθ. τα ακριδοειδή.

саранчук, -а α. άπτερη νύμφη της ακρίδας.

сарафан, -а α. 1 το σαραφάνι (ρωσικό εθνικό γυναικείο ένδυμα). 2 καλοκαιρινό φόρεμα χωρίς μανίκια.

сарафанный επ. του σαραφανιού, για σαραφάνι· - ситец τσιτάκι για σαραφάνι.

сарацинский κ. сарачинский επ. σαρακηνός. || εκφρ. -οе пшено το ρύζι.

*сарацины κ. сарачины, -ин πλθ. (ενκ. сарацин κ. сарачин, -а α.) Σαρακηνοί.

сардάρ βλ. сердάρ.

сарделька, -и θ. λουκάνικο κοντόχοντρο.

*сарделька, -и θ. μικρή σαρδέλα.

*сардина, -и θ. σαρδίνη, σαρδέλα.

сардинка, -и θ. βλ. сардина.

сардиновый επ. της σαρδίνης, της σαρδέλας.

сардиночный επ. βλ. сардиновый.

*сардонис, -а α. σαρδόνυχας, σαρδόνυξ (ημιπολύτιμος λίθος).

*сардонический επ. (γραπ. λόγος)· σαρδόνιος· - смех σαρδόνιο γέλιο· -ая улыбка σαρδόνιο χαμόγελο.

*о́аржа, -и θ. σεργ (ύφασμα).

саржевый επ. του σεργ· απο σεργ· -οе производство η παραγωγή σεργ· -ая подкладка φόδρα απο σεργ.

*сарказм, -а α. σαρκασμός.

саркастический επ. σαρκαστικός.

саркастичность, -и θ. σαρκασμός.

саркастичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; σαρκαστικός.

*саркома, -и θ. σάρκωμα· - костей σάρκωμα των οστών.

саркоматозный επ. σαρκωματικός.

*саркофаг, -а α. η σαρκοφάγος.

сарпинка, -и θ. είδος λεπτού, βαμπακερού ύφασματος.

*сарыч, -а α. είδος γερακιού.

*сатана, -и 1 α. ο Σατανάς, ο διάβολος. 2 μτφ. άνθρωπος κακός καταχθόνιος.

оатанеть, -ёш, -ёшь ρ.δ. δαιμονίζομαι.

сатанинский επ. σατανικός.

сатанический επ. σατανικός.

*оателлит, -а α. 1 δορυφόρος, σωματοφύλακας. 2 (αστρν.) δορυφόρος. 3 (τεχ.) δορυφόρος (διαφορικού κ.τ.τ.). || μτφ. κράτος πιστό σε μεγάλη δύναμη.

*сатин, -а α. σατέν (ύφασμα).

*сатинет, -а α. λεπτό σατενέτ.

сатинетовый επ. απο σατενέτ· -ая блузка μπλουζίτσα απο σατινάκι.

сатиновый επ. του σατενέτ, απο σατενέτ.

*сатир, -а α. 1 σάτυρος (συνοδός του θεού-Διόνυσου). || μτφ. άνθρωπος, ερωτοπαθής, ηθελμανής· ασελγής. 2 είδος μεγάλης πεταλούδας. 3 είδος όρνιθας των Ινδιών.

*сатира, -и θ. η σάτιρα· χλευασμός· ёдкая - *δηκτική σάτιρα· шутивая - αστεία σάτιρα. || σατιρικό ποίημα ή πεζογράφημα.

*сатириаз, -а α. σατυρίαση.

сатирик, -а α. συγγραφέας σατιρικός.

сатирический επ. σατιρικός· -ие произведения σατιρικά έργα· - журнал σατιρικό περιοδικό. || γελοίος· - вид γελοία όψη.

сатиричность, -и θ. σατιρισμός.

сатиричный επ., βρ: -чен, -чна, -чно σατιρικός.

*сатиsfакция, -и θ. ικανοποίηση (για γινομένη προσβολή).

*сатрап, -а α. (κυρλξ. κ. μτφ.) σατράπης.

сатрапия, -и θ. η σατραπεία.

*сатуратор, -а α. κορεστής (συσκευή).

сатураторный επ. του κορεστή· με κορεστή.

сатурационный επ. του κορεσμού.

*сатурация, -и θ. κορεσμός.

*сатурналии, -ий πλθ. τα σατουρνάλια. || γλεντοκόπημα· γλέντι τρικούβεργο.

*сатурнизм, -а α. (ιατρ.) μολυβδίαση.

*сафлор, -α α. κρόκος, ζαφο(υ)ρά (βολβόρι-
ζο φυτό). || κοκκινοκίτρινο χρώμα (απο αυτό).

*оафьян, -α α. το μαροκινό (κατεργασμένο
δέρμα γιδοπροβάτων).

сафьянный επ. του μαροκινού· απο μαροκινό.

сафьяновый επ. βλ. сафьянный.

сахар, -α (-у) α. ζάχαρη· кусковой - ζά-
χαρη-καραμέλα· колотый - σπασμένη (θρυμμα-
τισμένη) ζάχαρη· - рафинад η ραφινάδα. || το
το ζάχαρο· η γλυκόζη· виноградный - σταφυ-
λοζάχαρο· молочный - γαλακτοζάχαρο. || εκφρ.
--медович άνθρωπος υπερβολικά περιποιητι-
κός· не - кому άχαρα, όχι ευχάριστα σε κά-
ποιον.

сахарец, -рца α. ζαχαρούλα.

сахариметр, -α α. ζαχαρομέτρο.

сахариметрия, -и θ. ζαχαρομετρία.

сахарин, -α α. ζαχαρίνη.

сахариновый επ. της ζάχαρης· απο ζάχαρη· -
порошок ζάχαρη-σκόνη ή άχνη.

сахаристость, -и θ. περιεκτικότητα σε ζά-
χαρο.

сахаристый επ., βρ: -рист, -α, -ο. 1 ζα-
ζαρώδης, ζαχαρούχος. 2 ζαχαροειδής.

сахарить, -рю, -ришь ρ.δ.μ. ζαχαρώνω, ρί-
χνω ζάχαρη· γλυκαίνω.

сахарица, -и θ. ζαχαριέρα.

сахарный επ. της ζάχαρης· - завод εργο-
στάσιο ζάχαρης· -ое производство παραγωγή
ζάχαρης· -ая голова μεγάλο κομμάτι ζάχαρης
(σχήματος σφαιρικού ή κωνοειδές)· - песок
ψιλή ζάχαρη· -ая пудра ζαχαρόσκονη ά-
χνη. || ζαχαρένιος. || μτφ. γλυκός, ηδονι-
κός. || μτφ. ευχάριστος· ικανοποιητικός. ||
εκφρ. -ая болезнь ο ζαχαροδιαβήτης.

сахаровар, -α α. ζαχαροποιός.

сахароварение, -я ουδ. ζαχαροποιία, -ηση.

сахароваренный κ. сахароварный επ. της
ζαχαροποιήσης· - завод εργοστάσιο ζαχαρο-
ποιίας.

сахароварня, -и θ. (παλ.) εργοστάσιο ζα-
χαροποιίας.

сахароза, -и θ. το ζάχαρο των φυτών.

сахарок, рка α. ζαχαρούλα.

сахарометр, -α α. βλ. сахариметр.

сахаронос, -α α. φυτό ζαχαροφόρο.

сахароносный επ. ζαχαροφόρος· -не расте-
ния ζαχαροφόρα φυτά.

сахок, -чка α. απόχη (για ψάρια, πτηνά ή
έντομα).

*саме ουδ. άκλ. 1 σακκουλίτσα με άρωμα. 2
σακκίδιο, τσάντα.

сбавить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 αφαιρώ, βγά-
ζω· - триста граммов с общего веса αφαιρώ
τριακόσια γραμμάρια απο το ολικό βάρος. 2
μειώνω, ελαττώνω, λιγοστεύω. || χαμηλώνω, κα-

τεβάζω. || -ся μειώνομαι, ελαττώνομαι, λι-
γοστεύω.

сбавка, -и θ. μείωση, ελάττωση, λιγόστε-
μα· σμίκρυνση. || έκπτωση (τιμής).

сбавлять(ся) ρ.δ. βλ. сбавить(ся).

сбáгрить, -рю, -ришь ρ.σ.μ. (απλ.) διώ-
χνω, αποβάλλω, πετώ· εξααφρώνω, απαλλάσσο-
μαι απο ένα μπελιά.

обалансировать ρ.σ. βλ. балансировать.

сбáлтывать(ся) ρ.δ. βλ. взболтáть(ся).

сбáлчивать ρ.δ. βλ. сбóлтить. || -ся συν-
δέομαι, ενώνομαι με μπουλόνια.

сбег, -α α. 1 ροή, τρέξιμο· πτώση· - водí
ροή νερού· - стружки с резца πτώση ροκανι-
διού απο το μαχαίρι του τόρνου. 2 ελάττωση
του πάχους του δέντρου (απο τη ρίζα προς τα
πάνω).

сбегание, -я ουδ. τρέξιμο, γρήγορη μετά-
βαση με επιστροφή.

сбегать ρ.δ. 1 βλ. сбежать. 2 κατεβαίνω,
κατηφορίζω, κατέρχομαι (για δρόμο, μονοπάτι
κ.τ.τ.). || -ся 1 βλ. сбежаться. 2 ενώνομαι,
συνδέομαι, συναντιέμαι· συγκλίνω.

сбелáть, сбегý, сбежéшь, сбегýт ρ.σ. 1
κατεβαίνω, κατέρχομαι, κατηφορίζω. 2
ρέω, τρέχω· куль· слезá -ла по щеке δάκρυ κύλισε
στο μάγουλο. || φεύγω, λιώνω, σηκώνομαι· -эл
снэг σηκώθηκε το χιόνι. || βγαίνω, φεύγω·
ξεβάφω, αποχρωματίζομαf· краска -ла βγήκε
η μπογιά. || χάνομαι, εξαφανίζομαι· ульска
-ла χάθηκε το χαμόγελο. 3 ξεχειλίζω, χύνο-
μαι (κατά το βράσιμο)· молоко -ло χύθηκε το
γάλα (απο το σκεύος). 4 δραπετεύω· - из
·порьми δραπετεύω απο τη φυλακή. || φεύγω, το
σκάζω· - с уроков το σκάζω απο τα μαθήματα.

|| -ся 1 συγκεντρώνομαι, μαζεύομαι, συνα-
θροίζομαι· συρρέω. 2 (παλ.) συναντιέμαιτρέ-
χοντας· συνωθούνται τρέχοντας.

сберегáтельный επ. (απο)ταμειευτικός· -ая
кáсса το ταμειυτήριο· -ая книжка βιβλιário
ταμειυτηρίου. || εκφρ. -ое лечение θεραπεία
για διατήρηση μέλους του σώματος.

сберегáть(ся) ρ.δ. βλ. сберечь(ся).

сбережéние, -я ουδ. 1 οικονομία· διατήρη-
ση· φειδώ· - сил οικονομία δυνάμεων· - вре-
мени οικονομία χρόνου. || προφύλαξη (απο
φθορά κ.τ.τ.). 2 πλθ. -жéния, -ий οι οικο-
νομίες.

сберечь, -регý, -режéшь, -регýт, παρλθ.
χρ. сберёт, -регля, -реглó, παθ. μτχ. парлθ.
χρ. сбережéнный, βρ: -жéн, -женá, -женó ρ.
σ.μ. 1 φυλάγω, διαφυλάγω· διατηρώ· - доку-
менты φυλάγω τα έγγραφα· - здорóвье φυλά-
γω την υγεία· - в пáмяти διατηρώ στη μνήμη.
|| προφυλάγω· - пýду от мóли προφυλάγω τη
γούνα απο το σκόρο· - цýтрусóвные от морóза

παραθέτω· - ВЕТВИ ДЕРЕВА πλησιάζω τα κλαδιά του δέντρου· - ЭЛЕКТРОДЫ πλησιάζω τα ηλεκτρόδια· - НОЖКИ ЦИРКУЛЯ συγκλίνω τα σκέλη του διαβήτη. || συνδέω· συνδυάζω· - НАУКУ И ПРОИЗВОДСТВО συνδυάζω την επιστήμη με την παραγωγή· - ТЕОРИЮ С ПРАКТИКОЙ συνδυάζω τη θεωρία με την πράξη. || συνδέω, ενώνω· ОДИНАКОВЫЕ ИНТЕРЕСЫ -ЛИ НАС τα ίδια (κοινά) συμφέροντα μας συνδέσαν. 2 εξαλείφω μερικά τη διαφορά· μικραίνω τη διαφορά· - УМСТВЕННЫЙ ТРУД С ФИЗИЧЕСКИМ μικραίνω τη διαφορά μεταξύ πνευματικής και χειρονακτικής εργασίας· - ГОРОД С ДЕРЕВНЕЙ εξαλείφω τη μεγάλη διαφορά της πόλης και του χωριού. || -СЯ 1 πλησιάζω, έρχομαι κοντά, κοντοζυγώνω, σιμώνω, προσεγγίζω. 2 μτφ. απόκτώ συνάφεια ή σύνδεση, συσχετίζομαι· συνδέομαι, ενώνομαι. || αποκτώ ομοιότητα, προσομοιάζω

сблoκuρoвaтb ρ.σ.μ. συνδέω, συνενώνω, συναρμολογώ, μοντάρω.

сблoκuρoвaтbся¹ ρ.σ.μ. συνδέομαι, συνενώνομαι, συναρμολογούμαι.

сблoκuρoвaтbся² ρ.σ.μ. συνασπίζομαι· μπαίνω σε μπλοκ.

сбoй, сбoя, πλθ. сбoй, сбoев α. 1 φθορά από το χτύπημα. 2 μετακίνηση με χτύπημα ή σπρώξιμο. 3 αρρυθμία· διάλειψη. 4 κεφάλι, πόδια και εντόσθια (σφαγμένου ζώου).

сбoкy επίρ. πλευρικά, από τα πλάγια.

сбoлтaтb ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. взбoлтaтb.

сбoлтitb, -лчy, -лтitшь, παθ: μтχ. παρлθ. χρ. сбoлтeнный, βρ: -чен, -а, -o ρ.σ.μ. ενώνω, συνδέω, στερεώνω, στερεώνω με μπουλόνια.

сбoлтнyтb ρ.σ.μ. φлуαρώντας μου ξεφεύγει άστοχη (άπρεπη, άκαιρη) λέξη.

сбop, -а (-y) α. 1 μάζεμα, συγκομιδή· - κлoпка μάζεμα του βαμπακιού· - вuнoгpаdа o τρύγος, το τρύγημα· - лeкapтeннuх тpав μάζεμα φαρμακευτικών χόρτων (βότανων). 2 συγκέντρωση· είσπραξη· - нaлoгoв είσπραξη φόρων. || σύναξη, σύγκέντρωση· συνάθροιση· - нa дeмoнстpацuю συγκέντρωση για τη διαδήλωση. || προσκλητήριο· тpубaчu и гpаdт - οι σαλπικιτές σημαίνουν προσκλητήριο. 3 πλθ. -н (προ)ετοιμασίες (για αναχώρηση ταξίδι, δρόμο κ.т.т.). || εκφρ. в -е συγκεντρωμένοι, παρόντες.

сбopа, -н, -н θ. βλ. сбopкa.

сбopuстнuй επ. με πτυχές, με δίπλες, πιέτες.

сбopuтb ρ.δ.μ. κάνω δίπλες, πτυχές; πιέτες στο ύφασμα.

сбopuщe, -а ουδ. 1 συνάθροιση, σύναξη, συναγωγή· πλήθος· όχλος. 2 συγκέντρωση (για εργασία, διασκέδαση κ.т.т.).

сбopкa¹, -и θ. συναρμολόγηση· - стaнкa су-

наρμολόγηση εργατομηχανής.

сбopкa², -и θ. πτυχή, δίπλα, πιέτα.

сбopнuк, -а α. 1 συλλογή· - стuхoв συλλογή ποιημάτων. 2 δεξαμενή.

сбopнuй επ 1 της συγκέντρωσης· я пoшeл нa -oе мeстo πήγα στο μέρος της συγκέντρωσης. 2 μεικτός· σύνθετος· - oтpяд мeικтo тmηмa (απόσπασμα)· -aя фyтбoльнaя кoмaндa гoрoдa мeικтu ποδοσφαιρική ομάδα της πόλης. || ουс. -aя θ. (αθлт.) ομάδα μεικτή· -aя гoрoдa мeικтu ομάδα της πόλης· -aя Гpецuи η εθνική ελληνική ομάδα. 3 διάφορος, διάφορου είδους. 4 συναρμολογούμενος· - дoм тo λυoмeнo σπuтu. || εκφρ. -aя uзбa (παλ.) ίζμπα συγκέντρωσης των χωρικών.

сбopнuя, -и θ. (διαлк.) ίζμπα συγκέντρωσης χωρικών.

сбopoтb ρ.σ.μ. (απл.) νικώ, καταβάλλω.

сбopoчкa, -и θ. πτυχιτσα, πιετίτσα.

сбopoчнuй επ. 1 συναρμολογητικός, της συναρμολόγησης. 2 βλ. сбopнuй (1 σμ.).

сбopчaтнuй επ., βρ: -чaт, -а, -o πτυχωτός.

сбopщuк, -а α., -цa, -н θ. 1 συλλέκτης, -τρια. 2 συναρμολογητής.

сбoчeнuтbся ρ.σ. (απл.) κλίνω (γέρνω) στο πλευρό.

сбoчuтb, -чy, -чuтb ρ.σ.μ. (απл.) κλίνω, γέρνω στο πλευρό. || -cя (απл.) βλ. сбoчeнuтbся.

сбoчкy επίρ. (απл.) βλ. сбoкy.

сбopашuвaтb ρ.δ.μ. προκαλώ ζύμωση. || -cя βρίσκομαι σε κατάσταση ζύμωσης, ζυμούμαι.

сбopашuвaнuе, -я ουδ. 1 κατάρριψη. 2 στρατ. απώθηση. 3 γκρέμισμα, αποτίναξη. 4 αφαίρεση· βγάλσιμο. 5 αποβολή, διώξιμο. 6 χαμήλωμα, κατέβασμα· λιγότεμα, μείωση, ελάττωση.

сбopашuвaтb (cя) ρ.δ. βλ. сбopoсuтb (cя).

сбopедaтb (cя) ρ.δ. βλ. сбpестuтb (cь).

сбopeндuтb, -дuтb ρ.σ. (απл.) δειλιάζω, λιποφυχώ, κλοτεύω. || λέγω ανοησίες, κουταμάρες· ψευδολογώ. || εκφρ. - с yмá (απл.) τpελλαίνομαι.

сбpестuтb ρ.σ. 1 (παл. κ. διαлк.) φεύγω από κάπου· αναμερίζω. 2 (απл.) πηγαίνω κάπου με δυσκολία, σέρνομαι. || εκφρ. - с yмá (απл.) τpελλαίνομαι. || -uсь σέρνομαι, πηγαίνω κάπου με δυσκολία.

сбpexaтb ρ.σ. (απл.) ψεύδομαι.

сбpexнyтb ρ.σ. (απл.) ψεύδομαι.

сбpuвaтb ρ.δ. βλ. сбpuтb. || -cя ξυρίζομαι.

сбpuтb ρ.σ. ξυρίζω.

сбpoд, -а (-y) α. (αθpс.) συρφετός, όχλος, προστυχόκοσμος, η σάρα και η μάρα. || μтф. συνονθύλευμα, σύμφυρμα.

сбpoднuй επ. ανάμεικτος, ανάκατος, σύμφυρτος, λογής-λογής, παντοίος.

сброс, -а α. 1 κατάρριψη. 2 μείωση, ελάττωση, κατέβασμα, λιγότεμα. 3 διοχετεύση.

сбросать ρ.σ.μ. 1 ρίχνω αλληλοδιαδόχως. 2 ρίχνω άταχτα.

сбросить ρ.σ.μ. 1 καταρρίπτω, ρίχνω κάτω - **КОГО С ЛЕСТНИЦЫ** ρίχνω κάποιον κάτω από τη σκάλα. - **НОШУ С ПЛЕЧ** ρίχνω κάτω το φορτίο από τους ώμους. || απωθώ, αναγκάζω σε υποχώρηση. || επιρρίπτω, ρίχνω επάνω. || μτφ. γκρεμίζω· αποτινάζω. - **САМОДЕРЖАВИЕ** ρίχνω κάτω την απολυταρχία. - **КОЛОНИАЛЬНЫЙ РЕЖИМ** αποτινάζω το αποικιοκρατικό καθεστώς. 2 αφαιρώ, βγάζω, πετώ - **ТУФЛИ С НОГЪ** βγάζω το παπούτσι από το πόδι. - **ОДЕЯЛО** πετώ (απωθώ) το κάπλωμα. || μτφ. αποβάλλω, διώχνω. - **ЛЕНЬ** διώχνω την τεμπελιά. - **ΑΠΑΤΙΚΟ** αποβάλλω την απάθεια. 3 κατεβάζω, λιγοστεύω, μειώνω, ελαττώνω. - **ДАВЛЕНИЕ** κατεβάζω την πίεση. - **ВЕС** λιγοστεύω το βάρος. 4 ρίχνω άτακτα. || διοχετεύω. 5 (χαρτπ.) βγάζω, αποθέτω τα περιττώματα χαρτιά. 6 ρίχνω, κατευθύνω αλλού (τα νερά). || -ся ρίχνομαι κάτω από, πηδώ κάτω από. - **С МОСТА** πηδώ κάτω από το γεφύρι.

сброска, -и θ. κατάρριψη.

сбросный κ. **сбросной** επ. διοχετευτικός.

сбросовый επ. βλ. **сбросный**.

сброшпоровать ρ.σ. βλ. **брошпоровать**.

сбруйный επ. της ιπποσκευής.

сбруя, -и θ. ιπποσκευή, σαγή, χάμουρα. || πανοπλία. || όργανα, εργαλεία, εξαρτήματα, σύνεργα. **сапожная** - τα τσαγκαροσύνεργα. **СТОЛЪРНАЯ** - τα σύνεργα του μαραγκού.

сбрызг, -а α. ψεκαστήρας, ραντιστήρι.

сбрызгивание, -я ουδ. ψέκασμα, ράντισμα.

сбрызгивать ρ.δ. βλ. **сбрызнуть**. || -ся ραντίζομαι, ψεκάζομαι.

сбрызнуть ρ.σ.μ. ραντίζω, ψεκάζω.

сбывать(ся) ρ.δ. βλ. **сбывать(ся)**.

сбыт, -а α. κατανάλωση. **рынки** -а αγορές κατανάλωσης. **заниматься** -ом **крадённогo** πουλώ κλεμμένα (κλοπιμαία). || εκφρ. **ИМЕТЬ, НАХОДИТЬ** - έχω, βρίσκω καταναλωτές (αγοραστές).

сбытовóй επ. καταναλωτικός. -**ая** **кооперация** καταναλωτικός συνεταιρισμός.

сбыточность, -и θ. πραγματοποίηση. - **мечтаний** πραγματοποίηση των ονείρων.

сбыточный επ., βρ: -чен, -чна, -чно (παλ.) πραγματοποιήσιμος. -**не планы** πραγματοποιήσιμα πλάνα. || εκφρ. -**о ли (это) дело?** μπορεί αυτό να γίνει;

сбыть, **сбуду**, **сбудешь**, παρλθ. χρ. **сбыл**, -лá, **сбыло**, προστκ. **сбудь** ρ.σ.μ. 1 καταναλώνω, πουλώ. - **товár** καταναλώνω το εμπόρευμα. 2 τακτοποιώ, βάζω (σε δουλειά). || απαλλάσσομαι, ξεφορτώνομαι κάποιον. 3 ελαττώνομαι,

μειώνομαι, λιγοστεύω· πέφτω. || -ся 1 πραγματοποιούμαι. **надéжды** -**лись** οι ελπίδες πραγματοποιήθηκαν. 2 (παλ.) συμβαίνω, γίνομαι, λαβαίνω χώρα.

сбóчиться ρ.σ. βλ. **бóчиться**.

свадебка, -и θ. χαϊδ. της λ. γάμος.

свадебный επ. του γάμου· γαμήλιος. -**ая пéсня** το γαμήλιο τραγούδι, ο υμέναιος. -**оε** **плáтьε** νυφιάτικο φόρεμα. -**оε** **кольцó** ο αρραβώνας, η βέρα, δαχτυλίδι της μνηστείας, η βεργέτα, το μνήστρο. -**не подáрки** γαμήλια δώρα.

свадьба, -и, γεν. πλθ. -**деб**, δοτ. -**дбам** θ. γάμος. **пригласить на -у** καλώ στο γάμο. **дeнь** -и μέρα του γάμου. **сигрáть -у** ιερολογή γάμο. **справлýть -у** κάνω γάμο, τελώ τους γάμους. || (αθρσ.) ο γάμος (οι παρευρεσόμενοι στο γάμο). || εκφρ. **до -и заживёт** ώσπου να γίνει ο γάμος θα θρέψει (για γρατσούνισμα, κόφιμο κλπ. για καθησύχηση), αυτό δεν είναι τίποτε, γρήγορα θα θρέψει.

сва́лка, -и θ. είδος ρωσικού λαϊκού παιγνιδιού.

сва́лный επ. 1 του πάσσαλου· πασσαλοειδής. 2 πασσαλόπηκτος. || για πάσσαλους.

свал, -а α. 1 κατάρριψη. || γκρεμισμό. 2 κλίση, γέριμο. 3 (κυνηγ.) απόλυση, άφεση όλων μαζί των σκυλιών. 4 βλ. **свалка** (2, 3 σημ.).

сваливание!, -я ουδ. 1 βλ. **свал**. 2 επίρριψη (για ευθύνη, φταιξιμο κ.τ.τ.). || απόδοση, απονομή. 3 ρίψη, ρίψιμο άτακτα.

сваливание?, -я ουδ. 1 έξοδος (κατά πλήθη, μάζες, κοπάδια). || μετακίνηση, μετατόπιση. 2 μείωση, ελάττωση, λιγότεμα· μετρίαση.

сваливать(ся)¹ ρ.δ. βλ. **свалить(ся)**¹.

сваливать(ся)² ρ.δ. βλ. **свалить(ся)**².

свалить!, **свалю**, **свалишь**, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **сваленный**, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 καταρρίπτω. - **снег с крýши** ρίχνω κάτω το χιόνι από τη στέγη. **вéтер** -**ыл дéрево** ο άνεμος έρριξε κάτω το δέντρο. **болéзнь** -**ла егó на постéль** η αρρώστεια τον έρριξε στο κρεβάτι. 2 μτφ. ανατρέπω· γκρεμίζω. 3 μτφ. ξεφορτώνομαι, απαλλάσσομαι, γλυτώνω. 4 μτφ. το (τα) ρίχνω, το (τα) φορτώνω σε (για ευθύνη, σφάλμα κ.τ.τ.). || αποδίδω, ανάγω. 5 ρίχνω άτακτα. - **в кýчу** ρίχνω σωρό, σωριάζω. 6 κλίνω, γέρνω. 7 (κυνηγ.) απολύω, αφήνω όλα μαζί. - **гóнчих** αφήνω όλα μαζί τα λαγωνικά. || -ся 1 πέφτω. - **с крýши** πέφτω από τη στέγη. - **с лóшади** πέφτω από το άλογο. || καταρρέω, γκρεμίζομαι. **стáрный дом** -**лся** το παλιό σπίτι έπεσε. || εμφανίζομαι απροσδόκητα. 2 πέφτω βαριά αρρωστος. || (για ζώα)· φοφώ. 3 γέρνω, κλίνω προς τα κάτω. 4

(κυνηγ.) μαζεύομαι, συναθροίζομαι (για σκυλιά). || εκφρ. - с плеч (για ενδυμασία) καταφθείρομαι, σώνομαι, λιώνω.

свалить² ρ.σ. 1 φεύγω, ξεχύνομαι (για πλήθος, μάζες κλπ.). || μετακινούμαι, μετατοπίζομαι. 2 λιγαστεύω, ελαττώνομαι (κατά την έκταση): (ξε)πέφτω: жарá -ла ο καύσοντας ξέπεσε. || -ся (απλ.) περνώ, φεύγω (για σύννεφο).

свалка, -и θ. 1 βλ. свал (1, 2, 3 σημ.). 2 ρίψη, ρίψιμο άτακτα. 3 το σκουπιδαριό. 4 τσακωμός, καβγάς.

свалочный επ. της ρίψης, της απόρριψης -οε μέστο το σκουπιδαριό.

свальный επ. 1 για ρίψη, απόρριψη, εκφόρτωση. 2 (παλ.) γενικός, καθολικός.

свалыцевать ρ.σ. βλ. валыцевать.

свальщик, -а α. ρίχτης· εκφορτωτής - ГИЛНЫ ρίχτης πηλού· - дрёвен εκφορτωτής κορμών δέντρων.

свалить ρ.σ.μ. βλ. валить (1, 3 σημ.). || -ся 1 γναφεύομαι, πιλούμαι. 2 μπερδεύομαι, ανακατώνομαι, περιπλέκομαι (για μαλλιά).

свара, -и θ. έριδα, φιλονικία· τσακωμός, καβγάς.

сварганить ρ.σ. βλ. варганить.

сварение, -я ουδ.: - желудка ή - в желудке πέψη, χώνεψη.

свариваемость, -и θ. η δυνατότητα συγκόλλησης μετάλλων.

сваривание, -я ουδ. συγκόλληση μετάλλων.

сваривать ρ.δ. συγκολλώ, μέταλλα. || -ся (για μέταλλα) συγκολλιέμαι.

сварить ρ.σ.μ. 1 βλ. варить. 2 καίω, προκαλώ έγκαιμα. 3 συγκολλώ μέταλλα. || εκφρ. каши ή пива не -шь с кем δεν τα ταιριάζεις, δε μπορείς να συμφωνήσεις με κάποιον. || -ся 1 βλ. вариться. 2 (για μέταλλα) συγκολλιέμαι.

свариться ρ.δ. (απλ.) μαλώνω· онí между собо́й -лись αυτοί μεταξύ τους μάλωναν.

сварка, -и θ. συγκόλληση μετάλλων· газо-вая ή автогённая - συγκόλληση αυτογενής· дугова́я - συγκόλληση με ηλεκτρικό τόξο.

сварливооть, -и θ. φιλονικία, έριδα, γκρίνια, καυγάδισμα.

сварливый επ., βρ: -лив, -а, -ο φιλόνηκος, εριστικός· γκρινιάρης, -ρικός.

сварной επ. (για μέταλλα) συγκολλητικός ή της συγκόλλησης.

сварщик, -а α., -ца, -и θ. συγκολλητής, -τρια μετάλλων.

***свástica**, -и θ. η σβάστικα, ο αγκιλωτός σταυρός.

сват, -а α. 1 προξενητής. 2 συμπέθερος. || εκφρ. он мне ни брат ни - δεν τον έχω τίπο-

τε, δεν έχω καμιά συγγένεια ή σχέση με αυτόν.

сватанье, -я ουδ. προξένεμα, προξενιά.

сватать ρ.δ.μ. 1 προξενεύω, παντρολογώ. 2 ζητώ σε γάμο (ή την ίδια ή από τους γονείς της). 3 μτφ. παζαρεύω, προσπαθώ, να αποκτήσω, να πάρω. || -ся ζητώ σε γάμο· στέλλω προξενιά.

сватовство, -а ουδ. προξενιά, προξένεμα.

сватушка, -и α. (χαϊδ.) βλ. сват.

сватюшка, -и θ. (χαϊδ.) βλ. сватья.

сватья, -и, γεν. πλθ. -тий, δοτ. -тям θ. η συμπέθερα.

сваха, -и θ. προξενήτρα.

свая, -и θ. πάσσαλος, σταλίκι.

свевать ρ.δ. βλ. свёять. || -ся φυσιέμαι, παρασύρομαι από τον άνεμο. || λιχνίζομαι.

сведать ρ.σ. (παλ.) γνωρίζω, ξέρω, μαθαίνω. || -ся γνωρίζομαι.

сведение, -я ουδ. 1 πληροφορία, είδηση· по -ям печáти κατά τις πληροφορίες του τύπου· полу́чить ва́жные - παίρνω σοβαρές πληροφορίες· досто́верные -я αξιόπιστες πληροφορίες· соби́рать -я συγκεντρώνω πληροφορίες. || στοιχείο· δεδομένο· статисти́ческие -я στατιστικά στοιχεία. 2 πλθ. -я γνώσεις· элементарные -я по фíзи́ке στοιχειώδεις γνώσεις φυσικής. 3 κατατόπιση, ενημέρωση· к ва́шему -ю για πληροφοριακό χαρακτήρα, για ενημέρωση· приня́ть к -ю παίρνω (λαβαίνω) υπόψη.

сведение, -я ουδ. 1 κατέβασμα, κατάβαση. 2 μεταφορά με επιστροφή· οδήγηση· μεταφορά. || στροφή, καμπή, γύρισμα. 3 αναμέρισμα, απομάκρυνση από κάτι. 4 αφαίρεση, βγάσιμο, εξάλειψη. 5 κοπή, κόψιμο. 6 συνάντηση, γνωριμία. 7 ένωση, σμίξη. || σύνδεση. 8 λογαριασμός. 9 περιορισμός, περιστολή.

сведущий επ., -душ, -а, -е γνώστης, κάτοχος· - древнегрёческой истóрии γνώστης της αρχαίας ελληνικής ιστορίας.

свежак, -а α. (ναυτ.). 1 δροσερός άνεμος. 2 φρέσκο (φρεσκοπισσμένο) ψάρι.

свежати́на, -и θ. (απλ.) φρέσκο κρέας (μη αλατιστό, μη καπνιστό).

свежевание, -я ουδ. εκδορά, γδάρισμα· ξεκοίλιασμα.

свежевать, -жю, -жешь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. свежёванный, βρ: -ван, -а, -ο; ρ.δ.μ. εκдёрω, γдёрνω· ξεκοιλιάζω. || -ся εκдёрομαι κ. ξεκοιλιάζομαι.

свежезамороженный επ. φρεσκοπαγωμένος.

свежеиспечённый επ. 1 φρεσκοψημένος. 2 μтφ. πρόσφατος, φρέσκος, τελευταίος· -ая но́вость φρέσκια είδηση. || μтφ. πρωτόβγαλτος, πρωτάρης.

свежеморо́женный επ. βλ. свежезамороженный.

свежинά, -η θ. (διαλι.) βλ. **свежати́на**.
свежепрοσέλβννν επ. φρεσκαλισμένος.

свежестъ, -и θ. 1 φρεσκάδα, δροσερότητα, νωπότητα. 2 η δροσιά, ο καθαρός και δροσερός αέρας. 3 υγιεινή όψη, φρεσκάδα. || εκφρ. **не пέρвои** -и α) όχι τελείως φρέσκος, λίγο μπαγιατίτικος. β) όχι εντελώς καθαρός, λίγο ακάθαρτος.

свежеть, -ёш, -ёшь ρ.δ. 1 γίνομαι δροσερός. 2 (ναυτ.) δυναμώνω (για άνεμο). || (για καιρό)· γίνομαι ανεμώδης. 3 (για άνθρωπο)· γίνομαι φρεσκάτος. || γίνομαι σφριγηλός, αναγεννιέμαι, ξενιοτεύω.

свежий επ., βρ: **свеж**, -а, -ό. 1 φρέσκος, νωπός· -еε **мáсо** φρέσκο κρέας· -еε **мáсло** το φρέσκο βούτυρο· -иε **яйцá** φρέσκα αυγά· -ая **рýба** φρέσκο ψάρι· -иε **огурцá** φρέσκα αγγουράκια. || αχρησιμοποίητος· -иε **простýни** φρεσκοπλυμένα σεντόνια· **запргáть** -иx **лошадéи** ζεύω ξεκούραστα άλογα. || καθαρός· **вхoдýть нá** - **вóздýх** βγαίνω στον καθαρό (φρέσκο) αέρα. || μтφ. αναζωογονεμένος, φρεσκάτος· **я прoснýлся совсéм** - ξύπνησα εντελώς φρεσκάτος. 2 κρυαδερός, κρουούτσικος, ψυχρούτσικος· **ночь былá** -á η νύχτα ήταν κρυαδερή. || νεαρός, τρυφερός· -ая **листвá** φρέσκο φύλλωμα. || μтф. με ζωντάνια· ζωηρός. 3 γερός, με ευεξία. 4 πρόσφατος (όχι παλιός)· - **след** φρέσκο ίχνος· -ая **моги́ла** φρέσκος τάφος· - **нóмер журнáла** τελευταίο νούμερο του περιοδικού· -иε **нóвosti** οι τελευταίες ειδήσεις. || καινούριος, νέος, άγνωστος, πρωτοειδωτος, πρωτοφανέρωτος.

свежинá, -ή θ. (διαλι.) βλ. **свежати́на**.

свежó επір. δροσερά, ψυχρά || ως κατηγ. είναι δροσιά ή δροσερά, ψυχρά.

свежé, -я ουδ. (αθραст.) φρέσκοπιασμένα ψάρια.

свеztý ρ.σ.μ. 1 μεταφέρω· - **багаж на стáн-цию** μεταφέρω τις αποσκευές στο σταθμό. 2 βλ. **своzítъ** (1 σημ.). 3 κατεβάζω.

свеивать ρ.δ. βλ. **свеятъ** (1, 2 σημ.). || -ся 1 παρασύρομαι απο τον άνεμο. 2 λιχνίζομαι.

свёкла, -и θ. το τεύτλο (επιστ.), κοκκινόβογούλι, παντζάρι. || εκφρ. **сáхарная** - ζαχαρότευτλο· **кормовáя** - το σικελικό ή φυλλότευτλο (επιστ.), σέσκουλο (λι.).

свеклови́ца, -и θ. το ζαχαρότευτλο.

свеклови́чннй επ. του τεύτλου· -ие **семена** οι σπόροι των τεύτλων. || απο τεύτλα· - **сáхар** η τευτλοζάχαρη.

свеклово́д, -а α. τευτλοπαραγωγός, τευτλοκαλλιεργητής.

свеклово́дство, -а ουδ. τευτλοπαραγωγή ή τευτλοκαλλιέργεια.

свеклово́дческий επ. τευτλοπαραγωγικός, τευτλοκαλλιεργητικός.

свеклосáхарннй επ. του τευτλοζάχαρου· -оε **произво́дство** η παραγωγή τευτλοζάχαρου.

свеклосéюшнй επ. τευτλοπαραγωγικός, τευτλοκαλλιεργητικός· - **райóн** τευτλοπαραγωγική περιοχή.

свеклосéяние, -я ουδ. τευτλοσπορά· τευτλοκαλλιέργεια· **райóны** -я περιοχές τευτλοκαλλιεργητικές.

свеклосовхóз, -а α. σοβχός τευτλοπαραγωγικό.

свеклоубóрочннй επ. τευτλοσυλλεκτικός· -ая **мáшина** τευτλοσυλλεκτική μηχανή.

свековáть ρ.σ. βλ. **вековáть**.

свекóльннк, -а α. 1 τευτλόφυλλα. 2 σούπα απο τευτλόφυλλα.

свекóльннй επ. του τεύτλου· - **лист** τευτλόφυλλο. || απο τεύτλα· - **суп** τευτλοφυλλόσουπα. || τευτλόχρωμος.

свёкор, -кра α. ο πεθερός της νύφης δηλ. ο πατέρας του συζύγου.

свекрóвка, -и θ. βλ. **свекрóвь**.

свекрóвь, -и θ. η πεθερά της νύφης δηλ. η μητέρα του συζύγου.

свеликодýшничать ρ.σ. βλ. **великодýшничать**.

свербёж, -бёжá α. (απλ.) βλ. **зуд**.

свербёть, -йт ρ.δ. (απλ.) βλ. **зудéть**.

свергáть ρ.δ. βλ. **свергнуть**. || -ся 1 βλ. **свергнуться**. 2 (για καταρράκτη, χείμαρο κ. τ.τ.) κατακρημνίζομαι. 3 καταπίπτω. || ανατρέπομαι, εκθρονίζομαι.

свергнуть, -ну, -нешь, παρлθ. χρ. **сверг**, -ла, -ло, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **свергну́тый**, βр: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. 1 (παλ.) καταρρίπτω, ρίχνω κάτω· γκρεμίζω. 2 μтф. ανατρέπω, εκθρνίζω· καταλύω· σπάζω τα δεσμά· **русский нарóд** -ул **цáрское самодержáвие** ο ρωσικός λαός κατέλυσε την τσαρική απολυταρχία· - **колониáльннй режím** αποτινάζω το αποικιακό καθεστώς· - **короля** εκθρονίζω το βασιλιά. || εκφρ. - **брéмя** αποτινάζω το βάρος· - **ýго** αποτινάζω το ζυγό (τη σικλαβιά)· - **окóвн** σπάτα δεσμά. || -ся (παλ.) πέφτω, καταπίπτω, γκρεμίζομαι, κατακρημνίζομαι.

свержение, -я ουδ. 1 κατάρριψη· γκρέμισμα. 2 μтф. ανατροπή· - **правítельства** ανατροπή της κυβέρνησης· - с **престóла** εκθρόνιση.

сверзítъся, -рлусъ, -рзшпсья ρ.σ. (απλ.) πέφτω απο· - с **лóшади** πέφτω απο το άλογο.

сверítъ ρ.σ.μ. αντιπαραβάλλω, συγκρίνω· ~ **κόпню с пóдлнннком** αντιπαραβάλλω το αντιγραφο με το πρωτότυπο. || -ся διαπιστώνω, εξακριβώνω, εξελέγχω.

свёрка, -и θ. 1 αντιπαραβολή, σύγκριση, έλεγχος, εξελέλιξη. 2 εξακριβωση, διαπίστωση.

сверкание, -я ουδ. λαμπύρισμα, μαρμαρυγή· - звѣзд λαμπύρισμα των αστεριών· - штыков λαμπύρισμα των λογχών. || λάμψη, έλαμψη· - молнии λάμψη της αστραπής.

сверкать ρ.δ. 1 λαμπυρίζω, μαρμαίρω· звѣзды -шт τα αστέρια λαμπυρίζουν· бриллианты -шт τα μπριλλάντια λαμπυρίζουν. || εκλάμπω, βγάζω εκτυφλωτική λάμψη. || λάμπω, φεγγοβολώ. || μτφ. διαλάμπω, διαφαίνομαι, υποφώσκω. 2 ξεχωρίζω, διακρίνομαι, διαγράφομαι. 3 (για καθαριότητα)· λάμπω, αστράφτω. || τρεμοσβήνω. 4 (για μάτια) αστράφτω, πετώ σπίθες· егѡ глаза -ли от гнѣва τα μάτια του άστραφταν απο το θυμό. 5 μτφ. εξωτερικεύομαι, εμφανίζομαι (για αισθήματα)· λάμπω. || εκφρ. толь-ко пятки -шт σπίθες πετάν (βγάζουν) τα πόδια (απο τη μεγάλη ταχύτητα).

сверкающий επ. απο μτχ. 1 λαμπερός, λαμπρός, ακτινοβόλος. 2 αστραφτερός.

сверкнуть ρ.σ. 1 βλ. сверкать. 2 μτφ. εμφανίζομαι ξαφνικά, λάμπω (για σκέψη, ιδέα). || εκφρ. - глазами αστράφτουν τα μάτια (απο αγανάκτηση, θυμό).

сверление, -я ουδ. τρυπάνιση.

сверлильный επ. της τρυπάνισης· - станок μηχανοτρύπανο.

сверлильщик, -а α. τρυπανιστής.

сверлить, -лѡ, -лѡшь ρ.δ.μ. 1 τρυπανίζω· - желѣзо τρυπανίζω σίδηρο· - доску τρυπανίζω σανίδα. || διατρύω. || κάνω διάτρηση· едѡφους, διατρώω. 2 (για ζώα, φυτά)· τρυπώ· трѡгъ· гусеница -шт древесину η κάμπια τρώγει το ξύλο. 3 (συνήθως απρόσωπο)· πονώ, με τρυπά πόνος. || (για ήχο) μου τρυπά· визгли-вый гѡлос -шт ѹши η στριγγιά φωνή μου τρυπά τ' αυτιά. || με τρώει, με βασανίζει, με κατατρώχει· мысль менѡ -шт η σκέψη με κατατρώχει. 4 κοιτάζω επίμονα, διαπεραστικά. || -ся 1 τρυπανίζομαι. 2 τρυπιέμαι.

сверло, -ѡ ουδ. τρύπανο· американское - τρύπανο αμερικάνικο (αυλακιστό σπειροειδές).

сверловка, -и θ. τρυπάνιση.

сверловочный επ. βλ. сверлильный.

сверловщик, -а α. βλ. сверлильщик.

сверлящий επ. απο μτχ. 1 οξύς, διαπεραστικός, σαν να τρυπάει· -ая боль σουβλερός πόνος· - звук διαπεραστικός ήχος.

свернуть, -нѹ, -нѡшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. свѣрнутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 περιτυλίγω· - ковѣр περιτυλίγω το χαλί. || συστέλλω, μαζεύω. 2 στρίβω, συστρέφω· - папи-рѡсу στρίβω τσιγάρο. 3 συμπτύσσω, περιστέλλω, συμμαζεύω· μειώνω, ελαττώνω την έκταση ή το μέγεθος· - фронт συμπτύσσω την έκταση του μετώπου. || καταργώ προσωρινά. 4 (στρατ.) κλιμακώνω κατά βάθος. 5 στρίβω, στρέφω, κό-

βω· - налѣво κόβω αριστερά. 6 μτφ. αλλάζω· - разговоръ γυρίζω αλλού την κουβέντα. 7 στρέφω· - голову направо στρέφω το κεφάλι δεξιά. || εξαρθρώνω, διαστρέφω, στραμπουλιζω· - нѡгу στραμπουλιζω το πόδι. 8 μετακινώ, σπρώχνω χτυπώντας. || στραβώνω χτυπώντας· емѹ -ли чѣлѡсть в драке του στράβωσαν το σιαγόνι στον καυγά. 9 (απλ.) με πιάνει καλπάζουσα ασθένεια. || ξεστρίβω, βγάζω. || χαλνώ, φθείρω, καταστρέφω· - резѣдѹ гѡйки χαλνώ την ελικοειδή εγκοπή του περικόχλιου· - ключъ χαλνώ το κλειδί απο το συχνό στρίψιμο. || εκφρ. - голову ή шею (για πτηνά, ζώα) θα- νατώνω με στρίψιμο του κεφαλιού ή του λαι- μού. || -ся 1 περιτυλιγομαι. || κουβαριάζο- μαι, κουλουριάζομαι· содѡка -лѡсь καλαχικόμ το σκυλί κουλουριάστηκε. 2 συμπυκνώνομαι, πήζω· κόβω· кровь -лѡсь το αίμα έπηξε· мо- лѡкѡ -лѡсь το γάλα έκοψε. 3 μτφ. συμπτύσσο- μαι, συμμαζεύομαι· σμικρύνομαι. 4 (στρατ.) κλιμακώνομαι κατά βάθος. 5 καταργούμαι προ- σωρινά. 6 περιστρέφομαι, γυρίζω αλλάζω (για ομιλία κ.τ.τ.). 7 στραβώνω απο το χτύπημα. 8 (απλ.) πέφτω χάμω, σωριάζομαι· пьяный -лѡся ο μεθυσμένος σωριάστηκε καταγής. 9 πεθαίνω (απο αρρώστεια). 10 φθείρομαι (απο το συχνό στρίψιμο και ξεστρίψιμο).

сверстать ρ.σ.μ. (τυποгр.) βάζω κατά σε- λίδες, σελιδοκοιώ.

свѣрстка, -и θ. βλ. вѣрстка.

свѣрстник, -а α., -ца, -и θ βλ. ровѣсник.

свѣрстывать ρ.δ. σελιδοκοιώ. || -ся σελι- δοποιούμαι.

свертѣть ρ.σ.μ. βλ. свѣрнуть. || -ся φθεί- ομαι απο τη συχνή περιστροφή.

свѣртка, -и θ. 1 περιτύλιξη, συστροφή, το κουλουριάσμα. || συστολή, μάζευμα. || στρίψι- μο· περιέλιξη.

свѣрток, -тка α. 1 το ρόλο. 2 δεματάκι· πακέτο. 3 στροφή, στρίψιμο (απο το μεγάλο δρόμο).

свѣртываемость, -и θ. το πήξιμο (αίματος).

свѣртывание, -я ουδ. 1 περιτύλιξη. || συ- στολή, μάζευμα. 2 στρίψιμο, συστροφή. 3 σύμ- πτυξη, περιστολή· μείωση. 4 κατάργηση προ- σωρινή. || στρίψιμο, κόψιμο (συντόμευση οδού). 5 στροφή, αλλαγή (της κουβέντας κ.τ.τ.). 6 στροφή· - головѡ στροφή του κεφαλιού. 7 ε- ξάρθρωση, στραμπουλισμα. 8 στράβωμα (απο χτύπημα). 9 φθορά, χάλασμα. || πήξη, πήξιμο.

свѣртывать (ся) βλ. свѣрнуть (ся).

сверх πρόθ. με γεν. επάνω, απο πάνω· - плѡтѡя она надѣла плащ πάνω απο το φόρεμα αυτή φόρεσε αδιάβροχο. || υπεράνω· смѡтрѣть на собесѣдника - очкѡв κοιτάζω τον συνομι- λητή πάνω απο τα ματογυάλια. 2 επί πλέον, ε-

πιπρόσθετα, περιπλέον, παραπάνωσια. 3 υπέρ, υπεράνω, παραπάνω· πάνω από· - СИЛI πάνω από τις δυνάμεις· - МЕРЫ υπέρμετρα, πάνω από το μέτρο· - ПЛÁНА πάνω από το πλάνο· - ШТАТА υπεράριθμος. 4 παρά· - ОБЫКНОВÉНИЯ παρά τη συνήθεια.

сверх... πρώτο συνθετικό των λέξεων με σημασία: α) υπεράνω, παραπάνω από το όριο: **сверхплáновный**. β) σε μεγάλο (υψηλό) βαθμό: **сверхóстрый**. γ) υπέρ (άσχετος ή εκτός ορίων): **сверхклáссовый**, **сверхóпытный**.

сверхгигáнт, -á α. υπεργίγαντας (μηχανή ισχυρότερη από την ως τώρα υπάρχουσα). || αστέρι πελωρίων διαστάσεων.

сверхдáльный επ. 1 μακρινότατος, απώτατος, ο υπερέραν. 2 βλ. **свердáльнебóйный**.

сверхдáльнебóйный επ. πολύ μεγάλου βελινεκούς· -οε οрудие υπερτηλεβόλο.

сверхзвукóвой επ. υπερηχητικός· - самолёт υπερηχητικό αεροπλάνο.

сверхклáссовый επ. υπερταξιικός.

сверхлимитный επ. υπέρμετρος, ο υπέρ ή πέραν των ορίων· -οε потребление ηλεκτροэнергии υπέρμετρη κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας.

сверхóпытный επ. υπερπεπειραμένος.

сверхприбыль, -и θ. το υπερκέρδος.

сверхрáнный, -яя, -ее επ. πάρα πολύ πρώιμος.

сверхсветóвой επ. μεγαλύτερης ταχύτητας από του φωτός· -áя скóрость ταχύτητα μεγαλύτερη του φωτός.

сверхскóростной επ. υπερταχύς.

сверхсрóчник, -á α. βλ. **сверхсрочнослужáщий**.

сверхсрочнослужáщий επ. (στρατ.) υπηρέτων πέρα από το καθορισμένο όριο υπηρεσίας.

сверхсрóчный επ. 1 πέρα από το καθορισμένο χρονικό όριο. 2 υπερεπείγων· -οε дело υπερεπείγουσα υπόθεση.

сверху επір. 1 επάνω, από πάνω, από το επάνω μέρος (επιφανειακά), επάνωθεν· **мáсло испóртилось тóлько** - το λίπος χάλασε μόνο πάνω-πάνω. 2 από πάνω, εκ των άνω· **водá пáдает** - το νερό τρέχει από πάνω· **вид** - άποψη από πάνω· **смотреть** - **вниз** κοιτάζω από πάνω προς τα κάτω. 3 πρόθ. (απλ.) ψηλότερος· - **дéрева** ψηλότερος του δέντρου· - **дóма** ψηλότερος από το σπίτι. || εκφρ. - **вниз смотреть** βλέπω αφυψηλού (υπεροπτικά)· - **дóнизу** από πάνω ως κάτω· **прóвести линию** - **дóнизу** τραβώ (σύρω) γραμμή από πάνω ως κάτω· **установить центрáлизм** - **дóнизу** καθιερώνω το συγκεντρωτισμό από πάνω ως κάτω (από το καθοδηγητικό κέντρο ως τη βάση).

сверхурóчный επ. 1 της υπερωρίας· -áя ра-

бóта υπερωρία. 2 ουσ. πλθ. -не τα χρήματα της υπερωρίας.

сверхчелóвек, -á, πλθ. -έки α. υπεράνθρωπος.

сверхчелóвеческий επ. υπεράνθρωπος· -ие **уси́лия** υπεράνθρωπες προσπάθειες.

сверхштáтный επ. υπεράριθμος στην υπηρεσία.

сверхъестéственность, -и θ. υπερφυσικότητα.

сверхъестéственный επ. 1 υπερφυσικός· -не явлéния υπερφυσικά φαινόμενα. 2 πελώριος, τεράστιος· ασυνήθιστος, καταπληκτικός.

сверчóк, -чкá α. γρύλλος, τριζόνι.

свершáть(ся) ρ.δ. βλ. **свершítь(ся)**.

свершéние, -я ουδ. εκτέλεση· επίτευξη· - преступлéния εκτέλεση εγκλήματος· - **пóдвигá** επίτευξη ανδραγαθίατος. || πραγματοποίηση· επίτευγμα· **великие** -я τα μεγάλα επιτεύγματα.

свершítь(ся) ρ.σ. βλ. **совершítь(ся)**.

свэрщик, -á α., -ца, -н θ. ο αντιπαραβάλλων, -λουσα, συγκρίνων, -νουσα.

сверя́ть(ся) ρ.δ. βλ. **свэ́рить(ся)**.

свес, -á α. 1 προεξοχή, γείσο· - **крóвли** προστέγασμα, το γείσο της στέγης. 2(διαлк.) το υπόστεγο.

свэ́сить¹, **свэ́шу**, **свэ́силь**, παθ. **мгч.** **парлθ.** χρ. **свэ́шенный**, βρ: -шен, -á, -ο **кремó**· - **кóвры** с **балкóна** **кремó** τα χαλιά από το μπαλκόνι· - **нóги** **кремó** (αιωρώ) τα πόδια. || **κλίνω**, **γέρνω**, **κάμπτω**· **λυγίζω**· - **гóлову** **кремó** το κεφάλι· **йва** -**ла** **вэ́тви** η **ίτιá** **крéмáσε** τα κλαδιά. || -**ся** **кремéμαι**, **крéμομαι**. || **κλίνω**, **γέρνω**, **λυγίζω**, **κάμπτομαι**.

свэ́сить² ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **свэ́сить¹**); **ζυγίζω**, **σταθμίζω**. || -**ся** (απλ.) **ζυγίζομαι**.

свестí, **сведý**, **сведёшь**, **парлθ.** **свёл**, **свелá**, -лó, **мгч.** **парлθ.** χρ. **сведшíй**, παθ. **мгч.** **парлθ.** χρ. **сведённый**, βρ: -дён, -денá, -нó, **επір.** **мгч.** **сведя́** ρ.σ.μ. 1 **κατεβάζω**, **βοηθώ** να **κατέβει**· - **слéпого** с **лэ́стницы** **κατεβάζω** τον τυφλό από τη σκάλα. 2 βλ. **отвэ́стí** (1σημ.). 3 βλ. **сводíть¹**. 4 **αναμερίζω**, **απομακρύνω**· - **лóшадь** с **дорóги** **παίρνω** το άλογο από το δρόμο. 5 **αφαιρώ**, **εξαλείφω**, **βγάζω**· - **пýтнó** **βгáζω** το λεκέ. 6 **κόβω** (το δάσος). 7 **ανταμώνω**, **φέρω** σε **συνάντηση**, **γνωρίζω** κάποιον με άλλον. || **πιάνω** (φιλία, γνωριμία κ.τ.τ.). 8 **προσεγγίζω**, **πλησιάζω**, **φέρω** κοντά· - **вэ́тки** **дéрэвьев** **συμμαζεύω** τα κλαδιά των δέντρων· - **дрóвнi** **σμίγω** τα φρύδια, **κάνω** **συνοφύωση**. || **συνδέω**, **ενώνω**. || **συγκεντρώνω**, **συνάζω**, **συναθροίζω**. 9 **τεντώνω**, **σφίγγω**· **μουδιάζω**, **ξυλιάζω**. 10 **συνενώνω**, **συγχωνεύω**. || **λογαριάζω**, **συγκεφαλαιώνω**, **συνοφίζω**. 11 **περιορίζω**, **περιστέλλω**, **λιγοστεύω**, **ελαττώνω**· - **күрэ́ние** **περιορίζω** το κάπνισμα· - **расхóды** к **мíнимóму**

περιορίζω τα έξοδα στο ελάχιστο. || φέρω, περιάγω. 12 βγάζω, μεταφέρω, αποτυπώνω, ξεσηκώνω. - рисунок на папироснyм дyмáтy βγάζω το σχέδιο σε χαρτί τσιγαρόχαρτου. || εκφρ. - счѣты ξεκαθαρίζω τους λογαριασμούς με κάποιον. - с престола εκθρονίζω. - с пьедестáла (внoсoтѣ) αμαυρώνω (την αίγλη, τιμή, υπόληψη). || -ся 1 μειώνομαι, ελαττώνομαι, λιγοστεύω. 2 περιορίζομαι, περιστέλλομαι. расхóды -лiсoсь к мiнiмoмy τα έξοδα περιορίστηκαν στο ελάχιστο. 3 αποτυπώνομαι, ξεσηκώνομαι, βγαίνω (για σχέδια κ.τ.τ.). || περιάγομαι, περιέρχομαι. καταντώ, καταλήγω: серъёзньй разговор -лoся на бoлтoвнѣ η σοβαρή συνομιλία κατέληξε σε φλυαρία.

свет! -а (-у), προθт. в -ѣ, на -ѹ α. 1 το φως. сoлнечный - ηλιακό φως, ηλιόφως. - лунѣ το σεληνόφως, το φεγγαρόφωτο. Лyч -а αχτίδα φωτός. - и тѣмá φως και σκοτάδι. дневнóй - το φως της μέρας. чиτάть при -е лампы διαβάζω με το φως της λάμπας. зажечъ - ανάβω το φως. выключить - σβήνω το φως. чyть - χαράματα, χαραυγή. || φέξιμο πρωινό. ещё до -а два часа́ δυο ώρες είναι ακόμα ώσπου να φέξει. 2 το φωτεινό μέρος (πίνακα, φωτογραφίας κ.τ.τ.). 3 σαφήνεια, καθαρότητα αντίληψης, νόησης. - истиннy το φως της αλήθειας. - знáния το φως της γνώσης. || (χαϊδ.) το είναι, η ύπαρξη. мой -! το φως μου! || εκφр. - очѣй; - жизни το φως των ματιών. το φως της ζωής (πολυαγάπητος, ακριβός). в два -á (παλ.) με δυο σειρές παράθυρα. в -е στο φως (απο άποψη). показáть в выгoднoм -е δείχνω έτσι, όπως με ωφελεί. представить в ложнoм -е παρουσιάζω απατηλά. видетъ в рoзoвoм -е τα βλέπω όλα ρόδινα (ωραιοποιώ μια κατάσταση). ни - ни зря́ βαθιά χαράματα, όρθρος βαθύς. чем - κ. чyть - το λυκαυγές, η χαραυγή. пролiть ή срoситъ - χύνω, ρίχνω φως (ξεδιалώνω, διαλευκαίνω).

свет? -а α. 1 ο κόσμος, το σύμπαν, η πλάση, η οικουμένη, η υφήλιος. путешествовать вокрyг свѣта κάνω το γύρο του κόσμου. части -а οι ήπειροι. страны -а οι χώρες του κόσμου. 2 η κοινωνία, το ανθρώπινο περιβάλλον. всемy -у извѣстнo óлoс o κόσμος το ξέρει. || ανώτερο κοινωνικό στρώμα. вышнй - ο αριστοκρατικός κόσμος, η αριστοκρατία. большóй свет η ανώτερη κοινωνία. || εκφр. бóжий - βλ. 1 σημ. не близкий (блiзок, близный) - (απλ.) είναι μακριά ακόμα. нóвнй - ο νέος κόσμος (η Αμερική). старнй - ο παλαιός κόσμος (Ευρώπη, Ασία, Αφρική). тот - ο άλλος κόσμος (μεταθανάτιος). éтoт - ο επίγειος κόσμος. -а прeстaвлѣнiе βλ. светoпрeстaвлѣнiе. на éтoм -е σ' αυτόν τον κόσμο (τον

επίγειο). вoѣ (нiктó, нiчтó) на -е το παν, κανένας, τίποτε δε μπορεί να ανακαλέσει την απόφαση (αποφασίστηκε αμετάκλητα). выйтi в - ή увидетъ - βγαίνω στη δημοσιότητα, βλέπω το φως της δημοσιότητας. извлечъ на (бóжий) - βγάζω από το σκοτάδι στο φως (για κάτι κρυμμένο, λησμονημένο και αξιοποιημένο). сжитъ ή сознáть сó света, сó свету ή со свѣта, со свѣту θανατώνω. родiтъся ή поя-вiтъся на -а) γεννιέμαι, έρχομαι στον κόσμο. β) εμφανίζομαι. на чем - стóит εμφανίζομαι πολύ γερά, εντονότατα, δριμύτατα.

светáть, -áет р.δ. 1 (απρoс.) φέγγω, ξεμερώνω. начинáет - αρχίζει να φέγγει. 2 γίνομαι πιο φωτεινός. день -áет η μέρα γίνεται πιο φωτεινή.

светѣлка, -и θ. (παλ. κ. απл.) βλ. светлица.

светец, -тiа α. υποστάτης δαδιού.

светик, -а α. κ. θ: мой - καλέ μου, χρυσέ μου.

светило, -а ουδ. 1 άστρο, αστέρι. πλθ. -а τα αστέρια, τα ουράνια φώτα, οι φανοί του ουρανού, του στερεώματος. 2 μтφ. φωστήρας. - наyки φωστήρας της επιστήμης. || εκφр. - дня ή дневнóе - ο ήλιος. - нoчи ή нoчнóе - το φεγγάρι. -а нoчи ή нoчнiе -а τα αστέρια.

светильник, -а α. 1 λυχνάρι, λύχνος. || κηροπήγιο, λυχνοστάτης. 2 λυχνία, λάμπα.

светильный επ: - газ φωταέριο ή ανθρακαέριο.

светильня, -и θ. 1 βλ. светильник. 2 παλ. φιτίλι λυχνариού, ελύχνιο. 3 (διαлк.) βλ. светец.

светимость, -и θ. φωτιστικότητα.

светить, свечy, свѣтишь р.δ. 1 φέγγω, φωτίζω, λάμπω. лунá -тит το φεγγάρι φωτίζει. звѣзды -йт т' αστέρια λάμπουν. солнце -ит для всех o ήλιος φωτίζει για όλους. || ρίχνω φως. он -ил мне, покá я сxoдил с лѣстницy αυτός μου έφεγγε όσο εγώ κατέβαινα τη σκάλα. || μтф. χαροποιώ, ανακουφίζω. дiнw ευτυχία, αίγλη. 2 ανταυγάζω, αντιλάμπω, αντιφέγγω. || ακτινοβολώ, απαυγάζω, καταυγάζω. 3 μтф. λάμπω απο χαρά, ευχαρίστηση. глазá еѣ -ли та μάτια της έλαμπαν. || -ся 1 φέγγω, φωτίζω. вдáли что-то -иtся μακριά στο βάθος κάτι φέγγει. || φωτίζομαι. 2 βλ. енерг. φ. (2 σημ.). 3 μтф. βλ. р. енерг. φ. (3 σημ.). 4 διαφαίνομαι. || λάμπω απο χαρά, ικανοποίηση, ευχαρίστηση κ.τ.τ.

светлѣйший επ. κ. ουσ. (παλ.) εκλαμπρότατος.

светлѣть р.δ. 1 γίνομαι φωτεινός, λαμπρός. -éет взгляд γίνεται φωτεινό το βλέμμα. yм -éет o νους γίνεται φωτεινός. 2 (απρoс.) ξε-

μερώνω, φέγγω· -ЛО έφεξε, ξημέρωσε. || λάμπω απο χαρά, αγαλλιάζω, ευφραίνομαι· у него на душе -ЛО αγάλλιασε (ευφράνθηκε) η ψυχή του. 3 λάμπω, φωτίζω. || -СЯ βλ.ρ. ενεργ. φ. (1, 3 σημ.).

светлѣть, -лѣ, -лѣшь ρ.δ. 1 μ. στιλβώνω, γυαλίζω, λουστράρω. 2 (διακν.) αχνοφέγγω, θαμποφέγγω, υποφώσκω.

светлѣца, -и θ. (παλ.) φωτεινό δωμάτιο, φωτεινή αίθουσα.

светлѣ 1 επίρ. φωτεινά κλπ. επ. βλ. СВѢТЛЫЙ. 2 ως κατηγ. είναι φωτεινά κλπ. επ. 3 ως κατηγ. είναι ευχάριστο.

светлобородный επ. ξανθογένης.

светловолосяный επ. ξανθόμαλλος, -μάλλης.

светлоглазый επ. λίγο γαλανόφθαλμος, λίγο γαλανομάτης.

светлоголовный επ., βρ: -ЛОВ, -а, -ο ξανθόμαλλος, -μάλλης.

светлогрудный επ. ξανθόστηθος (για πτηνά).

светлокрылый επ. ξανθοπτέρυγος.

светлокудрый επ. (γραπ. λόγος) με ξανθές μπούκλες.

светлолицый επ. βλ. СВЕТОЛИЦЫЙ.

светлолистный επ. ξανθόφυλλος· -ая ветлѣ η ξανθόφυλλη ιτιά.

светлолицый επ., βρ: -лиц, -а, -ο ασπροπρόσωπος.

светлоокий επ., βρ: -ок, -а, -ο (γραπ. λόγος) βλ. СВЕТОГЛАЗЫЙ.

светлокрашенный επ., βρ: -шен, -а, -ο ανοιχτόχρωμος, ξανθόχρωμος.

Светлостъ, -и θ. 1 φωτεινότητα. 2 διαύγεια, καθαρότητα. 3 ξανθότητα. 4 λαμπρότητα. 5 καλοσύνη, αγαθοσύνη. || ευχαρίστηση, ευφροσύνη κλπ. επ.

светлотѣ, -ѣ θ. (απλ.) βλ. СВЕТЛЫНЬ.

Светлыи επ., βρ: -тел, -тлѣ, -тло. 1 φωτεινός, φωτερός, φαεινός· -ая лампочка φωτεινή λαμπτίσα· -зал φωτεινή αίθουσα· -день φωτόλουστη μέρα. || λαμπερός, γυαλιστερός· -не пуговицы γυαλιστερά κουμπιά. 2 ανοιχτόχρωμος, ξανθόχρωμος· -οе пальто ανοιχτόχρωμο πανωφόρι. 3 διαυγής, πολύ καθαρός· -οе стекло πολύ καθαρό γυαλί· -ая вода διαυγές νερό. || (για φωνή) καθαρός· υψηλός· μεταλλικός. 4 ευφρόσυνος, ευχάριστος, χαρπός· τερπνός· -не воспоминания ευχάριστες αναμνήσεις. 6 μτφ. καλός, αγαθός, ωραίος· θετικός· -не и темные стороны жизни οι καλές και οι κακές πλευρές της ζωής ή οι θετικές και οι αρνητικές πλευρές της ζωής. 7 μτφ. καθαρός, διαυγής· -ум φωτεινός νους ή φωτεινό μυαλό. 8 πασχαλινός, λαμπριάτικος.

Светлынь, -и θ. φέγγος, ακτινοβολία, φεγγοβολία.

Светляк, -ѣ α. πηγολαμπίδα (επιστ.), κωλοφωτιά (λκ.).

Светлячок, -чка α. μικρή πηγολαμπίδα, κωλοφωτίτσα.

Светобоязнь, -и θ. φωτοφοβία.

Световой επ. του φωτός· φωτεινός· - поток δέσμη φωτός· -ая реклама φωτεινή ρεκλάμα· - сигнал βλ. ФОТОСИГНАЛ· -ая ванна το φωτόλουτρο· - год έτος φωτός.

Светозарность, -и θ. (γραπ. λόγος) φωτεινότητα. || φεγγοβολία.

Светозарный επ., βρ: -рен, -рна, -ο (γραπ. λόγος) φωτεινός, φωτερός, λαμπερός. || φεγγοβόλος, φωτοβόλος· φωτογόνος. || μτφ. λαμπρός· -ая жизнь λαμπρή (χρυσή) ζωή.

Светокопировальный επ. φωτοτυπικός.

Светокопирование, -я ουδ. φωτοτύπωση.

Светокопировка, -и θ. φωτοτυπία, -ωση.

Светокопия, -и θ. φωτοτυπία.

Светолечебный επ. φωτοθεραπευτικός.

Светолечение, -я ουδ. φωτοθεραπεία.

Светлолюбивый επ., βρ: -бѣв, -а, -ο που αγαπά το φως· -не растения ηλιοχαρή φυτά.

Светлолюбие, -я ουδ. (βοτ.) ηλιοφιλία, ηλιοτροπισμός, -πία.

Светомаскировка, -и θ. παραλλαγή, απόκρυψη, καμουφλάς.

Светомаскировочный επ. της παραλλαγής, του καμουφλάς.

Светометрический επ. φωτομετρικός.

Светометрия, -и θ. φωτομετρία.

Светонепроницаемость, -и θ. αδιαφάνεια, το αδιαπέραστο απο το φως.

Светонепроницаемый επ., βρ: -цаем, -а, -ο αδιαφανής, αδιαφεγγής.

Светоносный επ., βρ: -сен, -сна, -сно φωτόφορος.

Светотдѣча, -и θ. φωτογονία.

Светопреставление, -я ουδ. 1 (θρησκ.) το τέλος, η συντέλεια του κόσμου. 2 αναστάτωση, αναταραχή, αναμπουμπούλα, φασαρία, κοσμοχαλασία.

Светопроницаемость, -и θ. η διεισδυτικότητα του φωτός.

Светопроницаемый επ., βρ: -цаем, -а, -ο; διαπερατός απο το φως.

Светосигнал, -а α. οπτικό ή φωτεινό σήμα).

Светосигнализация, -и θ. οπτική σηματοδότηση.

Светосигнальный επ. οπτικοσηματοδοτικός.

Светосила, -и θ. ένταση του φωτός.

Светосильный επ: - объектив φακός μεγάλης ισχύος.

Светосостав, -а α. ουσία φωτοφόρα ή φωτογόνα.

светостойкий επ. αξεθώραστος, ανθεκτικός στην επίδραση του φωτός· -ие краски αξεθώραστα χρώματα.

светотень, -и θ. φωτοσκίαση.

светофiльтр, -а α. φωτοδιηθητήρας, φωτοφίλτρο, οπτικός ηθμός.

светофóр, -а α. φωτεινή σηματοδότηση ή φανάρια.

светофóрный επ. της φωτεινής σηματοδότησης ή των φαναριών.

свéточ, -а α. 1 (παλ.) βλ. фáкел. 2 μτφ. φωστήρας· -наўки φωστήρας της επιστήμης.

светочувствiтельность, -и θ. φωτοπάθεια, φωτοευαισθησία.

светочувствiтельный επ., βр: -лен, -льна, -льно φωτοπαθής, φωτοευαίσθητος· -ая бумага φωτοπαθές χαρτί· -ая плéнка φωτοπαθής ταινία.

свéтский επ. 1 της ανώτερης κοινωνίας· -ое общество η ανώτερη κοινωνία. 2 κοσμικός, εγκόσμιος, κοινωνικός· λαϊκός· - человек κοσμικός άνθρωπος· -ая власть η πολιτική εξουσία (μη θρησκευτική)· -ие пéсни κοσμικά τραγούδια· -ая жизнь κοσμική ζωή (μη θρησκευτική).

свéтскость, -и θ. κοσμικότητα, κοινωνικότητα· λαϊκότητα.

свечá, -й, πλθ. свéчи, свеч κ. свечей θ. 1 κερι, κηρί· λαμπάδα· стеарiновая - στεατοκήριο, σπερμαστέτο· восковáя - κερι, λαμπάδα κέρινη. 2 (ιατρ.) το υπόθετο. 3 (τεχ.)· σπινθηριστής, μπουζί· запáльная - σπινθήρων πάμα, μπουζί. 4 μονάδα μέτρησης· лампа в сóрок -έξι λάμπα σαράντα κηριών. 5 κάθετη πτήση, πέταγμα (για τόπι, αεροπλάνο κ.τ.τ.). || ως επίρ. -ой κάθετα, ευθέως προς τα άνω.

свечéние, -я ουδ. φάτιση, -μός, λάμψη, το φέγγος· φωσφορισμός, λαμπύρισμα.

свечéка, -и θ. βλ. свечá (1, 3, 5 σημ.).

свечнойй επ. του κεριού· κέρινος· || για κερι· -ое сáло λίπος (στέαρ) για κερι.

свéшать(ся) ρ.σ. βλ. свéсить(ся)¹.

свéшивать(ся) ρ.δ. βλ. свéсить(ся)².

свéять, свéю, свéешь ρ.σ.μ. 1 φυσώ, παρασύρω· вéтер -ял думáги со столá ο άνεμος παρέσυρε τα χαρτιά απο το τραπέζι. 2 συγκεντρώνω πνέοντας· вéтер -ял снег в сýгроб ο άνεμος συσσώρευσε το χιόνι, έκανε χιονοστιβάδα. 3 λιχνίζω.

свибáльный, -а α. η φασκιά.

свибáние, -я ουδ. 1 πλοκή, πλέξιμο, στρίψιμο· περιτύλιξη. 2 φάσκιωμα (βρέφους).

свибáть ρ.δ.μ. 1 βλ. свить. 2 φασκιώνω. || -ся 1 βλ. свиbьтсь. 2 φασκιώνομαι.

свиbка, -и θ. βλ. свибáние.

свидáние, -я ουδ. 1 συνάντηση, αντάμωμα.

-ση, απάντηση, σμίξιμο, έντευξη. || συνέντευξη, ραντεβού. 2 επίσκεψη (σε φυλακισμένο, άρρωστο, οικότροφο κ.τ.τ.). || εκφρ. до -я καλή αντάμωση, στο επανιδείν· до сκόрого -я γρήγορη αντάμωση (αποχαιρετισμός).

свидéтель, -я α., -ница, -и θ. μάρτυρας· бытть -ем чегó-л. είμαι μάρτυρας για κάτι· братъ когó в -и παίρνω κάποιον για μάρτυρα· очевiдный - αυτόπτης μάρτυρας· - со стóронi обвинéния ή - обвинéния μάρτυρας κατηγορίας· - в пользу обвиняемого ή - защiтъ μάρτυρας υπεράσπισης· он привóдит в -ли такóго-то истóрика αυτός επικαλείται τη μαρτυρία (τα λεγόμενα) κάποιου ιστορικού· вскрытть завещáние при -ях ανοίγω τη διαθήκη μπροστά σε μάρτυρες· призвáтъ ή приглáсiтъ в -и καλώ για μάρτυρα, επικαλούμαι τη μαρτυρία. || μτφ. θεατής· éта равнiна былá -цей мнóгих битв αυτή η πεδιάδα ήταν μάρτυρας πολλών μαχών.

свидéтельский επ. μαρτυρικός, του μάρτυρα· -ие показáния οι μαρτυρικές καταθέσεις.

свидéтельство, -а ουδ. 1 μαρτυρία· απόδειξη· - очевiдцев μαρτυρία αυτόπτων· фáкты слýжат лýчшим -ом τα γεγονότα είναι η καλύτερη απόδειξη. || έκθεση, διαπίστωση (γιατρών, πραγματογνωμώνων κλπ.). 2 αποδεικτικό, πιστοποιητικό· βεβαίωση· - о поведéнии πιστοποιητικό διαγωγής· дóкторское - βεβαίωση γιατρού· метрiческое - πιστοποιητικό μητρώου· - об окончáнии срédней шкóлы απολυτήριο μεσαίου σχολείου (μέσης εκπαίδευσης)· медицинское - ιατρική βεβαίωση, βεβαίωση γιατρού. || εκφρ. по -у соврémнников κατά τη γνώμη των συγχρόνων (του, της κ.τ.τ.).

свидéтельствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. 1^ο μαρτυρώ· αποδείχνω· φανερώνω· καταθέτω· подсудiмый -ствует, что... ο κατηγορούμενος καταθέτει ότι... результáты -ствуют о прáвильности мéтода исслéдования τα αποτελέσματα μαρτυρούν για την ορθότητα της μεθόδου έρευνας· -ствую éто пéред всéми καταθέτω αυτό μπροστά σε όλους. 2 πιστοποιώ, βεβαιώνω· - подпiсь βεβαιώνω το γνήσιο της υπογραφής. 3 εξετάζω. || εκφρ. - коμý почтéние (уважéние), благодáрность εκφοράζω το σεβασμό, την ευγνωμοσύνη. || -ся 1 (παλ.) επικαλούμαι την μαρτυρία κάποιου· να είσαι μάρτυρας. 2 πιστοποιούμαι, επιβεβαιώνομαι.

свидéться, свиbусь, свиdиbьсь ρ.σ. βλέπομαι, συναντιέμαι, ανταμώνομαι. || ξαναβλέπομαι, ξανασυναντιέμαι, ανταμώνομαι ξανά.

свиzиpовать ρ.σ.μ. βλ. визiровать².

свиливáть ρ.δ. βλ. свильнýтъ.

свиль, -и θ. κυματοειδής σύνθεση του ξύλου. || κυματοειδή μέρη στο γυαλί ή κεραμικά.

СВИЛЬНУТЬ ρ.σ. στρίβω απότομα, κάνω απότομη στροφή.

СВИНАРКА, -и θ. η χοιροτρόφος.

СВИНАРНИК, -а α. χοιροστάσιο, χοιροτροφείο.

СВИНАРНЯ, -и θ. βλ. **СВИНАРНИК**.

СВИНАРЬ, -я α. χοιροτρόφος.

СВИНЁНОК, -нка α. (για παιδάκι) γουρουνάκι (λερωμένο και βρώμικο).

СВИНЁЦ, -ница α. 1 μολύβδος, μολύβι. 2 μτφ. σφαίρα, βολίδα, βόλι. || εκφρ. - на душе, на сердце βάρος (άχος) στην ψυχή, στην καρδιά. лечь -пóм на дýшу, на сёрдце κάθομαι βάρος στην ψυχή, στην καρδιά. ГОЛОВА́ как -пóм налита το κεφάλι μου είναι βαρύ σαν μολύβι (πάσχει απο βαρυαλγία).

СВИНЬИНА, -и θ. κρέας χοιρινό.

СВИ́НКА?, -и θ. χοιρίδιο, γουρουνάκι, -νόπουλο. || εκφρ. морская - ινδόχοιρος, ινδικό χοιρίδιο.

СВИ́НКА?, -и θ. παρωτίτιδα, μαγουλάδα, μαγουλήθρα, παραμαγούλα.

СВИНОБО́ЕЦ, -бóйца κ. **СВИНОБóЙ**, -я α. χοιροκτόνος, χοιροσφαγέας.

СВИНОВО́Д, -а α. χοιροτρόφος.

СВИНОВО́ДСТВО, -а ουδ. χοιροτροφία.

СВИНОВО́ДСКИЙ επ. χοιροτροφικός.

СВИНО́Й επ. χοίρινος. -óе сáло χοίρινο λίπος. -áя щетина χοιρινή τρίχα. -áя кóжа το χοίρινο δέρμα. || του χοίρου, για χοίρο. -корм χοιρινή τροφή.

СВИНОКОПЧЁНОСТИ, -ей πλθ. καπνιστό χοίρινο κρέας.

СВИНОМÁТКА, -и θ. γουρούνα (για αναπαραγωγή).

СВИНОМОЛОДНЬЯК, -á α. χοιρίδιο.

СВИНООТКО́РМ, -а α. χοιροτροφία.

СВИНООТКО́РМОЧНЫЙ επ. χοιροτροφικός.

СВИНОПÁС, -а α. (παλ.) χοιροβοσκός.

СВИНОСОВХО́З, -а α. χοιροτροφικό σοβχός.

СВИНОФÉРМА, -и θ. χοιροτροφείο.

СВИ́НСКИЙ επ. 1 βρώμικος (σαν του γουρουνιού. -ая жизнь βρώμικη ζωή. ЖИТЬ по-СВИ́НСКИ (επίρ.). ζω σαν το γουρούνι 2 αισχρός, πρόστυχος. - поступок αισχρή πράξη.

СВИ́НСТВО, -а ουδ. 1 βρωμιά, βούρκος. || αισχρότητα, αχρειότητα.

СВИНТÍТЬ ρ.σ.μ. 1 βιδώνω. 2 ξεστρίβω, ξεβιδώνω. 3 φθείρω, χαλώ (με το συχνό βίδωμα και ξεβίδωμα).

СВИ́НТУС, -а α. βλ. **СВИНЬЯ** (2 σημ.).

СВИНУ́ХА, -и κ. **СВИНУ́ШКА**, -и θ. είδος μαυιταριού.

СВИНУ́ШНИК κ. **СВИНО́ШНИК**, -а α. βλ. **СВИНА́РНИК**.

СВИНЦЕВА́НИЕ, -я ουδ. (επι)μολύβδωση.

СВИНЦЕВА́ТЬ, -цую, -цуеть, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **СВИНЦОВА́ННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.μ.

επιμολυβδώνω. || -ся επιμολυβδώνομαι.

СВИНЦО́ВЫЙ επ., βρ: -цов, -а, -о. 1 μολύβδι-νος, -δένιος. || μολυβδούχος. || μολυβδωτός. 2 μολυβής, μολυβδόχρωμος. 3 μτφ. βαρύς. || καταθλιπτικός. || εκφρ. - блеск ο γαληνίτης ήθειούχος μολυβδος. -не руды μεταλλεύματα μολύβδου. -не белыла λευκό μολύβδου, στυπέτσι.

СВИНЧА́ТКА, -и θ. 1 ράβδος με εσώκλειστο μολύβδο. 2 βαρίδι, βολίδα (αλιευτικού αγκίστρου).

СВИ́НЧИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **СВИНТÍТЬ(СЯ)**.

СВИНЬЯ́, -я́, πλθ. **СВИ́НЬИ**, **СВИНЬÉЙ**, **СВИ́НЬЯМ** θ. 1 χοίρος, γουρούνι. 2 μτφ. άνθρωπος βρωμερός. αισχρός, αχρείος. ευτελής, πρόστυχος. || εκφρ. подложитъ кому́ -τό σκαρώνω σε κάποιον σκευωρία, προστυχιά. как - в апельсинах понимáет, разбира́ется αυτός δεν καταλαβαίνει τίποτε, ιδέα δεν έχει.

СВИНО́ШНИК βλ. **СВИНУ́ШНИК**.

СВИНЬЯ́ЧИЙ, -ья, -ье επ. (απλ.) γουρουνίσκος. рýло -ье (βρισιά) παλιόμουτρο (γουρουνομουσίδι).

СВИНЬЯ́ЧИТЬ, -чу, -чишь ρ.δ. (απλ.) λερώνω, βρωμίζω, μαγαρίζω.

СВИРÉЛЬ, -и θ. αυλός φλογέρα, σουραύλι.

СВИРÉЛЬНЫЙ επ. του αυλού, της φλογέρας.

СВИРÁЛЬЩИК, -а α. αυλητής, σουραυλητής.

СВИРЕПÉТЬ ρ.δ. αγριεύω, ξεαγριώνομαι.

СВИРЕПÓСТЬ, -и θ. αγριότητα. - лъва η αγριότητα του λιονταριού. || σφοδρότητα, λύσσα, μανία. - бýри η μανία της θύελλας. || μτφ. θηριωδία, σκληρότητα, ωμότητα. || πλθ. -и θηριωδίες.

СВИРЕПÓСТВО, -а ουδ. βλ. **СВИРЕПÓСТЬ**.

СВИРЕПÓСТВОВАТЬ, -ствую, -ствуешь ρ.δ. 1 κάνω θηριωδίες. 2 μαίνομαι, μανιάζω, λυσομανώ. бýря -ствует η θύελλα λυσομανά.

СВИРЕПНЬИ́Й επ., βρ: -реп, -а, -о. 1 άγριος, θηριώδης. || μτφ. θηριόφυχος, σκληρός, αμειλικτός, απηνης, αδυσώπητος. || αυστηρότατος. -ая цензýра αυστηρότατη λογοκρισία. 2 σφοδρός, άγριος, δριμύς. - ветер σφοδρός άνεμος. -ая зима́ βαρύς (δριμύς) χειμώνας, βαρυχειμωνιά. || λυσώδης, μανιώδης.

СВИРИСТÉЛЬ, -я α. είδος στρουθίου με λοφία. **СВИРИСТÉТЬ**, -рищý, -ристíшь ρ.δ. σφυρίζω δυνατά.

СВИСА́ТЬ, -áет ρ.δ. 1 κρέμομαι. γέρνω προς τα κάτω. ветви ивн́ -áют τα κλαδιά της ιτιάς κρέμονται. усь -áют τα μουστάκια κρέμονται. с потолка́ -ла кероси́новая лампа απο την οροφή κρέμονταν η λάμπα πετρελαίου. 2 (για ενδύματα) κρεμάω. κρέμομαι (ανισόμερα).

СВИ́СЛЫЙ επ. (παλ.) κρεμαστός, κρεμάμενος. -не усь κρεμαστά μουστάκια.

СВИОТ, -а α. σφύριγμα, σύριγμα· **пронзительный** - διαπεραστικό σφύριγμα· - **вѣтра** το σφύριγμα του ανέμου· **однообразный** - μονότονο σφύριγμα· - **пуль** σφύριγμα των σφαιρών· **художественный** - μελωδικό σφύριγμα.

СВИСТАТЬ, **СВИЩУ**, **СВИЩЕШЬ**, **ПРОСТК.** **СВИЩИ** ρ.δ. 1 βλ. **СВИСТЭТЬ**. 2 (για υγρά) εξέρχομαι, βγαίνω με σφύριγμα (λόγω της πίεσης). || **εκφρ.** **ищИ СВИЩИ** (απλ.) φάξε βελόνι ή φύλλο στά 'χουρα ή πιάσε το Γιάννη τον άπιαστο ή πιάσε το λύκο να του πάρεις τα πέταλλα (ματαιοπονία)· - **В КУЛАК** βλ. στη λ. **СВИСТЭТЬ**.

СВИСТѢЛКА, -и θ. (απλ.) βλ. **СВИСТУЛКА**.

СВИСТЭТЬ, **СВИЩУ**, **СВИСТИШЬ**, **ПРОСТК.** **СВИСТИ** **ΜΤΧ.** **ΕΝΕΣΤ.** **СВИСТЯЩИЙ** ρ.δ. 1 σφυρίζω, συρίζω. 2 αποδοκιμάζω με σφυριγματα. || **εκφρ.** - **В КУЛАК** (παλ.)· μένω τελειώς άφραγος.

СВИСТНУТЬ ρ.σ. 1 βλ. **СВИСТАТЬ**, **СВИСТЭТЬ**. 2 (απλ.) ραπίζω, σκαμπιλίζω. 3 (απλ.) κλέβω.

СВИСТОК, -ткá α. 1 σφυριχτρα. 2 σφύριγμα (σφυριχτρας).

СВИСТОПЛЯСКА, -и θ. αποχαλίνωση, εκτραχηλισμός· παρεκτροπή. || μεγάλη αταξία.

СВИСТУЛКА, -и θ. 1 βλ. **ДУДКА**. 2 παιδική σφυριχτρα.

СВИСТУН, -á α. σφυριχτής.

СВИСТЯЩИЙ επ. απο **ΜΤΧ.** **συριστικός**· **συριστός**, **σφυριχτός**. || **εκφρ.** -и **СОГЛАСНЫЕ** τα συριστικά σύμφωνα.

***СВІТА**?, -и θ. 1 ακολουθία, συνοδεία. 2 οι τσαρικοί αυλικοί αξιωματικοί. 3 (γεωλ.) τα στρώματα.

СВІТА?, -и θ. 1 (διασκ.) ενδυμασία χωρικού. 2 είδος παλαιού ουκρανικού επενδύτη.

***СВІТЕР**, -а α. πουλόβερ μάλλινο.

СВІТКА, -и θ. βλ. **СВІТА**.

СВІТОК, -ткá α. ρόλος χαρτιού.

СВІТСКИЙ επ. της ακολουθίας, της συνοδείας· - **ГЕНЕРАЛ** στρατηγός συνοδείας.

СВИТЬ, **СОВЬЮ**, **СОВІЭШЬ**, **ПАРΛΘ.** χρ. **СВИЛ**, -лá, **СВІЛО**, **ΠΡΟΣΤΚ.** **СВЕЙ**, **ΠΑΘ.** **ΜΤΧ.** **ПАРΛΘ.** χρ. **СВІТНІЙ**, **ΒΡ:** **СВИТ**, -á, -о ρ.σ.μ. βλ. **ВИТЬ**. || -ся βλ. **ВІТЬСЯ**.

СВИХНУТЬ ρ.σ. βλ. **ВІВХНУТЬ**. || **εκφρ.** - (себѣ) шѣю α) στρίβω το λαιμό. β) **ΜΤΦ.** τρώγω το κεφάλι μου (καταστρέφομαι, χάνομαι, πεθαίνω)· - **С УМá** (απλ.) παραφρονώ, μου στρίβει, σκαρτάρω. || -ся 1 παραφρονώ, μου στρίβει, σκαρτάρω. 2 ξεφεύγω, παραστρατώ, εξοκέλλω· εκτρέπομαι. || **εκφρ.** - **С УМá** βλ. 1 σημ.

СВИЩ, -á α. 1 κενό· κούφωμα· κούφιο μέρος· διάκενο (για στερεά σώματα). 2 (ιατρ.) φίστουλας, συρίγγιο.

СВИЩЕВÁТНІЙ επ., **ΒΡ:** -вáт, -а, -о κενός, άδειος, κούφιος· - **орѣх** κούφιο κάρυδι.

СВИЩЕВÓЙ επ. του κενού, του κουφώματος·

-о **отвѣрстие** η οπή του κενού.

СВІЯЗЬ, -и θ. είδος άγριου καπιού.

СВОБÓДА, -и θ. 1 ελευθερία· λευτεριά· -, **рáвенство и брáтство** ελευθερία, ισότητα, αδέλφότητα· **завоевáть -у** καταχτώ τη λευτεριά· **борѣцá за -у** αγωνιστής της λευτεριάς· **пóлная** - πλήρης ελευθερία· **относительная** - σχετική ελευθερία· **ограниченная** - περιορισμένη ελευθερία· **любóвь к -е** αγάπη για τη λευτεριά (φιλελευθερία)· - **собраний** ελευθερία του συνέρχεσθαι· - **печáти** ελευθερία τύπου· **предоставить -у дѣйствій** παρέχω ελευθερία δράσης· - **вероисповѣдния** ανεξιθρησκεία· **демократическіе -и** δημοκρατικές ελευθερίες· **впущити на -у** αφήνω ελεύθερον· **лишити -у** στερώ της ελευθερίας· - **торговли** ελευθερία εμπορίου· - **передвиженія** ελευθερία μετακίνησης. || απελευθέρωση. 2 ευκολία· **отвечáть с -ой** απαντώ ελεύθερα. 3 ευκαιρία, ελεύθερος χρόνος. || οικειότητα, θάρρος. || **εκφρ.** - **рук** ελευθερία δράσης· **на -е** στον ελεύθερο χρόνο· **дать -у** βλ. στη λ. **ВÓЛЯ**.

СВОБÓДНО 1 **επίρ.** ελεύθερα κλπ. επ. 2 ως κατηγ. είναι ελεύθερα, ευρύχωρα, απλόχωρα ή άνετα.

СВОБÓДНІЙ επ., **ΒΡ:** -ден, -дна, -дно. 1 ελεύθερος· -не и **крепостные крестьяне** ελεύθεροι και δουλοπάροικοι άγρότες. || ουσ. - απελεύθερος· - и **раб** απελεύθερος και δούλος. || ελεύθερος· **леύτερος**· - **гражданин** ελεύθερος πολίτης· -не **люди** ελεύθεροι άνθρωποι· - **народ** ελεύθερος λαός· -**ая жизнь** ελεύθερη ζωή· - **выбор** ελεύθερη εκλογή· -не **выборы** ελεύθερες εκλογές· -**ая мысль** ελεύθερη σκέψη. 2 ανεμπόδιστος· -о **дыхáние** ελεύθερη αναπνοή· - **доступ** ελεύθερη προσέλευση ή είσοδος. || άνετος, ευρύχωρος, απλόχωρος. || **αβίστατος**· - **голос певца** ελεύθερη φωνή του τραγουδιστή. || ο υπέρ το δέον ελεύθερος· -**ая женщина** ελεύθερη γυναίκα. 3 περίσσιος, διαθέσιμος· -о **время** ελεύθερος χρόνος· - **стул** ελεύθερο κάθισμα. 4 **αστερέωτος**, **αστέργιωτος**· - **конѣц верѣвки** ελεύθερη άκρη της τριχιάς. 5 (χημ.) μη ενωμένος· - **кислород** ελεύθερο οξυγόνο. || **εκφρ.** -**ая профессия** ελεύθερο επάγγελμα (δικηγόρου, γιατρού κλπ.)· - **художник** α) παλ. τίτλος ζωγράφου. β) τίτλος μουσικού με ανώτερη μουσική κατάρτιση. **СВОБÓДОЛЮБИЦ**, -ица α. ο φιλελεύθερος. **СВОБÓДОЛЮБИВНІЙ** επ., **ΒΡ:** -бів, -а, -о φιλελεύθερος· - **народ** φιλελεύθερος λαός. **СВОБÓДОЛЮБИВЕ**, -я ουδ. φιλελευθερία, αγάπη για τη λευτεριά. **СВОБÓДОМЫСЛИЕ**, -я ουδ. ελεύθερη σκέψη, ελευθεροφροσύνη.

СВОБОДОМЫСЛЯЩИЙ επ., βρ: -лящ, -а, -е ελευθερόφρονας, σκεπτόμενος ελεύθερα.

СВОД, -а α. 1 κατάβαση, κατέβασμα. 2 απομάκρυνση, αναμέρισμα, μετακίνηση. 3 κόψιμο (δάσους). 4 πλησίασμα, προσέγγιση, συμμάζεμα, σμίξιμο. 5 συνένωση, συνχώνευση. 6 κώδικας· κανονισμός· συλλογή· -законов κώδικας νόμων, νομικός κώδικας. 7 θόλος, καμάρα· -ДОМЕННОЙ ПЕЧИ ο θόλος της υψικάμινου· -И МОСТОВ οι καμάρες των γεφυριών. II μτφ. ο ουρανός· НЕБЕСНЫЙ - ουράνιος θόλος.

СВОДИТЬ¹ ρ.σ. πηγαίνω κάτι και επιστρέφω, μεταφέρω κάπου και επαναφέρω· οδηγώ, πηγαίνω, βγάζω· -ДЕТЕЙ ПОГУЛЯТЬ πηγαίνω τα παιδιά περίπατο· ВЧЕРА НАС -ЛИ В ТЕАТΡ χτες μας πήγαν στο θέατρο.

СВОДИТЬ² ρ.δ. βλ. СВЕСТИ (όλες οι σημ. εκτός της 2 και 3). II εκφρ. не - глаз с когО, чего δεν ξεκολλά το βλέμμα απο κάποιον, κάτι (παρακολουθώ επίμονα, άγρυπνα). II -ся 1 βλ. СВЕСТИСЯ. 2 ανάγομαι. 3 περικλείνομαι· συνίσταμαι.

СВОДКА, -и θ. 1 βλ. СВОД (3, 4, 5 σημ.). 2 αποτύπωση, ξεσήκωμα, μεταφορά. 3 δελτίο· -НОВОСТЕЙ δελτίο ειδήσεων· -ПОГОДЫ δελτίο καιρού· СОСТАВИТЬ -У συντάσσω δελτίο.

СВОДНИК, -а α., -ца, -и θ. ο, η μαστροπός, προαγωγός, ρουφιάνος, -а.

СВОДНИЧАТЬ ρ.δ. μαστροπεύω, κάνω το ρουφιάνο, προαγωγεύω.

СВОДНИЧЕСКИЙ επ. προαγωγικός, της προαγωγείας, της μαστροπείας.

СВОДНИЧЕСТВО, -а ουδ. προαγωγεία, μαστροπεία, ρουφιανιά.

СВОДНОЙ επ. 1 συνενωτικός. 2 αποτυπωτικός· -РИСУНОК αποτυπωτικό σχέδιο.

СВОДНОЙ επ. 1 συνοπτικός, σύντομος· -ая а-ФША συνοπτική αφίσα· -НЕ ДАННЫЕ πληροφοριακά στοιχεία. II συνοφής, συνοφασμένος συναρμοσμένος. II μεικτός, συμμιγής· -ОТРЯД μεικτό τμήμα. 2 ετεροθαλής· ~ ОРАТ ετεροθαλής αδερφός, μηλαδέρφι· -ая сестра ετεροθαλής αδερφή, μηλαδέρφι.

СВОДНЯ, -и θ. η μαστροπός, προαγωγός.

СВОДОВЫЙ επ. για θόλο· -кирпич τούβλο για θόλο.

СВОДЧАТЫЙ επ., βρ: -чат, -а, -ο θολοειδής, θολωτός· τρουλωτός.

СВОЕВѢДИЕ, -я ουδ. βλ. САМОВѢДИЕ.

СВОЕВѢДНИК, -а α., -ца, -и θ. βλ. САМОВѢДНИК.

СВОЕВѢДНИЧАТЬ ρ.δ. βλ. САМОВѢДНИЧАТЬ.

СВОЕВѢДНО επίρ. βλ. САМОВѢДНО.

СВОЕВѢДНОСТЬ, -и θ. СВОЕВѢДИЕ.

СВОЕВѢДНЫЙ επ., βρ: -лен, -льна, -льно; βλ. САМОВѢДНЫЙ.

СВОЕВѢДСТВО, -а ουδ. βλ. СВОЕВѢДИЕ.

СВОЕВРЕМЕННО επίρ. έγκαιρα, σύγκαιρα.

СВОЕВРЕМЕННОСТЬ, -и θ. εγκαιρότητα, επικαιρότητα.

СВОЕВРЕМЕННЫЙ επ., βρ: -менен, -менна, -ο έγκαιρος, επίκαιρος· -ая ПОМОЩЬ έγκαιρη βοήθεια· -ое ВМЕШАТЕЛЬСТВО έγκαιρη επέμβαση· -НЕ МЕРЫ έγκαιρα μέτρα.

СВОЕКОРѢСТИЕ, -я ουδ. (γραπ. λόγος) ιδιοτέλεια, συμφεροντολογία.

СВОЕКОРѢСТНОСТЬ, -и θ. (γραπ. λόγος) βλ. СВОЕКОРѢСТИЕ.

СВОЕКОРѢСТНЫЙ επ., βρ: -тен, -тна, -тно (γραπ. λόγος) ιδιοτελής, συμφεροντολόγος· -человек συμφεροντολόγος άνθρωπος· -ая цель ιδιοτελής σκοπός· -НЕ РАСЧѢТЫ ιδιοτελείς υπολογισμοί.

СВОЕКОШТНЫЙ επ. (παλ.) αυτοσυντηρούμενος, συντηρούμενος με δικά του έξοδα (για μαθητή οικοτροφείου).

СВОЕНРАВИЕ, -я ουδ. ιδιοτροπία, παραξενιά, καπρίτσιο· -судьбѢ καπρίτσια της τύχης.

СВОЕНРАВНОСТЬ, -и θ. βλ. СВОЕНРАВИЕ.

СВОЕНРАВНЫЙ επ., βρ: -вен, -вна, -вно ιδιοτροπος, παράξενος, αλλόκοτος· капризО-зичес· - характер ιδιοτροπος χαρακτήρας· -человек ιδιοτροπος άνθρωπος.

СВОЕОБРАЗИЕ, -я ουδ. ιδιομορφία, ιδιοτυπία· ιδιορρυθμία· - исторической обстановки ιδιομορφία της ιστορικής κατάστασης.

СВОЕОБРАЗНО επίρ. ιδιομορφα, ιδιότυπα, ιδιόρρυθμα.

СВОЕОБРАЗНОСТЬ, -и θ. βλ. СВОЕОБРАЗИЕ.

СВОЕОБРАЗНЫЙ επ., βρ: -зен, -зна, -зно. 1 ιδιομορφος· ιδιότυπος· ιδιόρρυθμος· - характер ιδιομορφος χαρακτήρας· - стиль ιδιόμορφο στυλ· -ая мысль ιδιόμορφη σκέψη.

СВОЕОБЪЯЧЕНИЕ, -я ουδ. βλ. СВОЕОБРАЗИЕ.

СВОЕОБЪЯЧНОСТЬ, -и θ. βλ. СВОЕОБРАЗИЕ.

СВОЕОБЪЯЧНЫЙ επ. βρ: -чен, -чна, -чно βλ. СВОЕНРАВНЫЙ κ. СВОЕОБРАЗНЫЙ.

СВОЕРУЧНЫЙ επ. (παλ.) βλ. собственноручный.

СВОЗ, -а α. μεταφορά, κουβάλημα (με μεταφορικό μέσο). II κατέβασμα, κατάβαση. II εκφρ. на - για μεταφορά.

СВОЗИТЬ¹, СВОЗУ, СВОЗИШЬ, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. СВОЖЕННЫЙ, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 μεταφέρω κάτι κάπου και επιστρέφω. II μεταφέρω κάποιον. 2 μεταφέρω πολλούς.

СВОЗИТЬ², СВОЗУ, СВОЗИШЬ ρ.δ. βλ. СВЕСТИ. II -ся μεταφέρομαι, κουβαλιέμαι. II κατεβάζομαι.

СВОЗКА, -и θ. βλ. СВОЗ.

СВОЙ, СВОЕГО α., СВОЯ, СВОЕЙ θ., СВОЁ, СВОЕГО ουδ., πλθ. СВОЯ, СВОИХ. 1 κτητική α-

ντανουμία· δικός μου, δική μου, δικό μου· **HA-DETE** CBOE ΠAΛEΤO ντύνω το πανωφόρι μου· **ΛO-0ITE** CBOE PÓDINU αγαπώ την πατρίδα μου· **OH** ΠPÓΔAΛ CBOE ΛOΨAΔE αυτός πούλησε το άλογο του· **BCTATE** CO CBOEΓO MECTA σηκώνομαι από τη θέση μου· **CDÉΛAT** CBOIMH PUKÁMИ φτιάχνω με τα χέρια μου· **Я HE ЖИVY** B CBOEM ДOME δε ζω στο σπίτι μου· **Я HE ΓOBPOM** O BÁШEM, A O CBOEM ДÉΛE δε μιλώ για τη δική σας υπόθεση, αλλά για τη δική μου· **ДÉΛAЙTE** CBOE ДÉΛO KÁ-ντε τη δουλειά σας· **ЭТО ΜOЯ ΠΛHΠA,** ΠOЙДИ CBOE αυτή είναι η δική μου ρεπουμπλικα, φάξε τη δική σου· **2** σύγγενής, οικείος· **ΠPИÉΧAΛИ CBOЙ ИZ CЕLÁ** ήρθαν οι δικοί μας από το χωριό· **OH CBOЙ ЧЕЛOВÉК** B ЭТОМ ДOME αυτός είναι από τους οικείους· **Я БЫЛ** Y CBOИX ήμουν στους δικούς· **ЗДЕСЬ ВCЕ CBOЙ** όλοι εδώ είμαστε δικοί (όχι ξένοι)· **||** έμπιστος· - **ЧЕЛOВÉК** δικός μας άνθρωπος (μίλα ελεύθερα)· **||** εκφρ. **ΠO-CBOEMY** α) όπως θέλω, -εις κ.τ.τ. β) κατά το δικό μου (σου, του κ.τ.τ.). γ) στη (μητρική) γλώσσα μου (σου, του κ.τ.τ.)· **САМ HE CBOЙ;** **САMÁ HE CBOЯ** δεν είμαι στα καλά μου· **БPАТЬ (ВЗЯТЬ) CBOE** πετυχαίνω εκείνο που θέλω (επιδιώκω)· **CКАЗÁТЬ CBOE CЛOВO** μου περνάει ο λόγος μου· **ИДТИ CBOEЙ ДOPOΓOЙ** ή **CBOИM ПYΤÉM** πηγαίνω το δρόμο μου (πράττω, ενεργώ όπως εγώ θέλω)· **PАCΚAЗÁТЬ CBOИMИ CЛOВÁMИ** διηγούμαι με δικά μου λόγια· **УΜΕPÉΤE CBOEЙ CΜÉPТЬЮ** πεθαίνω φυσιολογικά **OC-TÁΤEСЯ B CBOИX** είμαι στα λεφτά μου (ούτε έχασα, ούτε κέρδισα στα τυχερά παιχνίδια)· **СВОИХ HE УЗНÁЕШЬ** (ως απειλή) δε θα δεις την πόρτα να φύγεις (θα τις μάσεις στα γερά)·

СВОЙСКИЙ επ. 1 (παλ. κ. απλ.) βλ. **СВОЙ** (2 σημ.). 2 (απλ.) δικός, οικείος, της παρέας, του σιναφιού.

СВОЙСТВЕННИК, -а α., -ца, -н θ. συγγενής από αγχιστεία.

СВОЙСТВЕННЫЙ επ., βρ: -вен, -венна, -ο ιδιος, ιδιάζων· χαρακτηριστικός· φυσικός· **CO-НМ ЕМУ ТAΛÁНТОМ** με το ταλέντο που τον διακρίνει.

СВОЙСТВО, -а ουδ. ιδιότητα· χαρακτηριστικό γνώρισμα· **ХИΜИЧЕCΚИE** -а χημικές ιδιότητες· - **ΜΕΤÁΛΛA** ιδιότητα του μετάλλου· **||** χαρακτηριστής.

СВОЙСТВО, -á ουδ. συγγένεια από αγχιστεία.

СВОЛÁΚИВAНИЕ, -я ουδ. 1 σύρσιμο, τράβηγμα. 2 συσσώρευση (χόρτου, άχυρου).

СВОЛÁΚИВАТЬ ρ.δ. 1 βλ. **СВОЛÓЧЬ**. 2 συσσωρεύω (χόρτο, άχυρο)· **||** -**СЯ** 1 σύρομαι, τραβιέμαι. 2 συσσωρεύομαι.

СВОЛОТÁ, -н θ. αθρσ. (απλ.) βλ. **СВОЛÓЧЬ** (2 σημ.).

СВОЛОЧИТЬ¹ ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **СВОЛÓЧЬ**.

СВОЛОЧИТЬ² ρ.σ.μ. (απλ.) αποκαλώ κάποιον παλιάνθρωπο, παλιόσκυλο, παλιοτόμαρο· **||** -**СЯ** βλ. ρ. ενεργ. φ.

СВОЛОЧНОЙ επ. πρόστυχος, ξευτελισμένος.

СВОЛÓЧЬ, -и, γεν. πλθ. -**ÉЙ** θ. 1 (αθρσ.)· (παλ.) άνθρωποι κατώτατης υποστάθμης ή κατωγάτης. 2 (αθρσ.) καθάρματα, κατακάθια, αποβράσματα της κοινωνίας. 3 πρόστυχος άνθρωπος, αχρείος, ξευτελισμένος· τιποτένιος.

СВОЛÓЧЬ, -**ΛOΚY**, -**ΛOЧÉШЬ**, -**ΛOΚYТ**, παρλθ. χρ. **СВОЛÓК**, -**ΛÁ**, -**ΛÓ**, παθ. **μτχ.** παρлθ. χρ. **СВОЛÓЧЕННЫЙ**, βρ: -**ЧЕН**, -**A**, -**O** ρ.σ.μ. 1 σύρω, τραβώ. 2 μεταφέρω σύροντας· **||** (απλ.) μεταφέρω, κουβαλώ. 3 κλέβω.

СВОРА, -н θ. (κυνηγ.) σχοινί, λωρί, ρυτήρας (για οδήγηση σκύλων)· **||** τα κυνηγόσκυλα. 3 (αθρσ.) κοπάδι (σκυλιών, λύκων κ.τ.τ.)· **||** **μτφ.** συμμορία.

СВОРÁЧИВАТЬ ρ.δ. 1 βλ. **СВОРОТÍТЬ**. 2 βλ. **СВЕРНУТЬ** (1, 2, 3, 4 κ. 10 σημ.). **||** -**СЯ** βλ. **СВЕРНУТЬСЯ** (1, 2, 3, 4 κ. 10 σημ.).

СВОРКА, -и θ. (υποκορ.) βλ. **СВОРА**.

СВОРНЫЙ επ. δεμένος, κρατημένος (για σάλο).

СВОРОВАТЬ ρ.σ.μ. κλέβω.

СВОРОТ, -а α. στροφή δρόμου.

СВОРОТÍТЬ ρ.σ.μ. 1 μετακινώ· ρίχνω κάτω· - **ΜΕШΚИ С ΤΕЛÉΓИ** ρίχνω κάτω τα τσουβάλια από το κάρο· **||** **μτφ.** (απλ.) μεταπείθω· **||** (απλ.) οικοδομώ, φτιάχνω. 2 αναποδογυρίζω με χτύπημα· **||** βλάπτω, χαλνώ· **||** στραβώνω (για πρόσωπο ή μέλη αυτού). 3 (για σφάλματα, κακές πράξεις) τα ρίχνω, τα φορτώνω. 4 βλ. **СВЕРНУТЬ** (5, 6, 7 σημ.). **||** εκφρ. - **С УМÁ** βλ. **έμφραση** στη λ. **УМ (СОЙТИ С УМÁ)**· **||** -**СЯ** βλ. **СВЕРНУТЬСЯ** (6, 7 σημ.).

СВОЯК, -á α. 1 σύγγαμρος, μπατζανάκης ή κουνιάδος, γυναικάδελφος. 2 (διαлк.)· βλ. **СВОЙСТВЕННИК**. 3 δικός μου άνθρωπος (οικείος).

СВОЯЧЕНИЦA, -и θ. γυναικάδελφη, κουνιάδα.

СВЯКÁТЬСЯ ρ.δ. βλ. **СВЯКНУТЬСЯ**.

СВЯКНУТЬСЯ, -**НУСЬ**, -**НΕШЬСЯ**, παρлθ. χρ. **СВЯКCЯ**, -**ΛΑCЬ**, -**ΛOСЬ** ρ.σ. συνηθίζω, προσαρμόζομαι.

СВНСOКÁ επίρ. 1 (παλ.) απο ψηλά, αφ' υψηλού. 2 υπεροπτικά.

СВНЧАЙ, -я α. (παλ. κ. διαлк.) βλ. **OБНЧАЙ**.

СВНШЕ 1 επίρ. (παλ.)· απο πάνω, απο τον ουρανό ή το θεό· **||** απο πάνω (απο τις ανώτερες αρχές). 2 (πρόθεση με γεν.)· πάνω απο, παραπάνω απο, περισσότερο απο, υπέρ· **ЭТО OБЛЮ** - **ЕГO СИЛ** αυτό ήταν παραπάνω απο τις δυνάμεις του· - **ΜΕPН** υπέρ το μέτρο (υπέρμετρα)· **СОБPАЛÓСЬ** - **ТPÉХ ТЫCЯЧ ЧЕЛOВÉК** συγκεντρώθηκαν πάνω απο τρεις χιλιάδες άνθρωποι.

σвѣзанность, -и θ. δέσμευση, περιορισμός. **σвѣзанный** επ. απο μτχ. περιορισμένος, συνεσταλμένος, δεσμευμένος. || συγκρατημένος.

σвѣзѣть, **σвѣзѣу**, **σвѣзѣшь**, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **σвѣзанный**, βρ: -зан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 δένω· ~ **комѹ рѹки верѣвкой** δένω κάποιου τα χέρια με τριχιά· ~ **своѣй вѣди** δένω τα πράγματά μου· ~ **в ѹзел** δένω κόμπο. 2 συνδέω, ενώνω· ~ **δρѹсьѣ в рѣмѹ** συνδέω τα δοκάρια σε πλαίσια. || μτφ. περιορίζω, περιστέλλω· συγκρατώ· ~ **инициатѣвѹ масс** περιορίζω την πρωτοβουλία των μαζών· ~ **себѣ слѡвом** δένομαι με υπόσχεση, πιάνομαι απο λόγο· **менѣ -ла се-мѣйнаѣ жизньѣ** με έδесе (καθήλωσε) η οικογενειακή ζωή. 3 μτφ. συνδέω συγκοινωνιακά. 4 συσταίνω, γνωρίζω, σχετίζω. 5 συνδυάζω· ~ **личныѣ интерессы с общѣственнымнми** συνδυάζω τα ατομικά συμφέροντα με τα κοινωνικά. || συνεπιφέρω, συνεπάγομαι, έχω ως αποτέλεσμα· **поѣздка свѣзана с большѣими расхѡдами** το ταξίδι συνεπάγεται μεγάλα έξοδα. 6 πλέκω· ~ **носкѣ** πλέκω αντρινές κάλτσες. 7 (χημ.) ενώνω, κάνω ένωση (στοιχείων). || εκφρ. - **язык комѹ** κάνω κάποιον να δαγκώσει τη γλώσσα του, να το βουλώσει (να σιγήσει)· - **конци с концѣми** συνταιριάζω, κάνω να συμφωνήσουν· - **по рукѣм и ногѣм когѡ** ή - **рѹки комѹ** δένω χειροπόδαρα κάποιον ή δένω τα χέρια κάποιου (καθιστώ ανίσχυρο να αντιδράσει)· **не мочь - двух слов** δε μπορώ να αρθρώσω δυο λέξεις. || -**ся** 1 δένομαι· **акросѣт -лся хорѡшѡ** ο ακροβάτης δέθηκε καλά. 2 επικοινωνώ, συνδέομαι· - **по телефонѹ** επικοινωνώ με το τηλέφωνο. 3 συνάπτω (πιάνω) σχέσεις, συσχετίζομαι· **не -тесь с ними** μη σχετίζεστε με αυτούς. 4 συνδυάζομαι.

σвѣзѡт, -а, α., -ка, -и θ. εργάτης η υπάλληλος τηλεπικοινωνιών.

σвѣзка, -и θ. 1 δέση, δέσιμο· σύνδεση. 2 δέμα, δεμάτι· ~ **книг** δέμα βιβλίων. || δέσμη: αρμάθα. 3 σύνδεσμος (μελών του σώματος με ίνες, τένοντες). 4 το συνδεδεικό ρήμα (στο περιφραστικό κατηγορημα).

σвѣзнѡй επ. 1 (στρατ.) της σύνδεσης (μεταξύ τμημάτων)· ~ **офицѣр** αξιωματικός· σύνδεσμος. 2 ουσ. στρατιώτης· σύνδεσμος. 3 συνδεδεικός· ~ **болт** συνδεδεικό μπουλόνι.

σвѣзнѡсть, -и θ. αλληλουχία, ειρμός, συνοχή· ~ **рѣчи** συνοχή του λόγου.

σвѣзнѣй επ., βρ: -зен, -зна, -зно με αλληλουχία, με ειρμό, με συνοχή· -**ѣя рѣчь** λόγος με συνοχή.

σвѣзочный επ. συνδεδεικός, συνδεδειγμένος.

σвѣзѹющий επ. απο μτχ. συνδεδεικός· -**ее вещество** συνδεδεική ουσία.

σвѣзывание, -ѣ ουδ. δέση, δέσιμο. || σύν-

δεση, ένωση.

σвѣзывать (ся) ρ.δ. βλ. **σвѣзѣть** (ся).

σвѣзѣ; -и, προθ. ο **σвѣзѣи**, в **σвѣзѣи** κ. в **σвѣзѣи** θ. 1 σύνδεση· δεσμός· σχέση· ~ **науки и проиѣводства** σύνδεση επιστήμης και παραγωγής· **торгѡвнѣ свѣзѣи** εμπορικές σχέσεις· **хозѣйственнаѣ - районѡв** οικονομική σύνδεση των περιοχών· **родственныѣ -и** συγγενικοί δεσμοί· || αλληλοσύνδεση· **установѣть** ~ **мѣжду явлѣниями** καθορίζω την αλληλοσύνδεση μεταξύ των φαινομένων· **причиннаѣ** ~ η αιτιότητα ή αιτιώδης σχέση· **взаимнаѣ** ~ αμοιβαία σύνδεση ή αλληλοσύνδεση· **логѣческаѣ** ~ λογική σχέση. || αλληλουχία, συνοχή, ειρμός· **егѡ словѣ** **не имѣют никакѡй -и** τα λόγια του είναι τελείως ασυνάρτητα. 2 σύνδεσμος ενότητας, σχέση αμοιβαία· γνωριμία· **нрѣвственнаѣ** ~ ηθικός δεσμός· **она с ним в -и** αυτή μ' αυτόν έχουν σχέσεις (τά 'χουν φτιασμένα)· **поддѣрживать** ~ с кем-л. διατηρώ (έχω) σχέσεις (δεσμό) με κάποιον· **прерѣвать все -и** κόβω κάθε σχέση (δεσμό)· **дружескаѣ** ~ φιλικός δεσμός· **пущѣть в ход своѣй -и** βάζω μπρος (χρησιμοποιώ) τις γνωριμίες (για επίτευξη του σκοπού). 3 επικοινωνία· **телефѡннаѣ** ~ τηλεφωνική επικοινωνία· **срѣдства -и** τα μέσα επικοινωνίας· ~ с **нарѡдом** σύνδεση με το λαό· ~ с **гѡродѡм** επικοινωνία με την πόλη. 4 ένωση, κόλλημα, ~ **камнѣй и кирпичѣ с помѡщѣю глинѣ** σύνδεση των πετρών με τα τούβλα με λάσπη. 5 τμήμα οικοδομής, παράρτημα σπιτιού. || εκφρ. в -ѣ с ... σε σχέση, σχετικά, ανάλογα· ένεκα, λόγω· в -ѣ με την ευκαιρία.

σвѣсло, -а ουδ. σχοινί σπάρτινο, βουρλιά, σπαρτσίνο.

σвѣтѣйшество, -а ουδ. η αγιοσύνη· **вѣше** ~ η αγιοσύνη σας.

σвѣтѣйшиѣ επ. ιερός· ~ **синод** η ιερή σύνοδος.

σвѣтѣлицѣ, -а ουδ. 1 (παλ.) ναός. 2 μτφ. χώρος ιερός.

σвѣтѣтель, -ѣ α. 1 αρχιερέας, ιεράρχης. 2 βλ. **σвѣтѡй** (2 σημ.). || εκφρ. -и (**угѡдники**)! θεέ και Παναγιά!

σвѣтѣть, **σвѣчѹ**, **σвѣтѣшь** ρ.δ.μ. αγιάζω· ~ **кѹличи** αγιάζω τα κολλίκια (пасχαλινά υψώματα). || -**ся** 1 (παλ.) αγιάζω, -ομαι· **да -ѣтсѣ ѣмя твоѣгѡ** να αγιάσει το όνομά σου.

σвѣтки, -ток, -ткам πλθ. οι γιορτές των Χριστουγέννων.

σвѣто επір. άγια, -ίως, οσίως, ευλαβικά· ~ **жить** ζω άγια· ~ **хранѣть тайну** ευλαβικά φυλάγω το μυστικό.

σвѣтѡй επ., βρ: **свят**, **свѣтѣ**, **свѣто**. 1 άγιος· ~ **дух** το Άγιο Πνεύμα· -**ѣя трѡица** η Άγία Τριάδα· -**ѣе местѣ** οι άγιοι τόποι· -**ѣя**

водά αγίασμα, αγιόνερο, -έρι· -άя недѣля η Μεγάλη Εβδομάδα, το Μεγαλοβδόμαδο· -άя -ήх α) το απόκρυφο, το απρόσιτο. β) τα άγια των αγίων, το αγιότατο (το πολυτιμότατο). 2 ουσ. το ιερό· ДЛЯ НЕГО НЕТ НИЧЕГО -όσο αυτός δεν έχει (επάνω του) τίποτε το ιερό και όσιο (είναι πάντα έτοιμος για κάθε προστυχιά)· ЖИТІЯ -ήх οι βίοι των αγίων. || ουσ. ο άγιος· -, ο άγιος, του οποίου η μνήμη τιμάται ή γιορτάζεται· ДЕНЬ ВСЕХ -ήх η μέρα των Αγίων πάντων· КЛѢТЬСЯ ВСЕМИ -ήМИ ορκίζομαι στους Αγίους Πάντες. || ουσ. -іе (παλ.) οι εικόνες αγίων. 3 βλ. ПРΆВЕДНІЙ. || αγαθός, αγνός. || μτφ. αναμάρτητος· ОН ЧИСТ И СВЯТ αυτός είναι καθарός (αγνός) και άγιος. 4 αγαπητός, προσφιής, φίλτατος· -АЯ МОЯ РОДИНА φιλατατή μου πατρίδα. 5 ύψιστος· - ДОЛГ ιερό καθήκο. || εκφρ. - ОТЕЦ ПАТЕР· -АЯ -ήх α) μυστικό μέρος. β) βλ. 4 σημ. КАК БОГ СВЯТ (απλ.) οπωσδήποτε, σίγουρα· ХОТЬ -ήх (ВОН) НЕСІ (ВНЕСИ) παλ. μακριά απ' εδώ, να μη τον βλέπουν τα μάτια μου (сухамερότατος). СВЯТОУСКИЙ επ. ρώσος ορθόδοξος.

СВЯТОСТЬ, -и θ. αγιότητα, οσιότητα, ιερότητα.

СВЯТОТΆΤЕЦ, -ЩА α. ιερόσυλος, ανοσιουργός.

СВЯТОТΆΤОВЕННІЙ επ. ιερόσυλος, ανόσιος, ανίερος· βδελυρός.

СВЯТОТΆТСТВО, -а ουδ. ιεροσυλία. || μτφ. ανοσιούργημα.

СВЯТОТΆТСТВОВАТЬ, -СТВУЮ, -СТВУЕШЬ ρ.δ. διαπράττω ιεροσυλία. || μτφ. ανοσιουργώ.

СВЯТОЧНІЙ επ. των χριστουγεννιάτικων γιορτών.

СВЯТОША, -и α. κ. θ. ψευτοευλαβής, ψευτό-θεοσεβής, υποκριτής, ταρτούφος.

СВЯТЫИ, -ев πλθ. εκκλησιαστικό ημερολόγιο, εορτολόγιο.

СВЯТІЯ, -и θ. το ιερό, το θείο· поругание -и βλασφημία των αγίων (ή των θείων).

СВЯЧЕНЫЙ επ. αγιασμένος· -АЯ ВОДА αγιασμένο νερό, αγίασμα· - КУЛИЧ αγιασμένο ύψωμα (ψωμί).

СВЯЧЕНЫИК, -а α. ιερέας, παπάς, πρεσβύτερος:

СВЯЧЕНЫИЧЕСКИЙ επ. του ιερέα, του παπά· -АЯ РЪСА τα ιερά άμφια· - САН εκκλησιαστικός βαθμός.

СВЯЧЕНЫИЧЕСТВО, -а ουδ. ο εκκλησιαστικός βαθμός· ιερατεία.

СВЯЩЕНОДѢЙСТВЕННІЙ επ. τελετουργικός, ιεροουργικός.

СВЯЩЕНОДѢЙСТВІЕ, -я ουδ. 1 ιεροτελεστία, τελετουργία, ιεροурγία. 2 μτφ. επισιμότητα, σοβαρότητα, μεγαλοπρέπεια.

СВЯЩЕНОДѢЙСТВОВАТЬ, -СТВУЮ, -СТВУЕШЬ ρ.δ. 1 τελετουργώ, ιεροурγώ. 2 μτφ. εκτελώ με επισιμότητα, μεγαλοπρέπεια.

СВЯЩЕНОСЛУЖИТЕЛЬ, -я α. 1 ιεροτελεστής, ιεροурγός, λειτουργός. 2 ονομασία διάκων, ιερέων, επισκόπων.

СВЯЩЕНЫИЙ επ., βρ: -ЩЕН, -ЩЕННА, -ЩЕННО; ιερός· -НЕ КНИГИ τα ιερά (ή εκκλησιαστικά) βιβλία· -АЯ УТВАРЬ ιερά σκευή· -АЯ ВОЙНА α) θρησκευτικός πόλεμος. β) ιερός πόλεμος (υπέρ πατρίδας κ.τ.τ.)· - ДОЛГ ιερό καθήκο· -АЯ ОБЯЗАННОСТЬ ιερή υποχρέωση. || εκφρ. -АЯ ИСТОРИЯ ιερή ιστορία.

СВЯЩЕНЫСТВО, -а ουδ. βλ. СВЯЩЕНЫИЧЕСТВО. || το ιερατείο, οι ιερείς, οι παπάδες.

СВЯЩЕНЫСТВОВАТЬ, -СТВУЮ, -СТВУЕШЬ ρ.δ. ιερατεύω. || φέρω το βαθμό του ιερέα.

СГИБ, -а α. 1 πτυχή, δίπλα. 2 βλ. СГИБΆНИЕ.

СГИБΆНИЕ, -я ουδ. κάμψη, λύγισμα.

СГИБΆТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. СОГНУТЬ(СЯ).

СГИБНУТЬ ρ.σ. βλ. (παλ. κ. απλ.) βλ. ПОГИБНУТЬ.

СГІНУТЬ ρ.σ. εξαφανίζω, κάνω άφαντον, αρατίζω. || -СЯ εξαφανίζομαι, χάνομαι, αρατίζομαι. || (απλ.) πεθαίνω.

СГЛΆДИТЬ ρ.σ.μ. 1 ομαλύνω, ισιάζω, ισιώνω. 2 εξαλείφω· - МОРЩІНЫ εξαλείφω τις ρυτίδες. 3 διευθετώ, τακτοποιώ· εξομαλύνω· - ПРОТИВОРѢЧІЯ εξομαλύνω τις αντιθέσεις. || μετριάζω· - ВПЕЧАЛЛЕНИЕ μετριάζω την εντύπωση. || -СЯ 1 ομαλύνομαι. 2 εξαλείφομαι. 3 μτφ. διευθετούμαι, τακτοποιούμαι· εξομαλύνομαι.

СГЛΆДИВАТЬ ρ.δ. βλ. СГЛΟДΆТЬ. || -СЯ καταβροχθίζομαι, καταπίνω.

СГЛΆЖИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. СГЛΆДИТЬ(СЯ).

СГЛАЗ, -а (-у) α. μάτιασμα, βάσκαμα.

СГЛАЗИТЬ, СГЛΆЖУ, СГЛΆЗИШЬ ρ.σ. ματιάζω, βασκαίνω.

СГЛОДΆТЬ, СГЛОЖУ, СГЛОЖЕШЬ, παθ. μтχ. παρλθ. χρ. СГЛОДАННІЙ, βρ: -ДАН, -а, -ο ρ.σ.μ. καταπίνω· - КОСТЬ καταπίνω κόκκαλο.

СГЛОДΆТЬ ρ.δ.μ. (απλ.) τρώγω λαίμαργα, κατεβάζω, καταβροχθίζω.

СГЛУНΆ επίρ. (απλ.) απο κουταμάρα, απο χαζεμάρα.

СГЛУПІТЬ, -ПІЮ, -ПІШЬ ρ.σ. κάνω κουταμάρες, ανοησίες, φέρνομαι κουτά, ανόητα.

СГНΆВВАТЬ ρ.δ. βλ. СГНОИТЬ. || -СЯ σήπομαι, σαπίζω.

СГНЕСТИ, СГНЕТУ, СГНЕТЕШЬ, παρλθ. χρ. СГНЕЛ, СГНЕЛА, -ЛО, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. СГНЕТЕННІЙ, βρ: -ТЕН, -ТЕНА, -ТЕНО ρ.σ. (παλ.)· πιέζω, θλίβω, ζουπώ, πατώ.

СГНЕТАТЬ ρ.δ. βλ. СГНЕСТИ. || -СЯ πιέζο-

μαι, ζουπιέμαι, πατιέμαι.

СИНІВА́ТЬ ρ.δ. βλ. СИНІТЬ.

СИНІТЬ, **СИНІЮ**, **СИНІЕШЬ**, παρλθ. χρ. СИНІЛ, -ЛÁ, СИНІЛО, προσκ. δεν έχει ρ.σ. σήπω, σαπίζω. || μτφ. καταστρέφω· βλέπτω· ИХ -ЛИ В ТЮРЬМÉ τους σάπισαν στη φυλακή.

СІНОУ́ТЬ, **СІНОУЮ**, **СІНОУШЬ**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. СІНОЭННІЙ, СІНОЕНÁ, СІНОЕНО ρ.σ.μ. σήπω, σαπίζω· - СÉНО σαπίζω το χορτάρι. || μτφ. καταστρέφω, βλέπτω.

СІОВАРІВА́ТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. СІОВАРІТЬ(СЯ).

СІОВОР, -а α. 1 (παλ.) συμφωνία μνηστείας, αρραβώνα, δόσιμο λόγου, λογόστεμα. || οι αρραβώνες, η μνηστεία (η τελετή). 2 συμφωνία. || συνομοσία· **преступный** - εγκληματική συνομοσία.

СІОВАРІТЬ ρ.σ. 1 (παλ.) μνηστεύω, αρραβωνιάζω. 2 (απλ.) συμφωνώ. || -СЯ συμφωνώ.

СІОВАРЧІВОСТЬ, -и θ. συμβιβαστικότητα, διαλλακτικότητα.

СІОВАРЧІВНІЙ επ., βρ: -ЧИВ, -а, -ο συμβιβαστικός, διαλλακτικός, ευσυμβιβαστος.

СІОДІТЬСЯ ρ.σ. (απλ.) βλ. ПРИГОДІТЬСЯ.

СІОН, -а α. 1 διώξιμο, εκδίωξη. || πρόγισμα. 2 πλους κατά τον ρουν. 3 σαλάγισμα. 4 πτώση της στάθμης του νερού.

СІОНКА, -и θ. βλ. СІОН (1,2,3 σημ.).

СІОННІЙ επ. πλοϊκός· για πλουν.

СІОНОШІТЬ ρ.σ. (απλ. κ. διακλ.). 1 βλ. ГОНОШІТЬ (2 σημ.). 2 φτιάχνω· χτίζω.

СІОНШІК, -а α. πλοηγός ξυλείας (μετο ρεύμα του ποταμού).

СІОНЯ́ТЬ¹ ρ.δ. βλ. СОГНА́ТЬ. || -СЯ εκδιώκομαι κλπ. ρ.μ.

СІОНЯ́ТЬ² ρ.σ. 1 μ. πηγαίνω και φέρω πίσω· лошадей на водопой πηγαίνω να ποτίσω τα άλογα. || περιέρχομαι, περιφέρωμαι. 2 παίζω παιγνίδι.

СІОРА́ЕМОСТЬ, -и θ. ευφλεκτικότητα.

СІОРА́ЕМНІЙ επ. εύφλεκτος, ευφλόγιστος.

СІОРА́НІЕ, -я ουδ. καύση· **ДВІГАТЕЛЬ ВНУТРЕННЕГО** -Я κινητήρας εσωτερικής καύσης· - **ТОПЛИВА** καύση (καύσιμης) ύλης.

СІОРА́ТЬ ρ.δ. βλ. СІОРЕ́ТЬ.

СІОРО́БІТЬ, -Ю, -ЮШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. СІОРО́БЛЕННІЙ, βρ: -ЛЕН, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 καμπουριάζω, курτώνω. || -СЯ καμπουριάζω, курτώνομαι.

СІОРО́БЛЕННІЙ επ. απο μτχ. καμπούρης, καμπουριασμένος, курτός.

СІОРЕ́ТЬ ρ.σ. 1 καίομαι· **ДОМ СІОРЕ́Л** το σπίτι κάηκε· **ДРАВА́ В ПÉЧИ** -ЛИ τα ξύλα στη θερμάστρα κάηκαν. 2 χαλνώ, αποσυντίθεμαι, καίομαι· **ХЛÉБ -ÉЛ В ЗАКРО́МЕ** το σιτάρι άναψε στο αμπάρι. || καίομαι, φήνομαι στον ήλιο. 3 ξηραίνομαι, στεγνώνομαι· **ТРАВА́ -ЛА** το

χορτάρι ξηράθηκε (στον ήλιο). 4 μτφ. εξαυτλούμαι πολύ, καταβάλλομαι· καταπονούμαι, υπερκοπιάζω. 5 πεθαίνω· **ОН -ÉЛ ОТ ВÓДКИ** πέθανε απο τη βότκα (τον έκαψε η βότκα). 6 μτφ. κατέχομαι απο σφοδρό αίσημα· - **ОТ НЕ-ТЕРПÉНІЯ** με τρώει (κατατρώχει) η ανυπομονησία.

СІОРА́ЧА επίρ. πάνω στο θυμό, στην οργή, στο σύφλογο, στην έξαψη.

СІОТÓВІТЬ ρ.σ.μ. 1 ετοιμάζω, μαγειρεύω. 2 (απλ.) φτιάχνω, κάνω.

СІРА́БÁСТАТЬ ρ.σ. βλ. ГРА́БÁСТАТЬ.

СІРА́БІТЬ ρ.σ. βλ. ГРА́БІТЬ².

СІРЕ́БÁТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. СІРЕ́СТІ(СЬ).

СІРЕ́СТІ, **СІРЕ́ДУ**, **СІРЕ́ДЕШЬ**, παρλθ. χρ.

СІРЕ́Д, СІРЕ́ЛÁ, -ЛÓ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. СІРЕ́ДЕННІЙ, βρ: -ДЕН, -ДЕНÁ, -ДЕНÓ ρ.σ.μ. 1 συσσωρεύω, σωριάζω, μαζεύω σωρό, στοιβάζω· - СÉНО В СТОГ θημωνιάζω το χορτό. 2 ρίχνω κάτω· - **СНЕГ С КРÉШНІ** ρίχνω κάτω το χιόνι απο τη στέγη. 3 (απλ.) παίρνω· αρπάζω· - **КОГО В СВОЙ ОБЪЯ́ТІЯ** αρπάζω κάποιον στην αγκαλιά. || -СЯ 1 συσσωρεύομαι κλπ. ρ.μ. 2 κωπηλατώ ρυθμικά με άλλον, άλλους.

СІРІМÁСНІЧАТЬ ρ.σ. βλ. ГРІМÁСНІЧАТЬ.

СІРУ́О́ЙТЬ ρ.σ. (απλ.)· βλ. ГРУ́О́ЙТЬ.

СІРУ́ДІТЬ, **СІРУ́ЖУ**, **СІРУ́ДІШЬ**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. СІРУ́ЖЕННІЙ, βρ: -ЖЕН, -а, -ο ρ.σ.μ. συσσωρεύω, σωριάζω. || -СЯ συσσωρεύομαι, σωριάζομαι.

СІРУ́ЖÁТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. СІРУ́ЗІТЬ(СЯ).

СІРУ́ЗІТЬ ρ.σ.μ. 1 ξεφορτώνω, εκφορτώνω. || -СЯ ξεφορτώνομαι, εκφορτώνομαι.

СІРУ́ЗКА, -и θ. ξεφόρτωμα, εκφόρτωση.

СІРУ́ПІРОВА́ТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ГРУ́ПІРОВА́ТЬ(СЯ).

СІРУ́ПІРÓВНІВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. ГРУ́ПІРÓВ-
ВА́ТЬ(СЯ).

СІРУ́СТНУ́ТЬ(СЯ) ρ.σ. (απλ.) βλ. ВЗГРУ́СТ-
НУ́ТЬ(СЯ).

СІРНЗÁТЬ ρ.δ. βλ. СІРНЗÉТЬ. || -СЯ τρωγαλί-
ζομαι, γριτσανίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ОГУ́О́ЙТЬ ρ.σ. βλ. ПОГУ́О́ЙТЬ, ГУ́О́ЙТЬ.

СІУСІ́ТЕЛЬ, -я α. 1 συσκευή πήξης. 2 πη-
κτική ουσία.

СІУСТІ́ТЬ ρ.σ.μ. 1 βλ. ГУСТІ́ТЬ. 2 μτφ. συ-
γκεντρώνω, πυκνώνω. || εκφρ. - **АТМОСФÉРУ** ε-
ντεινώ την κατάσταση, δημιουργώ τεταμένη κα-
τάσταση· - **КРА́СКИ** υπερβάλλω, τα παραλέω. ||
-СЯ 1 βλ. ГУСТІ́ТЬСЯ; **СІРÓП -ЛАСЬ** το σιρόπι
έδεσε (πήχτωσε). 2 συγκεντρώνομαι, συνα-
θροίζομαι, μαζεύομαι, συνάζομαι. || εκφρ.
ОТМОСФÉРА -ЛАСЬ η ατμόσφαιρα (κατάσταση)
έγινε τεταμένη.

СІУ́СТОК, -тка α. πήγμα· θρόμβος· γρομππού-
λι. || μτφ. συγκέντωση, συνάθροιση, σύνολο.

сгушаемооть, -и θ. πηκτότητα, δυνατότητα πήξης.

сгущать(ся) ρ.δ. βλ. сгустить(ся).

сгущение, -я ουδ. 1 πύκνωση, συμπύκνωση. 2 πήκτωμα, σύμπληγμα.

сгущенка, -и θ. (απλ.) συμπυκνωμένο γάλα.

сгущеннооть, -и θ. πυκνότητα.

сгущенный επ. απο μτχ. συμπυκνωμένος, πυκτός· -ое молоко συμπυκνωμένο γάλα.

сдабривать ρ.δ. βλ. сдобрить. || -ся καρυκεύομαι.

сдавать(ся)¹ ρ.δ. βλ. сдать(ся).

сдаваться², сдаётся ρ.δ. απρόσ. νομιζώ, φαίνομαι· мне -ётся, что... μου φαίνεται ότι...

сдавить ρ.σ.μ. 1 πιέζω, θλίβω, ζουπώ, πατώ. || μτφ. πιέζω ψυχικά, στενοχωρώ, λυπώ· тоска -ла сердце её η θλίψη βάρυνε την καρδιά της. 2 συμπιέζω.

сдавленный επ. απο μτχ. συγκρατημένος· с -ым голосом με πνιγμένη τη φωνή.

сдавливать ρ.δ. βλ. сдавить. || -ся (συν)-θλίβομαι, (συν)πιέζομαι, ζουπιέμαι, πατιέμαι.

сдаивать ρ.δ. βλ. сдойть. || -ся αρμέγομαι.

сдаточный επ. 1 της παράδοσης· - пункт το σημείο (κέντρο) παράδοσης· - акт πρακτικό παράδοσης· -ая квитанция απόδειξη παράδοσης. 2 (παλ.) στρατολογημένος, στρατευμένος.

сдатчик, -а α., -ца, -и θ. ο παραδότης, η παραδότρια.

сдать ρ.σ.μ. 1 παραδίνω· - вещи на хранение παραδίνω τα πράγματα για διαφύλαξη· - станок в отличном состоянии παραδίνω την εργατομηχανή σε άριστη κατάσταση· - дежурство παραδίνω την υπηρεσία· - позицию παραδίνω τη θέση· - оружие παραδίνω το όπλο· - город παραδίνω την πόλη. || динω· - кровь на анализ δίνω αίμα για εξέταση· - экзамены δίνω εξετάσεις· - землю в аренду νοικιάζω τη γη. 2 επιστρέφω, γυρίζω· ~ книги в библиотеку δίνω πίσω τα βιβλία στη βιβλιοθήκη· ~ сдачу δίνω τα ρέστα. 3 μοιράζω, διανέμω (παιγνιοχάρτα). 4 μειώνω, ελαττώνω, λιγοστεύω (ένταση, ρυθμό κ.τ.τ.). 5· αδυνατίζω, ενδίδω, εξασθενίζω· γεράζω. || (για μηχανές) χαλώ, παθαίνω βλάβη. || -ся 1 παραδίνομαι· крепость -лась το φρούριο (οχυρό) παραδόθηκε· армия -лась ο στρατός παραδόθηκε· - в плен παραδίνομαι αιχμάλωτος. 2 ενδίδω, υποχωρώ (σε παρακλήσεις κ.τ.τ.).

сдаться ρ.σ. μέλλοντα και προστι. δεν έχει· (απλ.) χρειάζομαι, είμαι χρήσιμος.

сдача, -и θ. 1 παράδοση, δόσιμο· - дежурства παράδοση υπηρεσίας· - хлеба государству παράδοση σιταριού στο κράτος· - город да παράδοση της πόλης. || (χαρτκ.) διανομή

χαρτιών. 2 τα ρέστα· получить -у παίρνω τα ρέστα.

сдвигать ρ.δ. βλ. сдвигать. || -ся διπλασιάζομαι.

сдвиг, -а α. 1 μετατόπιση, μετάθεση, μετακίνηση κατά τι. 2 πλησίαση. προσέγγιση. 3 μτφ. πρόοδος, εξέλιξη· - науки πρόοδος της επιστήμης. || τάση, ροπή, κλίση.

сдвигание, -я ουδ. βλ. сдвиг (1 σημ.).

сдвигать(ся) ρ.δ. βλ. сдвигнуть(ся).

сдвигнуть ρ.σ.μ. μετατοπίζω, μετακινώ κατά τι· ~ с места μετακινώ απο τη θέση· ~ стол μετακινώ λίγο το τραπέζι. || πλησιάζω, προσεγγίζω, σιμώνω· ~ брови συνοφρύνομαι. || -ся μετατοπίζομαι, μετακινούμαι κατά τι. || πλησιάζω, προσεγγίζω, σιμώνω.

сдвоенность, -и θ. διπλασίαση, -μός.

сдвоенный επ. απο μτχ. διπλός· -ая нить διπλή κλωστή· -не ряды διπλές σειρές.

сдвоить, сдвою, сдвоишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. сдвоенный, βρ: -сдвоен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 διπλασιάζω· διπλώνω. || επαναλαβαίνω δύο φορές. 2 εκτελώ δύο φορές· ~ пашню διβολίζω. || -ся διπλασιάζομαι, διπλώνομαι· драмба -лась το ράμμα διπλώθηκε, έγινε στα δύο. || επαναλαβαίνομαι δυο φορές. || συνδέομαι· μπαίνω ανα δύο.

сделать ρ.σ. βλ. делать. || εκφρ. дело сделано η υπόθεση τέλειωσε οριστικά· сделано в СССР κατασκευάστηκε στην ΕΣΣΔ. || -ся βλ. делаться.

сделка, -и θ. συμφωνία, σύμβαση· торговая - εμπορική σύμβαση· заключить -у κλείνω συμφωνία. || διαπραγμάτευση, παζάρεμα. || σύσταση· συνομοσία (μυστική συμφωνία σε βάρος τρίτου). || εκφρ. ~ с совестью πράξη· κατά παράβαση της συνείδησης.

сделочный επ. της συμφωνίας, της σύμβασης.

сделно επίρ. με το κομμάτι· работать - εργάζομαι με το κομμάτι.

сделный επ. με το κομμάτι· -ая работа δουλειά με το κομμάτι· - заработок πληρωμή με το κομμάτι.

сделщик, -а α., -ца, -и θ. εργάτης, -τρια (αμειβόμενος) με το κομμάτι.

сделщина, -и θ. δουλειά με το κομμάτι. || σύστημα πληρωμής με το κομμάτι.

сдёргивать ρ.δ. βλ. сдёрнуть. || -ся τραβιέμαι· βγαίνω.

сдержанность, -и θ. εγκράτεια· συγκράτηση.

сдержанный επ. απο μτχ. εγκρατής· συγκρατημένος· - человек εγκρατής άνθρωπος. || ήσυχος, γαλήνιος. || σφιχτοχέρης, φειδωλός, τσιγκούνης.

сдержать ρ.σ.μ. 1 κρατώ, αντέχω, βαστώ· этот канат может ~ пятьсот килограммов αυτή

η χοντρή τριχιά μπορεί να κρατήσει πεντακόσια κιλά. || δεν αθετώ· **СДЕРЖАТЬ СЛОВО** κρατώ το λόγο. 2 συγκρατώ, αναχαιτίζω· - **НАТИСΚ ΠΡΟΤΙВНИКА** συγκρατώ την πίεση του αντιπαλού· - **ЛОШАДЕЙ** συγκρατώ τα άλογα· - **НАПОР ВОДЫ** συγκρατώ την πίεση του νερού· || περιορίζω· - **ШАГ** συγκρατώ το βάδισμα· - **СМЕХ** συγκρατώ τα γέλια· - **СЛЭЗЫ** συγκρατώ τα δάκρυα. || -**СЯ** (συγ)κρατιέμαι· **ОН ХОТЕЛ ЧТО-ТО СКАЗАТЬ, НО -ЛСЯ** αυτός θέλησε κάτι να πει, όμως κρατήθηκε.

сдѣрживать(ся) ρ.δ. βλ. **сдержатъ(ся)**.
сдѣрнуть ρ.σ.μ. τραβώ, βγάζω· - **перчатку с руки** βγάζω (τραβώντας) το γάντι απο το χέρι· - **одеяло с кровати** τραβώ το πάπλωμα απο το κρεβάτι.

сдирание, -я ουδ. αφαίρεση του φλοιού, του δέρματος· - **ЛЫКА** ξεφλούδισμα, αποφλοιώση· - **шкурн** γδάρσιμο, εκδορά.

сдиратъ(ся) ρ.δ. βλ. **содратъ(ся)**.
сдирка, -и θ. βλ. **сдирание**.
сдирочный επ. αποφλοιωτικός· της εκδοράς· - **инструмент** αποφλοιωτήρας· μαχαίρι εκδοράς.

сдоба, -н θ. 1 υλικό εμπλουτισμού του ζυμαριού (γάλα, βούτυρο, αυγά κλπ.). 2 φραντζολάκι με εμπλουτισμένο ζυμάρι.

сдобрить, -длю, -дшь ρ.δ.μ. εμπλουτίζω ζυμάρι (με γάλα, αυγά κλπ.).

сдобный επ., βρ: -бен, -бна, -бно. 1 εμπλουτισμένος (με γάλα, αυγά κλπ.)· -**ая бѹлка** φραντζολάκι εμπλουτισμένο, αφράτο, εκλεκτό. 2 μτφ. αφράτος, τρυφερός· -**ая женщина** αφράτη γυναίκα.

сдобрить, -рю, -ришь ρ.σ.μ. καρυκείω.
сдобрватъ: не - **комѹ-чемѹ** δε γλυτώνεις, δε ξεφεύγεις (απο κακό, δυστυχία, αποτυχία, τιμωρία)· άσχημα θα ξεμπλέξεις.

сдойтъ ρ.σ.μ. αρμέγω λίγο.
сдохнуть, -ну, -нешь ρ.σ. (για ζώα)· φοφώ.
сдрѣйфить ρ.σ. βλ. **дрѣйфить**.
сдрѣйфовать ρ.σ. (για σκάφος, πάγο) παρασύρομαι (απο τον άνεμο ή το ρεύμα).

сдружатъ(ся) ρ.δ. βλ. **сдружитъ(ся)**.
сдружйтъ ρ.σ.μ. βλ. **подружйтъ** (1 σημ.). || -**ся** βλ. **подружйтся**.

сдуватъ ρ.δ. βλ. **сдутъ**. || -**ся** παρασύρομαι με το φύσημα.

сдунуть ρ.σ. βλ. **сдутъ** (1 σημ.).
сдурѣтъ ρ.σ. (απλ.) βλ. **дурѣтъ**.
сдуритъ, -рю, -ришь ρ.σ. (απλ.) πράττω, ενεργώ, φέρνομαι κουτά, ανόητα.

сдурѹ επίρ. απο κουταμάρα· - **ОН рассказал секрет** απο κουταμάρα έβγαλε το μυστικό.

сдутъ ρ.σ.μ. 1 φυσώ, παρασύρω φυσώντας· - **пыль с полки** φυσώ τη σκόνη απο το ράφι.

2 συσσωρεύω φυσώντας. 3 αντιγράφω απο άλλον εργασία (παρουσιάζοντας την για δική μου). || εκφρ. **Точно (словно, как к.т.т.) вѣтром** - **лоσαν** να τον πήρε ο άνεμος (εξαφανίστηκε εξαφνικά).

сдохатъ ρ.δ. βλ. **сдохнуть**.
сдохатъ ρ.δ. βλ. **сдохить**.
сдохить, -жу, -жишь ρ.σ. (απλ.) αντεπεξέρχομαι, τα βγάζω πέρα.

се μόριο δεικτικό· (παλ.) να, δεσ.
сѣ, **сеѣ** αντωνυμία δεικτική· αυτό, τούτο.

***сеанс**, -а α. καθορισμένα χρονικά όρια επίδειξης ή ώρες επίδειξης· - **показа моделией** ώρες επίδειξης μοντέλων· - **одновременной игръ в шахматы** επίδειξη αγώνα σκακιού με πολλούς αντιπαλους. || προβολή κινηματογραφική· **дневной** - ημερήσια προβολή· **ночной** - εσπερινή (νυκτερινή) προβολή. || περιποίηση αρρώστου. || ποζάρισμα μπροστά στο ζωγάφο.

себе (μόριο άτονο)· χρησιμοποιείται με ρήμα ή αντωνυμία με σημ. ελεύθερα, όπως θέλω, όπως μου αρέσει, όπως γουστάρω. || εκφρ. **ничего себе** α) βλ. **ничего** (1 σημ.). β) άσχημα (με σημ. αγανάκτησης).

себестоимость, -и θ. το κόστος παραγωγής· **снижение -и продукции** μείωση του κόστους των προϊόντων ή της παραγωγής.

себя, **себе**, **собой** κ. **собою**, ο **себе** (αυτοπαθής αντων. για τα τρία γένη) **εαυτός** **каждый отвѣчает за** - ο καθένας είναι υπεύθυνος για τον εαυτό του· **каждый работает для** - ο καθένας εργάζεται για τον εαυτό του· **никто не хочет обесчестить** - κανένας δε θέλει να ατιμάσει τον εαυτό του· **ОН дѹмает только** ο **себе** αυτός σκέφτεται μόνο για τον εαυτό του· **я не доволен собой** δεν είμαι ευχαριστημένος απο τον εαυτό μου· **судить другѹх по себе** κρίνω τους άλλους απο τον εαυτό μου· **ты вредишь себе** κακό του εαυτού σου κάνεις· **ОН вне - от радости** είναι εκτός εαυτού απο τη χαρά. || (δικό) μου, σου, του κ.τ.τ. **ОН порѣзил себе палец** αυτός έκοψε το δάχτυλό του· **братъ (взятъ) когд с собой** παίρνω κάποιον μαζί μου· **за** - πίσω μου. || κάποτε η μεταφρασή του στην ελληνική είναι περίσσια· **она обратила на себя взорн публики** αυτή τράβηξε την προσοχή ή επέσυρε τα βλέμματα του πλήθους· **берите это на** - επιφορτιστείτε αυτή την υπόθεση· **присвоить -е чужое имение** ιδιοποιούμαι ξένο κτήμα· **мне что-то не по себе** κάπως δεν αισθάνομαι καλά. || εκφρ. **к себе спити** μου· **я пригласил егд к себе** τον προσκάλεσα σπιτι μου· **от** - απο μένα, απο μέρος μου, εξ ονόματός μου· **по себе** α) κατ'εμέ· κατά τις δυνάμεις μου, κατά τις απαιτήσεις μου· **найті работу по себе** βρίσκω δου-

λειά της αρεσκείας μου. β) πίσω μου· **оста-
вить по себе добрую память** αφήνω πίσω μου
καλή ανάμνηση· **про - а)** άφωνα μέσα μου· με
σιγανή φωνή. β) **братъ, взять, принять на -**
παίρνω επάνω μου, υπ' ευθύνη μου, υπεύθυνα·
не в себе εκτός εαυτού· **не по себе** α) αδι-
αθετώ. β) βλ. **неудобно· быть самим собой** ό-
πως μου (του κλπ.) αρέσει, πρέπει στον ίδιο·
собой ή (απλ.) из - κατά την εμφάνιση· **се-
бе на умé** κτο είναι κρυφός, πονηρός· **сам
по себе** αυτός καθ' εαυτόν· **у -** στο σπίτι
μου, στο γραφείο μου κ.τ.τ.

себялюбъ, -а α. βλ. **себялюбѣц.**

себялюбѣц, -бца α. φίλαυτος, εγωιστής, α-
τομικιστής.

себялюбивый επ., βρ: **-бѣв, -а, -о** φίλαυ-
τος, εγωιστής, ιδιοτελής.

себялюбие, -я ουδ. φιλαυτία, εγωισμός, α-
τομικισμός, ιδιοτελεία.

сев, -а α. σπορά, σπάρσιμο· **весенний** - α-
νοιξιάτικη σπορά· **осенний** - φθινοπωριάτικη
σπορά.

север, -а α. ο βοριάς· **стрѣлка компаса
указывает на -** ο δείκτης της πυξίδας δεί-
χνει στο βοριά· **к -у Москвѣ** βόρεια της Μό-
σχας· **народн -а** οι βόρειοι λαοί. || εκφρ.
крайний Север ο άκρος Βοριάς, η Αρκτική.

северный επ. βορινός, βόρειος· - **вѣтер
бóρειος** άνεμος, ο βοριάς· - **народ** βόρειος
λαός· - **пóлюс** βόρειος πόλος· -**ое направлѣ-
ние** βόρεια κατεύθυνση· -**ая Грѣция** η βόρεια
Ελλάδα. || εκφρ. -**ая Пальмира** (καλ.) η Πε-
τρούπολη· - **пóлюс магнѣта** ο θετικός πόλος
του μαγνήτη.

северо-восток, -а α. βορειοανατολική κα-
τεύθυνση ή χώρος βορειοανατολικός· **держатъ
курс на -** κατευθύνομαι βορειοανατολικά· -
Франци η βορειοανατολική Γαλλία.

северо-восточный επ. βορειοανατολικός· -
вѣтер βορειοανατολικός άνεμος· -**ое напра-
влѣние** βορειοανατολική κατεύθυνση.

северо-запад, -а α. (για κατεύθυνση ή χώ-
ρο)· βορειοδυτικός· **направиться на -** κατευ-
θύνομαι βορειοδυτικά· - **Грѣции** η βορειοδυ-
τική Ελλάδα.

северо-западный επ. βορειοδυτικός· - **вѣ-
тер** βορειοδυτικός άνεμος.

северяне, -ян πλθ. (ενκ. **северянин, -а** α,
-ка, -и θ.)· οι βόρειοι (κάτοικοι).

северянин α., -ка θ. βλ. **северяне.**

севец, -вца α. βλ. **сеяльщик.**

севооборот, -а α. αμειψισπορά.

севомен, -а α. αμειψισπορά (μη σταθερή).

севр, -а α. (αθρσ.) αγγεία περίφημα των
Σεβρών.

севрский επ. των Σεβρών· -**ая вáза** δοχείο

(αγγείο) των Σεβρών· - **миръный договóр** η
συνθήκη των Σεβρών (το 1920).

севрюга, -и θ. ο οξύρυγχος, μερσίνη (ψάρι).
севрюжий, -ья, -ѣ επ. του οξύρυγχου· -
лов αλιεία του οξύρυγχου· - **суп** σούπα απο
οξύρυγχο.

севрюжина, -н θ. το κρέας του οξύρυγχου.

севрюжка, -и θ. 1 μικρός οξύρυγχος. 2 βλ.
севрюжина.

***сегидиля, -и** θ. λαϊκός ισπανικός χορός
καθώς και η μουσική του.

***сегмент, -а** α. 1 τμήμα κύκλου, τομέας. 2
άρθρο (μέλος του σώματος).

сегментарный επ. αποτελούμενος απο άρθρα.

сегментационный επ. διαμεριστικός, του δι-
αμερισμού.

сегментация, -и θ. διαμερισμός, χωρισμός
σε μέρη, τμήματα, μέλη.

сегментный επ. του τμήματος κύκλου ή σχή-
ματος αυτού.

сегодня (προφ. σεβόντνια) επίρ. 1 σήμερα·
- **у нас экзамены** σήμερα έχομε εξετάσεις· -
вѣчером σήμερα το βράδυ· - **утром** σήμερα το
πρωί. 2 τώρα· προς το παρόν· - **у нас нет
завóдов, завтра бóдут** τώρα δεν έχομε εργο-
στάσια, στο μέλλον θα έχομε.

сегоднешний, -я, -е επ. σημερινός· -
день η σημερινή μέρα, η σήμερα· -**я газѣта**
σημερινή εφημερίδα· -**ѣе происшествие** σημε-
ρινό γεγονός (ή συμβάν). || εκφρ. **жить -им
днем** α) ζω την πραγματικότητα, την καθημε-
ρινή ζωή. β) σκέφτομαι μόνο για το σήμερα.

сеголетки, -ток κ. -**тков** πλθ. (ενκ. **сего-
леток, -тка** α., -ка, -и θ.)· μικρά, νεαρά,
τριφερά, χρονιάρικα, μονοετή (για πτηνά, ζώα).

сегрегационный επ. (χημ.) διαχωριστικός,
διακριτικός.

***сегрегация, -и** θ. διαχωρισμός, διάκριση·
αποχωρισμός.

седалище, -а ουδ. (καλ.) η έδρα του αν-
θρώπινου σώματος, η κάθιση, τα πισινά. || το
κάθισμα, το έδρανο, το εδώλιο.

седалищный επ. ισχιακός· - **нерв** ισχιακό
νεύρο.

седёлка, -и θ. σκελετός σάγματος, σέλας.

седельковий επ. της σέλας.

седелочный επ. της σέλας.

седельник, -а α. σελοποιός.

седельный επ. της σέλας· -**ая сумка** η θήκη
της σέλας.

седельце, -а ουδ. σελίτσα.

седельчатый επ. σελοειδής.

седельщик, -а α. σελοποιός.

седеть ρ.δ. ρ.δ. 1 ασπρίζω, φαριίνω· **мой
вóлосы -ют** τα μαλλιά μου ασπρίζουν. 2 φαί-
νομαι άσπρος.

седина́, -ή θ. γκριζία μαλλιά. || γκριζία τούφα τριχώματος στη γούνα. || γκριζιο χρώμα. || εκφρ. **дожить до -дин** ζω ώσπου να γεράσω, να ασπρίσω.

седінка, -и θ. άσπρη τρίχα. || γκριζία τούφα μαλλιών. || γκριζιο χρώμα.

седлание, -я ουδ. σέλωμα· σαμάρωμα· - κονή σέλωμα του αλόγου· - **ослá** σαμάρωμα του γαϊδάρου.

седлать ρ.δ.μ. 1 σελώνω· σαμαρώνω· - κονή σελώνω το άλογο· - **ослá** σαμαρώνω το γαϊδαρο. 2 μτφ. (στρατ.) κυριεύω, καβαλικεύω ύψωμα. || -**ся** σελώνομαι, σαμαρώνομαι.

седлостый επ., βρ: -лiст, -а, -ο για σέλωμα· -**ая лошадь** άλογο για σέλωμα.

седло́, -á ουδ. 1 σέλα, εφίππιο· σαμáρι, σάγμα· **сидеть в -é** κάθομαι στη σέλα· **кавалерийское** - σέλα ιππικού· **дамское** - γυναικεία σέλα. || σέλα ποδηλάτου. || (για εξαρτήματα)· υποδοχή, κάθιση. 2 βλ. **седовина**. || εκφρ. **идёт как корове** - (για ένδυμα) πηγαίνει πολυ άσχημα (όπως η σέλα στη γελάδα)· **под -ом** υπο εφίππιο, είναι με σέλα ή σαμáρι· **внóбить (внóшнóбить)** из -á κοιτό βλάπτω, προξενώ κακό σε κάποιον.

седловатый επ., βρ: -вáт, -а, -ο. 1 βλ. **седлостый**. 2 σαν σέλα, σχήματος σέλας.

седловидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно σαν σέλα, σχήματος σέλας.

седловина, -и θ. καμπή της ράχης ζώων (όπου επικάθεται η σέλα). || αυχέννας, λαιμός ή διάσελο βουνού, σέλωμα.

седловка, -и θ. σέλωμα· σαμάρωμα.

седлообразный επ., -зен, -зна, -зно βλ. **седловидный**.

седлышко -а ουδ. σελίτσα· σαμαράκι.

седобородный επ., βρ: -рóд, -а, -ο ασπρογένης, φαρογένης, πολιογένης.

седорóвный επ., βρ: -рóв, -а, -ο ασπροφρύδης, φαροφρύδης.

седовласный επ., βρ: -влáс, -а, -ο (γραμ. λόγος)· βλ. **седоволосный**.

седоволосный επ., βρ: -лóс, -а, -ο ασπρομάλλης, φαρομάλλης.

седой επ., βρ: сед, седá, сéдо. 1 άσπρος· φαρός· **человек с седой бородой** άνθρωπος φαρογένης· -**ая голова** ασπρόμαλλο κεφάλι. 2 στικτόγκριζος (για γούνα). 3 γκριζος, σταχτής, τεφρός. || εκφρ. -**ая старина** η αρχαιότητα, τα πολύ παλαιά χρόνια.

седок, -á α. 1 ιππέας, καβαλάρης· αναβάτης. 2 επιβάτης αλογάμαξας.

седоусый επ., βρ: -ýс, -а, -ο ασπρομούστακος, φαρομούστακος.

седьмой επ. (αριθμ. τακτικό)· έβδομος· ο, η, το εφτά· -**ое** ή -**ого ноябрá** η εφτά του

Νοέμβρη· **главá -ая** κεφάλαιο έβδομο· - **номер** ο έβδομος αριθμός, το εφτά νούμερο· **две -их** τα δύο έβδομα· **четверть** -όγο εξ και τέταρτο της ώρας.

сéла, -и θ. αλιευτικό δίχτυ σακκοειδές.

***сезáм**¹; -а α. βλ. **кунжут**.

сезáм²; -а α: - **открóйся** ή **отворíсь!** ανοίξατε πύλες! (ξόρκι με το οποίο δήθεν διεισδύεις στους κρυμμένους θησαυρούς, στα μυστικά).

сезáмовый επ. σουσαμένιος, σησάμινος· -**ое мáсло** σησαμέλαιο, σουσαμόλαδο· **σηсáмино χρίσμα**.

***сезóн**, -а α. 1 εποχή· **зiмний** - η εποχή του χειμώνα. 2 **сaiзóн**, περίοδος· **театрáльный** - θεατρική **сaiзóн**· - **я́слик** η εποχή των μύλων· - **виногрáда** εποχή των σταφυλιών.

сезóнный, -а α. εργότης εποχιακός.

сезóнный επ. εποχιακός, της εποχής· της περιόδου· -**ие работы** εποχιακές εργασίες· - **билét** εισιτήριο ολόκληρης περιόδου ή διαρκείας.

***сeйд**, -а α. σεΐχης.

сeй, **сeгó**, **оргн. сим**, **протт. о сём** α., **сиá**, **сeй** θ., **сié**, **сeгó**, **оргн. сим**, **протт. о сём** ουδ., **πλθ. сий, сих** αντωνυμία δείχτική· **αυτός, -ή, -ό** (ε)τούτος, -η, -ο· **перед сим** πριν απ' αυτό, προηγούμενα· **до сeгó врéмени** ή **до сих пор** ως τώρα **при сём слýчае** ή **при сeй окáзии** σ' αυτή την περίπτωση, περίπτωση· **за сим** μετά απ' αυτό· **прилагáю при сём кóпию егó писемá** επισυνάπτω μαζί και αντιγραφο της επιστολής του· **прилагáемое при сём писемó** η συνημμένη επιστολή· **под сим камнем лежит тéло покóйного** κάτω απ' αυτήν την ταφόπετρα κείται το σώμα του μακαρίτη· **от сих до сих** απ' εδώ ως εδώ (για ανάγνωση ή αντιγραφή κειμένου)· **быть по сeмý** ας είναι έτσι· **сiю минуту, сeкúнду** αυτό το λεπτό, το δευτερόλεπτο (πáραυτα, αμέσως).

***сeйм**, -а α. Δίαιτα, κοινοβούλιο (στο μεσαίωνα και σε μερικά σημερινά ευρωπ. κράτη).

сeймóвый επ. της διαίτας, της βουλής.

***сeйнер**, -а α. είδος αλιευτικού σκάφους.

***сейсмический** επ. σεισμικός· -**ие колебáния** σεισμικές δονήσεις· -**ие вóлны** σεισμικά κύματα· -**ие óбласти** σεισμικές περιοχές.

сейсмичность, -и θ. σεισμικότητα.

***сейсмогрáмма**, -и θ. σειсмоγράφημα και σεισμογράμμα.

сейсмóграф, -а α. σειсмоγράφος (συσκευή).

сейсмографический επ. σειсмоγραφικός· - **прибóр** σειсмоγραφική συσκευή (σειсмоγράφος).

сейсмогрáфия, -и θ. βλ. **сейсмолóгия**.

сейсмóлог, -а α. σειсмоλόγος.

сейсмологический επ. σειсмоλογικός.

***σεισμολόγια**, -и θ. σεισμολογία.
 ***σεισμόμετρο**, -α α. σεισμόμετρο.
σεισμομετρικός επ. σεισμολογικός.
σεισμομετρία, -и θ. σεισμολογία.
σεισμοστόιχος επ. σεισμολογικός.
σεισμοστόιχότητα, -и θ. σεισμολογικότητα.
 ***сейф**, -α α. χρηματοκιβώτιο.
сейчас επίρ. αυτή την ώρα ή τη στιγμή· τώρα (αμέσως)· ~ **приду** τώρα θα 'ρθώ· **вы ~ говорили, что...** εσείς τώρα λέγατε ότι... || **αμέσως** πάραυτα, παρευθύς· **я ~ возвращусь** εγώ θα επιστρέψω αμέσως· ~ **после того, как он приехал** αμέσως μετά την άφιξη του. || απ' εδώ, τώρα· ~ **начинаются** **полн** απ' εδώ αρχίζουν τα χωράφια. || **тώρα** μόλις, πριν λίγο, προ λίγου· **его ~ арестовали** τώρα μόλις τον έπιασαν.
 ***секано**, -α α. (μαθ.) η τέμνουσα.
 ***секатор**, -α α. κλαδευτήρι, ψαλίδα.
секач, -ά α. τέμνον όργανο.
секач², -ά α. (διαλεκ.) μεγάλο γουρούνι· || **οταρίας**.
секвестр, -α α. 1 μεσεγγύηση. 2 νάρκωση, απομόνωση μέλους του σώματος.
секвестрация, -и θ. επιβολή μεσεγγύησης || βλ. **секвестр** (2 σημ.).
секвестрировать(ся) ρ.δ. βλ. **секвестр-овать(ся)**.
секвестрование, -я ουδ. βλ. **секвестр**.
секвестровать, -струю, -струишь, παθ. **мтх**. παρлθ. χρ. **секвестрованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. μεσεγγυώμαι, βάζω μεσέγγυο. || **-ся** μεσεγγυώμαι.
секвоя, -и θ. σεκουοΐα, ουελλιγκτωνία.
секйра, -и θ. (παλ. κ. διαλεκ.) πέλεκυς, τσεκούρι (ως όπλο ή εργαλείο).
 ***секрет**¹, -α α. 1 μυστικό, κρυφό, απόρρητο· **держатъ в ~е** κρατώ μυστικό· **вндатъ** ~ **пробн** (λέγω, βιάζω) το μυστικό. || **κρυφή** αιτία· **знатъ** ~ **приготовления** γνωρίζω το μυστικό κατασκευής· ~ **изобретения** το μυστικό της εφεύρεσης· **ларец с ~ом** το κουτί της Πανδώρας· ~ **успеха** το μυστικό της επιτυχίας. 2 μηχανισμός μυστικής λειτουργίας· **замок с ~ом** κλειδωνιά με μυστικό. 3 προχωρημένο καλυμμένο φυλάκιο. || **εκφр.** **по ~у** ή **под ~ом** μυστικά, κρυφά, υπο εχεμύθεια.
секрет², -α α. έκκριμα αδένων.
 ***секретариат**, -а α. η γραμματεία· ~ **редакции газетъ** η γραμματεία της σύνταξης της εφημερίδας. || οι πρακτικογράφοι (συνέλευσης, σύσκεψης κ.τ.τ.).
секретарский επ. του γραμματέα· **-ая должность** η θέση του γραμματέα· **-ие обязанности** οι υποχρεώσεις του γραμματέα.

секретарство, -а ουδ. γραμματεία, η θέση ή το αξίωμα του γραμματέα.
секретарствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. είμαι γραμματέας ή εκτελώ καθήκοντα γραμματέα.
секретарь, -я α., -рша, -и θ. 1 ο, η γραμματέας, γραμματικός· **личный** ~ ο ιδιαίτερος γραμματέας. || **πρακτικογράφος**· ~ **судя** πρακτικογράφος του δικαστηρίου. 2 εκλεγμένος καθοδηγητής· ~ **партийного бюро** γραμματέας του κομματικού γραφείου. 3 ο επικεφαλής· ~ **редакции газетъ** ο αρχισυντάκτης της εφημερίδας. || **εκφр.** **государственный** ~ υπουργός των εξωτερικών των **НПА** **учённый** ~ γραμματέας επιστημονικού ιδρύματος.
 ***секретёр**, -а α. τραπεζί-γραφείο.
секретин, -а α. ουσία εκκριτική.
секретка, -и θ. είδος ταχυδρομικού χαρτιού.
секретничать ρ.δ. 1 κρατώ (φυλάγω) μυστικό. 2 μιλώ κρυφά, μυστικά, κρυφομιλώ, κρυφο κουβεντιάζω.
секретно επίρ. μυστικά, κρυφά· **сообщить** ~ **πληροφορώ** μυστικά.
секретность, -и θ. μυστικότητα.
секретный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 μυστικός, κρυφός· **απόρρητος**· ~ **не переговоры** μυστικές συνομιλίες· ~ **договор** μυστική συμφωνία· ~ **документ** μυστικό έγγραφο· ~ **вход** μυστική έξοδος· ~ **о** **поручение** μυστική αποστολή. 2 ουσ. **-ая** θ. απομονωτήριο φυλακής.
секреторный επ. εκκριτικός, της έκκρισης.
 ***секреция**, -и θ. έκκριση (αδένων).
 ***секета**, -и θ. (μουσ.) το εξάτονο.
 ***секстант** κ. **секстан**, -а α. το εκτοκύκλιο (όργανο επιπεδομετρικό και αποστάσεων).
 ***секстэт**, -а σ. (μουσ.) το σεξτέτο.
сексуализм, -а α. σεξουαλισμός.
сексуальность, -и θ. σεξουαλισμός.
 ***сексуальный** επ. σεξουαλικός, γενετήσιος· ~ **не отношения** σεξουαλικές σχέσεις.
 ***секта**, -и θ. 1 αίρεση. 2 **μτφ.** ομάδα σεχταριστών-δογματιστών· **σεχταριστική** ομάδα.
сектант, -а α., -ка, -и θ. 1 αιρετικός, -ή. 2 **μτφ.** σεχταριστής.
сектантский επ. 1 αιρετικός. 2 **μτφ.** σεχταριστικός.
сектантство, -а ουδ. 1 αίρεση· οι αιρετικοί. 2 βλ. **секта** (2 σημ.).
 ***сектор**, -а, **πλθ.** **секторы** κ. **сектора**. α. ο τομέας· ~ **круга** τομέας κύκλου· **сфериче-ский** ~ σφαιρικός τομέας· ~ **оборон** τομέας της άμυνας· **административный** ~ διοικητικός τομέας.
секторальный επ. τομεακός.
секторный επ. τομεακός. || **σχήματος** τομέα.

секуляризаціонний επ. (για εκκλησ. ιδιοκτησία) της κρατικοποίησης, της κοινωνικοποίησης. || πολιτικού, ιδιωτικού χαρακτήρα, μη θρησκευτικός.

***секуляризація**, -и θ. 1 κρατικοποίηση, κοινωνικοποίηση (εκκλησιαστικής-μοναστηριακής ιδιοκτησίας). 2 αποχωρισμός από την εκκλησία, λαϊκευση - **школьного преподавания** λαϊκευση της σχολικής διδασκαλίας.

секуляризировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. κρατικοποιώ, κοινωνικοποιώ (περιουσία εκκλησιαστική-μοναστηριακή). || αποχωρίζω από την εκκλησία· λαϊκεύω.

секуляризовать(ся) ρ.σ.κ.δ. βλ. **секуляризировать(ся)**.

***секунда**, -н θ. 1 δευτερόλεπτο της ώρας ή μοίρας. 2 (μουσ.) το διάστημα μεταξύ δυο φθόγγων. || (μουσ.) το σεγκόντο. || εκφρ. **в (одну) -у** στο λεπτό, σ' ένα λεπτό. ~ **в -у** α) κατά δευτερόλεπτο. β) στο δευτερόλεπτο (αμέσως, πάραυτα)· **одну -у** (περίμενε) ένα δευτερόλεπτο.

***секундант**, -а α. 1 μάρτυρας μονομαχίας. 2 (αθлт.) βοηθός.

секундантский επ. του μάρτυρα μονομαχίας. || (αθлт.) του βοηθού.

секунд-майор, -а α. (παλ.) βαθμός μεταξύ ταγματάρχη και λοχαγού.

секундный επ. του δευτερόλεπτου· κατά δευτερόλεπτο· **-ая стрелка** ο δείκτης δευτερόλεπτων· **-ая пауза** παύση δευτερόλεπτου· **расход воды** η κατά δευτερόλεπτο κατανάλωση νερού.

секундомёр, -а α. το χρονόμετρο.

секундомётрист, -а α. ο χρονομέτρης.

секундочка, -и θ. δευτερολεπτάκι.

секунций επ. απο μτχ. (μαθ.)· τέρνων. || ουσ. **-ая** θ. (μαθ.) η διατέμνουσα.

секционный¹ επ. τμηματικός, κατά τμήματα. || αποτελούμενος από τμήματα.

секционный² επ. της τομής· για τομή.

***секция¹**, -и θ. 1 τμήμα· τομέας· - **готового платья в универсаме** τμήμα ετοιμών ενδυμάτων στο κατάστημα· **работа совещания по -ям** εργασία της σύσκεψης κατά τμήματα. 2 διαμέρισμα· ~ **жилого дома** διαμέρισμα σπιτιού.

***секция²**, -и θ. τομή χειρουργική, σχίσιμο· άνοιγμα· ~ **трупа** σχίσιμο του πτώματος· ~ **вены** σχίσιμο της φλέβας.

***сeладон**, -а α. γυναικάς, γυναικοθήρας.

селёдка, -и θ. αρίγγη (επιστ.), ρέγγα (λι.)· **капчёная** ~ καπνιστή ρέγγα.

селёдочница, -н θ. πιάτο επίμηκες (για σερβίρισμα ρεγγών).

селёдочный επ. της ρέγγας· ~ **запах** η μυρουδιά της ρέγγας.

селезёный, -ья, -ье επ. παπίσιος· ~ **пуч** παπίσιο πούπουλο.

селезёнка, -и θ. η σπλήνα.

селезёночный επ. της σπλήνας.

сáлезень, -зня α. το αρσενικό παπί.

селезневый επ. παπίσιος· **-ое перо** παπίσιο φτερό.

селективность, -и θ. επιλογή, ξεχώρισμα.

селективный επ. επίλεκτος, διαλεκτός.

***сeлeктор**, -а α. επιλογέας.

сeлeкторный επ. επιλογικός, της επιλογής· **-апарат** επιλεκτική συσκευή.

сeлeкционер, -а α. επιλογέας, ειδικός στην επιλογή.

сeлeкционный επ. επιλογικός, της επιλογής· επίλεκτος· **-ая работа** εργασία επιλογής· **-не сорта пшеницы** εκλεκτές ποικιλίες σιταριού.

***сeлeкция**, -и θ. επιλογή (φυτών, ζώων).

***селён**, -а α. σελήνιο (χημ. στοιχείο).

селение, -я ουδ. χωριό· κατοικημένο μέρος.

селенистый επ. σεληνιούχος.

***селенит¹**, -а α. η σεληνίτιδα ή σεληναία.

селенит², -а α., -ка, -и θ. ο, η κάτοικος της σελήνης (στα μυθιστορήματα).

селёновый επ. του σεληνίου. || σεληνιούχος || **пapo** σελήνιο· **-ая пластинка** πλάκα από σελήνιο.

селенографический επ. σεληνογραφικός.

***селенография**, -и θ. σεληνογραφία.

селитёсный επ. του οικοπέδου· για οικοπέδο· **-не земли** χώρος οικοπέδων.

***селитра**, -н θ. νίτρο Χιλής, νιτρικό νάτριο.

селитровый επ. νιτρικός.

селитряный επ. νιτρικός, του νίτρου· **-не залежи** κοιτάσματα νίτρου. || νιτρώδης, που περιέχει νίτρο.

селить(ся) ρ.δ. βλ. **поселить(ся)**.

селитьба, -н θ. 1 (παλ.) εγκατοίκηση, σπίτωμα. 2 (παλ.) χωριό συνοικισμός. || κατοικημένο μέρος.

селіще, -а ουδ. αρχαίο κατοικημένο μέρος.

селó, -á, πλθ. **сёла** ουδ. 1 χωριό, κεφαλοχώρι· **городá и сёла** πόλεις και χωριά· **трудо-женики сёл и городов** οι εργαζόμενοι των χωριών και των πόλεων.

сельдевый επ. της αρίγγης, της ρέγγας. || ουσ. **-не, -нх** τα κλυπεΐδη.

***сельдерей**, -я α. το σέλινο.

сельдерейный επ. του σέλινου· ~ **запах** η μυρουδιά του σέλινου· ~ **корень** ρίζα σέλινου.

сельджуки, -ов πλθ. οι Σελτζουκίδες.

сельджукский επ. σελτζουκιδικός.

сельдь, -и, γέν. πλθ. **-ей** θ. αρίγγη, ρέγγα· ρέγγα η σαρδική· **капчёная** ~ καπνιστή ρέγγα. || εκφρ. **как -и в óчке** σαν οι σαρδέλες στο κουτί ή στο βαρέλι (πολυ μεγάλος συ-

νωστισμός).

сельдяной επ. της ρέγγας. || για ρέγγες·
-ая бочка φαροβάρελο.

селькёр, -а α. (**сельский корреспондент**) ο ανταποκριτής της υπαίθρου.

сельцо, ουδ. άκλ. (**сельское потребительное общество**)· αγροτικός καταναλωτικός συνεταιρισμός· μαγαζί αυτού του συνεταιρισμού.

сельский επ. 1 αγροτικός· χωρικός, του χωριού· της υπαίθρου· -ая жизнь αγροτική ζωή, η ζωή του χωριού· -ая школа το σχολείο του χωριού· -ие работы αγροτικές δουλειές· -учитель ο δάσκαλος του χωριού· - священник ο παπάς του χωριού· -ая молодежь η αγροτική νεολαία· - совет βλ. **сельсовет**; - корреспондент βλ. **селькёр**; -ая местность η ύπαιθρος, η εξοχή· -ое хозяйство αγροτικό νοικοκυριό.

сельскохозяйственный επ. της αγροτικής οικονομίας· αγροτικός, γεωργικός· γεωπονικός, της γεωργίας· -ие работы αγροτικές (γεωργικές) δουλειές· -ая выставка έκθεση αγροτικής οικονομίας· -ие товары αγροτικά εμπορεύματα (προϊόντα)· -ая кооперация αγροτικός συνεταιρισμός· -ая страна αγροτική χώρα· -ая машина αγροτική μηχανή· - институт ινστιτούτο αγροτικής οικονομίας ή γεωργίας.

сельсовет, -а α. (**сельский совет**) το συμβούλιο του χωριού.

***сельтерский** επ: -ая вода νερό σελτς ή σέλτερς. || ουσ. -ая θ. το νερό σελτς.

сельцо, -ά ουδ. χωριουδάκι.

сельчанин, -а, πλθ. -чане, -чан α. 1 (παλ.) χωρικός, χωριάτης. 2 χωριανός, συχωριανός.

селянин, -а, πλθ. -ляне, -лян α., -ка, -и θ. (παλ. κ. διαλκ.) χωρικός, -ή, αγρότης, -ισσα.

селянка¹ βλ. (παλ.)· **селянин**, -янка.

селянка² κ. **соланка**, -и θ. πηχτή φαρόσουπα ή κρεατόσουπα. || φαγητό γιαχνί με κρεμμυδάκι.

сельнский επ. (παλ. κ. διαλκ.) αγροτικός.

сем... πρώτο συνθετικό με σημ. **семеной** του σπόρου: **семяфонд** απόθεμα σπόρου.

сем κ. **сем-ка**; **сем** κ. **сем-ка** μόριο (παλ. κ. διαλκ.) λοιπόν· εμπρός, άι, δόσε.

***семантика**, -и θ. 1 η σημαντική, σημασία λεκτική. 2 βλ. **семасиология**.

семантический επ. σημαντικός, δηλωτικός σημασίας.

семасиолог, -а α. σημασιολόγος.

семасиологический επ. σημασιολογικός.

***семасиология**, -и θ. σημασιολογία.

***семафор**, -а α. 1 σημαφόρος. 2 (ναυτ.) σηματοφόρος.

семафорить ρ.δ. σηματοδοτώ, (δια)σημαίνω.

семафорный επ. του σηματοφόρου.

семафорщик, -а α. ο σηματοδοτής.

семга, -и θ. σολομός, αντακαίος ή αττακαίος (ψάρι).

семейка, -и θ. 1 οικογενειούλα. 2 ομαδίτσα.

семейный επ. οικογενειάρχης, άνθρωπος με οικογένεια· -ие люди άνθρωποι οικογενειάρχες. || οικογενειακός· -ие обязанности οικογενειακές υποχρεώσεις· -ое счастье οικογενειακή ευτυχία· по -им обстоятельствам για οικογενειακούς λόγους· -ие дела οικογενειακές υποθέσεις· **цена из -ой жизни** σκηνή απο την οικογενειακή ζωή.

семейственность, -и θ. 1 οι οικογενειακές αρχές, οικογενειακός τρόπος ζωής. 2 οικογενειακότητα, νεπατισμός· ευνοιοκρατία· борьба с -ью αγώνας ενάντια στις οικογενειακότητες.

семейственный επ. 1 (παλ.) οικογενειακός. 2 με οικογενειακή αγάπη, φροντίδα. 3 με οικογενειακότητα· - подход к подбору кадров επιλογή στελεχών με την αρχή της οικογενειακότητας.

семейство, -а ουδ. 1 βλ. **семья** (1 σημ.). 2 οικογένεια, ομοιογένεια ζώων, φυτών.

семенистый επ., βρ: -нист, -а, -ο γεμάτος σπόρους.

семенить ρ.δ. βαδίζω· γρήγορα και με μικρά βήματα. || -ая παράγω, κάνω, δίνω πολλούς σπόρους.

семенник, -ά α. 1 σποροθήκη φυτών. 2 καρποί για σπόρους. 3 κήπος φυτών για παραγωγή σπόρων. 4 (ανατ.) όρχις.

семенниковый επ. 1 της σπερματοθήκης. 2 του όρχεως.

семенной επ. 1 του σπόρου, του σπέρματος· -ие всходы οι φύτες των σπόρων. || με σπόρο, με σπέρματα· -ое размножение πολλαπλασιασμός με σπόρο· - фонд απόθεμα σπόρων· -ая пшеница σιτάρι για σπόρο. 2 σπερματικός.

семеноводство, -а ουδ. σποροκαλλιέργεια, καλλιέργεια σπορόφυτων.

семеноводческий επ. σποροκαλλιεργητικός.

семерик, -ά α. παλαιό ρωσικό μέτρο επτά μονάδων· - хлеб επτά πούτια σιτάρι· два -а снопов δυο εφτάρια δεμάτια (14 δεμάτια)· **верёвка** -- τριχιά με επτά κλωνιά.

семерка, -и θ. 1 ο αριθμός 7 εφτάρι. || η εφτάδα· - пловцов εφτάδα κολυμβητών. 2 το εφτάρι (στο χαρτοπαίγνιο)· - пик το εφτά μπα στούνι.

семерной επ. εφταπλάσιος· в -ом размере στο εφταπλάσιο.

семеро, -их αθρσ. αριθ. οι επτά· «семеро против Фив» «επτά επι θήβας». - детей επτά

παιδιά (τέκνα)· **семь женщин и - мужчин** επτά γυναίκες και επτά άντρες.

***семѣстр**, -а α. εξάμηνο διδακτικό.

семестрѳвнѳй επ. εξάμηνος, του εξάμηνου·
-не экзάмены οι εξετάσεις του εξάμηνου.

сѣмечко, -а, πλθ. -чки, -чек α. 1 μικρός σπόρος. 2 πλθ. -чки οι ηλιόσποροι.

сѣмечковнѳй επ. του ηλιόσπορου· απο ηλιόσπορο· -ая лυзгá οι φλούδες των ηλιόσπορων. || περιεκτικός σπόρων.

семи... πρώτο συνθετικό με σημ. επτα..., επτά... **семистрѳннѳй**, **семиднѣвнѳй**.

семигрáнник, -а α. σώμα επτάεδρο.

семигрáннѳй επ. επτάεδρος.

семидесятилѣтѳе, -я ουδ. 1 εβδομηκονταετία. 2 εβδομηκονταετηρίδα.

семидесятилѣтнѳй επ. εβδομηκονταετής, εβδομηκοντάχρονος.

семидесятипятилѣтнѳй επ. εβδομηκονταπενταετής, εβδομηκονταπεντάχρονος.

семидесятнѳй αριθμ. τακτικό· εβδομηκοστός, ο, η, το εβδομήντα· -нѳмер ο εβδομηκοστός αριθμός, το εβδομήντα νόμѳρο· -не гѳды η δεκαετία του εβδομήντα (70 - 79).

семиднѣвка, -и θ. το επτάημερο.

семиднѣвнѳй επ. επτάημερος.

семилѣтнѳй επ. (απλ.) πολύ γερός, ανθεκτικός· σιδερένιος, ατσαλιένιος, χαλιέντερος.

семиклáссник, -а α., -ца, -и θ. μαθητής, -τρια της έβδομης σχολικής τάξης.

семиклáсснѳй επ. επτατάξιος· -ая шкѳла επτατάξιο σχολείο (επτά τάξεων)· -ое образѳвание επτατάξια μόρφωση.

семикрáтнѳй επ. επταπλάσιος, επταπλούς· επτάδιπλος.

семилѣтѳе, -я ουδ. επταετία, επτάχρονο.

семилѣтка¹, -и θ. 1 το επτατάξιο σχολείο. 2 το επτάχρονο πλάνο.

семилѣтка² βλ. **семилѣток**.

семилѣтнѳй επ. επτάχρονος, επταετής· -ее образѳвание επταετής μόρφωση· -яя дѣвѳчка επτάχρονο κοριτσάκι· ~ план επτάχρονο πλάνο.

семилѣток, -тка α., -ка, -и θ. επτάχρονο παιδάκι, κοριτσάκι.

семимѣсѳчнѳй επ. επτάμηνος.

семимѣлнѳнѳй επ. επτά μιλίων.

***семинар**, -а α. σεμινάριο· φροντιστήριο.

семинарѳй, -я α. βλ. **семинар**.

семинарѳист, -а α. 1 μαθητής φροντιστηρίου (σεμινάριου). 2 απόφοιτος ιερατικής σχολής (ιεροδιδασκαλείου). || ιεροσπουδαστής.

***семинарѳия**, -и θ. 1 ιεροδιδασκαλείο. 2 ιερατική σχολή.

семинарскѳй¹ επ. φροντιστηριακός, του σεμιναρίου· -ие зánѳтия μαθήματα σεμιναρίου.

семинарскѳй² επ. ιεροδιδασκαλικός. || της ιερατικής σχολής.

семипѳльѳе, -я ουδ. έκταση επτά χωραφιών.

семипѳльнѳй επ. επτά χωραφιών· ~ севоѳбѳ-рѳт αμειψισπορά κατά επτά χωράφια.

семисѳтнѳй επ. αριθμ. τακτικό· επτακοσιοστός· ~ нѳмер επτακοσιοστός αριθμός.

семѳт βλ. **семѳты**.

семѳтѳзм, -а α. σημιτισμός.

семѳтѳчѳскѳй επ. σημιτικός· -ие зѳыкѳй οι σημιτικές γλώσσες.

семѳтка¹ βλ. **семѳты**.

семѳтка², -и θ. (παλ.) βλ. **семѳшник**.

семѳтѳлог, -а α. σημιτολόγος.

семѳтѳлѳгѳчѳскѳй επ. σημιτολογικός, της σημιτολογίας.

семѳтскѳй επ. σημιτικός.

семѳты, -ѳв πλθ. (ενκ. **семѳт**, -а α., -ка, -и θ.) οι Σημίτες.

семѳтысѳчнѳй επ. επταχιλιοστός. || επτακισχίλιος, επτά χιλιάδων· -ое войскѳ стράτευμα επτά χιλιάδων.

семиугѳльнѳк, -а α. το επτάγωνο.

семиугѳльнѳй επ. επτάγωνος.

семицвѳтнѳй επ. επτάχρωμος.

семѳчасѳвѳй επ. επτάωρος· ~ рабѳчий день επτάωρη εργάσιμη μέρα.

семѳшник, -а α. (παλ.) νόμισμα δυο καπικιών.

семинацѳтнѳй αριθμ. τακτικό· δέκατος έβδομος· ο, η, το δεκαεπτά· -ая главá το δέκατο έβδομο κεφάλαιο· -ое октябрѳ η δεκαεπτά του Οχτώβρη· ~ год το δέκατο έβδομο έτος.

семинацѳать, -и ο αριθμός 17. || ποσό δεκαεπτά· ~ рублѳй δεκαεπτά ρούβλια· ~ мѳтрѳв δεκαεπτά μέτρα· ~ ученикѳв δεκαεπτά μαθητές.

семиужѳй, -ѳя, -ѳѳε επ. του αντακαίου· -ая икрá τάριχος αντακαίου, χαβιάρι.

семь, **семѳ**, **орѳн**. **семѳѳ** αριθμ. ο αριθμός 7. || ποσόν επτά· - ученикѳв επτά μαθητές· ~ лет επτά χρόνια· ~ рублѳй επτά ρούβλια· ~ раз отмерѳ - одѳн раз отрѳжѳ (παρμ.) μέτρα καλά κι ύστερα κόψε.

семѳдѳсѳят, **семѳдѳсѳяти**, **орѳн**. **семѳѳдѳсѳятѳѳ** αριθμ. ο αριθμός 70. || ποσό εβδομήντα (70)· - дней εβδομήντα μέρες· ~ мѳтров εβδομήντα μέτρα· ~ человек εβδομήντα άνθρωποι.

семѳѳѳт, **семисѳѳт**, **семѳстáм**, **семѳѳѳтáми**, ο **семѳстáх** αριθμ. ο αριθμός 700. || ποσό επτακόσια (700)· ~ рублѳй επτακόσια ρούβλια· ~ мѳтров επτακόσια μέτρα.

семѳѳѳ επίρ. (στον πολλαπλασιασμό)· επτά φορές· ~ пять - тридѳцать пять επτά φορές το πέντε = τριάντα πέντε· επτά επι πέντε = τρι-

άντα πέντε.

семья, -и, πλθ. **сѣмьи, сѣмей, сѣмьям** θ. 1 οικογένεια, φαμελιά, φαμίλια· **член -ѣй** μέλος της οικογένειας· **известная** ~ το τζάκι· **сѣдная** ~ φτωχή οικογένεια, φτωχοφαμελιά. || ομάδα στενά συνδεδεμένη· ~ **подпольщиков** ομάδα παράνομων. 2 (για ζώα, φυτά)· ομοιογένεια· **копачьих** η οικογένεια των αιλουροειδών· ~ **кактусов** οικογένεια των κακτοειδών. 3 ομογλωσσία (συγγένεια γλωσσών).

семьянин, -а α. 1 (παλ.) οικογενειάρχης ή φαμελίτης. 2 καλός νοικοκύρης.

семьяница, -и θ. βλ. **семьянин**.

семя, **сѣмени**, πλθ. **семена, сѣмян, семенам** ουδ. 1 σπόρος, σπυρί· **растение дало -на** το φυτό έδωσε σπόρους· **сѣять -на** σπέρνω σπόρους· **всхожестъ сѣмян** φύτευμα των σπόρων. 2 αρχή, αφετηρία, πρώτο ξεκίνημα· **сѣять -на** раздора σπέρνω ζιζάνια, διχόνοια, γκρίνια. 3 (φυσιολ.) το σπέρμα. 4 γενεά, γενιά· ~ **авраάмово** η γενιά του Αβραάμ.

семядольный επ. κοτυληδονικός.

семядоль, -и θ. η κοτυληδόνα, σπερματόφυλλο, σπορόφυλλο.

семяизвержение, -я ουδ. βλ. **семяизлияние**.

семяизлияние, -я ουδ. ρεύση, χύσιμο (σπερμάτων), εκσπερματισμός, ~τωση, αποσπερματισμός, ~τωση.

семяпровод, -а α. 1 αγωγός σπόρου (σπартικής μηχανής). 2 (ανατ.) αγωγός σπερμάτων.

***сенат**, -а α. 1 η ρωμαϊκή σύγκλητος. 2 ανώτατο δικαστικό όργανο (προεπαναστατικά). 3 η γερουσία.

сенатор, -а α. γερουσιαστής.

сенаторский επ. γερουσιαστικός, του γερουσιαστή.

сенаторство, -а ουδ. το αξίωμα του γερουσιαστή.

сенаторша, -и θ. η σύζυγος του γερουσιαστή.

сенатский επ. 1 της γερουσίας· -ая комиссия επιτροπή γερουσίας. 2 (παλ.) του ανώτατου δικαστηρίου· -ое здание το μέγαρο ανώτατου δικαστηρίου.

***сенбернар**, -а α. σκύλος του αγίου Βερνάρδου (ράτσα).

сени, -ей πλθ. κατώφλι· προθάλαμος, χωλ.

сенник, -а α. αχυρόστρωμα, χορταρόστρωμα. || (διαлк.) βλ. **сеновал**.

сенница, -и θ. (διαлк.) βλ. **сеновал**.

сенной¹ επ. χορτάρινος· του χόρτου· - запах μυρουδιά χόρτου. || για χόρτο· - сараи ο αχυρώνας· ~ пресс χορτοπιεστική μηχανή.

сенной² επ. κ. (παλ.) **сѣнный** του κατωφλίου, της εισόδου· του προθάλαμου. || εκφρ. -ая девушка (παλ.) υπρέτρια, δούλα.

сѣно, -а ουδ. χόρτο, χορτάρι, σανό· **сѣто** -а θημωνιά χόρτου· **косить** ~ κοσίζω χόρτο· **сушить** ~ στεγνώνω το χόρτο.

сеновал, -а α. αχυρώνας.

сенокос, -а α. 1 χορτοκοπία. || εποχή χορτοκοπίας. 2 λειβάδι, λειμώνας.

сенокосилка, -и θ. χορτοκοπτική μηχανή.

сенокосный επ. χορτοκοπτικός, της χορτοκοπής ή της χορτοκοπίας· -ая пора εποχή της χορτοκοπίας· ~не луга λειβάδια για χορτοκοπή.

сенокосение, -я ουδ. κόσισμα, χορτοκοπή.

сенуоборка, -и θ. συγκομιδή του χόρτου (το κόσισμα, το στέγνωμα και το μάζεμα).

сенуоборочный επ. της χορτοκοπίας· ~не работы οι εργασίες της χορτοκοπίας· -ая машина χορτοσυλλεκτική μηχανή.

сенсационность, -и θ. αίσθηση· εντύπωση.

сенсационный επ., βρ: -ционен, -ционна, -ционно αισθησιακός· εντυπωσιακός· ~не новости εντυπωσιακά νέα· ~ое известие εντυπωσιακή είδηση.

***сенсация**, -и θ. αίσθηση· εντύπωση· **внзвать** ~ю προκαλώ αίσθηση· **производить (произвести)** ~ю κάνω εντύπωση.

***сенсационизация**, -и θ. 1 ευαισθητικότητα. 2 (φωτοгр.) ευαισθητικότητα στο φως.

***сен-симонизм**, -а α. σενασιμονισμός (ουτοπικός σοσιαλισμός του Σεν Σιμόν).

***сенсуализм**, -а α. αισθησιарχία, αισθησιοκρατία.

сенсуалист, -а α. αισθησιοκράτης.

сенсуалистический επ. (φιλος.) αισθησιарχικός, αισθησιοκρατικός.

сенсуалистичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. **сенсуалистический**.

***сенсуальность**, -и θ. αίσθηση· αισθητικότητα.

сенсуальный επ. αισθησιακός.

сенсенциозность, -и θ. αποφθεγματικότητα.

сенсенциозный επ., βρ: -зен, -зна, -зно; αποφθεγματικός, αφοριστικός.

***сенсенция**, -и θ. ρητό· απόφθεγμα, αφορισμός.

***сентиментализм**, -а α. 1 συναισθηματισμός (λογοτεχνικό ρεύμα τον 18 - 19 αι.). 2 παλ. βλ. **сентиментальность**.

сентименталист, -а α. οπαδός του συναισθηματισμού.

сентиментальничать ρ.δ. είμαι συναισθηματικός.

сентиментальность, -и θ. συναισθηματικότητα· ευαισθησία.

***сентиментальный** επ., βρ: -лен, -льна, ~ο 1 συναισθηματικός, του συναισθηματισμού· ~ое направление в литературе συναισθηματική κα-

τεύθυνση στη λογοτεχνία. 2 ευαίσθητος· - че-
ЛОВЕК συναισθηματικός άνθρωπος.

сентиментальщина, -и θ. (περιφρ.) συναι-
σθηματισμοί, συναισθηματικότητες.

сентименты βλ. сентименты.

***сентябрь**, -я α. Σεπτέμβρης (μήνας). ||
εκφρ. **смотреть -ём** κοιτάζω σκυθρωπά, κα-
τσουφιασμένα, σκυθρωπάζω, κατσουφιάζω, βα-
ριουθωμά, μελαγχολώ.

сентябрьский επ. σεπτεμβριανός· -ие οοбъ-
тия τα σεπτεμβριανά γεγονότα.

сенцо, -а ουδ. το χορταράκι.

сени, -ев πλθ. μικρό κατώφλι, μικρός προ-
θάλαμος, χωλάκι.

сень, -и, προθт. ο сени, в сени θ. (κυρξ.
κ. μτφ.)· παλ. σκέπη· под -ью деревьев κά-
τω απο τη σκέπη των δέντρων· под -ью закона
κάτω απο την προστασία του νόμου.

***сеньор**, -а α. κύριος, σενιόρ· αφέντης.

***сеньорита**, -и θ. δεσποινίδα, σενιορίτα.

***сеньория**, -и θ. ιδιοκτησία μεγάλου γεωκτη-
μονα.

сепаративность, -и θ. ιδιότητα χωριστική,
το χωριστόν· - соглашения το χωριστόν της
συμφωνίας (χωριστή συμφωνία).

сепаративный επ., βр: -вен, -вна, -вно,
που περικλείνει χωρισμό, σχίσμα, σχισματι-
κός· -ие выступления ομιλίες σχισματικές.

***сепаратизм**, -а α. χωρισμός, σχισματισμός·
χωριστικό κίνημα.

сепаратист, -а α. οπαδός του σχισματι-
σμού, του χωριστικού κινήματος.

сепаратистский επ. χωριστικός, σχισματι-
κός.

сепаратность, -и θ. ενέργεια χωριστή, χω-
ριστικότητα.

***сепаратный** επ. χωριστός, ξεχωριστός· - мир
χωριστή ειρήνη.

***сепаратор**, -а α. (τεχ.) χωριστήρας· απο-
χωριστήρας.

сепараторный επ. διαχωριστικός.

сепарация, -и θ. (δια)χωρισμός, αποχωρι-
σμός.

сепарирование, -я ουδ. βλ. сепарация.

***сепарировать**, -рую, -руешь ρ.δ. (δια)χωρί-
ζω, αποχωρίζω. || -ая (δια)χωρίζομαι, απο-
χωρίζομαι.

***сепия**, -и θ. 1 σπηία (επιστ.), σουπιά (λκ)
2 σέπια (χρώμα). 3 φωτογραφία καφετί χρώ-
ματος.

***сепсис**, -а α. σήψη, σάπισμα.

***септэт**, -а α. σεπτέτο ή σετέτο.

***септима**, -и θ. (μουσ.) έβδομος φθόγγος ή
διάστημα.

***септический** επ. σηπτικός.

сера, -и θ. 1 θείο, θειάφι. 2 η κυψελίδα

του αυτιού. 3 (διαлк.) ρητίνη, ρετσίνα.

***сераль**, -я α. σεράγι, καλάτι, μέγαρο οθω-
μανών μεγιστάνων· султанский - σεράγι του
σουλτάνου.

***серскёр**, -а α. σερασκέρης.

***серафим**, -а α. το σεραφείμ.

серб, -а α., -ка, -и θ. Σέρβος, -βίδα.

сербиянин, -а α., πλθ. -һне, -һн Σέρβος.

сербиянка, -и θ. 1 Σερβίδα. 2 είδος σέρ-
βικου χορού.

сербохорватский επ. серβοχορβατικός· -
язык серβοχορβατική γλώσσα.

сербский επ. σέρβικος.

***сербант**, -а α. η σερβάντα, σκευοθήκη, -ο-
φυλάκιο.

***сербиз**, -а α. το σερβίτσιο· столоний -
σερβίτσιο του γεύματος· чайный - σερβίτσιο
του τσαγιού.

сербизный επ. του σερβίτσου· -ая тарелка
το πιάτο του σερβίτσου.

сербизм, -а α. δουλικότητα, δουλοπρέ-
πεια, δουλοφροσύνη.

***сербильный** επ. δουλικός, δουλοπρεπής, δου-
λόφρονας.

***сервировать**, -рую, -руешь, παθ. μтχ. παρлθ.
χρ. сервированный, βр: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.
σ.μ. σερβίρω (φαγητά, ποτά). || -ся σερβίρο-
μαι.

сервировка, -и θ. σερβίρισμα.

***сервис**, -а α. (γραμ. λόγος)· εξυπηρέτηση
κατ' οίκον.

***сердár** κ. **сардár**, -а α. σερδάρης. || ημι-
πολιτελής λίθος γκρι χρώματος.

сердечко, -а ουδ. καρδούλα. || губы -ομ
χείλη καμπυλωτά.

сердечник, -а α. 1 πυρήνας, το εσωτερικό·
- пучки το εσωτερικό της σφαίρας (βολίδας).
2 πυρήνας ηλεκτρομαγνητικός.

сердечник?, -а α. 1 καρδιοπαθής, καρδια-
κός. 2 γιατρός καρδιολόγος.

сердечница, -и θ. γυναίκα καρδιοπαθής, καρ-
διακιά.

сердечность, -и θ. εγκαρδιότητα. || ειλι-
κρίνεια.

сердечно επίρ. εγκάρδια.

сердечный επ. 1 καρδιακός, της καρδιάς· -
припадок καρδιακή κρίση· -не болезни καρδι-
ακά νοσήματα, καρδιακές παθήσεις· -ая мышца
το μυοκάρδιο· -невроз καρδιοσκλήρωση. ||

της καρδιάς, για την καρδιά· -не лекарства
φάρμακα για την καρδιά. 2 εγκάρδιος, θερ-
μός, γκαρδιακός, επιστήθιος καρδιοστάλαχτος·

-не поздравления εγκάρδια συγχαρητήρια· -
друг φίλος γκαρδιακός ή επιστήθιος· ~ раз-
говор εγκάρδια συνομιλία. || ειλικρινής· -ая

благодарность ειλικρινής ευγνωμοσύνη· -

характер ειλικρινής χαρακτήρας· - человек ανοιχτόκαρδος άνθρωπος. 3 ουσ. - κ. сердё-
шный α., -чаяя κ. -шная θ. δυστυχής, κακό-
μοιρος, -η καφάρος, -ή· φουκαράς, -ιάρα.

сердешный βλ. сердёчный (3 σημ.).

сердито επίρ. θυμωμένα, οργισμένα.

сердитость, -и θ. θυμός, οργή, νεύρα, κά-
κια.

сердитый επ., βρ: -дйт, -а, -ο. 1 ευέξα-
πτος, αφίθυμος, ευόρητος, οργίλος, θυμώδης.
2 θυμωμένος, οργισμένος: 3 δυνατός, γερός,
δραστικός· -ая горчйца καυστικό σινάπι· -
табáк βαρύς καπνός· - морóз δυνατό (τσου-
χτερό) κρύο (παγωνιά)· -οе вино δυνατό (α-
φύ) κρασί· 4 (απλ.) ζηλωτής, πρόθυμος· ПОД
-ую рýку πάνω στο θυμό ή στην οργή.

сердйтъ, **сержý**, **сёрдитъ** ρ.δ.μ. οργίζω, ε-
ξοργίζω, παροργίζω, θυμώνω, χολώνω, αφώνω. ||
-ся οργίζομαι, θυμώνω, κακιώνω κλπ.ρ.μ.

сердобóлие, -я ουδ. (παλ.) ευσπλαχνία, οι-
κτος, πόνος, συμπόνια, πονοφυχιά, ψυχοπόνια.

сердобóльничать ρ.δ. (παλ.) ευσπλαχνίζο-
μαι, συμπονώ, ψυχοπονώ.

сердобóльность, -и θ. βλ. сердобóлие.

сердобóльный επ., βρ: -лен -льна, -льно;
ευσπλαχνικός, εύσπλαχνος, πονόκαρδος, πονε-
σιάρης, πονετικός, πονόφυχος, ψυχοπόνος.

***сердолик**, -а α. σάρδιο, σάρδιος.

сердоликовный επ. του σαρδίου· απο σάρδιο.

сёрдце, -а, πλθ. сёрдца, -дѣц, -дцáм ουδ.
1 η καρδιά· - бѣтсѧ η καρδιά χτυπά· порòк
-а ελλάττωμα της καρδιάς· бóлезни -а καρ-
διακές παθήσεις· бйѣние -а ο παλμός (χτύ-
πος) της καρδιάς, καρδιοχτύπι. 2 έδρα συ-
ναισθημάτων κ. παθών· - радýетсѧ η καρδιά
χαίρεται (αγαλιάζει)· я всё сказáл, что бñ-
ло на -е όλα τα είπα, ό,τι είχα στην καρ-
διά (μέσα μου). 3 θυμός, οργή, εξόργιση. 4
κέντρο· АФѣны - - Грѣции η Αθήνα είναι η
καρδιά της Ελλάδας. || εκφρ. в -áх στο θυμό,
στην οργή, όντας θυμωμένος, οργισμένος· от
всего -а μ' όλη μου την καρδιά (ολόφυχα)·
по -у ή по -у κατά το γούστο, όπως αρέσει·
с открьтым -ем ανοιχτόκαρδα, ειλικρινέστα-
τα· с чйстым -ем με καθαρή την καρδιά (ει-
λικρινέστατα)· всем -ем ολόκαρδα· - моё! (ε-
πιφώνημα)· καρδούλα μου! - болйт (щемйт, нò-
ет, сжáлось) η καρδιά πονά, πιέζει, σφίγγει
(απο φόβο, θλίψη)· - падáет (оборвáлось ήли
дрòгнуло) у меня μου κόπηκε η καρδιά μου ή
το αίμα μου (τρόμαξα, ξαφνιάστηκα)· держáть
ήли имѣть - на когò κρατώ, έχω γινάτι για
κάποιον· разбóйтъ - чѣё συντρίβω την καρδιά
κάποιου (καταθλίβω)· сорвáтъ - на ком ξε-
σπώ σε θυμό κατά κάποιου· брать (взять, хва-
тáтъ) зá - συναρπάζω, καταγοητεύω, εντυπω-

σιάζω πολύ, αιχμαλωτίζω, συγκινώ· принáтъ
(блízко) κ -у συμπαθώ, πονώ, ενδιαφέρομαι,
(τον, την κλπ.) έχω στην καρδιά μου· отле-
глò от -а ξαλάφρωσε η καρδιά (απο φόβο, α-
νησυχία, тαραχή).

сердцебиѣние, -я ουδ. χτύπος της καρδιάς,
παλμός της καρδιάς, καρδιοχτύπι, χτυποκάρδι.

сердцевѣд, -а α., -ка, -и θ. καρδιολογώ-
στης, -τρια.

сердцевѣдец, -дцá α., -ка, -и θ. (παλ.)·
βλ. сердцевѣд.

сердцевѣдний επ., βρ: -ден, -дна, -дно·
καρδιοειδής.

сердцевѣйна, -и θ. εντεριώνη, καρδιά, φίχα.
|| μτφ. κέντρο· το βασικό, το ουσιώδες το
κύριο η καρδιά.

сердцевѣнный επ. της εντεριώνης.

сердцеѣд, -а α. (αστεία) κατακτητής καρ-
διών, καρδιοκλέφτης.

сердцеѣдка, -и θ. (αστεία) κατακτήτρια
καρδιών, καρδιοκλέφτρα.

сердцещипáтельный επ. συγκινητικός, συναι-
σθηματικός· - ромáнс συγκινητικό μυθιστό-
ρημα.

***сердик**, -á α. σματοφύλακας αταμάνου.

сердѣга, -и α. κ. θ. (απλ.) βλ. сердёчный
(3 σημ.).

серебрѣние, -я ουδ. (επ)αργύρωση, ασήμω-
μα, ασημοκάπνισμα.

серебрѣник¹, -а α. (παλ.) ασημένιο νόμισμα.

серебрѣник², -а α. επαργυρωτής, ασημωτής.

серебрѣнный παθ. μτχ. παρλθ. χρ. του ρ.
серебрѣтъ.

серебрѣный επ. επαργυρωμένος, επάργυρος,
ασημοκαπνισμένος, ασημωτός.

серебрѣстость, -и θ. αργυρό (ασημένιο) χρω-
μά, χροιά, το αργυροειδές.

серебрѣстый επ., βρ: -рѣст, -а, -ο. 1 α-
σημής, αργυρόχρωμος, αργυροειδής. 2 αργυρό-
ηχος.

серебрѣтъ, -рѣ, -рѣшь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. серебрѣнный, βρ: -рѣн, -рѣнá, -рѣнò ρ.
δ.μ. (επ)αργυρώνω, ασημώνω, ασημοκαπνίζω.
|| -ся 1 (επ)αργυρώνομαι, ασημόνομαι, αση-
μοκαπνίζομαι. 2 αργυρίζω, λάμπω σαν ασήμι.
|| γίνομαι αργυρόχρωμος, αργυροειδής, ασημής.

серебрò, -á ουδ. 1 ασήμι, άργυρος. 2 ε-
παργυρωμένες κλωστές· плáтъе вѣшитòе -òм
φόρεμα κεντημένο με ασημένιες κλωστές. 3
(αθρα.) νομίσματα ασημένια (αργύρια). || πλθ.
τα ασημικά (κοσμήματα, σκεύη). 4 το ασημί
χρώμα.

серебрѣник, -а α. (παλ.) βλ. серебрѣник²

серебрѣнный επ. αργυρός, ασημένιος· - слѣ-
ток αργυροί ράβδοι· -ая лòжка ασημένιο κου-
τάλι· - портсигáр ασημένια ταμπакέρα. || α-

σημοκεντησμένος. || αργυρούχος· -ая руда αργυρούχο μέταλλευμα. 2 βλ. серебряный. || εκφρ. ~ блеск ο θειϊκός άργυρος -ая свадьба οι αργυροί γάμοι (η 25 επέτειος γάμου).

середі κ. середь πρόθ. με γεν. (καλ. κ. απλ.) βλ. среди.

середина, -и θ. η μέση, το μέσον· το κέντρο· η καρδιά· в -е пути στη μέση του δρόμου ή στα μισά του δρόμου· бросить дело на -е παρατώ την υπόθεση στα μισά· ~ круга το κέντρο του κύκλου· в -е зимы στην καρδιά του χειμώνα· в -е века στα μέσα του αιώνα. || ενδιάμεση θέση, κέντρο, ουδετερότητα держаться -и κρατώ μεσαβέξικη θέση (στάση)· в самой -е καταμεσής· в самой -е дня το καταμεσήμερο· в -е στη μέση, στο μέσο, στο κέντρο. || εκφρ. ~ на полови́ну βλ. ίδια έκφραση στη λ. середина.

середина, -и θ. η μέση, το μέσον· το κέντρο. || εκφρ. ~ на полови́ну (или на полови́не, на полови́нке, на полови́нку); α) το ενδιάμεσο. β) μέτριο (ούτε καλό, ούτε κακό).

серединный επ. μέσος, μεσαίος, μεσιανός· -ое окно́ το μεσαίο παράθυρο. || μτφ. ενδιάμεσος· μεσαβέξικος· ερμαφρόδιτος· αμφιλεγόμενος -ое решение μεσαβέξικη λύση ή απόφαση.

середка, -и θ. 1 βλ. середина. 2 (απλ.) το εσωτερικό· ~ в яблке сняла το εσωτερικό του μήλου σάπισε. || εκφρ. ~ на полови́ну βλ. ίδια έκφραση στη λ. середина.

средний, -ая, -ее επ. (καλ.) βλ. средний.

средняк, -а α., -ячка, -и θ. μεσαίος αγρότης, μεσαία αγρότισσα (μεταξύ πλουσίου κ. φτωχού).

средняцкий επ. του μεσαίου αγρότη.

среднячество, -а ουδ. (αθρσ.) οι μεσαίοι αγρότες.

середь βλ. среди.

серёжка, -и θ. σκουλαρήκι. || ανθήλη φυτού, ανθουλιά.

*серенада, -и θ. σερενάτα, -άδα.

сереть, -еет р.δ. γίνομαι ή φαίνομαι γκριζος, σταχτής, τεφρός. || -ся φαίνομαι γκριζος, σταχτής.

*сержант, -а α. ο λοχίας· старший - ο επιλοχίας.

сержантский επ. του λοχία· -ое звание ο βαθμός του λοχία.

серийность, -и θ. η σειρά, συνεχής αλληλοδιαδοχή.

серийный επ. της σειράς, της συνεχούς δι-αδοχής· επεισοδιακός.

*сэрия, -и θ. 1 σειρά· ακολουθία· ειρμός. 2 (κινημτγ.) επεισόδιο ή εποχή.

сермяга, -и θ. σκουτί. || επενδύτης απο σκουτί.

сермяжина, -и θ. το σκουτί.

сермяжка, -и θ. επενδύτης απο σκουτί.

сермяжник, -а α. υφαντής σκουτιού.

сермяжный επ. 1 απο σκουτί. 2 μτφ. φτω-χός, αναγκασμένος, φουκαράς.

серна, -и θ. είδος ορεινής γίδας.

серник, -а α. σπίρτο (πύριο) θείου.

сернистый επ. θειούχος· ~ источник θειούχα πηγή· -не удобрения θειούχα λιπάσματα· -ая кислота θειούχο οξύ.

серный επ. 1 θειϊκός· ~ запах μυρουδιά απο θειάφι. || θειούχος· -не залежи θειούχα κοιτάσματα· -ая спичка θειούχο σπίρτο (πύριο)· -ая кислота θειϊκό (θειούχο) οξύ.

серо επίρ. ως κατηγ. είναι γκριζος, σταχτής· συννεφιασμένος. || απρόσ. ως κατηγ. είναι λυκαυγές

сероватый επ. γκριζωπός, υπόφαιος, υπότε-φρος.

сероводород, -а α. υδρόθειο.

сероводородный επ. υδροθειϊκός.

сероглазый επ. φαιόφθαλμος, γκριζομάτης, τσακισομάτης.

серзем, -а α. έδαφος αλατούχο (άγονο).

серземный επ. αλατούχος· -не почва αλα-τούχα εδάφη.

серозный επ. εκκρινόμενος απο τον βλεννογόνο υμένα. || του βλεννογόνου υμένα. || εκφρ. -ая оболочка βλεννογόνος υμένας.

серость, -и θ. φαϊότητα, σταχτάδα.

серотерапия, -и θ. οροθεραπεία.

сероуглерод, -а α. θειούχος ή διθειούχος άνθρακας.

сероуглеродный επ. του θειούχου άνθρακα.

серп, -а α. δρεπάνι· ~ и молот σφυρί και δρεπάνι (σφυροδρέπανο). || εκφρ. ~ лунный ή місяць ή лунный - ο μηνίσκος της σελήνης, το μισοφέγγαρο, η ημισέληνος.

*серпантин, -а α. σερπαντίνα.

*серпентин, -а α. οφίτης, σερπανίτης (ορυκτό).

серпантинный επ. της σερπαντίνας.

серпантинный επ. της σερπαντίνας· απο σερπαντίνα.

серповиде, -а ουδ. η λαβή του δρεπανιού.

*серсо ουδ. άκλ. στεφάνι που κυλούν τα παιδιά με ράβδο αγλιστροειδή.

сертификат, -а α. 1 εσωτερικό κρατικό δά-ναιο. || λαχείο δανείου. 2 βεβαίωση εμπορευ-τος. 3 πιστοποιητικό.

серчать р.δ. (απλ.) βλ. сердиться.

серый επ., βρ: сер, сера, серо. 1 φαιός, φαιόχρωμος, γκριζος, σταχτής, τεφρός· -не тучи γκριζα σύννεφα· -ая погода συννεφώδης καιρός· -не глаза γκριζα μάτια· -ая лошадь φαρύ άλογο. 2 μτφ. φτωχός, γλίσχρος, πενι-

χρός· -ая κνήγα πενιχρό βιβλίο. 3 μτφ. απολίτιστος αμόρφωτος.

серьга, -и, πλθ. **серьги**, **серёг**, **серьгам**, θ. 1 σκουλαρήκι, ενώτιο. 2 (τεχ.) δαχτυλίδι, -ύλιος.

серьёз, -а α. (απλ.) βλ. **серьёзность**. || εκφρ. **на полном -е** (απλ.) βλ. **серьёзно** (2 σημ.).

серьёзничать ρ.δ. σοβαρεύομαι.

серьёзно επίρ. 1 σοβαρά. 2 σοβαρά, εξόν τ' αστεία. 3 (παρνθ. λ.) αλήθεια, πραγματικά.

серьёзность, -и θ. σοβαρότητα· - **положёния** η σοβαρότητα της κατάστασης.

серьёзный επ., βρ: -зен, -зна, -зно. 1 σοβαρός· - **человек** σοβαρός άνθρωπος· с -им **видом** με σοβαρό ύφος. 2 αξιολόγος, σπουδαίος· - **учённый** σπουδαίος επιστήμονας. || σημαντικός, άξιος προσοχής ή μελέτης· -ая **болезнь** σοβαρή ασθένεια· -ая **ошибка** σοβαρό λάθος· - **противник** σοβαρός αντίπαλος· -οе **дело** σοβαρή υπόθεση· -не **улики** σοβαρές μαρτυρίες. || μεγάλος· -не **трудности** σοβαρές δυσκολίες· -ая **поддержка** σοβαρή υποστήριξη. 3 βαρύς, σκυθρωπός.

сессионный επ. της συνεδρίασης· για συνεδρίαση· -οе **время** ο χρόνος της συνεδρίασης· - **зал** αίθουσα συνεδρίασης, -εων.

***сессия**, -и θ. 1 σύνοδος, συνεδρία· - **Верховного Совета СССР** σύνοδος του Ανώτατου Συμβουλίου της ΕΣΣΔ. **Решения** -и αποφάσεις της συνόδου. 2 εξετάσεις ή περίοδος εξετάσεων· **зимняя** - οι χειμερινές εξετάσεις (2^η τρίμηνου ή 1^η εξάμηνου).

сестра, -и, πλθ. **сёстры**, **сестёр**, **сёстрам**; θ. 1 αδερφή· **у меня есть три сестры**, а у моего друга **пять сестёр** εγώ έχω τρεις αδερφές, ο φίλος μου έχει πέντε (αδερφές). 2 νοσοκόμα. 3 μοναχή, καλόγρια. || εκφρ. - **хозяйка** επιμελητής, διαχειριστής (παιδικού σταθμού, εστιατορίου κ.τ.τ.)· **ваша** - (για γυναίκες) εσείς και οι όμοιές σας· **наша** - (για γυναίκες) εγώ και οι όμοιές μου.

сестрёнка, -и θ. (χαϊδ.) αδερφούλα. || η μικρότερη αδερφή.

сестрин, -а, -ο της αδερφής· -ο **платье** το φόρεμα της αδερφής.

сестринский επ. 1 της αδερφής. 2 της νοσοκόμας.

сестрица, -и θ. αδερφούλα. || νοσοκόμα.

сестричка, -и θ. βλ. **сестрица**.

сесть, **сяду**, **сядешь**, παρλθ. χρ. **сел**, -ла, -ло, προστκ. **сядь** ρ.σ. 1 κάθομαι, καθίζω· - **на стул** κάθομαι στο κάθισμα· - **у окна** κάθομαι κοντά στο παράθυρο· **все сели за столом** όλοι κάθισαν (γύρω) στο τραπέζι· - **о́ком** κάθομαι στο πλευρό (πλευρά)· - **верхом**

κάθομαι καβάλα· - **в автобус** κάθομαι στο λεωφορείο· - **в трамвай** κάθομαι στο τραμ. 2 ασχολούμαι, καταγίνομαι, καταπιάνομαι, επιδίδομαι· - **за книгой** πιάνω το βιβλίο (ασχολούμαι με το διάβασμα)· - **за рулём** κάθομαι στο τιμόνι. || πιάνω θέση (υπηρεσία). || περνώ σε καθιστική εργασία. 3 (με τις λέξεις: **в тюрьму**, **под арест** κ.τ.τ.) είμαι· - **в тюрьму** κάθομαι φυλακή, είμαι φυλακισμένος· - **под арест** κάθομαι (είμαι) κρατούμενος. 4 προσγειώνομαι, προσθαλασσώνομαι· **самолёт** **сел** το αεροπλάνο κάθισε. 5 βασιλεύω· **солнце** - **ло** ο ήλιος κάθισε. 6 επικάθομαι· **туман** **сел** η ομίχλη κάθισε. 7 παθαίνω καθίζηση· **фундамент** **сел** το θεμέλιο κάθισε. 8 συστέλλομαι, μαζεύω· **рубашка** **после отírки** **села** το πουκάμισο μετά το πλύσιμο **μάζεψε**. 9 μειώνομαι, ελαττώνομαι, λιγοστεύω· **аδυνατίζω**· **вода** **села** το νερό λιγόστεψε. || χάνω την αντοχή, ισχύ, εξασθενίζω· **пружина** **села** το ελατήριο κάθισε (εξασθένησε). || εκφρ. - **на голову** **комы** κάθομαι στο σβέρκο κάποιου (κάνω υποχείριό μου κάποιον)· - **на мель** α) **προσαράζω**, εξοκέλλω, κάθομαι (για βάρκα, σκάφος. β) περιέρχομαι, περιπίπτω σε δυσχερή οικονομική κατάσταση· - **на царство** ενθρονίζομαι, κάθομαι στο θρόνο, γίνομαι τσάρος, βασιλιάς· - **на я́ица** κάθομαι στ' αυγά (κλωσώ).

сетевой επ. του διχτιού· -οе **плетение** το πλέξιμο του διχτιού. || δικτυωτός· -не **орудия** τα δικτυωτά μέσα σύλληψης. || με δίχτυ· - **лов** **πιάσιμο** με δίχτυ (ψαριών, πουλιών, ζώων). || του ηλεκτρικού δικτύου· - **рубильник** μαχαίρωτος διακόπτης ηλεκτρικού δικτύου.

сетевязальный επ. του πλεξιματος διχτυών· -ая **машина** διχτυοπλεκτική μηχανή.

сетевязание, -я ουδ. πλέξιμο διχτιού.

сетка, -и θ. 1 δίχτυ σύλληψης. 2 πλέγμα, πλεμάτι. 3 (διάφορα είδη διχτυών)· **волей-бóльная** - το δίχτυ του βολεϊμπόλ· - **для во-лòс** το δίχτυ των μαλλιών· **пружинная** - **кρο-вати** η σούστα του κρεβατιού. 4 πουκάμισο απο αραιοπλεγμένο ύφασμα. 5 δίχτυ (φανιών). 6 χαρτί διχτυωτά ριγωμένο. 7 διχτυωτό παραστατικό σχήμα. 8 προστόμαχος· πρόλοβος.

сетной κ. **сетный** επ. του διχτιού· με δίχτυ· -οе **производство** παραγωγή διχτυών· - **лов** **πιάσιμο** με δίχτυ.

сétование, -я ουδ. 1 παράπονο, μεμφιμοιρία, μουρμούρισμα, κλάφα. 2 θλίψη, λύπη, βαρυθυμιά.

сétовать, -тую, -туешь ρ.δ. 1 παραπονούμαι, μεμφιμοιρώ, μουρμουρίζω, κλαίγομαι. 2 θλίβομαι, λυπούμαι, βαρυθυμιά.

сétочка, -и θ. διχτάκι.

сétочный επ. του διχτιού· διχτυωτός.

***сёттер**, -а α. σέτερ (κυνηγετικό σκυλί).
 ***сеттлмент**, -а α. συνοικισμός (διαμονής ξένων).
сетчатка, -и θ. ο αμφιβληστροειδής χιτώνας (του ματιού).
сетчатокрылые, -их πλθ. τα νευρόπτερα (έντομα).
сетчатый επ., βρ: -чат, -а, -ο δικτυωτός· δικτυοειδής. || εκφρ. -ая оболочка βλ. сетчатка.
сеть, -и, προθт. ο сѣти, в сѣтѣ, γεν. πλθ. сѣтѣй θ. δίχτυ, δίχτυ· **вязать (плеті)** - πλέκω δίχτυ· **ловить рыбу -ями** πιάνω ψάρια με τα δίχτυα· **ловить птиц -ью** πιάνω πουλιά με το δίχτυ. 2 μτφ. παγίδα· **попасть в чьи -и** πέφτω στα δίχτυα κάποιου. || κάθε τι δικτυωτό· - **паутинны** ο ιστός της αράχνης· - **железных дорог** το σιδηροδρομικό δίχτυ· **телефонная** - το τηλεφωνικό δίχτυ· **оросительная** - αρδευτικό δίχτυ· **агентурная** - το δίχτυ των πρακτόρων. || εκφρ. **поймать в свой -и** (για αγάπη) πιάνω στα δίχτυα μου· **раставлять -и** στήνω παγίδες.
сѣча, -и θ. 1 (παλ.) μάχη. 2 (διαλιτ.) κομμένο μέρος δάσους.
сечевик, -а α. Καζάκος-Ζαπορόζος (του Σέτσι).
сечение, -я ουδ. (δια)τομή· τμήση· κοπή; κόψιμο· κοψιά· **поперечное** - εγκάρσια τομή. || επιφάνεια τομής.
сеченный παθ. μтχ. παρλθ. χρ. του ρ. сечь¹.
сеченный επ. κομμένος· κοφτός, τμητός.
сѣчка, -и θ. τομή, τμήση, κοπή, κόψιμο. 2 μαχαίρι. 3 πληγούρι. 4 άχυρο κομμένο, τριμμένο (για ζωοτροφή).
сечь¹, сѣкú, сѣчѣшь, сѣкúт, παρлθ. χρ. сек, -лá, -лò κ. сáкля, -лò, μтч. ενεστ. сѣкúщій, παθ. μтч. παρлθ. χρ. сѣченнйй, βр: -чен, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 κόβω, κόπτω, τέμνω, τεμαχίζω, κομματιάζω. || σχίζω χτυπώντας με κάτι. || χτυπώ με κοφτερό όργανο· μαχαιρώνω. 2 σκαλίζω· πελεκώ πέτρα. 3 μαστιγώνω· βιτσίζω. 4 πέφτω με δύναμη, δαρτός, χτυπώντας (για χιονι, χαλάζι, βροχή). || -ся 1 μάχομαι. 2 αποχωρίζομαι, αποσπώμαι. 3 ξεφτιίζω, -ομαι. 4 κόβομαι. 5 σκαλίζομαι, πελεκιέμαι. 6 μαστιγώνομαι.
Сечь², -и θ. Σέτση, παλαιά αυτοδιοικούμενη κοζάκινη περιοχή.
сѣлка, -и θ. μηχανή σπαρτική.
сѣлочный επ. της σπαρτικής μηχανής.
сѣльщик, -а α., -ца, -и θ. 1 σπορέας, ο σποριάς. 2 κοσκινιστής, -ίτρια.
сѣлець, -ица α. φυτό σπορογενές.
сѣление, -я ουδ. σπορά, σπάρσιμο.
сѣянка, -и θ. αλεύρι φιλοκοσκινισμένο.

сѣянный παθ. μтч. παρлθ. χρ. του ρ. сѣять.
сѣянный επ. 1 σπαρτός, σπαρμένος. 2 κοσκινιστός, -μένος.
сѣятель, -я α. (κυρлξ. κ. μтф.)· (παλ.)· σπορέας, σποριάς, ο σπείρων· - раздóров ο σπείρων διχόνοιες.
сѣять, сѣю, сѣешь ρ.δ.μ. 1 σπέρνω, σπείρω· - **рожь** σπέρνω βρίζα· - **овѣс** σπέρνω βρώμη. || ρίχνω (κοκκορόχινο, ψιλή βροχή). || εμβάλλω· διαδίδω· - **враждú**, раздóр σπέρνω την έχθρα, τη διχόνοια. 2 βλ. -ся. 3 σπέρνω τη γη. 4 κοσκινίζω. || -ся 1 σπέρνομαι, σπείρομαι. 2 κοσκινίζομαι. 3 φιλοβρέχω, φιλοχιονίζω. || (για κόκκους) χύνομαι, πέφτω.
сжálиться, -люсь, -лишься ρ.с. λυπούμαι, (ευ)σπλαχνίζομαι, συμπονάω, ψυχοπονάω.
сжáрить ρ.с.μ. φήνω, τηγανίζω. || -ся 1 φήνομαι, τηγανίζομαι. 2 θερμαίνομαι (ζεσταίνομαι) πολύ· - на солнице φήνομαι στον ήλιο.
сжáтие, -я ουδ. (κυρлξ. κ. μтф.)· πίεση, θλίψη. || σφίξιμο, ζούπισμα, πάτημα.
сжáтость, -и θ. βλ. сжáтие.
сжáтый¹ επ. απο μтч. του ρ. сжать¹. 1 πιεσμένος, θλιμμένος. 2 σφιγμένος, ζουπισμένος, πατημένος.
сжáтый² επ. απο μтч. του ρ. сжать². θερисμένος.
сжать¹, сжмú, сжмѣшь, παθ. μтч. παρлθ. χρ. сжáтый, βр: сжат, -а, -ο ρ.с. βλ. жать¹. || -ся βλ. жаться.
сжать², сжмú, сжмѣшь, παθ. μтч. παρлθ. χρ. сжáтый, βр: сжат, -а, -ο ρ.с. βλ. жать².
сжéвать ρ.с. βλ. жéвать.
сжечь, сжгú, сжжѣшь, сжгúт, παρлθ. χρ. сжѣг, сжглá, сжглò, παθ. μтч. παρлθ. χρ. сжжѣнный, βр: -жжѣн, -жжéна, -жжéно ρ.с.μ. βλ.* жечь. || -ся βλ. жечься.
сживáть(ся) ρ.δ. βλ. ожить(ся).
сжигáние, -я ουδ. 1 άναμμα, κάψιμο, πυρπόληση. 2 ηλόκαυμα, κάψιμο, ψήσιμο στον ήλιο. 3 μтф. επιφορά, άναμμα σφοδρού πάθους.
сжигáть(ся) ρ.δ. βλ. сжечь(ся).
сжидáть, сжидú, сжидúшь, παθ. μтч. παρлθ. χρ. сжиденнйй, βр: -жен, -а, -ο ρ.с.μ. υγροποιάω, ρευστοποιάω. || -ся υγροποιούμαι, ρευστοποιούμαι.
сжимáть(ся) ρ.δ. βλ. сжидáть(ся).
сжимéние, -я ουδ. υγροποίηση, ρευστοποίηση.
сжикенный επ. απο μтч. υγρός, ρευστός, υγροποιημένος.
сжим, -а α. σφιγκτήρας, συνδήκτορας, μέγγενη, νταβίδι.
сжимáемость, -и θ. το συμπιεστό(ν).
сжимáние, -я ουδ. βλ. сжáтие.
сжимáть(ся) ρ.δ. βλ. сжать(ся).

сжнать(ся) ρ.δ. βλ. жать(ся)².
сжрать ρ.δ. βλ. сожрать. || -ся τρώγομαι.
сжить ρ.σ.μ. κάνω τη ζωή κάποιου ανυπόφορη, κάνω το βίο αβίωτο.
сжиться ρ.σ. συνθηίζω, εξοικειώνομαι (σε συνθήκες, περιβάλλο).
сжълничать ρ.σ. βλ. жълничать.
сзади επίρ. κ. πρόθ. 1 απο πίσω, απο τα νάτα· πίσωπλατα· ударить когò ~ χτυπά κάποιον πίσωπλατα. 2 πρόθ. πίσω· он оел старшего αυτός κάθησε πίσω απο τον μεγαλύτερο (πρεσβύτερο).
сзвание, -я ουδ. πρόσκληση, κάλεσμα.
сзвать ρ.δ. βλ. созвать (1 σημ.). || -ся προσκαλούμαι.
*си ουδ. άκλ. си (μουσ. φθόγγος).
сиамский επ. σιαμαίος· - император σιαμαίος αυτοκράτορας. || εκφρ. -ие близнецы τα σιαμαία αδέρφια.
сиамцы, -ев πλθ. (оиамец, -мца α. -ка, -и θ.) οι σιαμαίοι.
*сибарит, -а α., -ка, -и θ. συβαρίτης, τρυφήλος, μαλθακός.
сибаритничать ρ.δ. βλ. сибаритствовать.
сибаритский επ. συβαριτικός, τρυφήλος, μαλθακός.
сибаритство, -а ουδ. συβαριτισμός, μαλθακότητα.
сибаритствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. ζω μαλθακά, απαλοζώ.
сибиреязвенный επ. του άνθρακα· -ая эпидемия επιδημία άνθρακα. || κατά του άνθρακα· -ая прививка εμβόλιο κατά του άνθρακα. || ασθενής απο άνθρακα, ανθρακοπροσβλημένος· -ие животные ανθρακοπροσβλημένα ζώα.
сибирка, -и θ. 1 σιβηριανός. 2 φυλακή. 3 άνθρακας (αρρώστια). 4 χρώμα πράσινο.
сибирский επ. σιβηρικός· σιβηριανός. || εκφρ. -ая язва ο άνθρακας (νόσος).
сйвер κ. сйверко α. (διαлк.) βόρειος άνεμος, ο βοριάς.
сйверá, -и κ. -й θ. (διαлк.) βλ. сйвер.
сйверка, -и θ. (διαлк.) βλ. сйвер.
сйверкий επ. (διαлк.) ο βοριάς (άνεμος) ή κρύος καιρός.
сйверко¹ βλ. сйвер.
сйверко² ως κατηγ. (διαлк.)· ψυχρός καιρός με βοριά.
сйветъ, -ёш, -ёшь ρ.δ. γίνομαι σίβος, φάρος, γκριζος.
сйвка, -и θ. άλογο φάρο.
сйвородный επ., βρ: -род, -а, -ο βλ. сйвородный.
сйвогивный επ., βρ: -гив, -а, -ο με φάρη χαιτή.
сйводушка, -и θ. αλεπού καστανόγκριζα.

сйводущатый επ. καστανόγκριζος (για αλεπού, γούνα).
сйволáпный επ. (παλ.) αμόρφωτος, απολίτιστος, άξεστος, αγροίκος.
сйворóнка, -и θ. βλ. сйзovoróнка.
сйвоусый επ. -ус, -а, -ο βλ. сйдоусый.
сйвуха, -и θ. βότκα γκριζα (ακάθαρτη).
сйвуч, -á α. φώκη γκριζοειδής.
сйвущный επ. της γκριζας βότκας (άσχημος)· - запах άσχημη μυρουδιά.
сйвный επ., βρ: сйв, -á, -ο. 1 γκριζοειδής. 2 γκριζος, σίβος, φάρος (για ζώα).
сйг, -á α. είδος σολομού.
сйгануть ρ.σ. βλ. оигать.
*сйгáра, -и θ. το πούρο.
сйгарéта, -и θ. σιγαρέτο, τσιγάρο.
сйгарéтка, -и θ. τσιγαράκι.
сйгарéтный επ. του τσιγάρου· απο τσιγάρο· - дым καπνός απο τσιγάρο· - окурок γόπα (αποτσιγάρο)· -ая думáга το τσιγαρόχαρτο.
сйгáрка, -и θ. (παλ.) το πούρο.
сйгáрный επ. του τσιγάρου· - запах μυρουδιά τσιγάρου· -ая корóска κουτάκι τσιγάρων.
сйгарсобразный επ., -зен, -зна, -зно τσιγαροειδής (επιμήκης).
сйгáрочница, -и θ. κουτί τσιγάρων· ταμπакéра· τσιγαροθήκη· καπνοθήκη.
сйгáть ρ.δ. (απλ.) πηδώ. || πηγαίνω έρχομαι, πηγαίνω πέρα-δώθε.
*сйгáл -а α. 1 σημείο, σήμα, σύνθημα, σινιάλο· - воздушной тревоги σύνθημα αεροπορικού συναγερμού· световой ~ οπτικό (φωτεινό) σήμα· дорожные ~и οδικά σήματα· звуковой ~ ακουστικό σήμα· - сбóра σύνθημα συγκέντρωσης· по первому ~у με το πρώτο σύνθημα· давать (дать) ~ δίνω σήμα, σηματοδοτώ. 2 μτφ. ένδειξη. || μтφ. προειδοποίηση, προμήνυμα, προοίμιο· - бедствия σήμα κινδύνου.
сйгáлизáтор, -а α. σημαντήρας (συσκευή).
сйгáлизáциóнный επ. σηματοδοτικός.
сйгáлизáция, -и θ. 1 σηματοδότηση - флажáми (ναυт.) το δίσημο, σινιάλο με δυο σημαιούλες. 2 σηματοδότης, σημαντής.
сйгáлизйровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. 1 σηματοδοτώ, δίνω σήμα. 2 μтф. προειδοποιώ, προημνώ, προσημáνω, προαναγγέλλω. || -ся σηματοδοτούμαι.
сйгáлист, -а α. σηματοδότης.
сйгáлить ρ.δ. βλ. сйгáлизйровать.
сйгáльный επ. συνθηματικός· дорожные ~ие знаки οδικά συνθηματικά σημάδια· -ие лампочки συνθηματικές λαμπίτσες.
сйгáльшик, -а α. σηματοδότης.
*сйгáтура, -и θ. 1 οδηγία λήψης φαρμάκου·

η ετικέτα πάνω στο φάρμακο. 2 (πολυγρ.) το υποσέλιδο.

сигнатурка, -и θ. βλ. **сигнатура**.

сигнатурный επ. 1 της ετικέτας, της επιγραφής (στο φάρμακο). ~ **ярлык** η ετικέτα στο φάρμακο. 2 του υποσέλιδου.

сигóвный επ. του σολομού· απο σολομό· -**ая шкρά** αυγοτάραχο σολομού.

сидéлец, -льца α. (παλ.)· πωλητής.

сидéлка, -и θ. νοσοκόμα.

сидéние, -я ουδ. 1 κάθιση. 2 διατέλεση. 3 κάθισμα (σκαμνί). 4 οι γλουτοί (η κάθιση).

сидéнь, -дня α. (παλ.) αργόσχολος, ακαμάτης, χασομέρης, τεμπέλης. || εκφρ. -**днем сидéть** α) το πιάνω ξάπλα. β) δε κουνιέμαι καθόλου απο το μέρος μου.

сидéнье βλ. **сидéние**.

сидéть, **сидю́**, **сидя́шь**, επір. μη. **сидя** ρ. δ. 1 κάθομαι. ~ **на стул** κάθομαι στο κάθισμα. ~ **за столóм** κάθομαι γύρω στο τραπέζι. ~ **в седлé** κάθομαι στη σέλα. ~ **снóва** ξανακάθομαι. ~ **о́ком** κάθομαι στο πλευρό. || είμαι, υπάρχω. **над правém глázом** -**ла рóдинка** πάνω απο το δεξιό μάτι ήταν ελιά. 2 κάνω, εκτελώ, ασχολούμαι με κάτι. ~ **за работóй** εργάζομαι, στρώνομαι στη δουλειά. ~ **за а́бедом** κάθομαι να γευματίσω. ~ **на вёслах** κάθομαι στο κουτί (κωπηλατώ). ~ **за чертeжáми** ασχολούμαι με τα σχέδια. **я не могу́ - без дéла** δε μπορώ να καθίσω χωρίς να κάνω κάτι. || βρίσκομαι, (παρα)μένω. **я -ёл мéсяц в деревне** κάθισα ένα μήνα στο χωριό. **я -ёл весь день дóма** όλη τη μέρα ήμουν στο σπίτι. ~ **в гостя́х** μένω φιλοξενούμενος. 3 είμαι, διατελώ. ~ **в тюрьмé** κάθομαι φυλακή. ~ **под арéстом** κάθομαι κρατούμενος. ~ **на диéте** κάνω δίαιτα. || καταλήγω. ~ **без дéнег** μένω χωρίς λεφτά. ~ **без хлéба** μένω χωρίς φωνί. 4 τοποθετούμαι, είμαι, βρίσκομαι. || μηφ. ριζώνω, φυλλάζω (στην φυχή, μυαλό κ.τ.τ.). || εμβαπτίζομαι· βυθίζομαι, παραμένω στο νερό (για σκάφη). 5 (για ενδυμασία) ταιριάζω στο σώμα· έρχομαι, πέφτω, κάθομαι. || εκφρ. ~ **на царствé** ή **на престóле** βασιλεύω, κάθομαι στο θρόνο. ~ **на я́йцах** κλωσώ (τ' αυγά). ~ **сид-нем** βλ. στη λ. **сидéнь**. || -**ся** θέλω ή μπορώ να κάθομαι. **ему́ не -лось и вíшел на ýлицу** αυτός δε μπορούσε να κάθεται μέσα και βγήκε έξω.

оидмá επір: ~ **сидéть** βλ. στη λ. **сидéнь**.

***сидр**, -а α. μηλίτης οίνος.

сидровнýй επ. του μηλίτη οίνου.

сидя́щий επ. καθιστός, καθήμενος. **стрéлять на -ую птíцу** πυροβολώ στο καθιστό πουλί. **успúть в -ем положéнии** κοιμούμαι καθιστός. ~**ие местá** καθιστές θέσεις. || καθιστι-

κός· -**ая жизнь** καθιστική ζωή. || εκφρ. ~**ие живóтные** ακίνητα ζώα (σπόγγοι, κοράλλια).

сиé βλ. **сей**.

***сиéна**, -и θ. γη της Σιένας.

***сиенит**, -а α. συνηθίτης λίθος.

сиенитовнýй επ. συνηθιτικός ή συνηθιτούχος.

сиéнский επ: -**ая землá** βλ. **сиéна**.

сйживáть, **сйживáл**, -**ла**, -**ло** ρ.δ. βλ. **сидéть**.

сизáрь, -я́ α. περιστέρι τεφροκυανό, σταχτογάλαζιο.

сизéть, ρ.δ. γίνομαι βαθυκύανος, σταχτογάλαζιος.

сизинá, -я́ θ. χρώμα βαθυκύανο, σταχτογάλαζιο.

***сизифóв**, -а α. του Σίσυφου. ~ **труд** ή ~ **работá** σισύφειος μόχθος, η πέτρα του Σίσυφου.

сизó επір. ως κατηγ. είμαι βαθυκύανος, μελανόφαιος, σταχτογάλαζιος.

сизоворóнка κ. **сивоворóнка**, -а α. κόρακας με στίλβνο μελανόφαιο πτέρωμα.

сизокрýльный επ. κυανοπτερυγός, μελανοπτερυγός.

сизýй επ., βρ: **сиз**, -á, -ο μελανόφαιος, βαθυκύανος· σταχτογάλαζιος.

сизя́к, -á α. βλ. **сизáрь**.

***сиккaтív**, -а α. ουσία ξηραντική των χρωμάτων.

***сикомóр**, -а α. συκόμορος,* συκομοριά.

сила, -и θ. 1 δύναμη, ρώμη (σωματική)· **обладáть огрóмной оúлой** έχω τεράστια δύναμη· **богатýрская** - ηράκλεια δύναμη· **напрáчь все силы** εντείνω όλες τις δυνάμεις. || μηφ. δύναμη πνευματική· **душевные** -и ψυχικές δυνάμεις· **ýмственные** -и πνευματικές δυνάμεις· ~ **харáктера** δύναμη του χαρακτήρα. 2 βία· **примéнять** -у χρησιμοiώ (μετέρχομαι) βία. 3 (τεχ.) ισχύς· ~ **мáшины** ισχύς μηχανής· ~ **падающей воды** ισχύς υδατόπτωσης· **центробéжная** ~ φυγόκεντρη δύναμη· ~ **тяжести** η δύναμη τού βάρους. 4 (διάφορες επι μέρους σημασίες). ~ **госудáрства** ισχύς του κράτους· ~ **коллективá** η δύναμη της κολληχτίβας· **покупáтельная** ~ **рублá** η αγοραστική δύναμη του ρουβλιού· ~ **сло́ва** η δύναμη του λόγου· ~ **кис-ти худóжника** η δύναμη του πινέλου του ζωγράφου· ~ **ветра** η δύναμη του ανέμου· ~ **взрýва** η δύναμη της έκρηξης· **неестéственная** ~ υπερφυσική δύναμη· **произвóдственные** -и οι παραγωγικές δυνάμεις· **работáя** - εργατική δύναμη (οι εργάτες)· **двйжущие** -и κινητήριες δυνάμεις· **реакциóнные** -и αντιδραστικές δυνάμεις· **вооружéнные** -и οι ένοπλες δυνάμεις. 5 ως επір. ~**ами** με τις δυνάμεις· **делáть что-то сво́ими** ~**ами** κάνω κάτι με τις δικές μου τις δυνάμεις. 6 (απλ.) πλήθος, σωρεία. ||

εκφρ. В -у δύσκολα, μετά βίας. В -у чего и -ом чего λόγω, ένεκα, συνεπεία, δυνάμει. В мѣру СИЛ и по мѣре СИЛ στο μέτρο των δυνάμεων, όσο επιτρέπουν οι δυνάμεις. ОТ -И (απλ.) το πιο πολύ, το περισσότερο, το πολύ. ЕМУ ОТ -И 33 ЛЕТ αυτός είναι το πιο πολύ 33 χρόνια. по -е ВОЗМОЖНОСТИ κατά το δυνατό. ПОД -У КОМУ ανάλογα με τις δυνάμεις κάποιου. о -ОИ με έξαρση των δυνάμεων, με όλα τα δυνατά. через -у πάνω από τις δυνάμεις, υπεράνω των δυνάμεων. -ОЮ в ή ДО, ОТ-ДО (στρατ.) δύναμη. ОТРЯД -ОЮ в 50 сАБЕЛЬ τμήμα δύναμης 50 ιππέων. ВСЕМИ -АМИ με όλες τις δυνάμεις. ВЗЯТЬ -у κ. ВОЙТИ в -у παίρνω δύναμη (ισχύ), μπαίνω σε ισχύ. πρόбовать -И δοκιμάζω τις δυνάμεις. (ОНТЬ) в -е α) έχω ακόμα δυνάμεις (σωματικές ή πνευματικές). β) είμαι δυνατός. γ) είμαι στη φούρια, στο φόρτε, στο ζενιθ. ОНТЬ в -ах ή в -е είμαι σε θέση, έχω τη δύναμη. ВШЕ ЧЬИХ СИЛ παραπάνω από τις δυνάμεις κάποιου. СИЛ НЕТ как ή ДО чего (απλ.) δε μπορώ να σας διηγηθώ πως ή πόσο (εξαιρετικά, πάρα πολύ). ЧТО ЕСТЬ -И όσες δυνάμεις έχω. В -у заКОНА βάσει ή δυνάμει του νόμου.

СИЛАЧ, -а α. -ка, -и θ. πολύ δυνατός, -ή, πανίσχυρος, -η, ρωμαλαίος, -α.

СИЛЕНКА, -и θ. μικρή δύναμη.

СИЛКАТ, -а α. πυριτικό αλάτι. || σίληκας, στουρναρόπετρα, πυρόλιθος.

СИЛИТЬСЯ, -люсь, -лишсья ρ.δ: προσπαθώ πολύ, εντεινώ τις προσπάθειες, τις δυνάμεις, βάζω τα δυνατά.

***СИЛИЦИЙ**, -я α. βλ. КРЕМНИЙ.

СИЛКОВЫЙ επ. του βρόχου, του βροχιού. -ая ЛОБЛЯ ПТИЦ πιάσιμο πουλιών με βρόχι. || πιασμένος με βρόχι.

СИЛКОМ επίρ. (απλ.) βλ. СИЛОЙ.

***СИЛЛОГИЧЕСКИЙ** επ. συλλαβικός, έμμετρος -ие СТИХИ έμμετροι στίχοι.

***СИЛЛОГО-ТОНИЧЕСКИЙ** επ. εμμετροτονικός.

***СИЛЛОГИЗМ**, -а α. συλλογισμός (συμπέρασμα από δεδομένα).

СИЛЛОГИСТИКА, -и θ. συλλογιστική.

СИЛЛОГИСТИЧЕСКИЙ επ. συλλογιστικός.

СИЛЛОГИЧЕСКИЙ επ. συλλογιστικός, βασισμένος στο συλλογισμό.

СИЛОВОЙ επ. 1 (ηλεκτρ.) μεγάλης ισχύος (ή υψηλής τάσης, έντασης). 2 δυναμικός.

СИЛОЙ κ. СИЛОЮ επίρ. βίαια, με τη βία, με το ζόρι ή το στανιό, στανικά.

СИЛОК, -лкá α. βρόχος, βρόχι.

СИЛОМ επίρ. (διαлк.) βλ. СИЛОЙ.

СИЛОМЕР, -а α. δυναμόμετρο.

***СИЛОС**! -а α. σιλό (ζωοτροφή).

***СИЛОС**?, -а α. σιρός· βόθρος όπου φυλάσσε-

ται το σιλό.

СИЛОСНЫЙ επ. του σιλό ή του σιρού.

СИЛОСОВАНИЕ, -я ουδ. μετατροπή σε σιλό.

СИЛОСОВАТЬ, -сую, -суеть ρ.δ.κ.σ. κάνω σιλό, μετατρέπω σε σιλό. || -ся γίνομαι σιλό, μετατρέπομαι σε σιλό.

СИЛОУ βλ. СИЛОЙ.

***СИЛУР**, -а α. σιλούρια διάπλαση.

СИЛУРИЙСКИЙ επ: - период; -ая система βλ. СИЛУР.

СИЛУШКА, -и θ. μικρή δύναμη.

***СИЛУЭТ**, -а α. 1 σκιαγράφημα, σιλουέτα. 2 οι γραμμές σώματος.

СИЛУЭТКА, -и θ. βλ. СИЛУЭТ (1 σημ.).

СИЛУЭТНОСТЬ, -и θ. βλ. СИЛУЭТ.

СИЛУЭТНЫЙ επ. της σιλουέτας

СИЛЬНО επίρ. ισχυρά, δυνατά, γερά κλπ. επ. ~ сказать ή выразиться τα παραλέω, υπερβάλλω.

СИЛЬНОДЕЙСТВУЮЩИЙ επ. δραστικός. -ее лекарство δραστικό φάρμακο.

СИЛЬНОТОЧНЫЙ επ. ισχυρού ρεύματος.

СИЛЬНЫЙ επ., βρ: СИЛЕН κ. СИЛЕН, СИЛЬНА, СИЛЬНО, πλθ. СИЛЬНЫ. 1 δυνατός, ισχυρός, γερός. ~ человек δυνατός άνθρωπος. -ая лошадь γερό άλογο. -ая рука δυνατό χέρι. -ая крепость ισχυρό φρούριο. -ое государство ισχυρό κράτος. ~ ученик γερός (καλός) μαθητής. 2 μεγάλος· σφοδρός· δριμύς. ~ ветер σφοδρός άνεμος. -ое желание μεγάλη επιθυμία. -ое лекарство δραστικό φάρμακο. ~ запах βαριά (δριμεία) οσμή. || υγιής, γερός. -не лёгкие γερά πνευμόνια. 3 μτφ. σταθερός, ακλόνητος. человек -ой воли άνθρωπος με ισχυρή θέληση. у него ~ характер αυτός έχει γερό χαρακτήρα. 4 καλός. ~ ученик δυνατός μαθητής. ~ пловец καλός κολυμβητής. || εκφρ. -не слова ή выражения βαριά λόγια, βαριές φράσεις. занимать (иметь) -не позиции έχω μεγάλα πόστα (έχω μεγάλη ισχύ). иметь -ую руку έχω μεγάλο μέσο ή μπάρμπα στην κορώνα.

***СИЛЬФ**, -а α. σύλφη, μυθολογικό δαιμόνιο.

***СИЛЬФДА**, -и θ. βλ. ОИЛЬФ.

***СИМБИОЗ**, -а α. (βιολ.) συμβίωση.

***СИМВОЛ**, -а α. σύμβολο. Голубь ~ мiра το περιστέρι είναι σύμβολο της ειρήνης. || εκφρ. - верить το σύμβολο της πίστης, το πιστεύω.

СИМВОЛИЗАЦИЯ, -и θ. συμβολισμός.

СИМВОЛИЗИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. συμβολίζω. || -ся συμβολίζομαι.

СИМВОЛИЗМ, -а α. 1 βλ. СИМВОЛИКА. 2 συμβολισμός (λογοτεχνικό ρεύμα).

СИМВОЛИКА, -и θ. 1 η συμβολική (σημασία συμβολική). ~ чисел η συμβολική των αριθμών. 2 (αθρσ.) τα σύμβολα.

СИМВОЛИЧОТ, -а α., -ка, -и θ. συμβολιστής,

οπαδός του συμβολισμού (λογοτεχ. ρεύματος).

СИМВОΛΙΣΤΙΚΑ, -и θ. (παλ.) βλ. **СИМΒΟΛΙΚΑ**.

СИМВОΛΙΣΤΙΚΩΣ επ. συμβολικός, του συμβολιστή.

СИМВОΛΙЧЕСΚΩΣ επ. 1 συμβολικός· - знак το συμβολικό σημάδι. 2 του συμβολισμού ή του συμβολιστή.

СИМВОΛΙЧНΩΣ επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. **СИМВОΛΙЧЕСΚΩΣ**. || ενδεικτικός· σημαντικός.

***СИММЕНΤΑΛ**, -а α. ράτσα βοδιού, αγελάδας.

СИММЕНΤΑΛΚΑ, -и θ. αγελάδα τέτοιας ράτσας.

СИМΜΕΤΡΙЧЕСΚΩΣ επ. συμμετρικός, σύμμετρος.

СИМΜΕΤΡΙЧНОСΤΩΣ, -и θ. συμμετρικότητα.

СИМΜΕΤΡΙЧНΩΣ επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. **СИМΜΕΤΡΙЧЕСΚΩΣ**.

***СИМΜΕΤΡΙΑ**, -и θ. συμμετρία.

СИΜΠΑΤΙΣΙΩΝΕΙΝ, -рую, -руешь ρ.δ. με δοτ. συμπαθώ· я емү не -рую αυτόν δεν τον συμπαθώ· -рую прогрессивному деятелю συμπαθώ τον προοδευτικό παράγοντα.

СИΜΠΑΤΙЧЕСΚΩΣ επ. 1 (παλ.) βλ. **СИΜΠΑΤИЧНΩΣ**. 2 συμπαθητικός· -ие нервы τα συμπαθητικά νεύρα. || με ή απο επίδραση. 3 ανακουφιστικός· -ие средства ανακουφιστικά φάρμακα. || εκφρ. -ие чернила συμπαθητική μελάνη.

СИΜΠΑΤИЧНОСΤΩΣ, -и θ. συμπαθητικότητα.

СИΜΠΑΤИЧНΩΣ επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 συμπαθητικός, που προκαλεί συμπάθεια· - человек συμπαθητικός άνθρωπος.

***СИΜΠΑΤΙΑ**, -и θ. 1 συμπάθεια· чувствовать -ю αισθάνομαι συμπάθεια, συμπαθώ. 2 (παλ.)· ερωμένος, -η· он встретил свою -ю αυτός συνάντησε την συμπάθειά του.

***СИΜΠΟЗИУМ**, -а α. συμπόσιο (διεθνής σύσκεψη με επιστημονικό θέμα).

СИΜΠРОВΙΣΙΩΝΕΙΝ βλ. **СИΜΠРОВИΣΙΩΝΕΙΝ**.

***СИΜΠΤОМ**, -а α. σύμπτωμα (για νόσο ή φαινόμενο).

СИΜΠТОΜΑΤΙΚΑ, -и θ. βλ. **СИΜΠТОΜΑΤΟΛΟΓΙΑ**.

СИΜΠΤΟΜΑΤИЧЕСΚΩΣ επ. 1 συμπτωματικός, των συμπτωμάτων· -ое лечение θεραπεία των συμπτωμάτων (όχι την αιτία). 2 βλ. **СИΜΠΤΟΜΑΤИЧНΩΣ**.

СИΜΠΤΟΜΑΤИЧНΩΣ επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 βλ. **СИΜΠΤΟΜΑΤИЧЕСΚΩΣ** (1 σημ.) 2 ενδεικτικός, φαινομενικός, εξωτερικός.

***СИΜΠΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΑ**, -и θ. συμπτωματολογία.

СИΜУΛΙΩΝΕΙΝ, -я ουδ. βλ. **СИΜУΛΙΑЦИЯ**.

СИΜУΛΙΩΝΕΙΝ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. παρασταίνω, προσποιούμαι· υποκρίνομαι. || -ся προσποιούμαι, υποκρίνομαι, παρασταίνομαι.

СИΜУΛΙΑΝΤ, -а α., -ка, -и θ. υποκριτής, -ίστρια.

СИΜУΛΙΑΝΤСΚΩΣ επ. υποκριτικός, του υποκριτή.

***СИΜУΛΙΑЦИЯ**, -и θ. προσποίηση, υποκρισία.

СИΜΦΟΝΙΕΤКА κ. **СИΜΦΟΝЬΕТКА**, -и θ. μικρή μουσική συμφωνία.

СИΜΦΟΝΙΣΑЦИЯ, -и θ. συμφωνοποίηση.

СИΜΦΟΝΙЗМ, -а α. ιδιαίζουσα μουσική συμφωνία· русский - ρωσική συμφωνία.

СИΜΦΟΝΙСТ, -а α. (μουσ.) συνθέτης συμφωνιών.

СИΜΦΟΝИЧЕСΚΩΣ επ. συμφωνικός· -ая музыка συμφωνική μουσική· - концерт συμφωνική συναυλία· - оркестр συμφωνική ορχήστρα.

***СИΜΦΟΝΙΑ**, -и θ. (μουσ.) συμφωνία· девятая - Бетховена η ένατη συμφωνία του Μπετόβεν. 2 μτφ. αρμονία.

***СИΝΑГОГА**, -и θ. συναγωγή (εβραϊκός ναός).

СИΝΑГОΓАЛНΩΣ επ. συναγωγικός.

СИΝΑΠ, -а α. ποικιλία μήλων.

***СΙΝΓΑΡΜΟΝΙЗМ**, -а α. συναρμονισμός.

***СΙΝΔΕΤΙΚΟΝ**, -а α. είδος κόλλας.

***СΙΝΔΙΚ**, -а α. 1 σύνδικος (στους αρχαίους Έλληνες), συνήγορος, υπεράσπιση. 2 επίτροπος (ιδρύματος, εταιρίας, συνεργατικής).

***СΙΝΔΙΚΑΛΙЗМ**, -а α. συνδικαλισμός.

СΙΝΔΙΚΑΛΙΩΤ, -а, -ка, -и θ. συνδικαλιστής, -ίστρια.

СΙΝΔΙΚΑΛИСТСΚΩΣ επ. συνδικαλιστικός· - уклон в партии συνδικαλιστική παρέκκλιση στο κόμμα.

СΙΝΔΙΚАЛНΩΣ επ. του συνδικάτου· - конгресс συνέδριο συνδικάτων.

***СΙΝΔΙΚАТ**, -а α. το συνδικάτο.

СΙΝΔΙΚАТНΩΣ επ. του συνδικάτου· συνδικαλιστικός· -ие организации συνδικαλιστικές οργανώσεις.

СΙΝΔИЦΙΩΝΕΙΝ, -я ουδ. ένωση σε συνδικάτα.

СΙΝΔИЦΙΩΝΕΙΝ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. ενώνω σε συνδικάτα. || -ся ενώνομαι σε συνδικάτα.

***СΙΝΔΡΟМ**, -а α. (ιατρ.) σύνδρομο, συνδρομή.

СΙΝЕВА, -и θ. χρώμα κυανό, μπλε, γαλάζιο. || γαλανάδα, γλαυκότητα.

СΙΝЕГЛАЗНΩΣ επ., βρ: -глаз, -а, -ο γαλανομάτης.

***СΙΝЕДРИОН**, -а α. συνέδριο, συμβούλιο πρεσβύτερων (στους Ιουδαίους). || μτφ. συνέλευση, συμβούλιο· δικαστήριο.

***СΙΝΕΚДОΧА**, -и θ. συνεκδοχή.

***СΙΝΕΚУРА**, -и θ. (γραμ. λόγος) αργόμισθια (θέση έμμισθη χωρίς εργασία).

СΙΝЕЛЕВНΩΣ επ. του σειρητιού· απο σειρήτι βελούδινο.

***СΙΝЕЛЬ**, -и θ. σειρήτι βελούδινο.

СΙΝЕЛЬКА, -и θ. βλ. **СΙΝЕЛЬ**.

СΙΝАЛНΩΣ επ. βλ. **СΙΝЕЛЕВНΩΣ**.

***СΙΝΕΜΑΤΟΓΡΑФ**, -а α. (παλ.) κινηματογράφος.

СΙΝΕΜΑΤΟΓΡΑФИЧЕСΚΩΣ επ. (παλ.) κινηματο-

γραφικός.

СИНЕНИЕ, -Я ουδ. κυανοβάφισμο, λουλάκισμα.

СИНЕННЫЙ επ. λουλακισμένος· -ое белѣ лου-
λακισμένα ρούχα.

СИНЕНЬКИЙ επ. υποκύανος, γλαυκός, γαλανός.

|| ως ουσ. -ая θ. τσαρικό χαρτονόμισμα πέντε
ρουβλιών.

СИНЕТЬ, -ѐт, -ѣшь ρ.δ. 1 κυανίζω, γίνο-
μαι κυανός. 2 φαίνομαι κυανός. || -ся βλ. ρ.
энерг. φ.

СИНЕЦ, -ица α. είδος κυπρίνου.

СИНІЙ, -яя, -ее επ., βρ: СИНЪ, СИНЯ, ОЙ-
не κ. (παλ.) СИНѢ κυανός, μπλε, γαλά-
ζιος. || εκφρ. - чулок γυναίκα επιστήμονας
και κάτισχνη (απο την πολλή εργασία).

СИНІЛЬНЫЙ¹ επ: -ая кислота· οξύ υδροκυανι-
κό ή πρωσικό ή υδροκυάνιο.

СИНІЛЬНЫЙ² επ. βλ. красільный.

СИНІТЬ, -иѣ, -ишь, παθ. μτχ. παρθ. χρ.
СИНЕННЫЙ, βρ: -нѣн, -ненá, -ненó ρ.δ.μ. 1
βάφω κυανό, μπλε, γαλάζιο. 2 λουλακίζω.

СИНІЦА, -и θ. σπίζα η άγαμη· ο σπιζίτης·
не сулі журавля в небе, дай -у в рѣки (παρμ.)
κάλιο πέντε και στο χέρι, πάρα δέκα και καρ-
τέρι.

СИНІЧИЙ επ. της σπίζας, του σπιζίτη

***СИНКЛИНАЛЬ**, -и θ. (γεωλ.) συγκλινίες, κλι-
τύες· κατηφορίες.

СИНКЛИНАЛЬНЫЙ επ. (γεωλ.) των συγκλινιών,
των κλιτύων.

***СИНКЛІТ**, -а α. η σύγκλητος. || σύνοδος (των
κληρικών). || μτφ. συνάθροιση, σύναξη, συνα-
γωγή.

***СИНКОПА**, -и θ. (μουσ. κ. φιλγ.) συγκοπή.

СИНКОΠІРОВАННЫЙ επ. (μουσ.) της συγκοπής.

СИНКОΠІЧЕСКИЙ επ. βλ. синкопированный.

***СИНКРЕΤΙΣΜ**, -а α. (γραμ. λόγος) συγκρητι-
σμός· συγχώνευση.

СИНКРЕΤІЧЕСКИЙ επ. του συγκρητισμού.

СИНКРЕΤІЧНЫЙ επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ.
СИНКРЕΤІЧЕСКИЙ.

СІНОВІАЛЬНЫЙ επ. του αρθροσίαλου.

***СІНОВІА**, -и θ. το αρθροσίαλο.

***СІНОД**, -а α. (εκκλσ.) σύνοδος· священный
- ιερή σύνοδος.

СІНОДÁЛЬНЫЙ επ. συνοδικός, της συνόδου.

СІНОДІК, -а α. το συνοδικό (βιβλίο)· ψυ-
χοχάρτι.

***СІНОДІЧЕСКИЙ** επ. (αστρν.) συνοδικός, της
συνόδου ή της συζυγίας.

СІНОДСКІЙ επ. (θρησκ.) συνοδικός.

***СІНОΝІМ**, -а α. (γραμμ.) το συνώνυμο. ||
μτφ. ταυτόσημη έννοια.

СІНОΝІМІКА, -и θ. τα συνώνυμα (μιας γλώσ-
σας). || η συνωνυμική (τμήμα λεξικολογίας).

СІНОΝІМІЧЕСКИЙ επ. συνωνυμικός.

СІНОΝІМІЧНОСТЬ, -и θ. 1 βλ. синонимія. 2
ύπαρξη συνωνυμίας, -ιών.

СІНОΝІМІЧНЫЙ επ., βρ: -чен, -чна, -чно;
βλ. синонимический.

***СІНОΝІМІА**, -и θ. συνωνυμία· συνώνυμο.

***СІНОПСІС**, -а α. (παλ.) σύνοψη, επιτομή ή
περίληψη.

СІНОПТІК, -а α. μετεωρολόγος.

СІНОПТІКА, -и θ. μετεωρολογία.

***СІНОПТІЧЕСКИЙ** επ. 1 συνοπτικός, περιληπτι-
κός. 2 μετεωρολογικός· -ие УСЛОВІА μετεω-
ρολογικές συνθήκες. || εκφρ. -ая КАРТА μετεω-
ρολογικός χάρτης.

***СІΝΤΑΓΜА**, -и θ. συντακτική μονάδα (απο μία
ή μερικές λέξεις).

***СІΝΤΑКСІО**, -а α. (γλωσ.) σύνταξη.

СІΝΤΑКСІЧЕСКИЙ κ. **СІΝΤΑΚΤІЧЕСКИЙ** επ. συ-
ντακτικός· ~ анализ предложения συντακτική
ανάλυση της πρότασης.

***СІΝΤΕЗ**, -а α. 1 σύνθεση· ~ явлєніи (φιλοσ)
σύνθεση των φαινομένων (αντώνυμο της ανάλυ-
σης). || ένωση, γενίκευση. 2 (χημ.) ένωση· ~
органических веществ σύνθεση οργανικών ου-
σιών.

СІΝΤΕЗІРОВАНИЕ, -я ουδ. σύνθεση.

СІΝΤΕЗІРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. 1
συνθέτω, κάνω σύνθεση ή ένωση ή γενίκευση,
έννωω, γενικεύω. 2 (χημ.) έννωω. || -ся συ-
ντίθεμαι. συγκροτούμαι?

СІΝΤΕΤІЧЕСКИЙ επ. 1 συνθετικός· ~ метод
исследования συνθετική μέθοδος έρευνας. 2
(χημ.) ενωτικός· ~ каучук συνθετικό καου-
τσούκ. 3 ενωμένος, συγκροτημένος. || τυπο-
ποιημένος, γενικός, γενικευμένος. 4 (γλωσ.)
κλιτός· -ие языки οι κλιτές γλώσσες.

***СІΝУС**, -а α. 1 (μαθ.) το ημίτονο. (βιολ.)
κόλπος· κοιλότητα συριγγώδης.

СІΝУСІДА, -и θ. (μαθ.) το ημιτονοειδές.

СІΝУСІДАЛЬНЫЙ επ. ημιτονοειδής.

СІΝΧΡΟΝІЗАТОР, -а α. (τεχ.) συγχρονιστής.

СІΝΧΡΟΝІЗАЦІОННЫЙ επ. (τεχ.) συγχρονιστι-
κός.

СІНΧΡΟΝІЗАЦІА, -и θ. συγχρονισμός.

СІНΧΡΟΝІЗІРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ.
(τεχ.) συγχρονίζω. || -ся συγχρονίζομαι.

***СІНΧΡΟΝІЗМ**, -а α. συγχρονισμός.

СІНΧΡΟΝІСТІЧЕСКИЙ επ. βλ. синхронический.

СІНΧΡΟΝІЧЕСКИЙ επ. (γραμ. λόγος) συγχρο-
νικός.

СІНΧΡΟΝІЧНОСТЬ, -и θ. συγχρονισμός, συγ-
χρονιστικότητα.

СІНΧΡΟΝІА, -и θ. συγχρονισμός.

СІНΧΡΟΝНОСТЬ, -и θ. συγχρονισμός.

СІНΧΡΟΝНЫЙ επ. 1 σύγχρονος, ταυτόχρονος.
2 σύγχρονος· ~ двигатель σύγχρονος κινη-
τήρας.

***синхроτρόν**, -α α. το σύγχροτρο.
 ***синхроциклотρόν**, -α α. συγχροκυκλοτρόνιο.
синь, ~и θ. 1 βλ. синевá. 2 χρώμα κυανό. ||
 κυανός χρωματισμός, κυανή χροιά.
синька, ~и θ. 1 λουλάκισμα. 2 λουλάκι το
 ινδικό. 3 χαρτί κυανό.
 ***синьόρ**, -α α., -ра, ~и θ. κύριος, -ία.
 ***синьорίνα**, ~и θ. δεσποινίδα.
синюха, ~и θ. 1 (ιατρ.) κύνωση. 2 μελά-
 νιασμα (μελών του σώματος).
синюшность, ~и θ. κυανόχροια· μελάνιασμα.
синюшный επ., βρ: ~шен, ~шна, ~шно (ιατρ.)
 κυανός, γαλάζιος· μελανός (για δέρμα, χείλη).
синяк, -á α. (ιατρ.) εκχύμωση· μώλωπας, με-
 λάνιασμα.
 ***сионизм**, σιωνισμός.
сионист, -а α., -ка, ~и θ. σιωνιστής, ~ι-
 στρια.
сионистский επ. σιωνιστικός.
сип¹, ~а α. ο γυπάετος.
сип², ~а α. 1 βλ. сипение. 2 βλ. сиплость.
сипение, -я ουδ. σύριγμα· βράχνιασμα.
сипеть, ~плю, ~пийшь ρ.δ. συρίζω, σφυρίζω,
 βγάζω συριστικούς ήχους. || μιλώ βραχνά, συ-
 ριστικά.
сиплость, ~и θ. συριγμός, σφύριγμα, βρα-
 χνότητα, βραχνάδα.
сиплый επ., βρ: сипл, ~лá, ~ло συριστι-
 κός, σφυριχτός· βραχνός.
сиповатость, ~и θ. ελαφρός συριγμός· βρα-
 χνάδα.
сиповатый επ., βρ: ~ват, ~а, ~ο λίγο συ-
 ριστικός· βραχνούτσικος· ~ гóлос βραχνού-
 τσικη φωνή.
сипотá, ~и θ. βραχνότητα, βραχνάδα.
 ***сирéна**, ~и θ. 1 σειρήνα (μυθολογ. τέρας).
 || μτφ. γυναίκα γόησσα. 2 σειρήνα (σφυρίχτρα)
 πλοίων, σιδηροδρόμων, συναγερμού κ.τ.τ.
сирéновый επ. 1 της πασχαλιάς. 2 μενεξε-
 δένιος, λιλός, ιώδης.
 ***сирéнь**, ~и θ. σύριγγε, σύριγγα, πασχαλιά.
сирéчь (σύνδ. επεξηγηματικός)· (παλ.)· δη-
 λαδή· μ' άλλα λόγια.
сирéец, ~рийца α., ~ка, ~и θ. Σύριος, ~α
 κ. Σύρος, ~а, κάτοικος της Συρίας.
сирéйский επ. συριακός κ. σύριος.
 ***сiрин**, ~а α. 1 Σειρήν βλ. сирéна. 2 μικρό
 πτηνό απο τα γλαυκιδή.
 ***сирóкко** α. άιλ. σιρόκος (άνεμος).
 ***сирóп**, ~а α. το σιρόπι.
сирóпный επ. του σιροπιού.
сиротá, ~и, πλθ. ~оты α.κ.θ. ορφανός, ~ή.
 || μόνος, μοναχός, έρημος.
сиротéть, ~éю, ~éешь ρ.δ. 1 ορφανεύω, μέ-
 νω ορφανός. 2 μτφ. εκμενώνομαι, αδειάζω· уез-
 жают дети - éет дом φεύγουν τα παιδιά, αδειάζ-

ζει το σπίτι. || είμαι (μένω) μόνος, μονα-
 χός, έρημος.

сиротíна, ~и θ. (παλ. κ. διαλκ.) βλ. си-
 ротá.

сиротíнка, ~и α.κ.θ. ορφανάκι, ~νούλα.

сиротíнушка, ~и α.κ.θ. βλ. сиротíнка.

сирóтка, ~и α.κ.θ. βλ. сиротíнка.

сиротлiвость, ~и θ. ορφανιά, μοναξιά, μο-
 ναχική ζωή, μονήρης βίος.

сиротлiвный επ., βρ: ~лiв, ~а, ~ο ορφανε-
 μένος, μόνος, μοναχικός, μονήρης. || θλιμμέ-
 νος, λυπημένος.

сирóтский επ. του ορφανού· ~ая печáль η
 θλίψη του ορφανού· ~ дом ορφανοτροφείο. ||
 εκφρ. ~ая зима μαλακός χειμώνας (κατάλλη-
 λος για τα ορφανά).

сирóтство, ~а ουδ. 1 ορφάνια. 2 μτφ. έλ-
 λειψη προστασίας· μοναξιά.

сiрный επ., βρ: сiр, ~á, ~ο (παλ.). 1 ορ-
 φανός, ορφανεμένος. || μόνος, μοναχός, μονή-
 ρης. 2 φτωχός, άμοιρος.

***систéма**, ~и θ. 1 σύστημα· τάξη· σειρά· ~
 расстанóвки книг в библиотéке το σύστημα το-
 ποθέτησης των βιβλίων στη βιβλιοθήκη· наρý-
 шить ~у παραβιάζω το σύστημα· ~ лечéния το
 σύστημα θεραπείας· педагогiческая ~ παιδα-
 γωγικό σύστημα· фiлософская система Декарта
 φιλοσοφικό σύστημα του Καρτέσιου. 2 συγκρό-
 τησι, ενιαίο όλο· αλληλοσύνδεση· сóлнечная
 ~ το ηλιακό σύστημα· нéрвная ~ το νευρικό
 σύστημα. || συγκρότημα τεχνικό· ~ отоплéния
 σύστημα θέρμανσης· оросiтельная ~ αρδευτικό
 σύστημα. 3 κοινωνική οργάνωση· фeодáльная,
 капиталистiческая, социалистiческая ~ φεου-
 δαρχικό, καπιταλιστικό, σοσιαλιστικό σύστη-
 μα. || εκφρ. вéборная ~ εκλογικό σύστημα.

систематизáтор, ~а α. συστηματοποιοτής.

***систематизáция**, ~и θ. συστηματοποίηση.

систематизáрование, ~я ουδ. βλ. система-
 тизáция.

систематизáровать, ~рую, ~руешь ρ.δ.κ.σ.
 συστηματοποιώ. || ταξινομώ.

системáтик, ~а α. βλ. систематизáтор.

системáтика, ~и θ. 1 συστηματοποίηση. 2
 (βοτ., ζωολ.) η συστηματική.

системáтически επίρ. συστηματικά.

системáтический επ. συστηματικός.

системáтичность, ~и θ. συστηματικότητα.

системáтичный επ., βρ: ~чен, ~чна, ~чно;
 βλ. системáтический.

***систérна**, ~и θ. βλ. цистерна.

сiська, ~и, γεν. πλθ. ~сек, dot. ~ськам
 κ. сiсья, ~и θ. (απλ.) η θηλή του στήθους, το
 ρωγούζι. || το γυναικείο στήθος.

сiтец, ~ща α. τσίτι, τσιτάκι (ύφασμα).

сiтечко, ~а ουδ. σιτίτσα, κοσινάκι.

СІТНИК, -а α. ψωμί με κοσκινισμένο αλεύρι.
СІТНИЙ επ. κοσκινιστός, -σμένος· -ая мука
κοσκινισμένο αλεύρι. || ως ουσ. βλ. **СІТНИК**.

СІТО, -а ουδ. η σίτα, λεπτό κόσκινο.

СИТОВІДНИЙ επ., βρ: -ден, -дна, -дно δι-
κτυωτός, κοσκινοειδής.

СІТОВИЙ επ. με σίτα· κοσκινοειδής -ая су-
шїлка κοσκινοειδής στεγνωτήρας.

СІТОЧНИЙ επ. βλ. **СІТОВИЙ**.

СІТРО ουδ. άκλ. λεμονάδα.

***СІТУАЦІЯ**, -и θ. κατάσταση· **ПОЛИТИЧЕСКАЯ** -
πολιτική κατάσταση· **РЕВОЛЮЦИОННАЯ** - επανα-
στατική κατάσταση· **ВЫГОДНАЯ** - επωφελής κα-
τάσταση· **БЛАГОПРИЯТНАЯ** - ευνοϊκή κατάσταση.

СІТЦЕВИЙ επ. τσίτινος, του τσιτιλιού· -ая
ткань ύφασμα τσίτι· -ое плáтьε φόρεμα απο
τσιτί.

***СІФІЛІС**, -а α. η σύφιλη.

СІФІЛІТИК, -а α., -тічка, -и θ. συφιλιδι-
κός, -ή.

СІФІЛІТИЧЕСКИЙ επ. συφιλιδικός.

***СІФОН**, -а α. 1 σίφοντας (για μετάγγιση υ-
γρών). 2 συσκευή απορρόφησης.

СІФОННИЙ επ. του σίφωνα· -ая труба σωλή-
νας του σίφωνα.

СІЯ βλ. **Сей**.

СІЯНИЕ, -я ουδ. λάμψη, ακτινοβολία, απαύ-
γασμα, λαμπρόδα, το φέγγος· **ЛУННОЕ** - το
φέγγος της σελήνης. || φωτιστέφανος. || μτφ.
μεγαλείο, αίγλη· - **СЛáВН** η λάμψη της δό-
ξας. 2 μτφ. έκφραση χαράς· - **ГЛáЗ** η λάμψη
των ματιών· - **ЛІЦá** η λάμψη του προσώπου. ||
εκφρ. **СéВЕРНОЕ (ПОЛáРНОЕ)** - βόρειο σέλας.

СІЯТЕЛЬНИЙ επ. (προεπανασ.) τιτλοφορεμέ-
νος έξοχος, εκλαμπρότατος.

СІЯТЕЛЬНОСТЬ, -я ουδ. (τίτλος) εξοχότητα,
εκλαμπρότητα.

СІЯТЬ, -яю, -яешь ρ.δ. 1 ακτινοβολώ, λά-
μπω, απαυγάζω· **СóЛНЦЕ** -яет ο ήλιος λάμπει·
МéСЯЦ -яет το φεγγάρι λάμπει. 2 μτφ. εκφρά-
ζω χαρά, ικανοποίηση κ.τ.τ. **ЕГó ГЛáЗá** -яют
τα μάτια του λάμπουν· - от рáДостИ λάμπω α-
πο χαρά.

СКАБІÓЗА, -и θ. ψωρανθεμίδα (φυτό).

СКАБРÉЗНОСТЬ, -и θ. σιχαμερότητα. || έκ-
φραση ή λέξη σιχαμερή, απρεπής.

СКАБРÉЗНИЙ επ., βρ: -зен, -зна, -зно συ-
χαμερός, απρεπής, σαχλός· - анекдóт σαχλό
ανέκδοτο.

СКАЖÉННИЙ επ. (διακλ.) παράφρονας, τρελ-
λός, μουρλός, ζουρλός.

Сказ, -а α. (φιλγ.) διήγημα προφορικό, ι-
στόρημα, ιστορία· - о герóях ιστορίες για
τους ήρωες. || (παλ.) διήγημα. || (απλ.) συ-
νομιλία, κουβέντα· λόγος, λέξη. || εκφρ.
Вот (тебé) и весь - (απλ.) αυτό ήταν όλο

και τέλος, ως εδώ και τέλειωσε.

Сказáние, -я ουδ. διήγημα, ιστορία, ιστο-
ρικό διήγημα.

Сказануть ρ.σ. (απλ.) λέγω κάτι άστοχο, ά-
τοπο, άκαιρο.

Сказáть, **Скажу**, **Скажешь**, παθ. μтχ. παρθ.
χρ. **Сказáнный**, βρ: -зан, -а, -о ρ.σ. 1 βλ.
Говорить. 2 (παλ.) διηγούμαι. 3 ανακοινώνω,
γνωστοποιώ (απόφαση, διαταγή). 4 **Скажем** ως
παρθ. λ. να πούμε, παραδείγματος χάρη. 5
προστκ. **Скажи(те)** πες, πείτε (για αγανάκτη-
ση, θαυμασμό κ.τ.τ.). || **Скажешь!** είπες (και
σύ)! (περιφρονητικά στον συνομιλητή). ||

εκφρ. **Как сказáть** (για) να πούμε· κατά κά-
ποιον τρόπο· **лучше, вернее, проще, точнее** -
για να πω καλύτερα, σωστότερα, πιο απλά, α-
κριβέστερα· **Можно** - (παρθ. λ.) μπορώ να πω·
Нéчего - δε μπορώ να πω τίποτε (να επικρινώ)
Ничего не -жешь είναι άψογο, συμφωνώ ότι
είναι καλό, σωστό· **-йте на милость ή пожа-**
луйста βλ. 5 σημ. **Чтобы не сказáть...** για
να μην πω... (κάτι χειρότερο, βαρύτερο). ||
-ся 1 βλ. **Говориться**. 2 εκδηλώνομαι, φαί-
νομαι, φανερώνομαι. || επιδρώ, επιρεάζω. 3
λέγω, ανακοινώνω, γνωστοποιώ. 4 κάνω, προ-
σποιούμαι· - **Большим** κάνω τον άρρωστο.

Сказáтель, -я α., -ница, -и θ. δημιουργός,
αφηγητής ή τραγουδιστής δημοτικών τραγου-
διών.

Сказка, -и θ. 1 παραμύθι, μύθος· **Русские**
народные -и ρωσικά λαϊκά παραμύθια. 2 επι-
νόηση, -μα, μύθευμα. 3 (παλ.) κατάλογος. 4
το λεγόμενο· **По -ам** κατά τα λεγόμενα. || εκφρ.
-и про бéлого **Снчкá** διηγούμαι τα ίδια και
και τα ίδια, ψάλλω το ίδιο τροπάρι, κοπανώ
όλο τα ίδια· **Ни в -е сказáть, ни перóm опи-**
-сáть δε λέγεται, δεν περιγράφεται· **Сделáть-**
ся (стать) -ой γίνομαι το θέμα της μέρας.

СказовиЙ επ. διηγηματικός.

Сказóчник, -а α., -ца, -и θ. παραμυθάς,
-θού, μυθολόγος.

Сказóчность, -и θ. παραμυθένια ωραιότητα.

Сказóчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 πα-
ραμυθένιος, του παραμυθιού· **-не óбразы** μορ-
φές παραμυθένιες. 2 ιδεώδης, θαυμάσιος· **-ая**
Странá παραμυθένια χώρα· **-ое богáтство** πα-
ραμυθένιος πλούτος.

Сказýемое, -ого ουδ. (γραμμ.) κατηγορήμα.

Сказýемость, -и θ. (γραμμ.) κατηγορηματι-
κότητα (η ύπαρξη σημασίας κατηγορήματος στη
λέξη).

Сказýемый επ. **неудóбь** - βλ. **неудóбь**.

Сказáвать ρ.δ. (παλ.) 1 λέγω, μιλώ. 2 δι-
ηγούμαι, αφηγούμαι, ιστορώ. || **-ся** 1 βλ.
Сказáться. 2 (σε 3^ο πρόσωπο)· λέγεται. 3 ι-
στορούμαι, λέγομαι.

скакалка, -и θ. το σχοινάκι (που μ' αυτό ατομικά πηδούν τα παιδάκια).

скакание, -я ουδ. πήδημα· τρέξιμο πηδηγτό· κάλπασμα.

скакать, скачу́, скачешь ρ.δ. 1 πηδώ· - через верёвку πηδώ το σχοινάκι. || αντιπηδώ, ανακρούω, τινάζομαι αντίθετα προς την πρόσκρουση. || μτφ. ανεβοκατεβαίνω, διακυμαίνομαι, έχω σκαμπανεβάσματα· **температура** -ετ η θερμοκρασία (ή ο πυρετός) έχει σκαμπανεβάσματα. 2 κινούμαι πηδηγτά, με πηδηματάκια· **дрозды** -чут τα κοτσίφια πηδούν. || χορεύω πηδηγτά, χοροπηδώ. 3 καλπάζω.

скакунъ ρ.σ. βλ. **скакать** (1, 2 σημ.).

скаковой επ. ιπποδρομικός, για καλπασμό· -ая лошадь άλογο ιπποδρομιών ή της κούρσας· -ые соревнования αγώνες ιπποδρομίας.

скакунъ: на - κ. на всем (полном) - με πλήρη καλπασμό.

скакун, -ά α. άλογο ιπποδρομιών ή της κούρσας.

скала́, -ή πλθ. **скалы́** θ. βράχος· подвóдная - ο ύφαλος.

скаламбу́рить ρ.σ. βλ. **каламбурить**.

скальный επ., βρ: -ли́ст, -а, -ο βραχώδης· - берег βραχώδης ακτή ή όχθη.

скалить, -лю, -лишь ρ.δ: - зу́бы α) δείχνω τα δόντια (φοβερίζω)· со́бака -ла зу́бы το σκυλί έδειχνε τα δόντια. β) γελώ· χαμογελώ. || -ся 1 φαίνομαι· у него́ -лись зу́бы του φάνηκαν τα δόντια. 2 βλ. **скалить зу́бы**.

скалка, -и θ. πλάστης (ράβδος) φύλλων ζυμαριού. || άξονας· άτρακτος, (α)δράχτι.

скалола́з, -а α. βραχοαναβάτης, βραχοσκαρφαλωτής.

скалола́зание, -я ουδ. βραχοανάβαση, βραχοσκαρφάλωση.

скальвание, -я ουδ. 1 σπάσιμο· απόσπαση· -льда с троту́ара σπάσιμο του πάγου στο πεζοδόρμιο. 2 καρφίτσωμα. 3 τρύπημα.

скальвать(ся) ρ.δ. βλ. **сколо́ть(ся)**.

скальки́ровать κ. **скалькули́ровать** ρ.σ. βλ. **калькули́ровать**.

скальный επ. του βράχου· βραχώδης, πετρώδης· -не расщелины ρωγμές βράχου.

***скальп**, -а α. δέρμα με μαλλιά κεφαλιού (κομμένο απο τον εχθρό ως λάφυρο σε μερικές άγριες φυλές).

***скальпель**, -я α. νυστέρι.

скальпирование, -я ουδ. αφαίρεση δέρματος κεφαλιού (βλ. **скальп**).

скамеечка, -и θ. σκαμνάκι, καθισματάκι· - для ног υποπόδιο.

скамейка, -и θ. βλ. **скамья́**.

скамья́, -и, πλθ. **скамьи́** κ. **скамьи́**, **скамей** θ. κάθισμα, σκαμνί, εδώλιο, έδρανο· πα-

γκάκι. || εκφρ. - подсудимых το εδώλιο του κατηγορούμενου· сесть на -ю подсудимых κάθονται στο σκαμνί του κατηγορούμενου· сидеть на школьной -е κάθονται στο θρανίο (μαθαίνω)· со школьной -и αμέσως μετά το σχολείο.

***скандал**, -а α. σκάνταλο· καβγάς, φασαρία, επεισόδιο· - в семье οικογενειακό σκάνταλο· политический - πολιτικό σκάνταλο· устранивать - δημιουργώ σκάνταλο.

скандалёзный επ. (παλ.) βλ. **скандалёный**.

***скандализи́ровать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. (γραπ. λόγος) εκτρέπομαι, ασχημονώ· επιτίμαι προσβλητικά· δημιουργώ σκάνταλο. || -ся εκτρέπομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

скандализова́ть(ся) ρ.δ.κ.σ. βλ. **скандализи́ровать(ся)**.

скандали́от, -а α., -ка, -и θ. σκανταλοποιός. || тαραχοποιός, тαραξίας, φασαρίας.

сканда́лить, -лю, -лишь ρ.δ. 1 κάνω (δημιουργώ) σκάνταλα. 2 κάνω φασαρίες, καυγάδες, επεισόδια, σκηνές. 3 μ. ντροπιάζω, ρεζίλεύω· προσβάλλω. || -ся περιπίτω, βρίσκομαι σε δύσκολη (δυσχερή) θέση.

скандалёничать ρ.δ. βλ. **сканда́лить** (1 σημ.).

скандалёность, -и θ. η ύπαρξη σκαντάλου· - происхождения το σκανταλώδες του συμβάντος.

скандалённый επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 σκανταλώδης· -ое происшествие σκανταλώδες συμβάν. 2 (παλ.) άσεμνος, απρεπής, επαίσχυντος, αισχρός· -ая хроника αισχρό χρονικό. 3 καβγατζής. || тαραχοποιός.

скандина́в, -а α., -ка, -и θ. Σκανδιναβός, -ή.

скандина́вский επ. σκανδιναβικός.

сканди́рование, -я ουδ. τονικός συλλαβισμός. || φώναγμα ρυθμικά και συλλαβιστά (επευφημίες).

***сканди́ровать**, -рую, -руешь ρ.δ. προφέρω τονικά και κατά συλλαβές. || φωνάζω ρυθμικά και κατά συλλαβές· επευφημώ. || -ся προφέρομαι τονικά και συλλαβιστά. || φωνάζομαι ρυθμικά και συλλαβιστά.

сканти́ровка, -и θ. βλ. **сканди́рование**.

скань, -и θ. (παλ.) βλ. **филигрань**.

ска́пывать(ся) ρ.δ. βλ. **скопи́ть(ся)**.

скапотиро́вать, -рует ρ.σ. (για αεροπláно) ανατρέπομαι, αναποδογυρίζω (απο το μπροστινό μέρος κατά την προσγείωση ή απογείωση).

скапу́ститься κ. **скапу́титься** ρ.σ. (απλ.) πεθαίνω, ξεψυχώ.

ска́пывать ρ.δ. βλ. **скопáть**. || -ся ομαλύνομαι, ισιώνομαι.

***скарабей**, -я α. σκαρβαίος.

***скарб**, -а α. (αθρ.) βλ. **пожитки**.

скаре́д, -а α. κ. **скаре́да**, -и α.κ.θ. φι-

λάργυρος, τσιγκούνης, σπαγκοραμμένος.

σκάредничать ρ.δ. τσιγκουνεύομαι.

σκάредность, -и θ. φιλαργυρία, τσιγκουνιά.

σκάредный επ., βρ: -ден, -дна, -дно φι-
λάργυρος, τσιγκούνης.

скарификатор, -а α. κατασχεστής, χαράκτης.

скарификационный επ. χαρακτηριστικός.

***скарификация**, -и θ. κατάσχεση, χάραξη.

скарифицировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.κα-
τασχάζω, χαράσσω. || -ся κατασχάζομαι, χα-
ράσσομαι.

***скарлатина**, -и θ. οστρακιά, σκαρλατίνα.

скарлатинный επ. της οστρακιάς, της σκαρ-
λατίνας. -ая эпидемия επιδημία οστρακιάς.

скарлатинозный επ. της οστρακιάς. -ая
сыпь εξανθήματα οστρακιάς. -ая палата θάλα-
μος ασθενών απο οστρακιά. || προσβλημέ-
νος απο οστρακιά, οστρακιάρικός.

скармливать ρ.δ. βλ. **сормить**. || -ся ξο-
δεύομαι για ζωοτροφή.

скал¹, -а α. 1 κύλιση προς τα κάτω. 2 κλί-
ση, κατωφέρεια, κλιτύς. πλαγιά.

***скал**², -а α. τροχός αυτοκινήτου (με όλα τα
εξαρτήματα).

***скал**³, -а α. (φάρι)· τορπίλη ή νάρκη (ε-
πιστ.), σελάχι ή σαλάχι, μουδιάστρα (λκ.).

скалать ρ.σ.μ. 1 περιτυλίγω, μαζεύω ρολό·
~ ковры περιτυλίγω τα χαλιά. 2 περικυλώ,
κουλουριάζω. ~ снегόκ κουλουριάζω το χιόνι.
3 (για μαλλιά) περιπλέκω, ανακατεύω. 4 γνα-
φεύ υφάσματα, (συμ)πιλώ. 5 πηγαينوέρχομαι.
6 (απλ.) αντιγράφω απο άλλον (μαθήματα). ||
-ся περιτυλιγομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

скалёрка κ. **скалёртка**, -и θ. βλ. **скалёрть**.

скалёртний επ. του τραπεζομάντηλου. -ая
бахрома τα κρόσσια του τραπεζομάντηλου. -ое
полотно ύφασμα για τραπεζομάντηλο.

скалёрть, -и θ. τραπεζομάντηλο. || εκφρ.
~ю дорога ο δρόμος είναι ανοιχτός (δε σε
κρατά κανένας, δε μας είσαι απαραίτητος).

скалать¹, скачу, скалать, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. скаченный, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. κυ-
λώ προς τα κάτω· κατακυλώ· ~ бочку в под-
вал κυλώ το βαρέλι στο υπόγειο. || -ся 1 κυ-
λιέμαι προς τα κάτω· κατακυλώ. || κατεβαί-
νω, κατέρχομαι απο· πέφτω απο. 2 μτφ. με-
ταπίπτω. - к идеализму κατακυλώ στον ιδε-
αλισμό. - в болото оппортунизма κατακυλώ
στο βούρκο του оппортунизма.

скалать² ρ.σ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. ска-
лать¹)· περιβρέχω, περιχύνω· ξεπλύνω. || -ся
περιβρέχομαι· ξεπλύνομαι.

скалка¹, -и θ. 1 περιτύλιξη, κουλούριασμα.
2 γνάφεψη, (συμ)πίληση. 3 περιτύλιγμα (περι-
τυλιγμένο πράγμα). 4 (στρατ.) χλαίνη περι-
τυλιγμένη.

скалка², -и θ. κύλιση· κατακυλίση.

скалный¹ επ. της κύλισης· ολισθητικός. -ая
доска σανίδα κύλισης.

скалный² επ. στρόγγυλος, κυκλοτερός.

скалывание¹, -я ουδ. βλ. **скалка**¹.

скалывание², -я ουδ. περίχυση, βρέξιμο· ξε-
πλυμα.

скалывать (ся)¹ ρ.δ. βλ. **скалать** (ся)¹.

скалывать (ся)² ρ.δ. βλ. **скалать** (ся)².

***скафандр**, -а α. το σκάφαντρο.

скачать ρ.σ.μ. αντλώ, βγάζω, εκχύνω.

скачивать (ся)¹ ρ.δ. βλ. **скалать** (ся)².

скачивать² ρ.δ. βλ. **скачать**. || -ся αντλού-
μαι.

скачка, -и θ. 1 καλπασμός. 2 αγώνες ιππο-
δρομίας.

скачкообразность, -и θ. αλματώδης εξέλιξη.

скачкообразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно;
αλματώδης. ~ переход от одного состояния к
другому состоянию αλματώδες πέρασμα απο
μια κατάσταση στην άλλη.

скачок, -чка α. 1 άλμα, πήδημα· одним ~ом
достиг он своё место με ένα πήδημα αυτός
βρέθηκε στη θέση του. 2 απότομη αλλαγή· με-
τάπτωση 3 (φιλοσ.) πέρασμα, μεταπήδηση (α-
πο μια κατάσταση στην άλλη), άλμα.

скашивание¹, -я ουδ. κόσισμα, χορτοκοπή.

скашивание², -я ουδ. στράβωμα, στρέβλωμα.

скашивать¹ ρ.δ.μ. βλ. **скосить**¹. || -ся κο-
σίζομαι· θερίζομαι.

скашивать² ρ.δ. βλ. **скосить**². || -ся βλ.
скоситься.

скалывать ρ.δ. βλ. **скалать**. || ελαττώνο-
μαι, μειώνομαι, εκπίπτω (για τιμή, αξία).

скажина, -и θ. οπή, τρύπα· σχισμή, χαρα-
μάδα (σε αντικείμενο ή στο έδαφος). ~ в
дрёше τρύπα στη στέγη. -и двёри οι χαραμά-
δες της πόρτας. замочная ~ η κλειδαρότρυπα.
буровая ~ πηγή εξόρυξης· πηγάδι, φρέαρ. не-
фтяная ~ πετρελαιοπηγή, πηγάδι πετρελαίου.

скажинистый επ. της διάνοιξης οπής ή της
διάτρησης.

скажливость κ. **скажливость**, -и θ. η ύπαρξη
опών, σχισμών, χαραμαδιών· διατρήσεων.

скажинный επ. βλ. **скажинистый**.

***скайр**, -а α. 1 βλ. **эскайр**. 2 τίτλος δι-
καστών ή τοπικών διοικητών στην Αγγλία.

скальга, -и α.κ.θ. (απλ.) βλ. **скальжник**.

скальжник, -а α., -ца, -и θ. βλ. **скупой**.

скальжничать ρ.δ. τσιγκουνεύομαι.

скальжнический επ. τσιγκούνικος.

скальжничество, -а ουδ. τσιγκουνιά, φι-
λαργυρία.

скасить, -ащү, -ашишь, παθ. μτχ. παρлθ.
χρ. скашенный, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. α-
φήνω να ξυνίσει· ~ молоко αφήνω το γάλα να

ξυνίσει. || -ся ξυνίζω, γίνομαι ξυνός. МО-
ЛОКО -ЛОСЬ το γάλα ξύνισε.

*СКВАТТЕР, -а α. 1 (παλ.) αποικιστής. 2
κτηνοτρόφος ενοικιαστής (χέρσων εδαφών).

СКВАШИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. СКВАСИТЬ(СЯ).

*СКВЕР, -а α. πλατεία δεντροφύτη.

СКВЕРНА, -и θ. (παλ.)· αθρσ. βρωμιές, α-
χρειότητες, αίσχη, αισχύροτητες.

СКВЕРНАВЕЦ, -ВЦА α., -КА, -и θ. (παλ.) βλ.
мерзавец.

СКВЕРНИТЬ ρ.δ.μ. (παλ.) βλ. ОСКВЕРНИТЬ.

СКВЕРНО επίρ. άσχημα, κακώς, αισχρά, ελε-
εινά, αχρείως.

СКВЕРНОСЛОВ, -а α. αισχρολόγος, χυδαιολό-
γος, βωμολόχος, αχρειολόγος, κοπρολόγος.

СКВЕРНОСЛОВИЕ, -я ουδ. αισχρολογία, χυδαι-
ολογία, βωμολοχία, αχρειολογία, κοπρολογία.

СКВЕРНОСЛОВИТЬ, -ВЛЮ, -ВИШЬ ρ.δ. αισχρο-
λογώ, χυδαιολογώ, βωμολοχώ, αχρειολογώ, κο-
προλογώ.

СКВЕРНОСТЬ, -и θ. αχρειότητα, αισχύροτητα,
χυδαιότητα.

СКВЕРНИЙ επ. αχρείος, αισχρός· χυδαίος· -
человек αχρείος άνθρωπος. || άσχημος, κα-
κός, αποκρουστικός, δυσάρεστος· - запах ά-
σχημη μυρουδιά. || (για λόγια) άσεμνος, α-
πρεπής. 2 κακός, άσχημης κατάστασης· -ая
дорога κακόδρομος, παλιόδρομος· -ая пора
παλιόκαιρος.

СКВИТАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
СКВИТANNИЙ, βρ: -ТАН, -а, -ο (παλ.)· εξοφλώ,
ξεπληρώνω· -долг ξεπληρώνω το χρέος. ||
μτφ. εκδικούμαι. || εκφρ. - мяч или гол α-
νταποδίδω το γκολ· - счёт ισοφαρίζω (στο
παιγνίδι). || -ся εξοφλώ (χρηματ. λογαρια-
σμούς). || μτφ. εκδικούμαι.

СКВОЗИСТЫЙ επ., βρ: -ИСТ, -а, -ο διαφα-
νής, διάφανος, φεγγριστός.

СКВОЗИТЬ, -ИТ ρ.δ. 1 φυσώ, κάνω ρεύμα· за-
кройте дверь, -ИТ κλείστε την πόρτα, κάνει
ρεύμα· -ИТ через щели φυσάει απο τις χαρα-
μάδες. 2 (για φως)· περνώ, διεισδύω· φεγ-
γρίζω· через щели двери -ИЛ свет απο τις
χαραμάδες της πόρτας φέγγριζε. 3 (δια)φέγ-
γω, είμαι διαφανής· материя -ИТ το ύφασμα
είναι διαφανές. 4 (κυρλεξ. κ. μτφ.) διαφαί-
νομαι, διακρίνομαι, ξεχωρίζω. || -ся βλ. ρ.
энерг. φ. (3, 4 σημ.).

СКВОЗНОЙ επ. 1 διαμπερής· -ое отверстие
διαμπερής οπή· -ая рана διαμπερές τραύμα.
2 διαπεραστικός· - ветер διαπεραστικός ά-
νεμος. 3 χωρίς στάσεις, εξπρές· - поезд το
εξπρές τρένο. 4 γενικός, για όλους· -ая за-
казка изделий χαλύβδινη όλων των μεταλλι-
κών ειδών. 5 αραιός, διαφανής. || εκφρ. -ая
бригада βλ. στη λ. КОМПЛЕКСНЫЙ.

СКВОЗНЯК, -а α. ρεύμα αέρα· берегись от
-а φυλάξου απο το ρεύμα.

СКВОЗЬ 1 πρόθ. απο (μέσα) ή μεσ' απο· ое-
ять ~ сито περνώ απο το κόσκινο (τη σίτα),
κοσκινίζω· пробирается ~ толпу περνώ μεσ'
απο το πλήθος· смотрите ~ дверную щель κοι-
τάζω απο τη χαραμάδα της πόρτας· ~ риданья
мать произнесла два слова μεσ' απο τους λυγ-
μούς η μάνα πρόφερε δυο λόγια. 2 επίρ. βλ.
насквозь.

СКВОРЕЦ, -рца α. ο φαρ (επιστ.), φαρόνι,
μαυροπούλι (λκ.).

СКВОРЕЧНИК, -а α. κλουβιά, καφάσια για τα
φαρόνια.

СКВОРЕЧНИЦА, -и θ. βλ. СКВОРЕЧНИК.

СКВОРЕЧНЯ, -и θ. βλ. СКВОРЕЧНИК.

СКВОРУШКА, -и θ. φαρονάκι.

СКВОРЦОВЫЙ επ. του φαρονιού.

СКВОРЧИНЫЙ επ. του φαρονιού.

СКВОРЧОНОК, -нка, πλθ. -чата, -чат α.
φαρονάκι.

*СКЕЛЕТ, -а α. 1 σκελετός, σκέλεθρο· - че-
ловека σκελετός του ανθρώπου· - птицы σκε-
λετός πουλιού. 2 βλ. каркас. 3 μτφ. κάτι-
σχος. || εκφρ. - почвы (γεωλ.) η σύσταση
του εδάφους.

СКЕЛЕТНЫЙ επ. σκελετικός, του σκελετού. 2
βασικός, κύριος.

*СКЕПСИС, -а α. βλ. СКЕПТИЦИЗМ (2 σημ.).

*СКЕПТИК, -а α. σκεπτικός, δύσπιστος, φι-
λύποπος, πλήρης αμφιβολιών.

СКЕПТИЦИЗМ, -а α. 1 σκεπτικισμός (φιλοσ.
ιδεαλιστικό ρεύμα). 2 αμφιβολία, δυσπιστία.

СКЕПТИЧЕСКИЙ επ. σκεπτικιστικός, του σκε-
πτικισμού. || δύσπιστος, της δυσπιστίας· -ая
улыбка χαμόγελο δυσπιστίας.

*СКЕПТИЧНОСТЬ, -и θ. βλ. СКЕПТИЦИЗМ (2 σημ.)
СКЕПТИЧНЫЙ επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ.
скептический.

СКЕРЦИОЗНЫЙ επ. του σκέρτσου.

*СКЕРЦΟ ουδ. άκλ. (μουσ.) το σκέρτσο.

*СКЕТЧ, -а α. το σκετς.

СКИДАТЬ¹ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. СКИ-
данный, βρ: -дан, -а, -ο βλ. скинуть.

СКИДАТЬ² ρ.δ.μ. (παλ. κ. απλ.) βγάζω, α-
φαιρώ (ένδυμα).

СКИДКА, -и θ. 1 ρίξιμο, πέταγμα· - снега
с крыши ρίξιμο κάτω του χιονιού απο τη στέ-
γη. 2 έκπτωση, σκόντο. 3 υποχώρηση, ένδοση,
επιείκεια.

скидывание, -я ουδ. βλ. СКИДКА (1, 2 σημ.).

скидывать ρ.δ.μ. βλ. скинуть. || -ся ρί-
χνομαι κάτω, πετιέμαι.

*СКИНИЯ, -и θ. (παλ.)· σκηνή, αντίσκηνο, το
τσαντήρι. || μτφ. ιερός τόπος· ναός.

скинуть ρ.σ.μ. 1 ρίχνω κάτω, πετώ· - ме-

πόκ с плеч ρίχνω κάτω το τσουβάλι απο τους ώμους. - снег с κρήσι πετώ κάτω το χιόνι απο τη στέγη. || μτφ. γκρεμίζω, ανατρέπω, εκθρονίζω. -ли царя τον γκρεμισαν τον τάρο. 2 (για ένδυμα) βγάζω, αφαιρώ. || φυλλορροώ· αλλάζω το τρίχωμα ή το πτέρωμα. || μτφ. αποβάλλω, διώχνω. ~ о себя лень διώχνω απο πάνω μου την τεμπελιά. 3 μειώνω, ελαττώνω, λιγυστεύω. || κάνω έκπτωση, σκόντο. 4 βγάζω, αφαιρώ (απο το λογαριασμό). 5 γεννώ. косн-лица -ла жеребѣнка η φοραδίτσα έκανε που-λαράκι.

*скип, -а α. σκιπ, κιβώτιο.

скипаться, -ается ρ.δ. βλ. скипѣться.

*скипетр, -а α. το σκήπτρο. || εκφρ. под-ом κάτω απο την εξουσία (του...).

скипѣться, -пѣтся ρ.σ. συμπυκνώνομαι, μαζικοποιούμαι, μετατρέπομαι σε βώλους (απο τη θέρμανση ή την πολυκαιρία).

скипидар, -а α. τереβινθέλαιο (επιστ.), νέφτι (λκ.).

скипидарный επ. τереβινθέλαιος, του τере-βινθέλαιου· απο τереβινθέλαιο.

скиповый κ. скиповой επ. του σκιп.

скирд, -а, πλθ. скирды α. κ. скирда, -н, πλθ. скирды, скирд θ. θημωνιά χόρτου, αχύρου.

скирдовальный επ. θημωνιαστικός.

скирдовальщик, -а α., -ца, -н θ. θημωνια-στής, -στρια.

скирдование, -я ουδ. θημώνιαση, -μα.

скирдовать, -дую, -дуюшь, καβ. μτφ. παρθ. χρ. скирдованный, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.μ. θημωνιάζω. || -ся θημωνιάζομαι.

скирдѡвка, -и θ. βλ. скирдование.

скирдоправ, -а α. θημωνιαστής.

скисать (ся) ρ.δ. βλ. кйснуть (ся).

кйснуть ρ.σ. βλ. кйснуть. || μτφ. χαλα-ρώνω, χάνω τη ζωρότητα, γίνομαι νωχελής, μελαγχολικός. || -ся ξυνίζω.

*скит, -а, προθ. ο -е, в -у α. 1 η σκήτη, ερημητήριο μοναχού. 2 μονή, μοναστήρι.

скиталец, -льца α., -лица, -н θ. πλάνης, περιπλανόμενος, πλανόβιος· ταξιδιώτης.

скитальный επ. πλανητικός, περιπλανό-μενος. -ая жизнь περιπλανόμενη ζωή.

скитальчество, -а ουδ. περιπλανόμενη ζωή.

скитание, -я ουδ. περιπλάνηση.

скитаться ρ.δ. περιπλανιέμαι, περιφέρομαι.

скитник, -а α., -ца, -н θ. ασκητής.

скитнический επ. ασκητικός.

скитский επ. ασκητικός· μοναχικός.

*скиф¹, -а α. ο Σκύθης.

*скиф², -а α. βάρκα στενόμακρη.

скифский επ. σκυθικός.

склад¹, -а α. αποθήκη· орудия οπλαποθή-κη· торговый - εμπορική αποθήκη· вещей -

αποθήκη πραγμάτων· дровяной - ξυλοποθήκη· продовольственный - αποθήκη τροφίμων. - боеприпасов αποθήκη πυρομαχιών.

склад², -а (-у) α. 1 κράση· ιδιοσυγκρασία, πάστα· χαρακτήρας· душевный - ψυχοσύνθεση· нравственный - ηθικός χαρακτήρας· || διάπλα-ση· физический - σωματική διάπλαση. || μορ-φή, σχήμα, φιγούρα, κορμοστασιά· ~ фигуры το κόψιμο, το σουλούπι. 2 τρόπος, είδος· - жизни τρόπος ζωής. || δομή, φτιάξιμο, σύν-θεση· трехголосный - песни τρίφωνη σύνθεση του τραγουδιού. || κομψότητα, χάρη. || σειρά, νόημα.

складальный επ. τοποθετικός, της τοποθέ-τησης.

складень, -дня α. (παλ. κ. διαлк.) πτυσ-σόμενος· нож-- ο σουγιάς· стул-- κάθισμα πτυσσόμενο.

складирование, -я ουδ. εναπόθεση, εναπο-θήκευση.

складировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. ενα-ποθέτω, εναποθηκεύω. || -ся εναποθηκεύομαι.

складка¹, -и θ. 1 πτυχή, δίπλα, πιέτα· ёб-ка в -у φούστα πτυχωτή (πλισέ). || ζαρμα-τιά, ζάρα. || ρυτίδα. 2 ανωμαλία εδάφους.

складка², -и θ. βλ. склад²

складно επίρ. αρμονικά, ταιριαστά· ομαλά. || ευφραδώς.

складной επ. πτυσσόμενος· ~ метр πτυσσό-μενο μέτρο· ~ нож ο σουγιάς.

складность, -и θ. αρμονικότητα.

складный επ., βρ: -ден, -днѧ, -дно. 1 κα-λοκαμφένος, εύσωμος, ευσώματος. 2 (για λό-γο) ομαλός, στρωτός· ρυθμικός. || (μουσ.) αρ-μονικός. 3 καλός, ευνοϊκός. || άνετος, βο-λκός.

складочка, -и θ. πτυχίτσα, διπλίτσα, πιε-τίτσα.

складочный¹ επ.εναποθευτικός, της εναπο-θήκευσης.

складочный² επ. της συνεισφοράς, του έρα-νου.

складской επ. αποθηκευτικός· -ое помеще-ние αποθηκευτικός χώρος.

складчатость, -и θ. σχήμα κυματοειδές.

складчатый επ. πτυχωτός, πλισέ· -ая ёбка πτυχωτή φούστα. || (γεωλ.) κυματοειδής.

складчина, -н θ. συνεισφορά, έρανος.

складнѧ, -ѡβ πλθ. οι συλλαβές· по -ѧм чи-тѧтъ διαβάζω συλλαβιστά.

складывание, -я ουδ. 1 βλ. сложение. 2 σύ-σταση, σχηματισμός· δημιουργία, ίδρυση.

складывать (ся) ρ.δ. βλ. сложить (ся).

склевать ρ.σ. βλ. клевать.

склеывать ρ.δ. βλ. клевать. || -ся ραμ-φίζομαι.

σκληνание, -я ουδ. βλ. σκλείκα.
σκληить ρ.σ.μ. 1 βλ. κλείть. 2 μτφ. αποκατασταίνω, επανορθώνω. || -ся 1 βλ. κλείть-ся. 2 αποκατασταίνομαι, επανορθώνομαι.
σκλείκα, -и θ. κόλληση, -μα· συγκόλληση.
σκληп, -а α. τάφος· τύμβος· древний - αρχαίος τάφος· семейный - οικογενειακός τάφος.
σκληпátь(ся) ρ.σ. βλ. κληпátь(ся).
σκλείпка, -и θ. βλ. κλείпка.
σκλείпный επ. του τάφου· του τύμβου.
σκλείпвание, -я ουδ. βλ. σκλείпка.
σκλείпвать(ся) ρ.δ. βλ. σκληпátь(ся).
*σκληра, -и θ. σκληρίτιδα (πάθηση του ματιού).
*σκληрós, -а α. σκλήρωση (ιστού οργάνου).
σκληрóвный επ. σκληρωτικός.
*σκληрóметр, -а α. σκληρόμετρο (για μέταλλα, ορυκτά).
σκληрóтик, -а α. άρρωστος απο σκλήρωση.
σκληротический επ. σκληρωτικός.
σκληякий επ., βρ: -зок, -зкá, -зко. 1 απλ. γλοιώδης. 2 (διαлк.) γλιστερός, ολισθηρός.
σκληзок, -зка α. δέρμα εμβρυακού ή θνησιγενούς μοσχαριού (κατάλληλο για λουστρίνι).
σκληкать ρ.σ.μ. μαζεύω φωνάζοντας. || (απλ.) || καλώ κραυγάζοντας. || -ся βλ. переκликáться.
σκληкátь ρ.δ. βλ. σκληкать. || -ся βλ. переκликáться.
σκλοка, -и θ. φιλονικία, έριδα, μάλωμα, γκρίνια, φαγωμάρα· семейная - οικογενειακή φαγωμάρα.
σклон, -а α. πλαγιά, κλιτύς· крутне -и απότομες πλαγιές. || εκφρ. на -е лет (дней, жнзни) στο γέρμα της ζωής, στα γεράματα.
σклонение, -я ουδ. 1 κλίση, κάμψη, γέρμα· σκύσιμο. || μτφ. στροφή· πέραςμα, γύρισμα(με το μέρος άλλου). 2 (γραμμα.) κλίση - существительных и прилагательных κλίση ουσιαστικών και επιθέτων· существительные второго склонения ουσιαστικά δεύτερης κλίσης. 3 απόκλιση· магнитное - μαγνητική απόκλιση· - светила απόκλιση αστεριού.
σклонить, склоню, склонишь, παθ. μτφ. παρλθ. χρ. склоненный, βρ: -нен, -ненá, -ó ρ.σ.μ. 1 κλίνω, γέρνω, σκύβω - голову γέρνω το κεφάλι. 2 μτφ. διαθέτω, τραβώ με το μέρος μου· προσελκύω. 3 προδιαθέτω, παροτρύνω· πείθω - когó к бегству πείθω κάποιον ν' αποδράσει. || εκφρ. ~ взор (взгляд) α) χαμηλώνω το βλέμμα, κοιτάζω κάτω. β) ρίχνω ευνοϊκή ματιά, βλέπω με καλό μάτι· - голову σκύβω το κεφάλι (υποτάσσομαι)· - колени перед кем πέφτω στα γόνατα κάποιου· - слух ακούω προσεχτικά, δίνω προσοχή στα λόγια κάποιου. || -ся 1 κλίνω, γέρνω, σκύβω. || μτφ.

υποτάσσομαι, υποκύπτω. 2 κατευθύνομαι, πορεύομαι· τραβώ, πηγαίνω· солнце -лось к закáту ο ήλιος άρχισε να γέρνει. || στρέφομαι, γυρίζω· разговор -лся на научную тему η συνομιλία στράφηκε σε επιστημονικό θέμα. || συμμερίζομαι· - к какому-л. мнению κλίνω προς κάποια γνώμη. 3 πείθομαι· συμφωνώ.
σклонность, -и θ. 1 κλίση· - к музыке κλίση προς τη μουσική. 2 ροπή τάση, επιρρέεια. || συμπάθεια, αγάπη.
σклонный επ., βρ: σκλόнен, σκλονна, σκλόнно με δοτ. επιρρητής, με κλίση, τάση. || διατεθειμένος, προτιθέμενος.
σклоняемость, -и θ. κλιτότητα· - имён существительных η κλιτότητα των ουσιαστικών.
σклоняемый επ. απο μтχ. κλιτός· -не части речи τα κλιτά μέρη του λόγου.
σклонять ρ.δ.μ., παθ. μтχ. ενστ. σκлоняемый, βρ: -яем, -а, -о. 1 βλ. σκлонить. 2 (γραμμα.)· κλίνω (κατά πτώσεις)· - существительные κλίνω ουσιαστικά. 3 επαναλαβαίνω συχνά μια λέξη ή μιλώ πολύ για κάτι || εκφр. ~ во всех падежах ή на все ляди βλ. 3 σημ. || -ся 1 βλ. σκлониться. 2 (γραμμα.) κλίνομαι.
σκλόчить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. (απλ.) περιπλέκω, μπερδεύω, ανακατώνω.
σκλόчник, -а α., -ца, -и θ. φιλόνικος, εριστής.
σκλόчничать ρ.δ. φιλονικώ, ερίζω.
σκλόчнический επ. εριστικός, φιλόνικος.
σκλόчность, -и θ. βλ. σκλοка.
σκλόчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. σκλόчнический.
σκлянка, -и θ. 1 φιάλη γυάλινη. 2 παλαιό μέτρο κρασιού 527 γραμμαρίων καθώς και μοκάλι αυτής της χωρητικότητας.
σκлянка, -и θ. 1 ημίωρο, μισάωρο· κουδούνισμα· бить -и χτυπώ (σημαίνω) ημίωρο· до полудня остáлось - ως το μεσημέρι έμεινε ένα μισάωρο. 2 (παλ.) πλθ. -и αμμόμετρο, αμμορολόγι.
σκοбá, -и, πλθ. скобы, δοτ. -ам θ. 1 συνδετήρας, συνοχέας, αμφιδέτης, σιδηρόδεσμος. 2 σιδεράκι (στο ντακούνι ή στη μύτη των υποδημάτων). 3 παχύμετρο πεταλοειδές.
скобелъ, -я α. αποφλοιωτήρας.
скобелный επ. του αποφλοιωτήρα· -не рýчки οι λαβές του αποφλοιωτήρα.
скобка, -и θ. 1 βλ. скобá. 2 η μία παρένθεση)· открыть -и ανοίγω παρένθεση· закрыть - κλείνω την παρένθεση· заключить в -и κλείνω σε παρένθεση.
скобление, -я ουδ. απόξεση· - корн αποφλοιώση, ξεφλούδισμα.
скобленный επ. ξεστός, ξεστός, ξεσμένος.
скобленный επ. αποξεστικός.

СКОБЛИТЬ, **СКОБЛЮ**, **СКОБЛИШЬ**, παθ. **ΜΤΧ. ΠΑΡΛΘ.** χρ. **СКОБЛЕННЫЙ**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.δ.μ. ξύνω, αποξύνω ~ **бревнó СКОБЕЛЕМ** ξεφλουδίζω τον κορμό δέντρου με τον αποφλοιωτήρα: ~ **ОТОЛ НОЖОМ** ξύνω το τραπέζι με το μαχαίρι. || ξυρίζω. || -**СЯ** ξεφλουδίζομαι, ξύνομαι.

СКОБОЧКА, -и θ. (υποκορ.) μικρός συνδετήρας κλπ. ουσ. βλ. **СКОБА́**, **СКО́БКА**.

СКОБОЧНЫЙ επ. του συνδετήρα κλπ. ουσ. βλ. **СКОБА́**, **СКО́БКА**.

СКОБЯНОЙ επ. των σιδερικών ~ **ТОВА́Р** εμπόρευμα σιδερικών (κιγκαλερίας).

СКОВАННОСТЬ, -и θ. περιορισμός, στέρηση (ελευθερίας, δράσης κ.τ.τ.).

СКОВАННЫЙ επ. απο **ΜΤΧ.** περιορισμένος, στερμένος (ελευθερίας, κίνησης, δράσης κ.τ.τ.).

СКОВА́ТЬ ρ.σ.μ. 1 βλ. **КОВА́ТЬ** (1 σημ.). || συνδέω με σφυρηλάτηση. 2 συνδέω στενά, συσφίγγω. 3 δεσμεύω, βάζω δεσμά· αλυσοδένω ~ **по рукам и ногам** δεσμεύω χειροπόδαρα. 4

ΜΤΦ. καρφώνω, καθλώνω, κρατώ. || περιορίζω, στερώ (ελευθερίας, δράσης κ.τ.τ.). 5 παγώνω· **ХОЛОДНЫЙ ВЕ́ТЕР -А́Л** **рѣку, ГРЯ́ЗЬ** ο ψυχρός άνεμος πάγωσε το ποτάμι, τη λάσπη. || -**СЯ** 1 συνδέομαι με σφυρηλάτηση. 2 παγώνω.

СКОВРОДА́, -и, πλθ. **СКОВОРОДЫ**, -род, -ро́дам θ. τηγάνι.

Сковоро́дка, -и θ. τηγάνι· τηγανάκι.

Сковоро́дник, -а α. ξεχωρη λαβή τηγανιού.

СКОВИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **СКОВА́ТЬ(СЯ)**.

СКОВИРИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **СКОВИРНУ́ТЬ(СЯ)**.

СКОВИРНУ́ТЬ ρ.σ.μ., παθ. **ΜΤΧ. ΠΑΡΛΘ.** χρ. **СКОВИРНУТЫЙ**, βρ: -нут, -а, -ο. 1 βλ. **КОВИРЯ́ТЬ**. 2 ρίχνω κάτω, γκρεμίζω, ανατρέπω. ||

-**СЯ** πέφτω κάτω, γκρεμίζομαι, ανατρέπομαι.

СКОВИРЯ́ТЬ ρ.σ.μ. βλ. **КОВИРЯ́ТЬ**.

СКОК! -а α. καλπασμός· **πηλάλα**· κρότος καλπασμού. || ως επίρ. -**ОМ** καλπάζοντας, **πηλώνοντας**. || **во весь** ~ με το μεγαλύτερο καλπασμό.

СКОК² ως κατηγ. είναι ένα πήδημα (όχι μακριά· κοντά).

СКОЛ, -а α. 1 σπάσιμο, θραύση· ~ **ЛьДА** с **ТРОТУА́РА** σπάσιμο του πάγου στο πεζοδρόμιο. 2 βλ. **СКОЛОК**. 3 (αθρσ.) κομμάτια σπασμένα· θραύσματα.

СКОЛÁЧИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **СКОЛОЃИТЬ(СЯ)**.

СКО́ЛКА, -и θ. βλ. **СКОЛ** (1, 2 σημ.).

СКО́ЛОК, -лка α. 1 θραύσμα, κομμάτι. 2 διακόσμηση πυροτεχνική. 3 το πανομοιότυπο.

***СКОЛОПЭ́НДРА**, -и θ. σκολόπεντρα (επιστ.), σαρανταποδαρούσα (λκ.).

СКОЛОЃИТЬ ρ.σ.μ. 1 συνδέω· καρφώνω· ~ **ПОЛОВО́ИЦЫ** καρφώνω τα πατωσάνιδα. || φτιάχνω, σκαρώνω· ~ **из дóсок ЯЩИК** φτιάχνω κιβώτιο με σάνιδα. 2 **ΜΤΦ.** δημιουργώ· ιδρύω. || (απλ.)

αποταμιεύω, οικονομώ, μαζεύω, συγκεντρώνω· - **себѣ** **КАПИТА́ЛЕЦ** μαζεύω ένα μικρό κεφάλαιο. 3 βγάζω χτυπώντας, αποσπώ, ξεκαρφώνω, || -**ОЯ** 1 συνδέομαι γερά· καρφώνομαι. 2 **ΜΤΦ.** δημιουργούμαι, γίνομαι, φτιάχνομαι· σκαρώνομαι. || αποταμιεύομαι, οικονομούμαι, συγκεντρώνομαι, μαζεύομαι. 3 αποσπώμαι με χτυπήματα· ξεκαρφώνομαι.

СКОЛО́ТЬ, -лочу́, -лóтИшь, παθ. **ΜΤΧ. ΠΑΡΛΘ.** χρ. **СКОЛО́ЧЕННЫЙ**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. αποσπώ, σπάζω χτυπώντας· ~ **лѣд** с **ТРОТУА́РА** σπάζω τον πάγο στο πεζοδρόμιο. 2 αποτυπώνω, βγάζω (σε χαρτί, ύφασμα σχέδιο) με χτυπήματα. 3 καρφιτσώνω. || -**СЯ** 1 αποσπώμαι με χτυπήματα· σπάζω. 2 αποτυπώνομαι με χτυπήματα. 3 (αντικείμενο) συνδέομαι κατά τις ανοιγμένες οπές.

СКОЛУПÁТЬ κ. **СКОЛУПНУ́ТЬ** ρ.σ. βλ. **КОЛУПÁТЬ**. **СКОЛУПНВ́АТЬ** ρ.δ. βλ. **КОЛУПÁТЬ**. || -**СЯ** ξύνομαι, εκσκαλεύομαι, ξεσκαλίζομαι.

СКОЛЬ επίρ. 1 βλ. **НАСКО́ЛЬКО**. 2 (διαлк.) βλ. **СКО́ЛКО**. || **εμφρ.** - **НИ** (γραπ. λόγος) όσο και να μή.

СКОЛЬЖЭ́НИЕ, -я ουδ. γλίστριμα, ολισθηση.

СКОЛЬЗЯ́ТЬ, **СКОЛЬЖУ́**, -скользЯ́шь, **ΜΤΧ. ΕΝСТ.** **СКОЛЬЗЯ́ЩИЙ** ρ.δ. 1 γλιστρώ, ολισθαίνω· ~ по **ЛьДУ** γλιστρώ στον πάγο. 2 **ΜΤΦ.** πλέω γρήγορα· по **ВОДАМ -Я́Т** **ГОНДОЛЫ** τα νερά διασχίζουν ταχύπλοες γόνδολες. || **ΜΤΦ.** εμφανίζομαι διαβατικά· περνώ (για βλέμμα, χαμόγελο κ.τ.τ.).

СКО́ЛЗКИЙ επ., βρ: -зок, -зкА, -зко. 1 γλιστερός, ολισθηρός, -θητικός· ~ **иЕ** **СТУПЕНИ** γλιστερά σκαλοπάτια· ~ **ПАРКЭ́Т** γλιστερό παρκέτο. || **ΜΤΦ.** επισφαλής, ακροσφαλής, επίφοβος· **ВСТУПИ́ТЬ на -ПУТЬ** μπαίνω σε ολισθηρό δρόμο. 2 **ΜΤΦ.** επικίνδυνος, που εγκυμονεί κίνδυνο. ύποπτος· -**ЯЯ** **ТЭМА** ολισθηρό θέμα· -**ОЕ** **ПОЛОЖЭ́НИЕ** ολισθηρή κατάσταση.

СКО́ЛЗКО επίρ. ως κατηγόρημα είναι ολισθηρός, γλιστερός· на **УЛИЦЕ** - ο δρόμος είναι ολισθηρός.

СКОЛЬЗНУ́ТЬ ρ.σ. 1 βλ. **СКОЛЬЗЯ́ТЬ**. || (για σφαίρα, θραύσμα βλήματος κ.τ.τ.)· τραυματίζω ελαφρά, ξυστά. 2 γλιστρώ, τρυπώνω, περνώ γρήγορα· κρύβομαι επιτήδεια.

СКОЛЬЗЯ́ЩИЙ επ. απο **ΜΤΧ.** 1 γλιστερός, ολισθηρός. 2 **ΜΤΦ.** ομαλός, στρωτός· -**ЯЯ** **ПОХО́ДКА** στρωτό βάδισμα. 4 μεταβαλλόμενος, εναλλασσόμενος, ευμετάβλητος· ασταθής.

СКО́ЛКО, до **СКОЛЭ́КА**, по **СКО́ЛКУ**, γεν. πλθ. **СКО́ЛКИХ** αντων. κ. επίρ. **СКО́ЛКО**. 1 αντων. κ. επίρ. ερωτημ. πόσο, πόσα· **Тебѣ** **ЛЕТ?** πόσα χρόνια είσαι; в **-ИХ** **ТОМÁХ** **РОМÁН?** πόσους τόμους είναι το μυθιστόρημα; по -у **ДЭНЕГ** **ПРИШЛО́СЬ на КÁЖДОГО?** απο πόσα χρήματα έπε-

σκορόβνι επ., βρ: -βεν, -βνα, -βνο. 1 λυπημένος, θλιμμένος· -ая мать λυπημένη μάνα· -οε лицо θλιμμένο πρόσωπο. || λυπηρός, λυπητερός· θλιβερός· - γόλος θλιβερή φωνή· - στον θλιβερός στεναγμός. 2 άρρωστος, ανήμπορος. || εκφρ. ~ лист (παλ.) ιστορία άρρώστου.

* **σκοροϋт**, -а α. το σκορβούτο.

σκορбъ, -и, γεν. πλθ. -ей θ. 1 θλίψη, λύπη βαριά· οδύνη· душевная - ψυχική οδύνη, ψυχικό άλγος, ψυχικός πόνος, αλγηδόνα. 2 ασθένεια, αρρώστεια, ανημπόρια.

σκοрее 1 συγκρ. β. του επ. **σκορнй** και του επιρ. **σκορο** ταχύτερος· ταχύτερα· γρηγορότερος, γρηγορότερα. 2 μάλλον, περισσότερο· πιθανότερο· он ~ напоминал мать, чем оцá αυτός περισσότερο θύμιζε (έμοιαζε) τη μάνα, παρά τον πατέρα. || καλύτερο, -α, προτιμότερο, -α, κάλλιο· - упрём, чем сдадимся είναι προτιμότερο να πεθάνουμε, παρά να παραδοθούμε. || εκφρ. - всего πιθανότατα, το πιο πιθανό· μάλλον.

σκορέжить(ся) ρ.σ. βλ. **κορέжить(ся)**.

σκορлупá, -и, πλθ. -лупы θ. 1 το κέλυφος· το όστρακο, το καύκαλο, καυκί, καβούκι. || τσόφλι (αυγού, καρπού)· яичная - τσόφλι αυγού (αυγότσοφλιο)· - орéха τσόφλι καρυδιού (καρυδότσοφλιο)· очищáть от -и βγάζω το τσόφλι (ξετσοφλίζω). 2 μτφ. απομόνωση· замыкáться (πρýтáтьcя) в своé -ý κλείνομαι στο καβούκι (απομονώνομαι).

σκορлупкá, -и θ. (υποκορ.) μικρό κέλυφος, τσοφλάκι κλπ. ουσ. βλ. **σκορлупá**.

σκορлупчатнй επ. οστρακοειδής.

σκοрм, -а α. δαπάνη για ζωοτροφή.

σκορмítъ ρ.σ.μ. εφοδεύω για ζωοτροφή.

σκορнiáжитъ, -жу, -жишь ρ.δ. επεξεργάζομαι δέρματα για γούνες. || βλ. **σκορнiáжничать**.

σκορнiáжничать ρ.δ. επαγγέλλομαι το γουναρά, είμαι γουναράς.

σκοрнiáжничество, -а ουδ. η γουναρική (τέχνη) ή το επάγγελμα του γουναρά.

σκοрнiáжннй επ. γουναρικός, των γουναρικών ή της γουναρικής· -ая фабрика φάμπρικα γουναρικών· -не работы εργασίες γουναρικής.

σκοрнiáк, -á α. γουναράς.

σκοрс επιρ. 1 γρήγορα, γοργά, ταχιά. 2 σύντομα, σε λίγο· - ночь σε λίγο θα νυχτώσει.

σκορόбитъ ρ.σ.μ. 1 βλ. **κορόбитъ** (1, 2 σημ.). 2 κάνω ανάπηρο, σακατεύω. || -ся βλ. **κορόбитъся**.

σκοровáрка, -и θ. χύτρα ταχύτητας.

σκοроговóрка, -и θ. 1 γρήγορη ομιλία, ευγλωττία, ομιλητικότητα· говорить -οи μιλάω γρήγορα, τρέχει η γλώσσα μου. 2 λογοπαίγνιο, αστειολογία.

σκορόдítъ, -рóжу, -рóдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **σκορόженнй**, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ. μ. κ. αμ. (διαлк.) βωλοκοπώ, σβαρνίζω.

σκοродьбá, -и θ. (διαлк.) βωλοκόπημα, το σβάρνισμα.

σκορόмитъся, -мишсь, -мишься ρ.δ. αρταίνομαι, δεν κρατώ νηστεία.

σκορόмник, -а α., -ца, -и θ. ανήστευτος, -η, που δεν κρατά νηστεία.

σκορόмничать ρ.δ. βλ. **σκορόмитъся**.

σκορόмннй επ., βρ: -мен, -мна, -мно. 1 αρτυμένος, μη νηστήσιμος· -οε мáсло το ζωικό λίπος· -ая пiща αρτυμένη τροφή. || ως ουσ. -οε αρτύσιμο. 2 μτφ. άπρεπος, ανάξιος. || εκφρ. - день μη νηστήσιμη μέρα.

σκοроморозiлка, -и θ. ταχυφύκτης (συσκευή).

σκοроморозiльннй επ. ταχυφυκτικός.

σκορспалiтельность, -и θ. μεγάλη βιασύνη, επίσπευση.

σκορспалiтельннй επ., βρ: -лен, -льна, -ο πολύ βιαστικός, εσπευσμένος.

σκοροпiсннй επ. ταχυγραφικός· ταχυγραμμένος.

σκοропись, -и θ. ταχυγραφία.

σκοροплóдность, -и θ. ταχυκαρπία, ταχυκαρποφορία.

σκοροплóдннй επ. ταχύκαρπος, ταχυκαρποφορικός.

σκοроподъёмность, -и θ. ταχεία ανύψωση αεροσκάφους.

σκοропорýтлiщнйся, -аяся, -еется επ. εύθαρτος.

σκοропостыжнность, -и θ. ξαφνικότητα, το αιφνίδιο, το απροσδόκητο, το αδόκητο.

σκοропостыжннй επ., βρ: -жен, -жна, -жно αιφνίδιος, ξαφνικός, αδόκητος, απροσδόκητος, ανεπάντεχος· -ая смерть αδόκητος θάνατος.

σκοропреходiщнй επ. πρόσκαιρος, παροδτικός, εφήμερος, διαβατικός· -ая радость πρόσκαιρη χαρά· -ая жизнь πρόσκαιρη ζωή.

σκοроспéлка, -и θ. φυτό που καρπίζει πρώιμα· яблоня-- μηλιά που καρπίζει πρώιμα.

σκοроспéльнй επ., βρ: -спéл, -а, -а 1 πρώιμος· -не груши πρώιμα αχλάδια. || (για ζώα)· γρήγορης ανάπτυξης· -не породы живóтннх ράτσες ζώων γρήγορης ανάπτυξης. 2 μτφ. άπειρος, ανώριμος, μη φυσιολογικά αναπτυγμένος· -поэт άπειρος ακόμα ποιητής. 3 βιαστικός, εσπευσμένος· -οε решение βεβιασμένη απόφαση.

σκοростеметр, -а α. ταχύμετρο, ταχύμετρο.

σκοροствiннй, -á α., -ца, -и θ. δρομέας (αθλητής).

σκοροствiннй επ. 1 της ταχύτητας· -áя единица μονάδα ταχύτητας· - регулятор ρυθμιστής ταχύτητας. 2 μεγάλης ταχύτητας· - поезд η ταχεία αμαξοστοιχία. || ταχύς, γρήγορος.

σκοροотрéлка, -и θ. ταχυβόλο όπλο.

скорострельность, -и θ. ταχυβολία.
скорострельный επ. ταχυβόλος· -ая пушка ταχυβόλο πυροβόλο.
скороость, -и, γεν. πλθ. -ей θ. 1 ταχύτητα· ~ полёта ταχύτητα πτήσης· ~ света, звук ταχύτητα φωτός, ήχου· большая - μεγάλη ταχύτητα· переключение -εί αλλαγή ταχυτήτων (μηχανής).
скоросшиватель, -я α. χαρτοφύλακας.
скоротать ρ.σ. βλ. коротать.
скоротечность, -и θ. παροδικότητα, το εφήμερο, το πρόσκαιρο.
скоротечный επ., βρ: -чен, -чна, -чно παροδικός, διαβατικός, πρόσκαιρος, εφήμερος· -ое счастье πρόσκαιρη ευτυχία. || εκφρ. -ая чашотка καλπάζουσα φυματίωση.
скороход, -а α. ταχύπους, ταχυδρόμος, γοργοπόδης, -δαρος. || (παλ.) υπηρέτης (που συνόδευε πεζός το αμάξι του κυρίου του)· ιπποκόμος.
скороходный επ. 1 ταχυδρόμος, ταχύπορος, γοργοπόδης, γοργοπόδαρος. 2 ταχύπλοος, γοργοτάξιδος· -ое судно ταχύπλοο σκάφος.
*скорпион, -а α. ο σκορπιός· ядовитое жало -α το δηλητηριώδες κεντρί του σκορπιού.
скорпионный επ. του σκορπιού· -яд το δηλητήριο του σκορπιού.
скорректировать ρ.σ. βλ. корректировать.
скорчить ρ.σ.μ. 1 βλ. корчить. 2 μαζεύω, καμπουριάζω (το σώμα). || παραμορφώνω, διαστρεβλώνω, συσώ (το πρόσωπο). || -ая 1 βλ. корчиться. 2 μαζεύομαι, καμπουριάζω.
скорый επ., βρ: скор, -á, -ο. 1 ταχύς, γοργός, γρήγορος· ~ шаг γοργό βήμα· -ое движение γρήγορη κίνηση· ~ поезд ταχεία αμαξοστοιχία· он скор на работе αυτός είναι γρήγορος στη δουλειά (δουλεύει γρήγορα). || ανυπόμονος, βιαστικός. 2 προσεχής, σύντομος· в -ом времени σύντομα, σε σύντομο χρονικό διάστημα, σε λίγο: до -го свидания γρήγορα ν' ανταμώσουμε. || εκφρ. -ая помощь α) πρώτη ιατρική βοήθεια. β) το αυτοκίνητο της υγειεινής περιθαλψής ή των πρώτων βοηθειών: -к. скор на ногу ελαφροπόδαρος, γοργοπόδαρος: ~ к. скор на руку απλ. α) σβέλτος στη δουλειά. β) καργατζής· на -ую руку στα πρόχειρα, στα γρήγορα, στα πεταχτά.
скос; -а α. βλ. скошение.
скос²; -а α. 1 στράβωμα, στρέβλωμα. 2 κλίση, πλαγιά· κατωφέρεια.
скосить¹ ρ.σ. βλ. косить.
скосить² ρ.σ. βλ. коить². || -ся βλ. коситься.
скособочить(ся) ρ.σ. βλ. кренить(ся).
скосоробиться ρ.σ. βλ. косоробиться.
скостить, скощу, скостишь, καθ. μτχ. παρλθ.

χρ. скощенный, βρ: -щен, -шенá, -шенó ρ.σ. μ. (απλ.) αφαιρώ από το λογαριασμό, ελαττώνω, κάνω σκόντο.
скот, -á α. 1 (αθρσ.) τα ζώα, τα κτήνη· крупный рогатый - τα μεγάλα κερασφόρα ζώα· мелкий рогатый - τα μικρά κερασφόρα ζώα· молочный - τα γαλακτοφόρα ζώα· рабочий - τα φορτηγά ή αροτρίοντα ζώα. 2 μτφ. ζωο, κτήνος, κτηνάνθρωπος, ανθρωπόμορφο κτήνος.
скотий επ. (παλ. κ. διαλκ.) βλ. скотский (1 σημ.).
скотина, -и θ. 1 (αθρσ.) ζώα, κτήνη, τετράποδα. 2 μτφ. βλ. скот (2 σημ.).
скотиний επ. του ζώου· ~ рёв μούγκρισμα ζώου.
скотинка, -и θ. (υποκορ.) ζώδιο, ζωάριο.
скотник, -а α., -ца, -и θ. ζωοτρόφος, κτηνοτρόφος (που περιποιείται τα ζώα). || σταύλος, κτηνοστάσιο.
скотный επ. του ζώου, των ζώων.
скотобоец, -бóйца α. (κυριολεκτικά) φονιάς ζώων με χτύπημα· σφαγέας, σφάχτης, σφαγιαστής, χασάπης.
скотобóйный επ. του σκοτώματος ή της σφαγής των ζώων: -ая площадка το σφαγείο.
скотобóйна, -и, γεν. πλθ. -бóен, δοτ. -бóйням θ. σφαγείο (εγκατάσταση).
скотовód, -а α. κτηνοτρόφος, ζωοτρόφος.
скотовóдство, -а ουδ. κτηνοτροφία.
скотовóдческий επ. κτηνοτροφικός.
скотоложство, -а ουδ. κτηνοβασία.
скотоподóбие, -я ουδ. κτηνωδία.
скотоподóбный επ., βρ: -бен, -бна, -бно; κτηνώδης.
скотопригодный επ. κατάλληλος για κτήνη.
скотоприёмный επ. της παραλαβής ζώων· - пункт κέντρο παραλαβής ζώων.
скотопромýшленник, -а α. ζωέμπορας· κτηνοτρόφος (για πώληση ζώων).
скотопромýшленность, -и θ. ζωεμπορία.
скотопромýшленный επ. ζωεμπορικός.
скотосырýе, -я ουδ. τα σφαχτά, τα σφάγια.
скототоргóвец, -вца α. ζωέμπορας-αγοραπωλητής.
скотубóйный επ. των σφαγείων.
скотский επ. 1 του ζώου, των ζώων, του κτήνου, των κτηνών· - падеж επιζωοτία· ~ вагон βαγόني για τα ζώα. 2 μτφ. κτηνώδης, ζωώδης.
скотство, -а α. 1 κτηνώδης κατάσταση. 2 μτφ. κτηνωδία.
скошéвка, -и θ. έποχο, καταζώστης, κολάνι.
скрапывать, -ает ρ.δ.μ. κάνω απαρατήρητο, ανεπαίσθητο. || -ся γίνομαι απαρατήρητος.
*скрап, -а α. αποξέσματα, απορρίμματα μετάλλου.
скрасить(ся) ρ.σ. βλ. красить(ся).

скрасть¹ ρ.σ.μ. βλ. скрадывать.

скрасть² ρ.σ.μ. (παλ. κ. απλ.) βλ. красть.

скрашивать ρ.δ.μ. ωραιοποιώ· εξωραίζω· - жизнь ωραιοποιώ τη ζωή. || -ся ωραιοποιούμαι· εξωραίζομαι.

скрашиваться ρ.δ. βλ. крошиться.

скребень, -бня α. ακανθοκέφαλος (σκοιλήκι παράσιτο των εντέρων).

скребок, -и θ. 1 βλ. скребок. 2 βλ. скребица.

скреко́вный επ. που φέρει μηχανικό φτυάρι.

скребло́, -а́, πλθ. скре́бла, -бел, -блам α. εργαλείο του πρωτόγονου ανθρώπου από στουρνάρι.

скреби́ца, -и θ. ξυστήρι, σπλεγγλίδα· чистить коня́ -ей ξυστήριζω το άλογο.

скребок, -бок α. 1 ξυστήρι, ξύστης, ξύστρα, απόξεστρο. 2 μηχανικό φτυάρι εκσκαφέα.

скрежет, -а α. τριγμός, τρίξιμο· ~ колёс τρίξιμο τροχών· ~ зубо́в τρίξιμο δοντιών.

скреже́тание, -я ουδ. βλ. скрежет.

скреже́таты́, -жещу́, -жещешь, επιρ. μτχ.

скреже́тá ρ.δ. τρίζω: ~ли колёса́ έτριζαν οι τροχοί· ~ зубо́в τρίζω τα δόντια.

скре́па, -и θ. 1 στερέωση. 2 σημείο στερέωσης. 3 συνδετήρας. 4 (παλ.) υπογραφή (βεβαίωσης, θεώρησης, επικύρωσης).

*скре́пер, -а α. εκσκαπτήρας-μεταφορέας.

скрепе́рыст, -а α. χειριστής εκσκαπτήρα.

скре́перный επ. του εκσκαπτήρα.

скре́пить, -плю́, -пийшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. скреплённый, βρ: ~плён, ~ленá, ~ленó ρ.σ.μ. 1 βλ. крепить (1 σημ.). || μτφ. συνδέω, ενώνω στενά· ~ у́зы дру́жбы στερεώνω τους δεσμούς φιλίας. 2 βεβαιώνω, θεωρώ, επικυρώνω· ~ копию́ печата́ть βάζω σφραγίδα στο αντίγραφο (ως ένδειξη εγκυρότητας). 3 ~ себя́ βλ. -ся (2 σημ.). || -ся 1 στερεώνομαι· συνδέομαι, ενώνομαι στενά. 2 συκρατούμαι.

скре́пка, -и θ. 1 βλ. скре́па (1, 3 σημ.). 2 συνδετήρας.

скреплё́ние, -я ουδ. 1 βλ. скре́па (1, 2 σημ.). 2 συνδετήρας. 3 πλθ. -я та συνδεμένα μέρη.

скрепля́ть(ся) ρ.δ. βλ. скре́пить(ся).

скре́почный επ. στερεωτικός· συνδετικός.

скре́сти́, скребу́, скребе́шь, παρλθ. χρ. скре́б, скребля́, -ло ρ.δ. 1 ξύνω, αποξέω· роκανи́ζω, γριτσανίζω. 2 μτφ. βασανίζω, κατατρέχω· τύπτω· τρώγω. || εκφρ. на душе́ ή на се́рдце ко́шки -су́т; -се́т на душе́ ή на се́рдце με τρώει το σαράκι στην καρδιά (με κατατρέχει). || -сь ξύνω· γριτσανίζω· рокани́ζω· соба́ка за двéрью -бе́тся το σκυλί στην πόρτα γριτσανιζει· в углу́ мышь -бе́тся στη γωνία ποντίκι γριτσανιζει.

скре́стить, -ещу́, -естись, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. скрещённый, βρ: ~щён, ~щенá, ~щенó ρ.σ. 1. σταυρώνω, βάζω σταυρωτά· ~ ру́ки на груди́ σταυρώνω τα χέρια στο στήθος. 2 διασταυρώνω, κάνω διασταύρωση (ζώων ή φυτών). || εκφρ. ~ взгля́ды (взо́ры) διασταυρώνω τις ματιές, τα βλέμματα· ~ шпа́ги (мечы́) διασταυρώνω τα ξίφη (αρχίζω τη μονομαχία). || -ся 1 διασταυρώνομαι· доро́ги ~лись οι δρόμοι διασταυρώθηκαν· лучы́ ~лись οι ακτίνες διασταυρώθηκαν. 2 (για ζώα κ. φυτά) διασταυρώνομαι. 3 (γλωσ.) ανάμειξη, ανακάτωμα.

скре́щение, -я ουδ. 1 σταύρωση, ~ма -рук на груди́ σταύρωμα των χεριών στο στήθος. 2 διασταύρωση (φυτών, ζώων). 3 ανάμειξη, ανακάτωμα γλωσσών.

скре́щивать(ся) ρ.δ. βλ. скре́стить(ся).

скривя́ть(ся) ρ.σ. βλ. кривя́ть(ся).

скрижа́ль, -и θ. (γραπ. λόγος) πλάκα γραμμένη· ~и проро́ка Моисе́я οι πλάκες (του δεκάλογού) του προφήτη Μωϋσή. || συνήθως πλθ. ~и μουσείο (διαφόρων τομέων της ανθρώπινης δράσης).

скрип, -а α. τριγμός, τρίξιμο· ~ колёс το τρίξιμο των τροχών.

скрипа́ч, -а́ α., -ка, ~и θ. βιολιστής, ~ρια

скрипе́ние, -я ουδ. βλ. скрип.

скрипе́ть, -плю́, -пийшь ρ.δ. 1 τρίζω· пол-йт το πάτωμα τρίζει· ~ зубо́ми τρίζω τα δόντια· ~ легко́ υποτριζω, σιγοτριζω. || μιλώ ηχηρά. 2 μτφ. φοφοζώ, κακοζώ, ίσια-ίσια που κρατιέμαι στη ζωή.

скрипи́ца, -и θ. (παλ. κ. απλ.) το βιολί.

скрипи́чный επ. του βιολιού· ~не струны́ οι χορδές του βιολιού. || εκφρ. ~ ключ κλειδί του βιολιού (γνώμονας του σολ).

скри́пнуть ρ.σ. βλ. скрипе́ть (1 σημ.).

скрипу́чий επ., βρ: ~пуч, -а, ~е που τρίζει· ~ снег χιόνι που τρίζει (με το πάτημα)· ~ пол πάτωμα που τρίζει. || με κραδασμούς· ~ го́лос κραδαίνουσα φωνή.

скристаллизова́ться, ~зётся ρ.σ. βλ. кристаллизова́ться.

скре́ить ρ.σ.μ. 1 βλ. крои́ть. 2 δημιουργώ, φτιάχνω. 3 μορφάζω, κάνω γκριμάτσες.

скро́мник, -а α. άνθρωπος σεμνός.

скро́мница, -и θ. 1 γυναίκα σεμνή. 2 α. άντρας σεμνός.

скро́мничать ρ.δ. φέρνομαι σεμνά, μετριοφρονα, ταπεινά.

скро́мно επιρ. σεμνά, μετριοφρονα κλπ. επ.

скро́мность, ~и θ. σεμνότητα, ευπρέπεια, κοσμιότητα. || μετριοφροσύνη, ταπεινότητα, ταπεινοφροσύνη.

скро́мный επ., βρ: ~мен, ~мнá, ~мно. 1 σεμνός, κόσμιος, ευπρεπής, σεμνοπρεπής. || με-

τριόφρονας, ταπεινός, ταπεινόφρονας. 2 λι-
τός· πενιχρός. || απλός, συνηθισμένος.

σक्रопать ρ.σ. βλ. кропать.

σक्रошенность, -и θ. πτώση ή τριβή (μορίων
μετάλλου).

σक्रошиться, σक्रошится ρ.σ. τρίβομαι, πέ-
φτω κατά λεπτά τεμάχια (για μέταλλα).

σкругλίть(ся) ρ.σ. βλ. кругліть(ся).

σкругмать(ся) ρ.δ. βλ. кругліть(ся).

***σкрупул**, -а α. το $\frac{1}{24}$ του γραμμαρίου (στην
Αγγλία, Αμερική).

σкрупулезность, -и θ. μέγιστη ακρίβεια

***σкрупулезный** επ., βρ: -зен, -зна, -зно α-
κριβέστατος· λεπτομερέστατος· πολύ επιμελη-
μένος.

σкрутить ρ.σ.μ. 1 βλ. крутить (2 σημ.). 2
(περι)τύλιγω. 3 δένω· - руки вора δένω τα
χέρια του κλέφτη. 4 μτφ. υποτάσσω, δαμάζω,
κάνω υποχείριο. || καταβάλλω· οδηγώ στο θά-
νατο· болѣзнь егѡ -ла α) η αρρώστια τον έ-
ριξε κάτω. β) η αρρώστια του έφερε το τέ-
λος. || εκτελώ στα γρήγορα, βιαστικά· -свѣдь-
бу κάνω το γάμο στα γρήγορα (κουκουλώνω). ||
-ся στρίβομαι, κλώθομαι.

σкрутка, -и θ. 1 στρίψιμο, συστροφή, κλώ-
σιμο. 2 τσιγάρο στριφτό.

σкручивание, -я ουδ. 1 βλ. скрутка (1 σημ.).
2 (περι)τύλιξη.

σкрувать(ся) ρ.δ. βλ. скрывать(ся). || εκφρ.
-ся под чьим именем κρύβομαι με το όνομα κά-
ποιου ή με ψευδώνυμο.

σкруня, -и θ. (διαлк.) κασετίνα, κουτί.

σкрутѣ, -я ουδ. κάλυψη, κρύψιμο· απόκρυ-
ψη· - преступления κάλυψη του εγκλήματος.

σкрутничать ρ.δ. κρύβομαι· полно тебе -,
рассказывай все φτάνει να κρύβεσαι, διηγή-
σου τα όλα.

σкрутность, -и θ. 1 απόκρυψη, το κρυπτό. ||
κρυφίβουλια, κρυψίνοια. 2 μυστικότητα· ε-
χεμύθεια.

σкрутный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 κρυ-
φός, κρυφίνους, κρυφίβουλος. 2 μυστικός· ε-
χέμυθος.

σкрутнй επ. απο μтχ. 1 κρυφός, μυστικός. 2
καλυμμένος, λανθάνων.

σкруть, σкрую, σкруешь, παθ. μтχ. παρθ.
χρ. σкрутнй, βρ: скрѣт, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κρύ-
βω· καλύπτω, σκεπάζω· тѣчи -ли сѡлнце τα
σύννεφα έκρυψαν τον ήλιο· - своѣ волнѣние
κρύβω την ταραχή μου· - своѣ радѡсть κρύβω
τη χαρά μου. 2 κρατώ μυστικό (απο κάποιον).
3 εμπειρέχω· ενυπάρχω. || -ся κρύβομαι, σκεπά-
ζομαι, καλύπτομαι· - в кустах κρύβομαι στους θά-
μνους· преступник смог - ο εγκληματίας μπό-
ρεσε και κρύφτηκε. || εξαφανίζομαι, δραπε-
τεύω· Наполеѡн -лся с ѡстрова Эльбѡн ο Ναπο-

λέων δραπέτευσε απο το νησί Ελβα. || μтф.
παραμένω απαρατήρητος, καλυμμένος.

σкручивать(ся) ρ.δ. βλ. скрѡчить(ся).

σкручить(ся) ρ.σ. βλ. скѡрчить(ся) 2 σημ.

скрѣга, -и α.κ.θ. σπαγχοραμμένος, εξηντα -
βελόνης, τσιφούτης, τσιγκούναρος.

σкружничать ρ.δ. τσιγκουνεύομαι πολύ.

σкружничество, -а ουδ. μεγάλη τσιγκουνιά.

σкрувернѣться κ. **σкруверкнѣться**, ρ.α. (απλ.)·
πέφτω αναστρεφόμενος.

срудальный επ. (παλ.)· πήλινος. || εκφρ. со-
суд - (παλ.) θνητό πλάσμα.

срудѣть κ. **сруднѣть** ρ.δ. γίνομαι πενιχρός,
φτωχός, γλίσχρος.

срудно επίρ. πενιχρά, φτωχά, γλίσχρα.

срудность, -и θ. γλίσχροτητα, πενιχροτή-
τα, φτώχεια, μιζέρια.

срудный επ., βρ: -ден, -днѡ, -дно. 1 ασή-
μαντος, πενιχρός· αδύνατος· -не запѡси пе-
νιχρά εφόδια· - свет αδύνατο φως. 2 φτωχός,
λιτός· -οе хѡзѣйство φτωχό νοικοκυριό· -
обѣд λιτό γεύμα· -яя пѡчва φτωχό έδαφος.

***срудо** ουδ. άκλ. το σκούδο.

срудомыслие, -я ουδ. βλ. срудомыслие.

срудость, -и θ. γλίσχροτητα, πενιχροτητα,
φτώχεια.

срудомыслие, -я ουδ. φτώχεια πνευματική, δι-
ανοητική· λειψάδα.

срудомыслнй επ., βρ: -мен, -мна, -мно (παλ.)
φτωχός το πνεύμα (διανοητικά)· αγαθός, λει-
ψός.

срудка, -и θ. ανία, πλήξη, βαριεστημάρα. ||
θλίψη, λύπη, στενοχώρια.

срудкѡться ρ.σ. βλ. күкситься.

срудя, -ѣ, κλθ. сруды θ. 1 το μήλο του μά-
γουλου· το ζυγοματικό οστό. 2 παρειά (μά-
γουλο, μάσκα) σκάφους.

срудѡстѡсть, -и θ. φουσκομαγουλιά.

срудѡстнй επ. βρ: -лѡст, -а, -ο φουσκομά-
γουλος.

срудѣж, -лѣж α. (απλ.) βλ. срудѣние.

срудѣние, -я ουδ. (για σκύλο)· μινυρίσμα,
κλαυθυρίσμα.

срудить ρ.δ. 1 (για σκύλο)· κλαυθυρίζω,
μινυρίζω. 2 μтф. κλαίγομαι, παραπονούμαι,
μουρμουρίζω, μεμφιμοιρώ.

срудѡвѡй επ. των μήλων των μάγουλων· -ѡя
кѡстѣ το ζυγοματικό οστό. || (για σκάφος) της
παρειάς.

***срудьптор**, -а α., -ша, -и θ. ο γλύπτης,
-τρια, αγαματοποιός.

срудьпторскнй επ. γλυπτικός, του γλύπτη,
του αγαματοποιού· - талант το ταλέντο του
γλύπτη.

***срудьптура**, -н θ. 1 η γλυπτική. 2 έργο
γλυπτικής.

скульптурность, -и θ. η ιδιότητα του γλυπτικού έργου· καλλιτεχνικότητα.

скульптурный επ., βρ: -рен, -рна, -ο γλυπτικός.

скульптурный επ. σκόμβριος, του σκουμπριού.

***скульпория**, -и θ. σκόμβρος, σκουμπρίσιος.

скупёк ρ.σ. (απλ.) νογώ, σκαμπάζω, καταλαβαίνω.

***скупс**, -а α. 1 βλ. **вонючка**. 2 γούνα από ικτίδα της βρωμικής.

скупсовый επ. της βρωμικής ικτίδας· από βρωμική ικτίδα.

скупать ρ.δ. βλ. **скупить**. || αγοράζω για μεταπούληση. || -ся αγοράζομαι.

скупердяй, -я α., -ка, -и θ. (απλ.) φιλάργυρος, -η· τσιγκούνης, -α.

скупёц, -щά α. φιλάργυρος, τσιγκούνης.

скупить ρ.σ.μ. αγοράζω. || -ся φείδομαι, φειδολεούμαι, τσιγκουεύομαι, λυλάμαι, αφυχώ· **ты не -ишься на хлеб** μην αφυχάς το ψωμί· ~ **на деньги** τσιγκουεύομαι στα χρήματα· **-ишься на время** φείδου χρόνου· **он не -ится обещания** αυτός δεν τσιγκουεύεται για υποσχέσεις.

скупка, -и θ. αγορά· ~ **лёса** αγορά ξυλείας· ~ **крадённого преследуется законом** η αγορά κλοπιμαίων διώκεται από το νόμο.

скупной επ. βλ. **скупочный**.

скупой επ., βρ: **скуп**, -а, -ο. 1 επ. κ.ουσ. τσιγκούνης, φιλάργυρος, τσιφούτης. 2 επ. μτφ. γλίσχρος, πενιχρός, φτωχός· ~ **подарок** πενιχρό δώρο· **-ая почва** φτωχό (άγονο) έδαφος. || αδύνατος, ισχνός· ~ **свет** αδύνατο φως. || σύντομος, λιγόλογος· **-де письмо** λιγόλογο γράμμα. 3 μτφ. φειδωλός, εγκρατής, μετριόπαθής· ~ **на похвалы** φειδωλός σε επαίνους.

скупость, -и θ. φιλαργυρία, τσιγκουνιά, φειδωλία.

скупочный επ. αγοραστικός, της αγοράς.

скупщик, -а α., -ца, -и θ. αγοραστής, -άστρια (για μεταπούληση).

***скупщина**, -и θ. η σκούφίνα.

скупывать ρ.δ.μ. βλ. **скупить**. || -ся καπνίζομαι, φουμάρομαι.

скупить ρ.σ.μ. καπνίζω, φουμάρω.

скусить ρ.σ.μ. βλ. **откусить**.

скусывать ρ.δ. βλ. **скусить**. || -ся **откусываться**.

***скуптер**, -а α. ταχύπλοο αθλητικό σκάφος.

скупёйка, -и θ. σκουφάκι.

***скупья**, -й, γεν. πλθ. **-фёй**, δοτ. **-фьям** θ.

1 σκούφος μοναχικός. 2 (παλ.) σκούφια.

скупать ρ.δ. 1 ανιώ, πλήττω. 2 θλίβομαι, λυπούμαι· στενοχωρούμαι. 3 (παλ.) επιθυμώ διακαώς, νοσταλγώ.

скупающий επ. από μτχ. θλιφτός, θλιμμένος, λυπημένος· ~ **вид** θλιμμένη όψη.

скупенность, -и θ. συσσωρευση, συνεπισσώρευση· πήχτρα· συνωστισμός.

скупенный επ. από μτχ. συσσωρευμένος, πυκνός, συνωστισμένος· στριμωχτός.

скупивать(ся) ρ.δ. βλ. **скупить(ся)**.

скупить, -чу, -чипь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **скупенный**, βρ: **-чен**, **-а**, **-ο** ρ.σ.μ. 1 (συσσώρευω, σφριάζω· ~ **сено** συσσωρεύω το χορτό. 2 πυκνώνω· στριμώχνω· **сунуть**, **сунуть**· || **-ся** συσσωρεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

скупича, -и θ. μεγάλη πλήξη, ανία· θλίψη, λύπη, στενοχώρια.

скупичный επ., βρ: **-лив**, **-а**, **-ο** βλ. **скупичный**.

скупичеть ρ.δ. ανιώ, πλήττω· μελαγχολώ.

скупно επίρ. ως κατηγ. είναι ανιαρά, πληκτικά· **нам ~ здесь** εδώ μας είναι πληκτικά.

скупный επ., βρ: **-чен**, **-чна**, **-чно**. 1 άθυμος, βαρύθυμος, δύσθυμος· άκεφος, κακόκεφος. 2 ανιαρός, πληκτικός, βαρετός.

скупать ρ.σ.μ. τρώγω.

слабеть ρ.δ. αδυνατίζω· **глаза** ~ **ит** τα μάτια αδυνατίζουν (η όραση αδυνατίζει)· **ветер** ~ **ет** ο άνεμος καλμάρει.

слабина, -и, πλθ. **-бины** θ. 1 αδυνάτισμα, χαλάρωση της έντασης. 2 σημείο αδύνατο. || εκφρ. **внорать** ~ **у** **тенτώ** γερά, τεζάρω (ιστιόπανο, συρματοσχοίνο κ.τ.τ.).

слабинка, -и θ. βλ. **слабина**.

слабительный επ. καθαρτικός. || ουσ. ουδ. ~ **ое** το καθαρτικό, καθάρσο.

слабнуть, -ит ρ.δ. έχω διάρροια, ευκοιλιότητα. || προκαλώ διάρροια.

***слабнуть** ρ.σ. (απλ.)· βλ. **слабеть**.

***слаб** ως κατηγ. (απλ.) δεν έχω τη δύναμη, το θάρρος.

слабоволие, -я ουδ. αδύνατη βούληση.

слабовольный επ., βρ: **-лен**, **-льна**, **-льно**; αδύνατης βούλησης, λίγο άβουλος.

слабоголовный επ., βρ: **-лов**, **-а**, **-ο** ελαφρόνους, δύσνους, φυρόμουλος· λειψός.

слабогрудный επ., βρ: **-груд**, **-а**, **-ο** (παλ.) με αδύνατα πνευμόνια.

слабодушие, -я ουδ. λιγοψυχία, λιποψυχία, μικροψυχία· ατολμία.

слабодушный επ., βρ: **-шен**, **-шна**, **-шно** λιγόψυχος, λιπόψυχος, μικρόψυχος· ευπτόητος.

слабонервный επ. με αδύνατα νεύρα.

слабосилие, -я ουδ. αδυναμία.

слабосильный επ., βρ: **-лен**, **-льна**, **-льно** αδύνατος, αδύναμος, λιγοδύναμος· ασθενής. || (για μηχανές) μικρής ισχύος.

слабость, -и θ. 1 αδυναμία· ~ **зрения** αδυ-

ναμία όρασης· - **МЯМЯТИ** αδυναμία μνήμης· **Общая - организмa** γενική εξασθένιση του οργανισμού. 2 ισχυρό πάθος· μεράκι. || έλεξη, τράβηγμα, ελκυστικότητα, συμπάθεια. || άσχημη, κακή συνήθεια ή κλίση.

Слаботόчник, -а α. ειδικός στο ρεύμα χαμηλής τάσης.

Слаботόчний επ. του ρεύματος χαμηλής τάσης.

Слабоумие, -я ουδ. ελαφρόνοια, ολιγόνοια, μικρόνοια, κουφόνοια, ελαφρομυαλιά λειψάδα.

Слабоумный επ., βρ: -**УМЕН**, -**УМНА**, -**УМНО**; βλ. **Слабоголовой**.

Слабохарактерность, -и θ. το αδύνατο του χαρακτήρα, αδύνατη φύση του χαρακτήρα.

Слабохарактерный επ., βρ: -**РЕН**, -**РНА** -ο αδύνατου χαρακτήρα· - **МУЖЧИНА** άντρας αδύνατου χαρακτήρα.

Слабый επ., βρ: **Слаб**, -**А**, -**О**. 1 αδύνατος, ανίσχυρος, ασθενής· - **УДАР** αδύνατο χτύπημα· - **ГОЛОС** αδύνατη φωνή· -**АЯ ПАМЯТЬ** αδύνατη μνήμη· - **ВЕТЕР** ασθενής άνεμος· -**ОЕ ГОСУДАРСТВО** ανίσχυρο κράτος. 2 ασθενικός· -**НЕ ЛЕГКИЕ** αδύνατα πνευμόνια· - **РЕБЕНОК** αδύνατο παιδάκι. || αδύναμος, εξασθενημένος, εξαντλημένος· άτονος. 3 μη ισχυρός· -**АЯ ВОЛЯ** αδύνατη βούληση. || ελαφρός· - **ТАБАК** ελαφρός καπνός· -**ОЕ ВИНО** ελαφρό κρασί. 4 μικρός, ασήμαντος· ανεπαρκής· -**НЕ СПОСОБНОСТИ** μικρές ικανότητες· -**АЯ НАДЕЖДА** μικρή ελπίδα· -**АЯ ДИСЦИПЛИНА** χαλαρή πειθαρχία· -**НЕ ДОКАЗАТЕЛЬСТВА** ανεπαρκείς αποδείξεις· - **ПИСАТЕЛЬ** αδύνατος συγγραφέας. 5 που έχει αδυναμία, πάθος προς κάτι· μερακλής· **ОН СЛАБ НА ВИНО** αυτός έχει αδυναμία στο κρασί· **ОН СЛАБ ДО БАД** έχει αδυναμία (είναι μερακλής) στις γυναίκες. 6 μικρός ισχύος, μικρός· - **МОТОР** μικρό μοτέρ· -**НЕ ТОКИ** ηλεκτρικά ρεύματα χαμηλής τάσης. || εκφρ. -**АЯ СТОРОНА** η αδύνατη πλευρά, το αδύνατο σημείο· -**АЯ СТРУНА** η αδύνατη χορδή (το ευαίσθητο σημείο)· - **НА ЯЗЫК** αθυρόγλωσσος, αθυρόστομος.

Слава, -н θ. 1 δόξα· **ЖЕЛАТЬ** -н διψώ για δόξα· **ПРИОБРЕСТИ** -у αποκτώ δόξα· **ЧЕСТЬ** -emy и **СЛАВА** τιμή και δόξα σ' αυτόν. 2 φήμη, εύκλεια· **ДОБРАЯ** ~ καλή φήμη. || (απλ.) άσχημη φήμη ή γνώμη. 3 διαδόσεις, φήμες. 4 τραγούδι εγκωμιαστικό. || εκφρ. **ВО -У** για (σε) δόξα· **НА -У** πολυ καλά, υπέροχα, θαυμάσια, εξαιρετικά· **ПЕТЬ -У КОМУ-ЧЕМУ** βλ. **ВОСПЕВАТЬ ТОЛЬКО (ОДНА) -, ЧТО...** το όνομα (φήμη) μόνο έμεινε (στην πραγματικότητα τίποτε το καλό).

Славенский επ. (παλ.) βλ. **Славянский**.

Славильный επ. εγκωμιαστικός (για άσμα).

Славировать ρ.σ. βλ. **Лавировать**.

Славист, -а α. φιλόλογος-σλαβολόγος.

Славистика, -и θ. βλ. **Славяноведение**.

Славистский επ. σλαβολογικός, σλαβοφιλολογικός· της σλαβολογίας.

Славить, -ВЛЮ, -ВШЬ ρ.δ.μ. 1 βλ. **Хвалить**. 2 δοξάζω. 3 φάλλω τα κάλαντα ή άλλα θρησκευτικά άσματα. 4 διαδίδω φήμες. || -**СЯ** 1 δοξάζομαι. || φημίζομαι. 2 εγκωμιάζομαι.

Славка, -и θ. η συλβία (ωδικό πτηνό).

Славление, -я ουδ. εξύμνηση, υμνολογία.

Славно 1 επίρ. ένδοξα. 2 ως κατηγ. είναι καλά (ικανοποιητικά).

Славный επ., βρ: -**ВЕН**, -**ВНА**, -**ВНО**. 1 ένδοξος· - **ПОДВИГ** ένδοξο κατόρθωμα· -**ОЕ ИМЯ** ένδοξο όνομα. || διάσημος, φημισμένος, ονομαστός, πολύφημος, ξακουστός, -μένος. 2 καλός, εξαιρετικός· -**АЯ ДЕВУШКА** εξαιρετικό κορίτσι (δεσποινίδα)· -**АЯ КНИГА** εξαιρετικό βιβλίο. || εκφρ. -**Н СЪБНЫ ЗА ГОРАМИ** το άγνωστο πάντοτε μας φαίνεται καλύτερο.

Славолюбивый επ., -**ОБЪВ**, -а, -ο φιλοδόξος.

Славолюбивие, -я φιλοδοξία.

Славолюбие, -я ουδ. (γραπ. λόγος)· εξύμνηση, εκθείαση, -μός.

Славолюбить, -ВЛЮ, -ВШЬ ρ.δ. εκθειάζω, εξυμνώ, υμνολογώ, υπεραίρω, υπερυψώνω, πλέκω εγκώμια.

Славянин, -а, κλθ. -**ЯНЕ**, -**ЯН**, -**КА**, -и θ. Σλάβος, -α.

Славянизировать, -рую, -рyешь ρ.δ.κ.σ.μ. εκσλαβινίζω. || -**СЯ** εκσλαβινίζομαι.

Славянизм, -а α. (φιλγ., γλωσ.) σλαβιανισμός.

Славяновед, -а α. σλαβολόγος.

Славяноведение, -я ουδ. σλαβολογία.

Славянофил, -а α., -**ЛКА**, -и θ. σλαβόφιλος, -η.

Славянофильский επ. σλαβόφιλος· - **Журнал** σλαβόφιλο περιοδικό.

Славянофильство, -а ουδ. σλαβοφιλία.

Славянофильствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. είμαι σλαβόφιλος.

Славянофоб, -а α. σλαβόφοβος· σλαβόμισος.

Славянофобский επ. σλαβόφοβος.

Славянофобство, -а ουδ. σλαβοφοβία.

Славянский επ. σλαβικός· -**ИЕ НАРОДЫ** οι σλαβικοί λαοί· - **ЯЗЫК** σλαβική γλώσσα.

Славянство, -а ουδ. (αθρσ.) οι Σλάβοι.

Славянщина, -н θ. (παλ.). 1 παλαιές θρησκευτικές σλαβικές εκφράσεις σε σημερινή χρήση. 2 σλαβική γη, χώρα.

Слагáемое, -ого ουδ. (μαθ.) ο προσθετέος. || το συνθετικό μέρος.

Слагáтель, -я α., -**НИЦА**, -н θ. 1 (παλ.) συνθέτης τραγουδιών ή στίχων. 2 τραγουδιστής.

слагать ρ.δ. βλ. **сложитъ**. || -ся 1 βλ. **сложиться**. 2 συντίθεμαι· αποτελούμαι.

слад, -а (-у) α: -у нет с кем-чем δεν τα ταιριάζομε με κάποιον ή με κάτι.

сладить, -āju, -áдишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **сладенный**, βρ: -жен, -а, -ο. 1 μ. (απλ.) φτιάχνω, μαστορεύω. || (παλ.) συνταιριάζω· -свѣдѣбу συνταιριάζω συνοικέσιο (γάμο). 2 συνθέτω, συνδέω αρμονικά, κομψά. 3 βλ. **полáдитъ**. 4 υπερτερώ, τα βγάζω πέρα. || -ся 1 (παλ.) τακτοποιούμαι, διευθετούμαι. 2 συνταυτίζομαι, εναρμονίζομαι (για κινήσεις, ενέργειες). 3 συμφωνώ στην εμπορική τιμή.

сладкий επ., βρ: -док, -дкѣ, -дко; **сладче**; **сладчайший**. 1 γλυκός· -чай γλυκό τσάι· -плод γλυκός καρπός· -ое вино γλυκό κρασί. 2 οσα. ουδ. -ое το γλυκίσμα· обѣд без -ого γεύμα χωρίς γλυκίσμα. 3 μτφ. καλός, ευχάριστος· απολαυστικός· -ая жизнь απολαυστική ζωή· -ие грѣзы όνειρα γλυκά· -сон γλυκός ύπνος· -звук γλυκός ήχος. 4 μτφ. παρατραβηγμένος, υπέρ το δέον· -ие слова γλυκόλογα. 5 γλυκός (μη αρμυρός, μη καυτερός κ.τ.τ.)· -сир γλυκό κασέρι (μη αρμυρό): -пѣрещ πιπέρι μη καυτερό· -ое масло βούτυρο ανάλατο.

сладко 1 επίρ. γλυκά. 2 ως κατηγ. είναι γλυκός· во рту - στο στόμα αισθάνομαι γλυκά. || είναι ευχάριστα, απόλαυση· сѣрдцу было - αγάλλιασε η καρδιά.

сладкогласие, -я ουδ. γλυκολαλιά, γλυκομιλιά, ηδύφωνια.

сладкогласный επ., βρ: -сен, -сна, -сно. 1 γλυκόφωνος, ηδύφωνος· γλυκόλαλος. 2 γλυκομίλητος, μελίρρυτος, μελιστάλακτος, μελισταγής· ηδύγλωσσος.

сладкоѣжка, -и α.κ.θ. φιλόγλυκος.

сладкозвѣчие, -я ουδ. (γραπ. λόγος)· γλυκιά ήχηση· γλυκός ήχος.

сладкозвѣчность, -и θ. βλ. **сладкозвѣчие**.

сладкозвѣчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 γλυκόηχος. 2 βλ. **сладкогласный** (2 σημ.).

сладкоречивый επ., βρ: -чив, -а, -ο (γραπ. λόγος)· βλ. **сладкогласный** (2 σημ.).

сладостный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 γλυκός, ευχάριστος· -ая дремота γλυκιά νύστα· -ие мечты γλυκά όνειρα. || (για ήχο, φωνή)· γοητευτικός. 2 φιλόφρονας, αβρός με το παραπάνω.

сладострастіе, -я ουδ. ηδυκάθεια, τρυφηλότητα, φιληδονία. || μτφ. απόλαυση, ευφροσύνη· αγαλλίαση.

сладострастный, -а α., -ца, -н θ. ηδονιστής, -τρια, φιλήδονος, -η, ηδυκαθής.

сладострастность, -и θ. βλ. **сладострастіе**.

сладострастный επ., βρ: -тен, -тна, -тно

φιλήδονος, ηδυκαθής, ηδονιστής.

сладость, -и θ. 1 γλυκύτητα, γλύκα, γλυκάδα. 2 πλθ. -и τα γλυκίσματα, τα γλυκά. 3 μτφ. ευφροσύνη, αγαλλίαση.

сладчайший βλ. **сладкий**.

сладенность, -и θ. συμφωνία, αρμονία (κινήσεων, ενεργειών κ.τ.τ.). || ταχτοποίηση, διευθέτηση· κανόνισμα, ρύθμιση, ρεγουλάρισμα.

сладенный επ. απο μτχ. ταχτοποιημένος, διευθετημένος· ρυθμισμένος, ρεγουλαρισμένος.

сладжить(ся) ρ.δ. βλ. **сладить**(ся).

сладзатъ ρ.σ. βλ. **сладзитъ**!

сладзитъ, **сладжу**, **сладзишь** ρ.σ. 1 σκαρφαλώνω· κατεβαίνω, κατέρχομαι· -на чердак σκαρφαλώνω στη σοφίτα· -в погреб κατεβαίνω στο υπόγειο. 2 βάζω, χώνω· -в сумку βάζω το χέρι στην τσάντα.

сладзитъ², **сладжу**, **сладзишь** ρ.σ. (διαлк. κ. απλ.)· βλ. **слезать**.

***сладом**, -а α. (αθлт.) σλάλομ. (ταχεία κάθοδος με σκι).

сладивать(ся) ρ.δ. **сломить**(ся).

слáнец, -нца α. σχιστόλιθος· горючий - σχιστόλιθος ασφαλτούχος.

сланцеватый επ. βλ. **сланцевый**.

сланцевый επ. σχιστολιθικός.

слань, -и θ. 1 σανιδόστρωμα στο κοίτος του πλοίου. 2 επιστρωμα με μορμούς δέντρων για πέραςμα σε βαλτότοπο.

сладѣна, -н α.κ.θ. βλ. **сладкоѣжка**.

сладитъ, **слажу** **сладитъ**, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **сладѣнный**, βρ: -щѣн, -щѣна, -щѣно ρ.δ. 1 γλυκαίνω· -тѣсто γλυκαίνω το ζυμάρι. 2 έχω γλυκάδα. || -ся γλυκαίνομαι, γίνομαι γλυκός.

сладолѣбѣц, -бца α. βλ. **сладострастник**.

* **сладолѣбный** επ., βρ: -бѣв, -а, -ο βλ. **сладострастный**.

сладолѣбие, -я ουδ. **сладострастіе**.

сладсть, -и, γεν. -ѣй θ. 1 πλθ. -и βλ. **сладости** (2 σημ.). 2 (απλ.) γλυκύτητα. || μτφ. φιληδονία, ηδυκάθεια.

слать, **шлю**, **шлѣшь**, παρлθ. χρ. **слал**, -ла, -ло ρ.δ.μ. στέλλω. || -ся στέλλομαι.

слацáвость, -и θ. γλυκύτητα, γλύκα, -άδα.

слацáвый επ., βρ: -шáв, -а, -ο βλ. **сладостный** (2 σημ.).

сладче βλ. **сладкий**.

слѣва επίρ. απο τα αριστερά.

слегá, -ѣ, πλθ. **слегá**, δοτ. -ám θ. βλ. **жердь**.

слегká επίρ. ελαφρά. || (παλ.) στα γρήγορα, στα πεταχτά, παρεμπιπτόντως· παροδικά.

след, **слѣдá** (-у), δοτ. **слѣду**, προθ. ο **слѣде**, на **слѣдý**, πλθ. **слѣдá** α. 1 ίχνος, αχνάρι· ντορός· πατησιά· человеческие -ή ανθρώ-

πινα ίχνη· κόνские -ή ίχνη αλόγου· -ή зайца ντορός λαγού· -ά нет δεν υπάρχει ίχνος· ши-рокие -ή πλατιές πατησιές. 2 σημείο, σημά-δι· υπόλειμμα· ουλή· -ή оспы на лице σημά-δια ευλογιάς στο πρόσωπο· неизгладимый ~ α-νεξίτηλο ίχνος· исчез без -ά εξαφανίστηκε χωρίς ν' αφήσει ίχνη. || εκφρ. ~ (-ом) в ~; в один ~ καταποδιστά, κατά πόδας· обнару-жить -ή ανακαλύπτω τα ίχνη· идти по чьим -ам α) πηγαίνω στα ίχνη κάποιου. β) ακο-λουθώ το παράδειγμα ή τη διδασκαλία κάποιου· (и) - простыл (пропал) εξαλείφτηκε (χάθηκε) κάθε ίχνος.

след²: не ~ (απλ.) δεν πρέπει· - ή как ~ (παλ.) όπως πρέπει.

следить, следы, следить ρ.δ. 1 παρακολου-θώ, παρατηρώ· ~ за полётом самолёта παρακο-λουθώ την πτήση του αεροπλάνου· зорко ~ ά-γρυπνα παρακολουθώ. || προσεχτικά παρακολου-θώ· ~ за успехами науки παρακολουθώ τις ε-πιτεύξεις της επιστήμης· ~ за модой παρακο-θώ τη μόδα· ~ за политической παρακολουθώ την πολιτική. || υποκτεύομαι· ~ за подозритель-ном субъектом παρακολουθώ ύποπτο πρόσωπο· муж -йт за женой ο άντρας παρακολουθεί τη γυναίκα του. 2 προσέχω, φροντίζω, μεριμνώ· ~ за детьми προσέχω τα παιδιά· ~ за здоро-вьем προσέχω την υγεία. 3 ίχνηλατώ, παίρ-νω, ανευρίσκω τον ντορό. 4 λερώνω, αφήνω πα-τήματα· ~ мокрыми сапогами на полу λερώνω το πάτωμα με τις βρεγμένες μπότες. || εκφρ. ~ за собой φροντίζω (περιποιούμαι) τον ε-αυτό μου.

следование, -я ουδ. ακολούθηση· ~ новой моде ακολούθηση της νέας μόδας. || δρομολό-γιο, διαδρομή· во время -я пёзда κατά τη διαδρομή του τρένου. || παρακολουθήση.

следователь, -я α. ανακριτής· судебный ~ δικαστικός ανακριτής.

следовательно επίρ. ακολούθως, επομένως, συνεπώς, κατά συνέπεια.

следовательский επ. ανακριτικός, του ανα-κριτή.

следовать, -дую, -дуешь, мтχ. ενστ. - сле-дующий ρ.δ. 1 με οργ. ακολουθώ, έπομαι· ~ за кем-н. по пятям ακολουθώ κάποιον βήμα προς βήμα, καταποδιστά. || мтφ. ακολουθώ το παράδειγμα, πηγαίνω κοντά απο· не -ете за ними μην πάτε κοντά απο αυτούς. || мтφ. συμ-μορφώνομαι· ~ советам врачей ακούω τις συμ-βουλές του γιατρού· ~ правилам ακολουθώ τους κανόνες, τον κανονισμό. || πηγαίνω σύμφωνα με· ~ моде ακολουθώ τη μόδα. 2 διαδέχομαι· одно событие -ет за другим το ένα γεγονός διαδέχεται το άλλο. || πηγαίνω, ακολουθώ δρο-μολόγιο· ~ без остановок πηγαίνω χωρίς σταθ-

μύσεις. 3 είμαι οπαδός· ~ учению Дарвина ακολουθώ τη διδασκαλία του Δαρβίνου. 4 προ-κύπτω, βγαίνω, έπομαι, συνεπάγομαι· отсюда -ют важные выводы απ' εδώ βγαίνουν σοβαρά συμπεράσματα. 5 απρόσ. πρέπει, χρειάζεται· он поступил как -ет αυτός φέθηκε όπως πρέπει· не -ло этого делать δεν έπρεπε να το κάνειс αυτό. 6 οφείλω, χρωστώ, κάνει να πληρώσω· сколько -ет за работу? πόσο κάνει η δου-λειά σας; сколько вам с меня -ет? τι σας χρωστώ, τι κάνει να σας πληρώσω;

следом επίρ. βήμα προς βήμα, κατά βήμα, κατάποδι, πάνω στα 'χνάρια.

следопыт, -а α. ίχνηλάτης.

следственно επίρ. (παλ.) βλ. следовательно.

следственный επ. ανακριτικός, της ανάκρι-σης· -не документы ανακριτικά έγγραφα.

следствие; -я ουδ. αποτέλεσμα, επακόλου-θο, απόρροια· εξαγόμενο· πόρισμα.

следствие? -я ουδ. ανάκριση· предвари-тельное ~ η προανάκριση· быть под -ем είμαι υ-πο ανάκριση (ανακρινόμενος).

следующий επ. οφειλόμενος. || ως ουσ. ουδ. -ое το οφειλόμενο (ποσό).

следующий επ. απο мтχ. επόμενος, ακόλου-θος, κατοπινός, άλλος· на - день την άλλη μέρα· -ая страница η επόμενη σελίδα· в - раз την άλλη φορά. || ο εξής· нужно поступать -им образом πρέπει να φέρνεσαι κατά τον εξής τρόπο.

следаться, -ится ρ.σ. συμπιέζομαι, συ-μπυκνώνομαι· сено -лось, значит не сужо бы-ло το χόρτο κάθισε, δηλαδή δεν ήταν στεγνό (ήταν χλωρό).

слеживаться ρ.δ. βλ. следить.

слежка, -и θ. παρακολουθήση· полиция уста-новила -у за революционером η αστυνομία έ-βαλε υπο παρακολουθήση τον επαναστάτη.

слеза, -и, плθ. слезы, δοτ. слезам θ. 1 το δάκρυ· слезы текут δάκρυα τρέχουν· лить слезы χύνω δάκρυα· заливаются -ами αναλύο-μαι σε δάκρυα· удержат слезы συγκρατώ τα δάκρυα· смеяться до слез γελώ μέχρι δάκρυα· говорить сквозь слез μιλώ μέσα απο τα δά-κρυα· разразиться -ами ξεσπώ σε δάκρυα. 2 мтφ. σταγόνα, σταγονίδιο. || εκφρ. пролить ή пустить -у αρχίζω να κλαίω.

слезать ρ.δ. 1 βλ. слезть. 2 (για ένδυμα, υπόδημα)· бгaίνω· ботинки не -ет с ногй το παπούτσι δε βγαίνει απο το πόδι.

слезинка, -и θ. δακράκι. || σταγονίτσα.

слезиться, -ится ρ.δ. 1 δακρύζω· дакρур-роу· глаза -ятся от дыма τα μάτια δακρύζουν απο τον καπνό. 2 мтφ. φαίνομαι σαν δάκρυ (για σταγόνες). || καλύπτομαι απο σταγονίδια· от холода стекла -ится απο το φύχος τα τζάμια

δακρύζουν.

слѣзка, -и θ. 1 δακράκι. 2 μτφ. δακρυοειδές αντικείμενο (διαυγές).

слезли́вость, -и θ. 1 δακρύρροια. 2 ευαισθησία, συναισθηματικότητα.

слезли́вый επ., βρ: -лив, -а, -ο. 1 δακρυώδης· δακρύρροος. 2 μτφ. ευαίσθητος· συναισθηματικός. 3 παραπονεμένος, θλιμμένος, κλαυθμηρός, κλαψάरिकος (για φωνή, τόνο).

слезный επ., βρ: -зен, -зна, -зно. 1 δακρυϊκός, δακρυγόνος· -не желе́зы δακρυϊκοί ή δακρυγόνοι αδένες· -мешо́к δακρυϊκός ασκός ή δακρυϊκή κύστη· -канал δακρυαγωγός ή δακρυϊκός πόρος. 2 δακρυσμένος, δακρύβρεχτος, περιδάκρυτος.

слезоотделе́ние, -я ουδ. δακρυόρροια, δακρύρροια (έκκριση).

слезоотде́лительный επ. βλ. слезный (1 σημ.).

слезотече́ние, -я ουδ. δακρυόρροια, δακρύρροια (πάθηση).

слезото́чивость, -и θ. δακρυόρροια, δακρύρροια.

слезото́чивый επ., βρ: -чив, -а -ο. 1 δακρύρροος· -глаз δακρύρροο μάτι. 2 δακρυγόνος, που προκαλεί δάκρυα· -не га́зы δακρυγόνα αέρια.

слезото́чить, -чу́, -чишь ρ.δ. δακρύζω, δακρυρρώ· глаза́ -а́т τα μάτια δακρύζουν.

слезть, слезу, слезешь, παρλθ. χρ. слез, -ла, -ло, προστκ. слезь ρ.σ. 1 κατεβαίνω, κατέρχομαι· -с дере́ва κατεβαίνω από το δέντρο· -с ло́шади ξεπερζεύω από το άλογο. 2 βγαίνω· -с авто́буса κατεβαίνω από το λεωφορείο. 3 αποσπώμαι, πέφτω· но́готь слез το νύχι βγήκε· крас́ка -ла η μπογιά βγήκε.

слепе́нь, -пня́ α. αλογόμυγα, οίστρος.

слепе́ц, -пца́ α. 1 τυφλός, αόμματος. || μτφ. αμβλύς το νουν, λειψός· κοιμισμένος. 2 βλ. слепи́ш.

слепи́ть¹, -плю́, -пи́шь ρ.δ.μ. 1 (παλ.) τυφλώνω. 2 θαμπώνω· со́лнце -и́т глаза́ ο ήλιος θαμπώνει τα μάτια. || -ся τυφλώνομαι.

слепи́ть², слеплю́, слепи́шь, παθ. μτχ. παρλθ. слепленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. βλ. лепи́ть. || -ся κολλώ.

слепли́вать(ся) ρ.δ. βλ. слепи́ть(ся).

слепя́ть(ся) ρ.δ. βλ. слепи́ть(ся)².

слепну́ть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. слеп κ. слепнул, слепла, -ло; μτχ. παρλθ. χρ. слепнувший κ. слепший ρ.δ. τυφλώνομαι.

слепо επίρ. τυφλά.

слепой επ., βρ: слеп, -а, -ό. 1 τυφλός, αόμματος· -старик τυφλός γέρος· совсе́м - τελείως τυφλός. 2 μτφ. άκριτος, παράλογος. -о повинове́ние τυφλή υποταγή· -о подража́ние δουλική απομίμηση. || ουσ. ο τυφλός. 3

κουτούτσικος, λειψός· (απο)κοιμισμένος. 4 τυχαίος· -случа́й τυχαία σύμπτωση. 5 δυσδιάκριτος, ασαφής· δυσανάγνωστος· -не о́убк-вн δυσανάγνωστα γράμματα· -а́я печата́ть δυσδιάκριτη σφραγίδα. 6 που δεν έχει έξοδο· -а́я пеше́ра τυφλή σπηλιά. || χωρίς παράθυρα· -эта́ж όροφος χωρίς παράθυρα. || εκφρ. -дождь ήλιος και βροχή· -а́я кишка́ το τυφλό έντερο.

слепок, -пка α. το εκμαγείο, πρόπλασμα, το μοντέλο.

слепорожде́нный επ. τυφλογενής.

слепота́, -а́ θ. (κυρλεξ. κ. μτφ.) τυφλότητα.

слепу́н, -а́ α. τύφλοπας (φίδι).

слепи́ш, -а́ α. είδος μικρού τυφλοπόντικα.

слеса́рить ρ.δ. (απλ.) βλ. слеса́рничать.

слеса́рничать ρ.δ. εργάζομαι μηχανοτεχνίτης.

слеса́рний επ. της μηχανοτεχνικής. || ουσ. θ. -ая συνεργείο, εργαστήριο.

слеса́рня, -и θ. συνεργείο, εργαστήριο.

слеса́рский επ. μηχανοτεχνικός, του μηχανοτεχνίτη.

слеса́рство, -а ουδ. το επάγγελμα του μηχανοτεχνίτη.

слеса́рь, -я, πλθ. слеса́ря κ. слеса́ри α. 1 μηχανοτεχνίτης· εργατοτεχνίτης· μηχανουργός. 2 εφαρμοστής· τεχνίτης· μάστορας.

слёт¹, -а α. 1 πτήση ομαδική. 2 συγκέντρωση, συνάθροιση, σύναξη.

слёт², -а α. 1 πτήση, πέταγμα· уби́ть пти́цу на -е σκοτώνω το πουλί στο πέταγμα. 2 βγάσιμο, εξαγωγή, ξεπέταγμα· -ни́ти со шпу́ли ξεπέταγμα της κλωστής από το μασούρι.

слётанно́сть, -и θ. συνδυασμένη ομαδική πτήση.

* **слета́ть¹** ρ.σ. 1 πετώ κάπου με επιστροφή. 2 πηγαίνω κάπου γρήγορα με επιστροφή, πετάγομαι. || -ся αποκτώς πείρα ομαδικής πτήσης.

слета́ть² ρ.δ. βλ. слете́ть. || -ся βλ. слете́ться.

слете́ть, слечу́, слети́шь ρ.σ. 1 κατέρχομαι πετώντας· κάθομαι· пти́ца -ла на ветку το πουλάκι κάθισε στο κλαδί. || επέρχομαι, επιπίπτω. 2 (ανα)πετώ. || μτφ. εξαφανίζομαι, χάνομαι. 3 κατεβαίνω· трéчь· пηдо́ γρήγορα. 4 πέφτω· ξεκόβομαι· παρασύρομαι. || μτφ. διώχνομαι, αποκλύομαι. 5 εκστομίζομαι. || -ся συγκεντρώνομαι, συναθροίζομαι, συνάζομαι.

слёто́к, -тка α. (κυνηγ.) πουλάκι που πρωτοπέταξε από τη φωλιά του.

слечь ρ.σ. 1 αρρωσταίνω, πέφτω άρρωστος στο κρεβάτι. 2 (για δημητριακά, χόρτα) πέφτω καταγής.

слив, -а α. βλ. сли́тие.

сли́ва, -и θ. 1 δαμασκηνιά. 2 δαμάσκηνο.

сливѣние, -я ουδ. βλ. **сли́тие**.

слива́ть(ся) ρ.δ. βλ. **сли́ть(ся)**.

сли́вка, -и θ. βλ. **сли́тие**.

сли́вки, -вок πλθ. 1 ανθόγαλα, αφρόγαλα, αφρόκρεμα, αφρός, καϊμάκι· **СНЯТЬ С МОЛОКА** - βγάζω (παίρνω) την αφρόκρεμα από το γάλα· **КОФЕ СО -АМИ** καφές με καϊμάκι. 2 μτφ. το εκλεκτότερο μέρος. || εκφρ. **СНЯТЬ** - παίρνω την αφρόκρεμα (το εκλεκτότερο)· ~ **ОБЩЕСТВА** η αφρόκρεμα της κοινωνίας.

сливнóй επ. ανάμικτος, ανακατωμένος, σύμμικτος. || συγκεντρωτικός. || χυτός.

сливонóй επ. της δαμασκηνιάς ή του δαμάσκηνου· - **ЛИСТ** δαμασκηνόφυλλο· -**ЯЯ** κόστοχα κουκούτσι δαμάσκηνο. || απο δαμάσκηνο· - **КОМПОТ** κομπόστα από δαμάσκηνο.

сливочник, -а α. λαγήνι για την κρέμα.

сливочнóй επ. από αφρόκρεμα, από κρέμα· -**ОЕ** **МАСЛО** βούτυρο φρέσκο ή της φέτας· -**ОЕ** **МОРОЖЕНОЕ** παγωτό κρέμας.

сливчик, -а α. χύτης (εργάτης).

слизѣть, **слижѹ**, **слижешь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **слизанный**, βρ: -**ЗАН**, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βλ. **лизѣть**. 2 μτφ. καταστρέφω (για φωτιά, νερό). || εκφρ. **ОУДТО** **КОРОВА** **ЯЗЫКОМ** -**ЛА** βλ. ίδια έκφραση στη λ. **слизнуть**.

слизевóй επ. γλοιώδης, βλεννώδης.

слизень, -зня α. βλ. **слизняк**.

слизистýй επ. βλ. **слизевóй**; -**ОЕ** **Вещество** γλοιώδης ουσία. || εκφρ. -**ЯЯ** **ОБОЛОЧКА** γλοιώδης μεμβράνα, βλεννογόνο υμένας.

слизнуть, -нѹ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **слизнутýй**, βρ: -**НУТ**, -а, -ο ρ.σ.μ. βλ. **лизѣть**. || εκφρ. **ОУДТО** **КОРОВА** **ЯЗЫКОМ** -**ЛА** (ή как **ЯЗЫКОМ** -**ЛО**) γίνομαι άφαντος, εξαφανίζομαι· αρατίζομαι.

слизняк, -ѧ α. 1 λείμακας (επιστ.), γυμνοσάλιαγκας (λκ.). 2 άνθρωπος χαμερπής, τιποτένιος· σέρπετο.

слизывать ρ.δ. βλ. **лизѣть**. || -**СЯ** γλείφομαι.

слизь, -и θ. γλοιός, βλέννα.

слимонить ρ.σ.μ. (απλ.) κλέβω.

слинѧлы́й επ. βλ. **линѧлы́й**.

слинѧть ρ.σ. βλ. **линѧть**.

***слип**, -а α. 1 εσχάρα ανέλκυσης πλοίων. 2 νελκυστήρας (για σκοτωμένες φάλαινες).

слипѧть, -ѧет ρ.δ.μ. (για μάτια) κόλλω· κλείνω. || -**СЯ** κολλώ. || μου κλείνονται τα μάτια, νυστάζω πολύ.

слипнутьсѧ ρ.σ. κολλώ.

сли́тие, -я ουδ. 1 χύσιμο διαφόρων ουσιών μαζί· ανάμειξη, ανακάτωμα. 2 σύντηξη, συγχώνευση. 3 εκροή, έκχυση.

сли́тковнóй επ. χυτός (για μέταλλα).

сли́тно επίρ. μαζί, ενωμένα, αδιαχώριστα,

κολλητά· **ПИШѢТЕ** - γράφετε κολλητά (ενωμένα τα γράμματα της ίδιας λέξης).

сли́тнóсть, -и θ. ένωση· συνταύτιση.

сли́тнýй επ., βρ: -**ТЕН**, -**ТНА**, -**ТНО** (συν)-ενωμένος· αχώριστος· κολλητός· -**ОЕ** **НАПИСѧНИЕ** συνενωμένη γραφή. || συγχωνεμένος· - **ГУЛ** **ТОЛПѢ** η βουή του πλήθους, οχλοβοή.

сли́ток, -тка α. τεμάχιο χυτού μετάλλου. || κομμάτι χρυσού ή αργύρου ελεύθερο στη φύση.

сли́точнýй επ. χυτός· -**ЯЯ** **МЕДЬ** χυτός χαλκός.

СЛИТЬ, **СОЛѢЮ**, **СОЛѢШѢ**, παρλθ. χρ. **СЛИЛ**, -**Лѧ**, -**ЛО**, προσκ. **СЛЕЙ**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **СЛИТýй**, βρ: **СЛИТ**, -ѧ, -ο ρ.σ.μ. 1 χύνω μαζί, ανακατώνω, αναμειγνύω· αδειάζω, εκκενώνω· - **МОЛОКО** **ИЗ** **ДВУХ** **БИТОНОВ** **В** **ОДНѢ** αδειάζω γάλα από δυο δοχεία σε ένα. 2 συγκερνώνω. || συντήκω (για μέταλλα). 3 μτφ. συνηνώνω, συγχωνεύω· ενοποιώ. 4 εκχύνω, ξεχύνω. 5 αμ. (παλ.) εκρέω, χύνομαι, τρέχω. || -**СЯ** 1 (συν)ενώνομαι. 2 μτφ. συγχωνεύομαι. || συνδέομαι στενά. 3 βλ. ενεργ. φ. (5 σημ.).

сличѧть ρ.δ. βλ. **сличѧть**. || -**СЯ** συγκρίνομαι, αντιπαραβάλλομαι.

сличѣние, -я ουδ. σύγκριση, αντιπαραβολή.

сличѧть, -чѹ, -чѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **сличѣннýй**, βρ: -**ЧѢН**, -**ЧЕНѧ**, -**ЧЕНО** ρ.σ.μ. συγκρίνω, (αντι)παραβάλλω.

слишком επίρ. πάρα πολύ, λίαν. || (με αριθμητικό)· (παρα)πάνω· **ОН** **БОЛЕД** - **ТРИ** **МѢСЯЦА** αυτός ήταν άρρωστος πάνω από τρεις μήνες. || εκφρ. **ѧТО** (**УЖ**) - αυτό πια είναι πάρα πολύ· τα παράκανε, το παραξήλωσε, ξεπερνά τα όρια.

слиѧние, -я ουδ. (για ποτάμια, ρυάκια)· η συμβολή· ένωση. || μτφ. συγχώνευση, ενοποίηση· - **РОМАНТѢЗМА** **И** **РЕАЛѢЗМА** συγχώνευση ρομαντισμού και ρεαλισμού.

СЛОБОДѧ, -ѧ, πλθ. **СЛОБОДЫ**, **СЛОБОД** -**ѧМ** θ. 1 (παλ.) συνοικισμός προνομιούχος. 2 εμπορική συνοικία ή χωριό. || συνοικία· μαχαλάς. 3 (παλ.) προάστιο.

СЛОБОДКА, -и θ. (παλ.) προάστιο.

СЛОБОДСКóй επ. συνοικιακός, οικιακός. || του προαστίου.

СЛОБОДЧѧНИН, -а α., -ка, -и θ. βλ. **СЛОБОЖѧНИН**.

СЛОБОЖѧНИН, -а α. ο κάτοικος προαστίου.

СЛОВѧК, -а α., -чка, -и θ. Σλοβάκιος, -α.

СЛОВѧРИК, -а α. μικρό λεξικό· **КАРМАННýй** - λεξικό της τσέπης.

СЛОВѧРНИК, -а α. λεξικογράφος, λεξικοσυνθέτης.

СЛОВѧРНýй επ. λεξικός· λεξικολογικός· -**ЯЯ** **РАБОТА** λεξική εργασία ή ερμηνεία λέξεων· - **СОСТАВ** **ЯЗЫКА** ο θησαυρός λέξεων μιας γλώσσας.

СЛОВѧРЬ, -ѧ α. 1 λεξικό **ѧНЦИКЛОПЕДѢСКИИ** - εγκυκλοπαιδικό λεξικό· **ТОЛКóВНýй** - ερμη-

νευτικό λεξικό· **русско-греческий** - ρωσοελληνικό λεξικό. 2 το λεξικό (το σύνολο των λέξεων που χρησιμοποιείται από κάποιον).

словацкий επ. σλοβακικός.

словенец, -ница α., -ка, -и θ. (παλ.)· ο Σλοβένος, -α.

словѣны, -ев κ. (σπάνια) **словѣны**, -вен πλθ., βλ. **словѣнец**.

словѣнский¹ επ. (παλ.) του Σλοβένου.

словѣнский² επ. σλοβένικος, των Σλοβένων.

словѣник, -а α. (παλ.) φιλόλογος. || (παλ) φοιτητής ή καθηγητής της φιλολογίας.

словѣница, -и θ. βλ. **словѣник**.

словѣность, -и θ. 1 (παλ.) τα γράμματα ή φιλολογία, λογοτεχνία· **исторія** -и ιστορία των γραμμάτων· **народная** - η λαογραφία. || (παλ.) μάθημα διδακτικό (ιστορίας, χημείας, φυσικής κλπ.). 2 ακαδημαϊκή συζήτηση, φιλολογία, κούφια λόγια, βερμπαλισμός. 3 μαθήματα στρατιωτικών κανονισμών.

словѣсный επ., 1 λεξικός· λεκτικός· της λέξης, των λέξεων· -ое сочетание λεξικός συνδυασμός. 2 προφορικός· -ое народное творчество η δημοτική (λαϊκή) ποίηση.

словѣчко, -а ουδ. 1 λεξούλα. 2 μικρή φράση· ομιλία· κουβεντούλα.

словить ρ.σ. βλ. **ловить**.

словник, -а α. λεξικό, γλωσσάριο.

словно σύνδ. μόριο· όπως (ακριβώς), σαν, ως, σα(ν) να, λες και... - ничего не было σα να μη συνέβηκε τίποτε· - чудом ως εκ θαύματος· он обрѣсился на него - хищная птица αυτός ρίχτηκε απάνω του σαν το γεράκι· он - маленький αυτός κάνει σαν μικρό παιδί.

слово¹, -а, πλθ. **слова**, **слов**, -ам κ. (παλ.) **слова**, **словес**, -ам ουδ. 1 λέξη· значение -а η σημασία της λέξης· иностранные -ά ξένες λέξεις. 2 ομιλία, γλώσσα. 3 φράση· λόγος. || φλυαρία, αμετρολογία, αερολογίες, λόγια του αέρα, ανεμώλια έπη. 4 υπόσχεση, λόγος· держать своё - κρατώ το λόγο· связать себя -ом δένομαι με υπόσχεση, πιάνομαι από λόγο. 5 αγόρευση· просить - ζητώ το λόγο (να μιλήσω)· предоставить - для доклада δίνω το λόγο για την εισήγηση· приветственное - χαιρετιστήρια ομιλία· вступительное - εισαγωγική ομιλία, άνοιγμα (συνέλευσης, συνεδρίασης κ.τ.τ.)· заключительное - ομιλία κλεισίματος (συνέλευσης, συνεδρίασης κ.τ.τ.)· дар -а χάρισμα λόγου (ευφράδειας). 6 (παλ.) έργο λόγου, πνευματικό έργο· πόνημα, σύγγραμμα· βιβλίο. 7 πλθ. -ά στίχοι (μελοποιημένοι). || εκφρ. новое - καινούρια επίτευξη (επιστήμης κλπ.)· первое - α) το πρώτο, το αρχικό βήμα, το πρώτο ξεκίνημα. β) το πιο βασικό, το κύριο, το ουσιώδες· последнее -

η τελευταία λέξη (η νεότερη επίτευξη)· одним -ом κ. (απλ.) одно - βλ. **словом**. - в - рассказать διηγούμαι λέξη προς λέξη, κατά γράμμα, με το νι και με το σίγμα· - за - από λίγο-λίγο, βαθμιαία (για εξέλιξη συνομιλίας, λόγου)· на -άχ α) προφορικά. β) στα λόγια (όχι στην πράξη)· по -ам чьим α) κατά τα λόγια του..., κατά τα λεγόμενα του... β) όπως λέγει (διδάσκει, γράφει) ο... В двух (в кратких коротких) -άχ με δυο λόγια, σύντομα, κοντολογής· в одно - (για φράση, σκέψη) την ίδια, το ίδιο (κι εγώ)· таυτόχρονα κι εγώ· к -у (прийтись) θυμούμαι επειδή ειπώθηκε τέτοια λέξη, κάτι μου θυμίζει η λέξη· от -а до -а ή до -а όλα και λεπτομερέστετα· от -а к -у από κουβέντα σε κουβέντα, στην πορεία της συνομιλίας· с первою -а από την πρώτη λέξη (ευθύς εξ αρχής, αμέσως)· с чужих слов από τα λεγόμενα των άλλων· слов ή слова нет καμιά αντίρρηση ή συζήτηση· βέβαια, πραγματικά· нет слов как.. δεν μπορώ να εκφραστώ πως... к -у оказатъ με την ευκαιρία αυτή θα πω, να προσθέσω· обратъ (взять) свой -ά οβратно παίρνω το λόγο μου πίσω· знать (такое) - ξέρω μαγική λέξη (επιτυχίας)· тратить -ά понапрасну (попусту, зря) χάνω τα λόγια μου μάταια, άδικα· быть господином (хозяйином) своего -а ή своему -у εκτελώ την υπόσχεσή μου· не ходитъ слов δε βρίσκω λόγια (να ευχαριστήσω κ.τ.τ.)· слов не хватает βλ. προηγούμενη έκφραση.

слово², -а ουδ. παλαιά ονομασία του γράμματος с. || εκφρ. --ер; --ерик; --ер-с; --ерик-с (παλ.) ονομασία του φθόγγου с που στον προφορικό λόγο μπαίνει στο τέλος των λέξεων σε ένδειξη εκτίμησης προς τον συνομιλητή: с - слово και του ъ - ер, ерик.

словослудие, -я ουδ. (γραμ. λόγος) φλυαρία· αερολογία, κενολογία, κούφια λόγια.

словоизвержение, -я ουδ. λογοδιάρροια.

словоизлияние, -я ουδ. μεγαλοστομία, ευφράδεια, ευγλωττία, ευστομία.

словоизменение, -я ουδ. (γραμμ.) αλλαγή των λέξεων.

словолитель, -я α. στοιχειοχύτης.

словолительный επ. στοιχειοχυτικός.

словолития, -и θ. (παλ.) στοιχειοχυτήριο.

словолитчик, -а α. βλ. **словолитель**.

словом (παρθ. λ.) κοντολογής, με λίγα λόγια, για να μη τα πολυλογούμε.

словообразование, -я ουδ. σχηματισμός λέξης, λέξεων.

словообразовательный επ. του σχηματισμού των λέξεων.

словоохотливость, -и θ. βλ. разговорчи-

вость.

словоохотливый επ., βρ: -лив, -а, -о βλ. разговорчивый.

словоохотный επ., βρ: -тен, -тна, -о (παλ.) βλ. разговорчивый.

словоспряжение, -я ουδ. βλ. препирательство.

словоспроизводный επ. παραγωγικός λέξεων - **сүүлдикс** επίθεμα παραγωγικό λέξεων. || εκφρ. - **словарь** λεξικό συγγενικών λέξεων.

словоспроизводство, -а ουδ. παραγωγή λέξεων. || (παλ.) ετυμολογία.

словосочетание, -я ουδ. συνδυασμός λέξεων.

словоупотребление, -я ουδ. χρησιμοποίηση λέξης, -ων.

словцо, -а ουδ. βλ. **слово**¹ (1, 2 σημ.).

словчить(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. **ловчить(ся)**.

слог¹, -а, πλθ. **слоги**, -όβ α. συλλαβή. деление слова на -и χώρισμα της λέξης σε συλλαβές.

слог², -а α. (παλ.) βλ. **стиль** (2 σημ.). || δεξιότεχνια λόγου.

слоговой επ. 1 συλλαβικός, της συλλαβής. 2 βλ. **слоγοобразующий**. || εκφρ. -όε **письмо** συλλαβογραφία.

слоγοобразующий επ. που οχηματίζει συλλαβή.

слоγοраздел, -а α. χώρισμα σε συλλαβές.

словяще, -а ουδ. (βοτ.) το σώμα των μαλακοειδών φυτών.

словящный επ. μαλακοειδής. -не растения τα μαλακοειδή φυτά.

словной επ. του στρώματος.

словной επ. βλ. **словящный**.

слоение, -я ουδ. στρώσιμο, τοποθέτηση κατά στρώματα.

слоенный επ. φτιαγμένος κατά στρώματα. -ое тесто ζυμάρι κατά στρώματα.

сложение, -я ουδ. 1 πρόσθεση. - чисел η πρόσθεση των αριθμών. 2 σύνθεση. φτιάξιμο. - песни σύνθεση τραγουδιού. - стихов στιχουργία. 3 παραίτηση. παράδοση, κατάθεση (υπηρεσιακών καθηκόντων κ.τ.τ.). 4 πρόσθεση (η αριθμητική πράξη). 5 βλ. телосложение.

сложный επ., βρ: -жен, -женá, -женó καμμένος, φτιαγμένος (για σώμα).

сложить, **сложу**, **сложилъ**, παθ. μτχ. παρπθ. χρ. **сложенный**, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 βάζω, τοποθετώ με τη σειρά, με τάξη, τακτοποιώ. - дрова в полённому θημωνιάζω τα καυσόξυλα. - вещи в чемодан τακτοποιώ τα πράγματα στη βαλίτσα. 2 προσθέτω. - три с шестью προσθέτω το τρία με το έξι. - два и один προσθέτω δύο και ένα. 3 συνθέτω, ενώνω. φτιάχνω (απο τεμάχια). - домик из кубиков φτιάχνω σπιτάκι από κύβους. 4 χτίζω. - печьку χτίζω θερμάστρα. 5 συνθέτω. - Песню συνθέτω τραγούδι. - стих φτιάχνω ποίημα (στι-

χουργιά). 6 διπλώνω. - салфетку διπλώνω την πετσέτα του φαγητού. || συμπτύσσω, μαζεύω, κλείνω. - нож κλείνω το σουγιά. || συμπτύσσω. σταυρώνω. - руки на груди σταυρώνω τα χέρια στο στήθος. - ноги κάθονται σταυροπόδι. - губы σουφρώνω τα χείλη. 7 κατεβάζω, αποθέτω. - ношу с плеч κατεβάζω το φορτίο από τους ώμους. || (παλ.) ακυρώνω, καταργώ, χαρίζω (ποινή, φταίξιμο). 8 καταθέτω την εντολή. παραδίνω τα καθήκοντα. παραιτούμαι. απαλλάσσομαι από κάτι. || εκφρ. - голову ή κόшти κλίνω (γέρνω) το κεφάλι, αφήνω τα κόκκαλα (πεθαίνω). - оружие καταθέτω το όπλο (παραδίνωμαι). - руки σταυρώνω τα χέρια (παύω να δω). **сложá** **руки сидеть** κάθονται με σταυρωμένα τα χέρια (δεν κάνω τίποτε). || -ся 1 φτιάχνομαι, γίνομαι. || συγκροτούμαι, οργανώνομαι (σε ομάδες κ.τ.τ.). 2 συντίθεμαι. 3 καθιερώνομαι, ριζώνομαι. у меня -лась привчка μου έγινε συνήθεια. -лись цены καθιερώθηκαν οι τιμές. || παίρνω τροπή, φάση, στροφή. обстоятельство -лись благоприятно οι περιστάσεις πήραν ευνοϊκή τροπή. 4 ωριμάζω, αντρώνομαι. || μτφ. διαμορφώνομαι, διαπλάθομαι. характер у него ещё не -лся ο χαρακτήρας του ακόμα δε διαμορφώθηκε. || αποκτιέμαι. 5 συμπτύσσομαι, μαζεύομαι. διπλώνομαι. 6 συνεισφέρω χρήματα (για κοινή υπόθεση). 7 μαζεύω τα πράγματά μου (για αναχώρηση).

сложноподчинённый επ. (грамм.) συνθετο-υποτακτικός. -ое предложение σύνθετη υποτακτική πρόταση.

сложносокращённый επ. συντετμημένος. -не слова συντετμημένες λέξεις ή συντομογραφίες.

сложносочинённый επ. (грамм.) σύνθετος. -ое предложение σύνθετη παρατακτική πρόταση.

сложность, -и θ. το σύνθετο, το πολύπλοκο, το περίπλοκο. δυσκολία, δυσχέρεια.

сложнопётый επ. της ανθοταξίας, της ταξιανθίας. || ουσ. πλθ. -не τα ταξιανθή.

сложный επ., βρ: -жен, -женá, -жно. 1 σύνθετος. πολυμερής. -не вещества σύνθετες ουσίες. -ое слово σύνθετη λέξη. -ое предложение (грамм.) σύνθετη πρόταση. -ое число ο συμμιγής αριθμός. 2 πολύπλοκος, πολυσυχνός, πολυσύνθετος. - вопрос πολύπλοκο ζήτημα. || δαιδαλώδης, λαβυρινθώδης. 3 δύσκολος, δυσχερής, δυσκολοκατόρθωτος. -ая операция δύσκολη εγχείριση. -ая задача δύσκολο πρόβλημα.

слоистость, -и θ. διάταξη κατά στρώματα. - горных пород η κατά στρώματα διάταξη των πετρωμάτων.

слоистый επ., βρ: -ист, -а, -о κατά στρώ-

ματα· -НЕ МИНЕРАЛЫ κοιτάσματα ορυκτών κατά στρώματα· -НЕ ОСЛАКА τα θυσανοστρώματα (νέφη).

СЛОЙТЬ, СЛОЙ, СЛОЙШЬ ρ.δ.μ. βάζω, τοποθετώ κατά στρώματα. || -СЯ διαμορφώνομαι κατά στρώματα· μπαίνω, τοποθετούμαι κατά στρώματα.

СЛОЙ, СЛОЯ, προθт. В СЛОЕ κ. В СЛОЮ, πλθ. СЛОЙ, СЛОЕВ α. 1 στρώμα, διάστρωμα· -И АТМОСФЕРЫ τα στρώματα της ατμόσφαιρας· - ЛЬДА στρώμα πάγου· - ЖИРА στρώμα λίπους· СЛАНЦЫ РАСПОЛОЖЕНЫ -ЯМИ οι σχιστόλιθοι κείτονται κατά στρώματα. || μτφ. σειρά· ταινία· ~ ВПЕЧАТЛЕНИЙ σειρά εντυπώσεων. 2 μτφ. κοινωνικό στρώμα· ШИРОКИЕ -И НАСЕЛЕНИЯ πλατιά στρώματα του πληθυσμού· ИНТЕЛЛИГЕНТНЫЕ -И ОБЩЕСТВА το κοινωνικό στρώμα των διανοουμένων· ВЪШШЕ -И ОБЩЕСТВА τα ανώτερα στρώματα της κοινωνίας.

СЛОЙКА, -И θ. 1 στρώσιμο. 2 φραντζολάκι με στρώματα (πλακέ).

СЛОЙЧАТЫЙ επ., βρ: -ЧАТ, -А, -О βλ. СЛОИСТЫЙ.

СЛОМ, -А α. 1 σπάσιμο, θραύση, τσάκισμα 2 μτφ. εξάρθρωση, διάλυση· - ГОСУДАРСТВЕННОЙ МАШИНЫ σπάσιμο του κρατικού μηχανισμού. 3 το σπασμένο μέρος.

СЛОМАТЬ ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. СЛОМАННЫЙ, βρ: -МАН, -А, -О. 1 βλ. ЛОМАТЬ. 2 συντρίβω, σπάζω· - СОПРОТИВЛЕНИЕ ПРОТИВНИКА σπάζω την αντίσταση του εχθρού. || εκφρ. - ГОЛОВУ σπάζω το κεφάλι (σκέφτομαι πολύ)· - ЗУБЫ τα βρίσκω μπαστούνια ή σκούρα· - РЯДЫ χαλνώ τη στοίχιση, ζύγιση ή τη σύνταξη (τιμήματος): - СЕБЕ ШЕЮ ή ГОЛОВУ σπάζω τα μούτρα μου, σακατεύομαι, καταστρέφομαι· αποτυχαίνω καταγωδώς: ЧЕРТ НОГУ -ЕТ βλ. ίδια έκφραση στη λ. СЛОМІТЬ: ЯЗЫК -ЕШЬ είναι πάρα πολύ δυσκολοπρόφερτη (λέξη, φράση). || -СЯ 1 βλ. ЛОМАТЬСЯ. 2 σπάζω, καταβάλλομαι σωματικά ή ηθικά.

СЛОМІТЬ, СЛОМЛІ, СЛОМІШЬ, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. СЛОМЛЕННЫЙ, -ЛЕН, -А, -О ρ.σ.μ. 1 σπάζω, θραύω, τσακίζω· - ВЕТКУ σπάζω το κλαδί. 2 βλ. СЛОМАТЬ (2 σημ.). 3 καταβάλλω σωματικά ή ηθικά. || εκφρ. -Я ГОЛОВУ (бежать, мчаться κ.т.т.) τρέχω με ιλιγγιώδη (αστραπιαία) ταχύτητα· - СЕБЕ ШЕЮ ή ГОЛОВУ βλ. έκφραση στη λ. СЛОМАТЬ· ЧЕРТ НОГУ -ИТ κυκεώνας, πανδαμόνιο, ανάστα. || -СЯ σπάζω, τσακίζομαι, θραύομαι. || μтφ. υποτάσσομαι, υποκύπτω· κάμπτομαι. || βλ. СЛОМАТЬСЯ (2 σημ.).

СЛОМКА, -И θ. σπάσιμο, θραύση, τσάκισμα.

СЛОН, -А α. 1 ελέφαντας. 2 μтφ. άνθρωπος μαμούθ, χοντροπαλάς. 3 (στο σκάκι)· ο αξιωματικός. || εκφρ. -А НЕ ПРИМЕТИТЬ (ειρν.)

δε βλέπω το πιο σοβαρό, το πιο σημαντικό.

СЛОНЁНОК, -НКА, πλθ. -НЯТА, -НЯТ α. ελεφαντάκι.

СЛОНИК, -А α. 1 ελεφαντάκι. 2 παιδικό παιχνίδι. 3 είδος κάνθαρου με προβοσκίδα.

СЛОНІКА, -И θ. η ελεφαντίνα.

СЛОНОВИЙ βλ. СЛОНОВИЙ.

СЛОНОВНИК, -А α. σταύλος ελεφάντων.

СЛОНОВОСТЬ, -И θ. ελεφαντίαση (ασθένεια).

СЛОНОВИЙ κ. **СЛОНОВИЙ** επ. ελεφάντινος. || εκφρ. -АЯ БОЛЕЗНЬ βλ. СЛОНОВОСТЬ. -АЯ КОСТЬ ελεφαντοστό, ελεφαντοκόκκαλο, φίλντισι.

СЛОНІ: - СЛОНЯТЬ βλ. СЛОНЯТЬ.

СЛОНЯТЬ ρ.δ: СЛОНІ ~ (απλ.) περιφέρομαι άσσκοπα, χασομέρης, αργόσχολος· χαζεύω. || -СЯ βλ. СЛОНЯТЬ.

СЛОПАТЬ ρ.σ. βλ. ЛОПАТЬ.

СЛУГА, -И, πλθ. СЛУГИ α. 1 α. κ. (παλ.) θ. υπρέτης, υπάλληλος, δούλος. || (παλ.) υπηρέτρια, δούλα. || λακές· καμαριέρης· θαλαμηπόλος. || μтφ. υπηρέτης· - ОТЕЧЕСТВА υπρέτης της πατρίδας. || λακές· ~ РЕАКЦИИ λακές της αντίδρασης.

СЛУЖАКА, -И α. παλιοκαραβανάς (πεπειραμένος στρατιωτικός)

СЛУЖАНКА, -И θ. υπηρέτρια, δούλα.

СЛУЖАЩИЙ επ. απο μтχ. που υπηρετεί. || ουσ. δημόσιος υπάλληλος.

СЛУЖБА, -И θ. 1 υπηρεσία· ~ В АРМИИ υπηρεσία στο στρατό· ДЕЙСТВІТЕЛЬНАЯ ~ πραγματική υπηρεσία· - СВЯЗИ υπηρεσία διαβιβάσεων· РАЗВЕДЫВАТЕЛЬНАЯ ~ κατασκοπευτική υπηρεσία· ПОСТУПІТЬ НА -У μπαίνω στην υπηρεσία, γίνομαι υπάλληλος· ПЕРЕМЕНИТЬ -У αλλάζω υπηρεσία· ПОВЫШЕНИЕ ПО -Е προαγωγή στην υπηρεσία. 2 τμήμα, γραφείο· - ПОГОДЫ μετεωρολογική υπηρεσία. 3 (εκκλσ.) λειτουργία· ОТСТОЯТЬ -У στέκομαι ορθός σ' όλη τη διάρκεια της λειτουργίας. 4 πλθ. -И (παλ.) παραρτήματα σπιτιού ή νοικοκυριού (σταύλοι, αχυρώνες κ.т.т.). || εκφρ. ПОСТАВИТЬ ЧТО В -У чемύ βάζω κάτι στην υπηρεσία κάποιου.

СЛУЖОУСТ, -А α. άνθρωπος αυστηρά υπηρεσιακός.

СЛУЖЕБНИК, -А α. (εκκλσ.) το λειτουργικό (βιβλίο).

СЛУЖЕБНЫЙ επ. 1 υπηρεσιακός· -НЕ ДЕЛА υπηρεσιακές υποθέσεις· -АЯ ТАЙНА υπηρεσιακό μυστικό· -АЯ ЗАПІСКА υπηρεσιακό σημείωμα. 2 δευτερεύων, βοηθητικός, επικουρικός. || εκφρ. -НЕ СЛОВА βοηθητικές λέξεις (σύνδεσμοι, μόρια, προθέσεις).

СЛУЖЕНИЕ, -Я ουδ. 1 (παλ.) υπηρέτηση. 2 (εκκλσ.) λειτουργία. 3 εξυπηρέτηση.

СЛУЖИВЫЙ επ. (παλ.) υπηρεσιακός, της υπη-

ρεσίας. Η αυτός που υπηρετεί ή εκτελεί υπηρεσία.

σλужильный επ. (παλ.) 1 στρατεύσιμος· ~οε **СОСЛОВИЕ** στρατεύσιμο στρώμα της κοινωνίας. 2 προαγμένος για υπηρεσία (όχι σαν προνομιούχος).

служитель, ~я α., ~ница, ~и θ. 1 (παλ.) θεράπων, ~ίδα, υπηρέτης, ~τρια· λακός. 2 κατώτερος υπάλληλος. Η **εκφρ.** **канцелярский** ~ (παλ.) κατώτερος υπάλληλος χωρίς βαθμό.

служительский επ. υπηρετικός.

служить, **служу́**, **служи́шь**, **μτχ.** ενστ. **служи́щий** ρ.δ. 1 υπηρετώ (εκτελώ δημόσια, στρατιωτική ή άλλη υπηρεσία). 2 (παλ.) είμαι υπηρέτης, δούλος. 3 (παλ.) δουλεύω σαν υποταγής. Η προσφέρω εκδούλευση· εξυπηρετώ. 3 προσφέρω τις υπηρεσίες μου· ~ **родине** υπηρετώ την πατρίδα· ~ **народу** υπηρετώ το λαό. Η αποδίδομαι ολοκληρωτικά σε κάτι· ~ **бáхусу** το ρίχνω στο πιοτί (λατρεύω το Βάκχο). ~ **Мамóне** λατρεύω το Μάμωνά (τον πλούτο). Η 4 εκτελώ τον προορισμό μου (για μέλη, όργανα του σώματος κ.τ.τ.). 5 χρησιμεύω, χρησιμοποιούμαι· **шинéль** éτα ~**ла мне одея́лом** αυτή η χλαίνη μου χρησίμευσε για σκέπασμα· ~ **при-мéром** χρησιμεύω για παράδειγμα. 6 ιερατεύω· λειτουργώ, εκτελώ λειτουργία. 7 (για μερικά ζώα) στέκομαι στα πισινά πόδια. Η ~**ся** βλ. ρ. ενεργ. φ. (6 σημ.).

служка, ~и α. υπηρέτης μοναστηριού ή αρχιερέα. Η υπηρέτης συναγωγής.

служáвить ρ.σ. βλ. **лукáвить**.

слупи́ть ρ.σ. βλ. **лупи́ть** (1, 2 σημ.). Η ~**ся** ξεφλουδίζομαι· πέφτω.

слупли́вать(ся) ρ.δ. βλ. **слупи́ть(ся)**.

слух, ~а α. 1 ακοή· αυτί· **úхо** - **óрган** ~а το αυτί είναι όργανο της ακοής· **óстрый** ~ο ξεία ακοή· **éто протíвно** ~у αυτό χτυπά άσχημα στο αυτί. Η μουσική αίσθηση, αυτί· **игрáть, петь** по ~у παίζω, τραγουδώ με το αυτί (χωρίς νότες)· **музыка́льный** ~ μουσικό αυτί· **χορόший** ~ καλό (μουσικό) αυτί. 2 **μτφ.** είδηση, αγγελία, φήμη· **циркули́ровали рáзные** ~и κυκλοφορούσαν διάφορες φήμες· **о них нé было** ~а γι αυτούς δεν υπήρχε καμιά είδηση. Η **εκφρ.** **на** ~ με το αυτί, εξ ακοής, αφουγγραζόμενος· **по** ~ам ακουστά· **я егó знáю тóлько по** ~ам τον έχω μόνο ακουστά· **обрати́ться** ή **преврати́ться в** ~ εντεινών την ακοή, τεντώνω τ' αυτί, είμαι όλος αυτιά· **хóдит** ~ κυκλοφορεί η φήμη, φημολογείται.

слухáч, ~á α. ατακουστής ραδιοεπικοινωνίας.

слуховóй επ. ακουστικός· ~ **нерв** το ακουστικό νεύρο· ~ **аппáрат** α) ανατ. το όργανο της ακοής. β) τεχ. ακουστική συσκευή (για βαρβίκους).

случáем επίρ. (απλ.) βλ. **случáйно**.

случáй, ~я α. 1 περίπτωση, περιστατικό, συμβάν· **непредвiденный** ~ απρόβλεπτη περίπτωση· **οсобенный** ~ ιδιαίτερη περίπτωση· **в подóбном** ~е σε τέτοια (παρόμοια) περίπτωση· **в протíвном** ~е σε αντίθετη περίπτωση· **как в настóящем** ~е όπως τώρα σ' αυτή εδώ την περίπτωση· **ни в кóем** ~е σε καμιά περίπτωση· **если предстáвится** ~ αν παρουσιαστεί περίπτωση· **на** ~ **смерти** σε περίπτωση θανάτου· ~и **из моéй жiзни** περιστατικά απο τη ζωή μου· **редкий** ~ σπάνια περίπτωση. Η **κρούσμα**· ~ **заболевáния** κρούσμα ασθένειας· ~и **нарушéния дисципли́ны** κρούσματα απειθαρχίας. 2 περίπτωση· ευκαιρία· **в дáнном** ~е στη δοσμένη περίπτωση· **в удóбном** ~е στη κατάλληλη ευκαιρία· **по** ~ю **чегó** με την ευκαιρία του... 3 βλ. **случáйность**. Η **εκφρ.** **в** ~е **чегó** σε περίπτωση που· **на** ~е α) σε περίπτωση, β) παλ. τυχαία· **от** ~я **к** ~ю **пóте-пóте**, απο καιρό σε καιρό, που και που, κάπου-κάπου· **купи́ть по** ~ю αγοράζω σε τιμή ευκαιρίας· **по** ~ю **чегó** λόγω, συνεπεία, ένεκα· **при** ~е α) σε ώρα ανάγκης, στην ανάγκη. β) σε μερικές περιπτώσεις, κάποτε, ενίοτε· **в такóм (éтом)** ~е σε τέτοια (αυτή) ή τη δοσμένη περίπτωση· **в** ~е **если** σε περίπτωση αν..., **на пéрвый** ~ για πρώτη φορά· **быть в** ~е; **попáсть в** ~е είμαι τυχερός, τυχαίνω σε ευνοϊκή κατάσταση.

случáйно επίρ. τυχαία, κατά τύχη, κατά σύμπτωση, συμπτωματικά· ~ **встрéтитcя с кем н.** τυχαία συναντιέμαι με κάποιον. Η (παρθ. λ.) μη τυχόν, μήπως κατά τύχη· **у вас** ~ **нет ли папи́рсов?** μήπως τυχόν σας βρίσκονται τσιγάρα;

случáйность, ~и θ. 1 σύμπτωση, το τυχαίο, ο τυχαίος χαρακτήρας (συμβάντος, φαινομένου κ.τ.τ.)· ~ **встрéчи** το τυχαίο της συνάντησης· ~ и **необхóдимостъ** (φιλοσ.) το τυχαίο και η αναγκαιότητα· **по несчáстной** ~и κατά καιή (διαβολεμένη) σύμπτωση· **по** ~и βλ. **случáйно**. 2 το απρόοπτο, το απρόβλεπτο· **цéльный ряд** ~ей **ολόκληρη** σειρά απρόοπτων.

случáйный επ., βρ: ~чаен, ~чайна, ~ча́йно 1 τυχαίος, συμπτωματικός· ~ая **встрéча** τυχαία συνάντηση· ~ое **совпадéние** τυχαία σύμπτωση. Η περιπτωσιακός· ~ **зарабóток** τα τυχερά της δουλειάς. 2 απρόβλεπτος, απρόοπτος.

случáть ρ.δ. βλ. **случи́ть**. Η ~**ся** 1 βλ. **случи́ться**. 2 υπάρχουν περιπτώσεις· **συμβαίνω, τυχαίνω, συμπίπτω** έρχομαι, φτάνω κατά τύχη· ~**лось вам когдá-н?** σας συνέβαινε καμιά φορά;

случáться ρ.δ. βλ. **случи́ться?**

случи́вшийся 1 **μτχ.** παρθ. χρ. του ρ. **случи́ться**! 2 ουσ. ουδ. ~еся το συμβάν, το πε-

ριστατικό.

случить, -чѹ, -чійшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **случённый**, -чѣн, -чѣна, -чѣно ρ.σ.μ. (για ζώα)· φέρω (πλησιάζω) για βάτευμα.

случиться¹, -чїтся, μτχ. παρλθ. χρ. **случившийся** ρ. σ. 1 συμβαίνω· γίνομαι, λαμβάνω χώρο· -лся пожар έγινε πυρκαγιά· -лась беда συνέβηκε δυστύχημα (κακό)· как будто ничего не -лось σα να μη συνέβηκε τίποτε. || απρόσ. τυχαίνω· емѹ не -лось побыва́ть там δεν του έτυχε να πάει εκεί. || βρίσκομαι τυχαία· со мной денег не -лось κατά τύχη δεν είχα επάνω μου χρήματα.

случиться², -чїтся ρ.σ. (για ζώα) οχεύομαι, βατεύομαι.

случка, -и θ. (για ζώα) οχεία, επίβαση, βάτευμα.

случной επ. της οχείας, του βατεύματος· - период περίοδος βατεύματος.

слухание, -я ουδ. άκουσμα, ακρόαση· - кон-цёрта άκουσμα συναυλίας· - врача́ ακρόαση γιατρού.

слухатель, -я α., -ница, -и θ. ακροατής, -άτρια, ακουστής· - радио ακροατής ραδιο-φωνου. || φοιτητής, σπουδαστής.

слухательский επ. του ακροατή ή της ακρό-ασης.

слухать ρ.δ.μ. 1 ακούω· - радио ακούω ρα-διοφωно· - лекцию ακούω διάλεξη· - сказки ακούω παραμύθια. 2 ακροώμαι· доктор -ал егѹ грудь и сѣрдце ο γιατρός τον άκουσε στο στήθος και στην καρδιά. 3 εισακούω, δέ-χομαι· -айте советы́ врача́ ακούτε τις συμ-βουλές του γιατρού. 4 υπακούω, υποτάσσομαι· - отца́ ακούω τον πατέρα· он никого́ не -ет αυτός δεν ακούει κανέναν. || (για μηχανή ή μηχανισμούς)· υποτάσσομαι· руль не -ет το τιμόνι (πηδάλιο) δε λειτουργεί. 5 **слушаю!** στις διαταγές σας! || -ся 1 υπακούω, υπο-τάσσομαι· не ~ родителей δεν υπακούω στους γονείς· не ~ приказа́ δεν υπακούω στη διατα-γή. 2 βλ. ενεργ. φ. 3 σημ. 3 **слушаюсь!** βλ. ενεργ. φ. 5 σημ. 5 ακροώμαι, ακούω.

слушок, -шкá α. ήχος ή μικρός ήχος.

слыть, **слывѹ**, **слывѣшь**, παρλθ. χρ. **слыл**, -лá, -ло ρ.δ. φημίζομαι, ακούομαι· ~ красá-вицей φημίζομαι για την ομορφιά· ~ умным φημίζομαι για την εξυπνάδα. || είμαι γνω-στός με το όνομα ή το παρανόμι.

слыхать ρ.δ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **слы-ханный**, βρ: -хан, -а, -ο. 1 βλ. слы́шать. 2 βλ. слы́шно (2, 3 σημ.). 3 (παρνθ. λ.) όπως ακούεται ή λέγεται· ты, -, за новую работу принялся есѹ, όπως ακούω, έπιασες καινού-ρια δουλειά. || εκφρ. слы́ханное (слы́хано) ли дѣло (απλ.) ακούστηκε ποτέ τέτοιο πράγμα (α-

πίθανο)· где это слы́хано που ακούστηκε αυτό.

слыхивать ρ.δ. βλ. слы́шать (1, 3 σημ.).

слыхом επίρ: ~ не слы́хатъ (не слы́хи-вать не слы́хано) απλ. α) ποτέ δεν ακούστη-κε τέτοιο πράγμα. β) ούτε φωνή, ούτε ακρόα-ση, ούτε φανιά, ούτε λαλιά (καμιά είδηση).

слы́шать, -шу, -шишь ρ.δ. 1 ακούω· ~ стук ακούω το χτύπο· ~ крик ακούω την κραυγή· я плѹхо -шу δεν ακούω καλά. 2 πληροφοροῦμαι, μαθαίνω, ακούω. 3 αισθάνομαι· καταλαβαίνω· ~ запах αισθάνομαι τη μυρουδιά. || οσφραίνο-μαι, μυρίζω· соба́ка -шит дичь το σκυλί ο-σφραίνεται το θήραμα. || εκφρ. ног (или зем-ли) под собо́й не ~ (απλ.)· α) πηλαλώ, τρέχω με αστραπιαία ταχύτητα, βγάζουν φωτιές τα πό-δια μου, δεν πατώ καταγής. β) κουράζομαι υ-περβολικά, μου κόβονται τα πόδια· не слы́ша ног (бежа́ть) τρέχω με μεγάλη ταχύτητα. (и) не -шит не хочѣт ούτε ν' ακούσει δε θέλει (αρνείται κατηγορηματικά). || -ся 1 ακούο-μαι· -ится шум ακούεται θόρυβος. 2 αισθά-νομαι, αντιλαμβάνομαι· -ится запах υπάρχει κάποια μυρουδιά, μυρίζει κάτι.

слы́шимость, -и θ. ακουσιτικότητα.

слы́шно επίρ. ακουστικά· ακουστά· жáдно и ~ пловáть воду λάιμαργα και ακουστά κατα-πίνω νερό. 2 ως κατηγ. ακούεται, είναι α-κουστός· отсю́да хорошѹ ~ всех орáторов απ' εδώ μπορείς ν' ακούς καλά όλους τους ρή-τορες· мне вас не ~ δεν ακούεσαι (δε σας ακούω)· никого́ не ~ δεν ακούεται κανέναν· ~ вам, что говорáют? ακούτε τι λένε; 3 υπάρ-χουν πληροφορίες, ειδήσεις· о нем давно ни-чегѹ не ~ καιρό έχομε να μάθομε κάτι γι' αυτόν· что ~ нѹвогѹ? τί νέα ακούσατε; что у вас ~? τι ακούσατε; τι νέα έχετε; 4 (ως παρνθ. λ.) ακούεται, λέγεται· ~, что бѹдет хоро́ший урожа́й λένε, πως θα έχομε καλή σο-δειά.

слы́шный επ., βρ: -шен, -шнá, -шно. 1 α-κουστός, αισθητός· едвá ~ гѹлос μόλις ακού-εται η φωνή. 2 ως κατηγ. ακούεται, ηχεί. 3 (συνήθως για μυρουδιά) είναι αισθητός, μυ-ρίζει. || εκφρ. что -но τι ακούεται, τι νέα έχομε.

слышь (παρνθ. λ.)· απλ. ακούς, άκουσε. || βλέπετε, ξέρετε.

слюб́иться, **слюблѹсь**, **слюбишься** ρ.σ. 1 απλ. αγαπιέμαι, αλληλοαγαπιέμαι. || πιάνω ερωτι-κές σχέσεις. 2 (παλ.) μου αρέσει, μου γου-στάρει.

слюбл́яться ρ.δ. βλ. слюб́иться (1 σημ.).

слюда́, -нѹ, πλθ. слю́ды, слюд θ. μαρμαρυγι-ας ο λεπιδοειδής ή λεπιδόφυλλος.

слюди́стый, επ. βρ: -дист, -а, -ο μαρμαρυγι-ούχος.

СЛЮДЯНО́Й επ. 1 μαρμαρυγιακός. || μαρμαρυγιούχος. 2 μαρμαρυγιοσειδής.

СЛЮДÁ, -н̄ θ. το σάλιο.

СЛЮ́НИ, -ей̄ πλθ. τα σάλια. || εκφρ. распустит̄ь - (απλ.)· α) αρχίζω να κλαίω. β) δείχνω απροθυμία. γ) ορέγομαι, μου κινάν τα σάλια.

СЛЮ́НИТЬ, -нѹ̄, -нѣшь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **СЛЮ́НЕННЫЙ**, βр: -нѣн, -ненá, -ненѹ̄ ρ.δ.μ. σαλιώνω. || -ся σαλιώνομαι.

СЛЮ́НКИ, -нок πλθ. σαλιάκια· - текѹт̄ трѣχουν τα σάλια (ορέγομαι πολύ).

СЛЮ́ННЫЙ επ. του σάλιου. || σιαλογόνος.

СЛЮ́НООТДЕЛѢНІЕ, -я ουδ. έκκριση σάλιου.

СЛЮ́НООТДЕЛІТЕЛЬНЫЙ επ. εκκριτικός σάλιου.

СЛЮ́НОТЕЧѢНІЕ, -я ουδ. σαλιόρροια, σιαλισμός.

СЛЮ́НТЯ́Й, -я α., -ка, -и θ. άβουλος, τποτένιος, ελεεινός, ποταπός, ευτελής, ξευτίλας, -λισμένος.

СЛЮ́НТЯ́ЙСКИЙ επ. ελεεινός, τποτένιος, ποταπός, ευτελής: άβουλος.

СЛЮ́НТЯ́ЙСТВО, -а ουδ. κακοήθεια, ποταπότητα.

СЛЮ́НЯ́ВІТЬ ρ.δ.μ. βλ. СЛЮ́НИТЬ. || -ся σαλιώνομαι. || λερώνομαι με σάλια.

СЛЮ́НЯ́ВЧИК, -а α. σαλιάρα, σαλιστρα.

СЛЮ́НЯ́ВНЬЙ επ. βр: -нѣв, -а, -о μυξιάρης.

***СЛЯ́Б**, -а α. πλάκα χαλύβδινη.

СЛЯ́КОТНО άπρόσ. ως κατηγ. είναι παλιόκαιρος, όλο βροχές και λάσπες.

СЛЯ́КОТНЫЙ επ., βр: -тен, -тна, -тно λασπώδης· -ая ѹ́лица λασπώδης δρόμος. || υγρός· - день υγρή μέρα, όλο υγρασία.

СЛЯ́КОТЬ, -и θ. 1 λάσπη· **ХОДИ́ТЬ ПО -и** βαδίζω στη λάσπη. || παλιόκαιρος. 2 άνθρωπος ελεεινός, λασπιάς.

СЛЯ́МЗИТЬ ρ.σ. βλ. ЛЯ́МЗИТЬ

СМÁЗАТЬ ρ.σ.μ. 1 αλείφω λιπαίνω. 2 εξαλείφω, απαλείφω (μπογιά, μελάνη). || (για φωτογραφία) βγάζω μουντή. 3 μтф. χαλνώ, βλάπτω, μουντζουρώνω. 4 (παλ.) μπατσίζω, χαστουκίζω, ραπίζω, κολαφίζω. || -ся 1 αλείφομαι· - вазели́ном αλείφομαι με βαζελίνη. 2 εξαλείφομαι, αποχρωματίζομαι. 3 μтф. γίνομαι μουντός, θαμπός, ασαφής· χαλνώ.

СМÁЗКА, -и θ. 1 άλειμμα· λίπανση. 2 αλοιφή, χρίσμα: λάδι, λίπος.

СМАЗЛІВОСТЬ, -и θ. θελιτικότητα, νοστιμάδα, χάρη.

СМАЗЛІВНЬЙ επ., βр: -лѣв, -а, -о χαριτωμένος· νόστιμος· -ое лѣцѹ̄ χαριτωμένο πρόσωπο.

СМАЗНО́Й επ. αλειφόμενος (για δέρμα).

СМАЗОЧНЫЙ επ. για άλειμμα· για λίπανση· - материал υλικό για άλλειμα· -ое отвѣрстїе οπή λίπανσης. || ουσ. ουδ. -ое βλ. СМÁЗКА (2 σημ.).

СМАЗЧИК, -а α., -ца, -и θ. αλειπτής· λι-

παντής. || χρωματιστής, μπογιατζής.

СМÁЗЫВАНІЕ, -я ουδ. βλ. СМÁЗКА (1 σημ.).

СМÁЗЫВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. СМÁЗАТЬ (СЯ).

СМÁИВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. СМÁЯТЬ (СЯ).

***СМАК**, -а (-у) α. ευχαρίστηση απο νόστιμο φαγητό. || μтф. ικανοποίηση.

СМАКОВА́НІЕ, -я ουδ. φαγοπότι, ευωχία.

СМАКОВА́ТЬ, -кѹ̄, -кѹ̄ешь, παθ. μтч. παρлθ. χρ. **СМАКОВА́ННЫЙ**, βр: -ван, -а, -о ρ.δ.μ. 1 φαγοποτώ, ευχαούμαι. 2 μтф. λέγω, προφέρω, διαβάζω με αγαλλίαση, ικανοποίηση. || -ся αγαλλιάζω· ευχαούμαι κλπ ρ. ενεργ. φ.

СМÁЛЕЦ, -льца α. λιωμένο εσωτερικό λίπος (κυρίως χοίρινο).

СМАЛОДѹ́ШЕСТВОВАТЬ ρ.σ. βλ. МАЛОДѹ́ШЕСТВОВАТЬ.

СМАЛОДѹ́ШНИЧАТЬ ρ.σ. βλ. МАЛОДѹ́ШНИЧАТЬ.

СМÁЛУ επір. απο μικρός, απο τα παιδικά χρόνια.

СМÁЛЫВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. СМОЛѹ́ТЬ (СЯ).

***СМÁЛЬТА**, -н̄ θ. το σμάλτο.

СМАНЕВРІ́РОВАТЬ ρ.σ. βλ. МАНЕВРІ́РОВАТЬ.

СМÁНИВАТЬ ρ.δ. βλ. СМАНІ́ТЬ. || -ся ελκύομαι, προσελκύομαι, τραβιέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

СМАНІ́ТЬ, СМАНѹ̄, СМАНІ́шь κ. (παλ) СМАНІ́шь, παθ. μтч. παρлθ. χρ. **СМАНЕННЫЙ**, βр: -нен, -а, -о κ. СМАНѢННЫЙ, βр: -нѣн, -ненá, -ненѹ̄ ρ.σ.μ. ελκύνω, έλκω, προσελκύνω, τραβώ, ξεγελώ. 2 αποπλανώ, ξελογιάζω, ξεμυαλίζω. || βλ. **ОБОЛЬСТІ́ТЬ**.

***СМАРА́ГД**, -а α. 1 σμαράγδι, ζουμπρούτι. 2 βλ. **ИЗУМРѹ́Д**.

СМАРА́ГДОВЫЙ επ. σμαράγδινος.

СМА́РИВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. СМОРІ́ТЬ (СЯ).

СМАСТЕРІ́ТЬ ρ.σ. βλ. МАСТЕРІ́ТЬ.

СМА́ТРИВАТЬ ρ.δ. βλ. СМОТРѢ́ТЬ.

СМА́ТЪВАНІЕ, -я ουδ. (περι)τύλιξη, κουβάρισμα.

СМА́ТЪВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. СМОТÁТЬ (СЯ).

СМАХÁТЬ ρ.σ. (απλ.) πηγαίνω και επιστρέφω γρήγορα· πετάγομαι, πετιέμαι.

СМА́ХИВАТЬ¹ ρ.δ. βλ. СМАХНѹ́ТЬ. || -ся τινάζομαι, πέφτω, εκπίπτω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

СМА́ХИВАТЬ² ρ.δ. ομοιάζω· μου θυμίζεις.

СМАХНѹ́ТЬ, -нѹ̄, -нѣшь, παθ. μтч. παρлθ. χρ. **СМА́ХНУТНЬЙ**, βр: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. 1 τινάζω· ~ ПЫЛЬ τινάζω τη σκόνη· ~ **КРѹ́ШКИ** τινάζω τα φίχουλα ~ ПЫЛЬ щѢТКѹ̄Й βουρτσίζω, ξεσκονίζω με τη βούρτσα. || διώχνω· ~ **МУХС ТАРѢ́ЛКИ** διώχνω τις μύγες απο το πιάτο. 2 κάνω, εκτελώ, τακτοποιώ στα γρήγορα.

СМА́ЧИВАЕМОСТЬ, -и θ. μούσκευμα, βρέξιμο, ύγρανη.

СМА́ЧИВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. СМОЧІ́ТЬ (СЯ).

СМА́ЧНО επір. εύγεστα, νόστιμα κλπ. επ.

СМА́ЧНЫЙ επ., βр: -чен, -чна́, -чно. 1 εύ-

γεστός, νόστιμος. || λιπασμένος, λαδωμένος. || μτφ. ωραίος, εντυπωσιακός, εξωραϊσμένος. -ая φράза ωραία φράση. 2 εκτελούμενος με ευχαρίστηση, με ικανοποίηση.

смаять(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. **маять(ся)**.

смежаты(ся) ρ.δ. βλ. **смежыты(ся)**.

смежыты, -жы, -жышь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. смеженный, βρ: -жен, -жена, -жено ρ.σ.μ. (για μάτια, βλέφαρα)· κλείνω, συρρικνώνω. || -ся κλείνομαι, συρρικνώνομαι.

смáжник, -а α. συνεξαρτημένη επιχείρηση.

смежность, -и θ. γειτνίαση, γειτονικότητα. || μτφ. συγγένεια, συνάφεια.

смежный επ., βρ: -жен, -жна, -жно γειτονικός, διπλανός. -ая комната διπλανό δωμάτιο. -ое село διπλανό χωριό. || μτφ. συναφής, συγγενής, παραπλήσιος. -ые понятия συναφείς έννοιες. || όμορος, μεθόριος.

смекалнстый επ., βρ: -лист, -а, -ο ευφυής, έξυπνος, σπνρτσόςος, εύστροφος· ετοιμόλογος.

смекалка, -и θ. ευφυΐα, έξυπνάδα, αγχίνοια, οξύνοια· σπνρτάδα· ετοιμολογία.

смекаты ρ.δ. (απλ.). 1 εννοώ, καταλαβαίνω αμέσως. 2 σκέπτομαι, βάζω με το νου μου, διαλογίζομαι.

смежныты ρ.σ. βλ. **смекаты**. (1 σημ.).

смелеть ρ.δ. γίνομαι θαρραλέος, τολμηρός.

смело επίρ. θαρραλέα, τολμηρά. || ασύστολα, θαρρετά. || -ей! περισσότερο θάρρος! πιο θαρρετά! πιο θάρρος!

смáлость, -и θ. 1 τολμηρότητα. 2 γενναϊότητα, αντρεία. || εκφρ. брать (взять) на себя - παίρνω θάρρος, γίνομαι τολμηρός.

смелый επ., βρ: смел, -лá, -лo. 1 θαρραλέος, τολμηρός· θαρρετός. 2 αποφασιστικός· γενναίος.

смелычák, -á α. τολμητής, τολμηρός, ριψοκίνδυνος.

смéна, -и θ. 1 αλλαγή· εναλλαγή· αντικατάσταση. - караула αλλαγή φρουράς. - кабн-нэта αλλαγή κυβέρνησης. - дня и нóчи εναλλαγή μέρας και νύχτας. 2 η βάρδια· первая - η πρώτη βάρδια· вторая - η δεύτερη βάρδια· работаты в две -и δουλεύω δυο βάρδιες. || αποστολή. 3 μτφ. η νέα γενιά. 4 αλλαξιά (ρούχων)· возьмите с собой одну -у белья πάρτε μαζί σας μια αλλαξιά ρούχα. || εκφρ. на -у σε αντικατάσταση.

смениты, сменю, сменшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. смененный, βρ: -нен, -нена, -нено ρ.σ.μ. 1 αλλάζω. - белё αλλάζω τα εσώρουχα. - фамилию αλλάζω το επώνυμο. || αντικατασταίνω. - часовόго αντικατασταίνω το σκοπό. 2 διαδέχομαι. || -ся 1 αλλάζω, αντικατασταίνομαι. 2 διαδέχομαι. испуг в ней -лся негодо-

ванием το φόβο της τον διαδέχτηκε η οργή· зной -лся прохладом τον καύσωνα τον διαδέχτηκε η δροσιά.

сменность, -и θ. δουλειά κατά βάρδιες.

сменный επ. 1 της βάρδιας, κατά βάρδιες. - рабочий εργάτης κατά βάρδιες. -ая работа δουλειά κατά βάρδιες. - мастер μάστορας (αρχιτεχνίτης) της βάρδιας. 2 ανταλλακτικός. -οе колесо ανταλλακτικός τροχός.

сменщик, -а α., -па, -и θ. αντικαταστάτης, -ρια, αναπληρωτής, -ώτρια.

сменяемость, -и θ. αλλαγή, αντικατάσταση.

сменять¹ ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. сменянный, βρ: -нен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αλλάζω, ανταλλάζω. || -ся ανταλλάζομαι, -σσομαι.

сменять² ρ.δ. βλ. **смениты**. || -ся βλ. **смениты**.

смерд, -а α. 1 (παλ.) δουλοπάροικος. 2 (παλ.) άνθρωπος κατωτέρων κοινωνικών στρωμάτων, ποκολάρος (περιφρονητικά).

смердеть, -ржы, -рдншь ρ.δ. δυσωδώ, βρωμά.

смерзание, -я ουδ. πάγωμα.

смерзаты(ся) ρ.δ. βλ. **смерзнуты(ся)**.

смерзнуть ρ.σ., παρлθ. χρ. смерз, -ла, -ло (απλ. κ. διαлк.). 1 ξεπαγιάζω. 2 φύχομαι, παγώνω. || -ся 1 παγώνω, κολλώ απο τον πάγο. 2 φύχομαι, παγώνω.

смерить κ. (απλ.) **смерять** ρ.σ.μ. μετρώ· -ли егó рост του μέτρησαν το ύψος. || κοιτάζω απο πάνω ως κάτω, απο το κεφάλι ως τα πόδια. || -ся μετρίεμαι με κάποιον (στο ύψος, δύναμη)· παραβάλλομαι.

смеркаты(ся) ρ.δ. βλ. **смеркнуты(ся)**.

смеркнуть, -нет, παρлθ. χρ. смерк κ. смеркнул, -ла, -ло ρ.σ. νυχτώνω, βραδιάζω, σκοτείνιαζω. || -ся νυχτώνω, βραδιάζω, σκοτεινιάζω: рано -лось (απρós.) νωρίς νύχτωσε.

смертёльно επίρ. θανάσιμα, θανατηφόρα· он - ранен αυτός τραυματίστηκε θανάσιμα. - ненавидеть θανάσιμα μισώ. || φοβερά, σφόδρα. - я устал πεθαίνω απο την κόυραση.

смертёльность, -и θ. θανάσιμος χαρακτήρας· - ранн θανάσιμος χαρακτήρας του τραύματος.

смертёльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 θανάσιμος, θανατηφόρος. -ая рана θανατηφόρο τραύμα. - яд θανατηφόρο δηλητήριο. || μτφ. ισχυρότατος. -ая борьба с врагом θανάσιμος αγώνας με τον εχθρό. -ая ненависть θανάσιμο μίσος. -ая опасность θανάσιμο κίνδυνος. 2 επιθανάτιος. -ая агония επιθανάτια αγωνία. || εκφρ. - враг θανάσιμος εχθρός. -ая вражда θανάσιμη έχθρα.

смертник, -а α. ο μελλοθάνατος ή ο ετοιμοθάνατος.

смертность, -и θ. 1 θνητότητα. 2 θνησιμότητα. - населения странн η θνησιμότητα του

πληθυσμού της χώρας.

СМЕРТНЫЙ επ., βρ: -ТЕН, -ТНА, -О. 1 επιθανάτιος· νεκρικός· ~ ЧАС η ώρα του θανάτου· -ОДР νεκρική κλίνη· ~ САВАН νεκροσέντονο, το σάβανο. 2 επ. κ. ουσ. θνητός. 3 θανατικός· -ПРИГОВОР θανατική καταδίκη· -АЯ КАЗНЬ θανατική εκτέλεση. || φονικός· ~ БОЙ φονική μάχη. 4 σφοδρός, μεγάλης έντασης, φοβερός· αφόρητος· ανυπόφορος· -АЯ СЖУКА φοβερή μελαγχολία· -АЯ ТОСКА θανάσιμη θλίψη· ~ ВРАГ θανάσιμος εχθρός· || εκφρ. ~ ГРЕХ θανάσιμο αμάρτημα· -АЯ КЛѢТВА όρκος θανάτου.

СМЕРТНОСНОСТЬ, -И θ. θανατηφόρος χαρακτηρισ· ~ УДАРΑ θανατηφόρος χαρακτήρας του χτυπήματος.

СМЕРТНОСНЫЙ επ., βρ: -СЕН, -СНА, -СНО; θανατηφόρος, θανάσιμος· φονικός· ~ ЯД θανατηφόρο δηλητήριο· -ОЕ ОРУЖИЕ φονικό όπλο· ~ УДАР θανάσιμο πλήγμα.

СМЕРТООБИЙСТВО, -А ουδ. (καλ. κ. απλ.) βλ. УБИЙСТВО.

СМЕРТЬ, -И, γεν. πλθ. -ѢЙ θ. 1 физиологическая ή естественная ~ φυσιολογικός θάνατος· осудить на ~ καταδικάζω σε θάνατο· ранняя ~ πρόωρος θάνατος. || μτφ. καταστροφή, χαμός. 2 ως κατηγ. είναι άσχημο, κακό ή δυστυχία. 3 ως επίρ. πάρα πολύ, σφόδρα· ~ как хочется пить πεθαίνω (σκάζω) απο τη δίψα. || εκφρ. до ~и μέχρι θανάτου, μέχρι χαμό· пасть ~ью храбрых πεθαίνω (πέφτω) ηρωικά· смотреть (глядеть) ~и в глаза βλέπω το χάρο με τα μάτια μου· как ~ бледный ωχρός (χλωμός) σα νεκρός· как ~ побледнеть χλωμιάζω σα νεκρός· просто ~ κ. ~ да и только (απλ.) βλ. 2 σημ. за ~ью послать кого πηγαίνει σαν αργοκίνητο καράβι (αργητός στην εκτέλεση εντολής).

Смерч, -А α. στρόβιλος, δίνη· Снежный ~ χιονοστρόβιλος· Пыльный ~ ανεμοστρόβιλος. || στήλη· ~ Воды στήλη νερού (υψώθηκε)· Песчаный ~ στήλη άμμου (υψώθηκε).

Смерчевой επ. στροβιλοειδής.

Смерять(ся) βλ. СМЕРИТЬ(СЯ).

Смесьный επ. βλ. СМЕСИТЕЛЬНЫЙ.

Смеситель, -Я α. αναμεικτής (μηχανή).

Смесительный επ. της ανάμειξης, για ανάμειξη.

Смесить ρ. σ. μ. αναμιγνύω, ανακατώνω. || -СЯ αναμιγνύομαι, ανακατόνωμαι.

Смеська, -И θ. ανάμειξη υφαντουργικών πρώτων υλών.

Сместі ρ.σ.μ. 1 σκουπίζω· σαρώνω· παίρνω· καθαρίζω· ~ Пыль ξεσκονίζω· ~ Крѣшки со столѣ καθαρίζω το τραπέζι απο τα ψιχουλα· ~ сор σαρώνω, μαζεύω τα σκουπίδια. 2 μτφ. καταστρέφω, εξαφανίζω· ~ с лица земли εξαφα-

νίζω απο το πρόσωπο της γης· ~ ВСѢ НА СВОЕМ ПУТѢ σαρώνω το παν στο πέραςμά μου. 3 συσσωρεύω, σωριάζω.

СМЕСТИТЬ, СМЕСТУ, СМЕСТИТЬСЯ, καθ. μτχ. παρλθ. χρ. смещенный, βρ: -ЩЕН, -ЩЕНА, -ЩЕНО ρ.σ. μ. 1 μετακινώ, μεταθέτω, μετατοπίζω· αλλάζω θέση. 2 μτφ. αλλάζω· ~ значеніе слова αλλάζω τη σημασία της λέξης. 3 αντικατασταίνω· ~ завѣдующего αντικατασταίνω το διευθυντή (διαχειριστή). || -СЯ 1 μετακινούμαι, μετατίθεμαι, μετατοπίζομαι. 2 μτφ. αλλάζω, -ομαι.

Смесь, -И θ. 1 μίγμα, ανακάτευμα· κράμα, μεταλλόκραμα· σύντηγμα· ~ ВСЯКОЙ ВСЯЧИНЫ κυκεώνας, σύμφυρμα· горючая ~ μίγμα καυσίμου. 2 τα διάφορα (στήλη στα περιοδικά του 19^{ου} αι.).

Смета, -И θ. προϋπολογισμός· ~ расхѳдов προϋπολογισμός εξόδων· ~ Прихѳдов προϋπολογισμός εσόδων· составить ~у φτιάχνω προϋπολογισμό. || εκφρ. ~и нет άφθονα, χωρίς λογαριασμό, απεριόριστα, ανυπολόγιστα.

Сметана, -И θ. κρέμα γάλατος.

Сметание, -Я ουδ. σκούπισμα, σάρωμα.

Сметанный επ. της κρέμας· με κρέμα· απο κρέμα.

Сметать¹ ρ.δ. βλ. СМЕСТИ. || -СЯ σκουπίζομαι, σαρώνομαι.

Сметать² ρ.σ.μ. βλ. метать². || εκφρ. ~ на живую нитку α) ράβω πρόχειρα. β) μτφ. κάνω, φτιάχνω, οργανώνω κάτι πρόχειρα.

Сметать³, СМЕСТУ, СМЕСТЕШЬ, καθ. μτχ. παρлθ. χρ. сметанный, βρ: -ТАН, -А, -О ρ.σ.μ. 1 θημωνιάζω. 2 (απλ.) ρίχνω, πετώ.

Сметить, СМЕСТУ, СМЕТИТЬСЯ, καθ. μτχ. παρлθ. χρ. смеченный, βρ: -ЧЕН, -А, -О ρ.σ.μ. (καλ. κ. απλ.). 1 σημειώνω, σημαδεύω. 2 βλ. СМЕКАТЬ (1 σημ.).

Сметка¹, -И θ. ταχεία αντίληψη, οξύνοια.

Сметка², -И θ. τρύπωμα (αραιό ράφιμο) καθώς και η κλωστή.

Сметка³, -И θ. σάρωμα, σκούπισμα.

Сметка⁴, -И θ. μεγάλο κήδημα άγριου ζώου (για χάσιμο του ντορού του).

Сметки, -ТОК πλθ. τα υπολείμματα, τα απομεινάρια.

Сметливость, -И θ. βλ. Сметка¹.

Сметливый επ., βρ: -ЛИВ, -А, -О ευφυής, έξυπνος, γρήγορης αντίληπτικότητας, σπιρτσόςος.

Сметный επ. του προϋπολογισμού· προβλεπόμενος απο τον προϋπολογισμό.

Сметочный επ. του τρυπώματος (αραιού ραφίματος).

Сметывание¹, -Я ουδ. τρύπωμα (αραιό ράφιμο).

Сметывание², -Я ουδ. το θημώνισμα.

сметывать¹ ρ.δ. βλ. сметать². || -ся τρυπώ-
νομαι (ράβνομαι αραιά).

сметывать² ρ.δ. βλ. сметать³. || -ся θημω-
νιάζομαι.

сметь, **смѣл**, **смѣешь** ρ.δ. 1 τολμώ, κοτώ· он
не смел войти в кабинет директора αυτός δεν
τόλμησε να μπει στο γραφείο του διευθυντή. 2
με το αρνητ. μόριο не: δεν έχω το δικαίωμα·
никто не смѣет меня ругать κανένας δεν έ-
χει το δικαίωμα να με μαλώνει. || εκφρ. не
смей (дѣлать) μην τολμάς να κάνεις.

смех, -а (-у) α. 1 το γέλιο, ο γέλωτας· не
удержаться от -а δε μπορώ να κρατήσω τα γέ-
λια· взрыв -а ξέσπασμα γέλιου· раздражаться
-ом ξεσπώ σε γέλια· неудержимый - ακράτητο
γέλιο· раскатистый - καμπανιστό γέλιο, καγ-
χασμός· подавить себя - πνίγω (συγκρατώ) το
γέλιο· меня разбирает - με πιάνουν τα γέλια.
|| θυμηδία, ιλαρότητα, ευθυμία. 2 ως κατηγ.
είναι γελοίο· είναι για γέλια. || εκφρ. -ом
(απλ.) αστεία (όχι σοβαρά)· без -у εξόν
(εκτός) τ' αστεία (σοβαρά)· не до -а (-у)
кому δεν έχει διάθεση ή καιρό για γέλια·
-у подобно είναι για γέλια (λόγω ασχήμιας)·
-а ради για γέλια, για να γελάσουμε· (и) ~
и горе; (и) ~ и грех είναι για γέλιο και
για κλάμα· (как) нā (на) - ακριβώς για γέ-
λια· κύрам на - δε γελάτε κότες· просто ~
и. - да и только βλ. ? σημ.

смехотā, -н̄ θ.βλ. смех (2 σημ.). || εκφρ.
~ да и только είναι γελοίο, είναι για γέλια.

смехотворный επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1
(παλ.) γελοίος, που προξενεί το γέλωτα. 2
αξιογέλαστος, για γέλια.

смешанность, -и θ. μείξη· διασταύρωση.

смешанный επ. απο μτχ. απο διασταύρωση. ||
μικτός· -ая комиссия μικτή επιτροπή. || α-
νάμεικτος, ανακατωμένος, ανάκατος. || εκφρ.
- лес μικτό δάσος (απο κωνοφόρα και φυλλο-
φόρα δέντρα)· -ое число συμμιγής αριθμός.

смешать ρ.σ. βλ. мешать². || εκφρ. ~ чьи
карты ή планы χαλνώ τα σχέδια κάποιου. ||
-ся βλ. мешаться².

смешение, -я ουδ. 1 ανάμειξη, ανακάτωμα 2
σύμμειξη· σμίξιμο. 3 μπέρδεμα, σύγχυση· ~
языков σύγχυση γλωσσών. 4 μείγμα, συνδυα-
σμός.

смешивание, -я ουδ. βλ. смешение.

смешивать(ся) ρ.δ. βλ. мешать(ся).

смешинка, -и θ. αχτίδα φαιδρότητας (στα
μάτια). || εκφρ. ~ в рот попала кому τον έ-
πιασαν τα γέλια κάποιου.

смешить, -щү, -шшь ρ.δ.μ. προκαλώ το γέ-
λωτα, κάνω κάποιον να γελάσει.

смешливость, -и θ. προκλητικότητα γέλωτα,
το γελοίο, γελοσιότητα.

смешливый επ., βρ: -лив, -а, -ο γελοίος,
γελαστικός, γελασιάρικος. || φιλόγελος, γε-
λωτομανής.

смешно επір. γελοία. 2 ως κατηγ. θέλω να
γελάσω· είναι γελοίο.

смешной επ., βρ: -шн̄, -шн̄а, -шн̄о. 1 γε-
λοίος, αστείος, κωμικός. 2 που προξενεί το
γέλωτα· попалъ в -ое положение γίνομαι γε-
λοίος. || до -ого εγγίζει τα όρια του γε-
λοίου (είναι απίθανο).

смешок, -шк̄а α. 1 μικρό ή ησυχό γέλιο· μι-
κρής διάρκειας. 2 πλθ. -ӣ γέλια, τα φαιδρά.

смещать(ся) ρ.δ. βλ. сместить(ся).

смещение, -я ουδ. 1 μετακίνηση, μετάθεση,
μετατόπιση. || αλλαγή. 2 αντικατάσταση.

смеяться, смеюсь, смеёшься ρ.δ. 1 γελώ·
- громко γελώ δυνατά, καγχάζω, χαχανίζω· ~
до упаду σπαρταρώ απο τα γέλια· ~ до слёз
δακρύζω απο τα γέλια· ~ изподтишка κρυφο-
γελώ, γελώ κάτω απο τα μουστάκια. 2 περιγε-
λώ, κοροϊδεύω, εμπαίζω· тут нечему ~ δεν υ-
πάρχει τίποε το γελοίο. 3 αστειεύομαι, γε-
λώ, μιλώ όχι σοβαρά.

смѣгивать ρ.δ. βλ. смѣгнуть.

смѣгнуть, -нү, -нѣшь ρ.σ. 1 βλ. мигнуть. 2
ανοιγοκλείνω το μάτι (για να απαλλαγεί απο
κάτι ενοχλητικό). || εκφρ. не -үв (сказать,
отвѣтитъ) αόιστακτα, χωρίς να κομπιάσει, με
ετοιμότητα.

смѣловаться, -луюсь, -луешься ρ.σ. συμπο-
νώ, ευσπλαχνίζομαι, ελεώ.

смѣлостивиться, -влюсь, -вишься ρ.σ. βλ.
смѣловаться.

сминать(ся) ρ.δ. βλ. смять(ся).

смирѣние, -я ουδ. 1 υποταγή· υπακοή. 2
συμφιλίωση· συμβιβασμός. 3 ταπεινώση. 4 μα-
λακότητα, ηπιότητα, πραότητα.

смирѣнник, -а α., -ница, -н̄ θ. (παλ.) άν-
θρωπος ήπιος, πράος, μαλακός.

смирѣничать ρ.δ. είμαι ήπιος, πράος· ~п-
гаίνω με το σταυρό.

смирѣнномудрие, -я ουδ. ταπεινοφροσύνη,
μετριοπάθεια.

смирѣнномудрый επ., βρ: -мудр, -а, -ο τα-
πεινόφρονας, μεριόφρονας.

смирѣннооть, -и θ. ταπεινότητα, ταπεινο-
φροσύνη.

смирѣнный επ., βρ: -рѣн, -рѣнна, -рѣнно.
1 ταπεινός, μετριοφρονας· ταπεινόφρονας. ||
μтφ. λιτός, πενιχρός, φτωχός· ~ ужин λιτό
δείπνο. 2 ήπιος, πράος· βολικός. 3 (απλ.)
ήσυχος, άκακος.

смирѣнство, -а ουδ. βλ. смирѣние.

смиритель, -я α. (γραμ. λόγος) σωφρονι-
στής.

смирительный επ. σωφρονιστικός· - дом σω-

φρονιστήριο· -не μέры σωφρονιστικά μέτρα. || εκφρ. -ая рубашка ο τρελλομανδύας.

СМИРЯТЬ, -рѣ, -рѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **СМИРѢННЫЙ**, βρ: -рѣн, -рѣнѧ, -рѣнѠ ρ.σ.μ. 1 (παλ. κ. απλ.) υποτάσσω, δαμάζω, τιθασεύω. || ταπεινώνω. 2 συγκρατώ, πνίγω· - волнѣние συγκρατώ την ταραχή· - гнев συγκρατώ το θυμό. || -ся 1 υποτάσσομαι, ενδίδω, υπείκω. || ταπεινώνομαι. 2 καθησυχάζω, ηρεμώ, καταπραΰνομαι. 3 συμφιλιώνομαι, συμβιβάζομαι. 4 συνηθίζω, εξοικειώνομαι.

***Смирна**, -н θ. η σμύρνη (ρητίνη).

Смирнѣть ρ.δ. γίνομαι ήσυχος, ήπιος, πράος, φρόνιμος.

Смирно 1 επίρ. ήσυχα, ειρηνικά κλπ. επ. 2 (κλήση) πάψε, -τε, σταμάτα, -άτε. 3 (στρατ. παράγγελμα) προσοχή! || σε στάση προσοχής.

Смирный επ., βρ: -рен κ. -рѣн, -рнѧ, -рно ήσυχος, ήπιος, ειρηνικός, φρόνιμος.

Смирять(ся) ρ.δ. βλ. **Смирять(ся)**.

Смоделировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. φτιάχω μοντέλο.

Смока́ть ρ.δ. βλ. **Смо́кнуть**.

Смо́ква, -н θ. συκιά ή σύκο.

***Смо́клинг**, -а α. το σμόκιν.

Смо́кнуть ρ.σ. (παλ.) βλ. **Мо́кнуть** (1 σημ.).

|| -ся μουσκεύω, διαβρέχομαι.

Смоко́вица, -н θ. 1 βλ. **Смо́ква**. 2 συκομοριά, συκομορος, φίκος.

Смола́, -н θ. 1 ρητίνη, ρετσίνι. || πίσσα, κατράμι. 2 άνθρωπος ενοχλητικός, τσιμπούρι, κουνούπι, κολλιτσίδα. 3 κομμεορητίνη. || εκφρ. **Горная** - η άσφαλτος.

Смола́чивать ρ.δ. αλωνίζω, στουμπίζω, κοπανίζω. || -ся αλωνίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

Смолева́тый επ., βρ: -ва́т, -а, -ο ρητινούχος, ρητινώδης.

Смоле́вка, -и θ. 1 είδος γαρουφαλιάς. 2 είδος κανθάρου των κωνοφόρων δέντρων.

Смолево́й κ. **Смслѣвнѣй** επ. 1 βλ. **Смоли́стый** (1, 2 σημ.). 2 βλ. **Смоле́нный**.

Смоле́ние, -я ουδ. πίσσωση.

Смоле́нный επ. πισσωμένος· πισσαλειμμένος.

Смоли́стость, -и θ. η περιεκτικότητα σε ρητίνη.

Смоли́стый επ., βρ: -ли́ст, -а, -ο. 1 ρητινούχος. 2 ρητινώδης (για οσμή). 3 στιλπνόμαυρος, εβένινος· -не во́лосы εβένινη κόμη.

Смоли́ть, -лѣ, -лѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **Смоле́нный**, βρ: -лѣн, -лѣнѧ, -лѣнѠ ρ.σ.μ.πισώνω, πισσαλείφω. || -ся πισσώνομαι, πισσαλείφομαι.

Смо́лка? -и θ. βλ. **Смоле́ние**.

Смо́лка? -и θ. 1 ρητίνη, ρετσίνι. 2 αρωματισμένη ρητίνη (για κάπνισμα στο δωμάτιο).

3 είδος συνθετικής ρητίνης. 4 βλ. **СМОЛѢВКА** (1 σημ.).

СМОЛКА́ТЬ ρ.δ. βλ. **СМОЛКНУТЬ**.

СМОЛКНУТЬ, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **СМОЛК** κ. (παλ.) **СМОЛКУЛ**, **СМОЛКЛА**, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **СМОЛКШИЙ** κ. **СМОЛКНУВШИЙ** ρ.σ. σιγώ· παύω να ηχώ, σταματώ· διακόπτω· **Пѣсня СМОЛКЛА** το τραγούδι έπαψε· **Шум СМОЛК** ο θόρυβος σταμάτησε· **Птицы СМОЛКЛИ** τα πουλιά σταμάτησαν να κελάδημα· **Рассказчик СМОЛКЛ** ο αφηγητής διέκοψε τη διήγησή του· **Пышка СМОЛКЛА** το πυροβόλο σίγασε.

Смолова́р, -а α. βλ. **МОЛОКУ́Р**.

Смолова́рня, -и θ. βλ. **СМОЛОКУ́РНЯ**.

СМОЛОГО́Н, -а α. βλ. **СМОЛОКУ́Р**.

СМОЛОГО́ННЫЙ επ. της παρασκευής πίσσας· -заво́д πισσοουργείο.

СМО́лоду επίρ. απο τα νεανικά χρόνια.

СМОЛОКУ́Р, -а α. πισσωτής, κατραμωτής.

СМОЛОКУРѢНИЕ, -я ουδ. εξαγωγή ρητίνης (απο τα κωνοφόρα).

СМОЛОКУРѢННѢЙ επ. της εξαγωγής ρητίνης.

СМОЛОКУ́РНЯ, -и θ. πισσοουργείο.

СМОЛОТѢ́ТЬ ρ.σ. βλ. **МОЛОТѢ́ТЬ**.

СМОЛО́ТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **МОЛО́ТЬ(СЯ)**.

СМОЛЧА́ТЬ ρ.σ. βλ. **МОЛЧА́ТЬ**.

СМО́ль, -и θ: **ЧѢРНЫ́Й КАК** - μαύρος σαν την πίσσα, κατάμαυρος.

СМО́льѣ, -ѧ ουδ. (αθρσ.) τα δαδιά· καυσό-ξυλα-δαδιά.

СМО́льННѢЙ επ., βρ: -лен, -льнѧ, -льно βλ. **СМО́листнѣй**.

СМОЛЯ́ННѢЙ επ., βρ: -нѣст, -а, -ο ρητινοφόρος· ρητινώδης.

СМОЛЯ́НОЙ επ. 1 πίσσινος, της πίσσας· -запах μυρουδιά πίσσας. 2 ρητινούχος· ρητινώδης. 3 πισσωμένος, πισσαλειμμένος. 4 (για μαλλιά) εβένινος, στιλπνόμαυρος.

СМО́НТИРОВА́ТЬ ρ.σ. βλ. **МО́НТИРОВА́ТЬ**.

СМО́РГНУ́ТЬ ρ.σ. 1 βλ. **СМИГНУ́ТЬ** (2 σημ.). 2 βλ. **МО́РГНУ́ТЬ**, **МИГА́ТЬ**. || εκφρ. **Не нѣв(глазом)** βλ. στη λ. **СМИГНУ́ТЬ**.

СМО́РѢ́ТЬ ρ.σ.μ. 1 βλ. **МО́РѢ́ТЬ** (2 σημ.). 2 με πιάνει (με παίρνει) ο ύπνος. || -ся εξα-ντλούμαι, λιώνω, κατακουράζομαι.

СМО́РКА́НИЕ, -я ουδ. απόμυξη, ξεμύξισμα.

СМО́РКА́ТЬ ρ.δ.μ. φυσώ· -нос φυσώ τη μύτη, απομύσσω. || -ся απομύσσομαι.

СМО́РКНУ́ТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **СМО́РКА́ТЬ(СЯ)**.

СМО́РО́ДА, -н θ. (απλ.) βλ. **СМО́РО́ДИНА**.

СМО́РО́ДИНА, -н θ. ριβήσιο, φραγκοσταφυλιά· λαγοκερασιά. || ριβήσιο, φραγκοστάφυλο· λαγοκέρασο.

СМО́РО́ДИ́НКА, -и θ. 1 μικρό ριβήσιο, φραγκοσταφυλίτσα, λαγοκερασίτσα. || φραγκοσταφυλάκι, λαγοκερασάκι. 2 ρόγα ριβήσιου.

смородинник, -а α. ριβησιώνας.

смородинный επ. του ριβησιού: απο ριβησιο-
-οе варёе γλυκό απο φραγκοστάφυλο.

сморо́зить, -ро́жу, -ро́зишь ρ.σ. (απλ.) λέγω
κάτι ανόητο, κουταμάρα.

сморо́чок, -чка α. είδος μανιταριού.

сморо́щенный επ. απο μτχ. γεμάτος ρυτίδες,
ρυτιδωμένος, ζαρωμένος. -οе ЛИЦО ρυτιδωμέ-
νο πρόσωπο. -не рѹки ζαρωμένα χέρια. || τσα-
λακωμένος.

сморо́чивать(ся) ρ.σ.δ. βλ. **сморо́шить(ся)**.

сморо́шить, -шу, -шишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
сморо́щенный βρ: -щен, -а, -ο ρ.σ. βλ. **мо́р-
щить**. || -ся βλ. **мо́рщиться**.

смота́ть ρ.σ.μ. 1 βλ. **мота́ть**¹ (1 σημ.). 2
ξετυλίγω, ξεκουβαριάζω. || εκφρ. - ўдо́чки το
κόβω πέρα ή λάσπη, το σκάζω. || -ся 1 βλ.
мота́ться (1 σημ.). 2 (απλ.) φεύγω. 3 πηγαί-
νω και επιστρέφω γρήγορα, πετάγομαι.

смoтka, -и θ. περιτύλιξη, μάζωμα, κου-
βάρισμα· αναπήνιση.

смотр, -а α. 1 (προθ. на **смотру́**, πλθ. **смот-
рѹ**)· επιθεώρηση· - **во́йска́м** επιθεώρηση των
στρατευμάτων· - **атлѣтов** επιθεώρηση αθλητών.
2 (προθ.) на -ре, πλθ. **смотры́** επίδειξη· -
де́тско́й худо́жественно́й самоде́ятельно́сти ε-
πίδειξη (παρουσίαση) παιδικής καλλιτεχνικής
δραστηριότητας.

смотре́ние, -я ουδ. (παλ. κ. γραμ. λόγος)·
1 κοιτάγμα· παρατήρηση· θώρημα. 2 επίβλεψη,
παρακολούθηση· φροντίδα, μέριμνα, έγνοια.

смотре́ть, **смотру́**, **смотришь**, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **смотренный**, βρ: -рен, -а, -ο ρ. δ. 1
βλέπω, κοιτάζω, θωρώ· παρατηρώ· - в **да́ль**
κοιτάζω μακριά στο βάθος· - на **часѣ** κοιτάζω
το ωρολόγι· - в **зе́ркало** κοιτάζω στον καθρέ-
φτη· - в **бино́кл** παρατηρώ με τη διόπτρα· -
но́вую кинокарти́ну βλέπω νέα κινηματογραφική
ταινία. || μτφ. σκέπτομαι, στοχάζομαι· - в
о́дуще κοιτάζω στο μέλλον. || μτφ. δίνω
προσοχή· **вы на э́то не -ите** εσείς αυτό μην
το κοιτάτε (μη δίνετε προσοχή). 2 μτφ. εν-
διαφέρομαι, νοιάζομαι, προσέχω. || μτφ. θεω-
ρώ, λογίζω. || υπολογίζω, υποθέτω. 3 επι-
βλέπω, παρακολουθώ· - за **де́тми** κοιτάζω τα
παιδιά. || εξετάζω· **до́ктор -ѣл больно́го** ο
γιατρός κοίταξε τον άρρωστο. || (παλ.) επι-
θεωρώ· **генѣрал -ѣл полк** ο στρατηγός επιθεώ-
ρησε το σύνταγμα. 4 είμαι εστραμμένος· **о́кна**
-ят в сад τα παράθυρα βλέπουν προς τον κή-
πο· **пулемѣты -ят в вра́жеские пози́ции** τα
πολυβόλα είναι εστραμμένα κατά των εχθρι-
κών θέσεων. 5 διαφαίνομαι, διακρίνομαι. 6
με μερικὰ ουσ. σημαίνει: ομοιάζω· θυμίζω· -
звѣрем κοιτάζω σαν θηρίο· - **сентябрѣм**
μοιάζω με τον Σεπτέμβρη· - **снѣгом** μοιάζω με

το μούφο. 7 θέλω να γίνω· **о́на в неве́сти**
-ит αυτή θέλει να γίνει νύφη (να παντρευ-
τεί). 8 προστι. -ѣ, -те κοιτά, -άτε: α) φυ-
λάξου, πρόσεξε. β) σημαίνει θαυμασμό· για
(ι)δές. 9 προστι. -ѣ κ. 2^ο πρόσ. ενστ. -ишь
ως παρνθ. λ. α) βλέπε, βλέπεις· στο μεταξύ.
β) πολύ πιθανόν, πιθανότατα. 10 -ѣ, -им ως
παρнθ. λ. βλέπω, -ομε· τι να δω, -δούμε. ||
εκφρ. - в **гроб** (в **моги́лу**) είμαι προς το τέ-
λος, είμαι του θανάτα· - в **о́ба глаза́** τα μά-
τια σου τέσσερα· - за **собо́й** φροντίζω (περι-
ποιούμαι) τον εαυτό μου· - **не на что ден** α-
ξίζει να κοιτάξεις· - (с **наде́ждо́й**) на **кого́-
что** στηρίζω τις ελπίδες στον, στο· - **смерти**
βλ. στη λ. **смерть**: -я как; -я где; -я **когда́**
κ.τ.τ. εξαρτάται απο το πως, που, πότε· -я
по **чему́** κρίνοντας απο το ότι· **что** (чего)
-ит? **куда́** -ит! τι κοιτάζει; που κοιτάζει;
(γιατί δεν προσέχει, δε φροντίζει). || -ся
1 κοιτάζομαι, βλέπομαι· - в **зе́ркало** κοιτά-
ζομαι στον καθρέφτη. 2 απρόσ. φαίνομαι· δι-
ακρίνομαι· **фильм хоро́шо -ится** το φιλμ καλά
φαίνεται.

смотри́тель, -я α., -ница, -и θ. επόπτης,
-τρια, επιτηρητής, επιστάτης, -τρια.

смотри́тельский επ. εποπτικός, επιτηρητι-
κός· -не **до́лжности** καθήκοντα επιτηρητή.

смотрово́й κ. **смотровно́й** επ. 1 οπτικός· διο-
πτήριος, διοπτικός· **капоптический**. 2 της επι-
θεώρησης· -ая **комиссия** επιτροπή επιθεώρησης.

смочи́ть ρ.σ. βλ. **мочи́ть**. || -ся βλ. **мо-
чи́ться** (1 σημ.).

смочь ρ.σ. βλ. **мочь**¹.

смoше́нничать ρ.σ. βλ. **моше́нничать**.

сма́д, -а α. δυσωδία, δυσοσμία, κακοσμία,
βρώμα.

* **сма́дно** 1 επίρ. δυσωδώς. 2 ως κατηγ. εί-
ναι δυσωδία, βρώμα.

сма́дный επ., βρ: -ден, -дна, -дно δυσώ-
δης, δύσοσμος, κάκοσμος, βρώμικος.

сму́глеть ρ. δ. γίνομαι μελαχρινός, μελα-
φός, μαυριδερός.

сму́глолицы́й επ., βρ: -лиц, -а, -е μελα-
χρinoπρόσωπος, μελαχρινός.

сму́глость, -и θ. μελαχρινάδα.

сму́глоте́льный επ. μελαχρινόσωμος.

сму́глый επ., βρ: **сму́гл**, -гла, -гло μελα-
χρινός, μελαφός, μαυριδερός.

сму́гляк, -а α., -янка, -и θ. μελαχρινός,
-ή.

сму́дрить ρ.σ. την παθαίνω, κάνοντας τον
πολύ έξυπνο· πέφτω έξω· αστοχώ.

сму́та, -и θ. 1 (παλ.) στάση, στασίαση, α-
νταρσία. || διχόνοιες· έριδες· γκρίνιες· -
в **семьѣ** διχόνοιες στην οικογένεια. 2 μτφ.
ταραχή· - в **душе́** ψυχική ταραχή. || εκφρ.

сѣять -у σπέρνω διχόνοιες.

СМУТІТЬ, СМУЧУ́, СМУТІТЬСЯ κ. (παλ.) СМУЧУ́, СМУТІТЬСЯ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. СМУЩЕННЫЙ, βρ: -ЩЕН, -ЩЕНА, -ЩЕНО ρ.σ.μ. 1 (παλ.) θολώνω· - пруд θολώνω τη δεξαμενή. 2 προκαλώ ταραχές, αναστατώνω. || βάζω σε γκρίνιες· σπέρνω διχόνοιες. 3 διαταράσσω· - ПОКО́Й διαταράσσω την ησυχία· - ДУ́ШУ διαταράσσω την ψυχική γαλήνη. 4 βλ. ПРЕЛЪСТІТЬ. 5 προκαλώ σύγχυση, αναστάτωση, αναστατώνω. || συγχύζομαι, εκλαμβάνω άλλο αντ' άλλου. || -СЯ 1 θολώνομαι. 2 ξεσηκώνομαι, ξεσπώ (για ταραχές). 3 ταρασσομαι· συγχύζομαι· αναστατώνομαι. || αμφιταλαντεύομαι· αμφιβάλλω.

СМУТНО 1 επίρ. συγκεχυμένα, ασαφώς. 2 ως κατηγ. είναι ταραγμένα· έμφοβα· В ДУШѢ еѢ - ψυχικά αυτή είναι ταραγμένη.

СМУТНОСТЬ, -И θ. σύγχυση, ασάφεια, αμυδρότητα· αοριστία.

СМУТНЫЙ επ., βρ: -ТЕН, -ТНА, -ТНО. 1 συγκεχυμένος, ανάστατος, -τωμένος, χαώδης. 2 ταραγμένος, φοβισμένος, έμφοβος· ανήσυχος. 3 ασαφής, αξεκαθάριστος, ακαθόριστος, αοριστος· αμυδρός· χαώδης.

СМУТЬЯ́Н, -А α., -КА, -И θ. υποκινήτης ταραχών ή διχονοιών.

СМУТЬЯ́НИТЬ ρ.δ. (απλ.) υποκινώ ταραχές. || σπέρνω διχόνοιες.

СМУТЬЯ́НИЧАТЬ ρ.δ. (απλ.) βλ. СМУТЬЯ́НИТЬ.

СМУЧІВАТЬ ρ.δ. βλ. СМУЧІТЬ.

СМУЧІТЬ ρ.σ.μ. (παλ. κ. διακλ.) βλ. ИЗМУЧІТЬ. || -СЯ βλ. ИЗМУЧІТЬСЯ.

СМУШКА, -И θ. κ. СМУШЕК, -ШКА α. δέρμα απο νεογέννητο αρνί ή γούνα· αρνιακό, -ίδα.

СМУШКОВЫЙ επ. απο αρνιακό.

СМУЩА́ТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. СМУТІТЬ(СЯ).

СМУЩѢНІЕ, -Я ουδ. 1 σύγχυση, ταραχή, αναστάτωση. 2 φόβος, ανησυχία· αμηχανία. 3 παλ. υποκίνηση ταραχών.

СМУЩѢННОСТЬ, -И θ. βλ. СМУЩѢНІЕ.

СМУЩѢННЫЙ επ. απο μτχ. ταραγμένος, ανήσυχος, συγχυσμένος· έμφοβος.

СМУВ, -А α. ξεπλύμα, απόπλυση, ξεβγάλμα.

СМУВА́ЛЬНЫЙ επ. βλ. СМУВНО́Й.

СМУВАНІЕ, -Я ουδ. βλ. СМУВ.

СМУВА́ТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. СМІ́ТЬ(СЯ).

СМУВКА, -И θ. 1 βλ. СМУВ. 2 διάλυμα ξεπλύματος.

СМУВНО́Й επ. του ξεπλύματος· για ξεπλύμα· -ЧАН καδί ξεπλύματος.

СМУВОЧНЫЙ επ. βλ. СМУВНО́Й.

СМУК, -А α. 1 ένωση, σύνδεση· κλείσιμο. 2 το σημείο της ένωσης ή σύνδεσης.

СМУКА́НІЕ, -Я ουδ. βλ. СМУК.

СМУКА́ТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. СΟΜΚНУ́ТЬ(СЯ).

СМУКІВА́ТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. СМІ́ЛІТЬ(СЯ).

СМІ́ЛІТЬ ρ.σ.μ. ξεδεύω για σαπουνισμα· - КУСО́К МЫ́ЛА ξεδεύω ένα κομμάτι σαπουνι. || -СЯ καταναλώνομαι για σαπουνισμα.

СМНСЛ, -А (-У) α. 1 (παλ.) ο νους· το λογικό. 2 έννοια, νόημα· σημασία· - СЛОВА η έννοια της λέξης· - СООБЪЯТІЙ το νόημα των γεγονότων· ПРЯМО́Й - СЛОВА η κυριολεξία της λέξης· ПЕРЕНО́СНЫЙ - СЛОВА η μεταφορική σημασία της λέξης· ПРИДА́ТЬ - προσδίδω έννοια· ή νόημα ή σημασία· В ШІРОКОМ -е СЛОВА με την πλατιά σημασία της λέξης· В ОУКВА́ЛЬНОМ -е СЛОВА με την κυριολεξία της λέξης. 2 λογική βάση, περιεχόμενο· σκοπός· В ЧѢМ - ЭТО́Й ЗАТѢИ? ποιός ο σκοπός αυτής της πρόθεσης; || ωφέλεια, όφελος. || εκφρ. ЗДРАВНІЙ - ο κοινός νους· В -е ЧЕГО́ ή В КАКО́М -е σχετικά, όσον αφορά· В -е КОЛО́-ЧЕГО́ με τη σημασία, υπονοώντας· В ПО́ЛНОМ -е СЛОВА με όλη τη σημασία της λέξης.

СМНСЛІТЬ ρ.δ. εννοώ, καταλαβαίνω· скампа́-ζω· ОН НЕ -ИТ ЭТО́ГО ДѢЛА ή НИЧЕГО́ НЕ -ИТ В ЭТО́М ДѢЛЕ αυτός δεν καταλαβαίνει τίποτε απο αυτή την υπόθεση· ОН НЕ -ИТ В МУ́ЗЫКЕ αυτός δεν έχει ιδέα μουσικής.

СМНСЛОВО́Й επ. νοητικός, διανοητικός, της νόησης· εννοιολογικός, σημαντικός έννοιας. || του νοήματος· -Я́ СТОРОНА́ КАРТІНЫ το νόημα του πίνακα (εικόνας).

СМНТЬ ρ.σ.μ. 1 ξεπλύνω, αποπλύνω· ξεβγά-ζω· - ГРЯЗЬ ξεπλύνω τη λάσπη. || μτφ. αποβάλλω· - С СЕБЯ́ ПОЗОР αποπλύνω τη ντροπή. 2 παρασύρω· ВОДО́Й -ЛО МНО́ГО ЗЕМЛІ́ С БЕРЕГОВ РЕКІ́ το νερό παρέσυρε πολλά χώματα απο τις όχθες του ποταμού. || εκφρ. КАК (ВОДО́Й) -ЛО εξαφανίστηκε ξαφνικά, έγινε άφαντος. || -СЯ 1 ξεπλύνομαι, αποπλύνομαι· βγαίνω· КРА́СКА ХОРОШО́ -ЛАСЬ η μπογιά καλά βγήκε (καθάρισε). 2 αποβάλλω, διώχνω. 3 μτφ. εξαφανίζομαι, αρατίζομαι.

СМНЧКА, -И θ. 1 σύνδεση, ένωση. 2 το σημείο ένωσης, σύνδεσης. 3 μτφ. επαφή, συνταύτιση. 4 κρίκος αλυσίδας.

СМНЧКОВЫЙ επ. του δοξαριού· με δοξάρι.

СМНЧНЫЙ επ. βλ. ВЗРЫВНО́Й (2 σημ.).

СМНЧО́К¹, -ЧКА α. 1 τόξο βιολιού, δοξάρι. 2 ξηραντήρι βαμπακιού.

СМНЧО́К², -ЧКА α. (κυνηγ.) ζευγάρι κυνηγετικών σκύλων. || σχοινί πρόσδεσης των δυο σκύλων.

СМНЩѢННОСТЬ, -И θ. νοημοσύνη, εξυπνάδα, αντιληπτικότητα.

СМНЩѢННЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -А, -О νοήμονας, έξυπνος, ευφυής.

СМЯГЧА́ТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. СМЯГЧІТЬ(СЯ).

СМЯГЧА́ЮЩИЙ επ. απο μτχ. μαλακτικός, καταπραύντικός, κατευναστικός, μετριαστικός.

СМЯГЧЭННЕ, -я ουδ. 1 μαλάκωμα, μαλάκυνση, απαλυνση. 2 μτφ. καταπραΰνση, κατευνασμός. 3 μείωση, ελάττωση· μετρίαση. || εξασθένιση, αδυνατίσμα. || μτφ. ύφεση· - междунаро́дной напρѣжѣнности ύφεση της διεθνούς έντασης. 4 μαλάκυνση της προφοράς των συμφώνων.

СМЯГЧЭННОСТЬ, -и θ. μαλακότητα, κατευνασμός, καταπραΰνση.

СМЯГЧЭННЫЙ επ. απο μτχ. μαλακός, ήπιος. || (για σύμφωνα) που έγινε μαλακός (στην προφορά).

СМЯГЧИТЕЛЬ, -я α. μαλακωτής (χημ. ουσία).

СМЯГЧИТЕЛЬНЫЙ επ. της μαλάκωσης· για μαλάκωμα.

СМЯГЧИТЬ, -чѹ, -чишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. СМЯГЧЭННЫЙ, βр: -чѣн, -чѣна, -чѣно ρ.σ. μ. 1 μαλακώνω, -κύνω, απαλύνω· - ко́жу μαλακώνω το δέρμα. 2 μτφ. καταπραΰνω, κατευνάνω· μετριάζω· - бо́ль μαλακώνω τον πόνο. || μειώνω, ελαττώνω, λιγοστεύω· - прѣговор μετριάζω την ποινή. || αδυνατίζω, νοθεύω· - вино́ αδυνατίζω (νεράνω) το κρασί. || μτφ. κάνω ήπιο· - кли́мат μαλακώνω το κλίμα. 3 (γλωσσ.) μαλακώνω (την προφορά των συμφώνων). || -ся 1 μαλακώνω, απαλύνομαι· ко́жа - ласѣ το δέρμα μαλάκωσε. 2 μτφ. (κατα)πραΰνομαι, κατευνάζομαι, γίνομαι ήπιος· καλμάρω. || αδυνατίζω, εξασθενίζω. || μειώνομαι, ελαττώνομαι, λιγοστεύω· μετριάζομαι.

СМЯГАТЬ ρ.δ. βλ. СМЯКНУТЬ.

СМЯКНУТЬ ρ.σ., παρлθ. χρ. СМЯК, -ла, -ло (απλ.). 1 μαλακώνω. 2 αδυνατίζω· χαλαρώνω. || μτφ. γίνομαι ήπιος.

СМЯТЭННЕ, -я ουδ. 1 σύγχυση, (ανα)ταραχή· душевное - ψυχική ταραχή· - овладе́ло им τον κυρίευσε ταραχή. || αναστάτωση, αναμπεμπούλα· ανακατωσούρα. 2 πανικός. 3 στάση, στασίαση.

СМЯТЭННОСТЬ, -и θ. βλ. СМЯТЭННЕ (1 σημ.).

СМЯТЭННЫЙ επ., βр: -тѣн, -тѣна, -о συγχυσμένος, тαραγμένος, ανάστατος, -τωμένος.

СМЯТѢ, -я ουδ. σύνθλιψη, πίεση.

СМЯТѢЙ επ. απο μτχ. 1 τσαλακωμένος. 2 τσαλαπατημένος· ποδοπατημένος. 3 εξασθενημένος, εξαντλημένος· άτονος.

СМЯТЬ, -сомнѹ, сомнѣшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. СМЯТѢЙ, βр: СМЯТ, -а, -о ρ.σ.μ. 1 βλ. МЯТЬ. 2 (στρατ.) ανατρέπω, τσαλαπατώ, σπαρλιάζω. || καταβάλλω (ψυχικά, ηθικά). || μτφ. ταπεινώνω, εξευτελίζω. 3 μαλακώνω πιέζοντας. || πιέζω, πατώ (για κάθαρση)· - лён πατώ το λινάρι. || -ся τσαλακώνομαι. || ποδοπατούμαι.

СНАБДИТЬ, -блѹ, -бдишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. СНАБЖЭННЫЙ, βр: -жѣн, -женá, -женó ρ.σ. μ. (με οργν.). 1 προμηθεύω, εφοδιάζω· - фр-

брику сыръѣм προμηθεύω τη φάμπρικα με πρώτες ύλες· - фронт боеприпасами εφοδιάζω το μέτωπο με πυρομαχικά. || εξασφαλίζω· - все́м неодоли́мым εφοδιάζω με όλα τα απαραίτητα. || επισυνάπτω. || -ся προμηθεύομαι, εφοδιάζομαι.

СНАБЛАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. СНАБДИТЬ (СЯ).

СНАБЖАЮЩИЙ επ. απο μτχ. προμηθεύων, εφοδιάζων.

СНАБЖЭНЕЦ, -ца α. προμηθευτής, εφοδιαστής.

СНАБЖЭНИЕ, -я ουδ. προμήθεια, εφοδιασμός· - а́рмии εφοδιασμός του στρατού· - промыш- ленности εφοδιασμός της βιομηχανίας· - шко- лы учѣбниками и посóбиями προμήθεια του σχολείου με εγχειρίδια και βοηθήματα· воѣн- ное - στρατιωτικός εφοδιασμός.

СНАБЖЭЧЕСКИЙ επ. προμηθευτικός, του εφοδιασμού· -ая конто́ра γραφεία εφοδιασμού.

СНАДОБЬЕ, -я, γεν. πλθ. -бий, δοτ. -бьям ουδ. φάρμακο κομπογιαννίτικο. || (παλ.) μυρουδιές (ουσίες)· благово́нные -ья οι μυρουδιές, τα μυρουδικά. || πλθ. -ья εξαρτήματα, αντικείμενα απαραίτητα.

* **СНАЙПЕР**, -а α. επίλεκτος σκοπευτής.

СНАЙПЕРСКИЙ επ. του σνάιπερ· με σνάιπερ· -ая стрелёба βολή σνάιπερ· -ая винто́вка όπλο σνάιπερ.

СНАЙПЕРСТВО, -а ουδ. τέχνη ακριβούς βολής.

СНАРУЖИ επίρ. εξωτερικά, απέξω· заперѣть дом - κλειδώνω το σπίτι απέξω· - зда́ния απο το έξω μέρος του κτιρίου· чем - ка́жется απ' ό,τι εξωτερικά φαίνεται.

СНАРЯ́Д, -а α. 1 αθρσ. (παλ. κ. απλ.) τα εξαρτήματα, τα χρειώδη, τα είδη, τα σύνεργα· охóтничий - τα κυνηγετικά είδη· столѣрный - τα σύνεργα του επικλοποιού· сапо́жный - τα σύνεργα του τσαγκάρη· доро́жный - τα χρειώδη για το δρόμο (πορεία). || (παλ.) πανοπλία· οπλισμός. 2 εργαλείο, σύνεργο. 3 συσκευή· μηχανισμός· μηχανήμα. 4 όργανο αθλητικό. 5 βλήμα, οβίδα, μύδρος. || (στρατ.) σφαίρα.

СНАРЯДИТЬ, -яжѹ, -ядишь παθ. μτχ. παρлθ. χρ. СНАРЯЖЭННЫЙ, βр: -жѣн, -женá, -женó. 1 εφοδιάζω, προμηθεύω· εξοπλίζω· - экспеди́цию на се́вер εφοδιάζω με τα απαραίτητα την αποστολή για το βοριά· - сѹдно εξοπλίζω σκάφος. 2 ετοιμάζω· нас -ли в пу́ть (на доро́гу) μας εφοδίασαν με τα απαραίτητα για το δρόμο. 3 οπλίζω, εφοδιάζω με οπλισμό. 4 γεμίζω (με εκρηκτική ύλη)· - бо́мбы γεμίζω βόμβες. || -ся ετοιμάζομαι για δρόμο (εφοδιάζομαι με τα απαραίτητα).

СНАРЯ́ДНЫЙ επ. του βλήματος, της οβίδας· - ящик κιβώτιο βλημάτων· -ая гильза κάλυκας οβίδας. || των γυμναστικών οργάνων· -ая гимна́стика ενόργανη γυμναστική.

снаряжать(ся) ρ.δ. βλ. **снарядить(ся)**.

снаряжение, -я ουδ. 1εφοδιασμός, προμήθεια· εξοπλισμός. 2 (αθρσ.) βλ. **снаряд** (1 σημ.). 3 η εξάρτηση στρατιώτη.

снастить, снасть, снастишь ρ.δ.μ. βάζω τα παραβόσχοινα ή εφοδιάζω σκάφος με παραβόσχοινα.

снасть, -и, γεν. πλθ. -ей θ. 1 (αθρσ.) εξαρτήματα, σύνεργα, εργαλεία· μαραφέτια· **бондарная** - τα βαρελάδικα σύνεργα· **плотничкая** - τα μαραγκοσύνεργα. || αλιευτικά σύνεργα. 2 παραβόσχοινα, παλαμάρια.

сначала επίρ. 1 αρχικά, στην αρχή, κατ' αρχή, πρώτα-πρώτα. 2 πάλι, ξανά, απο την αρχή, εκ νέου.

снашивание¹, -я ουδ. φθορά απο τη συχνή χρήση.

снашивание², -я ουδ. μεταφορά συσσώρευση.

сносить(ся) ρ.δ. βλ. **сносить(ся)**¹.

сносить ρ.δ. βλ. **сносить**² (2 σημ.).

снег, -а (-у), προθ. ο **снеге**, в **снегу**, πλθ. **снега** α. το χιόνι· **хлопья** -α νιφάδες (τουλούπες) χιονιού, χιονονιφάδες· **мокрый** - χιονόνερο, νερόχιονο, χιονόβροχο· **таяние** -όβ λιώσιμο των χιονιών· **выпал** - έπεσε χιόνι· - **идёт** χιονίζει· **белый как** - άσπρος σαν το χιόνι· **вечный** - αιώνια χιόνια· **очистить от** -α καθαρίζω απο το χιόνι· εκχιονίζω. || εκφρ. **как прошлогодный** - **нужен** δε μου χρειάζεται καθόλου, μου είναι τελείως άχρηστο· **как - на голову упать** μου έρχεται τελείως απρόοπτα, ανεπάντεχα.

снегирь, -я α. πυραλίδα (πτηνό).

снеговал, -а α. κλίση, γέρμα των δενδρυλίων απο το βάρος του χιονιού.

снегование, -я ουδ. διατήρηση λαχανικών κάτω απο το χιόνι.

снеговой επ. χιονώδης· -не **горы** χιονοσκεπή βουνά· -ая **линия** χιονογραμμή.

снегозадержание, -я ουδ. τεχνητή χιονοδιατήρηση.

снегозадерживающий επ. χιονοδιατηρητικός.

снегозащита, -и θ. χιονοπροστασία οδική.

снегозащитный επ. χιονοπροστατευτικός των οδών· -не **насаждения** χιονοπροστατευτικές φυτείες (των οδών).

снеголом, -а α. 1 χιονοθλασία, χιονορραγία (σπάσιμο των κλώνων απο το βάρος του χιονιού). 2 χιονόσπαστα δέντρα.

снегомёр, -а α. χιονόμετρο.

снегомёрный επ. χιονομετρικός.

снегоочиститель, -я α. μηχανή εκχιονιστική.

снегоочистительный επ. εκχιονιστικός.

снегопад, -а α. χιονόπτωση, χιόνισμα.

снегопáх, -а α. χιονάλετρο.

снегопáх, -а α. χιονόργωση, χιοναροτρίωση (για χιονοσκεπασμένο χωράφι).

снеготáялка, -и θ. συσκευή τήξης χιονιών στους δρόμους.

снегоубóрочный επ. εκχιονιστικός· -ая **машина** εκχιονιστικό μηχάνημα.

снегоход, -а α. χιονοαυτοκίνητο (που κινείται εύκολα στα χιόνια).

снегурка, -и κ. **снегурочка**, -и θ. χιονοκόρη· η χιονάτη (καμωμένη απο χιόνι). || πλθ. -и είδος παγοπέδλων.

снедать ρ.δ.μ. 1 (παλ.) εσθίω, τρώω. 2 μτφ. (γραμ. λόγος) κατατρώω, βασανίζω· **тоскá её -ет** την τρώει η θλίψη. || -ся τρώγομαι.

снедь, -и θ. 1 (παλ.) έδεσμα, φαγητό, τροφή. 2 (αθρσ) έδεσματα, φαγητά

снежинка, -и θ. νιφάδα, τολύπη, τουλούπα, χιονονιφάδα.

снежить, -жит ρ.δ. απρόσ. χιονίζει.

снежинца, -и θ. νερολακκούβα στον πάγο.

снежно επίρ. χιονοδός. || ως κατηγ. είναι πολύ ή βαθύ χιόνι.

снежный επ. χιονώδης· χιόνινος· - **покрóв** χιονόστρωμα· - **сугрóб** χιονοστιβάδα· -ая **погода** ο χιονιάς· -не **хлопья** χιονονιφάδες· -ая **бáда** χιονάνθρωπος· -ая **дорóга** δρόμος πάνω στον πάγο. || χιονοσκεπής· χιονοστεφής. || χιονάτος, χιονόλευκος· χιονοσειδής· -ая **чиcтотá** απαστρέπτουσα καθαριότητα, λαμποκοπή· -ая **белизнá** ασπράδα χιονιού. || εκφρ. - **плуг** βλ. **снегопáх**· -ая **слепотá** εκτυφλωτικό φως του χιονιού (απο την αντανάκλαση).

снежок, -жкá α. 1 χιονάκι. 2 χιονόσφαιρα. 3 πλθ. -й χιονοπόλεμος (παιγνίδι).

снежура, -и θ. μαλακή μάζα χιονιού.

снесть ρ.σ.μ. 1 κατεβάζω· - **мешóк в подвáл** κατεβάζω το τσουβάλι στο υπόγειο. 2 κοιμίζω, φέρω, πηγαίνω· - **письмó на почту** πηγαίνω το γράμμα στο ταχυδρομείο. 3 μεταφέρω, κουβαλώ. 4 (για νερό, άνεμο)· παρασύρω. || (απο)κόβω. 5 καταστρέφω, χαλνώ, κατεδαφίζω, γκρεμίζω. 6 μεταφέρω, γράφω παρακάτω· υποσημαίνω. 7 (χαρτκ.) πετώ το χαρτί (που δε χρειάζεται). 8 υπομένω, υποφέρω, αντέχω, βαστώ, κρατώ.

снестьсь¹ ρ.σ. σχετίζομαι, συνδέομαι.

снестьсь² ρ.σ. βλ. **нестьсь** (3 σημ.).

снижать(ся) ρ.δ. βλ. **снизить(ся)**.

снижение, -я ουδ. ελάττωση, μείωση· υποτίμηση· έκπτωση· - **цен** έκπτωση τιμών· - **себестóймости** μείωση του κόστους παραγωγής. || υποβίβαση, -μός (στην υπηρεσία).

снизáть(ся) ρ.σ. βλ. **низáть(ся)**.

снизить, снизить, снизитьшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **снизенный**, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. 1

μειώνω, ελαττώνω, λιγοστεύω· κατεβάζω, χαμηλώνω· ~ ДАВЛЕНИЕ λιγοστεύω την πίεση· ~ ЦЕН κατεβάζω τις τιμές, κάνω εκπτώσεις· ~ СКОРОСТЬ ελαττώνω την ταχύτητα· ~ ИНТЕРЕС μειώνω το ενδιαφέρο· ~ ГОЛОС χαμηλώνω τη φωνή. || ~СЯ κατεβαίνω, κατέρχομαι· χαμηλώνω. 2 μτφ. μειώνομαι, ελαττώνομαι· πέφτω· ЦЕНЬ ~ЛИСЬ οι τιμές έπεσαν· Температу́ра ~ЛАСЬ η θερμοκρασία έπεσε.

οΝίζκα, ~и θ. βλ. **низание**.

οΝιζοΐτι, **οΝιζοΐδύ**, **οΝιζοΐδέшь**, παρλθ. χρ. **οΝιζοΐέλ** κ. (παλ.) **οΝισοΐέλ**, **οΝιζοΐλά**, ~шлò, μτχ. παρλθ. χρ. **οΝιζοΐέδший** κ. (παλ.) **οΝισοΐέδший** ρ.σ. 1 (παλ.) κατεβαίνω, κατέρχομαι. || αγκαλιάζω, περιβάλλω. 2 διατίθεμαι (δεικνύμαι) ευνοϊκά· γίνομαι συγκαταβατικός, δείχνω επιείκεια· καταδέχομαι· φέρνωμαι μεγαλόφυχα· ~ на πρόςβου εισακούω την παράκληση· ~ до разговòра καταδέχομαι να συνομιλήσω· ~ к нуждám κατανόω τις ανάγκες (συμπόνω)· ~ к человекéским слабòстям είμαι συγκαταβατικός προς τις ανθρώπινες αδυναμίες.

οΝίζу επίρ. απο κάτω, εκ των κάτω· ~ дýет απο κάτω φυσά. || κάτω απο, υπό· ~ дерева κάτω απο το δέντρο. || **εμφρ** ~ **вверх** смòтрétь на κογò σέβομαι κάποιον· ~ дòверху απο τα κάτω ως τα πάνω (απο τα απλά μέλη ως τα ανώτατα· σ' όλη την ιεραρχία ή κλίμακα).

οΝίζывание, ~я ουδ. βλ. **низание**.

οΝίζывать(ся) ρ.δ. βλ. **низить(ся)**.

οΝικáть ρ.δ. βλ. **οΝικнуть**.

οΝικнуть, ~ну, ~нешь, παρλθ. χρ. **οΝικ**, ~ла, ~ло, μτχ. παρλθ. χρ. **οΝικший** κ. **οΝικнувший** ρ.σ. 1 (για φυτά) γέρνω, κλίνω. 2 μτφ. θλίβομαι, λυπούμαι· στενοχωρούμαι. 3 μτφ. εξασθενίζω, σβήνω, χάνομαι.

οΝимáние, ~я ουδ. βλ. **οΝятие**.

οΝимáть(ся) ρ.δ. βλ. **οΝять(ся)**.

οΝимок, ~мка α. 1 αφαίρεση, βγάλσιμο. 2 φωτογραφία· **любительский** - ερασιτεχνική φωτογραφία. 3 (παλ.) αποτύπωση· ~ **монéты** αποτύπωση νομίσματος.

οΝискáть, **οΝищý**, **οΝищешь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **οΝисканный**, βρ: ~кан, ~а, ~ο ρ.σ. (παλ. κ. γραμ. λόγος)· βρίσκω, εξευρίσκω· αποκτώ· ~ средства к жизни βρίσκω τα μέσα για να ζήσω· ~ протéκцию βρίσκω προστασία· ~ славу αποκτώ δόξα· ~ расположение αποκτώ τη συμπάθεια, την εύνοια. || αξίζω· κερδίζω· ~ уважение αποκτώ την εκτίμηση· ~ популярность γίνομαι δημοφιλής. || δίνω, παρέχω.

οΝискивать ρ.δ. βλ. **οΝискáть**. || ~ся βρίσκομαι, εξευρίσκομαι· αποκτιέμαι.

οΝисходительнò επίρ. επιεικά κλπ. επ.

οΝисходительнòсть, ~и θ. βλ. **οΝисхождение**.

οΝисходительный επ., βρ: ~лен, ~льна, ~но

1 επιεικής, συγκαταβατικός· καλόβολος. 2 ευμενής. 3 υπεροπτικός.

οΝисходить ρ.δ. βλ. **οΝизойти**.

οΝисхождение, ~я ουδ. 1 επιείκεια, συγκαταβατικότητα· μεγαλοφυχία· **βινòβεν**, **но заслýживаet** ~я είναι ένοχος, όμως αξίζει επιείκειας· **проявлáть** ~ δείχνω επιείκεια. 2 ευμένεια· εύνοια. 3 υπεροπτικότητα.

οΝи́ться, **οΝиюсь**, **οΝишьсья** ρ.δ. (με δοτ.)· ονειρεύομαι, βλέπω στο όνειρο, στον ύπνο. || **εμφρ**. и (во сне) не ~лось ούτε στο όνειρο δεν το είδα (τελειώς απρόοπτο, απίθανο).

***οΝοó**, ~а α. σνομπ.

οΝοóзм, ~а α. σνομπισμός.

οΝòва επίρ. εκ νέου, ξανά, πάλι, άλλη μια φορά. || **εμφρ**. ~здòрово πάλι τα ίδια (για πικρία).

οΝοβéльный επ. του στημονιάσματος.

οΝοβáние, ~я ουδ. στημόνιασμα.

οΝοβáть, **οΝуò**, **οΝуёшь** ρ.δ. μ. 1 υφαίνω· στο, στημονιάζω. || (για σαΐτα) κινώ μπροστά·πίσω (παλινδρομικά). 2 μτφ. κινούμαι πέρα·δώθε, προς διάφορες κατευθύνσεις. || ~ся βλ. ρ. ενεργ. φ. (2 σημ.).

οΝοβидéние, ~я ουδ. όνειρο.

οΝòвка, ~и θ. βλ. **οΝοβáние**.

οΝοгоспìбательный επ., βρ: ~лен, ~льна, ~ο ισχυρότατος (που μπορεί να ρίξει κάτω απο τά πόδια)· ~ удáр ισχυρότατο χτύπημα. || καταπληκτικός, συγκλονιστικός.

οΝοп, ~á α. δεμάτι (σταχιών)· **βязáть(связывать)** ~ñ δένω δεμάτια, δεματιάζω. || αγκαλιά, μάτσο μεγάλο, χερóβολο· ~ **цветòв** μα αγκαλιά λουλουδία. || μτφ. δέσμη· ~ **лучéй** η δέσμη ακτίνων· ~ **искр** δέσμη σπινθήρων. || **εμφρ**. как ~ **повалиться** (упáсть) σωριάζομαι, σωροβαλιάζομαι.

οΝοпòвный επ. κατά δεμάτια γινόμενος.

οΝοповязáлка, ~и θ. μηχανή θεριστικοδεματική.

οΝοвязáльный επ. της δεμάτωσης, για δεμάτωση, ~тiασμα· ~ **шпагáт** σχοινί δεμάτωσης.

οΝοровиòтый επ., βρ: ~вист, ~а, ~ο επιτήδειος, επιδέξιος, σβέλτος.

οΝοрови́ть, ~влò, ~вишь ρ.σ. (απλ.)· ενεργώ επιτήδεια, επιδέξια· δράττομαι απο κάτι. || (διαλκ.) επικίπτω, πέφτω.

οΝοрòвка, ~и θ. επιτηδειότητα, επιδεξιότητα· σβελτάδα· πείρα εξάσκηση.

οΝοс! ~а (-у) α: ~у (-а) нет чéму ή ~у (-а) не знáет είναι πολύ γερός, άφθαρτος (για ενδύματα, υποδύματα).

οΝοс? ~а α. 1 παρασύρσιμο (απο άνεμο, νερό). 2 χάλασμα, καταστροφή· γκρέμισμα, κατεδάφιση. 3 (χαρτκ.) βγάλσιμο, πέταγμα, σκαρτάρισμα των χαρτιών. || **εμφρ**. на ~ях (απλ.)

έγκυα γυναίκα στο μήνα της.

СНОСИТЬ (СЯ)¹ ρ.σ. βλ. **ИЗНОСИТЬ (СЯ)**.

СНОСИТЬ² ρ.σ.μ. 1 επαναφέρω. 2 μεταφέρω, κουβαλώ. || -**ОЯ** βλ. **СНЕСТЬСЯ**¹.

СНОСИТЬ³ ρ.σ. βλ. **ОНЕСТИ**. || -**СЯ** βλ. **НЕС-ΤΙОБ** (3 σημ.).

СНОСКА, -и θ. 1 κατέβασμα, κάθοδος. 2 χάλασμα, καταστροφή· γκρέμισμα, κατεδάφιση. 3 υποσημείωση· παραπομπή στο τέλος. || συμπληρωματικό κείμενο στο τέλος.

СНОСНО επίρ. υποφερτά.

СНОСНИЙ επ., βρ: -**СЕН**, -**СНА**, -**СНО** υποφερτός· ανεκτός· -**Я ЖИЗНЬ** υποφερτή ζωή· -**НЕ УСЛОВИЯ** υποφερτές συνθήκες. || καλός, μέτριος· ικανοποιητικός. || για χάλασμα, για γκρέμισμα· κατεδαφιστέος· - **ДОМ** κατεδαφιστέο σπίτι.

СНОТВОРНИЙ επ. υπνωτικός, ναρκωτικός· -**ОЕ СРЕДСТВО** υπνωτικό φάρμακο. || ως ουσ. ουδ. -**ОЕ** υπνωτικό φάρμακο.

СНОХА, -и, πλθ. **СНОХИ** θ. νύφη (η γυναίκα του γιού ως προς τον πεθερό).

СНОХАЧ, -а α. πεθερός που έχει σεξουαλικές σχέσεις με τη νύφη.

СНОХАЧЕСТВО, -а α. σεξουαλικές σχέσεις του πεθερού με τη νύφη.

СНОШЕНИЕ, -я ουδ. σχέση· δούναί-λαβείν· **ТОРГОВНЕ -Я** εμπορικές σχέσεις· **ИМЕТЬ -Я С КЕМ-Н.** έχω σχέσεις με κάποιον. || συνουσίαση.

СНУЛЫЙ επ. άψυχος, μη ζωντανός· φόβιος.

СНУТІЙ επίρ. απο μέσα· **ЗАПЕРЕТЬ ДОМ** - κλειδώνω το σπίτι απο μέσα. || εσωτερικά.

СНОХАТЬСЯ ρ.σ. 1 (για σκύλους) αλληλομυρίζομαι. 2 μτφ. συσχετίζομαι, γνωρίζομαι.

СНОХИВАТЬСЯ ρ. δ. βλ. **СНОХАТЬСЯ**.

СНЯТИЕ, -я ουδ. 1 άρση, παύση, σταμάτημα· λύση· - **БЛОКАДЫ** άρση του αποκλεισμού· - **ОСАДЫ** λύση της πολιορκίας. 2 συγκέντρωση, μάζευμα· συγκομιδή· - **УРОЖАЯ** μαζευμα της σοδειάς. 3 βγάλσιμο, αφαίρεση· πάρσιμο. 4 απόλυση, παύση. 5 απόσυρση. 6 τράβηγμα, φωτογράφιση. || διαγραφή· - **С УЧЁТА** διαγραφή.

СНЯТОЙ επ: -**ОЕ МОЛОКО** αποβουτυρωμένο γάλα.

СНЯТЬ, **СНИМУ**, **СНИМЕТЬ**, παρλθ. χρ. **СНЯЛ**, -**Лá**, -**ЛО**, καθ. μτχ. παρλθ. χρ. **СНЯТІЙ** βρ: **СНЯТ**, -**á**, -**О** ρ.σ.μ. 1 παίρνω, φτάνω· - **КНИГУ С ПОЛКИ** παίρνω το βιβλίο απο το ράφι· - **ПАЛЬТО С ВЕЩАЛКИ** παίρνω το πανωφόρι απο την κρεμάστρα. || βγάζω, αφαιρώ· - **ПАУТИНУ СО СТЕН** παίρνω την αράχνη (ιστό) απο τον τοίχο· - **ЧАЙНИК С ОГНЯ** βγάζω το τσαγιερό απο τη φωτιά· - **ПАЛЬТО** βγάζω το πανωφόρι· - **ПЕНУ** παίρνω τον αφρό, ξαφρίζω· - **ТУФЛИ** βγάζω τα παπούτσια· - **ГРИМ** βγάζω το μακιγιάζ· - **ШКУРУ** γδέρνω. 2 αίρω· λύνω· παύω, σταματώ· - **БЛОКАДУ** αίρω τον αποκλεισμό· - **ОСАДУ**

λύνω την πολιορκία· - **арест с имущества** αίρω την κατάσχεση της περιουσίας· - **запрещение (запрёт)** αίρω την απαγόρευση. || **απαλλάσσω**· απελευθερώνω, λυτρώνω· - **ВЫГОВОР** απαλλάσσω απο την ποινή. 3 μαζεύω, συγκεντρώνω· συγκομίζω· - **урожай** μαζεύω τη σοδειά· - **ЯБЛОКИ В САДУ** μαζεύω τα μήλα στον κήπο. 4 (στρατ.) ανακαλώ· απομακρύνω απο το πόστο ή την τοποθεσία. || εξουδετερώνω, φονεύω· παίρνω· - **ЕГО ОЧЕРЕДЬЮ** τον παίρνω με τη ριπή. 5 διώχνω, κατεβάζω· - **БЕЗБИЛЕТНОГО Пассажира** κατεβάζω το λαθρεπιβάτη. 6 απολύω, παύω· απομακρύνω· - **С РАБОТЫ** απολύω απο τη δουλειά. 7 αποσύρω· - **СВОЁ ПРЕДЛОЖЕНИЕ** αποσύρω την πρότασή μου. 8 μεταφέρω, βγάζω ακριβώς· - **КОПИЮ** βγάζω αντίγραφο· - **ФАСОН С ЖУРНАЛА** βγάζω σχέδιο απο το περιοδικό. 9 τραβώ, φωτογραφίζω· - **КИНОКАРТІНУ** τραβώ κινηματογραφική ταινία· - **ДЕТЕЙ В ФОТОГРАФИИ** φωτογραφίζω τα παιδιά· - **ВО ВЕСЬ РОСТ** φωτογραφίζω ολόκληρον. 10 μισθώνω, (ενοικιάζω· - **ДАЧУ** νοικιάζω έπαυλη. 11 (χαρτп.) κόβω τα χαρτιά (για μοίρασμα). || εκφρ. - **ГОЛОВУ** α) θα σου πάρω το κεφάλι (απειλή). β) φέρνω σε πολύ δύσκολη θέση· - **ДОПРОС (ή ПОКАЗАНИЯ)** ανακρίνω, παίρνω ανακρίσεις· - **МЕРКУ** παίρνω τα μέτρα (διαστάσεων, μεγέθους)· - **ПОДРЯД НА ЧТО** βλ. **ПОДРЯДИТЬСЯ**· - **ШВЫ** βγάζω τις κλωστές (απο τη ραμμένη πληγή)· - **С УЧЁТА** διαγράφω, ξεγράφω· σβήνω απο τα χαρτιά· **КАК РУКОЙ** -**ЛО** πέρασε μονομιάς (για πόνο, κούραση κ.τ.τ.)· - **С СЕБЯ ОТВЕТСТВЕННОСТЬ** απαλλάσσομαι της ευθύνης. || -**СЯ** 1 βγαίνω, εξέρχομαι, αποσπώμαι· **ТОПОР -ЛСЯ С ТОПΟРИЦА** το τσεκούρι βγήκε απο το στειλιάρι. 2 εξαφανίζομαι, χάνομαι· φεύγω. 3 αφαιρούμαι, απαλείφομαι· **ГРИМ ЛЕГКО -ЛСЯ** το μακιγιάζ εύκολα βγήκε. 4 αποδεσμεύομαι, απελευθερώνομαι· απαγκιστρώνομαι. 5 απέρχομαι, αφήνω, εγκαταλείπω. 6 πηγαίνω, κατευθύνομαι. 7 φωτογραφίζομαι. || εκφρ. - **С УЧЁТА** διαγράφομαι, ξεγράφομαι, σβήνομαι απο τα χαρτιά.

СО πρόθ. βλ. **С**. Χρησιμοποιείται αντί αυτής α) όταν η ακόλουθη λέξη αρχίζει απο 2-3 σύμφωνα και κυρίως απο τα: Л, Р, Н καθώς κ. μπροστά απο λέξεις που αρχίζουν απο: З, С, Ш, Ш: **СО** ЛЬДОМ, **СО** СЛЕЗАМИ, **СО** ШТОРАМИ, **СО** ЩАВЕЛЕМ, **СО** СМÉХОМ, **СО** СЛОВ, **СО** ЗЛА, **СО** ВСЯКИМ, **СО** МНОГИМИ, **СО** МНОЮ. β) σε διαλεκτικές λέξεις ή στη λαϊκή ποίηση: **СО** БЕЛОЙ РУКИ.

СО... πρόθεμα· βλ. **С...** I. Χρησιμοποιείται για το σχηματισμό ρημάτων αντί του προθέματος **С...** α) μπροστά απο: И, Я, О, π.χ. **СОИЗВОЛИТЬ**, **СОЙТИ**, **СООБРАЗИТЬ**. β) μπροστά απο δυο ή περισσότερα σύμφωνα: **СОБРАТЬ**, **СОГНАТЬ**, **СОРВАТЬ**, **СОСТАВИТЬ**, **СОТКАТЬ**. γ) μπρο-

στά απο σύμφωνο που το ακολουθεί Б: **СОВЕЩЪ**, **СОЛЪЩЪ**, **СОШЪЩЪ**. 4 σε λέξεις κυρίως απο το γραπτό λόγο: **СОДЕЯТЬ**, **СОКРЫТЬ**. ε) σε διαλεκτικές λέξεις: **СОЖЕЧЪ**, **СОГРУБИТЬ**, **СОДВИГАТЬ**. II Χρησιμεύει για το σχηματισμό ουσ. κ. επ. με σημασία: κοινής ενέργειας, συνοδοιπορίας ή αλληλοσύνδεσης: **СОУЧАСТНИК**, **СОВМЕСТНЫЙ**, **СОТРАДАТЕЛЬНЫЙ**.

СОАВТОР, -а α. συνεργάτης (έργου).

СОАВТОРСКИЙ επ. του συνεργάτη.

СОАВТОРСТВО, -а ουδ. συνεργασία (σε έργο)

СОБАКА, -и θ. σκύλος, -и· σκύλα· **ОХОТНИЧЬЯ** - κυνηγετικό σκυλί, κυνηγόσκυλο· **СТОРОЖЕВАЯ** - το μαντρόσκυλο· **ЕЗДОВЫЕ** -и σκύλοι έλασης. II (υβρισ. λ.) σκυλί, σκυλιά, σκύλα (για σκληρούς ανθρώπους). II σπουδαίος εκτελεστής: **АХ**, -, **ЧТО ДЕЛАЕТ!** (απλ.) **АХ**, το σκυλί, τι (σπουδαία) πράγματα κάνει! II εκφρ. **КАК** - σαν το σκυλί: **ИЗМУЧИЛСЯ ОН КАК** - τυραννήστηκε αυτός σαν το σκυλί. **-У СЪЕСТЬ** είμαι πολύπειρος, ξεσκολισμένος· τρώγω (έφαγα) τα μoustάκια μου· **ВОТ ГДЕ - ЗАРЫТА** να που είναι ο λάκκος της φάβας (η ουσία ή αιτία)· **С -АМИ НЕ СЫЩЕШЬ КОГО** ούτε τα σκυλιά· δε μπορούν να τον βρουν (αδύνατο να τον ανακαλύψεις).

СОБАКОВЕДЕНИЕ, -я ουδ. σκυλακεία.

СОБАЧАТА, -чат πλθ. κουταβάκια.

СОБАЧИЙ, -ья, -ье επ. σκύλινος, σκυλίσιος· -**ЛАЙ** γαύγισμα, υλακή· -**БЕ МЯСО** σκυλίσιο κρέας· - **КЛЕЩ** τσιμπούρι σκυλισύ, κυνορραϊστής. 2 όπως του σκύλου· -**Я ПРИВЯЗАННОСТЬ** αφοσίωση όπως του σκύλου. II μτφ. βαρύς, τραχύς, σκληρός· -**Я ЖИЗНЬ** σκυλίσια ζωή. II μτφ. πρόστιχος, επονειδιστος. II (υβρ.) - **СЫН** σκυλόπαιδο· -**Я ДУША** σκυλόφυχος. II ουσ. πλθ., -**ЧЬИ**, -**ИХ** τα κυνιδή (ζώα). II εκφρ. **СОБАЧЬЯ НОГА** (НОЖКА) απλ. βλ. **КОЗЬЯ НОЖКА** (στη λ. **КОЗИЙ**): - **НОЖ** σκυλίσια όσφρηση (ικανότητα προαίσθησης, διάγνωσης)· - **ХОЛОД** δριμύ φύχος, κερατόκρυο, σκυλίσια κρύα.

СОБАЧИНА, -н θ. 1 σκυλίσιο κρέας. 2 σκυλίσιο δέρμα. 3 σκυλίσια μυρουδιά.

СОБАЧИТЬ, -чу, -чишь ρ.δ.μ. (απλ.) σκυλοβρίζω. II -**ОЯ** σκυλοβρίζομαι.

СОБАЧКА, -и θ. 1 σκυλάκι. 2 σχαστηρία· σκαντάλη. II δικιλίδα. II καστανία.

СОБАЧНИК, -а α., -ца, -н θ. 1 αυτός που αγαπά τα σκυλιά. 2 αυτός που πιάνει τα σκυλιά, ο μπόγιας.

СОБАЧОНКА, -и θ. παλιοσκυλάκι.

СОБЕЗЪЯНИЧАТЬ ρ.δ. βλ. **ОБЕЗЪЯНИЧАТЬ**.

СОБЕС, -а α. 1 κοινωνική ασφάλιση. 2 το ίδρυμα κοινωνικών ασφαλίσεων.

СОБЕСЕДНИК, -а α., -ца, -н θ. συνομιλητής, -λήτρια.

СОБЕСЕДОВАНИЕ, -я ουδ. συνομιλία, συνδιάλεξη.

СОБЕСЕДОВАТЬ, -дую, -дуешь ρ.δ. (παλ.) συνομιλώ, κουβεντιάζω, συνδιαλέγομαι.

СОБИРАНИЕ, -я ουδ. συγκέντρωση, συλλογή, μάζεμα.

СОБИРАТЕЛЬ, -я α., -ница, -н θ. συλλέκτης, -τρια· - **ДРАГОЦЕННЫХ КАМНЕЙ** συλλέκτης πολύτιμων πετραδιών· - **НАРОДНЫХ ПЕСЕНЬ** συλλέκτης λαϊκών τραγουδιών.

СОБИРАТЕЛЬНОСТЬ, -и θ. συγκέντρωση, συλλογή. II το δηλούν άθροισμα ή σύνολο. II ενότητα.

СОБИРАТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 συγκεντρωτικός· -**НЕ ЛИНЗЫ** συγκεντρωτικοί φακοί. II συλλεκτικός· - **АППАРАТ ПЧЕЛЫ** το συλλεκτικό όργανο της μέλισσας. 2 αθροιστικός· -**НЕ СУЩЕСТВУЮЩИЕ** αθροιστικά ουσιαστικά. II γενικός, γενικής σημασίας.

СОБИРАТЕЛЬСТВО, -а ουδ. συγκέντρωση, συλλογή, μάζεμα.

СОБИРАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **СОБРАТЬ (СЯ)**.

СОБЛАГОВОЛИТЬ ρ.δ. (παλ.) έχω την καλοσύνη, κάνω τη χάρη.

СОБЛАГОВОЛИТЬ ρ.δ. βλ. **СОБЛАГОВОЛИТЬ**.

СОБЛАЗН, -а α. 1 πειρασμός· **ВВЕСТИ В** - βάζω σε πειρασμό· **ПОДАЛЬШЕ ОТ** -а μακριά απο τον πειρασμό (το διάβολο, το σατανά). 2 αμαρτία, αμαρτήρια.

СОБЛАЗНИТЕЛЬ, -я α., -ница, -н θ. πλάνος, αποκλανητής, -ήτρα, ξελογιαστής, -γιάστρα· διαφθορέας.

СОБЛАЗНИТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -лен, -льна, -а 1 αποκλανητικός, πλάνος, πλαнерός· -**АЯ ЖЕНЩИНА** ξελογιάστρα. 2 δελεαστικός. II ερεθιστικός. II αναξιόπρεπος· άσεμνος.

* **СОБЛАЗНИТЬ**, -ню, -нишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ: **СОБЛАЗНИЕННЫЙ**, βρ: -нен, -ненá, -нено ρ.σ.μ. 1 βάζω σε πειρασμό· δελεάζω· αποκλανώ, εξαπατώ· ξελογιάζω. II θέλω, γοητεύω, σαγηνεύω. 2 παροτρύνω, προτρέπω· προδιαθέτω· πείθω. 3 (παλ.) βάζω σε αμαρτία, κάνω να αμαρτησει, κολάζω. 4 (παλ.) αποκλανώ· - **НЕОПЫТНУЮ ДЭВУШКУ** αποκλανώ (ξεβγάζω) άπειρο κορίτσι. II -**СЯ** μπαινω (υποπίπτω, περιπίπτω) σε πειρασμό. II δελεάζομαι, κολάζομαι.

СОБЛАЗНИТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **СОБЛАЗНИТЬ (СЯ)**.

СОБЛЮДАТЬ ρ.δ.μ. 1 τηρώ· - **ПОРЯДОК** τηρώ την τάξη· - **ДИЕТУ** τηρώ τη διαίτα· - **ЗАКОНИ** τηρώ τους νόμους· - **ПРИЛІЧІЯ** τηρώ τους κανόνες καλής συμπεριφοράς (ευπρέπειας). 2 φυλάγω· προστατεύω· - **ДОСТОИНСТВО** κρατώ την αξιοπρέπεια· - **ИНТЕРЕСН ГОСУДАРСТВА** προστατεύω τα συμφέροντα του κράτους. 3 (παλ.) επιβλέπω, επιτηρώ· προσέχω, φροντίζω, μεριμνώ. II -**ОЯ** 1 τηρούμαι. 2 φυλάγομαι. 3 επι-

βλέπομαι, επιτηρούμαι.

соблюдение, -я ουδ. 1 τήρηση· - порядка η τήρηση της τάξης· - законoв τήρηση των νόμων· - приличий η τήρηση των κανόνων καλής συμπεριφοράς (ευπρέπειας). 2 (δια)φύλαξη, προστασία· - интересов государства προστασία των συμφερόντων του κράτους.

соблюдать, -люду́, -людёшь, παρλθ. χρ. соблюдать, -лá, -лó, μτχ. παρλθ. χρ. соблюдающий, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. соблюденный, βρ: -дён, -денá, -денó ρ.σ. βλ. соблюдать.

соболевóд, -á α. ζεβελινοτρόφος.

соболевóдство, -á ουδ. ζεβελινοτροφία.

соболевóдческий επ. ζεβελινοτροφικός.

соболевый επ. βλ. соболий, соболиный.

соболезнование, -я ουδ. συμπόνια, λύπη. || πλθ. -я та συλλυπητήρια· выразить свой -я εκφράζω τα συλλυπητήριά μου (συλλυπούμαι).

соболезновать, -ную, -нуешь ρ.δ. με δοτ. συμπονώ, συμπερίζομαι τη λύπη, τον πόνο. || -ся συλλυπούμαι, εκφράζω τα συλλυπητήρια.

соболенок, -нка, πλθ. -лята, -лят á. μικρή ζεβελίνα, σαμουράκι.

соболий, -ья, -ье επ. της ζεβελίνας, απο ζεβελίνα· -ья норá η κρύπτη της ζεβελίνας (σαμουριού)· -ья шубá γούνα απο ζεβελίνα. || (για φρύδια) ζεβελίνινος (όπως το τρίχωμα της ζεβελίνας).

собо́ль, -я, πλθ. собо́ли κ. собо́ля α. 1 ικτίδα η ζεβελίνα, σαμούρι. 2 πλθ. -я ζεβελίνια γούνα.

собо́р, -á α. 1 (προεπαν.) συνέλευση, σύνοδος (διοικητικών στελεχών). 2 (εκκλσ.) σύνοδος· вселенский - οικουμενική σύνοδος. 3 ναός μητροπολιτικός· кафедральный - καθεδρικός (μητροπολιτικός) ναός.

собо́рность, -и θ. σύνοδος· православная - ορθόδοξη σύνοδος.

собо́рный επ. 1 της συνέλευσης, της συνόδου. 2 (εκκλσ.) συνοδικός· -ое постановление συνοδική απόφαση. 3 (παλ.) ομαδικός. 4 μητροπολιτικός· καθεδρικός· - протоиерей ο πρωθιερέας (αρχιερέας) της μητρόπολης· - колокол η καμπάνα της μητρόπολης.

собо́рование, -я ουδ. το ευχέλαιο.

собо́ровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. (εκκλσ.) κάνω ευχέλαιο. || -ся δέχομαι, μου γίνεται ευχέλαιο.

собрáние, -я ουδ. 1 (παλ.) συγκέντρωση· - сведения συγκέντρωση πληροφοριών· - исторических материалов συγκέντρωση ιστορικού υλικού. 2 συλλογή, μάζεμα· - древних монет συλλογή αρχαίων νομισμάτων· - сочинений συλλογή έργων λογοτεχνικών. || συναθροίση, συναξή. 3 συνέλευση· общее - γενική συνέλευση· провести - διεξάγω (κάνω) συνέλευση·

партийное - κομματική συνέλευση· национальное - εθνοσυνέλευση. 4 (παλ.) χώρος συγκέντρωσης.

сóбранность, -и θ. το καλοκαμωμένο του σώματος· η ωραία κορμοστασιά.

сóбранный επ. απο μτχ. συγκεντρωμένος(τη σκέψη, βούληση κ.τ.τ.). || εύσωμος, καλοκαμωμένος.

сóбрáт, -á, πλθ. -тъя, γεν. -ий κ. -ьев á. συνάδελφος (του αυτού επαγγέλματος, έργου, καθήκοντος κ.τ.τ.)· - по оружию συμπολεμιστής· - по профессию συνάδελφος το επάγγελμα· - по ремеслу ομότεχνος, σύντεχνος, συντεχνίτης· - по перу συνάδελφος συγγραφέας. || αδερφός, όμοιος.

сóбрáть, -беру́, -берёшь, παρλθ. χρ. собрать, -лá, -лo, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. собранный, βρ: -ран, -á κ. -á, -o ρ.σ.μ. 1 συγκεντρώνω, συναθροίζω, μαζεύω, συνάζω· - людей συγκεντρώνω τους ανθρώπους· - стадо у колодца μαζεύω το κοπάδι στο πηγάδι· - в кучу συσσωρεύω· - грибы μαζεύω μανιτάρια· - сведения συγκεντρώνω πληροφορίες. 2 τακτοποιώ· ετοιμάζω· - чемодан ετοιμάζω τη βαλίτσα· - в дороге ετοιμάζω τα απαραίτητα για το δρόμο· - обед ετοιμάζω το γεύμα· - стол στρώνω το τραπέζι (για φαγητό). 4 διπλώνω, πτυχώνω· ρυτιδώνω. 5 συναρμολογώ, μοντάρω. 6 συλλέγω· - коллекцию марок συλλέγω γραμματόσημα. 7 συγκομιζώ· - огурцы μαζεύω αγγουράκια· - виноград μαζεύω σταφύλια (τρυγώ)· - урожай μαζεύω τη σοδειά. 8 εντείνω· все свой силы συγκεντρώνω όλες μου τις δυνάμεις. || -ся 1 συγκεντρώνομαι, συναθροίζομαι, συνάζομαι, μαζεύομαι· συνέρχομαι. || συρρέω, προσέρχομαι, προστρέχω. 2 συλλέγομαι. 3 διπλώνομαι· ρυτιδώνομαι. 4 ετοιμάζομαι (για δρόμο, ταξίδι, κυνήγι κλπ.). || σκοπεύω, προτίθεμαι· мой брат -лся жениться ο αδερφός μου σκοπεύει να παντρευτεί. 5 εξασφαλίζομαι· - с деньгами εξασφαλίζομαι απο χρήματα· - со средствами εξασφαλίζομαι απο μέσα. 6 εντείνω (τις δυνάμεις κ.τ.τ.). || εκφρ. - с духом α) παίρνω ανάσα, ξεκουράζομαι απο το τρέξιμο. β) αναθαρρώ, ανακτώ το θάρρος· συνέρχομαι· - с мислями συγκεντρώνομαι, συγκεντρώνω τη σκέψη μου.

сóбственник, -á α., -ца, -и θ. ιδιοκτήτης, -τρια· мелкий - μικροϊδιοκτήτης· крупный - μεγαλοϊδιοκτήτης.

сóбственнический επ. 1 ιδιόκτητος· -ое хозяйство ιδιόκτητο νοικοκυριό. 2 ιδιοκτητικός· -ие взгляды ιδιοκτητικές αντιλήψεις.

сóбственно 1 (παρνθ. λ.) πραγματικά, αληθεια, ουσιαστικά. 2 (μόριο) κυριολεκτικά.

3 επίρ. ιδίως, ιδιαίτερα, μόνο, μονάχα. || εκφρ. - говорѣ бл. 1 σημ.

собственнолично επίρ. (παλ.) αυτοπροσώπως.

собственноручно επίρ. ιδιοχειρώς.

собственноручный επ. ιδιοχειρός· -ая расписки ιδιοχειρη υπογραφή.

собственность, -и θ. 1 ιδιοκτησία· περιουσία· частная - ατομική ιδιοκτησία· социалистическая - σοσιαλιστική ιδιοκτησία государственная - δημόσια περιουσία· личная - προσωπική ιδιοκτησία· приобретение -и αποκτήση περιουσίας· присвоение чужой -и ιδιοποίηση ξένης περιουσίας· конфискация -и δήμευση της περιουσίας· земельная - έγγεια ιδιοκτησία. 2 κυριότητα· право -и δικαίωμα κυριότητας· приобрести в -и αποκτώ κυριότητα.

собственный επ. 1 ιδιοκτήτης· - дом δικό μου (ιδιοκτήτο) σπίτι· - автомобиль ιδιωτικής χρήσης αυτοκίνητο (γιώτα-χι). 2 δικός μου, ίδιος· справиться -ыми силами τα βγάζω πέρα (αντεπεξέρχομαι) με τις δικές μου δυνάμεις· видеть -ыми глазами βλέπω με τα ίδια μου τα μάτια· по -ому желанию οικειοθελώς, ιδιόθελα, αυτόθελα, θεληματικά, αυτοπροαίρετα· - вес το βάρος μου. 2 κυριολεκτικός· в -ом смысле στην κυριολεκτική σημασία (ή έννοια), κυριολεκτικά. || εκφρ. -ое имя (γραμμ.) το κύριο όνομα· -ой персоной ή особою бл. собственнолично· в -ие руки бл. собственноручно· жить на - счёт ζω με τα δικά μου χρήματα (ανεξάρτητα).

сoбyтbлbннк, -а α. συμπότης.

сoбbтiе, -я ουδ. γεγονός· συμβάν· международные -я διεθνή γεγονότα· декабрьские -я τα δεκεμβριανά γεγονότα· большое - μεγάλο γεγονός· - большого значения γεγονός μεγάλης σημασίας.

сoвѣ, -ѣ, плθ. сoвѣ θ. κουκουβάγια, γλαύκα.

сoвѣтъ, сyд, сyѣшь, προστκ. сyй ρ.δ.μ. 1 χώνω· βάζω μέσα· - руки в карманы βάζω τα χέρια στις τσέπες· - вещи в чемодан βάζω τα πράγματα στη βαλίτσα. 2 δίνω (προσφέρω) κρυφά· - взятку δίνω κρυφά δωροδότημα. 3 ωθώ, σπρώχνω. 4 χτυπώ κρυφά· - в око кулаком δίνω κρυφά γροθιά στο πλευρό. || εκφρ. - голову в петлю βάζω το κεφάλι στο ντροβά (ριφοκινδυνεύω)· - под нос кому χώνω στη μύτη κάποιου (προσφέρω αγροίκως). || -ся 1 χώνομαι· он -лся в кусты αυτός χώθηκε (κρύφτηκε) στους θάμνους. 2 μτφ. αναμειγνύομαι· он во всё сyѣтся αυτός παντού χώνεται. || ενοχλώ, γίνομαι κουνούπι, τσιμπούρι. 3 πηγαίνωέρχομαι, πηγαίνω πέρα-δώθε, δώθε-κείθε.

сoвѣршѣть(ся) ρ.δ. бл. совершить(ся).

сoвѣршѣние, -я ουδ. εκτέλεση· επιτέλεση,

διάπραξη· πραγματοποίηση· - браќа η τέλεση του γάμου· - преступления διάπραξη εγκλήματος· - сделки συνομολόγηση συμφωνίας.

сoвѣршѣнно επίρ. 1 τελείως, τέλεια, εντελώς, στην εντέλεια. 2 ακέραια, πλήρως, απόλυτα, καθ' ολοκληρία, πέρα για πέρα, καθ' όλα, ολότελα· он - прав αυτός έχει πέρα για πέρα δίκαιο· - верно απόλυτα αωστά· это - одно и тоже αυτό είναι ένα και το ίδιο.

сoвѣршѣннолетие, -я ουδ. ενηλικίωση, ενηλικιότητα· достигнуть -я φτάνω το όριο της ενηλικίωσης (ενηλικιώνομαι)· трудовое - εργατική ενηλικίωση.

сoвѣршѣннолетний επ. κ. ουσ. ενήλικος.

сoвѣршѣнный¹ επ., βρ: -шенен, -шенна, -ο. 1 τέλειος, εντελής, άρτιος· υπέροχος· -ая красота υπέροχη (ολοκληρωμένη) ομορφιά. 2 πλήρης, απόλυτος· -ое равнодyшие πλήρης αδιαφορία· -ое сходство πλήρης (άκρα) ομοιότητα. || πραγματικός, γνήσιος. 3 (παλ.) ενήλικος.

сoвѣршѣнный² επ: - вид (γραμμ.) στιγμιαία μορφή του ρήματος (ρ.σ.), μέλλοντας στιγμιαίος, άοριστος, απαρέμφατο.

сoвѣршѣнство, -а ουδ. 1 εντέλεια, τελειότητα, το τέλειο· верх -а υπέρ το τέλειο, υπερτελειότητα, άκρα τελειότητα· стремление к совершенству τάση προς την τελειότητα. 2 (πλθ.) -а προτερήματα, προσόντα, αρετές, χαρίσματα, χάρες. || εκφρ. в -е στην εντέλεια.

сoвѣршѣнствование, -я ουδ. τελειοποίηση· - техники τελειοποίηση της τεχνικής.

сoвѣршѣнствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ.μ. τελειοποιώ ολοκληρώνω· - новую машину τελειοποιώ την καινούρια μηχανή· - свои знания ολοκληρώνω τις γνώσεις μου. || -ся τελειοποιούμαι· ολοκληρώνομαι.

сoвѣршѣтель, -я α. (γραμ. λόγος) ο εκτελεστής, αυτός που επιτέλεσε (έκαμε)· - подвиг αυτός που έκαμε το κατόρθωμα. || δράστης, αυτουργός· - преступления ο δράστης του εγκλήματος.

сoвѣршѣть, -шy, -шйшь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. совершённый, βρ: -шён, -шенá, -шенó ρ. σ. μ. 1 (δια)πράττω, κάνω, εκτελώ, επιτελώ· πραγματοποιώ· - подвиг κάνω (επιτελώ) κατόρθωμα· - ошибку κάνω λάθος· - путешествие κάνω ταξίδι (ταξιδεύω)· - преступление διαπράττω έγκλημα (εγκλημάτων)· - богослужение κάνω λειτουργία (λειτουργώ). 2 συνομολώ, κλείνω· - сделку κλείνω συμφωνία. || -ся (δια)πράττομαι, εκτελούμαι, επιτελούμαι, γίνομαι· πραγματοποιούμαι· -лось что-то нежданное έγινε κάτι το ανεπάντεχο· браќо-сочетание -лось ο γάμος έγινε (τελέστηκε)·

ρες υπηρεσίας· πολυθεσίτης.

совместительский επ. του πολυθεσίτη.

совместительство, -α ουδ. εργασία παράλληλη· πολυθεσία· **работать по -у** εργάζομαι παράλληλα και σε άλλη εργασία.

совместительствовать, -ствую, -ствуешь ρ. δ. εργάζομαι παράλληλα (με την κύρια υπηρεσία και σε άλλη).

совместить, -мещу́, -местить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **совмещённый**, βρ: -щён, -щенá, -ό ρ.σ. βλ. **совмещать**. || -ся βλ. **совмещаться**.

совместно επίρ. μαζί, ομού, απο κοινού, αντάμα· - с другими μαζί με τους άλλους· мы действовали ~ εμείς δρούσαμε απο κοινού.

совместность, -и θ. συνδυασμός· η απο κοινού πραγματοποίηση· - действий οι απο κοινού ενέργειες, συνδυασμός ενεργειών.

совместный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 ο απο κοινού εκτελούμενος, συνδυασμένος, κοινός· -не действия απο κοινού ενέργειες· -не условия κοινές προσπάθειες· -οе обучение η μικτή εκπαίδευση (αγοριών και κοριτσιών). 2 (παλ.) βλ. **совместный**.

совмещать ρ.δ.μ. 1 συνδυάζω, (συν)ταιριάζω· συσχετίζω· συμβιβάζω· - работу с учёбой συνδυάζω τη δουλειά με τη σπουδή· я не могу ~ этого с моими убеждениями δε μπορώ να συμβιβάζω αυτό με τις πεποιθήσεις μου. || -ся 1 συνδυάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 συμπίπτω.

совмещение, -я ουδ. συνδυασμός, συνταίριασμα· συνταύτιση· συσχέτιση· συμβίβαση.

совмещённый επ. απο μτχ. μικτός· συνδυασμένος.

совнарком, а α. συμβούλιο λαϊκών επιτρόπων.

совнаркомовский επ. του συμβουλίου των λαϊκών επιτρόπων.

совнархоз, -а α. σοβιετικό λαϊκό νοικοκυριό.

совок, -вкá α. 1 φτυράκι. 2 σέσουλα.

совокупить, -плю́, -пить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **совокуплённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленό ρ.σ.μ. (γραπ. λόγος)· συνδέω, συνενώνω, συνδυάζω· -разнородные понятия συνδύαζω διαφορετικές έννοιες. || -ся 1 συνδέομαι, συνενώνομαι, συνδυάζομαι. 2 συνουσιάζομαι.

совокупление, -я ουδ. 1 σύνδεση, συνένωση, συνδυασμός. 2 συνουσίαση.

совокуплять(ся) ρ.δ. βλ. **совокупить(ся)**.

совокупно επίρ. (παλ. κ. γραπ. λόγος) βλ. **совместно**.

совокупность, -и θ. το σύνολο, η ολότητα· - условий το σύνολο των συνθηκών· ~ данных το σύνολο των δεδομένων (στοιχείων).

совокупный επ. (παλ. κ. γραπ. λόγος) βλ. **совместный**.

совпадать ρ.δ. βλ. **совпасть**.

совпадение, -я ουδ. σύμπτωση· - обстоятельство σύμπτωση περιστατικών (περιστάσεων)· - мнений σύμπτωση γνώμων.

совпасть ρ.σ. συμπίπτω· это событие ~ло о его приезде αυτό το γεγονός συνέπεσε με την άφιξη του· мнения их ~ли οι γνώμες τους συνέπεσαν· показания свидетелей ~ли οι καταθέσεις των μαρτύρων συνέπεσαν· многогольники ~ли τα πολύγωνα συνέπεσαν.

совратитель, -я α., -ница, -н θ. αποκλινητής, -τρα, πλανευτής, -εύτρα, ξελογιαστής, -στρα· απατεώνας.

совратить, -ащү, -ащшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **совращённый**, βρ: -щён, -щенá, -щенό ρ.σ.μ. παρεκτρέπω, παρασύρω· εκτρέπω απο το σωστό δρόμο· ξεβγάζω (με κακή σημασία της λέξης). || αποκλανά, ξελογιάζω, εξαπατώ, ξεγελώ. || εκφρ. ~ с пути истинного εκτρέπω απο το σωστό δρόμο. || -ся παρεκτρέπομαι, παίρνω κακό δρόμο. || εκφρ. ~ с пути истинного εκτρέπομαι απο την κανονική οδό.

совратъ ρ.σ. βλ. **вратъ**.

совращать(ся) ρ.δ. βλ. **совратить(ся)**.

совращение, -я ουδ. παρεκτροπή· αποκλάνηση, ξελόγιασμα, ξεμυάλισμα· - αποκλάνηση ανήλικων.

современник, -а α., -ца, -н θ. ο σύγχρονος, της αυτής εποχής.

современность, -и θ. 1 συγχρονισμός· επικαιρότητα· - техники συγχρονισμός της τεχνικής· - произведения η επικαιρότητα του έργου. 2 σύγχρονη εποχή· связь истории и ~и σύνδεση της ιστορίας με τη σύγχρονη εποχή.

современный επ., βρ: -мёнен, -мённа, -ο. 1 (με δοτ.) σύγχρονος του· -не К. Паламácy ποётu οι σύγχρονοι ποιητές του Κ. Παλαμά· -ая эпоха σύγχρονη εποχή· -ая молодёжь η η νεολαία του καιρού μας· -οе вооружение ο σύγχρονος εξοπλισμός· -οе положение η τωρινή (σημερινή) κατάσταση.

совсём επίρ. εντελώς, τελείως, παντελώς, ολότελα, καθ' ολοκληρία· πέρα για πέρα· - темно εντελώς σκοτάδι· - забыл ξέχασα τελείως· - новый κατακαινουργός· не ~ здоров όχι εντελώς καλά (υγιής)· ~ близко πάρα πολύ σιμά, πλησιέστατα, εγγύτατα· я его ~ не знаю δεν τον ξέρω καθόλου· я ~ этого не ожидал καθόλου δεν το περίμενα αυτό· он уехал ~ αυτός έφυγε για πάντα.

совхоз, -а α. σοβχός, σοβιετικό (κρατικό) νοικοκυριό.

совхозный επ. σοβχόζνικος, του σοβχός.

согбённый επ., βρ: -бён, -бённа, -бённо; (γραπ. λόγος)· σκυμμένος, γερμένος απο το βάρος. || καμπούρικος, καμπουριάρικος. || μτφ.

βεβαρημένος, καταβλημένος.

СОГЛАСИЕ, -я ουδ. 1 συμφωνία, συγκατάθεση, συναίνεση· δέξιμο· στρέξιμο· ДАТЬ - НА ЧТО Н. δίνω συγκατάθεση για κάτι· МОЛЧАНІЕ - ЗНАК -Я (παρμ.) η σιωπή είναι σημάδι συμφωνίας. 2 συνομολόγηση, συμφωνία. 3 ομοφωνία, ταυτότητα γνώμων. 4 ομόνοια, σύμπνοια. 5 ομοιότητα, κοινότητα γνωρισμάτων, αντιστοιχία· σύμπτωση. 6 μτφ. αρμονία· ЖИТЬ В -И ζω αρμονικά. || εκφρ. В -И С ЧЕМ (γραπ. λόγος) σύμφωνα με.

СОГЛАСИТЕЛЬНЫЙ επ. συμφιλιωτικός· -Я КОМИССИЯ επιτροπή συμφιλίωσης.

СОГЛАСИТЬ, -ашу, -асишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. СОГЛАСИТЕЛЬ, βρ: -шен, -шенá, -шенó ρ. σ.μ. 1 (παλ. κ. γραπ. λόγος)· συνδυάζω, συνταιριάζω· συμβιβάζω· ~ ЛІЧНЫЕ ИНТЕРЕСЫ С ОБЩЕСТВЕННЫМИ συνδυάζω τα ατομικά συμφέροντα με τα κοινωνικά· ~ ПРОТИВОРÉЧИЯ συμβιβάζω (συγκερνώ) τις αντιθέσεις. 2 (παλ.) συμφιλιώνω. 3 (παλ. κ. απλ.) πείθω. || -ся 1 συμφωνώ, συναινώ, συγκατατίθεμαι· - НА ОПЕРАЦИЮ συγκατατίθεμαι για εγχείρηση. 2 παραδέχομαι, αποδέχομαι· - С Выводами КОМИССИИ συμφωνώ με τα συμπεράσματα της επιτροπής. 3 ομογνωμώ, ομοφωνώ.

СОГЛАСНО επίρ. κ. πρόθ. 1 επίρ. ομοίως, όμοια, το ίδιο. 2 μονοιασμένα, με ομόνοια, με σύμπνοια. 3 ομόφωνα, αρμονικά. 4 πρόθ. με dot. σύμφωνα· ~ ЗАКОНУ σύμφωνα με το νόμο· УСТАВУ σύμφωνα με το καταστατικό.

СОГЛАСНЫЙ¹ επ. (γλωσ.) σύμφωνος, του συμφώνου· - ЗВУК ο φθόγγος του συμφώνου. || ουσ. το σύμφωνο· ЗВОНКІЕ -НЕ ηχηρά σύμφωνα.

СОГЛАСНЫЙ² επ., βρ: -сен, -сна, -сно. 1 σύμφωνος· Я -сен на все УСЛОВІЯ συμφωνώ με όλους τους όρους· Я НЕ -сен с ВАМИ δε συμφωνώ μαζί σας. 2 όμοιος, ίδιος· ακριβής· КОПИЯ -сна о ПОДЛИННИКОМ το αντίγραφο είναι ακριβές. 3 μονοιασμένος, με ομόνοια· αρμονικός. 4 (μουσ.) αρμονικός.

СОГЛАСОВАНИЕ, -я ουδ. 1 συνδυασμός· συντονισμός. 2 (γραμμ.) συμφωνία· ~ ГЛАВНЫХ ЧЛéНОВ ПРЕДЛОЖéНІЯ συμφωνία των κύριων όρων της πρότασης.

СОГЛАСОВАННО επίρ. συνδυασμένα, συντονισμένα· απο κοινού· ДЕЙСТВОВАТЬ - ενεργώ συνδυασμένα.

СОГЛАСОВАННОСТЬ, -и θ. βλ. СОГЛАСОВАНИЕ.

СОГЛАСОВАННЫЙ επ. απο μτχ. συνδυασμένος, συντονισμένος· ενιαίος· -НЕ ДЕЙСТВИЯ συνδυασμένες ενέργειες.

СОГЛАСОВАТЬ, -сую, -суеть, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. СОГЛАСОВАННЫЙ, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. 1 συνδυάζω, συντονίζω· ~ ДЕЙСТВИЯ ТАНКОВ и артиллерии συντονίζω τη δράση των αρμάτων

μάχης και πυροβολικού. 2 (γραμμ.) βάζω, κάνω να συμφωνήσει· ~ ПРИЛАГАТЕЛЬНОЕ О СУЩЕСТВІТЕЛЬНОМ βάζω το επίθετο να συμφωνήσει με το ουσιαστικό (κατά γένος, αριθμό και πτώση). || -ся 1 (παλ.) συνδυάζομαι· συνδέομαι. 2 συμφωνώ· αντιστοιχώ· НОВОЕ ПОСТАНОВЛéНІЕ НЕ -ЕТСЯ С ПРЕЖНИМ η καινούρια απόφαση διαφέρει απο την προηγούμενη. 3 (γραμμ.) συμφωνώ (στο γένος ή αριθμό ή πτώση ή πρόσωπο)· СКАЗУЕМОЕ -ЕТСЯ С ПОДЛЕЖАЩИМ το κατηγορημα συμφωνεί με το υποκείμενο· ПРИЛАГАТЕЛЬНОЕ -ЕТСЯ С СУЩЕСТВІТЕЛЬНОМ το επίθετο συμφωνεί με το ουσιαστικό.

СОГЛАСОВЫВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. СОГЛАСОВАТЬ (СЯ). **СОГЛАСОВАТЕЛЬ**, -я α. συμφιλιωτής, ομορτουβιστής

СОГЛАСОВАТЕЛЬСКИЙ επ. συμφιλιωτικός, ομορτουβιστικός· -Я ТАКТИКА· συμφιλιωτική τακτική.

СОГЛАСОВАТЕЛЬСТВО, -а ουδ. συμφιλιωτισμός, ομορτουβισμός.

СОГЛАСОВАТЬ ρ.δ. βλ. СОГЛАСИТЬ. || -ся 1 βλ. СОГЛАСИТЬСЯ. 2 (παλ.) συμπίπτω, ταιριάζω.

СОГЛАСЕНИЕ, -я ουδ. συμφωνία· ПРИВЕСТИ СТОРОНЫ К -ю φέρω τις δυο πλευρές σε συμφωνία· ~ МНéНІИ συμφωνία γνώμων· ДОСТИГАТЬ -Я, ПРИЙТИ К -ю καταλήγω σε συμφωνία. || το σύμφωνο· МЕЖДУНАРОДНЫЕ -Я διεθνείς συμφωνίες· ЗАКЛУЧИТЬ - κλείνω σύμφωνο. || σύμβαση· ТОРГОВОЕ - εμπορική συμφωνία.

СОГЛЯДАТЕЛЬ, -я α. (παλ.) κατόπτης, κατάσκοπος, σπιούνης, χαφιές.

СОГЛЯДАТЕЛЬСТВО, -а ουδ. κατόπτευση, κατασκόπευση, σπιουνιά.

СОГНАТЬ, СГОНЮ, СГОНИШЬ, παρλθ. χρ. СÓГНАННЫЙ, βρ: -гнан, -а, -о ρ.σ.μ. 1 διώχνω, εκδιώκω· - С КВАРТИРЫ διώχνω απο το διαμέρισμα· - со двора διώχνω απο την αυλή· - с РАБОТЫ διώχνω απο τη δουλειά. || προγκίζω· ~ МУХУ διώχνω τη μύγα. 2 εξαλείφω, απαλείφω· βγάζω· ~ ВЕСНУШКИ εξαλείφω τις πανάδες. || εξαφανίζω. 3 κατευθύνω, στέλλω με το ρεύμα του ποταμού. 4 συγκεντρώνω, σαλαγώ· ~ СТАДО на опушке μαζεύω το κοπάδι στο ξέφωτο (δάσους). || εκφρ. ~ ВЕС ελαττώνω το βάρος.

СОГНУТЫЙ επ. απο μτχ. λυγισμένος, κυρτός, -ωμένος. 3 κάμπουρισμένος.

СОГНУТЬ, -нү, -нüşь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. СОГНУТЫЙ, βρ: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. βλ. ГНУТЬ. 2 βλ. ГОРБИТЬ. 3 μτφ. υποτάσσω, κάμπτω, λυγίζω. || εκφρ. ~ ГОЛОВУ σκύβω το κεφάλι (υποτάσσομαι)· - в дугу ή в три дуги; ~ в три погібели α) λυγίζω το κορμί σαν το φίδι. β) καθυποτάσσω, δαμάζω, τιθασειύω (σφρωνίζω). || -ся 1 βλ. ГНУТЬСЯ. 2 βλ. ГОРБИТЬСЯ. 3 υποτάσσομαι, λυγίζω, κάμπτομαι. || εκφρ. ~ в ду-

γύ ή в три дуги; ~ в три погѣбели α) λυγίζω το κορμί σαν το φίδι ή κάνω βαθιά υπόκλιση. β) μτφ. καθυποτάσσομαι, σωφρωνίζομαι, γίνομαι αρνάκι.

сограждане, -дан πλθ. (παλ. κ. γραφ. λόγος)· συμπολίτες.

согревание, -я ουδ. θέρμανση, ζέσταμα.

согревательный επ. 1 θερμαντικός· ~ прибор θερμαντική συσκευή, θερμαντήρας. 2 ουσ. το θερμαντικό (οινοπν. ποτό).

согрѣвать(ся) ρ.δ. βλ. согрѣть(ся).

согрѣвающий επ. απο μτχ. θερμαντικός θερμογόνος· ~ее напиток θερμαντικό ποτό. || ουσ. ~ее ουδ. θερμαντικό (ποτό). || εκφρ. ~ ком-пресс ζεστή κομπρέσα.

согрѣть, -ѣю, -ѣешь ρ.σ.μ. 1 θερμαίνω, ζεσταίνω· ~ воду ζεσταίνω νερό· ~ опять (снѡва) ξαναζεσταίνω· ~ дыханием χουχουλιζώ. 2 μτφ. ενθαρρύνω. || -ся θερμαίνομαι, ζεσταίνομαι· вода ~лась το νερό ζεστάθηκε· ~ чаем ζεσταίνομαι με το τσάι.

согрѣшение, -я ουδ. αμάρτημα, ~ία.

согрѣшить ρ.σ. βλ. грѣшить.

***сѡда**, -н θ. η σόδα (ανθρακικό νάτριο)· питьевая ~ σόδα φαγητού (διττανθρακική).

содвинуть ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. сдвинуть.

содѣйствие, -я ουδ. συνδρομή, βοήθεια, αρωγή· συμπαράσταση· просить ~я ζητώ βοήθεια· оказатъ ~ παρέχω βοήθεια· при ~и με τη βοήθεια.

содѣйствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ.κ. σ. (με δοτ.)· βοηθώ· συμβάλλω, συντελώ· συμπαραστέκομαι.

содержание, -я ουδ. 1 συντήρηση· ~ семьи συντήρηση της οικογένειας. 2 διατήρηση, κατοχή· ~ трактиры διατήρηση καπηλειού. || διαφύλαξη· надзор за ~ем памятников επίβλεψη για τη διατήρηση των μνημείων. 3 μισθός, αποδοχές: годовое ~ οι ετήσιες αποδοχές· отпуск без ~я άδεια χωρίς αποδοχές. || χορήγηση χρημάτων· ремонтное ~ χορήγηση χρημάτων για επισκευή. 4 (κυρλξ. κ. μτφ.) περιεχόμενο· ~ чемодана το περιεχόμενο της βαλίτσας· без никакoгo ~я χωρίς κανένα περιεχόμενο· ~ книги το περιεχόμενο του βιβλίου· ~ разговора το περιεχόμενο της συνομιλίας. || ύπαρξη· ~ сахара в свеклѣ ύπαρξη ζάχαρης στο τεύτλο.

содержанка, -и θ. γυναίκα σπιτωμένη, μαϊτρέσσα, παλλακίδα, μαντονέτα.

содержатель, -я α., -ница, -и θ. κάτοχος, νοικοκύρης, ιδιοκτήτης, -τρια· ~ гостиницы ο ξενοδόχος· ~ ресторана ο εστιάτορας· ~ трактира ο κάπελας, ο ταβερνιάρης· ~ постоялого двора ο πανδοχέας. || ο αλασητικός της σπιτωμένης.

оодержательно επίρ. περιεκτικά.

содержательность, ~и θ. πλούσιο περιεχόμενο· ~ статьи το πλούσιο περιεχόμενο του άρθρου.

содержательный επ., βρ: ~лен, ~льна, ~ο πολύ περιεκτικός, πλούσιος σε περιεχόμενο· ~ доклад περιεκτική εισήγηση· ~ая книга πολύ περιεκτικό βιβλίο.

содержать ρ.δ.μ. 1 συντηρώ, διατρέφω· ~ семью συντηρώ την οικογένεια. || εξασφαλίζω με μέσα. 2 (παλ.) διατηρώ, έχω στην κατοχή μου· ~ трактир διατηρώ ταβέρνα. 3 (παλ.)· περιποιούμαι, εξυπηρετώ. 4 κρατώ, τρέφω· ~ кроликов τρέφω κουνέλια. || διατηρώ σε μια ορισμένη κατάσταση. 5 περιορίζω την ελευθερία· ~ под арестом έχω υπο κράτηση· ~ в тюрьмах κρατώ στις φυλακές. 6 περιέχω· овощи ~ат витамины τα λαχανικά περιέχουν βιταμίνες. || -ся 1 συντηρούμαι, ζω. 2 κρατιέμαι, τηρούμαι· всё дело ~ится в секрете ή в тайне όλη η υπόθεση τηρείται μυστική. 3 εξασφαλίζομαι με τα απαραίτητα. 4 χωρώ· в конюшне ~атся до 30 лошадей στο σταύλο κρατιούνται περί τα 30 άλογα. 5 είμαι κρατούμενος· ~ в тюрьме κρατούμαι στη φυλακή. 6 περιέχομαι, ενυπάρχω· в овощах ~атся витамины τα λάχανα έχουν βιταμίνες.

содержимое, ~ого ουδ. το περιεχόμενο· ~ чемодана το περιεχόμενο της βαλίτσας· влить всё ~ χύνω όλο το περιεχόμενο.

содѣять, -ѣю, -ѣешь ρ.σ.μ. (παλ.) πράττω, διαπράττω, κάνω. || -ся γίνομαι, συμβαίνω.

содовый επ. της σόδας· ~ раствор διάλυμα σόδας. || ουσ. θ. ~ая διάλυμα σόδας. || εκφρ. ~ая вода διάλυμα σόδας.

содоклад, -а α. συνεισήγηση.

содокладчик, -а α. συνεισηγητής.

содом, -а α. 1 μεγάλος θόρυβος, ταραχή, πάταγος· πλήρης αταξία· поднять ~ ξεσηκώνω μεγάλο θόρυβο. 2 (παλ.) μεγάλη διαφθορά, εκφυλισμός. || εκφρ. ~ и гоморра Σόδομα και Γόμορα βλ. 2 σημ.

содратъ, сдеру, одерѣшь, παρλθ. χρ. содрал, ~лѣ, ~ло, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. содранный, βρ: ~дран, ~а κ. ~ѣ, ~ο ρ.σ.μ. 1 αποφλοιώνω, ξεφλουδίζω, γδέρνω· ~ кору с дерева ξεφλουδίζω το δέντρο· ~ шкуру с медведя γδέρνω την αρκούδα. || γρατσουνίζω. 2 (ξε)-σχιζώ. || αφαιρώ, βγάζω. 3 μτφ. (απλ.) αισχροκερδώ, παίρνω ακριβά, γδέρνω. || παίρνω με εξαναγκασμό. || -ся 1 ξεφλουδίζομαι. 2 γδέρνομαι.

содрогание, ~я ουδ. τρόμος τρίξιμο, κραδασμός. || ανατριχιασμα, ~χίλα.

содрогать, ~ает ρ.δ.μ. τραντάζω, κάνω να τρίξει. || κάνω να ανατριχιάσει. || -ся τρέ-

μω, κραδαίνομαι, τρίζω, τραντάζω, σειέμαι. || ανατριχιάζω: φρίττω. || μτφ. ταρασσομαι.

содрогнуться ρ.σ. βλ. содрогаться.

содружество, -α α. ουδ. 1 συνεργασία, σύμπραξη· κοινοπραξία. 2 κοινότητα· οργανισμός· ένωση· -художников ένωση των καλλιτεχνών.

соевний επ. της σόγιας· -не бои́тс я σπόροι της σόγιας· -я мука́ αλεύρι σόγιας.

соединение, -я ουδ. 1 ένωση, σύνδεση· -прободов σύνδεση των καλωδίων. 2 συνδυασμός· -теории с практикой συνδυασμός της θεωρίας με την πράξη. 3 το σημείο της σύνδεσης (ένωσης). 4 (στρατ.) σχηματισμός· Танковое - σχηματισμός αρμάτων μάχης.

соединенный επ. απο μτχ. ενωμένος, ενιαίος· κοινός· -не силн ενωμένες δυνάμεις· -ими усиллями με κοινές προσπάθειες· -флот трёх держав ο ενωμένος στόλος τριών Δυνάμεων· -не штаты Америки Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

соединитель, -я α. συνδετήρας· -проводов συνδετήρας καλωδίων.

соединительный επ. 1 συνδετικός, ενωτικός· -я ткань (βιολ.) συνδετικός ιστός· -не глазные (γλωσ.) συνδετικά φωνήεντα (μεταξύ λέξεων). 2 (γρμμ.) συμπλεκτικός· -союз συμπλεκτικός σύνδεσμος.

соединить ρ.σ.μ. 1 συνδέω, (συν)ενώνω· -провода συνδέω τα καλώδια· -мостом συνδέω με γέφυρα· -силы συνενώνω τις δυνάμεις. || συναρμολογώ. || μτφ. συνάπτω· -бракoм συνδέω με γάμο. 2 συνδυάζω· -теорией с практикой συνδυάζω τη θεωρία με την πράξη· -красность с хладнокровием συνδυάζω τη γενναϊότητα με την ψυχραιμία. 3 (χημ.) ενώνω· -водород с кислородом ενώνω το υδρογόνο με το οξυγόνο. || αναμειγνύω, ανακατώνω· -краски κάνω συνδυασμό χρωμάτων. || -ся 1 συνδέομαι, (συν)ενώνομαι· концы верёвки -лись οι άκρες της τριχιάς ενώθηκαν· -телефоном συνδέομαι με τηλέφωνο· -бракoм συνδέομαι με γάμο. || συναρμολογούμαι. 2 συνδυάζομαι· В нём -лись разнородные способности σ' αυτόν συνδυάστηκαν διαφορετικές ικανότητες. 3 (χημ.) ενώνομαι.

соединить(ся) ρ.δ. βλ. соединить(ся).

сoжаление, -я ουδ. 1 λύπη, θλίψη· -о прошлом θλίψη για το παρελθόν· горькие -я πικρές θλίψεις. 2 συμπόνοια, λύπηση· ευσπλαχία· ψυχοπόνια· οίκτος· возбудить - κινώ (προξενώ) τον οίκτο· ощущать - αισθάνομαι οίκτο, συμπονώ· без -я χωρίς οίκτο, αλύπητα. достoйный -я (είναι) αξιολύπητος· выразить своё - εκφράζω τη λύπη μου. || εκφр. К -ю дустυχώς· К моему -ю προς μεγάλη μου λύπη.

сoжалеть, -ёю, -ёшь ρ.δ. 1 λυπούμαι· -о

напрасно потерянном времени λυπούμαι για τον αδικoχαμένο χρόνο· очень -, что нам не удалось повидаться λυπούμαι πολύ, που δε μoρέσαμε να ιδωθούμε. 2 ευσπλαχνίζομαι, λυπούμαι, συμπονώ, ψυχοπονώ.

сожжение, -я ουδ. κάψιμο, καύση, πυρπόληση, παράδοση στο πυρ· предавать -ю παραδίdw στο πυρ, καίω, πυρπολώ.

сожитель, -я α., -ница, -н θ. συγκατοικος, ένοικος. || (παλ.) αυτός που ζει εξώγαμα. || ο σύζυγος, η σύζυγος.

сожительство, -α ουδ. 1 η συγκατοίκηση. 2 συμβίωση (με γυναίκα)

сожительствоваы, -ствую, -ствуешь ρ.σ. 1 συγκατοικώ, συνοικώ. 2 συζώ (με γυναίκα).

сохранить ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. сoхранний, βр: -хран -α κ. -а, -ο βλ. брать.

созваниваться ρ.δ. βλ. созвониться.

созвать, созову́, созовёшь, παρлθ. χρ. созвал, -ла, -ло, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. созванный, βр: -ван, -а κ. -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (προσ)καλώ· -гостей προσκαλώ φιλοξενούμενους· -друзей προσκαλώ τους φίλους. 2 συγκαλώ· -парламент συγκαλώ τη Βουλή· -консилиум врачей συγκαλώ συμβούλιο γιατρών.

созвездие, -я ουδ. 1 αστερισμός. 2 μтφ. ομάδα εξεχουσών φυσιογνωμιών· τα αστέρια.

созвониться, -нёсь, -нишься ρ.σ. τηλεφωνώ, παίρνω τηλέφωνο· -ни́тсь со мной по телефону πάρτε με τηλέφωνο.

созвучие, -я ουδ. 1 (μουσ.) συνήχηση· συμφωνία. 2 (φιλγ.) συνήχηση στίχων, το ομοιοτέλεuton. 3 εσωτερική ομοιότητα, συσχέτιση· σύμπτωση, ταυτότητα γνωρισμάτων, ιδιοτήτων.

созвучно επίρ. συνηχητικά, με συνήχηση.

созвучность, -и θ. συνήχηση.

созвучный επ., βр: -чен, -чна, -чно συνηχητικός.

создавать(ся) ρ.δ. βλ. создать(ся).

создание, -я ουδ. 1 κατασκευή· -атомного ледокола κατασκευή ατομικού παγοθραυστικού. || δημιουργία· для -я впечатления για δημιουργία εντύπωσης. 2 το δημιούργημα. 3 το πλάσμα, το ον.

создатель, -я α., -ница, -н θ. 1 δημιουργός· πλάστης, πλαστοουργός· ποιητής. 2 (θρησκ.) θεός (δημιουργός).

создать, -дам, -дашь, -даст, -дадим, -дадите, -дадут, παρлθ. χρ. создал, -ла, -ло; προστι. создай, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. созданный, βр: -дан, -а κ. -а, -ο ρ.σ.μ. 1 δημιουργώ, φτιάχνω, κάνω· κατασκευάζω· -индустрию φτιάχνω βιομηχανία· -новую машину κατασκευάζω καινούρια μηχανή· -поэму φτιάχνω ποίημα· -симфонию (μουσ.) φτιάχνω συμφωνία. 2 ιδρύω, συγκροτώ· -партию ιδρύω

κόμμα· ~ **кружок** ιδρώ όμιλο. || **кάνω** ~ **шум**
кάνω θόρυβο. 2 δημιουργώ· συνθέτω· καθορίζω·
 ~ **условия для работы** δημιουργώ συνθήκες για
 εργασία· ~ **затруднения** δημιουργώ δυσκολίες.
 || **εκφρ.** **быть созданным друг для друга** εί-
 μαστε φτιαγμένοι ο ένας για τον άλλον (πο-
 λύ ταριασμένο αντρόγυνο). || **-ся** δημιουρ-
 γούμαι, γίνομαι· εμφανίζομαι, προβάλλομαι.

оозерцание, -я ουδ. 1 θέα, θεωρία, θώρη-
 μα, παρατήρηση· κοιτάγμα· ενατένιση. || (φιλοσ)
 αρχική αντίληψη· γνώση ή αίσθηση (απο παρα-
 τήρηση).

оозерцатель, -я α. 1 θεατής, παρατηρητής.
 2 νοητής, διορατικός.

оозерцательность, -и θ. 1 παρατήρηση· ε-
 νατένιση· θέα, θώρημα. 2 θαρητικότητα· πα-
 θητικότητα, παθητική θεώρηση της πραγματι-
 κότητας.

оозерцательный επ., βρ: **-лен, -льна, -о.**
 1 παρατηρητικός· ~ **ум** παρατηρητικό μυαλό. 2
 ονειροπόλος, φαντασιώδης.

оозерцать ρ.δ.μ. (γραπ. λόγος) θεωρώ, θω-
 ρώ, κοιτάζω, βλέπω· παρατηρώ· (εν)ατενίζω. ||
 θεωρούμαι, παρατηρούμαι.

оозидание, -я ουδ. (γραπ. λόγος) δημιουρ-
 γία.

оозидательный επ. δημιουργικός· ~ **труд** η
 δημιουργική δουλειά.

оозидать(ся) ρ.δ. (γραπ. λόγος) βλ. **соз-
 давать(ся)**.

оознавать, **-знаю, -знаёшь**, προστι. **созна-
 вать**, **επιρ. μτχ. сознавая** ρ.δ.μ. 1 καταλα-
 βαίνω, κατανοώ· αναγνωρίζω, παραδέχομαι· ~
своей вину παραδέχομαι το σφάλμα μου ή την
 ενοχή μου· ~ **опасность** έχω επίγνωση του
 κινδύνου. 2 αισθάνομαι, αντιλαμβάνομαι, κα-
 ταλαβαίνω· **больной ничего не -знаёт** ο άρ-
 ρωστος τίποτε δεν καταλαβαίνει. || **εκφρ.** -
себя (παλ.) αισθάνομαι. || **-ся** αναγνωρίζω,
 παραδέχομαι· ~ **в своей вине** παραδέχομαι το
 σφάλμα μου ή την ενοχή μου· ~ **в своём бес-
 сийии** παραδέχομαι την αδυναμία μου.

оознание, -я ουδ. 1 συνείδηση· συναίσθη-
 ση· **быть без** -я είμαι αναισθητος· ~ **долга**
 συναίσθηση του καθήκοντος· **классовое** ~ τα-
 ξική συνείδηση· **рост политического** -я άνο-
 δος της πολιτικής συνείδησης. 2 (φιλοσ. κ.
 ψυχολ.) συνείδηση, το συνειδός· ~ **есть функ-
 ция мозга** η συνείδηση είναι λειτουργία του
 μυαλού· **первичность материи и вторичность**
 -я το πρωταρχικό είναι η ύλη και δευτερεύον
 η συνείδηση· **бытие определяет** ~ η ζωή (οι
 κοινωνικές συνθήκες) καθορίζουν τη συνείδη-
 ση· **общественное** ~ κοινωνική συνείδηση· **Пе-
 режитки капитализма в -и людэй** καπιταλιστι-
 κά υπολείμματα στη συνείδηση των ανθρώπων. 3

(παλ.) παραδοχή, αναγνώριση. || το λογικό. 4
 οι αισθήσεις· **потерять** ~ χάνω τις αισθη-
 σεις· **к больному возвратилось** ~ ο ασθενής
 ανέκτησε τις αισθήσεις. || **εκφρ.** **до потери**
-я μέχρι απώλειας των αισθήσεων· **жить в -и**
 διατηρούμαι στη μνήμη, δεν ξεχνιέμαι.

оознательно **επιρ.** συνειδητά· σκόπιμα· με
 επίγνωση· ευσυνειδητα.

оознательность, -и θ. συνείδηση· ~ **дейст-
 вий** συνείδηση των ενεργειών. || σκοπιμότητα.

оознательный επ., βρ: **-лен, -льна, -льно;**
 συνειδητός· ~ **поступок** συνειδητή πράξη· ~
-ая дисциплина συνειδητή πειθαρχία. || λόγι-
 κός· **человек - существо** -οε ο άνθρωπος εί-
 ναι λογικό ον. || σκόπιμος, προμελετημένος.

оознать(ся) ρ.σ. βλ. **сознавать(ся)**.

оозорничать ρ.σ. βλ. **озорничать**.

оозоровать, **-рю, -решь** ρ.σ. (απλ.) βλ.
озорничать.

оозревание, -я ουδ. (κυρξ. κ. μτφ.) ώρι-
 манση· ~ **плодов** ωριμανση των καρπών· ~ **мысли**
 ωριμανση της σκέψης. || γίνωμα, τελική μορ-
 φή (επιδικωόμενης κατάστασης)· ~ **вина** το γί-
 νωμα του κρασιού· ~ **бетона** το σφίξιμο του
 τσιμέντου.

оозревать ρ.δ. βλ. **созреть**.

оозрелый επ. (κυρξ. κ. μτφ.) παλ. ώριμος.

созреть, **-ён, -ёшь** ρ.σ. 1 (κυρξ. κ. μτφ)
 ωριμάζω· **плоды -ли** οι καρποί ωριμασαν· **та-
 лант егò -ёл** το ταλέντο του ωριμασε· **идея**
-ла η ιδέα ωριμασε. 2 γίνομαι, φτάνω στο
 απαιτούμενο όριο· **вино -ло** το κρασί έγινε.

созыв, -а α. σύγκληση· ~ **съезда партии** η
 σύγκληση του συνεδρίου του κόμματος.

созывать ρ.δ. βλ. **созвать**. || **-ся** συγκα-
 λούμαι.

созволение, -я ουδ. (παλ.) βλ. **позволение**.

созволить ρ.σ. (παλ.) ευαρεστούμαι· α-
 ξιώνομαι.

созволять ρ.δ. βλ. **созволять**.

созгнанник, -а α. συνεξοριστος.

созмеримость, -и θ. δυνατότητα σύγκρισης,
 παραβολής, συμμετρησης.

созмеримый επ., βρ: **-рим, -а, -о** δυνάμε-
 νος να συγκριθεί, παραβλητός, σύμμετρος. ||
 μτφ. συγκρινόμενος· **-не понятия** συγκρινόμε-
 νες έννοιες.

созмерить ρ.σ.μ. συγκρίνω, παραβάλλω,
 συμετρώ.

созмерять ρ.δ.μ. βλ. **созмерить**. || **-ся**
 συγκρίνομαι, παραβάλλομαι, συμετριέμαι.

созскание, -я ουδ. διεκδίκηση· επιδίωξη·
 διαγωνισμός· ~ **учёной степени** διαγωνισμός
 για αναγνώριση ως επιστήμονα· **вдвинуть ко-
 го-н. на -премии** προτείνω (υποδειχνω) κά-
 ποιον για το βραβείο.

соискатель, -я α., -ница, -н θ. υποψήφι-
ος, ανταγωνιστής, συναγωνιστής· διαγωνιζό-
μενος· - премии υποψήφιος για το βραβείο.

соискательство, -а ουδ. βλ. соискание.

о́йка, -и θ. είδος σπίνου.

сойт́и, сойд́у, сойд́ешь, παρλθ. χρ. сошёл,
-шл́а, -шл́о, μτχ. παρλθ. χρ. сошедший κ παλ.
спэдший, επιρ. μτχ. сойд́и ρ.σ. 1 κατεβαίνω,
κατέρχομαι· - с лэстницы κατεβαίνω απο τη
σκάλα· - о гор́и κατεβαίνω απο το βουνό· -
с лóшади κατεβαίνω απο το άλογο, αφιππεύω,
ξεκαβαλικεύω, ξεπεζεύω. 2 (για νύχτα, σκο-
τάδι κ.τ.τ.) επέρχομαι, επιπίπτω, πέφτω. ||
(για αισθήματα, κατάσταση) κυριεύω, πιάνω,
καταλαμβάνω. 3 βγαίνω, εξέρχομαι· - с автo-
буса κατεβαίνω (βγαίνω) απο το λεωφορείο.
4 μετέρχομαι, βγαίνω, περνώ· - с трoту́ара
на моотoвóу περνώ απο το πεζοδρόμιο στο λι-
θόστρωτο· - с дoрoги βγαίνω απο το δρόμο·
пóезд -шёл о рéльсовο τoτρέно εκτροχιάστηκε·
шина -шл́а с колесá το λάστιχο βγήκε απο τον
τροχό. 5 λιώνω· снeг -шёл с полéй το χιόνι
σηκώθηκε απο τα χωράφια· || πέφτω· крáска
-шл́а η μπογιά βγήκε· нoгoтé -шёл το νύχι
βγήκε (έπεσε). || (για χαμόγελο, κοκκινάδα
κ.τ.τ.) χάνομαι, εξαφανίζομαι, εξαλείφομαι,
σβήνω, φεύγω· 6 διεξάγομαι, γίνομαι, εξε-
λίσσομαι· пгaίνoв· вoё -шлó как нeльзá лýч-
ше óλα πήγαν καλά όσο δεν παίρνει άλλο. ||
περνώ, γίνομαι δεκτός· нáдо ещё пoπрáвить,
хoт́я и тaк -дéт πρέπει ακόμα να κάνω διορ-
θώσεις, αν κι έτσι μπορεί να περάσει. ||
απρόσ. сойд́ет пгaίνει, είναι δεκτό, υπο-
φερτό. 7 μοιάζω, ταιριάζω, περνώ για, εκ-
λαμβάνω. || εκφρ. - с пyт́и βγαίνω απο το
δρόμο (αλλάζω πορεία, σκοπό). || -oб 1 συνα-
ντιέμαι, ανταμώνομαι. || ενώνομαι, πλησιάζω,
εγγίζω· συγκλίνω. 2 συνέρχομαι, συναθροί-
ζομαι, μαζεύομαι, συγκεντρώνομαι, συνάζομαι.
3 συνδέομαι με φίλια, γίνομαι φίλος. || τα
φτιάχνω, συνάπτω ερωτικές σχέσεις. 4 ται-
ριάζω· συμπίπτω· - вo вкýсах ταιριάζoмe στα
γούστα· не - харáктерами δεν ταιριάζoмe στο
χαρακτήρα· показáния свидетeлeй -лýсь οι
καταθέσεις των μαρτύρων συνέπεσαν· нáши мý-
сли -лýсь οι σκέψεις μας συνέπεσαν. 5 συμ-
φωνώ· - в ценé συμφωνóυμε στη τιμή. 6 πη-
γαίνω καλά, εξελίσσομαι ευνοϊκά· дéло -лoб
η υπόθεση πήγε καλά.

сок, -а (-у), πρωτ. ο соке, в сокy α.
1 χυμός· - дéрева ο χυμός του δέντρου· яб-
лочный - χυμός μήλου· апeльси́новыи - χυ-
μός πορτοκαλιού. || το υγρό (έκκριμα)· же-
лýдочный - το γαστρικό υγρό. 2 μτφ. (παλ.)
κάθε τι εκλεκτό, η κρέμα. || μτφ. η ουσία, το
ουσιώδες, το κύριο, το βασικό, το ζουμί. 3

δεφικό διάλυμα. || εκφρ. -и земл́и η υγρασία
και οι θρεπτικές ουσίες της γης για τα φυτά·
в (сáмом, пóльном) -ý στην ακμή των σωματι-
κών δυνάμεων· влж́имáть (жат́ь, тян́уть, со-
сáть κ.τ.τ.) ~ ή -и ξεζουμίζω, ξεφαχνίζω, α-
φαιμάσσω, εκμυζώ, απομυζώ (εξαντλώ).

соковн́и κ. соковóй επ. 1 του χυμού· -ая
пoрá ο καιρός της μεγάλης κυκλοφορίας του
χυμού των δέντρων· oóковн́и завoд εργοστάσιο
παρασκευής χυμών. || δεφικός, με δεφικό διά-
λυμα (γινόμενος).

сокодви́жение, -я ουδ. κυκλοφορία των χυ-
μών των δέντρων.

сокол, -а α. 1 γεράκι. || μτφ. αεροπόρος. ||
άντρας γενναίος, παλικάρι. || εκφρ. гол как
сокол páμφτωχος, θεοφτωχος· смoтréть -oм
κοιτάζω σαν το γεράκι.

соколéнок, -нка, πλθ. -лýта, -лýт α. γε-
ρακόπουλο, γερακάνι.

соколéий, -ья, -ье επ. 1 του γερακιού· -ье
кpылó φτερούγα γερακιού. || (παλ.) με τη βο-
ήθεια του γερακιού· -ья oхóта με κυνήγι με
γεράκι. 2 γερακάτος, γερακοειδής.

соколéик, -а α. 1 (χαϊδ.) γερακάνι. 2 πα-
λικαράκι, τολμηρός νεανίας.

соколéинн́ий επ. 1 βλ. соколéий. 2 ουσ. πλθ.
-не τα γερακοειδή.

соколéиха, -и θ. η γερακίνα.

соколéица, -и θ. (λαϊκή πείση) γερακίνα.

соколóк, -лкá α. το μπροστινό μέρος του
στηθαίου οστού των ζώων.

соколéьник, -а α. ο εξασκών γεράκια για
κυνήγι πουλιών.

соколéьнич́ий, -его α. βογιάρος κυνηγός με
γεράκια.

сокоотжимáлка, -и θ. συσκευή εξαγωγής χυ-
μού.

сокpатéмость, -и θ. δυνατότητα απλοποίη-
σης, το απλοποιήσιμο. || συστακτικότητα.

сокpатéмый επ., βρ: -т́им, -а, -o (μαθ.) α-
πλοποιήσιμος, απλοποιούμενος· -не ч́исла οι
απλοποιούμενοι αριθμοί.

сокpатéть, -апу́, -атéшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. сокpащéнный, -щéн, -щéна, -щéно ρ.σ.μ.
1 συντομεύω, βραχύνω, κονταίνω· περικόπτω,
κόβω· - пyт́ь συντομεύω το δρόμο· - стaтéю
περικόπτω το άρθρο. || σχηματίζω αρκτικόλε-
ξα, ή συντετμημένα ή βραχυγραφίες λέξεων ή
σύνθετες συντομογραφίες. 2 μειώνω, ελαττώ-
νω, λιγοστεύω· περιορίζω· - расхóды περιο-
ρίζω τα έξοδα· - áрмию μειώνω την αριθμη-
τική δύναμη του στρατού. 3 απολύω απο τη
δουλειά (λογω περιορισμού εργατικής δύναμης
ή προσωπικού). 4 (απλ.) χαλιναγωγώ, περιο-
ρίζω, δεσμεύω, συγκρατώ. 5 (μαθ.) απλοποιώ.
|| -ся 1 συντομεύομαι, βραχύνομαι, κονταίνω,

μικραίνω· расстояние -лось η απόσταση μί-
κραινει· дни -лись οι μέρες μικραίναν. 2 μει-
ώνομαι, ελαττώνομαι, λιγοστεύω. 3 συστέλλομαι, μαζεύω (για υφάσματα, όργανα του σώματος). 4 (μαθ.) απλοποιούμαι.

сокращать(ся) ρ.δ. βλ. **сократить(ся)**.

сокращение, -я ουδ. 1 συντόμευση, βράχυνση, κόνταιμα· περικοπή, κόψιμο· ~ пути συντόμευση του δρόμου. 2 μείωση, ελάττωση, λιγότεμα· περιορισμός· ~ вооружений ελάττωση των εξοπλισμών. 3 απόλυση απο την εργασία ή υπηρεσία (λόγω περιορισμού της εργατικής δύναμης ή του προσωπικού). 4 συστολή· ~ мышц συστολή των μυών. 5 (μαθ.) απλοποίηση· ~ дроби απλοποίηση κλάσματος. 6 περικοπή, κόψιμο· перевод статьи о -ями μετάφραση του άρθρου με περικοπές. 7 σύντμηση λέξης.

сокращенно επίρ. σύντομα, συνοπτικά.

сокращенный επ. απο μτχ. σύντομος, συνοπτικός, βραχύς. || μειωμένος, ελαττωμένος. || συντετμημένος· -ое слово συντετμημένη λέξη.

сокровенный επ. -вен, -венна, -венно μύχιος, ενδόμυχος· κρυφός· μυστικός· -не мысли κρυφές σκέψεις· -ое желание κρυφός καημός· -не чувства κρυφά αισθήματα.

сокровище, -а ουδ. 1 πλθ. -а θησαυρός (χρήματα, πολύτιμα αντικείμενα). 2 πλούτος (γης, θάλασσας, δασών). 3 μτφ. πλούτος· -а мировой культуры οι θησαυροί του παγκόσμιου πολιτισμού· -а душевной красоты θησαυροί ψυχικής ομορφιάς. || εκφρ. ни за какие -а με κανένα τρόπο, ούτε με κανένα θησαυρό.

сокровищница, -и θ. (κυρλεξ. κ. μτφ.) θησαυροφυλάκιο.

сокрушать ρ.δ.μ. 1 γκρεμίζω, συντρίβω, καταστρέφω· ~ вражеские укрепления καταστρέφω τα εχθρικά οχυρά. || μτφ. εξουθενώνω· εξευτελίζω. 2 μτφ. γκρεμίζω· συντρίβω ψυχικά. || -ся 1 καταστρέφομαι. 2 μτφ. συντρίβομαι ψυχικά· θλίβομαι· πικραίνομαι.

сокрушение, -я ουδ. 1 καταστροφή· συντριβή· ~ корабля συντριβή πλοίου· ~ врага συντριβή του εχθρού. || μτφ. εξουθένηση· εξευτέλιση. 2 μτφ. συντριβή (ψυχής, καρδιάς), θλίψη, πίκρα.

сокрушенный επ. απο μτχ. συντριμμένος, πικραμένος, θλιμμένος.

сокрушительность, -и θ. συντριπτικότητα.

сокрушительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно 1 συντριπτικός, καταστροφικός, ολέθριος· ~ удар συντριπτικό χτύπημα. 2 μτφ. συγκλονιστικός, συνταρακτικός.

сокрушить, -шý, -шить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **сокрушенный**, βρ: -шен, -шенá, -шено ρ.

σ. βλ. **сокрушать**.

сокрытие, -я ουδ. (γραπ. λόγος) βλ. **скрытие**.

сокрытый επ. απο μτχ. κρυφός, μυστικός.

оокрыть(ся) ρ.σ. (παλ.) βλ. **скрыть(ся)**.

сокурсник, -а α., -ца, -и θ. φοιτητής, -τρια του αυτού έτους σπουδών.

солдаты ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **солданный**, βρ: -ган, -а, -о βλ. **лгать**.

солдат, -а α., γεν. πλθ. **солдаты** α. στρατιώτης, φαντάρος· **служить в -ах** υπηρετώ στρατιώτης· **брать (взять) в -и** παίρνω στρατιώτη.

солдатык, -а α. 1 στρατιωτάκι, φανταράκι. 2 επίρ. -ом όρθια, σε όρθια στάση.

солдатка, -и θ. η σύζυγος του στρατιώτη.

солдатня, -й θ. (αθρσ.) απλ. η φανταρία.

солдатский επ. στρατιωτικός, φανταριστικός. || εκφρ. -ое сукно ύφασμα στρατιωτικής χλαίνης.

солдатыство, -а ουδ. 1 (παλ.) βλ. **солдатычина**. 2 (αθρσ.) η φανταρία, οι στρατιώτες.

солдатычина, -и θ. (παλ. κ. απλ.) η στρατιωτική θητεία.

солдафон, -а α. караβανάς· σακαράκας, χατζάρας.

солдафонский επ. του караβανά, σακαράκικος· -ое поведение σακαράκινη συμπεριφορά.

солдафонство, -а ουδ. διαγωγή, συμπεριφορά караβανά, σακαράκινη.

солевар, -а α. αλατουργός, αλατοποιός (με βράσιμο αρμυρού νερού).

солеварение, -я ουδ. αλατοποιία (με βράσιμο αρμυρού νερού).

солеваренный κ. **солеварный** επ. του αλατιού (απο βρασμό).

солеварня, -и θ. αλατουργείο (με βρασμό αρμυρού νερού).

солевод επ. αλατώδης, αλατούχος.

солеводооливный επ., βρ: -лив, -а, -о ευδοκιμών σε αλατώδη εδάφη (για φυτά).

соледобывание, -я ουδ. η εξαγωγή αλατιού.

соледобывающий επ. 1 αλατοφόρος· ~ район αλατοφόρα περιοχή. 2 της εξαγωγής αλατιού.

солеводный επ., βρ: -ов, -а, -о (για φυτά) που αγαπά το αλάτι (ευδοκίμει σε αλατούχα εδάφη).

солемёр, -а α. αλατόμετρο.

солёние, -я ουδ. 1 αλάτισμα. 2 πάστωμα.

***солёноид**, -а α. (φυσ., τεχ.) σωληνίσκος με περιέλιξη συρματαγωγού.

солёность, -и θ. αρμυρότητα, αρμυράδα.

солёный επ., βρ: солон, солонá, солонο. 1 αρμυρός· -не озёра αρμυρές λίμνες· ~ сип αρμυρή σούπα· немного ~ υφάλμυρος· очень ~ πολύ αρμυρός. || αλατώδης. 2 αλατισμένος· πα-

στωμένος, αλατιστός, αλίπαστος· -не рѣсь αλατισμένα ή παστωμένα φάρια· -не огурці αλατισμένα (τουρσί) αγγουράκια. 3 εξυπνοαπρεπής· -анекдот εξυπνοαπρεπές ανέκδοτο. 4 ως κατηγ. είναι δυσάρεστος, καταθλιπτικός, βαρύς.

солёные, -я ουδ. βλ. солёние.

солеразработчи, -ток πλθ. αλατορυχείο ή αλατοουργείο (αλατοποιείο).

солесольный επ. βλ. солевый.

***солей**, -и θ. ο σολέας.

солидаризация, -и θ. αλληλεγγύη.

солидаризироваться, -русь, -руешься ρ.δ. κ.σ. (γρσπ. λόγος) τάσσομαι αλληλέγγυος.

солидаризоваться, -зюсь, -зъешься ρ.δ.κ.σ. (γρσπ. λόγος) βλ. солидаризироваться.

солидарно επίρ. αλληλέγγυα.

***солидарность**, -и θ. αλληλεγγύη· в знак -и σε ένδειξη αλληλεγγύης· стáчка -и απεργία, αλληλεγγύης· международная ~ διεθνής αλληλεγγύη. || (νομ.) κοινή ενοχή, το αλληλέγγυο.

солидарный επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 αλληλέγγυος· ομόφωνος, σύμφωνος· -ое обя́зательство αλληλέγγυα υποχρέωση· я -рен с докля́дчиком είμαι σύμφωνος με τον εισηγητή. 2 κοινός αμοιβαίος· -ая отвéтственность συνυπευθυνότητα.

солидничать ρ.δ. κρατώ σταθερή στάση.

солидно επίρ. στέρεα, σταθερά, ακλόνητα, ατράνταχτα.

солидность, -и θ. στερεότητα, σταθερότητα. || εμμονή.

***солидный** επ., -ден, -дна, -дно. 1 στέρεος, γερός, ακλόνητος· πάγιος· σταθερός. 2 σοβαρός, σπουδαίος· εμπριθής. || σημαντικός, σημαίνων. 3 εύρωστος, ρωμαλέος· στιβαρός. 4 μεσήλικος, μεσόκοπος· человек -ого вóзраста μεσόκοπος άντρας· ~ вóзраст η μέση ηλικία. 5 σημαντικός, υπολογισιμος· σεβαστός· -ая сýμμα денег σεβαστό ποσό χρημάτων.

солидол, -а α. το γράσο.

солильный επ. του αλατίσματος· για αλάτισμα.

солильщик, -а α. αλατιστής.

***солицизм**, -а α. υποκειμενισμός, υποκειμενικός ιδεαλισμός.

солицист, -а α. υποκειμενιστής.

солицистический επ. υποκειμενικός· -ая философия υποκειμενική φιλοσοφία.

солировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. εκτελώ σόλο· είμαι σολίστας.

***солист**, -а α., -ка, -и θ. σολίστας.

***солитёр**, -а α. διαμάντι μονόδετο, μονόπετρα δαμαντιού.

***солитёр**, -а α. ταινία (σκουλήκι) του εντέρου.

солить, солю, солюшь, παθ.μτχ. παρλθ. χρ. **солённый**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.δ. 1 μ. αλατίζω, ρίχνω αλάτι· ~ суп αλατίζω τη σούπα. 2 παστώνω· ~ рѣбу παστώνω τα φάρια. 3 μτφ. βάζω σε μπελιάδες, σκοτούρες, ανοίγω δουλιές, προξενώ δυσάρεστα. || -оя 1 αλατίζομαι. 2 παστώνομαι.

солка, -и θ. βλ. солёние.

солнечно ως κατηγ. είναι (έχει) λιακάδα· сегодня ~ σήμερα είναι λιακάδα.

солнечный επ. 1 ηλιακός· -ая погода ηλιοφάνεια· -ая система ηλιακό σύστημα· ~ свет ηλιακό φως· -ая энергия ηλιακή ενέργεια -ое затемнение έκλειψη του ήλιου· -не ванны ηλιόλουτρο. 2 ευήλιος, ηλιόλουστος, ηλιοστάλακτος, ηλιοφώτιστος· -ая комната ευήλιο δωμάτιο· ~ день ηλιόλουστη μέρα. 3 μτφ. εύχαρος, πρόσχαρος, ευφρόσυνος, άσμενος. || εκφρ ~ удар ηλίαση, ηλιοπληξία, σειρίαση· -не часѣ το ηλιακό ωρολόγι· -ое сплетение το ηλιακό πλέγμα· -ая погода καιρός αίθριος, με ηλιοφάνεια.

солнопёк, -а α. (παλ. κ. απλ.) βλ. солнцепёк.

солнце, -а α. 1 ο ήλιος· вращение Земли вокруг Солнца περιστροφή της γης γύρω από τον ήλιο· восход солнца ανατολή του ήλιου· заход -а δύση του ήλιου· затемнение -а έκλειψη του ήλιου· сушить на ~ ξηραίνω στον ήλιο· греться на ~ ζεσταίνομαι στον ήλιο, λιάζομαι. || εκφρ. до -а πριν την ανατολή του ήλιου, πριν να βγει (ανατείλει) ο ήλιος· идти по -у πηγαίνω (παροσανατολίζομαι) με τον ήλιο.

солнцеворот, -а α. (λκ.) βλ. солнцестояние. **солнцезащитный** επ. προστατευτικός από το δυνατό φως του ήλιου· -не очки ματογυάλια από τον ήλιο.

солнцепёк, -а α. (η)λιόκαμα, λιοπύρι.

солнцестояние, -я ουδ. ηλιοστάσιο, τροπή· зимнее ~ χειμερινό ηλιοστάσιο· летнее ~ θερινό ηλιοστάσιο.

солнышко, -а ουδ. ο ηλιάκος.

***соло** ουδ. άκλ. μονωδία, σόλο. || επίρ. μόνος, ένας, μονάχος.

соловѣй, -вьѣ α. (κυρλξ. κ. μτφ.) το αηδόνι. || εκφρ. петъ (заливѣаться, разливѣаться) -вьѣм μιλώ με τόνο και ευγλωττία, κελαηδώ.

соловѣйко, -а, πλθ. -вѣйки, -вѣек, -вѣйка α. αηδονάκι.

соловѣть ρ.δ. απλ. (για μάτια) γίνομαι άτονος, χαλαρός, αμυδρός, χωρίς ζωγράδα. || (για άνθρωπο) χαυνώνω.

солóвушка, -и θ. αηδονάκι.

солóвнй επ. (για χρώμα αλόγου) ξανθότριχος, λευκοκυρότριχος· ~ конь λευκοκυρότρι-

χο άλογο (αλιτζές).

СОЛОВЬИЙ² επ. (απλ.) άτονος, χαλαρός, αμυδρός, ξεψυχισμένος (για μάτια). || (για άνθρωπο)· χώνος, νωθρός, αποκοιμισμένος.

СОЛОВЬИНЫЙ επ. του απδονιού· απδονίσιος.

СОЛОВЬИКА, -и θ. η απδόνα.

СОЛОД, -а (-у) α. η βύνη.

СОЛОДЯНЫЙ επ. της βύνης.

СОЛОДИТЬ, -ложу, -лодиль, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **СОЛОЖЕННЫЙ**, βρ: -жен, -жена, -жено ρ.δ. μ. μουσκεύω για να βγάλει φύτες. || -ся μουσκεύω.

СОЛОДКА, -и θ. γλυκόριζα, γιάμπολη.

СОЛОДОВЫЙ επ. της γιάμπολης· - корень βλ. **СОЛОДКА**.

СОЛОДОВЫЙ επ. της βύνης, απο βύνη.

СОЛОЖЕНИЕ, -я ουδ. μουσκεμα των σπόρων για να βγάλουν φύτες.

СОЛОМА, -и θ. το άχυρο· ржаная - βρυζάχυρα· рисовая - ρυζάχυρα.

СОЛОМЕННЫЙ επ. άχυρινος, άχυρένιος· φάθινος· -ая крыша άχυροσκεπή· -ая пляпа φάθινο καπέλο, το φαθάκι. || άχυρόχρωμος. || εκφρ. -ая вдова η ζωντοχήρα.

СОЛОМИНА, -и θ. ένα άχυρο· μια καλαμιά.

СОЛОМИНКА, -и θ. το άχυράκι. || εκφρ. хвастаться за -у πιάνομαι απο μια τρίχα (για να σωθώ).

СОЛОМЯСТЫЙ επ. καλαμώδης. || άχυρανάμικτος· - корм ζωοτροφή άχυρανάμικτη.

СОЛОМИТ, -а α. άχυρινο θερμομονωτικό υλικό.

СОЛОМКА, -и θ. άχυράκι. || το στέλεχος του λιναριού ή του κανναβιού. || το ξυλάρακι του σπίρτου.

СОЛОМОРЭЗКА, -и θ. μηχανή άχυροκοπτική.

СОЛОМОТЯС, -а α. το κόσκινο της αλωνιστικής μηχανής.

СОЛОНЕЦ, -ница α. 1 έδαφος αλατούχο. 2 λίμνη ή πηγή αρμυρή.

СОЛОНЦА, -и θ. παστωμένο κρέας, παστουρμάς.

СОЛОНЦЫ επ. του παστουρμά.

СОЛОНЦА, -и θ. (απλ.) βλ. **СОЛОНКА**.

СОЛОНКА, -и θ. αλατιέρα.

СОЛОНО 1 επίρ. αρμυρά. 2 μτφ. έξυπνα. 3 μτφ. δυσάρεστα. 4 ως κατηγ. είναι αρμυρό· - прийти́сь ή достать́сь την πληρώνω αρμυρά (ακριβά).

СОЛОНЦЕВАТОСТЬ, -и θ. η περιεκτικότητα αλάτων στο έδαφος.

СОЛОНЦЕВАТЫЙ επ., βρ: -ват, -а, -о αλατούχος· -не почвы αλατούχα εδάφη.

СОЛОНЦАК, -а α. έδαφος αλατούχο.

СОЛОНЧАКОВЫЙ επ. αλατούχος· αρμυρός· -ая почва αλατούχο έδαφος. || με αλατούχα εδά-

φη· -ая степь πεδιάδα με αλατούχα εδάφη. || που ευδοκίμει σε αλατούχα εδάφη· -не растенiя φυτά αλατούχων εδαφών.

СОЛЬ¹, -и, γεν. πλθ.-ей θ. 1 αλάτι· сыпать - ρίχνω αλάτι· крупная - χοντρό αλάτι· мелкая - φιλό αλάτι· столовая - τριμμένο (φιλό) αλάτι· кухонная - αλάτι μαγειρικό (χοντρό)· суп без -и σούπα ανάλατη· - землi о-рунκτό αλάτι. 2 μτφ. έξυπνάδα, λεπτότητα λόγου, πνεύματος. 3 μτφ. το κύριο (βασιικό) νόημα, η ουσία· η σημασία. || εκφρ. **ГЛАЗУБЕРОВА** - αλάτι Γκλάουμπερ (νάτριο θειικό)· **МНОГО** ή **ПУД**, **КУЛЬ** -и съели с ним φάγαμε φωμί κι αλάτι μ' αυτόν (ζήσαμε πολύν καιρό μαζί μ' αυτόν).

***СОЛЬ**² ουδ. άκλ. (μουσ.) το σολ.

***СОЛЬДО** ουδ. άκλ. σόλδο (ιταλικό νόμισμα).

СОЛЬНЫЙ επ. μονωδιακός· -ое пенiе μονωδια

***СОЛЬФЕДЖИО** κ. **СОЛЬФЕДЖИО** ουδ. άκλ. (μουσ.) το σολφέζ.

СОЛЬФЕДЖИРСВАТЬ, -рун, -руешь ρ.δ. (μουσ.) τραγουδώ μελωδία σολφέζ. || -ся εκτελούμαι σαν σολφέζ.

СОЛЬЦА, -и θ. αλατάκι.

СОЛЯНКА¹, -и θ. φυτά αλατούχων εδαφών.

СОЛЯНКА² βλ. **СЕЛЯНКА**².

СОЛЯНКОВЫЙ επ. του αλατούχου εδάφους· -не растенiя φυτά αλατούχου εδάφους.

СОЛЯНОЙ επ. αλατινος· || αλατούχος. || αλατοφόρος· - район αλατοφόρα περιοχή. || του αλατιού· -ая мельница μύλος αλατιού· -ая копъ αλατωρυχείο.

СОЛЯНЫЙ επ: -ая кислотá υδροχλωρικό οξύ.

СОЛЯР, -а α. κ. **СОЛЯРКА**, -и θ. ακάθαρτο πετρέλαιο.

***СОЛЯРИЗАЦИЯ**, -и θ. ηλίαση, ηλιόλουτρο.

***СОЛЯРИЙ**, -я α. εγκατάσταση για ηλιόλουτρο.

СОЛЯРКА βλ. **СОЛЯР**.

***СОЛЯРНЫЙ** επ. ηλιακός, του ήλιου· -не культы древний Сирии η λατρεία του ήλιου στην αρχαία Συρία.

СОЛЯРОВЫЙ επ: -ое масло ακάθαρτο πετρέλαιο.

СОМ, -а α. σίλουρος, γλάνι, γουλιανός.

***СОМАТИЧЕСКИЙ** επ. σωματικός· -не болезни σωματικές ασθένειες (μη ψυχικές).

***СОМАТОЛОГИЯ**, -и θ. σωματολογία.

***СОМОРЕРС** ουδ. άκλ. σκιάδα, φάθα, φάθινο καπέλο.

СОМКНУТОСТЬ, -и θ. πυκνότητα· - насажденiй η πυκνότητα των φυτειών· - строй η πυκνότητα της σύνταξης (στίχων, ζυγών).

СОМКНУТЫЙ επ. απο μτχ. πυκνός· -не кроны пикнá φυλλάματα· -не насаждения πικνές φυτείες· - строй πικνή σύνταξη.

СОМКНУТЬ, -нү, -нüş, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.

сѡмкнутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κλείνω, συγκλείνω· - нѡжки цѡркуля κλείνω τα σκέλη του διαβήτη. || **пυκνѡνω**· - ряды πυκνѡνω τις γραμμές ή τάξεις. || **сυνδѡάζω**· **сυνδѡѡ**. 2 **сυνάπτω**, **ενѡνω**, κλείνω· - **вѡки** κλείνω τα βλέφαρα· - рот κλείνω το στόμα. || **εκφρ.** не ~ **глазѡ** δεν κλείνω μάτι (αγρυπνώ). || **-ся** 1 κλείνομαι. 2 πυκνѡνω κλπ. ρ ενεργ.φ. || **εκφρ.** -**исѡ** (στρατ. παράγγελμα) πυκνѡστε ή πυκνωθείτε.

сѡмлѡть, -ѡю, -ѡешь ρ.σ. (παλ. κ. απλ.) 1 αδυνατίζω, εξασθενίζω, αποκάμνω. 2 λιποθυμѡ, λιποθυ ѡ, λιγισθυμѡ.

сѡмнѡбул, -а α. κ. **сѡмнѡбула**, -н θ. 1 υπνοβάτης, -ισσα, νυχτοβάτης, -ισσα. 2 (παλ.) ο εύκολα υπνωτιζόμενος.

***сѡмнѡбулизм**, -а α. υπνοβασία, νυκτοβασία. || (παλ.) υπνωτισμός (κατάσταση).

сѡмнѡбулический επ. υπνοβατικός.

сѡмнѡвѡтьсѡ ρ. δ. αμφιβάλλω· - в успѡх αμφιβάλλω για την επιτυχία· ~ в еѡ истинности αμφιβάλλω για την ειλικρίνεια της. || **дιστάζω**, έχω ενδοιασμούς. || **εκφρ.** не **вѡйсѡ** μην αμφιβάλλεις (μείνε ήσυχος).

сѡмнѡние, -я ουδ. 1 αμφιβολία. **внзывѡть** -я γεννѡ αμφιβολίες· не оставлѡть -ий δεν αφήνω αμφιβολίες· не **никакого** -я δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία. 2 **δισταγμός**, ενδοιασμός. || **εκφρ.** без -я κ. **вне** -я χωρίς αμφιβολία, αναμφίβολα· без **всѡкого** -я κ. **вне** **всѡкого** -я χωρίς την παραμικρή αμφιβολία, εκтѡς πάσης αμφιβολίας.

сѡмнѡтельно 1 **επίρ.** αμφίβολα· **διστακτικά**. 2 ως κατηγ. είναι αμφίβολο.

сѡмнѡтельность, -и θ. αμφιβολία, το αμφίβολο· ~ **успѡха** το αμφίβολο της επιτυχίας.

сѡмнѡтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 αμφίβολος, μη πιστικός. 2 **διφορούμενος**, **διπλός**, **διττός**· -не слѡчай **правописѡния** διφορούμενες περιπτώσεις ορθογραφίας. 3 **ύποπτος**· человек с -ым **прѡшлым** άνθρωπος αμφίβολου παρελθόντος· **имѡть** -не **знакомства** έχω ύποπτες γνωριμίες.

сѡмнѡжитель, -я α. (μαθ.) ο παράγοντας.

сѡмѡвий επ. του σίλουρου, του γουλιανού· ~ лов η αλιεία του γουλιανού· ~ **крячок** αγκίστρι για γουλιανούς.

сѡмѡвина, -н θ. το κρέας του γουλιανού.

сѡмѡвнѡй επ. του σίλουρου, του γουλιανού. || για γουλιανό· ~ **крячок** αγκίστρι για γουλιανούς. || **απο** γουλιανό· ~ **суп** σούπα απο γουλιανό. || **ουσ.** **πλθ.** -не та σιλουροειδή.

сон, сна α. 1 ύπνος· **пробудѡтьсѡ** ότο **сна** ξυπνѡ απο τον ύπνο· **спокойный** ~ ήσυχος (ήρεμος) ύπνος· **неспокойный** ~ το κακούπνι· **менѡ клѡнит** κο **снѡ** μου 'ρχεται **νύστα**· **крѡ-**

пкий - βαθύς ύπνος· я - потерял μου 'φυγε ο ύπνος (ξαγρόπνησα)· **погрузѡтьсѡ в** ~ **βυθίζομαι** στον ύπνο· **со сна ничего я не расслѡшал** δεν άκουσα τίποτε, γιατί κοιμήθηκα· **вѡдѡить во сне** βλέπω στον ύπνο (ονειρεύομαι)· **отойти ко снѡ** πηγαίνω για ύπνο (να κοιμηθѡ). || **νάρκη**. 2 **όνειρο**· **страшный** ~ τρομακτικό **όνειρο**· **толковѡть сны** εξηγѡ το **όνειρο**· **вѡрѡить в сны** πιστεύω στα **όνειρα**. || **όνειροφαντασία**· **всѡ это** ~ **όλ'** αυτά είναι **όνειροφαντασίες**. || **εκφρ.** **приятного сна** (ευχή) **καλόν ύπνο**· **сквозь** ~ (слѡшать, чѡвствовать **σαν** στον ύπνο (ακούω, αισθάνομαι), **ασαφώς**, **συγχευμένα**· **спѡть** (заснѡть, уснѡть) **вѡчным сном** κοιμούμαι τον αιώνιο ύπνο· **спѡть сном праведника** (праведных) κοιμούμαι **μακάρια**· **восстѡть** (воспрѡнуть) **ότο сна** σηκώνομαι **απο** τον ύπνο· **ни сном ни дѡхом** не **виновѡт** είμαι **τελείως** **αθѡος**· **ни сном ни дѡхом** не **знѡть** δε **γνωρίζω**, (δεν ξѡρω) **τίποτε** **απολύτως**, **έχω** **τελεία άγνοια** για **κάτι**· **сна ни в одном глазу нет** δε **νυστάζω** καθόλου.

сонанимѡтель, -я α. **συνενοικιαστής**.

сонаслѡдник, -а α., -ца, -н θ. **συγκληρονόμος**, -α.

сонаслѡдование, -я ουδ. **συγκληρονομία**.

сонаслѡдовать, -дѡю, -дѡешь ρ.δ.κ.σ. με **δοτ.** **συγκληρονομѡ**.

***сонѡта**, -н θ. (μουσ.) **π** **σονάτα**.

***сонѡтина**, -н θ. **μικρή** **σονάτα**.

сонѡтнѡй επ. της **σονάτας**.

***сонѡт**, -а α. **σονέτο**, **δεκατετράστιχο** **ποίημα**.

***сонѡтка**, -и θ. **κουδουνάκι** **δωματίου** (για **κάλεσμα**).

сонѡтнѡй επ. της **σονέτας**.

сонливѡец, -вѡца α., -вица, -н θ. **νυσταλέος**, -α.

сонливость, -и θ. **νύστα**, **νύσταγμα**, **υπνηλία**, **γλάρα**, -ρωμα.

сонливнѡй επ., βρ: -лив, -а, -ο **υπναλέος**, **νυσταλέος**· -οе **выражение лица** **υπναλέα** **έκφραση** του **προσώπου**.

сонм, -а α. (γραπ. λόγος) **μεγάλη** **ομάδα** ή **παρέα**· **цѡлнѡй** ~ **гостѡй** **μεγάλη** **παρέα** **φιλοξενούμενων**. || **πλήθος**, **μάζα**, **σφραία**. || **εκφρ.** **причислѡить к** -у **συμπεριλαβαίνω**, **συγκαταλέγω**, **συνυπολογίζω**.

сонмище, -а ουδ. (γραπ. λόγος) **πλήθος**, **σφραία**· **ορμαθός**· **μάζα**.

сонник, -а α. **όνειροκρίτης** (βιβλίο).

сонность, -и θ. **νύστα**, **υπνηλία**.

соннѡй επ. 1 του **ύπνου**· в -ом **состоянии** **σε** **κατάσταση** **ύπνου**. || στον **ύπνο**· -не **грѡзнѡ** **όνειρα**, **όνειροπολήματα**, **όνειροφαντασίες**· - **бред** **παραμίλημα** στον **ύπνο**. 2 **αποκοιμισμένος**.

σοοτβέτотвенно 1 επίρ. αντίστοιχα, ανάλογα· когда получи́ инстру́кцию, тогда ~ и поступи́л όταν θα πάρω οδηγίες, τότε θα πράξω ανάλογα. 2 πρόθ. κατά (σύμφωνα)· поступи́ть ~ своимъ убежде́ниям πράττω κατά τις πεποιθήσεις μου. 3 επίσης, καθώς και· фрукто́вые дере́вья, ~ и про́чие культу́рные расте́ния, трéсут ухóда τα οπωροφόρα δέντρα καθώς και τ' άλλα καλλιεργήσιμα φυτά θέλουν περιποίηση. || εκφρ. ~ с ... σύμφωνα με...

σοοτβέтственный επ., βρ: ~вен, ~венна, ~о 1 με δοτ. (γραπ. λόγος) αντίστοιχος· ανάλογος. || κατάλληλος, πρόσφορος· που αρμόζει, που ταιριάζει.

σοοтвётствие, ~я ουδ. αντιστοιχία· αναλογία· συνταύτιση· ~ производите́льных отноше́ний характеру произво́дительно́й сил αντιστοιχία των παραγωγικών σχέσεων με τις παραγωγικές δυνάμεις. || σχέση· приводи́ть в ~и συσχετίζω, ταιριάζω. || εκφρ. в ~и о... σύμφωνα με...

σοοтвётствовать, ~ствуя, ~ствуешь, μτχ. ενστ. соотвётствующий ρ.δ. με δοτ. αντιστοιχώ, ταιριάζω, συμπίπτω· ανταποκρίνομαι· одно не ~ствует друго́му το ένα δεν ταιριάζει με το άλλο (δεν συνταιριάζουν)· ~ своему назначе́нию, своей цели ανταποκρίνομαι στον προορισμό μου, στο σκοπό μου·

соотвётствующий επ. απο μτχ. αντίστοιχος, ανάλογος· приня́ть ~ие ме́ры παίρνω τα ανάλογα μέτρα.

соотвётчик, ~а α., ~ца, ~н θ. συνυπεύθυνος, ~η.

соотечественник, ~а α., ~ца, ~н θ. συμπατριώτης, ~ισσα.

соотнести ρ.σ.μ. συσχετίζω· ~ два понятия συσχετίζω δυο έννοιες. || ~ся συσχετίζομαι.

соотноительность, ~и θ. συσχέτιση· ~ понятия́ συσχέτιση εννοιών.

соотноительный επ., ~лен, ~льна, ~льно; συσχετικός· αλληλένδετος.

соотноить(ся) ρ.δ. βλ. соотнести(сь).

соотношение, ~я ουδ. συσχέτιση· ~ классо́вых сил συσχέτιση ταξικών δυνάμεων· ~ спроса и предложéния συσχετισμός της ζήτησης και προσφοράς.

соотчик, ~а α. (παλ.) βλ. соотечественник.

сопáлка, ~и θ. βλ. сопéль.

сопéль, ~и θ. βλ. είδος φλογέρα.

сопéние, ~я ουδ. ρουθούνισμα· φύσημα.

сопереживáние, ~я ουδ. δοκιμασία μαζί με άλλον, συνδοκιμασία. || συγκίνηση, συναίσθηση.

сопереживáть ρ.δ. 1 συνυποφέρω, περνώ δοκιμασίες μαζί με άλλον, άλλους. 2 υποφέρω ψυχικά.

сопёрник, ~а α., ~ца, ~н θ. 1 αντίπαλος, ~η, ανταγωνιστής. || αντίζηλος· αντεραστής. 2 μτφ. ισάξιος, ισότιμος.

сопёрничать ρ.δ. αμιλλώμα, ανταγωνίζομαι, συναγωνίζομαι, αντιπαλεύω.

сопёрничество, ~а ουδ. άμιλλα, ανταγωνισμός, συναγωνισμός. || αντιζηλία.

сопéть, ~плó, ~пéшь ρ.δ. 1 ρουθουνίζω, μουθουνίζω, φυσώ, σφυρίζω ελαφρά· ~ носом σφυρίζει η μύτη μου. 2 παίζω τη φλογέρα.

сопка, ~и θ. βουναλάκι κωνοειδές κ. στρογγυλό. || υψίστειο μικρό.

соплеменный, ~а α., ~ца, ~н θ. ομόφυλος, ~η, της αυτής φυλής· ομοεθνής.

соплеменный επ. ομόφυλος.

соплиный επ., βρ: ~лив, ~а, ~о. 1 μιξιάρικος· μιξιάρης· ~ нос μιξιάρικη μύτη· ребёнок μιξιάρικο παιδάκι. 2 μτφ. (απλ.) μικρός, άπειρος, ατζαμής, αξέβγαλτος.

соплó ουδ. άκλ. (τεχ.) ακροφύσιο φυσητήρα, σωλήνα, το μπεκ.

сопловóй κ. **сопловнýй** επ. του ακροφύσιου.

соплóдие, ~я ουδ. συγκαρπία.

сопли́, ~и, плθ. сопли, ~ей θ. 1 μύξα, ρινική βλέννα. || σταγόνα μύξας. 2 παιδαρέλι. 3 (χυδ.) άνθρωπος τιποτένιος, λέτσος, προστυχάντζα. || εκφρ. ~ей перешиóшь άνθρωπος κάτισχνος, σκετσίρος, τσίχλα· τελείως εξασθενημένος· ~и распуска́ть α) αφήνω να τρέχουν οι μύξες. β) δείχνω λιγοφυχιά· μιξοκλαίω, μεμφιμοιρώ.

сопли́к, ~á α. (απλ.) 1 μιξιάρικο παιδάκι. 2 (περιφρ.) παιδαρέλι. || νεαρός, άπειρος, ατζαμής.

соподчи́нение, ~я ουδ. 1 υποταγή, υπαγωγή πολλών σε έναν. 2 (γραμμ.) υπόταξη (πολλών προτάσεων σε ένα μέλος της κύριας πρότασης).

соподчи́ненный επ. απο μτχ: ~не предложéния υποτακτικές προτάσεις (δυο και περισσότερες προτάσεις υποταγμένες στο ίδιο μέλος της κύριας πρότασης).

соподчи́нительный επ. συνυποτακτικός.

соподчи́нить ρ.σ.μ. με δοτ. 1 (γραπ. λόγος) υποτάσσω, υπάγω (πολλούς σε έναν).

соподчи́нять ρ.δ. βλ. соподчи́нить. || ~ся (για πολλούς) υποτάσσομαι σε έναν.

сопостави́мость, ~и θ. δυνατότητα αντιπαροβολής, αντιπαράθεσης, σύγκρισης, συσχέτισης.

сопостави́мый επ., βρ: ~вим, ~а, ~о παραβλητός, δυνάμενος να συγκριθεί.

сопостави́ть, ~влю, ~вишь ρ.σ.μ. αντιπαροθέτω, αντιπαροβάλλω, συγκρίνω, συσχετίζω. || ~ся αντιπαροθέτομαι, αντιπαροβάλλομαι, συγκρίνομαι, συσχετίζομαι.

сопоставлéние, ~я ουδ. αντιπαράθεση, αντι-

παραβολή, συσχέτιση.

сопоставлять(ся) ρ.δ. βλ. сопоставить(ся).

соправитель, -я α. συνδιοικητής.

сопранный επ. υψίφωνος· -ая **ария** υψίφωνη άρια.

***сопрано** ουδ. άκλ. σοπράνο. || τραγουδι-στρια υψίφωνη. || (μουσ.) η πρώτη φωνή.

сопрановый επ. βλ. сопранный.

сопревзять, -ает ρ.δ. βλ. сопредить.

сопредельность, -и θ. συνόρευση, γειτνία-ση· το παραπλήσιο.

сопредельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; (γραπ. λόγος) όμορος, συνοριακός, μεθορια-κός· γειτονικός, παραπλήσιος.

сопрелый επ. σάπιος, σαπισμένος· σαπρός.

сопреть, -еет ρ.σ. σάπιζω, σήπομαι.

соприкасаться ρ.δ. εφάπτομαι, εγγίζω. || γειτονεύω, γειτνιάζω, συνορεύω. || μτφ. εγγίζω τα όρια· **его героизм -ется с безумием** ο ηρωισμός του εγγίζει τα όρια της παραφρο-σύνης. 4 μτφ. συσχετίζομαι, συνδέομαι, έχω συνάφεια. 5 μτφ. επικοινωνώ, έρχομαι σε επικοινωνία· συναντιέμαι· **приходится - с разными людьми** συμβαίνει να επικοινωνώ με διά-φορους ανθρώπους.

соприкосновение, -я ουδ. 1 γειτνίαση· συ-νόρευση. 2 (στρατ.) λήψη επαφής (με τον ε-χθρό). 3 μτφ. επαφή, επικοινωνία. || εκφρ. **точки -я** σημεία επαφής.

соприкасаются ρ.σ. βλ. соприкасаться.

сопричастность, -и θ. (γραπ. λόγος) συμ-μετοχή.

сопричастный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; συμμετοχος.

сопроводитель, -я α., -ница, -н θ. ο, η συνοδός.

сопроводительный επ. συνοδευτικός· παρα-πομπός. || συναποστελλόμενος· -ое **письмо** συ-νοδευτική επιστολή. || ουσ. -ая συνοδευτι-κή επιστολή.

сопроводить ρ.σ.μ. βλ. сопроводжать.

сопровождать ρ.δ.μ. 1 συνοδεύω, συμπο-ρεύομαι, συνακολουθώ. || φρουρώ συνοδεύοντας. 2 ξεπροβοδίζω, ξεβγάζω, κατευδώνω. || μτφ. χρησιμοποιώ· ~ **речь жёстами** χρησιμοποιώ στο λόγο χειρονομίες. || έχω σαν επακόλουθο· **лихорадка -ется бредом** ύψηλός πυρετός συνο-δεύόμενος με παραμίλημα· **грипп -ает осложнённия** τη γρίπη συνοδεύουν επιπλοκές. || (μουσ.) ακομπανιάρω. || συνυποβάλλω· ~ **за-явление справки** υποβάλλω συνημμένα με την αίτηση και βεβαίωση (πιστοποιητικό). || -ая 1 συνοδεύομαι· **дождь -лся грозой** η βροχή συνοδεύονταν με αστραπόβροντα. 2 έχω σαν επακόλουθο· **грипп -ется осложнениями** η γρί-πη συνοδεύεται με επιπλοκές. || είμαι εφο-

διασμένος· **книга -ется комментариями** το βι-βλίο συνοδεύεται με σχόλια. 2 συνοδεύομαι, συνακολουθούμαι.

сопровождающий επ. απο μτχ. συνοδός.

сопровождение, -я ουδ. συνοδεία, ακολου-θία (για ασφάλεια), παραπομπή, κονβόγιο. || εκφρ. В -и με συνοδεία· **без -я** χωρίς συνο-δεία.

сопромат, -а α. (сопротивление **материа-лов**) αντοχή υλικών.

сопротивление, -я ουδ. 1 αντίσταση· ~ **про-тивника** η αντίσταση του αντιπάλου· ~ **орга-низма йдам** η αντίδραση του οργανισμού στα δηλητήρια· **электрическое** ~ ηλεκτρική αντί-σταση· **движение национальниго -я** το κίνημα εθνικής αντίστασης· **оказывать** ~ προβάλλω αν-τίσταση· **встречать** ~ συναντώ αντίσταση· **без -я** χωρίς αντίσταση· **сломить** ~ **врага** σπάζω την αντίσταση του εχθρού. 2 εναντίωση-αντι-δραση.

сопротивляемость, -и θ. ανθεκτικότητα, α-ντοχή.

сопротивляться ρ.δ. 1 αντιστέκομαι, ανθί-σταμαι· ~ **нагику врага** αντιστέκομαι στην ισχυρή πίεση του εχθρού. || αντιτίθεμαι, α-ντιτάσσομαι, εναντιώνομαι· αντιπαλεύω. 2 (φυσ.) αντιδρώ.

сопрягать ρ.δ.μ. 1 (γραπ. λόγος) συνδέω, ενώνω, συνταιριάζω. 2 (τεχ.) συναρμολογώ. || -ся 1 συνδέομαι, ενώνομαι. 2 συναρμολογού-μαι.

сопряжение, -я ουδ. 1 σύνδεση, ένωση. 2 (τεχ.) συναρμολόγηση.

сопряжённость, -и θ. βλ. сопряжение.

сопряжённый επ. απο μτχ. συνδεμένος· **это -о о больших затруднениями** αυτό συνεπάγε-ται μεγάλες δυσκολίες. || (μαθ., φυσ., τεχ.) συζυγής, ενωμένος.

сопрячь ρ.σ. βλ. сопрягать (1 σημ.).

сопутствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. 1 συνοδεύω. 2 μτφ. συμβαδίζω· ακολουθώ· **ему во воём -ствует удача** παντού του ακολουθεί επιτυχία, σ' όλα έχει επιτυχία.

сопутствующий επ. απο μτχ. συνοδευτικός, συνοδός, συνακόλουθος.

сор, -а (-у) α. σκουπίδια, σκύβαλα· **под-месті** ~ σαρώνω, σκουπίζω· **вмести** ~ **из ком-наты** πετώ τα σκουπίδια απο το δωμάτιο. || μτφ. άχρηστα πράγματα. || **не выноить -а из избі** τα εν οίκω μη εν δήμω.

соразмерить. ρ.σ. εξισώνω, ισοφαρίζω, ι-σοσυγίζω, ισοσκελίζω, συμφηφίζω, τα φέρνω ι-σια-ίσια· επιφέρω ισομέρεια.

соразмерно επίρ. ισομερώς· ανάλογα, ισο-μετρικά.

соразмерность, -и θ. ισομέρεια· αναλογία,

αντιστοιχία, συσχέτιση.

οοραζιμέρний επ., βρ: -рен, -рна, -рно ισομερής· ισομεγέθης· συμμετρικός· ανάλογος.

οοραζιμέρять ρ.δ. βλ. **οοραζιμέρять**. || -ся εξισώνομαι, ισοφαρίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

οοράτνικ, -а α. συμπολεμιστής· συναγωνιστής· συμμαχητής. || στενός συνεργάτης.

οορβάνιц, -ниá α. μεγάλο ζιζάνιο, δαιμόνιο, διαβολόπαιδο, κακόπαιδο.

οορβανний επ. απο μτχ. (για φωνή) βραχνός, βραχνιασμένος· χαλασμένος.

οορβάτ ρ.σ.μ. 1 κόβω, δρέπω· ~ цвети κόβω λουλούδια· ~ яблоки κόβω μήλα (απο τη μηλιά). 2 αποσπώ· βγάζω με απότομη κίνηση· ~ дверь αποσπώ (σπάζω) την πόρτα· ~ шапку βγάζω απότομα τη σκούφια. || παίρνω, παρασύρω. || γρατσουνίζω· ξεγδέρνω. || χαλνώ, βλάπτω. || ματαιώνω, σπαραλιάζω, εμποδίζω την πραγματοποίηση· ~ урок χαλνώ το μάθημα· ~ дело χαλνώ την υπόθεση· ~ планы поджигатели войны χαλώ τα σχέδια των εμπρηστών του πολέμου. 4 μτφ. αποσπώ, παίρνω κατόπιν επίμονής· ~ почелуй αποσπώ φιλή. || αρπάζω.

5 ξεσπώ· ~ зло на детей ξεσπώ το θυμό μου (το κακό μου) στα παιδιά. || εκφρ. ~ банк (χαρτπ.) κερδίζω όλη την πόστα (μπάνκα)· ~ голову (απλ.) τσεκουρώνω, τιμωρώ αυστηρά· ~ гóлос (гóрлo глóзкy) μου κόβεται η φωνή κατά το τραγούδι· ~ аплoдиcмéнтy αποσπώ τα χειροκροτήματα· ~ завéсy ή покpóв ξεσκεπάζω, αποκαλύπτω, φανερώνω. || -ся 1 αποσπώμαι· κόβομαι· пýговица -лáсь το κουμπι κόπηκε. || αποδεσμεύομαι, λύνομαι· σοbάка -лáсь о цепи το σκυλί λύθηκε απο την αλυσίδα. 2 αποκόπτομαι, πέφτω, γκρεμίζομαι. || (ξε)γλιστρώ, ξεφεύγω. || μτφ. αλλάζω. 3 δεν κρατιέμαι, χάνω την υπομονή. 4 ξεπετιέμαι απο τη θέση μου, φεύγω βιαστικά. || (απλ.) φεύγω· το σκάζω· дава́й -ёмся отсюда εμπρός να φύγομε απ' εδώ. 5 αντηχώ, αντιλαλώ. || προφέρομαι (λέγομαι) ξαφνικά ή άθελα. || μού ξεφεύγει (λόγος, λέξη). 6 φθειρομαι, χαλνώ· реэбá -лáсь η έλινα χάλασε. 7 ματαιώνομαι, σπαραλιάζω· ανατρέπομαι. 8 αποτυχαίνω· дело -лóсь η υπόθεση απέτυχε (πάει περίπατο)· ~ на экзáмене αποτυχαίνω στις εξετάσεις. || εκφρ. гóлос -лся η φωνή κόπηκε (έσπασε)· как (óудтo, слóвнo) о цепи ή о привязи -лся σαν το σκυλί που έκοψε την αλυσίδα (επέπεσε ορμητικά).

οορβигóловá, -á, αιτ. -гóловý, πλθ. **οορβигóловн**, -лóв, -ám α.κ.θ. παράτολμος, άπόκοτος, αφηρισιάρης, πολύ ριφοκίνδυνος.

οοργανιζóватъ(ся) ρ.σ. βλ. **οοργανιζóватъ**(ся).

οοργανιζóвивать(ся) ρ.δ. βλ. **οοργανιζóватъ**(ся).

(ся).

***οοργó** ουδ. άκλ. το σόργο.

οοργóвнй επ. του σόργου.

οορeвнcвáниe, -я ουδ. 1 άμιλλα· συναγωνισμός· социалистическое ~ σοσιαλιστική άμιλλα· вύзвать на ~ καλώ σε άμιλλα. 2 πλθ. ~я (αθлт.) οι αγώνες· ~я по плáванию κολυμβητικοί αγώνες.

οορeвнóватeль, -я α: члeн ~ υποψήφιος για μόνιμος καθηγητής (μερικών ιδρυμάτων).

οορeвнóватъ, -нýю, -нýешь ρ.δ. (παλ.) επιδίδομαι με ζήλο. || -ся 1 αμιλλώμαι, συναγωνίζομαι. 2 (αθлт.) αγωνίζομαι.

οοριγινáльничать ρ.σ. βλ. **οοριγινáльничать**.

οοριeнтíρoватъcя ρ.σ. βλ. **οοριeнтíρoватъcя**.

οορίнка, -и θ. σκουπιδάκι, φίχαλο, τσάχαλο· в глaз попалa ~ στο μάτι πήγε τσάχαλο. || μτφ. ελάχιστη, μια σταλιά, μια φίχα.

οορίт, **οορίт**, **οορίшь** ρ.δ. 1 κάνω σκουπιδια· λερώνω. 2 μτφ. σπαταλώ· ~ дeньги σπαταλώ τα χρήματα.

οορно απρόσ. ως κατηγ. είναι σκουπιδια ή λερωμένο.

οοрнoсть, -и θ. ύπαρξη σκουπιδιών.

οοрнй επ. 1 του σκουπιδιού, των σκουπιδιών· -ая кýча σωρός σκουπιδιών· ~ ящик το σκουπιδοκουτί, σκουπιδοτενεκές· -ая яма ο σκουπιδόλακκος, το σκουπιδαριό. || που περιέχει ξένες ύλες (ακαθαρσίες). || γεμάτος ζιζάνια· ~οе поле χωράφι γεμάτο ζιζάνια. || εκφρ. -ая травá τα ζιζάνια (χόρτα)· ~не растeния φυτά-ζιζάνια.

οοрнáк, -á α. ζιζάνιο, αγριόχορτο.

οοрóдич, -а α. βλ. **ρóдственник**. || ομογενής. || ομόφυλος· ομοεθής.

οοрoк, -á (αριθμητικό)· ο αριθμός 40. || σαράντα (ποσό)· ~ лет σαράντα χρόνια· ~ рублeй σαράντα ρούβλια. || εκφρ. ~ сорокóв (παλ.) πάρα πολλοί, πολύ μεγάλος αριθμός.

οοрóкa! -и θ. 1 κίσσα η μακρόσυρη, καρακάξα. 2 φλύαρος, -η· κουτσομπόλης, -α. || εκφρ. ~ на хвостe принеслá (για ειδήσεις ή πληροφορίες) άγνωστο απο που προήρθε, τρέχα-γύρευε ποιός την έφερε· залáдила ~ Якова (однó про всáково) κοπανώ τα ίδια και τα ίδια· как (тóчно) ~ на колý вертeтьcя (крутíтьcя) στριφογυρίζω σαν την κωλοσούσα (είμαι ανησύχαστος, αεικίνητος, ασταμάτητος).

οοрóкa! -и θ. είδος παλαιού γυναικείου καπέλου.

οοροкалeтнe, -я ουδ. τεσσαρακονταετία, σαραντάχρονα.

οοροколeтний, -яя, -ее επ. σαραντάχρονος. || ουσ. ο σαραντάρης, η σαραντάρα.

οοροковáнн, -вín πλθ. (διακλ.) βλ. **οοροчínн**.

σοροκόβκα, -и θ. (παλ.) μποκάλι περιεκτικότητας $\frac{1}{40}$ του γκουβά. || σανίδα πάχους 40 χιλιοστών.

σοροκόβοϋ (αριθ. τακτικό) τεσσαρακοστός· -номер τεσσαρακοστός αριθμός· -ая годовщина τεσσαρακοστή επέτειος· -год το τεσσαρακοστό έτος.

σοροκοноζка, -и θ. η σκολόπεντρα, σαρανταποδαρούσα.

σοροκοпύт, -а α. κολλυρίονας (πηνό).

σοροкоуст, -а α. (εκκλσ.) το σαρανταλείτουργο.

σοροóm, -а α. (παλ. κ. απλ.) βλ. срам.

σοροóμный επ. ξεδιάντροπος, αναισχυντος.

σοροóчечный επ. του πουκάμισου· για πουκάμισο· -ая ткань ύφασμα για πουκάμισο.

σοροóчий, -ья, -ье επ. της καρακάξας· -ьи яйца αυγά καρακάξας· -ье гнездо καρακαξοφωλιά.

σοροóины, -чин πλθ. (παλ.) το μνημόσυνο στις σαράντα (μέρες).

σοροóчка, -и θ. πουκάμισο? ночная - γυναικεία νυχτική. || βλ. рубашка (2 σημ.). || εκφρ. сердечная - το περικάρδιο.

σοорт, -а, πλθ. сортá α. 1 ποιότητα· мука второго -а αλεύρι δεύτερης ποιότητας· чай первого -а τσάι πρώτης ποιότητας· одного -а της αυτής (ίδιας) ποιότητας. || είδος· -а плательных тканей είδη υφασμάτων για γυναικεία ενδύματα· разные -а διάφορα είδη. 2 ποικιλία· - пшеницы ποικιλία σιταριού· - винограда ποικιλία σταφυλιού. 3 χαρακτήρας· письмо такого -а γράμμα τέτοιου χαρακτήρα (περιεχομένου). || εκφρ. первый - πρώτη ποιότητα (εξαιρετικός, υπέροχος).

***σοортамент**, -а α. τύπος, τυποποιημένο υλικό (εμπόρευμα). || (αθρσ.) τα είδη.

***соортимент**, -а α. βλ. сортáмент.

***соортёр**, -а α. (απλ.) απόπατος.

соортировáльный επ. της ταξινόμησης.

соортировáние, -я ουδ. ταξινόμηση ποιοτική.

соортировáть, -рүү, -рүүешь, παθ. μτχ. παρλα χρ. сортирóванный, βρ: -ван, -а, -ο ταξινομώ κατά ποιότητα. || μτφ. χωρίζω κατά κατηγορίες· - людьми χωρίζω τους ανθρώπους σε κατηγορίες. || -ся ταξινομούμαι.

соортирóвка, -и θ. 1 βλ. сортирóвание. 2 μηχανή ταξινόμησης.

соортирóвочный επ. 1 της ταξινόμησης. 2 ουο. -ая θ. α) χώρος ταξινόμησης. β) σταθμός ταξινόμησης. || εκφρ. -ая станция σταθμός ταξινόμησης.

соортирóвщик, -а α., -ца, -и θ. 1 ο ταξινομός. 2 μηχανή ταξινόμησης.

соортность, -и θ. ποιότητα. || ανώτερη ποιότητα.

соортный επ. ποιοτικός, της ποιότητας. || ανώτερης ποιότητας.

соортвоϋ επ. ποιοτικός, καθορισμένης ποιότητας. || του είδους ή της ποικιλίας. || εκφρ. -де вино κρασί απο ορισμένη ποικιλία σταφυλιών.

соортиспытáние, -я ουδ. έλεγχος ποικιλλιών σε πειραματικό κήπο.

соортсмена, -и θ. εναλλαγή ποικιλλιών των φυτών.

СОС επίφ. SOS (σήμα κινδύνου).

соóание, -я ουδ. βύζαγμα, θήλασμα. || εκμύζηση, απομύζηση.

соóательный επ. του βυζάγματος, του θηλάσματος.

соóать, соóу, соóешь ρ.δ.μ. 1 βυζαίνω· ребёнок соóет молоко το βρέφος βυζαίνει γάλα. || γλειφω, πιπιλίζω· - конфету πιπιλίζω την καραμέλα. || μτφ. μυζώ, απομυζώ· - палец βυζαίνω το δάχτυλο. || ρουφώ· - чай ρουφώ το τσάι. || πίνω· питьва соóет кровь η βδέλλα πίνει (ρουφά) το αίμα. 2 (για φυτά, ρίζες) εκμυζώ. || αποσπώ χρήματα επιτήδεια. 3 κόβει η λόρδα, κονά το στομάχι απο την πείνα, εξάντληση. 4 μτφ. βασανίζω ψυχικά, κατατρύχω· тоска соóет сердце η θλίψη μου τρώει την καρδιά. || -ая 1 βυζαίνω, θηλάζω. 2 εκμυζούμαι· απομυζούμαι.

соóаtать ρ.σ. βλ. свáтать.

соóед, -а, πλθ. -и, -ей, -ям κ. (παλ) -и, -ов, -ам α. ο γείτονας. || ο πλησίον. || συνοριτής.

соóедить, -диль ρ.δ. γειτονεύω, γειτνιάζω. || συνορεύω.

соóедка, -и θ. βλ. соóед.

соóедный, -я, -ее επ. γειτονικός· -ее село γειτονικό χωριό· - дом γειτονικό σπίτι.

соóедский επ. γειτονικός, του γείτονα· - огород ο λαχανόκηπος του γείτονα. || γειτονικός· -ие óаби οι γειτόνισσες· -ие колхозы γειτονικά κολχός.

соóедственный επ. (παλ.) γειτονικός.

соóедство, -а ουδ. γειτόνεμα, γειτνίαση· в -е επίρ. γειτονικά· жить в -е ζω γειτονιά με κάποιον, γειτονεύω. || συνορεύση. || (αθρσ) η γειτονιά, οι γείτονες.

соóедстввать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. βλ. соóедить.

соóедушка, -и α. κ. θ. γειτονόπουλο, -ούλα.

соóенка, -и θ. πευκάκι.

соóец, -ца α. βλ. соóок (1 σημ.).

соóиска, -и θ. σαλαμάκια βραστά.

соóисочный επ. των σαλαμακιών, στο σαλαμάκια.

соóска, -и θ. θήλαστρο, ρωγοβύζι τεχνητό, μπιμπερό, πιπίλα.

соóсáблывать(ся) ρ.δ. βλ. соóсáблывать(ся).

СОСΚΑΚΙΒΑΝΙΕ, -Я ουδ. βλ. СОСΚΟΚ.
СОСΚΑΚΙВАТЬ ρ.δ. βλ. СОСΚΟЧИТЬ.
СОСΚΑΛЬΖИВАТЬ ρ.δ. βλ. СОСΚΟЛЬЗНУТЬ.
СОСΚΟСЛІТЬ ρ.σ.μ. ξύνω, αποξέω· καθαρίζω.
 || -СЯ ξύνομαι, αποξέομαι, καθαρίζομαι.
СОСΚΟВНІЙ επ. θηλαίος, της θηλής, του ρω-
 γοβυζιού.
СОСΚΟΚ, -а α. πήδημα, αναπήδημα· πέταγμα.
СОСΚΟЛЬЗНУТЬ, -нү, -нѣшь ρ.σ. 1 (ξε)γλι-
 στρώ, (εξ)ολισθαίνω. 2 μτφ. (για αισθήματα,
 κατάσταση) χάνομαι, εξαφανίζομαι, περνώ. α-
 παρατήρητα. 3 μτφ. μετέρχομαι, μεταπίπτω.
СОСΚΟЧИТЬ, -очү, -очишь ρ.σ. 1 πηδώ· ~ с
 лошади πηδώ κάτω από το άλογο· ~ с трамвая
 πηδώ κάτω από το τραμ. || ανακηδώ, πετάγομαι
 επάνω. 2 αποσπώμαι, βγαίνω, πέφτω. 3 μτφ.
 εξαφανίζομαι, χάνομαι (για αισθήματα, κατά-
 σταση).
СОСΚРЕСЯТЬ ρ.δ. βλ. СОСΚРЕСТІ. || -СЯ ξύ-
 νομαι, καθαρίζομαι, βγαίνω, αποσπώμαι.
СОСΚРЕСТІ ρ.σ. ξύνω, αποξέω, βγάζω, καθα-
 ρίζω· ~ грязь с тротуара ξύνω τις λάσπες α-
 πο το πεζοδρόμιο.
СОСΚУЧИТЬ, -чу, -чишь ρ.σ. (παλ.κ. απλ.)·
 ανιώ, πλήττω. || -СЯ 1 ανιώ, πλήττω. 2 νο-
 σταλάγώ· αποθυμώ· έχω καημό· διψώ, μου πονεί
 για κάτι.
СОСЛАГАТЕЛЬНІЙ επ. (γραμμα.): -ое наклоне-
 ніе υποτακτική έγκλιση.
СОСЛАННІЙ, -ого ουσ. α., -ая, -ой θ. ε-
 ξορίστος, -η.
СОСЛАТЬ, сошли, сошлишь, καθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. сосланный, βρ: сослан, -а, -о ρ.σ.μ. ε-
 ξορίζω, εκτοπίζω, εξοστρακίζω. || -СЯ αναφέ-
 ρομαι, μνημονεύω, κάνω μνεία· ~ на чьѣ-н.
 слова αναφέρομαι στα λόγια κάποιου. || προ-
 φασίζομαι, δικαιολογούμαι.
СОСЛЕДІТЬ, -елү, -едішь, καθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. сослѣженный, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ.
 (παλ.) ιχνεύω, ιχνηλατώ, βρίσκω με τον ντο-
 ρό· ~ зайца βρίσκω το λαγό με τον ντορό.
СОСЛЕПА κ. сослепу επίρ. απο τυφλαμάρα, α-
 πο στραβομάρα.
СОСЛОВІЕ, -я ουδ. κοινωνικό στρώμα· κά-
 στα· привилегированные -я προνομιούχα κοι-
 νωνικά στρώματα (οι ευγενείς και ο κλήρος)·
 податные -я τα φορολογούμενα κοινων. στρώ-
 ματα (αγρότες και μικροαστοί)· духовное ~
 η κάστα του κλήρου, οι κληρικοί· торговое ~
 το κοινωνικό στρώμα των εμπόρων, οι έμποροι.
 || (παλ.), σώμα, σωματείο, συντεχνία. || εκφρ.
 женское (дамское, дабые) ~ οι γυναίκες, το
 γυναικολόι· Третье ~ το τρίτο στρώμα (μη
 προνομιούχο στη φεουδαρχική Γαλλία).
СОСЛОВНОСТЬ, -и θ. η ύπαρξη κοινωνικών
 στρωμάτων.

СОСЛОВНІЙ επ. 1 του κοινωνικού στρώματος·
 -не привилегии προνόμια κοινωνικού στρώμα-
 τος· -не различия διακρίσεις κοινωνικών
 στρωμάτων. || εκφρ. -ая монархия συνταγμα-
 τική μοναρχία στηριζόμενη στα ανώτερα στρώ-
 ματα και τους αστούς.
СОСЛУЖИВЕЦ, -вца α., -вица, -и θ. συνά-
 δελφος.
СОСЛУЖИТЬ ρ.σ.μ: ~ службу α) εξυπηρετώ,
 προσφέρω εξυπηρέτηση, εκδούλευση. β) εκτελώ
 το χρέος μου.
СОСНА, -и θ. το πεύκο, ο πεύκος, η πεύκη.
СОСНОВНІЙ επ. του πεύκου, πεύκινος. || -не
 плθ. ουσ. τα πιτυοειδή.
СОСНУТЬ, -снү, -снѣшь ρ.σ. κοιμούμαι λίγο·
 ~ часок κοιμούμαι μια ωρούλα.
СОСНЯК, -а α. 1 πευκίνας. 2 (αθρσ.) κορ-
 μοί ή σανίδες πεύκων.
СОСОК, -ска α. 1 η θηλή, η ρώγα του μα-
 στού, ρωγοβύζι. 2 εξοχή εξαρτήματος.
СОСОЧЕК, -чка α. 1 ρωγίτσα μαστού. 2 μι-
 κρή εξοχή.
СОСРЕДОТЧЕНИЕ, -я ουδ. συγκέντρωση· ~
 внимания συγκέντρωση της προσοχής· ~ сил
 συγκέντρωση των δυνάμεων· ~ войск συγκέ-
 ντρωση στρατευμάτων.
СОСРЕДОТЧЕННО επίρ. 1 συγκεντρωμένα, προ-
 σηλωμένα. 2 πολύ προσεχτικά.
СОСРЕДОТЧЕННОСТЬ, -и θ. 1 συγκέντρωση· ~
 войск συγκέντρωση στρατευμάτων. 2 προσήλω-
 ση, αφοσίωση, ένταση προσοχής.
СОСРЕДОТЧЕННІЙ επ. απο μτχ. 1 συγκεντρω-
 μένος. 2 εντατικός· προσηλωμένος, αφοσιωμέ-
 νος. || μτφ. απορροφημένος. || εκφρ. άκρα σι-
 ωπή (σιγή), νέκρα· ~ огонь συγκεντρωμένα
 πυρά.
СОСРЕДОТЧІВАНІЕ, -я ουδ. βλ. сосредоточе-
 ние.
СОСРЕДОТЧІВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. сосредоточе-
 чить(ся).
СОСРЕДОТЧІЕ, -я ουδ. (παλ.) βλ. сосредо-
 тчение.
СОСРЕДОТЧИТЬ, -очү, -очишь, καθ. μτχ.
 παρлθ. χρ. сосредоточенный, βρ: -чен, -а, -о
 ρ.σ.μ. 1 συγκεντρώνω· ~ войска συγκεντρώνω
 στρατεύματα· ~ власть в своей рүки συγκε-
 ντρώνω την εξουσία στα χέρια μου: ~ огонь
 συγκεντρώνω τα πυρά. 2 προσηλώνω· έντείνω·
 внимание συγκεντρώνω την προσοχή· ~ мысль
 συγκεντρώνω τη σκέψη. || -СЯ 1 συγκεντρώνω-
 μαι· резервы ~лись οι εφεδρείες συγκεντρώ-
 θηκαν. 2 προσηλώνομαι, αφοσιώνομαι· шум
 мешал мне ~ ο θόρυβος με εμπόδιζε να συγκε-
 ντρωθώ.
СОСТАВ, -а α. 1 το σύνολο· словарный ~ язык-
 κά το λεξιλόγιο μιας γλώσσας, ο θησαυρός λέ-

ξων μιας γλώσσας. || (χημ.) η σύνθεση, τα συστατικά. || ενώσεις, μείγμα, διάλυμα. 2 το προσωπικό· το σώμα· преподавательский - το διδακτικό προσωπικό· офицерский - το σώμα αξιωματικών· командный - οι διοικητές· руководящий - οι καθοδηγητές· летный - οι αεροπόροι. 3 αμαξοστοιχία, συρμός· пассажирский - επιβατική αμαξοστοιχία. || σώμα ανθρώπου. || εκφρ. В -е σε σύνολο, σε αριθμό, σε ποσότητα· президенту в -е семі человек προεδρείο από επτά άτομα· в полном -е σε πλήρη απαρτία· - преступления το σώμα του εγκλήματος.

оставитель, -я α., -ница, -н θ. συντάκτης, συνθέτης· - сборника песен συντάκτης συλλογής τραγουδιών.

оставительский επ. συνθετικός, του συνθέτη, του συντάκτη.

оставить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 παραθέτω, παρατάσσω, βάζω δίπλα, μαζί· - стулья в угол βάζω, κακτοποιώ τα καθίσματα στη γωνία. || συνενώνω, φέρω κοντά, πλησιάζω. 2 φτιάχνω, κάνω, κατασκευάζω· εκτελώ· συνθέτω· ενώνω, συντάσσω· - лестницу φτιάχνω σκάλα· - узор φτιάχνω διάκοσμο· - лекарство φτιάχνω φάρμακο· - план φτιάχνω πλάνο. 4 (κυρξ κ. μτφ) σχηματίζω, συγκροτώ· δημιουργώ· αποκτώ· - хор συγκροτώ χορωδία· - новое правительство σχηματίζω νέα κυβέρνηση· - карьеру κάνω καριέρα· - себе имя δημιουργώ όνομα· - мнение σχηματίζω γνώμη· - себе представление σχηματίζω αντίληψη (εικόνα)· ученики -ли предложения οι μαθητές έκαναν προτάσεις. 5 αποτελώ· это не -ит препятствие αυτό δε θα αποτελέσει εμπόδιο· это не -ит большого труда αυτό δε θα απαιτήσει μεγάλο κόπο. 6 κατεβάζω· - цветы с подоконника на пол κατεβάζω τα λουλούδια από το κατώφλι του παραθυριού στο πάτωμα. || -ся 1 σχηματίζομαι, γίνομαι, δημιουργούμαι. 2 συγκροτούμαι, ιδρύομαι· οργανώνομαι. 3 αποτελούμαι κλπ. ρ.μ.

оставление, -я ουδ. 1 παράθεση, παράταξη, τοποθέτηση δίπλα, μαζί. 2 κατασκευή, φτιάξιμο, σύνθεση· ένωση. 3 σχηματισμός, δημιουργία. || συγκρότηση, ίδρυση· οργάνωση. || σύνταξη, σύνθεση.

оставлять(ся) ρ.δ. βλ. составлять(ся).

оставной επ. σύνθετος, συνθετικός, συστατικός, ενωμένος, συνδεδεμένος· συναπτός· -я часть το συστατικό. || εκφρ. -ое сказуемое (грамм.) σύνθετο ή περιφραστικό κατηγόρημα.

остареться βλ. состариться.

остарить ρ.σ.μ. γεράζω, γηράζω· горе -ло его прежде времени η στενοχώρια τον γέρασε παράκαιρα,

остариться κ. (παλ.) **остарётся** ρ.σ. γε-

ράζω. || παλιώνω, αχρηστεύομαι.

оостегать ρ.σ.μ. 1 συρράπτω. 2 συνενώνω, συνδέω.

оостегивать ρ.δ. βλ. **оостегать**. || -ся συρράπτομαι. || συνενώνομαι, συνδέομαι.

оостирать ρ.σ.μ. 1 πλύνω, βγάζω με το πλύσιμο· - пятно со скатерти βγάζω το λεκέ από το τραπεζομάντηλο με το πλύσιμο. 2 βλάπτω· - до крови ματώνω τα χέρια από το πολύ πλύσιμο. || -ся πλύνομαι, βγαίνω με το πλύσιμο.

оостирывать(ся) ρ.δ. βλ. **оостирать(ся)**.

оостояние, -я ουδ. 1 κατάσταση· - здоровья η κατάσταση της υγείας· экономическое - странη η οικονομική κατάσταση της χώρας· находится в -и войнe βρίσκομαι σε εμπόλεμη κατάσταση· нетрезвое - κατάσταση μέθης· - опьянения κατάσταση μέθης· газовое - αεριώδης κατάσταση· семейное - οικογενειακή κατάσταση. || (παλ.) ομάδα κοινωνική. 2 περιουσία· не иметь -я δεν έχω περιουσία. || εκφρ. быть в -и είμαι σε κατάσταση (θέση).

оостоятельность, -и θ. 1 βαθμός ευπορίας ή ευημερίας. 2 αξιοπιστία, το φερέγγυο, βασιμότητα.

оостоятельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно 1 ευκατάστατος, εύπορος· дети -их родителей παιδιά εύπορων γονέων. 2 βάσιμος, αξιόπιστος· αυθεντικός.

оостоять ρ.δ. 1 συνίσταμαι, αποτελούμαι, (συν)απαρτίζομαι, σύγκειμαι· квартира -ит из двух комнат το διαμέρισμα αποτελείται από δυο δωμάτια· семья -ит из пяти человек η οικογένεια αποτελείται από πέντε άτομα ή μέλη· в чем -ит обязанности? σε τι συνίστανται οι υποχρεώσεις; разница -ит в том... η διαφορά συνίσταται στο... 2 είμαι μέλος· * в профсоюзе είμαι μέλος του συνδικάτου. || είμαι, διατελώ, υπηρετώ· - на службе είμαι στην υπηρεσία, υπηρετώ. || διατελώ σε μια κατάσταση· - в браке είμαι παντρεμένος, έγγαμος· - под суд είμαι υπόδικος. || έχω· - переписке έχω αλληλογραφία· - в дружбе έχω φιλία. || -ся γίνομαι, διεξάγομαι, πραγματοποιούμαι· лекция -ится завтра η διάλεξη θα γίνει αύριο.

оострагивать(ся) ρ.δ. βλ. **оострагать(ся)**.

оострадание, -я ουδ. συμπόνια; συμπάθεια, ευσπλαχνία· из чувства -я από αίσθημα συμπόνιας.

оострадательный επ., βρ: -лен, -льна, -о πονετικός, συμπαθητικός, πονεσιάρης· - человек πονεσιάρης άνθρωπος.

оострадать ρ.δ. με δοτ. συμπονώ, συμπαθώ, συμπάσχω.

оострачивать ρ.δ. βλ. **оострачить**.

оостригать ρ.δ. βλ. **оостричь**.

οοστρίчь ρ.σ.μ. βλ. στρίчь.
οοστρογάτ ρ.σ.μ. πλανίζω ελαφρά. || -ся πλανίζομαι ελαφρά.
οοστρούιτ ρ.σ.μ. 1 (παλ. κ. απλ.) χτίζω, οικοδομώ. || ετοιμάζω, μαγειρεύω. 2 μορφάζω.
οοστροчít ρ.σ. βλ. στροчítь.
οοστροугάτ(ся) ρ.σ. βλ. σοστροгáт(ся).
οοστροугивáт(ся) ρ.δ. βλ. σοστροгáт(ся).
οοστροуниváт ρ.δ. βλ. σοστροуни́т.
οοστροуни́т ρ.σ.μ. (κυνηγ.) δένω τη μούρη του πιασμένου θηρίου με λωρί.
οοσтряпáт ρ.σ. βλ. σтряпáть.
οοσтязáние, -я ουδ. 1 άμιλλα, συναγωνισμός. ~ в вѣдѣржѣ συναγωνισμός αντοχής. || (αθλγ.) αγώνας. ~ в бѣгѣ αγώνας δρόμου. || (παλ.) συζήτηση, λογομαχία, διαμάχη.
οοσтязáтель, -я α. (παλ.) αμιλλώμενος, συναγωνιζόμενος.
οοσтязáтельный επ. της άμιλλας. του αγώνα. -ая стрельбá αγώνας σκοποβολής. || εκφρ. ~ судѣбный процесс ο δικαστικός αγώνας.
οοσтязáтсья ρ.δ. αμιλλώμαι, ανταγωνίζομαι, παραβγαίνω. || κάνω δικαστικό αγώνα.
οοсу́д, -я α. άγγείο, δοχείο. стеклáнный - γυάλινο δοχείο. глиня́нный - πήλινο δοχείο. || άγγείο σώματος (ανθρώπου, ζώων). лимфáтичѣские -н λυμφατικά άγγεία. кровенóсныє -н αιμοφόρα άγγεία.
οοсу́дистый επ. (ανατ., βοτ.) άγγειακός.
οοсу́лька, -и θ., γεν. πλθ. -лек σταλακτίτης. смоля́ные -и ρητινώδεις σταλακτίτες. восковáя - κέρινος σταλακτίτης. ~и на крѣпшáх σταλακτίτες στις στέγες.
οοсу́н, -á α. το βυζανιάρικο. || (απλ.) άπειρος.
οοсу́нок, -нкá α. βλ. сосу́н.
οοсущѣствовáние, -я ουδ. συνύπαρξη. мирное - ειρηνική συνύπαρξη.
οοсущѣствовáть, -ствѣу, -ствѣуешь ρ.δ. συνυπάρχω.
οοцеѣдн́ый επ., βρ: -ден, -дна, -дно σαν ρωγοβόζι.
οοсчítáт ρ.σ. βλ. счítáт (1, 3 σημ.). || -ся βλ. счítáтсья (1 σημ.).
οοт βλ. сóтн.
οοтворѣние, -я ουδ. δημιουργία. от -я мiра απο τη δημιουργία του σύμπαντος.
οοтворít ρ.σ. βλ. творítь. || -ся δημιουργούμαι.
οοтворчѣство, -я ουδ. συνεργασία, η συνδημοσργία.
οοтѣйник, -я α. τηγάνι με ψηλές πλευρές.
сóтѣнка, -и θ. (ε)κατοστάρικι.
сóтѣнный επ. 1 εκατοστάρικος. ~ билет ή -ая думáжка το εκατοστάρικο (χαρτονόμισμα εκατό ρουβλιών). 2 αξίας εκαιό ρουβλιών. 3

της ίλης ιππικού. ~ атаман ήλαρχος αταμάνος. || ουα. ήλαρχος. || εκφρ. ~не весѣ η πλάστιγμα με σταθμά ένα προς εκατό.
οοтѣрн, -я α. ποικιλία σταφυλιού.
сóтка, -и θ. 1 το ένα εκατοστό του μέτρου. 2 (παλ.) το $\frac{1}{100}$ του κουβά ή μποκάλι αυτής της ποσότητας).
οοткáт ρ.σ.μ. 1 βλ. ткáт. 2 μτφ. συνθέτω, απαρτίζω, συγκροτώ, συνυφαίνω. || -ся υφαίνομαι.
οοтнiк, -я α. 1 (παλ.) εκατόνταρχος. 2 ο βαθμός του εκατόνταρχου.
οοтня, -и, γεν. πλθ. -тѣн, δοτ. -тням θ. 1 εκατοντάδα. ~ ящѣ εκατοντάδα αυγών. || εκατοντάδα ρουβλιών, εκατοστάρικο. 2 πλθ. ~и οι εκατοντάδες του πολυψήφιου αριθμού (οι τρίτοι αριθμοί απο το τέλος πολυψήφιου). 3 εκατονταρχία (στρατ. τμήμα 100 μαχητών). 4 (παλ.) εκατοντάδα επαγγελματιών, εμπόρων ή βιομηχάνων.
οοтняга, -и θ. (απλ.) εκατοστάρικο (νόμισμα).
οοтняжка, -и θ. (απλ.) εκατοστάρικι. εκατοστάρικο (νόμισμα).
οοтовáриц, -я α. συνάδελφος, σύντροφος, συντεχνίτης.
οοтовáричн́ый επ., βρ: -ден, -дна, -дно κηρηθοειδής.
οοтóвн́ый επ. της κηρήθρας, σε κηρήθρα. ~ мѣд μέλι σε κηρήθρες. || κηρηθοειδής. ~ кирпич трупητό τούβλο.
οοтрапѣзник, -я α. (γραπ. λόγος) ομοτράπεζος, σύνδειπνος, συνδαιτημόνας.
οοтрѣдник, -я α., -ца, -и θ. συνεργάτης, -ισσα. мой - ο συνεργάτης μου. ~ журналa συνεργάτης περιοδικού. нау́чный - επιστημονικός συνεργάτης. || δημόσιος υπάλληλος.
οοтрѣдничáт ρ.δ. 1 συνεργάζομαι. ~ с кем -н. συνεργάζομαι με κάποιον. 2 είμαι συνεργάτης. ~ в газѣте είμαι συνεργάτης στην εφημερίδα.
οοтрѣдничѣство, -я ουδ. συνεργασία. хо-зйáтственное - οικονομική συνεργασία. ~ с извѣстн́ым учѣным συνεργασία με ξακουστό επιστήμονα. дру́жественное - φιλική συνεργασία.
οοтрясáтельный επ. δονητικός, κλονιστικός, κραδαστικός. παλμικός, ~μώδης.
οοтрясáт ρ.σ.μ. σειώ, τινάζω, κραδαίνω, δονώ. || -ся σειομαι, σειέμαι, τινάζομαι, δονούμαι, τραντάζομαι.
οοтрясѣние, -я ουδ. σεισμο, τίναγμα, δόνηση. κραδασμός. τράνταγμα. || εκφρ. ~ м0зга διάσειση του εγκεφάλου.
οοтрястѣ(сь) ρ.σ. βλ. сотрясáт(ся).
сóтскн́ый επ. 1 (παλ.) της εκατοντάδας. 2

(παλ.)· ο βαθμός του χωροφύλακα.

СОТН, -ов πλθ. (ενκ. сот, -а α.) οι κηρή-
θρες.

СОТНЙ επ. αριθμ. εκατοστός· - κИЛОМЕТР εκατοστό χιλιόμετρο· - раз εκατοστή φορά· -я ДОЛЯ εκατοστημόριο· -я ГОДОВЩИНА εκατοστή επέτειος (εκατονταετηρίδα).

СОУМЪШЛЕННИК, -а α., -ца, -н θ. συναίτιος, συννεόχος (σε προμελετημένη εγκληματική πράξη).

***СОУС**, -а α. σάλτσα· **ТОМАТНЙ** - σάλτσα με ντομάτα· **ЛУКОВЙ** - σάλτσα με κρεμμύδι. || εκφρ. **НИ ПОД КАКИМ -ОМ** με κανένα τρόπο, σε καμία περίπτωση· **ПОД РАЗНЫМИ (ВСЯКИМИ) -АМИ** με διάφορους τρόπους, ποικιλλοτρόπως.

СОУСНИК, -а α. σαλτσιέρα.

СОУСНЙ επ. με σάλτσα.

СОУЧАСТВОВАТЬ, -ствую, -ствуешь ρ.δ. συμμετέχω· - в краже συμμετέχω στην κλοπή.

СОУЧАСТИЕ, -я ουδ. συμμετοχή· - в преступлѣнии συμμετοχή στο έγκλημα.

СОУЧАСТНИК, -а α., -ца, -н θ. συμμετοχος, -η, συνεργός· - преступлѣния ή в преступлѣнии συμμετοχος εγκλήματος.

СОУЧЕНЙК, -а, -ца, -н θ. συμμαθητής, -τρια

***СОФѦ**, -Ѧ, πλθ. **СОФЪ** θ. ο σοφός, μεντέρι.

***СОФІЗМ**, -а α. η σοφιστική.

***СОФІСТ**, -а α. σοφιστής.

СОФІСТИКА, -и θ. η σοφιστική.

СОФІСТИЧЕСКЙ επ. σοφιστικός· απατηλός, ψεύτικος.

***СОФІТ**, -а α. φάνωμα, στέγασμα οροφής.

СОХА, -Ѧ, πλθ. **СОХИ** θ. 1 άροτρο, αλέτρι. 2 (παλ.) μονάδα μέτρησης γης. 3 (διαлк.) στύλος, υποστήριγμα (κυρίως διχαλωτό).

СОХАТИНА, -н θ. κρέας ή δέρμα ελαφίσιο.

СОХАТНЙ επ. διακλαδωτός· πολύκλαδος· - дуб πολύκλαδο βαλανιδιά. || (για κερασφόρα ζώα) πολύκλαδος· - оленѣ πολύκλαδο ελάφι. || είδος ελαφιού.

СОХАЧ, -Ѧ α. (διαлк.) πολύκλαδο ελάφι.

СОХНУТЬ, -ну, -нешѣ, παρлθ. χρ. **СОХ** κ. **СОХНУЛ**, **СОХЛА**, -ло, **ΜΤΧ.** παρлθ. χρ. **СОХНУВШЙ** κ. **СОХШЙ** ρ.δ. 1 στεγνώνω, ξηραίνω· **ГУБИ -УТ ОТ ЖѦРА** τα χείλη στεγνώνουν απο τον πυρετό· **БЕЛѦ -НЕТ НА ВЕРѦВКЕ** τα ρούστεγνώνουν στο σχοινί· **КРАСКА -НЕТ** η μπογιά ξηραίνεται· **ОУЛКА -НЕТ** η φραντζόλα ξηραίνεται. || εξατμίζομαι· в роще сохла росѦ στο δασύλλιο η δροσιά έφυγε (δεν υπάρχει). 2 **ΜΤΦ.** αδυνατίζω, ισχναίνω, λιώνω, μαραζώνω· - от любви φθίνω απο αγάπη· - от тоскѦ μαραζώνω απο θλίψη.

СОХРАН, -а α. κ. **СОХРАНА**, -н θ. (παλ. κ. διαлк.) διαφύλαξη· **ДАВАТЬ ДЕНѦГИ ПОД** - δίνω χρήματά για διαφύλαξη.

СОХРАНѦНИЕ, -я ουδ. 1 διατήρηση, (δια)φύλαξη· **ЗАКОН -Я ЭНѦРГІИ** ο νόμος της διατήρησης της ενέργειας· - **МІРА** διαφύλαξη της ειρήνης· **ОТДАТЬ ДЕНѦГИ НА** - δίνω χρήματα για διαφύλαξη. || τήρηση. 2 συντήρηση.

СОХРАНИТЬ, -нѦ, -нѦшь, παθ. **ΜΤΧ.** παρлθ. χρ. **СОХРАНИШЬ**, -нѦн, -ненѦ, -ненѦ ρ.σ.μ. 1 διατηρώ· διαφυλάσσω, διαφυλάγω· - **ЧУЖѦ ИМУЩЕСТВО** διαφυλάγω ξένα πράγματα· - **ЧТО-Н. НА ПАМЯТѦ** φυλάγω (διατηρώ) κάτι για ενθύμιο. || τηρώ· - **ПОРЯДОК** τηρώ την τάξη. || κρατώ· - **ВѦРНОСТЬ** присяге κρατώ πίστη στον όρκο· - **ХЛАДНОКРѦВІЕ** κρατώ ψυχραιμία. || προστατεύω· - **ЗДОРѦВЪЕ** φυλάγω την υγεία. || διατηρώ, κρατώ· - **РАВНѦВѦСІЕ** κρατώ την ισορροπία. 2 **προφυλάσσω**· - **ПРОДУКТЫ** от плѣсени **προφυλάσσω** τα τρόφιμα απο τη μούχλα· - **ОДЕЖДУ** от **МОЛИ** φυλάγω τα ενδύματα απο το σκόρο. || σώζω, διαφυλάσσω (απο καταστροφή, χαμό, θάνατο κ.τ.τ.). || εκφρ. - **ЗА СОБѦЙ ПРАВО** επιφυλάσσω (διατηρώ) στον εαυτό μου το δικαίωμα. || -ся 1 διατηρούμαι, (δια)φυλάσσομαι. || **ΜΤΦ.** μένω, δε λησμονіέμαι. 2 αντέχω, δε φθειρομαι, συντηρούμαι. 3 **κρατιέμαι**, **басτιέμαι** (απο άποψη υγείας κλπ.).

СОХРАНИС επίρ. ακέραια, άφθαρτα, αβλαβώς.

СОХРАНОСТЬ, -и θ. ασφάλεια· ακεραιότητα· **БЫТЬ В -И** είμαι σε ασφάλεια, εξασφαλισμένος· **ВАША ПОСЫЛКА ПРИШЛА В -И** το δέμα σας ήρθε άθικτο.

СОХРАНИШЬ επ., **βρ:** -хранен, -хранна, -ο, 1 (παλ.) διαφυλαγόμενος· -οе **ИМУЩЕСТВО** διαφυλαγόμενα πράγματα. || διαφυλακτικός, της διαφύλαξης· **СПРЯТАТЬ В -ОМ** **МѦСТЕ** κρύβω σε ασφαλές μέρος. 2 **ακέραιος**, **αβλαβής**· άθικτος.

***СОХРАНИТЬ (СЯ)** ρ.δ. βλ. **СОХРАНИТЬ (СЯ)**.

СОСВѦТІЕ, -я ουδ. ταξιανθία, ανθοταξία.

СОЦДОГОВѦР, -а α. (СОЦИАЛИСТИЧЕСКЙ ДОГОВѦР) συμφωνία σοσιαλιστικής άμιλλας.

СОЦИАЛ-ДЕМОКРАТ, -а α. σοσιαλδημοκράτης.

СОЦИАЛ-ДЕМОКРАТИЗМ, -а α. σοσιαλδημοκρατισμός (τακτική της σοσιαλδημοκρατίας).

***СОЦИАЛ-ДЕМОКРАТІЯ**, -и θ. σοσιαλδημοκρατία.
СОЦИАЛИЗАЦИЯ, -и θ. σοσιαλιστικοποίηση· κοινωνικοποίηση.

СОЦИАЛИЗИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.α. σοσιαλιστικοποιώ· κοινωνικοποιώ. || -ся σοσιαλιστικοποιούμαι· κοινωνικοποιούμαι.

***СОЦИАЛИЗМ**, -а α. σοσιαλισμός, κοινοκτημοσύνη. || κοινωνικό σύστημα· **НАУЧНЙ** - επιστημονικός σοσιαλισμός.

СОЦИАЛ-ИМПЕРΙΑЛИЗМ, -а α. σοσιαλ-ιμπεριαλισμός (παραλλαγή ομορτουнизμού).

СОЦИАЛ-ИМПЕРΙΑЛІОТ, -а α. σοσιαλ-ιμπεριαλιστής.

социал-империалистический επ. σοσιαλι-
μπεριαλιστικός.

социалист, -а α., -ка, -и θ. σοσιαλιστής,
-ίστρια.

социалистический επ. σοσιαλιστικός. -Не
страны οι σοσιαλιστικές χώρες. -οε преобро-
зование σοσιαλιστικός μετασχηματισμός. -ая
революция σοσιαλιστική επανάσταση. - спо-
соб производства σοσιαλιστικός τρόπος πα-
ραγωγής. -οе общество σοσιαλιστική κοινω-
νία. - строй σοσιαλιστικό καθεστώς. -ая
партия σοσιαλιστικό κόμμα. -οе воспитание
σοσιαλιστική διαπαιδαγώγηση. -οе соревнова-
ние σοσιαλιστική άμιλλα.

социал-революционер, -а α. σοσιαλεπανα-
στάτης (εσέρος).

социал-патриот, -а α. βλ. социал-шовинист.

социал-патриотизм, -а α. социал-шовинизм.

социал-пацифизм, -а α. σοσιαλδημοκρατικός
ειρηνισμός ή σοσιαλπασιφισμός.

социал-пацифист, -а α. σοσιαλδημοκράτης-
ειρηνιστής ή σοσιαλπασιφίστας.

социал-пацифистский επ. σοσιαλпασиφιστι-
κός, σοσιαλφιλειρηνιστικός.

социал-шовинизм, -а α. σοσιαλσβινισμός,
σοσιαλпатриωτισμός.

социал-шовинист, -а α. σοσιαλσβινιστής,
σοσιαлпатριώτης.

социал-шовинистический επ. σοσιαλσβινι-
στικός, σοσιαлпатριωτικός.

социально επίρ. κοινωνικά. - опасный че-
ловек άνθρωπος επικίνδυνος για την κοινωνία.

социально-суботой επ. κοινωνικοβιοτικός.
- сектор профсоюза κοινωνικοβιοτικός τομέας
του συνδικάτου. -οе явление κοινωνικοβιοτι-
κό φαινόμενο.

*социальный επ. κοινωνικός. - прогресс κοι-
νωνική πρόοδος. - состав населения κοινωνι-
κή σύνθεση του πληθυσμού. -не противоречия
κοινωνικές αντιθέσεις. -οе положение η κοι-
νωνική θέση. -не науки κοινωνικές επιστή-
μες. || εκφρ. - дарвинизм κοινωνικός δαρβι-
νισμός (αντιδραστικό κοινωνιολογικό ρεύμα).
- мир κοινωνική ειρήνη (παραλλαγή της ει-
ρήνης των τάξεων). -οе обеспечение ή стра-
хование κοινωνική ασφάλιση.

социолог, -а α. κοινωνιολόγος.

социологизм, -а α. κοινωνιολογισμός.

социологический επ. κοινωνιολογικός.

*социология, -и θ. κοινωνιολογία.

соцобязательство, -а ουδ. υποχρεώσεις της
σοσιαλιστικής άμιλλας.

соцсоревнование, -я ουδ. σοσιαλιστική ά-
μιλλα.

соцстрах, -а α. (социальное страхование);
κοινωνική ασφάλιση.

соцстраховский επ. κοινωνικοασφαλιστικός.

сочельник, -а α. η παραμονή των Χριστου-
γένων καθώς και των θεοφανείων: крещенский
- παραμονή των θεοφανείων.

сочень, -чня α. (διακ.) βλ. лепёшка.

сочетаемость, -и θ. δυνατότητα συνδυασμού.

сочетание, -я ουδ. συνδυασμός. - красок
συνδυασμός χρωμάτων. - теории с практикой ο
συνδυασμός της θεωρίας με την πράξη. ~ слов
συνδυασμός λέξεων. различные -я διάφοροι
συνδυασμοί.

сочетать ρ.δ.κ.σ.μ. 1 συνδυάζω. ~ личные
интересы с общественными συνδυάζω τα ατο-
μικά συμφέροντα με τα κοινωνικά. ~ краски
κάνω συνδυασμό χρωμάτων. сочетать теорию с
практикой συνδυάζω τη θεωρία με την πρα-
ξη. 2 ενώνω, συνδέω. ~ браком συνδέω με
γάμο. || -ся 1 συνδυάζομαι. 2 συνδέομαι, ε-
νώνομαι (κυρίως για γάμο).

сочинение, -я ουδ. 1 συγγραφή. φτιάξιμο.
δημιουργία. - стихов στιχουργία. ~ планов
φτιάξιμο (εκπόνηση) σχεδίων. || σύνθεση. ~
песни σύνθεση τραγουδιού. 2 έργο. литера-
турное - λογοτεχνικό έργο избранные -я δια-
λεχτά έργα собрание -ий συλλογή έργων.
полное собрание -ий М. Горького τα άπαντα
του Μ. Γκόρκι. || σύνθεση, έκθεση ιδεών. ||
(γραμμα.) παράταξη προτάσεων.

сочинитель, -я α., -ница, -и θ. δημιουρ-
γός. συγγραφέας. συνθέτης. || επινοητής, -ρια.

сочинительный επ. (γραμμα.) παρατακτικός.
-не союзы παρατακτικοί σύνδεσμοι.

сочинительский επ. δημιουργικός. συγγρα-
φικός. συνθετικός. || επινοητικός.

сочинительство, -а ουδ. 1 δημιουργία. Ли-
тературное - λογοτεχνική δημιουργία (συγ-
γραφή έργων). 2 επινοήση. || ψέμα, ψεύδος.

сочинить, -ню, -нить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
сочиненный, βρ: -нен, -ненá, -нено ρ.σ.μ. 1
συγγράφω, γράφω, δημιουργώ, φτιάχνω. ~ Пё-
су συγγράφω θεατρικό έργο. - стихи γράφω
στίχους (στιχουργώ). || συνθέτω. - песню συν-
θέτω τραγούδι. || γράφω. - доклад γράφω την
εισήγηση. 2 επινοώ, σοφίζομαι. || ψεύδομαι.

сочинять ρ.δ.βλ. сочинить. || -ся συγγρά-
φομαι. δημιουργούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

сочить, -чү, -чипь ρ.δ.μ. βγάζω. χύνω κα-
τα σταγόνες. σταλάζω. - слёзы χύνω δάκρυα.
рана -чит кровь η πληγή ματώνει. || -ся στά-
ζω, σταλάζω. с лица -йтся пот απο το πρόσω-
πο στάζει ιδρώτας. дерево -йтся смолой το
δέντρο βγάζει σταγόνες-σταγόνες ρετσίνι.

сочлен, -а α. μέλος της αυτής οργάνωσης.

сочленение, -я ουδ. σύνδεση, συνένωση.

сочленить, -ню, -нить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
сочлененный, βρ: -нен, -ненá, -нено ρ.σ.μ.

συνδέω, συνενώνω· στερεώνω με σύνδεση. ||
 -СЯ συνδέομαι, συνενώνομαι.

СОЧЛЕНОВЫЙ επ. συνδεμένος, συνενωμένος.
СОЧЛЕНИТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **СОЧЛЕНИТЬ(СЯ)**.
СОЧНОСТЬ, -И θ. 1 ευχυμία, ζουμεράδα. 2
 μτφ. ζωπρότητα, ζωπράδα, ζωντάνια.

СОЧНЫЙ επ., -ЧЕН, -ЧНА, -ЧНО. 1 εύχυμος,
 ζουμερός· -НЕ ЯБЛОКИ ζουμερά μήλα. 2 φρέ-
 σκος· ζωπρόχρωμος. 2 μτφ. ωραίος, όμορφος,
 εκφραστικός, ζωντανός. 3 μτφ. ηχητικός, η-
 χηρός· ~ ГОЛОС ηχηρή φωνή.

СОЧУВСТВЕННЫЙ επ., βρ: -ВЕН, -ВЕННА, -О
 βλ. **СОСТРАДАТЕЛЬНЫЙ**.

СОЧУВСТВИЕ, -Я ουδ. **СОСТРАДАНИЕ**.

СОЧУВСТВОВАТЬ ρ.δ. με δοτ. 1 συμπονώ, συ-
 μπαθώ, ψυχοπονώ, λυπούμαι, ευσπλαχνίζομαι.
 2 ευνοώ. || αισθάνομαι ενδιαφέρον, περιβάλ-
 λω με συμπάθεια.

СОЧУВСТВУЮЩИЙ ουσ. ο συμπαθών (που έχει
 ιδιαίτερη συμπάθεια ή προτίμηση).

СОШКА, -И θ. 1 αλετράκι· **ОДИН С -ОЙ, СЕМЕ-**
РО С ЛОЖКОЙ (παρμ.) ένας δουλευτής - εφτά
 χαραμοφάδες. 2 οκρίβαντας όπλου. || τρίπο-
 δας πολυβόλου. 3 οπλοστήριγμα (εναπόθεσης).

СОШНИК, -А α. 1 το γυνί. 2 η πλάκα του
 κιλλίβαντα πυροβόλου.

СОЩИПАТЬ ρ.σ.μ. βλ. **СОЩИПАТЬ** (3 σημ.).

СОЩИПНУТЬ ρ.σ. βλ. **СОЩИПАТЬ**.

СОЩИПЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **СОЩИПАТЬ**. || -СЯ τρα-
 βιέμαι, τεντώνομαι· αποσπώμαι.

СОЩУРИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. **СОЩУРИТЬ(СЯ)**.

СОЩУРИТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **ЩУРИТЬ(СЯ)**.

СОЮЗ, -А α. 1 ένωση· **БРАТСКИЙ** - **НАРОДОВ** η
 αδερφική ένωση των λαών· **СОВЕТСКИЙ** - **ΣΟΒΙΕ-**
ΤΙΚΗ Ένωση. || συμμαχία· ~ **РАБОЧИХ И КРЕ-**
СТЬЯН συμμαχία εργατιάς και αγροτιάς· **СВЯ-**
ЩЕННЫЙ СОЮЗ Γερή Συμμαχία· **ВОЕННЫЙ** - στρα-
 τικτική συμμαχία. || δεσμός· **РОДСТВЕННЫЙ** -
 συγγενικός δεσμός. 2 (για οργανώσεις) ένω-
 ση· **ПРОФЕССИОНАЛЬНЫЙ** - επαγγελματική ένωση·
 - **ПИСАТЕЛЕЙ** ένωση (σύλλογος) συγγραφέων. 3
 (γραμμ.) ο σύνδεσμος.

СОЮЗКА, -И θ το ψίδι (παπουτσιών).

СОЮЗНИК, -А α., -ЦА, -И θ. σύμμαχος, -η.

СОЮЗНИЧЕСКИЙ επ. συμμαχικός· -НЕ ОБЯЗА-
 Тельства συμμαχικές υποχρεώσεις.

СОЮЗНЫЙ επ. συμμαχικός· -АЯ **АΡΜΙΑ** συμμα-
 χικός στρατός. || ενωσιακός· -АЯ **РЕСПУБЛИКА**
 ενωσιακή δημοκρατία. || (γραμμ.) του συνδέ-
 σμου· συνδετικός· -НЕ СЛОВА οι σύνδεσμοι·
 -АЯ **КОНСТРУКЦИЯ** το συνδετικό σχήμα (των πα-
 ρατακτικών προτάσεων).

* **СОЯ**, -И θ. η σόγια.

СПАД, -А α. πτώση, μείωση, ελάττωση, λι-
 γόστεμα· ~ **ДАВЛЕНИЯ** πτώση της πίεσης.

СПАДАНИЕ, -Я ουδ. πτώση, πέσιμο· ελάττωση

- **ГУСЕНИЦ** У **ТРАКТОРА** πέσιμο των ερπυστριών
 του τρακτέρ· ~ **ТОКА** πτώση του ρεύματος.

СПАДАТЬ, -АЕТ ρ.δ. 1 βλ. **СПАСТЬ**. 2 (για
 ένδυμα, κόμη κ.τ.τ.) κρεμάω, κρέμομαι. || -СЯ
 βλ. **ОПАСТЬСЯ**.

* **СПАЗМ**, -А α. κ. **СПАЗМА**, -И θ. σπασμός, σύ-
 σπαση των μυών.

СПАЗМАТИЧЕСКИЙ επ. σπασμώδης, σπασμοδικός.

СПАИВАНИЕ¹, -Я ουδ. 1 κότισμα. 2 μτφ. μέ-
 θυσημα.

СПАИВАНИЕ², -Я ουδ. συγκόλληση (μετάλλων).

СПАИВАТЬ¹ ρ.δ. βλ. **СПОЙТЬ**. || -СЯ 1 ποτί-
 ζομαι. 2 μτφ. μεθώ.

СПАИВАТЬ² ρ.δ. βλ. **СПАЙТЬ**. || -СЯ βλ. **СПА-**
ЯТЬСЯ.

СПАЙ, **СПАЯ** α. 1 συγκόλληση μετάλλων. 2 το
 σημείο συγκόλλησης. 3 το μέρος συνένωσης
 γεωλογικών στρωμάτων.

СПАЙКА, -И θ. 1 βλ. **СПАЙ** (1, 2 σημ.). 2
 μτφ. στενός δεσμός. 3 (βιολ.) σύμφυση.

СПАЙНОЛЕПЕСТНЫЕ, -ЫХ πλθ. (βοτ.) τα συ-
 μμέταλλα (φυτά δικοτυλήδονα).

СПАЙЩИК, -А α. (συγ)κολλητής μετάλλων.

СПАЛИТЬ, -ЛЮ, -ЛИТЬ, παθ. μτχ. παρθ. χρ.
СПАЛЕННЫЙ, βρ: -ЛЕН, -ЛЕНА, -ЛЕНО ρ.σ.μ. 1
 καίω, βάζω φωτιά, πυρπολώ. || καταναλώνω,
 ξοδεύω (για θέρμανση, φωτισμό). 2 ξηραίνω,
 καίω, καταστρέφω (για φυτά). || θερμαίνω υ-
 περβολικά, καίω, ψήνω. || ηλιοκαίω.

СПАЛЬНИК, -А α. αυλικός (πριν τον Πέτρο Ι).

СПАЛЬНЫЙ επ. του ύπνου· -АЯ **КОМНАТА** υπνο-
 δωμάτιο, κρεβατοκάμαρα, κοιτώνας. || -АЯ ουσ.
 θ. βλ. -АЯ **КОМНАТА**.

СПАНЬЕ, -Я ουδ. ύπνος.

* **СПАРДЕК**, -А α. (ναυτ.) το άνω κατάστρωμα
 μερικών πλοίων.

* **СПАРЕННЫЙ** επ. απο μτχ. ζευγαρωτός, -μένος.

* **СПАРЖА**, -И θ. ασπάραγος, σπαράγγι.

СПАРЖЕВЫЙ επ. του σπαραγγιού· απο σπαράγ-
 για.

СПАРИВАТЬ(СЯ)¹ ρ.δ. βλ. **СПАРИТЬ(СЯ)**¹.

СПАРИВАТЬ(СЯ)² ρ.δ. βλ. **СПАРИТЬ(СЯ)**².

СПАРИТЬ¹ ρ.σ.μ. 1 ζευγαρώνω. 2 ζευγαρώνω
 ζώα (για βάτευμα). || -СЯ ζευγαρώνω, -ομαι·
 βατεύομαι.

СПАРИТЬ² ρ.σ.μ. (απλ.) φθείρω με την υ-
 γρασία και ζέστη, σαπίζω· - СЕНО σαπίζω
 το χορτάρι. || -СЯ ανάβω, σαπίζω, σήπομαι.

СПАРОВАТЬСЯ ρ.σ. (απλ.) βλ. **СПАРИТЬ(СЯ)**¹.

СПАРТАКИАДА, -И θ. σπαρτακιάδα, μαζικοί
 αθλητικοί αγώνες.

СПАРТАНЕЦ, -ИЦА α., -КА, -И θ. Σπαρτιά-
 τής, -ισσα. || άνθρωπος σκληραγωγημένος.

СПАРТАНСКИЙ επ. σπαρτιάτικος· -ОЕ **ВОСПИ-**
ТАНИЕ σπαρτιάτικη αγωγή (διαπαιδαγώγηση).

СПАРХИВАТЬ ρ.δ. βλ. **СПОРХНУТЬ**.

спáрывать (ся) ρ.δ. βλ. спорóть(ся).
спас¹; -а (-у) α., στην έκφρ. -а (-у) нет (απλ.)· α) δεν υπάρχει σωτηρία. β) δεν υπάρχει τάση ή διάθεση.

спас²; -а α., κλητική πτώση (παλ.)· σωτήρας ναυαγοσώστης, ναυαγοσωστικό σκάφος. || εκκλησία του Σωτήρα. || η γιορτή του Σωτήρα. || **εκφρ.** Спасé! (επιφ.) θεέ μου, Χριστέ μου! Σωτήρα μου! (για θαυμασμό, αγανάκτηση, χαρά κλπ.).

спасáние, -я ουδ. σωτηρία, γλύτωμα.
спасáтель, -я α. 1 σωτήρας. 2 ναυαγοσωστικό σκάφος.

спасáтельный επ. σωστικός· - круг σωσίβιο· -я лóдка ναυαγοσωστική βάρκα.

спасáть (ся) ρ.δ. βλ. спасти́(сь).
спасéние, -я ουδ. σωτηρία, γλύτωμα.

спасíю 1 (έκφραση ευχαρίστησης) ευχαριστώ· - вам σας ευχαριστώ· - за пóмощь ευχαριστώ για τη βοήθεια. 2 ουσ. ουδ. большóе - μεγάλο ευχαριστώ· он получил - αυτός πήρε ευχαριστώ. || **εκφρ.** за однó - (сдéлать что) κάνω κάτι για ένα ευχαριστώ (αφιλοκερδώς).

спасíтель, -я α., -ница, -и θ. 1 σωτήρας. 2 Σωτήρας (Χριστός).

спасíтельность, -и θ. σωτηρία.
спасíтельный επ. σωτήριος· - совет σωτήρια συμβουλή· -ое срéдство σωτήριο φάρμακο.

спасовáть ρ.σ. βλ. пасовáть¹.

спасíть, спасú, спасéшь, παρλθ. χρ. спас, -лá, -лó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. спасéнный, βρ: -сéн, -сená, -сенó ρ.σ.μ. 1 σώζω, γλυτώνω, λυτρώνω· - жизнь σώζω τη ζωή· - честь σώζω την τιμή· - от гíбели σώζω απο την καταστροφή· - положение σώζω την κατάσταση. || απαλλάσσω· - от комарóв γλυτώνω απο τα κουνούπια. || -сь σώζομαι, λυτρώνομαι, γλυτώνω· - от гíбели σώζομαι απο την καταστροφή. || απαλλάσσομαι· - от мух γλυτώνω απο τις μύγες.

спасíтельный επ. βλ. спазмáτικός.

спасéть, спадéт, παρλθ. χρ. спал, -лá, -лó μτχ. παρλθ. χρ. спáвший ρ.σ. 1 πέφτω, αποσπώμαι· βγαίνω· колесó -лó с óси ο τροχός βγήκε απο τον άξονα. 2 μειώνομαι, ελαττώνομαι, ξεπέφτω· Вéтер спал ο άνεμος ξεπέσε. || **εκφρ.** - с гóлоса (гóлосу) χάνω τη φωνή· - с лицá (с тéла, в тéле) ξεπέφτω (αδυνατίζω) στο πρόσωπο, στο σώμα. || -ся συστέλλομαι, μαζεύομαι· ισχναίνω· Вéны -лисы οι φλέβες συστάθηκαν.

спать, сплю, спишь, παρλθ. χρ. спал, -лá, -лó, μτχ. ενστ. спящий ρ.δ. 1 κοιμούμαι· - глубóким сном κοιμούμαι βαθιά· Я всю нóчь не спал όλη τη νύχτα δε κοιμήθηκα· мне -

хóчется θέλω να κοιμηθώ. || (για νεκρούς)· αναπαύομαι. 2 μτφ. είμαι νωθρός, νωχελής, οκνός, νωθρεύω, οκνεύω· а ты не спи, дéйствиуй ε μην κοιμάσαι (μη οκνεύεις), δράσε (κουνήσου). 3 (για συνουσία) συγκοιμούμαι, πλαγιαίζω μαζί. || **εκφρ.** - и (во сне) видéть θέλω πολύ, επιθυμώ σφόδρα, πεθαίνω, ψοφώ. || -ся κοιμούμαι· θέλω να κοιμηθώ.

спáянность, -и θ. η συγκόλληση. 2 μτφ. ένωση, σύνδεση στενή.

спáянный επ. απο μτχ. στενά συνδεδεμένος.
спáять, -яю, -яешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.

спáянный, βρ: спáян, -а, -о ρ.σ.μ. 1 συγκολλώ· - трубы συγκολλώ σωλήνες. 2 μτφ. συνδέω, ενώνω στενά, αδιάρρηκτα. || -ся 1 συγκολλιέμαι. 2 μτφ. ενώνομαι, συνδέομαι αδιάρρηκτα, στενά.

спевáться ρ.δ. βλ. спéться.

спекáние, -я ουδ. κάψιμο, καμίνευση (μέχρι συγκόλληση των τεμαχίων).

спекáть ρ.δ.μ. καίω, καμινεύω (μέχρι συγκόλλησης των τεμαχίων). || -ся υπερθερμαίνομαι (μέχρι συγκόλλησης).

* **спектáкль**, -я α. θέαμα· παράσταση.
 * **спектр**, -а α. (φυσ.) το φάσμα.

спектрáльный επ. (φυσ.) φασματικός. || **εκφρ.** - анализ ανάλυση φάσματος.

спектрогáμμα, -и θ. φασματογράμμα.
спектрóграф, -а α. φασματογράφος (όργανο).

спектрогáфический επ. φάσματογραφικός.
 * **спектрóметр**, -а α. φασματομέτρο.

спектроμέтрический επ. φασματομετρικός.
спектроме́трия, -и θ. φασματομέτρηση.

* **спектроско́п**, -а α. φασμασκόπιο.
спектроскопíческий επ. φασματοσκοπικός.

спектроскопíя, -и θ. φασματοσκοπία.
спекули́ровать, -рую, -руешь ρ.δ. κερδοσκοπώ, σπεκουλάρω· εκμεταλλεύομαι, επικερπώνομαι δόλια.

спекуля́нт, -а α., -ка, -и θ. κερδοσκόπος, σπεκουλαδόρος· αισχροκερδής, μαυραγορίτης.

спекуля́нтский επ. κερδοσκοπικός, σπεκουλάντικος· αισχροκερδής, μαυραγορίτικος.

спекуля́тивный¹ επ. 1 βλ. спекуля́нтский. 2 ασχολούμενος με κερδοσκοπία.

спекуля́тивный² επ. ιδιοτελούς σκοπού. || κερδοσκοπικής τάσης (κλίσης).

* **спекуля́ция**, -и θ. κερδοσκοπία, σπέκουλα, αισχροκερδεια, μαυραγορά.

* **спекуля́ция²**; -и θ. σκόπιμη διαστροφή της αλήθειας· σοφιστεία (ιδιοτελούς χαρακτήρα).

спеленáть ρ.σ. βλ. пеленáть.

спéлость, -и θ. ωριμότητα, ωρίμαση, γίνωμα· - пшеницы ωρίμαση του σιταριού.

спéлый επ., βρ: спел, -лá, -лó ώριμος, γινωμένος, μεστωμένος.

спервѣ επίρ. αρχικά, στην αρχή, πρώτα.
спервоначѣла κ. **спервоначѣлу** επίρ.(απλ.)
απαρχής, από την αρχή, αρχικά.

спередѣ επίρ. κ. πρόθ. από μπρος, από
μπροστά, έμπροσθεν.

сперѣть, **сопрѣу**, **сопрѣшь**, παρλθ. χρ. **спѣр**,
-ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **спѣртыи**, βρ:
спѣрт, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 (απλ.) τραβώ, σέρνω,
μετακινώ με δυσκολία· μεταφέρω. 2 (απλ.)
κλέβω, βουτώ. 3 (παλ.) θλίβω, πιέζω, ζου-
πώ. || (για αναπνοή)· απρόσ. μου πιάνεται. ||
εκφρ. **дхѣние** (дух) **спѣрло** (παλ.κ. απλ.)·μου
πιάστηκε η αναπνοή (από το κρύο ή το τρέξι-
μο). || -ся 1 θλίβομαι, πιέζομαι, ζουπιέμαι.
2 συμπυκνώνομαι· γίνομαι αποπνικτικός. ||
εκφρ. **дхѣние** **сперлосъ** μου πιάστηκε η ανα-
πνοή.

***спѣрма**, -н θ. σπέρμα (αρσενικού).

***сперматозоид**, -а α. σπερματοζώαριο.

***спермацѣт**, -а α. κητόσπερμα, σπερμαστέτο.
спермацѣтовѣи επ. του κητοσπέρματος, του
σπερμαστέτου· από κητόσπερμα.

***спермин**, -а α. η σπερμίνη.

спѣртость, -и θ. αποπνικτικότητα.

спѣртыи επ. από μτχ. αποπνικτικός· - **вѣс-**
дух αποπνικτικός αέρας.

спесивитьсѣ, -вѣлосъ, -вѣшьсѣ ρ.δ. (παλ.)
αλαζονεύομαι, μεγαλαυχώ.

спесѣвостъ, -и θ. βλ. **спесъ**.

спесивѣи επ., βρ: -сив, -а, -ο αλαζονι-
κός, μεγαλαυχής, υψηλόφρονας, ξεπασμένος.

спесъ, -и θ. έπαρση, αλαζονία, μεγαλαυχία,
ξεπασία.

спетъ¹ ρ.σ. βλ. **петъ**. || -ся 1 μαθαίνω τρα-
γουδι με πολλές φωνές. 2 μτφ. τα ταιριάζω,
συμφωνώ.

спетъ², **спѣет** ρ.δ. 1 ωριμάζω, γίνομαι, με-
στώνω. 2 (παλ. κ. απλ.) κοντεύω να γίνω, να
είμαι έτοιμος (για φαγητό). || πηγαίνω, βα-
δίζω γρήγορα.

спех, -а (-у) α. (απλ.) βία, βιασύνη, βιά-
ση· κ -у είναι (υπάρχει) βία· не κ -у δεν
υπάρχει καμιά βία.

спец, -а α. 1 ειδικός. 2 γνώστης, ειδήμο-
νας, κατεχάρης.

специализация, -и θ. ειδικευση.

специализированныи επ. από μτχ. ειδικός,
ειδικευμένος.

специализировать, -рую, -руешь, παθ. μτχ.
παρλθ. χρ. **специализированныи**, βρ: -ван, -а,
-ο ρ.δ.κ.σ.μ. ειδικεύω. || -ся 1 ειδικεύο-
μαι, αποκτώ ειδικότητα. 2 καταμερίζομαι σε
ειδικό τομέα.

специалист, -а α., -ка, -и θ. ειδικός, -ή·
- по радио ειδικός για τα ράδια· - по дрѣв-
ним языкѣм ειδικός για τις αρχαίες γλώσ-

σες· **обратитѣсь за справкой** -у απευθύνομαι
για οδηγία (συμβουλή) στον ειδικό. 2 βλ.
спец.

специѣлно επίρ. ειδικά. || σκόπιμα, επι-
τηδες.

специѣлность, -и θ. ειδικότητα· ειδικευ-
ση: **инженѣры рѣзных -ей** μηχανικοί διαφόρων
ειδικοτήτων.

***специѣлный** επ., βρ: -лен, -льна, -лно.
1 ειδικός· -ая одѣжда ειδική ενδυμασία· -
выпуск ειδική έκδοση· -не учебные заведе-
ние ειδικά εκπαιδευτικά ιδρύματα. 2 ιδιαι-
τερος· - корреспондѣнт ιδιαίτερος ανταπο-
κριτής.

специѣфика, -и θ. ιδιομορφία, ιδιοτυπία.

специѣфикатор, -а α. ο ειδικός.

специѣфикация, -и θ. 1 ταξινόμηση κατά εί-
δος. 2 κατάλογος ταξινόμησης.

специѣфицировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ.
ταξινομώ. || -ся ταξινομούμαι.

***специѣфический** επ. ειδικός. || ίδιος, ιδι-
αίτερος, ιδιάζων, χαρακτηριστικός.

специѣфичность, -и θ. ιδιότητα, το ίδιον,
ιδιάζων χαρακτήρας.

специѣфичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ.
специѣфический.

спѣция, -и θ. 1 (παλ.) φάρμακο κομπο-
γιαννίτικο. || ειδική ουσία. 2 άρτυμα· μα-
χαρικό.

спѣцкор, -а α. (**специѣлный** корреспондѣнт)
ιδιαίτερος ανταποκριτής.

спѣцкурс, -а α. ειδικά μαθήματα (στα ανώ-
τερα εκπαιδ. ιδρύματα).

спѣцовка, -и θ. ειδική ενδυμασία· φόρμα
εργατική.

спѣцодѣжда, -н θ. ειδική ενδυμασία.

***спѣчь** (ся)¹ ρ.σ. (απλ. κ. διακн.) βλ. **пѣчь**-
(ся), **испѣчь**(ся).

спѣчьсѣ² ρ.σ. βλ. **запѣчьсѣ**. || ψήνομαι.

спѣшенный επ. από μτχ. ξεπεζευμένος.

спѣшивать (ся) ρ.δ. βλ. **спѣшитъ** (ся).

спѣшитъ, -шу, -шишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
спѣшенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. κατεβά-
ζω από το άλογο· υποχρεώνω να ξεπεζέψει. ||
-ся αφιππεύω, ξεπεζεύω, ξεκαβαλικεύω.

спѣшитъ, -шѣ, -шишь ρ.δ. βιάζομαι, επεί-
γομαι· я -шѣ είμαι βιαστικός· куда вы -ите?
για που βιάζεστε; 2 σπεύδω, πηγαίνω γρήγο-
ρα· - **домѣй** πηγαίνω γρήγορα για το σπίτι.
3 προπορεύομαι· πηγαίνω μπροστά· **часѣй** -άτ
το ρολόι πηγαίνει μπροστά. || εκφρ. не -шѣ
αβίαστα, αργά, χωρίς βιασύνη.

спѣшка, -и θ. βία, βιασύνη, βιάση, σπουδή.

спѣшно επίρ. βιαστικά, επειγόντως, εσπευ-
σμένως, γρήγορα.

спѣшность, -и θ. βιασύνη, σπουδή, το επείγον.

спешный επ., βρ: -шен, -шна, -мно. 1 επείγων, εσπευσμένος· -ая работа επείγουσα εργασία· -ая почта επείγον ταχυδρομείο. 2 γρήγορος, ταχύς, γοργός· -не шагí γοργά βήματα.

спивать(ся) ρ.δ. βλ. СПИТЬ(СЯ).

***спидометр**, -а α. δρομόμετρο, ταχύμετρο.

***спикер**, -а α. 1 πρόεδρος της Βουλής (Αγγλία, Αμερική). 2 (αθлт.) εκφωνητής (αποτελεσμάτων).

спикировать, -рую, -руешь ρ.σ. (αερп.) εφορμά· ~ на цель εφορμά στο στόχο.

спил, -а α. 1 κριόνισμα. 2 λιμάρισμα. 3 το κριονισμένο σημείο.

спилывание, -я ουδ. βλ. СПИЛ (1, 2 σημ.).

спилывать ρ.δ. βλ. СПИЛЫТЬ. || -ся κριονίζομαι.

спилить, спилю, спилишь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. спиленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κριονίζω, κόβω με το κριόνι· -дерево κόβω το δέντρο με το κριόνι. 2 λιμάρω, ρινίζω.

спилка, -и θ. βλ. СПИЛ.

спина, -и, αιτ. спину, κλθ. спины θ. η ράχη του σώματος, τα νώτα, η πλάτη· согнуть -у λυγίζω τη ράχη· взвалить ношу в -у ρίχνω το φορτίο στη ράχη. || εκφρ. за -ой остаться μένω πίσω (υστερώ)· за -ой у кого делать κάνω κάτι πίσω από τις πλάτες κάποιου (κρυφά από κάποιον)· не разгибая -и работать εργάζομαι χωρίς να σηκώσω κεφάλι· на собственной -е испытывать δοκιμάζω στην καμπούρα μου, στο τομάρι μου· повернуть -у к кому-чему ή повернуться -ой к кому-чему γυρίζω τις πλάτες (τα νώτα) σε κάποιον, σε κάτι· δε δίνω προσοχή, σημασία· прятаться за чем -у αποφεύγω προφασιζόμενος· жить (сидеть, быть) за чьей -ой έχω τη βοήθεια ή προστασία κάποιου· внезапно ή ездить на чьей -е χρησιμοποιώ κάποιον για επιτυχία του σκοπού μου· нож в -у кому πισόπλατο χτύπημα σε κάποιον.

спинка, -и θ. 1 ραχίτσα· -ребёнка η ραχίτσα του παιδιού. 2 ακουμπηστήρι, ερεισίνωτο· -дивана η ράχη του ντιβανιού. 3 το πισινό μέρος ενδύματος, η πισινή. || η ράχη μερικών αντικειμένων· -оритвы η ράχη του ξυραφιού.

***спиннинг**, -а α. είδος αλιευτικού δίχτιού.

спинной επ. της ράχης· νωτιαίος, ραχιαίος, ραχίτης· -не позвонки νωτιαίοι ή θωρακικοί σπόνδυλοι. || εκφρ. -мозг νωτιαίος ή ραχίτης μυαλός· -ая струна βλ. хорда (2 σημ)· -хребет σπονδυλική στήλη, ραχοκοκκαλιά.

спинонозговой επ. του νωτιαίου μυελού.

***спираль**, -и θ. 1 έλικα, σπειροειδής γραμμή. 2 σπείρα, σύστρεμμα. || εκφρ. по -и βλ.

спирально.

спирально επίρ. ελικοειδώς, σπειροειδώς.

спиральный επ. ελικοειδής, σπειροειδής.

спирать, -ает ρ.δ. βλ. спереть (3 σημ). || -ся βλ. сперётся.

спирит, -а α., -ка, -и θ. πνευματιστής.

***спиритизм**, -а α. πνευματισμός, μέντιουμ.

спиритический επ. πνευματιστικός, του πνευματισμού.

спиритский επ. του πνευματιστή.

***спиритуализм**, -а α. πνευματοδοξία, πνευματοφοσύνη, πνευματισμός, ιδεαλισμός.

спиритуалист, -а α. σπαδός του πνευματισμού, του ιδεαλισμού· ιδεαλιστής.

спиритуалистический επ. πνευματιστικός, ιδεαλιστικός.

***спирометр**, -а α. πνοήμετρο.

***спирохета**, -и θ. σπειροχαίτης· бледная -ωχρός σπειροχαίτης ή σπειρόνημα της σύφιλης· -возвратного тифа σπειροχαίτης του υπόστροφου τύφου.

***спирт**, -а (-у), προθт. в спирте κ. в спирту, κλθ. спирта α. οινόπνευμα, σπέρτο, αιθυλική αλκοόλη ή αιθυλικό πνεύμα· αλκοόλ, -η денатурированный - μετουσιωμένο οινόπνευμα· древесный - μεθυλική αλκοόλη ή ξυλόπνευμα.

спиртной επ. 1 οиноπνευματικός· οиноπνευματούχος, οиноπνευματώδης. 2 ουσ. -ое ποτό οиноπνευματώδες.

спиртование, -я ουδ. προσθήκη οиноπνεύματος στο κρασί.

спиртовать, -тую, -туешь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. спиртованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. ρίχνω, χύνω οινόπνευμα στο κρασί.

спиртовка, -и θ. λύχνος οиноπνεύματος ή καμινέτο.

спиртовой επ. βλ. спиртной (1 σημ.). || εκφρ. -ая лампа βλ. спиртовка.

спиртомер, -а α. οиноπνευματόμετρο.

спиртометр, -а α. οиноπνευματόμετρο.

спиртуозный επ. (καλ.) βλ. спиртной.

списание, -я ουδ. 1 διαγραφή, σβήσιμο, απάλειψη. 2 απόλυση από το πλήρωμα πλοίου.

списать ρ.σ.μ. 1 αντιγράψω· -текст рукописи αντιγράψω το κείμενο του χειρόγραφου· -сочинение у одноклассника αντιγράψω έκθεση ιδεών από το συμμαθητή. 2 (φιλγ.) δανείζομαι, παίρνω από κάποιον. 3 διαγράψω, σβήνω, ξεγράψω, απαλείψω· -со счёта σβήνω από το λογαριασμό. 4 (ναυт.) απολύω από το πλήρωμα του πλοίου. || -ся 1 αλληλογραφώ, αποκτώ σύνδεση με αλληλογραφία. 2 (ναυт.) απολύομαι· διαγράφομαι από το πλήρωμα του πλοίου.

список, -ска α. 1 αντίγραφο (από το πρω-

τότυπο, χειρόγραφο)· **ПРИНЯТЬ** - за πόδлинник παίρνω (εκλαμβάνω) το αντίγραφο για πρωτότυπο. 2 κατάλογος, κατάσταση· **ИЗБИРАТЕЛЬНЫЙ** - εκλογικός κατάλογος.

СПИСЫВАНИЕ, -я ουδ. 1 αντιγραφή. 2 διαγραφή, απόσβεση, σβήσιμο, απάλειψη.

СПИСЫВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **СПИСАТЬ (СЯ)**.

СПИТОЙ επ. αδύνατος, ξαναβρασμένος, άνοστος, ξεζουμισμένος· - чай ξαναβρασμένο τσάι.

СПИТЬ, сонъ, сонъёшь, παρλθ χρ. спил, -лѣ, -ло, προστκ. спей, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. спѣтнѣй, βρ: спит, -ѣ, -о ρ.σ.μ. 1 νερόνω, αδυνατίζω. 2 (απλ.) παραπίνω. || -ся μεθώ.

СПИХИВАТЬ ρ.δ. βλ. **СПИХНУТЬ**. || -ся σπρώχνομαι· γκρεμίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

СПИХНУТЬ, -нѣ, -нѣшь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. спѣхнутнѣй, βρ: -нут, -ѣ, -о ρ.σ.μ. 1 σπρώχνω, ρίχνω κάτω· γκρεμίζω. || мтφ. απολύω απο την υπηρεσία, διώχνω· αποκέμω. || мтφ. απαλλάσσομαι απο κάτι οχληρό, ανεπιθύμητο. 2 βλ. **СТОЛКНУТЬ** (2 σημ.). || εκφρ. - **КОМУ** на рѣки (ή на шею плечи) απλ. τα φορτώνω στον άλλον (για να απαλλαχτώ ο ίδιος)· - с рук (ή с шеи, с плеч) απл. απαλλάσσομαι απο κάποιον, ξεφορτώνομαι κάποιον.

СПИЦА, -н θ. 1 ακτίνα τροχού· велосипедная - ακτίνα τροχού ποδήλατου· - руля ακτίνα τιμονιού. || τα σιδερένια ελάσματα της ομπρέλας. 2 η βελόνη του πλεξιμάτος. || διαφόρων ειδών κρατητήρες, πιάστρες. || ορθοστάτης στέγης. || εκφρ. **ПЯТАЯ** ή **ПОСЛЕДНЯЯ** - в колеснице ο πέμπτος τροχός της άμαξας (μηδαμνός ρόλος).

СПИЦЕВЫЙ κ. **СПИЦЕВОЙ** επ. της ακτίνας. || με ακτίνες· -не колёса τροχοί με ακτίνες.

* **СПИЧ**, -ѣ α. προσφώνηση κατά το γεύμα.

СПИЧЕЧНИЦА, -н θ. θήκη σπιρτοκουτιού.

СПИЧЕЧНЫЙ επ. του σπέρτου· -ая голóвка το κεφάλαι του σπέρτου· -ая корóбка σπιρτοκούτι· -ая промышленность βιομηχανία σπέρτων.

СПИЧКА, -и θ. το σπέρτο· зажечь -у ανάβω το σπέρτο· корóбка -чек σπιρτοκούτι. || мтφ. ισχυρός (σαν το σπέρτο), τσίρος· он изсóх как - αδυνάτισε πολύ, έγινε πετσί και κόκκαλο.

СПЛАВ¹, -ѣ α. μείγμα, κράμα· - ме́ди с зóлотом κράμα χαλκού και χρυσού.

СПЛАВ², -ѣ α. μεταφορά ξυλείας με το ρεύμα του ποταμού.

СПЛАВАТЬ ρ.σ.μ. πλέω προς και με επιστροφή.

СПЛАВИТЬ¹ ρ.σ.μ. συντήκω, συγχωνεύω, συγκερνώ, φτιάχνω κράμα μετάλλων. || мтφ. ενώνω, συνδέω στενά, αδιάρρηκτα. || -ся γίνομαι κράμα, συντήκομαι. || мтφ. συνδέομαι αδιάρρηκτα, στενά.

СПЛАВИТЬ² ρ.σ.μ. μεταφέρω με το ρεύμα του ποταμού. || μεταθέτω κάποιον για να τον ξεφορτωθώ.

СПЛАВКА¹, -и θ. σύντηξη, συγχώνευση, ανάμειξη, συγκέρασμα (μετάλλων).

СПЛАВКА², -и θ. βλ. **СПЛАВ**².

СПЛАВЛЕНИЕ, -я ουδ. βλ. **СПЛАВКА**¹.

СПЛАВЛЯТЬ (СЯ)¹ ρ.δ. βλ. **СПЛАВИТЬ (СЯ)**¹.

СПЛАВЛЯТЬ ρ.δ. βλ. **СПЛАВИТЬ**². || -ся μεταφέρομαι με το ρεύμα του ποταμού (για ξυλεία).

СПЛАВНОЙ επ. πλωτός· - лес πλωτή ξυλεία (η μεταφερόμενη με το ρεύμα του ποταμού).

СПЛАВЩИК, -ѣ α. εργάτης πλωτής ξυλείας.

СПЛАВЯТЬ ρ.δ. βλ. **СПЛОИТЬ**.

СПЛАНИРОВАТЬ¹ ρ.σ. βλ. **ПЛАНИРОВАТЬ**¹.

СПЛАНИРОВАТЬ² ρ.σ. βλ. **ПЛАНИРОВАТЬ**².

СПЛАЧИВАНИЕ, -я ουδ. 1 σύνδεση, δέσιμο της πλωτής ξυλείας. 2 мтφ. ένωση αδιάσπαστη.

СПЛАЧИВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **СПЛОТИТЬ (СЯ)**.

СПЛѢВЫВАТЬ ρ.δ. βλ. **СПЛѢНУТЬ**. || -ся φτίνω.

СПЛѢСКИВАТЬ ρ.δ. βλ. **СПЛЕСНУТЬ**. || -ся ραντίζομαι.

СПЛЕСНУТЬ, -нѣ, -нѣшь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. сплѣснутнѣй, βρ: -нут, -ѣ, -о ρ.σ.μ. 1 ραντίζω· χύνω, ρίχνω· πλύνω. || αδειάζω υγρό. || εκφρ. - **РУКАМИ** χτυπώ τα χέρια απο έκπληξη.

СПЛЕСТИ ρ.σ.μ. 1 πλέκω· - кружево πλέκω δαντέλα· - венóк πλέκω στεφάνι. 2 συμπλέκω· συνδέω· - концы верёвки συμπλέκω τις άκρες της τριχιάς. || περιπλέκω. || мтφ. συνυφαίνω. 3 συνθέτω· κατασκευάζω· επινοώ. || -сь περιπλέκομαι. || συμπλέκομαι· τυλίγομαι. || мтφ. αλληλοσυνδέομαι, συγχωνεύομαι, ενώνομαι, ενοποιούμαι.

СПЛЕТАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **СПЛЕСТИ (СЬ)**.

* **СПЛЕТЕНИЕ**, -я ουδ. 1 ένωση· διασταύρωση· - путѣй διασταύρωση των οδών. 2 περιτύλιξη, περιπλοκή. || мтφ. συνδυασμός.

СПЛѢТКА, -и θ. (απλ.) βλ. **СПЛѢТНЯ**.

СПЛѢТНИК, -ѣ α., -ца, -н θ. κουτσομπόλης, -λα, σουρλουλού.

СПЛѢТНИЧАТЬ ρ.δ. κουτσομπολεύω.

СПЛѢТНЯ, -и, γεν. πλθ. -тен, δοτ. -тнѣм θ. κουτσομπολιό.

СПЛЕЧА επір. ανορθώνοντας, υψώνοντας. || мтφ. αμελέτητα, απερισκεπτα.

* **СПЛИН**, -ѣ α. (παλ.) μελαγχολία, θλίψη· δυσθυμία.

СПЛОИТЬ, сплoю, сплoюшь παθ. мтχ. παρлθ. χρ. сплoеннѣй, βρ: -лоен, -лоенѣ, -оенó ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. **ПЛОИТЬ**.

СПЛОТИТЬ, -очѣ, -отѣшь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. сплoчѣннѣй, βρ: -чѣн, -ченѣ, -ченó ρ.σ.μ. 1 συμπιέζω, συσφίγγω. || συνδέω, δένω στερεά (πλωτή ξυλεία). 2 мтφ. συσπειρώνω· πυ-

κινώνω· -рядѣ демонстрантов πυκνώνω τις γραμμές των διαδηλωτών. 3 μτφ. ενώνω συσσωματώνω· -народ ενώνω γερά το λαό. || -ся 1 πυκνώνω· -лись рядѣ демонстрантов πύκνωσαν οι γραμμές των διαδηλωτών. 2 ενώνομαι, συσσωματώνομαι.

сплѠтка, -и θ. σύνδεση, δέσιμο γερό (πλωτής ξυλείας). || συνένωση, συνάρθρωση, συναρμογή.

сплѠток, -тка α. ξυλεία συνδεμένη.

сплѠточный επ. της πλωτής ξυλείας. || της σύνδεσης ξυλείας.

сплѠховать, -хѣту, -хѣшь ρ.σ. λαθεύω, κάνω λάθος, ενεργώ άσχημα.

сплѠчение, -я ουδ. συσπείρωση, (συμπύκνωση· ένωση, συσσωμάτωση.

сплѠченность, -и θ. ενότητα, συσπείρωση.

сплѠченный επ. απο μτχ. 1 πυκνός· -не кроны деревьев πυκνά φυλλάματα δέντρων. 2 μτφ. συσπειρωμένος, ενωμένος, μονιασμένος.

сплѠщать ρ.σ. (απλ.) βλ. сплѠховать.

сплѠшной επ. 1 συνεχής, συναπτός. || ολοκληρωτικός, γενικός, καθολικός· -ая электрификация γενικός εξηλεκτρισμός. 2 άμιγής, μονάτος· ατόφιος· συμπαγής. || απόλυτος· -вздор πέρα για πέρα ανοησίες· -дурак πέρα για πέρα βλάκας· -вмысел καθαρή επινόηση.

сплѠшнѣк, -ѣ α. συμπαγής-ομογενής μάζα.

сплѠшь επίρ. εντελώς, τελείως, ολοκληρωτικά, παντελώς, ολότελα, πέρα για πέρα. || -и рядом; -да рядом συχνότατα, σχεδόν πάντοτε, κάθε λίγο και λιγάκι.

сплѠтовать ρ.σ. βλ. плѠтовать.

сплѠвать(ся) ρ.δ. βλ. сплѠть(ся).

сплѠть ρ.σ. 1 πλέω (προς τον κάτω ρουν). 2 χύνομαι απο τις άκρες· весь навѣр сплѠл όλο το ζουμί (ή το λίπος) χύθηκε (απο το βράσιμο). || εκφρ. был (была, было) да сплѠл, (-ла, -ло) ήταν και πέρασε (χάθηκε), ανήκει στα περασμένα. || -ся 1 πλέω. 2 μτφ. συγχωνεύομαι, αναμειγνύομαι, ανακατώνομαι, γίνομαι δυσδιάκριτος· буквы -лись τα γράμματα έγιναν μουντά· краски -лись τα χρώματα ανακατεύτηκαν.

сплѠнуть ρ.σ. φτύνω, αποπτύω· - слѠну фтύνω το σάλιο· -кровь φтύνω αίμα.

сплѠнутый επ. απο μτχ. βλ. сплѠщенный.

сплѠнуть(ся) ρ.σ. βλ. сплѠчить(ся).

сплѠшка, -и θ. βλ. сѠвка (1 σημ.).

сплѠщенный επ. απο μτχ. (πε)πλατυσμένος, πλακουτσός, πλακέ.

сплѠчивать(ся) ρ.δ. βλ. сплѠчить(ся).

сплѠчить, -щу, -щѣшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. сплѠщенный, βр: -щен, -а, -ο ρ.σ.μ. πλατύνω, κάνω πλακέ. || -ся πλατύνομαι.

сплѠсать ρ.σ. βλ. плѠсать.

сподвѣжник, -а α., -ца, -и θ. (γραπ. λόγος)· συνεργάτης, -ισσα· -и Ленина οι συνεργάτες του Λένιν.

сподѠбить, -блю, -бишь ρ.σ.μ. (παλ.) αξιώνω· бог меня -ил тебѣ встретитѣ ο θεός με αξίωσε να σε συναντήσω. || -ся αξιώνομαι.

сподѠблѣть(ся) ρ.δ. βλ. сподѠбить(ся).

сподрѣчник, -а α., -ца, -и θ. (παλ. κ. απλ.)· βοηθός, συμπαραστάτης, -исса

сподрѣничать ρ.δ. (απλ.) βοηθώ.

сподрѣчно επίρ. βοηθητικά, επικουρικά. || ως κατηγ. είναι βολικά, είναι του χεριού.

сподрѣчный επ., βр: -чен, -чна, -чно (απλ) 1 βολικός, εύκολος, άνετος. 2 ουσ. βλ. подрѣчник.

спозарѣнку επίρ. απο νωρίς το πρωί· νωρίς το πρωί. || νωρίτερα του κανονικού. ή συνθη-
спозарѣнок επίρ. (απλ.) βλ. спозарѣнку.

спознавать(ся) ρ.δ. βλ. спознѣть(ся).

спознѣть ρ.σ. (παλ.) γνωρίζω. || -ся γνωρίζομαι.

спѠить, спѠю, спѠишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. спѠенный, βр: спѠен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 ποτίζω, δίνω να πιεί· -корѠву ποτίζω την αγελάδα. 2 μεθώ· приятели егѠ -ли οι φίλοι τον πότισαν. 3 συνθηίζω κάποιον στο πιοτί.

спѠкѠй, -я (-ю) α. (απλ.) βλ. покѠй. || пока ή время идтѣ на - είναι ώρα για ύπνο.

спѠкѠйно 1 επίρ. ήσυχα, ήρεμα, γαλήνια. 2 κατηγ. είναι ήσυχα γαλήνια, ήρεμα.

спѠкѠйный επ. βр: -кѠен, -кѠйна, -кѠйно. 1 (κυρλε. κ. μτφ.) ήσυχος, ήρεμος, γαλήνιος· ατάραχος· -οе море γαληνεμένη θάλασσα· -не движения ήρεμες κινήσεις· -тон ήρεμος τόνος· -ая жизнь ήσυχη ζωή· -сон ήσυχος ύπνος· -ая старѠсть ήσυχα γηρατιά· -характер ήσυχος χαρακτήρας. 2 φρόνιμος· -ребѠнок ήσυχο παιδάκι. || ήμερος, πράος· -ая лѠшадь ήμερο άλογο. 3 ελεύθερος, ευρύχωρος· βολικός, άνετος· -ая Ѡбувь ευρύχωρα παπούτσια· -οе кресло άνετη πολυθρόνα. || εκφρ. -ая сѠвестѣ ήσυχη (αναπαυμένη) συνείδηση.

спѠкѠйствие, -я ουδ. 1 ησυχία, ήρεμία· воцарѠлось - βασίλευε ησυχία. 2 αταραξία, γαλήνη, τάξη· нарушѣние общѣственного -я διατάραξη της κοινής ησυχίας. || εκφρ. душевное - ψυχική γαλήνη.

спѠкѠн στην έκφρ: -вѣку (вѣков) απλ. απο αιώνες, απο αμνημονεύτων χρόνων, ανέκαθεν.

сполѠскивать(ся) ρ.δ. βλ. сполѠснѣть(ся).

сполѠзать ρ.σ. πηγαίνω και επιστρέφω έρποντας.

сполѠзѣть ρ.δ. 1 βλ. сполѠзтѣ. 2 κατολισθαίνω βαθμιαία. || -ся βλ. сполѠзтѣсь.

сполѠзтѣ ρ.σ. 1 έρπω προς τα κάτω. || ρέω σιγά-σιγά, κυλώ· слезѠнка -ла по лицу ένα δακράκι κύλισε στο πρόσωπο. 2 πέφτω, μετα-

κινούμαι βαθμιαία, ξεφεύγω από τη θέση μου. **шапка -ля** η σκούφια έγειρε· **одеяло -ло** το κάπλωμα μου έφυγε. **3** περνώ, μεταπηδώ· - **к идеализму** γλιστρώ στον ιδεαλισμό. || **-сь** πλησιάζω έρποντας· συγκεντρώνομαι έρποντας. κατεβαίνω βαθμιαία.

сполна επίρ. πλήρως, ολοκληρωτικά, ακέ-
ραια, στο ακέραιο.

споловинить ρ.σ.μ. (απλ.) λιγοστεύω (μει-
ώνω, ελαττώνω) στο μισό.

сполоснуть, -нү, -несь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **сполоснутый**, βρ: -нут, -а, -о ρ.σ.μ.
νίβω λίγο (ελαφρά)· - **лицо водою** νίβω λίγο
το πρόσωπο με νερό. || ξεπλύνω. || **-ся** νίβω
λίγο, στα πεταχτά. || ξεπλύνομαι.

сполох¹, -а α. κ. πλθ. **сполохи**, -ов (διαлк.)
το βόρειο σέλας. || (ενκ.) λάμψη αστραπής.

сполох², -а (-у) α. (απλ. κ. διαлк.) συνα-
γερμός. || σάλος, αναμπροπούλα, αναταραχή.

спондейческий επ. σπονδειακός.

***спондэй**, -я α. (φιλγ.) σπονδείςος.

***спонтанный** επ. (γραπ. λόγος) εσωτερικός,
από εσωτερικές αιτίες.

спонтировать ρ.σ. βλ. **понттировать**.

спор, -а (-у) α. **1** συζήτηση· αντιλογία ή
λογομαχία, διαμάχη, έριδα. **2** διαφορά, διεκ-
δίκηση· **имущественные -и** περιουσιακές δι-
αφορές. **3** μτφ. αγώνας, πάλη. || συναγωνισμός,
άμιλλα. || εκφρ. **вне -а** χωρίς συζήτηση, δε
χωράει συζήτηση· **на -а** βάζω στοιχείμα, στοι-
χηματίζω· **-у нет** αναμφισβήτητα, αναμφίβολα,
ασυζητητί.

спора βλ. **споры**.

***спорадический** επ. σποραδικός (μη μόνιμος).

спорадичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ.
спорадический.

***спорангий**, -я α. (βοτ.) σποράγγειο κ. σπο-
ριαγγείο.

спорить, -рю -ришь ρ.δ. **1** συζητώ· αντι-
λέγω, λογομαχώ· φιλονικώ, έριζω. || στοιχη-
ματίζω. || αμφισβητώ, διαφωνώ, αντιγινωμώ. ||
διεκδικώ (δικαστικώς). **2** μτφ. αγωνίζομαι,
παλεύω· - **с судьбой** αγωνίζομαι με την τύ-
χη (κατά της τύχης). || συναγωνίζομαι, αμιλ-
λώμαι. || **-ся** βλ. ενεργ. φ. (1 σημ.).

спориться, -ится ρ.δ. πηγαίνω καλά, διε-
ξάγομαι επιτυχώς.

спорнооть, -и θ. αμφισβήτηση, το αμφισβη-
τήσιμο· - **выводов** αμφισβήτηση των συμπερα-
σμάτων.

спорный επ., βρ: -рен, -рна, -рно αμφι-
σβητήσιμος· αμφισβητούμενος· διαφιλονικού-
μενος· συζητήσιμος· επίδικος.

споровой επ. (πολλαπλασιαζόμενος) με σπό-
ρους· **-не растения** φυτά· **πολλαπλασιαζόμενα**
με σπόρια.

спорооть, -и θ. γρηγοράδα, βιασύνη, δρα-
στηριότητα.

спороть, **спорю**, **спорешь**, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **споротный**, βρ: -рот, -а, -о ρ.σ.μ. **ξηλώ-
νω**· - **карманы у пальто** **ξηλώνω** τις τσέπες
από το πανωφόρι. || **-ся** **ξηλώνομαι**.

***спорт**, -а α. αθλητισμός, σπορ, άελημα·
лѣжный - χιονοδρομία· **велосипедный** - ποδη-
λατοδρομία· **гребной** - κωπηλασία· **парусный** -
ιστιοδρομία· **заниматься -ом** ασχολούμαι με
τον αθλητισμό· **водный** - ναυταθλητισμός.

спортивки, -вок (ενκ. **спортивка**, -и θ.) α-
θλητικά παπούτσια.

спортивный επ. αθλητικός· **-ая ходьба** α-
θλητικό βάδισμα· - **костюм** αθλητική στολή.

***спортсмен**, -а α., -ка, -и θ. αθλητής, -ή-
τρια.

спортсменки, -нок πλθ. βλ. **спортивки**.

спортсменский επ. αθλητικός, του αθλητή.

спорхнуть, -нү, -несь ρ.σ. πετώ, φτερου-
γίζω (για πτηνά, πεταλούδες).

спорщик, -а α., -ца, -и θ. συζητητής.

***споры**, **спор** πλθ. (ενκ. **спора**, -и θ.) σπό-
ρια (αναπαραγωγικά κύτταρα φυτών). || μονο-
κύτταρα σπέρματα ζωικά.

спорый επ., βρ: **спор**, -а, -о γρήγορος, βια-
στικός· δραστήριος. || βολικός, πρόσφορος, κα-
τάλληλος· ταιριαστός. || αποτελεσματικός, α-
ποδοτικός. || (απλ.) ευμολοδιαβρεκτικός ή ευ-
κολοκαλυπτικός (για βροχή, χιόνι).

спорынья, -и θ. ερυσίβη (επιστ.), στάχτη,
καπνιά, συρίκι, συναπίδι (лк.).

способ, -а α. τρόπος· **капиталистический** -
производства **капиталистический** -
производства **социалистический** -
производства **социа-
листический** τρόπος παραγωγής· **решение задачи**
различными -ами λύση του προβλήματος με
διάφορους τρόπους· **следующим -ом** με τον ε-
ξής τρόπο· **каким -ом?** με ποιο τρόπο; **обыч-
ным -ом** με το συνηθισμένο τρόπο· - **выраже-
ния** τρόπος έκφρασης· - **действия** τρόπος ε-
νέργειας· **всеми -ами** με όλους τους τρόπους.

способность, -и θ. **1** ικανότητα· - **к раз-
множению** ικανότητα για αναπαραγωγή· **умст-
венные -и** πνευματικές ικανότητες. || δυνατό-
τητα· **покупательная** - αγοραστική δύναμη. **2**
πλθ. **-и** έμφυτες ικανότητες, κλίση· - **к му-
зыке** κλίση προς τη μουσική.

способный επ., βρ: -бен, -бна, -бно. **1** ι-
κανός, άξιος· επιτήδειος· - **к труду** ικανός
για δουλειά· **он на всё -бен** αυτός είναι ι-
κανός για όλα· **он -бен к военной службе** αυ-
τός είναι ικανός για το στρατό· - **мальчик**
παιδάκι με ικανότητες. **2** κατάλληλος, βολι-
κός, πρόσφορος.

способствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. με

δοτ. συντελώ, συμβάλλω, συντείνω· - успеху συντελώ στην επιτυχία.

способствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. με δοτ. (γραπ. λόγος) βλ. способствовать.

споткнуться, -нётся, -нёшься ρ.σ.1 σκοντάφτω, προσκόπτω, προσκρούω. 2 μτφ. συναντώ δυσκολία. 3 κάνω (διαπράττω) λάθος (στη ζωή).

спотыкаться ρ.δ. βλ. споткнуться. || βαδίζω με δυσκολία, ποδοσέρνομαι.

спотыливый επ., βρ: -лив, -а, -ο (απλ.) αυτός που συχνά σκοντάφτει.

спотыкнуться ρ.σ. βλ. споткнуться.

спохватиться, -ачусь, -аतिшься ρ.σ. αναθυμάμαι ξαφνικά· παρατηρώ αμέσως (λάθος ή παράλειψη).

спохватываться ρ.δ. βλ. спохватиться.

справа¹ επίρ. (απο τα) δεξιά, απο τη δεξιά πλευρά ή μέρος· - от дороги απο το δεξιό μέρος του δρόμου.

справа², -и θ. (παλ. κ. διαρκ.) 1 ασχολία, δουλειά, υπόθεση. 2 πράγματα οικιακά· σκευή· εξαρτήματα· σύνεργα.

справедливо επίρ. δίκαια, σωστά, ορθά.

справедливость, -и θ. το δίκαιο, το σωστό, η ορθότητα· το εύλογο· - решения το σωστό της απόφασης. || δικαιοσύνη· нет -и δεν υπάρχει δικαιοσύνη· бороться за - αγωνίζομαι για δικαιοσύνη.

справедливый επ., βρ: -лив, -а, -ο δίκαιος· - судья δίκαιος δικαστής· -οе дело δίκαιη υπόθεση. || σωστός, ορθός· -οе решение δίκαιη απόφαση. || δικαιολογημένος· - гнев δικαιολογημένος θυμός. || πραγματικός, αληθινός. || εκφρ. -не войны δίκαιοι πόλεμοι (οι εθνικοαπελευθερωτικοί):

справить ρ.σ.μ. 1 γιορτάζω· - день рождения γιορτάζω τα γενέθλια· - именины γιορτάζω την ονομαστική γιορτή· - серебряную, золотую свадьбу γιορτάζω τους αργυρούς, χρυσούς γάμους. 2 ασχολούμαι με κάτι, δουλεύω, φτιάχνω. 3 ετοιμάζω· εξασφαλίζω· παρέχω. 4 παλ. (για έγγραφα) βγάζω, φροντίζω να βγάλω, να πάρω. 5 διορθώνω, επισκευάζω. || -ся αντεπεξέρχομαι, τα βγάζω πέρα· - с работой αντεπεξέρχομαι στη δουλειά· тебе с ним не - еσύ μ' αυτόν δε θα τα βγάλεις πέρα. 2 μαθαίνω, πληροφορούμαι, κατατοπίζομαι. 3 διαπιστώνω, εξακριβώνω, εξελέγχω. || εκφρ. не-лся с деньгами δε μου 'φτασαν τα χρήματα, δεν τα κανόνισα έτσι που να μου φτάσουν· - с собой συγγρατιέμαι.

справка, -и θ. 1 πληροφορία, οδηγία. 2 βεβαίωση· πιστοποιητικό· - места жительства βεβαίωση απο τον τόπο διαμονής.

справлять(ся) ρ.δ. βλ. справиться(ся).

справный επ., βρ: -вен, -вна, -вно (απλ.)

καλός (σε καλή κατάσταση)· -ая лошадь καλό άλογο· -ая одежда καλή ενδυμασία. || ευκατάστατος, εύπορος· - хозяин καλός νοικοκύρης.

справочник, -а α. οδηγός (βιβλίο)· κατάλογος· βοήθημα· карманный - οδηγός της τσέπης· телефонный - τηλεφωνικός κατάλογος· - по математике βοήθημα για τα μαθηματικά· - кулинарии οδηγός μαγειρικής· технический - τεχνικός οδηγός.

справочный επ. πληροφοριακός.

спрашивать ρ.δ. βλ. спросить. || -ся 1 βλ. спроситься. 2 τρίτο ενι. πρόσωπο ενεστώτα -ается γεννάται το ερώτημα.

спрессованный επ. απο μτχ. πιεστός, πιεσμένος, πατητός.

спрессовать(ся) ρ.σ. βλ. прессовать(ся).

спрессовывать(ся) ρ.δ. βλ. прессовать(ся).

* **спринт**, -а α. αγώνας μικρής απόστασης.

спринцевание, -я ουδ. βλ. спринцовка.

* **спринцевать**, -ячу, -ячешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. спринцованный, βρ: -ван, -а, -ο πλύνω, ξεπλύνω με εκτόξευση υγρού. || -ся πλύνομαι, ξεπλύνομαι.

спринцовка, -и θ. πλύση, ξέπλυμα(με εκτόξευση υγρού).

спроводить, -ажу, -адишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. спроводенный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. διώχνω, στέλλω κάπου κάποιον, για να τον ξεφορτωθώ, ν' απαλλαγώ.

спроводивать ρ.δ. βλ. спроводить. || -ся ξεφορτώνομαι κάποιον, απαλλάσσομαι.

спроворить ρ.σ.μ. (απλ.). 1 βλ. проворить. 2 κλέβω, βουτώ.

спровоцировать ρ.σ.μ. 1 βλ. провоцировать (1, 2 σημ.). 2 (ιατρ.) προκαλώ· - приступ προκαλώ παροξυσμό.

спроектировать¹ ρ.σ. βλ. проектировать¹.

спроектировать² ρ.σ. βλ. проектировать.

спроказить ρ.σ. βλ. проказить.

спрос, -а α. 1 ζήτηση· - и предложение (εμπορ.) ζήτηση και προσφορά. 2 απαίτηση. 3 ερώτηση, ζήτηση, παράκληση. || εκφρ. без -а (-у) ανερώτητα (χωρίς άδεια).

спросить, -ошу, -ошишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. спрошенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ. ρωτώ, ζητώ να μάθω, να πληροφορηθώ· - фамилию ρωτώ ποιό είναι το επώνυμο· - о здоровье ρωτώ για την υγεία. || εξετάζω, σηκώνω μαθητή να πει το μάθημα. 2 ζητώ να μου δοθεί· - решение ζητώ άδεια· - совет ζητώ συμβουλή. 3 απαιτώ· сколько за это -ошишь? πόσο θα ζητήσεις γι' αυτό; || -ся 1 ζητώ (άδεια να κάνω κάτι), ρωτώ· кою ты -ился? ποιόν ρώτησες; απο ποιόν πήρες άδεια; -исъ у начальни-ка ρώτησε το διευθυντή (προϊστάμενο). 2 ζη-

τώ ευθύνες, λόγο, λογαριασμό· **ТЫ ВИНОВЕН, а -όσιτςя у меня** εσύ φταις, όμως απομένα θα ζητήσουν ευθύνες. 3 βλ. ενεργ. φ. (1, 2 σημ.).

спросонок βλ. **спросонок**.

спросонок κ. (απλ.) **спросонок** επίρ. μι-σοξυπνισμένα, αγουραξυπνημένα· - **ОН НЕРАЗΟ-БРАЛ В ЧЕМ ДЕЛО** όντας μισοξυπνημένος δεν κατάλαβε τι συμβαίνει.

спросо́нья επίρ. (απλ.) βλ. **спросонок**.

спроста́ επίρ. 1 απλώς, αφελώς, απο αφέ-λεια. 2 χωρίς σκοπό ή πλάνο, λόγο· **НЕ - όχι απλώς**. 3 εύκολα.

спросту επίρ. (απλ.) βλ. **спроста́**.

спрофи́лировать ρ.σ. βλ. **профи́лировать**.

спрут, -а α. οχταπόδι.

спры́гивать ρ.δ. βλ. **спры́гнуть**.

спры́гнуть, -ну, -нешь ρ.σ. πηδώ απο· **ОН -УЛ С ЛОШАДИ** αυτός πήδησε κάτω απο το άλογο· - **В КАНАВУ** πηδώ στο αύλακα.

спры́ски, -ов πλθ. (απλ.) βρέξιμο, πιοτί, κέρασμα (για επιτυχία, φώνισμα κ.τ.τ.)

спры́скивать(ся) ρ.δ. βλ. **спры́снуть(ся)**.

спры́снуть ρ.σ.μ. 1 ραντίζω, ραίνω, ψεκάζω· μουσκεύω, (κατα)βρέχω. 2 μτφ. βρέχω, πι-νω· κερνώ (για επιτυχία, φώνι κ.τ.τ.). || -**СЯ** ραντίζομαι, ραίνομαι· - **ДУХАМИ** ραντίζομαι με αρώματα.

спряга́ть ρ.δ. (γραμμ.) κλίνω ρήμα. || -**СЯ** (για ρήμα) κλίνομαι.

спряга́ть ρ.δ. βλ. **спрячь**. || -**СЯ** βλ. **спрячь** (ся).

спря́жение, -я ουδ. (γραμμ.) κλίση (για ρή-ματα).

спря́мить, -млѝ, -мишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **спря́мленный**, βρ: -лѝн, -леня, -ленѝ ρ.σ.μ. ισάζω, ισώνω, ευθύνω, ευθειοποιώ· ευ-θυγραμμίζω.

спря́мление, -я ουδ. ίσωση, ίσωμα, ευθεια-ση· ευθειγράμμιση. || μέρος ίσωμένο.

спря́млять ρ.δ. βλ. **спря́мить**. || -**СЯ** ισώ-νομαι, ευθειάζομαι· ευθυγραμμίζομαι.

спры́нуть ρ.σ. (παλ.) βλ. **спры́гнуть**.

спря́сть ρ.σ. κλώθω· γνέθω.

спря́тать(ся) ρ.σ. βλ. **прятать(ся)**:

спрячь, -ягѝ, -яжѝшь, -ягѝт, παρλθ. χρ. **спряг**, -лѝ, -лѝ, παθ. μτχ. **спря́женный**, βρ: -жѝн, -женя, -женѝ ρ.σ.μ. ζεύω μαζί· - **КОНѝЙ** ζεύω μαζί τα άλογα. || -**СЯ** ζεύομαι μαζί.

спры́гивать ρ.δ. βλ. **спры́гнуть**. || -**СЯ** εκφο-βίζομαι· πτοούμαι.

спры́гнуть, -нѝ, -нешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **спры́гнутый**, βρ: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. φοβίζω, εκφοβίζω· προγκίζω. || πτω· τάρασσω.

спуд, -а α. (παλ.) κρύπτη, κρυφάνα. || εκφρ. **из-под -а** извлѝчь ή **внѝнуть** βγάζω απο την κρύπτη (θѝτω σε χрѝση)· **ПОД - ПОЛОЖИТЬ** ή

КЛАСТЬ βάζω στην κρύπτη (αφήνω αχρησιμοπο-ητο)· **ПОД -ОМ** лежѝть, держѝть, оставѝться κείμαι, κρατιέμαι, παραμένω αχρησιμοποίητος, λησμονημένος.

***спурт**, -а α. επιτάχυνση.

спуск, -а, (-у) α. 1 κατέβασμα, κατάβαση, κάθοδος· κατηφόριση· - **В ШѝХТУ** κατέβασμα στο ορυχείο· - **ФЛАГА** κατέβασμα της σημαί-ας. 2 πτώση, απελευθέρωση· - **КУРКА** πτώση του επικρουστήρα (όπλου). 3 καθέλκυση· - **КОРАБЛѝ В ВОДУ** καθέλκυση του πλοίου στα νερά. 4 ελάττωση, μείωση, λιγότεμα· - **ВОДѝ** λιγότεμα του νερού. 5 κλίση, επικλινές μέ-ρος· πλαγιά· κατηφόρα. 6 η ουρά της σκαντά-λης. 7 σελιδοθέτηση. || εκφρ. **НЕ ДАВАТЬ, ДАТЬ -А (-У)** δε χαρίζω, δε συγχωρώ, δε δείχνω ε-πιεικεια.

спускѝние, -я ουδ. βλ. **спуск**.

спускѝть ρ.δ. βλ. **спустѝть**. || εκφρ. **НЕ - С ГЛАЗ (ОЧѝЙ, ВЗѝРА)** α) δεν ξεκολλώ (δεν παίρνω) τα μάτια μου απο, καρφώνω τα μάτια (το βλέμμα). β) παρακολουθώ άγρυπνα. || -**СЯ** 1 βλ. **спустѝться**. 2 γέρνω, κλίνω. 3 κρε-μιέμαι· κρέμομαι.

спускно́й επ. βλ. **спускново́й**.

спускново́й επ. της πτώσης· - **МЕХѝНИЗМ РУ-ЖѝЯ** ο μηχανιασμός της σκαντάλης.

спустѝть ρ.σ.μ. 1 κατεβάζω· αφήνω· ρίχνω· - **РАБОЧИХ В ШѝХТУ** κατεβάζω τους εργάτες στο ορυχείο· - **ЗАНАВѝСКУ** κατεβάζω την κουρτί-να· - **ВЕДРО В КОЛОДЕЦ** ρίχνω το κουβά στο πηγάδι· - **РЕБѝНКА С РУК Нѝ ПОЛ** αφήνω (απο-θέτω) το παιδάκι στο πάτωμα· - **ФЛАГ** κατεβάζω τη σημαία. || **спры́χνω**, ρίχνω κάτω, γκρε-μίζω· - **КОГО-Н.** с **лѝСТНИЦЫ** γκρεμίζω κά-ποιοι απο τη σκάλα. || μτφ. μεταφέρω (στους υψοδεέστερους)· - **ДИРЕКТИВЫ** κατεβάζω τις ο-δηγίες. 2 χαμηλώνω· - **ЗНАМѝНА НАД ГРѝБОМ** υ-ποστέλλω τις σημαίες πάνω απο το φѝρετρο. || κατεβάζω λίγο, χαμηλώνω κατά τι· - **ЧУЛКѝ** κατεβάζω λίγο τις κάλτσες. 3 απελευθερώνω, τραβώ, πατώ· - **КУРОК** πατώ τη σκαντάλη· - **СОБАКУ С ЦЕПѝ** λύνω το σκυλί. 4 αφήνω να διαρεύσει (για υγρά, αέρια). || αδειάζω, εκ-κενώνω. || αδυνατίζω, χάνω την ελαστικότητα. 5 ελαττώνω, μειώνω, λιγοστεύω· - **УРОВЕНЬ ВОДѝ** κατεβάζω τη στάθμη του νερού. || ξεπέ-φτω, χάνω απο το βάρος, αδυνατίζω· - **Нѝ-СКОЛЬКО КИЛОГРѝММОВ** αδυνατίζω μερικά κιλά. 6 φέρνομαι επιεικιά, δείχνω συγκαταβατικότη-τα, συγχωρώ. 7 καταναλώνω, πουλώ. || χάνω στα χαρτιά. || εκφρ. - **ЖИР** διώχνω, αποβάλλω το πάχος (αδυνατίζω, ξεπέφτω)· - **ПѝТЛЮ** α) αφήνω θηλιά (κατά το πλέξιμο). β) βγάζω τις θηλιές· - **ПѝТЛИ** στενεύω, μαζεύω (λιγοστεύο-ντας τις θηλιές)· - **СѝДНО** α) καθέλκω, -κύνω

σκάφος. β) κατεβάζω στο νερό από το πλοίο (βάρκα κ.τ.τ.). - шкүрү мαστιγώνω γερά· -тй рукавй (дѣлать) κάνω όπως-όπως (κακότεχνα). || -ся 1 κατέρχομαι, κατεβαίνω· - с лѣстницй κατεβαίνω από τη σκάλα· - в оврѣг κατεβαίνω στη χαράδρα· шторй -лисѣ τα στορ κατέβηκαν (έκλεισαν). || πλέω προς τα κάτω. 2 κατεβαίνω, κάθομαι (για πτηνά)· προσγειώνομαι (για αεροπλάνο). || μτφ. επικάθομαι, πέφτω· тумѣн -лсѣ на болото ομίχλη έπεσε στο βάλτο. || χαμηλώνω. || μτφ. ξεπέφτω (ηθικά), κατακυλώ. || απελευθερώνομαι, πέφτω· курок -лсѣ ο επικρουστήρας έπεσε. || ξεπέφτω, ξεφεύγω από τη θέση, κατεβαίνω λιγάκι· юбка -лсѣ η φούστα ξέπεσε λίγο. 3 υποβιβάζομαι. 4 ελαττώνομαι, μειώνομαι, λιγοστεύω· температурѣ -лсѣ η θερμοκρασία ελαττώθηκε. || εκφρ. - с облаков κατεβαίνω από τα σύννεφα (προσαρμόζομαι στην πραγματικότητα, προσγειώνομαι).

спустѣ επίρ. μετά (απο), ύστερα, έπειτα· - три дня μετά από τρεις μέρες.

спўтанность, -и θ. (κυρλε. κ. μτφ.) μπέρδευμα, ανακάτωμα.

спўтанный επ. απο μτχ. (κυρλε. κ. μτφ.)· μπερδευμένος, ανακατωμένος, περιπλεγμένος.

спўтать ρ.σ.μ. 1 βλ. пўтать. 2 συνδέω, ενώνω· συσχετίζω. || εκφρ. - расчѣты, планы ανατρέπω όλους τους υπολογισμούς· χαλνώ, ματαιώνω τα σχέδια· - по рукам и ногам дѣνω χειροπόδαρα (στερώ ελευθερίας δράσης). || -ся 1 βλ. пўтаться (1, 4 σημ.). 2 συνδέομαι, συσχετίζομαι.

спўтник, -а α., -ца, -н θ. 1 συνοδοιπόρος, συνοδίτης, συνταξιδιώτης, -ισσα. || σύμβιος, σύνευνος, σύντροφος στη ζωή. 2 (αστρν.) δορυφόρος· лунѣ - - землй το φεγγάρι είναι δορυφόρος της γης. 3 μτφ. συνακόλουθος. || εκφρ. искусственный - τεχνητός δορυφόρος, σπούτνικ.

спўтывать(ся) ρ.δ. βλ. спўтать(ся).

спўйна κ. спўйну επίρ. στη μέση, όντας μεθυσμένος.

спўтить, спўчу, спўтишь ρ.σ. (απλ.)· (με τις λέξεις с умѣ) μου στρίβει η βίδα, - το μβαλό, μου λείπουν, λαβώνομαι.

спўчка, -и θ. 1 (ζωολ.) νάρκη· лѣтняя - θερινή νάρκη· зѣмняя - χειμερινή νάρκη. 2 λήθαργος, βύθος. || μτφ. τελεία αδράνεια, άκρα παθητικότητα.

спўщий, -ая ουσ. κοιμώμενος, -η· в комнѣте похрипывали -ие στο δωμάτιο ροχάλιζαν οι κοιμώμενοι.

срабѣтывание, -я ουδ. αχρήστευση από το δούλεμα· - подлйпников αχρήστευση των τριβέων (ρουλεμάν) από την κολλή χρήση.

срабѣтывать ρ.δ. βλ. срабѣтать.

срабѣтывать ся ρ.δ. βλ. срабѣтаться.

срабѣтывать ся ρ.δ. βλ. срабѣтаться.

срабѣтанность, -и θ. ο βαθμός φθοράς από το δούλεμα.

срабѣтанность, -и θ. συμφωνία, ταίριασμα στη δουλειά.

срабѣтанный επ. απο μτχ. άχρηστος, φθαρμένος απο μακροχρόνια λειτουργία.

срабѣтать ρ.σ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. срабѣтанный, βρ: -тан, -а, -ο. 1 επεξεργάζομαι, δουλεύω, φτιάχνω. 2 ρυθμιζω, κανονίζω τη λειτουργία μηχανής, -νισμού.

срабѣтаться; -ается ρ.σ. φθείρομαι, αχρηστεύομαι (απο την μακρόχρονη εργασία), τρώγω το ψωμί μου· мотор -лсѣ το μοτέρ τό'φαγε το ψωμί του.

срабѣтаться; -аюсь, -аешься ρ.σ. συμφωνώ, τα ταιριάζω στη δουλειά· ты с ним не -ешься εσύ μ' αυτόν δε θα τα ταιριάζεις στη δουλειά.

сравнение, -я ουδ. σύγκριση, (αντι)παραβολή, (αντι)παράθεση, παραλληλισμός. || εκφρ. в -и с... , по -ю с... σε σύγκριση με... ни идѣт (ни) в (какое) - δε συγκρίνεται καθόλου· не подаѣтся никакόму -ю; -я нет ή не не мѣжет бытѣ δε μπορεί να γίνει καμιά σύγκριση.

сравнение, -я ουδ. βλ. сравнение.

сравнить(ся)¹ ρ.δ. βλ. сравнить(ся).

сравнить(ся)² ρ.δ. βλ. сравнить(ся).

сравнить(ся)³ ρ.δ. βλ. сравнить(ся).

сравнимость, -и θ. συγκριτικότητα, δυνατότητα σύγκρισης.

сравнимый επ. απο μτχ. επιδεικτικός σύγκρισης, παραβλητός· συγκρινόμενος.

сравнительно επίρ. 1 συγκριτικά. 2 σχετική. || εκφρ. - с... σε σύγκριση με...

сравнительно-исторйческий επ. συγκριτικο-ιστορικός· - метод συγκριτικο-ιστορική μέθοδος.

сравнительный επ. 1 συγκριτικός· - метод συγκριτική μέθοδος· -ая таблица συγκριτικός πίνακας· -ая граммѣтика συγκριτική γραμματική. 2 ανάλογος, σχετικός. || εκφρ. -ая степѣнь (грамм.) συγκριτικός βαθμός.

сравнить, -нѣ, -нйшь, παθ. μτχ. ενστ. сравнимый, βρ: -ним, -а, -ο, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. сравненный, βρ: -нен, -ненѣ, -ненѣ ρ.σ. μ. 1 συγκρίνω, παραβάλλω, αντιπαραβάλλω, συμπαραβάλλω, αντιπαραθέτω· παραλληλίζω. || -ся 1 συγκρίνομαι, παραβάλλομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

сравнить, -нѣ, -нйшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. сравненный, βρ: -нен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 εξισώνω. || -ся 1 συγκρίνομαι. 2 εξισώνομαι, γίνομαι ίσος· все -лсѣ смѣртѣю ο θάνατος όλους τους κάνει ίσους (εξισώνει).

сражать(ся) ρ.δ. βλ. **сразить(ся)**.

сражение, -я ουδ. μάχη· πόλε -я πεδίο της μάχης· **вЫиграть** - κερδίζω τη μάχη. || αγώνας, πάλη, διαμάχη.

сразить, -ажу, -азить, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **сражённый**, βρ: -жён, -женá, -женó ρ.σ. μ. 1 φονεύω, σκοτώνω, ρίχνω κάτω, κόβω, θερίζω· **его -ла** **вражеская пύля** τον θέρισε εχθρική σφαίρα· **болёзнь его -ла** τον θέρισε η αρρώστεια. || μτφ. υπερνικώ. 2 μτφ. συγκλονώ, συνταράσσω. || -ся μάχομαι, πολεμώ· - за **родину** πολεμώ για την πατρίδα. || **параβгаίνω** στο παγνίδι, αναμετρίεμαι· - **в преферáнс**, **в бильярд** **параβгаίνω** στην πρέφα, στο μπιλιάρδο.

сразу επίρ. 1 αμέσως, στη στιγμή, πάραυτα, (παρ)ευθύς, με μιας, μονομιάς. 2 ταυτόχρονα, σύγκαιρα, σύνωρα.

срам, -а (-у) α. 1 ντροπή, αίσχος. 2 ως κατηγ. είναι ντροπή, αίσχος.

срамить, -млю, -мишь ρ.δ.μ. ντροπιάζω, ρεζιλιεύω, ξευτελίζω. || **μαλώνω**, επιπλήττω (για αισχρή πράξη). || -ся ντροπιάζομαι, ρεζιλιεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

срамник, -á α., -ца, -н θ. ξεδιάντροπος, -η, αναιδής, αгаίσχυντος.

срамной επ. (απλ.) αναιδής, αισχρός. || **επαίσχυντος**, επονείδιστος, ρεζιλιεμένος.

срамотá, -á θ. (απλ.) αίσχος, ντροπή, ρεζίλι, -λίκι.

срастáние, -я ουδ. σύμφυση, συγκόλληση φυσική.

срастáться ρ.δ. βλ. **срастись**.

срастись, **срастусь**, **срастёшься**, παρθ. χρ. **сросся**, -лáсь, -лóсь ρ.σ. 1 συμφύομαι, συκολληίεμαι φυσικά. || **συναρθρώνομαι**, κολλώ, πιάνω· **слóманная кость -лáсь** το σπασμένο κόκκαλο κόλλησε. || (για πληγές) **επουλώνομαι**· **θρέφω**. 2 μτφ. ενώνομαι, συνδέομαι αδιάρρηκτα, ενοποιούμαι, συγχωνεύομαι, γίνομαι ένα και το ίδιο.

срастить, **сращу**, **срастить**, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **сращённый**, βρ: -щён, -щенá, -щенó ρ.σ. μ. 1 συμφύω. 2 (τεχ.) συκολλώ· **συνδέω**, **συνενώνω**. 3 μτφ. ενώνω, συνδέω αδιάρρηκτα.

сращение, -я ουδ. 1 βλ. **срастáние**. 2 συγκόλληση, σύνδεση, ένωση. || εκφρ. **фразеологическое** - παροιμιώδης ή αποφθεγματική φράση..

сращивание, -я ουδ. βλ. **сращение**.

сращивать(ся) ρ.δ. βλ. **срастить**, -ить.

сребреник, -а α. αργυρό νόμισμα, το αργύριο. || εκφρ. **за тридцать -ов** **продáть** ή **предáть** πουλώ (προδίνω) για τριάντα αργύρια.

сребристый επ., βρ: -рист, -а, -ο (καλ.) βλ. **серебристый**.

сребрить, -рит ρ.δ.μ. (καλ.) βλ. **серебрить**. || -ся βλ. **серебриться**.

сребро, -á ουδ. (καλ.) άργυρος, ασήμι.

сребропóвец, -óца α. (καλ.) φιλάργυρος.

сребропóвный επ., βρ: -óвн, -а, -ο φιλάργυρος.

сребропóбие, -я ουδ. (καλ.) φιλαργυρία.

сребронóсность, -и θ. ύπαρξη ή περιεκτικότητα αργύρου.

сребронóсный επ., βρ: -сён, -сна, -сно; αργυροφόρος. || αργυρούχος, αργυρώδης.

сребротkáнный επ. (καλ.) αργυρούφαντος.

средá, -á, αιτ. **среду**, πλθ. **среды**, θ. 1 ύλη, σώματα· **сφαίρα**· **питáтельная** - θρεπτικές ύλες. 2 το περιβάλλον· οι συνθήκες· **геοграфическая** - γεωγραφικό περιβάλλον. || κύκλος· **литературная** - λογοτεχνικός κύκλος· **рабóчая** - εργατικό περιβάλλον· **в -é** **учáщихся** στο μαθητικό περιβάλλον.

средá, -á, αιτ. **среду**, πλθ. **среды**, δοτ. -ám θ. η Τετάρτη (μέρα της εβδομάδας).

средí κ. **срeдь** πρόθ. με γεν. 1 στη μέση, στο μέσον· στο κέντρο· **стоáть** - **κόμнаты** **στέκομαι** στη μέση του δωματίου· - **гóрода** στο κέντρο της πόλης· **встáть** - **ночи** **σηκώνομαι** τα μεσάνυχτα. 2 (ανα)μεταξύ, ανάμεσα· **нас нет** **подозрительного лица** **ανάμεσá** **μας** δεν υπάρχει ύποπτο πρόσωπο.

средиземномóрский επ.· μεσογειακός· -ие **страны** οι μεσογειακές χώρες.

средíна, -н θ. βλ. **середíна**.

средíнный επ. βλ. **середíнный**.

средневековóный επ. μεσαιωνικός· - **гóрод** η μεσαιωνική πόλη.

средневековéе, -я ουδ. ο μεσαίωνας.

средненéсный επ. (γλωσ.) του μέσου ουρανίσκου.

среднеязычный επ. (γλωσ.) μεσόγλωσσος.

срeдный, -яя, -ее επ. μεσαίος, μέσος, μεσιανός· -ее **окнó** **μεσαίο παράθυρο**· -яя **гoдováя** **темперáтура** η μέση ετήσια θερμοκρασία. || **κεντρικός**· -яя **Азия** **Μέση ή Κεντρική Ασία**. || **μέτριος**· - **ученик** **μέτριος μαθητής**. || **εκφρ** **в -ем** **κατά μέσο όρο**· **вЫсше** -**его** **παραπάνω** από το μέσο όριο ή το κανονικό· **ниже** -**его** **κάτω** του μέσου ορίου ή του κανονικού· **не что -ее** **κάτι** **το μέσο**, **το ενδιάμεσο**, **το μεταξύ**· -ее **οбразовáние** η μέση μόρφωση, η δεκατάξια (γυμνασιακή)· - **пáлец** **το μεσαίο δάχτυλο**· -ее **ýхо** **το μεσαίο αυτί**· -яя **шкóла** **το μεσαίο (δεκατάξιο) σχολείο**· -их **лет'** **μέσης ηλικίας**· - **залóг** (γραμμ.) η μέση διάθεση των ρημάτων.

срeдник, -а α. η οριζόντια πλευρά **πλαισίου πόρτας** ή **παραθύρου**.

средостéние, -я ουδ. 1 (ανατ.) **μεσαύλιο**,

μεσοπνευμόνιο· μεσόφραγμα, μεσοθώρακας. 2 (γραμ. λόγος) εμπόδιο, κώλυμα.

средство, -а ουδ. 1 μέσο, τρόπος· μέτρο· ραδικάλное ~ ριζικό μέτρο· придумать ~ для успешного завершения дела σκέφτομαι τρόπο για πλήρη επιτυχία της υπόθεσης. 2 πλθ. -а τα μέσα· -а производства τα μέσα παραγωγής· транспортные -а τα μεταφορικά μέσα. || φάρμακο· от головной боли φάρμακο για τον πονοκέφαλο. 3 πλθ. -а τα προς του ζειν (χρήματα, πόροι ζωής)· -а существования τα μέσα για τη ζωή (ύπαρξη). || μτφ. οι δυνατότητες· τα δυνατά. || μτφ. (παλ.) οι ικανότητες.

среди βλ. среди.

срез, -а α. 1 η κοπή, το κόψιμο, το θέρισμα. 2 το σημείο κοπής.

срезание, -я ουδ. βλ. срез (1 σημ.).

срезанный επ. απο μτχ. κομμένος.

срезать ρ.σ.μ. 1 αποκόπτω, κόβω· - цветотв κόβω λουλούδια· ~ проводя κόβω τα καλώδια. || μειώνω, ελαττώνω· ~ ставку περικόπτω το μισθό. 2 μτφ. σκοτώνω, φονεύω· θεριζώ· снаряд егò -ал τον έκανε κομμάτια το βλήμα. || κατασυγκλονίζω, συνταράσσω· καταπτώ· новое несчастье -ло её το καινούριο δυστύχημα την κατασυγκλόνησε. 3 μτφ. διακόπτω (ομιλούντα)· συγχύζω. 4 (απλ.) απορρίπτω (κόβω) στις εξετάσεις· егò -ал преподаватель математики τον έκοψε ο καθηγητής των μαθηματικών. || -ся 1 (απλ.) απορρίπτομαι, κόβομαι (στις εξετάσεις). 2 λογομαχώ, φιλονικώ. || παίζω κλεισματώδικα, με μανία· - в карты παίζω με μανία χαρτιά.

срезать (ся) ρ.δ. βλ. срезать (ся).

срезка, -и θ. βλ. срез (1 σημ.).

срезной επ. κομμένος· κοπτόμενος· -ая сторона η κομμένη πλευρά.

срезок, -зка α. κομμάτι· ~ доской κομμάτι σανίδας.

срезывание, -я ουδ. βλ. срез.

срезывать (ся) ρ.δ. βλ. срезать (ся).

срепетированность, -и θ. (θεατρ.) η πρόβα.

срепетировать ρ.σ. βλ. репетировать.

срепетованность, -и θ. (παλ.) βλ. репетированность.

срепетовать ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. репетировать.

срепетовка, -и θ. (παλ.) βλ. репетированность.

рисовать ρ.σ.μ. 1 αντιγράφω (σχέδιο κ.τ. τ.). 2 βλ. рисовать.

рисовка, -и θ. 1 αντιγραφή (σχεδίου κ.τ. τ.). 2 βλ. рисовка (1 σημ.).

рисовывание, -я ουδ. рисовка.

рисовывать ρ.δ. βλ. рисовать. || -ся 1

антиγράφομαι. 2 βλ. рисоваться.

рифмовать ρ.σ.μ. βλ. рифмовать.

робеть ρ.σ. βλ. робеть.

ровнять (ся) ρ.σ. βλ. ровнять (ся).

сродни επір. με δοτ. ως κατηγ. με та ρ: быть, доводиться, приходиться: συγγενεύω, έχω συγγένεια.

сродник, -а α., -ца, -и θ. (παλ. κ. απλ.) βλ. родственник.

сроднить, -нѡ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. сроднённый, βρ: -нѣн, -ненѣ, -ненѡ ρ.σ.μ. ενώνω, συνδέω στενά· нас -ло общее дело μας ένωσε στενά η κοινή υπόθεση. || -ся ενώνομαι, συνδέομαι στενά.

сродный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 συγγενής, παραπλήσιος, παρόμοιος· -не понятия συγγενείς έννοιες. 2 έμφυτος. || επιρρηπής.

сродственный, -а α., -ца, -и θ. (παλ. κ. απλ.)· βλ. родственник.

сродственный επ., βρ: -вен, -венна, -ο (παλ. κ. απλ.) βλ. родственный.

сродство, -ѡ ουδ. (γραμ. λόγος) συγγένεια· -явлѣний συγγένεια των φαινομένων· химическое - χημική συγγένεια.

сроду επір. (απλ.) ποτέ (απο τότε που γεννήθηκα)· ποτέ στη ζωή μου.

сройть (ся) ρ.σ. βλ. роить (ся).

срок, -а (-у) α. η προθεσμία, διορία· ό-ριο χρονικό· χρονικό διάστημα· месячный - μηνιαία προθεσμία· срок службы в армии η στρατιωτική θητεία· продлить срок на три месяца παρατείνω την προθεσμία για τρεις μήνες· в -, к -у μέσα στην προθεσμία· я вам даю три дня -у σας δίνω τρεις μέρες προθεσμία (διορία)· короткий - σύντομο χρονικό διάστημα· в кратчайший - στο συντομότερο χρονικό διάστημα. || εκφρ. без -а χωρίς προθεσμία, απρόθεσμα· на ~ με προθεσμία· дай, дайте - περιμενε, περιμένετε λιγάκι.

сронить ρ.σ.μ. βλ. уронить.

сросток, -тка α. σύμφυμα.

срочно επίρ. επείγοντως· εσπευσμένα, βιαστικά· προθεσμιακά.

срочность, -и θ. 1 το επείγον, επείγουσα ενέργεια. 2 βία, βιασύνη, βιάση, σπουδή.

срочный επ., βρ: -чен, -чна, -чно επείγων· άμεσος· ανυπόβητος· -ое дело επείγουσα υπόθεση· -ая телеграмма επείγον τηλεγράφημα· очень - κατεπείγον· в -ом порядке επείγοντως. || βιαστικός, γρήγορος, εσπευσμένος· -ое исполнение γρήγορη εκτέλεση. 2 προθεσμιακός· -ая ссуда προθεσμιακό δάνειο.

сруб, -а α. 1 κοπή, κόψιμο· ~ леса κόψιμο του δάσους. 2 κοφιά (σημάδι κοπής δέντρου). 3 ξυλεία (κορμοί δέντρων) για ξυλόσπιτο. || ξυλόσπιτο.

срубание, -я ουδ. βλ. **сруб** (1 σημ.).
срубать ρ.δ. βλ. **срубить** (1, 2 σημ.). ||
 -ся αποκόπτομαι, κόβομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
срубить ρ.σ.μ. 1 αποκόπτω, κόβω· ~ **дерево**
 κόβω το δέντρο· **ему ~ли голову** του έκοψαν
 το κεφάλι. 2 οικοδομά, φτιάχνω σπίτι με δέν-
 τρινους κορμούς. 3 σπάζω, κόβω· ~ **лёд** σπά-
 ζω τον πάγο.
срубка, -и θ. βλ. **сруб** (1, 2 σημ.).
срубный επ. καμωμένος απο κορμό δέντρου·
 ~ **улей** κυψέλη απο κορμό δέντρου.
срыв, -а α. 1 απόσπαση, βίαια αφαίρεση. 2
 ανατροπή, ματαίωση, χάλασμα· ~ **плана** ανα-
 τροπή του σχεδίου. 3 φθορά, βλάβη ακρήστει-
 ση· ~ **резьбы** η φθορά της έλικας (του κο-
 χλίου). 4 βλ. **обрыв**. 5 αποτυχία (υπόθεσης).
 6 πτώση, πέσιμο. 7 απόσπαση, αποκοπή. 8 λύ-
 ση, λύσιμο, αποδέσμευση, απελευθέρωση.
срывание¹, -я ουδ. βλ. **срыв**.
срывание², -я ουδ. σκάψιμο· ισοπέδωση. ||
 κατεδάφιση, γκρεμίσμα.
срывать¹ ρ.δ. βλ. **сорвать**. || εκφρ. ~ **цвети**
удовольствия ευδαιμονώ, κλέω στα πελάγη της
 ευτυχίας (ειρν.). || -ся βλ. **сорваться**.
срывать² ρ.δ. βλ. **срыть**. || -ся σκάβομαι,
 ισοπεδώνομαι. || κατεδαφίζομαι, γκρεμίζομαι.
срывка επір. απότομα· ορμητικά.
срыву επір. βλ. **срывка**.
срывчик, -а α., -ца, -н θ. εμποδιστής, κω-
 λυσιεργός, σαμποταριστής.
срыгивать ρ.δ. βλ. **срыгнуть**. || -ся βγάζω,
 κάνω εμετό (για βρέφος).
срыгнуть ρ.σ. βγάζω, κάνω εμετό (για βρέ-
 φος).
срыть ρ.σ.μ. σκάβω· ισοπεδώνω. || κατεδα-
 φίζω, γκρεμίζω.
срядиться ρ.σ. βλ. **рядиться**?
сряду επір. βλ. **подряд**.
сс! επιφ. **сс!** (σιγά).
ссадина, -н θ. αμυχή, γρατσουνιά.
ссадить¹ ρ.σ.μ. 1 βοηθώ (καθήμενο) να κα-
 τέβει, κατεβάζω· ~ с **лошади** κατεβάζω απο
 το άλογο. || σκοτώνω, ρίχνω κάτω πυροβολώ-
 ντας. 2 βγάζω έξω, κατεβάζω (απο μεταφ. μέ-
 σο)· ~ **пьяного пассажира** βγάζω έξω το με-
 θυσμένο επιβάτη.
ссадить² ρ.σ.μ. γρατσουνίζω, αμύσσω, εκδέ-
 ρω.
ссаживать¹ ρ.δ. βλ. **ссадить**¹. || -ся 1 κατε-
 βαίνω. 2 βγαίνω έξω, με κατεβάζουν.
ссаживать² ρ.δ.μ. βλ. **ссадить**². || -ся γρα-
 τσουνίζομαι.
ссасывать ρ.δ. βλ. **сосать**. || -ся βλ. **вн-**
сосать.
сседаться, -ается ρ.δ. βλ. **ссесться**.
осекание, -я ουδ. κοπή, κόψιμο.

соекать ρ.δ. βλ. **ссечь**. || -ся κόβομαι.
сселить(ся) ρ.σ. βλ. **селить(ся)**.
сселять(ся) ρ.δ. βλ. **селить(ся)**.
ссесться, **сойдется**, **парлθ.** χρ. **сселся**,
 ~**лась**, ~**лось** ρ.σ. μαζεύω, στενεύω, κάθομαι
 (για ύφασμα, δέρμα κ.τ.τ.). || πυκνώνω, γί-
 νομαι πυκνός.
ссечки, -чек, -чкам (ενκ. **ссечка**, -и θ.)
 (διαλκ.) κομμένο μέρος δάσους, ξέφωτο.
ссечь ρ.σ.μ. κόβω· ~ **ветки дерева** κόβω τα
 κλαδιά του δέντρου, κλαδεύω.
ссобывать(ся) ρ.δ. βλ. **сσύнуть(ся)**.
ссора, -н θ. φιλονικία, έριδα. || διαπλη-
 κτισμός, διαμάχη, διένεξη, προστριβή· μάλω-
 μα, τσάκωμα, καβγάς.
ссорить ρ.δ.μ. βάζω σε έριδα, προκαλώ φι-
 λονικία. || -ся ερίζω, φιλονικώ· διαπληκτι-
 ζομαι, μαλώνω, τσακώνομαι, καβγαδίζω· **ни**
 ~**ртысь ни с кем** μη μαλώνετε με κανένα.
ссосать ρ.σ.μ. βλ. **внсосать**.
ссохнуться, -нусь, -нешься, **парлθ.** χρ.
ссохся, ~**лась**, ~**лось** ρ.σ. παραξηραίνομαι,
 σκεβρώνω, στραβώνω· **фанера соохла** το κό-
 ντρα πλακέ σκέβρωσε απο την ξηρασία. || μτφ.
 αδυνατίζω, στεγνώνω, ισχναίνω. || στεγνώνω,
 ξηραίνομαι (για στόμα, χείλη).
ссуда, -н θ. δάνειο· **денежная** ~ χρηματικό
 δάνειο· **беспроцентная** ~ άτοκο δάνειο· **по-**
гашение ~н απόσβεση δανείου· **долгосрочная**
 ~ μακροπρόθεσμο δάνειο· ~ **под проценты** το
 έντοκο δάνειο· **брать (взять)** ~у παίρνω δά-
 νειο· **выдавать (выдать)** ~у δίνω δάνειο, δα-
 νειοδοτώ.
ссудить, **ссужу** **ссудишь**, **παθ.** **μτχ.** **парлθ.**
 χρ. **ссуженный**, **вр:** ~**жен**, ~**а**, ~**о** ρ.σ.μ. δίνω
 (παρέχω, χορηγώ) δάνειο, δανείζω.
ссудный επ. δανειστικός· ~**ая ведомость** ο
 δανειστικός κατάλογος· ~ **банк** πιστωτική τρά-
 πεζα· ~ **капитал** δανειστικό κεφάλαιο.
ссудать ρ.δ. βλ. **ссудить**. || -ся δανείζο-
 μαι, παίρνω δάνειο.
сσύнуть ρ.σ.μ. (απλ.) σπρώχνω, ωθώ· σκου-
 ντώ. || -ся σπρώχνομαι, ωθούμαι, σκουντιέμαι.
ссутулить(ся) ρ.σ. βλ. **сутулить(ся)**.
ссучивать(ся) ρ.δ. βλ. **ссучить(ся)**.
ссучить, **ссучу**, **ссучишь**, **παθ.** **μτχ.** **парлθ.**
 χρ. **ссученный**, **вр:** ~**чен**, ~**а**, ~**о** ρ.σ.μ. στρί-
 βω, συστρέφω, κλώθω. || -ся στρίβομαι, συ-
 στρέφομαι, κλώθομαι.
ссылать ρ.δ. βλ. **сослать**. || -ся βλ. **со-**
слаться.
ссылка¹, -и θ. 1 εξορία, εκτόπιση εξοστρα-
 κισμός. 2 τόπος εξορίας.
ссылка², -и θ. 1 αναφορά, παραπομπή (σε έρ-
 γο, σελίδα κ.τ.τ. 2 τσιτάτο, περικοπή (απο
 κείμενο).

οσιλοχνη επ. αναφορικός, παραπεμπτικός.
οσιληνοκατορχνη, -ογο α. άνθρωπος των κα-
 τέργων, σταλμένος στα κάτεργα.

οσιληνοποσελενεц, -нца α. (παλ.) εξόρι-
 στος εγκατεστημένος.

οσιληνη επ. κ. ουσ. εξόριστος, εκτοπισμέ-
 νος, εξοστρακισμένος.

οσιπание, -я ουδ. άδειασμα, ρίψιμο, χύσιμο
 (κοκκιωδών σωμάτων).

οσιпать, -плю, -пlesh, προσκ. οσιп р.σ.
 μ. 1 άδειάζω, ρίχνω, χύνω (για κοκκιώδη σώ-
 ματα): ~ зерно в мешок ρίχνω σιτάρι στο τσου-
 βάλι. || (για κοκκιώδη σώματα) πέφτω. || -ся
 χύνομαι, πέφτω. песок -лся в яму ο άμμος έ-
 πεσε στο λάκκο.

οσιпать(ся) ρ.δ. βλ. οσιпать(ся).

οσιпка, -и θ. 1 βλ. οσιпание. 2 το μέρος
 όπου ρίχνεται κάτι.

οσιпной επ. της ρίψης, της εκκένωσης.

οσιхаться ρ.δ. βλ. οсихнуться.

-ста μόριο μετά τη λέξη. 1 προσδίνει ση-
 μασία σεβασμού ή τρυφερότητας: σεбастέ μου,
 καλέ μου. 2 σε συνδυασμό με προσωп. αντωνυ-
 μία προσδίνει στα λόγια άλλου καυχησιάρικο
 τόνο: я-ста христианин! я-ста дүщү хочү спа-
 сать εγώ είμαι χριστιανός! θέλω την ψυχή να
 σώσω (είπε καυχόμενος).

*οстабилизатор, -а α. σταθερωτής.

*οстабилизация, -и θ. σταθεροποίηση. - фронт
 нта σταθεροποίηση του μετώπου. - экономикки
 σταθεροποίηση της οικονομίας. - напряжения
 σταθεροποίηση της τάσης (ηλεκτρ. ρεύματος). ||
 το αναλλοίωτο· η διατήρηση. - сыврөв το αναλ-
 λοίωτο των τυριών.

οстабилизировать, -рую, -решь ρ.δ. κ.σ.μ.
 σταθεροποιώ. - фронт σταθεροποιώ το μέτωπο.
 || -ся σταθεροποιούμαι.

οстабиловать(ся) ρ.δ.κ.σ. βλ. οстабилизир-
 овать(ся).

οстабильность, -и θ. σταθερότητα, ευστά-
 θεια· στερεότητα, εδραιότητα.

οстабильный επ., βρ: -лен, -льна, -льно;
 σταθερός, ευσταθής, στερεός, εδραϊός· μόνι-
 μος· -не цены σταθερές τιμές.

οstav¹, -а α. (διαλκ.) βλ. запруда.

οstav², -а α. 1 (διαλκ. κ. τεχ.) στήριγμα.
 2 εγκατάσταση.

οstavать, ставёт ρ.δ. (παλ. κ. διαλκ.) 1 βά-
 ζω συνδετικό ρήμα (στο περιφρ. κατηγορήμα). ||
 γίνομαι, καθίσταμαι. 2 απρόσ. αρκεί, φτά-
 νει.

οставенный επ. του θυρόφυλλου ή του παρα-
 θυρόφυλλου.

οставень, -вня, πλθ. -ей κ. -вен α. κ. ста-
 вня, -и θ. θυρόφυλλο ή παραθυρόφυλλο, γρί-
 λια, ξύλινο παντζούρι.

οставец, -вца κ. -вца α. (παλ. κ. διαλκ.) 1
 κύπελλο, τάσι, τσάσκα. 2 βλ. поставец.

οставить¹, ставлю, оставишь ρ.δ.μ. 1 στήνω
 ορό· ~ на ноги στήνω στα πόδια. 2 βάζω,
 θέτω τοποθετώ· ~ посуду на стол βάζω τα
 σκεύη στο τραπέζι· ~ на пост τοποθετώ στο
 πόστο· ~ к станку τοποθετώ στη μηχανή (για
 δουλειά). || διορίζω· ~ нового завхоза διο-
 ρίζω νέο διαχειριστή. || εγκατασταίνω· ~ на
 квартиру εγκατασταίνω σε διαμέρισμα. || μτφ.
 φέρω, οδηγώ· ~ в неловкое положение φέρω σε
 δύσκολη κατάσταση. 3 στήνω· ~ телеграфные
 столбы στήνω (βάζω) τηλεγραφικούς στύλους·
 - лестнице к стене στερεώνω τη σκάλα στον
 τοίχο· ~ книги в шкаф βάζω ορθά τα βιβλία
 στη βιβλιοθήκη. || δίνω προσφέρω· ему всегда
 ставят кресло αυτού πάντοτε του προσφέρουν
 πολυθρόνα (να καθίσει). им -ьте пол-литра
 бάλτε τους (κεράστε τους) μισό κιλό βότκα.
 4 μτφ. παραλληλίζω, παραβάλλω, συγκρίνω. 5
 (χαρτп.) κοντάρω. || μετακινώ· ~ часы βάζω
 το ωρολόγι (μετακινώ τους δείκτες). 6 βάζω·
 ~ паруса βάζω πανιά· ~ подпись βάζω υπογρα-
 φή· ~ знаки препинания βάζω αποσιωπητικά. ||
 επιθέτω· ~ компресс бάζω κομπρέσα· ~ гор-
 чичники бάζω συναπισμό· ~ пивки бάζω βδέλ-
 λες· ~ печатъ бάζω σφραγίδα. 7 οικοδομώ,
 φτιάχνω· ~ избу φτιάχνω ίζυπα (ξυλόσπιτο)·
 ~ мельницу φτιάχνω μύλο. 8 κανονίζω, ρυθ-
 μίζω· οργανώνω. || διεξάγω, κάνω, πραγματο-
 ποιώ· ~ опыты κάνω πειράματα· ~ оперу ανε-
 βάζω μελόδραμα. 9 προτείνω· ~ вопрос на
 обсуждение бάζω το ζήτημα για συζήτηση· ~
 резолюцию на голосование бάζω την απόφαση σε
 ψηφοφορία. 10 θεωρώ, λογίζω, παίρνω ως· ~
 в вину θεωρώ ένοχο (φταιχτη)· ~ своей заца-
 чей бάζω ως καθήκον μου. || σε συνδυασμό με
 μερικά ουσ. και μαζί με προθέσεις αποδίδε-
 ται και με σημ. αποτο ουσιαστικό: ~ под кон-
 троль бάζω υπο έλεγχο (ελέγχο)· ~ в связь
 συνδέω. || εκφρ. ~ диагноз κάνω διάγνωση
 (ασθένειας)· ~ крест на ком-чем οριστικά κ.
 αμετάκλιτα, βάζω τελεία και παύλα· ~ рекорд
 κατακτώ ρεκόρ· ~ самовар бάζω το σαμοβάρι(να
 βράσει το νερό)· ~ термометр ή градусник βά-
 ζω το θερμομετρο· ~ тесто бάζω το ζυμάρι
 να γίνει· ~ хлеб, пироги бάζω ζυμάρι για
 ψωμιά, πίτες· ~ на свое место бάζω στη θέ-
 ση (συμμορφώνω)· ~ себя на чье место бάζω
 τον εαυτό μου στη θέση κάποιου (προσποιού-
 μαι τον...). ~ вопрос ребром бάζω το ζήτημα
 ορθά-κοφτά· ~ последнюю копейку ребром ξε-
 δεύω μάταια κ. το τελευταίο καπίκι· ~ знак
 равенства между кем-чем εξισώνω, βάζω στην
 ίδια μοίρα με, παρομοιάζω με. || -ся μπαί-
 νω, τοποθετούμαι, τίθεμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

στάβιτς², **στάβлю**, **στάβιшь** ρ.δ.μ. (παλ.) εφοδιάζω, προμηθεύω. || **-ся** εφοδιάζομαι, προμηθεύομαι.

στάвка, **-и** θ. 1 (χαρτп.) μίζα, κόστα. 2 μτφ. προσανατολισμός, υπολογισμός, προοπτική, ποντάρισμα· **делать -у** ποντάρω. 3 μισθός μηνιαίτικος, το μηνιαίτικο. 4 ο καθορισμένος φόρος εισπραξης· η κανονισμένη χρηματική παραγωγική αμοιβή.

στάвка², **-и** θ. 1 η έδρα του αρχηγείου ή του στρατηγείου. 2 το αρχηγείο, το στρατηγείο.

στάвка³, **-и** θ. βλ. **όчний**.

στάвленник, **-а** α., **-ца**, **-и** θ. εγκάθετος, -η, βαλτός, -ή· τσιράκι.

στάвник, **-а** α. είδος αλιευτικού δίχτιού.

ставной επ. στερεωμένος, σταθερός (για αλιευτικά δίχτια).

ставня βλ. **στάвень**.

стадиальность, **-и** θ. η κατά στάδια ανάπτυξη.

стадиальный επ. (γραπ. λόγος) σταδιακός· **-ое развитие** σταδιακή ανάπτυξη.

стадийность, **-и** θ. (γραπ. λόγος) βλ. **стадиальность**.

стадийный επ. (γραπ. λόγος) βλ. **стадиальный**.

***стадион**, **-а** α. (αθлт.) στάδιο.

стадиться, **-йтся** ρ.δ. κοπαδιάζω, γίνομαι κοπάδι.

стадия, **-и** θ. στάδιο, βαθμός· σταθμός· **туберкулез в последней -и** φυματίωση στο τελευταίο στάδιο.

стадность, **-и** θ. ποιμενικότητα, κοπαδιαστή ζωή.

стадный επ. κοπαδιαστός, ποιμενικός.

стадо, **-а**, πλθ. **стада**, **стад**, **-ам** ουδ. (κυρлξ. κ. μтφ.) κοπάδι, αγέλη, ποίμνιο· **-корόв** κοπάδι αγελάδων· **-коз** κοπάδι γιδιών· **людское** ~ πλήθος ανθρώπων (όχλος). || εκφρ. **отойтсья от своего** **-а** ξεκόβω από την παρέά μου.

***стаж**, **-а** α. 1 χρόνος, χρονική άσκηση επαγγέλματος υπηρεσίας· χρόνια εργασίας, υπηρεσίας· **трудовой** ~ εργάσιμα ή υπηρεσιακά χρόνια. || ηλικία· **партийный** ~ κομματική ηλικία· **профсоюзный** ~ συνδικαλιστική ηλικία. 2 χρόνος πρακτικής εξάσκησης· **проходить** ~ περνώ πρακτική εξάσκηση.

стажёр, **-а** α., **-ка**, **-и** θ. δόκιμος, -η.

стажировать, **-рую**, **-руешь** ρ.δ. δοκιμάζομαι, εργάζομαι ως δόκιμος. || περνώ πρακτική εξάσκηση. || **-ся** βλ. ρ. ενεργ. φ.

стажировка, **-и** θ. πρακτική εξάσκηση. || δοκιμασία.

стаивать ρ.δ. βλ. **στάять**.

***стаёр**, **-а** α. (αθлт.) δρομέας μεγάλων α-

κοστάσεων.

стаёрский επ. του δρομέα μεγάλων αποστάσεων.

στάйка, **-и** θ. κοπαδάκι.

στάинный επ. κοπαδιαστός, που ζει κατά κοπάδια· **-не птицы** πτηνά που ζουν κοπαδιαστά.

стакан, **-а** α. 1 ποτήρι· **принесите ~ воды** φέρτε ένα ποτήρι νερό. 2 (τεχ.) εξαρτήματα σχήματος ποτηριού. 3 (στрат.) κάλυκας βλήματος πυροβόλου.

стаканный επ. του ποτηριού.

стаканчик, **-а** α. ποτηράκι.

***стаккато** επίρ. (μουσ.) διακοφτά, στακάτο.

***стаккер**, **-а** α. (τεχ.) είδος ανυψωτήρα.

стакнуться, **-нүсь**, **-нөшься** ρ.σ. (απλ.) συνομοτώ, σκευωρώ.

***стаксель**, **-я** α. (ναυт.) λοξό τριγωνικό πανί.

***сталагмит**, **-а** α. σταλαγμίτης.

сталагмитовый επ. 1 σταλαγμιτικός, του σταλαγμίτη. 2 με σταλαγμίτες· **-ая пещера** σπηλιά με σταλαγμίτες.

***сталактит**, **-а** α. σταλακτίτης.

сталактитовый επ. 1 σταλακτιτικός, του σταλακτίτη· || με σταλακτίτες· **-ая пещера** σπηλιά με σταλακτίτες.

сталеvár, **-а** α. χύτης ατσαλιού.

сталеvarение, **-я** ουδ. τήξη, λιώσιμο του ατσαλιού.

сталелитейный επ. χαλυβουργικός, της χαλυβουργίας· **- цех** εργοστασιακό τμήμα χαλυβουργίας· **- завод** εργοστάσιο χαλυβουργίας, χαλυβουργείο.

сталелитейщик, **-а** α. χύτης ατσαλιού.

сталеplавильный επ. της τήξης του ατσαλιού· **-ая печь** η κάμιнос του χαλυβουργείου.

***сталеplавильщик**, **-а** α. ειδικευμένος εργάτης στην τήξη του ατσαλιού.

сталепрокатный επ. της ελασματοποίησης ατσαλιού.

сталепрокатчик, **-а** α. ελασματοποιός, ελασματοουργός ατσαλιού.

сталировать, **-рую**, **-руешь** ρ.δ.κ.σ.μ. επιχαλυβώνω. || **-ся** επιχαλυβώνομαι.

сталировка, **-и** θ. επιχαλύβωση.

стáлкивание, **-я** ουδ. βλ. **столкновение**.

стáлкивать(ся) ρ.δ. βλ. **столкнүть(ся)**.

сталь, **-и** θ. ατσάλι, χάλυβας.

стальной επ. 1 ατσάλινος, χάλυβδινος. 2 μтφ. γερός, σκληρός. || δυνατός, σταθερός, άκαμπτος, ακλόνητος.

стамеска, **-и** θ. σμίλη μαραγκού, σκαρπέλο.

стамесочный επ. της σμίλης, του σκαρπέλου.

стамүха, **-и** θ. ογκόπαχος παρασυρμένος στην ακτή.

стан¹, **-а** α. 1 σώμα (κορμί) ανθρώπινο. 2

κορμί του πουκάμισου (εκτός τα μανίκια).

стан², -а α. 1 σταθμός, κατάλυμα· κρουσφύγετο· **разбóйничий** ~ κρουσφύγετο ληστών· **брига́дный** ~ ο σταθμός της μπριγάδας. || (παλ.) στρατόπεδο. 2 στράτευμα. || μτφ. ομάδα. 3 επαρχία (διοικητική-αστυνομική).

стан³, -а α. 1 (υπο)στήριγμα ξύλινο. 2 μηχανή· **прока́тный** ~ μηχανή ελασματοποίησης.

***стандарт**, -а α. 1 το σταντарт, ο τύπος. 2 μτφ. στερεοτυπία, το στερεότυπο.

стандартиза́ция, -и θ. 1 τυποποίηση, σταντартισμός. 2 μτφ. στερεοτυπία, ρουτίνα.

стандартизи́ровать -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ. τυποποιώ, σταντартτοποιώ. || -ся τυποποιούμαι, σταντартτοποιούμαι.

стандартизи́вать, -зую, -зуюшь ρ.δ.κ.σ.μ. βλ. **стандартизи́ровать**. || -ся βλ. **стандартизи́роваться**.

станда́ртность, -и θ. τυποποίηση, σταντартποίηση.

станда́ртный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 τυποποιημένος, σταντартποιημένος. 2 μτφ. στερεότυπος.

станя́на, -и θ. 1 βάση, στήριγμα. 2 βλ. **лафет**.

станя́нный επ. 1 της βάσης, του στήριγματος. 2 του κιλλίβαντα.

***станйо́ль**, -я α. λεπτό φύλλο μολύβδου, αλουμίνιου, κασσίτερου.

станя́ца¹, -и θ. κώμη, κεφαλοχώρι.

станя́ца², -и θ. κοπάδι πτηνών.

станя́чник, -а α. κάτοικος της κώμης.

станя́чный επ. της κώμης.

станковйст, -а α. καλλιτέχνης εργαστηριακός.

станковйный επ. 1 της εργατομηχανής. 2 της βάσης, του στήριγματος· του κιλλίβαντα. 3 του εργαστηρίου καλλιτέχνη.

станкостро́ение, -я ουδ. κατασκευή εργατομηχανών.

станкостро́ительный επ. της κατασκευής εργατομηχανών.

станови́ть(ся) ρ.σ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **ста́вить(ся)**.

станови́ться, -влюсь, -но́висься ρ.δ. 1 βλ. **ста́ть²** (2, 3 σημ.). 2 καθίσταμαι, γίνομαι, εξελίσσομαι.

станови́ще, -а ουδ. 1 στάση, προσωρινός σταθμός. 2 χωριό παραθαλάσσιο, σε όρμο.

становле́ние, -я ουδ. (γραπ. λόγος) σχηματισμός, διαμόρφωση· -характе́ра διαμόρφωση του χαρακτήρα.

станово́й επ. 1 της υποδιοίκησης χωροφυλακής· -о́е управле́ние υποδιοίκηση χωροφυλακής. || ουσ. α. ο υποδιοικητής χωροφυλακής. 2 (παλ. κ. διαλκ.) κύριος, βασικός, κεντρικός.

|| επφρ. - **при́став** υποδιοικητής χωροφυλακής· - **хре́бет** κ. -**а́я жи́ла** (απλ. κ. διαλκ.)· α) η σπονδυλική στήλη. β) το βασικό, το κύριο· - **яко́рь** μεγάλη άγκυρα σκάφους.

стано́вье, -я ουδ. (διαλκ.) βλ. **станови́ще** (1 σημ.).

стано́к¹, -нка α. 1 εργατομηχανή· **фре́зерный** - φραιζα κατατομών· **тка́цкий** - ο αργαλειός· **тока́рный** - ο τόρνος· **типографи́ческий** ή **печа́тный** - πιεστήριο τυπογραφείου· **сверли́льный** - διατρητικό μηχανήμα, τρίπανο μηχανοκίνητο. 2 βλ. **стан³** 3 κιλλίβαντας πυροβόλου ή πολυβόλου. || οκρίβαντας. 4 υποστήριγμα. 5 στήριγμα (γυμναστικής εξάσκησης). 6 συσκευή προσαρμογής. || ξεχωριστό τμήμα σταύλου· - **для теля́т** τμήμα σταύλου για τα μοσχάρια.

стано́к², -нка α. 1 (παλ.) σταθμός οδικός. 2 χωριουδάκι (στη Σιβηρία).

стано́чник¹, -а α., -ца, -и θ. εργάτης, -τρια εργατομηχανής.

стано́чник², -а α. κάτοικος μικρού χωριού της Σιβηρίας.

стано́чный επ. της εργατομηχανής.

стано́чный² επ. του μικρού σιβηριανού χωριού· - **жи́тель** βλ. **стано́чник**.

***станс**, -а α. 1 (φιλυ.) τετράστιχο. 2 πλθ. -и ποίημα σε τετράστιχα.

станцева́ть ρ.σ. βλ. **танцева́ть**.

станцио́нный επ. του σταθμού· - **смотри́тель** επόπτης σταθμού.

***ста́нция**, -и θ. 1 (παλ.) οδικός σταθμός. || σταθμός, στάθμευση. || στάση, απόσταση μεταξύ δυο σταθμεύσεων. 2 το κτίριο του σταθμού· **телефо́нная** ~ τηλεφωνικός σταθμός· **метеорологи́ческая** ~ μετεωρολογικός σταθμός.

***ста́пель**, -я, πλθ. -и κ. -я́ α. ναυπηγική κλίνη.

ста́пельный επ. της ναυπηγικής κλίνης.

ста́пливать(ся) ρ.δ. βλ. **сто́пить(ся)**.

ста́пывать(ся) ρ.δ. βλ. βλ. **отопта́ть(ся)**.

ста́рание, -я ουδ. προσπάθεια· ζήλος· **прило́жить** -я καταβάλλω προσπάθειες. || χρυσοθηρία ή παλιός τρόπος εξαγωγής χρυσού.

ста́ратель, -я α. ο καταβάλλων προσπάθειες. || εργάτης χρυσορυχείου με απαρχαιωμένες μέθοδες.

ста́рательно επίρ. με προσπάθεια, με επιμέλεια, με ζήλο.

ста́рательность, -и θ. προσπάθεια· επιμέλεια· ζήλος.

ста́рательный επ., βρ: -лен, -льна, -льно ο προσπαθών, ο καταβάλλων προσπάθειες. || επιμέλης, νοιασμένος· ζηλωτικός.

ста́рательский επ. ερευνητικός χρυσού.

ста́рательство, -а ουδ. χρυσοθηρία, έρευνα

για χρυσό.

стараться ρ.δ. προσπαθώ· εργάζομαι με ζήλο· πολεμώ· πασχίζω· παλεύω.

старее κ. **старе** βλ. **старый**.

старее κ. **старе** (παλ.) βλ. **старше** (2 σημ.).

старейший¹ βλ. **старший**.

старейший² βλ. **старый**.

старейшина, -и α. (παλ.) φύλαρχος, αρχηγός φυλής. || εκφρ. **совет-шин** συμβούλιο πεπειραμένων, έμπειρων.

старение, -я ουδ. γέρασμα, γήρασμα. || πάλιωμα, παλαιώση.

стареть, -ёш, -ёшь κ. (παλ.) **стареть**, -еш ρ.δ. 1 γεράζω, γηράζω. 2 παλιώνω, απαρχαιώνομαι· μόды всегда -ют οι μόδες πάντοτε παλιώνουν. 3 αλλάζω, αλλοιώνομαι. || -ся βλ. **стареть** (1,2 σημ.).

старец, -ца α. 1 βλ. **старик**. 2 γερασμένος καλόγερος ή ασκητής. || μοναχός-ηγούμενος.

старик, -а, κλητ. (παλ.) **старче** α. γέρος, γέροντας. || πλθ. -ки οι γέροντες, οι γριές, οι παλιοί.

старикан, -а α. γέρος, γέροντας.

старикашка, -и α. γεροντάκος, -άκι.

стариковский επ. γεροντικός, γεροντιστικός· γέρικος· -ая походка γεροντικό βάδισμα· -ие привычки γεροντικές συνήθειες.

старина, -и θ. βλ. **былина**!

старина, -и 1 θ. τα παλιά χρόνια, οι παλιοί καιροί. 2 βλ. **старик**. || εκφρ. по -е με τα παλιά, κατά τα παλιά έθιμα· тряхнуть -οή να θυμηθούμε τα παλιά, τα νιάτα μας.

старинка, -и θ. βλ. **старина** (1 σημ.). || εκφρ. по -е α) με τα παλιά, κατά τα παλιά έθιμα. β) με παλιούς τρόπους και μεθοδους.

старинный επ. 1 παλιός· -ая песня παλιό τραγούδι· -ие книги παλιά βιβλία· -ое знакомство παλιά γνωριμία.

старинушка, -и 1 θ. βλ. **старина** (1 σημ.). 2 α. γεροντάκος, -άκι.

старить, -рю, -ришь ρ.δ.μ. γεράζω· не летá (годы) -ят, а горе δε γεράζουν τα χρόνια, αλλά οι στενοχώριες (τα φαρμάκια). || -ся γεράζω.

старница! -и θ. γερασμένη καλόγρια.

старница! -и θ. βλ. **староречье**.

старичишка, -и α. βλ. **старинушка**.

старичок, -чкá α. γεροντάκος, -άκι.

старичонка, -и α. παλιόγερος, κακόγερος.

старичье, -я ουδ. (αθρ.) γέροντες, παλιοί άνθρωποι.

* **старка**, -и θ. είδος βότνιας.

старновать(ся) βλ. **сторновать**.

старобитный επ. (παλ.) αρχαίος, παλιός· πανάρχαιος, παμπάλαιος.

старовёр, -а α., -ка, -и θ. (θρησκ.) ρασκόλνικος, σχισματικός. || μτφ. αρχαιότροπος, παλαιϊκός.

старовёрец, -рца, -ка, -и θ. βλ. **старовёр**.

старовёрский επ. ρασκόλνικος, σχισματικός.

старовёрство, -а α. παλιά πίστη (σχίσμα που προκλήθηκε απο τις μεταρρυθμίσεις του Πατριάρχη της Μόσχας Νίκονα).

старовёрческий επ. της παλιάς πίστης.

старовёрчество, -а ουδ. βλ. **старовёрство**.

стародавний επ. βλ. **старобитный**.

стародавность, -и θ. παλιά (αρχαία) εποχή· ο παλιός καιρός, τα παλιά χρόνια.

стародёдовский επ. απο πρόπαππους, απο παλιούς προγόνους, πολύ παλιός, παμπάλαιος.

старожил, -а α., -ка, -и θ. παλιός κάτοικος (με πολυετή διαμονή σ' ένα μέρος).

старожильский επ. του παλιού κατοίκου.

старожильческий επ. βλ. **старожильский**.

старозавётность, -и θ. το παλαιό, η παλαιότητα· -взглядов παλαιότητα αντιλήψεων.

старозавётный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 προσηλωμένος στις παλιές συνήθειες· -помещик τσιφλικάς παλιών συνθηθειών. 2 παλιός, του παλιού καιρού· -ие предания παλιές παραδόσεις· -ие взгляды παλιές αντιλήψεις.

старозалежный επ. χέρσος απο πολλά χρόνια.

старомодность, -и θ. η παλιά μόδα.

старомодный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 παλιάς μόδας· -ая мебель έπιπλα παλιάς μόδας. 2 παλιού τρόπου· -ое воспитание παλιά διαπαιδαγώγηση.

старообразность, -и θ. γεροντική μορφή.

старообразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно; γέρικος, γεροντικός, γεροντικής μορφής· -ое лицо γέρικο πρόσωπο.

* **старообрядец**, -дца α., -ка, -и θ. βλ. **старовёр**.

старообрядский επ. βλ. **старовёрский**.

старообрядство, -а ουδ. βλ. **старовёрство**.

старообрядческий επ. βλ. **старовёрский**.

старообрядчество, -а ουδ. βλ. **старовёрство**.

старопáхотный επ. οργωμένος, καλλιεργημένος απο παλιά.

старопечатный επ. παλαιότυπος (τυπωμένος πριν τη μεταρύθμιση του Πατριάρχη της Μόσχας Νίκονα).

старописный κ. **старописменный** επ. (για χειρόγραφα) παλιάς γραφής.

старопрежний επ. (παλ)· βλ. **стародавний**.

старорежимность, -и θ. το παλιό, το καθυστερημένο, καθυστέρηση.

старожимный επ., βρ: -мен, -мна, -мно παλαιοκαθεστωτικός. || παλιός, καθυστερημένος.

староречье, -я, γεν. πλθ. -чий, δοτ. -чьям

ουδ. η παλιά κοίτη ποταμού.

старорусский επ. παλαιорωσικός, αρχαιорωσικός.

старосветский επ. (παλ. κ. γραπτ. λόγος) βλ. **старозаветный**.

старославянский επ. αρχαιοσλαβικός· - ЯЗЫК αρχαιοσλαβική γλώσσα.

старослужащий επ. πολυετούς στρατιωτικής υπηρεσίας. || ουσ. α. караβανάς.

староста, -и α. 1 χωροδεσπότης· πρόκριτος. 2 ο υπεύθυνος σχολικής τάξης· επιμελητής.

старостика, -и θ. η σύζυγος του χωροδεσπότη, του πρόκριτου.

старость, -и θ. 1 τα γεράματα, τα γερατιά· В -и, на -и лет, под -и στα γεράματα, στα γερατιά· До -и ως τα γεράματα· При́знаки -и σημάδια γερατιών· до ГЛУБОКОЙ -и ως τα βαθιά γεράματα. 2 πάλιωμα, παλαιώση.

***старт**, -а α. εκκίνηση· σημείο εκκίνησης.

***стартер** κ. **стартер**, -а α. 1 σηματοδότης εκκίνησης. 2 εκκινήτριας μηχανών, -νισμών.

стартерный κ. **стартерный** επ. του εκκινήτρια.

стартовать, -туть, -тутье ρ.δ.κ.σ. (αθлт.) ξεκινώ, εκκινώ (απο αφετηρία)· бегуннй -у́ют завтра в 11 часо́в οι δρομείς ξεκινούν αύριο στις 11 η ώρα. || (αερп.) απογειώνομαι.

стартовый επ. της εκκίνησης. || της απογείωσης· -ая площадка διάδρομος απογείωσης.

стару́ха, -и θ. η γριά· ГЛУБОКАЯ - η μπαμπόγρια.

старушенция, -и θ. (ειρν.) γριά.

старушечий, -ья, -ье επ. γριίστικος· -ье ПЛАТЬЕ γριίστικο φόρεμα.

стару́шка, -и θ. γριούλα.

старушонка, -и θ. βλ. **стару́шка**.

старческий επ. βλ. **стариковский**.

ста́рше 1 (παλ.) συγκρ. β. του επ. **ста́рний**; γεροντότερος. 2 μεγαλύτερος την ηλικία, πρεσβύτερος. || αρχαιότερος. || μεγαλύτερος, ανώτερος κατά την (σχολική) τάξη.

старшеклас́сник, -а α., -ца, -н θ. μαθητής, -τρια των ανώτερων τάξεων του 10ταξίου σχολείου.

старшеку́рсник, -а α., -ца, -н θ. φοιτητής, -τρια τρίτοετής και πάνω.

ста́рший επ., υπερθ. β. **ста́рейший**. 1 πρεσβύτερος, μεγαλύτερος την ηλικία· бРАТ μεγαλύτερος αδερφός· -ая сестра́ μεγαλύτερη αδερφή· - сын в семье́ το μεγαλύτερο παιδί στην οικογένεια· -ая дочь η μεγαλύτερη θυγατέρα. || παλιός, πρότερος, προγενέστερος. 2 ουσ. πλθ. -ие οι μεγαλύτεροι, οι ενήλικοι. 3 αρχαιότερος, ανώτερος (στο βαθμό, υπηρεσία)· -ая медицинская сестра́ η αρχινοσοκόμα· - ма́стер ο αρχιμάστορας, πρωτομάστορας· -

офи́цер αρχαιότερος αξιωματικός. 4 ουσ. ο προϊστάμενος, ο επικεφαλής, ο υπεύθυνος· - отделение ο υπεύθυνος του τμήματος, ο τμηματάρχης. 5 ανώτερος, μεγαλύτερος· -ие клас́сы οι μεγαλύτερες (σχολικές) τάξεις.

ста́ршина, -и θ. (αθрс.) οι προεστοί, οι προύχοντες· δημογέροντες· каза́чкая - οι κοζάκοι προεστοί.

ста́ршина, -и θ., πλθ. -и́ны, -и́н α. 1 επιλοχίας. 2 κελευστής (πολεμικού ναυτικού). 3 (παλ.) αρχηγός, αρχηγέτης· επικεφαλής· υπεύθυνος. || εκφр. **во́йсково́й** - αντισυνταγματάρχης των Κοζάκων.

ста́ршинский επ. του επιλοχία κλπ. ουσ. βλ. **ста́ршина**.

ста́ршинство, -а ουδ. ο βαθμός του επιλοχία ή του κελευστή. || ηγεσία, αρχηγία· αρχηγιλίκι.

ста́ршинство, -а ουδ. αρχαιότητα (βαθμού ή υπηρεσίας)· τα πρωτεία, πρωτοκαθεδρία.

ста́ршый επ. κ. ουσ. (διαлк.) βλ. **ста́рший** (1, 3, 4 σημ.).

ста́рний επ., βр: **стар**, **ста́ра**, **ста́ро**; **ста́рше**, **ста́рее** κ. (παλ.) **ста́рее**, **ста́ре**; **ста́рейший**. 1 γέρος, γηραλέος· - человек γέρος άνθρωπος. 2 βλ. **стариковский**. 3 παρήλικος, που δεν αρμόζει στην ηλικία. 4 παλιός, αρχαίος· - университет παλιό πανεπιστήμιο· - долг παλιό χρέος· -ая привы́чка παλιά συνήθεια· - приём παλιός (ξεπερασμένος) τρόπος. || έμπειρος, παλιός, παλαιμάχος. 5 φθαρμένος· άχρηστος· -ое пла́тье παλιό φόρεμα· -ие кни́ги παλιά βιβλία· - дом παλιόσπιτο. || προηγούμενος, προγενέστερος· - адрес παλιά διεύθυνση· - карто́фель παλιά πατάτα· -ие го́ды τα παλιά χρόνια· -ие производственные отноше́ния παλιές παραγωγικές σχέσεις. 6 ουσ. -ое ουδ. το παλιό, τα παλιά· забыва́ть -οε ξεχνώ τα παλιά· борьба́ но́вого со ста́рым πάλη του καινούργιου και του παλιού. || εκφр. -ая ве́ра βλ. **старовѣрство**· -οе вино́ παλιό κρασί· - стиль παλιό ημερολόγιο· - и ма́лый; **стар и мал**; и **стар и мал** μεγάλοι και μικροί (όλες οι ηλικίες)· человек -го за́каза άνθρωπος του παλιού καιρού, παλιών συνθηθειών· προγονολάτρης.

ста́рь, -и θ. (παλ.). 1 ο παλιός καιρός, τα παλιά χρόνια. 2 το παλιό, η αρχαιότητα.

ста́рьё, -я ουδ. (αθрс.) παλιοπράγματα. || οι γέροντες, οι παλιοί. || το απαρχαιωμένο, το παλιό.

ста́рьёвщик, -а α., -ца, -н θ. παλαιολώλης, -ήτρια.

стаска́ть ρ.σ. βλ. **таска́ть**.

ста́скивать(ся) ρ.δ. βλ. **таска́ть(ся)**.

отасова́ть(ся) ρ.σ. βλ. **тасова́ть(ся)**.

στατέϊκα, -и θ. αρθράκι, αρθρίδιο καθώς κ. με περιφρονητική σημασία.

***στάτικα**, -и θ. η στατική.

στατίστ, -а α., -ка, -и θ. κομπάρσος, βουβός (στατός, ιστάμενος, στεκούμενος).

στατίστικ, -а α. στατιστικός, ειδικός στη στατιστική.

***στατίστικά**, -и θ. η στατιστική.

στατιστιτσеский επ. στατιστικός.

στατίσνι επ., βρ: -тiст, -а, -ο (για άλογα) καλόκορμος.

στατίческий επ. στατικός, της στατικής· -уровень воды στατική στάθμη του νερού. || ακίνητος.

στατίчность, -и θ. στατικότητα· το ακίνητον.

στατίчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно στατικός· ακίνητος.

στάтность, -и θ. ευμελεια, πλαστικότητα.

στάтний επ., βρ: -тен, -тнá, -тно ευώματος, εύσωμος, καλλίσωμος, ωραιόσωμος· ευμελής· ευσταλής.

***στάтор**, -а α. (τεχ.) ο στάτης ή στάτορας.

στάторный επ. του στάτη ή στάτορα.

στάточно επίρ. (παλ.) πιθανώς, πιθανόν, ίσως, ενδεχομένως.

στάточнiй επ., βρ: -чен, -чна, -чно (παλ.) πιθανός, ενδεχόμενος· δυνατός. || εκφρ. -οе ли дело? είναι δυνατόν; πρέπει; αρμόζει; επιτρέπεται;

***στάто-дáма**, -н θ. κυρία της τιμής ή των τιμών (της τσαρικής αυλής).

***στάтский** επ. (παλ.) βλ. штáтский. || εκφρ. действительный - советник πολιτικός βαθμός 4^{ης} τάξης (στην παλιά Ρωσία)· - советник πολιτικός βαθμός 5^{ης} τάξης. (στην παλιά Ρωσία).

***στάто-секретáрь**, -я́ α. 1 ανώτερος αυλικός βαθμός. 2 υπουργός (σε μερικές δυτικές χώρες).

στάтуáрность, -и θ. σταθερότητα, μονιμότητα.

στάтуáрный επ. 1 αγαλμάτινος· -ое изображение αγαλμάτινη απεικόνιση. || για αγάλματα· - мрáмор мάρμαρο για αγάλματα. 2 σταθερός, μόνιμος· ακίνητος.

***στάтус**, -а α. κατάσταση· καθεστώς.

***στάту-кво** α. άκλ. το υπάρχον καθεστώς, η δημιουργημένη κατάσταση· сохранить - διατηρώ το υπάρχον καθεστώς.

***στάтут**, -а α. 1 το καταστατικό· - лиги наций το καταστατικό της Κοινωνίας των Εθνών. 2 (παλ.) νόμος· κυβερνητική απόφαση.

***στάтуя**, -и θ. άγαλμα, ανδριάντας. || εκφρ. как - σαν άγαλμα (ακίνητος, άψυχος).

стáть, стáну, стáнешь ρ.σ. 1 στέκομαι όρθιος, στέκομαι, ιστάμαι· - у стéнi στέκομαι στον τοίχο· - у дверя́κ στέκομαι στην πόρ-

τα· - в очередь στέκομαι στη σειρά· - на пост στέκομαι στο κόστο. || σηκώνομαι, εγείρομαι· - на нóги σηκώνομαι στα πόδια (όρθιος)· - на колéни στέκομαι στα γόνατα. 2 σταματώ, σταθμεύω· - лёгeрeм στρατοπεδεύω· - на нoчóвкy σταθμεύω για διανυκτέρευση. || καταλαβαίνω, πιάνω θέση (για μάχη). 3 μтφ. παίρνω θέση, τοποθετώ τον εαυτό μου. 4 ξεσηκώνομαι (για αγώνα)· - на зaщítу угнетённых ξεσηκώνομαι για υπεράσπιση των καταπιεζομένων. || ανατέλλω· βγαίνω· ανεβαίνω, υψώνομαι· мéсяц стал вьсоkó το φεγγάρι ανέβηκε ψηλά. || (παλ.) αρχίζω· σηκώνομαι· стал вéтер σηκώθηκε άνεμος· стáла бýря σηκώθηκεθύελλα· - ли вóлны σηκώθηκαν κύματα. || (διακ.) επέρχομαι, γίνομαι· - ли нoчь нýхтwсе ακόρο χόлод стáнет γρήγορα θα αρχίσει το κρύο. 5 σταματώ, ανακόπτω (κίνηση, πορεία)· полк стал то σύνταγμα σταμάτησε. || παύω· часы - ли το ρολόγι σταμάτησε (έπαψε να λειτουργεί)· мoтóр стал то мoтeр σταμάτησε· - рaбóту σταματώ τη δουλειά. || (για ποτάμι) παγώνω. || (για πάγο) σχηματίζομαι, γίνομαι κατάλληλος (για χιονοδρομία). 6 (απλ.) στοιχίζω. || εκφρ. - во глaвé μπαίνω επικεφαλής· - мéжду кем μπαίνω στη μέση (παρακινώ τον έναν κατά του άλλου)· - на квaртiру к κομý βλ. встáть на квaртiру; - на лёд αρχίζω να παγοδρομώ· - на лёжi αρχίζω χιονοδρομία με σκι· - на путь βλ. встáть на путь· - на учёт είμαι γραμμένος (στον κατάλογο μιας οργάνωσης)· - на я́кoрь σταματώ, ρίχνω άγκυρα· - у влáсти παίρνω την εξουσία.

стáть², стáну, стáнешь ρ.σ. 1 (ως συνδετικό ρ. στο περιφραστικό κατηγορημα)· αρχίζω· γίνομαι· я стал писáть άρχισα να γράφω· он стал агpонóмом αυτός έγινε αγρονόμος. 2 η οριστική του ενεστώτα σχηματίζει το μέλλοντα διαρκή αντί του бýду, бýдешь· я не стáну естъ δε θα τρώω· я не стáну слýшать δε θα υπακούω. 3 συμβαίνω, λαβαίνω χώρα, γίνομαι· αποβαίνω. 4 απρόσ. υπάρχω. || (με αρνητικό μόριο) δε θα υπάρχω, θα έχω πεθάνει· тoгдá менá не -нет τότε εγώ δε θα ζω. 5 (παλ.) αρκώ, φτάνω· табáк у менá -нет ο καπνός έμένα θα μου φτάσει. || εκφρ. стáло бытъ κ. (απλ.)· стáло (παρθ. λ.) συνεπώς· δηλαδή· -ло бытъ вам не хóчется рaбóтáть δηλαδή δε θέλεις να δουλέψεις· - нет с κοгó ή от κοгó (απλ.) απ' αυτόν όλα γα τα περιμένεις. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ. (3 σημ.).

стáть³, -и, γεν. πλθ. -ей θ. 1 κορμοστασιά, παράστημα· σουλούπι, φιγούρα. 2 μтφ. χαρακτηρισ, ιδιότητα, ψυχοσύνθεση. 3 (ως κατηγ.) είναι ευπρεπές. || χρησιμότητα, ανάγκη. || (με το αρνητικό μόριο не)· δεν ταίριαζει, δεν

αρμόζει, δεν πρέπει. || εκφρ. ПОД - α) ομοιάζω με, όμοιος με· σαν. β) ανάλογα, αντίστοιχα· παράλληλα.

статья́, -и́, γεν. πλθ. -ей, δοτ. -тя́м θ. 1 άρθρο, δημοσίευμα· газэтная - άρθρο εφημερίδας· передовая - κύριο άρθρο· критическая - κριτικό άρθρο. 2 ειδική διάταξη νόμου, συνθήκης· -и́ угольного кодекса άρθρα του ποινικού κώδικα· - мирного договора άρθρα της συνθήκης ειρήνης· - закона άρθρο του νόμου. 3 ειδική υποδιαίρεση λογιστικής· -и́ дохода άρθρα εσόδων. 4 κατηγορία, είδος· тоμέас. 5 (παλ.) στρατ. βαθμίδα, βαθμός· старшина́ первой -и́ επιλοχίας πρώτου βαθμού. 6 (απλ.) κορμοστασιά, κόψιμο. || εκφρ. по всем -ьям и. во всех -ьях καθ' όλα, κατά πάντα· απο κάθε άποψη.

***стафилококк**, -а α. (ιατρ.) σταφυλόκοκκος.

стафилококковый επ. σταφυλοκοκκικός.

стахановец, -вца α., -ка θ. σταχανοφικός, -ή, πρωτοπόρος, -α στην παραγωγή.

стахановский επ. σταχανοφικός· -ие методы работы σταχανοφικές μέθοδοι εργασίας.

стациона́р, -а α. 1 μόνιμο ίδρυμα· больница - μόνιμο νοσοκομείο (σε αντίθεση με το κινητό). 2 βάση, σκελετός· θεμέλιο· установка дизеля на -е εγκατάσταση της μηχανής ντιζελ στο πλαίσιο (σασί).

***стационарный** επ. 1 σταθερός, μόνιμος· ακίνητος· -ая больница μόνιμο νοσοκομείο. 2 νοσηλευόμενος στο νοσοκομείο (αντώνυμο του προσερχόμενου για θεραπεία). || μόνιμος· - врач γιατρός του νοσοκομείου.

***стация**, -и θ. χώρος, τόπος, μέρος (ζώνων ή φυτών). || κλίμα ενός τόπου.

стачать ρ.σ.μ. (συρ)ράπτω· ράβω.

стачечник, -а α. απεργός.

стачечный επ. απεργιακός· -ое движение απεργιακό κίνημα· -ая борьба απεργιακός αγώνας· - комитет απεργιακή επιτροπή.

стачивание¹, -я ουδ. συρραφή· ραφή.

стачивание², -я ουδ. τρόχισμα, ακόνισμα.

стачивать¹ ρ.δ. (συρ)ράπτω· ράβω. || -ся (συρ)ράπτομαι· ράβομαι.

стачивать² ρ.δ. βλ. сточить. || -ся βλ. сточиться.

стачка¹, -и θ. απεργία· στάση εργασίας· - докеров απεργία λιμενεργατών· всеобщая - γενική απεργία. 2 (απλ.) μυστική συμφωνία, συνωμοσία.

стачка², -и θ. (συρ)ραφή.

стачной επ. (συρ)ραμμένος. || της συρραφής· για συρραφή.

стачить, -щý, -цишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. стаченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. σέρνω, σύρω, μεταφέρω σέρνοντας· - мешок σέρνω το

τσουβάλι. || παίρνω· - скатерть со стола παίρνω το τραπεζομάντηλο απο το τραπέζι. || βγάζω· - чулки βγάζω τις κάλτσες· - сапоги βγάζω τις μπότες. 2 τραβώ· - лодку в воду τραβώ τη βάρκα στο νερό. || παρασύρω· егò -ли в церковь τον πήραν στην εκκλησία. 3 κλέφτω, βουτώ. || -ся βγαίνω· αφαιρούμαι μετακινούμαι με δυσκολία.

стая́, -и θ. κοπάδι, αγέλη· σμήνος· - волков κοπάδι λύκων· журавлиная - σμήνος γερανών. || μτφ. πλήθος, σωρός· - туч οι σωρείτες. || μτφ. τσούρμο, μαρίδα.

стаять, стáет ρ.σ. (για χιόνι, πάγο)· λιώνω.

ствóл, -á α. 1 κορμός δέντρου, θάμνου. 2 (αρχικ.) κορμός στύλου, κολώνας (αποτη βάση ως το κιονόκρανο). 3 η κάνη του όπλου. 4 φρέαρ, πηγάδι ορυχείου (καθόδου-ανόδου εργατών). || εκφρ. пойти в - βγάζω, αναδίδω στέλεχος (ριζοκάλαμο).

стволіна, -и θ. μεγάλος κορμός δέντρου.

стволістый επ., -лїст, -а, -ο πολύκορμος, που βγάζει απο τη ρίζα πολλούς κορμούς. || ριζόκλαδος, ριζοστέλεχος.

стволіться, -їтсья ρ.δ. βγάζω στελέχη, φυτάνια, αδελφώνω.

стволово́й κ. **стволовнй** επ. 1 του κορμού (του δέντρου). 2 του πηγαδιού του ορυχείου. 3 ουσ. εργατής ανελκυστήρα ορυχείου.

ствóльный επ. της κάνης (όπλου).

створ, -а α. 1 βλ. створка. 2 (παλ.) το κλείσιμο. 3 ευθυγράμμιση· σύμπτωση. || εκφρ. финишный и концевые -и дистанции (αθлт.) το τέρμα, η γραμμή του τέρματος απόστασης.

створаживать(ся) ρ.δ. βλ. створожить(ся).

створіть, -орѣ, -орїшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. створенный, βρ: -рен, -а, -ο κ. створенный, βρ: -рѣн, -ренá, -ренá ρ.σ.μ. 1 (παλ.) κλείνω (δίφυλλη πόρτα, δίφυλλο παράθυρο κ.τ.τ.). 2 ευθυγραμμίζω, κάνω να συμπέσει. || -ся 1 κλείνομαι. 2 ευθυγραμμίζομαι.

ствóрка, -и θ. το ένα απο τα δυο φύλλα παράθυρου, πόρτας κ.τ.τ.).

ствóрный επ. βλ. створчатнй. || της ευθυγράμμισης, της σύμπτωσης.

створóжить(ся) ρ.σ. βλ. творóжить(ся).

ствóрчатнй επ., βρ: -чат, -а, -ο δίφυλλος· -ое окно δίφυλλο παράθυρο· -ая дверь δίφυλλη πόρτα.

створя́ть(ся) ρ.δ. βλ. створіть(ся).

***стеарін**, -а α. στεαρίνη ή στεατίνη.

стеарінный επ. στεατίνος, -τικός· -не свѣчи стеατοκήτριά, σπερματόετα.

стебелѣк, -лѣка α. μικρό στέλεχος φυτού.

стебелѣ, -блѣ α. 1 στέλεχος φυτού· βλα-

στός. 2 κορμός· άξονας· - περά ο κονδυλοφόρος· - затвора винтoвки το στέλεχος ή ο κορμός του κινητού ουραίου του τουφεκιού. 3 (παλ. κ. διαλκ.) η ουρά (λαβή) του κουταλιού.

стебелькoвнѣй επ. (φυτό) με στέλεχος.

стебельнѣй επ. του στελέχους.

стебельчатѣй επ., βρ: -чат, -а, -ο σαν βλαστοειδής.

стеблeвάνиe, -я ουδ. ανάδοση, βγάλσιμο στελεχών, βλαστών· αδελφωμα.

стеблeвнѣй κ. **стеблeвoѣй** επ. του στελέχους.

стеблeстoѣй, -я α. η πυκνότητα ή το ύψος των στελεχών.

стеблoтнѣй επ., βρ: -лѣст, -а α. στελεχώδης, πλήρης στελεχών.

стегeльнѣй επ. αραιού γαζώματος· -ая машина ραπτομηχανή για χοντροδουλειές.

стегeльщик, -а α., -ца, -н θ. ράπτης, -ρια χοντρών ραφών ή αραιού γαζώματος.

стегeνѣй! -я ουδ. μαστίγωση.

стегeнѣй! -я ουδ. αραιό γάζωμα ή ράψιμο χοντρών ραφών.

стeггaнкa, -и θ. είδος επενδύτη με βαμπάκι εσωτερικά.

стегeнyтѣ ρ.σ. (απλ.). 1 βλ. **стeгaтѣ**! 2 Χρησιμοποιείται αντί άλλου ρ. με επιτακτική σημ. (απλ.)· нас -ли из винтoвок μας έβαλαν γερά (γάζωσαν) με τα τουφέκια· завтра yтpом -нeм в сoсeднyю дeрeвню το πρωί το δίνομαι (το σκάζομε) για το γειτονικό χωριό.

стeггaннѣй επ. ραμμένος (εσωτερικά με βαμπάκι).

стeгaтѣ! ρ.δ. μαστιγώνω, μαστιζω· - кнyтoм χτυπώ με το μαστίγιο· - ремнeм χτυπώ με το λωρί· - по лoшaдѣм χτυπώ τα άλογα με το μαστίγιο. || -ся μαστιγώνομαι.

стeгaтѣ! ρ.σ.μ. ράβω με αραιό γαζί. || -ся γαζώνομαι αραιά.

стeгнo, -á, πλθ. **стeгнa**, -гoн, -гнaм ουδ. (παλ. κ. διαλκ.) μηρός, μπoύτι.

стeгнyтѣ ρ.σ. βλ. **стeгaтѣ**!

стeгжa! -и θ. 1 ράψιμο χοντρής ραφής ή με αραιό γαζί· - oдeялa ράψιμο παπλώματος. 2 η ραφή· το ραμμένο μέρος.

стeгжa! -и θ. (διαλκ.) δρομάκι, μονοπάτι.

стeжoк, -жкá α. βελονιά· мeлкѣе -и μικρές βελονιές· крyпнѣе -и μεγάλες βελονιές.

стeзя, -ѣ θ. 1 (παλ.) οδός, δρόμος. 2 μτφ. διάνυση του βίου, η πορεία της ζωής.

***стeк**, -а α. μαστίγιο σκληρό.

***стeкa**, -и θ. γλύφανο ξύλινο.

стeкaнѣ, -я ουδ. ροή, τρέξιμο.

стeкaтѣ (ся) ρ.δ. βλ. **стeчѣ** (ся).

стeκлeнeтѣ, -eт ρ.δ. υαλοποιούμαι. || γυαλίζω, λάμπω.

стeκлѣльщик, -а α. στιλβωτής δέρματος.

стeκлѣтѣ, -лѣ, -лѣшь ρ.δ.μ. βάζω (περνώ) τζάμια. || στιλβώνω, γυαλίζω (δέρματα). || -ся υαλοθετούμαι.

стeκлo, -á, πλθ. **стeκлa**, -кoл, -κлaм ουδ.

1 γυαλί, ύαλος· прoизвoдствo -κлá η παραγωγή γυαλιού· - лáмпы το γυαλί της λάμπας. 2

τζάμι, γυαλί, υαλοπίνακας· oкoннoе - το τζάμι του παραθύριου. 3 (αθρσ.) τα γυαλικά, τα γυάλινα σκευή. || εκφρ. **зaжигaтeльнoе** - συγκλίνων ή συγκεντρωτικός φακός· **увeличѣтeльнoе** - μεγεθυντικός φακός.

стeκлoвáр, -а α. υαλουργός.

стeκлoвaрeнѣ, -я το βράσιμο του γυαλιού.

стeκлoвaрeннѣй επ. υαλουργικός.

стeκлoвaрннѣй επ. βλ. **стeκлoвaрeннѣй**.

стeκлoвaрoчннѣй επ. βλ. **стeκлoвaрeннѣй**.

стeκлoвáтнѣй επ., βρ: -вáт, -а, -o. υαλώδης, σαν γυαλί. || γυάλινος.

стeκлoвáтѣ, -лyю, -лyesh, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **стeκлoвaннѣй**, βρ: -вaн, -а, -o ρ.δ.κ.σ.μ. κáνω (μετατρέπω σε γυαλί)· - пeсoк μετατρέπω τον άμμο σε γυαλί. || -ся μετατρέπομαι σε γυαλί, υαλοποιούμαι.

стeκлoвѣдннѣй επ., βρ: -дeн, -днa, -днo. 1 σαν το γυαλί, υαλοειδής. 2 στιλπνός, γυαλιστερός.

стeκлoвyдyвáльщик, -а α. βλ. **стeκлoдyв**.

стeκлoвyдyвнoѣй επ. βλ. **стeκлoдyвнѣй**.

стeκлoгpаф, -а α. υαλογράφος (όργανο).

стeκлoгpафѣрoвaтѣ, -рyю, -рyesh ρ.δ.κ.σ.μ. υαλογραφώ. || -ся υαλογραφούμαι.

стeκлoгpафѣст, -а α., -кa, -и θ. υαλογράφος (εργάτης, -τρια).

стeκлoгpафѣчeскѣй επ. υαλογραφικός.

стeκлoгpафѣя, -и θ. υαλογραφία.

стeκлoдeл, -а α. υαλουργός, υαλοποιός.

* **стeκлoдeлaтeльнѣй** επ. υαλουργικός· - зaвoд εργοστάσιο υαλουργίας, υαλουργείο.

стeκлoдeлѣнѣ, -я ουδ. υαλοποιία, -ποίηση.

стeκлoдeлѣннѣй επ. υαλουργικός, της υαλουργίας· -я прoмѣшлeннoстѣ υαλουργική βιομηχανία.

стeκлoдyв, -а α. φυσητής γυαλιού.

стeκлoдyвнѣй επ. της υαλοφύσησης.

стeκлoмáссa, -н θ. υαλομάζα.

стeκлoочѣтнѣтeль, -я α. υαλοκαθαριστής αυτοκινήτου κλπ. (συσκευή).

стeκлoплáв, -а α. βλ. **стeκлoвáр**.

стeκлoплáвѣльннѣй επ. βλ. **стeκлoвáрeнннѣй**.

стeκлoрeдyжѣй επ. υαλοκοπτικός, υαλοχαρκτηκός· - инстpyмeнт υαλοχαρκτηκoό οργaно.

стeκлoрeз, -а α. 1 υαλοκόπτης. 2 υαλοχαρκτηκoό οργaно.

стeκлoрeзннѣй επ. υαλοκοπτικός.

стeκлoрeзoчннѣй επ. υαλοκοπτικός.

стeκлyеmoстѣ, -и θ. δυνατότητα υαλοποίησης.

стеклышко, -α ουδ. 1 γυαλάκι (γυάλινο αντικείμενο). 2 το μονόκλ, το μονύελο. || εκφρ. как - α) καθαρότατος, σαν το γυαλί, γυαλιστερός. β) νηφάλιος, αμέθυστος.

стеклянистый επ. σαν το γυαλί, υαλοειδής, υαλώδης.

стекляница, -η θ είδος πεταλούδας (βλαβερής στα καρποφόρα δέντρα).

стеклянный επ. 1 γυάλινος, υάλινος. -ая масса υαλομάζα. -ая посуда τα γυαλικά, γυάλινα σκεύη. -ая трубка γυάλινος σωλήνας. || υαλουργικός. - завод εργοστάσιο υαλουργίας. 2 μτφ. υαλοειδής, υαλώδης, σαν γυαλί. - блеск λάμψη γυαλιού. 3 μτφ. άτονος, άψυχος, χάννος (για μάτια, βλέμμα). || εκφρ. -ая сумάга βλ. шкурка (2 σημ.): -ая вода υαλοβάμπακας ή υαλέριο.

стеклярус, -α α. (αθρσ.) μικρές επιμήκεις γυάλινες χάνδρες.

стекляшка, -и θ. γυαλάκι. || γυάλινο αντικείμενο.

стекольшко, -α ουδ. βλ. стёклышко.

стекольный επ. υαλουργικός. -ая промышленность βιομηχανία υαλουργίας. - завод εργοστάσιο υαλουργίας, υαλουργείο.

стекольчатый επ. (παλ.) υαλωτός, τζαμωτός.

стекольщик, -α α. υαλοθέτης. || υαλουργός.

***стела**, -и θ. στήλη (με επιγραφή ή απεικόνιση).

стелечный επ. του επιστρώματος.

стелить(ся) ρ.δ. (απλ.) βλ. стлать(ся).

***стеллаж**, -ά α. ράφι μεγάλο. || ορθοστάτης.

стеллажный επ. του ραφιού ή του ορθοστάτη.

***стеллит**, -α α. στελλίτης (σκληρό μέταλλο).

стеллитовый επ. του στελλίτη.

сталька, -и θ. επίστρωμα εσωτερικό των υποδημάτων. || επιγραφή, ετικέτα. || εκφρ. как - ή в -ах пьян ή напился μεθυσμένος στουπί, σκνίπα, τύφλα.

стельная, βρ: стельна θ. αγελάδα έγκυα.

стельность, -и θ. (για αγελάδα) εγκυμοσύνη.

стелющийся επ. απο μτχ. ξαπλωτός (για φυτά αναπτυσσόμενα οριζόντια και πάνω στη γη).

стемна επιρ. (απλ.) πουρνό-πουρνό, αποταχιά, σύνταχα.

стемнеть, -еет ρ.σ. (απρσ.). 1 (απλ.) σκοτεινιάζω, βραδιάζω, νυχτώνω. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

***стен**, -а α. (φυσ.) σθένος, μονάδα μέτρησης ισχύος στη μηχανική.

стенá, -и, αιτ. стéну, πλθ. стéны, -ам α. 1 τοίχος. каменная - πέτρινος τοίχος. -и комнаты οι τοίχοι του δωματίου. 2 το τείχος. окружить -ой περιβάλλω με τείχος (περιτειχίζω). -и города τα τείχη της πόλης. || μτφ.

εμπόδιο, πρόσκομμα, κώλυμα. непроницаемая - αδιαπέραστο τείχος. (ανυπέρβλητο εμπόδιο). 3 πλευρά. κάθετη επιφάνεια. - рва η πλευρά της τάφρου. || εκφρ. - об -у α) δίπλα, πλάι. β) στο διπλανό, στο γειτονικό (δωμάτιο, σπίτι). - в -у βλ. προηγούμενη έκφραση. - на -у βλ. стенка на стéнку. встать ή стать -ой ξεσηκώνομαι σύσσωμος. в четыре -ах (сидеть, жить κ.τ.τ.) κάθομαι. ζω στους τέσσερις τοίχους (ζω απομονωμένος). как за каменной -ой быть, находиться σαν να προστατεύομαι απο πέτρινο τοίχο (πλήρως εξασφαλισμένος. άτρωτος). как на каменную -у положиться ή надеяться βασίζομαι πλήρως.

стенание, -я ουδ. στέναγμα, -μός, στόνος. || γογγυσμός, βογκητό.

стенать, -аю, -аешь, μтχ. ενστ. стéнющий κ. стéнющийй, επιρ. μтч. стéная κ. стéня ρ. δ. (γραπ. λόγος) στενάζω. || γογγύζω, βογκώ.

стенгазета, -и θ. εφημερίδα τοίχου.

стенгазетный επ. της εφημερίδας τοίχου. - материал το υλικό της εφημερίδας τοίχου.

***стенд**, -а α. πλαίσιο, σκελετός που περιβάλλει ή συγκρατεί. || εγκατάσταση (για μηχανές). испытательный - εγκατάσταση για δοκιμή μηχανών.

стендовый επ. της εγκατάστασης. -не испытания машин δοκιμές μηχανών πάνω σε εγκατάσταση. -ая стрельба σκοποβολή σε κινητούς στόχους.

стенка, -и θ. 1 τοιχάκος, τοιχούλης. τοίχος. 2 τοίχωμα, παρειά. περίβλημα. -и кастрели τα τοιχώματα της κατσαρόλας. -и сердца τα τοιχώματα της καρδιάς. 3 (στрат.) πυκνός ζυγός ή φάλαγγα. || εκφρ. - в -у и об -у α) δίπλα, πλάι. β) στο διπλανό, στο γειτονικό (σπίτι, δωμάτιο). гимнастическая - κ. (παλ.) шведская - (αθлт.) το πολύζυγο. ставить к -е βάζω στα έξι μέτρα (εκτελώ, τουφεκίζω).

стенной επ. του τοίχου. του τείχους. -не часы ωρολόγι του τοίχου. -ая газета εφημερίδα του τοίχου. -ая живопись τοιχογραφία. - выступ εξοχή του τοίχου. - коврик χαλάκι του τοίχου. - шкаф ντουλάπι (στον τοίχο).

стенобитный επ. της τοιχωρυχίας. -не орудия εργαλεία τοιχωρυχίας.

стенобойный επ. (παλ.) βλ. стéнобитный.

стеновой επ. του τοίχου, για τοίχο. -не материалы υλικά τοιχοποιίας.

***стенограмма**, -и θ. στενογράφημα.

стенограммный επ. στενογραφικός.

стенограф, -а α. βλ. стéнографист.

стенографирование, -я ουδ. στενογράφηση.

стенографировать, -рую, -руешь ρ.δ. στενογραφώ. || -ся στενογραφούμαι.

στενογραφίστ, -α α., -κα, -и θ. στενογράφος.

στενογραφически επίρ. στενογραφικά.

στενογραφический επ. στενογραφικός. -ая система στενογραφικό σύστημα. || στενογραφημένος. -ие материалы στέзда στενογραφημένα υλικά του συνεδρίου. || μτφ. ακριβής.

***στενογράφια**, -и θ. στενογραφία.

***стенόζ**, -а α. (ιατρ.) στένωμα.

στενοкардия, -и θ. στενοκαρδία, στηθάγχη.

στεноλάз, -а α. τοιχοδρόμος (πηινό).

στεнописец, -ца α. (παλ.) τοιχογράφος.

στεнописный επ. τοιχογραφικός.

***стёнга**, -и θ. (ναυτ.) το επιστήλιο.

стёнговий επ. του επιστηλίου.

стенящий επ. απο μτχ. στενακτικός.

степенность, -и θ. σφραρόνη, γνωστικότητα. σερνοπρέκεια. σοβαρότητα.

степенный επ. 1 σφραρόνας, γνωστικός. σερνοπρέκης. σοβαρός. 2 (παλ.) βλ. немолодой.

степенство, -а ουδ. 1 βλ. степенность. 2 (απλ. κ. παλ.) εντιμότητα. Ваше ~ η εντιμότητά σας.

степень, -и, γεν. πλθ. -ей θ. 1 βαθμός. -родствá βαθμός συγγένειας. В вñшей -и στον ανώτατο βαθμό. В слабой -и σε αδύνατο (χαμηλό) βαθμό. В равной -и σε ίσο βαθμό. В достáточной -и σε αρκετό βαθμό. В значительной -и σε σημαντικό βαθμό. До последней -и ως τον τελευταίο βαθμό. До (ή в) известной -и ως ένα βαθμό. Ни в какой ή в малейшей -и καθόλου, ποσώς, ολωσδιόλου. 2 κατηγορία, τάξη. орден второй -и παράσημο δεύτερης τάξης. || στάδιο, βαθμός. 3 (παλ.) επίπεδο спуститься на ~ хулигáна κατέρχομαι στο επίπεδο του χούλιγκανς. 4 βαθμός υπηρεσιακός. 5 τίτλος. учёная ~ επιστημονικός τίτλος. докторская ~ ο τίτλος του διδάκτορα. 6 (μαθ.) δύναμη. возвестí вóсемь в пýтую υψώνω το οχτώ στην πέμπτη δύναμη. 7 (γραμμ.) положительная ~ θετικός βαθμός. сравнительная ~ συγκριτικός βαθμός. превосходная ~ υπερθετικός βαθμός. -и сравнения παραθετικά των επιθέτων.

степенной επ. στεπώδης, της στέπας. -ие районы στεπώδεις περιοχές. -ая дорога στεπώδης οδός. -ая куропáтка κέρδισα η πεδινή ή του κάμπου.

степняк, -á α., -чка, -и θ. 1 κάτοικος της στέπας. 2 ζώο ή πτηνό της στέπας.

степь, -и, προθ. ο στέπι, в отепи, γεν. πλθ. -ей θ. στέπα. || (παλ.) έρημος.

стёрва, -и θ. 1 (παλ.) φοβίμι. 2 (χυδ.) ο πρόστυχος, προστυχάντζα, καλιάνθρωπος.

стервенеть ρ.δ. παραφέρνομαι, παραπαίρνωμαι. μανιάζω, λυσσάζω.

стервец, -á α. (χυδ.) βλ. стёрва (2 σημ.).

стервятина, -и θ. κρέας φοβιμιού.

стервятник, -а α. είδος γύπα.

стереографический επ. στερεογραφικός.

***стереογράφια**, -и θ. στερεογραφία.

стереозвук, -а α. στερεογραφικός ήχος.

стереометрический επ. στερεομετρικός.

***стереομέτρία**, -и θ. στερεομετρία.

***стереοσκόπ**, -а α. στερεοσκόπιο.

стереоскопический επ. στερεοσκοπικός.

стереоскопичность, -и θ. στερεοσκοπία, ό-τητα.

стереоскопичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. стереоскопический.

***стереοσκοπία**, -и θ. στερεοσκοπία.

***стереοτίπ**, -а α. το στερεότυπο.

стереотипёр, -а α. εργάτης στερεοτυπίας.

стереотипировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. στερεοτυπώνω. || -ся στερεοτυπώνομαι.

***стереοτίπια**, -и θ. στερεοτυπία.

стереοтипность, -и θ. στερεοτυπία, το στερεότυπο. - фразы отвéта το στερεότυπο της φράσης, της απάντησης.

стереοтипный επ., βρ: -пен, -пна, -пно. 1 στερεότυπος. 2 μτφ. ο μη μεταβαλλόμενος, ο ίδιος κάθε φορά.

стереοтипщик, -а α. βλ. стереотипёр.

стеротруба, -á, πλθ. -рубы θ. διόπτρα πυροβολικού.

стереοфонический επ. στερεοφωνικός.

***стереοфонία**, -и θ. στερεοφωνία.

***стереοφωτογράφια**, -и θ. στερεοφωτογραφία.

стереохимия, -и θ. στερεοχημεία.

стереть, сотру, сотрёшь, παρλθ. χρ. стёр, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. стёртый, βρ: стёрт, -а, -ο, επίρ. μτχ. стерев κ. стёрши, ρ.σ.μ. 1 σκουπίζω, σφουγγίζω. καθαρίζω. ~ пыль с мебели παίρνω τη σκόνη απο το έπιπλο. ~ пýдру с лица σκουπίζω το πρόσωπο απο την πούδρα. || σβήνω, εξαλείφω. ~ рисунок резиной σβήνω το ιχνογράφημα με τη γομολάστιχα. || μτφ. εξαφανίζω. 2 ξύνω. φθείρω, χαλνώ με την τριβή. 3 τρίβω. || εκφρ. ~ с лица земли εξαφανίζω απο το πρόσωπο της γης. || -ся σκουπίζομαι, σφουγγίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

стеречь, -режý, -режешь, -режýт, παρλθ. χρ. стерёт, -регла, -лò επίρ. μτχ. δεν έχει. ρ.δ.μ. 1 φυλάγω, φρουρώ. - со всех сторон περιφρουρώ. 2 παρακολουθώ, επιτηρώ. 3 καιροφυλακτώ, παραμονεύω, παραφυλάγω, παραδοκώ. ενεδρεύω. || -ся φυλάγομαι. προφυλάσσομαι. φρουρούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

стерженёк, -нёкá α. αξονίσκος.

стерженщик, -á α. αξονοκατασκευαστής.

стёржень, -жня α. 1 άξονας. стальнóй ~ α-

τσάλινος άξονας. 2 (ανατ.) στέλεχος, κύριος κορμός των αγγείων. || μίσχος. || μτφ. κέντρο, βάση· το βασικό, το κύριο.

стержневой επ. 1 αξονικός, του άξονα. 2 στέλεχος (ζωικοί ή φυτικοί οργανισμοί). 3 μτφ. βασικός, κύριος· - **корень кустарника** η κύρια ρίζα του θάμνου· - **вопрос** το κύριο ζήτημα.

стерилизатор, -а α. αποστειρωτήρας. || αποστειρωτής.

стерилизационный επ. αποστειρωτικός.

***стерилизация**, -и θ. αποστείρωση.

стерилизованный επ. απο μτχ. αποστειρωμένος.

стерелизовать, -зую, -зуюшь ρ.δ.κ.σ.μ. αποστειρώνω. || -ся αποστειρώνομαι.

стерильность, -и θ. αποστείρωση.

***стерильный** επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 αποστειρωμένος· - **бнт** αποστειρωμένος επίδεσμος. 2 στείρος, άγονος.

***стерлинг**, -а α. η στερλίνα.

стерлинговий επ. της στερλίνας.

стерлядка, -и θ. μικρός ακιπήσιος.

стерлядь, -и, γεν. πλθ. -ей θ. ακιπήσιος.

стерляжий, -ья, -ье επ. ακιπήσιος, του ακιπήσιου· απο ακιπήσιο.

стерляжина, -и θ. κρέας ακιπήσιου.

стерневой επ. θερισμένος· - **участок** θερισμένο μέρος.

стерня, -и κ. **стернь**, -и θ. 1 χωράφι θερισμένο. 2 καλάμιες (θερισμένου χωραφιού).

стерпеть(ся) ρ.σ. βλ. **терпеть(ся)**.

стертость, -и θ. τριβή, φθορά.

стертый επ. απο μτχ. τριμμένος, φθαρμένος· σβησμένος· - **не каменные ступени** φαρμένα πέτρινα σκαλοπάτια· - **ая надпись** σβησμένη επιγραφή. || μτφ. τετριμμένος, κοινοτοπος, -πικός, καθημαξευμένος.

стесать, **стешу**, **стешешь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **стесанный**, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. αποξέω, ξύνω.

стеснение, -я ουδ. 1 σφίξη, -ιμο· πίεση· θλίψη· στρίμωγμα. 2 περιορισμός. 3 συνωστισμός. 4 δυσκολία, πιάσιμο της αναπνοής. || σφίξιμο, βάρος στην καρδιά. 5 δισταγμός, ενδοιασμός.

стесненность, -и θ. περιορισμός· σφίξιμο. || δυσκολία αναπνοής. || δυσκολία, στενοχώρια οικονομική.

стесненный επ. απο μτχ. 1 διστακτικός, συνεσταλμένος, ενδοιαστικός. 2 δύσκολος, δυσχερής· στενόχωρος· - **ое положение** δυσχερής κατάσταση· - **не обстоятельство** δύσκολες περιστάσεις. 3 θλιμμένος, βαρύς· с **-ым сердцем** με βαριά την καρδιά, βαριοκαρδισμένος.

стеснительность, -и θ. 1 δυσκολία, στενο-

χώρια. 2 περιορισμός. 3 ντροπαλότητα, -σύνη, διστακτικότητα.

стеснительный επ. βρ: -лен, -льна, -льно. 1 περιοριστικός. 2 δύσκολος, δυσχερής. 3 συνεσταλμένος, ντροπαλός.

стеснить, -ню, -нишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **стесненный**, βρ: -нен, -нена, -нено ρ.σ.μ. 1 σφίγγω, πιέζω, θλίβω· περιορίζω, στριμώχνω. || μτφ. περιστέλλω. 2 κάνω να διστάσει. 3 ωθώ, σπρώχνω· στριμώχνω. 4 σφίγγω (στο λαιμό, στο στήθος). || μτφ. βαρύνω, προξενώ πόνο, θλίψη (στην καρδιά, ψυχή)· στενοχωρώ. || -ся 1 συνωθούμαι, συνωστίζομαι· στριμώχνομαι· - **у входа театра** στριμώχνομαι στην είσοδο του θεάτρου. || μτφ. συσσωρεύομαι. 2 περιορίζομαι, συμμαζεύομαι. || μτφ. (για αναπνοή) δυσκολεύομαι, πιάνομαι. || μτφ. (για καρδιά, στήθος) μου σφίγγει, μου βαρύνει.

стеснять ρ.δ. βλ. **стеснить**. || -ся 1 βλ. **стесниться**. 2 συστέλλομαι, διστάζω, συμμαζεύομαι, ντρέπομαι. || μου λείπει το θάρρος, είμαι αναποφάσιτος· φοβούμαι, δειλιάζω.

стесывать ρ.δ. βλ. **стесать**. || -ся αποξέομαι, ξύνομαι.

***стетосκόп**, -а α. στηθοσκόπιο.

стетоскопический επ. στηθοσκοπικός.

стетоскопия, -и θ. στηθοσκοπία.

стечение, -я ουδ. 1 ροή, ρους, ρεύμα, τρέξιμο. 2 συνάθροιση, συρροή, συγκέντρωση. 3 σύμπτωση, συντυχία, συγκυρία.

стечь, **стечёт**, **стекёт**, παρλθ. χρ. **стёк**, **стекла**, -лò ρ.σ. ρέω, τρέχω, χύνομαι. || -ся 1 ενώνομαι, συρρέω (για ρυάκια, ρεύματα). 2 μτφ. συναθροίζομαι, συγκεντρώνομαι, μαζεύομαι· **простречь массы народа** - **клись на площадь** μάζες λαού συγκεντρώθηκαν στην πλατεία.

стёрить ρ.σ.μ. (απλ.) κλέβω, βουτώ.

***сти́гма**, -и θ. κ. **стигмат**, -а α. 1 στίγμα, σημάδι στο σώμα δούλου ή εγκληματία. 2 (στο μεσαίωνα)· πληγή. 3 (ιατρ.) στίγμα δερματικό.

стигматизм, -а α. στιγματισμός, δερματοστιξία.

стигматик, -а α. στιγματίας (με στίγματα στο σώμα).

стилевой επ. στυλιστικός, του στυλ.

***стилет**, -а α. το στιλέτο.

стилизатор, -а α. στυλίστας.

стилизаторский επ. στυλιστικός, του στυλίστα ή του στυλιζαρίσματος.

стилизаторство, -а ουδ. βλ. **стилизация** (1 σημ.).

стилизация, -и θ. 1 στυλιζάρισμα (πρόσδοση σε έργο Τέχνης, λόγου ίδιο στυλ). 2 έργο κατ' απομίμηση στυλ άλλου.

стилизованный επ. απο μτχ. στυλιζαρισμένος.

стилизовать, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **СТИЛИЗОВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. **στυλιζάρω**. || -ся **στυλιζάρομαι**.

СТИЛИСТ, -а α. **στυλίστας**, υφοτέχνης.

СТИЛИСТИКА, -и θ. η **στυλιστική**.

СТИЛИСТИЧЕСКИЙ επ. **στυλιστικός**.

СТИЛКА, -и θ. **στρώση**, **στρώσιμο**.

СТИЛОЧНЫЙ επ. της **στρώσης**, του **στρωσίματος**.

***СТИЛЬ**, -я α. 1 το **στυλ** (Τέχνης ή λόγου), ύψος λόγου· **романтический** ~ в литературе ρομαντικό **στυλ** στη λογοτεχνία· **готический** ~ готтиκό **στυλ**· **древнегреческий** ~ в архитектуре αρχαιοελληνικό **στυλ** αρχιτεκτονικής· **разетный** ~ το **στυλ** εφημερίδων· **лаконический** λακωνικό **στυλ**· **фельетона** **στυλ** επιφυλλίδας. 2 τρόπος συμπεριφοράς, ομιλίας, ενδυμασίας κλπ. ~ **руководства** **στυλ** καθοδήγησης· **модный** ~ μοντέρνο **στυλ**· у каждого есть свой ~ ο καθένας έχει το δικό του **στυλ**. 3 το σύστημα μέτρησης του χρόνου· **старый** ~ το παλιό ημερολόγιο· **новый** ή **грегорианский** ~ το νέο (γρηγοριανό) ημερολόγιο.

***СТИЛЬБ**, -а α. η **στίλβη**, η φωτεινότητα.

СТИЛЬНОСТЬ, -и θ. το **στυλ**.

СТИЛЬНЫЙ επ., βρ: **СТИЛЕН**, -льна, -льно. 1 με **στυλ**, που έχει **στυλ**. 2 ασυνήθιστα μοντέρνος, εξεζητημένος· παρατραβηγμένης, παράξενης μόδας, **στυλ**.

СТИЛЯГА, -и α.κ.θ. εξεζητημένος μοντερνίστας.

***СТИМУЛ**, -а α. το **κίνητρο**, **ωθούν αίτιο**· -к повышению производительности труда **κίνητρο** για την παραπάνω ανάπτυξη της παραγωγικότητας της εργασίας.

СТИМУЛИРОВАНИЕ, -я ουδ. **ώθηση**, **προτροπή** ή **παρακίνηση**.

СТИМУЛИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. **παρακινώ**, (παρ)ωθώ, **προτρέπω**, **παροτρύνω**. || -ся **παρακινούμαι** κλπ. ρ. ενεργ. φ.

СТИПЕНДИАЛЬНЫЙ επ. του **σπουδαστικού επιδόματος**.

СТИПЕНДИАТ, -а α., -ка, -и θ. **σπουδαστής**, -άστρια που παίρνει επίδομα.

***СТИПЛЬ-чѐз**, -а α. (αθлт.) **δρόμος** ή **ιπποδρομία** με εμπόδια.

***СТІРАКЕ**, -а α. **στύρακας** (επιστ.), **αστύρακας**, **αγριοκυδωνιά** (лк.)· **στύρακας** **βενζοϊκός**.

СТИРАЛЬНЫЙ επ. **πλυντικός**· -ая машина **πλυντήριο**.

стирание¹, -я ουδ. 1 **σφουγγισμα**, **σκούπισμα**, **καθάρισμα**· - пѐли το **ξεσκόνισμα**. 2 **εξάλειψη**, **εξαφάνιση**· **σθήσιμο**.

стирание², -я ουδ. βλ. **СТІРКА**.

стиранный επ. **πλυμένος**· -ое бельѐ **πλυμένα ρούχα**.

стирать¹ ρ.δ. βλ. **стерѐть**. || -ся **σφουγγίζομαι**, **σκούπίζομαι**.

стирать² ρ. δ. μ., παθ. **μτχ.** **παρθ.** χρ. **стиранный**, βρ: -ран, -а, -ο **πλύνω**· - простѐни **πλύνω** τα **σεντόνια**· **мать** **вчера** -ла η **μάνα** **χτες** **έπλυνε**. || -ся **πλύνομαι**· новое бельѐ **хорошо** -ется τα **καινούρια ρούχα** **πλύνονται** **καλά**.

СТІРКА, -и θ. **πλύση**, **πλύσιμο**.

стирол, -а α. **σακωνίνη** ή **στρουθίνη**.

СТІСКИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **СТИСНУТЬ(СЯ)**.

СТИСНУТЬ ρ.σ. **σφίγγω**· - зѐбы от **дѐли** **σφίγγω** τα **δόντια** **απο τον πόνο**· - болт **σφίγγω** το **μπουλόνι**· - дѐрга в **обѐзьятах** **σφίγγω** το **φίλο** στην **αγκαλιά**. || **μτφ.** **βαρύνω** (στην **καρδιά** ή στην **ψυχή**). || **εκφρ.** -ув зѐбы α) **σφίγγοντας** τα **δόντια** (με **υπερένταση**). β) **συγκρατούμενος**. || -ся **σφίγγω**, -ομαι· зѐбы -лись τα **δόντια** **έσφιξαν** ή **σφιχτηκαν**.

***СТИХ**¹, -а α. **στίχος** (ποιητικός)· **размер** -а **μέτρο** **στίχου**· **бѐлье** -и **στίχοι** **ανομοιοκατάληκτοι**. 2 **πλθ.** **ποίημα**· **лирические** -и **λυρικοί** **στίχοι**· **читатѐ** -и **απαγγέλλω** **στίχους** ή **ποίημα**· **сѐбѐрник** -ѐв **συλλογή** **ποιημάτων**. || **εδάφιο**, **πaráγραφος**. || **εκφρ.** **духѐвный** ~ **στίχοι** (ποιήματα) **θρησκευτικού εκκλησιαστικού περιεχομένου**.

СТИХ² α. **άκλ:** ~ **нашѐл** ή **накатѐл** α) τον **κατέλαβε** **επιθυμία**, **διάθεση**, **οίστρος**. β) τον **κόλλησε** **παραξενιά**, **ιδιοτροπία**.

***СТИХАРЬ**, -я α. (εκκλс.) **στιχάριο** (άμφιο).

СТИХАТЬ ρ.δ. βλ. **СТІХНУТЬ**.

СТИХИЙНО **επίρ.** **αυθόρμητα**.

СТИХИЙНОСТЬ, -и θ. 1 **στοιχείο** της **φύσης**. 2 το **αυθόρμητο**, **αυθύπαρκτο**· - **экономических за-кѐнов капитализма** το **αυθόρμητο** των **οικονομικών νόμων** του **καπιταλισμού**· ~ **рабѐчего движения** το **αυθόρμητο** του **εργατικού κινήματος**.

СТИХИЙНЫЙ επ. βρ: -хийен, -хийна, -хийно. 1 του **στοιχείου** της **φύσης**· -ое **бѐдствие** **θεομηνία**. || **έμφυτος**, **ενυπάρχων**· ~ **закѐн** **φυσικός νόμος** (των **φαινομένων**). || **ισχυρός**, **δυνατός** (όπως των **στοχείων**). 2 **αυθόρμητος**· ~ **характер экономических за-кѐнов** ο **αυθόρμητος** **χαρακτήρας** των **οικονομικών νόμων**· -ое **раз-вѐтие рабѐчего движения** **αυθόρμητη** **ανάπτυξη** του **εργατικού κινήματος**· ~ **характер крес-тѐльских восстаний** ο **αυθόρμητος** **χαρακτήρας** των **αγροτικών εξεγέρσεων**.

***СТИХІРА**, -и θ. (εκκλс.) τα **στιχηρά**, **τροπάρια**.

СТИХІЯ, -и θ. 1 (στους αρχαίους Έλληνες φιλόσοφος) το **στοιχείο** (**φωτιά**, **νερό**, **αέρας**, **γη**). 2 **μτφ.** το **βασικό συστατικό**. 3 **ακατανίκητο** και **καταστροφικό φαινόμενο**. || **καταστροφικό κοινωνικό-οικονομικό φαινόμενο**· - инфляции το **καταστροφικό φαινόμενο** του **πληθ-**

θωρισμού. 4 περιβάλλον (συνηθισμένο), τρόπος ζωής.

СТІХНУТЬ, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **СТИХ**, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **СТІХШИЙ** κ. **СТІХНУВШИЙ** ρ.σ. 1 ησυχάζω, καλμάρω, σιγώ, παύω, σταματώ· ПЕСНЯ -ла το τραγούδι έπαψε· КРИКИ -ли οι κραυγές σταμάτησαν· ПТИЦЫ -ли τα πουλιά σίγασαν· пулемѢТ СТИХ το πολυβόλο σίγασε· ВѢТЕР СТИХ ο άνεμος καταλάγιασε· бУРЯ -ла η θύελλα κόπασε (κάλμαρε)· кашел СТИХ ο βήχας ησύχασε (μαλάκωσε).

стиховѣдение, -я ουδ. στιχουργία.

стиховѣдческий επ. στιχουργικός.

стиховой επ. ποιητικός· -ая речь έμμετρος λόγος (ποίηση).

стихологический επ. βλ. **стиховѣдческий**.

***стихологія**, -и θ. βλ. **стиховѣдение**.

стихоманія, -и θ. στιχομανία.

стихоплѣт, -а α. στιχοπλόκος, στιχουργός.

стихоплѣтство, -а ουδ. στιχοπλοκή, στιχουργία.

стихосложение, -я ουδ. στιχουργία, ποίηση.

стихотворѣние, -я ουδ. ποίημα· читатѢ - απαγγέλλω ποίημα.

стихотворец, -рца α. στιχουργός, ποιητής.

стихотворный επ. ποιητικός· ~ размер ποιητικό μέτρο· -не пародии ποιητικές παραβίες.

стихотворство, -а ουδ. (παλ.) βλ. **стихотворчество**.

стихотворческий επ. (γραπ. λόγος)· στιχουργικός.

стихотворчество, -а ουδ. (γραπ. λόγος)· στιχουργία, ποίηση.

стишок, -шкá α. ποιηματάκι.

стланец, -нца α. 1 λινάρι ή καννάβι στρωμένο (απλωμένο). 2 βλ. **стланик**.

стланик, -а α. φυτό επεκτεινόμενο στην επιφάνεια της γης.

стланцевый επ. εξαπλωτικός· -не растѣния εξαπλωτικά φυτά.

стлань, -и θ. (διαρκ.) στρώμα· на землѣ лежала - жѢЛТЫХ ЛІСТЬЕВ στη γη ήταν στρώμα κίτρινων φύλλων. || επίστρωμα.

стланьѣ, -я ουδ. στρώσιμο του λιναριού ή κανναβιού στη γή (πρώτη επεξεργασία).

стлать, стелѣ, стелѣшь ρ.δ.μ. 1 στρώνω· -ковѣр на пол στρώνω το χαλί στο πάτωμα· -постѣль στρώνω το κρεβάτι. 2 απλώνω· ~ лѢН απλώνω το λινάρι. 3 φτιάχνω· ~ пол φτιάχνω (στρώνω) το πάτωμα, σανιδώνω το πάτωμα· πατώνω. || -ся 1 στρώνομαι. || απλώνομαι, εκτείνομαι. 2 (απλ.) στρώνω το κρεβάτι μου· -на ночь ετοιμάζω το κρεβάτι μου.

стлѣще, -а ουδ. μέρος απλώματος (λιναριού, κανναβιού).

сто, ста (αριθμ. ποσοτικό). 1 ο αριθμός

100. || (ποσό) εκατό· -рублѣй εκατό ρούβλια· в ста шагáх σε εκατό βήματα (απόσταση)· много сот лет томý назад πολλούς αιώνες πριν.

СТОГ, -а, προθт. ο στόγε, в стогý, πλθ. **СТОГА** α. θημωνιά· σωρός· метатѢ сѣно в -á θημωνιάζω χόρτο.

СТОГЛáВНІЙ επ. (γραπ. λόγος) εκατοντακέφαλος.

СТОГНА, -н θ. (παλ.) φαρδύς δρόμος, μεγάλη πλατεία.

СТОГОВАЛЫЦКІЙ, -а α. θημωνιαστής.

СТОГОВАНИЕ, -я ουδ. θημωνιασμα.

СТОГОВАТЬ, -гýю, -гýешь ρ.δ.μ. θημωνιάζω· συσσωρεύω. || -ся θημωνιάζομαι, συσσωρεύομαι.

СТОГОВОЙ επ. θημωνιασμένος· -де сѣно θημωνιασμένο χόρτο.

СТОГОМѢТáНІЕ, -я ουδ. θημωνιασμα.

СТОЕРОСОВНІЙ επ. (για δέντρο) που μεγαλώνει ευθυτενώς. || εκφρ. дубѢНА -ая; дурáк ή болвáн ~ ξόανο, βλάκας.

СТОЕЧНІЙ επ. του ορθοστάτη, του στηρίγματος.

СТОЛáР, -а α. στύλος θημωνιάς. || πλθ. **СТОЛáРН**, -жáр αστερισμοί (κυρίως η πούλια).

СТОЛЫБНІЙ επ. (απλ.) κατάγερος, ανθεκτικός.

СТОЛЖИТЬ, -жу, -жишь ρ.δ.μ. (διαρκ.) βλ. **СТОГОВАТЬ**.

СТОЗВУЧНІЙ επ. (γραπ. λόγος) πολύηχος, πολύφωνος.

***СТОЖ**, -а α. 1 στωικός (φιλόσοφος ή οπαδός). 2 μτφ. σταθερός, ατράνταχτος.

СТОЖМОСТНІЙ επ. της αξίας· χρηματικός.

СТОЖМОСТЬ, -и θ. αξία· κόστος· закон -и ο νόμος της αξίας· -производства η αξία παραγωγής· -тОННЫ сáхара το κόστος ενός τόνου ζάχαρης· -жИЗНИ ο τιμáριθμος της ζωής.

СТОИТЬ, стоѣ, стоишь, μτχ. ενεστ. **СТОЯЩИЙ** ρ.δ. 1 κοστίζω, στοιχίζω, τιμáωμαι· эта вещь дорого стоит αυτό το πράγμα κοστίζει ακριβά. 2 αξίζω, έχω προσόντα ή ικανότητες. 3 απρόσ. έχει νόημα, πρέπει, χρειάζεται, είναι χρήσιμο. || αρκεί, είναι αρκετό. || εκφρ. денег стоит αξίζει τα λεφτά· покýпка денег стоит α) το φάινι αξίζει τα χρήματα, τα πιάνει τα λεφτά του. β) κοστίζει χρήματα (τζάμπα δε δίνεται)· ничегó не стоит δεν αξίζει τίποτε (ή τον κόπο)· стоит только... φάνει μόνο να..., αρκεί μόνο να..., δεν έχετε παρά (μόνο) να...

СТОИЦІЗМ, -а α. στωικισμός.

СТОИЧЕСКИ επίρ. στωικά.

СТОИЧЕСКІЙ επ. στωικός· -ая фИЛОСóФІЯ η στωική φιλοσοφία· -ая шКОЛА στωική σχολή. 2 μτφ. σταθερός, ακλόνητος, ατράνταχτος. || α-

τάραχος, απαθής· -ое спокойствие στωική α-
ταραξία.

СТОЙБИЩЕ, -а ουδ. 1 στάση, σταμάτημα (νό-
μάδων). 2 εγκατάσταση μόνιμη νομάδων. 3
στάλος, σταλίστρα (ζώων).

СТОЙБИШНИЙ επ. της στάσης. || της εγκατά-
στασης. || του στάλου.

СТОЙКА¹, -и, γεν. πλθ. СТОЕК, δοτ. СТОЙКАМ
θ. 1 στάση προσοχής. 2 στήριξη, στήσιμο· -
на руках στήριξη με τα χέρια στο έδαφος(κ.
τα πόδια άνω). 3 στάση, σταμάτημα (των σκύ-
λων κοντά στο θήραμα). || εκφρ. - СМІРНО βλ.
1 σημ.

СТОЙКА², -и, γεν. πλθ. СТОЕК, δοτ. СТОЙКАМ,
θ. 1 ορθοστάτης. 2 τραπέζι στενόμακρο. || το
τραπέζι (μπάγκος) μαγαζιού. 3 γιακάς όρθιος.

СТОЙКИЙ επ., βρ: СТОЕК, СТОЙКА, СТОЙКО;
СТОЙЧЕ. 1 γερός, αντοχής, ανθεκτικός· - кир-
пич γερό τούβλο· -ая краска χρώμα αντο-
χής. || μτφ. σταθερός, έμμοнос· -ая уверенность
σταθερή πεποίθηση. 2 μτφ. ακλόνητος,
ανένδοτος, ατράνταχτος· - человек σταθερός
άνθρωπος.

СТОЙКОМ επίρ. βλ. СТОЙМЯ.

СТОЙКОСТЬ, -и θ. 1 σταθερότητα, μονιμότη-
τα. 2 αντοχή· - организм αντοχή του οργα-
νισμού. 3 καρτερικότητα.

СТОЙЛО, -а ουδ. 1 διαμέρισμα σταύλου μο-
νομερές. 2 διαμέρισμα επισκευής σιδηροδρο-
μικής ατμομηχανής.

СТОЙЛОВЫЙ επ. του διαμερίσματος.

СТОЙМЯ επίρ. όρθια· στέκοντας.

СТОЙЧЕ βλ. СТОЙКИЙ.

СТОК, -а α. 1 ροή, τρέξιμο. 2 αυλάκι, σω-
λήνας ροής. 3 ποσότητα νερού. 4 (καλ.)· η
ρέουσα ύλη, μάζα.

***СТОКЕР**, -а α. τροφοδότης (μηχανισμός).

СТОКЕРНЫЙ επ. τροφοδοτικός.

СТОКЛЕТОЧНЫЙ επ. διαιρεμένος σε εκατό τε-
τραγωνίδια (για πλάκα παιγνιδιού).

СТОКРАТ επίρ. εκατό φορές, πολλές φορές.

СТОКРАТНЫЙ επ. 1 εκατονταπλάσιος, ~πλός. 2
επανελημμένος, συχνός.

СТОЛ¹, -á α. 1 τραπέζι· КРУГЛЫЙ - στρογγυ-
λό τραπέζι· ОБЕДЕННЫЙ - τραπέζι φαγητού· ЛО-
МБЕРНЫЙ - πράσινο τραπέζι· ПИСЬМЕННЫЙ - το
γραφείο· ОПЕРАЦИОННЫЙ - χειρουργικό τραπέ-
ζι. 2 φαγητό, τροφή· ЗА -ОМ στο φαγητό, την
ώρα του φαγητού· ВСТАТЬ ИЗ-ЗА -á σηκώνομαι
απο το τραπέζι (το φαγητό)· ПРИГЛАСИТЬ К -У
προσκαλώ στο τραπέζι (να φάμε)· ОБЩИЙ - κοι-
νό φαγητό· НАНИМАТЬ КВАРТИРУ СО -ОМ νοικιά-
ζω διαμέρισμα και με φαγητό μαζί· УБИРАТЬ
СО -á σηκώνω, συμμαζεύω το τραπέζι· απο-
σκευάζω το τραπέζι· ПОДАТЬ НА - сερβίρω το
φαγητό· ОБЕД НА -é το τραπέζι είναι έτοιμο

(τα φαγητά σερβιρισμένα)· 3 τμήμα ιδρύματος·
- ЛИЧНОГО СОСТАВА τμήμα προσωπικού· СПРА-
ВОЧНЫЙ - γραφείο πληροφοριών.

СТОЛ², -á α. θώκος· КНЯЖСКИЙ - πριγκιπικός
θώκος.

СТОЛОБ, -á α. στύλος· ТЕЛЕГРАФНЫЙ - τηλε-
γραφικός στύλος, τηλεγραφόξυλο. || δείκτης,
ορόσημο. || στήλη· - ПЫЛИ, ДЫМΑ στήλη κονι-
ορτού, καπνού.

СТОЛБЕНЕТЬ ρ.δ. κοκκαλώνω, μαρμαρώνω, κε-
ραυνοβολούμαι, αποσβολώνομαι, μένω άναυδος.

СТОЛБЕЦ, -бца́ α. 1 στήλη· ГАЗЕТНЫЙ ЛИСТ
В ШЕСТЬ -ПОВ φύλλο εφημερίδας σε έξι στή-
λες· -бца́ ПОДПИСЕЙ στήλες υπογραφών. 2 στοι-
χος, σειρά, τάξη. 2 (καλ.) έγγραφο (επιμή-
κους σχήματος περιτυλισσόμενο).

СТОЛОБИК, -а α. 1 στύλος μικρός. || στήλη
μικρή· - ртутьι στήλη του υδράργυρου. 2
επίρ. -КОМ αραδιαστά, αράδα, κορδόνι. 3
(βοτ.) ο στύλος (του ύπερου των ανθέων).

СТОЛОБИТЬ, -блѣ, -блѣшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. СТОЛОБЛЕННЫЙ, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ρ.
δ.μ. βάζω στύλους· οροθετώ με στύλους.

СТОЛОБИК, -á α. 1 (ιατρ.) τέτανος. 2 βλ.
ОСТОЛБЕНЕНИЕ.

СТОЛОБИКОВЫЙ επ. εμβρόντητος, κεραυνοβο-
λημένος, μαρμαρωμένος, απολιθωμένος, ξυλια-
σμένος, κοκκαλωμένος.

СТОЛОБИЧНЫЙ επ. τετανικός· -не явления τα
τετανικά συμπτώματα.

СТОЛОБОВОЙ¹ επ. του στύλου. || εκφρ. -áя до-
рога α) καλ. μεγάλη οδός με στύλους εκατέ-
ρωθεν. β) μτφ. κύρια (βασική) κατεύθυνση ή
γραμμή.

СТОЛОБОВОЙ² επ. 1 (καλ.) κληρονομικός (για
εθγενείς). 2 παλαιός, ντόπιος, αυτόχθονας,
ιθαγενής, γηγενής.

СТОЛѢТІЕ, -Я ουδ. 1 εκατονταετία, αιώνας.
2 εκατονταετηρίδα.

СТОЛѢТНИЙ, -я, -ее επ. 1 εκατονταετής, ε-
κατοντάχρονος· -я война́ εκατονταετής πόλε-
μος. 2 (για ηλικία) εκατόχρονος· - старик ο
εκατόχρονος γέρος· - дуб εκατόχρονη βαλανι-
διά. 3 της εκατονταετηρίδας.

СТОЛѢТНИК, -а α. εκατόχρονος (λαϊκή ονο-
μασία της αλόης κ. αγάβης).

СТОЛЕЧКО επίρ. τόσα δα, τόσο λιγάκι, ελά-
χιστο· дай мне - δόσε μου ελάχιστο.

СТОЛѢШНИК, -а α. (διαлк.) τραπεζομάντηλο.

СТОЛѢШНИЦА, -и θ. κάλυμμα (σανίδα) τραπε-
ζιού.

СТОЛИК, -а α. τραπεζάκι.

СТОЛИЦА, -и θ. πρωτεύουσα· европейские -и
οι ευρωπαϊκές πρωτεύουσες.

СТОЛИЧНЫЙ επ. της πρωτεύουσας· πρωτευου-
σιάνικος· -не жители οι πρωτευουσιάνοι· -не

газеты εφημερίδες της πρωτεύουσας. || εκφρ. - Город η πρωτεύουσα.

столкаться ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρθ. χρ. столканный, βρ: -кан, -а, -ο (απλ.) σπρώχνω, συνωθώ, συνωστίζω. || μετακινώ, σπρώχνω, ωθώ - когда с места βγάξω κάποιον αποτη θέση σπρώχνοντάς τον.

столкновение, -я ουδ. (κυρλξ. κ. μτφ) σύγκρουση - двух судов σύγκρουση δυό σκαφών. военные -я πολεμικές συγκρούσεις. вооружённые -я ένοπλες συγκρούσεις. - интересов σύγκρουση συμφερόντων. приходиться в - έρχομαι σε σύγκρουση.

столкнуться, -нү, -несь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. столкнутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 σπρώχνω, ωθώ - лодку в воду σπρώχνω τη βάρκα στο νερό - когда-л. с лестницы σπρώχνω (ρίχνω κάτω) κάποιον απο τη σκάλα. || σπρώχνω ελαφρά, σκουντώ. 2 συγκρούω, χτυπώ - бильярдные шары χτυπώ τις σφαίρες του πιλιάρδου. || μτφ. φέρω σε σύγκρουση, σε αντίθεση. 3 μτφ. φέρω σε επαφή, γνωρίζω - с жизнью γνωρίζω με τη ζωή - с трудностями γνωρίζω με τις δυσκολίες. || -ся 1 συγκρούομαι. льдины -лись οι ογκόπαγοι συγκρούστηκαν. || μτφ. έρχομαι σε σύγκρουση, σε αντίθεση. 2 τρακάρω, συναντιέμαι απρόοπτα, πέφτω επάνω. || συναντιέμαι, γνωρίζομαι (για πρώτη φορά) - с трудностями συναντώ για πρώτη φορά δυσκολίες. вражеские военные корабли -лись τα εχθρικά πολεμικά καράβια συγκρούστηκαν. 3 συρρέω, συναθροίζομαι, συγκεντρώνομαι.

столковаться, -күпсь, -күешсь ρ.σ. συμφωνώ, έρχομαι σε συμφωνία.

столковываться ρ.δ. βλ. столковаться.

столование, -я ουδ. 1 διατροφή, διάθρεψη. 2 γλέντι, φαγοπότι. ευχαία.

столоваться, -лүксь, -лүешсь ρ.δ. τρέφομαι, διατρέφομαι, παίρνω τροφή. διαιτώμαι, διαβιώ, ζω.

столовая, -ой θ. εστιατόριο. || τραπεζαρία.

столовка, -и θ. (απλ.) τραπεζαρία.

столовный¹ επ. του τραπεζιού. - ящик суртари του τραπεζιού. 2 του φαγητού. -ая ложка κουτάλι του φαγητού. -ая соль αλάτι μαγειρικό. 3 επίπεδος. -ая вершина επίπεδη κορυφή. || εκφρ. -ое вино γνήσιο κρασί.

столовный¹ επ. του εστιατορίου.

столоначальник, -а α. (παλ.) διευθυντής τμήματος ιδρύματος.

столольч(ся) ρ.σ. βλ. истолольч(ся).

столп, -а α. 1 (παλ.) βλ. столб. 2 (παλ.) πύργος. || κολόνα. 3 μτφ. (παλ.) παράγοντας. стυλοβάτης.

столпять, плю, -пшь ρ.σ.μ. συναθροίζω,

συγκεντρώνω, μαζεύω. || -ся συναθροίζομαι, συγκεντρώνομαι, μαζεύομαι.

столпотворение, -я ουδ. σύγχυση, οχλαγωγή, οχλοβοή, χλαλοή, χάβρα. вавилонское - βαβυλωνία.

столъ επір. τόσο. - важный вопрос τόσο σοβαρό ζήτημα.

столько, γεν. πλθ. столькоих αντων. τόσοσ. сколько получил, - и отдел όσα πήρα, τόσα έδοσα. уж - раз напоминали ему τόσες φορές πια του υπενθύμισαν. среди столькоих знакомых ни одного друга ανάμεσα σε τόσους γνωστούς, δεν έχω ούτε ένα φίλο. || επір. он не - оилен, сколько лóвок αυτός δεν είναι τόσο δυνατός, όσο επιδέξιός.

отолько-то επір. τόσο ακριβώς.

стольник, -а α. (παλ.) αυλικός, τίτλος κατώτερος του βογιάρου.

стольный επ. (παλ.) βλ. столычный.

столър, -а α. ξυλουργός, παραγκός.

столърить ρ.δ. (απλ.) βλ. столърничать.

столърка, -и θ. ξυλουργείο, παραγκούδικο.

столърничать ρ.δ. εργάζομαι παραγκός, επαγγέλλομαι το παραγκό.

столърничество, -а ουδ. η ξυλουργική, η παραγκοσύνη.

столърный επ. 1 ξυλουργικός, παραγκίστικος. -ое изделие ξυλουργικό έργο (είδος). -ая мастерская ξυλουργείο, παραγκούδικο -не инструменты εργαλεία ξυλουργού. 2 ουσ. θ. -ая ξυλουργείο, παραγκούδικο.

*стоматит, -а α. στοματίτιδα (νόσος).

стоматолог, -а α. στοματολόγος (γιατρός).

стоматологический επ. στοματολογικός.

*стоматология, -и θ. στοματολογία.

стометрòвка, -и θ. απόσταση εκατό μέτρων.

*стон, -а α. 1 στόνος, στεναγμός, στέναγμα.

|| γογγυσμός, γόγγυσμα, βόγγος, βογγητό. 2 μτφ. παράπονο πικρό. || εκφρ. - стоит ή идёт α) γίνεται θρήνος, κλαυθμός. β) γίνεται μεγάλος θόρυβος, οχλαβοή, σαματάς, χάβρα.

стонать, стонуть, стонешь, μτχ. ενεστ. стонущий, επір. μτχ. стоная ρ.δ. 1 στενάζω. -на στενάζω γογγύζω, βογγώ. 2 μτφ. βασανίζομαι, τυραννιέμαι. греческий народ много веков -ал под турецким игом ο ελληνικός λαός πολλούς αιώνες στενάζε κάτω απο τον τούρικο ζυγό.

отонущий επ. απο μτχ. στενακτικός.

*стоп эпиф. стоп!

стопá, -а, πλθ. стопы θ. 1 πέλμα, πατούνα, -σα. 2 πλθ. -я (παλ.) τα πόδια. 3 (παλ.) βλ. поступь. || εκφρ. по -ам когда пойти πηγαίνω στα ίχνη κάποιου (ακολουθώ το παράδειγμα κάποιου). направить ή обратить стопы κατευθύνω το βήμα, βαίνω. κατευθύνομαι.

στοπά², -ή, πλθ. **στόпы θ.** (φιλγ.) πόδι· **метрическая** - μετρικό πόδι.

στοπά³, -ή, πλθ. **στόпы θ.** 1 στοιβα· - **ящик**· **στοίβα** κιβωτιών. 2 (παλ.) μέτρο χαρτιού ίσον με 480 φύλλα.

στοπά⁴, -ή, πλθ. **στόпы θ.** κύπελλο, τάσι για κρασί· κύαθος.

***στοπίν**, -α α. φυτίλι, θρυαλλίδα.

στοπίνть (ся)¹ ρ.σ. βλ. **истопинть (ся)¹**.

στοπίνть (ся)² ρ.σ. βλ. **истопинть (ся)²**.

στόпка¹, -и θ. μικρή στοίβα.

στόпка², -и θ. κυπελλάκι, τασάκι κρασιού.

στοповόй επ. της στοίβας, κατά στοίβες.

***στόпор**, -α α. διακόπτης, ασφάλιστρο, φρακτήςρας, αναστολέας.

στόпорить ρ.δ.μ. σταματώ, ανακόπτω, αναστέλλω τη λειτουργία μηχανής, μηχανισμού, ανακόπτω την κίνηση. || **μτφ.** καθυστερώ· - **дело** καθυστερώ την υπόθεση. || -**ся** σταματώ. || **μτφ.** καθυστερούμαι· **дело** - **ится** η υπόθεση καθυστερείται.

στόпорный επ. ανασταλτικός, ασφαλιστικός.

στόпочный επ. βλ. **στοповόй**.

στοпроцентность, -и θ. ολικός, καθολικός χαρακτήρας, εκατό τα εκατό· - **явки на собрание** καθολική συμμετοχή στη συνέλευση.

στοпроцентный επ. καθολικός, ολοκληρωτικός, πλήρης, εκατό τα εκατό· - **о выполнении плана** η εκατό τα εκατό εκπλήρωση του πλάνου.

στόпанный επ. απο **μτχ.** (για υποδήματα)· πατημένος, στραβοπατημένος, στραβωμένος. || **τσαλαπατημένος**, πατημένος· - **ая рожь** πατημένη βρίζα.

στοптать ρ.σ.μ. 1 (για υποδήματα)· πατώ, στραβοπατώ, στραβώνω. 2 πατώ, τσαλαπατώ· - **ячмень** τσαλαπατώ το κριθάρι. || **πιέζω**, **ζουπώ**, - **ίζω**. || -**ся** στραβοπατιέμαι (για υποδήματα).

στοпудовный επ. εκατό πουτιών, βλ. **пуд**. || **μτφ.** μεγάλος, βαρύς, σημαντικός.

***στόра**, -и θ. (παλ.) βλ. **штора**.

сторговать ρ.σ.μ. (απλ.) συμφωνώ στην τιμή μετά απο παζαρεύματα. || **αγοράζω** με παζαρεύματα. || -**ся** συμφωνώ στη τιμή μετά απο παζαρεύματα. || συμφωνώ, διομολογώ, συνομολογώ (για ενέργεια, δράση κ.τ.τ.).

сториче επίρ. (παλ.) εκατό φορές, πολλές φορές παραπάνω.

***στόрно** ουδ. άκλ. διόρθωση σε λογιστικό βιβλίο.

сторновать, -нью, -нуеть, παθ. **μτχ.** παρλθ. χρ. **сторнованный**, βρ: -**ван**, -α, -ο ρ.δ.μ. **κοπανίζω** χερόβολα, δεμάτια. || -**ся** **κοπανίζομαι**.

сторновка, -и θ. **κοπάνισμα** χερόβολων, δεματιών. || **δεμάτια** για κοπάνισμα.

στόрож, -а, πλθ. -ά, -έй α. φύλακας, φρουρός· **ночной** - νυχτοφύλακας· **лесной** - δασοφύλακας· **пограничный** - φρουρός φυλακών· **полевой** - αγροφύλακας. || συσκευή που εμποδίζει να χύνεται το γάλα, όταν βράζει.

сторожевик, -а α. φύλακας, φρουρός, σκοπός.

сторожевой επ. του φύλακα, του φρουρού ή του σκοπού· - **ая вышка** παρατηρητήριο σκοπού· - **судно**, - **камер** το περιπολικό· - **ая будка** η σκοπιά· - **пёс** το μαντρόσκυλο. || ως ουσ. βλ. **сторожевик**.

сторожить, -жу, -жишь ρ.δ. 1 φυλάγω, φρουρώ. 2 μ. βλ. **стеречь**. || -**ся** βλ. **стеречься**.

сторожка, -и θ. η φύλακας, η φρουρός. || η σύζυγος του φύλακα.

сторожка, -и θ. η σκοπιά· το φυλάκιο· **лесная** - φυλάκιο δασοφύλακα.

сторожный επ., βρ: -**жек**, -**жка**, -**жко** επιφυλακτικός· διστακτικός· προσεκτικός.

сторожность, -и θ. (κυνηγ.) επιφυλακτικότητα· διστακτικότητα· προσεκτικότητα.

сторона, -и, αιτ. **сторону**, πλθ. **стороны**, -ρών, -ам θ. 1 πλευρό, πλευρά, μέρος· **в** - **у** **леса** προς το μέρος του δάσους· **со** - **и** **поля** απο το μέρος του χωραφιού· **разойтись** **в** **разные** - **и** διαλυθείτε (φύγετε) προς διάφορες κατευθύνσεις. || το πλάι· **смотреть** **в** - **у** **копч** στο πλάι· **в** - **е** στο πλάι, δίπλα. || σημείο, σημάδι· - **и горизон** τα σημεία του ορίζοντα. 2 τόπος, μέρος· τοποθεσία· περιοχή· χώρα· **родная** **сторона** η γενέτειρα· **чужая** - ξένος τόπος, η ξενιτειά, τα ξένα. 3

μτφ. άκρη, μπάντα, αμεθεξία· **держаться** **в** - **е** κάθομαι στην άκρη, αμέτοχος, απέχω. || **μτφ.** (με την πρόθεση **с**) απο τα έξω· **со** - **и** **виднее**, **кто прав** απ' έξω φαίνεται καλύτερα, ποιος έχει δίκαιο· **посмотреть** **со** - **и** **копч** απ' έξω. 3 επιφάνεια, όψη, πλευρά· **лицевая** - πρόσοψη, φάτσα· η καλή μεριά, η όρθα. || **μτφ.** άποψη· **художественная** - **спектакля** η καλλιτεχνική πλευρά του θεάματος· **юридическая** - **дела** η νομική πλευρά της υπόθεσης.

4 ομάδα· **враждующие** - **и** οι εχθρικές πλευρές· **договаривающие** - **и** τα συμβαλλόμενα μέρη. 5 επίρ. - **ой** παρακάμπτοντας, προσπερνώντας· κοντά, έξω απο, εκτός. 6 (μαθ.) πλευρά· - **и** **треугольника** οι πλευρές του τριγώνου. || εκφρ. **в** - **е** **от** **кого** ξεχωριστά απο, ιδιαίτερα· **в** - **у** **капг.** α) αποφεύγω, παρακάμπτω, αντιπαρέρχομαι. β) κατά μέρος, στην μπάντα (για κάτι ασήμαντο). γ) χώρια, κατά μέρος· **на** - **у** σε ξένους (πουλώ κ.τ.τ.)· **со** - **и** απο άποψη, πλευρά· **обсудить** **со** **всех** - **он** συζητώ (εξετάζω) απ' όλες τις πλευρές· **с** **вашей** - **и** απο την πλευρά σας· **дядя** **со** - **и** **отца** θείος απο τον πατέρα· **с** **одной** - **и**... **с**

другой -ή... απο τη μια πλευρά... απο την άλλη πλευρά... ή απ' ενός... απ' ετέρου...
 узнать -οΐ μαθαίνω εξώδικα· **быть на** -έ είμαι με το μέρος (κάποιου)· **принять** (брать, взять) -у члп παίρνω το μέρος κάποιου· **идти** (отправляться, убраться) **на все четыре стороны** πηγαίνω όπου θέλω, όπου μου γουστάρει· **смотреть** (глядеть) **по -ам** περιφέρω το βλέμμα μου.

сторониться, -ронюсь, -ронюсь ρ.δ. 1 αναμερίζω, παραμερίζω. 2 μτφ. αποφεύγω· **он стал - друзьями** αυτός άρχισε ν' αποφεύγει τους φίλους.

сторонка, -и θ. μικρή πλευρά· μικρό μέρος ή τόπος.

сторонний επ. (παλ.) βλ. **посторонний**· -ие дела ξένες υποθέσεις.

оторонник, -а α., -ца, -и θ. οπαδός· θιασιώτης· **-абсолютизма** οπαδός του απολυταρχισμού· **движение -ов мира** το κίνημα των οπαδών της ειρήνης.

отрублевка, -и θ. νόμισμα εκατό ρουβλιών· **отрублевый** επ. εκατό ρουβλιών· **-ое пособие** βοήθημα εκατό ρουβλιών.

сторцевать ρ.σ. βλ. **торцевать**.

стосильный επ. ισχύος εκατό ίππων.

стосковаться ρ.σ. θλίβομαι, μελαγχολώ.

стотысячный επ. εκατό χιλιάδων· **-ая армия** στρατός εκατό χιλιάδων.

стоустый επ. (γραπ. λόγος) απο εκατό στόματα (διαδιδόμενος), απο πολλύν κόσμο.

сточить ρ.σ.μ. τροχίζω, ακονίζω. || φθείρω, λεπτύνω. || **-ся** τροχίζομαι.

сточка, -и θ. τρόχισμα.

сточный επ. της ροής, του τρεξίματος. || που έχει εκροή· **-ое озеро** λίμνη με εκροή νερού. || εκφρ. **-не воды** τα νερά υπονόμων, αυλακιών.

стошнить, -нить απρσ. ρ.σ.μ. έχω τάση για εμετό.

стояк, -а α. ορθοστάτης· στύλος.

стоялый επ. άζειυκτος για πολύ καιρό (για άλογα).

стояние, -я ουδ. 1 στάσιμο, όρθια στάση· στήριξη. 2 στάθμευση, κατάλυση, στρατοπέδευση. 3 υπεράσπιση· άμυνα. 4 στάσιμο, ακινησία, σταμάτημα. 5 ύπαρξη, υπόσταση.

стоянка, -и θ. 1 σταμάτημα· στάση, στάθμευση· σταθμός· ~ **флота** ναύσταθμος. 2 στάση (μέρος στάθμευσης).

стояночный επ. της στάσης, της στάθμευσης, του σταθμού.

стоять, **стой**, **стойшь**, προσκ. **стой**, επρ. μτχ. **стоя** ρ.δ. 1 στέκομαι όρθος· ~ **у окна** στέκομαι όρθιος στο παράθυρο· **-перед зеркалом** στέκομαι μπροστά στον καθρέφτη. ||

στηρίζομαι· **-на ногах** στέκομαι στα πόδια· **-на коленях** στέκομαι στα γόνατα· **-на цыпочках** στέκομαι στα δάχτυλα· **-на голове** στέκομαι στο κεφάλι (με τα πόδια άνω)· **-на руках** στέκομαι (στηριζόμενος) στα χέρια (με τα πόδια άνω)· **волосы -ят дном** τα μαλλιά στέκονται ορθωμένα. 2 εκτελώ κάτι όρθιος· **-у станка** εργάζομαι όρθιος στη εργατομηχανή· **-на посту** στέκομαι στο πόστο· **-в карауле** στέκομαι στο караули(σκοπιά, παρατηρητήριο)· **-на молитве** προσεύχομαι όρθιος. 3 καταλύω, σταθεύω· **-лагерем** στρατοπεδεύω· κατασηκώνω: 4 (στрат.) παίρνω μέρος, υπερασπίζω· **-на обороне** παίρνω μέρος στην άμυνα. || **амύνομαι**, κρατώ γερά· **-на смерть** **амύνομαι** μέχρι εσχάτων. || μτφ. είμαι υπέρ· με το μέρος· υπερασπίζω· **-за мир** υπερασπίζω την ειρήνη· **-за народ** υπερασπίζω το λαό. || μτφ. είμαι της γνώμης, επιμένω στη γνώμη μου, είμαι σταθερός στη γνώμη μου ή την άποφή μου. 5 (με το αρνητικό μόριο не) δεν τσιγκουνεύομαι, δε λυπάμαι. 6 στέκομαι, είμαι, βρίσκομαι· **лестница -ит у стены** η σκάλα στέκεται στον τοίχο· **печка -ит в углу** η θερμάστρα είναι στη γωνία. 7 ορθώνομαι εγείρομαι· **перед нами -ят большие идеалы** μπροστά μας στέκονται (ορθώνονται) μεγάλα ιδανικά (ιδεώδη). 8 μτφ. είμαι, κατέχω θέση, βρίσκομαι· **у честного человека труд -ит на первом месте** για τον τίμιο άνθρωπο η εργασία κατέχει την πρώτη θέση ή βρίσκεται στην πρώτη γραμμή. || κυρξ. κ. μτφ. στηρίζομαι· **дом -ит на фундаменте** το σπίτι στηρίζεται στα θεμέλια· **государство -ит на солдатах** το κράτος στηρίζεται στο στρατιώτη. || **υπάρχω**, είμαι· **на бумаге -ит печатъ** στο χαρτί (έγγραφο) υπάρχει σφραγίδα. 10 κυρξ. κ. μτφ. ακινητώ· **вода в пруду всегда -ит** το νερό στη δεξαμενή πάντοτε μένει ακίνητο (στέκεται)· **время не -ит** ο χρόνος κυλάει· **работа -ит** η δουλειά σταματά. 11 είμαι (για κατάσταση)· **-ит жарά** είναι ζέστη· **комнаты -ят пустыми** τα δωμάτια είναι άδεια· **-ит тишина** είναι ησυχία· **погода -ит холодная** ο καιρός είναι ψυχρός· **-ыл полдень** ήταν μεσημέρι· **-ло лето** ήταν καλοκαίρι· **-ла ночь** ήταν νύχτα. || δείχνω· **барометр -ит на "ясно"** το βαρόμετρο δείχνει "ίθριος". 12 διατηρούμαι, κρατώ· **варенье может -долго** το γλυκό του κουταλιού μπορεί να διατηρηθεί πολλύν καιρό. 13 δε λειτουργώ· **часы стоят** το ρολόι δε δουλεύει (είναι σταματημένο). || μτφ. δεν προχωρώ· δεν προοδεύω, δεν πάω μπροστά· **работа -ит** η δουλειά δεν προχωρεί. 14 προσκ. **стой(те)** σταμάτα, -τάτε. || εκφρ. **-во главе** α) είμαι ε-

πικεφαλής. β) αρχηγεύω, είμαι αρχηγός· ~ за спиной; - за кем α) έχω στην καμπούρα μου· за моей спиной ~ят шестьдесят лет στην καμπούρα μου έχω εξήντα χρόνια. β) κρύβομαι πίσω από κάποιον (προστατεύω, καθοδηγώ κρυφά)· ~ на карте ή на кону επαφίεμαι στην τύχη· ~ на реальной ή твердой почве πατώ γερά, στηρίζομαι σταθερά· - над чьей душой; ~ над кем στέκομαι πάνω από το κεφάλι κάποιου (ενοχλώ), γίνομαι φόρτωμα σε κάποιον· ~ у власти ασκώ την εξουσία, εξουσιάζω (κυβερνώ)· - у ворот ή у порога πλησιάζω πολύ, «επί θύραις». ~ близко к кому и ~ близко, όλοιο κοτό α) συσχετίζομαι, συνδέομαι στενά. β) πρόσκειμαι· ~ выше кого στέκομαι πάνω από κάποιον (είμαι ανώτερος κάποιου)· ~ выше чего στέκομαι πάνω από κάτι (δε δίνω σημασία, προσοχή).

СТОЯТЬСЯ, СТОИТСЯ ρ.δ. απρόσ. θέλω να στέκομαι, να μη μετακινούμαι.

СТОЯЧИЙ, -АЯ, -ЕЕ επ. 1 ορθός, όρθιος, ορθωμένος· ~ воротник ορθός γιακάς· В -ЕМ ПОЛОЖЕНИИ σε όρθια στάση. 2 στάσιμος, στεκούμενος, λιμνάζων. || ακίνητος· - ВОЗДУХ ακίνητος αέρας, άπνοια.

СТОЯЩИЙ επ. απο μτχ. που έχει αξία· -АЯ РАБОТА δουλειά που αξίζει.

СТРАВИТЬ, СТРАВЛЮ, СТРАВИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. СТРАВЛЕННЫЙ, βρ: -лен, -а, -о ρ. σ.μ. 1 παρακινώ τον έναν κατά του άλλου· βάζω να μαλώσουν, να τσακωθούν. 2 πατώ, ποδοπατώ, τσαλαπατώ. 3 ξεδεύω για τροφή ζώων. 4 (απλ.) σπαταλώ. 5 βλ. ИЗВЕСТИ (2 σημ.). 6 εξαλείφω, εξαφανίζω, καταστρέφω με δηλητήριο.

СТРАВИТЬ² ρ.σ.μ. βλ. ТРАВИТЬ² (1, 2 σημ.). || -СЯ 1 χαλαρώνομαι, ξελασκάρω. 2 (για αέρα ή πεπιεσμένο ατμό) βγαίνω, εξέρχομαι.

СТРАВЛИВАНИЕ, -Я ουδ. 1 παρακίνηση, παρότρυνση, προτροπή. 2 ποδοπάτημα, τσαλαπάτημα. 3 σπατάλη. 4 εξόντωση, καταστροφή με δηλητηριασμό. || εξαλείφω· σβήσιμο. 5 θρέψιμο ζώων· ζωοτροφή.

СТРАВЛИВАТЬ¹ ρ.δ. βλ. СТРАВИТЬ¹. || -СЯ παρακινούμαι, παροτρύνομαι, προτρέπομαι.

СТРАВЛИВАТЬ² ρ.δ. СТРАВИТЬ(СЯ)².

СТРАВЛЯТЬ ρ.δ. βλ. СТРАВИТЬ¹. || -СЯ βλ. СТРАВИТЬСЯ¹

СТРАВЛЯТЬ² ρ.δ. βλ. СТРАВИТЬ². || -СЯ СТРАВИТЬСЯ²

СТРАГИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. СТРОНУТЬ(СЯ).

СТРАДА, -И, πλθ. СТРАДЫ θ. εντατική θερινή εργασία, θέρος-τρύγος-πόλεμος, η φούρια της καλοκαιρινής δουλειάς. || μτφ. φούρια δουλειάς, σκοτωμός, πελεκημός.

СТРАДАЛЕЦ, -ЛЦА α., -ЛИЦА, -И θ. ταλαι-

πυρος, -η, δύστυχος, -η.

СТРАДАТЕЛЬСКИЙ επ. ταλαιπυρος, -ρημένος, βασανισμένος, -η, πολύπαθος, -η.

СТРАДАНИЕ, -Я ουδ. (κυρλξ. κ. μτφ.) βάσανο, δοκιμασία, δεινοπάθεια, κακούχια, ταλαιπωρία, δεινό. || τετράστιχο ερωτικό.

СТРАДАТЕЛЬНОСТЬ, -И θ. (γραμμ.) η παθητική διάθεση του ρήματος.

СТРАДАТЕЛЬНЫЙ επ. 1 (παλ.) δεινοπαθημένος, ταλαιπυρος, -ρημένος. 2 (γραμ. λόγος) παθητικός, απαθής, αδιάφορος. 3 (γραμμ.) παθητικός· ~ ЗАЛОГ παθητική διάθεση των ρημάτων.

СТРАДАТЬ, -АЮ, -АЕШЬ κ. (παλ.) СТРАДЛУ, СТРАДДЕТЬ, μτχ. ενστ. СТРАДАЮЩИЙ κ. (παλ.) СТРАДУЩИЙ ρ.δ. 1 υποφέρω, πάσχω· ~ БОЛЬЮ υποφέρω από πόνο, πονώ ОН -ЕТ БОЛЕЗНЬ К СЕРДЦА αυτός πάσχει από την καρδιά ή είναι καρδιοπαθής. || μτφ. έχω μειονέκτημα, ελάττωμα, ψεγάδι. 2 (κυρλξ. κ. μτφ.) βασανίζομαι, τυραννιέμαι, ταλαιπωρούμαι, παιδεύομαι, δεινοπαθώ. 3 βλάπτομαι, παθαίνω. || λείπω, υπάρχει έλλειψη· В КЛАССЕ -АЕТ ДИСЦИПЛИНА η τάξη δεν έχει την απαιτούμενη πειθαρχία.

СТРАДАЮЩИЙ επ. απο μτχ. ταλαιπυρος, πολυπαθής, πολύπαθος· που υποφέρει, πάσχει.

СТРАДИВАРИУС, -А κ. СТРАДИВАРИЙ, -Я α. το στραντιβάριο βιολί.

СТРАДНИЙ κ. СТРАДНОЙ, επ. 1 της εντατικής δουλειάς, της φούριας· -ОЕ ВРЕМЯ καιρός εντατικής δουλειάς, φούριας. 2 (παλ.)· βλ. СТРАДАЮЩИЙ κ. СТРАДАТЕЛЬСКИЙ.

СТРАЖ, -А α. (παλ.). 1 φρουρός, φύλακας, σκοπός. 2 υπερασπιστής, υπέρμαχος, πρόμαχος.

СТРАЖА, -И θ. (παλ.) η φρουρά (φρουροί)· ПОГРАНИЧНАЯ - φρουρά των συνόρων· КОНВОЙНАЯ - φρουρά συνοδείας. 2 η φρούρηση. || εκφρ. БЫТЬ (НАХОДИТЬСЯ) В -Е είμαι φρουρά (φρουρώ)· БЫТЬ (НАХОДИТЬСЯ, СОДЕРЖАТЬСЯ) ПОД -ЕЙ είμαι, βρίσκομαι, κρατούμαι υπο φρούρηση· ЗАКЛЮЧИТЬ, ВЗЯТЬ ПОД -У βάζω (θέτω) υπο φρούρηση.

СТРАЖНИК, -А α. 1 (παλ.) χωροφύλακας. 2 (παλ.) φρουρός, φύλακας.

СТРАЗ, -А α. το στρας (τεχνητό πετράδι).

СТРАЗОВЫЙ επ. του στρας· απο στρας.

СТРАИВАТЬ ρ.δ. βλ. СТРОИТЬ.

СТРАНА, -И, πλθ. СТРАНЫ θ. η χώρα· ГОРНАЯ - ορεινή χώρα· ЖАРКИЕ -И οι θερμές χώρες· - СОВЕТОВ η χώρα των σοβιέτ· -И БЛИЖНЕГО ВОСТОКА οι χώρες της Εγγύς Ανατολής· СЕВЕРНЫЕ -И οι βόρειες χώρες. || εκφρ. ~ СВΕΤА τό ένα απο τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα.

СТРАНИЦА, -И θ. 1 σελίδα. || φύλλο· ВЪРВАТЬ -У ИЗ ТЕТРАДИ σχίζω ένα φύλλο απο το τετράδιο. || μτφ. περίοδος· НОВАЯ - МОЕЙ ЖИ-

зНИ καινούρια περίοδος της ζωής μου. || **εμφρ.** ВПИСАТЬ НОВУЮ ~у γράφω καινούρια σελίδα (επιτελώ κάτι σημαντικό, συνεισφέρω πολύ). ОТКРЫТЬ НОВУЮ ~у ανοίγω καινούρια σελίδα (περίοδο).

страничка, ~и θ. σελιδίτσα.

страничный επ. της σελίδας.

странный επ. βλ. странный.

странник, ~а α., ~ца, ~и θ. οδοιπόρος, πεζοπόρος, στρατοκόπος. || (παλ.) προσκυνητής, ~τρια, πελεγρίνος, χατζής.

странничать ρ.δ. βλ. странствовать.

страннический επ. οδοιπορικός, του οδοιπόρου. ~ ПОСОХ το ραβδί του οδοιπόρου.

странничество, ~а ουδ. (παλ.) οδοιπορία: μετάβαση στους Αγίους Τόπους.

странно επίρ. παράξενα, αλλόκοτα, περίεργα. || ως κατηγ. είναι παράξενο, περίεργο. КАК ~! τι περίεργο! КАК НИ ~ όσο κι αν είναι παράξενο.

странноприимный επ. (παλ.) φιλόξενος. ~АЯ ГОСПОЖА φιλόξενη κυρία. || **εμφρ.** ~ ДОМ γηροκομείο, πτωχοκομείο.

странность, ~и θ. παραξενιά, αλλοκοτιά, το παράξενο, παραδοξότητα.

странный¹ επ., βρ: странный, странна, ~нно παράδοξος, περίεργος, παράξενος, αλλόκοτος, εξωπτικός. || **εμφρ.** ~ОЕ ДЕЛО περίεργο πράγμα.

странный² κ. **странный** επ. (παλ.) οδοιπόρος. ~ ЧЕЛОВЕК ο οδοιπόρος. ~ИЕ ЛЮДИ οι οδοιπόροι.

страноведение, ~я ουδ. γεωγραφία μιας χώρας ή περιοχής.

страноведческий επ. γεωγραφικός.

странствие, ~я ουδ. οδοιπορία, ταξίδι. || περιπλάνηση. ~Я ОДИССЕЯ οι περιπλανήσεις του Οδυσσέα.

странствование, ~я ουδ. βλ. странствие.

странствовать, ~ствую, ~ствуешь ρ.δ. 1 ταξιδεύω. ~ ПО ЕВРОПЕ ταξιδεύω στην Ευρώπη. || περιπλανιέμαι. 2 (παλ.) πηγαίνω (μεταβαίνω στους Αγίους Τόπους).

страстишка, ~и θ. πάθος (με κακή σημασία).

страстно επίρ. με πάθος, παράφορα, εμμανώς κλπ. επ.

страстной επ. των παθών. ~АЯ НЕДЕЛЯ εβδομάδα των Παθών.

страстность, ~и θ. το πάθος. μανία. παραφορά. περιπάθεια.

страстный επ., βρ: ~ТЕН, ~ТНА, ~ТНО. 1 με πάθος, παθητικός, εμπάθης. || ένθερμος, φλογερός. || μανιώδης. ~ ИГРОК μανιώδης παίκτης. ~ ОХОТНИК μανιώδης κυνηγός. || περιπαθής, εμμανής. ~ ЛЮБОВНИК ερωτομανής.

страсторьерпец, ~пца α. (παλ.) δεινοπαθής.

страсть¹, ~и θ. το πάθος. обуздАТЬ ~и συ-

γκρατώ τα πάθη. разжигАТЬ ~и ανάβω, υποδαυλίζω τα πάθη. ~ кипит βράζει το πάθος. || μανία, μεράκι. || πάθος ερωτικό.

страсть², ~и θ. (απλ.) 1 φρίκη, φόβος μεγάλος, δέος. 2 πλήθος μεγάλο, πληθώρα. народУ на базаре ~ ~ πολύς κόσμος στη λαϊκή αγορά. || (για κάτι ισχυρό). φρίκη. желУдок так ломит другоЙ раз ~ ~ το στομάχι κάποτε τόσο πονά ~ φρίκη. 3 επίρ. σφόδρα, φοβερά.

* **стратагема**, ~и θ. (παλ.) στρατήγημα.

* **стратег**, ~а α. στρατηγός, κάτοχος της στρατηγικής.

стратегический επ. στρατηγικός. ~ пункт στρατηγικό σημείο. ~ принцип στρατηγική αρχή.

* **стратегия**, ~и θ. η στρατηγική. ~ молненО-СНОГО удАра στρατηγική του κεραυνοβόλου χτυπήματος.

* **стратиграфия**, ~и θ. (γεωλ.) στρωματογραφία.

* **стратисфера**, ~и θ. το ανώτερο στρώμα του φλοιού της γης.

* **стратификация**, ~и θ. στοιβαξη στρωμάτων ορυκτών. || ύγρανση και άπλωμα των σπόρων πριν τη σπορά.

* **стратосфера**, ~и θ. στρατόσφαιρα.

стратосферный επ. της στρατόσφαιρας. ~НЕ СЛОЙ στρώματα της στρατόσφαιρας.

* **страус**, ~а α. η στρουθοκάμηλος.

страусовый επ. της στρουθοκαμήλου. ~ОЕ ЯЙЦО αυγό στρουθοκαμήλου.

страх, ~а (~у) α. 1 ο φόβος, το δέος. ~ наказания ο φόβος της τιμωρίας. ~ СМЕРТИ ο φόβος του θανάτου. дроЖИТЬ от ~а τρέμω από φόβο. наводИТЬ ~εμβάλλω φόβο, εμφοβώ. Внезапный ~ ξαφνικός φόβος. || ως κατηγ. είναι φοβερό. || ως επίρ. σφόδρα, πάρα πολύ. дунАтА. || **εμφρ.** В ~е держАТЬ κρατώ με το φόβο. В ~е воспитАТЬ διαπαιδαγωγώ με το φόβο. на своЙ страх (и риск); за своЙ страх (и риск) υπ' ευθύνη μου. ПОД ~ОМ κάτω από το φόβο.

страхасса, ~и θ. ασφαλιστικό ταμείο.

страхассовый επ. του ασφαλιστικού ταμείου. ~ слУжащий υπάλληλος ασφαλιστικού ταμείου.

страхование, ~я ουδ. ασφάλιση, ~λεια. ~ имУщества от огнА ασφάλεια της περιουσίας από πυρκαγιά (πυρασφάλεια). ~ жИзни ασφάλεια ζωής. взаимное ~ αλληλασφάλεια. госУдарственное ~ κρατική ασφάλεια. социАльное ~ κοινωνική ασφάλιση.

* **страхователь**, ~я α. ο ασφαλιζόμενος.

страховать, ~хую, ~хуешь, παθ. μтχ. παρθε. χρ. страхованный, βρ: ~ван, ~а, ~о ρ.δ.μ. 1 ασφαλίζω. ~ имУщество от пожара ασφαλίζω την περιουσία από την πυρκαγιά (πυρασφαλίζω. ~ жизнь ασφαλίζω τη ζωή. 2 μтχ. προφυ-

λάσσω. || -ся 1 ασφαλιζομαι· ~ от пожара α-
σφαλιζομαι απο την πυρκαγιά, πυρασφαλιζομαι
2 μτφ. προφυλάσσομαι.

страховидный επ., βρ: -ден, -дна, -о δυ-
σειδής, ειδικτής, απαίσιος την όψη.

отраховитный επ. βρ: -вйт, -а, -о (παλ.)·
φοβερός, που εμπνέει φόβο

отраховка, -и θ. 1 βλ. страхование. 2 τα
ασφαλιστικά χρήματα· τα ασφάλιστρα.

отраховой επ. 1 ασφαλιστικός· -τήριος· -οе
учреждение ασφαλιστικό ίδρυμα· -ое общество
ασφαλιστική εταιρία· ~ агент βλ. страховщик.
~ врач γιατρός ασφαλιστικής εταιρίας· ~
полис ασφαλιστήριο συμβόλαιο (η πόλιτσα)·
-ая квитанция απόδειξη ασφάλειας· ~ взнос
τα ασφάλιστρα· το πριμ, πρέμιο. 2 για ώρα
ανάγκης, εφεδρικός, για κάθε ενδεχόμενο.

отраховщик, -а α. ο ασφαλιστής, πράκτορας
ασφαλιστικής εταιρίας.

страшнный επ. (απλ.) βλ. страшный.

страшила βλ. страшило.

страшилице, -а ουδ. φόβητρο, σκιάχτρο·
μπαμπούλας. || τέρας, τερατώδες ον, στοιχειό.

страшило, -а α. κ. ουδ. κ. **страшила**, -и
α. κ. θ. (απλ.) βλ. страшилице.

страшить, -шү, -шить ρ.δ.μ. φοβίζω, εμπνέω
φόβο, πτοώ, σκιάζω. || -ся φοβούμαι, πτοού-
μαι, σκιάζομαι.

страшливый επ., βρ: -лив, -а, -о (διαρκ.)
φοβιστάρης, -ρικός.

страшно 1 επίρ. φοβερά, τρομερά, υπερβο-
λικά· δεινώς· он - глуп αυτός είναι υπερ-
βολικά κουτός. 2 ως κατηγ. είναι φοβερό· мне
- φοβούμαι.

страшный επ., βρ: -шен, -шна, -шно. 1 φο-
βερός, τρομερός· τρομακτικός· ~ сон τρομα-
κτικό όνειρο· ~ взгляд φοβερή ματιά. || ε-
πικίνδυνος· ~ путь φοβερός δρόμος· ~ час φο-
βερή ώρα (στιγμή). 2 δυνατός, ισχυρός· -ая
боль φοβερός πόνος· ~ холод φοβερό κρύο·
-ая скүка φοβερή πήξη. || εκφρ. ~ суд. δευ-
τέρα παρουσία.

стращать ρ.δ.μ. (παλ.) βλ. страшить.

стрэбовать ρ.σ.μ. (απλ.) ζητώ να πάρω.

стрэжень, -жня α. λάκκος στον πυθμένα του
ποταμού.

стрекануть ρ. σ. (απλ.) βλ. стрекнүть.

стрекач, -а α: дать (задать) -а (απλ.) ε-
πίμονα προσπαθώ να πείσω.

стрекнүть ρ.σ. (απλ.) φεύγω γρήγορα, το
σκιάζω, το στρίβω, σκαπουλάρω.

стрекоза, -ы, πλθ. -көзы θ. 1 γρύλλος του
σιπιτιού, τριζόνι. 2 (για κορίτσι) κατσικά·
σουσουράδα, κλωσούσα.

стрекозый, -ья, -ье επ. του γρύλου, του
τριζονιού· ~ьи крылья φτερά του τριζονιού.

стрекозый επ. βλ. стрекозый.

стрэкот, -а α. τρίξιμο, τριγμός. || μτφ.
φλυαρία, λογοδιάρροια, λιμα.

стрэкотание, -я ουδ. τρίξιμο, τριγμός.

стрэкотать, -кочү, -кочешь ρ.δ. γρυλλίζω
σαν το τριζόνι· τρίζω τον ήχο. || μτφ. φλυ-
αρώ, γλωσσοκοπανώ.

стрэкотнй, -й θ. βλ. стрэкот.

стрэкотүн, -а α., -нья, -и θ. (απλ.)· γλωσ-
σάς, -ού, λιμαδόρος, -α, λογάς, -ού.

стрэкотүха, -и θ. (απλ.) βλ. стрэкотүнья.

отрекуліст, -а α. (παλ.) μικροϋπάλληλος.
|| γραφιάς, καλαμαράς. || μτφ. (απλ.) καταφερ-
τζής, καπάτσος.

стрелá, -ы, πλθ. стрéлы θ. 1 βέλος· колчák
с стрелáми φερέτρα με βέλη. || μτφ. δηκτι-
κός λόγος. 2 (τεχ.) βέλος· δείκτης. 3 επίρ.
-ой α) σαν βέλος (ταχύτητα). β) κατ' ευθεία.

стрелéц, -льцá α. (παλ.) μόνιμος ειδικευ-
μένος στρατιωτικός. || Τοξότης (αστερισμός).

стрелéцкий επ. (παλ.) του στρατιωτικού.

стрéлка, -и θ. 1 μικρό βέλος. 2 δείκτης
μικρός· ~ компаса ο δείκτης της πυξίδας. ||
δείκτης οδικός. 3 δείκτης κατεύθυνσης (στο
χάρτη κ.τ.τ.). 4 στέλεχος λουλουδιού. ||
φύλλο φυτού ξιφοειδές. || φυντανάκι. || στενή
λωρίδα γης (σχηματιζόμενη στη συμβολή δυο
ποταμών), γλώσσα.

стрелкование, -я ουδ. το φυντανιασμα.

стрелкóвнй επ. του πέζικου· -ая рота λό-
χος πέζικου. || σκοπευτικός· -ая подгото́вка
προετοιμασία σκόπευσης· ~ие соревнования οι
σκοπευτικοί αγώνες.

стреловидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно βε-
λονοειδής.

стрéлок, -лкá α. 1 σκοπευτής. 2 τουφεκιο-
φος, ακροβολιστής. || πολυβολητής αεροπλάνου
ή άρματος μάχης.

стрéлочник, -а α., -ца, -и θ. (σιδηροδρ.)·
βελοφύλακας, κλειδούχος. || εκφρ. всегда ви-
новат ~ και τα βαριά και ελαφριά τα φορτώ-
νουν στο γάιδαρο.

отрэлочный επ. 1 βελονοειδής. 2 που έχει
δείκτη· ~ прибор συσκευή με δείκτη. 3 της
σιδηροδρομικής βελόνης. || της σκοποβολής.

стрéльбá, -ы, πλθ. стрéльбн θ. 1 βολή πυ-
ροβολισμός· прицельная ~ βολή επί σκοπού,
σκοποβολή. || πλθ. -и εκπαιδευτική βολή, α-
σκήσεις σκοποβολής.

стрéльбище, -а ουδ. πεδίο βολής.

стрéльбищный επ. της βολής· -ое поле πε-
δίο βολής.

стрéльнүть ρ. σ. 1 βλ. стрéлать. 2 φεύγω
(τρέχω) με αστραπιαία ταχύτητα, σαν σφαίρα.

стрéльчатый επ. 1 γωνιοκόρυφος· ~ свод о
γωνιοκόρυφος θόλος· ~ие окна γωνιοκόρυφα

παράθυρα. || φυτρωμένος, που έβγαλε φυντάνια.
стрелание, -я ουδ. πυροβόληση, τουφέκισμα.
стреланный επ. 1 σκοτωμένος με πυροβολισμό. 2 πυροβολισμένος, τουφεκισμένος. -ая птица τουφεκισμένο πουλί (πολύ φοβισμένο). || μπαρουτοκαπνισμένος. - боец μπαρουτοκαπνισμένος μαχητής. || πεπειραμένος, ψημένος. 3 μεταχειρισμένος. - пистолет μεταχειρισμένο πιστόλι (όχι καινούριο). || εκφρ. - воробей ή зверь πολύπειρος (σαν το πουλί ή το θηρίο, που πολλές φορές πυροβολήθηκε).

стрелять ρ.δ. 1 πυροβολώ, τουφεκίζω, ρίχνω, βάλλω. ~ из винтовки πυροβολώ με το τουφέκι, τουφεκίζω. - из пущек κανονιοβολώ. он хорошо -ет αυτός ρίχνει καλά. 2 μ. σκοτώνω, φονεύω (με πυροβόλο όπλο). 3 μτφ. σκάζω, κροτώ, χτυπάю в пёчке -ют дрова στη θερμάστρα σκάζουν τα ξύλα. мотор -ет το μοτέρ κροτεί (χτυπά). 4 (απρόσ.) μου περνά οξυς (σουβλερός) πόνος. 5 (απλ.) προσליπαρώ. - деньги προσλιπαρώ χρήματα. || εκφρ. - глазами ρίχνω γρήγορες ματιές, κοιτάζω στα πεταχτά. || -ся 1 αυτοκτονώ με πυροβόλο όπλο. 2 (παλ.) μονομαχώ με πιστόλι. 3 πυροβολούμαι, τουφεκίζομαι. 4 φονεύομαι, σκοτώνομαι.

стремя επір. ολοταχώς, αστραπιαία.
стременной βλ. стреманный.

стремечко, -а ουδ. 1 μικρός αναβολέας. 2 αναβολέας (μικρό οστό του μεσαίου αυτιού).

стремительно επір. ορμητικά, ραγδαία.

стремительность, -и θ. ορμητικότητα, ραγδαιότητα, φούρια.

стремительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно ορμητικός, ραγδαίος, λάβρος, φουριόζικος. θυελλώδης, ακάθεκτος.

стремить, млб, -мишь ρ.δ.μ. (γραπ. λόγος) κατευθύνω (κίνηση, δράση). || -ся 1 κατευθύνομαι ταχέως, ορμητικά. || μτφ. τείνω προς κάτι. 2 επιδιώκω, επιζητώ.

стремление, -я ουδ. 1 (γραπ. λόγος) ταχεία κατεύθυνση. 2 επιδίωξη, επιζήτηση. 2 πρόθεση, επιθυμία, σκοπός.

стремнина, -и θ. 1 ορμητικό μέρος ποταμού. 2 γκρεμός, βάραθρο. άβυσσος.

стремля! -мени, πλθ. **стремёна**, -мён, -менам ουδ. αναβολέας, σκάλα (σέλας).

стремля? -мени ουδ. (παλ. κ. διαлк.) βλ. стремнина.

стремлика, -и θ. σκάλα μετακινητή, ανεμόσκαλα (κυρίως διπλή).

стремлинный κ. **стремённой** επ. του αναβολέα (της σέλας). || (παλ.) ουσ. ιπποκόμος.

стреноживать ρ.δ. βλ. стреножить. || -ся πεδικλώνομαι.

стреножить ρ.σ.μ. πεδικλώνω.

стрёпет, -а α. είδος ωτίδας (αγριόγαλου).

***стрептококк**, -а α. στρεπτόκοκκος.

стрептококковский επ. στρεπτοκοκκικός. -ая анги́на στρεπτοκοκκική αμυγδαλίτιδα.

***стрептомицин**, -а α. στρεπτομυκίνη.

стрэска́ть ρ.σ.μ. (απλ.) ματώ, τρώγω.

стреха́, -и θ. γείσο, γείσωμα στέγης, α-στρέχα. || στέγη χωριατόσπιτου.

стречо́к, -чка α: **дать (зада́ть) -чка́** το βάζω στα πόδια, το σιάζω γρήγορα, το κόβω λάσπη.

стригальный επ. κουρευτικός. -ая машина κουρευτική μηχανή.

стригальщик, -а α., -ца, -и θ. κουρευτής, -εύτρια. - овёц προβατοκουρευτής.

стригун, -а α. πουλάρι με κουρεμένη χαιτή.

стригуно́к, -нка α. βλ. стригун.

стригущий επ. απο μτχ. κουρευτικός. φαλιδοειδής. -ее движение φαλιδοειδής κίνηση. || εκφρ. - лишай τριχόφυτη λειχήνα. τριχομηκτωσία, τριχομύκωση.

стриж, -а α. το πετροχελιδόνι.

стриженный επ. κουρεμένος. -ая голова́ κουρεμένο κεφάλι. || κομμένος, θερισμένος.

стрижка, -и θ. κούρεμα. κόψιμο. ~ во́лос κόψιμο των μαλλιών. модная ~ μοντέρνο κούρεμα (κόμωση).

***стрихинин**, -а α. η στρυχνίνη.

стричь, стригу́, стрижёшь, стригу́т, παρλθ. χρ. стриг, -ла, -ло, μτχ. είνεστ. стригущий, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. стрижённый, βρ: -жен, -а, -о επір. μτχ. δεν έχει. ρ.δ.μ. 1 κουρεύω. - волсы κουρεύω τα μαλλιά. - овёц κουρεύω τα πρόβατα. 2 κόβω. κλαδεύω. κοσίζω. ~ но́кти κόβω τα νύχια. - карто́н κόβω μικρά τεμάχια το χαρτόνι. - ку́сты κλαδεύω τους θάμνους. ~ траву́ κόβω (κοσίζω) το χόρτο. || εκφρ. - купо́ны ζω απο τα ενοίκια περιουσίας, γης. ~ уша́ми κουνά μπρος-πίσω τα αυτιά (για άλογο). || -ся 1 κουρεύομαι. 2 κόβομαι. κλαδεύομαι.

строга́ль, -я α. βλ. строга́льщик.

строга́льный επ. του πλανίσματος. - стано́к μηχανή πλανίσματος.

строга́льщик, -а α. πλανιστής.

строга́ние, -я ουδ. πλάνισμα.

строга́нный κ. **струга́нный** επ. πλανισμένος. -не до́ски πλανισμένα σανίδια.

строга́ть κ. **струга́ть** ρ.δ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. строга́нный κ. струга́нный, βρ: -ган, -а, -о πλανίζω. - до́ски πλανίζω σανίδια. || -оя πλανίζομαι.

стро́гий επ., βρ: строг, строга́, стро́го, стро́же, строга́йший. 1 αυστηρός. ~ учи́тель αυστηρός δάσκαλος. ~ крити́к αυστηρός κριτικός. ~ вид αυστηρή μορφή (όψη). ~ тон αυ-

στηρός τόνος· -ая диета αυστηρή διαίτα· ~ вид αυστηρή όψη. 2 πιστός· - приверженец классицизма θιασιώτης του κλασικισμού. 3 (κυνηγ.) πολύ επιφυλακτικός, προφυλακτικός· -ая дичь προφυλακτικό θήραμα.

стро́го επίρ. αυστηρά· егѠ - наказали τον τιμώρησαν αυστηρά· ~ воспитать διαπαιδαγωγώ αυστηρά. || εκφρ. -háстрогo αυστηρότατα· ~ говорѧ (παρνθ. λ.) για να είμαι ακριβής, για την ακρίβεια.

стро́гость, -и θ. αυστηρότητα· ~ учителя η αυστηρότητα του δάσκαλου· ~ нравов αυστηρότητα ηθών. || πλθ. -и αυστηρά μέτρα· цензурные -и αυστηρά μέτρα λογοκρισίας.

строеви́к, -а α. 1 στρατιωτικός μάχιμο τμήματος. 2 μάχιμος.

строево́й¹ επ. μάχιμος· ~не части μάχιμα τμήματα. || εκφρ. - шаг (στρατ.) γερμανικός βηματισμός.

строево́й² επ. οικοδομικός· για οικοδόμηση· ~ материал οικοδομικό υλικό.

стро́ение, -я ουδ. 1 οικοδόμηση· χτίσιμο· οικοδομή. 2 μτφ. δημιουργία· φτιάξιμο. 3 κτίριο οικοδόμημα. 4 σύσταση, συγκρότηση· δομή, υφή· διάρθρωση· κατασκευή.

строжа́йший υπερθ. β. του επ. стрόгий.

стро́же συγκρ. β. του επ. стрόгий κ. του επίρ. стрόго.

стро́жка, -и θ. βλ. строгание.

стро́итель, -я α. 1 οικοδόμος, χτίστης· ~ творца οι οικοδόμοι του μεγάρου. 2 μτφ. δημιουργός.

стро́ительный επ. οικοδομικός· ~не работы οικοδομικές εργασίες· ~не рабочие οι οικοδόμοι· ~не материалы οικοδομικά υλικά.

стро́ительский επ. του οικοδόμου· ~ие кадры τα στελέχη της οικοδόμησης..

стро́ительство, -а ουδ. 1 οικοδόμηση, χτίσιμο· οικοδομή· ~ жилых домов χτίσιμο σπιτιών. 2 μτφ. δημιουργία· φτιάξιμο· ~ социализма η οικοδόμηση του σοσιαλισμού. 2 οικοδομική επιχείρηση. || εκφρ. зелёное - η κατασκευή πάρκων, δεντροφυτευμένων πλατειών, κήπων.

стро́ить, стрѠю, стрѠишь ρ.δ. 1 οικοδομά, χτίζω· φτιάχνω· ~ дом χτίζω σπίτι· ~ мост φτιάχνω γεφύρι. || κατασκευάζω· - паровѠзы κατασκευάζω μηχανή σιδηροδρομική. || рѧбво (ένδυμα). 2 μτφ. δημιουργώ· ~ социализм οικοδομά (χτίζω) το σοσιαλισμό. 3 σχεδιάζω· - ромѠ σχεδιάζω ρόμβο. 4 συντάσσω· συνθέτω· φτιάχνω, κάνω· ~ фразу συντάσσω φράση· ~ репертуѧρ φτιάχνω το ρεπερτόριο· ~ планы κάνω σχέδια. || οργανώνω· он хорошо ~ит своѠ работу αυτός καλά οργανώνει τη δουλειά του. 5 βασίζω, στηρίζω· ~ опыты на точных вычи-

слениях στηρίζω τα πειράματα σε ακριβείς υπολογισμούς. 6 κάνω· ~ гримасы μορφάζω· ~ шутки κάνω αστεία. 7 συντάσσω· ~ взвод в три шеренги συντάσσω τη διμοιρία σε τρεις ζυγούς. 8 (παλ.) μουσ. κουντίζω. || εκφρ. - воздушные зѧмки φτιάχνω πύργους στον αέρα (αεροβατώ, αιθεροβατώ, φαντασιοκοπώ)· ~ из себя когѠ παρουσιάζω τον εαυτό μου για κάποιον, κάνω πως είμαι... , προσποιούμαι τον... || -ся 1 οικοδομούμαι, χτίζομαι· γίνομαι. 2 δημιουργούμαι, κατασκευάζομαι. 3 συντίθεμαι· συντάσσομαι. 4 επεξεργάζομαι, εκπονούμαι· -лись планы εκπονήθηκαν τα σχέδια. 5 βασίζομαι, στηρίζομαι. 6 συντάσσομαι (στη γραμμή).

стро́ить, стрѠю, стрѠишь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. строённый, βр: строён, строена, строено ρ.σ.μ. τριπλασιάζω· ενώνω ανά τρία. || επα-ναλαβαίνω τρεις φορές.

стро́й, стрѠя, προθт. ο стрѠе, в стрѠю, πλθ. стрѠи, -ев κ. стрѠй, -Ѡв α. 1 (στρατ.) σύνταξη. || τμήμα συνταγμένο. || τμήμα μάχιμο. 2 σειρά, στοίχος, γραμμή (αντικειμένων). 3 διάρθρωση, συγκρότηση, σύνθεση· метрический - стихά μετρική σύνθεση στίχου. || χαρακτήρας, τρόπος· ~ мышления τρόπος της σκέψης. || το καθεστώς, το κοινωνικό σύστημα μιας χώρας· самодержавный - το απολυταρχικό καθεστώς· феодальный - το φεουδαρχικό καθεστώς· буржуазный - αστικό καθεστώς· социалистический - σοσιαλιστικό καθεστώς· общественный - το κοινωνικό σύστημα 5 κούρντισμα, εναρμόνιση. || εκφρ. вестй в - κρίνω ικανόν για εργασία ή μάχιμο· встать (поступить, войтй, стать) в - είμαι, γίνομαι ικανός για εργασία ή μάχιμος· остаться в -ю μένω στις γραμμές, είμαι ακόμα ικανός για δουλειά ή για στρατό· вѠвести из стрѠя α) βγάξω ανίκανο ή άχρηστο. β) χαλνώ, αχρηστεύω· вѠйти (вѠбить) из стрѠя αχρηστεύομαι.

стро́йка, -и θ. οικοδόμηση. || οικοδομή, έργο.

стро́йность, -и θ. ευμελεια, κομψότητα, αρμονική διάπλαση.

стро́йный επ.; βр: строён, стройна, строино 1 ευμελής, εύσωμος, καλλίσωμος, ωραϊόσωμος. || ομορφοκαμωμένος, καλοκαμωμένος. || (στρατ.) στοιχισμένος, ζυγισμένος. 2 μтф. καλοφτιαγμένος, καλοσύστατος, καλοσυνδυασμένος. || κανονικός ομαλός· ~ порядок ομαλή τάξη. || αρμονικός· ~не звуки αρμονικοί ήχοι.

строка́, -ѧ, αιт. стрѠку, πλθ. стрѠки, дот. -ѧм θ. 1 σειρά, γραμμή· на странице - пять-десять строк στη σελίδα υπάρχουν πενήντα σειρές· печѧтная - τυπογραφική σειρά· с первоѠй -ѧ από την πρώτη σειρά. 2 μтф. λωρίδα,

κυκλοτερής ζώνη, γύρος (διαφόρων αντικειμένων. || εκφρ. **ЧИТАТЬ МЕЖДУ СТРОК** μαντεύω απο τα γραφόμενα, βγάζω το κρυφό νόημα των γραφτών.

СТРОКУТЬ ρ.σ.μ. κινώ απο τη θέση. || **-СЯ** κινούμαι απο τη θέση.

***СТРОНЦИЙ**, **-Я** α. στρόντιο (μέταλλο).

***СТРОП**, **-А** α. 1 σχοινί, τριχιά· συρματό-σχοινο. 2 θηλιά (λαβής, σύλληψης).

СТРОПИЛИНА, **-Н** θ. φαλίδι χοντρό (ξύλοστέγης).

СТРОПИЛО, **-А** ουδ. το φαλίδι στέγης.

СТРОПИЛЬНЫЙ επ. του φαλιδιού στέγης.

СТРОПИВЕЦ, **-ВЦА** α., **-ВИЦА**, **-Н** θ. δύστροπος, **-η**, ανάποδος, **-η**, αναποδιάρης, **-α**.

СТРОПИВОСТЬ, **-И** θ. δυστροπία, αναποδία.

СТРОПИВЫЙ επ., βρ: **-ТІВ**, **-А**, **-О** δύστροπος, ανάποδος, ιδιότροπος, κακότροπος, στραβοδίβολος, καπριτσόζικος.

***СТРОФА**, **-Я**, πλθ. **СТРОФЫ**, δοτ. **-АМ** θ. (φυλγ) 1 στροφή. 2 πλθ. **-Н** ποίημα, σίχοι.

***СТРОФАНТ**, **-А** α. στρόφανθος.

СТРОФИКА, **-И** θ. (φυλγ.) στροφική (τμήμα ποιητικής). || χώρισμα του ποιήματος σε στροφές.

СТРОФИЧЕСКИЙ επ. (φυλγ.) στροφικός.

СТРОФИЧНОСТЬ, **-И** θ. (φυλγ.) βλ. **СТРОФИКА**.

СТРОЧЕНИЕ, **-Я** ουδ. γάζωμα.

СТРОЧЕННЫЙ επ. 1 γαζωτός, γαζωμένος. 2 κεντημένος στη μηχανή.

СТРОЧЕЧНЫЙ επ. της ζώνης, της γραμμής.

СТРОЧИТЬ, **СТРОЧУ**, **СТРОЧИТЬСЯ**, παθ. **ΜΤΧ**. παρλθ. χρ. **СТРОЧЕННЫЙ**, βρ: **-ЧЕН**, **-ЧЕНА**, **-О** ρ.δ.μ. 1 γαζώνω: **- РУКАВА** γαζώνω τα μανίκια. 2 γράφω γρήγορα (σα να γαζώνει μηχανή). **ΜΤΦ**. θερίζω, σκοτώνω ομαδικά· **ПУЛЕМЕТ -ИТ** το πολυβόλο γαζώνει. || βαδίζω με βήμα μικρό και γρήγορο. || **-СЯ** γαζώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

СТРОЧКА, **-И** θ. 1 γάζωμα. 2 γαζί. 3 **ΜΤΦ**. ευθεία ριπή πολυβόλου.

СТРОЧКА, **-И** θ. βλ. **СТРОКА** (1 σημ.).

СТРОЧНОЙ¹ επ. με γαζί· **-ОЕ ШИТЬЕ** ράψιμο με γαζί.

СТРОЧНОЙ² κ. **СТРОЧНЫЙ** επ. (για γράμμα) μικρό (όχι κεφαλαίο).

СТРОЧОК, **-ЧКА** α. είδος μανιταριού.

***СТРУОЦИНА**, **-Н** θ. σφιγκτήρας με κοχλία.

СТРУОЦИНКА, **-И** θ. βλ. **ОТРУОЦИНА**.

СТРУГ, **-А** α. 1 πλάνη αποφλοιωτήρας. 2 είδος εκσκαπτικής-φορτωτικής μηχανής.

СТРУГ, **-А** α. (παλ.) μικρό ποταμόπλοιο.

СТРУГАНЫЙ βλ. **СТРОГАНЫЙ**.

СТРУГАТЬ (**СЯ**) βλ. **СТРОГАТЬ** (**СЯ**).

СТРУЖЕЧНЫЙ επ. του κλανίσματος· των εκτορνευμάτων· των εκτροπανισμάτων.

ОТРУЖИТЬ, **-ЖУ**, **-ЖИТЬ** ρ.δ.μ. (παλ.) κλανίζω με αποφλοιωτήρα. || **-СЯ** κλανίζομαι.

СТРУЖКА, **-И** θ. ροκανίδι (ξύλινο, μεταλλικό κ.τ.τ.). || εκτορνεύματα· εκτροπανίσματα.

СТРУИСТЫЙ επ. βρ: **-ИСТ**, **-А**, **-О** γάργαρος· **- РУЧЕЕК** γάργαρο ρυάκι.

СТРУИТЬ, **-ИТ** ρ.δ.μ. (γραπ. λόγος) χύνω, κάνω να ρέει σαν ρυάκι. || εκπέμπω πίδακα, δέσμη (φωτός), ρεύμα κ.τ.τ. || **-СЯ** ρέω, ρυακίζω. || **ΜΤΦ**. εκπέμπομαι σαν πίδακας, σαν δέσμη (φωτός), ρεύματος κ.τ.τ.

СТРУЙКА, **-И**, γεν. πλθ. **-УЕК**, δοτ. **-УЙКАМ** θ. 1 μικρός πίδακας· μικρή στήλη. 2 ρεύματάκι.

СТРУЙНЫЙ επ. σαν πίδακας, σαν στήλη ή σαν ρεύμα.

СТРУЙЧАТЫЙ επ., βρ: **-ЧАТ**, **-А**, **-О** βλ. **СТРУЙНЫЙ**.

***СТРУКТУРА**, **-Н** θ. διάρθρωση· κατασκευή, ιστός· δομή· υφή· σύσταση· **- АТОМА** η δομή του ατόμου· **- ВЕЩЕСТВА** η σύσταση της ουσίας· **- ПОЧВЫ** η σύσταση του εδάφους.

СТРУКТУРНОСТЬ, **-И** θ. βλ. **СТРУКТУРА**.

СТРУКТУРНЫЙ επ. της διάρθρωσης, της δομής, της σύστασης κλπ. ουσ.

СТРУНА, **-Я**, πλθ. **СТРУНЫ** θ. 1 χορδή (μουσικών οργάνων). || πλθ. **-Н** οι μουσικοί φθόγγοι. 2 τα ευαίσθητα σημεία· **-Н СЕРДЦА, ДУШИ** οι χορδές της καρδιάς, της ψυχής. 3 κάθε τι τευτωμένο (σχοινί, λωρί κλπ.). || εκφρ. **В -У** ή **-ОЙ** α) τευτωμένος, κορδωμένος. β) ορμητικά, αστραπιαία (για ζώο που τρέχει)· **ДЕРЖАТЬ В -Е** κορό κρατώ κάποιον σε αυστηρότητα· με αυστηρή επίβλεψη· **ТРОНУТЬ** (**ЗАДЕТЬ**) **ЧУВСТВІТЕЛЬНОЮ** ή **БОЛЬНЮЮ** **-У** κορό θίγω την ευαίσθητη χορδή κάποιου.

СТРУНКА, **-И** θ. (κυρξ. κ. **ΜΤΦ**) χορδίτσα. || εκφρ. **В -У** βλ. **В СТРУНУ**· **ПО -Е ХОДИТЬ ПЕРЕД** **КЕМ** στέκομαι κόκκαλο (σουζα) μπροστά σε κάποιον.

СТРУННЫЙ επ. 1 της χορδής· **- ЗВОН** ο ήχος της χορδής. || (για φωνή) μεταλλικός. 2 έγχορδος· **- ИНСТРУМЕНТ** έγχορδο όργανο.

СТРУП, **-А**, πλθ **-ПЬЯ**, **-ПЬЕВ** α. εσχάρα κληγής, κακάδι.

СТРУСИТЬ, **-УШУ**, **-УСИТЬ** ρ.σ. παθ. **ΜΤΧ**. παρλθ. χρ. **СТРУШЕННЫЙ**, βρ: **-ШЕН**, **-А**, **-О** ρ.σ. (απλ.) 1 τινάζω συσσωρεύω τινάζοντας. 2 πετώ, απορρίπτω τινάζοντας (ψίχουλα, κόκκους κλπ.).

СТРУСИТЬ, **-УШУ**, **-УСИТЬ** ρ.σ. βλ. **ТРУСИТЬ**.

СТРУЖНУТЬ ρ.σ. βλ. **СТРУСИТЬ**.

ОТРУЧКОВЫЙ επ. του λοβού, της σποροθήκης.

СТРУЧОК, **-ЧКА**, πλθ. **-ЧКІ**, **-ОВ** κ. **СТРУЧЬЯ**, **-БЕВ** α. ο λοβός, σποροθήκη των καρπών, το περιβλημα· **-И** **ΦΑΣΟΛИ** ο λοβός του φασουλιού.

СТРУЯ, **-Я**, πλθ. **ОТРУИ** κ. (παλ.) **СТРУИ** θ.

1 **πίδακας**· στήλη (υγρού)· ανάβρα. || πλθ. -ί τα νερά, τα ρυάκια· Плескание -έϊ το κλάρισμα του ρυακιού. || μτφ. ρεύμα· δέσμη· στήλη· - Вóздуха ρεύμα αέρα· - свéта δέσμη φωτός· - Пáра, дýма στήλη ατμού, καπνού. 2 μτφ. κατεύθυνση· χαρακτήρας, χαρακτηριστικό. || εκφρ. Влить (внести) живýю -ί ζωογονώ, ζωπρεύω, δίνω ζωντάνια, κάνω ενδιαφέρον.

стрипание, -я ουδ. μαγειρεύμα, ετοιμασία φαγητού. || μτφ. σκάρωμα.

стрипать ρ.δ.μ. 1 μαγειρεύω, ετοιμάζω φαγητό· - обéд ετοιμάζω γεύμα. 2 μτφ. σκάρωνω. || φτιάχνω, κατασκευάζω, μαστορεύω. || -ся 1 μαγειρεύω. 2 μαγειρεύομαι, ετοιμάζομαι.

стрипка, -и θ. βλ. **стрипýха**.

стрипнá, -и θ. 1 το μαγειρεύμα, ετοιμασία φαγητού. 2 το φαγητό. 3 μτφ. σκάρωμα (έργου λογοτεχνικού ή άλλου)

стрипýха, -и θ. μαγειρίσσα.

стрипчíй, -его α. (παλ.). 1 οικονόμος αυλικός. 2 επόπτης δικαστικός. 3 διαχειριστής ιδιωτικός.

стрясáть(ся) ρ.δ. βλ. **стрястí(сь)**.

стрястí, -сý, -сéшь, παρλθ. χρ. стряс, -лá, -лó, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. тpясéнный, βр: -сéн, -сенá, -сенó ρ.σ.μ. τινάζω· - Пыль τινάζω τη σκόνη· - Яблоки с дéрева τινάζω τα μήλα απο τη μηλιά. || -сь συμβαίνω, γίνομαι· бедá -лáсь над ним του συνέβηκε δυστύχημα.

стрáживать(ся) ρ.δ. βλ. **стрáжнýть(ся)**.

стрáжнýть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. стрáжнýтый, βр: -нут, -а, -о ρ.σ.μ. τινάζω· - снег с шáпки τινάζω το χιόνι απο τη σκούφια· - пéпель с папíрoса τινάζω τη στάχτη απο το τσιγάρο· - скáтерть τινάζω το τραπέζομάντηλο. 2 μτφ. διώχνω, αποβάλλω· Я попытáлся - éтот ýжас προσπάθησα να διώξω αυτό το φόβο. || -ся τινάζομαι· Пыль -лáсь с плáтья η σκόνη τινάχτηκε απο το φόρεμα.

студенéть¹, -éет ρ.δ. κρυώνω, ψύχομαι.

студенéть², -éет ρ.δ. παγώνω, πήζω απο το κρύο.

студенíстый επ., βр: -íст, -а, -о σαν κήτιωμα, σαν ζελέ.

студенíться, -íтся ρ.δ. (απλ.) βλ. **студенéть²**.

студéно απρόσ. ως κατηγ. (απλ.) κάνει ψύχος· нóчью - бýдет τη νύχτα θα κάνει κρύο.

***студéнт**, -а α., -ка, -и θ. φοιτητής, -τρια, σπουδαστής, -άστρια.

студéнтский επ. (παλ.) βλ. **студéнскийй**.

студéнскийй επ. φοιτητικός, του σπουδαστή· - билет φοιτητική ταυτότητα.

студéнчество, -а ουδ. 1 (αθρσ.) οι φοιτητές. 2 φοίτηση, σπουδή· Гóды -а τα φοιτη-

τικά χρόνια.

студéнный επ. πολύ κρύος· -ая вода πολύ κρύο νερό.

стýдень, -дня α. πήκτωμα, ζελέ.

отудíец, -дíйца α., -ка, -и θ. μαθητής, -τρια του στούντιου (σχολής).

студíть, **стужý**, **стýдишь**, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. стýженный, βр: -жен, -а, -о ρ.δ.μ. 1 ψύχω, κρυώνω· - суп κρυώνω τη σούπα· - кóмнату κρυώνω το δωμάτιο. || -ся 1 ψύχομαι, κρυώνω. 2 παγώνω, ξεπαγιάζω.

***стýдия**, -и θ. 1 στούντιο, καλλιτεχνικό εργαστήριο. 2 σχολή. || καλλιτεχνικός όμιλος ή κολλεχτίβα. 3 βλ. **киностýдия**.

стýжа, -и θ. δυνατό κρύο, δριμύ ψύχος παγωνιά.

стýженный επ. (απλ.) παγωμένος, πολύ κρύος· -не нóги παγωμένα πόδια.

отук, -а α. 1 χτύπος, χτύπημα· - пíшущей машинки ο χτύπος γραφομηχανής· - сéрдца ο χτύπος της καρδιάς. 2 κρότος, κρούση· - по-сýды ο κρότος των σκευών.

стýкалка, -и θ. είδος χαρτοπαίγνιου.

стýканье, -я ουδ. χτύπημα, χτύπος· - молоткá το χτύπημα του σφυριού· - мáятника ο χτύπος του εκκρεμούς· - сéрдца ο χτύπος της καρδιάς.

стýкать(ся) ρ.δ. βλ. **стýкнyть(ся)**.

стýкнyть ρ.σ. 1 χτυπώ· - кулакóм по столý χτυπώ με τη γροθιά στο τραπέζι. 2 κροτώ· - в дверь χτυπώ στην πόρτα. || μ. (απλ.) σκοτώνω, φονεύω· τραυματίζω. || μτφ. δέρνω. 3 (για καιρό, χρόνο, εποχή) κλησιάζω, είμαι στα πρόθυρα, χτυπώ την πόρτα. 4 τσουγκρίζω τα ποτήρια. || απρόσ. (για ηλικία) συμπληρώνω, κλείνω· емý -ло шестýдесáть αυτός έ κλεισε τα εξήντα. || εκφρ. в гóловy -ло κομý του κατέβηκε κάποιου στο κεφάλι (η σκέψη)· вóдка -ла в гóловy емý τον χτύπησε η βότκα στο κεφάλι (τον μέθυσε). || -ся χτυπώ, -έμαι· - гóловáми χτυπιόμαστε με τα κεφάλια· - лóбom об стéну χτυπώ με το μέτωπο στον τοίχο.

стукотнá, -и θ. θέρυβος απο χτυπήματα, οι κρότοι.

стул, -а α., πλθ. стýлья, -эв α. 1 κάθισμα, εδώλιο· карéκла· складнóй - πτυσσόμενο κάθισμα· подáть - προσφέρω κάθισμα· солóменный - ψάθινη карéκла. || θέση, θώκος ми-нистерский - υπουργική θέση, υπουργικός θώκος. 2 υποστάτης, υποστήριγμα (οργάνου, συσκευής κ.τ.τ.). 3 μόνο ενκ. (ιατρ.) άφοδος. || εκφρ. электρίческий - ηλεκτρική карéκла· сидéть между́ двух -эв συμμερίζομαι δυο διáφορες απόψεις.

стýлик, -а α. καθισματάκι, καρεκλάκι.

стульчák, -á α. κάθισμα απόδευσης.

стúльчик, -á α. καθισματάκι.

стúπα, -н θ. το γουδί.

ступáть ρ.δ. 1 βλ. **ступíть** (1 σημ.). 2 προστι. -áй(те) πήγαινε, πηγαίνετε, φεύγα, -άτε (με σημ. προσταγής ή παράκλησης).

ступéнчатость, -и θ. κλιμάκωση· ύπαρξη βαθμίδων.

ступéнчатый επ., βρ: -чат, -а, -ο κλιμακωτός, βαθμιδωτός· σκαλωτός· κλιμακοειδής.

ступéнь, -и, γεν. πλθ. -ей κ. -ей θ. 1 βαθμίδα, σκαλί, σκαλοπάτι. || έξοχή (επικλινούς ή κατακόρυφης επιφάνειας. 2 μτφ. βαθμός· -развítия и прогрéсса βαθμός ανάπτυξης και προόδου· вíшняя - ανώτατος βαθμός. || κατηγορία, τάξη· шкóла втoрой -и δευτεροβάθμιο σχολείο. || φθόγγος μουσικός.

ступéнька, -и θ. σκαλάκι, σκαλοπατάκι, μικρή βαθμίδα.

ступíть, **ступлò**, **ступíшь** ρ.σ. 1 βαδίζω· без негò шагó ~ он не мог χωρίς αυτόν δε μπορούσε αυτός να κάνει βήμα. || πηγαίνω· онá -ла к окнóυ αυτή πήγε προς το παράθυρο. || πατώ, στηρίζομαι. 2 εισέρχομαι, μπαίνω· он -и́л во двoр αυτός μπήκε στην αυλή. || βλ. **очутíться**.

ступица, -н θ. πλήμνη· - колесá η πλήμνη του τροχού.

ступíчный επ. της πλήμνης.

стúпка, -и θ. γουδάκι.

ступня́, -и θ. 1 πέλαμα, πατούνα, -σα. 2 η σόλα.

***стúпор**, -а α. (ιατρ.) νάρκωση των αισθήσεων, κάρωση, αναισθησία.

стúхнуть ρ.σ. (απλ.) βλ. **прогúхнуть**.

стучáние, -я ουδ. κρούση, χτύπημα.

стучáть, -чú, -чúшь ρ.δ. 1 χτυπά, κρούω· - в дверь χτυπά στην πόρτα. || κροτώ· пу-лемёты -áт τα πολυβόλα κροτούν. 2 κάλλω· сёрдце -и́т η καρδιά χτυπά. || βουίζω· в го-ловé -и́т βουίζει το κεφάλι· -и́т в ушáх βουίζουν τ' αυτιά. || -ся 1 χτυπά, -ιέμαι, προσκρούω σε κάτι. 2 χτυπά, κρούω· - в дверь χτυπά την πόρτα. || εκφρ. - в дверь а) χτυπά την πόρτα (έρχομαι να ζητήσω κάτι, προσπέφτω σε κάποιον). β) πλησιάζω, επικειμαι, επικρέμομαι, επαπειλούμαι· - в oткрéтую дверь προσπαθώ ν' αποδείξω κάτι που είναι ολοφάνερο.

стучéвáть, -щúю, -щúешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **стучéванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 εξαλείφω, σβήνω ομαλά (χρωματισμό). 2 μτφ. μειώνω την αντίθεση. || -ся εξαλείφομαι, σβήνομαι. || μτφ. εξαφανίζομαι βαθμιαία.

стучéвнвáть(ся) ρ.δ. βλ. **стучевáть(ся)**.

стучíть ρ.σ. βλ. **тушíть**.

стыд, -á α. 1 ντροπή· он весь ~ потерял αυτός έχασε κάθε ίχνος ντροπής· ложный - ψευτοντροπή· к нáшему -ý για ντροπή μας· Че-ловéк без -á άνθρωπος ξεδιάντροπος· спорáть от -á κατακοκκινίζω απο ντροπή· онá вспó-хнула от -á αυτή κοκκίνισε απο ντροπή· онá не имéет ни -á ни сóвести αυτή δεν έχει ούτε ντροπή, ούτε συνείδηση. 2 αίσχος, καταίσχυνη· ατιμία. 3 (απλ.) ντροπαλότητα· де-вúчий - κοριτσιίστικη ντροπαλότητα.

стыдíть, **стыжú**, **стыдíшь** ρ.δ.μ. ντροπιάζω. || -ся ντέπομαι. || συστέλλομαι.

стыдлívоотъ, -и θ. ντροπαλότητα.

стыдлívный επ., βρ: -лív, -а, -ο ντροπαλός.

стыдно ως κατηγ. είναι ντροπή, αίσχος, ντρέπομαι· мне - за вас ντρέπομαι για σας, για λογαριασμό σας, για λόγου σας· как -! τι ντροπή! τι αίσχος! как вам не -! πως δεν ντρέπεστε!

стыднýй επ., βρ: -ден, -днá, -дно ντροπιαστικός, αισχυντικός.

стыдóва, -н θ. (διαлк.) βλ. **стыд**.

стык, -а α. (τεχ.) αρμός σύνδεσης ή ένωσης. || σημείο συνάντησης, επαφής ή ένωσης. || εκφρ. в ~ σε επαφή.

стыкáть ρ.δ.μ. συνδέω, ενώνω τα άκρα· αρ-μολογώ.

стыковáние, -я ουδ. σύνδεση, ένωση, συναρμογή· σύζευξη.

стыковáть ρ.δ. βλ. **стыкáть**. || -ся συνδέομαι, ενώνομαι, συναρμολογούμαι.

стыковóй επ. ενωτικός, συνδετικός, της συναρμογής, της αρμολόγησης, της σύζευξης.

стылýй επ. 1 ψυχρός, κρύος. 2 (διαлк.) απεχθής, μισητός, αποκρουστικός.

стынúть βλ. **стыть**.

стынь, -и θ. κρύο, ψύχος· πάγος.

стырítъ ρ.σ.μ. (απλ.) κλέβω, βουτώ.

отыть κ. **стынúть**, **стынóу**, **стынешь**, παρлθ. χρ. **стыл**, -ла, -ло, επιρ. μτχ. δεν έχει ρ. δ. 1 ψύχομαι, κρυώνω· чай -нет το τσάι κρυώνει· утóг -нет το σίδερο (σιδερώματος) κρυώνει· суп -нет η σούπα κρυώνει. || μτφ. εξασθενίζω, αδυνατίζω, ατονώ. 2 παγώνω, καλύπτομαι με πάγο. || ξεπαγιάζω, μαργώνω.

стычка, -и θ. αφιμαχία. || καβγάς, τσακωκός· φιλονικία.

стычнýй επ. συνδεμένος, ενωμένος, αρμολογημένος.

стэк βλ. **стек**.

стенд βλ. **стенд**.

***стóрд**, -а α., -дéсса, -н θ. трапéζοκόμος, -α, σερβιτόρος, -α (σε πλοίο ή αεροπλάνο).

стыг, -а α. (υψηλό ύφος)· σημαία, λάβαρο. || εκφρ. **поднýть** - на κογó αρχίζω τον πόλεμο ή τον αγώνα κατά κάποιου.

στγτ²; -α α. (διαρκ.) κονταρόξυλο· πάσσα-
λος, παλούκι.

στυγνίσιον, -я ουδ. βλ. **στυγνίσιον**, **στυγνί-
тельство**.

στυγνίσαι (ся) ρ.δ. **στυγνίσαι** (ся).

στυγνίσιον, -я ουδ. βλ. **στυγνίσιον**.

στυγνίστης, -я α., -νίσιον, -νίσιον θ. φιλοχρήμα-
τος, παραδόκιμος, κερδομανής· αργυρόδουλος.

στυγνίστης, -νίσιον θ. βλ. **στυγνίσιον**.

στυγνίστης επ., βρ: -лен, -льна, -льно;
φιλοχρήματος, φιλοκερδής, παραδόκιμος, αρ-
γυρόδουλος.

στυγνίστης επ. βλ. **στυγνίστης**.

στυγνίστης, -α ουδ. φιλοχρηματία, πα-
ραδοκιστία· κερδομανία.

στυγνίστης ρ.δ.κ.σ.μ. (γραπ. λόγος). 1 κερ-
δοσκοπώ, κυνηγώ το χρήμα. 2 αποκτώ, κερδί-
ζω· - славу αποκτώ δόξα· - люблю κερδίζω
την αγάπη. || -ся κερδοσκοπώ.

στυγνίσιον, -я ουδ. 1 σφίξιμο, σύσφιξη. 2
σύνδεση, ένωση· σύμπτυξη, μάζεμα, σούρωμα 3
τέντωμα. || εκφρ. - звуков τράβηγμα των ήχων.

στυγνίσιον, -νίσιον θ. 1 βλ. **στυγνίσιον** (1 σημ.). 2
τράβηγμα, τέντωμα.

στυγνίσαι, **στυγνίσιον**, **στυγνίσαι**, καθ. μτχ. **στυγνί-
σθαι**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 σφίγγω· - πό-
яс σφίγγω τη ζώνη· - ремён σφίγγω το λω-
ρί. || τέντωνω. 2 συσφίγγω με· - ремнём συ-
σφίγγω με λωρί· - болтами συσφίγγω με μπου-
λόνια. 3 συνδέω, ένώνω τέντωνοντας· - концы
оборванного провода τέντωνοντας συνδέω τις
άκρες του κομμένου καλωδίου. || μαζεύω, συ-
μπτύσσω, κάνω σούρα· - шов при строчке μα-
ζεύω τη ραφή κατά το γάζωμα. || απρόσ. σου-
φρώνω· - губы σουφρώνω τα χείλη. || απρόσ.
τέντωνω (απο σπασμό)· - ло кону τέντωσε το
πόδι. 4 συγκεντρώνω, μαζεύω, συναθροίζω·
штаб -ул сюда главные силы το επιτελείο
τράβηξε εδώ τις κύριες δυνάμεις. 5 παίρνω,
αφαιρώ τραβώντας· - одеяло τραβώ το κάπλωμα
- скатерть со стола παίρνω τραβώντας το
τραπεζομάντηλο απο το τραπέζι. || βγάζω τρα-
βώντας· - перчатку βγάζω το γάντι· - сапо-
ги βγάζω τις μπότες. 6 (απλ.) παίρνω ζητώ
χρηματικό ποσό· сколько с него за лошадь
-ли? πόσο του ζήτησαν για το άλογο; 7 κλέ-
βω. || -ся 1 σφίγγομαι· τέντωνω, -ομαι, δέ-
νομαι γερά. || ένώνομαι, συνδέομαι. 2 μα-
ζεύομαι, συμπτύσσομαι. 3 συγκεντρώνομαι, συ-
ναθροίζομαι, μαζεύομαι.

*су ουδ. άκλ. σολδίο (παλαιό γαλ. νόμισμα).

*суарέ ουδ. άκλ. (παλ.) εσπερίδα, σουαρέ.

*суб... πρώτο συνθετικό με σημ. υπό... суб-
τρόπικη. || υπό... (υποδεέστερος) субинспек-
тор. || υπό... (μη βασικός, μικρότερης ση-
μασίας) субпериод, субмикроскопический.

*субалтерн-офицер, -α α. κατώτερος αξιωμα-
τικός.

субарктика, -νίσιον θ. η παρά την Αρκτική ζώνη.
суббота, -νίσιον θ. το Σάββατο.

субботний επ. του Σαββάτου· σαββατιάτικος,
-τιανός· в - день σαββατιάτικα.

субботник, -α α. σαββατιάτικη προσωπική
εργασία.

*сублимат, -α α. 1 προϊόν εξάτμισης. 2 ε-
πάνθημα υφαιστειακό.

*сублимация, -νίσιον θ. (χημ.) εξαχνωση.

сублимировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. (χημ.)
εξαχνώνω. || -ся εξαχνώνομαι.

*сумарина, -νίσιον θ. (παλ.) υποβρύχιο.

субпродукты, -ов πλθ. υποπροϊόντα (εντό-
σθια, πόδια, κόκκαλα σφαχτού).

*субретка, -νίσιον θ. (θεατρ.) η σουμπρέτα, θε-
ραπεινίδα (σε κωμωδία, οπερέτα).

субсидировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. επι-
χορηγώ (χρήματα ή υλικά). || -ся βοηθιέμαι,
παίρνω βοήθεια, επιχορήγηση.

*субсидия, -νίσιον θ. βοήθεια, συνδρομή, επι-
κουρία.

*субстантивация, -νίσιον θ. (γλωσσ.) ουσιαστικο-
ποίηση· - имён прилагательных ουσιαστικο-
ποίηση των επιθέτων.

субстантивированный επ. (γλωσσ.) ουσιαστι-
κοποιημένος· -ое причастие ουσιαστικοποιη-
μένη μετοχή.

субстантивировать, -рую, -руешь ρ.δ. κ. σ.
ουσιαστικοποιώ. || -ся ουσιαστικοποιούμαι.

субстанциональность κ. **субстанциональность**,
-νίσιον θ. (φιλοσ.) υπαρκτικότητα, ύπαρξη.

субстанциональный κ. **субстанциональный** επ.,
βρ: -лен, -льна, -льно υπαρκτικός.

*субстанция, -νίσιον θ. 1 (φιλοσ.) το αναλλοίω-
το παντός υπάρχοντος· материальная ~ το α-
ναλλοίωτο της ύλης (προμαρξιστική φιλοσο-
φία). 2 ουσία, ύποσταση, ύπαρξη.

*субститут, -α α. (γραπ. λόγος) το υποκα-
τάστατο.

*субституция, -νίσιον θ. (γραπ. λόγος) αντικα-
τάσταση· - одного металла другим αντικατά-
σταση ενός μετάλλου απο άλλο.

*субстрат, -α α. 1 υπόβαθρο, υποστήριγμα. 2
(φιλοσ.) γενική βάση (μερικών φαινομένων).

субтильность, -νίσιον θ. τρυφερότητα· λεπτότη-
τα· αβρότητα.

*субтильный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1
τρυφερός, εύθραυστος, λεπτός, αδύνατος. 2
(παλ.) αβρός, ντελικάτος, ευγενής, λεπτός
τους τρόπους.

*субтитр, -α α. υπότιτλος (κινηματογραφι-
κών ταινιών).

субтропики, -ов πλθ. υποτροπικές ζώνες.

субтропический επ. υποτροπικός· -ие стра-

ны υποτροπικές χώρες.

субчик, -а α. (απλ.) υποκείμενο, πρόσωπο (συνήθως ύποκτο, σκοτεινό).

***субъект**, -а α. 1 (φιλοσ.) το υποκείμενο - и объект познания υποκείμενο και αντικείμενο της γνώσης. 2 άνθρωπος, πρόσωπο, άτομο. **болёзненный** - αρρωστήαρης άνθρωπος. **Позднительный** - ύποκτο πρόσωπο. 3 (γρaμμ.) υποκείμενο.

субъективизм, -а α. υποκειμενισμός.

субъективист, -а α. υποκειμενιστής.

субъективистский επ. υποκειμενικός, του υποκειμενισμού ή του υποκειμενιστή.

субъективность, -и θ. αντικειμενικότητα - взглядов υποκειμενικότητα των απόψεων.

субъективный επ., βρ: -вен, -вна, -вно. υποκειμενικός. - фактор в истории ο υποκειμενικός παράγοντας στην ιστορία. -не причины υποκειμενικά αίτια. -ое мнение υποκειμενική γνώμη. || εκφρ. - идеализм υποκειμενικός ιδεαλισμός. ~ метод υποκειμενική μέθοδος.

субъектный επ. (γρaμμ.) του υποκειμένου.

***сувенир**, -а α. το ενθύμιο.

***суверенитет**, -а α. κυριαρχία.

суверенность, -и θ. κυριαρχία, αυτοκυριαρχία, το αυτεξούσιο· ανεξαρτησία.

суверенный επ., βρ: -рёнен, -рённа, -ο. 1 κυρίαρχος· ανώτατος, υπέρτατος. - народ ο κυρίαρχος λαός. - правитель ο ανώτατος άρχων. 2 κυριαρχικός. -не права τα κυριαρχικά δικαιώματα.

судовь, -и θ. δίνη ποταμού, ρούφουλας.

судоровец, -вца α. μαθητής της στρατ. σχολής „Σουβόροφ“.

судоровский επ. του Σουβόροφ.

суглинистый επ., βρ: -нист, -а, -ο προσχωματικός.

суглинок, -нка α. πρόσχωμα.

сугрѐв, -а (-у) α. (διαлк.). 1 ζέστη, κύρωση. 2 προσήλιο μέρος.

сугрѐб, -а α. χιονοστιβάδα.

сугрѐбистый επ., βρ: -бист, -а, -ο πλήρης χιονοστιβάδων. -ая дорога χιονοστιβαγμένος δρόμος.

сугубить, -блѹ, -бишь ρ.δ.μ. (παλ.) διπλασιάζω· πολλαπλασιάζω· αυξάινω, μεγαλώνω· δυναμώνω.

сугубо επιρ. (παλ.) διπλά κλπ. επ.

сугубый επ., βρ: -гѹб, -а, -ο. 1 (παλ.) διπλός· διπλάσιος. 2 ιδιαίτερος, εξαιρετικός. -ое внимание ιδιαίτερη προσοχή. - интѐрес ιδιαίτερο ενδιαφέρο.

суд, -а α. 1 κρίση, γνώμη· εκτίμηση. - общество η γνώμη της κοινωνίας. - истѐрии η κρίση της ιστορίας. на ~ твоѹ себя отдаѹ

επαφίεμαι στην κρίση σου. 2 δικαστήριο· Гражданский - πολιτικό δικαστήριο· военный - το στρατοδικείο· уголовный - ή - с присяжными заседателями το κακούργοδικείο· Верховный - το ανώτατο δικαστήριο· предстать перед -ом οδηγούμαι μπροστά στο δικαστήριο· он оправдан по суду αυτός αθωώθηκε από το δικαστήριο· вѣзвать в -у εγκαλώ στο δικαστήριο· подавать в -у παραδίδω στο δικαστήριο· дѹю δικαστικώς· попасть под - πέφτω στο δικαστήριο, διώκομαι δικαστικώς· товарищеский - συντροφικό δικαστήριο. - чести δικαστήριο τιμής. || (αθρa.) οι δικαστές. || το δικαστικό ίδρυμα. || εκφρ. **ѹбий** - η θεία δίκη. - Линца λίντσιος νόμος. -н и пересѹды; -н да пересѹды διαβούλια· в день -а τη μέρα της (θείκης) κρίσης (παλ.).· покá - да дѐло παρέλκυση της υπόθεσης (ώπου να βγει η απόφαση, θα περάσει πολύς καιρός).

судак, -а α. είδος πέρκας.

судакѹвный επ. της πέρκας.

суданец, -нца α., -ка, -и θ. Σουδανός, -ή.

суданский επ. σουδανός, σουδανικός.

сударик, -а α. (απλ.) κύριε, καλέ.

сударка, -и θ. (απλ.) 1 κυρία, καλή μου. 2 ερωμένη, αγαπητικιά.

сударушка, -и θ. (απλ.) βλ. сударка.

сударыня, -и θ. (παλ.) κυρία.

сударь, -я α. (παλ.) κύριοξ.

судачий, -ья, -ье επ. του κυπρίνου.

судачина, -и θ. κρέας κυπρίνου.

судачить ρ.δ. φλυαρώ, κουτσομπολεύω.

сѹдошце, -а ουδ. (παλ.) δικαστήριο, διεξαγωγή δίκης.

судѐбник, -а α. (παλ.) θεσμολόγιο.

судѐбно-медицинский επ. ιατροδικαστικός.

судѐбный επ. δικαστικός. -не издѐржки τα δικαστικά έξοδα. -ое решение δικαστική απόφαση. -ое слѐдствие δικαστική ανάκριση. - исполнитель δικαστικός επιμελητής. -ым порядком με τη δικαστική οδό. - приговор καταδικαστική απόφαση. -ая медицина η ιατροδικαστική.

судѐец, -ѐйца α. (παλ.) δικαστικός υπάλληλος.

судѐйский επ. 1 δικαστικός, δικαστής. 2 του διαιτητή. || ουα. -ая θ. το δωμάτιο των διαιτητών.

судѐйство, -а ουδ. (αθлт.)· η διαιτησία.

судѐншко, -а ουδ. μικρό σκάφος.

судилище, -а ουδ. (παλ. κ. τώρα ειρν.) δικαστήριο, διεξαγωγή δίκης.

судимость, -и θ. καταδίκη, ποινή. снѹть - δεν υπολογίζω την ποινή. имѐть две -и έχω δυο καταδίκες.

судить, сужѹ, сѹдишь, επιρ. μтχ. судѹ ρ.

δ. 1 κρίνω· ~ ο γνώμαх учάщихсх κρίνω τις γνώσεις των μαθητών· ~ по собственному опыту κρίνω απο δική μου πείρα· ~ по его словам κρίνω απο τα λόγια του. || εκτιμώ. || κατακρίνω, επικρίνω, καταδικάζω. 2 δικάζω· меня не ~ли δε με δίκασαν· ~ преступника δικάζω τον εγκληματία. 3 (αθлт.) είμαι δικαιοτήτης. 4 προκρίνω, προαποφασίζω (για μοίρα, τύχη κ.τ.т.). || εκφρ. ~я по... κρίνοντας απο... ~ и рядить; ~ да рядить (απλ.) διανοούμαι, διαλογίζομαι, λογιάζω. || ~ся 1 καταφεύγω στο δικαστήριο. 2 δικάζομαι. 3 κρίνομαι. || σκέπτομαι, διανοούμαι, διαλογίζομαι, συλλογίζομαι.

судия, ~и, πλθ. **судий** α. (παλ.) βλ. судья.

судно¹, ~а, πλθ. **судá** ουδ. σκάφος· πλοίο, καράβι· парусное ~ ιστιοφόρο σκάφος· паровые ~дá τα ατμόπλοια· китобóйное - φαλαινοθηρευτικό σκάφος· коммерческое - εμπορικό σκάφος· военное - πολεμικό σκάφος· грéбноé - κωπήλατο σκάφος.

судно², ~а, γεν. πλθ. ~ден, δοτ. ~днаμ ουδ. καθήκι· πάπια.

судный επ. (παλ.) δικαστικός· -ое дело δικαστική υπόθεση. || εκφρ. ~ день κ. ~ час (θρησκ.) η μέρα της κρίσης· ~ приказ (παλ.) ανώτατο δικαστικό ίδρυμα.

судовёрфь, ~и θ. ναυπηγείο.

судовладелец, ~льца α. караβοκύρης, πλοιοκτήτης, εφοπλιστής.

судовладельческий επ. του πλοιοκτήτη.

судоводитель, ~я α. πλοηγός, πιλότος, τιμονιέρης.

судоводительский επ. του πλοηγού, του τιμονιέρη.

судовождение, ~я ουδ. πλοηγία.

судовóй επ. του σκάφους, του πλοίου· ~áя команда το πλήρωμα του σκάφους.

судовóйик, ~á α. (παλ.). 1 βλ. судовладелец. 2 βλ. судоводитель.

судóк, ~дкá α. 1 σαλτσιέρα. 2 σκεύος αλατοπίπερου· мустариέρα· πιπεριέρα· τα απαραίτητα του τραπέζιου. 3 συσκευή μεταφοράς δοχείων με φαγητό.

судомóйка, ~и θ. λαντζιέρισσα.

судомóйна, ~и θ. η λάντζα.

судообóрот, ~а α. κίνηση (κυκλοφορία των πλοίων).

судоподъём, ~а α. ανέλκυση σκάφους.

судоподъёмник, ~а α. ανελκυστήρας σκαφών· γερανός.

судоподъёмный επ. ανελκυστικός σκαφών· -механизм ανελκυστικός μηχανισμός σκαφών.

судопроизóводство, ~а ουδ. διεξαγωγή δίκης ή εκδίκαση.

судорабóчий, ~его α. ναυπηγός.

судоремóнт, ~а α. επισκευή σκαφών.

судоремóнтный επ. της επισκευής σκαφών.

сúдорога, ~и θ. σπασμός, σπάσμα· σύσπαση.

сúдорожно επίρ. 1 σπασμωδικά. 2 σφοδρά, βίαια.

сúдорожность, ~и θ. σπασμωδικότητα.

сúдорожный επ., βр: ~жен, ~жна, ~жно. 1 σπασμωδικός, σπασμώδης· ~не движения σπασμωδικές κινήσεις. 2 σφοδρός, βίαιος.

судоотроéние, ~я ουδ. ναυπήγηση.

судоотроитель, ~я α. ναυπηγός.

судоотроительный επ. ναυπηγικός.

судоотроéство, ~а ουδ. δικαστικό (δικονομικό) σύστημα.

судоходец, ~дца α. (παλ.) ναυτικός.

судоходность, ~и θ. ναυσιπλοΐα· δυνατότητα ναυσιπλοΐας.

судоходный επ., βр: ~ден, ~дна, ~дно πλωτός· πλόιμος· ~ая река πλωτός ποταμός· ~канал πλωτή διώρυγα.

судоходство, ~а ουδ. ναυσιπλοΐα· ναυτιλία· речное ~ η ποταμοπλοΐα.

судьбá, ~и, πλθ. **судьбóв**, **судеб** κ. (παλ.) **судеб**, **судьбáм** κ. (παλ.) **судьбáм** θ. 1 τύχη, μοίρα, ειμαρμένη, το μοιραίο· το πεπρωμένο, το γραφτό, της τύχης τα γραμμένα, μοιρόγραφο· ριζικό. 2 πλθ. ~и η ύπαρξη και η εξέλιξη· исторические ~и народных песен η τύχη και η εξέλιξη των δημοτικών τραγουδιών. || εκφρ. **какими ~ами?** πως έπεσε (βρέθηκε) εδώ; ποιο καράβι σ'έβγαλε εδώ; не ~ емý δε θα έχει τύχη, δε θα είναι τυχερός.

судьбóйна, ~и θ. βλ. (παλ.) судьбá.

судья, ~и, πλθ. **судьи**, ~дéй, **судьям** α. 1 δικαστής· мировóй - ο ειρηνοδίκης· народный ~ λαϊκός δικαστής. || **дiαιτητής**· κριτής. 2 (αθлт.) ο διαιτητής. 3 κριτής (για κάτι). || εκφρ. **бог вам** ~ ο θεός θα σας κρίνει.

суевер, ~а α., ~ка, ~и θ. προληπτικός, ~ή, δεισιδαίμονας, ~η.

суеверие, ~я ουδ. πρόληψη, δεισιδαιμονία.

суеверность, ~и θ. βλ. суеверие.

суеверный επ., βр: ~рен, ~рна, ~рно προληπτικός· -человек προληπτικός άνθρωπος.

суемýдрие, ~я ουδ. (παλ.) ευσεβής πόθος, όνειρα και πόθοι, φαντασιοκοπήματα.

суеслóвие, ~я ουδ. (παλ.) αερολογίες, αεροκουβέντες, ανεμώλια έπη.

суетá, ~и, γεν. **суёт** θ. 1 (παλ.) ανωφέλεια, αλυσιτέλεια· σαθρότητα· ματαιότητα. 2 φροντίδες, σκοτούρες, φασαρίες· τρεχάματα. || εκφρ. ~ суёт ματαιότητα ματαιοτήτων.

суетитсья, **суечýсь**, **суетитсья** ρ.δ. περιφέρομαι, πηγαиноέρχομαι γεμάτος φροντίδες.

суетливóсть, ~и θ. φροντίδα, σκοτούρα, έγνοια. || γοργότητα, γρηγοράδα, ταχυεργία.

суетливый επ., βρ: -лив, -а, -ο. 1 ανήσυχος, γεμάτος φροντίδες, όλος σκοτούρες, έγνοιες, πολυπράγμονας. 2 γρήγορος, γοργός.

суетность, -и θ. (γραμ. λόγος)· ματαιότητα. || ματαιοσχολία, ματαιοσκουδία.

суетный επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1 (γραμ. λόγος)· μάταιος, άσκοπος, κενός· φρούδος. 2 ανήσυχος, όλος φροντίδες, σκοτούρες, έγνοιες.

суетня, -я θ. βλ. суета (2 σημ.).

сужать (ся) ρ.δ. βλ. сузить (ся).

суждение, -я ουδ. κρίση, γνώμη, άποψη. - об искусстве κρίση για την Τέχνη.

суженая, -ой θ. (παλ.)· μνηστή, αρραβωνιαστικιά.

сужение, -я ουδ. 1 στένεμα· περιορισμός. 2 στενό μέρος.

суженный, -ого α. (παλ.) μνηστήρας, αρραβωνιαστικός.

суживание, -я ουδ. βλ. сужение.

суживать (ся) ρ.δ. βλ. сузить (ся).

сузить, **сужу**, **сужишь**, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **суженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ. 1 στενεύω - платье στενεύω το φόρεμα. 2 μτφ. περιορίζω. || -ся 1 στενεύω, μαζεύω· **тропинка сужилась** το μονοπάτι στένεψε. 2 μτφ. περιορίζομαι, μειώνομαι, ελαττώνομαι, λιγοστεύω.

сук, -а, προθт. ο сукé, на сукý, πλθ. сучья, -ьев κ. сукй, -όβ α. 1 κλώνος, κλωνάρι δέντρου. 2 κόμπος, ρόζος (δέντρου, σανίδας, δοκού).

сүка, -и θ. η σκύλα (ζώο) καθώς και βρισιά προς γυναίκα.

сүкин, -а, -ο επ. της σκύλας. || (χυδ.): - сүн; - кот παλιόσκυλο, σκυλόμουτρο, καλιότομαρο.

сүкнó, -а, πλθ. сүкна, -кон, -кнам ουδ. 1 η τσόχα. 2 πλθ. -а (θεατρ.) σκηηνικά με ύφασμα (χωρίς διακόσμηση). || εκφρ. класть под - βάζω στο χρονοντούλαπο (αίτηση, υπόθεση).

сүкновáл, -а α. γναφέας, γναφιάς, πιλητής.

сүкновáльный επ. της πίλησης.

сүкновáльня, -и θ. γναφείο, γναφευκτήριο.

сүкнодéл, -а α. παραγωγός, κατασκευαστής τσόχας.

сүкнодéлие, -я ουδ. παραγωγή τσόχας.

сүковáтый επ., βρ: -ват, -а, -ο (για ξύλο) ροζιάρικος, κομπιάρικος.

сүкóнка, -и θ. κουρέλι, πατσαβούρα απο τσόχα.

сүкóнный επ. τσόχινος. || εκφρ. - язык κ. -ая речь φτωχή ή ρουτινιάρικη γλώσσα, ρουτινιάρικος λόγος.

сүкóнщик, -а α. 1 κατασκευαστής τσόχας. 2 (παλ.) έμπορος τσόχας ή ιδιοκτήτης γναφείου.

сүкровица, -и θ. πυώδες αίμα, ιχώρας.

сүкровичный επ. του ιχώρα.

сүкρόй, -я α. (διαλι.) φέτα ψωμιού.

***сүлемá**, -й θ. άχνη υδραργύρου (δηλητήριο).

сүлемóвный επ. της άχνης υδραργύρου.

сүлéнный επ. (απλ.) υποσχημένος, ταμένος.

сүлея, -й θ. (παλ) φιάλη πλατιά κρασιού.

сүлить, -лю, -лишь, παθ. μτχ. παρθ. χρ.

сүлéнный, βρ: -лén, -ленá, -ленó ρ.δ.μ. 1 υπόσχομαι, τάζω. 2 εμπνέω ελπίδες· προλέγω.

|| -ся υπόσχομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

сүлóй, -я α. δίνη (απο τη συνάντηση δυο ρευμάτων).

***сүлтан'**, -а α. σουλτάνος.

сүлтан', -а α. 1 φούντα, θύσανος. 2 ταξιανθία, ανθοταξία.

сүлтанáт, -а α. 1 το σουλτανάτο (αξίωμα του σουλτάνου). 2 το κράτος του σουλτάνου.

сүлтанка, -и θ. 1 είδος πέριχης. 2 βαλτοπούλι.

сүлтанский επ. σουλτανικός.

сүлтанство, -а ουδ. βλ. сүлтанáт.

сүлтанша, -и θ. η σουλτάνα.

***сүльфáт**, -а α. (χημ.) θειάφι, θείον.

сүльфáтный επ. θειικός· θειούχος· -не почвы θειούχα εδάφη.

***сүльфáт**, -а α. θειώδες οξύ.

сүльфитáция, -и θ. κονσερβοποίηση (φρούτων ή λαχανικών) με θειώδες οξύ.

сүмá, -й θ. 1 (παλ.) σάκκος, σακκίδιο, η τσάντα· **охóтничья** - το κυνηγετικό σακκίδιο. 2 ζητανιά, επαιτεία· **хóдить с -ой** γυρίζω ζητιανεύοντας, επαιτής, διακονιά· **пóстить с -ой** δίνω τον торβά να διακονέψει, φτωχαίνω κάποιον· **дойти до -й** φτάνω στο σημείο να πάρω τον торβά (να ζητιανέψω).

сүмасóрóд, -а α., -ка, -и θ. παράλογος, -η· παλαβός, -ή· αλογικευτός, -η.

сүмасóрóдить ρ.δ. βλ. сүмасóрóдничать.

сүмасóрóдничать ρ.δ. παραλογιάζω, παλαβώνω, μурлайнаμαι.

сүмасóрóдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно παράλογος, αλογικευτός· παλαβός.

сүмасóрóдство, -а ουδ. παραλογισμός, παραλογία· παλαβομάρα· αλλοκοτία.

сүмасóрóдствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. βλ. сүмасóрóдничать.

сүмасéдший, -ая, -ее επίθ. κ. ουσ. παράφρονας, φρενοβλαβής, τρελός. || ανόητος παράλογος, αλλόκοτος. 3 εντατικότητας· ισχυρότατος, μέγιστος· -ая плýска τρελός χορός· -ая скóрость μέγιστη ταχύτητα· -ая ценá απίστευτη (αφάνταστα υψηλή) τιμή.

сүмасéдшинка, -и θ. η μη κανονικότητα, παραξενιά, αλλοκοτία.

сүмасéствие, -я ουδ. παραφροσύνη, φρενοβλάβεια, -πάθεια, τρέλα. || εκφρ. до -я μέχρι τρέλας (στον υπέρτατο βαθμό).

сумаспѣдствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. παραφρονώ, τρελαίνομαι.

суматоха, -и θ. ταραχή, ακαταστασία, φασαρία, ανακατοσούρα· τρεξίματα· πανδαίμονιο, κοσμοχαλασία.

суматошиться, -шусь, -шишься ρ.δ. αναταράσσομαι, αναστατώνομαι.

суматошливый επ. βρ: -лив, -а, -ο βλ. суматошный.

суматошный επ., βρ: -шен, -шна, -шно ανήσυχος, όλος φροντίδες· γοργός, γοργοκίνητος.

***сумах**, -а α. σουμάκι (φυτό).

сумбур, -а α. μπερδεμα, ανακάτωμα, σύγχυση· -в головѣ σύγχυση στο κεφάλι.

сумбурность, -и θ. βλ. сумбур.

сумбурный επ., βρ: -рен, -рна, -рно μπερδεμένος, ανάκατος, -τωμένος, συγχυσμένος, ασαφής, χαώδης. || ακατάστατος, πολυτάραχος, όλος φροντίδες, σκοτούρες, τρεξίματα.

сумеречно απρόσ. ως κατηγορήμα· σουρουπώνω, θαμπώνω, βραδιάζω, νυχτώνω.

сумеречность, -и θ. σουρούπο, λυκόφως, λυκόφωτο, σύθαμπο.

сумеречный επ., βρ: -чен, -чна, -ο. 1 του σουρούπου, του λυκόφωτου. || θαμπός, μουντός, αμυδρός. || μτφ. άχαρος, ανιαρός, ανούσιος. || μτφ. ασαφής, συγκεχυμένος· ακαθόριστος. 2 (για ζώα, έντομα) νυχτερινός, εσπερινός· νυκτόβιος. || εκφρ. -ое состояние η σκοτοδίνη, σκοτοδινίαση.

сумерки, -рек, -ркам πλθ. λυκόφωτο, θαμπόφωτο, σκίοφως, σουρούπο, μούχρωμα, σύθαμπο.

сумерничать ρ.δ. αναπαύομαι τα βραδάκια· κουβεντιάζω τα βραδάκια (χωρίς φως, φωτιά).

сумѣт, -а α. (διαλεκ.) βλ. сумгроб.

сумѣть, -ѣю, -ѣешь ρ.σ. μπορώ, δύναμαι· -ѣл егѡ убедить αυτός μπόρεσε να τον πείσει· он -ѣл убежать с плѣна αυτός μπόρεσε να δραπέτεύσει απο την αιχμαλωσία.

сумка, -и θ. 1 σάκκος, σακκίδιο· τσάντα· санитарная - υγειονομικό σακκίδιο· школьная - τσάντα μαθητή· патронная - φυσιγγιοθήκη, παλάσκα. 2 ο μάρσιπος. || (ανατ.) περιβλήμα· сердечная ή околосоудечная - περικάρδιο.

***сумма**, -н θ. 1 (μαθ.) το άθροισμα· -трѣх чисел άθροισμα τριών αριθμών. 2 ποσό, ποσότητα, σύνολο· вся - человеческих знаний το σύνολο των ανθρώπινων γνώσεων. 3 ποσό χρημάτων· затрачены крупные -н ξοδεύτηκαν μεγάλα ποσά.

***суммарный** επ., βρ: -рен, -рна, -рно (γραπ. λόγος)· συνολικός, ολικός.

***суммировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. 1 α-θροίζω, προσθέτω. 2 συγκεφαλεύω, γενικεύω.

|| -ся 1 αθροίζομαι. 2 συγκεφαλεύομαι, γενικεύομαι.

суммовой επ. του χρηματικού ποσού.

сумничать ρ.σ. κάνω τον έξυπνο.

сумный επ., βρ: -мен, -мнѣ, -мно (διαλεκ.) σκοτεινός, σκοταδερός.

сумочка, -и θ. γυναικείο τσαντάκι.

сумочный επ. 1 του σακκιδίου· της τσάντας. 2 σακκοειδής· του περιβλήματος.

сумрак, -а α. σουρούπο, σύθαμπο, σκίοφως.

сумрачно επ.ρ. 1 μισοσκότεινα, θαμπά, σύθαμπα. 2 απρόσ. ως κατηγ. είναι θαμπά, θαμπώννει, σουρουπώνει. 3 μτφ. ως κατηγ. είναι σκυθρωπός, κατηφής, κατσουφιασμένος· θλιμμένος.

сумрачность, -и θ. σουρούπο, λυκόφωτο· ημίφως, σύθαμπο.

сумрачный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 αμαυρός, μουντός, μουχρός, θαμπός· σκοτεινός· -ая погода μουχρός καιρός, βαριοσυννεφιασμένος. 2 μτφ. σκυθρωπός, κατηφής, κατσουφιασμένος· μελαγχολικός· θλιμμένος.

сумчатый επ. 1 μαρσιποφόρος. 2 ουσ. πλθ. -не τα μαρσιποφόρα.

сумятца, -и θ. βλ. суматоха, суета.

сундук, -ѣ α. το σεντούκι.

сундучный επ. του σεντουκιού· - замѡк η κλειδαριά του σεντουκιού.

***сунна**, -н θ. η σούνα (μουσουλ. παράδοση).

суннизм, -а α. σουνισμός.

суннит, -а α., -ка -и θ. σουνίτης, -ισσα.

суннитский επ. σουνικός.

сунуть, -ну, -нешь ρ.σ. 1 βλ. совать. 2 δωροδοκώ, πασσάρω, λαδώνω. || -ся 1 βλ. соваться. 2 χώνομαι, κρύβομαι. || (απλ.) πέφτω προς τα μπρός (απο απότομη κίνηση).

***суп**, -а (-у), πλθ. супы α. η σούπα· рыбный - φαρόσουπα· - из овощей λαχανόσουπα· мясной - κρεατόσουπα· вегетарианский - χορτόσουπα.

***супер...** (πρόθεμα) υπέρ...

суперарбитр, -а α. επιδιαιτητής.

суперфосфат, -а α. υπερφωσφορικό αλάτι.

суперфосфатный επ. του υπερφωσφορικού άλατος.

супеонный επ. αμμουδερός, αμμώδης.

супесок, -ска α. βλ. супесь.

супесчаный επ. βλ. супесный.

супесь, -и θ. αμμουδερό έδαφος.

супец, -шца α. σουπίτσα.

супить, -плю, -пишь ρ.δ.μ. συνοφρυώνω συστέλλω· - брови συνοφρυώνομαι. || -ся συνοφρυώνομαι.

супник, -а α. η σουπιέρα.

супница, -н θ. η σουπιέρα.

суповой επ. της σούπας· -ѣя ложка κουτάλι

της σούπας· -άя миска η σουπιέρα.

супонить ρ.σ.μ. σφίγγω το λωρί της λαιμαριάς. || -ся σφίγγομαι.

супонь, -и θ. το λωρί της λαιμαριάς.

супоросая, -роса κ. -росса βλ. **супоросная**.

супоросная, -сна κιοφόρος θηλυκός χοίρος, γουρούνα γκαστρωμένη.

супостат, -а α., -ка, -и θ. 1 (παλ.) ο ατίπαλος. 2 (απλ.) ληστής, κακούργος.

***суппорт**, -а α. βάση στηρίγματος.

суппортный επ. της βάσης, του στηρίγματος.

***супрематизм**, -а α. υπερτατισμός (στην Τέχνη).

супрематист, -а α. υπερτατιστής, οπαδός του υπερτατισμού.

супротив πρόθ. με γεν. (παλ. κ. απλ.) βλ. **против**.

супротивиться ρ.δ. (απλ.) βλ. **противиться**.

супротивник, -а α. (παλ. κ. απλ.) βλ. **противник**.

супротивница, -и θ. βλ. **противница**.

супротивничать ρ.δ. (απλ.) βλ. **противиться**.

супротивный επ. 1 (παλ. κ. απλ.) κείμενος απέναντι. 2 (απλ.) εναντιολόγος, αντιγνωμών, αντιλέγων.

супруг, -а α. ο σύζυγος, ο άντρας. || πλθ. -и οι σύζυγοι, το αντρόγυνο.

супруга, -и θ. η σύζυγος, η γυναίκα.

супружеский επ. συζυγικός· -ая жизнь συζυγική ζωή.

супружество, -а ουδ. η συζυγική ζωή.

супружник, -а α., -ца, -и θ. (απλ.) βλ. **супруг**, **супруга**.

супруга, -и θ. συγκαλλιέργεια. || εκφρ. В -е μαζί, ομού.

сургу́ч, -а α. βουλοκέρι, σφραγιδοκέρι, ισπανικό κερί.

сургу́чный επ. του βουλοκεριού· -ая печатъ σφραγίδα στο βουλοκέρι.

***сурди́на**, -и θ. (μουσ.) πνιγέας, σουρτίνα.

сурди́нка, -и θ. βλ. **сурди́на**. || εκφρ. под -у ή под -ой α) σιγά, αθόρυβα, με πνιγμένο ήχο ή φωνή. β) κρυφά, ψιθυριστά.

***сурдопедаго́г**, -а α. παιδαγωγός, δάσκαλος κουφών παιδιών.

сурдопедаго́гика, -и θ. παιδαγωγική κουφών παιδιών.

сурёпа, -и θ. βλ. **сурёпка**.

сурёпица, -и θ. κράμβη η ελαιοφόρα, ελαιοκράμβη, η ράκιτσα. || βλ. **сурёпка**.

сурёпка, -и θ. (βοτ.) είδος ζιζανίου.

сүржа, -и θ. κ. **сүржик**, -а α. μικτή σπορά σιταριού και βρίζας.

***сүрж**, -а α. 1 το μίνιο (μολυβδούχα χρω-

στική ουσία). 2 χρώμα (μπογιά) κοκκινωπό.

сүржиковый επ. του μίνιου.

сүржөвний επ. βλ. **сүржөчий**.

сүрөвөт, -өп, -өөш ρ.δ. γίνομαι αυστηρός ή πιο αυστηρός.

сүрөвө επір. αυστηρά· σκληρά κλπ. επ.

сүрөвөстүк, -и θ. 1 αυστηρότητα· ~ **нрава** αυστηρότητα ήθους. 2 δριμύτητα· τραχύτητα· ~ **жизни** η σκληρή ζωή· ~ **зимы** ο δριμύς χειμώνας, η βαρυχειμωνιά.

сүрөвчү¹ επ. 1 αυστηρός· ~ **человек** αυστηρός άνθρωπος· ~ **не нравы** αυστηρά έθιμα· ~ **өс** **воспитание** αυστηρή διαπαιδαγώγηση· ~ **тон** αυστηρός τόνος· ~ **өс** **воспитание** **спартанцев** η αυστηρή διαπαιδαγώγηση των Σπαρτιατών· -ая **проверка** αυστηρός έλεγχος· -ая **дисциплина** αυστηρή πειθαρχία. 2 σκληρός, τραχύς· -ая **борьба** σκληρός αγώνας· -ая **жизнь** σκληρή ζωή. || καταθλιπτικός· δυσάρεστος, απεχθής· ~ **не впечатления** καταθλιπτικές εντυπώσεις· -ая **картина** καταθλιπτική εικόνα. 3 δριμύς, βαρύς· αφύς· -ая **зима** βαρύς χειμώνας, βαρυχειμωνιά.

сүрөвчү² επ. άγαρμος, τραχύς· χοντροειδής· ~ **өс** **полотно** χοντροειδές ύφασμα.

суровьё, -я ουδ. ύφασμα χοντροειδές.

сүрөк, -ркә α. αρκτόμυς.

сүрөчий, -ья, -ье επ. του αρκτόμυος.

***суррогат**, -а α. το υποκατάστατο, ερζάτς. || μτφ. ψευδαισθηση, αυταπάτη· φαινομενικότητα. || εκφρ. **денежные** -и οι τίτλοι (χρεώγραφα, μετοχές, ομολογίες).

суррогатный επ. του υποκατάστατου, του ερζάτς· -ая **кожа** τεχνητό δέρμα.

сурчина, -и θ. η τρύπα (φωλιά) του αρκτόμυος. || σωρός χώματος (σκαμμένου απο τον αρκτόμυ).

***сурьма**, -и θ. 1 στίμι, αντιμόνιο. 2 ο σερμές.

сурьмить -млю, -мишь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **сурьмлённый**, βр: -лён, -ленá, -ленó ρ.δ.μ.

(παλ.) στιμιζω. || -ся στιμιζομαι.

сурьмянистый επ. βλ. **сурьмяный**.

сурьмяный επ. αντιμονιούχος.

сусак, -а α. βούτομος (επιστ.), φαθί (λι).

сусаль, -и θ. (αθροστ.) φύλλα λεπτότατα (χρυσού, αργύρου, χαλκού).

сусальный επ., βр: -лен, -льна, -льно. 1 λεπτότατων φύλλων· ~ **өс** **серебро** ασήμι σε λεπτότατα φύλλα. || καλυμμένος (με λεπτότατα φύλλα). 2 μтф. ψεύτικος, απατηλός.

сусёк, -а α. (διαлк.) αμπάρι.

сүслик, -а α. ο αρκτόμυς.

сүсликовий επ. του αρκτόμυος· -ая **шкура** δέρμα απο αρκτόμυ.

сүслить(ся) ρ.δ. (απλ.) βλ. **солить(ся)**.

сўсличий, -ья, -ье επ. βλ. сўсликовей.

сўсло, -а ουδ. χυμός· **виноградное** - μούστος.

сусолить ρ.δ.μ. (απλ.). 1 ρουφώ, βυζαίνω· ~ палец βυζαίνω το δάχτυλο. 2 λερώνω· - фар-тук λερώνω την ποδιά. 3 χρονοτριβώ, χάνω τον καιρό μου. || -ся λερώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

суспензировать κ. **суспендировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. ζυγίζω (υγρές ή αεριώδεις ουσίες).

***суспэнзия**, -и θ. (φυσ.) ζύγισμα (υγρών ή αεριωδών ουσιών).

***суспензорий**, -я α. κηλεπίδεσμος.

сустав, -а α. (ανατ.) άρθρωση, αρμός, γίγ-γλυμος, γόμφος· κλείδωση· **неподвижность** -οβ η ακύλωση.

суставной επ. αρθρικός· - ревматизм αρ-θρικός ρευματισμός.

суставчатый επ. 1 αρθρωτικός· -не конеч-ности насекомых τα αρθρωτικά άκρα των εντό-μων. || που έχει γόνατα· - стéбелъ στέλεχος φυτού που έχει γόνατα. 2 (τεχ.) συνδετικός, με συνδέσεις· -не тpyбн σωλήνες με συνδέσεις.

***сутах**, -а α. σιρίτι μεταξωτό.

***сутана**, -и θ. ράσο των καθολικών.

сутенёр, -а α. παράσιτος (συντηρούμενος α-πο ερωμένη ή πόρνη), αλφόνσος.

сутки, -ток, -ткэм πλθ. το εικοσιτετράωρο, ημερονύχτιο, μερόνυχτο· тpóε -ток τρία ει-κοσιτετράωρα.

сўтолока, -и θ. θόρυβος, φασαρία, αναστά-τωση· στρίμωγμα, συνωστισμός.

сўтолочный επ. ανάστατος· γεμάτος φροντί-δες έγνοιες, σκοτούρες· - день ανάστατη μέ-ρα.

сўточный επ. 1 εικοσιτετράωρος ημερήσιος· - срок εικοσιτετράωρη προθεσμία· - заробó-ток το μεροκάματο. 2 ουσ. πλθ. -не та οδοι-πορικά μιας μέρας.

сўтулина, -и θ. ελαφρά κύρτωση, καμπούρα.

сўтулить ρ.δ.μ. κυρτώνω· - спίνу κυρτώνω τη ράχη. || -ся καμπουριάζω, κυρτώνομαι.

сўтулость, -и θ. κύρτωση, καμπούρα, -ισμα.

сўтульный επ., βρ: -тул, -а, -ο κάμπουρι-κος, -ριασμένος, κυρτός, κυρτωμένος.

суть, -и θ. ουσία, το βασικό, το κύριο, η κεφαλαϊώδης σημασία· - дела η ουσία της υ-πόθεσης· - вопрос η ουσία του ζητήματος· по -и дела στην ουσία, ουσιαστικά, πραγματικά.

суть² 3^ο πρόσ. πλθ. του ρ. бытъ είναι· тп-гры, львы и пантeры суть хищные животные οι τίγρεις, τα λιοντάρια και οι πάνθηρες εί-ναι αρπαχτικά ζώα. || εκφρ. не - важно δεν είναι ουσιαστικό, δεν είναι σημαντικό.

сўтоживать ρ.δ. βλ. сўтожить.

сўтожить, -жу, -жишь ρ.σ.μ. κυρτώνω, κα-

μπυλώνω σιδερώνοντας (ύφασμα).

сўтожка, -и θ. κύρτωση, καμπύλωση υφάσμα-τος (με το σιδέρωμα).

сўтяга, -и α.κ.θ. βλ. сўтяжник, -ца.

сўтяжник, -а α., -ца, -и θ. φιλόδικος, -η.

сўтяжничать ρ.δ. είμαι φιλόδικος· σέρνο-μαι στα δικαστήρια.

сўтяжнический επ. φιλόδικος.

сўтяжничество, -а ουδ. φιλοδικία.

сўтяжный επ. φιλόδικος.

***сўфлe** ουδ. άκλ. φουσκωτός (για τηγανίτες, γλυκά κ.τ.τ.).

***сўфлёр**, -а α. ο υποβολέας. || εκφρ. игpάтъ под -а παίζω ρόλο με υποβολέα.

сўфлёрский επ. του υποβολέα· -ая бýдка το υποβολείο.

сўфлировать, -рую, -руешь ρ.δ. υπαγορεύω (τα λόγια στους ηθοποιούς).

***сўфражизм**, -а α. γυναικείο κίνημα για δι-καίωμα ψήφου (19 αι.).

сўфражистка, -и θ. ψηφοδιώκτρια, σουφρα-ζέτα.

***сўффикс**, -а α. (γραμμα.) επίθεμα, πρόσφυ-μα (παραγωγική κατάληξη).

сўффиксальный επ. επιθεματικός· - способ словообразования επιθεματικός τρόπος σχημα-τισμού λέξεων.

сўффиксация, -и θ. (γραμμα.) επιθεματικός σχηματισμός λέξεων.

сўхарница, -и θ. σκεύος για φρυγανιές, πι-σκότα κ.τ.τ.

сўхарный επ. της φρυγανιάς, του παξιμαδιού.

сўхарь, -я α. 1 φρυγανιά, παξιμάδι. 2 μτφ. ξηρός, αδιάφορος· αναισθητός.

сўхмeнный επ. (διαлк.) ξηρός, με ξηρασία· -οе лeто ξηρό καλοκαίρι.

***сўхмeнь**, -и θ. (διαлк.). 1 ξηρός καιρός, ξηρασία. 2 ξηρό έδαφος.

сўχο 1 επίρ. ξηρά. 2 ως κατηγ. είναι ξη-ρασία· είναι ξηρός· по дорóге было - ο δρό-μος ήταν ξηρός· во рту мне было - το στό-μα μου ήταν στεγνό. || εκφρ. - нáсухо τελεί-ως ξηρά, κατάξηρα.

сўховeй, -я α. ξηρός άνεμος, ο λίβας.

сўховeйный επ. ξηρός· -οе лeто ξηρό καλο-καίρι· - вeтep βλ. сўховeй.

сўховeрхий επ. (για δέντρα) με ξηρή κορυ-φή· - дуб βαλανιδιά με ξηρή κορυφή.

сўховeршинность, -и θ. ξήρανση των κορυ-φών των δέντρων.

сўховeршинный επ. βλ. сўховeрхий.

сўхогpузный επ. ξηρού φορτίου· -ая бapжа маouна για ξηρό φορτίο.

сўходол, -а α. ξηροκοιλάδα· ξηρολείβαδο.

сўходольный επ. ξηρός· -не лyгá ξηρολεί-βαδα.

сухожилие, -я ουδ. (ανατ.) ο τένοντας.

сухожильный επ. του τένοντα.

сухой επ., βρ: СУХ, -а, -ο; сýше. 1 Ξηρός· στεγνός· -йе дровá ξηρά καυσόξυλα· -оё сéно ξηρό χόρτο· - порошок στεγνή μπαρούτη· - хлеб ξηρό ψωμί· -йе глазá άκλαυτα μάτια· - ветер ξηρός άνεμος (χωρίς υγρασία)· -оё лёто ξηρό (άνυδρο) καλοκαίρι· -оё дéрево ξηρό δέντρο (ξέρακας)· - кашель ξερόβηχας· - плевритт ξηρή πλευριτίδα· -йе вóлосн στεγνά μαλλιά. 2 Ξηραμένος· στεγνωμένος· διατηρημένος· -ая малина Ξηραμένα σμέουρα· -йе фрукты Ξηραμένα φρούτα· -йе овощи Ξηραμένα λαχανικά· -оё молоко γαλακτόσκονη. 3 αδύνατος, ισχνός, ξερακιανός· сухие нóги τα κανιά· -ая рука Ξερακιανό χέρι. 4 μτφ. αδιάφορος, άχαρος, απροσήγορος· τυπικός. 5 μτφ. άτονος, χωρίς ζωντάνια. 6 (αθлт, παιγν) νικώ κατά κράτος, χωρίς μα πάρει ούτε ένα πόντο· сделать -уо кому-н. βγάζω κάποιον παρθένα (κατανικώ). || εκφρ. -оё вино γνήσιο και μη γλυκό κρασί· - лёд ξηρός πάγος· -ая гроза μπουμπουνητό χωρίς βροχή· - паёк ξηρό σιτηρέσιο, ξηρή τροφή· -им путём δια ξηράς (μετάβαση).

сухолом, -а α. Ξηρά δέντρα· Ξηρόκλαδα.

сухолоб, -а α. φυτό Ξηρικό (αναπτυσσόμενο σε Ξηρά εδάφη).

сухолобивость, -и θ. αντοχή φυτών στην Ξηρασία.

сухолобивый επ., βρ: -бiв, -а, -ο Ξηρικός, ανθεκτικός στην Ξηρασία.

сухомётка, -и θ. Ξηρή τροφή, Ξηροφάγι.

сухонóгий επ. καλαμποκόδαρος· Ξηροπόδαρος, με ισχνιά πόδια.

сухопáрый επ., -пáр, -а, -ο ισχνός, Ξερακιανός· - старик Ξερακιανός γέρος.

сухору́тный επ. της Ξηράς, στεργιανός· χερσαίος· -не войска́ ο στρατός της Ξηράς.

сухору́тье, -я ουδ. χερσαία οδός.

сухору́кий επ., βρ: -ру́к, -а, -ο με αδύνατα χέρια· Ξηροχέρης.

сухостóй, -я α. 1 (αθрс.) τα Ξηρά δέντρα, Ξηροί θάμνοι. 2 η στεγνή περίοδος της αγγελάδας (πριν τη γέννα), αγαλακτία, -ξία.

сухостóйный επ. του Ξηρού δέντρου· -ёе дровá καυσόξυλα απο Ξηρά δέντρα. || της αγγαλακτίας.

су́хость, -и θ. 1 Ξηρότητα, στεγνότητα. 2 Ξηρασία.

сухотá, -и θ. 1 (παλ.) βλ. сýхость. 2 καιρός ζεστός-ξηρός. 3 (διαлк.) βλ. сyxóтка. 4 (απλ.) θλίψη, στενοχώρια, μελαγχολία· ανησυχία, φροντίδα.

сухóтка, -и θ. (παλ.) φθίση του σώματος.

сухофрукты, -ов πλθ. Ξηρά φρούτα.

сухощáвость, -и θ. βλ. худощáвость.

сухощáвный επ. βλ. худощáвный.

сухоядéние, -я ουδ. Ξηροφαγία· Ξηρή τροφή. || λιτό φαγητό ή χωρίς κρασί.

сучéнный επ. (су)στριμμένος· στριφτός· -не нiтки στριμμένες κλωστές.

сúчий, -ья, -ье επ. 1 της σκύλας. 2 (ύβρη) -ья старýха σκυλόγρια, καλιόγρια.

сучiльный επ. στριπτικός.

сучiть, сучý, сучишь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. сýченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.δ. 1 μ. στρίβω, συστρέφω (κλωστές κ.т.т.). 2 μ. λεπτύνω (για ζυμάρι). 3 μετακινώ μπρος-πίσω. || -ся 1 στρίβομαι, συστρέφομαι. 2 (για ζυμάρι) λεπτύνομαι.

сúчка, -и θ. το θηλυκό ζώο.

сучковáтый επ., βρ: -вáт, -а, -ο. 1 ροζιάρικος· -оё дéрево ροζιάρικο δέντρο. 2 με κάλους· -не пéльцы ροζιασμένα δάχτυλα.

сучкóвный επ. (για χαρτί) που περιέχει ξύλινες ίνες.

сучóк, -чкá α. μικρός ρόζος ξύλου. 2 μικρές ξύλινες ίνες στο χαρτί.

сúша, -и θ. στεργιά, Ξηρά, γη· на -е и на мóре σε στεργιά και θάλασσα.

сúше συγкр. β. του επ. сyxóй.

сушéние, -я ουδ. Ξήραση, στέγνωμα· - белья στέγνωμα των ρούχων· - фрукты Ξήραση των φρούτων.

сушéнный επ. Ξηρός, στεγνός.

сушéнье βλ. сушéние.

сушiлка, -и θ. 1 στεγνωτήριο, η λιάστρα. 2 στεγνωτήρας· Ξηραντήρας (συσκευή).

сушiло, -а ουδ. (παλ.) βλ. сушiлка (2 σημ)·

сушiльный επ. στεγνωτικός, (απο)Ξηραντικός.

сушiльня, -и θ. το Ξηραντήριο, στεγνωτήριο.

сушiна, -и θ. (διαлк.) Ξηρό δέντρο, Ξέρακας.

сушiть, сущý, сүшишь, παθ. μтч. παρлθ. χρ. сýшенный, βρ: -шен -а, -ο ρ.δ.μ. 1 Ξηραίνω, στεγνώνω· - белё στεγνώνω τα ρούχα· - сéно Ξηραίνω το χόρτο· - на солнце Ξηραίνω στον ήλιο (λιάζω)· - фрукты Ξηραίνω φρούτα. || αποΞηραίνω (βαλτώδη εδάφη). 2 μтф. εξασθενίζω, αδυνατίζω, εξαντλώ· βασανίζω 3 μтф. κάνω αδιάφορο, απροσήγορο, άχαρο, τυπικό. || εκφρ. - вёсла δεν κωπηλατώ (κρατώ τα κουπιά πάνω απο το νερό). || -ся Ξηραίνομαι, στεγνώνω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

сúшка, -и, γεν. πλθ. -шек θ. 1 Ξήραση, στέγνωμα· - белья στέγνωμα των ρούχων· - льна Ξήραση του λιναριού· - плодóв и овошéй Ξήραση καρπών και λαχανικών. 2 Ξηρό κουλουράκι.

сушiняк, -á (-у) α. (αθрс.) Ξηρά δέντρα ή

θάμνοι, ξεράδια.

сушь, -и θ. 1 ξηρασία· καιρός ζεστός. 2 κάθε τι ξηρό (ξεράδι, ξερόχωμα κ.τ.τ.). 3 μτφ. κάθε τι αδιάφορο, άχαρο· τυπικό. 4 ξηρές (στεγνές) κηρήθρες.

существенно επίρ. ουσιαστικά.

существенность, -и θ. το ουσιώδες· σπουδαιότητα, σοβαρότητα, βαρύτητα. || (παλ.) η πραγματικότητα.

существенный επ., βρ: -вен, -Венна, -ο. 1 οσιώδης, ουσιαστικός, κύριος, βασικός· -не различия ουσιαστικές διαφορές· -недостаток βασικό μειονέκτημα. 2 (παλ.) πραγματικός.

сущевительный επ. (грамм.) ουσιαστικός· имя -οε όνομα ουσιαστικό. || ουσ. ουδ. -οе (грамм.) το ουσιαστικό.

существо, -ά ουδ. η ουσία, το βασικό, το κύριο· -вопроса η ουσία του ζητήματος· -дела η ουσία της υπόθεσης. || εκφρ. говорить по -у μιλά στην ουσία· по -у говоря βλ. в сущность (λ. сущность).

существо, -ά ουδ. 1 το ον, πλάσμα, ύπαρξη. || το είναι· всё моё - стремитсь к нему όλο μου το είναι τείνει προς αυτόν.

существование, -я ουδ. ύπαρξη, υπόσταση· формы -я материи μορφές ύπαρξης της ύλης. 2 ζωή· διαβίωση· средства - я та μέσα διαβίωσης ή ύπαρξης· борьба -я агónας ύπαρξης. 3 (παλ.)· βλ. существо?

существовать, -ствую, -ствуюшь ρ.δ. 1 υπάρχω· этот закон ещё -ствует αυτός ο νόμος ακόμα υπάρχει (ισχύει). 2 ζω· больному не долго осталось - ο άρρωστος δε θα ζήσει πολύ. 3 συντηρούμαι· - на средства родителей συντηρούμαι (αποζώ) από τους γονείς· - уроками ζω από τα μαθήματα (παραδίδοντας).

сущий, -ая, -ее επ. 1 (παλ.) πραγματικός, αληθινός. 2 ουσ. ουδ. -ее (φιλοσ.) ύπαρξη, πραγματικότητα, το είναι.

сущность, -и θ. 1 η ουσία· το βασικό, το κύριο, η βασική υπόσταση· - жизни η ουσία της ζωής· - произведения η ουσία του έργου· - дела, вопроса η ουσία της υπόθεσης, του ζητήματος. || εκφρ. в -и στην ουσία, στην πραγματικότητα.

суягная, βρ: -ягна (για προβατίνα, γίδα)· έγκυα, γκαστρομένη.

суягность, -и θ. εγκυμοσύνη (για προβατίνα, γίδα).

фабриковать ρ.σ. βλ. фабриковать.

фагновый επ. της τύρφης· απο τύρφη. || εκφρ. - мох βλ. фάγνυμ.

* **фагнум**, -а α. τύρφη (απο σφάγνο).

фальцевать ρ.σ. βλ. фальцевать.

фальшивить ρ.σ. βλ. фальшивить.

фантазировать ρ.σ. βλ. фантазировать (2 σημ.).

* **сфера**, -и θ. 1 σφαίρα· земная - η γήινη σφαίρα. 2 έκταση· - действие артиллерийского огня ακτίνα δράσης των βλημάτων πυροβολικού. 3 τομέας. 4 κύκλος, περιβάλλον· высшая - οι ανώτεροι κοινωνικοί κύκλοι. 5 μτφ. έκταση ενέργειας, δικαιοδοσίας, επίδρασης. || εκφρ. - влияния (πολιτ.) σφαίρα επιρροής.

сферический επ. σφαιρικός· -ая поверхность σφαιρική επιφάνεια· -ие тела σφαιρικά σώματα· -ая геометрия σφαιρική γεωμετρία.

сферичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно σφαιροειδής.

сфероид, -а α. σχήμα σφαιροειδές.

сфероидальный επ. σχήματος σφαιροειδούς.

сфиглярить ρ.σ. (απλ.) βλ. сфиглярничать.

сфиглярничать ρ.σ. κάνω κάτω γελοίο, αστειό, κόλπο.

* **сфигмограф**, -а α. σφυγμογράφος.

сфигмография, -и θ. σφυγμογραφία.

* **сфинк**, -а α. 1 Σφιγξ, Σφίγγα. 2 κάθε τι αινιγματώδες. 3 είδος πιθήκου. 4 είδος πεταλούδας.

* **сфинктер**, -а α. (ανατ.) σφιγκτήρας.

фискалить ρ.σ. βλ. фискалить.

фокусировать ρ.σ. βλ. фокусировать. || -ся βλ. фокусироваться.

фокусничать ρ.σ. βλ. фокусничать (2 σημ.).

формирование, -я ουδ. βλ. формирование.

формировать (ся) ρ.σ. βλ. формировать(ся).

формировывать (ся) ρ.δ. βλ. формировать(ся).

формовать (ся) ρ.σ. βλ. формовать(ся).

* **формулировать** (ся) ρ.σ. βλ. формулировать(ся).

* **форрандо** κ. **форцато** επίρ. (μουσ.) έντονα.

фотографировать (ся) ρ.σ. βλ. фотографировать(ся).

схватать ρ.σ. βλ. хватать, хануть.

схватить, -ачу, -агншь, παθ. μτχ. παρθε. χρ. схваченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 πιάνω, συλλαμβάνω, αρπάζω, τσακώνω· - за руку πιάνω απο το χέρι· - за ворот ή за шиворот πιάνω απο το γιακά· - за горло πιάνω απο το λαιμό· - нож αρπάζω το μαχαίρι· -ли беглого συνέλαβαν το δραπέτη· егò -ла лихорадка τον έπιασε μεγάλος πυρετός· - болезнь αρπάζω αρρώστια· - насморк αρπάζω συνάχι. 2 περιδένω· - платье в талии ленточкой πιάνω το φόρεμα στη μέση με κορδελίτσα. 3 συνδέω, ενώνω, στεργιώνω. 4 αμ. σφίγω, δένω· бетон быстро -λο το μπετό έπιασε (έδεσε) γρήγορα. 5 μτφ. κυριεύω, παίρνω· егò

-ιλ κρέπкий сон τον έπιασε βαθύς ύπνος. || μτφ. σημειώνω, παρατηρώ, πιάνω. 6 καταλαβαίνω, εννοώ, αντιλαμβάνομαι γρήγορα. ~ ОСНОВНУЮ МЫСЛЬ πιάνω γρήγορα το βασικό νόημα. || -ся 1 πιάνομαι. МЫ ~ЛИСЬ ЗА РУКИ εμείς πιαστήκαμε χέρι με χέρι. МЫ ~ЛИСЬ ЗА РУЖЬЯ εμείς αρπάξαμε (πήραμε) τα όπλα. || κρατιέμαι. ЧТОБЫ НЕ УПАСТЬ, ОН ~ЛСЯ ЗА ЖЕЛЕЗО για να μην πέσει, αυτός πιάστηκε από τη σιδεριά. || μτφ. προσκολλιέμαι, αγκιστρώνομαι. ОН ~ЛСЯ ЗА СЛОВО αυτός πιάστηκε από μια λέξη. 2 μάχομαι, αγωνίζομαι. τσακάνομαι. αρπάζομαι. МЫ ~ЛИСЬ В РУКОПЯШНУЮ εμείς ήρθαμε (πιαστήκαμε) στα χέρια. ОНИ ~ЛИСЬ ДРЯТЬСЯ αυτοί αρπάχτηκαν (τσακώθηκαν). 3 θυμούμαι ξαφνικά. 4 σηκώνομαι απότομα, αναπηδώ. ОН ~ЛСЯ С КРОВАТИ αυτός σηκώθηκε απότομα από το κρεβάτι. 5 σκληρύνομαι, σφίγω, δένω (για ουσίες). || εκφρ. - за ГОЛОВУ τραβώ τα μαλλιά μου (για λάθος μου, αποτυχία, κακό).

СХВАТКА, -и θ. 1 σύγκρουση, συμπλοκή· πιάσιμο· άρπαγμα. РУКОПЯШНАЯ ~ πιάσιμο στα χέρια, μάχη σώμα με σώμα. || (αθλτ.) λαβή πάλης. || λογομαχία, λογοτριβή, αντεγκλίσεις. 2 πλθ. -и πόνοι, σφάχτης· σπασμοί· родовые -и οι πόνοι του τοκετού. - МАТКИ υστεραλγία, υστερόπονοι. ~и в животе σφάχτες στην κοιλιά, δυνατοί κοιλόπονοι. 3 συνδετήρας, συνδέτης· πιάστρα.

СХВАТЫВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. СХВАТЫТЬ (СЯ).

***СХЕМА**, -и θ. σχήμα. || σχέδιο.

СХЕМАТИЗАТОР, -а α. σχηματιστής (ο παρουσιάζων σχηματικά, απλά, κοινοτυπικά).

СХЕМАТИЗАЦИЯ, -и θ. παρουσίαση σχηματική, απλή, σε γενικές γραμμές· σχηματοποίηση.

СХЕМАТИЗИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.μ. παρουσιάζω κάτι σχηματικά, σχηματοποιώ. || -ся σχηματοποιούμαι.

СХЕΜΑΤΙЗМ, -а α. σχηματοποίηση, -τισμός, ακλοποίηση, πεζότητα, κοινοτυπία.

СХЕΜΑΤИЧЕСКИЙ επ. σχηματικός.

СХЕΜΑΤИЧНО επίρ. σχηματικά.

СХЕΜΑΤИЧНОСТЬ, -и θ. σχηματικότητα.

СХЕΜΑΤИЧНЫЙ επ., βρ: -чен, -чна, -чно σχηματικός.

СХЕΜННЙ επ. του σχεδίου.

***СХИЗМА**, -и θ. (εκκλσ.) το σχίσμα.

СХИЗΜΑΤИК, -а α. σχισματικός, αιρετικός.

***СХИΜΑ**, -и θ. (εκκλσ.) το σχήμα.

СХИΜНИК, -а α., -ца, -и θ. μοναχός, -ή, -ασητής, -τρια.

СХИΜНИЧЕСКИЙ επ. μοναχικός, ασκητικός.

СХИΜНИЧЕСТВО, -а ουδ. (εκκλσ.) μοναχισμός, ασκητισμός.

СХИΤΡΙТЬ ρ.σ. βλ. ХИΤΡΙТЬ.

СХЛЕБАТЬ ρ.σ.μ. καθ. μτχ. παρθ. χρ. СХЛѢБАННЫЙ, βρ: -бан, -а, -ο (απλ.) 1 ρουφώ, πινω λίγο (απο το παραγεμισμένο σκεύος). 2 τρώγω. ~ СУП τρώγω σούπα.

СХЛЕБНУТЬ, -нў, -нѣшь, καθ. μτχ. παρθ. χρ. СХЛѢБНУТЫЙ, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) κάνω μεγάλη καταψιά. || βλ. ХЛЕБАТЬ (2 σημ.).

СХЛЕБОВАТЬ ρ.δ. βλ. СХЛЕБАТЬ. || -ся καταπινομαι· καταβροχθίζομαι. || βλ. СХЛЕБАТЬ (1 σημ.).

СХЛЕСТАТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) χτυπώ, ραβδίζω, ρίχνω κάτω.

СХЛЕСТНУТЬ, -нў, -нѣшь, καθ. μτχ. παρθ. χρ. СХѢСТНУТЫЙ, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.). 1 βλ. СХЛЕСТАТЬ (1 σημ.). 2 χτυπώ· - РҮКИ χτυπώ τα παλαμάκια. || -ся 1 τυλίγομαι, μπερδεύομαι. ВѢТКИ ~ЛИСЬ τα κλαδιά τυλίχτηκαν. 2 (απλ.) παίρνω μέρος στη φιλονικία, τον καβγά.

СЛѢДОВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. СХЛЕСТНУТЬ (СЯ).

СХЛОПОТАТЬ ρ.σ.μ. (απλ.). 1 βλ. ХЛОПОТАТЬ (2 σημ.). 2 προσπαθώ, φροντίζω.

СХЛІНУТЬ, -нет ρ.σ. (για μεγάλη μάζα) χύνομαι, ρέω· γυρίζω πίσω ορμητικά. ВОЛНА ~ла с берега το κύμα γύρισε ορμητικά απο την ακτή. || μτφ. κινούμαι βίαια, εσπευσμένα, ορμητικά (για λαϊκές μάζες). || μτφ. αδυνατίζω, εξασθενίζω· ξεπέφτω· χάνομαι, εξαφανίζομαι. СТРАХ МГНОВѢННО -УЛ ο φόβος στη στιγμή πέρασε.

СХОД, -а α. 1 κάθοδος, κατέβασμα. 2 βγάλσιμο, εξαγωγή, μεταπήδηση· πέρασμα. 3 βλ. СХОДКА (1 σημ.).

СХОДИТЬ¹, СХОДУ, СХОДИШЬ ρ.δ. 1 βλ. СойтИ.

2 (με το αρνητικό μόριο не)· δε σηκώνομαι· БОЛННОЙ не ~ИЛ с постѢли ο άρρωστος δε σηκωνονταν απο το κρεβάτι. || εκφρ. не ~ СЯЗНКА ή с уст δεν τον βγάζει απο το στόμα (τον αναφέρει (λογοπιάνει) συχνότατα. || -ся βλ. СойтИсь.

СХОДИТЬ² ρ.σ. 1 πηγαίνω (με επιστροφή)· - за покупкИ πηγαίνω για ψώνια. ~И за водоЙ πήγαине για νερό. 2 αποδεύω, αποπατώ, ε-νεργούμαι, βγαίνω· κάνω. - за большОЙ κάνω το χοντρό· - за маленькОЙ κάνω το ψιλό.

СХОДКА, -и θ. συνέλευση, συνάθροιση, συγκέντρωση· σύναξη.

СХОДНИ, -ей πλθ. (ενκ. -я, -и θ.) σανιδόσκαλα, διαβάθρα.

СХОДНОСТЬ, -и θ. ομοιότητα.

СХОДНЫЙ επ., βρ: -ден, -днА, -дно. 1 όμοιος, ίδιος· παρόμοιος. 2 πρόσφορος, σύμφορος· συγκαταβατικός· купИть по -ой цене α-γοράζω σε συμφέρουσα τιμή.

СХОДСТВЕННЫЙ επ., βρ: -вен, -венна, -ο 1

(καλ.) βλ. **σходный** (1 σημ.). 2 (απλ.) βλ. **σходный** (2 σημ.).

σходство, -α ουδ. ομοιότητα. Полное - πλήρης ομοιότητα, πανομοιότητα. ταυτότητα. σύμπτωση. - характеров ομοιότητα χαρακτήρων. - мнений σύμπτωση γνώμων, ομογνωμοσύνη.

σходствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. (καλ.) ομοιάζω.

сходжение, -я ουδ. 1 κάθοδος, κατέβασμα. 2 πτώση, πέσιμο. ξάπλωμα (για σκοτάδι κ.τ.τ.). 3 πέρασμα, μετάπτωση (απο ένα μέρος σε άλλο). || βγάλισμο, έξοδος. - с рельсов εκτροχιασμός. 4 ένωση, σύγκλιση (προς το ίδιο σημείο). **сходестъ**, -и θ. βλ. **σходство**.

сходный επ., βρ: **схож**, -а, -е βλ. **σходный** (1 σημ.).

схολа́ст, -а α. ο σχολαστικός.

схολа́стик, -а α. ο σχολαστικός.

***схολа́стика**, -и θ. σχολαστικισμός.

схολа́стический επ. σχολαστικός. -ие шко́лы σχολαστικές σχολές.

схολа́стичный επ., βρ: -чен, -чна, -ο σχολαστικός.

схорони́ть(ся) ρ.σ. βλ. **хорони́ть(ся)**.

схулига́нить ρ.σ. βλ. **хулига́нить**.

сца́пать ρ.σ.μ. (απλ.). 1 βλ. **схвати́ть**. 2 πιάνω, συλλαμβάνω. -ли беглеца συνέλαβαν το δραπετή.

сца́рпать ρ.σ.μ. ξύνω. - краску ξύνω τη μπογιά.

сца́рпнуть ρ.σ. βλ. **сца́рпать**.

сца́рпывать ρ.δ. βλ. **сца́рпать**. || -ся ξύνομαι.

сцеди́ть ρ.σ.μ. στραγγίζω, διηθώ. σουρώνω.

сцели́вать ρ.δ. βλ. **сцеди́ть**. || -ся διηθούμαι, στραγγίζομαι.

сцементи́ровать ρ.σ.μ. τσιμεντάρω. || μτφ. συνδέω, ενώνω στενά.

***сцена**, -и θ. 1 (θεατρ.) σκηνή. - отделена от зрительного зала занавесом η σκηνή χωρίζεται από την αίθουσα με αυλαία. **постави́ть на -у** ανεβάζω στη σκηνή. **фина́льная - перво-го акта** η τελευταία σκηνή της πρώτης πράξης. **действие первое**, - **вторая** πράξη πρώτη, σκηνή δεύτερη. 2 επεισόδιο. **субва́н**. **сдела́ть кому́ -у** δημιουργώ σκηνές σε κάποιον. - **рѣвности** σκηνή ζηλοτυπίας. **семейная** - οικογενειακή σκηνή. || εκφρ. **явля́ться на -е** εμφανίζομαι στη σκηνή (μπροστά στο κοινό). **сойти́ со -и** φεύγω (εγκαταλείπω) τη σκηνή (αποσύρομαι από κάτω). **игра́ть на -е** παίζω στη σκηνή (είμαι ηθοποιός).

***сценари́й**, -я ουδ. το σενάριο.

сценари́ст, -а α. συγγραφέας σενάριου.

сценари́ный επ. του κινηματογραφικού σενάριου.

сцени́ческий επ. σκηνικός. -ие механизмы или сценико́и μηχανισμοί. -ое оформле́ние σκηνικός διάκοσμος. || μτφ. **сценико́с**.

сцени́чность, -и θ. η δυνατότητα (καταλληλότητα) έργου για ανέβασμα στη σκηνή.

сцени́чный επ., βρ: -чен, -чна, -чно **сценико́с**. -ая **пьеса** θεατρικό έργο.

сцѣнка, -и θ. 1 μικρή σκηνή. 2 σκηνή (μικρό δραματικό έργο).

сцентри́ровать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. (τεχ.) φέρνω στο κέντρο ή στα κέντρα, κεντρώνω. || -ся έρχομαι στο κέντρο ή στα κέντρα.

сцентри́ровать(ся) ρ.σ. βλ. **сцентри́ровать(ся)**.

сцеп, -а α. 1 βλ. **сцепле́ние** (1, 2 σημ.). 2 μηχανήματα συνδεδεμένα, γαντζωμένα.

сцепи́ть ρ.σ.μ. αγκιστρώνω, γαντζώνω σκαλώνω. || συνδέω. **мплѣкω**. - **пальцы** **мплѣкω** τα δάχτυλα. || **сφίгγω**. - **чѣлусты** **сφίгγω** τις σιαγώνες. - **зубы** **сφίгγω** τα δόντια. || -ся 1 **αγκιστρώνομαι**, **γαντζώνομαι**. 2 **сυνδέομαι**, **ενώνομαι**. || **сφίгγομαι**. 3 **πιάνομαι**, **τσακάνομαι**. **арпа́зομαι**. **собо́ки** -**лись** τα σκυλιά **πιάστηκαν**.

сцепка, -и θ. βλ. **сцепле́ние** (1, 2 σημ.) κ. **сцеп** (2 σημ.).

сцепле́ние, -я ουδ. 1 αγκίστρωση, γάντζωμα. 2 ο γάντζος. 3 ένωση, σύνδεση. - **молеку́л** η μοριακή έλξη ή συνοχή. *

сцепля́ть(ся) ρ.δ. βλ. **сцепи́ть(ся)**.

сцепно́й επ. αγκιστρωτός, γαντζωτός.

сцепщик, -а α. εργάτης συνδετής βαγονιών.

***сци́лла**, -и θ. **Сци́ла**: **быть (находи́ться) ме-жду** -οί и **Харибдой** είμαι (βρίσκομαι) ανάμεσα στη **Сци́λα** και στη **Χάρυβδη**.

счал, -а α. σκάφη συνδεδεμένα μεταξύ τους.

***счали́вание**, -я ουδ. βλ. **ча́лка** (1 σημ.).

счали́вать(ся) ρ.δ. βλ. **ча́лить(ся)**.

счали́ть(ся) ρ.σ. βλ. **ча́лить(ся)**.

сча́лка, -и θ. βλ. **ча́лка**.

счастли́вец, -вца α., -вица, -и θ. ευτυχής. καλότυχος, καλόμοιρος, ριζικάρης.

счастли́вить, -влю, -вишь ρ.δ.μ. (απλ.). **κάνω ευτυχή**. **δίνω ευτυχία**. || -ся είμαι ευτυχής, με ευνοεί η τύχη.

счаотли́вчик, -а α. βλ. **счастли́вец**.

счастли́вый επ., βρ: **сча́слив**, -а, -ο. 1 ευτυχής, ευτυχισμένος. **желаю вам -ую жизнь** σας εύχομαι ευτυχισμένη ζωή. **желаю вам -новый год** σας εύχομαι ευτυχισμένο τον καινούριο χρόνο. || ουσ. ο ευτυχής. 2 επ. κ.ουσ. καλότυχος, καλόμοιρος. 3 **αίσιος**. ευνοϊκός. - **исход** **аисιο τέλος**, **аисиа έκβαση**. || εκφρ. -**ли́во (остава́ться)**! **χαίρετε!** να είστε πάντα ευτυχείς! (ευχή κατά τον αποχαιρετισμό). **сча́стье**, -я ουδ. 1 ευτυχία, ευδαιμονία.

καλοτυχιά· семейное - οικογενειακή ευτυχία·
желать вам - σας εύχομαι ευτυχία. 2 τύχη·
слепое - τυφλή τύχη· дуракам - τους κουτούς
ευνοεί η τύχη· ему - в игре είναι τυχερός
στο παιγνίδι· на моё - για καλή μου τύχη· -,
что не случилось ευτυχώς, που δε συνέβηκε
αυτό· жаловаться на своё - παραπονούμαι για
την τύχη μου· воённое - τυχερή έκβαση της
μάχης· а́исια έκβαση της μάχης· || εκφρ. К -бю,
на -, по -бю (παρνθ. λ.) ευτυχώς, κατά κα-
λή τύχη· на ~ για το καλό, για ευτυχία·
иметь - έχω την ευτυχία (τύπος αβρότητας).

счеканивать ρ.δ. βλ. счеканить. || -ся κό-
βομαι· σφυροκοπούμαι, επεξεργάζομαι με σφυ-
ροκόπημα.

счеканить ρ.σ.μ. επεξεργάζομαι με σφυρο-
κόπημα.

счёрпать ρ.σ.μ. αφαιρώ, βγάζω, παίρνω· -
жир с бульона βγάζω το λίπος από το βραστό
(ζυμώ)· - сливки с молока βγάζω την κρέμα α-
πο το γάλα.

счерпнуть ρ.σ. счёрпать.

счёрпывать ρ.δ. βλ. счёрпать. || -ся α-
φαιρούμαι, βγαίνω· αντλούμαι.

счертять ρ.σ.μ. βλ. чертить.

счёрчивать ρ.δ.μ. βλ. чертить. || -ся σχε-
διάζομαι· ιχνογραφούμαι.

счёт, -а α. 1 ξύσιμο. 2 χτένισμα. 3 τίλ-
ση. 4 ξάνση.

счесать ρ.σ.μ. 1 ξύνω, ξέω (με τα νύχια).
2 χτενίζω. 3 βγάζω, μαδώ, τίλλω. 4 καθαρί-
ζω, ξαίνω· - шерсть ξαίνω τα μαλλιά· - лён
λαναρίζω. || -ся τίλλομαι, μαδιέμαι, ξαί-
νομαι.

счёска, -и θ. ξάνση.

счесть, сочтý, сочтёшь, παρλθ. χρ. счёл,
сочлá, -члò, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. сочтён-
ный, βρ: -тён, -тенá, -тенó; επιρ. μτχ. со-
чтý ρ.σ. 1 (παλ. κ. απλ.) λογαριάζω, μετρώ·
- деньги μετρώ χρήματα· - в умé λογαριάζω
νοερώς· - по пальцам μετρώ με τα δάχτυλα. ||
μτφ. παίρνω (λαβαίνω) υπόψη. 2 αριθμό. ||
εκφρ. не ~ ή не сочтёшь δε μετριώνται (εί-
ναι απειράριθμοι, αμέτρητοι). || -ся αριθ-
μούμαι, μετρίεμαι, λογαριάζομαι.

счёсывание, -я ουδ. βλ. счёс.

счёсывать(ся) ρ.δ. βλ. счесать(ся).

счёт, -а (-у), προθ. ο счёте, на счёту α.
1 μέτρηση, αρίθμηση, λογαριασμός· - до деся-
тý μέτρηση ως τα δέκα· обучéние -у и пись-
мý μάθηση (διδασχ) αρίθμησης και γραφής. ||
λογαριασμός· личный - ονομαστικός λογαρια-
σμός· открытý - ανοίγω λογαριασμό· текущий
- τρέχων λογαριασμός· сбýться со -а χάνω
(μπερδεύω) το λογαριασμό. 2 έγγραφος λογα-
ριασμός· - за газ и электричество έγγραφος

λογαριασμός για το γκαζ και το ηλεκτρικό
ρεύμα. 3 υπολογισμός. 4 πλθ. -н μтф. διαφο-
ρές, ζητήματα κ.τ.τ. личные -н προσωπικές
διαφορές. 5 αποτέλεσμα, σκορ· выиграть со
-ом 3 - 1 κερδίζω (νικώ) με σκορ 3 - 1. ||
εκφρ. -ом α) αριθμώντας, με αριθμό. β) τον
αριθμό· домá -ом обло четыре σπίτια ήταν
τέσσερα τον αριθμό· без -у αναρίθμητος, α-
μέτρητος· в конечном (ή в последнем) -ε τε-
λικά, σε τελευταία ανάλυση· в - чегó (λογιστ.)
απο το λογαριασμό του· за - чегó σε βάρος
του· на чей ~ ως προς κάποιον, για λογα-
ριασμό κάποιου, σχετικά με τον· на чей ή
какой - κ. за чей ή какой - σε βάρος· на
этот - λόγω αυτού, απ' αφορμή αυτό· по -у
первый, второй κλπ. πρώτος, δεύτερος κατ'
αριθμητική σειρά· знать - деньгáм να τα λο-
γαριάζεις τα χρήματα (να μη τα ξεοδεύεις ά-
σκοπα)· покóнчить -н с кем-чем ξεμπλέκω τους
λογαριασμούς με κάποιον- κάτι· не (идтý) в
- δεν παίρνω υπόψη· (бытý) на -ý α) εί-
μαι στα υπ' όψη. β) λογίζομαι, συμπεριλαμβάι-
νομαι στο λογαριασμό. γ) θεωρούμαι· имéть
на -ý έχω στην αριθμητική δύναμη (γραμμέ-
νους)· принáть на своё - παίρνω επάνω μου,
σε βάρος μου· сбóсить (скίνуть, снáть) со
-а ή со -ов ξεγράφο (σβήνω) από το λογα-
ριασμό.

счетверить ρ.σ.μ. συνδέω, ενώνω ανά τέσ-
σερις.

счётный επ. λογιστικός· -ая машинá логи-
στική μηχανή.

счетовод, -а α. λογιστής.

счетоводство, -а ουδ. λογιστική.

счетоводческий επ. λογιστικός.

счётчик, -а α., -ца, -н θ. λογιστής, λο-
γαριστής. || μετρητής, γνώμων (συσκευή)· -
электрический το ρολόγι του ηλεκτρικού ρεύ-
ματος· гáзовый - το ρολόγι του φωταερίου.

счёты, -ов πλθ. το αριθμητήριο.

счисление, -я ουδ. 1 (παλ.) λογαριασμός·
2 (μαθ.) η αρίθμηση.

счислить ρ.σ.μ. (παλ.) λογαριάζω· υπολο-
γίζω.

счислять ρ.δ. βλ. счислить. || -ся λογα-
ριάζομαι· υπολογίζομαι.

счистить ρ.σ.μ. καθαρίζω, αφαιρώ, βγάζω· -
снег с путý εκχιονίζω το δρόμο· - грязь
βγάζω τις λάσπες· - кожуру с апельсина ξε-
φλουδίζω το πορτοκάλι. || -ся καθαρίζομαι,
αφαιρούμαι, βγαίνω.

счистка, -и θ. καθάρισμα, κάθαρση.

считанный επ. απο μтχ. μετρημένος, ολιγά-
ριθμος· остáлось -не мину́ть до отхода έμει-
ναν λίγα λεπτά ως την αναχώρηση.

считанье, -я ουδ. 1 αρίθμηση. 2 μέτρηση.

считáть¹ ρ.δ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. счѣтанный, βρ: -тан, -а, -ο. 1 αριθμώ μετρώ ~ до десяти μετρώ ως τα δέκα. 2 μ. λογαριάζω ~ деньги μετρώ τα χρήματα ~ овѣц μετρώ τα πρόβατα ~ на счѣтах λογαριάζω στο αριθμητήριο ~ температуру μετρώ τη θερμοκρασία ~ в километрах μετρώ σε χιλιόμετρα. || μτφ. (ανα)θυμούμαι, αναλογίζομαι ~ обиды αναλογίζομαι τις προσβολές ~ зло θυμούμαι το κακό ή την κακία. 3 υπολογίζω. || θεωρώ, νομίζω, φρονώ· εκλαμβάνω ~, что он прав νομίζω ότι αυτός έχει δίκιο· егò ~ли умѣршим τον είχαν για πεθαμένο· нас за никогò не ~ют μας έχουν (θεωρούν) για τίποτε ~ своим долгом θεωρώ καθήκον μου. || εκφρ. - дни, часá, минутнι μετρώ τις μέρες, τις ώρες, τα λεπτά (περιμένω ανυπόμονα) ~ звѣзды μετρώ τ' αστέρια: α) ονειροπολώ. β) χαζεύω. || -ся 1 μετρώ, λογαριάζω. || λογαριάζομαι, κάνω λογαριασμό με κάποιον, || βρίσκω λογαριασμό ~ нельзя να βρω λογαριασμό είναι αδύνατο (για πλήθος αντικειμένων). 2 λαβαίνω (παίρνω) υπ' όψη. || υπολογίζομαι, υπολήπτομαι. 3 θεωρούμαι, λογίζομαι. 4 ανήκω, είμαι γραμμένος στη δύναμη· я ~сь во втором батальоне ανήκω στο δεύτερο τάγμα 5 μετριέμαι, αριθμούμαι· λογαριάζομαι.

считáть² ρ.σ.μ. διαβάζω, συγκρίνω κείμενο ~ гранку с рукописью συγκρίνω το δοκίμιο με το χειρόγραφο.

счѣтка, -и θ. 1 σύγκριση με ταυτόχρονη ανάγνωση ~ гранки с рукописью παραβολή του δοκιμίου με το χειρόγραφο. 2 ανάγνωση θεατρικού έργου κατά ρόλους.

счѣтывать ρ.δ. βλ. считáть². || -ся διαβάζομαι με ταυτόχρονη σύγκριση.

счищáлка, -и θ. (εκ)καθαριστική μηχανή.

счищáться ρ.δ. βλ. счиститься.

сшибáть(ся) ρ.δ. βλ. сшибить(ся).

сшибáть, -бѹ, -бѣшь, παρλθ. χρ. сшиб, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. сшибленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. χτυπώ, ρίχνω κάτω χτυπώντας ή σπρώχνοντας ~ прохòжего с ног ρίχνω κάτω το διαβάτη. || προσκρούω· χτυπώ. || εκφρ. ~ спесь (фòрс, гòнор) βλ. έκφραση στο ρ. сбить. || -ся 1 χτυπιέμαι· συγκρούομαι. 2 παίνω, ρίχνομαι στη μάχη, στον αγώνα· χτυπιέμαι. || συναντιέμαι, τρακάρω.

сшибáка, -и θ. 1 συνάντηση. 2 (παλ.) αψιμαχία. || συζήτηση, έριδα, φιλονικία, διαμάχη.

сшив, -а α. 1 συρραφή. 2 σύνδεση, συνένωση.

сшивáльный επ. ραπτικός, για συρραφή ~ ая машина ραπτική μηχανή.

сшивáльщик, -а α., -ца, -н θ. ράφτης, -ρα.

|| συναρμολογητής, συνδέτης.

сшивáние, -я ουδ. 1 συρραφή. 2 σύνδεση, συνένωση.

сшивáть ρ.δ. βλ. сшить. || -ся 1 συρράπτομαι. 2 ενώνομαι· συνδέομαι, συναρμολογούμαι.

сшивáка, -и θ. 1 βλ. сшив. 2 η ραφή, συρραφή.

сшивно́й επ. ραφτός, με ραφή ~ рукав ма-νίκι με ραφή.

сшивковáть ρ.σ. βλ. шинковáть.

сшить, сошьѹ, сошьѣшь, προσκ. сшей, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. сшитый, βρ: сшит, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 συρράπτω ~ кускѣ материи συρράπτω κομμάτια υφάσματος. || ράπτω, ράβω ~ пальтò ράβω πανωφόρι ~ сапогѣ ράβω μπότες. 2 συνενώνω· συνδέω ~ листѣ жѣлѣза клѣпкоѣ συνδέω σιδερένια φύλλα με πριτσίνια. || συναρμολογώ, συνταιριάζω, φτιάχνω.

сшутѣть, -чѹ, -тишь ρ.σ.μ. шутку ~ (απλ.) λέγω αστεία, αστείζομαι· χαριεντίζομαι.

сь... πρόθεμα αντί του с... Γράφεται έτσι όταν βρίσκεται μπροστά απο τα γράμματα е, я π.χ. съезд, съезвѣть, βλ. σε συνέχεια παρακάτω μερικά τέτοια λήμματα.

сѣдáние, -я ουδ. φάγωμα, βρώση, σίτηση ~ пици λήψη (φάγωμα) της τροφής.

сѣдáть ρ.δ. βλ. сѣсть. || -ся τρώγομαι.

сѣдѣние, -я ουδ. η βορά (των σαρκοφάγων) ~ на ~ волкòв για βορά των λύκων.

сѣдòбный επ., βρ: -бен, -бна, -бно φαγώσιμος, βρώσιμος ~ не грибѣ φαγώσιμα μανιτάρια. || βλ. сѣстнòй.

сѣживáть(ся) ρ.δ. βλ. сѣжить(ся).

сѣжить, -жу, -жишь ρ.σ. 1 συστέλλω, συμπτύσσω, μαζεύω (σαν τον σκαντζόχοιρο)· κουλουριάζω. 2 (για άνθρωπο, το πρόσωπό του)· καμπουριάζω· ζαρώνω, ρυτιδώνω. || -ся συστέλλομαι, μαζεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

сѣзд, -а α. 1 άφιξη, ερχομός, προσέλευση ~ гостѣй η προσέλευση των φιλοξενούμενων. || (παλ.) συνάθροιση, συνάντηση. 2 συνέδριο ~ профсо̀зòв συνέδριο των συνδικάτων ~ партии συνέδριο του κόμματος. 3 βλ. сѣжáние. 4 η κάθοδος, το μέρος της καθόδου.

сѣздить, сѣзжу, сѣздишь ρ.σ. 1 πηγαίνω (με επιστροφή και με μετεφορ. μέσο) ~ зá город πηγαίνω στην εξοχή (εκδρομή) ~ к роднѣм πηγαίνω στους συγγενείς. 2 μ. (απλ.) χτυπώ, καταφέρω χτύπημα, δίνω μπουνιά.

сѣздовский επ. συνεδριακός, του συνεδρίου ~ доклад η εισήγηση του συνεδρίου ~ ая резолюция η απόφαση του συνεδρίου.

сѣзжáние, -я ουδ. κατέβασμα, κατάβαση, η κάθοδος. 2 αναχώρηση. 3 μετακίνηση, μετατόπιση, μετάθεση.

сѣзлѣть(сѣ) ρ.δ. βλ. сѣхатъ(сѣ).
сѣзлѣя, еѣ θ. αστυνομικό τμήμα μεταγωγών.
сѣѣм, -а α. βλ. сѣѣмка (1, 2, 3 σημ.).
сѣѣмка, -и θ. 1 πάρσιμο, λήψη. 2 αφαιρέση, βγάλσιμο· - сѣѣтаны βγάλσιμο της κρέμας (απο το γάλα)· - шкѣурн αφαίρεση του δέρματος, γδάρσιμο. 3 μάζωμα, συγκέντρωση· - урожѣя το μάζωμα της σοδειάς· - яблѣок το μάζωμα των μήλων. 4 ενοικίαση, νοίκιασμα· - комнѣты ενοικίαση δωματιού. 5 φωτογράφιση, βγάλσιμο, τράβηγμα φωτογραφίας· - фѣльма το γύρισμα κινηματογραφικής ταινίας. 6 αποτύπωση εδάφους.
сѣѣмник, -а α. συσκευή εξαγωγής.
сѣѣмный επ. 1 αποσπώμενος, ευαπόσπαστος· πρόσθετος· αφαιρούμενος. 2 ώριμος για μάζωμα· - не плодѣ ώριμοι καρποί για μάζωμα.
сѣѣмочный επ. του γυρίσματος· του τραβήγματος· - не работѣ εργασίες γυρίσματος κινηματογραφικής ταινίας· - аппарат μηχανή κινηματογράφησης. 2 της εδαφικής αποτύπωσης.
сѣѣщник, -а α., -ца, -н θ. 1 ενοικιαστής, νοικάτορας. 2 συλλέκτης· - плодѣв συλλέκτης καρπών. || αυτός που βγάζει, αφαιρεί· - шкур εκδορέας, γόαρτης.
сѣестнѣй επ. φαγώσιμος· - не припасѣ φαγώσιμες προμήθειες. || ουσ. ουδ. -ѣ φαγώσιμο.
сѣестъ, сѣем, сѣешъ, сѣест, сѣедѣм, сѣедѣте, сѣедѣт, παρθ. χρ. сѣел, -ла, -ло παθ. μτχ. παρθ. χρ. сѣеденный, βρ: -ден, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 τρώγω· - суп τρώγω σούπα· - яблѣоκο τρώγω μήλο. || μτφ. καταναλώνω, ξοδεύω· σπαταλώ. || μτφ. καταστρέφω, πνίγω, νετάρω, ξεκάνω. 2 κατατρώγω· сукнѣ сѣедено мѣлѣу την τσόχα την έφαγε ο σκώρος. || κεντρώ, -ρίζω, τσιμπώ (για έντομα). 2 βλ. естѣ (2 σημ.). 3 μαλώνω, επιπλήττω, επιτιμώ· тѣща совсѣм -ла егѣ η πεθερά τον έφαγε με τη γκρίνια. || βασανίζω, τυραννώ· завистѣ -ла еѣ την έφαγε η ζήλεια· тоскѣ -ла егѣ η θλίψη (μαράζι) τον έφαγε. 3 υπομένω, ανέχομαι (ύβρη, προσβολή κ.τ.τ.). 4 (απλ.) φθείρω τρίβοντας. || εκφρ. - пилѣю υπομένω ατόγγυστα προσβολή.
сѣхатъ, сѣѣду, сѣѣдешъ ρ.σ. 1 κατεβαίνω, κατέρχομαι (απο μεταфор. μέσο). 2 στρίβω, στρέφω (επι μεταфор. μέσου). 3 (παλ.) φεύγω (απο κάπου). 4 μετακινούμαι, ξεφεύγω απο τη θέση μου, μετατοπίζομαι· γλιστρώ· пѣпка -ла на затѣлок η σκούφια ξεφυγε στον αυχένα. 5 αλλάζω, περνώ (για συνομιλία). 6 (απλ.) υποχωρώ στην τιμή· κατεβαίνω· - со ста руслѣй на вѣсемьдесятѣ κατεβαίνω απο τα εκατό ρουβλια στα ογδόντα. || εκφρ. - на бѣрег κατευθύνομαι απο το καράβι στην ακτή. || -сѣ 1 συναντιέμαι. 2 φτάνω, έρχομαι, συγκεντρώνομαι, συναθροίζομαι, μαζεύομαι (για πολλούς).

сѣхѣдничать ρ.σ. λέγω φαρμακερά (δηκτικѣ) λόγια.
сѣябѣдничать ρ.σ. βλ. ябѣдничать.
сѣязвѣтъ ρ.σ. βλ. язвѣтъ (3 σημ.).
сѣворѣтка, -и θ. 1 το τυρόγαλα, ο ορός. 2 (ιατρ., βιολ.) ο ορός.
сѣворѣточный επ. 1 του τυρόγαλου, του ορού. 2 (ιατρ. κ. βιολ.) του ορού· με ορό· -ѣ лечение θεραπεία με ορό· -я болѣзнь η ασθένεια του ορού.
сѣгранность, -и θ. το παίξιμο.
сѣгранный επ. απο μτχ. καλά προπονημένος, εξασκημένος· - оркѣстр καλή ορχήστρα· -я футбѣльная командѣ καλή ποδοσφαιρική ομάδα.
сѣгрѣтъ ρ.σ. βλ. игрѣтъ. || εκφρ. - шѣтку ή шѣтку πειράζω κάποιον με αστεία· δουλεύω, κουρτίζω· σκαρώνω δουλιά· - в ящик (απλ.) τα τινάζω (τα πέταλα, τα κακαρώνω πεθαίνω)· игрѣ ή роль чѣя сѣгрѣна η μογιά του πέρασε (η ισχύς, το κύρος του κ.τ.τ.). || -сѣ παίζω καλά.
сѣгровка, -и θ. πρόβα ορχήστρας.
сѣгриватьсѣя ρ.δ. βλ. сѣгрѣтъсѣя.
сѣзвѣка (сѣзвѣку) επір. 1 (παλ.) απο αιώνες, προ αιώνων, απο παλαιά. 2 απο αμνημονεύτους χρόνους.
сѣздавна επір. απο πολύ παλαιά.
сѣздетства επір. απο τα παιδικά χρόνια.
сѣзмала (сѣзмалу) επір. (απλ.) απο τα μικρά μικρά χρόνια, απο μικρά παιδιά.
сѣзмальства επір. (απλ.) βλ. сѣзмала.
сѣзнова επір. εκ νέου, ξανά, πάλι.
сѣмпровизѣровать ρ.σ. βλ. импровизѣровать.
сѣнѣ, -а, κλητ. (παλ.) сѣне, πλθ. сѣновѣя, -вѣй, -вѣям κ. (γραπ. λόγος) сѣнѣ, -ѣв α. 1 γιός, υιός, παιδί· едѣнственнѣй - μοναχογιός· ακριβογιός. 2 πλθ. οι κοντινοί απόγονοι, η νέα γενιά, τα παιδιά μας. 3 ιθαγενής, εκπρόσωπος εθνικός· сѣновѣя (сѣнѣ) Элладѣ ή Греции παιδιά (γιοί) της Ελλάδας· - отѣчества παιδί (γιός) της πατρίδας.
сѣнѣшка, -и α. 1 μικρός γιός. 2 (παλ.) παλιόπαιδο.
сѣнов, -а, -ο (απλ.) του γιού· -а женѣ η σύζυγος του γιού, η νύφη.
сѣновѣй επ. βλ. сѣнов; - долѣ το καθήκο του γιού.
сѣнѣк, -нѣκ α. μικρός γιός, γιόνας.
сѣнѣчек, -чка α. ο γιούλης.
сѣпанѣтъ ρ.σ. (απλ.). 1 ρίχνω κάτι κοκκώδες· - зѣрна пѣщѣм ρίχνω κόκκους δημητριακών στα πουλιά. || χτυπώ, ρίχνω. 2 (για πλήθος) βγαίνω, ξεχύνομαι· τρέχω προς.
сѣпать, -пѣю, -пѣшь, προστκ. сѣпѣ ρ.σ. 1 (για κοκκία, τρίμματα, ψιχεία, λεπτά τεμάχια)· ρίχνω· - солѣ в суп ρίχνω αλάτι στη

σούπα· - пшеницу в мешок ρίχνω σιτάρι στο τσουβάλι· - пеσόκ ρίχνω άμμο· - пύльями ρίχνω βροχή τις σφαίρες· - вопро́сами (μτφ.) βομβαρδίζω με ερωτήσεις· - пи́рами βομβαρδίζω με αριθμούς. 2 τινάζω, αφήνω να πέσει. || επικάσσω, παспаλιζω. || μτφ. μιλώ ακατάπαυστα, κοπανίζω, φάλλω. 3 προστι. сыпъ εμπρός, άρχισε. || εκφρ. - деньгами σπαταλώ τα χρήματα. || -ся 1 ρίχνομαι, χύνομαι, πέφτω κατά λεπτά τεμάχια· τρίβομαι· штукатура -плетса ο σοβάς πέφτει· оско́льки снаря́дов -лись вокрúг меня́ τα θραύσματα των βλημάτων έπεφταν γύρω μου. 2 πετιέμαι, βγαίνω· йскры -лись из-под подкóв σπίθες πετιούνταν απο τα πέταλα. 3 πέφτω· снег -плетса χιόνι πέφτει· снаря́ды -лись τα βλήματα έπεφταν βροχή· удáры -плютса τα χτυπήματα πέφτουν βροχή. 4 (αντ)ηχώ, ακούομαι απο παντού. 5 (για ύφασμα) ξεφτίζω, πέφτω.

сыпкий επ. сыпок, сыпка́, сыпко βλ. сыпучий.

сыпной επ: - тиф εξανθηματικός τύφος.

сыпнотифóзный επ. του εξανθηματικού τύφου. || ο ασθενής απο εξανθηματικό τύφο.

сыпнóть ρ.σ. (απλ.) βλ. сыпанúть.

сыпня́к, -ά α. ο εξανθηματικός τύφος.

сыпúченьть, -и θ. κοκκόπτωση.

сыпúчий επ. βρ: -пуч, -а, -е. 1 λεπτός, ψιλός· τριμμένος, κοκκιώδης· -ие вещества ουσίες τριμμένες· -ие тела λεπτά στερεά σώματα. 2 που πέφτει κατά κόμκους.

сыпъ, -и θ. 1 τα εξανθήματα. 2 τραχύτητα σώματος.

сыр, -а (-у), плθ. сырн́ α. τυρί-κασέρι· το κεφαλοτύρι. || εκφρ. как - в масле κατáться πλέω στα πλούτη, ζω αρχοντικά, περνώ ζωή και κότα.

сыреть ρ.δ. 1 υγραίνω, -ομαι, νοτίζω· стéны -кτ οι τοίχοι υγραίνουν. 2 παχαίνω επιβλαβώς.

сыре́ц, -рца́ α. μισοκατεργασμένος· ακατέργαστος· кирпи́ч-- το πλιθάρι· шёлк-- μετάξι ακατέργαστο.

сы́рник, -а α. είδος λαγάνας με μυζήθρα.

сы́рный επ. του τυριού. || εκφρ. -ая недéля (παλ.)· η εβδομάδα της Τυροφάγου.

сы́ро επίρ. ως κατηγ. είναι υγρασία· είναι υγρός καιρός.

сыровáр, -а α. βλ. сыродéл.

сырoвaрeниe, -я ουδ. βλ. сыродéлие.

сырoвaрeнный επ. βλ. сыродéлaтeльный.

сырoвáрный επ. βλ. сыродéлaтeльный.

сырoвáрня, -и, γεν. плθ. -рен θ. τυροκομείο.

сыродéл, -а α. τυροκόμος.

сыродéлaтeльный επ. τυροκομικός.

сыродéлие, -я ουδ. τυροκομία.

сыродéльный επ. βλ. сыродéлaтeльный.

сырoéжка, -и θ. είδος μανιταριού.

сырoй επ., βρ: сыр, сырá, сы́ро. 1 υγρός, νότιος· ναπός· βρεγμένος, μουσκευμένος· -óе белё υγρά ρούχα· -ие дрoвá βρεγμένα ή χλωρά καυσόξυλα· -вóздyх υγρός αέρας· -áя πο-гóда υγρός καιρός· - κλίματ υγρό κλίμα. 2 ωμός, άφητος· άβραστος· φρέσκο· -óе молоко άβραστο (φρέσκο) γάλα· пить -ýю вóду πίνω άβραστο νερό· - хлеб άφητο (γλοιώδες) ψωμί. || μτφ. ανεπεξέργαστος, χλιαρός.

сырoк¹, -ркá (-ркý) α. τυράκι.

сырoк², -ркá α. είδος σολομού των ποταμών, λιμνών της Σιβηρίας.

сырoмáтный επ. αδέφητος. || απο αδέφητο δέρμα.

сырoмáтчик, -а α. βυρσοδέφης.

сырoмáть, -и θ. αδέφητο δέρμα.

сырoсть, -и θ. υγρασία, νότια.

сырцá, -я́ θ. λίγη υγρασία.

сырцóвый επ. μισοκατεργασμένος· ακατέργαστος· - кирпи́ч το πλιθάρι· - шёлк ακατέργαστο μετάξι.

сыръ, -и θ. (απλ.) υγρασία.

сырýё, -я́ ουδ. 1 πρώτες ύλες· исто́чники -я́ πηγές πρώτων υλών· - для промýшленности πρώτες ύλες για τη βιομηχανία. 2 επίρ. -бём (απλ.) νωπά· есть óвощи -бём τρώγω τα λάχανα νωπά.

сырýевóй επ. των πρώτων υλών· -ие богáтства стран́ ο πλούτος των πρώτων υλών της χώρας.

сыск, -а α. αναζήτηση· ανεύρεση· ανακάλυψη.

сыскáть, сыпú, сыщeшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. сысканный, βρ: -кан, -а, -о ρ.σ.μ. 1 αναζητώ· βρίσκω, ανευρίσκω· ανακαλύπτω. || -ся αναζητούμαι, ανευρίσκομαι· βρίσκομαι.

сыскивáть(ся) ρ.δ. βλ. сыскáть(ся).

сыскной́ επ. της αναζήτησης· της ανεύρεσης· της ανακάλυψης· - прикáз διαταγή ανεύρεσης.

сытá, -я́ θ. (παλ. κ. διαлк.) το νερόμελο.

сытáть, сычú, сытáшь ρ.δ.μ. (παλ.) γλυκαίνω, κάνω τι γλυκό με μέλι.

сы́тно επίρ. χορταστικά, κορεστικώς.

сы́тность, -и θ. χορταστικότητα.

сы́тный επ., βρ: -тен, -тнá, -тно. 1 χορταστικός· -ая пýща χορταστική τροφή· - обéд χορταστικό γεύμα. 2 πλούσιος σε φαγητά, τρόφιμα· óлβиос· -ая жизнь ευδαιμονία, ολβιότητα.

сы́тость, -и θ. χορτασμα.

сы́тый επ., βρ: сыт, сытá, -сы́то. 1 χορτάτος, χορτασμένος· -ие гóсти χορτάτοι φιλο-

ξενούμενοι. || ουσ. ο χορτάτος· - ГОЛОДНОГО не разумеет (παρμ.) ο χορτάτος τον νηστικό δεν τον πιστεύει. 2 ευτραφής, καλοθρεμμένος· σιτευτός. 3 εύπορος, ευκατάστατος, πορεμέ- νος· πλούσιος. || βλ. СЫТНЫЙ (2 σημ.).

СНЧ, -á α. είδος κουκουβάγιας. || εκφρ. -ОМ ή как - глядѣть κοιτάζω σκυθρωπά και αμίλητα· -ОМ ή как - сидѣть ή жить κλείνο- μαι στο καβούκι μου, απομονώνομαι.

СНЧѢННІЙ επ., βρ: -чѢн, -ченá, -ченó (παλ. κ. διαλκ.) μελένιος, υπόγλυκος απο μέλι.

СНЧѢТ, -á α. 1 ο τέταρτος στόμαχος των μηρυκαστικών. 2 είδος πατσά (φαγητού).

СНЧѢЖИНА, -н θ. η πυτιά.

СНЧѢЖНІЙ επ.: - фермент η πυτιά.

СНЩИК, -á α. μυστικός αστυνομικός, λαγω- νικό, ντέντεκτιβ.

СНЩИКІЙ επ. του μυστικού αστυνομικού.

*сар, -á α. сер (αγγλικός τίτλος).

СНДÁ επίρ. προς τα εδώ· εδώ· идтѣ - έλα εδώ· смотри - κοιτά εδώ.

*сужѣт, -á α. η υπόθεση έργου· - трагѣдии Софóκля „Αντιγόνα“ η υπόθεση της τραγωδίας του Σοφοκλή „Αντιγόνη“.

СужѣтНОСТЬ, -и θ. ύπαρξη υπόθεσης σε έργο.

СужѣтНІЙ επ., βρ: -тен, -тна, -тно της υ- πόθεσης έργου· -οе развѣтне η εξέλιξη της υπόθεσης έργου. || με υπόθεση· - фильм ки- νηματογραφική ταινία με υπόθεση.

*свзєрєн, -á α. επικυριάρχης-φεουδάρχης.

χωροδεσπότης· επιχωροδεσπότης. || επικυρί- αρχο κράτος (κυριάρχο πάνω σε άλλο).

СВЗєРєНІТѢТ, -á α. κυριαρχία, επικυριαρ- χία· επιδεσποτία.

*свѣта, -н θ. η σουίτα.

СВѣтНІЙ επ. της σουίτας.

*свєрпєрїз, -á α. έκπληξη, σουρπρίζ.

СВєРПєРїЗНІЙ επ. έκπληκτικός, της έκπληξης.

*свєрєαλїзм, -á α. υπερεαλισμός, σουρεαλι- σμός.

СВєРєαλїСТ, -á α. υπερεαλιστής, σουρεαλί- στας.

СВєРєαλїСТїЧєСКІЙ επ. υπερεαλιστικός, σου- ρεαλιστικός.

*свєртѣк, -á α. επενδύτης κοντός, σουρτούκο.

СВєРтѣЧНІЙ επ. του σουρτούκου· -не пѣгови- цы τα κουμπιά του σουρτούκου.

СВєРѣКанѣ, -я ουδ. η προφορά του παχύ „ш“ σαν „с“.

СВєСїКать, -аю, -аешь ρ.δ. προφέρω παχύ „ш“ σαν το „с“. 2 μτφ. φέρνομαι με λεπτότητα, τρυφηλότητα. || μιμούμαι μεγάλο (στη σιέ- ψη, γλώσσα κ.τ.τ.).

СВѣЖї, -óβ κ. СВѣЖИ, -óβ πλθ.(ενκ. СВѣЖóк, -жá α.) οι κεραίες των εντόμων.

СВѣК επίρ: (и) так и -; то так, то -; так - βλ. так.

СВѣКНУТЬ, -нет ρ.δ. (παλ.) εξαντλούμαι.

СВѣКóЙ βλ. такóЙ-СВѣКóЙ.

СВѣМ επίρ: там и -; то там, то - βλ. там.

T

ТА δεικτική αντων. θ. βλ. тот.

*табáк, -á (-ý), πλθ. табáкї, -óβ α. 1 ο καπνός (φυτό καθώς και επεξεργασμένα φύλλα για κάπνισμα)· посѣвы -á καπνοφυτείες· сигáрнїй - καπνός για τα τσιγάρα· курїтель- нїй - ο καπνός φουμαρίσματος· нюхáтєльнїй - ο ταμπάκος (σκόνη καπνού)· жєвáтєльнїй - καπνός μάσησης. || εκφρ. дѣло - (απλ.)· ни за понóшкy (нюх, понóх) табáкѹ τελείως άδι- κα, μάταια, στα χαμένα.

табáкєрка, -и θ. σιγαροθήκη, ταμπάκερα.

табáкєрочнїй επ. της ταμπάκερας.

табáкòвóд, -á α. καπνοκαλλιεργητής, κα- πνοπαραγωγός.

табáкòвóдствò, -á ουδ. καπνοκαλλιέργεια, καπνοπαραγωγή.

табáкòвóдчєСКїЙ επ. καπνοκαλλιεργητικός, καπνοπαραγωγικός.

табáкѹр, -á α. (απλ.) καπνιστής, φουμα- δόρος.

табáнїтѣ ρ.δ. (ναυτ.) κωπηλατώ προς τα πί- σω ή για στροφή.

табáчнїк, -á α. (απλ.)· καπνιστής, φουμα- δόρος.

табáчнїца, -н θ. 1 καπνίστρια. 2 (παλ.κ. διαλκ.) καπνοθήκη· καπνοσακκούλα.

табáчнїй επ. καπνικός, του καπνού· -не полá καπνοχώραφα· -не лїСтѣя καπνόφυλλα· -магáзїн καπνοπωλείο· -ая фáбрїка εργοστά- σιο (φάμπρικα) σιγαρέτων· -ая промїШленнòСтѣ καπνοβιομηχανία· -цвет λαδί· χρώμα.

*тáбєль, -я α. κ. (παλ.) тáбєль, -и θ. 1 πίνακας· κατάσταση· κατάλογος. || ο σχολικός έλεγχος του μαθητή. 2 πίνακας ελέγχου προ- σέλευσης εργατών στη δουλειά). || εκφρ. - калєндáрь ημερολόγιο-ημεροδείκτης μηνιαίος.

табелный επ. του πίνακα, του κατάλογου· -ое имущество η κατά τον κατάλογο περιουσία· -ая доска πίνακας (επικόλλησης, ανάρτησης).

табелщик, -а α., -ца, -н θ. ελεγκτής εισόδου και εξόδου των εργατών (εργοστασιακού τμήματος ή επιχείρησης).

таблетировочный επ. της κατασκευής δισκίων (χαπιών)· -ая машина μηχανή δισκιοποίησης.

таблетка, -и θ. δισκίο, χάπι.

таблеточный επ. του δισκίου, του χαπιού.

таблица, -н θ. πίνακας· - роста промышленности πίνακας ανάπτυξης βιομηχανίας· - умножения πίνακας αριθμητικής προπαίδειας· - спряжения глаголов πίνακας κλίσης των ρημάτων· математические -н μαθηματικοί πίνακες.

табличка, -и θ. μικρός πίνακας, κατάλογος. || πινακίδα.

табличный επ. του πίνακα, του κατάλογου· -не сведения στοιχεία από τον πίνακα.

***табло** ουδ. άκλ. πίνακας, ταμπλό СИГНАЛЬНОЕ СВЕТОДОВО - σηματοδοτικός φωτεινός πίνακας.

***табльдот**, -а α. κοινό τραπέζι φαγητού σε εστιατόριο, εστία· συσσίτιο.

***табор**, -а α. 1 κατασκήνωση τσιγγάνων. 2 στρατοπέδευση· επιστάθμευση· κατάλυση.

таборный επ. της κατασκήνωσης· της στρατοπέδευσης κλπ. ουσ. -не шалаши τα τσαντήρια των τσιγγάνων· οι σκηνές του καταυλισμού.

***табу** ουδ. άκλ. το ταμπού.

***табулятор**, -а α. είδος λογιστικής μηχανής.

табун, -а α. κοπάδι· αγέλη αλόγων, ελαφιών, καμήλων και άλλων ζώων.

табуниться, -нйтся ρ.δ. κοπαδιάζω. || συνωστίζομαι, συνωθούμαι, στριμώχνομαι.

табунный επ. του κοπαδιού, της αγέλης· -не лошади κοπαδιάρικα άλογα.

табущик, -а α. ιπποφορβός, βαλμάς.

табушницкий επ. του ιπποφορβοῦ, του βαλμά.

***табурет**, -а α. σκαμνί, ταμπουρέ(το), σκαμπό.

табуретка, -и θ. βλ. табурет.

табуретный επ. του σκαμνιού κλπ. ουσ.

***таверна**, -н, γεν. πλθ. таверн θ. ταβέρνα.

тавлінка, -и θ. ταμπακέρα ξύλινη.

таволга, -и θ. η σπειρέα, θάμνος ροδοειδής.

таволганка, -и θ. βλ. таволга.

таволганный επ. της σπειρέας.

таволжка, -и θ. таволга.

тавот, -а α. είδος μηχανέλαιου.

тавотница, -н θ. λιπαντήρας.

тавотный επ. του μηχανέλαιου.

таврѣнный επ. στιγματισμένος (με κάψιμο).

таврить, -рѣ, -рѣшь, παθ.μτχ. παρλθ. χρ.

таврѣнный, βρ: -врѣн, -ренá, -ренó ρ.σ.μ. στιγματίζω, καυτηριάζω. || -ся στιγματίζομαι, καυτηριάζομαι.

таврѣ, -á, πλθ. тавра, тавр, -ám ουδ. 1 στίγμα (απο καυτηρίασμό). 2 ο στιγέας (όργανο καυτηρίασης).

таврѣнный επ. στιγματικός, του στιγματισμού.

тавтологический επ. ταυτολογικός.

***тавтология**, -и θ. ταυτολογία.

***таган**, -á α. πυροστία, πυροστάτης. || (διαлк.)· τρίποδας μεταλλικός (απ' όπου κρέμεται ο τέντζερης).

таганный επ. της πυροστίας, του πυροστάτη.

таджик, -а α., -джика, -и θ. Τατζίκος, -α.

таджикский επ. τατζικικός.

таджик, -а α. -ца, -н θ. ο κάτοικος της ταϊγκάς.

таджинский επ. της ταϊγκάς.

таз, -а, προθт. ο тазе, в тазу, πλθ. тазы, α. 1 λεκάνη (αγγείο). 2 η λεκάνη του σώματος ανθρώπου και ζώων.

тазик, -а α. λεκανίτσα (μικρό αγγείο).

тазовѣдренный επ. ισχιακός, λαγόνιος.

тазовый επ. 1 της λεκάνης (αγγείου). 2 της λεκάνης (οστό).

тайнственно επίρ. μυστικά, κρυφά κλπ. επ. **тайнственноотъ**, -и θ. 1 μυστικότητα· μυστικισμός. 2 μυστήριο (κάτι ανεξήγητο).

тайнственный επ., βρ: -вен, -венна, -венно. 1 μυστικός, κρυφός, απόκρυφος· он приехал с -ыми целями αυτός ήρθε με κρυφό σκοπό. 2 μυστηριώδης, μυστήριος, αινιγματώδης, γριφώδης· - посетитель μυστηριώδης επισκέπτης· - вид μυστηριώδης όψη.

тайнство, -а ουδ. 1 (γραμ. λόγος) βλ. тайна. 2 (θρησκ.) το μυστήριο· - крещенія το μυστήριο της βάφτισης· - исповеди το μυστήριο της εξομολόγησης· - причащения το μυστήριο της ευχαριστίας· злевзійские -а τα ελευσίνια μυστήρια.

тайтъ, таѹ, тайшь ρ.δ.μ. 1 κρύβω, αποκρύπτω· κρατώ μυστικό· от матери -ли смерть брата κρατούσαν μυστικό από τη μάνα το θάνατο του αδερφού· - злобу κρύβω την κακία· - мысль κρύβω τη σκέψη· жизнь -йт много неожиданностей η ζωή κρύβει πολλά απρόοπτα. || -ся 1 κρύβομαι, κρύβω τους σκοπούς μου. 2 (απο)κρύπτομαι.

тайга, -й θ. η ταϊγκά.

тайком επίρ. κρυφά, μυστικά· κλεφτάτα, λαθραία, λάθρα.

***тайм**, -а α. (αθлт.) το ημίχρονο.

таймень, -я α. είδος σολομού των ποταμών της Σιβηρίας.

тайна, -н θ. 1 μυστικό, απόρρητο, κρυφό· военная - στρατιωτικό μυστικό· хранить -у

κρατώ το μυστικό· **вѣдать** -у προδίνω το μυστικό· **раскрыть чужую** -у αποκαλύπτω ξένο μυστικό· **государственная** - κρατικό μυστικό· **знать чью** -у ξέρω το μυστικό κάποιου· -успѣха το μυστικό της επιτυχίας· -и природы τα μυστικά της φύσης· не - δεν είναι μυστικό (είναι γνωστό).

тайник, -а α. 1 κρύπτη, κρυψώνας. || κρυψύγετο, καταφύγιο. 2 μτφ. τα ενδόμυχα, τα μύχια· в -ах сердца στα μύχια της καρδιάς (στα φυλλοκάρδια)..

тайниковый επ. της κρύπτης, του κρυψώνα.

тайно επίρ. βλ. тайком.

тайнобраще, -я ουδ. 1 κρυπτογαμία (για φυτά). 2 (παλ.) κρυφή, παράνομη στέψη (απο πατά δωροδοκούμενο).

тайнобращные, -ых πλθ. ουα. τα κρυπτόγαμα φυτά.

тайнописный επ. κρυπτογραφικός.

тайнопись, -и θ. κρυπτογραφία.

тайность, -и θ. βλ. тайна.

тайный επ. 1 μυστικός· -ое общество μυστική εταιρεία ή μυστικός σύνδεσμος· -ое свидание μυστική συνάντηση· -ая полиция μυστική αστυνομία. 2 κρυφός, κρύφιος· - враг κρυφός εχθρός· -ая мысль κρυφή σκέψη· -ая радость κρυφή χαρά. || εκφρ. -ое голосование μυστική ψηφοφορία· -не выборы εκλογές με μυστική ψηφοφορία· - действительный советник ο μυστικοσύμβουλος· -не языкѣ τα διάφορα αργκό.

***тайфун**, -а α. ο τυφώνας.

так 1 επίρ. έτσι, κατ' αυτόν τον τρόπο· - надо делать έτσι πρέπει να το κάνεις· - не говори έτσι να μη μιλάς· именно - έτσι ακριβώς· вот - надо работать να έτσι πρέπει να εργάζεσαι. 2 επίρ. τόσο· - я много ходил, что устал τόσο πολύ βάδισα, που κουράστηκα. || επίρ. τότε, σε τέτοια περίπτωση· я тебя не хочу слышать· - - уходи δε θέλω να σε ακούω· - τότε, φύγα. 3 επίρ. χωρίς συνέπειες, ατιμώρητα· - это не пройдёт έτσι αυτό δε θα περάσει. 4 επίρ. χωρίς απώτερο σκοπό· я сказал просто - εγώ έτσι απλώς το είπα. 5 χωρίς εφαρμογή μέσων, καταβολή προσπαθειών κλπ. болезнь - не пройдёт η αρρώστεια έτσι (χωρίς θεραπεία) δε θα περάσει. 6 μόριο· α τίποτε· что с тобой? - - τι έχεις; α τίποτε. 7 μόριο άτονο· συνεπώς, δηλαδή· - едем? δηλαδή πάμε; αναχωρούμε; - согласен? δηλαδή συμφωνείς; 8 (μόριο βεβαιωτικό)· ναι, μάλιστα, πραγματικά· - это он ναι αυτός είναι. 9 (μόριο άτονο επιτακτικό)· έτσι (με επίταση της φωνής)· а я - думаю όμως εγώ έτσι νομίζω. 10 μόριο· παραδείγματος χάρι, λόγου χάρι. 11 όμως, αλλά· отъ тебе гово-

рил, - слышать ты не хотел ο πατέρας σου έλεγε, αλλά εσύ δεν ήθελες ν' ακούσεις. || εκφρ. за - έτσι, απλήρωτα, δωρεάν· (и) - и -; (и) - и сая; (и) - и этак; то -, то сая α) κι έτσι κι έτσι· κι έτσι κι αλλιώς· παντοιοτρόπως. β) τότε έτσι, τότε αλλιώς· τότε καλά, τότε άσχημα· (и) - и сая; --сая α) έτσι κι έτσι, ούτε πολύ, ούτε λίγο, ούτε καλά, ούτε άσχημα, μεσαία. β) με δυσκολία· не - что бы όχι και τόσο· тяжело он болен? - да не - что бы тяжело είναι βαρια άρρωστος; - όχι και τόσο βαριά· - егò (её, их κλπ.) καλά να τον κάνουν (για εκδίκηση)· - точно мάλιστα (στрат. απάντηση)· - и - κι έτσι· - я и знал κι έτσι (το) ήξερα· снег - и валил κι έτσι χιόνιζε πολύ· я - и думаю έτσι κι εγώ σκεφτόμουν· - и она не знала κι έτσι αυτή δεν έμαθε (δεν πληροφορήθηκε)· - и есть έτσι και είναι· - и знай έτσι και να ξέρεις· - и - (мол) έτσι κι έτσι (λένε)· - на - α) απλ. (για ανταλλαγή) ένα μ' ένα. β) ίση αναλογία· взять мукý и сахар - на - παίρνω ίση αναλογία αλεύρι και ζάχαρη· - нет δεν έγινε (δε συνέβηκε) έτσι· - себе α) μέτρια, υποφερτά, ανεκτικά. β) έτσι· --то (вот) να πως· --то -, но (а, да)... αλήθεια, πραγματικά, σωστά· так только απλώς μόνο και μόνο· - точно έτσι ακριβώς.

таканье, -я ουδ. επανάλειψη του ήχου „так“

такать ρ.δ. (απλ.) προφέρω ή παράγω ήχο так.

***такелаж**, -а α. 1 (ναυτ.) τα ξάρτια, τα άρμενα· αρματωσιά, εξαρτία. 2 το σύνολο των εξαρτημάτων, ο εξοπλισμός.

также επίρ. επίσης, ομοίως, το ίδιο, ωσαύτως.

такж κ. -таки μόριο με τόνο ή χωρίς τόνο. 1 επιτακτικό· μάλιστα· он сумел -и сделать αυτός μάλιστα μπόρεσε να το φτιάξει. 2 σε συνδυασμό με τους συνδέσμους: а, и, но παρόλ' αυτά, μολαταύτα, μολοντούτο, ωστόσο.

такový αντων., βρ: такóв, -а, -ó. 1 τέτοιος. 2 (παλ.) βλ. такóй (2 σημ.). || εκφρ. как - (γραπ. λόγος) αυτός καθ' εαυτόν (άσχετα προς κάθε τι άλλο)· (и) был такóв ήταν μια φορά (τώρα εξαφανίστηκε).

такóвский επ. (απλ.) βλ. такóй.

такóй αντων. 1 τέτοιος· - работник нам нужен τέτοιος εργάτης μας χρειάζεται· -, каκόй есть τέτοιος, που είναι· я не - человек, котóрый меняет своё мнение δεν είμαι τέτοιος άνθρωπος, που ν' αλλάζω τη γνώμη μου· до такóй степени σε τέτοιο βαθμό· нет -óго человека среди нас δεν υπάρχει τέτοιος άνθρωπος ανάμεσά μας· точно - же τέτοιος ακριβώς, απαράλλαχτος· -не друзья редки τέ-

τοιοι φίλοι είναι σπάνιοι. В -ОМ же смѣсле στο ίδιο πνεύμα. 2 (σε συνδυασμό με τις αντωνυμίες КТО, ЧТО, какою σημαίνει ακριβώς. КТО ОН - ποιός ακριβώς είν' αυτός. || σε συνδυασμό με τις αντων. КТО-ТО, ЧТО-ТО σημαίνει: κάποιος, κάτι. 3 ουσ. такое οὐδ τέτοιο. Мы к -ОМУ ещѣ не привѣкли σε τέτοιο ακόμα δε συνθήσαμε. || εκφρ. -ѢМ образон α) έτσι, κατ' αυτόν τον τρόπο. β) συνεπώς, κι έτσι. В -ОМ случает κ. (απλ.) В -ОМ рѣзе σε τέτοια περίπτωση. и всё -оде (прочее) και όλα τα τέτοια (τα παρόμοια). όλ' αυτά και τ' άλλα τέτοια. что -оде τί είναι ή τι θα πει. что -оде κόσμος? τι είναι το διάστημα; что -оде ракета? τι είναι ο πύραυλος; что же (ж) -оде κ. что же (ж) -όго τι το ιδιαίτερο (είναι εδώ).

такой-сякой αντων. τέτοιος-πάντοιος. || εκφρ. такой-сякой (сухой) απλ. τέτοιος - πάντοιος.

***такса**, -и θ. διατίμηση· τιμολόγηση.

таксатор, -а α. διατιμητής.

таксационный επ. της διατίμησης.

***таксация**, -и θ. διατίμηση. || καθορισμός. || καθιέρωση.

***такси** οὐδ. ἀκλ. το ταξί: маршрутное - ταξί δρομολογίου· грузовое - ταξί φορτηγό.

таксировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. διατιμώ, καθορίζω την τιμή. || -ся διατιμούμαι.

таксировка, -и θ. βλ. таксация.

таксировщик, -а α. (υπάλληλος) ρυθμιστής της κίνησης των ταξί.

таксовый επ. της διατίμησης: -ая комиссия επιτροπή διατίμησης· -ая цена τιμή καθορισμένη.

таксометр, -а α. ταξίμετρο.

таксомотор, -а α. βλ. такси.

таксомоторный επ. του ή των ταξί· - гараж γκαράζ των ταξί· -ое движение η κίνηση των ταξί.

так-сик βλ. στη λ. так.

***такт**¹, -а α. (μουσ.) ρυθμός, χρόνος· играть в - παίζω με χρόνο. || το μέτρο (οι κάθετες γραμμές). || εκφρ. в - ρυθμικά: выбивать - χτυπώ ρυθμικά (τα πόδια). отбивать - δείχνω το ρυθμό με χτύπους ή κίνηση των χεριών.

такт², -а α. το такт, ο καλός (λεπτός) τρόπος συμπεριφοράς· педагогический - το παιδαγωγικό такт.

так-таки μόριο. 1 βλ. всё-таки. 2 πραγματικά· αλήθεια· εντελώς.

тактик, -а α. κάτοχος (γνώστης) της τακτικής.

***тактика**, -и θ. η τακτική· - морского бόя η τακτική της ναυμαχίας· - террора τακτική

τρομοκρατίας· революционная - επαναστατική τακτική· изменить своё -у αλλάζω την τακτική μου.

***тактильный** επ. (βιολ.) της αφής· -ое ощущение η αίσθηση της αφής.

тактический επ. τακτικός, της τακτικής -ая подготовка войск τακτική εκπαίδευση ή προετοιμασία των στρατευμάτων· -ие преимущества τακτικά πλεονεκτήματα.

тактично επίρ. με такт.

тактичность, -и θ. το такт, ο κατάλληλος τρόπος.

тактичный επ. με такт, με καλό τρόπο· -ое замечание παρατήρηση με καλό τρόπο· - человек άνθρωπος με такт.

тактовый επ. (μουσ.) με μέτρο, με ρυθμό, ένρυθμος.

***такыр**, -а α. έρημη ασιατική πεδιάδα.

тал, -а α. βλ. тальник.

***талан**, -а α. (απλ. κ. διαлк.) ευτυχία, καλή τύχη.

***талант**, -а α. 1 ταλέντο. || ικανότητα. 2 το ταλέντο (αρχαιοελληνικό νόμισμα). || εκφρ. зарыть (закопать) ~ (в землю) θάβω (καταστρέφω το ταλέντο).

таланливо επίρ. με ταλέντο.

таланливость, -и θ. το ταλέντο.

таланливый επ., βρ: -лив, -а, -ο με ταλέντο, ταλαντούχος· ~ прѣт ποιητής με ταλέντο· - певец τραγουδιστής με ταλέντο.

талочить, -чу, -чишь ρ.δ.μ. (απλ.) επαναλαμβάνω (κοπανώ) τα ίδια και τα ίδια.

***тáлер**¹, -а α. παλαιό ασπμένιο γερμανικό νόμισμα.

***тáлер**², -а α. πλάκα τυπογραφική.

***тали**, -ей πλθ. γερανός ανυψωτικός σκάφους.

****талисман**, -а α. φυλαχτό, τάλισμαν.

***тáлия**¹, -и θ. η μέση, η οσφύς· тонкая ~ η λεπτή μέση (του σώματος). || μέρος του ενδύματος· платье с выскокой -ей φόρεμα με ψηλά τη μέση. || εκφρ. без -ии χωρίς μέση, ευθύς (όχι μεσατό)· В -ю (για φόρεμα) μεσατό.

тáлия² κ. тáлья, -и θ. (παλ.). 1 το κόψιμο των παιγνιόχαρτων στα δυό. 2 ο γύρος του χαρτοπαιγνίου.

тáллий, -я α. το θάλλιο (χημ. στοιχείο).

***талмуд**, -а α. το ταλμούδ (εβραϊκός θρησκευτικός κώδικας).

талмудизм, -а α. ταλμουδισμός.

талмудист, -а α. 1 ταλμουδιστής. 2 μτφ. σχολαστικός.

талмудистский επ. ταλμουδικός, του ταλμουδιστή ή του ταλμουδισμού.

тáловый επ. ιτέινος, της ιτιάς, απο ιτιά.

***талон**, -а α. 1 δελτίο, κουπόνι. 2 απόκομμα ομολογίας ή τίτλου. || εκφρ. открепитель-

ННЙ - έγγραφο διαγραφής απο μέλος κομματικής ή κοσμομολικής οργάνωσης. **ПРИКРЕПІТЕЛЬНІЙ** - έγγραφο σύνδεσης με άλλη οργάνωση κομματική ή κοσμομολική.

ΤΑΛΛΟΝΝΗЙ επ. του δελτίου· του κουπονιού.

ΤΑΛΗЙ επ. λιωμένος· - СНЕГ λιωμένο χιόνι.

|| απο λιωμένο χιόνι· -АЯ ВОДА νερό απο λιωμένο χιόνι.

***ΤΑΛЬБЕРГ**, -а α. το χαμηλότερο μέρος της κοιλάδας. || το φαράγγι.

***ΤΑЛЪК**, -а α. το ταλκ, ο τάλκης (ορυκτό). || σκόνη-ταλκ· ПРИСЫΠΑНИЕ -ΟΜ επίταση με ταλκ.

ΤΑЛЪКА, -и θ. (παλ.) κούβαρι νήματος.

ΤΑЛЪКОВНІЙ επ. του ταλκ.

ΤΑЛЪМА, -и θ. (παλ.) γυναικείος επενδύτης χωρίς μανίκια.

ΤΑЛЪНІК, -а α. 1 θάμνοι ιτιών. 2 βέργες ιτιάς.

ΤΑЛЪНІКОВНІЙ επ. ιτέινος.

ΤΑЛЪЯ βλ. ТАЛІЯ.

ΤΑЛЪЯНКА, -и θ. είδος φουσαρμόνικας.

ТАМ επίρ. 1 εκεί, σε 'κεινο το μέρος· Я - ДОЛГО ЖИЛ εκεί έζησα πολύν καιρό· КТО -? ποіός είν' εκεί; - Я ПРОВОД СВОЮ МОЛОДОСТЬ εκεί πέρασα τα νεανικά μου χρόνια· - НАВЕРХΥ εκεί επάνω· - ВНИЗΥ εκεί κάτω· - же στο ίδιο μέρος. 2 μετά, έπειτα, ύστερα· - ВІДНО СЎДЕТ μετά θα δούμε· - ПОСМОТРИМ, ЧТО ДЕЛАТЬ μετά θα δούμε τι θα κάνομε. 3 επιτακ. μόριο· τι λες (εκεί)· (περιφρ.) κάτι τιποτένιο, αμφίβολο, αόριστο. || εκφρ. - И ТУТ; - И СЯМ; --СЯМ; ТУТ И - εκεί κι εδώ· εδώ και κεί· ТО ТУТ, ТО -; ТО -, ТО ТУТ; ТО -, ТО СЯМ ποτ' εδώ, ποτ' εκεί· ПОТ' εκεί, ПОТ' εδώ· ЧТО - и. ЧЕГО - τίποτε δεν είναι εκεί (μη φοβάσαι, μη ντρέπεται, μη συστέλλεσαι).

***ΤΑМАДА**, -и θ. αρχιτρούκλινος, συμποσίαρχος.

***ΤΑМАΡΙКC**, -а α. η μυρίκη (θάμνος, δέντρο).

ΤΑМАРІКОВНІЙ επ. μυρικικός, της μυρίκης. || ουσ. πλθ. -НЕ та μυρικοειδή.

***ΤΑМБУР¹**, -а α. αλεξίνεμο. || εξέδρα βαγονιού. || (архт.)· τύμπανο.

***ΤΑМБУР²**, -а α. μάγγανο (για κέντισμα).

***ТАМБЎР**, -а α. (παλ.) τύμπανο, ταμπούρλο.

***ТАМБУРІН**, -а α. ταμπουρίνο (είδος τύμπανου).

***ТАМБУРМАЛОР**, -а α. υπαξιωματικός αρχιτυμπανιστής συντάγματος.

ТАМБУРМАЛОРНІЙ επ. του αρχιτυμπανιστή.

ТАМБУРНИЙ¹ επ. του αλεξίνεμου, αλεξίνεμος.

ТАМБУРНИЙ² επ. του μάγγανου (κέντισματος).

***ΤΑМГА**, -и θ. 1 (παλ. κ. διαλι.)· στίγμα, σημάδι. || σφραγίδα. || υπογραφή, τζίφρα. || τελωνειακός δασμός.

ΤΑΜΟЖЕННИК, -а α. τελώνης, τελωνειακός υπάλληλος.

ΤΑΜΟЖЕННІЙ επ. τελωνειακός, του τελωνείου· - Склад αποθήκη τελωνείου· - ОСМОТР η τελωνειακή εξέταση (έρευνα)· -АЯ ПОШЛИНА ο τελωνειακός δασμός.

ΤΑΜΟЖНЯ, -и, γεν. πλθ. -ЖЕН θ. τελωνείο.

ΤΑΜΟЖНИЙ, ЯЯ, -ее επ. ευρισκόμενος εκεί· -ИЕ ЖІТЕЛИ οι εκεί κάτοικοι· -АЯ ПРИРОДА η εκεί φύση.

***ТАМШІЛІЕР**, -а α. (παλ.) ναίτης, ιπκότης ιερού τάγματος.

***ΤΑМШОН**, -а α. (ιατρ.) ταμπόν, πωματισμός.

***ΤΑМШОНАДА**, -и θ. πωματισμός πληγής.

ΤΑМШОНАЦІЯ, -и θ. βλ. ТАМШОНАДА.

ΤΑМШОНІРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. βάζω ταμπόν στην πληγή, επιδένω πληγή.

ТАМ-СЯМ βλ. στη λ. ТАМ.

***ТАМТАМ**, -а α. χαλκοτύμπανο.

***ТАМСЎР**, -а α. ο ταμπουράς.

***ΤΑΝΓЕНC**, -а α. η εφαπτόμενη (γραμμή).

***ΤΑΝΓЕНЦІАЛЪННІЙ** επ. εφαπτόμενος.

***ΤΑΝГО** ουδ. άκλ. το ταγκό (χορός).

***ΤΑΝДЕМ**, -а α. μηχανές ή μέρη μηχανών σε διαδοχική τοποθέτηση.

***ΤΑΝЕЦ**, -ица α. χορός. || τραγούδια χορού.

***ΤΑΝІН**, -а α. η ταννίνη.

ΤΑΝІННІЙ επ. της ταννίνης· ταννινιούχος· με ταννίνη (πραγματοποιούμενος).

ΤΑΝІНОВНІЙ επ. ταννινιούχος· με ταννίνη.

***ТАНК¹**, -а α. άρμα μάχης, το ταнк(ς).

***ТАНК²**, -а α. βυτιο μεγάλο, ντεπόζιτο.

***ΤΑΝКЕР**, -а α. δεξαμενόπλοιο, το τάνкер.

ΤΑΝКЕРНІЙ επ. του δεξαμενόπλοιου· - ФЛОТ δεξαμενόπλοιοι στόλος· -οе СЎДНО βλ. ΤΑΝКЕР.

***ТАНКЕТКА¹**, -и θ. μικρό (ελαφρό) άρμα μάχης.

ТАНКЕТКА², -и θ. σόλα (σ' όλο το μήκος του υποδήματος). || πέδιλα γυναικεία.

ΤΑΝΚІСТ, -а α. τανκίστας.

ΤΑΝΚІСТ², -а α. βυτιοκαθαριστής.

ΤΑΝΚІСТСΚІЙ επ. του τανκίστα· - ШЛЕМ το κράνος του τανκίστα.

ΤΑΝКОВНІЙ επ. του άρματος μάχης, του ταнк· - ПОЛК σύνταγμα αρμάτων μάχης· - БОЙ αρματομαχία· -НЕ ВОЙСКА στρατεύματα αρμάτων μάχης.

ΤΑΝКОДРОМ, -а α. πεδίο ασκήσεων αρμάτων μάχης.

ΤΑΝКОСТРОЕНИЕ, -я ουδ. κατασκευή αρμάτων μάχης.

ΤΑΝКОСТРОІТЕЛЬНІЙ επ. της κατασκευής αρμάτων μάχης.

ΤΑΝНІН κλπ. παράγωγα βλ. ΤΑΝІН.

***ΤΑΝΤΑΛ**, -а α. ο Τάνταλος. || το ταντάλιο (μέταλλο). || εκφρ. МУКИ -а το μαρτύριο του Τάνταλου.

ΤΑΝΤΑЛОВ, -а, -ο επ. ταντάλειος· -и МУКИ το ταντάλειο μαρτύριο.

ταντάλονι επ. του ταντάλιου (μετάλλου). || τανταλιούχος.

танцевальный επ. χορευτικός, του χορού. - зал αίθουσα χορού. -я музыка μουσική χορού. -я школа σχολή χορού. -ое искусство χορευτική τέχνη. ~ вечер η χοροεσπερίδα.

танцевание, -я ουδ. χορός (ενέργεια).

танцевать, -цую, -цуеть, μτχ. ενστ. **танцующий** ρ.δ. 1 χορεύω. ~ вальс, мазурку χορεύω βαλς, μαζούρκα. Я не умею ~ δεν ξέρω χορό. 2 μτφ. βαδίζω χορευτά. || ταλαντεύομαι, τρεμουλιάζω. у старика руки ~ют τα χέρια του γέρου τρέμουν. || ~ся χορεύω. || χορεύομαι.

танзал, -а α. αίθουσα χορού.

***танцкласс**, -а α. (παλ.). 1 σχολή χορού: το μάθημα χορού. 2 κέντρο χορευτικό.

***танцмейстер**, -а α. (παλ.) χοροδιδάσκαλος.

танцовать κλπ. παράγωγα βλ. **танцевать**.

танцовщик, -а α., -ца, -и θ. (παλ.) 1 βλ. **танцор**. 2 χορευτής μπαλέτου.

танцор, -а α., -ка, -и θ. χορευτής, -τρια.

танцплощадка, -и θ. πίστα χορού.

танцулька, -и θ. (απλ.) χοροεσπερίδα· χοροί.

танцующий ουσ. απο μτχ. πλθ. -ие. 1 ο χορευτής. 2 χορευτικός. -ая походка χορευτικό βάδισμα. || ταλαντευόμενος, τρεμουλιαστός.

***тапёр**, -а α., -ша, -и θ. πιανίστας, -τρια, ακορντεανίστας (που παίζει με πληρωμή).

***тапёр**, -а α. ο τάπιρος (ζώο θηλαστικό).

тапки, -пок πλθ. (ενκ. тапка, -и θ.) παντόφλες. спортивные -и είδος αθλητικών παπουτσιών (χωρίς τακούνια).

тапочки, -чек πλθ. (ενκ. тапочка, -и θ.) βλ. тапки.

***тара**, -и θ. 1 το απόβαρο, η τάρα. 2 υλικό συσκευασίας.

тарабанить ρ.δ. παράγω ήχο χτυπώντας, κροτώ. дождь -ит по крыше η βροχή κροτεί στη στέγη.

тарабарить ρ.δ. (απλ.) φλυαρώ, αερολογώ.

тарабарский επ. 1 (παλ.) κρυπτογραφικός. 2 ακατάληπτος, ακατανόητος. || εκφρ. -ая грамота α) κρυπτογραφικό σύστημα στη Ρωσία. β) το ακατάληπτο, το ακατανόητο.

тарабарщина, -и θ. ακαταληψία, το ακατανόητο, αμπρακαντάβρα.

таракан, -а α. κατσαρίδα.

тараканий, -ья, -ье επ. της κατσαρίδας. || κατσαριδοειδής.

тараканка, -и θ. βλ. таракан.

таран, -а α. 1 ο κριός (παλαιά πολιορκητική μηχανή). 2 έμβολο πλοίου καθώς και κάθε αιχμηρό όργανο διάτρησης. 3 πλήγμα, χτύπημα. 4 (στρατ.) σφήνα. || εκφρ. гидравлический ~ υδραυλική εγκατάσταση ανύψωσης

νερού.

таранение, -я ουδ. χτύπημα με έμβολο ή με αιχμηρό όργανο. || χτύπημα· ρήγμα.

тараний, -ья, -ье επ. του κυπρίνου. -ья жкра χαβιάρι κυπρίνου.

таранить ρ.δ.μ. χτυπώ με το έμβολο (για πλοίο). || χτυπώ με αιχμηρό όργανο. 2 διατρύω χτυπώντας· διασχίζω. || (στρατ.) χτυπώ με τη μηχανή. танки ~ли один другого τα танκς αλληλοχτυπιόνταν. 3 (στρατ.) κάνω ρήγμα· δημιουργώ σφήνα.

таранка, -и θ. βλ. тарань.

таранный επ. 1 του κριού (πολιορκητικής μηχανής). 2 (στρατ.) του ρήγματος· της σφήνας. || εκφρ. -ая кость το οστό της φτέρνας.

тарантá, -я α. κ. θ. (απλ.) φλύαρος, -η, πολυλογάς, -γού, γλωσσάς, -σού, αεροκοπανιστής.

тарантáс, -а α. тарαντάς, τετρατροχο μακρύ αμάξι.

тарантáсний επ. του тарантá.

***тарантéлла**, -и θ. тарαντέλλα (χορός).

тарантítь, -нчý, -нтішь ρ.δ. (απλ.) γλωσσοκοπώ, πολυλογώ, φλυαρώ.

***тарантул**, -а α. μεγάλη δηλητηριώδης, αράχνη.

тарань, -и θ. είδος κυπρίνου.

тарарáм, -а (-у) α. тарарάμ, тарαχή, αναστάτωση· φασαρία. || γλέντι θορυβώδες.

тарарáх επιφ. тарαρά. || ως κατηγ. βλ. тарарáхнуть.

тарарáхать(ся) ρ.δ. βλ. тарарáхнуть(ся).

тарарáхнуть ρ.σ. βροντώ. ~ул гром μπουμπούνισε. ~ла пýшка βρόντησε το κανόνι. 2 μ. χτυπώ δυνατά· πυροβολώ. || ~ся χτυπώ δυνατά. ~ ο дерево χτυπώ δυνατά στο δέντρο. || πέφτω μέσα. ~ в яму πέφτω στο λάκκο.

таратáйка, -и θ. δίτροχο αμάξι· κάρο.

таратóра, -и θ. βλ. таратóрка.

таратóрить ρ.δ. μιλώ γρήγορα· πολυλογώ.

таратóрка, -и α.κ.θ. πολυλογάς, -γού, λιμαδόρος, φλύαρος, -η.

тарaxтéние, -я ουδ. τρίξιμο, χτύπος.

тарaxтéть, -хчý, ~хтішь ρ.δ. 1 τρίζω, χτυπώ, κροτώ. колёса ~ят οι τροχοί χτυπούν. 2 μτφ. φλυαρώ, πολυλογώ, λογοκοπώ, αερολογώ.

тарáчить, -чу, ~чишь ρ.δ.μ. γουρλώνω. ~ глазá γουρλώνω τα μάτια. || ~ся γουρλώνω. у него ~лись глазá αυτού γούρλωναν τα μάτια.

***тарáган**, -а α. είδος αρκτόμυος.

тарéлка, -и θ. 1 πιάτο, πινάκιο. || μερίδα φαγητού, ένα πιάτο φαγητό. он чéпче ~и сьел αυτός έφαγε τέσσερα πιάτα (φαγητό). 2 πλθ. ~и τα κύμβαλα (μουσικό όργανο). 3 κάθε αντικείμενο πινακοειδές. || εκφρ. сыть не в своéй ~е δεν έχω κέφι.

тарéлочка, -и θ. 1 πινακίδιο, πιατάκι. 2

(στρατ.) στόχος πινακοειδής.

тарелочный επ. του πιάτου, του πινακιού.

|| εκφρ. -ая чечевича η πλατιά φακή.

тарельчатый επ. πινακοειδής, δισκοειδής.

тарирование, -я ουδ. καθορισμός του απόβαρου, της τάρας.

тарировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. καθορίζω το απόβαρο, την τάρα. || ελέγχω τις μηχανικές συσκευές. || -ся καθορίζομαι (για απόβαρο). || ελέγχομαι (για συσκευή).

тарировка, -и θ. βλ. тарирование.

***тариф**, -а α. ταρίφα, τιμολόγιο, κοστολόγιο· δασμολόγιο· **таможные** -и τα δασμολογία.

тарификационный επ. της ταρίφας, του τιμολογίου, της διατίμησης.

***тарификация**, -и θ. τιμολόγηση, διατίμηση· **заработной платы** μισθολόγηση εργασίας· **таможная** - δασμολόγηση.

тарифицировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. τιμολογώ, διατιμώ. || -ся τιμολογούμαι, διατιμούμαι.

тарифный επ. διατιμητικός, της διατίμησης, της τιμολόγησης· -ое όσπρ γραφείο διατίμησης.

***тарлатан**, -а α. (παλ.) αρλατάν (ύφασμα).

тарлатановый επ. (παλ.) απο αρλατάν.

тáрный επ. του απόβαρου, της τάρας. || συσκευαστικός, για συσκευασία.

тароватный βλ. **тороватный**.

***тáртар**, -а α. τα Τάρταρα, ο κάτω κόσμος.

тáртáρaн áκλ. πλθ. τα Τάρταρα.

***тáртíнка**, -и θ. μικρό σάντουιτς.

тáрн-бáрн, **тáрн да бáр**, **тáрн-бáрн** - **растабáрн** áκλ. πλθ. (απλ.) μπούρδες, παπαρδέλες, αρλούμπες, άρες-νάρες- κουκουνάρες.

тáска, -и θ. (απλ.) τίναγμα, τράβηγμα.

тáсkáние, -я ουδ. κουβάλημα· σύρσιμο, τράβηγμα.

тáсκάть ρ.σ.μ. 1 βλ. **тáщítь**. 2 τραβώ, τινάζω (απο τα μαλλιά, αυτιά κ.τ.τ.). 3 φέρω μαζί μου· - **письмó в карма́не** φέρω μαζί μου τό γράμμα στη τσέπη. || εκφρ. - **каштáны из огня** βγάζω τα κάστανα απο τη φωτιά (κινδυνεύω εγώ προς όφελος άλλου). || -ся περιφέρομαι, τριγυρίζω, -рнó, γυροβολώ, γυροφέρνω· - по гóроду περιφέρομαι στην πόλη· - по úлицáм τριγυρνώ στους δρόμους. || περιπλανιέμαι. 2 φέρω (κουβαλώ) μαζί μου. 3 τραβιέμαι· - за жéнщинами τραβιέμαι (γυρίζω) με τις γυναίκες.

***тáсováть**, -сую, -сúешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **тáсóванный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.μ. ανακατώνω· - колóду ανακατώνω την τράπουλα. || -ся ανακατώνομαι.

та-та επιφ. επαναληπτικό· τα-τα.

тáтáкaть, -ает ρ.δ. βλ. **тáкaть**.

тáтáрвá, -и θ. (αθρσ.), παλ. οι Τάταροι.

тáтáрин, -а α., -ка, -и θ., πλθ. **тáтáрн**, γεν. **тáтáр**; Тάταρος, -άρα.

тáтáрник, -а α. ονόπορδο, γαϊδουράγκαθο.

тáтáрский επ. τατάρικος.

тáтáрщина, -и θ. ο τατάρικος ζυγός.

тáтáрн, -тáр πλθ. οι Τάταροι.

тáтуировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. στιγματίζω (το σώμα), κάνω δερματοστιξία. || -ся στιγματίζομαι.

тáтуировка, -и θ. στιγματισμός, δερματοστιξία, τατουάζ.

тáть, -я α. (παλ.) κλέφτης· ληστής· κακούργος.

тáтьбá, -и θ. (παλ.) κλεψιά· ληστεία, αρπαγή, λεηλασία.

***тау-сагнз**, -а α. τραγοπώγονας (επιστ.), τραγοπώγονας ο πρασόφυλλος, το λαγόχορτο (λι.).

***тафтá**, -и θ. ο ταφτάς (ύφασμα).

тафтáноý επ. απο ταφτά.

***таχóметр**, -а α. το ταχύμετρο.

***таχтá**, -и θ. ντιβάνι φαρδύ, χωρίς ράχη.

тачáние, -я ουδ. ράψιμο· γάζωμα.

тачáнка, -и θ. αμάξι ελαφρό με δυο άλογα.

|| εκφρ. **пулемéтная** - αμάξι με πολυβόλο.

тачáть ρ.δ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **тáчáнный**, βρ: -чан, -а, -о ράβω· γαζώνω. ||

-ся ράβομαι, γαζώνομαι.

тáчечник, -а α. καροτσέρης χειράμαξας.

тáчечный επ. της χειράμαξας· -ые колéса οι τροχοί της χειράμαξας.

тáчка, -и θ. ράψιμο· γάζωμα· - сапог ράψιμο των μποτών.

тáчка? -и θ. χειράμαξα, καροτσάκι.

тачнóý επ. ραπτικός, του ραψίματος.

тáшка, -и θ. πέτσινο σακκίδιο των ουσάρων.

тащítь, **тащú**, **тáщить**, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **тáщенный**, βρ: -щен, -а, -о ρ.δ.μ. 1 σύρω, σέρνω, τραβώ· - на бéрег нéвод траβώ στην ακτή το δίχτυ· - лóдку в вóду σύρω τη βάρκα στο νερό· - чéмодáн из-под кровáти τραβώ τη βαλίτσα απο κάτω απο το κρεβάτι. || βγάζω τραβώντας· - сапог с ногú траβώ (να βγάλω) τη μπότα απο το πόδι. 2 κουβαλώ· μεταφέρω· - на себé рккзáк κουβαλώ το γυλιό. || φέρω· -и суп φέρε σούπα. 3 οδηγώ· - за руку οδηγώ απο το χέρι· - дрúга в теáтр παίρνω το φίλο στο θέατρο. 4 βγάζω, εξάγω· - гвоздь из стéнi βγάζω το καρφί απο τον τοίχο· - зуб βγάζω το δόντι· - занóзу βγάζω την αγκίδα· - письмó из карма́на βγάζω το γράμμα απο την τσέπη. 5 κλέβω. || -ся 1 σύρομαι, σέρνομαι· **пóдóл -лся по полу** ο ποδόγυρος σέρνονταν στο πάτωμα. 2 βαδίζω αργά, με δυσκολία· он не шéл, а -лся αυτός δε βάδιζε, αλλά σέρνονταν. 3 πηγαίνω, ταξιδεύω.

тáщение, -я ουδ. 1 τήξη, λιώσιμο. 2 μτφ. α-

δυνατίζω, εξασθενίζω, ισχναίνω· φθίνω. || μα-
ραζώνω.

ТЯТЬ, ТЯУ, ТЯШЬ ρ.δ.1 λιώνω, τήκομαι· -**КТ**
ОНЕГЯ λιώνουν τα χιόνια· **ВОСК -ЕТ** το κηρί-
λιώνει. 2 καιίγομαι, τελειώνω, σώνομαι (για
σπερματοέτο). || μτφ. αδυνατίζω, φθίνω, ι-
σχναίνω. 3 μτφ. χάνομαι, εξαφανίζομαι· δι-
αλύομαι· **ОБЛАКО -ЕТ** το σύννεφο χάνεται· **ТУ-**
МАН -ЕТ η ομίχλη διαλύεται· **ЗВУКИ -КТ** οι
ήχοι χάνονται. || ελαττώνομαι, λιγοστεύω, σώ-
νομαι· **ДЕНЬГИ -КТ** τα χρήματα τελειώνουν. 4
μτφ. μαραίνομαι, μαραζώνω· - **ОТ ЛЮБВИ** μα-
ραίνομαι απο αγάπη. || εκφρ. **ТАК И -ЕТ ВО РТУ**
λιώνει (διαλύεται) στο στόμα.

Тварь, -и θ. 1 (παλ. κ απλ.) το πλάσμα, το
ον· -и **ЗЕМЛІ** τα πλάσματα της γης, τα γήινα
όντα. 2 (απλ.) πρόστυχος άνθρωπος, προστυ-
χάντζας, χαμένο κορμί. || εκφρ. **ВСЯКОЙ -И ПО**
ПЯРЕ ανάκατος· ανακάτωμένος ο ερχόμενος (α-
πο τον Νώε, που πήρε απο ένα ζευγάρι).

Твердение, -я ουδ. σκλήρυνση.

Твердеть, -еет ρ.δ. σκληρύνω, -ομαι· **Це-**
МЭНТ -ЕЕТ το τσιμέντο σκληρύνεται· **ЛЭД -ЕЕТ**
ο πάγος σκληραίνει.

Твердить, -ржѹ, -дѣшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. 1 επαναλαβαίνω, κοπανώ τα ίδια και τα ί-
δια. 2 επαναλαβαίνω πολλές φορές για απο-
στήθιση. || -**СЯ** επαναλαβαίνομαι πολλές φο-
ρές.

Твёрдо ουδ. άκλ. παλαιά ονομασία του γράμ-
ματος **Т**.

Твердокаменный επ. 1 σκληρός σαν την πέ-
τρα, πέτρινος, άναμπτος. 2 μτφ. ανάλητος,
ωμός· -οε **СЭРДЦЕ** πέτρινη καρδιά, πετροψυ-
χιά, σκληροκαρδία.

Твердокόжий, -ая, -ее επ. σκληρόφλουδος·
-ее **ЯБЛОКО** σκληρόφλουδο μήλο.

Твердокапченний επ. πολύ καπνιστός.

Твердолόбий επ. σκληροκέφαλος, Ξεροκέφα-
λος, αγύριγο κεφάλι.

Твердопλάνий επ. (για μέταλλα) σκληρός,
σκληρής σύστασης.

Твёрдо επίρ. γερά, σταθερά, ακλόνητα.

Твёрдость, -и θ. 1 σκληρότητα· στερεότητα
(των σωμάτων). 2 σταθερότητα· ακαμψία, α-
λυγισία.

Твёрдый επ., βρ: **Твёрд, ТвердА, Твёрдо;**
Твёрже. 1 σκληρός· στερεός· -οε **ТЭЛО** στε-
ρεό σώμα· -οε **Вещество** σκληρή ουσία· -**Не**
горючие τα στερεά καύσιμα· - **карандэш** το
σκληρό μολύβι· -οε **ЯБЛОКО** σκληρό μήλο. 2
μτφ. γερός, σταθερός, στερεός, ακλόνητος· α-
τράνταχος· **БЫТЬ -ым в бедэ** αντέχω γερά στη
δυστυχία. || ισχυρός· -**ая воля** ισχυρή θέλη-
ση· - **характер** ισχυρός χαρακτήρας· -**ая пА-**
МЯТЬ γερή μνήμη. 3 στέρεος· -**ая опора** γερό

στήριγμα. || σταθερός, μόνιμος· -**ая власть**
σταθερή εξουσία· -**не цены** σταθερές τιμές. ||
μτφ. ακλόνητος· -**ая уверенность** ακλόνητη
πίση· -οε **убеждение** σταθερή πεποίθηση. ||
εκφρ. - **знак** το σκληρό γράμμα **Ъ**. -**не соглА-**
СНне τα σκληρά (ηχηρά) σύμφωνα· **СТОЯТЬ -ой**
НОГОЙ πατώ γερά (στέκομαι σε γερές θέσεις).
Твёрдия, -и θ. ακρόπολη, προκύργιο, ο-
χυρό, φρούριο. || μτφ. - **самодержавия** το στή-
ριγμα της απολυταρχίας.

Твёрдь, -и θ. 1 (παλ.) το στερέωμα, ο ου-
ρανός, ο ουράνιος θόλος. 2 η γήινη σφαίρα, η
σκληρή επιφάνεια της γης ή των σωμάτων.

Твёрзний επ., βρ: **Твёрез, -а, -о** (απλ.)
βλ. **Трезный**.

Твёрже συγκριτικός β. του επ. **Твёрдый κ.**
του επιρ. **Твёрдо**.

***ТВИН, -а** α. είδος υφάσματος.

ТВОЙ, ТВОЯ, ТВОЁ. 1 κτητική αντων. δικός
σου, δική σου, δικό σου· - **ДОМ** το δικό σου
σπίτι (το σπίτι σου)· **ТВОЯ КНИГА** το δικό σου
βιβλίο (το βιβλίο σου)· **ТВОЁ МНЕНИЕ** η δική
σου γνώμη (η γνώμη σου). || σαν ο δικός σου,
δική σου κ.τ.τ., ίδιος, όμοιος· **у него ТВОЙ**
НОС αυτός έχει την ίδια μύτη με τη δική σου.
2 ουσ. ουδ. **ТВОЁ** το δικό σου· **ТУТ ОЩЕЕ, а**
не ТВОЁ, МОЁ εδώ είναι κοινό, κι όχι δικό
σου, δικό μου. 3 ουσ. πλθ. -**И** οι δικοί σου,
οι συγγενείς σου. 4 ουσ. **ТВОЙ, ТВОЯ** (απλ.)
ο δικός σου (ο σύζυγός σου ή ο ερωμένος σου)·
η δική σου (η σύζυγός σου ή η ερωμένη σου).
|| εκφρ. **ПО -ЕМУ** α) όπως εσύ, κατά το δικό
σου τρόπο ή παράδειγμα. β) όπως θέλεις, κα-
τά τη θέλησή σου· **ПУСТЬ ОУДЕТ ПО -ЕМУ** ας
γίνει όπως εσύ θέλεις. γ) κατά τη γνώμη σου·
-**ё дело** είναι δική σου υπόθεση ή δουλειά· **не**
-**ё дело** δεν είναι δική σου δουλειά· -**Я бе-**
рёт υπερτερείς, υπερέχεις, νικάς· **что - κ.**
(παλ.) **на что** - όπως ο δικός σου.

Творение; -**я** ουδ. 1 δημιουργία, φτιάξιμο.
2 έργο· - **Лүшкина** το έργο του Πούσκιν. 3
πλάσμα, δημιουργημα, ον.

Творение? -**я** ουδ. διάλυση· - **извести** διά-
λυση της ασβέστης.

Творённый επ. διαλυμένος· -**ая известь** δια-
λυμένη ασβέστη.

Творец, -рца α. 1 δημιουργός, ιδρυτής. ||
ο συγγραφέας. 2 ο θεός, ο πλαστοουργός. ||
εκφρ. -! επιφ. (παλ.) πλάσμα!

Творило, -а ουδ. 1 διαλυστήρι (σκεύος ή
χώρος διάλυσης σωμάτων). 2 βλ. **ЛПК**.

Творильный επ. της διάλυσης· -**ая яма** ο
λάκκος για διάλυση.

Творительный επ: - **падѣж** (γραμμ.) η ορ-
γανική πτώση.

Творить, -рѣ, -рѣшь ρ.δ. 1 δημιουργώ κά-

νω, φτιάχνω· - чудеса κάνω θαύματα· - до-
бро κάνω καλό· - новую жизнь δημιουργώ και-
νούρια ζωή· - молитву κάνω προσευχή (προ-
σεύχομαι)· - поклоннн κάνω μετάνοια (γυνοπε-
τώ, υποκλίνομαι). || -ся γίνομαι, συμβαίνω,
λαβαίνω χώρα· что тут -йтсЯ? τι συμβαίνει, ε-
δώ; 2 δημιουργούμαι· в этой стране -йтсЯ
нобая жизнь σ' αυτή τη χώρα δημιουργείται
μια νέα ζωή.

творить² ρ.δ.μ. ανακατώνω, φτιάχνω· - τέ-
στο φτιάχνω ζυμάρι. || -ся ανακατεύομαι, γί-
νομαι.

творок, -а α. μυζήθρα.

творожеский επ. σαν τη μυζήθρα· -ая масса
μάζα σαν την μυζήθρα.

творожить, -жу, -жишь ρ.δ.μ. μετατρέπω σε
μυζήθρα· - молоко κάνω το γάλα μυζήθρα. ||
-ся μετατρέπομαι, γίνομαι μυζήθρα.

творожник, -а α. ψωμάκι με μυζήθρα.

творожный επ. μυζήθρινος.

творческий επ. δημιουργικός· -ая работа
δημιουργική εργασία· - путь писателя η δη-
μιουργική πορεία (εξέλιξη) του συγγραφέα· -
вечер το ρεσιτάλ.

творчество, -а ουδ. η δημιουργία· το δη-
μιούργημα· το έργο.

те (απλ.) αντί тебЯ, тебё.

*театр, -а α. 1 το θέατρο (ως Τέχνη)· дре-
внегреческий - το αρχαιοελληνικό θέατρο· -
кукол κουκλοθέατρο· оперный - μελοδραματικό
θέατρο· драматический - δραματικό θέατρο. ||
το ίδρυμα, το κτίριο· работах в -е εργάζο-
μαι στο θέατρο· идѹ в -η πηγαίνω στο θέατρο.
|| το μέρος όπου έγιναν μεγάλα γεγονότα - во-
енных действий το θέατρο των πολεμικών επι-
χειρήσεων. 3 θέαμα, παράσταση· сегодня -а
не будет σήμερα δε θα έχει θεατρική παράστα-
ση. 4 τα θεατρικά έργα· - Мольера τα έργα
του Μολιέρου. || εκφρ. на -е στη σκηνή.

театрал, -а α., -ка, -и θ. θεατρόφιλος, -η.

театрализация, -и θ. διασκευή έργου για
ανάβασμα στη σκηνή· - романа διασκευή μυθι-
στορήματος για τη σκηνή.

театрализованный επ. απο μτχ. διασκευα-
σμένος για θέατρο.

театрализовать, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ.
παρλθ. χρ. театрализованный, βρ: -ван, -а, -ο
ρ.δ.κ.σ. διασκευάζω για θέατρο, για τη σκη-
νή. || -ся διασκευάζομαι για θέατρο, για σκηνή.

театральность, -и θ. θεατρικότητα. || μτφ.
επιδεικτικότητα, πλαστότητα, θεατρνισμός.

театральный επ. 1 θεατρικός, του θεάτρου·
-οе искусство η θεατρική τέχνη· - билет ει-
σιτήριο θεάτρου· -ая критика η κριτική του
θεάτρου· -не костюмы τα θεατρικά ενδύματα·
-οе училище σχολή θεάτρου. 2 μτφ. προσποι-

ητός, θεατρνιστικός.

театральщина, -и θ. παλαιοί (ξεπερασμέ-
νοι) θεατρικοί τρόποι.

театровед, -а α. ειδικός στη θεατρική τέ-
χνη, θεατρολόγος.

театроведение, -я ουδ. γνώση ή σπουδή της
θεατρικής τέχνης, θεατρολογία.

театроведческий επ. της θεατρικής τέχνης.

тебеневать, -ишет ρ. δ. βοσκώ σε χιονο-
σκεπασμένο μέρος.

тебеневка, -и θ. βόσκηση σε χιονοσκεπα-
σμένο μέρος.

тебеневочный επ. (για βοσκή) χιονοσκεπα-
σμένος· -οе пастбище χιονοσκεπασμένος βο-
σκότοπος.

тевтон, -а α., -ка, -и θ. βλ. тевтоны.

тевтонец, -нца α. ιπκότης τευτονικού τάγ-
ματος.

тевтонский επ. τευτονικός.

тевтоны, -ов πλθ. (εγκ. тевтон, -а, α. -ка,
-и θ.)· οι Τεύτονες. || οι Γερμανοί.

*теза, -и θ. (λογ.) βλ. тезис (1 σημ.).

*тезаврирование, -я ουδ. θησαύριση.

тезаврировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. θη-
σαυρίζω. || -ся θησαυρίζω.

*тезис, -а α. 1 θέση, ζήτημα για απόδειξη·
вдвинуть - προβάλλω (παρουσιάζω) θέση. 2
αρχή, πρώτο στάδιο ανάπτυξης. 3 άποψη, αντι-
ληψη γνώμη (για ένα θέμα)· апрельские -и
Ленина οι απριλιάτικες θέσεις του Λένιν.

тезка, -и α. κ. θ. συνονόματος, -η.

тезоименитство, -а ουδ. (παλ.)· ονομαστι-
κή γιορτή (επίσημου προσώπου).

*теизм, -а α. θεϊσμός.

теист, -а α. θεϊστής.

теистический επ. θεϊστικός (του θεϊσμού ή
του θεϊστή).

*тейлоризм, -а α. Τείλορισμός.

тѣк, -у α: дать -у (απλ.) το σκάζω γρήγο-
γορα, γίνομαι άφαντος.

*текст, -а α. το κείμενο· - древнегрече-
ского памятника το κείμενο αρχαιοελληνι-
κού μνημείου· - воинской присяги το κείμε-
νο του στρατιωτικού όρκου· перевод русского
-а μετάφραση ρωσικού κειμένου· - песни τα
λόγια του τραγουδιού.

*текстиль, -я α. (αθρσ.) τα υφάσματα.

текстильный επ. υφαντουργικός, της υφα-
ντουργίας· -ая фабрика υφαντουργικό εργο-
στάσιο· -ая промышленность βιομηχανία υφα-
ντουργίας, υφασματοβιομηχανία.

текотильщик, -а α., -ца, -и θ. υφαντουρ-
γός, -ίνα.

текстовка, -и θ. επεξηγηματικές λέξεις σε
εικόνα, φωτογραφία κ.τ.τ.

текстовой επ. του κειμένου· -иe варианты

παραλλαγές κειμένου.

***ТЕКСТОЛИТ**, -а α. σκληρή συμπιεσμένη ύλη.
ТЕКСТОЛОГ, -а α. κειμενολόγος.
ТЕКОТОЛОГИЧЕСКИЙ επ. κειμενολογικός.

***ТЕКСТОЛОГИЯ**, -и θ. κειμενολογία.
ТЕКСТУАЛЬНО επίρ. βλ. ДОСЛОВНО.

ТЕКСТУАЛЬНОСТЬ, -и θ. η ακριβής απόδοση κειμένου.

ТЕКСТУАЛЬНЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛНА, -ЛНО; 1 βλ. ТЕКСТОВОЙ. 2 βλ. ДОСЛОВНЫЙ.

***ТЕКСТУРА**, -и θ. σύνθεση (σύσταση) των σωματιών. || η χαρακτηριστική ουσία του σώματος.

***ТЕКΤΟΝΙΚΑ**, -и θ. 1 η τεκτονική (κλάδος της γεωλογίας). 2 η εμπειρία της τέχνης του τέκτονα.

ТЕΚΤΟΝΙΚΗΣΚΙ επ. τεκτονικός· -ие ЯВЛЕНИЯ τεκτονικά φαινόμενα· -ая КАРТА τεκτονικός χάρτης· ~ ПЕРИΟΔ τεκτονική περίοδος (της γης)· ~ ЦИКЛ τεκτονικός κύκλος.

ТЕΚΥЧЕСТЬ, -и θ. (κυρξ. κ. μτφ.) ρευστότητα· ~ МЕΤΑΛΛΑ η ρευστότητα του μετάλλου· - РАΒΟЧЕЙ СΙΛЫ η ρευστότητα της εργατικής δύναμης.

ТЕΚΥЧИЙ επ., βρ: -КΥЧ, -а, -е. 1 ρευστός· -ие ТЕΛΑ ρευστά σώματα. 2 που ρέει, τρεχούμενος· -ая ВОДА τρεχούμενο νερό. 3 ασταθής, μη μόνιμος.

ТЕΚΥЧКА, -и θ. μικροϋποθέσεις, μικροδουλειές.

ТЕΚΥЩИЙ επ. απο μτχ. 1 τωρινός, ο ενεστώς, ο παρών, ο τρέχων· ~ ГОД το τρέχον έτος· ~ МОΜΕΝΤ η τωρινή (παρούσα) στιγμή. 2 καθημερινός· -ие ДЕΛΑ οι καθημερινές υποθέσεις ή δουλειές· -ие ЗАБОТЫ καθημερινές φροντίδες. || τακτικός, κανονικός· ~ РЕΜΟΝΤ η τακτική επισκευή· ~ СЧЁТ ο τρέχων λογαριασμός (καταθέτη).

ТЕΛΕ... (πρόθεμα ελλην.) τηλε...

ТЕΛΕВИДЕНИЕ, -я ουδ. τηλεόραση.

ТЕΛΕВИЗИОННИЙ επ. της τηλεόρασης· -ая АН-ТЕНА κεραία τηλεόρασης. || τηλεοπτικός· -ая ПЕРЕДАЧА τηλεοπτική μετάδοση· - ЦЕНТР τηλεοπτικό κέντρο.

ТЕΛΕВИЗОР, -а α. τηλεόραση (ο δέκτης).

ТЕΛΕВИЗОРНИЙ επ. του δέκτη τηλεόρασης· - ЭКРАН οθόνη (εκράν) τηλεόρασης.

ТЕΛΕГА, -и θ. αμάξι τετράτροχο.

***ТЕΛΕΓΡΑММА**, -и θ. τηλεγράφημα

ТЕΛΕΓΡΑММНИЙ επ. τηλεγραφικός· του τηλεγραφήματος· - БЛАНК το έντυπο τηλεγραφήματος.

***ТЕΛΕГΡАФ**, -а α. 1 τηλεγράφος (συσκευή). 2 το τηλεγραφείο. 3 πομπός ή δέκτης τηλεγραφημάτων.

ТЕΛΕГΡАФИРОВАНИЕ, -я ουδ. τηλεγραφία, τηλεγραφική επικοινωνία.

ТЕΛΕГΡАФИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. τηλεγραφώ. || -ся τηλεγραφούμαι.

ТЕΛΕГΡАФИСТ, -а α., -ка, -и θ. τηλεγραφήτης, -ήτρια.

ТЕΛΕГΡАФИТЬ, -ѣлю, -ѣшь ρ.δ.κ.σ. βλ. ТЕΛΕГΡАФИРОВАТЬ.

ТЕΛΕГΡАФИЧЕСКИЙ επ. (παλ.) βλ. ТЕΛΕГΡАФНИЙ.

ТЕΛΕГΡАФИЯ, -и θ. τηλεγραφία.

ТЕΛΕГΡАФИЙНИЙ επ. 1 τηλεγραφικός· -ие СТОЛ-БЫ τηλεγραφικοί στύλοι· -ая ЛЕНТА τηλεγραφική ταινία· -ая СВЯЗЬ τηλεγραφική σύνδεση (επικοινωνία). 2 σύντομος, λακωνικός· ПИСАТЬ -ИМ СТИЛЕМ γράφω λακωνικά. || εκφρ. -ое АГЕНСТВО τηλεγραφικό πρακτορείο.

ТЕΛΕЖЕЧНИК, -а α. αμαξάς, αμαξηλάτης.

ТЕΛΕЖКА, -и θ. 1 αμαξάκι. 2 αμάξι. 3 καροτσάκι.

ТЕΛΕЖНИЙ επ. του αμαξιού· -ое КОΛЕСО τροχός αμαξιού. || αμαξιτός· -ая ДОРΟΓА αμαξιτή οδός.

ТЕΛΕЗРІТЕЛЬ, -я α. τηλεθεατής.

ТЕΛΕКИНО ουδ. άκλ. τηλεκινηματογραφία.

***ТЕΛΕМЕТР**, -а α. βλ. ДАЛЬНОМЕТР.

ТЕΛΕМЕХАНИЗАЦИЯ, -и θ. τηλεμηχανοποίηση.

ТЕΛΕМЕХАНИКА, -и θ. τηλεμηχανική.

ТЕΛΕМЕХАНИЧЕСКИЙ επ. τηλεμηχανικός.

ТЕΛΕНОК, -а, πλθ. -ЛЯТА, -ЛЯТ α. μοσχάρι, -άκι. || ελαφάκι. || μτφ. άβουλος, αφελής, απλοϊκός· κουτούτσικος.

ТЕΛΕΟБЪЕКТИВ, -а α. τηλεφακός.

ТЕΛΕΟΛΟГИЧЕСКИЙ επ. τελολογικός κ. τελεολογικός.

***ТЕΛΕΟΛΟГИЯ**, -и θ. τελολογία κ. τελεολογία.

***ТЕΛΕΠΑТІЯ**, -и θ. τηλεπάθεια.

ТЕΛΕПЕНЬ, -ПНЯ α. (διακλ.) άνθρωπος άγαρμπος, μπατάλικος, ακαλαίσθητος.

ТЕΛΕПЕРЕДАТЧИК, -а α. πομπός τηλεόρασης.

ТЕΛΕПРИЁМНИК, -а α. δέκτης τηλεόρασης.

ТЕΛЕСА, ТЕЛЕС, -АМ πλθ. τα κρέατα, τα πάγια.

***ТЕΛЕСКОП**, -а α. τηλεσκόπιο.

ТЕΛΕСКОПИЧЕСКИЙ επ. τηλεσκοπικός.

ТЕΛΕСКОПИЯ, -и θ. τηλεσκοπία, -κόπηση.

ТЕΛΕСКОПНИЙ επ. τηλεσκοπικός· του τηλεσκοπίου· -ая ТРУБА ο σωλήνας του τηλεσκοπίου.

ТЕΛЕСНОСТЬ, -и θ. (γραμ. λόγος) υλικότητα.

ТЕΛΕСНИЙ επ., βρ: -СЕН, -СНА, -СНО. 1 (φυσ. κ. μαθ.) σωματικός, του σώματος. 2 του ανθρώπινου σώματος· -ие НАКАЗАНИЯ σωματικές τιμωρίες. 3 υλικός· ~ МИР ο υλικός κόσμος. || σαρκικός· σαρκώδης.

***ТЕΛΕТАЙП**, -а α. τηλετυπία, τυλέτυπο.

***ТЕΛΕФОН**, -а α. τηλεφώνο.

ТЕΛΕФΟНИЗАЦИЯ, -и θ. εγκατάσταση τηλεφω-

νου, -νων.

телефонизировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. εγκατασταίνω τηλέφωνο, -φωνα. || -ся αποκτώ τηλέφωνο.

телефонирование, -я ουδ. τηλεφώνηση.

телефонировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. 1 τηλεφωνώ. 2 βλ. **телефонизировать**.

телефонист, -а α., -ка, -и θ. τηλεφωνητής, -ήτρια.

телефонить, -ню, -нишь ρ.δ. (απλ.) τηλεφωνώ, καλώ, κουδουνίζω.

телефония, -и θ. τηλεφωνία.

телефонный επ. τηλεφωνικός· -аппарат το τηλέφωνο· -ая трубка το ακουστικό τηλεφώνου· -не проводá τηλεφωνικά καλώδια· -звонók το κουδούνι του τηλεφώνου. || εκφρ. -ая книжка (книжка) τηλεφωνικός κατάλογος.

телёц, -льцá α. (παλ.) μοσχάρι· δαμάλι. || εκφρ. золотой (златой) - χρυσό, χρυσάφι, θησαυρός· εξουσία του χρήματος.

телиться, телится ρ.δ. γενώ (για αγελάδα, ελαφίνα).

телка, -и θ. η δαμάλα.

***теллур**, -а α. το τελούριο (μέταλλο).

тело, -а, πλθ. телá, тел, -ám ουδ. 1 σώμα· закон падения тел ο νόμος της πτώσης των σωμάτων· небесные -á τα ουράνια σώματα· геометрические -á γεωμετρικά σώματα. 2 σώμα ανθρώπου, κορμί· части тела τα μέλη του σώματος· прожáть всем -ом τρέμω σύσσωμος. || το πτώμα. 3 κρέας, σάρκα. 4 κορμός (κύριο μέρος κάθε πράγματος). 5 (στρατ.) κáνη πυροβόλου. || σάρκα καρπού. || εκφρ. держáть кого в чёрном -е κάνω μαύρη τη ζωή κάποιου.

телогрэйка, -и θ. 1 η πατατούσα, παπλωματένιο σακκάκι. 2 είδος γυναικείας ζακέτας.

телогрeя, -и θ. (παλ.) επενδύτης γυναικείος μακρύς.

телодвижение, -я ουδ. η κίνηση του σώματος· гимнастические -я οι γυμναστικές σωματικές κινήσεις.

телок, -лкá α. μοσχάρι· δαμάλι.

телосложение, -я ουδ. σωματική διάπλαση.

телохранитель, -я α. σωματοφύλακας.

телочка, -и θ. μοσχάρακι (το θηλυκό).

телушка, -и θ. βλ. **телка**.

тeльник, -а α. 1 (απλ.) η φανέλα (εσώρουχο). 2 (παλ.) σταυρός φορούμενος κατάσαρκα.

тeльный επ. κατάσαρκος (φορούμενος)· -ая рубáшка η φανέλα. || χρώματος κρεατί· -ая краска χρώμα κρεατί.

тельняшка, -и θ. φανέλα ναυτική.

***тельфер**, -а α. γερανογέφυρα.

тельце, -а, πλθ. тeльца, -лец, -льцам κ. тeльцá, -лец, -льцáм ουδ. 1 σωματάκι. 2

εξογκωμάκι στο σώμα.

теля́, теля́ти ουδ. (παλ.) βλ. **телёнок**.

телятина, -и θ. κρέας μοσχάρισιο. || άνθρωπος άβουλος, κουτούτσικος.

телятник, -а α. 1 σταύλος μοσχάριων. 2 ο περιποιούμενος τα μοσχάρια, μοσχαιοτρόφος.

телятница, -и θ. η περιποιούμενη τα μοσχάρια.

телячий, -ья, -ье επ. 1 μοσχάρισιος· -ье мясо μοσχάρισιο κρέας· -ья кожа μοσχάρισιο δέρμα. 2 μοσχοειδής. || εκφρ. -вагон (απλ.) ζεστό βαγόνι· -восторг υπερενθουσιασμός· -ья нежность υπερβολική τρυφερότητα ή παραχαίδεμα.

тем επίρ. ακόμα, τόσο· -лучше ακόμα καλύτερα, τόσο το καλύτερο.

***тема**, -и θ. το θέμα· сочинение на заданную -у σύνθεση (έκθεση ιδεών) σε δοσμένο θέμα· -доклада θέμα της εισήγησης· переходите с -и на -у περνάω από το ένα θέμα σ' άλλο.

тематика, -и θ. το σύνολο των θεμάτων κύκλος θεμάτων.

тематический επ. θεματικός, με θέμα.

***темп**, -а α. το τέμπρο, ιδίωμα φθόγγου της φωνής· φωνητική χροιά· ηχητική χροιά.

темпровный επ. του τέμπρου.

теменной επ. βρεγματικός· -ая кость βρεγματικό οστό.

темень, -и θ. σκοτάδι, σκοτός· ночная - το σκοτάδι της νύχτας.

***темяк**, -á α. θηλειά κράτησης (στη λαβή του σπαθιού).

теменьте, -ёет ρ.δ. 1 σκοτεινιάζω· небо -ёет ο ουρανός σκοτεινιάζει. || σκουραίνω· вóлосы -ёют τα μαλλιά σκουραίνουν. 2 απρόσσοιρα· αρχίζω να νυχτώνω. 3 μαυρίζω, γίνομαι μαύρος· вдали -ёют горы μακριά στο βάθος μαυρίζουν τα βουνά. || εκφρ. в глазах -ёет μου περνά σκοτοδίνη. || -ся σκοτεινιάζω κλπ. ρ. ενεργ. φ. вдали -ёется лес μακριά μαυρίζει το δάσος.

теменьик, -а α. κατάλογος θεμάτων (έκθεσης ιδεών).

теменьитель, -я α. συσκευή ομαλής ελάττωσης του φωτισμού (ρεοστάτης).

теменьить, -ню, -нишь ρ.δ.μ. 1 σκοτίζω, κάνω σκοτεινό· αμαυρώνω. 2 συσκοτίζω (το νου, τη σκέψη κ.τ.τ.). || -ся βλ. ενεργ. φ.

теменьица, -и θ. φυλακή σκοτεινή.

теменьичный επ. της σκοτεινής φυλακής.

темно επίρ. σκοτεινά. || ως κατηγ. είναι σκοτεινά· уже - είναι πια σκοτάδι, σκοτεινίασε· у меня - в глазах έχω σκοτοδίνη· -, хоть глаз выколи είναι σκοτάδι-τύφλα.

темнобóрный επ, βρ: -бóров, -а, -о σκουρο-

φρύδης, μαυριδεροφύδης.

ТЭМНОВОЛОСЫЙ επ. βρ: -ЛОС, -а, -ο μαυρομάλλης.

ТЭМНОГЛАЗЫЙ επ., βρ: -ГЛАЗ, -а, -ο μαυρομάτης.

ТЭМНОКОЖИЙ, -ая, -ее επ. μαυριδερόδερμος.

ТЭМНОЛИКИЙ επ., βρ: -ЛІК, -а, -ο μελαχρινόπρόσωπος, μελαχρινός· μελαφός.

ТЭМНОЛИСТВЕННЫЙ επ. σκοτινόφυλλος, βαθυπράσινος· ~ лавр η βαθυπράσινη δάφνη.

ТЭМНОЛИСТЫЙ επ., βρ: -ЛІСТ, -а, -ο (γραπ. λόγος) βλ. **ТЭМНОЛИСТВЕННЫЙ**.

ТЭМНОЛИЦЫЙ επ. βλ. **ТЭМНОЛИКИЙ**.

ТЭМНОКРАШЕННЫЙ επ., βρ: -ШЕН, -шенна, -ο βαθύχρωμος.

Темноτά, -н̄ θ. 1 σκοτάδι, σκότος· сидѣть в -ѣ κάθομαι στο σκοτάδι· ~ приближаетея το σκοτάδι ζυγώνει, κοντεύει να σκοτεινιάσει. 2 μτφ. (καλ.) ασάφεια· ακαταληψία, θολότητα. 3 μτφ. σκοταδισμός (πνευματική-πολιτιστική καθυστέρηση).

ТЭМНЫЙ επ., βρ: ТЭМЕН, темνά, темνό κ. (απλ.) **ТЭМНО**. 1 σκοτεινός· -ая НОЧЬ σκοτεινή (σκοταδερή) νύχτα· -ая КОМНАТА σκοτεινό δωμάτιο· -ое ЦАРСТВО το σκοτεινό βασίλειο· -очень - ζοφερός, θεοσκοτεινός. 2 σκούρος, αμαυρός, μαυριδερός· -не ВОЛОСЫ σκούρα μαλλιά· -ое ПЛАТЬЕ σκούρο φόρεμα. || βαθύχρωμος. 3 μτφ. μαύρος, άχαρος, δύστυχος· -не ГОДЫ фашистской оккупации τα μαύρα χρόνια της φασιστικής κατοχής. 4 κακός, φαύλος· άσχημος· -не деяния σκοτεινά έργα· -не мысли σκοτεινές σκέψεις· -не дела σκοτεινές υποθέσεις. 5 ασαφής, ακατάληπτος, ακατανόητος, θολός· -не места в книге σκοτεινά σημεία στο βιβλίο· -не намёки σκοτεινοί (ακαθόριστοι) υπαινιγμοί. || (καλ.) άγνωστος, ασήμαντος, απλός· - человек ασήμαντος άνθρωπος. 6 μτφ. αγράμματος, απολίτιστος, καθυστερημένος. 7 ουσ. -ая θ. σκοτεινό κρατητήριο, το μπουντρούμι. || εκφρ. -ая мука το χοντράλευρο· -ое пятно μαύρη κηλίδα ή στίγμα (κατασχύνη)· -ым-темно θεοσκοτάδο, τρισκόταδο, ζόφος, έρεβος· от темна до темна; с темна до темна (απλ.) απο τη νύχτα το πρωί ως τη νύχτα το βράδυ· темна вода во облацех θολό νόημα, ασαφές, ακατάληπτο.

***ТЭМП**, -а α. το τέμπο, ο χρόνος, ο ρυθμός· **быстрый** ~ γρήγορος ρυθμός· -н̄ развития промышленности οι ρυθμοί ανάπτυξης της βιομηχανίας· в -е γρήγορα.

***ТЭМПЕРА**, -н̄ θ. υδροβαφή, τέμπερα. || εικόνα με τέτοιο χρώμα.

***ТЭМПЕРАМЕНТ**, -а α. 1 ιδιοσυγκρασία, κράση, σκαρί, ταμπεραμέν, έντο **флегматический** ~ φλεγματική κράση· **меланхолический** ~ με-

λαχχολική κράση **сангвинический** - αιματώδης κράση· **холерический** - χολерική κράση. || φύση, χαρακτήρας· το φυσικό, φυσική ιδιότητα. 2 έξαψη, ζωντάνια, ζωηράδα· δραστηριότητα. || εκφρ. с -ом ζωηρά, με ζέση; με θερμην, ένθερμα.

ТЭМПЕРАМЕНТНОСТЬ, -и θ. ζωηράδα, ζωηρότητα· δραστηριότητα.

ТЭМПЕРАМЕНТНЫЙ επ., βρ: -ТЕН, -тна, -тно ζωηρός, ένθερμος· θερμόαιμος.

***ТЭМПЕРАТУРА**, -н̄ θ. θερμοκρασία· ~ воздуха η θερμοκρασία της ατμόσφαιρας· ~ человеческого тела η θερμοκρασία του ανθρώπινου σώματος· измерять -у больного μετρώ τη θερμοκρασία του άρρωστου· **повышенная** - ο πυρετός.

ТЭМПЕРАТУРИТЬ, -рю, -ришь ρ.δ. έχω πυρετό· **больной каждый вечер** -ит ο άρρωστος κάθε βράδυ έχει πυρετό.

ТЭМПЕРАТУРКА, -и θ. μικρός πυρετός.

ТЭМПЕРАТУРНЫЙ επ. της θερμοκρασίας· -не изменения αλλαγές (μεταβολές) της θερμοκρασίας.

***ТЭМПЕРАЦИЯ**, -и θ. (μουσ.) τόνιση· μελοποίηση.

ТЭМΠΕΡΙРОВАННЫЙ επ. (μουσ.) τονισμένος, μελοποιημένος.

ТЭМПОВЫЙ επ. 1 ρυθμικός, του χρόνου, του τέμπου. 2 (αθлт.) γρήγορος, ταχύς.

ТЭМЬ, -и θ. βλ. **ТЭМА** (1 σημ.) κ. **ТЭМНОТА**.

ТЭМЯ, -мени ουδ. (ανατ.) το βρέγμα, ο θόλος του κρανίου. || μτφ. (καλ.) η κορυφή λόφου, βουνού.

ТЭНДЕН βλ. **ТЭНДЕН**.

ТЭНДЕНЦИОЗНО επίρ. με τάση με κατεύθυνση.

ТЭНДЕНЦИОЗНОСТЬ, -и θ. η ύπαρξη τάσης, ροπής, κλίσης, κατεύθυνσης.

***ТЭНДЕНЦИОННЫЙ** επ., βρ: -ЗЕН, -зна, -зно με τάση, κλίση, ροπή, κατεύθυνση.

***ТЭНДЕНЦИЯ**, -и θ. 1 τάση, ροπή, κλίση, διάθεση, επιφορά. 2 κατεύθυνση.

***ТЭНДЕР**, -а α. 1 βαγόνι εφοδιοφόρο. 2 μονόστηλο (μονοκάταρτο) σκάφος.

ТЭНЕВОЙ επ. σκιερός· απόσκιος· -ая сторона η σκιερή πλευρά· ~ склон горы η απόσκια πλαγιά του βουνού. || φυόμενος κάτω απο σκιά· -не травы χορτα σκιάς. || της σκιάς, απο τη σκιά (σχηματιζόμενος)· ~ узор σχέδιο απο τη σκιά. || σκιώδης· -не места картины τα σκιώδη μέρη της εικόνας. || εκφρ. -ая сторона η σκοτεινή πλευρά (η αρνητική πλευρά).

ТЭНЕВНОСЛИВНЫЙ επ., βρ: -ЛІВ, -а, -ο φυόμενος κάτω απο σκιά, ανθεκτικός στη σκιά· -не мхи βρύα ανθεκτικά στη σκιά.

ТЭНЕЛОБИВЫЙ επ., βρ: -БІВ, -а, -ο (για φυτά) σκιοφιλος.

ТЭНЭТА, -н̄ θ. 1 δίχτυ θηρευτικό. 2 (απλ.)

κ. διαλκ.) ο ιστός της αράχνης.

тенѣтник, -α α. αράχνη. || ιστός της αράχνης αιωρούμενος.

теністость, -и θ. σκιερότητα.

теністий επ., βρ: -ніст, -а, -ο. 1 σκιαδερός, σκιερός· **очень** ~ σύσκιος, βαθύσκιος, βαθύσκιος. 2 σκιαδωτός, κάτω από σκιά.

***тѣнис**, -а α. τένις, αντισφαίριση. || εκφρ. **насто́льный** ~ επιτραπέζιο τένις.

теннисіст, -а α., -ка, -и θ. αντισφαιριστής, -ίστρια.

тѣниска, -и θ. πουκάμισο με κοντά μανίκια.

тѣнионий επ. του τένις.

***тѣнор**, -а, πλθ. -а α. οξύφωνος, τενόρος.

тенорістий επ., βρ: -ріст, -а, -ο οξύφωνος.

тенорѳний επ. του τενόρου. ~ **гѳлос** η φωνή του τενόρου.

тенорѳк, -ркá α. λίγο οξεία φωνή.

***тѣнт**, -а α. τέντα· σκηνή· αλεξήλιο· αλεξιβρόχιο.

тѣнь, -и, προθт. ο **тѣни**, в **тѣни**, πλθ. **тѣни**, -ѣй θ. 1 σκιά, ίσκιος· на **сѳлнце** и в **тѣни** στον ήλιο και στον ίσκιο. 2 σκοτεινό μέρος εικόνας· **контрасты свѣта** и **тѣни** αντίθεση φωτός και σκιάς. || η ριχνόμενη σκιά· ~ **человѣка** η σκιά του ανθρώπου· ~ **бáшни** η σκιά του πύργου. || έκφραση φόβου, θλίψης κ. γ.γ. **грустные** -и на **еѳ лицѣ** έκφραση θλίψης στο πρόσωπό της. 3 μπφ. ίχνος αδύνατο, σημαδάκι· ~ **прошлого** σκιά παρελθόντος· ~ **улыбкѣ** υποτυπώδες χαμόγελο· **ни** - **жалости** ούτε σκιά οίκτου. 4 σιλουέτα, φηγούρα. 5 φάσμα, φάντασμα, ίσκιωμα (σκιά πεθαμένου). || εκφρ. **ночнáя** (**вечѣрнáя**) -; - **ночи** το σούρουπο· **фросáтъ** (**кидáтъ**) ~ на **кого-что** αμαυρώνω την αξιοπρέπεια κάποιου· **навесті** ~ (на **плетѣнь**, на **ясний** **день**) συσκοτίζω σκόπιμα· θολώνω τα νερά· **быть** (**сдѣлаться**) ~ **бы** α) ακολουθώ κάποιον σαν τη σκιά του. 2 είμαι η σκιά κάποιου (είμαι υποχείριο κάποιου)· **он** ~ **и гѳлос** **кого** αυτός είναι σκιά και φερέφωνο κάποιου· **держáтъся** (**быть**, **стоятъ**) в -и δε θέλω να φαίνομαι, να επιδειχνομαι· κρατιέμαι στην αφάνεια· **оставлять** в -и **что** αφήνω κάτι σκοτεινό (ασαφές, αδιευκρίνιστο)· **ходить**, (**идти**, **следовать**) за кем как ~ παρακολουθώ κάποιον άγρυπνα, τον παίρνω στο κοντό, σαν τη σκιά του· ~ **пáдает** на **кого-что** αμαυρώνεται η αξιοπρέπεια κάποιου· (**однá**) ~ **остáлось** от **кого** έγινε σαν το ίσκιωμα (κάτισχνος)· -и **под** **глазáми** οιδήματα (σακκουλίτσες) κάτω από τα μάτια.

тѣнькáтъ, -ает ρ.δ. βγάζω οξύ ήχο.

***теогѳнія**, -и θ. θεογονία.

***теодицѣя**, -и θ. θεοδικία.

***теодоліт**, -а α. θεοδόλιχος.

теократіческий επ. θεοκρατικός.

***теокράтія**, -и θ. θεοκρατία.

теѳлог, -а α. ο θεολόγος.

теологіческий επ. θεολογικός.

***теολѳгія**, -и θ. θεολογία.

***теорѣма**, -и θ. (μαθ.) το θεώρημα· ~ **Пифагѳра** πυθαγόρειο θεώρημα ή εκατόμβη.

теорезіровать, -рую, -руешь ρ.δ. ασχολούμαι με θεωρητικά ζητήματα· θεωρητικολογώ.

теорѣтик, -а α. θεωρητικός· **Платѳн** -- **идеализма** ο Πλάτωνας είναι θεωρητικός του ιδεαλισμού· **Геракліт** -- **материализма** ο Ηράκλειτος είναι θεωρητικός του υλισμού.

теоретіческий επ. θεωρητικός· -а **подготѳвка** θεωρητική προετοιμασία· ~ **ум** θεωρητικός νους, θεωρητικό μυαλό· -а **астрономія** θεωρητική αστρονομία.

теоріѳка, -и θ. θεωρία σαχλή· κακομοιριασμένη και βλαβερή.

***теѳрія**, -и θ. 1 θεωρία· ~ **относительности** θεωρία της σχετικότητας· ~ **верѳятности** θεωρία των πιθανοτήτων· ~ **познáния** θεωρία της γνώσης (γνωσιολογία)· ~ **Дáрвина** θεωρία του Δαρβίνου. 2 φαντασία, μη πραγματικότητα· **ѳто бывáет** **тѳлько** в -и αυτό συμβαίνει μόνο στη θεωρία (στα λόγια). 3 οι κανόνες· ~ **мѳзыки** θεωρία της μουσικής.

теѳсѳѳ, -а α., -ка, -и θ. θεόσοφος, -η ή θεοσοφιστής, -τρια.

теѳсѳѳический επ. θεοσοφικός.

***теѳсѳѳія**, -и θ. θεοσοφία.

теѳсѳѳский επ. θεοσοφικός.

теперешний, -яя, -ее επ. τωρινός· σημερινός· -я **жизнь** η τωρινή ζωή· -я **мѳда** η σημερινή μόδα.

теперіца επір. (απλ.) βλ. **теперѣ**.

теперѣ επір. τώρα, αυτή τη στιγμή· **ѳто нáдо сдѣлать** ~ **же** αυτό πρέπει να γίνει τώρα δα· ~ **уже** **пѳздно** τώρα πια είναι αργά. || μετά, παρακάτω, σε συνέχεια· **первѳю задáчу мы решіли**, ~ **перейдѣм** **ко** **вторѳй** το πρώτο πρόβλημα το λύσαμε, τώρα θα περάσουμε στο δεύτερο.

тѣплѣнький επ. ζεστούτσικος.

теплѣтъ, -ѣет ρ.δ. 1 ζεσταίνω, -ομαι, θερμαίνομαι, γίνομαι ζεστός· **тáлкѳ**· **мѳре** ~ **ло** η θάλασσα ζέστανε· на **улицѣ** ~ **ѣет** έξω κάνει ζέστη.

тѣпліна, -и θ. (διαλκ.) φωτιά, πυρά.

теплітъ, -лю, -лшѣ ρ.δ.μ. (παλ.) ανάβω· ~ **лампаду** ανάβω τη λαμπάδα. || -ся **каі** **гома** με αδύνατη φλόγα. || **фωті** **гома** αδύνατα.

теплітъ, -лїт ρ.δ. ζεσταίνω, θερμαίνω.

теплїца, -и θ. θερμότηπιο.

ТЕПЛИЧНЫЙ επ. θερμοκηπιακός, του θερμοκήπιου· -ая температура θερμοκρασία θερμοκήπιου· -не цветѣ λουλούδια θερμοκήπιου. 2 μτφ. καλομαθημένος μαλακός· ασυνήθιστος σε δυσκολίες. || εκφρ. -οε растѣние; - цветок (για άνθρωπο) μαμόθρεπτος, καλομαθημένος.

ТЕПЛО¹, -ά ουδ. 1 βλ. теплоτά (1 σημ.). || θερμοκρασία άνω του μηδενός (0°). || καιρός ζεστός. 2 μτφ. καλοσύνη, εγκαρδιότητα, θαλπωρή.

ТЕПЛО² επір. 1 θερμά· ζεστά. 2 μτφ. εγκάρδια, φιλόφωνα· - встретитъ когд-н. καλοδέχομαι κάποιον. 3 μτφ. ευχάριστα, ευάρεστα. 4 (ως κατηγ.) είναι ζεστά· на улице - έξω κάνει ζεστά· мне - έχω ζεστά. || μτφ. αισθάνομαι ευχάριστα.

ТЕПЛОВѢТНЪЙ επ., βр: -вѢт, -а, -ο ζεστούτσικος, υπόθερμος· χλιαρός.

ТЕПЛОВѢЗ, -а α. μηχανή σιδηροδρομική διζελοκίνητη.

ТЕПЛОВѢЗНЪЙ επ. διζελοκίνητος· - двѣгатель κινητήρας διζελ.

ТЕПЛОВѢЗОСТРОѢНІЕ, -я ουδ. κατασκευή διζελοκίνητων μηχανών.

ТЕПЛОВѢЙ επ. θερμικός, της θερμότητας· -ая энѣргія θερμική ενέργεια· -οе излучѣние ενέργεια ακτινοβολίας· -не потери απώλειες θερμότητας· -ая изоляція μονωτήρας θερμότητας· - двѣгатель θερμοκινητήρας, θερμοδυναμική ή θερμική μηχανή· -ая обработка θερμική επεξεργασία. || εκφρ. -ая сеть θερμικό δίχτυ· - удар θερμοπληξία.

ТЕПЛОѢМКЪЙ επ. μεγάλου θερμοδυναμικού. || πολυδάπανος σε καύσιμη ύλη.

ТЕПЛОѢМКОСТЪ, -и θ. το θερμοδυναμικό, η θερμοπεριεκτικότητα.

ТЕПЛОЗАЩИТА, -и θ. βλ. теплоизоляция.

ТЕПЛОИЗОЛЯЦИОННЪЙ επ. θερμομονωτικός.

ТЕПЛОИЗОЛЯЦІЯ, -и θ. θερμότητας μονωτήρας.

ТЕПЛОКРѢВННЕ, -ых κλθ: -не живѢтныε τα ζώα με σταθερή θερμοκρασία (ανεξάρτητα απο το περιβάλλον).

ТЕПЛОЛѢЧѢНІЕ, -я ουδ. θεραπεία με τα ζεστά.

ТЕПЛОЛЮБИВЪЙ επ., βр: -люб, -а, -ο (για ζώα και φυτά) θερμοφίλος, φιλόθερμος.

ТЕПЛОМѢР, -а α. θερμοδόμετρο.

ТЕПЛОНЕПРОНИЦАЕМЪЙ επ. αδιάθερμος.

ТЕПЛОСМѢН, -а α. εναλλαγή (κυκλοφορία) της θερμότητας.

ТЕПЛОТДѢАЧА, -и θ. εκπομπή θερμότητας.

ТЕПЛОПРѢВѢД, -а α. σύστημα σωλήνωσης θέρμανσης.

ТЕПЛОПРѢВѢДНОСТЪ, -и θ. θερμοαγωγιμότητα.

ТЕПЛОПРѢВѢДНЪЙ επ. θερμοαγωγός, καλός αγωγός θερμότητας.

ТЕПЛОПРОДУКЦІЯ, -и θ. θερμότητας παραγωγή.
ТЕПЛОСѢТЬ, -и θ. δίχτυ μετάδοσης θερμότητας.

ТЕПЛОСНАБЖѢНІЕ, -я ουδ. εφοδιασμός με θέρμανση ή με ζεστό νερό.

ТЕПЛОСТОЙКЪЙ επ. θερμοανθεκτικός, θερμοσταθερός.

ТЕПЛОСТОЙКОСТЪ, -и θ. θερμοανθεκτικότητα, θερμοσταθερότητα.

ТЕПЛОТѢ, -ѣ θ. 1 θερμότητα· единица измерения -ѣ μονάδα μέτρησης θερμότητας· превращѣние химической энѣргіи в -ѣ μετατροπή της χημικής ενέργειας σε θερμότητα. || θερμοκρασία· - воздуха η θερμοκρασία του αέρα· - плавления θερμοκρασία (βαθμός) τήξης. 2 ζεστή, ζεστασιά· θαλπωρή· он любит -ѣ αυτός αγαπά τη ζεστή. 3 βλ. тепло¹ (2 σημ.) -

ТЕПЛОТѢРНОСТЪ, -и θ. θερμοπαραγωγή.

ТЕПЛОТѢРНЪЙ επ. θερμοπαραγωγός, -ικός.

ТЕПЛОТѢХНІКА, -и θ. θερμοτεχνική.

ТЕПЛОТЕХНИЧЕСКІЙ επ. θερμοτεχνικός.

ТЕПЛОУСТОЙЧИВОСТЪ, -и θ. βλ. теплостойкость.

ТЕПЛОУСТОЙЧИВЪЙ επ., βр: -чив, -а, -ο βλ. теплостойкий.

ТЕПЛОФИКАЦИОННЪЙ επ. θερμαντικός, της θέρμανσης.

ТЕПЛОФИКАЦІЯ, -и θ. θέρμανση· - жилищ домов θέρμανση των κατοικιών.

ТЕПЛОФИЦИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. παρέχω θέρμανση. || -ся εφοδιάζομαι (εξασφαλίζομαι) με θέρμανση.

ТЕПЛОХОД, -а α. σκάφος πετρελαιοκίνητο.

ТЕПЛОХОДНЪЙ επ. του πετρελαιοκίνητου σκάφους.

ТЕПЛОЦЕНТРАЛЬ, -и θ. κεντρική εγκατάσταση θερμικής παραγωγής.

ТЕПЛОЭЛЕКТРОСТАНЦІЯ, -и θ. θερμοηλεκτρικός σταθμός.

ТЕПЛОЭНѢРГѢТІКА, -и θ. ενέργεια θερμική.

ТЕПЛУШКА, -и θ. φορτηγό βαγόνι με θέρμανση (προσαρμοσμένο για μεταφορά ανθρώπων). || χώρος ζεστός, με θέρμανση.

ТѢПЛЪЙ επ., βр: тѣпел, теплѢ, тепло κλθ. тѣплы κ. теплѢ. 1 ζεστός, θερμός. ~ чай ζεστό τσάι· ~ воздух ζεστός αέρας· -ая погода ζεστός καιρός· тѣпные страны οι θερμές χώρες· ~ климат θερμό κλίμα· ~ день ζεστή μέρα· -не носкі ζεστές κάλτσες. 2 εγκάρδιος, φιλόφρονας, καλός· ~ приѣм θερμή υποδοχή· спосібо вам за -не слова σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια· -ая дружба εγκάρδια φιλία. 3 μτφ. ευχάριστος, ευάρεστος (για χρώμα, ήχο, μυρουδιά). || εκφρ. -не воды θερμά ιαματικά νερά· -ая компания στενή παρέα· сказатъ páру -их слов (απλ.) λέγω δυο λόγια

τσουχερά· μαλώνω κάποιον.

теплѣнь, -и θ. ζεστός καιρός, ζέστη.

теплѣк, -а α. θερμαινόμενος χώρος.

***терапѣвт**, -а α. γιατρός-θεραπευτής.

терапевтѣческий επ. θεραπευτικός.

***терапия**, -и θ. θεραπεία· ~ **сѣрдца** καρδιο-θεραπεία.

***тераτολόγια**, -и θ. τερατολογία, μέρος της παθολογικής ανατομίας.

тереоѣльный επ. εκριζωτικός.

тереоѣльщик, -а α., -ца, -и θ. εκριζωτής, -ώτρια.

тереоѣтъ, -ѣтѣ, -ѣтъ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **тереоѣтѣнный**, βρ: -лѣн, -ленá, -ленѠ ρ. δ.μ. 1 εγγίζω με τα δάχτυλα. || τραβώ, τινάζω· ~ **кѠгѠ за плечѠ** τραβώ κάποιον απο τον ώμο. 2 μτφ. ενοχλώ. 3 ξεριζώνω· ~ **лѣн** ξεριζώνω το λινάρι. || **-сѣя** 1 τραβιέμαι, τινάζομαι. 2 ξεριζώνομαι.

тереоѣтѣние, -ѣя ουδ. ξεριζωμα, εκριζωση.

тѣрем, -а, προθт. в -е κ. в -ѣ, πλθ. -á, α. (παλ.) ρωσικό αρχοντόσπιτο.

тѣремноѣ κ. **тереомноѣ** επ. του αρχοντόσπιτου.

тѣремоκ, -мкá α. (παλ.) μικρό αρχοντόσπιτο.

тѣрѣтъ, тру, трѣшь, παρлθ. χρ. тѣрл, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. тѣртнѣй, βρ: тѣрт, -а, -Ѡ ρ.δ.μ. 1 τρίβω· μαλάσσω· ~ **глазá** τρίβω τα μάτια· ~ **спѣнку мочáлкоѣ** τρίβω τη ράχη με το σφουγγάρι. 2 μετατρέπω σε λεπτά τεμάχια· ~ **сѣр** τρίβω κεφαλοτύρι· ~ **моркѠвъ** τρίβω καρότο. || χτυπώ, προξενώ πόνο. **сапѠг трѣт** η μπότα με χτυπά. || **-сѣя** 1 τρίβομαι, μαλάσσομαι· ~ **полѠтѣнцем** τρίβομαι με την πετσέτα· ~ **мáзью** τρίβομαι με την αλοιφή. 2 ξύνομαι· **лѠшáдъ трѣтсѣя** ο δέντρο το άλογο ξύνεται στο δέντρο. 3 στριφογυρίζω, συχνάζω, βρίσκομαι. 4 τρίβομαι (σε λεπτά τεμάχια).

тѣрзáние, -ѣя ουδ. 1 ξεσχίσιμα 2 μτφ. βασάνισμα, τυράννισμα.

тѣрзáтъ ρ.δ. 1 ξεσχίζω· **волк -áет ягнѣнка** ο λύκος ξεσχίζει το αρνάκι. 2 μτφ. βασανίζω, τυραννώ (σωματικά ή ηθικά)· **κατατρώχω**. || **-сѣя** 1 ξεσχίζομαι. 2 βασανίζομαι, τυραννιέμαι· **κατατρώχομαι**.

тѣрка, -и θ. ο τρίφτης (όργανο)· **натѣрѣтъ на -е сѣру** τρίβω στον τρίφτη πολύ τυρί· **тѣрѣтъ хрѣну на -е(-Ѡй)** τρίβω χρένο στον τρίφτη.

***термáльный** επ: ~ **истѠчник** θερμοπηγή· **-не водѣ** θερμά νερά.

***тѣрмин**, -а α. ο όρος· **φилѠсѠфскѣй** - φιλοσοφικός όρος· **три тѣрмина силлогѣзма** τρεις όροι του συλλογισμού· **технѣческий** - τεχνικός όρος.

терминѣзм, α. ορολογισμός.

терминологѣческий επ. ορολογικός, των όρων· ~ **словáрь** λεξικό ορολογικό.

терминологѣя, -и θ. ορολογία.

***термит**¹, -а α. θερμίτης, άσπρο μυρμήγκι.

***термит**², -а α. (χημ.) θερμίτης.

термитный επ. (χημ.) του θερμίτη, θερμιτικός· **-ая омесѣ** ο θερμίτης.

термитѠвый επ. βλ. **термитный**.

***термѣческий** επ. θερμικός· **-Ѡе дѣйствиѣ тока** θερμική επενέργεια του ρεύματος· **-ая обрáботка метáлла** θερμική επεξεργασία του μετάλλου.

***термограф**, -а α. θερμογράφος.

***термодинамика**, -и θ. η θερμοδυναμική.

термодинамѣческий επ. θερμοδυναμικός.

термоизоляциѠнный επ. θερμομονωτικός.

термоизоляция, -и θ. βλ. **теплоизоляция**.

***термомѣтр**, -а α. θερμόμετρο· **стáвить** - βάζω το θερμόμετρο.

термомѣтрѣя, -и θ. θερμομετρία (τιμήμα της φυσικής).

термопáра, -н θ. ζευγάρι θερμοηλεκτρικό.

терморегулятор, -а α. θερμορρυθμιστής (συσκευή).

терморегуляция, -и θ. θερμορρύθμιση.

***тѣрмоѠ**, -а α. ο θερμός (φιάλη διατήρησης θερμών ή ψυχρών ποτών).

***термоστάт**, -а α. θερμοστάτης.

термостатѣческий επ. θερμοστατικός.

термотерапѣя, -и θ. βλ. **теплѠлѣчѣние**.

***термофѣл**, -а α. (βοτ. κ. ζωολ.) θερμόφιλος, φιλόθερμος.

***термофѠб**, -а α. (βοτ. κ. ζωολ.) θερμόφοβος (που δεν αναπτύσσεται σε μεγάλη θερμοκρασία).

термоэлектрѣческий επ. θερμοηλεκτρικός.

термоэлектрѣчество, -а ουδ. θερμοηλεκτρισμός.

термоэлемент, -а α. βλ. **термопáра**.

термоядѣрный επ: α) **-ая реакѣция** θερμοπυρρινική αντίδραση. β) **-Ѡе оруѣжие** θερμοπυρρινικό όπλο.

***тѣрмы**, терм πλθ. 1 οι θερμές, λουτρά δημόσια. 2 θερμοπηγές· **νερά** υπόγεια ζεστά.

тѣрн κ. **тѣрн** α. 1 αγριοδαμασηλιά. 2 το αγριοδαμάσκηνο. 3 (παλ.) βλ. **тѣрние**.

тѣрние, -ѣя ουδ. ακανθώδης θάμνος· βάτος. || (συνήθως πλθ.) μτφ. δυσκολίες, εμπόδια, αναποδιές· ατυχίες.

тернѣстѠсь, -и θ. δυσκολία, εμπόδιο· **-пути** το ακανθώδες της οδού (της πορείας).

тернѣстѣй επ., βρ: **-нѣст**, -а, -Ѡ ακανθώδης· ~ **куст** ακανθώδης θάμνος. 2 μτφ. δύσκολος, χαλεπός· **-пути** ακανθώδης δρόμος.

тернѠвник, -а α. βλ. **тѣрн**.

тернѠвнѣй επ. της αγριοδαμασηλιάς. || του

αγριοδαμάσκηνο, απο αγριοδαμάσκηνο· ~ КУСТ θάμνος αγριοδαμασκηνιάς· -οе варенье γλυκό απο αγριοδαμάσκηνα. || εκφρ. ~ Венец (γραμ. λόγος) το ακαθάλινο στεφάνι του Χριστού (σύμβολο βασάνων, παρών).

тернослива, -и θ. κ. **тернослив**, -а α. δαμάσκηνο (απο διασταύρωση άγριας και ήμερης δαμασκηνιάς. || δαμάσκηνο (αυτής της διασταύρωσης).

тёрочний εκ. της τριψης· - аппарат συσκευή τριψης, ο τρίφτης.

терпёж, -пёжá (-пёжy) α. (απλ.) βλ. терпение.

терпеливо επίρ. υπομονητικά κλπ. εκ.

терпеливость, -и θ. υπομονή, καρτερικότητα.

терпеливнй εκ., βρ: -лив, -а, -ο υπομονητικός, καρτερικός· ~ человек υπομονητικός άνθρωπος· ~ риболов υπομονητικός ψαράς. || επιμονος· ~ труд επιμονη εργασία· -ая учёба επιμονη μάθηση.

терпение, -я ουδ. 1 υπομονή, καρτερία· потерять ~ χάνω την υπομονή. 2 επιμονή, επιμονή.

терпентин, -а α. η τερέβινθος ή τέρμινθος.

терпентинный -ελ. τερεβινθικός, τερμίνθιος· -οе масло τερεβινθέλαιο, νέφτι.

терпеть, терплю, терпимъ, παθ. μτχ. ενστ. **терпимый**, βρ: -пим, -а, -ο ρ.δ. 1 υπομένω, υποφέρω, βαστώ, αντέχω, κρατώ· ~ голод, холод αντέχω στην πείνα, στο κρύο· ~ боль βαστώ τον πόνο· -и казак, атаманом будешь (παρμ.) η υπομονή κερδίζει τα πάντα. || ανέχομαι, σηκώνω· он не любит, а только -ит меня αυτός δε αγαπά, αλλά μόνο με ανέχεται· он не -ит шутки αυτός δε σηκώνει αστεία. || με το αρνητ. μόριο не δεν επιτρέπω, δεν επιδέχομαι· дело важное, не -ит отлагательство η υπόθεση είναι σοβαρή, δεν επιδέχεται αναβολή. 2 δοκιμάζω, περνώ, διέρχομαι· ~ нужду περνώ φτώχεια (ανέχεια, ένδεια)· ~ поражение δοκιμάζω ήττα· ~ неудачу δοκιμάζω αποτυχία· ~ фиаско δοκιμάζω φιάσκο· ~ лишения περνώ στερήσεις. || περιμένω, καρτερώ· дело не -ит η υπόθεση δεν περιμένει· время не -ит ο καιρός δεν περιμένει· время -ит ο καιρός περιμένει, υπάρχει ακόμα καιρός. || εκφρ. бумага всё -ит το χαρτί όλα τα υπομένει (γράφε ό,τι καλό ή άσχημο θέλεις). || -ся ανέχομαι, υπομένω κλπ. ρ. ενεργ. φ. терпю, покуда -ится красота όσο μπορείς (να κρατήσεις).

терпимо επίρ. ανεκτικά, υποφερτά κλπ. εκ.

терпимость, -и θ. ανοχή, ανεκτικότητα· επιεικεια, μακροθυμία· преступная ~ к врагам εγκληματική επιεικεια προς τους εχθρούς· ре-

лигиозная ~ ανεξιθρησκεία. || εκφρ. дом -и (παλ.) οίκος ανοχής.

терпимый εκ. απο μτχ. ενστ. 1 ανεκτός, υποφερτός· -οе положение ανεκτή κατάσταση. 2 ανεκτικός, επιεικής.

терпкий εκ., βρ: -пок, -пкá, -пко; терпче στυφός· -οе вино στυφό κρασί. || δριμύς· ~ запах δριμεία οσμή. || μτφ. τραχύς, οξύς, δηκτικός, κάυτερός.

терпко επίρ. ως κατηγ. είναι στυφός· έχω στυφάδα· у меня ~ во рту έχω στυφάδα στο στόμα.

терпкость, -и θ. στυφάδα, στυφότητα.

терпнуть, -нет, παρлθ. χρ. терпнул, терпла, -ло ρ.δ. μουδιάζω, ξυλιάζω (για μέλη του σώματος).

терпуг¹, -á α. είδος λιμας.

терпуг², -á α. είδος φαριού του Ξηρηνικού ωκεανού.

терпче συγχρ. β. του εκ. терпкий βλ. λ.

***терразит**, -а α. χρωματισμένη ασβέστη ή τσιμέντο.

***терраκόта**, -и θ. τερακότα, πήλινο κομποτένημα. || ψημένη γη.

терракотовый εκ. της τερακότας· -οе изделие πήλινο κομποτέχημα. || χρώματος τερακότας, κεραμιδί.

***террарий**, -я κ. **террариум**, -а α. τεράριο, χώρος διατήρησης αμφιβίων κ. ερπετών.

***терраса**, -и θ. 1 ταράτσα· ηλιακωτό. 2 ύψωμα· επίχωμα· ανάχωμα.

террасирование, -я ουδ. ισοπέδωση επικλινούς εδάφους.

террасировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. ισοπεδώνω επικλινές έδαφος (το κάνω καλλιεργήσιμο). || -ся ισοπεδώνομαι.

• **террасировка**, -и θ. βλ. террасирование.

террасный εκ. σαν ταράτσα.

террасовный εκ. βλ. терасный.

территориальный εκ. εδαφικός, χωρικός· -не претензии (требования) εδαφικές διεκδικήσεις· -не воды τα χωρικά ύδατα· -ая неприкосновенность странη το απαραβίαστο του εδάφους της χώρας.

***территория**, -и θ. το έδαφος, η γη· περιοχή, έκταση· γήπεδο· - госудёрства το έδαφος του κράτους· ~ колхоза η περιοχή του κολχός· ~ завода χώρος (έκταση) του εργοστασίου.

***террор**, -а α. τρομοκρατία· фашистский ~ φασιστική τρομοκρατία· полицейский ~ αστυνομική τρομοκρατία.

терроризировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. τρομοκρατώ. || -ся τρομοκρατούμαι.

терроризм, -а α. τρομοκρατία.

террсризовать, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ.

παρλθ. χρ. терроризованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. βλ. терроризировать. || -ся βλ. терроризироваться.

террорист, -а α., -ка, -и θ. τρομοκράτης, -ισσα.

террористический επ. τρομοκρατικός.

тёртый επ. απο μτχ. τριφτός, τριμμένος - сыр τριμμένο κεφαλοτύρι. 2 μτφ. πεπειραμένος, εντριβής, ψημένος, ξεσκολισμένος.

***терцет**, -а α. το τερτσέτο.

***тёрция**, -и θ. (μουσ.) η τρίτη (φωνή της κλίμακας)· малая - η τρίτη ελάσσονα· большая - η τρίτη μείζονα.

***тёрьёр**, -а α. τεριέ (ράτσα σκύλου).

терять, -яю, -яешь ρ.δ.μ. 1 χάνω· - ключи χάνω τα κλειδιά· - паспорт χάνω την ταυτότητα. || ξεφεύγω, μπερδεύω· - дорогу χάνω το δρόμο. 2 στερούμαι· - зрение χάνω την όραση· - равновесие χάνω την ισορροπία· - терпение χάνω την υπομονή. || (για θάνατο) χάνω· - отца χάνω τον πατέρα. 3 ζημιώνω· вн на этом -ете пятьсот рублэй εσείς εδώ χάνετε πεντακόσια ρούβλια. 4 σπαταλώ. || εκφρ. - голову χάνω το κεφάλι (δεν ξέρω τι να πράξω)· нечего - δεν έχω να χάσω τίποτε. || -ся 1 χάνομαι· часто вещи у меня -ются συχνά τα πράγματά μου χάνονται. 2 εξαφανίζομαι· - в толпé χάνομαι στο πλήθος. || εξασθενίζω· память в старости -яется η μνήμη στα γεράματα χάνεται. || τα χάνω, παραφρονώ, αστιζώ, δεν ξέρω τι να κάνω.

тёс, -а (-у) α. (αθρσ.) λεπτές σανίδες, πέταυρα.

теса́к, -а α. 1 είδος ξίφους. 2 πελέκι, είδος μικρού τσεκουριού.

теса́ть, тесу́, тешешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. тесанный, βρ: -сан, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 πελεκώ· - дрéвна πελεκώ κούτσουρα· - камни πελεκώ πέτρες. 2 φτιάχνω κάτι πελεκώντας. || -ся πελεκιέμαι.

тесёмка, -и θ. 1 βλ. тесёмá. 2 μιάντας, λωρίδα· ταινία υφάσματος.

тесёмочный επ. της ταινίας υφάσματος· απο ταινία.

тесёмчатый επ. απο ταινία υφάσματος.

тесина, -и θ. μια λεπτή σανίδα, ένα πέταυρο.

тёска, -и θ. πελέκημα, -ση.

тесло́, -а πλθ. тёсла, -сел, -слам ουδ. το σκεπάρνι.

теснение, -я ουδ. (παλ.) πίεση, σφίξιμο στο στήθος, στην καρδιά.

теснина, -и θ. κοιλάδα στενή. || στενή διόδος μεταξύ δυο βουνών, κλεισούρα.

теснить, -ню, -нишь ρ.δ.μ. 1 στενεύω, περιορίζω το πλάτος. || πιέζω, ωθώ, σπρώχνω·

σφίγγω. || μτφ. περιορίζω. 2 στριμώνγω. 3 μτφ. καταπιέζω· τυραννώ. 4 σφίγγω, στενεύω (για ρούχα, υποδήματα). || -оя 1 συνωστίζομαι, συνωθούμαι, στριμώνγομαι. 2 (παλ.) πιέζομαι, σφίγγομαι· моё сердце -ится η καρδιά μου σφίγγεται. 3 ωθούμαι, σπρώχνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. εκτός της 4 σημ.

тёсно 1 επίρ. στενόχωρα. 2 πυκνά, στριμωχτά. 3 ως κατηγ. είναι στενόχωρα.

теснота, -и θ. στενότητα χώρου. || εκφρ. земельная - έλλειψη καλλιεργήσιμης γης.

тесный επ., βρ: -сен, -сна, -сно. 1 στενός, στενόχωρος· -ая комната στενόχωρο δωμάτιο· - проход στενή διόδος· -ая улица η στενή οδός (σοκάκι). || μτφ. περιορισμένος· - круг друзей στενός κύκλος φίλων· у него - кругозор αυτός έχει στενόν όριζοντα. 2 πυκνός· συνεσφιγμένος, στριμωχτός. || μτφ. στενά συνδεδεμένος, με στενές σχέσεις· - друг στενός (επιστήθιος) φίλος· -ая дружба στενή φιλία· -ое сотрудничество στενή συνεργασία· -ая связь στενός δεσμός. 3 σφιχτός (για ένδυμα, υπόδημα). 4 μτφ. (παλ.) δύσκολος, χαλεπός, βαρύς· -ие обстоятельства δύσκολες περιστάσεις.

тесный επ. ξύλινος· με σανίδια· -ая крыша ξύλινη στέγη.

***теснитýра**, -и θ. (μουσ.) τόνος φωνής.

***тест**, -а α. (ψυχολ.) το τεστ.

тесто, -а ουδ. 1 το ζυμάρι· мешать - ζυμώνω· сдобное - ζυμάρι με προσθήκη βούτυρου, ζάχαρης κλπ. - на дрожжах ζυμάρι με μαγιά· слоённое - ζυμάρι σε φύλλα. 2 μάζα, πηχτή ουσία. || εκφρ. из одного -а του ίδιου φυράματος (χαρακτήρα, ποιόντος).

тестообразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно; σαν το ζυμάρι.

тесть, -я α. ο πεθερός (ο πατέρας της συζύγου).

тесма́, -и θ. ταινία υφάσματος· σειρήτι.

***тет-а-тет** επίρ. тет а тет, οι δυο μας, χωρίς την παρουσία άλλου.

тётенька, -и θ., γεν. πλθ. -нек. 1 θείτσα. 2 θεία.

тетёра, -и θ. βλ. тетёрка.

тётёрев, -а, πλθ. -рева́, -ов α. τετράονας, αγριόρνιθα (επιστ.), αγριόγαλος (λκ.).

тётёревиный επ. του τετράονα, του αγριόγαλου. || πλθ. -не та τετραονιδή.

тётёреви́тник, -а α. είδος γερακιού.

тетёрка, -и θ. αγριόγαλος (το θηλυκό). || βλ. тетёрев.

тетёря, -и θ. 1 (διαлк.) βλ. тетёрев. 2 (υβρ.) ленивая - τεμπέλης· сонная - υπναράς.

тетёха, -и θ. (απλ.) θεία, θειάκω.

тетекать ρ.δ.μ. (διαρκ.) νανουρίζω (στα χέρια).

тетивά, -ή θ. 1 χορδή τόξου (όπλου). || τεντωμένο σχοινί. 2 επικλινής πλευρά της σκάλας.

тётин, -α, -ο επ. της θείας· ~ дом το σπίτι της θείας.

тётка, -и θ. βλ. тётя. || (απλ.) ηλικιωμένη γυναίκα, θειά.

тёткин, -α, -ο επ. της θείας· ~ дом το σπίτι της θείας.

тетράдка, -и θ. τετραδιάκι.

тетрадный επ. του τετραδίου· ~ лист φύλλο τετραδίου.

тетрадоchnый επ. του τετραδίου· -ая страница η σελίδα του τετραδίου.

тетрадь, -и θ. τετράδιο· ~ в линейку τετράδιο μονόγραμμο· ~ в клетку τετράδιο με τετραγωνίδια· нóтная ~ τετράδιο για νότες, πεντάγραμμο· ~ для рисования τετράδιο ιχνογραφίας· черновáя ~ το πρόχειρο τετράδιο.

тетралогический επ. τετραλογικός, της τετραλογίας.

***тетралогия**, -и θ. η τετραλογία.

***тетраметр**, -а α. (φιλγ.) το τετράμετρο.

тетраметрический επ.(φιλγ.) τετραμετρικός.

***тетраэдр**, -а ά. (μαθ.) το τετράεδρο.

тётушка, -и θ. βλ. тётенька.

тётя, -и, γεν. πλθ. -ей θ. θειά, θειά. || ηλικιωμένη γυναίκα, θειά.

тёттели, -ей πλθ. γιουβαρλάκια με σάλτσα γιαχνί.

техминимум, -а α. το ελάχιστο των τεχνικών γνώσεων.

***технеций**, -я α. το τεχνητίο (χημ. στοιχείο).

техник, -а α. τεχνικός, τεχνίτης· инженер и -и μηχανικοί και τεχνικοί. || εκφρ. зубной ~ ο οδοντοτεχνίτης.

***техника**, -и θ. 1 η τεχνική· развитие -и η ανάπτυξη της τεχνικής· передовáя ~ πρωτόπορα τεχνική· достижения науки и -и οι επιτεύξεις της επιστήμης και της τεχνικής. || (αθρσ.) οι μηχανές, τα μηχανικά μέσα. || τεχνικός εξοπλισμός, τεχνικά μέσα· военная ~ τα πολεμικά τεχνικά μέσα· ~ сельского хозяйства τα τεχνικά αγροτικά μέσα. 2 τεχνικοί κανόνες· δεξιότητες· шахматной игры η τέχνη του σκακιού· музыкальная ~ μουσική δεξιότητες. || εκφρ. - безопасности τα μέτρα προστασίας από ατυχήματα στον τόπο της δουλειάς.

техникум, -а α. μέση τεχνική σχολή.

техницизм, -а α. 1 τεχνικισμός (υπερβολική έλξη προς το τεχνικό μέρος, παρά στην ουσία). 2 υπερβολική τάση παρουσίασης των τεχνικών

μέσων σε λογοτεχνικά έργα.

технический επ. τεχνικός· -ая остáлость η τεχνική καθυστέρηση· -ие усовершенствования τεχνικές τελειοποιήσεις· ~ кружок ο τεχνικός όμιλος· -ие требование τεχνικές απαιτήσεις· -ое образование τεχνική μόρφωση· -ое оборудование τεχνικός εξοπλισμός· ~ термин τεχνικός όρος. || εκφρ. ~ редактор βλ. техред.

техничка, -и θ. 1 η καθαρίστρια. 2 μηχανή βοηθητική.

техничный επ., βρ: -чен, -чна, -чно κάτοχος υψηλής τέχνης, δεξιότηχνης.

технолог, -а α. τεχνολόγος.

технологический επ. τεχνολογικός.

технологичность, -и θ. τεχνολογία.

технологичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; τεχνολογικός.

***технология**, -и θ. τεχνολογία· ~ судостроения τεχνολογία ναυπηγίας· ~ металлов τεχνολογία μετάλλων.

технорук, -а α. τεχνικός καθοδηγητής.

техред, -а α. τεχνικός συντάκτης.

течение, -я ουδ. ροή, ρους, τρέξιμο· удержать ~ κρόβι σταματώ την αιματορροία· ~ воды в реке ο ρους του ποταμού. || μτφ. аллелоδιαдохή ~ мысли η αλληλοδιαδοχή των σκέψεων. 3 μτφ. το πέρασμα, το διάβα· ~ времени το πέρασμα του χρόνου. 4 (κυρλξ. κ. μτφ.)· тёплое ~ ζεστό ρεύμα· холодное ~ ψυχρό ρεύμα· литературное ~ λογοτεχνικό ρεύμα. || εκφρ. в ~ στη διάρκεια· в ~ дня στη διάρκεια της μέρας· в ~ нескольких минут στη διάρκεια μερικών λεπτών, για λίγα λεπτά· в ~ спóра κατά τη διάρκεια της συζήτησης.

***течка**, -и θ. μάρκαλος, βαρβάτισμα, γαύρισμα (για ζώα).

течь, течёт, текёт, παρλθ. χρ. тék, теклá, -лó, μτχ. ενστ. текúший επир. μτχ. δεν έχει ρ.δ. 1 ρέω· тρέχω· пηγαινω· река течёт το ποτάμι ρέει· слéзы текёт δάκρυα πηγαινουν· кровь течёт αίμα πηγαινει (τρέχει). || πέφτω, χύνομαι (για κόκκους, λεπτά τεμάχια). 2 στάζω, αδειάζω· бóчка течёт το βαρέλι τρέχει. 3 μτφ. κινούμαι μαζικά· на улице -лá толпá στο δρόμο ξεχύνονταν το πλήθος. || διαδέχομαι· рассуждение -лó за рассуждением η μια σκέψη διαδέχονταν την άλλη. 5 μτφ. перνω, διαβαίνω, διαρρέω· время течёт óнс-тро ο καιρός περνá γρήγορα.

течь² -и θ. 1 εισροή, ροή, τρέξιμο. 1 οπή ροής.

тётша, -и θ. το κοιλιακό μέρος μερικών φαρίων ως τροφή.

тётшить, -шу, -шить ρ.δ.μ. 1 διασκεδάζω,

τέρπω, ψυχαγωγώ. || ικανοποιώ· ~ **СВОЁ СΑΜΟΛЮБИЕ** ικανοποιώ τον εγωισμό μου ή το φιλότιμό μου. 2 παρηγορώ, βαυκαλίζω· ~ **СЕБЯ НАДЕЖДАМИ** βαυκαλίζω τον εαυτό μου με ελπίδες. || **-СЯ** 1 διασκεδάζω, τέρπομαι, ψυχαγωγούμαι. || ικανοποιούμαι, ευχαριστιέμαι· **αρέσκομαι**. 2 γελώ με κακία· περιγελώ, κοροϊδεύω, χλευάζω. 3 παρηγορούμαι, βαυκαλίζομαι.

Тёшка, **-и** θ. βλ. **Тёша**.

Тёща, **-и** θ. πεθερά (η μάνα της συζύγου).

***τιάρα**, **-и** θ. η τιάρα· ~ **египетских фаранонов** η τιάρα των αιγυπτίων φαρά· **папская** ~ η τιάρα (μίτρα) του Πάπα.

тибетец, **-ца** α., **-ка**, **-и** θ. θιβετιανός, **-ή**.

тибетский επ. θιβετιανός, θιβετικός.

тивун βλ. **твун**.

***τιгель**, **-глия** α. χωνευτήριο.

тигельный επ. του χωνευτηρίου, χωνευτηριακός, χωνευτήριος.

тигр, **-а** α. η τίγρη.

тигрёнок, **-нка**, πλθ. **-рята**, **-рят** α. τιγράκι.

тигриний επ. της τίγρης· σαν της τίγρης.

тигрица, **-и** θ. η τίγρη (το θηλυκό).

тигровый επ. της τίγρης· **-ая шкура** δέρμα τίγρης. || τιγροειδής. || εκφρ. ~ **глаз тигриного** οφθαλμός, χαλαζίας ο σακφειροειδής· **-ое одеяло**; ~ **плед** (παλ.) κουβέρτα ριγωτή.

тигровый, **-а** α. θηρευτής τίγρηων.

***тик¹**, **-а** (**-у**) α. ύφασμα χοντρό ριγωτό, ραβδωτό.

***тик²**, **-а** α. σύσπαση των μυών (προσώπου, λαιμού, χεριών).

***тик³**, **-а** α. τικ (δέντρο των Ινδιών).

тик⁴ επιφ. τικ (απομίμηση ήχου).

тиканье, **-я** ουδ. το ρυθμικό χτύπημα τικ.

тикать ρ.δ. χτυπά ρυθμικά τικ· **часы ют** το ρολόι χτυπά τικ-τικ, τικ-так.

тикать ρ.δ. (απλ.) φεύγω, το σκάζω.

тиковый¹ επ. του ραβδωτού υφάσματος ή απο ραβδωτό ύφασμα.

тиковый² επ. απο ξύλο τικ· **-ое дерево** βλ. **тик³**.

тик-так επιφ. τικ-так (ο χτύπος του ρολογιού).

***тильори** ουδ. άκλ. (παλ.)· αμάξι δίτροχο μόνιππο, τίλμπερι.

***тильда**, **-и** θ. κυματοειδής παύλα (περισπωμένη).

тимпан βλ. **тимпан**.

***тимол**, **-а** α. άρωμα απο θυμάρι.

тимоловый επ. απο ή με άρωμα θυμαριού· **-ое мыло** σαπούνι με άρωμα θυμαριού.

тимофеевка, **-и** θ. ο φλέως ή το φλέον (σιτοειδές χορτό).

***тимпан**, **-а** α. (αρχτ.) το τύμπανο· το αέ-

τωμα. 2 το τύμπανο (κρουστό μουσ. όργανο).

***тимпан**, **-а** α. το θυμάρι.

тина, **-и** θ. μούχλα στάσιμων νερών. || μτφ. σαπίλα, διαφθορά, εξαχρείωση, βρωμιά.

тинистый επ., βρ: **-нист**, **-а**, **-ο** γεμάτος μούχλα.

* **тинктура**, **-и** θ. το βάμμα· ~ **йода** βάμμα ιωδίου.

***тиокол**, **-а** α. 1 ελαστικό θειωμένο. 2 φάρμακο αποχρεμπτικό.

***тип**, **-а** α. 1 τύπος, μοντέλο, υπόδειγμα· **новый** ~ καινούριος τύπος· **-и пассажирских самолётов** τύποι επιβατικών αεροπλάνων· **партия нового** **-а** κόμμα νέου τύπου. || τα χαρακτηριστικά, τα εξωτερικά γνωρίσματα· **человек восточного** **-а** άνθρωπος ανατολιτικών χαρακτηριστικών (ή τύπου). 2 (φιλγ.) μορφή υποδειγματική, τύπος. 3 άνθρωπος ιδιότυπος. **странный** ~ παράξενος τύπος ανθρώπου.

***типаж**, **-а** κ. **-а** α. το σύνολο των τύπων· **-тракторов** οι τύποι των τραχτέρ.

типажный επ., βρ: **-жен**, **-жна**, **-жно** τυπικός· **-не данные** τα τυπικά στοιχεία ή χαρακτηριστικά.

типец, **-пца** α. βλ. **типчак**.

типизация, **-и** θ. τυποποίηση. || ταξιόμηση. || (φιλγ., Τέχνη) επιλογή κοινωνικών τύπων.

типизирование, **-я** ουδ. (φιλγ., Τέχνη) τυποποίηση (επιλογή κοινωνικών τύπων).

типизированный επ. απο μτχ. τυποποιημένος· **-ое предприятие** τυποποιημένη επιχείρηση (ανήκουσα σε ταξιόμηση).

типизировать, **-рую**, **-руешь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **типизированный**, βρ: **-ван**, **-а**, **-ο** ρ.δ.κ.σ. 1 τυποποιώ· ταξινομώ· κατατάσσω. 2 (φιλγ., Τέχνη) επιλέγω τους κοινωνικούς τύπους· || **-ся** τυποποιούμαι.

типический επ. 1 τυπικός· ~ **образ** τυπική μορφή (πρόσωπο) έργου· **-ое обобщение явления** τυπική γενίκευση των φαινομένων. 2 βλ. **типичный** (1, 2 σημ.).

типичность, **-и** θ. 1 τυπικότητα, ίδια ισομορφία σε ένα σύνολο· ~ **лица** η τυπικότητα του προσώπου. 2 το σύνηθες. 3 (φιλγ., Τέχνη) τυπικότητα (απεικόνιση σε μια μορφή ή ένα φαινόμενο χαρακτηριστικά πολλών προσώπων ή φαινομένων).

типичный επ., βρ: **-чен**, **-чна**, **-чно**. 1 τυπικός, χαρακτηριστικός, ίδιος· ~ **средневековый город** τυπική μεσαιωνική πόλη. 2 συνήθης, **-σμένος**, φυσικός· ~ **случай** συνηθισμένη περίπτωση· **-ая ошибка** τυπικό λάθος. 3 (φιλγ., Τέχνη)· τυπικός (ενωποιημένες μορφές ή φαινόμενα σε μια μορφή ή ένα φαινόμενο).

типовой επ. 1 τυπικός, υποδειγματικός. 2

τυποποιημένος, στάνταρτ.

τιπόγραϕ, -α α. 1 τυπογράφος (εργάτης ή μηχανή). 2 είδος κάρβουρου που καταστρέφει τη φλούδα των κωνοφόρων.

τιπογραϕικός επ. (παλ.) βλ. **τιπογραϕ-ский**.

***τιπογραϕία**, -и θ. η τυπογραφία.

τιπογραϕικός επ. τυπογραφικός· - **рабóчий** ο τυπογράφος· -**ая тéχника** η τυπογραφική τέχνη· -**ая краска** τυπογραφική μελάνη - **шрйфт** τα τυπογραφικά στοιχεία (γράμματα).

τιπογραϕчик, -а α. τυπογράφος.

***τιπολιθογραϕία**, -и θ. τυπολιθογραφία.

τιπολιθογραϕικός επ. τυπολιθογραφικός.

τιπολογικός επ. τυπολογικός, της τυπολογίας· -**ие различия** τυπολογικές διαφορές· -**ие осóбенности** τυπολογικές ιδιαιτερότητες.

***τιπολογία**, -и θ. τυπολογία, ταξινόμηση κατά τύπους, κατά κοινά γνωρίσματα.

типýн, -á α. κόρυζα, λέπη, τσίφνα (αρρώστεια της γλώσσας των κοτών). || εκφρ. - **на язýк** δάγκασε τη γλώσσα (σου), βούλωσ' το (μη λες κουβέντες που δεν πρέπει).

типчák, -á α. χόρτο σιτοειδές (τροφή ζώων).

***тип**, -а α. σκοπευτήριο.

***тиράда**, -и θ. μακροσκελής λόγος ή φράση.

***тирáж**, -á α. 1 κλήρωση λαχείου. 2 σβήσιμο του λαχείου. || εκφρ. **вñйти в** - βγαίνω στο περιθώριο (αχρηστεύομαι, παλιώνω, γεράζω).

тирáж, -á α. εκτύπωση φύλλων· ο αριθμός αντιτύπων, η σειρά έκδοσης.

тиражирование, -я ουδ. καθορισμός έκδοσης αντιτύπων.

тиражировать, -ру, -решь ρ.δ.μ. καθορίζω τον αριθμό έκδοσης αντιτύπων. || -**ся** καθορίζομαι (για αριθμό αντιτύπων).

тиражний¹ επ. της κλήρωσης· -**ая таблица** πίνακας κλήρωσης (λαχείου).

тиражний² επ. του αριθμού αντιτύπων.

***тирán**, -а α., -ка, -и θ. 1 τύραννος (κυβερνήτης στην αρχαία Ελλάδα). 2 δυνάστης. 3 βασανιστής.

тирánить, -ню, -нишь ρ.δ. τυραννώ, βασανίζω· καταπιέζω. || (παλ.) χτυπώ, υποβάλλω σε βασανιστήρια.

тирánический επ. 1 τυραννικός· -**ая власть** τυραννική εξουσία. 2 μτφ. δεσποτικός, αυταρχικός, απολυταρχικός.

***тирánия**, -и θ. 1 τυραννία (μορφή διοίκησης στην αρχαία Ελλάδα). 2 δεσποτισμός, αυταρχισμός, καταδυναστευση.

тирánский επ. (παλ.) δεσποτικός, τυραννικός· σκληρός.

тирánство, -а ουδ. βλ. **тирánия**.

тирánствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. τυ-

ραννώ, βασανίζω, καταπιέζω.

***тирэ** ουδ. άκλ. (γραμμ.) η παύλα (-).

***тирс**, -а α. ο θύρσος.

тирс, -а α. η τάσος, ήμερο έλατο.

тирсальный επ. αποτυπωτικός· εκτυπωτικός.

тирсать ρ.δ.μ. 1 πιέζω, θλίβω, σφίγγω, πατώ, ζουπίζω· στριμώνω. 2 (τυπογρ.) πιέζω. 3 τυπώνω. || -**ся** 1 πιέζομαι, θλίβομαι, σφίγγομαι. 2 συνωθούμαι, στριμώνομαι.

тирсá, -óβ πλθ. 1 συνδότησος, μέγγενη. 2 μτφ. λαβίδα· **взять в** -, **зажáть в** - (στρατ.) πιάνω στη λαβίδα. 3 μτφ. ισχυρός περιορισμός· - **цензýрн** η μέγγενη της λογοκρισίας. || καταπίεση· βάσανα· κακουχίες.

тирсóвнýй επ. της μέγγενης· - **винт** ο κοχλίας της μέγγενης.

тирсéние, -я ουδ. 1 αποτύπωση (με συμπιέση). 2 (παλ.) έκδοση, τύπωμα βιβλίου. || εκτύπωση.

тирсéнный επ. σταμπάτος, πατητός, εμπριμέ.

тирсéльный επ. πιεστικός· τυπωτικός.

тирсéнить, -ню, -нишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **тирсéнный**, βρ: -**нен**, -**ненá**, -**ненó** ρ.δ. μ. τυπώνω στο πιεστήριο.

тирсéнуть ρ.σ. βλ. **тирсάть**.

тирсóвнýй επ. της τάξου· απο τάξο. || ουσ. πλθ. -**ие** τα ταξοειδή.

тирсóчнýй επ. της μέγγενης.

тирсс βλ. **тирс**.

тирссóвнýй βλ. **тирсóвнýй**.

***титán**, -а α. 1 ο Τιτάνας. 2 μτφ. υπερφυσικό ον ή δύναμη, γίγας. 3 τιτάνιο (μέταλλο). 4 αντικείμενα υπερμεγέθη.

титánистýй επ. τιτανιούχος.

***титánит**, -а α. τιτανίτης (ορυκτό).

титánический επ. τιτανικός, τιτάνιος· -**ие усíлия** τιτάνιες προσπάθειες· -**ая сýла** τιτάνια δύναμη· -**ая борьбá** τιτάνιος αγώνας.

титánовнýй επ. του τιτανίου.

тýгла βλ. **тýтло**.

тýтло, -а ουδ. 1 τίτλος, επικεφαλίδα, επιγραφή. 2 βλ. **тýтул**.

тýтóвка, -и θ. ποικιλία μηλιάς καθώς και ο καρπός της.

***титр**, -а α. 1 τίτλος, επιγραφή, επίγραμμα. 2 (χημ.) τίτλος. 3 το πάχος της μεταξωτής κλωστής.

титрóвание, -я ουδ. (χημ.) καθορισμός του τίτλου.

титрóванный επ. απο μτχ. που έχει τίτλο.

титрóвать, -рýю, -рýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **титрóванный**, βρ: -**ван**, -**а**, -**о** ρ.δ.κ.σ. (χημ.) καθορίζω τον τίτλο. || -**ся** (χημ.) καθορίζομαι (για τίτλο).

***тýтул**, -а α. 1 τίτλος (τιμητική προσηγορία). 2 επιγραφή βιβλίου. 3 (οικον.) τίτλος.

4 (νομ.) τίτλος· - СОБСТВЕННОСТИ τίτλος κυριότητας.

ТИТУЛОВАНИЕ, -я ουδ. τιτλοφόρηση.

ТИТУЛОВАННЫЙ επ. απο μτχ. τιτλοφορημένος.

ТИТУЛОВАТЬ, -лѹю, -лѹешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ТИТУЛОВАННЫЙ**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. 1 ονομάζω κάποιον με τον τίτλο του. 2 τιτλοφορώ, ονομάζω· он -лѹет себѣ революционером αυτός τιτλοφορεί τον εαυτό του επαναστάτη. || -ся τιτλοφορούμαι, ονομάζομαι.

ТИТУЛЬНЫЙ επ. του τίτλου της επιγραφής· -лист το φύλλο του τίτλου βιβλίου. || εκφρ. -не списки κατάλογος κτιρίων γενικής επισκευής.

ТИТУЛЯРНЫЙ επ.: - советник σύμβουλος ένατης τάξης στην προεπαναστατική Ρωσία.

ТИУН κ. **ТИВУН**, -а α. ονομασία διαφόρων δημοσίων υπαλλήλων στη Ρωσία τον 10 - 17 αι.

***ТИФ**, -а, προθτ. в -е κ. в -ѹ α. ο τύφος.

***ТИФЛОПЕДАГОГИКА**, -и θ. η παιδαγωγική για τους τυφλούς.

ТИФΟЗНЫЙ επ. του τύφου· - микроб μικρόβιο του τύφου. || ουσ. ο άρρωστος απο τύφο.

ТИХИЙ επ., βρ: тих, -а, -ο; тѣше, тѣпѣи-ший. 1 σιγανός, - λός, σιγηλός· -ая пѣсня σιγανό τραγούδι· - ветерок σιγανό αεράκι (αύρα)· - стук σιγανό χτύπημα· - золос σιγανή φωνή. 2 ήσυχος, αθόρυβος, ήρεμος· -ая ночь ήσυχη νύχτα· -ая река ήσυχο ποτάμι. 3 μτφ. φρόνιμος· - человек ήσυχος άνθρωπος. 4 σιωπηρός, αμίλητος. 5 γαλήνιος, -μένος· море было -ое η θάλασσα ήταν γαληνεμένη. 6 αργός, βραδύς· - ход αργό βάδισμα, βραδυπορεία. || εκφρ. -ое помешательство ελαφρό σκαρτάρισμα, ελαφρά φρενοβλάβεια· - час ώρα ανάπαυσης (στα νοσοκομεία, παιδικούς σταθμούς)· η μετά το γεύμα ανάπαυση.

ТИХНУТЬ, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. -тих, -ла, -ло ρ.δ. ησυχάζω, γαληνεύω, καλμάρω, καταλαιάζω, ηρεμά.

ТИХО 1 επιρ. σιγανά, ήσυχα, ήρεμα κλπ. επ. 2 ως κατηγ. είναι, γίνεται ησυχία, ηρεμία, γαλήνη· стало -, выступавший продолжал... έγινε ησυχία, ο ομιλητής συνέχισε... на душе - ψυχικά (εσωτερικά) έχω γαλήνη· ветер перестал, стало - ο άνεμος σταμάτησε, έγινε ησυχία.

ТИХОВЕЯННЫЙ επ. (για άνεμο) που πνέει ελαφρά.

ТИХОВОДНЫЙ επ. (παλ.) ήσυχος (για ποτάμι, ρεύμα).

ТИХОВОДЬЕ, -я ουδ. ήσυχα νερά (μη ορμητικά).

ТИХОМОЛКОМ επιρ. 1 αμίλητα. 2 βλ. ВТИХОМОЛКУ.

ТИХОНЬКО επιρ. 1 βλ. ТИХО (1 σημ.). 2 βλ. ВТИХОМОЛКУ.

ТИХОНЯ, -и, γεν. πλθ. -ей α.κ.θ. άντρας (φιλ)ήσυχος, γυναίκα (φιλ)ήσυχη.

ТИХОКЕАНСКИЙ επ. του ειρηνικού ωκεανού.

ТИХОСТРУЙНЫЙ επ. (παλ.) που ρέει (κυλά) ήσυχα.

ТИХОСТЬ, -и θ. (παλ.) ησυχία, ηρεμία, γαλήνη· νηνεμία.

ТИХОХОД, -а α. βραδυπόρος, βραδυβάτης, αργοπόδος. || (για μεταφ. μέσο) αργοκίνητος, βραδυκίνητος.

ТИХОХОДНЫЙ επ., βρ: -ден, -дна, -дно (για μεταφ. μέσο)· αργοκίνητος, βραδυκίνητος, αργοσάλευτος.

ТИХОХОНЬКО επιρ. (απλ.) βλ. ТИХОНЬКО.

ТИШАЙШИЙ υπερθ. β. του επ. ТИХИЙ.

ТИШАТЬ ρ.δ. (απλ.) ησυχάζω, γίνομαι πιο ήσυχος· εξασθενίζω.

ТИШЕ 1 συγκρ. β. του επ. ТИХИЙ και του επιρ. ТИХО.

ТИШИНА, -и θ. ησυχία, ηρεμία, γαλήνη· σιγαλιά· κάлма· σιγή· ночная - νυχτερινή ησυχία· мертвая - νεκρική σιγή· сообразать -ύτηρώ (κάνω) ήσυχία. || μτφ. ψυχική γαλήνη.

ТИШКОМ επιρ. (απλ.) ήσυχα, σιγανά, αθόρυβα. || βλ. ВТИХОМОЛКУ.

ТИШЬ, -и, προθτ. о тиши, в тиши θ. βλ. тишина. || (για καιρό) ήσυχος (χωρίς άνεμο). || εκφρ. в -и α) σε ησυχία, σε ήσυχη ώρα ή καιρό. β) σε ήσυχο (αφανές) μέρος.

-тка κ. -тко μόριο (απλ.) χρησιμοποιείται αντί του -ка στην προστακ. ή όταν σημαίπαρότρυνση.

ТКАНЕВЫЙ επ. 1 του υφάσματος· απο ύφασμα. 2 (βιολ.) του ιστού.

ТКАННЫЙ επ. υφαντός· -ая скатерть υφαντό τραπεζομάντηλο.

ТКАНЬ, -и θ. 1 ύφασμα· ιστός· шерстяная - μάλλινο ύφασμα· шелковая - μεταξωτό ύφασμα· - Пенелопы ο ιστός της Πηνελόπης. 2 (βιολ.) ιστός· соединительная - συνδετικός ιστός· мышечная - το μυελίημα· нервная - το νευρείλημα. 3 μτφ. πλοκή, υφή· словесная - произведения η λογοτεχνική υφή του έργου.

ТКАНЬЕ, -я ουδ. 1 η ύφανση· - скатерть η ύφανση τραπεζομάντηλων. 2 το ύφασμα.

ТКАНЬНЫЙ επ. βλ. ТКАННЫЙ.

ТКАТЬ, тку, ткешь, παρλθ. χρ. ткал, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. тканный, βρ: ткан, тканá, ткáно; επιρ. μτχ. δεν έχει ρ.σ. 1 υφαίνω· - сукна υφαίνω τσόχα· - ковер υφαίνω τάπητα. 2 κεντώ στον αργαλειό. || плéкω· паук ткёт паутину η αράχνη πλέκει τον ιστό. || -ся υφαίνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ТКАЦКИЙ επ. υφαντικός· - станок ο αργαλειός. || υφαντουργικός· -ое производство η υφαντουργική παραγωγή.

τκακκο-πριάιλνннй επ. κλωστοϋφαντουργικός, κλωστοϋφαντικός.

τκαч, -á α., -чѣха, -и θ. υφαντής, -τρα, υφαντουργός.

τκαчество, -а ουδ. ύφανση χονδροειδών υφανμάτων.

τкемáли ουδ. áκλ. βλ. алычá.

τкнуть, τкнý, τкнѣшь ρ.σ. 1 βλ. τýкать¹. 2 χώνω, βάζω, τοποθετώ κάποιον κάπου (για να απαλλαγώ, να τον ξεφορτωθώ). || εκφρ. - нóсом βάζω μπροστά στα μάτια κάποιου (για να αντιληφθεί, να δει, να προσέξει). || -ся 1 βλ. τýкаться (1, 2, 5 σημ.). 2 κάθομαι, ξεπλύνω όπως-όπως. || χώνομαι κάπου, βολεύομαι.

-тко βλ. -τκα.

тлен, -а α. 1 (γραπ. λόγος) σήψη, σάπισμα. 2 σαπίλα, σαπρία. 3 μτφ. πράγμα τιποτένιο. **душá нужна**, а **дѣньги** - ~ η ψυχή έχει αξία, όχι τα χρήματα.

тлѣние, -я ουδ. σήψη, σάπισμα.

тлѣнность, -и θ. σαπρότητα.

тлѣнный επ., βρ: тлѣнен, тлѣнна, тлѣнно; σάπιος, σαπισμένος· σαπρός.

тлетворность, -и θ. ιδιότητα φθοροποιός, αποσυνθετική. || βλαβερότητα.

тлетворный επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 φθοροποιός, καταστροφικός, ολέθριος. 2 μτφ. βλαβερός, επιβλαβής, επικημιός.

тлеть, тлѣю, тлѣешь ρ.δ. 1 σαπίζω, σήπομαι· αποσυντίθεμαι, χαλνώ. 2 φθίνω, σώνομαι, σιγοναίομαι. **фитиль** -ет το φυτίλι σιγοναίεται· **ýгли** -ют τα κάρβουνα σιγοναίονται. || μτφ. εξασθενώ, φθίνω, σβήνω. || -ся φθίνω, σώνομαι, σιγοναίομαι.

тлѣться, тлѣтся ρ.δ. (παλ.) βλ. тлеть (2 σημ.).

тля, -и θ. 1 ψείρα των φυτών. 2 (απλ.) άνθρωπος τιποτένιος.

тмин, -а α. 1 το κύμινο (χόρτο). 2 (αθρα) οι κυμινόσποροι.

тминный επ. του κύμινου, απο κύμινο.

тмить, тмит ρ.δ.μ. (παλ.) σκοτεινιάζω, κάνω σκοτεινό. || -ся σκοτεινιάζω, γίνομαι σκοτεινός.

то¹ σύνδ. τότε, μια· **то на прáво**, **то на лѣво** τότε προς τα δεξιά, τότε προς τα αριστερά· **то тут**, **то там** μια εδώ, μια εκεί· **онá то плакала то смеялась** αυτή τότε έκλαιγε, τότε γελούσε. || με τα μόρια **не, ѝли** σημαίνει κάτι αμφίβολο, ακαθόριστο· **σαν не то снег**, **не то дождь** σαν χιόνι, σαν βροχή. || εκφρ. а **то** βλ. а² а **то нет** βλ. **нет**· **не то-αλλιώς**, διαφορετικά, σε αντίθετη περίπτωση· (**да**) **и то** και μόνο, κι ακόμα, και επι πλέον· **вино подавали за ѝжином**, **и то по рѣмочке** κρασί προσέφεραν μετά το δείπνο, όμως

μόνο ένα ποτηράκι.

то² βλ. **тог**.

то³ (μόριο επιτακ. στην αρχή της κύριας πρότασης)· τότε· **если так, то я не согласен** αν είναι έτσι, τότε εγώ δε συμφωνώ.

-**то** μόριο. 1 (χρησιμοποιείται για υπογράμμιση της λ. στην πρόταση)· ακριβώς· **это-то-то и хотѣл** αυτό ακριβώς και ήθελα. 2 (αόριστο μόριο που μπαίνει μετά απο τις αόριστες αντωνυμίες και επιρρήματα)· **кто-то** κάποιος· **что-то** κάτι (τι)· **когда-то** κάποτε· **где-то** κάπου. 3 (σημαίνει κάτι αόριστο, που αντικατασταίνει το συγκεκριμένο)· **когда?** - **когда-то** πότε; - **какое?** - **какое-то** ποιός; - **какой?** - **какой-то** ποιός; - κάποιος· (το ίδιο και με άλλες αόριστες αντωνυμίες).

то **ошь** σύνδ. επεξηγηματικός· (απλ.) δηλαδή.

товár, -а α. 1 το εμπόριο· **производство** -**ов** παραγωγή εμπορευμάτων· **хóджий** ~ περιζήτητο εμπόρευμα· **-и ширóкого потреблѣния** εμπορεύματα πλατιάς κατανάλωσης· **лежалый** - παλιό εμπόρευμα· **колониáльные -и** αποικιακά εμπορεύματα. 2 δέρμα κατεργασμένο.

товáрищ, -а α. 1 σύντροφος· **фронтóвой** - συμπολεμιστής· - **по орудью** συστρατιώτης ή συμμαχητής· **шкóльные -и** οι μαθητές του ίδιου σχολείου· **попýтный** - συνοδοιπόρος· - **дѣтства** παιδικός φίλος· **взять когó себѣ в** - προσεταιρίζομαι κάποιον. 2 μέλος της αυτής οργάνωσης ή κόμματος· εταίρος· **все -и здесь?** - **одного** -а **нет** όλοι οι σύντροφοι είναι παρόντες; - ένας σύντροφος λείπει. 3 προσηγορία μεταξύ σοβιετικών πολιτών μεταπαναστατικά, αντί του κύριος· -, **скажи́те, пожа́луйста, как попа́сть на плóщадь „Своóбды“?** σύντροφε, πείτε μου, σας παρακαλώ, πως να πάω για την πλατεία „Ελευθερίας“; || **сυνάδελφος**· - **по рабóте, по слýжбе** συνάδελφος (απο τη δουλειά ή υπηρεσία). 4 (παλ.) αντικαταστάτης· - **прокурóра** ο αντεισαγγελέας· - **минíстра** ο υφυπουργός· - **председáтеля** ο αντιπρόεδρος. || εκφρ. - **по несчáстью** ο ομοιοπαθής.

товáрищеский επ. συντροφικός· φιλικός· - **привѣт** συντροφικός χαιρετισμός· -**ие отношѣния** συντροφικές σχέσεις· -**ая среда** φιλικό περιβάλλον· -**ая встрѣча по фýтболу** φιλική ποδοσφαιρική συνάντηση. || εκφρ. - **суд** συντροφικό δικαστήριο (μη κρατικό).

товáрищество, -а ουδ. 1 συντροφικότητα· **закóны** -а κανόνες συντροφικότητας. 2 (παλ.) εταιρία, όμιλος· παρέα, κομπανία, συντροφιά. || κολληχτίβα. 3 συνεργατική· σύλλογος αδελφότητα.

товáрка, -и θ. (απλ.) η συντρόφισσα.

ТОВАРНΟΤΗΤ, -и θ. ικανότητα παραγωγής εμπορευμάτων.

ТОВАРΝΗ επ. εμπορικός· εμπορευτικός, εμπορευματικός· -οε обращение η κυκλοφορία εμπορευμάτων· -склад αποθήκη εμπορευμάτων. || φορτηγός· -пóезд φορτηγό τρένο· -вагóн εμπορικό βαγόνι. || εκφρ. -οε производство εμπορική παραγωγή.

ТОВАРОВОÉД, -а α. εμπορευματολόγος.

ТОВАРОВОÉДЕНИЕ, -я ουδ. εμπορευματολογία, εμπορευματογνωσία.

ТОВАРОВОÉДЧЕСΚΗ επ. εμπορικός, που έχει γνώσεις εμπορικές· -не κάδpн εμπορικά στελέχη.

ТОВАΡΟΟБМÉН, -а α. ανταλλαγή εμπορευμάτων (προϊόντων).

ТОВАΡΟΟБОРÓТ, -а α. κυκλοφορία εμπορευμάτων.

ТОВАΡΟ-ПАСΣΑЖИРΝΗ επ. φορτοεπιβατικός· -пóезд φορτοεπιβατικό τρένο.

ТОВАΡΟΠΡΟΒΟΔΗ επ. της εμπορευματικής κίνησης.

ТОВАΡΟΠΡΟИЗВОДИТЕЛЬ, -я α. ο παραγωγός εμπορευμάτων· μέλκнй - ο βιοτέχνης.

ТОВО βλ. ТОГО.

***Тóгa**, -и θ. ο τήβεννος των Ρωμαίων. || εκφρ. pядиться в -у μεγαλοσχημονώ· pядиться в -у герóя κάνω τον ήρωα· -в -у благоpóдства προσποιούμαι τον ευγενή (ευγενικής καταγωγής).

Тóгдa επίρ. 1 τότε, εκείνο τον καιρό· -я был мóлод τότε ήμουν νέος· -мы жили в Москвé τότε ζούσαμε στη Μόσχα. 2 σε τέτοια περίπτωση· устáл? - отдохнй κοράστηνες; τότε ξεκουράσου· - посмóтpим τότε θα δούμε. || σύνδ. υποτακτικός· τότε· когдa прочитáю кнйгу, - скажý моé мнéние о ней όταν διαβάσω το βιβλίο, τότε θα πώ τη γνώμη μου γι' αυτό. || εκφρ. - как α) ενώ, αντίθετα. β) ενώ, αν και, μολονότι.

Тóгдaшнй, -яя, -ее επ. τοτινός, ο τότε.

Тóгó κ. **ТОВО** μόριο. 1 Χρησιμοποιείται για συμπλήρωση του κενού του ομιλητή, ώσπου να βρει την κατάλληλη λέξη: eeeee... 2 (ως κατηγ. με αρνητ. μόριο) δεν είναι εκείνος που πρέπει, είναι κακός, άσχημος. || δεν είναι καλά ή ευνοϊκά.

Тó есть (ως αρκτικόλεξο: Т. е.). 1 (σύνδ. επεξηγηματικός)· δηλαδή, δηλονότι, ήτοι. || για να είμαι πιο ακριβής, κατ' ακριβολογία. 2 (εκφράζει απορία, αμφιβολία)· - как éто ты не видeл? λοιπόν, πως δεν το είδες αυτό; 3 (μόριο επιτακτικό)· λοιπόν· να· απλούστατα.

Тóж σύνδ. ή, είτε, μ' άλλα λόγια.

Тóждественность κ. **Тóжественноот**, -и θ. ταυτότητα, το ταυτόσημο, πανομοιότητα· -вн-

ВОВОД таυτότητα (πλήρης σύμπτωση) των συμπερασμάτων· -явлéний πανομοιότητα των φαινομένων.

Тóждественнй κ. **Тóжественнй** επ. ταυτόσημος, ίδιος, πανόμοιος· απεράλλαχτος.

Тóжество κ. **Тóжество**, -а ουδ. βλ. **Тóждественность**. || συνταύτιση.

Тóже επίρ. κ. μόριο· επίσης· ωσαύτως· το ίδιο, ομοίως, παρόμοια· и я - зáвтра уезжáю κι εγώ επίσης αύριο αναχωρώ. || (με αρνητική απόχρωση)· - ýмник нашéлся! μας βρέθηκε κι ένας εξευπάνικας!

Тóжественность βλ. **Тóждественность**.

Тóжественнй επ. βρ: -вен, -венна, -венно βλ. **Тóждественнй**.

Тóжество, -а ουδ. βλ. **Тóжество**.

Тóк¹, -а α. 1 (γραμ. λόγος) ροή· ρεύμα· -реки ο ρους του ποταμού· -вóздyха ρεύμα αέρα. 2 ρεύμα ηλεκτρικό· -высóкого напряжéния ρεύμα υψηλής τάσης· -высóкой частóтн ρεύμα υψηλής συχνότητας· сýла -а η ισχύς του ρεύματος. || μτφ. νευρίασμα.

Тóк², -а α. 1 βλ. **Тóковáние**. 2 εισροή, συνάθροιση πτηνών για βάτευμα.

Тóк³, -а, προθт. ο τόκε, на токý, πλθ. **Тóкá** κ. **Тóки**, -óв α. αλώνι.

***Тóк**⁴, -а α. (παλ.) ψηλό γυναικείο καπέλο χωρίς γύρο.

Тóкáй, -я α. είδος κραγιού.

Тóкáйское, -ого ουδ. βλ. **Тóкáй**.

Тóкáрничать ρ.δ. εργάζομαι (είμαι) торναδόρος.

Тóкáрнй επ. του τόρνου· -станóк ο τόρνος· -οе дéло η торνευτική τέχνη· -ая мас-терскáя βλ. **Тóкáрня**.

Тóкáрня, -и, γεν. πλθ. -рен, δοт. -рням, θ. * торνευτήριο.

Тóкарь, -я, πλθ. **Тóкаря** κ. **Тóкари** α. торνευτής, торναδόρος.

Тóкмо επίρ. κ. μόριο· (παλ. κ. απλ.) μόνο, μονάχα· αποκλειστικά.

Тóковáние, -я ουδ. τιτίβισμα των πουλιών για βάτευμα.

Тóковáть, -кýет ρ.δ. τιτιβίζω (κάλεσμα του αρσενικού προς το θηλυκό).

Тóковáще, -а ουδ. βλ. **Тóк**² (2 σημ.).

Тóкоприёмник, -а α. ρευματολήπτης.

Тóкосъёмник, -а α. βλ. **Тóкоприёмник**.

***Тóксемия**, -и θ. τοξαμία, τοξιναιμία.

Тóксикóлог, -а α. τοξικολόγος.

Тóксикóлогическй επ. τοξικολογικός.

***Тóксикóлогия**, -и θ. τοξικολογία.

***Тóксин**, -а α. η τοξίνη.

Тóкóйческий επ. τοξικός.

Тóксичность, -и θ. τοξικότητα.

Тóксичнй επ., βρ: -чен, -чна, -чно τοξι-

κός, δηλητηριώδης.

ΤΟΛ, -α α. τροτούλη, τρινιτροτολουόλη.

Τόλεβνй επ. του πισσόχαρτου· απο πισσόχαρτο· -ая κрѣпа στέγη με πισσόχαρτο.

Τολίκα, -и θ. (παλ.) τμήμα (μέρος) του όλου· - денег ένα μέρος των χρημάτων. || εκφρ. **мáлѹт** (небольшѹт) -у λίγο, ελάχιστο, έστω και ένα μικρό μέρος.

Τολк', -а (-у) α. 1 (παλ.) εξήγηση, ερμηνεία. || γνώμη, κρίση. 2 πλθ. -и φήμες, διάδοσεις· κρίσεις και επικρίσεις· κουβέντες, λόγια. 3 νόημα, σημασία, ουσία. 4 όφελος, ωφέλεια, κέρδος· συμφέρο. 5 (θρησκ.) σχίσμα, αίρεση· δοξασία. || εκφρ. без -у χωρίς κανένα νόημα· άσκοπα, στα χαμένα· с -ом με νόημα· читáт с -ом διαβάζω με νόημα· знáт (понимáт) - γνωρίζω καλά, είμαι γνώστης ή κάτοχος· καταλαβαίνω απο: добѹтѹсѹ -у παίρνω σαφή εξήγηση· вѹт в - καταλαβαίνω, ξεκαθαρίζω, ξεδιαλύνω· сбѹт с -у συγχύζω φέρο σε αμηχανία· сбѹтѹсѹ с -у συγχύζομαι.

Τολк² ως κατηγ. σπρώχνω, ωθώ· - в дверь σπρώχνω την πόρτα.

Τολкáние, -я ουδ. σπρώξιμο, ώθηση. || ανώθηση.

Τολканѹтѹ (ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. **Τολкнѹтѹ (ся)**.

Τολкáтѹль, -я α. 1 ωστήριο· - клапанá ωστήριο της βαλβίδας. 2 αθλητής σφαιροβολίας.

Τολкáтѹ ρ.δ.μ. 1 σπρώχνω, ωθώ· - локтем со сѹдá σπρώχνω με τον αγκώνα τον διπλανό μου· - тáчку σπρώχνω το καροτσάκι· что ты менá -áшь? τι με σπρώχνεις; 2 μτφ. παραινών, παροτρύνω· παρορμών· - на преступлѹние σπρώχνω στο έγκλημα. 3 μτφ. προωθώ· - ка-кóе-н. дѹло προωθώ μια υπόθεση. 4 (αθлт.) ανωθώ. || (αθлт.) ρίχνω (τη σφαίρα). || εκφρ. - в прóпáстѹ σπρώχνω στο γκρεμό (στην καταστροφή). || -ся 1 βλ. ενεργ. φ. (1 σημ.)· ты не -áшьсѹ μη σπρώχνεις. || αλληλοσπρώχνομαι. 2 στριμώνχομαι, συνωθούμαι· συνωστιζομαι. || φέρομαι, πηγαίνω εδώ και κει (συνήθως άσκοπα). 3 συγκρούομαι, χτυπώ, -ιέμαι. || σπρώχνω για να μπω μέσα. 4 απωθούμαι. 5 σπρώχνομαι, ωθούμαι, σκουντιέμαι.

Τολкáч', -á α. 1 ωστήρας· ωστήριο. || ωθητική σιδηροδρομική ατμομηχανή. 2 σκάφος ωθητικό. 3 εργάτης προωθητής. || προωθητής υπόθεσης.

Τολкáч², -á α. βλ. пест.

Τολкнѹтѹ (ся) ρ.σ. βλ. **Τολкáтѹ (ся)**.

Τολковáние, -я ουδ. 1 ερμηνεία, εξήγηση· - закóнов ερμηνεία των νόμων· - снов εξήγηση των ονείρων. || βλ. **трактóвка**. 2 επεξήγηση (κειμένου). 3 (παλ.) λόγια, κουβέντες, κρίσεις και επικρίσεις.

Τολковáтѹль, -я α., -ица, -и θ. ερμηνευ-

τής, -τρια, εξηγητής· - снов ονειροκρίτης. || σχολιαστής.

Τολковáтѹ, -кѹт, -кѹешь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **Τολкóваннйй**, βр: -ван, -а, -о ρ.δ 1 μ. ερμηνεύω, εξηγώ· - сны εξηγώ τα όνειρα· - значѹние слóва ερμηνεύω τη σημασία της λέξης. 2 αμ. συνομιλώ, κουβεντιάζω, συζητώ. || 3^ο πρόσ. πλθ. -ѹт λένε, λέγουν, λέγεται, διáδѹεται, φημολογείται. 4 εκθέτω, εξιστορώ, μιλώ, λέγω. || εκφρ. что и - πολύ σωστά, δε χωράει καμιά συζήτηση, ούτε κουβέντα. || -ся 1 ερμηνεύομαι, εξηγούμαι. 2 εκτίθεμαι, διηγούμαι, εξιστορούμαι.

Τολкóво επίρ. κατανοητά κλπ. επ.

Τολкóвнйй επ., βр: -кóв, -а, -о. 1 νοήμονας, έξυπνος, ευφυής. || γνωστικός, λογικός. 2 σαφής, κατανοητός, αντιληπτός. 3 ερμηνευτικός, εξηγηματικός· - слóварѹ ερμηνευτικό λεξικό.

Τóлком επίρ. κατανοητά. || καλά, όπως πρέπει (ταιριάζει, χρειάζεται).

Τολкотнá, -й θ. συνωστισμός.

Τολкѹчий επ: - рѹнок παζάρι (κυρίως μεταχειρισμένων πραγμάτων). || ουσ. (παλ.) παζάρι.

Τολкѹчка, -и θ. παζάρι (κυρίως μεταχειρισμένων πραγμάτων). || συνωστισμός.

Τολмáч, -á α. (παλ.) διερμηνέας.

Τολмáчитѹ ρ.δ. επαγγέλλομαι το διερμηνέα.

Τóловнйй επ. απο τροτούλη.

Τολóка, -и θ. χέρσο χωράφι.

Τολокнó, -á ουδ. αλεύρι απο βρώμη.

Τολокнiянка, -и θ. αρκτοστάφυλος (χαμόφυτο).

Τολокóвннйй επ. απο αλεύρι βρώμης. || εκφρ. - лоб (διαлк.) βλάκας.

Τολóчѹ, **Τολкѹ**, **Τολчѹшь**, **Τολкѹтѹ**, παρлθ. χρ.

Τολóк, **Τολкlá**, -лó, παθ. μтχ. παρлθ. χρ.

Τολчѹннйй, βр: -чѹн, -ченá, -ченó ρ.δ.μ. κοπανίζω, στουμπίζω, τρίβω. || -ся 1 κοπανίζομαι, στουμπίζομαι, τρίβομαι. 2 (για πλήθος, κοπάδι) ανεβοκατεβαίνω. || κινούμαι πέρα-δώθε. 3 συνωθούμαι, στριμώνχομαι. 4 περιφέρωμαι άσκοπα, στριφογυρίζω, χαζεύω.

Τολпá, -й, πλθ. **Тóлпы** θ. πλήθος· όχλος· - нарóда πλήθος λαού (πολυκοσμία, κοσμοπλημύρα)· - ребятiшек σμήνος παιδιών, παιδόκοσμος, παιδοβόλι, -λόγι, μαρίδα. || μтφ. σωρεία· - мыслѹй πλήθος σκέψεων· - картiнn πλήθος εικόνων (παραστάσεων). || -óй, -όπ ως επίρ. μαζί, ομού. || ως επίρ. -áми κατα πλήθη, κατά σμήνη, κατά μάζες. 2 μεγάλος αριθμός, μεγάλη ποσότητα. 3 ο απλός λαός, λαοτζίκος.

Τολпiтѹсѹ, -пiтѹсѹ ρ.δ. 1 συγκεντρώνομαι, συναθροίζομαι, μαζεύομαι, συνάζομαι· συρρέω. || περιβάλλομαι απο πλήθος αντικειμένων. ||

υπάρχω σε μεγάλη ποσότητα, πυκνότητα.

ТОЛСТѢННІЙ επ. πολύ χοντρός, παχύς.

ТОЛСТѢТЬ, -ѣю, -ѣешь ρ.δ. χοντραίνω, παχαίνω· **СОСѢДКА НАЧАЛА** - η γειτόνισσα άρχισε να παχαίνει.

ТОЛСТІТЬ, -тѣт ρ.δ.μ. φέρω (δείχνω, κάνω) χοντρό· **ПИДЖАК СЛИШКОМ ШИРОКІЙ** и -тѣт егѠ το σακκάκι είναι πολύ πλατύ και τον φέρει χοντρό.

ТОЛСТОСРѢЖІЙ επ. κοιλαράς, πρησικοκοιλής.

ТОЛСТѢЦ, -вца α. οπαδός του τολστοϊσμού.

ТОЛСТѢВКА, -и θ. 1 η οπαδός του τολστοϊσμού. 2 φαρδύς επενδύτης (όπως του Τολστόι).

ТОЛСТѢВСКІЙ επ. τολστοϊκός, του Τολστόι.

ТОЛСТѢВСТВО, -а ουδ. τολστοϊσμός, θρησκευτικο-ηθική διδασκαλία του Α. Τολστόι.

ТОЛСТѢВЩИНА, -и θ. βλ. **ТОЛСТѢВСТВО**.

ТОЛСТОГОЛОВІЙ επ. μεγαλοκέφαλος· - **ЧЕЛОВѢК** ο κεφάλας.

ТОЛСТОЗΆДІЙ επ. βρ: -зАд, -а, -о χοντρό-κωλος.

ТОЛОТОΚΟЖЕОТЬ, -и θ. παχυδερμία.

ТОЛСТОΚΟЖІЙ επ., βρ: -КОЖ, -а, -е. 1 παχύ-δερμος· -ие живѠТНые παχύδερμα· ζώα. 2 παχύφλοιος, χοντρόφλουδος, -φλούδικος, χοντρόπετσος· φλοιώδης, φλουδερός. 3 μτφ. βλάκας, κουτός· αναισθητός, αφιλότιμος.

ТОЛСТОΚΟРНІЙ επ., βρ: -КОР, -а, -о βλ. **ТОЛСТОΚΟЖІЙ** (2 σημ.).

ТОЛСТОΜΟΡДНІЙ επ., βρ: -МОРД, -а, -о που έχει χοντρή μούρη.

ТОЛСТОМЯСНІЙ επ. (απλ.) παχύσαρκος, πολύ κρεατώδης (κρεατωμένος).

ТОЛСТОНОГІЙ επ., βρ: -НОГ, -а, -о χοντροπόδαρος.

ТОЛСТОПЪЗНІЙ επ., βρ: -ПЪЗ, -а, -о προκοιλίος, πρησικοκοιλής, κοιλάτος· - **КУПЕЦ** κοιλαράς έμπορας· -ие лѠшади κοιλάτα άλογα· -ая жѢнщина η κοιλαρού.

ТОЛСТОΡΟЖІЙ επ., βρ: -ΡΟЖ, -а, -е (απλ.) βλ. **ТОЛСТОΜΟΡДНІЙ**.

ТОЛСТОΡЪЛНІЙ επ., βρ: -РЪЛ, -а, -о πλατύρρυγχος.

ТОЛСТОСТѢННІЙ επ. με χοντρά τοιχώματα· -ие тРЪбы σωλήνες με χοντρά τοιχώματα.

ТОЛСТОСЪМ, -а α. (απλ.) παραλής, πλούσιος.

ТОЛСТОТΆ, -ѣ θ. (παλ.) βλ. **ТОЛЩІНА**.

ТОЛСТЪХА, -и θ. χοντρογυναίκα, χοντροβαρέλα, φώκια.

ТОЛСТЪШКА, -и θ. βλ. **ТОЛСТЪХА**.

ТѠЛСТІЙ επ., βρ: **ТОЛСТ**, **ТОЛСТΆ**, **ТѠЛСТО**; **ТѠЛЩЕ**. 1 χοντρός· -ое дѢрево χοντρό δέντρο· -ие стѢны χοντροί τοίχοι· - **СТАКΆН** χοντρό ποτήρι· -ие нІТКИ χοντρές κλωστές· -ие чуЛКІЙ χοντρές γυναικείες κάλτσες. 2 παχύς, παχύσαρκος, σαρκώδης, κρεατώδης· - **МУЖІНА**

χοντρός άντρας· -ие гЪбы χοντρά χείλη. 3 (για φωνή, ήχο) χοντρός, βαρύς, βαθύς. || εκφρ. - **КАРМΆΝ** φούσκα οι τσέπες λεφτά, παραλής· **пΆμπлoutos**· -ая **МОШНΆ** βλ. προηγούμενη έκφραση (~ **КАРМΆΝ**)· -ая **КИШКА** το παχύ έντερο· **ПОПЕРѢК СЕБΆ ТѠЛЩЕ** (απλ.) μαμούθ, αρκουδάνθρωπος (πάρα πολύ χοντρός).

ТОЛСТІЯК, -ѣ α. άνθρωπος πολύ χοντρός, παχύς· παχύσαρκος.

ТОЛУѠЛ, -а α. η τολονόλη, μεθυλοβενζένιο, φαινυλμεθάνιο.

ТОЛЧѢННІЙ επ. κοπανισμένος, στομπισμένος, τριμμένος.

ТОЛЧЕЃ, ѣ θ. 1 βλ. **ТОЛКОТНІЯ**. || βλ. **СУЕТА**. 2 ο θόρυβος (βουητό) των κυμάτων.

ТОЛЧѠΚ, -чкΆ α. 1 σπρώξιμο, ώθηση· χτύπημα, σκούνημα. || ο χτύπος της καρδιάς, καρδιοχτύπι. || δόνηση, τράνταγμα, σεισμός· - **ЗЕМЛІЯ** η δόνηση της γης. 2 μτφ. παρακίνηση, προτροπή, παρόρμηση· κίνητρο. || τίναγμα, απώθηση. || αναπήδημα· ανατίναγμα. || εκφρ. **В ѣ** (**ВЪГНΆТЬ**, **ПРОГНΆТЬ**) διώχνω με σπρωξιές.

ТѠЛЩА, -и θ. το πάχος, το χόντρος· - **ЗЕМНОЃ КОРН** το πάχος του φλοιού της γης· - **АТМОСФѢРН** το πάχος της ατμόσφαιρας. || μτφ. οι πλατιές μάζες· - **НАΡѠДНЯЯ** οι πλατιές λαϊκές μάζες.

ТѠЛЩЕ συγкр. β. του επ. **ТѠЛСТІЙ**.

ТОЛЩІНА, -ѣ θ. το πάχος· το χόντρος· - **ДОСѠΚ** το πάχος των σανιδιών. || παχυσαρκία· **ЧЕЛОВѢК НЕПОМѢРНОЃ** -ѣ άνθρωπος υπέρμετρα παχύς.

ТОЛЩІНКА, -и θ. χοντρή εσωτερική επένδυση (για να φαίνεται γεμάτος).

***ТОЛЬ**, -Я α. το πισσόχαρτο.

ТѠЛЬКО 1 επір. μόνο, μονάχα· όλο-όλο· **У МЕНЯ - ДВА РУБЛІЯ** έχω μόνο δυο ρούβλια· - **ОН ΜΟЖЕТ ѢТО ДѢЛАТЬ** μόνο αυτός μπορεί να το φτιάξει. 2 σύνδ. όμως, αλλά· **Я СОГЛАСЕН**, - **НЕ СЕЙЧΆС** είμαι σύμφωνος, όμως όχι τώρα. || μόλις, πριν λίγο, τώρα да· - **РАЗДΆЛСЯ ЗВОНОΚ** τώρα да (μόλις) χτύπησε το κουδούνι. 3 μόριο· λίγο, λιγάκι· **ПОДЪМΆЙТЕ -!** σκεφτήτε λίγο! **ПОПРѠБУЙ ѢТО СДѢЛАТЬ!** δοκίμασε λίγο να το κάνεις! || μόριο επιτακτικό· και· **КАΚІХ - КНИГ ОН НЕ ЧІТΆЛ** και τι βιβλία αυτός δε διάβασε· **ГДЕ - ОН НЕ БЫВΆЛ!** και που αυτός δεν πήγε! **ОТ КЪДА - ѢТО БЕРѢТСЯ?** και απο που αυτό εδώ; || εκφρ. - **И ΜΟΝΟ**, **ΜΟΝΆΧА** (και τίποτε άλλο)· - **И ВСЕГѠ; И - АΥΤѠ** όλο-κι όλο, αυτό και μόνο· - **ЧТО ΤΆΡΑ ΜΟΛΙΣ**, **ΤΆΡΑ ДА**· - **ЧТО НЕ...** α) σχεδόν όχι, μόνο που δεν... β) παρ' ολίγο να μη, μόνο που.

***ТОМ**, -а, πλθ. -ѣ α. ο τόμος· **ПѢРВНІЙ** - **ЭНЦИКЛОПѢДІЯ** ο πρώτος τόμος της εγκυκλοπαί-

δειας. || βιβλίο. || μεγάλο, ογκώδες βιβλίο.

ТОМАН βλ. **ТУМАН**².

ТОМАСШЛАК, -α α. κατάλειπα απο το βράσιμο του μαντεμιού.

***ТОМАТ**, -α α. 1 η ντομάτα· **СБОР -ОВ** το μάζεμα της ντομάτας. 2 πάστα ντομάτας.

ТОМАТНЫЙ επ. της ντομάτας· με ντομάτα· ~ **СОУС** σάλτσα ντομάτας· ~ **СОК** χυμός ντομάτας.

ТОМИК, -α α. τόμος μικρός.

ТОМИЛЬНЫЙ επ. της τήξης του μαντεμιού.

ТОМИТЕЛЬНОСТЬ, -и θ. καταπόνηση, ταλαιπωρία, βάσανο.

ТОМИТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -лен, -льна, -льно; βασανιστικός, καταπονητικός, ανυπόφορος· -**АЯ ЖАЖДА** φοβερή δίψα· -**АЯ ЖАРА** ανυπόφορη ζέστη· -**Ое ОЖИДАНИЕ** μεγάλη ανυπομονησία.

ТОМИТЬ, -млѣ, -мишь, παθ. **μτχ.** παρλθ. **χρ.**

ТОМЛЕННЫЙ, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ρ.δ.μ. 1 καταπονών, λιώνω, βασανίζω· ~ **РАБОТОЙ** κατεξαντλώ στη δουλειά· ~ **В ТЮРЬМѢ** λιώνω στη φυλακή· **БЕССОННИЦА -ИТ** η αύπνια με κατατρώχει.

2 μαγειρεύω πνικτό (στον) ατμό (σε κλειστό δοχείο). 3 λιώνω το μαντέμι. || διατηρώ σε κατάλληλες συνθήκες· ~ **ТАΒÁК** διατηρώ καλά τον καπνό. || -**СЯ** 1 καταπονούμαι, βασανίζομαι, λιώνω κλπ. ρ. ενεργ. φ. ~ **В ТЮРЬМѢ** λιώνω στη φυλακή. 2 μαγειρεύομαι σε κλειστό δοχείο (με τον ατμό). 3 διατηρούμαι σε κατάλληλες συνθήκες.

ТОМЛЕНИЕ, -я ουδ. 1 βασάνισμα, καταπόνηση, παιδεύμα· λιώσιμο· σακάτεμα. 2 μαγειρεύμα πνικτού, βράσιμο στον ατμό. 3 λιώσιμο μαντεμιού. 4 διατήρηση σε κατάλληλες συνθήκες.

ТОМНО επιρ. κοπιαστικά, τυραγνισμένα.

ТОМНОСТЬ, -и θ. καταπόνηση, αποκάμωμα. || κόπωση (ψυχική, πνευματική).

ТОМНЫЙ επ., βρ: -мен, -мнá, -мно. 1 καταπονημένος, καταβλημένος, αποκαμωμένος· εξασθενημένος. 2 (παλ. κ. απλ.) βλ. **ТОМИТЕЛЬНЫЙ**.

***ТОМШÁК**, -α α. ορείχαλκος ερυθρός.

ТОМШÁКОВЫЙ επ. του ερυθρού ορείχαλκου.

***ТОН**, -а, πλθ. **ТОНÁ** κ. **ТÓНЫ** α. 1 (μουσ. κ. φυσ.) τόνος· ήχος· φθόγγος· **НÍЗКИЙ** - χαμηλός τόνος· -**ИЕ** -á υψηλοί τόνοι. 2 (μουσ.) το μεταξύ δυο φθόγγων κανονικό διάστημα. 3 βλ. **ТОНÁЛЬНОСТЬ**: **МАЖÓРНЫЙ** - ο τόνος ματζόρε· **МИНОРНЫЙ** - ο τόνος μινόρε. 4 ο χαρακτήρας, η χροιά ήχου, φωνής· **ЧÍСТЫЙ** - **МУЗЫКАЛЬНОГО ИНСТРУМЕНТА** καθαρός ήχος μουσικού οργάνου. 5 ο τόνος ομιλίας, ύφος λόγου· **ПОВЕЛÍТЕЛЬНЫЙ** - προστακτικός τόνος. || **στυλ** λόγου ή έργου· **ПОЛЕМИЧЕСКИЙ** - πολεμικός τόνος. || χαρακτήρας, τρόπος (συμπεριφοράς, ζωής κλπ.). 6 χρώμα, χρωματισμός· απόχρωση· **СВÉТЛЫЕ** -и

οι φωτεινοί τόνοι των χρωμάτων, τα φωτεινά χρώματα. || **εμφρ.** **В** - ομοιοχρωμία, ομοχρωμία· **В** - (**ГОВОРИТЬ СКАЗАТЬ**) με φυσικό τόνο (λέγω, μιλώ)· **ПОД** - στον ίδιο τόνο (στυλ, πνεύμα)· **-ОМ ВÝШЕ** (**ГОВОРИТЬ, СКАЗАТЬ**) με αννεβασμένο τον τόνο της φωνής (μιλώ, λέγω)· **-ОМ НÍЖЕ** (**ГОВОРИТЬ, СКАЗАТЬ**) με χαμηλό τόνο (μιλώ, λέγω)· **ЗАДАВАТЬ** ~ (παλ.) σοβαρεύομαι, παίρνω σοβαρό ύφος· περηφανεύομαι· **ЗАДАТЬ** (**ДАТЬ**) ~ α) μουσ. δίνω τόνο, βάση (για έναρξη τραγουδιού). β) δίνω κατεύθυνση, πορεία: **ДАТЬ** ~ **СОБРАНИЮ** δίνω τον τόνο στη συνέντευση. γ) δείχνω το παράδειγμα· **ПОВЫСИТЬ** - υψώνω τον τόνο της φωνής· **СБÁВИТЬ** (**СНÍЗИТЬ, ПОНÍЗИТЬ**) - χαμηλώνω τον τόνο της φωνής· **ПОПÁСТЬ В** - λέγω ή πράττω κάτι πετυχημένα, βαρώ στο ψητό.

ТОНÁЛЬНОСТЬ, -и θ. 1 (μουσ.) τονικότητα. || τόνος φωνής. 2 ύφος, στυλ. 3 ο βασικός χρωματισμός.

ТОНÁЛЬНЫЙ επ. τονικός, του τόνου.

ТОНЕВОЙ επ. της αλιείας· - **УЧАСТОК** μέρος αλιείας.

***ТОНЗЕЛÍТ**, -α α. αμυγδαλίτιδα (κατάποσης).

***ТОНЗУРА**, -и θ. τριχοκουρία, κούρεμα των καθολικών ιερωμένων.

ТОНИЗÁЦИЯ, -и θ. η τόνωση.

ТОНИЗÍРОВАТЬ, -рую, -решь ρ.δ.κ.σ. τονώνω· ~ **НЕРВНУЮ СИСТЕМУ** τονώνω το νευρικό σύστημα. || -**СЯ** τονώνομαι.

ТОНИНА, -и θ. (παλ.) βλ. **ТÓНКОСТЬ**. || λεπτότητα της εγκάρσιας κλωστής ύφανσης.

ТОНÍРОВАНИЕ, -я ουδ. τόνιση, -μός, πρόσδοση τόνου ή χροιάς.

ТОНÍРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. 1 τονίζω, προσδίδω τόνο στη φωνή ή σε μουσικό ήχο. 2 προσδίδω ιδιότητα, χροιά, εμφάνιση· ~ **ГИПС ПОД ΟΡÓНЗУ** προσδίδω στο γύψο χροιά μπρούντζου. || -**СЯ** τονίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ТОНÍРÓВКА, -и θ. τονισμός, πρόσδοση ιδιότητας, χροιάς.

ТОНÍЧЕСКИЙ¹ επ. τονικός· -**АЯ СИСТÉМА СТИХОСЛОЖÉНИЯ** τονικό σύστημα στιχουργίας.

ТОНÍЧЕСКИЙ² επ. τονωτικός· -**ИЕ СРÉДСТВА** τονωτικά φάρμακα.

ТÓНКИЙ επ., βρ: -нок, -нкá, -нко; **ТÓНШЕ**; **ТОНЧÁЙШИЙ**. 1 λεπτός, ψιλός, φτενός, λιανός· -**ИЕ НÍТКИ** λεπτές κλωστές· ~ **СЛОЖ** λεπτό στρώμα· -**АЯ ТКАНЬ** λεπτό ύφασμα. || αραιός, άπυκνος· ~ **ТУМАН** αραιή ομίχλη. || **μτφ.** υψηλός, οξύς· ~ **ГОЛОС** λεπτή φωνή. 2 **μτφ.** εύθραυστος· ευπαθής· ~ **МЕХΑΝÍЗМ** λεπτός μηχανισμός. || λεπτομερής, λεπτομερειακός· -**ИЕ ЗНÁНИЯ** οι λεπτομερείς γνώσεις· -**АЯ КРÍТИКА** λεπτή κριτική· ~ **ΑΝÁΛΙΣ** λεπτομερειακή ανάλυση. 3 **μτφ.** δυσδιάκριτος, δυσπαρατήρητος· -**ИЕ ΟΤТÉНКИ**

красок λεπτές αποχρώσεις χρωμάτων· -ие различия λεπτές διακρίσεις· ~ запах λίγη μυρουδιά· ~ ёмор λεπτό χιούμορ· - намёк λεπτός υπαινιγμός. 4 μτφ. φίνος, ντελικάτος· σεμνοπρεπής. 5 ευαίσθητος· οξύς· ~ слух οξεία ακοή· -ое обоняние οξεία όσφρηση. 6 μτφ. εύστροφος, οξύνοους, σπιρτόζος. || εκφρ. -ая кишкá το λεπτό έντερο· ~ сдн ελαφρός ύπνος· ~ яд βραδυενεργό δηλητήριο.

ТОНКО επίρ. λεπτά κλπ. επ.

тонковолокнистый επ., βρ: -нйст, -а, -ο; που έχει λεπτές ίνες· - хлопок βαμπάκι λεπτών ινών.

тонкогрудый επ. βλ. узкогрудый.

тонкокожий, -ая, -ее επ., βρ: -кóж, -а, -е λεπτόφλουδος· - апельсин λεπτόφλουδο πορτοκάλι. || λεπτόδερμος.

тонкокорый επ., βρ: -кóр, -а, -ο λεπτόφλουδος.

тонколистовой επ. λεπτών φύλλων· σε λεπτά φύλλα· ~ сталь ατσάλι σε λεπτά φύλλα.

тонконогий επ., βρ: -нóг, -а, -ο που έχει λεπτά πόδια· λεπτοπόδαρος, καλαμποπόδαρος.

тонкопальный επ., βρ: -пáл, -а, -ο λεπτοδάκτυλος.

тонкопруд, -а α. είδος πεταλούδας.

тонкопрудка, -и θ. (διαλκ.) γυναίκα λεπτογνήθουσα.

тонкорунный επ. λεπτότριχος· -ая овца λεπτότριχο πρόβατο.

тонкослойный επ., βρ: -лóен, -лóйна, -ο λεπτού στρώματος.

тонкостенный επ. που έχει λεπτούς τοίχους ή λεπτά τοιχώματα.

ТОНКОСТЬ, -и θ. 1 λεπτότητα. 2 μτφ. οξύτητα. 3 μτφ. ευστροφία, ευφυΐα, οξύνοια. 4 μτφ. αβρότητα, λεπτότητα τρόπων, τακτ. 5 πλθ. -и λεπτομέρειες, μερικότητες. || εκφρ. до -и, в -и λεπτομερέστατα, με το νί και με το σίγμα.

тонкосуконный επ. λεπτής τσόχας, απο λεπτή τσόχα.

тонкошерстный κ. **тонкошерстный** επ. που έχει λεπτό τρίχωμα. || απο λεπτό μαλλί.

***тонмэйстер**, -а α. μηχανικός ηχοληψίας, φωνοληψίας.

***ТОННА**, -н θ. ο τόνος (1.000 κιλά).

тоннаж, -а α. χωρητικότητα σε τόνους.

тоннель κλπ. παράγωγα βλ. туннель.

тонно-километр, -а α. η μεταφορά βάρους ενός τόνου σε απόσταση ενός χιλιομέτρου.

тонно-милля, -и θ. η μεταφορά βάρους ενός τόνου σε απόσταση ενός μιλίου.

ТОННЫЙ¹ επ., βρ: ТОННА, ТОННО λεπτός τους τρόπους, αβρός, τρυφερός, ντελικάτος.

ТОННЫЙ² επ. του τόπου αλιείας.

ТОНОВОЙ κ. **ТОНОВЫЙ** επ. τονικός, του τόνου. **ТОНОСТУДИЯ**, -и θ. στούντιο ηχοληψίας, φωνοληψίας.

***ТОНУС**, -а α. 1 (ιατρ.) τάνυση, τέντωμα (μελών του σώματος). 2 μτφ. ζωτικότητα, ζωρότητα.

ТОНУТЬ, **ТОНУ́**, **ТОНЕШЬ**, μτχ. ενστ. **ТОНУЩИЙ** ρ.δ. 1 βυθίζομαι· βουλιάζω· железó -нет в водé το σίδερο βυθίζεται στο νερό· дерево не -нет в водé το ξύλο δε βυθίζεται στο νερό. || πνίγομαι· - в морé, в рекé πνίγομαι στη θάλασσα, στο ποτάμι. 2 βουλιάζω· ~ в грязи βουλιάζω στη λάσπη. || χάνομαι, εξαφανίζομαι· - в темнóтé χάνομαι στο σκοτάδι. || εκφρ. - в кровí α) πνίγομαι στο αίμα (είμαι αιμόφυρτος ή καταστέλλω με αιματοχυσία). β) γίνεται αιματοχυσία, αιματοκύλισμα.

ТОНФИЛЬМ, -а α. ηχητική κινηματογραφική ταινία. 2 ταινία μαγνητοφωνημένη.

ТОНЧÁЙШИЙ υπερθ. β. του επ. ТОНКИЙ.

ТОНЧÁТЬ, -áет ρ.δ. λεπύνομαι· лёд -áет ο πάγος γίνεται λεπτός.

ТОНЬШЕ συγκρ. β. του επ. ТОНКИЙ και του επίρ. ТОНКО.

ТОНЯ, -и, γεν. πλθ. -ей θ. 1 κατάλληλο μέρος αλιείας. 2 το ρίξιμο των διχτιών μια φορά. 3 το πιάσιμο των ψαριών μιας φοράς με το δίχτυ.

ТОП¹, -а α. (λαϊκή ποίηση) βλ. ТÓПОТ.

ТОП², **ТОП-ТÓП** επίφ. (για κρότο των ποδιών). топ, топ-тóп, тап, тап-тáп. || ως κατηγ. ποδοκροτώ.

***ТОП**³, -а α. η κορυφή του καταρτιού.

***ТОПÁЗ**, -а α. τοπάζι (πολύτιμο πετράδι).

ТОПÁЗОВЫЙ επ. του τοπαζιού. απο τοπάζι.

ТÓПАНЬЕ, -я ουδ. ποδοκρότημα.

ТÓПАТЬ ρ.δ. ποδοκροτώ. || βαδίζω ποδοκροτώντας.

***ТОПИНАМО́УР**, -а α. βολβογογγύλη (φυτό)· είδος πατάτας.

ТОПÍТЬ¹, **ТОПÍЮ**, **ТÓПИШЬ**, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ТÓПЛЕННЫЙ**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 ανάβω· καίω· ~ пéчку ανάβω τη θερμάστρα. || θερμαίνω, ζεσταίνω· ~ кóмнату ζεσταίνω το δωμάτιο. || -ся 1 καίω· печь -ится η θερμάστρα καίει. 2 θερμαίνομαι, ζεσταίνομαι.

ТОПÍТЬ² ρ.δ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **ТОПÍТЬ**¹). 1 λιώνω, τήνω· ~ мáсло λιώνω το βούτυρο· ~ воск λιώνω το κηρί· ~ óлово λιώνω τον κασίτερο. 2 σιγοβράζω, βράζω με λίγη φωτιά· ~ молоко σιγοβράζω το γάλα. || -ся 1 λιώνω, τήνομαι. 2 σιγοβράζω.

ТОПÍТЬ³ ρ.δ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **ТОПÍТЬ**¹). βυθίζω, ποντίζω· βουλιάζω. || πνίγω στο νερό. 2 μτφ. καταστρέφω, αφανίζω. 3 καταβρέχω, κατακλύζω, πλημμυρίζω. 4 μτφ. (για αι-

σθήματα, σκέψεις) καταστέλλω, πνίγω. || -ся 1 βυθίζομαι, ποντίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 πνίγομαι. ΟН ο Горя Победжал ~ αυτός απο τη στενοχώρια έτρεξε να πνιγεί.

Топка, -и θ. 1 άναμμα, καύση, κάψιμο. 2 θέρμανση, ζέσταμα. 3 το μέρος της θερμάστρας που γίνεται η καύση.

Топкий επ., βρ: -пок, -пкá, -пко; Топче; βουλιαχτερός· βαλτώδης.

Топко ως кáτηγ. απρόσ. βουλιάζει, είναι βουλιαχτερός.

топление¹, -я ουδ. βλ. Топка.

топление², -я ουδ. 1 λιώσιμο, τήξη. 2 σιγόβραση, σιγοβράσιμο.

топленный επ. λιωμένος· - жир λιωμένο λίπος· -ое масло το βούτυρο μαγειρικής. || σιγοβρασμένος· -ое молоко σιγοβρασμένο γάλα.

топливный επ. καύσιμος· - газ καύσιμο αέριο. || του καυσίμου, της καύσιμης ύλης· - склад αποθήκη καυσίμων· - бак βυτίο καύσιμης ύλης. || της εξαγωγής ή παραγωγής καυσίμων· -ая промышленность βιομηχανία καυσίμων.

топливо, -а ουδ. το καύσιμο, η καύσιμη ύλη· запáсы -а προμήθειες καυσίμων· жítкое ~ καύσιμο υγρό· твёрдое ~ στερεό καύσιμο.

топлик, -á α. βυθισμένος κορμός δέντρου.

топнуть¹ ρ.σ. βλ. топáть.

топнуть² ρ.σ. (απλ.) βλ. тонуть.

топовый επ: - огóнь (ναυτ.) το λευκόσημο.

топограф, -а α. τοπογράφος.

топографический επ. τοπογραφικός· -ая кáрта τοπογραφικός χάρτης. || εκφρ. -ая анáτómия τοπογραφική ή χειρουργική ανατομία.

***топография**, -и θ. 1 τοπογραφία. 2 επιφάνεια τοποθεσίας· διαμόρφωση επιφάνειας.

тополевый επ. λεύκινος, της λεύκας· απο λεύκα· -ая аллéя λεωφόρος με λεύκες.

тополинный επ. λεύκινος, της λεύκας.

тополог, -а α. τοπολόγος.

топологический επ. τοπολογικός.

***топология**, -и θ. τοπολογία.

тополь, -я, πλθ. тополý κ. тополи α. η λεύκα· бéлый - η άσπρη (λευκή) λεύκα· чéрный - λεύκα η μέλαινα ή έγειρος (πύρισ), καβάκι (λι.).

топонимика, -и θ. τοπωνυμίες, -νύμια· τοπωνυμική.

топонимический επ. τοπωνυμικός.

***топонимия**, -и θ. (γλωσσ.) τοπωνυμία, τοπολαλία.

топор, -á α. τσεκούρι, πέλεκας. || εκφρ. (χοτε) топор вéшай (για χώρο) αποκνικτικός, ασφυκτικός.

топорик, -а α. τσεκουράκι.

топориче, -а ουδ. στυλιάρι τσεκουριού.

топорник, -а α. εργάτης τσεκουροκόπτης, ο

τσεκουροπελεκητής. || πυροσβέστης τσεκουροφόρος.

топорность, -и θ. χοντροκοπιά, ακαλαίσθησία.

топорный επ. του τσεκουριού· -ая рукоятка βλ. топориче. || άγαρμος, χοντροειδής, χοντροκομμένος, -καμωμένος· -ая мéбель το χοντροειδές έπιπλο. || μτφ. ακαλαίσθητος, κακοσουλούπτος.

топорчить ρ.δ. ανορθώνω, ορθιάζω, στήνω, σηκώνω· - щетину ανορθώνω τις τρίχες. || -ся 1 ορθώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. || εξέχω, προέχω. 2 (για ζώα) ορθώνω το τρίχωμα· σηκώνω την καμπούρα, καμπουριάζω· φουσκώνω. || διακλαδίζομαι, απλώνω τα κλωνάρια. 3 μτφ. καπριτσώνω, αναποδιάζω, κατσιποδιάζω, ιδιοτροπώ.

топот, -а α. ποδοκρότημα· ο χτύπος των βημάτων· κόнский - ο κρότος των αλογοπατημάτων· - прохóжего ο κρότος των πατημάτων του διαβάτη· - мнóгих лошадей το ποδοβολητό των αλόγων.

топотание, -я ουδ. το χτύπημα των ποδιών.

топотать, -почý, -пóчешь ρ.δ. χτυπά, κροτώ με τα πόδια, ποδοκροτώ· κόни -чут по мостовóй τα άλογα ποδοβολούν στο λιθόστρωτο· плясáли, лéхо топáча ногáми χόρευαν, χτυπάντας δυνατά τα πόδια. || -ся βλ. топáтýсья.

топотня́, -я́ θ. θόρυβος (κρότος) των πατημάτων. 2 βλ. ходьбá.

топочный επ. της θέρμανσης· της καύσης· απο καύση· - шлáк κατάλοιπα καύσης· -ая двéрца θυρίδα καύσης (θερμάστρας κ.τ.τ.). || εκφρ. -не гáзы τα καυσαέρια.

***топсель**, -я α. (ναυτ.) το λαίφος, φλίσι.

топтанье, -я ουδ. 1 ποδοπάτημα, τσαλαπάτημα. || λέρωμα με τα πόδια, παπούτσια. || το στραβοπάτημα υποδημάτων. 2 θλίψη, πάτημα.

топтать, топчý, топчешь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. топáнный, βρ: -тан, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 ποδοπατώ, τσαλαπατώ· - травý ποδοπατώ το χορτάρι. || λερώνω με τα πόδια, με τα παπούτσια· - пол πατώντας λερώνω το πάτωμα. || (για υποδήματα) στραβοπατώ. || βαδίζω. 2 πατώ· рáненных -ли коня́ми τους τραυματίες τους πατούσαν με τα άλογα. || μτφ. διαρπάζω, λεηλατώ. 3 πιέζω, θλίβω· - виногрáд πατώ τα σταφύλια. || ανακατεύω· - гли́ну πατώ τον πηλό. 4 βλ. спáриться! || εκφρ. - в грязé κυλώ στο βούρκο· κατασυκοφαντώ· ποδοπατώ την αξιοπρέπεια, ξευτελίζω, κουρελιάζω, ρεζιλεύω· - на мéсте κάνω βήμα σημειωτό (δεν προοδεύω) || -ся 1 ποδοπατιέμαι, τσαλαπατιέμαι. || λερώνομαι με το ποδοπάτημα. 2 (για υποδήματα) στραβοπατιέμαι. 3 πιέζομαι, θλίβομαι. 4 κάνω βήμα σημειωτό. || στριφογυρι-

ζω στο ίδιο μέρος. 5 είμαι, βρίσκομαι. || παρ-
 ρευρίζομαι. || εκφρ. - на месте κάνω βήμα
 σημειωτό (δεν προοδεύω, δεν αναπτύσσομαι).

ТОПЧАН, -а α. ξύλινο κρεβάτι με καβαλέτα.

Топче συγκρ. β. του επ. **Топкий**.

ТОПЧИТЬ(СЯ) ρ.δ. (απλ.) βλ. **ТОПЧИТЬ(СЯ)**.

ТОПЬ, -и θ. βουλιαχτερό (βαλτώδες) μέρος.

Торба, -н θ. 1 (απλ.) торβάς, σάκκος. 2

το ταΐστηρι (ζώων). || εκφρ. как дурак ή дур-
 рень ο πΐσανοί -οίηηόσΐться περιφέρομαι στα
 χαμένα, σαν βλάκας.

Торбазά βλ. **Торбасά**.

Торбасά, -ов κ. **Торбасы**; -ов (ενκ. **Торбас**,
 -а α.) μπότες απο δέρμα ελαφιού (με τρίχω-
 μα εξωτερικά).

Торбочка, -и θ. ο τροβατσούλης, το τροβα-
 τσούλι.

Торг¹, -а, προθτ. ο -е, на -у, πλθ. -и α.
 1 εμπόριο· **Весті** - κάνω εμπόριο (εμπορεύο-
 μαι). 2 παζάρεμα, διαπραγμάτευση. || συμφω-
 νία, σύμβαση. 3 η αγορά, το παζάρι. 4 πλθ.
 δημοπρασία· πλειστηριασμός.

Торг², -а α. εμπορικό επιμελητήριο.

Торгаш, -а α. μικρέμπορας· λιανοπωλητής,
 ψιλικατζής. || πρματευτής· έμπορας.

Торгашеский επ. εμπορικός· πρματευτάδι-
 κος.

Торгашество, -а ουδ. 1 εμπόριο· μέλκοε -
 το μικρέμπόριο. 2 το κυνήγημα του εμπορίου,
 του εμπορικού κέρδους· το παζάρεμα.

Торгашествовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. ε-
 μπορεύομαι, ασχολούμαι με το εμπόριο· κάνω
 το μικρέμπορα. || μτφ. ξεπουλώ (συνείδηση,
 πεποιθήσεις κ.τ.τ.).

Торговать, -гую, -гуешь ρ.δ. (με οργν.). 1
 εμπορεύομαι· - маслом εμπορεύομαι λάδια· -
 лесом εμπορεύομαι ξυλεία. || μτφ. ξεπουλώ·
 κερδοσκοπώ πάνω σε κάτι. 2 επαγγέλλομαι τον
 έμπορα. || πουλώ προϊόντα. || (για μαγαζί) ερ-
 γάζομαι, είμαι ανοιχτός. 3 μ. παζαρεύω, δι-
 απραγματεύομαι την τιμή. || -ся 1 εμπορεύο-
 μαι. 2 παζαρεύω. 3 μτφ. αμφισβητώ, διαφω-
 νώ· προβάλλω αντιρρήσεις· αντιτίθεμαι.

Торговец, -вца α. έμπορας· - лесом - ξυλέ-
 μπορας· крупный - μεγαλέμπορας· мелкий -
 μικρέμπορας.

Торговка, -и θ. πωλήτρια αγοραία.

Торговля, -и θ. το εμπόριο· η εμπορία· -
 животными το ζωεμπόριο· внешняя - εξωτερι-
 κό εμπόριο· внутренняя - εσωτερικό εμπόριο·
 - табакoм καπνεμπόριο· - вином οινεμπόριο.

Торгово-промышленный επ. εμποροβιομηχανι-
 κός· - банк εμποροβιομηχανική τράπεζα.

Торговый επ. εμπορικός· - капитал εμπορι-
 κό κεφάλαιο· -ая сделка εμπορική σύμβαση· -
 дом εμπορικός οίκος· -ая база εμπορική βά-

ση· - флот εμπορικός στόλος· - агент εμπο-
 ρικός αντιπρόσωπος· - Гoрoд εμπορική πόλη·
 -не книжи εμπορικά βιβλία (κατάστιχα). ||
 εκφρ. -ая бaня (παλ.) τα δημόσια λουτρά.

Торгпред, -а α. εμπορικός αντιπρόσωπος της
 ΕΣΣΔ στο εξωτερικό· ο επικεφαλής της αντι-
 προσωπείας.

Торгпредство, -а ουδ. εμπορική αντιπροσω-
 πεία της ΕΣΣΔ στο εξωτερικό.

***Тореадор**, -а α. ιππέας ταυρομάχος, τορε-
 αντόρ, τορέρο.

Тореадорский επ. του ταυρομάχου.

Торéц, -рцá α. 1 η άκρη, το άκρον (επι-
 μήκους αντικειμένου)· - свáи η άκρη του πασ-
 σάλου· - колонны η άκρη του στύλου. || η
 στενή πλευρά οικοδομής. 2 εξάεδρη δοκός ε-
 πίστρωσης οδού. || οδός επιστρωμένη με εξάε-
 δρες δοκούς. || εκφρ. в - κατ' άκρο (σύνδε-
 ση).

Торжественно επίρ. επίσημα, μεγαλόπρεπα,
 πανηγυρικά κλπ. επ.

Торжественность, -и θ. επισημότητα, μεγα-
 λοπρέπεια· επιβλητικότητα.

Торжественный επ., βρ: -вен, -венна, -ο
 επίσημος· πανηγυρικός· επιβλητικός· - день
 επίσημη μέρα· -ая óда πανηγυρική ωδή· - па-
 рад вóйск επιβλητική παρέλαση στρατευμάτων·
 -ая закладка здания τελετή θεμελίωσης κτι-
 ρίου. || σπουδαίος, σοβαρός, μεγάλοςχημος, ε-
 ντυπωσιακός.

Торжество, -á ουδ. γιορτασμός· γιορτή· πα-
 νηγύρι· национальное - εθνικός γιορτασμός·
 семейное - οικογενειακή γιορτή. || βλ. тор-
 жественность. || θρίαμβος· - разума θρίαμ-
 βος του λογικού· - справедливости θρίαμβος
 της δικαιοσύνης. || ευφροσύνη, αγαλλίαση.

Торжествовать, -ствую, ~ ствóешь ρ.δ. 1 μ.
 (παλ.) γιορτάζω, πανηγυρίζω. 2 θριαμβεύω·
 истина всегда -ствóет η αλήθεια πάντοτε θρι-
 αμβεύει.

Торжествующий επ. απο μτχ. 1 θριαμβευτι-
 κός, νικηφόρος. 2 ευφρόσυτος, χαρμόσυτος.

Торжище, -а ουδ. (παλ.) αγορά, παζάρι.

***Тóри** ενκ. κ. πλθ. áκλ: τόρι, το συντηρητι-
 κό κόμμα της Αγγλίας· οι συντηρητικοί, οι
 τόρηδες.

Тóриевный επ. του θορίου.

***Тóрий**, -я ουδ. το θόριο (χημ. στοιχείο).

Тóристый επ. θοριούχος.

Торит, -а α. θορίτης (ορυκτό).

Торить, -рú, -рúшь ρ.δ.μ. ανοίγω (κάνω)
 δρόμο (με τη συχνή διάβαση).

Торичеллиев, -а, -ο: -а пустотá α) το το-
 ρικέλλιο κενό. β) μτφ. τέλεια ανυπαξία, α-
 πόλυτη έλλειψη.

Тóркать ρ.δ. (απλ.) μπήγω, χώνω. || -ся

μπήγομαι, χάνομαι· μπαίνω.

τόρкнуть(ся) ρ.σ. βλ. **τόρкать(ся)**.

***торкрёт**, -α α. βλ. **торкрежёвание**.

торкрежёвание, -Я ουδ. ειδική επίστρωση με τσιμέντο.

торкрежить, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. επιστρώω με τσιμέντο.

торкрётный επ. της ειδικής τσιμεντόστρωσης.

тормашки: **ввѣрх** -ами κ. (παλ.) **ввѣрх** - α) βλ. **кувыркѡм**. β) ανάποδα, αντίστροφα.

торможение, -Я ουδ. τροχοπέδηση, εποχλεύση, φρενάρισμα. || (φυσιολ.) αναστολή.

тормоз, -α, πλθ. **тормоза**, -ѡв κ. **тормозы**, -ѡв α. 1 (πλθ. -а) τροχοπέδη, εποχλέας, το φρένο με πιεσμένο αέρα· **ножнѡй** ~ ποδόφρενο· **ручнѡй** ~ χειρόφρενο· ~ **отката** χαληνωτήριο του πυροβόλου. 2 πλθ. -и βλ. **торможение**. 3 πλθ. -и μτφ. εμπόδιο, κώλυμα. || εκφρ. на -ах φρενάροντας, φρεναριστά.

тормозить, -можу́, -можѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **торможѣнный**, βρ: -жѣн, -женá, -женѡ ρ.δ.μ. 1 (τροχο)πεδώ, εποχλεύω, φρενάρω. 2 επιβραδύνω την κίνηση. || μτφ. (παρ)εμποδίζω, (παρα)κωλύω. || -ся επιβραδύνομαι, καθυστερούμαι. φρενάρομαι. || παρακωλύομαι, εμποδίζομαι. || (φυσιολ.) προκαλώ αναστολή.

тормознѡй επ. τροχοπεδικός, του φρένου· ~ **рычаг** ο μοχλός του φρένου. || με φρένο· -ѡе колесо τροχός με φρένο. || (φυσιολ.) ανασταλτικός· -ая реакция ανασταλτική, αντίδραση.

тормозить, -шý, -шѣшь ρ.δ.μ. 1 τραβώ ελαστικώς· ~ за ўши τραβώ απο τ' αυτιά· ~ за рукав τραβώ απο το μανίκι. 2 μτφ. ενοχλώ, παρενοχλώ, γίνομαι βάρος, φόρτωμα. || στριφογυρίζω, στριφογυρνών. || έχω σκουτούρες, φασαρίες, τρεχάματα.

***торнадо** άκλ. α. ισχυρότατος κυκλώνας.

торный επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 (για οδό)· (πε)πατημένος, ίσος, ομαλός. 2 μτφ. ανοιχτός, πλατύς· προσιτός. || συνηθισμένος, κανονικός· κοινώς παραδεγμένος· **уклоняться(внѣсти)** с -ѡй дорѡги εκτρέπομαι, βγαίνω απο τον κανονικό δρόμο.

тороватость, -и θ. γενναιοδωρία, ανοιχτοχεριά, απλοχεριά, κουβαρνταλίκι.

тороватый επ., βρ: -ват, -а, -ο. 1 γενναιοδωρος, φιλότιμος, απλοχέρης, ανοιχτοχερής, κουβαρντάς. 2 (διακλ.) βλ. **расторѡпный**.

***торока**, -ѡв πλθ. τα λωριά πρόσδεσης του σαμαριού.

торопить, -роплю́, -ропишь ρ.δ. 1 βιάζω, υποχρεώνω τη γρήγορη εκτέλεση έργου, υπόθεσης κ.τ.τ. 2 επισπεύδω, επιταχύνω. || πιέζω να κάνει γρήγορα. || ωθώ, σπρώχνω, αναγκάζω.

|| -ся βιάζομαι, επείγομαι, σπεύδω· куда ты -ишься? για που βιάζεσαι; не -йтесь! μη βιάζεστε! || εκφρ. не -пѣсь авѣаста, αργά.

торопкий επ., βρ: -пок, -пкá, -пко (παλ. κ. απλ.) βλ. **торопливый**.

торопливо επιρ. βιαστικά, εσπευσμένα.

торопливость, -и θ. βία, βιασύνη· γρηγοράδα, γοργότητα. || σπουδή, εσπευσμένη ενέργεια.

торопливый επ., βρ: -лив, -а, -ο βιαστικός· γρήγορος, γοργός· таχύς· ~ человек βιαστικός άνθρωπος· ~ не шагѣ γοργά βήματα. || εσπευσμένος, επείγων.

торопѣга, -и α.κ.θ. άνθρωπος γρήγορος.

торос, -а, πλθ. **торосы**, -ѡв κ. **торосá**, -ѡв κ. (απλ.) **торосья**, -ьев α. παγετώνας.

торосистость, -и θ. η ύπαρξη παγετώνων.

торосистый επ., βρ: -сист, -а, -ο πλήρης παγετώνων.

торосить, -сит κ. -сит, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **торошенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.δ.μ. συσσωρεύω παγετώνες, πάγους. || -ся είμαι πλήρης παγετώνων.

торосовый επ. του παγετώνα· απο παγετώνα.

торочить, -чý, -чѣшь ρ.δ.μ. δένω στο πηλινό μέρος του σάγματος. || -ся δένομαι στο πηλινό μέρος του σάγματος.

торошение, -Я ουδ. συσσωρευση παγετώνων.

***торпѣда**, -и θ. торπίλα.

торпедирование, -Я ουδ. торπιλισμός, -μα. **торпедировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. торπιλίζω. || -ся торπιλίζομαι.

торпедист, -а α. торπιλητής.

торпедник, -а α. στρατιωτικός торπιλάκτσου.

торпедный επ. торπιλικός, της торπίλης. || εκφρ. ~ кáтер η торπιλάκατος, το торπιλικό, торпилобѡло.

торпедносец, -сца α. το торпилоплáно.

торпедносный επ. торпилоφόρος.

***торс**, -а α. σώμα ανθρώπινο. || σώμα αγάλματος.

торт, -а α. τούρτα (γλύκισμα).

тортовый επ. της τούρτας.

***торф**, -а α. τύρφη, τυρφάνθρακας.

торфование, -Я ουδ. λιπανση εδάφους με τύρφη.

торфовать, -фýю, -фýешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **торфованный**, βρ: -ван, -а, -ο λιπαίνω έδαφος με τύρφη. || -ся λιπαίνομαι με τύρφη. **торфоразработки**, -ток πλθ. τόπος εξαγωγής τύρφης. || επιχείρηση εξαγωγής τύρφης.

торфотерапия, -и θ. τυρφοθεραπεία.

торфяник, -á α. 1 τυρφάνας. 2 εργάτης εξαγωγής τύρφης.

торфянистый επ., βρ: -нист, -а, -ο τυρφώ-

δης, πλήρης τύρφης.

τορφяница, -я θ. εργάτρια εξαγωγής τύρφης.

τορфяной επ. 1 τυρφώδης, πλήρης τύρφης. || της τύρφης· απο τύρφη. 2 με τύρφη· **-ая эле-κτροстанция** ηλεκτρικός σταθμός με καύσιμο την τύρφη. || εκφρ. **-не по́чвы** τυρφώδη εδάφη· **-брикет** μπρικέτα απο τύρφη.

торцевание, -я ουδ. βλ. **торцовка** (1σημ.).

торцевать, -цую, -цуеть, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **торцованный**, βρ: **-ван**, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 επεξεργάζομαι, δουλεύω τα άκρα (αντικειμένου). 2 επιστρώνω με δοκούς. 3 επιχρωματίζω με ειδική βούρτσα. || **-ся** επεξεργάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

торцевой επ. βλ. **торцовый**.

торцовка, -и θ. 1 επεξεργασία, δρύλεμα των άκρων αντικειμένου. 2 μηχανή επεξεργασίας των άκρων αντικειμένου. 3 ειδική βούρτσα επιχρωμάτισης. 4 δρόμος επιστρωμένος με δοκούς.

торцовочный επ. για επεξεργασία των άκρων.

торцовый επ. 1 ακρινός, του άκρου (αντικειμένου). 2 καλυμμένος με δοκούς.

торчать, -чу́, -чуть ρ.δ. 1 εξέχω, προέχω. || προβάλλω, φαίνομαι. 2 τοποθετούμαι· στέκομαι (για αντικείμενα). 3 είμαι παρών, παρευρίσκομαι. || στριφογυρίζω, περιφέρωμαι.

торчком επίρ. όρθια. || ανασηκωτά.

торчмя επίρ. (απλ.) βλ. **торчком**.

торчок, -чка α. 1 εξοχή, προεξοχή. 2 τούβλο τοποθετημένο εγκάρσια.

***торшер**, -а α. λυχνοστάτης (ψηλός κ. στηριζόμενος στο πάτωμα).

***торшон**, -а α. 1 είδος βαμπακερού υφάσματος. 2 είδος αδρού χαρτιού.

торшонирование, -я ουδ. εκτύπωση ανάγλυφη.

торшонировать ρ.δ.κ.σ. εκτυπώνω ανάγλυφα.

|| **-ся** εκτυπώνομαι ανάγλυφα.

то-сё βλ. **тоτ**.

тоска́, -и θ. θλίψη, μελαγχολία. || βαρυθυμία, -μιά, βαριοθυμιά. || καημός· μεράκι. || εκφρ. **- по ро́дине** νοσταλγία για την πατρίδα.

тоскливо 1 επίρ. θλιμμένα, μελαγχολικά. 2 ως κατηγ. θλίβομαι, μελαγχολώ.

тоскливость, -и θ. βλ. **тоска́**.

тоскливый επ., βρ: **-лив**, -а, -ο θλιμμένος, μελαγχολικός· μερακλίδιος· **-ая пёсня** θλιμμένο τραγούδι. || βαρύθυμος, βαριόθυμος, βαρυκάρδιος· δύσθυμος.

тосковать, -кую -куешь ρ.δ. 1 θλίβομαι, μελαγχολώ. || βαρυθυμώ, βαριοθυμώ· δυσθυμώ φοβερά. || πλήττω, ανιώ πολύ. || νοσταλγώ· αποθυμώ· έχω μεγάλο καημό· **- по ро́дине** νοσταλγώ την πατρίδα· **- по друзья́м** αποθυμώ τους φίλους. 2 (παλ. κ. διαλκ.)· πονάω **спина́**

-кует η ράχη μου πονά.

***тост**, -а α. πρόποση, πόση στην υγεία· **про-возглашать** ~ κάνω (εγείρω) πρόποση· **про-сφωνώ**. || το ποτήρι πρόποσης.

тоτ, **та**, **то** (αντων.). 1 εκείνος, -η -ο· **тоτ учени́к** εκείνος ο μαθητής· **та же́нщина** εκείνη η γυναίκα· **то я́блоко** εκείνο το μήλο· **ни это́т инструме́нт**, а **то́т** όχι αυτό το εργαλείο, αλλά εκείνο· ο **тогό дня** απο εκείνη τη μέρα· с **тогό вре́мени** απο εκείνο τον καιρό· **αντικρινός**· άλλος· ο απέναντι, ο αντίπερα· **по то́й сторо́не у́лицы** απο την άλλη πλευρά του δρόμου· **на то́м бере́гу́ ре́ки** στην απέναντι όχθη του ποταμού. || (για χρόνο, περιστατικά, κατάσταση) περασμένος· επόμενος· **я проси́л у него́ кни́гу ещѐ в то́й неде́ле** του ζήτησα το βιβλίο ακόμα απο κείνη τη βδομάδα· **соо́ра́ть се́но тогό го́да** μαζεύω χόρτο για τον άλλο (επόμενο) χρόνο. || αυτός, -ή, -ό· **тем и́ли и́ным спо́собо́м** με αυτόν ή τον άλλον τρόπο· с **то́й и с друго́й сторо́ны** απο αυτό και απο το άλλο μέρος. 2 ακριβώς αυτός, εκείνος (με το μόριο же)· **в то́т же де́нь** την ίδια ακριβώς μέρα. || **то** άκλ. το ίδιο, το αυτό· **раска́зывают оди́н и то же** διηγούμαι το ίδιο και το ίδιο, ένα και το αυτό. || εκφρ. **то́т и́ли друго́й (иной)** αυτός (εκείνος) ή ο άλλος, ο ένας ή ο άλλος (οποιοσδήποτε)· **до тогό** σε τέτοιο βαθμό· τόσο δυνατά· (и) **без тогό** (και) χωρίς αυτό (εκείνο), κι έτσι· **не то, что (что́б, что́бы)...**, а... όχι τόσο, όσο· **не то, что (что́бы)** όχι πολύ, όχι εντελώς· **не то что...**, а... όχι μόνο..., αλλά και... и **то** (απλ.) σωστά, πραγματικά (ως απάντηση)· (**да**) и **то ска́затъ** και βέβαια, δικαιολογημένα, εύλογα· **то-сё; то да сё; (и) то и сё**, αυτό και τούτο, αυτό και τ' άλλο· **ни то ни сё** α) ούτε εκείνο ούτε αυτό (τούτο), ούτε το ένα ούτε το άλλο, ούτε αυτό ούτε τούτο· β) ούτε καλά, ούτε άσχημα, ούτε κλαίει, ούτε γελάει, έτσι κι έτσι, μέτρια· **ни с тогό ни с се́го** χωρίς καμιά αιτία, χωρίς κανένα λόγο απο το τίποτε· **ни с тогό ни с се́го рас-серди́лся и уше́л** απο το τίποτε θύμωσε και έφυγε· **тем са́мым** α) μ' αυτό το ίδιο. β) ταυτόχρονα, συνάμα, μαζί.

***тотализа́тор**, -а α. 1 συγκεφαλαιωτής, αθροιστής (μηχανισμός). 2 παιγνίδι τρεξίματος σε χρήμα.

тоталита́ризм, -а α. ολοκληρωτισμός.

тоталита́рность, -и θ. ολοκληρωτικότητα· **-режи́ма** η ολοκληρωτικότητα του καθεστώτος.

***тоталита́рный** επ. (γραπ. λόγος) ολοκληρωτικός· **-режи́м** ολοκληρωτικό καθεστώς· **-ое госуда́рство** ολοκληρωτικό κράτος.

тота́льность, -и θ. ολοκληρωτικότητα, γε-

νικότητα.

***ТОТАЛЬНЫЙ** επ., βρ: -лен, -льна, -льно ολοκληρωτικός· -ая война ολοκληρωτικός πόλεμος.

***ТОТЭМ**, -α α. το тотέμ.

ТОТЕΜΙЗМ, -α α. тотεμισμός.

ТОТЕΜΙΣΤΙЧЕСКИЙ επ. тотεμικός, του тотεμισμού.

ТОТЭМНЬИ επ. тотεμικός, του тотέμ.

ТО-ТО μόριο. 1 αυτό είναι το βασικό, το σοβαρό, η ουσία· το ουσιώδες· ακριβώς. || επιτακτικό μόριο· πρόσεξε, κοίταξε, έχε το νου σου· - ПОМНИ βάλ' το καλά στο νου σου (μην το ξεχάσεις). 2 (εκφράζει ικανοποίηση, συμφωνία ή υπακοή)· ναι, μάλιστα (ως απάντηση). 3 να γιατί· γι' αυτό. 4 (εκφράζει κάτι το ανώτερο)· να τι· να ποιό. || εκφρ. (ВОТ) - И ΟΝΟ; (ВОТ) - И ΕΣΤЬ (να) αυτό είναι ακριβώς, πραγματικά, ουσιαστικά.

ТОТЧАС επίρ. αμέσως, στη στιγμή, πάραυτα.

ТОЧЭНИЕ, -Я ουδ. 1 ακόνιση, -μα, τρόχισμα 2 τόννευση. || λάξευση, σκάλισμα.

ТОЧЭННЬИ επ. 1 τροχισμένος, ακονισμένος. 2 торνευτός. 2 σκαλιστός, λαξευτός. 3 μτφ. εκλεπτυσμένος, λεπτός, λεπτοκαμωμένος.

ТОЧЭЧНЬИ επ. 1 στιγματισμένος, στικτός, διάστικτος. 2 στιγμοειδής. || κατά στιγμές, κατά σημεία.

ТОЧЬЛКА, -и θ. 1 ακόνι, ακονιστήρι. 2 ξύστρα μολυβιού.

ТОЧЬЛО, -α ουδ. ακονόπετρα, ακονόλιθος. || τροχός ακονιστικός.

ТОЧЬЛНЬИ επ. ακονιστικός· - брусόκ επίμηκες ακόνι· - круг η στρογγυλή ακονόπετρα· -ая мастерская τροχείο, τροχιστήριο, ακονιστήριο.

ТОЧЬЛЩИК, -а α. 1 τροχιστής, ακονιστής. 2 κάνθαρος ξυλοφάγος.

ТОЧЬТЬ, точу, точишь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. точенный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 τροχίζω, ακονίζω· - косу τροχίζω την κοσιά· - орйт-ву ακονίζω το ξυράφι. || ξύνω· - карандаш ξύνω το μολύβι. 2 торνεύω, φτιάχνω στον τόρνο. || κατασκευάζω, σκαλίζω, λαξεύω. 3 (για έντομα) φθείρω, τρώγω, τρυπώ. 4 μτφ. κατατρώχω, βασανίζω, τυραννώ. 5 μαλώνω διαρκώς. || εκφρ. - нож на когό σκευρώ εναντίον κάποιου, σκέτομαι να βλάψω κάποιον· червь - ит егό τον τρώει το σαρακι (τον κατατρώχει η σκέψη, η ιδέα). || -ся 1 τροχίζομαι, ακονίζομαι. 2 торνεύομαι. || κατασκευάζομαι, πελεκιέμαι.

ТОЧЬТЬ, точу, точишь ρ.δ.μ. (παλ.) χύνω· - слэзи χύνω δάκρυα· - кровь χύνω αίμα. || διαχέω, σκορπώ· - свет διαχέω φως. || -ся χύνομαι. || διαχέομαι.

Точка, -и θ. 1 στιγμή, στιγμή. || μτφ. ση-

μαδάκι. 2 (γραμμ.) η τελεία. 3 σημείο, μέρος· - пересечения σημείο τομής ή διασταύρωσης· - касания дуги с прямой το σημείο επαφής του τόξου με την ευθεία· - опорн το σημείο στήριξης· - попадания снарядов σημείο πτώσης των βλημάτων· наибóшая - το υψηλότερο σημείο· пулемётная - φωλιά πολυβόλου· торгóвая - μαγαζί· περίπτερο. || όριο· - кипения σημείο βρασμού (ζέσης)· - плавления σημείο τήξης· - замерзания σημείο ψύξης. 4 ως κατηγ. τέλος, φτάνει· ещё пол часа поработаш и -! ακόμα μισή ώρα θα δουλέψω και τελειώνω. 5 τέλος, θάνατος, χαμός. || εκφρ. две -и η διπλή τελεία (:). - с запятóй η άνω τελεία στα ρωσικά (;) - в -у απόλυτη ακρίβεια, ίσα-ίσα, ακριβής σύμπτωση· до -и (дойти, довести) στο έπακρο· στο αμήν· до -и (знать, видеть) λεπτομερέστατα, με κάθε λεπτομέρεια· ставит -у βάζω τελεία και παύλα (βάζω οριστικό τέρμα)· ставить -у, -и на ή над (προεπαναστατικά) α) διευκρινίζω λεπτομερέστατα. β) οδηγώ σε λογικό συμπέρασμα· попáсть в (самую) -у α) βρίσκω το στόχο στο κέντρο. β) μαντεύω ακριβώς ή λέγω κάτι πολύ πετυχημένο· смотрéть (глядéть) в водну -у καρφώνω το μάτι σ' ένα σημείο.

Точка, -и θ. 1 τρόχισμα, ακόνισμα. 2 τόννευση. || σκάλισμα, λάξευση.

Точно επίρ. 1 ακριβώς, με ακρίβεια· он всё дéлает - αυτός όλα τα κάνει με ακρίβεια· - определить расстояние καθορίζω ακριβώς την απόσταση· переписать текст - αντιγράφω το κείμενο με ακρίβεια. 2 (με τις λέξεις: такóй, тот, так) εντελώς, πλήρως· ολοσχερώς· - такóй пиджак εντελώς το ίδιο σακκάκι. 3 αλήθεια, πραγματικά, σωστά· да - умер егó *отéц? αλήθεια, πέθανε ο πατέρας του; 4 точнее συγκρ. β. ακριβέστερα, για μεγαλύτερη ακρίβεια, για να είμαι πιο ακριβής.

Точно συνδ. 1 ακριβώς σαν. || σαν, ωσάν. 2 μόριο· φαίνεται, σάμπως.

Точность, -и θ. ακρίβεια· ορθότητα, σωστότητα· с математической -ью με μαθηματική ακρίβεια· - вéса ακρίβεια ζύγισης· в -и ακριβώς, με ακρίβεια· до -и μέχρι λεπτομέρεια, λεπτομερέστατα.

Точный επ. βρ: -чен, -чна, -чно. 1 ακριβής· σωστός· - вес ακριβές ζύγισμα· -ое время ακριβής χρόνος ή ώρα· -не весá ζυγαριά ακριβείας· -не приборн ακριβή όργανα· -ая стрельбá εύστοχη βολή. 2 συγκεκριμένος· -не инструкции ακριβείς οδηγίες· - адрес ακριβής διεύθυνση. || τακτικός· - человек такτικός άνθρωπος. 3 (παλ.) όμοιος, ίδιος. || εκφρ. -не науки οι θετικές επιστήμες.

Точь-в-точь επίρ. ακριβέστατα. || πανομοι-

ότυπος, ένα και το αυτό ίδιος-απαράλλαχτος.

ΤΟΠΝΪΤΉ, -НΪΤ ρ.δ. 1 εμετιώ, ναυτιώ, έχω τάση για εμετό. 2 μτφ. αηδιάζω, αποστρέφομαι, απεχθάνομαι, σιχαίνομαι.

ΤΟΠΝΟ επίρ. ως κατηγ. βλ. **ΤΟΠΝΪΤΉ** (1,2σημ).

ΤΟΠΝΟΤΆ, -НΪ θ. τάση για εμετό, αναούλα. 2 μτφ. αηδία, αποστροφή, απέχθεια, σιχασιά.

ΤΟΠΝΟΤΒΌΡΝΪЙ επ. 1 εμετικός· ~ **ЗΆΠΑХ** εμετική μυρουδιά. 2 μτφ. αηδιαστικός, σιχαμερός, απέχθεις, ακαίσιος· -οε **зрѣллице** ακαίσιο θέαμα.

ΤΟΠΝΟТНΪЙ επ., βρ: -ТЕН, -ТНА, -ТНО. 1 εμετικός· -не явлѣния εμετικά συμπτώματα. 2 βλ. **ΤΟΠΝΟТΒΌΡΝΪЙ**.

ΤΟΠНΪЙ επ. βλ. **ΤΟΠΝΟТΒΌΡΝΪЙ** (1, 2 σημ.).

ΤΟЩΆΤΉ ρ.δ. ισχναίνω, γίνομαι ισχνός. || μτφ. λεπτύνομαι, γίνομαι κενός, αδειάζω.

ΤΌЩΪЙ επ. 1 ισχνός, λεπτός, αδύνατος, τσίρος· λιγνός· -яя шѣя λεπτός λαιμός· -яя **кóшка** ισχνή γάτα· -οε **лицó** ισχνό πρόσωπο· ~ **человѣк** ισχνός άνθρωπος· **óченъ** ~ κάτιςχνος. || μτφ. λεπτός· άδειος, κενός· **πενιχρός**· ~ **карман** άδεια τσέπη (χωρίς χρήματα), τσέπη πανί με πανί· ~ **желúдок** άδειο στομάχι. 2 μτφ. φτωχός, πενιχρός, γλίσχυρος· -яя **пóчва** φτωχό (άγονο) έδαφος· -яя **растительность** πενιχρή βλάστηση. 3 αδύνατος, ανεπαρκούς περιεχομένου· -οε **молоκό** αδύνατο γάλα (αποβουτυρωμένο)· ~ **ýголь** αδύνατο κάρβουνο (χαμηλής καυστικότητα)· -яя **глина** ο μη καθарός πηλός (που περιέχει 20 - 50% άμμο). || εκφρ. **на ~ желúдок** βλ. **натощάк**.

ΤΟЩΪЩΑ, -и θ. ανυπόφορη θλίψη, λύπη· καημός, μαράζι.

ΤΠУ κ. **ТΠРР** επιφ. (για σταμάτημα αλόγου) **πρрр**. || εκφρ. **ни тпру ни ну** (ως κατηγ.) δε μπορώ να κάνω τίποτε, ούτε βήμα.

ΤΠРúКАТΉ ρ.δ. (απλ.) σταματώ το άλογο φωνάζοντας **πρрр**.

ΤΠРúКУТΉ ρ. σ. βλ. **ΤΠРúКАТΉ**.

ΤΡΑВΆ, -НΪ, πλθ. **ТРАВЫ**, **ТРАВ** θ. χόρτο, -άρι· **кормовѣне** -НΪ χορτονομή· **сóрная** ~ τα αγριόχορτα· τα ζιζάνια. || χλόη, πρασινάδα, το γρασίδι. || πλθ. -НΪ χόρτα, λάχανα. || εκφρ. -óй и как ~ σαν χορτάρι (άνοστο)· **ХОТЪ** - не растί τέλεια αδιαφορία, απάθεια, δεν πα να καίγεται ο κόσμος.

ΤΡΑВЕНѢТΉ, -ѣет ρ.δ. χλοΐζω, πρασινίζω.

ΤΡΆВѢРѢ βλ. **ΤΡΆВѢРС**!

ΤΡΆВѢРСА βλ. **ΤΡΆВѢРСА**.

***ΤΡΆВѢРС**! -я α. 1 (στρατ.) διάχωμα πλευρικό ή πιασινό. 2 (ναυτ. κ. αεργ.) το τραβέρσο, η αντιμονή. 3 πλευρά σκάφους· с **ПРΆВΌГО** -я απο τη δεξιά πλευρά του σκάφους.

***ΤΡΆВѢΡΌ**? -я α. (αθлт.) πέραςμα, δίοδος σε κορυφογραμμή.

ΤΡΆВѢРСА, -НΪ θ. (τεχ.) διαδοκίδα, στρωτήρας σιδηροτροχιάς· εγκάρσια δοκός.

***ΤΡΆВѢРСІРОВАТΉ**, -рух, -руешь ρ.δ.μ. (αθлт.) διέρχομαι, περνώ κορυφογραμμή.

ΤΡΆВѢРСНΪЙ κ. **ΤΡΆВѢРСΝΪЙ** επ. της διαδοκίδας, της εγκάρσιας δοκού.

ΤΡΆВѢРСНΪЙ² επ. (ναυт. κ. αεργ.) του τραβέρσου, της αντιμονής· ~ **маршрут** δρομολόγιο αντιμονής.

***ΤΡΆВѢРТІН**, -я α. ο τραβερτίνης.

***ΤΡΆВѢСТІ** ουδ. άκλ. 1 ανδρικός ρόλος εκτελούμενος απο γυναίκα και αντίστροφα. || μεταμφιεσμένος. 2 ποιητικό χιούμορ παραπλήσιο της παρωδίας.

ΤΡΆВѪЛЬНΪЙ επ. χαρακτηριστικός, της χάραξης με οξέα· -не работы εργασίες χάραξης· ~ **раст-вóр** διάλυμα χάραξης.

ΤΡΆВѪЛЬЩІК, -я α. χαράκτης (με οξέα).

ΤΡΆВѪΝА, -и θ. βλ. **ΤΡΆВѪНКА**.

ΤΡΆВѪНКА, -и θ. στέλεχος χόρτου· παραφυάδα, παραβλάσταρο· ένα χορταράκι.

ΤΡΆВѪТΉ, **ΤΡΆВЛѪ**, **ΤΡΆВІШЬ**, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **ТРАВЛЕННΪЙ**, βρ: -лен, -я, -о ρ.δ.μ. 1 δηλητηριάζω, καταστρέφω, εξολοθρεύω με δηλητήριο· ~ **мышѣй** εξολοθρεύω τα ποντίκια με δηλητήριο (ποντικόφάρμακο). || φθείρω, βλάπτω με τοξίνες· ~ **своѡ организм** αλκοόλεμ δηλητηριάζω τον οργανισμό μου με αλκοόλη. 2 ερεθίζω με καυστική ουσία, *καίω. || μтφ. αναθυμίζω, αναθυμούμαι δυσάρεστα· ξύνω παλαιές πληγές. 3 (τεχ.) επεξεργάζομαι επιφάνεια με οξέα. || χαράσσω σχέδια με οξέα. 4 ποδοπατώ, τσαλαπατώ (λιβάδι, χωράφι). 5 (απλ.) χρησιμοποιώ, ξοδεύω για ζωοτροφή· **мы солóму -им**, а сѣно бережем ξοδεύομε το άχυρο και το χόρτο το φυλάγομε (το τσιγκουνευόμε). 6 σπατάλώ. 7 κινηγώ (με σκυλιά). || παρορμώ, παροτρύνω (τα σκυλιά). 8 κατατρέχω, καταδιώκω τον αντίπαλο. || -ся 1 δηλητηριάζομαι, εξολοθρεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 αυτοκτονώ με δηλητήριο.

ΤΡΆВѪТΉ² ρ.δ.μ. (γραμμ. στοιχεία βλ. **ТРАВІТΉ**¹). 1 ξεσφίγγω, ξελασκάρω, αμολάρω. 2 αφήνω να διαφύγει, να διάρρεύσει (για ατμό, αέρα κ.т.т.). 3 μтφ. (ναυт.). α) βλ. **ΤΟΠНΪТΉ**. β) βλ. **ВРАТЪ**. || -ся ξελασκάρω κλπ. ρ. ενεργ. φ. (1, 2 σημ.).

ΤΡΆВКА¹, -и θ. χορταράκι. || χλοΐτσα.

ΤΡΆВКА², -и θ. χάραξη με οξέα.

ΤΡΆВКА³, -и θ. ξελασκάρισμα.

ΤΡΆВЛѢНІЕ¹, -я ουδ. βλ. **ΤΡΆВКА**²

ΤΡΆВЛѢНІЕ², -я ουδ. 1 βλ. **ΤΡΆВКА**³ 2 εξαγωγή, διαρροή (ατμού, αέρα κ.т.т.).

ΤΡΆВЛЕННΪЙ επ. χαριαντός (με οξέα). || εκφр. - **волк** πεπειραμένος, ξεσκολισμένος.

ΤΡΆВЛЯ, -и θ. 1 κινήγι (με σκυλιά). || πα-

ρόρμηση (σκυλιών). 2 κατάτρεγμα, καταδίωξη.

***травма**, -и θ. τραύμα· - **Фронтны** κοιλιακό τραύμα· - **Череп** κρανιακό τραύμα· **Производственная** - τραύμα στην παραγωγή. || νευρικός κλονισμός, πλήγωμα· **Душевная** - ψυχικό τραύμα.

травматизм, -а α. τραυματισμός.

травматический επ. τραυματικός.

травматолог, -а α. τραυματολόγος.

травматологический επ. τραυματολογικός.

***травматология**, -и θ. τραυματολογία.

травмирование, -я ουδ. τραυμάτισμα, πλήγωμα.

травмировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. τραυματίζω, πληγώνω. || -ся τραυματίζομαι, πληγώνομαι.

травник, -а α. χορτο ηδύποτο. || βλ. гербарий. || (καλ.) βιβλίο θεραπευτικών βοτάνων.

травниковый επ. 1 του χορτοηδύποτου. 2 βοτανολογικός.

травный επ. (γραμ. λόγος) χόρτινος, χορταρένιος. || χορτώδης, χορτοβριθής.

травополье, -я ουδ. χωράφι χορταρόσπαρτο.

травопольный επ. της χορτοσποράς· - севооборот амειψисπορά, αλληλοσπορά (χορτου-σιτηρών).

травосеяный επ. χορταρόσπαρτος.

травосеяние, -я ουδ. χορτοσπορά.

травосмесь, -и θ. σπόρος ανάμικτος ή ανάμικτη σπορά.

травостой, -я α. χλόη, χόρτο· χορτώδης έκταση.

травоядный επ. χορτοφάγος, φυτοφάγος· -неживотные χορτοφάγα ζώα.

травушка, -и θ. χορταράκι, χλοΐτσα.

травянистый επ., βρ: -нист, -а, -ο. 1 ποώδης· - стебель ποώδες στέλεχος· -ая поросль η πόα, χορταρότοπος· -не растения ποώδη φυτά. 2 χορτώδης, χορτοβριθής. 3 μτφ. άνοστος, ανούσιος· -не щи άνοστη λαχανόσουπα.

травяной επ. 1 ποώδης. 2 χόρτινος, χορταρένιος. 3 χορτώδης, χορτοβριθής. 4 πράσινος.

трагедийность, -и θ. τραγικότητα.

трагедийный επ., βρ: -дийн, -дийна, -дийно τραγικός· -ая актриса τραγική ηθοποιός· - стиль τραγικό στυλ (ύφος)· - тон в музыке τραγικός τόνος στη μουσική.

***трагедия**, -и θ. τραγωδία. || εκφρ. делать -ю из чего παρουσιάζω κάτι στον εαυτό μου τραγικό, τα βλέπω μαύρα.

трагизм, -а α. τραγικότητα.

***трагик**, -а α. ο τραγικός (ηθοποιός ή συγγραφέας)· древнегреческие -и οι αρχαίοι Έλληνες τραγικοί.

трагикомедия, -и θ. κωμικοτραγωδία, ιλα-

ροτραγωδία.

трагикомический επ. κωμικοτραγικός.

трагикомичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно; βλ. трагикомический.

трагически επίρ. τραγικά.

трагический επ. τραγικός· - актёр τραγικός ηθοποιός· -ая участь (судьба) τραγική τύχη· -ое зрелище τραγικό θέαμα· -ое положение τραγική κατάσταση· - вопль τραγική κραυγή· -ая гибель τραγικός θάνατος.

трагичность, -и θ. τραγικότητα.

трагичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. трагический.

традиционализм, -а α. προσήλωτη στις παραδόσεις.

традиционность, -и θ. παραδοσιακός χαρακτήρας· - обычай ο παραδοσιακός χαρακτήρας των εθίμων.

традиционный επ., βρ: -онен, -онна, -онно παραδοσιακός· -не обычай παραδοσιακά έθιμα· -ое произношение παραδοσιακή προφορά· -ая ярмарка παραδοσιακή εμποροπανήγυρη. || палаточный, καλιακός· пэтриос καλαιά εθνική ενδυμασία.

***традиция**, -и θ. η παράδοση· древнегреческие -и αρχαίες ελληνικές παραδόσεις· священные -и ιερές παραδόσεις· статья -ей γίνονται παράδοση· войтн в -ю μπαίνω στη παράδοση.

***траектория**, -и θ. η τροχιά· - электрон η τροχιά του ηλεκτρονίου· - полёта η τροχιά πτήσης· - снаряда η τροχιά του βλήματος.

***трак**, -а α. κρίκος ή δακτύλιος ερπύστριας.

***тракт**, -а α. κύρια οδός· δημοσιά· автомобильный - η κύρια αμαξιτή οδός. || εκφρ. жёлудочно-кишечный - ο γαστροεντερικός σωλήνας.

***трактат**, -а α. 1 πραγματεία, μελέτη, εργασία· философский - φιλοσοφική πραγματεία. 2 σύμβαση, συμφωνία διεθνής.

трактир, -а α. (καλ.). 1 πανδοχείο. 2 таверна, καπηλειό, κρασοπουλειό.

трактирный επ. του πανδοχείου· της ταβέρνας. || εκφρ. -ое заведение βλ. трактир.

трактирщик, -а α., -ца, -и θ. 1 πανδοχέας. 2 ταβερνιάρης, κάπελας.

трактование, -я ουδ. βλ. трактовка.

***трактовать**, -тую, -туешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. трактованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ. 1 πραγματεύομαι, αναπτύσσω (θέμα)· εξετάζω, συζητώ, κρίνω. 2 ερμηνεύω, εξηγώ· - законы εξηγώ τους νόμους. || -ся πραγματεύομαι κλπ. ρ.εверγ. φ.

трактовка, -и θ. 1 πραγματεία, ανάπτυξη ενός θέματος· εξέταση, συζήτηση, κρίση. 2 ερμηνεία, εξήγηση.

трактовый επ. οδικός, της κύριας οδού.

***трактор**, -α α. το τρακτέρ.

тракторизация, -и θ. εφοδιασμός με τρακτέρ· - сельского хозяйства εφοδιασμός με τρακτέρ της αγροτικής οικονομίας.

тракторист, -α α., -ка, -и θ. τρακτερίστας, -ίστρια.

тракторный επ. τρακτερικός, του τρακτέρ· - двигатель ο κινητήρας του τρακτέρ· - завод εργοστάσιο κατασκευής τρακτέρ. || με τρακτέρ· -ая селлка σπартική μηχανή με τρακτέρ· -не работы εργασίες με τρακτέρ.

тракторостроение, -я ουδ. τρακτεροκατασκευή.

тракторостроительный επ. της κατασκευής τρακτέρ· - завод εργοστάσιο κατασκευής τρακτέρ.

***трап**, -α α. 1 τράπα. 2 συσκευή βυθοεξεταστική, βυθοερευνητική. 3 ναρκαλιευτική συσκευή· γρίπος.

траление, -я ουδ. 1 αλιεία με τράπα. 2 εξερεύνηση του βυθού. 3 ναρκαλιεία.

***тралер**, -α α. βλ. **тральщик** (1 σημ.).

тралить ρ.δ.μ. 1 αλιεύω με τράπα. 2 ερευνώ το βυθό. 3 ναρκαλιεύω. || -ся αλιεύομαι με τράπα. 2 εξερευνούμαι (για βυθό). 3 ναρκαλιεύομαι.

тралмейстер, -α α. βλ. **тральщик** (2 σημ.).

траловый επ. της τράτας.

тральщик, -α α. 1 αλιευτικό σκάφος εφοδιασμένο με τράτες. 2 ο επικεφαλής των τρατάρηδων. 3 ναρκαλιευτικό, ναρκοσυλλέκτρια. 4 ο ναρκοσυλλέκτης.

трамбование, -я ουδ. κοπάνισμα, συμπίεση χωματοουργική· ταράτσωμα.

***трамбовать**, -буть, -бьешь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **трамбованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. κοπανίζω, συμπιέζω χωματοουργικά, ταρατσώνω· **пятаки** ταρατσώνω το χώμα. || -ся κοπανίζομαι, ταρατσώνομαι, πιτακίζομαι.

трамбовка, -и θ. βλ. **трамбование**.

трамбовочный επ. του κοπανίσματος, του ταρατσώματος, του πιτακώματος.

трамбовщик, -α α., -ца, -и θ. κοπανιστής χωματοουργικών, ταρατσωτής, πιτακωτής.

***трамвай**, -я α. το τραμ, τροχιόδρομος. || εκφρ. **речной** - επιβατικό ποταμόπλοιο (στα όρια της πόλης).

трамвайный επ. του τραμ· - вагон βαγόνι του τραμ· -ая остановка η στάση των τραμ.

трамвайщик, -α α., -ца, -и θ. τραμβαγιέρης, -ίσσα.

***трамплин**, -α α. 1 (αθлт.) ο βατήρας, εξέδρα. 2 μτφ. αφετηρία, ξεκίνημα, αρχή.

трамплинный επ. του βατήρα.

***транжир**, -α α. κ. **транжира**, -и α.κ.θ. σπάταλος, -η, ξεδιαστής, -ίστρια.

***транжирить**, -рю, -ришь ρ.δ.μ. ξεδεύω άσκοπα, σπαταλώ· - деньги σπαταλώ τα χρήματα· не жидь патроны μη ξεδεύσεις άσκοπα τα φυσίγγια. || -ся σπαταλιέμαι.

транжирка, -и θ. βλ. **транжир**.

транжирство, -α ουδ. σπατάλη, ασωτεία.

транзистор, -α α. τρονζίστορ (ραδιόφωνο)

***транзит**, -α α. 1 διαμετακόμιση, τρανζίτο. 2 μεταφορά φορτίου χωρίς μεταφόρτωση.

транзитный επ. διαμετακομιστικός· -ая торговля διαμετακομιστικό εμπόριο. || χωρίς μεταφόρτωση· διερχόμενος. || (για επιβάτες)· με ενδιάμεσους σταθμούς. || μεταφορά φορτίων στον προορισμό κατ' ευθεία.

***транс**, -α α. (ιατρ.) έκσταση, σύγχυση του νου, παραφροσύνη (απο φόβο επικείμενου κακού). || νευρική κατάσταση.

трансарктический επ. υπεραρκτικός.

трансоатлантический επ. υπερατλαντικός.

***трансгрессия**, -и θ. θαλασσοεισχώρηση.

транскрибирование, -я ουδ. μεταγραφή, γραπτή μεταφορά.

транскрибировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. μεταγράφω. || -ся μεταγράφομαι.

транскрипционный επ. μεταγραμμένος, μεταφερόμενος γραπτά· -не знаки σημεία γραπτής μεταφοράς.

***транскрипция**, -и θ. 1 (γλωσσ.) μεταφορά των φθόγγων με σημεία. 2 βλ. **транслитерация**. 3 (μουσ.) μεταγραφή, διασκευή έργου.

транслировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μεταδίνω (απο ράδιο, τηλεόραση κ.τ.τ.). || -ся μεταδίνομαι.

***транслитерация**, -и θ. (γλωσσ.) η μετάδοση γραμμάτων μιας γραφής με γράμματα άλλης γραφής.

трансляционный επ. μεταδοτικός, της μετάδοσης (απο ράδιο, τηλεόραση κ.τ.τ.).

***трансляция**, -и θ. μετάδοση (απο ράδιο, τηλεόραση κ.τ.τ.)

траномиссионный επ. μεταδοτικός (της κίνησης).

***трансмиссия**, -и θ. μετάδοση κίνησης.

***транспарант**, -α α. 1 το πανώ. 2 γραμμωτό φύλλο.

транспарантный επ. του πανώ. || του γραμματού φύλλου.

***трансплантация**, -и θ. 1 (ιατρ.) μεταμόσχευση. 2 είδος εμβολιασμού φυτών.

транспонирование, -я ουδ. (μουσ.) μετατόνιση.

***транспонировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ. (μουσ.) μετατονίζω. || -ся μετατονίζομαι.

транспонировка, -и θ. βλ. **транспонирование**.

***транспорт**, -α α. 1 μεταφορά· железнодоро-

жний - σιδηροδρομική μεταφορά· - **УГЛЯ ЗАВОДАМ** μεταφορά άνθρακων στα εργοστάσια. || φορτίο για μεταφορά. 2 μεταφορικό μέσο· **ГОРОДСКОЙ** - τα αστικά μεταφορικά μέσα. 3 μεταφορικό στρατιωτικό σκάφος.

***транспорт**, -α α. (λογιστ.) μεταφορά ποσού (στην επόμενη σελίδα).

транспортбельность, -и θ. δυνατότητα μεταφοράς.

транспортбельный επ., βρ: -лен, -льна, -ο μετακομισμός, μεταφερότος· ευμετακόμιστος.

***транспортёр**, -α α. 1 μεταφορέας, μεταφορική ταινία. 2 βλ. **бронетранспортёр**.

транспортёрный επ. (τεχ.) μεταφορικός· -ая **лента** μεταφορική ταινία.

***транспортёр**, -α α. μοιρογυμνόνιο.

транспортёрование, -я ουδ. μεταφορά.

***транспортёровать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μεταφέρω· - раненых μεταφέρω τραυματίες· - **фрукты** μεταφέρω φρούτα. || -ся μεταφέρομαι.

транспортёровка, -и θ. μεταφορά.

транспортёрочный επ. μεταφορικός.

транспортник, -α α., -ца, -и θ. 1 εργάτης, -τρια μεταφορών. 2 μεταγωγικό αεροπλάνο.

транспортный επ. μεταφορικός, των μεταφορών· -не средства μεταφορικά μέσα· -ое судно φορτηγό (μεταγωγικό) σκάφος· -ая служба υπηρεσία μεταφορών· - самолёт μεταγωγικό αεροπλάνο· -не расходы τα μεταφορικά έξοδα.

***трансформатор**, -α α. 1 μετασχηματιστής, μετατροπέας (ηλεκτρ. ρεύματος)· **понижающий** - μετασχηματιστής υποβιβασμού τάσης· **повышающий** - μετασχηματιστής αύξησης τάσης. 2 ηθοποιός γρήγορης μεταμόρφωσης σε άλλους ρόλους. 3 ταχυδακτυλουργός. 4 μεταμορφωτής.

трансформаторный επ. του μετασχηματιστή του μετατροπέα· - завод εργοστάσιο κατασκευής μετασχηματιστών.

трансформационный επ. του μετασχηματισμού, της μετατροπής. || της μεταμόρφωσης.

***трансформация**, -и θ. 1 μετασχηματισμός, μετατροπή. || μεταμόρφωση· μεταλλαγή. 2 (ψα) μετασχηματισμός. 3 γρήγορη μεταμόρφωση ηθοποιού σε άλλους ρόλους.

***трансформизм**, -α α. αλλαγή, μεταλλαγή, μεταμόρφωση (για ζώα, φυτά).

трансформирование, -я ουδ. μετασχηματισμός, μετατροπή. || μεταμόρφωση, μεταλλαγή.

трансформировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. μετασχηματίζω, μετατρέπω. || μεταμορφώνω, μεταλλάσσω. || -ся μετασχηματίζομαι, μετατρέπομαι. || μεταμορφώνομαι, μεταλλάσσω.

***трансфузия**, -и θ. μετάγγιση αίματος.

трансцендентализм, -α α. υπεραισθητότητα· υπεροχή των μορφών της συνείδησης απο της ε-

μπειρίας.

трансцендентальность, -и θ. (φιλοσ.) βλ. **трансцендентализм**.

***трансцендентальный** επ., βρ: -лен, -льна, -льно (φιλοσ.) ο πέρα του νου και των αισθήσεων, ασύλληπτος· υπεραισθητός, υπερνοητός.

трансцендентность, -и θ. (φιλοσ. κ. μαθ.) υπεραισθητότητα, το ασύλληπτον.

***трансцендентный** επ., βρ: -тен, -тна, -тно 1 υπεραισθητός (ο πέραν των αισθήσεων) ασύλληπτος· άγνωστος. 2 (μαθ.) υπερβατικός· -не числа υπερβατικοί αριθμοί.

транше́нный επ. 1 του χαρακώματος. 2 του χάντακα, της τάφρου. || αυλακωτός· - способ выращивания овощей αυλακωτός τρόπος καλλιέργειας λαχανικών.

***траншея**, -и θ. 1 (στрат.) το χαρακώμα. || χάντακας, τάφρος. || λάκκος εξόρυξης. 3 βολή κάθετη. || **енфр. - стенд** χαρακώμα (όρυγμα) κοντά στους στόχους του πεδίου βολής.

***трап**, -α α. 1 σκάλα σε σκάφος. 2 σκάλα οποιαδήποτε.

***трап**, -α α. οπή, τρύπα (οχετού κ.τ.τ.).

***трапéза**, -и θ. 1 τραπέζι, τράπεζα· **сесть за -ой** κάθομαι στο τραπέζι (για γεύμα). || το γεύμα. 2 τραπεζαρία· κοινό εστιατόριο μοναστηριού. 3 (εκκλσ.) Αγία Τράπεζα.

трапéзник, -α α. **трапéзничархис** μοναστηριού.

трапéзничать ρ.δ. γευματίζω, τρώγω.

трапéзный επ. 1 του τραπεζιού, του γεύματος, του φαγητού· - час ώρα φαγητού· - зал τραπεζαρία. 2 ουσ. -ая θ. η τραπεζαρία.

трапéзовать, -зую, -зуешь ρ.δ. (παλ.) βλ. **трапéзничать**.

трапéзевидный επ. βλ. **трапéзевидный**.

***трапéзевидный** κ. **трапéзевидный** επ., βρ: -лен, -льна, -льно τραπεζοειδής.

трапéзевидный κ. **трапéзевидный** επ. βρ: -ден, -дна, -дно τραπεζοειδής.

***трапéция**, -и θ. 1 το τραπέζιο (γεωμ. σχήμα). 2 γυμναστικό όργανο.

трапéзевидный επ. τραπεζοειδής.

***тра́сса**, -и θ. 1 γραμμή, κατεύθυνση (σημειωμένη στο χάρτη). 2 γραμμή, οδός· **автомобильная** - αυτοκινητιστική γραμμή· **космические** - διαπλανητικές γραμμές· **воздушная** - αεροπορική γραμμή. 3 τροχιά (βλήματος, σφαιρας).

тра́сирование, -я ουδ. χάραξη· οριοθέτηση (στο έδαφος).

тра́сировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. χαράσσω· - водопроводную сеть χαράσσω υδαταγωγό (υδραυλικό) δίχτυ. || -ся χαράσσομαι· σημαδεύομαι.

тра́сировка, -и θ. βλ. **тра́сирование**.

трассирóочный επ. χαρακτηριστικός, της χάραξης· ~ шнур το σχοινί της χάραξης.

трасsíрующий επ. απο μτχ. τροχιοδεικτικός· ~ие пúли τροχιοδεικτικές σφαίρες.

τράτα, ~н θ. 1 δαπάνη, ξόδευμα· απώλεια, χάσιμο· κατανάλωση· ~ дéнег ξόδευμα χρημάτων· ~ врéмени απώλεια χρόνου· ~ сил κατανάλωση δυνάμεων. 2 πλθ. ~н έξοδα, δαπάνες.

тра-тá, тра-та-тá επιφ. ηχομιμητικό· та-та-та τατά, тара-траτά.

тράтитъ, тράчу, тратишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **тράченний**, βρ: ~чен, ~а, ~о р.δ.μ. ξοδεύω, δαπανώ, χαλώ· он ни копéйки ни ~ит зря αυτός δεν ξοδεύει άσκοπα ούτε ένα κοπίκι. || καταναλώνω· ~ патрóны ξοδεύω τα φυσιγγία· ~ сил καταναλώνω τις δυνάμεις. || εκφρ. **тράченний мóлжy** (παλ.) σκωροφαγωμένος. || ~ся ξοδεύομαι, δαπανώμαι· ~итсья мнóго дéнег ξοδεύονται πολλά χρήματα.

тράулер, ~а α. βλ. **тральщик** (1 σημ.).

тράулерный επ. βλ. **травальный**.

***тράур**, ~а α. 1 πένθος, λύπη· бытъ в ~е έχω πένθος, πενθώ. 2 πένθιμη ενδυμασία (τα μαύρα) ή άλλα σημάδια πένθους. || μαύρη λέρα στην άκρη και κάτω απο τα νύχια.

тράурница, ~н θ. πεταλούδα με μαύρα πτερόγυια.

тράурный επ. 1 πένθιμος· ~ая процессия ή шéствие νεκρική πομπή· ~ марш πένθιμο εμβατήριο. 2 μτφ. περίλυπος, καταλυπημένος.

***трафарéт**, ~а α. 1 ιχνάριο· περίγραμμα. 2 μτφ. στερεότυπο, καλούπι, ρουτίνα.

трафарéтитъ, ~рэчу, ~рэтишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **трафарéченный**, βρ: ~чен, ~а, ~о р.δ.μ. χρωματίζω, διακοσμώ με ιχνάριο. || ~ся διακοσμούμαι με ιχνάριο.

трафарéтка, ~и θ. 1 διαχρωμάτισμα, διακόσμηση με ιχνάριο. 2 βλ. **трафарéт** (1 σημ.). 3 πινέλο διακόσμησης με ιχνάριο.

трафарéтноотъ, ~и θ. στερεοτυπία, πεζότητα· ρουτίνα.

трафарéтный επ. 1 του ιχνάριου, του περιγράμματος· με ιχνάριο. 2 μτφ. στερεότυπος, ρουτινιέρικος.

тράфить, ~флю, ~фить р.δ. (απλ.) βλ. **пo-тράфить**.

трах επιφ. τραν, τραχ (για ήχο, κρότο). || ως κατηγ. κάνω трах, κροτώ. || (για κάτι αφνίδιο, απροσδόκητο) και τραн (και να).

тράхатъ(ся) р.δ. βλ. **тράхнутъ(ся)**.

трахéйный επ. (ανατ.) τραχειακός.

трахéйт, ~а α. τραχειίτιδα κ. τραχειίτιδα.

***трахеотомία**, ~и θ. (ιατρ.) τραχειοτομία ή τραχειοτομή.

***трахéя**, ~и θ. 1 (ανατ.) η τραχεία. 2 πλθ. **трахéи**, ~éи αγγεία φυτών.

***трахéйт**, ~а α. ο τραχειίτης, υφαιστειογενές πέτρωμα.

тράхнутъ р.σ. 1 κροτώ, βροντώ· μπουμπουνίζω· **далекó -ул вíстрел** μακριά βρόντηξε ντουφεκιά· ~ из ружья τουφεκίζω, πυροβολώ. || τουφεκίζω, πυροβολώ. 2 μ. χτυπώ δυνατά· ~ кулакóм по столу χτυπώ δυνατά τη γροθιά στο τραπέζι. 3 (απλ.) κινώ απότομα, γρήγορα· **трабóу - за гáлстук** τραβώ απο τη γραβάτα· ~ем тудá πάμε γρήγορα προς τα 'κει. || ~ся 1 πέφτω με δυνατό κρότο, γδουπώ. 2 χτυπώ; προσκρούω σε κάτι· ~ головóй о переклáдину χτυπώ το κεφάλι στο οριζόντιο δοκάρι.

***трахóμα**, ~н θ. το τράχωμα (πάθηση ματιών). **трахоматóзный** επ. 1 τραχωματικός, τραχωματώδης· ~ вíрус τραχωματώδης ιός. 2 ουσ. τραχωματικός.

трахóмный επ. τραχωματικός· ~не глазá τα τραχωματικά μάτια.

тréба, ~н θ. 1 προσφορά θυσίας. 2 (εκκλσ.) τελετουργία (με αίτηση του πιστού).

тréбник, ~а α. το λειτουργικό (βιβλίο).

тréбование, ~я ουδ. 1 απαίτηση, αξίωση, διεκδίκηση· αίτημα· ~ дéнег απαίτηση χρημάτων· **удовлетворíтъ -я бастýющих** ικανοποιώ τα αιτήματα των απεργών· ~я мóднy οι απαιτήσεις της μόδας· **высóкие -я** μεγάλες απαιτήσεις· **территориáльные -я** εδαφικές διεκδικήσεις· **внédвигатъ -я** προβάλλω διεκδικήσεις (αξιώσεις). || κλήση, κλήτευση· ~ судá δικαστική κλήση. 2 ζήτηση· **бóльшóе - на мéха** μεγάλη ζήτηση στις γούνες. || αίτηση γραπτή. || πλθ. ~я та απαιτούμενα· ~я к поступáющим в вúзы та απαιτούμενα για την εισαγωγή στα ανώτερα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

тréбовательность, ~и θ. απαιτητικότητα· **излíшняя** ~ περίσσια απαιτητικότητα.

тréбовательный επ., βρ: ~лен, ~льна, ~о. 1 απαιτητικός· ~ педагог απαιτητικός, παιδαγωγός· ~ командíр απαιτητικός διοικητής· ~ тон απαιτητικός τόνος.

тréбовать, ~бую, ~буешь р.δ. 1 απαιτώ, αξιώνω, ζητώ· ~ повышéния зарплатъ ζητώ αύξηση αποδοχών· ~ объяснéний ζητώ εξηγήσεις· ~ тóчного исполнéния распсряжéний απαιτώ ακριβή εκτέλεση των διαταγών· ~ мнóго ζητώ πολλά· ~ уплáты дóлга ζητώ εξόφληση του χρέους. 2 χρειάζομαι, έχω ανάγκη· **бóльнóй -ет покóя** ο άρρωστος θέλει ησυχία· **рас-тéния -ют ухóда** τα φυτά θέλουν, περιποίηση. || καλώ, ζητώ· **егó -ют в суд** τον ζητούν στο δικαστήριο· **мéня -ют домóй** με ζητούν να πάω στο σπίτι. || ~ся απαιτούμαι, χρειάζομαι· **~етсья работáчая сíла** ζητείται εργατική δύναμη· **~етсья работáчие** ζητούνται εργάτες· **~етсья ремóнт** χρειάζεται (να γίνει) επισκευή.

|| καλούμαι, με καλούν, με ζητούν.

требуха́, -и θ. εντόσθια (σκοτωμένου ζώου).

требушина, -и θ. (παλ.)· βλ. **требуха́**.

требушинный επ. των εντοσθίων· ~ жир λιπός απο τα εντόσθια.

тревога, -и θ. 1 φόβος, ανησυχία, ταραχή, άγχος· αδημονία· ~ за будущее ανησυχία για το μέλλον· маму охватила какая-то тревога τη μάνα την κυρίευσε κάποιος φόβος. || θόρυβος, ταραχή, φασαρία· что за ~ на улице? τι φασαρία γίνεται έξω; 2 συναγερμός· сигнал ~и σύνθημα συναγερμού· ударить ~у σημαίνω συναγερμό· отбой ~и παύση του συναγερμού· в случае ~и σε περίπτωση συναγερμού. || εκφρ. быть ~у κρούω τον κώδωνα του κινδύνου (επισημαίνω επερχόμενο κακό ή κακές συνέπειες).

тревожить, -жу, ~жить ρ.δ.μ. φοβίζω, ανησυχώ· меня ~жит отсутствие писем от дочери ανησυχώ που δεν παίρνω γράμματα απο την κόρη. || διασαλεύω, διαταράσσω· ~ типичу διαταράσσω την ησυχία. 3 θίγω, εγγίζω· пειράζω· ~ рану εγγίζω την πληγή. || εκφρ. ~ возбуждение εμφοβίζω. || -ся φοβούμαι, ανησυχώ· ~ за сына ανησυχώ για το παιδί. || θορυβούμαι, ταρασσομαι.

тревожно 1 επίρ. ανήσυχα, φοβισμένα. 2 ως κατηγ. είναι (υπάρχει) φόβος, ανησυχία.

тревожность, -и θ. φόβος, ανησυχία.

тревожный επ., βρ: ~жен, ~жна, ~жно. 1 ανήσυχος, φοβισμένος· ταραγμένος· εφιαλτικός· не мысли ανήσυχες σκέψεις· - гóлос φοβισμένη φωνή· - взгляд φοβισμένο βλέμμα· ая ночь εφιαλτική νύχτα. 2 ανησυχαστικός, ανησυχητικός· не вести ανησυχητικές ειδήσεις· не слухи ανησυχητικές φήμες· -ое положение ανησυχαστική κατάσταση. 3 του συναγερμού· ~ сигнал σύνθημα συναγερμού· ~ гудок σειρήνα συναγερμού.

треволнение, -я ουδ. (γραπ. λόγος)· βλ. **тревога**.

трегла́вный κ. **трёхгла́вный** επ. 1 τρικέφαλος· ~ змея τρικέφαλο φίδι· ~ая мышца (ανατ.) ο τρικέφαλος μυς. 2 τρίθολος· με τρεις τρούλους· ~ая церковь εκκλησία με τρεις τρούλους.

***трегубый** επ. (παλ.)· τρίχειλος (με κομμένο το ένα χέλι στα δυο).

***трёд-книон**, -а α. εργατικό συνδικάτο.

***трёд-книонизм**, -а α. τρεϊντιουνιονισμός.

трёд-книонист, -а α. τρεϊντιουνιονιστής.

трёд-книонистский επ. τρεϊντιουνιονιστικός.

трёзвенник, -а α. ο μη πότης, ο μη πσιότης.

трёзвенность, -и θ. βλ. **трёзвость**.

трёзвенный επ. (απλ.) βλ. **трёзвый**.

трёзвётъ, -ёш, -ёшь ρ.δ. 1 ξεμεθώ, ανανήφω. 2 λογικεύομαι, συνετίζομαι, σωφρονίζομαι, έρχομαι στα σύγκαλά μου.

трёзвйтъ, -влѡ, ~вйтъ ρ.δ.μ. ξεμεθώ, ανανήφω.

трёзво επίρ. νηφάλια· συγκρατημένα. || λογικά, σώφρονα.

трёзвѡн, -а α. 1 κωδωνοκρουσία, καμπανοκρουσία. || κελάδημα δυνατό. 2 μτφ. διαλάληση, διατυμπάνιση, διασάλπιση. || θόρυβος, φασαρία. || εκφρ. ~ в ухах μεγάλο βούισμα των αυτιών· задать ~ (-у) κατσαδιάζω.

трёзвонитъ ρ.δ. 1 κρούω τις καμπάνες, τα κουδούνια. || κουδουνίζω δυνατά. 2 μτφ. διαλαλώ, διαθρυλώ, διατυμπανίζω, διασαλπίζω, βροντοφανάζω.

трёзвость, -и θ. 1 νηφαλιότητα· ξεμέθυσμα· приходйтъ в ~ βλ. **трёзвётъ**. привести пьяного в ~ συνεφέρω το μεθυσμένο. 2 πνευματική διαύγεια.

трёзвый επ., βρ: **трёзв**, **трёзвѡ**, **трёзво**. 1 νηφάλιος, αμέθυστος, άπιωτος, ξεμέθυστος. 2 εγκρατής στο πσιότι. 3 μτφ. με πνευματική διαύγεια· λογικός, σώφρονας.

трёзубец, -бца α. η τρίαίνα· ~ Посейдона η τρίαίνα του Ποσειδώνα.

трёзубый κ. **трёхзубый** επ. με τρεις αιχμές ή περόνες (δόντια)· ~ жезл η τρίαίνα· ~ая острота καμάκι με τρεις*περόνες.

***трек**, -а α. (αθлт.) γήπεδο· велосипедный ~ ποδηλατοδρόμιο.

треклѡтый επ. (απλ.) βλ. **проклѡтый**.

трёковик, -а α. αθλητής ποδηλατοδρομιών ή μοτοσυκλετικών αγώνων.

трелеватъ, -лѡю, ~лѡшь ρ.δ.μ. μεταφέρω ξύλα (απο το δάσος στο δρόμο για φόρτωση). || ~ся μεταφέρομαι (για ξυλεία).

трелѡвка, -и θ. μεταφορά ξυλείας κοντά στο δρόμο (για φόρτωμα).

трелѡвочный επ. της μεταφοράς ξυλείας.

трелѡвщик, -а α. εργάτης μεταφοράς ξυλείας. **трелѡитъ** ρ.δ. (παλ.) **τερετίζω**, τραγουδώ, κελαηδώ με τρίλους.

***трель**¹, -и θ. η τρίλια· ~и жаворонка οι τρίλες του κορυδαλού.

трель², -и θ. δρόμος μεταφοράς ξυλείας απο το δάσος σε κεντρική οδό· το μέρος συγκέντρωσης ξυλείας.

трельѡж, -а α. 1 δρύφακτο, δρύφακτο, κιγκλίδωμα ξύλινο δικτυωτό. 2 τρίπλευρος καθρέυτης.

трельѡжный επ. του δρύφακτου κλπ. ουσ.

трёмѡйта, -и θ. τρομπέτα (μουσ. όργανο).

***тремолит**, -а α. **тремолит**ς (ορυκτό).

трёмоло ουδ. άκλ. (μουσ.) το **τρέμολο**.

***трен**, -а α. (παλ.) βλ. **плѡйф**.

***тренаж**, -а α. βλ. тренировка.

***тренер**, -а α. προπονητής, προγυμναστής.

тренерский επ. προπονητικός, του προπονητή ή της προπόνησης.

***трэнзель** -я, πλθ. трэнзели κ. трэнзеля α. όλα τα σίδερα του χαλινού.

трэние, -я ουδ. 1 τριβή, τρίψιμο. 2 μτφ. πλθ. συζητήσεις, λογοτριβές, λογομαχίες, αντεγκλίσεις.

***трэнинг**, -а α. προπόνηση, εξάσκηση.

тренированность, -и θ. προπόνηση, προγύμναση, εξάσκηση.

тренированный επ. απο μτχ. προπονημένος, προγυμνασμένος, εξασκημένος.

тренировать, -рүү, -рүешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **тренированный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. προπονών, προγυμνάω, εξασκώ ~ боксёра προπονών τον πυγμάχο ~ лётчика εκπαιδεύω τον αεροπόρο ~ память εξασκώ (καλλιέργω) τη μνήμη. || -ся προπονούμαι κλπ.ρ. ενεργ.φ. ~ в стрельбё εξασκούμαι στη σκοποβολή ~ перед состязанием προπονούμαι πριν το αγώνισμα.

тренировка, -и θ. προπόνηση, προγύμναση, εκγύμναση, εξάσκηση ~ гóлосα εξάσκηση της φωνής ~ по плаванию προπόνηση κολύμβησης.

тренировочный επ. της προπόνησης, της εξάσκησης ~ не упражнения ασκήσεις προπόνησης ~ ая площадка γυμναστήριο ~ стίβος ~ полёт εκπαιδευτική πτήση.

тренога, -и θ. 1 βλ. треножник. 2 πεδούλι, πέδικλο (των μπροστινών ποδιών και ενός πισινού).

треногий κ. трéногий επ. τρίποδος ~ столик τρίποδο τραπεζάκι.

треножить, -жу, -жишь ρ.δ.μ. πεδικλώνω. || -ся πεδικλώνομαι.

треножник, -а α. τρίποδας ~ киноаппарата τρίποδας κινηματογραφικής μηχανής.

трéнчик, -а α. ιμάντας ανάρτησης.

трéнь-брéнь επιφ. ηχομιμητικό ~ ντιν-ντιν.

трéньканье, -я ουδ. ντιντίνισμα (σιδερίων κ.τ.τ.).

трéнькать ρ.δ. ντιντινίζω (για μεταλ. ήχο).

трéпáк, -á α. τρεπάκι (ρωσικός χορός με χτύπημα των ποδιών καθώς και η μουσική του).

трéпáлка, -и θ. κόπανος (για το λινάρι ή καννάβι).

трéпáло, -а ουδ. βλ. трéпáлка.

трéпáльный επ. εκκαθαριστικός ~ ая машина λινοκαθαριστική μηχανή.

трéпáльня, -и θ. λινοκαθαριστήριο.

трéпáльщик, -а α., -ца, -н θ. κοπανιστής, -τρια (λιναριού, κανναβιού).

***трéпáн**, -а α. τρύπανο (χειρουργ. εργαλείο).

трéпанация, -и θ. διάτρηση, τρυπανισμός.

***трéпáнг**, -а α. ολοθουρία, τρεπάγκ (θαλάσσιο ζώο).

трéпáние, -я ουδ. 1 τράβηγμα, τίναγμα, κούνημα. 2 κουρέλιασμα, καταρράκωση· φθορά, χάλασμα. 3 κοπάνισμα λιναριού ή κανναβιού. 4 μτφ. συχνή επανάληψη, αναμάσημα, παλιλογία, αναμηρυκασμός. 5 μτφ. αεροκοπάνισμα, γλωσσοκοπάνισμα, φλυαρία.

трéпанировать, -рүү, -рүешь ρ.δ.κ.σ. τρυπανίζω (οστό, κρανίο). || -ся τρυπανίζομαι.

трéпануть (ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. трéпáть (ся)

трéпáнный επ. κοπανισμένος ~ лён κοπανισμένο λινάρι ~ ая шерсть λαναρισμένο μαλλί. || κουρελιασμένος, φθαρμένος, τριμμένος ~ костюм κουρελιασμένο κοστούμι.

трéпáть, трéплó, трéплешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **трéпáнный**, βρ: -пан, -а, -ο ρ.δ.μ. 1

τραβώ, κουνώ, τινάζω· σείω ελαφρά. || τραβώ ~ за ўши τραβώ απο τα αυτιά ~ за волосы τραβώ απο τα μαλλιά. || τραβώ δυνατά (για εξσχισμα). || χτυπώ δυνατά, μανιασμένα (για άνεμο, κύματα κ.τ.τ.). 2 τaráζω, τρεμουλιάζω, παραδέρνω· егó -лет малярья τον τaráζει η ελονοσία· её -ла лихорадка την τάραζε ο μεγάλος πυρετός. 3 κουρελιάζω, καταρρακώνω· φθείρω, χαλνώ (για ενδύματα, υποδήματα). 4 επαναλαβαίνω συχνά, υπενθυμίζω τακτικά, ανασώ, παλιλογώ, αναμηρυκάω. 5 μτφ. αεροκοπανώ, αερολογώ, γλωσσοκοπανώ, φλυαρώ. 6 κοπανώ (λινάρι, καννάβι). || -ся 1 ανεμίζω, κυματίζω. 2 κουρελιάζω, καταρρακώνομαι, καταστρέφομαι, χαλνώ. 3 τριγυρίζω, περιφέρομαι, στριφογυρίζω. 4 (απλ.) αεροκοπανώ, αερολογώ, γλωσσοκοπανώ, φλυαρώ. 5 τραβιέμαι, κουνιέμαι, σείομαι. 6 παραδέρνω.

трéпáч, -á α., -ка, -и θ. αεροκοπανιστής, αρλούμπας· πολυλογάς· φλύαρος.

***трéпел**, -а α. τριπολιτίδα γη.

трéпельный επ. της τριπολιτίδας γης· απο τριπολιτίδα γη.

трéпет, -а α. 1 τρεμούλιασμα· ταλάντευση· κλονισμός 2 χτύπος, παλμός. || μαρμαρυγή, αναλαμπή, λαμπύρισμα, τρεμοφέγγισμα. 3 διέγερση ψυχική· ρίγος ~ востóрга ρίγος απο ενθουσιασμό. || μτφ. οργασμός, ζωηρή κίνηση. 4 μτφ. ανατριχίλα, φρίκη, φόβος και τρόμος.

трéпетáние, -я ουδ. 1 βλ. трéпет (1, 2 σημ.). 2 οργασμός, ζωηρή κίνηση.

трéпетáть, -пéчү -пéшешь ρ.δ. 1 πάλλομαι, τρεμουλιάζω, τρέμω, κουνιέμαι· κυματίζω· листвá -пéшет η φυλλωσιά τρεμουλιάζει· флагá -пéчүт οι σημαίες κυματίζουν· море -пéшет η θάλασσα κυματίζει. || σπαρταρώ, σπαράζω. || μαρμαίρω, τρεμοσβήνω, τρεμοφέγγω, τρεμολάμπω, λαμπυρίζω (για φως, φωτιά). || τρεμουλιάζω (για φωνή, ήχο). 2 τρέμω, με

πιάνει τρεμούλα· πάλλομαι· δονούμαι· ОН -пé-
шет всем тéлом αυτός τρέμει σύγκορμος (σύσ-
σωμος)· ~ от гнéва τρέμω απο το θυμό· || μτφ.
εμφανίζομαι, προβάλλω, διαφαίνομαι. 3 μτφ.
(παλ.) φοβούμαι πολύ, τρέμω απο το φόβο· ~
перед начéлством τρέμω μπροστά στους ανω-
τέρους (διευθυντές, διοικητές, προϊστάμε-
νους). || ανησυχώ πολύ· родители -щут за де-
тéй οι γονείς ανησυχούν πολύ για τα παιδιά.
|| -ся τρέμω· ριγώ· τρεμουλιάζω.

трéпeтно επίρ. τρέποντας. || τρεμουλια-
στά. || тαραγμένα, ανήσυχα κλπ. επ.

трéпeтныĭ επ., βρ: -тeн, -тнa, -тнo. 1 τρε-
μουλιάρικος, τρεμάμενος, τρεμώδης· -ая рука
τρεμουλιάρικο χέρι· -ое дычáние το κοντανά-
σαιμα· -ое сéрдце σπαραγμένη καρδιά. || που
треμοφэгγει, ~ τρεμολάμπει, ~ τρεμοσβήνει, ~
лампуриζει. || (για φωνή, ήχο) τρεμουλιαστός.
2 тαραγμένος, ανήσυχος· αγωνιώδης. 3 περι-
τρομος, περίφοβος, περιδεής, καταφοβισμέ-
νος, κατατρομαγμένος.

трéпка, -и θ. 1 βλ. трéпáние· ~ льна κο-
πάνισμα του λιναριού· ~ нéрвов σπάσιμο των
νεύρων. 2 (απλ.) χτύπημα, δαρμός (με τίναγ-
μα απο τ' αυτιά, τα μαλλιά). || επίπληξη, μά-
λωμα· κατσάδα.

трéпливнĭ επ., βρ: -лѣв, -a, -o αερολό-
γος, φλύαρος, φληναφός.

трéплó, -á ουδ. 1 (διακλ.) βλ. трéпáние.
2 (απλ.) βλ. трéпáч.

трéпoтнá, -ѣ θ (απλ.) αεροκοπανίσματα, α-
ερολογίες· γλωσσοκοπάνισμα, φλυαρία.

трéпчáние, -я ουδ. σπαρτάρισμα, σπαραγ-
μα· σφαδασμός.

трéпчáть ρ.δ. σπαράζω, σπαρταρώ· σφαδάζω.
|| τρεμουλιάζω, κουνιέμαι, ταλαντεύομαι. ||
треμοфэгγω, τρεμολάμπω, τρεμοσβήνω, лампу-
ρίζω. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

трéпчáнуть(ся) ρ.δ. βλ. трéпчáть(ся).

трéск, -a α. 1 τρίξιμο, τριγμός· - льда
τρίξιμο το πάγου. || κρότος· ~ ружéйнѣх вѣ-
стрелов ο κρότος των πυροβολισμών· пулемёт-
нѣй ~ ο κρότος των πολυβόλων· ~ мото́ра κρό-
τος του κινητήρα· ~ гро́ма η βροντή, το μπου-
μπούνισμα· ~ бараба́на το τυμπάνισμα· ~ ку-
знéчника τριζόνισμα. 2 μτφ. θόρυβος, φα-
σαρία· πάταγος. 3 μτφ. μεγαληγορία, μεγα-
λορρημοσύνη· μαγαλαυχία. || εκφρ. с -ом про-
валѣться αποτυχαίνω παταγωδώς· с -ом вѣ-
гнaть διώχνω κακήν-κακώς.

трéскá, -ѣ θ. γάδος, ονίσκος, μπακαλιάρος.

трéскáние, -я ουδ. ράγισμα· σκάσιμο.

трéскáть ρ.δ. (απλ.) βλ. трéснуть(4 σημ.).
|| -ся ραγίζω, -ομαι, σκάζω.

трéскáть² ρ.δ. τρώγω ή πίνω λαίμαργα (για
σκάσιμο). || -ся βλ. трéснуться.

трéскóвнĭ επ. του γάδου. || ουσ. πλθ. -не
τα γαδιδή.

трéскoтнá, -ѣ θ. θόρυβος· ~ пѣшущих машин
θόρυβος των γραφομηχανών. || κρότος ακατά-
παυστος· ружéйнáя ~ συνεχείς πυροβολισμοί. 2
ακατάσχετη φλυαρία, λογοδιάρροια.

трéскýчĭй επ., βρ: -кýч, -a, -o. 1 τριζά-
τος· με τριγμό. 2 μτφ. πομπώδης, στομφώδης·
φανφαρονιστικός. || εκφρ. ~ морóз φοβερή πα-
γωνιά.

трéснутĭй επ., βρ: -нут, -a, -o. 1 ραγι-
σμένος· σκασμένος. 2 (για φωνή)· παλμώδης,
τρομώδης, τρεμουλιαστός.

трéснуть, -ну, -нешь ρ.σ. 1 βλ. трéсáть. 2
ραγίζομαι, σκάζω· льдѣна -ла ο ογκόπαγος ρά-
γισε. 3 μτφ. αποτυχαίνω οικτρά. χρεοκοπώ. 4
μ. κ. αμ. χτυπώ δυνατά. || εκφρ. ~ со смéчу
σκάζω απο τα γέλια· ~ со злóсти σκάζω απο
την κακία, απο το κακό μου· хоть -ни βρε να
σκάσεις (ματαιοπονείς). || -ся χτυπώ, -έμαι
δυνατά· ~ лбoм oб ýгол χτυπώ το κεφάλι στη
γωνία.

*трéст, -a α. το τραστ.

трéстá, -ѣ θ. μουσκεμένο λινάρι (για αφάι-
ρεση των ινών).

трéстѣрoвать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. ενώνω
σε τραστ· - предприятия ενώνω τις επιχειρή-
σεις σε τραστ. || -ся ενώνομαι σε τραστ.

трéстoвскĭй επ. του τ'ραστ· ~ капитал το
κεφάλαιο του τραστ.

трéтéйскĭй επ. διαιτητικός (της επίλυσης
διαφοράς απο τρίτον).

трéтĭй, -ѣя, -ѣе (τακτ. αριθμητικό). 1 τρί-
τος· - год τρίτος χρόνος· ~ уро́к τρίτο μά-
θημα. 2 άσχετος με ένα ζήτημα· рeшéние спó-
ра -ѣим лицoм λύση της διαφοράς απο τρίτο
πρόσωπο. || κατώτερος· чай -ѣго сóрта τσάι
τρίτης ποιότητας. || ουσ. το τρίτο (κατά σει-
ρά προσφερόμενο) φαγητό. 3 (παρνθ. λ.) τρί-
τον. 4 ουσ. -ѣя θ. το τρίτο μέρος (του όλου)
две -ѣих τα δύο τρίτα. || εκφρ. -ѣе oтделé-
ние (παλ.) το τρίτο αστυνομικό τμήμα· -ѣе
пoколéние η τρίτη γενεά (οι έγγονοι)· -ѣя
скóрoсть τρίτη ταχύτητα· -ѣго дня προχτές·
-ѣей рукѣ μέτριος· в -ѣем годý προπερσι·
в -ѣи рýки σε τρίτα χέρια· из -ѣих рук ή
уст (узнáть, услýшатъ κ.τ.τ.) απο τρίτο (ό-
χι απο τον ίδιο), εξώδικα· с -ѣими петухáми
με το τρίτο λάλημα των κοκοριών (πολύ πρωί)·
до -ѣих петухóв πριν το τρίτο λάλημα των κο-
κοριών (πριν τη χαραυγή).

*трéтѣрoвать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. 1 (παλ.)
συμπεριφέρομαι. 2 συμπεριφέρομαι υπερσπινά.
|| -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

трéтѣчнĭй επ. 1 τρίτου βαθμού ή σταδίου·
-ая фóрма сѣфѣлиса σύφιλη τρίτου σταδίου. 2

(γεωλ.) ο τριτογενής (καινοζωικός αιώνας).

третник, -á α. (τεχ.) μείγμα (απο $\frac{2}{3}$ κασσίτερο και $\frac{1}{3}$ μόλυβι).

треть, -и, γεν. πλθ. -ей θ. το τρίτο μέρος του όλου· ~ года το τρίτο του έτους (το τετράμηνο)· ~ урожая το τρίτο της σοδειάς.

третьеводни επίρ. (απλ.) προχτές.

третьегодичный επ. (παλ.) προπερσινός.

третьегодичный επ. (παλ.) προχτεσινός.

третьеклассник, -а α., -ца, -и θ. μαθητής, -τρια τρίτης τάξης.

третьекурсник, -а α., -ца, -и θ. φοιτητής, -τρια τρίτοετής.

третьеочередной επ. μικρής σημασίας, μη σοβαρός· -όе дело υπόθεση δευτερεύουσας σημασίας.

третьеразрядник, -а α., -ца, -и θ. αθλητής, -τρια τρίτης κατηγορίας.

третьеразрядный επ. 1 της τρίτης κατηγορίας. 2 μέσος, μέτριος· αναξιόλογος, άσπιος.

третьесортный επ. τρίτης ποιότητας. || βλ.

третьеразрядный (2 σημ.).

третьестепенный επ. δευτερεύουσας σημασίας, επουσιώδης, κατώτερος.

третьяк, -á α. 1 πουλαράκι ή δαμάλι τρίχρονο. 2 κλωνάρι δέντρου κομμένο (τρίτο κατά σειρά από τα κάτω).

треуголка, -и θ. (παλ.) στρατιωτικό τριγωνικό καπέλο.

треугольник, -а α. 1 το τρίγωνο· **прямоугольный** - ορθογώνιο τρίγωνο· **остроугольный** - οξυγώνιο τρίγωνο. 2 μουσικό όργανο τριγωνικού σχήματος. 3 τριάδα, τριανδρία· συναρχία τριών προσώπων· καθοδηγητικό τριμελές όργανο.

треугольный επ. τριγωνικός· -ая пирамида τριγωνική πυραμίδα.

треух, -а α. σκούφια με τρία αυτιά (δύο για τα αυτιά κι ένα για πίσω).

***трéфа**, -и θ. το σπαθί των παιγνιόχαρτων (που έχει σταυρούς σαν φύλλο τριφυλλιού).

трехвóстка κ. **трéхвóстка**, -и θ. πλεκτό μαστίγιο τρισχιδές στο άκρο.

трéхгláвный βλ. **трéглáвный**.

трéхгодичный επ. τριετής, τρίχρονος, τρίχρονης διάρκειας· -ое обучение τρίχρονη μάθηση· ~ запас продовóльствия τρίχρονη εφεδρεία τροφίμων.

трéхгодовáлый επ. βλ. **трéхлétный** (2 σημ.).

трéхгодовóй επ. 1 βλ. **трéхгодичный**. 2

(παλ.) βλ. **трéхлétный** (2 σημ.).

трéхголóсный επ. (μουσ.) τρίφωνος.

трéхгрáнный επ. τριέδρος· τριγωνικός, τρίπλευρος· ~ угол τριέδρη γωνία· ~ штык τριγωνική λόγχη· ~ напýльник τριγωνική λίμα.

трéхднéвный επ. τριήμερος· ~ срок τριήμερη

μερη προθεσμία.

трéхдóльный επ. τρίχρονος· ~ стихотворный размер τρισύλλαβο μετρικό πόδι ποίησης.

трéхзнáчный επ. τριψήφιος· -ое число τριψήφιος αριθμός.

трéхзýбчатый επ. που έχει τρεις περόνες ή αιχμές· -ая вéла το τρίκρανο (γεωργικό εργαλείο):

трéхзýбный βλ. **трéзýбный**.

трéхкилометрóвка, -и θ. χάρτης με κλίμακα 1 : 3.000 μ.

трéхкилометрóвный επ. μήκους τριών χιλιομέτρων.

трéхклáссный επ. τριτάξιος, που έχει τρεις τάξεις· -ая шкóла τριτάξιο σχολείο.

трéхколéсный επ. τρίτροχος, τρίκυκλος· ~ велосипéд τρίκυκλο ποδήλατο.

трéхкопéечник, -а α. νόμισμα τριών καπικιών.

трéхкопéечный επ. αξίας τριων καπικιών.

трéхкрáсочный επ. τρίχρωμος.

трéхкрáтный επ. βλ. **трéокрáтный**.

трéхлétие, -я ουδ. η τριετία.

трéхлétка, -и θ. βλ. **трéхлétок**.

трéхлétный επ. 1 τριετής, τρίχρονος (τρίχρονης διάρκειας). 2 (για ηλικία) τριών χρόνων.

трéхлétок, -тка α. κ. **трéхлétка**, -и θ. τρίχρονος, τριετής· дуб-- βελανιδιά τριων χρόνων. 2 -ка θ. τριτάξιο· шкóла-- τριτάξιο σχολείο.

трéхлинейка, -и θ. τουφέκι διαμετρήματος 7,6 χιλιστών.

трéхлинейный επ.: -ая винтóвка βλ. **трéхлинейка**.

трéхмáстный επ. (για ζώα) τρίχρωμος.

трéхмáчтовый επ.: -ое судно τρικάταρτο σκάφος.

трéхмéрность, -и θ. το τριδιάστατόν (πλάτος, μήκος, ύψος).

трéхмéрный επ. τριδιάστατος. || μουσ. τρίμετρος.

трéхмéстный επ. τριθέσιος· -ая кабáта τριθέσια καμπίνα.

трéхмéсячный επ. τρίμηνος· ~ отпyск τρίμηνη άδεια· ~ ребёнок παιδάκι τριών μηνών.

трéхнедéльный επ. τριών εβδομάδων· ~ отпyск άδεια τριών εβδομάδων.

трéхногий επ. βλ. **трéногий**.

трéхóска, -и θ. φορτηγό αυτοκίνητο με τρεις άξονες.

трéхóсный επ. τριαξονικός.

трéхпáлый επ. τριδάκτυλος· -ая рука χέρι με τρία δάχτυλα.

трéхпéрстный επ. βλ. **трéопéрстный**.

трéхплáнный επ. τρίπλευρος, τριμερής.

τρέχποлка, -и θ. βλ. **τρέχпóлье**.

τρέχпóлье, -я ουδ. (παλ.) αμειψισπορά τριετής (η πρώτη σπορά φθινοπωριάτικη, η δεύτερη ανοιξιάτικη και ο τρίτος χρόνος αγρανάπαυση).

τρέχпóльный επ. τριετούς αμειψισποράς.

τρέχпρoцентный επ. του 3%, με 3% - **доход** έσοδο 3% - **зём** δάνειο με 3% - **раствор** διάλυμα με 3%.

τρέχпудóвный επ. τριών πουτιών· - **мешок** σακκί τριών πουτιών. || πολύ βαρύς (τριων πουτιών).

τρέчpазовый επ. τρεις φορές· -οε **питание** παροχή τροφής τρεις φορές (την μέρα).

τρέчpуслёвка, -и θ. νόμισμα τριών ρουβλιών.

τρέчpуслёвный επ. αξίας τριών ρουβλιών· -я **бумага** χαρτονόμισμα τριών ρουβλιών· - **журнал** περιοδικό αξίας τριών ρουβλιών.

τρέчpядка, -и θ. φουσαρόνικα με τρεις σειρές πλήκτρα.

τρέчpядный επ. τριών σειρών· -я **гармонь** βλ. **τρέчpядка**.

τρέчсвётный επ. με τρεις σειρές παράθυρα· (το ένα δίπλα στο άλλο ή το ένα πάνω απο το άλλο ή το ένα απέναντι απο το άλλο)

τρέчсло́жный επ. τρισύλλαβος· -οε **слово** η τρισύλλαβη λέξη. || εκφρ. -не **стихотворные** **размеры** τρίμετρα στιχουργικά πόδια (δάκτυλος, αμφιβράχος, ανάπαιστος).

τρέчсmένка, -и θ. εργασία σε τρεις βάρδιες το 24ωρο.

τρέчсmένный επ. σε τρεις βάρδιες.

τρέчсотлётие, -я ουδ. τριακοσιετία. || τριακοσιετηρίδα.

τρέчсотлётный επ. τριακοσιετής, τριακοσάχρονος· - **период** τριακοσάχρονη περίοδος.

τρέчсóтный επ. τριακοσιοστός· - **номер** τριακοσιοστός αριθμός.

τρέчствóлка, -и θ. τρίκανο (κινηγ. όπλο).

τρέчствóльный επ. με τρεις κάνες· -οε **ружьё** βλ. **τρέчствóлка**.

τρέчствóрчатый επ. τρίπτυχος· τρίδιπλος· τρίφυλλος.

τρέчстепённый επ. -не **выборн** έμμεσες **ε**-κilogés σε τρία στάδια.

τρέчстíшие, επ. το τριστιχο (στροφή απο τρεις στιχους).

τρέчстóпный επ. (φιλγ.) τριποδικός· - **стих** τρίμετρος στιχος· ~ **размер** το τρίμετρο (συγκείμενος απο τρία πόδια).

τρέчсторóнный επ. τρίπλευρος· - **сарай** τρίπλευρη αποθήκη. || τριμερής· -еε **соглашение** τριμερής συμφωνία.

τρέчступёчатый επ. με τρεις βαθμίδες. || τριώροφος· -я **ракета** τριώροφος πύραυλος.

τρέчсýточный επ. τριών 24ώρων, τριήμερος.
τρέчтáктный επ. τριχρονος, τριών ρυθμών ή κινήσεων· -я **пауза** τριχρονη (μουσική) παύση· ~ **двигатель** τριχρονος κινητήρας.

τρέчтóмник, -а α. έργο τρίτομο.

τρέчтóмный επ. τρίτομος· ~ **романс** τρίτομο μυθιστόρημα.

τρέчтóнка, -и θ. φορτηγό αυτοκίνητο τριών τόνων.

τρέчтóнный¹ επ. τριχρωμος· -я **ткань** τριχρωμο ύφασμα.

τρέчтóнный² επ. τριών τόνων· ~ **груз** φορτίο τριών τόνων.

τρέчтíсячный επ. τρισχιλιοστός· τρισχιλιος, τριών χιλιάδων.

τρέчугóльный, -а α. βλ. **треугóльный**.

τρέчугóльный επ. βλ. **треугóльный**.

τρέчфáзный επ. τριφασικός· ~ **ток** τριφασικό ρεύμα· ~ **двигатель** τριφασικός κινητήρας.

τρέчхóвóстка, -и θ. βλ. **трéххóвóстка**.

τρέчхивётный επ. τριχρωμος· ~ **флаг** τριχρωμη σημαία.

τρέччасовóй επ. τριώρος· -óе **собрание** τριώρη συνέλευση. || των τριών (ωρών)· **уехать** ~**ым поездом** φεύγω με το τρένο των τριών.

τρέччлén, -а α. (μαθ.) το τρίνομο.

τρέччлénный επ. 1 τριμελής. 2 (μαθ.) του τρίνομου.

τρέчхёрстный επ. (για τριχρωμα ζώου) τριχρωμος· ~ **кот** τριχρωμος γάτος.

τρέчхязýчный επ. τριγλωσσος· ~ **город** πόλη που μιλούν τρεις γλώσσες· ~ **словарь** τριγλωσσο λεξικό.

τρέчхэта́жный επ. τριώροφος, τρίπατος· ~ **дом** τριώροφο σπίτι. || **мф.** (απλ.) πολύ υβριστικός.

τρέшка, -и θ. βλ. **трéчрублёвка**.

***трéшкóут**, -а α. ποταμόπλοιο (χωρίς κατάστρωμα).

τρέшник, -а α. (παλ.) 1 νόμισμα τριών καπικιών. 2 ένα ασημένιο καπίκι.

τρέшница, -и θ. 1 (απλ.) βλ. **трéчрублёвка**. 2 (παλ.) βλ. **τρέшник**.

трéщание, -я ουδ. 1 τρίξιμο, τριγμός. 2 **мф.** λίμα, λογοδιάρροια. || φλυαρία, γλωσσοκοπάνισμα.

трéщать, -щý, щíшь **р.δ.** 1 τρίζω· **лёд** -**йт** ο πάγος τρίζει· ~ **сильно** (ή **во всё время**) τρίζοβoλw, τρίζοκοπw, τρίζομανw. || χτυπw δυνατά, ξεκουφαίνw· **судильник** ~**йт** το ξυπνητήρι ξεκουφαίνει· **барабаны** -**ат** τα τύμπανα ξεκουφαίνουν. || (για πτηνά, έντομα)· **теретиζw**, **титибиζw**· **бoυίζw** δυνατά. 2 **мф.** μιλw ακατάπαυστα, αρχίζw τη λίμα. || φλυαρw, γλωσσοκοπανw, λογοκοπw. 3 έχw δυνατό πονοκέφαλο. 4 **мф.** είμαι ετοιμόρροπος, κοντεύw να διαλυ-

θώ, τρίζω. || εκφρ. карман -ήт η τσέπη α-
δειάζει, γίνεται πανί με πανί.

трещина, -н θ. σχισμή, ρωγμή, ράγισμα· σκα-
σιμο· дать -у σκάζω, ραγίζω. || μτφ. έλλει-
ψη, ελάττωμα, μειονέκτημα. || μτφ. προστρι-
βή, τσούγκρισμα, διένεξη· διάσταση.

трещинка, -и θ. σχισμίτσα, ρωγμίτσα.

трещинный επ. απο ρωγμή εδάφους· -не воды
νερά απο ρωγμές εδάφους.

трещиноватость, -и θ. ύπαρξη ρωγμών.

трещиноватый επ., βρ: -ват, -а, -ο σκα-
σμένος, ραγισμένος.

трещотка, -и θ. 1 κρουστικό όργανο για εκ-
φοβισμό. || (μουσ.) κρουστό μεταλλικό όργα-
νο. 2 μτφ. φλύαρος, γλωσσάς, γλωσσοκοπάνα. 3
παιγνίδια, όργανα κρουστικά. 4 τριβέλι, τρυ-
πάνι.

три, трѣх, трѣм, тремя, ο трѣх (αριθμητικό
απόλυτο)· τρία (3)· трижды ~ = девять τρία
επι τρία = εννιά· написать цифру три γράφω
τον αριθμό τρία. || (ποσοτικό)· три сестры
τρεις αδερφές· три шага τρία βήματα· дом в
три этажа σπίτι τριώροφο. || ο σχολικός βαθ-
μός τρία, το τριάρι.

***триада**, -н θ. τριάδα (σύνολο απο τρία α-
ντικείμενα, πρόσωπα ή έννοιες).

триангулятор, -а α. 1 τριγωνιστής. 2 γεω-
δαιτικό όργανο τριγωνισμού.

триангуляционный επ. τριγωνικός· -ая выш-
ка τριγωνική κορυφή.

***триангуляция**, -и θ. (ακτινο)τριγωνισμός (ε-
πιφάνειας).

триас, -а α. (γεωλ.) η πρώτη περίοδος του
μεσωζωϊκού αιώνα.

триасовый επ: - период; -ая система βλ.
триас.

***трибун**, α. 1 ανώτερος κρατικός υπάλληλος
στην αρχαία Ρώμη. 2 μτφ. κήρυκας· - револю-
ции κήρυκας της επανάστασης.

***трибуна**, -н θ. το βήμα των αγορητών, των
ρητόρων. || μτφ. το κέντρο, η καθοδήγηση· η
πομπαντορία. 2 εξέδρα.

***трибунал**, -а α. 1 δικαστήριο· военный -
το στρατοδικείο· революционный - επανάστα-
τικό δικαστήριο· отдать под - παραπέμπω
στο δικαστήριο. || η συνεδρίαση του δικαστη-
ρίου. 2 (αθρσ.) οι δικαστές.

тривиальность, -и θ. κοινοτοπία, πεζότη-
τα, ρουτίνα, || χυδαιότητα· προστυχιά.

***тривиальный** επ., βρ: -лен, -льна, -льно;
τετριμμένος, κοινότοπος, -ικός, πεζός· ρου-
τινιέρικος. || χυδαίος· πρόστυχος.

***триглицф**, -а α. (αρχηκ.) το τρίγλυφο.

тригонометрический επ. τριγωνομετρικός· -
знак τριγωνομετρικό σημάδι.

***тригонометрия**, -и θ. τριγωνομετρία.

тридевятый επ: -ое царство, -ое государ-
ство (λκ. ποίηση) στα πέρατα της γής, στην
άκρη του κόσμου (πολύ μακριά).

тридевяты επ: - земля (λκ. ποίηση) πολύ
μακριά.

тридесятый επ: -ое царство, -ое государ-
ство (λκ. ποίηση) βλ. тридевятый.

тридцатилетие, -я ουδ. 1 τριακονταετία. 2
τριακονταετηρίδα.

тридцатилетний -ая, -ее επ. 1 τριακοντα-
ετής, τριαντάχρονος· -ая война τριαντάχο-
νος πόλεμος. 2 τριαντάρης, -α, -άρικο.

тридцатка, -и θ. ο αριθμός 30. τριαντά-
ρι, -ριά. || ο αριθμός 30 των λεωφορείων, των
τρόλεϊ, τραμ κ.τ.τ.

тридцатый (αριθμητικό τακτικό)· τριακο-
στός· - километр τριακοστό χιλιόμετρο· -не
годы η τέταρτη δεκαετία (30 - 39). -ое мар-
та η τριάντα του Μάρτη· -год τριακοστό έτος
(ηλικίας)· -ое число месяца η τριακοστή η-
μερομηνία.

тридцать, -и, -ьθ ο αριθμός (30). || ποσό-
τητα τριάντα· - рублей τριάντα ρούβλια· у
него - коров αυτός έχει τριάντα αγελάδες·
около -и περίπου τριάντα, καμιά τριανταριά.

тридцатью επίρ. τριάντα φορές· - пять - сто
пятьдесят τριάντα φορές το πέντε κάνουν
εκατόν πενήντα.

триединство, -а ουδ. τριαδική ενότητα· η
τριμορφία· το τρισυπόστατο.

триединый επ. τριαδικός, της τριάδας.

***триер**, -а α. σιτοδιαλογέας (μηχανή).

триерный επ. του σιτοδιαλογέα.

триерование, -я ουδ. διαλογή ή εκκαθάριση
κόκκων· - ячменя κριθαροδιαλογή.

триеровать, -рю, -решь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. триерованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ.
κάνω διαλογή δημητριακών· σιτοδιαλέγω. || -ся
σιτοδιαλέγομαι.

триеровка, -и θ. βλ. триерование.

трижды επίρ. 1 τρεις φορές, τρις· - три -
девять τρεις φορές το τρία κάνουν εννιά· я
- ему напоминал τρεις φορές του το υπενθύ-
μισα· - проклятый τρισκαταραμένος, -τάρατος.

***тризм**, -а α. (ιατρ.) τρισμός, τριγμός.

тризна, -н θ. 1 (παλ.) μνημόσυνο με φαγο-
πότι. 2 (γραμ. λόγος) τελετή ενταφιασμού ή
μνημοσύνου.

***трико** ουδ. άκλ. ένδυμα πλεκτό· τρικό.

***трикотаж**, -а α. 1 πλεκτό έργο σε μηχανή. ||
(αθρσ.) πλεκτά υφάσματα.

трикотажник, -а α., -ца, -н θ. εργάτης,
-τρια πλεκτικής επιχείρησης.

трикотажный επ. πλεκτός· των πλεκτών· -ая
фабрика φάμπρικα πλεκτών· -ая кофта пле-
χτή ζακέτα

***трикотѣн**, -а α. είδος πλεκτού υφάσματος.
трикрáты επίρ. (παλ.) βλ. **троекрáтно**.
 ***триктράκ**, -а α. τάβλι, αβάνιο.
трилистник, -а α. (βοτ.) τριφύλλι, τρι-
 φύλλο.
 ***триллион**, -а α. τρισεκατομμύριο.
триллионный επ. τρισεκατομμύριος.
 ***трилогія**, -и θ. (φιλγ.) τριλογία.
 ***тримéстр**, -а α. τρίμηνο.
тринадцатый επ. (αριθμητικό τακτικό)· δέ-
 κατος τρίτος· -ое числó οι δεκατρείς του μή-
 να (ημερομηνία)· **две -ых** τα δύο δέκατα τρί-
 τα· **главá -ая** κεφάλαιο δέκατο τρίτο· -ое
апрéля δεκατρείς του Απρίλη (ημερομηνία).
тринитротолуóл, -а α. τρινιτροτολουόλιο ή
 τροτύλη.
 ***трио** ουδ. áκλ. το τρίο, έργο τρίφωνή για
 τρία όργανα. || τρεις εκτελεστές (τραγουδι-
 στές). || τρεις φίλοι.
триóд, -а α. λάμπα τριόδη (ηλεκτρική).
 ***триóдь**, -и θ. (εκκλσ.) το τριώδιο (βιβλίο).
 ***триолét**, -а α. οκτάστιχο ποιήματος.
 ***триóль**, -и θ. (μουσ.) τρίφθογγο, τρίηχο.
 ***триплáн**, -а α. τριπλάνο.
 ***триплéкс**, -а α. το τρισύστατο.
 ***триплét**, -а α. το τριπλό, το τρισύνθετο ||
 τρίτο αντίτυπο.
 ***триппер**, -а α. βλ. **гоноρέя**.
 ***трипсѣн**, -а α. η θρυψίνη.
 ***триптих**, -а α. το τρίπτυχο.
 ***трисель**, -я, πλθ. -я κ. -и α. (ναυτ.) η
 μπούμα (λοξό τριγωνικό πανί).
триста, **трéхсот**, **трéхстáм**, **трéмьстáми**, ο
трéхстáх (αριθμητικό ποσοτικό)· ο αριθμός
 300. || (ποσότητα) τριακόσια· ~ **рублéй** τρια-
 κόσια ρούβλια.
 ***трѣстих**, -а α. (φιλγ.) το τριστιχο.
 ***трѣтий**, -я α. το τρίτιο (ισότοπο του υ-
 δρογόνου).
трѣтón, -а α. τρίτονας (γένος κερκοφόρων
 βατράχων).
 ***триумвѣр**, -а α. (παλ.) μέλος της τριαντρί-
 ας· τριαρχος, σύναρχος.
 ***триумвѣрáт**, -а α. τριαντρία, τριαρχία. ||
 τριάδα προσώπων με στενούς δεσμούς.
 ***триумф**, -а α. θρίαμβος (επινίκια πομπή,
 γιορτασμός). || λαμπρή επιτυχία· ~ **русского**
балéта θρίαμβος του ρωσικού μπαλέτου.
триумфáльный επ. θριαμβευτικός, του θρι-
 άμβου· -ая áрка; -не ворóта αψίδα του θρι-
 άμβου.
 ***триумфáтор**, -а α. θριαμβευτής.
триумфáторский επ. θριαμβευτικός, του θρι-
 άμβευτή.
 ***трифóль**, -я α. βλ. **трилистник**.
 ***трифóтoнг**, -а α. τρίφθογγος, -ία.

***трихіна**, -и θ. τριχίνη.
трихинéлла, -и θ. βλ. **трихіна**.
трихинеллéз, -а α. τριχίνωση (αρρώστεια).
трихинозный επ. τριχινικός· -ое мясо τρι-
 χινικό κρέας (βλαμμένο απο τριχίνη).
тришкѣн, -а, -ο επ: ~ **кафтáн** απο το ένα
 μέρος διορθώνεις, απο το άλλο χαλάει, διορ-
 θώνεις το αδιόρθωτο.
 ***троакáр**, -а α. τροκάριο, τρίγωνος κεντη-
 τής, ακίδα (χειρουργ. εργαλείο).
 ***трог**, -а α. ορεινή κοιλαδίτσα· λάκκα.
тρώгáтельно επίρ. συγκινητικά.
тρώгáтельность, -и θ. συγκίνηση· αισθημα-
 τικότητα.
тρώгáтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно;
 συγκινητικός· συναισθηματικός· ~ **ромáнс** συ-
 γκινητικό μυθιστόρημα.
тρώгáть ρ.δ.μ. 1 θίγω, εγγίζω· ψάω, ά-
 πτομαι· ~ **пáльцем** εγγίζω με το δάχτυλο. || ε-
 πιθέτω· ακουμπάω. || παίρνω· **эти денéги** не
-áйте! αυτά τα χρήματα μην τα πειράζετε! ||
 επιχειρώ κάτι· **επιλαμβάνομαι**. || ανησυχώ ε-
 νοχλώ· **никтó здéсь нас не трóгáл** κανένας ε-
 δώ δε μας ενοχλούσε. || επιτίθεμαι· **собрáка**
э́та никогó не -áет αυτό το σκυλί δε χύνε-
 ται σε κανέναν. 2 μτφ. κινώ ελαφρά, προκα-
 λώ ελαφρά κίνηση. 3 μτφ. συγκινώ· **меня -áет**
её судéбá με συγκινεί η τύχη της ~ **до слéз**
 συγκινώ μέχρι δάκρυα· **его речь -áет сердцá**
слýшателéй ο λόγος του συγκινεί τις καρδιές
 των ακροατών. 4 κουνώ, κινώ, παρακινώ, πα-
 ροτρύνω. 5 ξεκινώ, εκκινώ· **лóшáди -áют** τα
 άλογα ξεκινούν. || -áй προστι. (για άλογο,
 αμαξά κ.τ.τ.)· áντε, ξεκίνα, πάμε, τράβα.
 || -ся 1 θίγω, εγγίζω, άπτομαι· ψάω. 2 ξε-
 κινώ, εκκινώ· **αναχωρώ, φεύγω**· **пóезд -áется**
 το τρένο ξεκινά· ~ **в путь** ξεκινώ για δρόμο
 (πορεία)· || μετακινούμαι· не ~ с мéста δεν
 το κουνώ απο τη θέση. 4 μτφ. συγκινούμαι· ~
 до слéз συγκινούμαι μέχρι δάκρυα.
 ***тρώглодѣт**, -а α. τρωγλοδύτης (για πρωτό-
 γονο άνθρωπο). || μτφ. πολύ απολίτιστος άν-
 θρωπος, σκοταδιασμένος.
трое, **трóйх** αριθμ. άθρσ. τρεις, τρία. (χρη-
 σιμοποιείται για πρόσωπα και ουσ., και μό-
 νο για πλθ. αριθμό)· **трёе дрáтѣв** τρία
 τρεις νέοι· ~ **сýток** τρία είκοσιτετράωρα.
троебóрьε, -я ουδ. τριαγμός.
троежéнец, -ница α. τρίαμος (που είναι πα-
 ντρεμένος ταυτόχρονα με τρεις γυναίκες).
троекрáтно επίρ. τρεις φορές, τρις.
троекрáтный επ. ο τρεις φορές γινόμενος· ~
вѣзoв η κλήση για τρίτη φορά· -ое **преду-
 преждéние** προειδοποίηση για τρίτη φορά· ~
чемпиóн ο τρεις φορές πρωταθλητής.
троепéрстѣ, -я ουδ. το σημείο του σταυρού

με τρία δάχτυλα.

троеперстный επ. με τρία δάχτυλα (για το σημείο του σταυρού).

трѳечник, -а α. 1 μαθητής με βαθμό επίδοσης τρία 3 (μέτρια). 2 αμαξίας τρόικας.

трѳечница, -н θ. βλ. **трѳечник** (1σημ.).

трѳечный επ. της τρόικας (άμαξας).

трои, **тройх** (απλ.) βλ. **трѳе**.

тройть, **трой**, **тройшь** ρ.δ.μ. 1 τριμερίζω, χωρίζω, μοιράζω στα τρία. 2 συνδέω ανά τρεις· φτιάχνω, κατατάσσω, διαθέτω ανά τρεις. || επαναλαμβάνω τρεις φορές· - попле τριβολίζω το χωράφι. || χτυπώ με μια φορά τρεις, τρία· - на бильярде με μια στεκιά χτυπώ τρεις μπίλες στο μπιλιάρδο· - из ружья σκοτώνω μ' ένα σμπάρο τρία πουλιά. || εκφρ. в глазах -йт та βλέπω όλα (τα αντικείμενα) τριπλά. || -ся τριμερίζομαι, διαιρούμαι στα τρία. || μου φαίνονται (τα αντικείμενα) τριπλά. || τριβολίζομαι.

троица, -н θ. 1 η Αγία Τριάδα. 2 η γιορτή της Αγίας Τριάδας. 3 το τρίο, η τριάδα (για πρόσωπα).

троицын, -а, -ο επ. - день βλ. **троица** (2 σημ.).

тройчный επ. τριαδικός, τρισυπόστατος. || της Αγίας Τριάδας.

тройка, -и, γεν. πλθ. **трѳек**, δοτ. **тройкам** θ. 1 τρία, ο αριθμός 3. написать -у γράφω τον αριθμό τρία. 2 ο σχολικός βαθμός τρία (3). 3 το τριάρι, το τρία (παιγνιόχαρτο, ζάρι κ.τ.τ.). 4 η τρόικα (αμάξι με τρία άλογα· τα τρία άλογα του αμαξιού). 5 τριάδα, τριμελής επιτροπή ή τριμελές όργανο. 6 κοστούμι απο τρία μέρη: σακκάκι, παντελόνι, γιλέκο ή γυναικείο ταγέρι: σακκάκι, φούστα, γιλέκο.

тройник, -а α. τρίδυμο, τριπλό, τρισχιδές αντικείμενο (με τρεις διακλαδώσεις ή τρεις υποδοχές).

тройничный επ. ~ нерв το τρίδυμο νεύρο.

тройной επ. 1 τριπλός, τριδιπλός· -ая линия окопов τριπλή γραμμή (σειρά) χαρακωμάτων· - канат τριπλό παλαμάρι· - удър τριπλό χτύπημα· - прыжок τριπλό πήδημα (άλμα)· -ая связь τριπλή σύνδεση. 2 τριπλάσιος· в -ом размере στο τριπλάσιο (μέγεθος, διαστάσεις)· продавать товар за -ую сумму πουλώ το εμπόρευμα στο τριπλάσιο (σε τριπλάσια τιμή). || εκφρ. -ое правило (μαθ.) η μέθοδος των τριών.

тройня, -и, γεν. πλθ. **трѳен**, δοτ. **тройням**, θ. τα τρίδυμα· соседка родила -ю η γειτόνισσα γέννησε τρίδυμα.

тройняшка, -и θ. ο τρίδυμος.

тройственность, -и θ. τριπλότητα, τριμορφία, τρισυπόστατο.

тройственный επ., βρ: -вен, -венна, -венно 1 (γραμ. λόγος) βλ. **тройной** (1 σημ.). 2 τριμερής, τριπλός· - союз τριμερής συμμαχία. **тройчатка**, -и θ. αντικείμενο τριπλό τριμερές.

тройчатный επ. βλ. **тройчатый**.

тройчатый επ. τριπλός· τρισχιδής· -ая вѳла το τρικρανο (γεωφγ. εργαλείο).

трок, -а α. βλ. **подпруга**.

***троллейбус**, -а α. το τρόλεϋ.

троллейбусный επ. του τρόλεϋ· -ая остановка η στάση των τρόλεϋ.

троллейбѳз, -а α. τρόλεϋ φορτηγό.

***тромб**¹, -а α. θρόμβος αίματος.

***тромб**², -а α. ανεμοστρόβιλος.

тромбѳз, -а α. θρόμβωση του αίματος.

***тромбѳн**, -а α. το τρομπόνι (μουσ. όργανο).

тромбонист, -а α. τρομπονίστας, -στής.

тромбонный επ. του τρομπονιού.

***тромбофлебит**, -а α. φλεβίτιδα (νόσος).

***трон**, -а α. ο θρόνος. || μτφ. βασιλεία, μοναρχία· быть на -е βασιλεύω, άρχω· лишиться -а εκθρονίζομαι· вступить на - ανεβαίνω στο θρόνο, γίνομαι βασιλιάς.

тронный επ. του θρόνου· - зал η αίθουσα του θρόνου· -ая речь ο λόγος του θρόνου.

тронутый επ. απο μτχ. 1 λίγο βλαμμένος, λίγο φθαρμένος ή χαλασμένος· -ое вино κρασί λίγο χαλασμένο. 2 λίγο φρενοβλαβής, λίγο βαρεμένος. 3 συγκινημένος.

тронуть, -ну, -нешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **тронутый**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 βλ. **трогать**. 2 θίγω, βλέπω λίγο· πειράζω· мороз -ул деревья η παγωνιά πειράξε τα δέντρα· пожар не -ул нашего дома η πυρκαγιά δεν επεξετάθηκε στο σπίτι μας· оспа -ла егѳ лицо η εύλογιά άφησε λίγα σημάδια στο πρόσωπό του. 3 ξεκινώ, εκκινώ, αναχωρώ, φεύγω. || -ся 1 βλ. **тругаться**. 2 θίγομαι, βλέπτομαι λίγο, πειράζομαι. 3 κινούμαι ελαφρά, κάνω ελαφρά κίνηση.

***троп**, -а α. (φιλογ.) τρόπος (λέξη ή έκφραση μεταφορικής σημασίας)· метафора и метонимия - основные виды -ов η μεταφορά και η μετωνυμία είναι τα βασικά είδη τρόπων (μέσων μεταφορικής σημασίας).

тропá, -я, πλθ. **трѳопи**, δοτ. -ам θ. δρόμος, -άκι (σχηματισμένος απο τα πατήματα). || μτφ. ο δρόμος της ζωής.

***тропáрь**, -я α. (εκκλσ.) το τροπάριο.

***тропик**, -а α. ο τροπικός (κύκλος)· - Рáка ο τροπικός του Καρκίνου· - Козерѳга ο τροπικός του Αιγόκερου. || η τροπική ζώνη.

тропический επ. τροπικός· - пояс τροπική ζώνη· -ие леса τροπικά δάση· -ие страны οι τροπικές χώρες· -ая болезнь τροπική νόσος.

τρόпка, -и θ. βλ. **тропá** κ. **тропíнка**.

***тропоúζα**, -ы θ. το ενδιάμεσο στρώμα μεταξύ τροπόσφαιρας και στρατόσφαιρας.

***тропоσφэра**, -ы θ. η τροπόσφαιρα.

τρόποτ, -а α. τροκ με αναπήδηση.

***τροс**, -а α. караβόσχοινο, παλαμάρι **СТАЛЬ-НОЙ** ~ συρματοσχοινο.

τρόсовый επ. του караβόσχοινου· -не концы οι άκρες του караβόσχοινου· -ая лестница η σκάλα με караβόσχοινο.

тросильный επ. κλωστικός, της κλώσης.

тросильщик, -а α., -ца, -ы θ. κλώστης, -τρα.

тросίνα, -и θ. (απλ.) βλ. **тросíнка**.

тросíнка, -и θ. στέλεχος (ζαχαρο)κάλαμου.

тросítать, тросíть, тросíшь ρ.δ.μ. κλώθω, στρίβω κλωστές. || -ся κλώθωμαι, στρίβωμαι.

тросíник, -á α. καλάμι, κάλαμος. || εκφρ. **сáхарный** ~ το ζαχαροκάλαμο.

стростникóвый επ. καλάμινος, -μένιος· καλαμώδης, -ωτός· -не зéросли καλαμώδη φυτά· -ое болóто καλαμώδης βάλτος· ~ сáхар καλαμοζάχαρο· -ая корзíна καλαμένιο καλάθι· -ая крéша καλομοσκηπή.

тросóчка, -и θ. 1 καλάμακι, -ίσκος. 2 μπαστουνάκι.

трость, -и, γεν. πλθ. -éй θ. 1 (παλ.) καλάμι. 2 (παλ.) βλ. **пóсох**. 3 μπαστούνι. 4 η καλάμινη γλωττίδα πνευστών οργάνων. 5 το ξύλινο μέρος του δοξαριού.

тростяной επ. βλ. **тростникóвый**.

***трос**, -а α. βραχύ τροκ.

тросíл, -а α. βλ. **тринитротолуóл**.

тросíловый επ. της тросύλης.

***тросуэр**, -а α. πεζοδρόμιο.

тросуэрный επ. του πεζοδρομίου.

***тросфэй**, -я, πλθ. **тросфэй**, -ев α. το λάφυρο· **взять** -и παίρνω λάφυρα· **воένные** -и πολεμικά (στρατιωτικά) λάφυρα. || **троспαιο**.

тросфэйный επ. του λάφυρου· -не орудíя όπλα από λάφυρα.

***тросфический** επ. τροφικός.

***тросхэй**, -я α. (φιλγ.) ο τροχάιος.

троскíзм, -а α. τροτσικισμός.

троскíст, -а α. τροτσικιστής.

троскíстский επ. τροτσικιστικός· -не лóзунги τροτσικιστικά συνθήματα.

троски επίρ. (διαλι.) λίγο.

троснение, -я ουδ. κλώσιμο, στρίψιμο κλωστών σε μία.

троснённый επ. κλωσμένος, στριμμένος· -ая нítка στριμμένη κλωστή, στριμμένο νήμα.

тросродный επ. τρίτος ως προς τον παππού ή τη γιαγιά· - брат τρίτος εξαδέρφος· -ая сестра τρίτη εξαδέρφη· ~ внук τρισεγγονος· -ая внúчка η τρισεγγονή· ~ правнук ο τετρα-

σεγγονος (το παιδί του τρισεγγονου).

тросíт, -á α. (απλ.) τρία ρούβλια.

тросíкий, βρ: **тросíт**, -а, -ο (αριθμ. αναλογικό)· τριπλός· -ая внéгода τρίπλο όφελος· -ое значéние τριπλή σημασία· -ое толковáние τριπλή ερμηνεία· -ая мысль τριπλή έννοια ή τριπλό νόημα.

тросó, -é, πλθ. **тросóв** θ. 1 σωλήνας· водо-провóдная - ο υδροσωλήνας· газо-провóдная - σωλήνας αεριοαγωγός ή φωταερίου· воздухо-провóдная - σωλήνας αεραγωγός ή αερισμού· мéдная - χάλκινος σωλήνας· стальнáя - ατσάλινος σωλήνας· стеклáнная - γυάλινος σωλήνας· - телесκόпа σωλήνας τηλεσκοπίου. 2 τρομπέτα, σάλπιγγα. || χωνί, χοάνη· - репродúк-тора η χοάνη του μεγάφωνου. 3 καπνοδόχος, φουγάρο, καμινάδα. 4 (ανατ.) σάλπιγγα· эф-стахíева - ευσταχιανή σάλπιγγα· фаллопíева - ωαγωγός (ή σάλπιγγα) μήτρας. 5 (κυνηγ.) η ουρά της αλεπούς. 6 -óй επίρ. α) κάθετα, κατακόρυφα. β) χωνοειδώς, σαν χωνί. 7 καταστροφή, χαμός, τέλος. || εκφρ. **азродинамíчес-кая** - αεροδυναμικός σωλήνας· **мостовáя** - ο υδροσωλήνας κάτω από την οδό· **нетóлченáя** - μεγάλος συνωστισμός, πλήθος αδιαπέραστο **по-жáрная** - ο πυροσβεστικός σωλήνας· **делó** - (απλ.) η υπόθεση πάει άσχημα· **хвост** -óй τό 'σκασε, έφυγε· **пустíть** (**вéпустíть**) **в** -ú α) καταστρέφω κάποιον οικονομικά, κάνω να πτωχεύσει. β) κατασπαταλώ, ανεμοσκορπίζω.

***тросóдúр**, -а α. 1 τρουβαδούρος. 2 μτφ. υμνητής, υμνωδός, εκθειαστής, εγκωμιαστής.

тросóстный επ: ~ **пóлудь** βλ. **тросóч**(2 σημ.).

тросóч, -á α. 1 σαλπικιτής. 2 είδος περιστεριού με σωληνοειδή ουρά.

тросóить, -óлú, -óишь ρ.δ. 1 σαλπίζω· -

тросóу σαλπίζω, παίζω (βαρώ) τη σάλπιγγα. || ηχώ· σημαίνω· **тросóи** -ýт οι σάλπιγγες ηχούν. 2 σημαίνω, δίνω παράγγελμα με τη σάλπιγγα· - сбóр σημαίνω προσκλητήριο· - **тросóгу** σημαίνω συναγερμό. 3 μτφ. διασαλπίζω, διαλαλάω, διατυμπανίζω, διακηρύσσω, διαθρυλώ. 4 (απλ.) καταπονούμαι, πελεκιέμαι στη δουλειά. || εκφρ. **в** -и **или** **вó** **все** **тросóи** ~ βλ. (3 σημ.). || -ся (γεωπ) βγάλω το καλάμικο στέλεχος.

тросóка, -и θ. 1 σωληνίσκος. || σωληνάρι· σωλήνας. 2 (βιολ.) σάλπιγγα. 3 η πίπα· το τσιμπούκι. 4 το ακουστικό τηλεφώνου. 5 το ρολό. || εκφρ. **внéйти** (**внхóдítь**) βγάλω βλαστούς, στελέχη (για δημητριακά).

тросóкóвэрт, -а α. αττέλαβος (ακρίδα καταστρεπτική των φύλλων των δέντρων)· **дубóвный** ~ αττέλαβος ο κιοειδής.

тросóник, -а α. σωληνοποιός, σωληνοχύτης, σωληνοκατασκευαστής, σωληνοουργός. || πυροσβέστης (που κρατά τον πυροσβεστικό σωλήνα).

τρυβήννι επ. 1 του σωλήνα, των σωλήνων· - завод εργοστάσιο σωληνοκατασκευής· σωληνουργείο. || σωληνωτός, με σωλήνες. 2 της σάλπιγγας· - звук ο ήχος της σάλπιγγας. || σαλπυγγόηχος, σαν ήχος σάλπιγγας.

трубоκλάδ, -α α. σωληνωτής, εργάτης τοποθέτησης σωλήνων.

трубоκұр, -α α. (απλ.) καπνιστής με τσιμπούκι.

труболитейный επ.: - завод χυτήριο σωλήνων, σωληνοποιείο· σωληνουργείο.

трубопровод, -α α. σωλήνωση, τοποθέτηση σωλήνων· σωληνωτός αγωγός.

трубопроводный επ. της σωλήνωσης· -ая линия γραμμή σωλήνωσης· -не работы εργασίες σωλήνωσης.

трубопроводчик, -α α. εργάτης σωλήνωσης.

трубопрокатный επ. της σωληνοποίησης· - завод σωληνοποιείο.

трубопрокатчик, -α α. σωληνοποιός.

труборез, -α α. σωληνοκόπτης (όργανο).

трубоκλάδчик, -α α. 1 βλ. трубопроводчик. 2 μηχανή τοποθέτησης σωλήνων.

трубоχист, -α α. καπνοδοχοκαθαριστής. || σωληνοκαθαριστής.

трубочка, -и θ. σωληνίσκος, σωληναράκι.

трубочный επ. 1 του σωλήνα, των σωλήνων. || σωληνωτός· σωληνοειδής, σωληνώδης. || με σωλήνα· - полив χλόπκα πότισμα του βαμπακιού με σωλήνες. 2 του τσιμπουκιού· - табак καπνός για τσιμπούκι.

трубчатый επ. σωληνώδης, σωληνοειδής· σωληνωτός· -не кости τα αυλοειδή οστά· -стель στέλεχος (φυτού) κοίλο ή σωληνοειδές· -не макароны σωληνοειδή μακαρόνια.

трувер, -α α. τροβαδούρος.

труд, -ά α. 1 εργασία, δουλειά· физический - χειρωνακτική εργασία· умственный - πνευματική εργασία· наёмный - μισθωτή εργασία· производительность -ά παραγωγικότητα της εργασίας· орудия -ά εργαλεία της δουλειάς· плата за -ή ο μισθός της δουλειάς· разделение -ά καταμερισμός εργασίας· жить своим -όμ ζω με τη δουλειά μου. || πλθ. -ή ασχολίες, φροντίδες. || εξυπηρέτηση. 2 έργο· научный - επιστημονική εργασία. 3 προσπάθεια, ένταση· κόπος, μόχθος· δυσκολία· с большим -όμ με μεγάλη δυσκολία· взять на себя -ά να τον κόπο. || εκφρ. без -ά χωρίς κόπο, εύκολα· с -όμ με κόπο, δύσκολα· египетский -εξαντλητική δουλειά (όπως των πυραμίδων).

трудить, **труж**, **трудить** ρ.δ.μ. (παλ. κ. διαρκ.). 1 δυσκολεύω, καταπονώ. || ενοχλώ, ανησυχώ. 2 κουράζω· не трудя глаза μη κουράσεις τα μάτια. || -ся 1 εργάζομαι, δουλεύω· неустанно - δουλεύω ακούραστα. || ε-

πεξεργάζομαι, δουλεύω, φτιάχνω· - над книгой συγγράφω βιβλίο. || εργάζομαι για, προς όφελος· - на фабриканта εργάζομαι για τον εργοστασιάρχη. 2 κοπιάζω, μοχθώ· προσπαθώ.

трудно 1 επίρ. δύσκολα, δυσχερώς, χαλεπώς, κοπιαστικά, με κόπο. 2 ως κατηγ. είναι δύσκολα· ей - с большою сёмбёй της είναι δύσκολο με μεγάλη οικογένεια.

трудновато επίρ. ως κατηγ. είναι αρκετά δύσκολα.

трудновоспитуемый επ., βρ: -тұем, -а, -ο; δυσκολοδιαπαιδαγωγήσιμος, -γώγητος.

труднодоступный επ., βρ: -пен, -пна, -пно δυσπρόσιτος· -ая вершина δυσπρόσιτη κορυφή.

труднопроизносимый επ. δυσκολοπρόφερτος.

труднопроходимый επ., βρ: -дiм, -а, -ο δύσβατος, δυσκολοδιάβατος, δυσκολοπέραστος.

трудность, -и θ. 1 δυσκολία, δυσχέρεια· - задачи η δυσκολία του προβλήματος· - вопрос η δυσχέρεια του ζητήματος· с -ью βλ. трудно (1 σημ.). 2 πλθ. -и εμπόδια, κωλύματα· -и снабжения δυσκολίες εφοδιασμού· преодолеть -и ξεπερνά τις δυσκολίες.

трудный επ., βρ: -ден, -днā, -дно. 1 δύσκολος, δυσχερής, χαλεπός, ζόρικος· -ая задача δύσκολο πρόβλημα· - путь δύσκολος δρόμος· -ая обстановка δύσκολη κατάσταση (πραγμάτων)· -не условия δύσκολες συνθήκες· -ая жизнь δύσκολη ζωή. || σοβαρός, βαρύς· -ая болезнь σοβαρή (δυσκολοθεράπευτη) αρρώστια· - больной βαριά αρρωστος. || που πονά, πονεμένος· -ая рука το πονεμένο χέρι· -ая голова κεφαλαλγία, κεφαλόπονος.

трудоуой επ. εργατικός, της δουλειάς· - кодекс εργατικός κώδικας· -ая дисциплина εργατική πειθαρχία· - день βλ. трудодень· -не деньги τα χρήματα της δουλειάς· - стаж τα χρόνια εργασίας ή υπηρεσίας· -де законодательство εργατική νομοθεσία· -де воспитание εργατική διαπαιδαγώγηση· -ая колония εργατική-αναμορφωτική αποικία (είδος ποινής ανήλικων εγκληματιών). || ο εργαζόμενος· -де крестьянство η εργαζόμενη αγροτιά· - народ ο εργαζόμενος λαός. || εκφρ. -ая книжка εργατικό βιβλιάριο· -не резервы εργατικές εφεδρείες· -де соглашение εργατική συμφωνία ή σύμβαση.

трудодень, -дня α. εργατική μέρα, μεροκάματο, ημερομίσθιο, μεροδούλι.

трудоёмкий επ., βρ: -ёмок, -ёмка, -ёмко επίμοχθος, επαχθής, βαρύς· -ая работа βαριά δουλειά.

трудолёс, -а α. (γραπ. λόγος) φίλεργος, εργατικός, δουλευτάρης.

трудолёсец, -сца α. (γραπ. λόγος) βλ. трудолёс.

трудолюбивый επ., βρ: -бѣв, -а, -ο εργατικός, φίλεργος, φιλόπρονος, φιλόμοχθος. - человек εργατικός άνθρωπος. || επιμελής. - ученик επιμελής μαθητής.

трудолѣбие, -я ουδ. εργατικότητα, φιλεργία, φιλοπονία. || επιμέλεια.

трудоспособность, -и θ. ικανότητα για εργασία. || παραγωγικότητα.

трудоспособный επ., βρ: -бен, -бна, -бно; ικανός για εργασία. -ая часть населѣния το ικανό μέρος του πληθυσμού για εργασία. || ουσ. -, -ая ο ικανός, η ικανή για δουλειά.

трудотерапія, -и θ. η εφαρμογή της εργασίας ως θεραπευτικό μέσο.

трудоустройство, -а ουδ. εξεύρεση εργασίας, το πιάσιμο δουλειάς. КОМИССИЯ ПО -у επιτροπή εξεύρεσης εργασίας.

трудяга, -и α. (απλ.) δουλευτής, -άρης.

трудящийся επ. κ. ουσ. απο μτχ. εργαζόμενος. -иеся μάσсы οι εργαζόμενες μάζες. ОТДЫХ -ихся η ανάπαυση των εργαζομένων. 3 επ. (παλ.) βλ. трудолюбивый.

трудожник, -а α., -ца, -н θ. 1 δουλευτής, -τρα, φίλεργος, -η, φιλόπρονος. 2 εργάτης. -и науки οι θεράποντες της επιστήμης.

трудоженический επ. φίλεργος, δουλευτάρικος, φιλόπρονος, φιλόμοχθος.

трудоженчество, -а ουδ. εντατική εργασία, βαριά δουλειά. η ζωή του δουλευτή.

трудожить, -нѣ, -нѣшь ρ.δ. αστελεύομαι, χαριεντίζομαι, χωρατεύω.

труп, -а α. το πτώμα, το λείψανο. η σορός. το κουφάρι. το φοψίμι (για ζώα). -н поля сѣтвы τα κουφάρια του πεδίου της μάχης. живѣй - ζωντανό πτώμα. || εκφρ. переступить (перешагнуть) через чей - πατώ επι πτωμάτων. только через мой - μόνο αν πεθάνω, αν δεν είμαι ζωντανός (μπορεί να γίνει αυτό που επιδιώκεις).

трупик, -а α. πτωμάκι (παιδιού ή μικρού ζώου).

трупный επ. πτωματικός. πτωματώδης, του πτώματος. - яд η πτωμαίνη. - запах η μυρουδιά του πτώματος. του φοψιμιού. -не черви σκουλήκια του πτώματος.

***труппа**, -н θ. θίασος. θεατρικό συγκρότημα. оперная - συγκρότημα μελοδράματος. балетная - συγκρότημα μπαλέτου.

трус, -а α. δειλός, φοβιστάρης, κιοτής, ρίφασπης κλπ. επ. βλ. трусливый. || εκφρ. -у ή -а праздновать δειλιάζω, φοβάμαι, κιοτεύω.

трус, -а α. (απλ.) το κουνέλι.

трус, -а α. (παλ.) ο σεισμός.

трусик, -а α. (απλ.) κουνελάκι.

***трусика**, -ов πλε. τα κουνελάκια. τα εαψβρακά.

трусиковый επ. (απλ.) κουνελίσιος, του κουνελιού.

трусить, трусю, трусись ρ.δ. δειλιάζω, φοβούμαι, κιοτεύω, λιγοψυχώ. || φοβούμαι - наказани φοβούμαι τις τιμωρίες.

трусить, трусю, трусись ρ.δ.μ. (απλ.) τινάζω, σειώ. - мукѣ из мешка τινάζω το αλεύρι απο το τσουβάλι. - трусю τινάζω τα αχλάδια (απο την αχλαδιά). || -ся 1 τινάζομαι, σειομαι. 2 τρέμω (απο το κρύο, φόβο κ.τ.τ.).

трусить, трусю, трусись ρ.δ. (για ζώα). τρέχω με γρήγορα βηματάκια. || πηγαίνω τροκ, τροχάζω (σε ζώο). || (για άνθρωπο) γοργοβαδίζω.

трусиха, -и θ. δειλή κλπ. ουσ. βλ. трус!

трусиха, -и α. κ.θ. δειλός, -ή κλπ. ουσ. βλ. трус!

труском επίρ. (διακλ.) με αργό τροκ.

трусливость, -и θ. δειλία, ατολμία.

трусливый επ., βρ: -лив, -а, -ο δειλός, φοβητιστάρης, άτολμος, λιπόψυχος, λιγύψυχος, φοφοδεής. || εκφρ. не-го десѣтка δεν είναι απο εκείνους που φοβούνται, είναι τολμηρός.

трусость, -и θ. δειλία, λιποψυχία, λιγοψυχία.

трусца, -ѣ θ. 1 αργό τρέξιμο ή τροκ. 2 επίρ. -цѣй με αργό τροκ. || με μικρά βηματάκια.

трусѣ, -ѣ πλθ. το σβρακάκι.

трут, -а α. ίσκα. το αγαρικό.

трутень, -тня α. 1 ο κηφήνας. 2 μτφ. τεμπέλης.

трутневоѣ επ. του κηφήνα.

трутовик, -ѣ α. μύκητας το αγαρικό, ίσκα.

трутовка, -и θ. μέλισσα-μητέρα των κηφήνων.

труха, -ѣ θ. λεπτοτριμμένο χόρτο ή άχυρο. αχυρόσκονη. (απο σαπισμένο ξύλο) ξυλόσκονη. || μτφ. πράγμα τιποτένιο, άχρηστο.

трухлый επ., βρ: трухл, -лѣ, -лю (παλ. κ. απλ.) βλ. трухлявый.

трухляветь, -еет ρ.δ. τρίβομαι απο τη σήψη. бревна -евт τα κούτσουρα τρίβονται απο το σάπισμα.

трухлявиться, -ится ρ.δ. τρίβομαι απο τη σήψη.

трухлявость, -и θ. μεγάλη σήψη, σαπρότητα.

трухлявый επ., βρ: -лѣв, -а, -ο παρασαπισμένος, σαπρός. -ое бревно сапрѣ κούτσουρο. -ая соломѣ παρασαπισμένο άχυρο.

трухнѣть ρ.σ. βλ. струхнѣть.

трук-трук κ. **трук да трук** (επιφ. παρακινητικό σε άλογο). τροκ-τροκ.

трудоба, -н θ. 1 λόχη. λόγγος. 2 ερημό-τσπος, ερημιά. απόκεντρο μέρος. 3 φτωχοσ-

νοικία, φτωχογειτονιά· τρώγλη· городские -и οι τρώγλες της πόλης· ЖИТЬ В -е ζω σε τρώγλη.

трудо́бный επ.1 του λόγγου, της λόχηης, λοχημαίος. || απόκεντρος, απομονωμένος, απομακρυσμένος. 2 της φτωχοσυννοικίας, της φτωχογειτονιάς.

тρίпка, -и θ. 1 είδος χαρτοπαιγνίου. 2 τα φιλά (νομίσματα κάτω των τριών καπικιών).

трын-трава́ ως κατηγ. (απλ.) δεν είναι τίποτε, είναι τίποτε· δε με ενδιαφέρει, μου είναι αδιάφορο· **ему́ чéстность**-- γι' αυτόν η τιμιότητα δεν είναι τίποτε (δεν τον ενδιαφέρει).

***трудо́зм**, -а α. αλήθεια τετριμμένη.

***трук**, -а α. επιδεξιότητα· τολμηρό επιχείρημα· κόλπο· трук· **аκροβατικός** - ακροβατικό трук. || απάτη, τέχνασμα, λοβιτούρα· ελιγμός ξαφνικός.

трукáч, -á α. 1 εκτελεστής του трук. 2 απατεώνας, κατεργάρης, λοβιτουρατζής.

трукáческий επ. 1 του трук. 2 εξαπατητικός, απατεωνίστικος, κατεργάριος.

трукáчество, -а ουδ. 1 η τέχνη του трук. 2 απάτη, κατεργαριά, λοβιτούρα.

трукóвый επ. βλ. **трукáческий**.

***трум**, -а α. 1 το κύτος του πλοίου, αμπάρι. 2 (θεατρ.) ο χώρος κάτω από τη σκηνή.

трімный επ. του κύτους· - насóс η αντλία του κύτους.

***трімó** ουδ. áκλ. 1 καθρέφτης ψηλός (κυρίως στο διάθυρο). 2 (αρχτ.) διάθυρο διακοσμημένο.

***трімéль**, -я, γεν. πλθ. -éй α. ύδνο (επιστ.) ύτανο, ύτνο, ύκνο (λκ.). || πλθ. -и καραμέλες υδνοειδείς· **чёрный** ~ μαύρο ύτανο, ύδνο το μέλαν.

тρίχать ρ.δ. (απλ.) τρέχω με αβίαστο τροκ.

тρήк-тρήк κ. **тρήки-тρήки** επιφ. παρότρυνσης αλόγων) τροκ-τροκ, τρακ-τρακ, τράκα-τρούκα-τρακ.

тρίяца, -и θ. κουρελάκι, μικρή πατσαβούρα.

тρίячник, -а α. ρακοςυλλέκτης, κουρελάς.

тρίячица, -и θ. 1 ρακοςυλλέκτρια. 2 λουσού· φτωχολουσού.

тρίячность, -и θ. ευτέλεια, ποταπότητα. || ελεεινότητα, αθλιότητα χαρακτήρα.

тρίячный επ. κουρελιάρικος, από κουρέλια ~ мяч τόπι από κουρέλια· -ая κύκλα κουρελόκουκλα. || μτφ. ευτελής, σκάρτος· ελεεινού χαρακτήρα.

тρίпка, -и θ. 1 κουρέλι, ράκος· πατσαβούρα· половáя - το σφουγγαρόπανο· κύκλα из -пок κουρελόκουκλα· - для пéли ξεσκονόπανο. 2 πλθ. -и ευτελή γυναικεία λούσια. 3 πλθ. -и

βλ. **тρίпяё**. 4 μτφ. άνθρωπος ευτελής, τιποτένιος· ελεεινού (άθλιου) χαρακτήρα.

тρίпочка, -и θ. μικρό ράκος, κουρελάκι. || εκφρ. **молчáть (помолчáть, промáлкивать)** В -у το βουλώνω (το στόμα μου), σιγώ, δε βγάζω τσιμουδιά, κάνω μόνο.

тρίпочный επ. βλ. **тρίячный**.

тρίпяё, -я ουδ. 1 (αθρσ.) κουρέλια, ράκη· πατσαβούρες. 2 ένδυμα φθαρμένο τελείως, κουρέλι. || (περιφρ.) τα ρούχα, τα εσώρουχα.

тρίсéние, -я ουδ. 1 βλ. **тρίска** (1 σημ.). 2 τράνταγμα.

тρίсильный επ. δονητικός, κλονιστικός.

тρίсйна, -и θ. βαλτότοπος, βαλτόλακκος. || μτφ. βούρκος, ηθική σαπρία.

тρίсйнный επ. βαλτώδης, βουλιαχτερός.

тρίска, -и θ. 1 σειση, κούνημα, δόνηση, τίναγμα. 2 (για χόρτο) αναστροφή, γύρισμα. || εκφρ. **задáть -у** τιμωρώ αυστηρά· χτυπώ.

тρίский επ., βρ: -сок, -ска, -ско; **тρίсче** που τραντάζει, δονητικός, ανατινασόμενος.

тρίсогýзка, -и θ. κωλοσούσα, σουσουράδα.

тρίстá, **тρίсý**, **тρίсéшь**, παρлθ. χρ. **тρίс**, -лá, -лó ρ.δ. 1 σειώ, κουνώ, τινάζω· ~ **кóвёр** τινάζω το χαλί· ~ **нóлoнo** τινάζω τη μηλιά· ~ **мукý из мешкá** τινάζω το αλεύρι από το τσουβάλι. 2 τραντάζω, ανατινάσσω· συγκλονίζω· **нас сйльно -лó в телéге** μας τράνταξε δυνατά το κάρο. || **кóвнó**, ταλαντεύω· ~ **нóгy** κουνώ το πόδι· ~ **голови́** κουνώ το κεφάλι· ~ **хвостóм** κουνώ την ουρά. 3 κάνω να τρέμει, να ριγεί· **егó -сét лихора́дка** τον ταράζει ο πυρετός· **егó -сét от стрáха** αυτός τρέμει από το φόβο. || **-ись** 1 κουνιέμαι, σειομαι· ταλαντεύομαι· **дере́вья -ýтся от ветрá** τα δέντρα κουνιούνται από τον άνεμο· **голови́ -éтсá от стáрости** το κεφάλι παρανεύει από τα γεράματα. 2 τρέμω· **ру́ки -ýтся** τα χέρια τρέμουν· ~ **от хóлода** τρέμω από το κρύο· ~ **от стрáха** τρέμω από το φόβο. || φοβούμαι πολύ· ~ **над ребéнком** τρέμω για το παιδάκι (μήπως πάθει κακό). || τσιγκουνεύομαι πολύ· ~ **над кáждой копéйкой** τρέμω για το κάθε καπίκι. 3 τραντάζομαι· ~ **в телéжке** τραντάζομαι στο κάρο.

тρίсогýзка, -и θ. κωλοσούσα, σουσουράδα.

тρίстá, **тρίсý**, **тρίсéшь**, παρлθ. χρ. **тρίс**, -лá, -лó ρ.δ. 1 σειώ, κουνώ, τινάζω· ~ **кóвёр** τινάζω το χαλί· ~ **нóлoнo** τινάζω τη μηλιά· ~ **мукý из мешкá** τινάζω το αλεύρι από το τσουβάλι. 2 τραντάζω, ανατινάσσω· συγκλονίζω· **нас сйльно -лó в телéге** μας τράνταξε δυνατά το κάρο. || **кóвнó**, ταλαντεύω· ~ **нóгy** κουνώ το πόδι· ~ **голови́** κουνώ το κεφάλι· ~ **хвостóм** κουνώ την ουρά. 3 κάνω να τρέμει, να ριγεί· **егó -сét лихора́дка** τον ταράζει ο πυρετός· **егó -сét от стрáха** αυτός τρέμει από το φόβο. || **-ись** 1 κουνιέμαι, σειομαι· ταλαντεύομαι· **дере́вья -ýтся от ветрá** τα δέντρα κουνιούνται από τον άνεμο· **голови́ -éтсá от стáрости** το κεφάλι παρανεύει από τα γεράματα. 2 τρέμω· **ру́ки -ýтся** τα χέρια τρέμουν· ~ **от хóлода** τρέμω από το κρύο· ~ **от стрáха** τρέμω από το φόβο. || φοβούμαι πολύ· ~ **над ребéнком** τρέμω για το παιδάκι (μήπως πάθει κακό). || τσιγκουνεύομαι πολύ· ~ **над кáждой копéйкой** τρέμω για το κάθε καπίκι. 3 τραντάζομαι· ~ **в телéжке** τραντάζομαι στο κάρο.

тρίсýчий επ. (απλ.) σειόμενος, δονούμενος, τινασσόμενος. || βλ. **тρίский**.

тρίсýчка, -и θ. (απλ.) υψηλός πυρετός με ρίγος. || τρεπούλιασμα.

тρίханýть ρ.σ. (απλ.) βλ. **тρίхнýть**.

тρίхнýть ρ.σ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **тρίхну́тый**, βρ: -нут, -а, -ο 1 βλ. **тρίстá**. 2 δεν τσιγκουνεύομαι, δε φειδωλεύομαι· δε λυπάμαι τα έξοδα. || **-ся** βλ. **тρίстáсь**.

тсс επιφ. σсс... (σιγά, σουτ).

***туалéт**, -а α. 1 τουαλέτα (ένδυμασία κυρί-

ως γυναικεία). 2 καλλωπισμός. 3 καλλωπιστή-
ριο. 4 αποχωρητήριο, αφοδευτήριο.

туалетный επ. 1 της τουαλέτας, του καλ-
λωπισμού κλπ. ουσ. 2 ουσ. -ая θ. (παλ.) το
καλλωπιστήριο. || αποχωρητήριο, αφοδευτήριο.

***τύβα**, -и θ. η τούμπα (μουσ. όργανο). 2 με-
ταλλικός σωλήνας (διατήρησης χρωμάτων ή άλ-
λων ουσιών).

***туберкулёз**, -а α. φυματίωση, φθίση, χτικιά.
туберкулёзник, -а α., -ца -и θ. 1 φυματι-
κός, -ή, φθισικός, -ή. 2 γιατρός φυματιολό-
γος.

туберкулёзный επ. φυματικός, φθισικός. -не
палочки βακτηρίδια της φυματίωσης. ~ чело-
вёк φυματικός άνθρωπος. || ουσ. - α., -ая θ.
φυματικός, -ή. || φθισιατρικός. - санаторий
φθισιατρείο.

туберкулин, -а α. η φυματινή.

***туберόζα**, -и θ. ο πολυανθής, το πολυανθές
(επιστ.), το διατσέντο (λκ.).

туберόзный επ. του πολυανθούς. -ая луко-
вица ο βολβός του πολυανθούς.

***τυό** επιφ. (για σκυλιά) μη! στάσου!

***τύбус**, -а α. (για οπτικά όργανα) σωλήνας.

τύγο 1 επιρ. σφιχτά, τεζαριστά. 2 ως κατηγ.
είναι δύσκολα (ζόρικα). с деньгами у него
~ αυτός δυσκολεύεται (ζορίζεται) απο χρήμα-
τα. || εκφρ. ~ натуго πάρα πολύ σφιχτά. ~
накрахмаленный σκλήρυνε απο το κολάρισμα.

тугодум, -а α. ο δύσκολα αντιλαμβανόμενος
που δεν παίρνει στροφές (το μυαλό), βραδύ-
νους, δύνους, αμβλύνους.

тугой επ., βρ: туг, тугά, тўго; тўже. 1
τεντωμένος, τεταμένος. σφιχτός. συνεσφιγμέ-
νος. -ая струна тεντωμένη χορδή. ~ пояс σφι-
χτή ζώνη. ~ узел σφιχτός κόμπος. -ие косы
σφιχτοπλεγμένες κοσίδες. - канат σφιχτο-
πλεγμένο караβόσχοινο. 2 φουσκωμένος, τεζα-
ρισμένος, καργαρισμένος. 3 μτφ. δύνους κλπ.
ουσ. βλ. тугодум. || αργός, βραδύς, δύσκολος.
4 μτφ. περιορισμένος, συγκρατημένος. ~ че-
ловёк σφιχτός άνθρωπος. || μτφ. δύσκολος, βα-
ρύς. -ие времена та δύσκολα χρόνια. || εκφρ.
~ кармап (кошелёк, кошнá) φούσκα (κάργα) η
χρηματοσακκούλα. ~ на ўхо βαρύκουος.

тугопλάвкий επ., -вок, -вка, -вко δύστη-
κτος. -ие металлы δύστηκτα μέταλλα.

тугопλάвкость, -и θ. το δύστηκτον.

тугоўхий επ., βρ: -ўх, -а, -о βαρήκουος.

тугоўхость, -и θ. βαρηκία.

тўгрик, -а α. τούγκρικ (νόμισμα Μογγολίας)

тудά επιρ. εκεί. προς τα εκεί, προς εκεί-
νο το μέρος, κατά κει. ступайте - πηγαίνετε
εκεί. не ходите - μη πηγαίνετε εκεί. - и об-
ратно ή - и назад αλέ-ρετούρ, πάνε κι έλα. ~
-сюдá α) πέρα-δώθε. β) ως κατηγ. πηγαίνω,

τρέχω παντού. γ) κι έτσι κι αλλιώς. (и) - и
сюдá α) κι εκεί κι εδώ. β) κι έτσι κι αλ-
λιώς, διαφοροτρόπως. то -, то сюдá ποτ' ε-
κεί, ποτ' εδώ. μια εκεί, μια εδώ. ни - ни
сюдá ούτε προς τα κει, ούτε προς τα δω, ού-
τε μπροστά, ούτε πίσω.

тудá-сюдá επιρ. έτσι κι έτσι, μέτρια, μπο-
ρεί και δεν μπορεί, πάει και δεν πάει.

тўевный επ. της θυϊας, της τούγιας.

тўес, -а α. (διαлк.) κουτί στρόγγυλο απο
σημύδα).

тўже συγвр. β. του επ. тугόй και του επιρ.
тўго.

тужить, тужý, тўжишь ρ.δ. θλίβομαι, στε-
νοχωρούμαι, λυπούμαι.

тўжиться, -жусь, -жишься ρ.δ. τεντώνομαι,
σφίγγομαι, βάζω όλα τα δυνατά.

***тужýрка**, -и θ. καθημερινό σακκάκι.

***туз¹**, -á, αιτ. -á α. 1 ο άσος (παιγνιόχαρ-
το). пиковый ~ ο άσος μπαστούνι. червонный
~ ο άσος κούπα. 2 μτφ. ο κορυφαίος, ο σκη-
πτούχος, ο ύπατος. || ο άριστος, ο πρωταθλη-
τής. || εκφρ. ούόновыи - διακριτικό των κα-
τάδικων (απο κόκκινο ή κίτρινο κομμάτι υ-
φάσματος στη ράχη).

***туз²**, -а α. βάρνα δικωπη.

туз³, -а α: дать - δίνω δυνατή γροθιά.

туземец, -ица α., -ка, -и θ. ιθαγενής, ντό-
πιος, -ια, αυτόχθονας, -η, γηγενής.

туземный επ. ιθαγενής, ντόπιος, αυτόχθο-
νας, γηγενής. -ое население ο ντόπιος πλη-
θυσμός. ~ обичай ντόπια (τοπική) συνήθεια.

тўзик, -а α. βλ. туз²

тузить, тужý, тўзишь ρ.δ. (απλ.) χτυπώ.
χροθοκοπώ, δίνω μπουνιές.

***тузлук**, -á α. αρμύρα, άλμη, σαλαμούρα.

тузлукование, -я ουδ. αλάτισμα (για δια-
τήρηση).

тузлўчний επ. της αρμύρας, της σαλαμούρας.

тук¹, -а α. 1 (παλ. κ. διαлк.) λίπος, ξύ-
γκι. свиной - το χοιρινό λίπος. 2 έδαφος πα-
χύ (εύφορο). 3 χημικό λίπασμα.

тук² επιφ. (μιμητικό ήχου). τουκ (χτύπος).
тук-тук, тук-тук-тук τουκ-τουκ, τουκ-τουκ-
τουκ.

тукáн, -а α. είδος δρυοκολάπτη.

тукáнье, -я ουδ. χτύπημα, κρότηση, κρούση.

тўкать ρ.δ. χτυπώ με κρότο, κροτώ. - то-
пором χτυπώ με το τσεκούρι. дятел -ет нó-
сом ο δρυοκολάπτης κροτεί με το ράμφος. ||
-ся χτυπώ, χτυπιέμαι. προσκρούω. ~ на ко-
сáк χτυπώ στον ορθοστάτη.

тўкнуть(ся) ρ.σ. βλ. тўкать(ся).

тўковный επ. των χημικών λιπασμάτων. -ая
промышленность βιομηχανία χημικών λιπασμά-
των.

τυλέϊννϋ επ. (για καπέλο)· του θόλου, του τεπέ, της καλότας.

τύловище, -а ουδ. σώμα, κορμί (ανθρώπου ή ζώου).

τύловищннϋ επ. σωματικός, του σώματος, του κορμιού.

τύлово, -а ουδ. (απλ.) βλ. **τύловище**.

***тулумбас**, -а α. είδος τύμπανου.

тулуп, -а α. η μηλωτή· η σισύρα, η κάπα· **овчїннϋ** - η μηλωτή, η προβιά.

тулупннϋ επ. της μηλωτής, της κάπας.

тулупчик, -а α. μικρή μηλωτή ή κάπα.

тульа, -ї, γεν. πλθ. -ей θ. (για καπέλο)· ο θόλος, ο κεπές, η καλότα.

***тумак**¹, -а, αιτ. **тумак** κ. **тумака** α. (απλ.) γροθιά, μπουνιά (χτύπημα).

тумак², -а α. βλ. **тунец**.

туман¹, -а (-у) α. 1 ομίχλη, καταχνιά, αντάρα· **заволáκиватьсѧ -ом** σκεπάζομαι από ομίχλη, ανταριάζω. 2 μτφ. θολούρα, έάμβος των ματιών. || μτφ. ασάφεια πνευματική, συσκοτίση, θόλωμα· αοριστία, αβεβαιότητα· - **бóдущегο** αβεβαιότητα για το μέλλον. || εκφρ. - **в глазáх у когó** έχει θολούρα, ασάφεια, δεν είναι οξυδερκής, δε βλέπει μακριά διανοητικά· - **в головé у когó** έχει θολούρα στο κεφάλι κάποιος· (как) **в -е а**) ασάφως, αμυδρώς, θολά· **ωχρά· πόμню как в -е** θυμούμαι αμυδρώς. β) στα τυφλά· αόριστα· **напуститѧ ή навестї** -у θολώνω, συσκοτίζω, συγχύζω.

туман κ. **томán**, -а α. το τομάν, (παλαιό περσικό νόμισμα).

тумánитѧ ρ.δ.μ. 2 ανταριάζω, σκοτεινιάζω. 2 θολώνω, θαμπώνω· **слéзн -ят глазá** τα δάκρυα θαμπώνουν τα μάτια. || συγχύζω, μπερδεύω, συσκοτίζω· **внїб -ит гóлову** το κρασί θολώνει το κεφάλι (το μυαλό)· **страсть -ит рассýдок** το πάθος θολώνει το λογικό. || -сѧ 1 ανταριάζω, καλύπτομαι από ομίχλη. || θαμποφαινομαι. 2 θαμπώνω, -ομαι, θολώνω, -ομαι· **взор -итсѧ** το βλέμμα θαμπώνει. || μτφ. συγχύζομαι, μπερδεύομαι, συσκοτίζομαι· -итсѧ **моѧ мыслѧ** συσκοτίζεται η σκέψη μου· **егó головá -ласѧ** το κεφάλι του (το μυαλό του) θόλωσε.

тумánно επίρ. 1 ασάφως κλπ. επ.(3, 4σημ.) 2 ως κατηγ. είναι ομίχλη. 3 είναι συσκοτισμένος.

тумánнoстѧ, -и θ. 1 ομίχλη, αντάρα, καταχνιά. 2 (αστρν.) νεφέλωμα· **галáктїческїе -н** τα νεφελώματα του Γαλαξία· **спїрálьнáя** - σπειροειδές νεφέλωμα. 3 θολότητα. 3 ασάφεια, αοριστία· σκοτεινότητα.

тумánннϋ επ., -ánен, -ánна, -ánно. 1 ομίχλώδης, καταχνιασμένος, ανταριασμένος· -ánя **полосá** ομίχλώδης ζώνη· - **день** ομίχλώδης μέ-

ρα. || της ομίχλης· - **сигнал** το σημείο της ομίχλης· το ομιχλόκερας. || μτφ. θαμπός, θολός, μουντός· - **сїлудѧ** θαμπή σιλουέτα. 3 μτφ. ασαφής, ασαφηνιστος· αόριστος· σκοτεινός· αξεκαθάριστος· δυσνόητος· δυσεξηγητος. 4 μτφ. θαμπός, θολός, μουντός· - **взор** θαμπό βλέμμα· -**не глазá от тоскї** θολά μάτια από θλίψη. || συγχυσμένος, μπερδεμένος, σκοτισμένος· -án **головá** σκοτισμένο κεφάλι. || λυπημένος· -οе **лицó** θλιμμένο πρόσωπο.

тýмбa, -н θ. 1 στύλος χαμηλός, στυλίσκος (δρόμου ή πεζοδρομίου). 2 βάση, βάθρο, υπόβαθρο· κρηπίδα. || υποστάτης, υποστήριγμα. 3 μτφ. χοντρούπας, χοντρομπαλάς· δυσκίνητος. || εκφρ. **причáльнáя** - δέστρα μεταλλική (για σκάφη).

тýмбочка, -и θ. 1 βλ. **тýмбa**. 2 κομοδίνο.

***тунг**, -а α. ο αλευρίτης (δέντρο των τροπικών χωρών).

тýнговнϋ επ. του αλευρίτη· από αλευρίτη· -οе **маслo** το αλευριτάλαιο· -**не лїстѧ** τα φύλλα του αλευρίτη· -**не семенá** οι αλευριτόσποροι·

тунгýсн, -ов πλθ. (ενκ. **тунгýс**, -а α. -ка, -и θ.) Τουγκούσοι (μογγολική φυλή).

***тýндра**, -н θ. η τούντρα.

тýндреннϋ επ. βλ. **тýндровнϋ**.

тýндровнϋ επ. τούντρινος, της τούντρας.

тунец, -нцá α. θύννος, τώννος (ψάρι).

тунейнец, -нцá α., -ка, -и θ. παράσιτος, κηφήνας, χαραμοφάγης· παρακεντές.

тунейннϋ επ. παράσιτος, -τικός· -án **жизнѧ** ή -οе **существованїе** παρασιτική ζωή.

тунейдство, -а ουδ. παρασιτία, -σμός, παρασιτική ζωή.

тунейдствоватѧ, -ствую, -ствуешь ρ.δ. παρασιτώ, ζω παρασιτικά.

***туника**, -и θ. ο χιτώνας.

туннелестроенїе κ. **тоннелестроенїе**, -я ουδ. κατασκευή σήραγγας.

***туннелѧ** κ. **тоннелѧ**, -я α. η σήραγγα.

туннелннϋ κ. **тоннелннϋ** επ. της σύραγγας.

тунцóвнϋ επ. του θύνου, του τόννου· - **лов** αλιεία του τόννου.

***тупей**, -я α. προκόμιο, τσουλούφι.

тупейннϋ επ. του προκομίου, του τσουλούφιού. || εκφρ. - **худóжник** (παλ.) κομμωτής.

тупетѧ ρ.δ. στομώνω.

тупец, -пцá α. βλ. **тупїк** (2 σημ.).

тупїк, -а α. πτηνό νηκτικό του βοριά.

тупїк, -á α. 1 οδός αδιέξοδη ή τυφλή. || το αδιέξοδο. 2 ειδικό αμβλύ μαχαίρι. 3 μτφ. δυσχερής θέση· **бытѧ в -é** βρίσκομαι σε αδιέξοδο. || εκφρ. **постáвить в** - φέρω σε αδιέξοδο· **зайтї в** - μπαίνω σε αδιέξοδο· **дойтї до**

-ά φτάνω ως το αδιέξοδο. СТАТЬ В - περιέρχομαι σε αδιέξοδο.

ТУПИКОВЫЙ επ. αδιέξοδος. -ая **УЛИЦА** τυφλός δρόμος, τυφλωσάκινο.

ТУПЫЙ, **ТУПЛО**, **ТУПИШЬ** ρ.δ.μ. αμβλύνω, στομώνω. ~ **НОЖ** στομώνω το μαχαίρι. || -ся αμβλύνομαι, στομώνω.

ТУПЫЦА, -Н α. κ. θ. χοντροκέφαλος, -η, φυρόμυαλος. αποκοιμισμένος. || τσεκούρι χασάπικο.

ТУПОГОЛОВЫЙ επ. χοντροκέφαλος, χοντρόμυαλος, φυρόμυαλος. αποκοιμισμένος.

ТУПОЙ επ. βρ: **ТУП**, -ά, -ο. 1 αμβλός, αμβλύστομος, στομαμένος. ατρόχιστος. ~ **НОЖ** στομαμένο μαχαίρι. -ая **ОБЪЯВЛЕНИЕ** ακόνιστο ξυράφι. || **πλατύς**. ~ **конец ящика** το πλατύ άκρο του αυγού. 2 (παλ.) αδύνατος, άτονος, εξασθενημένος. -ое **зрение** αμβλεια όραση -ое **слух** αμβλεια ακοή. - **взгляд** άτονο βλέμμα. || ανέκφραστος, άχαρος. -ая **улыбка** άχαρο χαμόγελο. 3 λειψός, κουτούτσικος, αγαθός, αφελής. 4 παράλογος, αδικαιολόγητος, παράξενος. ανόητος. - **страх** αδικαιολόγητος φόβος. -ое **упрямство** στενοκεφαλιά, ανένδοτο πείσμα. || αγόγγυστος, αναντίρρητος, αδιαμαρτύρητος τυφλός. -ое **повиновение** τυφλή υποταγή. 5 μαλακός. -ая **боль** μαλακός πόνος. 6 κούφιος, υπόκωφος, πνιχτός. 7 (παλ.) βλ. **ТУПИКОВЫЙ**. || εκφρ. ~ **УГОЛ** (μαθ.) αμβλεια γωνία.

ТУПОКОНЕЧНЫЙ επ. με αμβλύ άκρο.

ТУПОЛОБИЕ, -Я ουδ. αμβλύνοια, ολιγόνοια, μικρόνοια, ελαφρόνοια. κουφόνοια. λειψάδα.

ТУПОЛОБОСТЬ, -и θ. βλ. **ТУПОЛОБИЕ**.

ТУПОЛОБНЫЙ επ. βλ. **ТУПОГОЛОВЫЙ**.

ТУПОМОРДНЫЙ επ. με πλατιά μούρη.

ТУПОНОСНЫЙ επ., -НОС, -а, -ο. 1 πλατύρινος, πλατσκομύτης. σιμός. || πλατύρρυγχος. 2 (για αντικείμενα) πλατύς, μη οξύς.

ТУПОРЫЛЫЙ επ. 1 πλατύρρυγχος. 2 βλ. **ТУПОНОСНЫЙ** (2 σημ.).

ТУПОСТЬ, -и θ. 1 αμβλύτητα. 2 αδυναμία, ατονία. εξασθένηση. 3 βλ. **ТУПОЛОБИЕ**. || παραλογισμός, παραξενιά.

ТУПОУГОЛЬНЫЙ επ. αμβλυγώνιος. ~ **треугольный** αμβλυγώνιο τρίγωνο.

ТУПОУМНЕ, -Я ουδ. αμβλύνοια. βαρύνοια. χοντροκεφαλιά, χοντρομυαλιά. βραδύνοια.

ТУПОУМНЫЙ επ., βρ: -МЕН, -МНА, -МНО χοντροκέφαλος, χοντρόμυαλος, αμβλύνους. μπουζουκοκέφαλος.

***тур**¹, -а α. 1 γύρος, κύκλος. μια στροφή. **одн - вальса** ένας γύρος του βαλς. || περιφορά, περιοδεία. - по Европе ο γύρος της Ευρώπης. - по городу ο γύρος της πόλης. 2 στάδιο. **первый - работы** конференции ο πρώτος γύρος των εργασιών της συνδιάσκε-

ψης. **второй - президентских выборов** δεύτερος γύρος των προεδρικών εκλογών. || περίοδος (γύρος) σκακιού ή αγώνων.

***тур**², -а α. (παλ.) 1 καλάθι με χύμα σαν πρόπεταισμα (απο τις σφαίρες και οβίδες). 2 καλάθι με πέτρες (σε υδροτεχνικά έργα). 3 πυργίσκος απο πέτρες (σε υψηλή κορυφή βουνού).

тур³, -а α. 1 άγριος ταύρος που εξέλειψε 2 καυκάσιος ορεινός τράγος.

***турá**, -н θ. ο πύργος σκακιού.

***турбина**, -н θ. στρόβιλος, τουρμπίνα. **гидравлическая** - υδροστρόβιλος. **паровая** - ατμοστρόβιλος. **газовая** - αεριοστρόβιλος.

турбинный επ. του στρόβιλου, της τουρμπίνας. - **завод** εργοστάσιο στροβίλων. - **не лопасти** τα πτερύγια (ή σκαφίδια) του στρόβιλου.

турбинщик, -а α. στροβιλοποιός, στροβιλοκατασκευαστής.

турбогенератор, -а α. γεννήτρια με ατμοστρόβιλο.

турбореактивный επ. στροβιλωθητικός ή αεροπροωθούμενος. - **самолет** αεροπροωθούμενο αεροπλάνο.

турбостроение, -я ουδ. στροβιλοποιία, κατασκευή στροβίλων.

турбостроительный επ. της κατασκευής στροβίλων.

турбоход, -а α. στροβιλόπλοιο ή τουρμπινοφόρο πλοίο.

***турель**, -и θ. πυργίσκος (στήριξης πολυβόλου ή πυροβόλου).

турецчина, -н θ. (παλ.) η τουρκία.

турецкий επ. τουρκικός. τουρκος. ~ **язык** η τουρκική γλώσσα. ~ **султан** ο τουρκος σουλτάνος. || εκφρ. ~ **барабан** βλ. **тулумбас**; ~ **ие** **бобн** τα φασόλια. ~ **горюх** τα ρεβίθια. -ая **сάбля** το γιαταγάνι. **сидеть по -ки** κάθομαι σταυροπόδι.

***туризм**, -а α. τουρισμός, περιήγηση.

түрий, -ья, -ье επ. του ταύρου, απο ταύρο. - **рог** κέρατο ταύρου.

туринный επ. βλ. **түрий**.

***турист**, -а α., -ка, -и θ. τουρίστας, -τρια, περιηγητής, -ήτρια.

туристический επ. τουριστικός, περιηγητικός.

турить, -рн, -рншь ρ.δ.μ. (απλ.) διώχνω.

түрка βλ. **түрки**.

түркать ρ.δ.μ. (απλ.) βλ. **тормошить**.

түрки, -рок, -ркам πλθ. (ενκ. **түрок**, -рка κ. απλ. **түрка**, -и α., -чанка, -и θ.) οι Τούρκοι (ενκ. Τούρκος, τούρκισσα, τουρκάλα).

туркмен βλ. **туркмены**.

туркменка βλ. **туркмены**.

туркменский επ. τουρκμενικός.

туркмены, -ов κ. -мен πλθ. (ενκ. туркмен, -а α., -ка, -и θ.) οι Τουρκμένοι (Τουρκμέ- νος, -α, -ισσα).

турликанье, -я ουδ. τούρλισμα.

турликать, -ает κ. -лится ρ.δ. (για ζώα, πτηνά) τουρλίζω.

***турмалин**, -а α. ο τουρμαλίνης (ορυκτό).

турмалиновый επ. τουρμαλίνιος, -ένιος· τουρμαλίνης, τουρμαλίνιος.

***түрман**, -а α. είδος περιστεριού πριστρε- φομένου κατά την πτήση. || εκφρ. -ом поле- теть (скатиться) κάνω τούμπες στον αέρα.

***турне** ουδ. άκλ. περιοδεία, γύρος, τουρνέ.

***турнепс**, -а α. η γογγυλοκράμβη, το γογγύ- λι, βουνιάς.

***турник**, -а α. το μονόζυγο (αθλητ. όργανο).

***турникет**, -а α. το χίασμα (στροφείο που εμποδίζει την είσοδο).

***турнир**, -а α. κονταροχτύπημα, κονταρομα- χία, γιόστρα, διαδορατισμός. || κύκλος αθλη- τικών αγώνων, το τουρνουά.

турнирный επ. της κονταρομαχίας κλπ. ουσ. || του τουρνουά.

турнуть, -нү, -несь ρ.σ.μ. (απλ.) διώχνω.

***турнюр**, -а α. τύλη, τύλωμα. || φούστα με τύλη.

түрок βλ. түрки.

турпан, -а α. είδος πάπιας μαύρης και στα- χτόμαυρης.

түрский επ. (παλ.) βλ. түрекий.

турсуқ, -а α. (διακλ.) ασκί για γαλακτερά

турсы, -ов πλθ. (συνήθως με τις λέξεις на колёсах) φλυαρία· αεροκουβέντες, αερολογίες, ανοησίες· παραμύθια, μυθεύματα, μπουρδες.

турухтан, -а α. είδος κολυρίονα.

турчанка, -и θ. βλ. түрка.

түскло επίρ. θολά, θαμπά κλπ. επ.

түсклость, -и θ. θολότητα, θάμβος, θαμπά- δα. || ατονία, μη ζωρότητα· -взгляда ατο- νία βλέμματος.

түсклнй επ., βρ: тускл, -κλά, -κλο. 1 θα- μπός, θολός· -ое стеклó θαμπό γυαλί· - свет θαμπό φως· - день θαμπή μέρα. || αλαμπής, ά- στιλπνος. || ξεθωριασμένος. 2 ασαφής, δύσδι- άκριτος· -ая печатъ δυσδιάκριτη (μουντή) σφραγίδα. 3 μτφ. άτονος, μη ζωρός. 4 μτφ. ανιαρός, πληκτικός, βαρετός· μονότονος.

тускнеть, -еет ρ.δ. 1 θαμπώνω, θολώνω· глаза -ют τα μάτια θαμπώνουν. 2 μτφ. παρακ- μάζω· φθίνω, ξεφτιζώ, ξεπέφτω, δύω, βασι- λεύω. 3 μτφ. ωχριώ, υστερώ, υπολείπομαι, μέ- νω πίσω.

түскнуть, -нет, παρλθ. χρ. туск κ. түск- нул; түскла, -ло ρ.δ. βλ. тускнеть.

тут¹ επίρ. 1 εδώ, ενταύθα, ενθάδε· вы жди- те меня - να με περιμένετε εδώ· он был -

αυτός ήταν εδώ· - все есть εδώ υπάρχουν όλα ή απ' όλα. || αυτόν τον καιρό, τότε. || σε αυ- τή την περίπτωση. 2 μόριο επιτακ. με τις αντωνυμίες: каköй, где, когдá, куда· да, ε- δώ. || εκφρ. - же : παρευθύς, αμέσως, την ί- δια στιγμή· - как - πάνω στην κουβέντα, ό- που φωνή κι ο γάιδαρος· (да) и все - εδώ και τέλος, εδώ και τελειώνει οριστικά (κουβέντα, υπόθεση)· что - и чего - βλ. что там (λ. там)· не тут-то дело δεν ήρθε βολικά ή δέξια, ό- πως νόμιζα ή υπολόγιζα.

тут², -а α. κ. **туда**, -и θ. η μουριά, η συ- καμινιά, μορέα.

түтовник, -а α. βλ. тут²

түтовод, -а α. μορεοκαλλιεργητής.

түтоводство, -а ουδ. μορεοκαλλιέργεια (για σπροτροφία).

түтоводческий επ. της μορεοκαλλιέργειας.

түтовнй επ. της μουριάς, της συκαμινιάς· - лист συκαμινόφυλλο· -ая ягода το μούρο, το συκάμινο. || ουσ. -не πλθ. τα μορεοειδή. || εκφρ. -ое дерево βλ. шелковица.

түтошнйй, -яя, -ее επ. (απλ.) ντόπιος.

***түтти** άκλ. (μουσ.) όλες οι φωνές ή όλα τα όργανα (σημείο στις νότες). || εκφρ. -квántи όλοι όσοι είναι ή όλοι όσοιδήποτε.

***түф**, -а α. τόφος, θηραϊκή γη.

түфельки, -лек, -лькам πλθ. (ενκ. түфель- ка, -и θ.) παπουτσάκια· παπούτσια κομψά.

түфельный επ. των παπουτσιών, των υποδη- μάτων· -ое производство η παραγωγή υποδημά- των.

түфли, -фель, -флям πλθ. (ενκ. түфля, -и θ. κ. (απλ.) түфель, -фля α.) υποδήματα (γυ- ναικεία ή ανδρικά ως τον αστράγαλο)· σκαρ- πίνια· μισά.

түфобетон, -а α. τσιμεντοκονίαμα με τόφο.

түфовнйй επ. του τόφου· με ή απο τόφο.

тухлннка, -и θ. ελαφρά δυσσομία (απο φθορά τροφίμων)· мясо с -ой κρέας με ελαφρά ду- σομία.

түхлнйй επ. δυσώδης, δύσσομος, βρόμιος (λό- γω αποσύνθεσης)· κλούβιος· -ая рнба χαλα- σμένο φάρι· -не пнцá κλούβια αυγά· -ая во- дá βρόμιο νερό· -ое масло τάγγη, ταγγάδα. || σαπίλα, μπαγιατίλα, μούχλα.

тухлнтина, -и θ. 1 (αθρσ.) τρόφιμα σάπια, χαλασμένα, αποσυντιθεμένα. 2 δυσωδία, δυσο- σμία (απο σήψη).

түхнуть¹, -нет, παρλθ. χρ. тух κ. түхнул, түхла, -ло ρ.δ. 1 σβήνω. 2 μτφ. εξασθενίζω, αδυνατίζω· δύω, βασιλεύω· талант егó -нет το ταλέντο του σβήνει.

түхнуть², -нет, παρλθ. χρ. тух, -ла, -лор. δ. сапίζω, βρομώ απο το σάπισμα, ζέχνω.

түча, -и θ. 1 σύννεφο, νεφέλη (συνήθως

σκοτεινό, βροχοφόρο). || πλήθος, στίφος· - саранчи́ σύννεφο ακριδάς· - комаров́ σύννεφο κουνουπιών. || μάζα λεπτοτάτων σωμάτων, νέφος· - пѣли σύννεφο σκόνης· - дѣма σύννεφο καπνού. 2 μτφ. σκυθρωπότητα, κατήφεια· νέφος θλίψης, ζόφος ψυχής· мрѣчная - на егѡ душѣ ζόφο ψυχής έχει αυτός· смотрѣть -ей κοιτάζω σκυθρωπά. || εκφρ. -ей στεγνή μελαγχολία· спустились или собрались -и над кем-чем επισωρεύτηκαν κίνδυνοι σε κάποιον, σε κάτι.

тучевой́ επ. του σύννεφου, του νέφους· -ая тенѣ σκιά του σύννεφου.

тучка, -и θ. συννεφάκι.

тучнѣть, -ѣю, -ѣешь ρ.δ. παχαίνω, χοντραίνω.

тучность, -и θ. παχύτητα, πάχος, το χόντρος· παχυσαρκία.

тучный επ., βρ: -чен, -чнѣ -чно. 1 παχύς, χοντρός· ευτραφής, καλοθρεμμένος· παχυσαρκός. 2 μεστωμένος, μεστός, προκομμένος· -не колосѣя μεστωμένα στάχυα. || (για χόρτα) ζουμερός· μεγάλος. 3 εύφορος, γόνιμος, καρπερός· -не нивы εύφορα καλλιεργημένα χωράφια.

*тущ, -а α. σάλπισμα χαιρετιστήριο.

туща, -и θ. 1 σφαχτό (καθαρισμένο απο τα εντόσθια). 2 σώμα μεγάλου ζώου. 3 άνθρωπος χοντρός, εύσαρκος· χοντρούπας.

*тущѣ ουδ. άκλ. 1 το άγγιγμα των πλήκτρων μουσικού οργάνου, το τουσέ. 2 το άγγιγμα των ωμοπλάτων στο έδαφος (κατά τη γαλλική πάλη).

тущевѣльный επ. της φωτοσκίασης· - каран-дѣш το σφομίλι.

тущевѣльщик, -а α., -ца, -и θ. φωτοσκιαστής, -άστρια.

тущевѣние, -я ουδ. φωτοσκίαση.

тущевѣть, -щѣю, -щѣешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. тущеванный, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.μ. φωτοσκιάζω, σφομιλώνω. || μτφ. σκιάζω, ρίχνω σκιά· свет -ѣл егѡ лицѡ το φώς έρριχνε σκιά στο πρόσωπό του. || εξασθενίζω· μειώνω· συγκαλύπτω. || -ся 1 φωτοσκιάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 συγχύζομαι, τα χάνω.

тущѣвка, -и θ. 1 βλ. тущевѣние. 2 σκιές, γραμμές στο ιχνογράφημα.

тущевый επ. της σινικής μελάνης.

тущѣние¹, -я ουδ. σβήσιμο, σβѣση, απόσβεση.

тущѣние², -я ουδ. μαγείρευμα πνικτού, κοκκινιστού· κοκκίνισμα, άχνισμα.

тущѣнка, -и θ. κονσέρβα κρέατος· свиная - χοίρινη κονσέρβα.

тущѣный επ. κοκκινιστός· -ая капуста το κοκκινιστό κραμβολάχανο· -ая говѣядина κοκκινιστό βοδινό κρέας.

тущѣлка, -и θ. αποσβεστήρας κάρβουνων. || (απλ.)· καπάκι, βούλωμα του σωλήνα του σαμοβαριού.

тущѣльный επ. αποσβεστικός.

тущѣровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. εγγιζω τις πλάτες του αντίκαλου στη γη (κατά την πάλη).

тущѣст, -а α. σχεδιαστής-λιθογράφος.

тущѣть¹, тущѣ, тущѣшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. тущѣнный, βρ: -шен, -а, -о ρ.δ.μ. 1 σβήνω· - свечѣ σβήνω τα κηριά· - папирѡс σβήνω το τσιγάρο· - пожар σβήνω την πυρκαγιά. || μτφ. καταπραύνω, καταπαύω· - страсти σβήνω τα πάθη. 2 μειώνω, εξασθενίζω· εξαλείφω· - выбрацию εξαλείφω τον κραδασμό. || -ся σβήνω κλπ. ρ. ενεργ. φ.

тущѣть², тущѣ, тущѣшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. тущѣнный, βρ: -шен, шенѣ, -шено ρ.δ.μ. μαγειρεύω αεροστεγώς, άχνίζω. || -ся σιγοβράζω, βράζω με τον άχνό.

тущка, -и θ. 1 μικρό σφαχτό· κρέας μικρού σφαχτού. 2 φάρι καθαρισμένο.

тущкѣнчик, -а α. είδος τρωκτικού.

*тущь, -и θ. σινική μελάνη.

*тѣя, -и θ. η θυά, η τούγια.

тщѣние, -я ουδ. (παλ.) προσπάθεια, ζήλος.

тщѣтельно επір. επιμελημένα, φροντισμένα.

тщѣтельность, -и θ. επιμέλεια· ενδελέχεια.

тщѣтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно επιμελημένος, προσεγμένος, φροντισμένος· ενδελεχής· -ая работа επιμελημένη εργασία.

тщѣлѣшие, -я ουδ. αδυναμία, ατονία· καχεξία.

тщѣлѣшность, -и θ. βλ. тщѣлѣшие.

тщѣлѣнный επ., βρ: -шен, -шна, -шно αδύσος, άτονος· ασθενικός, καχεκτικός.

тщѣслѣвие, -я ουδ. ματαιοδοξία, ματαιοφροσύνη, ματαιότητα, κενοδοξία.

тщѣслѣвиться, -влюсь, -вишься ρ.δ. (παλ.) ματαιοδοξώ, ματαιοφρονώ, κενοδοξώ. || υπερηφανεύομαι, καμαρώνω.

тщѣслѣвность, -и θ. ματαιότητα κλπ. ουσ. βλ. тщѣслѣвие.

тщѣслѣвный επ., βρ: -вен, -вна, -вно ματαιόδοξος, ματαιόφρονος, κενόδοξος.

тщѣтѣ, -ѣ θ. (παλ.) ματαιότητα, ματαιοδοξία· - надежд ματαιότητα των ελπίδων.

тщѣтно επір. μάταια, άσκοπα, ανώφελα.

тщѣтность, -и θ. ματαιότητα.

тщѣтный επ. βρ: -тен, -тна, -о μάταιος, άσκοπος· -не усилія μάταιες προσπάθειες· -ая попытка μάταια απόπειρα (προσπάθεια)· -не надежды μάταιες ελπίδες.

тщѣться, тщѣсь, тщѣшься ρ.δ. (παλ.) προσπαθώ· тщѣтно -ишься μάταια προσπαθείς· ματαιοπονείς.

ΤΗ, **Тебя**, **Тебе** κ. (απλ.) **те**, **тебя** κ. (απλ.) **те**, **тя**, **тобой**, ο **Тебе** προσωπ. αντωνυμία 2^{ου} προσώπου ενκ. 1 εσύ· **я и - εγώ** κι εσύ - **сам** εσύ ο ίδιος· **я тебе говорю**, **не слышишь?** εγώ εσένα μιλάω, δεν ακούς; **тебя все любят** εσένα όλοι σε αγαπούν· **я даю тебе слово** σου δίνω το λόγο μου (σου υπόσχομαι)· **я пойду только с тобой** θα πάω μόνο μ' εσένα· **что с тобой?** τι σου συνέβηκε; τι έπαθες; τι έχεις; **мне говорили о тебе** μου μιλούσαν για σένα. || **ну тебя!** άφησέ με, ξεφορτώσου με· **на тебе!** ωρίστε μας! **на** σου! **быть с кем на ты** ή **говорить на ты** μιλάω στον ενικό (για οικεία πρόσωπα)· **выпить на ты** βλ. **брудершафт**.

тыкать¹, **тычу**, **тычешь** κ. **тыкань**, -аешь, επιρ. μτχ. **тыча** κ. **тыкая** ρ.δ. 1 μπήγω, χώνω· - **κόλья в землю** μπήγω πασσάλους στη γη. || χτυπώ· **пальцем** σκουντώ με το δάχτυλο. || **кουνώ** το δάχτυλο ή το χέρι, χειρονομώ. 2 μ. κ. αμ. χτυπώ, δέρνω. 3 (κυρλξ. κ. μτφ.) δακτυλοδεικτώ. 4 εισάγω, βάζω μέσα· - **топор за пояс** χώνω το τσεκούρι στο ζωνάρι· - **ключом в замок** βάζω το κλειδί στην κλειδωνιά. || στέλλω, κατευθύνω. || μεταδίνω (ρίχνω) όπως-όπως, όπως λάχει. || εκφρ. - **(свой) нос** χώνω τη μύτη (μούρη) μου (επεμβαίνω)· - **носом когó во что** επίμονα κάνω κάποιον να δει το λάθος του, την πράξη του· - **в глаза или в нос** χώνω στα μάτια ή στη μύτη (συνεχώς υπενθυμίζω κάτι), μέμφομαι, κατηγορώ. || **-ся** 1 μπήγομαι, χώνομαι· **стрелá -е-ся в дерево** το βέλος μπήγεται στο δέντρο. 2 αλληλοχτυπιέμαι με αιχμηρά όργανα. 3 σκουντώ· **χτυπώ** με αιχμηρό όργανο. 4 περιφέρομαι ανήσυχα· **всóду -е-тся**, а дела не делает παντού χώνεται και τίποτε δεν κάνει. 5 ανακατεύομαι, επεμβαίνω. || μτφ. απευθύνομαι, καταφεύγω, επικαλούμαι. || εκφρ. - **носом** βλ. **клевать носом** (λ. **клевать**).

тыкать², -аю, -аешь κ. **тычу**, **тычешь** ρ.δ.μ. (απλ.) μιλάω στον ενικό.

тыква, -н θ. 1 η κολοκυθιά. 2 κολοκύθι.

тыквенник, -а α. χυλός απο κολοκύθι και πληγούρι μαζί.

тыквенный επ. κολοκυθένιος· -не семенá ο κολοκυθόσπορος. || ουσ. -не πλθ. τα κολοκυθοειδή.

тыкваина, -н θ. ένα κολοκύθι.

тыкнуть ρ.σ. (απλ.) βλ. **тыкать**.

• **тыл**, -а (-у), προθετ. ο **тыле**, в **тылу**, πλθ. **тылы** α. το πισινό μέρος οποιουδήποτε πράγματος· с -у απο πίσω. || εξωτερικός· - **руки** το εξωτερικό μέρος του χεριού (ως προς το σώμα). 2 (στрат.) τα νώτα, τα μετόπισθεν· **разведка в -у** ανίχνευση στα μετόπισθεν· **глубокий** - τα βαθιά μετόπισθεν· **ближний** τα

πλησίον μετόπισθεν. || εκφρ. в - **ударить** χτυπώ πιασπλάτα.

тыловик, -á α. ο εργαζόμενος ή ο υπηρέτων στα μετόπισθεν.

тыловóй επ. 1 (στрат.) των μετόπισθεν· - **район** περιοχή των μετόπισθεν· -не **части** τα τμήματα των μετόπισθεν. 2 βλ. **тыльный**.

тыльный επ. πισινός, οπισθιος, ο πίσω· с -ой **сторонé** **дома** απο το πίσω μέρος του σπιτιού. || εξωτερικός· -ая **сторонá** **руки** το εξωτερικό μέρος του χεριού (ως προς το σώμα).

тын, -а, πλθ. -á α. πασσαλοφράχτης (φράχτης απο πυκνά μπηγμένους πασσάλους).

тыркаться ρ.δ. (απλ.) τρυπώνω, παρεισδύω. || περιφέρομαι, στριφογυρίζω.

тырло, -а ουδ. στάλος, σταλίστρα.

тырса, -н θ. είδος σπάρτου (θάμνος).

тысячонка, -и θ. χιλιαδίτσα.

тысяцкий, -ого α. (παλ.). 1 χιλιαρχος. 2 εκλεγμένος δημογέροντας του χωριού. 3 επιστάτης, φροντιστής (σε γάμο).

тысяча, -и, οργν. -чю κ. -чье θ. (αριθμ. ποσοτικό κ. ουσ.) 1 ο αριθμός 1000. || το ποσό 1000 - **рублéй** χιλια ρούβλια. || η χιλιάδα· **одна** - μια χιλιάδα· **четыре -и** τέσσερις χιλιάδες· **пять -яч** πέντε χιλιάδες. || πλήθος, σωρός, σωρεία· -яч **забóт** χιλίες (ένα σωρό) φροντίδες. 2 (παλ.) χιλιαρχία.

тысячекрáтно επιρ. χιλίες φορές, χιλιάκις.

тысячекрáтний επ. επαναλαμβανόμενος χιλίες φορές.

тысячелéтие, -я ουδ. χιλιετηρίδα· **вторóе - до нашей эры** η δεύτερη χιλιετηρίδα πριν Χριστό. || επέτειος χιλίων χρόνων.

тысячелéтний, -яя, -ее επ. χιλιετής, χιλιόχρονος.

тысячелéстник, -а α. (βοτ.) το μυριόφυλλο.

тысяченóжка, -жек πλθ., (ενκ. -óжка, -и θ.) βλ. **многонóжка** (2 σημ.).

тысячник, -а α., -ца, -н θ. 1 (παλ.) πλούσιος, -а (που είχε κεφάλαιο χιλίων ρουβλιών). 2 πρωτοπόρος εργάτης (που εκπληρώνει τη νόρμα σε μιά βάρδια δέκα φορές και παραπάνω). 3 αυτός που έτρεξε 1000 χιλιόμετρα ή εκτέλεσε 1000 πηδήματα.

тысячний αριθμ. τακτικό 1 χιλιοστός - **километр** χιλιοστό χιλιόμετρο· -ая **дóля** το χιλιοστημόριο. || χιλιοαριθμούμενος, -μετρούμενος· -ое **наследство** κληρονομιά μετρούμενη κατά χιλιάδες (τεράστια)· -ая **толпá** μεγάλο πλήθος. 2 αξίας χιλίων ρουβλιών· -ая **сумáга** χαρτονόμισμα χιλίων ρουβλιών, το χιλιάρικο.

тычíна, -и θ. πάσσαλος μπηγμένος στη γη.

тычíнка, -и θ. (βοτ.) οι στήμονες.

тычíнковый επ. βλ. **тычíночный**.

тычíночный επ. (βοτ.) του στήμονα.

ΤΥΧΟΒΨΗ επ. εγκάρσιος· - КИРПІЧ εγκάρσιο τούβλο (κατά το χτίσιμο).

ΤΥΧΟΚ, -ЧКÁ α. 1 χτύπημα προς τα μπρός. || σπρώξιμο, σπρωξιά. 2 -ОМ α) επίρ. με χτύπημα προς τα μπρός. β) με εξοχή προς τα πάνω. 3 βλ. **ΤΥΧΪΝΑ**. 4 εξοχή· κορυφή· αιχμή προς τα πάνω. || εκφρ. НА -É α) στην κορυφή, επάνω. β) σε μέρος ακατάλληλο, ενοχλητικό, πλεαλιδικό. С -Á βλ. 2 σημ. α).

ΤΥΜΑ¹, -Н θ. 1 σκοτάδι, σκότος· - НОЧИ το σκοτάδι της νύχτας· ПОГРУЗИТЬСЯ ВО ТЬМУ βυθίζομαι στο σκοτάδι· ВО ТЬМЕ στο σκοτάδι· НАВІСЛА - έπεσε το σκοτάδι. 2 αμάθεια, αμορφωσιά, καθυστέρηση· УЧЭНЬЕ - СВЕТ, а НЕУЧЭНЬЕ - - η μάθηση είναι φως, η αμάθεια είναι σκοτάδι.

ΤΥΜΑ², -Н θ. (παλ.) δέκα χιλιάδες. || πλήθος, σωρεία· - НАРÓДУ πλήθος λαού· - Дел σωρεία υποθέσεων. || εκφρ. ТΥМА (ТЬМЫ) ТΕΜΑ (παλ.) εκατό χιλιάδες. β) τεράστια ποσότητα· - ТЬМЎШАЯ (απλ.) πλήθος, σωρεία, σωρός· У МЕНЯ ЗНАКОМЫХ - ТЬМЎШАЯ έχω ένα σωρό γνωστούς.

ΤΥΨУ επιφ. (περιφρόνησης ή απέχθειας) φτου· ουφ. || ως κατηγ. είναι για φτύσιμο (τίποτε, τιποτένιος).

ТЭ ουδ. άκλ. η ονομασία του γράμματος Т.
ΤΥ επιφ. (απλ.) πω! πωπώ! (για αμηχανία, έκπληξη, απαγοήτευση).

***ΤΥΟΒΕΤΕΪΚΑ**, -И θ. σκούφια με κεντίδια.

***ΤΥΟΒΙΚ**, -А α. σωληνίσκος, σωληναράκι.

***ΤΥΟΒΙΝГ**, -А α. πλάκα μεταλλική ή τσιμεντένια τοξοειδής (για στερέωση ορυχείων, σπράγγων).

ΤΥΚ², -Á α. δέμα μεγάλο· μπόγος· - СЕНА μεγάλο δεμάτι χόρτου· - ВЕЩЕЙ μεγάλο δέμα πραγμάτων.

ΤΥΚ² επιφ. 1 (για χτύπο) τουκ. 2 ως κατηγ. κροτώ, χτυκώ.

ΤΥΚΑΝЬЕ, -Я ουδ. βλ. **ΤΥΚΑΝЬЕ**.

ΤΥΚΑТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ΤΥΚΑТЬ (СЯ)**.

ΤΥΚНУТЬ ρ.σ. 1 βλ. **ΤΥΚΑТЬ**. 2 μ. (απλ.) σκοτώνω, φονεύω. 2 βλ. **ΤΥΚΑТЬСЯ**.

ΤΥΚОВАТЬ, -КЎЮ, -КЎЕШЬ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ΤΥΚÓΒΑΝΝЫЙ**, βρ: -ВАН, -А, -О ρ.δ.μ. δεματίζω, -ιάζω, κάνω δεμάτια ή δέματα. || -СЯ δεματιάζομαι.

ΤΥΚÓВКА, -И θ. δεμάτισμα, -ιασμα· - Табака́ δεμάτιασμα του καπνού.

ΤΥΚÓВЩИК, -А α. δεματάς, δεματιστής, δεματιάρης.

ΤΥΛΕВНЬ επ. του τουλιού· -АЯ занавѣска κουρτίνα απο τούλι.

ΤΥΛЕГΑРДІННЬ επ. του τουλιού κουρτινών· -АЯ ФАБРИКА φάμπρικα τουλιού κουρτινών.

ΤΥΛЕНЕΒÓЕЦ, -БÓЙЦА α. αλιείας φωκιών.

ΤΥΛЕНЕБÓЙНЬ επ. της αλιείας φώκιας· -ОЕ СЎДНО αλιευτικό πλοίο φωκιών.

ΤΥΛΕВЕННЬ επ. της φώκιας, απο φώκια.

ΤΥΛЕНѢНОК, -НКА, πλθ. -ЛЯТА, -ЛЯТ α. μικρή φώκια.

ΤΥΛЕНІЙ, -ЪЯ, -ЪЕ επ. βλ. **ΤΥΛΕВЕННЬ**. - ЖИР λίπος φώκιας.

ΤΥΛЕНІЦА, -И θ το κρέας της φώκιας.

ΤΥΛЕНЬ, -Я α. 1 η φώκια. 2 άνθρωπος δυκίνητος, χοντρούπας.

***ΤΥОЛЬ**, -Я α. το τούλι (ύφασμα).

ΤΥОЛЬКА, -И θ. είδος μικρής σαρδέλας.

***ΤΥОЛЬΠΑΝ**, -А α. 1 τουλίπα. 2 αμπαζούρ τουλιποειδές.

ΤΥОЛЯННЬ επ. της τουλίπας· -АЯ ЛЎКОВІЦА ο βολβός της τουλίπας. || εκφρ. -ОЕ ДЕРЕВО то λειριόδεντρο.

ΤΥОЛЮКАНЬЕ, -Я ουδ. (για πτηνά) το κρώξιμο τουλουλού.

ΤΥОЛЮКАТЬ, -АЕТ ρ.δ. (για πτηνά)· κρώζω τουλουλού.

***ΤΥОНІК**, -А α. κ. **ΤΥОНІКА**, -И θ. 1 χιτώνας. 2 μακρύ φόρεμα χορεύτριας απο τούλι.

***ΤΥОРÁН**, -А α. τουρμπάνι· σαρίκι.

ΤΥОРÓ ουδ. άκλ. είδος ρόμβου, καλκανιού.

ΤΥОРѢННЬ επ. της φυλακής· -АЯ КáМЕРА κελί φυλακής· - ДВОР η αυλή φυλακής· -ОЕ ЗАКЛЮЧЭНІЕ η εγκάθειρηση, η φυλάκιση. || εκφρ. ЗА -ОЙ РЕШѢТКОЙ πίσω απο τα σίδερα της φυλακής (στη φυλακή).

ΤΥОРѢЩИК, -А α., -ЦА, -И θ. 1 δεσμοφύλακας. 2 μτφ. καταπιεστής, τύραννος.

ΤΥОРІК, -А κ. -Á α. (παλ.) χαρτοσακκούλα χωνοειδής.

ΤΥОРКИ, -ОВ κ. **ΤΥРОК**, -РКАМ πλθ. Τουρανοί.

ΤΥОРКОЛОГ, -А α. ο τουρκολόγος.

ΤΥОРКОЛОГІЯ, -И θ. η τουρκολογία.

ΤΥОРСКИЙ επ. τουρκικός· -ИЕ ЯЗЫКІ тουρανικές γλώσσες.

ΤΥОРЬМА, -Н, πλθ. **ΤΥОРЬМЫ**, -РЕМ, -РЬМАМ θ. 1 φυλακή, ειρκτή κ. (ειρν.) το φρέσκο· ЗАКЛЮЧИТЬ В -Ў κλείνω στη φυλακή· КáТОРЖНАЯ - та кáТЕРГА, кáТЕРГА δεσμά· БРОСИТЬ В -Ў рІХНУ στη φυλακή· СІНОИТЬ В -É сапίζω στη φυλακή. 2 μτφ. κόλαση· ЦáРСКАЯ РОССІЯ БЫЛА -ОЙ НАРÓДОВ η τσαρική Ρωσία ήταν φυλακή των λαών.

ΤΥОРЯ, -И θ. 1 είδος φαγητού υδαρούς. 2 α. κ. θ. (απλ.) άνθρωπος νωθρός, νωχελής, χαύνος· λαπάς.

ΤΥОТѢЛЬКА, -И θ: - В -У (απλ.) ακριβώς, ίσια-ίσια, στο μόντο.

ΤΥОТКАТЬСЯ ρ.δ. (απλ.) φροντίζω, προσέχω, περιποιούμαι πολύ· κοιτάζω μη στάξει και μη βρέξει.

ΤΥО-ТЮ 1 επιφ. (στα κρυφάκια) κούκου. 2

ως κατηγ. χάθηκε, εξαφανίστηκε. || είναι α-
τυχία, αναποδιά.

***ТЯТН**, -ά α. (απλ.) καπνός φουμαρίσματος.

ТЯТЯ, -я α. κ. θ. (απλ.) βλ. **ТЮРЯ** (2 σημ.).

ТЮФЯК, -ά α. 1 αχυρόστρωμα. 2 βλ. **ТЮТЯ**.

ТЮФЯЧНИЙ επ. του αχυροστρώματος.

ТЯВКАНЬЕ, -я ουδ. γαύγισμα. || μτφ. (απλ.)

άκαιρες κουβέντες· γκρίνιασμα· μάλωμα.

ТЯВКАТЬ ρ.δ. γαβγίζω. || μουρμουρίζω.

ТЯВКУТЬ ρ.σ. 1 βλ. **ТЯВКАТЬ**. 2 μτφ. (απλ.)

κραυγάζω διακοφτά.

ТЯВКУША, -и θ. (κυνηγ.) σκυλί που γαυγί-
ζει στον τορό.

ТЯГ, -у α: **ДАТЬ (ЗАДАТЬ)** -у (απλ) το σκά-
ζω, το κόβω λάσπη, σκαπουλάρω· δραπετεύω.

ТЯГА, -и θ. 1 τράβηγμα, έλξη· - **БАРЖ ОУК-
СИРОМ** τράβηγμα των μασούνων με ρυμουλκό· -
НЕВОДА το τράβηγμα των αλιευτικών δικτιών·
КОННАЯ - η έλξη των αλόγων. 2 τάση· - **РОС-
ТКА К СВЕТУ** η τάση του βλαστού προς το φως. 3
τέντωμα. 4 βγάλσιμο, εξαγωγή. || πάρσιμο,
τράβηγμα (κλήρου, παιγνιόχαρτου κ.τ.τ.). 5
απορρόφηση, άντληση· ρούφηγμα. 6 επιθυμία 7
βάρος, βαρύτητα. || μτφ. βάσανο, θλίψη, στε-
νοχώρια, βάρος.

ТЯГАЛЬНЫЙ επ. της έλξης· -**Я МАШИНА** μη-
χανή έλξης.

ТЯГАТЬ ρ.δ.μ. βλ. **ТЯНУТЬ** (3 σημ.). 2 βλ.
ТАСКАТЬ (1 σημ.). || -**СЯ** 1 συζητώ, συναγω-
νίζομαι, τα βγάζω πέρα. 2 (παλ.) τραβιέμαι
στα δικαστήρια. 3 τραβιέμαι, έλκομαι. || σύ-
ρομαι.

ТЯГАЧ, -а α. ελκυστήρας (αυτοκίνητο ή τρα-
χτέρ).

ТЯГЛЕЦ, -а α. (παλ.) ο φορολογούμενος· ο
υποτελής.

ТЯГЛО, -а κ. **ТЯГЛО**, -а ουδ., γεν. πλθ.
-**ГОЛ**, δογ. -**ГЛАМ**. 1 (παλ.) κρατικός φόρος
και άλλες υποχρεώσεις των αγροτών. 2 (αθρσ)
τα ζώα έλξης.

ТЯГЛОВИЙ επ. 1 (παλ.) φορολογούμενος, φό-
ρου υποτελής· - **КРЕСТЬЯНИН** φορολογούμενος α-
γρότης. 2 της έλξης· - **СКОТ** ζώα έλξης· -**Я**
СИЛА δύναμη έλξης· - **КАНАТ** карабόσχοινο έλ-
ξης.

ТЯГОМЕР, -а α. συσκευή μέτρησης της έλξης.

ТЯГОСТНО επίρ. βαριά καταθλιπτικά, επα-
χθώς κλπ. επ. || ως κατηγ. είναι βαρύ, κατα-
θλιπτικό, πληκτικό.

* **ТЯГОСТНЫЙ** επ., βρ: -**ТЕН**, -**ТНА**, -**ТНО**. 1 ε-
παχθής, βαρύς, καταθλιπτικός. 2 μτφ. βασα-
νιστικός, οδυνηρός, δυσβάστακτος, καταπιε-
στικός· δυσάρεστος.

ТЯГОСТЬ, -и θ. 1 βάρος, επάχθεια· - **НА-
ЛΟГОВ** το βάρος των φόρων. 2 πλθ. -и δυσκο-
λίες, δυσχέρειες. 3 βάσανο, μελαχία. 4 (παλ.

κ. απλ.) το βάρος η βαρύτητα. || σώμα βαρύ.
5 μτφ: πίεση, θλίψη, στενοχώρια· **ΕΝΟΧΛΗΣΗ·**
ЧУВСТВУЮ - **В ГОЛОВЕ** αισθάνομαι βάρος στο κε-
φάλι. || εκφρ. **БЫТЬ В - КОМУ** γίνομαι βάρος
(ενοχλητικός) σε κάποιον.

ТЯГОТÁ, -и, πλθ. **ТЯГОТЫ** θ. βλ. **ТЯГОСТЬ**
(1, 2, 3 σημ.).

ТЯГОТЕНИЕ, -я ουδ. 1 έλξη, τράβηγμα· **СИ-
ЛА** -я η δύναμη της έλξης· **ЗАКОН ВСЕМИРНОГО**
-я ο νόμος της παγκόσμιας έλξης· **ЗЕМНОЕ** -
η έλξη της γης. 2 τάση, κλίση, ροπή· - **К ΜΥ-
ЗЫКЕ** κλίση προς τη μουσική. || μτφ. κρά-
τος, εξουσία, ισχύς.

ТЯГОТЭТЬ, -ёу, -ёешь ρ.δ. 1 έλκομαι, τρα-
βιέμαι· **ЛУНА** -ёет **К ЗЕМЛÉ** το φεγγάρι έλκε-
ται απο τη γη. 2 τείνω, κλίνω, ρέπω προς·
ОН -ёет **К ΜΥЗЫКЕ** αυτός έχει κλίση προς τη
μουσική, τον τραβάει η μουσική. 3 ορθώνο-
μαι, υψώνομαι· **ГОРÁ** -ёет **НАД ГОРИЗОНТОМ** το
βουνό υψώνεται στον ορίζοντα. || μτφ. βαρύν-
ω, βασανίζω, καταθλίβω· κατατρώχω. || μτφ.
υπερέχω, υπερτερώ, ξεπερνώ, είμαι ανώτερος.

ТЯГОТЯТЬ, -ГОЩУ, -ГОТЯТЬ ρ.δ. 1 βαρύνω,
-αίνω· **СНЕГ** -ИТ **КРÓВЛЮ** το χιόνι βαραίνει τη
στέγη. || εμποδίζω, δυσχεραίνω, δεν είμαι βο-
λικός. 2 μτφ. καταπονώ, ενοχλώ· **ЕГÓ** -ИТ **ЗА-
БÓТЫ** τον βαρύνουν οι φροντίδες· **ОДИНОЧЕСТ-
ВО** -**ЛО** её η μοναξιά την βάρυνε. || βασανί-
ζω, τυραννώ· κατατρώχω, τρώγω· **ЕГÓ** -ИТ **ПРЕ-
СТУПЛЕНИЕ** τον κατατρώχει το έγκλημα. || -**СЯ**
με βαρύνει, μου είναι βάρος, με κατατρώχει,
με τρώει· - **ОДИНОЧЕСТВОМ** με τρώει η μονα-
ξιά· - **СЛУЖБÓЙ** βαριέμαι την υπηρεσία.

ТЯГУЧЕСТЬ, -и θ. 1 η κολλητική ιδιότητα·
- **КЛЕЯ** η κολλητική ιδιότητα της γόμμας. 2
ελαστικότητα· ελατότητα (για μέταλλα).

ТЯГУЧИЙ επ. 1 ελαστικός· ελατός· βρ: -**ГУЧ**
-а, -е· -**Я** **КОЖА** ελαστικό δέρμα· - **МЕТАЛЛ**
ελατό μέταλλο. 2 κολλώδης, εξώδης· -**Я** **МАЗЬ**
κολλώδης αλοιφή. 3 μτφ. παρατεταμένος, τρα-
βηχτός, συρτός (για ήχο, φωνή, ομιλία κλπ).
4 μτφ. ανιαρός, πληκτικός, μονότονος.

ТЯГЧАВШИЙ υπερθ. β. του επ. **ТЯЖКИЙ**.

ТЯГЧИТЬ, -ЧУ, -ЧИТЬ ρ.δ.μ. βαρύνω, -αίνω,
θλίβω· πιέζω· στενοχωρώ.

ТЯЖ, -а α. 1 λωρί, ιμάντας μετάδοσης κι-
νησης. 2 δέτης, ταινία δέσης, σύνδεσης.

ТЯЖБА, -и θ. (παλ.). 1 δίκη. 2 διαφορά,
αμφισβήτηση, αντιγνωμία, διχογνωμία.

ТЯЖЕБНЫЙ επ. (παλ.) δικαστικός· - **ПОРЯДОК**
δικαστική τάξη.

ТЯЖЕЛЭТЬ ρ.δ. βαραίνω, γίνομαι βαρύς, βα-
ρύτερος. || μτφ. γίνομαι βαρύς, οκνός, νωχε-
λής· δυσκολοκίνητος. || χοντραίνω. || νυστά-
ζω· **У НЕГО ГЛАЗÁ** -**ЕПТ** αυτού τα μάτια κλεί-
νουν απο τη νύστα.

тяжелить ρ. β. μ.: βαρύνω, κάνω βαρύ ή πιο βαρύ.

тяжелό 1 επίρ. βαριά, δύσκολα. 2 ως κατηγ. είναι βαρύ; δύσκολο. **МНЕ - ПОДНИМАТЬ ТАКО́Й БОЛЬШО́Й ЧЕМО́НДАН** μου είναι δύσκολο να σηκώσω τέτοια μεγάλη βαλίτσα. **ОН - БО́ЛЕН** αυτός είναι βαριά άρρωστος. **МНЕ - В ГО́ЛОВЕ́** έχω ένα βάρος στο κεφάλι.

тяжелоатлет, -α α. αθλητής βαρέων βαρών.

тяжелоатлетический επ. των αθλητών βαρέων βαρών. -**НЕ СОСТЯ́ЗЯНИЯ** αγώνες αθλητών βαρέων βαρών.

тяжело́вёс, -α α. αθλητής βαρέων βαρών.

тяжело́вёсность, -и θ. μεγάλη βαρύτητα, μεγάλο βάρος.

тяжело́вёсный επ., επ. -**СЕН,** -**СНА,** -**О** πολύ βαρύς. - **ТОВА́Р** βαρύ εμπόρευμα. || βαρύσωμος. - **ЧЕЛОВЕ́К** βαρύσωμος άνθρωπος. || ογκώδης. -**ОЕ** зда́ние ογκώδης κτίριο. 2 βαρύς. -**НЕ ША́ГІ** βαριά βήματα (πατήματα). || άγαρμπος, χοντρός, χοντροκομμένος. -**АЯ Ф́РА́ЗА** βαριά φράση (προσβλητική). -**НЕ ШУ́ТКИ** χοντρά αστεία. - **СЛОГ** άγαρμπο ύφος.

тяжело́вёз, -α α. άλογο βαριάς έλξης ή βαριού φορτίου.

тяжело́грузный επ. μεγάλου ή βαριού φορτίου. -**ОЕ** су́дно σκάφος βαριού φορτίου.

тяжело́дүм, -α α. βλ. туго́дүм.

тяжё́лый επ., βρ: -**ЖЕ́Л,** -**ЖЕ́ЛА,** -**ЖЕ́ЛО.** 1 βαρύς. - **КА́МЕНЬ** βαριά πέτρα. - **МЕТА́ЛЛ** βαρύ μέταλλο. || μεγάλος. -**НЕ** ка́пли μεγάλες σταγόνες. || χοντρός. -**ОЕ** пла́тье βαρύ ένδυμα. || πυκνός. -**НЕ** ту́чи βαριά σύννεφα. || δύσπεπτος. -**АЯ** еда́ βαρύ φαγητό. 2 (απλ.) έγκυος. 3 βαρύσωμος. || αδρός. χοντρός, ευμεγάθης (για πρόσωπο, μέλη του σώματος). 4 ηχηρός. -**НЕ** ша́гІ прохóжего τα βαριά βήματα του διαβάτη. -**АЯ** похóдка βαρύ βάδισμα. || άγαρμπος, άκομψος. χοντρός, χοντροκομμένος. 5 δύσκολος, δυσχερής, χαλεπός, ζόρικος. -**АЯ** рабóта βαριά δουλειά. -**НЕ** рóды δύσκολος τοκετός. - **ГО́Д** δύσκολος χρόνος. -**АЯ** жи́знь η δύσκολη ζωή. -**АЯ** до́рога δύσκολος δρόμος. - **ПОДЪЁМ** μεγάλος ανήφορος. -**ОЕ** ды́хание δύσκολη αναπνοή. -**НЕ** усло́вия δύσκολες συνθήκες. || δύστροπος, με βαρύ χαρακτήρα. - **УЧЕ́НИК** δύστροπος μαθητής. || μεγάλος. δυνατός, ισχυρός, γερός. -**НЕ** нало́ги βαριοί φόροι. - **СОН** βαρύς ύπνος. - **УДА́Р** γερό χτύπημα. -**ОЕ** го́ре μεγάλη στενοχώρια. - **ВЗДОХ** βαρύς αναστεναγμός. -**АЯ** ви́на μεγάλο σφάλμα. || αυστηρός. σκληρός. -**ОЕ** наказáние βαριά ποινή (τιμωρία). || σοβαρός, επικίνδυνος. -**АЯ** фóрма лифте́рии βαριά μορφή διφθερίτιδας. -**ОЕ** ранéние σοβαρό τραυματίσμα (τραύμα). 6 καταθλιπτικός, επαχθής, καταπιεστικός. θλιβε-

ρός. σκοτεινός. δυσάρεστος. -**ОЕ** предчу́ствие δυσάρεστη προαίσθηση. -**НЕ** мы́сли σκοτεινές σκέψεις. -**ОЕ** изве́стие θλιβερή είδηση. || σκυθρωπός, κατηφής. θλιμμένος, μελαγχολικός (για βλέμμα, φωνή). || απεχθής, δυσάρεστος. - **ЗА́ПАХ** άσχημη μυρουδιά. 8 ογκώδης. -**НЕ** та́нки βαριά άρματα μάχης. -**АЯ** артилле́рия το βαρύ πυροβολικό. || εκφρ. -**АЯ** артилле́рия άνθρωπος πάρα πολύ δυσκίνητος. - **ВЕС** ή -**НЕ** весо́вие катего́рии κατηγορία αθλητών βαρέων βαρών. -**АЯ** го́лова βαρύ κεφάλι (ελαφρός πονοκέφαλος). - **ДЕНЬ** βαριά μέρα (εντατικής εργασίας ή αποτυχίας). -**АЯ** промышле́нность ή индустрия βαριά βιομηχανία. -**АЯ** рука́ βαρύ χέρι (που χτυπά δυνατά ή που δεν είναι τυχερό). - **УМ** αμβλύνοια, ελαφρόνοια. -**НЕ** фи́гуры η βασίλισσα και ο κύργος του σκακιού. - **НА** но́гу δύσκαμπτος στο βάδισμα. - **НА** подъёме α) ασήκωτος απο τη θέση του (πολύ αραιά μετακινούμενος ή εξερχόμενος απο το σπίτι του). β) νωθός, οκνηρός, νωχελής. с -**ЫМ** се́рдцем με βαριά καρδιά, βαρυκαρδιος, βαρύθυμος.

тяже́сть, -и θ. 1 βαρύτητα. **ЦЕНТ́Р** -и κέντρο βαρύτητας. **СИ́ЛА** -и η δύναμη της βαρύτητας. 2 βάρος, άχθος. - **НО́ШИ** το βάρος του φορτίου. || αντικείμενο βαρύ. || πλθ. -и (αθлт.) τα βάρη άρσης. 3 δυσκολία, δυσχέρεια. 4 αυστηρότητα, σκληρότητα. 5 επάχθεια, θλίψη, καταθλιπτικότητα. || κατήφεια, σκυθρωπότητα. μελαγχολία. || απέχθεια. || εκφρ. **ЦЕНТ́Р** -и το κέντρο του βάρους (το κυριότερο, το βασικότερο).

тя́жкий επ., βρ: -**ЖЕ́К,** -**ЖКА́,** -**ЖКО;** **ТЯГЧА́ЙШИЙ;** βλ. **тяжё́лый.** || εκφρ. **пусты́ться во все** -и κ. (καλ.) **во вся тя́жкая** το ρίχνω έξω (στο πιοτί, στις καταχρήσεις).

тя́жко επίρ. βλ. **тяжелό.**

тя́жкодүм, -α α. βλ. туго́дүм.

тя́жущийся επ. απο мтχ. 1 αντίδικος. 2 αντιγωνιών, αντιφρονών, αντίδοξος. **ПОМАГА́ТЬ -ЩЕМУ́СЯ** βοηθώ τον αντιγωνιζόμενα.

тя́нүльный επ. της τάσης, του τεντώματος, γία τέντωμα.

тя́нүтый επ. απο мтχ. τεντωμένος.

тя́нүть, **тянү́,** **тя́нешь,** мтχ. ενστ. **тя́нүщий,** παθ. мтχ. παρθ. χρ. **тя́нүтый,** βρ: -**НУТ,** -**А,** -**О** ρ. β. 1 τραβώ (προς τον εαυτό μου). - **ВЕРЁВКУ** τραβώ την τριχιά. - **ЗА** руку τραβώ απο το χέρι. 2 τεντώνω. απλώνω. - **РУ́КУ** απλώνω το χέρι. - **белевёу** верёвкy чéрез двoρ τεντώνω το σχοινί των ρούχων στην αυλή. || κατευθύνομαι, τείνω προς. || τοποθετώ, βάζω. - **трубопрово́д** τοποθετώ σωληνωτό αγωγό. || διαστéλλω. - **прово́д** τεντώνω το καλώδιο. - **КО́ЖУ** τεντώνω το δέρμα. || κατασκευάζω (σύρμα, σωλήνες, μεταλλικές ίνες). 3 μ. έλκω

παροχόδ -ετ δάρжу το ατμόπλοιο τραβά τη μα-
 ούνα· ΤΡΑΚΤΟΡ -ετ оёялку το τραχτέρ τραβά
 τη σπαρτική μηχανή. || κατευθύνομαι, πηγαίνω.
 4 κάνω βαριά δουλειά· οδнн -уТ ВСё, а дру-
 гие ничегό μερικοί τα τραβάνε όλα, και με-
 ρικοί δεν κάνουν τίποτε. || διατρέφω· вдо-
 вá -ετ троих детей η χήρα με δυσκολία δια-
 τρέφει τα τρία παιδιά. || βοηθώ· - сла́бого
 ученика́ βοηθώ τον αδύνατο μαθητή. 5
 (καλ.)· είμαι φόρου υποτελής, πληρώνω φό-
 ρο. 6 μ. παίρνω· - тpуга в кино παίρνω το
 φίλο στον κινηματογράφο· - брагншкy купатъ-
 ся παίρνω το αδερφάκι να κολυμπήσει. || μτφ.
 οδηγώ. || ενάγω· καλώ· - в суд τραβώ στο δι-
 καστήριο· - к ответу καλώ να δώσει λόγο. 7
 προσελκύω· меня́ -ετ зá город με τραβάει η
 εξοχή· егó -ετ природа τον τραβάει η φύση.
 8 τείνω, έχω τάση· -ετ ко сну νυστάζω· - к
 рвоте έχω τάση για εμετώ. 9 βγάζω· - навод
 τραβώ το αλιευτικό δίχτυ· - карту из колоды
 τραβώ χαρτί απο την τράπουλα· - жребий тра-
 βώ κλήρο. 10 αναρροφώ· насос -ετ воду η α-
 ντλία τραβά το νερό. || πίνω· ρούφω· - вино
 τραβώ κρασί. || καπνίζω, φουμάρω· - папирос-
 ку τραβώ τσιγάρο. 11 παίρνω συνεχώς, α-
 ποσπώ, απομυζώ· - деньги траβώ χρήματα. 12
 κλέβω. || πετώ· журавли́ -уТ в небо οι γε-
 ρανοί πετούν στον ουρανό || (για καπνοδό-
 χο)· τραβώ· βγάζω (τον καπνό). 13 (για σχολό-
 πακα)· βατεύω. || (για σμήνος πτηνών)· πετώ.
 14 φυσώ, πνέω· с моря -ετ лёгкий бриз απο
 τη θάλασσα πνέει ελαφρά αύρα. || φέρω, παρα-
 σύρω· ветер -ετ запах сена ο άνεμος φέρει
 τη μυρουδιά χόρτου. || απρόσ. έρχομαι, δια-
 δίδομαι· -ετ гáрьш έρχεται μυρουδιά κάψας
 (τσίκνας)· -ετ холод от окна́ έρχεται κρύο
 απο το παράθυρο· -ετ жаром έρχεται ζέστη. 15
 βραδύνω, καθυστερώ, παρελκύνω, τρενάρω· - с
 ответом καθυστερώ την απάντηση. || συνεχι-
 ζω, εξακολουθώ· - борбóу дальше немислимо η
 συνέχιση του αγώνα παραπέρα δεν έχει νόημα.
 16 παρατραβώ, παρατείνω, παρελκύνω (για φω-
 νή, ομιλία, τραγούδι κ.τ.τ.). 17 είμαι βα-
 ρύς· ящик -ετ десять килограммов το κιβώτιο
 τραβάει (σηκώνει) δέκα κιλά. || βαρύνω, κρε-
 μώ, λυγίζω· груши -уТ ветки вниз τα αχλά-
 δια (με το βάρος τους) λυγίζουν τα κλαδιά·
 18 σφίγγω, πιέζω· тяжёлый мешок -ετ плечи
 το βαρύ τσουβάλι πιέζει τους ώμους· рубашка
 у меня́ -ετ плечи το πουκάμισο τραβάει στους

ώμους. || εκφρ. - время βραδύνω, καθυστε-
 ρών· - жила κατεξαντλώ, καταπονά· ξεκατάνω
 στη δουλειά· - чью руку ή спорну δίνω χέρι
 βοήθειας· παίρνω το μέρος κάποιου· - за ду-
 шу κ. - душе из когó α) βγάζω την ψυχή
 κάποιου (βασανίζω, κατατυραννώ). β) ενοχλώ
 πολύ, κρήζω το συκώτι· - за язык когó υπο-
 χρεώνω να μιλήσει, λύνω το γλωσσοδέτη κά-
 ποιου· кто тебя́ за язык -уЛ? ποιός σε ανά-
 γκασε να μιλήσεις; (για κάτι ανεπίτρεπτο να
 λεχθεί). || -ся 1 εντείνομαι, τεντώνω, -ο-
 маί· резина -εтся το λάστιχο τεντώνει· кожа
 -εтся το δέρμα τεντώνει. || εκτείνομαι· за
 рекой -лись холма́ περα απο το ποτάμι εκτεί-
 νονταν λόφοι. 2 (για σώμα) 1 τεντώνομαι· про-
 снулся он и -εтся ξύπνησε αυτός και τευτώνε-
 ται. 3 στρέφω, γυρίζω· цветок -εтся к сол-
 нцу το λουλούδι στρέφει προς τον ήλιο. 4
 με τραβάει, με ελκύει· - к деревню με τρα-
 βάει το χωριό. 5 έχω, βάζω (για) σκοπό· ε-
 πιδιώκω να γίνω. || στέκομαι κόκκαλο, κλαρί-
 νο, σουζα (μπροστά στο διοικητή, στον ανώ-
 τερο). 6 σύρομαι, σέρνομαι. || ακολουθώ· έ-
 πομαι. || αφήνω (για ίχνη). || πηγαίνω, κι-
 νούμαι κατά φάλαγγα, διαδοχικά. 7 διαδίδο-
 μαί· διαρκώ, συνεχιζομαι, εξακολουθώ. 8 ε-
 ξασφαλίζω δύσκολα τα προς του ζειν, τα βο-
 λεύω δύσκολα. 9 διατείνομαι, εντείνω τις
 προσπάθειες, τις δυνάμεις. || βλ. κλπ. ρ.
 ενεργ. φ.

тянучка, -и θ. караμέλα που τεντώνει.

тянуший επ. απο μτχ. 1 της τάσης, του
 τεντώματος. 2 συνεχής, διαρκής· -ая боль
 συνεχής πόνος. || εκφρ. - винт ο μπροστινός
 έλικας του αεροπλάνου.

тяп επιφ. 1 ταп, γκαп (για χτύπημα κοπής).
 2 ωφ κατηγ. κόβω. || εκφρ. - да ляп ή тяп-
 ляп στα γρήγορα, πρόχειρα (για άτεχνη ερ-
 γασία).

тяпанье, -я ουδ. κοπή, κόψιμο.

тяпать ρ.δ. κόβω.

тяпка, -и θ. 1 κόφτης, κοπτήρας (όργανο).

2 σκαπάνη· σκαλιστήρι.

тяпнуть, -ну, -нешь ρ.σ. 1 βλ. тяпать. 2
 (απλ.) χτυπώ. || δαγκώνω. 3 παίρνω, αποκτώ
 με δόλο. 4 πίνω, κατεβάζω, κοπανώ· - вóтки
 πίνω βότκα. || -ся (απλ.) πέφτω, χτυπώ.

тятенька, -и α. (απλ.) πατερούλης.

тятька, -и α. (απλ. κ. διαλι.) βλ. тятя.

тятя, -и α. (απλ. κ. διαλι.) πατέρας, τάτσ.

У

у¹ επιφ. κραυγής· ου!

у² επιφ. 1 αγανάκτησης· ουφ! 2 φόβου· ου!
3 θαυμασμού, αγαλλίασης· ω! αχ! 4 πρόθ. με
γεν. πολύ σιμά, εγγύτατα· πλησίον, κοντά,
εγγύς, παρά· **СТОЯТЬ у стѣнѣ** στέκομαι κοντά
στον τοίχο· **ОТДЫХАТЬ у МОРЯ** αναπαύομαι κοντά
στη θάλασσα· **ПОЛЕ у РЕКѢ** χωράφι κοντά
στο ποτάμι· **СИДѢТЬ у ОЧАГА** κάθομαι κοντά
στο τζάκι. || στον, στην, στο· **СИДѢТЬ у РУ-**
ЛЯ κάθομαι στο τιμόνι (χειρίζομαι το τιμό-
νι)· **МЫТЬ РҮКИ у КРАНА** πλύνω τα χέρια στη
βρύση (στον κρουνό)· **РАБОТАТЬ у СТАНКА** δου-
λεύω στην εργατομηχανή· **БЫТЬ у ВЛАСТИ** είμαι
εξουσία· **у КАЖДОГО СВОЙ ПОДХОД** ο καθένας έ-
χει το δικό του τρόπο. || **у МЕНЯ, у ТЕБЯ, у**
НЕГО, у НЕЕ, у НАС, у НИХ κ.τ.τ. σε μένα, σε
σένα, σ' αυτόν, σ' αυτήν, σε μας, σ' αυτούς·
у МЕНЯ ВОЕ ЕСТЬ (σε μένα υπάρχουν όλα) εγώ
έχω απ' όλα· **у НЕГО НЕТ ДЕНЕГ** (σ' αυτόν δεν
υπάρχουν χρήματα) αυτός δεν έχει χρήματα κ.
ο.κ. || μου, σου, του, μας, σας κ.τ.τ. **у МЕ-**
НЯ ГОЛОВА БОЛИТ (σε μένα πονεί το κεφάλι)
μου πονεί το κεφάλι· **у НЕГО ДРОЖАТ РҮКИ** (σ'
αυτόν τρέμουν τα χέρια) του τρέμουν τα χέ-
ρια. || απο, εκ· **ВЗЯТЬ КНИГУ у ДРУГА** παίρνω
βιβλίο απο το φίλο. || σε, εις· **СМОТРИ у МЕ-**
НЯ κοίτα σε μένα.

У... , πρόθεμα. I. Χρησιμοποιείται για το
σηματισμό ρημάτων και σημαίνει: 1 κατεύ-
θυνση της ενέργειας, κίνησης απο κάτω· απο-
μάκρυνση, εξαλειψη, εξαφάνιση: **убежать, уве-**
стѣ, улетѣть, ускакать, утѣчь. 2 αφαίρεση
μέρους, μείωση ποσότητας απο κάτω: **урвать,**
усѣчь, усчитать, ушить. 3 ολοκλήρωση της ε-
νέργειας: α) κάλυψη με την ενέργεια όλο το
αντικείμενο· επέκταση της ενέργειας σε όλο
το αντικείμενο: **убелить, умазаться, уст-**
лать, ушить. β) φτάσιμο, κατάληξη της ενέρ-
γειας ως το απαιτούμενο αποτέλεσμα, ως την
πλήρη ικανοποίηση: **убаждать, уговорить, ум-**
чить, упариться, упѣчься, упиться. γ) ολο-
κλήρωση της ενέργειας παρά τις αντιδράσεις,
με υπερνίκηση δυσκολιών, εμποδίων: **улежать,**
усидѣть, уберечь. δ) σταθερότητα, μονιμότη-
τα της ενέργειας: **угнездиться, усѣсться,**
увлечься. 4 τοποθέτηση του όλου μέσα σε κά-
ποια όρια, διαστάσεις: **упечатать(ся), упи-**
сать(ся), утискать. 5 απόκτηση νέας ποιότη-
τας, ως συνέπεια έντονης ενέργειας, προ-
σπαθειών: **удорожить, укрепить(ся)**. **умерт-**

вить, усмирить(ся). II. Σχηματίζει ρήματα
στιγμιαία (ρ.σ.) σε μερικές περιπτώσεις· **ужа-**
лить, украть.

уά επιφ. (για μεγάλο μέγεθος) ού-ού! πώ-πώ!

убавить, -влю -вишь ρ.σ.μ. 1 μειώνω,
ελαττώνω, λιγοστεύω· περιορίζω, συντομεύω·
κοντεύω, βραχύνω· ~ **цену** κατεβάζω την τιμή·
~ **размер** μειώνω το μέγεθος· ~ **скорость** ε-
λαττώνω την ταχύτητα· ~ **расходы** περιορίζω
τα έξοδα· ~ **свет** ή **свѣта** λιγοστεύω το φως·
~ **рукава** κοντεύω τα μανίκια· ~ **срок** συντο-
μεύω την προθεσμία. || αδυνατίζω, ξεπέφτω,
χάνω απο το βάρος μου· ~ **в весе** χάνω απο το
βάρος μου. || ~**ся** μειώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

убавка, -и θ. μείωση, ελάττωση, λιγόστε-
μα· περιορισμός· ύφεση· έκπτωση, σκόντο·
κόντευμα, βράχυνση.

убавление, -я ουδ. βλ. **убавка**.

убавлять(ся) ρ.δ. βλ. **убавить(ся)**.

убаждать ρ.σ.μ. 1 νανουρίζω, βαυκαλίζω. 2
μτφ. καθησυχάζω· ~ **кого-н. обещаниями** βαυ-
καλίζω κάποιον με υποσχέσεις. || ~**ся** νανου-
ρίζομαι, βαυκαλίζομαι.

убаждение, -я ουδ. νανούρισμα, βαυκαλί-
σμα.

убаждать(ся) ρ.δ. βλ. **убаждать(ся)**.

убег, -а α. (παλ.) λαθραία φυγή, διεκφυ-
γή, ξεγλιστήμα, σκάσιμο· απόδραση.

убегание, -я ουδ. φυγή, φευγιό.

убегать ρ.δ. 1 βλ. **убежать**. 2 απομακρύνο-
μαι, φεύγω μακριά· **тѣчи -ют к северу** τα σύν-
νεφα απομακρύνονται προς το βοριά. || φεύ-
γω, περνώ γρήγορα. 3 εκτεινόμεαι, απλώνομαι·
περνώ, διέρχομαι. 4 (παλ.) αποφεύγω.

убегаться ρ.σ. κουράζομαι απο το τρέξιμο.

убедительно επιρ. πειστικά, με πειστικό-
τητα. || επίμονα.

убедительность, -и θ. πειστικότητα· ~ **до-**
водов η πειστικότητα των επιχειρημάτων.

убедительный επ., βρ: ~**лен, -льна, -льно**;
1 πειστικός· πειστήριος· ~ **пример** πειστικό
παράδειγμα· ~ **не факты** πειστικά γεγονότα· ~
τον πειστικός τόπος 2 επίμονος, έμμοнос·
~**ая просьба** επίμονη παράκληση.

убедить, -дишь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **убе-**
жденный, βρ: ~**жден, -жденá, -жденó** ρ.σ.μ.
πείθω· я ~**ил егó** **сдѣлать** έτο τον έπεισα να
το κάνει αυτό· **егó доводы -ли меня** τα επι-
χειρήματά του με έπεισαν· ~ **в истинности**
πείθω για το αληθές (την αλήθεια). || ~**ся**

πειθομαι· ΟΝ -ΛСЯ В ЭТОМ αυτός πείστηκε γι' αυτό.

убеждать, убеждѣ, убежишь, убеждѣт р.σ. 1 φεύγω, απέρχομαι, απομακρύνομαι· дѣти -ли κ ρεке τα παιδιά έφυγαν για το ποτάμι. || φεύγω ολοταχώς, παίρνω δρόμο, το βάζω στα πόδια. 2 διαφεύγω, υπεκφεύγω· διολισθαίνω, το σκάζω, δραπέτεύω. 3 (για βράσιμο) χύνομαι.

убеждать(ся) ρ.δ. βλ. убедить(ся).

убеждение, -я ουδ. 1 η πειθώ· слова -я λόγια πειθούς· он легко поддается -ю αυτός εύκολα πείθεται· действовать путем -я ενεργώ με την πειθώ· метод -я μέθοδος της πειθούς. 2 πεποίθηση· φρόνημα, ιδέα, δοξασία· αντίληψη· политические -я πολιτικές ιδέες· преследуют его за -я τον καταδιώκουν για τα φρονήματα· он каких -ий? τί ιδέες έχει; τι πρεσβεύει;

убежденно επίρ. με πεποίθηση, με βεβαιότητα.

убежденность, -и θ. πεποίθηση, πίστη, βεβαιότητα.

убежденный επ. απο μηχ. πεπεισμένος, βέβαιος, σίγουρος. || σταθερός στις πεποιθήσεις.

убежище, -а ουδ. 1 καταφύγιο, αμπρί. 2 (νομ.) το άσυλο.

убелить, -лѣ, -лѣшь, παθ. μηχ. παρθ. χρ. убеленный, βρ: -лен, -лена, -лено ρ.σ.μ. κατασπρίζω, διαλευκαίνω, εκλευκαίνω. || εκφρ. убеленный сединой (сединами) ασπρομάλλης, φαρός.

убелять ρ.δ. βλ. убелить. || -ся γίνομαι κάτασπρος.

уберегать(ся) ρ.δ. βλ. уберечь(ся).

уберечь, -регѣ, -режешь, -регѣт, παρθ. χρ. уберѣг, -регѣ, -лѣ, παθ. μηχ. παρθ. χρ. уберезенный, βρ: -жен, -жена, -жено ρ.σ.μ. φυλάγω, προφυλάγω, προστατεύω· ~ ребенка от простуда φυλάγω το παιδάκι απο κρυολόγημα· ~ вещи от воров φυλάγω τα πράγματα απο τους κλέφτες. || -ся φυλάγομαι, προφυλάγομαι· ~ от простуды προφυλάγομαι απο κρυολόγημα.

убивание, -я ουδ. σκότωμα, φόνος.

убивать ρ.δ. βλ. убить¹. || εκφρ. ~ себя βλ. -ся (3 σημ.). || -ся 1 βλ. убиться. 2 σκοτώνομαι, πελεκιέμαι στη δουλειά, καταπονούμαι. 3 χολοσκάω, πικραίνομαι, φαρμακώνομαι, καταστενοχωριέμαι.

убивать² ρ.δ. βλ. убить². || -ся χτυπώ, χτυπιέμαι.

убивец, -вца α. (απλ.) βλ. убийца.

убиение, -я ουδ. (παλ.) φόνος, σκότωμα.

убиенный επ. απο μηχ. σκοτωμένος, φονευμένος.

убийственный επ., βρ: -вен κ. -венен, -вен-

на, -венно. 1 θανάσιμος, θανατικός· θανατηφόρος, φονικός. 2 μηφ. αβάσταγος, ανυπόφορος· καταστρεπτικός, ολέθριος· -не условия ανυπόφορες συνθήκες· -не последствия ολέθριες συνέπειες. || μηφ. φοβερός, καταπληκτικός, εξαιρετικός, μέγιστος.

убийство, -а ουδ. φόνος, φονικό, σκότωμα· δολοφονία· ~ с целью ограбления φόνος και ληστεία μαζί· умышленное ~ φόνος προμελετημένος· злодейское ~ στυγερό έγκλημα (φόνος).

убийца, -и α. κ. θ. φονιάς· εγκληματίας· δολοφόνος· наёмный ~ πουλημένος δολοφόνος.

убирание -я ουδ. συγύρισμα, ευτρεπισμός· καλλωπισμός, στόλισμα. || αφαίρεση· μάζεμα.

убирать(ся) ρ.δ. βλ. убрать(ся).

уби́тость¹, -и θ. αποκάμωμα, απαύδιση, τσάκισμα.

уби́тость², -и θ. ταρατσωμα, πάτημα· ~ дороги το πάτημα του δρόμου.

убитый¹ επ. απο μηχ. 1 σκοτωμένος, φονευμένος, νεκρός· список -ых и раненых κατάλογος νεκρών και τραυματιών. 2 καταπονεμένος, αποκαμωμένος, τσακισμένος· απαυδισμένος. || εκφρ. обгом ~ ανάπηρος το νου, βαρεμένος, παρμένος, λειψός, μωρός· молчат как ~ είμαι αφωνότερος ιχθύος ή αρεοπαγίτου σιωπηλότερος, τηρώ άκρα σιωπή· спать как ~ κοιμούμαι σαν φόβιος (βαθύν ύπνο).

убитый² επ. απο μηχ. ταρατσωμένος, πατημένος, χτυπημένος.

убить ρ.σ.μ. 1 σκοτώνω, φονεύω· θανατώνω· χτυπώ· его -ли на дороге τον σκότωσαν στο δρόμο· охотник -ил два зайца ο κυνηγός χτύπησε δυο λαγούς· ~ из ружья σκοτώνω με το όπλο. 2 μηφ. αφανίζω, καταστρέφω· εξουθενώνω· διαλύω· ~ творческую силу καταστρέφω τη δημιουργική δύναμη· ~ надежды σκοτώνω (διαλύω) τις ελπίδες. || μαραζώνω· ~ торговлю мараζώνω το εμπόριο· она убита пустой жизнью αυτή μαράζωσε απο την άχαρη ζωή. || καταθλίβω, καταλυπώ, καταστενοχωρώ· печальное известие -ло еѣ η θλιβερή είδηση την πλήγωσε κατάκαρδα. 3 καταναλώνω, ξεοδεύω, δαπανώ· χαλώ· ~ много денег ξεοδεύω πολλά χρήματα· ~ время σκοτώνω τον καιρό. 4 νικώ (για παιγνιόχαρτα). 5 (απλ.) χτυπώ· он в больнице, лошадь его -ла αυτός είναι στο νοσοκομείο, τον κλώτσησε το άλογο· ~ руку, ногу χτυπώ το χέρι, το πόδι. || εκφρ. ~ двух зайцев με μια τουφεκιά (μ' ένα σπάρο) δυο τρυγόνια· (δυο επιτυχίες ταυτόχρονες)· (хоть) убей σκότωσέ με (είναι αδύνατο, απραγματοποίητο, δε γίνεται).

убить² ρ.σ.μ. 2 μαρφώνω. 2 ταρατσώνω, πιτακώνω, χτυπώ, κάνω κάτι συμπαγές.

убиться ρ.σ. 1 χτυπιέμαι θανατερά. 2 μω-

λαπιζομαι, χτυπώ ελαφρά.

υβлаготворить ρ.σ.μ. (παλ.) ικανοποιώ πλήρως· κάνω όλα τα χατήρια. || **-ся** ικανοποιούμαι πλήρως· μένω υπερευχαριστημένος· **ГОСТИ-ЛИСЬ** οι φιλοξενούμενοι έμειναν πλήρως ευχαριστημένοι.

υβлаготворя́ть(ся) ρ.δ. βλ. **υβлаготворить(ся)**.

υβлагать ρ.δ.μ. ικανοποιώ, ευχαριστώ. || **-ся** ικανοποιούμαι, ευχαριστούμαι.

υблагить, **-жү**, **-жить** ρ.σ.μ. βλ. **υблагать**.

υβлюдок, **-дка** α. 1 διασταύρωση ζώων μη καλής ράτσας. 2 μτφ. (απλ.) παλιάνθρωπος, προστυχάντζας.

υβлюдочный επ. (απλ.) φαυλόβιος, αχρείος, πρόστυχος, κακοήθης, αλητήριος.

υбóгий επ., βρ: **υбóг**, **-а**, **-ο** σακάτης, **-и**κος· αναπηρος· ~ **человек** σακάτης άνθρωπος· **-ая старушка** σακάτικη γριούλα. || φτωχός, πένης, ενδεής, φουκαριάρης. || ελεεινός, άθλιος, μίζερος, ευτελής, πενιχρός, φτωχικός· **-дом** φτωχόσπιτο· **-οе жилище** ελεεινή, (άθλια) κατοικία. || μτφ. μηδαμινός, πενιχρός, γλίσχρος· **-οе воображение** πενιχρή φαντασία· **-ая жизнь** πενιχρή και άχαρη ζωή.

υбóгость, **-и** θ. πενιχρότητα· γλίσχροτητα· **-душевного мира** πενιχρότητα του ψυχικού κόσμου.

υбóжество, **-а** ουδ. 1 αναπηρία, σακατιλι-κι· κακοπλασία, κακοφυΐα. 2 ένδεια, φτώχεια, ανέχεια, πενία. 3 άθλια (ελεεινή) όψη, ασχήμια. 3 μτφ. πενιχρότητα, γλίσχροτητα· **-мысли и чувства** πενιχρότητα σκέψης και αισθημάτων.

υбóйна, **-и** θ. κρέας σκοτωμένου ή σφαγμένου ζώου.

υбóй, **-я** α. σκότωμα ή σφάξιμο ζώων. || εκφρ. **посылать на** ~ στέλλω στο σφαγείο (για θάνατο)· **кормить на** ~ καλοθρέφω για σφάξιμο.

υбóйность, **-и** θ. (στρατ.) η δραστηκότητα (βλήματος, βόμβας, σφαίρας, πυρός κ.τ.τ.).

υбóйный επ. 1 του σφαγείου· **-пункт** σφαγείο. || για σφάξιμο· **-скот** ζώα για σφάξιμο (σφαγάρια). 2 (στρατ.) δραστηκός· **-ая сила** οσκόлка η δραστηκή δύναμη του θραύσματος· **-ая мощность артиллерийского огня** η δραστηκότητα του πυρός πυροβολικού· **оружие с большим -ым действием** όπλο μεγάλης δραστηκότητας· **-огонь** δραστηκό πυρ. 3 (για μέλη σώματος) τρωτός, αδύνατος, ευπρόσβλητος. || εκφρ. **-вес** το βάρος καθαρισμένου σφαχτού (χωρίς εντόσθια, λίπος, δέρμα).

υбóр, **-а** α. στολή, ένδυμασία. || (για χιόνι, πάχνη) πέπλος, άσπρο χαλί. || στολίδι, κόσμημα (σε ένδυμα ή στο κεφάλι). || ειδικά εξαρτήματα, σύνεργα. || εκφρ. **головной** ~ κα-

πέλο, πίλος.

υбóричность, **-и** θ. πυκνή γραφή ή τύπωση· στρίμωγμα γραμμάτων ή λέξεων.

υбóристый επ., βρ: **-рист**, **-а**, **-ο** πυκνο-γραμμένος, πυκνοτυπωμένος.

υбóрка, **-и** θ. 1 καθαριότητα, συγύρισμα, ευτρεπισμός· **генеральная** ~ γενική καθαριότητα. 2 συγκομιδή, μάζεμα· **-урожая** συγκομιδή της σοδειάς.

υбóрная, **-ой** θ. 1 (παλ.) δωμάτιο καλλωπισμού. || καμαρίνι ηθοποιού. 2 αφοδευτήριο, αποχωρητήριο.

υбóрочный επ. της συγκομιδής, συλλεκτηκός· **-не работы** οι εργασίες συγκομιδής· **-ая машина** συλλεκτηκή μηχανή· **-ая кампания** εξόρμηση συγκομιδής. || ουσ. **-ая** θ. συγκομιδή ή περίοδος συγκομιδής.

υбóрщик, **-а** α., **-ца**, **-и** θ. καθαριστής, καθαρίστρια.

υбóяться, **υбóсь**, **υбóишься** ρ.σ. (παλ.) φοβούμαι.

υбóранство, **-а** ουδ. στόλισμα· εξωραϊσμός, διακόσμηση· **-зала** το στόλισμα της αίθουσας. || στολή, ένδυμασία· **официальное** ~ επίσημη στολή· **неофициальное** ~ ανεπίσημη στολή.

υбóрать, **υберу́**, **υберёшь**, παρλθ χρ. **υбóрал**, **-ла**, **-ло**, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **υбóранный**, βρ: **υбóран**, **-á** κ. **-а**, **-ο** ρ.σ.μ. 1 παίρνω· **-со** στολά παίρνω τα πιατικά κλπ. απο το τραπέζι (μετά το φαγητό). || βραχύνω, κοντεύω, μαζεύω, στενεύω, αφαιρώ το περίσσιο μέρος· **-платье в талии** μαζεύω το φόρεμα στη μέση· **-подол на два сантиметра** κοντεύω τον ποδόγυρο κατά δυο πόντους. 2 αφαιρώ, βγάζω, περικόπτω, απορρίπτω (απο κείμενο, έργο κ.τ.τ.) || διώχνω, εκδιώκω· **-йте егó из комнаты** πάρτε τον (βγάλτε τον) έξω απο το δωμάτιο. || παίρνω για εξόντωση, εξοντώνω, φονεύω. 3 συγκομίζω, συλλέγω, μαζεύω, σηκώνω· **-вес хлеб с полёй** μαζεύω (σηκώνω) όλο το σιτάρι απο τα χωράφια. 4 βγάζω, θέτω σε αδράνεια, σταματώ τη λειτουργία· **-вёсла** βγάζω τα κουπιά· **-парусá** μαζεύω τα πανιά (σκάφους). 5 τοποθετώ, βάζω· **-бумаги в ящик** παίρνω τα χαρτιά και τα βάζω στο συρτάρι. || μαζεύω, περιστελλω· **υбери твоё орóкко, мешáет мне пройти** μαζεψε την κοιλιά σου, με εμποδίζει να περάσω. || συμπεριλαβαίνω, κάνω να χωρέσει· **-все слова в одну стрóчку** συμπεριλαβαίνω όλες τις λέξεις σε μια σειρά. 6 (απλ.) τρώγω, κατεβάζω· **за тро́их** ~ суп για τρεις θα φάω σούπα. 7 τακτοποιώ, συγυρίζω, διευθετώ, ευτρεπίζω· **-постель** συγυρίζω το κρεβάτι· **-комнату** συγυρίζω το δωμάτιο. || (παλ.) στολίζω· καλοντύνω· λουσάρω. 8 καλλωπίζω, κοσμώνω. || **-ся** 1 φεύγω, αναχωρώ· **он -лся от сё-**

да αυτός έφυγε απ' εδώ. 2 τελειώνω· νόβремя - с сенокόсом έγκαира τελειώνω τη χορτοκοπή. 3 συγυρίζομαι, τακτοποιούμαι, διευθετούμαι, ευτρεπίζομαι. 4 στολίζομαι, καλονύτνομαι, λουσάρομαι· καλλυπίζομαι. 5 χωρώ, συμπεριλαμβάινομαι· все слова -лись в одну стрόчку όλες οι λέξεις συμπεριλήφτηκαν σε μια σειρά (γραμμή).

убресті, убреду, убредешь, παρλθ. χρ. убрёл, убрелá, -λό, μτχ. παρλθ. χρ. убрédший ρ.σ. φεύγω αργά· он убрёл далекó за гóрод αυτός έφυγε μακριά απο την πόλη.

убродітсья! -ожуьсь, -óдишься ρ.σ. (απλ.)· κουράζομαι απο το πολύ βάδισμα· -лись пýтники κουράστηκαν οι οδοιπόροι.

убродітсья² ρ.σ. (απλ.) ζυμώνομαι, παθαίνω ζύμωση, βράζω.

убрусь, -α α. (παλ. κ. διαρκ.) κεφαλομάντηλο.

убухать ρ.σ.μ. (απλ.) ξεδεύω, δαπανώ.

убывáние, -я ουδ. βλ. убывль.

убывáть ρ.δ. βλ. убывть.

убывль, -и θ. 1 μείωση, ελάττωση, λιγότεμα. 2 βλ. убывток. || εκφρ. на - идтй (пойтй) βλ. убывть (1 σημ.).

убыстрéние, -я ουδ. βλ. ускорéние.

убыстрітй (ся) ρ.σ. βλ. ускóритй (ся).

убыстрятй (ся) ρ.δ. βλ. ускóритй (ся).

убыток, -тка α. απώλεια, χάσιμο, φθορά, ζημιά, βλάβη· нестй (потерпéть) - ζημιώνομαι, βλάπτομαι· продаватй без -тка πουλώ με το αζημιώτο· продаватй с -ткoм πουλώ με ζημία. || εκφρ. в -тке бытй (находйтсья) ζημιώνομαι, βγαίνω ζημιωμένος.

убыточность, -и θ. ζημιά, έλλειμμα, χασούρα.

убыточный επ., βρ: -чен, -чна, -чно επιζήμιος, ασύμφωρος, αμερδής, ανεπιμερδής, απρόσφορος.

убывть, убуду, убудешь, παρλθ. χρ. убыл, -λά, -λο, μτχ. παρλθ. χρ. убывший ρ.σ. 1 λιγοστεύω, μειώνομαι, ελαττώνομαι. 2 φεύγω διαγράφομαι (απο τον κατάλογο, σώμα κ.τ.τ.)· - в óтпуск φεύγω σε άδεια. || εκφρ. не убудет когó (απλ.) δε θα συμβεί κανένα κακό, δε θα πάθει τίποτε.

уважаемый επ. απο μτχ. αξιότιμος· σεβαστός· - господин! αξιότιμε κύριε!

уважать ρ.δ.μ. 1 σεβόμαι, εκτιμώ· υπολήπτομαι· - стариков σεβόμαι τους γέροντες· - чьи-н. заслуги εκτιμώ τις υπηρεσίες κάποιου. 2 (απλ.) αγαπώ, γουστάρω, προτιμώ. || εκτιμιέμαι, υπολήπτομαι, είμαι σεβαστός.

уважение, -я ουδ. 1 εκτίμηση, σεβασμός, υπόληψη. 2 (απλ.) επιείκεια, συγκατάβαση.

уважительность, -и θ. σεβασμός, εκτίμηση.

уважительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 σοβαρός, σπουδαίος· -ая причина σοβαρή αίτια· - довод σοβαρό επιχείρημα. 2 σεβαστός, σεβάσιμος· σεπτός. 3 (απλ.) με σεβασμό με εκτίμηση.

уважить ρ.σ. 1 μ. ικανοποιώ· εκτελώ, εκπληρώ, κάνω τη χάρη κάποιου. 2 σεβόμαι, υπολήπτομαι, εκτιμώ.

увáл, -а α. 1 γηλοφοσειρά. 2 (διαρκ.) επιμήκης λακκούβα, ροδιά (απο τροχό).

увáлень, -льня α. άγαρμος· δυσκίνητος άνθρωπος.

увáливáть¹ ρ.δ. βλ. увáлитй. || -ся 1 κλίνω, γέρνω. 2 αποκλίνω, παρεκκλίνω, εκτρέπομαι.

увáливáть² ρ.δ. βλ. увáлитй. || -ся βλ. увáлитсья.

увáлистый επ., βρ: -лист, -а, -о. 1 με λοφοσειρές. 2 άγαρμος· δυσκίνητος.

увáлитй, -алó, -áлишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. увáленный, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 (απλ.) κλίνω, γέρνω, κάνω να κλίνει, να γέρνει· - скирд γέρνω τη θημωνιά. 2 επικαλύπτω, επισκεπάζω. 3 αποκλίνω, παρεκκλίνω, εκτρέπω.

увáлка, -и θ. συμπίεση· κύλιση.

увáльность, -и θ. (ναυτ.) στροφή σκάφους με τον άνεμο (χωρίς το τιμόνι).

увáльчивость, -и θ. βλ. увáльность.

увáлитй ρ.σ.μ. 1 πιλώ, δυμπιλώ. 2 απλώνω, ανοίγω το ζυμάρι (με τον πλάστηρ)· κύλιση. 3 (απλ.) λερώνω· - пальто в грязй ласпώνω το πανωφόρι. || -ся 1 συμπιλούμαι. 2 ανοίγομαι, απλώνομαι (για ζυμάρι).

увáр, -а α. βλ. увáривание.

увáривание, -я ουδ. 1 τέλεια βράση. || βράσιμο για μερική εξάτμιση.

увáривáть (ся) ρ.δ. βλ. увáритй (ся).

увáритй, увáрò, увáришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. увáренный, βρ: -рен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 βράζω εντελώς, καλοβράζω· βράζω για να εξατμιστεί ένα μέρος· - щи βράζω παραπάνω τη λαχανόσουπα (για να λιγοστεύει ο ζωμός)· - сирòп βράζω ακόμα το σιρόπι (για να πήξει).

увáрка, -и θ. πλήρης βράση, καλοβράσιμο.

уведомитель, -я α., -ница, -и θ. πληροφοριοδότης, -τρια, αγγελιοδότης, -τρια.

уведомительный επ. πληροφοριακός, ειδοποιητικός, -τήριος, αγγελτήριος.

уведомитй, -млю, -мишь ρ.σ.μ. πληροφορώ, ειδοποιώ, μνηνó.

уведомлéние, -я ουδ. 1 πληροφορόρηση, ειδοποίηση. 2 ειδοποιητήριο, αγγελτήριο.

уведомлятй ρ.δ. βλ. уведомитй. || -ся πληροφορούμαι, ειδοποιούμαι.

увезтй, увезу, увезешь, παρλθ. χρ. увéз,

увезла́, -λό, μτχ. παρλθ. χρ. увёзший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. увезённый, βρ: -зён, -зена́, -зено́ ρ.σ. μ. 1 μεταφέρω (με μεταφορικό μέσο). -λί дете́й на да́чу μετέφεραν τα παιδιά στην έπαυλη. ве́щи -ли́ на вокза́л τα πράγματα τα μετέφεραν στο σιδηροδρομικό σταθμό. || φεύγοντας παίρνω μαζί μου. он увёз сво́й чемо-да́н αυτός φεύγοντας πήρε τη βαλίτσα του. 2 κλέβω, παίρνω. но́чью -ли́ дрова́ из сара́я τη νύχτα μας πήραν τα καυσόξυλα απ την αποθήκη. 3 απαίγω, αρπάζω και φεύγω. Па́рис увёз красавицу Еле́ну ο Πάρις απήγαγε την ωραία Ελένη.

увекове́чение, -я ουδ. διαιώνιση, αποθανάτιση. - па́мяти ге́роя αποθανάτιση της μνήμης του ήρωα.

увекове́чивать(ся) ρ.δ. βλ. увекове́чить(ся).

увекове́чить ρ.σ.μ. 1 αποθανατίζω. 2 διαιώνίζω. || -ся 1 αποθανατίζομαι. 2 διαιώνίζομαι.

увели́чение, -я ουδ. μεγάλωμα, αύξηση, μεγέθυνση. - дохо́дов αύξηση των εσόδων - пред-ме́та μεγέθυνση του αντικειμένου.

увели́чивать(ся) ρ.δ. βλ. увели́чить(ся).

увели́читель, -я α. βλ. фотоувели́читель.

увели́чительный επ. μεγεθυντικός. -ая ли́н-за и́ли стекло́ μεγεθυντικός φακός. -ые сфύ-фиксы μεγεθυντικά επιθέματα.

увели́чить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. 1 μεγαλώνω, αυξάινω, αναπτύσσω. μεγεθύνω. - произво́дительность тру́да αυξάινω την παραγωγικότητα της εργασίας. - число́ во́йск αυξάινω τη δύναμη του στρατού. микроσκόп -ил предме́т το μικροσκόπιο μεγέθυνε το αντικείμενο. - тре-во́гу μεγαλώνω το φόβο. - опа́сность μεγαλώνω τον κίνδυνο. || -ся αυξάινω, -ομαι, ανα-πτύσσομαι, μεγαλώνω. μεγεθύνομαι. зарабо́ток егó -лся οι αποδοχές του αυξήθηκαν. под ми-κροσκόпом предме́т -лся με το μικροσκόπιο το αντικείμενο μεγεθύνθηκε. опа́сность -лся ο κίνδυνος μεγάλωσε.

уве́нчание, -я ουδ. βλ. венча́ние.

уве́нчать(ся) ρ.σ. βλ. венча́ть(ся).

уве́нчивать(ся) ρ.δ. βλ. венча́ть(ся).

уве́рение, -я ουδ. διαβεβαίωση. - в дру́-же διαβεβαίωση φιλίας (πίστης στη φιλία). - в любви́ διαβεβαίωση αγάπης (πίστης στην αγάπη). я не ве́рю -ям δεν πιστεύω στις διαβεβαιώσεις.

уве́ренно επίρ. σίγουρα, με σιγουριά, με βεβαιότητα, με πίστη, με πεποίθηση.

уве́ренность, -и θ. πίση, πεποίθηση, βεβαι-ότητα, σιγουριά. - в побе́де πίστη στη νίκη. - в себе́ αυτοπεποίθηση. в по́лной -и με πλήρη πεποίθηση. с большо́й -ью με μεγάλη

πεποίθηση.

уве́ренный επ. απο μτχ. 1 σταθερός, σίγου-ρος, αταλάντευτος, ακλόνητος. -ая похо́дка σταθερό βάδισμα. -ая рука́ σταθερό χέρι. - го́лос σταθερή φωνή. || πεποισμένος, βέβαιος. я -рен είμαι πεποισμένος (βέβαιος). -рен в себе́ είμαι σίγουρος, με πίστη στον εαυτό μου. - отве́т σίγουρη απάντηση. || εκφρ. бу́дь -рен να είσαι σίγουρος (βέβαιος).

уве́рительный επ. διαβεβαιωτικός. -ое пись-мо διαβεβαιωτική επιστολή.

уве́рить, -рю, -ришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. уве́ренный, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ. διαβεβαι-ώνω. πείθω. - в и́скренности наме́рений δια-βεβαιώνω για την ειλικρίνεια των σκοπών. - в сво́ей правоте́ πείθω για το δικίο μου. он -ил егó, что... αυτός τόν έπεισε ότι... || εκφρ. смею́ вас - έχω το θάρρος να σας διαβεβαιώσω. || -ся βεβαιώνομαι, πείθομαι. - в уве́ренности дру́га είμαι βέβαιος για την αφοσίωση του φίλου.

уве́рнуть ρ.σ. 1 (περι)τυλίγω. κουκουλώνω. - ребё́нка в одея́ло τυλίγω το παιδάκι στην κουβέρτα. 2 λιγοστεύω. ξεστρίβω. - фити́ль в ла́мпе λιγοστεύω το φτιλί της λάμπας. || -ся τυλίγομαι, κουκουλώνομαι. || αποφεύγω, διαφεύγω, ξεφεύγω. - от уда́ра αποφεύγω το χτύπημα. || μτφ. υπεκφεύγω. στρεφιδικώ. - от пря́мого отве́та αποφεύγω να απαντήσω να ι ή ό-χι (ξεκάθαρα).

уве́ровать, -рюк, -руешь ρ.σ. (γραπ. λόγος) πιστεύω, πείθομαι. - в ва́шу и́стинность πι-στεύω στην ειλικρίνειά σας.

уве́рстать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. уве́рстанный, βρ: -тан, -а, -ο (τυπγρ.) συ-μπεριλαβαίνω, κάνω να χωρέσουν (τα γράμμα-τα) στη σειρά, στη σελίδα. σελιδοποιώ. || -ся χωρώ, συμπεριλαβαίνομαι.

уве́рствовать(ся) ρ.δ. βλ. уве́рстать(ся).

уве́ртка, -и θ. υπεκφυγή, περιστροφή, στρε-φοδικία. гово́рить пря́мо, без -ток μιλώ ξε-κάθαρα, χωρίς περιστροφές.

уве́ртлиность, -и θ.1 επιδεξιότητα, επιτηδει-ότητα, ευστροφία. 2 πονηριά, δολιότητα.

уве́ртливы́й επ., βρ: -лив, -а, -ο. 1 επι-δέξιος, επιτήδειος, εύστροφος. σβέλτος. 2 πονηρός, δόλιος, πανούργος.

уве́ртывать(ся) ρ.δ. βλ. уве́рнуть(ся).

*уве́ртира, -и θ. ουβερτούρα, μουσική προα-νάκρουση.

уве́рять(ся) ρ.δ. βλ. уве́рить(ся).

увеселе́ние, -я ουδ. 1 διασκεδάση, ψυχαγω-γία, αναψυχή. 2 γλέντι. ма́ссовые -я μαζικά γλέντια.

увесели́тель, -я α. ψυχαγωγός, διασκεδαστής.

увесели́тельный επ. διασκεδαστικός, ψυχα-

γωγικός· ~ая проίγυλκα διασκεδαστικός περι-
πατος· ~не заведёния κέντρα διασκεδάσης.

увеселить ρ.σ. βλ. увеселять.

увеселять ρ.δ.μ. διασκεδάζω, ψυχαγωγώ. ||
~ся διασκεδάζω, ψυχαγωγούμαι,τέρπομαι.

увёсистость, ~и θ. βάρος, βαρύτητα.

увёсистый επ., βρ: ~сист, ~а, ~о. 1 βα-
ρύς· ~ камень βαριά πέτρα. 2 μτφ. δυνατός,
ισχυρός· ~ удар γερό χτύπημα (κόλαφος)· ~ая
пощёчина δυνατός μπάτσος.

увёсить(ся) ρ.σ. βλ. увёшать(ся).

увестί, уведу́ уведёшь, παρλθ. χρ. увёл,
увелá, ~λό, μτχ. παρλθ. χρ. увёдший, παθ.
μτχ. παρλθ. χρ. уведённый, βρ: ~дён, ~денá,
~денó, επιρ. μτχ. уведя́ ρ.σ.μ. 1 μεταφέρω,
οδηγώ, πηγαίνω· ~ детей домо́й πηγαίνω τα
παιδιά στο σπίτι. || βγάζω, οδηγώ· след увёл
меня́ далеко на реку́ та ίχνη (ο τορός) με έ-
βγαλε μακριά στο ποτάμι. || μτφ. αποσπώ, τρα-
βώ, έλκω, παρασύρω· егó образ увёл моё воо-
бражение далеко в прошлое η μορφή του τρά-
βηξε τη φαντασία μου μακριά στο παρελθόν. 2
κλέβω, παίρνω· на днях ~ли́ нашу коро́ву αυ-
τές τις μέρες μας πήραν τη αγελάδα μας.

увёт, ~а α. (παλ.) βλ. увещание.

увёгливость, ~и θ. (παλ. κ. απλ.) τρυφε-
ρότητα· θελκτικότητα, ελκυστικότητα.

увёгливый επ., βρ: ~лив, ~а, ~о (παλ. κ.
απλ.) τρυφερός· θελκτικός, ελκυστικός.

увёчить ρ.δ.μ. σακατεύω, μισερεύω, αναπη-
ρώ, κάνω ανάπηρο· ακρωτηριάζω· ~ руку κου-
λαίνω· ~ но́гу κουτσαίνω, χωλαίνω· ~ себе́
палец κόβω το δάχτυλό μου. || ~ся σακατεύο-
μαι, γίνομαι ανάπηρος.

увёчный επ., βρ: ~чен, ~чна, ~чно (παλ.)
ανάπηρος, σακάτης, ~τεμένος, μισερός. || ουσ.
ανάπηρος κλπ. επ.

увёчье, ~я, γεν. πλθ. ~чий, дог. ~чьям,
ουδ. αναπηρία, σακάτεμα, ~τιλίκι· ακρωτηρί-
αση, ~σμός.

увёшать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. увё-
шанный, βρ: ~шан, ~а, ~о καλύπτω, σκεπάζω
με κρεμασμένα αντικείμενα· ~ стену́ карти́на-
ми καλύπτω τον τοίχο με αναρτημένες εικό-
νες. || ~ся καλύπτομαι, σκεπάζομαι με κρε-
μασμένα αντικείμενα.

увёшивать(ся) ρ.δ. βλ. увёшать(ся).

увёшание, ~я ουδ. συμβουλή, ορμήνεια, νου-
θεσία· παραινεση.

увещатель, ~я α. (παλ.) συμβουλευτής, ορ-
μηνευτής· νουθετητής, παραινετής.

увещательный επ. (γραπ. λόγος) συμβουλευ-
τικός, παραινετικός.

увещать ρ.δ.μ. συμβουλεύω, ορμηνεύω· νου-
θετώ, παραινώ.

увещание, ~я ουδ. βλ. увещание.

увещатель, ~я α. (παλ.) βλ. увещатель.

увещательный επ. (παλ.) βλ. увещатель-
ный.

увещать ρ.δ.μ. (γραπ. λόγος) βλ. уве-
щать.

увивать ρ.δ. βλ. увить. || ~ся 1 βλ. увить-
ся. 2 στριφογυρίζω, κλωθογυρίζω, περιφέρο-
μαι. || ερωτεύομαι, κόβομαι. 3 περιτυλιγομαι.

увидать(ся) ρ.σ. βλ. увидеть(ся).

увидеть ρ.σ. 1 βλ. видеть (1 σημ.). 2 κα-
ταλαβαίνω, εννοώ. || παρασταίνω, φαντάζομαι.
|| συναντώ. || εκφρ. увидим́ или поживём - уви-
дим́ θα δούμε· αν θα ζήσομε, θα δούμε (στο
μέλλον θα φανεί). || ~ся βλέπομαι, συναντιέ-
μαι· мы снова ~имся́ пάλι θα ιδωθούμαι.

увильивать ρ.δ. βλ. увильнуть.

увильнуть ρ.σ. 1 αποφεύγω (συνάντηση, σύ-
γκρουση)· ξεφεύγω. 2 μτφ. αποφεύγω· ~от от-
вётственности αποφεύγω την ευθύνη· ~от ра-
бóты αποφεύγω τη δουλειά· ~от отвёта απο-
φεύγω να απαντήσω.

***увиóлевый** επ. που επιτρέπει το πέρασμα υ-
περιωδών ακτίνων· ~ое стеклó γυαλί που επι-
τρέπει το πέρασμα των υπεριωδών ακτίνων.

увить ρ.σ.μ. 1 περιτυλιγώ. 2 καλύπτω, σκε-
πάζω (για βλάστηση). 3 πηνίζω, καρουλιάζω,
μασουρίζω, καλαμίζω. || ~ся 1 περιτυλιγομαι.
2 πηνίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

увлаж́ать(ся) ρ.δ. βλ. увлаж́ить(ся).

увлаж́ить(ся) ρ.σ. (παλ.) βλ. *увлаж́нить(ся).

увлаж́ение, ~я ουδ. υγρανση, νότισμα· μου-
σκευμα, εμπότισση.

увлаж́итель, ~я α. συσκευή υγραντική.

увлаж́ительный επ. υγραντικός· ~ая маши́на
υγραντική μηχανή.

увлаж́нить, ~нó, ~нйшь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. увлаж́енный, βρ: ~нён, ~ненá, ~ненó υ-
γραίνω, μουσκεύω· εμποτίζω. || ~ся υγραίνο-
μαι, μουσκεύω, εμποτίζομαι.

увлаж́нять(ся) ρ.δ. βλ. увлаж́нить(ся).

увлекáтельность, ~и θ. ελκυστικότητα· τρά-
βηγμα· συναρπαγή· ~ рассказá η ελκυστικότη-
τα του διηγήματος.

увлекáтельный επ., βρ: ~лен, ~льна, ~льно
ελκυστικός, ενδιαφέρων· ~ая кни́га ελκυστικό
βιβλίο· ~не игры́ ενδιαφέροντα παιχνίδια· ~
разговóр ενδιαφέρουσα συνομιλία· óчень ~
сυναρπαστικός.

увлекáть(ся) ρ.δ. βλ. увлечь(ся).

увлекáющийся επ. απο μτχ. 1 συναρπαζόμε-
νος· ~ юноша συναρπαζόμενος νεολαίος. 2 ε-
ρωτύλος, ~τιάρης.

увлечение, ~я ουδ. 1 έλξη, τράβηγμα, σύρ-
σιμο. 2 ενθάρρυνση, εγκαρδίωση, γκάρδιωμα.
3 αφοσίωση, απορρόφηση, επίδοση, προσήλωση.
4 ερωτοληψία, ερωτιά, έρωτας· ερωτοδουλιά.

увлечённо επίρ. ένθερμα, με ζήλο, φυχωμένα.
 увлечённость, -и θ. βλ. увлечение (3σημ.).
 увлечённый επ. απο μηχ. ένθερμος, ενθου-
 σιάδης· ζηλωτής· φυχωμένος.

увлечь, увлеку́, увлечёшь, увлеку́т, παρλθ.
 χρ. увлѣк, увлєκιά, -λό, παθ. μηχ. παρλθ.
 χρ. увлечѣнный, βρ: -чѣн, -ченá, -ченó ρ.σ.
 μ. 1 τραβώ, σύρω, έλκω· βγάζω, εξαγω· || πα-
 ρασύρω. 2 μηφ. απορροφώ, απασχολώ ολοκλη-
 ρωτικά. || μηφ. γοητεύω, θέλω, μαγεύω, σα-
 γηνεύω. 3 μηφ. ερωτεύομαι. || -ся 1 έλκομαι,
 τραβιέμαι. 2 επιδίδομαι ολόφυχα, άφοσιώνο-
 μαι, απορροφούμαι. || ενθουσιάζομαι. 3 ερω-
 τεύομαι.

уводъ, -а α. μεταφορά, μετακίνηση· πάρασμο-
 -раненых μεταφορά των τραυματιών. || απαγω-
 γή, κλέψιμο (χωρίς τη συγκατάθεση των γονέ-
 ων). || (τεχ.) μετατόπιση, παρέκκλιση, ξε-
 φευγμα (απο την κανονική θέση).

уводить, увожу́, уводишь ρ.δ. βλ. увести́.
 || -ся μεταφέρομαι, μετακινούμαι· οδηγούμαι
 κλπ. ρ. ενεργ. φ.

увозъ, -а α. μεταφορά (με μεταφορικό μέσο).
 || εκφρ. жениться -ом (παλ.) παντρεύομαι με
 κλέψιμο της νύφης· κλέβω τη νύφη.

увозить¹, увожу́, увозишь ρ.δ. βλ. увести́.
 || -ся μεταφέρομαι (με μεταφορικό μέσο).

увозить², увожу́, увозишь, παθ. μηχ. παρλθ.
 χρ. увóженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ.(παλ.)
 καταλερώνω, καταλεκιάζω. || -ся καταλερώνο-
 μαι, καταλεκιάζομαι.

уволáкивать(ся) ρ.δ. βλ. уволóчь(ся).

увóлить ρ.σ.μ. 1 απολύω, διώχνω· αποστρα-
 τεύω· αποβάλλω· ~ с работъ απολύω απο τη
 δουλειά· ~ в запáс αποστρατεύω· ~ из шкóлы
 αποβάλλω απο το σχολείο. 2 απαλλάσσω· увóль-
 те меня́ от лишних хлопóт απαλλάξτε με απο
 τις περισσιες φροντίδες. || -ся απολύομαι·
 αποστρατεύομαι· αποβάλλομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

уволóчить(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. уволóчь(ся).

уволóчь, -локý, -лочѣшь, -локýт, παρλθ.
 χρ. уволóк, -λά, -λό, παθ. μηχ. παρλθ. χρ.
 уволóченный, βρ: -чѣн, -ченá, -ченó κ. увo-
 лóченный, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. σέρνω, σύ-
 ρω, τραβώ, μετακινώ σέρνοντας. || μεταφέρω
 κάποιον βίαια. || (απλ.) κλέβω· αρπάζω και
 φεύγω. || -ся σέρνομαι, σύρομαι (βαδίζω, πη-
 γαίνω με δυσκολία).

увольнение, -я ουδ. απόλυση, διώξιμο· απο-
 στρατεύση· αποβολή (απο εκπαιδ. ίδρυμα). ||
 εκφρ. получить ~ παίρνω στρατιωτικό απολυ-
 τήριο.

увольнительный επ. 1 της απόλυσης· της α-
 ποστράτευσης· της αποβολής· -ое свидетель-
 ство απολυτήριο έγγραφο. 2 ουσ. -ая θ. το
 στρατιωτικό απολυτήριο.

увольнѣть(ся) ρ.δ. βλ. увóлить(ся).

уворовáть ρ.σ.μ. κλέβω.

уворóвывать ρ.δ.μ. κλέβω.

*уврáж, -а α. μεγάλο καλλιτεχνικό έργο.

уврачевáние, -я ουδ. (παλ.) θεραπεία, γιά-
 τρεμα, γιατρία.

уврачевáть, -чýю, -чýешь ρ.σ.μ. (παλ) θε-
 ραπεύω, γιατρεύω· ~ рáну γιατρεύω την πλη-
 γή. || -ся θεραπεύομαι, γιατρεύομαι. || μηφ.
 λυτρώνω, απαλλάσσομαι.

*увулáрный επ. (γλωσ.) ουρανισκόφωνος· -не
 согласные ουρανισκόφωνα σύμφωνα.

увѣ επίφ. αλίμονο, ουαί, δυστυχία μου. ||
 εκφρ. увѣ и ах βλ. το λήμμα увѣ.

увядáние, -я ουδ. μάραμα, μάρανση, -μός.

увядáть ρ.δ. βλ. увянуть.

увя́дший επ. απο μηχ. (κυρξ. κ. μηφ.) μα-
 ραμένος· μαραζωμένος· -ие лѣстья μαραμένα
 φύλλα· -ие щѣки μαραμένα μάγουλα.

увязáть¹, увязу́, увязешь, παθ. μηχ. παρλθ.
 χρ. увязанный, βρ: -зан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 δέ-
 νω, δεματιάζω, κάνω δέμα· συσκευάζω. || πε-
 ριδένω· περιτυλίγω. 2 μηφ. συνδέω· συνδυά-
 ζω· ~ теóрию с прáктикой συνδυάζω τη θεω-
 ρία με την πράξη. || -ся 1 δένομαι· δεμα-
 τιάζομαι, γίνομαι δέμα· συσκευάζομαι· вещи
 хорошо -лись τα πράγματα καλά δέθηκαν. 2
 μηφ. κολλώ, προσκολλιέμαι, πηγαίνω κοντά, α-
 κολουθώ κατά πόδι· собака -лась за нáми το
 σκυλί μας κόλλησε, μας πήρε στο κοντό. 3
 συνδυάζομαι.

увязáть², -áю, -áешь ρ.δ. βλ. увязнуть.

увязи́ть, -зи́шь ρ.σ.μ. (απλ.) βουλιάζω. ||
 -ся βουλιάζω.

увязка, -и θ. 1 δέσιμο, συσκευασία· δεμά-
 τιασμα· -вещѣй το δέσιμο των πραγμάτων· ~
 снопóв δέσιμο των δεματιών, δεμάτιασμα. 2
 συνδυασμός· ~ теóрии с прáктикой συνδυασμός
 θεωρίας και πράξης.

увязнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. увяз,
 -ла, -ло, μηχ. παρλθ. χρ. увязший κ. увяз-
 нувший ρ.σ. βουλιάζω, βυθίζομαι· ~ в грязѣ
 βουλιάζω στη λάσπη. || μηφ. κυριεύομαι, κα-
 τέχομαι· ~ в пессимизме βουλιάζω στον πεσι-
 μισμό.

увязывание, -я ουδ. βλ. увязка.

увязывать(ся) ρ.δ. βλ. увязáть(ся).

увя́лый επ. (παλ.) βλ. увя́дший.

увянуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. увял,
 -ла, -ло, μηχ. παρλθ. χρ. увя́дший κ. увя́нувший
 ρ.σ. βλ. вянуть.

угадáть ρ.σ. 1 μαντεύω, προεικάζω· προ-
 βλέπω· προγινώσκω· ~ μαντεύω τι καιρός θα
 κάνει. || κάνω διάγνωση· он -áл егó характер
 αυτός διεγνώσε το χαρακτήρα του. 2 μ. (απλ.)
 αναγνωρίζω· я не -áл егó δεν τον ανεγνώρι-

σα. 3 (απλ.) βρίσκομαι τυχαία κάπου· πέφτω. 4 (απλ.) βρίσκω, πετυχαίνω (για στόχο). 5 (απλ.) ευχαριστώ, ικανοποιώ.

υγάδικι, -α α., -ца, -н θ. μάντης, -ισσα, προγνώστης, προφήτης.

υγάδывание, -я ουδ. μάντευμα, προεικασία.

υγάдывать ρ.δ. βλ. **υгадаты** (1 σημ.). || -ся 1 μαντεύω, προεικάζω. 2 μόλις διακρίνομαι ή γίνομαι λίγο αισθητός.

υγάρ¹, -α α. 1 διοξειδίο του άνθρακα. 2 δηλητηρίαση απο διοξειδίο του άνθρακα. 3 μτφ. παραφορά, έξαψη· в -е страстей στην έξαψη παθών· **любóвный** ~ η φλόγα της αγάπης· **пьянный** ~ παραζάλη μέθης.

υγάρ², -α α. μείωση του βάρους με τη θέρμανση.

υгарно επίρ ως κατηγ. υπάρχει διοξειδίο· в комнате ~ στο δωμάτιο υπάρχει διοξειδίο του άνθρακα.

υгарный¹ επ., βρ: -рен, -рна, -рно του διοξειδίου του άνθρακα· ~ запах η μυρουδιά του διοξειδίου του άνθρακα. || που περιέχει διοξειδίο του άνθρακα· ~ **вóздух** αέρας με διοξειδίο του άνθρακα. || μτφ. παράφορος, ακράτητος, αχαλίνωτος, έξαλλος φρενήρης. || εκφρ. ~ Газ μονοξειδίο του άνθρακα.

υгарный² επ. που αποβάλλει πολύ βάρος με τη θέρμανση.

υгасание, -я ουδ. σβήσιμο, σβέση. || μτφ. εξασθένιση, αδυνατίσμα· ~ сил εξασθένιση των δυνάμεων.

υгасать ρ.δ. βλ. **υгаснуть**.

υгасить, **υгашу**, **υгасишь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **υгашенный**, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. βλ. **гасить**.

υгаснуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. **υгас**, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. **υгасший** κ. **υгаснувший** ρ.σ. 1 βλ. **гаснуть**. 2 αργοπεθαίνω, σβήνω. || παρέρχομαι· день **υгас** η μέρα έσβησε (νύχτωσε).

υгашать(ся) ρ.δ. βλ. **υгасить**.

υгибать(ся) ρ.δ. βλ. **υгнύть(ся)**.

υгладити ρ.σ.μ. (απλ.) ομαλύνω, ισώνω, ισοπεδώνω.

υглаживать ρ.δ. βλ. **υгладити**. || -ся ομαλύνομαι, ισάζω, ισοπεδώνομαι.

υгластый επ., βρ: -ласт, -а, -о γωνιώδης, με εξέχουσες γωνίες· ανώμαλος.

υглевидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно ανθρακοειδής.

υгледóдный επ. υδατανθρακικός.

υгледородный επ. υδρογονανθρακικός· -не соединения υδρογονανθρακικές ενώσεις.

υгледорóды, -ов πλθ. (ενκ. -рóд, -а α.) υδρογονάνθρακες.

υгледóды, -ов πλθ. (ενκ. -вóд, -а α.) υ-

δατάνθρακες.

υгледóз, -а α. 1 (παλ.) καρβουνοκουβαλητής. 2 σκάφος ανθρακοφόρο.

υгледобывающий επ. απο μτχ. της εξόρυξης άνθρακα· -ая машина μηχανή εξόρυξης άνθρακα.

υгледжéние, -я ουδ. ανθράκωση, άνθρακοποίηση· κατασκευή ξυλανθράκων.

υгледжóг, -а α. ανθρακίας, καρβουνιάρης.

υглекислотá, -я θ. υγρό διοξειδίο άνθρακα.

υглекислый επ. ανθρακικός, -κούχος· -не sóли ανθρακικά άλατα· ~ Газ μονοξειδίο του άνθρακος· ~ **калий** ανθρακικό κάλιο.

υглекóп, -а α. (παλ.) άνθρακωφύχος.

υгленакоплéние, -я ουδ. ανθρακοποίηση, ο σχηματισμός ανθρακοφόρων στρωμάτων.

υгленóсность, -и θ. περιεκτικότητα σε καρβουνο ενός τόπου.

υгленóсный επ. ανθρακοφόρος.

υгленогрúзочный επ. ανθρακοφορτωτικός· -ая машина ανθρακοφορτωτική μηχανή.

υгленодáтчик, -а α. ανθρακομεταδότης (σιδηροδρομικής ατμομηχανής).

υгленпромышлéнность, -и θ. ανθρακοβιομηχανία.

υгленпромышлéнный επ. ανθρακοβιομηχανικός.

υглерóд, -а α. (χημ.) άνθρακας.

υглерóдистый επ. ανθρακούχος· -ое соединéние ανθρακούχα ένωση.

υглерóдный επ. ανθρακικός.

υгловáтость, -и θ. το ακανόνιστο, ανωμαλία, το ανισόπεδο.

υгловáтый επ., βρ: -ват, -а, -о. 1 βλ. **υγλάстный**. || γωνιώδης. 2 μτφ. ανώμαλος, ακανόνιστος· ανισόπεδος. || άγαρμος· απότομος. || ντροπαλός, συνεσταλμένος, συσταζούμενος· αθάρευτος.

υгловóй επ. 1 γωνιαίος, γωνιώδης· γωνιοειδής. 2 γωνιακός· ~ магазин γωνιακό μαγαζί· ~ дом γωνιακό σπίτι. || εκφρ. ~ удáр γωνιακό χτύπημα, κόρνερ.

υгложóбие, -их πλθ. τα μηκόδοντα (ζώα).

υгломéр, -а α. γωνιόμετρο.

υгломéрный επ. γωνιομετρικός.

υглубóить, -блó, -бóшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **υглублённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. 1 βαθύνω, -αίνω, εμβαθύνω· ~ вспáшкy βαθαίνω το όργωμα· ~ канáву βαθαίνω το χαντάκι. 2 μτφ. εισχωρώ βαθιά στο νόημα. 3 χώνω, μπήγω βαθιά· βυθίζω· ~ свáю μπήγω βαθιά τον πάσσαλο. || -ся 1 βαθύνω, -ομαι, εμβαθύνομαι. 2 μτφ. οξύνομαι· κρίσις -лся η κρίση βάθυνέ πιο πολύ. 3 βυθίζομαι, ποντίζομαι· βουτώ. || μτφ. αφοσιώνομαι πλήρως, προσπλώνομαι, απορροφούμαι· ~ в воспоминáния βυθίζομαι στις αναμνήσεις· ~ в себя αφοσιώνομαι (δεν παρατηρώ τίποτε γύρω μου).

υγλѹбѹка, -и θ. βλ. **υγλυблѣние** (1 σημ.).

υγλυблѣние, -я ουδ. 1 βάθυνη, βάθεμα, εμβάθυνη· ~ **рѹсла реки** βάθεμα της κοίτης του ποταμού· **μπѣξιμο**, βύθιση· ~ **свѣи** μπѣξιμο πιο βαθιά του πάσσαλου. 2 βαθύτερη διείσδυση στο νόημα. 3 όξυνηση· ~ **протнвѹрѣчнй** μεγαλύτερη όξυνηση των αντιθέσεων. 4 βαθούλωμα, λακκιά, λάκκος. || τα ύφαλα.

υγλυблѣнность, -и θ. (κυρξ. κ. μτφ.) βάθος, βαθύτητα.

υγλυблѣнный επ. απο μτχ. 1 βαθός· βαθυλός. 2 μτφ. εμβριθής, βαθυστόχαστος· ~οε **нзучѣнне нсторнн** βαθιά μελέτη της ιστορίας. 3 μτφ. αφοσιωμένος, προσηλωμένος, απορροφημένος.

υγλυблѣть (ся) ρ.δ.βλ. **υγλυбнть (ся)**

υγλядѣть ρ.σ. 1 μ. βλέπω, κοιτάζω· παρατηρώ. 2 μτφ. επιβλέπω· ~ **нмѣннѹ** επιβλέπω τα κτήματα.

υγнѣть ρ.σ. 1 μ. (για ζώα) οδηγώ, βγάζω, πηγαίνω (στη βοσκή, τσομπάνο κ.τ.τ.). || μεταφέρω εσπευσμένα. || **днѹгнѹ**, απομακρύνω· **вѣтер -ѹл облѹкѹ** ό άνεμος έδιωξε τα σύννεφα. || **κλέβѹ**, παίρνω· **αρпάζѹ**· **у сосѣда -лн козѹ и пять кур** του γείτονα του έκλεψαν τη γίδα και πέντε κότες. || **στέλλѹ** παρά τη θέλησή του· **нх -лн на дѹльнне рѹбѹты** τους έστειλαν μακριά να δουλέψουν. 2 φεύγω ολοταχώς, καλπάζω. || ~**ся** 1 παρακολουθώ απο κοντά, κατά πόδι. 2 μτφ. εξισώνομαι. 3 (διαλκ.) φεύγω· **πηγαίνѹ**· **пастѹх -лся со скотннѹ** ό βοσκός έφυγε με τα ζώα στη βοσκή.

υгнѣзднтьсѹ, ~**днѹсьсѹ** ρ.σ. μτφ. εμφωλεύω, φωλιάζω, βρίσκω θεσούλα αναπαικτική· χώνομαι κάπου.

υгнѣстн, **υгнѣтѹ**, **υгнѣтѣшь**, παρλθ. χρ. δεν έχει, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **υгнѣтѣнный**, βρ: ~**тѣн**, ~**тѣнѹ**, ~**тѣнѹ** ρ.σ. βλ. **υгнѣтѣть**.

υгнѣтѣтель, -я α., ~**ннцѹ**, ~**нѹ** θ. καταπιεστής, τύραννος.

υгнѣтѣтѣльный επ. καταπιεστικός, τυραννικός· ~**ѹя полнтька** πολιτική καταπίεσης.

υгнѣтѣтѣльскнй επ. καταπιεστικός, της καταπίεσης ή του καταπιεστή.

υгнѣтѣть ρ.δ.μ., μτχ. ενστ. **υгнѣтѣтѹщнй**, βρ: ~**тѹщ**, ~**ѹ**, ~**ѣ**. 1 καταπιέζω, τυραννώ. 2 μτφ. βασανίζω, κατατρώω, τρώω. || ~**ся** καταπιέζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

υгнѣтѣтѹщнй επ. απο μτχ. βαρύς, καταθλιπτικός, καταπιεστικός, επαχθής.

υгнѣтѣнне, -я ουδ. 1 καταπίεση, καταδυνάστευση, κατατυράννηση. 2 βασάνισμα. ψυχικό μαρτύριο.

υгнѣтѣнность, ~и θ. κατάσταση καταπίεσης.

υгнѣтѣнный επ. κ. ουσ. καταπιεζόμενος· ~**нѣ нарѹды** οι καταπιεζόμενοι λαοί. || ουσ. ο καταπιεζόμενος· **бѹрѹбѹ -нх прѹтнв** κολοनिζѹ-

тѹрѹв αγώνας των καταπιεζομένων κατά των αποικιστών. || μτφ. καταθλιπτικός, βασανιστικός. βαρύς· ~οε **настрѹѣнне** βαρυθυμία βαρυσαλία.

υгнѹть, **υгнѹ**, **υгнѣшь** ρ.σ.μ. (απλ.) **λυγнть**, **κἀμπтѹ**· **γѣρνѹ**· ~ **κѹлѣно** **λυγнть** το γόνα. || ~**ся** **λυγнть**, **κἀμπтѹμαι**· **γѣρνѹ**.

υговѹрнванне, -я ουδ. βλ. **υговѹр**.

υговѹрнвать (ся) ρ.δ. βλ. **υговѹрнть (ся)**.

υговѹр, ~**ѹ** α. 1 η πειθώ, πειστικά λόγια· **он не поддѹетсѹ ннкакнм -ѹм** αυτός δεν πειθεται με τίποτε. 2 συμφωνία, συνομολόγηση· **дѹть что с -ѹм** δίνω κάτι με συμφωνία· **я соглѹсен на все, но с такнм -ѹм** συμφωνώ σε όλα, όμως με τον εξής όρο.

υговѹрнть, ~**рѹ**, ~**рншь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **υговѹрѣнный**, βρ: ~**рѣн**, ~**рѣнѹ**, ~**рѣнѹ** ρ.σ.μ. 1 **κείѹ**· ~ **бѹльнѹго подвѣргнѹтсѹ оперѹцнн** **κείѹ** τον άρρωστο να κάνει εγχείρηση. 2 **καθησυχάζѹ** παρηγορώντας. || ~**ся** **συμφωνѹ**, **συμβιβάζѹμαι**· **онн -лнсь ѣхѹть вмѣсте** αυτοί συμφώνησαν να ταξιδέψουν μαζί.

υговѹрнньн επ. συμφωνημένος· ~**ѹя плѹтѹ** η συμφωνημένη πληρωμή· ~**ѹя ценѹ** η συμφωνημένη τιμή.

υговѹрчнвнй επ., βρ: ~**чнв**, ~**ѹ**, ~ο εύπειστος, ευκολόπιστος.

υговѹрщнк, ~**ѹ** α. ορμηγευτής, σύμβουλος, ~**лѹтѹрас**, **παραινέτης**.

υгѹда? ~**нѹ** θ: **в -у** για ευχαρίστηση, για ικανοποίηση· για να αρέσει σε κάποιον· για χάρη ή το χατήρι κάποιου.

υгѹда? ~**нѹ** θ. (διαλκ.) βλ. **υгѹдѣ** (1 σημ.).

υгѹднть, **υгѹжѹ**, **υгѹдншь** ρ.σ. 1 ευχαριστώ, ικανοποιώ, ευαρεστώ, κάνω το θέλημα ή το χατήρι κάποιου· **на всех не -дншь** όλους δεν μπορείς να του ευχαριστήσεις, όλων τα χατήρια δεν μπορείς να τα κάνεις. 2 **βρίσκομαι κάπου**, **πέφτѹ**· **он -нл в тѹрѹмѹ** αυτός έπεσε στη φυλακή· **лнса -лѹ в капкѹн** η αλεπού έπεσε στην παγίδα. || **προσχροῦѹ**· **в темнѹтѣ -нл лѹбѹм в дѹерь** στο σκοτάδι χτύπησα με το μέτωπο στην πόρτα. 3 **πετυχαίνѹ**· **плнттѹ**· **χтѹпѹ**· **он -нл камнем в стеклѹ** αυτός με την πέτρα χτύπησε το τζάμι· **снарѹд -нл мѹст** το βλήμα πέτυχε τη γέφυρα. 4 **συμπίπτѹ**· **он -нл прнйтн к самѹмѹ обѣдѹ** αυτός ήρθε ακριβώς στην ώρα του φαγητού. || εκφρ. ~ **на чѣй вкус** **κάνѹ** τα γούστα κάποιου.

υгѹдлнвѹсть, ~и θ. 1 περιποιητικότητα, φιλοφροσύνη, εξυπηρέτηση. 2 **κολακεία**, **γαλιφιά**.

υгѹдлнвнй επ., βρ: ~**лнв**, ~**ѹ**, ~ο περιποιητικός, φιλοφρονητικός, εξυπηρετικός· ~**ѹя хѹзѹннκѹ** περιποιητική νοικοκυρά. || **κολακευτικός**, **γαλιφικός**, **κοπλιμεντόζικος**.

υгѹдннκ, ~**ѹ** α., ~**цѹ**, ~**нѹ** θ. 1 **κόλακας**, **γαλιφής**, **μαλαγάνας**. 2 (θρησκ.)· **άγιος**, **θε-**

άρεστος.

УГОДНИЧАТЬ ρ.δ. κολαμεύω, γαλιφίζω, καλοπιάνω.

УГОДНИЧЕСТВО, -а ουδ. κολαμεία, γαλιφιά. καλόπιασμα, μαλαγανιά.

УГОДНО 1 ως κατηγ. (με δοτ.) θέλω, επιθυμώ, αρέσω· χρειάζομαι· **ЧТО ВАМ -?** τι επιθυμείτε; τί θέλετε; τι σας αρέσει; τι γουστάρετε; **- ЛИ ВАМ?** σας αρέσει άραγε; **- ЛИ ВАМ МОЛОКА** θέλετε λίγο γάλα; 2 μόριο· μετά απο αντωνυμία ή επίρρημα σχηματίζονται συνδυασμοί με οριστική σημασία· **ГДЕ** - όπου να είναι, αδιάφορο που, όπου θέλεις· **КАК** - αδιάφορο πως, όπως να είναι, όπως θέλεις· **КАКОЙ** - αδιάφορο ποιός, οποιοσδήποτε· **КОГДА** - όποτε να είναι, οποτεδήποτε· **КТО** - αδιάφορο ποιός, οποιοσδήποτε· **КУДА** - αδιάφορο που, οπουδήποτε· **ОТКУДА** - αδιάφορο απο που, οποθενδήποτε· **СКОЛЬКО** - όσα θέλεις, οσαδήποτε· **ЧТО** - ό,τι θέλεις, ό,τι θέλει η ψυχή σου, ο,τιδήποτε· || εκφρ. **ЕСЛИ** - ίσως, μπορεί, είναι δυνατόν, μπορώ να πω· **НЕ - ЛИ** θα θέλατε· έχετε την καλοσύνη· δε σας κάνει κόπο· είναι καλό, σωστό, άρεστό;

УГОДНОСТЬ, -и θ: в - (παλ.) βλ. **УГОДА**!

УГОДНЫЙ επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 (με δοτ.) άρεστός, ευάρεστος, ευχάριστος. 2 (παλ.) κατάλληλος, πρόσφορος.

УГОДЬЕ, -я, γεν. πλθ. **УГОДИЙ** κ. (παλ.) **УГОДЬЕВ**, δοτ. -**ДЬЯМ** ουδ. 1 κτήμα· τόπος· έδαφος· **полевые -ья** τα χωράφια· **сенокосное** - χορτότοπος· **пахотное** - καλλιεργήσιμο κτήμα· **лесное** - δασωμένο κτήμα, δασότοπος· **охотничье** - κτήμα-κυνηγότοπος· **земельные -ья** γεωκτημάτα. 2 (παλ.) το ωφέλιμο, το χρήσιμο.

УГОЖДАТЬ ρ.δ. βλ. **УГОДИТЬ** (1 σημ.).

УГОЖДЕНИЕ, -я ουδ. 1 ικανοποίηση, ευχαρίστηση. 2 καλόπιασμα, καλοπάρισμο.

УГОЛ, **УГЛА**, προθт. об **УГЛЕ**, в **УГЛУ** κ. (μαθ.) в **УГЛЕ** α. 1 η γωνία· - **ДОМА** γωνία του σπιτιού· - **СТОЛА** γωνία του τραπεζιού· - **УЛИЦЫ** η στροφή της οδού· **СТОЯТЬ НА -У** στέκομαι στη γωνία· || στενό μέρος διαμονής, μέρος δωματίου, γωνιά· || διαμονή, κατοικία· **ИМЕТЬ СВОЙ** - ή **СОБСТВЕННЫЙ** - έχω τη γωνιά μου, το σπιτάκι μου. 2 μέρος απόκεντρο· || τμήμα, περιοχή (χώρας, πόλης κ.τ.τ.). 3 (απλ. κ. παλ.) τραπεζογραμμάτιο, ή αξία 25 ρουβλιών. 4 (μαθ.) γωνία· **ПРЯМОЙ** - ορθή γωνία· **ТУПОЙ** - αμβλεία γωνία· **ОСТРЫЙ** - οξεία γωνία· **двухгранный** - διεδρη γωνία· - **падения** γωνία πτώσης· - **отражения** γωνία αντανάκλασης· - **пришела** γωνία σκόπευσης· - **зрения** γωνία όρασης· || εκφρ. **из-за -а** ενεδρευόντας, απο ενέδρα, παραφυλάγοντας, ύπουλα, κρυφά· **ПОД -ОМ** υπο γωνία· **красный** ή **перед-**

ный - (παλ.) γωνία ή κορυφή (θέση στο σπιτι όπου ήταν τα εικονίσματα ή το τραπέζι για τους φιλοξενούμενους)· **прижать** ή **припереть** в - στριμώνω, φέρω σε δύσκολη θέση (στη συζήτηση, συνομιλία)· **СТАВИТЬ В** - βάζω στη γωνία (για τιμωρία)· **ПО -ам ГОВОРИТЬ** ή **ШЕПТАТЬСЯ** μιλώ σιγά, κρυφά στη γωνία, ψιθυρίζω· **из -а В** - **ХОДИТЬ** ή **шагать** κόβω βόλτες, σουλατσάρω.

УГОЛЭК, -лькá α. καρβουνάκι.

УГОЛОВНИК, -а α., -ца, -н θ. 1 κατάδικος, -η, εγκληματίας. 2 δικαστικός ή νομικός ειδικός για τα κακουργήματα· κακουργοδίκης.

УГОЛОВНЫЙ επ. 1 εγκληματικός· - **преступник** εγκληματίας· κατάδικος. 2 ουσ. α. -, θ. -ая βλ. **УГОЛОВНИК**, -ца (1 σημ.). 3 ποινικός· - **Кодекс** ποινικός κώδικας· - **ое преследование** ποινική δίωξη· - **ая социология** κοινωνιολογία του εγκλήματος· - **ое следствие** ανάκριση για έγκλημα· || εγκληματικού περιχομένου· - **ромán** εγκληματικό μυθιστόρημα.

УГОЛОВЩИНА, -н θ. 1 έγκλημα, εγκληματική υπόθεση· κακούργημα. 2 (αθρσ) οι εγκληματίες.

УГОЛОК, -лкá, προθт. об -**ЛКЕ**, в -**ЛКЕ** κ. в -**ЛКУ** α. 1 γωνίτσα. 2 ιδιαίτερος χώρος για ασχολίες (στα σχολεία, ιδρύματα).

УГОЛЬ, **УГЛЯ** α. 1 (πλθ. **УГЛИ**, -ей) κάρβουνο, άνθρακας· **каменный** - πετροκάρβουνο, λιθάνθρακας, γαλιάνθρακας· **бурый** - ο λιγνίτης· **превращать в** - απανθρακώνω· ανθρακοποιώ. 2 (πλθ. **УГЛИ**, -ей κ. απл. **УГОЛЯ**, -ьев) τα κάρβουνα· **пильящие (горячие)** -и αναμμένα κάρβουνα· || ανθρακογραφίδα· || εκφρ. **белый** - λευκός άνθρακας (το νερό σαν κινητήρια δύναμη)· **голубой** - κινητήρια δύναμη του άνεμου (ανεμοκινητήρων)· **как на УГОЛЯХ** ή **на УГЛЯХ сидеть** (быть, находиться) σα να κάθομαι στα κάρβουνα (ανησυχώ πάρα πολύ).

УГОЛЬЕ, -я ουδ. (αθρσ.) τα κάρβουνα.

УГОЛЬНИК, -а α. 1 γνώμονας, ορθογώνιο αλφάδι. 2 (παλ.) βλ. **наУГОЛЬНИК**.

УГОЛЬНЫЙ επ. 1 ανθρακικός, του άνθρακα, του κάρβουνου· - **ая промышленность** ανθρακοβιομηχανία· - **сарай** ανθρακοποθήκη· - **ая пыль** καρβουνόσκονη· || ανθρακοφόρος· - **бассейн** ανθρακοφόρο λεκανοπέδιο. 2 με γραφίδα ανθρακογραφίας· - **рисунок** ανθρακογράφημα, -φία· || εκφρ. - **ая кислота** ανθρακικό οξύ.

УГОЛЬНЫЙ επ. 1 βλ. **УГЛОВОЙ**. 2 ουσ. - **ая** θ. γωνιακό δωμάτιο.

УГОЛЬЩИК, -а α., -ца, н θ. 1 ανθρακωφύχος. 2 καρβουνιάρης, ανθρακέας, κατασκευαστής ξυλανθράκων.

УГОМОН, -а α. ησυχία· **от шалунов -у нет** απο τα άταχτα παιδιά ησυχία δε θα βρεις· - **возьми** ησύχασε, κάνε ησυχία· **нет -у** δεν υ-

πάρχει ησυχία. || ανάπαυση, ξεκούραση· РАБО-
ТАЕТ И -У НЕ ЗНАЕТ δουλεύει και ποτέ δεν
ξεκουράζεται.

УГОМОНІТЬ, -НЮ, -НІШЬ, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. УГОМОНЕННИЙ, -НЕН, -НЕНА, -НЕНО ρ.σ.μ.
ησυχάζω, ηρεμίζω· -РАСПАЛІВШИХСЯ ДЕТЕЙ ηρε-
μίζω τα άταχτα παιδιά. || -СЯ ηρεμώ, ησυχά-
ζω, ειρηνεύω· ТОЛПÁ -ЛАСЬ ο όχλος ηρέμησε·
ДѢТИ СКОРО НЕ -ЛИСЬ τα παιδιά αμέσως δεν η-
ρέμησαν. || καλμάρω, καταλαγιάζω, κοπάζω· ВѢ-
ТЕР -ЛСЯ ο άνεμος κόπασε. || μτφ. αβυνατίζω,
εξασθενίζω, εξαντλώ· μειώνομαι, ελαττώ-
νομαι· ТОСКÁ -ЛАСЬ η θλίψη πέρασε λίγο.

УГОМОНІТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. УГОМОНІТЬ(СЯ).

УГО́Н, -а α. 1 βλ. УГО́НКА (1 σημ.). 2 ε-
λαφρά μετατόπιση των σιδηροτροχιών προς τα
μπρος (λόγω της κίνησης των τρένων).

УГО́НКА, -и θ. 1 βγάλσιμο των ζώνων στη ή βο-
σκή. || μεταφορά εσπευσμένη ή βίαιη. || άρπα-
σμα, κλέψιμο, απαγωγή. || αποστολή, στάλσι-
μο. 2 καταδίωξη θηράματος. 3 αποφυγή του θη-
ράματος απο το πιάσιμο των σκύλων.

УГО́ННИЙ επ. (κυνηγ.) καταδιωκόμενος· -
ВОЛК καταδιωκόμενος λύκος.

УГОНЯ́ТЬ(СЯ)¹ ρ.δ. βλ. УГНА́ТЬ(СЯ).

УГОНЯ́ТЬ² ρ.σ.μ. (απλ.) κουράζω με το πολύ τρέ-
ξιμο. || -СЯ κουράζομαι απο το τρέξιμο· προ-
φταίνω τρέχοντας.

УГО́Р, -а α. (διαλεκ.) γήλοφος· λόφος.

УГОРА́ЗДИТЬ, -ЗДИТ ρ.σ. (σε συνδυασμό με
τις λ: ЧЕРТ, НЕЛЕГКАЯ, НЕЧИСТАЯ)· παρακινώ,
παροτρύνω· βάζω σε πειρασμό.

УГОРА́НИЕ, -Я ουδ. δηλητηρίαση απο διοξει-
διο του άνθρακα.

УГОРА́ТЬ¹ ρ.δ. βλ. УГОРЕ́ТЬ¹ (1 σημ.).

УГОРА́ТЬ² ρ.δ. βλ. УГОРЕ́ТЬ².

УГОРЕ́ЛНІЙ επ. 1 δηλητηριασμένος (απο διοξει-
διο του άνθρακα). 2 ανισόρροπος· φρενοβλα-
βής. || εκφρ. как - БЕЖА́ТЬ (НЕСТІ́СЬ, МЧА́ТЬ-
СЯ) τρέχω ολοταχώς.

УГОРЕ́ТЬ¹, -РЮ, -РІШЬ ρ.σ. 1 δηλητηριάζομαι
απο διοξειδιο του άνθρακα. 2 ξεφεύγω απο τα
λογικά, τρελλαινομαι.

УГОРЕ́ТЬ², -РІТ ρ.σ. μειώνομαι κατά την τή-
ξη ή την καύση.

УГОРЬ¹, УГРЯ́ α. το χέλι.

УГОРЬ², УГРЯ́ α. φαγέσωρος, μπιμπικι.

УГОРЬЕ, -Я γεν. πλθ. -ИЙ κ. -БЕВ ουδ. (δι-
αλεκ.) πρόποδες του βουνού, υπαρείες.

УГОСТИ́ТЬ, -ОЩУ́, -ОСТИ́ТЬ, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. УГОЩЕННИЙ, βρ: -ЩЕН, -ЩЕНА, -ЩЕНО ρ.σ.
(με οργν.). 1 φιλεύω, κερνώ· τρατάρω· φιλο-
δορώ· ~ ОБѢДОМ προσφέρω γεύμα, κάνω τραπέ-
ζι· ~ ВИНОМ κερνώ κρασί. 2 μτφ. (σχήμα ο-
ξύμορο)· δίνω· ~ КОГО-Н. ПИНКОМ δίνω σε κά-
ποιον κλωτσια· ~ КУЛАКОМ КОГО-Н. φιλεύω κά-

ποιον μια γροθιά. || -СЯ με φιλεύει, με κερ-
νά· Я -ЛСЯ ВИНОМ με κέρασαν κρασί.

УГОТÁВЛИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. УГОТОВЛÁТЬ(СЯ).

УГОТÓВАТЬ ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. УГОТÓВИТЬ.

УГОТÓВИТЬ ρ.σ.μ. (γραπ. λόγος)· (προ)ετοι-
μάζω.

УГОТОВЛÁТЬ ρ.δ. βλ. УГОТÓВИТЬ. || -СЯ ε-
τοιμάζομαι· προετοιμάζομαι.

УГОЩÁТЬ ρ.δ. βλ. УГОСТИ́ТЬ.

УГОЩЕНІЕ, -Я ουδ. φιλευμα, κέρασμα, τρα-
τάρισμα· φιλοδώρημα. || τα φαγητά κ. ποτά με
τα οποία φιλεύουν.

УГРЕСÁТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. УГРЕСТИ́(СЯ).

УГРѢВ, -а α. (απλ.) το προσήλιο (προσηλι-
ακό, ευήλιο μέρος για ζέσταμα).

УГРЕВÁТОСТЬ, -и θ. η ύπαρξη στο δέρμα φα-
γεσώρων (μπιμπικιών).

УГРЕВÁТНІЙ επ. βρ: -ВÁТ, -а, -ο γεμάτος (ό-
λος) μπιμπικια.

УГРЕВÁТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. УГРЕ́ТЬ(СЯ).

УГРЕВІ́ДНІЙ επ., βρ: -ДЕН, -ДНА, -ДНО σαν
μπιμπικι.

УГРЕСТИ́ УГРЕБУ́, УГРЕБѢШЬ, παρλθ. χρ. УГРѢБ,
УГРЕБЛÁ, -ЛÓ ρ.σ. (απλ.). 1 μ. παίρνω, απο-
μακρύνω με το γράβαλο· γραβαλιζω. 2 αποπλέω
κωπηλατώντας. || -СЯ αποπλέω κωπηλατώντας.

УГРЕ́ТЬ, УГРѢУ, УГРѢЕШЬ ρ.σ.μ. (απλ.) ζε-
σταίνω, θερμαίνω. || -СЯ ζεσταίνομαι, θερ-
μαίνομαι.

УГРО́БИТЬ, -БЮ, -БИШЬ ρ.σ.μ. (απλ.) 1 θά-
βω, ενταφιάζω. 2 καταστρέφω, χαλνών, αχρη-
στεύω. || -СЯ 1 θανατώνομαι, ενταφιάζομαι. 2
καταστρέφομαι, αχρηστεύομαι· χάνομαι.

УГРОЖÁЕМНІЙ επ. απο μτχ. επαπειλούμενος· ε-
πικίνδυνος· -ое ПОЛОЖЕНІЕ; -ая ОБСТÁНОВКА
επικίνδυνη κατάσταση.

УГРОЖÁТЬ ρ.δ. 1 απειλώ, φοβερίζω· ВЪ МЕНЯ́
НЕ -АЙТЕ, Я НЕ ДÓБЬСЬ μη με φοβερίζετε, εγώ δε
φοβούμαι· ОН -ЖАЕТ НОЖОМ αυтός φοβερίζει με το
μαχαίρι· ~ ПИСТОЛѢТОМ φοβερίζω με το πι-
στόλι. 2 περικλείω κίνδυνο, επαπειλώ· επι-
σειώ κίνδυνο· ЕМУ́ -АЕТ ОПÁСНОСТЬ αυтός δια-
τρέχει κίνδυνο· ЕМУ́ -АЕТ НЕСЧА́СТЬЕ, СМЕРТЬ
τον περιμένει δυστύχημα, θάνατος.

УГРОЖÁЮЩЕ επίρ. απειλητικά.

УГРОЖÁЮЩІЙ επ. απο μτχ. 1 απειλητικός· ~
ЖЕСТ απειλητική χειρονομία. 2 επικίνδυνος·
-ее ПОЛОЖЕНІЕ επικίνδυνη κατάσταση.

УГРО́ЗА, -и θ. 1 απειλή, φοβέρισμα, φοβέ-
ρα, φόβισμα· ДѢЙСТВОВАТЬ -АМИ дрω (ενεργώ)
με απειλές· ДѢЛАТЬ -И απειλώ, φοβερίζω· ПУ-
СТАЯ ~ κούφια φοβέρα, κενή απειλή, άσφαιρη
απειλή. 2 επικείμενος κίνδυνος, φάσμα· -ВОЙ-
НÁ απειλή πολέμου· СТРА́ШНАЯ ~ τρόμος, τρο-
μάρα.

УГРО́ЗЫСК, -а α. (УГОЛÓВННІЙ РО́ЗЫСК) βλ.

στη λ. рѡзньск.

угрѡхаты ρ.σ.μ. (απλ.). 1 σκοτώνω, ξεκά-
νω, ξεμπερδεύω. 2 ξεοδεύω, σπαταλώ.

угрнзѣть ρ.δ.μ. 1 βλ. **угрнзѣть**. 2 (παλ.)
βασανίζω, τύπτω· τρώγω· **МЕНЯ -ѢЕТ СѢВЕСТЬ**
με τύπτει η συνείδηση. || **-СЯ** με βασανίζει, με
τύπτει.

угрнзѣние, **-я** ουδ. 1 καταφάγωμα, ροκανί-
σμα· τρωγάλισμα. 2 μτφ. τύψη· ~ **СѢВЕСТИ** τύ-
ψη της συνείδησης.

угрнзѣть, **угрнзѣу**, **угрнзѣшь** ρ.σ. κατατρώγω,
ροκανίζω, τρωγαλίζω.

угрнметь, **-ею**, **-еешь** ρ.δ. σκυθρωπάζω, κα-
τσουφιάζω· σκουντουφλιάζω.

угрнмиться, **-млюсь**, **-мишься** ρ.δ. είμαι, φαί-
νομαι σκυθρωπός, κατηφής.

угрнмо επίρ. σκυθρωπά.

угрнмость, **-и** θ. σκυθρωπότητα, κατήφεια.

угрнмый επ., βρ: **-рнм**, **-а**, **-о**. 1 σκυθρω-
πός, κατηφής, κατσούφης· ~ **старнк** σκυθρωπός
γέρος· **-ое лицѡ** σκυθρωπὸ πρόσωπο· ~ **взглѣд**
σκυθρωπὸ βλέμμα. 2 μτφ. άχαρος, βαρύς, κα-
ταθλιπτικός, επαχθής.

угрнзнуть, **-ну**, **-нешь**, παρλθ. χρ. **угрнз**,
-ла, **-ло** ρ.σ. (παλ.) βουλιάζω.

угу (μόριο)· ναι, μάλιστα, αά.

уд, **-а** α. βλ. **удовлетворнтельно** (2 σημ.).

уда, **-ѣ**, πλθ. **уды** θ. (παλ.) βλ. **удочка**.

удѡбриванне, **-я** ουδ. βλ. **удѡбрѣнне** (1 σημ.).

удѡбривать(ся) ρ.δ. βλ. **удѡбрѣть(ся)**.

удѡв, **-а** α. ο βόας.

удавѡться ρ.δ. βλ. **удѡться**.

удавнть, **удавлѡ**, **удавншь**, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **удавленннй**, βρ: **-лен**, **-а**, **-о** ρ.σ.μ. πνί-
γω, στραγγαλίζω. || **-СЯ** κρεμνίμαι, απαγχονί-
ζομαι.

удѡвка, **-и** θ. (διαλι.) θηλειά σύσφιξης.

удѡвлѣнне, **-я** ουδ. κρέμασμα, απαγχόνιση.

удѡвленннк, **-а** α., **-ца**, **-ы** θ. απαγχονί-
σμένος, **-η**.

удѡвливать(ся) ρ.δ. βλ. **удавнть(ся)**.

удалѣнне, **-я** ουδ. 1 απομάκρυνση, ξεμάκρε-
μα· αλάργεμα. 2 εκδίωξη, διώξιμο· αποβολή· ~
из клѡсса διώξιμο απο τη (σχολική) τάξη. 3
εξαγωγή, βγάλσιμο· ~ **зуба** το βγάλσιμο του
δοντιού· ~ **пятна** το βγάλσιμο του λεκέ. ||
αποφυγή· ξεκομμα· ~ **от друзѣй** ξεκομμα απο
τους φίλους. 4 μακρινὸ μέρος.

удалѣнность, **-и** θ. το μακρός, μακρότητα,
μήκος· μακρινή απόσταση.

удалѣнннй επ. απο μτχ. απομακρος, απο-
μακρυσμένος, μακρινός, αλαργινός· **-не места**
απομακρυσμένα μέρη.

удалец, **-льцѡ** α. παλικάρι.

удалнть, **-лѡ**, **-лншь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
удалѣнннй, βρ: **-лен**, **-ленѡ**, **-ленѡ** ρ.σ.μ. 1

απομακρύνω, ξεμακραίνω· αποτραβώ· αποσύρω· ~
мишенѣ на двѡдцѡть мѣтров απομακρύνω το στο-
χο είκοσι μέτρα· ~ **предмѣт от глаз** απομα-
κρύνω το αντικείμενο απο τα μάτια. || μτφ.
(παλ.)· απομονώνω· **егѡ -ли от друзнх** τον
απομάκρυναν απο τους άλλους. || μτφ. κρατώ
σε απόσταση· **он -ыл от себѡ своѡ женѡ** αυτός
κράτησε σε απόσταση τη γυναίκα του. 2 διώ-
χω, βγάζω έξω, πετώ· ~ **ненужные вещи из**
комнаты βγάζω έξω απο το δωμάτιο τα άχρη-
στα πράγματα. || **εξѡг** απαλείφω· ~ **зуб** βγά-
ζω το δόντι· ~ **пятно с матернй** βγάζω το λε-
κέ απο το ύφασμα· ~ **ржавчнну с металла** βγά-
ζω τη σκουριά απο το μέταλλο. || μτφ. διώ-
χω, αποβάλλω· **он -ыл от себѡ такнѣ мнсли**
αυτός απέβαλε τέτοιες σκέψεις. 3 μτφ. διώ-
χω, στέλλω μακριά. || μτφ. απαλλάσσω· **егѡ**
-ли с работѡ τον απομάκρυναν απο τη δου-
λειά· **егѡ -ли от занимѡемого поста** τον α-
πομάκρυναν απο πόστο που κατείχε. || **-СЯ** 1
απομακρύνομαι, αλαργεύω· **лодка -лась от бѣ-**
рега η βάρκα απομακρύνθηκε απο την ακτή.
|| μτφ. ξεφεύγω· ~ **от темѡ** ξεφεύγω απο το θέ-
μα. || μτφ. αποφεύγω, ξεκόβω, αποσπώμαι· ~
от друзѣй ξεκόβω απο τους φίλους. 2 φεύγω·
в старости отец -лся в своѡ деревню στα γε-
ράματα ο πατέρας έφυγε μόνιμα για το χωριό
του. || απολύομαι· αποχωρώ· ~ **от дѡлжнсти**
απομακρύνομαι (απαλλάσσομαι) απο τα καθήκοντα.

удалѡй, **-ѡя**, **-ѡе** κ. **удѡлнй**, βρ: **удѡл**, **-ѡ**,
-о επ. γενναίος, ανδρείος, αντρειωμένος, ά-
φοβος, ατρόμητος· παλικαρίσιος· ~ **пѡрѣнѡ** πα-
λικάρι· **-ѡя пѣснѡ** λεβεντικό τραγούδι· **-ѡе**
лицѡ παλικαρίσιο πρόσωπο. || ορμητικός, α-
κάθεκτος· **-ѡя трѡйка** ακάθεκτη τρόικα.

удѡль, **-и** θ. γενναιότητα, ανδρεία, παλι-
καριά· λεβεντιά.

удѡлѡство, **-а** ουδ. βλ. **удѡль**.

удѡлнть(ся) ρ.δ. βλ. **удалнть(ся)**.

удѡр, **-а** α. 1 χτύπημα· **нанестн** ~ καταφέ-
ρω χτύπημα· ~ **молотком** χτύπημα με το σφυρί
отвестн от себѡ ~ αποφεύγω (αποκρούω) το
χτύπημα· **одннм -ом** με ένα χτύπημα. || χτύ-
πος· κρότος· **-ы топорѡ** τα χτυπήματα του τσε-
κουριού· **подземные -ы** υπόγειοι κρότοι. 2
μτφ. πλήγμα· δεινὸ· **-ы судьбѡ** τα χτυπήματα
της τύχης· **перенестн** ~ υπομένω το πλήγμα. 3
ορμητική επίθεση ή χτύπημα· **молненѡсннй** ~
κεραυνοβόλο πλήγμα· **фланговнй** ~ πλευρική ε-
πίθεση· **решнтельннй** ~ αποφασιστικό χτύπημα.
4 αποπληξία· **он внезапно умер от -а** αυτός
ξαφνικά πέθανε απο αποπληξία. || εκφρ. **под**
-ом (быть, находнться) α) απειλούμαι απο
χτύπημα ή επίθεση· βρίσκομαι σε κίνδυνο. β)
βρίσκομαι σε κρίσιμη κατάσταση· **ставнть под**
~ βάζω σε κίνδυνο.

ударение, -я ουδ. (γραμμ.) ο τόνος· όστ-
рое - η οξεία· тупое - η βαρεία· облежённое
- η περισπωμένη· СЛОГ ПОД -ЕМ τονιζόμενη
συλλαβή· СЛОГ БЕЗ -Я συλλαβή άτονη. || το-
νισμός· λογическое - λογικός τονισμός. ||
μτφ. υπογράμμιση· дѣлать - на чем, на что
τονίζω κάτι.

ударенный επ. απο μτχ. τονιζόμενος· -глас-
ный τονιζόμενο φωνήεν.

ударить, -рю, -ришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
ударенный, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ. 1 χτυπώ·
- кулакóм по столу χτυπώ τη γροθιά πάνω
στο τραπέζι· - по лицу χτυπώ στο πρόσωπο·
- палкой χτυπώ με τη μαγκούρα· - в грудь
χτυπώ στο στήθος· - огнём приоболίζω. ||
μτφ. εισδύω, μπαίνω· лучи солнца -ли в на-
шу комнату οι ακτίνες του ήλιου μπήκαν στο
δωμάτιο. || μτφ. πλήττω· мне вино сразу -ло
в голову εμένα το κρασί αμέσως με χτύπησε
στο κεφάλι. 2 κρούω· - в колокол χτυπώ την
καμπάνα· - в ладоши χτυπώ τα παλαμάκια· -
тревогу σημαίνω (βαρώ) συναγερμό· -ло че-
тыре часа χτύπησε τέσσερις η ώρα. 3 πυροβο-
λώ· он -ил δεкаса и промахнулся αυτός πυρο-
βόλησε τη μεκατόσα και δεν την πέτυχε. 4 ε-
πιτίθεμαι ορμητικά και ξαφνικά· - врага со
всех сторон χτυπώ αφηνιδιαστικά τον εχθρό
απ' όλες τις μεριές (απο παντού). || μτφ. α-
γωνίζομαι κατά τινος· - по бюрократизму χτυ-
пώ το γραφειοκρατισμό. || μτφ. αρχίζω δρα-
στήρια να κάνω κάτι. 5 (για φυσικά φαινόμε-
να)· επέρχομαι ξαφνικά· к утру -ил ливень
κατά το πρωί έρριξε απότομα ραγδαία βροχή·
-ла гроза έπεσε κεραυνός· -ил сильный мороз
έπεσε δυνατό κρύο. || το ρίχνω· - по водке
το ρίχνω στη βότκα (πίνω συχνά βότκα). 6
πλήττω· егó -ил паралич τον χτύπησε παράλυ-
ση (έπαθε παράλυση). || κατέχομαι, με πιάνει·
от жары егó -ил пот απο τη ζέστη έτρεξε ιδ-
ρώτας. 7 τονίζω, υπογραμμίζω. || εκφρ. - во
все колокола διακουδουνίζω, διατυμπανίζω,
διαθρυλώ, διαλαλώ· - по карману βλάπτω, ζη-
μιώνω οικονομικά. || -ся 1 χτυπώ, χτυπιέμαι
προσκρούοντας. || μωλπίζομαι. 2· επιπίπτω·
камень -ился в окно η πέτρα χτύπησε στο πα-
ράθυρο. 3 παραδίδομαι· επιδίδομαι· το ρί-
χνω· - воспоминаниями παραδίδομαι στις α-
ναμνήσεις· - в распутство το ρίχνω στον εκ-
φυλισμό· - в спорт επιδίδομαι στον αθλητι-
σμό. 4 (με τις λ. бегство, бежать) τρέχω ο-
λοταχώς. || εκφρ. - об заклад στοιχηματίζω.

ударник¹, -а α. 1 επικρουστήρας όπλου. 2
πλήκτρο τύμπανου. 3 τυμπανιστής. 4 (στρατ.)
μέλος ομάδας κρούσης.

ударник², -а α. πρωτοπόρος, συντάρникος· -
производства πρωτοπόρος παραγωγής.

ударница, -ы θ. μέλος της ομάδας κρούσης.
ударница, -ы θ. πρωτοπόρα· - производства
πρωτοπόρα της παραγωγής.

ударничество, -а ουδ. η πρωτοπορία· οι
πρωτοπόροι.

ударный¹ επ. 1 κρουστός· - механизм μηχαν-
νισμός κρούσης· -не музыкальные инструменты
τα κρουστά μουσικά όργανα. 2 (στρατ.) της
κρούσης, του χτυπήματος· - батальон τάγμα
κρούσης· -ое направление η κύρια κατεύθυν-
ση του χτυπήματος.

ударный² επ. 1 πρωτοποριακός· -ая работа
η πρωτοποριακή εργασία· -ая бригада η πρω-
τοποριακή μπριγάδα. 2 βασικός, κύριος, ου-
σιώδης· πρώτιστος.

ударяемый επ. απο μτχ. βλ. ударенный.

ударять(ся) ρ.δ. βλ. ударить(ся).

удаться, удамся, удашься, удастся, уда-
димся, удадитесь, удадутся, παρλθ. χρ. удал-
ся, -лась, -лось, προσκτ. удайся ρ.σ. 1 πε-
τυχαίνω, κατορθώνω, ευοδώνω, -δούμαι, τελε-
σφωρώ· операция -лась η εγχείρηση πέτυχε· не
-лось вам это дѣлать δεν κατορθώσατε αυτό να
το κάμετε· дело -лось η υπόθεση τελεσφόρη-
σε· эта попытка не -лась αυτή προσπάθεια α-
πέτυχε. 2 συμβαίνω, τυχαίνω· такие красивые
места вряд ли ещё -увидеть τέτοια ωραία μέ-
ρη αμφιβάλλω, αν θα μου τύχει να ξαναδώ· мне
-лось пройти первым μου έτυχε να περάσω πρώ-
τος. 3 ομοιάζω· сын -лся в отца ο γιός έ-
μοιασε τον πατέρα. 4 επιτυγχάνομαι.

удача, -и θ. επιτυχία· на во всем - па-
ντού επιτυχία, σ' όλα επιτυχία· желаю вам
-и σας εύχομαι επιτυχία.

удачливость, -и θ. τύχη· επιτυχία.

удачливый επ., βρ: -лив, -а, -ο τυχερός·
γούρλης, -ίδιος· καλορίζικος· -ая женщина
τυχερή γυναίκα· - человек τυχερός άνθρωπος,
γούρλης· τυχεράκιας. || επιτυχής, πετυχημένος.

удачник, -а α., -ца, -и θ. τυχερός, -ή τυ-
χεράκιας· ευνοούμενος, (παιδί) της τύχης.

удачно επίρ. επιτυχώς, με επιτυχία.

удачный επ., βρ: -чен, -чна, -чно επιτυ-
χής, πετυχημένος· -ое выражение πετυχημένη
έκφραση· - ответ πετυχημένη (πληρωμένη) α-
πάντηση· выставка была очень -чна η έκθεση
είχε μεγάλη επιτυχία.

удваивание, -я ουδ. βλ. удвоение.

удваивать(ся) ρ.δ. βλ. удвоить(ся).

удвоение, -я ουδ. διπλασίαση, -σμός.

удвоенный αριθμ. επ. διπλός· διπλάσιος·
-ая порция διπλή μερίδα· - "с" διπλό "σ". π.
χ. масса; -ая сила διπλάσια δύναμη.

удвоить, удвóю, удвоишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. удвоенный, βρ: -удвóен, -а, -ο ρ.σ.μ.
διπλασιάζω. || -ся διπλασιάζομαι.

удёл, -а α. 1 γαιονκτήματα δούκα. 2 η ακίνητη περιουσία της αυτοκρατορικής οικογένειας. 3 μτφ. κτήμα, ιδιότητα, χαρακτηριστικό. 4 τύχη, μοίρα· ριζικό.

удэлять ρ.σ.μ. (διαρκ.). 1 φτιάχνω, κατασκευάζω. 2 επεξεργάζομαι, δουλεύω, ομορφαίνω.

уделить, -лѹ, -лѹшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **уделённый**, βρ: -лѸн, -ленѹ, -ленѹ ρ.σ.μ. δίνω μερίδιο· ξεχωρίζω· βγάζω· παραχωρώ· χορηγώ· ~ собѹке кусѹк хлѹба δίνω στο σκυλί ένα κομμάτι ψωμί· ~ из бюджетѹ сѹмму на чтон. χορηγώ από τον προϋπολογισμό ένα ποσό για κάτι. || δίνω· -ѹйте мне полчаса αφιερώστε για μένα μισή ώρα (χρόνο)· -ѹйте ётому внимѹние δόστε σ' αυτό προσοχή.

удэлявать ρ.δ. βλ. **удэлять**. || -ся γίνομαι, κατασκευάζομαι. || επεξεργάζομαι, δουλεύομαι.

уделъный¹ επ. 1 περιουσιακός· -не крестьяне οι αγρότες σαν περιουσία της αυτοκρατορικής οικογένειας.

уделъный² επ.: ~ вес το ειδικό βάρος. || μτφ. βαρύτητα, σπουδαιότητα.

удэлять ρ.δ. βλ. **удэлить**. || -ся παραχωρούμαι, χορηγούμαι. || δίνομαι.

удерж, -у α: без -у ακράττητα· **плѹкѹть без -у** κλαίω ασταμάτητα· **нет -у кому ѹли** на κοτό είναι ακράτητος, δεν έχει όρια· **не знѹет -у** δεν ξέρει τι θα πει εγκράτεια.

удержѹние, -я ουδ. 1 κράτηση· βάσταγμα. || συγκράτηση. 2 κατακράτηση. 3 περιορισμός. || διατήρηση.

удержѹть, **удержѹ**, **удержѹшь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **удержанный**, βρ: -жан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 κρατώ, συγκρατώ, βαστώ· ~ **кого-н от падѸния** κρατώ κάποιον να μην πέσει· ~ **тяжёлый предмет на руках** κρατώ βαρύ αντικείμενο στα χέρια· **кѹчер не -ѹл лошадей** ο αμαξάς δε μπόρεσε να συγκρατήσει τα άλογα· ~ **неприятеля** αναχαίτιζω τον εχθρό. 2 δεν αφήνω να φύγει· **мы хотѸли ѹйти, но дѸдушка нас -ѹл** θέλαμε να φύγουμε, όμως ο παππούς μας κράτησε. 3 μτφ. περιορίζω· ~ **жи твой язык** μάζεφε τη γλώσσα σου (λίγα τα λόγια σου). 4 αφήνω· ~ **за собой сто рублиѹ** κρατώ για τον εαυτό μου εκατό ρούβλια. || διατηρώ· ~ **в пѹмяти** κρατώ στη μνήμη. || (στρατ.) διατηρώ· **приказ - захватить и - мост** διαταγή - να καταληφθεί και να κρατηθεί η γέφυρα. || (για αποδοχές, μισθό)· κάνω κρατήσεις. || -ся 1 κρατιέμαι· έλε -лся на ногах μόλις μπόρεσα να κρατηθώ στα πόδια· **я не смог** ~ δεν μπόρεσα να κρατηθώ. 2 διατηρούμαι· διαρκώ· **их мнѸние про меня -лась дълго** η γνώμη τους για μένα διατηρήθηκε πολύν καιρό. || δεν παραδίνω τη θέση, δεν υποχωρώ· **отряд -лся на прѸжних позициях** το τμήμα κρατήθηκε στις θέ-

σεις του. || παραμένω· **он -лся на слѹжбе** αυτός παρέμεινε στην υπηρεσία. 3 συγκρατιέμαι, είμαι εγκρατής· απέχω, αποφεύγω· ~ **от смѸха** συγκρατιέμαι από τα γέλια· ~ **от слѸз** συγκρατιέμαι από τα δάκρυα (συγκρατώ τα δάκρυα)· ~ **от пьянства** αποφεύγω το μεθύσι.

удерживать(ся) ρ.δ. βλ. **удержѹть(ся)**.

удесѹтерённый επ. απο μτχ. δεκαπλάσιος, πολύ δυνατός ή αυξημένος.

удесѹтерить ρ.σ.μ. δεκαπλασιάζω. || -ся δεκαπλασιάζομαι. || δυναμώνω ή αυξάνω πολύ.

удесѹтерѹть(ся) ρ.δ. βλ. **удесѹтерить(ся)**.

удешевить, -влѹ, -вѹшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **удешевлённый**, βρ: -лѸн, -ленѹ, -ленѹ ρ.σ.μ. φτηναίνω. || -ся φτηναίνω, γίνομαι πιο φτηνός.

удешевлѸние, -я ουδ. μείωση τιμών· φτήνεια.

удешевлять(ся) ρ.δ. βλ. **удешевить(ся)**.

удивѹтельно 1 εκπληκτικά, καταπληκτικά, παράξενα κλπ. επ. || (με αρνητική σημ.)· φοβερά· ~ **противный человек** φοβερά συχαμερός (απεχθής) άνθρωπος. 2 ως κατηγ. είναι περίεργο, παράξενο, εκπληκτικό, άξιο θαυμασμού, απορίας.

удивѹтельный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; 1 εκπληκτικός, παράξενος, περίεργος· -οе **со-впадение** παράξενη σύμπτωση. || καταπληκτικός· -οе **сходство** καταπληκτική ομοιότητα. 2 εξαιρετικός, μεγάλης ολκής· ~ **мерзѹвец** μέγѹλος παλιάνθρωπος.

удивить, -влѹ, -вѹшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **удивлённый**, βρ: -лѸн, -ленѹ, -ленѹ ρ.σ.μ. 1 εκπλήττω, προκαλώ έκπληξη, απορία, θαυμασμό, χαρά ή φόβο· εξαφνιάζω. || -ся εκπλήττομαι, απορώ, παραξενεύομαι· θαυμάζω· εξαφνιάζομαι, εξίσταμαι, μένω έκθαμβος.

удивлѸние, -я ουδ. έκπληξη· εξαφνιασμα· απορία ζωηρή· θαυμασμός. || εκφρ. **на -** για θαύμα, για να θαυμάζει κανένας.

удивлённый επ. απο μτχ. έκπληκτος, -ικός· έκθαμβος.

удивлять(ся) ρ.δ. βλ. **удивить(ся)**.

удила, -ѹл, -ѹм πλθ. στομίδα, ενστόμισμα χαλινού.

удилище, -а ουδ. καλάμι αλιευτικό, φαροκάλαμο.

удильный επ. αλιευτικός· ~ **крючок** αλιευτικό αγκίστρι.

удильщик, -а α. φαρός, αλιέας με φαροκάλαμο.

удирѹть ρ.δ. βλ. **удрѹть**.

удить, **ужѹ**, **ѹдишь** ρ.δ.μ. φαρεύω με αγκίστρι. || -ся πιάνομαι στο αγκίστρι.

удлинение, -я ουδ. επιμήκυνση, μάκρυνση, μάκρεμα· επέκταση· (για χρόνο) παράταση.

удлиненность, -и θ. μακρότητα, το μάκρος.

удлинённый επ. απο μη. επιμήκης, μακρός, μακρουλός· -οε ЛИЦО μακρουλό πρόσωπο.

удлинить, -нѣ, -нѣшь, παθ. μη. παρλθ. χρ. **удлинённый**, βρ: -нѣн, -нѣнѣ, -нѣнѣ ρ.σ.μ. 1 επιμηκύνω, μακραίνω· επεκτείνω· ~ ПЛѢТЬ μακραίνω το φόρεμα· ~ РАБОЧИЙ ДЕНЬ μεγαλώνω την εργάσιμη μέρα. || -ся επιμηκύνομαι, μακραίνω, γίνομαι μακρύτερος.

удлинять(ся) ρ.δ. βλ. **удлинить(ся)**.

удобно 1 επίρ. αναπαυτικά, άνετα, βολικά. 2 ως κατηγ. είναι αναπαυτικά, άνετα, βολικά, εύκολα· МНЕ ЗДЕСЬ ОЧЕНЬ ~ ΕΔΩ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΑΝΕΤΑ· ~ ЛИ ВАМ ПРИЙΤΙ ВѢЧЕРОМ? σας βολεύει να έρθετε το βράδυ; || ταιριάζει, αρμόζει· ~ ЛИ ЭТО СКАЗАТЬ άραγε αρμόζει αυτό να ειπωθεί.

удобность, -и θ. καταλληλότητα, το πρόσφορον.

удобный επ., βρ: -бен, -бна, -бно. 1 αναπαυτικός, άνετος, βολικός· -οε КРЭСЛО αναπαυτική πολυθρόνα· -οε МѢСΤΟ βολική θέση. 2 κατάλληλος· ВОСПОЛЬЗОВАТЬСЯ ~М СЛУЧАЕМ επωφελούμαι απο την κατάλληλη ευκαιρία· ВѢОРАТЬ ~ ΜΟΜΕΝΤ διαλέγω την κατάλληλη στιγμή.

удобоваримость, -и θ. ευεψία.

удобоваримый επ., βρ: -рим, -а, -ο. 1 εύπεπτος, χωνευτικός. 2 μη. υποφερτός, ευκολοβάσταχτος· ευκολονόητος, εύληπτος, κατανοητός· -ая ЛѢКЦΙΑ ευκολονόητη διάλεξη.

удобоисполнимость, -и θ. ευκολία εκτέλεσης.

удобоисполнимый επ., βρ: -ним, -а, -ο εύκολα εκτελούμενος ή πραγματοποιούμενος· πραγματοποιήσιμος.

удобопереносимость, -и θ. το εύκολο της μεταφοράς.

удобопереносимый επ., βρ: -сим, -а, -ο εύκολα μεταφερόμενος, ευμετακόμιστος.

удобопонятность, -и θ. ευληπτότητα, ευληψία, το ευκόλοητον.

удобопонятный επ., βρ: -тен, -тна, -тно; ευνόητος, εύληπτος, ευκολονόητος.

удобопроизносимость, -и θ. το ευπρόφερτον, το ευκολοπρόφερτον, η εύκολη προφορά.

удобопроизносимый επ., βρ: -сим, -а, -ο ευκολοπρόφερτος, ευπρόφερτος.

удобосвойемый επ., βρ: -аем, -а, -ο εύπεπτος, ευκολοχώνευτος.

удобочитаемость, -и θ. το ευανάγνωστον.

удобочитаемый, βρ: -таём, -а, -ο ευανάγνωστος, ευκολοδιάβαστος.

удобрение, -я ουδ. 1 λίπανση εδάφους, φούσκιμα· ~ ПОЛѢЙ λίπανση των χωραφιών. 2 το λίπασμα, η φουσκή. || εκφρ. органические -я φυσικά λιπάσματα (φουσκή)· химические -я χημικά λιπάσματα.

удобрительный επ. λιπαντικός, της λίπανσης (του εδάφους)· ~НЕ ВЕЩЕСТВА λιπαντικές ουσίες· ~ СМЕСЬ λιπαντικό μείγμα.

удобрить ρ.σ.μ. λιπαίνω, φουσκίζω.

удобрять ρ.δ.μ. βλ. **удобрить**. || -ся λιπαίνομαι, φουσκίζομαι.

удобство, -а ουδ. 1 άνεση· ευκολία· ευχέρεια· ДОМ СО ВСѢМИ ~ АМИ σπίτι με όλες τις άνέσεις. 2 τα απαραίτητα, τα χρειώδη, τα εξαρτήματα.

удовлетворение, -я ουδ. 1 ικανοποίηση· ~ ПОТРЕБНОСТЕЙ ικανοποίηση των αναγκών. 2 ευχαρίστηση· ОН ВѢСЛУШАЛ ОТВѢТ С ПОЛНЫМ ~ЕМ αυτός άκουσε την απάντηση με πλήρη ευχαρίστηση. 3 εφοδιασμός, προμήθευση. 4 (παλ.) (για μονομαχία) ικανοποίηση· ТРѢΒОВАТЬ ~ ζητώ ικανοποίηση.

удовлетворённость, -и θ. 1 ικανοποίηση· ~ САМОЛЮБΙΑ ικανοποίηση του φιλότιμου. 2 ευχαρίστηση.

удовлетворённый επ. απο μη. ικανοποιημένος· ευχαριστημένος· ВПОЛНѢ ~ πλήρως ικανοποιημένος· ~ ВИД όψη ικανοποιημένη.

удовлетворительно επίρ. ικανοποιητικά. || 2 μέτρια (βαθμός σπουδής).

удовлетворительность, -и θ. ύπαρξη ικανοποίησης, ικανοποιητικός χαρακτήρας· ~ ОТВѢТА απάντηση ικανοποιητικού χαρακτήρα.

удовлетворительный επ.: βρ: -лен, -льна, -льно ικανοποιητικός· -οε СОСТОЯНИЕ ικανοποιητική κατάσταση· ~ ОТВѢТ ικανοποιητική απάντηση.

удовлетворить, -рѣ, -рѣшь, παθ. μη. παρλθ. χρ. **удовлетворённый**, βρ: -рѣн, -рѣнѣ, -рѣнѣ ρ.σ.μ. 1 ικανοποιώ· ~ оскорблённого ικανοποιώ τον προσβλημένο· ~ ТРѢБОВАНИЯ ικανοποιώ τα αιτήματα· ~ ПОТРЕБНОСТИ населенія ικανοποιώ τις άνάγκες του πληθυσμού. 2 εφοδιάζω, προμηθεύω· ~ предприятие топливом εφοδιάζω την επιχείρηση με καύσιμα. 3 ανταποκρίνομαι (στις προσδοκίες κάποιου). 4 ευχαριστώ. 5 (παλ.) αποζημιώνω. || -ся ικανοποιούμαι· ευχαριστιέμαι.

удовлетворить ρ.δ.μ. βλ. **удовлетворить**. || -ся 1 ικανοποιούμαι. 2 εφοδιάζομαι. 3 ευχαριστιέμαι. 4 αποζημιώνομαι.

удоволить ρ.σ.μ. (παλ.) βλ. **удовлетворить** (1, 2, 4 σημ.).

удовольствие, -я ουδ. 1 ευχαρίστηση· χαρά· αγαλλίαση· просить от -я λάμπω απο χαρά (ευχαρίστηση)· доставить -я παρέχω (φέρω) χαρά (ευχαρίστηση). 2 απόλαυση· ОН предавался всякого рода ~ям επεδόθηκε σε κάθε είδος απολαύσεις· доставить детям много ~ий παρέχω στα παιδιά πολλές απολαύσεις. || εκφρ. жить в своё ~ ευζώω, καλοζώ, ευημερώ· пер-

νώ ζωή χαρισάμενη· в своё - (δέλать) μέχρι πλήρους ικανοποίησης (κάνω κάτι).

удовольствоваться, -ствую, -ствуешь ρ.σ. μ. (παλ.) βλ. удовлетворить (1, 2, 4 σημ.). || -ся βλ. удовлетвориться.

υδοό, -α α. έποφ (επιστ.), τσαλαπετεινός (λκ.).

υδοό, -я α. 1 η αρμεξιά. 2 το άρμεγμα.

υδοόливость, -и θ. βλ. υδοόйность.

υδοόливый επ., βρ: -лив, -а, -ο βλ. υδοό-ный (2 σημ.).

υδοόйность, -и θ. βλ. υδοόй.

υδοόйный επ., βρ: υδοόен, υδοόйна, υδοόйно. 1 της αρμεξιάς· -ое количество молока το γάλα μιας αρμεξιάς. 2 γαλακτερός· -ая коза γίδα πολύ γαλακτοφόρα.

υδοорожание, -я ουδ. άνοδος της ακρίβειας.

υδοорожать(ся) ρ.δ. βλ. υδοорожить(ся).

υδοорожить, -жy, -жишь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. υδοорожённый, βρ: -жён, -жена, -жено ρ.σ.μ. ακριβαίνω, κάνω πιο ακριβός· перевозка гужом -йт товар η μεταφορά φορτίου με κάρο ακριβαίνει το εμπόρευμα. || -ся ακριβαίνω, γίνομαι πιο ακριβός.

υδοοcтаивать(ся) ρ.δ. βλ. υδοοcтoить(ся).

υδοοcтoверение, -я ουδ. 1 βεβαίωση, πιστοποίηση· - подписи βεβαίωση του γνήσιου της υπογραφής· в - своих слов он сослался на факты για επιβεβαίωση των λεγομένων του αναφέρθηκε σε γεγονότα ή ανέφερε γεγονότα· письменное - πιστοποιητικό, έγγραφη βεβαίωση. 2 πιστοποιητικό· έγγραφη βεβαίωση· - личности η ταυτότητα (του πολίτη)· - врачά η βεβαίωση (πιστοποιητικό) του γιατρού.

υδοοcтoверить, -рю, -ришь ρ.σ.μ. πιστοποιώ, βεβαιώνω· - подпись πιστοποιώ το γνήσιο της υπογραφής· - смерть πιστοποιώ το θάνατο· - личность πιστοποιώ την ταυτότητα κάποιου. || (παλ.) διαβεβαιώνω. || -ся διαπιστώνω· пείθομαι· βεβαιώνομαι· cудьи -лись в невинность подсудимого οι δικαστές πείστηκαν για την αθώότητα του κατηγορούμενου.

υδοοcтoверять(ся) ρ.δ. βλ. υδοοcтoверить(ся).

υδοοcтoить, -ю, -ошь ρ.σ.μ. 1 κρίνω άξιο βράβευσης· βραβεύω· τιμώ με βραβείο· - награды τιμώ με βραβείο· - учёной степени τιμώ με τον επιστημονικό τίτλο. 2 αξιώνω, καταδέχομαι, ευαρεστούμαι· στέργω· αξίζω· не -ит когo-н. отвётом απαξιώ να απαντήσω σε κάποιον. || εκφρ. ~ чёсти когo τιμώ κάποιον. || -ся 1 τιμούμαι· βραβεύομαι· - высшей награды τιμούμαι με το ανώτατο βραβείο. 2 αξίζω· αξιώνομαι· он -лся её улыбки αυτός αξιώθηκε του χαμόγελού της. || εκφρ. ~ чёсти (ειρν.) αξίζω τιμής, τιμούμαι.

υδοοcуживать ρ.δ. βλ. υδοοcужиться.

υδοοcужиться, -жусь, -жишься ρ.σ. ευκαιρώ, αδειάζω, έχω αδειά· напишy вам ещё, как υδοοcужусь θα σας ξαναγράψω, όταν ευκαιρέσω.

υδοοчерение, -я ουδ. υιοθέτηση κόρης.

υδοοчерить ρ.σ.μ. υιοθετώ κόρη.

υδοοчерять ρ.δ.μ. βλ. υδοοчерить. || -ся υιοθετούμαι (για κόρη).

υδοочка, -и θ. πετονιά (σύνεργο φαρικής). || εκφρ. поймать (поддётъ, подцепить) на -у πιάνω στο αγκίστρι (εξαπατώ, ξεγελώ, πιάνω στην παγίδα)· попасться (пойтy, поддаться) на -у πιάνομαι (πέφτω) στην παγίδα, την πατώ, τρώω το χάπι.

υδοрать, υдоерy, -удерёшь, παρλθ. χρ. υдорал, -лá, -ло ρ.σ. φεύγω, το σκάζω, το κόβω λάσπη· το στρίβω. || εκφρ. - штыку (απλ.)· κάνω κάτι παράξενο, παράλογο.

υдоужать ρ.δ. βλ. υдоужить.

υдоужить, -жy, -жишь ρ.σ. 1 συμπαραστατώ, συμπαρίσταμαι, συμπαραστέκω· εξυπηρετώ. 2 (ειρν.) εξυπηρετώ από την ανάποδη· υποχρεώνω· δημιουργώ δυσάρεστα.

υдоучать(ся) ρ.δ. βλ. υдоучить(ся).

υдоучающий επ. από μτχ. καταθλιπτικός, βαρύς· -ая тишина καταθλιπτική ησυχία.

υдоучённый επ. από μτχ. 1 καταθλιπτικός, βαρύς, επαχθής· οδυνηρός. 2 στενοχωρημένος, πικραμένος, φαρμακωμένος· βαρυσάλγης.

υдоучить, -чy, -чишь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. υдоучённый, βρ: -чён, -чена, -чено ρ.σ.μ. 1 (παλ.) καταβάλλω, καταπονώ, εξαντλώ· ταλαιπωρώ. 2 καταθλίβω, στενοχωρώ· πικραίνω, φαρμακώνω, βαριοκαρδίζω, πικροκαρδίζω. || -ся καταθλίβομαι, καταστενοχωρούμαι· κατατρώχομαι· με τρώει η στενοχώρια.

υдоумать ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. придумать.

υдоумывать ρ.δ.μ. βλ. υдоумать.

υдоушать(ся) ρ.δ. βλ. υдоушить(ся).

υдоушающий επ. από μτχ. βλ. υдоушливый. || εκφρ. -ие отравительные вещества ασφυξιόγωνα αέρια.

υдоушение, -я ουδ. πνιγμός, πνίξιμο· στραγγαλισμός· απαγχόνιση, -σμός· ασφυξία.

υдоушить, υдоушy, υдоушишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. υдоушенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. πνίγω· στραγγαλίζω· θανατώνω με ασφυξία. || μτφ. περιορίζω· - критику πνίγω την κριτική. || -ся (απλ.) πνίγομαι, απαγχονίζομαι, κρεμιέμαι.

υдоушливость, -и θ. αποπνικτικότητα.

υдоушливый επ., βρ: -лив, -а, -ο. 1 αποπνικτικός, πνιγηρός· ασφυκτικός· - запах αποπνικτική μυρουδιά· -ая жарá ασφυκτική ζέστα. 2 μτφ. δυσάρεστος, αντιπαθής, απεχθής· -ая атмосфера αποπνικτική ατμόσφαιρα (περιβάλλον)· -ая среда αποπνικτικό περιβάλλον.

удуше, -я ουδ. δύσπνοια, πνιγμονή.

уедать ρ.δ. βλ. **уестъ**.

уединение, -я ουδ. 1 απομόνωση, απομάκρυνση, αποτράβηγμα, απόσυρση· ξέκομμα, ξεμονάχιασμα. 2 ερημιά· μοναξιά· ερημότοπος· **жить в -ии** ζω στη μοναξιά.

уединённость, -и θ. απομόνωση, μοναξιά ερημιά.

уединённый επ. απο μτχ. μεμονωμένος, μοναχικός· ξέχωρος· απόμερος· - **ДОМИК** μεμονωμένο σπίτι· || απομονωμένος, ξεμοναχιασμένος· μόνος, μοναχός, μονήρης.

уединить, -нѹ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **уединённый**, βρ: -нѣн, -ненѧ, -ненѢ ρ.σ.μ. απομονώνω, απομακρύνω, αποτραβώ, αποσύρω, αποχωρίζω, ξεκόβω, ξεμοναχιάζω. || -ся απομονώνομαι, αποτραβιέμαι, αποσύρομαι, αποχωρίζομαι· απομακρύνομαι, ξεκόβω· ξεμοναχιάζομαι· ОН -лся в деревне αυτός απομονώθηκε στο χωριό· ОН -лся для бесѣды с другом αυτός αποτραβήχτηκε για να κουβεντιάσει με το φίλο.

уединить(ся) ρ.δ. βλ. **уединить(ся)**.

уезд, -а α. (παλ.) επαρχία (διοικητική περιφέρεια).

уѣздить, **уѣзжу**, **уѣздишь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **уѣженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) ομαλύνω, ισάζω, στρώνω πατώντας· - **дорѡгу** στρώνω το δρόμο (με συχνές διαδρομές). || **καταταλαιπωρώ** με τις διαδρομές· - **лошадѣй** **καταταλαιπωρώ** τα άλογα (με τις πολλές διαδρομές). || -ся πατιέμαι, ισιάζω, στρώνομαι. || **ταλαιπωρούμαι**, **κουράζομαι** απο τις διαδρομές.

уездный επ. 1 επαρχιακός· -ая **территѡрия** το έδαφος της επαρχίας· - **врач** επαρχιακός γιατρός· - **ГОРОД** επαρχιακή πρωτεύουσα. 2 (παλ.) επαρχιώτικος· απλοϊκός, καθυστερημένος. || εκφρ. -οе **присутствие** (παλ.) κρατικό επαρχιωτικό ίδρυμα· -οе **учѣлище** σχολαρχείο διτάξιο (διετές).

уезжать ρ.δ. βλ. **уѣхать**.

уѣженный επ. απο μτχ. ομαλός, ίσιος απο τις διαδρομές αμαξιών· -ая **дорѡга** ομαλός δρόμος.

уѣзживать(ся) ρ.δ. βλ. **уѣздить(ся)**.

уѣм, -у α. (απλ.) ησυχία· -у **нет** у него αυτός δεν ησυχάζει.

уѣмистый επ., βρ: -мист, -а, -ο (παλ. κ. απλ.) ογκώδης· ευμεγέθης.

уѣсть, **уѣм**, **уѣшь**, **уѣст**, **уѣдим**, **уѣдите**, **уѣдят**, παρλθ. χρ. **уѣл**, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **уѣденный**, βρ: -ден, -а -ο ρ.σ.μ. (απλ.). 1 τρώω, βασανίζω, τυραννώ, πρήζω το σικώτι, βγάζω την ψυχή. 2 τρυπώ, σουβλίζω, κεντρίζω.

уѣхать, **уѣду**, **уѣдешь** ρ.σ. φεύγω, αναχωρώ·

ξεκινώ (με μεταφ. μέσο).

уж¹, -ѧ α. ανιοβόλο φίδι (δεντρογαλιά, υδρόβια φίδια κλπ.). || εκφρ. **ПОЛЗѢТѢ**, (**изви-вѧТЬСЯ**) -ѢМ **κολακεύω χαμερπώς**, έρπω.

уж² 1 επίρ. βλ. **ужѣ**. 2 μόριο επιτακτ. μα, αμ, αμέ· - **ѣсли дѣлать, то нѧдо дѣлать хо-рошѡ** μα αν κάνεις (κάτι), να το κάνεις καλά. || (και) να, ιδού.

ужѧк, -ѧ α. (διακλ.) βλ. **уж**¹.

ужѧлить ρ.σ. βλ. **жѧлить**. || εκφρ. **как ужѧ-ленный** σα να τον κέντρισε (σουβλίσε) κάτι.

ужѧривать(ся) ρ.δ. βλ. **ужѧрить(ся)**.

ужѧрить, -рю, -ришь ρ.σ.μ. καλοφώνω· καλοτηγανίζω, καλοτσιγαρίζω. || -ся 1 καλοφώνομαι, καλοτηγανίζομαι. 2 μαζεύομαι, ελαττώνομαι στον όγκο με το ψήσιμο.

ужас, -а α. 1 φόβος, τρόμος, τρομάρα, φρίκη· **внушѧть** - εμπνέω φόβο· **соτροгѧться от -а** τρέμω (ριγώ) απο το φόβο· **какоѢй -!** τι φρίκη! **привестѢи** (**приводѢиТЬ**) в - **καταφοβίζω**, **καταπτѡώ**· **τρομάζω**· **егѢ обѧял** (**охватѢл**) - τον κυρίευσε φόβος και τρόμος. || φρικαλεότητα· -н **войнѢи** οι φρικαλεότητες του πολέμου· **раскѧзывать -н** διηγούμαι φρικαλεότητες. 2 ως κατηγ. είναι καταπληκτικά, εξαιρετικά· - **как вкѢсно** είναι κατανόστιμος, γευστότατος. 3 επίρ. άκρως, πάρα πολύ, υπέρμετρα, υπερβολικά, φοβερά· - **далекѡ** πάρα πολύ μακριά· - **плѡхо** πάρα πολύ άσχημα· - **хорошѡ** κάλλιστα, άριστα, περιλαμπρα, περίφημα· ОН - **мильнѢи человекѢи** είναι υπερχαριτωμένος άνθρωπος· - **как холодно** κρύο-φρίκη. || εκφρ. **до -а** άκρως κλπ. επίρ. βλ. 3 σημ. - **что такѡе** βλ. 2 σημ.

ужасѧть(ся) δ.δ. βλ. **ужаснѣть(ся)**.

ужасѧющий επ. απο μτχ. βλ. **ужаснѢи**.

ужасно 1 επίρ. πάρα πολύ, φοβερά, υπέρμετρα, υπερβολικά, άκρως· ОН - **богѧт** αυτός είναι πάμπλουτος. 2 ως κατηγ. είναι φοβερό, φρικτό, φρίκη· - **ѣхѧть в такоѢй темнѡтѣ** **ѣи** φοβερό να ταξιδεύεις μέσα σε τέτοιο σκοτάδι· **ѣто** - αυτό είναι φρικτό.

ужаснѣть, -нѣ, -нѣшь ρ.σ.μ. εμπνέω (προκαλώ, προξενώ) φόβο· **καταφοβίζω**, **καταπτѡώ**. || -ся **καταφοβѡύμαι**, **κατατρομάζω**, **φρικιάζω**, **φρίττω**.

ужаснѢи επ., βρ: -сен, -сна, -сно. 1 φρικτός, φρικώδης, φρικιαστικός· φρικαλέος· τρομερός· -οе **положение** φρικτή κατάσταση· -οе **несчѧстье** φρικιαστικό δυστύχημα. || πάρα πολύ άσχημος, απάισιος· **απεχθѢи**· у **больнѡго** - **вид** ο άρρωστος έχει απάισια όψη· -ая **погѡда** παλιόκαιρος, βρωμόκαιρος, καιρός-φρίκη. 2 φοβερός, πάρα πολύ δυνατός, ισχυρότατος· -ая **боль** φριχτός πόνος· -ая **сумѡтоха** θόρυβος φοβερός, πανδαιμόνιο, ορμαγδός.

ужасть, -и θ. (απλ.) επίρ. κ. ως κατηγ. βλ. **ужас**.

ужать¹, **ужмý**, **ужмёшь** ρ.σ.μ. στενεύω, μαζεύω, περιορίζω το μέγεθος. || μτφ. (απλ.) λιγυστεύω, ελαττώνω· σφιγγώ· || -ся στενεύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ужать² ρ.σ.μ. (διακμ.) θερίζω.

уже συγκρ. βαθμός του επ. **узкий** και του επир. **узко**.

уже 1 επίρ. πιά, ήδη, τώρα πιά, κιάλας· **он - не ребёнок** τώρα πιά αυτός δεν είναι παιδάκι· **фрукты - созрели** τα φρούτα πια ωρίμασαν· ~ **три года, как он умер** πάνε πια τρία χρόνια, που αυτός πέθανε. 2 μόριο επιτακτικό· πια, ήδη, πλέον· **он - не вернётся** αυτός δε θα γυρίσει πιά· **это - не шутка** αυτό πια δεν είναι αστείο.

ужели κ. **ужель** (παλ.) βλ. **неужели**.

ужение, -я ουδ. φάρεμα με αγκίστρι.

уживаться ρ.δ. βλ. **ужиться**.

уживчивость, -и θ. καλογνωμιά, συγκαταβατικότητα, διαλλακτικότητα· μαλακότητα.

уживчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο καλόγνωμος· καλόβολος· ενδοτικός, διαλλακτικός· συγκαταβατικός, συναινετικός.

ужимать ρ.δ. βλ. **ужать¹** || -ся 1 βλ. **ужаться**. 2 (παλ.) μορφάζω κάνω γκριμάτσες.

ужимки, -мок πλθ. (ενκ. **ужимка**, -и θ.) μορφασμοί, γκριμάτσες· στραβοτσακίσματα του σώματος.

ужин, -а α. το δείπνο· **за -ом** κατά το δείπνο, στο δείπνο.

ужин, -а α. (διακμ.) η θερισμένη ποσότητα.

ужинать ρ.δ. δειπνίζω.

ужинать² ρ.δ. βλ. **ужать²**.

ужинный επ. του δείπνου· ~ **стол** το τραπέζι του δείπνου.

ужинный επ. του φιδιού· ~οе **гнездó** φιδοφυλιά, φιδότρυπα.

ужиться, **уживусь**, **уживёшься**, παρλθ. χρ. **ужился**, -лась, -лось ρ.σ. 1 συνήθιζω σ' ένα μέρος· **я -лся в новом городе** συνήθισα στην καινούρια πόλη. || τα ταιριάζω, συνταιριάζω, ομονοώ, μονιάζω· **с женой он не -лся** με τη γυναίκα του αυτός δεν τα ταίριαξε. 2 μτφ. συμβιβάζομαι· συνυπάρχω· **деспотизм не может - с просвещением** ο δεσποτισμός δε μπορεί να συμβιβαστεί με τη διαφώτιση.

ужли μόριο ερωτηματικό· (παλ. κ. απλ.)· βλ. **неужели**.

ужó επίρ. (απλ.) μετά, ύστερα, κατόπι, έπειτα. || (ως απειλή, εκδίκηση στο μέλλον)· που θα μου πας· θα δεις· **вот - тебе!** θα σου δείξω εγώ! θα δεις! -я **тебя!** θα σε κανονίσω εγώ!

ужóный επ. του φιδιού, φιδίσιος· -ая го-

ловá κεφάλι φιδιού.

ужóнок, -нка, πλθ. **ужάта**, **ужат** α. φιδάκι ανιοβόλο.

ужóныш, -а α. βλ. **ужóнок**.

ужóтка κ. **ужóтко** επίρ. (απλ.) μετά, ύστερα, κατόπι, έπειτα.

узá, -я θ. βλ. **прóполис**.

узакóнение, -я ουδ. 1 νομιμοποίηση. 2 (παλ.) κυβερνητική διάταξη (με ισχύ νόμου).

узакóненный επ. απο μτχ. νομοποιημένος. || επικυρωμένος.

узакóнивать ρ.δ.βλ. **узакóнить**. || -ся νομιμοποιούμαι. || επικυρώνομαι.

узакóнить, -ню, -нишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **узакóненный**, βρ: -нен, -а, -ο ρ.σ.μ. νομιμοποιώ· - **брак** νομιμοποιώ το γάμο. || επικυρώνω.

узакóнить(ся) ρ.δ. βλ. **узакóнивать(ся)**.

узбék, -а α., -ёчка, -и θ. Ουζμπέκος, -а.

узбékский επ. ουζμπέκιμος· ~ **язык** ουζμπέκιμη γλώσσα· ~ **народ** ο ουζμπέκιμος λαός.

уздá, -я πλθ. **узды**, **узд** θ. 1 χαλινό, ηνίο. 2 μτφ. αναχαίτιση, συγκράτηση. || εκφρ. **держáть в -ё** χαλιναγωγώ, περιορίζω, συγκρατώ.

уздéчка, -и θ. χαλινό, -άρι, ηνίο.

уздéчный επ. του χαλινού· -ая **удíла** στομίδα χαλινού.

узди́ στην έκφρ: **под - конτά** στη στομίδα· **держáть лошадь под -** κρατώ το άλογο με το χέρι κοντά στη στομίδα.

úзел¹, **узлá** α. 1 κόμπος· **завязáть -óm** δένω με κόμπο· **завязáть - δένω** κόμπο· **развязáть** ~ λύνω τον κόμπο. || μτφ. περιπλοκή· ~ **противорéчий** κόμπος αντιθέσεων. 2 σημείο διασταύρωσης συγκοινωνιακών δρόμων· **железнодоро́жный** ~ σιδηροδρομικός κόμπος· ~ **связи** το κέντρο διαβιβάσεων. 3 τα γάγγλια· **лимфáтический** ~ τα λεμφογάγγλια· **нервный** ~ εγκεφαλονωτιαία γάγγλια. || εξόγκωμα, οίδημα. 4 (βοτ.) ρόζος, κόμπος· γόνατο. 5 ξεχωριστό τμήμα μηχανής. 6 δέμα, μπόγος. || φιδόγος. 7 κότσος (μαλλιών). || εκφρ. **морскóй** ~ ναυτικός κόμπος (δεσίματος): **завязáть (связáть) -óm** ή **в -** υποτάσσω, δαμάζω, τιθασεύω (κάνω αρνάκι, υποχείριο).

úзел², **узлá** α. κόμπος (ωριαία ταχύτητα ενός μιλλίου).

узелóк, -лкá α. μικρός κόμπος. || δεματάκι, μικρός μπόγος. || εκφρ. **завязáть -** (на **пáмять**) δένω κόμπο (για να θυμηθώ κάτι).

узýлище, -а ουδ. (παλ.) μπουντρούμι, σκοτεινή φυλακή.

úзить, **úжу**, **úзишь** ρ.δ.μ. στενεύω, κάνω πιο στενό. || -ся στενεύομαι, γίνομαι πιο στενός.

úзкий επ., βρ: **úзок**, **узкá**, **úзко**; **úже**. 1

στενός· ~ и длинный στενόμακρος· -ая лента στενή ταινία· -ая улица στενή οδός· || σφιχτός· -οε платье στενό φόρεμα· -ие туфли στενά παπούτσια. 2 μτφ. περιορισμένος· ~ круг знаковых στενός κύκλος γνωστών· -οе совещание στενή σύσκεψη (ολιγομελής)· ~ политический кругозор στενός πολιτικός ορίζοντας. 3 (γλωσσ.) προφερόμενος με περιορισμένο το άνοιγμα του στόματος· ~ гласный στενό φωνήεν. || εκφρ. -οе место τρωτό σημείο.

узковедомственный επ. στενά (αυστηρά) υπηρεσιακός. || μτφ. ιδιοτελής, ιδιωφελής, συμφεροντολογικός· преследовать -ие цели αποβλέπω (αποσκοπώ) σε στενά ιδιοτελείς σκοπούς.

узоклазие, -я ουδ. στενό άνοιγμα ματιών.

узоклазый επ., βρ: -глаз, -а, -ο στενομάτης, στενόφθαλμος.

узкогорный επ. 1 (για αγγεία) στενόλαιμος· ~ кувшин στενόλαιμο λαγήνι. 2 με στενή είσοδο (δίαυλο)· ~ залив κόλπος με στενή είσοδο.

узкогрудный επ., βρ: -груд, -а, -ο στενοθώρακας, με στενό στήθος.

узкоколейка, -и θ. στενή σιδηροδρομική γραμμή.

узкоколейный επ. της στενής σιδηρ. γραμμής· -ая железная дорога βλ. узкоколейка.

узколиственный κ. узколистный επ. στενόφυλλος· -οе растение στενόφυλλο φυτό.

узколобие, -я ουδ. βλ. узколобость.

узколобость, -и θ. στενομετωπία. || στενοτητα αντίληψης.

узколобий επ., βρ: -лоб, -а, -ο. στενομέτωπος. || μτφ. στενόμουαλος, στενής αντίληψης.

узконосный επ. μυτερός· -ая лодка βάρκα με στενή πρόρη· -ие туфли μυτερά παπούτσια.

узкоплёночный επ. στενής ταινίας· ~ киноаппарат κινηματογραφική μηχανή στενής ταινίας.

узкоплечий επ., βρ: -плеч, -а, -ο με στενούς ώμους.

узкорядный επ. (γεωμ.) πυκνών γραμμών· ~ посев σπορά κατά πυκνές γραμμές.

узкоспециализированный επ. στενής (περιορισμένης) ειδικότητας.

узкость, -и θ. στενότητα· ~ улиц η στενότητα των οδών. || μτφ. ολιγότητα· περιορισμός, μετριότητα· ~ политических взглядов η στενότητα των πολιτικών απόψεων.

узловатость, -и θ. η ύπαρξη κόμπων, ρόζων, εξογκωμάτων.

узловатый επ., βρ: -ват, -а, -ο. 1 με κόμπους· -ая верёвка τριχιά με κόμπους. || (για ξύλα) ροζιάρικος. 2 μτφ. ροζιασμένος·

-ие руки ροζιασμένα χέρια. || διογκωμένος, εξογκωμένος· -ие вены διογκωμένες φλέβες.

узловой επ. 1 κεντρικός, που αποτελεί κόμπο (συγκοινωνίας, επικοινωνίας)· -ая станция κεντρικός σταθμός· ~ пункт κεντρικό σημείο (κέντρο). 2 κύριος, βασικός, ουσιώδης· ~ вопрос κεντρικό ζήτημα. 3 γαγγλιακός. 4 τμηματικός· -ая сёрка приборов η κατά τμήματα συναρμολόγηση συσκευών.

узнавание, -я ουδ. βλ. узнание.

узнавать(ся) ρ.δ. βλ. узнать(ся).

узнание, -я ουδ. (παλ.) γνώση, γνώρισμα· πληροφόρηση, -ρία. || δοκιμασία.

узнать, узнать, узнаешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ұзнанный, βρ: ұнан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 μαθαίνω, πληροφορούμαι· я -ал об этом от брата έμαθα γι' αυτό απο τον αδερφό μου я -ал её тайну έμαθα το μυστικό της· ~ новость μαθαίνω το νέο· поздно -ла мать о ранении сына αργά πληροφορήθηκε η μάνα τον τραυματισμού του γιου της· ~ правду μαθαίνω την αλήθεια· от кого вы это -ли? απο ποιόν το μάθατε αυτό; 2 γνωρίζω· ~ её характер γνωρίζω το χαρακτήρα της· ~ друга друга γνωρίζομε ο ένας τον άλλον (το χαρακτήρα, το ποιόν). 3 δοκιμάζω, υφίσταμαι, περνώ· он -ал нищету αυτός δοκίμασε τη φτώχεια. || (ως απειλή)· βλέπω· -ешь θα μάθει, θα δεις· -ет θα μάθει, θα δει. 4 αναγνωρίζω· Евриклия узнала Одиссея от его шрама на ноге η Ευρίκλεια γνώρισε τον Οδυσσέα απο την ουλή στο πόδι· ~ свою вещь (ανα)γνωρίζω το πράγμα μου. || -ся μαθαίνομαι, πληροφορούμαι; γίνομαι γνωστός· это скоро -лось αυτό γρήγορα μαθεύτηκε.

узнаик, -а α., -ца, -и θ. δεσμώντης, -ρια, δέσμιος, -α· φυλακισμένος, -η.

* узор, -а α. διάκοσμος, σχεδιαγράφημα, στολίδι, κεντίδι· ξόμπλι· πλουμίδι.

узорный επ. διακοσμητός· πλουμιστός, ξόμπλιαστός· κεντητός· σχεδιαστός· στολιστός.

узость, -и θ. (κυρλξ. κ. μτφ.)· ~ платья η στενότητα του φορέματος· ~ взглядов στενότητα των απόψεων.

узреть, узрѣ, узрѣшь ρ.σ.μ. 1 (узрѣ) παλ. ορώ, βλέπω. 2 θεωρώ· ~ обиду θεωρώ προσβολή.

узуральный επ. συνήθης, -σμένος.

* узурпатор, -а α. (γραπ. λόγος)· σφετεριστής, νοσφιστής· αλλοτριοφάγος· άρπαγας.

узурпаторский επ. του σφετεριστή.

узурпаторство, -а ουδ. (γραπ. λόγος)· σφετερισμός, νοσφισμός, ιδιοποίηση· αλλοτριοφαγία.

* узурпация, -и θ. βλ. узурпаторство.

узурпировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. (γραπ. λόγος)· σφετερίζομαι, νοσφίζομαι, ιδιοποιού-

μαι, οικειοποιούμαι· αντιποιούμαι. || -ся σφετερίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

*у́зус, -а α. συνήθεια· έξη.

у́зн, уз πλθ. 1 (παλ.)· δεσμά· αλυσίδες· τα δεσμά απο σχοινί, τριχιά. 2 δεσμοί, στενές σχέσεις· у́зн дру́жбы δεσμοί φιλίας.

у́йм, -у α. (απλ.)· -у нег ή не знать -у δεν καθουχάζει, δεν καλμάρει.

у́йма, -и θ. πλήθος, σωρεία, σωρός· μελίσσι· μυρμηκιά· τσούρμο.

у́ймаца, -и θ. (απλ.) βλ. у́йма.

у́йтí, у́йдý, у́йдёшь, παρλθ. χρ. ушёл, ушла, ушло, мτχ. παρλθ. χρ. ушедший, επιρ. мтχ. уйдя κ. (απλ.) ушедши ρ.σ. 1 φεύγω, αναχωρώ· απέρχομαι· го́сти ушли οι φιλοξενοούμενοι έφυγαν· брат ушёл вчера ο αδερφός έφυγε χτες· завтра уйдёт сестра αύριο θα φύγει η αδερφή. || πηγαίνω· все ушли на работу όλοι έφυγαν για τη δουλειά· отец ушёл на охоту ο πατέρας πήγε στο κυνήγι· ~ на вёслах πηγαίνω με τα κουπιά (κωπηλατώντας). 2 δραπετεύω, το σκάζω· αποδιδράσκω· ~ из тюрьмы δραπετεύω απο τη φυλακή. || εγκαταλείπω, αφήνω· она ушла от него αυτή τον παράτησε· он ушёл с институ́та αυτός παράτησε το ινστιτούτο· ~ со сцены εγκαταλείπω τη σκηνή. || мφ. απαλλάσσομαι, γλυτώνω, σώζομαι· ξεφεύγω· он хитрый - не уйдёшь от его капкана αυτός είναι πονηρός, δε θα ξεφύγεις απο την παγίδα του. 3 περιέρχομαι, πηγαίνω, περνώ· отец ушёл на пенсию ο πατέρας πέρασε στη σύνταξη· ~ в отпуск πηγαίνω σε άδεια (παίρνω άδεια)· ~ в запас περνώ στην εφεδρεία. 4 διαβαίνω, περνώ, παρέρχομαι· годы ушли τα χρόνια πέρασαν· время прошло ο καιρός πέρασε. 5 χάνομαι, εξαφανίζομαι· сога́ч пропáл, вместе с ним ушло и его счастье ο πλούσιος πέθανε, μαζί του πάει και η ευτυχία του. || πεθαίνω· ушедшего никогда не забудем τον πεθαμένο (απελθόντα) ποτέ δε θα τον ξεχάσομε. 6 ξοδεύομαι, δαπανώμαι· за это́т ме́сяц ушло много денег αυτόν το μήνα έφυγαν πολλά χρήματα. || χρειάζομαι, απαιτούμαι· целый день уйдёт за это́ дело ολόκληρη μέρα θα φύγει (θα πάει) γι' αυτήν την υπόθεση. 7 (για υγρά) χύνομαι ξεχειλίζω· молоко ушло το γάλα χύθηκε (βράζοντας). 8 προπορεύομαι, προτρέχω· προηγούμαι. || (για ωρολόγια)· πηγαίνω μπροστά. 9 βλ. вместиться. 10 βυθίζομαι, χώνομαι, μπαίνω, μπήγομαι· εισδύω· свая ушла глубоко в землю ο πάσσαλος μπήκε βαθιά στη γη. 11 επιδίδομαι, αφοσιώνομαι· учени́к ушёл в книги ο μαθητής τό 'ριξε στα βιβλία (στη μελέτη). 12 μετατρέπομαι, μετασχηματίζομαι, γίνομαι. || εκφρ. ~ вперёд ξεπερνώ, υπερτερώ, υπερβάλλω· υπερέχω· ~ из жизни (в могí-

лу, к прощанию) φεύγω απο τη ζωή, αποβιώνω, κατεβαίνω στον τάφο, πάω στον άλλο κόσμο· ~ на дно βυθίζομαι, πηγαίνω στον πάτο (πνίγομαι)· далеко ~ προπορεύομαι πολύ, πηγαίνω πολύ μπροστά· недалеко ~ δεν ξεπερνώ πολύ κάποιον· почва или земля ушла из-под ног το έδαφος έφυγε κάτω απο τα πόδια· ~ в себя α) αφοσιώνομαι (δεν παρατηρώ τίποτε γύρω μου). β) κλείνομαι στο καβούκι.

ука́з, -а α. διάταγμα· Президиума Верховного Совета СССР διάταγμα του προεδρείου του Ανώτατου Σοβιέτ της ΕΣΣΔ. || διαταγή. || εκφρ. не ~ кому́ (ως κατηγ.) δεν μπορεί να χρησιμεύσει σαν πρότυπο (υπόδειγμα)· ты мне не ~ εσύ για μένα δεν είσαι πρότυπο.

ука́зание, -я ουδ. ένδειξη· υπόδειξη, δείξιμο· ~ дороги υπόδειξη της οδού· ~ на недостатки υπόδειξη των ελλείψεων (ελαττωμάτων). || οδηγία· по указанию из центра κατά την οδηγία απο το κέντρο· дава́ть ~я молодому δίνω οδηγίς στο νεολαίο.

ука́занный επ. απο мтχ. υποδειγμένος· καθορισμένος· χαραγμένος· путь - Лениным η οδός που χάραξε ο Λένιν.

ука́затель, -я α. 1 δείκτης· доро́жный ~ οδικός δείκτης· ~ скорости δείκτης ταχύτητας. 2 οδηγός (βιβλίο με οδηγίες). 3 πίνακας· библиографический ~ βιβλιογραφικός πίνακας· ~ имен πίνακας ονομαστικός.

ука́зательный επ. δεικτικός· -ая стрелка ο δεικτης (η βελόνη)· -ое местоимение (грамм.) δεικτική αντωνυμία· ~ палец ο δεικτης (δάχτυλο), λιχανός.

ука́зать, укажу́, ука́жешь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. ука́занный, βρ: -зан, -а, -о ρ.σ. 1 δείχνω· ~ пальцем δακτυλοδεικτώ· ~ кому́ доро́гу в го́род δείχνω σε κάποιον το δρόμο για την πόλη· ~ кому́ дверь δείχνω σε κάποιον την πόρτα (να βγει έξω). 2 мφ. υποδείχνω, λέγω· ~ очки́ υποδείχνω τα λάθη· ~ на недостатки λέγω τις ελλείψεις (τα ελαττώματα). 3 κατατοπίζω, ενημερώνω· δίνω οδηγίες. 4 διατάζω, δίνω διαταγή, εντολή.

ука́зка, -и θ. 1 δείκτης (μικρή ράβδος). 2 υπόδειξη· εντολή· де́лать всё по ука́зке όλα τα κάνω με υπόδειξη. || εκφρ. не ~ δεν έχω για πρότυπο (υπόδειγμα).

ука́зный επ. δεικτικός, των οδηγιών· -ая книга βιβλίο οδηγιών. || (παλ.) με διάταγμα (καθερωμένο).

ука́зчик, -а α., -ца, -и θ. δειχτάρης· εντολοδότης.

ука́зывать, -аю, -аешь κ. (παλ.) указу́ю, указу́ешь ρ.δ. 1 βλ. ука́зать. 2 επιβεβαιώνω, μαρτυρώ, δείχνω. || -ся 1 δείχνομαι. || υποδείχνομαι. 2 σημειώνομαι· υπογραμμίζομαι.

ука́лывать(ся) ρ.δ. βλ. **уколóть(ся)**.

укарау́лить ρ.σ.μ. βλ. **устере́чь**.

ука́танный επ. απο μτχ. ομαλός, στρωμένος· ίσιος· λείος.

ука́тать ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ука́танный**, βρ: -тан, -а, -ο. 1 κυλώ, στρώνω, ομαλύνω· ισώνω· λειαινών. 2 βλ. **валя́ть** (2 σημ.). 3 (απλ.) κουράζω με την αμαξάδα. 4 εξασπoστέλλω, στέλλω μακριά· ~ **Сибирь** στέλλω μακριά στη Σιβηρία. || -ся καθαμαξεύω, ισώνω, στρώνω· ομαλύνω με τις διαδρομές αμαξιτών. || πατιέμαι, συμπυκνώνομαι, σφίγγω.

ука́тить, укачú, ука́тись, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ука́ченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ. 1 μ. κυλώ, απομακρύνω κυλώντας· ~ **бóчку** κυλώ το βαρέλι· ~ **колесо́** κυλώ τη ρόδα (τροχό). 2 (για μέσα μεταφοράς)· φεύγω κυλώντας. || (για άνθρωπο) αναχωρώ, φεύγω (με μεταφ. μέσο)· **ОН -и́л за границу** αυτός έφυγε για το εξωτερικό. 3 (απλ.) φεύγω ολοταχώς, το σιάζω. || -ся 1 κυλίω, απομακρύνομαι κυλιόμενος· **мяч -лся** το τόπι κύλισε μακριά. 2 βλ. ενεργ. φ. 2 σημ.

ука́тка, -и θ. 1 κύλιση. 2 το πάτημα του δρόμου απο τα τροχοφόρα.

ука́тывание, -я ουδ. κύλιση, πάτημα, ίσωμα, ομάλυνση· ~ **пóчвы** το πάτημα του εδάφους.

ука́тывать(ся)¹ ρ.δ. βλ. **ука́тать(ся)**.

ука́тывать(ся)² ρ.δ. βλ. **ука́тить(ся)**.

ука́ть, укаю, укаешь ρ.δ. φωνάζω, κραυγάζω, κράζω ου, ου...

укача́ть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ука́чанный**, βρ: -чан, -а, -ο. 1 λικνίζω, ταλαντεύω την κούνια· αποκοιμίζω. 2 ζαλίζω με το πολύ κούνημα. || -ся ζαλίζομαι απο το πολύ κούνημα.

ука́чивание, -я ουδ. κούνημα, λικνιση.

ука́чивать(ся) ρ.δ. βλ. **укача́ть(ся)**.

ука́шивать ρ.δ. βλ. **уко́сить**.

ука́сить(ся) ρ.σ. βλ. **кв́асить(ся)**.

укипа́ть, -ает ρ.δ. βλ. **укипéть**.

укипéть, -пéт ρ.σ. 1 βράζω πλήρως. 2 λιγoστεύω απο το βράσιμο.

укиса́ть, -ает ρ.δ. βλ. **уки́снуть**.

уки́снуть, -нет, παρлθ. χρ. **уки́с, -ла, -ло** ευνίζω τελείως.

ука́д, -а α. 1 τρόπος (καθιερωμένος)· τακτική· **но́вый - жизни** καινούριος τρόπος ζωής. 2 οικονομικό σύστημα ή μορφή· **рабовладе́льский** ~ το δουλοκτητικό σύστημα· **феодалённый** ~ φεοδαρχικό σύστημα· **общественно-экономический** ~ κοινωνικο-οικονομικό σύστημα.

ука́дистый επ., βρ: -дист, -а, -ο (παλ.) 1 βλ. **вместительный**. 2 βολικός· τακτοποιήσιμος· μικρού μεγέθους.

ука́дка, -и θ. 1 τακτοποίηση· διευθέτη-

ση. 2 τοποθέτηση· βάσιμο· φτιάξιμο· εγκατάσταση. 3 (διαлк.) μπαούλο, σεντούκι.

ука́дочный επ. της τακτοποίησης κλπ. ουσ. **ука́дчик, -а** α, -ца, -н θ. αυτός που κάνει την τοποθέτηση, την εγκατάσταση ή τη διευθέτηση.

ука́дывание, -я ουδ. βλ. **ука́дка**.

ука́дывать(ся) ρ.δ. βλ. **улож́ить(ся)**.

ука́дываться ρ.δ. βλ. **улёчься**.

ука́нать ρ.σ.μ. (διαлк) παρακαλώ, ικετεύω.

ука́ивать(ся) ρ.δ. βλ. **ука́и́ть(ся)**.

ука́и́ть, -ёю, -ёшь ρ.σ.μ. κολλώ. || -ся κολλώ.

ука́йка?, -и θ. κόλληση.

ука́йка?, -и θ. είδος κυπρίνου του γλυκού νερού.

ука́л, -а α. 1 επικλινές μέρος, πλαγιά· κατωφέρεια· κατήφορος· **ука́таться под -ом** κυλιέμαι στον κατήφορο. 2 κλίση, γέρμα· ~ **мáчты** η κλίση του καταρτιού· ~ **столбá** η κλίση του στύλου. 3 απόκλιση· ~ **в ту и другúю стóрону** κλίση προς τη μία και την άλλη πλευρά. 4 μτφ. παρέκκλιση, απομάκρυνση (απο τα καθιερωμένα)· **пράвнýй** ~ δεξιά παρέκκλιση· **лéвнýй** ~ αριστερή παρέκκλιση· **бoрьбá с -ами в пáртии** πάλη ενάντια στις παρεκκλίσεις στο κόμμα. 5 μτφ. τάση, κλίση· κατεύθυνση· προορισμός· **спортíвные и́гры с воённым -ом** αθλοπαιδιές με περιεχόμενο στρατιωτικής εκπαίδευσης. || εκφρ. **под - идт́и** ή **напράв́иться** πηγαίνω τον κατήφορο, κατηφορίζω.

ука́лнение, -я ουδ. απομάκρυνση, απόκλιση· αλλαγή κατεύθυνσης. || αποτροπή.

ука́лнить, -онú, -óнишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **ука́лнённый**, βρ: -нён, -ненá, -ненó ρ.σ. μ. (παλ.) απομακρύνω, αποκλίνω, δίνω άλλη κατεύθυνση. || μτφ. αποτρέπω· ~ **когó-н.** от преступлénия αποτρέπω κάποιον απο το έγκλημα. || -ся 1 αποφεύγω, διαφεύγω· ~ **от удáра** αποφεύγω το χτύπημα. 2 μτφ. δεν επιθυμώ· ~ **от знакóмств** αποφεύγω τις γνωριμιές· ~ **от пpямóго отвéта** αποφεύγω να απαντήσω ξεκάθαρα. 3 παρεκκλίνω, ξεφεύγω, αλλάζω κατεύθυνση· **мы -лись вπράво и попáли в бoлóто** εμείς παρεκκλίναμε δεξιά και πέσαμε στο βάλτο· **дорóга -лась влево** ο δρόμος έστριβε αριστερά. 4 μτφ. εξοκέλλω, παρεκτρέπομαι.

ука́лоука́затель, -я α. οδικός δείκτης ανωφέρειας ή κατωφέρειας.

ука́лчивость, -и θ. υπεκφυγή.

ука́лчивнýй επ., βρ: -чив, -а, -ο με υπεκφυγή· ~ **отвéт** απάντηση με υπεκφυγή.

ука́лнать(ся) ρ.δ. βλ. **ука́лнить(ся)**.

ука́лчина, -н θ. σκαλμός, σκαρμός.

ука́внýлать ρ.σ. (απλ.) φεύγω κουτσαίνοντας, ταλαντευόμενος.

уко́кать ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **укоко́шить**.

укоко́шить, -шу, -шишь ρ.σ.μ. (απλ.) σκο-
τώνω.

уко́л, -а α. 1 κέντρισμα, νύξη· σουβλισμα·
τρύπημα· - **штыко́м** λογχισμός. 2 (ιατρ.) ένε-
ση. 3 κεντρισμένο (πονεμένο) μέρος. 4 μτφ.
υπαινιγμός.

уко́лчивать ρ.δ. βλ. **уколотить**. || -ся 1
ταρατσώνομαι. 2 καλύπτομαι (με καρφιά κ.τ.τ.).

уколотить ρ.σ.μ. 1 βλ. **трамбовать**. 2 καρ-
φώνω· χτυπώ πολλά καρφιά· καλύπτω (με καρφιά
κ.τ.τ.)· - **дверь гвоздя́ми** κατατρύπω την
πόρτα με καρφιά. 3 (απλ.) χτυπώ, σκοτώνω.

уко́лоть ρ.σ.μ. 1 νύσσω, κεντρίζω, κεντώ,
τρύπω· - **штыко́м** λογχίζω· - **ножом** μαχαιρώνω·
- **палец игло́лкой** τρυπώ το δάχτυλο με το βε-
λόνι· - **шило́м** σουβλίζω. 2 μτφ. προσβάλλω,
θίγω· πληγώνω· - **чем-н.** **самолю́бие** θίγω το
φιλότιμο κάποιου με κάτι· - **кого-н.** **наме́ком**
θίγω κάποιον με υπαινιγμό. 3 τρυπώ, κάνω
τρύπες· **при приме́рке портни́ха -ла всю ё́лку**
прико́лками στην πρόβα η μοδίστρα κατατρυ-
πησε τη φούστα με καρφίτσες. || -ся τρυπιέ-
μαι, κεντρίζομαι· σουβλίζομαι· - **до кро́ви**
κεντρίζομαι μέχρι αίμα.

уколу́пнуть ρ.σ.μ. (απλ.). 1 βλ. **колу́пать**.
2 βλ. **уцпи́нуть**.

укомплектова́ние, -я ουδ. βλ. **комплектова́-**
ние.

укомплектова́нный επ. απο μτχ. συμπληρωμέ-
νος, πλήρης.

укомплектова́ть ρ.σ. βλ. **комплектова́ть** (1
σημ.). || -ся βλ. **комплектова́ться**.

укомплектова́ывать(ся) ρ.δ. βλ. **комплекто-**
ва́ть(ся).

уконопа́тить ρ.σ.μ. βλ. **конопа́тить**.

уконопа́чивать ρ.δ. βλ. **конопа́тить**.

уко́р, -а α. βλ. **упрёк**. || εκφρ. **не в - ска́-**
зано δεν ειπώθηκε για κατηγορία· **ста́вить в**
- кому́ что μέμφομαι κάποιον για κάτι.

уко́рачивание, -я ουδ. βλ. **уко́рочение**.

уко́рачивать(ся) ρ.δ. βλ. **уко́ротить(ся)**.

уко́речение, -я ουδ. 1 ριζώση, -μα, ριζο-
βόλημα. 2 μτφ. θεμελίωση· - **привы́чек** το ρι-
ζωμα των συνηθειών.

уко́рени́ть, -ню́, -нишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. **уко́рени́нный**, βρ: -нен, -ненá, -ненó ρ.
σ.μ. 1 ριζώνω, κάνω να ριζώσει· - **расса́ду**
κάνω να ριζώσει το φυτώριο. 2 μτφ. θεμελιώ-
νω· - **обы́чай** θεμελιώνω τη συνήθεια. || -ся
1 ριζώνω, ριζοβολώ, απλώνω ρίζες. 2 θεμε-
λιώνομαι· **мно́гие обы́чайи -лись с да́вних вре-**
ме́н πολλές συνήθειες ριζωσαν απο τα παλιά
χρόνια.

уко́рени́ть(ся) ρ.δ. βλ. **уко́рени́ть(ся)**.

уко́ризна, -и θ. βλ. **уко́р**.

уко́ризна́нный επ. κατηγορικός, της μορφής.

уко́ри́тельный επ. βλ. **уко́ризна́нный**.

уко́ри́ть, -рю́, -ришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
уко́ре́нный, βρ: -нен, -ненá, -ненó ρ.σ.μ.
βλ. **упре́кнۇть**.

уко́ротить, -рочۇ́, -ротிшь κ. (παλ.) -ρό-
тишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **уко́ро́ченный**, βρ:
-чен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 βραχύνω, κοντεύω· μι-
κραίνω· - **рукава́** κοντεύω τα μανίκια· - **свои́**
шаги́ μικραίνω τα βήματά μου. 2 (για χρόνο)
συντομεύω, συντέμνω, κόβω· - **сро́к** συντομεύω
την προθεσμία· - **рассто́яние** συντομεύω την α-
πόσταση. 3 μτφ. χαλιναγωγώ, σφίγγω τα λου-
ριά, περιορίζω· κάνω ευπειθή. || εκφρ. -

хвост кому́ (απλ.) βλ. 3 σημ. - **язы́к кому́**
(απλ.) υποχρεώνω κάποιον να μιλά λιγότερο ή
να μη αυθαδιάζει. || -ся 1 βραχύνομαι, κοντεύο-
μαι, μικραίνω. 2 συντομεύομαι, συντέμνομαι.
3 μτφ. χαλιναγωγούμαι, περιορίζομαι· γίνο-
μαι ευπειθής.

уко́рочение, -я ουδ. βραχύνση, κόντεμα, μι-
κραιμα. || συντόμευση, σύντμηση.

уко́роченный επ. απο μτχ. βραχύς, κοντεμέ-
νος, μικραιμένος. || συντομευμένος, συντμη-
μένος.

уко́ра́ть ρ.δ. βλ. **уко́ри́ть**. || -ся μέμφομαι,
κατηγορούμαι.

уко́с, -а α. 1 κόσισμα, θέρισμα. 2 η κοσι-
σμένη ποσότητα.

уко́сить ρ.σ.μ. κοσιζω, θερίζω εντελώς· τε-
λειώνω το κόσισμα, το θερισμό.

уко́сный επ. κοσιστικός, θεριστικός· για
κόσισμα, για θέρισμα· **-не поля́** χωράφια για
κόσισμα, για θέρισμα.

укра́дкой επίρ. κρυφά· κλέφτικα· **она́ - от**
мáтери вы́шла на у́лицу αυτή κρυφά απο τη μά-
να βγήκε στο δρόμο· **взгляну́ть** - κρυφοκοιτά-
ζω, κρυφολέπω.

укра́дучись επίρ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **укра́-**
дкой.

укра́йна, -и θ. (παλ.) η παραμεθόρια περι-
οχή.

укра́инец, -ица α., -ка -и θ. Ουκρανός,
-ίδα.

украиниза́ция, -и θ. εξουκραίνιση.

украинизи́ровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.
εξουκραίνιζω. || -ся εξουκραίνιζομαι.

украини́зм, -а α. ουκρανισμός (λέξη ή φρά-
ση ουκρανική).

укра́инный επ. (παλ.) παραμεθόριος· - **го́-**
род παραμεθόρια πόλη.

укра́инский κ. (παλ.) **укра́инский** επ. ου-
κρανικός· - **язы́к** ουκρανική γλώσσα.

укра́сить ρ.σ.μ. στολιζω, διακοσμάω· εξωρα-
ίζω· - **дом** στολιζω το σπίτι· - **го́род** εξω-
ραίζω την πόλη· - **цвета́ми** ανθοστολιζω· - **вен-**

κόμ στολίζω με στεφάνι (στεφανώνω) · ~ **φλά-
гами** σημαιοστολίζω · ~ **карτίнами** εικονοστο-
λίζω. || **μτφ.** ωραιοποιώ, ομορφαίνω · ~ **речь**
риторическими фигурами ομορφαίνω το λόγο
με ρητορικά σχήματα · ~ **жизнь** ωραιοποιώ τη
ζωή. || **-ся** στολίζομαι · εξωραίζομαι. || ο-
μορφαίνω, ωραιοποιούμαι.

украсть ρ.σ. βλ. **красть**.

украшательство, -α ουδ. ωραιοποίηση (συ-
νήθως περιττή).

украшάτ(ся) ρ.δ. βλ. **укра́сить(ся)**.

украшение, -я ουδ. στολισμός, εξωραϊσμός ·
διακόσμηση · ~ **цветами** ανθοστόλισμα, επάνθι-
ση · ~ **венком** επίστεψη, επιστεφάνωμα · ~ **фла-
гами** σημαιοστολισμός · ~ **карτίнами** εικονο-
στολισμός · ~ **вокруг** περικόσμηση · ~ **вышив-
кой** διακέντηση, ξόμπλιασμα. || (κυρλξ. κ.
μτφ.) στολίδι, κόσμημα · **ёлочные** -я στολί-
δια του χριστουγεννιάτικου δέντρου · **драго-
ценные** -я πολύτιμα στολίδια.

укрепительный επ. 1 οχυρωματικός · -οε со-
оружение οχυρωματικό έργο. 2 (παλ.) τονω-
τικός, δυναμτικός.

укрепítть ρ.σ.μ. 1 στερεώνω, στεργιώνω πιο
γερά · σταθεροποιώ · συνδέω πιο γερά · ~ **плот-
тину** στερεώνω πιο γερά το φράγμα · ~ **доску**
гвоздями καρφώνω γερά τη σανίδα. || **μτφ.** δυ-
ναμώνω · ~ **власть** στεργιώνω την εξουσία · ~
дружбу δυναμώνω τη φιλία. 2 τονώνω, ενι-
σχύω · **жизнь** κλίματ -йл егò здорòвье το νό-
τιο κλίμα καλυτέρευσε την υγεία του · ~ **нер-
вы** τονώνω τα νεύρα · **свежий** воздух -йл егò
лёгкие ο φρέσκος (καθαρός) αέρας τόνωσε τα
πνευμόνια του. 3 (στρατ.) οχυρώνω · ~ **мес-
тность** οχυρώνω την τοποθεσία · ~ **город** οχυ-
ρώνω την πόλη. 4 ισχυροποιώ, κραταίωνω · ~
страну κάνω τη χώρα ισχυρή (κραταία). || **-ся**
1 στερεώνομαι, στεργιύνομαι · σταθεροποιού-
μαι. 2 δυναμώνω · τονώνομαι · **нервы** -лись τα
νεύρα τονώθηκαν. || ισχυροποιούμαι. 3 **μτφ.** γί-
θεμελιώνομαι, ριζώνω · μένω ακλόνητος, ακρά-
δαντος · ~ **в своих убеждениях** μένω ακλόνητος
στις πεποιθήσεις μου. 4 οχυρώνομαι · **войска**
-лись на склонах горы τα στρατεύματα οχυ-
ρώθηκαν στις πλαγιές του βουνού.

укрепление, -я ουδ. 1 στερέωμα, στέργιω-
μα · σταθεροποίηση. 2 δυνάμωμα, τόνωση · ενι-
σχυση · ~ **оборóны** ενίσχυση της άμυνας. 3 ο-
χύρωμα · **линия** -ий οχυρωματική γραμμή · **дол-
говременные** -я μόνιμα οχυρά · **береговíе** -я
επάκτια οχυρά.

укреплённый επ. απο μτχ. οχυρωμένος · ~ **рай-
он** οχυρωμένη περιοχή.

укреплáть(ся) ρ.δ. βλ. **укрепítть(ся)**.

укреплáющий επ. απο μτχ. δυναμτικός, το-
νωτικός · -ее средство τονωτικό φάρμακο.

укрòмность, -и θ. ανάμερη θέση.

укрòмный επ. βρ: -мен, -мна, -мно ανάμε-
ρος, απόμερος, παράμερος · απομονωμένος · ~
домик απομονωμένο σπιτάκι · -οе местéчко α-
πόμερη θεσούλα · ~ **уголок** ανάμερη γωνίτσα.

укрòп, -а α. φαινίκουλο (επιστ.), μάραθο
(λκ.).

укрòпный επ. του μάραθου · ~ **запах** μυρου-
διά μάραθου · ~ **не семенá** οι μαραθόσποροι.

укротítель, -я α., -ница, -н θ. δαμαστής,
-άστρια, τιθασειτής · ~ **зверей** θηριοδαμα-
στής · ~ **львов** δαμαστής λιονταριών.

укротítть, **укрòщý**, **укротítшь**, παθ. **μτχ.**
парлθ. χρ. **укрòщённый**, βρ: -щён, -щёнá -ò
ρ.σ.μ. 1 εξημερώνω · δαμάζω, τιθασειύω · ~ **тý-
гра** εξημερώνω την τίγρη. 2 **μτφ.** συγκρατώ, υ-
ποτάσσω · ~ **гнев** δαμάζω το θυμό. || **-ся** 1 ε-
ξημερώνομαι. 2 συγκρατιέμαι · **гнев** -лся ο
θυμός συγκρατήθηκε.

укрòщáть(ся) ρ.δ. βλ. **укротítть(ся)**.

укрòщение, -я ουδ. 1 εξημέρωση, δάμαση,
τιθάσειυση · ~ **льва** εξημέρωση του λιονταριού.
2 συγκράτηση, υπόταξη · ~ **гнёва** συγκράτηση
του θυμού.

укрупнение, -я ουδ. μεγέθυνση, μεγάλωμα,
επαύξηση · ~ **колхозов** το μεγάλωμα των κολχόζ.

укрупнённый επ. απο μτχ. μεγεθυνμένος, με-
γαλωμένος, επαυξημένος · ~ **колхоз** μεγαλωμένο
κολχόζ.

укрупнítть, -нò, -нítшь, παθ. **μτχ.** **парлθ.**
χρ. **укрупнённый**, βρ: -нён, -ненá, -ненò ρ.
σ.μ. μεγεθύνω, μεγαλώνω, επαυξαινώ · κάνω πιο
μεγάλο · ~ **трест** μεγαλώνω την εταιρεία. ||
-ся μεγεθύνομαι, μεγαλώνω · επεκτείνομαι.

укрупнáть(ся) ρ.δ. βλ. **укрупнítть(ся)**.

укрутítть ρ.σ.μ. (απλ.) περιτυλίγω · περι-
δένω. || (παλ.) στολίζω (τη νύφη). || **-ся**
περιτυλιγόμαι · περιδένομαι · ~ **шарфом** περι-
τυλιγόμαι με το κασκόλ.

укрúчивать(ся) ρ.δ. βλ. **укрутítть(ся)**.

укривáтель, -я α., -ница, -н θ. ο αποκρύ-
πτων, η αποκρύπτουσα · ~ **престýпника** ο απο-
κρύπτων εγκληματία · ~ **бандита** λησταποδόχος ·
~ **ворá** ο αποκρύπτων κλέφτη ή κλεπταποδόχος.

укривáтельство, -а ουδ. απόκρυψη · ~ **кражи**
απόκρυψη κλοπής · ~ **престýпника** απόκρυψη ε-
γκληματία · **судítть за** ~ **бежавшего из тюрьмы**
δικάζω για απόκρυψη δραπέτη των φυλακών.

укривáть(ся) ρ.δ. βλ. **укрúть(ся)**.

укрúтие, -я ουδ. 1 κάλυψη, σκέπασμα. 2
προστασία, προφύλαξη. 3 (στρατ.) σκέπαστρο.
4 απόκρυψη (καταζητούμενου, καταδιωκόμενου).

укрúтый επ. απο μτχ. 1 καλυμμένος, σκεπα-
σμένος. 2 προφυλαγμένος, προστατευμένος.

укрúть, **укрúю**, **укрúешь**, παθ. **μτχ.** **парлθ.**
χρ. **укрúтый**, βρ: **укрúт**, -а, -ò ρ.σ.μ. 1 κα-

λύπτω, σκεπάζω καλά· ~ ОДЕЯЛОМ σκεπάζω καλά με το πάπλωμα. 2 προστατεύω, προφυλάγω· ~ ОТ ДОЖДЯ προστατεύω από τη βροχή. 3 αποκρύπτω (καταζητούμενο, καταδιωκόμενο)· συγκαλύπτω. || -СЯ 1 καλύπτομαι, σκεπάζομαι καλά. 2 προστατεύομαι, προφυλάγομαι. 3 κρύβομαι.

ўксус, -а (-у) α. ξίδι, το ξινό, το όξος.

ўксусник, -а α. βλ. ўксусница.

ўксусница, -и θ. το μποκαλάκι με το ξίδι, το οξοδοχείο.

ўксусный επ. ξινός, όξινος, του ξιδιού. ~ запах η μυρουδιά του ξιδιού· -ое производство η παραγωγή ξιδιού. || εκφρ. -ое дерево ο ρους, το ρούδι, το χρυσόξυλο, σουμάκι, η βурсιά· -ая кислота το οξεικόν οξύ· -ая эссенция καθαρό οξεικόν οξύ.

укупить ρ.σ.μ. (με το αρνητικό μόριο не)· не ~ δεν μπορώ να αγοράσω (λόγω υψηλής τιμής).

укупоривание, -я ουδ. βλ. укупорка (ισμ.).

укупоривать ρ.δ. βλ. укупорить. || -СЯ συσκευάζομαι· πακετάρομαι.

укупорить ρ.σ.μ. 1 βουλώνω, σφραγίζω καλά (δοχείο). 2 (απλ.) συσκευάζω· πακετάρω.

укупорка, -и θ. 1 βούλωμα, πωματισμα, σφράγιση. 2 συσκευή βουλώματος, σφραγίσματος. 3 υλικό πωματισμού.

укупорочный επ. του πωματισματος· ~ материал υλικό πωματισμού· -ая машина μηχανή (συσκευή) πωματισμού.

укус, -а α. δάγκωμα· δαγκωματιά· τσίμπημα· κέντρισμα.

укусить, укусу́, укусишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. укушенный, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 δαγκώνω· κεντρίζω· τσιμπώ· собака -ла мне нóгу το σκυλί με δάγκασε στο πόδι· комáр -ил егó τον τσίμπησε το χουνούπι· осá -ла братишку η σφήκα κέντρινσε το αδερφάκι. 2 κόβω με τα δόντια· κόрка - твердая, не -сильη η κοριά είναι σκληρή, δε θα την κόψεις με τα δόντια.

укутать ρ.σ.μ. περιτυλίγω, κουκουλώνω· περικαλύπτω· ~ ребёнок κουκουλώνω το παιδάκι· ~ дерево солóмоу περικαλύπτω το δέντρο με άχυρα (για να μην παγώσει). || -СЯ περιτυλιγομαι, κουκουλώνομαι· περικαλύπτομαι.

ука́тывать(ся) ρ.δ. βλ. уку́тать(ся).

улавливание, -я ουδ. (κυρλεξ. κ. μτφ.) σύλληψη, πιάσιμο.

улавливать ρ.δ. βλ. уловить. || -СЯ (κυρλεξ. κ. μτφ.) συλλαμβάνω, πιάνω).

уладить, улажу, уладишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. улаженный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 τακτοποιώ, διευθετώ· διακανονίζω, ρυθμίζω· εξομαλύνω· ~ дело τακτοποιώ την υπόθεση· ~

вопрос διευθετώ το ζήτημα. || συμφιλιώνω, συνδιαλλάσσω· ~ упрямцев συμφιλιώνω τους πεισματάρηδες. 2 ευθετίζω, συγυρίζω. || διорθώνω, επανρθώνω· ξαναφτιάχνω. || -СЯ τακτοποιούμαι, διευθετούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. все -лось όλα τακτοποιήθηκαν.

улаживание, -я ουδ. 1 τακτοποίηση, διευθέτηση, διακανονισμός· ρύθμιση· εξομάλυνση. 2 συμφιλίωση, συνδιαλλαγή. || συγύρισμα, ευθέτιση. || διόρθωση, επανόρθωση.

улаживать(ся) ρ.δ. βλ. уладить(ся).

улаживать ρ.δ. βλ. уломать. || -СЯ πείθομαι δύσκολα, είμαι δυσκολόπιστος.

*ула́н, -а α. ουλάνος.

уланский επ. ουλάνικος.

уластить, -ащу, -астишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. улащенный, βρ: -щен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.) καλοπαίρνω, καλοπιάνω.

улащивать ρ.δ. βλ. уластить.

улежать ρ.σ. ξαπλώνω, κατακλίνομαι. || -СЯ 1 βλ. слежаться. 2 (απλ.) ωριμάζω με το πέραςμα του χρόνου (για κομμένους καρπούς).

улезать ρ.δ. βλ. улезть.

улезть, улезу, улезешь, παρлθ. χρ. улез, -ла, -ло, προστι. улезь ρ.σ. (απλ.) φεύγω, απομακρύνομαι έρποντας.

улей, улья α. κυφέλη, μελισσοκόφινο.

улейный επ. της κυφέλης· -ое производство η παραγωγή κυφελών.

улепетнуть ρ.σ. βλ. улепетывать.

улепетывать ρ.δ. (απλ.) βλ. удрать.

улепить, улеплю, улепишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. улепленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. (παλ.) κολλώ. || -СЯ κολλιέμαι.

улеплять(ся) ρ.δ. βλ. улепить(ся).

улестить, улещу́, улестишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. улещенный, -щен, -щенá, -щенó ρ.σ.μ. (απλ.) κολακεύω, καλοπαίρνω, καλοπιάνω.

улетать ρ.δ. βλ. улетитъ.

улетить, улечу́, улетишь ρ.σ. 1 πετώ μακριά· φεύγω πετώντας. 2 τρέχω ταχύτατα (σαν να πετώ). 3 (για χρόνο) διαβαίνω, περνάω γρήγορα. 4 μτφ. πετώ (για σκέψεις, όνειρα κλπ.).

улетучиваться ρ.δ. βλ. улетучиться.

улетучиться, -чусь, -чешься ρ.σ. 1 εξατμίζομαι· εξαερώνομαι. || μτφ. εξαφανίζομαι, χάνομαι. 2 (απλ.) φεύγω, απέρχομαι.

улечься, улягусь, уляжешься, улягутся, παρлθ. χρ. улэгся, улеглась, -лось, προστι. улягся ρ.σ. 1 ξαπλώνω, -ομαι, κατακλίνομαι, πλαγιαίζω· ~ набок πλαγιαίζω στο πλευρό. || χωρώ καθιστός. 2 κάθομαι καλά, όπως χρειάζεται· χωρώ (για αντικείμενα). || πέφτω σιγά-σιγά, κατακάθομαι· пыль -лась η σκόνη κατακάθησε. 3 κοπάζω, καλμάρω, ξεπέφτω· κατευνάζω· ~ГСЯ ветер κόπασε ο άνεμος· ~ГСЯ

хόλοδ έσπασε το κρύο· -ГЛІСЬ СТРАСТИ κα-
τευνάστηκαν τα πάθη.

улещάτє ρ.δ. βλ. уlestί. || -cя κολακεύο-
μαι, με καλοπαίρνει, με καλοπιάνει.

улёщивать (cя) ρ.δ. βλ. улещάτє (cя).

уливать (cя) ρ.δ. βλ. улитъ (cя).

улизнύτє, -нύ, -нёшь ρ.σ. φεύγω κρυφά, το
σκάζω· διολισθαίνω, ξεγλιστρώ.

улика, -и θ. μαρτυρία, απόδειξη· мάсса
улик πλήθος μαρτυριών· -и найдены μαρτυρι-
ες βρέθηκαν.

уліта, -ы θ. (απλ.) βλ. улітка (1 σημ.).

улітка, -и θ. 1 σαλιγκάρι, κοχλίας. 2 ο
κοχλίας του αυτιού.

улитъ, улькѡ, ульёшь, παρλθ. χρ. улил, -лѧ,
-ло, προστι. улёй, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. улі-
тнй, βр: уліт, -ѧ, -о ρ.σ.μ. (παλ. κ. απл.)
βρέχω, μουσκεύω πολύ. || -cя βρέχομαι, μου-
σκεύω πολύ.

улица, -и θ. 1 οδός (μεταξύ κτιρίων)· -
Ленина οδός Λένιν· глухѧя - ερημική οδός· -
Колокотрѡниса οδός Κολοκοτρώνη. 2 το έξω, ο
ανοιχτός χώρος (ο εκτός οικοδομής χώρος)· на
-е было темнѡ έξω ήταν σκοτάδι· мальчик вѣ-
шел на -у το παιδάκι βγήκε έξω (στο δρόμο)·
он тѡлько что пришёл с улицы αυτός μόλις
ήρθε απ' έξω. 3 μтф. περιβάλλον κακής δια-
παιδαγωγήσης, δρόμος· дѣти -и παιδιά του
δρόμου· дѣвочка с -и κορίτσι του δρόμου. ||
(παλ.) πλήθος μικροαστών, μικροσυμφεροντο-
λόγων. || εκφр. на -е быть (οказάτєся, очу-
тїтєся) είμαι βρίσκομαι στο δρόμο (είμαι ά-
στεγος, στερούμαι των μέσων ζωής)· с -и ο
τυχών, τυχάρπαστος.

улицезрѣтє ρ.σ. βλ. лицезрѣтє.

уличать ρ.δ. βλ. уличйтъ. || -cя πιάνομαι
στα φѡρα (επ' αυτοφѡρω).

уличѣние, -я ουδ. πιάσιμο, σύλληψη επ' αυ-
αυτοφѡρω.

уличитѣльный επ. αποδεικτικός (για παρά-
νομη πράξη)· - документ αποδεικτικό στοιχείο.

уличйтъ, -чү, -чїшь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ.
уличѣнный, βр: -чѣн, -чѣнѧ, -чѣнѡ πιάνω,
συλλαμβάνω επ' αυτοφѡρω· - в краже πιάνω επ'
αυτοφѡρω να κλέβει· - когѡ-н. во лжи πιάνω
κάποιον να φεύδεται.

уличка, -и μικρή οδός.

уличнй επ. 1 της οδοῦ· -ое движение η
κυκλοφορία (κίνηση) στην οδό· -не бої обо-
μαχίες. || στραμμένος προς την οδό· -ая
дверь πόρτα προς το δρόμο. 2 ανάγωγος· -не
ребѣята παιδιά του δρόμου. 3 απρεπής· χυ-
δαίος· αγοραίος· -не фразы αγοραίες φράσεις.

улов, -а α. 1 αλιεία, φάρεμα· весѣнный -
ανοιξιάτικο φάρεμα· осѣнный - φθινοπωριάτι-
κο φάρεμα. 2 το αλιεύμα (ποσότητα)· большѡй

- μεγάλο αλιεύμα, μεγάλη πιασιά.

уловитѣль, -я α. συλλέκτης (συσκευή)· -
металлической пылі συλλέκτης της μεταλλικής
σκόνης.

уловйтъ, уловлѡ, уловишь, παθ. μтχ. παρлθ.
χρ. уловленный, βр: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. 1
πιάνω, συλλαμβάνω (με τις αισθήσεις ή το
νου). 2 επωφελοῦμαι, δράττομαι· - удѡбный
слүчай επωφελοῦμαι της κατάλληλης ευκαιρί-
ας. 3 συλλαμβάνω· - преступника πιάνω τον
εγκληματία· 4 συλλέγω (για συσκευή)· - пылі
μαζεῦω τη σκόνη.

уловка, -и θ. πονηριά, κατεργαριά· τέχνα-
σμα, κόλπο· απάτη.

уловлѣние, -я ουδ. πιάσιμο σύλληψη. || συλ-
λογή, μάζεμα.

уловляйтъ ρ.δ. βλ. уловйтъ. || -cя πιάνο-
μαι, συλλαμβάνομαι.

уловный επ. 1 πιασμένος· -ая рѣба πια-
σμένο φάρι. 2 κατάλληλος για αλιεία· -ое
мѣсто κατάλληλο μέρος για φάρεμα.

уловчйтєся, -чүсь, -чїшьcя ρ.σ. (απλ.) βλ.
изловчйтєся.

уложѣние, -я ουδ. θεσμολόγιο· κώδικας.

уложйтъ, уложү, уложїшь, παθ. μтχ. παρлθ.
χρ. уложенный, βр: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 ξα-
πλώνω· раненого -ли на кроватѣ τον τραυματία
τον ξάπλωσαν στο κρεβάτι· - когѡ на травү
ξάπλώνω κάποιον στο χορτάρι· мать -ла дѣтѣй
спать η μάνα έβαλε τα παιδιά να κοιμηθούν. ||
ρίχνω κάτω, καταβάλλω, καταρρίπτω. 2 σκοτώνω·
- на мѣсте αφήνω στον τόπο. || τοποθετώ,
διευθετώ· - вещи в чемодан βάζω με τάξη τα
πράγματα στη βαλίτσα. 4 εγκατασταίνω, φτιά-
χνω· - рѣльсовый путь φτιάχνω σιδηροδρομική
γραμμή (οδό). 5 συμπεριλαβαίνω, κάνω να χω-
ρέσει· - текст в одну страницү συμπεριλα-
βαίνω το κείμενο σε μια σελίδα. || μтф. εκτε-
λώ, κάνω· - работу в срок εκτελώ την εργα-
σία εμπρόθεσμα. 6 καλύπτω, στρώνω· - пол
мозаичной плиткой στρώνω το πάτωμα με μο-
σαϊκό. || εκφр. - в гроб ѣли в могїлу βάζω
στον τάφο (σκοτώνω). || -cя 1 ετοιμάζω τα
πράγματα (τα μπαγιάτζια) για αναχώρηση. 2 το-
ποθετούμαι· πιάνω μέρος, θέση. || μтф. περι-
ορίζομαι στα καθιερωμένα· τηρώ τα όρια· -
в регламент при выступлѣнии τηρώ τα όρια
της ομιλίας. || μтф. χωρώ, μπαίνω· - в голо-
вѣ, в сознании μπαίνω στο κεφάλι (στο μυα-
λό), στη συνείδηση· - в обѣчные рѣмки μπαί-
νω στα συνηθισμένα πλαίσια.

уломатъ ρ.σ.μ. πείθω με δυσκολία.

*улуc, -а α. 1 σταθμός νομαδικών λαών. 2
κοινότητα νομαδικών λαών. 3 διοικητική πε-
ριοχή στη Γιακούτια (μέχρι το 1926).

улучатъ ρ.δ. βλ. улучйтъ.

улучить, -чѹ, -чѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **улученный**, βρ: -чен, -чена, -чено ρ.σ.μ. βρίσκω, εκλέγω, διαλέγω· ~ момент βρίσκω την κατάλληλη στιγμή· ~им время для разговора θα βρούμε ώρα (χρόνο) για συνομιλία.

улучшатъ(ся) ρ.δ. βλ. **улучшить(ся)**.

улучшение, -я ουδ. καλύτερευση, βελτίωση· ~ погоды καλύτερευση του καιρού· ~ здоровья καλύτερευση της υγείας.

улучшенный επ. απο μτχ. βελτιωμένος.

улучшить, -шу, -шишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **улучшенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. καλύτερεύω, βελτιώνω· ~ работу καλύτερεύω την εργασία· ~ здоровье καλύτερεύω την υγεία· ~ качество продукции καλύτερεύω την ποιότητα της παραγωγής. || -ся καλύτερεύω, βελτιώνομαι· погода -лась ο καιρός καλύτερευσε· положение -лось η κατάσταση βελτιώθηκε.

улыбаться, -аюсь, -аешься ρ.δ. 1 χαμογελώ, μειδιώ· **приветливо** ~ φιλόφρονα χαμογελώ· **лукаво** ~ χαμογελώ πονηρά· **весело** ~ χαρούμενα χαμογελώ· **злбно** ~ χαιρέκακα χαμογελώ· **иронически** ~ ειρωνικά χαμογελώ· **губы егѠ** -лись τα χείλη του χαμογελούσαν. 2 ευνοώ· **судьба еμѹ** -лась η τύχη τού χαμογελούσε· **жизнь ей** -лась η ζωή τής χαμογελούσε. 3 μτφ. αρέσω, γουστάρω, με κολακεύει· **эта работа мне не -ется** αυτή η δουλειά δε μου αρέσει (δε με κολακεύει).

улыбка, -и θ. χαμόγελο, μειδιάμα· **веселая** ~ χαρούμενο χαμόγελο· **презрительная** ~ περιφρονητικό χαμόγελο· **ехидная** ~ φαρμακερό χαμόγελο.

улыбнуться ρ.σ. 1 βλ. **улыбаться**. 2 μτφ. (απλ.) εξαφανίζομαι, χάνομαι· **вѣщи** -лись τα πράγματα εξαφανίστηκαν. || **φτάνω**, επαρκώ· **пятьдесятъ рублѣй в мѣсяц не -ѹтся** πενήντα ρούβλια το μήνα δε θα επαρκέσουν.

улыбчивый επ. βρ: -чив, -а, -ο χαμογελαστός· **дѠбрая -ая старѹшка** αγαθή χαμογελαστή γριούλα.

ультиватѣвно επір. τηλεσιγραφικά.

ультиватѣвность, -и θ. ο τηλεσιγραφικός χαρακτήρας.

ультиватѣвный επ., βρ: -вен, -вна, -вно τηλεσιγραφικός· -ое трѣбование τηλεσιγραφική απαίτηση.

ультиватѣзм, -а α. ουλτιματισμός (παραλαγή του οτζοβισμού).

ультиватѣист, -а α. ουλτιματιστής, οπαδός του ουλτιματισμού.

ультиватѣический επ. ουλτιματιστικός.

***ультиватѹм**, -а α. τηλεσίγραφο.

***ультра** ουδ. άκλ. ο εξτρεμιστής, ο ούλτρα.

ультра... πρώτο συνθετικό των λέξεων με σημ. υπέρ... **ульτραзвукѠй**.

ульτραзвѹк, -а α. ο υπερήχος.

ульτραзвукѠй επ. υπερηχητικός.

ультракорѠткий επ. υπέρβραχος.

ультракорѠтковѠльный επ. των υπερβραχέων κυμάτων.

***ультрамарин**, -а α. ουλτραμαρίνη, -ίνο το λουλάκι.

ультрамаринѠвный επ. της ουλτραμαρίνης.

ультрафиѠлетовый επ. υπεριώδης· -не лучѣ υπεριώδεις ακτίνες.

ульлѠ επιφώνημα (προτρεπτικό για σκυλιά)· **пάρ' то, πιάс' то**.

ульлѠканье, -я ουδ. παρότρυνση σκύλων με φωνές: **пάρ' то, πιάс' то**.

ульлѠкать ρ.δ. φωνάζω **пάρ' то, πιάс' то** (σε κυνηγετικά σκυλιά). || **μαλώνω** φωνάζοντας.

ум, -а α. 1 νους, μυαλό, διάνοια· **Ѡстрый** ~ η οξύνοια· **тѠнкий** ~ λεπτό πνεύμα· **свѣтлый** ~ φωτεινό μυαλό· **склад** -а κατάρτιση ή διανοητική κατάσταση· **воотропѣя**· **челѠвѣк большѠго** -а μεγάλος νους· **прѠницатѣльный** ~ διεισδυτικός νους· **Ѡбширный** ~ ευρύς νους· **лѹчшие** -а чѠлѠвѣчества οι μεγαλύτερες διάνοιες της ανθρωπότητας. || **εκφρ. без -а** (быть) **от когѠ-чегѠ** ξετρελλαίνομαι (απο χαρά, ενθουσιασμό κ.τ.τ.)· **в -е** α) στα λογικά, στα καλά· **в -е ли ты?** είσαι στα λογικά σου; β) νοερώς, με το νου (όχι γραπτά)· **три пишѹ, Ѡдѣн** **в -е** γράφω τρία και ένα το κρατούμενο· ~ **за разум зашѣл** παρελόγησε· -а **не приложѹ** δεν καταλαβαίνω, δεν το χωράει το μυαλό (ο νους), δεν ξέρω· **-ѹ-разумѹ** **учѣть** σφραγνίζω, συμμορφώνω, συνετίζω, βάζω μυαλό, γνώση· **лишѣться** ή **решѣться** -а **трѣл-лаίνομαι**· **лѠбѣть** **без -а** ξετρελλαίνομαι απο αγάπη (έρωτα)· **помешатѣсь** ή **повредѣтѣсь**

в -е σαλεύει ο νους μου, μου στρίβει, λαβώνομαι, χρωστώ της Μιχαλούς· **взятѣсь** ή **схватѣтѣсь** **за** ~ ωριμάζω διανοητικά, λογικεύομαι, σφραγνίζομαι· **прийтѣ** ή **взбрестѣ** **на** ~ έρχομαι στο νου, στο μυαλό· **емѹ** **пришлѣ** **на** ~ **страшная мысль** του ήρθε στο μυαλο μια φοβερή σκέψη· **свестѣ** **с -а** α) ξετρελλαίνω, κάνω έξω φρενών. β) καταγοητεύω, παίρνω τα μυαλά· **сойтѣ** (спятѣть, свѣхнѹтѣ) **с -а** α) παραλογιάζω, ξετρελλαίνομαι. β) ενεργώ, πράττω ασυλόγιστα· λέγω ανοησίες· **в своѣм** (ή **здравѠм**) -е όντας στα λογικά μου· **и в -е** **нет** (не **Ѡшло**) ούτε κατά διάνοια δεν υπάρχει (δεν υπήρχε)· **на -е** ή **в -е** **быть** υπάρχει στο νου, στη σκέψη· **он не в своѣм** -е αυτός δεν είναι στα λογικά του ή στα καλά του· **не моегѠ** -а **дѣло** δεν καταλαβαίνω τίποτε απ' αυτό, δε με αφορά, δε με ενδιαφέρει, δε με νοιάζει· **от большѠго -а** ή **с большѠго -а** (сдѣлать) ειρн. απο το πολύ μυαλό την παθαίνω.

υμάζατ ρ.σ. (απλ.). 1 αλείφω πολύ. 2 καταλερώνω. || καταλερώνομαι.

υμάζывατ(ся) ρ.δ. βλ. υμάζατ(ся)

υμάλение, -я ουδ. 1 βλ. υμөншөние. 2 υποτίμηση, μείωση ~ авторитөта μείωση του κύρους.

υμάλиваτ ρ.δ. βλ. υμолитъ.

υμалитъ, -лю, -лишь κ. (παλ.) ~лю, ~лишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. υμалённый, βρ: ~лөн, ~ленά, ~ленό ρ.σ.μ. 1 (παλ.) βλ. υμөншитъ. 2 υποτιμώ, μειώνω ~ значөние μειώνω τη σημασία ~ авторитөт μειώνω το κύρος. || ~ся 1 βλ. υμөншиться. 2 υποτιμούμαι, μειώνομαι.

υμалитөнний επ. κ. ουσ. φυχοπαθής· φρενοβλαβής. || εκφρ. дом ~ых φυχιατρείο· φρενοκομείο.

υμάλчиваτ ρ.δ. βλ. υμолчάτ. || ~ся αποσιωπούμαι.

υμαляτ(ся) ρ.δ. βλ. υμалитъ(ся).

υμάνиваτ ρ.δ. βλ. υμанитъ. || ~ся εξελατιέμαι, ξεγελιέμαι.

υμανитъ, υμανю, υμάνишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. υμανённый, βρ: ~нөн, ~ненά, ~ненό ρ.σ.μ. (απλ.) παίρνω μαζί μου εξελατώντας, δελεάζοντας.

υμάсливаτ(ся) ρ.δ. βλ. υμάслитъ(ся).

υμάслитъ, ~лю, ~лишь ρ.σ.μ. 1 τρίβω με λάδι, λίπος. || (απλ.) αλείφω με πολύ λάδι. 2 μτφ. καλοπιάνω, καλοπαίρνω, κολακεύω· παίρνω με το μέρος μου. || ~ся 1 τρίβομαι με λάδι. || (απλ.) αλείφομαι με λάδι. 2 (για μάτια) λάμπω (απο χαρά, ικανοποίηση).

υμαститъ, υμαщу, υμαститъ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. υμαщённый, βρ: ~щён, ~щенά, ~щено ρ.σ.μ. (παλ.) αλείφω με αιθέρια έλαια. || αλείφω με λίπος. || ~ся αλείφομαι με αιθέρια έλαια. || αλείφομαι με λίπος.

υμάтываτ(ся) ρ.δ. βλ. υμотάτ(ся).

υμαщάτ(ся) ρ.δ. βλ. υμαститъ(ся).

υμαщиваτ(ся) ρ.δ. βλ. υμоститъ(ся).

υμάять, υμάю, υμάешь ρ.σ.μ. (απλ.) κουράζω, εξαντλώ· ταλαιπωρώ. || ~ся κουράζομαι, εξαντλούμαι· ταλαιπωρούμαι.

***υμβра**, ~н θ. η όμβρα (ανόργανο χρώμα).

υмедлитъ, ~лю, ~лишь ρ.σ.μ. επιβραδύνω ~ шагъ επιβραδύνω το βάδισμα ~ ход часөв επιβραδύνω τη λειτουργία (κίνηση) του ωρολογιού. || ~ся επιβραδύνομαι.

υмедляτ(ся) ρ.δ. βλ. υмедлитъ(ся).

υмелец, ~льца α. δεξιотέχνης, τεχνίτης, μάστορης· χρυσοχέρης.

υмелость, ~и θ. ικανότητα, επιδεξιότητα· επιτηδειότητα.

υмелый επ. ικανός, επιδέξιος· επιτηδειός· άξιός· προκομμένος· ~ работиκ επιδέξιος еρ-

γάτης· -ая хозяйка άξια νοικοκυρά· ~не рүки та προκομμένα χέρια.

υмельчάτ(ся) ρ.δ. βλ. υмельчйтъ(ся).

υмельчйтъ, ~чу, ~чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. υмельчённый, βρ: ~чөн, ~ченά, ~чено ρ.σ.μ. τρίβω· λεπτοκοπώ· λιανίζω. || ~ся τρίβομαι· λεπτοκοπτομαι· λιανίζομαι.

υмение, -я ουδ. ικανότητα, επιτηδειότητα, αξιάδα, μαστοριά, δεξιотөχнiа.

υменьшаөмый επ. απο μτχ. (μαθ.) αφαιρετέος.

υменьшάτ(ся) ρ.δ. βλ. υменьшитъ(ся).

υμөншөние, -я ουδ. μείωση, ελάττωση, λιγότερα, μικραία.

υμөншитөльный επ. 1 σμικρυντικός· ~οе стеклө σμικρυντικός φακός. 2 (γρμμ.) υποκοριστικός· ~οе сущөствитөльное υποκοριστικό ουσιαστικό· ~ сүффикс υποκοριστικό επίθεμα ή κατάληξη.

υμөншитъ, ~шу, ~шишь κ. υменьшитъ, ~щу, ~шишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. υмөншөнный, βρ: ~шен, ~а, ~ο κ. υмөншённый, βρ: ~шөн, ~шенά, ~шено ρ.σ.μ. μειώνω, ελαττώνω, λιγοστεύω· μικραίνω· σμικρύνω. || ~ся μειώνομαι, ελαττώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

υмөренно επір. μέτρια κλπ. επ.

υмөренность, ~и θ. μετριότητα· μετριοπάθεια· μετριοφροσύνη μέσος όρος.

υмөренный επ. απο μτχ. 1 μέτριος, μέσος· ~ аппетит μέτρια όρεξη· -ая скоростъ μέση ταχύτητα· ~ жар μέτρια ζέστη· ~ мороз μέτριο ψύχος. || ήπιος, μαλακός· εύκρατος· ~ ветер μέτριος άνεμος· ~ климат ήπιο κλίμα. || λογικός· -ая ценά λογική τιμή· ~не трөбования λογικές απαιτήσεις. 2 λιτός, απέριττος· -ая жизнь λιτή ζωή. 3 μετριοπαθής, μετριόφρονας· -ая политика μετριοπαθής πολιτική· ~не взгляды μετριοπαθείς απόψεις· ~ консерватор μετριοπαθής συντηρητικός· ~ либерал μετριοπαθής φιλελεύθερος.

υмерөтъ, υмрү, υмерөшь, παρλθ. χρ. үмер, ~лá, ~ло, μτχ. παρλθ. χρ. υмерший ρ.σ. 1 πεθαίνω, αποθνήσκω, αποβιώ· τελευτώ· πέφτω· он үмер два гөда томү назад αυτός πέθανε πριν δυο χρόνια· онü ~ли за родину αυτοί πέθαναν (έπεσαν) για την πατρίδα. 2 μτφ. εξεφανίζομαι, σβήνω, χάνομαι· дело наших отцөв никогда не ~ет το έργο των πατέρων μας ποτέ δε θα πεθάνει (είναι αθάνατο). || εκφρ. хотъ умрü πάσει θυσiа, και με θάνατο ακόμα.

υмериваτ(ся) ρ.δ. βλ. υмеритъ(ся).

υмеритъ, ~рю, ~ришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. υмеренный, βρ: ~рен, ~а, ~ο ρ.σ.μ. μετριάζω, μειώνω, περιστέλλω· υποστέλλω· καταπραύνω, κατευνάζω, καλμάρω, μαλακώνω· καθησυχάζω· ~ свой аппетит μετριάζω την όρεξη μου· ~ гнев κατευνάζω το θυμό· ~ боль κα-

ταπραύνω τον πόνο· ~ жар μετριάζω τη ζέστη· ~ свой расходъ περιορίζω τα έξοδά μου· ~ страсти κατευνάζω τα πάθη. || -ся μετριάζομαι, μειώνομαι· καταπραύνομαι, κατευνάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

умертвить, умертвлѣ умертвѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. умертвлѣнный, βρ: -лѣн, -ленά, -ленό ρ.σ.μ. θανατώνω, σκοτώνω, φονεύω. || μτφ. απονεκρώνω, ναρκώνω· αμβλύνω.

умертвление, -я ουδ. θανάτωση, σκότωμα, φόνος. || μτφ. απονέκρωση, νάρκωση.

умертвлять ρ.δ. βλ. умертвить. || -ся θανατώνομαι, σκοτώνομαι, φονεύομαι. || απονεκρώνομαι, ναρκώνομαι.

умерять(ся) ρ.δ. βλ. умерить(ся).

уместить, умещу, уместѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. умещѣнный, βρ: -щѣн, -щенά, -щенό ρ.σ.μ. τοποθετώ, κάνω να χωρέσει, να μπει· ~ все вещи в чемодан̄ χωρώ όλα τα πράγματα στη βαλίτσα. || βάζω, τακτοποιώ· ~ поудобнее τακτοποιώ πιο άνετα ή βολικά. || -ся 1 χωρώ, συμπεριλαβαίνομαι· вещи -лись в чемодан̄ τα πράγματα χώρεσαν στη βαλίτσα. 2 τοποθετούμαι, πιάνω θέση, χώρο.

умѣстно επίρ. ως κατηγ. είναι κατάλληλο, αρμόζει, ταιριάζει, πρέπει, έχει τη θέση του.

умѣстность, -и θ. καταλληλότητα· επικαιρότητα· το πρέπον.

умѣстный επ., βρ: -тен, -тна, -тно κατάλληλος, επίκαιρος· εύθετος· ορθός, εύλογος, σωστός· ~οе замечание κατάλληλη παρατήρηση· ~ вопрос̄ επίκαιρη ερώτηση.

умѣт, -а α. (διαρκ.) πανδοχείο.

умѣть, -ѣи, -ѣешь, επιρ. μτχ. умѣя κ. (απλ.) умѣючи ρ.δ. μπορώ, δύναμαι, ξέρω, γνωρίζω· ~ читать и писать̄ γνωρίζω ανάγνωση και γραφή, ξέρω να διαβάζω και να γράφω· ~ танцовать̄ ξέρω χορό (να χορεύω)· ~ѣешь это дѣлать? μπορείς να το κάνεις αυτό; ~ѣешь плавать? ξέρεις κολύμπι;

умещать(ся) ρ.δ. βλ. уместить(ся).

умилѣние, -я ουδ. συγκίνηση· τρυφερότητα· привести в ~ συγκινώ.

умилѣнный επ. απο μτχ. συγκινημένος.

умилѣтельно επίρ. συγκινητικά. || ως κατηγ. είναι συγκινητικό· это ~ αυτό είναι συγκινητικό.

умилѣтельность, -и θ. συγκίνηση· τρυφερότητα· χάρη.

умилѣтельный επ. συγκινητικός· ~οе зрѣлище συγκινητικό θέαμα. || харитивный· ~ребѣнок̄ харитивμένο παιδάκι.

умилѣть ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. умилѣнный, βρ: -лѣн, -ленά, -ленό συγκινώ. || -ся συγκινούμαι.

умилосѣрдить(ся) ρ.σ. (παλ.)· βλ. умилости-

вить(ся).

умилостивить, -влю, -вишь ρ.σ.μ. εξευμενίζω· εξιλεώνω· καταπραύνω. || -ся εξευμενίζομαι· εξιλεώνομαι· καταπραύνομαι.

умилоствѣлять(ся) ρ.δ. βλ. умилостивить(ся).

умильно επίρ. τρυφερά, με αβρότητα.

умильность, -и θ. τρυφερότητα, αβρότητα, φιλοφροσύνη· ευμένεια.

умильный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 τρυφερός, αβρός, ευάρεστος, φιλόφρονας, ευμενής. 2 κολακευτικός· γαλιφικός.

умилѣть(ся) ρ.δ.βλ. умилить(ся).

уминать(ся) ρ.δ. βλ. умѣть(ся).

умирание, -я ουδ. αποβίωση, θάνατος, θανή, πεθαμός, τελευτή. || μτφ. βαθμιαία εξαφάνιση.

умирать ρ.δ. 1 βλ. умереть. 2 (με τις προθέσεις: с (со), от και με τα ουσ. смѣх, тоská κλπ. σημαίνει υπέρτατο βαθμό: ~ от смѣха πεθαίνω απο τα γέλια· ~ от тоská πεθαίνω απο τη θλίψη. || -ся πεθαίνω, αποθνήσκω.

умирающий ουσ. ο πεθαίνων. || επ. σβήνων, εξασθενίζων· ~ огон̄ η φωτιά που αργοσβήνει.

умирѣть, -рѣю, -рѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. умирѣнный, βρ: -рѣн, -ренά, ренό ρ.σ.μ. (παλ.) ειρηνεύω, συμφιλιώνω. || -ся ειρηνεύω, συμφιλιώνομαι.

умиротворение, -я ουδ. ειρηνοποίηση· ειρήνευση· ~ врагá η ειρηνδποίηση του εχθρού.

умиротворѣнность, -и θ. βλ. умиротворение.

умиротворѣнный επ. απο μτχ. ειρηνοποιημένος· ειρηνευμένος, ειρηνικός· συμφιλιωμένος.

умиротворитель, -я α., -ница, -и θ. ειρηνοποιός, ειρηνευτής.

умиротворить, -рѣю, -рѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. умиротворѣнный, βρ: -рѣн, -ренά, -ренό; ρ.σ.μ. ειρηνοποιώ, ειρηνεύω, συμφιλιώνω. || -ся ειρηνεύω, συμφιλιώνομαι.

умиротворять(ся) ρ.δ. βλ. умиротворить(ся).

умирѣть(ся) ρ.δ. βλ. умирить(ся).

умнѣть ρ.δ. μυαλώνω, σφραγώνω, λογικεύομαι.

умник, -а α., -ца, -и θ. έξυπνος, ευφυής. || λογικός, γνωστικός.

умничанье, -я ουδ. επίδειξη πνεύματος, έξυπνάδας.

умничать ρ.δ. κάνω τον έξυπνο, επιδείχνω (πουλώ) πνεύμα, έξυπνάδα.

умно επίρ. έξυπνα, ευφυώς· γνωστικά· φρόνιμα.

умножать(ся) ρ.δ. βλ. умножить(ся).

умножение, -я ουδ. 1 (μαθ.) πολλαπλασιασμός· ~ трёх на четѣре πολλαπλασιασμός του τρία επι το τέσσερα. || αύξηση, πλήθυνση· ~ доходов̄ πολλαπλασίαση των εσόδων.

умножить, -жу, -жишь ρ.σ. 1 (μαθ.) πολ-

λαπλασιάζω. || αυξάνω, πληθύνω. || -ся πλη-
θύνομαι, αυξάνομαι.

УМНЫЙ επ., βρ: УМѢН, УМНѢ, УМНО, УМНѢ. 1
έξυπνος, ευφυής. ~ МѢЛЬЧИК έξυπνο παιδάκι. 2
σώφρονας, γνωστικός, μυαλομένος, στοχαστι-
κός. ~ СОВѢТ γνωστική συμβουλή. || εκφρ. -АЯ
ГОЛОВѢ έξυπνο κεφάλι (ευφυής άνθρωπος).

УМОЗАКЛЮЧАТЬ ρ.δ. βλ. УМОЗАКЛЮЧИТЬ. || -ся
συμπεραίνομαι, βγαίνω σαν συμπεράσμα.

УМОЗАКЛЮЧЕНИЕ, -Я ουδ. (λογ.). 1 συμπέ-
ρασμα. ДѢЛАТЬ ~ βγάζω συμπεράσμα. 2 συλλο-
γισμός.

УМОЗАКЛЮЧИТЬ, -ЧҮ, -ЧИШЬ ρ.σ.μ. (λογ. κ.
γραπ. λόγος) συμπεραίνω, βγάζω συμπεράσμα.

УМОЗРЕНИЕ, -Я ουδ. (γραπ. λόγος) περίσκε-
ψη, στόχαση, περίνοια.

УМОЗРИТЕЛЬНО επίρ. στοχαστικά· αφηρεμένα·
θεωρητικά.

УМОЗРИТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛЕНА, -ЛНО
περισεκμεμένος, στοχαστικός· αφηρεμένος, θε-
ωρητικός.

УМОИССТУПЛЕНИЕ, -Я ουδ. παραλογισμός· νευ-
ρική διέγερση, ταραχή.

УМОЛѢЧИВАТЬ ρ.δ. βλ. УМОЛОТІТЬ. || -ся α-
λωνίζομαι, στουμπίζομαι, κοπανίζομαι.

УМОЛІТЬ, -ОЛЮ, -ОЛИШЬ, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. УМОЛѢННЫЙ, βρ: -ЛѢН, -ЛЕНА, -ЛЕНО ρ.σ.
μ. καθικετεύω, θερμοπαρακαλώ· εκλιπαρώ.

УМОЛК, -У α: без -У ασίγαστα, ασταμάτητα,
ακατάπαυστα, αδιάκοπα, αδιαλείπτως.

УМОЛКАТЬ ρ.δ. βλ. УМОЛКНУТЬ.

УМОЛКНУТЬ, -НУ, -НЕШЬ, παρλθ. χρ. УМОЛК
κ. (παλ.) УМОЛКНУЛ, УМОЛКЛА, УМОЛКЛО, μτχ.
παρλθ. χρ. УМОЛКШИЙ κ. УМОЛКНУВШИЙ ρ.σ.
σιγώ, σιωπαίνω, σιωпών· σβήνω· παύω, σταματώ·
УМОЛК ПѢНИЕ σίγασε το τραγούδι. -КЛИ ΚΡІКІ
σταμάτησαν οι κραυγές. -КЛИ ОРУДІЯ И ПУЛЕ-
МѢТН σίγασαν τα πυροβόλα και τα πολυβόλα.
-НУЛ БОЙ σταμάτησε η μάχη· УМОЛК ЕГО ГОЛОС
навсегда έσβησε η φωνή του για πάντα (πέ-
θανε). -КЛИ ТВОИ ЧҮВСТВА έσβησαν τα αισθή-
ματά σου.

УМОЛОТ, -А α. η αλωνισμένη ποσότητα, το
αλώνισμα· БОЛЬШОЙ ~ μεγάλο αλώνισμα (προ-
κομένη σοδειά δημητριακών).

УМОЛОТІТЬ ρ.σ.μ. βλ. МОЛОТІТЬ.

УМОЛОТНІЙ επ. (για δημητριακά) προκομμέ-
νος· -АЯ РОЖЬ προκομμένη βρίζα.

УМОЛЧѢНИЕ, -Я ουδ. 1 σιωπήση. 2 αποσιώπη-
ση, παρασιώπηση. || εκφρ. ФІГУРА -Я μορφή
αποσιώπησης.

УМОЛЧѢТЬ, -ЧҮ, -ЧИШЬ ρ.σ. αποσιωпώ, παρα-
σιωпώ· αντιπαρέρχομαι.

УМОЛѢТЬ ρ.δ. βλ. УМОЛІТЬ.

УМОЛѢЮЩИЙ επ. απο μτχ. παρακλητικός, ικε-
τευτικός. ~ ВЗОР παρακλητικό βλέμμα. ~ ГО-

ЛОС ικετευτική φωνή.

УМОНАСТРОЕНИЕ, -Я ουδ. ο (επιδικώμενος)
σκοπός· ο στόχος.

УМОПОМЕШАТЕЛЬНОСТЬ, -А ουδ. (γραπ. λόγος)·
διανοητική διαταραχή, ανωμαλία παραφροσύνη·

УМОПОМРАЧАЮЩИЙ επ. βλ. УМОПОМРАЧИТЕЛЬНЫЙ.

УМОПОМРАЧЕНИЕ, -Я ουδ. 1 συσκότιση του
νου, του μυαλού. 2 (παλ.) βλ. УМОПОМЕШАТЕЛЬ-
СТВО. 3 ως κατηγ. είναι να θαυμάζεις, να σου
φεύγουν τα μυαλά. || εκφρ. ДО -Я καταπληκτι-
κά, θαύμα, μέχρι ζάλης, τρέλλας.

УМОПОМРАЧИТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛЕНА, -О
καταπληκτικός, εξαιρετικός, αφάνταστος, α-
πίστευτος· КРАСОТА -АЯ ομορφιά ~ τρελλαμός
расходь -НЕ έξοδα τεράστια, για τρελλαμό.

УМОРА, -И θ. (διαλεκ.) υπερκόπωση, μεγάλος
κάματος. || ως κατηγ. (απλ.) είναι γελοίο.

УМОРЕНИЕ, -Я ουδ. επεξεργασία του τριχώ-
ματος γουνών με αλκαλικό διάλυμα.

УМОРИТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛЕНА, -ЛНО
γελοίος· -АЯ ГРИМАСА γελοίος μορφασμός· ~
человек γελοίος άνθρωπος.

УМОРИТЬ, -РЮ, -РІШЬ, παθ. μτχ. παρлθ. χρ.
УМОРѢННЫЙ, βρ: -РѢН, -РЕНА, -РЕНО ρ.σ.μ. 1
θανατώνω, πεθαίνω· ~ КОГО С ГОЛОДОМ πεθαίνω
κάποιον απο την πείνα. 2 κατακουράζω, κατα-
πονώ, κατεξαντλώ. || μтφ. σιάζω, σπартарώ· ~
СО СМѢХУ σιάζω (ξεγκαρδίζομαι) απο τα γέ-
λια. || -ся κατακουράζομαι, καταπονούμαι, κα-
τεξαντλούμαι.

УМОСТИТЬ, УМОУҮ, УМОСТИШЬ, παθ. μтχ. παρлθ.
χρ. УМОЩѢННЫЙ, βρ: -ЩѢН, -ЩЕНА, -ЩЕНО ρ.σ.
μ. 1 βλ. МОСТИТЬ. 2 τοποθετώ, βάζω. || -ся
τοποθετούμαι.

УМОТАТЬ ρ.σ.μ. 1 βλ. МОТАТЬ (1 σημ.). 2
(απλ.) κατακουράζω, καταπονώ, παιδεύω. || -ся
βλ. МОТАТЬСЯ (3 σημ.). 2 κατακουράζομαι,
καταπονούμαι, παιδεύομαι.

УМСТВЕННО επίρ. πνευματικά, διανοητικά.

УМСТВЕННОСТЬ, -И θ. διάνοια, νους· νόηση,
πνεύμα, διανοητικότητα. || στριφνότητα.

УМСТВЕННЫЙ επ. 1 πνευματικός, διανοητικός·
-НЕ СПОСОБНОСТИ πνευματικές ικανότητες· -АЯ
РАБОТА, ~ ТРУД πνευματική εργασία· ~ ВЗОР
διανοητικό βλέμμα. 2 βλ. УМНЫЙ. 3 δυσνόη-
τος· πνευματώδης.

УМСТВОВАНИЕ, -Я ουδ. σκέψη, διαλογισμός,
στοχασμός.

УМСТВОВАТЬ, -СТВУЮ, -СТВУЕШЬ ρ.δ. (παλ.)
σκέπτομαι, διαλογίζομαι, στοχαζομαι.

УМУДРѢННОСТЬ, -И θ. γνώση, σοφία· πολυ-
γνωσία· ορθοφροσύνη.

УМУДРІТЬ, -РЮ, -РІШЬ, παθ. μтχ. παρлθ. χρ.
УМУДРѢННЫЙ, βρ: -РѢН, -РЕНА, -РЕНО ρ.σ.μ.
προάγω πνευματικά, κάνω έξυπνον· δίνω πνεύ-
μα, σοφία· ОПЫТ -ИЛ ЕГО η πείρα τον έκανε

έξυπνο. || -ся γίνομαι έξυπνος, αποκτώ νού, πνεύμα, σοφία· διδάσκομαι. || μηχανεύομαι, βρίσκω τρόπο· διανοούμαι· καταφέρω.

умудрять(ся) ρ.δ. βλ. **умудрять(ся)**.

умучивать(ся) ρ.δ. βλ. **умучить(ся)**.

умучить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. 1 (παλ.) καταβασανίζω, κατατυραννώ· καταταλαιπωρώ. 2 καταπονώ, κατακουράζω, κατεξαντλώ. || -ся καταβασανίζομαι· κατακουράζομαι κλπ. ρ. ενργ. φ.

***умформер**, -а α. ειδικός μετασχηματιστή-ηλεκτρικού ρεύματος.

умчать, **умчѹ**, **умчишь** ρ.σ. 1 μ. μεταφέρω ταχύτατα. 2 παρασύρω με ορμή· σκορπίζω **вѣтер -ѣл тѹчи** ο άνεμος σκόρπισε τα σύννεφα. 3 βλ. ρ. παθ. φ. || -ся 1 φεύγω ταχύτατα. 2 παρασύρομαι· μετατοπίζομαι, μετακινούμαι **тумѣн -ласѹ** η ομίχλη μετατοπίστηκε. || μτφ. περνώ, διαβαίνω, φεύγω, παρέρχομαι· **-лиси ѣнне годѹ** έφυγαν (πέρασαν) τα νεανικά χρόνια.

умывѣлка, -и θ. νιπτήρας (διαμέρισμα σπιτιού).

умывѣльник, -а α. νιπτήρας (λεκάνη).

умывѣльный επ. 1 της νίφης· ~ **таз** η λεκάνη νίφης, ο νιπτήρας· **-ая κόμната** βλ. **умывѣлка**. 2 ουσ. -ая θ. βλ. **умывѣлка**.

умывѣльня, -и θ. βλ. **умывѣлка**.

умывѣние, -я ουδ. 1 η νίψη, το νίψιμο· το πλύσιμο. 2 (-ве) το υλικό πλυσίματος.

умывѣть(ся) ρ.δ. βλ. **умить(ся)**.

умывѣние, -я ουδ. απαγωγή, κλέψιμο κοριτσιού (νύφης).

умывѣть ρ.δ. βλ. **умкнѹть**. || -ся απαγομαι (για κοπέλα).

умкнѹть, -нѹ, -нѣшь ρ.σ.μ. απαγω, κλέβω, αρπάζω (κοπέλα για σύζυγο).

умисел, -сла α. κρυφός σκοπός, διάθεση, πρόθεση· **злой** ~ κακή πρόθεση.

умислѣть, -лю, -лишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **умислѣнный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. (παλ.) διανοούμαι, προτίθεμαι, σκοπεύω· προσχεδιάζω, προμελετώ.

умить, **умѹ**, **умѹешь** ρ.σ.μ. 1 νίβω· πλύνω· ~ **лицѹ** νίβω το πρόσωπο· ~ **руки** πλύνω τα χέρια. 2 μτφ. βρέχω, μουσκεύω· ξεπλένω. || -ся 1 νίβομαι· πλύνομαι. 2 βρέχομαι, μουσκεύω· ξεπλένομαι.

умислѣнно επίρ. σκόπιμα, εσκεμμένα· εκ προμελέτης, με πρόθεση.

умислѣнность, -и θ. σκοπιμότητα· προμελέτη· ~ **преступлѣния** η σκοπιμότητα του εγκλήματος.

умислѣнный επ. απο μτχ. σκόπιμος, προμελετημένος· **-οе убійство** προμελετημένος φόνος.

умислѣть ρ.δ. βλ. **умислѣть**. || -ся σκο-

πεύω, διανοούμαι, προτίθεμαι.

умягчѣние, -я ουδ. βλ. **смягчѣние**.

умягчѣть(ся) ρ.σ. (παλ.) βλ. **смягчѣть(ся)**.

умякнѹть ρ.σ. (απλ.) μαλακώνω εντελώς.

умяť, **умнѹ**, **умнѣшь** ρ.σ.μ. 1 μαλακώνω, απαλύνω. 2 θλίβω, πιέζω, πατώ· ζουπίζω. || -ся 1 μαλακώνω, γίνομαι μαλακός, απαλός. 2 πιέζομαι, θλίβομαι, πατιέμαι, ζουπίζομαι.

унавѹживѣть ρ.δ.βλ. **унавѹзитѣ**. || -ся φουσκίζομαι. || λερώνομαι απο φουσκή.

унавѹзитѣ, -вѹжу, -вѹзишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **унавѹженный**, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 φουσκίζω. 2 λερώνω με τη φουσκή.

унаслѣдовать ρ.σ.μ. βλ. **наслѣдовать**.

унестѣ, **унесѹ**, **унесѣшь**, παρλθ. χρ. **унѣс**, **унеслѣ**, -лѹ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **унесѣнный**,

βρ: -сѣн, -сенѣ, -сенѹ ρ.σ.μ. 1 μεταφέρω, αποκομίζω· ~ **на плечѣх** μεταφέρω στους ώμους.

|| παίρνω· ~ **с собоѹ κлючѣ** παίρνω μαζί μου τα κλειδιά (φεύγοντας)· ~ **обратно** φέρνω πίσω (ξαναφέρνω). 2 κλέβω· **ворѹ -сли вѣщи из дома** οι κλέφτες πήραν τα πράγματα απο το σπίτι. 3 παρασύρω, σκορπίζω, παίρνω· **вѣтер унѣс оумѣги со столѣ** ο άνεμος πήρε τα χαρτιά απο το τραπέζι· **лѹдкѹ -лѹ течѣние** τη βάρκα την παρέσυρε το ρεύμα (του νερού).

|| αφαιρώ, στερώ· **рабѹта -слѣ мнѹго сил** η δουλειά τον εξάντλησε πολύ· **борьбѣ -лѣ слабѣйших** ο αγώνας πήρε τους πιο αδύνατους. 4 μτφ. μεταφέρω νοερώς· **воображѣние -лѹ егѹ в прошлѹе** η φαντασία τον μετέφερε στο παρελθόν. 5 (με τις λ. **чѣрт, нелѣгкая κ.τ.τ.**)· απλ. παίρνω, απομακρύνω σαν ενοχλητικό· **слѣва бѹгу, чѣрт их унѣс** δόξα το θεό, τους πήρε ο διάβολος (τους ξεφορτώθηκαν). || εκφρ. **ѣле ѣ ед-вѣ нѹги** ~ μόλις και μετά βίας κατορθώνω να διαφύγω (να σωθώ)· **-сѣ ты моѹ гѹре!** πάρε μου (διώξε μου) τα φαρμάκια! || **-сѣ** 1 φεύγω, απέρχομαι γρήγορα. 2 παρασύρομαι (απο άνεμο, ρεύμα κ.τ.τ.). 3 μτφ. μεταφέρομαι νοερώς, πετώ (για σκέψεις φαντασία κ.τ.τ.). 4 (για χρόνο) περνώ, διαβαίνω γρήγορα. || μτφ. χάνομαι, εξαφανίζομαι.

униѣт, -а α., -ка, -и θ. ενωτικός, -ή (οπαδός της ένωσης της δυτικής και ανατολικής εκκλησίας).

униѣтский επ. ενωτικός.

универмаг, -а α. μεγάλο εμπορικό κατάστημα· οίκος.

универсал, -а α. εργάτης πολυτεχνίτης. || είδος γωνιόμετρου.

универсализм, -а α. πολυγνωσία, παντογνωσία· ευρυμάθεια, πολυμάθεια, πανδαημοσύνη.

универсальность, -и θ. καθολικότητα, γενικότητα.

универсальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно

καθολικός· γενικός· ~ талант древнегрече-
ского народа το καθολικό ταλέντο του αρχαι-
ου ελληνικού λαού (Εγκελς)· ~не знания βλ.
универсализм; ~ое средство η πανάγεια. ||
εκφρ. универсальный магазин βλ. универмаг.

универсáнт, -á α., -ка, -и θ. (παλ.) ο α-
ποκτήσας πανεπιστημιακές σπουδές ή ο φοιτη-
τής Πανεπιστημίου.

*университет, -á α. Πανεπιστήμιο· Москóв-
ский ~ το Πανεπιστήμιο της Μόσχας· афинский
~ το Πανεπιστήμιο της Αθήνας· поступить в
~ εισάγομαι στο Πανεπιστήμιο.

университетский επ. πανεπιστημιακός· ус-
тáв ο κανονισμός του Πανεπιστημίου.

унижáть ρ.δ. 1 ταπεινώνω, ξευτελίζω· εκ-
φαυλίζω· ~ гордых ταπεινώνω τους περήφανους·
пьянство ~áет человека το μεθύσι ξευτελίζει
τον άνθρωπο. 2 θίγω, προσβάλλω· ~ чужое до-
сто́йство θίγω την αξιοπρέπεια του άλλου· ~
честь кого-н. θίγω την τιμή κάποιου. || -ся
ταπεινώνομαι, ξευτελίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

унижéние, -я ουδ. 1 ταπεινώση, ξευτελι-
σμός. 2 θίξιμο, προσβολή.

унижéнность, -и θ. ταπεινώση, ξευτελισμός.

унижéнный επ. απο μτχ. 1 βλ. унижéнный. 2
ταπεινός, ευτελής, ποταπός, δουλοπρεπής.

унижéнный επ., βρ: ~жен, ~женá, ~женó τα-
πεινωμένος· προσβλημένος.

унизáть, унижу, унижешь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. унизанный, βρ: ~зан, ~а, ~о ρ.σ.μ. βλ.
нанизáть. || μτφ. αραδιάζομαι.

унизáтельно επίρ. ταπεινωτικά.

унизáтельность, -и θ. ταπεινότητα· ευτέ-
λεια· προσβλητικότητα.

унизáтельный επ., βρ: ~лен, ~льна, ~льно
ταπεινωτικός, ξευτελιστικός· ταπεινός· προ-
σβλητικός.

унизáть, унижу, унижишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. униженный, βρ: ~жен, ~а, ~о ρ.σ.μ. βλ.
унижáть. || -ся βλ. унижáться.

унизáвать(ся) ρ.δ. βλ. нанизáвать(ся).

у́ник, -á α. (παλ.) βλ. у́никум.

у́никáльность, -и θ. μοναδικότητα.

у́никáльный επ., βρ: ~лен, ~льна, ~льно мо-
ναδικός· -ая вещь μοναδικό πράγμα.

*у́никум, -á α. το μοναδικό, το σπάνιο вещь
-- πράγμα-μοναδικό· кн́ига-- βιβλίο-μοναδικό.

у́нимáть(ся) ρ.δ. βλ. у́нять(ся).

*у́нисóн, -á α. (μουσ.) ταυτοφωνία, συμφω-
νία, συνήχηση, ομοφωνία. || εκφρ. в ~ ταυτό-
φωνα, ομόφωνα.

у́нисóнный επ. (μουσ.) ταυτόφωνος, ομόφω-
νος, σύνηχος.

*у́нитáз, -á α. η λεκάνη του αφοδευτηρίου.

*у́нитарный επ. (γραπ. λόγος) ενωτικός, ε-
νωμένος· -ая республика ενωμένη δημοκρατία·

-ая конфедерация ενωτική συνομοσπονδία.

у́нификáтор, -á α. ενοποιός· συναρμοστής,
συναρμολογητής.

у́нификáторский επ. συναρμοστικός, συναρ-
μολογητικός.

*у́нифика́ция, -и θ. ενοποίηση, συνένωση, συ-
ναρμογή, συναρμολόγηση.

у́нифици́ровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. ενο-
ποιώ, συνενώνω· συνδέω, συναρμολογώ. || -ся
ενοποιούμαι, συνενώνομαι· συνδέομαι, συναρ-
μολογούμαι.

*у́ниформа, -и θ. 1 (παλ.) ειδική στολή· εν-
δυμασία. 2 πλθ. ~и βοηθητικά πρόσωπα του
τσίρκου (με ειδική στολή).

у́ниформíст, -á α. βλ. у́ниформа (2 σημ.).

у́ничжáть(ся) ρ.δ. (παλ.) βλ. унижáть(ся).

у́ничжéние, -я ουδ. (παλ.) βλ. унижéние.

у́ничжительность, -и θ. βλ. унижительность.

у́ничжительный επ., βρ: ~лен, ~льна, ~льно

βλ. унижительный. || (γλωσ.) περιφρονητικός·
- сýффикс επίθεμα περιφρονητικό.

у́ничтожáть(ся) ρ.δ. βλ. уничтож́ить(ся).

у́ничтожáющий επ. απο μτχ. καταστρεπτικός,
εξολοθρευτικός, εξοντωτικός· оλέθριος· ~ пу-
лемётный огонь τα θεριστικά πυρά των πολυ-
βόλων· ~ огонь артиллерии τα ολέθρια πυρά
των πυροβόλων. 2 συντριπτικός· δριμύς, τσου-
χτερός· ~ аргумент συντριπτικό επιχείρημα·
-ая критика δριμεία κριτική. 3 περιφρονη-
τικός· ~ взгляд περιφρονητική ματιά.

у́ничтожéние, -я ουδ. καταστροφή, εξολό-
θρευση, εξόντωση· αφανισμός.

у́ничтожéнный επ. απο μτχ. καταστραμμένος,
συντριμμένος, εξολοθρευμένος, εξοντωμένος.

у́ничтож́ить, -жу, -жишь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. уничтоженный, βρ: ~жен, ~а, ~о ρ.σ.μ.

1, καταστρέφω, εξολοθρεύω, εξοντώνω, αφανίζω·
~ насекомых-вредителей καταστρέφω τα βλα-
βερά έντομα· ~ крыс εξολοθρεύω τους αρου-
ραίους· ~ врагá εξοντώνω τον εχθρό. || κα-
ταργώ· διαλύω· καταστέλλω· εξαλείφω· κατα-
λύω· Түрки ~ли византийскую империю οι Τούρ-
κοι κατέλυσαν τη βυζαντινή αυτοκρατορία· ~
безработицу εξαλείφω την ανεργία· ~ мятеж
καταστέλλω την εξέγερση. || ακυρώνω· ~ закон
καταργώ νόμο· ~ об́ичай καταργώ συνήθεια (έ-
θιμο). || μτφ. διαλύω· ~ последнюю надежду δι-
αλύω και την τελευταία ελπίδα· ~ все сомне-
ния διαλύω όλες τις αμφιβολίες. 2 καταπίνω·
καταβροχθίζω. 3 μτφ. εξουθενώνω, ταπεινώνω,
ξευτελίζω· συντρίβω. || -ся 1 καταστρέφομαι,
εξοντώνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 εξαφανίζο-
μαι, χάνομαι.

*у́ния, -и θ. (γραπ. λόγος) ένωση· церковная
~ ένωση των εκκλησιών (δυτικής και ανατολι-
κής).

уно́с, -а α. 1 αποκόμιση, μεταφορά αλλού. 2 κλοπή, κλέψιμο. 3 σκόρπισμα. || πάρσιμο, αφάιρση· στέρηση. 4 κατάλειπα σαν σκόνη παρασυρόμενα. 5 το πρώτο ζευγάρι από τα τέσσερα ζευγμένα ζώα.

уно́сѣть(ся) ρ.δ. βλ. **унести́(сь)**.

уно́со́й κ. **уно́сный** επ. του πρώτου ζευγαριού αλόγων (βλ. **уно́с** 5 σήμ.).

у́нтер, -а α. βλ. **унтер-офице́р**.

***у́нтер-офице́р**, -а α. (παλ.) υπαξιωματικός.

у́нтер-офице́рский επ. του υπαξιωματικού.

у́нтер-офице́рша, -и θ. (απλ.) η σύζυγος του υπαξιωματικού.

у́нтерский επ. βλ. **унтер-офице́рский**.

у́нтя́, -о́в πλθ. (ενκ. **у́нты**, -а́ α.) κ. **у́нты**, **у́нт** πλθ. (ενκ. **у́нты**, -и θ.) γούνινες μπότες.

***у́нция**, -и θ. η ουγγιά.

у́нѣа́тъ ρ.δ. θλίβομαι, λυπούμαι μελαγχολώ.

у́нѣннѣй επ., βρ: -вен, -вна, -вно (παλ.) βλ. **у́нѣннѣй** (2 σήμ.).

у́нѣло 1 επίρ. θλιμμένα, μελαγχολικά κλπ. επίθετα. 2 ως κατηγ. θλίβομαι, μελαγχολώ, βαρυθυμώ.

у́нѣлость, -и θ. θλίψη, λύπη, μελαγχολία· βαρυθυμία· ανία, πλήξη.

у́нѣлнѣй επ., βρ: **у́нѣл**, -а, -о. 1 θλιμμένος, λυπημένος, μελαγχολικός· βαρύθυμος. 2 ανιαρός, μονότονος, πληκτικός, άχαρος.

у́нѣрнѣтъ, -нѣ, -нѣшь ρ.σ. 1 βλ. **у́нѣрътъ** (1 σήμ.). 2 χάνομαι, εξαφανίζομαι· κρύβομαι.

у́нѣхатѣ ρ.σ.μ. 1 μυρίζω, οσφραίνομαι. 2 μτφ. καταλαβαίνω, αντιλαμβάνομαι· διαισθάνομαι.

у́нѣтъ, **у́нѣ**, **у́нѣшь**, παρλθ. χρ. **у́нѣл**, -лѣ, -лѣ, μτχ. παρλθ. χρ. **у́нѣвшѣй**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **у́нѣтъй**, βρ: **у́нѣт**, -а́, -о ρ.σ.μ. η συχάζω, ηρεμώ, μερώνω· **бѣсы** ~ **ли** **ребѣтъ** οι γυναίκες μερώνσαν τα παιδιά. || σταματώ· ~ **кровооте́чение** σταματώ την αιμορραγία. || συγκρατώ· **онѣ** **не** **смогнѣ** ~ **слѣзы** αυτή δεν μπόρεσε να συγκρατήσει τα δάκρυα. 2 μτφ. (για αίσθημα) καταπνίγω. || -**ся** 1 καθησυχάζω, ημερώνω, κατευνάζομαι. 2 σταματώ, παύω. 3 γαληνεύω, καλμάρω, καταλαγιάζω, κοπάζω. 4 εκλείπω, περνώ.

у́пѣвшѣй επ. από μτχ. αδύνατος, εξασθενημένος (από φόβο, ταραχή κ.τ.τ.)· ~ **го́лос** εξασθενημένη φωνή.

у́пад, -а (-у) α: **до** -а ή -у μέχρι πτώσης· **плясѣтъ до** -а χορεύω μέχρι να πέσω κάτω (από εξάντληση)· **смеѣтъся до** -а παραλύω από τα γέλια.

у́падѣтъ ρ.δ. (παλ.) βλ. **па́дѣтъ**.

у́падо́к, -дка α. 1 πέσιμο, πτώση, κατάπτωση· ~ **ду́ха** πτώση του θηικού· ~ **силѣ** κατάπτωση των δυνάμεων. || παρακμή· μαρασμός· απο-

σύνθεση (κυρίως για κοινωνία). 2 (διακλ.) βλ. **падѣж**.

у́падо́чник, -а α. εκφραστής (ιδεολόγος) της παρακμής.

у́падо́чнический επ. της παρακμής· -**я** **ли-терату́ра** λογοτεχνία παρακμής.

у́падо́чничество, -а ουδ. παρακμή ή τάσεις παρακμής.

у́падо́чность, -и θ. παρακμή, μαρασμός.

у́падо́чннѣй επ. της παρακμής, του μαρασμού· -**ое** **состоѣние** **проми́шленности** κατάσταση παρακμής της βιομηχανίας.

у́паива́тъ ρ.δ. βλ. **упо́йтѣ**. || -**ся** πίνω, ποτίζομαι.

у́пако́ва́тъ, -кѣю, -кѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **у́пако́ваннѣй**, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. συσκευάζω, αμπαλάρω· (σε πακέτα) πακετάρω· (σε κιβώτια) εγκιβωτίζω, κασελιάζω· (σε σάκκους) σακκιάζω, τσουβαλιάζω· (σε καλάθια) καλάθιάζω, κοφινιάζω. || -**ся** 1 συσκευάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 ετοιμάζω τα πράγματα (πριν την αναχώρησή μου).

у́пако́вка, -и θ. 1 συσκευασία, αμπαλάρισμα· (σε πακέτα) πακετάρισμα· (σε κιβώτια) εγκιβωτίση, κασέλιασμα· (σε σακκιά) σάκκισμα, τσουβάλιασμα· (σε καλάθια) καλάθιασμα, κοφινιασμα. 2 υλικό συσκευασίας.

у́пако́вочнѣй επ. 1 της συσκευασίας· του αμπαλαρίσματος· ~ **цех** τμήμα (εργοστασίου) συσκευασίας· -**я** **бума́га** χαρτί αμπαλαρίσματος ή περιτυλίγματος. 2 ουσ. -**я** χώρος (θάλαμος) συσκευασίας.

у́пако́вщик, -а α., -ца, -и θ. συσκευαστής, -άστρια.

у́пако́вывание, -я ουδ. συσκευασία, αμπαλάρισμα.

у́пако́вывать(ся) ρ.δ. βλ. **у́пако́ва́тъ(ся)**.

у́пѣлнѣй κ. **у́пѣлѣй** επ. 1 (παλ.) ξεπεσμένος, παρακμασμένος. 2 μειωμένος, ελαττωμένος, λιγότευμένος. 3 (για θηράματα) κρυμμένος· ~ **зѣяц** κρυμμένος λαγός. || εκφρ. -**де** **ме́сто** κενή (χρηρεύουσα) θέση· ~ **ско́т** το φοβίμι.

у́па́ривание, -я ουδ. το άχνισμα.

у́па́рива́тъ(ся) ρ.δ. βλ. **у́па́ри́тъ(ся)**.

у́па́ри́тъ, -рю, -ришь ρ.σ.μ. 1 άχνίζω, μαλακώνω με τον αχνό. 2 κοπιάζω μέχρι ιδρώτα, ταλαιπωρώ. || -**ся** 1 βράζω καλά με τον ατμό. 2 (απλ.) κατακοπιάζω, πάει ο ιδρώτας ποτάμι, κατεξαντλούμαι· καταταλαιπωρούμαι.

у́па́рка, -и θ. άχνισμα.

у́па́рива́тъ ρ.δ. βλ. **у́по́ркнѣтъ**.

у́пасть, **у́пасѣ**, **у́пасѣшь**, παρλθ. χρ. **у́пас**, -лѣ, -лѣ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **у́пасѣннѣй**, βρ: -сѣн, -сѣнѣ, -сѣнѣ ρ.σ.μ. (παλ. κ. απλ.) σώζω, γλυτώνω· φυλάγω· **от** **бе́ды** **не** -сѣшь από τη δυστυχία δε θα αποφύγεις. || εκφρ. -**сѣ** **бѣг**

(ή όόже, гóсподи, гóсподь) ή όόже -σί (παλ.) θεός φυλάξει, φύλαγε ή σώσε θεέ μου. || -йóб σώζομαι, γλυτώνω.

упάсть, упадý, упадéшь, παρλθ. χρ. упάλ, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. упάвший κ. (παλ.) упάвший ρ.σ. βλ. падать. || εκφρ. ~ в нóги коμý πέφτω στα πόδια κάποιου (εκλιπαρώ).

упéκ, -а α. 1 φήσιμο. **2** η φύρα του φωμιού (η διαφορά του βάρους του φωμιού από το ζυμάρι).

упекάть(ся) ρ.δ. βλ. упéчь(ся).

упеленάτ ρ.σ. βλ. пеленάτ.

упелéньвать ρ.δ. βλ. упеленάτ.

упередίть, -режý, -редίшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. опережéнный, βρ: -жéн, -женá, -женó; ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. опередίть.

уперéть, упрý, упрéшь, παρλθ. χρ. упер, -ла, -ло, μτχ. παρλθ. χρ. уперший, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. упертый, βρ: уперг, -а, -о, επιρ. μτχ. оперéв κ. уперши ρ.σ. 1 μ. στηρίζω, ακουμπώ ~ нóги в зéмию στηρίζω τα πόδια στη γη ~ рýку в колéно στηρίζω το χέρι στο γόνα. 2 μ. μτφ. προσηλώνω, καρφώνω ~ глазá в κοгó-л. καρφώνω τα μάτια σε κάποιον. 3 μτφ. (απλ.) τονίζω, υπογραμμίζω, εξαιρώ. 4 βλ. παθ. φ. (5 σημ.). 5 μ. αποκομίζω, μεταφέρω μεγάλο βάρος. || -ся 1 στηρίζομαι, ακουμπώ ~ ногáми в зéмию στηρίζομαι με τα πόδια στη γη. 2 μτφ. (για μάτια, βλέμμα κ.τ.τ.) καρφώνω, προσηλώνω ~ глазáми в κοгó-н. καρφώνω τα μάτια σε κάποιον. 3 εκτεινoμαι, φτάνω ως· τελειώνω. 4 επιμένω· старíк -ρся на своéм ο γέρος επέμενε στο δικό του (στη δική του γνώμη). 5 (χυδ.) ξεκουμπίζομαι, αδειάζω τη γωνιά. || εκφρ. ~ как бык ýли барáн επιμένω σαν το μουλάρι (πεισματικά).

упестрíть ρ.σ. βλ. пестрíть.

упестрýть ρ.δ. βλ. пестрíть. || -ся βλ. пестрéть.

упечáтатъ ρ.σ.μ. τυπώνω, κάνω να χωρέσει, συμπεριλαβαίνω ~ объявлéние на однóм листé τυπώνω ανακοίνωση σε ένα φύλλο. || -ся τυπώνομαι· статья -лась на две странициáх το άρθρο τυπώθηκε σε δυο σελίδες.

упечáтывать(ся) ρ.δ. βλ. печáтатъ(ся).

упéчь ρ.σ.μ. 1 καλοφήνω. **2** (απλ.) αποπέμνω, διώχνω· στέλλω· егó упекли в захолýс-тэ τον έστειλαν στον ερημότοπο ~ в тпрé-мý στέλλω στη φυλακή ~ в соёлку στέλλω εξορία. || -ся 1 καλοφήνομαι. 2 φυραίνω, έχω φύρα (απο το φήσιμο).

упивáться ρ.δ. βλ. уπíться.

упирáть(ся) ρ.δ. βλ. оперéть(ся).

уписáть ρ.σ.μ. 1 γράφω, κάνω να χωρέσει, συμπεριλαβαίνω ~ письмó на однóй странициé γράφω την επιστολή σε μια σελίδα. 2 (απλ.)

τρώνω γρήγορα, κατεβάζω, καταβροχθίζω· пол-гýсь -άλ καταβρόχθισε μισή χήνα. || -ся (για κείμενο) χωρώ, συμπεριλαβαίνομαι.

упíсывать(ся) ρ.δ. βλ. уписáть(ся).

упíтанность, -и θ. παχυλότητα, παχύτητα, το πάχος, το χόντρος.

упíтанный επ. απο μτχ. ευτραφής, καλοθρεμμένος, παχύς, χοντρός. σιτευτός·

упитáть ρ.σ.μ. 1 καλοθρέφω· παχύνω. καλοταίζω. 2 μτφ. (παλ.) χορταίνω· душá моá упитана тоскóй η ψυχή μου χόρτασε απο θλίψες.

упíтывать ρ.δ. βλ. упíтатъ. || -ся καλοθρέφομαι, καλοταίζομαι· παχαίνω. || χορταίνω.

упíться, упéсь, упéшься, παρλθ. χρ. упил-ся, упиlásь, упилóсь, προσκ. упéйся ρ.σ. 1 (απλ.) παραπίνω, παρατραβώ, πίνω μέχρι μέθυσμα. 2 (γρσφ. λόγος) απολαύω, ευφραίνομαι.

упихáть ρ.σ.μ. (απλ.)· χώνω ~ вещи в чемо-дан χώνω τα πράγματα στη βαλίτσα.

упíхивать ρ.δ. βλ. упихáть. || -ся χώνομαι, μπαίνω.

упíхнýть, -нý, -нéшь, παθ. μτχ.παρлθ. χρ. упíхнутый, βρ: -нут, -а, -о ρ.σ. (απλ.) βλ. упихáть.

уплáта, -н θ. πληρωμή· предьявítъ счéт κ -е παρουσιάζω το λογαριασμό για πληρωμή.

уплатíть, уплáчý, уплáтишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. уплáченный, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ. плé-ρώνω ~ долг πληρώνω το χρέος ~ за квар-тíру πληρώνω το ενοίκιο για το διαμέρισμα.

уплáтный επ. για πληρωμή ~ óρдер éνταλμα πληρωμής.

уплáчивать ρ.δ. βλ. уплатíть. || -ся πληρώνομαι· -лся долг πληρώθηκε το χρέος.

уплестí ρ.σ.μ. 1 βλ. плестí. 2 (απλ.) βλ. уписáть (2 σημ.). || -сь φεύγω αργοβαδίζο-ντας, με δυσκολία.

уплетáть(ся) ρ.δ. βλ. уплестí(сь).

уплотнéние, -я ουδ. 1 συμπύκνωση, συνοχή, συμπίεση· κρουστότητα. 2 σύμπτυξη, πύκνωση. 3 στρίμωξη, στένεμα χώρου. 4 (για χρόνο)· συντόμευση· περιορισμός. 5 όγκος, οίδημα, πρήξιμο ~ на шéе πρήξιμο στο λαιμό.

уплотнéнность, -и θ. βλ. уплотнéние

уплотнéнный επ. απο μτχ. 1 συμπυκνωμένος· 2 κρουστός. 3 στριμωγμένος, -χτός. 4 συντομευμένος· περιορισμένος· στενός.

уплотнítъ, -нý, -нíшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. уплотнéнный, βρ: -нéн, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. 1 συμπυκνώνω· συμπιέζω ~ массу συμπυκνώνω τη μάζα. || κάνω κρουστό ~ тканé κά-νω το ύφασμα κρουστό. 2 συμπτύσσω, πυκνώνω ~ рядí войск πυκνώνω τις τάξεις του στρα-τού. || κατοικίζω πυκνά, στενόχωρα, στριμώ-χνω. 3 (για χρόνο) συντομεύω, περιορίζω ~

срѹки жѣтвы συντομεύω τα όρια του θερισμού. || -ся 1 συμπυκνώνομαι, γίνομαι συμπαγής, συμπιέζομαι. || γίνομαι κρουστός. 2 συμπτύσσομαι, πυκνώνομαι. 3 στριμώχνομαι. 4 (για χρόνο) συντομεύομαι· στενεύω.

уплотнить(ся) ρ.δ. βλ. **уплотнить(ся)**.

уплощенный επ. επίπεδος, ίσιος, ομαλός.

уплывать ρ.δ. βλ. **уплыть**.

уплыть ρ.σ. 1 αποπλέω· παροχόδ ~йл το α-τιόπλοιο απέπλευσε. || απομακρύνομαι, χά-νομαι αργά· **лунѣ** ~ла за тѹчи το φεγγάρι χά-θηκε πίσω από τα σύννεφα. 2 (για χρόνο, γε-γονότα) περνώ, διαβαίνω απαρατήρητα· **что обѣло** ~ло ό,τι ήταν πέρασε· **не мѣло времени** ~ло с тех пор πολὺς καιρὸς πέρασε από τότε. 3 μτφ. περιέρχομαι (από έναν σε άλλον). || ξοδεύομαι, καταναλώνομαι γρήγορα· **денѣги** ~ли в один день τα χρήματα έφυγαν για μια μέρα.

уповѣние, ~я ουδ. ελπίδα σταθερή· προσδο-κία.

уповѣтельно επір. με ελπίδα, ελπίζοντας.

уповѣтельный επ., ~лен, ~льна, ~льно γε-μάτος ελπίδες· ελπιιστός, προσδοκητός.

уповѣть, ~ѣю, ~ѣешь ρ.δ. (παλ.)· ελπίζω, προσδοκώ· ~ на успѣх ελπίζω στην επιτυχία.

уподобить, ~блѹ, ~блшь ρ.σ.μ. παρομοιάζω, ταυτίζω· παραβάλλω· ~ мѹлодость веснѣ παρο-μοιάζω τα νιάτα με την Άνοιξη. || -ся παρο-μοιάζομαι, ταυτίζομαι· παραβάλλομαι.

уподобление, ~я ουδ. παρομοίωση, ταύτιση· παραβολή.

уподоблять(ся) ρ.δ. βλ. **уподобить(ся)**.

упоение, ~я ουδ. 1 έκσταση, μέθη, μέθισμα· αγαλλίαση· ενθουσιασμός· **минѹты сладкого** ~я λεπτά αγαλλίασης.

упоенный επ. από μτχ. ενθουσιασμένος, με-θυσμένος, αγαλλιασμένος.

упоительно επір. ενθουσιαστικά, μεθυστικά, με αγαλλίαση.

упоительность, ~и θ. ενθουσιασμός, μέθη, α-γαλλίαση.

упоительный επ., βρ: ~лен, ~льна, ~о ευ-φραντικός, ενθουσιαστικός, μεθυστικός.

упоить, **упою**, **упоюшь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **упоенный**, βρ: **упоен**, **упоенѣ**, **упоенѹ** ρ.σ.μ. 1 (απλ.)· ποτιζω (με οινόπνευματώδη ποτά), με-θώ. 2 (γραπ. λόγος) ευφραίνω, αγαλλιάζω· εν-θουσιάζω· ~ успѣхом μεθώ από την επιτυχία.

упокоение, ~я ουδ. ησυχία, ~χασμός. || α-νάπαυση, θάνατος· **мѣсто егѹ** ~я о χώρος της ανάπαυσής του (ο τάφος)· **поминальная трѣзна** ο ~и раба обѣжя (παλ.) μνημόσυνο για την α-νάπαυση του δούλου του θεού.

упокоить, ~кѹю, ~кѹюшь ρ.σ.μ. (παλ.) ησυ-χάζω· ~ егѹ навсегдѣ τον ησυχάζω μια για πά-

ντα. || -ся ησυχάζω, πεθαίνω.

упокоѣ, ~я α: за ~ (εκκλσ.) για ανάπαυση (του πεθαμένου)· **молитѣся за** ~ егѹ **душѣ** προ-σεύχομαι για ανάπαυση της ψυχής του.

упокоѣник, ~я α., ~ца, ~ы θ. βλ. **покоѣник**.

уползѣть ρ.δ. βλ. **уползти**.

уползти, ~зѹ, ~зѣшь, παρλθ. χρ. **уполз**, ~ла, ~ло ρ.σ. 1 φεύγω, απομακρύνομαι έρποντας. 2 φεύγω, αποσύρομαι αργά. 3 κατεβαίνω, κυλώ βαθμιαία· κατακαθίζω.

уполномоченный ουα από μτχ. πληρεξούσιος, εξουσιοδοτημένος· εντεταλμένος· επιτετραμ-μένος.

уполномочивать ρ.δ. βλ. **уполномочить**. || -ся εξουσιοδοτούμαι.

уполномочие, ~я ουδ. εξουσιοδότηση, πλη-ρεξουσιότητα· **подписѣть по** ~ю υπογράψω με εξουσιοδότηση.

уполномочить, ~чу, ~чишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **уполномоченный**, βρ: ~чен, ~а, ~о εξου-σιοδοτώ, δικαιοδοτώ.

уполовинить ρ.σ.μ. (απλ.) λιγοστεύω στο μισό· μεσιάζω. || -ся μειώνομαι, λιγοστεύω κατά το μισό· φτάνω ως το μισό.

уполовник, ~я α. (απλ.) βλ. **половник**.

упоминание, ~я ουδ. υπόμνηση, υπενθύμιση, μνεία.

упоминать(ся) ρ.δ. βλ. **упомнить(ся)**.

упоминование, ~я ουδ. (παλ.) βλ. **упоминание**
упомнить, ~ню, ~нишь ρ.σ.μ. θυμούμαι, κρα-τώ στη μνήμη. || -ся θυμούμαι.

упомнѹть, ~мянѹ, ~мянешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **упомнѹтѹй**, βρ: ~нут, ~а, ~о ρ.σ. 1 υ-πενθυμίζω, θυμίζω, κάνω υπόμνηση. 2 μ. μνημο-νεύω, κάνω μνεία, αναφέρω.

упѹр, ~я α. 1 στήριγμα, έρεισμα· **тѹчка** ~а σημείο στήριξης· **завинтѣть до** ~а βιδώνω ως το τέλος, όπου δεν παίρνει άλλο. 2 υποστή-ριγμα. || υπομόχλιο. || εκφρ. **в** ~ από κοντά, κολλητά, εξ επαφής· **стрелѣть в** ~ πυροβολώ εξ επαφής· **в** ~ **сказѣть** λέγω απερίφραστα, νέ-τα-σκέτα, σταράτα· **в** ~ **смотрѣть** (глядѣть) κοιτάζω επίμονα ή κατάματα· **дѣлѣть** ~ ρίχνω το βάρος, δίνω σημασία, προσοχή· στήριζομαι.

упѹристый επ., βρ: ~рист, ~а, ~о (απλ.) βλ. **упѹрный**?

упѹрно επір. επίμονα κλπ. επ.

упѹрность, ~и θ. επιμονή, εμμονή. || στα-θερότητα, ακαμψία. || πείσμα, ισχυρογνωμοσύ-νη, γινάτι.

упѹрный¹ επ. στήρικτικός, της στήριξης, του στήριγματος· ~яя **тѹчка** σημείο στήριξης.

упѹрный² επ. 1 επίμονος, έμμονος· ~ **че-ловѣк** επίμονος άνθρωπος· ~не **пѹиски** επί-μονες αναζητήσεις. || σταθερός, ακλόνητος, ά-καμπτος, ακράδαντος. || πείσμονας, ισχυρογνώ-

μονας. 2 διαρκής, συνεχής, μόνιμος. 3 πεισματώδης, πεισματικός. -не бой πεισματώδεις μάχες. || σκληρός, γερός. - металл σκληρό μέταλλο.

упорство, -а ουδ. 1 επιμονή, εμμονή. || πείσμα, ισχυρογνωμοσύνη, γινάτι. || ένταση, μανία. ветер дул с -ом ο άνεμος φυσούσε με μανία (μανιασμένος).

упорствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. επιμένω, εμμένω. - на своих требованиях επιμένω στις απαιτήσεις μου (διεκδικήσεις μου). || δεν υποχωρώ. мороз -ствует η παγωνιά επιμένει.

упорхнуть, -нү, -нешь ρ.σ. πετώ, αφίπταμαι. птица -ла το πουλάκι πέταξε. || φεύγω γρήγορα. девочка -ла в сад το κοριτσάκι έφυγε τρέχοντας στο δεντρόκηπο.

упорядочение, -я ουδ. τακτοποίηση, κανόνισμα, ρύθμιση, ρεγουλάρισμα. διευθέτηση.

упорядочивать(ся) ρ.δ. βλ. **упорядочить(ся)**.

упорядочить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. τακτοποιώ, κανονίζω, ρυθμιζώ. ρεγουλάρω. διευθετώ. || -ся τακτοποιούμαι. διευθετούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

употеть ρ.σ. (απλ.) ιδρώνω πολύ, ιδροκοπώ.

употребительность, -и θ. χρήση, χρησιμοποίηση.

употребительный επ., βρ: -лен, -льна, -ο χρησιμοποιούμενος συχνά, πολύχρηστος, εύχρηστος, συνθησιζόμενος. -ое медицинское средство το πολύ χρησιμοποιούμενο γιατρικό **наиболее** -не слова οι πιο εύχρηστες λέξεις.

употребить, -блѣ, -бѣшь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. употребленный, βρ: -лѣн, -ленѣ, -ленѣ ρ.σ.μ. 1 χρησιμοποιώ. μεταχειρίζομαι. διαθέτω. - свободное время для чтения χρησιμοποιώ τον ελεύθερο χρόνο για διάβασμα. - не своё собственное выражение χρησιμοποιώ απρεπή (ανάρμοστη) έκφραση. - чистый лист для письма χρησιμοποιώ καθαρό χαρτί για γράψιμο. - угрозы, насилие χρησιμοποιώ απειλές, βία. - все средства χρησιμοποιώ όλα τα μέσα. || -ся χρησιμοποιούμαι. χρησιμεύω.

употребление, -я ουδ. χρησιμοποίηση, χρήση, μεταχείριση. лекарство для внутреннего -я φάρμακο εσωτερικής χρήσης. выйти из -я δε χρησιμοποιούμαι πια.

употреблять(ся) ρ.δ. βλ. **употребить(ся)**.

употчевать, -чую, -чуешь ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **пóтчевать**.

управа, -ы θ. 1 τρόπος. μέσον περιορισμού, συμμόρφωσης. φάρμακο, αντίδοτο. **найти** -у на кого-н. βρίσκω μέσον για να συμμορφώσω κάποιον. || (παλ.) ικανοποίηση (για προσβολή) **искать** -у мечом ζητώ ικανοποίηση με το ξίφος (με ξιφομαχία). 2 (παλ.) αρχή, διοίκηση. διεύθυνση. городская - δημοτική αρχή, το

δημαρχείο.

управделами άκλ. κ. **управдѣл**, -а α. διαχειριστής. επιμελητής.

управдѣл, -а α. επιμελητής σπιτιού.

управитель, -я α., -ница, -ы θ. (παλ.) διοικητής, διευθυντής, -ύντρια. || βλ. **управляющий** (2 σημ.).

управительский επ. (παλ.) διοικητικός, του διευθυντή.

управительство, -а ουδ. βλ. **управлѣние** (2 σημ.).

управить ρ.σ. 1 βλ. **управлять** (2 σημ.). 2 φροντίζω, επιμελούμαι. || -ся 1 τελειώνω, περατώνω (εργασία, υπόθεση κλπ.). 2 αντεπεξέρχομαι, τα βγάζω πέρα.

управлѣние, -я ουδ. 1 διεύθυνση. - оркестром, хором διεύθυνση ορχήστρας, χορωδίας. центральное статистическое - κεντρική στατιστική διεύθυνση. || οδήγηση. - автомобилем οδήγηση αυτοκινήτου. 2 η κυβέρνηση. διοίκηση. - государством διακυβέρνηση του κράτους. методы -я μέθοδοι διοίκησης. || η αρχή. городское - δημαρχείο (το συμβούλιο ή το κτίριο). 3 διεύθυνση, χειρισμός (για μηχανισμούς). автоматическое - αυτόματη διεύθυνση. рулевое - πηδαλιουχία. 4 (γραμμ.) καθορισμός της πτώσης μιας λέξης από μια άλλη. глагольное - καθορισμός της πτώσης από το ρήμα. предлѣжное - καθορισμός της πτώσης από την πρόθεση. || εκφρ. **терять** - παύω να πηδαλιούχομαι, να διευθύνομαι (για αεροπλάνο κ.τ.τ.).

управлѣнский επ. (παλ.) διοικητικός. - слѣжащий διοικητικός υπάλληλος.

управлѣнский επ. διοικητικός. - аппарат ο διοικητικός μηχανισμός. -ие расходы τα διοικητικά έξοδα.

* **управляемость**, -и θ. διεύθυνση, οδήγηση (μηχανισμών, μηχανών).

управляемый επ. από μτχ. διευθυνόμενος, κατευθυνόμενος. - снаряд κατευθυνόμενο βλήμα. -ая ракета κατευθυνόμενος πύραυλος.

управлять, -яю, -яешь μτχ. ενστ. **управляющий**, παθ. μτχ. ενστ. **управляемый**, βρ: -лѣем, -а, -ο ρ.δ. (με οργν.). 1 διεύθυνω, οδηγώ. - автомобилем οδηγώ το αυτοκίνητο. - судном πηδαλιούχω (τιμονιάρω) σκάφος. || χειρίζομαι. - кистью χειρίζομαι το πινέλο. || διεύθυνω, κουμαντάρω. κανονίζω. 2 διοικώ. κυβερνώ. διεύθυνω. - государством κυβερνώ το κράτος. - страной κυβερνώ τη χώρα. - заводом διεύθυνω το εργοστάσιο. || διαχειρίζομαι. - хозяйством διαχειρίζομαι το νοικοκυριό ή την οικονομία. || εξουσιάζω. безумным человеком -ют страсти τον ανόητο άνθρωπο τον κυβερνούν τα πάθη. 3 (γραμμ.) καθορίζω, απαιτώ.

θέλω· переходные глаголы -ют винительным падежом τα μεταβατικά ρήματα θέλουν το αντικείμενο σε αιτιατική πτώση. || -ся 1 διευθύνομαι, οδηγούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 βλ. **управиться**.

управляющий ουσ. απο μτχ. διευθυντής, δι-αχειριστής· διοικητής.

управский επ. (παλ.) διοικητικός· - **письарь** γραμματέας του διοικητή.

упражнение, -я ουδ. άσκησι· εξάσκησι· γύμνασι· γύμνασμα· εγκύμνασι· - **левой рукой** εξάσκησι του αριστερού χεριού· **гимнастические** -я γυμναστικές ασκήσεις· **сборник** -ий· **по правописанию** συλλογή ορθογραφικών ασκήσεων.

упражнять ρ.δ.μ. ασκώ, εξασκώ, γυμνάζω, εκ-γυμνάζω· - **пальцы для игры на рояле** εξασκώ τα δάχτυλα για να παίζουν στο πιάνο· - **пальцы** καλλιερρώ τη μνήμη· - **мышцы** εξασκώ (γυμνάζω) τους μύες. || -ся ασκούμαι, εξασκούμαι· γυμνάζομαι, εκγυμνάζομαι. || ασχολούμαι· επιδίδομαι· - **в науках** ασχολούμαι με τις επιστήμες.

упразднение, -я ουδ. κατάργησι, ακύρωσι· κατάλυσι· - **закон** κατάργησι του νόμου.

упразднить, -ню, -нишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **упразднённый**, βρ: -нён, -ненá, -ненó ρ. σ.μ. καταργώ· ακυρώνω· καταλύω· - **закон** καταργώ νόμο. || -ся καταργούμαι, ακυρώνομαι.

упразднить(ся) ρ.δ. βλ. **упразднить(ся)**.

упрашивание, -я ουδ. παράκλησι, ικεσία.

упрашивать ρ.δ. βλ. **упросить**.

упревать ρ.δ. βλ. **упреть**.

упредить, -ежу, -едішь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **упреждённый**, βρ: -дён, -денá, -денó ρ. σ.μ. (παλ. κ. απλ.). 1 ειδοποιώ, πληροφορώ· αναγγέλω. 2 βλ. **опередить**.

упреждать ρ.δ. βλ. **упредить**. || -ся ειδοποιούμαι, πληροφορούμαι.

упреждение, -я ουδ. (παλ. κ. απλ.). 1 ειδοποίηση, πληροφορία· αναγγελία. 2 (για κινητό στόχο) σκόπευσι λίγο μπροστά.

упрёк, -а α. μομφή, μέμφη, φέξι, κατηγορία· επίκρισι· **строгий** - αυστηρή μομφή· **взаимные** -и αλληλοκατηγορίες· **осыпать** -ами κογό-н. λέγω ένα σωρό κατηγορίες για κάποιον. || εκφρ. **бросить** - кому επίρριπτω (προσάπτω) μομφή σε κάποιον, κοτσάρω· **ставить в** - кому что κατηγορώ κάποιον για κάτι· **не в** - кому όχι με σκοπό να κατηγορήσω κάποιον· **без** -а (παλ.) άμεμπτα, άφογα.

упрекать ρ.δ.μ. μέμφομαι, κατηγορώ, φέγω, φεγαδιάζω· επικρίνω· κοτσάρω.

упрекнуть ρ.σ. βλ. **упрекать**.

упре́ный επ. βρασμένος τελείως, καλοβρασμένος.

упрессовать, -сую, -суеть, παθ. μτχ. παρлθ.

χρ. **упрессованный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.σ.μ. πιέζω, θλίβω πολύ δυνατά. || -ся πιέζομαι πολύ δυνατά, συμπιέζομαι.

упрессовывать(ся) ρ.δ. βλ. **упрессовать(ся)**
упреть, -ёк, -ёшь ρ.σ. 1 βράζω τελείως, καλοβράζω. 2 ιδροκοπώ, καταϊδρώνω.

упросить, -ошу, -ошишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **упрошённый**, βρ: -шен, -а, -о ρ.σ.μ. θερ-μοπαρακαλώ, καθικετεύω.

упроститель, -я α. απλουστευτής.

упростительный επ. απλουστευτικός· -не **взгляды** απλουστευτικές απόψεις.

упростительство, -а ουδ. απλούστευσι.

упростить, -ошу, -остишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **упрощённый**, -щён, -щенá, -щенó ρ.σ.μ. 1 απλουστεύω, απλοποιώ· - **конструкцию маши-ны** απλουστεύω την κατασκευή της μηχανής· - **правописание** απλουστεύω την ορθογραφία. 2 **εξφαλιζώ**, εκχυδαίζω· υπεραπλοποιώ· απλοποιώ μέχρι διστρέβλωσις. || -ся απλοποιούμαι.

упрочение, -я ουδ. στερέωσι, στέργισμα, εδραίωσι, σταθεροποίηση· παγίωσι· εμπέδωσι - **власти** η στερέωσι της εξουσίας· **борьба** за - **мира** αγώνας για τη στερέωσι της ειρήνης.

упрочивать(ся) ρ.δ. βλ. **упрочить(ся)**.

упрочить, -чу, -чишь ρ.σ.μ. (γραπ. λόγος). 1 σταθεροποιώ, στερεώνω, στεργιώνω, εδραϊώνω· παγιώνω· - **мир** - εδραϊώνω την ειρήνη· - **власть** εδραϊώνω την εξουσία· - **союз рабочего класса с крестьянством** στεργιώνω τη συμμαχία της εργατικής τάξης με την αγροτιά (ή και αγροτιάς)· - **свое положение** σταθεροποιώ την κατάστασή μου (ή τη θέση μου). || -ся σταθεροποιούμαι, στερεώνομαι, εδραϊώνομαι· εμπεδώνομαι· παγιώνομαι· **положение страны** -лось η κατάσταση της χώρας σταθεροποιήθηκε.

упрощать(ся) ρ.δ. βλ. **упростить(ся)**.

упрощёнец, -нца α. απλουστευτής, απλοποιητής.

упрощение, -я ουδ. απλούστευσι, απλοποίηση· - **письменности** απλοποίηση της γραφής· - **механизма** απλούστευσι του μηχανισμού.

упрощённость, -и θ. βλ. **упрощение**.

упрощённый επ. απο μτχ. απλοποιημένος, απλουστευμένος· -ая **орфография** απλοποιημένη ορθογραφία· - **механизм** απλοποιημένος μηχανισμός.

упрощёнский επ. βλ. **упрощёнский**.

упрощёнство, -а ουδ. βλ. **упрощёнчество**.

упрощёнский επ. επιπόλαιος, επιφανειακός· - **подход к решению вопросов** επιπόλαιος τρόπος λύσις ζητημάτων.

упрощёнчество, -а ουδ. επιπολαιότητα, επιφανειακός χαρακτήρας.

упругий επ., βρ: **упруг**, -α, -ο; **упруге**: ελαστικός· ευλύγιστος, εύκαμπτος.

упругость, -и θ. ελαστικότητα· ευλυγισία, ευκαμψία.

упруге συγκρ. β. του επ. **упругий**.

упругить, -жит ρ.δ. προσδίνω ελαστικότητα.

упрýгать ρ.σ. πηδών μακριά· απομακρύνομαι πηδώντας. || -ся 1 **κουράζομαι** απο το πολύ πήδημα. 2 (ειρυν.) **μτφ.** **κουράζομαι** απο τον μεγάλο ζήλο ή πάθος.

упрýгивать ρ.δ. βλ. **упрýгать**.

упрýгнуть ρ.σ. βλ. **упрýгаться** (1 σημ.).

упряжечный επ. ζευκτήριος, της ζεύξης· -ая **сбру́я** ζευκτήρια σαγή.

упряжка, -и θ. 1 (απλ.) ζεύξη, ζέψιμο. 2 ζευγμένα ζώα. 3 (παλ.) διαδρομή απο σταθμό σε σταθμό (με ζευγμένα ζώα χωρίς ξεκούραση και χωρίς νομή). || (διασκ.) μια οργωσιά (χωρίς ξεκούραση και χωρίς νομή). || (απλ.) **βάρδια**. 4 βλ. **úпряжь** (1 σημ.). || **εκφρ.** **быть в -е** είμαι κατάλληλος για ζέψιμο· **годýться в -е** κάνω για ζέψιμο.

упряжной επ. ζευκτήριος, της ζεύξης. || **κατάλληλος** για ζέψιμο.

úпряжь, -и θ. 1 σαγή, χάμουρα· **κόнская** - η ιπποσκευή. 2 συσκευή αγκίστρωσης των βαγονιών.

упрямец, -мца α., -мища, -и θ. πεισματάρης, -α, πείσμονας, -η, ισχυρογνώμονας, -η, **καπριτσόζος**, -α.

упрямиться, -млюсь, -мишсья ρ.δ. πεισματώνω, γινατεύομαι, γινατώνω.

упрямо επίρ. πεισματικά, πεισματώδικα.

упрямство, -а ουδ. πείσμα, ισχυρογνωμοσύνη, γινάτι.

упрямствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. (γραπλόγος) βλ. **упрямиться**.

упрямый επ. βρ: **упря́м**, -α, -ο πείσμονας, πεισματάρης, ισχυρογνώμονας, σκληροκέφαλος· **καπριτσόζος**· πεισματικός· - **бык** πεισματικό βόδι· - **мальчик** πεισματάρικο παιδάκι.

упря́тать ρ.σ.μ. 1 **κρύβω** καλά και μακριά. 2 **μτφ.** **στέλλω**· - в **остро́г** **στέλλω** φυλακή. || **κρύβομαι** καλά και μακριά.

упря́тывать(ся) ρ.δ. βλ. **упря́тать(ся)**.

упря́чь ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **запря́чь** (1 σημ.).

упуска́ть ρ.δ. βλ. **пусти́ть**. || -ся **αφήνω**· **χάνομαι**.

пусти́ть ρ.σ.μ. 1 **αφήνω**, **παύω** να κρατώ **χώνω**· - **конέи верёвки** μου **ξεφεύγει** η άκρη της τριχιάς. 2 **μτφ.** **αφήνω** να διαφεύγει· - **слýчай** **αφήνω** να μου διαφεύγει η ευκαιρία.

упущéние, -я ουδ. παράλειψη, παραμέληση, αμέλεια· άφηση· **серёзное** - σοβαρή παράλειψη· **внóговор за** - **по слýжбе** τιμωρία για παραμέληση υπηρεσίας.

упи́рь, -я α. (απλ.) βλ. **Вампир** (1 σημ.).

упи́каться ρ.σ. (απλ.) **κουράζομαι**.

упя́терить, -рю, -ришь, παθ. **μτχ.** **παρλθ.** **χρ.** **упя́терённый**, βρ: -рён, -ренá, -ренó ρ:σ. **πενταπλασιάζω**. || -ся **πενταπλασιάζομαι**.

упя́терять(ся) ρ.δ. βλ. **упя́терить(ся)**.

ура́ επιφ. ζήτη. || (κραυγές στρατιωτών **κατά** την επίθεση) **απάνω** τους! **αέρα!** || **εκφρ.** **на - а)** **φωνάζοντας** „αέρα“. β) **στα** **κουτουρού**, **απερίσκεπτα**, **στην τύχη**.

уравнёние, -я ουδ. **ίσημα**, **ισοπέδωση**, **εξομάλυνση**· **ισοζύγιση**· **ισορρόπηση**· **ισοστάθμιση**· **ισοσκελίση**· **ισοφάριση**. || (μαθ.) **εξίσωση**· **алгебраическое** - **αλγεβρική εξίσωση**· - с **одним неизвёстным** **εξίσωση** με ένα άγνωστο· **дифференциальное** - **διαφορική εξίσωση**· **решать** - **λύω** **εξίσωση**.

уравнивание, -я ουδ. βλ. **уравнёние**.

уравнивать(ся)¹ ρ.δ. βλ. **уровни́ять(ся)**.

уравнивать(ся)² ρ.δ. βλ. **уровни́ять(ся)**.

уравни́ловка, -и θ. **εξίσωση**, **ισοσκελίση**, **ισοφάριση** (αδικαιολόγητη, **αβάσιμη**, **άδικη**)· **ликвитировать -у** в **заработной** **плáте** **καταργώ** την **εξίσωση** των **αποδοχών** (γενομένη **ανεξάρτητα** απο την **ποσότητα** και **ποιότητα** **παραγωγής**).

уравни́тель, -я α. **εξισωτής** (μηχανισμός). || **οπαδός** της **εξίσωσης** (βλ. **уравни́ловка**).

уравни́тельность, -и θ. **εξίσωση**, **εξομοίωση**.

уравни́тельный επ. **εξισωτικός**· -ые **прибóры** **εξισωτικές συσκευές** (μηχανισμοί)· -ое **распределéние** **продýктов** η **εξ ίσου** **κατανομή** των **προϊόντων** (τροφίμων).

уравнове́сить, -ёшу, -ёсишь, παθ. **μτχ.** **παρλθ.** **χρ.** **уравнове́шенный**, βρ: -шен, -α, -ο ρ.σ.μ. **ισοζυγίζω**, **ισοσταθμίζω**, **αντισταθμίζω**, **ισοροπώ**· **ισοφαρίζω**. || -ся **ισοζυγίζομαι**, **ισοσταθμίζομαι**, **ισοροπούμαι**· **ισοφαρίζομαι**.

уравнове́шение, -я ουδ. **ισοζύγιση**, **ισοστάθμιση**, **ισορρόπηση**· **ισοφάριση**.

уравнове́шенность, -и θ. **ισορρόπιση**· - **харáктера** **ισορρόπηση** **χαρακτήρα**.

уравнове́шенный επ. απο **μτχ.** (μτφ.) **ισοροπημένος**· - **человéк** **ισοροπημένος άνθρωπος**.

уравнове́шивание, -я ουδ. βλ. **уравнове́шение**.

уравнове́шивать(ся) ρ.δ. βλ. **уравнове́сить(ся)**.

уровни́ять ρ.σ.μ., **παθ.** **μτχ.** **παρлθ.** **χρ.** **уравни́нный**, βρ: -нён, -ненá, -ненó **εξισώνω**, **εξομάλυνω**· **ισοπεδώνω**, **ισιώνω**, **εξομαλύνω**. || -ся **εξισώνομαι**, **εξομάλυνομαι**· **ισοπεδώνομαι**, **ισιώνομαι**, **εξομαλύνομαι**.

***урагáн**, -а α. η **λαίλαπα**, **τυφώνας**. || **μτφ.** **ορμητικότητα**· - **собы́тий** **θύελλα** **γεγονότων**· - **страстéй** **θύελλα** **παθών**. || **επίρ.** -**ом** **ορμητι-**

κά, θεελλώδικα.

ураганний επ. 1 λαιλκώδης, θεελλώδης. - шум λαιλκώδης βουή (βόμβος). 2 μτφ. καταγιστικός· καταστρεπτικός. - ОГОЊЕ τα καταγιστικά πυρά.

уразумевать ρ. δ. βλ. уразуметь. || -ся (εν)νοώ, αντιλαμβάνομαι, καταλαβαίνω.

уразумение, -я ουδ. νόηση, αντίληψη.

уразуметь ρ.σ.μ. (εν)νοώ, καταλαβαίνω, αντιλαμβάνομαι· πιάνω, συλλαμβάνω. - смысл вещей πιάνω το νόημα των πραγμάτων.

***уран**, -а α. το ουράνιο (χημικό στοιχείο).

***Уран**, -а α. (αστρν.) ο Ουρανός.

ураиниит, -а α. ουραίνιτης, πισσοουραίνιτης, ουραίνιτισσίτης (орунτό).

урановий επ. του ουραίνιου· -не месторождения κοιτάσματα ουραίνιου· -ая бόмба βόμβα ουραίνιου.

урастать ρ. δ. βλ. урасти.

урасти ρ.σ. (απλ.) εκπίπτω, ξεπέφτω, μειώνομαι κατά το μέγεθος. || καλύπτομαι απο βλάστηση.

***урбанизация**, -и θ. αστυφιλία, ουρμπανισμός.

урбанизм, -а α. βλ. урбанизация.

урбанист, -а α. οπαδός της αστυφιλίας.

урбанистический επ. της αστυφιλίας.

уравать ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **ураванный**, βр: -ван, -а, -о αποσπώ, παίρνω απότομα· αρπάζω. || μтф. λαβαίνω· **каждый хочет - своё долю** καθένας θέλει να πάρει το μερίδιό του. || μтф. (για χρόνο) εξοικονομώ, εξευρίσκω. - **свободную минуту для разговора** εξοικονομώ ένα λεφτό για συνομιλία. || -ся αποσπώμαι, ξεκόβω, αποδεσμεύομαι· **эле -лся из дома** μόλις κατόρθωσα να αποσπαστώ για λίγο απο το σπίτι.

***урдү** α. άκλ. η ουρδουϊκή (ινδοστανική) γλώσσα (του Πακιστάν).

урегулирование, -я ουδ. διακανονισμός, διευθέτηση, τακτοποίηση· ρύθμιση· κανόνισμα· -**международных отношений** διακανονισμός των διεθνών σχέσεων· - **вопроса** διευθέτηση του ζητήματος.

урегулировать, -рую, -руешь ρ.σ.μ. (δια)κανονίζω, διευθετώ, τακτοποιώ· ρυθμίζω, ρεγουλάρω. || -ся (δια)κανονίζομαι διευθετούμαι, τακτοποιούμαι· ρυθμίζομαι.

урез, -а α. 1 κόψιμο, κόντεμα, βράχυνση, μικραίμα. 2 μтф. περικοπή, ακρωτηριασμός, κρουτσούλεμα· περιορισμός.

урезать, -ёжу, -ёжешь ρ.σ.μ. 1 κόβω, κοντεύω, μικραίνω, βραχύνω. - **рукава** κοντεύω τα μανίκια. 2 μтф. περικόπτω, ακρωτηριάζω, κρουτσουλεύω· περιορίζω.

урезать ρ.δ. βλ. урезать. || -ся περικόπτομαι, βραχύνομαι, γίνομαι πιο κοντός, μι-

κραίνω.

урезка, -и θ. βλ. урез.

урезонивать ρ.δ. βλ. урезонить. || -ся συνεντιζομαι, σωφρωνίζομαι· λογικεύομαι.

урезонить ρ.σ. συνεντιζω, σωφρωνίζω· λογικεύω. - **упрямца** συνεντιζω τον πεισματάρη.

урезывать(ся) ρ.δ. βλ. урезать(ся).

урема, -я κ. **урёма**, -и θ. (διαлк.) παρόχθια δασική λωρίδα.

уремический επ. ουραιμικός.

***уремия**, -и θ. ουραιμία.

***уретра**, -и θ. η ουρήθρα.

уретрит, -а α. ουρηθρίτιδα.

уритроскоп, -а α. ουρηθροσκόπιο.

уритроскопия, -и θ. ουρηθροσκοπία.

урильник, -а α. ουροδοχείο.

***урина**, -и θ. το ούρο.

***урман**, -а α. (διαлк.) δάσος κωνοφόρων δέντρων.

***урна**, -и θ. 1 τεφροδόχη (πεθαμένων). || **επιτάφια** τεφροδόχη (μνημείο σαν τεφροδόχη). 2 (παλ.) δοχείο· - с водо́й υδροδοχείο. 3 η κάλλη, η ψηφοδόχη· **избирательная** - εκλογική κάλλη. 4 δοχείο απορριμμάτων.

уровень, -вня α. 1 στάθμη· επίπεδο· επιφάνεια· - **водѣ** η στάθμη του νερού· **над -ем моря** πάνω απο την επιφάνεια της θάλασσας. 2 μтф. βαθμός· **низкий, высокий** - **жизни** χαμηλό, υψηλό βιοτικό επίπεδο· **переговоры на - послѳов** συνομιλίες σε επίπεδο πρεσβευτών· **совещание на высоком** -ε σύσκεψη κορυφής. 3 βλ. **ватерпас**. || εκφρ. **в - с чем** στο ίδιο ύψος ή επίπεδο με κάτι· **быть (находиться) на -е** αντιστοιχώ.

уревнемёр, -а α. υδροστάτης, υδροχωροστάθμη, νεροζύγι (лк.).

уровнять ρ.σ.μ., παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **уровненный**, βр: -нен, -а, -о ρ.σ.μ. ισοπεδώνω. || -ся ισοπεδώνομαι.

урод¹, -а α. 1 τέρας. 2 άνθρωπος δυσειδής.

|| άνθρωπος φαύλος. 3 (ύβρη) τέρας.

урод², -а α. (διαлк.) η σοδειά.

уродец, -дца α. βλ. урод¹.

уродина, -и θ. βλ. урод¹.

уродить, урожу́, уродишь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **уроденный**, βр: -дён, -денá, -денó ρ.σ.μ. 1 καρποφορώ· κάνω, δίνω σοδειά· **земля -ла хороший урожай** η γη έκανε καλή σοδειά. 2 γεννώ, τίκτω. || -ся 1 γίνομαι· **-лось много хлеба** πρόκοψαν τα σιτηρά. 2 γεννιέμαι. || γεννιέμαι όμοιος προς, μοιάζω. - **в отца** μοιάζω τον πατέρα.

уродиха, -и θ. (παλ.) βλ. урод¹.

уродка, -и θ. βλ. урод¹.

уродливость, -и θ. 1 τερατομορφία. || ασχημία, δυσμορφία, κακομορφία. 2 μтф. διαστρέ-

βλωση. 3 τερατωδία.

уродливый επ., βρ: -лив, -а, -о. 1 τερατώδης, τερατόμορφος. || παραμορφωμένος, στραβός. -не деревья στραβά δέντρα. -не ветви στραβά κλαδιά. 2 άσχημος, δυσειδής, δύσμορφος. 3 μτφ. διαστρεβλωμένος, διαστρεμμένος.

уродовать, -дую, -дуешь ρ.δ.μ. παραμορφώνω, διαστρεβλώνω, διαστρέφω: σακατεύω. || -ся παραμορφώνομαι, διαστρεβλώνομαι.

уродский επ. τερατώδης, τερατοειδής. -ое лицо τερατώδες πρόσωπο.

уродство, -а ουδ. βλ. **уродливость**.

урожай, -я α. 1 σοδειά· συγκομιδή· обильный (высокий) - μεγάλη σοδειά· средний - μέτρια σοδειά· низкий - μικρή (χαμηλή) σοδειά. || προκοπή, ευδοκίμηση. || μτφ. αφθονία, πλήθος, πληθώρα· теперь - на новне книжки τώρα έχουμε πληθώρα καινούριων βιβλίων.

урожайность, -и θ. γονιμότητα, αποδοτικότητα, παραγωγικότητα.

урожайный επ., βρ: -жаен, -жайна, -жайно. 1 της σοδειάς: -не сведения στοιχεία σοδειάς. 2 γόνιμος, αποδοτικός, παραγωγικός, εύφορος· καρποφόρος· -ая земля εύφορη γη· - сорт αποδοτική ποικιλία.

урожать(ся) ρ.δ. βλ. **уродить(ся)**.

урожденный επ. απο μτχ. 1 θ. -ая το γένος (έχουσα το επώνυμο πριν το γάμο). 2 (παλ.) βλ. **прирожденный**.

уроженец, -нца α., -ка, -и θ. γεννημένος, -η· - России γεννημένος στη ωσία· - Греции γεννημένος στην Ελλάδα.

урок, -а α. 1 (παλ.) εργασία, δουλειά. задать - плотникам δίνω δουλειά (για εκτέλεση) στους μαραγκούς. 2 μάθημα· готовить - ετοιμάζω το μάθημα· делать -и κάνω τα μαθήματα· учить - μαθαίνω το μάθημα· задать - δίνω μάθημα· отвечать - λέγω το μάθημα· - физики το μάθημα φυσικής· - химии το μάθημα χημείας. 3 μτφ. δίδαγμα· извлекать (извлечь) - βγάζω δίδαγμα· -и истории τα διδάγματα της ιστορίας· -и прошлого τα διδάγματα του παρελθόντος. 4 (παλ.) διδαχή, παραινεση, νοθεσία. || (παλ.) τιμωρία. || εκφρ.· брать - παίρνω (κάνω) μάθημα· давать -и α) παραδίνω μαθήματα. β) παραδίνω μαθήματα ιδιωτικά (με πληρωμή)· дать - кому δίνω μάθημα σε κάποιον (τιμωρώ)· жить на -е (παλ.) ζω παραδίνοντας μαθήματα, σαν προγυμναστής.

уролог, -а α. ουρολόγος.

урологический επ. ουρολογικός.

***урология**, -и θ. ουρολογία.

урон, -а α. απώλεια, χάσιμο· ζημιά· нанести - επιφέρω απώλειες· войска противника понесли большой - τα εχθρικά στρατεύματα είχαν (υπέστησαν) μεγάλες απώλειες.

уронить, **уроню**, **уронишь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **уроненный**, βρ: -нен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 βλ. **ронить**. 2 (παλ.) φέρω, οδηγώ σε παρακμή.

***уротропин**, -а α. ουροτροπίνη.

урочище, -а ουδ. 1 φυσικό όριο (σύνορο). 2 ιδιαίτερο γνώρισμα ή χαρακτηριστικό μέρους (δασύλιο, βάλτος κ.τ.τ.).

урочный επ. 1 (παλ.) της εργασίας, της δουλειάς. || καθορισμένος. 2 συνηθισμένος, συνήθης, τακτικός.

уругвэец, -айца, -айка, -и θ. Ουρουγουανός, -ή.

уругвайский επ. ουρουγουανικός.

урчание, -я ουδ. γουργούρισμα· - в желудке γουργούρισμα της κοιλιάς. || γρούξιμο· - Пса το γρούξιμο του σκύλου.

урчать, -чү, -чишь ρ.δ. 1 γουργουρίζω. 2 γρούζω.

урывать(ся) ρ.δ. βλ. **урвать(ся)**.

урывками επίρ. διακομμένα, κατά διαλείμματα. || ενίοτε, πότε-πότε, κάποτε-κάποτε.

урывочный επ., βρ: -чен, -чна, -чно γινόμενος κατά διαλείμματα, κατά διαστήματα, πότε-πότε, ενίοτε.

***урик**, -а (-у) α. (αθρσ.) τα βερικοκα.

уриковный επ. του βερικοκου, των βερικοκων, απο βερικοκα· - компот κομπόστα απο βερικοκα· - отвар ζωμός απο βρασμένα βερικοκα.

уричный επ. βλ. **уриковный**.

урид, -а α. (παλ.) τάξη, κανονική σειρά. || βαθμός υπηρεσιακός.

урядить, **урядю**, **урядишь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **уряженный**, βρ: -жен, -а, -о ρ.σ.μ. 1 (παλ.) τακτοποιώ, βάζω στη σειρά. 2 (διαлк.) στολίζω· εξωραίζω· - невесту στολίζω τη νύφη. || -ся 1 τακτοποιούμαι, μπαίνω σε τάξη. 2 (διαлк.) στολίζομαι· εξωραίζομαι.

урядник, -а α. 1 κοζάνος υπαξιωματικός του τσαρικού στρατού. 2 ενωματάρχης χωροφυλακής.

урядничий, -ья, -ье επ. του υπαξιωματικού ή του ενωματάρχη.

урядать(ся) ρ.δ. βλ. **урядить(ся)**.

ус βλ. **уси**.

усад, -а α. (διαлк.) βλ. **усадьба**.

усадесный επ. της έπαυλης.

усадить ρ.σ.μ. 1 καθίζω, τοποθετώ, βάζω να καθίσει· - гостей βάζω τους φιλοξενούμενους να καθίσουν. 2 (απλ.) φυλακίζω εγώ· -ли за беспаспортность τον έβαλαν φυλακή γιατί δεν είχε ταυτότητα. 3 φουρνίζω· - хлеб в печь βάζω το ψωμί στο φούρνο. 4 καλύπτω, σκεπάζω επιθέτοντας· стена усажена пятнами ο τοίχος σκεπάστηκε απο λεκέδες. 5 φυτεύω· - грядку цветами φυτεύω μια βραγιά λουλούδια. 6 χρησιμοποιώ· ξοδεύω, δαπανώ.

усадка, -и θ. 1 βάλσιμο, τοποθέτηση. 2 φύ-

τευση. 3 συστολή, μάζεμα, κόντεμα. - **ТКАНЕЙ** το μάζεμα των υφασμάτων. ~ **ШКУРОК** το μάζεμα των δερμάτων.

УСАДОЧНИЙ επ. της συστολής. -не **РАКОВИНЫ** В **МЕТАЛЛАХ** κοιλότητες στα μέταλλα απο τη συστολή.

УСАДЬБА, -и, γεν. πλθ. **УСАДЕБ** κ. **УСАДЬБ**, δοτ. -**ДЬБАМ** θ. αγροικία, αγρόκτημα. έπαυλη. || αρχοντόσπιτο, αρχοντικό. || αγροτικά κέντρα.

УСАДИТЬ ρ.σ.μ. βλ. **УСАДИТЬ** (4, 5 σημ.).

УСАДИВАТЬ ρ.δ. βλ. **УСАДИТЬ**. || -ся κάθομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. βλ. **УСАДИТЬ**.

УСАЛИВАТЬ(СЯ)¹ ρ.δ. βλ. **УСАЛИТЬ(СЯ)**.

УСАЛИВАТЬ(СЯ)² ρ.δ. βλ. **УСОЛИТЬ(СЯ)**.

УСАЛИТЬ ρ.σ.μ. (απλ.) αλείφω με λίπος. || -ся αλείφομαι με λίπος.

УСАСТНИЙ επ., βρ: **УСАСТ**, -а, -ο (απλ.) μουστακάτος, μουστακάς.

УСАТНИЙ επ., βρ: **УСАТ**, -а, -ο μουστακάτος. ~ **КОТ** μουστακάτος γάτος. ~ **СОМ** μουστακάτος γουλιανός (φάρι).

УСАХАРИТЬ ρ.σ.μ. 1 (απλ.) 1 παραζαχαρώνω, παραγλυκαίνω. 2 μτφ. καλοπαίρνω με γλυκά λόγια. προσελκύνω. 3 (παλ.) θανατώνω με χτυπήματα. || -ся γίνομαι πολύ γλυκός.

УСАЧ, -а α. 1 μουστακάτος. μουστάκας, -αλής. 2 είδος κυπρίνου μουστακάτου. 3 βλ. **ДРОВΟΣЕК**.

УСВАИВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **УСВОЕНИЕ**.

УСВАИВАТЬ ρ.δ. βλ. **УСВОИТЬ**. || -ся 1 συνήθιζω, εξοικειώνομαι. μου γίνεται συνήθεια. 2 (κυркξ. κ. μτφ.) αφομοιώνομαι, χωνεύω **ПИЩА** -ется η τροφή αφομοιώνεται. **Тема** -ется το θέμα αφομοιώνεται.

УСВОИТЬ, -ою, -ошь ρ.σ.μ. 1 συνήθιζω, κάνω συνήθεια μου. αποκτώ. ~ **ПЛОХУЮ ПРИВЫЧКУ** αποκτώ κακή συνήθεια. || παίρνω. 2 αφομοιώνω, κάνω κτήμα μου. ~ **Все четыре арифметических действия** αφομοιώνω και τις τέσσερις πράξεις της αριθμητικής. 3 (παλ.) βοηθώ να αφομοιώσει. 4 χωνεύω. ~ **ПИЩУ** χωνεύω την τροφή.

УСВОЯМОСТЬ, -и θ. (γραπ. λόγος) αφομοιωτικότητα.

УСВОЯТЬ ρ.δ. (παλ.) βλ. **УСВОИТЬ**. || -ся βλ. **УСВАИВАТЬСЯ**.

УСЕВАТЬ(СЯ) ρ.δ. (παλ.) βλ. **УСЕЯТЬ(СЯ)**.

УСЕИВАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **УСЕЯТЬ(СЯ)**.

УСЕКАТЬ ρ.δ. βλ. **УСЕЧЬ**. || -ся αποκόβομαι, αποτέμνομαι. κοντεύω, βραχύνω. περικόβομαι.

УСЕКНОВЕНИЕ, -я ουδ. (παλ.) αποκοπή, κόψιμο. ~ **ГОЛОВНІ** κόψιμο του κεφαλιού.

УСЕРДИЕ, -я ουδ. 1 ζήλος, προθυμία. όρεξη. **РАБОТАТЬ С** -ЕМ εργάζομαι με ζήλο. ~ **НЕ ПО РАЗУМУ** υπέρμετρος (παράλογος) ζήλος.

(παλ.) εγκραδιδότητα.

УСЕРДНО επір. με ζήλο, ένθερμα κλπ. επ.

УСЕРДНОСТЬ, -и θ. βλ. **УСЕРДИЕ**.

УСЕРДНИЙ επ., βρ: -ден, -дна, -дно. ένθερμος, με ζήλο. ~ **ИССЛЕДОВАТЕЛЬ** ερευνητής με ζήλο.

УСЕРДСТВОВАТЬ, -ствую, -ствуешь ρ.δ. έχω ζήλο. εμφορούμαι απο ζήλο. δείχνω ζήλο, προθυμία, προθυμοποιούμαι.

УСЕСТЬСЯ, **УСАДУСЬ**, **УСАДЕШЬСЯ** παρθ. χρ. **УСЕЛСЯ**, -лась, -лось, προσκ. **УСАДЬСЯ** ρ.σ.1 κάθομαι. ~ В **КРЕСЛО**, НА **ДИВАН** κάθομαι στην πολυθρόνα, στο ντιβάνι. ~ **ЗА ЧАЙ** κάθομαι για (να) πιώ τσάι. ~ **ЗА КНИГУ** κάθομαι (για) να διαβάσω. ~ **ПИСАТЬ ПИСЬМО** κάθομαι (για) να γράψω γράμμα. ~ **ЗА КАРТЫ** κάθομαι (για) να παίξω χαρτιά. 2 εγκατασταίνομαι οριστικά, μόνιμα.

УСЕЧЕНИЕ, -я ουδ. 1 αποκοπή, απότμηση. κόντεμα, βράχυνση. περικόπη. 2 (γραμμ.) σύντμηση.

УСЕЧЕННЫЙ επ. απο μτχ. 1 αποκομμένος. || (μαθ.) τμητός. ~ **КОНУС** κόλουρος κώνος. 2 (γραμμ.) συντμημένος.

УСЕЧЬ ρ.σ.μ. (γραπ. λόγος) αποκόπτω. αφαιρώ. βραχύνω, κοντεύω. περικόπτω. ~ **СТИХ** περικόπτω το ποίημα. || (γραμμ.) συντέμνω.

УСЕЯТЬ ρ.σ.μ. 1 σπέρνω. 2 είμαι πλήρης, γεμάτος απο. **НЕБЕСНЫЙ СВОД** -ЯН **ЗВЕЗДАМИ** ο ουράνιος θόλος σπάρθηκε με αστέρια. || καλύπτω, σκεπάζω. **ЖЕЛТЫЕ ЛИСТЫЯ ДЕРЕВЬЕВ** -ЛИ **ЗЕМЛЮ** τα κίτρινα φύλλα των δέντρων σκέπασαν τη γη. || -ся 1 σπέρνομαι. 2 πληρούμαι απο, γεμίζω απο. || καλύπτομαι, σκεπάζομαι.

УСИДЕТЬ, **УСИЖУ**, **УСИДИТЬ** ρ.σ. 1 κάθομαι, κρατιέμαι στη θέση μου. **ЕДВА ОН** -ЕЛ **ОТ** **ОЛИ** αυτός μόλις μπόρεσε να κρατηθεί στη θέση του απο τον πόνο. 2 παραμένω. **НИ** **ОДНОГО** **ДНЯ** **НЕ** **МОГУ** ~ **ДОМА** ούτε μια μέρα δεν μπορώ να καθήσω στο σπίτι. **СЕКРЕТАРЬ** -ЕЛ, **НЕСМОТРЯ** **НА** **ИЗМЕНЕНИЯ** ο γραμματικός παρέμεινε στη θέση του, παρά τις αλλαγές. 3 μ. (απλ.) βλ. **ЗАСИДЕТЬ**. 4 μ. (απλ.) κάθομαι για φαγητό ή για πιοτό. τρώω. πίνω. κατεβάζω.

УСИДЧИВО επір. επιμελής. υπομονητικά.

УСИДЧИВОСТЬ, -и θ. επιμέλεια. || υπομονή, εμμονή, καρτερικότητα.

УСИДЧИВЫЙ επ. βρ: -чив, -а, -ο επιμελής. ~ **УЧЕНИК** επιμελής μαθητής. || υπομονητικός, καρτερικός. ~ **ТРУД** υπομονητική εργασία. 2 (παλ.) παρακαθήμενος, που παραμένει για πολύ χρόνο. ~ **ГОСТЬ** φιλοξενούμενος που κάθε-πολύ.

УСИЖИВАТЬ ρ.δ. βλ. **УСИДЕТЬ**. || -ся βλ. **ЗАСИДЕТЬСЯ**:

УСИЖИ, -ов πλθ. (ενκ. **УСИЖ**, -а α.) 1 μου-

στακάκια. 2 (βοτ.) η έλικα, η φαλίδα (αναρριχητικών φυτών). 3 κεραιές εντόμων.

усиление, -я ουδ. δυνάμωμα, ενίσχυση, ισχυροποίηση, κραταίωση· ένταση· ~ ветра δυνάμωμα του άνεμου· ~ обороны ενίσχυση της άμυνας. || χειροτέρευση· όξυνση· ~ болезни χειροτέρευση της ασθένειας· ~ противоречий όξυνση των αντιθέσεων.

усиленный επ. απο μτχ. 1 εντατικός, ενισχυμένος, προσαυξημένος· -ая доза ενισχυμένη δόση· -ая работа εντατική εργασία· -ая охрана ενισχυμένη φρουρά. 2 επίμονος, σύντονος· ~не просьбы επίμονες παρακλήσεις.

усиливать(ся) ρ.δ. βλ. усилить(ся).

усилие, -я ουδ. προσπάθεια· δύναμη· ένταση· приложить все -я καταβάλλω όλες τις προσπάθειες· общими -ями με κοινές προσπάθειες· мышечное ~ μυική ένταση.

усилитель, -я α. ενισχυτής.

усилительный επ. ενισχυτικός.

усилить ρ.σ.μ. (εν)δυναμώνω, ενισχύω· εντείνω· ισχυροποιώ· ~ звук δυναμώνω τον ήχο· ~ оборону ενισχύω την άμυνα· ~ внимание εντείνω την προσοχή· ~ старание εντείνω την προσπάθεια. || -ся δυναμώνω, ενισχύομαι, εντείνομαι· ισχυροποιούμαι· ветер -лся ο άνεμος δυνάμωσε.

усильный επ. βλ. усиленный (2 σημ.).

ускакать, ускакать, ускачешь ρ.σ. 1 φεύγω πηδώντας. 2 φεύγω καλπάζοντας. || εκφρ. далеко не ускачешь μακριά δε θα πας (δε θα πετύχεις το σκοπό σου, δε θα πας καλά).

ускакивать ρ.δ. βλ. ускакать.

ускакнуть ρ.σ. (απλ.) βλ. ускакать(1 σημ.).

ускальзывать ρ.δ. βλ. ускользнуть.

ускользает ρ.δ. βλ. ускользнуть.

ускользнуть, -нү, -нешь ρ.σ. 1 (ξε)γλιστρώ, (εξ)ολισθαίνω· ξεφεύγω· рнба -ла из рук το φάρι ξεγλίστρησε απο τα χέρια. || φεύγω έρποντας. 2 μτφ. διαφεύγω, φεύγω λαθραία, επιτήδεια. 3 μτφ. χάνομαι, εξαφανίζομαι, γίνομαι άφαντος. 4 μτφ. αποφεύγω· ~ от прямого ответа αποφεύγω να απαντήσω ξεκάθαρα.

ускорение, -я ουδ. επιτάχυνση, επίσπευση· ~ темпа посева επιτάχυνση του ρυθμού της σποράς· ~ погрузки επίσπευση της φόρτωσης.

ускоренный επ. απο μτχ. επιταχυμένος, επισπευσμένος· γρήγορος, γοργός, ταχύς.

ускоритель, -я α. επιταχυντής· ~ частиц ο επιταχυντής των μορίων.

ускорительный επ. επιταχυντικός· ~не установка εγκαταστάσεις επιτάχυνσης.

ускорить, -рю, -ришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ускоренный, βρ: -рен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 επιταχύνω, επισπεύδω· ~ шагί επιταχύνω το βήμα· ~ движение επιταχύνω την κίνηση. 2 (για

χρόνο) συντομεύω, επισπεύδω· ~ отъезд επισπεύδω την αναχώρηση. || -ся επιταχύνομαι, επισπεύδομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ускорять(ся) ρ.δ. βλ. ускорить(ся).

услаиваться βλ. услобливаться.

услáда, -и θ. (παλ.) γλύκα· χαρά· αγαλλίαση· ηδονή.

услáдительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно (παλ.) γλυκός· αγαλλιαστικός· ευχάριστος· ηδονικός.

услáдить, -ажу, -адить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. усладенный, βρ: -дён, -денá, -денó ρ.σ.μ. (παλ.). 1 τέρπω, ευφραίνω· ευχαριστώ· кого-н: пением τέρπω κάποιον με το τραγούδι. 2 απαλύνω, μαλακώνω, μετριάζω. || -ся (παλ.) βλ. насладиться.

услáдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно (παλ.) βλ. усладительный.

услáждать(ся) ρ.δ. βλ. усладить(ся).

услáждение, -я ουδ. (παλ.) τέρψη, εύφρανηση, ευχαρίστηση· αγαλλίαση.

услáстить, -ажу, -астить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. услащенный, βρ: -щён, -щенá, -щенó ρ.σ.μ. (παλ.). 1 παραγλυκαίνω. 2 μτφ. καλοπαίρνω, καλοπιάνω. || -ся (παλ.) παραγλυκαίνομαι.

услáть, ушли, ушлишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. усланный, -лан, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 στέλλω мать -ла меня за доктором η μάνα με έστειλε να φωνάξω το γιατρό· детей -ли спать τα παιδιά τα έστειλαν να κοιμηθούν· ~ на каторгу στέλλω στα κάτεργα.

услáщать(ся) ρ.δ. βλ. усластить(ся).

услáдить, -ажу, -едить, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. уследенный, βρ: -жен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 παρακολουθώ άγρυπνα, επαγρυπνώ. || παρακολουθώ, ακούω προσεχτικά· ~ рассказ παρακολουθώ προσεχτικά το διήγημα. 2 παρατηρώ, διακρίνω· ξεχωρίζω.

услáживать ρ.δ. βλ. уследить.

услóбие, -я ουδ. 1 όρος· συμφωνία· выполнить ~ εκπληρώνω τον όρο· нарушить ~ παραβιάζω τον όρο· по -ю κατά τον όρο, κατά τα συμφωνημένα· льготные -я ευνοϊκοί όροι. 2 (παλ.) επίσημη συμφωνία· заключить ~ κλείνω συμφωνία· подписать ~ υπογράφω τη συμφωνία. 3 άρθρο· παράγραφος· в договор включено ~ ο срóках платежа στη συμφωνία μπήκε άρθρο για τις προθεσμίες πληρωμής. 4 πλθ. -я κανόνες· θεσμοί. 5 πλθ. -я συνθήκες· -я трудá συνθήκες εργασίας· -я жизни συνθήκες ζωής· при настоящих -ях στις σημερινές συνθήκες· ни при каких -ях σε καμιά περίπτωση. 6 προ-υπόθεση· παράγοντας· необходимое ~ απαραίτητη προϋπόθεση (όρος). 7 (μαθ.) όρος. 8 (με την πρόθ. при και με προβτ. πτώση) при -и με τον όρο, αν, εάν· при том -и μ' αυτόν τον

όρο. || (με την πρόθ. ПОД και οργ. πт.) ПОД -ЕМ με (υπο) τον όρο.

УСЛОВИТЬСЯ, -ВЛЮСЬ, -ВИШЬСЯ ρ.σ. συμφωνώ· **МЫ -ЛИСЬ ВСТРЕΤΙТЬСЯ В ПАРКЕ** συμφωνήσαμε να συναντηθούμε στο πάρκο.

УСЛОВЕННЫЙ επ. απο μтχ. συνθηματικός, συμφωνημένος· ~ **ЗНАК** συνθηματικό σημείο.

УСЛОВЛИВАТЬСЯ κ. **УСЛАВЛИВАТЬСЯ** ρ.δ. βλ. **УСЛОВИТЬСЯ**.

УСЛОВНО επίρ. 1 με όρο, όρους· με τη συμφωνία· με την προϋπόθεση. 2 τυπικά, για τον τύπο, για τους τύπους. 3 περίπου· συμβατικά. 4 με αναστολή.

УСЛОВНОСТЬ, -И θ. 1 συμβατικότητα, συμβολικότητα. 2 τυπικότητα.

УСЛОВНИЙ επ., βρ: -ВЕН, -ВНА, -ВНО. 1 συνθηματικός, συμφωνημένος· συμβατικός· ~ **ЗНАК** συνθηματικό σημάδι· ~ **СИГНАЛ** το σύνθημα· ~ **СТУК** συνθηματικός χτύπος· ~ **СВИСТ** συνθηματικό σφύριγμα· ~ **ЯЗЫК** συνθηματική γλώσσα. 2 γινόμενος με όρο· -ОЕ СОГЛАСИЕ η με όρους συγκατάθεση· ~ **ПРИГОВОР** καταδίκη με αναστολή. 3 σχετικός (όχι απόλυτος). 4 τυπικός, υποθετικός· -АЯ ЛИНΙΑ τυπική (νοερή) γραμμή. 5 συμβολικός· -АЯ ДЕКОРАЦИЯ συμβολική διακόσμηση· ~ **ЖЕСТ** συμβολική χειρονομία. 6 (γραμμ.) υποθετικός· ~ **СОДЗ** υποθετικός σύνδεσμος· -ОЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕ υποθετική πρόταση· -ОЕ НАКЛОНЕНИЕ υποθετική έγκλιση. 7 τυπικός, συμβατικός (παρμένος σαν βάση).

УСЛОЖНЕНИЕ, -Я ουδ. περιπλοκή, μπλέξιμο, μπέρδεμα· ~ **ДЕЛА** περιπλοκή της υπόθεσης.

УСЛОЖНЕННОСТЬ, -И θ. βλ. **УСЛОЖНЕНИЕ**.

УСЛОЖНИТЬ, -НЮ, -НИШЬ, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **УСЛОЖНЕННЫЙ**, βρ: -НЕН, -НЕНА, -НЕНО ρ.σ.μ. περιπλέκω, μπλέκω, μπερδεύω· ~ **ДЕЛО** περιπλέκω την υπόθεση· ~ **РАБОТУ** κάνω πολυσύνθετη την εργασία. || -СЯ περιπλέκομαι, μπλέκομαι, μπερδεύομαι.

УСЛОЖНЯТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **УСЛОЖНИТЬ (СЯ)**.

УСЛУГА, -И θ. 1 εξυπηρέτηση, εκδούλευση· **ОКАЗАТЬ -У** παρέχω (προσφέρω) εξυπηρέτηση, εξυπηρετώ· **ДРУЖЕСКАЯ** ~ φιλική εξυπηρέτηση· **БЛАГОДАРЮ ВАС ЗА ВАШУ -У** σας ευχαριστώ για την εξυπηρέτησή σας. 2 πλθ. -И υπηρεσίες, εξυπηρετήσεις. 3 (αθρ.) παλ. το υπηρετικό προσωπικό. || **εκφρ.** К ВАШИМ -АМ στη διάθεσή σας· К ЕГО -АМ στη διάθεσή του· **ВХОД ДОБРЫХ -УГ** γραφείο εξυπηρέτησης· **КОМНАТА С -АМИ** δωμάτιο με όλα τα απαραίτητα.

УСЛУЖАЮЩИЙ επ. (παλ.) θεράποντας, υπρέτης· -АЯ θεράπεινα, -ИДА.

УСЛУЖЕНИЕ, -Я ουδ. (παλ.) η υπηρεσία του θεράποντα. || (ειρν.) βλ. **УГОЖДЕНИЕ** (2 σημ.).

УСЛУЖИВАТЬ ρ.δ. 1 (παλ.) βλ. **УСЛУЖИТЬ**. 2 υπηρετώ, εξυπηρετώ.

УСЛУЖИТЬ, -УЖУ, -УЖИШЬ ρ.σ. (με δοτ.) προσφέρω (παρέχω) υπηρεσία ή εκδούλευση εξυπηρετώ.

УСЛУЖЛИВОСТЬ, -И θ. εξυπηρετικότητα, φιλοφροσύνη, περιποιητικότητα.

УСЛУЖЛИВЫЙ επ., βρ: -ЛИВ, -А, -О εξυπηρετικός, πρόθυμος, φιλοφρονητικός, περιποιητικός.

УСЛУЖНИК, -А α., -ЦА, -И θ. 1 υπρέτης, θεράποντας. 2 άνθρωπος εξυπηρετικός, φιλόφρονας, περιποιητικός, υποχρεωτικός.

УСЛЫХАТЬ, -ЫШУ, -ЫШИШЬ, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **УСЛЫШАННЫЙ**, βρ: -ШАН, -А, -О ρ.σ.μ. βλ. **УСЛЫШАТЬ**.

УСЛЫШАТЬ, -ШУ, -ШИШЬ ρ.σ.μ. βλ. **СЛЫШАТЬ**.

УСМАТРИВАТЬ ρ.δ. βλ. **УСМОТРЕТЬ**. || -СЯ θεωρούμαι, εκλαμβάνομαι, παίρνομαι, εκτιμούμαι.

· **УСМЕХАТЬСЯ** ρ.δ. βλ. **УСМЕХНУТЬСЯ**.

УСМЕХНУТЬСЯ, -НУСЬ, -НЕШЬСЯ ρ.σ. χαμογελώ (ειρωνικά, ικανοποιητικά κ.τ.τ.).

УСМΕШКА, -И θ. χαμόγελο (ειρωνικό, δυσπιστίας κ.τ.τ.). || ελαφρό γέλιο.

УСМΕШЛИВО επίρ. (χαμο)γελαστά.

УСМΕШЛИВЫЙ επ., βρ: -ЛИВ, -А, -О (χαμο)γελαστός.

УСМИРЕНИЕ, -Я ουδ. 1 εξημέρωση, δάμαση, τιθάσευση. || καθυσύχαση. || συμφιλίωση. 2 καταστολή, κατάπνιξη.

УСМИРЭТЬ, -ЭН, -ЭШЬ ρ.σ. (παλ.) βλ. **УСМИРИТЬСЯ**.

УСМИРИТЕЛЬ, -Я α. κατευναστής· συμφιλιωτής· ΟН НЕ -, А **КАРАТЕЛЬ** αυτός δεν είναι συμφιλιωτής, αλλά τιμαρός.

УСМИРИТЕЛЬНЫЙ επ. κατευναστικός· -НЕ МЕРЫ κατευναστικά μέτρα.

УСМИРИТЬ, -РЮ, -РИШЬ, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **УСМИРЕННЫЙ**, βρ: -РЕН, -РЕНА, -РЕНО ρ.σ.μ. 1 εξημερώνω, δαμάζω, τιθασεύω· ~ **ЗВЕРЯ** εξημερώνω το θηρίο. || καθυσυχάζω· ~ **ДУЯНА** καθυσυχάζω τον ταραξία. || συμφιλιώνω. || μтф. κατευνάζω, καταπραΰνω. 2 καταστέλλω, καταπνίγω· υποτάσσω· ~ **МЯТЕЖ** καταστέλλω την ανταρσία. || -СЯ 1 φρονιματίζομαι, συνετίζομαι, συμμορφώνομαι· φρονιμεύω. **ДУЯН -ЛСЯ** ο ταραξίας συμμορφώθηκε. 2 (παλ.) υποτάσσομαι.

УСМИРЯТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **УСМИРИТЬ (СЯ)**.

УСМОТРЕНИЕ, -Я ουδ. 1 εξέταση, μελέτη· **ДЕЙСТВОВАТЬ ПО -Ю** ενεργώ κατόπιν εξέτασης ή κατά βούληση. 2 κρίση, γνώμη **ОСТАВЛЯЮ ЭТО НА ВАШЕ** ~ αφήνω αυτό στην κρίση σας· **ПО СВОЕМУ -Ю** κατά την κρίση μου· **ПО ЛИЧНОМУ -Ю** κατά την προσωπική μου κρίση.

УСМОТРЕТЬ, -ОТРЮ, -ОТРИШЬ, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. **УСМОТРЕННЫЙ**, βρ: -РЕН, -А, -О ρ.σ. 1 βλ. **УСЛЕДИТЬ** (1 σημ.). 2 βλέπω, κοιτάζω, θεωρώ. || θεωρώ, εκλαμβάνω· εξετάζω, συμπεραίνω.

успнасти́ть, ~ащú, ~асти́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **успнащённый**, βρ: ~щён, ~щёна, ~щёно ρ.σ. μ. 1 **ЗЛ**. **оснасти́ть**. 2 μτφ. **ομορφαίνω**, εξω-ραίζω, καλύνω.

успнащά́ть ρ.δ. **ЗЛ**. **успнасти́ть**. || ~ся 1 **ЗЛ**. **оснащά́ться**. 2 **ομορφαίνω**, εξωραίζομαι.

успнащё́ние, ~я ουδ. **ЗЛ**. **оснащё́ние**.

успнашива́ть(ся) ρ.δ. **ЗЛ**. **успнащά́ть(ся)**.

успну́ть, **успну́**, **успнёшь** ρ.σ. 1 αποκοιμούμαι, με παίρνει ο ύπνος· **БОЛЬНОЙ** ~ύλ ο άρρωστος αποκοιμήθηκε. || μτφ. τσυχάζω· νεκρώνομαι. 2 πεθαίνω· ~ навёки ή навсегда κοιμούμαι για πάντα· ~ вёчным сном κοιμούμαι τον αιώνιο ύπνο. || (για φάρι) ξεφυχώ, φοσό.

успоби́ца, ~н θ. (παλ.) **ЗЛ**. **μεждоуспоби́ца**.

усповернё́нствование, ~я ουδ. 1 **τελειοποίη-ση**. 2 **βελτίωση**· καλύτερευση.

усповернё́нствованность, ~и θ. **τελειοποίη-ση**, **τελειότητα**, **ευτέλεια**.

усповернё́нствованный επ. απο μτχ. **τελειο-ποιημένος**, **τέλειος**.

усповернё́нствовать(ся) ρ.σ. **ЗЛ**. **совернё́н-ствовать(ся)**.

усповестить(ся) ρ.σ. **ЗЛ**. **сповестить(ся)**.

усповещива́ть(ся) ρ.δ. **ЗЛ**. **сповестить(ся)**.

успо́л, ~а α. αλάτισμα· πάστημα.

усполи́ть ρ.σ.μ. αλατίζω· παστώνω καλά. || ~ся αλατίζομαι· παστώνομαι καλά.

успо́лье, ~я ουδ. (παλ.) αλυιή· αλατωρυχείο.

успо́мнитьсЯ, ~нёсь, ~нёшь ρ.σ. αμφιβάλ-λω. || εκφράζω αμφιβολία.

успо́пший επ. κ. ουσ. (παλ.) ο πεθαμένος, ο κοιμώμενος· ο μακαρίτης.

успо́хлый επ. (απλ.) ξηραμένος, συρρινωμέ-νος.

успо́хнуть, ~ну, ~нешь, παρλθ. χρ. **успо́х**, ~ла, ~ло ρ.σ. 1 ξηραίνομαι, συρρινώνομαι 2 μτφ. ισχναίνω, γίνομαι ξερακισσός.

успева́емость, ~и θ. επίδοση, πρόοδος· ~ уча́щихся η επίδοση των μαθητών, ευμάθεια.

успева́ть ρ.δ. 1 **ЗЛ**. **успе́ть**. 2 **μαθαίνω** κα-λά, έχω καλή επίδοση· ~ по матемáтике μα-θαίνω καλά στα μαθηματικά.

успева́ющий επ. απο μτχ. ευμαθής, που προ-οδεύει στα μαθήματα.

успее́тся ρ.σ. (απρόσ.) προφταίνω.

успе́ние, ~я ουδ. (εκκλσ.) κοίμηση, ύπνος του θανάτου, θάνατος. || η κοίμηση της θεο-τόκου (γιορτή).

успе́нский επ. (εκκλσ.) της κοίμησης· ~ пост η νηστεία πριν τη γιορτή της κοίμησης της θεοτόκου.

успе́ть, **успе́ю**, **успе́ешь** ρ.σ. 1 προκάνω, προ-λαβαίνω, προφταίνω· ~ к по́езду προλαβαίνω το τρένο· ~ на заседа́ние προκάνω στη συνε-δρίαση. 2 (παλ.) πετυχαίνω· κατορθώνω· προ-

οδεύω.

успё́х, ~а α. 1 επιτυχία· ~и и дости́жения επιτυχία και επιτεύξεις· **ΠΟΛΝΗЙ** ~ διάνα. 2 **πλθ**. ~и **ЗЛ**. **успева́емость**· **ποжелáть** ученикáм **хоро́ших** ~ов εύχομαι στους μαθητές καλή πρό-οδο. || **εκφρ**. с ~ом με επιτυχία, επιτυχώς· без ~а χωρίς επιτυχία, ανεπιτυχώς.

успе́нность, ~и θ. επιτυχία.

успе́нный επ., βρ: ~шен, ~шна, ~шно επιτυ-χής, πετυχημένος· ευδίκιμος. || (παλ.) απο-τελεσματικός, ικανός.

успока́ивание, ~я ουδ. **ЗЛ**. **успокоёние**.

успока́ивать(ся) ρ.δ. **ЗЛ**. **успоко́ить(ся)**.

успокоё́ние, ~я ουδ. 1 ησύχαση· καθησύχα-ση, ημέρωση, (η)μέρωμα. 2 υποταγή, υπóταξη. 3 καταπράυνση, μαλάκωμα. 4 ηρέμιση, γαλή-νευση, καλμάρισμα, καταλάγιασμα. || **εκφρ**. для ~я сóвести για να έχω τη συνείδηση α-ναπαυμένη (ήσυχη)· **душе́вное** ~ ψυχική γαλήνη.

успокоё́нность, ~и θ. ησύχια, ηρεμία, γα-λήνη (ψυχική)· αταραξία.

успоко́итель, ~я α., ~ница, ~к θ. κατευνα-στής.

успоко́ительность, ~и θ. καθησύχαση, κατα-πράυνση, ηρέμιση.

успоко́ительный επ., βρ: ~лен, ~льна, ~льно καθησυχαστικός· καταπράυντικός, κατευναστι-κός· ~ое извёствие καθησυχαστική είδηση· ~ое лека́рство καταπράυντικό φάρμακο· ~ знак ру-кóй καθησυχαστικό νεύμα με το χέρι.

успоко́ить, ~кóю, ~кóишь ρ.σ.μ. 1 ησυχάζω, καθησυχάζω, (η)μερεύω· ~ **БОЛЬНОГО** καθησυχά-ζω τον άρρωστο· ~ **детéй** καθησυχάζω τα παι-διά. 2 υπóτασσω, δαμάζω. 3 καταπράυνω, κα-τευνάζω, μαλακώνω· ~ **зубнýю боль** μαλακώνω τον πονόδοντο· ~ **нёрвы** καθησυχάζω τα νεύ-ρα. || ηρεμίζω, ακινητώ, γαληνεύω, καλμάρω. || ~ся 1 ησυχάζω, γίνομαι ήσυχος, (η)μερεύω. 2 ηρεμίζω, γαληνεύω, καλμάρω· **мóре** ~**лось** η θάλασσα γαλήνεψε· **вётер** ~**лся** ο άνεμος κόπα-σε. || μτφ. ανασπύομαι· **сóвесть** ~**лась** η συ-νείδηση αναπαύτηκε. 3 καταπράυνομαι, κατευ-νάζομαι, μαλακώνω· **нёрвы** ~**лись** τα νεύρα μα-λάκωσαν.

уста́, **уст**, **устáм** πλθ. (παλ.) στόμα· χει-λη. || **εκφρ**. ~áми чьíми говорíть επαναλαβαί-νω τα λόγια άλλου, μιλώ με λόγια άλλου· **из уст в** ~ απο στόμα σε στόμα· **из пёрвых уст** **узнáть** **услéшить** **μαθαίνω**, ακούω απο την πη-γή, απο τον ίδιον, απο πρώτο χέρι· **из вторóх** **или** **трётóх уст** **узнáть**, **услéшать** **μαθαίνω**, ακούω απο δεύτερο, τρίτο πρόσωπο (εξώδεια)· **на ~áх у всех** όλοι το λένε, πανθομολογείται· **вáшими сн** ~áми **мёд** **пить** μακάρι να γινότανε όπως λες, απο το στόμα σου και στου θεού το αυτί.

устáв, -а α. 1 κανονισμός· **монастырьский** - ο κανονισμός του μοναστηριού· **боевой** - πεχόты ο στρατιωτικός κανονισμός του πεζικού. || το καταστατικό· - **партии** το καταστατικό του κόμματος· - **ООН** το καταστατικό του ΟΗΕ. 2 πλθ. **устáвы**, -ов οι κανόνες συμπεριφοράς. 3 η καθαρογραφία (καθαρά και ευανάγνωστα γράμματα)· **пишiте** -ом γράφετε καθαρά και ευανάγνωστα.

устáвiть, -влю, -вишь ρ.σ.μ. 1 τοποθετώ, τακτοποιώ· **бáзω** - **мéбель в квартирe** τοποθετώ τα έπιπλα στο διαμέρισμα. || επιθέτω. 2 κατευθύνω, στρέφω, γυρίζω προς· - **глазá к ним** στρέφω το βλέμμα προς αυτούς. 3 βλ. **установи́ть** (2 σημ.). 4 πληρώ, γεμίζω, καλύπτω τοποθετώντας. || -ся 1 τοποθετούμαι, τακτοποιούμαι· χωρώ, μπαίνω. 2 κατευθύνομαι, στρέφομαι, γυρίζω· **карφώνομαι**, **προσηλώνομαι**. 3 (παλ. κ. απλ.) καθιερώνομαι, θεσπίζομαι. 4 είμαι γεμάτος (απο τοποθετημένα πράγματα).

устáвлиять(ся) ρ.δ. βλ. **установи́ть(ся)**. **устáвниi** επ. 1 του κανονισμού. || των κανόνων. 2 καταστατικός, του καταστατικού· -**не пунктy** οι παράγραφοι του καταστατικού. 3 καθιερωμένος· θεσπισμένος· -**не приёмы борбi** οι καθιερωμένοι τρόποι (λαβές) πάλης. 4 καθαρογραμμένος, ευανάγνωστος· - **пóчерк** ο ευανάγνωστος γραφικός χαρακτήρας. **устáвщик**, -а α., -ца, -и θ. (παλ.) διατάκτης, κανονιστής· ρυθμιστής. **устáвлять(ся)** ρ.δ. βλ. **устoять(ся)**. **устáло** επίρ. κουρασμένα κλπ. επ. **устáлость**, -и θ. κούραση, κόπωση, απόσταμα· κάματος. **устáлый** επ. (κυρλξ. κ. μτφ.) κουρασμένος, αποσταμένος, καταβλημένος, αποκαμωμένος· - **путешественик** αποσταμένος οδοιπόρος· -**оe лицó** κουρασμένο πρόσωπο· -**не глазá** κουρασμένα μάτια· - **вид** κουρασμένη όψη. **устáль**, -и θ. (παλ. κ. απλ.) βλ. **устáлость**. || εκφρ. без -и χωρίς ξεκούραση. **устанáвливать(ся)** ρ.δ. βλ. **установи́ть(ся)**. **установи́ть**, -овлю, -овишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **установленнiй**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 εγκατασταίνω, τοποθετώ, εγκαθιδρύω· - **мáшину** εγκατασταίνω μηχανή. || κανονίζω· - **орудия по причёду** κανονίζω τη σκόπευση των πυροβόλων. || αποκατασταίνω, αποκαθιστώ· - **связь** αποκατασταίνω τη σύνδεση (επικοινωνία). || συνταυτίζω, φέρω σε αντιστοιχία, αντιστοιχώ. 2 καθιερώνω, **бáзω** σε εφαρμογή· - **наблюденiе за подозрительными лицами** **бáзω** υπο παρακολούθηση ύποπτα πρόσωπα. 3 ορίζω, κα-

θορίζω· **бáзω**· - **цену́** καθορίζω την τιμή· - **расписáние** καθορίζω το ωρολόγιο πρόγραμμα. 4 επιβάλλω· - **тишину́** επιβάλλω ησυχία· - **порядок** επιβάλλω τάξη. 5 προσδιορίζω, καθορίζω, εξακριβώνω, διαπιστώνω· **из-за тумáна мы не смогли́** - **силы врагá** λόγω της ομίχλης δεν μπορέσαμε να προσδιορίσουμε τις εχθρικές δυνάμεις. 6 βλ. **установи́ть** (4 σημ.). || -ся 1 (απλ.) τοποθετούμαι, μπαίνω, χωρώ. 2 καθιερώνομαι θεσπίζομαι· -**лсь обiчай** έγινε συνήθεια. || επικρατώ· -**лсь порядок** επικράτησε τάξη· -**лсь тишина́** επικράτησε ησυχία. || σταθεροποιούμαι· **погóда -лсь** ο καιρός σταθεροποιήθηκε. || μπαίνω σε εφαρμογή, πραγματοποιούμαι· αποκατασταίνομαι· **между́ центром и периферией** -**лсь прочная связь** ανάμεσα στο κέντρο και την περιφέρεια αποκαταστάθηκε μόνιμη σύνδεση (ή επικοινωνία). 3 διαμορφώνομαι, σχηματίζομαι· **он ещё не -лсь** αυτός ακόμα δε διαμορφώθηκε· **голос у него́ не выполнe** -**лсь** η φωνή του ακόμα δε διαμορφώθηκε πλήρως. 4 βλ. **установи́ться** (4 σημ.).

устанóвка, -и θ. 1 εγκατάσταση· τοποθέτηση· - **котлá** τοποθέτηση του λέβητα· - **мáшин** εγκατάσταση μηχανών. 2 μηχανισμός, συσκευή· **радиотелеграфная** - ραδιοτηλεγραφική συσκευή. 3 σκοπός· επιδίωξη· **взять -у на качество прoдукции** **бáзω** για σκοπό την ποιότητα των προϊόντων. || οδηγία, εντολή· **центр дал нóвые -и для составлeния плáна** το κέντρο έδωσε νέες οδηγίες για την κατάρτιση του σχεδίου. || θέση, γνώμη. 4 προσαρμογή οργανισμού.

установлeние, -я ουδ. 1 καθιέρωση, εγκαίνιαση· εφαρμογή· - **надзóра над кем-н.** καθιέρωση παρακολούθησης κάποιου. 2 καθορισμός· - **цен** καθορισμός των τιμών· - **границ** καθορισμός των συνόρων. 3 επιβολή· - **тишины́** επιβολή ησυχίας· - **порядка** επιβολή της τάξης. 4 καθορισμός, προσδιορισμός, εξακρίβωση, διαπίστωση· - **сил** **протiвника** καθορισμός των εχθρικών δυνάμεων· - **фáктов** η εξακρίβωση των γεγονότων. 5 (παλ.)·αποκατάσταση· - **связи** αποκατάσταση σύνδεσης (επικοινωνίας).

установленнiй επ. απο μτχ. καθορισμένος· καθιερωμένος· в -ом порядке κατά την καθιερωμένη σειρά, κατά τα νομοισμένα ή τα καθιερωμένα· по -ой фóρме κατά τον καθιερωμένο τύπο.

устанóвщик, -а α. ο εγκατασταίνων. **устаревáть** ρ.δ. βλ. **устарeть**. **устаревшиiй** επ. απο μτχ. βλ. **устарeлнiй** (2 σημ.).

устарeлость, -и θ. παλαιότητα· - **взглéдов** η παλαιότητα των αντιλήψεων.

устарeлнiй επ. 1 (παλ.) γηραλέος. 2 παλαιός, παλαιωμένος· -**не взглéды** παλαιές α-

ντιλήφεις· - обнчай παλαιά συνήθεια.

устареть, -ёу, -рёшь, μτχ. παρλθ. χρ. устаревший ρ.σ. 1 (παλ.) γηράζω, γεράζω. 2 μτφ. παλαιώνω, χάνω την αξία· греческие трагедии никогда не -ёут οι ελληνικές τραγωδίες ποτέ δε θα γεράσουν.

устáток, -тка (-тку) α. (απλ.) βλ. устáлость· с -тку με κούραση, κουρασμένος· без -тка χωρίς κούραση, ακούραστα.

устáть, устáну, устáнешь, προστι. устáнь ρ.σ.1 κουράζομαι, αποστáινω· нóги -ли от ходьбóи τα πόδια κουράστηκαν απο το βάδισμα. 2 μτφ. χάνω την υπομονή, απαυδώ· я -ál на-дeяться и ждaть κουράστηκα να ελπίζω και να περιμένω.

устелить, -елó, -éлешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. устеленный, βρ: -лен -а, -о ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. устлáть. || -ся βλ. устлáться.

устерегáть(ся) ρ.δ. βλ. устерéчь(ся). **устерéчь**, -регý, -режéшь, -регýт, παρлθ. χρ. устерéг, -регiá, -лó, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. устережéнный, βρ: -жéн, -женá, -женó ρ.σ.μ. 1 επιβλέπω, επιτηρώ, εποπτεύω. 2 παρακολουθώ, παραφυλάγω· παραμονεύω. || παραδοκώ. || -ся προφυλάγομαι· едвá -рэгся от брóшенного кáмня μόλις μπόρεσα και προφυλάχτηκα απο την πέτρα, που μου έρριξε.

устилáть(ся) ρ.δ. βλ. устлáть(ся).

устiлка, -и θ. 1 στρώση, στρώσιμα. 2 στρώμα, στρωμνή, στρωίδι.

устлáть, устелó, устéлешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. устланный, βρ: -лан, -а, -о ρ.σ.μ. στρώνω· ~ двор кáменными плитáми πλακοστρώνω την αυλή. || -ся στρώνομαι· καλύπτομαι· поле -лось цветáми το χωράφι σκεπάστηκε με λουλούδια.

устно επίρ. προφορικά· отвечáть - απαντώ προφορικά.

устный επ. 1 προφορικός· -ая речь профoρικός λόγος· -не экзáмены профoρικές εξετάσεις· ~ отвéт профoρική απάντηση· -ая словéсность δημοτική ποίηση (λογοτεχνική δημιουργία).

устóй, -я α. 1 στήριγμα, έρισμα· υπέρεισμα. 2 μτφ. βάση, θεμέλιο· госудáрственный -и τα θεμέλια του κράτους. 3 η κρέμα, το καϊμάκι, η πέτσα· ~ молоко то καϊμάκι του γάλατος.

устóйчиво επίρ. σταθερά, ευσταθώς κλπ. επ. **устóйчивость**, -и θ. σταθερότητα, ευστάθεια, μονιμότητα· αντοχή· ~ валюты σταθερότητα του νομίσματος.

устóйчивый επ., βρ: -чив, -а, -о. 1 σταθερός, ευσταθής· ακλόνητος, ατράνταχτος· -ая лóдка σταθερή βάρκα· -ая стремянка σταθερή διπλή σκάλα. 2 αμετάβλητος· -ое равновéсие

σταθερή ισορροπία· -ое убеждéние σταθερή πεποίθηση.

усторожить ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. устерéчь. **устóять**, -оú, -оúшь ρ.σ. 1 στέκομαι· он не -ял на ногáх αυτός δεν μπόρεσε να σταθεί στα πόδια· столó не -ял, повалился ο στύλος δε μπόρεσε να σταθεί, έπεσε. || αντέχω, κρατώ, βαστώ· землiя горячая, не -ишь бо-сикóм η γη (το χώμα) είναι καυτερό, ξυπόλητος δεν αντέχεις. 2 διατηρούμαι. 3 μτφ. αντιστέκομαι γερά· ~ под нáтиском вражеских войск αντέχω στις επιθέσεις των εχθρικών στρατευμάτων. 4 μτφ. εγχαρτερώ, είμαι εγχαρτής· αποκρούω· ~ перед соблázном αντέχω στον πειρασμό. || εκφρ. не ~ прóтив когó-чегó δεν αντέχω σε κάποιον, σε κάτι, δεν τα βγάζω πέρα με κάποιον, με κάτι. || -ся 1 ηρεμώ, γαληνεύω, ακινητώ (για υγρά). || λιμνάζω. 2 γίνομαι, είμαι κατάλληλος για χρήση· пiво -лось η μπύρα έγινε. || κατακάθομαι, κατακαθίζω. 3 μτφ. σταθεροποιούμαι.

устраивать(ся) ρ.δ. βλ. устрóиться. **устранение**, -я ουδ. 1 απομάκρυνση, άρση, αφαίρεση· εξαλείφω· ~ препятствiй άρση των εμποδίων· ~ недостатков εξαλείφω των αδυναμιών· || επιδιόρθωση, θεραπεία· ~ авáрии θεραπεία βλάβης. 2 απομάκρυνση (απο κατεχόμενη θέση), αποβολή· διώξιμο, απόλυση.

устранить, -нó, -нiшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. устранéнный, βρ: -нен, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. 1 απομακρύνω· αίρω, αφαιρώ· εξαλείφω· αποβάλλω· ~ препятствие (преградóу) с пути καθαρίζω τα εμπόδια απο το δρόμο· ~ недостат-тки в работе εξαλείφω τις αδυναμίες στη δουλειά· ~ дурнóу привычку αποβάλλω κακή συνήθεια. || διορθώνω, θεραπεύω· ~ авáрию θε-ραπεύω τη βλάβη. 2 απομακρύνω (απο κατεχόμενη θέση), απολύω, αποβάλλω, διώχνω· егó -ли с институтá τον έδιωξαν απο το ινστι-τούτο· -ли егó от руководствa пáртии τον απο-μακρυναν απο την καθοδήγηση του κόμματος. || -ся 1 απομακρύνομαι θεληματικά, αποχωρώ, φεύγω, αποσύρομαι, αποτραβιέμαι. 2 εξαλεί-φομαι, χάνομαι, σβήνω, εκλείπω· -лись недо-разумéния εξελείφω οι παρεξηγήσεις.

устранять(ся) ρ.δ. βλ. устранить(ся). **устрашáть(ся)** ρ.δ. βλ. устрашiть(ся). **устрашающий** επ. απο μτχ. φοβερός, που ε-μπνέει φόβο· ~ рев φοβερό μούγκρισμα.

устрашение, -я ουδ. εκφόβιση, ~μός, πτόη-ση, σκιάξιμο.

устрашительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно εκφοβιστικός.

устрашить, -шý, -шiшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. устрашéнный, βρ: -шен, -шенá, -шенó ρ.σ.μ. εκφοβίζω, πτώω, σκιάζω. || -ся φοβούμαι,

πτοούμαι, σκιάζομαι.

устреми́ть, -ми́ю, -ми́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **устремлѣнный**, βρ: -лѣн, -лѣна, -лѣно. 1 κατευθύνω, κινώ προς· στρέφω· ρίχνω· - **кѡнницу на протѣвника** ρίχνω το ιππικό κατά του εχθρού· - **удѣр** κατευθύνω το χτύπημα. 2 προτείνω· - **винтѡвкѣ** προτείνω το τουφέκι· - **штѣк** προτείνω τη λόγχη. || μτφ. καρφώνω, προσηλώνω· - **глазѣ на него** καρφώνω τα μάτια σ' αυτόν· - **внимѣние** συγκεντρώνω την προσοχή. || -**ся** 1 κατευθύνομαι. 2 μτφ. καρφώνομαι, προσηλώνομαι· **глазѣ всех** -**лись на него** τα μάτια όλων καρφώθηκαν σ' αυτόν. || συγκεντρώνομαι, στρέφομαι· **мысли истѡрика** -**лись к прошлѡму** οι σκέψεις του ιστορικού στράφηκαν στο παρελθόν.

устремлѣние, -я ουδ. 1 κατεύθυνση. 2 μτφ. κάρφωμα, προσήλωση. || συγκέντρωση. 3 πρόταξη. 4 σκοπός, βλέψη, τάση.

устремлѣнность, -и θ. βλ. **устремлѣние** (4 σημ.).

устремлѣть(ся) ρ.δ. βλ. **устреми́ть(ся)**.

***устрица**, -и θ. όστρεον, στρείδι.

устричный επ. του όστρεου, του στρειδιού, οστρέινος· -**ая раковина** κέλυφος στρειδιού.

устроѣние, -я ουδ. 1 ίδρυση, χτίσιμο, φτιάξιμο. 2 οργάνωση, σύσταση, συγκρότηση, δημιουργία. 3 τακτοποίηση, διευθέτηση, κανόνισμα. 4 (παλ.) κατασκευή. 5 (παλ.) βλ. **устройство** (3 σημ.).

устроѣнный επ. απο μτχ. τακτοποιημένος, διευθετημένος· κανονισμένος.

устроитель, -я α., -ница, -и θ. οργανωτής, -ώτρια, δημιουργός· - **вѣчера** οργανωτής χοροεσπερίδας· - **концерта** οργανωτής συναυλίας.

устрои́ть, **устрою**, **устрои́шь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **устроѣнный**, βρ: -роѣн, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 χτίζω· ιδρύω· - **шкѡлу** χτίζω σχολείο. 2 κατασκευάζω, συναπαρτίζω. || μτφ. δημιουργώ, πλάθω, φτιάχνω. 3 οργανώνω, συγκροτώ, συνιστώ, συστήνω· - **выставка** οργανώνω έκθεση· - **концерт** οργανώνω συναυλία· - **спектакль** συστήνω θέαμα. || στήνω· - **засѣду** στήνω ενέδρα. 4 διευθετώ, τακτοποιώ· κανονίζω· ρυθμίζω· - **своѣ** **кѡмнату** τακτοποιώ το δωμάτιό μου· - **своѣ** **дела** τακτοποιώ τις υποθέσεις μου. || δημιουργώ· - **скандал** δημιουργώ σκάνδαλο· - **сцену** δημιουργώ σκηνή· - **неприятности** δημιουργώ δυσάρεστα (δυσάρεστες πράξεις). || βάζω· - **племянника на работу** τακτοποιώ τον ανεψιό σε δουλειά· - **больного в санаторию** βάζω τον άρρωστο στο санаторίο. || εξασφαλίζω, παρέχω. 5 ικανοποιώ· **это меня вполне** -**ит** αυτό με ικανοποιεί πλήρως. || -**ся** 1 τακτοποιούμαι, διευθετούμαι· κανονίζομαι·

их жизнь **ещѣ** **не** -**лась** η ζωή τους ακόμα δεν έστρωσε· **делѡ** -**ится** η υπόθεση θα τακτοποιηθεί. 2 βολεύομαι· - **спать на диванѣ** βολεύομαι για ύπνο στο ντιβάνι. || τοποθετούμαι, τακτοποιούμαι (σε δουλειά)· διορίζομαι· **он** -**лся на службе** αυτός έπιασε υπηρεσία (διορίστηκε σε υπηρεσία)· - **на работу** πιάνω δουλειά.

устрои́ство, -а ουδ. 1 βλ. **устроѣние**. 2 τακτοποίηση· - **больного в санаторию** τακτοποίηση του άρρωστου στο санаторίο. 3 κατασκευή, συναπάρτιση· συνάρτιση. 4 η καθιερωμένη τάξη, η οργάνωση, η συγκρότηση· σύστημα· **общественное** - η κοινωνική οργάνωση. 5 μηχανισμός, συσκευή· **регулирующее** - συσκευή ρύθμισης, ρυθμιστήρας.

уступ, -а α. (архт.) προβολή, εξοχή. || αντέρισμα βουνού. || προεξοχή.

уступѣть ρ.δ. βλ. **уступи́ть**. || -**ся** 1 παραχωρούμαι. 2 πουλιέμαι φτηνότερα.

уступи́тельный επ. (грамм.) ενδοτικός· -**ое предложение** ενδοτική πρόταση· - **союз** ενδοτικός σύνδεσμος.

уступи́ть, -уплѡ, -упи́шь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **уступленный**, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ. 1

μ. παραχωρώ· αφήνω· - **место** παραχωρώ τη θέση· - **право** παραχωρώ το δικαίωμα· - **территорию** παραχωρώ έδαφος. 2 υποχωρώ, ενδίδω· **сначала она противилась, но потом** -**ла** στην αρχή αυτή εναντιώνονταν, όμως μετά ενέδοσε· - **сильному** υποχωρώ μπροστά στον ισχυρό· - **силе, насилью** υποχωρώ στη δύναμη, στη βία· - **в спѡре** υποχωρώ στη συζήτηση. || υστερώ· **это ружье твоему** **не** -**ит** αυτό το όπλο δεν υστερεί απο το δικό σου. 3 πουλώ· - **товар на полценѣ** πουλώ το εμπόρευμα μισοτιμής.

уступка, -и θ. 1 παραχώρηση· - **территории** παραχώρηση εδάφους· **обратная** - αντιπαραχώρηση. 2 υποχώρηση· - **насилию** υποχώρηση στη βία. 3 έκπτωση, σκόντο· **десять процентов** -и **дѣка** τα εκατό έκπτωση.

уступообразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно εξοχοειδής, σαν (προ)εξοχή.

уступчатый επ., βρ: -чат, -а, -ο με προεξοχές.

уступчивость, -и θ. υποχωρητικότητα, ενδοτικότητα· συγκαταβατικότητα.

уступчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο υποχωρητικός, ενδοτικός· συγκαταβατικός. || παραχωρητικός.

устыди́ть, -и́жу, -и́дишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **устыжѣнный**, βρ: -жѣн, -женѣ, -женѡ ρ.σ.μ. ντροπιάζω. || -**ся** ντροπιάζομαι.

устымя́ть(ся) ρ.δ. βλ. **устыди́ть(ся)**.

устье, -я, γεν. πλθ. -ьев ουδ. 1 εκβολή ποταμού. 2 στόμιο· οπή· έξοδος· - **трубы** το

υτάчивать(ся)¹ ρ.δ. βλ. υтача́ть(ся).

υτάчивать(ся)² ρ.δ. βλ. υточи́ть(ся).

υτάчка, -и θ. βλ. υτάчивание.

υταχίть, υταχύ, υтачишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. υтащенный, βρ: -щен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 σύρω, σέρνω, τραβώ· κουβαλώ, μεταφέρω σέρνοντας. || μεταφέρω με δυσκολία. 2 παίρνω μαζι μου αναχωρώντας. || παρασέρνω. 3 κλέβω, βουτώ, παίρνω· у меня в автобусе -ли кошелёк στο λεωφορείο μου πήραν το πορτοφόλι. || -ся (απλ.) σύρομαι, σέρνομαι, πηγαίνω με δυσκολία· с трудом -лся домой με δυσκολία πήγα στο σπίτι, σέρνοντας έφτασα στο σπίτι.

υтварь, -и θ. (αθρ.) τα σκεύη· домашняя - τα οικιακά σκεύη· церковная - τα εκκλησιαστικά σκεύη.

υтвърдително επίρ. καταφατικά.

υтвърдителность, -и θ. κατάφαση.

υтвърдителный επ., βρ: -лен, -льна, -лно καταφατικός· - отвѣт καταφατική απάντηση. || (γραμμ. κ. φιλοσ.) βεβαιωτικός· -οε сужде́ние βεβαιωτική κρίση· - союз βεβαιωτικός σύνδεσμος· -οε предложение βεβαιωτική πρόταση· -ая частица βεβαιωτικό μόριο.

υтвърдить, -ръ, -ришь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. υтвърдѣнный, βρ: -дѣн, -денá, -денó ρ.σ.μ. 1 (κυρξ. κ. μτφ.) στερεώνω, εδραίωνω· - κρέπκο столó στερεώνω γερά το στύλο· - своё господство εδραίωνω την κυριαρχία μου· - демократию εδραίωνω τη δημοκρατία· - порядок εδραίωνω την τάξη. 2 επιβεβαιώνω. 3 πείθω, βεβαιώνω. 4 επικυρώνω (επίσημα)· έγκρίνω· - договор επικυρώνω τη συμφωνία· - проект εγκρίνω το σχέδιο· - повѣстку дня εγκρίνω την ημερήσια διάταξη. || -ся 1 (παλ.) στερεώνομαι. 2 εδραίωνομαι, βασίζομαι γερά. 3 μτφ. επικρατώ· ισχύω, κυριαρχώ· за ней -лось в обществе нехорошее мнѣние γι' αυτήν επικράτησε στην κοινωνία άσχημη ιδέα (γνώμη). 4 πείθομαι ακράδαντα έχω σταθερή πεποίθηση· - в своём мнѣнии επιμένω (πιστεύω) σταθερά στη γνώμη μου· - в мысли υποστηρίζω πολύ ότι η σκέψη μου είναι σωστή· - в своём намерении έχω ακλόνητη πεποίθηση στο σκοπό μου.

υтвърждатъ ρ.δ. 1 βλ. υтвърдить. 2 μ. υποστηρίζω, ισχυρίζομαι· επιμένω· все -ют, что он прав όλοι υποστηρίζουν ότι αυτός έχει δίκαιο. 3 μ. μαρτυρώ υπέρ, προς όφελος (κάποιου).

υтвърждение, -я ουδ. 1 στερέωση· εδραίωση· - власти εδραίωση της εξουσίας· - порядок εδραίωση της τάξης. 2 επικύρωση· έγκριση· - договора επικύρωση της συμφωνίας· - плана έγκριση του σχεδίου· - закона επικύρωση του νόμου· - в должности έγκριση διορισμού· дать на - υποβάλλω για έγκριση. 3

θέση, σκέψη, γνώμη· ισχυρισμός· егò -я совершенно правѣльны οι ισχυρισμοί του είναι απόλυτα σωστοί.

υтєкáть ρ.δ. βλ. υтєчь.

υтѣнок, -нка, πλθ. υтѣта, υтѣт α. παπάκι.

υтѣнш, -а α. βλ. υтѣнок.

υтєплѣние, -я ουδ. θέρμανση, ζέσταμα.

υтєплѣнный επ. απο μτχ. θερμασμένος· ζεστός· -οе помещѣние θερμασμένος χώρος· -ая обувь ζεστά παπούτσια.

υтєплитѣль, -я α. θερμαντήρας.

υтєплитѣльный επ. θερμαντικός, θερμογόνος.

υтєплить, -лѣ, -лѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. υтєплѣнный, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. θερμαίνω, ζεσταίνω· - хлев θερμαίνω το σταύλο· - свинарник θερμαίνω το χοιροστάσιο.

υтєплѣть ρ.δ. βλ. υтєплить. || -ся θερμαίνομαι, ζεσταίνομαι.

υтєрѣть, υтрѣ, υтрѣшь, παρλθ. χρ. υтѣрѣ, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. υтѣрты́й, βρ: υтѣрт, -а, -ο, επίρ. μτχ. υтєрѣв κ. υтѣрши ρ.σ.μ. 1 σκουπίζω, σφουγγίζω· - пот σφουγγίζω τον ιδρώτα· - слѣзы σφουγγίζω τα δάκρυα· - рот, гѣбы σκουπίζω το στόμα, τα χείλη· - лишó σφουγγίζω το πρόσωπο. || -ся σκουπίζομαι, σφουγγίζομαι· - полотѣнцем σκουπίζομαι με την πετσέτα.

υтєрпѣть, υтєрплѣ, υтѣрпишь ρ.σ. (συγ)κρατιέμαι, κάνω υπομονή, αντέχω, βαστώ· я не -ѣл, что бы не возразить δε*βάσταξα να μην πω τις αντιρρήσεις μου.

υтѣря, -и θ. χάσιμο, απώλεια· - докумѣнтов το χάσιμο εγγράφων.

υтѣрять ρ.σ.μ., παθ. μτχ. παρλθ. χρ. υтѣрянный, βρ: -рян, -а, -ο χάνω· - докумѣнты χάνω έγγραφα· - дѣньги χάνω χρήματα. || στερούμαι· - зрѣние χάνω την όραση. || -ся χάνομαι.

υтѣс, -а α. βράχος απότομος, γκρεμός.

υтєсáть, υтєсѣ, υтѣсешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. υтѣсанный, βρ: -сан, -а, -ο ρ.σ.μ. πελεκώ· - дóску πελεκώ σανίδα.

υтѣсистый επ., βρ: -сист, -а, -ο βραχώδης· απόκρημνος· - бѣрег βραχώδης ακτή· -ая мѣстность βραχώδης τοποθεσία.

υтєснѣние, -я ουδ. (παλ. κ. απλ.) 1 στρώμα, συνώπηση· συνωστισμός. 2 πλθ. υтєснѣния, -ий βλ. притєснѣния (1 σημ.).

υтєснѣтель, -я α., -ница, -н.θ. (παλ.) βλ. притєснѣтель.

υтєснѣтельный επ., βρ: -лен, -льна, -лно βλ. притєснѣтельный.

υтєснить, -нѣ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. υтєснѣнный, βρ: -нѣн, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. 1 (απλ.) στρωμάχω, συμπιέζω, συνωθώ. 2 συνωστίζω. 3 μτφ. (παλ.) βλ. притєснѣть (1 σημ.).

|| -ся στρυνώχομαι, συνωθούμαι· συνωστιζομαι κλπ. ρ. ενεργ.φ.

утеснить(ся) ρ.δ. βλ. **утеснить(ся)**.

утёсывать ρ. δ. πελεκώ. || -ся πελεκιέμαι.

утёха, -и θ. 1 διασκέδαση, ψυχαγωγία, τέρψη, αναφυχή. 2 βλ. **утешение** (2 σημ.).

утёчка, -и θ. 1 διαφυγή, εκροή, τρέξιμο, χύσιμο· ~ **нефти** εκροή πετρελαίου· ~ **зерна** χύσιμο σιταριού· ~ **газа** διαφυγή αερίου. 2 μτφ. διαρροή· ~ **рабочей силы** διαρροή εργατικής δύναμης (εργατών απο την παραγωγή).

утечь, **утекү**, **утечёшь**, **утекүт**, παρλθ. χρ. **утёк**, **утеклә**, **утеклө** ρ.σ. 1 εκρέω, διαρρέω, (εκ)χύνομαι, τρέχω (για υγρά)· διαφεύγω (για αέρια). 2 (για χρόνο) περνώ, διαβαίνω, παρέρχομαι· **-клий годά** πέρασαν χρόνια. 3 μτφ. φεύγω, το σκάζω.

утешать(ся) ρ.δ. βλ. **утешить(ся)**.

утешение, -я ουδ. 1 παρηγοριά· **слова** -я παρηγορητικά λόγια (παρηγοριές)· ~ **в скорбях** παρηγοριά στα πένθη (στις λύπες). 2 χαρά, ικανοποίηση, ευχαρίστηση· **дети** - **единственное мое** ~ τα παιδιά μου είναι η μόνη μου παρηγοριά.

утешитель, -я α., -ница, -и θ. παρηγορητής, -ήτρα.

утешительность, -и θ. παρηγοριά, καθησύχηση.

утешительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно παρηγορητικός, παρήγορος· καθησυχαστικός· -οε **известие** παρηγορητική είδηση.

утешить, -шу, -шишь ρ.σ.μ. παρηγορώ· καθησυχάζω· ~ **беднодо** παρηγορώ το δυστυχή. || χαροποιώ· ικανοποιώ. || -ся παρηγορούμαι· καθησυχάζω. || χαίρομαι, ευχαριστούμαι· ικανοποιούμαι.

утешный επ., βρ: -шен, -шна, -шно (παλ.κ. διαлк.). 1 βλ. **утешительный**. 2 χαροποιός· ικανοποιητικός.

утилизатор, -а α. 1 μηχανή επεξεργασίας απορριμμάτων. 2 εργάτης χρησιμοποίησης απορριμμάτων (μετάλλων κλπ.).

утилизаторство, -а ουδ. βλ. **утилизация**.

утилизационный επ. της χρησιμοποίησης απορριμμάτων, αχρήστων υλικών.

***утилизация**, -и θ. χρησιμοποίηση, χρήση· ~ **теплá** χρησιμοποίηση της θερμότητας.

утилизировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. χρησιμοποιώ. || -ся χρησιμοποιούμαι.

***утилитаризм**, -а α. ωφελιμισμός, ωφελιμοκρατία.

утилитарист, -а α., -ка, -и θ. ωφελιμιστής, -μίστρια.

утилитарский επ. ωφελιμιστικός.

утилитарность, -и θ. πρακτική ωφέλεια. || ωφελιμότητα.

***утилитарный** επ., βρ: -рен, -рна, -рно ωφέλιμος πρακτικά· **-не знания** οι πρακτικά ωφέλιμες γνώσεις. || ωφελιμιστικός· **-не взгляды** ωφελιμιστικές απόψεις.

***утиль**, -я α. (αθρσ.) απορρίμματα χρήσιμα. || πράγμα άχρηστο, παλιοπράγμα.

утильзавод, -а α. εργοστάσιο επεξεργασίας απορριμμάτων.

утильный επ. κατάλληλος για επεξεργασία. || της επεξεργασίας απορριμμάτων.

утильсырьё, -я ουδ. (αθρσ.) βλ. **утиль**.

утильсырьевой επ: των απορριμμάτων.

утильцех, -а α. τμήμα εργοστασίου επεξεργασίας απορριμμάτων.

утильщик, -а α., -ца, -и θ. εργάτης-σάλλεκτης απορριμμάτων.

утиль, -а α. (παλ. κ. απλ.) ο οσφυόπονος.

утильный επ. παπίσιος, της πάπιας· -οε **яйцо** παπίσιο αυγό· -οε **мясо** παπίσιο κρέας· -οε **гнездо** φωλιά πάπιας. || πλθ. **-не** ουσ. τα νησιδής.

утиральник, -а α. (απλ.) βλ. **полотенца**.

утиральный επ. του σκουπίσματος, του σφουγγίσματος.

утирание, -я ουδ. σκούπισμα, σφουγγίσμα.

утирать(ся) ρ.δ. βλ. **утереть(ся)**.

утирка, -и θ. βλ. **утирание**. || (διαлк.) μυξομάντηλο ή πετσέτα. || πατσαβούρα, κουρέλι, ράκος.

утискать ρ.σ.μ. (απλ.) βάζω, χώνω· ~ **бельё в чемодан** χώνω τα εσώρουχα στη βαλίτσα. || **-ся** χώνομαι, μπαινώ.

утискивать(ся) ρ.δ. βλ. **утискать(ся)**.

утихать ρ.δ. βλ. **утихнуть**.

утихнуть ρ.σ. βλ. **затихнуть**.

утихомиривать(ся) ρ.δ. βλ. **утихомирить(ся)**.

***утихомирить(ся)** ρ.σ. βλ. **унять(ся)**.

утица, -и θ. (διαлк. κ. απλ.) η πάπια.

утишат(ся) ρ.δ. βλ. **утишить(ся)**.

утишить, -шү, -шишь ρ.σ. βλ. **унять(ся)**.

утка, -и θ. πάπια, νήσσα· **ди́кая** ~ αγριόπαπια· **домашняя** ~ κατοικίδια (οικοδαιτη)πάπια. || μτφ. είδηση ψευδής· διάδοση· **газетная** ~ ψευδής είδηση εφημερίδας· **пустить** -у διαδίδω φήμη 3 ουροδοχείο.

уткаты, **уткү**, **уткёшь**, παρλθ. χρ. **уткал**, **-лә**, **-ло**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **утканный**, βρ: **-кан**, **-а**, **-ο** ρ.σ.μ. βλ. **заткаты**.

уткнүтү, **уткнү**, **уткнёшь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **уткнутый**, βρ: **-нут**, **-а**, **-ο** ρ.σ.μ. 1 στηρίζω· ~ **руки в бока** στηρίζω τα χέρια στα πλευρά, στη μέση, στα ισχία. || χώνω, βάζω μέσα· **-лицо в воротник** χώνω το πρόσωπο στον (ανασηκωμένο) γιακά. || μτφ. καρφώνω, προσηλώνω· ~ **глаза на когó-н**. καρφώνω τα μάτια σε κάποιον. 2 (διαлк.) μπήγω· βυθίζω. || **-ся** 1

χώνομαι, μπαίνω μέσα. 2 μτφ. απορροφούμαι, συγκεντρώνομαι, αφοσιώνομαι ολοσχερώς. 3 προσκρούω, συγκρούομαι.

УТКОНОС, -а α. ορνιθόρρυγχος.

УТЛАСТЬ, -и θ. πάλιωμα, παλαιώση, ερείπωση, σαθρότητα, αποσάθρωση.

УТЛЫЙ επ. παλαιός, φθαρμένος, ερειπωμένος· ετοιμόρροπος· σαραβαλιασμένος· -οε СУДЭНЫШКО παλιοκαραβάκι· -ая ЛОДКА παλιόβαρκα. || σάπιος· σαθρός· -ая ОЧКА σάπιο βαρέλι. || μτφ. άθλιος, ελεεινός. || μτφ. (παλ.) σαραβαλιασμένος, τελείως εξαντλημένος· ~ СТАРИЧОК σαραβαλιασμένο γεροντάκι.

УТОК, утká α. κρόκη, υφάδι, υφή.

УТОЛЕНИЕ, -я ουδ. 1 κατάπαυση, σταμάτημα· καταπραΰνση· κόψιμο· ~ ЖАЖДЫ σβήσιμο ή κόψιμο της δείψας· ~ ГОЛОДА κόψιμο της πείνας. 2 μτφ. ανακούφιση, κατευνασμός, μετριασμός· μαλάκωμα.

УТОЛИТЕЛЬНЫЙ επ., βρ: -лен, -льна, -льно καταπραΰντικός, ανακουφιστικός.

УТОЛИТЬ, -лѹ, -лѹшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **УТОЛЕННЫЙ**, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. 1 καταπαύω, καταπραΰνω, σβήνω, καμάρω· κόβω· ~ ЖАЖДУ κόβω τη δίψα· ~ ГОЛОД κόβω την πείνα. 2 μτφ. ανακουφίζω, μετριάζω, κατευνάζω, μαλακώνω, απαλύνω. || -ся 1 καταπραΰνομαι· σβήνω· κόβομαι· жажда ~лась η δίψα κόπηκε. 2 μτφ. ανακουφίζομαι, μετριάζομαι, κατευνάζομαι, μαλακώνω.

УТОЛОЧИТЬ, -чу, -чишь ρ.σ.μ. (διακλ.) πατώ. || -ся πατιέμαι.

УТОЛОЧЬ, утолкѹ, утолчѣшь, утолкѹт, παρлθ. χρ. **УТОЛОК**, утолклá, -лó, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **УТОЛЧЕННЫЙ**, βρ: -чѣн, -ченá, -ченó ρ.σ. (απλ.) κοπανίζω τελείως ή αρκετά. || -ся κοπανίζομαι τελείως ή αρκετά.

УТОЛСТИТЬ, -лщѹ, -лстѹшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **УТОЛЩЕННЫЙ**, βρ: -щѣн, -щенá, -щенó ρ.σ. μ. χοντραίνω, διογκώνω· ~ верѣвку κάνω πιο χοντρή την τριχιά. || -ся χοντραίνω, γίνομαι χοντρός, διογκώνομαι.

УТОЛЩАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **УТОЛСТИТЬ(СЯ)**.

Утолщение, -я ουδ. 1 χόντραιμα. 2 χοντράδι, σιλήρωμα, εξόγκωμα.

Утолщенный επ. απο μτχ. χοντρός, διογκωμένος.

УТОЛЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **УТОЛИТЬ(СЯ)**.

УТОМЛЕНИЕ επір. κουραστικά. || πληκτικά, ανιαρά.

Утомительность, -и θ. κουραστικότητα· ~ парáдов η κουραστικότητα των παρελάσεων.

Утомительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно κουραστικός, κοπιαστικός, κοπιώδης· -ая дорóга κουραστικός δρόμος· -οе путешествие κουραστικό ταξίδι· -οе заседание κουραστική

συνεδρίαση. || πληκτικός, ανιαρός, βαρετός· разгóвор ανιαρή συνομιλία.

УТОМИТЬ, -млѹ, -мишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **УТОМЛЕННЫЙ**, βρ: -лѣн, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. κουράζω, καταπονώ· дорóга меня сильно -ла ο δρόμος με κούρασε πολύ· ~ глаза чтѣнием κουράζω τα μάτια με το διάβασμα. || -ся κουράζομαι, καταπονούμαι· ~ от дорóги κουράζομαι απο το δρόμο.

Утомление, -я ουδ. κούραση, κόπωση· физическое ~ σωματική κούραση· умственное ~ πνευματική κούραση.

Утомленность, -и θ. κούραση, εξάντληση, εξασθένηση· ~ организма εξάντληση του οργανισμού απο την κούραση.

Утомленный επ. απο μτχ. κουρασμένος, κατάκοπος, καταβλημένος· ~не лошади κουρασμένα άλογα· ~ человек κουρασμένος άνθρωπος· ~ вид κουρασμένη όψη· -οе лицо καταβλημένο πρόσωπο.

Утомляемость, -и θ. κούραση· быстрая ~ организма γρήγορη κούραση του οργανισμού.

УТОМЛЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **УТОМИТЬ(СЯ)**.

Утонение, -я ουδ. (εκ)λέπτυνση, λιάνεμα.

УТОНИТЬ(СЯ) ρ.σ. βλ. **УТОНЧИТЬ(СЯ)** 1 σημ.

УТОНУТЬ, утону́, утóнешь ρ.σ. βλ. **ТОНУТЬ**.

УТОНЧАТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **УТОНЧИТЬ(СЯ)**.

Утонченность, -и θ. λεπτότητα, αβρότητα, φινέτσα.

Утонченный επ. απο μτχ. λεπτός, εκλεκτός· очень ~ λεπτεπλεπτός.

Утончить, -чѹ, -чишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **УТОНЧЕННЫЙ**, βρ: -чѣн, -ченá, -ченó ρ.σ. μ. 1 λεπτύνω, λιανεύω· сильно ~ λεπтύνω πολύ· ~ нѣтку λεπтύνω την κλωστή· ~ кожу λεπтύνω το δέρμα. 2 μτφ. λεπтύνω στους τρόπους, στη συμπεριφορά. || -ся (κυρлξ. κ. μτφ.) λεπтύνομαι.

УТОНЯТЬ(СЯ) ρ.δ. βλ. **УТОНИТЬ(СЯ)**.

Утопать ρ.σ.μ. (απλ.) βλ. **УТОПАТЬ**.

Утопать ρ.δ. βλ. **УТОНУТЬ**. || μτφ. καλύπτομαι, σκεπάζομαι· грóб -áет в цветах το φέρετρο σκεπάζεται με λουλούδια. || μτφ. έχω σε αφθονία· ~ в рóскоши πλέω (κολυμπώ) στα πλούτη ή στην πολυτέλεια. || εκφρ. ~ в кровѣ πνίγω (κολυμπώ) στο αίμα (σκοτώνω πολλούς, χύνω πολύ αίμα)· ~ в слезáх χύνω πολλά δάκρυα.

Утопающий ουс. α. απο μτχ. ο πνιγόμενος· спасáть -его óζω τον πνιγόμενο.

УТОПИЗМ, -а α. ουτοπισμός, ουτοπία.

Утопист, -а α., -ка, -и θ. ουτοπιστής, ουτοπιστρια.

УТОПИТЬ(СЯ)¹ ρ.σ. βλ. **ТОПИТЬ(СЯ)**².

УТОПИТЬ(СЯ)² ρ.σ. βλ. **ТОПИТЬ(СЯ)**³.

Утопический επ. ουτοπικός, ουτοπιστικός· ~ социализм ουτοπικός σοσιαλισμός.

утопичность, -и θ. ουτοπία, ουτοπικότητα, ουτοπικός χαρακτήρας· - Теории η ουτοπικότητα της θεωρίας.

утопичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно ουτοπικός· - замысел ουτοπική σκέψη.

***утопия**, -и θ. ουτοπία. || φαντασία.

утопленник, -а α., -ца, θ. πνιγμένος, -η. εκφρ. везёт как -у кому δεν τον πάει καθόλου η τύχη, είναι άτυχος, κακορίζικος.

утопнуть, -ну, -нешь, παρθ. χρ. утóp, -ла, -ло ρ.σ. (διαлк.) βλ. утонуть.

утоптать, утопчý, утópчешь, παθ. мтχ. παρθ. χρ. утópтанный, βρ: -тан, -а, -о ρ.σ.μ. πατώ· ποδοπατώ· - зéмлю πατώ το χώμα· - снег πατώ το χιόνι. || -ся πατιέμαι· ποδοπατιέμαι.

утор, -а α. εγκοπή, αυλακιά (για την τοποθέτηση πυθμένα στο βαρέλι).

уторавливать ρ.δ. βλ. уторопить. || -ся βλ. ускóриться.

уторговать, -гую, -гуешь ρ.σ.μ. παζαρεύοντας αγοράζω φτηνότερα.

уторить ρ.δ. κάνω εγκοπή, αυλακιά.

уторить, -рю, -ришь, παθ. мтχ. παρθ. χρ. уторённый, βρ: -рён, -ренá, -рено ρ.σ.μ. (διαлк.) βλ. протóрить. || -ся βλ. протóряться.

уторопить, -роплю, -ропишь, παθ. мтχ. παρθ. χρ. уторóпленный, βρ: -лен, -а, -о ρ.σ.μ. βλ. ускóрить.

уторóпленный επ. απο мтχ. βλ. ускóренный.

уточина, -и θ. κρόκη υφασμένη (στο στιμόνι).

уточить ρ.σ. λεπύνω, στενεύω τροχίζοντας. || -ся λεπύνομαι, στενεύομαι τροχιζόμενος.

уточка, -и θ. παπάκι. || εκφρ. ходить -óй βαδίζω γέρνοντας το σώμα δεξιά-αριστερά (σαν την πάπια).

уточка, -и θ. λεπτύνη· στένεμα με τον τροχό. || το στενεμένο μέρος.

уточнение, -я ουδ. καθορισμός ακρίβειας· εξακρίβωση· διαπίστωση. || διασαφήνιση, διευκρίνιση.

уточнить, -ню, -нишь, παθ. мтχ. παρθ. χρ. уточнённый, βρ: -нён, -ненá, ненó ρ.σ.μ. καθορίζω επακριβώς· εξακριβώνω· διαπιστώνω· - сведения εξακριβώνω τις πληροφορίες. || διασαφηνίζω, διευκρινίζω· - ряд пýнктов догóвора διευκρινίζω μια σειρά σημείων της συμφωνίας· - ввóдны διασαφηνίζω τα συμπεράσματα. || -ся καθορίζομαι επακριβώς κλπ. ρ. ενεργ. φ.

уточный επ. της κρόκης, του υφαιδιού· - нить κλωστή υφαιδιού.

уточнить(ся) ρ.δ. βλ. уточнить(ся).

утраивать(ся) ρ.δ. βλ. утраить(ся).

утрамбованный επ. απο мтχ. κοπανισμένος, ταρατσωμένος.

утрамбовать(ся) ρ.σ. βλ. трамбовать(ся).

утрамбовка, -и θ. βλ. трамбóвка.

утрамбовывать(ся) ρ.δ. βλ. трамбовать(ся).

утрата, -и θ. απώλεια, χάσιμο· - докумéнтов απώλεια εγγράφων· - трудоcпóсóбности απώλεια της εργατικής ικανότητας· cмepть учёного - большáя - ο θάνατος του επιστήμονα είναι μεγάλη απώλεια· понестí -у υφίσταμαι απώλεια· тяжёлая - βαριά απώλεια.

утрагить, -агу, -агишь, παθ. мтχ. παρθ. χρ. утрачённый, βρ: -чен, -а, -о ρ.σ.μ. χάνω· - здоровье χάνω την υγεία· онá -ла своё cвёжесть αυτή έχασε τη φρεσκάδα της. || -ся χάνομαι.

утрафить ρ.σ. (διαлк.)· βλ. потрафить.

утрафлять ρ.δ. βλ. утрафить.

утрачивать(ся) ρ.δ. βλ. утрагить(ся).

утренный επ. πρωινός· -не часá πρωινές ώρες· -яя росá πρωινή δροσιά· - сон πρωινός ύπνος· -ое врéмя ο πρωινός χρόνος.

утренный, -а α. 1 ο πρωινός πάγος. 2 πρωινό θέαμα ή παράσταση (κυρίως για παιδιά).

утреня, -и θ. (εκκλσ.) βλ. заўтpеня.

утречко, -а ουδ. πρωιούλα.

утречком επίρ. βλ. ўтpом.

утрешний επ. (απλ.) πρωινός.

утрирование, -я ουδ. βλ. утрировка.

утрированный επ. απο мтχ. μεγαλοποιημένος, διογκωμένος, παραφουσκωμένος.

***утрировать**, -рую, -руешь, παθ. мтχ. παρθ. χρ. утрированный, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.κ.σ. μεγαλοποιώ, υπερβάλλω, διογκώνω, παραφουσκώνω. || -ся μεγαλοποιούμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

утрировка, -и θ. μεγαλοποίηση, υπερβολή, διογκωση, παραφούσκωμα.

утро, ўтра (с утра, до утра), ўтpу (к утра́, по утра́), πλθ. ўтра, утр, ўтрам ουδ. το πρωί, το πρωινό, η πρωία· работатъ с -á до вéчера δουλεύω απο το πρωί ως το βράδυ· под -ом κοντά το πρωί· на слéдующее - το άλλο πρωί· с сáмого -á απο το πρωί· с раннего -á απο νωρίς το πρωί· к -ý κατά το πρωί. || εκφρ. на - (επίρ.) το πρωί· с дóбрым -ом κ. дóброе - καλημέρα (χαιρετισμός).

утрóба, -и θ. 1 κοιλιά· В -е мáтери στην κοιλιά της μάνας. || σπλάχνα, εντόσθια. || мтφ. ένστιχτο, διαίσθηση. 2 το εσωτερικό. || εκφρ. ненáсытая - (απλ.) άνθρωπος λαίμαργος, αδηφάγος, κοιλιόδουλος· φαγάς.

утрóбистый επ., βρ: -бист, -а, -о (απλ.) 1 κοιλιαράς, 2 βλ. утрóбный (2 σημ.).

утрóбный επ. βρ: -бен, -бна, -бно. 1 εγχοίλιος· - период развítия η εγχοίλια περίοδος ανάπτυξης. 2 εσωτερικός. 3 (για ήχο) υπόκωφος· χαμηλός.

утрóение, -я ουδ. τριπλασίαση, -σμός.

уτρόенный επ. απο μτχ. τριπλάσιος, τριπλός.
уτρόить, утρώю, утρώишь, παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. **уτρόенный**, βρ: -όен, -α, -ο ρ.σ.μ. τρι-
 πλασιάζω. || -ся τριπλασιάζομαι.

ўтром επιρ. (το) πρωί· **гулять** - - **полёзно**
 для здоровья ο περίπατος (το) πρωί είναι ωφέ-
 λιμος για την υγεία· **рано** - νωρίς το πρωί·
ранним - απο νωρίς το πρωί· **сегодня** - σή-
 μερα το πρωί· **завтра** - αύριο πρωί· **вчера** -
 χτες πρωί· **однажды** - μια φορά (το) πρωί.

утрудить, -ужу, -удишь, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. **утружденный**, βρ: -ден; -денá, -ό ρ.σ.μ.
 (παλ.) ανησυχώ, ενοχλώ· - **кого своим при-**
существом ενοχλώ κάποιον με την παρουσία
 μου. || -ся κουράζομαι, κοπιάζω, αποσταίνω.

утруднить, -ню, -нишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ.
утрудненный, βρ: -нен, -ненá, -ненό ρ.σ. μ.
 1 δυσκολεύω, δυσχεραίνω. 2 εμποδίζω, καλύω.
 || -ся δυσχεραίνομαι, γίνομαι πιο δύσκολος.

утруднять(ся) ρ. δ. βλ. **утруднить(ся)**.

утрύска, -и θ. απώλεια απο το βάρος (κατά
 τη μεταφορά κοκκιωδών).

утрясать(ся) ρ.δ. βλ. **утрясти(сь)**.

утрясти, утрясу, утрясёшь, παρлθ. χρ.
утряс, -лá, -лó, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. утря-
сённый, βρ: -сён, -сенá, -сенό ρ.σ.μ. 1 τι-
 νάζω να κατακαθίσει· - **мукý в мешкé** τινάζω
 το σουβάλι για να κατακαθίσει το αλεύρι. 2
 (απλ.) τινάζω, κουράζω, ταλαιπωρώ· **дорогой**
меня совсём -лó в делеге με κατατίναξε το
 αμάξι στο δρόμο. 3 μτφ. τακτοποιώ, διευθε-
 τώ, κανονίζω.

утухать, -ает ρ.δ. βλ. утúхнуть.

утúхнуть, -нет ρ.σ. βλ. потúхнуть.

уточнение, -я ουδ. 1 páχυνση· - **скотá** pá-
 χυνση των ζώων. 2 λίπανση, φούσκισμα· - **пó-**
чвы λίπανση του εδάφους.

уточнить, -ню, -нишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ.
уточненный, βρ: -нен, -ненá, -ненό ρ.σ. μ.
 1 παχύνω, -αίνω. 2 λιπαίνω, φουσκίζω. || -ся
 λιπαίνομαι, φουσκίζομαι.

уточнять(ся) ρ.δ. βλ. **уточнить(ся)**.

утушать ρ.δ. βλ. утушить. || -ся 1 σβήνω-
 μαι. 2 καταπνίγομαι.

утушить¹, -ушу, -ушишь, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. **утушенный**, βρ: -шен, -а, -ο ρ.σ.μ. (απλ.)
 1 σβήνω· - **костёр** σβήνω τη φωτιά. 2 μτφ. κα-
 ταπνίγω· - **гнев** καταπνίγω το θυμό. || -ся
 σβήνομαι.

утушить², -ушу, -ушишь, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. **утушенный**, βρ: шён, -шенá, -шенό ρ.σ.μ.
 βλ. **тушить²**. || -ся μαγειρεύομαι σιγοβράζο-
 ντας.

утыкать ρ.σ.μ. 1 μπήγω. 2 βουλώνω (οπή,
 σχισμή κ.τ.τ.) χώνοντας ανάλογο υλικό. || -ся
 είμαι γεμάτος απο μπηγμένα αντικείμενα.

утыкать(ся)¹ ρ.δ. βλ. уткнúть(ся).

утыкать(ся)² ρ.δ. βλ. утыкать(ся).

утыкивать(ся) ρ.δ. βλ. утыкать(ся).

утиг, -á α. σίδηρο σιδερώματος· **электри-**
ческий - ηλεκτρικό σίδηρο.

утижение, -я ουδ. το σιδέρωμα.

утижильный επ. σιδερωτικός, του σιδερώμα-
 τος· -ая **пресса** πρέσα σιδερώματος.

утижить, -жу, -жишь ρ.δ.μ. σιδερώνω· -
брюки σιδερώνω το παντελόνι. || μτφ. ισώνω,
 ομαλύνω. 2 μτφ. (απλ.) δέρνω, ξυλοκοπώ, ι-
 σώνω την καμπούρα. || μαλώνω, επιτιμώ, κα-
 τσαδιάζω. || -ся σιδερώνομαι.

утижка, -и θ. βλ. **утижение.**

утижный επ. του σίδηρου (σιδερώματος).

утигивать ρ.δ. βλ. утигнúть. || -ся τραβιέ-
 μαι, σέρνομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

утижеление, -я ουδ. επιβάρυνση.

утижелитель, -я ουδ. βαριά ουσία.

утижелить, -лю, -лишь, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. **утижелённый**, βρ: -лён, -ленá, -ленό ρ.
 σ.μ. επιβαρύνω, κάνω πιο βαρύ. || -ся βαρύ-
 νω, γίνομαι πιο βαρύς.

утижелять(ся) ρ.δ. βλ. утижелить(ся).

утигнúть, -яну́, -янешь, παθ. μτχ. παρлθ.
 χρ. **утигну́тый**, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 τρα-
 βώ, σύρω, σέρνω. || μτφ. παίρνω μαζί μου (κα-
 τόπιν επιμονής μου)· - **в театр** παίρνω στο
 θέατρο· - **в прогулку** παίρνω στον περίπατο. 2
 (απλ.) παίρνω κρυφά, κλέβω. *3 (συμ)μαζεύω,
 συστέλλω· - **живот** μαζεύω την κοιλιά. 4 τε-
 ντώνω, τείνω· - **дрáтву** τεντώνω το σπάγκο.

утигина, -и θ. κρέας παπίσιο.

уф επιφ. ουφ.

ух 1 επιφ. ωχ. 2 (για κρότο) μπαμ, μπομ.

ухá, -и θ. φαρόσουπα, ιχθυόσουπα. || εκφρ.
демыáнова - επιβολή, έτσι το θέλω εγώ.

ухáб, -а α. λακμούβα στο δρόμο· ροδιά.

ухáбина, -и θ. βλ. **ухáб.**

ухáбистый επ. βρ: -бист, -а, -ο γεμάτος
 λακμούβες, ροδιές.

ухажёр, -а α. (απλ.) γυναίκας, γυναικάκιας.
 || **кавалёрос**· θαυμαστής, λάτρης.

ухажёрский επ. του γυναικά κλπ. ουσ.

ухажёрство, -а ουδ. περιποιητικότητα στις
 γυναίκες, γυναικοφιλία, φιλογυνία.

ухáживание, -я ουδ. 1 περιποίηση, φροντί-
 да, επιμέλεια. 2 εξυπηρέτηση, φιλόφρονη συ-
 μπεριφορά. 3 καλοπάρσιμο, καλοπιάσιμο, κο-
 πλιμέντο, καλοκοίταγμα (για επιτυχία επιδι-
 ωκόμενου).

ухáживатель, -я α. άνθρωπος περιποιητικός,
 φιλόφρονας.

ухáживать ρ.δ. (με οργν.). 1 περιποιού-
 μαι, φροντίζω, επιμελούμαι· **κοιτάζω**· - **за**
болéным περιποιούμαι τον άρρωστο· - **за цве-**

ΤΑΜΙ περιποιούμαι τα λουλούδια· ~ за κόжей лица περιποιούμαι την επιδερμίδα του προσώπου. || είμαι περιποιητικός στις γυναίκες. || φέρνομαι φιλόφρονα, εξυπηρετώ. 2 καλοπιάνω, καλοπαίρνω (για να πετύχω κάτι).

уханье, -Я ουδ. κραύγασμα ωχ. || κουκουβάισμα, οι κρωγμές των γλαυκιδών.

ухарский επ. παλικαρίσιος, -στικός, λεβέντικος.

ухарство, -а ουδ. παλικαριά, συμπεριφορά παλικαρίσια, λεβέντικη. || αντρεία, γενναϊότητα.

ухарствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. παλικαρίζω, φέρνομαι παλικαρίσια, λεβέντικα.

ухарь, -Я α. παλικάρι, λεβέντης.

ухать (ся) ρ.δ. βλ. **ухнуть (ся)**.

ухват, -а α. δικρανωτή λαβίδα, αρπάγη.

ухватистый επ., βρ: -тист, -а, -ο ικανός στο πιάσιμο, στο πάρισμο. || βλ. **ухатливый**.

ухватить, -аχү, -аτιшь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **ухваченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 πιάνω, αρπάζω, αδράχνω, γραπώνω· ~ со всех сторон περιαρπάζω, περιαδράχνω· ~ камень αρπάζω πέτρα· ~ за ворот αρπάζω απο το γιακά. || μτφ. ιδιοποιούμαι, σφετερίζομαι· ~ чужую землю αρπάζω ξένη γη. 2 μτφ. συλλαμβάνω, αντιλαμβάνομαι αμέσως· ~ мысль πιάνω αμέσως (αρπάζω) το νόημα· ~ намек καταλαβαίνω αμέσως τον υπαινιγμό. || -ся 1 πιάνομαι αμέσως, αρπάζομαι, δράττομαι· ~ за сучок αρπάζομαι απο ένα κλαδί. 2 μτφ. καταπιάνομαι, ασχολούμαι· дела-то много, а ~ за что не знаю δουλειές (υποθέσεις) είναι πολλές, όμως με πια να καταπιαστώ δεν ξέρω. 3 μτφ. επωφελοúμαι, δράττομαι, εκμεταλλεύομαι.

ухватка, -и θ. 1 σβελτάδα, ευλυγισία, ευστροφία· επιδεξιότητα, επιτηδειότητα. 2 βλ. **повадка**.

ухватливый επ., βρ: -лив, -а, -ο σβέλτος, ευκίνητος, επιδέξιος.

ухватный επ. του κονταριού.

ухватывать (ся) ρ.δ. βλ. **ухватить (ся)**.

ухвостье, -я ουδ. βλ. **охвостье**.

ухитить, **ухичу**, **ухитишь**, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **ухиченный**, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ.μ. (παλ. κ. διαλκ.) κάνω, φτιάχνω· τακτοποιώ, επιμελούμαι.

ухитряться, -рсь, -рись ρ.σ. πονηρεύομαι, κάνω πονηρίες, μηχανεύομαι, τεχνάζομαι· σοφίζομαι.

ухитряться ρ.δ. βλ. **ухитряться**.

ухичивать ρ.δ. βλ. **ухитить**. || -ся φτιάχνομαι, γίνομαι.

ухищение, -я ουδ. πονηριά, πανουργία, κατεργαριά· τεχνασμα.

ухищность, -и θ. βλ. **ухищение**.

ухищенный επ. πονηρός, πανούργος, κατεργάρης.

ухищаться ρ.δ. 1 βλ. **изощаться** (2 σημ.). 2 πονηρεύομαι, κάνω πονηρίες, κατεργαρίες.

ухлопать ρ.σ.μ. (απλ.) 1 σκοτώνω· **их** ~ **ит** как **мух** θα τους σκοτώσουν σαν τις μύγες. 2 ξεδεύω, χαλνώ, σπαταλώ· ~ все деньги σπαταλώ όλα τα χρήματα· ~ время σπαταλώ το χρόνο.

ухлопывать ρ.δ. βλ. **ухлопать**. || -ся ξεδεύομαι, σπαταλιέμαι.

ухмылка, -и θ. βλ. **усмешка**.

ухмыльнуться, -нсь, -нёшься ρ.δ. βλ. **усмехаться**.

усмыляться ρ.δ. βλ. **ухмыльнуться**.

*ухналь, -я α. καρφοπέταλο, πεταλοκάρφι.

ухнуть, -ну, -нешь ρ.σ. 1 φωνάζω ωχ (απο πόνο, κούραση κ.τ.τ. ή και σαν παροτρυντικό) φωνάζω ομαδικά. || (για γλαυκιδή) κουκουβαΐζω. 2 ηχώ δυνατά, κροτώ, βροντώ. || χτυπώ με δυνατό κρότο. 3 (απλ.) πέφτω, γκρεμίζομαι. || μτφ. χάνομαι ξάφνικα, εξαφανίζομαι.

4 μ. (απλ.) χάνω, μου ξεφεύγει, μου πέφτει, αφήνω να μου πέσει. || μτφ. ξεδεύω, χαλνώ, σπαταλώ. || -ся πέφτω με κρότο, γκρεμίζομαι.

ухо, -а, πλθ. **уши**, **ушей** ουδ. 1 το αυτί, το ους· **у меня болит** ~ μου πονά το αυτί· **шум в ушах** βουητό στ' αυτιά· **глух на одно ухо** κουφός απο το ένα αυτί· **внутренне** ~ το εσωτερικό αυτί· **среднее** ~ το μέσο αυτί· **чёрсать** ~ ξύνω το αυτί· **длинные уши** μακριά (μεγάλα) αυτιά. 2 μέρη αντικειμένου που μοιάζουν με αυτιά (λαβές κ.τ.τ.)· **шапка с ушами** σκούφια με αυτιά· **уши котла** τα αυτιά (οι λαβές) του λέβητα. 3 η βελονότρυπα. 4 η ακοή· **медвежье** ~ η ακοή της αρκούδας· **у этого певца тонкое** ~ αυτός ο τραγουδιστής έχει λεπτό αυτί· **музыкальное** ~ μουσικό αυτί. || εκφρ.

--**парень а** επιτήδειος (εφευρετικός) νέος -- **дévка** επιτήδεια (εφευρετική) νεάνιδα. β) παλικάρι, λεβέντης· **λεβέντισσα**· ~ в ~ ή ~ к ~у **идти (бежать)** συμβαδίζω ακριβώς, βαδίζω (τρέχω) πλάι-πλάι, στο ίδιο ύψος, στην ίδια γραμμή· ~ ή **уши режет, дерёт** χτυπά άσχημα στ' αυτιά, μου τρυπά τ' αυτιά· **наострить** ή **насторожить** ~ ή **уши** τεντώνω το αυτί, τα αυτιά, αυτιάζομαι, αφουγκράζομαι· **нарвять**, **натрепать** **уши** **кому** τραβώ τ' αυτιά κάποιου (τιμωρώ, μαλώνω)· **пощадить** **уши** **чьи** σέβομαι την παρουσία κάποιου (γ' αυτό δεν αναφέρω, λέγω κάτι)· **слышать** **своими** **ушами** ακούω ο ίδιος (με τα ίδια μου τ' αυτιά)· **дуть** ή **петь** в **уши** **кому** τρώγω τ' αυτιά κάποιου (επιμένω ενοχλητικά)· **дать** ή **съездить**, **заехать** в **ухо** **кому** μπατσίζω, ραπίζω, χαστουκίζω, δίνω σφαλιάρα σε κάποιον· в **одно** ~ **входит**, в **другое** **выходит** απο το ένα τ' αυτί μπαίνει και απο

τ' άλλο βγαίνει (αδιαφορία στο άκουσμα). **ВО** **ВСЕ** **УШИ** **СЛУШАТЬ** είμαι όλος αυτιά (εντείνω την ακοή, ακούω με μεγάλη προσοχή). **В УШАХ** (у́хе) **ЗВЕНИТ** ή **ШУМИТ** βουίζουν τ' αυτιά μου (το αυτί μου). **ЗА УШИ** **ТАШИТЬ** (ТЯНУТЬ) με το σπρώξιμο (βοηθώντας) κάνω κάποιον να προοδεύσει, να πετύχει. **ЗА УШАМИ** **У КОГО** **ТРЕШИТ** τρώγει κάποιος πολύ λαίμαργα. **И** (Даже) **-ОМ** **НЕ** **ВЕС-ТЙ** κωφεύω, αδιαφορώ τελείως, δε γυρίζω να ακούσω, δεν ιδρώνει τ' αυτί μου. **КРАЕМ** **-А** ή **В** **ПОЛ-УХА** **СЛУШАТЬ** σχεδόν δεν προσέχω ή ελάχιστα προσέχω (τον ομιλητή): **НА УХО** **ГОВО-РИТЬ** (сказатъ шептатъ) λέγω μυστικά στο αυτί, ψιθυρίζω στ' αυτί. **НАД** **-ОМ** **ЗВЕНЕТЪ**, **КРИ-ЧАТЬ** ηχώ, φωνάζω σιμά στ' αυτί. **НЕ** **ВИДАТЬ** как **СВОИХ** **УШЕЙ** δε θα τον δεις ποτέ (όπως δεν μπορείς να δεις τ' αυτιά σου). **НЕ** **ДЛЯ** **ЧЬИХ** **УШЕЙ** δεν πρέπει να το ακούσει κάποιος ή να φτάσει στ' αυτιά κάποιου. **ПО** **УШИ** **ВЛЮБИТЬСЯ** (врезаться κ.т.т.) είμαι ερωτοχτυπημένος. **ПО** **УШИ** **ПОГРУЗИТЬСЯ** ή **УВЯЗНУТЬ** είμαι τελείως απορροφημένος. **В** **ДОЛГАХ** **ПО** **УШИ** **ОНЫ** είμαι καταχρεωμένος, ως το λαιμό. **И** **У** **СТЕН** **ЕСТЬ** **УШИ** και οι τοίχοι έχουν αυτιά (πουθενά και ποτέ δεν είσαι σίγουρος ότι δε σε ακούν).

УХОДЪ, **-А** α. 1 φυγή· αναχώρηση· - из семьи φυγή από την οικογένεια· - с работы η φυγή (σκάσιμο) από τη δουλειά. **ДО** **-А** πριν την αναχώρηση. **ПЕРЕД** **САМЫМ** **-ОМ** λίγο πριν την αναχώρηση. 2 απομάκρυνση· έξοδος· - со сцены απομάκρυνση από τη σκηνή, εγκατάλειψη της σκηνής· - в отставку η παραίτηση. || εκφр. **ВЫЙТИ** **-ОМ** (зaмуж) ή **ВЗЯТЬ** **-ОМ** (жену) παλ. παντρεύομαι χωρίς τη συγκατάθεση των γονέων.

УХОДЪ, **-А** α. περιποίηση, φροντίδα, μέριμνα. - за посёвами περιποίηση των σπαρτών - за ранеными περιποίηση των τραυματιών· - за цветами περιποίησητων λουλουδιών.

УХОДИТЬ, **УХОЖУ**, **УХОДИШЬ** ρ.δ. 1 βλ. **УЙТИ**. 2 εκτεινoμαι, τραβώ, πηγαίνω. **ДОРОГА** **-ЛА** **В** **ЛЕС** οδός τραβούσε στο δάσος.

УХОДИТЬ, **-ОЖУ**, **-ОДИШЬ**, παθ. **УХОЖУ**, **УХОЖЕННЫЙ**, βρ: **-ЖЕН**, **-А**, **-О** ρ.δ.μ. (απλ.) 1 εξασθενίζω, εξαντλώ, λιάνω· βασανίζω, κατατρώω, τρώω· **-ЛО** **ЕГО** **ГОРЕ** τον έλιωνε (τον έτρωγε) η στενοχώρια. 2 σκοτώνω, θανατώνω καταστρέφω. || **-СЯ** 1 εξαντλούμαι, εξασθενίζω, αποκάνω· κατακουράζομαι, καταπονούμαι. 2 καθησυχάζω, ηρεμίζω, καλμάρω· συνετίζομαι, φρονιμεύω.

УХОЖЕ, **-Я** ουδ. (παλ. κ. διαλκ.) μελισσοκομείο, μελισσαριό.

УХОРЕЗ, **-А** α. (απλ.) βλ. сорвиголова.

УХОРОНИТЬ (СЯ) ρ.σ. βλ. хоронить (СЯ).

УХУДИТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. ухуждать (СЯ).

УХУЖДЕНИЕ, **-Я** ουδ. χειροτέρευση· επιδει-

νωση· - ПОЛОЖЕНИЯ επιδεινωση της κατάστασης - качества χειροτέρευση της ποιότητας.

УХУЖДЕННЫЙ επ. απο **МТХ**. χειρότερος, που έγινε χειρότερος· **-АЯ** **ПОРОДА** χειροτερευμένη ράτσα.

УХУЖИТЬ, **-ШУ**, **-ШИШЬ**, παθ. **УХУЖУ**, **УХУЖДЕННЫЙ**, βρ: **-ШЕН**, **-А**, **-О** ρ.σ.μ. χειροτερεύω· επιδεινώνω· **СЫРЯЯ** **ПОГОДА** **-ЛА** **СОСТО-ЯНИЕ** **БОЛЬНОГО** ο υγρός καιρός επιδεινώσε την κατάσταση του ασθενή· - качество продукции χειροτερεύω την ποιότητα των προϊόντων. || **-СЯ** επιδεινώνομαι· χειροτερεύω.

УЦЕЛЕТЬ, **-ЕЮ**, **-ЕШЬ** ρ.σ. (παρα)μένω άθικτος, απείραχτος. || γλυτώνω. || επιζώ, σώσομαι, μένω σώος και αβλαβής.

УЦЕНЁННЫЙ επ. απο **МТХ**. υποτιμημένος· - то-вар υποτιμημένο εμπόρευμα· - магазин κατά-στημα υποτιμημένων ειδών.

УЦЕНИВАТЬ ρ.δ. βλ. **УЦЕНИТЬ**. || **-СЯ** υποτι-μούμαι.

УЦЕНИТЬ, **-ЕНЮ**, **-ЕНИШЬ**, παθ. **УЦЕНЮ**, **УЦЕНЁННЫЙ**, βρ: **-НЕН**, **-НЕНА**, **-НЕНО** ρ.σ.μ. υποτιμώ, πουλώ με έκπτωση (κυρίως για ε-μπόρευμα που δεν πουλιέται). - одеждy стар-ых фасонов υποτιμώ τα ενδύματα παλαιάς μό-δας.

УЦЕНКА, **-И** θ. (για εμπόρευμα)· υποτίμηση· έκπτωση.

УЦЕПИТЬ, **-ЕПЛЮ**, **-ЕПИШЬ**, παθ. **УЦЕПЮ**, **УЦЕПЛЕННЫЙ**, βρ: **-ЛЕН**, **ΞА**, **-О** ρ.σ.μ. αγκιστρώνω, γαντζώνω· καρφιτσώνω, πιάνω. || **-СЯ** 1 αγκιστρώνομαι, γαντζώνομαι· καρφιτσω-νομαι. 2 **МТФ**. επωφελούμαι, δράττομαι, πιάνομαι.

УЦЕПЛЯТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **УЦЕПИТЬ** (СЯ).

УЧАЛИВАТЬ (СЯ) ρ.δ. βλ. **ЗАЧАЛИВАТЬ** (СЯ).

УЧАЛИТЬ ρ.σ. βλ. **ЗАЧАЛИТЬ**.

УЧАСТВОВАТЬ, **-СТВУЮ**, **-СТВУЕШЬ** ρ.δ. 1 με-τέχω, συμμετέχω· παίρνω μέρος· - в войнѣ παίρνω μέρος στον πόλεμο· - в выборах παίρ-νω μέρος στις εκλογές· - в предприятии με-τέχω στην επιχείρηση· - в работах συμμετέχω στις εργασίες· - в расходах συμμετέχω στα έξοδα. 2 (παλ.) συμπονώ, ευσπλαχνίζομαι.

УЧАСТВУЮЩИЙ ουσ. απο **МТΧ**, **ΠΛΘ**. **-ИЕ** οι συμμετοχοί, οι συμμετέχοντες.

УЧАСТИЕ, **-Я** ουδ. 1 μετοχή· συμμετοχή· σύ-μπραξη, συνεργασία· непосредственное - άμε-ση (αυτοπρόσωπη) συμμετοχή· - в прибылях η συμμετοχή στα κέρδη: **ПРИНЯТЬ** **ДЕЯТЕЛЬНОЕ** - παίρνω δραστήριο μέρος· с **-ЕМ** με τη συμμε-τοχή· **ПРИ** **-И** με τη συμμετοχή. 2 (παλ.) συ-μπόνια, ευσπλαχνία, οίκτος, λύπη, πονοφυχιά, συμπάθεια· она с **-ЕМ** **РАСПРАШИВАЛА** **ЕЁ** αυτή με συμπόνια τη ρωτούσε λεπτομερώς.

УЧАСТИТЬ, **-АЩУ**, **-АСТИШЬ**, παθ. **УЧАЩУ**, **УЧАСТИТЕЛЬ**, παθ. **УЧАЩУ**, **УЧАСТИТЕЛЬ**

χρ. **учащённый**, βρ: -щён, -щёна, -щёно ρ.σ. μ. κάλι πιο συχνό. || επιταχύνω, επισπεύδω. || -ся γίνομαι πιο συχνός. || επιταχύνομαι, επισπεύδομαι.

участковый επ. 1 τομεακός· -ая комиссия η τομεακή επιτροπή· - агроном τομεακός γεωπόνος. 2 (για γη)· τμηματικός, κατά τμήματα ή κατά κλήρους. 3 ουσ. αστυνομικός τμήματος (για την τάξη). 4 ο διοικητής αστυνομικού τμήματος. || εκφρ. - уполномоченный βλ. 3 σημασία· - пристав βλ. 4 σημ.

участливо επίρ. συμπонητικά, ευσπλαχνικά κλπ. επ.

участливость, -и θ. συμπόνια, ευσπλαχνία, λύπη, οίκτος, ψυχοπονιά· συμπάθεια.

участливый επ., βρ: -лив, -а, -ο ευσπλαχνικός, εύσπλαχνος, σπλαχνικός, ψυχοπόνος, ψυχικάρης· της συμπόνιας· -не слова λόγια συμπόνιας.

участник, -а α., -ца, -и θ. 1 συμμετοχος, συνεργός· - заговора ο συνωμότης· -и войны οι συμπολεμιστές, οι συμμαχητές. 2 μέλος· - кружка το μέλος του ομίλου· - экспедиции μέλος αποστολής. 3 (οικον.) μέτοχος· συνεταιρος.

участок, -тка α. 1 γήπεδο· τμήμα γης приусадебный το αγρόκτημα, ο συνεχόμενος χώρος με την αγροικία· строительный - το οικόπεδο. 2 τμήμα, κομμάτι, μέρος· - леса μέρος του δάσους· - стены μέρος του τοίχου. 3 τομέας, κλάδος, σφαίρα· общественный - работы κοινωνικός τομέας εργασίας. || τμήμα· ενορία. 4 (παλ.) τμήμα αστυνομικό.

участь, -и θ. τύχη, μοίρα, ριζικό· ειμαρμένη.

учать, учнѹ, учнёшь, παρλθ. χρ. учал, -лѧ, -ло ρ.σ. (απλ.) αρχίζω, αρχινώ.

учащать(ся) ρ.δ. βλ. участвовать(ся).

учащение, -я ουδ. 1 συχνότητα. 2 επιτάχυνση, επίσπευση.

учащённый επ. απο μτχ. πιο συχνός, συχνότερος· -οе дыхание πιο συχνή αναπνοή· - пульс πιο συχνός σφίγμος.

учащийся επ. απο μτχ. μαθητής, σπουδαστής· список -ихся κατάλογος μαθητών· -иеся вѹзов οι σπουδαστές, οι φοιτητές· -иеся школ μαθητές των σχολείων· концерт для -ихся συναυλία για τους μαθητές.

учёба, -и θ. μάθηση, σπουδή, σπούδασμα· - в институте σπουδή στο ινστιτούτο· школьная - σχολική μάθηση· отличники -и οι άριστοι (αριστούχοι) της μάθησης ή της σπουδής· он бросил -у αυτός παράτησε το σχολείο ή τη σχολή· самостоятельная - αυτομάθηση, αυτομόρφωση.

учёбник, -а α. εγχειρίδιο (σχολικό βιβλίο).

учёбный επ. 1 διδακτικός· σχολικός· -ая программа σχολικό πρόγραμμα· - материал η διδακτική ύλη· - предмет физики το μάθημα της φυσικής· - год σχολικός χρόνος· - час η διδακτική ώρα· -не методы διδακτικές μέθοδοι· -οе пособие διδακτικό βοήθημα. || εκπαιδευτικός· -ая стрельба εκπαιδευτική βολή· -οе заведение εκπαιδευτικό ίδρυμα· -οе судно εκπαιδευτικό σκάφος· -не патроны εκπαιδευτικά φυσίγγια.

учёние, -я ουδ. 1 μάθηση· σπουδή, μελέτη· μαθήτευση, μαθητεία· - уроков η μελέτη των μαθημάτων· время -я μαθητικά ή φοιτητικά χρόνια· кончить - τελειώνω τη μάθηση ή τις σπουδές (αποφοιτώ). || πλθ. -я (στρατ.) ασκήσεις· гимназия· военные -я στρατιωτικά γυμνάσια· идти на -я πηγαίνω ασκήσεις. 2 διδασκαλία· - стóшков η διδασκαλία των στωικών· христианское - η χριστιανική διδασκαλία· - древнегреческих материалистов η διδασκαλία των αρχαίων Ελλήνων υλιστών.

ученик, -ѧ α., -ца, -и θ. 1 μαθητής· -ρια· школьный - μαθητής σχολείου, σχολειαρόπαιδο, σχολητάρουδι· - 2го класса μαθητής της 2^{ης} τάξης. 2 μαθητούδι, κοπέλι, τσιράκι. 3 οπαδός, ζηλωτής, θιασώτης· достóнный - своего учителя άξιος μαθητής του δασκάλου του· -и Христа οι μαθητές του Χριστού.

ученический επ. 1 μαθητικός, του μαθητή, της μάθησης· - кружок μαθητικός όμιλος· -ая тетрадь μαθητικό τετράδιο· - дневник ο καθημερινός έλεγχος του μαθητή. 2 μτφ. ανώριμος· -ие рассуждения μαθητικές κρίσεις.

ученичество, -а ουδ. μαθήτευση, μαθητεία· годы -а τα μαθητικά χρόνια. || μτφ. ανωριμότητα.

учёно επίρ. επιστημονικά· - выразаться εκφράζομαι επιστημονικά.

учённость, -и θ. πολυμάθεια, ευρυμάθεια, πανεπιστημοσύνη.

учёный επ., βρ: учён, -а, -ο. 1 επιστήμονας, έμπειρος· - садовод επιστήμονας κηπουρός. || (για ζώα) συνηθισμένος, γυμνασμένος, εξασκημένος. 2 πολυμαθής, πολύμαθος, πολύξερος, πολύγνωρος, πολυκάτεχος. || (απλ.) γραμματισμένος, μορφωμένος. 3 ουσ. επιστήμονας· известный - διάσημος επιστήμονας· - с мировым именем επιστήμονας παγκόσμιας φήμης. 4 επιστημονικός· -ая статья επιστημονικό άρθρο· - спор επιστημονική συζήτηση· -не термины επιστημονικοί όροι (ορολογίες)· - круг επιστημονικός κύκλος· -ая стéпень ο επιστημονικός βαθμός· -οе звание ο επιστημονικός τίτλος.

учётъ, учтѹ, учтёшь, παρλθ. χρ. учёл, -лѧ, учлó, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. учтённый, βρ:

учтѣн, -тенá, -тенó, επιρ. μτχ. учтѣ ρ.σ.μ. 1 λογαριάζω, καταμετρώ καταχωρώ, καταγράφω. 2 λαβαίνω υπόψη υπολογίζω ~ ОПЫТ ΠΡÓ-ΠΛΟΓΟ παίρνω υπ' όψη την πείρα του παρελθόντος ~ ВСЕ ОБСТОЯТЕЛЬСТВА λαβαίνω υπόψη όλα τα περιστατικά ~ ОБСТАНÓВКУ παίρνω υπόψη την κατάσταση. || εκφρ. ~ ВѢКСЕЛЯ προεξοφλώ γραμμάτιο.

учѣт, -а α. 1 υπολογισμός, απογραφή· καταμέτρηση καταγραφή, καταχώρηση· ~ ТОВАРОВ υπολογισμός εμπορευμάτων· ~ ВОЗМОЖНОСТЕЙ υπολογισμός δυνατοτήτων· ПРОИЗВОДИТЬ ~ κάνω υπολογισμό· НЕ ПОДДАЁТСЯ -у είναι ανυπολόγιστος· ДѢЙСТВОВАТЬ С -ОМ ОБСТАНÓВКИ ενεργώ ανάλογα με την κατάσταση. 2 εγγραφή· БРАТЬ (ВЗЯТЬ) НА ~ εγγράφω στο βιβλίο· СНЯТЬ С -а διαγράφω απο το βιβλίο· СТОЯТЬ НА -е В МИЛИЦИИ είμαι γραμμένος στα υπόψη της αστυνομίας· СОСТОЯТЬ НА -е είμαι γραμμένος στο βιβλίο· СТАТЬ НА -е εγγράφομαι στο βιβλίο. 3 (οικον.) η προεξόφληση.

учетверить, -рѣ, -рѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. учетверѣнный, βρ: -рѣн, -рѣнá, -рѣнó ρ.σ.μ. τετραπλασιάζω. || -ся τετραπλασιάζομαι

учетверять(ся) ρ.δ.βλ. учтврѣть(ся).

учѣтнѣй επ. 1 υπολογιστικός, του υπολογισμού της απογραφής, απογραφικός· -ая КНІЖА βιβλίο απογραφής· -ая КАРТОЧКА δελτίο απογραφής. 2 (οικον.) προεξοφλητικός ~ ПРОЦѢНТ προεξοφλητικός τόκος.

учѣтчик, -а α., -ца, -н θ. λογιστής.

учѣлище, -а ουδ. σχολή· педагогическое ~ το δασκαλείο· ВОѢННОЕ ~ η στρατιωτική σχολή· ремѣсленное ~ επαγγελματική σχολή· ВѢСШЕЕ ТЕХНІЧЕСКОЕ ~ ανώτατη τεχνική σχολή.

учѣлищнѣй επ. σχολικός, της σχολής.

учинать ρ.δ. βλ. учать.

учинить, -нѣ, -нѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. учинѣнный, βρ: -нѣн, -нѣнá, -нѣнó ρ.σ.μ. 1 κάνω διεξάγω ~ СЛѢДСТВІЕ κάνω ανάκριση· ~ НАПАДѢНІЕ НА НЕПРІЯТЕЛЯ κάνω επίθεση στον εχθρό· ~ СОГЛАСѢНІЕ κάνω συμφωνία. 2 δημιουργώ, διαπράττω· ~ СКАНДÁЛ δημιουργώ καβγά, τσακωμό. || -ся γίνομαι, συμβαίνω.

учинять(ся) ρ.δ. βλ. учинить(ся).

учѣтель, -я α. 1 (πλθ. учтѣлѣ), -ница, -н θ. δάσκαλος, -άλα· народнѣй ~ δημοδιδάσκαλος· ~ млáдших клáссов δάσκαλος δημοτικού σχολείου· ~ мѹзыки μουσικοδιδάσκαλος· ~ тáнцев χοροδιδάσκαλος. || καθηγητής, -τρια· ~ матемáтики καθηγητής μαθηματικών. || παραινέτης.

учѣтельнѣй επ. 1 ικανός για διδασκαλία. 2 διδακτικός· -не КНІЖИ διδακτικά βιβλία.

учѣтельскѣй επ. διδασκαλικός· ~ съѣзд διδασκαλικό συνέδριο. || -ая ουσ. θ. η αίθουσα δασκάλων και καθηγητών.

учѣтельство, -а ουδ. 1 το δασκαλικό επάγγελμα, η δασκαλική, το δασκαλικί. 2 (αθρσ.) οι δάσκαλοι. 3 διδαχή, διδασκαλία.

учѣтельствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. 1 δασκαλεύω, κάνω (επαγγέλλομαι) το δάσκαλο. 2 διδάσκω, νουθετώ, συνετίζω.

учѣтельница, -и θ. (απλ. κ. παλ.). 1 δασκάλα, διδασκάλισσα. 2 η σύζυγος του δάσκαλου.

учѣтывать ρ.δ. βλ. учѣсть. || -ся υπολογίζομαι, λογαριάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

учѣть, учѣ, учѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. учѣнный, βρ: учѣн, -а, -о ρ.δ. 1 μ. μαθαίνω, διδάσκω, δασκαλεύω εκπαιδεύω ~ ЧИТАТЬ μαθαίνω ανάγνωση· ~ рѹССКОМУ ЯЗЫКѹ μαθαίνω τη ρωσική γλώσσα· ~ дѢТѢЙ тáнцевáть μαθαίνω τα παιδιά χορό (να χορεύουν). || (για ζώα)· εξασκώ, εκγυμνάζω. || διδάσκω, κάνω (επαγγέλλομαι) το δάσκαλο· ~ В СРѢДНЕЙ ШКОЛѢ διδάσκω στο μεσαίο σχολείο (μέση εκπαίδευση). 2 ορμηλεύω, συμβουλεύω, δασκαλεύω. 2 τιμωρώ, σφραγίζω· МУЖ ЖЕНѹ ~ИЛ ο άντρας τη γυναίκα του τη σφραγίσσε. 3 αμ. διδάσκω· ОПЫТ учѣт терпѣть η πείρα διδάσκει να κάνεις υπομονή. 4 μαθαίνω με επαναλήψεις· ~ урѢК μαθαίνω το μάθημα· ~ СТИХ наизѹСТЬ μαθαίνω το ποίημα απ' έξω (αποστήθιση). || -ся μαθαίνω, διδάσκομαι· ~ мѹЗЫКѢ μαθαίνω μουσική· ~ рѹССКОМУ ЯЗЫКѹ μαθαίνω τη ρωσική γλώσσα· ~ игрáть В ШáХМАТѢ μαθαίνω να παίζω σάκι.

учкѢм, -а α. μαθητική επιτροπή.

учлѣт, -а α. μαθητής αεροπορικής σχολής.

учредѣтель, -я α., -ница, -н θ. ιδρυτής, -ύτρια· ~ óбщества ιδρυτής συλλόγου.

учредѣтельнѣй επ. ιδρυτικός· ~ съѣзд ιδρυτικό συνέδριο. || εκφρ. -ое собрáние Συντακτική Συνέλευση

учредѣтельскѣй επ. ιδρυτικός, του ιδρυτή· -ая прѣбыль το κέρδος του ιδρυτή.

учредѣть, -ежѹ, -едѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. учреждѣнный, βρ: -дѣн, -денá, -денó ρ.σ.μ. 1 ιδρύω, θεμελιώνω· ~ óбщество ιδρύω σύλλογο (σύνδεσμο)· ~ Акадѣмѣю ιδρύω Ακαδημία. 2 καθιερώνω, εγκαινιάζω, συνιστώ· ~ КОНТРОЛЬ НАД ПРОИЗВѢДСТВОМ καθιερώνω τον έλεγχο στην παραγωγή. || -ся ιδρύομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

учреждáть(ся) ρ.δ. βλ. учредѣть(ся).

учреждѣние, -я ουδ. 1 ίδρυση· καθιέρωση· ~ бáнка ίδρυση τράπεζας· ~ óрдена καθιέρωση παράσημου. 2 ίδρυμα· госудáрственные -я τα κρατικά ιδρύματα· наѹчные -я επιστημονικά ιδρύματα· дѢтские -я παιδικά ιδρύματα. 3 το (κοινωνικό) καταστημένο. || (παλ.) νομοθέτημα.

учреждѣнскѣй επ. (παλ.)· βλ. учреждѣнскѣй.

учреждѣнскѣй επ. του ιδρύματος· -ие раскѢды τα έξοδα του ιδρύματος.

учтиво επίρ. φιλόφροφρονα κλπ. επ.
учтiвость, -и θ. φιλοφροσύνη, περιποίηση, ευπροσηγορία. || σεβασμός, εκτίμηση.
учтiвный επ., βρ: -тiв, -а, -ο φιλόφρονας, περιποιητικός, ευπροσήγορος, ευγενής. || σεβαστός, σεπτός· -не словá σεπτά λόγια· с -внм тóном με σεβαστό τόνο.
учýять, учýю, учýешь ρ.σ.μ. βλ. чýять.
ушагáть ρ.σ. (απλ.) φεύγω, αποχωρώ.
ушáн, -а α. είδος νυχτερίδας με μεγάλα αυτιά.
ушáнка, -и θ. σκούφια με αυτιά.
ушáстный επ., βρ: ушáст, -а, -ο με μεγάλα αυτιά· -ая собáка σκυλί με μεγάλα αυτιά· -ая шáпка σκούφια με μεγάλα αυτιά.
ушат, -а α. καθί με δυο λαβές.
ушатный επ. (απλ.) βλ. ушáстный.
ушестерiть ρ.σ.μ. εξαπλασιάζω. || -ся εξαπλασιάζομαι.
ушестеря́ть(ся) ρ.δ. βλ. ушестерiть(ся).
уши βλ. úхо.
ушiб, -а α. μωλώπισμα. || μώλωπας.
ушибáть(ся) ρ.δ. βλ. ушибiть(ся).
ушибiть, -бý, -бёшь, παρλθ. χρ. ушiб, -ла, -ло, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. ушiбленный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. μωλωπίζω, μελανιάζω· -ногу μωλωπίζω το πόδι. || μτφ. καταπλήττω, συνταράσσω. || -ся μωλωπίζομαι.
ушивáние, -я ουδ. βλ. ушивáнка.
ушивáть(ся) ρ.δ. βλ. ушитъ(ся).
ушивáнка, -и θ. στένεμα ή κόντεμα κατά το ράφιμο.
уширénние, -я ουδ. 1 πλάτυνση, πλάτεμα, εύρυνση, φάρδεμα. 2 το φαρδευμένο μέρος.
уширiтельный επ. της πλάτυνσης.
уширiть, -рю, -ришь ρ.σ.μ. πλατύνω, ευρύνω, φαρδύνω. || -ся ευρύνομαι, πλατύνω, φαρδύνω· -ёску φαρδαίνω τη φούστα.
уширя́ть(ся) ρ.δ. βλ. уширiть(ся).
ушитъ, ушiю, ушьёшь, προσκ. ушей ρ.σ.μ. 1 στενεύω, κοντεύω, βραχύνω κατά το ράφιμο· -рукáв στενεύω ή κοντεύω το μανίκι. 2 κεντίζω, διακοσμάω. 3 πέριρράπτω· -поссы́лку ράβω το δέμα απ' όλες τις μεριές. || -ся κονταίνω, στενεύω, βραχύνομαι.
ушiца, -и θ. φαροσουπίτσα.
ушкáн, -а α. (διακμ.) λαγός.
ушко, -а, πλθ. ушки, ушек, ушкам κ. ушкó, -á, πλθ. ушкi, -óв ουδ. 1 αυτάκι. 2 (ушкó)· (προ)εξοχή. 3 βελονότρυπα. 4 κάθε αντικείμενο ωσειδές.
ушкúй, -я α. (παλ.) βάρκα.
ушкúйник, -а α. κουρσάρος (πειρατής σε ποταμόπλοιο τον 14 αι).
ушкúйничать ρ.δ. (παλ.) κουρσεύω.
ушник, -á α. ωτολόγος.

ушной επ. του αυτιού, ωτικός· -ая рáкови-на η κόγχη του αυτιού· -áя боль πόνος του αυτιού· - врач ωτολόγος (γιατρός).
ущелина, -и θ. (παλ.) βλ. ущелье.
ущелистость, -и θ. ύπαρξη πολλών χαραδρών.
ущелистный επ., βρ: -лист, -а, -ο χαραδρώδης· -не гóры χαραδρώδη βουνά.
ущелье, -я ουδ. χαράδρα· φαράγγι.
ущемiть, -млú, -мишь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ущемлénный, βρ: -лén, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. 1 βλ. защемiть. 2 μτφ. περιορίζω· στραγγαλίζω. || προσβάλλω, θίγω· βλάπτω· - достóинство, самолóбие θίγω την αξιοπρέπεια, το φιλότιμο. || -ся βλ. защемiться.
ущемлénние, -я ουδ. 1 πίεση, θλίψη, μάγκωμα. 2 περιορισμός, στραγγαλισμός· - прав о περιορισμός των δικαιωμάτων.
ущемлénный επ. απο μτχ. προσβλημένος, θιγμένος.
ущемля́ть(ся) ρ.δ. βλ. ущемiть(ся).
ущёрб, -а α. 1 βλάβη, βλάψιμο· ζημιά· φθορά· в - здоровью σε βλάβη της υγείας· материáльный - υλική ζημιά· причини́ть - προξενώ ζημιά нанестi - επιφέρω βλάβη· понестi - υφίσταμαι (παθαίνω) βλάβη· - в себе για βλάβη του ίδιου (του εαυτού). 2 παρακμή, πτώση· ελάττωση· сiлы егó на -е οι δυνάμεις του παρακμάζουν. 3 (για το φεγγάρι) η χάση, το χάσιμο· - лунá το χάσιμο του φεγγαριού лунá на -е το φεγγάρι είναι στη χάση. || εκφρ. в - кому́ προς βλάβη κάποιου.
ущерби́ть, -блú, -бiшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ущерблénный, βρ: -лén, -ленá, -ленó ρ.σ.μ. (γραπτ. λόγος). 1 βλάπτω. 2 μτφ. περιορίζω.
ущерблénный επ. απο μτχ. 1 προσβλημένος, θιγμένος· -ое самолóбие θιγμένο φιλότιμο. 2 βλ. ущёрбный (1 σημ.).
ущёрбность, -и θ. βλ. ущёрб (2, 3 σημ.).
ущёрбный επ. (για το φεγγάρι)· ευρισκόμενο στη χάση· - мёсяц, -ая лунá φεγγάρι στη χάση. || παρακμάζω· -ая красотá παρακμάζουσα ομορφιά.
ущипнýть, -нý, -нёшь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. ущипнутый, βρ: -нут, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 αποκόπτω τσιμπώντας· - хлеб τσιμπώ το ψωμί. 2 τσιμπώ, συνθλίβω με τα δάχτυλα· ты меня́ -úл сiльно есú με τσιμπησες δυνατά. 3 μτφ. κεντρίζω, πληγώνω.
ущипывáть ρ.δ. βλ. ущипнýть (1 σημ.). || -ся κόβομαι σε μικρά τεμάχια, κατατεμαχίζομαι.
ущúпать ρ.σ.μ. (απλ.) βρίσκω ψηλαφώντας.
ущúпывать ρ.δ. βλ. ущúпать.
уýt, -а α. άνεση· домашний - η άνεση του σπιτιού.
уýtно επίρ. άνετα, βολικά, αναπαυτικά.

уѳтностъ, -и θ. άνεση.

уѳтный επ., βρ: -тен, -тна, -тно άνετος, βολικός, αναπαυτικός· -ая квартира, κόμната άνετο διαμέρισμα, δωμάτιο· -домик άνετο σπιτάκι· -свет φως που ξεκουράζει τα μάτια

уязвѳмость, -и θ. τρωτότητα, το τρωτόν· -цѳли η τρωτότητα του στόχου.

уязвѳмый επ. απο μτχ. τρωτός, ευπρόσβλητος· -ое место в обороне το τρωτό σημείο της άμυνας.

уязвить, -влю, -вишь, παθ. μτχ. ενστ. χρ. **уязвимый**, βρ: -вим, -а, -ο, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **уязвленный**, βρ: -лен, -ленá, -ó ρ.σ.μ.

(παλ.). 1 πλήγωνω, τραυματίζω. 2 μτφ. θίγω, προσβάλλω.

уязвление, -я ουδ. 1 (παλ.) τραυματισμα, πλήγωμα. 2 θίξη, θίξιμο, προσβολή.

уязвленный επ. απο μτχ. θιγμένος, προσβλημένος.

уязвлять ρ.δ. βλ. **уязвить**. || -ся τραυματίζομαι.

уяснение, -я ουδ. διασάφιση, διευκρίνιση.

уяснить, -ню, -нишь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **уясненный**, βρ: -нен, -ненá, -ненó ρ.σ.μ. διασαφηνίζω, διευκρινίζω. || -ся διασαφηνίζομαι, διευκρινίζομαι, ξεκαθαρίζομαι.

уяснить(ся) ρ.δ. βλ. **уяснить(ся)**.

Φ

***фа** ουδ. άκλ. (μουσ.) φα.

фабзавуч, -а α. (фабрично-заводское училище) εργοστασιακή επαγγελματική σχολή.

***фабльό** κ. **фаблиό** ουδ. άκλ. παραμύθι έμμετρο (το μεσαίωνα στη Γαλλία).

***фабра**, -ы θ. (παλ.) βαφή μαλλιών.

***фабрика**, -и θ. φάμπρικα, εργοστάσιο.

фабрика-кухня, -и θ. μεγάλο μηχανοποιημένο μαγειρείο.

фабрикант, -а α. 1 φαμπρικάντης, εργοστασιάρχης. 2 (παλ.) μηχανορράφος, ραδιούργος.

фабрикантский επ. φαμπρικάντικος, του φαμπρικάντη, του εργοστασιάρχη· ~ расчёт ο λογαριασμός του φαμπρικάντη.

фабрикантша, -и θ. 1 η φαμπρικάντισσα. 2 η σύζυγος του φαμπρικάντη.

***фабрикат**, -а α. βιομηχανικό προϊόν.

***фабрикация**, -и θ. κατασκευή, τεχνουργία· ~ сукна κατασκευή τσόχας· ~ фальшивок κατασκευή κίβδηλων, κίβδηλοποιία.

фабрикование, -я ουδ. βλ. **фабрикация**.

фабриковать, -кую, -куешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **фабрикованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ.

1 (παλ.) κατασκευάζω (με μηχανές). 2 φαμπρικάρω, τεχνουργώ, φτιάχνω σε μεγάλη ποσότητα. || -ся κατασκευάζομαι κλπ.ρ. ενεργ. φ.

фабрить, -рю, -ришь ρ.δ.μ. (παλ.) βάφω (για μαλιά, μουστάκια, γένια). || -ся βάφομαι.

фабрично-заводский κ. **фабрично-заводской** επ. επαγγελματικός· ~όе обучение επαγγελματική εκπαίδευση.

фабричный επ. 1 της φάμπρικας, του εργοστασίου, εργοστασιακός· ~ гудок η σειρήνα της φάμπρικας· -ая марка η μάρκα της φάμπρικας· ~ые трубы οι καμινάδες του εργοστασίου·

-ое полотно ύφασμα φάμπρικας· ~ комитет η επιτροπή της φάμπρικας· -ая контора τα γραφεία της φάμπρικας. 2 (παλ.) εργάτης φάμπρικας· ~ые забастовали οι εργάτες της φάμπρικας απήργησαν.

***фабула**, -ы θ. (φιλγ.) μύθος, πλοκή έργου· περιεχόμενο.

фабульность, -и θ. (φιλγ.) βλ. **фабула**.

фабульный επ. (φιλγ.) ενόγτητα μύθου, πλοκής και περιεχομένου.

***фавор**, -а α. (γραπ. λόγος) εύνοια, ευμένεια. || εκφρ. не в ~е δεν είναι ευνοούμενος.

***фаворит**, -а α., -ка, -и θ. 1 ευνοούμενος, -η. || αγαπητός, αγαπημένος, προσφιλής. || παλ. εραστής γυναίκας ανώτατης κοινωνίας. 2 (για άλογα) πιθανότητα νίκης, φαβορί, κρακ.

***фаворитизм**, -а α. (γραπ. λόγος)· ευνοιοκρατία, φαβοριτισμός.

***фагот**, -а α. βαρίαυλος, φαγκότο.

***фаготерапия**, -и θ. θεραπεία με φαγοκύτταρα.

фаготист, -а α. βαρυαυλιστής.

фаготный επ. του βαρύαυλου, του φαγκότου.

***фагоцит**, -а α. το φαγοκύτταρο.

фагоцитарный επ. φαγοκυτταρικός, του φαγοκύτταρου.

фагоцитоз, -а α. φαγοκυτταρισμός.

фаза, -ы θ. φάση· όψη· εμφάνιση· μορφή· ~ луны η φάση της σελήνης· Газообразная ~ αερίωδης φάση· жидкая ~ υγρή φάση· социализм - первая ~ коммунизма ο σοσιαλισμός είναι η πρώτη φάση του κομμουνισμού· вступить в новую ~у μπαίνω σε νέα φάση· электрическая ~ ηλεκτρική φάση.

***фазан**, -а α. ο φασιανός.

φазаний, -ЪЯ, -ЪЕ επ. του φασιανού. -ЪИ ПЕРЬЯ τα φτερά του φασιανού. -ЪЕ МЯСО κρέας φασιανού. || εκφρ. - ПЕРУХ φασιανός (το αρσενικό).

φазанка, -И θ. φασιανός (το θηλυκό).
φазановне, -ЪХ πλθ. τα φασανιδή.

***φазис**, -а α. (γραπ. λόγος) βλ. фάза.

φазный επ. φασικός, της φάσης.

φазовый επ. βλ. фазный.

***φазометр**, -а α. το φασίμετρο.

***φазотрон**, -а α. το φασιτρόνιο.

***фай**, фая α. ύφασμα κοκκωτό (μεταξωτό ή μάλλινο).

***файдеши**, -а α. ύφασμα, κοκκωτό ανώτερης ποιότητας.

***факел**, -а α. 1 πυρός, δάδα. 2 λαμπάδα, φλόγα, πύρινη γλώσσα. 3 οι δάδες του ήλιου (φωτεινές κηλίδες).

факельный επ. του πυρσού, της δάδας. με πυρσό, με δάδα, με λαμπάδα. -ое шествие βλ. факельный.

***факельный**, -а α. (παλ.) λαμπαδηφορία, λαμπαδηδρομία.

факельщик, -а α. 1 λαμπαδηφόρος κηδείας. 2 εμπρηστής.

***факир**, -а α. 1 φακίρης, μουσουλμάνος πλανόδιος ζητιάνος. 2 πλανόδιος ταχυδακτυλουργός.

факирский επ. φακίρικός.

***факсимиле** 1 ουδ. άκλ. πανομοιοτύπωση, -μα, πανομοιότυπο (χειρόγραφου, εγγράφου, υπογραφής κ.τ.τ.). 2 σφραγίδα υπογραφής. 3 επίρ. πανομοιότυπα.

факсимильный επ. πανομοιοτυπωτικός. πανομοιότυπος.

***факт**, -а α. 1 γεγονός. συμβάν. исторический - ιστορικό γεγονός. это -, а не выдумка αυτό είναι γεγονός κι όχι επινοήση. перед совершившимся -ομ μπροστά σε τετελεσμένο γεγονός. искажать -И διαστρεβλώνω τα γεγονότα. -, что... γεγονός είναι ότι... || παράδειγμα, περίπτωση. приводить -И φέρω παραδείγματα. || στοιχείο. δεδομένο. исследование опирается на -И η έρευνα στηρίζεται σε στοιχεία. с -ами на руках με χειροπιαστά στοιχεία. 2 πραγματικότητα. || ύπαρξη. || εκφρ. ставить перед совершившимся -ομ βάζω μπροστά σε τετελεσμένο γεγονός. оказаться перед совершившимся -ομ βρίσκομαι μπροστά σε τετελεσμένο γεγονός.

фактически επίρ. πραγματικά.

фактический επ. πραγματικός, αληθινός. -ое событие πραγματικό γεγονός. -ие данные τα πραγματικά δεδομένα ή στοιχεία. - материал υλικά στηριζόμενα στην πραγματικότητα. -ое положение вещей η αληθινή κατάσταση των

πραγμάτων. || εκφρ. - брак γάμος μη νομιμοποιημένος.

фактичность, -И θ. πραγματικότητα, αλήθεια.
фактичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно (γραπ. λόγος) πραγματικός.

фактографический επ. της απλής περιγραφής των γεγονότων (χωρίς ανάλυση).

фактографичность, -И θ. βλ. фактография.

фактография, -И θ. (γραπ. λόγος) απλή περιγραφή των γεγονότων (χωρίς ανάλυση).

***фактор**, -а α. 1 παράγοντας. учитывать - времени λαβαίνω υπόψη τον παράγοντα χρόνο. 2 (παλ.) εμπορομεσίτης, ο πράκτορας. 3 (παλ.) διευθυντής τμήματος τυπογραφείου.

***фактория**, -И θ. 1 εμπορικό πρακτορείο ή συνολικισμός εμπόρων (στις αποικιακές χώρες). 2 κέντρο εμπορικών προμηθειών.

факторский επ. του εμπορομεσίτη, του πράκτορα. || του διευθυντή τμήματος τυπογραφείου.

факторство, -а ουδ. (παλ.) εμπορομεσιτεία, πρακτορείο. || διεύθυνση τμήματος τυπογραφείου.

***фактотум**, -а α. (παλ.) εμπορομεσίτης, πράκτορας.

***фактура**, -И θ. 1 υφή, πλοκή (έργων Τέχνης ή Γραμμάτων). 2 χαρακτήρας όψης ύφασματος, γυαλιού κ.τ.τ., το είδος. 3 τιμολόγιο εμπορευμάτων, φατούρα.

фактурный επ. της υφής, της πλοκής. || τιμολογικός, του τιμολογίου.

***факультативный** επ., βρ: -вен, -вна, -вно; προαιρετικός. -ие предметы προαιρετικά μαθήματα. - курс лекций προαιρετική παρακολούθηση σειράς διαλέξεων.

***факультэт**, -а α. σχολή (ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος). биологический - βιολογική σχολή. химический - σχολή χημείας. юридический - νομική σχολή.

факультетский επ. της σχολής. -ое собрание συνέλευση (φοιτητών) της σχολής.

***фал**, -а α. (ναυτ.) σχοινί. σηματοσχοινο.

фалалей, -я α. (παλ. κ. απλ.) ελαφρόμυαλος, κουτούτσικος.

***фаланга**, -И θ. 1 (παλ.) φάλαγγα στρατού. 2 σειρά. 3 κοινότητα, κοίμωνα. 4 το φασιστικό ισπανικό κόμμα. 5 (ανατ.) η φάλαγγα του κάθε δάχτυλου. 6 φαλάγγι, ρωγαλίδα (αράχνη).
фалангист, -а α. φαλαγγίτης (μέλος του φασιστικού ισπανικού κόμματος).

фалангистский επ. φαλαγγίτικος. -ие главарь οι αρχηγοί του ισπανικού φασιστικού κόμματος.

***фаланстёр**, -а α. κοινοκατοικία των κοινοκτημόνων (του συστήματος φουριέ).

***фалсала**, -И θ. (αθρσ.) παλ. ο φαλμπαλάς.

***фалда**, -И θ. ουρά φράκου. || σωληνοειδής

πτυχή γυναικείου ενδύματος.

***φάλινь**, -я α. (ναυτ.) παραβόσχοινο (πρόσδεσης στην ξηρά).

φάλλικός επ. του φαλλού· ~ КУЛЬТ η λατρεία του φαλλού. (σε μερικούς λαούς).

φάλλοπιεβ, -а, -ο επ: -а тpyбá ή - каналωαγωγός ή σάλπιγγα μήτρας.

***φάλλος**, -а α. (γραπτ. λόγος) φαλλός ή ομοίωμα αυτού.

***φάλλρεп**, -а α. είδος κοντού παραβόσχοινου.

φάλλβαλά βλ. φάλλβαlá.

***φάλλκονέτ**, -а α. παλαιό μικρό πυροβόλο.

***φάλλσιφικάτ**, -а α. (γραπτ. λόγος) κίβδηλο αντικείμενο.

φάλλσιφικάτορ, -а α. παραποιητής, καλπουζάνος· παραχαράκτης, κίβδηλοποιός· πλαστογράφος. || διαστρεβλωτής· ~ ИСТÓРИИ διαστρεβλωτής της ιστορίας.

φάλλσιφικάτορσκι επ. του κίβδηλοποιού, του παραχαράκτη κλπ. ουσ.

***φάλλσιφικάция**, -и θ. 1 παραποίηση· πλαστότητα κίβδηλια· καλπουζανιά· ~ ДОКУМЕНТОВ πλαστογράφηση εγγράφων· ~ ВѢДОРОВ η νοθεία των εκλογών· ~ ВИНá νόθευση κρασιού· ~ ВѢДОРОВ καλπονόθευση εκλογών. 2 διαστρέλωση· ~ ИСТОРИЧЕСКИХ ФАКТОВ διαστρέλωση των ιστορικών γεγονότων. 3 αντικείμενο φεύτικο, κάλπικο, κίβδηλο.

φάλλσιφικáция, -я ουδ. βλ. φάλλσιφικáция (1, 2 σημ.).

φάλλσιφικáция, -руκ, -руешь ρ.δ.κ.σ. 1 παραποιώ, αλλοιώνω· κίβδηλεύω· φευτίζω. || νοθεύω· ~ МАСЛО νοθεύω το βούτυρο ή το λάδι· ~ ВИНÓ νοθεύω το κρασί· ~ ДОКУМЕНТЫ И πλαστογραφώ έγγραφα· ~ ВѢДОРЫ καλπονοθεύω τις εκλογές. 2 διαστρευλώνω. || -ся παραποιούμαι αλλοιώνομαι νοθεύομαι κλπ. ρ. ενεργ.φ.

***φάλλц**, -а α. 1 ραφή ένωσης λεπτών μετάλλων. 2 χαραμάδα, σχισμή. 3 παρυφή διπλωμένου υφάσματος. 4 άκρη της δίπλας χαρτιού.

***φάλλгóбелъ**, -я α. πλάνη κατασκευής συνδέσεων κατά μήκος.

φάλλцевáние, -я ουδ. 1 κατασκευή εγκοπής, αυλακιάς, υποδοχής. 2 δίπλωση χαρτιού.

φάλλцевáть, -цую, -цуеть, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. φάλλцóванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.σ.μ. κάνω εγκοπή, αυλακιά, υποδοχή. 2 διπλώνω χαρτί. || -ся εγκόπτομαι, αυλακώνομαι.

***φάλλцёт**, -а α. ισχυροφωνία.

φάλλцётный επ. της ισχυροφωνίας.

φάλλцóвка, -и θ. βλ. φάλλцевáние.

φάλλшívить, -влю, -вишь ρ.δ. 1 προσποιούμαι, υποκρίνομαι. 2 φαλτσάρω, παραφωνώ.

φάλλшívка, -и θ. πλαστογράφηση, παραποίηση· πλαστογράφηση.

φάλλшívомонётчик, -а α. παραχαράκτης, κίβδηλοποιός.

φάλλшívость, -и θ. 1 προσποίηση, υποκρισία· ανειλικρίνεια. 2 παραφωνία, φάλτσο.

φάλλшívный επ., βρ: -вív, -а, -ο. 1 πλαστός, κίβδηλος, φεύτικος, κάλπικος· ~не ДОКУМЕНТЫ πλαστά έγγραφα· -ая монéта κάλπικος παράς. || αφύσικος, φτιαχτός, τεχνητός, εικονικός. 2 προσποιητός, υποκριτικός· ανειλικρινής· ~ характер υποκριτικός χαρακτήρας· -ая улóвка φεύτικο χαμόγελο. 3 παράφωνος· -ая нóта παράφωνα нóта. 4 (ναυτ.) προσωρινός, πρόσκαιρος, ολιγόχρονος. || εκφρ. ~ монётчик (παλ.) βλ. φάλλшívомонётчик.

***φάλλшь**, -и θ. 1 (παλ.) απάτη. 2 προσποίηση, επιτήδευση, υποκρισία· ανειλικρίνεια. 3 παραφωνία, φάλτσο.

***φάλλшía**, -и θ. 1 το επώνυμο· назвáть своё имя и -ю λέγω το όνομα και το επώνυμο· сохрáнить своё девíчью -ю διατηρώ το πατρικό επώνυμο. 2 γένος, γενιά, σόι. 3 οικογένεια. 4 (στην αρχαία Ρώμη) η οικογένεια μαζί και οι δούλοι.

φάλλшívный επ. οικογενειακός.

φάλλшívничáние, -я ουδ. η συμπεριφορά με οικειότητα.

φάλλшívничáть ρ.δ. φέρνομαι με οικειότητα, με θάρρος.

φάλλшívно επίρ. με οικειότητα, οικείως.

φάλλшívность, -и θ. οικειότητα, θάρρος.

φάλλшívный επ., βρ: -рен, -рна, -рно οικείος, σπιτίσιος, φίλιος.

***φάλλсéрия**, -и θ. 1 βλ. κичлívость. 2 καπρίτσιο, ιδιοτροπία, παραξενιά.

φάλλатíзм, -а α. φανατισμός.

φάλλатíк, -а α., -тíчка, -и θ. φανατικός, φανατική.

φάλλатíческий επ. φανατικός.

φάλλатíчность, -и θ. φανατισμός.

φάλλатíчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно φανατικός· φανατισμένος.

***φάλλг**, -а α. ύφασμα πλεκτό χωρίς όρθα και ανάποδη.

***φάλλданго** ουδ. άκλ. είδος χορού ισπανικού.

***φάλλéра**, -и θ. 1 το κόντρα-πλακέ. 2 λεπτό φύλλο ξύλου (απο το οποίο γίνεται το κόντρα-πλακέ).

φάλλéрка, -и θ. κομματάκι απο κόντρα-πλακέ.

φάλλéрный επ. του κόντρα-πλακέ ή απο κόντρα-πλακέ· -ая фáбрика фáμπрика κατασκευής κόντρα-πλακέ· ~ чемоdáнчик βαλιτσάκι απο κόντρα-πλακέ.

φάλλéровáние, -я ουδ. επένδυση με κόντρα-πλακέ.

φάλλéрованный επ. απο μτχ. επενδυμένος με κόντρα-πλακέ.

Φανеровάτ, -рую, -руешь, καθ. μτχ. παρθ. χρ. **Φανерованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. ντύνω (επενδύω) με κόντρα-πλακέ. || -ся ντύνομαι (επενδύομαι) με κόντρα-πλακέ.

Φанерówka, -и θ. βλ. **Φанерование**.

Φанерóвщик, -а α., -ца, -и θ. επενδυτής, -τρια με κόντρα-πλακέ.

***Φάνζα**, -и θ. χωριατόσπιτο.

***Φάνовый** επ. εκκαθαριστικός βρώμικων νερώμ.

***Φάντ**, -а α. 1 πλθ. (Φάνты, -ов) είδος τυχερού παιγνιδιού με ενέχυρο. 2 αυτό το ίδιο το ενέχυρο.

Φантазёр, -а α., -ка, -и θ. φαντασιολόγος, φαντασιόπληκτος ονειροπόλος.

Φантазёрский επ. φαντασιοκοπικός.

Φантазёрство, -а ουδ. φαντασιοκοπία, φαντασιοληξία, ονειροφαντασία· ονειροπόληση.

***Φантазй** επ. άκλ. φανταχτερός· ГАЛСТУК - φανταχτερή γραβάτα· КОСТЮМ - φανταχτερό κοστούμι.

Φантазйрование, -я ουδ. φαντασιολογήση ονειροπόληση.

Φантазйровать, -рую, -руешь ρ.δ. 1 φαντασιοκοπώ ονειροπολώ. || επινοώ, σοφίζομαι. 2 βλ. **импровизйровать**.

***Φαντάζια**, -и θ. 1 φαντασία, δημιουργική σκέψη, διανοητική δημιουργία. || επινόηση. 2 πλάσμα φανταστικό· ПРОДУКТ -иι προϊόν (αποκύημα) φαντασίας, φαντασιολόγημα. 3 ιδιοτροπία, γούστο καπρίτσιο· ПРИШЛА ЕМУ В ГОЛОВУ - του κατέβηκε στο μυαλό, του κάπνησε. 4 φανταστικό μουσικό έργο· - ШУМАΝΑ φαντασία του Σούμαν.

Φантасмагорический επ. φαντασμαγορικός.

***Φантасмагория**, -и θ. φαντασμαγορία

Φантáст, -а α. 1 άνθρωπος με αναπτυγμένη φαντασία. 2 καπριτσόςος, ιδιοτροπος. 2 συγγραφέας ή ζωγράφος φανταστικών έργων.

***Φαντάстика**, -и θ. αποκυήματα φαντασίας. || ονειροπόλημα.

Φантастический επ. 1 φανταστικός, φαντασιώδης· - РОМАН φανταστικό μυθιστόρημα. 2 μαγικός, μαγευτικός, γοητευτικός. 3 χιμαιρικός, ουτοπικός, ρομαντικός. 4 απίθανος, απίστευτος, μυθώδης, μυθιστορηματικός. || υπερφυσικός, υπερφύης· τερατώδης.

Φантастичность, -и θ. φαντασία, φανταστικός χαρακτήρας.

Φантастичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. **Φантастический**.

Φάντικ, -а α. η κοντή (παιδικό παιγνίδι με χαρτάκια απο καραμέλες).

***Φάντόμ**, -а α. 1 φάντασμα, φάσμα, οπτασία. 2 μοντέλο σώματος ή μέλους αυτού.

Φάντόмный επ. φανταστικός· -ая боль φανταστικός πόνος.

***Φανφάρα**, -и θ. 1 φανφάρα, μουσικό πνευστό όργανο. 2 σάλπισμα, σινιάλο. || μουσικό παμπουρικό δίστιχο.

Φанфарист, -а α. φανφαρίστας.

Φанфарный επ. φανφαρικός, της φανφάρας.

***Φанфарон**, -а α. καυχηματίας, κομπορημονας, φανφαρόνος.

***Φанфаронада**, -и θ. (γραπ. λόγος) καυχησιολογία, κομπορημοσύνη, φανφαρονισμός.

Φанфаронить, -ию, -ишь ρ.δ. καυχιέμαι, καυχησιολογώ, μεγαλαυχώ, κομπάζω. || καυχιέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

Φанфаронский επ. φανφαρονικός, -ιστικός, καυχησιάρικος, μεγαλαυχος, κομπαστικός.

Φанфаронство, -а ουδ. μεγαλαυχία, καυχησιολογία, μεγαλορημοσύνη, φανφαρονισμός.

***Φανшон**, -а α. το τσεμπέρι.

***Φάρα**, -и θ. φάρος· φανάρι, φανός.

***Φάрада**, -и θ. φαράντα, φαράδιο.

***Φарандола**, -и θ. παλαιός γαλλικός επαρχιακός χορός.

***Φараон**, -а α. 1 ο φαραώ. 2 (απλ.) περιφρονητική ονομασία αστυνομικού, χαφιές. 3 είδος μπακαρά.

Φараонов, -а, -ο επ. φαραωνικός· -а Пирамида η πυραμίδα των φαραώ. || εκφρ. -а мышь ο ιχθυεμόνας (ζώο που καταστρέφει ποντικούς, αρουραίους).

***Фарватер**, -а α. πλωτό μέρος· морско́й - πλωτό μέρος της θάλασσας· * **шкёрный** - υφαλώδες πλωτό μέρος. || εκφρ. ПЛЫТЬ (ИДТИ, НАХОДИТЬСЯ, БЫТЬ) В -е ενεργώ (πράττω, δρω) κατά το υπόδειγμα του τάδε.

Фарватерный επ. του πλωτού μέρους· -иε ВЕЧИ τα όρια του πλωτού μέρους.

***Фаренгейт**, -а α. θερμομέτρο του Φαρενάιτ.

***Фарингит**, -а α. η φαρυγγίτιδα.

***Фарингоскопйя**, -и θ. φαρυγγοσκοπία.

***Φαρισей**, -я α. 1 φαρισαίος. 2 υποκριτής.

Фарисейский επ. 1 φαρισαιικός, του φαρισαίου. 2 υποκριτικός.

Фарисейство, -а ουδ. 1 (παλ.) φαρισαισμός. 2 υποκρισία.

Фарисействовать, -ствую, -ствуешь υποκρίνομαι.

Фармазон, -а α. βλ. **Франкмасон**. || μτφ. αυτόβουλος, αυθαίρετος, ετισθειλιστής. || (ύβρη) μασόνος.

Фармазонский επ. βλ. **Франкмасонский**.

Фармазонство, -а ουδ. (παλ.) βλ. **Франкмасонство**. || ελευθεροτεκτονισμός.

***Фармакогнозйя**, -и θ. φαρμακογνωσία.

Фармаколог, -а α. φαρμακολόγος.

Фармакологический επ. φαρμακολογικός

***Фармакологйя**, -и θ. φαρμακολογία.

***Фармакопéя**, -и θ. φαρμακοποιία.

φαρμαцéвт, -α α. φαρμακοποιός, σπετσέρης.
 *φαρμαцéвтика, -и θ. φαρμακευτική.
 φαρμαцéвтический επ. φαρμακευτικός.
 *φαρмацiя, -и θ. βλ. φαρμαцéвтика.
 *φαρс, -а α. η φάρσα. || αστειό άγαρμπο. || υποκρισία· κυνικότητα.
 *φарсёр, -а α. (παλ.) 1 ηθοποιός κωμικός. 2 γελωτοποιός, μίμος, φαρσέρ.
 φарсовый επ. της φάρσας· κωμικός.
 фарт, -а α. (απλ.) ευτυχία· επιτυχία.
 фартить, -тит ρ.δ. απρόσ. (απλ.) βλ. везти (2 σημ.).
 фартóвный επ. (απλ.) βλ. удачливый. || εξαιρετικός, υπέροχος. || άτακτος· κακός, μοχθηρός.
 *фартук, -а α. 1 η ποδιά, η μπροστέλα. 2 βλ. полость². 3 (τεχ.) κάλυμμα.
 фартучный επ. της ποδιάς, για ποδιά - материал ύφασμα για ποδιά.
 *фарфор, -а α. 1 η πορσελάνη. 2 (αθρσ.) τα σκεύη· κομφοτεχνήματα απο πορσελάνη.
 фарфóровый επ. της πορσελάνης· -ое производство η παραγωγή πορσελάνης. || πορσελάνινο· -ая база αγγείο (βάζο) πορσελάνινο· -ая глина η καολίνη. || πορσελανοειδής.
 *фарш, -а α. 1 ο κιμάς· говяжий - βοδινόс κιμάς. 2 παραγέμισμα· колбаса с чесночным -ем σαλάμι με τριμμένο σκόρδο.
 фарширование, -я ουδ. βλ. фаршировка.
 фаршированный επ. απο μτχ. παραγεμιστός.
 фаршировать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. фаршированный, βρ: -ван, -а, -ο παραγεμίζω με άρτυμα. || -ся παραγεμίζομαι, γίνομαι παραγεμιστός.
 фаршировка, -и θ. (μαγειρ.) παραγέμισμα· -перца παραγέμισμα πιπεριάς.
 *фас, -а α. 1 όψη, πρόσωπο, φάτσα || (παλ.) βλ. фасад (1 σημ.). 2 τμήμα οχυρωματικού φράγματος. || έκφρ. в - κ. -ом βλ. анфас.
 *фасад, -а α. 1 πρόσοψη οικοδομής, φάτσα. || η εξωτερική όψη αντικειμένου. 2 κάθετη προβολή αντικειμένου.
 фасадный επ. της πρόσοψης· -ые двери οι πόρτες της πρόσοψης.
 *фасет, -а α. έδρα αντικειμένου, επικλινές μέρος, πλευρίτσα.
 фасетка, -и θ. βλ. фасет.
 фасеточный επ. της έδρας, της κλίσης. || έκφρ. -не глаза οι σύνθετοι οφθαλμοί.
 фасетчатый επ. βλ. фасеточный.
 *фаска, -и θ. βλ. фасет.
 фасование, -я ουδ. πακετάρισμα· συσκευασία εμπορεύματος.
 фасованный επ. απο μτχ. πακεταρισμένος συσκευασμένος.
 *фасовать, -ую, -уешь, παθ. μτχ. παρлθ.

χρ. фасованный, βρ: -ван, -а, -ο πακετάρω συσκευάζω εμπορεύμα. || -ся πακετάρομαι, συσκευάζομαι.

фасóвка, -и θ. βλ. фасование.

фасóвочный επ. του πακεταρίσματος· της συσκευασίας, συσκευαστικός. || ουс. -ая θ. τμήμα συσκευασίας.

фасóвщик, -а α., -ца, -и θ. πακεταριστής, -στρια· συσκευαστής, -άστρια.

фасóлевый επ. του φασολιού· - суп η σούπα-φασόλια, η φασολάδα.

*фасóль, -и θ. η φασολιά. || το φασόλι.

*фасóн, -а α. 1 είδος, μορφή, όψη· ύφος. || κόψιμο, σχέδιο, μοντέλο (για ενδύματα, υποδήματα)· снять - βγάλω σχέδιο, αχνάρη. 2 τρόπος, συμπεριφορά. 3 ακκισμοί, καμώνματα, τσακίσματα, τσιριμόνιες. || επινόηση, τέχνασμα. || έκφρ. не ~ (απλ.) δεν είναι τρόπος, δεν αρμόζει, δεν πρέπει· держать - βλ. фасóнить.

фасóнистый επ. βρ: -нист, -а, -ο (απλ.) με σχέδιο, μοντέρνος. || κομψός.

фасóнить, -ню, -нишь ρ.δ. (απλ.) επιδειχνομαι· κομφεύομαι· καμώνομαι.

фасóнный επ. πρότυπος· -ая стрижка πρότυπο κούρεμα. || με μοντέλλο, με σχέδιο.

*фасция, -и θ. (ανατ.) ταινία απονευρωτική.

*фат, -а α. κομφευόμενος, δανδής αυτάρεσος.

фата, -и θ. (παλ.) σάλι· μέρτα. || ο νυφικός πέπλος.

*фатализм, -а α. (γραπ. λόγος) μοιροκρατία, μοιρολατρεία, φαταλισμός.

фаталист, -а α., -ка, -и θ. μοιρολάτρης, -ισσα, φαταλιστής.

фаталистический επ. (γραπ. λόγος) μοιρολατρικός, φαταλιστικός.

фаталистичность, -и θ. μοιρολατρικότητα, φαταλισμός· το πεπρωμένο.

фаталистичный επ., βρ: -чен, -чна, -ο βλ. фаталистический.

фатальность, -и θ. το μοιραίο, το αναπόφευκτο, το πεπρωμένο.

фатальный επ., βρ: -лен, -льна, -ο (γραπ. λόγος) μοιραίος· -ое совпадение μοιραία σύμπτωση. || αναπόφευκτος.

*фата-моргана, -и θ. φάσμα, όραμα.

фатоватость, -и θ. βλ. фатовство.

фатоватый επ., βρ: -ват, -а, -ο κομφευόμενος· αυτάρεσος.

фатовской επ. του κομφευόμενου.

фатовство, -а ουδ. περιφιλαυτία, περπερεία· κομψότητα, αυτάρεσκεια.

*фатум, -а α. (γραπ. λόγος) η μοίρα η ειμαρμένη.

фати́й, -я α. (διαлк.) βλ. фетйк.

*фауна, -и θ. η πανίδα, η πανίσκη.

*фаустпатрón, -а α. η γροθιά (είδος εκρηκτι-

βλήματος.

фахвѣрк, -а α. (τεχ.) το δικτυωτό, το ζεύ-
γιο, το μπαζδατί.

фасѣт βλ. **фасѣт**.

фашизація, -и θ. φασιστικοποίηση.

фашизировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. φασι-
κοποιώ. || -ся φασιστικοποιούμαι.

фашизм, -а α. φασισμός.

фашина, -и θ. δεμάτι.

фашичник, -а α. βέργες, κλαδιά (τα οποία
κάνουν δεμάτια). || (αθρσ.) δεμάτια.

фашинный επ. του δεματιού. || των βεργών ή
κλαδιών.

фашист, -а α., -ка, -и θ. φασίστας, -τρια.

фашиствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. δρω,
εργάζομαι φασιστικά.

фашистский επ. φασιστικός. ~ режим φασι-
κό καθεστώς.

фазтѳн, -а α. φαέθων, καετόνι. || πτυσσό-
στο στέγασμα αυτοκινήτου.

фазтѳнный επ. του καετονιού. ~не сидѳнья
καθίσματα του καετονιού.

файнс, -а α. 1 το φαβεντιανό, το φαγεντι-
κό (ο πηλός). 2 (αθρσ.) αγγεία φαγεντιανά.

файнсовый επ. φαγεντιανός. ~ завод εργο-
στάσιο φαγεντιανών. ~ая посуда φαγεντιανό
είδος.

февраль, -я α. Φλεβάρης, Φεβρουάριος.

февральский επ. φλεβαριάτικος, φεβρουαρι-
ός. || εκφρ. ~ая революция η επανάσταση του
βάρη (του 1917).

федерализация, -и θ. ομοσπονδοποίηση.

федерализм, -а α. ομοσπονδιακό σύστημα δι-
κτύου. συμπολιτεία. || ομοσπονδιακό πο-
λιτικό ρεύμα.

федералист, -а α. οπαδός του ομοσπονδια-
κού συστήματος.

федералистский επ. ομοσπονδιακός.

федеральный επ. βλ. **федеративный**.

федеративный επ. ομόσπονδος, ομοσπονδια-
κός. ~ая республика ομόσπονδη δημοκρατία-οε
κράτος ομοσπονδιακή κυβέρνηση.

федерация, -и θ. 1 ομοσπονδία. Всемирная
профсоюзная Παγκόσμια συνδικαλιστική ομο-
σπονδία. || κράτος ομοσπονδιακό.

фейерѳческий επ. 1 (θεατρ.) μαγικός, μαγευ-
τικός, φαντασμαγορικός.

фейерѳчность, -и θ. μαγικότητα, φαντασμα-
γορία.

фейерѳчный επ. βρ: ~чен, ~чна, ~чно βλ. **фе-
ерѳческий**.

фейерѳ, -и θ. θέαμα μαγευτικό, μαγεία, γο-
ργόποια, φαντασμαγορία, πανόραμα.

фейерѳерк, -а α. πυροτέχνημα καθώς και η
ισχύς αυτού.

фейерѳеркер, -а α. υπαξιωματικός πυροβο-

λικού.

фейерѳерочный επ. του πυροτεχνήματος. ~ая
ракѳта η φωτοβολίδα.

***фейѳа** θ. άκλ. είδος μυρτιάς.

***фекалии**, -ий πλθ. (ενκ. ~лия, -и θ.) πε-
ριττώματα ανθρώπου.

фекальный επ. των περιττωμάτων.

***феллах**, -а α. ο φελάχος.

феллахский επ. φελαχικός, του φελάχου.

***фельдмаршал**, -а α. στρατάρχης.

фельдмаршальский επ. στραταρχικός. ~ жезл
στραταρχική ράβδος.

фельдмаршалство, -а ουδ. στραταρχία.

фельдсвязь, -и θ. (στρατ.) ειδική σύνδεση
με δρομέα.

***фельдфебель**, -я α. επιλοχίας.

фельдфебельский επ. του επιλοχία.

***фельдшер**, -а α. αρχινοσοκόμος.

фельдшерница, -и θ. αρχινοσοκόμα.

фельдшерский επ. του αρχινοσοκόμου. ~ ха-
лат η μπλούζα του αρχινοσοκόμου.

фельдѳгерский επ. του στρατιωτικού σύν-
δεσμου. ~ая связь βλ. **фельдсвязь**.

***фельдѳгер**, -я α. ειδικός σύνδεσμος-δρο-
μέας (στρατιωτικός ή κυβερνητικός).

***фельетѳн**, -а α. η επιφυλλίδα.

фельетѳнист, -а α., -ка, -и θ. επιφυλλι-
δογράφος.

фельетѳнный επ. της επιφυλλίδας ή του ε-
πιφυλλιδογράφου.

фельетѳщик, -а α. βλ. **фельетѳнист**.

***фелѳга**, -и θ. φελούκα, πλοίαριο.

фелѳжник, -а α. μεταφορέας με φελούκα ή ι-
διοκτήτης φελούκας.

***Фемѳда**, -и θ: **служитель** -и λειτουργός της
θѳμίδας (δικαστής).

***феминизация**, -и θ. εκθήλυση.

***феминизировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. εκ-
θελύνω. || -ся εκθελύνομαι.

***феминизм**, -а α. φεμινισμός.

феминист, -а α., -ка, -и θ. φεμινιστής,
-τρια.

феминистический επ. φεμινιστικός.

феминистский επ. φεμινιστικός.

***фен**, -а α. ηλεκτρικός ανεμιστήρας στεγνώ-
ματος μαλλιών, πιστολάκι.

***фѳн**, -а α. ζεστός, ξηρός άνεμος.

***фѳнацѳтин**, -а α. η φαινακετίνη.

***фѳндрик**, -а α. (παλ.) νεολαίος με απαιτή-
σεις.

***фѳникс**, -а α. 1 φοίνικας (μυθολογικό πτη-
νό). 2 (παλ.) καταπληκτικότητα, μοναδικότη-
τα, το μοναδικό.

***фѳнол**, -а α. (χημ.) η φαινόλη, το φαινικό
οξύ, το φαινόλαιο.

фѳноловый επ. φαινικός, της φαινόλης.

φενόλογ, -α α. φαινολόγος.
 φεнологический επ. φαινολογικός.
 *φενολόγια, -и θ. φαινολογία.
 *φενόμεν κ. (παλ.) φενομέν, -α α. 1 φαινό-
 μενο σπάνιο. 2 (φιλοσ.) ον καθ' εαυτό, αγ-
 γνώσιμο, μη νοούμενο.
 φενομεναλίζμ, -α α. (φιλοσ.) φαινομενο-
 κρατία.
 φενομεναλιστ, -α α. φαινομενοκράτης.
 φενομενάльно επίρ. φαινομενικά.
 φενομενάльность, -и θ. φαινομενικότητα, η
 σπανιότητα φαινομένου.
 φενομενάльный επ., βρ: -лен, -льна, -льно
 φαινομενικός, σπάνιος, ασυνήθης. || έκτα-
 κτος, εξαιρετικός. || αγνώσιμος, μη νοούμε-
 νος, ασύλληπτος με το νου.
 φενομεнологический επ. φαινομενολογικός.
 *φενομεнология, -и θ. φαινομενολογία.
 *φένхель, -я α. μάραθο, φαινίκιο, φενόκιο.
 *φεод, -а α. (παλ.) το φεουδο.
 *φεодал, -а α. (παλ.) φεουδάρχης.
 феодализация, -и θ. φεουδαρχοποίηση.
 феодализм, -а α. φεουδαλισμός, φεουδαρχι-
 σμός, φεουδαρχία.
 феодальный επ. φεουδαρχικός, φεουδαλικός.
 - замоk φεουδαρχικός πύργος. -ое право φε-
 ουδαρχικό δίκαιο. - строй φεουδαρχικό καθε-
 στώς. -ая монархия φεουδαρχική μοναρχία.
 фёрзевый επ. της βασιλίσσας (του σκακιού).
 *фёрзь, -я α. η βασίλισσα (σκακιού).
 *фёрма, -и θ. παραγωγικό νοικοκυριό στα
 κολχός, σοβχός. коневодческая ~ ιπποτροφείο,
 ιπποφορβείο. птицеводческая ~ βλ. птицефер-
 ма; молочная ~ γαλακτοπαραγωγικό νοικοκυ-
 ριό. || (παλ.) αγροικία, αγροκτήμα.
 *фёрма?, -и θ. (τεχ.) το ζευκτό.
 *фёрмент, -а α. ένζυμα, φύραμα κυττάρων.
 ферментативный επ. του ένζυμου, του φυρά-
 ματος. -ые вещества ζυμωτικές ουσίες.
 ферментационный επ. ζυμωτικός, της ζύμω-
 σης. -ая камера θάλαμος ζύμωσης.
 *фёрментация, -и θ. ζύμωση, βράσιμο.
 ферментировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. προ-
 καλώ ζύμωση. || -ся ζυμούμαι, βράζω.
 ферментный επ. ζυμωτικός.
 *фёрмер, -а α. ιδιοκτήτης αγροκτήματος, αγ-
 ροκτηματίας.
 фёрмерский επ. αγροκτηματικός.
 фёрмерство, -а ουδ. αγροκτηματικό νοικο-
 κυριό. || (αθρσ.) οι αγροκτηματίες.
 фёрмерша, -и θ. η αγροκτηματίας. || η σύ-
 ζυγος του αγροκτηματία.
 фёрмовый επ. (τεχ.) ζευκτικός.
 *фёрмуар, -а α. το φερμουάρ. || κοπίδι, ε-
 γκοπέας (ξύλου ή πέτρας).
 *фёроньёрка, -и θ. (παλ.) προμετωπίδιο (με

πολύτιμα πετράδια).

*фёррит, -а α. ο φερρίτης (αμιγές σίδηρο).
 фёрритовый επ. του φερρίτη, απο φερρίτη.
 *фёрро... πρώτο συνθετικό των λέξεων με
 σμη. σιδηρο...
 ферромагнетизм, -а α. σιδηρομαγνητισμός.
 ферромагнетик, -а α. σιδηρομαγνήτης.
 ферромагнитный επ. σιδηρομαγνητικός.
 фёрросплав, -а α. κράμα σιδήρου ή σιδη-
 ρούχο.
 фёрт, -а α. 1 φερτ (παλαιά ονομασία του
 γράμματος ф). 2 κομφεύμενος, μάγκας· λι-
 μοκόντορος. || εκφρ. -ом стоять στέκομαι μά-
 γκικα (στριζοντας τα χέρια στα πλευρά, ό-
 μοια με το γράμμα ф); -ом ходить βαδίζω
 μάγκικα.
 фёртик, -а α. (υποκορ.) βλ. фёрт (2 σμη.).
 *фёрула, -и θ. 1 (γραπ. λόγος) επίβλεψη, ε-
 πιτήρηση αυστηρή. 2 ο χάρακας (που χτυπού-
 σε ο δάσκαλος τους μαθητές στην παλάμη).
 *фёрязь, -и θ. είδος παλαιάς ρωσικής ενδυ-
 μασίας.
 *фес, -а α. κ. феска, -и θ. το φέσι.
 *фестиваль, -я α. γιορτή, φεστιβάλ. ~ мо-
 лодёжи γιορτή νεολαίας. музыкальный φεστι-
 βάλ μουσικής. ~ кинифильмов φεστιβάλ κινη-
 ματογραφικών ταινιών.
 фестивальныи επ. της γιορτής, του φεστι-
 βάλ. ~ значок η κονιάρδα του φεστιβάλ.
 *фестон, -а α. το φεστόνι.
 фестонный επ. του φεστονιού.
 фестончатный επ. με φεστόνια.
 *фетис, -а α. (γραπ. λόγος) το φετίχ.
 фетишизация, -и θ. (γραπ. λόγος) φετιχο-
 ποίηση.
 фетишизирование, -я ουδ. φετιχοποίηση.
 фетишизировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. (γραπ.
 λόγος) φετιχοποιώ. || -ся φετιχοποιούμαι.
 фетишизм, -а α. φετιχισμός.
 фетишировать(ся) ρ.δ. βλ. фетишизировать-
 (ся).
 фетишист, -а α. (γραπ. λόγος) φετιχιστής,
 φετιχολάτρης.
 фетишистский επ. φετιχικός.
 *фётр, -а α. πίλημα, το φετρ, ο κετσές.
 фётровый επ. του πιλήματος· απο πίλημα.
 фётик, -а α. (παλ.) χαζός, κουτεντές, μά-
 πας· μπουνταλάς.
 фёфела, -и θ. (απλ.)· γυναίκα νταρντάνα,
 χοντροβαρέλα, χοντροκοπάνα.
 *фёфер, -а (-у) α: задать ή показать -у
 (απλ.) δίνω κατσάδα, κατσαδιάζω, βάζω πόστα.
 фехтовальный επ. της ξιφασκίας, ξιφομαχι-
 κός. -ое искусство ξιφομαχική τέχνη. ~ зал
 αίθουσα ξιφασκίας.
 фехтовальщик, -а α. ξιφομάχος.

βεχτοβάνιε, -я ουδ. ξιφασκία, ξιφομαχία·
ιТЕЛЬ <-я ξιφοδιδάσκαλος.
βεχτοβάτj, -тjу, -тjешь ρ.δ. ξιφομαχώ, δι-
 φίζομαι, κάνω ξιφασκία.
βενεбелъность, -и θ. μόδα, συρμός, σύγ-
 γινες απαιτήσεις.
βενебелъный επ., βρ: -лен, -лъна, -лъно
 πτέρνος, της μόδας, του συρμού, των σύγ-
 γινων απαιτήσεων.
βεν, -и θ. μάγισσα, μαγείτρα.
βι επιφ. (περιφρόνησης, απείρας)· φτου.
βιαкр, -а α. αγοραίο όχημα· αμάξιμισθωτό.
βιαл, -а α. φιάλη. || (παλ.) κύπελλο.
βιαлка, -и θ. το ίον, μενεξές, βιολέτα· το
 σουσάκι, γιούλι.
βιαлковий επ. 1 μενεξεδένιος. 2 ουσ. -не
). τα ιοειδή.
βιαско ουδ. άκλ. παταγώδης αποτυχία, φιά-
).
βιοра, -и θ. 1 (παλ.)· ίνα (φυτών, σαρκών
 .τ.). || λεπτότατο μόριο. 2 συνήθως πλθ.
βирн, **βирб** ο ψυχικός κόσμος· το είναι· все-
 -ами души моёй με όλη μου την ψυχή.
 είδος χαρτιού πεπιεσμένου. || τεχνητό δέρμα.
βирин, -а α. ινική, ινίνη.
βириновый επ. της ινικής, της ινίνης.
βировный επ. απο πεπιεσμένο χαρτόνι· -че-
 -ян βαλίτσα απο υποκατάστατο δέρματος.
βирóма, -и θ. οίδημα ινώδες· ίνωμα.
βига, -и θ. 1 η συκιά. 2 το σύκο. 3 βλ.
 :шш. || εκφρ. показáть -у βλ. έκφραση στή-
 ηη κύκιш. - с маслом получить (απλ.) βλ.
 ρραση στη λέξη κύкиш; глядeть (смотpеть) в
 игу и видeть -у κοιτάζω στο βιβλίο και
 πω γρίφους (δεν καταλαβαίνω τίποτε).
βигли-мигли, **βиглей-миглей** πλθ. λοβιτού-
 :· τεχνάσματα.
βигляр, -а α. 1 ταχυδακτυλουργός, σαλτι-
 -ίγκος· ακροβάτης· τερατουργός. 2 μτφ. ακι-
 -ττής, καμωματάς, ναζιάρης.
βиглярить ρ.δ. κάνω σκέρτσα, νάζια, τσα-
 -λάκια, καμώματα.
βиглярничать ρ.δ. βλ. **βиглярить**.
βиглярский επ. του ταχυδακτυλουργού κλπ. επ.
βиглярство, -а ουδ. 1 ταχυδακτυλουργία, α-
 -βασία· τερατουργία. 2 νάζια, σκέρτσα,
 -ίσματα, τσαλιμάκια.
βиглярствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. βλ.
 :лярить.
βиговый επ. της συκιάς· - плод ο καρπός
 : συκιάς (το σύκο). || εκφρ. -ое дeрево η
 ιιά· - лист (κυρλε. κ. μτφ.) φύλλο συκιάς.
βигура, -и θ. 1 (παλ.) μορφή, σχήμα· εί-
 :· φιγούρα· - землi η μορφή της γης. 2
 γμα: геометрические -и γεωμετρικά σχήμα-
 . 3 φιγούρα χορού. 4 μορφή λόγου· ριτο-

рическая ~ ρητορικό σχήμα. || γλυπτή ή ζω-
 γραφική παράσταση ανθρώπου ή ζώου· εικόνα ή
 μορφή· восковне -и μορφές απο κερί. 5 κορ-
 μοστασιά, παράστημα, φόρμα, κόφη: стройная
 ~ ωραία κορμοστασιά. 6 άνθρωπος, πρόσωπο, ά-
 -τομο· подозpительная ~ ύποπτο πρόσωπο. ||
 προσωπικότητα· крупная политическая ~ μεγά-
 -λη πολιτική προσωπικότητα. || φιγούρα παιγ-
 -νιόχαρτου. || (στο σκάκι) δύναμη (βασιλιάς,
 -ίλισσα, ο πύργος, ο αξιωματικός και το ά-
 -λογο)· σε αντίθεση με τα πιόνια. || εκφρ. ~
 высшего пилотажа αεροπορικές επιδείξεις ή
 ακροβασίες.

βιгурально επιρ. επιδεικτικά· θεαματικά. ||
 αλληγορικά, μεταφορικά.

βιгуральность, -и θ. εντύπωση, εντυπωσια-
 -κός χαρακτήρας. || αλληγορικότητα.

βιгуральный επ., βρ: -лен, -лъна, -лъно;
 εντυπωσιακός πλήρης σχημάτων λόγου. || αλ-
 -ληγορικός, μεταφορικός· -ое выражение αλλη-
 -γορική έκφραση.

***βιгурант**, -а α., -ка, -и θ. (παλ.) χορευ-
 -τής, -τρια ομαδικού χορού. || βουβό θεατρι-
 -κό πρόσωπο.

βιгурирование, -я ουδ. φιγουράρισμα· εμ-
 -φάνιση.

***βιгурировать**, -рую, -руешь ρ.δ. φιγουρά-
 -ρω, παίρνω μέρος, εμφανίζομαι, κάνω εμφάνι-
 -ση, παρίσταμαι· ~ на судe в качестве свиде-
 -теля εμφανίζομαι στο δικαστήριο σαν μάρτυ-
 -ρας.

βιгурист, -а α., -ка, -и θ. φιγουρίστας,
 -τρια, παγοδρόμος.

βιгуристный επ., βρ: -рист, -а, -о. 1 πο-
 -λύμορφος, ποικιλλόσχημος, πολυποίκιλος. 2
 βλ. **βιгуральный**.

βιгурка, -и θ. φιγουρίτσα.

βιгурный επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 φι-
 -γουράτος· -ое зeркало φιγουράτος καθρέφτης.
 || σχεδιαστικός, για σχέδια· - рубáнок πλάνη
 για σχέδια. 2 με φιγούρες· - валbс βαλς με
 φιγούρες· -ое катáние παγοδρομία με φιγού-
 -ρες, καλλιτεχνικό πατινάζ. || για φιγούρες·
 -не коньки παγοπέδιλα για φιγούρες. 3 (παλ.)
 βλ. **βιгуральный**. 4 άνθρωπινος, προσωπικός·
 -ая живопись προσωπογραφία (σε αντίθεση με
 τη ζωγραφική της φύσης). || εύσωμος, ευώμα-
 -τος, καλλίσωμος. || εκφρ. - полeт αεροπορι-
 -κές επιδείξεις ή ακροβασίες.

βιгурять ρ.δ. (απλ.) επιδείχνομαι, φι-
 -γουράρω, κάνω φιγούρα. || καυχιέμαι, παι-
 -νεύομαι.

***βидеизм**, -а α. φιντεϊσμός.

βидеист, -а α., -ка, -и θ. φιντεϊστής,
 -στρια.

βидеистический επ. φιντεϊστικός· -ие кон-

πέψιши φιντεΐστικές αντιλήψεις.

***φιδер**, -α α. καλώδιο ηλεκτρικής τροφοδότησης.

φιδерный επ. του καλωδίου τροφοδότησης.

***φίλμυ**, **φίμж** πλθ. στολίδια γυναικεία απομυστάκια φάλαινας (τον 19 αι.).

φиз... πρώτο συνθετικό λέξεων με σημ. σωματικός: **φиззарядка**, **φизподготовка**.

φίζик, -α α. φυσικός (επιστήμονας, καθηγητής).

***φίζика**, -и θ. 1 η φυσική (επιστήμη)· **теоретическая** ~ θεωρητική ή μαθηματική φυσική· **ядерная** ~ η πυρηνική φυσική· **прикладная** ~ η εφαρμοσμένη φυσική. 2 (παλ.)· φυσιογνωμία, πρόσωπο.

физиогномика, -и θ. βλ. **физиономика**.

***физиократ**, -α α. φυσιοκράτης.

физиократический επ. φυσιοκρατικός· -ая школа φυσιοκρατική σχολή.

физиолог, -α α. φυσιολόγος.

физиологический επ. 1 φυσιολογικός. 2 βλ. **физический** (3 σημ.). || εκφρ. ~ очерк (φιλγ.) στιγμιότυπο της ζωής· ~ раствор τεχνητό πλάσμα παρόμοιο με το του αίματος.

***физиология**, -и θ. φυσιολογία· ~ **животных** η φυσιολογία των ζώων· ~ **растений** η φυσιολογία των φυτών· ~ **дыхания** η φυσιολογία της αναπνοής. || μτφ. φιληδονία αγενής. || εκφρ. ~ **звук речи** φυσιολογία των φωνητικών φθόγων.

физиомордия, -и θ. (απλ. παλ.) φυσιογνωμία.

***физиономика** κ. (παλ.) **физиогномика**, -и θ. φυσιογνωμική, φυσιογνωμονική.

физиономист, -α α. φυσιογνωμιστής, φυσιογνώμονας.

***физиономия**, -и θ. η φυσιογνωμία· **пьяная** ~ φυσιογνωμία μεθύστακα· **отвратительная** ~ απεχθής (αποκρουστική) φυσιογνωμία. || μτφ. άνθρωπος· **в комнату вошла какая-то мрачная** ~ στο δωμάτιο μπήκε κάποια σκοτεινή φυσιογνωμία. || μορφή, όψη· ~ **города изменилась** η όψη της πόλης άλλαξε· **литературная** ~ **писателя** η λογοτεχνική φυσιογνωμία του συγγραφέα· **постояя** ~ κάτισχυνη (σκελετωμένη) μορφή.

физиотерапевт, -α α. φυσιοθεραπευτής, φυσικοθεραπευτής.

физикотерапевтический επ. φυσικοθεραπευτικός.

***физиотерапия**, -и θ. φυσιοθεραπεία, φυσικοθεραπεία.

физический επ. 1 φυσικός, της φυσικής· -ие теории θεωρίες φυσικής· ~ **факультет** η φυσική σχολή· -ие опыты πειράματα φυσικής. 2 της φύσης· -ие свойства почвы οι φυσικές ιδιότητες του εδάφους. 3 σωματικός· -ое раз-

витие σωματική ανάπτυξη· -ая усталость σωματική κόπωση· -ое воспитание σωματική (φυσική) αγωγή· -ие упражнения σωματικές ασκήσεις· -ая культура βλ. **физкультура**· -ая сила σωματική δύναμη· ~ труд σωματική εργασία· -ое воздержание σεξουαλική εγκράτεια. || εκφρ. -ая география φυσική γεωγραφία.

φίζия, -и θ. (απλ. παλ.) φυσιογνωμία.

физкультура, -и θ. η γυμναστική. || εκφρ. **лечебная** ~ θεραπευτική γυμναστική.

физкультурник, -α α., -ца, -и θ. αθλητής, -τρια.

физкультурный επ. αθλητικός· ~ парад αθλητική παρέλαση. || της γυμναστικής· ~ зал αίθουσα γυμναστικής.

***фикс**, -α α. τιμή ορισμένη (αμετάβλητη).

***фиксаж**, -α α. βλ. **закрепитель**.

фиксажный επ. στερεωτικός· ~ раствор στερεωτικό διάλυμα (για φωτογραφίες).

***фиксатив**, -α α. το φικσατίβ, στεγνωτικό υγρό.

***фиксатор**, -α α. στερεωτής.

фиксаторский επ. στερεωτικός.

фиксация, -и θ. στερέωση, φικξάρισμα. || προσήλωσις· ~ **внимания** προσήλωσις της προσοχής. || ακριβής προσδιορισμός· ~ **землетрясения** ακριβής προσδιορισμός του σεισμού.

фиксирование, -я ουδ. βλ. **фиксация**.

фиксировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. 1 (γραπ. λόγος)· ορίζω, καθορίζω, προσδιορίζω· **конституция** ~ **рует права граждан** το σύνταγμα καθορίζει τα δικαιώματα του πολίτη. || σημειώνω, εγγράφω, καταγράφω, καταχωρώ· ~ **все сведения** καταγράφω όλες τις πληροφορίες. 2 προσηλώνω, καρφώνω, συγκεντρώνω· ~ **внимание** προσηλώνω την προσοχή. 3 στερεώνω. 4 απομοιώνω. || **-ся** 1 ορίζομαι, καθορίζομαι, προσδιορίζομαι. || σημειώνομαι, εγγράφομαι, καταγράφομαι. 2 προσηλώνομαι, καρφώνομαι, συγκεντρώνομαι· **внимание** ~ **лось на дальней точке** η προσοχή προσηλώθηκε σε μακρινό σημείο. || στερεώνομαι.

фигтивно επίρ. εικονικά· υποθετικά.

фигтивность, -и θ. εικονικότητα, πλαστότητα· ~ **документов** πλαστότητα εγγράφων.

фигтивный επ., βρ: **-вен**, **-вна**, **-вно** εικονικός, πλαστός· επινοητός. || φεύτικος, κάλπικος.

***фикус**, -α α. φίκος (φυτό).

фигусный επ. του φίκου.

***фигция**, -и θ. επινόηση, πλάσμα. || υποκρισία, υπόκριση, εικονικότητα.

***филантроп**, -α α., -ка, -и θ. φιλάνθρωπος, φιλάνθρωπη· ευεργέτης, -ισσα.

филантропизм, -α α. (γραπ. λόγος)· φιλανθρωπισμός, φιλανθρωπία.

φιλανθρωπικός επ. φιλανθρωπικός.
φιλανтроπία, -и θ. φιλανθρωπία.
φιλαρμονικός επ. φιλαρμονικός.
φιλαρμονία, -и θ. φιλαρμονία, φιλαρμονική (αλλογος ή ίδρυμα συναυλιών).
φιλателизм, -а α. φιλοτελισμός, φιλοτέλεια.
φилателист, -а α., -ка, -и θ. φιλοτελής, φιλοτελιστής, -ίστρια, γραμματοσηματοσυλλέγης· γραμματοσημόφιλος.
φилателистический επ. φιλοτελικός.
φιλателия, -и θ. βλ. φιλателизм.
φιλέ¹ ουδ. άκλ. 1 φιλέτο, φαρονέφρι (κρέας). κρέας ή φάρι ξεκοκκαλιασμένο.
φιλέ² ουδ. άκλ. πλεκτό δικτυωτό αντικείμενο, το φιλέ, το δίχτυ.
φιλεί¹, -я α. βλ. φιλέ¹.
φιλείнный¹ επ. του φιλέτου.
φιλείнный² επ. του φιλέ.
φилёнка, -и θ. ριγωματιά χρωματιστή (σε χο, οροφή κ.τ.τ.). || πηχάκι (σανιδίτσα στενή και στενή).
φилёночный επ. με πηχάκια.
φилёнчатый επ. με πηχάκια.
φилёр, -а α. βλ. сыщик.
φилёрский επ. του μυστικού αστυνομικού κατήλωξης.
φиліал, -а α. υποκατάστημα, παράρτημα.
φиліальний επ. του υποκαταστήματος, του αρτήματος.
φиліация, -и θ. αλληλουχία· ~ ιδей η αλληλουχία σκέψεων (ιδεών).
φилігран, -а α. βλ. филигрань.
φилігранность, -и η ύπαρξη φιλιγκράν.
φилігранний επ. φιλιγκράνικος. || μτφ. λεπτεχνος, λεπτοουργής, λεπτοδουλεμένος, ζαρκιός.
φиліграновий επ. βλ. филигранний.
φилігрань, -и θ. κ. **φилігран**, -а α. 1 διασημτικό αργύρωμα ή χρύσωμα. 2 υδατόσημο χαρτί, φιλιγκράν.
φилін, -а α. ο βύας (επιστ.), μπούφος (λκ).
φиліппика, -и θ. φιλιππικός λόγος (σφοδρό ηγορητήριο).
φиліровать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. ανεβάζω μιαία τη φωνή και σε συνέχεια την κατεβάζω μηδενίζοντας την· λεπτύνω.
φилістер, -а α. (γραπ. λόγος) άνθρωπος με περιορισμένο πνευματικό όριζοντα, φιλισταίμικραστός.
φилістерский επ. μικροαστικός, περιορισμένος γνώσεων, φιλισταϊκός.
φилістерство, -а ουδ. (γραπ. λόγος) φιλισταϊσμός, απαιδευσία, λειψές γνώσεις.
φиллоксёра, -и θ. φυλλοξέρα, -ήρα.
φилогенез, -а α. φυλογένεια· φυλογονία· ~ стёний φυλογένεια φυτών· ~ живётных φυ-

λογένεια ζώων.

φίλογενετικός επ. φυλογενετικός.

***φίλογενія**, -и θ. βλ. φилогенез.

φιλόλογ, -а α. φιλόλογος.

φιλολογический επ. φιλολογικός· ~ факультёт φιλολογική σχολή.

***φιλολόγια**, -и θ. φιλολογία.

***φίλοσοφ**, -а α. 1 φιλόσοφος. 2 (παλ.) μαθητής θεολογικής σχολής.

φίλοσοφический επ. (παλ.) φιλοσοφικός.

***φίλοσοφία**, -и θ. φιλοσοφία· **античная** ~ η αρχαία φιλοσοφία· **материалистическая** ~ υλιστική φιλοσοφία· **идеалистическая** ~ ιδεαλιστική φιλοσοφία. || θεωρητικές αρχές· ~ **математики** η φιλοσοφία των μαθηματικών. || αφηρημένη έννοια. || (παλ.) η μεσαία απο τις τρεις τάξεις θεολογικής σχολής (ρητορική, φιλοσοφική, θεολογική).

φίλοσοφский επ. φιλοσοφικός· ~ **словарь** το φιλοσοφικό λεξικό· ~ **трактат** η φιλοσοφική πραγματεία· ~ **роман** φιλοσοφικό μυθιστόρημα. || εκφρ. ~ **камень** η φιλοσοφική πέτρα των αληθειών.

φίλοσοфство, -я ουδ. φιλοσοφία (πράξη, ενέργεια, λειτουργία φιλοσοφική). || αφηρημένη σκέψη.

φίλοσοφствовать, -ствую, -ствуешь ρ. δ. φιλοσοφώ.

***φίλμ**, -а α. κ. (παλ.) **φίλμα**, -и θ. βλ. кинофильм.

φίλмовий επ. της κινηματογραφικής ταινίας.

φίλмотека, -и θ. φιλοθήκη.

***φίλτρ**, -а α. φίλτρο, διηθητήριο, στραγγιστήρι.

φίλтра́т, -а α. διήθημα, φιλτραρισμένο υγρό.

φίльтрационный επ. διυλιστήριο, διηθητικός.

φίльтрация, -и θ. διήθηση, φιλτράρισμα.

φίльтровальный επ. της διήθησης, για διήθηση, διηθητικός.

φίльтрование, -я ουδ. διήθηση, φιλτράρισμα, στραγγισμα· ~ **молока** το στραγγισμα του γάλατος.

φίльтровать, -рую, -руешь παθ μτχ. παρω χρ. **φίльтрованный**, βρ: **-ван**, -а, -ο ρ.δ.μ. διυλίζω, διηθώ, φιλτράρω· στραγγίζω. || μτφ. ελέγχω, ξεκαθαρίζω. || **-ся** διυλιζομαι, διηθώμαι· φιλτράρομαι, στραγγίζομαι.

φίльтровка, -и θ. βλ. фильрование.

φίльтровочный επ. βλ. фильтрационный.

φίльтровый επ. διηθητικός· που έχει φίλτρο· στραγγιστικός.

***φίμιαμ**, -а α. 1 θυμίαμα. 2 έπαινος κολακευτικός. || εκφρ. **курить** (воскурить, жечь)

- λιβανίζω, θυμιατίζω (κολακεύω).

***ΦΙΝΆΛ**, -α α. 1 τέλος, πέρας, φινάλε. **ΠΕ-
ΧΆΛΥΝΗ** ~ θλιβερό τέλος. ~ **ΣΙΜΦΩΝΙ** το τέ-
λος της (μουσικής) συμφωνίας. 2 οι τελικοί
αγώνες. **ΒΉΥΤΙ В** ~ βγαίνω στους τελικούς α-
γώνες.

ΦΙΝΆΛΗ επ. τελικός· τελευταίος. ~ **ΜΆΤΧ**
(αθлт.) η τελική συνάντηση. ~ **ΣΒΙΣΤΌΚ СУДЬ**
το τελικό σφύριγμα του διαιτητή.

ΦΙΝΆΝΣΙΟУ, -я ουδ. χρηματοδότηση.

***ΦΙΝΆΝΣΙΟУ**, -руу, -руешь ρ.δ.κ.σ. χρη-
ματοδοτώ. || -ся χρηματοδοτούμαι.

ΦΙΝΆΝΣΙΣΤ, -а α. 1 οικονομολόγος. 2 χρη-
ματιστής, κεφαλαίουχος.

ΦΙΝΆΝΣΟУ επ. οικονομικός· χρηματιστι-
κός. ~ **ΚΡΙΣΙΣ** οικονομική κρίση. ~ **ΚΑΠΙΤΆΛ**
το χρηματιστικό κεφάλαιο. ~ **ΚΕ** **ΖΑΤΡУДНΈН**
οικονομικές δυσκολίες (δυσχέρειες).

ΦΙΝΆНС, -ов πλθ. 1 τα οικονομικά. **ΜΙΝΙΣ-
ΤΈРСТВО** -ов υπουργείο οικονομικών. ~ **ГОСУ-
ДΆРСТВО** τα οικονομικά του κράτους. 2 (απλ.)
τα χρήματα. **У ΜΕΝΆ** ~ **ΚΌΝЧИЛИСЬ** τα οικονομι-
κά μου τέλειωσαν.

***ΦΙΝΙΚ**, -а α. φοίνικας, φοινίκι, χουρμάς.

ΦΙΝΙΚΟУ επ. φοινικικός, φοινίκιος. ~ **ΛΙΣΤ**
φοινικόφυλλο. ~ **АЯ ПΆΛЬΜА** φοίνικας ο δακτυ-
λιοφόρος, φοινικιά, χουρμαδιά.

ΦΙΝΙЃТΕУ επ. του σμάλτου, του εφυσάλωμα-
τος.

ΦΙΝИЃТЬ, -и θ. σμάλτο, εφυσάλωμα.

ΦΙΝИЃТЯНН επ. βλ. **ΦΙΝИЃТΕУ**.

***ΦΙΝИШ**, -а α. (αθлт.) το τέρμα. ~ **ЗАБΈΓА**
τέρμα του (αγώνα) δρόμου. **ПРИЙТЃ К** -у **ПΈР-
ВЫМ** τερματίζω πρώτος.

ΦΙΝИШІРОВАНИЕ, -я ουδ. τερμάτισμα, -μός.

ΦΙΝИШІРОВАТЬ, -руу, -руешь ρ.δ.κ.σ. τερ-
ματίζω. ~ **ПΈРВЫМ** τερματίζω πρώτος.

ΦΙΝИШН επ. της ταινίας, της κορδέλας. ~
СТОЛБ ο στύλος του τέρματος. ~ **АЯ ЛΈНТА** η
ταινία (κορδέλα) του τέρματος. ~ **АЯ ЧЕРТΆ** η
γραμμή του τέρματος.

***ΦΙΝКА¹**, -и θ. η Φιλανδία.

ΦΙΝКА², -и θ. 1 μαχαίρι φιλανδικό. 2 είδος
γούνινης σκούφιας. 2 βόρεια ράτσα αλόγου. 4
είδος φιλανδικού αλιευτικού πλοιαρίου.

ΦΙΝКА³, -и θ. βλ. **ΦΙΝНА**.

ΦΙΝН, -а, α., -ка, -и θ. Φιλανδός, -ή.

***ΦΙΝНА**, -и θ. σκουληκάκι πλατυέλμινθας.

ΦΙНСК επ. φιλανδικός. ~ **ЯЗЫК** φιλανδική
γλώσσα. ~ **НОЖ** φιλανδικό μαχαίρι.

***ΦΙНТ**, -а α. (αθлт.) κίνηση απατηλή, παρα-
πλανητική.

ΦΙНТІТЬ, -нчү, -чтішь ρ.δ. 1 κάνω πονη-
ριές, πανουργεύομαι, τεχναζομαι. 2 κολα-
κεύω, γαλιφίζω, καλοπιάνω. 3 (απλ.) διασκε-
δάζω, γλεντώ, το ρίχνω έξω.

ΦΙΝТИЃАНТЫ и, -ов πλθ. (παλ.) στριφογυρί-
σματα, τσακίσματα, ευστροφίες. 2 μικροπράγ-
ματα, φιλοπράγματα τιποτένια πράγματα.

ΦΙΝТИЃАШКА, -и θ. 1 μιχλιμπιδί, μικρο-
τέχνημα. 2 πλθ. ~и μτφ. ανοησίες, κουταμά-
ρες, αερολογίες, κούφια λόγια. 3 (για γυναί-
κα)· ελαφρόμυαλη· λουσιού· γλεντζού.

***ΦΙΟΛΕТОВ** επ. ιόχρωμος, ιοβαφής, ιώδης,
βιολέ, μενεξεδής, -ένιος, αγιουλής.

***ΦΙΌРД**, -а α. το φιόρντ ή φιορδ.

ΦΙΌРДОВ и. **ΦЬΌРДОВ** επ. του φιόρντ.

***ΦΙΟРИТЃРА**, -и θ. η (μουσ.)· φιοριτούρα. ||
μτφ. στολίδι λόγου.

ΦΙΟРИТЃРН επ. φιοριτούρικος.

***ΦΙРМА**, -и θ. 1 επωνυμία εταιρική ή εμπο-
ρικού οίκου, φίρμα. || (παλ.)· ονομασία· υ-
πογραφή. 2 μτφ. πρόφαση, πρόσχημα.

***ΦΙРМАН**, -а α. διάταγμα σουλτάνου, φερμάνι.

ΦΙРМЕН επ. της φίρμας (1 σημ.).

ΦΙСГАРΜΟНИКА, -и θ. (παλ.) βλ. **ΦΙСГАРΜΟНИА**.

***ΦΙСГАРΜΟНИА**, -и θ. το αρμόνιο.

***ΦΙСК**, -а α. δημόσιο ταμείο· δημόσια έξοδα.

***ΦΙСКАЛ**, -а α., -ка, -и θ. χαφιές, σπιού-
νος· μαντατευτής· καταδότης, -τρια. || (παλ.)
επόπτης για τα οικονομικά και δικαιοσύνη.

ΦΙСКАЛІТЬ ρ.δ. καταδίνω· μαντατεύω, κα-
ταγγέλλω· μαρτυρώ.

ΦΙСКАЛЬНИЧАТЬ ρ.δ. βλ. **ΦΙСКАЛІТЬ**.

ΦΙСКАЛЬН επ. του δημοσίου ταμείου· των
δημοσίων εσόδων.

ΦΙСКАЛЬСТВО, -а ουδ. χαφιεδισμός, κατά-
δωση, μαρτυριά. || (παλ.)· εποπτεία οικονομική
ή δικαιοσύνης.

***ΦΙСТАШКА**, -и θ. 1 πιστάκη, φιστικιά. 2 το
φιστίκι.

ΦΙСТАШКОВ επ. της φιστικιάς ή του φι-
στικίου. ~ **СЕМЯ** το φιστίκι. ~ **АЯ СКОРЛУПА**
ο φλοιός του φιστικιού. || (για χρώμα) φι-
στικής.

ΦΙСТАШНИК, -а α. η φιστικιά.

***ΦΙТΆ**, -и θ. το θήτα (θ).

***ΦΙТІЛЬ**, -я α. 1 φιτίλι. || θρυαλλίδα πυρο-
δοτική. 2 επίπληξη, επιτίμησι· μάλωμα, κα-
τσάδα.

ΦΙТІЛЬН επ. του φιτιλιού. ~ **ЖУТ** σύ-
στριμμα φιτιλιού. ~ **НЕ СΌМОУ** βόμβες με φιτίλι.

***ΦΙТІН**, -а α. η φυτίνη.

***ΦΙТИНГ**, -а α. προσαρμογή σωλήνων.

***ΦΙТОФΆΓ**, -а α. ζώο φυτοφάγο.

***ΦΙΤΟФТΌРА**, -и θ. μανιτάρι φυτοφόρο.

ΦΙТЃЛКА, -и θ. (απλ.)· μικροπράγμα, φι-
λοπράγμα. || άνθρωπος τιποτένιος, μηδαμινός.

Φίфа, -и θ. απλ. (περιφρ.) γυναίκα ελα-
φρόμυαλη· παλιοκόριτσο, παλιογυναίκα.

ΦΙΧТЕАНЕЦ, -ица α. φιχτεϊστής (οπαδός της
φιλοσοφίας του Φίχτε).

φιχτεάνский επ. φιχτεϊστικός· ~ взгляд на явление φιχτεϊστική άποψη των φαινομένων.

φιχτεάνство, ~а ουδ. φιχτεϊσμός.

***фiшка**, ~и θ. κύβος, βώλος, σφαιρίδιο, κότσι (για διάφορα παιγνίδια).

***флаг**, ~а α. σημαία, παντιέρα, το λάβαρο· **государственный** ~ η κρατική σημαία· **поднимать** ~ υψώνω τη σημαία· **спустить** ~ κατεβάζω τη σημαία· **припустить** ~ υποστέλλω τη σημαία· **выкинуть белый** ~ σηκώνω άσπρη σημαία· **парламентарский** ~ σημαία διαπραγματεύσεων· **бело-голубой греческий** ~ η γαλανόλευκη ελληνική σημαία· **красный** ~ κόκκινη σημαία· **зеленный** ~ πράσινη σημαία· **украшать** ~ами σημαιοστολίζω. || εκφρ. **держатъ (свой)** ~ (για πλοίαρχο) υπηρετώ στο καράβι· **остатъся за** ~ом α) μένω πίσω από το τέρμα (στην ιπποδρομία). β) μτφ. υστερώ, υπολείπομαι (από τους άλλους)· **под** ~ом **марксизма-ленинизма** κάτω από τη σημαία του μαρξισμού-λενινισμού (με γνώμονα το μαρξισμό-λενινισμό).

флаг-капитан, ~а α. επιτελέρχης ναυτικού.

***флагман**, ~а α. 1 στόλαρχος· ναύαρχος. 2 ναυαρχίδα. 3 ανώτατος αξιωματικός ναυτικού (1935 - 1940).

***флагманский** επ. του στόλαρχου, ναυαρχικός· ~ корабель βλ. **флагман** (2 σημ.).

флаг-офицер, ~а α. αξιωματικός του ναυτικού επιτελείου.

***флагшток**, ~а α. το κοντάρι της σημαίας, το σημαϊόξυλο.

флажонный επ. με σημαϊούλα, ~ес· ~ая **сигнализация** σηματοδότηση με σημαϊούλες.

флажный επ. της σημαίας· για σημαία· με σημαία, ~ес· ~ая **ткань** ύφασμα για σημαίες· ~не **сигналы** σημεία με σημαίες.

***флажок**, ~жкá α. σημαϊούλα· **махатъ** ~ом ανεμίζω (κουνώ) τη σημαϊούλα· **сигнальный** ~ σημαϊούλα σηματοδότησης.

***флажолет**, ~а α. 1 αυλίσκος. 2 ήχος μαλακός-συριστικός.

***флакón**, ~а α. φιαλίδιο.

фламáндец, ~дца, α., ~ка, ~и θ. Φλαμανδός, ~ή.

фламáндский επ. φλαμανδικός.

***фламинго** ουδ. άκλ. φοινικόπτερος (πτηνό).

***фланг**, ~а α. το πλευρό, η πλευρά· **плагιο μέρος**· **ударить**, **атаковать** с ~а ή во ~ χτυπώ, επιτίθεμαι από το πλευρό ή στο πλευρό· **обходить** с **правого** ~а υπερφαλαγγίζω από το δεξιό πλευρό.

флангóвный επ. πλευρικός· ~ удар πλευρικό χτύπημα. || εκφρ. ~ое движение, ~ марш (στрат) κίνηση, βάδισμα κατά μήκος του πλευρού του εχθρού.

фланéлевка, ~и θ. η ναυτική φανέλα.

фланéлевый επ. της φανέλας, φανελένιος.

***фланáль**, ~и θ. η φανέλα (ύφασμα).

фланéльный επ. της φανέλας, από φανέλα.

***фланёр**, ~а α. χασομέρης, τεμπέλης, αργόσχολος.

фланёрский επ. τεμπέλικος, αργόσχολος, του χασομέρη· ~ вид τεμπέλικη όψη.

фланёрство, ~а ουδ. αργοσχολία, τεμπελιά, χασομέρι.

фланёрствовать, ~ствуя, ~ствуешь ρ. δ. (παλ.) βλ. **фланировать**.

***фланец**, ~нца α. 1 ωτίδα σωλήνα. 2 ακραίο γύρισμα μεταλλικού φύλλου.

***фланировать**, ~рую, ~руешь ρ.δ. χασομερώ, ματαιοσχολώ· περιφέρομαι άσκοπα, χαζεύω.

***фланк**, ~а α. πλευρικό τμήμα οχυρώματος.

***фланкёр**, ~а α. (παλ.)· πλαγιοφύλακας.

фланкёрский επ. της πλαγιοφυλακής.

фланкíрование, ~я ουδ. 1 βολή κατά μήκος της πλαγιοφυλακής. 2 (στрат.) παλ. κάλυψη από τα πλευρά. 3 πλευρικό λόγχισμα ιπκεία.

фланкíровать, ~рую, ~руешь ρ.δ.κ.σ. πλαγιοφυλακώ.

фланкировка, ~и θ. βλ. **фланкíрование**.

фланцевать, ~цую, ~цуеть ρ.δ.μ. λυγίζω, κάμπτω την άκρη μεταλλικού φύλλου. || ~ся κάμπτομαι, λυγίζω.

фланцевный επ. με ωτίδα· ~не **трубы** σωλήνες με ωτίδα.

***флат**, ~а α. χαρτί πολύγραφου σε φύλλα (όχι σε ρολό).

***флаттер**, ~а α. αεροπαλμός.

***флебóйт**, ~а α. φλεβίτιδα.

***флегма**, ~и θ. 1 απόθεια, ασυγκινησία, αταραξία. 2 βλ. **флегмáтик**.

флегмáтик, ~а α. άνθρωπος φλεγματικός.

* **флегмáтический** επ. φλεγματικός, απαθής, ασυγκινητος, ατάραχος.

флегмáтично επίρ. απαθώς κλπ. επ.

флегмáтичность, ~и θ. απόθεια, ασυγκινησία, αταραξία.

флегмáтичный επ. βρ: ~чен, ~чна, ~чно βλ. **флегмáтический**.

***флегμόна**, ~и θ. η φλεγμονή.

***флéйта**, ~и θ. πλαγίαυλος, φλάουτο.

флейтíст, ~а α., ~ка, ~и θ. πλαγιαυλιστής, ~τρια, φλαουτίστας.

флéйтный επ. του πλαγίαυλου, του φλάουτου.

флéйтóвный επ. βλ. **флéйтный**.

флéйтчик, ~а α. στρατιωτικός φλαουτίστας.

флексíровать, ~рую, ~руешь ρ.δ. βλ. **флексíровать**.

***флексия**, ~и θ. (γραμμ.) αλλαγή στην κλίση. || εκφρ. **внутренняя** ~ εσωτερική αλλαγή: **ходить** ~ **хаживать**.

флектíвный επ. (γραμμ.)· κλιτός. || εκφρ.

-не язькí οι κλιτές γλώσσες.

φλεκτίρoвать, -руу, -руешъ ρ.δ. (γλωσ.) κλίνομαι.

***φλέρ, -α α.** λεπτό και διαφανές ύφασμα. || μτφ. το θάμπος, θάμπωμα. || εκφρ. **наκíнуть (набрóсите)** ~ на что θολώνω, θαμπώνω, συγκαλύπτω κάτι.

***φλέрдoраhк, -α α.** το άνθος εσπεριδοειδών.

φλέрдoраhжeвнýй επ. του λουλουδιού, -διών εσπεριδοειδών. ~ **дукéт** ανθοδέσμη εσπεριδοειδών.

***φлешъ, -и θ.** (στρατ.) παλαιό είδος οχυρώματος.

***φлибyстýер, -α α.** (γραπ. λόγος) πειρατής, κουρσάρος. || λαθρέμπορας.

***φлигeль, -я, πλθ. -я κ. -и α.** πτέρυγα κτιρίου. || παράρτημα κτιρίου.

***φлигeль-адъютáнт, -α α.** υπασπιστής ή επιτελής.

φлигeль-адъютáнтскýй επ. του υπασπιστή ή του επιτελή.

φлигeль-адъютáнтство, -α ουδ. το αξίωμα του υπασπιστή ή του επιτελή.

φлинт, -α α. βλ. φλιhтглáс.

***φлинтглáс, -α α.** μολυβδύαλος.

***φлирт, -α α.** ερωτοτροπία, φλερτ, κόρτε.

φлиртoвáть, -тýю, -тýешъ ρ.δ. ερωτοτροπώ, φλερτάρω, κορτάρω.

***φлокс, -α α.** φλόμος, φλομίδα· βερβάσκο.

***φлóра, -и θ.** η χλωρίδα.

***φлорин, -α α.** φλορίνι, φιορίνι.

φлорíст, -α α. επιστήμονας της χλωρίδας.

φлорíстíка, -и θ. η επιστήμη της χλωρίδας.

φлорíстíчeскýй επ. της χλωρίδας.

***φлот, -а, πλθ. флóты α.** ο στόλος, το ναυτικό· **торгóвнýй** ~ εμπορικός στόλος, η ναυτία· **воéнный** ~ ο πολεμικός στόλος, το πολεμικό ναυτικό· **пáруснýй** ~ τα ιστιοφόρα· **рыбoлóвнýй** ~ ο αλιευτικός στόλος· **рeчнóй** ~ τα ποταμόπλοια· **кабoтáжнýй** ~ τα ακτοπλοϊκά σκάφη, ó ακτοπλοϊκός στόλος. || εκφρ. **воздýшнýй** η αεροπορία.

φлотáτορ, -α α. 1 υλικό εμπλουτισμού. 2 εμπλουτιστής (εργάτης).

φлотáτορщíк, -α α. βλ. φлотáтоρ (2 σημα.).

φлотациóннýй επ. εμπλουτιστικός, του εμπλοτισμού. || εκφρ. **-не хвостý** απορρίμματα κατά τον εμπλουτισμό.

***φлотáция, -и θ.** εμπλουτισμός ορυκτών.

***φлотáлíя, -и θ.** στολίσκος· **рыбáчья** ~ αλιευτικός στολίσκος· **кíтobóйнáя** ~ φαλαίνοαλιευτικός στολίσκος.

φлотíρoвáнíe, -я ουδ. εμπλουτισμός ορυκτού.

φлотíρoвáть, -руу, -руешъ ρ.σ.μ. εμπλουτίζω ορυκτό. || **-ся** εμπλουτίζομαι.

φлотoвóдeц, -дцá α. στόλαρχος.

φлотoвóдчeскýй επ. του στόλαρχου.

φлóтскýй επ. 1 ναυτικός, του ναυτικού, του στόλου· **-не нрáвн** ναυτικά έθιμα· ~ **капíтáн** καπετάνιος στα πλοία· ~ **эκíпáж** το πλήρωμα του στόλου. 2 ουσ. ο ναυτικός.

φлюоресцéнтнýй επ. φθοριστικός, του φθορισμού.

***φлюоресцéнция, -и θ.** φθορισμός, φθοριολάμψη.

φлюоресцíρoвáть, -руу, -руешъ ρ.δ. (φυσ.) φθορίζω.

φлюгáрка, -и θ. 1 σήμα, έμβλημα πλοίων. || σημαιούλα με έμβλημα. 2 μίτρα (κάλυμμα) καπνοδόχου. 3 βλ. φлюгeр (1σημ.). 4 σχήμα σιδηροδρομικού δείκτη.

***φлюгeр, -α α.** 1 ανεμοδείκτης, ανεμοδούρα. || ανεμογράφος, ανεμόμετρο. 2 (παλ.) σημαιούλα σε κονταράκι. 3 άνθρωπος ασταθής στις απόψεις του, ανεμοδούρα.

***φлюíды, -ов πλθ., ενκ. флюíд, -а α.** (γραπ. λόγος)· ρεύματα, κύματα τηλεπάθειας. || μτφ. αποκηύματα, δημιουργήματα, πλάσματα.

φлюíднýй επ. (γραπ. λόγος)· των κυμάτων τηλεπάθειας. || μτφ. των αποκηυμάτων, των δημιουργημάτων.

φлюоресцéнтнýй κλπ. παράγωγα βλ. φлюоресцéнтнýй.

***φлюс¹, -а α., πλθ. флóсы** φλύκταινα, φουσκάλα· πρήξιμο απο πονόδογτδ.

***φлюс², -а α., πλθ. флóсы** τηκτική ουσία.

φлóснýй επ. (τεχ.) τηκτικός· **-ая добáвка** τηκτικό πρόσθεμα.

φлюсовáнíe, -я ουδ. τήξη με πρόσθεση τηκτικής ουσίας.

φлюсовáть, -сýю, -сýешъ, παθ. μтх. παρλθ. χρ. **φлюсовáннýй, βр: -ван, -а, -о ρ.δ.μ.** (τεχ.) λιώνω, τήκω με τηκτική ουσία. || προσθέτω τηκτική ουσία. || **-ся** λιώνω, τήκομαι με τηκτική ουσία.

φлюсовáкa, -и θ. βλ. φлюсовáнíe.

φлóсoвнýй επ. τηκτικός, της τήξης.

***φляга, -и θ.** φιάλη.

φляжкa, -и θ. μικρή φιάλη.

φляжнýй επ. της φιάλης· **-ая прóбкa** βούλωμα φιάλης· **-οе мoлoкó** γάλα απο φιάλη (περιεχόμενο σε φιάλη).

φляжoлét, -а α. βλ. φляжoлét.

***φoбýя, -и θ.** φοβία, φοβοπάθεια.

***φoйé** ουδ. άκλ. εστία (χώρος). || εκφρ. **ар-тíстíчeскoе** ~ κοινή αίθουσα των ηθοποιών.

***φoк, -а α.** (ναυτ.) δολώνιο, παροκέτο, πρωραίο ιστίο. || τριγωνικό πανί μονοκάταρτου πλοίου. || εκφρ. **-мáчтá** μπροστινό (πρωραίο) κατάρτι.

φoкáльнýй επ. εστιακός, της εστίας βλ. фó-

кус¹ (1 σημ.).

Φοкс¹, -α α. (απλ.) βλ. Φοκстерьер.

Φοкс², -α α. (απλ.) βλ. Φοκстрот (χορός).

***Φοκстерьер**, -α α. φοξ τεριέ (κυνηγετικό σκυλί άγριων στις γήινες κρύπτες).

***Φοκстрот**, -α α. φοξτρότ (χορός).

Φοκстротный επ. του φοξτρότ. -ая музыка η μουσική του φοξτρότ.

***Φόкус¹**, -α α. 1 (φυσ.) εστία διάθλασης ή αντανάκλασης ακτίνων. || απόσταση εστιακή. 2 (ιατρ.) εστία φλεγμονής. 3 μτφ. κέντρο συγκέντρωσης, συρροής.

***Φόкус²**, -α α. 1 ταχυδακτυλουργία, θαυματοποιΐα· κόλπο, τέχνασμα, τρικ. || πονηριά, απάτη, κατέργαριά. || (για μηχανισμό) το μυστικό. 2 καπρίτσα, ιδιοτροπίες, καμώματα, νάζια· брось свой -и άσε (άφησε) τα καπρίτσα σου στην μπάντα. || εκφρ. в том-то и -еδώ είναι ο κόμπος ή τα κουμπιά της Αλέξαινας (για δυσχέρειες).

Фокусирование, -я ουδ. εστίαση, συγκέντρωση, συρροή.

Фокусировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. (για ακτίνες) συγκεντρώνω σε εστία. || καθαρίζω φωτογραφική εικόνα. || -ся 1 συγκεντρώνομαι, συγκλίνω σε εστία. 2 καθαρίζομαι (για φωτογραφική εικόνα).

Фокусировка, -и θ. βλ. Фокусирование. || συσκευή εστίασης.

Φόкусник, -α α., -ца, -и θ. 1 ταχυδακτυλουργός. 2 μτφ. απατεώνας, αγύρτης, τσαρλατάνος.

Φόкусничанье, -я ουδ. 1 επίδειξη ταχυδακτυλουργιών. 2 καπρίτσωμα· καμώματα.

Φόкусничать ρ.δ. 1 (παλ.) κάνω ταχυδακτυλουργίες. 2 καπριτσώνω, ιδιοτροπώ.

Φόкуснический επ. ταχυδακτυλουργικός.

Φόкусничество, -а ουδ. βλ. Φόкусничанье.

Φόкусный¹ επ. εστιακός· -ое расстояние εστιακή απόσταση.

Φόкусный² επ. ταχυδακτυλουργικός· κολπατζίδικος· κατεργάριος.

Φόкус-πόкус, -а α. βλ. Φόкус² (1 σημ.).

***Φολ**, -а α. (αθлт.) το φάουλ.

***Φολиант**, -а α. (παλ.) βιβλίο σχήματος μισού τυπογραφικού φύλλου. || μεγάλο βιβλίο.

***Φόлио** ουδ. άκλ. 1 βιβλίο ή περιοδικό σχήματος ολόκληρου φύλλου ή μισού. || (λογιστ.) σελίδα κατάστιχου.

***Φολликул**, -а α. αδένας θυλακοειδής.

Φολликулин, -а α. η ορμόνη (έκκριμα αδένα).

Φολликулярный επ. της ορμόνης. || αδενίτιδα (νόσος του θυλακοειδούς αδένα).

***Φольварк**, -а α. μικρή αγροικία.

***Φόльга**, -и θ. λεπτό μεταλλικό φύλλο (πακεταρίσματος κ.τ.τ.).

***Φοльтκλόρ**, -а α. 1 λαογραφία, λαϊκή μουσα, φολκλόρ. 2 λαϊκές παραδόσεις.

Φοльтκлорист, -а α., -ка, -и θ. λαογράφος.

Φοльтκлористика, -и θ. η λαογραφία.

Φοльтκлористический επ. λαογραφικός.

Φοльтκлорность, -и θ. η ύπαρξη λαογραφίας.

Φοльтκлорный επ. λαογραφικός· - материал λαογραφικό υλικό.

***Φον¹**, -а α. 1 το φόντο, το βάθος (εικόνας). || δεύτερο (μη πρωταρχικό) πλάνο. 2 ηχητικά παράσιτα· θόρυβος.

***Φον²**, -а α. μονάδα ηχητικότητας.

***Φον³** (πρόθεμα ευγενικής καταγωγής)· φον. || εκφρ. --барон σημαίνουν πρόσωπο, μεγάλη προσωπικότητα.

Φонарик, -а α. φαναράκι.

Φонарный επ. του φαναριού· - столб ο φανουστάτης.

Φонарщик, -а α. 1 φανοφύλακας, φανοροφύλακας. 2 φανοφόρος.

Φонарь, -я α. 1 φανάρι, φανός· уличный - φανάρι του δρόμου· электрический - ηλεκτρικό φανάρι· карманный - το κλεφτοφάναρο· волшебный - το μαγικό φανάρι. || αναρτημένη γυαλόφρακτη λάμπα. 2 μάλωτας, μελανιά, -σμα. 3 γυάλινος φεγγίτης στέγης.

***Φонастенія**, -и θ. φωνασθένεια, ασθένεια των φωνητικών οργάνων.

Φонационный επ. φωνητικός, φθγγικός· ηχητικός.

***Φονация**, -и θ. φόνηση, φθόγγος, ήχηση.

***Φонд**, -а α. 1 το κεφάλαιο, το καπιτάλι. || το κονδύλιο. 2 πλθ. οι ομολογίες. 3 μτφ. κεφάλαιο πνευματικό, ηθική αξία. 4 οργάνωση ή ίδρυμα παροχής βοήθειας σε πνευματικούς παράγοντες.

***Φонтировать**, -рую, -руешь ρ.δ.μ. δημιουργώ κεφάλαιο· κεφαλαιοποιώ. || -ся κεφαλαιοποιούμαι, μετατρέπομαι σε κεφάλαιο.

Φόνдовый επ. του κεφαλαίου. || ομολογιακός, των ομολογιών.

***Φόнема**, -и θ. φώνημα, φθόγγος.

Φонематический επ. φωνηματικός, φθογγικός.

***Φонендоскоп**, -а α. το φωνενδοσκόπιο.

***Φονетика**, -и θ. η φωνητική ή φθογγολογία.

Φонетист, -а α. φωνολόγος, ειδικός στη φωνητική.

Φонетический επ. φωνητικός, φθογγικός· -ая транскрипция γραφική αναπαράσταση φθόγγων.

***Φόνика**, -и θ. ευφωνία στιχουργική.

Φονический επ. εύφωνος.

Φόновнй επ. του φόντου. || μονόχρωμος.

***Φονοграмма**, -и θ. φωνογραφία.

Φονοграммный επ. φωνογραφικός.

***Φονόграф**, -а α. φωνογράφος (συσκευή).

Φονοграфический επ. φωνογραφικός.

φονολογικός. επ. φωνολογικός.
 *φονολογία, -и θ. φωνολογία.
 *φονόμετρο, -α α. φωνόμετρο.
 φονομετρικός επ. φωνομετρικός. - аппарат το φωνόμετρο.
 *φονοσκόπ, -α α. φωνοσκόπιο.
 *φονοτέκα, -и θ. αποθήκη (αρχείο) φωνογραφιών.
 *φοντάν, -α α. πίδακας· σιντριβάνι. || μτρ. ανεξάντλητη πηγή. || εκφρ. БИТЬ -ОМ αναβρύζω (αναβλύζω) ορμητικά.
 фонтанировать, -рует ρ.δ. αναβρύζω, αναβλύζω· σχηματίζω πίδακα.
 фонтанный επ. του πίδακα.
 *φορά, -и θ. έκφραση: ДАТЬ -У κάνω υποχώρηση, φέρνομαι επισεικά.
 *φορά²κ. φόρο επιφ. (παλ.) όλο (φωνές για επανάληψη νούμερου σε θεάματα).
 *φόρвард, -а α. (παλ.) παίκτης επίθεσης στο ποδόσφαιρο ή το χόκεϊ.
 форт, -а α. αυτοκίνητο μάρκας „форшт“.
 *фордевінд, -а α. (ναυτ.) άνεμος ευνοϊκός.
 *фóрдек, -а α. πτυκτό στέγασμα αμαξιού.
 *фордыбáчение, -я ουδ. (απλ.) αντίρρηση, αντιγνωμία, αντιμίλημα.
 фордыбáчить ρ.δ. (απλ.) αντιλέγω, αντιγνωμώ, αντιμηλώ, αντικρένω. || -ся αντιλέγω κλπ. ρ. ενεργ. φ.
 *форейтор, -а α. αμαξάς, αμαξηλάτης.
 форейторский επ. του αμαξά· -ое седло το κάθισμα του αμαξά.
 *форэль, -и θ. είδος σολομού.
 фóринт, -а α. πενγκές, νομισματική μονάδα της Ουγγαρίας.
 *форма, -и θ. 1 μορφή, σχήμα· земля имеет -у шара η γη έχει σχήμα σφαιρικό· - куба σχήμα κύβου· придать -у προσδίδω μορφή. || πλθ. -и η ανθρώπινη φιγούρα, η σιλουέτα, σουλουπί. 2 είδος, τύπος· - правления μορφή διοίκησης· -и стоимости μορφές αξίας· -и энергии μορφές ενέργειας· острая - ревматизма οξεία μορφή ρευματισμού. 3 (φιλοσ.) εξωτερική όψη ή σχήμα· - и содержание η μορφή και το περιεχόμενο. 4 εμφάνιση· по -е правильно, по существу издательство φαινομενικά είναι σωστό, αλλά στην ουσία είναι κοροϊδία. || βλ. жанр. 5 τύπος, καλούπι, φόρμα, μήτρα. 6 στολή· парадная - στολή παρέλασης· военная - στρατιωτική στολή. 7 πρότυπο, υπόδειγμα, τύπος· - заявления υπόδειγμα αίτησης· - протокола υπόδειγμα πρακτικών. 8 (γλωσ.) μορφή· неопределённая - глагола το απарέμφατο (ρήματος)· личные -и глагола οι ρηματικές μορφές του ρήματος ή τα πρόσωπα του ρήματος· надёжные -и имён οι πτωτικές μορφές των ουσιαστικών ή οι πτώ-

σεις των ουσιαστικών. 9 (μαθ.) κάθε παράσταση συμβόλων αυτή καθ' εαυτή. || εκφρ. -и мышления (φιλοσ.) μορφές σκέψης· -и общественного сознания μορφές κοινωνικής συνείδησης (πολιτικές, θρησκευτικές, ηθικές κλπ.) малые -и (θεατρ.) μικρά δραματικά είδη· в -е ευνοϊκό περιβάλλο (για ανάπτυξη ικανοτήτων, δύναμης)· по (ή во) всеи -е α) όπως πρέπει. β) παλ. πλήρως, τελείως.

формализм, -а α. φορμαλισμός, τυποκρατία, τυπολατρεία.

*формалин, -а α. φορμαδεΐλη· φορμόλη.

формалинный επ. της φορμαδεΐλης, της φορμόλης.

формалиновый επ. βλ. формалинный.

формалист, -а α., -ка, -и θ. φορμαλιστής, -ίστρια, τυπολάτρης, -ίδα.

формалистика, -и θ. τυπικότητα.

формалистический επ. τυπικός, φορμαλιστικός· -ое отношение к делу τυπική σχέση με την υπόθεση· -ая точка зрения на поэзию φορμαλιστική άποψη για την ποίηση.

формалистичность, -и θ. βλ. формализм.

формалистичный επ. βλ. формалистический.

формалистский επ. τυπικός, φορμαλιστικός· - анализ τυπική ανάλυση· -ая книга φορμαλιστικό βιβλίο.

формально επίρ. τυπικά, για τον τύπο.

формальность, -и θ. τυπικότητα, τύπος· со-блюдать все -и τηρώ όλους τους τύπους· ради -и για τον τύπο.

формальный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 τυπικός. 2 γινόμενος κατά τους τύπους. || επιβαλλόμενος από συνήθεια ή κανονισμό. || για το θεαθήναι. 3 φορμαλιστικός. 4 (γλωσ.) κλιτός, τυπικός, γραμματικός· -ое значение слова η γραμματική σημασία της λέξης. 5 βλ. форменный (3 σημ.). || εκφρ. -ая логика τυπική λογική.

форманта, -и θ. ιδιοτυπία, ιδιομορφία φωνής ή μουσικού ήχου.

*формат, -а α. σχήμα (βιβλίου, δελταρίου, φύλλου κ.τ.τ.).

форматный επ. του σχήματος.

*формация, -и θ. 1 μορφή (σταδιακή)· общественно-экономическая - κοινωνικο-οικονομική μορφή· первообтно-общинная - πρωτόγονη κοινωνική μορφή (κοινωνία)· рабовладельческая - δουλοκτητική κοινωνική μορφή (κοινωνία)· феодальная - φεουδαρχική κοινωνική μορφή (κοινωνία)· капиталистическая - καπιταλιστική κοινωνική μορφή (κοινωνία)· социалистическая - σοσιαλιστική κοινωνική μορφή (κοινωνία). 2 (γεωλ.) σχηματισμός, διαμόρφωση, σύσταση.

форменка, -и θ. ναυτική στολή.

φορμενность, -и θ. τυπικότητα.

φορμεнный επ. 1 της καθιερωμένης στολής· -ая полицейская **фуражка** το αστυνομικό καπέλο· - **фрак** καθιερωμένο φράκο. 2 τυπικός, καθιερωμένος. 3 μτφ. πραγματικός, αληθινός· - **дурак** πραγματικός βλάκας· в городе шёл - бой στην πόλη γίνονταν πραγματική μάχη.

формирование, -я ουδ. 1 (κυρλξ. κ. μτφ.)· σχηματισμός, διαμόρφωση, διάπλαση· формация· - **кустов винограда** η πρόσδοση σχήματος στα κλήματα· - характера διαμόρφωση του χαρακτήρα· - **снова** ανασχηματισμός. 2 δημιουργία, συγκρότηση· - **правительства** σχηματισμός κυβέρνησης· - **полка** συγκρότηση συντάγματος.

формировать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **формированный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 (κυρλξ. κ. μτφ.)· σχηματίζω, δίνω σχήμα, μορφή, διαμορφώνω, διαπλάσσω· πλάθω, μορμάρω· - **произведение** δίνω μορφή στο έργο· - **снова** ανασχηματίζω· **суровая жизнь -рует сильные характеры** η σκληρή ζωή διαμορφώνει ισχυρούς χαρακτήρες. 2 δημιουργώ, φτιάχνω, συγκροτώ· - **правительство** σχηματίζω κυβέρνηση· - **дивизию** συγκροτώ μεραρχία. || -ся 1 σχηματίζομαι, διαμορφώνομαι, διαπλάθομαι. 2 δημιουργούμαι, συγκροτούμαι.

формировка, -и θ. 1 βλ. **формирование**. 2 βλ. **форма** (5 σημ.).

формовой επ. 1 τυπικός, του τύπου, του καλουπιού, της μήτρας. 2 σχηματικός, που έχει σχήμα.

формовочный επ. 1 βλ. **формовой** (1 σημ.). 2 της πρόσδοσης σχήματος, μορφής· - **пресс** πιεστήριο φόρμας.

формовщик, -а α., -ца, -н θ. κατασκευαστής τύπων (καλουπιών), φορμαδόρος.

формоизменение, -я ουδ. μετασχηματισμός, μεταμόρφωση, μεταλλαγή.

формоизменяемость, -и θ. δυνατότητα μετασχηματισμού, μεταμόρφωσης ή μεταλλαγής.

формообразование, -я ουδ. σχηματισμός, διαμόρφωση, απόκτηση μορφής, σχήματος.

формообразовательный επ. διαμορφωτικός, του σχηματισμού.

***формула**, -ы θ. τύπος, φόρμουλα· **математическая** - μαθηματικός τύπος· **химическая** - χημικός τύπος· **выразить в -е** διατυπώνω. || έκφραση τυποποιημένη ή στερεότυπη.

формулирование, -я ουδ. διατύπωση.

формулировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. εκφράζω με τύπο, με φόρμουλα, διατυπώνω. || -ся εκφράζομαι με τύπο, με φόρμουλα· διατυπώνομαι.

формулировка, -и θ. βλ. **формулирование**. || τύπος, φόρμουλα.

***формуляр**, -а α. 1 (παλ.) το βιβλιάριο **незамаранный** - ο **службе** αλέρωτο (καθαρό) υπηρεσιακό βιβλιάριο. 2 κάρτα στοιχείων. 3 καρτέλα βιβλιοθήκης.

формулярный επ. 1 του βιβλιαρίου. 2 της κάρτας. || εκφρ. - **список** α) του βιβλιαρίου. β) της κάρτας στοιχείων.

φόρο βλ. **φόρα**².

***форпик**, -а α. (ναυτ.) η πρωραία, δεξαμενή ζυγοστάθμισης.

***форпост**, -а α. προφυλακή. || **промахынас**· - **крепости** το προπύργιο. || μτφ. πρωτοπορία· προάσπιση.

форпостный επ. της προφυλακής ή του προμαχώνα.

***форс**, -а (-у) α. (απλ.) σικ. || σοβαροφάνεια, σπουδαιοφάνεια.

***форсинг**, -а α. συνεχής επίθεση του αντίπαλου στην πυγμαχία.

форсирование, -я ουδ. 1 επιτάχυνση, επίσπευση· ενδυνάμωμα. 2 ύψωση, ανάβαση, αύξηση· ζόρισμα. 3 εκπόρθηση· υπερνίκηση· υπερπήδηση εμποδίων.

форсированный επ. απο μτχ. ταχύς, γρήγορος, γοργός· **-ыми темпами** με γοργούς ρυθμούς· - **марш** εντατικό βήμα (βάδισμα).

***форсировать**, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. 1 επιταχύνω, επισπεύδω· (εν)δυναμώνω. 2 υψώνω, ανεβάζω, αυξάνω· ζορίζω. 3 (στρατ.) εκπορθώ· υπερνικώ· υπερπηδώ τα εμπόδια· - **реку** παίρνω με μάχη το ποτάμι· - **железнодорожный узел** καταβαίνω με μάχη το σιδηροδρομικό κόμπο. || -ся επιταχύνομαι, επισπεύδομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

форсировка, -и θ. βλ. **форсирование** (2 σημ.).

форсировость, -и θ. κομψότητα.

***форсистый** επ., -сист, -а, -ο (απλ.) κομψεύομενος· -ая **женщина** κομψεύομενη γυναίκα. || κομψός· -οе **платье** κομψό φόρεμα.

форсить, -ршу, -рсишь ρ.δ. (απλ.)· κομψεύομαι, κάνω τον δανδή. || **каυχаться**, **перифанεύομαι**, **παινεύομαι**.

***форс-мажор**, -а α. περιστατικό αναπόφευκτο, ανωτέρα βία ή ανάγκη.

форсун, -а α., -ья, -и θ. (απλ.) κομψεύομενος, -η.

***форсунка**, -и θ. φεκαστήρας.

***форт**, -а, προθт. ο **форте**, в **форту**, **плт. фортн** α. οχυρό, οχύρωμα.

***форте** 1 επίρ. (μουσ.) ισχυρά, δυνατά. 2 ουδ. άκλ. έντονη απόδοση, φόρτε.

***фортель**, -я α. κόλπο, τέχνασμα, επινόηση.

фортепьянист, -а α. (παλ.) βλ. **пианист**.

фортепьянный επ. του κλειδοκύμβαλου, του πιάνου· **-не струны** χορδές πιάνου.

***фортепьяно** ουδ. άκλ. κλειδοκύμβαλο, πιάνο.

***φορτέция**, -и θ. (παλ.) οχυρό, προμαχώνας· φρούριο.
 ***φορτίссимо** (μουσ.). 1 πιο ισχυρά. 2 ουδ. άκλ. πιο έντονη απόδοση.
φορτιφικακιόνний επ. οχυρωματικός· -οε искусство οχυρωματική τέχνη· -не работы οχυρωματικά έργα.
 ***φορтификация**, -и θ. η οχυρωματική. || τα οχυρωματικά έργα· долговременная - τα μό- νιμα οχυρά.
φόρтка, -и θ. βλ. φόρточка.
φόрточка, -и θ. φεγγίτης (θυρίδα) αερισμού.
 ***φορтуна**, -и θ. (γραμ. λόγος)· μοίρα, τύχη ευμενής· ευτυχία· колесо -и το πεπρωμένο, η ειμαρμένη· емύ улыбаётся - αυτού του χα- μογελά η τύχη.
φορтуניתь ρ.δ. απρόσ. (για τύχη) ευνοώ.
φορтунка, -и θ. είδος ρουλέτας (τυχερό παιγνίδι).
 ***φόрум**, -а α. 1 (παλ.) αγορά των Ρωμαίων. 2 μτφ. κέντρο. 3 φόρουμ, πλατιά αντιπροσω- πευτική ομιλία.
 ***форшадт**, -а α. προάστειο.
форшадтский επ. του προαστείου.
 ***форштэвень**, -вня α. σειρά πλοίου, κοράκι.
 ***φосгэн**, -а α. το φωσγένειο.
φосгэновний επ. του φωσγένιου· - запах η οσμή του φωσγένιου.
 ***φосфат**, -а α. φωσφορικό αλάτι.
φосфатний επ. του φωσφορικού αλάτος.
 ***φосфатовний** επ. βλ. фосфатний.
 ***φосфор**, -а α. το φώσφορο.
φосфоресценция, -и θ. φωσφορισμός.
φосфоресцирование, -я ουδ. φωσφόριση.
φосфоресцировать, -рую, -руешь ρ.δ. φω- σφορίζω.
φосфористый επ. 1 φωσφορούχος. 2 βλ. фос- форический.
 ***φосфорит**, -а α. φωσφορίτης, απατίτης.
φосфоритний επ. φωσφορικός, του φωσφορί- τη· απο φωσφορίτη.
φосфоритовний επ. βλ. фосфоритный.
φосфоритъся, -рится ρ.δ. φωσφορίζω.
φосфорический επ. φωσφορικός· ~ блеск φω- σφορική λάμψη.
φосфорный επ. φωσφορικός. || φωσφορούχος, φωσφοριώδης· -ая кислота φωσφορικό οξύ. || φω- σφοροειδής. || εκφρ. -не спички φωσφορούχα σπίρτα.
 ***φотарий**, -я α. φωτάριο (θάλαμος θεραπείας με υπεριώδεις ή θερμικές ακτίνες).
φот ουδ. άκλ. βλ. фотография (2 σημ.).
 ***φот**... (πρώτο συνθετικό)· φωτο...: фотоди- аграмма, фотоплёнка, фотовитрина.
φотопарат, -а α. φωτογραφική μηχανή.
φотобумага, -и θ. φωτογραφικό χαρτί.

***φотогэн**, -а α. (παλ.) τα φωτιστικά λάδια.
φотогеничность, -и θ. φωτογένεια.
φотогеничний επ., βρ: -чен, -чна, -ο φω- τογενής.
φотогравюра, -и θ. φωτογλυπτική.
φотóграф, -а α. ο φωτογράφος.
φотóграфирование, -я ουδ. φωτογράφηση· мо- ментальное ~ στιγμιαία φωτογράφηση.
φотóграфировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. φω- τογραφώ, -ίζω. || μтφ. απεικονίζω. || -ся φω- τογραφούμαι, -ίζομαι. || απεικονίζομαι.
φотóграфический επ. φωτογραφικός· -οε ис- кусство η φωτογραφική τέχνη· ~ снимок η φω- τογραφία. || ακριβούς απεικόνισης.
φотóграфичность, -и θ. ακριβής απεικόνιση.
φотóграфичний επ., βρ: -чен, -чна, -чно της ακριβούς απεικόνισης.
 ***φотóграфия**, -и θ. 1 φωτογραφία, φωτογρα- φική. 2 εικόνα· цветная ~ έγχρωμη φωτογρα- φία. || μтφ. ακριβής απεικόνιση. 2 φωτογρα- φείο. 4 παρατήρηση και χρονομέτρηση (ορι- σμένων ενεργειών). || εκφρ. моментальная ~ το στιγμιότυπο, το ινσταντανέ.
φотóкарточка, -и θ. μικρή φωτογραφία.
φотóкопия, -и θ. φωτοτυπία, φωτοαντίγραφο
φотóкорреспондент, -а α. φωτογράφος-αντα- ποκριτής (εφημερίδας, περιοδικού).
φотóлаборатория, -и θ. φωτογραφικό εργα- στήριο.
φотóлампа, -и θ. λάμπα φωτογραφικού εργα- στηρίου (κόκκινη). || βλ. фотоэлемент.
 ***φотóлиз**, -а α. (φυσ., χημεία)· φωτόλυση.
φотóлитóграфический επ. φωτολιθογραφικός.
 ***φотóлитóграфия**, -и θ. φωτολιθογραφία.
φотóлюбитель, -я α. φωτογράφος ερασιτέχνης.
φотóлюбительский επ. φωτογραφο-ερασιτεχνι- κός· ~ кружок ερασιτεχνικο-φωτογραφικός ό- μιλος.
φотóматериал, -а α. φωτογραφικό υλικό.
 ***φотóметр**, -а α. φωτόμετρο.
φотóметрический επ. φωτομετρικός· -ая еди- ница φωτογραφική μονάδα.
 ***φотóметрия**, -и θ. φωτομετρία.
φотóмонтаж, -а α. πλαίσιο φωτογραφιών (σε διάταξη).
 ***φотóн**, -а α. φωτόνιο.
φотóобъектив, -а α. φωτογραφικός φακός.
φотóотпечаток, -тка α. η φωτογραφία.
φотóрепортáж, -а α. το φωτορεπορτάζ.
φотóрепортёр, -а α. ειδησεογράφος, φωτο- репортёр.
 ***φотóсинтез**, -а α. φωτοσύνθεση.
φотóсинтетический επ. φωτοσυνθετικός.
φотóснимок, -мка α. βλ. фотография (2 σημ.).
 ***φотóсфера**, -и θ. φωτόσφαιρα.
 ***φотóтелеграмма**, -и θ. φωτοτηλεγράφημα.

φωτοτελεγράφ, -α α. φωτοτηλέγραφος.
 φωτοθεραπεία, -и θ. βλ. светолечение.
 φωτοτυπίστ, -α α. φωτοτυπιστής, -στας.
 φωτοτυπικός επ. φωτοτυπικός.
 *φωτοτυπία, -и θ. φωτοτυπία.
 φωτοувеличитель, -я α. φωτογραφικός μεγε-
 θυντής.
 *φωτοφобία, -и θ. φωτοφοβία.
 φωτοχημικός επ. φωτοχημικός.
 *φωτοχημία, -и θ. φωτοχημεία.
 *φωτοχρόμια, -и θ. φωτοχρωμία, ηλιοχρωμία.
 *φωτοχρόνικα, -и θ. εικονογράφημένα νέα ή
 χρονικά.
 φωτοциноγράφια, -и θ. φωτοτσινογραφία.
 фотоэкспонóμετρ, -α α. το φωτόμετρο.
 φωτοελεκτρικός επ. φωτοηλεκτρικός.
 φωτοελεκτρίчество, -α ουδ. φωτοηλεκτρι-
 σμός.
 φωτοελεκτρόν, -α α. φωτοηλεκτρόνιο.
 φωτοελεκτρονικός επ. φωτοηλεκτρονικός.
 φωτοэлемент, -α α. φωτοηλεκτρικό στοιχείο.
 φόφαν¹, -α α. (απλ.) 1 μωρός, κουτός, ανό-
 ητος, λειψός. 2 είδος χαρτοπαγνίου.
 φόφαν², -α α. 1 (αθλ.) κωπήλατη βάρκα. 2
 λέμβος για βαριάδα.
 *фрагмент, -α α. απόσπασμα (μέρος) έργου τέ-
 χνης ή λογοτεχνίας. -и балéта αποσπάσματα α-
 πο μπαλέτο. -и древнегрéческих трагéдий α-
 ποσπάσματα αρχαιοελληνικών τραγωδιών.
 фрагментάρность, -и θ. αποσπασματικός χα-
 ρακτήρας. - изложéния έκθεση με αποσπάσμα-
 τα.
 фрагментάρный επ. (διατηρημένος) σε απο-
 σπάσματα. || αποσπασματικός, κατά αποσπάσμα-
 τα. -οε изложéние событiй έκθεση γεγονότων
 κατά αποσπάσματα.
 *фраза, -и θ. 1 φράση· πρόταση· длинне -и
 μακρές φράσεις· писать короткими -ами γράφω
 με σύντομες (μικρές) φράσεις· холодная - εύ-
 χρηστη φράση· изóбитая - τετριμμένη φράση·
 пустая - φράση κενή (χωρίς περιεχόμενο)· пы-
 шная - πομπώδης φράση. 2 μουσικό τμήμα, κομ-
 μάτι. -и симфонiи κομμάτια συμφωνίας.
 фразеологический επ. φρασεολογικός. - сло-
 варь φρασεολογικό λεξικό.
 *фразеологiя, -и θ. φρασεολογία. || φράσεις
 ωραίες και χωρίς περιεχόμενο, κούφια λόγια.
 *фразёр, -α α. φρασεολόγος, λογάς.
 фразёрский επ. φρασεολογικός.
 фразёрство, -α ουδ. τάση για χρησιμοποίη-
 ση ωραίων φράσεων.
 фразёрствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. χρη-
 σιμοποιώ ωραίες φράσεις.
 фразировать, -рую, -руешь ρ.δ. (παλ.) βλ.
 фразёрствовать.
 фразировка, -и χρησιμοποίηση ωραίων φρά-

σεων ή μουσικών τεμαχίων.
 фразистый επ., βρ: -зiст, -а, -ο φρασεο-
 λογικός.
 фразовый επ. φραστικός, της φράσης. -οе
 ударéние τόνος της φράσης.
 *фрак, -α α. το φράκο.
 *фрактýра, -и θ. είδος γοτθικής γραφής.
 фракционер, -а α., -ка, -и θ. φραξιονι-
 στής, -τρια.
 фракционирование, -я ουδ. (χημ.) διαχώρηση.
 фракционировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ.
 (χημ.) διαχωρίζω. || -ся διαχωρίζομαι.
 фракционность, -и θ. ύπαρξη φράξιας.
 фракционный επ. φραξιονιστικός. -ая борь-
 ба φραξιονιστική πάλη.
 *фракция¹, -и θ. η φράξια· парламeнтская -
 κοινοβουλευτική φράξια· партiйная - κομμα-
 τική φράξια. || (παλ.) ομάδα (κοινών συμφε-
 ρόντων και δραστηριοτήτων).
 *фракция², -и θ. διαχωρισμένη ύλη (ουσία).
 *фрамýга, -и θ. βλ. фóрточка.
 франк¹, -а α. ο Φράγκος.
 франк², -а α. το φράγκο (νομισματική μονά-
 δα).
 франкiрование, -я ουδ. προπληρωμή των τα-
 χυδρομικών τελών.
 *франкiровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. προ-
 πληρώνω τα ταχυδρομικά τέλη. || -ся προπλη-
 ρώνομαι (για ταχυδρομικά τέλη).
 франкировка, -и θ. βλ. франкiрование.
 *франкмасóн, -а α. βλ. масóн.
 франкмасóнский επ. βλ. масóнский.
 франкмасóнство, -а ουδ. βλ. масóнство.
 франковый επ. αξίας ενός φράγκου.
 франкский επ. φράγκικος, των Φράγκων.
 *франт -а α., -iча, -и θ. κομψός, -ή, κο-
 μέτης, -α· κομφοντυμένος, -η.
 *франтирёр, -а α. γάλλος παρτιζάνος, ελεύ-
 θερος σκοπευτής.
 фронтiть, -нчý, -нтiшь ρ.δ. ντύνομαι κομ-
 ψά, στην τρίχα.
 фронтóватость, -и θ. κομψότητα ντυσίμα-
 τος, ευπρεπές ντύσιμο.
 фронтóватый επ., βρ: -ват, -а, -ο κομ-
 ψευόμενος, ντιστεγμένος.
 фронтóвскóй επ. κομψός. - костюм κομψό
 κοστούμι.
 фронтóвствó, -á ουδ. κομψότητα ντυσίματος.
 фрaнцýженка, -и θ. Γαλλίδα.
 фрaнцýз, -а α. Γάλλος.
 фрaнцýзский επ. γαλλικός.
 фрaппировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. κατα-
 πλήττω, εκπλήττω, ξαφνιάζω, κεραινοβολώ.
 *фрaтрия, -и θ. φρατρία, φράτρα, φυλή, γέ-
 νος.
 *фрaу áκλ. θ. κυρία, δέσποινα (τιμητική

προσγορία παντρεμένης γυναίκας).

***фракт**, -α α. 1 τα ναύλα, 2 το φορτίο.

фрахование, -я ουδ. ναύλωση.

фрахователь, -я α. ναυλωτής.

фраховать, -түю, -түешь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **фрахованный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.μ.

(ναυτ.) ναυλώνω. || -ся ναυλώνομαι.

фраховка, -и θ. ναύλωση.

фраховщик, -а α. (ναυτ.) ναυλωτής.

фраховный επ. (ναυτ.) ναυλωτικός. ~ **договор** το ναυλωτικό, το ναυλωτήριο, το ναυλοσύμφωνο.

фрачник, -а α. (παλ.) φρακοφόρος, φρακοντυμένος.

фрачный επ. 1 του φράκου. -ая **пуговица** το κουμπί του φράκου. 2 φρακοφορεμένος, φρακοντυμένος. 3 ουσ. βλ. **фрачник**. || εκφρ. -ая **пара** κοστούμι απο φράκο και παντελόνι.

***фрегат**, -а α. μονόκροτο, φρεγάτα. || **ка-тarráκτης** (θαλασσοπούλι).

фрегатный επ. της φρεγάτας.

***фрез** επ. άκλ. χρώμα χαμοκερασί, φραουλί.

***фреза**, -ы θ. η φρέζα (εργατομηχανή).

фрезерный επ. της φρέζας.

фрезер, -а α. βλ. **фреза**.

фрезероvальный επ. της φρέζας.

фрезерование, -я ουδ. επεξεργασία με φρέζα.

фрезеровать, -рүү, -рүешь, παθ. μτχ. παρλθ.

χρ. **фрезерованный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.κ.

σ. επεξεργάζω με φρέζα. || -ся επεξεργάζομαι με φρέζα.

фрезеровка, -и θ. βλ. **фрезерование**.

фрезеровочный επ. της φρέζας.

фрезеровщик, -а α., -ца, -ы θ. φρεζαδό-

ρος, -α.

фрейдизм, -а α. φρούδισμός.

***фрэйлейн** θ. άκλ. δεσποινίδα, δεσποσύνη.

***фрэйлина**, -ы θ. αυλική δεσποινίδα.

френолог, -а α. φρενολόγος.

френологический επ. φρενολογικός.

***френология**, -и θ. φρενολογία.

френч, -а α. χιτώνιο, αμπέχονο.

***фреска**, -и θ. νωπογραφία, φρέσκο.

фресковый επ. νωπογραφικός.

***фри** επ. άκλ. (μαγειρ.) τηγανητός.

фривольничать ρ.δ. φέρνομαι αναξιοπρεπώς, ελαφρόμυαλα, επιπόλαια.

фривольно επίρ. αναξιοπρεπώς, ελαφρόμυαλα, μικροπρεπώς, επιπόλαια.

фривольность, -и θ. αναξιοπρέπεια, μικροπρέπεια, επιπολαιότητα.

***фривольный** επ., βρ: -лен, -льна, -льно α-ναξιοπρεπής, μικροπρεπής. ελαφρόμυαλος, επιπόλαιος.

***фриз**, -а α. ζω(ο)φόρος. διάζωμα. φρίζα.

***фриз**, -а α. ύφασμα χοντρό και βοστρυχωτό.

фризовый επ. απο βοστρυχωτό ύφασμα.

***фризура**, -ы θ. (παλ.) φριζούρα, κόμμωση βοστρυχωτή.

***фрикаделька**, -и θ. γιουβαρλάκι.

***фрикасé** ουδ. άκλ. το φρικασέ (φαγητό).

***фрикатиvный** επ. βλ. шелевóй (2 σημ.).

***фрикцион**, -а α. (τεχ.) συμπλέκτης.

фрикционный επ. συμπλεκτικός.

***фригюр**, -а α. λίπος μαγειρικής, τηγανί-σματος.

***фриштык**, -а α. (παλ.) πρόγευμα.

фриштыкать ρ.δ. (παλ.) προγευματίζω.

***фрoнда**, -ы θ. 1 κίνημα αστών και ευγενών κατά της απολυταρχίας τον 17^ο αιώνα. 2 μτφ. (γραπ. λόγος). αντιπολίτευση.

***фрондёр**, -а α. 1 οπαδός του κινήματος κατά της απολυταρχίας. 2 μτφ. (γραπ. λόγος). αντιπολιτευτής, επικριτής, κατήγορος.

фрондёрство, -а ουδ. επικριση, κατάκριση. || αγανάκτηση.

фрондировать, -рүү, -рүешь ρ.δ. (γραπ. λόγος). αντιτείνω, αντικρίνω, επικρίνω με πείμα.

***фронт**, -а, γεν. πλθ. -ов α. 1 (στρατ.) ζυγός παράταξης. **внстроить команду на** - συντάσσω το τμήμα κατά παράταξη (επι ζυγών). **пройти перед** -ом περνώ μπροστά απο την παράταξη. 2 (στρατ.) μέτωπο. **линия** -а η γραμμή του μετώπου. **наступлениé по всемүү** -у επιθεση σ' όλο το μέτωπο. **командующий** -ом ο διοικητής του μετώπου. 3 μτφ. αντιπαράθεση, αντιπαράταξη. **народный** ~ λαϊκό μέτωπο. **идеологический** - ιδεολογικό μέτωπο. 4 μτφ. τομέας, σφαίρα. **трудоvой** -, - работы το μέτωπο της δουλειάς. 5 πλθ. **фронты**, -ов δια-

χωριστικές ατμοσφαιρικές ζώνες. 6 μπροστινή (μετωπική) πλευρά. ~ **котла** το μπροστινό μέρος του λέβητα. || εκφρ. **борьба на два** -а διμέτωπος αγώνας. **переменять** ~ κάνω μεταλλαγή. **стать (внтянуться) во** - παίρνω στάση προσοχής, στέκομαι κόκκαλο, κλαρίνο.

фронтально επίρ. μετωπικά, κατά μέτωπο.

фронтальность, -и θ. μετωπικότητα, η στάση κατά μέτωπο.

фронтальный επ. 1 μετωπικός. -ая **атака** η κατά μέτωπο επίθεση. ~ **огонь** τα μετωπικά πυρά. 2 ομαδικός. καθολικός, σύμπας.

***фронтиспис**, -а α. 1 (арχт.) πρόσοψη οικοδομής. 2 προμετωπίδα βιβλίου (σχέδιο).

фронтoвик, -а α. 1 πολεμιστής μετώπου. **старый** - παλαιάμαχος. 2 στρατιωτικός.

фронтoвóй επ. 1 του μετώπου. απο το μέτωπο. -ая **дорога** δρόμος μετώπου. ~ **солдат** ο στρατιώτης του μετώπου. ~ **привёт** χαιρετισμός απο το μέτωπο. || στρατιωτικός. 2 μετω-

ιός, κατά μέτωπο· -АЯ АТΑΚΑ μετωπική επι-
μη. || μπροστινός· -АЯ ДΟΣΚΑ μπροστινή σα-
ια (της πρόσοψης).

ΦΡΟΝΤΟΝ, -Α α. (αρχτ.) το αέτωμα.

ΦΡΟΝΤΟΝΝΥЙ επ. του αετώματος· -ОЕ УКРАШЕ-
: ο στολισμός του αετώματος.

ΦΡУ θ. άκλ. κυρία, δέσποινα (τιμητική προ-
νηση παντρεμένης γυναίκας).

ΦΡУКТ, -Α α. 1 φρούτο, οπώρα. 2 (απλ.) ο-
ριό, υπάνθρωπος, υποκείμενο, μούτσουνο.

ΦΡУКТОВЫЙ επ. οπωρικός, του φρούτου· ~ СЕ-
Γ εποχή των φρούτων· ~ СОК χυμός φρούτων·
: КОНСЕРВЫ κονσέρβες φρούτων. || καρποφό-
· -НЕ ДЕРЕВЬЯ καρποφόρα δέντρα.

ΦΡУКТОВА, -И θ. οπωροζάχαρο, φρουκτόζη.

ΦРУНТ, -Α α. (παλ.) βλ. ФРОНТ (1 σημ.).

ΦΡЯ, -И θ. απλ. (περιφρ.) σπουδαίο πρόσω-

ΦΡΑЖСКИЙ επ. (παλ.)· αλλοδαπός, ξένος, ξω-
ίτικος.

ΦΙЗИАТΡ, -Α α. φθισίατρος.

ΦΙЗИАТРИЧЕСКИЙ επ. φθισιατρικός.

ΦΙЗИАТРИЦА, -И θ. φθισιατρία.

ΦΟΡ, -Α α. το φθόριο.

ΦΟΡΙСТНУЙ επ. φθοριούχος· ~ АЗОТ φθοριού-
άζωτο.

ΦУ επιφ. φτου! ~! как вам не стыдно!
ου! πως δεν ντρέπεστε! || ουφ! ~ какая
ιά! ουφ τι ζέστα! || εκφρ. ΦУ-ТЫ κ. ΦУ-ТЫ,
·ТЫ (για θαυμασμό, αγανάκτηση, ερεθισμό κ.
ωνία)· αχ!

ΦУГА, -И θ. η φούγκα, είδος μουσικής.

ΦУГАНОК, -НКА, α. πλάνη μεγάλη (εργαλείο).

ΦУГАС, -Α α. (στρατ.) υπονομευμένο μέρος·
νομη μίνα.

ΦУГАСКА, -И θ. 1 βλ. ΦУГАС. 2 εκρηκτική
ιβα ή εκρηκτικό βλήμα.

ΦУГАСНЫЙ επ. εκρηκτικός· -АЯ БÓМБА εκρη-
κή βόμβα.

ΦУГАТО ουδ. άκλ. (μουσ.) μέρος σονάτας ή
ιφωνίας.

ΦУГОВАЛЬНЫЙ επ. του πλανίσματος· ~ СТАНОК
ατομηχανή πλανίσματος.

ΦУГОВАНИЕ, -Я ουδ. το πλάνισμα.

ΦУГОВАТЬ, -ГУЮ, -ГУЕШЬ, παθ. μτχ. παρθ.

ΦУГОВАННЫЙ, βρ: -ВАН, -А, -О ρ.δ. μ.
νίζω με μεγάλη πλάνη. || ευθειάζω· ~ ПИЛЮ
ειάζω τα δόντια του πριονιού. || ~СЯ πλα-
ισμαί.

ΦУГОВКА, -И θ. 1 βλ. ΦУГОВАНИЕ. 2 μηχανή
κνίσματος.

ΦУГОВОВНЫЙ επ. βλ. ΦУГОВАЛЬНЫЙ.

ΦУГОВЫЙ επ. της φούγκας.

ΦУЖЕР, -Α α. φηλό ποτήρι.

ΦУЗЕЯ, -И θ. (παλ.) είδος γκρα (όπλου).

ΦУЗИЛЕР, -Α α. (παλ.) στρατιώτης οπλισμέ-

νος με γκρα.

ΦУЙ επιφ. (παλ.) βλ. ФУ.

ΦУК' επιφ. με σημ. κατηγ. κάνω (προφέρω)
φριτ ή χρακ. || φυσώ· πιτσιλίζω.

ΦУК², -Α α. κ. ФУКА, -И θ. αιχμαλωτιζόμενο
πούλι στο παιγνίδι „ντάμα“!

ΦУКАТЬ ρ.δ. βλ. ФУКНУТЬ.

ΦУКНУТЬ ρ.σ.1 κάνω (προφέρω) φτου. 2 φυ-
σώ· πιτσιλίζω. 3 ρουθουνίζω. 4 (απλ.) διώ-
χνω κακήν κακώς, ξεκουμπίζω. 5 κατασπαταλώ,
εξανεμιζώ· ОН -УЛ ВСЕ ДЕНЬГИ αυτός εξανέμι-
σε όλα τα χρήματα.

*ФУКС, -Α α. τυχαία πετυχημένο χτύπημα της
μπίλας μπιλιάρδου. || (παλ.) το τυχαίο, το
τυχερό.

ФУКСИН, -Α α. κόκκινη χρωστική ουσία.

ФУКСИЯ, -И θ. η φουξιά (κοσμητικό φυτό).

*ФУЛÉ ουδ. άκλ. είδος μάλλινου υφάσματος
για πανωφόρι.

*ФУЛЬГУРИТ, -Α α. κεραυνίτης, κεραύνιος σω-
λήνας.

*ФУЛЯР, -Α α. 1 φουλάριο (ύφασμα). 2 κεφα-
λομάντηλο απο φουλάριο.

ФУЛЯРОВЫЙ επ. απο φουλάριο· -ОЕ ПЛАТЬЕ φό-
ρεμα απο φουλάριο.

*ФУМИГАЦИЯ, -И θ. κάπνισμα των φυτών (για
απολύμανση).

*ФУНДАМЕНТ, -Α α. 1 θεμέλιο, θέμελο· ЗАЛО-
ЖИТЬ ~ θέτω (βάζω, ρίχνω) το θεμέλιο· КА-
МЕННЫЙ ~ πέτρινο θεμέλιο· БЕТОННЫЙ ~ τσιμε-
ντένιο θεμέλιο. 2 μτφ. βάση· НАУЧНЫЙ ~ θε-
μέλιο της επιστήμης.

ФУНДАМЕНТАЛЬНОСТЬ, -И θ. το θεμελιώδες, ο
θεμελιώδης χαρακτήρας.

ФУНДАМЕНТАЛЬНЫЙ επ., βρ: ~ЛЕН, ~ЛНА, -О.
1 στέρεος, γερός· -АЯ ПОСТРОЙКА στέρεα οι-
κόδομη. || μτφ. θεμελιώδης, ριζικός, βαθύς·
~НЕ ЗНАНИЯ θεμελιώδεις γνώσεις. || μεγάλος,
σημαντικός· -АЯ ДÓЗА μεγάλη δόση· ~ УЖИН
μεγάλο δείπνο. 2 βασιικός, κύριος· κεντρικός.

ФУНДАМЕНТНЫЙ επ. θεμελιακός, θεμέλιος· -АЯ
ПЛИТА ο θεμέλιος λίθος.

Фундированный επ. απο μтχ. βλ. ОСНОВАН-
НЫЙ.

Фундировать(ся) ρ.δ. βλ. ОСНОВАТЬ(СЯ).

*ФУНДУК, -А α. 1 κόρυλλος, αβελανία (επιστ.),
λεπτοκαρυά, λεφτοκαριά, φουντουκιά. 2 λε-
φτοκάρι, φουντούκι.

*ФУНИКУЛЕР, -Α α. σιδηρόδρομος συρόμενος
με καλώδιο.

ФУНКЦИОНАЛЬНЫЙ επ. λειτουργιακός, της λει-
τουργίας· της συνάρτησης· -АЯ СИСТЕМА λει-
τουργιακό σύστημα.

Функционирование, -Я ουδ. λειτουργία.

Функционировать, -РУЮ, -РУЕШЬ ρ.δ. λει-
τουργώ· δουλεύω· δρω. || εκτελώ, υποχρέωση,

χρέος, καθήκιο ή ρόλο.

***φύνκция**, -и θ. 1 (γραμ. λόγος)· λειτουργία· φαινόμενο· ~ **сликной железі** η λειτουργία του σιαλογόνου αδένου. 2 (μαθ.) η συνάρτηση· **тригонометрические ~и** τριγωνομετρικές συναρτήσεις. 3 μτφ. υποχρέωση, χρέος, καθήκον· **служебные ~и** υπηρεσιακά καθήκοντα· **исполнять свои ~ю** в обществе εκτελώ τις υποχρεώσεις μου στην κοινωνία. 4 σημασία, προορισμός, ρόλος· ~ **родительного падежа** η σημασία της γενικής πτώσης (στη γραμματική)· ~ **денег** ο ρόλος των χρημάτων. || εκφρ. **выступать в ~и** εμφανίζομαι με την ιδιότητα κάποιου.

фунт¹, -а α. 1 (παλ.) φούντι, φουντ (μέτρο βάρους (409,5 γραμμάρια). || λίτρα (μερικών χωρών). 2 (παλ.) μονάδα μέτρησης πίεσης ατμού ή αερίων.

***фунт²**, -а α. ~ **стерлингов** η αγγλική στερεοστερλίνα.

фунтик, -а α. (υποκορ. της λ. **фунт¹**) φουντάκι. || χαρτοσακκούλα σχήματος χωνιού.

фунтовик, -а α. σταθμό βάρους ενός φουντιού.

фунтовой επ. 1 βάρους ενός φουντιού. 2 κατὰ φούντια (χοντριά).

***фура**, -ы θ. μεγάλο φορτηγό αυτοκίνητο, ταξίκα. || βλ. **фургон**.

***фураж**, -а α. ζωοτροφίες, χορτονομή.

фуражечный επ. του καπέλου· ~ **козырёк** ο γείσος του καπέλου.

фуражирование, -я ουδ. (παλ.) προμήθεια ή επίταξη ζωοτροφιών.

фуражировать, -рую, -руешь ρ.δ. (παλ.)· προμηθεύομαι ή επιτάσσω ζωοτροφίες.

фуражировка, -и θ. βλ. **фуражирование**.

***фуражка**, -и θ. ~и καπέλο, πλήκιο· ~ **школьника** το μαθητικό καπέλο· **солдатская** ~ στρατιωτικό πλήκιο.

фуражный επ. ζωοτροφικός, των ζωοτροφιών· ~ **фонд** κονδύλιο ζωοτροφιών· ~οε **зерно** δημητριακά σαν ζωοτροφή. || εκφρ. ~ая **корова** γαλακτοφόρα αγελάδα.

***фургон**, -а α. φορτηγό αμάξι. || κάλυμμα αμαξιού.

фургонный επ. του αμαξιού. || του καλύμματος αμαξιού.

фургонщик, -а α. αμαξάς.

***фурия**, -и θ. 1 (μυθ.) η Ερινύα. 2 στρίγγλα· μέγαιρα.

***фурма**, -ы θ. αυλός εμφύσησης.

***фурман**, -а α. (παλ.) ιδιοκτήτης φορτηγού αμαξιού.

фурманка, -и θ. (διαρκ.) αμαξάκι.

фурменный επ. (τεχ.) του αυλού εμφύσησης.

***фурнитюра**, -ы θ. βοηθητικά μέσα ή εξαρτή-

ματα, τα απαραίτητα, τα παρελκόμενα.

фурнитурный επ. προμηθευτικός σε υλικά εξαρτήματα κ.τ.τ.

***фурор**, -а α. (γραμ. λόγος) κρότος, πάταγος (για επιτυχία)· **производить** ~ κάνω κρότο (μεγάλη εντύπωση)· **вызвать** ~ προκαλώ πάταγο.

фурункул, -а α. δοθιήνας, καλόγερος, βύζουνας, βυζούνι, καρούμπαλο.

***фурункулез**, -а α. (ιατρ.) δοθιήνωση.

фурункулезный επ. δοθιηνωτικός.

***фурфурол**, -а α. η φουρφουρόλη.

фурчанье, -я ουδ. γουργούρισμα.

фурчать ~чү, ~чшь ρ.δ. (απλ.) γουργουρίζω.

***фурштат**, -а α. (στρατ.) εφοδιοπομπή.

фурштатский επ. (παλ.) της εφοδιοπομπής· ~

офицер αξιωματικός εφοδιοπομπής.

фурьеризм, -а α. φουριερισμός (ουτοπιστική διδασκαλία του Φουριέ).

фурьерист, -а α. φουριερίστας, οπαδός του φουριερισμού.

***фут**, -а, γεν. πλθ. ~ов α. το πόδι, ο πους, μονάδα μήκους (30,5 μ.)· **длиной в два** ~а μήκους δυο ποδιών. || μέτρο τέτοιου μήκους.

***футбол**, -а α. ποδόσφαιρο.

футболист, -а α. ποδοσφαιριστής.

футболка, -и θ. ποδοσφαιρική φανέλα.

футбольный επ. ποδοσφαιρικός· ~ **матч** ποδοσφαιρική συνάντηση· ~ **мяч** η ποδόσφαιρα· ~ая **команда** ποδοσφαιρική ομάδα· ~οе **поле** ποδοσφαιρικό γήπεδο.

***футер**, -а α. (τεχ.) βλ. **футеровка**.

футерование, -я ουδ. βλ. **футеровка**.

футеровать, ~рю, ~руешь, καθ. μτχ. παρλθ. χρ. **футерованный**, επ., βρ: ~ван, ~а, ~ο ρ.δ.μ. (τεχ.) επενδύω εσωτερικά. || ~ся επενδύομαι.

футеровка, -и θ. (τεχ.). 1 επένδυση εσωτερική. 2 υλικό επένδυσης.

футеровочный επ. επενδυτικός.

***футляр**, -а α. θήκη· ~ **очки** θήκη για τα ματογυάλια. || εκφρ. **человек в футляре** άνθρωπος κλειστός, κλεισμένος στο καβούκι του, φοβητσίαρης.

футлярчик, -а α. θηκάρι.

фүтовий επ. του ποδιού (μέτρου μήκους).

***фүтор**, -а α. προσθήκη, επίθεμα.

***фүтуризм**, -а α. φουτουρισμός.

фүтурист, -а α., ~ка ~и θ. φουτουριστής, ~ίστρια.

фүтуристический επ. φουτουριστικός.

фүтуристский επ. φουτουριστικός.

***фүтшток**, -а α. (ναυτ.) κοντάρι με υποδιαιρέσεις.

фү-ты βλ. **фү**.

фүфаечный επ. της φανέλας ή της φουφαίκας.

φυψάικα, -и θ. 1 εσωτερική πλεκτή φανέλα.

2 φουφάικα, είδος επενδύτη.

φυψύ στις εκφράσεις: **НА** - αβάσιμα, επιπόλαια, ελαφρόμυαλα, όπως-όπως· **ПОДНЯТЬ НА** - εξαπατώ, ξεγελώ· **ПОЙΤΙ** ή **СОЙΤΙ НА** - χάνομαι, εξαφανίζομαι για πάντα· ναυαγώ.

φυψύρα, -и κ. **φυψύρια**, -и 1 α. κ. θ. (παλ.) ιδιότροπος, -η, ανάποδος, -η, δύστροπος, -η· φηλοπερήφανος. 2 γυναίκα κομφευόμενη, κοκέτα.

φυψύριτς, -рюсь, -ришься ρ.δ. 1 (παλ.) θυμώνω, αφώνω, κακιάνω· πεισματώνω, γινατώνω. 2 (απλ.) βλ. **ΦΡΑΝΤΙΤ**. 3 ξιπάζομαι, παίρομαι, κομπάζω.

φυψύρια βλ. **φυψύρα**.

***φυψχтель**, -я, γεν. πλθ. -ей α. (παλ.) η κοφτερή πλευρά οργάνου. || πλευρικό χτύπημα με το σπαθί.

ψύρканье, -я ουδ. ρουθουνίσμα, φριμάσμα.

ψύρкать ρ.δ. 1 ρουθουνίζω, ρωθωνίζω, μουθουνίζω, μουσουνίζω· (για άλογο) φριμάσσομαι, φρυάσσω, φριμάζω, φρουμάζω. 2 ξεσπώ σε γέλια. 3 (για ατμούς, αέρια)· εκφυσώ, ξεφυσώ με θόρυβο. 4 μτφ. μουρμουρίζω, μεμφιμοιρώ· γκρινιαζώ.

ψύркнуть ρ.σ. βλ. **ψύркать**.

ψύрканье, -я ουδ. βλ. **ψύрканье**.

ψύрчат, -чү, -чүшь ρ.δ. (απλ.) βλ. **ψύркать**.

ψю κ. **ψью** επιφ. ηχομιμητικό: **ψю-ψю**, **ψю-ψю** φιτ-φιτ. || (για απρόοπτο, θαυμασμό ή κίνδυνο: φφφ...)

***ψυзелаж**, -а α. άτρακτος αεροπλάνου.

ψυзелажный επ. της άτρακτου του αεροσκάφους.

ψойть κ. **ψюсть** επιφ. (για εξαφάνιση, χάσιμο) φουτ, φιτ, φφφ... **У МЕНЯ НЕТ ДЕНЕГ**, -! εγώ δεν έχω χρήματα, έγιναν φουτ (καπνός).

X

χα¹ ουδ. άκλ., ονομασία του γράμματος X.

χα² επιφ. (για διαφωνία, αγανάκτηση ή ειρωνία) χα!

***χαбанέρα**, -и θ. χαμπανιέρα, λαϊκός κουβανέζικος χορός καθώς και η μουσική του.

***хабар**, -а α. κ. **хабара**, -и θ. (παλ.) βλ. **взятка**.

***хавбек**, -а α. (παλ.) το χαφ, ποδοσφαιριστής άμυνας.

***халки** ουδ. άκλ. χατζής (μουσουλ. τίτλος).

халживать, -вал, -ла, -ло ρ.δ. βλ. **ХОДЯТЬ** (2, 3 σημ.).

хаз, -а α. (παλ.) ωραία παρυφή υφάσματος.

хазовый επ. της ωραίας παρυφής υφάσματος.

хай, **хая** α. (απλ.) θόρυβος, φασαρία.

хайло, -а, πλθ. **хайла** ουδ. το στόμιο εξαγωγής της ρωσικής θερμάστρας. || οπή, διόδος, πέρασμα. || (απλ.) στόμα, μπούκα.

***хаки** 1 επ. άκλ. γκριζοπράσινος. 2 ουδ. άκλ. ύφασμα γκριζοπράσινο.

***хала**, -и θ. φωμί επίμηκες και στριμμένο.

***халат**, -а α. 1 επενδύτης μακρύς. 2 μπλούζα· **ДОКТОРСКИЙ** - η μπλούζα του γιατρού· **РАБОЧИЙ** - η εργατική μπλούζα· **РАЗВЕДЧИКИ В БЕЛЫХ** -αх· ανιχνευτές με άσπρες μπλούζες

халатик, -а α. μικρός επενδύτης. || βλ. **халат**.

халатность, -и θ. χαλαρότητα, αδιαφορία, παραμέληση, ασυνειδησία (στην εκτέλεση καθηκόντων).

халатный επ. βρ: -тен, -тна, -тно. 1 του επενδύτη. 2 της μπλούζας. || για επενδύτη ή για μπλούζα. 3 χαλαρός, αδιάφορος, πλημμελής, ασυνειδητος.

***халва**, -ы θ. ο χαλβάς.

халвичный επ. του χαλβά· -ое производство η παραγωγή χαλβά.

халвовый επ. του χαλβά.

халда, -и θ. (απλ.) γυναίκα αυθάδης. || (υβρ.) αυθάδης.

+ **халдей**, -я α. Χαλδαίος. || (περιω. κ.υβρ.) άνθρωπος τιποτένιος.

халдейский επ. του Χαλδαίου· -ое государство το κράτος των Χαλδαίων.

***халиф**, -а α. (παλ.) χαλίφης (μουσουλ. τίτλος). || εκφρ. - НА ЧАС (ειρν.) χαλίφης για μια ώρα (λιγόχρονη απόλαυση μεγαλείων).

халифат, -а α. το χαλιφάτο (αξίωμα, εξουσία και το κράτος του χαλίφη).

халифский επ. χαλίφικος, του χαλίφη.

халтура, -и θ. 1 πάρεργη ασχολία ή εργασία· τα χρήματα απο τέτοια εργασία ή ασχολία. 2 εργασία τσαπατσούλικη, άτσαλη· κακοτεχνία. || πράγμα άτσαλο, τσαπατσούλικο.

халтурить ρ.δ. 1 εργάζομαι πάρεργα. 2 δουλεύω τσαπατσούλικά, άτσαλα, ασυνειδήτα.

халтурный επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 πάρεργος· - **РАБОЧИЙ** πάρεργος εργάτης. 2 τσαπατσούλης, άτσαλος· κακοφτιαγμένος.

халтурщик, -а α., -ца, и θ. τσαπατσού-

λης, -α, άτσαλος, -η, ατάσθαλος, -η.
χαλύπα, -η θ. χαμόσπιτο, χαμόγειο.
*χαλιεδόν, -α α. χαλκηδόνιος (ορυκτό).
χαλιεδόновнѣй επ. του χαλκηδόνιου.
хам, -α α., -κα, -и θ. 1 (περιφρ.) άνθρωπος των κατώτατων κοινωνικών στρωμάτων (από το όνομα του δευτερότοκου γιου του Νώε). 2 άνθρωπος αυθάδης, θρασύς· αγροίκος.
*хамелеόν, -α α. 1 χαμαιλέοντας. 2 μτφ. άνθρωπος των περιστάσεων (προσαρμοζόμενος στις εκάστοτε συνθήκες).
хаміть, -млѣ, -мишь ρ.δ. (απλ.) φέρνομαι άγαρμπα και με αυθάδεια.
хамов, -а, -о επ: -о отродье ή племѣ έκτρωμα, τέρας, φυλή του διαβόλου.
хамоватнѣй επ., βρ: -ват, -а, -о αυθάδης, θρασύς, απότομος, αγροίκος.
хамсѣ, -ѣ θ. χαμψί, είδος μικρής αφύης.
хамскій επ. 1 λαϊκός, κατωτέρου κοινωνικού στρώματος. 2 αυθάδης, θρασύς, απότομος, αγροίκος.
хамсѡвнѣй επ. του χαμψιού.
хамство, -а ουδ. 1 (παλ.) αυθάδεια, θρασύτητα, χοντροκοπία, ανάγλυφη συμπεριφορά. 2 (αθρσ.) ο λαοτζίκος, οι κατώτεροι κοινωνικά άνθρωποι.
хамсьѣ, -ѣ ουδ. (αθρσ.) βλ. хам.
*хан, -а α. хан, χάνης, χάνος· ηγεμόνας.
*хандра, -ѣ θ. (απο το ελληνικό υποχοντρία) μελαγχολία, σπλην, ζόφος ψυχής: впасть в -ѣ πέφτω σε μελαγχολία.
хандритъ, -рѣ, -ришь ρ.δ. μελαγχολώ.
ханжа, -ѣ, γεν. πλθ. -ѣй α. κ. θ. υποκριτής, ιησουίτης, φαρисαίος.
ханжа?, -ѣ θ. (παλ.) βλ. ханшин.
ханжескій κ. ханжескоѣй επ. υποκριτικός, ιησουητικός φαρισαϊκός.
ханжество, -а κ. -а ουδ. υποκρισία, ιησουητισμός, φαρισαϊσμός, ταρτουφισμός.
ханжитъ, -жѣ, -жишь ρ.δ. υποκρίνομαι, προσποιούμαι.
ханскій επ. του χάνου· -ое войско ο στρατός του χάνου.
ханство, -а ουδ. 1 το αξίωμα του χάνου. 2 το χανάτο (κράτος του χάνου).
ханша, -и θ. η σύζυγος του χάνου.
ханшин, -а α. (παλ.) βότκα κινέζικη.
*хаос, -а α. 1 (хаос) το χάος (η χαώδης κατάσταση του σύμπαντος πριν τη δημιουργία του). 2 (хаос) αταξία, ακαταστασία.
хаотическій επ. χαώδης.
хаотичность, -и θ. το χαώδες, χαώδης χαρακτήρας.
хаотичнѣй επ., βρ: -чен, -чна, -чно χαώδης.
хап επιφ. хап (πιάσιμο, άρπασμα).

хапанцы, -ев πλθ. (παλ.) δωροδοκήματα.
хапать ρ.δ. βλ. ханнуть.
ханнуть, -ну, -нешь ρ.σ. αρπάζω, πιάνω βίαια, κάνω хап. || παίρνω, ιδιοποιούμαι, βουτώ.
хапуга, -и α.κ.θ. (απλ.) άρπαγας· βουτηχτής· - по природе άρπαγας απο τη φύση.
хапун, -а α. (απλ.) βλ. запуга.
*харакѣри ουδ. άκλ. χαρακίρι.
*характер, -а α. 1 χαρακτήρας· мягкѣй - μαλακός χαρακτήρας· крутоѣ - απότομος χαρακτήρας· угрюмнѣй - σκυθρωπός χαρακτήρας· неуживчивнѣй - δύστροπος χαρακτήρας· сильнѣй - ισχυρός χαρακτήρας· тверднѣй - σταθερός χαρακτήρας· не сойтѣсь -ами δεν ταιριάζουν οι χαρακτήρες μας· два противоположные -а δυο αντίθετοι χαρακτήρες· тяжѣлнѣй - βαρύς χαρακτήρας· дурноѣ - κακός χαρακτήρας, παλιοχакτήρας. || ισχυρή θέληση· человек с -ом άνθρωπος με ισχυρό χαρακτήρα· человек без -а άνθρωπος άβουλος. 2 μορφή, όψη· ιδιότητα, φύση· - почвѣ η φύση του εδάφους· местность менѣет характер η τοποθεσία αλλάζει όψη· в -е чьем είναι το φυσικό του.
характерец, -рца α. βαρύς, δύστροπος χαρακτήρας.
характеризовѣать, -зѣу, -зѣешь, παθ. μτφ. παρλθ. χρ. характеризѡванный, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.μ. 1 χαρακτηρίζω, περιγράφω, εκθέτω αναλυτικά· докладчик правильно -эл положение ο εισηγητής σωστά περιέγραφε την κατάσταση. 2 δίνω το χαρακτηριστικό γνώρισμα· это постоупок ярко его -зѣет αυτή η πράξη τον χαρακτηρίζει καθαρά. || -ся χαρακτηρίζομαι.
характерѣстика, -и θ. 1 χαρακτηρισμός· περιγραφή· - действующих лиц χαρακτηρισμός των δρώντων προσώπων (λογοτεχνικού έργου). 2 επίσημη έκθεση του ποιού (κάποιου)· - с места работы έκθεση του ποιού απο τον τόπο της δουλειάς (την επιχείρηση). 3 γραφική παράσταση. || τα χαρακτηριστικά.
характерѣстическій επ. βλ. характернѣй (1 σημ.).
характерѣстичность, -и θ. χαρακτηριστικότητα.
характерѣстичнѣй επ. βλ. характернѣй (1 σημ.).
характѣрно 1 επιρ. χαρακτηριστικά. 2 ως κατηγ. είναι χαρακτηριστικό.
характѣрнѣй επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 (характѣрнѣй)· χαρακτηριστικός· διακριτικός, ξεχωριστός· ιδιάζων· - примѣр χαρακτηριστικό παράδειγμα· -ая черта χαρακτηριστικό γνώρισμα. 2 (характѣрнѣй)· ισχυρού χαρακτήρα, ισχυρής βούλησης· человек он был -ο άνθρωπος αυτός ήταν ισχυρού χαρακτήρα.
харатѣлнѣй επ. (παλ.) αρχαίου χειρόγραφου.

***харатъя**, -й θ. (παλ.) βλ. хАРТИЯ (1 σημ.).
Харіода, -ы θ: **быть** (находиться) **между** **Сцільой** и -ой είμαι, βρίσκομαι ανάμεσα απο τη Σκύλλα και τη Χάρυβδη.
хармус, -а α. είδος σολομού (γλυκού νερού).
харканье, -я ουδ. απόχρεμψη, αποφλεγματισμός.
харкать ρ.δ. αποχρέμπτομαι, αποφλεγματίζω.
харкнуть ρ.σ. βλ. хАРКАТЬ.
***хАРТИЯ**, -и θ. 1 αρχαίο χειρόγραφο, γραφτό. 2 ο χάρτης (καταστατικό).
харч βλ. харчѣ.
харчевенный επ. (απλ.) της ταβέρνας του εστιατορίου.
харчевня, -и θ. (παλ.) ταβέρνα, καπηλειό-εστιατόριο.
харчевой επ. (απλ.) του φαγητού, για φαγητό. -не пришасы οικονομίες για φαγητό. -не деньги χρήματα για φαγητό.
харчѣ, -ѣй πλθ. (ενκ. харч, -а α.) (παλ. κ. απλ.) τροφή φαγητό.
харчиться, -чѣсь, -чѣшься ρ.δ. (παλ. κ. απλ.) τρώω, σιτίζομαι, τρέφομαι.
харчѣ ουδ. άκλ. είδος σούπας των Καυκασίων.
хАРЯ, -и θ. 1 (χυδλ.) μούτρο, μούρη (άσχημη φυσιολογμία). 2 (υβρ.) μούτρο παλιό-μούτρο. что ты молчишь, -! τι δε μιλάς, παλιόμούτρο! 3 (παλ.) προσωπείο, μάσκα.
хАТА, -и θ. χάτα, χωριατόσπιτο. || σπίτι-ί-δριμα. хАТА-читальня σπίτι-αναγνωστήριο. || εκφρ. мой - с краю το σπίτι μου είναι στην άκρη του χωριού (δε με ενδιαφέρει, δε με νοιάζει, εγώ είμαι απο τους παρέξω).
хАтка, -и θ. χωριατοσπιτάκι. || φωλιά του κάστορα.
ха-хА κ. ха-ха-хА (επιφ. γέλιου) ха-ха...
хАхаль, -я α. (απλ.) αγαπητικός, γκόμενος.
хАханьки βλ. хИХАНЬКИ.
хАять, хАю, хАешь ρ.δ.μ. (απλ.) κακολογώ, κατηγορώ μαλώνω.
хвалА, -и θ. 1 έπαινος, παίνεμα, εγκωμίαση. 2 ευφημία.
хвалёбный επ., βρ: -бен, -бна, -бно επαινετικός, εγκωμιαστικός· ευφημος, ευφημιστικός· -ая пёсня υμνωδία· - гимн υμνωδία, υμνολογία.
хвалёние, -я ουδ. έπαινος, παίνεμα, εγκωμιαση, -μός.
хвалённый επ. (ειρν.) παινεμένος, εγκωμιασμένος.
хвалить(ся) ρ.δ. βλ. хвалѣть(ся).
хвалитель, -я α. (παλ.) επαινήτης, εγκωμιαστής, υμνητής.
хвалѣть, хвалю, хвалѣшь παθ. μтх. παρлθ. χρ. хвалённый, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ. 1 βλ. хВАТАТЬ (1 σημ.). 2 παίρνω, αποσπώ· -взятки παίρνω δωροδοκήματα. 3 πίνω, τραβώ, κατεβάζω. 4 υποφέρω, περνώ, δοκιμάζω. 5 επιτρέπω υπερβολές, ακρότητες· απομακρύνομαι πολύ, ξεφεύγω, προχωρώ πιο πέρα. || λέγω κάτι απερίσκεπτα, μου ξεφεύγει (ο λόγος, η κουβέντα). 6 μ. χτυπώ δυνατά. || πέφτω (για σφαίρα, βλήμα κ.τ.τ.). || σπάζω, θραύω· -в дребезги συντρίβω, θρυμματίζω, κάνω συντρίμμα. 7 αποπλήττω, χτυπώ, επιφέρω αποπληξία. || βλάπτω, προξενώ ζημιά (για φυσικά φαινόμενα). морозом -ло расцАду ο πάγος έβλαψε το φυτώ-

κλπ. ρ. ενεργ. φ. 2 βλ. хВАСТАТЬСЯ.

хВАРывАТЬ ρ.δ. βλ. хВОРАТЬ.

хВАСТАТЬ ρ.δ. βλ. παθ. φ. || -ся καυχιέμαι, παινεύομαι, καυχησιολογώ, μεγαλαυχώ· κομπάζω, κομπορημονώ.

хВАСТЛѣВОСТЬ, -и θ. μεγαλαυχία, καυχησιά, καύχηση, κομπορημοσύνη, κομπασμός· φανφαρονισμός.

хВАСТЛѣВНѣЙ επ., βρ: -лѣв, -а, -ο παινεσιάρης, -ρικός, καυχησιάρης, -ρικός, κομπαστικός, φανφαρονιστικός.

хВАСТОВОСТВО, -а ουδ. μεγαλαυχία, καυχησιολογία, καύχηση, κομπασμός, μεγαληγορία, παινεσιά, -φιά, μεγαλορημοσύνη.

хВАСТУН, -а α., -ѣя, -и θ. καυχηματίας, καυχησιολόγος, κομπαστής, κομπορημονας, μεγαλορημονας, μέγαλαυχος, καυχησιάρης, παινεσιάρης.

хВАСТУНѣШКА, -и α.κ.θ. (υποκορ.) βλ. хВАСТУН.

ХВАТ, -а α. άνθρωπος ζωηρός, επιδέξιος, τολμηρός, σθεναρός.

хВАТание, -я ουδ. 1 πιάσιμο βίαιο, άρπαγμα, τσάκωμα. 2 σύλληψη και κράτηση.

хВАТателъннѣЙ επ. αρπακτικός, του πιασίματος· συλληπτικός.

хВАТАТЬ ρ.δ.μ. 1 αρπάζω, πιάνω, τσάκωνω· -кого зА руку, за вѣлосы, за ворот πιάνω κάποιον απο το χέρι, απο τα μαλλιά, απο το γιακά· - на лету πιάνω στον αέρα. || παίρνω· он -ает с землѣ камень и кидает на него αυτός παίρνει απο χάμω πέτρα και τη ρίχνει σ' αυτόν· - что, попАло παίρνω (αρπάζω) ό,τι τύχει. || (για φάρι) τσιμπώ (αρπάζω το δόλωμα). 2 συλλαμβάνω, κάνω συλλήψεις. 3 βλ. хВАТѣТЬ (2 κ. 10 σημ.). || εκφρ. - вѣздух а-дхпнѣω аέρα (με ανοιχτό το στόμα). этого ещѣ не -ло! ακόμα αυτό δεν έφτανε! || -ся 1 αρπάζομαι· πιάνομαι. 2 καταπιάνομαι, καταγίνομαι, επιδίδομαι με ζήλο. 3 συλλαμβάνομαι (απο αστυνομία κ.τ.τ.). 4 επιλαμβάνομαι. || εκφρ. - за ум λογικεύομαι.

хВАТѣТЬ, хвачу, хВАТИшь, παθ. μтх. παρлθ. χρ. хВАЧЕННѣЙ, βρ: -чен, -а, -ο ρ.σ. 1 βλ. хВАТАТЬ (1 σημ.). 2 παίρνω, αποσπώ· -взятки παίρνω δωροδοκήματα. 3 πίνω, τραβώ, κατεβάζω. 4 υποφέρω, περνώ, δοκιμάζω. 5 επιτρέπω υπερβολές, ακρότητες· απομακρύνομαι πολύ, ξεφεύγω, προχωρώ πιο πέρα. || λέγω κάτι απερίσκεπτα, μου ξεφεύγει (ο λόγος, η κουβέντα). 6 μ. χτυπώ δυνατά. || πέφτω (για σφαίρα, βλήμα κ.τ.τ.). || σπάζω, θραύω· -в дребезги συντρίβω, θρυμματίζω, κάνω συντρίμμα. 7 αποπλήττω, χτυπώ, επιφέρω αποπληξία. || βλάπτω, προξενώ ζημιά (για φυσικά φαινόμενα). морозом -ло расцАду ο πάγος έβλαψε το φυτώ-

ριο. || καταπιάνομαι με κάτι, επιδίδομαι ζωηρά, καταγίνομαι. || απότομα ξεκινώ, τρέχω. || φεύγω (πηγαίνω μακριά). 8 εμφανίζομαι ξαφνικά, επιπίπτω, πέφτω (για φυσικά φαινόμενα). 9 απρόσ. φτάνω, επαρκώ. 10 απρόσ. δύναμαι, μπορώ. 11 απρόσ. φτάνει, αρκετά (σταμάτα). || -СЯ 1 θυμούμαι (κάτι που έεχασα). 2 προσκρούω, πέφτω επάνω, χτυπώ. 3 (απλ.) βλ. **ХВАТАТЬСЯ** (1, 2 σημ.).

ХВАТКА, -и θ. πιάσιμο, πάρσιμο, λαβή, τρόπος λήψης. || μτφ. τρόπος ενέργειας, σύλληψης· διαχωγή. || ικανότητα, επιδεξιότητα, επιτηδειότητα· σβελτάδα.

ХВАТКИЙ επ. ικανός στο πιάσιμο, συλληπτήριος. || μτφ. επιδέξιος, επιτήδειος, καπάτσος· πονηρός.

ХВАТСКИЙ επ. (απλ.) ζωηρός, τολμηρός.

ХВАТЬ επιφ. με σημ. κατηγ. 1 χβατ, αρπάζω, πιάνω. 2 παίρνω, αποσπώ. 3 πίνω, τραβώ, κατεβάζω. 4 χτυπώ, καταφέρω χτύπημα. 5 θυμούμαι. || εκφρ. --**ПОХВАТЬ** θυμούμαι ξαφνικά.

ХВОЙНЫЙ επ. των κωνοφόρων δέντρων· - **ЗАПАХ** η μυρουδιά των κωνοφόρων δέντρων· - **ДЁГОТЬ** το ρετσίνι. || ουσ. -**НЕ** πλθ. τα κωνοφόρα (δέντρα).

ХВОРАТЬ ρ.δ. ασθενώ, νοσώ, είμαι άρρωστος. || -**СЯ** αρρωσταίνω ελαφρά, αδιαθετώ.

ХВОРОДА, -и θ. (διαлк.) βλ. **ХВОРЬ**.

ХВОРОСТ, -а (-у) α. (αθρσ.). 1 ξηρόκλαδα, φρύγανα. 2 μπισκότα μακρουλά.

ХВОРОСТІНА, -и θ. βέργα μακριά.

ХВОРОСТІНКА, -и θ. βεργίτσα.

ХВОРОСТЬ, -и θ. (απλ.) βλ. **ХВОРЬ**.

ХВОРОСТЯНОЙ επ. βέργινος, απο βέργες, απο κλαδιά.

ХВОРНЫЙ επ. αρρωστιαρικός, ασθενικός, φιλάσθενος· - **МАЛЬЧИК** φιλάσθενο παιδάκι.

ХВОРЬ, -и θ. (απλ.) ανημπόρια· αδιαθεσία.

ХВОСТ, -а α. 1 η ουρά· **МАХАТЬ** -**ОМ** κουνώ την ουρά· **КОНСКИЙ** - η αλογουρά· **КОРОВИЙ** - η γελαδουρά· **СОБАЧИЙ** - η ουρά του σκύλου· - **ЯЩЕРИЦЫ** η ουρά της σαύρας· - **ПТИЦ** η ουρά των πουλιών· **РАСПУСТИТЬ** - (για πτηνά) ανοίγω την ουρά. 2 το πίσω μέρος γενικά· - **САМОЛЁТА** η ουρά του αεροπλάνου· - **КОМЕТА** η ουρά του κομήτη· **ПЛАТЬЕ С -ОМ** φόρεμα με ουρά (πολύ μακρύ, συρόμενο)· - **КОЛОННЫ** η ουρά της φάλαγγας· - **РЕДИСКИ** η ουρά του ρεπανιού. 3 η σειρά· - **ЗА БИЛΕТАМИ** ουρά για εισιτήρια· **СТОЯТЬ В -Е** στέκομαι στη σειρά. 4 μτφ. υποχρέωση, οφειλή· εργασία μη περατωμένη· υπόλοιπο υποχρέωσης· **ЛИКВИГАЦИЯ -ОВ** εξάλειψη των οφειλών· **СТУДЕНТЫ СДАЮТ -И** οι φοιτητές δίνουν εξετάσεις που χρωστούν (που δεν πέρασαν στις προηγούμενες). 5 υπολείμματα, απορρίμματα, απομεινάδια ορυκτών. || εκφρ. **ЗА-**

ДРАТЬ - σηκώνω (φηλά) τη μύτη, το παίρνω επάνω μου· γίνομαι υπερόπτης· **ПОДЖАТЬ** (**ОПУСТИТЬ**, **ПОДВЕРНУТЬ**) - (απλ.) βάζω την ουρά στα σκέλη (συμμαζεύομαι, σωφρωνίζομαι, ταπεινώνομαι)· **ПОКАЗАТЬ** - δείχνω τις πλάτες, φεύγω, το στρίβω· **БЫТЬ, ИДТИ** κ.τ.τ. В -**Е** είμαι ουραγός (τελευταίος)· **СХВАТЫТЬ ЗА - ИДЕЮ** πιάνω ξαφνικά την ιδέα (την κατάλληλη λύση)· **БЫТЬ (ВИСЕТЬ) НА -Е** φτάνω κάποιον, προσεγγίζω· **НАСТУПИТЬ НА - КОМУ** θίγω, προσβάλλω κάποιον· (И) В - И В **ГРІВУ** (ΓΝΑТЬ, **БИТЬ** κλπ.) (απλ.) μ' όλη τη δύναμη, μ' όλα τα δυνατά, όσο μπορώ· **НАСЫПАТЬ СОЛИ НА - КОМУ** προξενώ δυσάρεστα σε κάποιον· **НЕ ПРИЩЕЙ КОБЫЛЕ** (απλ.) μη χώνεις τη μούρη σου ή την ουρά σου· **ПСУ ПОД -** (απλ.) άδικα, μάταια, στα χαμένα.

ХВОСТАТЫЙ επ., βρ: -**ТАСТ**, -а, -ο (απλ.) βλ. **ХВОСТАТЫЙ**.

ХВОСТАТЫЙ επ., βρ: -**ТАТ**, -а, -ο ουράτος, κερκοφόρος· -**НЕ** **ЗЕМНОВОДНЫЕ** κερκοφόρα αμφίβια.

ХВОСТЕЦ, -**ЦА** α. βλ. **КОПЧИК**.

ХВОСТИЗМ, -а α. ουραγία (οπορτουνιστική άποψη και τακτική στο εργατικό κίνημα).

ХВОСТИК, -а α. ουρίτσα. || εκφρ. С -**ОМ** με επί πλέον, με λίγο παραπάνω ή περισσότερο.

ХВОСТИСТ¹, -а α. ουραγός, οπορτουνιστής.

ХВОСТИСТ², -а α. (απλ.) φοιτητής χρεώστης εξετάσεων.

ХВОСТИСТСКИЙ επ. του ουραγού, οπορτουνιστικός· -**НЕ** **ВЗГЛЯДЫ** άπόψεις του ουραγού.

ХВОСТОВОЙ επ. της ουράς, ουραίος· - **ПОЗВОНОК** ο κόκκυξ της σπονδυλικής στήλης· - **ПЛАВНИК** το ουραίο πτερύγιο του ψαριού. || τελευταίος, άκρος, ακρινός.

ХВОЩ, -а α. ιππουρίδα, πολυτρίχι.

ХВОЩЕВИДНЫЙ επ. κερκοειδής, σαν ουρά. || -**НЕ** πλθ. τα κερκοειδή.

ХВОЩОВИЙ επ. (βοτ.) της ιππουρίδας.

ХВОЯ, -и θ. το φύλλωμα των κωνοφόρων δέντρων (βελονοειδή). 2 (αθρσ.) κλαδιά κωνοφόρων δέντρων.

ХЕ επιφ. γέλιου· χα!

***ХЕДЕР**, -а α. (παλ.) σχολείο εβραϊκό.

ХЕР, -а α. παλαιά ονομασία του γράμματος Х.

ХЕРИТЬ ρ.δ.μ. (παλ.) διαγράφω με σχήμα Х.

***ХЕРУВИМ**, -а α. 1 τα χερουβείμ. 2 άνθρωπος ωραίος.

ХЕРУВИМСКИЙ επ. 1 χερουβικός. 2 ωραίος.

ХЕ-ХЕ κ. **ХЕ-ХЕ-ХЕ** επιφ. αδύνατου γέλιου· **ХА-ХА** κ. **ХА-ХА-ХА**.

ХИБАРА, -и θ. φτωχόσπιτο.

ХИБАРКА, -и θ. μικρό φτωχόσπιτο.

ХИЖИНА, -и θ. βλ. **ИЗБА**

ХИЖИНКА, -и θ. βλ. **ИЗБУШКА**.

ХИЛЕТЬ ρ.δ. καχεκτώ, είμαι καχεκτικός.

χίλοστυ, -и θ. καχεξία.

χίλνι επ., βρ: ХИЛ, ХИЛÁ, ХИЛО καχεξίας, -τικός, ασθενικός. || εξασθενημένος, μη ζωηρός (για φυτά). || μτφ. εξαντλημένος, άφυχος, φόβιος, αδύναμος· σαράβαλο, ερείπιο.

ХИЛЯК, -á α. (απλ.) καχεξίας, καχεκτικός.

***ХИМÉРА**, -ы θ. 1 χίμαιρα (μυθολογικό τέρας). || (στο μεσαίωνα) ανάγλυφη παράσταση φανταστικού τέρατος. 2 ονειροπόλημα, πόθος απραγματοποίητος.

ХИМЕРИЧЕСКИЙ επ. χιμαιρικός, φανταστικός, απραγματοποίητος· -ие надежды χιμαιρικές ελπίδες.

ХИМЕРИЧНОСТЬ, -и θ. χίμαιρα, χιμαιρικός χαρακτήρας.

ХИМЕРИЧНЫЙ επ., βρ: -чен, -чна, -чно (γραμ. λόγος)· βλ. ХИМЕРИЧЕСКИЙ.

ХИМИЗАТОР, -а α. χημικός (αυτός που εισάγει τη χημειοποίηση).

ХИМИЗАЦИЯ, -и θ. χημειοποίηση.

ХИМИЗИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. χημειοποιώ, εισάγω τις επιτεύξεις της χημείας. || υποβάλλω σε χημική επεξεργασία. || -ся χημειοποιούμαι.

ХИМИЗМ, -а α. χημισμός, χημική φύση ουσίας, φαινομένου, εξέλιξης.

ХИМИК, -а α. 1 ο χημικός. 2 εργάτης χημικής βιομηχανίας. 3 (παλ.) καταφερτζής καπάτσος.

ХИМИКАЛИИ, -ий πλθ. χημικές ύλες, χημικά προϊόντα.

ХИМИКАТЫ, -ов πλθ. (ενκ. ХИМИКАТ, -а α.)· βλ. ХИМИКАЛИИ.

ХИМИОТЕРАПИЯ, -и θ. χημικοθεραπεία.

ХИМИЧЕСКИЙ επ. χημικός· ~ факультет χημική σχολή· ~ие элементы χημικά στοιχεία· ~ие изменения χημικές αλλοιώσεις· ~ая реакция η χημική αντίδραση· ~ метод исследования χημική μέθοδος έρευνας· ~ая лаборатория το χημείο· ~ анализ χημική ανάλυση· ~ состав η χημική σύσταση· ~ие удобрения χημικά λιπάσματα· ~ие продукты χημικά προϊόντα· ~ая война χημικός πόλεμος· ~ое оружие χημικό όπλο. || εκφρ. ~ карандаш μελανί μολύβι· ~ие чернила ιόχρωμη (ιώδης) μελάνη.

***ХИМИЯ**, -и θ. 1 η χημεία (επιστήμη)· органическая ~ οργανική χημεία· неорганическая ~ ανόργανη χημεία. 2 η χημική σύσταση· ~ нефти η χημική σύσταση του πετρελαίου· прикладная ~ εφαρμοσμένη χημεία.

***ХИНА**, -ы θ. βλ. ХИНИН.

ХИНДИ ουδ. άκλ. η κρατική ινδική γλώσσα.

ХИНИН, -а α. η κινίνη, το κινίνο.

ХИННЫЙ επ. του κινίνου, απο κινίνο, με κινίνο. || εκφρ. ~ое дерево η κινχόνη.

ХИН, -и θ: ХИНЬЮ ИДЁТ (ПОЙДЁТ) πηγαίνει

(θα πάει) ανώφελα, μάταια, στα χαμένα.

ХИРÉТЬ ρ.δ. αδυνατίζω, εξαντλούμαι, εξασθενίζω, φθίνω, μαραζώνω. || (για φυτά) μαραίνομαι. || μτφ. ξεπέφτω, παρακμάζω· ТАЛАНТ -ёЕТ το ταλέντο μαραίνεται.

ХИРОМАНТ, -а α., -ка, -и θ. χειρομάντης, -ισσα.

***ХИРОМАНТИЯ**, -и θ. χειρομαντία.

***ХИРОТОНΙΑ**, -и θ. χειροτονία.

ХИРУРГ, -а α. χειρουργός (γιατρός).

ХИРУРГИЧЕСКИЙ επ. χειρουργικός· ~ие инструменты χειρουργικά εργαλεία· ~ая операция η εγχείρηση· ~ое вмешательство χειρουργική επέμβαση.

***ХИРУРГИЯ**, -и θ. η χειρουργική.

***ХИТИН**, -а α. (βιολ.) χιτίννας, περίβλημα.

ХИТИНОВЫЙ επ. του χιτίννα, του περιβλήματος.

***ХИТОН**, -а α. χιτώνιο (ένδυμα). || ένδυμα ηθοποιών μπαλέτου.

ХИТРЕЦ, -á α. ο πονηρός.

ХИТРЕЦÁ, -é θ. πονηράδα, δολιότητα.

ХИТРИНКА, -и θ. πονηράδα, δολιότητα.

ХИТРИТЬ, -рю, -ришь ρ.δ. κάνω πονηριές, ε-νεργώ πονηρά, δολιεύομαι.

ХИТРОСПЛЕТЕНИЕ, -я ουδ. μανούβρα, δολοπλοκία, πλεκτάνη, εξύφανση δόλου. || πανουργία· ραδιουργία.

ХИТРОСПЛЕТЕННЫЙ επ. σχεδιασμένος, μελετημένος με δολιότητα, ραδιουργημένος.

ХИТРОСТНИЙ επ., βρ: -тен, -тна, -тно βλ. ХИТРОУМНЫЙ.

ХИТРО επίρ. πονηρά, δόλια.

ХИТРОСТЬ, -и θ. 1 πονηριά, -άδα, δολιότητα· πανουργία, κατεργαριά· ~ умá πολυμηχανία· ~ лисá η πονηριά της αλεπούς, αλωπεκισμός· ПУСТЫТЬСЯ НА ~и καταφεύγω σε πονηριές. 2 επινόημα πανούργο, τέχνασμα, κόλπο, μηχανή. || εκφρ. не великá ή не большáя ~ δεν είναι τίποτε το δύσκολο, το πολύπλοκο.

ХИТРОУМИЕ, -я ουδ. πανουργία, πολυμηχανία.

ХИТРОУМНЫЙ επ., βρ: -мен, -мна, -мно. 1 πανούργος, πολυμήχανος, παμπόνηρος· ~ человек παμπόνηρος άνθρωπος. 2 πολύπλοκος, πονηρόπλοκος.

ХИТРЫЙ επ., βρ: хитёр, хитра, хитро. 1 πονηρός, δόλιος· πανούργος· κατεργάρης· ~ человек πονηρός άνθρωπος. || έντεχνος, περίτεχνος. 2 έξυπνος, ευφυής. || πολυσύνθετος, πολύπλοκος, δύσκολος, δύσλυτος· ~ое устройство πολύπλοκος μηχανισμός.

ХИТРОГА, -и α.κ.θ. ο πονηρός, η πονηρή.

ХИХАНЬКИ, -нек' πλθ: ~ да ~ γέλιο, γέλια, όλο γέλια

ХИ-ХИ κ. ХИ-ХИ-ХИ επιφ. (αδύνατο γέλιο)· χι-χι, χι-χι-χι.

ΧΙΚΪΚΑΝΪΕ, -Я ουδ. γέλιο αδύναμο, ελαφρό.
ΧΙΚΪΚΑΤΪ ρ.δ. γελώ αδύνατα, ελαφρά.
ΧΙΚΪΚΝУΤΪ ρ.σ. βλ. ΧΙΚΪΚΑΤΪ.
ΧΙЩΕΝΙΕ, -Я ουδ. (γραπ. λόγος) αρπαγή, άρ-
 πασμα· κλοπή, κλέψιμο.
ΧΙЩНИК, -Я α. 1 ζώο αρπαχτικό. 2 μτφ. άρ-
 παγας, αρπαχτής· σφετεριστής.
ΧΙЩНИЦΑ, -Я β1 το θηλυκό αρπαχτικό ζώο. 2
 αρπάχτρα.
ΧΙЩНИЧАТΪ ρ.δ. 1 (για ζώα)· αρπάζω. 2 λε-
 ηλατώ, δηλώνω, ληστεύω.
ΧΙЩНИЧЕСΚΙЙ επ. αρπακτικός· -ИЕ ПОВАДКИ
 αρπακτικές συνήθειες· ~ КАПИТАЛ ληστρικό κε-
 φάλαιο· -Я ЭКСПЛУАТАЦИЯ ληστρική (άγρια)
 εκμετάλλευση. || ολέθριος, καταστρεπτικός, εξο-
 λοθρευτικός· -Я ВЪРУБКА ЛЕСОВ καταστρεπτι-
 κό κόψιμο των δασών· ~ ЛОВ РЫБЫ εξολοθρευ-
 τική αλιεία.
ΧΙЩНИЧЕСТВО, -Я ουδ. 1 αρπαγή απο σαρκοφάγα
 ζώα. 2 ληστεία, άγρια εκμετάλλευση. 3 κατα-
 στροφή, εξολόθρευση. 4 διαρπαγή, λεηλασία.
ΧИЩНОСТЬ, -И θ. αρπακτικότητα.
ΧИЩНЫЙ επ., βρ: -ЩЕН, -ЩНА, -ЩНО. 1 αρπα-
 κτικός· -ИЕ ЖИВОТНЫЕ αρπακτικά ζώα· -ИЕ ПТИ-
 ЦЫ αρπακτικά πτηνά· -ИЕ КОГТИ αρπακτικά νύ-
 χια. || αδηφάγος, άπληστος, αχόρταγος· ~
 ВЗГЛЯД αρπαχτικό βλέμμα· -Я НАКЛОННОСТЬ
 αρπακτική κλίση (ροπή). 2 μτφ. ληστρικός, εκ-
 μεταλλευτικός.
Хлад, -Я α. (παλ.) βλ. ХОЛОД.
Хладѣть ρ.δ. (παλ.) βλ. ХОЛОДѢТЬ.
Хладнокровие, -Я ουδ. ψυχραιμία· Не надо
 терять ~ δεν πρέπει να χάνεις την ψυχραιμία.
Хладнокровный επ., βρ: -ВЕН, -ВНА, -ВНО. 1
 ψυχραιμος· ~ ЧЕЛОВѢК ψυχραιμος άνθρωπος· ~
 ОТВѢТ ψυχραιμη απάντηση· ~ ВЗГЛЯД ψυχραιμη
 ματιά. 2 βλ. ХОЛОДНОКРОВНЫЙ. 3 (παλ.)· άφο-
 βος, απτόητος.
Хладноломкость, -И θ. το εύθραυστον και
 στο ελάχιστο φύχος.
Хладный επ., βρ: -ДЕН, -ДНА, -ДНО (παλ.)
 βλ. ХОЛОДНЫЙ.
Хлам, -Я α. (αθρσ.)· παλιόπράγματα, άχρη-
 στα πράγματα· παλιόρουχα, ράκη. || μτφ. κάθε
 τι μηδαμνό, τιποτένιο.
*Хламидα, -И θ. η χλαμίδα.
Хламьѣ, -Я ουδ. (αθρσ.) απλ. βλ. Хлам.
Хлеб, -Я, πλθ. ХЛѢБЫ κ. ХЛѢБЪ α. 1 ψωμί·
 пшеничный ~ σιταρίσιο ψωμί· белый ~ άσπρο
 ψωμί· чёрный ~ μαύρο ψωμί· ржаной ~ βριζινο
 ψωμί· кусок -Я κομμάτι ψωμιού· ломать -Я η
 φέτα ψωμιού· чёрствый ~ μπαγιατίκο ψωμί· пе-
 клеванный ~ μαύρο βριζινο ψωμί· домашний ~
 σπιτίσιο ψωμί. 2 το σιτάρι. || πλθ. -Я τα σι-
 τηρά, τα δημητριακά· τα γεννήματα. || τα α-
 γρωστοειδή, -ώδη, τα σιτοειδή, -ώδη. 3 πλθ.

-Я τροφή· διατροφή. 4 μτφ. μέσα ύπαρξης, συ-
 ντήρησης· ДОСЫВАТЬ ~ βγάζω το ψωμί· ОТБИ-
 ВАТЬ ~ У КОГО κόβω στερώ (στερώ) το ψωμί κά-
 ποιου· ЛѢГКИЙ ~ εύκολη απόκτηση ψωμιού (των
 μέσων συντήρησης). || εκφρ. насынный ~ α) ο
 επιούσιος άρτος. β) το πιο βασικό για την ύ-
 παρξη· --СОЛЬ; ~ ДА СОЛЬ; ~ И СОЛЬ καλή ό-
 ρεξη (ευχή)· --СОЛЬ α) τρατάρισμα, προσφο-
 ρά, κέρασμα. β) φροντίδα, μέριμνα· κηδεμο-
 νία: ВОДИТЬ --СОЛЬ С КЕМ πιάνω φιλία, σχέ-
 σεις με κάποιον· ЖИТЬ НА -ЯХ У КОГО α) ζω
 οικότροφος σε κάποιον. β) παρασιτώ σε κάποιον
Хлебание, -Я ουδ. (απλ.). 1 κατάποση. 2
 καταβρόχθιση.
Хлебать ρ.δ. 1 καταπίνω. 2 καταβροχθίζω
Хлебец, -ОЦА α. ψωμάκι. || εκφρ. хрустящие
 -ОЩИ είδος γαλέτας.
Хлебник, -Я α., -ЦА, -И θ. αρτοποιός, ψω-
 μάς.
Хлебница, -И θ. αρτοφόριο, πανέρι ψωμιού.
Хлебнуть ρ.σ. 1 βλ. Хлебать. 2 εισπνέω με
 το στόμα. 3 υποφέρω, δοκιμάζω, περνώ· ~ ГО-
 РЯ περνώ στενοχώρια.
Хлебный επ. 1 των σιτηρών, των σιτωδών,
 των δημητριακών· -ИЕ ЗАПАСЫ προμήθειες σι-
 τηρών· -ИЕ ВСХОДЫ οι φύτες των σιτωδών. 2
 σιταρίσιος· -ИЕ СУХАРИ σιταρίσιες φρυγα-
 νιές. 3 του ψωμιού, του άρτου· ~ МАГАЗИН
 αρτοποιείο, ψωμάδικο· -ИЕ КАРТОЧКИ δελτία
 ψωμιού. || για ψωμί· -Я ПЕЧЬ φούρνος για ψω-
 μί· -ИЕ ДРОЖИ μαγιά ψωμιού· ~ НОЖ ψωμομά-
 χαιρο. 4 εύφορος, καρπερός, προκομμένος· σι-
 τοπαραγωγικός· σιτοφόρος· ~ ГОД χρόνος με-
 γάλης σοδειάς δημητριακών· προκομμένη σιτο-
 παραγωγική χρονιά. 5 μτφ. επικερδής, αποδο-
 τικός, προσοδοφόρος. || εκφρ. -ОЕ ДЕРЕВО αρ-
 τόκαρπος ή αρτόδεντρο.
Хлебобулочный επ. αρτοποιητικός, της αρτο-
 ποιίας· -ИЕ ИЗДЕЛИЯ τα διάφορα είδη ψωμιού.
Хлебово, -Я ουδ. (απλ.) βλ. ПОХЛѢБКА.
Хлебозавод, -Я α. αρτοποιείο μηχανοποιη-
 μένο.
Хлебозаготовительный επ. της σιτοπαραγω-
 γής (με καθορισμένο πλάνο).
Хлебозаготовѳка, -И θ. σιτοπαραγωγή (με κα-
 θορισμένο κρατικό πλάνο).
Хлебозакупка, -И θ. η κρατική αγορά σιτη-
 ρών· η συγκέντρωση σίτου.
Хлебѳк, -ОКЪ α. η καταφιά υδαρής τροφής.
Хлебокопнитель, -Я α. μηχάνημα θημωνιά-
 σματος σιτωδών.
Хлебопáхотный επ. για σπορά δημητριακών·
 ~ УЧАСТОК σιταροχώραφο.
Хлебопáхотный επ. (παλ.) σιτοκαλλιεργητι-
 κός, σιτοπαραγωγικός.
Хлебопáшеский επ. βλ. Хлебопáхотный. || του

σιτοκαλλιεργητή, του σιτοπαραγωγού.

хлебопáшественный επ. βλ. **хлебопáхотный**.

хлебопáшество, -а ουδ. σιτοκαλλιέργεια, σιτοπαραγωγή.

хлебопáшествовать, **ствую**, -**ствуешь** ρ.δ. ασχολούμαι με τη σιτοκαλλιέργεια, τη σιτοπαραγωγή.

хлебопáшец, -**ща** α. σιτοκαλλιεργητής, σιτοπαραγωγός.

хлебопáшный επ. σιτοκαλλιεργήσιμος.

хлебопéк, -а α. βλ. **пéкарь**.

хлебопéкарный επ. του ψησίματος ψωμιού, της αρτοποιίας· -**ая промýшленность** αρτοποιημχανία· -**ая печь** φούρνος αρτοποιείου· -**ие изделия** είδη ψωμιού.

хлебопéкарня, -и θ. βλ. **пéкарня**.

хлебопечéние, -я ουδ. το ψήσιμο ψωμιού.

хлебопостáвка, -а θ. η παράδοση σιτηρών στο κράτος.

хлебопродýкты, -**ов** πλθ. τα προϊόντα των σιτηρών.

хлебопрóизводящий επ. σιτοπαραγωγικός· -**ие страны** σιτοπαραγωγικές χώρες.

хлеборéзка, -и θ. 1 συσκευή αρτοκόπης. 2 η αρτοκόπτρια (εργάτρια).

хлеборéзный επ. αρτοκοπτικός.

хлеборóб, -а α. σιτοπαραγωγός.

хлеборóдный επ., βρ: -**ден**, -**дна**, -**дно** σιτοπαραγωγικός· - **край** σιτοπαραγωγική περιοχή. || βλ. **хлебный** (4 σημ.).

хлебосдáточный επ. της παράδοσης, της συγκέντρωσης σιτηρών· - **пункт** κέντρο συγκέντρωσης σιτηρών.

хлебосдáтчик, -а α. ο παραδότης σιτηρών στο κράτος.

хлебосдáча, -и θ. η παράδοση σιτηρών στο κράτος.

хлебосóл, -а α. ο φιλόξενος.

хлебосóльный επ., βρ: -**лен**, -**льна**, -**льно** φιλόξενος· -**ая семья** φιλόξενη οικογένεια.

хлебосóльство, -а ουδ. φιλοξενία.

хлебостóй, -я α. τα αθέριστα ακόμα σιτηρά.

хлеботоргóвец, -**вца** α. σιτεμποράς.

хлеботоргóвля, -и θ. σιτεμπόριο, -ρία.

хлеботоргóвный επ. σιτεμπορικός.

хлеботоргóвующий επ. βλ. **хлеботоргóвный**.

хлебоубóрка, -и θ. συγκομιδή σιτηρών.

хлебоубóрочный επ. του θέρου, του θερισμού· -**ое время** η εποχή του θερισμού. || **θεριστικό-αλωνιστικός**· -**ая машина** θεριστικό-αλωνιστική μηχανή.

хлебофураж, -а α. ζωοτροφή απο σιτάρι και σιτοκαλαμιά.

хлебушко, -а α. (απλ.). 1 ψωμάκι. 2 σιταράκι.

хлеб, -а, προθт. в -е κ. в -ý, πλθ. хле-

вá α. σταύλος (κυρίως κατοικιδίων ζώων). || **μτφ.** χώρος ανάθαρτος.

хлéст, -а α. 1 βλ. **хлестáние**. 2 **μαστιγιά**.

хлестакóвщина, -и θ. μεγαλαυχία, καυχησιολογία, φανφαρονισμός και ψέμα μαζί.

хлестáние, -я ουδ. **μαστιγώση**, -μα.

хлестанýть ρ.σ. (απλ.) **μαστιγώνω** δυνατά.

хлестáть, **хлещý**, **хлещешь**, παθ. **μτχ.** **παρлθ.**

χρ. **хлестанный**, βρ: -**тан**, -а, -ο ρ.δ. 1 **μαστιγώνω**, **μαστιζω**. || **βιτσιζω**. || **καταφέρω** ηχηρό δυνατό χτύπημα (στο πρόσωπο ή στο σώμα). 2 (για νερό)· **φλοισβίζω**· **παφλάζω**. || **χύνομαι**, **ρέω**, **πέφτω** ορμητικά. || **χύνω**· - **вóду нá пол** χύνω νερό στο πάτωμα. 3 (απλ.)· **ακρατοποτώ**, **παραπίνω**, **σουρώνω**. 4 **μτφ.** (για άνεμο, κλαδιά κ.τ.τ.) **χτυπώ** τσουχτερά. || -**ся** **μαστιγώνομαι**, **μαστιζομαι**. || **αλληλομαστιγώνομαι**. || βλ. **κλπ.** ρ. ενεργ. φ.

хлéсткий επ. βρ: **хлесток**, **хлесткá**, **хлестко**; **хлéстче** κ. (απλ.) **хлéще**. 1 **τσουχτερός**· **δυνατού χτυπήματος**· - **вéтер** **τσουχτερός** **αέρας**· - **кнут** **μαστιγίο** που χτυπά δυνατά, με πλατάγισμα. 2 **ζωηρός**· -**ая игрá** **ζωηρό** **παιγνίδι**. 3 **μτφ.** **δηκτικός**· -**ие словá** **τσουχτερά** **λόγια**. **хлéсткость**, -и θ. **ισχυρότητα**. || **δριμύτητα**. || **μτφ.** **δηκτικότητα**.

хлестнýть(ся) ρ.σ. βλ. **хлестáть(ся)**.

хлесть επιφ. ως **κατηγ.** (με σημ. **хлестáть**)· **χλαπ!** **φραστ!**

хлéпанье, -я ουδ. (απλ.)· **λυγμός**, **αναφυλλητό**.

хлéпать ρ.δ. (απλ.)· **κλαίω** με **αναφυλλητό**.

хлéпкий επ., βρ: -**пок**, -**пкá**, -**пко**; **хлéпче** (απλ.) 1 **αδύνατος**· **ασταθής**. || βλ. **хéпный**. 2 **μαλακός**, **ηλωώδης**, **πολτώδης**, **σαν** **κουρκούτι**.

хлéпкость, -и θ. **αδυναμία**, **αστάθεια**. || **μαλακότητα**.

хлобыстáние, -я ουδ. (απλ.)· **μαστιγώμα**.

хлобыстáть, -**быщý**, -**быщешь** ρ.δ. (απλ.). 1 **μαστιγώνω**. 2 **χύνομαι**, **ρέω** ορμητικά.

хлобыстнýть ρ.σ. βλ. **хлобыстáть**. || -**ся** **χτυπώ**, **προσκρούω**.

хлоп¹ επιφ. **χλαπ!** με σημ. **κατηγ.** του ρ. **хлопать(ся)**. || **πλαπ!** **φαπ!** (για κάτι απότομο, ξαφνικό, απρόοπτο).

хлоп², -а α. **хлоп** (ήχοι δυο κρουομένων αντικειμένων)· **χειροκροτήματα**.

хлопáльщик, -а α. 1 ο **χειροκροτών**. 2 βλ. **клякёр**. 3 (κυνηγ.) **παγανιστής** **κροτών**.

хлопанье, -я ουδ. 1 **χτύπος**, **κρότηση**. 2 **χειροκρότημα**, -ση.

хлопать ρ.δ. 1 **χτυπώ**, **κροτώ**· **κρούω**· - **двéрью** **κλείνω** την πόρτα με κρότο· -**ют** **прóбки** **κροτούν** τα πώματα· -**ют** **гранáты** **κροτούν** οι **χειροβομβίδες**· - **руко́й по столý** **χτυπώ** το **χέρι** **πάνω** στο **τραπέζι**. 2 **χειροκροτώ**. || **πα-**

ράγω χαρακτηριστικό κρότο: χλαπ, πλαπ. 3 (απλ.)· σκοτώνω, χτυπώ· на охоте брат -αλ два зайца στο κυνήγι ο αδερφός χτύπησε δυο λαγούς. 4 мтφ. πίνω, σουρώνω, τσούζω. || εκφρ. ~ глазами α) σκαρδαμύσσω από αμηχανία. β) σιγώ, δεν ξέρω τι να απαντήσω· ~ ушами (απλ) ακούω χωρίς να καταλαβαίνω τίποτε, από το έ- να αυτί μπαίνουν και από τ' άλλο βγαίνουν.

χλόπαТЬся ρ.δ. πέφτω ορμητικά. || (απλ.)· χτυπώ, προσκρούω.

χλόпец, -пца α. (απλ. κ. διαλκ.)· παλικάρ-ρι, λεβέντης.

хлопковод, -а α. ειδικός στη βαμβακομία.

хлопководство, -а ουδ. βαμβακομία, βαμβακοκαλλιέργεια.

хлопководческий επ. βαμβακοκομικός, βαμβακοκαλλιεργητικός· ~ район βαμβακοκαλλιεργητική περιοχή.

хлопковый επ. 1 του βαμβακιού· ~не поля βαμβακοχώρα· ~не плантации βαμβακοφυτείες· ~ая сѣялка βαμβακοσπартική μηχανή· ~не семена ο βαμβακόσπορος· ~ое масло βαμβακέ-λαιο, βαμβακόλαδο· ~ое волокно οι ίνες του βαμβακιού· ~не жмѣхи οι βαμβακόπιτες. || βαμ-βακερός, βαμβάκινος· ~ая прѣжа βαμβακερό νήμα· ~ая корѳочка το καρύκι βαμβακιού.

хлопкокомбайн, -а α. βαμβακοκομπάνι.

хлопкоочистительный επ. βαμβακοεκκοκκι-στικός.

хлопкоочѣстка, -и θ. βαμβακοεκκοκκίαση.

хлопкопрядѣние, -я ουδ. βαμβακοκλώση, βαμ-βακογένεσιμο.

хлопкопрядильный επ. βαμβακοκλωστικός.

хлопкорѳб, -а α. βαμβακοπαραγωγός, βαμβα-κοκαλλιεργητής.

хлопкосѣкѣий επ. βαμβακοσπартικός· ~ая ма-шина βαμβακοσπартική μηχανή.

хлопкосѣяние, -я ουδ. η βαμβακοσπορά.

хлопкоубѳрка, -и θ. συγκομιδή (μάσιμο) του βαμβακιού.

хлопкоубѳрочный επ. βαμβακοσυλλεκτικός.

хлопнуть(ся) ρ.σ. βλ. χλόпать(ся).

хлопок, -пка α. 1 το βαμβακόδεντρο, η βαμ-βακιά. 2 το βαμβάκι· сбор -пка το μάζεμα του βαμβακιού. 3 (διαλκ.) τούφα, τολύπα.

хлопок, -пка α. κρότος· πλατάγισμα. || πλθ. (хлопки, -ѳв) τα χειροκροτήματα.

хлопотать, -почѣ, -почѣшь ρ.δ. 1 ασχολού-μαι εντατικά, καταγινομαι πολύ, βάνομαι. || φροντίζω, μεριμνώ· νοιάζομαι. 2 ενεργώ (για επίτευξη σκοπού).

хлопотливо επір. με φροντίδα, με έγνοια.

хлопотливость, -и θ. φροντίδα, μερίμνα.

хлопотливый επ. βρ: -лив, -а, -ο γεμάτος φροντίδες, πολυμερίμνος, νοιασμένος. || με-λαλής, -ιδικός, όλο σκοτούρες.

хлопотно επір. 1 βλ. хлопотливо. 2 κατηγ. είμαι γεμάτος φροντίδες.

хлопотность, -и θ. δυσκολία, σκοτούρα, ο-χληρότητα.

хлопотный επ., βρ: -тен, -тна, -тно βλ. хлопотливый.

хлопотня, -и θ. βλ. хлопоты.

хлопотун, -а α., -ья, -и θ. άντρας, γυ-ναίκα με πολλές φροντίδες.

хлопоты, хлопот, хлопотам πλθ. φροντίδες, μερίμνες, σκοτούρες· έγνοιες· μελετιάδες до-машние - οι φρο-τίδες του σπιτιού· наделать кому -, вводить кого в - βάζω κάποιον σε μελετιάδες· иметь много -ѳт έχω πολλές σκο-τούρες· без всяких -ѳт χωρίς την παραμικρή φροντίδα.

хлопушка, -и θ. 1 μυγοσκοτώστρα. 2 στρα-καστρούκα, κροτίδα. 3 είδος ζιζανίου των φυτών. 4 αυτόματη έμφραξη σωλήνων.

хлопчатник, -а α. βλ. хлопок (1 σημ.).

хлопчатниковый επ. του βαμβακιού· ~не се-мена βαμβακόσπορος.

хлопчатодумажный επ. βαμβακερός· ~не тка-ни βαμβακερά ύφασματα· ~ая промышленность βιομηχανία βαμβακερών.

хлопчатный¹ επ: ~ая думага (παλ.)· α) το βαμβάκι (φυτό). β) βαμβακερός (για κλω-στή ύφασμα κλπ.).

хлопчатный² επ. τολυποειδής.

хлопчик, -а α. (απλ. κ. διαλκ.) παλικάρκι.

хлопьевидный επ., βρ: -ден, -дна, -дно; βαμβακοειδής.

хлопья, -ьев πλθ. τολύπες, τούφες.

*хлор, -а α. (χημ.) το χλώριο.

хлоратор, -а α. συσκευή χλωρίωσης.

хлорирование, -я ουδ. καθάρισμα με χλώ-ριο. || χλωρίωση.

хлорировать, -рую, -руешь, παθ. мтχ. παρлθ. χρ. хлорированный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ. σ. 1 καθαρίζω με χλώριο. 2 προσθέτω, ρίχνω χλώριο. || -ся καθαρίζομαι με χλώριο.

хлористый επ. χλωριούχος· ~ натрий χλωρι-ούχο νάτριο (μαγειρικό αλάτι).

*хлорит, -а α. ο χλωρίτης.

хлоритовый επ. χλωριτιούχος.

хлорка, -и θ. (απλ.)· χλωριούχο ασβέστιο.

хлорный επ. χλωρικός, του χλωρίου· ~ за-пах η οσμή του χλωρίου. || χλωριούχος· ~ая известь βλ. хлорка.

*хлорѳз, -а α. 1 χλόρωση (ασθένεια φυτών). 2 χλωρίαση (είδος αναιμίας).

*хлорофилл, -а α. η χλωροφύλλη.

*хлорофѳрм, -а α. χλωροφόρμιο.

хлорофѳмирование, -я ουδ. χλωροφόρμηση.

хлорофѳмировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. χλωροφορμίζω. || -ся χλωροφορμίζομαι.

χλωρπικρίν, -α α. χλωροπικρίνη.
χлуп, -а α., **χлупь**, -и θ. η άκρη του λε-
 ρού οστού των πτηνών.
χλίνуτѹ ρ.σ.1 χύνομαι, εκρέω ορμητικά. ||
 μτφ. || εμφανίζομαι απότομα (για σκέψεις, αι-
 σθήματα κ.τ.τ.). 2 (για πλήθος ανθρώπων) ξε-
 χύνομαι, ορμώ σαν χείμαρος. || μτφ. πλημμυ-
 ρίζω, κατακλύζω.
χлѣст¹, -а α. 1 βίτσα, βέργα. || μαστίγιο
 πλεκτό. 2 κορμός δέντρου αποκλαδευμένος.
χлѣст², -а α. οπαδός θρησκευτικής αίρεσης
 στη Ρωσία.
χлѣст³, -а α. βλ. **хлыщ**.
хлѣстѣть(ся) ρ.δ. (απλ.) βλ. **хлѣстѣть(ся)**.
хлѣстик, -а α. βιτσιτσα, βεργίτσα.
хлѣстнѹтъ ρ.σ. βλ. **хлѣстѣть**.
хлѣстовка, -и θ. βλ. **хлѣст²**.
хлѣстовский επ. αιρετικός.
хлѣстовство, -а ουδ. θρησκευτική αίρεση
 στη Ρωσία.
хлѣстовщина, -и θ. βλ. **хлѣстовство**.
хлѣстовный επ. κατά κορμούς· -ая **вѣвозка**
древесины η κατά κορμούς μεταφορά ξυλείας.
хлѣсть επιφ. βλ. **хлѣсть**.
хлыщ, -а α. ο κομφευόμενος, δανδής.
хлыщеватый επ., βρ: -вѣт, -а, -ο κομφευό-
 μενος.
хлип, -а α. (απλ.) βλ. **хлипанье**.
хлипанье, -я ουδ. πλατσάρισμα, τσαλαβού-
 τημα, πληοβάτηση, πληοπάτημα.
хлипѣть ρ.δ. 1 πλατσαρίζω, τσαλαβουτώ, πη-
 λοβατώ, πληοπατώ. 2 (απλ.)· κλαυθυρίζω. ||
 εκφρ. - нѡсом ρωθωνίζω. || -ся πέφτω σε
 λασπώδη ύλη.
хлипик, -а α. άνθρωπος άβουλος, διστακτι-
 κός, αδύνατου χαρακτήρα.
хлипкий επ., βρ: -пок, -пкѣ, -пко. 1 λα-
 σπώδης, πληώδης. 2 ασταθής, αβάσιμος. 3 μτφ.
 αδύνατος, καχεκτικός.
хлипнуть(ся) ρ.σ. βλ. **хлипѣть(ся)**.
хлост¹, -а α. (απλ.)· καταφερτζής, επιδέ-
 ξιος, επιτήδειος, καπάτσος.
хлост², -а α. (παλ.) φύλλα του ίδιου χρώ-
 ματος της τράπουλας.
хлѡбѣть, -ает ρ.δ. (απλ.)· κουνιέμαι, σα-
 λεύω, ταλαντεύομαι· **подкова на ногѣ лошади**
 -ает το πέταλο στο πόδι του αλόγου κουνιέ-
 ται· **гайка** -ает το παξιμάδι κουνιέται.
хлябь, -и θ. 1 (ενκ. κ. πλθ. έχουν την ί-
 δια σημ.)· (παλ.) άβυσσος· βάθος 2 νερόλα-
 στη. || εκφρ. **разверзлись -и небесные** άνοι-
 ξαν οι καταρράχτες (ή οι κρουνοί) του ουρα-
 νού (ρίχνει δυνατή βροχή).
хляск, -а α. (διαλκ.)· κρότος χτυπήματος.
хлясканье, -я ουδ. κρότηση· χτύπημα.
хляскать ρ.δ. (διαλκ.)· κροτώ· χτυπώ.

хляснуть ρ.σ. βλ. **хляскать**.
хлястик, -а α. ζωνίτσα κοντή (στη μέση κ.
 στο πίσω μέρος χλαίνης, πανωφοριού κ.τ.τ.).
хлясь επιφ. με σημ. κατηγ. βλ. **хляскаць**.
хм επιφ. (για δυσπιστία, ειρωνία)· χμ.
хмара, -и θ. (διαλκ.)· σύννεφο.
хмарь, -и θ. (διαλκ.)· ομίχλη· θάμβος.
хмелевод, -а α. ειδικός στη λυκισκοκαλλι-
 έργεια.
хмелеводство, -а ουδ. λυκισκοκαλλιέργεια.
хмелеводческий επ. της λυκισκοκαλλιέργειας.
хмелевой επ. του λυκίσκου, του ζυθοβο-
 τανού· - запах η οσμή του λυκίσκου· -иѣ **ка-**
пли σταγόνες λυκίσκου.
хмельк, -лькѣ α. 1 μικρός λυκίσκος. 2 ε-
 λαφρά μέθη. || εκφρ. **под -ком** σε κατάσταση
 μέθης.
хмельѣть, -ѣю, -ѣешь ρ.δ. μεθώ.
хмелина, -и θ. κλαδί ή καρπός λυκίσκου.
хмелить, -лит ρ.δ.μ. μεθώ κάποιον. || -ся
 διεγείρω, ενθουσιάζω.
хмель, -я α. 1 λυκίσκος, ζυθοχορτο. 2 τα
 άνθη του λυκίσκου. 3 (ο -е, во -ю) μέθη, κα-
 τάσταση μέθης. || μτφ. διεγερση, ενθουσια-
 σμός· οίστρος. || εκφρ. **под -ем** σε κατάσταση
 μέθης.
хмельник, -а α. έκταση λυκισκοσκελής.
хмельной επ., βρ: -лѣн, -лѣнѣ, -лѣно κ.
 (παλ.) **хмѣльный** βρ: -лѣн, -лѣнѣ, -лѣно. 1
 μεθυσμένος, πιομένος, σουρωμένος. 2 μέθυ-
 στικός. 3 ουσ. ουδ. -ѡе μεθυστικό ποτό.
хмурить ρ.δ.μ. συνοφρυώνω· ρυτιδώνω. || -ся
 1 σκυθρωπάζω, κατσουφιάζω. || θυμώνω. 2 ρυ-
 τιδώνω, -ομαι, ζαρώνω. 3 μτφ. (για καιρό)·
 συνεφιάζω· **небо -лось** ο ουρανός συννεφιασε.
хмурость, -и θ. 1 σκυθρωπότητα· κατήφεια.
 2 μτφ. συνεφιά.
хмурый επ., βρ: **хмур**, -ѣ, -ο. 1 σκυθρω-
 πός, κατηφής, κατσουφιασμένος, κατσούφης. ||
 συνοφρυωμένος. 2 (για καιρό)· συνεφιασμέ-
 νος· μουντός.
хмурь, -и θ. (απλ.)· βλ. **хмурость**.
хмыканье, -я ουδ. προφορά του επιφ. χμ.
хмыкать ρ.δ. προφέρω το επιφ. χμ, κάνω χμ.
хмыкнуть ρ.σ. βλ. **хмыкать**.
 ***хна**, **хны** θ. κνα ή κινά.
хны επιφ: **хотѣ бы** ~ ούτε γρύ, απολύτως
 τίποτε.
хныканье, -я ουδ. κλαυθυρίσμα, μινύρι-
 σμα, κλαφούρισμα, κλαφούρα. || παράπονο.
хныкать, **хнычу**, **хнычешь** κ. -аю, -аешь ρ.
 δ. κλαυθυρίζω, μινυρίζω, κλαφουρίζω. || -ся
 παραπονιέμαι, κλαίομαι.
хо κ. **хо-хѡ** επιφ. πω, πω-пѡ (για ειρωνία,
 θαυμασμό, έξαρση, συμπόνια κ.τ.τ.).
хѡбот, -а α. 1 προβοσκίδα. 2 κοτύλη, κο-

τυληδόνα· - ΠΙΨΚΙ η κοτυληδόνα της βδέλλας.

ХОБОТНÓЙ επ. 1 προβοσκιδοφόρος. 2 ουσ. -НÉ плθ. τα ελεφαντιδή, τα προβοσκιδωτά.

ХОБОТÓК, -ТКá α. 1 προβοσκιδίτσα. 2 ο μυζητήρας (των εντόμων).

ХОБÓТЪE, -Я ουδ. (αθρσ.). 1 (διαλκ.). τα λιχνίδια. 2 (παλ. κ. απλ.) παλιοπράγματα· παλιόρουχα.

ХОД, -а (-у), προθт. В -е κ. В -у́, на -е κ. на -у́, плθ. ХÓДЫ κ. ХОДЫ́ κ. ХОДá α. 1 (В -е, на -у́): κίνηση, μετακίνηση· βάδισμα· πορεία· ~ ВПЕРÉД κίνηση προς τα μπρός· ~ ПÓЕЗДА η κίνηση του τρένου· ТУХИЙ ~ σιγανή κίνηση· ПÓЛНЫМ -ОМ μ' όλη την ταχύτητα, (ναυт.) πλησιίστιος· СРÉДНИЙ ~ μέση ταχύτητα· ДВА ЧАСá -У δυο ώρες κίνησης ή πορείας· ДАТЬ ~ ПЕРÉДНИЙ, ЗÁДНИЙ δίνω κίνηση μπρος, πίσω· Κάνω μπρος, πίσω· ПУСТÍТЬ В - Βάζω μπρος· (σε κίνηση)· РАБÓТЫ ИДУТ ПÓЛНЫМ -ОМ οι εργασίες γίνονται με ταχύτατους ρυθμούς· ВСÉ ПОШЛÓ В ~ όλα μπήκαν σε κίνηση· НА -У́ ОН ПРИСЕДАЛ αυτός βάδιζε λίγο σκυφτά· ПО -У́ УЗНАВАТЬ КОГÓ από το βάδισμα γνωρίζω κάποιον· Η η ταχύτητα· ЗАМЕДЛÍТЬ ~ ελαττώνω την ταχύτητα· Η (παλ.)· εκκλσ. πομπή· λιτανεία· КРÉСТНЫЙ ~ η περιφορά του σταυρού. 2 μтφ. εξέλιξη· πορεία· ~ СОБЫТÍЙ η εξέλιξη των γεγονότων· ~ СРАЖÉНИЯ η εξέλιξη της μάχης· ПОСТЕПÉННЫЙ ~ βαθμιαία εξέλιξη· ~ ИСТОРИЧЕСКОГО РАЗВÍТИЯ η πορεία της ιστορικής εξέλιξης. 3 λειτουργία· ПЛÁВНЫЙ ~ ΜΟΤÓΡá ομαλή (κανονική) λειτουργία του μοτέρ· 4 κίνηση με, δια· КОЛÉСНЫЙ ~ η κίνηση με τροχούς· ГУСЕНИЧНЫЙ ~ η κίνηση με ερπύστρια· КОЛЯСКА НА РЕЗИНОВОМ -У́ καροτσάκι με λαστιχένιες ρόδες. 5 κίνηση· ξεκίνημα (στο παίξιμο)· ~ ПÉШКОЙ η κίνηση με το πιόνι· ~ ТУЗОМ το παίξιμο με τον άσο· Η η σειρά έναρξης· ТВОЙ ~ η σειρά σου (να παίξεις). 6 τρόπος, κόλπο, μονόβρα. 7 (μουσ.)· μετάπτωση, πέρασμα, μεταλλαγή. В είσοδος· ~ ПΑΡÁДНЫЙ η κύρια είσοδος· ЧЁРНЫЙ ~ η είσοδος υπηρεσίας, η πισσόπορτα· ~ СО ДВОРá είσοδος από την αυλή· ПОТАЙНÓЙ ~ κρυφή είσοδος, ΚÉΜΝΑΤΑ С ОТДÉЛЬНЫМ -ОМ δωμάτιο με ξεχωριστή (ιδιαιτερη) είσοδο· Η διοδος, πέρασμα, διάβαση· ПОДЗÉМНЫЙ ~ υπόγεια βιάβαση· Η μέρος πολυδιάβατο, με μεγάλη κίνηση· Η εκφр. НА -У́ στα γρήγορα, στα πεταχτά· ХОД (ХÓДЫ, ХОДЫ́)· (στрат.) όρυγμα επικοινωνίας· ПÓЛНЫЙ -! (παράγγελμα)· τάχιστα! -ОМ! (απλ.) γρήγορα, ταχιά· СВОИМ -ОМ με το δικό μου τρόπο· ДÉЛО ИДÉТ СВОИМ -ОМ η υπόθεση ακολουθεί την πορεία της· -У ДАТЬ φεύγω το βάζω στα πόδια· ДАТЬ ~ α) ξεκινώ, βάζω μπρος· ШОФЁР ДАЛ ~ ο σωφέρης ξεκίνησε. β) κατευ-

θύνω στον κανονικό δρόμο· НЕ ДАТЬ -У εμποδίζω την ανάπτυξη ικανοτήτων· ПОЙТÍ В ~ πιάνω, διαδίδομαι, χρησιμοποιούμαι ευρύτατα· ПУСТÍТЬ В ~ βάζω σε χρήση, κυκλοφορία· ε-φαρμόζω· ДÉЛО ПОШЛÓ В ~ η υπόθεση (η δουλειά) ξεκίνησε.

ХОДá, -НÉ θ. (διαλκт.) το τρέξιμο του αλόγου· Η τροχασμός, τροκ.

ХОДАТАЙ, -Я α. 1 φροντιστής· προστάτης. 2 (παλ.)· επιτετραμμένος· δικολάβος.

ХОДАТАЙСТВО, -а ουδ. 1 ενέργεια, φροντίδα μεσολάβηση· ОН ПРЕКРАТÍЛ ~ ο развóде αυτός έπαυσε να φροντίζει για το διαζύγιο. 2 αίτηση, γραπτή παράκληση· ПОДАТЬ ~ ή ВОЙТÍ С -ОМ δίνω (υποβάλλω) αίτηση· УДОВЛЕТВОРÍТЬ ~ εγκρίνω την αίτηση.

ХОДАТАЙСТВОВАТЬ, -СТВУЮ, -СТВУЕШЬ ρ.δ. (σ. μόνο στον παρлθ. χρ.). 1 φροντίζω, ενεργώ για κάποιον, για κάτι· Η απευθύνομαι με αίτηση, παράκληση. 2 (παλ.) είμαι επιτετραμμένος.

ХОДЕБЩИК, -а α. (παλ.)· γυρολόγος, μεταπράτης.

ХóДЕНЬ, -ДНЯ κ. -ДЕНЯ́ α. (απλ.): -ЕМ ХóДÍТЬ (ИДТÍ, ПóЙТÍ) βλ. ХóДУНОМ ХóДÍТЬ (λ. ХóДУН).

*ХОДЖá, -И́ α. ο χότζας.

ХóДИКИ, -ОВ плθ. το εκκρεμές, κρεμαστό ωρολόγι.

ХóДÍТЬ, ХóЖУ, ХóДИШЬ ρ.δ. 1 βαδίζω, περπατώ, πηγαίνω, βαίνω· ТОЛЬКО ЧТО ОН НАЧАЛ ~ ПОСЛЕ ТИФá μόλις άρχισε αυτός να βαδίζει μετά τον τύφο. 2 βλ. ИДТÍ (1 σημ.), με τη διαφορά ότι ХóДÍТЬ σημαίνει επαναληπτική κίνηση, προς διάφορες κατευθύνσεις και σε διάφορο χρόνο· ~ С УГЛá В УГОЛ βαδίζω από γωνία σε γωνία· ~ НА ЦЫПóЧКАХ βαδίζω στις μύτες των ποδιών· ~ В НÓГУ συμβαδίζω, πηγαίνω βήμα (βηματισμό)· ~ НА ВÉСЛАХ, πηγαίμε τα κουπιά, κωπηλατώ· Η κινούμαι· МÉСЯЦ -ИГ ПО НЕБУ το φεγγάρι κινείται στον ουρανό· Η μεταδίδομαι, εκτείνομαι, εξαπλώνομαι· ДЫМ -ИГ ПО ВСЕЙ КóМНАТЕ ο καπνός εξαπλώνεται σ' όλο το δωμάτιο. 3 μεταβαίνω, πηγαίνω (με σημ. επανάληψης της ενέργειας, προς διάφορες κατευθύνσεις κ. διάφορο χρόνο)· ~ ПО МАГАЗÍНАМ πηγαίνω στα μαγαζιά· ~ НА ОХóТУ πηγαίνω στο κυνήγι· ~ В ШКОЛУ πηγαίνω στο σχολείο· ~ В ГóСТИ πηγαίνω φιλοξενούμενος· ~ ГУЛЯТЬ πηγαίνω περίπατο· Η εκστρατεύω· πορεύομαι· επιτίθεμαι. 4 κινούμαι γρήγορα. 5 μεταδίδομαι από χέρι σε χέρι· Η διαδίδομαι· ВÉСТИ -ЯТ В НАРóДЕ τα νέα διαδίδονται (κυκλοφορούν) στο λαό. 6 κινούμαι πίσω-μπρος, παλινδρομώ· -ИГ ПИЛá το πριόνι πηγαίνει πίσω-μπρός ή μπρος-πίσω· ПóР-

ШНИ -ЯТ ВВЕРХ И ВНИЗ τα έμβολα πηγαίνουν άνω-κάτω (ανεβοκαταβαίνουν). 7 ταλαντεύομαι, δονούμαι, κουνιέμαι· МОСТ -ИТ ИЗ СТОРОНН В СТОРОНУ η γέφυρα κουνιέται (πηγαίνει πέρα-δώθε). 8 βλ. ИДТИ (10 σημ.). 9 (διαρκ.) φουσκώνω (για ζυμάρι κ.τ.τ.). 10 τιμώμαι· КВАРТИРА -ИТ ДВАДЦАТЬ РУБЛЕЙ το διαμέρισμα αυτό νοικιάζεται είκοσι ρούβλια. || κυκλοφορώ· περιφέρομαι ή είμαι σε χρήση, σε συναλλαγή. 11 περιποιούμαι, φροντίζω· ~ ЗА БОЛЬНЫМ περιποιούμαι τον άρρωστο· ~ ЗА ЦВЕТАМИ περιποιούμαι τα λουλούδια. 12 έχω το βαθμό, υπηρετώ με το βαθμό ή το αξίωμα. 13 φορά, φέρω· ~ В ОЧКАХ φορά γυαλιά· ~ В ЛАПТЯХ φορά παλιτσιόσάρουχα. 14 (για κατάσταση)· βαδίζω, πηγαίνω· ~ КАК В ТУМАНЕ βαδίζω σαν σε ομίχλη (είμαι σκοτούριασμένος)· ~ ПОВЕСЯ НОС πηγαίνω με κρεμασμένο το κεφάλι (ταπεινωμένος)· ~ УГРЮМНЫМ βαδίζω σκυθρωπός· ~ ГОЛОДНЫМ γυρίζω (περιφέρομαι) νηστικός. 15 βλ. ИДТИ (19 σημ.). 16 αφοδεύω, αποκατώ ή ουρώ. || εκφρ. ~ В ЗОЛОТЕ ντύνομαι (βγαίνω) ντυμένος στα χρυσά (πολυτελέστατα)· ~ ПО ДЕЛАМ (παλ.)· είμαι επιτετραμμένος ή ενταλμένος· НЕ ~ ЗА СЛОВОМ В КАРМАН (παλ.)· βλ. έκφραση στη λ. ЛЕЗТЬ; (ВСЕ) ПОД ДОГОМ -ИМ (παλ.)· άλλοι καθορίζουν την τύχη μας· όλα είναι δυνατόν να συμβούν.

ХОДКО επίρ. γρήγορα, ταχιά, γοργά.

ХОДКИЙ επ., βρ: -ДОК, -ДКА, -ДКО. 1 γοργοπόδης, ελαφροπόδης, ταχυδρόμος, ταχύπορος. 2 γρήγορος, γοργός, ταχύς. 3 περιζήτητος (για εμπορεύματα, είδη). || συνήθης, συνηθισμένος· -ОЕ ВЫРАЖЕНИЕ πολύ χρησιμοποιούμενη έκφραση.

ХОДКОСТЬ, -И θ. η ταχύτητα. || μεγάλη ζήτηση, το περιζήτητο (για εμπόρευμα, είδη).

ХОДОВОЙ επ. 1 κινητικός, της κίνησης, της πορείας, του πλου ή της πτήσης· -НЕ КАЧЕСТВА САМОЛЁТА οι πτητικές τελειοποιήσεις του αεροπλάνου· -НЕ ИСПЫТАНИЯ СЪДНА δοκιμές πλουσκάφους. || χρησιμοποιούμενος· εύχρηστος· -АЯ ДОРΟΓА χρησιμοποιούμενη οδός. || ευρισκόμενος σε λειτουργία· -НЕ АВТОМОБИЛИ αυτοκίνητα σε λειτουργία. 2 κινητός, μετακινούμενος. 3 πλατιά χρησιμοποιούμενος, πολύ συνηθισμένος. || πολύ διαδομένος· -НЕ ИДЕИ πολύ διαδομένες ιδέες. 4 ικανός· καπάτσος, καταφερτζής. || εκφρ. -ОЕ СЪДНО σκάφος που πλέει προς τον άνω ρουν: ~ ПАРК ντεπό επιδιορθωμένων μηχανών.

ХОДОК, -А α. 1 πεζοπόρος, οδοιπόρος, στρατοκόπος. || πρωτοπόρος, προπορευόμενος. || επισκέπτης τακτικός· ~ СВЯТЫХ МЕСТ προσκυνητής, χατζής. 2 απεσταλμένος (με εκλογή)· 3 άνθρωπος ικανός, καπάτσος. 4 (διαρκ.)· μι-

κρό κάρο. 5 υπόγεια διάβαση.

ХОДОР, -А α. (διαρκ.): ХОДИТЬ -ОМ βλ. στη λ. ХОДУН: ХОДИТЬ ХОДУНОМ.

ХОДУЛИ, -ЕЙ πλθ. (ενκ.ХОДУЛЯ, -И θ.)· καλόβαθρα, ξυλοπόδαρα, πατίκια. 2 μτφ. το αφύσικο, η μη φυσικότητα.

ХОДУЛЬНОСТЬ, -И θ. η μη φυσικότητα.

ХОДУЛЬНЫЙ επ., βρ: -ЛЕН, -ЛНА, -ЛНО αφύσικος, αταίριαστος, προσποιητός.

ХОДУН, -А α. βλ. ХОДОК. || εκφρ. -ОМ ХОДИТЬ (ИДТИ, ПОЙТИ) α) ταλαντεύομαι, πηγαίνω πέρα-δώθε. β) μεγάλη κίνηση, σύρτα-φέρτα· θόρυβος, φασαρία, σαματάς. γ) τρέχω, γυρίζω ανήσυχος.

ХОДЬБА, -И θ. πεζοπορεία, βάδισμα, περπάτημα· ποδαρόδρομος· УТОМЛЕННЫЙ -ОЙ κουρασμένος απο το βάδισμα· ОН С УТРА В -Е αυτός απο το πρωί είναι στο πόδι.

ХОДЯЧИЙ επ. 1 πεζοπόρος, πορευόμενος. || ικανός για βάδισμα· -ИЕ БОЛЬШЕ άρρωστοι που μπορούν να βαδίζουν· КΥКЛА -АЯ κούκλα βαδίζουσα. 2 κινητός, κινούμενος. 3 συνηθισμένος· εύχρηστος· -ЕЕ ВЫРАЖЕНИЕ εύχρηστη έκφραση. || τετριμμένος, πεζός, ρουτινιέρικος. 4 (για άνθρωπο)· προσωποποιημένος· -АЯ ЧЕСТИНОСТЬ προσωποποιημένη τιμιότητα. || εκφρ. -АЯ МОДЕТА το κυκλοφορούν νόμισμα.

ХОЖАЛЫЙ επ. 1 (απλ.)· πολυγυρισμένος, κοσμογυρισμένος. 2 (παλ.)· αστυνομικός αποστολών.

ХОЖДЕНИЕ, -Я ουδ. πορεία, βάδισμα, όδευση, πηγαίμος, μετάβαση· περιφορά, γύρισμα· ~ ПО ГОРОДУ το γύρισμα στην πόλη· ~ ПОД ПАРУСАМИ ιστιοπλοΐα· ~ ТУДА И НАЗАД πηγαίνο-ερχομός, το αλερετούρ· ~ ПО ЦЫПОЧКАМ βάδισμα στις μύτες (δάχτυλα) των ποδιών· ~ ЗА ГРИБАМИ μετάβαση γιαμανιτάρια· ~ ПО СВЯТЫМ МЕСТАМ μετάβαση στους αγίους τόπους. || (παλ.)· (φιλγ.)· ταξειδιωτικές εντυπώσεις. || εκφρ. ~ В НАРОД πορεία προς το λαό (διαφήτιση και επαναστατικοποίηση 1860 - 1870)· ~ ПО МΥΚΑМ βασιανιστική πορεία· ИМЕТЬ ~ χρησιμοποιούμαι, συνηθίζομαι, κυκλοφορώ· ПО ОБРАЗУ ПЕШЕГО -Я πεζός, ποδαρόδρομο.

ХОЖЕНО απρσ. ως κατηγ. βαδίζω, πορεύομαι, οδεύω· περιφέρομαι· κυκλοφορώ.

ХОЗРАСЧЁТ, -А α. οικονομική ιδιοσυντήρηση.

ХОЗРАСЧЁТНЫЙ επ. της οικονομικής ιδιοσυντήρησης· -НЕ ПРЕДПРИЯТИЯ επιχειρήσεις οικονομικής ιδιοσυντήρησης.

ХОЗЯИН, -А, πλθ. ХОЗЯЕВА, -ЗЯЕВ α. 1 κύριος, ιδιοκτήτης, κτήτορας, αφεντικό· νοικοκύρης οικοδεσπότης· ~ ДОМА ο σπιτονοικοκύρης· ~ ЗАМКА πυργοδεσπότης· ~ МАΓΑΖИНА ο μαγαζάτορας· ~ ПРЕДПРИЯТИЯ ο επιχειρηματίας. || διαχειριστής ~ ОН ПЛОХОЙ δεν είναι

καλός νοικοκύρης. εξουσιαστής· - ΠΟΛΟЖЭНІА κύριος της κατάστασης. || (προσφώνηση)· κύριε· **ХОРОШО ЖИВЭШЬ**, - καλά ζεις, κύριε. 2 ο σύζυγος. 3 βλ. **ДОМОВОЙ** (2 σημ.). 4 (βιολ.)· οργανισμός στον οποίο ζει το παράσιτο. || εκφρ. **БЫТЬ -ОМ В СОБСТВЕННОМ ДОМЕ** είμαι κύριος (αφέντης) στο σπίτι μου· -**ЕВА ПОЛЯ** οι γηπεδούχοι (αθλητές, παίκτες).

ХОЗЯЙКА, -и θ. 1 κυρία, ιδιοκτήτρια, νοικοκυρά, οικοδέσποινα· σπιτονοικοκυρά. 2 η σύζυγος. || εκφρ. **ДОМАШНЯЯ** - (ν)οικοκυρά (η μη εργαζόμενη σε επιχειρήσεις).

ХОЗЯЙНИЧАНЬЕ, -я ουδ. 1 νοικοκύρεμα. 2 διαχείριση, κουμάντο.

ХОЗЯЙНИЧАТЬ ρ.δ. 1 ασχολούμαι με το νοικοκυριό, νοικοκυρεύω· **ДОЧКА -ЛА ПО ДОМУ** η κορούλα νοικοκύρευε στο σπίτι. 2 διαχειρίζομαι, διευθύνω, κάνω κουμάντο, κουμαντάρω.

ХОЗЯЙСКИЙ επ. του νοικοκύρη, του οικοδεσπότη· νοικοκύρικος, αφεντικός. || εκφρ. **ДЕЛО** -οε αυτό είναι δουλειά του νοικοκύρη, όπως θέλει ο νοικοκύρης κάνει.

ХОЗЯЙСТВЕННИК, -а α. οικονόμος, επιμελητής, φροντιστής, διαχειριστής.

ХОЗЯЙСТВЕННОСТЬ, -и θ. οικονομία· νοικοκυροσύνη.

ХОЗЯЙСТВЕННЫЙ επ., βρ: -вен, -венна, -ο; 1 οικονομικός· -не успэхи οικονομικές επιτυχίες· -ая жизнь страны η οικονομική ζωή της χώρας· -οе управление οικονομική διεύθυνση. 2 οικοκυρικός, οικιακός, οικιακής χρήσης· -магазин μαγαζί ειδών οικιακής χρήσης· -οе мѣло σπαούνι πλούσιματος ρούχων· -инвентарь οικιακά σκεύη. 3 ορθολογιστικός· οικονομικός. 4 νοικοκύρικος· νοικοκυρεμένος. 5 εξουσιαστικός, διατακτικός· -тон διατακτικός τόνος (όπως του αφέντη).

ХОЗЯЙСТВО, -а ουδ. 1 οικονομία· **КАПИТАЛИСТИЧЕСКОЕ** - καπιταλιστική οικονομία· **СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЕ** - σοσιαλιστική οικονομία· **НАРѢДНОЕ** - λαϊκή οικονομία· **СЭЛЬСКОЕ** - αγροτική οικονομία. 2 το νοικοκυριό, τα οικιακά ή άλλα είδη· у соседки - πόλное - η γειτόνισσα έχει όλο το νοικοκυριό. || οικονομικό νοικοκυριό· **ОДНОЛІЧНОЕ** - ατομικό νοικοκυριό· **МЕЛКОКРЕСТЬЯНСКИЕ** -а τα μικρά αγροτικά νοικοκυριά· **КОЛХѢЗНОЕ** - το κολχόζνικο νοικοκυριό.

ХОЗЯЙСТВОВАНИЕ, -я ουδ. οικονομική διαχείριση.

ХОЗЯЙСТВОВАТЬ, -ствую, -ствуешь ρ.δ. 1 ασχολούμαι με το νοικοκυριό, νοικοκυρεύω. 2 βλ. **ХОЗЯЙНИЧАТЬ**.

ХОЗЯЙЧИК, -а α. μικροϊδιοκτήτης, μικρονοικοκύρης.

ХОЗЯЮШКА, -и θ. νοικοκυρούλα, κυρούλα.

ХОККЕЙСТ, -а α. παίκτης χόκεϋ.

***ΧΟΚΚΕЙ**, -я α. το χόκεϋ.

ХОККЕЙНЫЙ επ. του χόκεϋ· -матч συνάντηση χόκεϋ.

ХОЛЕННЫЙ επ. μαλθακός, τρυφηλός, αβροδιαίτος· μαμόθρευτος. || τρυφερός, αβρός· απαλός· -не рѹки τρυφερά χέρια· -οе лицо τρυφερό πρόσωπο.

***ΧΟΛЭРА**, -и θ. χολέρα (αρρώστια κ. βρисиά).

ХОЛЕРИК, -а α. 1 χολερικός (χολερικής κράσης). 2 χολερόβλητος.

ХОЛЕРИЧЕСКИЙ επ. χολερικός· -темперамент χολερική κράση.

ХОЛЕРНЫЙ επ. χολερικός, της χολέρας· -не микрѢи та μικρόβια της χολέρας· -ая эпидемия επιδημία χολέρας· -ая рвѢта ο εμετός της χολέρας· -пѢнѢс διάρροια χολέρας· -болѢной χολερόβλητος, χολεριασμένος. || ουσ. -, -ая ο χολερικός, η χολερική. || των χολερικών· -ая болѢница νοσοκομείο χολερικών· -οе клѢдбище νεκροταφείο χολερικών.

***ΧΟΛΕЦИСТІТ**, -а α. ασθένεια της χοληδόχου κύστης.

ХОЛІТЬ, -лю, -лишь ρ.δ.μ. περιποιούμαι πολύ, παραχαϊδεύω, χαϊδολογώ, κανακεύω, επιδαφιλεύω. || -ся παραχαϊδεύομαι, χαϊδολογιέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ХОЛКА, -и θ. (για ζεύξιμα ζώα)· ακρωμίδα, ακρωμία, ακρώμιο. || το μέρος της χαιτίτης της ακρωμίας. || εκφρ. **НАМѢЛІТЬ (НАМЯТЬ, НАЧЕСАТЬ κ.τ.τ.)** -у κομύ κατσαδιάζω κάποιον.

***ΧΟЛІ**, -а α. προβάλαμος, χολ.

ХОЛМ, -а κ. (παλ.) -а, πλθ. **ХОЛМЫ** κ. (παλ.) **ΧΟЛМЫ** α. ο λόφος· **ЛЕСІСТЫЙ** - δασωμένος λόφος· **МОГИЛЬНЫЙ** - ο τύμβος.

ΧΟЛМІК, -а α. λοφίσκος.

ΧΟЛМІСТОСТЬ, -и θ. η ύπαρξη λόφων.

ΧΟЛМІСТЫЙ επ., βρ: -міст, -а, -ο λοφώδης· -ая мѢстность λοφώδης τοποθεσία.

ΧΟЛМІТЬСЯ, -мітсь ρ.δ. υψώνομαι, ορθώνομαι λοφοειδώς.

ΧΟЛОД, -а (-у), προθ. на холоде κ. на холоду, πλθ. **ХОЛОДА** α. 1 κρύο, ψύχος· он пожался от -а αυτός μαζεύτηκε (κουβάρι) απο το κρύο· дрожать от -а τρέμω απο το κρύο· наступили -а ήρθαν τα κρύα· **ХОЛОД КРЕПЧАЛ** το κρύο δυνάμωνε· В -а пострадали цвети απο το κρύο βλάφτηκαν τα λουλούδια· -ужаса κρύο φρίκης (απο τη φρίκη)· у меня - пробежал по всему телу κρύο (ρίγος) μου πέρασε σ' όλο το σώμα. 2 μτφ. αδιαφορία· απάθεια· **ОТНЭССЯ** он к нему с -ом αυτός του φέρθηκε ψυχρά. || εκφρ. **ТерпѢть (ИСПЫТЫВАТЬ κ.τ.τ.)** - и голод είμαι σε έσχατη ένδεια, λιμοκτονώ, με δέρνει το κρύο και η φτώχεια, δεν έχω ούτε φώλι ούτε προσφώλι.

холодѣть ρ.δ. 1 (απρόσ.). 1 κάνει κρύο· начинаѣтъ ~ αρχίζει να κάνει κρύο. 2 βλ. холодеѣтъ (2 σημ.). || εκφρ. ~ и голодеѣтъ με δѣρνει το κρύο και η φτώχεια (ή και η πείνα).

холодеѣтъ, -ѣю, -ѣешь ρ.δ. 1 κρυώνω, ψυχραίνω, γίνομαι πιο κρύος· вода -ѣет το νερό κρυώνει. 2 μου περνά κρύο, ρίγος (απο δυνατό αίσθημα)· он -ѣл читѣя описание каз-ни αυτού του περνούσε ρίγος όταν διάβαζε την περιγραφή της εκτέλεσης. || κρυώνω, παώνω· рѹки и нѹги у меня -ѣют τα χέρια και τα πόδια-μου παώνουν. || εκφρ. кровь -ѣет (в жи-лах) παώνει το αίμα στις φλέβες (απο φρίκη, φόβο κ.τ.τ.).

холодеѣцъ, -щѣя α. 1 η πηχτή. 2 (διαλκ.)· βλ. ботвинья.

холодильникъ, -а α. 1 ψυγείο· электрѣический ~ ηλεκτρικό ψυγείο· городскѹй ~ το ψυγείο της πόλης. 2 ραντιατέρ· ~ машины ψυγείο μηχανής.

холодильный επ. φικτικός, του ψυγείου· -ая установка φικτική εγκατάσταση, ψυγείο.

холодѣтъ, -ложу, -лодѣшь ρ.δ. 1 μ. φύχω, κρυώνω· закрѹй дверь, не -дѣй комнату κλείσε την πόρτα, μη κρυώνεις το δωμάτιο. 2 δροσίζω· мѣта -ит во рту η μέντα δροσίζει το στόμα. 3 παώνω (για ψυχή, καρδιά, αίμα κ.τ.τ.). || -ся φύχομαι, κρυώνω.

холоднѣтъ, -ѣет ρ.δ. (απρόσ.) κρυώνω, ψυχραίνω, γίνομαι κρύος, ψυχρός (για καιρό)· на ѹлице -ѣет ѣξω ο καιρός γίνεται ψυχρός.

холодно 1 επίρ. κρύα, ψυχρά. 2 κατηγ. είναι (κάνει) κρύο· на ѹлице - ѣξω κάνει κρύο. 4 μτφ. είναι (υπάρχει) πλήξη, ανία. || εκφρ. ни жарко ни холодно ούτε θερμά ούτε ψυχρά (αδιάφορα).

холоднокрѹвие, -я ουδ. (παλ.)· βλ. хладнокрѹвие.

холоднокрѹвный επ., βρ: -вен, -вна, -вно. 1 ψυχρόαιμος· -ые живѹтние ψυχρόαιμα ζώα. 2 (παλ.)· βλ. хладнокрѹвный.

холодность κ. (παλ.) холодность, -и θ. 1 ψυχρότητα (ψυχική), κρυάδα. 2 αδιαφορία, απάθεια.

холодный επ., βρ: холоден, -днѣ, -дно. 1 κρύος, ψυχρός· -ая вода κρύο νερό· ~ ветер ψυχρός άνεμος· -ая комната κρύο δωμάτιο. 2 ουσ. -ая θ. κρύο κρατητήριο, το φρέσκο. 3 βλ. заливной (2 σημ.). 4 άτονος, χλιαρός· ~ взгляд ψυχρό βλέμμα· ~ приѣм ψυχρή υποδοχή· -ое сердце κρύα καρδιά. || αδιάφορος, απάθης. 5 μτφ. ψυχραίμος. 6 ψυχρός (χωρίς προηγούμενη θέρμανση, πυράκτωση)· -ая штамбѹвка ψυχρή εκτύπωση. 7 (για μικροεπαγγελματίες)· φτωχός, φουκαριάρης· ~ сапѹжник φτωχοπαλαματής· ~ парикмахер φτωχοκουρέας. ||

εκφρ. -ая война ψυχρός πόλεμος· -ое оръжие ψυχρό όπλο (μαχαίρι, ξίφος, σπαθί, σε αντίθεση με το πυροβόλο όπλο).

холодокъ, -дкѣ α. 1 δροσιά, δροσεράδα, φρεσκάδα. || αεράκι δροσερό, αύρα· подѹл ~ φύσηξε δροσερό αεράκι. || σκιά, ίσκιος, σκιερός τόπος. || ο πρωινός ή εσπερινός χρόνος· мы -ѹм сдѣлаем десятъ километрѹв με τη δροσιά θα βαδίσουμε δέκα χιλιόμετρα. 2 κρύο, κρυάδα, φύχος, ψυχρά· ~ пробежал по моеѣ спинѣ κρύο μου πέρασε στη ράχη. || μτφ. ψυχρότητα, αδιαφορία· απάθεια.

холодостѹйкий επ., βρ: -стоѣк, -стойка, -ο ανθεκτικός στο κρύο, φύχος· -ые растѣния φυτά ανθεκτικά στο ψύχος.

холодостѹйкость, -и θ. ανθεκτικότητα στο ψύχος.

холодоустѹйчивость, -и θ. βλ. холодостѹйкость.

холодоустѹйчивый επ., βρ: -чив, -а, -ο βλ. холодостѹйкий.

холопъ, -а, плθ. холопы, -ов κ. (παλ.) холопья, -ьев α., -ка, -и θ. 1 (παλ.)· υπόδουλος, -η, σκλάβος, -α, υποτελής. 2 υπηρέτης, δούλος. 3 βλ. прислѹжник.

холопий, -ья, -ье (παλ.)· του υποτελή, του υπόδουλου, του σκλάβου· του δούλου· ~ труд η δουλειά των σκλάβων· ~ бунт η εξέγερση των σκλάβων.

холопский επ. (παλ.)· βλ. холопий.

холопство, -а ουδ. (παλ.)· 1 υποτέλεια, δουλεία, σκλαβιά. 2 αθρσ. (παλ.)· οι υποτελείς· οι δούλοι. 3 μτφ. δουλικότητα, δουλοφροσύνη, δουλοπρέπεια.

холопствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. 1 (παλ.)· είμαι υποτελής, δούλος, σκλάβος. 2 μτφ. δουλοφρονώ, φέρνομαι δουλικά.

холостѣжь, -и θ. αθρσ. (απλ.)· οι εργένηδες· οι μεκλιάρδες.

холостѣтъ, -лошу, -лостѣшь, παθ. μτχ. парлθ. холощенный, -щен, -щена, -щено ρ.δ.μ. ευνουχίζω. || -ся ευνουχίζομαι.

холостой επ., βρ: холост, -ѣ. 1 άγαμος, ανύπαντρος, εργένης, μεκλιάρης· ~ мужчина ο μεκλιάρης· -ѣя жизнь εργένικη ζωή. || μόνος, μοναχός, αζευγάρωτος· ~ волк μονόλυκος· -ѣя ѹтка αζευγάρωτη πάπια. 2 βλ. холощенный. || στείρος, στέρφος· -ѣя кобыла στείρα φοράδα. || (για φυτά)· άκαρπος. 3 κενός· ~ ход λειτουργεία στο κενό, χωρίς φόρτιση. 4 (στрат.)· άσφαιρος· εικονικός· -ые патрѹны εικονικά φυσίγγια· -ые снаряды εικονικά βλήματα. 5 (παλ.)· άδειος, κενός, ακατοίκητος· -ые постройки ακατοίκητα οικήματα.

холостѣк, -ѣ α. εργένης, μεκλιάρης, καλόγηρος. || εκφρ. старѣй ~ γεροντοπαλίκαρο.

ХОЛОСТЯЦКИЙ επ. εργένικος· μπενκιάρικος.
ХОЛОЩЕНИЕ, -я ουδ. ευνούχισμα, -μός.
ХОЛОЩЕННЫЙ επ. ευνούχος, -ισμένος.
ХОЛСТ, -á α. 1 λινόπανο, κανναβόπανο· **БЕЛИТЬ** ~ λευκαίνω το λινόπανο· **ДЕРЕВЕНСКИЙ** ~ το (λινό) χοντρόπανο. 2 κομμάτι λινόπανου· **ПЯТЬ** -óβ πέντε κομμάτια λινόπανο. || λινόπανο ζωγραφικής. || εικόνα σε λινόπανο. 3 υλικό επεξεργασμένο (λαναρισμένο).
ХОЛСТИК, -я α. πανάκι λινό. || λινό κομματάκι.
ХОЛСТИНА, -н θ. κομμάτι λινόπανου.
ХОЛОТІНКА, -и θ. 1 κομματάκι λινόπανου. 2 λεπτό ύφασμα (λινό ή βαμβακερό).
ХОЛСТІНКОВИЙ επ. λινός, λιναρίσιος, καννάβινος.
ХОЛСТІННИЙ επ. βλ. **ХОЛСТІНКОВИЙ**.
ХОЛСТІНОВИЙ επ. βλ. **ХОЛСТІНКОВИЙ**.
ХОЛСТЯНОЙ επ. βλ. **ХОЛСТІНКОВИЙ**.
ХОЛУЙ, -я α. (παλ.)· λακές, τσιράκι. || μτφ. γλύφτης, κόλακας.
ХОЛУЙСКИЙ επ. (παλ.)· του λακέ· -ое поведение συμπεριφορά λακέ. || μτφ. δουλοπρεπής.
ХОЛУЙСТВО, -я ουδ. 1 αθρσ. (παλ.)· οι λακέδες, τα τσιράκια. 2 μτφ. δουλοπρέπεια.
ХОЛУЙСТВОВАТЬ, -ствую, -ствуешь ρ.δ. δουλοφρονώ, δουλοφέρνομαι· κολακεύω δουλικά.
ХОЩОВИЙ επ. βλ. **ХОЛСТІНКОВИЙ**.
ХОЛЯ, -и θ. περιποίηση, φροντίδα, μέριμνα.
ХОМУТ, -á α. 1 λαιμαριά. || μτφ. φορτίο, βάρος. 2 (τεχ.) στεφάνι στερέωσης. || εκφρ. **Вешать (себе) на шею** ~ βάζω λαιμαριά στο λαιμό μου (δεσμεύω τον εαυτό μου)· **ВОРОТНИК СТОИТ** -óm ο γιακάς στέκει σαν λαιμαριά (μη εφαρμοστός).
ХОМУТАТЬ ρ.δ.μ. (απλ.)· βάζω λαιμαριά στο ζώο· ζεύω. || -ся μου περνιέται λαιμαριά· ζεύομαι.
ХОМУТИК, -я α. 1 λαιμαρίτσα. 2 (τεχ.) μικρό στεφάνι σύνδεσης. || εκφρ. **ПРИЦЕЛЬНЫЙ** ~ ο σύρτης του κλισιοσκοπίου.
ХОМУТИНА, -н θ. το μαλακό μέρος της λαιμαριάς.
ХОМУТНИЙ επ. της λαιμαριάς. || (τεχ.)· του στεφανιού (στερέωσης).
ХОМЯК, -á α. είδος αρουραίου.
ХОМЯЧИЙ επ. του αρουραίου.
*ХОН, -я α. εργαλείο στιλβωτικό.
*ХОНДРІЛЛА, -н θ. η χονδρίλλα.
ХОНІНГОВАЛЬНИЙ επ. στιλβωτικός· ~ станок η στιλβωτική μηχανή.
*ХОНІНГОВАНИЕ, -я ουδ. στιλβωση.
ХОНІНГОВАТЬ, -гую, -гуюшь ρ.δ.μ. στιλβώνω. || -ся στιλβώνομαι.
ХОП επιφ. ωπ, ώπα.
*ХОПЕР, -я α. φορτηγό βαγόνι αυτοεκφορτω-

νόμενο.

*ХОР, -я α. 1 ο χορός της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας. 2 χορωδία· **ДИРИЖІРОВАТЬ** -ом διευθύνω τη χορωδία. || μουσικό έργο (για χορωδία). || πλήθος όμοιων γνώμων, φωνών κ. τ.τ. 3 όλοι μαζί, εν χορώ. || (παλ.)· η ορχήστρα.

*ХОРАЛ, -я α. το χορικό (εκκλησιαστικό άσμα).

ХОРВАТ, -я α., -ка, -и θ. Κροάτης, -τιδα.
ХОРВАТСКИЙ επ. κροατικός.

*ХОРДА, -н θ. 1 (μαθ.)· η χορδή. 2 χορδή μέλους του σώματος.

ХОРДОВИЙ επ. (ανατ.)· της χορδής, που έχει χορδές.

ХОРЭВИЙ επ. της ικτίδας, απο ικτίδα.

Хорейческий επ. του χορείου· ~ размер το μέτρο του χορείου· ~ стих ποίημα χορειακό (τρίβραχος).

*Хорей, -я α. (φιλγ.)· ο χορείος, τρίσημο πόδι, τρίβραχος ή τροχάιος.

Хорей,² -я α. (διαλεκ.)· ξύλινο κοντάρι διεύθυνσης ζευγμένων ελαφιών ή σκυλιών.

Хорёк, -рька α. είδος ικτίδας καθώς και το δέρμα αυτής.

Хореографический επ. χοροεογραφικός.

*Хореография, -и θ. χορογραφία.

*Хорёя, -и θ. η χορεία (νευρική πάθηση).

Хоріст, -я, α., -ка, -и θ. τραγουδιστής, -τρια χορωδίας.

Хорканье, -я ουδ. (κυνηγ.)· κραύγασμα ζώων, κρωγή.

Хоркать ρ.δ. κρώζω, κράζω.

Хормейстер, -я α. διευθυντής χορωδίας.

Хорный επ. (παλ.)· βλ. **Хороводный**.

Хоровод, -я α. παλιός σλαβικός μαζικός χορός με τραγούδι.

Хороводить, -вóжу, -вóдишь ρ.δ. (απλ.). 1 προσελκύνω, τραβώ. 2 βλ. **Хороводиться**. || -ся (απλ.)· ασχολούμαι, τραβιέμαι, υποφέρω. || έχω ερωτικές σχέσεις, τραβιέμαι.

Хороводный επ. του χορού βλ. **Хоровод**.

Хороводный επ. 1 χορωδιακός, της χορωδίας· ~ певец τραγουδιστής χορωδίας· ~áя мýзыка η χορωδιακή μουσική. 2 (παλ.)· ομαδικός· -ое чтéние ομαδική ανάγνωση.

Хорóмина, -н θ. (παλ. κ. απλ.)· ξυλόσπιτο (συνήθως μεγάλο). || ωραίο σπιτι.

Хорóмный επ. του ξυλόσπιτου· για ξυλόσπιτο· ~ лес ξυλεία για ξυλόσπιτο.

Хорóмн, -рóm πλθ. (παλ. κ. διαλεκ.)· ξύλινη οικοδομή, ξυλόσπιτο.

Хоронить, -роню, -ронишь 1 ρ.δ.μ. ενταξάζω, θάβω. || εκφρ. ~ себя απομονώνομαι, κλείνομαι στο καβούκι μου. || -ся ενταφιάζομαι, θάβομαι.

χορονίτς², -ронѣ, -ронѣшь ρ.δ.μ. 1 (παλ.κ. απλ.)· κρύβω. 2 μτφ. κρατώ μυστικό. 3 φυ- φυλάγω, προστατεύω. || -ся 1 κρύβομαι. 2 μτφ. κρατιέμαι μυστικά. 3 φυλάγομαι, προφυλάγο- μαι· προστατεύομαι.

χοροхорѣться, -рюсь, -ришься ρ.δ. είμαι προκλητικός, κάνω τον παλικαρά.

хорошенечко επίρ. βλ. хорошенѣнко.

хорошенький επ. 1 καλούτσικος, χαριτωμέ- νος· -ое личико χαριτωμένο προσώπι. || ο- μορφούτσικος· -домик ομορφούτσικο σπιτάκι. 2 βλ. хорóший (1 σημ.). 3. ειρν. με σημασία: κακός, άσχημος. || εκφρ. -ого понемножко κα- λά φτάνει, αρκετά, σταμάτα.

хорошенѣнко επίρ. αρκετά καλά, καλούτσικα· όπως πρέπει.

хорошѣть, -ѣю, -ѣешь ρ.δ. γίνομαι καλός· ομορφαίνω, καλλιστεύω.

хорóший επ., βρ: -рóш, -á, -ó. 1 καλός· ~ человек καλός άνθρωπος· -ая лошадѣ καλό ά- λογο· ~ почерк καλός γραφικός χαρακτήρας· ~ аппетит καλή όρεξη· ~ совет καλή συμβουλή· ~ конец καλό τέλος· -ая мысль καλή σκέψη· ~ пример καλό παράδειγμα· -ее настроение καλή διάθεση· -ая погодá καλός καιρός. || πεπει- ραμένος, επιδέξιος· αριστοτέχνης· ~ органи- затор καλός οργανωτής· ~ музыкант καλός μου- σικός. || -ее ουσ. ουδ. το καλό. 2 αρκετά με- γάλος· σημαντικός· αρκετός· ~ие денѣги καλά χρήματα· ~ рост καλό ανάστημα. || γερός, δυ- νατός· получить ~ насморк παίρνω γερó συ- νάχι. 3 όμορφος, ωραίος, θελκτικός, γοητευ- τικός. 4 προσφιλής, αγαπητός. || εκφρ. по -му α) καλά, όπως πρέπει. β) με το καλό, ή- ρεμα, ήσυχα.

хорошѣться, -шусь, -шѣсья ρ.δ. (απλ.)· καλλωπίζομαι, φτιάχνομαι. || (διακλ.)· καυ- χιέμαι, παινεύομαι, κομπάζω.

хорóшо επίρ. 1 καλά· он работáет ~ αυτός εργάζεται καλά· моя сестра ~ поѣт η αδερφή μου τραγουδά καλά· писáть ~ γράφω καλά (ω- ραία)· чѣвствовать себя ~ αισθάνομαι τον εαυτό μου καλά· ~ вестѣ себя φέρνομαι καλά· одевáть ~ ντύνομαι καλά· жить ~ ζω καλά. 2 ως κατηγ. είναι καλά· ~ на ýлице είναι κα- λά έξω· -, что он сегоднѣя придѣт είναι καλά που θα έρθει σήμερα. 3 μόριο επιβεβαιωτικό· καλά· я придѣу чѣрез пол часá, ~? θα έρθω μετά απο μισή ώρα, καλά; || ας είναι, ας γίνει έ- τσι, καλά (σύμφωνος). || μόριο απειλητικό· καλά (θα δεις, θυμήσου-το κ.τ.τ.).

хорт, -а α. (κυνηγ.) σκύλος γυαλιστερόυ τριχώματος.

хóртный επ. του κυνηγετικού σκύλου.

хорóгъ, -и θ. 1 (παλ.)· πολεμική ση- μαία, φλάμπουρο· ~ полкá η σημαία του συ-

ντάγματος. 2 σημαία εκκλησιαστική.

*хорунжий, -его α. (παλ.). 1 σημαιοφόρος. 2 κοζάκος ανθυπολοχαγός.

*хóры, хор κ. хорóв, провт. на хóрах πλθ. εξέδρα συναυλιών ή φαλμωδιών.

хорѣ, -я α. ικτίδα καθώς και το δέρμα της.

хорѣкóвнѣй επ. της ικτίδας, απο ικτίδα. || ουσ. πλθ. -ие τα ικτιδιδή.

хотѣние, -я ουδ. βλ. желáние.

хотѣть, хочѣу, хочѣшь, хочѣет, хотѣйм, хотѣ- те, хотѣят ρ.δ. 1 θέλω· επιθυμώ· ~ пить θέ- λω να πιώ· ~ есть θέλω να φάω· хочѣу клѣба θέλω φωμί· делáйте, как хотѣте κάνετε, ό- πως θέλετε. || προτίθεμαι, σκοπεύω· я хотѣл вам написáть писѣмó... ήθελα να σας γράψω γράμμα...|| επιδιώκω, επιζητώ, προσπαθώ (να α- ποκτήσω)· ~ мѣра и лѣобвѣ θέλω ειρήνη και αγάπη. || (για σεξουαλική ικανοποίηση)· θέλω. || εκφρ. что -чѣшь ό,τι θέλεις (απ' όλα)· скóлько -чѣшь όσο (όσα) θέλεις· где -чѣшь ό- που θέλεις· как -чѣшь όπως θέλεις· -чѣшь не -чѣшь ή хошь не хошь θέλοντας μη θέλοντας, εκών άκων. || -ся θέλω· επιθυμώ· мне хó- чется домóй εγώ θέλω να πάω σπίτι μου· мне хочѣтся пить θέλω να πιώ· ей хочѣтся спáть αυτή θέλει να κοιμηθεί· емѣу -лосъ что-то сказáть αυτός ήθελε κάτι να πει.

хотѣ 1 σύνδεσμος παραχωρητικός ή εναντι- ωματικός· αν και, ενώ, μλλονότι, μόλον που, κι ας· ~ он бѣден, но чѣстен αν και είναι φτωχός, όμως είναι τίμιος· емѣу дáли наградѣ- дѣние, ~ он и не заслужѣл του έδωσαν βρα- βείο κι ας μην το άξιζε. 2 μόριο· έστω (και), τουλάχιστο, μόνο· приходѣте ко мне, ~ на нѣсколько минѣт ελάτε σε μένα, έστω και για λίγα λεπτά. || και, κι αν ακόμα· лѣвнѣй ~ правѣду скажет, никто не повѣритъ ο φεύτης κι αν ακόμα πει την αλήθεια, κανένας δε θα τον πιστέψει· бы я и хотѣл, то не могу κι αν α- κόμα ήθελα, όμως δε μπορώ· ~ убѣй, не знаю σκότωσέ με, δεν ξέρω τίποτε. || μόριο επιτα- κτικό· ~ что ό,τι θέλεις, ό,τι σου αρέσει· ~ кто οποιοσδήποτε· ~ где, ~ куда οπουδή- ποτε· ~ какóй-нибу́дь οποιοσδήποτε· ~ где-ни- бу́дь αδιάφορο που. || εκφρ. ~ бы κ.хошь бы α) βλ. παραπάνω 2 σημ. β) κι αν ακόμα, έστω και να μη. γ) τουλάχιστο· καλά θα ήταν· ~ бы и так έστω κι έτσι.

хотѣ κ. (διακλ.) хошá σύνδεσμος και μόριο· βλ. хотѣ.

хохлáтка, -и θ. πτηνό με λοφίο στο κεφά- λι. || φυτό με θυσανωτά φύλλα ή λουλουδία. || είδος νυκτερινής πεταλούδας.

хохлáцкий επ. (παλ.) ουκρανικός.

хохлáч, -á α. 1 θυσανοφόρος, φουντωτός, του- φωτός. 2 είδος φώκιας.

ΧΟΧΛΙΤΉ, -ΛЮ, -ΛИШЬ ρ.δ.μ. ανορθώνω, φουσκώνω τα φτερά. || -СЯ ανορθώνω τα φτερά. || μτφ. σκυθρωπάζω, κατσουφιάζω· θλίβομαι.

ΧΟΧΛΥΨΚΑ¹, -И θ. βλ. ΧΟΧΛАТКА.

ΧΟΧΛΥΨΚΑ², -И θ. ουκρανίδα.

ΧΟ-ΧΟ κ. **ΧΟ-ΧΟ-ΧΟ** (επιφ. γέλιου)· χα-χα-χα.

ΧΟΧΟΛ¹, -ХЛá α. θύσανος, τούφα· λοφίο (τριχών ή φτερών).

ΧΟΧΟЛ², -á α. (παλ.) ουκρανός.

ΧΟΧΟЛóк, -ЛКá α. τουφίτσα.

ΧΟΧΟТ, -а α. καγχασμός, χαχανητό.

ΧΟΧΟТáние, -я ουδ. χαχάνισμα, καγχασμός.

ΧΟΧΟТáТЬ, -ХОЧУ́, -ХОЧЕШЬ ρ.δ. καγχαζώ, χαχανίζω, χασχαρίζω.

ΧΟΧΟТНjя, -jя θ. (απλ.)· βλ. ΧΟΧОТ.

ΧΟΧΟТóк, -ТКá α. συγκρατημένο χαχανητό.

ΧΟΧΟТУН, -а α., -БЯ, -И θ. χαχανιάρης, -α, καγχαστής.

ΧΟΧΟТУΨКА, -И θ. η χαχανιάρα.

ΧΟШá βλ. ХОТjя.

ΧΡáбрéТЬ, -éЮ, -éЕШЬ ρ.δ. βλ. γίνομαι γενναίος.

ΧΡáбрéц, -á α. ο γενναίος.

ΧΡáбрjТЬСЯ, -рóсь, -рjШЬСЯ ρ.δ. κάνω το γενναίο, τον αντρείο, παίρνω όψη γενναίου.

ΧΡáбрó επίρ. γενναία.

ΧΡáбрóСТЬ, -И θ. γενναιότητα.

ΧΡáбрjИ επ., βр: **ΧΡáбр**, **ΧΡáбрá**, **ΧΡáбрó**. 1 γενναίος. 2 ουσ. ο γενναίος. || εκφρ. не из -ОГО десjТКА δειλός, κιοτής, φοβητσιάρης, δεν είναι απο κείνους που δε φοβούνται.

ΧΡáм, -а α. ο ναός. || μτφ. τόπος, κτίριο όπου ασκείται υψηλή λειτουργία· - науки ο ναός της επιστήμης.

ΧΡáмИНА, -И θ. (παλ.) κτίριο, οικοδόμημα.

ΧΡáмóвнИк, -а α. (παλ.)· βλ. ТАМПЛjЕр.

ΧΡáмóвóЙ επ. του ναού· -jЕ ВРáТá οι πύλες του ναού· -áя оГРáдá ο περίβολος του ναού. || εκφρ. - ПРáзднИк η γιορτή της εκκλησίας.

ΧΡáнение, -я ουδ. (δια)φύλαξη, φύλαγμα· **кáмeрa для -я бaгaжá** αποθήκη διαφύλαξης αποσκευών· **ПлáТá зá -** τα φύλακτρα· **сдáТЬ ВéЩИ нá -** δίνω τα πράγματα για διαφύλαξη.

ΧΡáнjЛИЩЕ, -а ουδ. αποθήκη διαφύλαξης ή διατήρησης· ντεπό.

ΧΡáнИТéЛь, -я α. 1 φύλακας. || προστάτης. 2 τηρητής. || επιμελητής· επιτηρητής. || εκφρ. áнгел-- άγγελος-φύλακας.

ΧΡáнИТéЛьнЫЙ επ., βр: -ЛЕН, -ЛьНА, -ЛьНО; προφυλακτικό, προστατευτικός.

ΧΡáнИТЬ, -нjЮ, -нjШЬ ρ.δ.μ. 1 φυλάγω, διαφυλάσσω· διατηρώ· **ОН -jТ все получáемые ИМ ПjСЬМá** αυτός φυλάγει όλα τα γράμματα που λαβαίνει· - **дéньги ПóД зáмкóМ** φυλάγω τα χρήματα κλειδωμένα· - **дéньги в сберегáтeЛьнóЙ кáссe** φυλάγω τα χρήματα στο ταμειευτήριο· - **прóдýкты в хоЛóднóМ мéстe** διατηρώ τα τρόφι-

μα σε κρύο μέρος. || μτφ. κρατώ· - **в ПáмЯТИ** διατηρώ στη μνήμη· - **в сéрдцe, в душé** κρατώ στην καρδιά, στην ψυχή. 2 τηρώ· - **зáкóнн** τηρώ του νόμου· - **кЛjТВУ** κρατώ τον όρκο. || διατηρώ, δε χάνω· **ОНá еЩé -jТ свóЮ крáсotý** αυτή ακόμα διατηρεί την όμορφιά της. 3 προφυλάσσω. || δεν προδίνω· - **ТáЙнУ** κρατώ το μυστικό. || εκφρ. - **в ТáЙнe** κρατώ μυστικά. || -**СЯ** 1 φυλάγομαι, (δια)τηρούμαι· διαφυλάσσομαι. 2 προφυλάσσομαι, προστατεύομαι. 3 τηρούμαι, κρατιέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ΧΡáп, -а α. 1 ροχάλισμα, ροχαλητό, ρόγχος. 2 ρώθωνας ζώου.

ΧΡáпáнУТЬ, -нjУ, -нéШЬ ρ.σ. (απλ.)· ροχαλίζω· κοιμούμαι.

ΧΡáпéние, -я ουδ. βλ. **ΧΡáп**.

ΧΡáпéТЬ, -плjЮ, -пjШЬ ρ.δ. 1 ροχαλιζώ. || ρωθωνίζω (για ζώα). 2 κοιμάμαι.

ΧΡáпóвИк, -á α. οδοντωτός μηχανισμός.

ΧΡáпóвИпКИЙ επ: **зáдáТЬ -ОГО** (απλ.)· αποκοιμιέμαι γερά, ροχαλιζώ.

ΧΡáпóвóЙ επ: - **мехáнИзм** βλ. **ΧΡáпóвИк**.

ΧΡáпУИ, -á α., -БЯ, -И θ. ο ροχαλιζων, η ροχαλιζουσα, ροχαλιάρης, -α.

ΧΡéбéТ, -бТá α. σπονδυλική στήλη, ραχοκοκκαλιά. || **ράχл**. || μτφ. κορυφή· κορυφογραμμή· - **воЛнj** η κορυφή του κύματος. || οροσειρά· - **Пjндóсá** η οροσειρά της Πίνδου· **урáльскИЙ** - η οροσειρά των Ουραλίων. || εκφρ. **гнУТЬ (ломáТЬ)** - ισιώνω τη **καμπούρα κάποιου** (χτυπώ, ξυλοκοπώ)· **жИТЬ (бЫТЬ) зá чьИм -óМ** έχω τη βοήθεια (προστασία) κάποιου.

ΧΡéбéТнЫЙ επ. βλ. **ΧΡéбóвЫЙ**.

ΧΡéбóТjНА, -И θ. 1 (απλ.)· βλ. **ΧΡéбéТ**. 2 χοντρή πετονιά.

ΧΡéбóвЫЙ επ. 1 της σπονδυλικής στήλης· -**не прóзвóнкИ** οι σπόνδυλοι· -**áя шерстЬ** τα μαλλιά της σπονδυλικής στήλης· -**áя щетjНА** οι χοντρές τρίχες της **ράχл**. 2 (τεχ.)· μεσαίος, κεντρικός· -**áя бáлкá** κολοφώνας, κορυφαία δοκός, καβαλάρης, κορυφιάς. 3 της οροσειράς· - **перевáл** διάβαση (αυχένας) οροσειράς.

ΧΡéптУг, -а α. (διαлк.)· το ταϊσάρι.

ΧРен, -а (-У) α. χρένο, χράνο, κρένο, κοχλιαρίδα. || εκφρ. **СтáрИЙ** - γεροκούτης, γεροξεκουτιάρης, γερομοραλής, ξεμωραμένος γέρος· - **рédкИ не слáше** ένα και το ίδιο, τι Γιάννης τι Γιαννάκης, τι γριά, τι ζαρωμένη, παρ' τον έναν χτύπα τον άλλον.

ΧРенóвИЙ επ. της κοχλιαρίδας κλπ. ουσ.

ΧРéстóмáТjИнЫЙ επ. της χρηστομάθειας· - **мáтериáл** υλικό χρηστομάθειας.

***ΧРéстóмáТjя**, -И θ. η χρηστομάθεια.

***ΧРизáнтéМá**, -И θ. χρυσάνθεμο.

***ΧРизóберjЛл**, -а α. χρυσοβήρυλλος.

ΧРизóберjЛлóвИЙ επ. του χρυσοβήρυλλου,

απο χρυσοβήρυλλο. -не сѣрѣги σκουλαρήκια
απο χρυσοβήρυλλο.

*хризолит, -а α. χρυσόλιθος (ορυκτό).

хризолитовный επ. του χρυσόλιθου, απο χρυ-
σόλιθο.

*хризопраз, -а α. είδος χαλκηδονίου.

хрип, -а α. βράχνα, -άδα, βράχνιασμα· ρόγ-
χος. || εκφρ. предсмертный ~ ο επιθανάτιος
ρόγχος.

хрипение, -я ουδ. βράχνιασμα.

хрипеть, -плю, -пшь ρ.δ. βραχνιάζω. ||
μιλώ βραχνά.

хриплый επ., βρ: хрипл, хрипла, хрипло;
βραχνός· ~ гóлос βραχνή φωνή.

хрипнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. хрип κ.
хрипнул, хрипла, -ло ρ.δ. 1 βραχνιάζω, μι-
λώ βραχνά.

хрипотá, -я θ. βλ. хрип.

хрипун, -á α., -ья, -и θ. βραχνιάρης, -а,
βραχνόφωνος, -η.

хрипучий επ. (απλ.)· βλ. хриплый.

христарáдник, -а α., -ца, -и θ. (παλ.)· ε-
παίτης, ζητιάνος.

христарáдничать ρ.δ. (παλ.) επαίτώ, ζη-
τιανεύω (στο όνομα του Χριστού).

христианизáция, -и θ. εκχριστιανισμός.

христианизáровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ. σ.
(γραπ. λόγος)· εκχριστιανίζω. || -ся εκχρι-
στιανίζομαι.

христианизóванный επ. απο μτχ. εκχριστια-
νισμένος.

христианизóвать, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ.
παρλθ. χρ. христианизóванный, βρ: -ван, -а,
-о ρ.δ.κ.σ. (γραπ. λόγος)· εκχριστιανίζω.
|| -ся εκχριστιανίζομαι.

*христианин, -а, πλθ. -ане, -ан α., -анка,
-и θ. χριστιανός, -ή.

христиáнейший επ. προσποιούμενος το με-
γάλο χριστιανό (για βασιλιάδες).

христиáнский επ. χριστιανικός· -ая цѣр-
ковь χριστιανική εκκλησία· -ая религия χρι-
στιανική θρησκεία· ~ мир οι χριστιανοί, ο
χριστιανικός κόσμος. || εκφρ. в ~ вид приве-
сти когó-что ή ~ вид придать προσδίδω την
αρμόζουσα (προσήκουσα) όψη· ~ социáлизм χρι-
стиανосоциáλισμός.

христиáнство, -а ουδ. 1 ο χριστιανισμός. 2
(αθρσ.) οι χριστιανοί.

христóв, -а, -о επ. του Χριστού. || εκφρ.
~ день (εκκλσ.) το Πάσχα· -ым именем жить
ζω με ελεημοσύνη (στο όνομα του Χριστού).

христóлюбивый επ., βρ: -бив, -а, -о θεο-
σεβής, -ούμενος, φιλόχριστος.

христóпродавец, -вца α. (παλ. ύβρη)· προ-
δότης, Ιούδας.

*Христóс, Христá α. Χριστός. || εκφρ. -á рá-

ди (απλ.)· α) για χάρη του Χριστού, στο ό-
νομα του Χριστού (για ελεημοσύνη)· β) πα-
ρακαλώ, ωρίστε· жить -á рáди (παλ.)· α) ζω με
ελεημοσύνη (γινόμενη στο όνομα του Χριστού).
β) ζω σε κάποιον απο έλεος· вот тебе (те) ~
πραγματικά, αληθινά· ~ с ними ο Χριστός μα-
ζί τους (ο Χριστός να του ειρηνεύσει)· ~ с
тобóй (παλ.)· Χριστέ μου! (για θαυμασμό).

христóсование, -я ουδ. το φίλημα του Πά-
σχα.

христóсоваться, -суюсь, -суешься ρ.δ. φι-
λιέμαι το Πάσχα.

*хрiя, -и θ. η χρεία(σχολική εργασία ρητο-
ρικής).

*хром, -а α. χρώμιο (χημ. στοιχείο). || εί-
δος δέρματος (επεξεργασμένο με χρώμιο)· ||
είδος κίτρινου χρώματος.

*хромáтизм, -а α. χρωματισμός.

хромáтический επ. χρωματικός, του χρωμα-
τισμού.

хромáты, -ов πλθ. (ενκ. хромáт, -а α.)· ά-
λατα χρωμικά.

хромáть ρ.δ. 1 χωλαίνω, κουτσαίνω. || εί-
ελαττωματικός, έχω μειονέκτημα. 2 μτφ. δεν
προοδεύω· ~ по матемáтике κουτσαίνω στα μα-
θηματικά.

хромéть, -ёю, -ёешь ρ.δ. γίνομαι κουτσός.

хромiрование, -я ουδ. χρωμίωση.

хромiровать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. хромiрованный, βρ: ~ван, -а, -о καλύπτω
με χρώμιο. || επεξεργάζομαι με χρώμιο.

хромiрóвка, -и θ. βλ. хромiрование.

хромiрóвочный επ. της χρωμίωσης.

хромистый επ. χρωμιούχος· ~ сталь χρωμι-
ούχο ατσάλι, χρωμοχάλυβας.

*хромiт, -а α. χρωμίτης (ορυκτό).

хромiтовый επ. του χρωμίτη.

хромóвый επ. βλ. хромистый. || επεξεργα-
σμένος με χρώμιο.

хромóй επ. κ. ουσ. κουτσός, χωλός.

хромóлитóграфический επ. χρωμολιθογραφι-
κός.

*хромóлитóграфия, -и θ. χρωμολιθογραφία.

хромóногий επ. βρ: ~ног, -а, -о κουτσοπό-
δης, κουτσός, χωλός.

хромóножка, -и θ. (κυρίως για γυναίκες κ.
παιδιά) κουτσοπόδης, -а, κούτσος, -ή.

*хромóсóма, -и θ. (βιολ.) χρωμόσωμα, χρω-
ματόσωμα.

*хромóсфэра, -и θ. χρωμόσφαιρα.

хромóсфэрный επ. της χρωμόσφαιρας.

хромóта, й θ. πηροποδία, χωλότητα, κου-
τσαμάρα.

хромóшка, -и α.κ.θ. χωλός, -ή, κουτσός, -ή.

хронiк, -а α. παθιασμένος (που πάσχει απο
χρόνια ασθένεια).

χρόνικα, -и θ. το χρονικό· τα χρονικά.
хроника́льный επ. του χρονικού· ~ фильм το κινηματογραφικό χρονικό.

хроникёр, -а α. χρονικογράφος, χρονογράφος.

хроникёрский επ. χρονικογραφικός, χρονογραφικός, του χρονογράφου.

хронический επ. χρόνιος· ~ое заболевание χρόνια αρρώστια || που πάσχει απο χρόνια αρρώστια· ~ больной ο παθιασμένος.

***хроно́граф**, -а α. 1 αρχαίο χρονογραφικό ιστορικό βιβλίο. 2 χρονογράφος (αστρονομικό όργανο).

хронографический επ. χρονογραφικός· ~ая запись χρονογραφία των φαινομένων.

хронологизация, -и θ. (γραπ. λόγος)· χρονολόγηση.

хронологический επ. χρονολογικός.

***хронология**, -и θ. χρονολογία, -λόγηση.

***хроно́метр**, -а α. ωρολόγι χρονόμετρο.

***хронометра́ж**, -а α. χρονομέτρημα.

хронометражист, -а α., -ка, -и θ. χρονομέτρης.

хронометра́жный επ. χρονομετρικός, του χρονομετρήματος.

хронометри́ровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. χρονομετρώ. || ~ся χρονομετρούμαι.

хронометри́ст, -а α. χρονομέτρης.

хронометри́ческий επ. χρονομετρικός, με χρονόμετρο.

***хроноскоп**, -а α. χρονοσκόπιο.

хроноскопический επ. χρονοσκοπικός.

хруп¹, -а α. χρακ (ο χαρακτηριστικός κρότος απο το σπάσιμο).

хруп² επιφ. χρακ.

хрупа́нье, -я ουδ. σπάσιμο, θραύση καθώς και ο κρότος κρακ.

хрупа́ть ρ.δ. σπάζοντας παράγω κρότο κρακ. || τρώγω ροκανίζοντας.

хрупкий επ., βρ: ~пок, ~пкá, ~пко εύθραυστος, εύθρυπτος, φαθυρός, ευκολόσπαστος. || αδύνατος, αρρωστιάρικος, φιλάσθενος. || μτφ. τρυφερός, αβρός, λεπτός, ντελικάτος.

хрупкость, -и θ. το εύθραυστο, το εύθρυπτο· φαθυρότητα· ~ металла το εύθραυστο του μετάλλου.

хру́пнуть ρ.σ. βλ. **хрупа́ть**.

хруст, -а α. ο ήχος χριστ.

хруста́лик, -а α. 1 κομμάτι κρύσταλλου ή μικρό κρυστάλλινο αντικείμενο. 2 (ανατ.)· ο κρυσταλλώδης φακός.

***хруста́ль**, -я α. 1 το κρύσταλλο. 2 κρυστάλλινο αντικείμενο. 3 το ορυκτό κρύσταλλο.

хруста́льный επ. κρυστάλλινος, -ικός. || διφανής.

хру́стать ρ.δ.κ. (διαлк.) τρώγω, ροκανίζω.

хрусте́ние, -я ουδ. κριτσάνισμα.

хрусте́ть, **хрусту́** **хрусти́шь** ρ.δ. κριτσάνιζω, παράγω κρότο χριτς, κριτς.

хру́сткий επ. που κριτσάνιζει, κριτσανιστός.

хру́стнуть ρ.σ. βλ. **хрусте́ть**.

хрусть επιφ. χριτς, κριτς.

хруц, -á α. είδος κάνθαρου (βλαβερού στα φυτά).

хруца́к, -á α. είδος κάνθαρου (βλαβερού στα τρόφιμα).

хрыч, -á α. (απλ.): **ста́рый** ~ παλιόγερος.

хрычо́вка, -и θ. (απλ.): **ста́рая** ~ παλιόγρια.

хры́канье, -я ουδ. (για χοίρους)· γρυλλισμός, γρυσμός, γρούξιμο, γούρλισμα.

хры́кать ρ.δ. γρυλλίζω, γρούζω, γρούζω, γουρλίζω.

хры́кнуть ρ.σ. βλ. **хры́кать**.

хры́шка, -и θ. το γουρούνι, ο χοίρος.

хряк, -á α. γουρούνι (το αρσενικό).

хря́па, -ы θ. (απλ.) τα εξωτερικά φύλλα του κραμβολάχανου.

хря́пать ρ.δ.κ. (απλ.)· τρώγω λαίμαργα, μασώ ηχηρά.

хря́пка, -и θ. βλ. **кочери́жка**.

хря́пнуть ρ.σ. (απλ.). 1 σπάζω, θραύω με κρότο. 2 αμ. θραύομαι, σπάζω με κρότο. 3 τρίζω.

хряск, -а α. (διαлк.) βλ. ***хруст**.

хря́стнуть ρ.σ. 1 (διαлк.) βλ. **хря́пнуть** (1, 3 σημ.). 2 χτυπώ, ραπίζω. || ~ся 1 πέφτω με δύναμη, σωριάζομαι· ~ на пол σωριάζομαι στο πάτωμα. 2 χτυπώ, ~пиέμαι δυνατά· προσκρούω· ~ об дверь χτυπώ δυνατά στην πόρτα.

хрясть κ. **хрясь** επιφ. (διαлк. κ. απλ.)· χραστ, χραп (με σημ. κατηγ. βλ. **хря́стнуть**).
хряц¹, -á α. χόνδρος, τραγανό, -άδι, κριτσάνιδα.

хряц², -á α. άμμος χοντρός· ψάμμος.

хряцевáтый¹ επ. χονδρικός, του χόνδρου.

хряцевáтый² επ. αμμώδης· ~ая почва αμμώδες έδαφος.

хряцевóй¹ επ. βλ. **хряцевáтый**.

хряцевóй² επ. βλ. **хряцевáтый**².

хря́щик, -а α. μικρός χόνδρος, μικρή κριτσάνιδα.

худáть ρ.δ. (διαлк.) βλ. **худéть**.

худéе συγκρ. β. του επ. **худóй** κ. του επιρ. **хúdo**.

худéть, -ёш, -ёшь ρ.δ. αδυνατίζω, ισχναίνω. || ~ся παλιώνω, φθείρομαι· τρυπώ.

хúdo¹, -а ουδ. (παλ.)· το κακό· нет -а без добра δεν υπάρχει κακό χωρίς καλό.

хúdo² επιρ. κακά, άσχημα. || ως κατηγ. είναι κακά, άσχημα· большóму ~ ο άρρωστος είναι

ναι άσχημα· емѹ - του είναι άσχημα. || εκφρ. --бѣдно (παλ.)· ελάχιστα, λιγάκι.

худоба, -и θ. (διαλκ.)· αθρσ. όλο το νοικοκυριό (οικοσκευή, ζώα κλπ.).

худобά, -ή θ. αδυναμία, ισχνότητα. || καχεξία.

художественно επίρ. καλλιτεχνικά.

художественность, -и θ. καλλιτεχνικότητα.

художественный επ., βρ: -вен, -венна, -о. 1 καλλιτεχνικός· -ая литература λογοτεχνία, φιλολογία· -ое произведение καλλιτεχνικό ή λογοτεχνικό έργο· -ые школы οι σχολές Καλών Τεχνών· - руководитель театра ο θιασάρχης· -ое исполнение η καλλιτεχνική εκτέλεση· -ая гимнастика καλλιτεχνική γυμναστική· -ая выставка καλλιτεχνική έκθεση· -ое мастерство καλλιτεχνική μαστοριά· - образ καλλιτεχνικός τύπος ή μορφή· - вкус καλλιτεχνικό γούστο· -ое дарование καλλιτεχνικό προίκισμα. || εκφρ. -ая самодѣтельность καλλιτεχνική ερασιτεχνία.

художество, -а ουδ. 1 (παλ.)· Τέχνη. || καλλιτεχνία· Академія -еств Ακαδημία Καλών Τεχνών. 2 (παλ.)· τεχνική εκτέλεση, μαστοριά. 3 τέχνασμα, μηχανευμα, κόλπο· δόλος.

художник, -а α., -ца, -и θ. 1 ζωγράφος· καλλιτέχνης, -ица· - слова λογοτέχνης. 2 μάστορας, δεξιότηχνης; αριστοτέχνης. || εκφρ. класный - (παλ.)· πτυχιούχος της Ακαδημίας Καλών Τεχνών.

художнический επ. (παλ.). 1 ζωγραφικός· καλλιτεχνικός. 2 περίτεχνος, αριστοτεχνικός, φιλοτεχνικός.

художничество, -а ουδ. (παλ.)· η ζωγραφική, το επάγγελμα και η ασχολία του ζωγράφου.

худой¹ επ., βρ: худ, худά, худо; худее αδύνατος, ισχνός· ξερακιανός, λιπόσαρκος· очень - человек κάτισχνος άνθρωπος, τσίρος.

худой² επ., βρ: худ, худά, -о; хуже κ. худее, худший. 1 κακός, άσχημος· -ая слава η κακή φήμη· - мир ο κακός κόσμος, οι κακοί άνθρωποι. || ουσ. το κακό· я от тебя -όго не видел εγώ απο σενα κακό δεν είδα. 2 τρύπιος, φθαρμένος· -ое ведро τρύπιος κουβάς· -ое в рукавах пальто τρύπιο πανωφόρι στα μανίκια.

худородный¹ επ., βρ: -ден, -дна, -дно (παλ.) μη ευγενικής καταγωγής, μη σοϊλής, ποπουλάρος.

худородный² επ. άγονος· -ая земля άγονη γη. **худородство**, -а ουδ. (παλ.)· η μη ευγενική καταγωγή, η πλέμπα, η πλεμπάγια.

худосочие -я ουδ. ισχνότητα· καχεξία.

худосочный επ., -чен, -чна, -чно καχεκτικός. || αδύνατος, ισχνός, ξερακιανός.

худощавость, -и θ. αδυναμία, ισχνότητα.

худощавый επ., βρ: -щав, -а, -о αδύνατος, ισχνός, ξερακιανός.

худыщий επ. (απλ.)· κάτισχνος.

худший υπερθ. β. του επ. худой² χειρίστος. || ουσ. -ее ουδ. το χειρίστον.

хулишка, -и θ. ισχνό κορίτσι, ισχνή γυναίκα.

хуже συγκρ. β. του επιθέτου худой² και του επιρ. худо² χειρότερος· χειρότερα.

хужеть, -ѣет ρ.δ. (απλ.)· χειροτερεύω.

хула, -ή θ. (γραμ. λόγος)· μακολογία· επίκριση, καταφορά.

хуленный επ., βρ: -лен, -ленά, -лено (απλ.)· κατάκριτος· μακολογημένος.

***хулиган**, -а α., -ка, -и θ. αλήτης, ταραχοποιός, χούλιγκανς.

хулиганистый επ. κλίνων προς την αλητεία. || αλήτικος, όπως του αλήτη.

хулиганить, -ню, -нишь ρ.δ. αλητεύω, προξενώ ταραχές.

хулиганский επ. αλήτικος.

хулиганство, -а ουδ. αλητεία, προξένηση ταραχών.

хулиганье, -я ουδ. (αθρσ.)· αλητεία, οι αλήτες, οι ταραχοποιοί, οι χούλιγκανς.

хулигатель, -я α. επικριτής, μακολόγος, κατηγοριάρης.

хулить, -лю, -лишь ρ.δ.μ. επικρίνω, κατακρίνω, μακολογώ· μέμφομαι· μακκίζω.

***хунта**, -и θ. η χούντα.

***хунхуз**, -а α. ληστοσυμμορίτης.

хунхузский επ. ληστοσυμμορίτικος.

***хурал**, -а α. το χουράλ, όργανα κρατικής εξουσίας στη Μογγολία.

***хурма**, -ή θ. η χουρμαδιά. || ο χουρμάς.

хүтор, -а, πλθ. -а α. αγρόκτημα,

хүторный επ. του αγροκτήματος.

хүторок, -рка α. μικρό αγρόκτημα.

хүторской επ. βλ. хүторный.

хүторанин, -а, πλθ. -яне, -ян α. ιδιοκτήτης αγροκτήματος. || χωρικός.

хүторанка, -и θ. χωρική.

Ц

***цѣнга**, -и θ. (τεχ.)· τανάλια.
цѣнговый επ. της τανάλιας.
цап επιφ. τσαπ (πιάσιμο).
цѣпать ρ.δ.μ. (απλ.). 1 πιάνω, γραπώνω.
 || ραμφίζω, τσιμπώ. 2 αρπάζω· αδράχνω· ~ ру-
 ками αδράχνω με τα χέρια· ~ пѣльцами αρπά-
 ζω με τα δάχτυλα. 3 αποκτώ (με αθέμιτα μέ-
 σα). || -ся 1 βλ. ενεργ. φ. (1 σημ.). 2 αλ-
 ληλοπιάνομαι, αλληλοαρπάζομαι. 3 δράττομαι,
 αρπάζομαι.
цѣпка, -и θ. τσαπάκι.
цѣпля, -и θ. ερωδιός, τσιγκιάς.
цѣпнуть ρ.σ. βλ. цѣпать.
цапун, -а α., -нѣя, -и θ. (απλ.) ο τσιμπι-
 τής, ο γρατσουνιστής.
цѣфа, -ѣ θ. (τεχ.)· στροφέας.
цап-царап επιφ. τσαπ, γραп (άρπασμα, γρά-
 πωμα).
царап επιφ. γρατς (γρατσουνίζω).
царапанье, -я ουδ. γρατσούνισμα. || ξύσι-
 μο, ξεσκάλισμα.
царапать ρ.δ.μ. 1 γρατσουνίζω, αμύσσω· κό-
 шка -ла егѡ рѣки η γάτα του γρατσούνισε τα
 χέρια. || ξύνω· не -аѣ зѣркало гвоздѣм μη
 ξύνεις τον καθρέφτη με το καρφί. 2 κακογρά-
 φω, γράφω ορνιθοσκαλίσματα· σχεδιάζω κακό-
 τεχνα. || -ся 1 γρατσουνίζομαι. 2 αλληλογρα-
 τσουνίζομαι. 3 ξύνομαι· ξεσκαλίζομαι. 4 με-
 τακινούμαι, προωθούμαι (κρατούμενος απο κάτω).
царапина, -и θ. γρατσουνιά, αμυχή. || ξυ-
 σιά, ξεσκάλισμα.
царапинка, -и θ. γρατσουνίτσα.
царапка, -и α.κ.θ. 1 γρατσουνιστής, -τρα.
 2 βλ. царапинка. 3 ξύστρα (εργαλείο).
царапнуть ρ.σ.μ. 1 βλ. царапать (1 σημ.).
 2 (απλ.)· τραυματίζω ελαφρά, ξυστά.
царапун, -а α., -ѣя, -и θ. царапка (1σημ.).
царѣв, -а, -о (παλ.)· τσαρικός, του τσά-
 ρου· -и слѣги οι υπηρέτες του τσάρου.
царѣвич, -а α. τσαρέβιτς, γιος του τσάρου.
царѣвна, -и θ. η τσαρέβνα, κόρη του τσάρου.
царедворец, -нца α. αυλικός, παλατιανός.
царедворческий επ. του αυλικού, του παλα-
 τιανού.
царѣк, -рѣка α. μικρός τσάρος, τσαρικός.
царѣние, -я ουδ. (παλ.)· η βασιλεία, η δι-
 οίκηση του τσάρου.
цареубійство, -а ουδ. φόνος του τσάρου,
 βασιλοκτονία.

цареубійца, -и α.κ.θ. βασιλοκτόνος, ο φο-
 νιάς του τσάρου.
царизм, -а α. τσαρισμός.
царистский επ. τσαρικός, του τσαρισμού· -ая
 политика τσαρική πολιτική.
царить, -рѣ, -рѣшь ρ.δ. 1 βλ. царствовать.
 2 κυριαρχώ. 3 μτφ. επικρατώ· глѣбѡкое мол-
 цѣние -ло в лесѣ απόλυτη σιγή βασιλεύει στο
 δάσος.
царѣца, -и θ. τσαρίνα, η σύζυγος του τσά-
 ρου ή η αυτοκράτειρα της Ρωσίας. || μτφ.
 η εξέχουσα· ~ красотѣ βασιλίτισσα της ομορ-
 φιάς· ~ бѣла, модѣ βασιλίτισσα του χορού της
 μόδας.
царский επ. τσαρικός, βασιλικός· -ая κο-
 ρѡна η τσαρική κορόνα· ~ престѡл τσαρικός
 θρόνος· -ая Россѣя η τσαρική Ρωσία· -ое
 правѣтельство τσαρική κυβέρνηση· -ое само-
 держѣвие τσαρική απολυταρχία. || πολυτελής·
 ~ подарѡк πολυτελές (βασιλικό) δώρο. || εκφρ.
 -ие врата ή двѣри (εκκλσ.) η πύλη του τέ-
 μπλου, του εικονοστάσιου.
царственно επίρ. μεγαλόπρεπα, βασιλικά.
царственность, -и θ. μεγαλοπρέπεια.
царственный επ., βρ: -вен, -венна, -венно
 1 (παλ.) τσαρικός· ~ престѡл τσαρικός θρό-
 νος· -ая могѣла τσαρικός τάφος. 2 μτφ. με-
 γαλοπρεπής, μεγαλειώδης, βασιλικός· ~ вид
 μεγαλειώδης όψη.
царствие, -я ουδ. βλ. царство (1,2 σημ.).
царство, -а ουδ. 1 βασίλειο· москѡвское
 ~ το βασίλειο της Μόσχας. 2 η βασιλεία· в
 -е Иванѡ Грозного στη βασιλεία του Ιβάν του
 τρομερού. 3 μτφ. τομέας· живѡтное ~ το
 ζωικό βασίλειο· растѣтельное ~ το φυτικό βα-
 σίλειο· ~ вѣчного хѡлода το βασίλειο του αι-
 ωνίου φύχους· тѣмное ~ το βασίλειο του σκό-
 τους.
царствование, -я ουδ. βασιλεία· в ~ Ека-
 терѣны στη βασιλεία της Αικατερίνης.
царствовать, -ствую, -ствуешь, μтχ. ενστ.
царствующий ρ.δ. 1 βασιλεύω, είμαι τσάρος.
 3 βλ. царить (3 σημ.).
царствующий επ. απο μтχ. βασιλεύων· -ая
 фамѣлия ο βασιλεύων οίκος.
царь, -ѣ α. 1 τσάρος, βασιλιάς. 2 ο υπέρ-
 τατος, ο κυρίαρχος· --птѣца ο βασιλιάς των
 πτηνών. || εκφρ. ~ царѣй ή ~ царствующиx ο
 βασιλιάς των βασιλιάδων· нет -ѣ в головѣ у

κοτό ή без -я в головѣ кто είναι κουτός ή δεν έχει μυαλό στο κεφάλι.

ΠΑΠΑ, -и θ. 1 (παλ.)· παιδικό παίγνιδι. 2 (απλ.)· ο σοβαροφανής, ο σπουδαιοφανής.

ΠΑΨΚΑΤΗΣΙΑ ρ.δ. (απλ.)· παραχαϊδέω, κάνω όλα τα χατήρια.

ΠΒΕΛ, -и θ. (διαλκ.)· η μούχλα.

ΠΒΕΣΤ, **ΠΒΕΤ**, **ΠΒΕΤΣ**, παρλθ. χρ. **ΠΒΕΛ**, **ΠΒΕΛΑ**, -λό, **ΠΒΧ**. ενστ. **ΠΒΕΤ** ρ.δ. 1 ανθίζω, λουλουδίζω. 2 **ΠΒΧ**. ευημερώ, ακμάζω· είμαι στο άνθος της ηλικίας· χαιρώ άκρας υγείας· **ΠΒΕΤ** η χώρα ακμάζει· **ΠΒΕΤ** **ΔΑΥΚΙ** и **ΙΣΚΥΣΤΒΑ** ανθίζουν οι επιστήμες και οι Τέχνες· **ΠΒΕΤ** αυτός είναι στο άνθος της ηλικίας· **ΠΒΕΤ** **ΣΕΣΤΡΑ ΜΟЯ ΠΒΕΤ** **ΖΔΡΟΒ** η αδερφή μου είναι κατάγερη **ΠΒΕΤ** **ΚΡΑСОТ** αυτή είναι όμορφη σαν το λουλούδι. 3 **ΠΒΕΤ** απο μούχλα. || **ΠΒΕΤ** απο εξανθήματα.

ΠΒΕΤ, -а, **ΠΒΕΤΑ** α. χρώμα, χρωματισμός· **ΠΒΕΤ** - κόκκινο χρώμα· **ΠΒΕΤ** - το σκούρο χρώμα· - **ΠΒΕΤ** το χρώμα του δέρματος· **ΠΒΕΤ** - **ΠΒΕΤ** μελαχρινό χρώμα του προσώπου.

ΠΒΕΤ, -а α. 1 (συνήθως **ΠΒΕΤ**, -όβ), λουλούδι, άνθος· **ΠΒΕΤ** - **ΠΒΕΤ** φυσικά άνθη· **ΠΒΕΤ** - **ΠΒΕΤ** τεχνητά άνθη· **ΠΒΕΤ** - **ΠΒΕΤ** αγριολούλουδα. 2 **ΠΒΧ**. εκλεκτότερο μέρος από κάτι, η αφρόκρεμα· - **ΠΒΕΤ** το άνθος της νεολαίας· - **ΠΒΕΤ** το άνθος της επιστήμης. 3 άνθιση, -μα, λουλούδισμα· **ΠΒΕΤ** στο άνθισμα· **ΠΒΕΤ** -а πριν το άνθισμα. || (αθρσ.)· τα άνθη, τα λουλούδια· **ΠΒΕΤ** - τα λουλούδια της φλαμουριάς. || **ΠΒΕΤ** **ΔΑΤ** - ανθίζω, βγάζω λουλούδια· **ΠΒΕΤ** (β) - **ΠΒΕΤ** στο άνθος της ηλικίας.

ΠΒΕΤ επ., βρ: -**ΠΒΕΤ**, -а, -ο διακοσμημένος με άνθη, ανθοπλουμισμένος.

ΠΒΕΤ, -я ουδ. 1 άνθισμα, -ση, ανθοφυΐα, λουλούδισμα. 2 (αθρσ.)· άνθη, λουλούδια· ανθισμένα φυτά.

ΠΒΕΤ, -ТНЯ α. (απλ.)· η γύρη.

ΠΒΕΤ, -а α. λουλουδάκι, ανθάκι.

ΠΒΕΤ, -и θ. 1 ποικιλοχρωμία, παραλόγτητα. 2 (για λόγο, ύφος κλπ.)· χρωματισμα, διάνθιση.

ΠΒΕΤ επ., βρ: -**ΠΒΕΤ**, -а, -ο. 1 ανθισμένος, λουλουδισμένος· ανθρός, ανθάτος, ανθώδης, ανθοβριθής. 2 ποικιλόχρωμος, παραλόγος. 3 (για λόγο, ύφος κλπ.)· χρωματισμένος, διανθισμένος. || **ΠΒΕΤ**, **ΠΒΕΤ**, **ΠΒΕΤ** ρ.δ.μ. ποικιλοχρωματίζω, παραλίζω.

ΠΒΕΤ επ. ανθοφόρος· -не **ΠΒΕΤ** ανθοφόρα φυτά.

ΠΒΕΤ, -а α. 1 ανθόκηπος, ανθοκήπιο, αν-

θώνας. || **ΠΒΧ**. (για παιδιά, γυναίκες)· λουλούδια, παπαρούνες).

ΠΒΕΤ επ. του ανθόκηπου, του ανθώνα· - **ΠΒΕΤ** βλ. **ΠΒΕΤ**.

ΠΒΕΤ επ. 1 έγχρωμος· χρωματιστός· -не **ΠΒΕΤ** έγχρωμα πετράδια· -не **ΠΒΕΤ** έγχρωμα μέταλλα· - **ΠΒΕΤ** έγχρωμο φιλμ· -не **ΠΒΕΤ** έγχρωμη τηλεόραση. 2 (για φυλές ανθρώπων) ο μη λευκός· -не **ΠΒΕΤ** οι μη λευκοί λαοί. || **ΠΒΕΤ**· -**ΠΒΕΤ** έγχρωμη μεταλλουργία.

ΠΒΕΤ, -и θ. χρώμα, χρωματισμός· - **ΠΒΕΤ** το χρώμα της μπύρας.

ΠΒΕΤ, -а α. ανθοκόμος.

ΠΒΕΤ, -а ουδ. ανθοκομία.

ΠΒΕΤ επ. ανθοκομικός.

ΠΒΕΤ επ. χρωματικός, του χρώματος· -не **ΠΒΕΤ** οι αποχρώσεις. || **ΠΒΕΤ**· -**ΠΒΕΤ** αχρωματοφία, αχρωματωπία, δαλτονισμός.

ΠΒΕΤ, -а α. ανθοφάγος (κάνθαρος).

ΠΒΕΤ, -ТКА α. 1 (πλθ. **ΠΒΕΤ** и **ΠΒΕΤ**)· βλ. **ΠΒΕΤ** 2 φυτό ανθοφόρο.

ΠΒΕΤ, -я ουδ. (βοτ.)· σπερματοδόχη.

ΠΒΕΤ, -и θ. ο μίσχος λουλουδιού.

ΠΒΕΤ επ. ανθοφόρος· -не **ΠΒΕΤ** ανθοφόρα φυτά.

ΠΒΕΤ, -а α. λουλουδάκι, ανθάκι.

ΠΒΕΤ, -и θ. ανθοτεχνίτρα· η ανθοπώλης.

ΠΒΕΤ επ. ανθικός, του άνθους, του λουλουδιού· -не **ΠΒΕΤ** σπόροι λουλουδιών· - **ΠΒΕΤ** ή **ΠΒΕΤ** ανθοπωλείο· - **ΠΒΕΤ** η γλάστρα· - **ΠΒΕΤ** τσάι απο μπουμπούκια (θεωρούμενο σαν το καλύτερο).

ΠΒΕΤ, -и θ. ανθοστέλεχος διειτούς φυτού.

ΠΒΕΤ επ. απο **ΠΒΧ**. (μτφ.) ανθρός, ανθάτος· θαλερός· - **ΠΒΕΤ** ανθρός δεντρόκηπος· -не **ΠΒΕΤ** ανθηρή υγεία.

ΠΒΕΤ, -и θ. 1 πηνίο, σπείρα. 2 η άτρακτος, το (α)δράχτι. 3 (τεχ.)· κυλινδρικός μεταδότης κίνησης.

ΠΒΕΤ, -и θ. (παλ.) βλ. **ΠΒΕΤ**.

ΠΒΕΤ, -и θ. στραγγιστήρι.

ΠΒΕΤ επ. στργγιστικός, της στραγγισσης· -не **ΠΒΕΤ** σιτίτσα στραγγίσματος.

ΠΒΕΤ, **ΠΒΕΤ**, **ΠΒΕΤ**, παθ. **ΠΒΧ**. παρλθ. χρ. **ΠΒΕΤ**, βρ: -**ΠΒΕΤ**, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 στραγγίζω, σουρώνω· - **ΠΒΕΤ** **ΠΒΕΤ** **ΠΒΕΤ** στραγγίζω το γάλα με το στραγγιστήρι. 2 πίνω αργά· - **ΠΒΕΤ** πίνω αργά το τσάι. || **ΠΒΕΤ** αργά (δια στενής οπής). 3 αργοποφέρω, αργομιλώ. || -**ΠΒΕΤ** στραγγίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

***ΠΒΕΤ**, -и θ. η φλούδα των εσπεριδοειδών.

***ΠΒΕΤ**, -а α. η κιτριά. || το κίτρο.

ΠΒΕΤ επ. στραγγιστός, -σμένος.

***ΠΒΕΤ**, -я α. το καίσιο (χημ. στοιχείο).

***πεζύρα**, -η θ. (φιλγ.)· τομή στίχου. 2 παύση μουσική.

πεζύρний επ. 1 της τομής στίχου. 2 της μουσικής παύσης.

***пейтнот**, -а α. (στο σκάκι): **ПОПÁСТЬ В** -, **НАХОДИТЬСЯ В** - εξαντλώ το περιθώριο χρόνου.

***пейхгауз**, -а α. (παλ.)· στρατιωτική αποθήκη (όπλων και ιαματισμού).

целёбность, -и θ. ιαματικότητα.

целёбный επ., βρ: -бөн, -бона, -бно ιαματικός, θεραπευτικός· - **ИСТОЧНИК** ιαματική πηγή· -**АЯ ТРАВÁ** τα βότανα· - **НАПÍТОК** ιαματικό ποτό· -**ОЕ СРÉДСТВО** το γιατρικό.

целевой επ. του σκοπού, τελικός· προοριστικός.

целенаправленность, -и θ. σκοπιμότητα· - **ДÉЙСТВИЙ** η σκοπιμότητα των ενεργειών.

целенаправленный επ., βρ: -лен, -а, -ο; σκόπιμος· -**ОЕ НАБЛЮДÉНИЕ** σκόπιμη παρατήρηση ή εξέταση.

целесообразность, -и θ. σκοπιμότητα, ωφελιμότητα χρησιμότητα· λυσιτέλεια.

целесообразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно; σκόπιμος, ωφέλιμος, επωφέλης, πρόσφορος, λυσιτελής· χρήσιμος· -**ОЕ ПРИСПОСОБЛÉНИЕ** σκόπιμη προσαρμογή (εξοικείωση)· -**ОЕ ИСПÓЛЬЗОВАНИЕ СРЕДСТВ** ωφέλιμη χρησιμοποίηση των μέσων.

целеустремление, -я ουδ. προσήλωση σε ένα σκοπό, απαρέγκλιτη επιδίωξη.

целеустремлённость, -и θ. βλ. **целеустремление**.

целеустремлённый επ., βρ: -лэн, -лена, -ό προσηλωμένος σ' ένα σκοπό, προορισμό, προοριστικός. || σκόπιμος, κατευθύνόμενος σε ορισμένο σκοπό.

целик, -а α. σκοπευτικό όργανο όπλου.

целик, -á α. 1 (απλ.)· άθικτος αέρας. 2 μεγάλα κοιτάσματα ορυκτών.

целиком επίρ. ολόκληρα, αέραια· **ЖÁРИТЬ КÚРИЦУ** - φήνω την κότα ολόκληρη. || ολόκληρωτικά, πλήρως, πλέρια· **ПОДДÉРЖИВАТЬ** - **КОГÓ-Н.** υποστηρίζω πλήρως κάποιον.

целина, -и θ. παρθένα εδάφη, παρθένα γη· **ОСВОÉНИЕ** -и ξεχέρωση παρθένων εδαφών. || άθικτος, άγγιχτος, ανέγγιχτος.

целинный, -а α. ο εργαζόμενος στην ξεχέρωση παρθένων εδαφών ή ο κάτοικος αυτών.

целинный επ. άθικτος, παρθένος· -**НЕ ЗÉМЛИ** παρθένα εδάφη.

целитель, -я α. θεραπευτής.

целительность, -и θ. θεραπευτικότητα· - **ЧÍСТОГО ВÓЗДУХА** η θεραπευτικότητα του καθαρού αέρα.

целительный επ., βρ: -лен, -льна, -льно; θεραπευτικός, ιαματικός· -**АЯ ВÓДÁ** θεραπευ-

τικό νερό· - **БАЛЪЗÁМ** θεραπευτικό βάλαμο.

целить, -лю, -лишь ρ.δ. 1 σκοπεύω, σημαδεύω, παίρνω τη σκοπευτική γραμμή. 2 μτφ. έχω κατά νου, επιδιώκω, αποβλέπω, διανοούμαι. || -**СЯ** σκοπεύω κλπ. ρ. ενεργ.φ.

целить, -лѹ, -лѹшь ρ.δ.μ. (γραπ. λόγος)· θεραπεύω, γιατρεύω, ιαίνω.

целкáч κ. **целкáш**, -á α. (παλ.)· βλ. **целкóвнѹй**.

целкóвик, -а α. (παλ.)· βλ. **целкóвнѹй**.

целкóвнѹй, -ого α. ένα ρούβλι.

***целлофан**, -а α. το σελοφάν, το μελοφάν, η μελοφάνη.

целлофановнѹй επ. του σελοφάν, απο σελοφάν.

***целлулоид**, -а α. ο κελουλοΐτης, το σελουλόιντ.

целлулоиднѹй επ. του ή απο κελουλοΐτη.

целлулоидовнѹй επ. βλ. **целлулоиднѹй**.

***целлюλόζα**, -и θ. η κυτταρίνη.

целлюλόзнѹй επ. κυτταρικός.

целовáльник, -а α. (παλ.). 1 κοινοτάρχης, τοπάρχης· προεστός, προύχοντας, πρόκριτος. 2 κάπελας, ταβερνιάρης· οινοπώλης.

целовáние, -я ουδ. 1 φίλημα, ασπασμός. 2 (για νεκρό)· ο τελευταίος ασπασμός. || **εμφρ.** **послédнее** - βλ. 2 σημ.

целовáть, -лѹю, -лѹешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **целóванный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. φιλώ, ασπάζομαι. || -**СЯ** φιλιούμαι.

целоднѹвнѹй επ. (παλ.)· ολοήμερος· - **шУМ** ολοήμερος θόρυβος· -**ОЕ ПУТешÉСТВИЕ** ολοήμερη οδοιπορία.

целомúдренно επίρ. ηθικά, αγνά.

целомúдренность, -и θ. βλ. **целомúдрие**.

целомúдреннѹй επ., βρ: -рен, -ренна, -ο; (γραπ. λόγος). 1 παρθένος. 2 αγνός, ηθικός, ενάρετος.

целомúдрие, -я ουδ. 1 παρθενικότητα. 2 αγνότητα, ηθικότητα.

***целостáт**, -а α. ουρανοστάτης, αστροστάτης, ηλιοστάτης (αστρονομικό όργανο).

целóстность, -и θ. η αμεραιότητα· - **ГОСУДÁРСТВА** η αμεραιότητα του κράτους· **ТерриТОРИÁЛЬНАЯ** - εδαφική αμεραιότητα.

целóстнѹй επ. -тен, -тна, -тно ολοκληρωμένος, αέραιος· ενιαίος· -**ОЕ МИРОВОЗРÉНИЕ** ολοκληρωμένη κοσμοθεωρία.

целóсть, -и θ. 1 αμεραιότητα, ολότητα· το άθικτο· **СОХРАНИТЬ ВСЕ ВÉЩИ В** -и φυλάγω όλα τα πράγματα άθικτα· - **И НЕПРИКОСНОВÉННОСТЬ ГРАНИЦ** η αμεραιότητα και το απαραβίαστο των συνόρων. 2 η εσωτερική ενότητα, το ενιαίο. || **εμφρ.** **В** -и **и СОХРАННОСТИ** (ή **НЕВРЕДИМОСТИ**)· σώος και αβλαβής.

целýй επ., βρ: цел, целá, цéло. 1 άθικτος, άγγιχτος, απείραχτος, αναρχίνητος· ολόκλη-

ρος· **отрѣжь** от -ого **хлѣба** κόψε απο το αναρχίνητο ψωμί. || πλήρης, γεμάτος· **стакán** **виná** γεμάτο ποτήρι κρασί. 2 ολάκερος, ολόκληρος· **-ая** **жизнь** ολάκερη ζωή· **-ая** **семья́** ολόκληρη οικογένεια· **- го́род** ολόκληρη πόλη· **- час, день** ολόκληρη ώρα, μέρα· **-не дни и нóчи** ολόκληρα μερόνυχτα· **-оε ста́до** ολόκληρο κοπάδι· **- ящик, мешок** ολόκληρο κιβώτιο, τσουβάλι· **это** - **-ая нау́ка** αυτό είναι ολόκληρη επιστήμη· **в -ом ми́ре** σ' ολόκληρο τον κόσμο. 3 ουσ. **-оε** ουδ. το όλο, το σύνολο· **еди́ное** **-оε** ενιαίο όλο. 4 αβλαβής, άθικτος· απείραχτος, άγγιχτος· **акéраиос**· **стакán** **упáл**, **но остáлся цел** το ποτήρι έπεσε, όμως δεν έπαθε τίποτε (δεν έσπασε)· **все вéщи цéлы** όλα τα πράγματα είναι άθικτα. 5 (μαθ.) **акéраиос**· **-оε числó** ο **акéраиос** αριθμός. || ουσ. ο **акéраиос** (αριθμός). || **εκφρ.** - **и невредíм** ή **цел и невредíм** σώος και αβλαβής.

цель, **-и** θ. 1 στόχος, σκοπός, σημάδι· **бить в -** χτυπάω (πετυχαίνω) το στόχο· **попáсть в -** βρίσκω το στόχο· **стреля́ть в -** πυροβολώ στο στόχο, ρίχνω στο σημάδι· **дви́жущая** - κινητός στόχος· **не попáсть в -** αστοχώ. || (παλ.)· το στόχαστρο. 2 **μτφ.** πρόθεση, επιδίωξη· **имéть своéю -ью что-н.** έχω για σκοπό μου κάτι· **пре-слéдовать какóю-н.** - επιδιώκω κάποιο σκοπό· **достигéние** **-и** επίτευξη του σκοπού· **ста́вить своéй -ью что-н.** βάζω για σκοπό μου κάτι· **без -и** χωρίς σκοπό, ά οπα· **с -ью** ή **в -ях** με σκοπό, σκόπιμα.

цельнометаллический επ. ολομέταλλος.

цельность, **-и** θ. ολοκληρότητα, ακεραιότητα· **- характера** η ακεραιότητα του χαρακτήρα.

цельный επ. βρ: **-лен, -льнá, -льно.** 1 ολόκληρος, μονοκόμματος, ατόφυος, ολόβολος, **акéраиос**· **-ая** **мáчтa** μονοκόμματο κατάρτι· **-ая** **скалá** μονοκόμματος (συμπαγής) βράχος. 2 ολοκληρωμένος, τέλειος· **- характер** **акéраиос** χαρακτήρας· **-оε** **впечатлéние** ολοκληρωμένη εντύπωση. 3 αγνός, καθарός, αμιγής· **-оε** **вино́** γνήσιο κτασί. 4 βλ. **цéльный** (1, 4 σημ.).

цельсий, **-я** α. το θερμόμετρο του Κελσίου.

***цемент**, **-а** α. 1 το τσιμέντο. 2 η-οστεΐνη των δοντιών.

цементация, **-и** θ. 1 βλ. **цементирование**. 2 (για μέταλλα)· **ενανθράκωση, τσιμεντάρισμα.**

цементирование, **-я** ουδ. 1 τσιμεντάρισμα. 2 βλ. **цементация** (2 σημ.).

цементированный επ. απο **μτχ.** τσιμενταρισμένος.

цементировать, **-рую, -руешь**, παθ. **μтχ.** παρлθ. χρ. **цементированный**, βр: **-ван, -а, -о** ρ.δ.κ.σ. 1 **ενανθρακώνω** (τσιμεντώνω) **χάλυβα.** 2 **τσιμεντάρω.** 3 **μтφ.** **στερεώνω.** **συνδέω.** || **-ся** τσιμεντάρομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

цементировка, **-и** θ. τσιμεντάρισμα.

цементировочный επ. της **ενανθράκωσης** μετάλλων.

цементный επ. του τσιμέντου· **- завод** **εργοστάσιο τσιμεντών.** || τσιμεντένιος· **-ая** **плитá** τσιμεντένια πλάκα.

цементовать(ся) ρ.δ. βλ. **цементировать(ся)** (1 σημ.).

цементовка, **-и** θ. βλ. **цементация** (1σημ.).

цена, **-и**, αιτ. **цéну**, πλθ. **цéны** θ. 1 τιμή, τιμήμα, αξία· **-товáра** η τιμή του εμπορεύματος· **госудáрственная** - κρατική τιμή **стабилизáция цен** σταθεροποίηση των τιμών· **снижение цен** πώση των τιμών· **твёрдая** - σταθερή τιμή. 2 εκτίμηση. 3 **-ою** **θυσιάζοντας, χάρη, προσφέροντας** σαν αντίτιμο· **спáсти чело-вéка** **-ою** **своегó счáстья** σώζω τον άνθρωπο **θυσιάζοντας** την ευτυχία μου· || **-о́й** **χάρη, αντί·** **добóться чегó-н.** **-о́й** **υπόρνηγο** **трудá** **πετυχαίνω** κάτι **χάρη** στην επίμονη δουλειά· **заня́ть** **позицию** **-о́й** **больш́их** **потéрь** **καταλαβαίνω** τοποθεσία **αντί** **μεγάλων** απωλειών. || **μтф.** σημασία· **жизнь** **потеряла** **для** **неё** **всякую** **-ý** η ζωή γι' αυτήν έχασε κάθε νόημα· **каковá** **-егó** **уверéниям?** τι σημασία (νόημα, αξία) έχουν οι **διαβεβαιώσεις** του; || **εκφρ.** **в -é** **έχει** αξία, **εκτιμάται** πολύ· **этот** **товáр** **ни́нче** **в -é** **αυτό** το εμπόρευμα **тώρα** **έχει** **μεγάλη** **πέραση** (ζήτηση)· **любо́й** (ή **како́й** **бы** **то** **ни** **бы́ло**) **-о́й** **αντί** **πάσης** **θυσίας**, **ме** **κάθε** **θυσία** **-и** **нет** α) είναι **ανεκτίμητος**. β) **μεγάλης** **σημασίας**.

***ценз**, **-а** α. 1 το εκλογικό όριο ηλικίας (δικαιώματος ψήφου)· **имущественный** - το **περυσιακό** εκλογικό όριο (στην Αγγλία)· **возрастнóй** - το όριο ηλικίας. 2 βλ. **реэстер**.

цензовый επ. του ορίου· με όριο.

цензор, **-а** α. 1 **οικονομικός έφορος** (στην αρχαία Ρώμη). 2 **λογοκριτής**.

цензорский επ. **λογοκριτικός**, του **λογοκριτή**· **-ие** **замечáния** οι παρατηρήσεις του **λογοκριτή**.

цензорство, **-а** ουδ. **λογοκρισία** (σαν **επάγγελμα**).

***цензура**, **-и** θ. 1 **οικονομική εφορία** (στην αρχαία Ρώμη). 2 **λογοκρισία**· **подвэргнуты** **-е** **υποβάλλω** σε **λογοκρισία**· **воéнная** - **στρατιωτική** **λογοκρισία**· **разрешéно** **-о́й** **επετράπη** **απο** τη **λογοκρισία**.

цензурность, **-и** θ. **λογοκρισία**.

цензурный επ., βр: **-рен, -рна, -рно.** 1 **λογοκριτικός**, της **λογοκρισίας**· **-ие** **пράвила** οι **κανόνες** της **λογοκρισίας**. 2 **επιτρεπτός**· **εκλεγμένος**, **λογοκριμένος**.

цензуровать, **-рую, -руешь**, παθ. **μтχ.** παρлθ. χρ. **цензурованный**, βр: **-ван, -а, -о** ρ.σ.μ. (παλ.)· **λογοκρίνω**. || **-ся** **λογοκρίνομαι**.

ценитель, -я α., -ница, -и θ. εκτιμητής.
ценить, ценю, ценишь, μτχ. **ценящий** ρ.δ.μ. (κυρλξ. κ. μτφ.)· εκτιμώ· ον· δόρογο **ценит** **этот перстень** αυτός ακριβά εκτιμά αυτό το δαχτυλίδι· **во сколько ните этот дом** πόσο εκτιμάτε αυτό το σπίτι· ~ **человека по искренности** εκτιμώ τον άνθρωπο απο την ειλικρίνεια· || αναγνωρίζω· я ценю его **заслуги** εκτιμώ τις υπηρεσίες του· || -ся (κυρλξ. κ. μτφ.)· εκτιμούμαι.

цѐнник, -а α. κατάλογος τιμών, τιμολόγιο· κοστολόγιο.

ценностный επ. της τιμής· της αξίας.

ценность, -и θ. 1 τιμή· αξία· **определить** ~ **μέχα** εκτιμώ την αξία της γούνας· **вещь высокой** ~и πράγμα υψηλής αξίας. 2 μτφ. βαρύτητα· **его мысль имеет большуу** ~ η γνώμη του έχει μεγάλη βαρύτητα· || εκφρ. **материальные** ~и οι υλικές αξίες· **культурные** ~и πολιτιστικές αξίες.

ценный επ., βρ: **ценен**, **ценна**, **ценно**. 1 εκτιμημένος· -ая **посылка** εκτιμημένο ταχυδρομικό δέμα. 2 πολύτιμος, ακριβός, τιμαλφής· -не **вещи** πολύτιμα πράγματα· ~ **подарок** ακριβό δώρο. 3 μτφ. μεγάλης σημασίας, πολύ χρήσιμος· -ое **свѐдение** πολύτιμη πληροφορία.

ценообразование, -я ουδ. ο καθορισμός ή ο σχηματισμός των τιμών.

***цент**, -а α. το τσεντ (εκατοστό δολαρίου).

***центавр**, -а α. βλ. **кентавр**.

***центнер**, -а α. μετρικός στατήρας 100 κιλών.

***центр**, -а α. (κυρλξ. κ. μτφ.)· το κέντρο· ~ **города** το κέντρο της πόλης· ~ **линзы** το κέντρο του φακού· **культурный** ~ πολιτιστικό κέντρο· **торговный** ~ εμπορικό κέντρο· **промышленный** ~ βιομηχανικό κέντρο· || ανώτατο διοικητικό ή οργανωτικό κέντρο· **комиссия от центра** επιτροπή απο το κέντρο· **директива** -а οδηγία απο το κέντρο· || εκφρ. **партия** -а το κόμμα του κέντρου.

централ, -а α. (παλ.)· η κεντρική φυλακή.

централизация, -и θ. 1 συγκεντροποίηση· συγκέντρωση· -ая **государства** η συγκεντροποίηση του κράτους· ~ **государственной власти** η συγκέντρωση της κρατικής εξουσίας. 2 (τεχ.)· η κεντροθέτηση.

централизм, -а α. συγκεντρωτισμός· **демократический** ~ δημοκρατικός συγκεντρωτισμός.

централизованный επ. απο μτχ. 1 συγκεντρωτικός· -ая **власть** συγκεντρωτική εξουσία. 2 κεντρικός, απο το κέντρο· -ое **снабжение** κεντρικός εφοδιασμός.

централизовать, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **централизованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. συγκεντροποιώ· συγκεντρώνω· ~ **руководство** συγκεντροποιώ την καθοδήγηση· ~

управление συγκεντροποιώ τη διοίκηση· || -ся συγκεντρώνομαι.

централистический επ. συγκεντρωτικός.

централка, -и θ. 1 (παλ.)· βλ. **централ**. 2 (απλ.)· όπλο οπισθογεμές.

централь, -и θ. το κέντρο· **отопительная** ~ η κεντρική εστία θέρμανσης.

***центральный** επ. κεντρικός· -ая **точка** κεντρικό σημείο· -ая **улица** κεντρική οδός· -ая **Европа** κεντρική Ευρώπη· ~ **орган партии** κεντρικό όργανο του κόμματος· ~ **нападающий** ο κεντρικός κυνηγός ποδοσφαίρου, **сѐнтер-фор**· **комитет профсоюзов** κεντρική επιτροπή των συνδικάτων· -ая **власть** η κεντρική εξουσία· || εκφρ. -ая **нервная система** το κεντρικό νευρικό σύστημα· **ружьѐ** -ого **боя** το οπισθογεμές όπλο.

центризм -а α. κεντρισμός (για πολιτικά κόμματα).

центрирование, -я ουδ. (τεχ.)· κεντροθέτηση· ~ **инструмента** κεντροθέτηση εργαλείου.

центрировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. (τεχ) κεντροθετώ· || -ся κεντροθετούμαι.

центровка, -и θ. βλ. **центрирование**.

центрист, -а α. κεντριστής, οπαδός του κέντρου, του κεντρισμού.

центристский επ. του κεντρισμού· -ая **идеология** ιδεολογία του κεντρισμού· -ая **политика** η πολιτική του κεντρισμού.

***центрифуга**, -и θ. διαχωριστής φυγοκεντρικός.

центрифугальный επ. του φυγοκεντρικού διαχωριστή.

центрифугирование, -я ουδ. διαχωρισμός φυγοκεντρικός.

центрифугировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. διαχωρίζω με φυγόκεντρη δύναμη.

центробежный επ. φυγόκεντρος, κεντρόφυγος· -ая **сила** φυγόκεντρη δύναμη· ~ **насос** κεντρόφυγη αντλία.

центровальный επ. (τεχ.)· κεντροθετικός.

центровой επ. κεντρικός· -ая **точка** κεντρικό σημείο· -ое **отверстие** κεντρική οπή.

***центроплан**, -а α. το κέντρο της πτέρυγας αεροπλάνου.

центростремительный επ. κεντρομόλος· -ая **сила** κεντρομόλα δύναμη.

***центурия**, -и θ. (παλ.)· εκατονταρχία· || εκατοντάδα πολιτών.

цеп, -а α. ο δάρτης, το δάρτι (όργανο αποτριβής σπόρων).

цепенѐть, -ѐю, -ѐешь ρ.δ. κοκκαλιάζω, ξυλιάζω, παγώνω, μουδιάζω· νεκρώνομαι· ~ **от холода** μαργώνω· ~ **от ужаса** μένω κόκκαλο απο τη φρίκη.

цепень, -пня α. βλ. **солитѐр**.

цепка, -и θ. (απλ.)· βλ. **цепочка**.

цепкий επ., βρ: -ПОК, -ПКА, -ПКО. 1 αγκι-
στρωτός, γαντζωτός· γαμφός· -ИЕ ПАЛЬЦЫ γα-
ντζωτά δάχτυλα· -ИЕ КОГТИ γαμφά νύχια. ||
αρπакτικός, συλληπτικός· КОШКИ ОЧЕНЬ -ПКИ
οι γάτες είναι πολύ επιδέξιες στο πιάσιμο. 2
κολλώδης, κολλητικός· -АЯ ПÓЧВА κολλώδες έ-
δαφος. 3 μτφ. προσαρμοζόμενος εύκολα. || ε-
πίμονος, έμμονος σταθερός.

цепкость, -и θ. αγκίστρωση, γαντζωμα.

цеплять ρ.δ. 1 βλ. **цепляться** (1 σημ.). 2
μ. αγκιστρώνω, γαντζώνω. || καρφιστώνω, κρε-
μώ· σκαλώνω. || -СЯ 1 αγκιστρώνομαι, γαντζώ-
νομαι· σκαλώνω· πιάνομαι, κρεμιέμαι. 2 (απλ.)
μτφ. πιάνομαι απο κάτι (για δικαιολογία, ε-
πιχείρημα).

цепной επ. 1 της αλυσίδας· -ОЕ ЗВЕНÓ κρί-
κος αλυσίδας. 2 αλυσιδωτός, με αλυσίδα· -АЯ
передáча μετάδοση κίνησης με αλυσίδα. 3 α-
λυσόδετος· -АЯ СОБАКА αλυσοδεμένο σκυλί. 4
αλυσοσειδής. || εκφρ. -АЯ РЕАКЦИЯ αλυσωτή α-
ντίδραση ή σχασμός· -ОЕ ПРАВИЛО η μέθοδος
των τριών.

цепной επ. του δάρτη, του δαρτιού.

цепочечный επ. της αλυσίδας· -ОЕ ПРОИЗ-
ВОДСТВО η παραγωγή αλυσίδων.

цепочка, -и θ. αλυσιδίτσα· ~ ДЛЯ КЛЮЧЕЙ
αλυσιδίτσα για τα κλειδιά. || μτφ. σειρά, κο-
μπολόι, συστοιχία, αλυσίδα. 3 επίρ. -ОЙ α-
λυσοσειδώς, αλληλοδιαδόχως.

***цеппелін**, -а α. το τσέπελιν (αερόστατο).

цепь, -и, προθт. ο **цепи**, на **цепи**, γεν. πλθ.
-ЕЙ θ. 1 αλυσίδα· ЯКОРНАЯ ~ αλυσίδα της ά-
γκυρας· ПРИВЯЗАТЬ СОБАКУ НА ~ Δένω το σκυ-
λί με την αλυσίδα. || πλθ. -И (κυρλξ. κ. μτφ.)
τα δεσμά· ПОРВАТЬ -И РАБОТВА σπάζω τις αλυ-
σίδες της σκλαβιάς. 2 κύκλωμα· ЭЛЕКТРИЧЕ-
СКАЯ ~ ηλεκτρικό κύκλωμα. 3 αλληλοδιαδοχή,
σειρά, κομπολόι· ~ СОБЫТИЙ αλυσίδα γεγονό-
των· ~ ОЗЁР αλυσίδα λιμνών. || ζυγός στρατι-
ωτών. 4 επίρ. -ЬЮ βλ. **цепочка** (3 σημ.). ||
εκφρ. ГОРНАЯ ~ οροσειρά, βουνοσειρά.

***Цёрбер**, -а α. Κέρβερος. || μτφ. άγρυπνος
φρουρός.

***перебрáльный** επ. 1 εγκεφαλικός. 2 (για σύμ-
φωνα)· σχηματιζόμενος με την άκρη της γλώσ-
σας στον ουρανίσκο.

***церемониáл**, -а α. εθιμοτυπία, εθιμοταξία·
ПРОЙТИ -ОМ παρελαύνω εθιμοτυπικά.

церемониáльность, -и θ. εθιμοτυπία.

церемониáльный επ. 1 εθιμοτυπικός. 2 επί-
σημος, τελετουργικός, πανηγυρικός. || εκφρ.
~ МАРШ εθιμοτυπική παρέλαση.

***церемониáмейстер**, -а α. (παλ.)· τελετάρ-
χης.

церемонитьсЯ, -НЮСЬ, -НИШЬСЯ ρ.δ. 1 κρα-

τώ, τηρώ τους τύπους· συστέλλομαι, ντρέπο-
μαι· НЕ -ЬТЕСЬ, КАК У СЕБЯ ДОМА μη ντρέπε-
στε, σαν στο σπίτι σας· ОН НЕ -ИГСЯ, ЕСТЬ И
ПЬЁТ СТОЛЬКО, СКОЛЬКО ЕМУ ХÓЧЕТСЯ αυτός δεν
ντρέπεται, τρώει και πίνει όσο θέλει. 2 εί-
μαι λεπτός, αβρός, περιποιητικός.

***церемония**, -и θ. 1 εθιμοτυπία, εθιμοταξία,
εθιμοτυπικοί κανόνες τελετής· τελετή· - ПРИ-
ВЁТСТВИЯ εθιμοτυπία χαιρετισμού· ~ БРАКО-
СОЧЕТАНИЯ εθιμοτυπία γαμήλιας τελετής· ПО-
ГРЕБАЛЬНАЯ ~ εθιμοτυπία κηδείας. || το τυ-
πικό, το συνηθισμένο. 2 φιλοφρόνηση, τσι-
ριμόνια· ОСТАВЬ СВОЙ -И άφησε τις φιλοφρο-
νήσεις σου.

церемоничать ρ.δ. βλ. **церемонитьсЯ**.

церемонно επίρ. φιλοφρονητικά· ~ ПОКЛО-
НИТЬСЯ υποκλινομαι φιλοφρονητικά.

церемонность, -и θ. φιλοφροσύνη.

церемонный επ., βρ: -ОНЕН, -ОННА, -ОННО;
πολύ τυπικός· φιλοφρονητικός, φιλόφρονος· ~
ПОКЛОН φιλόφρονη υπόκλιση· ~ ЧЕЛОВЕК πολύ
τυπικός άνθρωπος.

***цёрий**, -я ουδ. το δημήτριο (χημ. στοιχείο).

церквúшка, -и θ. εκκλησάκι, -σούλα.

церковник, -а α. 1 (απλ.)· βλ. **церковно-**
служитель. 2 εκκλησιαστής, ιεροκήρυκας.

церковница, -и θ. η σύζυγος του εκκλησιά-
ρη. || εκκλησιάρισσα.

церковноприходский επ: -АЯ ШКОЛА δημοτικό
ενοριακό σχολείο.

церковнославянский επ. εκκλησιαστικο-σλα-
βικός· ~ ЯЗЫК εκκλησιαστικο-σλαβική γλώσσα.

церковнослужитель, -я α. εκκλησιάρης, νε-
ωκόρος.

церковность, -и θ. τα εκκλησιαστικά ή η
εκκλησιαστική ιδεολογία.

церковный επ. εκκλησιαστικός· θρησκευτι-
κός· -НЕ КНИГИ εκκλησιαστικά βιβλία· ~ СУД
ιεροδικείο, ιεροδικαστήριο· -АЯ МУЗЫКА εκ-
κλησιαστική μουσική· -ОЕ ПЕНИЕ εκκλησιαστι-
κό άσμα· φαλμός· -НЕ ЗЕМЛИ εκκλησιαστική γη
(γεωκτησία)· -НЕ ВОРОТА η πύλη της εκκλησί-
ας· ~ СТАРОСТА εκκλησιαστικός επίτροπος. ||
εκφρ. ОДЕН КАК -АЯ МЫШЬ ή ΚΡΗΣΑ θεόφτωχος.

Цёрковь, -кви, γεν. πλθ. -ЕЙ, δοτ. -АМ θ.
1 εκκλησία· ПРАВОСЛАВНАЯ ~ ορθόδοξη εκκλη-
σία· КАТОЛИЧЕСКАЯ ~ καθολική εκκλησία· ОТ-
ДЕЛЕНИЕ -И ОТ ГОСУДАРСТВА ξεχωρισμός της εκ-
κλησίας απο το κράτος· ОТЦЫ -И οι πατέρες
της εκκλησίας. 2 το κτίριο (της χριστιανι-
κής θρησκείας)· ГОРОДСКАЯ ~ η εκκλησία της
πόλης· ПЯТИГЛАВАЯ ~ εκκλησία με πέντε τρού-
λους· КАМЕННАЯ ~ λιθόκτιστη εκκλησία.

цесаревич, -а α. ο διάδοχος του τσαρικού
θρόνου.

цесаревна, -и θ. 1 η σύζυγος του διάδοχου

του τσαρικού θρόνου. 2 η κόρη του τσάρου.

цесарка, -и θ. μελεαγρίδα, φραγκόκοτα.

*цех, -а, προθτ. в -е κ. в -у α. 1 (цехи πλθ.)· (παλ.)· συντεχνία. 2 (цехи κ. цеха πλθ.)· τμήματα εργοστασίου.

цеховой επ. του τμήματος εργοστασίου. ||
μτφ. κλειστός, περιορισμένος· ιδιοτελής.

цеховщина, -и θ. κλειστότητα· ιδιοτέλεια.

целё θ. άκλ. τσετσέ (μύγα του ύπνου).

*циан, -а α. το κυάνιο (δηλητηριώδες αέριο).

цианизация, -и θ. κυανίωση.

цианизирование, -я ουδ. κυανίωση.

цианистый επ. κυανιούχος.

циановый επ. κυανιούχος.

*цианоз, -а α. βλ. синюха, синюшность.

*цибик, -а α. (παλ.)· κιβώτιο τσαγιού.

цивилизатор, -а α. εκπολιτιστής.

цивилизаторский επ. εκπολιτιστικός του εκπολιτιστή.

*цивилизация, -и θ. πολιτισμός· современная - ο σύγχρονος πολιτισμός.

цивилизованность, -и θ. πολιτισμός.

цивилизанный επ. απο μτφ. πολιτισμένος·
-не народи οι πολιτισμένοι λαοί.

цивилизовать, -зую, -зуюшь, παθ. μτφ.
παρλθ. χρ. цивилизованный, βρ: -ван, -а, -ο
ρ.δ.κ.σ. εκπολιτίζω. || -ся εκπολιτίζομαι.

цивилист, -а α. (νομ.) ειδικός ιδιωτικού
δικαίου.

цивилистика, -и θ. επιστήμη ιδιωτικού δι-
καίου.

*циvilный επ. πολιτικός, του πολίτη, του
ιδιώτη· - костюм το πολιτικό κοστούμι.

цигáрка, -и θ. το στριφτό τσιγάρο.

цигáрочный επ. του τσιγάρου· ~ дым καπνός
τσιγάρου.

цигéйка, -и θ. είδος γούνας από προβιά.

*цидýлка, -и θ. σημειωματάκι· ραβασάκι.

*цикада, -и θ. ο τζιτζίκας.

*цикл, -а α. ο κύκλος· годовóй ~ движéния
земли ο ετήσιος κύκλος της κίνησης της γης·
~ переменного тóка ο κύκλος του εναλλασσό-
μενου ρεύματος· - двигателя внýтреннего сто-
рáния ο κύκλος του κινήτηρα εσωτερικής καύ-
σης· производительный ~ ο παραγωγικός κύ-
κλος· ~ лекций κύκλος (σειρά) διαλέξεων.

*цикламéн -а α. το κυκλάμινο, η κυκλαμιά,
τα σκυλάκια, τα λαγουδάκια.

циклевание, -я ουδ. ροκάνισμα, πλάνισμα,
λείανση.

циклевать, -лю, -лешь ρ.δ.μ. πλανίζω,
λείαινω.

циклéвка, -и θ. βλ. циклевáние.

циклизация, -и θ. σύνθεση σε κύκλο.

циклéский επ. κυκλικός· -ое движéние η
κυκλική κίνηση.

циклéчность, -и θ. κυκλική μορφή· ~ дви-
жéния η κυκλική μορφή κίνησης.

циклéчный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ.
циклéский.

циклование, -я ουδ. κυκλική εργασία· ~ до-
бýчи каменного ýгля η κυκλική εξόρυξη πε-
τροκάρβουνου.

*циклоида, -и θ. (γεωμ.)· η κυκλοειδής κα-
μπύλη.

циклоидальный επ. κυκλοειδής· -ая линия η
κυκλοειδής γραμμή.

*циклон, -а α. κυκλώνας.

циклонический επ. κυκλωνικός, του κυκλώνα.

циклонный επ. κυκλωνικός.

*циклоп, -а α. (μυθ.) Κύκλωπας.

циклопический επ. κυκλώπιος· -ие стéны τα
κυκλώπια τείχη. || τεράστιος, πελώριος.

*циклотрон, -а α. το κύκλοτρον.

*цикля, -и θ. ροκάνη, ξύστρα.

*цикорий, -я α. 1 κιχώριο, ραδίκι. 2 ξηρα-
μένη ρίζα του κιχωρίου (σαν συμπλήρωμα ή υ-
ποκατάστατο του καφέ).

цикорный επ. του κιχωρίου, του ραδικιού. ||
με κιχώριο.

*цикyта, -и θ. το κώνειο (επιστ.), βρωμό-
χορτο, μαγκούτα (λκ.).

*цилиндр, -а α. 1 κύλινδρος (γεωμετρικό
σχήμα ή εξάρτημα μηχανής). 2 το κλακ, το τσι-
λιντρο (είδος φηλού καπέλου).

цилиндрический επ. κυλινδρικός· -ая фóрма
κυλινδρικό σχήμα· ~ сосyд κυλινδρικό δο-
χείο.

цилиндровый επ. κυλινδρικός, του κύλιν-
δρου· -ая крышка το κάλυμμα του κύλινδρου·
|| με κύλινδρο· -ая машина μηχανή με κύλιν-
δρο.

цимбалист, -а α. σαντουρίστας.

*цимбáлы, -бáл πλθ. το σαντούρι.

пингá, -и θ. βλ. скорбýт.

пингóтный επ. του σκορβούτου· -ое заболе-
вание νόσος σκορβούτου. || σκορβουτικός, που
πάσχει απο σκορβούτο.

*пинерáрия, -и θ. κινάρα (επιστ.), αγκινά-
ρα (λκ.).

*пиниэм, -а α. κυνισμός (διδασκαλία των κυ-
νικών). || μτφ. κυνικότητα.

пиник, -а α. 1 κυνικός, οπαδός του κυνι-
σμού. 2 μτφ. αναίσχυντος, ξεδιάντροπος, ξε-
τσιπίωτος.

пинический επ. κυνικός, του κυνισμού. ||
(παλ.)· βλ. пиничный.

пиничность, -и θ. κυνικότητα.

пиничный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. κυνι-
κός, αναίσχυντος, ξεδιάντροπος, ξετσιπίωτος.

*цинк, -а α. ο ψευδάργυρος, ο τσίγκος.

цинкит, -а α. ο ζιγκίτης.

цинковάτν, -κν, -κνέσν, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **цинкованный**, βρ: -ван, -α, -ο ρ.δ.μ. (τεχ.)· ψευδαργυρώνω. || -ся ψευδαργυρώνομαι.

цинковннй επ. του ψευδαργυρου· απο ψευδαργυρο· ~ порошок σκόνη ψευδαργυρου· -ая крнша στέγη απο τσίγκο. || ψευδαργυρούχος· -ая рудά ψευδαργυρούχο ορυκτό.

цинκόграф, -α α. τσιγκογράφος.

цинкографический επ. τσιγκογραφικός.

***цинкография**, -и θ. τσιγκογραφία, -τυπία.

***цинния**, -и θ. η ζιννία (γένος αγγειοσπέρμων φυτών).

цинóвка, -и θ. η φάθα.

цинóвочный επ. της φάθας, απο φάθα· -ая подстнлка φάθινο στρώμα.

***цирк**, -а α. τσίρκο(ς), ιπποδρόμιο, κίρκος.

циркáч, -á α. ηθοποιός τσίρκου.

циркóвнй επ. του τσίρκου· ~ артист βλ. циркáч.

циркули́ровать, -рую, -руешь ρ.δ. κυκλοφορώ· кровь -рует в теле человека το αίμα κυκλοφορεί στο σώμα του ανθρώπου· в городе -руют слнхи στην πόλη κυκλοφορούν φήμες· ~ по бульвару βολτάρω στη λεωφόρο.

***циркуль**, -я α. διαβήτη (όργανο χάραξης κύκλων).

циркульннй επ. του διαβήτη· -ая иглá το βελόνη του διαβήτη· -ая нóжка το σκέλος του διαβήτη. 2 κυκλικός· -ая áрка κυκλική αψίδα. || εκφρ. -ая пилá κυκλικό πριόνι (δίσκος).

***циркуляр**, -а α. η εγκύκλιος (υπηρεσιακή επιστολή ή διαταγή).

циркулярннй επ. 1 της εγκύκλιου· -ое письмо εγκύκλια επιστολή· ~ приказ εγκύκλια διαταγή. 2 κυκλικός, κυκλοτερής.

циркуляциóнный επ. κυκλικός· -ое движение κυκλική κίνηση. || κυκλοφοριακός.

***циркуляция**, -и θ. κυκλοφορία· ~ кровн κυκλοφορία του αίματος· ~ вóздуха κυκλοφορία του αέρα· ~ товáров κυκλοφορία εμπορευμάτων. || (ναυτ.) κυκλοτερής γραμμή.

***пнрлих-маннрлих** αμλ. 1 κοκεταρία, μαργιολέ, τσαχπινιές. 2 α.κ.θ. τσαχπίνος, -α, σμερτσόζος, -α, ναζιάρης, -α, καμωματάς, καμωματού.

***циррós**, -а α. κίρρωση· ~ печени κίρρωση του ήπατος· ~ лёгких κίρρωση των πνευμόνων.

***цирнльник**, -а α. (παλ.)· κουρέας.

цирнльня, -и θ. (παλ.)· κουρείο.

пнста, -н θ. (βιολ.)· η κύστη.

***пнстерня**, -н θ. δεξαμενή· нефтяная ~ πετρελαιοδεξαμενή.

пнстит, -а α. κυστίτιδα.

***пнтадэль**, -и θ. 1 ακρόπολη· φρούριο. 2 μτφ. στήριγμα, προπύργιο, προμαχώνας.

***пнтата**, -н θ. απόσπασμα κειμένου, τσιτάτο.

пнтáтннй επ. του τσιτάτου· απο ή με τσιτάτα· ~ материал υλικό με τσιτάτα· ~ способ иллюстрации τρόπος παραστατικής αποσαφήνισης με τσιτάτα.

пнтация, -и θ. παράθεση τσιτάτων.

***пнтвáрннй** επ: ~ полнн η σαντολίνη, το σαντόνιο, χαμαικυπαρισσία, λεβαντίνα· -ое семя ανθελμινθιακοί σπόροι, λιβιθόχορτο.

пнтнрование, -я ουδ. βλ. пнтация.

пнтнровать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. παραθέτω τσιτάτα.

пнтологический επ. κυτταρολογικός.

***пнтология**, -и θ. κυτταρολογία.

***пнтра**, -н θ. είδος κιθάρας.

пнтрус, -а α. η κιτρέα.

пнтрусóвóд, -а α. ο ειδικός για τα εσπεριδοειδή.

пнтрусóвóдство, -а ουδ. καλλιέργεια εσπεριδοειδών.

***пнтрусóвнй** επ. των εσπεριδοειδών· -ые деревья τα δέντρα των εσπεριδοειδών. || ουσ. -не плθ. τα εσπεριδοειδή.

***пнферóлат**, -а α. η πλάκα του ρολογιού.

пнфирннй επ. (παλ.)· αριθμητικός. || εκφρ. -не школы δημοτικά (σχολεία τον καιρό του Πέτρου της Ρωσίας).

пнфнр, -и θ. (παλ.). 1 (αθρσ.)· οι αριθμοί. 2 αριθμηση, λογαριασμός. 3 η αριθμητική.

***пнфра**, -н θ. ο αριθμός, το ψηφίο ή το ποσό.

пнфрация, -и θ. αριθμηση· ~ страниц η αριθμηση των σελίδων.

пнфрóвать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **пнфрóванный**, βρ: -ван, -α, -ο ρ.δ.μ. αριθμώ· ~ страницы αριθμώ τις σελίδες. || -ся αριθμούμαι.

пнфрóвнй επ. αριθμητικός· -ое выражение η αριθμητική παράσταση· -ое обозначение αριθμητική δήλωση· ~ результат αριθμητικό αποτέλεσμα.

пнцero ουδ. αμλ. μεγάλα τυπογραφικά στοιχεία.

пнк επιφ. τσακ. || ως κατηγ. κάνω τσακ.

пнканье¹, -я ουδ. το χτύπημα τσακ.

пнканье², -я ουδ. προφορά του ч σαν ц καθώς και η σύγχυση αυτών.

пнкать¹ ρ.δ. κάνω τσακ· ~ли копыта по мостовой έκαναν τσακ-τσακ οι οπλές στο λιθόστρωτο.

пнкать² ρ.δ. προφέρω ц αντί ч ή μπερδεύω αυτά.

пнкнуть ρ.σ. βλ. пнкать¹

***пнколь**, -я α. 1 (αρχτ.)· βάση, βάθρο, κρηπίδα. || που έχει βάση, βάθρο.

пнкот, -а α. το τσακ (ήχος, κρότος).

пнкотáннe, -я ουδ. κρότηση, ο ήχος τσακ.

цокотать, -коχύ, -κόчешь ρ.δ. κροτώ, κάνω τσακ.

цокотуха, -и θ. (απλ.) φλύαρη, πολυλογού, γλωσσού, γλωσσοκοπάνα.

цоп επιφ. με σημ. κατηγ. (απλ.) τσαπ (αρπάζω, πιάνω ξαφνικά).

цопать ρ.δ.μ. (απλ.) αρπάζω, πιάνω ξαφνικά.

цопнуть ρ.σ. βλ. цопать.

*цуг, -а α. ζεύξη αλόγων ή βοδιών διαδοχικά (το ένα πίσω απο το άλλο).

цүгом επιρ. (για ζεύξη): διαδοχικά. || σειρά, αράδα, αραδιαστά.

цугундер, -а α: на - брать ή тянуть καλώ να απολογηθεί, να δώσει λόγο.

цукат, -а α. φρούτο ζαχαρωμένο.

цукатный επ. ζαχαρωμένος (εξωτερικά).

цукать ρ.δ. (απλ.). 1 φωνάζω οπ, έλα (για παρότρυνση ζώων). 2 μαλώνω, φωνάζω.

цүбик, -а α. κασόνι τσαγιού

цүгәне, -гән κ. (παλ.) цүганы, -ов πλθ. (ενκ. -гән κ. (παλ.) -ганин α., -ка, -и θ.) οι Τσιγγάνοι, οι γύφτοι, ενκ. Τσιγγάνος, -α.

цүганить ρ.δ.μ. (απλ.) γυρίζω ή επαίτω σαν τσιγγάνος. || περιγελώ, εμπαιζώ, κοροϊδεύω.

цүгачка, -и θ. 1 τσιγγανούλα. 2 χορός ρωσικός παρόμοιος με τσιγγάνικο.

цүганский επ. τσιγγάνικος, γύφτικος. -ая пляска τσιγγάνικος χορός. -ая жизнь τσιγγά-

νικη ζωή (μη μόνιμη).

цүганина, -ы θ. τσιγγάνικο στυλ ρωσικών μυθιστορημάτων. || τραγούδια, ρωμάτσο τσιγγάνικου στυλ.

цүганы βλ. цүгәне.

цүгарка βλ. цүгарка.

цүгарочный επ. βλ. цүгарочный.

цүдүлка βλ. цидүлка.

цүканье, -я ουδ. (απλ.) παραγωγή ήχου τσιμ.

цүкать ρ.δ. (απλ.) αναδίδω, παράγω ήχο τσιμ. || τσιτσιρίζω· σφυρίζω.

цүкнуть ρ.σ. βλ. цүкать.

цүнгә βλ. цингә.

цүпка, -и θ. (απλ.) 1 κοτόπουλο· κλωσσόπουλο. 2 (για γυναίκα, κορίτσι) κατσίκια.

цүпки, -пок πλθ. σκάσιμο του δέρματος.

цүплёнок, -нка, πλθ. -лята α κλωσσόπουλο.

цүплётник, -а α. 1 χώρος για τα κλωσσόπουλα. 2 είδος γερακιού κλωσσοπουλοφάγου.

цүплётница, -ы θ. 1 (διαλκ.) η κλώσσα. 2 εργάτρια περιποιούμενη τα κλωσσόπουλα.

цүплячий, -ья, -ье επ. του κλωσσόπουλου.

цүпочки, -чек, -чкам πλθ: на -ак ή на -στα δάχτυλα των ποδιών, στις μύτες των δαχτύλων

цүрканые, -я ουδ. παραγωγή ήχου τσιρ.

цүркать ρ.δ. (απλ.) αναδίδω ήχο τσιρ.

цүркнуть ρ.σ. βλ. цүркать.

цүц επιφ. (απλ.) σουτ· σιωπή.

Ч

*чабан, -а α. τσομπάνης, βοσκός.

чабаный, -ья, -ье επ. του τσομπάνη, του βοσκού. -ья кибитка η καλύβα (γρέκι) του τσομπάνη.

чабанить ρ.δ. είμαι τσομπάνης, επαγγέλλομαι το βοσκό.

чабанский επ. τσομπάνικος. -ая собака το τσομπανόσκυλο.

чабарня, -и θ. η καλύβα του τσομπάνη.

чабёр, -бρά α. ο θυμός, το θυμάρι.

чабрёц, -а α. είδος θυμαριού.

чавканые, -я ουδ. μάσηση ηχηρή.

чавкать ρ.δ. μασώ ηχηρά.

чавница, -и θ. είδος σολομού (ψάρι).

чад, -а (-у), προθт. о -е, в -ү α. καπνίλα, καπνός με δριμεία οσμή· τσίχνα. || μτφ. συσκοτίση του πνεύματος, της συνείδησης.

чадить, чажү, чадышь ρ.δ. καπνίζω, βγάζω καπνό. лучина -йт το δαδί βγάζει καπνό. фитиль лампы -йт το φυτίλι της λαμπάδας κα-

πνίζει.

чадно επιρ. ως κατηγ. είναι, υπάρχει καπνός. в күчкне - στο μαγειρείο είναι καπνός.

чадный επ., βρ: -ден, -дна, -дно. 1 καπνογόνος, που βγάζει καπνό. || καπνώδης. 2 μτφ. συσκοτισμένος.

чадо, -а ουδ. (παλ.). 1 τέκνο, παιδί единственное ~ το μοναχόπαιδο, -пαιди· он приехал со всеми -ами и домоцáдами αυτός ήρθε οικογενειακά.

чадолюбный επ. (απλ.) φιλότεκνος, που αγαπά τα τέκνα.

чадолюбие, -я ουδ. (παλ.) φιλοτεκνία.

чадорodie, -я ουδ. (παλ.) τεκνογονία, τεκνοποιία.

чадорождение, -я ουδ. (παλ.) βλ. чадорodie.

*чадрá, -и θ. ο φερετζές.

чадушко, -а ουδ. 1 (χαϊδ.) παιδάκι. 2 παιδί ιδιότροπο, αναποδιάρικο.

чаевать, чаёю, чаёшь ρ.δ. (απλ.) βλ. ча-

ѡвничать.

чаѡвник, -а α., -ца, -н θ. πότης τσαγιού, τείοπότης.

чаѡвничество, -н ουδ. τείοποσία.

чаѡвничать ρ.δ. πίνω τσάι, τείοποτώ.

чаѡвѡд, -а α. ειδικός στην καλλιέργεια του τσαγιού.

чаѡвѡдство, -а ουδ. καλλιέργεια τσαγιού.

чаѡвѡдческий επ. της καλλιέργειας τσαγιού -иє райѡны περιοχές καλλιέργειας τσαγιού.

чаѡвѡе, -ѡх πλθ. το πουρμπουάρ, φιλοδώρημα.

чаѡк, чайкѡ (чайкѡ) α. τσαγάκι. || εκφρ. на - даѡать δίνω φιλοδώρημα, πουρμπουάρ.

чаѡмнѡй επ. απο μτχ. αναμενόμενος, προσδοκόμενος· επιθυμητός.

чаѡпѡтие, -н ουδ. τείοποσία.

чайнка, -и θ. φυλλαράκι τσαγιού.

чай¹, чай (чаѡ), προθт. в чаѡ κ. в чаѡ α. 1 το φυτό τσάι, τεΐα, θέα· куст чай θάμνος τσαγιού, τείοδεντρο. 2 τσάι, τα αποξηραμένα φύλλα του τείοδεντρου καθώς και το ποτό αυτού. || υποκατάστατο τσαγιού (απο διάφορα φύλλα, χόρτα). 3 τείοποσία. || εκφρ. - да сáхар; - и сáхар; - с сáхаром παλ. (λαϊκή ευχή στους πίνοντες τσάι)· καλό και γλυκό τσάι· гонѡть - πίνω πολύ ώρα τσάι· за чаѡм ή за чайку чай πίνοντας τσάι, κατά την τείοποσία· на - даѡать (братъ) δίνω (παίρω) πουρμπουάρ· на - ή на чайку чай пригласѡть, зѡать προσκαλώ, καλώ να πιούμε τσάι.

чай² παρνθ. λ. με την αντων. я: я - ίσως, μπορεί. || (απλ.) πιθανόν, όπως φαίνεται, κατά τα φαινόμενα. || όμως, εν τούτοις.

чайка, -и θ., γεν. πλθ. чаѡк, δοτ. чайкам θ. ο γλάρος.

чайная, -ѡй θ. 1 τείοποτείο. 2 (παλ.) δωμάτιο τείοποσίας.

чайник, -а α. το τσαγερό, η τσαγιέρα.

чайница, -н θ. το κουτί του τσαγιού, τείοθήκη.

чайничанье, -н ουδ. τείοποσία.

чайничать ρ.δ. πίνω τσάι, τείοποτώ.

чайнѡй επ. 1. του τσαγιού· - куст θάμνος (δενδρύλιο) του τσαγιού ή τείοδεντρο· - лист φύλλο τσαγιού· -ая лѡжка κουταλάκι του τσαγιού· -не плантáции φυτείες τσαγιού· -ма-газѡн τείοπωλείο. 2 ουσ. -не πλθ. τα θεοειδή (φυτά). || εκφρ. -ая рѡза τριαντάφυλλο κίτρινου χρώματος και μυρουδιά τσαγιού.

*чайханѡ, -ѡй θ. τείοποτείο.

чайханщик, -а α. ιδιοκτήτης ή υπεύθυνος του τείοποτείου.

*чакѡна, -н θ. είδος ισπανικού χορού καθώς και η μουσική αυτού.

чал, -а α. παλαμάρι ή αλυσίδα (πρόσδεσης

σκάφους στην ξηρά).

чалѡн, -а α. (διαлк.) ο ντόπιος κάτοικος της Σιβηρίας (ιθαγενής).

чалѡнский επ. (διαлк.) του ιθαγενούς.

чалѡть, -лѡ, -лѡшь ρ.δ.μ. τραβώ σκάφους στην ξηρά· προσδένω στην ξηρά. || -ся τραβιέμαι προς την ξηρά· προσδένομαι στην ξηρά.

чалка, -и θ. 1 το τράβηγμα ή το δέσιμο σκάφους στην ξηρά. 2 βλ. чал.

*чалма, -ѡй θ. κυρβασία, κίδαρη, τιάρα· σαρίκι.

чалмонѡснѡй επ. (παλ.) σαρικοφόρος.

чалнѡй επ. κ. ουσ. φάρος, φάρης (κυρίως για άλογα).

чан, -а, προθт. в -ѡ κ. в -ѡ, πλθ. чаннѡ α. κάδος, μεγάλο καδί.

чанѡга, -и θ. (διαлк.) ο χερουλάτης, χειρολαβή αρότρου.

чанѡжник, -а α. (διαлк.) θάμνος πυκνός.

чара, -н θ. (παλ.) κύπελλο, κύαθος.

чардѡш, -а α. ουγγρικός λαϊκός χορός.

чарка, -и θ. κυπελλάκι, κυάθιο.

*чарлѡстѡн, -а α. ο χορός τσάρλεστον.

чарѡвание, -н ουδ. 1 μαγεία, μάγεμα. 2 γοητεία, θέλεξη· σαγήνευση.

чарѡвать, -рѡю, -рѡешь, μтχ. ενστ. чарѡющий ρ.δ.μ. 1 (παλ.) βλ. колѡватъ. 2 γοητεύω, θέλγω· σαγήνεύω· μαγεύω.

чарѡвнѡй, -а κ. -ѡ α., -нѡица κ. ѡвнѡица -н θ. (παλ.) βλ. чарѡдѡй.

чарѡдѡй, -н α., -ка, -и θ. 1 μάγος, -ισσα. 2 γόης, γόησσα, γοητευτής, -εύтра· σαγηνευτής, -εύтра, μαγευτής, -εύтра.

чарѡдѡйнѡй επ. 1 μαγικός, του μάγου. 2 μαγευτικός, γοητευτικός, σαγηνευτικός, θελκτικός.

чарѡдѡйский επ. βλ. чарѡдѡйнѡй.

чарѡдѡйственный επ. βλ. чарѡдѡйнѡй.

чарѡдѡйство, -а ουδ. (παλ.) μαγεία, μαγικοί τρόποι.

чарѡдѡйствовать, -ствѡю, -ствѡешь ρ.δ. (παλ.) μαγεύω, ασχολούμαι με τη μαγεία.

*чартѡзм, -а α. ο χαρτισμός (επαναστατικό κίνημα στην Αγγλία τον 19 αι.).

чартѡт, -а α. χαρτιστής.

чартѡтский επ. χαρτιστικός· -ѡѡ движение το χαρτιστικό κίνημα (στην Αγγλία).

чарусѡ, -рѡс πλθ. (διαлк.) βαλτότοπος.

чарѡющий επ. απο μтχ. βλ. чарѡдѡйнѡй (2 σημ.).

чарѡы, чар πλθ. 1 (παλ.) η μαγεία, τα μάγια. 2 γοητεία, θέλεξη, σαγήνη.

час, -а, προθт. в -ѡ κ. в -ѡ, πλθ. часнѡ α. 1 η ώρα· четѡртъ -а το τέταρτο της ώρας· опѡздѡть на - καθυστερώ (αργώ) μια ώρα· -нѡчи μία η ώρα τη νύχτα (μετά τα μεσάνυχτα).

КОТОРЫЙ -? τι ώρα είναι; πόσο είναι η ώρα; ВСТАВЬ В ШЕСТЬ -ὄВ УТРА σηκώνομαι στις έξι η ώρα το πρωί. ПОСЛЕ ДВУХ -ὄВ ПОЛУДНЬ μετά τις δύο η ώρα το μεσημέρι. ЖДАЛ Я ВАС ТРИ -А СΑΣ περιμένα τρεις ώρες. УЧЕБНЫЙ - διδασκτική (σχολική) ώρα (45'). ВЕЧЕРНЫЙ - η βραδινή ώρα. ПОЗДНИЙ - περασμένη ώρα (μετά τα μεσάνυχτα). ПОЛУЧИТЬ -НЬ В ИНСТИТУТЕ παίρνω ώρες (διδασκαλίας) στο Ινστιτούτο. - РИСОВАНИЯ μάθημα (ώρα) ιχνογραφίας. -НЬ ὄТДыха ώρες ανάπαυσης. ОБЕДЕННЫЙ - ώρα φαγητού. И χρόνος. - МНЕНИЯ ώρα εκδίκησης. НАСТАЛ - ήρθε η ώρα. И η σκοπιά, η φρουρά. СТОЯТЬ НА -АХ φυλάγω σκοπιά. ПОСТАВИТЬ НА -НЬ βάζω, τοποθετώ σκοπούς. И (εκκλσ.) οι ώρες φαλμού ή δεήσεων. οι φαλμοί. И εκφρ. В ДѢЛѢ - (ευχή) ώρα καλή. ПОСЛЕДНИЙ ή СМЕРТНЫЙ - η τελευταία ώρα, η ώρα του θανάτου, της εκπνοής. - В - ακριβώς στην ώρα. - ὄТ -у απο ώρα σε ώρα (βαθμιαία). В СВОЙ - στην ώρα του, στον καιρό του. ДО ЭТОГО (СЕГО) -α ως τώρα, ως αυτή την ώρα. ПО -АМ κατά (καθορισμένες) ώρες. С -у НА - а) απο ώρα σε ώρα, β) απο στιγμή σε στιγμή, οσονούπω. СЕЙ ЖЕ - βλ. СЕЙЧАС; ТЕМ -ОМ σύγχρονα, ταυτόχρονα. ТОТ ЖЕ - βλ. ТѢПЧАС.

часами επίρ. ώρες πολλές, πολύ χρόνο.
 часик, -а α. ωρίτσα.
 часики, -ов πλθ. το ωρολόακι.
 часóвенка, -и θ. μικρούτσικο εκκλησάκι.
 часóвня, -и θ. εκκλησάκι.
 часoвóй¹ επ. 1 ωριαίος, μιας ώρας. -ая бе-сéда συνομιλία μιας ώρας. 2 της μιας ώρας (μετά τα μεσάνυχτα). УЕХАТЬ -НМ ПѢЗДОМ αναχωρώ με το τρένο της μιας τη νύχτα. И της ώρας, με την ώρα. ЧАСОВАЯ ОПЛАТА πληρωμή με την ώρα. И εκφρ. - ПѢС η ηλιακή ώρα.
 часoвóй² επ. ωρολογιακός, του ωρολογίου. - механизм ωρολογιακός μηχανισμός. -ая стрéлка ο δείκτης του ωρολογιού.
 часoвóй³ -όГО α. σκοπός, φρουρός, φύλακας.
 часoвщик, -а α. ωρολόγας. ωρολογοποιός. И (παλ.) ιδιοκτήτης ρολογάδικου.
 часóк, -скá α. ωρίτσα.
 ЧАСОМ επίρ. 1 κάποτε, ενίοτε, πότε-πότε, μερικές φορές, ενίοτε. 2 εδώ που τα λέμε, μια και τό 'φερε η κουβέντα, λόγου συμπεσό-ντος. ευκαιριακά. μεταξύ των άλλων.
 ЧАСОСЛѢВ, -а α. σύνοψη. προσευχητάριο. ευ-χολόγιο.
 ЧАСТѢНЬКО επίρ. συχνούτσικα, πολύ συχνά. ОН - К НАМ ЗАΧѢДИТ αυτός συχνούτσικα μας ε-πισκέπτεται.
 ЧАСТЫК, -а α. πυκνό αλιευτικό δίχτυ.
 ЧАСТЫТЬ, ЧАШУ, ЧАСТЫШЬ ρ.δ. 1 βιάζομαι, ε-νεργώ γρήγορα. НЕ -И, ИГРАЙ ПО МѢДЛЕННЕЕ μη

βιάζεσαι, παίζε πιο αργά. 2 επισκέπτομα τα-χτικά. συχνάζω. 3 μιλώ γρήγορα.
 ЧАСТИЦА, -и θ. τμήμα, μέρος. μόριο. κόκ-κος λεπτότατος. 2 μτφ. ελάχιστη ποσότητα, έ-να λίγο, μια σταλιά, μια σταγόνα. 3 (γραμμ.) το μόριο. УТВЕРДИТЕЛЬНАЯ - βεβαιωτικό μόριο. ОТРИЦАТЕЛЬНАЯ - αρνητικό μόριο.
 ЧАСТИЧКА, -и θ. 1 μικρό μέρος ή τμήμα. 2 βλ. ЧАСТИЦА.
 ЧАСТИЧНО επίρ. μερικά, -ώς, εν μέρει. τμη-ματικά.
 ЧАСТИЧНОСТЬ, -и θ. μερικότητα.
 ЧАСТИЧНЫЙ επ., βρ: -ЧЕН, -ЧНА, -ЧНО μερι-κός. τμηματικός. - УСПЕХ μερική επιτυχία. -ОЕ ЗАТМЕНИЕ μερική έκλειψη. -ая МОБИЛИЗА-ЦИЯ τμηματική επιστράτευση. И μοριακός -ОЕ СЛѢВО το μόριο.
 ЧАСТНИК, -а α., -ца, -и θ. χειροτέχνης, ε-παγγελματίας, βιοτέχνης (εργαζόμενος στο σπι-τι του).
 ЧАСТНОВАДѢЛЬЧЕСКИЙ επ. ιδιοκτήτης, ατο-μικός. -ие ЗЕМЛИ ιδιοκτήτη γη. -ОЕ ХОЗЯЙ-СТВО ατομικό νοικοκυριό.
 ЧАСТНОЕ, -ОГО ουδ. (μαθ.) το πηλίκο.
 ЧАСТНОПРАКТИКУЮЩИЙ επ. ιδιωτικός. - врач ιδιωτικός (μη κρατικός) γιατρός.
 ЧАСТНОСѢБСТВЕННИЧЕСКИЙ επ. της ατομικής ι-διοκτησίας. - сѢКТОР ο τομέας της ατομικής ιδιοκτησίας. -ОЕ ὄБЩЕСТВО κοινωνία ατομι-κής ιδιοκτησίας.
 ЧАСТНОСТЬ, -и θ. το ξεχωριστό, το μεμονω-μένο. το ιδιαίτερο. - ЯВЛЕНИЯ ο μεμονωμένος χαρακτήρας του φαινομένου. - СЛУЧАЙ ο μεμο-νωμένος χαρακτήρας της περίπτωσης. И λεπτο-μέρεια. И εκφρ. В -И ιδιαίτερα, ιδίως.
 ЧАСТНЫЙ επ. 1 ατομικός, ιδιωτικός, προσω-πικός. -ая перепискa ιδιωτική αλληλογραφία. Я К ВАМ ПО -у ДѢЛУ έρχομαι σε σας για ατο-μική υπόθεση. -ая инициатива ατομική πρωτο-βουλία. -ая жизнь ιδιωτική ζωή. -ие урѢки ιδιωτικά μαθήματα. -ая сѢБСТВЕННОСТЬ ατομι-κή ιδιοκτησία. -ая торгѢвля ιδιωτικό εμπό-ριο. - капитал ιδιωτικό κεφάλαιο. 2 ξεχωρι-στός, μεμονωμένος. ιδιαίτερος. - СЛУЧАЙ με-μονωμένη περίπτωση. 3 του τμήματος ή συνου-κίας πόλης. - ДОМ (παλ.) το κτίριο του α-στυνομικού τμήματος. 4 -ОЕ ουδ. ουσ. το με-ρικό. заключѢние ОТ -ОГО К ὄБЩЕМУ συμπέρα-σμα απο το μερικό στο γενικό. заключѢние ОТ ὄБЩЕГО К -у συμπέρασμα απο το γενικό στο με-ρικό. 5 ουσ. α. - ο διοικητής του αστυνομι-κού τμήματος. И εκφρ. -ОЕ ὄБВИНЕНИЕ ιδιωτι-κή καταγγελία. - ПѢВЕРЕННЫЙ (παλ.) ο δικη-γός. - пристав βλ. 5 σημ.
 ЧАСТО επίρ. συχνά, τακτικά. Я - егѢ ВСТРЕ-ЧАЮ εγώ συχνά τον συναντώ. И γοργά, γρήγορα.

|| πυκνά· деревья посажены - τα δέντρα είναι πυκνοφυτευμένα.

частокόλ, -а α. πασσαλοφράχτης· обнести -ом πασσαλοφράζω.

частотά, -ή, πλθ. -тоты θ. συχνότητα· ταχύτητα· -калебаний συχνότητα ταλαντώσεων· -случаев η συχνότητα περιπτώσεων· -ритма η ταχύτητα του ρυθμού· -пульса η ταχύτητα του σφυγμού.

частотность, -и θ. συχνότητα.

частотный επ. της συχνότητας· -не изменёния αλλαγές συχνότητας· -ое реле ρωστήρας συχνότητας.

частомёр, -а α. συχνόμετρο.

частушечник, -а α., -ца, -и θ. τραγουδιστής, -τρια λαϊκών ρωσικών τραγουδιών.

частушечный επ. των λαϊκών ρωσικών τραγουδιών.

частушка, -и θ. τσαστούσκα (φαιδρό ρωσικό λαϊκό τραγούδι).

частый επ., част, -а, -о. 1 πυκνός· -гребень πυκνό χτένι· -изгородь πυκνός φράχτης· -лес πυκνό δάσος· -ое сито πυκνή σίτα. || συνεχής· -дождь συνεχής βροχή. 2 γρήγορος, γοργός, ταχύς· -пульс γρήγορος σφυγμός· -ритм γοργός ρυθμός. 3 συχνός· -не посещение συχνές επισκέψεις· -не встречи συχνές συναντήσεις.

часть, -и, γεν. πλθ. -ей θ. 1 μέρος (του όλου), τμήμα· -долга μέρος του χρέους· -здания τμήμα του κτιρίου. 2 μέλος· -тела μέλος του σώματος. 3 το μερίδιο, το μερικόν· я взял своё - εγώ πήρα το μερίδιό μου. 4 το εξάρτημα· -и часо́в τα μέρη του ωρολογιού· со́рка -ей συναρμολόγηση των μερών· запасные -и τα ανταλλακτικά. 5 η πλευρά· художественная - произведения το καλλιτεχνικό μέρος του έργου. 6 μέρος(υποδιαίρεση)· роман в пяти -ях с эпилогом μυθιστόρημα σε πέντε μέρη με επίλογο. 7 τμήμα, τομέας· санитарная - υγειονομικό τμήμα· учебная - διδακτικός τομέας· хозяйственная - οικονομικός τομέας. 8 (στρατ.) τμήμα· пехотные -и τμήματα πεζικού. 9 τμήμα πόλης. 10 αστυνομικό τμήμα. 11 (παλ.) η τύχη. || εκφρ. в той -и σ' αυτόν το βαθμό· по -и ή в -и σχετικά, σε σχέση (με)· львиная - η μερίδα του λιονταριού· -и речи (γραμμ.)· τα μέρη του λόγου· блáгую - избрать (παλ.) μτφ. παίρνω την καλύτερη απόφαση (ευβουλία)· войти ή вступить в -; быть в -и παίρνω μέρος, συμμετέχω· разрываться на -и γίνομαι κομμάτια (ασχολούμαι ταυτόχρονα με πολλές δουλειές)· рвать на -и ενοχλώ με διάφορα ζητήματα.

частью επίρ. μερικώς, εν μέρει· он только - прав αυτός εν μέρει έχει δίκιο. || ως ένα

βαθμό.

часы, -ов πλθ. ωρολόγι· золотые - χρυσό ωρολόγι· карманные - ωρολόγι της τσέπης· ручные - ωρολόγι του χεριού· стенные - ωρολόγι του τοίχου· производство -ов παραγωγή ωρολογιών. || εκφρ. как - σαν το ωρολόγι (ακρίβεια, ακριβώς· κανονικότητα).

чай морио· (διαλκ.) βλ. чай?

чахлость, -и θ. 1 (για βλάστηση) γλισχρότητα, πενιχρότητα· μαρασμός. 2 ισχνότητα, καχεξία.

чахлый επ., βρ: чахл, -а, -о γλίσχρος, πενιχρός· μαραμένος. || μτφ. ισχνός, αδύνατος, καχεκτικός.

чахнуть, -ну, -нешь, παρλθ. χρ. чах κ. чахнул, чахла, -ло ρ.δ. 1 μαραίνομαι· цветы -ут τα λουλούδια μαραίνονται. 2 φθίνω, λιώνω, αργολιώνω, αργοσβήνω, μαραζώνω, χτικιάζω· она -нет от тоски αυτή αργολιώνει από τη θλίψη.

чахотка, -и θ. (παλ. κ. απλ.) χτικιό, φείση, φυματίωση· скоротечная - καλπάζουσα φυματίωση. || εκφρ. карманная - αναπαραδιά, αδεκαρία, απενταρία.

чахоточный 1 επ. κ. ουσ. χτικιάρης, φυματικός, φθισικός. 2 μτφ. ισχνός, πενιχρός, γλίσχρος· μαραμένος. || άθλιος, ελεεινός.

чаша, -и θ. 1 (παλ.) κύπελλο (ημισφαιρικού σχήματος). || οποιοδήποτε αγγείο κυκλικού σχήματος· -весов ο δίσκος της ζυγαριάς. 2 βλ. чашка (4 σημ.). || εκφρ. выпить, испить, пить горькую -у πίνω το πικρό ποτήρι (περνώ, μεγάλα βάσανα, πίκρες και φαρμάκια)· переполнилась - терпения ξεχείλισε το ποτήρι της υπομονής (απτήδησα πλέον)· сия (эта) - минует когдó κάποιος αποφεύγει το ποτήρι (το κακό, το δυσάρεστο).

чашевидный επ. ημισφαιροειδής, -ρικός, κυπελλοειδής.

чашелистик, -а α. το σέπαλο (του κάλυκα των λουλουδιών).

чашеобразный επ., βρ: -зен, -зна, -о βλ. чашевидный.

чашечка, -и θ. 1 φλυτζάνι, -άκι· кофейная - το φλυτζάνι του καφέ. 2 ο κάλυκας του λουλουδιού. || εκφρ. колённая - η επιγονατίδα (οστό).

чашка, -и θ. 1 τσάσκα, φλυτζάνι τσαγιού. 2 (απλ.) γαβάθα, πιατέλα, λοπάδα. 3 κάθε αντικείμενο κυκλικού σχήματος· -и весов οι δίσκοι της ζυγαριάς. 4 βαθούλωμα, λακκούβα στογγυλή. || εκφρ. колённая - η επιγονατίδα (το οστό).

чашник, -а α. (παλ.) αυλικός διαχειριστής ποτών.

чаща, -и θ. πυκνό δάσος, ρουμάνι· θάμνοι.

чаще συγκρ. β. του επ. частый κ. του επιρ. часто.

чащόβα, -ы θ. βλ. чаща.

чащание, -я ουδ. προσδοκία, ελπίδα, απαντοχή· πόθος· -я нарόда οι προσδοκίες του λαού. || εκφρ. паче (сверх, протйв всякого) -я παρ' ελπίδα, παρά πάσαν ελπίδα ή προσδοκία, ανέλπιστα, ανεπάντεχα.

чащательно (παρθ. λ.) παλ. πιθανόν, ίσως, όπως φαίνεται, κατά τα φαινόμενα.

чащать, чащ, чащешь, προστκ. δεν έχει· παθ. μτχ. ενστ. чащмый, βρ: чащ, -а, -ο ρ.δ. (παλ: κ. απλ.). 1 υποθέτω, σκέπτομαι, βάζω με το νου μου· νομίζω. 2 ελπίζω, προσδοκώ. || εκφρ. чащщие движение водн οι προσδοκούντες την κίνηση του νερού (της κολυβήθρας του Σιλβάμ), οι προσδοκούντες σε κάποιο όφελος ή σε καλύτερευση.

чвйканье, -я ουδ. (απλ.) βλ. чвйканье.

чвйкать ρ.δ. (απλ.) βλ. чвйкать.

чвйкаться, -нюсь, -нишься ρ.δ. καυχιέμαι, περηφανεύομαι, κομπάζω· не чвйкаться роднйй μη καυχιέσαι για το σόι σου.

чвйнлйвостъ, -и θ. τάση, αρέσκεια για υπερηφάνεια, για καυχησιολογία.

чвйнлйвнй επ., βρ: -лйв, -а, -ο βλ. чвйннйй.

чвйннйй επ. καυχησιάρης, μεγάλαυχος, παινεσιάρης, φαντασμένος.

чвйнство, -а ουδ. μεγαλαυχία, κομπασμός, έπαρση, οίηση, αλλαζονία.

чвйак, -а α. (διαρκ.) τα σολομιδή (ψάρια).

чвйотарйть ρ.δ. (διαρκ.) ράβω (φτιάχνω) τσαρούχια.

чвйотарнйй επ. (διαρκ.) του τσαρουχά.

чвйотарскйй επ. (διαρκ) βλ. чвйотарнйй.

чвйотарство, -а ουδ. (διαρκ.) το επάγγελμα του τσαρουχά.

чвйотарь, -й α. τσαρουχάς, -χοποιός.

чвйотн, -ов πλθ. (ενκ. чвйот, -а α.) διαρκ. τα τσαρούχια· είδος μποτών.

чвйрец βλ. чвйреч.

чвйурах επ. με σημ. κατηγ. βλ. чвйурах-нуть(ся).

чвйурахнуть(ся) ρ.σ. (απλ.) βλ. грόхнуть(ся).

*чвйурек, -а α. τσεμπουρέκι (είδος τηγανίτας παραγεμισμένης με κιμά κ. κρεμμύδι).

чвй, чвйя, чвё (αντων. κτητική)· τίνος, ποιανού, ποιανής, σε ποιόν ανήκει. 1 ερωτ. ~ этот дом? τίνος είναι αυτό το σπίτι; чвйя эта машина? τίνος είναι αυτό τό αυτοκίνητο; чвё это поле? τίνος είναι αυτό το χωράφι; ты чвйя? τίνος είσαι εσύ; (ποιανών γονέων)· чвйи эти кнйги? ποιανού είναι αυτά τα βιβλία; 2 (αναφορ.) του οποίου, -οίας· человек, чвйей

жйзни я был свйдетелем, άνθρωπος, της ζωής του οποίου ήμουν γνώστης· герой, чвё ймя известно всем ο ήρωας, το όνομα του οποίου είναι πασίγνωστο. 3 βλ. чвй-лйбо, чвй-нйбудъ || εκφρ. чвй бы то нй был οποιουδήποτε και αν είναι, σε οποιονδήποτε και αν ανήκει· чвйя возьмёт ποίος θα νικήσει τον άλλον, ποίος θα υπερτερήσει.

чвй-лйбо αόριστη κτητ. αντωνυμία· οποιουδήποτε.

чвй-нйбудъ βλ. чвй-лйбо.

чвй-то, чвйя-то, чвё-то αόριστη αντωνυμία· κάποιος, ένας.

*чвй, -а α. επιταγή τραπεζική.

чвйа! -й θ. πείρος, σφήνα (άξονα κ.τ.τ.).

Чвйа² θ. άκλ. η Τσεκά, έκτακτη επιτροπή (αγώνα κατά των αντεπαναστατών).

чвйан; -а α. 1 νομισματοκοπία. 2 σφραγίδα (αποτύπωσης παραστάσεων σε κέρματα). 3 αποτύπωση σε κέρματα. 4 (παλ.) όπλο σφυροειδές με μακρύ κοντάρι, τσουκάνι.

чвйан²; -а α. είδος κότσυφα.

чвйанйть ρ.δ.μ. 1 νομισματοκοπώ. || αποτύπωνω σε νομίσματα. 2 μτφ. εκτελώ καλά, καθαρά· προφέρω καθαρά. 3 (τεχ.) σφυρηλατώ, τσουκανίζω. 4 κλαδίζω, κλαρίζω, κλαδεύω κορυφολώ.

чвйанка, -и θ. 1 νομισματοκοπία. 2 σφυρηλάτηση, τσουκάνισμα. || σμίλευση, λάξευση.

чвйанность, -и θ. καθαρότητα, σαφήνεια, ακρίβεια· επιμέλεια.

чвйаннйй επ. 1 νομισματοκοπτικός· ~ станок νομισματοκοπτική μηχανή. 2 αποτυπωματικός. 3 μτφ. καθαρός, σαφής, εκφραστικός· επιμελημένος.

чвйаночнйй επ. βλ. чвйаннйй (1 σημ.).

чвйанщик, -а α. νομισματοκόπος.

чвйкйст, -а α., -ка, -и θ. τσεκίστας (αστυνομικός δίωξης αντεπαναστατών).

*чвймарь, -й α. (διαρκ.) κόπανος γης, χώματος.

*чвймень, -й α. (παλ.) είδος ημίπαλτου.

чвйовнйй επ. του τσεκ· -ая кнйжка το διπλότυπο του τσεκ.

чвйодатель, -я α. ο εκδότης του τσεκ.

*чвйеста, -и θ. τσελέστα, τσέμπαλο.

чвйлка, -и θ. τσουλούφι· περτσές, τσαμπάς.

чвйлн, чвйлна, πλθ. чвйлнй κ. чвйлны α. 1 το μονόξυλο, το πριάρι. 2 βάρια, λέμβος.

чвйлнок, -а α. 1 βλ. чвйлн (1 σημ.). 2 σαίτα αργαλειού. 3 σαίτα ραπτομηχανής.

чвйлночнйй επ. 1 του μονόξυλου. 2 της σαίτας· -ая шпύлька το μασούρι της σαίτας.

чвйло, -а, πλθ. чвйла, чвйл ουδ. 1 (παλ) μέτωπο προσώπου. 2 το εξωτερικό στόμιο της ρωσικής θερμάστρας. 3 οπή τροφοδότησης της

της καμίνου. || εκφρ. бить, ударить -όμ κομύ α) υποκλίνομαι σε κάποιον, χαιρετώ με υπόκλιση. β) παρακαλώ κάποιον για κάτι. γ) υπερευχαριστώ, ευγνωμονώ κάποιον για κάτι. В -é επικεφαλής.

челобитная, -ой θ. (παλ.) αίτηση ή αναφορά παραπόνων.

челобитчик, -а α., -ца, -н θ. ο αιτών η αιτούσα, μηνυτής, -τρια, καταγγέλλων.

челобитье, -я ουδ. 1 υπόκλιση εδαφιαία. 2 υποβολή αίτησης ή αναφοράς παραπόνων.

человек, -а α., πλθ. люди κ. (παλ.) человекί α. (στις πλάγιες πτώσεις πλθ. человек, человекам, людьми, о человеках. 1 άνθρωπος· πρόσωπο· άτομο· προσωπικότητα· добрый - καλός (αγαθός) άνθρωπος· злой - κακός άνθρωπος· - военный ο στρατιωτικός· молодой - ο νεολαίος· умный - έξυπνος άνθρωπος· высокий (ростный) - ψηλός άνθρωπος· знатный - επιφανής προσωπικότητα· на этом бале было более ста человек σ' αυτόν το χορό ήταν πάνω απο εκατό άτομα· заплатить по три рубля с -а πληρώνω απο τρία ρούβλια το άτομο· в семье - семь человек η οικογένεια έχει επτά μέλη (άτομα). 2 (παλ.) υπρέτης, υπάλληλος· он нанял себе -а αυτός προσέλαβε υπρέτη.

человеколюбец, -бца α. ο φιλόανθρωπος.

человеколюбивый επ. φιλόανθρωπος.

человеколюбие, -я ουδ. φιλοανθρωπία.

человеконенавистник, -а α. (γραπ. λόγος) ο μισάνθρωπος.

человеконенавистнический επ. μισάνθρωπος· - поступок μισάνθρωπη πράξη.

человеконенавистничество, -а ουδ. μισανθρωπία.

человекообразный επ., βρ: -зен, -зна, -ο ανθρωποειδής, ανθρωπόμορφος. || εκφρ. -не обезьяны οι πιθηκάνθρωποι.

человекоподобный επ., βρ: -бен, -бна, -ο βλ. человекообразный.

человекоубийство, -а ουδ. (παλ.) ανθρωποκτονία.

человекоубийца, -н α.κ.θ. ο ανθρωποκτόνος.

человечек, -чка α. ανθρωπάκος, -άριο.

человеческий επ. ανθρώπινος, του ανθρώπου· - труд η ανθρώπινη εργασία· - организм ο ανθρώπινος οργανισμός· -ое общество η ανθρώπινη κοινωνία· - род το ανθρώπινο γένος. 2 ανθρωπιστικός· -ое обращение с кем-н. ανθρώπινη συμπεριφορά με κάποιον. || ιδιάζων στον άνθρωπο· -ие недостатки ανθρώπινα ελαττώματα (αδυναμίες).

человечественный επ. βλ. человеческий (2 σημ.).

человечество, -а ουδ. 1 η ανθρωπότητα· всё - όλη η ανθρωπότητα· прогрессивное - η προ-

οδευτική ανθρωπότητα. 2 (παλ.) φιλοανθρωπία· ανθρωπισμός.

человечий, -ья, -ье επ. βλ. человеческий (1 σημ.).

человечина, -н α.κ.θ. 1 άνθρωπος. 2 προσωπικότητα. 3 το ανθρώπινο κρέας (σαν τροφή θηρίων και ανθρωποφάγων).

человечность, -и θ. ανθρωπισμός, φιλοανθρωπία.

человечный επ., βρ: -чен, -чна, -чно ανθρωπιστικός, ανθρωπίνος.

челюстной επ. της σιαγόνας· -ая кость το οστό της σιαγόνας· -ая операция εγχείρηση σιαγόνας.

челюсть, -и θ. 1 η σιαγόνα, το σιαγόνη· верхняя - ή άνω σιαγόνα· нижняя - η κάτω σιαγόνα. 2 η τεχνητή οδοντοστοιχία, μασέλα.

челядин, -а α., -ка, -и θ. (παλ.) δούλο-πάροικος, -η.

челядинец, -нца α. βλ. целядин.

челядь, -и θ. (αθρσ.) παλ. 1 οι δούλοπάροικοι. 2 οι υπρέτες του φεουδάρχη. || μτφ. οι κατώτεροι δημόσιοι υπάλληλοι.

чем σύνδ. 1 (σε σύγκριση) παρά, απ' ότι, απο· лучше поздно, - никогда κάλιο αργά, παρά ποτέ· медь тяжелее - алюминий ο χαλκός είναι βαρύτερος απο το αλουμίνι. 2 όσο· - дальше, тем лучше όσο μακριά, τόσο πιο καλά. 3 αντί, εκεί που, απο τι· - торопиться, увидем лучше раньше εκεί που να βιαστούμε, καλύτερα να βγούμε νωρίτερα· раньше - πριν ακόμα, νωρίτερα απο.

***чембур**, -а α. μακρύ χαλινό.

чемерича, -н θ. ελλέβορος, λευκελλέβορος.

***чемодан**, -а α. 1 βαλίτσα. 2 μεγάλο βλήμα πυροβολικού. || εκφρ. сидеть на -ах είμαι υπ' ότμόν (έτοιμος για αναχώρηση).

чемоданный επ. της βαλίτσας· - замок η κλειδαριά της βαλίτσας. || εκφρ. -ое настроение ταξιδιωτική διάθεση (για ταξίδι).

чемоданчик, -а α. το βαλιτσάκι.

***чемпион**, -а α., -ка, -и πρωταθλητής, -ρια. - Европы πρωταθλητής της Ευρώπης· - мира παγκόσμιος πρωταθλητής.

чемпионат, -а α. το πρωτάθλημα· - по футболу πρωτάθλημα ποδοσφαίρου· шахматный - πρωτάθλημα σκακιού.

чемпионесса, -н θ. (παλ.) πρωταθλήτρια.

чемпионский επ. του πρωταθλήματος· - приз бравею πρωταθλήματος· -ое звание ο τίτλος του πρωταθλητή.

чемпионство, -а ουδ. το πρωτάθλημα (τίτλος).

***чепан**, -а α. είδος καφτανιού.

чепе ουδ. άκλ. έκτακτο γεγονός, συμβάν· έ-κτροπο.

чепец, -пца α. γυναικείο οικιακό σκουφάκι.

***чепράк**, -ά α. 1 δέρμα χοντρό και γερό. 2 υπόσαγμα.

чепухά, -ή θ. 1 ανοησίες, κουταμάρες, αρλούμπες, χαζοκουβέντες, σαχλαμάρες. ГОРОДИТЬ (МОЛОТЬ, НЕСТИ) -ύ λέγω ανοησίες. 2 τιποτένιο πράγμα. || μικροπράγματα, ασήμαντα πράγματα, κουροφέξυλα.

чепуховщина, -η θ. (απλ.) βλ. чепухά.

чепуховный επ. (απλ.). 1 ανόητος, κουτός, χαζός. ~ рассказ χαζοδιήγημα. ~ роман χαζομυθιστόρημα. 2 τιποτένιος, ασήμαντος. -οе расстояние τιποτένια απόσταση (πολύ μικρή). -ая закуска τιποτένιος μεζές.

чепчик, -α α. γυναικεία σκουφίτσα.

чёрва?, -η θ. (αθρσ.) οι προνύμφες μελισσών. чёрва² βλ. черви.

червеобразный επ., βρ: ~зен, ~зна, ~зно σκωληκοειδής. || ουσ. ~ые πλθ. τα σκουλήκια, τα σκωληκοειδή (συνμοταξία).

черви, -έϊ κ. червы, черв πλθ. (ενκ. черва, -η θ.) οι κούπες (παιγνιόχαρτα). ХОДИТЬ с -έϊ βγαίνω (Ξεκινώ) με κούπες. ИГРАТЬ в -яч παίζω τις κούπες (είδος χαρτοπαίγνιου).

червьветь, -еет ρ.δ. σκουληκιάζω. ЯБЛОКИ -ёют τα μήλα σκουληκιάζουν.

червьвость, -и θ. σκουλήκιασμα.

червьный επ. σκουληκιάρικος, -σμένος. -не груши σκουληκιασμένα αχλάδια.

червьть, -ит ρ.δ. (μελισκ.) γεννώ. Матка -ит η βασίλισσα γεννά αυγά.

червлённый επ. (παλ.) βαθυκόκκινος.

червободина, -η θ. (αθρσ.) οι πεσμένοι σκουληκιασμένοι καρποί.

червобой, -я α. σκουληκοφάγωμα.

червобойный επ. βλ. червьный.

червовод, -α α. σπροτρόφος, μεταξοπαραγωγός.

червоводня, -и θ. σπροτροφείο, βομβυκοτροφείο.

червоводство, -а ουδ. σπροτροφία, μεταξοσκωληκοτροφία.

червонный επ. της κούπας. ~ туз άσος κούπα.

червонетъ, -еет ρ.δ. (παλ. κ. διαλκ.) κοκκινίζω, φαίνομαι κόκκινος.

червонец, -нца α. 1 παλαιά χρυσά νομίσματα του εξωτερικού. || παλαιό ρωσικό χρυσό νόμισμα. 2 τσερβόνετς, χαρτονόμισμα δέκα ρουβλιών (1922 - 1947).

червонный¹ επ. (παλ.). 1 κόκκινος, ερυθρός, άλικος. 2 ουσ. βλ. червонец (1 σημ.). 3 του τσερβόνετς (βλ. червонец 2 σημ.).

червонный² επ. της κούπας παιγνιόχαρτου.

червоточина, -η θ. σκουληκότρυπα. ~ в до-сках σκουληκότρυπες στα σανίδια. ~ в орехе σκουληκότρυπα στο καρύδι. 2 σκουληκοφάγωμα. 3 μτφ. μειονέκτημα, ατέλεια, έλλειψη.

червоточный επ. σκουληκοφαγωμένος. -οе дерево σκουληκοφαγωμένο δέντρο.

червы βλ. черви.

червь¹, -я, πλθ. черви, -έϊ α. 1 σκουλήκι. ленточный ~ η ταινία. кольчатые ~и τα δακτυλιωτά σκουλήκια. плоские ~и τα πλατυέλμινθα σκουλήκια. дождевой ~ σκουλήκι της βροχής. || χρυσαλίδα εντόμου. 2 μτφ. χαμερπής, τιποτένιος, ελεεινός. 3 μτφ. (γραπ. λόγος) ενόχληση, βάσανο. ~ сомнения το σκουλήκι της αμφιβολίας.

червь², -я α. παλαιά ονομασία του γράμματος ч.

червяк, -ά α. βλ. червь¹ (1, 2 σημ.). || (τεχ.) κοχλίας ατέρμονας.

червяковный επ. σκουληκίσιος, του σκουληκιού. ~ые яички τα αυγάκια του σκουληκιού.

червячий, -ья, -ье επ. βλ. червяковный.

червячный επ. (τεχ.) του ατέρμονα κοχλία.

червячок, -чка α. σκουληκάκι.

чердак, -ά α. σοφίτα, το υπερώον.

чердачный επ. της σοφίτας, του υπερώου. -οе окно το παραθύρι της σοφίτας.

черевинки, -ов πλθ. (ενκ. черевик, -α α.) (ουκραν.) είδος γυναικείων μποτών.

черевички, -ов πλθ. (υποκορ.) βλ. черевинки.

черёво κ. черево, -а ουδ. (παλ. κ. διαλκ.) βλ. чрево. || πλθ. черёва, -рёв τα έντερα, τα εντόσθια.

чёрёд, -редά, προητ. ο -ё, в -ύ α. σειρά, αράδα. теперь твой ~ τώρα είναι η σειρά σου. || (απλ.) ουρά. стоять в -ύ στέκομαι στην ουρά (για κάτω). || εκφρ. идти своим -ом ακολουθώ την κανονική πορεία, εξελίσσομαι ομαλά. в свой ~ (απλ.) με τη σειρά του ο καθένας.

чёрёда?, -я θ. 1 (παλ.) σειρά, αράδα. 2 αλληλοδιαδοχή. 3 βλ. вереница. || εκφρ. идти своей -ой ακολουθώ την κανονική πορεία, εξελίσσομαι ομαλά.

чёрёда?, -я θ. είδος βαλτόχορτου.

чередование, -я ουδ. εναλλαγή. ~ движёный εναλλαγή των κινήσεων. ~ культёр η αμειψισπορά. || (γλωσ.) μετατροπή. ~ фонём η εναλλαγή των φθόγγων.

чередовать, -дую, -дύешь ρ.δ.μ. εναλλάσσω. || (γλωσ.) μετατρέπω. || -ся εναλλάσσομαι. || (γλωσ.) μετατρέπομαι.

черёдом επίρ. με τη σειρά, με την αράδα.

через (πρόθεση με αιτ.). 1 (για χώρο, έκταση κ.τ.τ.) δια, δια μέσου, μέσα απο. Переправиться ~ реку διέρχομαι τον ποταμό. Перейти ~ улицу περνώ την οδό. пройти ~ лес περνώ μέσα απο το δάσος. переступить ~ порог περνώ το κατώφλι. || (για απόσταση) σε ~ 15 километров от деревни σε απόσταση 15 χιλ-

λιόμετρα απο το χωριό. || επί, επάνω· МОСТ - Вòлги γέφυρα στο Βòλγα. || πέρα απο, στην άλλη (απέναντι) πλευρά· ДЕРЕВЬЯ ЗЕЛЕНЕЛИ. ~ РЕКУ δέντρα πρασίνιζαν πέρα απο το ποτάμι. 2 μέσα απο· ПР0ПУСТИТЬ МЯСО ~ МЯСОУБ0КУ περνώ το κρέας απο την κρεατομηχανή. || μέσο, δια μέσου· ЭХАТЬ В ПАРИЖ - БЕРЛИН πηγαίνω στο Παρίσι μέσο Βερολίνου. || απο· ПР0ЭХАТЬ ~ МОСКВУ περνώ απο τη Μόσχα. 3 υπέρ, πάνω απο· ПЕРЕЛÉЗТЬ ~ ЗАБОР περνώ πάνω απο το φράχτη (τον περίβολο)· ПРÍГАТЬ ~ ВЕРЁВКУ πηδώ πάνω απο το σχοινί. || υπεράνω· ~ СИЛУ υπεράνω των δυνάμεων. 4 (σημαίνει το μέσο ή το όργανο με το οποίο εκτελείται κάτι)· δια, μέσο, με· ОΠ0ВЕСТИТЬ ~ ГАЗЕТУ γνωστοποιώ με την εφημερίδα· СООБЩИТЬ ~ СОСÉДА πληροφορώ με το γείτονα· ПЕРЕГ0ВÁРИВАТЬ ~ ПЕРЕВ0ДЧИКА συνεννοούμαι (συνδιαλέγομαι) με διερμηνέα· ~ РАССТРÉЛ με τουφεκισμό· ~ П0ВÉШЕНИЕ με απαγχονισμό. 5 (απλ.) για τον λόγο ότι, εξ αιτίας, επειδή, γιατί· ~ БОЛÉЗНЬ НЕ МОГУ ПЕТЬ λόγω ασθένειας δεν μπορώ να τραγουδήσω. 6 (για χρόνο) μετά, έπειτα, ύστερα απο· (μέσα) σε· ~ НÉСКОЛЬКО ДНЕЙ 0ТÉЦ ВЕРНУЛСЯ μετά απο μερικές μέρες ο πατέρας επέστρεψε· ~ ПОЛЧАСÁ УЕДУ μετά μισή ώρα θα φύγω. || με-ταξύ, ανάμεσα· ПИСÁТЬ ~ ИНТЕРВÁЛ γράφω ενδιάμεσα. 7 κάθε, ανά· КУРÍТЬ ~ ЧАС καπνίζω κάθε μια ώρα· ПРИНИМАТЬ ЛЕКАРСТВО ~ ТРИ ЧАСÁ παίρνω φάρμακο κάθε τρεις ώρες· РАБ0-ТАЮ ~ ДЕНЬ εργάζομαι μέρα παρά μέρα.

черёмуха, -и θ. κερασιά η μαχαλέβια, αγριοκερασιά.

черёмуховой επ. της αγριοκερασιάς· απο αγριοκερασιά· -ая ПÁЛКА πάσσαλος αγριοκερασιάς.

черёмушник, -а α. αγριοκερασότοπος· αγριοκερασόθαμνος.

черёмушный επ. βλ. черёмуховый.

черенкование, -я ουδ. εμβολιασμός με κλαδάκι.

черенковать, -кую, -куешь ρ.δ.μ. εμβολιάζω με κλαδάκι.

черенковый επ. 1 της λαβής· του στείλιαριού. 2 εμβολιασμένος με κλαδάκι.

черенок, -нка α. 1 η λαβή· το στείλιари ~ ножа η λαβή του μαχαιριού· ~ МОЛОТКА το στείλιари του σφυριού. 2 κλαδάκι, βλασταράκι· ~ ДЛЯ ПРИВÍВКИ κλαδάκι για εμβολιασμό.

чёреп, -а, πλθ. -á α. το κρανίο· ~ ЧЕЛОВÉКА το κρανίο του ανθρώπου. || στρώμα πάγου κάτω απο το χιόνι.

чёрепáха, -и θ. 1 η χελώνα· СУХОПУТНАЯ ~ χελώνα της ξηράς· МОРСКАЯ ~ θαλάσσια χελώνα· БОЛОТНАЯ ~ η χελωδίνη. 2 το όστρακο της χελώνας (για κατασκευή αντικειμένων). ||

εκφρ. как ~ ή -ой.ИДТÍ, ЭХАТЬ πηγαίνω σαν τη χελώνα, με βήματα αργά (προχωρώ, προοδεύω αργά).

чёрепáховый επ. χελωνίσιος· ~ СУП χελωνήσια σούπα. || απο όστρακο (πλάκες) χελώνας.

чёрепáший, -ья, -ье επ. της χελώνας, απο χελώνα, χελωνίσιος· -ья ГОЛОВÁ το κεφάλι της χελώνας· ~ ПÁНЦИРЬ ο θώρακας (όστρακο) της χελώνας. || μτφ. αργός, βραδύς.

чёрепáшка, -и θ. 1 χελωνίτσα. 2 μελίγκρα, φυτόφειρα, αφίδα.

чёрепítчатый επ. κεραμίνος, -ένιος, απο ή με κεραμίδια· -ая КРÍША στέγη με κεραμίδια.

чёрепíца, -и θ. κεραμίδι· КРÁСНАЯ ~ κόκκινο κεραμίδι. || πλάκα κεραμιδένια.

чёрепíчный επ. του κεραμιδιού, κεραμικός· ~ ЗАВ0Д εργοστάσιο κεραμοποιίας, κεραμείο, κεραμιδαριό· -0Е ПР0ИЗВ0ДСТВО παραγωγή κεραμιδιών.

чёрепной επ. κρανιακός, του κρανίου· -не К0СТИ τα οστά του κρανίου· -ая РÁНА κρανιακό τραύμα. || чёрепные ουσ. πλθ. τα σπονδυλωτά (ζώα). || εκφρ. -ая КОР0ВКА το κρανίο.

чёрепноmozговой επ. εγκεφαλικός· -ая ОПЕРАЦИЯ εγκεφαλική εγχείρηση· -не НÉРВЫ εγκεφαλικά νεύρα.

чёреп0к, -пка α. θραύσμα πήλινου αντικειμένου.

чёрепушка, -и θ. (απλ.) πήλινη πιατέλα.

чёрепяной κ. **чёрепяный** επ. πήλινος· -ая ПОСУДА πήλινο αγγείο.

чёресп0л0сница, -и θ. τεμαχισμός, κομματισμα των χωραφιών. || εναλλαγή, διαδοχή.

чёресп0л0сность, -и θ. τεμαχισμός, κομματισμα των χωραφιών.

чёресп0л0сный επ. τεμαχισμένος, κομματισμένος σε διάφορα μέρη (για χωράφια)· -не ПОЛЯ σκόρπια χωράφια.

чёресчýр επίρ. πάρα πολύ, υπέρμετρα, υπερβολικά· ЭТО УЖÉ ~ αυτό πια πάει πολύ, ξεπερνά τα όρια.

чёрешковый επ. με μίσχο· ~ ЛИСТ φύλλο με μίσχο.

чёрешневый επ. κερασένιος, της κερασιάς ή του κερασιού· απο κερασιά ή απο κεράσι· -ая К0СТ0ЧКА κουκούτσι κερασιού· ~ ЛИСТ φύλλο κερασιάς· ~ ЧУБ0К τσιμπούκι απο κερασιά· -0Е ВАРÉНЬЕ γλυκό απο κεράσι.

чёрешня, -и θ. 1 η κερασιά. 2 το κεράσι· ВАРÉНЬЕ ИЗ -и γλυκό απο κεράσι.

чёреш0к, -шка α. 1 ο μίσχος φύλλου. 2 βλ. черен0к (1 σημ.).

чёреканýть ρ.σ. (απλ.) βλ. черкнýть.

чёрекáть κ. **чёрекать** ρ.δ. 1 βλ. черкнýть (1 σημ.). 2 σβήνω, διαγράφω. || -ся αφήνω ίχνη, γραμμή.

черкаться ρ.δ. (παλ. κ. διαλκ.) βλ. чер-
тычаться.

черкёс, -а α., -ёшенка, -и θ. Τσερκέζος,
-α, Κιρκάσιος, -α.

черкёска, -и θ. επενδύτης των Γεωργιανών.

черкёсский επ. κερκέζικος, κιρκάσιος.

черкнуть, -ну, -нёшь ρ.σ.μ. 1 αφήνω ίχνη,
γραμμές (περνώντας). 2 γράφω γρήγορα, βια-
στικά. 3 σβήνω, διαγράφω, περνώ μολυβιά.

чернёвка, -и θ. (παλ.) μελαχροινή γυναίκα.

чернёние, -я ουδ. μαύρισμα, μελάνιασμα.

чернёный επ. μαύρος, μελανός.

чернёть, -ёю, -ёешь ρ.δ. μαυρίζω, μελα-
νιάζω, γίνομαι μαύρος. || -ся βλ. ρ. ενεργ. φ.

чернёц, -á α. (παλ.) ρασοφόρος, μοναχός,
καλόγερος.

чернёика, -и θ. μύρτος, μυρτιά, μυρσίνη.

чернёила, -нёил πλθ. η μελάνη· чёрные - μαύ-
ρη μελάνη· чёрные - κόκκινη μελάνη.

чернёильница, -и θ. μελανοδοχείο.

чернёильный επ. της μελάνης· -ое пятно κη-
λίδα μελάνης, η μελανιά· - карандаш μελανί
μολύβι· -ая резина γομολάστιχα μελάνης. ||
γραπτός· - бой γραπτή διαμάχη (με επιστο-
λές, τύπο κ.τ.τ.)· -ая война χαρτοπόλεμος,
διαμάχη με έγγραφα. || εκφρ. - мешок, -ая
железа ο θύλακας μελάνης των μαλακίων (σου-
πιάς κ. άλ.)· - орешек η κηκίδα (εξόγκωμα
κυρίως στα φύλλα των δέντρων).

чернёить, -нёю, -нёшь παθ. μτχ. παρλθ. χρ.
чернённый, βρ: -нён, -ненá, -ненó ρ.δ.μ. 1
μαυρίζω, βάφω μαύρο· - волосы βάφω τα μαλ-
λιά μαύρα. 2 μτφ. αμαυρώνω, δυσφημώ. 3 βλ.
воронить. || -ся 1 βάφομαι μαύρος. 2 μτφ. α-
μαυρώνομαι, δυσφημούμαι.

чернёица¹, -и θ. (παλ.) καλογριά, μοναχή.

чернёица², -и θ. βλ. чернёика.

чернёический επ. (παλ.) του ρασοφόρου, κα-
λογεριστικός.

чернёичество, -а ουδ. η καλογερική, -σύνη.

чернёичина, -и θ. (απλ.) ο μύρτος, ο καρ-
πός της μυρτιάς.

чернёичник, -а α. μυρτώνας, μυρσινώνας.

чернёичный επ. μύρτινος.

черноборóдный επ., βρ: -рóд, -а, -ο μαυ-
ρογένης.

чернобрóвый επ., βρ: -брóв, -а, -ο μαυ-
ροφρύδης.

чернобóрка, -и θ. αλεπού σταχτόμαυρη κα-
θώς και το δέρμα της.

черно-бóрный επ. σταχτόμαυρος, μελανόφαιος.

чернобóль, -и κ. чернобóл, -а α. αφινθίο,
αφιθιά (φυτό ποώδες).

чернобóльник, -а α. είδος αφινθίου.

чернобóйк, -á α. το πρόχειρο· писать на -ё
γράφω στο πρόχειρο.

чернобóй επ. 1 πρόχειρος· - чертёж το προ-
σχέδιο· -ое письмо γράμμα στο πρόχειρο· -ая
рукопись πρόχειρο χειρόγραφο· -ая тетрадь
πρόχειρο τετράδιο. 2 ουσ. βλ. черновóк. 3
προκαταρκτικός· -ая репетиция προκαταρκτική
πρόβα. 4 ανειδίκευτος· -ая работа ανειδί-
κευτη δουλειά, χοντροδουλειά, χαμαλοδουλειά.

чернобóлосный επ., βρ: -лóс, -а, -ο μαυρο-
μάλλης, μελανότριχος.

чернобóлзый επ., βρ: -бóлз, -а, -ο μαυρο-
μάτης, μελανόφθαλμος, μελανόμματος.

чернобóрец, -рца α., -ка, -и θ. Μαυροβού-
νιος, -α, -νιώτης, -νιώτισσα.

чернобóрский επ. μαυροβούνιος, του Μαυρο-
βουνίου.

чернобóривый επ., βρ: -бóрив, -а, -ο έχων
μαύρη χαιίτη.

чернобóзем, -а α. το μαυρόχωμα, η μαύρη γη.

чернобóземный επ. μαυρόχωμος, μαυροχώματος·
-ая почва μαυρόχωμο έδαφος.

чернобóклен, -а α. μαύρο σφεντάμι.

чернобóкнижие, -я ουδ. (παλ.) δαιμονολογία,
μαγεία, μαντεία απο βιβλία για τα δαιμόνια.

чернобóкнижник, -а α. (παλ.) δαιμονολόγος,
μάγος· μάντης.

чернобóкнижный επ. (παλ.) δαιμονολογικός.

чернобóкжий επ. κ. ουσ. βρ: -бóж, -а, -ο
μελανόδερμος.

чернобóкдрный επ., βρ: -бóдр, -а, -ο μαυ-
ροκατσαρομάλλης.

чернобóлесный επ. των πλατύφυλλων δέντρων.

чернобóлесье, -я ουδ. δάσος πλατύφυλλων δέ-
ντρων (αντώνυμο των βελονοειδών).

чернобóлшый επ. βρ: -бóлш, -а, -ε μελαχροί-
νοπρόσωπος.

чернобóзый επ. κ. ουσ. βρ: -бóз, -а, -ο
μελαχροίνος, μαυρειδερός. || λερωμένος, μου-
τζουρεμένος.

чернобóрский επ. της Μαύρης θάλασσας· -ое
побережье τα παράλια της Μαύρης θάλασσας·
- флот ο στόλος της Μαύρης θάλασσας.

чернобóкий επ., βρ: -бóк, -а, -ο (παλ.) βλ.
чернобóлзый.

чернобóрочий επ. του ανειδίκευτου εργάτη.
|| ο ανειδίκευτος εργάτης.

чернобóризец, -зца α. (παλ.) βλ. чернёц.

чернобóрубашечник, -а α. ο μελανοχίτωνας (ι-
ταλός φασίστας).

чернобóслив, -а (-у) α. (αθρσ.) μαύρα ξηρά
δαμάσκηνα.

чернобóсливина, -и θ. μαύρο ξηρό δαμάσκηνο.

чернобóморóдинный επ. του μαύρου φραγκο-
στάφυλου· απο μαύρο φραγκοστάφυλο.

чернобóморóдиновый επ. βλ. чернобóморóдинный.

чернобóотенец, -нца α. ένοπλος της μαύρης
εκατονταρχίας (στην τσαρική Ρωσία). || άκρω

αντιδραστικός.

Черносóтенство, -а ουδ. μαύρη εκατονταρχία (μαύρη αντίδραση).

Черносóшный επ. (παλ.) ΤΥΓЛОВЫЙ (1 σημ.).

Черностóп, -а α. βλ. Чернотрóп.

Чернотá, -й θ. 1 μαυράδα, μελανότητα. 2 σκοτάδι, σκότος. 3 μτφ. (παλ.) αθρσ. μειονεκτήματα, ελαττώματα· αρνητικές εκδηλώσεις ή πράξεις. || εκφρ. ~ ПОД ГЛАЗÁМИ μαυράδια κάτω από τα μάτια (απο κούραση, αρρώστια).

Чернотáл, -а α. είδος ιτιάς.

Чернотéлка, -и θ. μαύρος κάνθαρος.

Чернотрóп, -а α. (κυνήγ.) φθινοπωρινή περιόδος· δρόμος ακάλυπτος απο χιόνι.

Чернóшка, -и θ. 1 βατραχοειδή φυτά καθώς και και τα σπέρματά τους. 2 είδος φαγώσιμου μανιταριού. 3 είδος κίσσας. 4 γυναίκα μελαχροινή· μαυρομαλούσα και μαυρομάτα.

Черный επ., βρ: чёрен, черна́, чернó. 1 μαύρος, μέλας, μελανός· -ая краска μαύρο χρώμα· ~ дым μαύρος καπνός· ~ как смолá μαύρος σαν την πίσσα. 2 σκούρος, αμαυρός, υπομέλας, μελανωπός. || σκοτεινός (αφώτιστος). || μελανόδερμος· -ая расa μαύρη φυλή. || ουσ. ο μαύρος, ο μελανόδερμος. 3 ουσ. -не πλθ. (στο σκάκι κ. άλ.) τα μαύρα (οι μαύροι πεσσοί)· ход -ых παίζουν (ξεκινούν) τα μαύρα. 4 λερωμένος, γανωμένος, μουτζουρωμένος· -ое белё рούχα μαύρα απο τη λέρα· -не рýки καταλερωμένα (μαύρα) χέρια. || μη επίσημος, οπίσθιος, πισινός· -ая лестница η πισινή σκάλα· ~ вход η πισινή είσοδος (για το υπηρετικό προσωπικό)· ~ двор η πισινή αυλή· ~ ход δίοδος προς την κουζίνα. 5 ανειδίκευτος· -ая работа ανειδίκευτη δουλειά, χοντροδουλειά, χαμαλοδουλειά. || ρυπαρός, βρώμικος. 6 μισοκατεργασμένος, χοντροφτιαγμένος, χοντροειδής· -ая гáйка χοντροειδές περικόχλιο. 7 βλ. ТЫГЛОВЫЙ (1 σημ.). 8 ποπολάρος, των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων, μη σοίλης. 9 βλ. чародéйный. || ουσ. πνεύμα ακάθαρτο, ο αντίχρηστος, ο τρισκατάρατος. 10 αρνητικός, άσχημος· вñстaвить поступок в -ом вñде κακοхарактерίζω την πράξη. 11 μτφ. άχαρος, σκοτεινός, μαύρος κι άχαρος· -не мýсли (дýмы) μαυροσκότεινες σκέψεις· -ая тоскá μαύρη (βαριά θλίψη). || (για χρόνο) δύσκολος· ~ год δύσκολη χρονιά, δίσεκτος χρόνος: отложит на ~ день κρατώ, φυλάγω για ώρα ανάγκης. 12 μτφ. κακός σκοτεινός· δόλιος, πανούργος· -не сýлы οι σκοτεινές δυνάμεις· -ая зáвисть ο σκοτεινός φθόνος. || εκφρ. -ая ойржа; ~ рñнок η μαύρη αγορά· ~ глаз κακό μάτι (βάσκανο)· -ое дéрево ο έβενος, το αμπαζόνι· -ая дорóга ασφαλτόστρωτος δρόμος· -ое дyховéнство ο αυστηρότατος κλήρος (αποχής απο

τα εγκόσμια): -ая икрá μαύρο χαβιάρι· ~ кофе ο καφές (χωρίς γάλα ή βούτυρο)· -ая кровь το φλεβικό αίμα· ~ лес βλ. чернoлéсье· -ая меланхо́лия φοβερή μελαγχολία (ζόφος ψυχής)· -ая металлургия μεταλλουργία κοινών ή ευτελών μετάλλων· -не металлы τα κοινά ή ευτελή μέταλλα· ~ поп ιερομόναχος, καλογερόπαπας· ~ пороx μαύρη μπαρούτη· -ое пятнó μαύρη κηλίδα (καταισχύνη)· -ое слóво (διαλκ.) άσχημη λέξη, βρισιά· -ая смeрть η πανώλη, η πανούκλα· -не сóтни οι μαύρες εκατονταρχίες· -не списки οι μαύροι κατάλογοι (εξόντωσης), προδιαγραφές· -ая тропá βλ. чернотрóп; ~ хлеб το βρίζινο ψωμί· назывáть бéлое -ым λέγω το άσπρο μαύρο (αντίθετα)· -ым по бéлому (напýсано) κατακάθαρα, πεντακάθαρα, ξεκάθαρα.

Чернь, -и θ. 1 (γραπ. λόγος) βλ. чернотá (1, 2 σημ.). 2 ο λαοτζίκος, οι ποπολάροι. || περιβάλλον, κύκλος απολίτιστος, αγράμματος.

Чернявный επ., βρ: -няв, -а, -ο (απλ.) σκουρόμαλλος.

Чернядь, -и θ. 1 βαθυκόκκινο χρώμα (ορυκτών). 2 (παλ.) βλ. чернь (2 σημ.).

Черняк, -á α. 1 η μαύρη φήφος, μαύρο σφαιρίδιο, το μαύρο (στις εκλογές). 2 (απλ.) βλ. черновик.

Черпáк, -á α. κουτάλα εκκένωσης. || (τεχ.) η τσάπα εκσκαφέα.

Черпáлка, -и θ. βλ. черпáк.

Черпáло, -а ουδ. (διαλκ.) είδος αλιευτιδιχτιού.

Черпáльный επ. αντλητικός, της άντλησης.

Черпанье, -я ουδ. άντληση· ~ водý άντληση νερού.

Черпать ρ.δ.μ. 1 αντλώ· ~ водý из колодца αντλώ (βγάζω) νερό απο το πηγάδι. || εξάγω, εξορύσσω, βγάζω· ~ зéмлю βγάζω χώμα· ~ песок βγάζω άμμο· ~ торф βγάζω τύρφη. 2 μτφ. παίρνω· ~ сýлы αντλώ δυνάμεις· ~ дéньги παίρνω χρήματα. || -ся αντλούμαι· εξαγομαι· βγαίνω.

Черпáть ρ.σ. βλ. черпáть (1 σημ.).

Черствéть, -éю, -éешь ρ.δ. ξηραίνομαι, γίνομαι μπαγιάτικος.

Черствítь, -вít ρ.δ.μ. κάνω αδιάφορο, απαθή.

Черствóсть, -и θ. σκληρότητα, αδιαφορία, αναισθησία.

Черствый επ., βρ: чёрств, -á, -ο, πλθ. чёрствы κ. черствý. 1 μπαγιάτικος· ~ хлеб το μπαγιάτικο ψωμί. 2 μτφ. απροσήγορος· σκληρός: αδιάφορος, ασυγκίνητος, αναισθητος.

Черт, -а, πλθ. черти, -éй α. 1 διάβολος· το ίδιο και σαν βρισιά. 2 επίρ. -ом (απλ.) λεβέντικα. || εκφρ. до -а α) πάρα πολύ,

υπερβολικά· устал до -а παρακουράστηκε. β) (απλ.) συντριπτικά· стёкла разлетелись к -у τα τζάμια έγιναν συντρίμμια, πάνε στο διάβολο. γ) τι στο διάβολο· ни -а (απλ.) ούτε διάβολος (τίποτε απολύτως)· ни к -у не пойдёт ούτε για το διάβολο δεν κάνει (τελείως άχρηστος· (для) κακόγο -а; за кажим (κοίμ) -ом; на какой -; на -а (απλ.) τι (στο) διάβολο, γιατί· ~ тебя (εγώ, их κλπ.) возьми να σε πάρει ο διάβολος· ~ знает кто (что) ποιός ξέρει, ο διάβολος ξέρει, άγνωστο· (куда, откуда) ~ принёс (που, απο που) ο διάβολος (τον) έφερε (για άκαιρη άφιξη κάποιου)· ~ с ним (тобой, ними κλπ.) ας πάει (πας, πάνε) στο διάβολο, ας είναι (γίνει) έτσι· --те что (где) ο διάβολος ξέρει τι (που), άγνωστο· -ям (-у) точно (απλ.) ούτε ο διάβολος δεν το τρώει (ξεπερνά τα όρια)· к -у (-ям) на рога (κυλίτκι) ή у -а на рогах (куличках) απλ. στου διαβόλου την άκρη ή τη μάνα ή την ουρά (κατόμακρα)· ни один ~ ή сам ~ ούτε ο ίδιος ο διάβολος (κανένας)· одному -у известно μόνο ένας διάβολος ξέρει δηλ. κανένας· что за -! τι διάβολο!

черта́, -ы θ. 1 γραμμή· тонкая ~ λεπτή λεπτή γραμμή· подчеркнутъ -ой υπογραμμίζω· волнистая ~ κυματοειδής γραμμή. 2 όριο, σύνορο, πραγματική ή νοητή γραμμή· ~ подъёма уровня воды η άνοδος της στάθμης του νερού· в -е города στα όρια της πόλης· за -ой города πέρα απο τα όρια της πόλης· зайти за -у περνά την οροθετική γραμμή· в -е расположения войск στη γραμμή της διάταξης των στρατευμάτων. 3 το χαρακτηριστικό γνώρισμα, ιδιότητα· -и лица τα χαρακτηριστικά του προσώπου· крупные -и лица τα αδρά χαρακτηριστικά του προσώπου· отличительная ~ χαρακτηριστικό (ίδιο, ιδιαίτερο, διακριτικό) γνώρισμα. || λεπτομέρεια. || εκφρ. в общих (главных, основных) -ях σε γενικές (κύριες, βασικές) γραμμές· до последней -и μέχρι τέλος (εσχάτων).

чертёж, -теж α. σχέδιο, διάγραμμα. || (παλ.) γεωγραφικός χάρτης.

чертёжник, -а α., -ца, -ы θ. σχεδιαστής, -στρια, -άστρα.

чертёжный επ. του σχεδίου· της σχεδίασης· ~ стол τραπέζι σχεδίασης (σχεδιαστήριο)· -ая доска πλάκα σχεδίασης ή σχεδιαστήριο· -ые принадлежности εργαλεία (όργανα) σχεδίασης. || -ая ουσ. θ. το σχεδιαστήριο (συνεργείο).

чёртёнок, -нка, πλθ. -тенята, -тенят α. ο διαβολάκος, το διαβολάκι. || άτακτο παιδί. || εκφρ. -ята в глазах σπινθηροβόλα μάτια.

чёртик, -а α. διαβολάκος, διαβολάκι. || εκφρ. допытаться до -ов πίνω ένα διάβολο και

μισό, γίνομαι στουπί στο μεθύσι.

черты́лка, -и θ. το χακτήριο (όργανο).

черти́ть¹, черчу́, чертишь, мтχ. ενστ. чертящий, παθ. мтχ. παρθ. χρ. черченный βр: -чен, -а, -ο ρ.σ. 1 χαράσσω, χαρακώνω· проводить -у τραβώ γραμμή· ~ на песке оύквы χαράσσω (γράφω) γράμματα στον άμμο· ~ в тетрадке косые линии χαρακώνω στο τετράδιο λοξές γραμμές. || αφήνω γραμμές, ίχνη. || (για πτηνά, αεροπλάνα) σχίζω τον αέρα. 2 σχεδιάζω· ~ план здания κάνω το σχέδιο του κτιρίου. 3 ιχνογράφω. || -ся χαράσσομαι, χαρακώνομαι κλπ.ο. ενεργ. φ.

черти́ть², черчу́, чертишь ρ.δ. (απλ.) ασχημονώ, εκτρέπομαι· ατακτώ.

чёртов, -а, -ο επ. 1 διαβολικός, του διαβόλου· -ы проделки επινοήσεις ή έργα του διαβόλου· ~ сын διαβολόπαιδο. 2 βλ. чёртовский (2 σημ.).

чёртовка, -и θ. διαβολίσσα, -λογυναίκα.

чёртовски επίρ. διαβολεμένα· ~ хитра́ διαβολεμένη, παμπόνηρη· мне ~ хочется есть έχω διαβολεμένη πείνα, πεινώ αφάνταστα.

чёртовский επ. 1 διαβολικός, του διαβόλου· -ие наваждения διαβολικά φαντάσματα· ~ замысел διαβολική επινοήση· -ие шашни διαβολικές ραδιουργίες ή μηχανορραφίες· -вские ухищрения διαβολικές πανουργίες· διαβολές. 2 πολύ ισχυρός, διαβολεμένος, δαιμονισμένος· -ая боль διαβολεμένος πόνος· ~ холод διαβολεμένο κρύο. || δύσκολος, βαρύς· -ая работа βαριά δουλειά· ~ подъём διαβολεμένος ανήφορος.

чертовщина, -и θ. 1 (αθρσ.) οι διαβόλοι, οι δαίμονες, τα δαιμόνια, οι τρισκατόρατοι, τα πουηρά (ανάθαρτα) πνεύματα. 2 мтф. το ακατάληπτο, το μυστηριώδες.

чёртог, -а α. (παλ.) αίθουσα ή διαμέρισμα πολυτελείας. || μέγαρο, παλάτι· πλουσιόπιτο, αρχοντόπιτο.

чёртополох, -а α. αγκάθια (γομαράγκαθα, ασπράγκαθα κλπ.).

чёртополоховый επ. ακανθώδης, ακανθοφόρος· -ие заросли ακανθώδεις θάμνοι.

чёрточка, -и θ. 1 γραμμίτσα. 2 μικρό χαρακτηριστικό ή γνώρισμα. 3 η παύλα ή η κενραία (σημάδι γραφής).

чёрты́ханье, -я ουδ. διαβολόβρισμα.

чёрты́каться, -хаться, -хаеться ρ.δ. βρίζω το διάβολο, διαβολοβρίζω.

чёрты́кнуться ρ.σ. βλ. чертыкаться.

чёрты́ка, -и θ. 1 βλ. чёрт. 2 (για συναινεση ή θαυμασμό) διάβολος.

чёрчение, -я ουδ. σχεδίαση, -μα· ~ карт η σχεδίαση χαρτών· урок -я μάθημα σχεδίασης.

чёрс, -а α. (απλ.) φαγούρα, κνησμός. || εκφρ

задѣть -у (απλ.)· α) δίνω κατσάδα, κατσαδιάζω ή τιμωρώ. β) φεύγω γρήγορα, το σκάζω.
чесѣлка, -и θ. λανάρα, ξάνιο.
чесѣльный επ. ξαντικός· -ая машина ξαντική μηχανή, λανάρα· -ые грѣбни τα ξαντικά χτένια.
чесѣльщик, -а α., -ца, -и θ. ξάντης, -ρια, λαναράς, -ρού.
чесѣние, -я ουδ. ξάνση, λανάρισμα.
чесѣнки, -нок πλθ. (ενκ. чѣсанок, -нка α.) είδος μπωτών.
чѣсанный επ. ξασμένος, λαναρισμένος· - лён, шерсть ξασμένο λινάρι, μαλλί. || εκφρ. -ые вѣленки βλ. чѣсанки.
чѣсѣть, чѣсѣу, чѣсѣшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. чѣсанный, βρ: -сан, -а, -ο ρ.δ. 1 ξύνω (για να μαλακώσει η φαγούρα). 2 χτενίζω· ~ вѣлюсь χτενίζω τα μαλλιά. 3 ξαίνω, λαναρίζω. 4 (εκ)καθαρίζω· ~ κλόпок καθαρίζω το βαμπακι. || εκφρ. ~ затылок ή в затылке ξύνω το κεφάλι (για σκέψη, αμηχανία). || -ся 1 ξύνομαι· он ходит и -ется αυτός βαδίζει και ξύνεται. 2 με τρώει· тело моѣ -ется το κορμί μου με τρώει (θέλει ξύσιμο). 3 χτενίζομαι. 4 ξαίνομαι, λαναρίζομαι.
чѣска, -и θ. (εκ)καθάριση, καθάρισμα· - льна καθάρισμα (ξάνση) του λιναριού.
чеснок, -ѣ (-ѣ) α. σκόρδο (το φυτό καθώς και ο βολβός αυτού).
чеснокѣвый επ. του σκόρδου ή με σκόρδο· ~ запах μυρουδιά σκόρδου· -ая колбаса σαλάμι με σκόρδο.
чеснокѣный επ. βλ. чеснокѣвый.
чесѣтка, -и θ. 1 ψώρα, ψωρίαση. 2 φαγούρα, κνησμός.
чесѣточный επ. της ψώρας· ~ зуд η φαγούρα της ψώρας. || ψωριασμένος. || εκφρ. ~ клеи βλ. зѣдень.
чѣствовѣние, -я ουδ. γιορτασμός (προς τιμή κάποιου). || συγκέντρωση επίσημη, τελετή.
чѣствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ.μ. 1 γιορτάζω· ~ юбиляра γιορτάζω το ιωβηλαίο. 2 (παλ.) βλ. величѣть. || (παλ.) αποδίδω τιμές. || -ся 1 γιορτάζομαι. 2 τιμούμαι.
чѣстѣть, чѣсѣу, чѣстѣшь ρ.δ.μ. 1 (παλ.) τιμώ. 2 βλ. величѣть. 3 επιτιμώ, μαλώνω· βρίζω.
чѣстно επίρ. 1 τιμια. 2 έντιμα.
чѣстнѣй επ. (παλ.). 1 τιμίος· ~ крест τιμίος σταυρός. || ιερωμένος· ~ отец πάτερ. 2 ιερός, θρησκευτικός· εκκλησιαστικός. 3 σεβαστός, έντιμος, αξιότιμος· -не гѣсти αξιότιμοι φιλοξενούμενοι· -не господѣ αξιότιμοι κύριοι. || εκφρ. -ая компанія παρέα της κακής ώρας ή του διαβόλου· мать -ая! (απλ.) μάνα μου! (για αναφώνηση χαράς, θαυμασμού, φόβου κλπ.)· -ое слѣво λόγος τιμής.

чѣстность, -и θ. 1 τιμιότητα· ~ характера τιμιότητα χαρακτήρα. 2 έντιμότητα, χρηστότητα.
чѣстный επ., βρ: -тен, -тнѣ, -тно. 1 τιμίος, χρηστός· ~ человек τιμίος άνθρωπος· ~ характер τιμίος χαρακτήρας. 2 έντιμος. || εκφρ. -ое слѣво λόγος τιμής (λόγω τιμής)· висиѣть (держѣться) на -ом слѣве μόλις κρατιέμαι (κρέμομαι, κρατιέμαι απс μια τρίχα).
чѣстолюбѣец, -ѣца α. φιλόδοξος κλπ. επ.
чѣстолюбѣивный επ., βρ: -ѣив, -а, -ο φιλόδοξος, δοξομανής· μεγαλομανής.
чѣстолюбѣие, -я ουδ. φιλοδοξία, δοξομανία· μεγαλομανία.
чѣсть, -и θ. 1 τιμή· дѣло ~и ζήτημα τιμής· κлясться ~εю ορκίζομαι στην τιμή μου· долт ~и καθήκο τιμής· задѣть чѣю-и. ~ θίγω την τιμή κάποιου. || υπερηφάνεια, καύχημα, καμάρι· этот студѣнт - чѣсть нашего институтѣ-та αυτός ο φοιτητής είναι η τιμή του Ινστιτούτου μας. || (για γυναίκες) αγνότητα· παρθενικότητα. 2 σεβασμός· это для менѣ большѣя ~ αυτό για μένα είναι μεγάλη τιμή. || εκφρ. в ~ προς τιμή, σε ένδειξη τιμής ή σεβασμού· бытъ в ~и τιμούμαι· не бытъ в ~и δεν τιμοται· из ~и ένεκα τιμής· к ~и προς τιμή· по ~и α) τιμια· έντιμα. β) ειλικρινά, με συνείδηση (καλά)· с ~εю сдѣлѣть что κάνω κάτι με συνείδηση (εξαιρετικά καλό)· ~ ~εю ή ~ по ~и όπως πρέπει, όπως αρμόζει, όπως χρειάζεται· ~εю (сдѣлѣть что) απο καλή θέληση, προαιρετικά (κάνω κάτι)· имѣть ~ бытъ ваш... έχω την τιμή να είμαι δικός σας... отдѣть ~ α) στρατ. χαιρετώ. β) παρουσιάζω όπλα. γ) προτιμώ· считѣть ή поставитѣ за ~ что θεωρώ τιμή μου· вѣйти с ~εю из чѣго βγαίνω έντιμα (απο δύσκολη κατάσταση)· поле ~и το πεδίο της τιμής (της μάχης)· суд ~и δικαστήριο τιμής· сѣлѣ бы ~ предложѣна αδιαφѣρω, μου είναι αδιαφѣρο (να δεχτώ πρόταση, να συμφωνήσω κλπ.)· ваша (его, твоея, их) ~ η έντιμοτητά σας (του, σου, τους)· принадлежѣть ~ комѣ ανήκει η τιμή σε κάποιον (για εφεύρεση, δημιουργία κ.τ.τ.)· ~ и мѣсто комѣ (παλ.) τιμή και θέση (παράκληση κατάληψης τιμητικής θέσης).
чѣсть, чѣту, чѣтѣшь ρ.δ.μ. (παλ.) θεωρώ, εκλαμβάνω, παίρνω, λογαριάζω.
чѣстѣ, чѣту, чѣтѣшь ρ.δ.μ. (παλ. κ. διαлк.) διαβάζω.
*чесучѣ, -и θ. τουσόρ, είδος μεταξωτού υφάσματος.
чѣт, -а α. άρτιος (ζυγός) αριθμός. || εκφρ. ~ и нечѣт ζυγά και μονά.
чѣтѣ, -и θ. 1 το ζευγάρι, το ζεύγος· сѣ-прѣжеская ~ το συζυγικό ζευγάρι· счастливѣя

~ ευτυχισμένο ζευγάρι. 2 επίρ. ~ой ανά δύο, κατά ζευγάρια· не - кому δεν είναι ισάξιος, δεν ταιριάζει.

четвёрг, -á α. η Πέμπτη (μέρα της εβδομάδας)· по -ам κάθε Πέμπτη· в ~ την Πέμπτη.

четверёньки, -нек, -нькам: на ~ статья (πο-στάвить, опуститься κλπ.) στα τέσσερα (χέρια και πόδια)· на -ах идти́, ползти́ κλπ. βαδίζω, σέρνομαι στα τέσσερα.

четвёртк, -á α. 1 παλαιό ρωσικό μέτρο χωρητικότητας 29,239 γρμ. 2 (παλ.) τέσσερα άλογα ζευγμένα.

четвёртка, -и θ. το τεσσάρι· пишй ~у γράφε τεσσάρι. || ο αριθμός 4 των λεωφορείων, τρόλεϋ, τραμ κλπ. сестъ на ~у κάθομαι στο τέσσερα (μεταφορ. μέσο) жду ~у περιμένω το τέσσερα. || ο σχολικός βαθμός 4 (πολύ καλά). 3 το τεσσάρι των παλιγιόχαρτων 4 τετράδα ζευγμένων αλόγων. 5 (γενικά) η τετράδα. 6 τετράκωπη βάρκα.

четверной́ επ. 1 τετραμελής. 2 τετραπλάσιος.

четверня́, -й, γεν. πλθ. -ей θ. βλ. четвѣрка (4 σημ.).

чѣтверо, -нх, αριθμητικό αερσ. τέσσερις, τετράδα· - детѣй τέσσερα παιδιά· ~ женщин τετράδα γυναικών· ~ сѣток τέσσερα εικοσιτετάρωρα.

чѣтвероевангеліе, -я ουδ. τετραευαγγέλιο.

чѣтвероклассник, -а α., -ца, -н θ. μαθητής, -ρια της 4ης τάξης.

чѣтверокурсник, -а α., -ца, -н θ. φοιτητής, -ρια τεταρτοετής.

чѣтвероногий́ επ. τετράποδος· -ое животноε τετράποδο ζώο. || ουσ. -ое ουδ. το τετράποδο.

чѣтверорукий́ επ. τετράχειρος. || ουσ. (παλ.) ο τετράχειρος (ονομασία των πιθήκων).

чѣтверостіише, -я ουδ. το τετράστιχο.

чѣтверохолмие, -я ουδ. συνδυασμός τεσσάρων λοβών του εγκεφάλου.

чѣтвѣрочник, -а α., -ца, -н μαθητής, -ρια με επίδοση 4 (πολύ καλά).

чѣтвѣробродный́ επ. τετραξάδερφος· ~ брат ο τετραξάδερφος· -ая сестра́ τετραξαδέρφη· ~ племянник ανεψιός απο τετραξάδερφο, -φη.

четвёртак, -á α. (παλ.) το τέταρτο, το τεταρτημόριο του ρουβλιού (25 καπίκια, το εικοσιπεντακαπίκιο).

четвёртакобный́ επ. εικοσιπεντακαπίκιος.

четвёртніна, -н θ. το τεταρτημόριο. || το ένα τέταρτο του κορμού δέντρου.

четвёртінка, -и θ. βλ. четвёртїна. || (απλ.) μποκάλι χωρητικότητας 250 γρμ.

четвёртичный́ επ. (γρωλ.) τεταρτογενής (καλινοζωικός).

четвѣртка, -и θ. το τεταρτημόριο· το τέταρτο.

четвѣртной́ επ. του τέταρτου· του τεταρτημόριου. || του τρίμηνου· ~не оцѣнки οι (σχολικοί) βαθμοί του τρίμηνου.

четвѣртованіе, -я ουδ. διαμελισμός, θανάτωση με διαμελισμό (χεριών, ποδιών και κεφαλιού).

четвѣртовать, -тѣю, -тѣешь, παθ. μτχ. четвѣртованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. διαμελίζω, θανατώνω με διαμελισμό. || -ся διαμελίζομαι.

четвѣртók, -ткá α. (παλ.) βλ. четвѣрг.

четвѣртѣшка, -и θ. υποκορ. το τεταρτάκι, το τεταρτημόριο.

четвѣртный́ 1 (αριθμητικό τακτικό)· τέταρτος· ~ этаж τέταρτος όροφος. 2 (κατά την απарїθμηση)· τέταρτο(ν). 3 το τεταρτημόριο. || εκφρ. ~ класс τρίτη θέση (κατάστρωμα).

чѣтвѣртъ, -и θ. 1 το τέταρτο, το τεταρτημόριο· ~ вѣка το τέταρτο του αιώνα, εικοσιπενταετία· ~ стóимости το τέταρτο της αξίας· ~ я́блока το τέταρτο του μήλου· ~ часа τέταρτο της ώρας· ~ двенáдцатого το τέταρτο του δώδεκα. 2 το τρίμηνο· отмѣтка (оцѣнка) за ~ (σχολικός) βαθμός του τρίμηνου· Пѣрвая ~ το πρώτο τρίμηνο. 3 το τεταρτημόριο διαφόρων ρωσικών μέτρων. 4 το τέταρτο μουσικής νότας. 5 το τέταρτο της σελήνης· послѣдняя ~ луннá το τελευταίο τέταρτο της σελήνης ή η τελευταία φάση.

четвѣртъфинал, -а α. αγώνας προκριματικός.

четвѣртъфинальный́ επ. προκριματικός.

чѣтки, -ток, -ткам πλθ. κομπολόι, κομποσχοίνιο, κομποσκοίνι.

чѣткий́ επ., βρ: чѣток, четкá, чѣтко; чѣтче. 1 ευκρινής, ευδιάκριτος· διαυγής· σαφής, καθαρός, εναργής. || (για γραφικό χαρακτήρα) ευανάγνωστος· -ая нáдпись ευανάγνωστη επιγραφή. 2 ακριβής· -ое распределѣние ακριβής καταμερισμός.

чѣтко επίρ. ευκρινώς, καθαρά κλπ. επ.

чѣткость, -и θ. ευκρίνεια, σαφήνεια, ενάργεια, καθαρότητα· ~ проїзношенїя η καθαρότητα προφοράς. || ακρίβεια· ~ работн ακρίβεια εργασίας. || το ευανάγνωστο.

чѣтность, -и θ. αρτιότητα· ~ чїсел η αρτιότητα των αριθμών.

чѣтный́ επ. άρτιος, ζυγός· ~не чїсла οι άρτιοι αριθμοί. || διαιρούμενος με το δύο.

чѣтче συγκρ. β. του επ. чѣткий και του επίρ. чѣтко.

чѣтыре, чѣтырѣх, чѣтырѣм, чѣтырѣмá, ο чѣтырѣх 1 ο αριθμός 4 τέσσερα· ~ делит-ся на два το τέσσερα διαιρείται με το δύο·

написа́ть - γράφω το τέσσερα. || αριθμητικό ποσοτικό· ~ рáза τέσσερες φορές· ~ брáта τέσσερα αδέρφια· на ~ех колесáх με τέσσερις τροχούς. || ο (σχολικός) βαθμός 4 (πολύ καλά).

четырежды επίρ. τέσσερις φορές, τετράκις. || (για πολλαπλασιασμό)· τέσσερις φορές ή επί τέσσερα.

четыре́ста, четырёхсо́т, четырёхста́м, четырёхста́ми, о четырёхста́х (αριθμητικό απόλυτο) ο αριθμός 400. || ποσοτικό· τετρακόσια· ~ рублѐй τετρακόσια ρούβλια.

четырёхвёрстный επ. τεσσάρων βερστίων.

четырёхвесельный επ. τετράκισπος, με τέσσερα κουπιά.

четырёхгла́вный επ. 1 τετρακέφαλος. 2 τετράτρουλος· -ая це́рковь τετράτρουλη εκκλησία.

четырёхго́дичный επ. τετραετής, τετράχρονος.

четырёхго́довальный επ. βλ. четырёхго́дичный.

четырёхго́лосный επ. τετράφωνος· -ая пе́сня τετράφωνο τραγούδι.

четырёхгра́нный, -а α. τετράεδρο σώμα.

четырёхгра́нный επ. τετράεδρος, -άπλευρος.

четырёхдне́вный επ. τετραήμερος.

четырёхклас́сный επ. τετρατάξιος (σχολείο με 4^η τάξεις ή γνώσεων 4^η τάξης).

четырёхко́пеечный επ. αξίας τεσσάρων κοπικιών.

четырёхкрасо́чный επ. τετράχρωμος.

четырёхкра́тный επ. τετραπλάσιος.

четырёхле́тие, -я ουδ. τετραετία. || τετραετηρίδα.

четырёхле́тний επ. τετράχρονος, τετραετής.

четырёхле́ток, -тка α., **четырёхле́тка**, -и θ. ο τετράχρονος, η τετράχρονη (για ηλικία). || κάθε τι διάρκειας τεσσάρων χρόνων.

четырёхме́стный επ. τετραθέσιος.

четырёхме́сячный επ. τετράμηνος.

четырёхо́сный επ. έχων τέσσερις άξονες.

четырёхпа́льный επ. τετραδάκτυλος.

четырёхпо́лье, -я ουδ. αμειψισπορά τετραετής.

четырёхпо́льный επ. της τετραετούς αμειψισποράς.

четырёхруко́вный επ. αξίας τεσσάρων ρουβλιών.

четырёхру́чный επ. (μουσ.) τετράχειρος.

четырёхскáтный επ. (για στέγη) επικλινής προς τέσσερις πλευρές.

четырёхсло́жный επ. τετρασύλλαβος· -ое сло́во τετρασύλλαβη λέξη.

четырёхсо́тенный επ. αξίας τετρακοσίων ρουβλιών.

четырёхсотле́тие, -я ουδ. τετρακοσιετία. || τετρακοσιετηρίδα.

четырёхсотле́тний επ. τετρακοσιετής. || της τετρακοσιετηρίδας.

четырёхсо́тый (αριθμ. τακτικό) τετρασιακοστός· ~ но́мер τετρακοσιακοστός αριθμός.

четырёхсто́пный επ. (φιλγ.) τεσσάρων μετρικών ποδιών· ~ ямб ίαμβος τεσσάρων ποδιών.

четырёхсто́ронний επ. 1 τετράπλευρος. 2 τριμερής· -ее соглаше́ние τετραμερής συμφωνία.

четырёхта́ктный επ. (μουσ.) τετράχρονος· -ая па́уза τετράχρονη παύση.

четырёхты́сячный επ. τετρακισχίλιος.

четырёхуго́льник, -а α. (γεωμ.) τετράγωνο.

четырёхуго́льный επ. τετράγωνος.

четырёхцветный επ. τετράχρωμος.

четырёхэта́жный επ. τετραώροφος.

четырна́дцатный επ. δεκάτος τέταρτος.

четырна́дцать αριθμ. απόλυτο· 14, δεκατέσσερα· **два́жды семь** - ~ δύο επί εφτά - δεκατέσσερα.

четь, -и θ. (παλ.) βλ. четвёрть (1, 3 σημ.)

чех, -а α., **чешка**, -и θ. Τσέχος, -α.

чехарда́, -и θ. 1 (παιγνίδι) το πηδηγτό, η ανθερίτσα (αντερίτσα)· κεφαλίτσα. 2 ανασύσταση, ανασυγκρότηση· ανακάτωμα, -σιά.

чехли́ть ρ.δ.μ. καλύπτω, σκεπάζω, βάζω τη θήκη, θηκαρώνω· ~ ору́дия σκεπάζω τα πυροβόλα· ~ охóтничье ору́жие περνώ τη θήκη στο κυνηγετικό όπλο ή βάζω το όπλο στη θήκη.

чехо́л, -хля́ α. κάλυμμα, σκέπασμα· θήκη· **ружьѐ в -хлѐ** το όπλο είναι στη θήκη· **кожа́нный** - δερμάτινη (πέτσινη) θήκη. || είδος κρουστού υφάσματος.

чехо́льный επ. για θήκη· -ое поло́тнó ύφασμα για θήκη.

чехо́льчик, -а α. μικρή θήκη.

чехо́нь, -и θ. είδος κυπρίνου.

чечевѝца, -и θ. η φακή (φυτό και όσπριο).

|| (παλ.) οπτικός φακός.

чечевѝчка, -и θ. φακίτσα. || ένας κόκκος φακής.

чечевѝчный επ. της φακής· ~ суп со́упа-φακές. || εκφρ. за ~ую похлѐдку αντί πινακίου φακής (αντι ευτελούς αμοιβής).

чечет, -а α. βλ. чечѐтка.

чечѐтка, -и θ. 1 είδος πτηνού της τούντρας 2 γυναίκα φλύαρη. 3 χορόςγρήγορος με χτύπημα των ποδιών. || το χτύπημα των ποδιών.

чѐшка, -и θ. βλ. чех.

чѐшский επ. τσέχιμος.

чешуекры́лье, -ых ουσ. πλθ. τα λεπιδόπτερα ή φυχές (πεταλούδες).

чешу́йка, -и θ. 1 μικρό λέπι. 2 ένα λέπι. 3 το πιο μικρότερο λέπι των λεπιδοπτέρων.

чешу́йчатость, -и θ. η ύπαρξη λεπιών.

чешу́йчатый επ. γεμάτος λέπια· λεπιδωτός.

|| λεπιοειδής· φολιδωτός. 3 ουσ. -не, -их τα φολιδωτά (φίδια, σαύρες). || εκφρ. ~ лишáй χρόνια λειχήνα.

чешу́я, -й̆ θ. 1 το λέπι. 2 φολίδα (για φίδια, σαύρες).

чѣбис, -а α. βλ. пѣгалица (1 σημ.).

чѣвѣканье, -я ουδ. βλ. чилѣканье.

чѣвѣкати р.δ. βλ. чилѣкати.

чѣвѣкнута р.σ. βλ. чѣвѣкати.

чѣвнѣ επ., βρ: -чѣв, -а, -ο (διαλεκ.) βλ. щѣдрнѣй (1 σημ.).

чѣгѣрь, -я̆ α. μάγγανο, -άνι· μαγγανοπήγαδο.

чѣж, -я̆ α. σπιζα η καναρίνια, το καναρίνι.

чѣжик, -а α. 1 καναρινάκι· καναρίνι. 2 η σκλέντζα (παιδικό παιγνίδι).

*чѣзель, -я̆ α. μεγάλο άροτρο (για βαθιά οργώματα).

чѣй, чѣя α. 1 είδος μεγάλου σπάρτου (της Κεντρ. Ασίας). 2 Ξηρά στελέχη (φρύγανα) του σπάρτου.

чѣк. επιφ. (για διακοφτό ήχο)· τσικ. || ως κατηγ. κάνω τσικ. || εκφρ. - в - ακριβώς, στο μπόντο.

чѣканье, -я̆ ουδ. η ήχηση τσικ-τσικ.

чѣкати р.δ. ηχώ (κάνω) τσικ-τσικ. || -ся χασομερώ, χάνω τον καιρό μου.

чѣкнута р.σ. 1 βλ. чѣкати. 2 μ. χτυπώ απότομα και ηχηρά. || (απλ.) τραυματίζω ή σκοτώνω ακαριαία.

*чѣкчѣры, -чѣр πλθ. τσικτσιρία (στενό παντελόνι των ιπποτών και ουσάρων).

чѣлибуха, -и θ. στρύχνος ο εμετικός.

чѣлѣга, -и θ. ακακία η κίτρινη.

чѣлѣговнѣй επ. της κίτρινης ακακίας.

чѣлѣец, -лѣйца α., -лѣйка, -и θ. Χιλιανός, Χιλιανή.

чѣлѣйскѣй επ. χιλιακός, της Χιλής.

чѣлѣканье, -я̆ ουδ. τετερισμός, κελάδημα.

чѣлѣкати р.δ. τετερίζω, κεληδώ.

чѣлѣкнута р.σ. βλ. чѣлѣкати.

чѣн, -а, πλθ. -нѣ α. 1 (παλ.)· εθυμοτυπία τελετής. 2 βαθμός στρατιωτικός ή υπηρεσιακός· το σφίκιο· ПОЛКОВНИЧѣЙ - ο βαθμός του συνταγματάρχη. 3 υπηρεσιακή ή επαγγελματική ιδιότητα. || αντιπρόσωπος ή υπάλληλος υπηρεσιακού τμήματος ή οργάνωσης· -нѣ СУДЕБНОГО ВѣДОМСТВА οι δικαστικοί υπάλληλοι. || ονομασία, προσονομασία, προσωνυμία. || εκφρ. класные -нѣ ονομασίες εισαγγελικών και ανακριτικών νομικών στην ΕΣΣΔ без -ов χωρίς διατυπώσεις· в -ах бытѣ είμαι βαθμούχος· по -у κατά το βαθμό· ~ чѣном ή ~ по -у έτσι όπως πρέπει· ~ чѣна почитает (παλ.) ο κατώτερος τιμά τον ανώτερο· ~ держатѣ ή правитѣ (παλ.) τηρώ τα έθιμα, εθυμοτυπίες· имѣтѣ ή получитѣ два, три -а (απλ.) ανεβαίνω τα σκαλιά της ιεραρχίας.

чѣна, -нѣ θ. ο λάθυρος, το λαθύρι· луго-

вѣя - αγριολαθύρι, αφάκας· ПОСЕВНАЯ - λαθύρι το ήμερο.

*чѣнар, -а α., κ. чѣнара, -нѣ θ. πλάτανος, τσινάρι.

чѣнаровнѣй επ. του πλάτανου, πλατανίσιος.

чѣнѣннѣй επ. επιδιορθωμένος, επισκευασμένος.

чѣнѣтѣ¹, чѣнѣ, чѣнѣшь, παθ. μτχ. παρлθ.

χρ. чѣнѣннѣй βρ: -нен, -а, -ο ρ.σ.μ. 1 επιδιορθώνω, επισκευάζω· ~ часѣ επιδιορθώνω το ωρολόγι. 2 ξύνω, κάνω κάτι αιχμηρό· ~ карандаш ξύνω το μολύβι. 3 παραγεμίζω, μαγειρεύω παραγεμιστό. || -ся επιδιορθώνομαι, επισκευάζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

чѣнѣтѣ², -нѣ, -нѣшь ρ.δ.μ. (γραμ. λόγος)· προξενώ, δημιουργώ, κάνω, διαπράττω· ~ беззакония κάνω παρανομίες, παρανομώ· ~ препятствия δημιουργώ (βάζω) εμπόδια. || -ся 1 προξενούμαι, δημιουργούμαι, γίνομαι· διαπράττομαι. 2 (παλ.) συστέλλομαι, ντρέπομαι· κάνω καμώματα.

чѣнка, -и θ. επιδιορθωση, επισκευή.

чѣнно επίρ. σοβαρά κλπ. επ.

чѣнность, -и θ. σοβαρότητα, σοβαροφάνεια, σπουδαιοφάνεια.

чѣннѣй επ., βρ: чѣнен, чѣнна, чѣнно σοβαρός, σοβαροφανής, σπουδαιοφανής. || επιβλητικός.

чѣновник, -а α. (προεπαναστατικά) 1 δημόσιος υπάλληλος· κρατικός υπάλληλος· ~ таможені τελωνειακός υπάλληλος· полицѣйскѣй - αξιωματικός αστυνομίας· мелкие -и οι μικροί (κατώτεροι) υπάλληλοι· крупные -и οι μεγάλοι (κρατικοί) υπάλληλοι. 2 γραφειοκράτης, καλαμαράς, μανδάρινος της γραφειοκρατίας.

чѣновница, -нѣ θ. η σύζυγος του δημόσιου (κρατικού) υπαλλήλου.

чѣновническѣй επ. δημοσιοϋπαλληλικός.

чѣновничество, -а ουδ. 1 (αθρσ.) οι δημόσιοι ή κρατικοί υπάλληλοι· η υπαλληλία. 2 γραφειοκρατία.

чѣновничѣй επ. βλ. чѣновническѣй.

чѣновность, -и θ. βαθμοταξία, βαθμοθεσία.

чѣновнѣй επ., βρ: -вен, -вна, -вно. 1 βαθμούχος, αξιωματούχος, οφφικιούχος. 2 δημοσιοϋπαλληλικός.

чѣнодрѣл, -а α. (περιφρ.) γραφειοκράτης.

чѣноначѣлие, -я̆ ουδ. ιεραρχία· соблудатѣ - τηρώ την ιεραρχία.

чѣнопочитѣние, -я̆ ουδ. (παλ.)· ευπειθεια προς τους ανώτερους, τους προϊστάμενους.

чѣнопроизводство, -а ουδ. προαγωγή (στον ανώτερο βαθμό).

чѣнуша, -и α. (περιφρ.) παλιούπάλληλος, βρωμούπάλληλος, χαζούπάλληλος.

чѣрей, чѣрья α. δοθεινάς, καλόγερος, βυ-

ζούνι· σπυρί.

чирёнок, -нка, πλθ. -рята, -рят α. νεοσός των νησιδών.

чиріканье, -я ουδ. τσιτσιρίσμα, терети-σμα· - воробѣв το τσιτσιρίσμα των σπουργιτών.

чирікать ρ.δ. (για μερικά πτηνά)· τσιτσιρίζω, теретиζω· в саду -кѣт воробѣй στον κήπο τσιτσιρίζουν τα σπουργίτια. || βγάζω, παράγω ήχο τσιρ.

чирікѣ; -ов κ. -ѳв πλθ. (ενκ. чірик, -а κ. чирік, -ѣ α.) κ. чиркѣ, -ѳв πλθ. (ενκ. чирок, -рка α.) διαлк. παπούτσια.

чирікнуть ρ.σ. βλ. чирікать.

чирк επιφ. 1 τσιρ (ήχος ή τσιτσιρίσμα πτηνού). 2 ως κατηγ. βλ. ρ. чирікать.

чирканье, -я ουδ. παραγωγή ήχου τσιρ· ο ήχος τσιρ.

чиркать ρ.δ. βλ. чиркнутъ.

чиркѣ βλ. чиріки.

чиркнутъ ρ.σ. 1 παράγω (βγάζω) ήχο τσιρ με προστριβή, προστριβω· ~ спѣчкѳой προστριβω σπίρτο (για ανάφλεξη). 2 γράφω στα πεταχτά, στα γρήγορα· ~ записочку γράφω στα πεταχτά σημειωματάκι.

чирок¹, -рка α. είδος μικρής πάπιας.

чирок² βλ. чиріки.

численник, -а α. (παλ.) ημερολόγιο με αποκοπή φύλλων.

численно επίρ. αριθμητικά.

численность, -и θ. ο αριθμός, η ποσότητα, το ποσό· ~ населѣнія ο αριθμός του πληθυσμού (с πληθυσμός)· увеличѣние - σκoτά η αύξηση του αριθμού των ζώων· ~ ѳрмии η αριθμητική δύναμη του στρατού· ~ рост партіи η αριθμητική αύξηση του κόμματος.

числитель, -я α. ο αριθμητής κλάσματος.

числительный επ: -ое ѳмя αριθμητικό επίθετο. || ουσ. -ое ουδ. το αριθμητικό· количественное -οε το απόλυτο αριθμητικό· порядковое -οε τακτικό αριθμητικό.

числить, -лю, -лишь ρ.δ.μ. 1 (παλ.) αριθμώ, μετρώ· ~ дни μετρώ τις μέρες. 2 συμπεριλαβαίνω, συγκαταλέγω· θεωρώ, λογίζω, λογαριάζω· ~ больным λογίζω άρρωστον· ~ в ѳтпуск συμπεριλαβαίνω στους αδειούχους. || -ся 1 αριθμούμαι. 2 συμπεριλαβαίνομαι, συγκαταλέγομαι, θεωρούμαι, λογίζομαι, λογαριάζομαι· он -ится αυτός συμπεριλαβαίνεται στον κατάλογο. || φέρομαι χρωμένος· ѳта кнѳга -ится за ним αυτό το βιβλίο είναι χρωμένο σ' αυτόν.

числѳ, -ѣ, πλθ. числа, -сел, -слам ουδ. 1 ο αριθμός· простые -λα οι απλοί αριθμοί· целое ~ ο ακέραιος αριθμός· дрѳбное ~ κλασματικός αριθμός· смешанное ~ συμμιγής αριθ-

μός· кратное ~ το πολλαπλάσιο (αριθμού). 2 (γραμμ.) ο αριθμός· единственное ~ ενικός αριθμός· множественное ~ πληθυντικός αριθμός· двѳйственное ~ δυϊκός αριθμός. 3 ημερομηνία· какѳе ~ сегоднѳя? τι ημερομηνία είναι σήμερα; πόσο έχει ο μήνας σήμερα; сегоднѳя - пятѳе марта σήμερα είναι πέντε του Μάρτη. 4 ποσότητα· в егѳ домѳе собралѳсь большѳе - гостѳей στο σπίτι του μαζεύτηκε μεγάλος αριθμός φιλοξενούμενων (συγκεντρώθηκαν πολλοί μουσαφιρέοι). || εκφρ. нет ѳли несть ѳли без -ѣ απειράριθμοι· астрономѳческие -а αστρονομικοί αριθμοί· в -ѣ μεταξύ, ανάμεσα· в большѳм -ѣ σε μεγάλο αριθμό, κατά μεγάλο μέρος.

числовѳй επ. αριθμητικός· -ѣя величина η αριθμητική ποσότητα· -ѣя последѳвательность αριθμητική αλληλουχία ή αλληλοσύνδεση· -ѳе даннѳе αριθμητικά στοιχεία.

чѳстик¹, -а α. πτηνό των βόρειων θαλασσών.

чѳстик², -а α. η βουκέντρα (σαν μέσο κάθαρσης του υνίου με το πλατύ σιδηρό άκρο.

чѳстильище, -а ουδ. (θρησκ.) το καθαρτήριο (των ψυχών). || εκφρ. проѳтѳи чѳрез ή сквозь ~ περνά απο το καθαρτήριο (απο αυστηρό έλεγχο).

чѳстильный επ. εκκαθαριστικός· -ѣя машина εκκαθαριστική μηχανή.

чѳстильщик, -а α., -ца, -ѳ θ. (εκ)καθαριστής, -ίστρια. || λούστρος· ~ сапог ο λούστρος υποδημάτων.

чѳститель, -я α. εκκαθαριστική μηχανή· ~ хлопка βαμβακο-εκκαθαριστική μηχανή.

чѳстить, чѳщу, чѳстишь, παθ. μτχ. чѳщенный, βρ: -щен, -а, -ѳ ρ.δ.μ. καθαρίζω, παστρεύω· ~ дно канѳла καθαρίζω το βυθό της βιάρυγας· ~ дорѳгу καθαρίζω το δρόμο· ~ себѳ ѳши καθαρίζω τ' αυτιά μου· ~ нѳгти καθαρίζω τα νύχια· ~ щѳткѳой καθαρίζω με τη βούρτσα (βούρτσιζω)· ~ зуѳн щѳткѳой καθαρίζω τα δόντια με την οδοντόβουρτσα· ~ лѳшадѳ скребнѳщей ξυστρίζω το άλογο. || лουστρίζω· ~ сапогѳ лουστρίζω τις μπότες. 2 αποφλοιώνω, ξεφλουδίζω· ~ фрѳкты καθαρίζω τα φρούτα. || εκκοκκίζω, ξεκοκκίζω· ~ горѳшек ξεκοκκίζω τα μπιζέλια. || αφαιρώ το τσόφλι, ξετσοφλίζω· ~ яѳцѳ ξετσοφλίζω το αυγό· ~ чѳшѳю απολετίζω· ~ пѳрѳья μαδίζω· ~ внѳтренностей αφαιρώ (βγάζω) τα εντόσθια (ξεκοιλιάζω). 3 μτφ. εκκαθαρίζω, κάνω εκκαθάριση, εξυγίανση· ~ партію κάνω εκκαθάριση στο κόμμα· ~ госудѳрственный аппарат κάνω εκκαθάριση του κρατικού μηχανισμού. 4 μτφ. κατακλέβω, λεηλατώ, απογυμνώνω. 5 μαλώνω, βρίζω, ξετινάζω. || χτυπώ, δέρνω. || -ся καθαρίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

ЧИСТКА, -и θ. 1 καθάρισμα, κάθαρση· πά-
στρευμα· ~ и смáзка станкá καθάρισμα και
λάδιμα της εργατομηχανής. || λούστρισμα. 2
μτφ. εκκαθάριση, κάθαρση, εξυγίανση· ~ пáρ-
тти εκκαθάριση του κόμματος.

ЧИСТО επίρ. 1 καθαρά, παστρικά· работатъ
~ εργάζομαι καθαρά· ГОВОРИТЬ ~ μιλώ καθαρά.
2 ως κατηγ. είναι καθαρά· у нас в кóмнате
всегдá ~ το δωμάτιό μας είναι πάντοτε καθα-
ρό. 3 επίρ. (διακμ.) εντελώς, τελείως. 4 ε-
ντελώς όπως, πανομοιότυπα. || εκφρ. ~ нáчис-
то κατακάθαρα, πεντακάθαρα, παστρικότατα.

ЧИСТОВИ́К, -á α. το καθαρό, το καθαρογραμ-
μένο αντίγραφο (απο το πρόχειρο).

ЧИСТОВО́Й επ. καθарός· ~ экзeмпляръ рýкопи-
си το καθαρό αντίτυπο του χειρόγραφου. -áя
тетрáдь το καθαρό τετράδιο (το μη πρόχειρο).

ЧИСТОГÁН, -а (-у) α. (απλ.) τα μετρίτά, το
μετρητό χρήμα· на ~ σε μετρητά· заплатитъ
~ом πληρώνω σε μετρητά.

ЧИСТОКРÓВКА, -и α.κ.θ. καθαρόαιμος, -η (ό-
χι απο διασταύρωση)· ~ лóшадь καθαρόαιμο
άλογο.

ЧИСТОКРÓВНОСТЬ, -и θ. το καθαρόαιμο· ~ по-
рóды το καθαρόαιμο της ράτσας.

ЧИСТОКРÓВНЫЙ επ., βρ: -вен, -вна, -вно. 1
καθαρόαιμος (απο μη διασταύρωση)· ~ жеребéц
καθαρόαιμο πουλάρι. 2 γνήσιος, πραγματικός,
καθαρός.

ЧИСТОПИСÁНИЕ, -я ουδ. καλλιγραφία· урóк
~я μάθημα καλλιγραφίας.

ЧИСТОПЛÓТНОСТЬ, -и θ. 1 αγάπη προς την κα-
θαριότητα (σώματος, ενδυμασίας κλπ.). 2 τι-
μιότητα, χρησιότητα.

ЧИСТОПЛÓТНЫЙ επ., βρ: -тен, -тна, -тно. 1
φίλος της καθαριότητας (σώματος, ενδυμασίας
κλπ.). || καθарός, ευειδής. 2 μτφ. χρηστός,
τίμιος.

ЧИСТОПЛÓЙ, -я α. 1 φίλος της καθαριότητας
μέχρι σχολαστικότητας ή απηδίας. || σιχαντε-
ρός, απηδιαστικός. 2 φίλος της καθαρής δου-
λειάς.

ЧИСТОПÓЛЬЕ, -я ουδ. γήπεδο καθαρό (χωρίς
βλάστηση).

ЧИСТОПОРÓДОСТЬ, -и θ. καθαρότητα ράτσας.

ЧИСТОПОРÓДНЫЙ επ., βρ: -ден, -дна, -дно
καθαρόαιμος· ~ скот καθαρόαιμα ζώα (απο μη
διασταύρωση).

ЧИСТОПРÓБНЫЙ επ. (για χρυσό, ασήμι) καθα-
ρός, γνήσιος· ~οε зóлото καθαρό χρυσάφι (24
καρatiών).

ЧИСТОПСÓВНЫЙ επ. καθарόαιμος (για σκύλο).

ЧИСТОСЕРДÉЧИЕ, -я ουδ. ειλικρίνεια, ανυ-
ποκρισία.

ЧИСТОСЕРДÉЧНОСТЬ, -и θ. βλ. чистосердéчие.

ЧИСТОСЕРДÉЧНЫЙ επ., βρ: -чен, -чна, -чно

ειλικρινής, ακραιφνής, εγκάρδιος, γκαρδια-
κός, καρδιοστάλακτος, ανυστερόβουλος· ~οε
раскáяние ειλικρινής μετάνοια (μεταμέλεια)·
~οε признáние ειλικρινής ομολογία.

ЧИСТОСÓРТНОСТЬ, -и θ. η εκλεκτότητα· ~
семяη η εκλεκτότητα των σπόρων.

ЧИСТОСÓРТНЫЙ επ. εκλεκτός (εκλεκτού εί-
δους)· ~ картофeль εκλεκτή πατάτα.

ЧИСТОТÁ, -é θ. 1 καθαριότητα, πάστρα· ~
помещéния η καθαριότητα του χώρου. 2 καθα-
ρότητα, ευκρίνεια, διαύγεια· ~ произношéния
η καθαρότητα της προφοράς. 3 επιμέλεια· ~
обработкe деталeι η επιμέλεια επεξεργασίας
εξαρτήματος. 4 το αμιγές, το ανόθευτο· ~
зóлота η καθαρότητα του χρυσού. 5 διαύγεια.
6 μτφ. αγνότητα, χρησιότητα, τιμιότητα· ~
душeι η αγνότητα της ψυχής. || παρθενικότη-
τα.

ЧИСТЫ́Й επ., βρ: чист, чистá, чéсто, чéще.

1 καθарός, παστρικός (αλέρωτος)· ~οε поме-
щéние καθарός χώρος· ~ вóздyх καθарός αέ-
ρας· -ая рубáшка καθарό πουκάμισο· -не рý-
ки καθарά χέρια. 2 γιορτινός, επίσημος. 3
που δε λερώνει· -ая работá καθарή δου-
λειά. 4 (παλ.) της ανώτερης κοινωνίας, σο-
ιλής, σοϊλιδικός. 5 καλοφτιαγμένος, επιμε-
λημένος· -ая работá επιμελημένη εργασία. ||
τελειωμένος ολοκληρωτικά· -ая гáйка ολοκλη-
ρωμένο περικόχλιο. || καθαρογραμμένος. 6 ε-
λεύθερος, απαλλαγμένος απο· *|| ασύννεφος, α-
συνέφιαστος· ~ горизóнт καθарός ορίζοντας.
7 αμιγής, γνήσιος· ~οε зóлото καθарό χρυ-
σάφι· ~ спирт καθарό οινόπνευμα· -ая шерсть
καθарό μαλλί, ολομάλλινος. || διαφανής· δι-
αυγής· -ая водá καθарό (λαγαρό) νερό. || (για
ζώα) καθарόαιμος· -ая порóда καθарή ράτσα·
в σαфéς, ευκρινής, ευδιάκριτος· ~ гóлос ка-
θарή φωνή. || ευκατάληπτος, εύληπτος· ~οε
произношéние καθарή προφορά. 9 μτφ. αγνός,
τίμιος, άσπιλος· -ая душá καθарή ψυχή· -ая
любóвь αγνή αγάπη. || παρθενικός, αθώος· -ая
дéвочка αγνό κορίτσι. 10 θεμιτός, έντιμος·
~не срéдства θεμιτά μέσα· ~ым путём με την
έντιμη οδό. || νέτος· καθарός· ~ вес καθарό
βάρος· -ая прибýль καθарό κέρδος· ~ дохóд
καθарό έσοδο. || ανυπόχρεος, μη χρεωμένος·
~οε имéние αχρέωτο κτήμα. || στερημένος πα-
ντελώς (περιουσίας)· тепeрь он чист тóра πια
δεν έχει καθόλου περιουσία. 11 πλήρης, πα-
ντελής· ~ вздор καθарή ανοησία. 12 πραγμα-
τικός, αληθινός, σωστός. || ίδιος, πανομοιό-
τυπος· егó лóшадeι óблeι óблeнe как снег, ~не
лéбeдeι τα άλογά του ήταν άσπρα σαν το χιόνι,
ίδιοι κύκνοι. 13 αφηρημένος, χωρίς πρα-
κτική εφαρμογή· -ая наýка καθарή επιστήμη·
|| εκφρ. ~οε искýсство καθарή Τέχνη (χωρίς

περιεχόμενο, η Τέχνη για την Τέχνη. -ая от-
ставка (παλ.) τελειωτική (οριστική) παραι-
τηση· - понеделник η Καθαρή Δευτέρα· за -не
деньги ή за -ыми деньгами σε μετρητά· на
-ом воздухе στον καθαρό αέρα.

чистюля, -и α.κ.θ. υπερβολικά φίλος, -η
της καθαριότητας, παστρικός, -ιά.

чистяк, -а α. είδος βατραχίου (φυτού).

читаемость, -и θ. η λαϊκότητα του βιβλίου,
η φιλαναγνωστία.

читаемый επ. απο μηχ. φιλαναγνωστικός, που
έχει φιλαναγνώστες.

читалка, -и θ. βλ. читальня.

читальный επ. της ανάγνωσης· - зал αναγνω-
στήριο. || ουσ. -ая θ. αναγνωστήριο.

читальня, -и θ. το αναγνωστήριο.

читание, -я ουδ. ανάγνωση, διάβασμα.

читатель, -я α., -ница, -и θ. αναγνώστης,
-ώστρια.

читательский επ. του αναγνώστη, -τών.

читать ρ.δ., μηχ. ενστ. читающий, παθ.
μηχ. ενστ. читаемый, βρ: -таем, -а, -ο παθ.
μηχ. παρλθ. χρ. читанный, βρ: -тан, -а, -ο.
1 διαβάζω, αναγι(γ)νώσκω· - газету διαβάζω
εφημερίδα· - книгу διαβάζω το βιβλίο· он не
умеет - αυτός δεν ξέρει να διαβάζει· - вслух
διαβάζω φωναχτά· - по слогам διαβάζω συλλα-
βιστά· - про себя διαβάζω με το νου μου· -
бегло διαβάζω ελεύθερα, φευγαλέα. 2 κατα-
νοώ, καταλαβαίνω (παρατηρώντας σχήματα, ση-
μάδια)· - чертежи διαβάζω τα σχέδια· - ноты
διαβάζω τις νότες. 3 διαγιγνώσκω, δια-
βλέπω, διορώ· - мысли διαβάζω τις σκέ-
ψεις. 4 απαγγέλλω· читать стихи απαγγέλλω ποι-
ημα. || κηρύσσω· κάνω διάλεξη, μιλώ. || διδά-
σκω· он -ет в институте αυτός διδάσκει στο
Ινστιτούτο. || εκφρ. - наставления ή право-
учения, нотации) νουθετώ, συνετίζω, κατηγοώ,
διαβάζω, παραινώ. || -ся 1 διαβάζομαι· над-
пись -ется с трудом η επιγραφή διαβάζεται με
δυσκολία (είναι δυσαναγνώστη)· роман -ется
всеми το μυθιστόρημα διαβάζεται απ' όλους·
2 έχω διάθεση για διάβασμα· мне что-то не
-ется κάπως δεν έχω διάθεση για διάβασμα. ||
διαγιγνώσκομαι, διαφαίνομαι, διαβλέπομαι.

читка, -и θ. 1 διάβασμα, ανάγνωση. 2 διά-
γνωση, μάντευμα απο ενδείξεις, σημεία. 3 φω-
ναχτό διάβασμα· коллективная - газет оμα-
δικό διάβασμα εφημερίδων.

читывать ρ.δ. βλ. читать.

чих¹, -а α. φτέρνισμα, φτάρνισμα· громкий
- δυνατό φτέρνισμα.

чих² επιφ. απτσού. || ως κατηγ. φτερνίζο-
μαι, φταρνίζομαι.

чихание, -я ουδ. φτέρνισμα, φτάρνισμα.

чихательный επ. φταρνικός, φταρμογόνος·

-не вещества φταρνικές ουσίες· - газ φταρ-
μογόνο αέριο.

чихать ρ.δ. 1 φτερνίζομαι, φταρνίζομαι· -
при насморке φτερνίζομαι όταν έχω συνάχι. 2
μητφ. περιφρονώ, δε δίνω σημασία, αδιαφορώ. ||
-ся φτερνίζομαι, φταρνίζομαι.

чихоботить, -вощу, -вотистишь ρ.δ.μ. (απλ.)
μαλώνω· βρίζω. || χτυπώ, δέρνω.

*чихирь, -я α. κρασί κοκκινέλι των Καυκα-
σίων.

чихнуть ρ.σ. βλ. чихать (1 σημ.).

чихота, -и θ. (απλ.) κοντανάσαιμα, λαχά-
νιασμα.

чихер, -а α. (διαρκ.) κρύο με βροχή ή με
νερόχιλονο.

*чихероне αμλ. α. (παλ.) ξεναγός. || συνο-
δοιπόρος.

*чихисобей, -я α. (παλ.) καβαλιέρος· συνο-
δός.

чище συγκρ. β. του επ. чистый κ. του επιρ.
чисто.

чищение, -я ουδ. 1 καθάρισμα· κάθαρση. 2
ξεφλούδισμα, αποφλοιώση.

член, -а α. 1 μέλος· -и тела τα μέλη του
σώματος· члены предложения τα μέλη της πρό-
τασης· -и семьи τα μέλη της οικογένειας· -
партии μέλος του κόμματος· - провсоюзом μέ-
λος των συνδικάτων· - экспедиции μέλος της
αποστολής. 2 ο όρος· - дроби ο όρος του κλά-
σματος· - суждения μέλος της κρίσης (στη
λογική). 3 (γραμμ.) το άρθρο· определеннй
и неопределенный - οριστικό και αόριστο άρ-
θρο. || εκφρ. --корреспондент αντεπιστέλ-
λον μέλος.

членение, -я ουδ. χώρισμα σε μέλη ή μέρτ.
|| το μέρος όλου.

членик, -а α. ο δακτύλιος των αρθοπόδων.

членистонogie, -их ουσ. πλθ. τα αρθρώποδα
ή δακτυλιωτά.

членистый επ. (ζωολ.) δακτυλιωτός.

членить, -нй, -нйшь ρ.δ.μ. χωρίζω σε μέλη
ή μέρη· - изложение χωρίζω την έκθεση σε μέ-
ρη· - на части χωρίζω σε μέρη· - предложе-
ние (γραμμ.) χωρίζω την πρόταση σε μέλη. ||
-ся χωρίζομαι σε μέλη ή μέρη.

членовредитель, -я α. αυτοτραυματίας.

членовредительство, -а ουδ. 1 αυτοτραυμα-
τισμός. 2 αναπηρία, σακατιλίκι, πήρωση.

членораздельно επιρ. ευκρινώς κλπ. επ.

членораздельность, -и θ. ευκρίνεια, ενάρ-
γεια, καθαρότητα, διαύγεια (ήχου, λόγου).

членораздельный επ., βρ: -лен, -льна, -ο
έναρθρος, ευκρινής, εναργής, καθαρός, λαγα-
ρός, ξεκάθαρος, εύληπτος (για ήχο, λόγο κλπ).

членский επ. του μέλους· - взнос η συν-
δρομή του μέλους (οργάνωσης)· - список κα-

τάλογος μελών· - билёт το βιβλιάριο του μέλους.

члѣнство, -а ουδ. η ιδιότητα του μέλους (οργάνωσης).

чмок επιφ. πλατ. || ως κατηγ. πλαταγώ.

чмоканье, -я ουδ. πλατάγημα, πλαταγή (χαρκτηριστικός ήχος απο την απόσπαση των χεϊλέων).

чмокать ρ.δ. 1 πλαταγώ με τα χείλη. 2 φιλώ με πλατάγημα, δίνω σκαστό φιλί. 3 φλοιοσβίζω· παφλάζω· κάνω πλατς. || -ся φιλιέμαι ηχηρά, με πλατάγημα.

чмокнуть(ся) ρ.σ. βλ. чмокать(ся).

чоглок, -а α. είδος μικρού γερακιού.

чоканье? -я ουδ. το τσούγκρισμα των ποτηριών (πριν την πόση).

чоканье? -я ουδ. η προφορά του γράμματος Ч σαν Ч.

чокать? -ает ρ.δ. 1 τερετίζω, κάνω τσίουτσίου. 2 ντιντινίζω (για μέταλλα, γυαλιά).

чокать? ρ.δ. προφέρω το γράμμα Ч σαν Ч.

чокаться ρ.δ. τσουγκρίζω τα ποτήρια (πριν την πόση).

чокнуть ρ.σ. βλ. чокать? || -ся βλ. чокать(ся).

чопорно επιρ. ευπρεπώς.

чопорность, -и θ. μεγάλη ευπρέπεια ή κοσμιότητα.

чопорный επ., βρ: -рен, -рна, -рно πολύ ευπρεπής ή σεμνός. || αυστηρός· τραχύς.

чох? -а α. βλ. чих?

чох? επιφ. βλ. чих?

*чохά κ. чухá, -й θ. είδος επενδύτη.

чохом επιρ. (απλ.) ολόκληρα, όλα μαζί.

чреватость, -и θ. πληρότητα.

чреватый επ., βρ: -ват, -а, -ο πλήρης, γεμάτος· που ενέχει (περικλείει, εγκυμονεί)· события -не последствиемι γεγονότα γεμάτα συνέπειες· дело -οε опасностями υπόθεση που εγκυμονεί πολλούς κινδύνους. || ουσ. -ая θ. η έγκυα..

чрево, -а ουδ. (παλ.) γαστέρα, κοιλιά. || μπφ. το εσωτερικό κάποιου.

чревоещание, -я ουδ. εγγαστριμυθία.

чревоещатель, -я α., -ница, -н θ. εγγαστριμυθος, -η.

чревосечение, -я ουδ. κοιλιοτομία.

чревоугодие, -я ουδ. αδηφαγία, απληστία.

чревоугодник, -а α., -ца, -н θ. αχόρταγος, -η, αδηφάγος, -α, απληστος, -η· κοιλιοδουλος, -η.

чревоугодничать ρ.δ. βουλιμιώ· τρώγω αχόρταγα, με απληστία· με λαίμαργία.

чревоугодничество, -а ουδ. βλ. чревоугодие.

чередá, -н θ. 1 (παλ.) βλ. чередá? (1, 3 σμ).

2 σταδιοδρομία, καριέρα· πεδίο δράσης.

чрез πρόθ. με αιτ. (γραπ. λόγος) βλ. через. чрезвычайно επιρ. εξαιρετικά, σε εξαιρετικό ή μεγάλο βαθμό· έκτακτα.

чрезвычайность, -и θ. η εξαιρετικότητα. || εκφρ. до -и μέχρι εξαιρετικότητας.

чрезвычайный επ., βρ: -чаен, -чайна, -ο; 1 εξαιρετικός, εξαίρετος· σπάνιος· -ая пámять εξαιρετική (διαβολεμένη) μνήμη· -успех εξαιρετική (λαμπρή) επιτυχία· -οе происшествие εξαιρετικό γεγονός. 2 έκτακτος· απρόβλεπτος· -не меры έκτακτα μέτρα· -не расходы έκτακτα έξοδα· -ая комиссия έκτακτη επιτροπή· -οе заседание έκτακτη συνεδρίαση· - съезд έκτακτο συνέδριο· - посол έκτακτος πρεσβευτής· -οе положение έκτακτη κατάσταση ή κατάσταση έκτακτης ανάγκης· -не налоги έκτακτοι φόροι.

чрезмерно επιρ. υπέρμετρα, υπερβολικά.

чрезмерность, -и θ. το υπέρμετρο, η υπερβολικότητα.

чрезмерный επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 υπερβολικός, υπέρμετρος, άκρος· -не требования υπερβολικές απαιτήσεις ή διεκδικήσεις.

чресла, чресл πλθ. (παλ.) η οσφύς, η μέση, τα ισχία. || εκφρ. препоясать - ετοιμάζομαι για δρόμο.

чтение, -я ουδ. 1 ανάγνωση, διάβασμα· - вслух ανάγνωση φωναχτά· - про себя διάβασμα με το νου· беглое - ελεύθερη (εύχερη) ανάγνωση· - чертежéи διάβασμα (κατανόηση) των σχεδίων. 2 το ανάγνωσμα.

чтец, -á α. 1 (παλ.) αναγνώστης. 2 ηθοποιός-αναγνώστης.

чтиво, -а ουδ. ανάγνωσμα.

чтитель, -я α. βλ. почитатель.

чтить, чту, чтить, чтят κ. чтут ρ.δ.μ. τιμώ, σεβόμαι· υπολήπτομαι· - пámять погíбших за рóдину τιμώ τη μνήμη των πεσόντων για την πατρίδα. || -ся τιμώμαι.

чтіца, -н θ. αναγνώστρια.

что? чего, чему, чем, о чём αντων. 1 (ερωτηματική)· τι· - мне тепérь сделать? τι να κάνω τώρα; - случилось? τι συνέβηκε; - вы сказали? τι είπατε; - нового? τι νέα; о чём вы говорите? για τι μιλάτε; (περί τίνος μιλάτε); о чём вы думаете? τι σκέπτεστε; - это такóе? τι ειγ' αυτό; ну -? λοιπόν τι; 2 (αναφ.) αυτό που, αυτό το οποίο· ό,τι· я знаю, - вы хотíte ξέρω, τι θέλετε· я знаю, о чём думаете ξέρω, τι σκέπτεστε· я вам прочтú, - вы хотíte θα σας διαβάσω ό,τι εσεις θέλετε. 3 (αναφ.) οποίος, -а, -ο, που· книга, - лежит на столé το βιβλίο, που είναι πάνω στο τραπέζι· то, -... αυτό, που... я вижу то, - лежит на столé βλέπω αυτό, που

είναι πάνω στο τραπέζι. 4 γιατί· - вы такой грустный? γιατί είστε έτσι θλιμμένος; - вы так долго не спите? γιατί τόση ώρα δεν κοιμάστε; а -? και γιατί; 5 επίρ. πόσο, τι· - стоит эта книга? πόσο κοστίζει αυτό το βιβλίο; || πόσος, -η, -ο· - денег истрáчено! πόσα χρήματα ξοδεύτηκαν! - сил истрáчено! πόσες δυνάμεις ξοδεύτηκαν! (πάνε χαμένες!). || όσος, -η, -ο· - было у меня сил όσες δυνάμεις είχα. 6 κάτι(τι), τίποτε· если - знаешь, так скажи αν ξέρεις κάτι τι, πες το· чуть -, в случае чего, бежите за мной σε περίπτωση που συμβεί κάτι, τρέξτε σε μένα. 7 τι· - за шум? τι θόρυβος είναι αυτός; - толку, - пользы, - хорóшето τι νόημα, τι όφελος, τι το καλό. 8 ό,τι· всего, - я знал, рассказal отпý όλα όσα ήξερα, τα είπα στον πατέρα. || ο οποίος, -α, -ο· старая черешня, - посажена дедушкой η παλαιά κερασιά, που την είχε φυτέψει ο παππούς. || εκφρ. а -? και τι; до чего... α) εξαιρετικά· до чего хорóш! εξαιρετικά καλός (εξαίσιος). β) ως που, σε τι (ποιόν) βαθμό· до чего ты меня довёл σε τι βαθμό (κατάσταση) με έφερες ή με κατάντησες! к чему γιατί, προς τι, για ποιό λόγο ή σκοπό· не к чему δεν έχει κανένα νόημα, δε χρειάζεται, σε τίποτε δεν ωφελεί· ни к чему (ως κατηγ.)· δε χρειάζομαι тебе, мальчик, домо́й уйти́, а здесь ты ни к чему еσύ, μικρέ, να πας στο σπίτι, εδώ еσύ δε χρειάζεσαι· с чего από τι, από που και ως που, για ποιό λόγο, γιατί, που βασιζόμενος· ни за что σε καμιά περίπτωση, με κανένα λόγο· ни за - и ни за́ - ни про - τελείως άδικα, άδικα των άδικων, στα χαμένα, μάταια· (уж) на - τόσο πολύ, σε τέτοιο βαθμό· хоть бы - (ως κατηγ.) είναι τελείως άδιάφορο· чего-чего, а... βρε, τι είν' αυτό... что ли (ль) τι, μήπως· что бы ни... όλο, οποιοδήποτε· что бы... είθε, μακάρι, άμποτε· - ты (вы)! (για θαυμασμό, φόβο) τι λες (λέτε)! (ну) - ж (же) (ενδοτικό) λοιπόν, τι (να γίνει), άλλος δρόμος δεν υπάρχει, παρά να... - (это) за α) τι είν' αυτό· - это за бума́ги τι χαρτιά είν' αυτά. β) τι· (για θαυμασμό, αγανάκτηση κλπ.) - за день сего́дня! τι μέρα σήμερα! - за здание! τι (ωραίο) κτίριο! - говорить τι να πεις (είναι καλό, σωστό, άμεμπτο)· - ни (на) есть ό,τι υπάρχει και δεν υπάρχει (όλα παντελώς)· чем не και τι δεν έχει για, τι δεν ταιριάζει για... чем он не учённый? τι έχει αυτός, που δεν του ταιριάζει για επιστήμονας; во - бы то ни ста́ло οπωσδήποτε, με οποιοδήποτε μέσο και τρόπο· ни во - не ста́вить ή счита́ть δεν τον έχω, θεωρώ για τίποτε· ни с чем уйти́ (ос-

та́ться, верну́ться) φεύγω, μένω, επιστρέφω με αδεινά τα χέρια (άπρακτος).

что² ειδ. σύνδ. 1 ότι, πως· я знаю, - это правда ξέρω ότι αυτό είναι αλήθεια· гово-рят, что он болен λένε πως αυτός είναι άρρωστος. || ότι, που· я счастлив, - вас вижу είμαι ευτυχής που σας βλέπω. 3 όπως, σαν· 4 χρον. σύνδ. (παλ.) μόλις, ευθύς, άμα. 5 σύνδ. διαχωριστικός· т... , т... - в городе, - в деревне - одно и то́же τι στην πόλη, τι στο χωριό - ένα και το ίδιο. 6 μόριο (στα λαϊκά τραγούδια)· τι· (στην αρχή του στίχου). || εκφρ. только и... , - αποκλειστικά, μόνο (ότι).

чтоб κ. что́бы 1 σύνδ. τελικός· για να, να· я сделаю всё, - успокоит вас θα κάνω το παν, για να σας καθησυχάσω· торопли́сь - успе́ть на поезд βιάζομαι, για να προκάνω το τρένο· он лóбит, - ему́ льсти́ли αυτός αγαπά να τον κολακεύουν. 2 σύνδ. ειδικός· ότι, πως· сомнева́юсь, - это уда́стся αμφιβάλλω πως θα πετύχει αυτό· - не мýжсь, για να μη· бо́юсь, - он не простуди́лся φοβούμαι μήπως αυτός κρυολογήσει ή φοβούμαι να μην κρυολογήσει. || (για χρόνο) που, οπότε· 3 μόριο α) με σημ. διαταγής ή διαγωγής· - этого бо́льше не было! για να μην ξαναγίνει (επαναληφθεί) αυτό! - тебá бо́льше не ви́дел! να μη σε ξαναδώ πια! β) είθε, μακάρι, άμποτε· - он лóпнул! μακάρι να έσκαζε!

что-либо, чего-либо κ.т.т. αόριστη αντων. βλ. что-нибудь.

что-нибудь, чему-нибудь κ.т.т. κάτι, κάτι τι, τίποτε· да́йте - почита́ть δόστε μου τίποτε να διαβάσω.

что-то¹ αόρ. αντων. κάτι· я хо́чу вам ска-затъ - θέλω να σας πω κάτι· он - шепта́л ему́ в у́хо αυτός κάτι του φιθύριζε στ' αυτί.

что-то² επίρ. ως ένα βαθμό· σαν· κάπως· мне - не здо́ровится κάπως δεν είμαι καλά (απο υγεία). || περίπου, πάνω-κάτω, γύρω· он мне оста́лся дол́жен - рудлёй сто αυτός μου χρωστά ακόμα περίπου εκατό ρούβλια.

чу επίφ. με σημ. άκου· -, пёснь άκου, τραγούδι. || (παρνθ. λ.) λένε, ακούγεται, διαδίδεται.

чуб, -а, плθ. чубы́ α· τούφα μαλλιών (κρεμάμενη στο μέτωπο ανδρών). || βλ. оседе́лец.

чуба́рный επ. κ. ουσ. (για άλογο)· παρδαλός.

чуба́стый επ., βρ: -ба́ст, -а, -ο με μεγάλη τούφα· τουφάτος.

чуба́тнй επ., βρ: -ба́т, -а, -ο με τούφα, τουφάτος.

*чубу́к, -а α. το τσιμπούκι.

чусу́чный επ. του τσιμπουκιού - μάστερ τεχνίτης τσιμπουκιών.

чубу́шник, -а α. βλ. жасмин.

***чуба́л**, -а α. 1 σάκκος, σακκί, τσουβάλι. 2 εστία, τζάκι.

чуба́ш, -а α., -ка, -и θ. Τσουβάσος, -α.

чуба́шский επ. τσουβάσιμος.

чуба́швенник, -а α. αισθησιακός· φιλήδονος, ηδυπαθής.

чуба́швенно επίρ. αισθησιακά· φιλήδονα.

чуба́швенность, -и θ. αισθησιασμός· φιληδονία, ηδυπάθεια· τρυφλότητα.

чуба́швенный, -вен, -венна, -венно. 1 αισθησιακός (που πηγάζει από τις αισθήσεις)· -ое восприятие αισθησιακή αντίληψη. 2 σωματικός, σαρκικός· -ая лю́бовь αγάπη με σαρκική ηδονή. 3 φιλήδονος, ηδυπαθής· επικούρειος· τρυφλός· ~ человек φιλήδονος άντρας· -ая же́нщина φιλήδονη γυναίκα.

чуба́швие, -я ουδ. βλ. чуба́штво.

чуба́шви́лице, -а ουδ. το αισθητήριο κέντρο.

чуба́шви́тельно επίρ. 1 αισθηματικά. 2 αισθητά. || εκφρ. ~ благода́рить ευχαριστώ ολόψυχα.

чуба́шви́тельность, -и θ. 1 αισθηματικότητα. || ευαισθησία, αισθαντικότητα. || ευθειξία. || αισθητότητα. 2 αισθητικότητα (ικανότητα στο να αισθάνεται). 3 (τεχ.) ευαισθησία· ~ прибор ευαισθησία της συσκευής.

чуба́шви́тельный επ., βρ: -лен, -льна, -ο; 1 αισθαντικός, ευαίσθητος· ντελικάτος· -ое се́рдце ευαίσθητη καρδιά. || αισθηματικός· ερωτόληπτος. || εύηικτος, ευερέθιστος. 2 αισθητήριος· -ые нервы αισθητήρια νεύρα. 3 (τεχ.) ευαίσθητος· ~ прибор ευαίσθητη συσκευή. 4 αισθητός· ~ хо́лод αισθητό ψύχος· -ая ра́зница αισθητή διαφορά.

чуба́штво, -а ουδ. 1 η αίσθηση· органы чувств τα όργανα των αισθήσεων· ~ обоня́ния η αίσθηση της όσφρησης· ~ зрeния η αίσθηση της όρασης· ~ слýха η αίσθηση της ακοής· ~ осяза́ния η αίσθηση της αφής· ~ вку́са η αίσθηση της γεύσης. 2 πλθ. чуба́штва, чуба́штвоι αισθήσεις· у́пастъ без чувств πέφτω αναίσθητος· лиши́ться чувств στερούμαι των αισθήσεων· при-вести в ~ συνεφέρω, επαναφέρω στις αισθήσεις· прийти в ~ συνέρχομαι, ανακτώ τις αισθήσεις. 3 το αίσθημα· ~ бо́ли το αίσθημα του πόνου· ~ лю́бви το αίσθημα της αγάπης· ~ го́рдости το αίσθημα της υπερηφάνειας· ~ досто́инства το αίσθημα της αξιοπρέπειας· ~ до́лга το αίσθημα του καθήκοντος· ~ отвéтственности το αίσθημα της ευθύνης· ~ жа́лости το αίσθημα του οίκτου. || αγάπη, έρωτας. 4 συναίσθημα.

чуба́штвова́ние, -я ουδ. 1 αίσθηση. 2 αι-

σθημα.

чуба́штвова́ть, -ствую, -ствуешь ρ.δ.μ. 1 αισθάνομαι· νιώθω· καταλαβαίνω· ~ хо́лод αισθάνομαι κρύο· ~ го́лод αισθάνομαι πείνα· ~ страх αισθάνομαι φόβο· ~ уста́лости αισθάνομαι κούραση. || συναισθάνομαι, έχω συναισθηση· ~ отвéтственность за что-л. έχω συναίσθηση της ευθύνης για κάτι. 2 αντιλαμβάνομαι, εννοώ, καταλαβαίνω· διαισθάνομαι. || συναισθάνομαι, παραδέχομαι, αναγνωρίζω· ~ своё ви́ну αισθάνομαι το σφάλμα μου (την ενοχή μου). || προαισθάνομαι, προμαντεύω, προγινώσκω. 3 καταλαβαίνω, έχω συνείδηση, συναίσθηση, επίγνωση· ~ своё недоста́тки γνωρίζω τις αδυναμίες μου. 4 (για υγεία) αισθάνομαι· сегодня я чуба́швую хоро́шо σήμερα αισθάνομαι καλά· де́душка сейча́с -ствует пло́хо ο παππούς τώρα αισθάνεται άσχημα. || εκφρ. ~ себ́я αισθάνομαι τον εαυτό μου· как себ́я -бу́йте? (για υγεία) πως αισθάνεστε τον εαυτό σας; дава́ть ~ ко́му δίνω (σε κάποιον) να καταλάβει (κάνω υπαινιγμό)· дава́ть себ́я ~ ди́νω (κάνω) να με αισθανθεί, να με νιώσει (ενεργώντας, δρώντας πιο έντονα)· но́г ή земл́я под собо́й не ~ βλ. ίδια έκφραση στη λέξη слы́шать. || -ся αισθάνομαι, γίνομαι αισθητός· φαίνομαι· διαφαίνομαι· в вопро́сах ребе́нка -ется лю́бозна́тельность στις ερωτήσεις του μικρού παιδιού φαίνεται η φιλομάθεια.

***чуба́шки**, -ов πλθ. (ενκ. чуба́шк, -а α.) παπούτσια στρωτά (χωρίς τακούνια).

чугу́н, -а α. 1 χυτοσίδηρος, μαντέμι. 2 δοχείο από χυτοσίδηρο.

чугу́нка, -и θ. 1 βλ. чугу́н (2 σημ.). 2 θερμάστρα από χυτοσίδηρο. 3 (παλ.) σιδηροδρομική γραμμή.

чугу́нный επ. του χυτοσίδηρου· από χυτοσίδηρο. || εκφρ. -ая доро́га βλ. чугу́нка (3 σημ.).

чугуно́к, -нка α. μικρό δοχείο από χυτοσίδηρο.

чугуноли́тейный επ. της χύσης χυτοσίδηρου· -ое произво́дство η παραγωγή χυτοσίδηρου· -цех τμήμα (εργοστασίου) τήξης χυτοσίδηρου.

чугунопла́вильный επ. βλ. чугуноли́тейный.

чуда́к, -а α., -чка, -и θ. παράξενος, -η, αλλόκοτος, -η, παράδοξος, -η· ста́рый ~ γεροπαράξενος· ста́рая -чка γεροπαράξενη.

чудаковáтый επ., βρ: -ва́т, -а, -ο λίγο παράδοξος, λίγο παράξενος.

чуда́ческий επ. παράξενος, παράδοξος, αλλόκοτος.

чуда́чество, -а ουδ. παραξενιά, αλλοκοτία. **чуда́чествова́ть**, -ствую, -ствуешь ρ.δ. κά-νω παραξενιές, παραδοξίες, αλλόκοτα πράγματα.

чуда́чина, -и α. βλ. чу́дак.

чудάचितъ, -чу, -чишь ρ.δ. βλ. чудάчест-
вовать.

чудеса βλ. чүдо.

чудάчка, -и θ. βλ. чудάк.

чудеситъ, -смишь ρ.δ. (παλ.) βλ. чудίтъ.

чудесник, -а α., -ца, -и θ. 1 βλ. проκάζ-
ник. 2 θαυματοποιός, θαυματουργός, τερατοур-
γός· σαλτιπάγκος.

чудесно επίρ. 1 θαυματουργικά. 2 θαυμάσια.

чудесность, -и θ. θαυματουργία, -τοποιία.

чудесный επ., βρ: -сен, -сна, -сно. 1 (παλ.)
θαυματουργικός· -οε исцеление θαυματουργικό
γιατρέμα· -ая иκόνα θαυματουργική εικόνα. 2
μαγικός· τερατουργικός. 3 βλ. чүдний.

чудила, -и α.κ.θ. (απλ.) βλ. чудάк.

чудίтъ, -дишь ρ.δ. κάνω παράξενα, παράδο-
ξα πράγματα ή ανοησίες, κουταμάρες. || κάνω
αστεία, καλαμπούρια· πειράζω.

чүдйтъся, -дишься ρ.δ. (συνήθως απρόσ.)·
φαίνομαι· -лось мне, что нахожусь в раѣ μου
φαίνόταν, πως βρίσκομαι στον παράδεισο.

чудίκα, -и θ. βλ. чудάк, -чка.

чүдище, -а ουδ. (παλ.) βλ. чүдóвище.

чүднó επίρ. παράξενα, παράδοξα. || ως κατηγ.
είναι παράξενο ή παράδοξο· -делó παράξενο
πράγμα.

чүдний επ., βρ: -ден, -днá, -дно. 1 θαυ-
ματουργός, -γικός· μαγικός· παράδοξος· υπερ-
φυής, υπερκόσμιος. 2 θαυμάσιος, εξαίσιος,
θειικός, θεσπέσιος. || λαμπρός· εξαιρετικός,
υπέροχος, θαυμάσιος, θαύμα· -ая πογóда και-
ρός-θαύμα (θαυμάσιος).

чүдо, -а, πλθ. чудеса, чудés, -ами κ. чү-
да, чуд ουδ. 1 (πλθ. чудеса) τα θαύματα· он
вѣрит в -сá αυτός πιστεύει στα θαύματα· -сá
совершенство Спасителем τα θαύματα που έκανε
ο Χριστός (Σωτήρας). 2 έργο υπέροχο· - ис-
күства θαύμα Τέχνης· семь чудés свѣта τα
εφτά θαύματα (Τέχνης) του κόσμου. || κάθε υ-
πέροχο, θαυμάσιο, εξαίσιο· ~ красотѣ θαύμα
ομορφιάς· -сá Герóйзма θαύματα ηρωισμού. 3
επίρ. -ом α) με θαυμασμό. β) ως εκ θαύμα-
τος· он уцелел тóлько -ом αυτός έμεινε σώος
ως εκ θαύματος· -ом онí спасенý ως εκ θαύ-
ματος αυτοί σώθηκαν. || εκφρ. ~ как... θαύμα,
θαυμάσια· στον υπέρτατο βαθμό, ώσπου δεν
παίρνει άλλο· ~ как он хорóш καλός ώσπου
δεν παίρνει άλλο (θαύμα)· не ~ δεν είναι
θαύμα (παράξενο)· --ѣдо (λκ. ποίηση) παρα-
μυθένιο τέρας.

чүдóвище, -а ουδ. 1 τέρας· ~ Сфинкс το
τέρας η Σφιγξ. || πολύ άσχημος άνθρωπος. ||
ζώο πελώριο, τεράστιο. 2 μτφ. πολύ σκληρός,
σκληρόκαρδος· σκυλόφυχος.

чүдóвищность, -и θ. το τερατώδες, τέρας.

чүдóвищный επ., βρ: -щен, -щина, -щно. 1

τερατώδης, τερατόμορφος· -οε существó τερα-
τώδες он· ~ вид τερατώδεια μορφή. || τερατο-
λογικός. 2 πελώριος, τεράστιος. 3 εξαιρε-
τικός, ασυνήθης, υπερφυσικός.

чүдодѣй, -я α. -ка, -и θ. 1 (παλ.) θαυ-
ματουργός, θαυματοποιός, τερατουργός, σαλ-
τιπάγκος· μάγος. 2 (απλ.) βλ. чудάк.

чүдодѣйственно επίρ. θαυματουργικά.

чүдодѣйственность, -и θ. ιδιότητα θαυμα-
τουργική.

чүдодѣйственный επ. -вен, -венна, -венно
θαυματουργός, -γικός· -οε срдство θαυμα-
τουργό φάρμακο· -ая сила θαυματουργή δύ-
ναμη.

чүдотвóрец, -рца α. θαυματουργός, -ποιός.

чүдотвóрно επίρ. θαυματουργά, -γικά.

чүдотвóрный επ., βρ: -рен, -рна, -рно θαυ-
ματουργός· -ая иκόνα θαυματουργή εικόνα.

чужάк, -á α., -чка, -и θ. ξένος, -η, ξενο-
μερίτης, -ισσα. || μη συγγενής. || μη ομοϊδε-
άτης· ο άσχετος.

чужанин, -а, πλθ. -жáne, -жан (απλ.) βλ.
чужάк.

чужóйна, -и θ. η ξενιτιά, τα ξένα· мне на-
доело жить в -е βαρέθηκα να ζω στην ξενιτιά.

чуждátъся, -áюсь, -áешся ρ.δ. αποξενώνο-
μαι, αποφεύγω· απομονώνομαι.

чүждость, -и θ. αποφυγή, αποξένωση.

чүждий επ., βρ: чужд, чуждá, -о (παλ.) ξέ-
νος· -ая помóга ξένη βοήθεια· -не страны
οι ξένες χώρες. || μтφ. όχι δικός· -не эле-
менты ξένα στοιχεία· -ая идеолóгия ξένη ι-
δεολογία.

чужедáльный επ. ξένος και μακρινός· -ая
странá χώρα ξένη και μακρινή.

чужеземец, -нца α., -ка, -и θ. ξένος, -η,
αλλοδαπός, -ή κλπ. επ.

чужеземный επ. (παλ.) ξένος, αλλοδαπός, ξω-
μερίτικος, εξωτικός, ξενοφέρτος.

чужеземница, -и θ. (παλ.) κάθε ξένο, ξε-
λόφερτο, ξενικό (πολιτισμός, μόδα κ.τ.τ.).

чужерóдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно αλ-
λογενής, ετερογενής, ετεροεθνής, ετερόφυλ-
λος, αλλόφυλος.

чужестранец, -нца, -ка, -и θ. (παλ.) βλ. ино-
странец, -ка.

чужестранный επ. (παλ.) βλ. иностранный.

чужейдний επ. παράσιτος, -τικός (για φυτά).

чужезычный επ., βρ: -чен, -чна, -о (παλ.)
βλ. иноязычный.

чужóй επ. ξένος· ~ дом ξένο σπίτι· -не
вѣщи ξένα πράγματα· -ая странá ξένη χώρα·
-не край ξένα μέρη· назвátъся -им именем
με φωνάζουν με το ψευδώνυμο· за - счѣт σε βá-
ρος άλλου, με ζημιά άλλου· с -их слов εξ α-
κοής (ακουστά). || ουσ. ο ξένος, ο αλλοδαπός.

|| εκφρ. -ίμн рукамі με ξένα χέρια (όχι μόνος), με τη βοήθεια άλλων· в -іе рѹки σε ξένα χέρια (σε ξένους ανθρώπους).

ϣѹлка, -и θ. είδος επενδύτη. || άνθρωπος ντυμένος με τέτοιο επενδύτη.

ϣυλάν, -а α. αποθήκη· κελλάρι.

ϣυλάνный επ. της αποθήκης· του κελλαριού.

ϣυλκή, -лѹк, πλθ. (ενκ. ϣυлѹк, -лжá α.) κάλτσες γυναικείες· шѢлковне - μεταξωτές κάλτσες· шерстянне - μάλλινες κάλτσες· ка-прѹновые - κάλτσες νάυλον· пѢра -лѹк ζευγάρι κάλτσες. || ετερόχρωμο μαλλί του κάτω μέρους των ποδιών του αλόγου (σαν κάλτσες).

ϣυлѹчки, -чек πλθ. (ενκ. ϣυлѹчек, -чка α.) καλτσιίτσες.

ϣυлѹчник, -а α., -ца, -н θ. πλέκτης, -τρα καλτσών.

ϣυлѹчный επ. της κάλτσας, των καλτσών· -ая фѢбрика φάμπρικα (κατασκευής) καλτσών· -ое производство η παραγωγή καλτσών· -ая маші-на πλεκτομηχανή καλτσών.

ϣум, -а α. σκηνή, τσαντήρι (των κατοίκων της βορειοανατολικής Σιβηρίας).

ϣумá, -н θ. πανώλη, πανούκλα.

ϣумáзный επ., βρ: -мáз, -а, -о. 1 λερωμένος, βρώμικος, μουτζουρωμένος. 2 (παλ.) ουσ. ποπολάρος, μη σοΐλης. || κουλάκος απο χρεοκοπημένο τσιφλικά.

ϣумák, -á α. (παλ.) έμπορας με ιδιόκτητο αμάξι,πραματευτής.

ϣумаковáть, -кѹю, -кѹешь ρ.δ. (παλ.) κάνω τον έμπορα, τονπραματευτή.

ϣумáрка, -и θ. (διαлк.) κοντό καφτάνι.

ϣумáский επ. (παλ.) του έμπορα, τουπραματευτή· - промысел το εμπορικό επάγγελμα.

ϣумáчество, -а ουδ. το εμπορικό επάγγελμα.

ϣумѢть ρ.δ. 1 είμαι πανωλόβλητος. || (απλ.) βλ. шалѢть.

ϣумітьсѹ, -йтсѹ ρ.δ. (για ζώα) αρρωσταίνω απο πανώλη.

ϣумічка, -и θ. 1 (διαлк.) η κουτάλα διανομής. 2 υπρέτρια. 3 λερωμένος, βρωμιάρης.

ϣумнѹй επ. 1 πανωλικός, της πανώλης· -áя эпидѢмiя επιδημία πανώλης. 3 πανωλόβλητος. 3 βλ. ϣумовѹй.

ϣумовѹй επ. (απλ.) μωραμένος, ξεκουτιασμένος, παλαβωμένος.

ϣүни, -ей πλθ. (ενκ. ϣүня, -и θ.) διαлк. είδος πλεκτών σχοινινων υποδημάτων.

ϣуприна, -н θ. (απλ.) βλ. ϣуб.

ϣур επιφ. (παλ.) αлт! μη με εγγίζεις· - менѹ сила нечїстая αлт! μη με εγγίζεις ακάθαρτο πνεύμα (τρισατάρατε). 2 με τον όρο, με τη συμφωνία· - пополáм (για εύρημα)· α! στη μέση, απο μισό.

ϣурák, -á α. (διαлк.) βλ. ϣурбáн.

ϣурáтьсѹ ρ.δ. 1 λέγω, προφέρω τσουρ. 2 αποφεύγω κάποιον, κάτι.

ϣурбáк, -á α. βλ. ϣурбáн (1 σημ.)

ϣурбáн, -а α. 1 κούτσουρο. 2 μτφ. κούτος. *ϣурѢк, -а α. τσουρέκι (είδος άζυμου ψωμιού των Καυκασίων).

ϣүрка, -и θ. κουτσουράκι δέντρινο ή μεταλλικό.

ϣур-ϣурá επιφ. βλ. ϣур (2 σημ.).

ϣүткїй επ., βρ: -ток, -ткá, -ткo; ϣүтче. 1 λεπτός, οξύς· -ое үкo λεπτό αυτί (οξεία ακοή)· - нос οξεία όσφρηση· - нoк οξεία όσφρηση· - слух οξεία ακοή. 2 (τεχ.) ευαίσθητος, πολύ λεπτός (για όργανα, συσκευές). 3 πρόσχαρος· αβρός· - полжѹд λεπτός τρόπος (συμπεριφοράς). || εκφρ. - сон ελαφρός ύπνος.

ϣүткo επίρ. με λεπτότητα, προσεχτικά, με αβρότητα· ευαίσθητα. || ελαφρά· спáть - κοιμάμαι ελαφρά, λαγοκοιμούμαι.

ϣүткoстѹ, -и θ. λεπτότητα. || οξύτητα. || ευαισθησία. || προσεχτικότητα· αβρότητα· мѢримна.

ϣүтѹк επίρ. λιγάκι, ελάχιστο.

ϣүтѹчка, -и θ. το λιγάκι· ни -и ούτε λιγάκι (καθόλου, διόλου)· емѹ ни -и нѢ было бѹльнo αυτόν δεν τον πονούσε καθόλου. || -у лигáки· погoдї -у περίμενε λιγάκι.

ϣүтѹчний επ. (απλ.) πολύ μικρός, ελάχιστος.

ϣүтче συγκρ. β. του επ. ϣүткїй και του επιρρήματος ϣүткo.

ϣүть 1 επίρ. μόλις, σχεδόν· огѹнѹ там - горїт η φωτιά εκεί μόλις καίει· он - дѢшит αυτός μόλις αναπνέει. 2 σύνδ. χρονικός· μόλις. || εκφρ. - было не... παρολίγο, λίγο έλειψε να... ϣүть (ли) не... σχεδόν... ϣүть что ϣ) μόλις κάτι (συμβεί, ακουστεί κ.τ.τ.). β) σχεδόν· ϣүть-ϣүть πάρα πολύ λίγο, ελάχιστα.

ϣүтьѢ, -я ουδ. 1 (για ζώα) η όσφρηση. 2 μτφ. διάγνωση, διαίσθηση, προεικασία. 3 η μούρη του λαγωνικού.

ϣүтьїстнїй επ., βρ: ϣүтьїст, -а, -о οξείας όσφρησης· -ая собáка λαγωνικό με οξεία όσφρηση.

ϣүфкáннѹ, -я, ουδ. οι χαρακτηριστικές κραυγές του αγριόγαλου, το κακάρισμα.

ϣүфкáть ρ.δ. (κυνηγ.) κακαρίζω.

ϣүкá βλ. чокá.

ϣүкнá, -н θ. (παλ.) αθρσ. (περιφρ.)· οι Φιλανδοί. 2 α.κ.θ. Φιλανδός, -ή.

ϣүхѹнеп, -нцá α., -ка, -и θ. (παλ.) Φιλανδός, -ή.

ϣүхѹнский επ. (παλ.) φιλανδικός. || εκφρ. -ое мáсло το φρέσκο βούτυρο.

ϣүчело, -а ουδ. 1 αχυρωμένο δέρμα ζώου ή

ταριχευμένο. 2 σκιάχτρο για τα πτηνά (στους κήπους, χωράφια κλπ.). 3 ανδρείκελο, ξόανο (για σκοποβολή, λογχομαχία). 4 άνθρωπος κακοντυμένος, άτσαλος, κουρελής. 5 (ύβρη) ξόανο.

чѹчельникъ, -а α. αχυρωτής· ταριχευτής.

чѹчельный επ. της αχύρωσης ή ταριχευσης ζώνων: - мастер βλ. **чѹчельникъ**. -ая мастерская εργαστήριο αχύρωσης ή ταριχευσης ζώνων.

чѹшка, -и θ. 1 (απλ.) γουρουνάκι. 2 πλθ. -и (παιδικό παιγνίδι) η γουρούνα. 3 κομμάτι χυτού μετάλλου.

чѹшкóвый επ. σε τεμάχια (για χυτό μέταλλο).

чѹшь, -и θ. βλ. **чѹпухá**.

чѹять, чѹю, чѹешь ρ.δ.μ. 1 οσφραίνομαι, μυρίζω, -ομαι, οσμίζομαι. 2 αισθάνομαι, νιώθω, καταλαβαίνω. 3 μτφ. προαισθάνομαι, παίρνω μυρουδιά. || αντιλαμβάνομαι, εννοώ. || εκφρ. **НОГЪ** ή **ЗЕМЛЯ** **ПОД** **СОБОЙ** **НЕ** **ЧѹЕТ** βλ. ίδια έκφραση στη λέξη **слѣшать**. || -ся οσφραίνομαι, μυρίζομαι, οσμίζομαι. 2 αισθάνομαι, νιώθω, διαισθάνομαι. || προαισθάνομαι - **ЛАСЬ** **ВЕСНА** μύρισε Άνοιξη. 3 μου φαίνεται, μου εμφανίζεται, μου παρουσιάζεται.

чхатъ, чхáю, чхáешь ρ.δ. (απλ.) βλ. **чхáтъ**.

чхнуть ρ.σ. (απλ.) βλ. **чхатъ**.

Ш

ша επιφ. στάσου, σταμάτα.

шабáлá, -и θ. 1 (διαρκ.) η κουτάλα. 2 ο φλύαρος, ο αεροκοπανιστής, αρλούμπας.

***шáбáш**, -а κ. -á α. 1 (**шáбáш**) το Σάββατο σαν μέρα αργίας (στους Εβραίους). 2 συγκέντρωση νυχτερινή των μαγισσών (το μεσαιώνα). || μτφ. όργιο, ανήθικες πράξεις. 3 το τέλος της δουλειάς· ανάπαυλα. 4 ως κατηγ. φτάνει, αρκεί, σταμάτα, τέλος. || (ναυτ.) σταματάτε την κωπηλασία (παράγγελμα).

шáбáшнѹть, -шу, -шнѹшь ρ.δ.μ. (παλ.κ. απλ.) τελειώνω δουλειά ή υπόθεση. || κάνω διάλειμμα, ανάπαυλα, αναπαύομαι.

***шáбep**, -а α. αποξέστης (όργανο).

шáбep, -бpá α. (διαρκ.) ο γείτονας: **жнть** в -бpáч είμαστε γείτονες (με κάποιον).

шáблѹ ουδ. άκλ. είδος κρασιού.

***шáблóн**, -а α. 1 ιχνάριο, σχέδιο, πρότυπο, τύπος· οδηγός· περίγραμμα· το στάμπο (χρωματισμού). 2 μτφ. το στερεότυπο, το μονότονο· **рáбóтáть** **по** -у δουλεύω στερεότυπα.

шáблóннѹзѹвать, -рюю, -рюешь ρ.δ.κ.σ. μ. (γραπ. λόγος) κάνω κάτι στερεότυπο: || -ся γίνομαι στερεότυπος, μονότονος.

шáблóннóсть, -и θ. στερεοτυπία, μονοτονία.

шáблóнный επ., βρ: -лóннѹ, -лóннá, -лóннó 1 του ιχναρίου κλπ. ουσ. || (φτιαγμένος) με ιχνάρι, με τύπο κλπ. ουσ. -не издѣлѹя είδη (φτιαγμένα) με ιχνάρι (τύπο). 2 μτφ. στερεότυπος, -πικός, μονότονος· κοινοτοπικός, τετριμμένος.

шáбpение, -я ουδ. απόξεση· επεξεργασία με αποξέστη.

шáбpнть, -рю, -рншь ρ.δ.μ. (τεχ.) αποξέω, επεξεργάζω με αποξέστη. || -ся αποξέομαι, ε-

πεξεργάζομαι με αποξέστη.

шáбpóватъ, -рюю, -рюешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **шáбpóванный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.μ. (τεχ.) βλ. **шáбpнть**.

шáбpóвкá, -и θ. βλ. **шáбpение**.

шáбpóвóчннѹй επ. (τεχ.) αποξεστικός.

шáбpóвщнк, -а α. αποξέστης (εργάτης).

шáвкá, -и θ. ράτσα μικρού σκύλου.

шаг, -а (-у); με τα αριθμ. 2, 3, 4: **шагá**; προθт. в -е κ. в -ý, πλθ. -и α. 1 το βήμα· **кóрóткнй** - βραχύ βήμα· **длѹнннѹй** - μακρύ βήμα. || πλθ. -и τα βήματα (ο κρότος των βημάτων). 2 το βάδισμα· **замедлѹть** - επιβραδύνω το βήμα· **ускóрнть** - επιταχύνω το βήμα. || (στрат. κ. αθληт.) βηματισμός. || το βάθην (αργός βηματισμός ή βάδισμα). 3 μτφ. δοκιμαστική προσπάθεια, απόπειρα, δοκιμή· **необдѹманннѹй** - απερισκεπτο βήμα· **рнскóванннѹй** - επικίνδυνο βήμα· **вáжннѹй** - σοβαρό βήμα. 4 (τεχ.) διάστημα· ~ **вшнтá** το βήμα του κοχλία· - **зубчáтoгo** **колесá** το βήμα του οδοντωτού τροχού· **длннá** -а το μήκος του βήματος. || εκφρ. **пѣрвнѹе** -и (**пѣрвнѹй** -) τα πρώτα βήματα, το πρώτο βήμα (η αρχή, το πρώτο ξεκίνημα)· **гнгантскнми** **нлн** **семнмнльннми** -áми **нлтѹть** (**двнгатъся**) **впѣрѣд** με γιγαντιαία βήματα προχωρώ (αναπτύσσομαι γοργά και επιτυχώς)· **чѣрепáшннм** -ом **нлтѹть** **нлн** **двнгатъся** **впѣрѣд** προχωρώ με βήματα χελώνας (αναπτύσσομαι, προοδεύω πολύ αργά)· в **нѣскóлькнх** -áх σε μερικά βήματα (σε μικρή απόσταση)· на **кáждoм** ή **всáкoм** -ý σε κάθε βήμα (παντού, συχνότατα)· **однн** - ή **нá** - ένα βήμα (πλησιέστατα)· с **пѣрвoгo** -а από το πρώτο βήμα (ευθώς εξ αρχής, από το πρώτο ξεκίνημα)· ~ **за** -ом

κ. (παλ.) ~ за ~ α) βήμα προς βήμα, αγάλια-αγάλια (αργά). β) βαθμιαία και σταθερά: отбивать (печать, чеканить κλπ.) ~ βηματίζω σταθερά και ρυθμικά· κροτώ βαδίζοντας· идти (шагать) ~ в ~ с кем συμβαδίζω με κάποιον· сойтись с ~а χάνω το βήμα, δεν συμβαδίζω· в ~у ўзки (για παντελόνι) με στενεύει στο βάδισμα· ни на ~ ή ни ~у (не отходя́ть, не отступать) от когό-чегό δεν απομακρύνομαι, δεν το κουνάω από κάποιον, κάτι· ни ~у назад ούτε βήμα πίσω (ακλόνητος στη θέση)· ни ~у вперед ούτε βήμα μπροστά· ~у (лишнего) не сделать ή не ~у не сделать μην κάνεις βήμα (μην επιχειρείς τίποτε)· ~у сделать ή ступить не да́т ή ~у нельзя́ (невозможно) сделать βήμα δε σε αφήνουν να δράσεις.

шагание, -я ουδ. το βάδισμα.

шагать ρ.δ. 1 βαδίζω, βηματίζω· περπατώ· οδοιπορώ. || μτφ. προοδεύω, αναπτύσσομαι, εξελίσσομαι. 2 περνώ, διαβαίνω· υπερπηδώ, δρασκελώ· ~ через канаву πηδώ τον αύλακα· ~ порог δρασκελώ το κατώφλι. 3 κάνω βηματισμό· солдаты ~ают οι στρατιώτες βηματίζουν. || ~ся βαδίζω με διάθεση, έχω διάθεση για βάδισμα.

шагающий επ. απο μτχ. κινήτος, κινούμενος· ~ эскаватор εκσκαφέας πάνω σε κάμπη (σε ερπίστρια)· ~ кран κινήτος γερανός.

шагистика, -и θ. (στрат.) βηματισμός.

шагистый επ., βρ: ~тый, -а, -ο που βαδίζει με μεγάλα (μακροσκελή) βήματα.

шагнуть ρ.σ. βλ. шагать. || εκφρ. ~ нельзя́, не да́т είναι αδύνατο να προχωρήσεις, εμποδίζουν (δεν υπάρχει ελευθερία δράσης).

шагом επίρ. με βήμα, βάδην.

шагомер, -а α. βηματόμετρο.

шагрёновый επ. του σαγγρί· απο σαγγρί. || σαγγριοειδής.

шагренировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. επεξεργάζομαι σαγγρί.

***шагрень**, -и θ. το σαγγρί (είδος δέρματος).

шаечка, -и θ. μικρό ξύλινο υδροδοχείο.

шажом επίρ. με μικρό γοργό βήμα.

шажок, -жкá α. βηματάκι.

***шайба**, -ы θ. 1 παράκλυτος, ροδέλα. 2 δίσκος χόκευ.

шайка¹, -и θ. γεν. πλθ. шáек σπείρα, συμμορία· ~ ворóв σπείρα κλεφτών· атаман ~и ο αρχηγός σπείρας· ~ разбóйников ληστοσυμμορία· бандитская ~ ληστοσυμμορία.

шайка², -и, γεν. πλθ. шáек θ. υδροκαδίσκη με λαβές. || (απλ.) λεκάνη με λαβές.

***шайтан**, -а α. ο Σατανάς.

***шакáл**, -а α. το τσακάλι, ο θως.

шакáлий, -ья, -ье επ. του τσακαλιού· ~ья стáя κοπάδι τσακαλιών· ~вой το σκούξιμο των τσακαλιών.

***шалá**, -й θ. ακαθάριστο ρύζι για σπορά.

***шалáнда**, -ы θ. φορτηγίδα εμπορευμάτων. || αλιευτική βάρκα με πανί.

***шалáш**, -á α. καλύβα, ~и.

шалáшный επ. της καλύβας. || απο καλύβες· ~ городок συνοικία απο καλύβες.

***шалóер** κ. **шалóерник**, -а α. βλ. шалопáй.

шалóерничать ρ.δ. τεμπελιάζω, γυρίζω χασομέρης, ακαμάτης.

***шалé** ουδ. áκλ. ορεινό σπιτάκι. || αγροικία.

шалевáть κ. **шелевáть** ρ.δ.μ. περιβάλλω, καλύπτω με λεπτοσάνιδα. || ~ся καλύπτομαι με λεπτοσάνιδα.

***шалéвка** κ. **шелéвка**, -и θ. κάλυψη με λεπτοσάνιδα. || το λεπτοσάνιδο.

шáлевый επ. του σαλιού, της μπέρτας, του επινωτίου.

шалéть, -ёш, -ёшь ρ.δ. (απλ.) μωραίνομαι, ξεκουτιάζω, παλαβώνω.

шалítь, ~лò, ~лíшь ρ.δ. 1 ατακτώ, κάνω αταξίες. || κάνω τρέλες, ανοησίες. 2 δε λειτουργώ καλά· сёрдце ~ит η καρδιά δε λειτουργεί καλά. 3 στο 2^α ενκ. πρόσ. ~ишь όχι δα, όχι του κερατά (για ασυμφωνία).

***шалман**, -а α. ταβέρνα, καπελιό.

шаловлívость, -и θ. αταξία, τρέλα· дётская ~ παιδική τρέλα.

шаловлívный επ., βρ: ~лív, -а, -ο άτακτος. || παιγνιδιάρικος.

шалопáй, -я α. τεμπέλης, ακαμάτης, χασομέρης, ρεμπεσικός· αγύρτης.

шалопáйничать ρ.δ. τεμπελιάζω, ακαματεύω· αγυρτεύω.

шалопýт, -а α. βλ. шалопáй.

шалопýтный επ. (απλ.) απερισκεπτος, ελαφρόμυαλος, παιδιακίστικος.

***шалóсть**, -и θ. 1 αταξία, τρέλα, ανοησία· дётские ~и παιδικές τρέλες. 2 δήωση, λεηλασία, διαρπαγή.

шалтáй-болтáй α. áκλ. (απλ.). 1 αρλούμπες, μπουρδες, παπαρδέλες, αερολογίες. 2 επίρ. στα χαμένα, άσκοπα· μάταια.

шалýн, -á α., -ья; -и θ. άτακτος, -η, ζητηρός, -ή, παιγνιδιάρης, -α. || άνθρωπος απερισκεπτος, ελαφρόμυαλος. 2 (παλ.) άρπαγας, λαφυραγωγός, λεηλατητής, διαγουμιστής.

шалунíшка, -и θ. άτακτο παιδάκι.

***шалфéй**, -я α. ελελίσφακος ο φαρμακευτικός (επιστ.), φασκομηλιά, αλιφασκία (λκ.). || το ελελίσφακο κρασί.

шалфéйный επ. του ελελίσφακου, της φασκομηλιάς. || απο φασκομηλιά· ~ое мáсло λάδι απο φασκομηλιά.

шалыгáн, -а α. (διαλκ.) βλ. шалопáй.

шалыгáнить ρ.δ. βλ. шалопáйничать.

шалýй επ. (απλ.) βλ. шальнóй.

*шалъ¹, -и θ. σάλι, μπέρτα, επινώτιο. || εκφρ. **ВОРОТНИК** -βυ μεγάλος, φαρδύς γιακάς.
 *шалъ², -и θ. (παλ. κ. διαλκ.) παραλογισμός, ανοησία, παραξενιά.
 *шалъвѣрн, -вѣр πλθ. (παλ.) σαλβάρι, βράκα.
 шалъно́й επ. 1 μωραμένος, ξεκουτιάρης, παλαβός, -μένος. 2 συσκοτισμένος, θολός· συγκεχυμένος. 3 παράλογος, παράφρονος. || μτφ. ακράτητος, αχαλίνωτος· υπερβολικός, υπέρμετρος. 4 αδέσποτος, τυχαίος, άγνωστος προέλευσης· -ѣя пѹля αδέσποτη σφαίρα. || εκφρ. -ѣя голова́ ο ξεκουτιάρης, ο άμυαλος· -нѣ дѣньги τα τυχερά χρήματα (ανεμομαζώματα).
 шалѣй-валѣй κ. шалѣ-валѣ επίρ. (απλ.) όπως-όπως, καλά-κακά, τσαπατσούλικά, άτακτα.
 *шаман, -а α. μάγος. || κομπογιαννίτης.
 шаманѣзм, -а α. βλ. шаманство.
 шаманѣй, -ѣя, -ѣе επ. μαγικός, του μάγου· κομπογιαννίτικος.
 шаманѣтъ ρ.δ. είμαι μάγος, κάνω το μάγο, το μάντη.
 шаманскѣй επ. του μάγου· του μάντη· της μαγείας.
 шаманство, -а ουδ. 1 μαγεία· μαντεία. 2 το επάγγελμα του μάγου ή του μάντη. || η μαγεία, η μαντική.
 шаматъ ρ.δ. (απλ.) μασώ, τρώγω.
 *шамберъѣр, -а α. μαστίγιο ιππασίας.
 шамканъѣ, -я ουδ. φιθύρισμα· μουρμούρισμα.
 шамкатъ ρ.δ. φιθύρίζω· μουρμουρίζω.
 шамόвка, -и θ. (απλ.) φαγητό.
 *шамόт, -а α. άργίλος πυρίμαχος ή χύμα της φωτιάς.
 шамо́тнѣй επ. της πυρίμαχου άργίλου· απο πυρίμαχο άργίλο.
 шамо́товнѣй επ. βλ. шамо́тнѣй.
 шампанѣза́ция, -и θ. καμπανιτοποίηση.
 шампанѣзѣровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. καμπανιτοποιώ, κάνω καμπανίτη.
 шампа́нскѣй επ. του καμπανίτη· για καμπανίτη· -ое проѣзводство η παραγωγή καμπανίτη· -ие сорта́ винограда ποικιλίες σταφυλιών για καμπανίτη.
 шампа́нское, -ого ουδ. ο καμπανίτης, η σαμπάνια.
 *шампиньо́н, -а α. αγарικό το κοινό (είδος μανιταριού).
 *шампѹнь, -я α. το шампуάν.
 шампитъ, -шу, -шишь ρ.δ. (παλ.) βλ. шамкатъ.
 *шандѣл, -а α. (παλ.) κηροπήγιο, καντιέρι.
 *шанец, -нца α. (παλ.) προσωρινό οχύρωμα.
 шанкернѣй επ. του έλκους (σύφιλης).
 шанкр, -а α. (ιατρ.) έλκος σύφιλης· мя́гкѣй ~ μαλακό έλκος· твѣрднѣй ~ σκληρό έλκος, φαγέδαινα, φάουσα.
 *шанс, -а α. ελπίδα (πιθανότητα, δυνατότη-

τα) επιτυχίας· συνθήκες· ни одногó ~ καμιά ελπίδα ή πιθανότητα· -н на успѣх ελπίδες επιτυχίας· благопрѣятнѣе ~н ευνοϊκές συνθήκες (επιτυχίας). || (παλ.) περίπτωση, περιστατικό.
 *шансонѣтка, -и θ. 1 τραγουδάκι. 2 τραγουδίστρια.
 *шанта́ж, -ѣ α. εκβιασμός, -ίαση· καταναγκασμός.
 шанта́жировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. εκβιάζω, ασκώ (χρησιμοποιώ) βία.
 шанта́жист, -а α., -ка, -и θ. εκβιαστής, -άστρια.
 шанта́жистокѣй επ. εκβιαστικός, του εκβιαστή ή του εκβιασμού.
 шанта́жнѣй επ. εκβιαστικός, του εκβιασμού.
 *шантѣн, -а α. βλ. кафешантѣн.
 шантѣннѣй επ. βλ. кафешантѣннѣй.
 шантрапѣ, -ѣ α.κ.θ. (απλ.) προστυχάνθρωπος, προστυχάντζα· άθλιος, ελεεινός· καταφερτζής.
 шантрѣт, -а α. (απλ.) βλ. шатѣн.
 шанцевнѣй επ. (στρατ.) σκαπανικός· ~ инст-румент σκαπανικό εργαλείο.
 шанъга, -и θ. (διαλκ.) κουλουρίτσα (είδος ψωμιού).
 *шапито́ ουδ. άκλ. μεγάλη σκηνή για τσίρκο· περιοδεύον τσίρκο.
 шапка, -и θ. 1 σκούφος, σκούφια· барашко-вая ~ σκούφια απο αρνίσιο δέρμα· без -и ξεσκούφωτος, ασκεπής. || μτφ. κάθε αντικείμενο θολοειδές. 2 μεγάλη επικεφαλίδα εφημερίδας. || εκφρ. по -е (απλ.) στην άκρη, στη μπάντα· εξω απ' εδώ· κάτω· -ами кидѣтъ είναι παιγνίδι (δεν παρουσιάζει δυσκολία)· дать по -е α) χτυπώ. β) διώχνω, απολύω, παύω· по-лучѣтъ по -е (απλ.) α) τις τρώγω, με δέρνουν. β) διώχνομαι απο κάπου· на во́ре ~ горѣт όποιος έχει τη μύγα μυγιάζεται (προδίνεται μόνος του).
 шаповѣл, -а α. (παλ.) πιλοποιός, καπελάς.
 *шапоклѣк, -а α. το κλακ (φηλό καπέλο).
 шапочка, -и θ. σκουφάκι, σκουφίτσα.
 шапочник, -а α. σκουφάς, καπελάς. || (παλ.) έμπορας σκουφιών.
 шапочнѣй επ. της σκούφιας· για σκούφια· ~ материал ύφασμα ή υλικό για σκούφιας· -ое проѣзводство παραγωγή σκουφιών. || εκφρ. -ое знакóмство επιφανειακή γνωριμία· ~ знакóмѣй λίγο γνωστός· к -ому разбóру прѣйтѣй (явѣтъся κ.τ.τ.) φτάνω στο τέλος (επεισοδίου, γεγονότος).
 шапочо́нка, -и θ. σκουφάκι, σκουφίτσα.
 шар, -а (με τα αριθμητικά: 2, 3, 4: шарѣ) α. 1 (γεωμ.) η σφαίρα. 2 κάθε σφαιροειδές αντικείμενο· билѣярднѣе ~н οι μπίλες του

μπιλιάρδου. 3 (παλ.) σφαιρίδιο (ψηφοφορίας): бѣлѣй ~ λευκό σφαιρίδιο (υπέρ): чѣрный - το μαύρο σφαιρίδιο (κατά). 4 (απλ.) πλθ. шары, -ов τα μάτια. || εκφρ. земной ~ γήινη σφαίρα: залить ~и πίνω, το τσούζω, μεθώ: хоть ~ом покажи τελείως άδειος, κενός.

*шарабан, -а α. 1 αμάξι τετράτροχο (με ενδιάμεσα καθίσματα). 2 μόνιππο δίτροχο αμάξι.

*шарада, -ы θ. γρίφος· συλλαβόγριφος.

шарап, -а α: на ~! επάνω τους! (για διαρπαγή).

шарах επιφ. ως κατηγ. μπαμ! (ρίχνω, πυροβολώ) шараханье, -я ουδ. ρίξιμο, πυροβολήση.

шарахать ρ. δ. 1 χτυπώ, ρίχνω, πετώ ξαφνικά, με δύναμη. || πυροβολώ. 2 βλ. παθ. φ. -ся. || -ся μετακινούμαι απότομα· πετιέμαι επάνω, αναπηδώ· ~ в сторону πετιέμαι στην άκρη. || ρίχνομαι ορμητικά. 2 (απλ.) πέφτω επάνω, προσκρούω· χτυπώ ~ об угол χτυπώ στη γωνία. 3 μτφ. αναμερίζω, ξεφεύγω.

шарахнуть (ся) ρ. σ. βλ. шарахать (ся).

*шарж, -а α. γελοιογραφία, -φήμα, καρικατούρα.

шаржевий επ. γελοιογραφικός· ~ рисунок βλ. шарж.

шаржирование, -я ουδ. γελοιοποίηση.

шаржировать, -рую, -руешь ρ. δ. γελοιοποιώ.

шаржировка, -и θ. βλ. шаржирование.

*шариат, -а α. κώδικας θρησκευτικός και νομικός των μουσουλμάνων.

шарик, -а α. σφαιρίδιο. || εκφρ. бѣлые кровяныя ~и λευκά αιμοσφαίρια· красные кровяныя ~и ερυθρά αιμοσφαίρια.

шариковый επ. με σφαιρίδια· ~ подшипник ένσφαιρος τριβέας (ρουλεμάν).

шарикоподшипниковый επ. του ένσφαιρου τριβέα, του ρουλεμάν· ~ завод εργοστάσιο ένσφαιρων τριβέων.

шарить, -рю, -ришь ρ. δ. φάχνω ψηλαφιστά, ψηλαφίζω· ~ в карманах φάχνω στις τσέπες· ~ в сундукѣ φάχνω στο σεντούκι. || ερευνώ· κάνω έρευνα. || εκφρ. ~ глазами ή взором περιφέρω τα μάτια, το βλέμμα.

шарк επιφ. ως κατηγ. σέρνω, σβαρνίζω κλπ. ρ. βλ. шаркать.

шарканье, -я ουδ. σύρσιμο, σβάρνισμα· τριβή. || προστριβή· πρόσκρουση.

шаркать ρ. δ. 1 σέρνω, σύρω, σβαρνίζω τριβώ· ~ туфлями σβαρνίζω τα παπούτσια. || προστριβώ· προσκρούω· ~ о корѣнке спичкой προστριβώ το σπίρτο στο κουτάκι. 2 χτυπώ, προσκρούω τα τακούνια (κατα το χαιρετισμό). || -ся 1 προστριβόμαι· προσκρούω. 2 βλ. енерг φ. (2 σημ.).

шаркнуть ρ. σ. 1 βλ. шаркать. 2 (απλ.) ρίχνω, πετώ, χτυπώ ξαφνικά, απότομα και με

δύναμη. || -ся χτυπώ, προσκρούω.

шаркун, -а α. άνθρωπος φανταχτερός, φιγουράτος, ψευτοεύγενής, ψευτοπολιτισμένος.

*шарлатан, -а α., -ка, -и θ. τσαρλατάνος, αγύρτης, απατεώνας.

шарлатанизм, -а α. βλ. шарлатанство.

шарлатанить ρ. δ. αγυρτεύω, κάνω τσαρλατανίες, απατές.

шарлатанский επ. τσαρλατάνικος, αγύρτικος· ~ Прием τσαρλατάνικος τρόπος.

шарлатанство, -а ουδ. τσαρλατανιά, -ισμός, αγυρτεία.

*шарлах, -а α. (παλ.) κοκκινόχρωμα ζωηρό.

шарлаховый επ. κοκκινόχρωμος, ερυθρόχωμος.

*шарлотка, ~и θ. γλυκός πολτός απο μήλα.

шарм, -а (-у) α. (γραμ. λόγος) θέλητρο, μαγεία, γοητεία· σαγήνη.

шарманка, ~и θ. η λατέρνα. || εκφρ. завесті (крутитъ) ~у (απλ.) επαναλαβαίνω τα ίδια και τα ίδια (μονότονα, ανιαρά).

шарманщик, -а α. λατερνατζής.

*шарнір, -а α. γιγγλυμός, στροφέας, ρεζές, μεντεσές.

шарнірный επ. με γιγγλυμό, με ρεζέ.

*шаровары, -вар πλθ. το σαλιβάρι, η σαλιβάρα, η βράκα. || αθλητικό πλατύ παντελόνι.

шаровать, -рю, -руешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. шарованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ. δ. κ. σ. σκαλίζω σπартό || -ся σκαλίζομαι.

шаровидный επ., βρ: -ден, -дна, -ο σφαιροειδής.

шарѳвка, ~и θ. σκάλισμα σπартών (γραμμικής σποράς).

шарѳвой επ. σφαιρικός· ~ая повѣрхность η σφαιρική επιφάνεια. || σφαιροειδής.

шаромыга, ~и α. κ. θ. (απλ.) βλ. шаромыжник.

шаромыжник, -а α. (απλ.) παράσιτος, χαραιοφάγος, σελέμης, αμάκας.

шаромыжничать ρ. δ. (απλ.) παρασιτώ, σελεμίζω.

шаромыжество, -а ουδ. παρασιτία.

шарообразный επ., βρ: -зен, -зна, -зно; βλ. шаровидный.

*шарф, -а α. 1 (ε)σάρφα, επώμιο γυναικείο. 2 ζώνη στρατιωτική ή τελαμύνας. 3 κασκόλ.

шарфик, -а α. σαρπίτσα.

*шассѣ ουδ. άκλ. βήμα χορού.

*шассѣ ουδ. άκλ. (τεχ.) πλαίσιο, πλαίσισμα, σασί.

шасгалка, ~и θ. σειστρο, κόσκινο (αλωνιστικής μηχανής).

шасганье, -я ουδ. κοσκίνισμα.

шасгать ρ. δ. 1 μ. κοσκινίζω. 2 πλανιέμαι, περιφέρομαι, τριγυρνώ.

шасать επιφ. με σημ. κατηγ. εμφανίζομαι απρόπτα, ξαφνικά.

шатание, -я ουδ. 1 κούνημα, σεισμο· δόνηση, κλόνιση, -σμός. 2 ταλάντευση, τρίκλισμα. 3 περιπλάνηση. 4 μτφ. ταραχή, αναταραγμός· αναβρασμός. || μτφ. αστάθεια.

шатать ρ.δ.μ. 1 κουνώ, σειώ, κλονίζω, ταλαντεύω· δονώ· ~ **СТОЛО** κουνώ το στύλο· ~ **ЗУБ** κουνώ το δόντι. 2 απρόσ. ταλαντεύομαι, πηγαίνω πέρα-δώθε κατά το βάδισμα, τρικλίζω. || -ся 1 κουνιέμαι, σειομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ. || μτφ. κλονίζομαι, δονούμαι, γίνομαι ασταθής· ~ **ЮТЯ УСТОИ** δονούνται οι βάσεις ή τα θεμέλια· ~ **ЕТСЯ ТРОН** κλονίζεται ο θρόνος. 2 ταλαντεύομαι, τρικλίζω. 3 πλανιέμαι, περιφέρομαι, τριγυρίζω.

***шатён**, -а α., -ка, -и θ. καστανομάλλης, καστανομαλλούσσα.

шатёр, -тра α. 1 σκηνή, αντίσκηνο, τσαντήρι. 2 (παλ.) στέγη πυραμιδοειδής. 3 κωνικό δίχτυ για πιάσιμο πτηνών.

шатия, -и θ. (απλ.) σπείρα, ομάδα κατοικιών.

шаткий επ., βρ: -ток, -тка, -тко. 1 που κουνιέται, σειόμενος, δονούμενος· ~ **СТОЛ** τραπέζι που κουνιέται. 2 μτφ. ασταθής, ταλαντευόμενος· ευμετάβλητος· ~ **ое положение** ασταθής (ρευστή) κατάσταση· ~ **ие убеждения** ασταθείς πεποιθήσεις.

шаткость, -и θ. αστάθεια, ταλάντευση· κλονισμός· ~ **убеждения** αστάθεια πεποιθήσεων.

шатнуть(ся) ρ.σ. βλ. **шатать(ся)** 1σημ.

шатровый επ. πυραμιδοειδής· -ая крыша πυραμιδοειδής στέγη.

шатун, -а α. 1 (τεχ.) διωστήρας, μπέλα. 2 (απλ.) ο περιπλανώμενος· αγύρτης, αλήτης. || (κυνηγ.) αρκούδα περιφερόμενη στο δάσος.

шатунный επ. του διωστήρα· με διωστήρα.

шатунья, -и θ. αγύρτισσα, αλήτισσα.

***шафер**, -а α. κουμπάρος, παράνυμφος, ατός που στεφανώνει.

шаферный επ. του κουμπάρου, του παράνυμφου.

***шафран**, -а α. 1 κρόκος, σαφράν (φυτό). || ζαφουριά, τα στίγματα των λουλουδιών του κρόκου. 2 είδος μηλιάς και μήλων της.

шафранный επ. 1 του κρόκου, του σαφράν· ~ **ые рыльца** η ζαφουριά. 2 κροκάτος, κίτρινοπορτοκαλής. 3 της μηλιάς ή του μήλου (πουκιλιάς).

шафрановый επ. βλ. **шафранный** (2 σημ.).

***шах**¹, -а α.σάχης, τίτλος μονάρχη.

***шах**², -а α. (στο σάκι) βασιλιάς· **Объявить** ~ προειδοποιώ με βασιλιά.

***шахер-махер**, -а α. (απλ.) λοβιτούρα, μανούβρα.

***шахиншах**, -а α. (τίτλος) Σαχ-ιν-Σαχ (βασιλιάς των βασιλιάδων), ο σάχης της Περσίας.

шахиня, -и θ. βασίλισσα, η σύζυγος του σάχη.

шахматист, -а α., -ка, -и θ. σκακιστής, -ίστρια, ζατρικιστής.

шахматный επ. 1 του σκακιού· -ая игра το παιχνίδι του σκακιού· ~ **турнир** αγώνες σκακιού· -ая доска η σκακιέρα· ~ **ие фигуры** οι πεσσοί του σκακιού. 2 αβακοειδής, όπως η άβακα του σκακιού (με τετραγωνίδια)· -ая скатерть τραπεζομάντηλο με τετραγωνίδια. || εκφρ. в ~ом порядке αβακοειδώς (όπως τα τετραγωνίδια της σκακιέρας).

***шахматы**, -мат πλθ. το σάκι, το ζατρίκιο (παιχνίδι ή αντικείμενο)· **играть в** ~ παίζω σάκι. || οι πεσσοί σκακιού.

шахский επ. σαχικός, του σάχη· ~ **престол** ο σαχικός θρόνος· ~ **режим** το καθεστώς του σάχη.

***шахта**, -и θ. ορυχείο· μεταλλείο· ανθρακωρυχείο· **работать в** -ах δουλεύω στα ορυχεία.

шахтенный επ. του ορυχείου.

шахтёр, -а α. μεταλλωρύχος, ανθρακωρύχος.

шахтёрка, -и θ. η μεταλλωρύχα, η ανθρακωρύχα. || η σύζυγος του μεταλλωρύχου, του ανθρακωρύχου. || το ένδυμα του μεταλλωρύχου ή του ανθρακωρύχου.

шахтёрский επ. του μεταλλωρύχου, του ανθρακωρύχου· ~ **труд** η δουλειά του μεταλλωρύχου, του ανθρακωρύχου· -ая лампа η λάμπα των μεταλλωρύχων.

шахтный επ. του ορυχείου. || εκφρ. ~ **ствол** το πηγάδι (φρέαρ) του ορυχείου.

шахтовый επ. του ορυχείου.

шахтоуправление, -я ουδ. η διεύθυνση του ορυχείου.

шашел, -а α. κ. **шашель**, -я α. δερμιστής, κάμπια που καταστρέφει τα δερμάτινα είδη.

шашечница, -и θ. το αβάκιο (πλάκα) της ντάμας (παιγνιδιού). || το κουτί των πεσών της ντάμας.

шашечный επ. της ντάμας (παιγνιδιού)· ~ **турнир** αγώνες ντάμας. || με τετραγωνίδια (όπως ο πίνακας της ντάμας).

шашист, -а α. παίχτης ντάμας.

шашка¹, -и θ. 1 ντάμα (παιγνίδι). 2 πεσός της ντάμας, το πούλι. 3 πλάκα επίστρωσης οδού. 4 τροτύλη τετραγωνικού σχήματος. || εκφρ. в ~у ή ~ой αβακοειδώς (όπως τα τετραγωνίδια του πίνακα της ντάμας)· **дымовая** ~ καπνογόνο πυροτέχνημα.

шашка², -и θ. σπάθα, -ί, ρομφαία.

***шашлык**, -а α. σουβλάκι (μεζές).

шашлычный επ. του σουβλακιού. || -ая оус. θ. κυλικείο μεζεδών (κυρίως σουβλακιών).

шашни, -ей πλθ. ραδιουργίες, σκευωρίες, μηχανοραφίες. || κρυφές ερωτικές σχέσεις,

ερωτοδουλειές.

*шва́бра, -и θ. ξύλο με σφουγγαρόπανο.

шваль, -и θ. (απλ.). 1 (αθρο.) παλιοπράγματα, άχρηστα είδη. 2 άνθρωπος άχρηστος, τιποτένιος.

швálnя, -и θ. (παλ.) ραφείο, ραφτάδικο.

шварк επιφ. με σημ. κατηγ. βλ. швάρкнуть.

швάρкаты(ся) ρ.δ. βλ. швάρкнуть(ся).

швάρкнуть ρ.σ. (απλ.) 1 ρίχνω, πετώ με δύμη· εκσφενδονίζω· εξακοντίζω. 2 καταφέρω χτύπημα, κόλαφο· ραπίζω. 3 καταβρέχω. || -ся 1 πέφτω, καταπίπτω· ~ в грязь πέφτω στη λάσπη. 2 χτυπώ, προσκρούω· ~ об стéну, об ýгол χτυπώ στον τοίχο, στη γωνία.

*швартóв, -а α. (ναυτ.) αλυσίδα ή συρματόσχοινο πρόσδεσης σκάφους.

швартовáние, -я ουδ. πρόσδεση σκάφους.

швартовáть, -тýю, -тýешь ρ.δ.μ. (ναυτ.) προσδένω σκάφος στην ξηρά. || -ся προσδένομαι (για σκάφος).

швартóвнйть, -влю, -вишь ρ.δ.μ. βλ. швартовáть.

швартóвка, -и θ. βλ. швартовáние.

швартóвнйй επ. της πρόσδεσης σκάφους.

швартóвнйй επ. βλ. швартóвнйй.

*швах ως κατηγ. είναι αδύνατος, ανίκανος, ανίδεος, αδαής. || άσχημα, κακώς.

швед, -а α., -ка, -и θ. Σουηδός, -ή.

швэдский επ. σουηδικός, -δέξικος.

швэйка, -и θ. βλ. швейá.

швэйник, -а α., -ца, -и θ. ραπτεργάτης, -τρια.

швэйннйй επ. ραπτικής· -ая мастерскáя το ραφείο, το ραφτάδικο· -ая машинá η ραφτομηχανή· -ая фáбрика φάμπρικα κατασκευής ενδυμάτων.

*швейцáр, -а α. θυρωρός, πορτιέρης.

швейцáрец, -рца α., -ка, -и θ. Ελβετός, -ίδα.

швейцáрский επ. 1 ελβετικός· ~ сыр ελβετικό τυρί· ~ нейтралитéт ελβετική ουδετερότητα. 2 του θυρωρού, του πορτιέρη. || ουσ. -ая θ. το θυρωρείο.

*швэллер, -а α. σιδηροδοκός σχήματος (ή πέλματος) „П”

*швэрмер, -а α. βλ. шутйха.

*швертóбóт, -а α. βάρκα με πανί για βαριάδα.

швец, -á α. 1 (παλ. κ. απλ.) ο ράφτης. 2 (στην Ουκρανία) τσαγκάρης, υποδηματοποιός.

швейá, -й á. ράπτρια, ράφτρα.

швóрень βλ. шквóрень.

швыркóвнйй επ. των κοντών καυσόξυλων.

швырнýть ρ.σ. βλ. швырýть.

швырóк, -ркá α. 1 βλ. бросóк (2 σημ.). 2 κοντά καυσόξυλα θερμάστρας. 3 κινητός στόχος βολής.

швырýние, -я ουδ. ρίψη, -ιμο, ρίξιμο.

швырýть ρ.δ.μ. 1 ρίχνω, πετώ· ~ дрóвá в подвáл ρίχνω τα καυσόξυλα στο υπόγειο· ~ камнйями πετώ πέτρες, πετροβολώ, λιθοβολώ. || τρικλίζω, ταλαντεύομαι. 2 (για υπηρεσία κ. τ.τ.) μεταθέτω, δίνω φύσημα. 3 πετώ έξω. || πετώ όπου λάχει, αδιάκριτα που. || εκφρ. ~ дéньги ή дéньгáми σπαταλώ τα χρήματα. || -ся 1 ρίχνω, πετώ· αλληλορίχνω· ~ камнйями πετώ πέτρες· αλληλοπετροβολούμαι. 2 ρίχνομαι, πετιέμαι. 3 απαρνούμαι κάτι, αφήνω· περιφρονώ· δεν εκτιμώ. || εκφρ. ~ дéньгáми σπαταλώ τα χρήματα.

шебаршйть, -шý, -шйшь ρ.δ. (απλ.) βλ. шуршáть.

шевелéние, -я ουδ. κίνηση, κούνημα. 2 μτφ. ανάδευση, ανακίνηση· διέγερση. || θρόισμα.

шевелйть, -велó, -вélйшь ρ.δ. 1 μ. κινώ, κουνώ, σαλεύω, σειώ· ветер -йт сýчья дерéвья в о άνεμος κουνά τα κλαδιά των δέντρων. || ανακατώνω, αναστρέφω, αναποδογυρίζω, ανασκαλίζω· ~ сéно αναστρέφω το χόρτο (για να ξεραθεί)· ~ ýгли в пéчке ανασκαλίζω τα κάρβουνα στη θερμάστρα. 2 μτφ. ανακινώ, αναδεύω· διεγείρω· κινώ, βάζω σε κίνηση· ~ стáрые воспоминáния ανακινώ παλαιές αναμνήσεις· он такóй вáжнйй; нáдо егó ~ είναι τόσο υψθρός, που πρέπει συχνά να τον τσινάς. 3 θρώω, θροίζω. || -ся 1 κινούμαι, κουνιέμαι· лйстья -лйтся от ветра τα φύλλα κουνιούνται από τον άνεμο· в стрóй ~ нельзй στη σύνταξη δεν επιτρέπεται η κίνηση· он ещé не ýмер, -йтся αυτός ακόμα δεν πέθανε, κουνιέται. 2 μτφ. αναδεύομαι, ανακινούμαι, διεγείρομαι. || ταρασσομαι, αρχίζω να αντιδρώ. 3 (προστικ.) -йсь, -йтесь (παρότρυνση για δράση) κουνήσου, κουνηθείτε. || εκφρ. -йтся дéньги (παλ.) υπάρχουν χρήματα.

шевельнýть(ся) ρ.σ. βλ. шевелйть(ся).

*шевелóра, -и θ. η κόμη, τα μαλλιά.

*шевиóт, -а α. το σεβιότ (ύφασμα).

шевиóтовнйй επ. του σεβιότ· απο σεβιότ.

*шеврó, ουδ. άκλ. το σεβρό, δέρμα κατσικιού.

шеврóвнйй επ. του σεβρού, απο σεβρό· -ая кóжа δέρμα σεβρό (κατσικιόσιο)· -не тýфли τα παπούτσια απο σεβρό.

*шеврóн, -а α. διακριτικό των χρόνων της στρατιωτικής υπηρεσίας (Λ).

швырýть ρ.δ. (απλ.) ανακατώνω, ανασκαλίζω. || -ся ανακατώνομαι, ανασκαλίζομαι.

*шедéвр, -а α. αριστούργημα.

*шезлóнг, -а α. η σεζ λογκ (ανάκλιντρο κάθισμα).

шэйка, -и θ. 1 λαιμούλης. 2 το στενό μέγρος οστών ή σπλάχνων. 3 η ουρά καραβίδας.

шэйннйй επ. του τράχηλου· -не мéшцы οί μυ-

ώνες του τράχηλου. ~ ПЛАТОК μαντήλι του λαιμού.

*шейх, -а α. σεΐχης.

шелевать (ся) ρ.δ. βλ. шалевать (ся).

шелёвка, -и θ. βλ. шалёвка.

шелеп, -а α. (παλ.) μαστίγιο, βούρδουλας.

шелест, -а α. θρόισμα· ~ листья θρόισμα των φύλλων.

шелестение, -я ουδ. θρόισμα.

шелестеть ρ.δ. θροΐζω.

шёлк, -а (-у), προθт. в шёлке κ. в шелкѹ, πλθ. шелкѹ α. 1 το μετάξι. --сырѣц ακατέργαστο μετάξι· натуральный ~ φυσικό ή ζωικό μετάξι· искусственный ~ τεχνητό ή φυτικό μετάξι· ПЛАТЬЕ ИЗ -а φόρεμα μεταξωτό· ОДЕТЬ В -а ντυμένοι στα μεταξωτά· В ДОЛГУ КАК В -у (παρμ.) χρεωμένος ως το λαιμό. || μτφ. κάθε είδος μεταξοειδές (λείο κ. μαλακό). || μτφ. καλοκάγαθος, χρηστός, ευήθης, μαλακός (για χαρακτήρα).

шелкови́на, -и θ. 1 το μετάξι (οι ίνες). 2 βλ. шёлковинка.

шелкови́нка, -и θ. κλωστή μεταξωτή.

шелкови́стый επ., βр: -вѣст, -а, -ο μεταξοειδής· -не волосы μαλλιά σαν το μετάξι.

шелкови́ца, -и θ. η άσπρη μουριά (κατάλληλη για σπροτροφία).

шелкови́чный επ. της άσπρης μουριάς· -не плантации φυτείες άσπρης μουριάς (για σπροτροφία). || εκφρ. -οе дерево βλ. шелковица. -ая червь ο μεταξοσκώληκας.

шелковод, -а α. σπροτρόφος, μεταξοπαραγωγός.

шелководство, -а ουδ. σπροτροφία, μεταξοσκωληκτροφία, μεταξοπαραγωγή.

шелководческий επ. σπροτροφικός, μεταξοπαραγωγικός· -ие районы μεταξοπαραγωγικές περιοχές.

шёлковѣй κ. шелковѣй επ. 1 μεταξωτός, μεταξένιος, μετάξινος· -οе волокно μεταξωτές ίνες· -ая нить μεταξωτή κλωστή· -ая материя μεταξωτό ύφασμα· -ая промышленность μεταξοβιομηχανία· -ие чулки μεταξωτές κάλτσες. || μεταξοειδής· -не волосы μαλλιά σαν το μετάξι. 2 μτφ. πρᾶος, ήσυχος, υπάκουος, ευπειθής· он стал -ым после вѣговора αυτός έγινε αρνάκι ύστερα απο την τιμωρία.

шёлкокручение, -я ουδ. κλώσιμο του μεταξιού.

шёлкомотание, -я ουδ. εκτύλιξη των ινών των βομβυκίων.

шёлкообработывающий επ. της επεξεργασίας μεταξιού.

шелкопряд, -а α. μεταξοσκώληκας (κάμπια). || χρυσαλίδα βλαβερή στα φυτά.

шёлкопрядение, -я ουδ. μεταξουργία.

шёлкопрядильный επ. της μεταξουργίας· -ая фабрика το μεταξουργείο. || του κλωσίματος του μεταξιού· -ая машина μεταξοκλωστική μηχανή.

шёлкопрядильня, -и θ. κλωστήριο μεταξιού.

шёлкоткацкий επ. της μεταξοϋφαντουργίας· -ая фабрика φάμπρικα μεταξοϋφαντουργίας.

шёлкоткачество, -а ουδ. μεταξοϋφαντουργία.

*шеллак, -а α. η γομαλάκα, (κόμμι σελάκ).

шеллаковѣй επ. της γομαλάκας· ~ раствор διάλυμα γομαλάκας.

шелом, -а α. (παλ.) βλ. шлем!

шелохнѹть (ся) ρ.σ. βλ. шевелѣть (ся).

шелудиветь, -ею, -еешь ρ.δ. (απλ.) σπυριάζω· φωριάζω.

шелудивѣй επ., βр: -дѣв, -а, -ο σπυριάρης· φωριάρης.

шелуха, -ѣ θ. φλούδα, φλοιός· πέτσα· περιβλήμα· κέλυφος, τσόφλι· λέπια φαρίων. || μτφ. το εξωτερικό, το επουσιώδες.

шелушение, -я ουδ. ξεφλούδισμα· αποφλοιώση· ξετσόφλισμα· απολέπιση, -ισμα· αφαίρεση περιβλήματος.

шелушительный επ. αποφλοιωτικός κλπ. ουσ.

шелушить, -шѹ, -шѣшь ρ.δ.μ. 1 αποφλοιώνω, ξεφλουδίζω· ξετσοφλίζω· απολεπίζω· αφαιρώ το περίβλημα. || -ся 1 ξεφλουδίζομαι, αποφλοιώνομαι· απολεπίζομαι. 2 πέφτω, ξεκολλώ, αποσπᾶμαι· штукатура -лась ο σοβάς έπεσε.

шелъма, -и α. κ.θ. (απλ.) πονηρός, κατεργάρης, λωποδύτης· καπάτσος, καταφερτζής.

шельмец, -ѣ α. βλ. шельма.

шельмование, -я ουδ. 1 κατηγορία, δυσφήμιση, κακολογία. 2 (παλ.) κατάδικη σε θάνατο ή αιώνια εξορία (ποινή το 18 αι.).

шельмоватость, -и θ. κατεργαρία, λωποδυσία· πονηριά· πανουργία· μαργιολιά.

шельмоватѣй επ., βр: -вѣт, -а, -ο κατεργάρης· πονηρός· πανούργος.

*шельмовать, -мѹю, -мѹешь, παθ. μтχ. παρлθ. χρ. шельмованный, βр: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 κατηγορώ, δυσφημίζω, διασύρω· κακολογώ. || -ся δυσφημίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

шельмовскоѣй επ. πονηρός, λωποδύτικος, κατεργάρικος, μαργιόλικος.

шельмовство, -ѣ ουδ. βλ. шельмоватость.

шельф, -а α. υφαλοκρηπίδα.

шелѣга, -и θ. βλ. краснотѣл.

шелюговать, -гѹю, -гѹешь ρ.δ.μ. φυτεύω κόκκινη ιτιά (για συγκράτηση εδάφους).

шемотон, -а α. (παλ.) βλ. шалопѣй.

*шемаѣ, ~ѣ θ. είδος κυπρίνου.

*шемизѣтка, -и θ. 1 πουκαμισάκι. 2 επιστήθιο, τραχηλιά.

шемякин, -а α: ~ суд άδικο (μεροληπτικό) δικαστήριο.

шенкель, -я, πλθ. шенкеля α. (για ιπτέα)· το εσωτερικό της κνήμης (η πλευρά προς το μέρος του αλόγου).

шепелявить, -влю, -вишь ρ.δ. τσευδίζω, ψευδίζω.

шепелявость, -и θ. τσεύδισμα, ψεύδισμα.

шепелявый επ., βρ: -яв, -а, -ο τσευδός, ψευδός.

шепнуть ρ.σ. βλ. шептаты.

шепот, -а α. 1 ψιθύρος· ГОВОРИТЬ -ОМ μιλά ψιθυριστά. 2 διάδοση κρυφή, μυστική.

шепотком επίρ. βλ. шопотом.

шепоток, -тка α. βλ. шепот.

шепотом επίρ. ψιθυριστά.

шепталá, -и θ. (αθρσ.) βερικοκα ή ροδάκινα ξηραμένα στο ήλιο.

шептание, -я ουδ. ψιθύρισμα, -μός.

шептать, шепчý, шепчешь ρ.δ. 1 ψιθυρίζω· -há уχο ψιθυρίζω στ' αυτί. || μτφ. θροίζω. 2 διαδίδω κρυφά, μυστικά. || -ся 1 μιλά ψιθυριστά με κάποιον, σιγοκουβεντιάζω. || μτφ. θροίζω. 2 κουτσομπολεύω στα κρυφά.

шепчун, -а α., -ья, -и θ. ψιθυριστής, ψιθυρίστρα. || κρυφοκουτσομπόλης, κουρκουσουήρης.

шерамига κλπ. παράγωγα βλ. шаромыга.

*шербег, -а α. το μελικρατό· σερμπέτι.

*шеренга, -и θ. 1 (στρατ.) ο ζυγός. 2 σειρά αντικειμένων παραστεκομένων. || εκφρ. ОНТЬ (находиться, стоять) в одной -е с кем είμαι (βρίσκομαι, στέκομαι) μαζί με κάποιον σε μια υπόθεση (συμμετέχω)· βρίσκομαι στο ίδιο επίπεδο με κάποιον.

*шериф, -а α. σερίφης, διοικητικό και δικαστικό πρόσωπο. (στην Αγγλία και ΗΠΑ).

*шериф, -а α. σερίφης (τίτλος μουσουλμάνικος).

*шерл, -а α. σκούρος τουρμαλίνης (ορυκτό).

шероховатость, -и θ. ρικνότητα. || μτφ. -и πλθ. διαφωνίες, διχόνιες, γκρίνιες· παρεξηγήσεις.

шероховатый επ., βρ: -ват, -а, -ο ρικνός. || μτφ. δύστροπος, γκρινιάρης· ασυνταίριαστος, στρυφνός, ζόρικος.

шерстеобработывающий επ. εριοργανικός, της εριοργίας.

шерсти́на, -и θ. βλ. шерстинка.

шерстинка, -и θ. 1 η τρίχα. 2 μάλλινη κλωστή.

шерстистый επ., βρ: -тист, -а, -ο μαλλωτός, μαλλιαρός, πυκνόμαλλος, δασύτριχος. || χνουδωτός, χνώδης.

шерстить, -ит ρ.δ. 1 (για μάλλινο ύφασμα) τρώγω, τσιμπώ, κεντρίζω ελαφρά. 2 τιμωρώ αυστηρά· κατασαδιάζω.

шерстка, -и θ. κοντό μαλλί.

шерстность, -и θ. τριχοφυΐα· αποδοτικότητα μαλλιού (απο τα ζώα).

шерстный επ. 1 μάλλινος. 2 αποδοτικός σε μαλλί, εριοφόρος.

шерстобйт, -а α. εργάτης-ξάντης μαλλιών.

шерстобойка, -и θ. κόπανος μαλλιών. 2 βλ. шерстобойня.

шерстобойня, -и θ. εριοργείο.

шерстпрядение, -я ουδ. κλώσιμο μαλλιών.

шерстопрядильный επ. εριοκλωστικός· -ая фабрика κλωστήριο μαλλιών.

шерстопрядильня, -и θ. κλωστήριο μαλλιών.

шерстоткацкий επ. της ύφανσης μάλλινων.

шерстоткачество, -а ουδ. ύφανση μάλλινων.

шерсточесалка, -и θ. ξαντήριο μαλλιών.

шерсточесальный επ. ξαντικός των μαλλιών· -ая машина ξαντική μηχανή.

шерсть, -и, πλθ. шерсти, -ей θ. 1 μαλλί, έριο· τρίχωμα· -овечья μαλλί προβάτου· густая - πυκνό μαλλί· по -и κατά την κλίση (κατεύθυνση) του τριχώματος· против -и ανάτρηχα, κατά την αντίθετη φορά του τριχώματος. || το ποκάρι, ο πόκος. 2 μάλλινη κλωστή. || μάλλινο ύφασμα.

шерстянка, -и θ. εριοειδές ύφασμα βαμβακερό.

шерстяной επ. μάλλινος· -ая ткань μάλλινο ύφασμα· -ая нитка μάλλινη κλωστή· -ая пряжа μάλλινο νήμα. || τριχωτός· -покров животных το τρίχωμα των ζώων. || εκφρ. -ая промышленность βιομηχανία εριοργίας.

*шерхебель, -я α. πλάνη χοντλής επεξεργασίας.

шершаветь, -еет ρ.δ. γίνομαι τραχύς (κατά την αφή).

шершавить, -влю, -вишь ρ.δ.μ. τραχύνω, κάνω τραχύν (κατά την αφή). || -ся βλ. шершаветь.

шершавость, -и θ. βλ. шероховатость.

шершавый επ., βρ: -шав, -а, -ο. 1 βλ. шероховатый. 2 με σκληρό τρίχωμα· μαλλιαρός.

шершень, -шня α. η βέσπη (μεγάλη σφήκα)· αγριοκόμανος, σερσέγκι.

шершнево́й επ. της βέσπης, του σερσεγκιού.

шест, -а α. ο κοντός, το κοντάρι, κονταρόξυλο· флажный - το σημαίοξυλο· прыжок с -ом άλμα επί κοντώ.

шествие, -я ουδ. πορεία, όδευση· παρέλαση· марафонское - μαραθώνια πορεία· маскарадное - πορεία προσπιδοφόρων· первомайское - πρωτομαγιάτικη παρέλαση. || πομπή, συνοδεία· погребальное - πομπή κηδείας· -тронулось η πομπή ξεκίνησε. || ανάπτυξη, πρόοδος· триумфальное - демократии и социализма θριαμβευτική πορεία της δημοκρατίας και του σοσιαλισμού.

шествование, -я ουδ. πορεία, όδευση.
 шествовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. (γραπ. λόγος) παρελαύνω· πορεύομαι. || βαδίζω· -βά- жно βαδίζω με επίσημο ύφος (με τουπέ).
 шестерёнка, -и θ. βλ. шестерня?
 шестерённый επ. βλ. шестерёночный.
 шестерёночный επ. οδοντωτός· -ая передача μετάδοση (κίνησης) με οδοντωτό τροχό.
 шестерёчатый επ. βλ. шестерёночный.
 шестёрка, -а α. 1 εξάρι, μέτρο έξι μονάδων· ~ пшеницы έξι πούτια σιταριού· верёвка ~ τριχιά με έξι κλωνιά. 2 ζεύξη έξι αλόγων μαζί· карёта запряжённая -óm αμάξι ζευγμένο με έξι άλογα.
 шестёрка, -и θ. 1 ο αριθμός 6. || (για ορισμένα μέσα μεταφοράς) το έξι (6). || εξαδά· дружная ~ μονοιασμένη εξαδά. 2 (για παιγνιόχαρτα, ζάρια κλπ.) το εξάρι, η εξαρά. 3 ζεύξη έξι αλόγων· карёта -ой αμάξι με έξι (ζευγμένα) άλογα. || βάρκα εξακωπη.
 шестёрной επ. 1 εξαπλούς, εξαπλάσιος (αποτελούμενος απο έξι όμοια μέρη). 2 έξι φορές μεγαλύτερος· -ое количество εξαπλάσια ποσότητα.
 шестёрня!, -й θ. βλ. шестёрка (3 σημ.).
 шестёрня?, -й θ. οδοντωτός τροχός.
 шестеро, -ых αριθμ. αθρσ. εξαδά· у них ~ детей αυτοί έχουν μια εξαδά παιδιά.
 шестиграннык, -а α. το εξαέδρο (σώμα).
 шестигранный επ. εξαέδρος, εξαπλευρος.
 шестидесятилетие, -я ουδ. εξηκονταετία. || εξηκονταετηρίδα.
 шестидесятилетний επ. εξηντάχρονος, εξηκονταετής· ~ период εξηντάχρονη περίοδος· ~ мужина εξηντάρης (άντρας).
 шестидесятый αριθμ. τακτικό· εξηκοστός· ~ номер билёта ο εξηκοστός αριθμός του εισιτηρίου· -не годы η έβδομη δεκαετία (του αιώνα).
 шестидневка, -и θ. το εξαήμερο.
 шестидневный επ. εξαήμερος· ~ путь εξαήμερος δρόμος· ~ запас продовольствия εξαήμερη προμήθεια τροφίμων.
 шестидюймовка, -и θ. πυροβόλο διαμετρήματος έξι ιντσών (15,45 εκατ.).
 шестиклассник, -а α., -ца, -ы θ. μαθητής, -τρια της 6^{ης} σχολικής τάξης.
 шестиклёрнка, -и θ. φούστα εξαφυλλη.
 шестикратный επ. εξαπλάσιος.
 шестикрылый επ. εξαπτέρυγος.
 шестилётний, -ья, -ее επ. εξαχρονος, εξαετής· -ья война εξαχρονος πόλεμος· ~ мальчик εξαχρονο παιδάκι.
 шестипалость, -и θ. εξαδακτυλία.
 шестипальный επ. εξαδάκτυλος.
 шестисотый επ. εξακοσιοστός.

шестигуольник, -а α. το εξαγωνο.
 шестигуольный επ. εξαγωνικός, εξαγωνος.
 шестчасовой επ. εξαωρος· ~ рабочий день εξαωρη εργατική μέρα.
 шестнадцатый αριθμ. τακτικό· δέκατος έκτος· ~ год ο δέκατος έκτος χρόνος· -ое число η ημερομηνία 16. -ое августа η δέκατη έκτη του Αυγούστου.
 шестнацать, -и αριθμός και ποσότητα 16 δεκαέξι.
 шестой επ. αριθμ. τακτικό. 1 έκτος· ~ номер билёта ο έκτος αριθμός του εισιτηρίου. 2 ουσ. -ая θ. το έκτο (μέρος)· одна -ая мiра το ένα έκτο του κόσμου· две -ых τα δύο έκτα.
 шесток, -тка α. 1 εστία· εσχάρα ρωσικής θερμάστρας. 2 βλ. насест.
 шестопёр, -а α. (παλ.) δόρυ με έξι αιχμές.
 шесть, -й, οργν. -ьθ ο αριθμός ή η ποσότητα 6 έξι.
 шестьдесят, шестидесяти, οργν. шестидесятью ο αριθμός ή η ποσότητα 60 εξήντα.
 шестьсот, шестисот, шестистам, шестьюстами, ο шестистах ο αριθμός ή η ποσότητα 600 εξακόσια.
 шестью επίρ. έξι φορές· ~ пять - тридцать έξι φορές το πέντε = τριάντα.
 *шеф, -а α. 1 ο προϊστάμενος, ο επικεφαλής· ο πάτρωνας. || (παλ.) διοικητής· ~ полкá διοικητής συντάγματος. 2 *πρώτος, επικεφαλής· ~ -повар ο αρχιμάγειρας. 3 κηδεμόνας· αρωγός.
 шефский επ. κηδεμονικός, προστατευτικός· -ая помощь κηδεμονική βοήθεια.
 шефство, -а ουδ. κηδεμονία, προστασία· αρωγή.
 шефствовать, -ствую, -ствуешь ρ.δ. κηδεμονεύω, προστατεύω· πατρωνεύω.
 *шея, -и θ. λαιμός, τράχηλος· σβέρκος. || εκφρ. наломать (намать) ~ю кому χτυπή, ξυλοκοπή· дiνω σβερκiά· намялить ~ю кому κατασαδιάζω κάποιον· гнать (толкать κλπ.) в ~ю ή в три шеи (απλ.) διώχνω πυξ-λαξ, κακiήν-κακώς, κλωτσηδόν· вёшаться (бросаться, кидаться) на ~ю кому κρέμομαι, ριχνομαι στο λαιμό κάποιου (αγκαλιάζω, χαϊδεύω) απο αγάπη ή για να πετύχω· посадить на ~ю кому βάζω στο λαιμό κάποιου (επιφορτίζω κάποιον)· сесть на ~ю кому κάθομαι στο σβέρκο κάποιου (γίνομαι βάρος, παράσιτο σε κάποιον)· сидеть (быть, жить) на шее у кого βλ. την προηγούμενη έκφραση· дать (надавать) по шее ή в шею, по ~ям (απλ.) α) χτυπή στο σβέρκο δiνω σβερκiά. β) διώχνω πυξ-λαξ· на свою ~ю ή себё на ~ю στην καμπούρα μου, σε βάρος μου.
 шибай, -я α. (διαλεκ.) μεταπωλητής, μεταπράτης.

шибануть ρ.σ. βλ. шибать.

шибать ρ.δ. (απλ.) 1 ρίχνω, πετώ ~ ка-
мнями πετώ πέτρες. 2 μ. χτυπώ, καταφέρω χτυ-
πήματα. 3 επιδρώ, επενεργώ έντονα· αισθά-
νομαι δριμεία οσμή. || εκφρ. слеза -áет απλ.
δακρύζω (απο ενθουσιασμό, συγκίνηση κλπ.).

*шибер¹, -а α. (τεχ.) δικλείδα.

*шибер², -а, πλθ. шиберы κ. шибера α. μεγά-
λος κερδοσκοπός· νεόπλουτος.

шибоко επίρ. 1 γρήγορα, γοργά, ταχιά. 2
έντονα, σε μεγάλο βαθμό· πολύ· ~ он испу-
гался αυτός πολύ φοβήθηκε.

шивера, -н θ. πετρώδες μέρος της κοίτης
του ποταμού.

шиворот, -а α: за ~ απο το γιακά ή απο
τον αυχένα· ~ на выворот α) απέναντι. β)
αντίθετα (όχι όπως πρέπει).

шизофреник, -а α., -ничка, -и θ. σχιζο-
φρενικός, -ή, σχιζοφρενής.

шизофренический επ. σχιζοφρενικός.

*шизофрениа, -и θ. σχιζοφρένια.

*шик, -а (-у) α. το σικ, χάρη, κομψότητα,
φιλοκαλία. || επιδειξιότητα· такт. || εκφρ.
задавать ~ (-у) βλ. шиковать.

шиканье, -я ουδ. 1 φώνασμα ή προφορά σιού
(για πρόγκισμα πτηνών). 2 προφορά σσσ... ή
σουτ (για να γίνει ησυχία). 3 σφύριγμα απο-
δοκιμαστικό.

шикарно επίρ. πολυτελώς, κομψά, σικ κλπ. επ.

шикарность, -и θ. πολυτέλεια· κομψότητα,
χάρη· εντύπωση.

*шикарный επ., βρ: ~рен, ~рна, ~рно. 1 πο-
λυτελής, πλούσιος· λουσατός. || κομψός, χα-
ριτωμένος, σικ. 2 επιδεικτικός, εντυπωσια-
κός. 3 θαυμάσιος, υπέροχος, λαμπρός.

шикать ρ.δ. 1 φωνάζω σιού (για πρόγκισμα
πτηνών). 2 προφέρω σσσ... ή σουτ (επικαλού-
μενος ησυχία). 3 σφυρίζω αποδοκιμάζοντας.

шикнуть ρ.σ. βλ. шикать.

шикнуть ρ.σ. βλ. шиковать.

шиковать, -кью, -күешь ρ.δ. κομφεύομαι.

*шиллинг, -а α. το σελίνι.

шило, -а, πλθ. шилья, -ьев ουδ. σουβλί, ο-
βελός· ~ в мешке не утайшь (παρμ.) τίποτε
δε μένει κρυφό και η παλαιά: ουδέν κρυπτόν,
ο ου μη φανερόν γενήσεται.

шилохвостный επ. (για πτηνά) με μακριά και
μυτερή ουρά.

шильник, -а α. (παλ.) απατεώνας, κατεργά-
ρης, ατύρτης.

шильничать ρ.δ. (παλ.) κάνω απάτες, λωπο-
δυσίες, κατεργαριές.

*шимми α. άκλ. σίμιι (χορός).

шимоза, -н θ. (παλ.) είδος εκρηκτικής ύ-
λης καθώς και βλήμα.

*шимпанзэ α. άκλ. ο χιμπατζής.

*шина, -н ε. 1 σώστρο μεταλλικό, στεφάνι
τροχού μεταλλική. 2 λάστιχο τροχού· АВТОМО-
бильная ~ το λάστιχο αυτοκινήτου. 3 (ιατρ)
νάρθηκας, συγκρατητήρας.

шинель, -и θ. η χλαίνη· солдатская - η
χλαίνη του στρατιώτη.

шинельный επ. της χλαίνης· ~ воротник ο
γιακάς της χλαίνης. || ουσ. -ая θ. χώρος α-
νάρτησης χλαινών.

шинкарить ρ.δ. (παλ.) διατηρώ καπηλειό.

шинкарка, -и θ. βλ. шинкарь.

шинкарский επ. του ταβερνιάρη, του κάπελα.

шинкарьство, -а ουδ. η διατήρηση καπηλειού.

шинкарь, -я α. (απλ.) 1 ταβερνιάρης. 2
λαθρέμπορας οιοσπνευματωδών ποτών.

шиковальный επ. του κατατεμαχισμού της
κράμβης· ~ нож μαχαίρι κοψίματος της κράμ-
βης.

шикование, -я ουδ. κατατεμαχισμός της
κράμβης.

шикованный επ. απο μτχ. κατατεμαχισμένος
(για κράμβη).

шиковать¹, -кью, -күешь, παθ. μτχ. παρθ.
χρ. шикованный, βρ: ~ван, -а, -о ρ.δ.μ.
κατατεμαχίζω, λεπτοτεμαχίζω (συνήθως για
κράμβη). || -ся κατατεμαχίζομαι, λεπτοτεμα-
χίζομαι.

шиковать², -кью, -күешь ρ.δ. (απλ.) βλ.
шинкарить.

шиковка, -и θ. 1 βλ. шикование. 2 κο-
πτήρας κράμβης.

шинный επ. του σώστρου ή του λάστιχου του
τροχού· ~ое производство η παραγωγή ελα-
στιχών· ~ болт μπουλόνι σώστρου.

шинок, -нка α. (παλ.) καπηλειό, ταβέρνα.

*шиншля, -н θ. 1 είδος τρακτικού. 2 εί-
δος κουνελιού.

*шиньон, -а α. σινιόν, κότσος. || πρόσθετη
κόμη (κότσος).

шип¹, -á α. 1 αγκάθι· нет рёзы без -ов δεν
υπάρχει τριανταφυλλιά χωρίς αγκάθια. || αιχ-
μή, ακίδα, μύτη. 2 εξοχή, προεξοχή· προεξέ-
χον ένθεμα. 3 το άκρο άξονα (που στηρίζεται
στο ρουλεμάν).

шип², -á α. είδος ακιπησιού (μαρούνας).

шип³, -а α. ήχος ή φθόγγος παρόμοιος με ш.
шипение, -я ουδ. σφύριγμα, τσίρισμα.

шипеть, -плё, -пшь, μτχ. ενστ. шипящий ρ.
δ. 1 σφυρίζω, συρίζω· (για φίδι) οίζω· τσι-
τσιρίζω. || προφέρω το φθόγγο σσσ... (σιωπή).
2 μιλώ ψιθυριστά. || μουρμουρίζω. 3 άφρίζω.

шиповник, -а α. αγριοτριανταφυλλιά, μου-
σκιά· αγριοτριαντάφυλλο.

шипун, -á α. σφυριχτής. || είδος κύκνου με
κοκκινόμαυρο ράμφος.

шипучесть, -и θ. συριστικότητα.

шипу́чий, -ая, -ее επ. σφυριστικός· που σίζει· -ая змея φίδι που σίζει· || αφρώδης· αεριούχος· -ее вино αφρώδης οίνος· ~ напí-ток αεριούχο ποτό.

шипу́чка, -и θ. ποτό αφρώδες ή αεριούχο.

шипя́щий επ. απο μτχ. σφυριστικός, συρι-στικός· || φιθυριστός· || εκφρ. -ие соглá-сные τα συριστικά σύμφωνα (ж, ш).

ши́ре συγκρ. β. του επ. ширóкий και του επιρ. ширóкó.

ширина́, -и θ. πλάτος, φάρδος, εύρος, ευ-ρύτητα· ~ доскí το φάρδος της σανίδας· ~ ре-кí το πλάτος του ποταμού· два μέтра в -у δυο μέτρα στο πλάτος.

ширинка, -и θ. κομμάτι υφάσματος (για πε-τσέτα, μαντήλι κλπ.)· || η τσόντα· || το μπροστινό άνοιγμα του παντελονιού (που κου-μπώνει).

ши́рять, -рю, -ршь ρ.δ.μ. ευρύνω, πλατύ-νω, φαρδύνω· ~ предéлы ευρύνω τα όρια· || μτφ. κάνω πιο μαζικό· ~ социа́листическое со-ревнова́ние δίνω μεγάλη έκταση στη σοσιαλι-στική άμιλλα· || -ся ευρύνομαι, πλαταίνω, φαρδαίνω· || εκτείνομαι· || μτφ. γίνομαι πιο μαζικός· -ится дви́жение за мир πλαταίνει το κίνημα της ειρήνης.

ши́ркать ρ.δ. (απλ.) βλ. ша́ркать (1 σημ).

ши́рма, -и θ. 1 το παραβάν· 2 μτφ. προ-κάλυμμα· προπέτασμα.

широ́кий επ., βρ: -ро́к, -ро́ка, -ро́ко κ. -ро́кó, πλθ. -ро́ки κ. -ро́ки; шíре; ширóчай-ший· 1 ευρύς, πλατύς, φαρδύς· -ая доро́га πλατύς δρόμος· -ие о́рски φαρδύ παντελόνι· || μεγάλος· ~ шаг μεγάλο βήμα· она́ перекрестí-лась -им крестóм αυτή έκανε μεγάλο σταυρό· || εκτεταμένος· ~ воéнный фронт εκτεταμένο πολεμικό μέτωπο· 2 μτφ. μεγάλου αριθμού ή διαστάσεων, έκτασης· -ое совещáние πλατιά σύσκεψη· -ие ма́ссы οι πλατιές μάζες· в -их машта́бах σε μεγάλη (ευρεία) κλίμακα· в -их разме́рах σε ευρείες διαστάσεις· -ие пла́ны μεγάλα πλάνα· -ая популярно́сть μεγάλη δημο-τικότητα· ~ круг вопро́сов ευρύς κύκλος ζη-τημάτων· -ая подде́ржка πλατιά υποστήριξη· || πολυάριθμος· ~ чита́тель πολυάριθμοι ανα-γνώστες· ~ зрите́ль πολυάριθμοι θεατές· || εκφρ. ~ экра́н το σινεμασκόπ, ευρεία οθόνη· ~ звук (γλωσ.) ανοιχτός ήχος (φθόγγος)· -им фрóнтом παντού, σε πλατύ μέτωπο· на -ую ру́ку ή но́гу κ. (παλ.) -ой руко́й πλούσια, πλουσιοπάροχα, αρχοντικά· сделать ~ жест κά-νω ευγενική χειρονομία, αξιέπαινη πράξη.

широ́кó επίρ. πλατιά, φαρδιά, ευρέως· ~ раскря́ть глаза́ ανοίγω πολύ τα μάτια· || πλούσια, πλουσιοπάροχα, αρχοντικά· ~ жить ζω αρχοντικά· ~ смотре́ть на ве́щи έχω πλα-

τιά αντίληψη των πραγμάτων.

широковещáние, -я ουδ. πλατιά διάδοση (με το ράδιο, τηλεόραση).

широковещáтельный επ. 1 πλατιάς διάδο-σης· -ая радиостáнция ραδιοσταθμός πλατιάς διάδοσης ειδήσεων· 2 (ειρν.) πολλά υποσχό-μενος· εντυπωσιακός· πομπώδης· -ая декларá-ция εντυπωσιακό διάγγελμα ή δήλωση.

широкогрудый επ., βρ: -руд -а, -ο ευρύ-στερνος, πλατύστερνος.

широкоза́дый επ., βρ: -за́д, -а, -ο με φαρ-διά περιφέρεια (για άνθρωπο)· με φαρδιά κα-πούλια (για ζώα).

ширококоле́йка, -и έ. πλατιά σιδηροδρομική γραμμή.

ширококоле́йный επ. της πλατιάς σιδηροδρο-μικής γραμμής· -ая желе́зная доро́га βλ. ши-рококоле́йка.

ширококо́ст(н)ый επ., βρ: -ко́ст, -а, -ο χο-ντροκόμματος.

ширококры́лый επ., βρ: -кры́л, -а, -ο πλα-τυπτέρυγος.

широколи́ственный επ., βρ: -вен, -венна, -ο πλατύφυλλος (για φυτά)· -ые дере́вья τα πλατύφυλλα δέντρα· || φυλλώδης, πυκνούφυλλος.

широколи́ст(н)ый επ. πλατύφυλλος.

широколи́ный επ., βρ: -ли́и, -а, -ο πλατυ-πρόσωπος.

широколо́бый επ., βρ: -ло́б, -а, -ο πλατυ-μέτωπος.

широконо́ска, -и θ. παπί με μακρύ και πλα-τύ ράμφος.

широконо́сный επ., βρ: -но́с, -а, -ο πλατύ-ρινος· -ое ли́цо πρόσωπο με πλατιά μύτη· || (για υποδήματα) με πλατιά μύτη.

широкоплéчий επ., βρ: -плéч, -а, -ε ευρύ-μωτος, πλατύμωτος· με φαρδιές πλάτες, φαρ-διούς ώμους.

широкопóльный επ. πλατύγυρος· -ая шля́па κα-πέλο (κλακ) με πλατύ γύρο.

широкоря́дный επ. (γεωμ.) με αραιές γραμ-μές· ~ посéв σπορά κατά αραιές γραμμές.

широкоску́льный επ., βρ: -ску́л, -а, -ο πλα-τυμάγουλος.

широ́кость, -и θ. ευρύτητα, εύρος, πλάτος, φάρδος.

широкоэкра́нный επ. του σινεμασκόπ, της ευ-ρείας οθόνης.

широтá, -и θ. 1 βλ. ширина́· 2 μτφ. εύ-ρος, πλάτος· ~ возре́ний το πλάτος των αντι-λήψεων· ~ кругозо́ра το πλάτος του ορίζοντα· ~ образо́вания το πλάτος της μόρφωσης· 3 το γεωγραφικό πλάτος.

широ́тный επ. του γεωγραφικού πλάτους.

широ́чайший υπερθ. β. του επ. ширóкий.

широ́ченный επ. (απλ.) πολύ πλατύς (φαρ-

δύς, ευρύς)· -ая ўлица πλατιά οδός (πόλης)·
-не штани πολύ φαρδύ παντελόνι.

широτρέб, -а α. πλατιά κατανάλωση· пред-
меты -а είδη πλατιάς κατανάλωσης.

ширь, -и θ. 1 εύρος, πλάτος, φάρδος. 2 έ-
κταση μεγάλη εκτεταμένος χώρος, απλοτοπία. ||
εκφρ. во всю - καθ' όλον το πλάτος· καθ'ό-
λην την έκταση.

ширять ρ.δ. 1 (παλ.) ανοίγω τις φτερούγες.
2 (απλ.) ανακατώνω, ανασκαλίζω. || -ся ανοί-
γω τις φτερούγες.

шитвó, -á ουδ. (απλ.) βλ. шитьё.
шитик, -а α. (διαλκ.) βάρκα ή ποταμόπλοιο
με επίπεδο πυθμένα.

шитый επ. απο μτχ. 1 κεντητός, -μένος. 2
ραμμένος (όχι ολόκληρος)· -не ремни ραμμέ-
νες τιράντες.

шить, шью, шьёшь, прости. шей, παθ. μτχ.
παρλθ. χρ. шитый, βρ: шит, -а, -ο ρ.δ. 1 ρά-
βω, ράπτω· - на машине ράβω στη μηχανή· -
игóлькой ράβω με το βελόνι (ραφιδεύω). 2
μ. φτιάχνω· - костём ράβω κοστούμι· - обу-
ви ράβω παπούτσια. 3 κεντώ, διακοσμώ. ||
εκφρ. шито да крýто κ. шито-крýто κρυφά κι
ανάκρυφα (τελείως κρυφά και μυστικά)· ни
шьёт ни пóрет ούτε ναι, ούτε όχι· δεν το
κόβει (αποφεύγει οριστική λύση, απόφαση). ||
-ся 1 ράβομαι, ράπτομαι. || κεντιέμαι. 2 έχω
τη διάθεση ή τη δυνατότητα να ράβω.

шитьё, -я ουδ. το ράψιμο· - одежды ράψι-
μο ενδύματος· курсы кройки и -я μαθήματα
κοπτικής και ραπτικής. || κέντημα· - краси-
вого узóра κέντημα ωραίου διακοσμητικού ή
σχεδίου· золотóе - το χρυσοκέντημα. || αθρσ.
τα κεντήματα.

*шифер, -а α. 1 σχιστόλιθος. 2 ελενίτ, φύλ-
λο στέγης (απο αμίαντο κ. τσιμέντο).
шиферный επ. 1 του σχιστόλιθου. 2 του φύλ-
λου στέγασης, του ελενίτ· -ая крыша στέγη
απο φύλλα ελενίτ.

*шифон, -а α. λεπτό βαμβακερό ή μεταξωτό ύ-
φασμα.

шифонёр, -а α. (παλ.) βλ. шифонёрка.

*шифонёрка, -и θ. σιφονιέρα.

*шифр, -а α. 1 κρυπτογραφική γραφή, κρυ-
πτογραφία· κρυπτογραφικός κώδικας. || συνθη-
ματικό στοιχείο, γράμμα. 2 (παλ.) μονογραφή
απο αρχικά γράμματα. || (παλ.) διακριτικό α-
ριστούχας φοιτήτριας.

шифратор, -а α. συσκευή μετάδοσης σημείων
σύνδεσης.

шифровальный επ. κρυπτογραφικός, αριθμο-
γραφικός.

шифровальщик, -а α. κρυπτογράφος, αριθμο-
γράφος.

шифрование, -я ουδ. κρυπτογράφηση, αριθ-

μογράφηση.

шифрованный επ. απο μτχ. κρυπτογραφημένος.

шифровать, -рýю, -рýешь, παθ. μτχ. παρλθ.
шифрованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. κρυ-
πτογραφώ, αριθμογραφώ. || -ся κρυπτογραφού-
μαι, αριθμογραφούμαι.

шифровка, -и θ. 1 βλ. шифрование. 2 κεί-
μενο κρυπτογραφημένο.

шифровщик, -а α. βλ. шифровальщик.

шифrogramма, -и θ. κρυπτογραφημένο τηλε-
γράφημα.

шихан, -а α. (διαλκ.) λόφος ή βουνό οξυ-
κόρυφο.

шихта, -и θ. ανάμειχτα μέταλλα για τήξη.

шихтовать, -тýю, -тýешь, παθ. μτχ. παρλθ.
χρ. шихтованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ.
αναμιγνύω διάφορα μέταλλα για λιώσιμο.

шихтовка, -и θ. ανάμειξη μετάλλων ή ορυ-
κτών για λιώσιμο.

шип, -á α. 1 βλ. кýкиш. 2 μτφ. (απλ.) τί-
ποτε, παντελής έλλειψη ή ανεπάρκεια. 3 (παλ.)
αλήτης· άρπαγας, ληστής. || εκφρ. - с маслом
получить ή дать (απλ.) τίποτε απολύτως δεν
παίρνω ή δε δίνω· на какие -и με τι μέσα ή
πόρους· ни -а (нет имётся κλπ.) τίποτε α-
πολύτως δεν υπάρχει.

шипáк, -á α. (παλ.) κράνος κωνοειδές.

шипечка, -и θ. 1 μικρό τέρας, ζωτικό ή
στοιχειό. 2 μικρός κώνος, κουκουναράκι.

шипига, -и θ. (διαλκ.) τέρας, στοιχειό· α-
κάθαρτο πνεύμα· ζωτικό.

шипка, -и θ. 1 εξόγκωμα, όγκος· κόνδυλος,
καρούμπαλο. || μτφ. (παλ.) κλίση, ικανότητα
για κάτι. 2 (απλ.) παράγοντας μεγάλος. 3
κώνος, κουκουναράκι. || αντικείμενο ωοειδές,
σφαιροειδές. 4 (διαλκ.) είδος φραντζόλας. ||
εκφρ. все -и вáлятся на когó όπου φτωχός κι
η μοίρα του.

шипковáтый επ., βρ: -вát, -а, -ο ανώμα-
λος, με εξογκώματα· -ая поверхнось ανώμαλη
επιφάνεια.

шипковóдный επ., βρ: -ден, -дна, -дно κω-
νοειδής, σαν κουκουναράκι.

*шкаlá, -я θ. κλίμακα· - термометра θερ-
μομετρική κλίμακα.

*шкалик, -а α. 1 παλιό μέτρο κρασιού 60
γραμμαρίων. || ποτήρι 60 γραμμαρίων. || λι-
χνάρι (με λάδι και φυτίλι).

шкандыбáть ρ.δ. (έιαλκ.) κουτσαίνω.

шкaп βλ. шкаф.

шкатулка, -и θ. κασετίνα, κουτάκι.

шкатулочка, -и θ. κασετινίτσα.

шкаф, -а, προθ. ο -е, в -ý, плθ. шкафы,
α. 1 σκευοθήκη· ιματιοθήκη· ερμάριο· книж-
ный - η βιβλιοθήκη· платяной - η γκαρντε-
ρόμπα· стeнной - το ντουλάπι στον τοίχο. ||

κιβώτιο· несторѣмый ~ αλεξίπυρο (ή πυρίμαχο) κιβώτιο· духовόη ~ βλ. духόвка.

σκάφικ, -α α. μικρή σκευοθήκη· ντουλαπάκι· μικρό ερμάριο.

σκάφный επ. της σκευοθήκης, της ιματιοθήκης κλπ. ουσ.

***σκάφут**, -α α. (ναυτ.) κεντρικό μέρος του καταστρώματος.

σκάφчик, -α α. βλ. σκάφικ.

***σқвал**, -α α. ριπαίος άνεμος, ριπάδα, ρεφούλι, σπιλιάδα· ανεμοσυρμή. || καταγισμός πυρών.

σқвѣлистый επ. ριπαίος· ~ ветер βλ. σқвал.

σқвѣльный επ. 1 βλ. σқвѣлистый. 2 μτφ. καταιγιστικά πυρά.

σқвѣрки, -рок (ενκ. -ка, -и θ.) οι τσιγαρίδες (τσιγαρισμένα υπολείμματα λίπους ζώων).

σқвѣрень κ. σқвѣрень, -рня α. ο πείρος εμπρόσθιου άξονα.

σқет, -α α. (απλ.) παιδί· νέος, έφηβος.

***σқив**, -α α. τροχαλία αυλακωτή ή κοινή (για ιμάντα).

***σқіпер**, -α, πλθ. σқіперы κ. -ά α.1 (παλ.) ο καπετάνιος εμπορικού πλοίου. 2 πλοίαρχος ποταμόπλοιου. 3 ο υπεύθυνος εξαρτημάτων του καταστρώματος.

σқіперский επ. του καπετάνιου πλοίου ή του πλοίαρχου· -ая кафта η καμπίνα του πλοίαρχου· ~ костюм η στολή του καπετάνιου ή του πλοίαρχου. || ουσ. -ая θ. αποθήκη εξαρτημάτων (στο πλοίο).

σқірка, -и θ: за -у (απλ.) απο το γιακά ή απο το λαιμό (πιάνω).

***σқόда**, -и θ. (απλ.) 1 ζημιά, βλάβη, απώλεια. 2 αταξία, ακαταστασία· παρεκτροπή. 3 ζημιωτής· ζημιάρης.

σқодить, -дишь ρ.δ. (απλ.) προξενώ ζημιά, βλάβη, απώλεια.

σқодливый επ., βρ: -лив, -а, -ο (απλ.) 1 βλαβερός, επιβλαβής, επιζήμιος. 2 άτακτος· ζημιάρης.

***σқόла**, -и θ. 1 σχολείο· начальная ~ δημοτικό σχολείο· средняя - το μεσαίο σχολείο (γυμνάσιο)· ходить в -у πηγαίνω σχολείο· неполная средняя ~ το επτατάξιο σχολείο (επταετούς φοίτησης)· вечерняя ~ βραδινό σχολείο. 2 σχολή· музыкальная ~ μουσική σχολή· высшая ~ ανώτερη σχολή· ремесленная ~ επαγγελματική σχολή. 3 μτφ. απόκτηση πείρας· он прошёл -у испытаний αυτός πέρασε το σχολείο δοκιμασιών· пройти -у жизни περνώ το σχολείο της ζωής. 4 μτφ. ρεύμα· фламандская ~ в живописи η φλαμανδική σχολή ζωγραφικής. 5 (γεωπ.) φυτώριο.

σқолить, -лю, -лишь ρ.δ.μ. βλ. мустровать.

σқольник, -а α., -ца, -и θ. μαθητής, -ρια.

σқольничать ρ.δ. φέρνομαι σαν μαθητής σχολείου, σαν παιδάκι.

σқольнический επ. σχολικός, μαθητικός· -отвѣт σχολική απάντηση.

σқольничество, -а ουδ. σχολική συμπεριφορά· σχολική ιδιοτυπία.

σқольный επ. σχολικός, του σχολείου· ~ хор σχολική χορωδία· -ая дружба σχολική φιλία. || μαθητικός, του μαθητή· ~ костюм η μαθητική στολή· ~ возраст σχολική ηλικία· -ие канікулы σχολικές διακοπές· -ие принадлежно-сти τα σχολικά είδη.

σқольяр, -а α. (παλ.) βλ. σқольник.

σқольрский επ. 1 (παλ.) σχολικός, μαθητικός. 2 επιφανεϊακός, επιπόλαιος· τυπικός· αβαθής· -ое изложение σχολική έκθεση· -подход к изучению теоріи σχολικός τρόπος σπουδής της θεωρίας.

***σқот**, -а α. σκότα, σχολινί των κάτω άκρων του ιστίου.

σқύна βλ. шқύна.

σқύра, -и θ. 1 δέρμα ζώου. || δορά, τομάρι. 2 φλούδα, φλοιός· πέτσα· ~ апельсина η πορτοκαλόφλουδα. 3 (απλ.) δέρμα ανθρώπινο. 4 μτφ. ζωή, ύπαρξη· он дрожит за своё (собственную) -у τρέμει (φοβάται πολύ) για το τομάρι του· спасать своё -у σώζω το τομάρι μου. || εκφρ. ~ барабанная (απλ.) α) σακάριας, χαντζάρας (για στρατιωτικό). β) τομάρι (ύβρη)· быть (очутиться) в чьей -е είμαι, βρίσκομαι στην ίδια κατάσταση με κάποιον· влезть (попaть) в чью -у περιέρχομαι περιπίπτω στην ίδια κατάσταση με κάποιον· испытать на своём (собственной) -е δοκιμάζω κάτι στην ίδια μου την καμπούρα.

σқύрить ρ.δ.μ. λειαινώ, γυαλίζω (τρίβο-ντας με δέρμα).

σқύрка, -и θ. δερματάκι. || γυαλόχαρτο συμριδόπανο, συμριδόχαρτο.

σқύрник, -а α. φιλοτομαριστής.

σқύрнический επ. φιλοτομαρικός.

σқύрничество, -а ουδ. φιλοτομαρισμός.

σқύрный επ. βλ. σқύрнический.

***σқабάум**, -а α. διάξυλος φραγμός.

***σқак**, -а α. η εκβολάδα, σκουριά απο κάμινο ή ατμολέβητα.

σқакобетон, -а α. σκωριομετόν, σκωριοκο-νίαμα.

σқаковый επ. της εκβολάδας, της σκουριάς· απο εκβολάδα, απο σκουριά.

***σқанг**, -а α. σωλήνας εύκαμπτος.

σқафор βλ. шлафрок.

***σқафрок**, -а α. (παλ.) επενδύτης οικιακός.

σқѣвка, -и θ. μεταλλικός κρίκος ανάρτησης αντικειμένων.

***σқѣф**, -а α. άκρη (ουρά) ενδύματος. || η

σβάρνσ (αγρ. εργαλείο).

шлифовать, -фую, -фуеть ρ.δ.μ. (για έδαφος) σβαρνίζω.

шлем¹, -а α. 1 (παλ.) περικεφαλαία. 2 κράνος, κάσκα.

***шлем**², -а α. άρση όλων των παιγνιόχαρτων.

шлэнца, -н α.κ.θ. χασομέρης, -а, αργόσχολος, -η· ρέμπελος, -η.

шлэндать ρ.δ. (απλ.) περιφέρομαι αργόσχολος, τεμπέλης, χαζεύω.

шлѣп επιφ. με σημ. κατηγ. πλατσ· и - егó по щеке και πλατσ στο πρόσωπο αυτού (τον χτύπησε)· - в грязь πλατσ στη λάσπη.

шлѣпанцы, -ев πλθ. (ενκ. слѣпанец, -нца α.) οι παντούφλες.

шлѣпанье, -я ουδ. 1 ράπισμα, μπάτσισμα. 2 πέσιμο: τσαλαβούτημα. || πλατσούλισμα, πηλοβάτηση.

шлѣпать ρ.δ. 1 ραπίζω, μπατσιζώ· χτυπώ. 2 πέφτω, προσκρούω· χτυπώ πάνω. 3 (απλ.) τσαλαβουτώ, πλατσουλίζω· πηλοβατώ. || -ся βλ. енерг. φ. 2 σημ.

шлѣпнуть ρ.σ. 1 βλ. шлѣпать (1, 2 σημ.). 2 (απλ.) σκοτώνω. || -ся πέφτω, προσκρούω.

шлѣпóк, -пкá α. 1 ράπισμα, μπάτσισιμο· χτύπημα. 2 κρότος χτυπήματος ή πτώσης.

шлѣя, -ѣ θ. 1 το γλουτιαίο λωρί ζευγμένου ζώου. 2 πλατύ λωρί ζεύξης.

***шлиф**, -а α. τομή για μικροσκοπική έρευνα.

шлифовальный επ. λειαντικός, στιλβωτικός· - станóк λειαντική εργατομηχανή, λειαντήρας.

шлифовальщик, -а α., -ца, -н θ. λειαντής.

шлифование, -я ουδ. λείανση, στιλβωση.

шлифовать, -фую, -фуеть, παθ. μτχ. парлθ.

χρ. шлифованный, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.μ. 1 λειαινώ, στιλβώνω, γυαλίζω· ~ дерево стеклянной шкурóй λειαινώ το ξύλο με γυαλόχαρτο. 2 τελειοποιώ εξιδανικεύω· δουλεύω, λαξεύω· χτενίζω· ~ свой стиль τελειοποιώ το στυλ μου. || -ся 1 λειαινομαι κλπ. ρ. енерг. φ. 2 επιδέχομαι λείανση.

шлифовка, -и θ. λείανση, στιλβωση, γυάλισμα· ~ деталей λείανση εξαρτημάτων· ~ дерева λείανση ξύλου· хорóшая ~ καλή λείανση.

шлифовщик, -а α., -ца, -н θ. βλ. шлифовальный.

***шлих**, -а α. κόλλα υφαντουργική.

шлык, -á α. 1 (παλ.) βλ. новóйник. 2 είδος παλαιού κωνικού καπέλου.

шлычка, -и θ. βλ. шлык (1 σημ.).

***шлюз**, -а α. 1 οκλεισιάς, δεξαμενή επιπολής ή ανύψωσης. 2 άνοιγμα, πόρτα υδροφράχτη.

шлюзный επ. του υδροφράχτη· -не ворóта η πόρτα του υδροφράχτη, υδροφρακτική θύρα.

шлюзовать, -зую, -зуеть, παθ. μτχ. парлθ. χρ. шлюзованный, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.κ. σ.

1 χτιζώ κλεισιά. 2 περνώ απο τον κλεισιά· ~ судá περνά τα σκάφη απο την κλεισιάδα. || -ся (για κλεισιά). 1 χτιζομαι. 2 περνά απο τον κλεισιά.

шлюзовóй επ. του κλεισιά, ~ υδατοφράχτη. || εκφρ. -ое устрóйство βλ. шлюз (1 σημ.).

***шлюк**, -а α. (παλ.) τριίστιο (τρικάρτο) πλοίο. || πλοίο μονοκάρτο με δυο πανιά. || περιπολικό στόλου.

шлюпбóрка, -и θ. (ναυτ.) η επωτίδα το καπόνι.

***шлюпка**, -и θ. βάρκα, λέμβος· ακάτιο· спаcательная ~ ναυαγοσωστική βάρκα· карабелъная ~ το εφόλιο, η φελούκα.

шлюпочный επ. της βάρκας, του ακάτιου· ~ руль το τιμόνι του ακάτιου. || με βάρκα, με ακάτιο· ~ переход διάβαση με βάρκα, -ес.

шлюха, -и θ. (απλ.) πόρνη, πουτάνα, σκρόφα, τσούλα.

***шлюмбур**, -а α. σωλήνας οδοντωτός στο ένα άκρο (για τρίπημα τοίχων).

шлюпа, -и θ. 1 καπέλο (ανδρικό ή γυναικείο, συνήθως θολωτό). 2 άνθρωπος νωθρός, οκνός.

шлюпка, -и θ. 1 καπέλο γυναικείο. 2 μτφ. κεφάλι· ~ гвоздѣ κεφάλι καρφιού.

шлюпник, -а α., -ца, -н θ. καπελάς, -λού, πιλοπολιός.

шлюпный επ. του καπέλου, του πίλου· -ое производство η παραγωγή καπελών.

шлюпочный επ. βλ. шлюпный. || εκφρ. -ые грибóι ομπρελοειδή μανιτάρια.

шляться ρ.δ. (απλ.) περιφέρομαι άσκοπα, γυροφέρνω, γυροβολώ, τριγυρίζω.

шлях, -а, προθт. о шляхе, на шляху α. αμαξιτός δρόμος, δημοσιά.

шляхетский επ. (παλ.) των ευγενών, των ευπατριδων.

шляхетство, -а ουδ. (παλ.). 1 βλ. шляхта. 2 (παλ.) ευγενείς.

***шляхта**, -н θ. (παλ.) μικροί τοπικοί πολωνοί ευγενείς.

шляхтич, -а α., -тянка, -и θ. μικρός πολωνός ευγενής.

***шмат**, -а α. (απλ.) κομματάκι ψωμιού.

шматóк, -ткá α. βλ. шмат.

шмельный επ. του σερεγκιού.

шмель, -я α. το σερεσίγκι.

***шмыгтитул**, -а α. φύλλο προμετωπίδας βιβλίου ή κεφαλαίου.

шмыг επιφ. με σημ. κατηγ. φριστ (φεύγω, το σκάζω).

шмыгать ρ.δ. 1 πηγαينوέρχομαι· περιφέρομαι, στριφογυρίζω· περνά κοντά και συχνά σε κάποιον. 2 κινώ γρήγορα, σέρνω, σβαρνίζω. || εκφρ. ~ глазами περιφέρω τα μάτια, το βλέμ-

μα· - НОСОМ αναπνέω σφυριχτά με τη μύτη.

ШМЫГНУТЬ ρ.σ. 1 βλ. **ШМЫГАТЬ**. 2 φεύγω κρυφά, ξεγλιστρώ.

ШМЯК επιφ. με σημ. κατηγ. μπαμ (ρίχνω, πετώ με θόρυβο, κρότο).

ШМЯКАТЬ ρ.δ.μ. (απλ.). 1 αφήνω να πέσει, ρίχνω, πετώ, κυλώ με θόρυβο, υπόκωφο κρότο. 2 χτυπώ με κρότο. || -СЯ πέφτω, χτυπώ με υπόκωφο κρότο.

ШМЯКНУТЬ (СЯ) ρ.σ. βλ. **СМЯКАТЬ (СЯ)**.

***ШНАПС**, -а α. (παλ. κ. απλ.) ούζο.

***ШНИЦЕЛЬ**, -Я α. κεντές τεμαχισμένους.

***ШНУР**, -а α. 1 κορδόνι, σειρήτι. 2 σχοινί, σπάγκος. 3 καλώδιο ηλεκτρικό.

Шнурование, -Я ουδ. βλ. **Шнуровка**.

Шнуровать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **Шнурованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 βάζω, περνώ κορδόνια, σειρήτια. 2 ράβω με σχοινί· αρμαθιάζω στο σχοινί. || -СЯ σφίγγομαι με το κορδόνι, το σχοινί κλπ. ρ. ενεργ. φ.

Шнуровка, -и θ. 1 το πέρασμα κορδονιών ή σχοινιών. 2 κορδόνι, σειρήτι. || ράψιμο με σπάγκο. 3 (παλ.) ο κερσές.

Шнуровой επ. 1 του κορδονιού, του σειρητιού· με σχοινί, με σπάγκο.

Шнурок, -рká α. κορδονάκι, σειρητάκι. || σχοινάκι.

Шнырить ρ.δ. (απλ.) βλ. **Шнырять**.

Шнырять ρ.δ. μετακινούμαι γρήγορα, πηγαίνω έρχομαι. || περιφέρομαι, περιέρχομαι, τριγυρίζω (για να βρω, να μάθω, να δω. || εκφρ. - Глазами περιφέρω το βλέμμα.

Шов, шва α. 1 η ραφή· **распороть по швам** ξηλώνω τις ραφές. || το γαζί. || συνένωση τμημάτων. 2 (για μέταλλα) αρμός. 3 (χειργ.) ένωση χειλέων τραύματος. || εκφρ. **руки по швам** (για στάση προσοχής) τα χέρια στις ραφές· **наложить (накладывать)** ~ συρρόπτω τα χείλη της πληγής· **снять (снимать) швы** αφαιρώ τις κλωστές (μετά την επούλωση της πληγής)· **трещать по всем швам** συγκλονίζομαι συθέμελα, εκ βάθρων, σύσσωμος· ταρακουνιέμαι.

***Шовинизм**, -а α. σοβινισμός

Шовинист, -а α., -ка, -и θ. σοβινιστής, -τρια.

Шовинистический επ. σοβινιστικός, του σοβινισμού ή του σοβινιστή.

Шовинистский επ. σοβινιστικός, του σοβινιστή.

Шовный επ. σαν ραφή· για ραφή· -ая линия γραμμή σαν ραφή· ~ материал υλικό ραφίματος.

***Шок**, -а α. το σοκ, κλονισμός του οργανισμού.

***Шокировать**, -рую, -руешь ρ.δ.μ. (γραπ. λόγος)· προσβάλλω, δυσχεραίνω· προκαλώ απέχθεια, δυσάρεσκεια. || -СЯ δυσχεραίνω, τα-

ράσσομαι (απο παράβαση των καθιερωμένων).

Шокный επ. του σοκ, του κλονισμού· -ое состояние κατάσταση κλονισμού.

***Шоколад**, -а (-у) α. η σοκολάτα (σε στέρεα ή υγρή κατάσταση).

Шоколадка, -и θ. σοκολατίτσα.

Шоколадный επ. της σοκολάτας· -ое производство η παραγωγή σοκολάτας. || σοκολατένιος· -ое мороженое σοκολατένιο παγωτό· ~ торт σοκολατένια τούρτα. || σοκολατόχρωμος, σοκολατής. || εκφρ. -ое дерево τς μακαόδεντρο· -не бобы σπέρματα μακαόδεντρου.

***Шопол**, -а α. οβελός κάθαρσης ή λίπανσης όπλου ή γέμισης εμπροσθογεμούς όπλου.

Шополжа, -и θ. (παλ.) όπλο εμπροσθογεμές.

Шопольный επ. του οβελού όπλου. || εμπροσθογεμής· -ое ружье εμπροσθογεμές όπλο.

Шорканье, -я ουδ. βλ. **Шарканье**.

Шоркать ρ.δ. (απλ.) βλ. **Шаркать** (1 σημ.).

Шорник, -а α. σαμαράς, σαγματοποιός· κατασκευαστής μάντων ζεύξης, σκυτορράφος.

Шорничать ρ.δ. επαγγέλλομαι το σαμαρά, εργάζομαι σαμαράς, σκυτορράφος.

Шорничество, -а ουδ. το επάγγελμα του σαμαρά, του σκυτορράφου.

Шорный επ. σκύτινος, δερμάτινος· -не изделия σκύτινα είδη. || των μάντων ζεύξης· -ая мастерская βλ. **Шорня**· -ая лавка σάγμα τοκωλείο· -ая упряжь βλ. **Шоры**.

Шорня, -и θ. σαμαράδικο, σαγματοποιείο.

Шорох, -а α. θρόϊσμα, θρος.

Шоры, шор πλθ. 1 παρωπίδες. 2 οι μάντες ζεύξης. || εκφρ. **взять в ~ когó** ή **держать в ~ах когó** βάζω παρωπίδες σε κάποιον.

***Шоссе** ουδ. άκλ. αμαξιτή οδός· δημοσιά, δημόσιος δρόμος· **асфальтированное** ~ ασφαλτοστρωμένος δρόμος.

***Шосейный** επ. της αμαξιτής οδού· -ая дорога αμαξιτή οδός.

Шосированный επ. απο μτχ. επιστρωμένος· -ая дорога επιστρωμένος δρόμος.

Шосировать, -рую, -руешь, παθ. μτχ. παρθ. χρ. **Шосированный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ. σ. επιστρώνω δρόμο. || -СЯ επιστρώνομαι.

Шотландец, -дца α. Σκοτσέζος κ. Σκότος.

Шотландка, -и θ. 1 Σκοτσέζα. 2 είδος υφάσματος.

Шотландский επ. σκοτσέζικος.

***Шофер**, -а α. οδηγός αυτοκινήτου, σοφέρ.

Шоферский επ. του σοφέρ· -ая специальность η ειδικότητα του σοφέρ.

Шоферство, -а ουδ. το επάγγελμα του σοφέρ.

***Шпага**, -и θ. ξίφος· λόγχη· **обнажить ~у** ξιφουλκώ. || εκφρ. **отдать ~у** παραδίνω το ξίφος (παραδέχομαι την ήττα μου· παραδίνωμαι αιχμάλωτος)· **продать ~у** προδίνω το ξίφος

(περνώ με το μέρος του εχθρού).
 *σπαγάτ, -α α. σπάγκος, σχοινί.
 σπαγάτний επ. του σπάγκου, του σχοινού.
 σπαγογлотатель, -я α. σχοινοκαταπότης ταχυδακτυλουργός.
 σπάжник, -а α. βλ. гладиолус.
 σπάжный επ. του ξίφους· με το ξίφος, με λόγχη· ~ эфес η λαβή του ξίφους· -ая ойтβα λοχχομαχία· ~ поединок ξιφομαχία (μονομαχία με ξίφη).
 *σπακ, -а α. (παλ.) πολίτης (περιφρονητική ονομασία των στρατιωτικών προς τους πολίτες).
 σπακлевание κ. σπαтлевание, -я ουδ. βλ. σπακлевка (1 σημ.).
 σπακлевать κ. σπαтлевать, -лю, -лешь ρ. δ. στοκάρω. || -ся στοκάρομαι.
 σπακлевка κ. σπαтлевка, -и θ. 1 στοκάρισμα. 2 στόκος.
 σπακлевочный επ. του στοκαρίσματος· ~ материал υλικό στοκαρίσματος.
 σπακлевщик, -а α. στοκαριστής.
 *σπάла, -и θ. 1 στρωτήρας, τραβέρσα. 2 σημάδι διακριτικό των αξιωματικών (ως το 1943).
 σπαлёрник, -а α. 1 ταπητουργός. 2 βλ. спалёры (5 σημ.).
 σπαлёрный επ. 1 ταπητουργικός· του τάπητα· με τάπητα. 2 της αναδεντράδας.
 *σπαлёры, -лёр πλθ. (ενκ. σπάλερα, -и θ.). 1 χαλί τοίχου (χωρίς χνούδι). 2 ταπετσαρία (χαρτί) του τοίχου. 3 σπηρίγματα αναρριχητικών φυτών· αναδεντράδα· κληματαριά. 4 δεντροστοιχίες εκατέρωθεν της οδού. 5 παράταξη στρατιωτών εκατέρωθεν της οδού (σε στοίχους ή σε ζυγούς).
 σπανά, -и θ., πλθ. δεν έχει. (απλ.) απάτενας, αλήτης, αλάνι, μόρτης.
 *σπανгούт, -а α. νομέας, πόστα.
 *σпанфырь, -я α. το λωρί του τσαγκάρη (για στήριξη και επεξεργασία του υποδήματος).
 σпанка, -и θ. είδος κάρβου.
 *σпанский επ. ισπανικός· -ая мύχα ή мýшка α) κάρβου, ισπανική μύγα. β) είδος έμπλαστρου.
 σπαгáлка, -и θ. σκονάκια (χαρτάκια στις εξετάσεις λόγω άγνοιας της ύλης).
 σπάрить ρ. δ. 1 ζεματίζω, καταστρέφω· ~ ~ клопóв ζεματίζω τους κοριούς. || περιβρέχω με ζεστό νερό, μουσεύω. 2 καίω· ~ руки καίω τα χέρια με καυτό νερό. 3 χρησιμοποιείται αντί άλλων ρημάτων με επιτακτική σημασία· спарь скорей за папирóсами трéξε γρήγορα για τσιγάρα· спарь домо́й трéξε στο σπίτι· никто не слýшает, а он -ит дáльше κανένας δεν τον ακούει, όμως αυτός προχωρεί παρκατάω.
 *σπαт, -а α. άστριος (ορυκτό)· известкóвый

~ άστριος ασβεστομιγής ή ασβεστούχος.
 *σπάтель, -я α. σπάτουλα, σπαθίδα.
 σπάтлевáть κλπ. παράγωγα βλ. σπακлевáть.
 *σπάция, -и θ. (τυπογρ.) το διάστημα μεταξύ λέξεων.
 σпенёк, -нёк α. (τεχ.) προεξοχή εξαρτήματος· αξονίσκος. || το σιδεράκι αγκίστρωσης της πόρτας.
 спигт βλ. спик.
 *спигáт, -а α. (ναυτ.) ευδίαλος, μπουνι (οπή εκροής των νερών στα πλάγια του καταστρώματος).
 спиговáть, -гýю, -гýешь ρ. δ. μ. 1 παραγεμίζω με λίπος. 2 μτφ. παρακινώ, προτρέπω· εμφυσώ, εμπνέω. || (απλ.) κατηγορώ, κακολογώ. || -ся παραγεμίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
 спигóвка, -и θ. παραγέμισμα με λίπος. || μτφ. εμφύσηση. || κατηγορία, κακολόγημα.
 *спик; -а (-у) α. το λαρδί.
 *спик; -а α. σπιούνος, χαφίες· καταδότης· λαγωνικό.
 спилевóй επ. του βαρούλκου, του βίντσι.
 спилечный επ. της φουρκέτας. || των καρφιών. || του μακριού βλήτρου.
 спиль, -я α. 1 πυραμιδοειδής κορυφή οικοδομήματος. 2 (ναυτ.) βαρούλκο, βίντσι.
 *спилька, -и θ. 1 φουρκέτα, πιάστρα μαλίων. 2 ειδικά καρφιά υποδημάτων· деревя́нные -и οι ξυλόπρογκες. 3 μτφ. παρατήρηση αυστηρή· подпýска́ть -и κáνω αυστηρή παρατήρηση. 4 βλήτρο, πείρος.
 *спильман, -а α. πλανόδιος τραγουδιστής ή οργανοπαίκτης τον μεσαιώνα.
 *спикáт, -а α. το σπανάκι.
 спикáтный επ. του σπανακιού· με σπανάκι· ~ лист φύλλο σπανακιού (σπανακόφυλλο).
 *спингалéт, -а α. 1 ασφάλιστρο, ζύγωθρο, σύρτης, περάτης. 2 βόμπιρας.
 *спинáдель, -я α. (τεχ.). 1 άξονας. 2 άτρακτος μηχανής.
 спинáдельный επ. αξονικός, του άξονα. || της άτρακτου. || άτρακτοειδής.
 *спио́н, -а α., -ка, -и θ. σπιούνος, χαφίες, καταδότης. || κατάσκοπος.
 *спио́наж, -а α. σπιουνιά, χαφιεδισμός. || κατασκοπεία.
 спио́нитъ ρ. δ. σπιουνάρω· κατασκοπεύω.
 спио́нский επ. κατασκοπευτικός· ~ центр κατασκοπευτικό κέντρο.
 спио́нство, -а ουδ. κατασκοπεία· σπιουνιά.
 *спиц; -а α. βλ. спиль (1 σημ.).
 *спиц; -а α. το σκυλί λουλού.
 *спирýтены, -ов πλθ. (ενκ. -тен, -а α.)· μεγάλες βέργες ιτιάς (για χτύπημα των στρατιωτών στη σύνταξη ή των εγκληματιών στην τσαρική Ρωσία).

***сплинт**, -α α. (τεχ.) βελόνι διχαλωτό.
сплинтóвка, -и θ. στερέωση με διχαλωτό βελόνι.
 ***спон**, -α α. κ. **спóна**, -и θ. φύλλο για κόντρα πλακέ. || (τυπογρ.) μεσόστιχο, διάστιχο.
 ***спóнка**, -и θ. πλατύσφηνα.
спóночный επ. της πλατύσφηνας, με πλατύσφηνα.
 ***спóра**, -и θ. σπιρούνι, πτερνιστήρας. || το πισινό νόχι των πτηνών σαν πλήκτρο.
спóрец, -рца α. κ. **спóрка**, -и θ. το στίγμα του άνθους.
спóритъ ρ.δ.μ. σπιρουνίζω.
 ***сприц**, -а α. (ιατρ.) η σύριγγα.
 ***спрóтъ**, **спрот** πλθ. (ενκ. **спрóта**, -и θ.) σαρδέλες. || κονσέρβες με σαρδέλες καπνιστές.
спýлечный επ. βλ. **спýльный**.
 ***спýлка**, -и θ. μασούρι· πηνίο.
спýльный επ. του μασουριού: του πηνιού· ~ **копачóк** το κάλυμμα του μασουριού.
спýля, -и θ. βλ. **спýлка**.
 ***спунт¹**, -á α. γλωττίδα· εντορμία. || πώμα οινοδοχείου ατελούς ζύμωσης.
спунт², -а α. κοπίδι γλύπτη.
спунтовáтъ, -тýю, -тýшь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **спунтовáнный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.μ. (τεχ.) φτιάχνω γλωττίδα ή εντορμία.
спунтóвка, -и θ. κατασκευή γλωττίδας ή εντορμίας.
спунтóвой επ. με γλωττίδα, με εντορμία.
 ***спур**, -а α. 1 φουρνέλο. 2 οπή φούρνου.
спиня́тъ ρ.δ.μ. (απλ.) κεντώ, κεντρίζω, σουβλίζω, νύσσω. || μτφ. παροτρύνω, προτρέπω.
 ***спрам**, -а α. η ουλή.
 ***спрапнáль**, -и θ. βολιδοφόρο βλήμα.
спрапнéльный επ. του βολιδοφόρου βλήματος· ~ **снаряд** βλ. **спрапнéль**; ~ **огóнь** πυρά βολιδοφόρων βλημάτων.
 ***сприфт**, -а α., πλθ. **сприфтн.** α. (τυπογρ.). 1 το στοιχείο, το γράμμα· **курсiвный** ~ το κυρτό στοιχείο. 2 γραφικός χαρακτήρας, η γραφή· **готiческий** ~ η γοτθική γραφή.
 ***спрот**, -а α. η ελαιόπιτα για τροφή ζώων.
 ***штаб**, -а, πλθ. **штабн**, -óв α. επιτελείο· **генерáльный** ~ **áρμii** γενικό επιτελείο στρατού· ~ **дивiзии** επιτελείο μεραρχίας· **начáльный** -а επιτελάρχης. 2 καθοδηγητικό όργανο· ~ **рабóчего** κλάσса το επιτελείο της εργατικής τάξης.
штабелiровать, -рю, -руешь ρ.δ.μ.σ. στοιβάζω. || -ся στοιβάζομαι.
 ***штабелъ**, -я, πλθ. -беля, -белей κ. **штабелi**, -белей α. η στοίβα.
штабiст, -а α. επιτελής, αξιωματικός επιτελείου.
штаб-квартира, -и θ. το επιτελείο (η έδρα).

штабнiк, -á α. βλ. **штабiст**.
штабнóй επ. επιτελικός, του επιτελείου· ~ **пiсарь** γραφέας επιτελείου. || επιτελής, αξιωματικός επιτελείου.
штаб-офицёр, -а α. α. (παλ.) ανώτερος αξιωματικός (συνταγματάρχης, αντισυνταγματάρχης, ταγματάρχης).
штаб-офицёрский επ. του ανώτερου αξιωματικού.
штабс-капитан, -а α. (παλ.) λοχαγός.
 ***штаг**, -а α. (ναυτ.) πρότονος, συρματοόσχομο.
 ***штакéтник**, -а α. (αθρσ.) στενές σανίδες (για φράχτη)· φράχτης με στενές σανίδες.
 ***штальмéстер**, -а α. (παλ.) βαθμός αυλικός. || υπεύθυνος στο τσίρκο.
 ***штамб**, -а α. κορμός δέντρου (απο τη ρίζα ως το φύλλωμα).
штамбóвный επ. φηλόκορμος· ~не **дерéвья** φηλόκορμα δέντρα.
 ***штамп**, -а α. 1 σφραγίδα, στάμπα (ιδρύματος, οργάνωσης). 2 (τεχ.) μήτρα πρεσαρίσματος. || ιχνάριο. 3 μτφ. στερεοτυπία, καλούπι, ρουτίνα.
штампóвальный επ. εκτυπωτικός, της εκτύπωσης· ~**станóк** μηχανή εκτύπωσης.
штампóвание, -я ουδ. 1 σφράγισμα, -ση. 2 εκτύπωση· σφυρηλάτηση στη μήτρα.
штампóванный επ. απο μτχ. 1 εκτυπωμένος σε πιεστήριο. 2 μτφ. στερεότυπος, τυποποιημένος.
штампóвать, -пýю, -пýешь, παθ. μτχ. παρлθ. χρ. **штампóванный**, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.μ. 1 σφραγίζω; βάζω σφραγίδα, σταμπάρω. 2 εκτύπων ανάγλυφα. || σφυρηλατώ στη μήτρα. 3 μτφ. κάνω κάτι στερεότυπα, ρουτινιέρα. || -ся σφραγίζομαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.
штампóвка, -и θ. βλ. **штампóвание**. || εκτύμα (εκτυπωμένο εξάρτημα).
штампóвочный επ. εκτυπωτικός.
штампóщик, -а α., -ца, -и θ. εκτυπωτής, -ώτρια.
 ***штáнга** -и θ. 1 ράβδος μεταλλική. 2 διαδοκίδα (δοκάρι) στο τέρμα του ποδοσφαιρικού γηπέδου. || αλτήρας.
 ***штáнгенциркуль**, -я α. (τεχ.) διαβήτης με κανόνα.
штáнгiст, -а α. αρσιβαρίστας.
штáнгóвный επ. με σιδερένια ράβδο· ~οε **креплéние** στερέωση με σιδερένιες ράβδους.
 ***штáндáрт**, -а α. (παλ.) η σημαία του ιππικού.
штáндáртный επ. της σημαίας του ιππικού.
штáнина, -и θ. το ένα σκέλος της περισκελίδας, μπατζάκι, ποδωνάρι.
штáнишки, -шек πλθ. βρακάκι, παντελονάκι.
штáни, -óв πλθ. περισκελίδα, παντελόνι·

βρακί· короткие - το βρακί.

*штапель, -я α. 1 βόστρυχος μαλλιών. 2 το τσελβόλ (ύφασμα).

*штат¹; -а α. η πολιτεία· Союзённые Штаты Америки Ηνωµένες Πολιτείες Αµερικής. || εκφρ. генеральные -н γενικές συνελεύσεις παλαιά στη Γαλλία και Κάτω-χώρες.

*штат²; -а α. το προσωπικό· сокращёние -ов µείωση του προσωπικού. || κανονισµός ή αριθµός προσωπικού· утверждать -н εγκρίνω τον αριθµό του προσωπικού· по -у полагаётся προβλέπεται απο τον κανονισµό προσωπικού. || εκφρ. остаться за -ом (παλ.) µένω έξω απο το προσωπικό (δε συµπεριλαβάνοµαι). β) θεωρούµαι περίσσιος ή άχρηστος.

*штатгáльтер, -а α. τοπικός διοικητής.

*штатив, -а α. στήριγμα. || τρίποδας.

штáтний επ. του προσωπικού· ~ сотру́дник συνεργάτης της ίδιας επιχείρησης ή ιδρύµατος· -ая дóлжность η µόνιµη θέση. || εκφρ. -ое расписание ο κανονισµός προσωπικού.

штáтский επ. πολιτικός (σε αντίθεση προς τον στρατιωτικό και τον κληρικό) в -ом плáтбе µε πολιτική περιβολή (ενδυµασία). || ουσ. ο πολιτης.

*штафёрка, -и θ. βλ. шпак.

*штéвень, -вня α. στείρα πλοίου, κοράκι· ποδόστµα πλοίου.

*штéйгер, -а α. (παλ.) επιστάτης ή εργοδηγός µεταλλείων.

штемпелевáльный επ. εκτυπωτικός.

штемпелевáние, -я ουδ. εκτύπωση ανάγλυφ.

штемпелевáть, -лѝю, -лѝешь, παθ. µτχ. παρθ. χρ. штемпелёванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.µ. εκτυπώνω ανάγλυφα. || -ся εκτυπώνοµαι ανάγλυφα.

*ште́мпель, -я, πλθ. -я́ α. σφραγίδα (ανάγλυφης εκτύπωσης). || το εκτύπωμα.

ште́мпельный επ. εκτυπωτικός.

*ште́пель, -я, πλθ. -я́ α. 1 το βύζµα, το πώµα. 2 βλ. розётка (6 σημ.).

ште́пельный επ. του βύσµατος· του ρευµατολήπτη· -ая розётка κινητός ρευµατολήπτης.

*шти́леты, -лѝт πλθ. (ενκ. штиблѝта, -н θ.) 1 οι περικνηµίδες (γκέτες). 2 άρβυλα ανδρικά.

шти́левáть, -лѝю, -лѝешь ρ.δ. (ναυτ.) νηνεµώ, γαληνεύω, έχω νηνεµία, γαλήνη.

шти́лево́й επ. γαλήνιος, γαληνεµένος, νήνεµος· -я́ пого́да αίθριος καιρός. || εκφρ. -ая полоса́ νήνεµη έκταση θάλασσας.

*шти́ль, -я α. (παλ.) νηνεµία, γαλήνη, µουνάτσα, κάµα.

*шти́фт, -á , προθ. ο штиф́тѝ, на штиф́тý α. ο πείρος. || βελόνη, αξονίσκος ή γόµφος.

шти́фтово́й επ. µε πείρο· µε αξονάκι· -оѝ

соединёние σύνδεση µε πείρο.

*шти́кель, -я α. χοπίδι µηχανικού εργαλείου.

*што́к, -а α. (γεωλγ.) απόθεµα.

*што́кро́за, -н θ. αλθαία η ροδανθής (επιστ), δεντροµολόχα (λι.).

*што́льная, -и θ. στοά ορυχείου οριζόντια.

што́пальный επ. του µπαλώµατος· -ая игла βελόνι µπαλώµατος ή του χεριού

што́пальщик, -а α., -ца, -н θ. µπαλωµατής, -τού, επιδιορθωτής, -ώτρια, επισκευαστής.

што́панный επ. µπαλωµένος, επιδιορθωµένος· µανταρισµένος.

што́панье, -я ουδ. µάλωµα· µαντάρισμα.

*што́пать ρ.δ.µ. µπαλώνω, επιδιορθώνω· µαντάρω. || -ся µπαλώνοµαι, επιδιορθώνοµαι µαντάροµαι.

што́пка, -и θ. 1 βλ. што́панье. 2 κλωστή µπαλώµατος, το ράµµα. 3 µπαλωµατιά, µπαλωµένο µέρος.

*што́пор, -а α. 1 εκπωματιστήρας, απόβυστρο, ξεστουπωτήρι, τριµποσόφι, τριµπουσόφι. 2 ελικοειδής ή περιστροφική πτήση αεροπλάνου προς τα κάτω. || ως επίρ. -ом ελικοειδώς.

што́порить ρ.δ. κατεβαίνω (καθικνούµαι) ελικοειδώς (για αεροπλάνο).

*што́ра, -н θ. το στόρι, κουρτίνα.

што́рка, -и θ. µικρό στορ, κουρτινάκι. || ο σύρτης, ο περάτης.

*што́рм, -а α. τρικυµία, θύελλα, φουρτούνα.

што́рми́ть, -ми́т ρ.δ. (ναυτ.) είµαι τρικυµιώδης, φουρτουνιασµένος· мо́ре -и́т η θάλασσα είναι φουρτουνιασµένη.

што́рмовáть, -мѝю, -мѝешь ρ.δ. (ναυτ.). 1 αντιστέκοµαι στην τρικυµία, τα βγάζω πέρα. 2 βλ. што́рми́ть.

што́рмово́й επ. σφοδρός, θυελλώδης· ~ ве́тер θυελλώδης άνεµος. || τρικυµιώδης, φουρτουνιασµένος· -оѝ мо́ре φουρτουνιασµένη θάλασσα. || κατά της τρικυµίας· -я́ паруса́ πανιά κατά της τρικυµίας· -я́корь άγκυρα κατά της τρικυµίας.

*што́рмтра́п, -а α. σχοινοκλίµακα, σχοινόσκαλα.

што́рма́га, -и θ. (απλ.) φοβερή θύελλα, τρικυµία.

што́рный επ. του στορ, της κουρτίνας· ~ шнур το σχοινί της κουρτίνας. || του σύρτη, του περάτη.

*што́с, -а α. είδος χαρτοπαιγνίου. || τέχνασμα ξιφοµαχίας.

*што́ф¹, -а α. (παλ.) ρωσικό µέτρο χωρητικότητας 1,54 του λίτρου. || µποκάλι κρασιού ή βότκας ίδιας χωρητικότητας.

*што́ф², -а α. η στόφα (ύφασµα).

што́фный¹ επ. χωρητικότητας 1,54 του λίτρου. 2 οινοπνευµατωδών ποτών· -ая лáвка το οι-

νοπωλείο. || ουσ. -ая θ. οινοπωλείο.

στροφής² επ. απο στόφα (ύφασμα).

***στροφ**, -α α. το πρόστιμο· **взимать** - παίρνω πρόστιμο· **наложить** - βάζω πρόστιμο, προστιμάω· **платить** - πληρώνω πρόστιμο.

στροφής, -ά α. τιμωρημένος στρατιωτικός.

στροφής επ. 1 του πρόστιμου· **не деньги** χρήματα πρόστιμου. 2 του φάουλ· **судья назначает - удар** ο διαιτητής δίνει φάουλ. || ουσ. τιμωρημένος· **на скамья** σκαμνί των τιμωρημένων παικτών.

στροφής επ. απο μετχ. βλ. **στροφής** (2 σημ.).

στροφής, -φύю, -φύешь, παθ. μετχ. παρθ. χρ. **στροφής**, βρ: **-ван -а -ο** προστιμάω. || **-ся** προστιμάομαι.

***στροφής**, -α α. απεργοσπαστής.

στροφής επ. απεργοσπαστικός.

στροφής, -α ουδ. απεργοσπαστικές ενέργειες και πράξεις· προδοσία των εργατικών συμφερόντων.

***στροφής**, -α α. στοά ή ανοιχτός διάδρομος ορυχείου.

στροφής, -и θ. υποπόδιο περισκελίδας, πατελονιού· υποπέζιο, στάφα.

***στροφής**, -ά α. 1 γραμμή (σχεδίου ιχνογράφισης)· μολυβιά· κοντυλιά· πενιά· πινελιά. 2 μετφ. λεπτομέρεια· πτυχή· πλευρά· **до последнего** -ά μέχρι τελευταία λεπτομέρεια· **добавить еще один** - κ χαρακτηριστικε προσθέτω ακόμα μια λεπτομέρεια στην ατομική έκθεση.

στροφής, -хую, -хуешь ρ.δ. σχεδιάζω, σκισάρω, σκιαγραφώ· **детали на чертеже** σκισάρω εξαρτήματα στο σχέδιο. || **-ся** σχεδιάζομαι, σκισάρομαι, σκιαγραφούμαι.

στροφής, -и θ. 1 σχεδίαση, σκισάρισμα, σκιαγράφιση. 2 γραμμοσκιά, εγχάρακτο σχέδιο.

στροφής επ. με γραμμοσκιές· ~ **орнамент** διακόσμηση (στολίδι) με γραμμοσκιές.

στροφής, -я ουδ. μελέτη εμπριθής (επισταμένη).

στροφής, -рую, -рuesday ρ.δ.μ. μελετώ με εμπριθεία, επισταμένα. || **-ся** μελετούμαι επισταμένα.

***στροφής**, -и θ. 1 κομμάτι, τεμάχιο· ένα απο τα πολλά όμοια πράγματα· πράγμα, αντικείμενο· **пять штук сахара** πέντε κομμάτια ζάχαρη· **положна** ένα κομμάτι ύφασμα· **работать от -и** δουλεύω με το κομμάτι· **сорок штук рогатого скота** σαράντα κερασφόρα ζώα· **двадцать штук арбузов** είκοσι κομμάτια καρπούζια. 2 τέχνασμα, κόλπο, μηχανή· **тертici**. || **понирия**, πανουργία· **диаволия**. || φαινόμενο· υπόθεση· περιστατικό. || άνθρωπος **понири**. 3 τόπι υφάσματος άθικτο (αναρχίνηγο). || εκφρ. **не -а** δεν είναι κανένα πράγμα δύσκολο· **вот**

так -! νά σου πράγμα!

στροφής ρ.δ. (απλ.) αστειολογώ, καλαμπουρίζω.

στροφής επ. αστείος, φαιδρός, ευτρώτελος. **στροφής**, -а ουδ. αστεϊσμός, χαριεντισμός, χωρατά, καλαμπουρλίκι.

στροφής, -я α. 1 (παλ.) μάστορας, έμπειρος τεχνίτης· αριστοτέχνης. 2 αστειολόγος, ευθυμολόγος, φαιδρολόγος, χωρατατζής, καλαμπουριτζής. || (απλ.) κατεργάρης, καταφερτζής.

στροφής, -а α. σοβατζής, αμμοκονιαστής.

στροφής επ. απο μετχ. σοβατισμένος.

στροφής, -рю, -ришь, παθ. μετχ. παρθ. χρ. **στροφής**, βρ: **-рен, -а, -ο** ρ.δ.μ. σοβατίζω. || **-ся** σοβατίζομαι. || παραπουδάρομαι.

στροφής, -и θ. 1 σοβάτισμα. 2 ο σοβάς.

στροφής επ. του σοβάτισματος· **не рабoты** το σοβάτισμα· **раствoр** ο σοβάς (υγρό αμμοκονίαμμα).

στροφής, -а α. βλ. **στροφής**.

στροφής, -и θ. βλ. **στροφής** (2 σημ.). || φαινόμενο· υπόθεση· περιστατικό.

στροφής, -я ουδ. μαντάρισμα· καρικίωμα.

στροφής, -кую, -куешь, παθ. μετχ. παρθ. χρ. **στροφής**, βρ: **-ван, -а, -ο** ρ.δ.μ. μαντάρω, -ίζω· καρικιώνω, μπαλώνω. || **-ся** μαντάρομαι, καρικίνομαι, μπαλώνομαι.

στροφής, -и θ. βλ. **στροφής** (2 σημ.).

στροφής, -и θ. 1 βλ. **στροφής**. 2 το μανταρισμένο ή μπαλωμένο μέρος.

***στροφής**, -а α. το οιακοστρόφιο.

στροφής επ. 1 του οιακοστρόφιου· **ое колесо** βλ. **στροφής**; ~ **трос** τс οιακόσχοινο· **ое управление** οδήγηση με οιακοστρόφιο. 2 ουσ. οιακοστρόφος, πηδαλιούχος, τιμονιέρης. 3 ουσ. -ая θ. το οιακιστήριο.

***στροφής**, -а α. έφοδος, εφόρμηση· **братъ** -ομ παίρνω (κυριεύω) με έφοδο. || μετφ. επίθεση· αποφασιστική δράση· ~ **самодержавия** έφοδος κατά της απολυταρχίας.

***στροφής**, -а α., πλθ. -и κ. -ά τιμονιέρης, πηδαλιούχος. || πιλότος, αεροπόρος.

στροφής επ. του τιμονιέρη, του πηδαλιούχου· **-ая должность** το πόστο του τιμονιέρη· **-ая рубка** το πηδαλιουχείο, το οιακιστήριο.

στροφής, -мую, -мuesday ρ.δ.μ. εφορμώ, κάνω έφοδο. || επιτίθεμαι. || κατακτώ με μεγάλες προσπάθειες· ~ **гoрную вершину** κατορθώνω να ανεβώ στην κορυφή του βουνού. || **-ся** υφίσταμαι έφοδο.

στροφής, -я α. αεροπλάνο κάθετης εφόρμησης.

στροφής, -и θ. εφόρμηση αεροπορίας.

штурмовой επ. της εφόδου, της εφόρμησης. || της επίθεσης. || εκφρ. -**АЯ АВИАЦИЯ** αεροπορία κάθετης εφόρμησης.

штурмовщина, -и θ. βιαστικές ενέργειες (για ανάκτηση χαμένου χρόνου).

***штуртрос**, -а α. το οιακόσχοινο.

***штуф**, -а α. κομμάτι μεταλλεύματος, ορυκτού.

***штуцер**, -а α. 1 όπλο με ραβδώσεις και αυλακώσεις στη κάνη. 2 κομμάτι σωλήνα με ελικώσεις (για σύνδεση).

шту́чка, -и θ. 1 κομματάκι. || πραγματάκι. 2 βλ. **штука** (2 σημ.).

шту́чный επ. με κομμάτια, κατά τεμάχια (όχι με το ζύγι). -**НЕ ТОВАРЫ** εμπορεύματα (πώλησης) με το κομμάτι. -**АЯ ОПЛАТА** πληρωμή εργασίας με το κομμάτι. || (αποτελούμενος) από κομμάτια.

***шту́б**, -а α. (τεχ.) λεπτοτριμμένο κάρβουνο.

***шту́к**, -а α. 1 λόγχη, Ξιφολόγχη. 2 μτφ. (στρατ.) λοχχοφόρος οπλίτης. **ОТРЯД В СОСТАВЕ ПЯТЬСОТ ОВ** τμήμα από πεντακόσιους λοχχοφόρους οπλίτες. 3 (ναυτ.) κόμπος καραβόσχοινού. 4 η φτυαριά (μια λήψη). || εκφρ. В -и με εφόπλου λόγχη. **ВСТРЕЧА́ТЬ** ή **ПРИНЯ́ТЬ** В -и υποδέχομαι εχθρικά.

шту́кование, -я ουδ. σκάψιμο βάθους ενός φτυαριού.

шту́ковать, -кью, -кнешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. **шту́кованный**, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. σκάβω σε βάθος ενός φτυαριού. || -ся σκάβομαι σε βάθος ενός φτυαριού.

шту́ковка, -и θ. βλ. **шту́кование**.

шту́ковой επ. της λόγχης· με λόγχη. -**ОЕ ОСТРИЕ** η αιχμή της λόγχης. -**АЯ РАНА** πληγή από λόγχη. -**АЯ АТАКА** επίθεση με εφόπλου λόγχη. - **БОЙ** η λοχχομαχία.

шту́ревой επ. με πείρο κλπ. ουσ.

***штырь**, -я α. (παλ.) πείρος· αξονίσκος, γόμφος.

***шу** ουδ. άκλ. (παλ.) θύσανος, φλόγκος αφράτος.

шуба, -и θ. 1 γούνα, γούνινο πανωφόρι. || χειμωνιάτικο πανωφόρι. 2 το τρίχωμα ζώου. || εκφρ. **НЕ -У ШИТЬ** ИЗ ЧЕГО́ ΔΕ ΜΟΥ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΘΟΛΟΥ.

шубейка, -и θ. (παλ.) κοντή γούνα, το κοντογούνι.

шубенка, -и θ. (περιφρ.) καλιογούνα.

шубка, -и θ. 1 γούνα μικρή. 2 το βραχύ τρίχωμα ζώου.

шубный επ. 1 της γούνας. - **РУКАВ** το μανίκι της γούνας. || για γούνα. -**АЯ ОВЧИНА** προβαειά για γούνα. 2 με καλό τρίχωμα· μαλλιαρός. -**НЕ ОВЦЫ** μαλλιαρά πρόβατα. || γουναρικός, γούνινος. -**НЕ ИЗДЕЛИЯ** τα γουναρικά (εί-

δη). - **ТОВА́Р** εμπόρευμα γουναρικών. || εκφρ. -**ОЕ ОВЦЕВОДСТВО** προβατοκομία για γουναρικά

шуга́, -и θ. πάχος εύθριπτος.

шуга́й, -я α. (παλ.) είδος ζακέτας. || είδος σαραφανιού.

шугану́ть ρ.σ. βλ. **шуга́ть**.

шуга́ть ρ.δ.μ. (απλ.) προγκίζω.

шугну́ть ρ.σ. βλ. **шуга́ть**.

шуги́я, -и θ. (παλ.) το αριστερό χέρι.

шуга́ть ρ.δ.μ. (διαρκ.) ερευνώ· φάχνω.

***шуглер**, -а, πλθ. -а α. κλεφτοχαρτοπαίχτης, || απατεώνας, κατεργάρης.

шуглерский επ. δόλιος, κατεργάρικος.

шуглерство, -а ουδ. κλέψιμο στα χαρτιά, λαθροχειρία. || απάτη, κατεργαριά· φευτιά.

шум, -а (-у) α. 1 θόρυβος, βουή, τύρβη, αχός· **ЛЕГКИЙ** - ελαφρός (σιγανός) θόρυβος· **БОЛЬШОЙ** - **СЛЫШИТСЯ** μεγάλος θόρυβος ακούεται· - **ВЕТРА** η βουή του άνεμου· - **ВОЛН** η βουή των κυμάτων. || κρότος· - **ШАГОВ** ο κρότος των βημάτων, το ποδοβολητό. || οχλοβοή, οχλαγωγή, χλαλοή· χάβρα. || φασαρία, φωνές. 2 συζήτηση ζωηρή· ντόρος· **МНОГО** -**А ОТ НИЧЕГО** πολύς θόρυβος για το τίποτε. 3 θρόισμα, θρος· - **ЛИСТЬЕВ** το θρόισμα των φύλλων. || εκφρ. - **В ГОЛОВЕ** βούισμα στο κεφάλι· - **В УША́Х** βούισμα στ' αυτιά.

шуме́ть, -млю, -мишь ρ.δ. 1 θορυβώ, κάνω θόρυβο· **ДЕТИ -МЯТ** τα παιδιά θορυβούν. || βουίζω· **ВЕТЕР -МИТ** ο άνεμος βουίζει· **ВОЛНЫ -МЯТ** τα κύματα βουίζουν. || κάνω φασαρία. || κοχλάζω, βράζω· **ЧАЙНИК -МИТ** το τσαερό βράζει. 2 συζητώ, προκαλώ συζήτηση· κάνω ντόρο. || εκφρ. -**МИТ В ГОЛОВЕ** βουίζει το κεφάλι· -**МИТ В УША́Х** βουίζουν τ' αυτιά.

шуми́лка, -и θ. σκόπιμος θόρυβος, ζωηρή συζήτηση, ντόρος.

шумли́вость, -и θ. θόρυβος.

шумли́вый επ., βρ: -лив, -а, -ο. 1 θορυβώδης. || βουερός. 2 μτφ. πομπώδης, στομφώδης· -**НЕ ФРАЗЫ** πομπώδεις φράσεις.

шумно 1 επίρ. θορυβοδώς, με θόρυβο. 2 ως κατηγ. είναι θόρυβος (τύρβη)· **НА УЛИЦЕ УЖЕ - И ЛЮДНО** στο δρόμο πια υπάρχει αρκετή κίνηση (θόρυβος και λαός).

шумный επ., βρ: -мен, -мнā, -мно. 1 θορυβώδης· βουερός· πολυθόρυβος, πολύβοος· - **ВОДОПАД** βουερός καταρράκτης· -**АЯ КОМПАНИЯ** θορυβώδης παρέα· - **ГОРОД** πολυθόρυβη πόλη. 2 εντυπωσιακός· που κάνει κρότο, μπαμ· - **УСПЕХ** εντυπωσιακή επιτυχία. || εκφρ. -**НЕ СОГЛАСНЫЕ** τα συριστικά σύμφωνα.

шумо́вка, -и θ. κουτάλα τρυπητή.

шумовой επ. θορυβώδης, βουερός· ηχηρός. || (για θήραμα) προγκισμένος (απο το θόρυβο). || εκφρ. - **ОРКЕСТР** ορχήστρα κρουστών οργάνων·

-όε оформлѣние спектакля η ηχητική ρύθμιση του θεάματος.

шумок, -мкá α. μικρός (ελαφρός) θόρυβος. || μτφ. φίθυρος, φιθύρισμα, μουρμούρισμα· υποτονθορισμός. || εκφρ. под - σιγά, αθόρυβα, κρυφά· κλέφτικα.

шурин, -а α. ο γυναικάδελφος, κουνιάδος.

шуровать, -рүү, -рүешь, παθ. μτχ. παρθθ. χρ. шурованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ. 1 ανακατεύω τα κάρβουνα στη σόμπα. 2 (απλ.) τρίβω, ξύνω, πλύνω· καθαρίζω. 3 (απλ.) δραστηριοποιούμαι. || -ся 1 ανακατεύω. 2 τρίβομαι, ξύνομαι, πλύνομαι· καθαρίζομαι.

шуровка, -и θ. (για καύσιμα) ανακάτωμα.

шурум-бурум, -а α. (παλ. κ. απλ.) τα παλιοπράγματα, τα συμπράγκαλα, τα τσαμασίρια.

***шуруп**, -а α. βίδα, κοχλίας.

***шурф**, -а α. στοά ορυχείου κάθετη ή επικλινής.

шуршание, -я ουδ. το θρόισμα.

шуршатъ, -шү, -шшшь ρ.δ. θροΐζω.

шурь-мурь άκλ. πλθ. ερωτικές δοσοληψίες, ερωτοδουλειές.

шустрий επ., βρ: шустёр, шустра, шустро ευκίνητος, εύστροφος· ζωηρός, σφριγηλός· επιτήδειος, δαιμόνιος.

шут, -á α. 1 (παλ.) γελωτοποιός· ~ царя γελωτοποιός του τσάρου. || παλιάτσος, κλόουν. 2 ο διάβολος· ~ егó знáет ο διάβολος τον ξέρει· ~ с ним στο διάβολο να πάει· на ка-кóй ~ τι στο διάβολο.

шутѣнный επ. (απλ.). 1 φαιδρός, αστείος, κωμικός. 2 βλ. шутливый.

шутить, шучү, шүтишь ρ.δ 1 αστειεύομαι, αστεΐζομαι, χωρατεύω, καλαμπορίζω· он лю-бить ~ αυτός αγαπά να κάνει αστεία· ~ с детьмi κάνω αστεία με τα παιδιά· вы -ите или это серьёзно? αστεία μιλάτε ή σοβαρά; не верь ему, он всё -ит μη τον πιστεύεις, αυτός πάντοτε αστειεύεται. 2 κοροΐδεύω, εμπαιζώ, περιγελώ· χλευάζω. 3 παραμελώ· αδιαφορώ· пе-риφρονώ το παίρνω στ' αστεία. || εκφρ. шүтки или шүтку ~ βλ. шүтить. - с огнем κάνω αστεία (παίζω) με τη φωτιά (που έχει επικίν-δυνες συνέπειες)· чем чёрт не -ит! ό,τι κι αν συμβεί, ό,τι και να γίνει, ο διάβολος να σκάσει· чем чёрт не -ит, я вн҃граю ο διάβο-λος να σκάσει, εγώ θα κερδίσω· ~ над кем κοροΐδεύω (χλευάζω) κάποιον.

шүтика, -и θ. 1 βλ. шүт (1 σημ.). 2 φω-τοβολίδα.

шүтка, -и θ., γεν. πλθ. шүток. 1 αστείο, αστεΐσμός, χωρατό· χαριεντισμός· забáвная ~ φαιδρό αστείο (καλαμπούρι)· невѣнная ~ αθώο (άκακο) αστείο· злáя ~ μοχθηρό αστείο· глү-пая ~ κούτο αστείο· мне не до -ток δεν κάνω

(δε δέχομαι) αστεία· он не на -у рассер-дился αυτός θύμωσε στα σοβαρά (όχι στ' α-στεία)· он не понимает -ток αυτός δεν κατα-λαβαίνει απο αστεία· остроумная ~ πολύ έ-ξυπνο αστείο· обращáть всё в -у τα γυρίζω όλα στ' αστείο. 2 μικρό κωμικό έργο. || εκφρ. в -у αστεία (όχι σοβαρά)· не ~ (ως κατηγ.) δεν είναι αστείο (είναι πολύ σοβαρό)· на (или не в) -у όχι στ' αστεία (σοβαρά)· ~и в стóрону т' αστεία στη μπάντα (κατά μέρος)· ~ -ой ή -и -ами т' αστεία ειπ' αστεία, (ό-μως...)· ради ~и χάρη αστειότητας· ~и с ним πλόχι αυτός δε σηκώνει αστεία (παραξηγεί-ται)· ~и прочь! άσε τ' αστεία· ~ ли δεν εί-ναι αστεία, δεν είναι παίξε-γέλασε (είναι δύσκολα τα πράγματα).

шүтковáтъ, -күю, -күешь ρ.δ. (διακλ.) βλ. шүтить.

шүтливо επір. αστεία, -ως.

шүтливость, -и θ. αστειότητα.

шүтливый επ., βρ: -лив, -а, -ο αστείος· ευτράπελος, φαιδρός· κωμικός· ~ человек α-στείος άνθρωπος· ~ характер αστείος χαρα-κτήρας· ~ разговоp φαιδρή (εύθυμη) συνο-μιλία· -ая пёсенка αστείο τραγουδάκι.

шүтник, -á α., -ца, -и θ. αστείος· χωρα-τατζής· κωμικός.

шүтовскóй επ. 1 του γελωποιοού, του πα-λιάτσου· του κλόουν· ~ колпáк η σκούφια του γελωποιοού· ~ие вн҃ходки τα έξυπνα του γελωποιοού. 2 αστείος· γελοίος· -όе лицó γελείο πρόσωπο.

шүтовствó, -á ουδ. 1 η γελωποιοΐα. 2 τα αστεία, τα χωρατά· τα φαιδρά, τα ευτράπελα.

шүточный επ. αστείος· εύθυμος, ευτράπελος· φαιδρός, σκαπτικός· κωμικός· -ая бесёда εύ-θυμη συνομιλία· -ое стихотворёние σκαπτικό (σατυρικό) ποίημα· -ая пёса σκαπτικό (κω-μικό) θεατρικό έργο.

шүтя επір. αστεία, αστείως, στ' αστεία, γι' αστεία, χάρη αστειότητας, για γέλια. 3 επір. εύκολα, χωρίς κόπο. || εκφρ. не ~ όχι αστεία (σοβαρά).

шүшваль, -и θ. (παλ.) βλ. шүшера.

шүшера, -и 1 θ. (παλ.) αθρσ. άχρηστα πράγ-ματα, παλιοπράγματα. 2 α.κ.θ. (απλ.) άν-θρωπος τιποτένιος, άχρηστος.

шүшáн, -а α. (παλ.) είδος καφτανιού των χωρικών.

шүшканье, -я ουδ. θρόισμα. || πλθ. шүш-канья, -ий κουτσομπολιά.

шүшкaтъ ρ.δ. 1 (παλ.) θροΐζω, θροώ. 2 φιθυρίζω, κρυφομιλώ. || -ся φιθυρίζω, κρυ-φομιλώ.

шүшүн, -á α. είδος παλαιάς ρωσικής, χωρι-κής ενδυμασίας.

σχερύνει επ. 1 βραχώδης, πετρώδης· - όβερεγ βραχώδης ακτή. 2 για πλου σε νερά με σκοπέ- λους· -οε сўдно σκάφος που μπορεί να πλέει

σε νερά με σκοπέλους.

***σχύνα**, -η θ. γολέτα, ημιολία.

шш, επιφ. σιγής· σσ... (σιγά).

Щ

щавелевый επ. του ξινολάπατου· με ξινολά- πατα· - вкус γεύση ξινολάπατου· -не щи ξι- νολαπατόσουπα· -ая кислота το οξαλικό οξύ.

щавель, -я α. ξινολάπατο, ξινολάπαθο.

щавельник, -а α. 1 βλ. щавель. 2 ξινολα- πατόσουπα.

щавельный επ. βλ. щавелевый.

щадить, щажу́, щадѣшь, -дѣт ρ.δ.μ. 1 λυ- πούμαι· не - врагов δε λυπούμαι τους εχ- θρούς· смерть не -йт никогό ο θάνατος (ο χά- ρος) δε λυπάται κανένα· - победѣнных λυ- πούμαι τους νικημένους. 2 φείδομαι, φειδώ- λεύομαι, τσιγκουνεύομαι, αφυχώ· не - своѣй жѣзни δε λυπούμαι τη ζωή μου· не - сил δε λυπούμαι δυνάμεις. || προφυλάσσω, φυλάγω, προ- σέχω, κοιτάζω· -дѣ своѣ здорόвье πρόσεχετην υγεία σου. || σέβομαι· - чѣ-н. самолόбие σέ- βομαι το φιλότιμο κάποιου. || -ся λυπούμαι.

щѣпка, -и θ. βλ. щѣбень (1 σημ.).

щѣбѣночный επ. 1 του χαλκιού, του σκύρου. || χαλκίωδης· με χαλίκι.

щѣбень, -бня α. χαλίκι· σκύρο· σκυρόστρω- μα, χαλκίστρωμα· мостѣть -ем χαλικοστρώνω.

щѣбег, -а α. κελάδημα, λάλημα, τερέτισμα.

щѣбѣгание, -я ουδ. βλ. щѣбег.

щѣбѣгать, -бегу́, -бѣчешь ρ.δ. κελπηδώ, λα- λώ, τερετίζω. || μτφ. μιλώ γρήγορα και ζωηρά. **щѣбѣгунѣя**, -и θ. ωδικό πτηνό. || μτφ. η πο- λυλογού·

щѣбѣвоѣй επ. χαλκίωδης· με χαλίκι.

щѣбѣистый επ. χαλκίωδης, που περιέχει χα- λίκια.

щѣглѣнок, -нка, πλθ. -лѣнта, -лѣнт α. καρ- δερνίτσα, γαρδελάνι.

щѣглѣвка, -и θ. η ακανθίδα, ακανθυλλίδα, γαρδέλι (το θηλυκό), καρδερίνα.

щѣглѣчий επ. της ακανθίδας ή ακανθυλλίδας, της καρδερίνας, του γαρδελιού.

щѣгол, -гла α. καρδερίνα, γαρδέλι· ακαν- θίδα (το αρσενικό).

щѣголевáто επιρ. κομψά.

щѣголевáтость, -и θ. κομψότητα.

щѣголевáтый επ., βρ: -вáт, -а, -ο κομψός.

щѣгольѣха βλ. щѣголь.

щѣголь, -я α., -лѣха, -и θ. δανδής, ο κομ-

φευόμενος. || είδος κολυρίονα (πτηνό).

щѣгольнүть ρ.σ. βλ. щѣгольятъ.

щѣгольскóй επ. κομψός, δανδιστικός.

щѣгольствó, -á ουδ. 1 κομφομανία· κομψό- τητα. 2 επίδειξη, φιλεπιδειξία, επιδειξιμα- νία. || υπερφροσύνη, φάνταγμα· περηφάνια.

щѣгольняе, -я ουδ. 1 κομψό ντύσιμο· στό- λισμα. 2 καμάρωμα, κόρδωμα.

щѣгольятъ ρ.δ. 1 ντύνομαι κομψά· στολιζο- μαι. 2 κορδώνομαι, καμαρώνω· περηφανεύο- μαι· επιδείχνομαι· - знáниями κάνω επίξει- ζη γνώσεων.

щѣдро επιρ. γενναιοδωρα, απλόχερα κλπ. επ.

щѣдрость, -и θ. βλ. щѣдротá.

щѣдротá, -ѣ θ. γενναιοδωρία, μεγαλοδωρία, ανοιχτοχεριά, απλοχεριά, κουβαρνταλίκι.

щѣдрóты, -рót πλθ. (ενκ. -όта, -и θ.) παλ. ευεργεσίες, αγαθοεργίες.

щѣдрый, επ., βρ: щѣдр, щѣдрá, щѣдро. 1 γενναιοδωρος, μεγαλόδωρος, φιλότιμος, ανοι- χτοχέρης, απλοχέρης, κουβαρντάς· - человек κουβαρντάνθρωπος. || μτφ. αφειδώλευτος, πλου- σιοπάροχος. 2 πλούσιος, άφθονός· μπόλικος. || μεγάλος, σημαντικός· -не подáрки πλούσια δώρα. || δυνατός, ισχυρός· - блеск δυνατή λάμψη. || εκφρ. -оу рукóю απλόχερα, αβέρτα, αφειδώς.

щѣкá, -ѣ, αιτ. щѣку, πλθ. щѣки, щѣк, ще- кáм θ. 1 το μάγουλο, η παρειά· целовáть в -у φιλώ στο μάγουλο· удáрить в -у μπατσι- ζω. 2 (τεχ.) η πλευρά εξαρτήματος. || εκφρ. за óбе -ѣ уплетáтъ ή упѣсывать ριχνομαι (με τα μούτρα) στο φαί, τρώγω λαίμαργα, σαν λι- μασμένος.

щѣкáстый επ., βρ: -кáст, -а, -ο μαγουλά- τος, πρησκομάγουλος.

щѣкóлда, -и θ. το μάνταλο.

щѣкот, -а α. κελάδημα, λάλημα, τερέτισμα.

щѣкотáние! -я ουδ. 1 βλ. щѣкóтка (1σημ.).

2 ερεθισμός· φαγούρα, κνησμός.

щѣкотáние? -я ουδ. βλ. щѣкот.

щѣкотáтъ! -кочү́, -кóчешь ρ.δ.μ. 1 γαργα- λίζω· - детѣй вредно το γαργάλισμα βλάπτει τα παιδιά. || ερεθίζω, προκαλώ κνησμό· τρώ- γω· у менá в гóрле -чет με τρώει ο λαιμός. 2

μτφ. κεντώ, ερεθίζω, διεγείρω ~ самолёбие κεντώ το φιλότιμο ~ НЕРВЫ διεγείρω τα νεύρα ~ В НОСУ με τρώει η μύτη.

щекотать², -кочет ρ.δ. μελαπδώ, λαλώ. В кустάχ соловоёй -чет στους θάμνους το αηδό-νι μελαπδειί.

щекотить, -кочу, -котишь ρ.δ.μ. (παλ.) βλ. щекотать¹.

щекотка, -и θ. γαργάλισμα. || ερέθισμα.

щекотливо επίρ. με σημ. κατηγ: МНЕ ~ εγώ γαργαλιέμαι· ΕΙ ~ αυτή γαργαλιέται.

щекотливость, -и θ. (παλ.) γαργάλισμα. || προσεχτικότητα, σφροσύνη, λεπτότητα.

щекотливый επ., βρ: -лив, -а, -ο. 1 ευ-γαργάλιστος. 2 (παλ.) ευερέθιστος, θυμώδης, ευέξαπτος. 3 προσεκτικός, στοχαστικός, γνω-στικός· λεπτός (στο χειρισμό, στη συμπερι-φορά).

щекотный επ. γαργαλιστικός.

щелеватый επ., βρ: -ват, -а, -ο που έχει σχισμές, χαραμάδες· ρηγματώδης.

щелевой επ. 1 βλ. щелеватый. 2 (γλωσ.) συ-ριστικός· -ые сопласные τα συριστικά σύμφω-να (с, з).

щелинный επ. βλ. щелевой (2 σημ.).

щелистый επ., βρ: -лист, -а, -ο βλ. ще-леватый.

щёлк¹, -а α. κρότος, χτύπος.

щёлк² επίφ. με σημ. κρότου· κρακ, χρακ. 1 ως κατηγ. κροτώ, χτυπώ, κάνω κρακ.

щёлка, -и θ. χαραμαδίτσα, σχισμίτσα· τρυ-πίτσα.

щёлканье, -я ουδ. 1 το χτύπημα με το δά-χτυλο. || στράκα· πλατάγισμα· ~ бичά η στρά-κα του μαστιγίου. 2 κρότηση. || τερέτισμα. 3 μτφ. προσβολή, άγγιγμα, πείραγμα.

щёлкать ρ.δ. 1 χτυπώ, κρούω με το δάχτυ-λο. 2 κροτώ, παράγω κρότο· град -ает по стё-клям το χαλάζει κροτεί στα τζάμια· - паль-цами κροτώ με τα δάχτυλα· ~ шпорάми κροτώ με τα σπιρούνια. || πλαταγίζω· пύли -ают οι σφαίρες πλαταγίζουν· ~ языком πλαταγίζω με τη γλώσσα. || μτφ. σκοτώνω· εξοντώνω. 3 γρι-τσανίζω, ροκανίζω. 4 μελαπδώ, τερετίζω. || εκφρ. ~ зубάми τρέμω απο την πείνα· ~ на счётах αριθμώ, λογαριάζω στο αριθμητήριο. || -ся προσκρούω, χτυπώ.

щёлкнуть ρ.σ. βλ. щёлкать.

щелкопёр, -а α. (παλ.) περιφρ. γραφιάς, καλαμαράς (για συγγραφέα, δημοσιογράφο).

щелкотня, -и θ. ο συνεχής κρότος.

щелкун, -а α. γριτσανιστής, ροκανιστής, τρώκτης. || ελαφρόμυαλος νέος. || είδος κάν-θαρου κροταλία.

щелкунчик, -а α. κροταλιστής.

щёлок, -а (-у) α. αλκαλικό διάλυμα (κυ-

ρίως καυστικό).

щелочить, -чу, -чишь ρ.δ.μ. αλκαλιώνω· ~ воду αλκαλιώνω το νερό.

щёлочка, -и θ. χαραμαδίτσα, σχισμαδίτσα.

щелочной επ. 1 αλκαλιούχος, -ικός· -ая вода αλκλικό νερό· ~ раствор αλκαλικό δι-άλυμα. 2 με αλκάλι· -ая очи́стка καθάρισμα με αλκάλι

щёлочность, -и θ. αλκαλικότητα.

щёлочь, -и, γεν. πλθ. θ. (χημ.)· αλκάλι(ο)· ёдкие -и τα καυστικά αλκάλια.

щелчок, -чка α. α. 1 το απότομο δακτυλο-χτύπημα, στράκα με το δάχτυλο· ~ по носу το χτύπημα της μύτης με το δάχτυλο (στράκα)· ~ по лсу δαχτυλοχτύπημα στο μέτωπο. || κρό-τος· πλατάγισμα· στράκα· ~ выключателя ο κρότος (το χρακ) του διακόπτη. 2 προσβολή, άγγιγμα, πείραγμα.

щель, -и, προθт. ο -и, в -и, πλθ. щели, -ей θ. χαραμάδα, σχισμάδα· ρωγή, ραγάδα. || διάκενο μεταξύ οργάνων του σώματος. || ο-πή, τρύπα· μάτι (σε μηχανή, μηχανισμό). || (στρατ.) όρυγμα (για κάλυψη απο τα βλήματα). || εκφρ. голосовая ~ γλωτίδα, επιγλωτίδα.

щемить, -мит, μτχ. ενσг. щемящий ρ.δ. πι-έζω, θλίβω· σφίγγω. || (απρόσ.) πονώ· меня ή мне -ит грудь μου πονεί το στήθος· сердце -ит μου πονά η καρδιά.

щемящий επ. απο μτχ. (κυρξ. κ. μτφ.) αλ-γεινός.

щениться, -ится ρ.δ. γεννώ (για κυνοειδή).

щённая, -нна (για σκύλα, λύκαινα, αλεπού) γκαστρωμένη.

щенок, -нка, πλθ. щенки, -ов κ. щенята, -нят α. κουταβάκι· λυκόπουλο· αλεπόπουλο, αλεπουδάκι. || μτφ. νέος άπειρος, αρχάριος, πρωτόπειρος, νιάνιαρο.

щемичий, -ья, -ье επ. του κουταβιού, κου-ταβιστικός· ~ визг κουταβιστικό ούρλιασμα.

щепá, -и, πλθ. щёпы, δοτ. -ам θ. 1 βλ. щё-пка. 2 σανιδίτσα· πέταυρο. || (αθρσ.) οι σχί-ζες.

щепальный επ. της σχίσης, του σχισίματος.

щепание, -я ουδ. σχίση, σχισίμο.

щепанный επ. σχισμένος· -ая лучина η δάδα, το δαδί.

щепать, щеплю, щеплешь κ. -аю, -аешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. щепанный, βρ: -пан, -а, -ο ρ.δ.μ. σχίζω (ξύλο). || -ся σχίζομαι.

щепетильность, -и θ. 1 κομψότητα. 2 λε-πτολογία, μικρολογία. 3 σχολαστικότητα, τυ-πικότητα.

щепетильный επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 (παλ.) του φιλικάδικου και αρωματωπαιείου· -ая лавка φιλικατζήδικο, μαγαζί φιλικών και αρωμάτων· -не товары τα φιλικά. 2 κομψός,

της μόδας, σικ. 3 λεπτολόγος, μικρολόγος· φιλόνομος. 4 σχολαστικός, τυπικός· αυστηρής τήρησης αρχών, κανόνων. 5 λεπτών τρόπων ή ιδιαίτερου τακτ· ιδιαίτερης προσοχής· - ВО-πρός λεπτό ζήτημα.

щепка, -и θ. 1 η σχίζα (ξύλου). 2 (αθρσ.) οι σχίσεις

щепной επ. 1 ξύλινος· -ая посуда ξύλινο αγγείο· -ая лавка μαγαζί ξύλινων ειδών. 2 απο ή με σανιδίτσες.

щепотка, -и θ. βλ. щепотъ.

щепотъ, -и θ. 1 σύμπλεγμα των άκρων των τριών δακτύλων (αντίχειρα, δείχτη και μέ-σαιού). 2 ελάχιστη ποσότητα, πρέζα.

щепочка, -и θ. πρεζίτσα.

щепяной επ. (παλ.) βλ. щепной.

щербатый επ., βρ: -бат, -а, -ο ανώμαλος, ανισοπέδωτος· γεμάτος λάκκους, λακκούβες· -ая мостовая λιθόστρωτος δρόμος γεμάτος (ό-λο) λακκούβες.

щерби́на, -и θ. λάκκος, λακκούβα· λακκί-σμος. || η κενή φάτνη του δοντιού. || σημά-δια, στίγματα στο πρόσωπο.

щерби́нка, -и θ. λακκίσκος, λακκουβίτσα.

щерить(ся) ρ.δ. βλ. скалить (1 σημ.).

щети́на, -и θ. 1 σκληρή τρίχα· свиная ~ οι γουρουνότριχες. 2 οι τρίχες της βούρτσας. || αγριότριχες.

щети́нистый επ. -нист, -а, -ο σκληρότρι-χος, καλυμμένος με αγριότριχες. || σαν σκλη-ρότριχες· -ые брови σκληρότριχα φρύδια.

щети́нить, -нит ρ.δ.μ. (απλ.) ορθώνω τις τρίχες, το τρίχωμα. || -ся 1 (για τρίχες) ορ-θώνομαι. || (για χόρτα) σηκώνομαι, εξέχω. 2 ανορθώνω τις τρίχες, το τρίχωμα. 3 μτφ. α-γριεύω, κακιάνω, θυμώνω, οργίζομαι.

щети́нка, -и θ. 1 μικρή σκληρότριχα. 2 πλθ. -и οι τριχίτσες σαν όργανο αφής των εντόμων. 3 η τραχεία επιφάνεια των φύλλων κ. στελεχών των φυτών.

щети́нник, -а α. ζιζάνιο σιτοειδές.

щети́нный επ. της σκληρότριχας· απο σκλη-ρότριχα· -ые отходы απορρίμματα απο σκληρό-τριχες· -ые щётки βούρτσες απο σκληρότρι-χες.

щётка, -и θ. 1 βούρτσα, φήκτρα· зубная ~ η οδοντόβουρτσα· - для обуви η βούρτσα πα-πουτσιών· платяная ~ η βούρτσα για τα ρού-χα· головная ~ η βούρτσα για τα μαλλιά (κό-μης). 2 τούφα τριχών πάνω απο την οπλή α-λόγου.

щёточка, -и θ. βουρτσίτσα.

щёточный επ. της βούρτσας, της φήκτρας.

щец αμλ. λαχανοσουπίτσα.

щёчка, -и θ. το μαγουλάκι.

щёчный επ. του μάγουλου, της παρειάς.

щи, щей, щам, щами, о щак πλθ. λαχανόσου-πα· пустые ~ λαχανόσουπα χωρίς κρέας· све-жие ~ λαχανόσουπα με φρέσκο κραμβολάχανο· зе-лёные ~ σουπα απο ξινολάπατα ή σπανάκια сү-точнее ~ σουπα απο αλατισμένο κραμβολάχανο ενός εικοσιτετραώρου.

щиколка κ. щиколотка, -и θ. βλ. лодыжка.

щипание, -я ουδ. 1 τσίμπημα. 2 τσούξιμο· κάψιμο. 3 τράβηγμα με τα δάχτυλα. 3 κόψιμο τράβηγμα· απόσπαση. 4 μάδημα.

щипаний επ. ξαντός, αφράτος, σαν πούπουλο.

щипать, щиплѐ, щиплешъ, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. щипанный, βρ: -пан, -а, -ο ρ.δ.μ. 1 τσι-μπώ· - руку τσιμπώ το χέρι. 2 τσούζω, καίω· перец щиплет язык το πιπέρι καίει στη γλώ-σα· мороз за уши щиплет η παγωνιά τσούζει στ' αυτιά. 3 τραβώ, τεντώνω με τα δάχτυλα. 4 ξαίνω, ξεφτιζω. 5 κόβω τραβώντας, απόσπώ. 6 μαδίζω· - курицу μαδίζω την κότα. || -ся 1 τσιμπώ. 2 αλληλοτσιμπιέμαι κλπ. ρ. ενεργ. φ.

щипец, -пца α. το επάνω μέρος του τοίχου, όπου είναι η στέγη. || (κυνηγ.) η μούρη του σκύλου.

щипка, -и θ. τσούξιμο, κάψιμο· - табака το κάψιμο του καπνού. || το μάδημα· - кур το μάδημα των κοτών.

щипко́вый επ: -ые музыкальные инструменты

τα έγχορδα κρουστά μουσικά όργανα.

щипком επір. με κρούση των δακτύλων.

щипнуть ρ.σ. βλ. щипать.

щипок, -пка α. 1 τσίμπημα· τσιμπιά. 2 κά-ψιμο· τσούξιμο. 3 κόψιμο με τράβηγμα, από-σπαση.

щипца́, -ов πλθ. τσιμπίδα· λαβίδα· πυρά-γρα.

щипчики, -ов πλθ. τσιμπιδίτσα, λαβιδίτσα.

щит, -а α. 1 ασπίδα· - Ахилла ή Αχιλλέα η ασπίδα του Αχιλλέα. || μτφ. προπύργιο, προ-μαχώνας. 2 φράγμα· φράχτης. || προκατασκευα-σμένα μεσοχωρίσματα σπιτιών· σανιδώματα. 3 προστατευτικό έρεισμα σπράγγας. 4 όστρακο (χελώνας, κοχλία κλπ.)· φολίδα. || πίνακας, ταμπλό. 5 ηλεκτρικός πίνακας· электрораспре-делительный - ηλεκτρικός πίνακας διανομής ρεύματος. || μεγάλος στόχος βολής στη θάλασ-σα. 6 το σανίδωμα του τέρματος του μπάσκετ-μπόλ. || εκφρ. поднять на ~ επαινώ, εγκωμιά-ζω, εκθειάζω, εξυψώνω· на -е вернуться γυ-ρίζω νικημένος· со -ом вернуться γυρίζω νι-κήτης.

щитко́вый επ. της ασπίδας.

щитовидный επ. ασπιδοειδής.

щитовка, -и θ. είδη εντόμων επιβλαβών στα φυτά.

щитовник, -а α. είδος φτέρης.

щитовой επ. του φράγματος· του σανιδώμα-

ματος ή με σανίδωμα.

циТОК, -ткá α. 1 μικρό φράγμα ή σανίδωμα. 2 μικρός πίνακας ή ταμπλό· πινακίδα. 3 το κερατοειδές κάλυμμα των πτερυγών των κανθάρων. 4 κόρυβος (ταξιανθία).

щўка, -и θ. έσοξ, λούτσος.

щуп, -а α. όργανο μέτρησης (εξαρτημάτων, διακένων κλπ.).

щўпальца, -лец πλθ. (ενκ. щўпальце, -льца ουδ.) προσакτρίδα, πλόκαμος, -άμι.

щўпанье, -я ουδ. ψηλάφηση, ψάυση, πασπά-τευμα.

щўпать ρ.δ.μ. ψηλάφω, ψάω, άπτομαι, μαλάζω· ψάχνω· πασπατεύω· - пульс ψάχνω να βρω το σφυγμό· - карманы ψάχνω τις τσέπες. || εκφρ. - глазами ήли взόром εξετάζω προσεχτικά με

το βλέμμα.

щўпик, -а α. τα αισθητήρια όργανα της αφής των εντόμων.

щўпный επ., βρ: щўпл, щуплá, щўпло αδύνατος, ισχνός· δυσειδής· κακόμοιρος, -ιασμένος. || (γεωπ.) βλαμμένος· -не семенá βλαμμένος σπόρος.

щур! -á α. είδος σπίνου.

щур? -а α. (παλ.) πρόγονος· γενάρχης.

щурёнок, -нка, πλθ. -рята, -рят α. μικρός λούτσος.

щўрить ρ.δ.μ. σκαρδαμύσσω, μισοκλείνω τα μάτια. || -ся σκαρδαμύσσω.

щўчий, -ья, -ье επ. του λούτσου· για λούτσο· -ья ўдочка αγκίστρι για λούτσο.

щўчка, -и θ. μικρός λούτσος.

Э

э ή э-э-э! επιφ. ε! ε-ε-ε-ε! εκφράζει: α) αντίθεση, αντίφαση, αντίρρηση προς το συνολιμητή ή διάφορα αισθήματα. β) εκφράζει αμφιβολία, δυσπιστία, κατάπληξη, αγανάκτηση, στενοχώρια, απελπισία κλπ. γ) εκφράζει κόμπιασμα στο λόγο ε,ε,ε, ή α,α,α.

*эбёновий επ. 1 εβένινος. 2 ουσ. -не πλθ. τα εβενοειδή. || εκφρ. -οе дёрево ο έβενος.

*эбонит, -а α. εβονίτης.

эбонитовий επ. εβονίτικος, απο εβονίτη· -οе производство η παραγωγή εβονίτη· -не трыўки σωληνίσκοι απο εβονίτη.

эва! μόριο (απλ. κ. διακλ.)· να, βλέπε, ι-δού. || Σε συνδυασμό με αντωνυμίες και επιρ. έχει επιτακτική σημασία· ω! πωπώ! ~ Хй-трость! πωπώ τι πονηριά!

эва! επιφ. (απλ.). 1 εκφράζει θαυμασμό, δυ-σπιστία· βρε! μπρε! || εκφράζει ασυμφωνία προς τον συνομιλητή· αμπώς.

эвакогóспиталь, -я α. (στρατ.) νοσοκομείο για τραυματίες ή ασθενείς (εκκενωμένων πε-ριοχών).

эвакопўнкτ, -а α. κέντρο εκκενωμένων πε-ριοχών (νοσοκομεία, μεταφορικά μέσα).

эвакуáтор, -а α. ο υπεύθυνος εκκένωσης.

эвакуациóнный επ. εκκενωτικός, της εκκένωσης· εκκενωμένος· ~ перióд η περίοδος εκκένωσης· ~ райóн εκκενωμένη περιοχή· -ая комиссия επιτροπή εκκένωσης.

эвакуáция, -и θ. 1 (στρατ.) εκκένωση· ~ граждáнского населёния с театра воённых дёй-ствий εκκένωση του πληθυσμού απο το θέατρο

των πολεμικών επιχειρήσεων. || εγκατάσταση των απο εκκενωμένες περιοχές ατόμων, ιδρυ-μάτων κλπ. возвращáться из -ии επιστρέφω στον εκκενωμένο χώρο. 2 αφαίρεση· ~ вóздуха εκκένωση του αέρα· ~ аммиáка из раствóра αφαίρεση της αμμωνίας απο το διά-λυμα.

эвакуйóванный επ. απο μηχ. πρόσφυγας απο εκκενωμένη περιοχή.

*эвакуйóвать, -рую, -туешь, παθ. μηχ. παρλθ. χρ. эвакуйóванный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ. σ. εκκενώνω περιοχή (για ασφάλεια). || -ся εκκενώνομαι (απο τον πληθυσμό).

*эвентуáльный, επ., βρ: -лен, -льна, -ο ενδεχόμενος, πιθανός· -οе сотру́дничество πιθανή συνεργασία.

*эвкалипт, -а α. η ευκάλυπτος (δέντρο).

эвкалиптовий επ. της ευκάλυπτου· -οе ма́сло το ευκαλυπτέλαιο. || εκφρ. -οе дё-рево βλ. эвкалипт

эволюциóнизм, -а α. εξελικτισμός, εξελι-ξιαρχία, εξελικρατία.

эволюциóнирование, -я ουδ. εξέλιξη, εξε-λικτική πορεία ή ανάπτυξη.

эволюциóнировать, -рую, -руешь ρ.δ. κ. σ. εξελίσσομαι· нау́ка и тéχника -руют η επι-στήμη και η τεχνική εξελίσσονται.

эволюциóнист, -а α. εξελικτής, οπαδός του εξελικτισμού.

эволюционистйческий επ. εξελικτικός, του εξελικτισμού.

эволюциóнистский επ. εξελικτικός του ε-

εξελικτισμού ή του εξελικτή.

ЭВОЛЮЦИОННЫЙ επ. 1 εξελικτικός, της εξέλιξης. -ая **ФИЗИΟΛΟΓΙΑ** εξελικτική (αναπτυξιακή) φυσιολογία. 2 (στρατ.) της αναδιάταξης, της ανακατάταξης. || εκφρ. -ое **УЧЕНИЕ** η εξελικτική διδασκαλία.

***ЭВОЛЮЦИЯ**, -и θ. 1 εξέλιξη, ανέλιξη ~ **Вселённой** η εξέλιξη του σύμπαντος. ~ **человека** η εξέλιξη του ανθρώπου. ~ **Нравов** η εξέλιξη των ηθών. 2 (στρατ.) ανακατάταξη· αναδιάταξη. || (στρατ.) ελιγμός, манούβρα. 3 πλθ. -ии οι κινήσεις. **следить за** ~ями **кого** παρακολουθώ τις κινήσεις κάποιου. **делать разные** ~ии **кάνω** διάφορες κινήσεις.

ЭВОН κ. **ЭВОНА** μόριο (απλ. κ. διακλ.) βλ. **ВОН?**

***Эврика** επιφ. (του Αρχιμήδη) εύρηκα!

Эвристика, -и θ. η ευρετική (σύνολο κανόνων κ. μεθόδων έρευνας κ. λύσης θέματος).

эвристический επ. ευρετικός, της εύρεσης. ~ **принцип** ευρετική αρχή. ~ **метод преподавания** μέθοδος διδασκαλίας με βάση την αυτενέργεια των μαθητών.

***эвфемизм**, -а α. (γραπ. λόγος) ευφημισμός. **приказал долго жить** μας άφησε χρόνους (πέθανε).

эвфемистический επ. ευφημιστικός. -ое **выражение** ευφημιστική έκφραση.

эвфонический επ. ευφωνητικός. ~ ~ **подбор звуков** ευφωνητική επιλογή ήχων.

***эвфония**, -и θ. ευφωνία.

***эвфория**, -и θ. ευφορία, αίσθημα ευεξίας.

эгé κ. **э-ге-гé** επιφ. (για κάτι σπουδαίο, περίεργο, απρόοπτο). ε! ε..., βρεεε...

эгéй επιφ. βλ. **эй**.

***эгíда**, -ы θ. (γραπ. λόγος) **под** -ой **υπο** την αιγίδα, κάτω απο την προστασία.

***эгоизм**, -а α. εγωισμός.

эгоист, -а α., -ка, -и θ. εγωιστής, -τρια.

эгоистический επ. εγωιστικός.

эгоистично επίρ. εγωιστικά.

эгоистичность, -и θ. εγωισμός.

эгоистичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно **ε-γωιστικός**.

***эготизм**, -а α. (γραπ. λόγος) **έγωτισμός**, ατομοκρατία.

***эгоцентризм**, -а α. εγωκεντρισμός.

***эгрéт**, -а α. κ. **эгрéтка**, -и θ. λοφίο φτερών (σε γυναικείο καπέλο ή στην κόμη).

эдак βλ. **этак**.

эдакий βλ. **этакий**.

***эдельвэйс**, -а α. λεοντοπόδιο το άλπειο, εντελβάις (φυτό).

***эдём**, -а α. η **Éдём**, ο παράδεισος.

***эдикт**, -а α. (παλ.) το **έδικτο**, διάταγμα.

***эжéктор**, -а α. 1 (τεχ.) εκβολέας. **паровóй**

~ εκβολέας με εκτόξευση ατμού. 2 ο φυσίγγι-ουλικός όπλου. 3 φυσητήρας (συσκευή εκκαθάρισης της κάνης όπλου).

***эжéкция**, -и θ. εκβολή, απόρριψη· έκκριση. **эзóпов**, -а, -ο επ. του Αίσωπου. ~ **язык** η γλώσσα του Αίσωπου (αλληγορική).

эзóповский επ. αίσωπειος. ~ **стиль** το **στυλ** του Αίσωπου.

эй επιφ. **эй** (με σημασία κλήσης ή αποτροπής, πρόληψης κακού).

эк' επίρ. (απλ.) **ε**, να **πως**. να **δεις**. ~ **онá ругáется!** **ε** (να **δεις**) **πως** αυτή **μαλώνει!** **эк?** **эка**, **эко** επιτακτικό μόριο. **ε**, **πw-πw** (για απορία, θαυμασμό, εμπαιγμό κλπ.).

***экартé** ουδ. **áκλ.** το **εκαρτέ** (χαρτοπαίγνιο). **эквадóрец**, -рца α., -рка, -и θ. ο Ισημερινός, κάτοικος του κράτους Ισημερινός.

эквадóрский επ. Ισημερινός. || του Ισημερινού.

***эква́тор**, -а α. (γεωγρ.) ο **ισημερινός**. || εκφρ. **небéсный** - (αστρν.) ο **ουράνιος** **ισημερινός**.

экваториáльный επ. **ισημερινός**, του **ισημερινού**. ~ **пóяс** η **ζώνη** του **ισημερινού**. ~ **климат** το **κλίμα** του **ισημερινού**. ~ **не страны** οι **χώρες** του **ισημερινού**.

***эквивалéнт**, -а α. **ισοδυναμία**, **ισοδύναμο** **ισοτιμία**, το **ισότιμο**.

эквивалéнтный επ. **ισοδύναμος**. **ισότιμος**. ~ **не уравнéния** **ισοδύναμες** **εξισώσεις**. -ая **фóрма товáра** **ισότιμη** **μορφή** **εμπορεύματος**.

эквилибρίровать, -рю, -руешь ρ.δ. **ακροβατώ**, **σχοινοβατώ**.

эквилибρίст, -а α., -ка, -и θ. **ακροβάτης**, -ισσα, **σχοινοβάτης**, -ισσα· **ισορροπιστής**. || **ικανότατος**, **δεινός**, **δαιμόνιος**, **διαβολοεμένος**.

***эквилибρίстика**, -и θ. **ακροβασία**, **σχοινοβασία**. **ισορροπία**. || **μτφ.** **ικανότητα**, **δεινότητα**. **δεξιотехνία**, **μαστοριά**.

эквилибристи́ческий επ. **ακροβατικός**. ~ **но-мер** **ακροβατικό** **νούμερο**.

***экза́льтация**, -и θ. **έξαρση**, **εξίφωση**, **ανάταση**. **μεταρσίωση**.

экза́льтивáнность, -и θ. βλ. **экза́льтация**.

экза́льтивáнный επ. βρ: -ван, -ванна, -ο **εξυψωμένος**, **ενθουσιάσμενος**, **ανατατικός**. **μεταρσιωμένος**.

***экза́мен**, -а α. **εξέταση**. **госудáрственные** ~ **и** **πτυχιακές** **εξετάσεις**. **сдава́ть** ~ **и** **δίνω** **εξετάσεις**. **ýстные** ~ **и** **προφορικές** **εξετάσεις**. **пíсьменные** ~ **и** **γραπτές** **εξετάσεις**. ~ **и** **на аттестáт зрелости** **απολυτήριες** **εξετάσεις**. **перехóдные** ~ **и** **προαγωγικές** **εξετάσεις**. || **μτφ.** **έλεγχος**, **δοκιμασία**.

экзаменáтор, -а α. **εξεταστής** (γνώσεων).

экзаменáторский επ. του **εξεταστή**. ~ **стол** το **τραπέζι** του **εξεταστή**.

экзаменаціонный επ. εξεταστικός, των εξετάσεων· -ая комиссия η εξεταστική επιτροπή· - билет ο κλήρος των εξετάσεων· -ая сессия η εξεταστική περίοδος.

экзаменовать, -нүү, -нүешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. экзаменованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.μ. εξετάζω (στη διαχθείσα ύλη). || διερωτώ (για να πληροφορηθώ). || -ся εξετάζομαι· δίνω εξετάσεις.

***экзάρх**, -а α. 1 έξαρχος (αρχιερέας αρχαίων ελληνικών ναών). 2 ανώτατος διοικητής περιοχής στη βυζαντινή αυτοκρατορία. 3 έξαρχος της ορθόδοξης εκκλησίας.

экзархат, -а α. (εκκλ.σ.) εξ αρχάτο.
***экзекүтор**, -а α. (παλ.). 1 προϊστάμενος επιμελητής γραφείου. 2 (παλ.) βασανιστής.
экзекүторский επ. του επιμελητή.

***экзекүция**, -и θ. (παλ.). 1 σωματική ποινή. 2 (παλ.) εκτέλεση δικαστικής απόφασης. 3 εφαρμογή αντιποίνων ενός κράτους κατ' άλλο.

***экзема**, -н θ. (ιατρ.) το έκζεμα.
***экземпляр**, а. -а α. αντίτυπο· αντίγραφο· переписать что-н. в тридцать -ах αντιγράψω κάτι σε τρία αντίγραφα· пять -ов книги πέντε αντίτυπα του βιβλίου· редкий - σπάνιο αντίτυπο ή αντίγραφο. || (για άνθρωπο) τύπος, υπόδειγμα. || (για ζώα, φυτά)· είδος.

***экзерсис**, -а α. άσκηση, γύμνασμα.
***экзерциция**, -ий πλθ. (ενκ. екзерциция, -и θ.)· παλ. (στρατ.) οι εκπαιδευτικές ασκήσεις.

***экзистенциализм**, -а α. υπαρξισμός, εξιστανσιαλισμός.
экзистенциалист, -а α. υπαρξιστής, οπαδός του υπαρξισμού.

экзистенциальный επ. υπαρξιστικός, του υπαρξισμού· -ая философия φιλοσοφία του υπαρξισμού.
***экзогамия**, -и θ. εξωγαμία.

экзогамный επ. εξωγαμικός· - род εξωγαμική φυλή.
***экзогенный** επ. εξωγενής (απο εξωτερικά αίτια).

***экзотермический** επ. θερμογόνος.
***экзотика**, -и θ. εξωτισμός, η ιδιότητα του εξωτικού, του ξένου· εξωτισμός· растительная - ξένα φυτά· - в музыке ο εξωτισμός στη μουσική· увлекаться -οι μου αρέσουν τα ξένα.

экзотический επ. 1 (ε)ξωτικός, ξένος, ξενικός (ασυνήθιστος για τους ευρωπαίους)· - быт ξένος τρόπος ζωής. 2 μτφ. παράδοξος, παράξενος, αλλόκοτος.

экзотичность, -и θ. εξωτικός χαρακτήρας ή ιδιότητα.
экзотичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. экзотический.

экзоты, -ов πλθ. (ενκ. экзот, -а α.) φυτά ή ζώα απο το εξωτερικό.
экивоки, -ов πλθ. (ενκ. экивок, -а α.) λογοπαίγνιο διφορούμενης σημασίας.

экий κ. έκοи; έκα, έκο. 1 (απλ.) τι, να τι, να ποιός· οποίος· экий он дурак! τι βλάκας που είναι! экая досада! τι κρίμα! -ая невидаль! χαρά στο πράμα! ~ лицемёр! τι υποκριτής! экие нежности τι τρυφερότητες -ая ή έκα важность! τι σπουδαίο πρόσωπο! μωρέ σπουδαίο πρόσωπο!

***экипаж**, -а α. 1 ομάδα με σούστες· καρότσα. 2 το πλήρωμα πλοίου, αεροπλάνου κλπ. 3 παράκτιο τμήμα πεζοναυτών.

экипажный επ. 1 του αμαξιού. || ουσ. -ая αμαξοποιείο ή αμαξοστάσιο. 2 του πληρώματος. 3 των παράκτιων πεζοναυτών.

***экипировать**, -рүү, -рүешь, παθ. μτχ. παρλθ. χρ. экипированный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. εφοδιάζω, προμηθεύω· εξασφαλίζω με τα απαραίτητα. || εφοδιάζω με ιματισμό. || -ся εφοδιάζομαι, προμηθεύομαι.

экипировка, -и θ. εφοδιασμός, προμήθεια σκάφους· εξοπλισμός με τα απαραίτητα. || εχартуσμός στρατιώτη. || ιματισμός και υπόδυση στρατιώτη.

***экер**, -а α. γωνία (σιδηρο)ορθή.
***эклампсия**, -и θ. (ιατρ.) εκλαμψία.
***эклeκτίзм**, -а α. εκλεκτικισμός, -κότητα.

эклeκтик, -а α. εκλεκτικός, οπαδός του εκλεκτικισμού.
эклeκтицизм, -а α. (γραμ. λόγος) βλ. эклeκтизм.

эклeκτικός επ. του εκλεκτικισμού. -ая философия φιλοσοφία του εκλεκτικισμού.
эклeκτικός επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. эклeκτικός.

***эклёр**, -а α. είδος τηγανίτας.
***эκλίπтика**, -и θ. η εκλειπτική (τροχιά της γης γύρω απο τον ήλιο).

эκλειπτικός επ. εκλειπτικός, της εκλειπτικής.
***эκλόга**, -и θ. βουκολικό ποίημα παρόμοιο με το ειδύλλιο.

экой βλ. éкий.
экологический επ. βιονομικός, της βιονομίας, της οικολογίας, οικολογικός.
***экология**, -и θ οικολογία ή βιονομία.
***эконóm**, -а α. (παλ.). 1 οικονόμος, φειδωλός. 2 διαχειριστής (τροφίμων ή υλικών). 3 βλ. эконoμίστ.

***экономайзер**, -а α. (τεχ.) οικονομιστής (συσκευή). || προθερμαντήρας με αέρια.
экономизация, -и θ. οικονομία· - сил οικονομία· - сил οικονομία δυνάμεων.
экономизировать (ся) ρ.δ βλ. эконoμить (ся).

εΚΟΝΟΜΙΖΜ, -α α. οικονομισμός (θεωρία περιοριζόμενη μόνο σε οικονομικούς αγώνες).

***εΚΟΝΟΜΙΚΑ**, -и θ. 1 οικονομία· οικονομικό σύστημα· ~ **ΚΑΠΙΤΑΛΙΖΜΑ** η οικονομία του καπιταλισμού· ~ **СОЦИΑΛΙΖΜΑ** η οικονομία του σοσιαλισμού. 2 η οικονομική ζωή· ~ **ДЕРЕВНИ** η οικονομία του χωριού. 3 οικονομία· ~ **ТОРΓΟΒΛИ** εμπορική οικονομία· ~ **ПРОΜЫΣΛΕΝНОСТИ** βιομηχανική οικονομία.

εΚΟΝΟΜΙΣΤ, -α α. 1 οικονομολόγος, επιστήμονας οικονομολογίας. 2 οπαδός του οικονομισμού.

εΚΟΝΟΜΙΤΣ, -МЛЮ, -МИШЬ ρ.δ. 1 μ. οικονομώ, ξεδεύω φειδωλά, κάνω οικονομία· ~ **ТОПЛИВО** κάνω οικονομία στα καύσιμα· ~ **ДЕНЬГИ** κάνω οικονομία στα χρήματα· ~ **ВРЕМЯ** φειδομαι χρόνου. || κάνω οικονομίες. || -ся οικονομούμαι.

εΚΟΝΟΜΙΤΣΕΚΙ επ. 1 οικονομικός· ~ **бАЗИΣ** οικονομική βάση· -ие **закóны** οικονομικοί νόμοι· -ое **сотрúдничЕСТВО** οικονομική συνεργασία· -ие **требования** οικονομικές διεκδικήσεις· -ая **ГЕОΓΡΑΦИЯ** οικονομική γεωγραφία· ~ **сОВЕТ** οικονομικό συμβούλιο. 2 βλ. **εΚΟΝΟΜНЙ** (2 σημ.). 3 βλ. **εΚΟΝΟΜИЧНЙ**. 4 του τσιφλικάδικου νοικοκυριού.

εΚΟΝΟΜИЧНО επίρ. οικονομικά, φειδωλά.

εΚΟΝΟΜИЧНОСТЬ, -и θ. οικονομία, περιορισμός κατανάλωσης· ~ **ДВИГАТЕЛЯ** οικονομία του κινητήρα· ~ **пЕРЕВОЗОК** οικονομία μεταφορών.

εΚΟΝΟΜИЧНЙ επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 οικονομικός, ολιγοδάπανος· -ая **машИНА** οικονομική μηχανή. 2 βλ. **εΚΟΝΟМНЙ** (1 σημ.).

***εΚΟΝΟΜИЯ**, -и θ. 1 οικονομία· **борьбá** за -ю **материáлов** αγώνας για οικονομία υλικών· **ради** -ии **хάρη** οικονομίας· 2 βλ. **εΚΟΝΟΜИКА** (2, 3 σημ.). 3 το τσιφλικάδικο νοικοκυριό. 4 (παλ.) οικονομία· **Департамент Госудáрственной** -ии κρατικό τμήμα οικονομίας.

εΚΟΝΟМКА, -и θ. (παλ.) η οικονομός, η οικονόμα του σπιτιού.

εΚΟΝΟМИЧАТЬ ρ.δ. φειδωλεύομαι πολύ, τσιγκουνεύομαι πολύ.

εΚΟΝΟМНО επίρ. οικονομικά, με οικονομία.

εΚΟΝΟМНОСТЬ, -и θ. οικονομία, περιορισμός δαπανών.

εΚΟΝΟМНЙ επ., βρ: -мен, -мна, -мно. 1 οικονομικός, ολιγοδάπανος. 2 φειδωλός, τσιγκούνικος. || μτφ. περιορισμένος, συγκρατημένος· ~ **в словах** ολιγόλογος.

***εΚΟСЭЗ**, -а α. είδος χορού καθώς και η μουσική του.

***εΚράн**, -а α. 1 αλεξίπυρο, αλεξίφλογο· αλεξίφωτο. 2 μτφ. διάφραγμα ή παραπέτασμα. 3 οθόνη κινηματογράφου. 4 μτφ. κινηματογραφία.

εΚΡΑНИЗАЦИЯ, -и θ. η κινηματογράφιση· -

балéта, óперы κινηματογράφιση μπαλέτου, μελοδράματος.

εΚΡΑНИЗИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. κινηματογραφώ έργο· ~ **ромán** κινηματογραφώ μυθιστόρημα. || -ся κινηματογραφούμαι.

εΚΡΑНИРОВАНИЕ, -я ουδ. περίφραξη (προστατευτική).

εΚΡΑНИРОВАННЙ επ. απο μтχ. προστατευμένος (απο έξωθεν επιδράσεις).

εΚΡΑНИРОВАТЬ, -рую, -руешь, παθ μтχ. παρλθ. χρ. **εΚΡΑНИРОВАННЙ**, βρ: -ван, -а, -о ρ.δ.κ.σ. (τεχ.) περιφράζω, προστατεύω (απο εξωτερικές επιδράσεις). || -ся προστατεύομαι, περιφράζομαι.

εΚΡΑНИРОВАКА, -и θ. βλ. **εΚΡΑНИРОВАНИЕ**.

εΚΡΑΝНЙ επ. της οθόνης· -ая **рама** πλαίσιο οθόνης.

***εΚС... πρώην... --МИНИСТР** πρώην υπουργός.

***εΚСГáУСТЕР**, -а α. εξαγωγέας αερίων με απορρόφηση.

***εΚСГУМАЦИЯ**, -и θ. εκταφή πτώματος (για ιατροδικαστική εξέταση).

***εΚСΙΚáТОР**, -а α. αποξηραντήρας.

***εΚСКАВАТОР**, -а α. εκσκαφέας.

***εΚСКАВАТОРНЙ** επ. του ή με εκσκαφέα· ~ **КОВШ** ο κάδος του εκσκαφέα· ~ **СПОСΟБ ДОБЫЧИ** **тóрфа** εξόρυξη τύρφης με εκσκαφέα.

εΚСКАВАТОРСТРОЕНИЕ, -я ουδ. η κατασκευή εκσκαφών.

εΚСКАВАТОРЩИК, -а α. οδηγός ή χειριστής εκσκαφέα.

***εΚСКРЕМЕНТЫ**, -ОВ πλθ. εκκρίματα, περιττώματα.

***εΚСКУРС** κ. (παλ.) **εΚСКýРС**, -а α. παρέμβαση λόγου.

εΚСКУРСáНТ, -а α., -ка, -и θ. εκδρομέας.

***εΚСКУРСИОННЙ** επ. της εκδρομής, των εκδρομών· ~ **сезóн** εποχή εκδρομών· -ое **офис** γραφείο εκδρομών, τουριστικό γραφείο.

εΚСКУРСИРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ. (γραπ. λόγος) κάνω (πηγαίνω) εκδρομή.

***εΚСКýРСИЯ**, -и θ. 1 εκδρομή· **загорóдная** ~ εκδρομή στην εξοχή· ~ **в Гóры** εκδρομή στα βουνά· **дáльная** ~ μακρινή εκδρομή. 2 επίσκεψη ομαδική· ~ **в музеИ** επίσκεψη στο μουσείο. 3 (παλ.) βλ. **εΚСКУРС**.

εΚСКУРСОВОД, -а α. οδηγός ιστορικών (αρχειολογικών) τόπων, μουσείων.

εΚСКУРСОВОДЧЕСКЙ επ. του οδηγού μουσείων· -ие **обязанности** τα καθήκοντα του οδηγού μουσείων.

***εΚСЛÍБРИС**, -а α. το βιβλιόσημο.

εΚСПáНСИВНО επίρ. διαχυτικά.

εΚСПáНСИВНОСТЬ, -и θ. διαχυτικότητα· ~ **харáктера** η διαχυτικότητα του χαρακτήρα.

***εΚСПáНСИВНЙ** επ., βρ: -вен, -вна, -вно;

διαχυτικός· ανοιχτόκαρδος· ευπροσήγορος.

экспансионизм, -а α. επεκτατισμός· ~ со-сѣдного государства ο επεκτατισμός γειτονικού κράτους.

экспансионист, -а α. επεκτατιστής.

экспансионистический επ. επεκτατικός· -ая политика επεκτατική πολιτική· -ие стремлѣния επεκτατικές τάσεις.

***экспансия**, -и θ. επέκταση, εξάπλωση· эконо-μическая ~ οικονομική εξάπλωση· политическая ~ πολιτική εξάπλωση.

экспатриант, -а α., -ка, -и θ. εκπατρι-σμένος, -η.

экспатриация, -и θ. εκπατρισμός.

экспатриировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ. εκπατριίζω. || -ся εκπατριίζομαι.

экспедирование, -я ουδ. αποστολή, στάλσιμο.

экспедировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. απο-στέλλω, στέλλω (εμπόρευμα, υλικά κ.τ.τ.). || -ся (απο)στέλλομαι.

экспедитор, -а α. 1 αποστολέας (εμπορευμά-των, υλικών κ.τ.τ.). 2 (παλ.) προϊστάμενος τμήματος ιδρύματος.

экспедиторский επ. του αποστολέα· ~ стол το τραπέζι του αποστολέα.

экспедиционный επ. της αποστολής· -ая ко-нтора γραφεία αποστολής. || екстратеутиκός· ~ отряд екстратеутиκό τμήμα.

***экспедиция**, -и θ. αποστολή· ~ грузо́в απο-στολή φορτίων· ~ посѣлок αποστολή δεμάτων. 2 αποστολή ομάδας ανθρώπων (για κάποιο σκοπό)· полѣрная ~ αποστολή στον πόλο· научная ~ ε-πιστημονική αποστολή· карательная ~ εκμαθα-ριστική αποστολή (επιχείρηση). 3 ίδρυμα ή τμήμα αυτού· γραφείο.

***эксперимѣнт**, -а α. 1 πείραμα· произвести ~ κάνω πείραμα· физический ~ πείραμα φυσι-κής· химический ~ πείραμα χημείας. 2 δοκι-μή· πρόβα· απόπειρα.

экспериментально επίρ. πειραματικά.

экспериментальный επ. πειραματικός· ~ ме-тод исследования πειραματική μέθοδος έρευ-νας· -ие живóтные τα πειραματόζωα· -ая фѣ-зика πειραματική φυσική. || δοκιμαστικός· ~ комбайн πειραματική κομπάιν.

экспериментатор, -а α. ο πειραματιστής.

экспериментаторский επ. πειραματιστικός, του πειραματιστή· ~ талант πειραματιστικό ταλέντο.

экспериментаторство, -а ουδ. ο πειραματι-σμός.

экспериментирование, -я ουδ. η διεξαγωγή πειράματος, πειραματισμός.

экспериментировать, -рую, -руешь ρ.δ. πει-ραματίζομαι, κάνω πειράματα.

***эксперт**, -а α. εμπειρογνώμονας· πραγματο-

γνώμονας· εμπειροτέχνης.

экспертиза, -ы θ. εμπειρογνωμοσύνη, πραγ-ματογνωμοσύνη. || επιτροπή εμπειρογνωμοσύνης, πραγματογνωμοσύνης.

экспертный επ. του εμπειρογνώμονα, του πραγματογνώμονα· -ие заключѣния τα πορίσμα-τα των εμπειρογνώμωνων.

экспираторный επ. εκπνευστικός.

***экспирация**, -и θ. εκπνοή, έκπνευση.

***экспликация**, -и θ. (επ)εξήγηση.

эксплуататор, -а α. εκμεταλλευτής.

эксплуататорский επ. εκμεταλλευτικός· -ие клáссы οι εκμεταλλευτριες τάξεις· -ие эле-мѣнты εκμεταλλευτικά στοιχεία (άτομα).

эксплуатационник, -а α. εργάτης εκμετάλ-λευσης (μηχάνων, μεταφορών κλπ.).

эксплуатационный επ. εκμεταλλευτικός, της πρακτικής χρήσης.

***эксплуатация**, -и θ. 1 εκμετάλλευση· ~ че-ловѣка человеком εκμετάλλευση ανθρώπου απο άνθρωπο· ~ трудá εκμετάλλευση εργασίας. 2 η χρησιμοποίηση, η πρακτική χρήση· ~ двигате-ля η εκμετάλλευση του κινητήρα· ~ природ-ных богатств εκμετάλλευση του φυσικού πλού-του· ~ недр земли εκμετάλλευση του υπεδά-φους· ~ изобретѣния εκμετάλλευση της εφεύ-ρεσης.

эксплуатирование, -я ουδ. (ενέργεια) εκ-μετάλλευση.

эксплуатировать, -рую, -руешь ρ.δ.μ. εκ-μεταλλεύομαι· ~ чужой труд εκμεταλλεύομαι ξένη εργασία. || χρησιμοποιώ· ~ недр земли εκμεταλλεύομαι το υπέδαφος. || -ся εκμεταλ-λεύομαι, υπόκειμαι σε εκμετάλλευση.

***экспозѣ** ουδ. άκλ. 1 σύντομη έκθεση· από-σπασμα (περικοπή) έκθεσης. 2 κυβερνητική έκθεση στη Βουλή (για ένα ζήτημα).

экспозиционный επ. της έκθεσης.

***экспозиция**, -и θ. 1 (φιλγ. κ. μουσ.) έκ-θεση (ανάπτυξη υπόθεσης έργου). 2 τοποθέτη-ση αντικειμένων για επίδειξη, θέα· ~ пор-трѣтов έκθεση προσωπογραφιών· ~ рукописей έκθεση χειρογράφων. || τα εκθέματα· музейная ~ τα εκθέματα του μουσείου. 3 (φωτογρ.) έκ-θεση (στο φως φωτοπαθούς υλικού).

***экспонат**, -а α. έκθεμα· δείγμα· выставоч-ные -и τα εκθέματα της έκθεσης.

экспонѣнт, -а α. ο εκθέτης (προϊόντων του).

экспонирование, -я ουδ. (ενέργεια) έκθεση.

экспонировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. 1 εκ-θέτω (για επίδειξη, θέα). 2 (φωτογρ.) εκθέ-τω στο φως. 3 (σάκκι) εκθέτω πεσσό σε κίν-δυνο. || -ся εκτίθεμαι.

***экспонѣметр**, -а α. το φωτόμετρο.

***экспорт**, -а α. εξαγωγή (εμπορευμάτων, ει-δών)· ~ промышленных товаров εξαγωγή βιο-

μηχανικών εμπορευμάτων.

экспортёр, -а α. εξαγωγέας εμπορευμάτων.

экспортирование, -я ουδ. εξαγωγή εμπορευμάτων.

экспортировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. ε-ξάγω (εμπορεύματα). || -ся εξαγομαι.

экспортный επ. εξαγωγικός· εξαγωγίμος.

***экспресс**, -а α. εξπρές, ταχεία μετάβαση.

экспрессивность, -и θ. εκφραστικότητα.

экспрессивный επ., βρ: -вен, -вна, -вно; εκφραστικός· - жест εκφραστική χειρονομία.

***экспрессионизм**, -а α. εξπρεσιονισμός.

экспрессионистический επ. εξπρεσιονιστι-κός, του εξπρεσιονισμού, του εξπρεσιονιστή.

экспрессионистский επ. εκπρεσιονιστικός, του εξπρεσιονιστή.

***экспрессия**, -и θ. έκφραση, εκφραστική δύ-ναμη· - жёста η έκφραση χειρονομίας· - ли-ца η έκφραση του προσώπου· - слова η έκ-φραση του λόγου.

экспрессный επ. του εξπρές· - состав το πλήρωμα του εξπρές.

***экспромт**, -а α. αυτοσχεδίασμα, πρόχειρο κα-τασκεύασμα, αμελέτητο ή της στιγμής.

экспромтом επίρ. αυτοσχέδια, εκ του προ-χείρου, απρομελέτητα· говорить - προχειρο-λογώ.

экспроприатор, -а α. απαλλοτριωτής.

экспроприаторский επ. απαλλοτριωτικός.

***экспроприация**, -и θ. απαλλοτρίωση.

экспроприровать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ.μ. απαλλοτριώνω. || -ся απαλλοτριώνομαι.

экссудат βλ. эксудат.

***экстаз**, -а α. έκσταση· впадать в - μένω εκστατικός.

экстатический επ. (γραπ. λόγος) εκστατι-κός· -ое состояние εκστατική κατάσταση.

экстатичный επ, βρ: -чен, -чна, -чно βλ. экстатический.

***экстемпорале** ουδ. άκλ. κ. (παλ.) **экстемпо-ράλια**, -и θ. (παλ.) μετάφραση ρωσικού κει-μένου στην αρχαία ελληνική γλώσσα ή στα λα-τινικά.

экстенсивность, -и θ. εκτατικότητα, επέ-κταση.

экстенсивный επ., βρ: -вен, -вна, -о εκ-τατικός (με κατεύθυνση σε έκταση κι όχι σε βάθος)· - труд εκτατική εργασία.

***экстерн**, -а α. 1 μαθητής εξωτερικός. 2 που δεν διαμένει σε οικοτροφείο. 3 (παλ.) γιατρός εξωτερικός (όχι στο υγειονομικό ί-δρυμα).

экстернат, -а α. 1 εκπαιδευτικό ίδρυμα ε-ξωτερικών μαθητών ή φοιτητών. 2 (παλ.) για-τρός-βοηθός εξωτερικός.

***экстерриториальность**, -и θ. η ετεροδικία.

экстерриториальный επ. ετερόδικος.

***экстерьер**, -а α. η εξωτερική όψη (μορφή ή σχήμα, εμφάνιση)· σουλούπι.

экстерьерный επ. εξωτερικός· -не качества το εξωτερικό ποιόν, οι εξωτερικές ιδιότητες.

***экстирпация**, -и θ. εκρίζωση, ξερίζωμα· - железы εκρίζωση του αδένα.

***экстра** επ. άκλ. έξτρα, εξαιρετικός· **масло** - βούτυρο εξαιρετικό.

экстравагантность, -и θ. 1 ιδιοτυπία, πα-ραξενιά, αλλοκοτιά· εκκεντρικότητα. 2 πρά-ξη άτοπη.

***экстравагантный** επ., βρ: -тен, -тна, -тно ιδιότυπος, παράξενος, αλλόκοτος· εκκεντρι-κός· -ая шляпа παράξενο καπέλο· - характер αλλόκοτος χαρακτήρας.

экстрагирование, -я ουδ. (χημ.) εξαγωγή.

***экстрагировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. (ι-ατρ. κ. χημ.) εξάγω, βγάζω· - зуб βγάζω το δόντι· - масло из чего-н. βγάζω το λάδι α-πο κάτι. || -ся εξαγομαι, βγαίνω.

***экстрадиция**, -и θ. (νομ.) έκδοση παραβάτη απο ένα κράτος σε άλλο.

***экстракт**, -а α. 1 εκχυλίσιμα· απόσταγμα. 2 απόσπασμα, περικοπή (έργου, εγγράφου, λόγου).

экстрактивный επ. (χημ.) παρμένος με εξα-γωγή. || εκχυλιστικός· αποστακτικός.

экстрактный επ. του εκχυλίσιματος, της α-πόσταξης, αποστακτικός.

экстрактный επ. βλ. экстрактивный.

экстракттор, -а α. εξαγωγέας, εξολκέας.

экстракционный επ. (χημ.) της εξαγωγής· εξαγωγικός, για εξαγωγή. || παρμένος με εξα-γωγή.

***экстракция**, -и θ. 1 (ιατρ.) εξαγωγή (δο-ντιού). 2 (χημ.) εξαγωγή.

***экстраординарность**, -и θ. το ασύνθετο, η εξαιρετικότητα· το αφύσικο.

***экстраординарный** επ., βρ: -рен, -рна, -о εξαιρετικός, εξαίρετος, ασυνήθης, αφύσικος· έκτακτος· -ое происшествие έκτακτο συμβάν. || εκφρ. - профессор έκτακτος ή αναπληρωμα-τικός καθηγητής.

экстраполировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. εξάγω, βγάζω. || -ся εξαγομαι, βγαίνω.

***экстраполяция**, -и θ. εξαγωγή.

экстра-почта, -и θ. (παλ.) έκτακτο ταχυ-δρομείο.

***экстремизм**, -а α. εξτρεμισμός.

экстремист, -а α. εξτρεμιστής.

экстремистский επ. εξτρεμιστικός, του εξ-τρεμιστή ή του εξτρεμισμού.

экстренно επίρ. έκτακτα, επευσμένα.

экстренность, -и θ. ανάγκη κατεπείγουσα, το κατεπείγον.

***экстренный** επ. 1 έκτακτος, επευσμένος, ε-

πείγων· ~ отъезд έκτακτη αναχώρηση· ~ Вн-
пуск έκτακτη έκδοσις· -ая телеграмма επείγον
τηλεγράφημα· -ая помощь έκτακτη (άμεση) βο-
ήθεια. 2 απρόβλεπτος· -не расчёды έκτακτα
έξοδα.

- *эксудат, -а α. βλ. выпот.
- *эксцентриада, -ы θ. (θεατρ.) εκκεντρίκο-
τητα, παραξενιά, αλλοκοτία, ιδιοτροπία.
- *эксцентрик, -а α. ακροβάτης, σαλτιμπάγκος.
|| (παλ.) ο παράξενος, ο αλλόκοτος.
- *эксцэन्द्रик, -а α. (τεχ.) εκκεντρος, πα-
ράκεντρος, φευγάτος απο το κέντρο.
- эксцэнтрика, -и θ. βλ. эксцентриада.
- эксцэнтриковый επ. (τεχ.) εκκεντρος, ο έξω
του κέντρου κύκλου ευρισκόμενος.
- *эксцентрический επ. 1 εκκεντρικός, παρά-
ξενος, αλλόκοτος· ιδιότροπος. 2 βλ. эксцэн-
триковый.
- эксцентричность, -и θ. 1 эксцентриада. 2
εκτροπή, παρεκτροπή.
- эксцентричный επ., βρ: -чен, -чна, -о βλ.
эксцентрический.
- *эксцэсс, -а α. (γραπ. λόγος) υπερβολή, α-
κρότητα. || ασωτία, ακολασία· κραιπάλη.
- *экб α. άκλ. το σκούβο (γαλλικό παλαιό νό-
μισμα).
- *ελάстик, -а α. 1 (παλ.) βλ. резина. || συν-
θετικό λάστιχο.
- ελαстίν, -а α. (βιολ.) η ελαστίνη, ή ελα-
στικίνη.
- ελαстический επ. (παλ.) βλ. эластичный.
- ελαстичность, -и θ. ελαστικότητα.
- ελαстичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1
ελαστικός. || (για κίνηση) ελαφρός, ομαλός,
μαλακός. 2 μτφ. ευμετάβλητος.
- *элеватор, -а α. 1 μεγάλη σιταποθήκη, σιτο-
βολώνας. 2 αναβατήρας. 3 αντλία ανυψωτική.
- элегантность, -и θ. κομψότητα· χάρη.
- *элегантный επ., βρ: -тен, -тна, -тно κομ-
ψός, χαριτωμένος. || κομψοτυμένος.
- элегист, -а α. ποιητής ελεγειακός.
- элегический επ. ελεγειακός· -ая поэзия ε-
λεγειακή ποίηση. || θλιμμένος, μελαγχολικός.
- элегичность, -и θ. ελεγεία, ελεγειακός χα-
ρακτήρας· ~ рассказы ο ελεγειακός χαρακτή-
ρας του διηγήματος.
- элегичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно θλιμ-
μένος, μελαγχολικός.
- *элегия, -и θ. ελεγεία, ελεγείο.
- электризация, -и θ. 1 η ηλεκτρίση. 2 ηλε-
κτροθεραπεία.
- электризовать, -зую, -зуюшь, παθ. μτχ.
παρλθ. χρ. электризованный, βρ: -ван, -а, -о
ρ.δ.κ.σ. 1 ηλεκτρίζω. 2 μτφ. διεγείρω, εμ-
φυχώνω. || -ся ηλεκτρίζομαι.
- электрик, -а α. 1 ηλεκτρολόγος, ηλεκτρο-

- τεχνίτης. 2 ηλεκτρονικός.
- *электрик επ. άκλ. σταχτογάλας, κυανό-
φαιος.
- электрификатор, -а α. ο εξηλεκτριστής, αυ-
τός που πραγματοποιεί τον εξηλεκτρισμό.
- электрификация, -и θ. εξηλεκτρισμός, ηλε-
κτροποίηση.
- электрифицированный επ. απο μτχ. εξηλε-
κτρισμένος, εφοδιασμένος με ρεύμα. || που
λειτουργεί με ρεύμα· -не измерительные при-
боры ηλεκτροσυσκευές μετρικές.
- электрифицировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ. σ.
εξηλεκτρίζω, εφοδιάζω με ρεύμα. || -ся εξη-
λεκτρίζομαι, εφοδιάζομαι με ρεύμα.
- электрический επ. ηλεκτρικός· -ая искра ο
ηλεκτρικός σπινθήρας· -ая батарея ηλεκτρι-
κός συσσωρευτής· -ая станция ο ηλεκτρικός
σταθμός· -ая цепь ηλεκτρικό κύκλωμα· -ая
печь ηλεκτρική κάμινος (φούρνος)· -ое зажи-
гание ηλεκτρική ανάφλεξη (έναισμα)· -ые ча-
сы ηλεκτρικό ωρολόγι· -ое освещение ηλε-
κτροφωτισμός.
- *электричество, -а ουδ. 1 ο ηλεκτρισμός. 2
ο ηλεκτροφωτισμός. || το ηλεκτρικό.
- электричка, -и θ. ηλεκτρική σιδηροδρομι-
κή γραμμή. || ηλεκτρικός σιδηρόδρομος.
- электробур, -а α. ηλεκτρικό γεωτρύπανο.
- электробурение, -я ουδ. γεώτρηση με ηλε-
κτρικό γεωτρύπανο.
- электровбз, -а α. ηλεκτροκίνητο μεταφορι-
κό μέσο.
- *электрбд, -а α. ηλεκτρόδιο· положительный
~ θετικό ηλεκτρόδιο ή ανόδιο ή άνοδος· от-
рицательный ~ αρνητικό ηλεκτρόδιο ή κάθοδος.
- электродвигатель, -я α. ηλεκτροκινητήρας.
- электродвижок, -жкá α. μικρός ηλεκτροκι-
νητήρας.
- электродвижущий επ. ηλεκτρεγερτικός· -ая
сила ηλεκτρεγερτική δύναμη.
- электродинамика, -и θ. ηλεκτροδυναμική.
- электродинамический επ. ηλεκτροδυναμικός.
- электродинамометр, я α. ηλεκτροδυναμόμε-
τρο.
- электродный επ. του ηλεκτροδίου· ~ завод
εργοστάσιο ηλεκτροδίων· ~ уголь άνθρακας η-
λεκτροδίων (για ηλεκτρόδια).
- электродоение, -я ουδ. άρμεγμα με ηλεκτρι-
κή συσκευή.
- электродойльный επ. του άρμέγματος με η-
λεκτροσυσκευή.
- электродойка, -и θ. 1 βλ. электродоение. 2
ηλεκτροσυσκευή άρμέγματος.
- электродрель, -и θ. φορητό ηλεκτρικό τρυ-
πάνι.
- электроемкость, -и θ. ηλεκτρική χωρητικό-
τητα.

электрозакалка, -и θ. σκλήρυνση με ηλεκρισμό.

электроизмерительный επ. της ηλεκτρικής μέτρησης· -ые приборы ηλεκτρομετρικές συσκευές.

электроизоляционный επ. ηλεκτρομονωτικός.

электроинструмент, -а α. ηλεκτρικό εργαλείο.

электроискровый επ. του ηλεκτρικού σπινθήρα· με ηλεκτρικό σπινθήρα.

электрокар, -а α. κ. электрокара, -ы θ. η ηλεκτράμαξα.

*электрокардиограмма, -ы θ. ηλεκτροκαρδιογράφημα.

электрокардиограф, -а α. ηλεκτροκαρδιογράφος (συσκευή).

электрокардиография, -и θ. ηλεκτροκαρδιογραφία.

электролечебный επ. ηλεκτροθεραπευτικός.

электролечение, -я ουδ. ηλεκτροθεραπεία.

*электролиз, -а θ. ηλεκτρόλυση.

электролизный επ. της ηλεκτρόλυσης· με ηλεκτόλυση· απο ηλεκτρόλυση: ηλεκτρολυτικός.

электролиния, -и θ. ηλεκτρική γραμμή (με καλώδια).

*электролит, -а α. ηλεκτρολύτης, το ηλεκτρόλυτο.

электролитический επ. βλ. электролизный.

электролитный επ. ηλεκτρολυτικός, του ηλεκτρολύτη.

электролов, -а α. η ηλεκτροαλιεία.

электролюминоценция, -и θ. ηλεκτροφωταύγεια.

электромагнетизм, -а α. ηλεκτρομαγνητισμός.

электромагнит, -а α. ηλεκτρομαγνήτης.

электромагнитный επ. ηλεκτρομαγνητικός.

электроматериал, -а α. ηλεκτρικό υλικό.

электромашина, -ы θ. ηλεκτρομηχανή.

электромашиностроение, -я ουδ. κατασκευή ηλεκτρομηχανών.

электрометаллургия, -и θ. ηλεκτρομεταλλουργία.

*электрометр, -а α. το ηλεκτρόμετρο.

электрометрический επ. ηλεκτρομετρικός.

электрометрия, -и θ. ηλεκτρομετρία.

электромеханик, -а α. ηλεκτρομηχανικός.

электромеханика, -и θ. η ηλεκτρομηχανική.

электромеханический επ. ηλεκτρομηχανικός·

-ое доение ηλεκτρομηχανικό άρμεγμα.

электромонтаж, -а α. ηλεκτροσυναρμογή, ηλεκτροσυναρμολόγηση.

электромонтажный επ. ηλεκτροσυναρμολογητικός.

электромонтёр, -а α. ηλεκτρολόγος, ηλεκτροτεχνίτης.

электромотор, -а α. ηλεκτροκινητήρας, η-

λεκτρικό μοτέρ· ηλεκτρομηχανή.

*электрон, -а α. το ηλεκτρόνιο.

электрон, -а α. κράμα αλουμινίου και μαγνησίου.

электроника, -и θ. η ηλεκτρονική.

электронный¹ επ. ηλεκτρονικός· -ая лампа η ηλεκτρονική λάμπα· -ая счётная машина ηλεκτροκίνητη λογιστική μηχανή.

электронный² επ. του κράματος αλουμινίου και μαγνησίου.

электрооборудование, -я ουδ. εξοπλισμός με ηλεκτρικά μέσα.

электробитика, -и θ. η ηλεκτροοπτική.

электрорáхота, -ы θ. ηλεκτροκαλλιέργεια.

электроредáча, -и θ. ηλεκτρική μετάδοση. || τα μέσα μετάδοσης ηλεκτρισμού.

электрорéчь, -и θ. ηλεκτροκάμιнос.

электропила, -ы θ. πριόνι ηλεκτροκίνητο.

электропитание, -я ουδ. τροφοδότηση με ηλεκτρικό ρεύμα.

электроплавка, -и θ. τήξη μετάλλων με ηλεκτρικό ρεύμα.

электроплита, -ы θ. ηλεκτρικός φούρνος μαγειρείου.

электроплитка, -и θ. ηλεκτρική θερμάστρα.

электропóезд, -а α. ηλεκτρικός σιδηρόδρομος.

электрополотёр, -а α. ηλεκτρικός τριβέας δαπέδου.

электропредохранитель, -я α. ηλεκτρική ασφάλεια.

электроприбор, -а α. ηλεκτρική συσκευή ή όργανο.

электропривод, -а α. ηλεκτρικός μηχανισμός εκκίνησης.

электропрóвод, -а α. ηλεκτρικό καλώδιο.

• электропрóводка, -и θ. βλ. проводка (4 σμ.).

электропрóводность, -и θ. ηλεκτρική αγωγιμότητα.

электропрóводный επ. ηλεκτραγωγός.

электропрóвeд, -а α. ηλεκτρική θέρμανση.

электропрóигрыватель, -я α. ηλεκτροκίνητο γραμμόφωνο.

электропрóмышленность, -и θ. ηλεκτροβιομηχανία.

электрораспределительный επ. της διανομής ηλεκτρικού ρεύματος· - шит ηλεκτρικός πίνακας διανομής ηλεκτρικού ρεύματος.

электросвáрка, -и θ. ηλεκτροκόλληση.

электросвáрочный επ. της ηλεκτροκόλλησης· - аппарат συσκευή ηλεκτροκόλλησης. || оус. -ая θ. εργαστήριο ηλεκτροκόλλησης.

электросвáрщик, -а α. ηλεκτροκολλητής.

электросверлó, -á ουδ. 1 βλ. электродрель.

2 γεωτρίπανο.

электросéть, -и θ. ηλεκτρικό δίχτυ.

электросистема, -и θ. ηλεκτρικό σύστημα.
 электроскоп, -а α. ηλεκτροσκόπιο.
 электроснабжение, -я ουδ. ηλεκτροεφοδια-
 σμός, ηλεκτροτροφοδότηση.

электросталь, -и θ. χάλυβας διά ηλεκτρι-
 σμού.

электростанция, -и θ. ηλεκτροσταθμός.
 электростатика, -и θ. ηλεκτροστατική.
 электростатический επ. ηλεκτροστατικός.
 электротерапия, -и θ. βλ. электролечение.
 электротермический επ. ηλεκτροθερμικός.
 электротермия, -и θ. ηλεκτροθερμία.
 электротехник, -а α. ηλεκτροτεχνίτης.
 электротехника, -и θ. ηλεκτροτεχνία.
 электротехнический επ. ηλεκτροτεχνικός.
 электротрактор, -а α. ηλεκτροτραχτήρ.
 электрофизиология, -и θ. ηλεκτοφυσιολογία.
 электрохимический επ. ηλεκτροχημικός. ~
 метод ηλεκτροχημική μέθοδος.

электрохимия, -и θ. ηλεκτροχημεία.
 электроход, -а α. ηλεκτροκίνητο πλοίο.
 электроэнергия, -и θ. ηλεκτρική ενέργεια.
 *элемент, -а α. 1 στοιχείο (στην αρχαία ελ-
 ληνική φιλοσοφία: φωτιά, νερό, αέρας κλπ.).
 2 -и πλθ. στοιχεία, βάσεις, αρχές. -и науκ
 στοιχεία επιστημών. 3 χημικό στοιχείο. 4 μέ-
 ρος του όλου. || εξάρτημα μηχανισμού κλπ. 5
 το χαρακτηριστικό. 6 εκπρόσωπος κοινωνικός.
 прогрессивные -и общества προοδευτικά στοι-
 χεία της κοινωνίας. вредные -и βλαβερά (ε-
 πιβλαβή) στοιχεία. чуждые -и ξένα στοιχεία.
 7 άνθρωπος, πρόσωπο, άτομο. подозрительный
 ~ ύποπτο στοιχείο. 8 χημική συσκευή. галь-
 ванический ~ γαλβανική στήλη. сухой ~ στε-
 γνό στοιχείο. || εκφρ. женский ~ το γυναικείο
 φύλο, οι γυναίκες. мужской ~ το ανδρικό φύ-
 λο, οι άντρες.

элементарность, -и θ. το στοιχειώδες, το
 απλό.

элементарный επ. βρ: -рен, -рна, -рно.
 1 στοιχειώδης, αρχικός. λίγος. -ое образо-
 вание στοιχειώδης μόρφωση. -ая математика η
 στοιχειώδης (πρακτική) αριθμητική. -ие знá-
 ния στοιχειώδεις γνώσεις. -ая школа το δη-
 μοτικό σχολείο. 2 μτφ. απλός, εύκολος. это
 - -ая вещь αυτό είναι απλό πράγμα. 3 πρω-
 тарχικός, ουσιώδης, κύριος, βασικός. -ое
 условие πρωταρχικός όρος. 4 (χημ.) στοιχει-
 ώδης, των στοιχείων. 5 απειροελάχιστος. -ие
 частицы στοιχειώδη μόρια.

*алерон, -а α. το ακρότερο αεροπλάνου.

*Элизium, -а α. 1 (μυθολ.) Ιλύσιο πεδίο. 2
 (παλ.) ο Παράδεισος.

*элизия, -и θ. (γραμμ.) έκθλιψη (φωνήεντος).

*эликсир, -а α. ελιξήριο. || εκφρ. жизнен-
 ный ~ ή ~ жизни (παλ.) θαυματουργό δήθεν

φάρμακο των αλχημιστών για παράταση της ζωής.

*алиминация, -и θ. 1 (γραμ. λόγος) από-
 λειψη. 2 (μαθ.) εξίσωση, απόλειψη των ά-
 γνωστων όρων.

алиминирование, -я ουδ. απόλειψη, εξα-
 λειψη.

алиминировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. α-
 παλείφω, εξαλείφω· σβήνω· ~ противоречия
 εξαλείφω τις αντιθέσεις (ή αντιφάσεις). ~
 неизвестный член из уравнения απαλείφω τον
 άγνωστο όρο της εξίσωσης. || -ся απαλείφο-
 мαι, εξαλείφομαι.

*элига, -и θ. το εκλεκτότερο, το επίλεκτο.

элигный επ. επίλεκτος, εκλεκτός, διαλε-
 χτός. -ие семена διαλεχτοί σπόροι. ~ по-
 росенок γουρουνάκι εκλεκτής ράτσας.

элин, -а α., -ка, -и θ. Έλληνας, -ίδα.

*элинг, -а α. 1 η ναυπηγική κλίνη. 2 χώ-
 ρος (υπόστεγο) πηδαλιουχούμενου ή μη αερό-
 ατατου.

элинизм, -а α. 1 ελληνισμός (ελληνιστι-
 κή περίοδος). 2 λέξη ή ρητό δανεισμένο α-
 πό την αρχαία ελληνική γλώσσα.

элинист, -а α. 1 ελληνιστής, ειδικός στην
 αρχαία ελληνική λογοτεχνία. 2 ελληνολάτρης.

эллинистический επ. ελληνιστικός. -ие го-
 сударства τα ελληνιστικά κράτη. -ая куль-
 тура ελληνιστικός πολιτισμός.

эллинский επ. (γραμ. λόγος) ελληνικός.

*эллипс. κ. эллипсис, -а α. 1 (γεωμ.) έλ-
 λειψη. 2 παράλειψη στοιχείων στο λόγο, μέ-
 λους σε ελλειπή πρόταση.

*эллипсоид, -а α. (γεωμ.) έλλειψη, ελλει-
 φοειδές σχήμα.

эллиптический επ. 1 (γεωμ.) ελλειπτικός.
 2 (γλωσ.) ελλιπής. -ое предложение ελλιπής
 πρόταση.

*элодея, -и θ. ελώδης (υδροχαρές φυτό).

*элоквэнция, -и θ. (παλ.) ευφράδεια, ευ-
 γλωττία.

*эль, -я α. μύρα απο κριθάρι.

*эльдорадо ουδ. άκλ. ελδοράδο.

*эльзевір, -а α. (τυπγρ.) ελζεβίρ.

*эльф, -а α. το Πνεύμα του καλού.

эмалевый επ. αδαμάντινος. || απο σμάλτο·
 εφυσωμένος, γυαλιστερός. || εκφρ. -ие крас-
 ски τα βερνικοχρώματα.

эмалированный επ. επ. απο μτχ. εφυσωμέ-
 νος, εφυσωτός, σμαλτωμένος, βερνικωμένος.

эмалировать, -рую, -руешь παθ. μτχ. παρλθ.
 χρ. эмалированный, βρ: -ван, -а, -ο εφυσ-
 λώνω, σμαλτώνω, βερνικώνω. || -ся εφυσάλο-
 мαι, σμαλτώνομαι, βερνικώνομαι.

эмалировка, -и θ. εφυσάλωση, σμάλτωση, α-
 λοίφωμα.

эмалировочный επ. εφυσάλωτικός.

εμαλιρόβщик, -α α. εφυσλωτής, σμαλτωτής, βερνικωτής.

*εμάль, -и θ. 1 εφυάλωση· βερνικόχρωμα. || στιλπνότητα, γυαλάδα· λάμψη. 2 σμάλτινο αντικείμενο. 3 η αδαμαντίνη ουσία του δοντιού.

*εμανάция, -и θ. 1 απόρροια. 2 αναθυμίαση, διάχυση. 3 βλ. радон.

εмансипатор, -α α. (γραπ. λόγος) ο χειραφετών.

*εмансипация, -и θ. χειραφέτηση, -φεσία· -женщин η χειραφέτηση των γυναικών.

εмансипированный επ. απο μτχ. χειραφετημένος.

εмансипировать, -рую, -руешь παθ. μτχ. παρλθ. χρ. εмансипированный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. χειραφετώ. || -ся χειραφετούμαι.

*εμбάρго ουδ. άκλ. εμπάργο (απαγόρευση εισαγωγής ή εισαγωγής εμπορευμάτων). || απαγόρευση έκπλου· ειργμός, κατακράτηση.

*εμβлема, -ы θ. έμβλημα.

εμβлематический επ. εμβληματικός, του εμβλήματος. || συνθηματικός· αλληγορικός.

*εμβолия, -и θ. (ιατρ.) εμβολή (έμφραξη αιμοφόρου αγγείου).

*εμβриогенез, -а α. εμβρυογονία.

εμβриолог, -а α. εμβρυολόγος.

εμβриологический επ. εμβρυολογικός· -οε исследование εμβρυολογική έρευνα.

*εμβрион, -а α. 1 το έμβρυο. 2 μτφ. η αρχική σύλληψη ιδέας, σκέψης.

εμβриональный επ. εμβρυώδης, εμβρυϊκός, εμβρυακός· -οε развитие εμβρυακή ανάπτυξη· -ая клетка εμβρυακό κύτταρο || μτφ. ατελώς οργανωμένος.

эмеритальный επ: -ые кассы (παλ.) βλ. эмеритур (1 σημ.).

*эмеритур, -ы θ. (παλ.). 1 τα ασφαλιστικά ταμεία. 2 επίδομα στη σύνταξη απο το ασφαλιστικό ταμείο.

эмигрант, -а α., -ка, -и θ. πρόσφυγας, -γα· политические -и πολιτικοί πρόσφυγες. || εκπατρισμένος· μετανάστης.

эмигрантский επ. προσφυγικός· μεταναστευτικός· -ая жизнь προσφυγική (ή μεταναστευτική) ζωή.

эмиграционный επ. προσφυγικός· μεταναστευτικός· -ая статистика προσφυγική ή μεταναστευτική στατιστική.

*эмиграция, -и θ. 1 η προσφυγιά· η μετανάστευση· ο εκπατρισμός. || η μετοίκηση. 2 η ξενιτιά, τα ξένα. 3 (αθρσ.) η προσφυγιά, οι πρόσφυγες.

*эмир, -а α. ο εμίρης.

эмиритон, -а α. εμιριτόν, είδος ηλεκτρικού κλειδοκύμβαλου.

*эмиссар, -а α. μυστικός απεσταλμένος.

эмиссионный επ. 1 (οικον.) έκδοτικός· -οε право έκδοτικό δικαίωμα· -ая банка έκδοτική τράπεζα. 2 (φυσ.) της ανάδοσης, εκβολής, εκπομπής.

*эмиссия, -и θ. 1 (οικον.) έκδοση (γραμματίων κλπ.)· инфляционная - πληθωριακή έκδοση. 2 (φυσ.) ανάδοση, εκβολή, εκπομπή· Термоэлектронная - θερμοηλεκτρονική εκπομπή.

*эмитент, -а α. εκδότης (γραμματίων κλπ.).

*эмитировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ. 1. (οικον.) εκδίδω (γραμμάτια κ.τ.τ.). 2 (φυσ.) αναδίδω, εκβάλλω, εκπέμπω.

эмка, -и θ. κούρσα τύπου „М" (εμ).

эмоционально επίρ. συγκινητικά. || συναισθηματικά.

эмоциональность, -и θ. συγκίνηση· συγκινητικότητα. || συναισθηματικότητα.

эмоциональный επ., βρ: -лен, -льна, -льно συγκινητικός· -ая речь συγκινητικός λόγος· - жест συγκινητική χειρονομία. || συναισθηματικός· - характер συναισθηματικός χαρακτήρας· - человек συναισθηματικός άνθρωπος.

*эмоция, -и θ. συγκίνηση. || συναισθημα.

*эмпирей, -я α. έμπυρος (πύρινος) ουρανός (κατοικία θεών, αγίων). || εκφρ. витать (находиться, быть) в -ях ζω, βρισκομαι, είμαι στα ουράνια, στα σύννεφα(ονειροπολώ, φαντασιοκοπώ, ουρανοβατώ, νεφελοβατώ, αιθεροβατώ).

*эмпиризм, -а α. 1 εμπειρισμός, εμπειριοκρατία, εμπειριαρχία. 2 πρακτική εφαρμογή. || εκφρ. ползучий - (περιφρ.) επιφανειακός (επιπόλαιος) εμπειρισμός.

эмпирик, -а α. εμπειριοκράτης, οπαδός του εμπειρισμού.

эмпириокритик, -а α. εμπειριοκριτής, οπαδός του εμπειριοκριτισμού.

*эмпириокритицизм, -а α. εμπειριοκριτικισμός.

эмпирический επ. 1 εμπειρικός· -ая философия η εμπειρική φιλοσοφία. 2 έμπειρος, απο πείρα, στηριζόμενος στην πείρα.

эмпиричность, -и θ. η πείρα.

эмпиричный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. эмпирический (2 σημ.).

*эмпирия, -и θ. εμπειρία. || παρατήρηση (ως αντώνυμο του πειράματος).

эмтеесовец, -вца α. εργάτης των μηχανοτρακτορικών σταθμών.

эмтеесовский επ. του μηχανοτρακτορικού σταθμού.

*эму α. άκλ. εμού η δρομαία.

эмульгатор, -а α. το γαλάκτωμα (χημ. ουσία).

эмульгирование, -я ουδ. γαλακτοποίηση, η μετατροπή σε γαλάκτωμα. || γαλάκτωση.

эмульгировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. γαλακτώνω, γαλακτοποιώ. || -ся γαλακτώνομαι.

εμυλσιόννι επ. γαλακτωμένος· γαλακτομα-
τούχος.
εμυλσίρωνιe, -я ουδ. βλ. εμυλγίρω-
νιe.
εμυλσίρωνι (ся) ρ.δ.κ.σ. βλ. εμυλγίρω-
νι (ся).
***εμυλсия**, -и θ. 1 γαλακτωμα. 2 το επίχρι-
σμα του φωτογραφικού χαρτιού.
***εμφάση**, -и θ. (φιλγ.) έμφαση.
εμφατικός επ. εμφαντικός, με έμφαση.
***εμφύσημα**, -и θ. (ιατρ.). 1 εμφύσημα, πρή-
ξιμο σωματικών οργάνων. 2 εμφύσημο πνευμο-
νικό.
***εναρμόνισμ**, -а α. εναρμόνιση.
***ένδημ**, -а α. ένδημο (ντόπιο) ζώο ή φυτό.
ένδημοский επ. κ. **ένδημ**ичный επ. ένδη-
μος, ντόπιος.
***ένδημια**, -и θ. (ιατρ.) ένδημια.
***ένδογαμία**, -и θ. ενδογαμία (γάμος ανάμεσα
στην ίδια πατριά, φυλή).
ένδογαμичный επ. ενδογαμικός· -ое плeмя η
ενδογαμική φυλή.
***ένδογεν**ичный επ. ενδογενής.
***ένδοδέρμα**, -и θ. το ενδόδερμα.
***ένδοκάρδ**, -а κ. **ένδοκάρδι**й, -я α. το εν-
δοκάρδιο.
ένδοκαρδίт, -а α. ενδοκαρδίτιδα.
***ένδοκριν**ичный επ. ενδοκρινής. || εκφρ. -ые
жeлeзы ενδοκρινείς αδένες· -ая система εν-
δοκρινές σύστημα.
ένδοκρινολόγ, -а α. ενδοκρινολόγος.
***ένδοκρινολόγια**, -и θ. ενδοκρινολογία.
ένδοθερμический επ. ενδοθερμικός.
***ένδшпиль**, -и θ. η τελική παρτίδα σκακιού.
***ένεολίτ**, -а α. (αρχαιολ.) η εποχή του χαλ-
κού.
ενεργетик, -а α. μηχανικός ηλεκτρενέργει-
ας.
ενεργетика, -и θ. η ενεργητική· ενεργειακή
τεχνική.
ενεργетический επ. ενεργειακός· ~ κρίσις
ενεργειακή κρίση.
ενεργический επ. βλ. **ενεργ**ичный.
ενεργично επίρ. δραστήρια.
ενεργичность, -и θ. δραστηριότητα, ενερ-
γητικότητα.
ενεργичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1
δραστήριος, ενεργητικός· ~ человек δραστή-
ριος άνθρωπος. || έντονος· ~ протeст έντονη
διαμαρτυρία. 2 δραστικός, αποτελεσματικός·
-ое лекарство δραστικό φάρμακο.
***ενέργια**, -и θ. 1 ενέργεια (μορφή της ύ-
λης)· электрическая ~ ηλεκτρενέργεια· атом-
ная ~ ατομική ενέργεια. 2 δραστηριότητα· ζω-
τικότητα.
ενεργοвооружённость, -и θ. εφοδιασμός ή

τροφοδότηση με ενέργεια.
енергоёмкий επ. που απαιτεί ή καταναλώνει
πολλή ενέργεια.
енергосистема, -и θ. ενεργειακό σύστημα.
***энклитика**, -и θ. έγκλιση τόνου, ανέβασμα
του τόνου στη λήγουσα της προηγούμενης λέ-
ξης: где бы нй было.
энклитический επ. εγκλιτικός· -ие частицы
εγκλιτικά μόρια.
***энный** αόρ. αντων. ένας, κάποιος, οποιοσ-
δήποτε· καθένας· -ое число ένας (οποιοσδή-
ποτε) αριθμός.
***энский** αόρ. αντωνυμία· κάποιος, ένας.
энтомолог, -а α. εντομολόγος.
энтомологический επ. εντομολογικός.
***энтомология**, -и θ. εντομολογία.
***энтузиазм**, -а α. ενθουσιασμός.
энтузиаст, -а α., -ка, -и θ. ενθουσιαστής,
-άστρια.
энтузиастический επ. (γραπ. λόγος) ενθου-
σιώδης.
***энцефалит**, -а α. εγκεφαλίτιδα.
***энциклика**, -и θ. εγκύκλιος (διαταγή) του
Πάπα.
***энциклопедизм**, -а α. εγκυκλοπαιδεία, εγκυ-
κλοπαιδικότητα, πολύπλευρη μόρφωση.
энциклопедист, -а α. ο εγκυκλοπαιδικός. ||
εγκυκλοπαιδιστής (προοδευτικός λόγιος στη
Γαλλία το 18 αι.).
энциклопедический επ. εγκυκλοπαιδικός· ~
словарь εγκυκλοπαιδικά λεξικό· ~ человек ε-
γκυκλοπαιδικός άνθρωπος (γενικής μόρφωσης).
энциклопедичность, -и θ. εγκυκλοπαιδικό-
τητα.
энциклопедичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно
εγκυκλοπαιδικός.
***энциклопедия**, -и θ. εγκυκλοπαιδεία· меди-
цинская ~ ιατρική εγκυκλοπαιδεία· техниче-
ская ~ τεχνική εγκυκλοπαιδεία· большая со-
ветская ~ μεγάλη σοβιετική εγκυκλοπαιδεία.
|| επισκόπηση επιστημονική. || εκφρ. ходячая
~ -(για άνθρωπο) κινητό πανεπιστήμιο.
***эолит**, -а α. 1 αρχαιολιθική εποχή. 2 πέ-
τρα κοφτερή, αιχμηρή φυσική.
эолитовый επ. αρχαιολιθικός.
эолов, -а, -о επ. αιολικός. || εκφρ. -а
άρφα η αιολική άρπα.
***эоловный** επ. (γεωλ.) αιολικός, ανεμόγενής·
-ие отложения αιολικά αποθέματα ή ανεμογενή
πετρώματα.
***эпатаж**, -а α. (γραπ. λόγος) επιπόηση, τέ-
χνασμα σκανδαλώδες· έκτροπο, στραβοπάτημα.
эпатирование, -я ουδ. έκκληση· κατάπληξη
με έκτροπα, σκάνταλα.
***эпатировать**, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. κατα-
πλήσσω με έκτροπα ή σκάνταλα.

*επιγόν, -α α. επίγονος, επίδοξος· θιασιώτης (που υστερεί από τους προκατόχους του).
 *επιγόνский επ. επίγονος, επίδοξος.

επιγόνство, -α ουδ. το μη πρωτότυπο έργο των μεταγενέστερων.

*επιγράμμα, -η θ. 1 (παλ.) επίγραμμα, επιγραφή επιτύμβια ή αναμνηστική. 2 ποιηματάκι σατυρικό. 3 (παλ.) έξυπνη και δηκτική επίκριση.

επιγραμματίστ, -α α. επιγραμματιστής, επιγραμματοποιός.

επιγραμματικός επ. 1 επιγραμματικός. 2 (παλ.) δηκτικός, τσουχτερός.

*επιγράψ, -α α. 1 επιγραφή (σε αρχαιοελληνικά μνημεία). 2 (φιλγ.) ρητό· απόφθεγμα.

επιγράψика, -и θ. η επιγραφική, επιγραφολογία.

επιγραφический επ. επιγραφικός· - материал επιγραφικό υλικό.

эпидемиолог, -а α. επιδημιολόγος.

эпидемиологический επ. επιδημιολογικός.

*эпидемиология, -и θ. επιδημιολογία.

эпидемический επ. επιδημικός· -οε заболевание επιδημική ασθένεια.

*эпидемия, -и θ. επιδημία. || μτφ. διάδοση, εξαπλωση· ρεύμα· - самоубийства κύμα αυτοκτονίας.

*эпидермис, -а α. κ. (παλ.) эпидерма, -и θ. 1 επιδερμίδα. 2 το επίστρωμα φύλλων, στελεχών, ριζών.

*эпидиаскоп, -а α. επιδιασκόπιο.

*эпизод, -а α. 1 επεισόδιο· συμβάν· περιστατικό. 2 σκηνή, μέρος, απόσπασμα έργου.

эпизодический επ. 1 επεισοδιακός, κατά περιπτώσεις· -ая проверка работы έλεγχος της εργασίας κατά περιπτώσεις (μη συστηματικά). || τυχαίος· - случай τυχαία περίπτωση· -ая встреча τυχαία συνάντηση. 2 (θεατρ.) κατά επεισόδια· -οε действующее лицо πρόσωπο που δρα κατά επεισόδια.

эпизодичность, -и θ. ο επεισοδιακός χαρακτήρας.

эпизодичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. эпизодический.

эпизоотический επ. επιζωοτικός.

*эпизоотия, -и θ. επιζωοτία.

эпизоотология, -и θ. επιζωοτολογία.

эпик, -а α. επικός ποιητής.

*эпика, -и θ. επική ποίηση.

*эпикард, -а κ. эпикардий, -я α. επικάρδιο.

эпикардит, -а α. επικαρδίτιδα.

*эпикриз, -а α. ιατρικό πόρισμα· απόφαση γιατρού. || παθολογικό επακόλουθο μετά την κρίση ασθενή.

эпикуреец, -рейца α. επικουρικός, οπαδός του επικουρισμού. || άνθρωπος ευδαιμονιστής·

φιλήδονος.

эпикуризм, -а α. 1 επικουρισμός. 2 ευδαιμονισμός· φιληδονία.

эпикурейский επ. (γραμ. λόγος) επικούρειος· -ая философия επικούρεια φιλοσοφία. -ая επικούρεια σχολή. || φιλήδονος· χαροκόπος.

эпикуреísmo, -а ουδ. βλ. эпикуризм.

*эпилепсия, -и θ. επιληψία, σεληνιασμός.

эпилептик, -а α. ο επιληπτικός.

эпилептический επ. επιληπτικός· - припадок επιληπτικός παροξυσμός· -ая аура επιληπτική αύρα.

*эпилот, -а α. επίλογος.

*эпископ, -а α. επισκόπιο, είδος προβολέα φωτεινών εικόνων.

эпистола, -и θ. 1 επιστολές (λογοτεχνικό είδος). 2 (παλ.) επιστολή, γράμμα.

эпистолярный επ. επιστολικός· - стиль επιστολικό στυλ· - роман επιστολικό μυθιστόρημα. || των επιστολών· -οе наследие Пущкина επιστολική κληρονομιά του Πούσκιν.

*эпиграмма, -и θ. επιθαλάμιο, τραγούδι γαμήλιο των αρχαίων Ελλήνων. || ποίημα, γαμήλιο.

*эпиграфия, -и θ. επιτάφια επιγραφή. || επιτάφιος (λογοτεχνικό έργο).

эпителиальный επ. (βιολ.) επιθηλιακός· -ая клетка επιθηλιακό κύτταρο. || εκφρ -ая ткань βλ. эпителий.

*эпителий, -я α. το επιθήλιο.

*эпигет, -а α. (φιλγ.) το κοσμητικό επίθετο· χρησιμοποιείται και ειρωνικά.

*эпифиз, -а α. 1 επίφυση, σάρκωμα. 2 το άκρο του αυλοειδούς οστού.

*эпифиты, -ов πλθ., (ενκ. эпифит, -а α.)· τα επίφυτα.

*эпицентр, -а α. το επίκεντρο· - землетрясения το επίκεντρο του σεισμού. || μτφ. επίκεντρο γεγονότων.

*эпический, -а α. επικός.

эпический επ. επικός· -ая поэзия επική ποίηση· -ая поэма επικό ποίημα· - поэт επικός ποιητής.

*эполеты, -лёт πλθ. (ενκ. эполёт, -а α. κ. эполёта, -и θ.) οι επωλέτες (επιμήδες).

*эпюж, -а α. σπόγγος, σφουγγάρι.

*эпопея, -и θ. εποποιία, επικό ποίημα· -и Гомера οι εποποιίες του Ομήρου. || μεγάλο λογοτεχνικό έργο. || μεγάλα γεγονότα· - гражданской войны η εποποιία του εμφυλίου πολέμου.

*эпос, -а α. έπος· гомеровский ~ το ομηρικό έπος· назидательный ~ Гесиода το διδακτικό έπος του Ησιόδου.

*эпоха, -и θ. 1 εποχή· - Возрождения η εποχή της Αναγέννησης· феодальная ~ η εποχή

του φεουδαρχισμού· **СОСТАВЛЯТЬ** -у κάνω ή αφήνω εποχή. || περίοδος ζωής, ύπαρξης. 2 περίοδος γεωλογική.

εΠΟΧΑΛΝΝΥ επ. σημαντικός, ιστορικής σημασίας.

εΠΟΧΙΑΛΝΝΥ επ. (γραπ. λόγος) βλ. **εΠΟΧΑΛΝΝΥ**.

***εΠΩΡ**, -α α. κ. (παλ.) **εΠΩΡΑ**, -η θ. σχέδιο εφαρμογής ή κατασκευής.

***εΡΑ**, -η θ. 1 εποχή· χρονολογία· **ΧΡΗΣΤΙΑΝΣΚΑЯ** - η χριστιανική χρονολογία (που αρχίζει από τη γέννηση του Χριστού)· **ДО НАШЕЙ** -η πριν τη χρονολογία μας (πριν Χριστού)· **НАШЕЙ** -η μετά Χριστό· **НОВОЙ** -η της νέας χρονολογίας (μετά Χριστό). 2 περίοδος χρονική. 3 (γεωλ.) αιώνας· **ΠΑΛΕΟΖΟΪΣΚΑЯ** ~ ο παλαιόζωικός αιώνας.

***εΡΓ**, -α α. (φυσ.) έργιο, εργ.

***εΡΓΟΓΡΑΦ**, -α α. εργογράφος (όργανο μέτρησης της ικανότητας για δουλειά του ανθρώπου).

***εΡΕΚΧΙΑ**, -η θ. ορθίαση, έγερση του ανδρικού μορίου.

***εΡΞΑΠ**, -α α. το υποκατάστατο, το ερξάτς.

***εΡΪΣΤΙΚΑ**, -η θ. (γραπ. λόγος) η εριστική (τέχνη συζήτησης ή πολεμικής).

***εΡΪΤΕΜΑ**, -η θ. (ιατρ.) ερύθημα, κοκκίνισμα.

***εΡΪΤΡΟΧΪΤΗ**, -οβ πλθ. (ενκ. -ЦИТ, -α α.) τα ερυθρόκυτα, ερυθροκύτταρα, ερυθρά αιμοσφαίρια.

εΡΟΔΪΡΟΒΑΤ, -рует ρ.δ. (γεωλ.) διαβιβρώσκω. || -ся διαβιβρώσκομαι.

εΡΟΖΙΟΝΝΥ επ. διαβρωτικός. || σχηματισμένος από διάβρωση.

***εΡΟΖΙΑ**, -η θ. 1 (γεωλ.) διάβρωση, περίβρωση. 2 (τεχ.) αποσύνθεση της επιφάνειας μετάλλου. 3 (ιατρ.) επιφανειακό έλκος.

***εΡΟΣ**, -α α. (γραπ. λόγος) έρως, έρωτας, αγάπη· πάθος.

***εΡΟΤΪΣΜ**, -α α. ερωτισμός.

***εΡΟΤΙΚΑ**, -η θ. βλ. **ЧУВСТВΪΤΕΛΝΝОСТЬ**.

εΡΟΤΪЧЕСΚΥ επ. 1 ερωτικός, αισθησιακός· ηδουκαθής, φιλήδονος. 2 (παλ.) ερωτικός της αγάπης· -ая ποέзия ερωτική ποίηση· ~ **ЭΠΙΖΟД** ερωτικό επεισόδιο.

εΡΟΤΪЧΝΝΥ επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. **εΡΟΤΪЧЕСΚΥ**.

εΡΟΤΟΜΑΝ, -α α. -ка, -η θ. ερωτομανής.

***εΡΟΤΟΜΑΝΙΑ**, -η θ. ερωτομανία, ερωμανία.

εΡΥΔΪΡΟΒΑΝΝΥ επ., βρ: -ван, -а, -ο πολυμαθής, ευρυμαθής.

εΡΥΔΪТ, -α α. ο πολυμαθής, ο ευρυμαθής.

***εΡΥΔΪЩΙΑ**, -η θ. πολυμάθεια, ευρυμάθεια, πολυγλωσσία, πανεπιστημοσύνη.

***εΡЦГѢРЦОГ**, -α α., -їня, -η θ. αρχιδούκας, -ισσα.

εΡЦГѢРЦОГСТВО, -α ουδ. αρχιδουκάτο.

εСДѢК, -а α. (παλ.) σοσιαλδημοκράτης.

εССѢР, -а α., -ка, -η σοσιαλεπαναστάτης· -τρια.

εСѢРОВСΚΥ επ. σοσιαλεπαναστατικός.

***εСКАДРА**, -η θ. μοίρα στόλου.

εСКАДРЕНΝΥ επ. της μοίρας· -не судна τα σκάφη της μοίρας. || μέγало· ~ **КРЕЙСЕР** μέγало θωρηκτό· ~ **МИНОНОСЕЦ** το αντιτορπιλικό.

***εСКАДРЪΛЯ**, -η, γεν. πλθ. -лий θ. σμήνος αεροπλάνων.

***εСКАДРОН**, -а α. ίλη ιππικού· ~ **КОМАНДΪР** ο ίλαρχος.

***εСКАЛАТОР**, -а α. αυτοκίνητη σκάλα (με κινητά σκαλοπάτια).

***εСКАЛОП**, -а α. μακρουλό κομματάκι φτημένου κρέατος.

***εСКАМОТΑЖ**, -а α. υποκλοπή, υπεξαίρεση.

εСКАМОТΪРОВАНИЕ, -я ουδ. βλ. **εСКАМОТΑЖ**.

εСКАМОТΪРОВАТЬ, -руя, -руешь ρ.δ.κ.σ. (παλ.) υποκλέπτω, υπεξαίρω. || -ся υποκλέπτομαι, υπεξαίρομαι.

***εСКАΠΑДА**, -η θ. βλ. **ВЫХОДКА** (1 σημ.).

***εСКАРП**, -а α. 1 κρημνώδες μέρος τάφρου. 2 αντιαρματική τάφρος.

εСКАРПΪРОВАТЬ, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. κάνω ένα μέρος απόκρημνο.

εСКАРПОВΝΥ επ. απόκρημνος, κρημνώδης.

***εСΚΙΣ**, -а α. σκαρίφημα, σκίτσο. || πρόχειρο σχέδιο, προσχέδιο.*

εСΚΙЗНОСТЬ, -η θ. προχειρότητα εργασίας.

εСΚΙЗНΥ επ., βρ: -зен, -зна, -зно πρόχειρος· ~ **ПРОѢКТ** πρόχειρο σχέδιο.

***εСΚΙΜΟ** ουδ. άκλ. παγωτό σοκολάτας.

εСΚΙΜΟС, -а α., -ка, -η θ. Εσκιμώος, -α.

εСΚΙΜΟССΚΥ επ. του Εσκιμώου, -ών.

***εСΚΟΡТ**, -а α. συνοδεία, ακολουθία, φρουρά άοπλη.

εСКОРТΪРОВАНИЕ, -я ουδ. συνοδεία, συνόδευση με φρουρά.

εСКОРТΪРОВАТЬ, -рую, -туешь ρ.δ.μ. συνοδεύω με φρουρά. || -ся συνοδεύομαι με φρουρά.

εСКОРТНΥ επ. της συνοδείας· ~ **МИНОНОСЕЦ** τορπιλικό συνοδείας.

***εСКУΛΑП**, -а α. (απο το Ασκληπιός)· γιάτρος, υγειονομικός.

εСΜΪНЕЦ, -ница α. το αντιτορπιλικό.

***εСΠΑДА**, -η θ. βλ. **МАТАДОР**.

***εСΠΑДРОН**, -а α. ρομφαία, σπαθί αρχαίων πολεμιστών. || σπαθασκία.

***εСΠΑΝЬΟΛКА**, -η θ. γενειάδα μητερή.

***εСΠΑРЦѢТ**, -а α. ονοβρυχίδα (φυτό).

εСΠΕРАНТΪСТ, -а α., -ка, -η θ. ο ομιλών την εσπεράντο ή ο ειδικός στην εσπεράντο.

***εСΠΕΡΑΝТО** ουδ. άκλ. η γλώσσα εσπεράντο.

***εСПЛΑНАДА**, -η θ. 1 ο άκτιστος χώρος μεταξύ πόλης και φρουρίου. || ισόπεδο γήπεδο. 2

λεωφόρος.

эссе οὐδ. ἀλλ. (γραπ. λόγος) περιγραφή· ἐκθεση, ἀνάπτυξη θέματος.

эссеист, -а α. ο πραγματευόμενος ἓνα θέμα.

*эссэссия, -и θ. οξικό οξύ, εσάνς, εσέντσα. || μτφ. ουσία· ~ вопросα η ουσία του ζητήματος.

*эстакада, -ы θ. πασσαλόφραγμα σε ποτάμι.

*эстамп, -а α. εκτύπωση, στάμπα.

эстампный επ. εκτυπωτικός.

*эстафета, -ы θ. 1 (παλ.) σκυτάλη, ειδικό ταχυδρομείο (συνήθως με ἔφιππο). || εἶδηση, νέο. 2 σκυταλοδρομία. || (κυρλξ. κ. μτφ.) η σκυτάλη· бег с -ой η σκυταλοδρομία· переда́ть -у μεταδίνω τη σκυτάλη κ. μτφ. παραδίνω τη συνέχιση του ἔργου σε ἄλλους· принимáть -у παίρνω τη σκυτάλη κ. μτφ. συνεχίζω το ἔργο.

эстафетный επ. 1 (παλ.) του ειδικού ταχυδρομείου. 2 της σκυταλοδρομίας· ἢ της σκυτάλης· ~ бег η σκυταλοδρομία· ~ая пáлочка η ράβδος της σκυτάλης.

эстет, -а α., -ка, -и θ. αισθητιστής, αισθητήτρια, οπαδός του αισθητισμού, του ωραίου.

эстетизация, -и θ. αισθητισμός, ωραιοποίηση.

эстетизм, -а α. αισθητισμός· ωραιοποίηση· εξιδανίκευση.

эстетик, -а α. 1 (παλ.) βλ. эстет. 2 θεωρητικός του αισθητισμού ἢ της τέχνης.

*эстетика, -и θ. η αισθητική. || το ωραίο, η ωραιότητα.

эстетический επ. αισθητικός· ~ие теорияι αισθητικές θεωρίες· ~ критерий αισθητικό κριτήριο· ~ие наслаждэния αισθητικές απολάυσεις.

эстетичность, -и θ. αισθητικότητα.

эстетичный επ., βρ: -чен, -чна, -чно. 1 ωραίος, όμορφος, αγλαός, αγλαόμορφος, κομψός. 2 πλήρης αισθητισμού.

эстетный επ. πλήρης αισθητισμού.

эстетский επ. αισθητικός, του αισθητιστή.

|| πλήρης αισθητισμού.

эстетство, -а οὐδ. эстетизм.

эстетствовать, -ствуя, -ствуешь ρ.δ. (γραπ. λόγος) πέφτω (περιπίπτω) σε αισθητισμό.

*эстокада, -ы θ. κάθετο χτύπημα (κατά την ξιφασκία).

эстонец, -нца α., -ка, -и θ. Εσθονός, -ίδα.

эстонский επ. εσθονικός.

*эстрадон, -а α. δρακόντιο, δρακοντιά ἢ φιλόχορτο.

эстрадонный επ. του δρακοντίου, της δρακοντίας· απο δρακοντιά· ~ лист φύλλο δρακοντίας· ~ үксус ξίδι απο δρακοντιά.

*эстрада, -ы θ. εξέδρα, ἀνάβαθρο (για μουσικούς, καλλιτέχνες κλπ.). || ελαφρό καλλι-

τεχνικό συγκρότημα· βαριετέ.

эстрадник, -а α. καλλιτέχνης ελαφρού συγκροτήματος.

*эстуáрий, -я α. χωνοειδής εκβολή ποταμού στη θάλασσα.

эст, -а α. Εσθονός.

эсхатологический επ. εσχατολογικός.

*эсхатология, -и θ. εσχατολογία.

эсэсовец, -вца α. στρατιωτικός των χιτλερικών Εσ-Εσ.

эсэсовский επ. των Εσ-Εσ· ~ие части τμήματα των Εσ-Εσ.

*этаж, -á α. όροφος, πάτωμα· первый ~ το ισόγειο· второй ~ πρώτος όροφος· третий ~ δεύτερος όροφος κ.ο.κ.

*этажерка, -и θ. η εταζέρα.

этажность, -и θ. το σύνολο των ορόφων.

этажность, -и θ. του ορόφου, του πατώματος· ~ староста ο υπεύθυνος του ορόφου πολυκατοικίας (κοινοκατοικίας).

этаж κ. (απλ.) этаж επίρ. 1 βλ. так (1 σημ.). 2 αλλιώς, διαφορετικά· и так и ~ κι έτσι κι αλλιώς· тут ~, там не так εδώ αλλιώς, εκεί όχι έτσι. || περίπου· очень давно, лет сто, ~, назад πολύ παλαιά, πριν, περίπου, εκατό χρόνια.

этакий κ. (απλ.) эдакий βλ. такой.

*эталон, -а α. 1 μέτρο πρότυπο· ~ метра μέτρο πρότυπο· ~ веса πρότυπο μέτρο βάρους. || ακριβής μετρική συσκευή. 2 μτφ. το στάνταρτ, ο τύπος, το καλούπι, το στερεότυπο.

эталонный επ. του πρότυπου μέτρου ἢ της ακρίβειας· ~ набор συλλογή πρότυπων μέτρων· ~ прибор συσκευή (όργανο) ακρίβειας.

*этан, -а α. αιθάνιο (αέριο).

*этап, -а α. 1 (στρατ.) σταθμός, κατάλυμα. 2 (παλ.) σταθμός, σημείο διανυχτέρευσης. || (αθлт.) ο γύρος. 3 στάδιο· φάση· ~и обучэния τα στάδια διδασκαλίας. || εκφρ. по -у ἢ -ом με συνοδεία φρουράς (για μεταφορά στην εξορία (επι τσαρισμού)).

этапный επ. 1 (στρατ.) του σταθμού, του καταλύματος· ~ комендант ο διοικητής του σταθμού. 2 του σταθμού των μεταφερομένων συλληφθέντων. 3 σταδιακός, κατά στάδια. || εκφρ. ~ым порядком με συνοδεία φρουράς.

*этернит, -а α. βλ. шифер (2 σημ.).

этернитовый επ. βλ. шиферный (2 σημ.).

*этика, -и θ. η θητική.

*этикет, -а α. 1 εθιμοτυπία, εθιμοταξία. 2 2 ετικέτα, επιγραφή (εμπορεύματος, εκθεμάτων κλπ.).

*этикетка, -и θ. βλ. этикет (2 σημ.).

этикетный επ. 1 εθιμοτύπος. 2 της ετικέτας, της επιγραφής· ~ номер ο αριθμός της ετικέτας.

*ЭТИЛ, -а α. (χημ.) αιθύλιο.
 ЭТИЛЭН, -а α. αιθυλένιο.
 ЭТИЛОВЫЙ επ. αιθυλιούχος.
 ЭТИМОЛОГ, -а α. ετυμολόγος.
 ЭТИМОЛОГИЗАЦИЯ, -и θ. ετυμολόγηση.
 ЭТИМОЛОГИЗИРОВАТЬ, -ую, -уеть ρ.δ. ετυμολογώ.
 ЭТИМОЛОГИЧЕСКИЙ επ. ετυμολογικός· - СЛОВАРЬ ετυμολογικό λεξικό.
 *ЭТИΜΟΛΟΓΙΑ, -и θ. 1 ετυμολογία. 2 (παλ.) σχολική γραμματική.
 *ЭТИΜΟΝ, -а α. το έτυμο (λέξης).
 *ЭТИΜΟΛΟΓΙΑ, -и θ. 1 αιτιολογία εμφάνισης της νόσου. 2 οι αιτίες των νόσων.
 ЭТИЧЕСКИЙ επ. ηθικός· -ие задачи воспитания ηθικά καθήκοντα αγωγής· -ие нормы поведения ηθικοί κανόνες συμπεριφοράς.
 ЭТИЧНО επір. ηθικά· ПОСТУПАТЬ ~ φέρνομαι ηθικά.
 ЭТИЧНОСТЬ, -и θ. ηθικότητα.
 ЭТИЧНЫЙ επ., βρ: -чен, -чна, -чно βλ. ЭТИЧЕСКИЙ.
 *ЭТНИЧЕСКИЙ επ. της λαότητας· φυλετικός.
 *ЭТНОГЕНΕΣ, -а α. η καταγωγή, προέλευση ενός λαού· - славян η προέλευση των Σλάβων· - греков η καταγωγή των Ελλήνων.
 ЭТНОГРАФ, -а α. εθνογράφος.
 ЭТНОГРАФИЗМ, -а α. εθνογραφισμός (ύπαρξη εθνογραφικών στοιχείων σε βιβλία, γραφτά).
 ЭТНОГРАФИЧЕСКИЙ επ. εθνογραφικός· - музей εθνογραφικό μουσείο· -ая карта εθνογραφικός χάρτης.
 *ЭТНОΓΡΑΦΙΑ, -и θ. εθνογραφία.
 ЭТО¹ μόριο δεικτικό ή επιτακτικό· КТО ЭТО ПРИШЁЛ? ποιος ήρθε; как ~ может быть? πως είναι δυνατό; где вы - пропали? που εσείς χαθήκατε (τι γενήκατε); куда вы ~ идёте? που πηγαίνετε;
 ЭТО² δεικτική αντωνυμία ουδ. γένους βλ. ЭТОТ.
 ЭТОТ, ЭТОГО α., эта, ЭТОЙ θ., это, ЭТОГО ουδ. αντων. δεικτική· αυτός, -ή, -ό, (ε)τούτος, -η, -ο, ούτος, αυτή, τούτο· ~ чело-век αυτός ο άνθρωπος· эта женщина αυτή η γυναίκα· это платье αυτό το φόρεμα· эти книги αυτά τα βιβλία· при этом κοντά σ' αυτό, μαζί μ' αυτό, επί πλέον· с этим μ' αυτό· в этом σ' αυτό· без этого χωρίς αυτό· после этого ύστερ' απ' αυτό· об этом γι' αυτό, περί αυτού· на этом σ' αυτό, εδώ· я на это не согласен εδώ δε συμφωνώ· он наказан за это αυτός τιμωρήθηκε γι' αυτό· меня к этому принудили με εξαναγκάσαν γι' αυτό· это - моя мечта αυτό είναι το όνειρό μου· это мне не нравится αυτό δε μου αρέσει· об эту пору αυτήν την ώρα· я придү завтра об эту пору θα

έρθω αύριο, την ίδια ώρα.
 ЭТРУСКИ, -ОВ πλθ. (ενκ. ЭТРУСК, -а α.) οι Ετρούσκοι.
 ЭТРУССКИЙ επ. ετρούσικος, τυρρηνικός.
 *ЭТУАЛЬ, -и θ. αστέρι διαπρεπής καλλιτέχ-χνίδα.
 *ЭТЯД, -а α. 1 δοκίμιο ζυγράφου. 2 μελέτη, σπουδή. || μικρό φιλολογικό ή μουσικό ρόγο. || συλλογή τραγουδιών· μελέτες.
 ЭТЯДНИК, -а α. φάκελλος ή κουτί πλακέ για μελέτες. || πυξίο, χρωματοπυξίδα, παλέτα ζωγράφου.
 *ЭФЕДРА, -и θ. εφέδρα (φυτό).
 ЭФЕДРИН, -а α. η εφεδρίνη (ουσία).
 ЭФЕДРОВЫЙ επ. της εφέδρας.
 *ЭФЕМЕР, -а α. φυτό βραχύβιο.
 *ЭФИΜΕΡΙДА, -и θ. 1 έντομο εφήμερο (μιας-δου ημερών ζωής). 2 μτφ. το εφήμερο, το πρόσκαιρο. 3 πλθ. αστρονομικοί πίνακες.
 ЭФИΜΕΡΙЧНОСТЬ, -и θ. το εφήμερο, το πρόσκαιρο.
 ЭФИΜΕРНЫЙ επ., βρ: -рен, -рна, -рно (γραπ. λόγος) εφήμερος, πρόσκαιρος· βραχύχρονος. || φανταστικός, χιμαιρικός· φρούδος· -ие наде-жды χιμαιρικές ελπίδες.
 *ЭФЕНДИ α. άκλ. εφέντης, αφέντης.
 *ЭФЭС, -а α. λαβή ξίφους, σπαθιού κ.τ.τ.
 *ЭФИОП, -а α., -ка, -и λιθίοπας, -ίδα.
 ЭФИОПСКИЙ επ. αιθιοπικός.
 *ЭФИР, -а α. 1 (παλ.) ο αιθέρας (το άνωτα-το στρώμα της ατμόσφαιρας). || ο ατμοσφαιρικός αέρας. 2 (χημ.) ο αιθέρας (πηκτικό υ-γρό)· превратит в ~ αιθεροποιώ· сёрный или обыкновенный ~ αιθέρας ο αιθυλικός ή θειικός ή ο κοινός.
 ЭФИРНОМАСЛИЧНЫЙ επ. που περιέχει αιθέριο έλαιο.
 ЭФИРНОСТЬ, -и θ. (γραπ. λόγος) αιθέριος ή αιθεριώδης κατάσταση ή χαρακτήρας.
 ЭФИРНЫЙ επ., βρ: -рен, -рна, -рно. 1 αι-θέριος, αιθεριώδης· του αιθέρα. 2 μτφ. άυ-λος, υπέργειος, ουράνιος· αξαίσιος· -ое су-щество αιθέριο ον· -ая баришня εξαίσια κυ-ρία. 3 που περιέχει αιθέρα· -ие масла αιθέ-ρια έλαια.
 ЭФИРОМАН, -а α. αιθερομανής.
 *ЭФИРОМАНИЯ, -и θ. αιθερομανία.
 ЭФИРОНОС, -а α. φυτό που δίνει αιθέριο έ-λαιο.
 ЭФИРОНОСНЫЙ επ. βλ. ЭФИРНОМАСЛИЧНЫЙ.
 *ЭФФЕКТ, -а α. 1 εντύπωση, ζωνή αίσθηση. 2 πλθ. -и μέσα ή όργανα που προκαλούν εν-τύπωση· шумовые -и μέσα θορύβου. 3 απο-τέλεσμα, επιτυχής εντύπωση, το εφέ(ς). 4 (φυσ.) φαινόμενο· ~ обращени το φαινόμε-νο κυκλοφορίας. || εκφρ. с ~ом πολύ εκφρα-

στικά.

εφφектiвнoсть, -и θ. αποτελεσματικότητα, δραστηριότητα· αποδοτικότητα· ~ мероприятий η αποτελεσματικότητα των μέτρων.

εφφектiвный επ., βρ: -вен, -вна, -вно α-ποτελεσματικός, τελεσφόρος, δραστικός· γε-ρός, αποδοτικός, ενεργός· ~ способ αποτελε-σματικός τρόπος· -ая машина αποδοτική μη-χανή· быть ~ым είμαι αποτελεσματικός.

εφφектно επίρ. εντυπωσιακά.

εφφектнoсть, -и θ. η εντύπωση, η αίσθηση· ~ костюма η εντύπωση του κοστουμιού.

εφφектный επ., βρ: -тен, -тна, -тно εντυ-πωσιακός· -ая поза εντυπωσιακή πόζα· ~ жест εντυπωσιακή χειρονομία.

***εφфузия**, -и θ. έκχυση, διάχυση.

εχ επιφ. (θαυμασμού, ενθουσιασμού, θλί-ψης, μομφής κ.τ.τ.) αχ! ωχ!

ε-хе-хе επιφ. συμπόνιας, θλίψης κ.τ.τ.

αχ-αχ-αχ, ωχ-ωχ-ωχ.

***εχиноκόкк**, -а α. εχινόκοκκος· ταινία.

εχма επιφ. βλ. эх.

έχο, -а ουδ. η ηχώ, αντίλαλος, -λιά, από-τηχο, αχός. || μτφ. απήχηση. || μτφ: быть ~ом κοτό-η. είμαι φερέφωνο κάποιου.

εχολότ, -а α. ηχογράφος, υδροακουστική συσκευή (για τη μέτρηση του βάθους).

***εшафóт**, -а α. ικρίωμα· κρεμάλα.

***εшелóн**, -а α. 1 (στρατ.) το κλιμάκιο. 2 τρένο, αμαξοστοιχία· ~ с углём τρένο με κάρ-βουνο· овощной ~ τρένο με λάχανα. || σμήνος αεροπλάνων. || φάλαγγ αυτοκινήτων.

εшелонирование, -я ουδ. κλιμάκωση· ~ кор-пуса в глубину κλιμάκωση του σώματος κατά βάθος.

εшелонировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μ. (στρατ.) κλιμακώνω. || ~ся κλιμακώνομαι.

εшелóнный επ. του κλιμακίου κλπ. ουσ.

Ю

***юань**, -я α. το γιουάν (νομισματική μονάδα της Κίνας).

***юбилей**, -я α. το юβηλιαίο, η επέτειος· праздновать ή отмечать ~ γιορτάζω το юβη-λιαίο.

юбилейный επ. юβηλιαίος· ~ медаль юβη-λιαίο μετάλλιο· ~ые торжества юβηλιαίος γιορτασμός.

юбилёр, -а α., -рша, -и θ. ο γιορτάζων, η γιορτάζουσα το юβηλιαίο (για πρόσωπο, ίδ-ρυμα, πόλη κ.τ.τ.).

***юбка**, -и θ. 1 η φούστα. 2 μτφ. γυναίκα που προσελκύει τους άντρες. || εκφρ. в ~е σε γυ-ναικεία μορφή· профессор в ~е γυναίκα-προ-φέσσoras· философ в ~е γυναίκα-φιλόσοφος· держаться за ~у υπακούω, υποτάσσομαι στη γυ-ναίκα, είμαι δούλος του φουστανιού.

юбóчка, -и θ. η φουστίτσα.

юбóчник, -а α. 1 ράφτης φουστών. 2 (παλ.) γυναίκας, γυναικοθήρας.

юбóчница, -и θ. ράφτρα φουστών.

юбóчный επ. της φούστας· ~ покрóй κόψιμο της φούστας.

***ювелир**, -а α. χρυσοχός· κοσμηματοπώλης.

ювелирный επ. 1 χρυσοχοϊκός, της χρυσοχοϊ-ας· -ое дело η χρυσοχοϊκή τέχνη, η χρυσο-χοϊά· ~ магазин κοσμηματοπωλείο· χρυσοχο-είο ή κατάστημα χρυσαφικών· ~ые изделия τα χρυσαφικά, τα κοσμήματα. 2 μτφ. καλοδουλε-

μένος, επιμελημένος, λεπτοουργής.

юг, -а α. 1 ο νότος· на ~ προς το νότο· óкна дома выхóдят на ~ τα παράθυρα του σπι-τιού βλέπουν προς το νότο· корабль держит курс на ~ το καράβι κατευθύνεται προς νότο· с ~а από (το) νότο· стрéлка компаса ука-зывает на ~ ο δείκτης της πυξίδας δείχνει το νότο. 2 περιοχή νότου· ζεστό μέρος· жители ~а οι κάτοικοι του νότου.

***юго-востóк**, -а α. κατεύθυνση νοτιοανατο-λική. || νοτιοανατολικό μέρος ή περιοχή· дер-жать курс на ~ κατευθύνομαι νοτιοανατολικά· ~ СССР το νοτιοανατολικό μέρος της ΕΣΣΔ.

юговостóчный επ. νοτιοανατολικός· -ое на-правление νοτιοανατολική κατεύθυνση· ~ ве-тер νοτιοανατολικός άνεμος (ο σιρόκος).

юго-запад, -а α. η νοτιοδυτική κατεύθυν-ση. || το νοτιοδυτικό μέρος ή περιοχή· ~ Гре-ции η νοτιοδυτική Ελλάδα.

юго-западный επ. νοτιοδυτικός· -ая Греция η νοτιοδυτική Ελλάδα· ~ ветер νοτιοδυτικός άνεμος (ο λίβας, ο γαρμπής).

югослáв, -а α., -ва, -и θ. Γιουγκοσλά-βος, -α.

югослáвский επ. γιουγκοσλάβικος.

юдо, -а α. έκφραση: чýдо-юдо βλ. στη λέξη чýдо.

юдóль, -и θ. (γραπ. λόγος)· χρησιμοποιεί-ται κυρίως με τις λέξεις: скорбь печáль; η

κόλαση, τόπος βασανιστηρίων. || μτφ. μαρτυρική ζωή.

υδοφόβ, -α α. βλ. **АНТИСЕМІТ**.

υδοφόбский επ. βλ. **АНТИСЕМІТСКИЙ**.

υδοφόбство, -α ουδ. βλ. **АНТИСЕМІТІЗМ**.

υκάνин, -α α., -ка, -и θ., πλθ. **υκάνе**, -ан ο νότιος, ο κάτοικος του νότου, των νοτίων μερών ή περιοχών.

υκний επ. νότιος· - πόλος ο νότιος πόλος· -οе полушарие το νότιο ημισφαίριο· -ая страна μεσημβρινή χώρα· - ветер νότιος άνεμος (ο νοτιάς). || εκφρ. - πόλος магніта ο νότιος πόλος του μαγνήτη.

υзом επίρ. σβαρνιστά· **передвѣгати груз** - μετακινώ το φορτίο σβαρνιστά.

υкола, -и θ. αποξηραμένο φάρι στον ήλιο.

υκля, -и θ. 1 η σβούρα. 2 άνθρωπος αεικίνητος (σαν τη σβούρα). 3 κορυδαλός του δάσους.

υлианский επ. λουλιανός· - το λουλιανό ημερολόγιο.

υлѣть, **υлѣ**, **υлѣшь** ρ.δ. 1 στριφογυρίζω, σβουρίζω, τριγυρίζω· **мѣха υлѣт ѓколо негѣ** η μѣγα στριφογυρίζει σ' αυτόν. 2 μτφ. γαλιφίζω, καλοπιάνω· - **перед начальником** καλοπιάνω συχνά τον προϊστάμενο. 3 μτφ. ενεργώ επιτήδεια, μανουβράρω.

***υмор**, -а α. το χιούμορ· **говорить с -ом** μιλώ με χιούμορ· - **и сатира** χιούμορ και σάτιρα· **чѣство** -а το αίσθημα του χιούμορ.

υморѣска, -и θ. μικρό χιουμοριστικό έργο.

υморист, -а α., -ка, -и θ. ευθυμογράφος, χιουμοριστής.

υмористика, -и θ. το σύνολο των χιουμοριστικών έργων.

υмористический επ. χιουμοριστικός· -ие рассказы χιουμοριστικά διηγήματα.

υмористичний επ., βρ: -чен, -чна, -чно; χιουμοριστικός· διασκεδαστικός· γελοίος.

***υнга**, -и α. ναυτόπαιδο, ναυτόπουλο, μούτσος.

υнетъ, -ѣю, -ѣшь ρ.δ. ξενιοτεύω, ξαναβιώνω, ανανεάζω.

υнеп, **υнцѣ** α. νεανίας, νεαρός.

υница, -и θ. νεάνιδα, νεαρή.

***υнкер**, -а, πλθ. -и κ. -ѣ α. 1 γιούνκερ, μεγαλοκτηματίας· μεγαλοτσιφλικάς. 2 μαθητής στρατιωτικής σχολής. || (παλ.) αξιωματικός ευγενούς καταγωγής.

υнкерский επ. του μεγαλοκτηματία, του μεγαλοτσιφλικά. || των νέων· -οе училище στρατιωτική σχολή των γιούνκερ.

υнкерство, -а ουδ. (αθρσ.) οι γιούνκερ, οι μεγαλοκτηματίες. 2 βαθμός γιούνκερ ή η μαθητεία της στρατιωτικής σχολής.

υнкѣр, -а α. νέος, νεαρός ανταποκριτής (μη

επαγγελματίας).

υнкѣровский επ. του νεαρού ανταποκριτή.

υннат, -а α. νεαρός φυσιοδίφης.

υннатовский επ. του νεαρού φυσιοδίφη· - кружок όμιλος νεαρών φυσιοδιφών.

υннатский επ. βλ. **υннатовский**.

υностъ, -и θ. 1 νεανική ηλικία, η νεότητά, τα νιάτα. 2 βλ. **υношество** (1 σημ.).

υноша, -и, γεν. πλθ. -ѣй α. νεανίας, νέος, έφηβος.

υношеский επ. νεανικός, εφηβικός· - **вѣраст** νεανική ηλικία. || των νέων, της νεολαίας· -ая газѣта εφημερίδα των νέων.

υношество, -а ουδ. 1 οι νεανίες, οι νεαροί, οι νέοι, οι έφηβοι. 2 βλ. **υностъ** (1 σημ.).

υнный επ. 1 νεανικός, εφηβικός· -ие гѣды τα νεανικά χρόνια· -ие мечтѣ τα νεανικά χρόνια. || νέος, νεαρός· -ие биѣлоги οι νεαροί βιολόγοι· -ие натуралисты νεαροί φυσιοδίφες.

***υпитер**, -а α. 1 Ζευς, Δίας. 2 ισχυρός ηλεκτρικός προβολέας.

υр, -а α: на -ѣ πάνω σε ύψωμα· **дом стоит на -ѣ** α) το σπίτι είναι χτισμένο πάνω σε ύψωμα. β) σε πολυσύχναστο μέρος.

υра, -и θ. η δεύτερη περίοδος του μεσοζωικού αιώνα.

***υрѣ**, -и θ. κοπάδι θαλάσσιων ζώων.

***υридический** επ. νομικός· -ая наука η νομική επιστήμη· - **факультѣт** η νομική σχολή· - мир ο νομικός κόσμος, οι νομικοί.

***υридичия**, -и θ. η δικαιοδοσία.

***υрисѣонсульт**, -а α. ο νομικός σύμβουλος. **υрисѣонсультский** επ. του νομικού συμβούλου· -ая работа η δουλειά του νομικού συμβούλου.

***υриспрудѣнция**, -и θ. νομομάθεια· νομολογία.

υрист, -а α., -ка, -и θ. νομικός.

υрк επιφ. φριτ (χώνομαι, τρυπάνω).

υркатъ ρ.δ. βλ. **υркнуть**.

υркий επ., βρ: **υрок**, **υрка**, **υрко**. 1 σβέλτος, ευκίνητος· ταχυκίνητος, γρήγορος. 2 επιδεξιός, καπάτσος.

υркнѣть ρ.σ. χώνομαι, τρυπάνω στα γρήγορα· **мышъ -ла в щѣль** το ποντίκι τρύπησε στη χαραμάδα. || (ξε)γλιστρώ· διαπερνώ, διαφεύγω.

υркѣсть, -и θ. σβελτάδα, ευκίνησια, γρηγοράδα· επιδεξιότητα.

υрѣд, -а α. (παλ.) βλ. **υрѣдивый** (2 σημ.).

υрѣдивѣсть, -и θ. ελαφρόνοια, κουφόνοια.

υрѣдивый επ. 1 κουτούτσικος, μωρός. 2 ουσ. κουτός, χαζός, λειψός. 3 ουσ. μάντης, προφήτης άθλιος, ελεεινός.

υрѣдский επ. (παλ.) του κουτού, του χαζού.

υрѣдство, -а ουδ. 1 βλ. **υрѣдивѣсть**. 2 α-

νόητη ή ανάγωγη πράξη, εκδήλωση.

προδествовать, -стую, -ствуешь ρ.δ. 1 προ-
σποιούμαι τον κακόμοιρο μάντη ή προφήτη. 2
διαπράττω ανόητες ή ανάγωγες πράξεις.

про́к, про́ка α. βλ. вы́рок.

про́ский επ: ~ период κ. -ая система βλ. про́а.

*про́т, -а α. κομμάτι γης, κλήρος.

*про́та, -ы σκηνή των νομαδικών ανθρώπων.

про́ев, -а, -ο επ. του Γεωργίου: вот тебе,
бабушка, ~ день ва, γιαγιά, τί σου είναι η
μέρα του αγίου Γεωργίου (για ξαφνική μετα-
τροπή του γεγονότος προς το χειρότερο· απο
το γεγονός ότι ο τσάρος ακύρωσε προηγούμενο
διάταγμα, που έδινε το δικαίωμα στους αγρό-
τες τη μέρα αυτή να αλλάζουν τσιφλικιά).

*про́с, -а α. (παλ.) νομομαθής· στρεφόμενος
про́ствование, -я ουδ. ρύθμιση, ρεγουλάρισμα.

*про́створать, -рю, -решь, παθ. μη. παρλθ.
про́ствованный, βρ: -ван, -а, -ο ρ.δ.κ.σ. ρυθ-
μίζω, ρεγουλάρω (για συσκευή ή μερών αυτής)
στρίβω. || -ся ρυθμίζομαι, ρεγουλάρομαι.

про́створка, -и θ. βλ. про́ствование.

*про́стия, -и θ. δικαιοσύνη· министерство
~и υπουργείο δικαιοσύνης· советская ~ σο-
βιετική δικαιοσύνη.

*про́т, -а α. το πρυμναίο κατάστρωμα.

про́таться, про́тось, про́таться ρ.δ. εγκατασταί-
νομαι. || καταλαβαίνω, πιάνω θέση· βολεύο-
μαι· βρίσκω άσυλο ή γωνίτσα. || έχω καταφύ-
γιο ή κρυψώνα.

про́товый επ. του πρυμναίου καταστρώματος.

про́твенный επ. της γιούφτας· απο γιούφτα.

про́ть, -и θ. γιούφτα (χοντρό δέρμα).

про́тяной επ. βλ. про́твенный.

Я

я, меня́, мне, меня́, мною κ. мной, обо мне
προσωπική αντωνυμία πρώτου προσώπου· εγώ· я
и мой брат εγώ και ο αδερφός μου· отпустятъ
меня́ домо́й αφήστε με να πάω σπίτι μου·
вчера́ меня́ не было́ дома χτες εγώ δεν ήμουν
στο σπίτι· она́ меня́ любит αυτή με αγαπάει· я
пишу́ εγώ γράφω· я сам это́ сделал εγώ ο ίδιος
(μόνος μου) το έφτιαξα· не забыва́ете меня́
μη με ξεχνάτε· вспомните́ меня́ θυμηθήτε με·
эта́ работа́ сделана́ мной (мною) αυτή η δου-
λειά έγινε απο μένα (την έκανα εγώ)· все́ я
да я όλο εγώ κι εγώ· бедный я! "ο δύστυχος
εγώ! || ουσ. ουδ. άκλ. (φιλος.) το εγώ· все́
моё я όλο το εγώ μου· наше я το εγώ μας. ||
εκφρ. я тебя́ (его́, вас, их) θα σου (του,
σας, τους) δείξω εγώ (σαν απειλή)· по мне
κατ' εμέ, κατά τη γνώμη μου· я не я τίποτε
δεν ξέρω, δεν έχω καμιά σχέση με κάτι.

ябеда, -ы 1 α.κ.θ. βλ. ябедник. 2 θ. (παλ.)
βλ. нау́шничество. || αναφορά παραπόνων.

ябедник, -а α., -ца, -ы θ. 1 μαρτυριάρης,
-α, καταδότης, -τρια. 2 δικολάβος, στρεφό-
δικος.

ябедничать ρ.δ. 1 μαρτυρώ, προδίνω μυστικό.

ябеднический επ. μαρτυριάρικος, καταδοτι-
κός, προδοτικός· -ая жалоба παράπονο προ-
δοτικού χαρακτήρα.

ябедничество, -а ουδ. 1 βλ. нау́шничество.
2 δικολαβία, στρεφοδικία, σόφισμα.

яблоко, -а, γεν. πλθ. -лок α. το μήλο· кы-
слое ~ ξινό μήλο· ранние сорта́ яблок πρώι-

μες ποικιλίες μήλων. || εκφρ. ада́мово ~ βλ. ка-
дьяк· глазно́е ~ ο βολβός του ματιού· земля-
но́е ~ (παλ.) το γεώμηλο (πατάτα)· ~ раздо-
ра το μήλο της έριδας· -у негде упасть (για
μεγάλο συνωστισμό) μήλο αν ρίξεις, δεν πέ-
φτει· в -ах με σκούρα στίγματα στο τρίχωμα
(για άλογο)· -от я́дони недалеко па́дает το
απίδι κάτω απο την απιδιά πέφτει ή κατά μά-
να κατά κύρη, κατά γιο και θυγατέρα.

я́блоневый επ. της μηλιάς· ~ лист φύλλο
μηλιάς. || ουσ. -ые πλθ. τα μηλοειδή.

я́блонный επ. μήλινος, της μηλιάς· ~ цвет
μήλινο χρώμα (κιτρινωπό).

я́блонька, -и θ. η μηλίτσα.

я́блоня, -и, γεν. πλθ. -лонь θ. η μηλιά·
ди́кая ~ αγριομηλιά· садо́вая ~ η ήμερη μη-
λιά.

я́блочко, -а ουδ. το μηλάκι.

я́блочный επ. μήλινος, μηλικός, των μήλων
ή απο μήλα· ~ запах η μυρουδιά των μήλων· ~
пирог η μηλόπιτα· -ая ко́жица η φλούδα των
μήλων· -ое варенье γλυκό απο μήλα. || εκφρ.
-ая кислота́ το μηλικό οξύ.

ява́нец, -нца α., -ка, -и θ. Ιαβανός, -ή.

ява́нский επ. ιαβανός, της Ιάβας.

явля́ть, явля́ю, явишь, παθ. μη. παρλθ. χρ.
явля́нный, βρ: -лен, -а, -ο ρ.σ.μ. (γραπ.
λόγος) εμφανίζω, δείχνω, αποκαλύπτω· он ~ил
собой пример беспристрастия αυτός έδειξε πα-
ράδειγμα αμεροληψίας. || -ся 1 εμφανίζομαι, πα-
ρουσιάζομαι, έρχομαι, προσέρχομαι· он не

-ΛΣЯ В СУД αυτός δεν παρουσιάστηκε στο δικαστήριο. ВО-ВРЕМЯ ~ на заседание έρχομαι έγκαιρα στη συνεδρίαση ~ В НАЗНАЧЕННЫЙ ЧАС παρουσιάζομαι στην καθορισμένη ώρα. 2 γεννιέμαι, βλέπω το φως της μέρας, έρχομαι στον κόσμο. 3 γίνομαι αιτία. ПРОСТУДА ~ΛΑΣЬ ПРИЧИНОЙ БОЛЕЗНИ το κρυολόγημα ήταν αιτία της αρρώστιας. || είμαι, υπάρχω. || μτφ. εμφανίζομαι, έρχομαι. У МЕНЯ ~ΛΑΣЬ МЫСЛЬ μου ήρθε (κατέβηκε) η σκέψη. ~ΛИСЬ СОМНЕНИЯ άρχισαν οι αμφιβολίες. ЕЙ ~ΛΑΣЬ РАДОСТЬ της ήρθε χαρά (αυτή χάρηκε). ~ΛΑΣЬ ВОЗМОЖНОСТЬ παρουσιάστηκε η δυνατότητα.

ЯВКА, ~И θ. 1 εμφάνιση, η παρουσία, ερχομός, προσέλευση, άφιξη. ~ ОБЯЗАТЕЛЬНА η παρουσία είναι υποχρεωτική. ~ НА СУД η εμφάνιση στο δικαστήριο. 2 γιάφκα, μέρος συνάντησης παράνομων μελών οργάνωσης. 3 (παλ.) ανακοίνωση· αναφορά. ~ О ПОБЕГЕ ПРЕСТУПНИКА ανακοίνωση για απόδραση εγκληματία. ~ О КРАЖЕ αναφορά (στις αρχές) για κλοπή.

ЯВЛЕНИЕ, ~Я ουδ. 1 εμφάνιση, παρουσία(ση), ερχομός, άφιξη, προσέλευση. 2 (θεατρ.) μέρος πράξης που τα δρώντα πρόσωπα δεν αλλάζουν. 3 φαινόμενο. ~ ПРИРОДЫ φυσικό φαινόμενο. ОБЩЕСТВЕННОЕ ~ κοινωνικό φαινόμενο. ХИМИЧЕСКОЕ ~ χημικό φαινόμενο. СТРАННОЕ ~ παράξενο φαινόμενο. || (φιλοσ.) η εξωτερική μορφή (ύλης, πραγμάτων κλπ.).

ЯВЛЕННЫЙ επ. (παλ. κ. εκκλσ.) ουρανόπεμπτος, θεόπεμπτος, ουρανοκατέβατος.

ЯВЛЯТЬ ρ.δ. βλ. ЯВЛЯТЬ. || ~СЯ 1 βλ. ЯВЛЯТЬСЯ. 2 είμαι, υπηρετώ, εργάζομαι. ОН ~ЕТСЯ ДИРЕКТОРОМ αυτός είναι διευθυντής.

ЯВНО επίρ. φανερά, προφανώς κλπ. επ.

ЯВНЫЙ επ., βρ: ЯВЕН ЯВНА, ЯВНО. 1 φανερός, εμφανής. ~ ВРАГ φανερός εχθρός. 2 ολοφάνερος, καταφανής, πρόδηλος, εξόφθαλμος· σαφής, ευκρινής, καθαρός. ~АЯ ЛОЖЬ ολοφάνερο ψέμμα. ~ОЕ НЕДОРАЗУМЕНИЕ καθαρή παραξήγηση. ~ОЕ ПРОТИВОРЕЧИЕ ολοφάνερη αντίθεση ή αντίφαση.

Явор, ~а α. είδος σφενδαμου, άκερα.

Яворовый επ. σφενδάμνινος.

Яворчатый επ., βρ: ~чат, ~а, ~о (παλ.)· σφενδάμνινος, απο σφενδάμι.

Явочный επ. 1 της γιάφκας. ~ КВАРТИРА δι-αμέρισμα (σπίτι) γιάφκας. 2 της ανακοίνωσης ή της αναφοράς. ~ ЛИСТ φύλλο ανακοίνωσης. || εκφρ. ~ИМ ПОРЯДКОМ αυτόβουλα, χωρίς άδεια ή προειδοποίηση· ανερώτητα.

Явственно επίρ. σαφώς, ευκρινώς κλπ. επ.

Явственность, ~И θ. ευκρίνεια, διαύγεια, καθαρότητα, ενάργεια.

Явственный επ., βρ: ~вен κ. ~ВЕНЕН, ~ВЕННА, ~ВЕННО σαφής, ευκρινής, διαυγής, εναργής,

ευδιάκριτος, καθαρός, ξεκάθαρος. ~НЕ ЗВУКИ καθαροί (εύληπτοι) ήχοι.

Явствовать, ~СТВУЕТ ρ.δ. (γραμ. λόγος) γίνομαι φανερός, φαίνομαι· προκύπτω, συνάγομαι· βγαίνω· συμπεραίνομαι. ИЗ ДЕЛА ~СТВУЕТ СЛЕДУЮЩЕЕ απο την υπόθεση γίνεται φανερό το εξής.

Явь, ~И θ. πραγματικότητα· γεγονός· επαλήθευση. СОН И ~ όνειρο και πραγματικότητα. ЯГА¹, ~И θ. βλ. баба-ЯГА.

*ЯГА², ~И θ. (διακλ.) είδος γούνας.

*ЯГДАШ, ~а α. ο κυνηγετικός σάκκος.

Ягель, ~Я α. βλ. ОЛЕНИЙ (МОХ).

Ягельник, ~а α. το ελαφόβοσκο, η παστινάκη (φυτό).

Ягельный επ. της παστινάκης.

Ягнение, ~Я ουδ. η γέννηση αρνιών.

Ягненок, ~нка, πλθ. ~НЯТА, ~НЯТ α. αρνί, αρνάκι, αμνός. || μτφ. άνθρωπος ήσυχος, πράος, άκακος, αθώς.

Ягниться, ~НИТСЯ ρ.δ. (για πρόβατα) γεννώ.

Ягнятник, ~а α. μεγάλο αρπακτικό πτηνό που τρώει τα αρνάκια.

Ягнячий, ~ья, ~ье επ. αρνίσιος· ~ая шерсть αρνίσιο μαλλί. ~ья шкура αρνίσιο δέρμα.

Ягода, ~ы θ. καρπός θάμνων ή χεδροπών· ρώγα καρπού (βατόμουρο, χαμοκέρασο κ.τ.τ.). || εκφρ. ОДНОГО ПОЛЯ ~ καρποί του ίδιου χωραφιού (του ίδιου φυράματος, της ίδιας πάστας· ίδιο ποιόν ή ίδιας προέλευσης).

Ягодница, ~ы θ. 1 πλθ. (ЯГОДИЦЫ, ~ДИЦ) οι γλουτοί, η περιφέρεια. 2 ο γλουτός.

Ягодичный επ. του γλουτού· ~НЕ МЫШЦЫ οι γλουταίοι μύνες.

Ягодка, ~И θ. 1 η ρωγίτσα. 2 (απλ.) τρυφεράδακι (για γυναίκα).

* **Ягодник**, ~а α. 1 εκτάσεις καρποφόρων θάμνων ή χεδροπών. 2 θάμνος καρποφόρος. 3 ο συλλέκτης καρπών απο θάμνους ή χεδροπες.

Ягодный επ. των καρποφόρων θάμνων ή χεδροπών.

* **Ягуар**, ~а α. ιαγουάρος (σαρκοφάγο αιλουροειδές).

Ягуаровый επ. του ιαγουάρου.

Яд, ~а (~у) α. 1 δηλητήριο, φαρμάκι, ιός· СМЕРТЕЛЬНЫЙ ~ θανατηφόρο δηλητήριο. ПОСЫПАТЬ ~ ρίχνω δηλητήριο. ПРИНЯТЬ ~ παίρνω δηλητήριο. || μτφ. κάθε τι που προκαλεί θλίψη, βλαβερή επίδραση, ηθική βλάβη. ~ СОМНЕНИИ το δηλητήριο των αμφιβολιών. 2 μτφ. κακία, μοχθηρότητα, κακεντρέχεια.

Ядерный επ. 1 πυρηνικός, του πυρήνα, του κουτσιού· απο κουκούτσι· ~ОЕ МАСЛО το πυρηνέλαιο. ~ СОК ο χυμός του πυρήνα. 2 (φυσ.) της διάσπασης ή απο τη διάσπαση του πυρήνα του ατόμου· ~ОЕ ОРУЖИЕ πυρηνικό όπλο. ~ая

ЭНΕΡΓΙΑ πυρηνική ενέργεια· -ая ФЙЗИКА πυρηνική φυσική· ~ РЕАКТОР πυρηνικός αντιδραστήρας· -ая ЗИΜΑ πυρηνικός χειμώνας.

ЯДОВИΤΟΣΤЬ, -И θ. η ύπαρξη δηλητηριωδών ουσιών στα φυτά. || μτφ. κακία, μοχθηρία.

ЯДОВИΤΥЙ επ., βρ: -ВИТ, -а, -ο. 1 δηλητηριώδης, φαρμακερός, ιώδης· ιοβόλος· -οе ВЕЩЕСТВΌ δηλητηριώδης ουσία· -НЕ ΓАЗЫ δηλητηριώδη αέρια· ~ ГРИБ δηλητηριώδες μανιτάρι· -ая змея δηλητηριώδες φίδι. 2 μτφ. κακός, μοχθηρός, κακεντρεχής· ~ ЯЗЫК φαρμακερή γλώσσα· -οе СЛОВО φαρμακερή λέξη· ~ ЧЕЛОВЕК άνθρωπος κακεντρεχής, όλο κακία· -ая УЛЫБКА φαρμακερό χαμόγελο. 3 μτφ. φανταχτερός, χτυπητός (για χρώμα).

ЯДОНΌСНУЙ επ., βρ: -СЕН, -СНА, -СНО βλ. ЯДОВИΤΥЙ (1 σημ.). ~ зуб змеи το ιοβόλο δόντι του φιδιού.

ЯДОХИΜΙΑТ, -а α. (γεωπ.) χημική δηλητηριώδης ουσία κατά των παρασίτων.

ЯДРЁННОСТЬ, -И θ. 1 σκληρότητα· συνεκτικότητα. 2 ευεξία, ρώμη.

ЯДРЁННУЙ επ., βρ: -рён, -а, -ο. 1 σκληρός, σφιχτός, συνεκτικός· -ая капуста σκληρό κραιβολάχανο. 2 εύρωστος, ρωμαλαίος ακμαίος· γερός· ~ старик κοτσανάτος γέρος. 3 μτφ. φρέσκος, δροσερός, ζωογόνος· ~ ВЌЗДУХ φρέσκος αέρας. || δυνατός, δριμύς· ~ запах η δριμεία οσμή. || μτφ. χονδροειδής, απότομος, απρεπής, άσεμνος· -НЕ СЛОВА άπρεπες λέξεις· -οе остроумие παρατραβηγμένο έξυπνο.

ЯДРИЦА, -И θ. χόνδρος, πληγούρι χοντρό, φάρος.

ЯДРΌ, -а, πλθ. Ядра, Ядер, Ядрам ουδ. 1 ο πυρήνας, το κουκούτσι· ~ маслины κουκούτσι ελιάς, ο ελαιοπυρήνας. 2 το εσωτερικό μέρος· ~ древесины η εντεριώνη (δέντρου)· ~ ореха η ψίχα του καρυδιού· ~ атома ο πυρήνας του ατόμου. || (βιολ.) το κύτταρο. 3 μτφ. βάση, βάθος· ~ разведывательного отряда ο πυρήνας του ανιχνευτικού τμήματος· ~ партийной организации ο πυρήνας της κομματικής οργάνωσης. || μτφ. το βασικό, το κύριο, η ουσία· ~ вопрос η ουσία του ζητήματος· ~ дела η ουσία της υπόθεσης. 4 (παλ.) σφαιροειδές βλήμα πυροβόλου, σφαίρα. 5 (αθлт.) η σφαίρα· соревнования по толканию -а αγώνες σφαιροβολίας.

ЯДРΌВНУЙ επ. πυρηνικός, του πυρήνα. || εσωτερικός.

ЯДРЬШКО, -а ουδ. 1 πυρηνίσκος, μικρό κουκούτσι. 2 ο πυρηνίσκος κυττάρου.

ЯЗВА, -И θ. 1 πληγή, έλκος· ~ желудка το έλκος του στομαχιού. || βλάβη, ζημιά, κακό, στραπάτσο· наносить -у επιφέρω βλάβη, στραπατσάρω κατακεραυνώνω. 2 φορές κακού, μά-

στιγα. 3 άνθρωπος κακός, κακεντρεχής, μοχθηρός. || (βρισιά) μίασμα, λέρα, βρωμιάρης. 4 (παλ.) βλ. чумá.

ЯЗВЕННИК, -а α. 1 ανθυλλίδα, κρήσσα η κοινή· κοκκινόχορτο. 2 ο άρρωστος απο έλκος.

ЯЗВЕННУЙ επ. του έλκους· ελκώδης· -ая ПОВЕРХНОСТЬ КЌЖИ η ελκώδης επιφάνεια του δέρματος. || εκφρ. -ая болезнь το έλκος στομάχου ή δωδεκαδάχτυλου.

ЯЗВИНА, -И θ. 1 βλ. ЯЗВА (1 σημ.). 2 λακκουβίτσα, λακκίσκος· -И на металле λακκίσκοι στο μέταλλο.

ЯЗВИТЕЛЬНО επίρ. φαρμακερά, τσουχτερά· σαρκαστικά κλπ. επ.

ЯЗВИТЕЛЬНОСТЬ, -И θ. δηκτικότητα, τρωτότητα.

ЯЗВИТЕЛНУЙ επ., βρ: -лен, -льна, -льно. 1 (παλ.) φαρμακερός, δηκτικός, τσουχτερός, δριμύς· καυτερός· σαρδόνιος· σαρκαστικός· ~ смех σαρδόνιο (σαρκαστικό) γέλιο· -οе замечание τσουχτερή παρατήρηση· -ая критика αυστηρή κριτική· ~ тон αυστηρός τόνος.

ЯЗВИТЬ, -влѸ, -вишь ρ.δ. 1 μ. (παλ.). 1 πληγώνω, τραυματίζω· κεντρίζω, σουβλίζω. 2 (παλ.) μτφ. προσβάλλω, πληγώνω ψυχικά. 3 μιλά τσουχτερά, δηκτικά, χύνω φαρμάκι. || κοροϊδεύω, χλευάζω· εμπίζω.

ЯЗВЊИЙ επ. του κυπρίνου, απο κυπρίνο.

ЯЗЫК, -а α. 1 η γλώσσα· корόвий - η γλώσσα της αγελάδας· лизать -όμ γλείφω με τη γλώσσα. || (φαγητό)· -й с картофельным пюре γλώσσες με πουρέ πατάτας. 2 όργανο λόγου ή επικοινωνίας· древние -й οι αρχαίες γλώσσες· русский - η ρωσική γλώσσα· греческий - η ελληνική γλώσσα· литературный - η φιλολογική γλώσσα· поэтический - η ποιητική γλώσσα· народный - η δημοτική γλώσσα· разговорный - η ομιλούμενη γλώσσα· мертвые -й οι νεκρές γλώσσες. 3 -й πλθ. λαοί, λαότητες. 4 αιχμάλωτος που πιάστηκε για απόσπαση μυστικών του εχθρού. 5 κάθε τι που έχει το σχήμα γλώσσας· огненные -й πύρινες γλώσσες· ~ колока το γλωσσίδι της καμπάνας. || εκφρ. ~ без костей· φλύαρος, πολυλογάς, γλωσσάς· ~ на плече у когó-н. του βγήκε η γλώσσα απο την κούραση· прилип к гортáни у когó του κόλλησε η γλώσσα στο στόμα (αδυνατεί να μιλήσει)· ~ хорошо подвешен (привешен) είναι εύγλωττος, ευφραδής, εύλαλος· держать - за зубáми δαγκώνω τη γλώσσα, σωπαίνω· у него - чешется τον τρώει η γλώσσα του· придерживать - συγκρατιέμαι, μαζεύω τη γλώσσα μου, αποφεύγω να μιλήσω· чесать -όμ βλ. ίδια εκφρ. στο ρ. болтáть; сорвалóсь с -а (слово) μου 'φυγε η λέξη, ο λόγος· это слово вертeтся у меня на -е έχω τη λέξη στο

στόμα, μα δεν μπορώ να την πω. ~ до Києва
 ДОВЕДЁТ ρωτώντας πως στην Πόλη.

ЯЗЫКА́СНЫЙ επ., βρ: -КА́СТ, -А, -О δηκτι-
 κός, τσουχτερός στη γλώσσα. || ομιλητικός,
 λάλος· φιλόνομος, φίλερής.

ЯЗЫКА́ТНЬЙ επ., βρ: -КА́Т, -А, -О (απλ.) βλ.
 ЯЗЫКА́СНЫЙ.

ЯЗЫКОВЕ́Д, -А α. γλωσσολόγος.

ЯЗЫКОВЕ́ДЕНИЕ, -Я ουδ. βλ. ЯЗЫКОЗНА́НИЕ.

ЯЗЫКОВЕ́ДЧЕСКИЙ επ. γλωσσολογικός.

ЯЗЫКОВО́Й επ. γλωσσικός· -ое родствó γλωσ-
 σική συγγένεια.

ЯЗЫКОВЫ́Й επ. γλωσσικός, απο γλώσσες· -ая
 КОЛБАСА λουκάνικο απο γλώσσες.

ЯЗЫКОЗНА́НИЕ, -Я ουδ. η γλωσσολογία.

ЯЗЫКОТВО́РЕЦ, -РЦА α. (γραπ. λόγος) ο δη-
 μιουργός νεολογισμών.

ЯЗЫКОТВО́РСТВО, -А ουδ. δημιουργία νεολο-
 γισμών ή εκφράσεων.

ЯЗЫ́ЧЕСКИЙ επ. ειδωλολατρικός· -ая рели́гия
 ειδωλολατρική θρησκεία.

ЯЗЫ́ЧЕСТВО, -А ουδ. ειδωλολατρεία, παγανι-
 σμός.

ЯЗЫ́ЧОВЫ́Й επ. γλωσσικός της γλωσσίτσας κλπ.
 ουσ. βλ. ЯЗЫ́ЧОК. || του σχηματισμού φθόγ-
 γων· -не соглáсныε γλωσσικά σύμφωνα (που
 σχηματίζονται με τη βοήθεια της γλώσσας).

ЯЗЫ́ЧНИК, -А α., -ЦА, -Н θ. ειδωλολάτρης,
 -ισσα.

ЯЗЫ́ЧНЫЙ επ. γλωσσικός, της γλώσσας (σαν
 όργανο του στόματος) -не мѣшчы οι μυώνες
 της γλώσσας. || βλ. ЯЗЫ́ЧОВЫ́Й.

ЯЗЫ́ЧОК, -ЧКА α. 1 γλωσσίτσα. 2 (βιολ.) η
 κιονίδα, η σταφυλή, ο σταφυλίτης, το γλωσ-
 σίδι. 3 (σε αντικείμενα)· γλωσσίδιο, γλωσ-
 σίδι, γλωττίδα, επιγλωττίδα· -БОТѢНКА η
 γλώσσα του παπουτσιού· -В ДУХОВНЫХЪ ИНСТРУ-
 МЕНТАХЪ η γλωττίδα των πνευστών οργάνων· -
 замка́ το γλωσσίδι της κλειδαριάς.

ЯЗЬ, -Я α. είδος κυπρίνου (του γλυκού νερού).

ЯЙ́ЧКО, -А α. 1 αυγάκι. 2 όρχις, αρχίδι.

ЯЙ́ЧНИК, -А α. (ανατ.) η ωθήκη.

ЯЙ́ЧНИЦА, -Н θ. αυγά τηγανητά· - ГЛАЗУ́НЬЯ
 αυγά τηγανητά μάτια· - БОЛТУ́НЬЯ αυγά τηγα-
 νητά χτυπητά ή δαρτά.

ЯЙ́ЧНЫЙ επ. 1 του αυγού· -ая скорлупа τσό-
 φλι αυγού· -ая торго́вля εμπόριο αυγών. 2 κί-
 τρινος, κροκάτος.

***ЯЙЦА́**, -Н θ. θερινά λειβάδεια της Κριμαίας.

ЯЙЦЕВѢ́ДНЫЙ επ., βρ: -ДЕН, -ДНА, -ДНО αυ-
 γοειδής, ωοειδής· - ка́мень αυγοειδής πέ-
 τρα· -не ли́стья ωοειδή φύλλα.

ЯЙЦЕВѢ́Д, -А α. ο καγωγός, η σάλπιγγα.

ЯЙЦЕВѢ́Й επ. (βιολ.) του αυγού

ЯЙЦЕКЛА́ДКА, -И θ. η ωοτοκία.

ЯЙЦЕКЛА́ДУЩИЙ επ. ωοτόκος· -ие млекопитаю-

щие ωοτόκα θηλαστικά. || ουσ. -ие βλ. κλο-
 άχνη (2 σημ.).

ЯЙЦЕКЛѢ́ТКА, -И θ. το ωοκύτταρο.

ЯЙЦЕНО́СКИЙ επ. που γεννά πολλά αυγά.

ЯЙЦЕОБРА́ЗНЫЙ επ., βρ: -ЗЕН, -ЗНА, -О βλ.
 ЯЙЦЕВѢ́ДНЫЙ.

ЯЙЦЕРО́ДНЫЙ επ. βλ. ЯЙЦЕКЛА́ДУЩИЙ.

ЯЙЦЕРО́ЖДЕНИЕ, -Я ουδ. ωοτοκία.

ЯЙЦО́, -А, πλθ. ЯЙЦА, ЯЙЦ, ЯЙЦАМ ουδ. 1
 (βιολ.) το ωάριο, το ωοκύτταρο. 2 το αυγό·
 ку́риное ~ κοτίσιο αυγό· у́тинное ~ παπίσιο αυ-
 γό· посадить ку́рицу на ЯЙЦА βάζω κλώσσα·
 класть ~ γεννώ αυγό. 3 κάθε αντικείμενο
 ωοειδές· хруста́льное ~ ωοειδές κρύσταλλο. ||
 εκφρ. как ку́рица с -о́м но́сится στριφογυ-
 ρίζει σαν την κότα, που θέλει να γεννήσει·
 введе́нного -А не сто́ит δεν αξίζει τον κό-
 πο, είναι τελείως ασήμαντο.

***ЯК**, -А α. το γιακ, βόδι το λάσιο.

ЯКА́НЬЕ, -Я ουδ. 1 προφορά ενός απο τους
 φθόγγους: а, е, о αντί άλλου, π. χ. вяснá
 αντί веснá; сястра́ αντί сестра́ κλπ. 2 με-
 γαλαυχία, καυχησιολογία (εγώ κι εγώ· απο το
 γράμμα Я).

ЯКА́ТЬ ρ.δ. 1 προφέρω έναν απο τους φθόγ-
 γους: а, е, о αντί άλλου: на брягѹ́ αντί
 на берегѹ́. 2 καυχησιολογώ, μεγαλαυχώ (ε-
 παναλαβαίνοντας εγώ, εγώ... απο το γράμμα Я).

ЯКО σύνδεσμος· (παλ.) σαν, ως, ωσάν, όπως.

ЯКО́ВІНЕЦ, -НИЦА α. 1 ο Ιακωβίνος. 2 εξτρε-
 μιστής.

ЯКО́ВІНСКИЙ επ. ιακωβινικός, των Ιακωβί-
 νων· - клуб η λέσχη των Ιακωβίνων.

ЯКО́ВІНСТВО, -А ουδ. ο ιακωβινισμός.

ЯКО́ВЫ 1 ότι δήθεν, τάχα(τες)· ГОВОРЯ́Т,
 -, он уе́хал λένε, ότι δήθεν, αυτός έφυγε. 2
 μόριο· δήθεν· я прочитáл эту - интeрeснyю
 кнѣгу διάβασα αυτό το δήθεν ενδιαφέρον βι-
 βλίο.

ЯКО́РНИЦА, -Н θ. βοηθητικό ποταμόπλοιο.

ЯКО́РНЫЙ επ. της άγκυρας· -ая цепь αλυσίδα
 της άγκυρας· -ая сто́янка άγκυροβόλι, αρα-
 ξοβόλι.

ЯКО́РЬ, -Я, πλθ. ЯКО́РЯ, -ей α. 1 η άγκυρα·
 бросáть ~ ρίχνω άγκυρα, άγκυροβολώ· поднѣть
 ~ ή снѣтъся с -Я σηκώνω άγκυρα, σαλπάρω·
 сто́ять на -е είμαι άγκυροβολημένος. 2 άγκυ-
 ρα ωρολογιού. 3 βλ. рѠтор. || εκφρ. - спа-
 сѣния άγκυρα ή σανίδα σωτηρίας (η μόνη ελ-
 πίδα).

ЯКУ́Т, -А α., -КА, -И θ. Γιακούτος, -α.

ЯКУ́ТСКИЙ επ. γιακούτικος.

***ЯКЪА́ТЬСЯ** ρ.δ. (απλ.) συσχετίζομαι, συνα-
 ντιέμαι· συντροφεύω, κάνω παρέα.

***ЯЛ**, -А α. πλοιάριο με κουπιά (καπλήατο).

ЯЛИ́К, -А α. πλοιάρικι.

ЯЛИЧНЫЙ επ. του πλοιαρίου· -не вёсла та κουπιά του πλοιαρίου. || με πλοιάριο· -ая переправа διάβαση με πλοιάριο.

ЯЛОВЕТЬ, -еет ρ.δ. είμαι στείρα, στέρφα (για αγελάδα ή προβατίνα).

ЯЛОВИЦА, -и θ. βλ. ЯЛОВКА.

ЯЛОВИЧНЫЙ επ. απο στέρφα· -ая шкура δέρμα απο στέρφα αγελάδα ή προβατίνα· -не сапоги μπότες απο δέρμα στέρφας προβατίνας.

ЯЛОВКА, -и θ. στέρφα προβατίνα ή αγελάδα.

ЯЛОВОСТЬ, -и θ. στειρότητα (για προβατίνα ή αγελάδα).

ЯЛОВИЧНЫЙ επ. βλ. ЯЛОВИЧНЫЙ.

ЯЛОВИЙ επ. 1 στείρος, στέρφος· -ая овца στέρφα προβατίνα· -ая корова στέρφα αγελάδα. || άκαρπος (για φυτά). || χωρίς γόνο (για φάρια). 2 βλ. ЯЛОВИЧНЫЙ.

***ЯМ**, -а α. (παλ.) ταχυδρομικός σταθμός καταδρομολόγιο.

ЯМА, -и θ. 1 λάκκος· λακκούβα· копать -у σκάβω λάκκο· мусорная - σκουπιδόλακκος, -дарио· угольная - καρβουνόλλακος (αποθήκευσης). || βόθρος. 2 (παλ.) φυλακή υπόγεια. 3 μτφ. το καταγώγιο. || εκφρ. водяная - βλ. ОМУТ· воздушная - κενό αέρα ατμόσφαιρας· рыть -у кому σκάβω το λάκκο κάποιου.

***ЯМБ**, -а α. ο ίαμβος.

ЯМБИЧЕСКИЙ επ. ιαμβικός· -ие стихи ιαμβικοί στιχοί (ποιήματα)· -ая стопа το ιαμβικό πόδι.

ЯМИНА, -и θ. βλ. ЯМА (1 σημ.).

ЯМИСТЫЙ επ., βρ: -мист, -а, -ο λακκώδης, γεμάτος λακκούβες.

ЯМКА, -и θ. λακκίσκος· λακκάκι· λακκουβίτσα.

ЯМЧКА, -и θ. λακκουβίτσα.

ЯМСКОЙ επ. (παλ.) αμαξοδρομικός (με άλογα).

ЯМЩИК, -а α. αμαξάς, αμαξοδηγός, αμαξηλάτης.

ЯМЩИНА, -и θ. (παλ.). 1 το επάγγελμα του αμαξά. 2 (αθρσ.) οι αμαξάδες.

ЯМЩИЦКИЙ επ. 1 αμαξάδικος, του αμαξά. 2 βλ. ЯМЩИЦКИЙ (1 σημ.).

ЯНВАРСКИЙ επ. γενναριάτικος, του Γενάρη· -холод γενναριάτικο κρύο.

***Январь**, -я α. Γενάρης, Ιανουάριος.

***Янки** α. αηλ. ο γιάγκης (ιθαγενής μερικά-νος).

***Янсенизм**, -а α. ιανσενισμός· ή γιανσενισμός.

ЯНСЕНИСТ, -а α. γιανσενιστής.

ЯНСЕНИСТСКИЙ επ. γιανσενιστικός.

ЯНТАРНЫЙ επ. 1 κεχριμπαρένιος· - мушкетёр κεχριμπαρένια πίπα. 2 χρώματος κεχριμπαριού.

ЯНТАРЬ, -я α. κεχριμπαρί, ήλεκτρο. || αντικείμενο κεχριμπαρένιο.

***Янычар**, -а α. γενίτσαρος.

Янычарский επ. του γενίτσαρου.

ЯПОНЕЦ, -ница α. -ка, -и θ. Ιάπωνας, -ίδα, Γκιωνέζος, -ζα.

ЯПОНСКИЙ επ. ιαπωνέζικος, γιαπωνέζικος.

ЯР, -а, προθт. на Ярү α. (διαλκ.). όχημα από κρημνη.

***Ярд**, -а, γεν. πλθ. -ов α. υάρδα, γυάρδα.

Ярем, -а α. (παλ.) βλ. ЯРМО (1 σημ.).

Ярёмный επ. του ζυγού, για ζυγό· - скот ζώα για το ζυγό ή κάτω απο το ζυγό. || εκφρ. -не вены (ανατ.) οι τραχηλικές φλέβες.

Ярить, Ярү, Яршь ρ.δ.μ. (παλ.) θυμώνω, εξοργίζω· παροργίζω, αφώνω. || -ся θυμώνω, εξοργίζομαι· αφώνω. || μтφ. μαινομαι, λυσσομανώ.

Ярица, -и θ. σιτάρι ή βρίζα ανοιξιιάτικης σποράς.

Ярка, -и θ. η αρνάδα, αινάδα.

Яркий επ., βρ: Ярк, Ярка, Ярко; Ярче, Ярчайший. 1 (για φως) δυνατός, φωτερός, λαμπερός· -ая лампа φωτερή λάμπα· -ое солнце ολόλαμπρος ήλιος· - свет λαμπερό φως· - снег αστραφτερό χιόνι· - огонь λαμπερή φωτιά· -ая звезда λαμπερό άστρο. || φανταχτερός, ζωηρός, έντονος, χτυπητός· - цвет ζωηρό χρώμα. || αίθριος, λαμπρός· - день λαμπρή μέρα. 3 (παλ.) ευκρινής, ισχυρός, ηχηρός (για ήχο). 4 μтφ. ξεχωριστός, ιδιαιτερος, διακεκριμένος· - талант λαμπρό ταλέντο. 5 χτυπητός· εντυπωσιακός· - пример χτυπητό παράδειγμα. || πειστικός· -ое доказательство πειστική απόδειξη.

Ярко επίρ. λαμπρά, ζωηρά, έντονα κλπ. επ.

Яркость, -и θ. 1 φωτεινότητα, φαεινότητα, λαμπρότητα. 2 ζωηρότητα, ένταση· - цвета η ζωηρότητα των χρωμάτων. || ευκρινεια ήχου.

Ярлык, -а α. 1 (παλ.) διάταγμα των χάνων Μογγόλων. 2 (παλ.) διατακτική. 3 ετικέτα.

4 χαρακτηρισμός.

Ярмарка, -и θ. εμποροπανήγυρη.

Ярмарочный επ. της εμποροπανήγυρης· -ая площадь η πλατεία της εμποροπανήγυρης.

Ярмо, -а ουδ. 1 ο ζυγός· волы под -όμ βόδια κάτω απο το ζυγό. 2 μтφ. σκλαβιά, δουλεία· καταπίεση· стрёжнуть - αποτινάζω το ζυγό. || μтφ. φόρτος, βάρος· обросить - πετώ απο πάνω μου το βάρος.

Яровизация, -и θ. η μετατροπή του φθινοποριάτικου σπόρου σε ανοιξιιάτικου.

Яровизировать, -рую, -руешь ρ.δ.κ.σ. μετατρέπω φθινοπωρινό σπόρο σε ανοιξιιάτικο. || μετατρέπομαι απο φθινοπωριάτικος σε ανοιξιιάτικος.

Яровище, -а ουδ. (διαλκ.)· χωράφι θερισμένο.

ярово́й επ. 1 ανοιξιάτικος· ~ сев ανοιξιάτικη σπορά· ~яя пшеница το σιτάρι ανοιξιάτικης σποράς· ~ое поле χωράφι ανοιξιάτικης σποράς. 2 ουσ. ~ое ουδ. το ανοιξιάτικο δημητριακό·

яро́стно επιρ. μανιασμένα, μανιωδώς, με μανία· σφόδρα.

яро́стный επ., βρ: ~тен, ~тна, ~тно. 1 μανιασμένος, μανιωδής, εμμανής· εξαγριωμένος, αποθηριωμένος, πυρ και μανία. 2 σφοδρός, ορμητικός. || δυνατός, ισχυρός· υπερβολικός, υπέρμετρος. 3 βλ. **ярый** (3 σημ.).

яро́сть, ~и θ. 1 σφοδρή οργή, μανία, λύσσα. 2 ορμητικότητα ισχυρή. || εκφρ. с ~ью με μανία, μανιασμένα· με πάθος.

яру́га, ~и θ. (διαρκ.) χαράδρα.

ярус, ~а α. 1 σειρά αντικειμένων· уложить мешки в три ~а τοποθετώ τα σακκιά σε τρεις σειρές· || διάζωμα, ζωνάρι (οικοδομής). || (παλ.) όροφος, πάτωμα. 2 εξώστης θεάτρου. 3 (γεωλ.) στρώμα. 4 είδος αλιευτικού δίχτιου.

ярусный επ. 1 της τοποθέτησης κατά σειρές. 2 του εξώστη θεάτρου. 3 του γεωλογικού στρώματος. 4 του αλιευτικού δίχτιου.

яръчайший υπερθ. β. του επ. **ярский**.

яръче συγκρ. β. του επ. **ярский** και του επιρ. **ярко**.

яры́га, ~и α. (παλ.). 1 φτωχός, πένης, απόκληρος, αναγκεμένος. 2 κατώτατος υπάλληλος. 3 μεθύστακας, μεθοκόπος· παραστρατημένος.

яры́жник, ~а α. βλ. **яры́га**.

яры́жный επ. φτωχός, ενδεής, αναγκεμένος. || ~ые πλθ. (παλ.) οι φτωχοί, οι απόκληροι. || παραστρατημένος.

ярый¹ επ., βρ: яр, яра, яро. 1 μανιωδής, μανιακός, λυσσασμένος. 2 βλ. **яро́стный** (2 σημ.). 3 ένθερμος, φανατικός, με πάθος.

ярый² επ. (παλ.). 1 καθαρός· ανοιχτόχρωμος, ξανθός. 2 λαμπερός, αστραφτερός· ~ое солнце ολόλαμπρος ήλιος.

ярь, ~и θ. 1 (απλ.) βλ. **ярово́й** (2 σημ.). 2 βλ. **яро́сть** (1 σημ.). 3 βλ. **ярь-медянка**.

ярь-медянка, яри-медянки θ. το ζωπρό πράσινο χρώμα (απο χαλκό).

***яса́к**, ~а α. (παλ.). 1 κρατικός φόρος. 2 σημείο, σύνθημα, σινιάλο.

яса́чный επ. (παλ.). 1 του φόρου· ~ сбор η φοροείσπραξη. 2 φοροτελής, φορολογούμενος.

ясельничий, ~его α. σταυλάρχης (στον καιρό του τσάρου).

ясельный επ. του βρεφικού σταθμού· ~ ребёнок παιδάκι βρεφικού σταθμού.

ясеневый επ. του φράξου κλπ. ουσ. ~ая кора φλούδα φλαμουριάς.

ясень, ~я α. μελία, φράξος, φλαμουριά.
ясли, ~ей πλθ. 1 η φάτνη, το παχνί. 2 ο βρεφικός σταθμός, βρεφοκομείο.

ясмiн, ~а α. (παλ.) βλ. **жасми́н**.

ясмiнный επ. (παλ.) του γιασεμιού.

яснётъ, ~ёет ρ.δ. γίνομαι· καθαρός, σαφής, ευκρινής κλπ. επ.

ясно επιρ. καθαρά, σαφώς ευκρινώς κλπ. επ.

ясновельможный επ. (παλ.) έξοχος, επιφανής (τιμητικός τίτλος).

ясновiдение, ~я ουδ. οξυδερκεια, διορατικότητα.

ясновiдец, ~дща α., ~ца, ~и θ. οξυδερκής, διορατικός, ~ή.

ясновiдящий επ. οξυδερκής, διορατικός. || ουσ. βλ. **ясновiдец**.

ясность, ~и θ. 1 καθαρότητα, σαφήνεια, διαύγεια, ευκρίνεια, διαφάνεια. 2 λαμπρότητα. || ξαστεριά, αιθρία. 3 εμφάνεια, το προφανές. || διασαφήνιση· **внести ~ во что-н.** διασαφηνίζω κάτι· **привести что-н. в ~** αποσαφηνίζω κάτι.

ясный επ., βρ: ясен, ясна́, ясно, ясны́. 1 φωτεινός, λαμπρός, λαμπερός, φεγγοβόλος· ~ое солнце ολόλαμπρος ήλιος· ~ свет λαμπερό φως. || στιλπνός, λείος, γυαλιστερός· αστραφτερός· ~ые пуговицы γυαλιστερά κουμπιά. 2 αίθριος, ξάστερος· ~ое небо αίθριος ουρανός· ~ая погода ξαστεριά. || διαυγής, διαφανής, καθαρός· ~ воздух καθαρός αέρας. 3 μτφ. ασυγκότιστος, ήσυχος, γαλήνιος· ~ая душа ήσυχη (γαλήνια) ψυχή. 4 ευδιάκριτος, διαυγής, εναργής, ευκρινής· ~ая дiкция καθαρή προφορά· ~ почерк καθαρός (ευανάγνωστος) γραφικός χαρακτήρας. || πειστικός· ~ое доказательство χειροπιαστή (απτή) απόδειξη. || σαφής· ~ ответ σαφής απάντηση· ~ое понятие σαφής έννοια. 5 ολοφάνερος, προφανής, πρόδηλος· ~ое намерение φανερή πρόθεση. || εκφρ. ~ое дело φανερή υπόθεση· ~ сокол παλικάρι, λεβέντης· ~ соколик παλικαράκι, λεβεντάκος· яснее ~ого καταφανώς, ολοφάνερα, παραπάνω απο σαφής, σαφέστατα.

ясочка, ~и θ. (ευγενής κλήση σε γυναίκα)· καλή μου.

яства, яств πλθ., (ενκ. παλ. яство, ~а ουδ.) τα φαγητά, τα εδέσματα.

ястреб, ~а, πλθ. ястребá κ. ястребы α. το γεράκι.

ястребёнок, ~нка, πλθ. ~бята, ~бят α. γερακάκι.

ястребиный επ. του γερακιού· γερακίσιος· ~ клow το ράμφος του γερακιού· ~ое гнездо η γερακοφωλιά. || γερακοειδής, γαμφός· ~ нос γαμφή μύτη. || μτφ. αρπαχτικός, άγριος, βλοσυρός· ~ взор (взгляд) γερακίσιο βλέμμα.

ястребѡк, -ѡкѡ α. 1 το γερακί. 2 αεροπλάνο καταδιωκτικό.

***ястык**, -ѡ α. ο γόνος των φαριών.

ястычний επ. απο γόνο (αυγά) φαριών. -**ая** **якρά** το αυγοτάραχο.

***ятаган**, -а α. το γιαταγάνι.

ятака, -и θ. (παλ.) υπόστεγο λαϊκής αγοράς.

ятовъ, -и θ. κ. **ятовье**, -я ουδ. λακκούβα στην κοίτη του ποταμού.

ятрышник, -а α. όρχης, σαλέπι ή αρσενικοβότανο.

ять, -и θ. το γράμμα γιατ (Ѣ), υπήρξε μέχρι το 1917 και ανιστοιχούσε με το е. || εκφρα - έξτρα.

***яхонт**, -а α. (παλ.) νάκινθος, σάπφειρος ή ρουμπίνι.

яхонтовый επ. του σάπφειρου, του ρουμπινιού. απο σάπφειρο, απο ρουμπίνι.

***яхта**, -н θ. το κότερο, το γιωτ.

яхтенный επ. του κότερου, του γιωτ.

яхт-клуб, -а α. ιστιοπλοϊκή λέσχη.

яхт-клубовец, -вица α. μέλος της ιστιοπλοϊκής λέσχης.

яхт-клубский επ. της ιστιοπλοϊκής λέσχης. -**ое судно** σκάφος της ιστιοπλοϊκής λέσχης.

яхтный επ. του κότερου. -**не парусѡ** τα πανιά του κότερου.

яхтсмен, -а α. αθλητής ιστιοδρομίας.

ячестный επ., βρ: **ячест**, -а, -ο γεμάτος κοιλότητα.

ячѣйка, -и θ. 1 κοιλότητα. κελλί. **сѡтовая** - το κελλί της κηρήθρας. - **зубѡ** φατνίο του

δοντιού. 2 πυρήνας οργάνωσης. **партийная** - ο κομματικός πυρήνας. 3 (στρατ.)· μεμονωμένο χαρακίωμα.

ячѣковный επ. του πυρήνα. -**ая работа** η δουλειά του πυρήνα.

ячество, -а ουδ. εγχισμός, φιλαυτία, μεγαλαυχία.

ячѣя, -ѣ θ. βλ. **ячѣйка** (1 σημ.).

ячий, -ья, -ье επ. του γιακ, του βοδιού.

ячменный επ. κρίθινος, κριθαρένιος.

ячмень, -ѣ α. 1 κριθή, κριθάρι. 2 κριθαροειδές εξάνθημα στο βλέφαρο.

ячневый επ. κριθαρίσιος, απο κριθάρι.

ячный επ. (διαρκ.) βλ. **ячневый**.

***яшма**, -н θ. ο ίασπης (είδος χαλαζία).

яшмовый επ. του ίασπη. απο ίασπη. -**ая пѣпельница** σταχτοδοχείο απο ίασπη.

ящер, -а α. 1 ο παγγολίνος. 2 (παλ.) ερπετά ή αμφίβια που εξέλιπαν.

ящерица, -н θ. σαύρα, γουστέρα.

ящеричный επ: -**не змеи** φίδια που τρέφονται κυρίως με σαύρες.

ящерка, -и θ. μικρή σαύρα, γουστερίτσα.

ящик, -а α. κιβώτιο, κάσα, κασόνι, κουτί: **сиртѡри**. **почтѡвый** - το γραμματοκιβώτιο.

денѣжный - χρηματοκιβώτιο. **железный** - σιδερένιο κιβώτιο. **деревянный** - ξύλινο κιβώτιο.

ящичек, -чка α. μικρό κιβώτιο.

ящичный επ. του κιβωτίου.

яшур, -а α. άφθα, άφτρα.

яшурный επ. 1 της άφτρας. 2 αφθώδης, άρρωστος απο άφτρα.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

Ι. ΦΩΝΗΤΙΚΗ

Το ρωσικό αλφάβητο έχει 33 γράμματα. Αυτά είναι:

Α, α; Β, β; В, в; Γ, γ; Д, д; Ε, ε; Ё, ё; Ж, ж; З, з; И, и; Й, й; К, κ;
α   μπε   βε   γκε   ντε   γιε   γιο   жэ,   ζε   ι   й   κα
Л, λ; М, μ; Н, η; О, ο; П, π; Р, ρ; С, σ; Т, τ; У, υ; Ф, φ; Χ, χ; Ц, ц;
эль,   εμ   εν   α   πε   ερ   εσ   τε   ου   εφ   χα   τσε
Ч, ч; Ш, ш; Щ, щ; Ъ, ъ; Ы, ы; Ь, ь; Э, э; Ю, ю; Я, я.
че,   ша,   ща,   ер,   еры,   ерь,   э   γιου   για

Εκείνα τα γράμματα του ρωσικού αλφάβητου, που δεν έχουν αντίστοιχα γράμματα και φθόγγους στην ελληνική φωνητική, είναι: е, ё, ж, й, ч, ш, щ, ъ, ю, я. Απ' αυτά τα: е, ё, ю, я λέγονται γιωτικά. Περισσότερα για τα γιωτικά βλ. στο τέλος της φωνητικής. Το ж προφέρεται σκληρό ζ. Το γράμμα й λέγεται βραχύ (краткий) και προφέρεται σύντομα· αλλιώς λέγεται και ημιφωνήεν (неполногласный). Το ч προφέρεται μαλακό, σε αντίθεση με το ц, που προφέρεται σκληρό. Το ш προφέρεται σκληρό, όπως η ρουμελιώτικη προφορά του σ σε μερικές λέξεις: σαπέρα, σούφαρα. Το щ προφέρεται μαλακό και μακρύ ш. Τα γράμματα ъ και ь δεν αποτελούν φθόγγους. Αν αυτά βρίσκονται ύστερα από σύμφωνο και μπροστά από τα γράμματα е, ё, ю, я, и προσδίνουν κάποια σκληρότητα και κάποιο διαχωρισμό του συμφώνου από το φωνήεν· γι' αυτό και λέγονται διαχωριστικά (разделительные) π.χ. шьѐ, сьѐл, муравьѐй. Το διαχωριστικό ъ γράφεται μπροστά από τα γράμματα е, ё, ю, я (α) μετά από τα προθέματα, που τελειώνουν σε σύμφωνο: подъѐзд, подъѐм, предъѐбилѐйный, объявлѐние. β) Στις σύνθετες λέξεις, μετά τα αριθμητικά: двух, трѐх, четырёх: двухъѐрусный. Στις άλλες συλλαβές της λέξης μπροστά από τα γράμματα е, ё, ю, я, и γράφεται το διαχωριστικό ь: вѐшѐвет, шѐѐт, старьѐ, рыньѐй, вораобьѐ, соловьѐй. Σαν εξαίρεση γράφεται ѐ σε μερικές ξένες λέξεις: Нью Йорк, батальѐн, сульѐн κλπ.

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στη μαλακότητα των συμφώνων, η οποία γίνεται από την ύπαρξη του γράμματος ъ μετά το σύμφωνο. Η σημασία του είναι τόσο μεγάλη, που διπλασιάζει τον αριθμό ενός μεγάλου αριθμού συμφώνων. Ενώ τα γράμματα του ρωσικού αλφάβητου είναι 33, οι φθόγγοι είναι 41. Τα σύμφωνα αυτά είναι: П,п; С,с; В,в; Ф,ф; Т,т; Д,д; Г,г; К,к; Х,х; М,м; Н,η; С,σ; З,з; Л,λ; Р,ρ; α φωνήεντα είναι 10: а, е, ё, и, о, у, ъ, э, ю, я. Τα σύμφωνα 20: б, в, г, д, ж, з, к, л, м, н, п, р, с, т, ф, х, ц, ч, ш, щ. Ένα είναι ημιφωνήεντο й. Δύο άφωνα: ъ, ь. Τα σύμφωνα з, с, ц λέγονται συριστικά: Τα ж, ш, щ λέγονται χοντρά συριστικά και μετά απ' αυτά ποτέ δε γράφονται τα φωνήεντα ъ, ю, я, αλλά и, а, у. Δε γράφονται επίσης και μετά το γράμμα ч.

Σε μερικούς συνδυασμούς συμφώνων, ένα από τα σύμφωνα δεν προφέρεται: здн δεν προφέρεται το д π.χ. γράφομε прѐзднек και προφέρομε прѐзник. Στο συνδυασμό стн δεν προφέρεται το т π.χ. γράφομε љстный και προφέρομε љсный. Το ίδιο συμβαίνει και σε μερικές άλλες περιπτώσεις με τα γράμματα: л, д, т, в. Γράφομε: солнце, оѐрде, счѐстлив, здравствуй και προφέρομαι: сонце, сѐрце, счѐслив, здравствуй. Επίσης το γράμμα г μπροστά από το γράμμα к προφέρεται х: лёгкие - λιόχμιε.

Εναλλαγή φθόγγων

Η εναλλαγή των φθόγγων στη ρωσική γλώσσα είναι συχνή και γι' αυτό μας είναι απαραίτητη η γνώση αυτών των εναλλαγών. Όταν λέμε εναλλαγή φθόγγων στη ρωσική γλώσσα, εννοούμε την μετατροπή ενός φθόγγου της λέξης, κατά την κλίση αυτής ή του σχηματισμού συγγενικών λέξεων, σε άλλο φθόγγο και την επαναφορά συχνά στον προηγούμενο φθόγγο π.χ. видеть - вижу, видишь (д - ж - д), утѐра - утѐжѐтъ (з - ж), друзьѐ - дружѐба (з - ж).

Εναλλαγές φωνηέντων.

1. е - ё: сѐльский - сѐла, веслѐ - вѐсла.
2. о - χωρίς το φθόγγο του: сон - сна, кусѐк - кускѐ
3. е - χωρίς το φθόγγο του: день - дня, отѐц - оцѐ, купѐц - купцѐ.
4. у - ов: куѐб - ковѐтъ, снуѐб - сновѐтъ.
5. ю - ев: клѐю - клевѐтъ.
6. а (я) - и - иѐ: мать - жѐ - пожинаѐтъ, мать - мѐ - приминаѐтъ.
7. а (я) - м - им: мать - жѐ -жимаѐтъ, взѐтъ - возѐмѐ - взимаѐтъ
8. е - о χωρίς το φθόγγο του - и: берѐ - сбѐр - собѐраѐтъ - собираѐтъ

1. Μέχρι το 1918 υπήρχαν και τα γράμματα: ѝ, џ, ѡ, ѣ, τα οποία καταργήθηκαν με διάταγμα.

9. у - о - χωρίς το φθόγγο του - и: σύχο - сόχнуть - засыхаты, Посол - послать - посылать.
10. о - а: ходить - захаживает, просить - выпрашивает

Εναλλαγές συμφώνων.

1. κ - ч: πεκύ - печёшь; привлекύ - привлечёшь.	11. в - вл: ловить - ловлю.
2. г - ж: бегύ - бежишь; жгу - жжёт.	12. ф - фл: графить - графлю.
3. х - ш: пух - пушистый; ұхо - ұши.	13. м - мл: сломить - сломлю; кормить - кормлю.
4. с - ш: носить - ношу; косить - кошу.	14. κ - ц: лик - липό; κλικать - восклицать.
5. э - ж: мазать - мажу; близк - ближе	15. г - э: друг - друзья; княгиня - князь.
6. ск - ст - щ: пускать - пустить - пуцу.	16. д, т - о: привеку-привести; плету-плести.
7. т - ч: ответ - отвечаю; свет - свеча.	17. κ - ч: πεку - печь.
8. д - ж: водить - вожу; ходить - хожу.	18. г - ч: берегύ - беречь.
9. б - бл: рубить - рублю.	19. зг - зж: брызгать - брызжу.
10. п - пл: купить - куплю.	20. эд - зж: ездá - ёзжу.

Άλλο είδος εναλλαγής είναι σε αρχαιοσλαβικές λέξεις, που χρησιμοποιούνται σήμερα και στις σύγχρονες στους συνδυασμούς: -ορο-, -оло-, -ερε-, -оло- (-ело) στη σύγχρονη ρωσική γλώσσα. Στην αρχαιοσλαβική: -ра-, -ла-, -ре-, -ле-: гóрод - град, гóлос - глас; бéрег - брег; во́моку - влеку; ошеломить - шлем.

Τα γράμματα και η προφορά τους.

1. Τα ηχηρά σύμφωνα б, в, д, з, ж, г στο τέλος της λέξης προφέρονται: б σαν π: губá - губ (γκουμπά - γκουπ). в σαν φ: рукавá - рукав (ρουκαβά - ρουκάφ). д σαν τ: садá - сад (σαντί - σατ). То з σαν с: вóзы - воз (βόζι - βος). ж σαν ш: ножá - нож (νοζί - νος). г σαν κ: лугá - луг (λουγά - λουκ).
2. Τα ηχηρά σύμφωνα б, в, д, з, ж, г μπροστά από άηχα γίνονται και αυτά άηχα και προφέρονται σαν π, φ, τ, с, κ π.χ. рѣба - рѣба (ρίμπα - ρίμπα), влезть, вписáть (φλεστ, φπισάτ), все, всех κλπ. φσε, фсеχ, сосѣди - сосѣдка (σοσέντι - σοσέντκα). Τα γράμματα б, в, д, з, с, т μπροστά από το διαχωριστικό ъ προφέρονται μαλακά: вьезд, разьезд, сьезд, отьезд. Προφέρεται μαλακά το τελευταίο σύμφωνο της πρόθεσης, αν ακολουθεί е, ё, ю, я: от ёли, под ёлкой, в яму, в ёге. Τα άηχα σύμφωνα όταν είναι μπροστά από τα ηχηρά: б, д, з, ж, г προφέρονται: το сь σαν з: просить - просьба (προσίτ - πρόςμπα). το ть σαν д: молотить - молотьба (μολοτίт - μολοντιμπά). το с σαν з: сдёрнуть (ζντιόρνουτ). Τα συριστικά с, з όταν βρίσκονται μπροστά από τα ш, ж, ч προσαρμόζονται στην προφορά σ' αυτά σαν ένα ш, ж, ч: спать, с честью, из шубы, смечь, с жёром, без жизни. Το φωνήεντο и μπαίνει μετά στο μαλακό σύμφωνο και προφέρεται μαλακό. όταν βρίσκεται μετά από σκληρό σύμφωνο ж, ш, ц, σαν и (ι σκληρό).
3. Τα σύμφωνα που είναι μπροστά από τα φωνήεντα е, и προφέρονται πάντοτε μαλακά, εκτός από τα: ж, ш, ц τα οποία είναι πάντοτε σκληρά: стол - на столё, столиκ.
4. Τα σύμφωνα μπροστά από άλλα σύμφωνα προφέρονται συνήθως μαλακά: бáнщик, нýнче, фона́рщик, ёсли, дверь, зверь, кормить, корни, кость, лáвки, развítь, смёрть.

Όλα τα σύμφωνα, εκτός από τα ж και ш, όταν βρίσκονται μπροστά από το διαχωριστικό ъ προφέρονται μαλακά: бьѹ, воробѣѹ, вьѣга, пѣѹ, копѣѣ.

5. Το γράμμα ч στις λέξεις что και чтобы προφέρεται σαν ш (что - што, чтобы - штобы).
6. Ο συνδυασμός чн σε πολλές κοινόχρηστες λέξεις προφέρεται σαν шн: скучно - скүшно, конёчно - конёшно, молочный - молóшный, сүлочная - сүлошная, пустынный - пустяшный και άλλες. Παντού αλλού προφέρεται σαν чн: бесконёчный, сердёчный, точный και πολλά άλλα.
7. Οι συνδυασμοί των γραμμάτων тся και ться σαν κατάληξη των ρημάτων προφέρονται σαν ца: бо́ятся, бо́яться.
8. Το άτονο о προφέρεται σαν а: окно - акно, окна (τονιζόμενο); Москва - Масквá, дом - дамóѹ. Το άτονο е προφέρεται σαν и: спешí - спиишí, берí - бириí.

Τα φωνήεντα е, ё, ю, я λέγονται γιωτικά ή γιωτισμένα, γιατί σχηματίζονται από τα φωνήεντα: е, ё, у, а με την προσθήκη σ' αυτά του ελλην. φωνήεντος ι (γιώτα) μαζί με τον αρχικό φθόγγο της ονομασίας του φωνήεντος δηλ. γ και ι - γι. Και έτσι έχομε: ιз - е γιε, ιо - ё γιο, иу - и γιου, иá - я για. Τα γιωτικά φωνήεντα е, ё, ю, я προφέρονται γιε, γιο, γιου, για: α) όταν είναι μόνα τους: я хочу, я работаю, я и ты. β) Στην αρχή της λέξης: единица, ёмкость, ёность, ёблоко. γ) όταν μπροστά απ' αυτά υπάρχει άλλο φωνήεντο ή διαχωριστικό σημάδι (ъ, ѣ): мастерская, поёт, ноёт, озъявление, вьѣга, сьезд, сьёмка. Στις άλλες περιπτώσεις, μετά από σύμφωνα, προφέρονται: ιе, ιо, ιου, ιа: дядя, день, дёргать, нёхать όπως στα ελληνικά: λεπτός, λιοντάρι, νησιού, πάπια.

9. Όλες οι δασυνόμενες δανεισμένες λέξεις από την ελληνική γλώσσα παίρνουν στην αρχή το γράμμα г

σαν σημείο δασείας προφοράς: Гомер (Όμηρος), Γεράκι (Ηρακλής), гидравлика (ύδραυλική), гипноз, (ύπνωτισμός), гипέρбола (υπερβολή) και είναι αυτές πολλές. Θα τις βρούμε στα λήμματα του λεξικού στο γράμμα Г. Το Г στις καταλήξεις των επιθέτων -ого, -его προφέρεται σαν В: красного, синего.

II. ΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ЧАСТИ РЕЧИ

Στη ρωσική γλώσσα τα μέρη του λόγου είναι δέκα, όσα και στην ελληνική. Στα οχτώ μέρη συμπίπτουν αυτά είναι: 1 όνομα ουσιαστικό. 2 όνομα επίθετο. 3 αντωνυμία. 4 ρήμα. 5 επίρρημα. 6 πρόθεση. 7 σύνδεσμος. 8 επιφώνημα. Στη ρωσική γλώσσα δεν υπάρχουν άρθρα, όμως συμπεριλαμβάνονται τα αριθμητικά και τα μόρια σαν μέρη του λόγου.

ΤΑ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ

α) Κύρια και κοινά ή προσχηγορικά (собственные и нарицательные). Η διαφορά εδώ συνίσταται στο ότι δεν συμπεριλαμβάνονται στα κύρια ονόματα οι ονομασίες των ημερών της εβδομάδας, των μηνών και των εποχών του έτους. Γι' αυτό και το αρχικό τους γράμμα γράφεται με μικρό: ПОНЕДЕЛЬНИК, апрель, весна. β) Ουσιαστικά συγκεκριμένα και αφηρέμενα (вещественные и отвлечённые). Εδώ υπάρχει μεγάλη ομοιότητα. Οι διαφορές στην ταξινόμηση είναι ασήμαντες. γ) Υπάρχουν δυο αριθμοί, όπως και στη γλώσσα μας: ενικός αριθμός (единственное число) και πληθυντικός αριθμός (множественное число). Υπήρχε και ο δυικός αριθμός (двойственное число) όπως και στη γλώσσα μας, όμως εξέλειψαν και στις δυο γλώσσες. δ) Οι πτώσεις στη ρωσική γλώσσα είναι έξι: именительный - ονομαστική, родительный - γενική, дательный - δοτική, винительный - αιτιατική, творительный - οργανική, предложный - προθετική. Παλαιότερα υπήρχε και η κλητική (звательный) η οποία εξέλειπε.

Η ρωσική γλώσσα δεν έχει άρθρα. Ο καθορισμός του γένους των ουσιαστικών γίνεται από τις καταλήξεις αυτών των ίδιων ουσιαστικών. Αρσενικού γένους είναι: 1. Τα ουσιαστικά που στην ονομαστική πτώση του ενικού αριθμού λήγουν σε σκληρό σύμφωνο, το οποίο, κατά κάποιο τρόπο, είναι ο χαρακτήρας της λέξης. Οι καταλήξεις εμφανίζονται σ' όλες τις άλλες πτώσεις του ενικού και του πληθυντικού αριθμού π.χ. стол, дуб, бык, нож, ёрш κ. άλ. 2. Τα περισσότερα ουσιαστικά, που λήγουν σε μαλακό σύμφωνο, ακόμα και σε й π.χ. конь, зверь, шмель, врач, герой. 3. Μερικά ουσιαστικά, που έχουν στην ονομαστική πτώση του ενικού αριθμού καταλήξεις άλλου γένους π.χ. σε а, я: слуга, староста καθώς και κύρια ονόματα: Мiша, Боря και μερικά άλλα. 4. Σε -о, -и: маэстро, кyли. 5. Ουσιαστικά μεγεθυντικά με επίθετα -ина, -ише: домина, домише. 6. Ουσιαστικά με επίθετα -ишка, -ишко: шалунишка, домишко. Το γένος των ουσιαστικών δίνεται και στο λεξικό αμέσως μετά την κατάληξη του λήμματος: стол, -а а. Το а. σημαίνει αρσενικό (ουσιαστικό). Το ίδιο γίνεται με τα ουσιαστικά θηλυκού και ουδέτερου γένους. Θηλυκού γένους είναι: 1. Τα περισσότερα από τα ουσιαστικά, που έχουν κατάληξη στην ονομαστική πτώση του ενικού αριθμού -а, -я: сестра, стена, земля, цыпля. 2. Ένα μέρος των ουσιαστικών, που στην ονομαστική του ενικού αριθμού λήγουν σε μαλακό σύμφωνο: темя, мышь, сеть, ночь. 3. Μερικά άκλιτα, που λήγουν σε σκληρό σύμφωνο ή σε φωνήεντο: мадам, леда. Ουδέτερου γένους είναι: 1. Τα ουσιαστικά, που στην ονομαστική του ενικού αριθμού λήγουν σε -о, -е: окно, поле. 2. Τα ανώμαλα ουσιαστικά, που στην ονομαστική πτώση του ενικού αριθμού λήγουν σε -мя και είναι αυτά δέκα: имя, время, племя, семя, темя, вемя, бремя, пламя, стреля, знамя. 3. Ένα μέρος από τα άκλιτα (άψυχα): депó, пальто, рагу, такси.

Ουσιαστικά έμφυχα και άψυχα Существовательные одушевлённые и неодушевлённые.

Χαρακτηριστικό της ρωσικής γλώσσας είναι και ο χωρισμός των ουσιαστικών σε έμφυχα και άψυχα. Στα έμφυχα συμπεριλαμβάνονται οι ονομασίες ανθρώπων και ζώων. Όλα τα άλλα ουσιαστικά ανήκουν στα άψυχα. Η γραμματική τους διαφορά συνίσταται στο ότι στα έμφυχα ουσιαστικά αρσενικού γένους του ενικού και πληθυντικού αριθμού η αιτιατική πτώση συμπίπτει με τη γενική, ενώ στα άψυχα η αιτιατική συμπίπτει με την ονομαστική π.χ. нет лётчика, героя (γεν. πτώση)· вижу лётчика, героя (αιτ. πτώση)· это самолёт, отряд (ονομ. πτώση)· вижу самолёт, отряд (αιτ. πτώση. Το ίδιο παρατηρείται και στον πληθυντικό αριθμό και στα θηλυκά και στα ουδέτερα: нет братьев, сестёр, детей (γενική πτώση)· вижу братьев, сестёр, детей (αιτ. πτώση)· это городá, деревни, поля (ονομαστική πτώση)· вижу городá, деревни, поля (αιτ. πτώση). Κυρίως αυτό ισχύει για τα αρσενικά και θηλυκά ουσιαστικά. Τα ουδέτερα είναι γενικά άψυχα, εκτός λίγων εξαιρέσεων, όπως η λέξη дитя καθώς και μερικών άλλων με κατάληξη -ище: чудовище, страшилище καθώς επίσης και μερικά ουσιαστικοποιημένα επίθετα ουδέτερου γένους: живóтное, млекопитающее, насекомое. Και αυτών ακόμα των ουδ. ουσιαστικών στον ενικό αριθμό η αιτιατική συμπίπτει πάντοτε με την ονομαστική πτώση.

Μερικές σημασίες των πτώσεων (γενικής, οργανικής, προθετικής).

1. Η γενική πτώση και οι σημασίες της συμπίπτουν με την ελληνική. Βασικά με δυο διαφορές. α) αυτή δείχνει ότι η ενέργεια μεταβαίνει όχι σ' όλο το αντικείμενο, αλλά σ' ένα μέρος αυτού: купил хлэ-

βα, *вѣпил водѣ, взял сáхару* δηλ. όχι όλο το ψωμί, όλο το νερό, όλη τη ζάχαρη, αλλά ένα μέρος απ' αυτά. Είναι η ίδια η γενική διαιρεμένου όλου, που υπήρχε άλλότε σε μας. β) Η γενική πτώση χρησιμοποιείται, όταν δεν υπάρχει κάτι. Στην περίπτωση αυτή μπροστά απο το ουσιαστικό είναι απαραίτητο να υπάρχει αρνητικό μόριο π. χ. *нет хлѣба, нет кнѣги, нет денег*. Στα ονόματα αυτή χρησιμοποιείται πολύ και σημαίνει το ολόκληρο, απο το οποίο παίρνουμε ένα μέρος π. χ. *стакán водѣ, кусок хлѣба*. Εκτός αυτών η γενική της ρωσικής γλώσσας έχει και όλες τις άλλες σημασίες, που έχει η ελληνική γλώσσα. 2 Η οργάνική πτώση (*дворительный падѣж*) σημαίνει το όργανο ενέργειας (με την πλατιά σημασία της λέξης) π. χ. *пишý карандашом, ударил руко́й, учýл сѣрдцем*. Επίσης δείχνει τον παράγοντα, τον συντελεστή π. χ. *встрѣчен товарищем, слómano суре́й, уничтожило пожаром*. 3 Η προθετική πτώση. Αυτή η πτώση έχει κυρίως κατάληξη για τα αρσενικά -е, -и. Υπάρχουν όμως και μερικά ουσιαστικά, που έχουν κατάληξη -у, -ю, αν αυτά στην προθετική τονίζονται στη λήγουσα. Τα ονόματα αυτά είναι, κυρίως, μονοσύλλαβα. Προθετική πτώση υπήρχε και στη δική μας την αρχαϊζουσα.

Η ρωσική γλώσσα, όπως και η ελληνική, έχει τρεις κλίσεις. Η πρώτη κλίση περιλαμβάνει, κυρίως, ουσιαστικά αρσενικού γένους και μερικά ουδέτερου γένους. δευτέρα κλίση περιλαμβάνει, κυρίως, ουσιαστικά θηλυκού γένους και μερικά αρσενικού και κοινού γένους. Η τρίτη κλίση περιλαμβάνει, κυρίως, ουσιαστικά θηλυκά, που λήγουν σε Ъ. Τα ουδέτερα ουσιαστικά δεν αποτελούν ιδιαίτερη κλίση. Πιο κάτω δίνονται πίνακες των τριών κλίσεων των ουσιαστικών και κυρίως αυτών, που συμπεριλαμβάνουν μεγάλο αριθμό ουσιαστικών του αυτού γένους. Οι κυριότερες ανωμαλίες που παρουσιάζουν τα ουσιαστικά στην κλίση τους δίνονται στο λεξικό, αμέσως μετά το λήμμα.

ΠΡΩΤΗ ΚΛΙΣΗ

Κλίση ουσιαστικών αρσενικού γένους.

Σ κ λ η ρ ή κ λ ί σ η .

Ενικός αριθμός.

И. вол	звук	шар	зуб
Р. волá	звúка	шáра	зúба
Д. волú	звúку	шáру	зúбу
В. волá	звук	шар	зуб
Т. волóм	звúком	шáром	зúбом
Π. (ο) волé	(ο) звúке	(ο) шарé	(ο) зúбе

Πληθυντικός αριθμός.

И. волá	звúки	шарá	зúбы
Р. волóв	звúков	шарóв	зубóв
Д. волáм	звúкам	шарáм	зубáм
В. волóв	звúки	шарá	зúбы
Т. волáми	звúками	шарáми	зубáми
Π. (ο) волáх	(ο) звúках	(ο) шарáх	(ο) зубáх

Μ α λ α κ ή κ λ ί σ η

Ενικός αριθμός.

И. шмель	вихрь	конь	зверь
Р. шмельá	вúхря	коня́	зверя́
Д. шмельó	вúхрю	коню́	зверю́
В. шмельá	вихрь	коня́	зверя́
Т. шмельém	вúхрем	конém	зверем
Π. (ο) шмелé	(ο) вúхре	(ο) конé	(ο) зверé

Πληθυντικός αριθμός.

И. шмельá	вúхри	кóни	звѣри
Р. шмельéй	вúхрей	конéй	зверéй
Д. шмельáм	вúхрям	коня́м	зверя́м
В. шмельéй	вúхри	конéй	зверéй
Т. шмельáми	вúхрями	коня́ми	зверя́ми
Π. (ο) шмелáх	(ο) вúхрях	(ο) коня́х	(ο) зверéх

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΛΙΣΗ

Κλίση ουσιαστικών θηλυκού γένους.

Σ κ λ η ρ ή κ λ ί σ η .

Ενικός αριθμός.

И. чертá	иглá	слезá
Р. чертá	иглá	слезá
Д. чертé	иглé	слезé
В. чертý	иглý	слезý
Т. чертóй (-óю)	иглóй (-óю)	слезóй (-óю)
Π. (ο) чертé	(οб) иглé	(ο) слезé

Ενικός αριθμός.

И. горá	рúба	мúха
Р. горá	рúбы	мúхи
Д. горé	рúбе	мúхе
В. горý	рúбу	мúху
Т. горóй (-óю)	рúбой (-óю)	мúхой (-óю)
Π. (ο) горé	(ο) рúбе	(ο) мúхе

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα).

	Πληθυντικός αριθμός.			Πληθυντικός αριθμός.		
и. чертѣ	ίγлы	слѣзы	γόры	рыбы	мѹхи	
р. черт	игл	слѣз	гор	рыб	мух	
д. чертам	ίγлам	слезам	горам	рыбам	мѹхам	
в. чертѣ	ίγлы	слѣзы	γόры	рыб	мух	
т. чертами	ίγлами	слезами	горами	рыбами	мѹхами	
п. (ο) чертах	(οб) ίγлах	(ο) мѹхах	(ο) горах	(ο) рыбах	(ο) мѹхах	

Μαλακή κλίση.

Θηλυκό γένος.

Ενικός αριθμός.

и. клешнѣ	ноздрѣ	землѣ	цапля	дѣня
р. клешнѣ	ноздрѣ	землѣ	цапли	дѣни
д. клешнѣ	ноздрѣ	землѣ	цапле	дѣне
в. клешнѣ	ноздрѣ	землю	цаплю	дѣню
т. клешней (-ей)	ноздрей (-ей)	землей (-ей)	цаплей (-ей)	дѣней (-ей)
п. (ο) клешнѣ	(ο) ноздрѣ	(ο) землѣ	(ο) цапле	(ο) дѣне

Πληθυντικός αριθμός.

и. клешнѣ	ноздри	земли	цапли	дѣни
р. клешней	ноздрей	земель	цаплей	дѣнь
д. клешням	ноздрям	землям	цаплям	дѣням
в. клешнѣ	ноздри	земли	цаплей	дѣни
т. клешнями	ноздрями	землями	цаплями	дѣнями
п. (ο) клешнях	(ο) ноздрях	(ο) землях	(ο) цаплях	(ο) дѣнях

Η κλίση αυτή περιλαμβάνει ουσιαστικά θηλυκού γένους, που λήγουν σε Ъ στην ονομαστική πτώση.

Πίνακας κλίσης.

Ενικός αριθμός.

и. ткань	степь	мышь	ночь
р. ткани	степи	мышь	ночи
д. ткани	степи	мышь	ночи
в. ткань	степь	мышь	ночь
т. тканью	степью	мышью	ночью
п. (ο) ткани	(ο) степи	(ο) мышь	(ο) ночи

Πληθυντικός αριθμός.

и. ткани	степи	мышь	ночи
р. тканей	степей	мышей	ночей
д. тканям	степям	мышам	ночам
в. ткани	степи	мышей	ночи
т. тканями	степями	мышами	ночами
п. (ο) тканях	(ο) степях	(ο) мышам	(ο) ночам

Κλίση ουδέτερων ουσιαστικών σε -ο, -е.

Σκληρή κλίση.

Μαλακή κλίση.

Ενικός αριθμός.

и. вещество	болото	ружьѣ	поле	занѣтие
р. вещества	болота	ружья	поля	занѣтия
д. веществѹ	болотѹ	ружьѹ	полѹ	занѣтѹ
в. вещество	болото	ружьѣ	поле	занѣтие
т. веществѹм	болотѹм	ружьѣм	полѣм	занѣтѣем
п. (ο) вещества	(ο) болоте	(ο) ружьѣ	(ο) поле	(ο) занѣтии

	Π λ η θ υ ν τ ι κ ό ς		α ρ ι θ μ ό ς.	
и. вещества	боло́та	ру́жья	поля́	за́нятия
р. веществ	болот	ру́жей	полéй	за́нятий
д. веществам	болотам	ру́жьям	полéям	за́нятиям
в. вещества	болота	ру́жья	поля́	за́нятия
т. веществами	болотами	ру́жьями	полéями	за́нятиями
п. (ο) веществах	(ο) болотax	(ο) ру́жьях	(ο) поля́х	(ο) за́нятиях

Κλίση ουσιαστικών ουδέτερου γένους σε -мя

Ε ν ι κ ό ς	α ρ ι θ μ ό ς.	Π λ η θ υ ν τ ι κ ό ς	α ρ ι θ μ ό ς.
и. и́мя		име́на	
р. и́мени		име́н	
д. и́мени		име́нам	
в. и́мя		име́на	
т. и́менем		име́нами	
п. (οб) и́мени		(οб) име́нах	

Σαν το ουσιαστικό **ИМЯ** κλίνονται ακόμα εννιά: **время, время, время, зная, пламя, племя, стремя, тэмя.** Αυτά τα δέκα ουδέτερα ουσιαστικά δεν ανήκουν σε καμιά απο τις τρεις κλίσεις των ουσιαστικών της ρωσικής γλώσσας.

Στη ρωσική γλώσσα, όπως και στην ελληνική, ο τόνος είναι μεταβατός, δηλαδή απο μια συλλαβή αν-νεβαίνει ή κατεβαίνει σ' άλλη συλλαβή, κατά την κλίση. Η ελληνική γραφή έχει τόνο στις πολυσύλλαβες λέξεις, η ρωσική όχι. Ιδιαίτερο γνώρισμα του τονισμού των ρωσικών λέξεων είναι ότι ο τόνος υπερβαίνει την προπαραλήγουσα π.χ. **пари́кма́херская** (τονιζόμενη η 4^η συλλαβή), **внѣпрокину́ться** (τονιζόμενη η 5^η συλλαβή), **внѣштукатуритьсѧ** (τονιζόμενη η 6^η συλλαβή). Η μη ύπαρξη τόνου στη γραφή των λέξεων, αναμφισβήτητα, δυσκολεύει κάπως στο σωστό τονισμό των λέξεων. Καλό θα ήταν να υπήρχε τόνος στα κείμενα, όμως, μια και δεν υπάρχει, θα περιοριστούμε στο λεξικό, που, εκτός των μονοσύλλαβων λέξεων, όλες οι άλλες λέξεις έχουν για τόνο μια οξεία.

ΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ

Τα επίθετα της ρωσικής γλώσσας έχουν και ομοιότητες και διαφορές. Θα σταθούμε στις κυριότερες διαφορές: 1. Τα επίθετα της ρωσικής γλώσσας στον πληθυντικό αριθμό έχουν μια κοινή κλίση και για τα τρία γένη (βλ. παρακάτω πίνακες κλίσης επιθέτων). 2. Ιδιαίτερο γνώρισμα της ρωσικής γλώσσας είναι το ότι, παράλληλα με τα ακέραια επίθετα (**Полные прилагательные**), υπάρχουν και βραχέα επίθετα (**краткие прилагательные**): **больной** - **бóлен**, **бедный** - **бóден**, **верный** - **вѣрен**, **современный** - **современен**, **боллезненный** - **болезен**, **безнравственный** - **безнравствен** κ. άλ. Τα βραχέα επίθετα σχηματίζονται απο τα ακέραια ποιοτικά επίθετα. Τα ακέραια επίθετα χρησιμοποιούνται για προσδιορισμοί των ουσιαστικών. Όταν όμως χρησιμοποιείται σαν βραχύ, τότε πια δεν χρησιμοποιείται σαν προσδιορισμός, αλλά σαν κατηγορούμενο στο περιφραστικό κατηγορήμα π.χ. **красивый дом** (εδώ το επίθετο **красивый** είναι προσδιορισμός στο ουσιαστικό **дом**). Όμως, αν θα πούμε **дом красив**, τα πράγματα αλλάζουν. Το ουσιαστικό **дом**, που είχε μπροστά τον προσδιορισμό **красивый**, τώρα έγινε, συντακτικά, υποκείμενο, ο δε προσδιορισμός έγινε κατηγορούμενο. Το πρώτο μέλος του περιφραστικού κατηγορήματος δηλ. το συνδετικό ρήμα είναι, στον ενεστώτα παραλείπεται. Στους άλλους χρόνους (μέλλοντα και παρελθόντα) δεν παραλείπεται: **дом о́удет красив**, **дом был красив**. Το θηλυκό των βραχέων επιθέτων σχηματίζεται απο το αρσενικό, αν σ' αυτό προσθέσουμε την κατάληξη **а** και τὸ ουδέτερο, αν προσθέσουμε την κατάληξη **ο**: **красив**, **красива**, **красиво**. Αυτά είναι τα τρία γένη στον ενικό αριθμό και δεν κλίνονται ούτε στον ενικό ούτε στον πληθυντικό. Στην ονομαστική πληθ. για τα τρία γένη είναι **красивы** (άκλιτο).

Κλίση επιθέτων.

Ε ν ι κ ό ς		α ρ ι θ μ ό ς		Πληθυντικός αριθμός.
мужской род	женский род	средний род		
и. нóвый, молодóй	нóвая, молодáя	нóвое, молодóе		нóвые, молодéе
р. нóвого, молодóго	нóвой, молодóй	нóвого, молодóго		нóвых, молодóых
д. нóвому, молодóму	нóвой, молодóй	нóвому, молодóму		нóвым, молодóым
в. нóвый, молодóй κ. нóвого, молодóго	нóвую, молодóю нóвую (-óй), молодóю κ.	нóвое, молодóе		нóвые, молодéе κ. нó- вых, молодóых
т. нóвым, молодóым	(-óй)	нóвым, молодóым		нóвыми, молодéыми
п. (ο) нóвом, (ο) молодóм	(ο) нóвой, (ο) молодóй	(ο) нóвом, (ο) молодóм		(ο) нóвых, (ο) молодóых

	Ευκλιός	Μαλακή κλίση	αριθμός	Πληθυντικός αριθμός
и. σίνιη	αριθμός	σίνια	σίνεε	σίνιε
р. σίνεγο	σίνεη	σίνεη	σίνεγο	σίνιη
д. οίνεμου	οίνεη	οίνεη	οίνεμου	οίνιη
в. σίνιη и σίνεγο	σίνιου	σίνεη	σίνεε	σίνιε и σίνιη
т. σίνιη	σίνεη (-εη)	σίνιη	σίνιη	σίνιη
п. (ο) σίνεμ	(ο) σίνεη	(ο) σίνεμ	(ο) σίνεμ	(ο) σίνιη

Κλίση επιθέτων

σε -ιη, -ья, -ье

Αрс. γένος.	θηλ. γένος.	Ουδ. γένος.	Нό же от ве нное ч.
и. λίσιη	λίσια	λίσιε	λίσιη
р. λίσεγο	λίσεη	λίσεγο	λίσιη
д. λίσεμου	λίσεη	λίσεμου	λίσιη
в. λίσιη и λίσεγο	λίσιου	λίσιε	λίσιη и λίσιη
т. λίσιη	λίσεη (-εη)	λίσιη	λίσιη
п. (ο) λίσεμ	(ο) λίσεη	(ο) λίσεμ	(ο) λίσιη

Οι βαθμοί των επιθέτων.

Οι βαθμοί των επιθέτων στη ρωσική γλώσσα είναι, όπως και στη δική μας, τρεις: **положительная стéпень** (θετικός βαθμός), **сравнительная стéпень** (συγκριτικός βαθμός) και **превосходная стéпень** (υπερθετικός βαθμός). Υπάρχουν μονολεκτικοί βαθμοί (простые стéпени) και περιφραστικοί (сложные). Ο συγκριτικός βαθμός σχηματίζεται από το θετικό βαθμό με την προσθήκη των επιθεμάτων **-ее, -ей** π.χ. красивый - красивее и красивей. Επίσης σχηματίζεται και με το επίθεμα **е**: высокий - выше, широкый - шире. Μερικά επίθετα σχηματίζουν το συγκριτικό βαθμό από άλλη ρίζα: хороший - лучше, плохой - хуже. Επίσης και με το επίθεμα **-ше**: тонкий - тонше, далёкий - дальше. Ακόμα και με το πρόθεμα **по-** π.χ. покрасивее, сильнее, подороже. Τα μονολεκτικά επίθετα του συγκριτικού βαθμού δεν έχουν αριθμό, γένη και πτώσεις.

Ο περιφραστικός συγκριτικός βαθμός σχηματίζεται με την προσθήκη στο θετικό βαθμό των λέξεων **о́лее** (περισσότερο) και **мéнее** (λιγότερο) π.χ. сильный - о́лее сильный, мéнее сильный; высокий - о́лее высокий, мéнее высокий. Μερικά επίθετα έχουν απλό και περιφραστικό συγκριτικό βαθμό π.χ. крупный - крупче и о́лее крупный.

Ο υπερθετικός βαθμός είναι και αυτός μονολεκτικός και περιφραστικός. Ο μονολεκτικός σχηματίζεται με την προσθήκη των επιθεμάτων **-ейш-** και μετά τα χοντρά συριστικά (шипящие) **-аиш-**, π.χ. добрейший, грубейший, высочайший. Συνηθίζεται επίσης ο μονολεκτικός υπερθετικός βαθμός και με την πρόθεση **из** αμέσως μετά τον υπερθετικό: высочайший из всех ο φηλότερος απ' όλους. Σε μερικές περιπτώσεις σχηματίζεται με την προσθήκη του ενθέματος **ш**: вышний, худший, низший. Κάποτε για υπέρταση του υπερθετικού βαθμού χρησιμοποιείται το πρόθεμα **наи-**, π.ч. наисильнейший, наидостойнейший. Ο περιφραστικός υπερθετικός βαθμός σχηματίζεται με δυο τρόπους: 1 Με την προσθήκη στο θετικό βαθμό των λέξεων **самый**, **наиболее**, **наимéнее**, π.ч. самый добрый, наиболее трудоёмкие, наимéнее приятный. 2 Με την προσθήκη στο συγκριτικό βαθμό της λέξης **всех или всего**, π.ч. всех милее, всех румяней и белее, дороже всего.

ΤΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΑ

Και εδώ έχουμε αριθμητικά ποσοτικά και τακτικά (количественные и порядковые) καθώς και αθροιστικά (собираательные). Τα ποσοτικά είναι: один, два, три, четыре, ... десять, ... двадцать, ... сто κ.ά. Τα τακτικά είναι: первый этаж, вторая страница, третье издание книги и т.д. Παρακάτω βλ. πίνακες κλίσης αριθμητικών καθώς και τον πίνακα ποσοτικών αριθμητικών και των αντίστοιχων τακτικών. Τα αθροιστικά αριθμητικά είναι: двое, трое, четверо, пятеро, шестеро, семеро, восьмеро, девятеро, десятеро.

Τα αριθμητικά χωρίζονται σε τρία είδη, ανάλογα με τα μέλη (αριθμητικά που το αποτελούν). Έτσι έχουμε: 1. **простые** (απλά): είναι αυτά που έχουν μια ρίζα: один, два, шесть, сто; первый, второй, шестой, о́тый. 2. **сложные** (σύνθετα): είναι αυτά που δυο λέξεις συνθέτουν μία: шестнадцать, во-

семьдесят, семьсот; шестнадцать, восьмидесятый, семисотый. 3 составные (συναποτελούμενα), όταν δυο ή και περισσότερες λέξεις αποτελούν ένα ενιαίο όλο: сорок восемь, двести тридцать пять; сорок восьмой, двести тридцать пятый.

Κλίση ποσοτικών αριθμητικών.

αρσ. γένος.		ουδ. γένος.	1	θηλ. γένος.	πληθ. αριθ.
и.	один	одно		одна	одни
р.		одного		одной	одних
д.		одному		одной	одним
в.	как и.	или р., как и.		одну	как и. или р.
т.		одним		одной (-ой)	одними
п.	(об)	одном		(об) одной	(об) одних
2		3	4	5-20, 30	
и.	два, две	три	четыре	пять	
р.	двух	трёх	четырёх	пяти	
д.	двум	трём	четырёх	пяти	
в.	как и или р.	как и. или р.	как и или р.	пять	
т.	двумя	тремя	четырьмя	пятью	
п.	(о) двух	(о) трёх	(о) четырёх	(о) пяти	
50-80		200-400	500-800		
и.	пятьдесят	двести	пятьсот		
р.	пятидесяти	двухсот	пятисот		
д.	пятидесяти	двумстам	пятистам		
в.	пятьдесят	двести	пятьсот		
т.	пятидесятью	двумястами	пятьюстами		
п.	(о) пятидесяти	(о) двухстах	(о) пятистах		
	40, 90, 100		1½		
и. в.	сорок, девяносто, сто		полтора, полторы		
р. д. т. п.	сорока, девяноста, ста		полтора		
150					
и. в.	полтораста	р. д. т. п.	полтараста		
498					
Составное количественное числительное		и. в.	четыреста девяносто восемь		
		р.	четырёхсот девяноста восьми		
		д.	четырёхстам девяноста восьми		
		т.	четырьмястами девяноста восьми		
		п.	(о) четырёхстах девяноста восьми		
Αβροστικά αριθμητικά.					
и.	όβα	όβε	τρώε	četверо	
р.	οβόих	οβείх	τρώих	četверých	
д.	οβόιμ	οβείμ	τρώιμ	četверѣм	
в.	как и. или р.	как и или р.	как и или р.	как и. или р.	
т.	οβόιμι	οβείμι	τρώιμι	četверѣми	
п.	(об) οβόих	(об) οβείх	(о) τρώих	(о) четвёрých	

ΠΙΝΑΚΑΣ

αριθμητικῶν ποσοτικῶν καὶ ἀντίστοιχων τακτικῶν.

	Ποσοτικά.	Τακτικά.
1	οἷς, οἷα, οἷο	πῆρῶς
2	δῶα, δῶα	ῶρῶς
3	τρῖ	τρῆτῶς
4	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
5	πῆτρῆ	πῆτρῆρῶς
6	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
7	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
8	ῶῆτρῆ	ῶῆτρῆρῶς
9	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
10	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
11	οἷςνῆτρῆ	οἷςνῆτρῆρῶς
12	δῶνῆτρῆ	δῶνῆτρῆρῶς
13	τρῖνῆτρῆ	τρῖνῆτρῆρῶς
14	ῆτρῆνῆτρῆ	ῆτρῆνῆτρῆρῶς
15	πῆτρῆνῆτρῆ	πῆτρῆνῆτρῆρῶς
16	ῆτρῆνῆτρῆ	ῆτρῆνῆτρῆρῶς
17	ῆτρῆνῆτρῆ	ῆτρῆνῆτρῆρῶς
18	ῶῆτρῆνῆτρῆ	ῶῆτρῆνῆτρῆρῶς
19	ῆτρῆνῆτρῆ	ῆτρῆνῆτρῆρῶς
20	δῶνῆτρῆ	δῶνῆτρῆρῶς
21	δῶνῆτρῆ οἷς	δῶνῆτρῆ πῆρῶς
22	δῶνῆτρῆ δῶα	δῶνῆτρῆ ῶρῶς
30	τρῖνῆτρῆ	τρῖνῆτρῆρῶς
40	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
50	πῆτρῆ	πῆτρῆρῶς
60	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
70	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
80	ῶῆτρῆ	ῶῆτρῆρῶς
90	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
100	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
101	ῆτρῆ οἷς	ῆτρῆ πῆρῶς
121	ῆτρῆ δῶνῆτρῆ οἷς	ῆτρῆ δῶνῆτρῆ πῆρῶς
200	δῶῆτρῆ	δῶῆτρῆρῶς
300	τρῖνῆτρῆ	τρῖνῆτρῆρῶς
400	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
500	πῆτρῆ	πῆτρῆρῶς
600	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
700	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
800	ῶῆτρῆ	ῶῆτρῆρῶς
900	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
1000	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
1001	ῆτρῆ οἷς	ῆτρῆ πῆρῶς
1021	ῆτρῆ δῶνῆτρῆ οἷς	ῆτρῆ δῶνῆτρῆ πῆρῶς
1121	ῆτρῆ ῆτρῆ δῶνῆτρῆ οἷς	ῆτρῆ ῆτρῆ δῶνῆτρῆ πῆρῶς
2000	δῶῆτρῆ	δῶῆτρῆρῶς
2001	δῶῆτρῆ οἷς	δῶῆτρῆ πῆρῶς
5000	πῆτρῆ	πῆτρῆρῶς
40000	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
90000	ῶῆτρῆ	ῶῆτρῆρῶς
100000	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς
100001	ῆτρῆ ῆτρῆ οἷς	ῆτρῆ ῆτρῆ πῆρῶς
1000000	ῆτρῆ	ῆτρῆρῶς

Αριθμητικά κλασματικά.

Αυτά, κατὰ γενικό κανόνα, σχηματίζονται με την προσθήκη του τακτικού αριθμητικού στο ποσοτικό αριθμητικό π.χ. Οἷα πῆτρῆ το ἕνα ῆτρῆ (μέρος του ὅλου), τρῖ ῆτρῆ τρία ἕβροα, ῆτρῆ ῆτρῆ ἕννεα ὀβροα, ῆτρῆ ῆτρῆ ἕπτὰ ἕκατοστά. Κατὰ την κλίση τους ἀλλάζουν και τα δυο μέλη.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ

И. τρῖ πῆτρῆ	τα τρία ῆτρῆ
Р. τρῆ πῆτρῆ	των τριῶν ῆτρῆ
Д. τρῆ πῆτρῆ	στα τρία ῆτρῆ
В. τρῖ πῆτρῆ	των τριῶν ῆτρῆ
Т. τρῆ πῆτρῆ	με τα τρία ῆτρῆ
Π. ο τρῆ πῆτρῆ	για τα τρία ῆτρῆ.

ΑΝΤΩΝΥΜΙΕΣ

Οι αντωνυμίες της ρωσικής γλώσσας, ως προς τον καταμερισμό, δεν διαφέρουν από τις δικές μας. Είναι λοιπόν: 1. Личные (προσωπικές). 2. Возвратное (αυτοπαθής). 3. Притяжательные (κτητικές). 4. Указательные (δεικτικές). 5. Вопросительные (ερωτηματικές). 6. Относительные (αναφορικές). 7. Определительные (οριστικές). 8. Неопределённые (αόριστες). 9. Отрицательные (αρνητικές).

Κλίση προσωπικών αντωνυμιών 1^{ου}, 2^{ου} προσώπου.

И.	Я	МН	ТН	ВН
Р.	меня	нас	тебя	вас
Д.	мне	нам	тебе	вам
В.	меня	нас	тебя	вас
Т.	мною (-ой)	нами	тобою (-ой)	вами
Π.	(обо) мне	(о) нас	(о) тебе	(о) вас

Κλίση αντωνυμίας 3^{ου} προσώπου και της αυτοπαθούς.

αρσ. κ. ουδ. γένος.	θηλ. γένος.	Πληθ. αριθμός.	Αυτοπαθής αντωνυμία.
И.	ОН, ОНѠ	ОНѠ	—
Р.	его	их	себя
Д.	ему	им	себе
В.	его	их	себя
Т.	им	ими	собой (-ой)
Π.	(о) нём	(о) них	(о) себе

Οι αντωνυμίες του 1^{ου} και 2^{ου} προσώπου δεν έχουν γένη. Έχουν ένα τύπο και για τα τρία γένη. Αντίθετα η αντωνυμία του 3^{ου} προσώπου στον ενικό αριθμό έχει και τα τρία και τις πτώσεις. Στον πληθυντικό δεν έχει γένη, αλλά έναν τύπο και για τα τρία γένη. Η αυτοπαθής αντωνυμία έχει μόνο ενικό αριθμό και πέντε πτώσεις. Δεν έχει ονομαστική. Στις πλάγιες πτώσεις της προσωπικής αντωνυμίας του 3^{ου} προσώπου και στον ενικό και στον πληθυντικό και στην αρχή αυτής προστίθεται ένα Н, спрo-сѣл егo — был у него, рад ему — пришёл к нему, сказал ей — разговаривал с ней.

Κλίση των αντωνυμιών кто, что, никто, ничто, некого, нечего.

И.	кто	что	никто	ничего	—	—
Р.	кого	чего	никого	ничего	не у кого	не у чего
Д.	кому	чему	никому	ничему	некому	нечему
В.	кого	что	никого	ни на что	некого	ничего, не на что
Т.	кем	чем	никем	ничём	некем	нечем
Π.	(о) ком	(о) чём	ни о ком	ни о чём	не о ком	не о чём

Κλίση κτητικών αντωνυμιών: мой, твой, свой, чей, наш, ваш.

Ενικός αριθμός			Πληθυντικός αριθμός.	
Αрс. κ. ουδ.			θηλικό	
И.	мой	моё	моѠ	моѠ
Р.		моего	моѠй	моѠх
Д.		моему	моѠй	моѠм
В.	как и. или р.	как и.	моѠ	как и. или р.
Т.		моѠм	моѠй (-Ѡм)	моѠми
Π.		(о) моѠм	(о) моѠй	(о) моѠх

Ενικός αριθμός.			Πληθυντικός
Αρσ. και ουδ. γένος.		θηλ. γένος.	αριθμός.
И.	наш	наше	наши
Р.	нашего	нашей	наших
Д.	нашему	нашей	нашим
В.	как и. или в. как и.	нашу	как и. или р.
Т.	нашим	нашей (-ею)	нашими
Π.	(ο) нашем	(ο) нашей	(ο) нашими

Κατά το παραπάνω υπόδειγμα κλίνονται οι αντωνυμίες: тВОЙ, СВОЙ, чЕЙ. Κατά το υπόδειγμα наш κλίνεται και η αντωνυμία ВАШ.

Κλίση των αντωνυμιών... ЭТОТ, ТОТ, сам, весь.

Ενικός αριθμός			Πληθυντικός αριθμός.
Αρσ. και ουδ. γένος.		θηλ. γένος.	
И.	этот	это	эти
Р.	этого	этой	этих
Д.	этому	этой	этим
В.	как и. или р.	эту	как и или р.
Т.	этим	этой (-ою)	этими
Π.	(οб) этом	(οб) этой	(οб) этих
И.	тот	та	те
Р.	того	той	тех
Д.	тому	той	тем
В.	как и. или р.	ту	как и. или р.
Т.	тем	той (-ою)	теми
Π.	(ο) том	(ο) той	(ο) тех
И.	сам	сама	сами
Р.	самого	самой	самых
Д.	самому	самой	самим
В.	самого	самую	самых
Т.	самим	самой (-ою)	самими
Π.	(ο) самом	(ο) самой	(ο) самих
И.	весь	вся	все
Р.	всего	всей	всех
Д.	всему	всей	всем
В.	как и. или р.	всю	как и. или р.
Т.	всем	всей (-ею)	всеми
Π.	(οб) всем	(οб) всей	(οб) всех

ΤΟ ΡΗΜΑ

Τα ρήματα της ρωσικής γλώσσας, στη δομή τους, έχουν πολλές ομοιότητες με τη δική μας και ιδιαίτερα με την καθαρεύουσα. Δε θα ασχοληθώ εδώ με γραμματικές ομοιότητες και λεπτομέρειες. Σκοπός μου είναι να δώσω απάντηση, κατά την κρίση μου, σε ερωτήματα και απορίες, που μπορεί να γεννηθούν στον αναγνώστη. Γραμματικά στοιχεία, και μάλιστα κάπως απαραίτητα, δίνονται στο λεξικό αμέσως μετά το λήμμα.

ΟΙ ΒΑΣΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

1. Неопределённая форма глагола или инфинитив - το απαρέμφατο. Το απαρέμφατο θεωρείται σαν η αφετηρία του όλου συστήματος των ρημάτων. Υπάρχουν δυο απαρέμφατα: ένα για τα ρήματα διάρκειας

κι ένα άλλο για τα ρήματα στιγμιαία π.χ. **выполнить** ρ.δ., **взполнить** ρ.σ.; **решать** ρ.δ. **решить** ρ.σ. Τα ρήματα της ενεργητικής φωνής στο απαρέμφατο λήγουν α) σε **-ТЬ - ПИСАТЬ, ВІДЕТЬ** β) σε **-ТІ: НЕ-СТІ, ВЕЗТІ**.

2. **залόги глагола** (οι διαθέσεις του ρήματος). Οι διαθέσεις των ρημάτων είναι τρεις. α) **Действительный** (ενεργητική): **сестра готовит ужин** η αδερφή ετοιμάζει το δείπνο. β) **Возвратно-средний** (μέση). Αυτή σχηματίζεται από τα ενεργητικά ρήματα με την προσθήκη του επιθέματος **-ся; остановит колесо-либо, чего-либо** σταματώ κάποιον, κάτι. **остановиться (самому)** - σταματώ ο ίδιος. γ) **Страдательный** (Παθητική). Αυτή σχηματίζεται όπως και η Μέση διάθεση και δείχνει ότι το υποκείμενο παθαίνει (δέχεται) μια ενέργεια από το υποκείμενο σε πλάγια πτώση οργανική (**творительный**), π.χ. **шахтеры выполняют план - план выполняется шахтерами**. Από τα ρήματα ενεργητικής φωνής, που λήγουν στο απαρέμφατο σε **-ТЬ, -ТІ** σχηματίζονται τα παθητικά ρήματα με την προσθήκη των μορίων **-ся, -сь; строить - строиться, нести - нестись**. Τα επιθέματα αυτά **ся, сь** αντιστοιχούν με τα δικά μας: **-ομαι, -ούμαι, -ιέμαι**. 3. **Виды глаголов** (Τα είδη των ρημάτων). Ο χωρισμός των ρημάτων σε δύο είδη δεν υπάρχει στη γλώσσα μας, γι' αυτό πρέπει να τα προσέξουμε περισσότερο και να τα χρησιμοποιούμε έτσι πιο σωστά. Τα είδη αυτά είναι: **неовершенный вид** (είδος διαρκείας) και **совершенный вид** (είδος στιγμιαίου). Η χρησιμοποίηση των δυο αυτών προσδιορισμών των ρημάτων καθιερώνεται έτσι, γιατί πιο πολύ ταυριάζει στην απόδοση της σημασίας στα ελληνικά, για τον προσδιορισμό του μέλλοντα ως διαρκή, καθώς και για τον παρατατικό, γιατί και ο παρατατικός σημαίνει παράταση (διάρκεια) της ενέργειας. Επίσης διάρκεια της ενέργειας σημαίνει και ο ενεστώτας, στο παρόν. Κι έτσι από το απαρέμφατο διαρκείας σχηματίζονται οι χρόνοι: ενεστώτας, μέλλοντας διαρκής και ο παρατατικός. **Совершенный вид** (είδος στιγμιαίου). Από το απαρέμφατο στιγμιαίου είδους σχηματίζονται οι χρόνοι των ρημάτων, που φανερώνουν πως η ενέργεια τέλειωσε ή θα τελειώσει οριστικά. Οι χρόνοι αυτοί είναι ο μέλλοντας ο στιγμιαίος και ο αόριστος. Γι' αυτό από το απαρέμφατο στιγμιαίου είδους σχηματίζονται οι χρόνοι μέλλοντας στιγμιαίος και ο αόριστος, π.χ. **сэять** (απαρέμφ.), **сэю, сэешь** κλπ. (ενεστώτας), **сэял** (παρατατικός), **сэюду сэять** (μέλλοντας διαρκής). Και οι τρεις αυτοί οι χρόνοι είναι διαρκούς είδους. Το απαρέμφατο στιγμιαίου είδους **посэять** έγινε από το απαρέμφατο διαρκούς είδους **сэять** με την προσθήκη του προθέματος **по** και έτσι απ' εδώ γίνονται οι χρόνοι: **посэю** (μέλλοντας στιγμιαίος) και **посэял** (αόριστος).

Τρόποι σχηματισμού των ειδών των ρημάτων.

Τα είδη των ρημάτων σχηματίζονται, κυρίως, με πρόθεμα και επίθεμα σ' αυτά: **бежать** (ρ.δ.) - **бэ-бежать** (ρ.σ.), **добежать** (ρ.σ.), **забежать** (ρ.σ.), **побежать** (ρ.σ.), **прибежать** (ρ.σ.). Τα προθέματα αυτά είναι: **в-** (**-во-**), **вз-** (**взо-, вс-**), **вы-**, **до-**, **за-**, **из-** (**изо-, ис-**), **на-**, **над-** (**надо**), **о-** (**об-, обо-**), **от-**, (**ото-**), **пере-**, **по-**, **под-**, (**подо-**), **при-**, **про-**, **раз-**, (**разо- рас-**), **о-** (**со-**), **у-**, **недо-**. Επίσης πολλά ρήματα στιγμιαία σχηματίζονται με το επίθεμα **-ну-**: **брызгать** (ρ.δ.) **брызнуть** (ρ.σ.), **качать** (ρ.δ.) - **качнуть** (ρ.σ.). Υπάρχουν και μερικά ρήματα, που το στιγμιαίο είδος σχηματίζεται ανώμαλα, χωρίς να αποτελεί συγγενική λέξη: **братъ** (ρ.δ.) - **взять** (ρ.σ.), **говорить** (ρ.δ.) - **сказать** (ρ.σ.) και μερικά άλλα. Πολλά ρήματα διαρκείας γίνονται από στιγμιαία με τα επιθέματα: **-ива-** (**-ива-**), **-ва**, **-а**, (**-я**): **перекрасить** (ρ.σ.) - **перекрашивать** (ρ.δ.), **подкрасить** (ρ.σ.) - **подкрашивать** (ρ.δ.) κ. άλ. 4. **Спряжения глаголов** (συζυγίες των ρημάτων). Υπάρχουν δυο συζυγίες των ρημάτων. Η πρώτη συζυγία περιλαμβάνει ρήματα, που έχουν καταλήξεις στον ενεστώτα **-у** (**-ю**), **-ешь**, **-ет**, **-ем**, **-ете**, **ут** (**-ют**): **работа-ю, работа-ешь, работа-ет, работа-ем, работа-ете, работа-ют; пиш-у, пиш-ешь, пиш-ет, пиш-ем, пиш-ете, пиш-ут**. Η δεύτερη συζυγία περιλαμβάνει ρήματα, που έχουν καταλήξεις στον ενεστώτα: **-у** (**-ю**), **-ишь**, **-ит**, **-им**, **-ите**, **-ат** (**-ят**): **дыш-у, дыш-ишь, дыш-ит, дыш-им, дыш-ите, дыш-ат; стрó-ю, стрó-ишь, стрó-ит, стрó-им, стрó-ите, стрó-ят**. Στην παθητική φωνή η κλίση της ενεργητικής φωνής παραμένει η ίδια με τη διαφορά ότι στο τέλος προστίθεται το επίθεμα **-ся** (**-сь**): **возьм-у-сь, возьм-ешь-ся, возьм-ет-ся, возьм-ем-ся, возьм-ете-сь, возьм-ут-ся; держ-у-сь, держ-ишь-ся, держ-ит-ся, держ-им-ся, держ-ите-сь, держ-ат-ся**.

ΟΙ ΧΡΟΝΟΙ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

Οι χρόνοι των ρημάτων είναι τρεις για τα ρήματα διαρκείας: **настоящее** (ενεστώτας), **будущее** (μέλλοντας), **прошедшее** (παρατατικός). Τα στιγμιαία ρήματα έχουν δυο χρόνους: μέλλοντα και αόριστο.

Ο ενεστώτας.

Ο ενεστώτας των ρημάτων σχηματίζεται από το θέμα του απαρεμφάτου και τις καταλήξεις των δυο συζυγιών βλ. αμέσως πιο πάνω συζυγίες (πρώτη και δεύτερη) και σημαίνει ότι η ενέργεια γίνεται τη στιγμή που μιλάμε.

Κλίση ρημάτων στον ενεστώτα.

Πρώτη συζυγία		Δεύτερη συζυγία	
несѣ́тъ	чита́тъ	лежа́тъ	стро́итъ
Ε ν ι κ ό ς α ρ ι θ μ ό ς .			
я несѹ́	читаю́	лежу́	строю́
ты несѣ́шь	чита́ешь	лежи́шь	строи́шь
он (она́, оно́) несѣ́тъ	чита́ет	лежи́тъ	строи́тъ
Π λ η θ υ ν τ ι κ ό ς α ρ ι θ μ ό ς .			
мы несѣ́м	чита́ем	лежи́м	стро́им
вы несѣ́те	чита́ете	лежи́те	строи́те
они́ несѹ́т	чита́ют	лежа́т	стро́ятъ

Κλίση ρημάτων στο μέλλοντα διαρκή.

Ο μέλλοντας διαρκής σχηματίζεται από τον ενεστώτα του ρήματος **быть** και από το ρήμα, που θέλουμε να κλίνουμε. Αυτός ο μέλλοντας κλίνεται περιφραστικά. Το **буду, будешь, будет, будем, будете, будут** αντιστοιχεί στο δικό μας μελλοντικό μόριο **θα**.

Ε ν ι κ ό ς α ρ ι θ μ ό ς .			
я буду́	слу́шать	де́лать	реша́тъ
ты будешь	»	»	»
он (она́, оно́) будет	»	»	»
Π λ η θ υ ν τ ι κ ό ς α ρ ι θ μ ό ς .			
мы будем	слу́шать	де́лать	реша́тъ
вы будете	»	»	»
они́ будутъ	»	»	»

Κλίση ρημάτων στο στιγμιαίο μέλλοντα.

Ο μέλλοντας στιγμιαίος σχηματίζεται από τις καταλήξεις του ενεστώτα και το θέμα του δικού του απαρέμφατου. Υποδείγματα: **услышать, сделать, вспáхать, решить**.

Ε ν ι κ ό ς α ρ ι θ μ ό ς .			
я услы́шу	сделаю́	вспáхаю	решу́
ты услы́шишь	сдела́ешь	вспáхаешь	решы́шь
он (она́, оно́) услы́шит	сдела́ет	вспáхает	решы́тъ
Π λ η θ υ ν τ ι κ ό ς α ρ ι θ μ ό ς .			
мы услы́шим	сдела́ем	вспáхаем	решы́м
вы услы́шите	сдела́ете	вспáхаете	решы́те
они́ услы́шат	сдела́ют	вспáхают	реша́т

Ο παρελθόντας χρόνος.

Η ρωσική γλώσσα έχει επίσης και δυο παρελθόντες χρόνους: διαρκείας (παρατατικός) και στιγμιαίο (αόριστο). Και οι δυο σχηματίζονται από το απαρέμφατο, αν στο χαρακτήρα αυτού προσθέσουμε το γράμμα **л** π.χ. **играть** - **играл, сыграл, решил** - **решил, решил**. Αυτό είναι το πρώτο πρόσωπο του παρατατικού και αορίστου του αρσενικού γένους. Αλλάζουν τα πρόσωπα, οι προσωπικές αντωνυμίες: **ты играл, ты сыграл, он играл, он сыграл**. Για να σχηματιστεί το θηλυκό γένος, προσθέτουμε στο τέλος του αρσενικού γένους του παρελθόντος χρόνου την κατάληξη **а** και τότε έχουμε: **играла, сыграла**. Το ουδέτερο γένος σχηματίζεται κατά τον ίδιο τρόπο, αν προσθέσουμε το γράμμα **о**, οπότε έχουμε: **играло, сыграло**. Ο πληθυντικός αριθμός σχηματίζεται για όλα τα γένη και τα πρόσωπα, αν στο τέλος του αρσενικού γένους, προσθέσουμε το φωνέντο **и**: **играли, сыграли** π.χ. **мы играли - сыграли, вы играли - сыграли, они́ играли - сыграли**. Κατά τον ίδιο τρόπο σχηματίζουν τον παρελθόντα χρόνο πολύ μεγάλος αριθμός ρημάτων. Υπάρχουν και εξαιρέσεις, όπως: **трясть** - **трял, оестъ** - **сел, вестѣ** - **вѣл, плестѣ** - **плѣл, чвестѣ** - **цвѣл**. Επίσης υπάρχουν και μερικά ρήματα σε **-нуть**: **увянуть** - **увял** κ. άλ.

Υπάρχουν και άλλες μερικές περιπτώσεις ανωμαλίας σχηματισμού των ρημάτων, οποίες δίνονται μέσα στο λεξικό αμέσως μετά το λήμμα. Βλέπε κλίση ρημάτων στον παρελθόντα χρόνο στον πίνακα σελ. 806.

Εγκλίσεις

Οι εγκλίσεις είναι τρεις: α) *изъявительное* (οριστική). β) *услагательное* (υποθετική). γ) *повелительное* (προστακτική). Η οριστική και η προστακτική υπάρχουν και στη δική μας γραμματική. Αυτή που δεν υπάρχει είναι η υποθετική. Αυτή σημαίνει ότι, αυτός που ομιλεί, εκφράζει προϋπόθεση δυνατή ή ευκτέα (κάποτε και στη δική μας γραμματική υπήρχε και ευκτική εγκλίση). Χαρακτηριστικό αυτής της εγκλίσης είναι ότι το ρήμα χρησιμοποιείται στον παρελθόντα με το μόριο *бы* ή *б*: *читал бы*, *читала бы*, *читало бы*, *читали бы*. Το μόριο αυτό μπορεί να αποσπαστεί από το ρήμα και να ενωθεί με οποιαδήποτε άλλη λέξη στην πρόταση. Συχνά το μόριο αυτό συναντιέται σαν συνδυασμός με τους υποτακτικούς συνδέσμους *что, если, когда, хотя* και *хоть* - *что бы, если бы, когда бы, хотя бы, хоть бы*. Την κλίση των εγκλίσεων βλ. στο γενικό πίνακα της κλίσης των ρημάτων σελ. 806.

Μετοχή

Οι μετοχές της σύγχρονης ρωσικής γλώσσας καθορίζονται από τις ρηματικές κατηγορίες. α) της διάθεσης - μετοχές ενεργητικές και παθητικές. β) του χρόνου - μετοχές ενεστώτα και παρελθόντα. γ) του είδους - μετοχές ρημάτων διαρκείας και στιγμιαίων.

1. Ενεργητικές μετοχές (*действительные причастия*).

Αυτές οι μετοχές σχηματίζονται από το θέμα του ενεστώτα των ρημάτων διαρκείας με το επίθεμα *-ущ-* (*-ющ-*) για τα ρήματα της πρώτης συζυγίας και *-ащ-* (*-ащ-*) για τα ρήματα της δεύτερης συζυγίας, π.χ. *зовущий, пишущий, колющий, поющий, ворчащий, бегущий, говорящий, стоящий*. Κλίνονται οι μετοχές αυτές, όπως και τα επίθετα με κατάληξεις: *-ий, -ая, -ее*.

2. Ενεργητικές μετοχές παρελθόντος χρόνου.

Σχηματίζονται αυτές από το θέμα του παρελθόντα χρόνου των ρημάτων διαρκείας και στιγμιαίων με επίθεμα *-вш-* π.χ. *горé-л - горéвший, да-л - давший, любí-л - любивший* κλπ. Επίσης και με το επίθεμα *ш*, όταν το θέμα στον παρελθόντα λήγει σε σύμφωνο: *иссóх - иссохший, нёс - нёсший, погíб - погубивший* κ. άλ. Κλίνονται και αυτές σαν τα επίθετα με κατάληξη: *-ий, -ая, -ее*.

3. Μετοχές των ρημάτων με μέση διάθεση.

Αυτές οι μετοχές σχηματίζονται όπως οι ενεργητικές, με τη διαφορά ότι στο τέλος αυτών προστίθεται το μόριο *-ся*: *несётся - несущийся, скрётся - скрывающийся* κλπ. Κλίνονται όπως ακριβώς και οι ενεργητικές μετοχές, με τη διαφορά ότι το μόριο *-ся* παραμένει άκλιτο σε όλες τις πτώσεις του ενικού και πληθυντικού και στα τρία γένη, βλ. παρακάτω πίνακα κλίσης παθητικής μετοχής.

Ε ν ι κ ό ς α ρ ι θ μ ό ς .		
Αρσ. γένος.	Θηλ. γένος.	Ουδ. γένος.
и. строящийся	сроящаяся	сроящаяся
р. строящегося	сроящейся	сроящегося
д. строящемуся	сроящейся	сроящемуся
в. строящийся	сроящуюся	сроящаяся
т. строящимся	сроящейся	сроящимся
п. (ο) строящемся	сроящейся	сроящемся
Π λ η θ υ ν τ ι κ ό ς α ρ ι θ μ ό ς .		
	и. строящиеся	
	р. строящихся	
	д. строящимся	
	в. строящиеся	
	т. строящимися	
	п. (ο) строящихся	

4. Οι παθητικές μετοχές του ενεστώτα και του παρελθόντα χρόνου.

Αυτές οι μετοχές σχηματίζονται από τα μεταβατικά ρήματα διαρκείας με το επίθεμα *-м-* (*-ем-, -им-*). Το επίθεμα *-ем-* προστίθεται στο θέμα του ενεστώτα των ρημάτων της πρώτης συζυγίας. το επίθεμα *-им-* προστίθεται στο θέμα του ενεστώτα των ρημάτων της δεύτερης συζυγίας. Οι παθητικές μετοχές του ενεστώτα έχουν βραχεία και αέραια μορφή: *атакуем - атакуемый, любим - любимый*. Οι παθ. μετοχές παρελθ. χρόνου σχηματίζονται με τα επίθεματα: *-ни-, -ени-, -т-*: *прочитатъ - прочитанный, вёрсти - вёрщенный, убитъ - убитый*.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΤΥΠΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

		Μετοχή ενεργητική.		Μετοχή παθητική.	
		Ενεστώτας	Παρελθόντας χρ.	Ενεστώτας	Παρελθόντας χρ.
Ρήματα μεταβατικά.	Ρήματα διαρκείας.				
	читать	читающий	читавший	читаемый	читанный
	видеть	видящий	видевший	видимый	виденный
	слушать	слушающий	слушавший	слушаемый	—
	выполнять	выполняющий	выполнявший	выполняемый	—
	Ρήματα στιγμιαία.				
	прочитать	—	прочитавший	—	прочитанный
	увидеть	—	увидевший	—	увиденный
прослушать	—	прослушавший	—	прослушанный	
выполнить	—	выполнивший	—	выполненный	
Ρήματα αμετάβατα.	Ρήματα διαρκείας.				
	ехать	едущий	ехавший	—	—
	Ρήματα στιγμιαία.				
	приехать	—	приехавший	—	—

ΠΙΡΡΗΜΑΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ

Η επιρρηματική μετοχή είναι τέτοιος τύπος του ρήματος, που έχει γνωρίσματα μετοχής και επιρρηματος. Οι επιρρηματικές μετοχές σχηματίζονται με τους παρακάτω τρόπους:

1. Απο ρήματα διαρκείας απο το θέμα του ενεστώτα του τρίτου προσώπου με προσθήκη των καταλήξεων -а (-я): стуча́, игра́я.
2. Απο ρήματα στιγμιαία με επιρρηματική κατάληξη -я: пройду́, проведу́.
3. Απο ρήματα στιγμιαία και απο το θέμα του παρελθόντος χρόνου με επιρρηματικές καταλήξεις: -в, -вши, -ши π.χ. вбе́сочив и вбе́сочивши, открыв́ и открыв́ши, прочита́в и прочита́вши, запер́ши. Απο τα μέσα και παθητικά ρήματα η επιρρηματική μετοχή σχηματίζεται με την προσθήκη στο τέλος του μορίου -сь: призна́вши - призна́вшись, просты́вшись.
4. Απο ρήματα διαρκείας επιρρηματικές μετοχές на -в, -вши, -ши συναντούνται μόνο στο γραπτό λόγο: быв́, имев́, жив́ши, не видев́ши.

Η χρήση της επιρρηματικής μετοχής με επίθεμα -учи (-ючи) είναι σήμερα πολύ περιορισμένη, μόνο μία, σχεδόν, απόμεινε σε χρήση η будучи.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΚΛΙΣΗΣ ΡΗΜΑΤΩΝ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΝ

		Ρήματα διαρκείας		Ρήματα στιγμιαία	
Απαρέμφατο		ВЫПОЛНЯТЬ	СТРОИТЬ	ВЫПОЛНИТЬ	ПОСТРОИТЬ
Οριστική	Ενεστώτας				
	я выполняю ты выполняешь он, она, оно выполняет мы выполняем вы выполняете они выполняют	строю строишь строят строим строите строят			
	Παρελθόντας χρόνος				
	я, ты, он выполнял я, ты, она выполняла оно выполняло мы вы они	строил строила строило строили	выполнил выполнила выполнило выполнили	построил построила построило построили	
	Μέλλοντας				
	Περιφραστικός		Απλός		
	я буду ты будешь он она оно мы вы они	буду будешь будет будем будете будут	строить	выполню выполнишь выполнить выполним выполните выполнят	построю построишь построят построим построите построят
Υποθετική	я, ты, он выполнял бы я, ты, она выполняла бы оно выполняло бы мы вы они	строил бы строила бы строило бы строили бы		выполнил бы выполнила бы выполнило бы выполнили бы	построил бы построила бы построило бы построили бы
Προσταντική	выполняй выполняйте	строй стройте		выполни выполните	построй постройте

ΤΑ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ

Τα επιρρήματα στη ρωσική γλώσσα χωρίζονται σε δυο μεγάλες κατηγορίες. 1. Ποιοτικά (качественные). 2. Προσδιοριστικά (обстоятельственные).

Ποιοτικά επιρρήματα.

Αυτά, κυρίως, σχηματίζονται από τα επίθετα με τις κατάληξεις: -ο, -ε, -οки (με το πρόθεμα по- ή και χωρίς αυτό) καθώς και από ουσιαστικά ή τα ίδια είναι πρωτότυπα: обійко, обістро, громко, дійко, злбно, радостно; блестяще, потрясающе; дружески, иронически, кое-как, как-нибудь, наотрз.

Σ' αυτή την κατηγορία συμπεριλαμβάνονται και τα ποσοτικά επιρρήματα: горздо, едва-едва, еле-эле, капельку, крошечку, нисколко, очень, совсём, вбсе (не) και πολλά άλλα. Ο συγκριτικός βαθμός της παραπάνω κατηγορίας σχηματίζεται με την κατάληξη -ее (-ей), -ше, -е: вбльно - вольнее κ. вольней, сүхо - сүше, йрко - йрче. Μπορεί ο συγκριτικός βαθμός των επιρρημάτων να συνδυαστεί με το πρόθεμα по-, οπότε προσδίνει σημασία πριότητας: повыше, получше, пойрче. Μερικά επιρρήματα στο συγκρ. βαθμό έχουν δυο μορφές: бблее και ббльше, дблее και дбльше, мбнее και мбньше, позднее και позже, рбнее και рбньше, лбвчее και лбвче κ. άλ. Ο υπερθετικός βαθμός αυτών σχηματίζεται με τα επίθετα -айш-е (-ейш-е): нижайше, строжайше, малейше, покорнейше κ. άλ., το ίδιο, όπως και τα επίθετα από τα οποία σχηματίζονται.

Προσδιοριστικά επιρρήματα.

Αυτά χωρίζονται σε: τροπικά, χρονικά, τοπικά, μέτρου και βαθμού, αίτίας, σκοπού. βλ. παρακάτω πίνακα αυτών των επιρρημάτων.

Είδη επιρρημάτων.

Είδη	Ερωτήματα στα οποία απαντούν	Π α ρ α β ε ί γ μ α τ α
1. Наречия образа действия επιρρήματα τροπικά	как? πως; какім образом? με τι τρόπο;	хорошо, обістро, по-нбвому, гербйски, нббело, верхбм, еле-эле, так, вдруг, никак.
2. Наречия времени επιρρήματα χρονικά.	когда? πότε;	сегодня, вчера, ўтром, зимбй, накануне, сейчбс, никогда, некогда.
3. Наречия мбста	где? куда? που; откуда? από πού;	здесь, там, вблизй, вездб, дбма, скда, оттуда, на право, нигдб, никуда.
4. Наречия мбры и стбпени επιρ. μέτρου και βαθμού.	сколько? насколко-ко? πόσο;	мнбго, двбжды, вптбtero, очень, весьмб, совсём.
5. Наречия причины επιρρήματα αίτίας.	почему? отчего? γιατί; από τι;	сгорячб, со зла, со слепу.
6. Наречия цбли επιρρήματα σκοπού.	с какой цблью? для чего? με ποιο σκοπό;	назб, нарбчно, незачем.

ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΑ — ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ — ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ — ΜΟΡΙΑ

Αυτά τα μέρη του λόγου μοιάζουν κατά ένα μέρος με τα δικά μας. Λεπτομέρειες για το κάθε επιφώνημα, πρόθεση, σύνδεσμο και μόριο δίνονται στο λεξικό, όπως και οι λέξεις των άλλων μερών του λόγου. Π.χ. Επιφωνήματα: увы, ах κλπ. Προθέσεις: за, перед κλπ. Σύνδεσμοι: и, или, до κλπ. Μόρια: же, даже, ли, лишь κλπ.

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ

ανωμαλιών των κλιτών μερών του λόγου.

άλчу, άλчешь см. ѱлкать.	зужу́ см. зудеть ² .
башу́ см. басить.	изъёмлю, изъёмлешь см. изымать.
бей(ся) см. бить(ся).	изыму́, изымешь см. изыять
серу́(оь), берёшь(ся) см. брать(ся).	им, ими см. они.
блюю́, блюёшь см. блевать.	кажу́ см. кадить.
брёху(сь), брёешь(ся) см. брить(ся).	кажу́(сь) см. казать(ся).
бью́(сь), бьёшь(ся) см. бить(ся).	качу́(сь) см. катить(ся).
вам, вами, вас см. вы.	кем см. кто.
вей(ся) см. вить(ся)	клюётся см. клеваться.
возьму́(сь), возьмёшь(ся) см. взять(ся).	клюю́, клюёшь см. клевать.
вопью́сь, вопьёшься см. выпиться	кого́, кому́, о ком см. кто.
вою́, воёшь см. выть	кошу́ см. косить ¹ .
воюю́, воёешь см. воевать.	кошу́(сь) см. косить(ся) ² .
впёйся см. выпиться.	кошу́ см. костить.
вши см. вошь.	крою́(сь), кроёшь(ся) см. крять(ся).
вью́(сь), вьёшь(ся) см. вить(ся).	куёт(ся) см. ковать(ся).
гоню́(сь), гонишь(ся) см. гнать(ся).	кучу́ см. кутить.
гуду́, гудёшь см. густить.	кую́, куёшь см. ковать.
гужу́ см. гудеть и густить.	лажу́ см. ладить.
дадим(ся), дадите(сь) см. дать(ся).	ладу́сь см. ластиться.
дам(ся) см. дать(ся).	лаю́(сь), лаёшь(ся) см. лаять(ся).
даст(ся) см. дать(ся).	лба см. лоб.
дашь(ся) см. дать(ся).	лигу́ см. лгать.
даю́(сь), даёшь(ся) см. давать(ся).	лей(ся) см. лить(ся).
двум, двумя́, двух см. два.	лечу́ см. лететь.
дёну(сь), дёнешь(ся) см. деть(ся).	лжешь см. лгать.
деру́(сь), дерёшь(ся) см. драть(ся)	лжи см. ложь.
днюю́, днёшь см. дневать.	лижу́(сь), лижешь(ся) см. лизать(ся)
дня см. день.	лужу́ см. лудить.
дойму́, доймёшь см. донять.	льва см. лев.
донья см. дно	льда см. лёд.
дую́(сь), дуюшь(ся) см. дуть(ся).	льёт(ся) см. лить(ся).
едим, едите, едят см. есть ¹ .	лью́, льёшь см. лить.
еду́, ёдешь см. ёхать.	льна см. лён.
ёдучи см. ёхать.	льцу́(сь) см. льстить(ся).
ей см. она́.	ляг см. лечь.
ел, ёла, ёло см: есть ¹ .	лягу́, ляжешь см. лечь.
ем см. есть ¹ .	мажу́(сь), мажешь(ся) см. мазать(ся)
ёмлю, ёмлешь см. имать.	машу́, машешь см. махать.
ему́ см. он.	мелет(ся) см. молотъ(ся).
ешь см. есть ¹ .	мелю́, мелешь см. молотъ.
ёю см. она́.	меня́ см. я.
жгу́(сь) см. жечь(ся).	метёт(ся) см. мести́(сь).
жэг(ся), жгла(сь), жгло(сь) см. жечь(ся).	мету́, метёшь см. мести́.
жжешь(ся) см. жечь(ся).	мечу́ см. метить.
живу́, живёшь см. жить.	мечу́(сь) см. метать(ся).
жму(сь), жмёшь(ся) см. жать(ся)	мешу́ см. месить.
жну́, жнёшь см. жать ² .	мне см. я.
жую́, жуёшь см. жевать.	мнётся см. мяться.
займа см. заём.	мно́й(я) см. я.
займу́(сь), займёшь(ся) см. занять(ся).	мну́(сь), мнёшь-ся см. мять(ся).
зайца см. заяц.	могу́, можешь см. мочь.
зову́(сь), зовёшь(ся) см. звать(ся).	можетъ см. мочься.
зол см. зло.	мошу́(сь) см. мостить(ся).
зору́ см. заря́.	мою́(сь), моёшь(ся) см. мыть(ся).

мрёт см. мерётъ.
 мучу см. мутить.
 мха см. мох.
 мщу см. мстить.
 мятусь, мятёшь(ся) см. мястить.
 найма см. наём.
 найму(сь), наймёшь(ся) см. нанять(ся).
 нам, нами, нас см. мы.
 нашёл(ся), нашлá(сь), нашлó(сь) см. найти(сь).
 ней см. она.
 нижу, нижешь см. низать.
 ним ом. он, оно.
 ними, них см. они.
 ношу, носимъ см. носить.
 ною, ноешь см. нить.
 нужу(сь) см. нудить(ся).
 обе, обеих см. оба.
 оберу(оь), оберёшь(ся) см. оберать(ся).
 обобьётся см. обиться.
 обобью, обобьёшь см. обить.
 обоих см. оба.
 обойму, обоймёшь см. объять и обнять.
 обоймусь, обоймёшься см. обняться.
 обопру(сь), обопрёшь(ся) см. опереть(ся).
 обопью(сь), обопьёшь(ся) см. опить(ся).
 объёмлю(сь), объёмлешь(ся) см. объмать(ся) и обнимать(ся).
 объму, объмешь см. объять и обнять.
 объмусь, объмешься см. обняться.
 овец см. овца.
 овса см. овёс.
 огня см. огонь.
 одна, одно, одного см. один.
 одра см. одер.
 окон см. окно.
 стата см. опёнок.
 орла см. орёл.
 ору, орёшь см. орать¹.
 ору, орёшь иа, орё, орешь см. орать².
 осла см. осёл.
 отца, отче см. отец.
 отъёмлю, отъёмлешь см. отымать.
 отъёмлется см. отыматься.
 отыму, отымешь см. отьять и отнять.
 отыметса см. отьяться и отняться.
 очи, очей см. око.
 паду, падёшь см. пасть¹.
 пал, пала, пало см. пасть¹.
 пашу, пашешь см. пахать.
 пей см. пить.
 пёк(ся), пеклá(сь), пеклó(сь) см. печь(ся)¹.
 пеку(сь) см. печь(ся)¹.
 пишу(сь), пишешь(ся) ом. писать(ся)
 плюю(сь), плюёшь(ся) ом. плевать(ся).
 пня см. пень.
 поётся см. петься.
 пойму, поймёшь см. понять.

пою¹, поёшь см. петь.
 пою², поимъ см. поить
 пса см. пёс.
 пуцу(сь) см. пустить(ся).
 пшшу, пшшешь см. пшхать
 пьётся см. питься.
 пью, пьёшь см. пить.
 ражу см. разить.
 разопру, разопрёшь см. распереть.
 разопью, разопьёшь см. распить.
 разотру(сь), разоурёшь(ся) см. растереть(ся)
 разочлá(сь), разочлó(сь) см. расчесть(ся).
 разочту(сь), разочтёшь(ся) см. расчесть(ся).
 разошьётся см. расшиться.
 разошью, разошьёшь см. расшить.
 расстелётся см. разостлаться.
 растелю, растелешь см. разостлать.
 ращу см. растить.
 рва см. ров.
 рёжу(сь), рёжешь(ся) см. резать(ся).
 ржи см. рожь.
 рожу(сь) см. родить(ся).
 рózнял, рózняло см. разнять.
 рос, рослá, рослó см. расти.
 рóспил, рóспило см. распить.
 рóю(сь), рóешь(ся) см. рить(ся).
 рта см. рот.
 рыщу, рыщешь см. рыскать.
 ряжу(сь), см. рядить(ся).
 сажу см. садить.
 сажусь см. садиться.
 сего см. сей.
 секу см. сечь¹.
 секусь см. сечься.
 сел, селá, село см. сесть.
 сие см. сей.
 *сна см. сон.
 сниму(сь), снимешь(ся) см. снять(ся).
 сную(ся), снуёшь(ся) см. сновать(ся).
 собою(собою) см. себя.
 сочту(сь), сочтёшь(ся) см. счесть(ся).
 стелю(сь), стелешь(ся) см. стать(ся).
 сужу(сь) см. судить(ся).
 сую(сь), суёшь(ся) см. совать(ся).
 сычу см. сытить.
 сяду, сядешь см. сесть.
 те см. тот.
 тебе, тебя см. ты.
 тёк, теклá, теклó см. течь¹.
 тешется см. тесаться.
 тешу, тешешь см. тесать.
 тобою см. ты.
 того см. тот.
 трём, тремá, трёх см. три.
 тру(сь), трёшь(ся) см. тереть(ся).
 тужу см. тузить.
 тычу, тычешь см. тыкать¹.

тычусь, тычешься см. тыкаться.
 ўжу см. ўзить.
 ужу см. удить.
 уймү(сь), уймёшь(ся), см. унять(ся).
 учнү, учнёшь см. учать.
 учтү, учтёшь см. учество.
 хожү см. ходить.
 хочётся см. хотётся.
 хочү, хочешь см. хотеть.
 цежү см. цедить.
 чажү см. чадить.
 чашү см. тастить.
 чего, чему, чем, о чём см. что.

чешү(сь), чёшь(ся) см. чесать(ся).
 чйшу(сь) см. чистить(ся).
 чту, чтёшь см. честь^{2,3}.
 чья, чьё см. чей.
 шва см. шов.
 шёдший см. идти.
 шей см. шить.
 шёл, шла, шло см. идти.
 шлю, шлешь см. слать.
 шучү см. шутить.
 шью, шьёшь см. шить.
 щажү см. щадить.
 ючүсь см. ютиться.

АРКТИКОЛЕЗА

АССР [а-эс-эс-эр] - автономная советская социалистическая республика.

АТС [а-тэ-эс] - автоматическая телефонная станция.

АХО - административно-хозяйственный отдел.

АХУ - административно-хозяйственное управление.

АХЧ [а-ха-че и а-ха-че] - административно-хозяйственная часть.

БГО [бэ-гэ-тэ-о] - Будь готов к труду и обороне.

БРИЗ, -а α. - бюро по рационализации и изобретательству.

ВАК, -а α. - Высшая аттестационная комиссия.

ВВС [вэ-вэ-эс] - военно-воздушные силы.

ВДНХ [вэ-дэ-эн-ха] - Выставка достижений народного хозяйства.

ВКП(б) - Всесоюзная Коммунистическая партия (большевиков) (1925 - 1952).

ВЛКСМ [вэ-эл-ка-эс-эм] - Всесоюзный Ленинский Коммунистический Союз Молодёжи.

ВМС [вэ-эм-эс] - военно-морские силы.

ВНИИ - всесоюзный научно-исследовательский институт.

ВО [вэ-о] - военный округ.

ВСМ [вэ-эс-эм] - Всемирный Совет Мира.

ВСНХ [вэ-эс-эн-ха] - Высший совет народного хозяйства (1917-1932); Всероссийский совет народного хозяйства (с 1960г.)

ВТЭК, α. - врачебно-трудовая экспертная комиссия.

ВФМ [вэ-эф-дэ-эм] - Всемирная федерация демократической молодёжи.

ВФП [вэ-эф-пэ] - Всемирная федерация профсоюзов.

ВЦИК, α. - Всероссийский Центральный Исполнительный Комитет (1918 - 1937).

ВЦСПС [вэ-цэ-эс-пэ-эс] - Всесоюзный Центральный Совет Профессиональных Союзов.

ВЧК [вэ-че-ка] - Всероссийская чрезвычайная комиссия по борьбе с контрреволюцией и саботажем (1917 - 1922).

ГАЗ - Горьковский автомобильный завод.

ГАЗ и „газ“ α. - автомобиль марки „ГАЗ“

ГАИ - Государственная автомобильная инспекция.

ГВФ [гэ-вэ-эф] - Гражданский воздушный флот СССР.

ГОСТ и гост, α. - государственный общесоюзный стандарт.

ГОЭЛРО - Государственная комиссия по электрификации России (1920).

ГПУ [гэ-пэ-у] - Государственное политическое управление.

ГРЭС - государственная районная электростанция.

ГСО [гэ-сэ-о] - Готов к санитарной обороне.

ГТО [гэ-тэ-о] - Готов к труду и обороне.

ГТС [гэ-тэ-эс] - городская трамвайная сеть.

ГЭС - гидроэлектростанция.

ДВ [дэ-вэ] - длинные волны; длинноволновый.

ДОСААФ [досаф] - Всесоюзное добровольное общество содействия армии, авиации и флоту.

ДТ [дэ-тэ] - Дегтярёва, танковый пулемёт (конструкции В. А. Дегтярёва).

ЗИЛ - (автомобильный) завод имени Лихачёва.

ЗИМ - (автомобильный) завод имени Молотова (1932 - 1958).

ЗИС - (автомобильный) завод имени Сталина (1934 - 1956).

ИККИ [икки] - Исполнительный комитет Коммунистического Интернационала (1934 - 1943).

ИЛ-2 и т. д. Ильюшин (самолёт конструкции С. В. Ильюшина).

Интурист, α. - Всесоюзное акционерное общество по иностранному туризму в СССР.

ИТР [и-тэ-эр] - инженерно-технические работники.

КБ [ка-бэ] - конструкторское бюро.

КВ [ка-вэ] - Клим Ворошилов (танк).

КВ [ка-вэ] - короткие волны; коротковолновый. к.-д. [ка-дэ] - конституционно-демократическая партия (1905 - 1920); μέλος αυτού του κόμματος.

КЗОТ - Кодекс законов о труде.

КИМ - Коммунистический Интернационал молодёжи (1919 - 1943).

КНП [ка-эн-пэ] - командирский наблюдательный пункт.

КП [ка-пэ] - командный пункт.

КП [ка-пэ] - Коммунистическая партия.

КПК [ка-пэ-ка] - Комиссия партийного контроля.

КПП [ка-пэ-пэ] - контрольно-пропускной пункт

КПСС [ка-пэ-эс-эс] - Коммунистическая партия Советского Союза.

Лензолото - Ленское золотопромышленное товарищество (до революции).

ЛЕФ, α. - Левый фронт (искусства), название одной из литературных групп (1923 - 1930).

ЛЭС [эл-зэ-эс] - лесозащитная станция.

ЛКСМ [эл-ка-эс-эм] - Ленинский коммунистический союз молодёжи.

МАЗ - Минский автомобильный завод, а также

автомобиль марки МАЗ.

МБТ [эм-бэ-тэ] - Международное бюро труда.

МВД [эм-вэ-дэ] - Министерство внутренних дел.

МГБ [эм-гэ-бэ] - Министерство государственной безопасности (1946 - 1953).

МГГ [эм-гэ-гэ] - Международный геофизический год.

МГУ [эм-гэ-у] - Московский государственный университет (имени Ломоносова).

МИГ-3 и т.д. Микоян и Гуревич (самолёт их конструкции).

МИД - Министерство иностранных дел.

МК [эм-ка] - местный комитет (профсоюзной организации), местком.

МОПР, α. - Международная организация помощи борцам революции (1922 - 1947).

МПВО [эм-пэ-вэ-о] - местная противовоздушная оборона.

МПВХО местная противовоздушная и противохимическая оборона.

МТС [эм-тэ-эс 1) машинотракторная станция. 2) междугородная телефонная станция.

МХАТ, α. - Московский художественный академический театр.

МХТ [эм-ха-тэ] - Московский художественный театр (1898 - 1920).

МЭС - машинно-экскаваторная станция.

НАТО - Североатлантический пакт (αλο τα αρχικά γράμματα των αγγλικών λέξεων).

НЗ [эн-зэ] - неприкосновенный запас.

НИИ - научно-исследовательский институт.

НК [эн-ка] - народный комиссариат, наркомат.

НКВД [эн-ка-вэ-дэ] - народный комиссариат внутренних дел (1917 - 1946).

НОТ, α. - научная организация труда.

НП [эн-пэ] - наблюдательный пункт.

НТО [эн-тэ-о] - научно-техническое общество.

ОБХС, ОБХСС [о-бэ-хэ-эс и о-бэ-ха-эс] - отдел борьбы с хищениями социалистической собственности и спекуляцией.

ОПУ [о-гэ-пэ-у] - Объединённое государственное политическое управление (1922 - 1934).

ОКС - отдел капитального строительства.

ОНО - отдел народного образования.

ООН - Организация Объединённых Наций.

ОРС, α. - отдел рабочего снабжения (на предприятиях).

ОРУД, α. - отдел регулирования уличного движения.

ОСТ, α. - общесоюзный стандарт (1925 - 1940).

ОТЗ [о-тэ-зэ] - отдел труда и зарплаты (на предприятии).

ОТК [о-тэ-ка] - отдел технического контроля (на предприятии).

ОТС [о-тэ-эс] - областная трансляционная сеть.

ПВО [пэ-вэ-о] - противовоздушная оборона.

ПВХО [пэ-вэ-хэ-о] противовоздушная и проти-

вохозимическая оборона.

ППШ [пэ-пэ-ша] - пистолёт-пулемёт Шпагина.

ПТР [пэ-тэ-эр] противотанковое ружьё.

ПУР - Политическое управление Реввоенсовета Республики.

РАПП, α. - Российская ассоциация пролетарских писателей (1925 - 1932).

реввоенсовет, α. - Революционный военный совет (1918 - 1934).

РЖУ [эр-же-у] - районное жилищное управление.

РК [эр-ка] - районный комитет, райком.

РКИ [эр-ка-и] - рабоче-крестьянская инспекция, Рабкрин.

РКК [эр-ка-ка] - расчётно-конфликтная комиссия (на предприятии).

РККА [эр-ка-ка] - Рабоче-Крестьянская Красная Армия (1918 - 1946).

РКП(б) [эр-ка-пэ-бэ] - Российская Коммунистическая партия (большевиков) (1918 - 1925).

РКСМ [эр-ка-эс-эм] - Российский Коммунистический Союз Молодёжи (1918 - 1924).

РЛКСМ [эр-эл-ка-эс-эм] - Российский Ленинский Коммунистический Союз Молодёжи (1924-26).

РОКК, α. - Российское Общество Красного Креста.

РОНО - районный отдел народного образования.

РОСТА (роста) - Российское телеграфное агентство (1918 - 1935).

РОЭ (рöz) - реакция оседания эритроцитов.

РСДРП [эр-эс-дэ-эр-пэ] - Российская социал-демократическая рабочая партия (1898 - 1912).

РСДРП(б) [эс-дэ-эр-пэ-бэ] - Российская социал-демократическая рабочая партия (большевиков) (1912 - 1918).

РСФСР [эр-эс-эф-эс-эр] - Российская Советская Федеративная Социалистическая Республика.

РТС [эр-тэ-эс] - ремонтно-техническая станция.

РЭС - районная электростанция.

СВ [эс-вэ] - средние волны; средневолновый.

СКОК, α. - санитарно-курортная отборочная комиссия.

СНК [эс-эн-ка] - Совет Народных Комиссаров, Совнарком (1917 - 1946).

СНО - студенческое научное общество.

СОКК и КП [сокк и ка-пэ] - Союз Обществ Красного Креста и Красного Полумесяца.

ССР [эс-эс-эр] Советская Социалистическая Республика.

СССР [эс-эс-эс-эр] - Союз Советских Социалистических Республик.

СТО - Совет труда и обороны (1920 - 1937).

СЦБ [эс-це-бэ] сигнализация, централизация и блокировка (на железной дороге).

США [сша] - Соединённые Штаты Америки.

ТАСС, α. - Телеграфное агентство Советского

Союза.

ТНБ [тэ-эн-бэ] - тарифно-нормировочное бюро (на предприятии).

ТООЗ, α. - товарищество по совместной обработке земель (до 1938 г.).

ТУ-2 и **ту-2** и т.д. - Туpoleв (самолёт конструкции А. Н. Туpoleва).

ТУ и **Ту**, α. - самолёт марки ТУ-2 и т.д.

ТЭС - теплоэлектростанция.

ТЭЦ - теплоэлектроцентраль.

ТЮЗ, α. - театр юного зрителя.

УБХСС [у-бэ-хэ-эс-эс и у-бэ-ха-эс-эс] - управление по борьбе с хищениями социалистической собственности и спекуляцией.

УВЧ [у-вэ-че] - ультравысокая частота; ультравысокочастотный.

УК [у-ка] - Уголовный кодекс.

УКВ [у-ка-вэ] - ультракороткие волны; ультракоротковолновый.

УПВО [у-пэ-вэ-о] - управление противовоздушной обороной.

УПК [у-пэ-ка] - Уголовно-процессуальный кодекс.

ФАИ - Международная авиационная федерация (ατο та αρχικά γραμματά γαλλικών λέξεων).

ФБР [фэ-бэ-эр] - Федеральное бюро расследований (США).

ФБК [фэ-зэ-ка] - фабрично-заводской комитет (профсоюзной организации), фабзавком.

ФЗМК [фэ-зэ-эм-ка] - фабрично-заводские и местные комитеты (профсоюзных организаций).

ФЗО [фэ-зэ-о] - фабрично-заводское обучение (для рабочих).

ФЗУ [фэ-зэ-у] - фабрично-заводское ученичество; фабрично-заводское училище.

ФИАТ, автомобильная фирма в Италии (ατο та αρχικά γραμματά ιταλικών λέξεων).

Фиат, α. - автомобиль фирмы ФИАТ.

ФЭД - Ф. Э. Дзержинский (фотоаппарат).

ЦССА [це-дэ-са] - Центральный дом Советской Армии.

ЦИК, α. - Центральный Исполнительный Комитет.

ЦК [це-ка] - Центральный Комитет.

ЦКБ [це-ка-бэ] центральное конструкторское бюро.

ЦКК [це-ка-ка] - Центральная контрольная комиссия.

ЦНИИ - центральная научно-исследовательский институт.

ЦНИЛ - центральная научно-исследовательская лаборатория.

ЦСУ [це-оэ-у] - Центральное статистическое управление.

ЧК [че-ка] - Чрезвычайная комиссия (по борьбе с контрреволюцией и саботажем (1918-1922)).

ЧП [че-пэ] чрезвычайное происшествие.

ЭПРОН и **Эпрон**, α. - Экспедиция подводных работ особого назначения (1923 - 1941).

ЭХВ [э-ха-вэ] электрохимический взрыватель.

ЮНЕСКО [юнэско] - Международная организация по вопросам просвещения, науки и культуры (ατο та αρχικά γραμματά αγγλικών λέξεων).

ЯК-1 и **Як-1** и т.п. - Яковлев (самолёт конструкции А. С. Яковлева).

ЯК, **Як** и „як“, α. - самолёт марки ЯК.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ρημάτων διαρκείας και αντίστοιχων στιγμαίων
(στα δυο απαρέμφατα).

διαρκείας	στιγμαία	διαρκείας	στιγμαία
Α			
αβo		блa	
αβoνίρoватъ	αβoνίρoватъ	бaльзамίρoватъ	набaльзамίρoватъ
αβστραγίρoватъ	αβστραγίρoватъ	бaльсничaтъ	---
αβaнсίρoватъ	αβaнсίρoватъ	бaрaбaνίτъ	---
αβτoματiζίρoватъ	αβτoματiζίρoватъ	бaрaхлίτъ	---
αβтoρiζoвaтъ	αβтoρiζoвaтъ	бaрaхтaтъcя	---
αγiтiρoватъ	αγiтiρoватъ	бaррaжίρoватъ	---
αδμiνiстрiρoватъ	---	бaррiкaдiρoватъ	зabаррiкaдiρoватъ
αδρeсoвaтъ	αδρeсoвaтъ	бapъшничaтъ	---
ακaтъ	---	бaстoвaтъ	---
ακκλιματiζίρoватъ(cя)	ακκλιματiζίρoватъ(cя)	бaтpάчiтъ	---
ακκoμπαníρoватъ	---	бaхaтъ	бaхнyтъ
ακκpедiдoвaтъ	ακκpедiдoвaтъ	бaхвaлίтъcя	---
ακтiвiζίρoватъ	ακтiвiζίρoватъ	бaцaтъ	бaцнyтъ
ακтiρoватъ	ακтiρoватъ	бaйкaтъ	yбaйкaтъ
ακцeнтiρoватъ	ακцeнтiρoватъ	бдeтъ	---
αμερικανiζίρoватъ	αμερικανiζίρoватъ	бeгaтъ	---
αμνiстiρoватъ	αμнiстiρoватъ	бeднeтъ	oбeднeтъ
αμoρтiζiρoватъ	αμoρтiζiρoватъ	бeдoкyрiтъ	набeдoкyрiтъ
αμπyтiρoватъ	αμпyтiρoватъ	бeдствoватъ	---
αναλiζiρoватъ	αναλiζiρoватъ	бeжaтъ	---
ανατoμiρoватъ	ανατoμiρoватъ	бeздeйствoватъ	---
αngαжiρoватъ	αngαжiρoватъ	бeздeльничaтъ	---
αнeстeзiρoватъ	αнeстeзiρoватъ	бeзмoльствoватъ	---
αnnекcίρoватъ	αnnекcίρoватъ	бeзoбpазίтъ	oбeзoбpазίтъ
αннoтiρoватъ	αннoтiρoватъ	бeзoбpазничaтъ	---
αннyλiρoватъ	αннyλiρoватъ	бeзyмствoватъ	---
αнoнсiρoватъ	αнoнсiρoватъ	бeлeтъ	пoбeлeтъ
αпeλλiρoватъ	αпeλλiρoватъ	бeлiтъ	вiбeлiтъ, наб-ίтъ, пo-ίтъ
απлoдiρoватъ	---	бeрeдiтъ	рaзбeрeдiтъ
απpoбiρoватъ	απpoбiρoватъ	бeрeмeнeтъ	зabepeмeнeтъ
αpαngжiρoватъ	αpαngжiρoватъ	бepeчь	---
αpгyмeнтiρoватъ	αpгyмeнтiρoватъ	бeсeдoватъ	---
αpeндoвaтъ	αpeндoвaтъ	бeсiтъ	взeсiтъ
αpeстoвaтъ	---	бeснoвaтъcя	---
αcфaльтiρoватъ	αcфaльтiρoватъ, [φa-ατъ	бeспoкoιтъ	---
αтpοφiρoватъcя	αтpοφiρoватъcя	бeсчeстiтъ	oбeсчeстiтъ
αттeстoвaтъ	αттeстoвaтъ	бeсчiнствoватъ	---
αyкaтъ	αyкнyтъ	бeтoνiρoватъ	зabεтoνiρoватъ
αφiшiρoватъ	αφiшiρoватъ	бiнтoвaтъ	зabинтoвaтъ
αxαтъ	αxнyтъ	бiсiρoватъ	бiсiρoватъ
		бiтъ; бiвaтъ	пoбiтъ; πpoбiтъ, рaзбiтъ
		бичeвaтъ	---
		блaгoвeстiтъ	oтблaгoвeстiтъ
		блaгoвoлiтъ	---
		блaгoгoвeтъ	---
		блaгoдaрiтъ	пoблaгoдaрiтъ
		блaгoдeнствoватъ	---
		блaгoдeтeльствoватъ	---
		блaгoдyшeствoватъ	---
Б			
бaгpoveтъ	пoбaгpoveтъ		
бaзiρoватъ	---		
бaлaгaνiтъ	---		
бaлaγyрiтъ	---		
бaлaмyтiтъ	взбaлaмyтiтъ		
бaллoтiρoватъ	---		

διαρκείας	στυμματα	διαρκείας	στυμματα
бла		вве	
благоприятствовать	---	брошкровать	сброшкровать
благословлять	благословить	брѣзгать	брѣзнуть
благотворить	---	брыкать	брыкнуть
благоустраивать	благоустроить	брызжать	* ---
благоухать	---	брыкать	брыкнуть
блаженствовать	---	брыцать	---
блещеть	поблещеть	буонить	---
блѣкнуть	поблѣкнуть	будить	разбудить, пробудить
блестеть	блеснуть	будоражить	взбудоражить
близиться	---	бузить	---
блистать	---	буйствовать	---
блокировать	блокировать	бусировать	---
блудить	---	бусовать	---
блуждать	---	бултыхаться	бултыхнуться
блужи	соблужи	булькать	булькнуть
богатеть	разбогатеть	бункеровать	---
боготворить	---	бунтовать	---
богохульствовать	---	буравить	пробуравить
бодать	пободать; ботнуть	суреть	посуреть
бодрить	---	сурить	пробурить
бодрствовать	---	суркать	суркнуть
божиться	побожиться	сурлачить	---
бойкотировать	---	сурлить	---
боксовать	---	сурчать	---
болеть	---	сутить	забутить
болтать	---	сухать	сухнуть
большевизировать	большевизировать	сухнуть	---
бомбардировать	---	бушевать	---
бормотать	---	суйнить	---
бороздить	взбороздить	бывать	---
боронить	взборонить, заборонить	бытовать	---
бороновать	взбороновать	быть	---
бороться	---	бычьить ся	---
бояться	---	В	
брайровать	---	важничать	---
бражничать	---	ваксить	наваксить
браковать	забраковать	валандаться	---
бранить	выбранить	валить	повалить
брататься	побрататься	вальсировать	---
брат	взять	валыцевать	---
брѣдить	---	валить	свалить
брѣзгать	побрѣзгать	варить	сварить
брѣзжить	---	варьировать	---
бренчать	---	ваить	изваить
брести	---	вбегать	вбежать
брехать	---	вбирать	вобрать
брикетировать	брикетировать	вбивать	вбить
брить	побрить	врасывать	вросить
бродить	---	вбухать	вбухнуть
бродяжить, ~жничать	---	вваливаться	ввалиться
бронзировать	набронзировать	ввергать	ввергнуть
бронировать	забронировать	ввергаться	ввергнуться
бронировать	забронировать	вверять	вверить
бросать	бросить		

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
ввѣ		ВИБ	
ввёртывать	ввернуть	взбодривать	взбодрить
ввивать	ввить	взболтывать	взболтать
ввинчивать	ввинтить	взбегать	взбежать
вводить	ввести	---	взбеленить
ввязывать	ввязать	взбираться	взобраться
вгибать	вогнуть	взбивать	взбить
вглядываться	вглядеться	взбредать	взбрести
вгонять	вогнать	---	взбунтоваться
вгрызаться	вгрызться	взбухать	взбухнуть
вдаваться	вдаться	взваливать	взвалить
вдавливать	вдавить	взвешивать	взвесить
вдалбливать	вдолбить	взвивать	взвить
вдвигать	вдвинуть	взвизгивать	взвизгнуть
вдевать	вдеть	взвинчивать	взвинтить
вдѣлывать	вдѣлать	---	взвѣхриться
вдѣргивать	вдѣрнуть	взводить	взвести
вдовѣть	---	---	взвить
вдѣлывать	---	взглядывать	взглянуть
вдохновлять	вдохновить	взгревать	взгреть
вдуть	вдуть	взгромозждать	взгромоздить
вдумываться	вдуматься	---	взгрустнуть
вдыхать	вдохнуть	вздривать	вздрвить
вѣдать	---	вздѣргивать	вздѣрнуть
везти	повезти, подвезти	вздевать	вздеть
вековать	---	вздѣривать	повздѣривать
велѣть	велѣть	---	вздремнуть
великодѣшничать	---	вдрагивать	вздрогнуть
величать	---	---	вздѣмать
вентилировать	провентилировать	вздывать	вздуть
венчать	освенчать, повенчать	---	вздрѣмать
вербовать	завербовать, наwerben	---	вздымать
вередить	завередить	вздыхать	вздохнуть
верешать	---	взимать	---
вѣрять	---	взирать	---
---	вернуть	взламывать	взломать
вѣровать	---	взлетать	взлетѣть
верстать	сверстать	взмахивать	взмахнуть
вертѣть	---	взмѣтывать	взмести, -етать, -етнуть
верховодить	---	---	взмолиться
вершить	---	---	взмоститься
веселѣть	повеселѣть	взмыть	взмыть
веселить	развеселить	взмыливать	взмылить
вѣсить	---	взнуздывать	взнуздать
вести	---	взрачивать	взрастить
ветвиться	---	---	взрѣветь
ветшать	обвѣшать	взрѣзать; взрѣзывать	взрѣзать
вечерѣть	завечерѣть	взрслѣть	повзрслѣть
вѣшать	повѣсить	взрывать ¹	взрять
вѣшаться	свѣшаться	взрывать ²	взорвать
вешать	---	взрыхлять	---
вѣять	провѣять	взъедаться	взъестся
вживаться	вжиться	взывать	воззвать
взаимодействовать	---	взыскивать	взыскать
---	взалкать	взбривать	---

διαρμείας	στυμιαία	διαρμείας	στυμιαία
вид		воз	
видать	повидать, увидать	---	вмонтировать
видеть; видывать	увидеть	вмуровывать	вмуровать
виднётся	---	внедрять(ся)	внедрить(ся)
видоизменять	видоизменить	вникать	вникнуть
визжать	---	внимать	внять
визировать ¹	визировать, завизировать	вносить	внести
визировать ²	визировать	внушать	внушить
влиять	влиять	вовлекать	вовлечь
внзить	---	водворять(ся)	водворить(ся)
внзиться	повиниться	водить	вести
внзить	---	водиться	---
висеть	---	водружать	водрузить
виснуть	повиснуть	воевать	---
вигать	---	военизировать	военизировать
вигивать	---	вожгаться	---
вить	свить	возбранять	возбранить
вихлять	---	возбраняться	---
вixряться	---	возбуждать(ся)	возбудить(ся)
вкальвать	вколоть	возвеличивать	возвеличить
вкaпывать	вкопать	возвещать	возвестить
вкaтывать(ся)	вкатить(ся)	возводить	возвести
вкладывать	вложить	возвращать(ся)	возвратить(ся)
вклеивать	вклеить	возвышать(ся)	возвысить(ся)
вклинивать	вклинить	возглавлять	возглавить
включать(ся)	включить(ся)	возглашать	возгласить
вколачивать	вколотить	---	возгордиться
вкоренять(ся)	вкоренить(ся)	возгораться	возгореться
вкраплять(ся)	вкратить(ся)	воздавать	воздать
вкравдываться	вкравдаться	воздвигать	воздвигнуть
вкручивать	вкрутить	воздействовать	воздействовать
вкусать	вкусить	воздeльвать	возделывать
влагать	вложить	воздерживаться	воздержаться
владеть	---	воздевать	воздеть
владичествовать	---	возжигать	возжечь
влажнеть	повлажнеть	---	воззряться
вламывать	вломить	возить	повозить
властвовать	---	возлагать	возложить
влачить	---	---	возмечтать
влезать	влезть	возмещать	возместить
влеплять	влепить	возмещать(ся)	возместить(ся)
влетать	влететь	---	возмужать
влечь(ся)	---	возмущать(ся)	возмутить(ся)
---	влипнуть	вознаграждать	вознаградить
вливать(ся)	влиять(ся)	вознамериваться	вознамериться
влиять	повлиять	---	вознегодовать
влопать	---	---	возненавидеть
влюслять(ся)	влюбить(ся)	возникать	возникнуть
вмазывать	вмазать	возносить	вознести
вматывать	вмотать	---	возобладать
вменять	вменить	возобновлять(ся)	возобновить(ся)
вмерзать	вмерзнуть	---	возомнить
вмешивать(ся)	вместить(ся)	---	возопить
вмещать(ся)	вместить(ся)	---	возопиать
вминаять	вмять	---	возрадоваться

διαρκείας	στυμναία	διαρκείας	στυμναία
ВОЗ		ВСП	
возражать	возразить	восходить	взойти
возрастать	возрасти	---	восчувствовать
возрождать(ся)	возродить(ся)	вотировать	вотировать
---	возроптать	---	воткать
---	возымать	воцаряться	воцариться
волновать(ся)	взволновать(ся)	воцить	навоцить
волочить(ся)	---	впадать	впасть
волочь(ся)	---	впаивать	впаить
вольничить	---	вперять	вперить
вольничать	---	впивать	---
вольтижировать	---	вписывать	вписать
вонзать	вонзить	впитывать(ся)	впитать(ся)
вонять	---	впихивать	впихнуть
воображать	вообразить	вплетать	вплести
воодушевлять(ся)	воодушевить(ся)	вплывать	вплыть
вооружать(ся)	вооружить(ся)	вползать	вползти
вопить	---	---	впорхнуть
воплощать(ся)	воплотить(ся)	вправлять	вправить
вопросать	вопросить	впрыгивать	впрыгнуть
ворковать	---	впрыскивать	впрыснуть
воровать	---	впускать	впустить
вороваться	---	враждовать	---
ворожить	---	вразумлять	вразумить
воронить	---	врать	наврать; соврать
воронить	---	врачевать	урачевать
воротить	---	вращать(ся)	---
ворочать	---	вредить	повредить
ворсовать	наворсовать	врезать(ся)	врезать(ся)
ворчать	---	врубать(ся)	врубить(ся)
восклицать	воскликнуть	вручать	вручить
воскрешать	воскресить, -еснуть	врывать	врыть
воскурять	воскурить	врываться	ворваться
воспалить(ся)	воспалить(ся)	всаживать	всадить
воспарять	воспарить	вселять(ся)	вселить(ся)
воспевать	воспеть	вскидывать	вскинуть
воспитывать	воспитать	---	вскипеть
воспламенять(ся)	воспламенить(ся)	всклокочивать	всклокочить
восполнять	восполнить	всклочивать	всклочить
воспращать	воспретить	---	вскольхнуть(ся)
воспринимать	воспринять	вскапывать	вскопать
воспроизводить	воспроизвести	вскармливать	вскормить
---	воспрынуть	вскакивать	вскочить
восседать	воссесть	вскрикивать	вскрикнуть; вскричать
восславлять	восславить	---	вскружить(ся)
воссоединять(ся)	воссоединить(ся)	вскрывать(ся)	вскрывать(ся)
воссоздавать	воссоздать	вслушиваться	вслушаться
восстанавливать	восставить	всматриваться	всмотреться
восстанавливать(ся)	восстановить(ся)	всовывать	всунуть
восставать	восстать	всасывать(ся)	всосать(ся)
восторгать(ся)	---	вспаивать	вспойть
---	восторжествовать	вспарывать	вспороть
---	востребовать	всплывать	вплыть
восхвалять	---	вспоминать(ся)	вспомнить(ся)
восхищать(ся)	восхитить(ся)	вспрыгивать	вспрыгнуть

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
всп		внк	
вспрѣскивать	вспрѣснуть	вываривать	выварить
вспугивать	вспугнуть	выведывать	выведать
---	вспылить	выверять	выверить
вспѣхивать	вспѣхнуть	вывертывать(ся)	вывернуть(ся), -реть
вставлятъ	встáвить	выветривать(ся)	выветрить(ся)
вставáтъ	встать	вывѣшивать	вывести
---	встрепенуться	вывинчивать	вывинтить
встречáтъ(ся)	встрѣтить(ся)	---	вывихнуть(ся)
встраивать	встроить	выводить	вывести
---	встрять	выволáкивать	выволочь
встрѣхивать(ся)	встряхнуть(ся)	выворáчивать	вывернуть, выворотить
вступáтъ(ся)	вступить(ся)	вывѣзывать	вывезать
вохлипывать	всхлипнуть	выгадывать	выгадать
всходить	взойти	выгибáтъ(ся)	выгнуть(ся)
всхрапывать	всхрапнуть	выговáривать	выговорить
всыпáтъ	всыпать	выгорáживать	выгородить
вталкивать	втолкнуть	выгорáтъ	выгореть
втаптывать	втоптать	выгребáтъ	выгрести
втачивать	втачать	выгружáтъ(ся)	выгрузить(ся)
втаскивать(ся)	втащить(ся)	выгрызáтъ	выгрызть
втекáтъ	втечь	выдавáтъ	выдать
---	втемьшить(ся)	выдавливать	выдавить
втирáтъ(ся)	втерѣтъ(ся)	выдáивать	выдоить
втѣсывать	втесáтъся	выдáбливать	выдолбить
втѣскивать(ся)	втѣснуть(ся)	выдвигáтъ(ся)	выдвинуть(ся)
втолковывать	втолковáтъ	выдворáтъ	выдворить
вторгáтъся	вторгнуться	выдѣлывать	выделать
вторить	---	выделáть	выделить
втрáвливать, втрáвлять	втрáвить	выдѣрживать	выдержать
втыкáтъ	воткнуть	выдѣргивать	выдернуть
втягивать(ся)	втянуть(ся)	выдирáтъ	выдрать
вуалировать	завуалировать	выдувáтъ	выдуть
вулканизировать	вулканизировать	выдумывать	выдумать
вульгаризировать	вульгаризировать	выдыхáтъ(ся)	выдохнуть(ся)
входить	войти	выедáтъ	выесть
вцеплятьсЯ	вцепиться	выезжáтъ	выездить; выехать
вчинáтъ	вчинить	выжáривать	выжарить
вчитываться	вчитáтъся	выживáтъ	выжить
---	вчувствовáтъся	выжигáтъ	выжечь
вшивѣтъ	завшивѣтъ, обовшивѣтъ	выжидáтъ	выждать
вшивáтъ	вшить	выжимáтъ	выжать
въедáтъся	въесться	выжинáтъ	выжать
въезжáтъ	въехать	вызывáтъ	вызвать
выобáлтывать	выобáлтать	вызывáтъся	вызваться
выбегáтъ	выбежать	вызволáтъ	вызволить
выбивáтъ(ся)	выбить(ся)	выздорáвливать	выздороветь
выбирáтъ	выбóрять	вызревáтъ	вызреть
выбрасывать(ся)	выбросить(ся)	выигрывать	выиграть
---	выбрести	выискивать	выискать
выбривáтъ	выбрить	выказывать	выказать
выбывáтъ	выбóтъ	выкальвать	выколоть
вывáживать	вывóдить	выкамáривать	---
вывáливать(ся)	вывóлить(ся)	выкарáбкиваться	выкарабкаться
---	вывэлять(ся)	выкармливать	выкормить

διαρμείας	στυγμιαία	διαρμείας	στυγμιαία
ВЫК		ВЫС	
выкатывать(ся)	вѣкатить(ся)	вынашивать	вѣносить
выкачивать	вѣкачать	вынимать	вѣнуть
выкашивать	вѣкосить	выпадать	вѣпасть
выкашливать(ся)	вѣкашлять(ся)	выпаживать	вѣпалить
выкидывать(ся)	вѣкинуть(ся)	выпаривать(ся)	вѣпарить(ся)
выкипать	вѣкипеть	выпарживать	вѣпорхнуть
выкипать	вѣкиснуть	выпарывать	вѣпороть
выкладывать	вѣложить	выпека́ть	вѣпечь
выклеивать	вѣклевать	выпива́ть	вѣпить
выкликать	вѣкликнуть	выпирать	вѣпереть
выключать(ся)	вѣключить(ся)	выписывать	вѣписать
выковывать	вѣковать	выпихивать	вѣпихнуть
выковыривать	вѣковырять; вѣковырнуть	выплавли́ть	вѣплавить
выколачивать	вѣколотить	выплакивать	вѣплакать
выколупывать	вѣколупать	выплачивать	вѣплатить
выкормливать	вѣкормить	выплёвывать	вѣплюнуть
выкорчёвывать	вѣкорчевать	выплёскивать(ся)	вѣплескаты(ся), -снуть(ся)
выкраивать	вѣкроить	выплетать(ся)	вѣплести(сь)
выкрадывать	вѣкрасть	выплывать	вѣплыть
выкрашивать(ся)	вѣкрошить(ся)	выползать	вѣползти
выкручивать(ся)	вѣкрутить(ся)	выполнять	вѣполнить
выкупать(ся)	вѣкупить(ся)	выправлять(ся)	вѣправить(ся)
выкуривать	вѣкурить	выпрáстывать	вѣпростать
вылавливать	вѣловить	выпрашивать	вѣпросить
выламливать	вѣломать	выпрыгивать	вѣпрыгнуть
вылёживать(ся)	вѣлежать(ся)	выпрягать(ся)	вѣпрячь(ся)
вылезать	вѣлезть	выпрямлять(ся)	вѣпрямить(ся)
вылетать	вѣлететь	выпускать	вѣпустить
вылечивать(ся)	вѣлечить(ся)	выпутывать(ся)	вѣпутать(ся)
вылизывать	вѣлизать	выпытывать	вѣпытать
выливать(ся)	вѣлить(ся)	выпячивать	вѣпятить
вылавливать	вѣловить	вырабатывать(ся)	вѣработать(ся)
выламливать	вѣломать	выравнивать(ся)	вѣровнять(ся)
вылупливать(ся)	вѣлупить(ся)	выражать(ся)	вѣразить(ся)
вылущивать	вѣлущить	вырастать	вѣрасти
вымаливать	вѣмолить	выращивать	вѣрастить
выманивать	вѣманить	вырезать, вырезывать	вѣрезать
вымарывать	вѣмарать	вырисовывать(ся)	вѣрисовать(ся)
выматывать	вѣмотать	вырождаться	вѣродиться
вымахивать	вѣмахать	вырубать	вѣрубить
вымачивать	вѣмочить	вырывать ¹	вѣрвать
выменивать	вѣменять	вырывать ²	вѣрять
вымерзать	вѣмерзнуть	высаживать(ся)	вѣсадить(ся)
вымерять	вѣмерить	высасывать	вѣсосать
выметать	вѣмести	высвобождать(ся)	вѣсвободить(ся)
вымешивать	вѣмешать	высекать	вѣсечь
вымещать	вѣместить	выселять(ся)	вѣселить(ся)
вымирать	вѣмереть	высживать	вѣсидеть
вымогать	---	выскабливать	вѣскоблить
вымокать	вѣмокнуть	высказывать(ся)	вѣсказывать(ся)
вымораживать	вѣморозить	выскакивать	вѣскокочить
выматывать	вѣмотать	выскальзывать	вѣскользнуть
вымачивать	вѣмочить	выскребать	вѣскрести
вымучивать	вѣмучить	выслеживать	вѣследить

διαρμείας	στυγμαία	διαρμείας	στυγμαία
ВНО		ΓΝΑ	
внслѹживать(ся)	внслужить(ся)	вышѹчивать	вншутить
внслѹшивать	внслушать	выщелачивать	внщелочить
внсмѣтривать	внсмотреть	выщерблять	внщербить
внсмѣивать	внсмеять	выщипывать	внщипать; внщипнуть
внсовѣвать(ся)	внсунуть(ся)	выявлять(ся)	внявить(ся)
внспѣться	внспаться	выяснѣть(ся)	вняснить(ся)
внспрашивать	внспросить	въѹчить	навѹчить
внставлять(ся)	внставить(ся)	вязать	связать
внстѣивать(ся)	внстоять(ся)	вязнуть	завязнуть, увязнуть
внстилять	внстлать, внстелить	вѣлить(ся)	провѣлить(ся)
внстраивать(ся)	внстроить(ся)	вѣнуть	завѣнуть
внстригѣть	внстричь	Г	
внстѹживать	внстудить	гадать	погадать
внстѹкивать	внстукать	гадить	погадить
внстѹпать	внступить	газировать	---
внсѹживать	внсудить	газифицировать	газифицировать
внсчѣтывать	внсчитать	газовать	---
внсылѣть	внслать	галлацинировать	---
внсыпѣть(ся)	внсыпать(ся)	галопировать	---
внсыпѣться	внсыпаться	гальванизировать	гальванизировать
внталкивать	внтолкать, внтолкнуть	гарантировать	гарантировать
внтанцовываться	внтанцеваться	гаркать	гаркнуть
внтапливать	внтопить	гармонизировать	гармонизировать
внтаптывать	внтоптать	гармонировать	---
внтаскивать	внтащить	гарпунить	---
внтекатъ	внтечь	гарцевать	---
внтеснѣть	внтеснить	гасить	погасить, загасить
внтѣсывать	внтесать	гаснуть	погаснуть, загаснуть
внтирѣть(ся)	внтереть(ся)	гастролировать	---
внтиснѣть	внтиснить	гагить	загагить
внторговывать	внторговать	гащивать	гощить
внтравливать, -влять	внтравить	гвоздить	---
внтрязлѣть(ся)	внтрязвить(ся)	гектографировать	---
внтягивать(ся)	внтянуть(ся)	германизировать	германизировать
внѹживать	внудить	гибнуть	погибнуть
внхаживать	внходить	гикать	гикнуть
внхвалить, внхвалѣть	внхвалить	гилютинировать	гилютинировать
внхвалѣвать	внхвалить	гипертрофироваться	гипертрофироваться
внхлопѣивать	внхлопотать	гипнотизировать	загипнотизировать
внходѣть	внйти	главенствовать	---
внцарапывать	внцарапать	глядѣть	внглядѣть, поглядѣть
внцѣтѣть	внцвести	глазировать	глазировать
внцѣживать	внцедить	глазуровать	глазуровать
внцѣркивать	внцеркнуть	глодѣть	---
внцѣрпывать	внцерпать	глодѣть	глоднуть
внцѣрчивать	внцертить	глохнуть	заглохнуть
внцѣсывать	внчесать	глумѣться	---
внчислѣть	внчислить	глупѣть	поглупѣть
внчитѣть	внчестъ	глупѣть	сглупѣть
внчитѣивать	внчитать	глушить	заглушить, оглушить
вншвыривать	вншвырнуть	глядѣть	поглядѣть; глянуть
вншелѹшивать	вншелушить	глянцевать	наглянцевать
вншибѣть	вншибить		---
вншивѣть	вншить		---

διαρκείας	στυμναία	διαρκείας	στυμναία
гна		дек	
гнаться	---	громить	разгромить
гневаться	---	громоздить (ся)	нагромоздить (ся)
гневить	прогневить	громыхать	громыхнуть
гнездиться	---	грохать (ся)	грохнуть (ся)
гнездоваться	---	грохотать	---
гнести	---	грубеть	загрубеть, огрубеть
гнить	погнить	грубить	нагрубить
гноить	огноить	грубиянить	нагрубиянить [-зить
гну савить	---	грузить	загрузить, наг-ить, по-
гнусить	---	грузнеть	погрузнеть
гнуть (ся)	погнуть (ся)	грунтовать	загрунтовать
гнушаться	погнушаться	группировать (ся)	сгруппировать (ся)
говаривать	сказать	густить	---
говеть	---	грязь (ся)	разгрязь (ся)
говорить (ся)	сказать (ся)	грязнеть	---
гоготать	---	грязнить	загрязнить, нагрязнить
годиться	---	---	грязнуть (ся)
голодать	---	грязь	---
голосить	---	густить	погустить
голосовать	проголосовать	гудеть	---
голубеть	поголубеть	гудронировать	загудронировать
голубить	---	гулять	погулять; гульнуть
гомонить	---	густеть	загустеть
гонять (ся)	---	Д	
горбить (ся)	сгорбить (ся)	давать	дать
гордиться	---	даваться	даться
горевать	---	давить (ся)	задавить, раздавить, подавить (ся), уда-ть (ся)
горкнуть	прогоркнуть	дарить	подарить
горланить	---	даровать	даровать
городить	---	датировать	датировать
горчить	---	двигать (ся)	двигнуть (ся)
горячить (ся)	разгорячить (ся)	двойть (ся)	вздвойть
госпитализировать	госпитализировать	двурушничать	сдвурушничать
господствовать	---	дебатировать	---
готовить (ся)	---	дебашить	надебашить
гофрировать	гофрировать	деботировать	деботировать
грабить	ограбить	девать	дегь
гравировать	выгравировать, награвить	дегенерировать	дегенерировать
градировать	градировать	деградировать	деградировать
градуировать	градуировать	дегустировать	дегустировать
гранить	---	дежурить	---
граничить	---	дезавуировать	дезавуировать
гранулировать	гранулировать	дезертить	дезертить
грассировать	---	дезинфицировать	дезинфицировать
графить	разграфить	дезинформировать	дезинформировать
грезить	---	дезорганизовать	дезорганизовать
грезиться	пригрезиться	дезориентировать	дезориентировать
гремять	---	действовать	подействовать
грести	---	декатировать	декатировать
греть (ся)	---	---	деквалифицироваться
грешить	погрешить	декламировать	продекламировать
гримасничать	---	декларировать	декларировать
гримировать (ся)	загримировать (ся), наг-		
грозить (ся)	погрозить (ся), приг-		

διάρκειας	στιγμαία	διάρκειας	στιγμαία
дек		дон	
деклассировать	деклассировать	добивать(ся)	добить(ся)
декорировать	декорировать	добирать(ся)	добрать(ся)
декретировать	декретировать	добрасывать	добросить
делать(ся)	сделать(ся)	добреть	подобреть, раздобреть
делегировать	делегировать	---	досудиться
деликатничать	---	довёртывать	довернуть
делить(ся)	поделить(ся), разд-ть(ся)	довершать	довершить
демаскировать	демаскировать	доверять(ся)	доверить(ся)
демилитаризовать	демилитаризовать	довлеть	---
демобиловать(ся)	демобиловать(ся)	доводить(ся)	довести(сь)
демократизировать(ся)	демократизировать(ся)	дovозить	дovезти
демонстрировать	демонстрировать	довольствовать	удовольствовать(ся)
демонтировать	демонтировать	догадываться	догадаться
деморализовать	деморализовать	доглядывать	доглядеть
денатурировать	денатурировать	дovоаривать(ся)	дovорить(ся)
денационализировать	денационализировать	догонять	догнать
денонсировать	денонсировать	догорать	догореть
депонировать	депонировать	догружать	догрузить
дёргать(ся)	дёрнуть(ся)	додавать	додать
деревенеть	задеревенеть	доделывать	доделывать
держать(ся)	---	дodумываться	дodуматься
держать	держнуть	доедать	доестъ
держитъ	надержитъ	дovезжать	дovехать
детализировать	детализировать	дождить	---
дефилировать	---	доживаться	дожиться
деформировать	деформировать	дождаться	дождаться
децентрализовать	децентрализовать	---	дозваться
дешеветь	подешеветь	дозволять	дозволить
дешифровать	дешифровать	---	дозвониться
дѣяться	---	дозировать	дозировать
джигитовать	---	дознаваться	дознаться
дивить	---	дозревать	дозреть
дивиться	подивиться	доигрывать(ся)	доиграть(ся)
диктовать	продиктовать	доискиваться	доискаться
дипломировать	дипломировать	дойть	подоить
директорствовать	---	доказывать	доказать
дирижировать	---	доканчивать	докончить
дистгармонировать	---	доканывать	доконать
дисквалифицировать(ся)	дисквалифицировать(ся)	докапывать(ся)	докапывать(ся)
дискредитировать	дискредитировать	докатывать(ся)	докатить(ся)
дискриминировать	дискриминировать	докладывать	доложить
дискусировать	---	документировать	документировать
дискутировать	---	докучать	---
диспутировать	---	долбить	продолбить
дистиллировать	дистиллировать	долетать	долететь
дисциплинировать	дисциплинировать	должать	задолжать
дифференцировать	дифференцировать	доливать	долить
дичать	одичать	---	доминировать
дичиться	---	домовничать	---
длить	---	домогаться	---
длиться	продлиться	донашивать	доносить
дневальить	---	донимать	донять
днeвaть	---	донкихотствовать	---
дoбeгaть	дoбeжaть	доносить(ся)	донести(сь)

διάρκειας	στιγμαία	διάρκειας	στιγμαία
дон		жев	
допекать	допечь	дружить	---
допечатывать	допечатать	дружиться	подружиться
допивать (ся)	допить (ся)	дрюгать	дрюгнуть
дописывать	дописать (ся)	дрюгать (ся)	дрюгать
доплачивать	доплатить	дрюхнуть	---
---	доплестись	дрюнуть	---
доплывать	доплыть	дряклеть	одряклеть
дополнять	дополнить	дубасить	оддубасить
допрашивать (ся)	допросить (ся)	дубить	видубить
допускать	допустить	дублировать	---
допытываться	допытаться	дудеть	---
дорабатывать (ся)	доработать (ся)	думать	подумать
дорастать	дорости	думаться	---
дорисовывать	дорисовать	дурачить (ся)	одурачить
дорожать	вздоровать, подорожать	дуреть	одуреть
дорожить (ся)	---	дурить	---
дорывать (ся)	дорваться	дурманить (ся)	одурманить (ся)
досадовать	---	дуть	видуть; дунуть
досаждать	досадить	дуться	---
досказывать	досказать	душить	задушить
доскакивать	доскакать	душить (ся)	надушить (ся)
---	доследовать	дыбится	---
дослуживаться	дослужиться	дымить (ся)	надымить
дослушивать	дослушать	дышать (ся)	дыхнуть
досматривать	досмотреть		
доставать (ся)	достать (ся)	Е	
достигать	достигнуть, достичь	европеизироваться	европеизироваться
---	достучаться	егозить	---
досылать	дослать	единобо́рствовать	единобо́рствовать
досыпать ¹	доспать	ежиться	сьежиться
досыпать ²	досыпать	ездить; езжать	---
дотаскивать (ся)	дотащить (ся)	ежать	---
дотрагиваться	дотронуться	елозить	---
дотягивать (ся)	дотянуть (ся)	ерепениться	взъерепениться
доучивать (ся)	доучить (ся)	ёрзать	---
дохаживать	---	еропить (ся)	взъеропить
дохнуть	издохнуть, подохнуть, сло- дохнуть	ерундить	---
---	дойти	ершиться	---
доходить	дойти	есть	съесть
драгировать	драгировать	эхать	---
дразнить	---	ехидничать	сьехидничать
драть	надрать	ехидствовать	---
драматизировать	драматизировать		
драпировать (ся)	задрапировать (ся)	Ж	
драть	выдрать	жалничать	---
драться	подрать (ся)	жаждать	---
дребезжать	---	жалеть	пожалеть
дрейфить	сдрейфить	жалить	---
дрейфовать	---	жаловать (ся)	пожаловать (ся)
дремать (ся)	---	жарить	зажарить, пожарить
дрессировать	выдрессировать	жать (ся)	---
дробить (ся)	раздробить (ся)	жать	сжать
дрогнуть	---	ждать	---
дрожать	дрогнуть	жевать	---

διαρκείας	στυμναία	διαρκείας	στυμναία
жел		заг	
желать	пожелать	заваривать(ся)	заварить(ся)
желтеть(ся)	пожелтеть	заведовать	---
желтить	зажелтить	---	завертеть(ся)
жеманичься	---	завертывать(ся)	завернуть(ся)
жеманичь	---	заворачивать	завернуть
женить(ся)	поженить(ся)	завершать(ся)	завершить(ся)
жеребичься	ожеребичься	заверять	заверить
жертвовать	пожертвовать	завешивать(ся)	завесить(ся)
жестикულიровать	---	завешивать	завешать
жечь(ся)	---	завещать	завещать
живать, жить	---	завидовать	позавидовать
живописать	живописать	завинчивать	завинтить
жилиться	---	завираться	завраться
жиреть	ожиреть, разжиреть	зависеть	---
жировать	---	завивать(ся)	завить(ся)
жительствоваць	---	завладевать	завладеть
жмурить(ся)	замжурить(ся)	завлекать	завлечь
жонглировать	---	заводить	завести
жрать	сожрать	завоёвывать	завоевать
жужжать	---	завозить	завести
журовать	---	---	заволноваться
журничать	сжурничать	заволакивать(ся)	заволочь(ся)
журить	---	---	заворожить
журчать	---	завтракать	позавтракать
жухнуть	зажухнуть	завывать	---
жучить	---	---	завыть
З		завязить	---
зававлять(ся)	---	завязывать(ся)	завязать(ся)
заваллютироваться(ся)	---	загадывать	загадать
---	завастовать	загаживать	загадить
---	забегать(ся)	загибать(ся)	загнуть(ся)
забегать	забегать	заглаживать	заглазить
забеливать	забелить	заглаживать	заглотать
забирать	забрать	заглядывать	заглянуть
забивать(ся)	забить(ся)	заглядываться	заглянуться
---	заблагорасудиться	загнаивать(ся)	загноить(ся)
---	заблестеть	загнивать	загнить
---	заблудиться	заговаривать(ся)	заговорить(ся)
заблудяться	---	---	заговориться
заболевать(ся)	заболеть(ся)	заголять(ся)	заголить(ся)
заботить	озаботить	---	загордиться
заботиться	позаботиться	загорать	загореть(ся)
---	забрэзжить	загораживать	загородить
забрасывать	забросить	---	загоститься
забрэдать	забрести	заготовлять	заготовить
забривать	забрить	заграбастывать	заграбастать
забрэзживать	забрэзгать	заграждать	заградить
забухать	забухнуть	загрэбать	загрести
забывать(ся)	забыть(ся)	---	загрэметь
---	заважничать	загромождать	загромождать
заваливать(ся)	завалить(ся)	загружать	загрузить
---	завалиться	---	загрузить
		---	загрнзть

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
заг		зан	
загрязнить(ся)	---	заклёпывать	заклепать
загуливать(ся)	загулять(ся)	заклинать	---
---	загустить	заклинивать(ся)	заклинить(ся)
задабривать	задобрить	заключать	заклочить
задавать(ся)	задать(ся)	законывать	законать
завдвигать	завдвинуть	закондывать	закондовать
задевать	задеть	закальвать	закалоть
заделывать	заделать	заколачивать	заколотить
---	задёргать(ся)	закрадываться	закрасться
задерживать	задержать	закраивать	закроить
задёргивать	задёргнуть	закреплять(ся)	закрепить(ся)
задирать(ся)	задрать(ся)	закрепощать	закрепостить
задраивать	задрать	закруглять(ся)	закруглить(ся)
---	задремать	закрывать(ся)	закрывать(ся)
---	задрожать	закупать	закупить
задувать	задуть	закупоривать(ся)	закупорить(ся)
задумывать(ся)	задумать(ся)	закуривать(ся)	закурить(ся)
задыхаться	задохнуться	закусывать	закусить
заедать(ся)	заесть(ся)	заламывать	заломить
---	заездить	залегать	залечь
заезжать	заехать	залёживаться	залезаться
зажимать	зажать	залезать	залёзть
закживлять	закживать	залеплять	залепить
закжигать(ся)	закжечь(ся)	залетать	залегеть
закжливать	закжлить	залечивать(ся)	залечить(ся)
---	зазеваться	заливать(ся)	залить(ся)
закжимать	закжать	зализывать	*зализать
заземлять(ся)	заземлить(ся)	залучать	залучить
зазнаваться	зазнаться	замазывать	замазать
закзывать	закзвать	замаливать	замолить
закжрывать(ся)	закжрвать(ся)	замалчивать	замолчать
закжкаться	закжкнуться	заманивать	заманить
закжмствовать	позакжмствовать	замасливать(ся)	замаслить(ся)
закжнтересовывать(ся)	закжнтересовывать(ся)	замасхиваться	замасхнуться
закжскивать	---	*замедлять(ся)	замедлить(ся)
закжбаллять(ся)	закжбалить(ся)	заменять	заменить
закжзывать	закжзать	замеривать	замерить
закжживаться	закжжить	заметать	замести
закжливать(ся)	закжлить(ся)	замётывать	заметать
закжлять(ся)	закжлить(ся)	замечать	заметить
закжльвать(ся)	закжлоть(ся)	замешивать	замешать замесить
закжнчивать(ся)	закжнчить(ся)	замешивать(ся)	замешать(ся)
закжпывать(ся)	закжпать(ся)	замещать	заместить
закжрмливать	закжрмить	заминать	замять
закжтывать	закжтать	замирать	замереть
закжтывать(ся)	закжтить(ся)	замирать(ся)	замирить(ся)
закжшивать	закжсить	замокать	замокнуть
---	закжшлять(ся)	замораживать	заморозить
закжщивать	закжщать, закжщнуть	замуровывать	замуровать
закжпять	закжпеть	замывать	замыть
закжсать	закжснуть	замышлять	замыслить
закжладывать	заложить	занавешивать	занавесить
закжлёвывать	закжлевать	занашивать(ся)	заносить(ся)
закжлёивать	закжлеть	закжщать	закжщить

διάρκειας	στυμναία	διάρκειας	στυμναία
эан		зат	
занимáть(ся) ¹	заня́ть(ся) ¹	заручáться	заручи́ться
занимáть(ся) ²	заня́ть(ся) ²	зарывáться	зарывáться
---	занозитъ	зарывáть(ся)	зары́ться(ся)
заноси́ть(ся)	занести́(съ)	заряжа́ть(ся)	зэряди́ть(ся)
заострѣ́ть(ся)	заостри́ть(ся)	засáживать	засадити́
западáть	запáсть	засáхаривать	засáхарить
запáздывать	запаздáть	засевáть	засея́ть
запáивать	запáять	засекречивать	засекрети́ть
запáливать	запáлить	заселѣ́ть	заселити́
запáривать(ся)	запáрить(ся)	засáживаться	засесть
запáрывать	запорóть	засекáть(ся)	засе́чь(ся)
запáхивать	запахáть	заси́живать(ся)	засиде́ть(ся)
запáхивать(ся)	запахну́ть(ся)	засинивать	засини́ть
запéвáть	запéть	заскáкивать	заскочити́
запéкáть(ся)	запéчь(ся)	заслэ́живать	заследи́ть
запечатлéвáть(ся)	запечатлéть(ся)	заслонѣ́ть(ся)	заслони́ть(ся)
запивáть	запи́ть	заслуживать	заслужи́ть
запинáться	запну́ться	заслúживать(ся)	заслúшать(ся)
запирáть(ся)	заперéть(ся)	засмéивать	засмея́ть
запíсывать(ся)	записáть(ся)	засмáтриваться	засмотрéться
запíхивать	запихáть, запихну́ть	засыпáть	засну́ть
заплéвывать	заплéвáть	засóвывать	засу́нуть
заплéскивать	заплесну́ть	засорѣ́ть(ся)	засорити́(ся)
заплетáть	заплести́	засáсывать	засосáть
заплетáться	---	заспиртóвывать	заспиртовáть
запльвáть	заплы́ть	заставлѣ́ть	застáвить
заповéдовать	заповéдать	застáиваться	застойáться
заподáзривать	заподóзрить	застрагивать	застрога́ть, заструга́ть
запáздывать	запоздáть	застраивать(ся)	застроити́(ся)
заполáскивать	заполоскну́ть	застращивать	застращáть
заползáть	заползти́	застрéвáть	застрéсть
заполнѣ́ть(ся)	заполнити́(ся)	застригáть	застричь
заполонѣ́ть	заполонити́	засту́живать	застудити́
запоминáть(ся)	запомнити́(ся)	заступáть(ся)	заступити́(ся)
---	запóтчевать	застывáть	засты́ть
заправля́ть(ся)	запрáвить(ся)	засупóнивать	засупонити́
запрáшивать	запроси́ть	засучивать	засучити́
запрещáть	запрети́ть	засушивать	засушити́
запродавáть	запродáть	засчитывать	засчитáть
запрокíдывать(ся)	запрокíнуть(ся)	засыпáть	засыпáть
запру́живать	запруди́ть	засыпáться	засыпáться
запрѣ́живать(ся)	запрѣ́гать(ся)	затаивать	затаи́ть
запугивать	запугáть	зата́лкивать	затолкну́ть
запудривать	запудрити́	зата́пливать(ся)	затопи́ть(ся)
запускáть	запустити́	зата́пливать	затоплáть
зарабáтывать(ся)	эарабóтать(ся)	зата́скивать(ся)	затаска́ть(ся)
зарáвнивать	заровни́ть	зата́чивать	заточи́ть
заражáть(ся)	заразити́(ся)	зата́скивать	затащи́ть
зарастáть	зарасти́	затворѣ́ть	затвори́ть
зарекáться	зарéчься	затворѣ́ться	затвори́ться
зарисóвывать	зарисовáть	затевáть(ся)	затéять(ся)
зэрити́сь	По зэрити́сь	затекáть	затéчь
зарождáть(ся)	зароди́ть(ся)	затемáть	затемни́ть
зарубáть	заруби́ть	затенѣ́ть	затени́ть

διαρμείας	στυμματα	διαρμείας	στυμματα
зат		изг	
затѣпливать	затѣплить	звучать	---
затѣсывать	затесать	звѣкать	звѣкнуть
затирать(ся)	затереть(ся)	здороваться	поздороваться
затѣскивать	затѣснуть	здоровѣть	поздоровѣть
затихать	затихнуть	эдрѣвствовать	---
затмѣать	затмить	зевать	прозевать; зевнуть
затоваривать	затоварить	зеленѣть	зазеленѣть
заточать	заточить	зѣждить(ся)	---
затѣчивать	затѣчить	зимовать	перезимовать, проз-вать
затрагивать	затронуть	зять	---
затрачивать	затрачить	злить	обозлить, озлить, раз-ть
затруднять(ся)	затруднить(ся)	злodeйствовать	---
затухать	затухнуть	злопыхать	---
затушевывать	затушевать	злорадствовать	---
затыкать	заткнуть	злословить	---
затыгивать(ся)	затыгнуть(ся)	злоупотреблять	злоупотребить
заутѣживать	заутѣжить	змеяться	---
заучивать(ся)	заучить(ся)	знакомить	ознакомить, познакомить
захаживать	зайти	знаменовать	---
захаживать	захаять	знать	---
захваливать	захвалить	значить(ся)	---
захватывать	захватить	энобить	---
захваривать	захворать	золить	---
захлѣбывать(ся)	захлебнуть(ся)	золотить	внзолотить, позолотить
захлѣстывать	захлестать	эондировать	позондировать
захлопывать(ся)	захлопнуть(ся)	зреть ¹	созреть
заходить	зайти	зреть ²	узреть
защевать	защести	зубоскалить	---
зацеплять(ся)	зацепить(ся)	зубрить(ся)	зазубрить(ся)
зачаровывать	зачаровать	зудеть ¹	---
зачѣрживать	зачеркнуть	зудеть ² , зудить	---
зачѣрпывать	зачерпнуть	зѣбаться	---
зачѣрчивать	зачертить	зѣбнуть	озѣбнуть
зачѣсывать	зачесать		
зачислять	зачислить	И	
зачитывать(ся) ¹	зачесть(ся)	игнорировать	игнорировать
зачитывать(ся) ²	зачитать(ся)	играть	сыграть
зачищать	зачистить	идти	пойти
зашаркивать	зашаркать	избавлять(ся)	избавить(ся)
зашвыривать	зашвырять; зашвырнуть	избегать	избежать, избѣгнуть
зашибать	зашибить	избирать	избрать
зашивать	зашить	избивать	избить
защипливать(ся)	защипить(ся)	избивать	избить
защторивать	защторить	извѣдывать	извѣдать
защтукатуривать	защтукатурить	извергать(ся)	извергнуть(ся)
защѣлкивать(ся)	защѣлкнуть(ся)	---	извернуться
защемлять	защемить	извещать	извѣститься
защипывать	защипнуть	извивать(ся)	извить(ся)
защипать(ся)	защипить(ся)	извлекать	извлечь
заявлять	заявить	изводить(ся)	известить(ся)
звать	позвать	изволить	---
звенѣть	---	изворачивать(ся)	извернуть(ся)
зверѣть	озверѣть	извращать	извратить
звонить(ся)	позвонить(ся)	изгибать(ся)	изогнуть(ся)

διάρκειας	στυμναία	διάρκειας	στυμναία
изг		исс	
изглажива́ть(ся)	изглади́ть(ся)	импровизи́ровать	о̀мпрoвизи́ровать
---	изголода́ться	инвентаризи́вать	инвентаризи́вать
изгоня́ть	изгна́ть	индеветь	зайндеветь
изготовля́ть(ся)	изгото́вить(ся)	индивидуализи́ровать	индивидуализи́ровать
изгрыва́ть	изгрыва́ть	индустриализи́ровать	индустриализи́ровать
издава́ть	изда́ть	индустриализова́ть	индустриализова́ть
издева́ться	---	инкримини́ровать	инкримини́ровать
---	изде́ргать(ся)	инкрусти́ровать	инкрусти́ровать
---	издержа́ть(ся)	инсинуи́ровать	инсинуи́ровать
изжива́ть	изжи́ть	инспекти́ровать	---
---	иззябну́ть	инспири́ровать	инспири́ровать
излага́ть	изложи́ть	инструкти́ровать	инструкти́ровать
---	изла́ять	инструментова́ть	инструментова́ть
излечива́ть(ся)	излечи́ть(ся)	инсцени́ровать	инсцени́ровать
излива́ть(ся)	изли́ть(ся)	интенсифици́ровать	интенсифици́ровать
излуча́ть(ся)	---	интервьюи́ровать	интервьюи́ровать
изматыва́ть	измота́ть	интересова́ть(ся)	интересова́ть(ся)
изменя́ть(ся)	измени́ть(ся)	интернационализи́ровать	интернационализи́ровать
изменя́ть	измени́ть	интерни́ровать	интерни́ровать
измеря́ть(ся)	изме́рить	интерпрети́ровать	интерпрети́ровать
измоча́ливать(ся)	измоча́лить(ся)	интони́ровать	---
измы́слить	измы́слить	интригова́ть	заинтригова́ть
изнежива́ть(ся)	изнежи́ть(ся)	информи́ровать	информи́ровать, проин-ать
изнемога́ть	изнемо́чь	иронизи́ровать	---
изна́шивать(ся)	изно́сить(ся)	искажа́ть(ся)	искажи́ть(ся)
изну́рять(ся)	изну́рить(ся)	искальва́ть(ся)	исколоти́ть(ся)
изны́вать	изны́ть	иска́пывать	ископа́ть
изобилова́ть	---	иска́ть	---
изоблича́ть	изобличи́ть	искле́вывать	исклева́ть
изобража́ть(ся)	изобрази́ть(ся)	искола́чивать	исколоти́ть
изобрета́ть	изобрести́	искорени́ть(ся)	искорени́ть(ся)
изоли́ровать(ся)	изоли́ровать(ся)	искривля́ть	искриви́ть
---	изорва́ть(ся)	искупа́ть	искупи́ть
изоцра́ть(ся)	изоцри́ть(ся)	иску́сывать	искуса́ть
изрэзывать	изре́зать	искуша́ть	искуси́ть
изрека́ть	изре́чь	испаря́ть(ся)	изпари́ть(ся)
изруба́ть	изруби́ть	испелеля́ть(ся)	испелели́ть(ся)
изувёрствовать	---	испестря́ть	испестри́ть
изукра́шивать	изукра́сить	испещря́ть	испещри́ть
изумля́ть(ся)	изуми́ть(ся)	испи́сывать(ся)	исписа́ть(ся)
изуча́ть	изучи́ть	---	испи́ть
изъявля́ть	изъяви́ть	испове́довать(ся)	---
изъязвля́ть	изъязви́ть	исполня́ть(ся)	исполни́ть(ся)
изъясна́ть	изъясни́ть	использова́ть	использова́ть
изыма́ть	изъя́ть	исправля́ть(ся)	исправи́ть(ся)
ика́ть(ся)	икну́ть(ся)	испражня́ться	---
илимина́вать, -ни́ровать	илимина́вать, -ни́ровать	испра́шивать	испроси́ть
иллюстри́ровать	иллюстри́ровать, проил-ть	испу́ска́ть	испусти́ть
именова́ть(ся)	наименова́ть	испытыва́ть	испыта́ть
име́ть(ся)	---	иссека́ть	иссе́чь
имити́ровать	---	иссле́живать	исследи́ть
иммигри́ровать	иммигри́ровать	иссле́довать	иссле́довать
иммунизи́ровать	иммунизи́ровать	исоте́живать	исстега́ть
импони́ровать	---	исстре́ливать	исстрели́ть
импорти́ровать	импорти́ровать	иссуша́ть	иссуши́ть

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
ИСС		ΚΟΛ	
иссыхать	иссохнуть	кастрировать	кастрировать
иссякать	иссякнуть	катать (ся)	вкатать (ся)
истаскиваться	истаскаться (ся)	катить (ся)	---
истачивать	источить	качать (ся)	качать (ся)
истекать	истечь	кашлять	кашлянуть
---	истерзать (ся)	каяться	покаяться
истирать (ся)	истереть (ся)	квасать	кваснуть
истлевать	истлеть	квалифицировать	квалифицировать
истолковывать	истолковать	квартировать	---
исторгать	исторгнуть	квохтать	---
истощать (ся)	истощить (ся)	кейфовать	---
истреблять	истребить	кивать	кинуть
истязать	---	кидать (ся)	кинуть (ся)
исхлестывать	исхлестать	кинофицировать	кинофицировать
исхлопывать	исхлопотать	кипеть	вскипеть
исходить	изойти	кипятить	вскипятить
исцарапывать	исцарапать	киснуть	прокиснуть
исцелять (ся)	исцелить (ся)	кичиться	---
исчезать	исчезнуть	кишеть	---
исчеркивать	исчеркать, исчеркнуть	кланяться	поклониться
исчерпывать	исчерпать	классифицировать	расклассифицировать
исчерчивать	исчертить	класть	положить
исчислять	исчислить	клевать	клинуть
Κ		клеветать	наклеветать
каверзить, каверничать	накаверзить, нака-чать	клёить	склёить
казать	---	клеить	заклеить
казаться	показаться	клепать ¹	---
казнить (ся)	---	клепать ²	наклепать
каламбурить	скаламбурить	кликать	кликнуть
калечить (ся)	искалечить (ся), по- (ся)	клокотать	---
калировать	---	клонить (ся)	---
калить	---	клубить (ся)	---
калькировать	скалькировать	клянчить	выклянчить
калькулировать	скалькулировать	клясться	поклясться
калякать	покалякать	кляузничать	накляузничать
каменеть	окаменеть	княжить	---
камуфлировать	закамуфлировать	ковать	подковать
канителить (ся)	---	ковёркать	исковёркать
канифолить	наканифолить	ковылять	---
канонизировать	канонизировать	ковырять	ковырнуть
канонизовать	канонизовать	ковыряться	---
кантовать	окантовать	когтить	накогтить
капать	накапать; капнуть	кодифицировать	кодифицировать
капитализировать	капитализировать	козырять	козырнуть
капитулировать	капитулировать	кóкать	кóкнуть
капризничать	---	кокётничать	---
карабкаться	вскарабкаться	коксовать	---
карать	покарать	колдовать	---
караулить	---	колесать (ся)	поколесать (ся)
каркать	каркнуть	колесить	---
картографировать	---	колесовать	колесовать
касаться	каснуться	коллективизировать	---
кассировать	кассировать	коллекционировать	---
		колобродить	---

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
КОЛ		ΚΡΟ	
КОЛОНИЗОВАТЬ	КОΛΟΝΙΖΟΒΑΤΗ	ΚΟΠΤΕΤΗ ²	---
КОЛОСИТЬСЯ	ΒΕΚΟΛΟΣΙΤΗΣΙΑ	ΚΟΠΤΗΤΗ	ЗАΚΟΠΤΗΤΗ; ΝΑΚΟΠΤΗΤΗ
КОЛОТИТЬ(СЯ)	ΠΟΚΟΛΟΤΗΤΗ(СЯ)	ΚΟΡΕΪΤΗ	ΙΣΚΟΡΕΪΤΗ, ΠΟΚΟΡΕΪΤΗ
КОЛОТЬ(СЯ) ¹	ΡΑΣΚΟΛΟΤΗ(СЯ)	ΚΟΡΕΝΗΤΗΣΙΑ	---
КОЛОТЬ(СЯ) ²	ΖΑΚΟΛΟΤΗ(СЯ); ΚΟΛΗΝУΤΗ	ΚΟΡΗΤΗ	---
КОЛОШМАТИТЬ	ΟΤΚΟΛΟШМАΤΗΤΗ	ΚΟΡΜΗΤΗ(СЯ)	ΠΟΚΟΡΜΗΤΗ(СЯ), ΠΡΟ-Τ(СЯ)
КОЛУПАТЬ	ΚΟΛУΠΝУΤΗ	ΚΟΡΟΒΗΤΗ(СЯ)	ΠΟΚΟΡΟΒΗΤΗ(СЯ)
КОЛЫХАТЬ(СЯ)	ΚΟΛΥΧНУΤΗ(СЯ)	ΚΟΡΟΝΟΒΑΤΗ(СЯ)	ΚΟΡΟΝΟΒΑΤΗ(СЯ)
КОЛЫЦЕВАТЬ	ΖΑΚΟΛΥЦЕВАΤΗ, ΟΚΟΛЬ-ΑΤΗ	ΚΟΡΟΤΑΤΗ	ΣΚΟΡΟΤΑΤΗ
КОМАНДИРОВАТЬ	ΚΟΜΑΝΔΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΟΡΡΕΤΗ	---
КОМАНДОВАТЬ	ΣΚΟΜΑΝΔΟΒΑΤΗ	ΚΟΡΡΕΚΤΗΡΟΒΑΤΗ	ΠΡΟΚΟΡΡΕΚΤΗΡΟΒΑΤΗ
КОМБИНИРОВАТЬ	ΣΚΟΜΒΙΝΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΟΡΡΕСПΟΝΔΗΡΟΒΑΤΗ	---
КОМКАТЬ	ΙΣΚΟΜΚΑΤΗ; ΣΚΟΜΚΑΤΗ	ΚΟΡЧЕВАΤΗ	---
КОММЕНТИРОВАТЬ	ΠΡΟΚΟΜΜΕΝΤΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΟΡЧИΤΗ	---
КОМПЕНСИРОВАТЬ	ΚΟΜΠΕΝΣΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΟΡЧИΤΗΣΙΑ	ΣΚΟΡЧИΤΗΣΙΑ
КОМПИЛИРОВАТЬ	ΣΚΟΜΠΗΛΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΟΣΗΤΗ(СЯ)	ΣΚΟΣΗΤΗ, ΠΟΚΟΣΗΤΗ(СЯ)
КОМПЛЕКТОВАТЬ	ΣΚΟΜΠΛΕΚΤΟΒΑΤΗ, ΟΚΟΜ-ΒΑΤΗ	ΚΟΣΗΤΗ	ΣΚΟΣΗΤΗ
КОМПОНОВАТЬ	ΣΚΟΜΠΟΝΟΒΑΤΗ	ΚΟΣΜΑΤΗΤΗ	---
КОМПОСТИРОВАТЬ	ΠΡΟΚΟΜΠΟΣΤΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΟΣΝΕΤΗ	---
КОМПРОМЕТИРОВАТЬ	ΣΚΟΠΡΟΜΕΤΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΟΣΤΕΝΕΤΗ	ΖΑΚΟΣΤΕΝΕΤΗ
КОНВЕРТИРОВАТЬ	ΚΟΝΒΕΡΤΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΟΣΤΗΤΗ	---
КОНВОИРОВАТЬ	---	ΚΟΣΤΗΜΗΡΟΒΑΤΗ(СЯ)	ΚΟΣΤΗΜΗΡΟΒΑΤΗ(СЯ)
КОНДЕНСИРОВАТЬ	ΚΟΝΔΕΝΣΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΟΤΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΟΤΗΡΟΒΑΤΗ
КОНКРЕТИЗИРОВАТЬ	ΚΟΝΚΡΕΤΗΖΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΟΤΗΡΟΒΑΤΗΣΙΑ	---
КОНКУРИРОВАТЬ	---	ΚΟΤΗΤΗΣΙΑ	ΟΚΟΤΗΤΗΣΙΑ
КОНОПАТИТЬ	ΖΑΚΟΝΟΠΑΤΗΤΗ	ΚΟЧЕВАΤΗ	---
КОНСЕРВИРОВАТЬ	ΖΑΚΟΝΣΕΡΒΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΟЧЕВΡΑΪΤΗΣΙΑ	---
КОНСОЛИДИРОВАТЬ	ΚΟΝΣΟΛΗΔΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΟЧΕΝΕΤΗ	ΖΑΚΟЧΕΝΕΤΗ, ΟΚΟЧΕΝΕΤΗ
КОНСПЕКТИРОВАТЬ	ΠΡΟΚΟΝΣΠΕΚΤΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΟЧУΝСТВОΒΑΤΗ	---
КОНСПИРИРОВАТЬ	ΖΑΚΟΝСПΗΡΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΡΑΜΟΛЬΝΗЧАΤΗ	---
КОНСТАТИРОВАТЬ	ΚΟΝΣΤΑΤΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΡΑΣΗΤΗ(СЯ)	ΒΕΚΡΑΣΗΤΗ(СЯ), ΝΑΚ-ΤΗ(СЯ),
КОНСТРУИРОВАТЬ	ΣΚΟΝΣΤΡУΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΡΑΣΝΕΤΗ	ΠΟΚΡΑΣΝΕΤΗ
КОНСУЛЬТИРОВАТЬ(СЯ)	ΠΡΟΚΟΝΣУΛΤΗΡΟΒΑΤΗ(СЯ)	ΚΡΑΣΝΟΒΑΤΗΣΙΑ	---
КОНТРАКТОВАТЬ	ΖΑΚΟΝΤΡΑΚΤΟΒΑΤΗ	ΚΡΑΣΤΗ(СЯ)	ΟΚΡΑΣΤΗ
КОНТРАСТИРОВАТЬ	---	ΚΡΑХΜΑΛΗΤΗ	ΝΑΚΡΑХΜΑΛΗΤΗ
КОНТРАТАКОВАТЬ	ΚΟΝΤΡΑΤΑΚΟΒΑΤΗ	ΚΡΕΔΗΤΟΒΑΤΗ(СЯ)	ΚΡΕΔΗΤΟΒΑΤΗ(СЯ)
КОНТРОЛИРОВАТЬ	ΠΡΟΚΟΝΤΡΟΛΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΡΕЙΣΗΡΟΒΑΤΗ	---
---	ΚΟΝΤУΖΗΤΗ	ΚΡΕИΤΗ(СЯ)	ΝΑΚΡΕИΤΗ(СЯ)
ΚΟΝΦΙΣΚΟΒΑΤΗ	ΚΟΝΦΙΣΚΟΒΑΤΗ	ΚΡΕΠΗΤΗ(СЯ)	---
ΚΟΝΦΛΗΚΤΟΒΑΤΗ	---	ΚΡΕΠΝУΤΗ	ΟΚΡΕΠΝУΤΗ
ΚΟΝΦУΖΗΤΗ(СЯ)	ΣΚΟΝΦУΖΗΤΗ(СЯ)	ΚΡΕПЧАΤΗ	---
ΚΟΝЦЕНТРИРОВАТЬ(СЯ)	ΣΚΟΝЦΕΝΤΡΗΡΟΒΑΤΗ(СЯ)	ΚΡΕСТΗΤΗ	ΟΚΡΕСТΗΤΗ, ΠΕΡΕΚΡΕСТΗΤΗ
ΚΟΝЦЕРТИРОВАТЬ	---	ΚΡΕСТЬЯΝСТВОΒΑΤΗ	---
ΚΟΝЧАТЬ(СЯ)	ΚΟΝЧИΤΗ(СЯ)	ΚΡИВЕΤΗ	ΟΚΡΙВЕΤΗ
ΚΟΟΠΕΡΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΟΟΠΕΡΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΡΙВИТЬ(СЯ)	ΠΟΚΡΙВИТЬ(СЯ), ΣΚΡ-ΤΗ(СЯ)
ΚΟΟПТИРОВАТЬ	ΚΟΟΠΤΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΡΙВЛЯΤΗΣΙΑ	---
ΚΟΟΡΔΗΝΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΟΟΡΔΗΝΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΡΙΤΗΚΑΝСТВОΒΑΤΗ	---
ΚΟПАТЬ	ΒΕΚΟΠΑΤΗ; ΚΑΠΝУΤΗ	ΚΡΙΤΗΚΟΒΑΤΗ	---
ΚΟПАТЬСЯ	---	ΚΡΙЧАΤΗ	ΚΡΙКНУΤΗ
ΚΟΠΗΡΟΒΑΤΗ	ΣΚΟΠΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΡОВОΤΟЧИΤΗ	---
ΚΟΠИТЬ(СЯ)	ΝΑΚΟΠΗΤΗ(СЯ)	ΚΡΟИΤΗ	ΒΕΚΡΟИΤΗ
ΚΟПНИТЬ	ΣΚΟΠΝΗΤΗ	ΚΡΟΚΗΡΟΒΑΤΗ	ΚΡΟΚΗΡΟΒΑΤΗ
ΚΟПОШИТЬСЯ	---	ΚΡΟМСΑΤΗ	ΙΣΚΡΟМСΑΤΗ
ΚΟПТЕТЬ ¹	ΖΑΚΟΠΤΕΤΗ	ΚΡΟПАΤΗ	ΝΑΚΡΟПАΤΗ, ΣΚΡΟПАΤΗ

διάρκειας	στιγμιαία	διάρκειας	στιγμιαία
кро		луч	
кропить	οκροπίζει	леденить	οледенίζει
крохоборствовать	---	лежать(ся); лёживать	---
крошить	искрошить, накр-ить, рас-	лесть	---
кружлеть	окружлеть	лелеть	---
кружить(ся)	---	лениться	---
крупнеть	покрупнеть	лепетать	---
крутить(ся)	закрутить, скрутить	лепить	налепить, слепить
кручиниться	---	летать, лететь	---
крушиться	---	лечить(ся)	---
крыть(ся)	---	лжесвидетельствовать	---
крючить(ся)	скрючить(ся)	либеральничать	слиберальничать
крякать	крякнуть	лидировать	---
кряхтеть	---	лизать	лизнуть
кувыркаться	кувырнуться	ликвидировать(ся)	ликвидировать(ся)
кудахтать	---	ликовать	---
кудрявиться	---	лиловать	полиловать
кукарёкать	---	лимитировать	лимитировать
куковать	---	линовать	налиновать
кукситься	---	линчевать	линчевать
культивировать	---	линять	вылинять, полинять
кумиться	покумиться	липнуть	---
купать(ся)	выкупать(ся), искупать(ся)	лисить	---
куражиться	---	листа́ть	---
курить(ся)	---	литографировать	литографировать
курсировать	---	лить(ся)	---
курчавиться	---	лихорадить	---
кусать	куснуть	лицевать	перелицевать
кусаться	---	лицезреть	улицезреть
кустарничать	---	лицемерить	---
куститься	---	лицеприятельствовать	---
кутать(ся)	закутать(ся)	лишать(ся)	лишить(ся)
кутить	кутнуть	лобызать	---
кушать	покушать, выкушать	ловить	поймать
Л		ловчить	словчить
лавировать	---	логарифмировать	логарифмировать
ладить(ся)	---	лодырничать	---
ладить	---	ложиться	лечь
лазить, лазать	---	локализovať(ся)	локализovať(ся)
лакать	вылакать	локаутировать	локаутировать
лакействовать	---	ломать	поломать, сломать
лакировать	отлакировать	ломаться	сломаться
лакомить(ся)	полакомить(ся)	ломить(ся)	---
ласкать(ся)	---	лопаться	лопнуть
ластиться	---	лопотать	---
латать	залатать	лосниться	---
латинизировать(ся)	латинизировать(ся)	лохматить(ся)	взлохматить(ся)
лаять	---	лощить	налощить
лгать	налгать, солгать	лубенеть	залубенеть
лебезить	---	лудить	вылудить, полудить
леветь	полеветь	лужгать	---
легализовать(ся)	легализовать(ся)	лукавить	слукавить
легчать	полегчать	лупить	слупить, облупить
леденеть	οледенеть	луцевать	отлуцевать
		лучить(ся)	---

διαρμείας	στυγμαία	διαρμείας	στυγμαία
луч		ΜΟΛ	
лучить	облущить, взлущить	мельчать	измельчать
лысеть	облысеть, поллысеть	мельчить	измельчить, размельчить
льнуть	прильнуть	менструировать	---
льстить(ся)	польстить(ся)	менять(ся)	поменять(ся)
любезничать	---	мереть	---
любить	---	мерещиться	померещиться
любоваться	полюбоваться	мёрзнуть	замёрзнуть
любопытствовать	полюбопытствовать	мерить(ся)	померить(ся)
лютовать	---	меркнуть	померкнуть
лягать	лягнуть	мертвёт	омертвёт
лязгать	---	мертвить	---
ляпать	наляпать; ляпнуть	мерцать	---
Μ		месить	---
магнетизировать	---	месты	---
мазать	вмазать, зам-ать, из-ть, намазать, по-ть, мазнуть	метать ¹	вбметать; метнуть
мазаться	вмазаться, замазаться, изма-ся, нама-ся, пом-ся.	метать ²	наметать, пром-ть, см-ать
макать	макнуть	метить	наметить, пометить.
маклячить	---	метить(ся)	наметить(ся)
малевать	намалевать	мечтать	---
малодушествовать	---	мешать(ся) ¹	помешать
малодушничать	смалодушничать	мешать(ся) ²	помешать, смешать(ся)
маневрировать	сманеврировать	мешкать	---
манежить	---	мигать	мигнуть
манёрничать	---	мигрировать	---
манипулировать	---	милитаризовать	милитаризовать
манifestировать	---	миловать	---
манкировать	манкировать	миловать(ся)	---
мараковать	---	миндальничать	---
марать	замарать, измарать	минировать	(за)минировать
мариновать	замариновать	миновать	миновать
маркировать	маркировать	минуть	---
мarmorировать	мarmorировать	мирволить	---
мародёрствовать	---	мирить	помирить, примерить
маршировать	---	мистифицировать	мистифицировать
маскировать(ся)	замаскировать(ся)	митинговать	---
маслить	намаслить, помаслить	млет	---
массировать ¹	---	мнить(ся)	---
массировать ²	массировать	множить(ся)	помножить, умножить(ся)
мастерить	смастерить	мобилизовать(ся)	отмобилизовать(ся)
материализовать(ся)	материализовать(ся)	моделировать	---
матрицировать	матрицировать	модернизировать, -зовать	модернизировать, -зовать
махать	махнуть	модифицировать(ся)	модифицировать(ся)
маяться	---	модулировать	---
маячить	---	мозговать	---
меблировать	меблировать	мозолить	намозолить
медлить	---	мокнуть	---
межевать	---	молить(ся)	помолиться
мелеть	осмелеть	молнирывать	---
мелить	намелить	молодеть	помолодеть
мелькать	мелькнуть	молодить(ся)	---
мельтешить	---	молотить	---
		молоть ¹	смолоть
		молоть ²	---
		молчать	---

διερμείας	ατιμυαία	διερμείας	ατιμυαία
мон		над	
монополизи́ровать	μονοπολιζήρω	Н	
монти́ровать	σμοντήρω	набавля́ть	набави́ть
морализи́ровать	---	набегáть	набежа́ть
морга́ть	моргну́ть	набира́ть(ся)	набра́ть(ся)
морить	вѣморить, заморить, по- морить, уморить.	набива́ть(ся)	наби́ть(ся)
морозить	---	наблюда́ть(ся)	---
морочить	обморочить	---	наблудя́ть
морщить	наморщить, сморщить	набалтыва́ть	наболта́ть
морщить	---	набрасыва́ть(ся)	набраса́ть, наброси́ть(ся)
мостить	вѣмостить, замостить, намостить	набрасыва́ть(ся)	наброси́ть(ся)
мотать	намота́ть; мотну́ть	набуха́ть	набу́хнуть
мота́ть(ся)	промота́ть(ся)	нава́ливать(ся)	навали́ть(ся)
мотиви́ровать	мотиви́ровать	нава́ливать(ся)	наваля́ть
моторизова́ть	моторизова́ть	наварива́ть	навари́ть
моти́жить	---	нава́дываться	наведáться
мочить	замочить, помочить	навертыва́ть(ся)	наверну́ть(ся)
мочь	смочь	навертыва́ть	наверте́ть
мошенича́ть	смошенича́ть	навешива́ть	навѣснiть, навѣшива́ть
мрачнѣть	помрачнѣть	навѣща́ть	навѣсти́ть
мстить	отомсти́ть	навѣа́ть, навѣива́ть	навѣа́ть
мудрить	намудрить, смудрить	навинчива́ть	навинти́ть
мудрствовáть	---	нависа́ть	нависну́ть
му́жать(ся)	---	навива́ть	нави́ть
мумифици́ровать	мумифици́ровать	навлекáть	навлѣчь
муниципализи́ровать	муниципализи́ровать	наводи́ть	навести́
муравить	---	наводни́ть	наводни́ть
мурлы́кать	---	навози́ть	унаво́зить
мурова́ть	осмурова́ть	навози́ть	навезти́
мусли́ть, мусо́лить	замусли́ть, замусо́лить, намусли́ть, намусо́лить.	наволакива́ть	наволо́чь
му́сорить	намусорить	наворобыва́ть	наворова́ть
муссе́ировать	---	навыка́ть	навы́кнуть
мутить(ся)	вмутить, замутить(ся), помутить(ся)	навя́зывать(ся)	навяза́ть(ся); навязну́ть
мутнѣть	помутнѣть	навя́зывать(ся)	навяза́ть(ся)
му́чить(ся)	заму́чить(ся), изму́читься	наглажива́ть	наглади́ть
муштровáть	вмуштровáть	наглѣть	оснаглѣть
мча́ть(ся)	---	нагнаива́ться	нагнои́ться
мы́кать(ся)	---	нагнетáть	нагнести́
мы́лить(ся)	намы́лить(ся)	нагибáть(ся)	нагну́ть(ся)
мы́слить(ся)	---	наговарива́ть	наговори́ть
мытáрить(ся)	замытáрить(ся)	нагоня́ть	нагна́ть
мыть(ся)	вмыть(ся), помыть(ся)	нагоражива́ть	нагороди́ть
мыча́ть	---	нагора́ть	нагоре́ть
мягчи́ть	---	награжда́ть	награди́ть
мя́кнуть	намя́кнуть, размя́кнуть	нагребáть	нагрести́
мя́млить	---	нагрева́ть(ся)	нагрѣть(ся)
мястѣ́сь	---	нагружа́ть	нагрузи́ть
мять(ся)	измя́ть(ся), смя́ть(ся), размя́ть, помя́ться	нагрыза́ть	нагры́зть
мя́ться	---	нагу́ливать	нагуля́ть
мя́ука́ть	мя́укнуть	надавлива́ть	надави́ть
		надаива́ть	надои́ть
		надбыва́ть	надби́ть
		надвига́ть(ся)	надви́нуть(ся)
		надвя́зывать	надвяза́ть

διαρκείας	στυγμιαία	διαρκείας	στυγμιαία
над		над	
наддава́тъ	надда́тъ	накупáтъ	накупíтъ
наделя́тъ	наделíтъ	наку́ривать(ся)	накурíтъ(ся)
надѣ́ргивать	надѣ́ргать	наку́сывать	накусíтъ
надева́тъ	наде́тъ	наку́тывать	наку́татъ
наде́яться	понаде́яться	налавли́вать	налови́тъ
надзира́тъ	---	налага́тъ	наложи́тъ
надира́тъ	надрáтъ	нала́живать(ся)	наладíтъ(ся)
надка́лывать	надколо́тъ	налега́тъ	нале́чь
надку́сывать	надкуси́тъ	нале́живать	належа́тъ
надла́мывать(ся)	надломи́тъ(ся)	налезáтъ	налезéтъ
надоеда́тъ	надо́есть	налепла́тъ	налепи́тъ
надоу́мливать	надоу́мить	налетáтъ	налетéтъ
надрáрывать	надроро́тъ	нале́тывать	налетáтъ
надрáпливать	надрпи́тъ	налива́тъ(ся)	нали́тъ(ся)
надрáсывать	надрисáтъ	нали́зывать(ся)	нализа́тъ(ся)
надрезáтъ, ~зывать	надрéзатъ	налипа́тъ	нали́пнуть
надрывáтъ(ся)	надорва́тъ(ся)	нали́чивать	---
надста́влиять	надста́вить	намагни́чивать	намагни́тить
надстра́ивать	надстро́ить	нама́лывать	намоло́тить
надува́тъ(ся)	наду́тъ(ся)	намарино́вывать	намариновáтъ
наеда́тъ(ся)	нае́сть(ся)	нама́тывать(ся)	намотáтъ(ся)
наезжа́тъ, наезживать	наезди́тъ, наехать	нама́чивать	намо́чить
нажáривать(ся)	нажари́тъ(ся)	намеже́вывать	намежева́тъ
наживáтъ(ся)	нажи́тъ(ся)	намека́тъ	намекну́тъ
наживля́тъ	наживíтъ	намени́вать	наменя́тъ
нажигáтъ	наже́чь	намерева́тъся	---
нажима́тъ	нажа́тъ ¹	намерза́тъ	намерзну́тъ
нажина́тъ	нажа́тъ ²	намеривáтъ	намери́тъ
назнача́тъ	назна́чить	наметáтъ	намести́
назрева́тъ	назрéтъ	наме́тывать	наметáтъ
назывáтъ(ся)	назва́тъ(ся)	намеча́тъ(ся)	наметíтъ(ся)
наивни́чать	---	наме́шивать	намешáтъ
наигрыва́тъ	наигра́тъ	намина́тъ	намя́тъ
нака́зывать	наказа́тъ	намока́тъ	намо́кнуть
нака́лывать(ся)	накали́тъ(ся)	нама́лывать	намоло́тъ
нака́лятъ(ся)	накали́тъ(ся)	намоло́чивать	намоло́титъ
нака́лывать	наколо́тъ	намы́вать	намы́тъ
нака́лывать(ся)	наколо́тъ(ся)	намы́ливать(ся)	намы́лить(ся)
нака́пывать	накопа́тъ	нана́шивать	наноси́тъ
нака́тывать(ся)	наката́тъ(ся)	наноси́тъ	нанести́
нака́чивать	накача́тъ	нана́живаться	нана́жива́тъся
наква́шивать	наква́сить	напада́тъ	напада́тъ
наки́дывать	накида́тъ, накинута́	напа́ивать	напои́тъ
накла́дывать	наложи́тъ	напа́ивать	напая́тъ
накле́ивать	наклеи́тъ	напа́рывать(ся)	напаро́тъ
накле́пывать	наклепа́тъ	напаса́тъ	напастí
наклика́тъ	накли́катъ	напахивáтъ	напахáтъ
накло́нять(ся)	накло́нить(ся)	напева́тъ	напе́тъ
накле́иваются	наклéпнуться	напека́тъ	напéчь
нако́вывать	накова́тъ	напи́ливать	напи́лить
накра́дывать	накра́сть	напи́рять	наперéтъ
накра́шивать	накра́сить	напи́тывать(ся)	напита́тъ(ся)
накру́чивать	накрути́тъ	напласто́вывать(ся)	напластовáтъ(ся)
накрывáтъ(ся)	накры́тъ(ся)	наплéскивать	наплеска́тъ

διαρκείας	στυμναία	διαρκείας	στυμναία
нап		нед	
наплетáть	наплестί	насчитывать	насчитáть
наплывáть	наплýть	насылáть	наслáть
наползáть	наползéти	насыпáть (ся)	насы́пать (ся)
наполнáть (ся)	наполнítь (ся)	насыщáть (ся)	насы́тить (ся)
напомина́ть	напо́мнить	натáлкивать (ся)	натолкнúть (ся)
направля́ть (ся)	напрáвить (ся)	натáпливать	натопítь
напрáшивать (ся)	напросítь (ся)	натáптывать	натоптáть
напру́живать (ся)	напру́жить (ся)	натáскивать	натаскáть; натащítь
напрягáть (ся)	напрýчь (ся)	натекáть	натéчь
напускáть (ся)	напустítь (ся)	натирáть (ся)	натерéть (ся)
напýтствовать	напýтствовать	натýскивать	натýска́ть
напухáть	напúхнуть	наторговывáть	наторговáть
напýливать	напýлить	натрáвливать, -влýть	натрáвить
наработывáть	наработáть	натру́живать	натрудítь
нарастáть	нарастί	натурализовáть (ся)	натурализовáть (ся)
наращивáть	нарастítь	натýкáть ¹	натýкáть
нарушáть (ся)	нарушítь (ся)	натýкáть ²	наткнúть, натýкáть
нарывáть	нарýть	натягивáть (ся)	натягнúть (ся)
нарывáть (ся)	нарвáть (ся)	наўживáть	наудítь
наряжáть (ся)	нарядítь (ся)	наўськивать	наўськáть
насаждáть	насадítь	наўшничáть	---
наса́живать	насадítь	наущáть	наустítь
наса́живаться	насе́сть	нахáльничáть	---
наса́ливать	насолítь	нахва́ливать	нахвалítь
наса́сывать (ся)	насосáть (ся)	нахва́тывать (ся)	нахвátáть (ся)
наса́харивать	наса́харить	нахлéстывать	нахлестáть
насвистывáть	---	нахлобúчивать	нахлобúчить
наседáть	насе́сть	находítь (ся)	найтί (сь)
насекáть	насе́чь	наце́живать	нацедítь
населýть	населítь	нацели́вать	напелítь
наси́живать	насидéть	нацеплáть	нацепítь
насиловать	изнасиловать	национализировáть	национализировáть
наскáзывать	насказáть	начáльствовать	---
наскáкивать	наскакáть, наскочítь	начекáнивать	начекáнить
наскребáть	наскрестί	начёрпывать	начёрпáть
наслаждáться	насладítься	начёрчивать	начергítь
наслаивáть (ся)	наслоítь (ся)	начёсывать	начесáть
наслéдовать	наслéдовать, унасл-ть	начинáть (ся)	начáть (ся)
насмехáться	---	начинивáть	начинítь
насовывáть	насовáть	начинýть	начинítь
наставáть	настáть	---	начёркáть
наставлýть	настáвить	начислáть	начислítь
настаивáть	настойть	начítывать	начитáть
настигáть	настигнуть, настíчь	начищáть	начíстить
настилáть	настлáть, настелítь	нашáривать	нашáрить
насторо́живать (ся)	насторожítь (ся)	нашéптывать	нашептáть
настра́гивать	настрогáть, настругáть	нашивáть	нашитъ
настраивáть (ся)	настроítь (ся)	нашпиговывáть	нашпиговáть
настýживать	настудítь	наспýливать	наспýлить
настýкивать	настýкáть	нащúпывать	нащúпáть
наступáть	наступítь	необрéжничáть	---
настывáть	настýть, настýнуть	нево́лить	принево́лить
насучивáть	насучítь	негодовáть	---
насу́шивать	насушитъ	недолéбливать	---

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
нед		обр	
недомога́ть	---	освѣтривать(ся)	освѣтритъ(ся)
недостава́ть	недоста́ть	овѣшива́ть(ся)	овѣшати́(ся)
недосчита́вать(ся)	недосчита́ться	овѣва́ть	овѣяти́
недосыпа́ть	недоспа́ть	обвива́ть(ся)	обви́ть(ся)
недоумева́ть	---	обиня́ть	обвини́ть
неду́житься	---	обвиса́ть	обвисну́ть
не́жить	---	обводи́ть	обвести́
не́житься	---	обводи́ть	обводи́ть
не́жничать	---	обвола́кивать(ся)	обволо́чь(ся)
нездорови́ться	---	обворова́вать	обворова́ть
нействова́ть	---	оворожа́ивать	оворожи́ть
нейтрализова́ть	нейтрализова́ть	обвыка́ть	обвыкну́ть
неме́ть	занеме́ть, онеме́ть	обвяза́вать(ся)	обвяза́ть(ся)
ненави́деть	---	обгла́дывать	обглода́ть
нерви́ровать	---	обгора́ть	обгорѣ́ть
не́рвничать	---	обгрыза́ть	обгрызѣ́ть
нерести́ться	---	обдава́ть(ся)	обда́ть(ся)
нести ¹	понести́	обдѣлыва́ть	обдѣлати́
нести ²	снести́	обдѣля́ть	обдѣли́ть
невели́ровать(ся)	невели́ровать(ся)	обдѣргива́ть	обдѣргати́
низа́ть	наниза́ть	обдира́ть	ободра́ть
низверга́ть(ся)	низвергну́ть(ся)	обдумыва́ть	обдумати́
низводи́ть	низвести́	обдува́ть	обду́ть
низкопокло́нничать	---	обдуря́ть	обдурити́
низлага́ть	низложити́	обега́ть	обегати́
никели́ровать	отникели́ровать	обедати́	поосѣдати́
ни́кнуть	сни́кнуть	обедня́ть	обедни́ть
ниспада́ть	ниспа́сть	обегати́	обежа́ть
ниспо́слать	ниспо́слать	обезо́бливать	обезо́бить
нисходи́ть	низо́йти	обезвре́живать	обезвре́дить
ниша́ть	обнища́ть	обесгла́вливать	обесгла́вить
нищенствова́ть	---	обездо́ливать	обездо́лить
нормализова́ть(ся)	нормализова́ть(ся)	обезжи́ривать	обезжи́рить
нормирова́ть	нормирова́ть	обеззара́живать	обеззара́зить
норова́ть	---	обезземе́ливать	обезземе́лить
носи́ть(ся)	нести́(сь)	обезли́чивать(ся)	обезли́чить(ся)
ночева́ть	переночева́ть	обезору́живать	обезору́жить
нра́виться	пона́рвиться	---	обезуме́ть
ну́дить	---	обезья́нничать	собезья́нничать
нужда́ться	---	обеля́ть	обѣли́ть
нумерава́ть	занумирова́ть, прон-ва́ть	оберега́ть(ся)	оберѣ́чь(ся)
ны́рять	ны́рнуть	обѣртыва́ть(ся)	оберну́ть(ся)
ны́ть	---	обескро́вливать	обескро́вить
ни́хать	пони́хать; ни́хнуть	обескура́живать	обескура́жить
ни́нчить(ся)	---	---	обеспа́мятеть
О		обеспѣ́чивать(ся)	обеспѣ́чить(ся)
обагря́ть	обагри́ть	обеспло́живать	обеспло́дить
обалдева́ть	обалде́ть	обессйли́вать	обессйли́ть
обва́ливать(ся)	обвали́ть(ся)	обессла́вливать	обессла́вить
обва́ливать	обваля́ть	обессмы́сливать	обессмы́слить
обва́ривать(ся)	обвари́ть(ся)	обесцвѣ́чивать	обесцвѣ́тить
обве́ртывать	обверте́ть, оберну́ть	обесце́нивать(ся)	обесце́нить(ся)
обводи́ть	обвести́	обеща́ть	обеща́ть и. Пообеща́ть
		обжа́ривать(ся)	обжа́рить(ся)

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
обж		обр	
обжива́ть(ся)	обжи́ть(ся)	оbмѣнива́ть(ся)	оbмѣни́ть(ся), -ня́ть(ся)
обжига́ть(ся)	обжечь(ся)	оbмерза́ть	оbмѣрзну́ть
Обжима́ть	обжа́ть	оbмерива́ть(ся)	оbмѣрить(ся)
обжинáть	обжа́ть	оbмета́ть	оbмести́
обжу́ливать	обжу́лить	оbмѣтыва́ть	оbметáть
обзыва́ть	обозва́ть	оbмина́ть(ся)	оbмья́ть(ся)
обива́ть(ся)	обить(ся)	оbмира́ть	оbмерѣ́ть
обижáть(ся)	обидеть(ся)	оbмозгóвывать	оbмозговáть
обилова́ть	---	оbмолáчивать	оbмолотить
обира́ть	оbобращáть	оbморáживать	оbморозить
обита́ть	---	оbмунди́ровать(ся)	оbмундиро́вать(ся)
обива́ть(ся)	обить(ся)	оbмыва́ть(ся)	оbмыть(ся)
обка́пывать ¹	обка́пать	оbмяка́ть	оbмякнóть
обка́пывать ²	оbкопáть	оbнадѣжива́ть	оbнадѣжити́
оbкармлива́ть	оbкормить	оbнажа́ть(ся)	оbнажити́(ся)
оbка́тывать	оbката́ть	оbнару́живать(ся)	оbнару́жить(ся)
оbка́шивать	оbкосить	оbнашива́ть	оbносо́ить
оbки́дывать	оbкида́ть	оbнима́ть(ся)	оbнять(ся)
оbклáцывать	оbложить	оbновля́ть(ся)	оbновить(ся)
оbклéивать	оbклéить	оbнóжива́ть	оbнóжить
оbка́лывать	оbколóть	оbобществля́ть	оbобществить
оbкра́дывать	оbокра́сть	оbобща́ть	оbобщить
оbкúривать	оbкурить	оbогаща́ть(ся)	оbогатить(ся)
оbкúсовать	оbкуса́ть	оbогрева́ть(ся)	оbогрѣ́ть(ся)
оbлага́ть	оbложить	оbодря́ть(ся)	оbодрить(ся)
оbлагора́живать	оbлагородить	оbожа́ть	---
оbлада́ть	---	---	оbождáть
оbлáживать	оbлáдить	оbожествля́ть	оbожествить
оbлáмывать(ся)	оbломáть(ся), -ми́ть(ся)	оbознача́ть(ся)	оbозначить(ся)
оbлáпливать	оbлáпить	оbозрева́ть, оbзира́ть	оbозрѣ́ть
оbлáпóшивать	оbлáпóшить	оbолва́нивать	оbолва́нить
оbлача́ть(ся)	оbлачить(ся)	оbольща́ть(ся)	оbольстить(ся)
оbлáивать	оbлáять	оbоня́ть	---
оbлега́ть	оbлечь	оbорáчивать(ся)	оbоbну́ть(ся), оbорогити́-
оbлегча́ть(ся)	оbлегчить(ся)	оbороня́ть(ся)	оbоронить(ся)
оbлезáть	оbлэзть	оbору́довать	оbору́довать
оbлека́ть(ся)	оbлечь(ся)	оbосно́вывать(ся)	оbоснова́ть(ся)
оbлепля́ть	оbлепить	оbосо́блять(ся)	оbособить(ся)
оbлета́ть	оbлетéть	оbостря́ть(ся)	оbострить(ся)
оbлётыва́ть	оbлетáть	оbрабáтывать	оbработáть
оbлива́ть	оbлить	оbразóвывать(ся)	оbрзова́ть(ся)
оbлизыва́ть(ся)	оbлизáть(ся)	оbрамля́ть	оbрамити́
оbлипа́ть	оbлипну́ть	оbраста́ть	оbрасти́
оbлицóвывать	оbлицевáть	оbраца́ть(ся)	оbратить(ся)
оbлича́ть	оbличить	оbреза́ть(ся)	оbрѣзать(ся)
оbлока́чивать(ся)	оbлокотить(ся)	оbременя́ть	оbременить
оbлупáть	оbлупить	оbрета́ть	оbрести́
оbлюбо́вывать	оbлюбова́ть	оbрета́ться	---
оbма́зывать(ся)	оbма́зывать(ся)	оbрека́ть	оbречь
оbма́кивать	оbмакнóть	оbрешечива́ть	оbрешетить
оbма́нывать(ся)	оbману́ть(ся)	оbрисóвывать(ся)	оbрисова́ть(ся)
оbмáтывать(ся)	оbмотáть(ся)	оbруба́ть	оbрубить
оbмáхивать(ся)	оbмахну́ть(ся)	оbруча́ть(ся)	оbручить(ся)
оbмáчивать(ся)	оbмочить(ся)	оbру́шивать(ся)	оbрушить(ся)

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
обр		ока	
обрыва́ть(ся)	оборва́ть(ся)	обязыва́ть(ся)	обяза́ть(ся)
обри́згива́ть(ся)	обри́згать(ся)	овеществля́ть(ся)	овеществи́ть(ся)
обряжа́ть(ся)	обряди́ть(ся)	овева́ть, овеива́ть	овея́ть
обса́жива́ть	обсади́ть	овладева́ть	овладе́ть
обса́сыва́ть	обсаса́ть	оглажива́ть	огладе́ть
обса́харива́ть	обса́харить	оглаша́ть(ся)	огласи́ть(ся)
обсека́ть	обсе́чь	оглоу́шива́ть	оглоу́шить
обсеменя́ть	обсеменя́ть	оглу́пля́ть	---
обска́кива́ть	обскака́ть	оглуша́ть	оглуши́ть
обсле́довать	обсле́довать	огляды́вать(ся)	огляде́ть(ся); огляну́ть
обслу́жива́ть	обслу́жить	огова́рива́ть(ся)	оговори́ть(ся)
обста́вли́ть(ся)	обста́вить(ся)	оголя́ть(ся)	оголи́ть(ся)
обсти́рывать	обстира́ть	огора́жива́ть(ся)	огороди́ть(ся)
обсто́ять	---	огоро́шива́ть	огоро́шить
обстра́гива́ть	обстрога́ть, обструга́ть	огорча́ть(ся)	огорчи́ть(ся)
обстра́ива́ть(ся)	обстрои́ть(ся)	огражда́ть(ся)	огради́ть(ся)
обстра́ива́ть	обстра́ивать	ограни́чива́ть(ся)	ограни́чить(ся)
обсту́па́ть	обсту́пить	огрebáть	огрести́
обсу́жда́ть	обсу́дить	огрызза́ться	огрызну́ться
обсу́живать	---	ода́рива́ть	одари́ть
обсусо́лива́ть(ся)	обсусо́лить(ся)	одева́ть(ся)	оде́ть(ся)
обсу́шива́ть	обсуши́ть	одела́ть	одела́ть
обсчи́тыва́ть(ся)	обсчи́тать(ся)	оде́ржива́ть	оде́ржать
обсыпа́ть(ся)	обсыпа́ть(ся)	оде́ргива́ть	оде́рнуть
обсы́хать	обсы́хнуть	одо́бря́ть	одо́брить
обта́чива́ть	обточи́ть	одолева́ть	одоле́ть
обтека́ть	обте́чь	одо́лжа́ться	---
обте́сыва́ть	обтеса́ть	одома́шнива́ть(ся)	одома́шнить(ся)
обтира́ть(ся)	обтере́ть(ся)	оду́мыва́ться	оду́маться
обтя́гива́ть	обтяну́ть	одура́ть	---
обтя́пыва́ть	обтя́пать	одухотвори́ть	одухотвори́ть
обу́глива́ть(ся)	обу́глить(ся)	одушевле́ять(ся)	одушеви́ть(ся)
обу́здыва́ть	обузда́ть	ожесточа́ть	ожесточи́ть
обу́жива́ть	обу́зить	оживля́ть(ся)	оживи́ть(ся)
обусло́влива́ть	обусло́вить	*ожида́ть	---
обува́ть(ся)	обу́ть(ся)	ожива́ть	ожи́ть
обуча́ть(ся)	обучи́ть(ся)	озабо́чива́ться	озабо́титься
обха́тывать	обхати́ть	озагла́влива́ть	озагла́вить
обходи́ть	обойти́	озада́чива́ть	озада́чить
обхо́хатыва́ться	обхо́хотаться	озаря́ть(ся)	озари́ть(ся)
обчи́ща́ть(ся)	обчи́стить(ся)	озвучи́вать	озвучи́ть
обша́рива́ть	обша́рить	оздо́ровля́ть	оздо́рови́ть
обшива́ть	обши́ть	озелена́ть	озелени́ть
обща́ться	---	озира́ть(ся)	---
объегорива́ть	объегори́ть	озло́бля́ть(ся)	озло́бить(ся)
обьеда́ть(ся)	обье́сть(ся)	озна́меновыва́ть(ся)	озна́меноваться
обьединя́ть(ся)	обьедини́ть(ся)	означа́ть	---
обье́зжа́ть	обье́здить, обье́хать	озно́бля́ть	озно́бить
объявля́ть(ся)	объяви́ть(ся)	озони́ровать	озони́ровать
объясня́ть(ся)	объясни́ть(ся)	озорни́ча́ть	озорни́ча́ть
обы́грыва́ть	обы́грать	о́йка́ть	---
обы́скива́ть	обы́ска́ть	ока́зывать(ся)	оказа́ть(ся)
обпро́крачива́ть(ся)	обпро́крати́ть(ся)	ока́ймля́ть	ока́йми́ть
		ока́нчива́ть(ся)	ока́нчити́(ся)

διαιρεσίας	στυμναία	διαιρεσίας	στυμναία
ока		οσι	
ока́пывать	окопа́ть	оплетáть	оплестί
ока́рмливать	око́рмить	оплодоотво́рять(ся)	оплодотвори́ть(ся)
ока́чивать(ся)	ока́тить(ся)	оплывáть	оплύть
ока́ть	---	опознава́ть	опознáть
ока́дывать	ока́нуть	ополза́ть	оползτί
окисла́ть(ся)	окисли́ть(ся)	ополáскивать	ополоска́ть, ополосну́ть
окупи́ровать	окупи́ровать	ополча́ть(ся)	ополчи́ть(ся)
окле́ивать	окле́ить	опора́жнивать(ся)	опорожни́ть(ся)
оκληа́ть	оκλήнуть	опошля́ть(ся)	опошл́ить(ся)
око́вывать	окова́ть	опоясыва́ть(ся)	опояса́ть(ся)
око́лачива́ться	---	оправды́вать(ся)	оправда́ть(ся)
око́лдоывать	око́лдова́ть	оправля́ть(ся)	оправ́ить(ся)
околева́ть	околёть	опра́стывать(ся)	опроста́ть(ся)
око́лпачива́ть	око́лпачи́ть	опра́шивать	опроси́ть
око́рачивать	око́ротить	опреде́лять(ся)	определе́ть(ся)
окры́живать	окры́кнуть	опресня́ть	опресни́ть
окова́вливать	окова́вить	опроверга́ть	опровергну́ть
окро́плять	окро́пить	опроки́дывать(ся)	опрокину́ть(ся)
о́круглять(ся)	о́кругли́ть(ся)	опроца́ть	опрости́ться
о́кружать	о́кружи́ть	опры́скивать(ся)	опры́ска́ть(ся)
о́кручивать	о́крути́ть	опти́ровать(ся)	опти́ровать(ся)
окры́лять	окры́лить	опубликóвывать	опубликóва́ть
окси́дировать	окси́дировать	опуска́ть(ся)	опустίть(ся)
оку́кливаться	оку́клиться	опустоша́ть	опустоши́ть
оку́лировать	оку́лировать	опу́тывать	опу́тать
окуна́ть(ся)	окуну́ть(ся)	опухáть	опу́хнуть
окупа́ть(ся)	окупи́ть(ся)	опуша́ть	опуши́ть
оку́ривать	окури́ть	опы́ливать(ся)	опы́лить(ся)
оку́тывать(ся)	оку́тывать(ся)	ора́торствовать	---
оку́чивать	окучи́ть	ора́ть	---
олицетво́рять	олицетво́рить	организова́ть(ся)	организова́ть(ся)
омертвля́ть	омертви́ть	оригина́льничать	сorigина́льничать
омещáниваться	омещáниться	ориенти́ровать(ся)	ориенти́ровать(ся)
омола́живать(ся)	омолоди́ть(ся)	оркестрова́ть	оркестрова́ть
омрача́ть(ся)	омрачи́ть(ся)	орнаментиро́вать	орнаментиро́вать
омывáть(ся)	омы́ть(ся)	ороша́ть(ся)	ороши́ть(ся)
онеме́чивать(ся)	онеме́чить(ся)	ору́довать	---
опада́ть	опа́сть	осажáть	осади́ть
опáздывать	опозда́ть	осажива́ть	осади́ть
опаса́ться	---	осваива́ть(ся)	освои́ть(ся)
опа́хивать	опахáть	осведомля́ть(ся)	осведоми́ть(ся)
опа́хивать(ся)	опахну́ть(ся)	освежа́ть(ся)	освежи́ть(ся)
опека́ть	---	освеща́ть(ся)	освети́ть(ся)
опережа́ть	опередίть	освистыва́ть	освистáть
опериро́вать ¹	оперίρывать	освобо́ждать(ся)	освободи́ть(ся)
опериро́вать ²	---	освяча́ть	освяти́ть
оперя́ть(ся)	опери́ть(ся)	оседа́ть	осе́сть
опеча́тывать	опеча́тывать	осеменя́ть	осемене́ть
опира́ть(ся)	оперéть(ся)	осеня́ть	осени́ть
опивáть(ся)	опи́ть(ся)	оси́ливать	оси́лить
описыва́ть(ся)	описа́ть(ся)	оскверня́ть(ся)	оскверни́ть(ся)
опла́кивать	опла́кать	оско́плять	оскопи́ть
опла́чивать	оплати́ть	оскорбля́ть(ся)	оскорби́ть(ся)
оплёвывать	оплева́ть	ослабля́ть	ослаби́ть

βιαιμεϊας	στυμιαια	βιαιμεϊας	στυμιαια
осл		отк	
ослеплять	ослепить	отвоёвывать	отвоевать
осложнять (ся)	осложнить (ся)	отвозить	отвезти
осматривать (ся)	осмотреть (ся)	отволакивать	отволочь
осмеливаться	осмелиться	отворять (ся)	отворить (ся)
осмеивать	осмеять	отвращать	отвратить
осмысливать	осмыслить	отвыкать	отвыкнуть
оснащать	оснастить	отвязывать (ся)	отвязать (ся)
основывать (ся)	основать (ся)	отгадывать	отгадать
осовременивать	осовременить	отглаживать (ся)	отгладить (ся)
осознавать	осознать	отглатывать	отглотнуть
оспаривать	оспорить	отгнивать	отгнить
оставлять	оставить	отговаривать (ся)	отговорить (ся)
останавливать (ся)	остановить (ся)	отгонять	отогнать
оставаться	остаться	отгоразивать (ся)	отгородить (ся)
остеклять	остеклить	отгорать	отгореть
остепенять (ся)	остепенить (ся)	отграничивать	отграничить
остерегать (ся)	остеречь (ся)	отгребать	отгresti
осторожничать	---	отгружать	отгрузить
острить	сострить	отгрызать	отгрызть
остропиливать	остропилить	отгуливать	отгулять
острословить	---	отдавать (ся)	отдать (ся)
оступаться	оступиться	отдавливать	отдавить
осудать	осудить	отдаивать (ся)	отдойть (ся)
осушать	осушить	отдалать (ся)	отдалить (ся)
осуществлять (ся)	осуществить (ся)	отдаривать (ся)	отдарить (ся)
осчастливливать	осчастливить	отдѣлывать (ся)	отдѣлать (ся)
осипать (ся)	осипать (ся)	отделять (ся)	отделить (ся)
осязать	---	отдѣргивать	отдѣрнуть
отапливать	отопить	отдирать (ся)	отдрать (ся)
отбавлять	отбавить	отдумывать	отдумать
отбегать	отбежать	отдыхать	отдохнуть
отбѣливать	отбѣлить	отекать	отечь
отбивать (ся)	отбить (ся)	отеплять	отеплить
отбирать	отобрать	отживать	отжить
---	отблагодарить	отжигать	отжечь
отблѣскивать	---	отжимать	отжать
отбодривать (ся)	отбодрить (ся)	отжинать	отжать
отбрасывать	отбросить	отзванивать	отзвонить
отбрыкиваться	---	отзывать (ся)	отозвать (ся)
отбывать	отбыть	отирать	отереть
отваживать	отвадить	отказывать (ся)	отказать (ся)
отваживаться	отважиться	откалывать (ся)	отколоть (ся)
отваливать (ся)	отвалить (ся)	откапывать	откопать
отваривать (ся)	отварить (ся)	откармливать	откормить
отвѣдывать	отвѣдать	откачивать (ся)	откачать (ся)
отвёртывать (ся)	отвернуть (ся); отвер- теть (ся)	откашливать (ся)	откашлинуть
ответвлять (ся)	ответвить (ся)	откашливаться	откашливаться
отвечать	ответить	отквѣтывать	отквѣтать
отвливать	отவில்нуть	откидывать (ся)	откидать, откинуть (ся)
отвинчивать (ся)	отвинтить (ся)	откладывать	отложить
отвисать	отвиснуть	откланиваться	откланяться
отвлекать (ся)	отвлечь (ся)	отклёвывать	отклевать
отводить	отвести	отклёвывать (ся)	отклёвить (ся)

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
отк		отс	
отклѣпывать	отклепáть	оторáчивать	оторочítь
откликáться	откликнуться	отпадáть	отпáсть
отклоня́ть(ся)	отклонíть(ся)	отпáивать	отпойть
отключáть	отключítь	отпáивать(ся)	отпáять(ся)
отковывáть	отковáть	отпáривать	отпáрить
отковы́ривать	отковы́рять	отпáривать(ся)	отпорóть(ся)
отколáчивать	отколóтить	отпéвáть	отпéть
отколупывáть	отколупáть	отпечáтывать(ся)	отпечáтать(ся)
откомандировывáть	откомандировáть	отпíливáть	отпилítь
откочёвывать	откочевáть	отпивáть	отпítь
открепля́ть(ся)	открепítь(ся)	отпирáть(ся)	отперéть(ся)
открёщивáться	открестítься	отпíсывать(ся)	отписáть(ся)
откровенничáть	---	отпíхивать(ся)	отпíхнуть(ся)
откру́чивать(ся)	открутítь(ся)	отплáчивать	отплатítь
открывáть(ся)	открýть(ся)	отплéнывать	отплéнуть
откупáть(ся)	откупítь(ся)	отпéскивать	отплеснуть
откúпоривáть	откúпорить	отплетáть	отплести
откúсывать	откусítь	отплывáть	отплýть
отглавливать	отловítь	отплýсывать	отплýсáть
отлагáть	отложítь	отползáть	отползти
отла́мывать(ся)	отломáть(ся), -мíться	отпоцкóвываться	отпочковáться
отлѣживáть(ся)	отлежáть(ся)	отправля́ть(ся)	отпрáвить(ся)
отлепля́ть(ся)	отлепítь(ся)	отпрáшивáться	отпрóситься
отлетáть	отлетéть	отпрáгивáть	отпрáгнуть
отливáть	отлítь	отпрáгать	отпрáчь
отличáть(ся)	отличítь(ся)	отпрáщивáть	отпрáнуть
отличáться	---	отпúгивáть	отпугнúть
отлучáть(ся)	отлучítь(ся)	отпúсáть	отпустítь
отлýнивать	---	отработывáть	отработáть
отмáлчивáться	отмолчáться	отравля́ть(ся)	отравítь(ся)
отмáхивáть(ся)	отмахáть, отмахнúть(ся)	отражáть(ся)	отразítь(ся)
отмáчивать	отмочáть	отрастáть	отрастíть
отмежёвывать(ся)	отмежевáть(ся)	отрáщивáть	отрастítь
отменя́ть	отменítь	отрезáть, отрэзывать	отрэзáть
отмерзáть	отмёрзнуть	отрезвля́ть(ся)	отрезвítь(ся)
отмёривáть, отмеря́ть	отмёрить	отрекáться	отречýсь
отметáть	отместíть	отрешáть(ся)	отрешítь(ся)
отмечáть(ся)	отмéтить(ся)	отрицáть	---
отмечáться	---	отрубáть	отрубить
отмира́ть	отмерéть	отру́ливать	отрулítь
отмокáть	отмокнуть	отрывáть(ся)	оторвáть(ся)
отморáживать	отморóзить	отрýгивáть(ся)	отрыгнúть(ся)
отмыкáть(ся)	отомкнúть(ся)	отрывáть	отрýть
отмывáть(ся)	отмýть(ся)	отряжáть	отрядítь
отмякáть	отмякнуть	отрясáть	отрясти
отнёкивáться	---	отрýхивáть(ся)	отрýхнуть(ся)
отнимáть(ся)	отнáть(ся)	отсáживать	отсадítь
относítь(ся)	отнести́(сь)	отсáживáться	отсéсть
отображáть	отобразítь	отсвэчивáть	---
отовáривáть	отовáрить	отсéивáться	отсея́ть
отогрeвáть(ся)	отогрéть(ся)	отсекáть	отсéчь
отодвигáть(ся)	отодвínуть(ся)	отселáть(ся)	отселítь(ся)
отожествля́ть	отожествítь	отсýживать(ся)	отсидéть(ся)
отзвáть(ся)	отозвáть(ся)	отскáбливать(ся)	отскоблítь(ся)

διαρκείας	στυμναία	διαρκείας	στυμναία
отс		παρ	
отскакивать	отскочить	отчуждать	---
отскребать	отскрестί	отшвыривать	отшвырнуть
отслаивать (ся)	отслоить (ся)	отшибать	отшибить
отслуживать	отслужить	отшлёпывать	отшлёпать
отсортировать	отсортировать	отшпильвать (ся)	отшпильить (ся)
отсрочивать	отсрочить	отщеплять	отщепить
отставать	отстать	отщипывать	отщипать; отщипнуть
отстаивать	отстоять	отъедать (ся)	отъесть (ся)
отстаивать (ся)	отстоять (ся)	отъезжать	отъехать
отстёгивать (ся)	отстегнуть (ся)	отыгрывать (ся)	отыграть (ся)
отстирывать (ся)	отстирать (ся)	отыскивать (ся)	отыскать (ся)
отстраивать (ся)	отстроить (ся)	отягощать	отяготить
отстучивать	отстучать	отягчать	отягчить
отступать (ся)	отступить (ся)	оформлять (ся)	οφρормить (ся)
отсутствовать	---	οхать	οхнуть
отсучивать	отсучить	охватывать	οхватить
отсчитывать	οсчитать	οхладевать	οхладеть
отсылать	οтослать	οхлаждать (ся)	οхладить (ся)
отсыпать	οтсыпать	οхорашиваться	---
отсыпаться	οтоспаться	οхотиться	---
отсыхать	οтсοхнуть	οхранять	---
оттаивать	οττάять	οхрить	---
отталкивать (ся)	οτтолкнуть (ся)	οценивать	οценить
оттаптывать	οτтоптать	οцеплять	οцепить
оттачивать (ся)	οτточить (ся)	οчаровывать	οчаровать
оттаскивать	οτтащить	οчеловечиваться	οчеловечиться
оттекать	οτтечь	οчёркивать	οчёркнуть
оттенять	οτтенить	οчёрчивать	οчертить
оттеснять	οτтеснить	οчёсывать	οчесать
оттирать (ся)	οτтереть (ся)	οчищать (ся)	οчистить (ся)
оттискивать	οτтиснуть	οшарашивать	οшарашить
оттопивать (ся)	οτтопить (ся)	οшеломлять	οшеломить
отторгать	οττоргнуть	οшибаться	οшибиться
оттягивать	οτтянуть	οцетинивать (ся)	οцетинить (ся)
оттяпывать	οτтяпать	οщущать	οщутить
отуманивать (ся)	οтуманить (ся)		
отучивать (ся), -чать(ся)	οтучить (ся)	Π	
отфыркиваться	---	παдать	παсть, υπάστη
отхаживать	οτходить	παковάτ	ζαπακωάτ, υπακωάτ
отхаркивать	οτхаркать, οτхаркнуть	πακοστιά	ζαπακοστιά, υπακοστιά
отхватывать	οτхватить		ναπακοστιά
отхлёсывать	οτхлестнуть	παλιτή ¹	οπαλιτή, σπαλιτή
отхлестывать	οτхлестать	παλιτή ²	βυπαλιτή; παλνήτ
отхлопывать	οτхлопать	παλομνιχάτ	---
отходить	οτойти	πανικερστωάτ	---
отцветать	οτцветить	πανικωάτ	---
отцёживать	οτцедить	παρaзитировάτ	---
отцеплять (ся)	οτцепить (ся)	παρaлизовάτ	παρaлизовάτ
отчаливать	οτчалить	παρaφραζировάτ	παρaφραζировάτ
отчёркивать	οτчеркнуть	παρaшютировάτ	παρaшютировάτ, σπαρaшю- тировάτ
отчёрпывать	οτчерпнуть		
отчислять (ся)	οτчислить (ся)	παριρoвάτ	οτπαριρoвάτ
отчитывать (ся)	οτчитатъ (ся)	παριρoτ (ся)	ποπαριρoτ (ся)
отчищать (ся)	οτчистить (ся)	παριρoτ	---

διαρκείας	στυμναια	διαρκείας	στυμναια
пар		пер	
партиза́нить	---	перегиба́ть(ся)	перегну́ть(ся)
парши́веть	запарши́веть, опарши́веть	перегла́живать	переглядѣть
пасова́ть ¹	спасова́ть	переглядѣ́вать(ся)	перегляну́ть(ся)
пасова́ть ²	пасну́ть	перегна́ть	перегона́ть
пастеризова́ть	пастеризова́ть	перегна́ивать	перегнои́ть
пастѣ́	---	переговори́вать	переговори́ть
патентова́ть	запатентова́ть	перегора́ть	перегорѣ́ть
патро́нировать	---	перегора́живать	перегороди́ть
патру́лировать	---	перегрева́ть(ся)	перегрѣ́ть(ся)
паха́ть	вспа́хать	перегружа́ть	перегрузи́ть
пахну́ть	---	перегруппиро́вывать	перегруппиро́вать
---	пахну́ть	перегрыза́ть	перегры́зть
пахта́ть	---	передава́ть(ся)	переда́ть(ся)
пахча́ть(ся)	выпахча́ть(ся), испа́ч- ка́ть(ся), запа́чка- (ся), напахча́ть(ся)	передви́гать(ся)	передви́нуть(ся)
пая́сниться	---	передѣ́лывать	передѣ́лать
пая́ть	---	передѣ́лять	передѣ́лить
пева́ть; петь	спѣть, пропѣ́ть	передѣ́ргивать(ся)	передѣ́рнуть(ся)
пелена́ть	запелена́ть, спелена́ть	передѣ́рживать	передѣ́ржать
пеленгова́ть	запеленгова́ть	передовѣ́рять	передовѣ́рить
пѣни́ть(ся)	вспѣ́нить(ся)	передра́знивать	передра́знить
пеня́ть	попеня́ть	---	передру́жить(ся)
пѣрвенствова́ть	---	переду́мывать	переду́мать
переадресо́вывать	переадресова́ть	передиха́ть	передо́хнуть
переаттесто́вывать	переаттестова́ть	перееда́ть	перее́сть
перебо́ршивать	переборщи́ть	переезжа́ть	переѣ́хать
перебѣга́ть	перебѣжа́ть	пережа́ривать(ся)	пережа́рить(ся)
перебе́ливать	перебѣли́ть	переже́вывать	пережева́ть
переси́рать(ся)	пересира́ть(ся)	---	переже́нить(ся)
перебива́ть(ся)	переси́ть(ся)	пережива́ть	пережи́ть
перебра́ниваться	---	пережига́ть	переже́чь
перебра́сывать(ся)	перебро́сить(ся)	пережида́ть	пережда́ть
перевали́вать(ся)	перевали́ть(ся)	перезаряжа́ть	перезаряди́ть
перевали́вать	перевалѣ́ть	перезва́нивать	перезвони́ть
перевари́вать(ся)	перевари́ть(ся)	---	перездо́рваться
перевѣ́дывать(ся)	перевѣ́дать(ся)	---	перезна́комить(ся)
перевѣ́рывать(ся) и. пе- рево́рачивать	переверну́ть(ся) и. пе- рево́рачивать(ся)	перезрева́ть	перезре́ть
перевѣ́рывать и. пере- вѣрчи́вать	переверте́ть	переигры́вать	переигра́ть
перевѣ́шивать	перевѣ́шать	переизбира́ть	переизбра́ть
перевѣ́нчивать	перевѣ́нтить	переиздава́ть	переизда́ть
перевѣ́рять	перевѣ́рять	переимено́вывать	переименова́ть
переводи́ть(ся)	перевести́(сь)	переина́чивать	переина́чить
перевози́ть	перевезти́	перекалѣ́чивать	перекалѣ́чить
---	переволно́вать(ся)	перека́ливать	перека́лить
первоору́жать(ся)	первоору́жить(ся)	перека́лывать	переколóть
первоплоща́ть(ся)	первоплощи́ть(ся)	перека́пывать	перекопа́ть
перевора́чивать(ся)	переверну́ть(ся)	перека́рмливать	перекорми́ть
перевоспита́ывать(ся)	перевоспита́ть(ся)	перека́тывать(ся)	перека́тить(ся)
перевыбра́ть	перевы́брать	перека́чивать	перекача́ть
перевы́полнять	перевы́полнить	перека́шивать(ся)	перекоси́ть(ся)
перевя́зывать	перевя́зать	перека́шивать(ся)	переки́нуть(ся)
		перекла́дывать	перело́жить
		перекле́ивать	перекле́ить
		перекли́каться	перекликну́ться
		переключа́ть(ся)	переключи́ть(ся)

διάρκειας	στιγμιαία	διάρκειας	στιγμιαία
пер		пер	
перекочёвывать	перекочевать	переполнять(ся)	переполнить(ся)
перекраивать	перекроить	перепоручать	перепоручить
перекрашивать(ся)	перекрасить(ся)	переправлять(ся)	переправиться
перекрикивать	перекричать	перепревать	перепреть
перекручивать	перекрутить	перепродавать	перепродать
перекрывать	перекрывать	перепрыгивать	перепрыгнуть
перекувёркивать(ся)	перекувёрнуть(ся)	перепрыгать	перепрычь
перекупать	перекупить	перерабатывать(ся)	переработать(ся)
перекуривать	перекурить	перераспределять	перераспределить
перекусывать	перекусить	перерастать	перерасти
перелагать	переложить	---	перерасходовать
переламывать(ся)	переломить(ся)	перерезать, -рэзывать	перерезать
перелезать	перелезть	перерешать	перерешить
перелетать	перелететь	перерисовывать	перерисовать
переливать(ся)	перелить(ся)	перерождать(ся)	переродить(ся)
перелистывать	перелистать	перерубать	перерубить
перелопачивать	перелопатить	переругиваться	переругаться
перемазывать	перемазать	перерывать ¹	перервать
перемальвать(ся)	перемолоть	перерывать ²	перерыть
переманивать	переманить	переряживать(ся)	перерядить(ся)
перематывать	перемотать	пересаживать	пересадить
перемёривать	перемерить	пересаживаться	пересесть
перемешивать(ся)	перемешать(ся)	пересаливать	пересолить
перемещать(ся)	переместить(ся)	пересдавать	пересдать
перемигиваться	перемигнуть(ся)	пересекать	пересечь
переминаться	---	переселять(ся)	переселить(ся)
перемножать	перемножить	пересиживать	пересидеть
перемогать	перемочь	пересильвать	пересилить
перемывать	перемить	пересказывать	пересказать
перенапрягать(ся)	перенапрячь(ся)	перескакивать	перескочить
перенимать	перенять	переслащивать	пересластить
переносить(ся)	перенести(сь)	пересылать	переслать
перенумеровывать	перенумеровать	пересматривать	пересмотреть
переобременять	переобременить	переснимать	переснять
переобувать(ся)	переобуть(ся)	пересоздавать	пересоздать
переосвидетельствовать	переосвидетельствовать	пересортировывать	пересортировать
переоценивать	переоценить	переспрашивать	переспросить
перепалать	перепасть	переставать	перестать
перепамывать	перепойть	переставлять	переставить
перепахивать	перепахать	перестаивать	перестоять
---	перепачкаться	перестила́ть	перестлать, перестелить
перепелёнывать	перепеленать	перестирывать	перестирать
перепёрчивать	переперчить	перестраивать(ся)	перестроить(ся)
перепечатывать	перепечатать	перестраховывать(ся)	перестраховать(ся)
перепекать(ся)	перепечь(ся)	перестреливать	перестрелять
перепиливать	перепилить	перестреливаться	---
переписывать	переписать	перестукиваться	---
переписываться	---	переступать	переступить
перепивать(ся)	перепить(ся)	пересушивать	пересушить
перепланировывать	перепланировать	пересчитывать	пересчитать
переплачивать	переплатить	пересылать	переслать
переплетать(ся)	переплести(сь)	пересыпать	пересыпать
переплывать	переплыть	пересыхать	пересохнуть
переползать	переползти	перетапливать	перетопить

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
пер		под	
перетáскивать	перетащи́ть	пластовáть	---
перетасóвывать	перетасова́ть	платáть	заплатáть
перегирáть(ся)	перегерéть(ся)	плагíть	заплатíть, уплатíть
перетолкóвывать	перетолкова́ть	плагíться	поплатíться
перетря́хивать	перетрясти́; ~ряхну́ть	плевáть	наплевáть; плéнуть
перéть	---	пленя́ть(ся)	пленíть(ся)
перетáгивать(ся)	перетяну́ть(ся)	плеска́ть	плесну́ть
переубежда́ть(ся)	переубеди́ть(ся)	плéсневеть	заплéсневеть
переутомлáть(ся)	переутоми́ть(ся)	плести́	сплести́
переучивáть(ся)	переучи́ть(ся)	плешíветь	оплешíветь
переучítывать	переучéсть	плиссировáть	---
перифразировáть	перифразировáть	плодítь(ся)	расплодítь(ся)
перехвáтывать	перехвати́ть	плодоноси́ть	---
переходíть	перейти́	плой́ть	наплой́ть
перечёркивать	перечерка́ть; ~ркну́ть	пломбировáть	запломбировáть, обпл-вáть
перечёрчивать	перечерти́ть	плотнéть	поплотнéть
перечёсывать	перечеса́ть	плóтничать	---
перечислáть	перечисли́ть	плутáть	---
перечítывать	перечитáть	плутовáть	наплутовáть, сплутовáть
перéчить	---	плыть	---
перешáгивать	перешагну́ть	плéхаться	плéхнуться, плéхнутьсяся
перешéптывать(ся)	---	плéщитъ	сплéщить
перешибáть	перешибóть	плясáть	сплясáть
перешивáть	перешить	побáиваться	---
перифразировáть	перифразировáть	побежда́ть	победи́ть
перлюстрировать	перлюстрировать	побужда́ть	побуди́ть
пéрчить	напéрчить, полéрчить	повелевáть	повелéть
першítъ	---	повергáть	повергну́ть
пéствовать	в́пестовать	поверя́ть	поверíть
пестрéть	---	повёртывать(ся) ¹	поверну́ть(ся)
пестри́ть	---	повёртывать(ся) ²	поворáчивать(ся)
петлáть	---	повествовáть	---
печáлить(ся)	опечáлить(ся)	повиновáться	---
печáтать(ся)	напечáтать(ся)	поводíть	повести́
печь(ся)	испéчь(ся)	поврежда́ть	повреди́ть
пикíровать	спикíровать	повторя́ть(ся)	повтори́ть(ся)
пили́кать	---	повышáть(ся)	повыси́ть(ся)
пили́ть	---	повязывать(ся)	повязáть(ся)
пилотíровать	---	погáнить	опогáнить
пинáть	пнуть	поглощáть	поглоти́ть
пировáть	---	поговáривать	---
пíршествовать	---	погоня́ть	---
писа́ть	написа́ть	погорáть	погорéть
писа́ться	---	погребáть	погrestí
пита́ть	напита́ть	погружа́ть(ся)	погрузíть(ся)
пить	в́пить	подавля́ть	подави́ть
пихáть(ся)	пихну́ть(ся)	подавáть(ся)	подáть(ся)
пичкáть	напичкáть	подбавлáть	подбави́ть
пищáть	пискнутъ	подбегáть	подбежа́ть
плáвать	---	подбирáть(ся)	подобрáть(ся)
плáвить(ся)	расплáвить(ся)	подбивáть	подби́ть
плáкать(ся)	---	подбодрáть(ся)	подбодри́ть(ся)
планировать	сплани́ровать	подбрасывать	подброси́ть
пластáть	---	подбривáть	подбри́ть

βιαιρειας	στυμιαια	βιαιρειας	στυμιαια
под		под	
подвѣливать	посвалить	подлезать	подлезть
подваривать	подварить	подлетать	подлететь
подвергать(ся)	подвергнуть(ся)	подлётъ	оподлётъ
подвѣртывать(ся)	подвернуть(ся)	подлѣчивать(ся)	подлечить(ся)
подвѣшивать(ся)	подвесить(ся)	подливать	подлить
подвигать(ся)	подвинуть(ся)	подлизываться	подлизаться
подвизаться	---	подличать	сподличать
подвѣнчивать	подвинтить	подмазывать(ся)	подмазать(ся)
подвозить	подвезти	подмалёвывать	подмалевать
подвязывать(ся)	подвязать(ся)	подманивать	подманить
подгальвать	подгадать	подмасливать	подмаслить
подгибать(ся)	подогнуть(ся)	подмахивать	подмахнуть
подглядывать	подглядеть	подмачивать	подмочить
подгнивать	подгнить	подмѣнивать, подмѣнять	подмѣнить
подговаривать	подговорить	подмерзать	подмерзнуть
подгонять	подогнать	подметать	подмести
подгорать	подгореть	подмѣтывать	подметать
подготовливать(ся) и. }	подготовить(ся)	подмечать	подметить
подготовлять(ся)		подмѣшивать	подмешать, подмесить
подгребать	подгрести	подмигивать	подмигнуть
поддакивать	поддакнуть	подминать	подмять
подавать(ся)	подать(ся)	подмокать	подмокнуть
подцѣлывать(ся)	подцѣлать(ся)	подморазивать	подморозить
поддерживать	поддержатъ	подмывать	подмыть
поддѣргивать	поддѣрнуть	поднимать(ся)	поднять(ся)
поддевать	поддѣть	подновлять	подновить
подѣлывать	---	подносить	поднести
подѣргивать	---	подныривать	поднырнуть
подѣргиваться	подѣрнуть(ся)	подобать	---
поджаривать(ся)	поджарить(ся)	подогрѣвать	подогреть
поджигать	поджечь	пододвигать(ся)	пододвинуть(ся)
поджидать	---	подозрѣвать(ся)	---
подзадоривать	подзадорить	подольщать	подольститься
подзывать	подозвать	подопревать	подопреть
поджальвать	подколотъ	подпадать	подпасть
поджальывать(ся)	подколотъ(ся)	подпахивать	---
поджарауливать	поджараулить	подпевать	---
поджармливать	подкормить(ся)	подпиливать	подпилить
подкатывать(ся)	подкатить(ся)	подпирать(ся)	подпереть(ся)
подкачивать	подкачать	подписывать(ся)	подписать(ся)
подкашивать(ся)	подкосить(ся)	подпикивать	подпикинуть
подкашливать	подкашлинуть	подплывать	подплыть
подкидывать	подкинуть	подпоясывать(ся)	подпоясать(ся)
подкладывать	подложить	подправлять	подправить
подклеивать	подклеить	подпрѣгивать	подпрѣгнуть
подключать	подключить	подпускатъ	подпустить
подковываться	подковаться	подрабѣтывать	подрабѣтать
подкрадываться	подкрасться	подравнивать	подровнять
подкреплять(ся)	подкрепить(ся)	подражать	---
подкупать	подкупить	подраздѣлять	подраздѣлить
подлаживаться	подладиться	подразумѣвать(ся)	---
подламывать(ся)	подломить(ся)	подрастать	подрасти
подлежать	---	подрашивать	подрастить
		подрезать, подрѣзывать	подрезать

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
Под		Πом	
подрисовывать	подрисовάτῃ	подшибать	подшибѣтῃ
подравнивать	подровни́тῃ	подшивать	подши́тῃ
подруба́ть	подруби́тῃ	подшипливать	подшипли́тῃ
подру́ливать	подрули́тῃ	подшто́пывать	подшто́пать
подрумяни́вать(ся)	подрумяни́тῃ(ся)	подшучивать	подшучи́тῃ
подрыва́ть ¹	подорва́тῃ	подъеда́ть	подъе́стῃ
подрыва́ть ²	подрѣ́тῃ	подъезжа́ть	подъе́хатῃ
подряжа́ть(ся)	подряди́тῃ(ся)	подыгрыва́ть(ся)	подыгра́тῃ(ся)
подса́живать	подсади́тῃ	подыски́вать	подыска́тῃ
подса́живаться	подсе́стῃ	подыто́живать	подыто́житῃ
подсека́ть	подсе́чῃ	поеда́ть	пое́стῃ
подсева́ть, подсе́ивать	подсе́ятῃ	пожива́ть	---
подси́живать	подсиде́тῃ	пожима́ть	пожа́тῃ
подска́зывать	подсказа́тῃ	пожима́ться	пожа́тῃся
подска́бливать	подскобли́тῃ	пожина́ть	пожа́тῃ
подска́кивать	подскочи́тῃ	пожирáть	пожра́тῃ
подскреба́ть	подскрести́	позволя́ть	позво́литῃ
подслащива́ть	подсласти́тῃ	поздравля́ть	поздра́витῃ
подслу́живать(ся)	подслужи́тῃся	позирова́ть	---
подслу́шивать	подслуша́тῃ	познабли́вать	---
подсма́тривать	подсмотре́тῃ	познава́ть	позна́тῃ
подсо́вывать	подсо́унутῃ	познава́ться	---
подса́ливать	подсоли́тῃ	позори́ть(ся)	опо́зоритῃ(ся)
подставля́ть	подстави́тῃ	пой́ть	напои́тῃ
подсте́гивать	подстегну́тῃ	показыва́ть(ся)	показа́тῃ(ся)
подстерега́ть	подстере́чῃ	покоря́ть(ся)	покорѣ́тῃ(ся)
подстила́ть	подостла́тῃ	покрови́тельствова́ть	---
подстра́ивать	подстрои́тῃ	покрыва́ть(ся)	покры́тῃ(ся)
подступа́ть(ся)	подступи́тῃ(ся)	покупа́ть	купи́тῃ
подсу́шивать	подсуши́тῃ	покуша́ться	покуси́тῃся
подсчи́тывать	подсчита́тῃ	полага́ть ¹	положи́тῃ
подсыла́ть	подосла́тῃ	полага́ть ²	---
подсыпа́ть	подсыпа́тῃ	полага́ться	положи́тῃся
подсыха́ть	подсо́хнутῃ	по́лднича́ть	---
подта́лкивать	подтолкну́тῃ	полега́ть	полече́тῃ
подта́пливать	подтопи́тῃ	полёжива́ть	---
подтасо́вывать	подтасова́тῃ	полемизи́ровать	---
подта́чивать	подточи́тῃ	полза́ть, ползѣ́и	---
подтвержда́ть(ся)	подтверди́тῃ(ся)	полива́ть(ся)	поли́тῃ(ся)
подтека́ть	подте́чῃ	полирова́ть	наполирова́ть, отпо-ва́ть
подтира́ть	подтере́тῃ	политикáнствова́ть	---
подтру́нивать	подтруни́тῃ	полне́ть	пополне́тῃ
подтыка́ть	подоткнѣ́тῃ	полонизи́ровать	полонизи́ровать
подтя́гивать(ся)	подтяну́тῃ(ся)	полоска́ть	вы́полска́тῃ
поду́мывать	---	полосова́ть	исполосова́ть, распо-ва́ть
подучива́ть(ся)	подучи́тῃ(ся)	полóть	вы́полóть
подхва́тывать	подхвати́тῃ	полоши́ть(ся)	всполоши́тῃ(ся)
подхлестыва́ть	подхлестну́тῃ	получа́ть(ся)	получи́тῃ(ся)
подходи́ть	подойти́	по́лыха́ть	по́лыхнутῃ
подчепля́ть	подчепи́тῃ	пользова́ться	воспользова́ть
подча́ливать	подча́литῃ	помáдить(ся)	напомáдить(ся)
подчёркива́ть	подчеркнѣ́тῃ	помеща́ть(ся)	помести́тῃ(ся)
подчи́нять(ся)	подчи́нитῃ(ся)	поминáть	помяну́тῃ
подчища́ть	подчи́ститῃ	помира́ть	помере́тῃ

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
пом		пре	
помнить(ся)	---	похищать	похитить
помогать	помочь	почерпать	почерпнуть
помышлять	помыслить	почитать	почесть
понижать(ся)	понизить(ся)	пошлеть	опощлеть
понимать	понять	поэтизировать	поэтизировать
поносить	---	появляться	появиться
понукать	---	пояснять	пояснить
поощрять	поощрить	праветь	поправеть
попадать(ся)	попасть(ся)	праздновать	отпраздновать
попирать	попирать	практиковать	---
пополнять(ся)	пополнить(ся)	практиковаться	напрактиковаться
поправлять(ся)	поправить(ся)	пресыщать	---
попрекать	попрекнуть	превалировать	---
популярноизовать	популярноизовать	превозвышать	превозвысить
попустительствовать	---	превозмогать	превозмочь
поработать	поработить	превозносить(ся)	превезти(сь)
поражать(ся)	поразить(ся)	превосходить	превзойти
поращать	порасти	превращать(ся)	превратиться(ся)
порицать	---	превышать	превысить
порождать	породить	преграждать	преградить
пороситься	опороситься	предавать(ся)	предать(ся)
пороть(ся)	распороть(ся)	предварять	предварить
порочить	опорочить	предвещать	---
порошить	запорошить, напорошить	предвидеть(ся)	---
портить(ся)	испортить(ся)	предводительствовать	---
портняжить	---	предвозвещать	предвозвестить
поручать	поручить	предвосхищать	предвосхитить
порхать	порхнуть	предлагать	предложить
порывать	порвать	предназначать	предназначить
посвящать	посвятить	предопределять	предопределить
поселять	поселить	предоставлять	предоставить
посещать	посетить	предостерегать	предостеречь
посматривать	посмотреть	предотвращать	предотвратить
посоветовать	посоветовать	предохранять	предохранить
поспевать	поспеть	предписывать	предписать
посрамлять	посрамить	предполагать	предположить
поставлять	поставить	предпосылать	предпослать
постановлять	постановить	предпочитать	предпочесть
постыться, постыничать	---	предпринимать	предпринять
постригать(ся)	постричь(ся)	предрасполагать	предрасположить
постулировать	постулировать	предрекать	предречь
поступать(ся)	поступить(ся)	предрешать	предрешить
посылать	послать	председательствовать	---
посыпать	посыпать	предсказывать	предсказать
посягать	посягнуть	представать	предстать
потеть	вспотеть, запотеть, от-ть	представлять(ся)	представить(ся)
потирать	потереть	предстоять	---
потрафлять	потрафить	предуведомлять	предуведомить
потрепать	потрепать	преугадывать	преугадать
потрошить	выпотрошить	предупреждать	предупредить
потрясать	потрясти	предусматривать	предусмотреть
потуплять(ся)	потупить(ся)	предчувствовать	---
потчевать	пототчевать	предшествовать	---
потягивать(ся)	потянуть(ся)	предъявлять	предъявить

διάρκειας	στιγμιαία	διάρκειας	στιγμιαία
пре		при	
презирать	презрѣть	привирать	приврѣть
преисполнять(ся)	преисполнить(ся)	привлекать	привлечь
преклонять(ся)	преклонить(ся)	привносить	привнести
прекословить	---	приводить	привести
прекращать(ся)	прекратитъ(ся)	привозить	привезти
преломлять(ся)	преломить(ся)	приволакивать	приволачить
прельщать(ся)	прельстить(ся)	привораживать	приворожить
премировать	премировать	привскакивать	привскочить
пренебрегать	пренебречь	привставать	привстать
преобладать	---	привходить	---
преображать(ся)	преобразить(ся)	привыкать	привыкнуть
преобразовывать	преобразовать	привязывать(ся)	привязать(ся)
преодолевать	преодолеть	пригвождать	пригвоздить
препарировать	препарировать	пригибать(ся)	пригнуть(ся)
препираться	---	приглаживать	пригладить
преподавать ¹	---	приглашать	пригласить
преподавать ²	преподать	приглушать	приглушить
преподносить	преподнести	приглядывать(ся)	приглядеть(ся)
рекомендовать	рекомендовать	приговаривать	приговорить
препроводить	препроводить	---	пригодить(ся)
препятствовать	воспрепятствовать	приголубивать	приголубить
прекаться	---	пригонять	пригнать
прерывать(ся)	прервать(ся)	пригорать	пригореть
пресекать(ся)	пресечь(ся)	пригорюньваться	пригорюньнуться
преследовать	---	приготавливать(ся)	приготовить(ся)
пресмыкаться	---	пригребать	пригresti
прессовать	спрессовать, отпр-вать	пригревать	пригреть
преступать	преступить	придавливать	придавить
пресыщаться	пресытиться	придавать	придать
претворять(ся)	претворить(ся)	придвигать(ся)	придвинуть(ся)
претендовать	---	придѣлывать	придѣлать
претерпевать	претерпеть	придерживать	придержать
преть	взопреть, сопреть, у-еть	придираться	придраться
преувеличивать	преувеличить	придумывать	придумать
преуменьшать	преуменьшить	приедаться	приестся
преуспевать	преуспеть	приезжать	приехать
прибавлять(ся)	прибавить(ся)	приживать(ся)	прижить(ся)
прибегать	прибѣгнуть	прижигать	прижечь
прибедняться	прибедниться	прижимать(ся)	прижать(ся)
прибегать	прибежать	призадумываться	призадуматься
приберегать	приберечь	приземлять(ся)	приземлить(ся)
прибираться(ся)	прибратъ(ся)	признавать(ся)	признать(ся)
прибивать	прибить	призрывать	призреть
приближать(ся)	приблизить(ся)	призывать(ся)	призвать(ся)
прибывать	прибыть	приискивать	приискать
приваживать	привадить	приказывать	приказать
приваливать	привалить	прикалывать	прикалоть
приваривать	приварить	приканчивать	приканчить
привередничать	---	прикарманивать	прикарманить
привёртывать	привертеть, привернуть	прикасаться	прикоснуться
привешивать	привесить	прикапывать	прикапнуть
привѣтствовать	---	прикидывать	прикинуть
прививать	привить	прикладывать(ся)	приложить(ся)
привинчивать	привинтить	приклеивать(ся)	приклеить(ся)

διαρκείας	στιγμαία	διαρκείας	στιγμαία
при		при	
приκλῆπναι	приклепáть	приоткрывáть (ся)	приоткрýть (ся)
приκλῶναι	приклонίть	припадáть	припáсть
приκλῶσθαι (ся)	приключίть (ся)	припáивать	припáять
приκῶνναι	приковáть	припáсáть	припáсти
приκολάβναι	приколῶтиъ	припахивáть	---
приκάλυπναι	приколῶть	припéвáть	---
прикомандирῶνναι	прикомандировáть	припечáтьвать	припечáтать
приκάνθναι	приκόνχитъ	припирáть	приперéть
приκασάσθαι	прикоσнýться	припýсывать	приписáть
приκρᾶσναι	приκρᾶситъ	приплáчивать	приплáтитъ
прикрепля́ть (оя)	прикрепίть (ся)	приплéтáть	приплéсти
прикрýживать	прикрýкнутъ	припливáть	приплíть
прикрýчивать	прикрутίть	приплюсῶνναι	приплюсовáть
прикрывáть (ся)	прикрýть (ся)	приплющивáть	приплюснýть
прикупáть	прикупίть	приподнимáть (ся)	} к. }
прикусывáть	прикусίть	приподнимáть (ся)	
прилагáть	приложίть	приползáть	приползти
прилáживать	прилáдитъ	припоминáть (ся)	припомнίть (ся)
прилеγάть	прилечъ	приправлáть	приправίть
прилежáть	---	припрáшивать	припрóсить
прилепáть (ся)	прилепίть (ся)	припрýтьвать	припрýтáть
прилетáть	прилетéть	припрýгáть	припрýчь
приливáть	прилίть	припýгивáть	припугнýть
прилýживать	прилýзáть	припýдривáть (ся)	припýдрить (ся)
прилипáть	прилипнýть	припýскáть	припýститъ
прилýчествовать	---	припýхáть	припýхнутъ
---	прилунίться	прирабáтывать	прирабóтать
примáзыватьсь	примáзáться	приравнивáть	приравнίть
примáнивать	приманίть	прирастáть	прирасти
---	примелькáться	прирезáть, -éзывать	прирезáть
применáть (ся)	применίть (ся)	приручáть (ся)	приручίть (ся)
примерзáть	примёрзнýть	присáживаться, -седáть	присéсть
примеря́ть	примéритъ	присáсыватьсь	присосáться
примéтьвать	примéτáть	присвáивать	присвóить
примечáть	примéтитъ	присвáтьвать (ся)	присвáтáть (ся)
примешивáть	примешáть	прискýчивать	прискýчить
приминáть	примίть	прислоня́ть (ся)	прислонίть (ся)
примыкáть	примкнýть	прислýшиваться	прислýшаться
примышлáть	примýслиъ	присмáтривать (оя)	присмотрéть (ся)
принадлежáть	---	присовокуплáть	присовокупίть
принаряжáть (ся)	принарядίть (ся)	присоединя́ть (ся)	присоединίть (ся)
принижáть	принίзитъ	присáливáть	присолίть
приникáть	принίкнутъ	приспéвáть	приспéть
принимáть (ся)	принίть (ся)	приспособлáть (ся)	приспособίть (ся)
принорáвливать (ся)	приноровίть (ся)	приспýскáть	приспýститъ
приносίть	принести	приставáть	пристáть
принуждáть	принудίть	приставлáть	пристáвить
принίχиваться	принίχáться	пристéгивáть	пристегáть; пристегнýть
приободрáть (ся)	приободрίть (ся)	пристраивáть (ся)	пристрóить (ся)
приобретáть	приобрéсти	пристрáчивать	пристрóчить
приобщáть (ся)	приобщίть (ся)	пристрýнивать	пристрýнить
приосáниваться	приосáнитъся	пристýкивать	пристýкнýть
приостанáвливать (ся)	приостановίть (ся)	пристýпáть (ся)	пристýпить (ся)
приотворáть	приотворίть	присуждáть	присудίть

διάρκειας	στιγμιαία	διάρκειας	στιγμιαία
при		про	
присύτствовать	---	пробегать	пробежать
присύчивать	присучить	пробирать(ся)	проборать(ся)
присчитывать	присчитать	пробойровать	---
прислать	прислать	пробивать(ся)	пробить(ся)
присыпать	присыпать	проблещивать	проблеснуть
присыхать	присохнуть	пробовать	испробовать
присягать	присягнуть	проборанивать	проборонить
притаптывать	---	пробрасывать	пробросить
притаптывать(ся)	притоптать(ся)	пробуждать(ся)	пробудить(ся)
притащить	притащить	проваливать(ся)	провалить(ся)
притачивать	притачать	проваривать(ся)	проварить(ся)
притворять(ся)	притворить(ся)	проваживать	провождать
притеснять	притеснить	проведывать	проведать
притекать	притечь	проверять	проверить
притирать	---	провертывать ¹	провернуть
притискивать	притиснуть	провертывать ²	провертеть
приторачивать	приторочить	провешивать	провесить
притрагиваться	притронуться	проветривать	проветрить
притуплять(ся)	притупить(ся)	провидеть	---
притыкать	приткнуть	провираться	провратиться
притязать	---	провисать	провиснуть
притягивать	притянуть	проводить	провести
приготовлять	приготовить	провождать	проводить
приукрашивать	приукрасить	провозвещать	провозвестить
приуменьшать	приуменьшить	провозглашать	провозгласить
приумножать(ся)	приумножить(ся)	провозить	провезти
приурочивать	приурочить	провоцировать	провоцировать, спровоцировать(ся)
приучать(ся)	приучить(ся)	проваживать	провождать
прихварывать	прихворнуть	прогадывать	прогадать
приклебывать	приклебнуть	прогибать(ся)	прогнуть(ся)
прихлопывать	прихлопнуть	проглаживать	прогладить
приходить(ся)	прийти(сь)	проглатывать	проглотить
приходовать	заприходовать	проглядывать	проглянуть
прихорашивать(ся)	---	прогнывать	прогнать
прицеливаться	прицелиться	проговаривать(ся)	проговорить(ся)
прицениваться	прицениться	прогонять	прогнать
прицеплять(ся)	прицепить(ся)	прогорать	прогореть
причаливать	причалить	прогребать	прогрести
причащать(ся)	причастить(ся)	прогревать(ся)	прогреть(ся)
причёсывать(ся)	причесать(ся)	прогрызать	прогрызть
причитать(ся)	---	прогуливать(ся)	прогулять(ся)
причинять	причинить	продавать(ся)	продать(ся)
причислять	причислить	продавливать(ся)	продавить(ся)
причитывать	причесть	продвигать(ся)	продвинуть(ся)
причмокивать	причмокнуть	продёлывать	проделать
пришивать	пришить	продёргивать	продёрнуть
пришлифовывать	пришлифовать	продирать(ся)	продирать(ся)
пришпиливать	пришпилить	продлевать	продлить
пришпоривать	пришпорить	продолжать(ся)	продолжить(ся)
прищёлкивать	прищёлкнуть	продувать(ся)	продуть(ся)
прищеплять	прищепить	продумывать	продумать
прищуривать(ся)	прищурить(ся)	продырявливать	продырявить
пробалтывать	проболтать	проедать(ся)	проесть(ся)
		проезжать(ся)	проехать(ся)

διαρκείας	στιγμαία	διαρκείας	στιγμαία
про		про	
проекти́ровать	запроекти́ровать, спроекти́ровать	промыва́ть	промы́ть
прожа́ривать(ся)	прожа́рить(ся)	промышля́ть	промы́слить
проже́вывать	прожева́ть	пронза́ть	пронзи́ть
проже́ктёрствовать	---	пронизыва́ть	прониза́ть
прожива́ть(ся)	прожи́ть(ся)	проника́ть(ся)	прони́кнуть(ся)
прожига́ть	прожече́	пронима́ть	проня́ть
прозрева́ть	прозрече́	проница́ть	---
прозыва́ть	прозва́ть	проноси́ть(ся)	пронести́(сь)
прозяба́ть	проза́нуть	прони́живать	прони́жать
прои́грывать(ся)	прои́грать(ся)	пропаганди́ровать	---
производи́ть	произвести́	пропада́ть	пропа́сть
произноои́ть	произнести́	пропала́ывать	прополоте́
проистека́ть	проистече́	пропа́ривать(ся)	пропа́рить(ся)
происходи́ть	произои́ти	пропа́рывать(ся)	пропора́ть
произраста́ть	произрасти́	пропа́хивать	пропаха́ть
прока́зывать	напрока́зывать	пропе́рчивать	пропе́рчить
прока́зничать	напрока́зничать	пропесо́чивать	пропесо́чить
прока́ливать(ся)	прокали́ть(ся)	пропеча́тывать	пропеча́тать
прока́лывать	проколо́ть	пропеча́ть(ся)	пропеча́(ся)
прока́пчивать	прокопоти́ть	пропи́вать(ся)	пропи́ть(ся)
прока́пывать	прокопа́ть	пропи́ливать	пропи́лить
прока́тывать(ся) ¹	проката́ть(ся)	пропи́сывать(ся)	прописа́ть(ся)
прока́тывать(ся) ²	прокати́ть(ся)	пропи́тывать(ся)	пропита́ть(ся)
прока́шивать	прокоси́ть	пропи́хивать(ся)	пропи́хать(ся), -хну́ть(ся)
прока́шливать	прока́шливать; -яну́ть	проплыва́ть	проплы́ть
проква́шивать(ся)	проква́сывать(ся)	пропове́довать	---
прокла́дывать	проложи́ть	прополза́ть	проползи́
прокла́мировать	прокла́мировать	пропуска́ть	пропусти́ть
прокле́вывать	проклева́ть	прораба́тывать	проработа́ть
прокле́ивать	проклеи́ть	прораста́ть	прорасте́и
проклина́ть	прокля́сть	прора́щивать	прорасти́ть
проковы́ривать	проковы́рять; -рну́ть	проре́живать	прореди́ть
прокра́дывать(ся)	прокра́сться	прореза́ть, прорезыва́ть	прореза́ть
прокрахма́ливать(ся)	прокрахма́лить(ся)	прорези́нивать(ся)	прорези́нить(ся)
прокра́шивать	прокра́сить	прорисо́вывать	прорисова́ть
проку́ривать(ся)	прокура́ть(ся)	прорица́ть	---
проку́сывать	прокуси́ть	проро́чествовать	---
проку́чивать(ся)	прокути́ть(ся)	проро́чить	напроро́чить
пролага́ть	проложи́ть	проруба́ть	проруби́ть
прола́мывать(ся)	пролома́ть(ся), проломи́ть(ся)	прорыва́ть(ся) ¹	прорыва́ть(ся)
проле́живать	пролежа́ть	прорыва́ть(ся) ²	проры́ть(ся)
пролеза́ть	пролезе́ть	проса́живать	просади́ть
пролетари́зировать(ся)	пролетари́зировать(ся)	проса́ливать(ся) ¹	просо́лить(ся)
пролета́ть	пролетете́	проса́ливать(ся) ²	просо́лить(ся)
пролива́ть(ся)	проли́ть(ся)	проса́сывать(ся)	прососо́ять(ся)
пролонги́ровать	пролонги́ровать	проса́чивать(ся)	просочи́ть(ся)
прома́зывать	прома́зывать	просва́тывать	просва́тать
прома́ргивать	прома́ргать	просвеща́ть(ся)	просвети́ть(ся)
прома́сливать(ся)	прома́слить(ся)	просвечи́вать(ся)	просвети́ть(ся)
прома́тывать(ся)	промота́ть(ся)	просе́ивать(ся)	просе́ять(ся)
прома́чивать	промоchíть	просека́ть(ся)	просече́(ся)
промина́ть(ся)	промы́ть(ся)	проси́живать	просиде́ть
		проси́ть(ся)	попроси́ть(ся)
		проска́бливать	проско́блить

διάρκειας	στιγμαία	διάρκειας	στιγμαία
про		пуш	
просκάκивать	проскочить	проучивать	проучить
проскальзывать	проскользнуть	профанировать	профанировать
проскребать	проскрестить	профессорствовать	---
прославлять(ся)	прославить(ся)	профилировать	профилировать
прослаивать	прослоить	прохаживаться	пройтись
прослуживать	прослужить	прохватывать	прохватить
прослушивать	прослушать	прохлаждаться	---
просматривать	просмотреть	проходить	пройти
прособывать(ся)	просунуть(ся)	процветать	процвести
---	проспать(ся)	процеживать	процедить
проспиртовывать(ся)	проспиртовать(ся)	прочеркивать	прочеркнуть
проспоривать	проспорить	прочерчивать	прочертить
просрочивать	просрочить	прочёсывать	прочесать
проставлять	проставить	прочитывать	прочитать
простаивать	простоять	прочищать	прочистить
простирать(ся)	простереть(ся)	прочить	---
протирать(ся)	протирать(ся)	прошибать	прошибить
протрагивать	протрагать	прошивать	прошить
протрачивать	протрачить	прошмыгивать	прошмыгнуть
протреливать	протелить, -лять	прошпаклёвывать	прошпаклевать
протригать	протричь	прощать	простить
протружать(ся)	протрудить(ся)	прощаться	проститься
протруковать	протруковать(ся)	прощупывать(ся)	прощупать(ся)
протупать	протупить	проявлять(ся)	проявить(ся)
протушивать(ся)	протушить(ся)	прояснить	прояснить
протытывать(ся)	протытывать(ся)	проясниться	проясниться
просыпать	просыпать, проспать	прудить	запрудить
просыпаться	проснуться, просып-ся	пружинить(ся)	напружинить(ся)
проталкивать	протолкнуть и. про- толкаться	прыгать	прыгнуть
проталивать(ся)	протопить(ся)	прыскавать	напрыскавать; прыснуть
проталтывать	протоптать	прыскаться	напрыскаться
протаскивать	протаскать	прыщаветь	опрыщаветь
протезировать	---	прыгать	прыгнуть
протекать	протезировать	прясть	спрясть
протестовать	протечь	прятать(ся)	спрятать(ся)
протёсывать	протестовать	психовать	психануть
протівиться	протесать	публиковать	опубликовать
противоборствовать	воспротивиться	пугать(ся)	испугать(ся), напугать- (ся), перепугать(ся).
противодействовать	---	пудрить(ся)	напудрить(ся), попу-ться
противопологать	---	пузыриться	---
противопоставлять	противоположить	пульсировать	---
противостоять	противопоставить	пулять	пулянуть
протирать(ся)	---	пускать(ся)	пустить(ся)
протискивать	протереть(ся)	пустеть	опустеть
протискиваться	протиснуть	пустозвонить	---
протоколировать	протискаться	пустословить	---
проторять	запротоколировать	путать(ся)	впутать(ся), запутать(ся)
протачивать	проторить	путешествовать	спутать(ся), переп-ать(ся)
протравливать, -влять	проточить	путлять	---
протрезвлять(ся)	протравить	пучить	---
протыкать	протрезвить(ся)	пучнуть	вспучнуть, опучнуть
протягивать(ся)	проткнуть	пучить(ся)	вспучить(ся), выпу-ть(ся)
	протянуть(ся)	пушить	распушить

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
πνж		раз	
πνжиться	---	развратничать	---
πνλάть	---	развращать(ся)	развратить(ся)
πνλίть(ся)	напылить, заплыть(ся)	развѣчивать	развѣчить
πντάть(ся)	---	развѣзывать(ся)	развѣзать(ся)
πνχάть	πνχнύть	разгадывать	разгадать
πνχтётъ	---	разгибать(ся)	разогнύть(ся)
πν्यानётъ	опьянётъ, запьянётъ	разгильдѣйничать	---
πνяніть	---	разглагольствовать	---
πνянствовать	---	разглаживать(ся)	разглядить(ся)
πνялить(ся)	---	разглашать	расгласить
πνятить(ся)	попятить(ся)	разглядывать	разглядеть
πνятнάть	запятнάть	разговаривать	---
Р		разговляться	разговѣться
рабóтать(ся)	---	разгонять(ся)	разогнать(ся)
равнιάть(ся)	---	разгораться	разгорѣться
радётъ	порадётъ	разгорáживать(ся)	рагородить(ся)
радиофицировать	радиофицировать	разграничивать	разграничить
радіровать	---	разгребать	разгрести
ράдовать	порадовать	разгружать(ся)	разгрузить(ся)
ράдоваться	обрадовать(ся)	разгрнзать	разгрнзть
разбавлять	разбавить	разгúливать(ся)	разгулять(ся)
разбазáривать	разбазáрить	раздаивать(ся)	раздойть(ся)
разбáливаться	разболётъ(ся)	раздáривать	раздарить
разбаловάть(ся)	избаловάть(ся)	раздавать(ся)	раздать(ся)
разбáлтывать(ся)	разболтáть(ся)	раздвáивать(ся)	раздвоить(ся)
разбегάться	разбежάться	раздвигάть(ся)	раздвинуть(ся)
разбинтóвывать(ся)	разбинтóвать(ся)	раздевать(ся)	раздѣть(ся)
разбирάть(ся)	разобрáть(ся)	раздѣлывать(ся)	раздѣлать(ся)
разбивάть(ся)	разбóить(ся)	раздѣлѣть(ся)	раздѣлить(ся)
разбóйничать	---	раздѣргивать	раздѣргать, раздѣрнуть
разбрáсывать(ся)	разбросáть(ся)	раздирать(ся)	разодрáть(ся)
разбрýзгивать(ся)	разбрýзгать(ся)	раздобывать	раздобóить
разбухάть	разбухнύть	раздóбливать	раздолбóить
развáливать(ся)	развáлить(ся), ~лѣть	раздражать(ся)	раздражить(ся)
развáривать(ся)	разварить(ся)	раздувать(ся)	разлúть(ся)
развевάть(ся)	---	раздúмывать(ся)	раздúмать(ся)
развѣдывать	развѣдать	разевάть	разинуть
развѣнчивать	развенчáть	разжѣвывать	разжевáть
разверзάть(ся)	развѣрзнуть(ся)	разжигάть(ся)	разжечъ(ся)
развѣртывать(ся), раз- ворáчивать(ся)	развѣрнύть(ся)	разжжáть(ся)	разжидить(ся)
развѣивать(ся)	развѣять(ся)	разжимáть(ся)	разжáть(ся)
развѣрстывать	разверстáть	раззадóривать(ся)	раззадóрить(ся)
развѣрчивать(ся)	развертѣть(ся)	раззвáнивать	раззвонить
разветвлѣть(ся)	разветвить(ся)	раззítъ	поразítъ
развѣшивать	развѣсить, развѣшать	разлагáть(ся)	разложить(ся)
равинчивάть(ся)	развинтítъ(ся)	разлáживать(ся)	разлáдить(ся)
развивάть(ся)	развить(ся)	разлáмывать(ся)	разломáть(ся), разл-мítъ
развлекάть(ся)	развлѣчь(ся)	разлѣживаться	разлóжить(ся)
разводить(ся)	развести(сь)	разлезáться	разлѣзъ(ся)
развозítъ	развезítъ	разлѣниваться	разлѣниться
разворáчивать	разворотítъ	разлеплѣть(ся)	разлепить(ся)
разворóвывать	разворовάть	разлетáть(ся)	разлетѣться
		разлиновывать	разлиновáть
		разливать(ся)	разлítъ(ся)

διαρκείας	στιγμαία	διαρκείας	στιγμαία
раз		рас	
различать	различить	разувать (ся)	разуть (ся)
разлучать (ся)	разлучить (ся)	разучивать (ся)	разучить (ся)
размагничиваться	размагничиться	разъедать (ся)	разъесть (ся)
размазывать (ся)	размазать (ся)	разъединять (ся)	разъединить (ся)
размалёвывать	размалёвать	разъезживать	разъездить
размалывать	размолоть	разъезжать	---
размаривать (ся)	разморить (ся)	разъезжаться	разъехаться
разматывать (ся)	размотать (ся)	разъярять (ся)	разъярить (ся)
размахивать (ся)	размахнуть (ся)	разъяснять (ся)	разъяснить (ся)
размачивать	размочить	разыгрывать (ся)	разыграть (ся)
размежёвывать (ся)	размежевать (ся)	разыскивать (ся)	разыскать (ся)
разменивать (ся)	разменять (ся)	районировать	районировать
размерять	размерить	ранить	ранить
разметать	разместить	рапортовать	отрапортовать
размешивать	размесить	раскалывать (ся)	расколоть (ся)
размещать (ся)	разместить (ся)	раскалять (ся)	раскалить (ся)
размечать	разметить	раскапывать (ся)	раскопать (ся)
разминать (ся)	размять (ся)	раскармливать	раскормить
размножать (ся)	размножить (ся)	раскатывать (ся)	раскатить (ся)
размокать	размокнуть	раскатывать (ся)	раскачать (ся)
размочаливать	размочалить	раскашивать	раскосить
размывать (ся)	размыть (ся)	раскашиваться	раскаяться
размыкивать (ся)	размыкать (ся)	расквартиривать (ся)	расквартировать (ся)
размыкать (ся)	разомкнуть (ся)	расквашивать	разквасить
размышлять	---	раскидывать (ся) ¹	раскидать (ся)
размягчать (ся)	размягчить (ся)	раскидывать (ся) ²	раскинуть (ся)
размякать	размякнуть	раскисать	раскиснуть
разнашивать (ся)	разносить (ся)	раскладывать (ся)	разложить (ся)
разнёживать (ся)	разнёжить (ся)	раскланиваться	раскланяться
разнимать	разнять	расклёвывать	расклевать
разниться	---	расклёвывать (ся)	расклёвить (ся)
разносить (ся)	разнести (ся)	расклёпывать (ся)	расклепать (ся)
разнудывать (ся)	разнудать (ся)	расклёшивать	расклёшить
разнохивать	разнохать	расклинивать (ся)	расклинить (ся)
разоблачать (ся)	разоблачить (ся)	расковывать (ся)	расковать (ся)
разобщать (ся)	разобщить (ся)	расковыривать	расковырять
разогрывать (ся)	разогреть (ся)	расколачивать	расколотить
разодолжать	разодолжить	расколупывать	расколупать
разопревать	разопреть	раскорчёвывать	раскорчевать
разорять (ся)	разорить (ся)	раскорячивать (ся)	раскорячить (ся)
разоружать (ся)	разоружить (ся)	раскошеливаться	раскошелиться
разочаровывать (ся)	разочаровать (ся)	раскрадывать	раскрасть
разрабатывать	разработать	раскраивать	раскроить
разравнивать	разровнять	раскрашивать	раскрасить
разражаться	разразиться	раскреплять (ся)	раскрепить (ся)
разрастаться	разрастись	раскрепощать (ся)	раскрепостить (ся)
разрезать (ся)	разредить (ся)	раскруивать (ся)	раскрутить (ся)
разрезать	разрезать	раскрывать (ся)	раскрыть (ся)
разрешать (ся)	разрешить (ся)	раскулачивать	раскулачить
разрубать	разрубить	раскупать	раскупить
разрумянивать (ся)	разрумянить (ся)	раскупоривать	раскупорить
разрушать (ся)	разрушить (ся)	раскуривать (ся)	раскурить (ся)
разрывать (ся)	разорвать (ся)	раскутывать (ся)	раскутать (ся)
разубеждать (ся)	разубедить (ся)		

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
рас		ροι	
расформировывать	расформировать	регрессировать	---
расхаивать	расхаять	регулировать	урегулировать, отрегулировать
расхваливать	расхвалить	редактировать	отредактировать
расхватывать	расхватать	редеть	поредеть
расхвирать	расхворать	редуцировать(ся)	редуцировать(ся)
расхищать	расхитить	режиссировать	---
расхлебывать	расхлебать	резать	разрезать, зарезать, срезать, резнуть, резануть
расхлестывать	расхлестать	резвиться	---
расхлябывать(ся)	расхлябать(ся)	резервировать	резервировать, зарезать
расходиться	разойтись	резонёрствовать	---
расхолодовать(ся)	израсхолодовать(ся)	резонировать	---
расхоложивать	расхолодить	резюмировать	резюмировать
расцарапывать(ся)	расцарапать(ся)	реквизировать	реквизировать
расцветать	расцвети	рекламировать	рекламировать
расцвечивать	расцветить	рекогносцировать	рекогносцировать
расцеплять(ся)	расцепить(ся)	рекомендовать(ся)	рекомендовать(ся), от-рекомендовать(ся)
расчёрчивать	расчертить	реконструировать(ся)	реконструировать(ся)
расчёсывать(ся)	расчесать(ся)	рекрутировать	рекрутировать
расчехлить	расчехлить	ректифицировать	ректифицировать
расчислить	расчислить	ремесленничать	---
расчищать(ся)	расчистить(ся)	ремилитаризовать	ремилитаризовать
расчлнить(ся)	расчлнить(ся)	ремонттировать	ремонтировать, отрегулировать
расшаркиваться	расшаркаться	ренатуризовать	ренатуризовать
расшатывать(ся)	расшатать(ся)	реорганизовать	реорганизовать
расшвыривать	расшвырять	репатриировать(ся)	репатриировать(ся)
расшвелить	расшвелить	репетировать	отрепетировать, препетировать, срепетировать
расшибать(ся)	расшибать(ся)	репетовать	репетовать, отрегулировать
расшивать(ся)	расшить(ся)	репрессировать	репрессировать
расширять(ся)	расширить(ся)	реставрировать	реставрировать
расшифровывать	расшифровать	ретироваться	ретироваться
расшнуровывать(ся)	расшнуровать(ся)	ретушировать	ретушировать, отрегулировать
расщедриваться	расщедриться	реферировать	реферировать
расщёлживать	расщёлкнуть	рефлектировать	---
расщемлять	расщемить	реформировать	реформировать
расщеплять(ся)	расщепить(ся)	рецензировать	прорецензировать
расщипывать	расщипать	решать(ся)	решить(ся)
ратифицировать	ратифицировать	резвакуировать(ся)	резвакуировать(ся)
ратовать	---	рехать	---
рафинировать	рафинировать	ржаветь	заржаветь
рационализировать	рационализировать	ржать	---
рваться	рвануть(ся)	---	рнуться
рвать(ся)	порвать(ся)	рисковать	рисковать
рвать	вирвать	рисовать(ся)	нарисовать
рдеть(ся)	---	рифмовать	срифмовать
реабилитировать(ся)	реабилитировать(ся)	робеть	оробеть
реагировать	---	ровнять	сравнять
реализовать(ся)	реализовать(ся)	роднить(ся)	породниться
ребячиться	---	рождать(ся), рожать	родить(ся)
ревёт	---	рознить	разрознит
ревизовать	обревизовать	розоветь	порозоветь
ревновать	приревновать	роить(ся)	---
революционизировать(ся)	революционизировать(ся)		
регистрация(ся)	зарегистрировать(ся)		
регламентировать	регламентировать		

διαρκειας	στυγμαια	διαρκειας	στυγμαια
рок		свѣ	
рокироваться	рокироваться	самоуплотниться	самоуплотниться
рокотать	---	самоуспокаиваться	самоуспокоиться
романизовать(ся)	романизовать(ся)	самоустраниться	самоустраниться
ронять	уронять	сандалитъ	насандалить
роптать	---	санкционировать	санкционировать
роскошествовать	---	сапожничать	---
роскошничать	---	осатанеть	осатанеть
ротозѣйничать	---	сахарить	посахарить
рубить	срубить; рубнуть, рубануть	сбавлять	сбавить
рущеваться	зарущеваться	сбалтывать	сболтать
ругать(ся)	пругаться; ругнуть(ся), вѣругать, обругать, отругать	сбегать(ся)	сбежать(ся)
		сберегать(ся)	сберечь(ся)
		сбиваться	сбиться
руководить(ся)	---	сближать(ся)	сблизить(ся)
руководствоваться	---	сбрасывать(ся)	сбросить(ся)
рукодѣлничать	---	сбрѣдаться	сбрестись
рукоплескать	---	сбривать	сбрить
рулить	вѣрулить	сбрызгивать	сбрызнуть
румянить(ся)	зарумянить(ся), нарумянить(ся)	сбывать(ся)	сбыть(ся)
		свѣливать	свалить
русифицировать(ся)	русифицировать(ся)	сваривать(ся)	сварить(ся)
---	рѣхнуть	свѣтать(ся)	посвѣтать(ся), сосвѣтать
ручатъся	поручиться	свежевать	освежевать
рѣшить(ся)	обрушить(ся)	свежеть	посвежеть
рыбалить	---	свербѣть	---
рыбачить	---	свергать	свергнуть
рыгать	рыгнуть	сверкать	сверкнуть
рыдать	---	сверлить	просверлить
рыжеть	порыжеть	свѣртывать,	свернуть
рысить	---	свершать(ся)	свершить(ся)
рыскать	---	сверять(ся)	сверить(ся)
рыть(ся)	вѣрять, отрять	свѣшивать(ся)	свѣсить(ся)
рыхлѣть	порыхлѣть	светить	посветить
рыхлѣть	взрыхлѣть, разрыхлѣть	светлѣть	посветлѣть; просветлѣть
рычать	---	свивать	свить
рябѣть	порябѣть	свидѣтельствовать(ся)	засвидѣтельствовать, освидѣтельствовать
рябить	---		
рявкать	рявкнуть	свинчивать	свинтить
рядить(ся) ¹	---	свирепѣть	засвирепѣть
рядить(ся) ²	порядить(ся)	свирѣпствовать	---
		свирѣстѣть	---
С		свисать	свиснуть
саботировать	саботировать	свистать, свистѣть	свистнуть
садить	посадить	свиваться	свиться
садиться	сестъ	сводить(ся)	свести(сь)
сѣднить	---	свѣдничать	---
сѣжать	посадить	своевольничать	---
сѣлить	---	сволѣкивать	сволѣчь
салютовать	салютовать, отсавать	сворачивать	свернуть, своротить
самовозгораться	---	свыкаться	свыкнуться
самовольничать	---	связывать(ся)	связать(ся)
самодуротворять	---	святить	освятить
самоопределяться	самоопредѣлиться	святотѣтствовать	---
		священнодѣйствовать	---

διαρμείας	στυγμαία	διαρμείας	στυγμαία
сги		σκυ	
сгибать(ся)	согнуть(ся)	σκάλιТЬ(ся)	οσκάλιТЬ(ся)
сглаживать(ся)	сгладить(ся)	σκάлывать	σκολόТЬ
---	сгладить	σκαльпировать	οσκαльпировать
сгнивать	сгнить	οκανδαλιζировать	σκανδαλιζировать
сговаривать(ся)	сговорить(ся)	σκандαλιТЬ(ся)	οσκандαλιТЬ(ся), нас-λιТЬ
сгонять	согнать	स्कандировать	---
сгорать	сгореть	σκάπλιвать(ся)	σκοπιТЬ(ся)
сгребать	сгрести	σκάпывать	σκοπάТЬ
сгружать(ся)	сгрузить(ся)	σκαρмливать	σκορμιТЬ
сгущать(ся)	сгустить(ся)	σκατывать	σκατάТЬ
сдабривать	сдобрить	σκατывать(ся)	σκατίТЬ(ся)
сдавать(ся)	сдать(ся)	σκάшивать ¹	σκοσιТЬ
сдавливать	сдавить	σκάшивать ²	σκοσιТЬ
сдваивать	сдвоить	σκάчивать	σκοστιТЬ
сдвигать(ся)	сдвинуть(ся)	σκвозиТЬ	---
сдёргивать	сдёрнуть	σκιδывать	σκιδάТЬ; σκίνуТЬ
сдерживать(ся)	сдержать(ся)	σκιπάТЬся	σκιπέТЬся
сдирать	содрать	σκιρδováТЬ	зασκιρδováТЬ
сдувать	сдуть; сдунуть	σκισαТЬ	σκισνύТЬ
сдыхать	сдохнуть	σκιτάТЬся	---
седеть	поседеть	σκλαδιrowать	σκλαδιrowать
седлать	оседлать	σκλαδывать(ся)	σложиТЬ(ся)
секретничать	---	σκλέыввать	σκлевάТЬ
секуляриζировать	секуляриζировать	σκλέывать(ся)	σκλείТЬ(ся)
селиТЬся	поселиТЬся	σκλέпывать	σκλεπάТЬ
сентиментальничать	---	σκλονάТЬ(ся) ¹	σκλονίТЬ(ся)
сервировать	сервировать	σκλονάТЬ(ся) ²	σκλονίТЬ(ся)
сердить(ся)	рассердить(ся)	σκλόчничать	---
серебрить(ся)	вн̄серебрить, посеребрить	σκολιТЬ	οσκολιТЬ
сереть	посереть	σκóыввать	σковάТЬ
серчать	οсерчать, ρασсерчать	σковиrowивать	σковиrowнύТЬ
сётовать	посётовать	σκολάчивать	σκολοτιТЬ
сечься	посечься	σκαλывать	σκολόТЬ
сеять	посеять	*σκολύпывать	σκολυπнύТЬ
сживать(ся)	сжить(ся)	σκολъзиТЬ	σκολъзнύТЬ
сжимать(ся) ¹	сжать(ся)	σκονчаТЬся	---
сжинать(ся) ²	сжать(ся)	σκάπλιвать(ся)	σκοπιТЬ(ся)
сзывать	созвать	σκορβеть	---
сибаритствовать	---	σκορόμιТЬся, -μничать	οσκορόμιТЬся
сигналиζировать	сигналиζировать	σκραдывать(ся)	---
сигнализировать	προσигналиζировать	σκραшивать(ся)	σκρασιТЬ(ся)
сидеть	---	σκρεжетάТЬ	---
сйлиться	---	σκρεπλάТЬ	σκρεπιТЬ
силосовать	засилосовать	σκρεστι(сь)	---
символиζировать	---	σκρεσцивать(ся)	σκρεστιТЬ(ся)
симпатизировать	---	σκριπέТЬ	σκριπнύТЬ
симулировать	симулировать	σκромничать	---
синеть	посинеть	σкручивать	σкруτιТЬ
синить	подсинить	σкрывάТЬ(ся)	σκρύТЬ(ся)
синтезировать	συνθεσιζировать	σкудеть	οσкудеть
сйпнуть	οσйпнуть	σкупάТЬ	σкупιТЬ
сиротеть	---	σкупить(ся)	ποσкупить(ся)
систематизировать	συστηματιζировать	σкучать	---
скакать	σкакнύТЬ	σκучивать(ся)	σκучиТЬ(ся)

βιαρμείας	στυγμιαία	βιαρμείας	στυγμιαία
сла		сок	
слабѣть	ослабѣть, слабнуть	смотрѣть(ся)	Посмотрѣть(ся)
слабѣть	прослабѣть	смуглѣть	посмуглѣть
славѣть(ся)	ослабѣть	смутьянить	---
славословѣть	---	смущать(ся)	смутѣть(ся)
слагать	сложѣть	смывѣть(ся)	смыть(ся)
слаживѣть(ся)	сладѣть(ся)	смыкѣть(ся)	смыкнуть(ся)
слазѣть	---	смыслѣть	---
сластѣть	посластѣть	смягчѣть(ся)	смягчѣть(ся)
слать	послѣть	снабжѣть	снабдѣть
слѣдѣть	---	снаряжѣть(ся)	снарядѣть(ся)
слѣдовать(ся)	послѣдовать	снашивѣть	сносѣть
слезѣться	---	снадѣть	---
слезѣть	слезѣть	снижѣть(ся)	снизѣть(ся)
слепѣть	---	снимѣть(ся)	снѣть(ся)
слеплять(ся)	слепѣть(ся)	снискивать	снискаѣть
слѣпнуть	ослѣпнуть	снисходѣть	снизойти
сливать(ся)	слѣть(ся)	снѣться	приснѣться
слизывать	слизѣть; слизнѣть	сновѣть	---
слипѣться	слипнѣться	сносѣть(ся)	снести(сь)
сличѣть	сличѣть	собирѣть(ся)	собрѣть(ся)
служѣть	послужѣть	соблазнѣть(ся)	соблазнѣть(ся)
случѣть(ся)	случѣть(ся)	соблюдѣть	соблюсти
слѣшать(ся)	послѣшать(ся), прос-ать	собалѣзновѣть	---
слѣть	прослѣть	собо́ровать(ся)	собо́ровать(ся)
слѣшать	услѣшать	совѣть(ся)	сунѣть(ся)
слѣшаться	послѣшаться	совершенствовѣть(ся)	усовершенствовѣть(ся)
слонѣть	заслонѣть, послонѣть, наслонѣть	совершѣть(ся)	совершѣть(ся)
смазывать(ся)	смазѣть(ся)	совѣстѣть	усовѣстѣть
смаковѣть	---	совѣстѣть(ся)	посовѣстѣться
сманѣвать	сманѣть	совѣтовѣть(ся)	посовѣтовѣть(ся)
смагивѣть	смотѣть	совещѣться	---
смахивѣть ¹	---	совлекѣть	совлѣчь
смахивѣть ²	смахнѣть	совмещѣть(ся)	совместѣть(ся)
смежѣть(ся)	смежѣть	совокупляѣть(ся)	совокупѣть(ся)
смекѣть	смекнѣть	совпадѣть	совпасть
смелѣть	посмелѣть	совращѣть(ся)	совратѣть(ся)
сменяѣть(ся)	сменѣть(ся)	согласовывѣть	согласовѣть(ся)
смердѣть	---	соглашѣть(ся)	согласѣть(ся)
смерзѣться	смернѣться	согревѣть(ся)	согрѣть(ся)
смеркѣться	смеркнѣться	содействовѣть	посодействовѣть
сметѣть	сметѣть	содержѣть(ся)	---
смѣтывать	сметѣть	содрогѣть(ся)	содрогнѣться
сметѣть	посметѣть	соединѣть(ся)	соединѣть(ся)
смѣшивѣться	смешѣться	сожалѣть	---
смѣшивать	смешѣть	созвѣнивать	созвонѣться
смешѣть	насмешѣть	создавѣть(ся)	создѣть(ся)
сметѣть(ся)	сметѣть(ся)	созерцѣть	---
смеѣться	насмеѣться	созидѣть	создѣть
смирѣть(ся)	смирѣть(ся)	сознавѣть(ся)	сознѣть(ся)
смолиѣть	вѣсмолиѣть, осмолиѣть	созревѣть	созрѣть
смолкѣть	смолкнѣть	созывѣть	созвѣть
сморкѣть(ся)	вѣсморкѣть(ся); сморкнѣть	соизволяѣть	соизволиѣть
		сокращѣть(ся)	сократѣть(ся)
		сокрушѣть	сокрушѣть

βιαρκειας	στυμναια	βιαρκειας	στυμναια
сол		сση	
солидаризироваться	солидаризироваться	спасать(ся)	спастѣи(сь)
солить	посолить, засолить	спать(ся)	---
соловеть	осоловеть	спекаться	спѣчься
смыкать(ся)	сомкнуть(ся)	спекулировать	---
сомневаться	---	спесивиться	---
соображать(ся)	соосразить(ся)	спеть	поспѣть
сообразовать(ся)	сообразовать(ся)	специализировать(ся)	специализировать(ся)
сообщать(ся)	сообщить(ся)	спешить	поспешить
сооружать	соорудить	спешиться	---
соответствовать	---	сплывать	спилить
соотносить(ся)	соотнести(сь)	спирать	спереть
соперничать	---	списывать(ся)	списать(ся)
сопеть	---	спихивать	спихнуть
соподчинять	соподчинить	сплавлять(ся)	сплавить(ся)
сопоставлять(ся)	сопоставить(ся)	сплачивать(ся)	сплотить(ся)
соприкасаться	соприкоснуться	сплёвывать	сплѣнуть
сопровождать(ся)	сопроводить	сплѣскивать	сплеснуть
сопротивляться	---	сплетать(ся)	сплестѣи(сь)
сопутствовать	---	сплѣтничать	насплѣтничать
соразмерять	соразмерить	сплывать(ся)	сплывать(ся)
соревноваться	---	сползать(ся)	сползѣи(сь)
сорить	насорить	споласкивать	полоснуть
сорттировать	рассортировать	спорить	поспорить
сосать	пососать	спориться	---
сосѣдить	---	способствовать	поспособствовать
соскабливать	соскоблить	спотыкаться	споткнуться, споты-уться
соскальзывать	соскользнуть	спохватываться	спохватиться
соскакивать	соскочить	справлять(ся)	справить(ся)
соскребать	соскрестѣи	спрашивать(ся)	спросить(ся)
сосредоточивать(ся)	сосредоточить(ся)	спринцевать(ся)	---
составлять(ся)	составить(ся)	спровѣживать	спровѣдить
состоять(ся)	---	спрыгивать	спрыгнуть
сострагивать	сострогать	спрыскивать	спрыснуть
состригать	состричь	спрягать(ся)	проспрягать
состязаться	---	спрямлять	спрямить
сосуществовать	---	спугивать	спугнуть
сотрудничать	---	спускать(ся)	спустить(ся)
сотрясать(ся)	сотрясти(сь)	сравнивать(ся)	сравнить(ся), сравниться
сбхнуть	высохнуть, засохнуть; просохнуть	сражать(ся)	сразить(ся)
сохранять(ся)	сохранить(ся)	срамить(ся)	осрамить(ся)
сохранять	сохранить	срастаться	срастѣи
социализировать(ся)	социализировать(ся)	сращивать	срастить
сочетать(ся)	---	срезать	срѣзать
сочинять	сочинить	срисовывать	срисовать
сочить(ся)	---	срубать	срубить
сочленять	сочленить	срывать(ся)	сорвать(ся)
сочувствовать	---	срывать	срыть
спадать	спасть	срыгивать	срыгнуть
спавать	спойть	ссаживать	ссадить
спавать(ся)	спаять(ся)	сселять	сселить
спаривать	спарить	ссекать	ссечь
спархивать	спорхнуть	ссоборить(ся)	поссоборить(ся)
спарывать	спороть	ссужать	ссудить
		ссылать(ся)	сослать(ся)

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
ССЫ		схе	
ссыпáть	ссыпáть	страдáть	пострадáть
ссыхáться	сóхнуться	стрáнничать	---
стабилизóвать(ся)	стабилизóвать(ся)	стрáнствовать	---
стáвить(ся)	Постáвить	страховáть(ся)	застраховáть(ся)
стажировáть	---	страшáть	пострашáть
стáивать	стáять	стрекотáть	---
сталировáть	сталировáть	стрелáть	пострелáть; стрелнóуть
стáлживать(ся)	столкнóуть(ся)	стрелáться	---
стандaртизировáть	стандaртизировáть	стремить(ся)	---
стандaртизовáть	стандaртизовáть	стричь(ся)	обстричь(ся), остричь(ся)
становить	стáть	строгáть, стругáть	внóстрогать, -ругáть
стáпливать	стопить	стрóить	внóстроить, построить,
стáптывать(ся)	стоптáть(ся)		сострóить
отарáться	Постарáться	стрóиться	пострóиться
старéть	Постарéть, устарéть	строчить	внóстрочить, настрочить,
старить(ся)	состáрить(ся)		прострочить
стартовáть	стартовáть	струить(ся)	---
стáскивать	стаскáть; стáпнуть	стрáпать	сострáпать
стáчивать(ся)	сточить(ся)	стрясáть(ся)	стрясáть(сь)
створáживаться	створóжиться	стряхивáть	стряхнóуть
стегáть ¹	стегнóуть	студенéть	застуденéть
стегáть ²	внóстегáть, простегáть	студить	оотудить
стекáть(ся)	стечь(ся)	стúкать(ся)	стúкнуть(ся)
стекленéть	остекленéть	ступáть	ступить
стеклографировáть	стеклографировáть	стучáть	стúкнуть
стелить	Постелить	стучáться	постучáться
стенографировáть	застенографировáть	стущéвывать(ся)	стущéваться
стервенéть	остервенéть	стыдить	пристыдить
стерилизовáть	стерилизовáть	стыдиться	постыдиться
стёсывать	стесáть	стыть, стýнуть	остýть, остýнуть
стеснáть	стеснить	стягивáть(ся)	стянóуть(ся)
стеснáться	Постеснáться	субсидировáть	субсидировáть
стилизóвать	стилизóвать	судáчить	---
стиляжничáть	стиляжничáть	судить	---
стимулировать	стимулировать	судиться	---
стирáть	внóстирáть	суетить(ся)	---
стирáть(ся)	стерéть	сúживать(ся)	сúзить(ся)
стýскивать(ся)	стиснóуть(ся)	сулить	посулить
стихáть	стихнóуть	сумасбрóдить, -дничáть	---
стлáть и. стелить	Постлáть, постелить,	сумашéствовать	---
	настлáть, настелить	сúмерничáть	---
стóить	---	суммировáть	---
столбенéть	остолбенéть	сúпить(ся)	насúпить(ся)
столковéваться	столковáться	сурóветь	посурóветь
столовáться	---	сурьмить(ся)	насурьмить(ся)
столáрничáть	---	сúслить	засúслить
стонáть	---	сусóлить	засусóлить
стóпорить(ся)	застóпорить(ся)	сутúлить(ся)	ссутúлить(ся)
сторонáть	---	сутяжничáть	---
сторожить	---	сучить	ссучить
сторонить(ся)	Посторонить(ся)	сушить(ся)	внóсушить(ся)
стоять	Постоять	сущéствовать	---
стрáвливать, стрáвлять	стрáвить	схвáтывать(ся)	схвáтить(ся)
стрáгивать(ся)	стрóнуть(ся)	схематизировáть	схематизировáть

διαρκείας	στιγμαία	διαρκείας	στιγμαία
схо	---	тра	---
схόδствовать	---	тёрпнуть	затёрпнуть
сцара́пывать	сцара́пать; сцара́пнуть	терроризова́ть, терро-	терроризова́ть, террори-
сцёжива́ть	сцедить	ризи́ровать	зи́ровать
сцепля́ть(ся)	сцепи́ть(ся)	тере́ть(ся)	утере́ть, поте́рять(ся)
сча́ливать	сча́лить	теса́ть	---
счёрчи́вать	счерти́ть	тесни́ть(ся)	потесни́ть(ся), сте-ть(ся)
счёсы́вать	счеса́ть	течь	---
счита́ть	счесть, сосчита́ть	тёшить(ся)	потёшить(ся)
счита́ться	посчита́ться, сче́сться	ти́кать	---
счища́ть(ся)	счи́стить(ся)	тика́ть	---
сшиба́ть(ся)	сшиби́ть(ся)	типи́зировать	типи́зировать
сшива́ть	сшить	тирани́ть	---
сxedáть	съесть	тира́нствовать	---
сxedáть(ся)	съеха́ть(ся)	ти́скасть	ти́снуть
сы́грываться	сыгра́ться	титулова́ть	титулова́ть
сы́пать(ся)	посы́пать(ся)	тка́ть	сотка́ть
сыре́ть	отсыре́ть	тле́ть(ся)	---
Т		толка́ть(ся)	толкну́ть(ся)
таври́ть	затаври́ть	толкова́ть	пото́лкова́ть
тай́ть(ся)	---	толоче́	расто́лочь, исто́лочь
такси́ровать	такси́ровать	толпи́ться	---
тампо́нировать	тампо́нировать	толсте́ть	пото́лсте́ть
танцева́ть	---	толсти́ть	---
тара́нить	потара́нить	томи́ть(ся)	истоми́ть(ся)
тара́нтить	---	тони́зировать	тони́зировать
тара́торить	---	то́нуть	пото́нуть, уто́нуть
тарахте́ть	---	тонча́ть	пото́нчать
таращи́ть(ся)	• ви́таращи́ть(ся)	то́пать	то́пнуть
таска́ть(ся)	---	топи́ть(ся)	---
тасова́ть	стасова́ть	топи́ть(ся)	уто́пить(ся), пото́пить
тата́йривать(ся)	тата́йривать(ся)	топо́рщить(ся)	всто́порщить(ся)
тача́ть	ви́тачать, ста́чать	топта́ть	пото́птать
тащи́ть	ви́тащить, ста́щить	торгова́ть(ся)	сто́ргова́ть(ся), прито́р-
тая́ть	раста́ять	торжества́ть	гова́ть
тверде́ть	затверде́ть	тормози́ть(ся)	---
тверди́ть	ви́твердить, затверди́ть	торопи́ть(ся)	зато́рмози́ть(ся)
твори́ть ¹	сотво́рить	торпеди́ровать	пото́ропи́ть(ся)
твори́ть ²	затво́рить	торцева́ть	торпеди́ровать
театрализовáть	театрализовáть	торча́ть	---
телегра́фировать	телегра́фировать	тоскова́ть	---
телефо́нировать	телефо́нировать	точи́ть	ви́точить, нато́чить
тели́ться	отели́ться	тошни́ть	---
темне́ть	потемне́ть	тоща́ть	ото́щать
темни́ть	---	травене́ть	затравене́ть
темпера́турить	---	трави́ть	ви́травить, затрави́ть,
теорети́зировать	---	трави́ть	пото́равить
тепле́ть	пото́плеть	трави́ть	ви́травить
тепли́ться	---	трактова́ть	---
теплофи́цировать	теплофи́цировать	тра́лить	прото́рлить
тереби́ть	ви́тересить	трамбава́ть	уто́рамбавáть
тере́ть(ся)	пото́ре́ть(ся)	транжи́рить	ра́странжи́рить
терза́ть(ся)	---	транскри́бировать	прото́транскри́бировать
терпе́ть	пото́ре́ть	трансли́ровать	трансли́ровать

διαρκείας	στιγμαία	διαρκείας	στιγμαία
тра		уда	
транспортíровать	транспортíровать	тя́вкать	тя́вкнуть
трансформíровать	трансформíровать	тяга́ть	---
трассíровать	трассíровать	тяга́ться	потяга́ться
тра́тить(ся)	истра́тить(ся), пот-ся	тяготéть	---
тра́хать	тра́хнуть(ся)	тяготíть(ся)	---
тре́бовать(ся)	потре́бовать(ся)	тяжелéть	отяжелéть, потяжелéть
трево́жить(ся)	встревóжить(ся), потре- вóжить(ся)	тяnúть	---
трезвáть	отрезвéть	тяnúться	потяnúться
резвóнить	---	тя́пать	тя́пнуть
тренирóвать(ся)	натренирóвать(ся)	У	
трéнжить	стрéнжить	убавля́ть(ся)	убави́ть(ся)
трéнькать	---	убаю́живать	убаю́жатъ
трепанíровать	трепанíровать	убегáть	убежа́ть
трепáть(ся)	истрепáть(ся), пот-(ся)	убежда́ть(ся)	убеди́ть(ся)
трепетáть	---	убивáть	уби́ть
трéска́ться ¹	потрéска́ться	убира́ть(ся)	убра́ть(ся)
трéска́ться ²	трéснуться	ублагодотворáть	ублагодотвори́ть
трестíровать	трестíровать	убывáть	убы́ть
третирóвать	---	убыстрáть	убыстри́ть
трещáть	---	уважа́ть	---
триерóвать	потриерóвать	уваривáться	увари́ться
трóгать(ся)	трóнуть(ся)	уведомля́ть	уведоми́ть
трои́ться	---	увековéчивать	увековéчить
труби́ть	---	увеличивáть(ся)	увеличигь(ся)
трудíться	---	увéнчивать(ся)	увенча́ть(ся)
труни́ть	---	увёртывáться	уверну́ться
тру́сить	стру́сить	уверя́ть(ся)	уверигь(ся)
труси́ть(ся)	натруси́ть(ся)	увеселя́ть(ся)	увесели́ть(ся)
труси́ть	---	увéчить(ся)	---
трухлявeть	иструхлявeть	увéшивать(ся)	увéшать(ся)
трясти́(сь)	вн́трясти; тря́хнуть(ся)	увещáть, увещевáть	---
тузи́ть	оттузи́ть	уви́вать	уви́ть
ту́кать	ту́кнуть	уви́ливать	уви́льну́ть
тумани́ть(ся)	затумани́ть(ся)	увлажня́ть(ся)	увлажни́ть(ся)
тунеядствовáть	---	увлекáть(ся)	увлечь(ся)
тупéть	отупéть	уводíть	увести́
тупи́ть(ся)	затупи́ть, иступи́ть	увози́ть	увезти́
тури́ть	вн́туригь, протуригь, тур- ну́ть	уволакивать	уволо́чь
тускне́ть	потускне́ть	увольня́ть(ся)	уволить(ся)
ту́скнуть	---	увядáть	увя́нуть
ту́хнуть ¹	поту́хнуть	увязывáть(ся)	увязáть(ся)
ту́хнуть ²	проту́хнуть	угадывáть	угада́ть
ту́чнeть	потучнeть	угасáть	угасну́ть
тушевáть	затушевáть	углубля́ть(ся)	углуби́ть(ся)
тушевáться	стушевáться	угнетáть	---
туши́ть ¹	затуши́ть, потуши́ть	уговáривать(ся)	уговори́ть(ся)
туши́ть ²	стуши́ть	уго́дничать	---
ты́кать ¹	ткнуть	угожда́ть	угоди́ть
ты́кать ²	---	угомоня́ть(ся)	угомони́ть(ся)
ты́каться	ткнóться	угорáть	угорéть
ты́кать	ты́кнуть	угоща́ть(ся)	угости́ть(ся)
ты́ткаться	---	угрожа́ть	---
		уда́ваться	уда́ться

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
уда		упр	
удалѣть(ся)	удалѣть(ся)	уличѣть	уличѣть
ударѣть(ся)	ударѣть(ся)	улавливать	уловѣть
удваивать(ся)	удвоѣть(ся)	улучѣть(ся)	улучшить(ся)
уделѣть	уделѣть	улыбѣться	улыбнѣться
удѣрживать(ся)	удержѣть(ся)	умалѣть(ся)	умалѣть(ся)
удесятерѣть(ся)	удесятерѣть(ся)	умалчивать	умолчѣть
удешевлѣть(ся)	удешевѣть(ся)	умасливать	умаслить
удивлѣть(ся)	удивѣть(ся)	умащѣть	умащѣть
удирѣть	удрѣть	уменьшѣть(ся)	уменьшить(ся)
удѣть(ся)	---	умерѣть	умерѣть
удлинѣть(ся)	удлинѣть(ся)	умершлѣть	умертвѣть
удобрѣть	удобрѣть	умещѣть(ся)	уместѣть(ся)
удовлетворѣть(ся)	удовлетворѣть(ся)	умѣть	---
удорожѣть	удорожѣть	умилѣть(ся)	умилѣть(ся)
удостаивать(ся)	удостоѣть(ся)	уминѣть(ся)	умѣть(ся)
удостоверѣть(ся)	удостоверѣть(ся)	умирѣть	умерѣть
удосуживаться	удосужѣться	умиротворѣть(ся)	умиротворѣть(ся)
удочерѣть	удочерѣть	умнѣть	поумнѣть
удручѣть	удручѣть	умничѣть	сумничѣть
удумывать	удумѣть	умножѣть(ся)	умножить(ся)
удушѣть	удушѣть	умозаключѣть	умозаключѣть
уединѣть(ся)	уединѣть(ся)	умолкѣть	умолкнуть
уезжѣть	уѣхать	умолѣть	умолѣть
ужариваться	ужарѣться	умствовать	---
ужасѣть(ся)	ужаснѣть(ся)	умудрѣть(ся)	умудрѣть(ся)
уживѣться	ужѣться	умывѣть(ся)	умѣть(ся)
ужинѣть	поужинѣть	умышлѣть	умыслѣть
узаконивать	узаконѣть	умягчѣть(ся)	умягчѣть(ся)
узѣть	---	унизывать	унизѣть
узнавѣть	узнѣть	унижѣть(ся)	унизѣть(ся)
узурпировать	узурпировѣть	унимѣть(ся)	унѣть(ся)
указывать	указѣть	унифицировать	унифицировать
укалывать(ся) ¹	укалѣть(ся)	уничтожѣть(ся)	уничтожить(ся)
укалывать(ся) ²	укалѣть(ся)	уносѣть(ся)	унести(сѣ)
укачивать(ся)	укачѣть(ся)	унывѣть	унѣть
укладывать(ся)	уложѣть(ся)	упаковывать	упаковѣть
укладываться	улѣчься	упекѣть(ся)	упѣчь(ся)
уклоняться	уклонѣться	упирѣть(ся)	уперѣть(ся)
укоренѣть(ся)	укоренѣть(ся)	уписывать(ся)	уписѣть(ся)
укорѣть	укорѣть	уплѣчивать	уплатѣть
укорачивать(ся)	укоротѣть(ся)	уплетѣть	уплестѣть
украшѣть(ся)	украсѣть(ся)	уплотнѣть(ся)	уплотнѣть(ся)
укреплѣть(ся)	укрепѣть(ся)	уплывѣть	уплыѣть
укрощѣть(ся)	укротѣть(ся)	уподоблѣть(ся)	уподобѣть(ся)
укрупнѣть	укрупнѣть	уполномочивать	уполномочѣть
укривѣть(ся)	укрѣть(ся)	упоминѣть	упомнѣть
укупоривать	укупорѣть	упорствовать	---
укутывать(ся)	укутѣть(ся)	упорядочивать(ся)	упорядочѣть(ся)
улавливать	уловѣть	употреблѣть(ся)	употребѣть
уламывать	уломѣть	управлѣться	управѣться
улепетывать	улепетнѣть	упражнѣть(ся)	---
улетѣть	улетѣть	упразднѣть	упразднѣть
улетучиваться	улетучѣться	упрашивать	упросѣть
улещѣть	улещѣть	упрѣщивать(ся)	упростѣть(ся)

διερμείας	στυμναία	διερμείας	στυμναία
упр		фам	
упреждать	упредить	утекать	утечь
упрекать	упрекнуть	утешать(ся)	утрешить(ся)
упрочивать(ся)	упрочить(ся)	утилизировать	утилизировать
упрочнять	упрочнить	утирать(ся)	утереть(ся)
упрямиться	---	утискивать	утискать
упрямствовать	---	утихать	утихнуть
упрягивать	упрягать	утихомиривать(ся)	утихомирить(ся)
упускать	упустить	утолять(ся)	утолить(ся)
упятерять(ся)	упятерить(ся)	утолщать(ся)	утолстить(ся)
уравнивать	уравнять, уровнить	утомлять(ся)	утомить(ся)
уравновешивать	уравновесить	утончать	утончить
урезывать	урезать	утопать	утопать
урезонивать	урезонить	уточнять(ся)	уточнить(ся)
уродовать(ся)	изуродовать(ся)	утраивать(ся)	утроить(ся)
урчать	---	утрачивать(ся)	утрагить(ся)
урывать	урвать	утривать	утривать
усаживать	усадить	утруждать	утрудить
усаживаться	усесться	утрясать	утрясти
усекать	усечь	утрясаться	утрястись
усевать(ся)	усеять(ся)	утучнять(ся)	утучнить(ся)
усиживать	усидеть	утикивать	утикать
усиливать(ся)	усилить(ся)	утолжить	взутолжить, ототолжить
ускакивать	ускакать	утяжелять(ся)	утяжелить(ся)
ускользать	ускользнуть	ухаживать	---
ускорять(ся)	ускорить(ся)	ухитряться	ухитриться
услаждать(ся)	усладить(ся)	ухищряться	---
условливаться	условиться	ухлопывать	ухлопать
усложнять(ся)	усложнить(ся)	ухмыляться	ухмыльнуться
усматривать(ся)	усмотреть(ся)	ухать(ся)	ухнуть(ся)
усмирять(ся)	усмирить(ся)	уходить	уйти
уснащать	уснастить	ухудшать(ся)	ухудшить(ся)
успевать	успеть	уценивать	уценить
успокаивать(ся)	успокоить(ся)	уцеплять(ся)	уцепить(ся)
устанавливать	установить(ся)	участвовать	---
уставать	устать	учащать(ся)	участить(ся)
уставлять(ся)	установить(ся)	учинять	учинить
устанавливать(ся)	установить(ся)	учитывать	учесть
устаревать	устареть	учить(ся)	выучить(ся), научить(ся), обучить(ся)
устылять(ся)	устлать(ся), устылять(ся)	учреждать	учредить
устраивать(ся)	устроить(ся)	учувать	учуть
устранять(ся)	устранить(ся)	ушибать(ся)	ушибить(ся)
устрашать(ся)	устрашить(ся)	ушивать	ушить
устремлять(ся)	устремить(ся)	ушемлять	ушемить
уступать	уступить	уязвлять	уязвить
устыжать(ся)	устыдить(ся)	уяснять	уяснить
усугублять(ся)	усугубить(ся)		
усылать	усылать		
усыновлять	усыновить		
усыпать	усыпать	Ф	
усыплять	усыпить	фабриковать	сфабриковать
усыхать	усохнуть	фасорить(ся)	нафасорить(ся)
утаивать	утаить	фальсифицировать	фальсифицировать
утаптывать	утоптать	фальцевать	сфальцевать
утверждать(ся)	утвердить(ся)	фальшивить	сфальшивить
утеплять	утеплить	фемиллярничать	---

διαρκειας	στηματα	διαρκειας	στηματα
φαι		цап	
φантазирова́ть	сфантазирова́ть	хихика́ть	хихикну́ть
φαρисειστωва́ть	---	хлебáть	хлебну́ть
φαρширова́ть	зафарширова́ть	хлестáть(ся)	хлестну́ть(ся)
φасова́ть	расφасова́ть	хлобыста́ть	хлобыстну́ть
φαшизирова́ть(ся)	φαшизирова́ть(ся)	хлопа́ть(ся)	хлопну́ть(ся)
φетишизира́ть	---	хлопота́ть	похлопота́ть
φехтова́ть	---	хлорίрова́ть	хлорίрова́ть
φигурирова́ть	---	хлороφормίрова́ть	захлороφормίрова́ть
φиксирова́ть	заφиксирова́ть	---	хлїну́ть
φιλοσφωστωва́ть	---	хлопа́ть	хлїпну́ть
φιλτρωва́ть	отφιλтρωва́ть, проф-ва́ть	хляба́ть	---
φιναнсирова́ть	φιναнсирова́ть	хмелéть	захмелéть, охмелéть
φινιширова́ть	φινιширова́ть	хмўри́ть(ся)	захмўри́ть(ся)
φиска́лить	---	хмїка́ть	хмїкну́ть
φланирова́ть	---	хнїка́ть	---
φланкίрова́ть	φланкίрова́ть	ходата́йствовати	походата́йствовати
φлиρтова́ть	---	ходи́ть	сходи́ть; хаживати
φοкуστιничати	---	хозя́йничати	---
φонтанирова́ть	---	хозя́йствовати	---
φορдыба́чить(ся)	---	хóлить	---
φορмирова́ть(ся)	сφορмирова́ть(ся)	холода́ть	похолода́ть
φορмова́ть	отφορмова́ть, сφορмова́ть	холоде́ть	похолоде́ть
φορмулирова́ть	сφορмулирова́ть	холоди́ть	похолоди́ть
φοрсирова́ть	φοрсирова́ть	холодне́ть	похолодне́ть
φοрситъ	---	холопствовати	---
φοτοφωφирова́ть(ся)	сφοτοφωφирова́ть(ся)	холости́ть	вїхолости́ть
φραзёрствовати	---	холу́йствовати	---
φразирова́ть	---	хорово́диться	---
φранти́ть	---	хорони́ть(ся)	схорони́ть(ся), зах-ни́ть
φραхова́ть	заφραхова́ть	хорохóриться	---
φрезерова́ть	отφрезерова́ть	хороше́ть	похороше́ть
φрондирова́ть	---	хотéть(ся)	---
φυгова́ть	сφυгова́ть	хóхлить(ся)	нахóхлить(ся)
φункционирова́ть	---	хохота́ть	---
φыркати	φыркну́ть	храбрéть	похрабрéть
Х		храбри́ться	---
халтўри́ть	---	храни́ть(ся)	---
хамéть	охамéть	храпéть	храпну́ть
хамитъ	---	хрипéть	---
хандритъ	---	хрипну́ть	охрипну́ть
ханжитъ	---	христóсоваться	похристóсоваться
ха́пать	ха́пнуть	хромáть	---
характеризова́ть	охарактеризова́ть	хроме́ть	охроме́ть
ха́ркать	ха́ркнуть	хроми́рова́ть	хроми́рова́ть
хва́лить(ся)	похва́лить(ся)	хру́пать	хру́пнуть
хва́статъ	похва́статъ, хва́стну́ть;	хрусте́ть	хру́стнуть
	хвастану́ть	хрїкати	хрїкнутъ
хва́статъся	похва́статъся	худéть	похудéть
хвата́ть(ся)	схвата́ть(ся), хвата́ть(ся)	хулиганити	---
хворáть	---	хулиганствовати	---
хилéть	захилéть	хули́ть	---
хирéть	захирéть	Ц	
хитри́ть	схитри́ть	ца́пать	сца́пать, ца́пнуть

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
Цап		шер	
цапа́ться	поцапа́ться	чехли́ть	зачехли́ть
цара́пать	нацара́пать, оцара́пать; цара́пнуть	чини́ть ¹	почини́ть
цари́ть	---	чини́ть ²	очини́ть
ца́рствовать	---	чини́ть ³	узни́ть
цвести́	---	чири́кать	чири́кнуть
цеди́ть(ся)	---	чи́ркать	чи́ркнуть
це́лить(ся)	наце́лить(ся)	чи́слить(ся)	---
целова́ть(ся)	поцелова́ть(ся)	чи́стить	вн́чи́стить, очи́стить, по- чи́стить
цементи́ровать	цементи́ровать, заце- менти́-вать, сцемен-ть	чи́ститься	почи́ститься
цензу́ровать	---	чита́ть	прочита́ть, проче́сть
цени́ть(ся)	---	чита́ться	---
централизова́ть	централизова́ть	чиха́ть	чихну́ть
цепене́ть	оцепене́ть	члени́ть(ся)	расчлени́ть(ся)
цепля́ться	---	чмо́кать	чмо́кнуть
церемони́ться	поцеремони́ться	чо́каться	чо́кнуться
циви́лизовать(ся)	циви́лизовать(ся)	чревоуве́щать	---
циркули́ровать	---	чревоугодни́чать	---
цити́ровать	процити́ровать	чтítiь	---
цифрова́ть	---	чу́вствовать(ся)	---
цо́кать	цо́кнуть	чу́дить	---
цокота́ть	---	чу́диться	пochу́диться
ца́кать	ца́кнуть	чу́ждаться	---
		чтра́ться	---
		чу́ять(ся)	---
Ч		Ш	
ча́вкать	ча́вкнуть	шаба́шить	---
чади́ть	начади́ть	шага́ть	шагну́ть
чаёвни́чать	---	шалéть	ошалéть
ча́йничать	---	шали́ть	---
ча́лить	---	шалопа́йничать	---
чарова́ть	---	шамка́ть	---
части́ть	---	шантажи́ровать	---
ча́хнуть	зача́хнуть	шара́хать(ся)	шара́хнуть(ся)
ча́ять	---	шаржи́ровать	---
чва́ниться	---	шари́ть	---
чекани́ть	вн́чекани́ть, отчекани́ть, расчекани́ть	шарка́ть	шаркну́ть
черви́веть	зачерви́веть	шарлатани́ть	---
чередова́ть(ся)	---	шаромы́жничать	---
черенкова́ть	отчеренкова́ть	шаста́ть	---
черекáть, чёркать	черкну́ть	шата́ть(ся)	шатну́ть(ся)
черне́ть	почерне́ть	швартова́ть(ся)	пришартова́ть(ся)
черни́ть	зачерни́ть, начерни́ть, очерни́ть	швыря́ть	швырну́ть
чёрпать	черпну́ть	швыря́ться	---
черствéть	зачерствéть, очерствéть	шевели́ть(ся)	пошевели́ть(ся), шевель- ну́ть(ся), пошев-ну́ть(ся)
черти́ть ¹	начерти́ть	шелестéть	---
черти́ть ²	---	шелудивéть	зашелудивéть, ошелу-вéть
черты́хаться	черты́хну́ться	шелуши́ть(ся)	---
чеса́ть(ся)	почеса́ть(ся)	шельмова́ть(ся)	ошельмова́ть(ся)
чёстовать	---	шепеля́вить	---
чести́ть	---	шепта́ть	шепну́ть
четвертова́ть	четвертова́ть	шерсти́ть	---

διαρκείας	στιγμιαία	διαρκείας	στιγμιαία
шер		ЯСН	
шершава́ть	зашершава́ть	щеголя́ть	щегольну́ть
ше́ствовать	---	щекота́ть	пощекота́ть
ше́фствовать	---	щёлка́ть	щёлкну́ть
ши́кать	шикну́ть	щеми́ть	---
шикова́ть	шикну́ть	цени́ть	---
шинкова́ть	---	цени́ться	оцени́ться
шипéть	---	цепа́ть	---
шири́ть (ся)	---	це́рить (ся)	оце́рить (ся)
шить	сшить	цети́нить	---
шифрава́ть	зашифрава́ть	цети́ниться	оцети́ниться
шко́дить	зашко́дить	ципа́ть	ципну́ть и. уципну́ть
шко́лить	вѣшко́лить	цуня́ть	---
шлепа́ть (ся)	шлёпну́ть (ся)	цупа́ть	поцупа́ть
шлифова́ть (ся)	отшлифова́ть (ся)	цу́рить (ся)	соцу́рить (ся)
шлюзова́ть	---		
шля́ться	---	Э	
шмы́гать	шмыгну́ть	эвакуи́ровать (ся)	эвакуи́ровать (ся)
шмя́кать (ся)	шмякну́ть (ся)	эволюцио́нировать	эволюцио́нировать
шнурова́ть (ся)	зашнурова́ть (ся), про- шнурова́ть	экзаменава́ть (ся)	про экзаменава́ть (ся)
	шны́рять	экипи́ровать	экипи́ровать
шны́рять	шны́рять	эконо́мить	эконо́мить
шоки́ровать	---	эконо́мничать	---
шосси́ровать	шосси́ровать	экранизи́ровать	экранизи́ровать
шпаклева́ть	зашпаклева́ть	экспеди́ровать	экспеди́ровать
шпа́рить (ся)	ошпа́рить (ся)	экспери́ментировать	---
шпигова́ть	зашпигова́ть	эксплуати́ровать	---
шпио́нить	---	экспони́ровать	---
шпы́нять	---	экспорти́ровать	экспорти́ровать
штампова́ть	отштампова́ть	экспропри́ровать	экспропри́ровать
штемпелева́ть	заштемпелева́ть	электризова́ть (ся)	наэлектризова́ть (ся)
што́пать	зашто́пать	электрифици́ровать	электрифици́ровать
што́порить	---	эмалирова́ть	---
штормова́ть	---	эмансипи́ровать	эмансипи́ровать
штрафова́ть	оштрафова́ть	эмигри́ровать	эмигри́ровать
штрихова́ть	заштрихова́ть	эскарпи́ровать	эскарпи́ровать
шту́дировать	прошту́дировать	эскорти́ровать	эскорти́ровать
штукату́рить	отштукату́рить	эшелони́ровать	эшелони́ровать
штукова́ть	заштукова́ть		
штурмова́ть	---	Ю	
штыкова́ть	---	юли́ть	---
шумéть	---	юродствова́ть	---
шурова́ть	---	юти́ться	---
шурфова́ть	---		
шурша́ть	---	Я	
шутя́ть	пошута́ть	явля́ть (ся)	яви́ть (ся)
шущу́кать (ся)	---	явствова́ть	---
		ягни́сь	оягни́ться
Щ		язви́ть	съязви́ть
щадя́ть	пощадя́ть	яровизи́ровать (ся)	яровизи́ровать (ся)
щebetáть	---	ясне́ть	---

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ

π. - πόλη
 λ. - λίμνη
 ποτ. - ποταμός
 β. - βουνό
 κρ. - κράτος
 ν. - νησί

Α

Абадан π. Αμπαντάν.
 Абиссиния Αβησσυνία (Αιθιοπία)
 Абхазская АССР (Абхазия) Αυτόνομη Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Αμπχαζίας.
 Австралия Αυστραλία.
 Австрия Αυστρία
 Айон (Агион) Όρος Αγίου Όρος.
 Аграфа β. Αγραφα.
 Агринио π. Αγρίνιο.
 Аддио-Абёба π. Αντίς Αμπέμπα.
 Аден Αντεν.
 Аджарокая АССР Αυτόνομη Σοβιετο-Σοσιαλιστική Δημοκρατία Ατζάρας ή Ατζαρίας.
 Адрианополь π. Αδριανούπολη.
 Адриатическое море Αδριατική θάλασσα.
 Азербайджанская Советская Социалистическая Республика (Азербайджан) Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Αζερμπαϊτζάν.
 Азия Ασία.
 Азов π. Αζόφ.
 Азовское море Αζοφική θάλασσα.
 Азорские острова Αζόρες (νησιά).
 Аландские острова Αλάντ (νησιά).
 Албания Αλβανία. Народная Республика Албания Λαϊκή Δημοκρατία Αλβανίας.
 Александрия π. Αλεξάνδρεια.
 Александруполис Αλεξανδρούπολη.
 Алеутские острова ν. Αλεούτσια.
 Алжир Αλγερία, Αλγέρι(ο) π.
 Алиакмонас ποτ. Αλιάκμονας.
 Алма-Ата π. Αλμα Ατα.
 Алтай 1) Αλτάι (περιοχή). 2) οροσειρά.
 Альпы β. Αλπείς.
 Аляска Αλάσκα.
 Амазонка ποτ. Αμαζόνιος.
 Амвразийский залив Αμβρακικός κόλπος.
 Америка Αμερική.
 Амман π. Αμάν.
 Амстердам π. Αμστερνταμ.
 Амь-Дарья ποτ. Αμού-Ντάρια, Ωξος.
 Амур ποτ. Αμούρ.
 Амфисса π. Αμφισσα.
 Ангарá ποτ. Αγκαραί.

Англия Αγγλία.
 Ангола Αγκόλα
 Андorra Ανδόρα.
 Андрос ν. Ανδρός.
 Анды β. Άνδεις.
 Анкара π. Αγκυρα.
 Антарктида Ανταρκτική.
 Антарктика Ανταρκτική (ζώνη).
 Антверпен Αμβέρσα.
 Антильские острова ν. Αντίλες.
 Апеннины β. Απένινα.
 Апеннинский полуостров χερσόνησος των Απενίνων.
 Аппалачи β. Απαλάχια.
 Аравийская пустыня Αραβική έρημος.
 Аравийское море Αραβική θάλασσα.
 Аравия Αραβία.
 Аральское море η Αράλη λίμνη.
 Арарат β. Αραράτ.
 Аргентина η Αργεντινή.
 Аргироκάстра π. Αργυρόκαστρο.
 Аргос π. Αργος.
 Арденны Αρδένες.
 Аркадия Αρκαδία.
 Арктика Αρктиκή.
 Армения Αρμενία. Армянская Советская Социалистическая Республика Αρμενική Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία.
 Арта π. Αρτα.
 Архангельск π. Αρχάγγελος.
 Астрахань π. Ασραχάν.
 Асуньсон π. Ασουνσιόν.
 Атлантический океан Ατλαντικός ωκεανός.
 Атласские горы τα β-ά Ατλας.
 Атика Αττική.
 Афганистан Αφγανιστάν.
 Афины Αθήναι, Αθήνα.
 Афон β. Αθως.
 Африка Αφρική.
 Ахелос ποτ. Αχελώος.
 Ашхабад π. Ασχαμπάντ.

Β

Бас-эль-Мандебский пролив πορθμός του Βαβ-ελ-Μανδέβ.
 Багдад π. Βαγδάτη.

Байкал λ. Βαϊκάλη.
 Баку π. Μπακού.
 Балатон λ. Μπαλατόν.
 Балеарские острова ν. Βαλεαρίδες.
 Балканские горы β. Αίμος.
 Балканское полуостров Βαλκανική χερσόνησος ή του Αίμου.
 Балканы β. ο Αίμος.
 Балтийское море Βαλτική θάλασσα.
 Бамako π. Μπαμάκο.
 Бангk π. Μπανγκί.
 Банγκок π. Μπανγκόκ.
 Бандунг π. Μπαντούνγκ.
 Баренцево море θάλασσα Μπάρεντς.
 Барнаул π. Βαρναούλ.
 Барселона π. Βαρκελώνη.
 Батёрст π. το Μπάτερστ.
 Батуми π. το Βατούμ.
 Бейрут π. Βηρυτός.
 Белград π. Βελιγράδι.
 Белое море Λευκή θάλασσα.
 Белоруссия Λευκορωσία. Белорусская Советская Социалистическая Республика Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία Λευκορωσίας.
 Бельгия Βέλγιο.
 Бенгалия π. Βεγγάζη.
 Беотия Βοιωτία.
 Берат π. Βεράτι.
 Берингов пролив Βερίγγειος πορθμός.
 Берингово море Βερίγγεια θάλασσα.
 Берлин π. Βερολίνο.
 Бермудские острова ν. Βερμούδες.
 Берн π. Βέρνη.
 Бирма Βιρμανία.
 Бирмингем π. Βίρμινγκχαμ.
 Битоли π. Μοναστήρι (Βιτώλια).
 Ближний Восток Εγγύς Ανατολή.
 Богота π. Μπογκοτά.
 Болгария Βουλγαρία.
 Боливия Βολιβία.
 Бомбей π. Βομβάη.
 Бонн π. Βόννη.
 Борнео ν. Βόρνεο.
 Босния Βοσνία.
 Босфор Βόσπορος.
 Ботнический залив Βοθνικός κόλπος.

Браззавίλ π. Μπραζαβίλ.
 Βραζιλία Βραζιλία (κρ. κ. πρωτ.).
 Βρεστ π. Μπρεστ.
 Βρυξέλλε π. Βρυξέλες.
 Βрянск π. Μπριάνσκ.
 Βυδαπέστ π. Βουδαπέστη.
 Βυκωίνα Μπουκωίνα (Βουκωίνα).
 Βυρύντι Μπουρούντι (αφρ. κ. κράτς).
 Βυχαρά π. Μπουχάρα.
 Βυχαρέστ π. Βουκουρέστι.
 Βυένος-Αϊρες π. Μπουένος Αϊρες.

Β

Βαλαχία Βλαχία.
 Βάρνα π. Βάρνα.
 Βαρшава π. Βαρσοβία.
 Βατικάν Βατικανό.
 Βασιγγτόν π. Ουάσιγγτον.
 Βεζυβίη Βεζούβιος (ηφαίστειο).
 Βελλοβριτανία Μεγάλη Βρετανία.
 Βένα π. Βιέννη.
 Βενγρία Ουγγαρία.
 Βενεζουέλα Βενεζουέλα.
 Βενετία Βενετία.
 Βερσάλ π. Βερσαλιές.
 Βικτόρια Βικτωρία (λ., ν., κ. π.).
 Βίλνυος π. Βίλνα.
 Βλαδιβοστόκ π. Βλαδιβοστόκ.
 Βόλγα ποτ. Βόλγας.
 Βολγογράδ π. Βολγογράντ.
 Βόλγο-Донской канал ім. Лένина η διώρυγα του Βόλγα-Ντον με το όνομα Λένιν.
 Βόλος π. Βόλος.
 Βράνγελια όстров ν. του Βράγκελ.
 Βιетнам το Βιετνάμ.

Γ

Γαάγα π. Χάγη.
 Γαβαίские о-ва ν. της Χαβάης.
 Γαβана π. Αβάνα.
 Γαίτι το κράτος Αϊτή.
 Γαλαц π. Γαλάτσι.
 Γάμβια Γάμπια (κράτος)
 Γάμбург π. Αμβούργο.
 Γάνα Γάνα.
 Γάγγ ποτ. Γάγγης.
 Γватемала Γουατεμάλα.
 Γβιάνα Γουϊάνα.
 Γβινέα Γουϊνέα.
 Гданьск Δάντσιγκ.
 Геллеспонт Ελλάσποντος.
 Γένυα π. Γένουα κ. Γένοβα.
 Γερακλιόν π. Ηράκλειο.
 Γερмания Γερμανία. Γερманская Демократическая Республика Λαοκρατική Δημοκρατία της Γερμανί-

ас. Федеративная Республика Германия Γερμανική Ομοσπονδιακή Δημοκρατία.
 Герцеговина Ερζεγοβίνη.
 Гибралтарский пролив Гибралтар.
 Гималаи τα Ιμαλαία.
 Глазго π. Γλασκώβη.
 Голландия Ολλανδία.
 Гондурас Ονδούρα.
 Гонконг Χονγκ-Κόνγκ.
 Горький π. Γκόρκι.
 Гренландия Γροιλανδία.
 Греция Ελλάδα.
 Гринвич Γκρήνουϊτς.
 Грозный π. Γκρόζνι.
 Грузинская Советская Социалистическая Республика Σοβιετική Εοσιαλιστική Δημοκρατία της Γεωργίας.
 Грузия Γεωργία.
 Гьинοкастра π. Αργυρόκαστρο.

Δ

Дакър л. Ντακάρ.
 Далмация Δαλματία.
 Дальний Восток Απω Ανατολή.
 Дамаск π. Δαμασκός.
 Дания Δανία.
 Дерданеллы τα Δαρδανέλλια.
 Дели το Δελχί.
 Дельфы οι Δελφοί.
 Джакарта π. Τζακάρτα.
 Джомолунгма β. Εβερεστ.
 Дидимότιхон π. Διδυμότειχο.
 Диксон ν. Ντίξον.
 Дилос κ. Δέλος ν. Δήλος.
 Днепр ποτ. Δνείπερος.
 Днепропетровск Δνεπροπετρόφσκ.
 Днестер ποτ. Δνεϊστερος.
 Дóброй Надежды мыс ακρωτήριο της καλής Ελπίδας.
 Добруджа η Δοβρουτσά.
 Додеканес, Додеканэсские острова τα Δωδεκάνησα.
 Дохран π. Δοϊράνη.
 Доминиканская Республика Δημοκρατία του Αγίου Δομίνικου.
 Дон ποτ. Ντον.
 Донбасс Ντονμπάς.
 Донец ποτ. Ντονέτς.
 Драма π. Δράμα.
 Дрезден π. Δρέσδη.
 Дублин π. Δουβλίνο.
 Дунай ποτ. Δούναβης.
 Дураццо κ. Δύρρεс π. Δυρράχιο.
 Душаноé π. Ντουσαμπέ.
 Дуэро ποτ. Ντουέρο κ. Δούρος.

Ε

Εвропа Ευρώπη.
 Евфрат ποτ. Ευφράτης.
 Египет Αίγυπτος.
 Енисей ποτ. Ενισέι.
 Ереван π. Εριβάν.
 Эссендукί π. Εσεντουκί.

Ζ

Женева π. Γενεύη.
 Женевское озеро λίμνη της Γενεύης.

Ζ

Загреб π. Ζάγκρεμπ.
 Закинф ν. Ζάκυνθος.
 Замбези ποτ. Ζαμπέζης.
 Замбия Ζάμπια.
 Западная Двина Δυτικός Ντβίνας.
 Запорожье π. Ζαπορόζιε.
 Зеландия Ζηλανδία.
 Зомба π. Ζόμπα.

Ι

Идра ν. Υδρα.
 Иерусалим Ιερουσαλήμ, -σόλυμα.
 Измаил π. Ισμαήλ.
 Измир π. Σμύρνη.
 Израиль το Ισραήλ.
 Икарія ν. Ικαρία.
 Инд Ινδός ποταμός.
 Индийский океан Ινδικός ωκεανός.
 Индия Ινδία, -ες.
 Индокитай Ινδοκίνα.
 Индонезия Ινδονησία.
 Индостан Ινδοσταν.
 Иокотама π. Γιοκοχάμα.
 Ионические острова τα νησιά του Ιονίου, Ιόνια νησιά.
 Ионическое море Ιόνιο πέλαγος.
 Иония Ιωνία.
 Иордания Ιορδανία.
 Ирак Ιράκ.
 Иран Ιράν.
 Иркутск π. Ιρκούτσκι.
 Ирландия Ιρλανδία.
 Иртыш ποτ. Ιρτύς.
 Исландия Ισλανδία.
 Испания Ισπανία.
 Итáка Ιθάκη.
 Италия Ιταλία.

Й

Йемен Υεμένη.
 Йоханнесбург Γιοχάνεσμπουργκ.

Κ

Касул π. Καμπούλ.
 Кава́ла π. Καβάλα.
 Кавказ Καύκασος.
 Каза́нь π. Καζάν.

Καζαχστάν Καζαχστάν. Καζάχская
Советская Социалистическая Рес-
публица Σοβιετική Σοσιαλιστική
Δημοκρατία του Καζαχστάν.
Καζόκ β. Καζμπέν.
Καίρ π. Κάιρο.
Καίенна π. Καγιέν.
Καλέми Καλάμι, Καλαμάτα.
Καλιμαντάν ν. Βόρνεο.
Κάλιμνος ν. Κάλυμνος.
Καλινινγκράδ π. Καλινινγκράντ.
Καλιφόρνια Καλιφόρνια.
Καλκκνττα π. Καλκούτα.
Κάμα ποτ. Κάμα.
Καμβότζα Καμπότζη.
Καμεрун το Καμερούν.
Καμπάλα π. Καμπάλα.
Καμτσάτκα Κατσιαάτκα (χερσ-σος).
Κανάδα Καναδάς.
Κανάρские острова Κανάρια νησιά.
Κανсерра π. Καμπέρα.
Κανία π. τα Χανιά (Κρήτης).
Κανтoн π. Καντώνα.
Κара-Калпáкская АССР Αυτόνομη
Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρα-
τία της Καρακαλπακίας.
Καράκας π. Καρακάς.
Καράчи π. Καράτσι.
Καρдица π. Καρδίτσα.
Καριбское море Καραβαϊκή θά-
λασσα.
Κάρлови-Вари π. Κάρλοβι-Βάρι ή
Κάρλσμπαντ.
Καροлинские острова τα νησιά Κα-
ρολίνας.
Κάρпатос ν. Κάρπαθος.
Καρпáты β. Καρπάθια.
Καρпенйсион π. Καρπενήσι(ον).
Καρфаген Καρθαγένη (παλ. πόλη).
Κασпийское море Κασπία θάλασσα.
Κασтеллóριзо ν. Καστελλόριζο.
Καταлонία Καταλωνία.
Κατмандú π. Κατμανδού.
Κέλβι π. Κολωνία.
Κέмориж π. Καίμπριτζ.
Κένια Κένια (κράτος).
Κερкiра (Κόρфу) Κέρκυρα.
Кёрченокий пролив ο διάυλος του
Κερτς.
Керчь π. Κερτς.
Κефалiния ν. Κεφαλληνία, -λονιά.
Кея ν. Κέα.
Κιγáли π. Κιγάλη.
Κίев π. Κίεβο.
Κικλάδικе острова. Κικλάды τα
νησιά Κυκλάδες. Οι Κυκλάδες.
Килкiо π. Κιλκίς.

Κиль π. Κίελο.
Κίνгστον π. Κίνγστον.
Κιшр Κύπρος.
Κιргiзская Советская Социалис-
тическая Републiка (Κιργίзия)
Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρα-
τία της Κιργίζιας, -σίας.
Κίров π. Κίροφ.
Κислoвoдск π. Κισλοβόντσκι.
Κιтай η Κίνα. Китайская Нарoд-
ная Республiка Λαϊκή Δημοκρατία
της Κίνας.
Κίтнос ν. Κύθνος.
Κίто π. Κίτο.
Κίтира ν. Κύθηρα.
Κишинёв π. Κισινιόφ.
Κносс Κνωσός.
Κοzáни π. Κοζάνη.
Κολóмбо π. Κολόμπο.
Κολúмбиа Κολομβία.
Κóми АССР Αυτόνομη Σοβιετική
Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Κό-
μη.
Κομόρские острова ν. Κομόρες.
Κοмотинi π. Κομοτινή.
Κóнакри π. Κονακρύ.
Κόνго Ко́го (πόλη κ. ποταμός).
Κοnστανтинóполь Κωνσταντινούπο-
λη.
Κοnσtáнца π. Κωνσταντζα.
Κοпенгаген π. Κοπεγχάγη.
Κοрдильеры β. Κορδιλιέρες.
Κορέα κορέα. Κορέйская Нарoдно-
Демократическая Республiка Λαϊ-
κή Δημοκρατία της Κορέας.
Κορίνф π. Κόρινθος.
Κορίнфский залив ο Κορινθιακός
κόλπος.
Κόрсика ν. Κορσική.
Κόрфу ν. οι Κορφοί, η Κέρκυρα.
Κόрча π. Κορυτσά.
Κόста-Рiка Κόστα-Ρίκα.
Κράков π. Κρακοβία.
Κράсное море Ερυθρά θάλασσα.
Κрасноярск π. Κραсноγιάρσκ.
Κрит ν. Κρήτη.
Κронштáдт π. Κροστάνδη.
Крым η Κριμαία.
Крымский полуостров Κριμαϊκή
χερσόνησος.
Κсáнти π. Ξάνθη.
Κύба Κούβα.
Κубáнь ποτ. Κομπάν.
Κυзбáсс (Κυзнéцкий каменноу-
гольный бассéйн λεκανοπέδιο πε-
τροκάρβουνου του Κουζνέτσκι, το
Κουζμπάς.

Κυзнéцк π. Κουζνέτσκι.
Κύшншев π. Κούμπισεβ.
Κυрильские острова ν. Κουρίλες.
Κурск π. Κουρσκ.
Κустанáй π. Κουстанάι.
Κутайси π. Κουταΐσι.
Λ
Λάврион Λαύριο.
Λάгос π. Λάγος.
Λαдожское озеро λ. Λαδόγα.
Ла-Манш η Μάγλη.
Ламия π. Λαμία.
Λαос το Λάος.
Ла-Пас π. Λα-Παθ.
Лариоа π. Λάρισσα.
Лáрнакс π. Λάρνακα.
Латвия Λεττονία. Латвийская Со-
ветская Социалистическая Рес-
публiка Σοβιετική Σοσιαλιστι-
κή Δημοκρατία Λεττονίας.
Λахóр π. Λαχώρη.
Лейпциг π. Λειψία.
Λεмесóс π. Λεμεσσός.
Λέмноо ν. Λήμνος.
Лéна ποτ. Λένας.
Ленинград π. Λενινγκράντ.
Леопольдвиль π. Λεπολντβίλ.
Лепáнто (Навпактос) Ναύπακτος,
Λεπάντο.
Лéсбоо ν. Λέσβος.
Левкáс ν. Λευκάδα.
Либерия Λιβηρία.
Либервиль π. Λιμπρβίλ.
Ливáн Λίβανος.
Ливерпул π. Λίβερπουλ.
Лiвия Λιβύη.
Ликабét Λυκαβηττός (λόφος).
Лiма π. Λίμα.
Лиoн π. Λιόν.
Лиссабóн π. Λισσαβόνα.
Литвá Λιθουανία. Литóвская Со-
ветoкая Социалистическая Рес-
публiка Σοβιετική Σοσιαλιστική
Δημοκρατία Λιθουανίας.
Лозáнна π. Λοζάνη.
Локарно π. Λοκάρνο.
Ломé π. Λομέ.
Лoндoн π. Λονδίνο.
Лос-Анжелос π. Λος-Αντζελες.
Луáнда π. Λουάνδα.
Луáра ποτ. Λουάρα, Λείγρη.
уsака π. Λουάκα.
Львоv π. Λβοφ.
Льез π. Λιέγη.
Лiблiяна π. Λουμπλιάνα.
Лiкoембург π. κ. κρ. Λουξεμβούργο.

Μ

Μαΐς ποτ. Μεύσης (Μεζ).
 Μавританія Μαυριτανία.
 Магелланов пролив πορθμός του Μαγελάνου.
 Магнитогорск π. Μαγνητογόρσκι.
 Мадагаскар ν. Μαδαγασκάρη.
 Мадраc π. Μαδράς.
 Мадрид π. Μαδρίτη.
 Македония Μακεδονία.
 Малави Μαλάβη (αφρικ. κράτος).
 Малаязия Μαλαϊσία.
 Малакка Μαλαϊκή χερσόνησος.
 Малакский пролив Μαλαϊκός πορθμός.
 Малая Азия Μικρά Ασία.
 Малёас Μαλέας (ακρωτήριο).
 Мали Μαλί (αφρικ. κράτος).
 Мальгашская Республика Δημοκρατία της Μαδαγασκάρης.
 Мальорка ν. Μαλιόρκα.
 Мальта η Μάλτα.
 Манάгуа π. Μανάγουα.
 Манила π. Μανίλα.
 Марафон Μαραθώνας.
 Марица ποτ. Εβρος.
 Марόкко Μαρόκο.
 Марсёль π. Μασσαλία.
 Мёгара π. Μέγαρα.
 Мёксико Μεξικό (κράτος).
 Мельбурн π. Μελβούρνη.
 Мёртвое море Νεκρά θάλασσα.
 Месолонгион π. Μεσολόγγι.
 Меосиния Μεσσηνία.
 Мессинский залив Μεσσηνιακός κόλπος.
 Мёхико π. Μεξικό.
 Микёны Μικήνες (αρχαία π.).
 Милан π. Μιλάνο.
 Милос ν. Μήλος.
 Минск π. Μινσκ.
 Миссисипи ποτ. Μισισιπής.
 Миссури ποτ. Μισούρι.
 Митилени π. Μυτιλήνη.
 Мозамбик Μοζαμβίκη.
 Молдавия молδαβία. Молдавская Советская Социалистическая Республика Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Μολδαβίας.
 Монако π. κ. κρ. Μονακό.
 Монголия Μογγολία. Монгольская Народная Республика Λαϊκή Δημοκρατία της Μογγολίας.
 Монреал π. Μόντρεαλ.
 Монровия π. Μονροβία.
 Монтевидео π. Μοντεβίντεο.
 Морей Μοριάς, Πελοπόννησος.

Москва 1. π. Μόσχα. 2. ποτ. Μόσχοβας.
 Мраморное море η θάλασσα του Μαρμαρά (Προποντίδα).
 Мугдён π. Μούγδεν.
 Мурманск π. Μούρμανσκ.
 Мюнхен π. Μόναχο.

Н

Наварин Ναυαρίνο.
 Навпактос Ναϊπακτος.
 Навплион π. Ναύπλιο.
 Нагасаки π. Ναγκασάκι.
 Найроби π. Ναϊρόμπι.
 Накоос ν. Νάξος.
 Нанкин π. Νανκίν.
 Нарва π. Νάρβα.
 Науоа π. Νάουσα.
 Неаполь π. Νεάπολη.
 Невá ποτ. Νέβας.
 Неман ποτ. Νιέμαν.
 Непál Νεπάλ (κράτος).
 Нёотос ποτ. Νέστος.
 Ниагара ποτ. Νιαγάρας.
 Ниамей π. Νιαμέη.
 Нигер Νιγηρ (κρ. κ. ποτ.)
 Нигёрия Νιγηρία.
 Нидерланды οι Κάτω Χώρες.
 Никарагуа Νικαράγουα.
 Никозия π. Λευκωσία.
 Нил ποτ. Νείλος.
 Нинца π. Νίκαια.
 Новая Гвинёя Νέα Γουίνέα.
 Новая Зеландия Νέα Ζηλανδία.
 Новая Земля Νέα Ζεμλιά.
 Новгород π. Νόβγοροντ.
 Новооросийск π. Νοβορωσίσκ.
 Новосибирск π. Νοβοσιμπίρσκ.
 Норвегия Νορβηγία.
 Нормандия Νορμανδία.
 Нукус π. Νουκούς.
 Нью-Йорк Νέα Υόρκη.
 Ньюфаундленд ν. Νέα Γη.
 Нюрнберг π. Νυρεμβέργη.

Ο

Обь ποτ. Ομπ.
 Огненная Земля Γη του Πυρός (αρχιπέλαγος).
 Одер κ. Одра ποτ. Οντερ, Όδερος.
 Одёса π. Οδησός.
 Ока ποτ. Οκά.
 Океания ν. Ωκεανία.
 Окинава Οκινάβα.
 Окофорд π. Οξφόρδη.
 Олимп β. Ολυμπος.

Олимпия Ολυμπία.
 Омск π. Ομσκ.
 Онега ποτ. Ονέγας.
 Онежское озеро λ. Ονέγα.
 Онтарио λ. Οντάριο.
 Орцоникидзе π. Ορτζονικίτζε.
 Орёл π. Ορέλ.
 Орлеан π. Ορλεάνη.
 Осака π. Οσάκα.
 Осло π. Οσλο.
 Осса β. Οσσα (Κίσαβος).
 Оттава π. Οττάβα
 Охотское море Οχοτσική θάλασσα.

Π

Пагаситский залив Παγασητικός κόλπος.
 Па-де-Καλέ Πα-ντε-Καλαί.
 Пакиотан Πακιστάν.
 Палестина Παλαιστίνη.
 Памир β. Παμίρ.
 Панама Παναμάς.
 Панамский канал διώρυγα Παναμά.
 Парагвай Παραγουάη.
 Париж π. Παρίσι.
 Парнас β. Παρνασός.
 Пáтры Πάτρα, Πάτραι.
 Пекин π. Πεκίνο.
 Πελοπόνнес Πελοπόννησος.
 Пентели, Пентеликόν β. Πεντέλη, Πεντελικόν.
 Персидский залив Перσικός κόλπος.
 Персия Перσία (Ιράν).
 Перу Перου, Περούβια.
 Петрозаводск π. Πετροζαβόντσκι.
 Петропавловск-Камчатский π. ε-τροπάβλοφσκ της Καμτσιάτκας.
 Печора ποτ. Πετσόρας.
 Пинд Πίνδος.
 Пиней ποτ. Πηνειός.
 Пирей π. Πεிரαιάς.
 Пиренеи β. Πυρηναία.
 Пиренейский полуостров Πυρηναική (Ιβηρική) χερσόνησος.
 Пловдив π. Πλόβντιβ.
 Плоэшти π. Πλοέστι
 Пном-ень π. Πνόμπιεν.
 По ποτ. Πάδος.
 Полинезия Πολυνησία.
 Польша Πολωνία. Польская Народная Республика Λαϊκή Δημοκρατία Πολωνίας.
 Порт-Саид π. Πορτ-Σάιντ.
 Португалия Πορτογαλία.
 Потсдам π. Πότσδαμ.

Прага π. Πράγα.
 Прѣвеза π. Πρέβεζα.
 Прѣспа λ. Πρέσπα.
 Претѳорія π. Πραϊτώρια.
 Прут ποτ. Προύθος.
 Псарá ν. Ψαρά.
 Пхеньян π. Πχενιάν.

Ρ

Раба́т π. Ραμπάτ.
 Рангун π. Ρανγκούν.
 Ре́йкьявик π. Ρεΰκιαβικ.
 Рейн ποτ. Ρήνος.
 Рига π. Ρίγα.
 Рим π. Ρώμη.
 Рио-де-Жанейро π. Ρίο Ιανέιρο.
 Родѳпа Ροδόπη κ. Δεσποτοβούνι.
 Ρόδος ν. Ρόδος.
 Ρόνα ποτ. Ροδανός.
 Росси́йская Советская Федерати́в-
 ная Социалисти́ческая Респу́блика
 Ρωσική Σοβιετική Ομόσπονδη Σο-
 сιαλιστική Δημοκρατία.
 Ροσѳя Ρωσία.
 Ростѳв-на-Дѳну π. Ροστόβ. (πάνω
 στο Ντον).
 Ρόττερдам π. Ροτερτάμ.
 Ρυάνδα Ρουάντα.
 Ρυμѳния Ρουμανία. Социалисти́че-
 ская Респу́блика Рυμѳнии Σοσια-
 λιστική Δημοκρατία της Ρουμανίας.
 Рур το Ρουρ.
 Рязáнь π. Ριαζάν.

С

Са́арская о́бласть Σάαρ περιφέρεια.
 Сайгѳн π. Σαΐγκόν.
 Саламѳн ν. Σαλαμѳνα.
 Салѳники π. Θεσσαλονίκη.
 Сальвадор το Σαλβαντόρ.
 Самарканд π. Σαμαρκάνδη.
 Сáμος ν. Σάμος.
 Самотраки ν. Σαμοθράκη.
 Сана́ π. Σάνα.
 Сан-Μαρίно π. κ. κρ. Άγιος Μαρί-
 νος.
 Сан-Сальвадор π. Σαν-Σαλβαντόρ.
 Сарáнде π. Άγιοι Σαράντα.
 Сáнто-Домѳнго π. Άγιος Домѳνι-
 κος.
 Санторѳн βλ. Τήρα.
 Санта́го π. Σαντιάγο.
 Сан-ρανцѳско π. Άγιος Φραγκί-
 σκος.
 Сан-Χοσѳ π. Σαν Χοσѳ.
 Сарáево π. Σαράεβο.
 Сарáтов π. Σαράτοβ.

Сардинѳя ν. Σαρδηνία.
 Сарѳнический залив Σαρωνικός κόλ-
 πος.
 Саудовская Аравѳя Σαουδική Αρα-
 βία.
 Сахалин ν. Σαχαλίνη.
 Сахара η Σαχάρα.
 Сайны, Сайнские горы Σαγιάν ή Σα-
 γιανικά βουνά.
 Свердловск π. Σβερντλόβσκ.
 Севастѳполь π. Σεβαστούπολη.
 Северная Амерѳка Βόρεια Αμερική.
 Северная земля Βόρεια Γη.
 Северное море Βόρεια θάλασσα.
 Северный Ледовитый океан Βόρειος
 Παγωμένος ωκεανός.
 Сѳна ποτ. Σηκουάνας.
 Сенегал Σενεγάλη.
 Сѳрѳя Σερβία.
 Сѳррес π. Σѳρρες.
 Сеул π. Σεούλ.
 Сибѳрь Σιβηρία.
 Сидней π. Σύδνεϋ.
 Симферѳполь π. Συμφερόπολη.
 Сингапур Σιγγαπούρη.
 Сѳрия Συρία.
 Сѳроο ν. Σύρος.
 Сицилия ν. Σικελία.
 Скандинавский полуостров Σκαν-
 διναυική χερσόνησος.
 Скарпáнто ν. βλ. Κάρπαθος.
 Сκѳρος ν. Σκѳρος.
 Скопелос ν. Σκόπελος.
 Скопле π. Σκόπια.
 Скутари π. Σκουτáρι, Σκόδρα.
 Словакия Σλοβακία.
 Словѳния Σλοβενία.
 Смирна π. Σμύρνη.
 Смоленск π. Σμολένσκ.
 Советский Соѳз Σοβιετική Ένωση.
 Соединѳнные Штаты Амерѳки Ηνω-
 μένες Πολιτείες της Αμερικής.
 Сомали Σομαλία.
 Соѳѳя π. Σόφια.
 Социалистическая Федеративная
 Респу́блика Югослáвия Σοσιαλιστι-
 κή ομοσπονδιακή Δημοκρατία της
 Γιουγκοσλαβίας.
 Сѳчи π. Σότσι.
 Соѳз Советских Социалистических
 Респу́блик Ένωση Σοβιετικών Σο-
 сιαλιστικών Δημοκρατιών.
 Спáрта π. Σπάρτη.
 Спеце ν. Σπέτσες.
 Спорáды ν. Σποράδες.
 Средиземное море Μεσόγεια θά-
 λασσα.

Средний Восток Μέση Ανατολή.
 Средняя Азия Μέση Ασία ή Κε-
 ντρική Ασία.
 Стѳврополь π. Σταυρόπολη.
 Стамбул τουρκική ονομασία της
 Κωνσταντινούπολης.
 Стокгольм π. Στοκχόλμη.
 Стримѳн ποτ. Στρυμόνας.
 Суда Сούδα (κόλπος).
 Судан Σουδάν.
 Сүкре π. Σουκρ.
 Сүли το Σούλι.
 Сумáтра ν. Σουμάτρα.
 Сухүми π. Σουχούμι.
 Суэц π. Σουέζ.
 Суэцкий канал διώρυγα του Σουέζ.
 Сур-Дарьá Ευρ-Νταριά, Ιαξάρτης.

Т

Таджикѳстан Τατζικιστáν. Тад-
 жикская Советская Социалисти́-
 ческая Респу́блика. Σοβιετική
 Σοσιαλιστική Δημοκρατία του Τα-
 τζικιστáν.
 Таиланд Ταϋλάνδη, Σιάμ.
 Тайвáнь ν. Φορμόζα, Ταϊβάν.
 Тайгѳт β. Ταϋγετος.
 Тáлин π. Τάλλιν.
 Танаарѳиве π. Τανααρίβη.
 Танганьѳка λ. Ταγκανѳка.
 Танзáния Танζανία.
 Тáсос ν. θάσος.
 Ташкѳнт π. Τασκѳνδη.
 Тѳвѳлиси π. Τυφλίδα.
 Тегерáн π. Τεχεράνη.
 Тегусигáльпа π. Τεγουσιγάλα.
 Тель-Авѳв π. Τελ-Αβѳβ.
 Тѳмза ποτ. Τάμεσης.
 Тѳнарѳн Таїнаρο (ακρωτήριο).
 Тисѳт θιβѳт.
 Тѳвр ποτ. Τίβερης.
 Тѳгр ποτ. Τίγρης.
 Тѳнос ν. Τήνος.
 Тѳра ν. θήρα.
 Тѳрана π. Τίρανα.
 Тѳррѳнское море Турρηνικό πέ-
 λαγος.
 Тѳхий океан Ειρηνικός ωκεανός.
 Тѳго π. Τόγκο.
 Томск π. Τομσκ.
 Трансильвáния Τρανσυλβανία.
 Триѳст π. Τεργѳστη.
 Трѳккала π. Τρίκκαλα.
 Трѳполи π. Τρίπολη.
 Трѳполис π. Τρίπολη, Τριπολιτά.
 Трѳя Тροία (αρχ. πόλη).
 Тунѳс 1. Τυνησία. 2. π. Τύνιδα.

Τουρκμενία Τουρκμενία. Τουρκμεν-
ская Советская Социалистиче-
ская Республика Σοβιετική Σοσι-
αλιστική Δημοκρατία της Τουρκ-
μενίας.

Τурция Τουρκία.

Тяньцзинь π. Τσιεντσίν.

Тянь-Шань β. Τσιεν-Σάν.

У

Уагадугу π. Ουαγαδούγου.

Уганда Ουγκάντα.

Узбекистан Ουζμπεκιστάν. Узбек-
ская Советская Социалистическая
Республика Σοβιετική Σοσιαλι-
στική Δημοκρατία του Ουζμπεκι-
στάν.

Україна Ουκρανία. Українська
Советская Социалистическая Рес-
пу́блика Σοβιετική Σοσιαλιστική
Δημοκρατία της Ουκρανίας.

Улан-Батор π. Ουλάν-Μπάτορ.

Ульяновск π. Ουλιάνοβσκ.

Урал 1. β. Ουράλια 2. ποτ. Ουράλης.

Уругвай Ουρουγουάη.

Уссури ποτ. Ουσσούρι.

Усумбура π. Ουσουμπούρα.

Уфа π. Ούφα.

Ф

Фалирон το Φάληρο.

Фамату́ста π. Αμμόχωστος.

Фергана π. φεργάνα.

Фермопύлы θερμοπύλες.

Феосαλία θεσσαλία.

Фессалоники π. βλ. Γαλονίκι.

Фивы π. θήβα.

Филадельфия π. Φιλαδέλφεια.

Филиппины ν. Φιλιππίνες.

Финляндия Φιλανδία.

Финский залив Φινικός κόλπος.

Флоренция π. Φλωρεντία.

Флорина π. Φλώρινα.

Формоза ν. Φορμόζα.

Форт-Ламп π. Φορτ-Λαμί.

Фракия θράκη.

Франция Γαλλία.

Фрунзе π. Φρούνζε.

Х

Хабаровск π. Χαμπάροβσκ.

Хайдерабад π. Χαϊντεραμπάντ.

Хайфа π. Χαίφα.

Халкидика Χαλκιδική.

Халкис π. Χαλκίδα.

Ханой π. Ανόι.

Харбин π. Χαρμπίν.

Хартум π. Χαρτούμ.

Харьков π. Χάρκοβο.

Хельсинки π. Χελσίνκι.

Χиос ν. Χίος.

Хиросίμα π. Χιροσίμα.

Хоккайдо ν. Χοκκάιντο (Γέζο).

Хорватия Κροατία.

Хормүзский пролив πορθμός του
Ορμούζ.

Хуанхэ Χουάνγκ-Χο (Κίτρινος ποτ.).

Ц

Цейлон Κεϋλάνη.

Целиноград π. Τσελινογκράντ.

Центральная Америка Κεντρική Α-
μερική.

Цюрих π. Ζυρίχη.

Ч

Чад 1. το Τσαδ. 2. λ. Τσάδη.

Челябинск π. Τσελιάμπινσκ.

Черногория το Μαυροβούνιο.

Чёрное море Μαύρη θάλασσα.

Чехословакия Τσεχοσλοβακία. Че-
хооловацкая Социалистическая
Республика Σοσιαλιστική Δημο-
κρατία της Τσεχοσλοβακίας.

Чикаго π. Σικάγο.

Чили η Χιλή.

Чита π. Τσιτά.

Чукотский полуостров χερσόνησος
Τσουκότκα.

Чунцин π. Τσουνγκ Κινγκ.

Ш

Шанхай π. Σαγκάη.

Швейцария Ελβετία.

Швеция Σουηδία.

Шотландия Σκωτία.

Шпицберген Σπιτςβέργη (νησιά).

Э

Эвόεя Εύβοια.

Эверест β. Εβερεστ.

Эвротас ποτ. Ευρώτας.

Эгейское море Αιγαίο πέλαγος.

Эгина ν. Αίγινα.

Эгион π. Αίγιο.

Эдесса π. Εδεσσα.

Экуадор Ισημερινός.

Элевзина Ελευσίνα.

Эллада Ελλάδα.

Эльба 1. ποτ. Ελβας. 2 ν. Ελβα.

Эльбасάν π. Ελβασάν.

Эльбрус β. Ελμπρούς.

Эль-Κυβέйт π. Κουβέιτ.

Эпир Ηπειρος.

Эр-ιαд π. Ελ-Ριγιάδ.

Эстония Εσθονία Эстонская Со-
ветская Социалистическая Рес-
пу́блика Σοβιετική Σοσιαλι-
στική Δημοκρατία της Εσθονίας.

Этна β. Αίτνα.

Этолия Αιτωλία.

Эфиопия Αιθιοπία.

Ю

Юго-Западная Африка νοτιοδυτι-
κή Αφρική.

Югославия Γιουγκοσλαβία, Νο-
τιοσλαβία.

Южная Америка Νότια Αμερική.

Южно-Африканская Республика
Νοτιοαφρικανική Ένωση.

Южно-Китайское море Νότια Σι-
νική θάλασσα.

Я

Ява ν. Ιάβα.

Якутск π. Γιακούτσκ.

Ялта π. Γιάλτα.

Ямайка Ιαμαϊκή.

Янина π. Γιάννενα, Ιωάννινα.

Янцзи ποτ. Γιαν-τσε.

Япония Ιαπωνία.

Японское море Ιαπωνική θάλασ-
σα.

Ярославль π. Γιαροσλάβλ.

Яссы π. Ιάσιο.

Яундэ π. Γιαουνδέ.

Яффа π. Γιάφφα, Ιόπη.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Σελίδα	Στήλη	Σειρά	αντί	πρέπει
385	αρισ.	31	роскошный	роскошный
394	δεξ.	23	рыбный τα	рыбный ~ τα
400	αρισ.	26	, αυτοαγωγή κ.	, αυτοαγωγή κ.
417	δεξ.	34	современников	современников
418	δεξ.	26	αυλός φλογέρα,	αυλός, φλογέρα,
418	δεξ.	54	κρεμάω	κρεμώ
419	δεξ.	2	είδος άγριου παπιού.	είδος αγριόπαπιας.
420	αρισ.	6	συγχώνευση	συγχώνευση
420	αρισ.	9	Печи	Печи
422	δεξ.	9	Между	Между
429	αρισ.	9	сейчас	сейчас
429	αρισ.	52	συνέλευσης	συνέλευσης
429	δεξ.	22	φο κουβεντιάζω.	φοκουβεντιάζω.